
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google^{TM} books

<https://books.google.com>

GIFT OF
HORACE W. CARPENTIER

EX LIBRIS

THE TRIGLOT BIBLE.

Biblia Triglotta;

CONTINENTIA

SCRIPTURAS SACRAS VETERIS ET NOVI TESTAMENTI;

SCILICET :

TEXTUS ORIGINALES,

UNA CUM VERSIONIBUS SEPTUAGINTA, SYRIACA (NOVI TESTAMENTI), VULGATA,

PARALLELO ORDINE POSITOS.

(*. Tomo Veteris Testamenti sunt additæ Annotationes Masoreticæ.)

CUM COMPLETIS PROLEGOMENIS.

EDIDERUNT ALUMNI LITERARUM SACRARUM.

Opus totum in duos tomos tributum.

TOMUS I.—VETUS TESTAMENTUM.

Londini:

RICHARD D. DICKINSON, 89 FARRINGDON STREET.

Rev. Blyden

The
Triglot Bible;

COMPRISING THE

HOLY SCRIPTURES

OF THE

OLD AND NEW TESTAMENTS

IN THE

ORIGINAL TONGUES;

UNIV. OF
CALIFORNIA

ALSO

THE SEPTUAGINT, THE SYRIAC (OF THE NEW TESTAMENT), AND THE VULGATE VERSIONS,

ARRANGED IN PARALLEL COLUMNS.

(*"* The Masoretic Notes are appended to the Old Testament."*)

WITH A COMPLETE PROLEGOMENON.

EDITED BY SEVERAL EMINENT BIBLICAL SCHOLARS.

IN TWO VOLUMES.

VOL. I.—OLD TESTAMENT.

London:

RICHARD D. DICKINSON, 89 FARRINGTON STREET.

MDCCCXCVII.

BSI
1877
v.1

TO VILL
ANNOTUAC

6

פרשה ב :

ΓΕΝΕΣΙΣ, *α*, *β*'.

ΚΕΦ. Β΄.

GENESIS, I. II.

CAPUT II.

1 IGITUR perfecti sunt cæli et terra, et
omnis ornatus eorum. 2 Complevitque Deus
die septimo opus suum quod fecerat, et
requievit die septimo ab universo opere
quod patrarat. 3 Et benedixit diei septimo;
et sanctificavit illum: quia in ipso cessaverat

מכל-מלאכתו אשר-בנה אלהים לעשות:
 פ 4 מלא הוללות השמים והארץ
 ביהקראם ביום עשות יתה אלהים הארץ
 ושמים: 5 וכל שית חשודא גרם יתה
 בארץ וכל-עשב חשודא גרם יתה
 כי לא חשודא יתה אלהים על-הארץ
 ואדם און לעבד את-האדמה: 6 והא
 יצלה מרחקא וחסודא את-על-פני
 האדמה: 7 ויניח יתה אלהים את-האדם
 אפר מרחקא ויניח באפיו נשמת חיה
 ויחי האדם לגמש חיה: 8 ויטע יתה
 אלהים גר-גרעון מרחם וגשם שם את-
 האדם אשר-נצר: 9 ויניח יתה אלהים
 מרחקא על-עץ נחמד למרחא וסוב
 למאכל ועץ חיים בתוך הון ועץ
 הדעת טוב ורע: 10 ויקח יצא מחדו
 להשקות את-הגן ומשם יפד ויקח
 לארבעה ראשים: 11 שם האפר פישון
 הוא הסוב את על-הארץ חסודא אשר
 שם חזקב: 12 ויניח הארץ החום טוב
 שם חזקב ויניח השמים: 13 ושם-החזקב
 השני גיחון הוא הסוב את על-הארץ
 פיש: 14 ושם-החזקב השלישי חזקב הוא
 חזקב ויניח השני ויניח חזקב ויניח חזקב
 ויניח חזקב ויניח חזקב: 15 ויניח חזקב
 ויניח חזקב ויניח חזקב: 16 ויניח חזקב
 ויניח חזקב ויניח חזקב: 17 ויניח חזקב
 ויניח חזקב ויניח חזקב: 18 ויניח חזקב
 ויניח חזקב ויניח חזקב: 19 ויניח חזקב
 ויניח חזקב ויניח חזקב: 20 ויניח חזקב
 ויניח חזקב ויניח חזקב: 21 ויניח חזקב
 ויניח חזקב ויניח חזקב: 22 ויניח חזקב
 ויניח חזקב ויניח חזקב: 23 ויניח חזקב
 ויניח חזקב ויניח חזקב: 24 ויניח חזקב

ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὃν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι. 4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο· ἡ ἡμέρα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, 5 Καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβριξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν. 6 Πηγή δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. 7 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. 8 Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδέμ κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε. 9 Καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρώσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. 10 Ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐκ Ἐδέμ ποτιῶν τὸν παράδεισον· ἐκείθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς. 11 Ὄνομα τῇ ἐνὶ Φισὼν οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐλάτ, ἐκεῖ οὐ ἔστι τὸ χρυσίον. 12 Τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν. καὶ ἐκεῖ ἔστιν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος. 13 Καὶ ὄνομα τῇ ποταμῷ τῇ δευτέρῳ, Γεὼν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας. 14 Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις, οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης. 15 Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῇ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. 16 Καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῇ Ἀδὰμ, λέγων, Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῇ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ. 17 Ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἡ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανέσθε. 18 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός, Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. 19 Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά· καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. 20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ. 21 Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἕστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς. 22 Καὶ ψκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτήν πρὸς τὸν Ἀδὰμ. 23 Καὶ εἶπεν Ἀδὰμ, Τοῦτο νῦν ὁστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται Γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἰλήφθη. 24 Ἐνείκειν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος

ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret. 4 Istae sunt generationes caeli et terrae, quando creata sunt, in die quo fecit Dominus Deus caelum et terram: 5 Et omne virgultum agri antequam oriretur in terra, omnemque herbam regionis priusquam germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, et homo non erat qui operaretur terram: 6 Sed fons ascendebat e terra, irrigans universam superficiem terrae. 7 Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terrae, et inspiravit in faciem ejus spiraculum vitae, et factus est homo in animam viventem. 8 Plantaverat autem Dominus Deus paradysum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formaverat. 9 Produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescendum suave: lignum etiam vitae in medio paradisi, lignumque scientiae boni et mali. 10 Et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradysum, qui inde dividitur in quatuor capita. 11 Nomen uni Phison: ipse est qui circuit omnem terram Hevilath, ubi nascitur aurum: 12 Et aurum terrae illius optimum est: ibi invenitur bdellium, et lapis onychinus. 13 Et nomen fluvii secundi Gehon: ipse est qui circumit omnem terram Aethiopiae. 14 Nomen vero fluminis tertii, Tygris: ipse vadit contra Assyrios. Fluvius autem quartus, ipse est Euphrates. 15 Tulit ergo Dominus Deus hominem, et posuit eum in paradiso voluptatis, ut operaretur eum custodiret illum: 16 Praecepitque ei dicens: Ex omni ligno paradisi comede. 17 De ligno autem scientiae boni et mali ne comedas: in quo cumque enim die comederis ex eo, morte morieris. 18 Dixit quoque Dominus Deus: Non est bonum esse hominem solum: faciamus ei adjutorium simile sibi. 19 Formatis igitur, Dominus Deus, de humo cunctis animantibus terrae, et universis volatilibus caeli, adduxit ea ad Adam, ut videret quid vocaret ea: omne enim quod vocavit Adam animae viventis, ipsum est nomen ejus. 20 Appellavitque Adam nominibus suis cuncta animantia, et universa volatilia caeli, et omnes bestias terrae: Adae vero non inveniebatur adjutor similis ejus. 21 Immisit ergo Dominus Deus soporem in Adam: cumque obdormisset, tulit unam de costis ejus, et replevit carnem pro ea. 22 Et aedificavit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem: et adduxit eam ad Adam. 23 Dixitque Adam. Hoc nunc, os ex ossibus meis, et caro de carne mea: haec vocabitur Virago, quoniam de viro sumpta est. 24 Quamobrem relinquet homo

בראשית ב נ

אֶת־אִבְנֵי וְאֶת־אֶפְסוֹ וְדָבָר בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיָה
לְבָשָׁר אֶחָד׃ 25 וַיְהִי שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים
קֹדֶם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ׃

פרשה ב

וַיְהִי כִשְׁנֵי חֹדֶשׁ מִפֶּלַח הַיָּם הַשְּׁנִי
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־
הָאִשָּׁה אֵם קְרָאמֶךְ אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ
מִכָּל עֵץ הַגֶּן׃ 2 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַקְּדוֹשׁ
מִפְּרִי עֵץ־הַגֶּן נֹאכֵל׃ 3 וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ־הַגֶּן אִמָּר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֻּפֶּה
וְלֹא תִבְצֹעַ בְּדֶרֶם־הַיָּם׃ 4 וַיֹּאמֶר הַקְּדוֹשׁ
אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תָּמוּת׃ 5 בְּיֹדַע
אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכָלְכֶם מִכֻּפֶּה וְנִפְקָדָה
עֵינֵיכֶם וְהָיִיתֶם כַּאֲלֹהִים יָדְעֵי טוֹב וָרָע׃
6 וַתֹּרֶם הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכֵל וְכִי
הַמִּתְדַּחֵם לְעֵינַיִם וְהַקְּדוֹשׁ הָעֵץ לְהַשְׁפִּיל
וְהַקְּדוֹשׁ מִפְּרִי נֹאכֵל וְהַתָּן גַּם־לְאִשָּׁה
עֵשָׂה וַיֹּאמֶר׃ 7 וַתִּשְׁקָחָהּ עֵינֵי שְׁנֵיהֶם
וַיִּבְדְּעוּ כִּי עֲרֻמִּים הֵם וַיִּתְפָּדוּ עֲלֵהם הָאֵלֶּה
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגָזִים׃ 8 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל
יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּק בַּגֶּן לְיַחַד הַיּוֹם
וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים
בְּתוֹךְ עֵץ הַגֶּן׃ 9 וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים
אֶל־הַקְּדוֹם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵינְךָ׃ 10 וַיֹּאמֶר
אֶת־קוֹלֵךְ שָׁמַעְתִּי בַּגֶּן וַיֹּאמֶר קְרָאמֶךְ אֱלֹהִים
וַיִּתְחַבֵּא׃ 11 וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לָךְ כִּי עֲרֹם
אָנֹכִי הַמְדַּחֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי
אֶל־מִכֻּפֶּה אָכַלְתָּ׃ 12 וַיֹּאמֶר הַקְּדוֹם הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִיא הִתְהַלֵּלָה מִדְּהַעַץ
הָאֵלֶּה׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה
מִדְּנִיתָ עֲשִׂיתִי וְהִלְמִיתִי הָאִשָּׁה הַקְּדוֹשׁ
הַשְׂמִינִי וַיֹּאמֶר׃ 14 וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהִים
אֶל־הַקְּדוֹשׁ כִּי עֲשִׂיתִי זֶה אֲרִיר אִמָּה מִכָּל־
הַקְּדוֹשׁ וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־פִּתְיוֹת הַלֵּף
וַעֲבֹר הַמֶּלֶךְ כָּל־יְמֵי חַיָּתוֹ׃ 15 וַיִּתֵּן
אִשְׁתּוֹ בִּינָהּ וַיִּבְנוּ הָאִשָּׁה וְהָאָדָם וַיִּרְצוּ וַיִּבְנוּ
וַיִּרְצוּ הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וַיִּשְׁפֹּץ רֹאשׁ וַיִּתֵּן הַשְׂמִינִי
עָקֹב׃ 16 אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַקְּדוֹשׁ
אֲרִירָה עֲבֹבָהּ וְהִרְגָהּ בְּעֵצֶיךָ חַיַּתִּי בְּנִים
וְאֶל־אִשָּׁה תִּשְׁקָחָהּ וְהָיָה יִשְׁמֵלָהּ׃
17 וַיִּלְאֶם אָמַר כִּי שָׁמַעְתִּי לְקוֹל
אִשְׁתִּי וְהִלְמִיתִי מִדְּהַעַץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לֹא־אֲמַר לֹא תֹאכְלוּ מִכֻּפֶּה אֲרִירָה הַקְּדוֹשׁ
בְּעֵצֶיךָ בְּעֵצֶיךָ תֹאכְלוּ כָּל יְמֵי חַיָּתוֹ׃

GENESIS, β, γ.

τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολλη-
θήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν. 25 Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί,
ὁ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤσχύνοντο.

ΚΕΦ. γ'.

1 Ὁ δὲ ὄφεις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν
θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός·
καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ γυναίκα· Τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός,
Οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου;
2 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει Ἀπὸ καρποῦ τοῦ
ξύλου τοῦ παραδείσου φαγούμεθα· 3 Ἀπὸ δὲ τοῦ
καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου,
εἶπεν ὁ Θεός οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ὕψησθε
αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. 4 Καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ
γυναίκα, Οὐ θανάτῳ ἀποθανέισθε· 5 Ἦδει γὰρ ὁ
Θεός, ὅτι ὅ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχ-
θήσονται ὀφθαλμοὶ οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἴσεσθε ὡς Θεοί,
γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. 6 Καὶ εἶδεν ἡ
γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὡραῖον ἐστὶ τοῦ κατα-
νοῆσαι, καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε·
καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφα-
γον. 7 Καὶ διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ
ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς,
καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. 8 Καὶ ἤκουσαν
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ
παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν ὁ τε Ἀδὰμ
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου. 9 Καὶ ἐκάλεσε
Κύριος ὁ Θεός τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀδὰμ,
ποῦ εἶ; 10 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα
περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι
γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. 11 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Θεός, Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνός εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ
ξύλου οὗ ἐνετείλαμην σοι τοῦτου μόνου μὴ φαγεῖν,
ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες; 12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ, Ἡ γυνὴ
ἦν ἑξῆς μετ' ἐμοῦ, αὐτὴ μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ
ξύλου, καὶ ἔφαγον. 13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῇ
γυναίκα, Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή, Ὁ
ὄφεις ἡπάτησέ με, καὶ ἔφαγον. 14 Καὶ εἶπε Κύριος
ὁ Θεός τῷ ὄφει, Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος
σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ
κοιλίᾳ πορεύσῃ, καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς σου. 15 Καὶ ἐχθραν θήσω ἀνὰ μέσον
σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναίκος, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σπέρματος σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος
αὐτῆς· αὐτὸς σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις
αὐτοῦ πτέρναν. 16 Καὶ τῇ γυναίκα εἶπε, Πληθύν-
ων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν
σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου
ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. 17 Τῷ
δὲ Ἀδὰμ εἶπεν Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναι-
κός σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετείλαμην
σοι τοῦτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες·
ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις
φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου·

GENESIS, II. III.

patrem suum, et matrem, et adhærebit uxori
suae: et erunt duo in carne una. 25 Erat
autem uterque nudus, Adam scilicet et uxor
ejus: et non erubescabant.

CAPUT III.

1 SED et serpens erat callidior cunctis ani-
mantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus.
Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis
Deus ut non comederetis de omni ligno pa-
radisi? 2 Cui respondit mulier: De fructu
lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur:
3 De fructu vero ligni, quod est in medio
paradisi, præcepit nobis Deus ne comedere-
mus, et ne tangeremus illud, ne forte moria-
mur. 4 Dixit autem serpens ad mulierem:
Nequaquam morte moriemini. 5 Scit enim
Deus quod in quocumque die comederitis ex
eo, aperientur oculi vestri: et eritis sicut dii,
scientes bonum et malum. 6 Vidit igitur
mulier quod bonum esset lignum ad vescu-
dum, et pulchrum oculis, aspectuque delecta-
bile: et tulit de fructu illius, et comedit; de-
ditque viro suo, qui comedit. 7 Et aperti sunt
oculi amborum: cumque cognovissent se esse
nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi
perizomata. 8 Et cum audissent vocem Do-
mini Dei deambulantis in paradiso ad auram
post meridiem, abscondit se Adam et uxor
ejus a facie Domini Dei in medio ligni para-
disi. 9 Vocavitque Dominus Deus Adam, et
dixit ei: Ubi es? 10 Qui ait: Vocem tuam
audivi in paradiso: et timui, eo quod nudus
essem, et abscondi me. 11 Cui dixit: Quis
enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod
ex ligno de quo præceperam tibi ne comederes,
comedisti? 12 Dixitque Adam: Mulier, quam
dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et
comedi. 13 Et dixit Dominus Deus ad
mulierem: Quare hoc fecisti? Quæ respondit:
Serpens decepit me, et comedi. 14 Et ait
Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti
hoc, maledictus es inter omnia animantia et
bestias terræ; super pectus tuum gradieris, et
terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ.
15 Inimicitias ponam inter te et mulierem,
et semen tuum et semen illius: ipsa con-
teret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo
ejus. 16 Mulieri quoque dixit: Multipli-
cabo ærumnas tuas, et conceptus tuos: in
dolore paries filios, et sub viri potestate
eris, et ipse dominabitur tui. 17 Adæ ve-
ro dixit: Quia audisti vocem uxoris tuæ, et
comedisti de ligno, ex quo, præceperam tibi, ne
comederes, maledicta terra in opere tuo: in la-
boribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ.

בראשית נ ד

18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את
עשב השדה: 19 בוצת אפיה תאכל לחם
עד שובך אל-האדמה כי מפנה להחם
קרצר אמה ואל-קרצר תשוב: 20 ויהא
קצרים שם אשתי חנה כי הוא היה
אם קל-חי: 21 וישל יתנה אלהים לאדם
ולאשתו פרוות צור וגלפשים: פ
22 ויאמר יתנה אלהים חן קצרים הנה
פאחד משה לדעת טוב ורע ועתה ופר
ישלח ידו ולחם גם מעץ חיים ואכל
נתי לעלם: 23 וישלחתו יתנה אלהים
מדרגתו לעבד את-האדמה אשר לה
משם: 24 ויגרש את-האדם וישכן מזה
לנרצון את-הפרדים והא לחט חסר
חמת-הקצת לשמר את-הדגה עץ חיים: ס

פרשה ד:

1 והאדם נע את-הנח אשתו והחל
ותלד את-לון והאמר קריתי אש את-
יתנה: 2 ותקם ללדת את-חיו את-הקבל
והיה-קבל נצח צאן ולון תה עקר
אדמה: 3 ויחי מקץ ימים והא לון
מפרי האדמה מבחח ליתנה: 4 והקבל
הקיא גם-הוא מבכרות צאנו וקח-לבהו
וישע יתנה אל-הקבל ואל-מכתו: 5 והא-
לון ואל-מכתו לא שעה ויחר ללון
מאד ויפלו פגיו: 6 ויאמר יתנה אל-לון
לפיה תכדו לך ולפיה תפלו פגיה:
7 הלא אסתיטיב שאת ואם לא תיטיב
לפתח חפצות רגש ואל-היה תשקרו
ואתה תמשל-בו: 8 ויאמר לון אל-הקבל
אחי ויחי ברחוקם בשנה וגם חן אל-
הקבל אחי ויחזקו: 9 ויאמר יתנה אל-
לון אי תבל אחי ויאמר לא תדעתי
חשבר אחי אבני: 10 ויאמר חן עשית
קול דמי אחי צעקם אלי מרחק-ה:
11 ועתה ארח אמה מרחק-ה אשר
פצתה את-פיה לקחת את-דמי אחי
מנה: 12 כי תעבד את-האדמה לא-
תקם תת-פחה לך ע גז תהיה בראש:
13 ויאמר לון אל-יתנה גדול צרכי משומ:
14 חן גרשתי אתי היום מעל פני האדמה
ומקצתה אסתר וקליתי גז וגד בראש
ותנה כל-מצא חרתי: 15 ויאמר לון יתנה
לכן קל-הבן לון שבצמים גשם וישם יתנה
ללון אות לבלי הקות-אחי כל-מצא:

GENESIS, γ', δ.

18 Ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῶ
τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ. 19 Ἐν ἰδρωτί τοῦ προσ-
ώπου σου φαγῶ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι
σε εἰς τὴν γῆν ἧς ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἰ, καὶ εἰς γῆν
ἀπελεύσῃ. 20 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς
γυναίκος αὐτοῦ, Ζωή, ὅτι μήτηρ πάντων τῶν ζών-
των. 21 Καὶ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ
τῇ γυναίκί αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν
αὐτούς. 22 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἴδού Ἀδὰμ γέγονεν
ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν τοῦ γινώσκου καλὸν καὶ πονηρόν·
καὶ νῦν μὴ ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ
ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ζήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα. 23 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ
Θεός ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν
γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη. 24 Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ
κατέκρινεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυ-
φῆς, καὶ ἔταξε τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίνην
ρούφαϊαν, τὴν στρεφόμενην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ
ξύλου τῆς ζωῆς.

ΚΕΦ. δ.

1 ἈΔΑΜ δὲ ἔγνω Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ
συλλαβοῦσα, ἔτεκε τὸν Κάιν· καὶ εἶπεν, Ἐκτισάμην
ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ. 2 Καὶ προσέθηκε τεκεῖν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ· καὶ ἐγένετο Ἀβελ
ποιμὴν προβάτων, Κάιν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν
γῆν. 3 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἦνεγκε Κάιν ἀπὸ
τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ. 4 Καὶ
Ἀβελ ἦνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν
προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στέτων αὐτῶν· καὶ
ἐπέειν ὁ Θεός ἐπὶ Ἀβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ·
5 Ἐπὶ δὲ Κάιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε.
Καὶ ἔλυθη Κάιν λιαν, καὶ συνέπειε τῷ προσώπῳ
αὐτοῦ. 6 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ Κάιν Ἰνα τί
περίλυπος ἐγένου; καὶ ἴνα τί συνέπειε τὸ πρόσωπόν
σου; 7 Οὐκ ἴδαν ὀρθῶς προσενέγκης, ὀρθῶς δὲ μὴ
διέλγῃς, ἡμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποτροφή
αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτόν. 8 Καὶ εἶπε Κάιν πρὸς
Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Διέλωμεν εἰς τὸ πεδῖον· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάιν
ἐπὶ Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
9 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός πρὸς Κάιν Ποῦ ἔστιν
Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν, Οὐ γινώσκω· μὴ
φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμι ἐγώ; 10 Καὶ εἶπε
Κύριος Τί πεποίηκας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ
σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς. 11 Καὶ νῦν ἐπικατά-
ρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς
δεῖξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρὸς
σου. 12 Ὅτε ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν
ίσχυν αὐτῆς δοῦναι σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσθ
ἐπὶ τῆς γῆς. 13 Καὶ εἶπε Κάιν πρὸς Κύριον
τὸν Θεόν Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναι με.
14 Εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ
ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ἔσται, πᾶς ὁ εὐρίσκων με, ἀποκτενεῖ με. 15 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός Οὐχ οὕτω· πᾶς ὁ
ἀποκτείνας Κάιν, ἐπτά ἐκδιχοῦμενα παραλύσει.
Καὶ ἔθετο Κύριος ὁ Θεός σημεῖον τῷ Κάιν, τοῦ
μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν.

GENESIS, III. IV.

18 Spinas et tribulos germinabit tibi, et co-
medes herbam terræ. 19 In sudore vultus
tui vesceris pane, donec revertaris in terram
de qua sumptus es: quia pulvis es, et in pul-
verem reverteris. 20 Et vocavit Adam no-
men uxoris suæ, Heva: eo quod mater esset
cunctorum viventium. 21 Fecit quoque Do-
minus Deus Adæ et uxori ejus tunicas pel-
liceas, et induit eos: 22 Et ait: Ecce Adam
quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum
et malum: nunc ergo ne forte mittat manum
suam, etumat etiam de ligno vitæ, et come-
dat, et vivat in æternum. 23 Et emisit eum
Dominus Deus de paradiso voluptatis, ut
operaretur terram, de qua sumptus est.
24 Ejecitque Adam: et collocavit ante pa-
radisum voluptatis Cherubim, et flammeum
gladium atque versatilem, ad custodiendam
viam ligni vitæ.

CAPUT IV.

1 ADAM vero cognovit uxorem suam He-
vam: quæ concepit et peperit Cain, dicens:
Possedi hominem per Deum. 2 Rursumque
peperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel
pastor ovium, et Cain agricola. 3 Factum est
autem post multos dies ut offerret Cain de
fructibus terræ munera Domino. 4 Abel
quoque obtulit de primogenitis gregis sui, et
de adipibus eorum: et respexit Dominus ad
Abel, et ad munera ejus. 5 Ad Cain vero, et
ad munera illius, non respexit: iratusque est
Cain vehementer, et concidit faciem ejus.
6 Dixitque Dominus ad eum: Quare iratus
es? et cur concidit facies tua? 7 Nonne, si
bene egeris, recipies: sin autem male, statim
in foribus peccatum aderit? sed sub te erit
appetitus ejus, et tu dominaberis illius.
8 Dixitque Cain ad Abel fratrem suum:
Egrediamur foras. Cumque essent in agro,
consurrexit Cain adversus fratrem suum Abel,
et interfecit eum. 9 Et ait Dominus ad Cain:
Ubi est Abel frater tuus? Qui respondit:
Nescio: num custos fratris mei sum ego?
10 Dixitque ad eum: Quid fecisti? vox san-
guinis fratris tui clamat ad me de terra.
11 Nunc igitur maledictus eris super terram,
quæ aperuit os suum, et suscepit sanguinem
fratris tui de manu tua. 12 Cum operatus
fueris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus
et profugus eris super terram. 13 Dixitque
Cain ad Dominum: Major est iniquitas mea,
quam ut veniam merear. 14 Ecce ejicis me
hodie a facie terræ, et a facie tua abscondar,
et ero vagus et profugus in terra: omnis
igitur qui invenerit me, occidet me. 15 Dixit-
que ei Dominus: Nequaquam ita fiet: sed
omnis qui occiderit Cain, septuplum punietur.
Posuitque Dominus Cain signum, ut non
interficeret eum omnis qui invenisset eum.

בראשית ד ה

16 וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ
קֶדֶם מִדְּבַר-עֵדֵן: 17 וַיֵּבֶעַ קַיִן אֶת-
אֵשֶׁתוֹ וַתֵּהָרֶה וַתֵּלֶד אֶת-חֵנוֹךְ וַיְהִי בְּנָה
לִּירֵא וַיְהִי קֶדֶם הָעִיר כְּשֶׁם בְּנֵי סְדֵי:
18 וַיֵּלֶד לְחֵנוֹךְ אֶת-עֵנֹךְ וַעֲדָד לֶדָר
אֶת-מִתְנָשָׁאֵל וּמִתְנָשָׁאֵל יָלַד אֶת-מִתְנָשָׁאֵל
וּמִתְנָשָׁאֵל יָלַד אֶת-לָמֶךְ: 19 וַיִּקְחֵהוּ
לָמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָד צִדָּה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית צִלָּה: 20 וַתֵּלֶד צִדָּה אֶת-יָבֶל
הוּא תְיָה אֲבִי יֶשֶׁב אֱחָי וּמִקְנָה: 21 וְשֵׁם
אֲחָיו יֶבֶר הוּא הָיָה אֲבִי עִלְתָּםֶשׁ כְּפֹר
וַעֲבָד: 22 וַצִּלָּה נִסְיָוָה לְדָר אֶת-יֶבֶר
לָזָז עִלְתָּםֶשׁ נָחֶשֶׁת וּבְרָאָה וְנָחֶשֶׁת
הַיִּבְלִיָּהוּ בְּעָמָה: 23 וַיִּמָּכֶר לָמֶךְ לְנָשָׁיו
צִדָּה וַצִּלָּה שְׂמֵצוֹן הוֹלִי נָשֵׁן לָמֶךְ
כְּאִשָּׁה אֲמִרָתִי כִּי אִישׁ הִלְכֵתִי לִפְעֻלָּי
וַיֵּלֶד לְחֵנוֹךְ: 24 כִּי שָׁבַע לָמֶךְ וַיִּשְׁמָעוּ
וְלָמֶךְ שָׁבָע וַיִּשְׁבָּע: 25 וַיֵּבֶעַ אֶדֶם עוֹד
אֶת-אֵשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת
כִּי שֵׁת-לִי אֱלֹהִים יֵרֶע אַחֵר פָּתַח לִי
כִּי מָרָגְוָהוּ: 26 וַתֵּלֶשֶׁת בְּסִיחָא לְדָרָבָן
וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֶנוֹשׁ אֲזִי הָיָה לְקָרָא
בְּשֵׁם יְהוָה: ׀

פרשה ה:

1 וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ
קֶדֶם מִדְּבַר-עֵדֵן: 2 וַיֵּבֶעַ קַיִן אֶת-
אֵשֶׁתוֹ וַתֵּהָרֶה וַתֵּלֶד אֶת-חֵנוֹךְ וַיְהִי בְּנָה
לִירֵא וַיְהִי קֶדֶם הָעִיר כְּשֶׁם בְּנֵי סְדֵי: 3
וַיֵּלֶד לְחֵנוֹךְ אֶת-עֵנֹךְ וַעֲדָד לֶדָר
וַיִּקְחֵהוּ לָמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָד צִדָּה
וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה: 4 וַתֵּלֶד צִדָּה אֶת-יָבֶל
הוּא תְיָה אֲבִי יֶשֶׁב אֱחָי וּמִקְנָה: 5 וְשֵׁם
אֲחָיו יֶבֶר הוּא הָיָה אֲבִי עִלְתָּםֶשׁ כְּפֹר
וַעֲבָד: 6 וַצִּלָּה נִסְיָוָה לְדָר אֶת-יֶבֶר
לָזָז עִלְתָּםֶשׁ נָחֶשֶׁת וּבְרָאָה וְנָחֶשֶׁת
הַיִּבְלִיָּהוּ בְּעָמָה: 7 וַיִּמָּכֶר לָמֶךְ לְנָשָׁיו
צִדָּה וַצִּלָּה שְׂמֵצוֹן הוֹלִי נָשֵׁן לָמֶךְ
כְּאִשָּׁה אֲמִרָתִי כִּי אִישׁ הִלְכֵתִי לִפְעֻלָּי
וַיֵּלֶד לְחֵנוֹךְ: 8 כִּי שָׁבַע לָמֶךְ וַיִּשְׁמָעוּ
וְלָמֶךְ שָׁבָע וַיִּשְׁבָּע: 9 וַיֵּבֶעַ אֶדֶם עוֹד
אֶת-אֵשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת
כִּי שֵׁת-לִי אֱלֹהִים יֵרֶע אַחֵר פָּתַח לִי
כִּי מָרָגְוָהוּ: 10 וַתֵּלֶשֶׁת בְּסִיחָא לְדָרָבָן
וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֶנוֹשׁ אֲזִי הָיָה לְקָרָא
בְּשֵׁם יְהוָה: 11 וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה
וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ קֶדֶם מִדְּבַר-עֵדֵן:

GENESIS, 5, 1.

16 Ἐξῆλθε δὲ Κάιν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ
ψῆσεν ἐν γῇ Ναὶδ κατέναντι Ἐδέμ. 17 Καὶ ἔγνω
Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε
τὸν Ἐνώχ· καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν· καὶ ἐπωνόμασε
τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνώχ.
18 Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνώχ Γαῖδὰδ· καὶ Γαῖδὰδ
ἐγέννησε τὸν Μαλεεήλ· καὶ Μαλεεήλ ἐγέννησε
τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λά-
μεχ. 19 Καὶ ἔλαβεν αὐτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας·
ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀδὰ· καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλά.
20 Καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ
οἰκούντων ἐν σπηναῖς κτηνοτρόφων. 21 Καὶ ὄνομα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰουβάλ. Οὗτος ἦν ὁ καταδείξας
ψαλτήριον καὶ κιθάραν. 22 Σελλά δὲ καὶ αὐτὴ
ἔτεκε τὸν Θάβελ· καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκὸς χαλ-
κοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ Θάβελ Νοεμά. 23 Ἐπε-
δὲ Λάμεχ ταῖς αὐτοῦ γυναῖκιν, Ἀδὰ καὶ Σελλά
Ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς, γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτί-
σασθε μοι τοὺς λόγους· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς
τραῦμα ἡμοί, καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἡμοί.
24 Ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Κάιν, ἐκ δὲ Λάμεχ
ἐβδομηκόντακις ἐπτά. 25 Ἐγὼ δὲ Ἀδὰμ Εὐὰν
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν·
καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σῆθ λέγουσα Ἐξ-
έστης γάρ μοι ὁ θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἀβελ,
ὃν ἀπέκτεινε Κάιν. 26 Καὶ τῷ Σῆθ ἐγένετο υἱός,
ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνώς· οὗτος ἤλπισεν
ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. 5.

1 ΑΥΤΗ ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων. ὃ ἡμέρα
ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ· κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν
αὐτόν. 2 Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ
εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἀδὰμ, ὃ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτούς. 3 Ἐζῆσε δὲ
Ἀδὰμ τριάκοντα καὶ διακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησε κατὰ
τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· καὶ
ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σῆθ. 4 Ἐγένοντο δὲ
αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ ὡς ἔζησε μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτόν
τὸν Σῆθ ἔτη ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ
θυγατέρας. 5 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ,
ὡς ἔζησε, τριάκοντα καὶ ἐννακόσια ἔτη· καὶ ἀπέθα-
νεν. 6 Ἐζῆσε δὲ Σῆθ πέντε καὶ διακόσια ἔτη, καὶ
ἐγέννησε τὸν Ἐνώς. 7 Καὶ ἔζησε Σῆθ μετὰ τὸ
γεννηθῆαι αὐτόν τὸν Ἐνώς ἐπτά ἔτη καὶ ἑπτα-
κόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας. 8 Καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σῆθ, δώδεκα καὶ ἐν-
νακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε. 9 Καὶ ἔζησεν Ἐνώς
ἔτη ἑκατὸν ἐνενήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
10 Καὶ ἔζησεν Ἐνώς μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτόν
τὸν Καϊνᾶν πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια, καὶ
ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας. 11 Καὶ ἐγένοντο
πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνώς πέντε ἔτη καὶ ἐννακόσια,

GENESIS, IV. V.

16 Egressusque Cain a facie Domini, habi-
tavit profugus in terra ad orientalem plagam
Eden. 17 Cognovit autem Cain uxorem
suam, quæ concepit, et peperit Henoch: et
ædificavit civitatem, vocavitque nomen ejus
ex nomine filii sui, Henoch. 18 Porro He-
noch genuit Irad, et Irad genuit Maviael,
et Maviael genuit Mathusael, et Mathusael
genuit Lamech. 19 Qui accepit duas ux-
ores, nomen uni Ada, et nomen alteri Sella.
20 Genuitque Ada Iabel, qui fuit pater habi-
tantium in tentoriis, atque pastorum. 21 Et
nomen fratris ejus Iubal: ipse fuit pater ca-
nentium cithara et organo. 22 Sella quoque
genuit Tubalcain, qui fuit malleator et faber
in cuncta opera æris et ferri. Soror vero
Tubalcain, Noema. 23 Dixitque Lamech ux-
oribus suis Adæ et Sellæ: Audite vocem
meam, uxores Lamech; auscultate sermonem
meum: quoniam occidi virum in vulnus meum,
et adolescentulum in livorem meum. 24 Sep-
tuplum ultio dabitur de Cain: de Lamech vero
septuagies septies. 25 Cognovit quoque adhuc
Adam uxorem suam: et peperit filium, voca-
vitque nomen ejus Seth, dicens: Posuit mihi
Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain.
26 Sed et Seth natus est filius, quem vocavit
Enos: iste cæpit invocare nomen Domini.

CAPUT V.

1 Hic est liber generationis Adam. In die
qua creavit Deus hominem, ad similitudinem
Dei fecit illum. 2 Masculum et feminam
creavit eos, et benedixit illis: et vocavit no-
men eorum Adam, in die quo creati sunt.
3 Vixit autem Adam centum triginta annis:
et genuit ad imaginem et similitudinem suam,
vocavitque nomen ejus Seth. 4 Et facti sunt
dies Adam, postquam genuit Seth, octingenti
anni: genuitque filios et filias. 5 Et factum
est omne tempus quod vixit Adam, anni non-
genti triginta, et mortuus est. 6 Vixit quoque
Seth centum quinque annis, et genuit Enos.
7 Vixitque Seth, postquam genuit Enos, octin-
gentis septem annis, genuitque filios et filias.
8 Et facti sunt omnes dies Seth nongentorum
duodecim annorum, et mortuus est. 9 Vixit
vero Enos nonaginta annis, et genuit Cainan.
10 Post ejus ortum vixit octingentis quindecim
annis, et genuit filios et filias. 11 Factique
sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni,

בראשית ה ו

GENESIS, I, 5.

GENESIS, V. VI.

וַיָּמָת: 12 וַיְחִי הָיָן שְׁבַע עָשָׂר וָשָׁנָה וַיָּוֶלֶד אֶת־מַלְלֵאֵל: 13 וַיְחִי אַחֲרֵי הוֹלְדוֹ אֶת־מַלְלֵאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וַשְּׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּוֶלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 14 וַיְחִי כָל־יְמֵי הָיָן עֶשְׂרִי שָׁנִים וְהָשֵׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: 15 וַיְחִי מַלְלֵאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וְשֵׁשִׁים שָׁנָה וַיָּוֶלֶד אֶת־יָרֵד: 16 וַיְחִי מַלְלֵאֵל אַחֲרֵי הוֹלְדוֹ אֶת־יָרֵד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּוֶלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 17 וַיְחִי כָל־יְמֵי מַלְלֵאֵל חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: 18 וַיְחִי יָרֵד שְׁנָה וַיָּמָת: 19 וַיְחִי אַחֲרֵי־יָרֵד אַחֲרֵי הוֹלְדוֹ אֶת־חֵנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּוֶלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 20 וַיְחִי כָל־יְמֵי־יָרֵד שְׁתַּיִם וְשֵׁשִׁים שָׁנָה וְהָשֵׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: 21 וַיְחִי חֵנוֹךְ חֲמֵשׁ וְשֵׁשִׁים שָׁנָה וַיָּוֶלֶד אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח: 22 וַיְחִי־חֵנוֹךְ אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח אַחֲרֵי־הוֹלְדוֹ אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּוֶלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 23 וַיְחִי כָל־יְמֵי חֵנוֹךְ חֲמֵשׁ וְשֵׁשִׁים שָׁנָה וְהָשֵׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה: 24 וַיְחִי־חֵנוֹךְ אֶת־יָמֵי־חַיָּיו כָּל־יְמֵי־חַיָּיו אֵלֶּיֶם: 25 וַיְחִי מֶתוֹשֶׁלַח שְׁבַע וְשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּוֶלֶד אֶת־לָמֶךְ: 26 וַיְחִי מֶתוֹשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלְדוֹ אֶת־לָמֶךְ שְׁנָה וְשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּוֶלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 27 וַיְחִי כָל־יְמֵי מֶתוֹשֶׁלַח חֲמֵשׁ וְשֵׁשִׁים שָׁנָה וְהָשֵׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: 28 וַיְחִי־לָמֶךְ שְׁתַּיִם וְשֵׁשִׁים שָׁנָה וַיָּוֶלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 29 וַיְחִי־לָמֶךְ אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה לִּי מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אֶבְרָכָה: 30 וַיְחִי־לָמֶךְ אַחֲרֵי־הוֹלְדוֹ אֶת־נֹחַ חֲמֵשׁ וְשֵׁשִׁים שָׁנָה וְהָשֵׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: 31 וַיְחִי־לָמֶךְ אֶת־שְׁבַע וְשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּוֶלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 32 וַיְחִי־נֹחַ חֲמֵשׁ וְשֵׁשִׁים שָׁנָה וַיָּוֶלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 33 וַיְחִי־נֹחַ אֶת־יָמֵי־חַיָּיו כָּל־יְמֵי־חַיָּיו אֵלֶּיֶם:

καὶ ἀπέθανε. 12 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ. 13 Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 14 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν δέκα ἔτη καὶ ἑννακόσια, καὶ ἀπέθανε. 15 Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ. 16 Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ ἑτη τριάκοντα καὶ ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 17 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ ἑτη πέντε καὶ ἑνενήκοντα καὶ ὀκτακόσια, καὶ ἀπέθανε. 18 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν καὶ ἐγέννησε τὸν Ἑνώχ. 19 Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Ἑνώχ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 20 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε. 21 Καὶ ἔζησεν Ἑνώχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα. 22 Ἐυηρέστησε δὲ Ἑνώχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 23 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἑνώχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη. 24 Καὶ εὐηρέστησεν Ἑνώχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εὐρίσκειτο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός. 25 Καὶ ἔζησε Μαθουσάλα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. 26 Καὶ ἔζησε Μαθουσάλα μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Λάμεχ δύο καὶ ὀκτακόσια ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 27 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσάλα ἄς ἔζησεν ἑννέα καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανε. 28 Καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 29 Καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε λέγων Οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς κατηράσατο Κύριος ὁ Θεός. 30 Καὶ ἔζησε Λάμεχ μετὰ τὸ γεννηῆσαι αὐτὸν τὸν Νῶε πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα καὶ πέντε ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 31 Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λάμεχ ἑπτακόσια καὶ πενήκοντα τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε. 32 Καὶ ἦν Νῶε ἑτῶν πεντακοσίων καὶ ἐγέννησε τρεῖς υἱοὺς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.

et mortuus est. 12 Vixit quoque Cainan septuaginta annis, et genuit Malaleel. 13 Et vixit Cainan, postquam genuit Malaleel, octingentis quadraginta annis, genuitque filios et filias. 14 Et facti sunt omnes dies Cainan nongenti decem anni, et mortuus est. 15 Vixit autem Malaleel sexaginta quinque annis, et genuit Iared. 16 Et vixit Malaleel, postquam genuit Iared, octingentis triginta annis: et genuit filios et filias. 17 Et facti sunt omnes dies Malaleel octingenti nonaginta quinque anni, et mortuus est. 18 Vixitque Iared centum sexaginta duobus annis, et genuit Henoch. 19 Et vixit Iared, postquam genuit Henoch, octingentis annis, et genuit filios et filias. 20 Et facti sunt omnes dies Iared nongenti sexaginta duo anni, et mortuus est. 21 Porro Henoch vixit sexaginta quinque annis, et genuit Mathusalam. 22 Et ambulavit Henoch cum Deo: et vixit, postquam genuit Mathusalam, trecentis annis, et genuit filios et filias. 23 Et facti sunt omnes dies Henoch trecenti sexaginta quinque anni. 24 Ambulavitque cum Deo, et non apparuit: quia tulit eum Deus. 25 Vixit quoque Mathusala centum octoginta septem annis, et genuit Lamech. 26 Et vixit Mathusala, postquam genuit Lamech, septingentis octoginta duobus annis, et genuit filios et filias. 27 Et facti sunt omnes dies Mathusala nongenti sexaginta novem anni, et mortuus est. 28 Vixit autem Lamech centum octoginta duobus annis, et genuit filium: 29 Vocavitque nomen ejus Noe, dicens: Iste consolabitur nos ab operibus et laboribus manuum nostrarum, in terra cui maledixit Dominus. 30 Vixitque Lamech, postquam genuit Noe, quingentis nonaginta quinque annis, et genuit filios et filias. 31 Et facti sunt omnes dies Lamech, septingenti septuaginta septem anni, et mortuus est. 32 Noe vero, cum quingentorum esset annorum, genuit Sem, Cham, et Japheth.

פרשה ו

KEΦ. 5.

CAPUT VI.

1 וַיְחִי כִּשְׁמֹנֶה עָשָׂר וָשָׁנָה וַיָּוֶלֶד אֶת־מַלְלֵאֵל: 2 וַיְחִי אַחֲרֵי הוֹלְדוֹ אֶת־מַלְלֵאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה:

1 KAI ἐγένετο ἡνίκά ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐκ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς.

1 CUMQUE coepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent,

בראשית ו

2 וירא בגר האלהים את בנות האדם כי
טבת הנח ויחזקו להם נשים מפל אשר
בחרו: 3 ויאמר יתחזקו לאיחיו רוחי האדם
לעולם בשלשם הוא בער ורחי ימיו מאה
ושנים שנה: 4 הנפלים חנו בארץ
בנים חכם וגם חסדיכו אשר גמלו
בגן האלהים אל-בנות האדם והלכו
להם הנח חפזים אשר מעולם אנשי
העם: פ 5 וירא יתחזקו כי רבה
רעת האדם בארץ וכל-נצר מהשבת
לבו רק רע בלתיים: 6 וינחם יתחזקו
קרעו את-האדם בארץ ויהי צעב אל-
לבו: 7 ויאמר יתחזקו אספה את-האדם
אשר-בראתי מעל פני האדמה מאדם
עד-בהמה עד-רמש ועד-צוף השמים כי
החמתי כי עשיתי: 8 ונח מצא חן
בעיני יתחזקו:

פ פ פ פ

9 אלה תולדות נח איש צדיק תמים
תהו ברחמי אלהים ויהי נח ויולד
10 ויולד נח שלשה בנים את-שם את-
חם ואת-יפת: 11 ויפתח הארץ לפני
האלהים וימלא הארץ חם: 12 וירא
אלהים את-הארץ והנה נשחמה קר
השחית כל-בשר אשר-חי על-הארץ:
ס 13 ויאמר אלהים לנח קח-
בשר לך לאכל וכל-החיה אשר-חי
מבשרה ואת-החיה אשר-חי
14 עשה לך תבת עצי-גפר וקום
את-התבה וקברת אתה מקנת ומוציא
בבקר: 15 ואלה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמשים אמה
רחבה ושלשים אמה קומתה: 16 צהר
תעשה לתבה ואל-אמה תכלה מלמעלה
ויפתח התבה בצד תשים תפתחים
שנים ושלשים תעשה: 17 ואתי חגג
מביא את-המבול מים על-הארץ לשחת
כל-בשר אשר-חי בנח חיים מתחת
השמים כל אשר-בארץ יגוע: 18 ונהחמתי
את-בריתי אתה ואת-אל-התבה אתה
ובבקר ובעוף וכל-החיה אשר-חי
19 ומכל-
החיה לקחת אתה זכר ונקבה יחיה:
20 מקצות למינהו וקרבנותיה למינהו

GENESIS 6.

2 'Ιδόντες δὲ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν
ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας
ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. 3 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ
Θεός Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀν-
θρώποις τοῦτους εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς
σάρκας· ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι
ἔτη. 4 Οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, καὶ μετ' ἐκείνο, ὡς ἂν εἰσπο-
ρεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ἐγενῶσαν αὐτοῖς· ἐκείνοι ἦσαν οἱ
γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.
5 'Ιδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ
κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις
διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἱμειλῶς ἐπὶ τὰ
πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας· 6 Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ
Θεός ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
διενοήθη. 7 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός Ἀπαλείψω τὸν
ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν
ἕως πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι ἐνεθυμήθη ὅτι
ἐποίησα αὐτούς. 8 Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ. 9 Αὗται δὲ αἱ γενεαὶς Νῶε.
Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ
αὐτοῦ, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε. 10 Ἐγέννησε δὲ
Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ.
11 Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη
ἡ γῆ ἀδικίας. 12 Καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεός τὴν γῆν,
καὶ ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. 13 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ
Θεός τῷ Νῶε, Καίρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἦκει ἐναν-
τίον μου, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ καταφείρω αὐτούς καὶ τὴν γῆν. 14 Ποί-
ησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων·
νοσσιῶς ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, καὶ ἀσφαλτώσεις
αὐτὴν ἴσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ. 15 Καὶ οὕτω
ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, τριακοσίων πήχεων τὸ μήκος
τῆς κιβωτοῦ, καὶ πενήκοντα πήχεων τὸ πλάτος,
καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς. 16 Ἐπι-
συνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, καὶ εἰς πῆχυν συν-
τελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ
ποιήσεις ἐκ πλαγίων, κατὰ γαίαν διώροφα καὶ τριώροφα
ποιήσεις αὐτήν. 17 Ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατα-
κλυσμὸν ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖραι πᾶσαν
σάρκα ἐν ᾗ ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρα-
νοῦ· καὶ ὅσα ἂν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς τελευτήσῃ. 18 Καὶ
στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ εἰς
τὴν κιβωτόν, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ γυναῖξ σου καὶ
αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ. 19 Καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης σαρ-
κός, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτόν
ἵνα τρέψῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται.
20 Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ
γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος

GENESIS, VI.

2 Videntes filii Dei filias hominum quod essent
pulchræ, acceperunt sibi uxores ex omnibus,
quas elegerant. 3 Dixitque Deus: Non per-
manebit spiritus meus in homine in æternum,
quia caro est: eruntque dies illius centum
viginti annorum. 4 Gigantes autem erant
super terram in diebus illis. Postquam enim
ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illæ-
que genuerunt, isti sunt potentes a sæculo viri
famosi. 5 Videns autem Deus quod multa
malitia hominum esset in terra, et cuncta
cogitatio cordis intenta esset ad malum omni
tempore, 6 Pœnituit eum quod hominem
fecisset in terra. Et tactus dolore cordis in-
trinsecus, 7 Delebo, inquit, hominem, quem
creavi, a facie terræ, ab homine usque ad
animantia, a reptili usque ad volucres cæli:
pœnitet enim me fecisse eos. 8 Noe vero
invenit gratiam coram Domino. 9 Hæ sunt
generationes Noe: Noe vir justus atque per-
fectus fuit in generationibus suis, cum Deo
ambulavit. 10 Et genuit tres filios, Sem,
Cham, et Japheth. 11 Corrupta est autem
terra coram Deo, et repleta est iniquitate.
12 Cumque vidisset Deus terram esse corrup-
tam (omnis quippe caro corruperat viam suam
super terram), 13 Dixit ad Noe: Finis uni-
versæ carnis venit coram me: repleta est terra
iniquitate a facie eorum, et ego disperdam eos
cum terra. 14 Fac tibi arcam de lignis lævi-
gatis: mansiunculas in arca facies, et bitumine
lines intrinsecus et extrinsecus. 15 Et sic
facies eam: Trecentorum cubitorum erit lon-
gitudino arcæ, quinquaginta cubitorum latitudo,
et triginta cubitorum altitudo illius. 16 Fe-
nestram in arca facies, et in cubito consum-
mabis summitatem ejus: ostium autem arcæ
pones ex latere: deorsum, cornacula, et tristega
facies in ea. 17 Ecce ego adducam aquas
diluvi super terram, ut interficiam omnem
carnem, in qua spiritus vitæ est subter cælum:
universa quæ in terra sunt, consumentur.
18 Ponamque fœdus meum tecum: et in-
gredieris arcam tu, et filii tui, uxor tua, et
uxores filiorum tuorum, tecum. 19 Et ex
cunctis animantibus universæ carnis bina in-
duces in arcam, ut vivant tecum: masculini
sexus et feminini. 20 De volucribus juxta
genus suum, et de jumentis in genere suo,

et aperiens Noe tectum arcæ, aspexit, viditque quod exsiccata esset superficies terræ. 14 Mense secundo, septimo et vigesimo die mensis, arefacta est terra. 15 Locutus est autem Deus ad Noe, dicens : 16 Egredere de arca, tu et uxor tua, filii tui et uxores filiorum tuorum tecum. 17 Cuncta animantia quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus quam in bestiis et universis reptilibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredi mini super terram : crescite et multiplicamini super eam. 18 Egressus est ergo Noe, et filii ejus : uxor illius, et uxores filiorum ejus, cum eo. 19 Sed et omnia animantia, jumenta, et reptilia quæ reptant super terram, secundum genus suum, egressa sunt de arca. 20 Ædificavit autem Noe altare Domino : et tollens de cunctis pecoribus et volucibus mundiis, obtulit holocausta super altare. 21 Odoratusque est Dominus odorem suavitatis, et ait : Nequaquam ultra maledicam terræ propter homines : sensus enim et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua : non igitur ultra percutiam omnem animam viventem sicut feci. 22 Cunctis diebus terræ, seminis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies, non requiescent.

CAPUT IX.

1 BENEDIXITQUE Deus Noe et filii ejus. Et dixit ad eos: Crescite, et multiplicamini, et replete terram. 2 Et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terræ, et super omnes volucres cæli, cum universis quæ moventur super terram: omnes pisces maris manus vestræ traditi sunt. 3 Et omne, quod movetur et vivit, erit vobis in cibum: quasi olera virentia tradidi vobis omnia; 4 Excepto, quod carnem cum sanguine non comedetis. 5 Sanguinem enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum: et de manu hominis, de manu viri et fratris ejus, requiram animam hominis. 6 Quicumque effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: ad imaginem quippe Dei factus est homo. 7 Vos autem crescite et multiplicamini, et ingredimini super terram, et implete eam. 8 Hæc quoque dixit Deus ad Noe, et ad filios ejus cum eo: 9 Ecce ego statuam pactum meum vobiscum, et cum semine vestro post vos: 10 Et ad omnem animam viventem, quæ est vobiscum, tam in volucribus quam in jumentis et pecudibus terræ cunctis, quæ egressa sunt de arca, et universis bestiis terræ. 11 Statuam pactum meum vobiscum, et nequaquam ultra interficietur omnis caro aquis diluvii,

וְלֹא־יִהְיֶה צֹד מִבֵּינִי לְשִׁמְחַת הָאָרֶץ:
 12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֶה הָאֶת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי
 לָכֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־גֹּשֶׁשׁ הַנָּח אֲשֶׁר
 אֲחִיכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם: 13 אֶת־קַשְׁתִּי בְּחִמִּי
 בָּעָנָן וְהַיִּתְחַל לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ:
 14 וְהָיָה בָּעָנָן עָנָן צִלְהָאָרֶץ וְהִרְאָתָהּ
 תִּקְשֶׁת בָּעָנָן: 15 וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר
 בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־גֹּשֶׁשׁ הַנָּח בְּקִלְ
 בָּשָׁר וְלֹא־יִהְיֶה צֹד חַפְלִים לְמַפּוֹל לְשִׁמְחַת
 כָּל־בָּשָׂר: 16 וְהַיִּתְחַת תִּקְשֶׁת בָּעָנָן וְהִרְאָתָהּ
 לְזָכֹר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־
 גֹּשֶׁשׁ הַנָּח בְּקִלְבָּשָׁר אֲשֶׁר צִלְהָאָרֶץ:
 17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲלֵיכֶם זֶה הָאֶת־הַבְּרִית
 אֲשֶׁר תִּקְחֶנּוּ בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר
 צִלְהָאָרֶץ: פ 18 וַיַּחֲדֵי בְּגִדָם
 הַיִּצְאִים מִדִּבְחָה שֶׁם וְחָם וְיָפֶת וְחָם
 הוּא אָבִי כְנָעַן: 19 שָׁלַח אֵלָהּ בְּגִדָם
 וּמֵאֵלָה נִפְעָה כִּלְהָאָרֶץ: 20 וַיַּחֲדֵל לֵךְ אִישׁ
 הָאָדָמָה וַיֵּשֶׁב עָרָם: 21 וַיִּשְׁתֶּה מִדִּבְחָה
 וַיִּשְׁכַּר וַיַּחֲדֵל בְּתוֹךְ אֶחָלָה: 22 וַיֵּרָא חָם
 אָבִי כְנָעַן אֶת עֲרֹנָתוֹ אֲבִיו וַיַּגֵּד לְשִׁגְרָאָהוּ
 בַּחוּץ: 23 וַיִּקָּח שָׁם וְיָפֶת אֶת־חֲשִׁמְלָה
 וַיְשִׁימֻהָ צִלְשִׁבְקָם שְׂגִיחָם וַיַּלְכֻהָ אֶת־נִפְתִּי
 וַיַּכְסֹּה אֶת עֲרֹנָתוֹ אֲבִיהֶם וַיִּפְתְּחֶם אֶת־נִפְתִּי
 וַעֲרֹנָתוֹ אֲבִיהֶם לֹא רָאָה: 24 וַיִּקְחָה לֵךְ מִיָּדוֹ
 וַיֵּדַע אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּנֵי חֲשִׁמְלָה:
 25 וַיֹּאמֶר אֲרָרָה בָּעָנָן עָבֵד עֲבָדִים וַיַּחֲדֵי
 לְאֶחָיו: 26 וַיֹּאמֶר בְּרַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁם
 וַיְחִי כְנָעַן עָבֵד לָמוֹ: 27 יָפֶת אֱלֹהִים
 לְיָפֶת וַיִּשְׁכֵּן בְּאֶחָל־שָׁם וַיְחִי כְנָעַן עָבֵד
 לָמוֹ: 28 וַיַּחֲדֵל־לָהּ אֶת־הַמִּבְּרִית שֶׁלֹּשׁ
 מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה: 29 וַיְחִי כָל־
 יָמֵינָה תִשְׁעִים מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה
 וַיָּמָת: פ

פרשה י:

1 וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה חָם וְיָפֶת
 וַיַּחֲדֵי לָחֶם בָּנִים אֶת־הַמִּבְּרִית: 2 בְּנֵי
 יָפֶת גֹּמֶר וַחֲמוֹר וַיִּמְדִּי וַיִּגְוּ וְחִבְלִי וַיִּשְׁשַׁן
 וְהִתִּיבִים: 3 וּבְנֵי חָם שִׁמְרֵם וְיָפֶת וְהִתִּיבִים
 4 וּבְנֵי לֵוִי אֱלִישָׁה וְהִתִּיבִים וְהִתִּיבִים
 5 מֵאֵלָה נִפְעָה אֵין חֲמוֹר בְּאֶרְצָתוֹ אִישׁ
 לְלִשְׁנֵהוּ לְמִשְׁפָּחָתוֹ בְּנֵי־חָם: 6 וּבְנֵי חָם
 כְּנָעַן וְיָפֶת וְיָפֶת וְיָפֶת: 7 וּבְנֵי כְנָעַן
 קִבְּרָא וְחִיִּלָּה וְסַבְּתָח וְרֵגְמָה וְסַבְּתָחָה

καὶ οὐκ ἐστὶ κατακλυσμὸς ὕδατος καταφθίρειν
 πᾶσαν τὴν γῆν. 12 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς
 Νῶε Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ὃ ἐγὼ δίδωμι
 ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης
 ψυχῆς ζωῆς ἣ ἐστὶ μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰώνιους
 13 Τὸ τόξον μου τίθω ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς
 σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς.
 14 Καὶ ἔσται ἐν τῇ συννεφίῃ με νεφέλας ἐπὶ τὴν
 γῆν ὁφθίσειται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ, 15 Καὶ
 μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἣ ἐστὶν ἀνὰ μέσον
 ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζωῆς
 ἐν πάσῃ σαρκί· καὶ οὐκ ἔσται ἐτι τὸ ὕδωρ εἰς κατα-
 κλυσμὸν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα. 16 Καὶ
 ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ὄψομαι τοῦ
 μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ
 τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζωῆς ἐν πάσῃ σαρκί
 ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς. 17 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε
 Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ἣς διεθήμην ἀνὰ
 μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς ἣ ἐστὶν ἐπὶ
 τῆς γῆς. 18 Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε οἱ ἐξελθόντες ἐκ
 τῆς κοίτης Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ· Χάμ δὲ ἦν πατὴρ
 Χαναάν. 19 Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τού-
 των διεσπάρασαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 20 Καὶ
 ἤρξατο Νῶε ἀνθρώπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν
 ἀμπέλων. 21 Καὶ ἔπινεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη,
 καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 22 Καὶ εἶδε Χάμ
 ὁ πατὴρ Χαναάν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
 καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ
 ἔξω. 23 Καὶ λαβόντες Σήμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον
 ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ ὄσκα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν
 ὀπισθοφανῶς καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ
 πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθο-
 φανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ
 εἶδον. 24 Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ
 ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος.
 25 Καὶ εἶπεν Ἐπικατάρατος Χαναάν παῖς· οἰκίτης
 ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. 26 Καὶ εἶπεν Εὐλογη-
 τὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σήμ, καὶ ἔσται Χαναάν παῖς
 οἰκίτης αὐτοῦ. 27 Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ
 κατοικήσάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σήμ· καὶ γεννηθήτω
 Χαναάν παῖς αὐτοῦ. 28 Ἐξῆσε δὲ Νῶε μετὰ τὸν
 κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πενήκοντα. 29 Καὶ
 ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἐννακόςια πενή-
 κοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. Ι.

1 ΑΥΤΑΙ δὲ αἱ γενέσεις τῶν νιῶν Νῶε, Σήμ,
 Χάμ, Ἰάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν
 κατακλυσμόν. 2 Υἱοὶ Ἰάφεθ· Γαμέρ καὶ Μαγῶγ
 καὶ Μαδοὶ καὶ Ἰωάν καὶ Ἐλισά καὶ Θοβὲλ καὶ
 Μοσὺ καὶ Θίρας. 3 Καὶ υἱοὶ Γαμέρ· Ἀσχανάζ
 καὶ Ρυφάθ καὶ Θοργαμά. 4 Καὶ υἱοὶ Ἰωάν· Ἐλισά
 καὶ Θάρσεις, Κήτιοι, Ρόδιοι. 5 Ἐκ τούτων ἀφωρίσ-
 θησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἕκαστος
 κατὰ γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν αὐτῶν. 6 Υἱοὶ δὲ Χάμ· Χορς καὶ Μεσράιν,
 Φουθ καὶ Χαναάν. 7 Υἱοὶ δὲ Χορς· Σαβὰ καὶ
 Εὐιλὰ καὶ Σαβαθὰ καὶ Ρεγμά καὶ Σαβαθακά.

neque erit deinceps diluvium dissipans terram.
 12 Dixitque Deus: Hoc signum foederis quod
 do inter me et vos, et ad omnem animam vi-
 ventem, quae est vobiscum in generationes sem-
 piternas: 13 Arcum meum ponam in nubibus,
 et erit signum foederis inter me et inter ter-
 ram. 14 Cumque obduxero nubibus caelum,
 apparebit arcus meus in nubibus: 15 Et re-
 cordabor foederis mei vobiscum, et cum omni
 anima vivente quae carnem vegetat: et non
 erunt ultra aquae diluvii ad delendum univer-
 sam carnem. 16 Eritque arcus in nubibus, et
 videbo illum, et recordabor foederis sempiterni
 quod pactum est inter Deum et omnem ani-
 mam viventem universae carnis quae est super
 terram. 17 Dixitque Deus ad Noe: Hoc erit
 signum foederis, quod constitui inter me et
 omnem carnem super terram. 18 Erant ergo
 filii Noe, qui egressi sunt de arca, Sem, Cham,
 et Japheth: porro Cham ipse est pater Cha-
 naan. 19 Tres isti filii sunt Noe: et ab his
 disseminatum est omne genus hominum su-
 per universam terram. 20 Coepitque Noe vir
 agricola exercere terram, et plantavit vineam.
 21 Bibensque vinum inebriatus est, et nudatus
 in tabernaculo suo. 22 Quod cum vidisset
 Cham pater Chanaan, verenda scilicet patris
 sui esse nudata, nuntiavit duobus fratribus suis
 foras. 23 At vero Sem et Japheth pallium
 imposuerunt humeris suis, et incedentes re-
 trorsum, operuerunt verenda patris sui: facies-
 que eorum aversae erant, et patris virilia non
 viderunt. 24 Evigilans autem Noe ex vino,
 cum didicisset quae fecerat ei filius suus minor,
 25 Ait: Maledictus Chanaan, servus servorum
 erit fratribus suis. 26 Dixitque: Benedictus
 Dominus Deus Sem, sit Chanaan servus ejus.
 27 Dilatet Deus Japheth, et habitet in ta-
 bernaculis Sem, sitque Chanaan servus ejus.
 28 Vixit autem Noe post diluvium trecentis
 quinquaginta annis. 29 Et impleti sunt om-
 nes dies ejus nongentorum quinquaginta anno-
 rum: et mortuus est.

CAPUT X.

1 Hæ sunt generationes filiorum Noe, Sem,
 Cham, et Japheth: natiq̃ sunt eis filii post
 diluvium. 2 Filii Japheth: Gomer, et Ma-
 gog, et Madai, et Javan, et Thubal, et Mosoch,
 et Thiras. 3 Porro filii Gomer: Ascenez, et
 Riphath, et Thogorma. 4 Filii autem Javan:
 Elisa et Tharsis, Cetthim et Dodanim. 5 Ab
 his divisæ sunt insulæ gentium in regionibus
 suis: unusquisque secundum linguam suam
 et familias suas in nationibus suis. 6 Filii
 autem Cham: Chus, et Mesraim, et Phuth,
 et Chanaan. 7 Filii Chus: Saba, et He-
 vila, et Sabatha, et Regma, et Sabatacha.

בראשית י יא

ובגן רעמח שקא דדנו: 8 וקיש גלד את-
נמרד תומא חלל להחיות בגר פארץ:
9 והא-תנה גפרציד לפגן יחנה על-גן
ואמר פנמרד גבור ציד לפגן יחנה:
10 והחל ראשית מפלכתו בכל וארד ואפר
וכלגה פארץ שנקר: 11 מרדא-רץ חקוא
נצא אשר ויבן את-נינה ואת-חולת ציד
ואת-קלח: 12 ואת-לסן בן קינח ויבן
קלח הוא סעיר חוללה: 13 ומצרים גלד
את-לודים ואת-ענמים ואת-לחבים ואת-
גפרחים: 14 ואת-פטרסים ואת-פסלחים
אשר נצאו משם פלשתים ואת-כפתרים:
15 ובנצון גלד את-צידן בכל
ואת-יקת: 16 ואת-היבסי ואת-האמורי ואת
הנרנשי: 17 ואת-חנני ואת-הערני ואת-
חסיני: 18 ואת-האמורי ואת-הענמי ואת-
חממני ואת-המסרני ואת-המסרני:
19 ויהי בבל חפנעני מצידן בארץ נהר
צד-עצת בארץ סלח וצמח וארמח
וצמח צד-לשע: 20 ואלה גרמם למשפחות
ללשונם בארצם בנותם: 21 וילשם גלד
בגלד וילשם גלד בלשם וילשם גלד בלשם
ואר-פכשד וילד וארם: 23 ובגן ארם צד
וחל ונחל וקש: 24 ואר-פכשד גלד את-
קלח וקלח גלד את-ענמי: 25 וילעבר
גלד שגן בגים שם הארץ פלג בן בסימ
בפלג הארץ ושם ארמי וקש: 26 והיו
גלד את-אלמלח ואת-אלמלח ואת-אלמלח
ואת-גלח: 27 ואת-המסרני ואת-המסרני
והקלח: 28 ואת-ענמי ואת-ענמי ואת-
שקא: 29 ואת-אפר ואת-אפר ואת-
יורב בל-אלח בגן וקש: 30 ויהי משקם
משקם בארץ סכר חר חקם: 31 ואלה
בגרים למשפחותם בלשונם בארצם
בנותם: 32 ואלה משפחות בגרמם להלודים
בנותם ואלה נפדי הנפם פארץ את-
המבול:

פרשה יא

1 ויהי בל-הארץ שקא ואת-הנחלים
אחדים: 2 ויהי בגרמם חקם ויבנה
בארץ פארץ שנקר ויבנה שם: 3 ויבנה
איש אל-הרעה חקד כל-פגן לבגים
ונשקפה לשקפה ויהי להם חלבה ללשם

GENESIS, 1, 11.

υιοι δε 'Ρεγμά· Σαβὰ καὶ Δαδάν. 8 Χούς δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς
γῆς. 9 Οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου
τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἱροῦσιν 'Ὡς Νεβρώδ γίγας
κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου. 10 Καὶ ἐγένετο ἀρχὴ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν καὶ 'Ορέχ καὶ 'Αρχάδ
καὶ Χαλάννη ἐν τῇ γῇ Σενναάρ. 11 'Εκ τῆς γῆς
ἐκείνης ἐξῆλθεν 'Ασσοῦρ· καὶ ὠκοδόμησε τὴν Νινευὶ
καὶ τὴν 'Ρωβώθ πόλιν καὶ τὴν Χαλὰχ 12 Καὶ τὴν
Δασὴν, ἀνὰ μέσον Νινευὶ καὶ ἀνὰ μέσον Χαλὰχ·
αὕτη ἡ πόλις μεγάλη. 13 Καὶ Μεσραὶν ἐγέννησε
τοὺς Λουδιμ καὶ τοὺς Νεφθαλεμ καὶ τοὺς 'Ενεμε-
τειμ καὶ τοὺς Λαβιμ καὶ τοὺς Πατροσωνειμ 14 Καὶ τοὺς
Χασμωνειμ, ὅθεν ἐξῆλθε Φυλιστειμ, καὶ τοὺς
Γαφθοριμ. 15 Χαναάν δὲ ἐγέννησε τὸν
Σιδῶνα πρωτότοκον αὐτοῦ, 16 Καὶ τὸν Χετταῖον
καὶ τὸν 'Ιεβουσαιον καὶ τὸν 'Αμορρίτιον καὶ τὸν
Γεργεσαιον καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν 'Αρουκαῖον 17
Καὶ τὸν 'Ασενναῖον καὶ τὸν 'Αράδιον καὶ τὸν
Σαμαραῖον καὶ τὸν 'Αμαθί. 18 Καὶ μετὰ τοῦτο
διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων· 19 Καὶ
ἐγένετο τὰ ὄρια τῶν Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως
ἐλθεῖν εἰς Γεραρά καὶ Γαζάν, ἕως ἐλθεῖν ἕως Σοδό-
μων καὶ Γομόρρας, 'Αδαμὰ καὶ Σεβωίμ ἕως Δασά. 20
Οὗτοι υἱοὶ Χάμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ
γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν αὐτῶν. 21 Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ
πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν 'Εβερ, ἀδελφῷ 'Ιάφεθ τοῦ
μειζονος. 22 Υἱοὶ Σὴμ· 'Ελάμ καὶ 'Ασσοῦρ καὶ
'Αρφαξάδ καὶ Λοῦδ καὶ 'Αράμ καὶ Καῖνάν. 23 Καὶ
υἱοὶ 'Αράμ· Οὐζ καὶ Οὐλ καὶ Γατὴρ καὶ Μοσόχ. 24
Καὶ 'Αρφαξάδ ἐγέννησε τὸν Καῖνάν, καὶ Καῖνάν
ἐγέννησε τὸν Σαλά, Σαλά δὲ ἐγέννησε τὸν 'Εβερ.
25 Καὶ τῷ 'Εβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ
ἐνὶ Φαλέγ, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ
γῆ, καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 'Ιεκτάν. 26 'Ιεκτάν
δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ελμωδάδ καὶ Σαλὲθ καὶ τὸν Σαρμῶθ
καὶ 'Ιαράχ 27 Καὶ 'Οδορρά καὶ Αἰβήλ καὶ Δεκλά 28
Καὶ Εὐάλ καὶ 'Αβιμαὲλ καὶ Σαβὰ 29 Καὶ Οὐφείρ
καὶ Εὐεῖλ καὶ 'Ιωβάβ. Πάντες οὗτοι υἱοὶ 'Ιεκτάν.
30 Καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἀπὸ Μασσῆ ἕως
ἐλθεῖν εἰς Σαφρὰ ὄρος ἀνατολῶν. 31 Οὗτοι υἱοὶ
Σὴμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν,
ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.
32 Αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν,
κατὰ ἔθνη αὐτῶν· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι
τῶν ἔθνων ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

ΚΕΦ. 11.

1 ΚΑΙ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἑν, καὶ φωνὴ μία
πᾶσι. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ
ἀνατολῶν εὐρον πεδίον ἐν γῇ Σενναάρ καὶ κατήκη-
σαν ἐκεῖ. 3 Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ
Δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτάς
πυρρ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον,

GENESIS, X. XI.

Filii Regma: Saba et Dadan. 8 Porro Chus
genuit Nemrod: ipse cœpit esse potens in
terra, 9 Et erat robustus venator coram
Domino. Ob hoc exivit proverbium: Quasi
Nemrod robustus venator coram Domino.
10 Fuit autem principium regni ejus Babylon,
et Arach, et Achad, et Chalanne, in terra
Sennaar. 11 De terra illa egressus est Assur,
et ædificavit Niniven, et plateas civitatis, et
Chale. 12 Resen quoque inter Niniven et
Chale: hæc est civitas magna. 13 At vero
Mesraim genuit Ludim, et Ananim, et Laabim
Nephtuim, 14 Et Phetrusim, et Chasluim: de
quibus egressi sunt Philistiim et Caphtorim.
15 Chanaan autem genuit Sidonem primo-
genitum suum, Hethæum, 16 Et Jebusæum,
et Amorrhæum, Gergesæum, 17 Hevæum, et
Aracæum: Sinæum, 18 Et Aradium, Sama-
ræum, et Amathæum: et post hæc disseminati
sunt populi Chananæorum. 19 Factique sunt
termini Chanaan venientibus a Sidone Geraram
usque Gazam, donec ingrediaris Sodomam et
Gomorrhām, et Adamam, et Seboim, usque
Lesa. 20 Hi sunt filii Cham in cognationibus,
et linguis, et generationibus, terrisque et gen-
tibus suis. 21 De Sem quoque nati sunt,
patre omnium filiorum Heber, fratre Japheth
majore. 22 Filii Sem: Ælam et Assur, et
Arphaxad, et Lud, et Aram. 23 Filii Aram:
Us, et Hul, et Gether, et Mes. 24 At vero
Arphaxad genuit Sale, de quo ortus est Heber.
25 Natique sunt Heber filii duo: nomen uni
Phaleg, eo quod in diebus ejus divisa sit terra:
et nomen fratris ejus Jectan. 26 Qui Jectan
genuit Elmodad, et Saleph, et Asarmoth, Jare,
27 Et Adurem, et Uzal, et Decla, 28 Et Ebal,
et Abimael, Saba, 29 Et Ophir, et Hevila, et
Jobab: omnes isti, filii Jectan. 30 Et facta
est habitatio eorum de Messa pergentibus us-
que Sephar montem orientalem. 31 Isti filii
Sem, secundum cognationes, et linguas, et
regiones, in gentibus suis. 32 Hæc familiæ
Noe juxta populos et nationes suas. Ab his
divisæ sunt gentes in terra post diluvium.

CAPUT XI.

1 ERAT autem terra labii unius, et ser-
monum eorumdem. 2 Cumque proficisce-
rentur de oriente, invenerunt campum in
terra Sennaar, et habitaverunt in eo.
3 Dixitque alter ad proximum suum:
Venite, faciamus lateres, et coquamus eos
igni. Habueruntque lateres pro saxis,

וַיִּתְּקֵם תִּנְחָ לָחֶם לָחֶם : 4 וַיֵּאמְרוּ
 תְּבַח וּבְנֵיהֶם לִנְחָ צִיר וּמִנְחָל וְרֵאשֻׁוּ בְשָׂמִים
 וּבְשִׁשְׁחָלֵם לִנְחָ פֶּרֶךְ-נִפְרָץ צֶלֶפְנִי כֹל-
 קֶרֶץ : 5 וַיֵּרֶד יִתְנָה לְרֵאשִׁית אֶת־הַקְּצִיר
 וְאֶת־הַמִּנְחָל אֲשֶׁר בְּנֵי קֶרֶץ : 6
 וַיֵּאמְרָם יִתְנָה תִּנְחָ עַם אֶחָד וְשִׁפְרָה אֶחָד
 לְבָלֵם וְיִתְנָה קֶחֶלֶם לְצִשְׁוֹת וְעִפְרָה לֹא-
 יִבְצֹר מִלֵּם כֹּל אֲשֶׁר יִזְמֹן לְצִשְׁוֹת :
 7 הִבְחָ גִּרְדָּה וּבְגִלָּה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁל
 לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְתָּה רֵעֵהוּ : 8 וַיִּפְּץ
 יִתְנָה אֶת־הֶם מִשָּׁם צֶלֶפְנִי כֹל־קֶרֶץ
 וַיִּהְיֶה לְבִנְתָּה קְצִיר : 9 צֶלֶפְנִי קָרָא שְׁמָהּ
 בְּבָל כִּי־שָׁם בָּלָל יִתְנָה שִׁפְתָּה כֹּל־קֶרֶץ
 וּבְשָׁם הַקְּצִיר יִתְנָה צֶלֶפְנִי כֹל־קֶרֶץ :
 10 אֵלֶּה הַתּוֹלְדֹת שָׁם שָׁם בָּר
 מֵאֵת שָׁנָה וַיֵּלֶד אֶת־אַרְפַּכְשָׁד שְׁנָתִים
 אֶחָד הַמִּבְּרִיל : 11 וַיְחִי־שָׁם אֶחָד הַתּוֹלְדִי
 אֶת־אַרְפַּכְשָׁד חֲמִשָּׁה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֵּלֶד
 בְּנִים וּבָנוֹת : 12 וַאֲרַפְכְשָׁד חִי
 חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֵּלֶד אֶת־שֵׁלָח :
 13 וַיְחִי אַרְפַּכְשָׁד אֶחָד הַתּוֹלְדִי אֶת־שֵׁלָח
 שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֵּלֶד
 בְּנִים וּבָנוֹת : 14 וּשְׁלָח חִי
 שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֵּלֶד אֶת־עֶבֶר : 15 וַיְחִי
 שֵׁלָח אֶחָד הַתּוֹלְדִי אֶת־עֶבֶר שְׁלֹשׁ שָׁנִים
 וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֵּלֶד בְּנִים וּבָנוֹת :
 16 וַיְחִי־עֶבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וַיֵּלֶד אֶת־פֶּלֶג : 17 וַיְחִי־עֶבֶר אֶחָד
 הַתּוֹלְדִי אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת שָׁנָה וַיֵּלֶד בְּנִים וּבָנוֹת : 18
 וַיְחִי־פֶלֶג אֶחָד הַתּוֹלְדִי אֶת־רֵעִי : 19
 וַיְחִי־רֵעִי אֶחָד הַתּוֹלְדִי אֶת־רְעֹ
 תִשַׁע שָׁנִים וּמֵאוֹתִים שָׁנָה וַיֵּלֶד בְּנִים
 וּבָנוֹת : 20 וַיְחִי רְעֹ שְׁנָתִים
 וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֵּלֶד אֶת־שָׂרֹג : 21 וַיְחִי
 רְעֹ אֶחָד הַתּוֹלְדִי אֶת־שָׂרֹג שְׁבַע שָׁנִים
 וּמֵאוֹתִים שָׁנָה וַיֵּלֶד בְּנִים וּבָנוֹת : 22
 וַיְחִי שָׂרֹג אֶחָד הַתּוֹלְדִי אֶת־נָחֹר : 23
 וַיְחִי נָחֹר אֶחָד הַתּוֹלְדִי אֶת־נָחֹר
 שְׁנָתִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֵּלֶד אֶת־תָּרֶה : 24
 וַיְחִי נָחֹר אֶחָד הַתּוֹלְדִי אֶת־תָּרֶה
 שְׁנָתִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֵּלֶד אֶת־אֲבְרָם : 25
 וַיְחִי תָרֶה אֶחָד הַתּוֹלְדִי אֶת־אֲבְרָם
 שְׁבַע וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיֵּלֶד אֶת־אֲבְרָם : 26

καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. 4 Καὶ εἶπαν
 Δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ
 ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσωμεν
 ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσ-
 ῶπου πάσης τῆς γῆς. 5 Καὶ κατέβη Κύριος ἰδεῖν
 τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ
 τῶν ἀνθρώπων. 6 Καὶ εἶπε Κύριος Ἰδοὺ γένος ἓν
 καὶ χεῖλος ἓν πάντων· καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι,
 καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν
 ἐπιθῶνται ποιεῖν. 7 Δεῦτε καὶ καταβάντες συγ-
 χέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν
 ἑκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον. 8 Καὶ διέσπειρεν
 αὐτοὺς Κύριος ἐκείθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς
 γῆς, καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ
 τὸν πύργον. 9 Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς
 Σύγχυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχευε Κύριος τὰ χεῖλη πάσης
 τῆς γῆς, καὶ ἐκείθεν διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐπὶ
 πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. 10 Καὶ αὗται αἱ γενεαὶ
 Σὴμ. Καὶ ἦν Σὴμ υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε ἐγέννησε
 τὸν Ἀρφαξᾶδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσ-
 μόν. 11 Καὶ ἔζησε Σὴμ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν
 Ἀρφαξᾶδ ἑτη πεντακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυ-
 γατέρα, καὶ ἀπέθανε. 12 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξᾶδ ἑκα-
 τὸν τριακονταπέντε ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. 13
 Καὶ ἔζησεν Ἀρφαξᾶδ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν
 Καϊνᾶν ἑτη τετρακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ
 θυγατέρα, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑκατὸν
 καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλᾶ. Καὶ
 ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Σαλᾶ ἑτη
 τριακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγα-
 τέρας, καὶ ἀπέθανε. 14 Καὶ ἔζησε Σαλᾶ ἑκατὸν
 τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἑβερ. 15 Καὶ
 ἔζησε Σαλᾶ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Ἑβερ τρια-
 κόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγα-
 τέρας, καὶ ἀπέθανε. 16 Καὶ ἔζησεν Ἑβερ ἑκατὸν
 τριακοντατέσσαρα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ. 17
 Καὶ ἔζησεν Ἑβερ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν
 Φαλέγ ἑτη διακόσια ἐβδομήκοντα, καὶ ἐγέννησεν
 υἱὸς καὶ θυγατέρα, καὶ ἀπέθανε. 18 Καὶ ἔζησε
 Φαλέγ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν
 Ῥαγαῦ. 19 Καὶ ἔζησε Φαλέγ μετὰ τὸ γεννηθῆαι
 αὐτὸν τὸν Ῥαγαῦ ἑννέα καὶ διακόσια ἑτη, καὶ ἐγέν-
 νησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα, καὶ ἀπέθανε. 20 Καὶ
 ἔζησε Ῥαγαῦ ἑκατὸν τριάκοντα καὶ δύο ἔτη καὶ
 ἐγέννησε τὸν Σερούχ. 21 Καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ μετὰ
 τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Σερούχ διακόσια ἐπτά ἔτη,
 καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα, καὶ ἀπέθανε. 22
 Καὶ ἔζησε Σερούχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ
 ἐγέννησε τὸν Ναχώρ. 23 Καὶ ἔζησε Σερούχ μετὰ τὸ
 γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Ναχώρ ἑτη διακόσια, καὶ ἐγέν-
 νησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα, καὶ ἀπέθανε. 24 Καὶ
 ἔζησε Ναχώρ ἑτη ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἑννέα καὶ ἐγέν-
 νησεν τὸν Θάρρα. 25 Καὶ ἔζησε Ναχώρ μετὰ τὸ γεννη-
 θῆαι αὐτὸν τὸν Θάρρα ἑτη ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, καὶ ἐγέν-
 νησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα, καὶ ἀπέθανε. 26 Καὶ ἔζησε
 Θάρρα ἐβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ

et bitumen pro cæmento: 4 Et dixerunt:
 Venite, faciamus nobis civitatem et turrin,
 cujus culmen pertingat ad cælum: et celebre-
 mus nomen nostrum antequam dividamur in
 universas terras. 5 Descendit autem Domi-
 nus, ut videret civitatem et turrin, quam ædi-
 ficabant filii Adam, 6 Et dixit: Ecce, unus est
 populus, et unum labium omnibus: cœperunt-
 que hoc facere, nec desistent a cogitationibus
 suis, donec eas opere compleant. 7 Venite
 igitur, descendamus, et confundamus ibi lin-
 guam eorum, ut non audiat unusquisque vocem
 proximi sui. 8 Atque ita divisit eos Dominus
 ex illo loco in universas terras, et cessaverunt
 ædificare civitatem. 9 Et ideirco vocatum
 est nomen ejus Babel, quia ibi confusum est
 labium universæ terræ: et inde dispersit eos
 Dominus super faciem cunctarum regionum. 10
 Hæ sunt generationes Sem: Sem erat
 centum annorum quando genuit Arphaxad,
 biennio post diluvium. 11 Vixitque Sem,
 postquam genuit Arphaxad, quingentis annis:
 et genuit filios et filias. 12 Porro Arphaxad
 vixit triginta quinque annis, et genuit Sale. 13
 Vixitque Arphaxad, postquam genuit Sale,
 trecentis tribus annis: et genuit filios et filias. 14
 Sale quoque vixit triginta annis, et genuit
 Heber. 15 Vixitque Sale, postquam genuit
 Heber, quadringentis tribus annis: et genuit
 filios et filias. 16 Vixit autem Heber triginta
 quatuor annis, et genuit Phaleg. 17 Et vixit
 Heber, postquam genuit Phaleg, quadringentis
 triginta annis: et genuit filios et filias. 18
 Vixit quoque Phaleg triginta annis, et
 genuit Reu. 19 Vixitque Phaleg, postquam
 genuit Reu, ducentis novem annis: et genuit
 filios et filias. 20 Vixit autem Reu triginta
 duobus annis, et genuit Sarug. 21 Vixit quo-
 que Reu, postquam genuit Sarug, ducentis
 septem annis: et genuit filios et filias. 22
 Vixit vero Sarug triginta annis, et genuit
 Nachor. 23 Vixitque Sarug, postquam genuit
 Nachor, ducentis annis: et genuit filios et
 filias. 24 Vixit autem Nachor viginti novem
 annis, et genuit Thare. 25 Vixitque Nachor,
 postquam genuit Thare, centum decem et no-
 vem annis: et genuit filios et filias. 26 Vixit-
 que Thare septuaginta annis, et genuit Abram,

בראשית יא יב

פ פ פ פ

פרשה יב :

1 ויאמר יחזקאל אליהם למה אתם עושים
 ומפוללתם ומבית אברה עליהם אשר
 אמרתם: 2 ואנחנו לפני גדול ומבוכה
 ומגדלת שמה קדשה גדלה: 3 ומבוכה
 ומבוכה ומגדלת אשר ומבוכה בך כל
 משפחת האדם: 4 וגלה אדם פאשר
 דבר אליו יחזקאל וגלה אתו לוט ומבוכה
 גדלה שנים ושבעים שנה בצאתו
 מננו: 5 ובחזק אברה את שרי אשתו
 ואת לוט בראיו ואת פלדכושל אשר
 רכשו ואת תנשש אשר עשו בננו ובנא
 ללכת ארצה פננו ובנא ארצה פננו:
 6 ובגבר אדם בארץ עד מקום שכם עד
 אליו מורה ומפגעי או בארץ: 7 ויחזק
 אל אברה ויאמר לו אנכי את
 הארץ הזאת וגו' שם מזה ליתנה הנחה
 אליו: 8 ובצמח משם חזקה משם לבית
 אל וגו' חזקה בית אל משם וחצי משם
 וגו' שם מזה ליתנה ויחזק משם יחזק:
 9 ובפע אדם חלוה וקסע חזקה: 10
 ויחזק רצב בארץ וגו' אברה
 מצרקה לגו שם פירקה הרצב בארץ:
 11 ויחזק פאשר חזקה לבוא מצרקה ויאמר
 אל שרי אשתו חזקה ידעתי כי אשת
 פת מרחה את: 12 והחזק פת מרחה את
 המצרים ואמר אשתו זאת וקדשה את
 ואתה חזק: 13 אמרתי אתה למען
 יאמר לי בעמלה ויתנה כפשי בגללה:

ΓΕΝΕΣΙΣ, ια, ιβ.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος τῷ "Αβραμ· Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν σοι δεῖξω. 2 Καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος· 3 Καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλογηθῆσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ ἐπορεύθη "Αβραμ καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ῥῆχτο μετ' αὐτοῦ ὥς· "Αβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἐβδομηκονταπέντε ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρᾶν. 5 Καὶ ἔλαβεν "Αβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὸν Λῶτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ὅσα ἐκτήσαντο καὶ πᾶσαν ψυχὴν ἣν ἐκτήσαντο ἐκ Χαρρᾶν, καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν. 6 Καὶ διώκευσεν "Αβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μήκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἐπὶ τὴν δρῦν τὴν ὑψηλὴν· οἱ δὲ Χαναανοὶ τότε κατέκουν τὴν γῆν. 7 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ "Αβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην· καὶ ψυχοδόμησεν ἐκεῖ "Αβραμ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ. 8 Καὶ ἀπέστη ἐκείθεν εἰς τὸ ὄρος κατὰ ἀνατολὰς Βαιθίλ, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν Βαιθίλ κατὰ θάλασσαν καὶ Ἀγγαί κατὰ ἀνατολὰς· καὶ ψυχοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ καὶ ἱεκακάλεσας ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου. 9 Καὶ ἀπῆρεν "Αβραμ καὶ πορευθεὶς ἰσρατοποδίευσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 10 Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ κατέβη "Αβραμ εἰς Αἰγύπτου παροικίαν ἐκεῖ, ὅτι ἐνέλιχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. 11 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν "Αβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἰγύπτου, εἶπεν "Αβραμ Σάρᾳ τῇ γυναϊκὶ Γινώσκω ἐγὼ ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἰ· 12 Ἔσται οὖν ὥς ἂν ἰδῶσί σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν οὖν τὴν γυνὴ αὐτοῦ ἐπὶ αὐτῇ, καὶ ἀποκτενοῦσί με, ὅτι δὲ περιουχῆσονται. 13 Εἰπόντων οὖν οὗτοι ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰμί, ὥπως ἂν εὖ μοι γένηται διὰ σέ καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐνεκεν σοῦ.

GENESIS, XI. XII.

CAPUT XII.

1 DIXIT autem Dominus ad Abram : Egredere de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrabo tibi. 2 Faciamque te in gentem magnam, et benedicam tibi, et magnificabo nomen tuum, et risque benedictus. 3 Benedicam benedicientibus tibi, et maledicam maledicentibus tibi, atque IN TE benedicientur universæ cognationes terræ. 4 Egressus est itaque Abram sicut præceperat ei Dominus, et ivit cum eo Lot: septuaginta quinque annorum erat Abram cum egrederetur de Haran. 5 Tulitque Sarai uxorem suam, et Lot filium fratris sui, universamque substantiam quam possederant, et animas quas fecerant in Haran : et egressi sunt ut irent in terram Chanaan. Cumque venissent in eam, 6 Pertransivit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convallem illustrem : Chananæus autem tunc erat in terra. 7 Apparuit autem Dominus Abram, et dixit ei : Semini tuo dabo terram hanc. Qui ædificavit ibi altare Domino, qui apparuerat ei. 8 Et inde transgrediens ad montem, qui erat contra orientem Bethel, tetendit ibi tabernaculum suum, ab occidente habens Bethel, et ab oriente Hai: ædificavit quoque ibi altare Domino, et invocavit nomen ejus. 9 Perrexitque Abram vadens, et ultra progrediens ad meridiem. 10 Facta est autem fames in terra: descenditque Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi: prævaluerat enim fames in terra. 11 Cumque prope esset ut ingrederetur Ægyptum, dixit Sarai uxori suæ: Novi quod pulchra sis mulier: 12 Et quod cum viderint te Ægyptii, dicturi sunt: Uxor ipsius est: et interficient me, et te reservabunt. 13 Dic ergo, obsecro te, quod soror mea sis: ut bene sit mihi propter te, et vivat anima mea ob gratiam tui.

בראשית יב יג

14 ויהי כבוא אברהם מצרימה וירא מצרים את האשה כי ריבה הוא מאד: 15 וירא אותה פרי פרעה ויחללה אותה אל-פרעה ויתקח האשה בית פרעה: 16 ולאברהם היטיב בעבדה ויחזילו צאניהם ונמתיים בעבדים ושפחות וצאניהם ונמתיים: 17 ויגזע יתרו אר-פרעה נקעים גדלים ואת-ביתו על-דבר שרי אשת אברהם: 18 ויחרא פרעה לאברהם ויאמר מחר-את צעורי לך למה לא העדתה לי כי אשתך הוא: 19 למה אמרת אחתי הווא ונאחז אותה לי לאשה ועתה הנה אשתך חזרה אלי: 20 ויגזעו עליו פרעה ואנשיו וישלחו אותו ואת-אשתו ואת-כל-אשר-לו:

פרשה יג:

1 ויצא אברהם מצרים ויהי וירא מצרים את האשה כי ריבה הוא מאד: 2 וירא אותה פרי פרעה ויחללה אותה אל-פרעה ויתקח האשה בית פרעה: 3 ולאברהם היטיב בעבדה ויחזילו צאניהם ונמתיים בעבדים ושפחות וצאניהם ונמתיים: 4 ויגזע יתרו אר-פרעה נקעים גדלים ואת-ביתו על-דבר שרי אשת אברהם: 5 ויחרא פרעה לאברהם ויאמר מחר-את צעורי לך למה לא העדתה לי כי אשתך הוא: 6 ויגזעו עליו פרעה ואנשיו וישלחו אותו ואת-אשתו ואת-כל-אשר-לו:

GENESIS, 12, 13.

14 'Εγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα. 15 Καὶ ἶδον αὐτὴν οἱ ἀρχόντες Φαραὼ καὶ ἐπῆνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραὼ καὶ εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ. 16 Καὶ τῷ Ἀβραμ εὐ ἐχρήσαντο δι' αὐτὴν, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα καὶ μῶσχοι καὶ ὄνοι καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ ἡμίονοι καὶ κάμηλοι. 17 Καὶ ἤτασεν ὁ Θεὸς τὸν Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλους καὶ πονηροῖς καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ περὶ Σάρας τῆς γυναῖκος Ἀβραμ. 18 Καλέσας δὲ Φαραὼ τὸν Ἀβραμ εἶπεν Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ὅτι γυνὴ σου ἔστιν; 19 Ἰνα τί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἔστιν; καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἐμαντῶ γυναῖκα. Καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἐναντί σου, λαβὼν ἀπὸ τρεῖς. 20 Καὶ ἐνετίλειτο Φαραὼ ἀνδράσι περὶ Ἀβραμ συμποπέμψαι αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ.

ΚΕΦ. 13.

1 ANEBH δὲ Ἀβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ Λὼτ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. 2 Ἀβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτήνισι καὶ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ. 3 Καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθλή, ἕως τοῦ τόπου οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον, ἀνὰ μέσον Βαιθλή καὶ ἀνὰ μέσον Ἀγγαί, 4 Εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχήν. καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἀβραμ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. 5 Καὶ Λὼτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Ἀβραμ ἦν πρόβατα καὶ βόες καὶ σκηναί. 6 Καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα, ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλά. καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα. 7 Καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἀβραμ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λὼτ. οἱ δὲ Χαναανῶται καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατέκουν τὴν γῆν. 8 Εἶπε δὲ Ἀβραμ τῷ Λὼτ Μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων σου, ὅτι ἀνθρωποὶ ἀδελφοὶ ἐσμεν ἡμεῖς. 9 Οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστι; διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ. Εἰ σὺ εἰς ἀριστερά, ἐγὼ εἰς δεξιὰ· εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ, ἐγὼ εἰς ἀριστερά. 10 Καὶ ἐπάρας Λὼτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπεῖδε πᾶσαν τὴν περὶχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέφειν τὸν Θεὸν Σόδομα καὶ Γόμορρα ὡς ὁ παράδεισος τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζόγορα. 11 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λὼτ πᾶσαν τὴν περὶχωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀπῆρε Λὼτ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 12 Ἀβραμ δὲ κατέκουν ἐν γῇ Χαναάν. Λὼτ δὲ κατέκουν ἐν πόλει τῶν περικύρτων καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις. 13 Οἱ δὲ ἀνθρωποὶ οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα. 14 Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἀβραμ μετὰ τὸ διαχωρίσθηναι τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδε ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σὺ εἰ πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν.

GENESIS, XII. XIII.

14 Cum itaque ingressus esset Abram Ægyptum, viderunt Ægyptii mulierem quod esset pulchra nimis. 15 Et nuntiaverunt principes Pharaoni, et laudaverunt eam apud illum: et sublata est mulier in domum Pharaonis. 16 Abram vero bene usi sunt propter illam: fueruntque ei oves et boves, et asini, et servi et famulae, et asinae et cameli. 17 Flagellavit autem Dominus Pharaonem plagis maximis, et domum ejus, propter Sarai uxorem Abram. 18 Vocavitque Pharaon Abram, et dixit ei: Quidnam est hoc quod fecisti mihi? quare non indicasti quod uxor tua esset? 19 Quam ob causam dixisti esse sororem tuam, ut tollerem eam mihi in uxorem? Nunc igitur ecce conjux tua: accipe eam, et vade. 20 Præcepitque Pharaon super Abram viris: et deduxerunt eum, et uxorem illius, et omnia quæ habebat.

CAPUT XIII.

1 ASCENDIT ergo Abram de Ægypto, ipse et uxor ejus, et omnia quæ habebat, et Lot cum eo, ad australem plagam. 2 Erat autem dives valde in possessione auri et argenti. 3 Reversusque est per iter, quo venerat, a meridie in Bethel, usque ad locum ubi prius fixerat tabernaculum inter Bethel et Hai: 4 In loco altaris quod fecerat prius, et invocavit ibi nomen Domini. 5 Sed et Lot qui erat cum Abram, fuerunt greges ovium, et armenta, et tabernacula. 6 Nec poterat eos capere terra, ut habitarent simul: erat quippe substantia eorum multa, et nequibant habitare communiter. 7 Unde et facta est rixa inter pastores gregum Abram et Lot. Eo autem tempore Chanaanæus et Pheræzæus habitabant in terra illa. 8 Dixit ergo Abram ad Lot: Ne, quæso, sit jurgium inter me et te, et inter pastores meos et pastores tuos: fratres enim sumus. 9 Ecce universa terra coram te est: recede a me, obsecro: si ad sinistram ieris, ego dexteram tenebo; si tu dexteram elegeris, ego ad sinistram pergam. 10 Elevatis itaque Lot oculis, vidit omnem circa regionem Jordanis, quæ universa irrigabatur antequam subverteret Dominus Sodomam et Gomorrhæam, sicut paradisus Domini, et sicut Ægyptus venientibus in Segor. 11 Elegitque sibi Lot regionem circa Jordanem, et recessit ab oriente: divisique sunt alterutrum a fratre suo. 12 Abram habitavit in terra Chanaan: Lot vero moratus est in oppidis, quæ erant circa Jordanem, et habitavit in Sodomis. 13 Homines autem Sodomitæ pessimi erant, et peccatores coram Domino nimis. 14 Dixitque Dominus ad Abram, postquam divisus est ab eo Lot: Leva oculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad aquilonem et meridiem, ad orientem et occidentem.

בראשית יג יד

15 כי את־קליה־אֶרֶץ אֲשֶׁר־אֶתָּה לָתֶּךָ
אֶתְנַתֶּנָּה וְלִזְרָעָה צֶדֶקְלֹם: 16 וְשִׁמְתִּי
אֶת־זֶרְעָה בְּעֶפְרַת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר וְאִם־יִהְיֶה
אִישׁ לִמְנוֹת אֶת־עֶפְרַת הָאֶרֶץ כָּם וְזֶרְעָה
וְיִמְנָה: 17 וְהָם הִתְחַלְּתָה בְּאֶרֶץ לְאֶרֶץ
וְלִדְרָבָה כִּי לָתֶּךָ אֶתְנַתֶּנָּה: 18 וְנִאֲמַתְלֵ אֲבָרָם
וְיָבֵא וְיֵשֶׁב בְּאֶרְצוֹ מִמָּהָ אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן
וְיִבְרָשֶׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה: פ

פרשה ד :

1 וַיְהִי בִימֵי אֲמֶרְפֶּל מֶלֶךְ־שֹׁנַר וְאֶרִיֹּחַ
מֶלֶךְ אֶלְסַר בְּנֵדוּלְעִמֶל מֶלֶךְ צִלָם וְתַדָּל
מֶלֶךְ בּוּיִם: 2 וַעֲשׂוּ מִלְחָמָה אֶת־בָּרַעַל
מֶלֶךְ סֹדִם וְאֶת־בְּרֶשֶׁע מֶלֶךְ עַמְרָה שְׂנֵאָבו
מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְשֵׁאֲבֵל מֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ
בָּלַע הִיא־צֶרֶר: 3 כִּלְאֲלָהוּ קִבְרוֹ אֶל־עַמְמָה
הַחֲשׂוּיִים הוּא וְכָם הַמֶּלֶח: 4 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־בְּנֵדוּלְעִמֶל וְשִׁלְש־עֶשְׂרֵה
שָׁנָה מִדְּבָר: 5 וּבְאֶרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה כָּם
בְּנֵדוּלְעִמֶל וְהַמֶּלְכִים אֲשֶׁר אֵלָּה וְנִשְׁבּוּ אֶת־
רַפְּאִים בְּעֶשְׂרֵת הַרְגָּוִים וְאֶת־הַחֲשׂוּיִים בָּתָם
וְאֵל הַקְּיָאִים בְּשֵׁנָה חֲרָקִים: 6 וְאֶת־חֲתָנִי
בְּחֶרֶם שְׁעִיר צֶדֶד אֵל אֵל פֶּאֶרֹן אֲשֶׁר עַל־
הַמִּדְבָּר: 7 וַיֵּשְׁבוּ וַיֵּאָמְרוּ אֶל־עֵינֵי מִשְׁפָּטָ
הוּא הָרָשׁ וַיֵּשְׁבוּ אֶת־קִלְשֵׁי־הַקְּצִלָּה וַיִּלְכְּ
אֶת־הַחֲמֹרִי הַיֵּשֶׁב בְּחֶבְרוֹן סָמָר: 8 וַיֵּצֵא
מֶלֶךְ־סֹדִם וּמֶלֶךְ עַמְרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ
צִבְיִים וּמֶלֶךְ בָּלַע הוּא־צֶרֶר וַיַּעֲרֻקוּ אִתָּם
מִלְחָמָה בְּעַמְמָה הַחֲשׂוּיִים: 9 אֵת בְּנֵדוּלְעִמֶל
מֶלֶךְ צִלָם וְתַדָּל מֶלֶךְ בּוּיִם וְאֲמֶרְפֶּל
מֶלֶךְ שֹׁנַר וְאֶרִיֹּחַ מֶלֶךְ אֶלְסַר אֲרַבְעָה
מִלְכִים אֶת־הַחֲמֹרִי: 10 וַעֲמָה הַחֲשׂוּיִים
בְּאֶרֶץ בְּאֶרֶץ חֲסִיר וַיִּגְּסוּ מֶלֶךְ־סֹדִם וַעֲמָה
וַיַּפְּלֵה־שָׁמָּה וַיַּחֲשֹׁמְרוּם קֶרֶחַ גָּס: 11 וַיִּקְרָאוּ
אֶת־קִלְרָשׁ סֹדִם וַעֲמָה וְאֶת־קִלְאֲבָלָם
וַיִּלְכְּבוּ: 12 וַיִּקְרָאוּ אֶת־לֹזֵט וְאֶת־דִּבְשֹׁו בָר
אֲחֵי אֲבָרָם וַיִּלְכְּבוּ וְהוּא יֵשֶׁב בְּסָדִם: 13 וַיָּבֵא
הַקְּלִיט וַיַּנְדֹּב לְאֲבָרָם הַחֲבָרִי וְהוּא שָׁכֵן
בְּאֶרְצוֹ מִמָּהָ אֲחֵי אֲשֶׁפֶל וְאֲחֵי
עֶזֶר וְהָם בְּצִלֵי בְרִית־אֲבָרָם: 14 וַיִּשְׁמַע
אֲבָרָם כִּי נִשְׁבָּה אֲחֵי נִיָּקָה אֶת־הַחֲנִיכִי
וַיִּלְתִּי בִיתוֹ שְׁמָנָה עָשָׂר וְשִׁלְשׁ מֵאָה
וַיִּדְרֹשׁ צֶדֶקָן: 15 וַיַּחֲלֶק צִלְתָּם לִלְחָה
הוּא וַעֲבָדָיו וַיִּגְּסוּ וַיִּדְרֹשֶׁם צֶדֶד־וִיָּקָה אֲשֶׁר
מִשְׁפָּחָל לְדִמְשֶׁק: 16 וַיֵּשֶׁב אֵת פֶּל־חֶרְגֶּשׁ

GENESIS, cγ, ιδ'.

15 "Οτι πᾶσαν τὴν γῆν ἣν σὺ ὄρᾳς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως αἰῶνος. 16 Καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ δύναται τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται. 17 Ἀναστὰς διόδυσσον τὴν γῆν εἰς τε τὸ μήκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος· ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. 18 Καὶ ἀποσκευάσας Ἀβραμ ἐλθὼν κατῴκησε παρὰ τὴν ὁρὴν τὴν Μамβρη, ἣ ἦν ἐν Χεβρώμ· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαρφάλ βασιλέως Σενναάρ καὶ Ἀριώχ βασιλέως Ἑλλασιάρ, Χοδολλογομὸρ βασιλεὺς Ἑλάμ καὶ Θαργάδ βασιλεὺς ἰθυνῶν 2 Ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλὰ βασιλέως Σοδόμων καὶ μετὰ Βαρσά βασιλέως Γομόρρας καὶ μετὰ Σενναάρ βασιλέως Ἀδαμὰ καὶ μετὰ Συμοβὸρ βασιλέως Σεβειμ καὶ βασιλέως Βαλάκ· αὕτη ἰστοί Σηγῶρ. 3 Πάντες οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἀλυσκὴν· αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν. 4 Δώδεκα ἐτη αὐτοὶ ἰδοῦλευσαν τῷ Χοδολλογομὸρ, τῷ δὲ τρισκαυδεκάτῳ ἔτει ἀπίστησαν. 5 Ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαυδεκάτῳ ἔτει ἦλθε Χοδολλογομὸρ καὶ οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ἀσθαρὼθ καὶ Καρναῖν, καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ ἵμα αὐτοῖς, καὶ τοὺς Ὀρμαίους τοὺς ἐν Σαυῇ τῇ πύλει, 6 Καὶ τοὺς Χορβαίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι Σειρ ἕως τῆς τερεβίνθου τῆς Φαράν, ἣ ἵστιν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 7 Καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως, αὕτη ἰστοί Κάδης, καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαλὴκ καὶ τοὺς Ἀμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀσασονθαμάρ. 8 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων καὶ βασιλεὺς Γομόρρας καὶ βασιλεὺς Ἀδαμὰ καὶ βασιλεὺς Σεβειμ καὶ βασιλεὺς Βαλάκ, αὕτη ἰστοί Σηγῶρ, καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἀλυσκῇ 9 Πρὸς Χοδολλογομὸρ βασιλεῖα Ἑλάμ καὶ Θαργάδ βασιλεῖα ἰθυνῶν καὶ Ἀμαρφάλ βασιλεῖα Σενναάρ καὶ Ἀριώχ βασιλεῖα Ἑλλασιάρ, οἱ τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε. 10 Ἡ δὲ κοιλὰς ἡ ἀλυσκὴ φρέατα ἀσφάλτου. Ἐφυγε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων καὶ βασιλεὺς Γομόρρας, καὶ ἐνέπυσαν ἐκεῖ· οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὄρειν ἔφυγον. 11 Ἐλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδόμων καὶ Γομόρρας καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον. 12 Ἐλαβον δὲ καὶ τὸν Λὼτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀβραμ καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπέχοντο· ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδόμοις. 13 Παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις ἀπήγγειλεν Ἀβραμ τῷ περάτῃ· αὐτὸς δὲ κατῴκησε παρὰ τῇ ὁρῇ τῇ Μамбρη Ἀμορραίου τοῦ ἀδελφοῦ Ἑσχῶλ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Αὐνάν, οἱ ἦσαν συνωμόται τοῦ Ἀβραμ. 14 Ἀκούσας δὲ Ἀβραμ ὅτι ἤχημαλῶνται Λὼτ ὁ ἀδελφεὸς αὐτοῦ, ἠρίθμωσε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. 15 Καὶ ἐπέσειεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτῆς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβά, ἣ ἵστιν ἐν ἁρσιστερῷ Δαμασκοῦ. 16 Καὶ ἀπίστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων·

GENESIS, XIII. XIV.

15 Omnem terram, quam conspicias, tibi dabo et semini tuo usque in sempiternum. 16 Faciamque semen tuum sicut pulverem terrae: si quis potest hominum numerare pulverem terrae, semen quoque tuum numerare poterit. 17 Surge, et perambula terram in longitudine, et in latitudine sua: quia tibi daturus sum eam. 18 Movens igitur tabernaculum suum Abram, venit et habitavit juxta convallem Mambre, quae est in Hebron: aedificavitque ibi altare Domino.

CAPUT XIV.

1 FACTUM est autem in illo tempore, ut Amraphel rex Sennaar, et Arioch rex Ponti, et Chodorlahomor rex Elamitarum, et Thadal rex Gentium, 2 Inirent bellum contra Bara regem Sodomorum, et contra Bersa regem Gomorrhæ, et contra Sennaab regem Adamæ, et contra Semeber regem Seboim, contraque regem Balæ, ipsa est Segor. 3 Omnes hi convenerunt in vallem Silvestrem, quæ nunc est mare salis. 4 Duodecim enim annis servierant Chodorlahomor, et tertio decimo anno recesserunt ab eo. 5 Igitur quartodecimo anno venit Chodorlahomor, et reges qui erant cum eo: percusseruntque Raphaim in Asterothcarnaim, et Zuzim cum eis, et Emin in Save Cariaithaim, 6 Et Chorraos in montibus Seir, usque ad campestria Pharan, quæ est in solitudine. 7 Reversique sunt, et venerunt ad fontem Misphat, ipsa est Cades: et percusserunt omnem regionem Amalecitarum, et Amorrhæum qui habitabat in Asasonthamar. 8 Et egressi sunt rex Sodomorum, et rex Gomorrhæ, rexque Adamæ, et rex Seboim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor: et direxerunt aciem contra eos in valle Silvestri: 9 Scilicet adversus Chodorlahomor regem Elamitarum, et Thadal regem Gentium, et Amraphel regem Sennaar, et Arioch regem Ponti: quatuor reges adversus quinque. 10 Vallis autem Silvestris habebat puteos multos bituminis. Itaque rex Sodomorum, et Gomorrhæ, terga verterunt, cecideruntque ibi: et qui remanserant, fugerunt ad montem. 11 Tulerunt autem omnem substantiam Sodomorum et Gomorrhæ, et universa quæ ad cibum pertinent, et abierunt: 12 Necnon et Lot et substantiam ejus, filium fratris Abram, qui habitabat in Sodomis. 13 Et ecce unus qui evaserat, nuntiavit Abram Hebræo, qui habitabat in convalle Mambre Amorrhæi, fratris Escol, et fratris Aner: hi enim perigerant fœdus cum Abram. 14 Quod cum audisset Abram, captum videlicet Lot fratrem suum, numeravit expeditos vernaculos suos trecentos decem et octo: et persecutus est usque Dan. 15 Et divisit sociis, irruit super eos nocte: percussitque eos, et persecutus est eos usque Hobæ, quæ est ad læviam Damasci. 16 Reduxitque omnem substantiam,

ונח את-לוט אחיו וקדשו השבי ונח
את-הקשים ואת-הקלים : 17 ויצא מלך-
סדם לקראתו אחרי שובו מהפוז את-
בדרלעמר ואת-המלכים אשר אתו אלי-
עמק שור הוא עמק המלך : 18 ומלך-
צור מלך שלם הוציא לחם וגזו ויהא
כהן לאל עליון : 19 ויברכהו ויאמר
ברכהו אברהם לאל עליון הנה שמנים
וארבע : 20 וברכהו אל עליון אשר-מגן
צריה בנה ויפדלו מעשר מלך :
21 ויאמר מלך-סדם אלי-אברהם מלך
הקש וקדש חלך : 22 ויאמר אברהם
אל-מלך סדם הרמתי יד אל-ידיהו אל
עליון הנה שמנים וארבע : 23 אסמחז
ועד שרוד-נצל ואסמחז מלך-אשר-לך
ולא תאמר אני העשרתי את-אברהם :
24 בלעדי רח אשר אכלו הנערים חלך
האנשים אשר קלבו אתי צגל אשר
וימלא הם ויהיו חלקם : ס

פרשה טו :

1 ואתר הדברים האלה נהג ובריהוה
אלי-אברהם בפניהו לאמר אלי-תיקא אברהם
אכלי מגן לך שברך הנה מאד : 2 ויאמר
אברהם אליו יהוה מחייתך ואליו חלך
צריה וברכהו ביהוה הוא ומשק אל-צור :
3 ויאמר אברהם הן לי לא נהמה גרע
והנה ברכתי יורש אתי : 4 והנה דבר-
יהוה אליו לאמר לא ירשך נח בראם
אשר יצא ממעיך הוא יירשך : 5 ויצא
אורח חורב ויאמר הבט-נא השמימה
וספל הכוכבים אסתיכל לספר אהם
ויהאמר לו פה יהיה זרעך : 6 והאמן
ביהוה ויחשבה לו צדקה : 7 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאר פחדים
לחת לך את-הארץ הזאת לרשקה :
8 ויאמר אליו יהוה בנה ארץ פי
אירשקה : 9 ויאמר אליו הנה לי עגלה
משלשת ועז משלשת ואיל משלש הנה
ונחל : 10 ויפדלו את-צור-אלה ויבטרו
אתם בנהו ויפנו איש-בתו להנאת רעהו
ואת-העפר לא דבר : 11 ויגד העשט על-
הפגרים וינאב אהם אברהם : 12 ויהי
השמש לבוא ותרדמה נפלה על-אברהם
והנה אמה חשקה גדלה נבלת עליו :

και ὡς τὸν ἀδελφεοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν
λαόν. 17 Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συν-
άντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς
κοπῆς τοῦ Χοδόλλογομόρ καὶ τῶν βασιλέων τῶν
μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν τὸ
πεδῖον τῶν βασιλέων. 18 Καὶ Μελχισεδέκ βασι-
λεὺς Σαλήμ ἐξήνεγκε ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ
ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. 19 Καὶ εὐλόγησε
τὸν Ἀβραμ καὶ εἶπεν Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ
τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
20 Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε
τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποχείριους σοι. Καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ Ἀβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. 21 Εἶπε δὲ
βασιλεὺς Σοδόμων πρὸς Ἀβραμ Δός μοι τοὺς ἄν-
δρας, τὴν δὲ ἵππον λάβε σαυτῷ. 22 Εἶπε δὲ
Ἀβραμ πρὸς τὸν βασιλεῖα Σοδόμων Ἐκτενῶ τὴν
χεῖρά μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τὸν ὑψίστον, ὃς
ἐκτίσε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, 23 Εἰ ἀπὸ σπαρ-
τίου ἕως σφυρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ
πάντων τῶν ὧν· ἵνα μὴ εἴπῃς ὅτι ἐγὼ ἠπλοῦντισα
τὸν Ἀβραμ. 24 Πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ
τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ'
ἐμοῦ, Ἑσχῶλ, Λύναν, Μαμβρή· οὗτοι λήψονται
μερίδα.

ΚΕΦ. ιδ.

1 META δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥήμα
Κυρίου πρὸς Ἀβραμ ἐν ὁράματι λέγων Μὴ φοβοῦ,
Ἀβραμ· ἐγὼ ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολλὸς
ἐσται σφόδρα. 2 Λέγει δὲ Ἀβραμ Δέσποτα Κύριε,
τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀπολῶμαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱός
Μασέκ τῆς οἰκογενεῦς μου, οὗτος Δαμασκός· Ἐλιέζερ.
3 Καὶ εἶπεν Ἀβραμ Ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα,
ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει με. 4 Καὶ εὐθὺς
φωνὴ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγονσα Οὐ κλη-
ρονομήσει σε οὗτος· ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ,
οὗτος κληρονομήσει σε. 5 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἐξω
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάβλεψον ὃς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήτῃ ἐξαριθμῆσαι
αὐτούς. Καὶ εἶπεν Οὐτως ἐσται τὸ σπέρμα σου.
6 Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. 7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ
ὁ Θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε
δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομήσαι. 8 Εἶπε
δὲ Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γινώσκειν ὅτι κληρονο-
μήσω αὐτήν; 9 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβε μοι δάμαλιν
τριετίζουσας καὶ αἶγα τριετίζουσας καὶ κρὶν τριετί-
ζοντα καὶ τριγλῶνα καὶ περιστερὰν. 10 Ἐλαβε δὲ αὐ-
τῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν
αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις· τὰ δὲ ὄρνια οὐ διεῖλε.
11 Κατέβη δὲ ὄρνια ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχο-
τομήματα αὐτῶν· καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἀβραμ.
12 Περὶ δὲ ἡλίου δυσμᾶς ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἀβραμ
καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπύπτει αὐτῷ·

et Lot fratrem suum cum substantia illius,
mulieres quoque et populum. 17 Egressus
est autem rex Sodomorum in occursum ejus,
postquam reversus est a caede Chodorlahomor,
et regum qui cum eo erant in valle Save, quæ
est vallis regis. 18 At vero Melchisedech rex
Salem, proferens panem et vinum, erat enim
sacerdos Dei altissimi, 19 Benedictixit ei, et ait :
Benedictus Abram Deo excelso, qui creavit
cælum et terram : 20 Et benedictus Deus
excelsus, quo protegente, hostes in manibus
tuis sunt. Et dedit ei decimas ex omnibus.
21 Dixit autem rex Sodomorum ad Abram :
Da mihi animas, cætera tolle tibi. 22 Qui
respondit ei : Levo manum meam ad Domi-
num Deum excelsum, possessorem cæli et
terræ, 23 Quod a filo subtegminis usque ad
corrigiam caligæ, non accipiam ex omnibus
quæ tua sunt, ne dicas : Ego ditavi Abram :
24 Exceptis his, quæ comederunt juvenes, et
partibus virorum, qui venerunt mecum, Aner,
Escol, et Mambre : isti accipient partes suas.

CAPUT XV.

1 His itaque transactis, factus est sermo
Domini ad Abram per visionem, dicens : Noli
timere, Abram ; ego protector tuus sum, et
merces tua magna nimis. 2 Dixitque Abram :
Domine Deus, quid dabis mihi ? ego vadam
absque liberis : et filius procuratoris domus
meæ iste Damascus Eliezer. 3 Addiditque
Abram : Mihi autem non dedisti semen : et
ecce vernaculus meus, heres meus erit. 4 Sta-
timque sermo Domini factus est ad eum,
dicens : Non erit hic heres tuus ; sed qui
egredietur de utero tuo, ipsum habebis here-
dem. 5 Eduxitque eum foras, et ait illi :
Suspice cælum, et numera stellas, si potes.
Et dixit ei : Sic erit semen tuum. 6 Credidit
Abram Deo, et reputatum est illi ad justitiam.
7 Dixitque ad eum : Ego Dominus qui eduxi
te de Ur Chaldæorum, ut darem tibi terram
istam, et possideres eam. 8 At ille ait : Do-
mine Deus, unde scire possum, quod possessurus
sim eam ? 9 Et respondens Dominus : Sume,
inquit, mihi vaccam triennem, et capram tri-
mam, et arietem annorum trium, turturem quo-
que et columbam. 10 Qui tollens universa
hæc, divisit ea per medium, et utrasque partes
contra se altrinsecus posuit : aves autem non
divisit. 11 Descenderuntque volucres super
cadavera, et abigebat eas Abram. 12 Cumque
sol occumberet, sopor irruit super Abram, et
horror magnus et tenebrosus invasit eum.

בראשית טו מז

18 וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם הֲלֹעַ מָדַע בִּירְגָר וְיִתְחַן
וְיַשֻּׁעַ בְּאַרְצָא לֹא לָחֵם וּבְעִבְדֹם וּבְפִי אֲהֵם
אֶרְבַּע מֵאוֹת שָׁקָל: 19 וְגַם אֶת־חֲמוֹי אֲשֶׁר
עָבְדוּ הֵן אֶלָּה וְאֶת־רִיגֹן וְיִצְחָר בִּירְבָּשׁ
קָדוֹל: 20 וְאֵתָהּ מִבְּנֹא אֶל־עֲבָדֶיהָ בְּשָׁלוֹם
תִּשְׁקָר בְּשִׁיקָה מִזְכָּה: 21 וְדָוִד רַב־יִצְחָר
לְשִׁנְבֹה הָהָה כִּי לֹא־שָׁלַם עָלָו הָאִמְרָה עַד
הָהָה: 22 וַיְהִי הַשָּׁמַשׁ בָּצָח וְעַלְטָה הָהָה
וְהָהָה תִּפְרֹד עָשָׂן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבְדָה
בֵּין חֲבֹרִים הָאֵלֹהִם: 23 בָּיִת הָהָה בְּרַחַת
יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לְאַבְרָם לְיִשְׁרָאֵל קְהִלִּי
אֶת־הָעָרֶץ מֵאֵלֶּה מִקְדָּר מַעֲלִים עַד־תִּשְׁתָּר
הַגִּל בְּתִרְשָׁתָה: 24 אֶת־תִּשְׁתָּר וְאֶת־הַגִּל
וְאֶת תִּשְׁתָּרִי: 25 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 26 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 27 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 28 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 29 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 30 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 31 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 32 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 33 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 34 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 35 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 36 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 37 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 38 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 39 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 40 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 41 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 42 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 43 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 44 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 45 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 46 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 47 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 48 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 49 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 50 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 51 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 52 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 53 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 54 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 55 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 56 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 57 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 58 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 59 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 60 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 61 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 62 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 63 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 64 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 65 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 66 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 67 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 68 וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי
וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי וְאֶת־תִּשְׁתָּרִי: 69

פרענה טז :

וַיֹּשְׁרֵי אִשְׁתּוֹ אֲבָבִים לֹא יִלְדוּ לָהּ וְהָיָה לָהּ
שְׂפִתָּהּ מִצְרִית וְיִשְׁמָעֵהּ הָרָר׃ 2 וַתֹּאמֶר
שְׂרִי אֶל־אֲבָבִים חֲדָה לָא עֲצֵנִי יִתְּנָה
מִלְּדוֹת בְּאֶמָּה אֶל־שְׂפָתַי אֲבָלִי אֲשַׁנָּה
מִשְׁמַח וְיִשְׁמַע אֲבָבִים לְקוֹל שְׂרִי׃ 3 וַתִּתֵּן
שְׂרִי אִשְׁתּוֹ אֲבָבִים אֶת־חֲגֹר הַמִּצְרִית
שֶׁפָּתְהָ מִחֵץ עֲשָׂר שָׁנִים לִשְׂבֹּת אֲבָבִים
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אִתָּהּ לִאֲבָבִים אִשְׁתּוֹ
לֹא לְאִשָּׁה׃ 4 וַיָּבֹא אֶל־הָרָר וַתִּסְתַּר וַתִּסְתַּר
כִּי תִרְדֵּחַ וַתִּקַּל בְּדִרְבָּה בְּעֵינֶיהָ׃ 5 וַתֹּאמֶר
שְׂרִי אֶל־אֲבָבִים חֲמָסִי צִלִּי אֲבָלִי הָיִיתִי
שְׂפָתַי בְּחִילָה וַתִּסְתַּר וַתִּסְתַּר כִּי תִרְדֵּחַ וַתִּקַּל
בְּעֵינֶיהָ וְיִשְׁפֹּט יִתְּנָה בֵּינִי וּבֵינֶיהָ׃ 6 וַתֹּאמֶר
אֲבָבִים אֶל־שְׂרִי הִנֵּה שְׂפָתַי בְּחִילָה עֲשֵׂה
לָהּ חֲטוֹב בְּעֵינֶיהָ וַתִּשְׁמָע שְׂרִי וַתִּבְרַח
מִשְׁבָּתָהּ׃ 7 וַיִּמְצְאוּהָ מִלְּאָה יִתְּנָה צִלִּי
חַסִּים בַּמִּדְבָּר צִלִּי־צִוֹן בְּהָרָה שָׁמָּה׃
8 וַיֹּאמֶר הָרָר שְׂפָתַי שְׂרִי אֶרְמָנָה כֹּחַ
וְאִתָּה תִּלְכִּי וַתֹּאמֶר מִסְּגִל שְׂרִי בְּבִרְתִּי
אֲבָלִי בְּרַחֲתִי׃ 9 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְּאָה יִתְּנָה
שְׂרִי אֶל־בְּרִיתָהּ וַתִּשְׁמָע פִּתְחַת הָרָר׃
10 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְּאָה יִתְּנָה חֲרָה אֶרְבָּה
אֶת־חֲרָהּ וְלֹא יִסְתַּר מִלִּבִּי׃ 11 וַיֹּאמֶר
לָהּ מִלְּאָה יִתְּנָה הָרָר הָרָר וְיִלְדוּ בָּהּ
וְהָיָה שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יִתְּנָה אֶל־
צִמָּה׃ 12 וַהֲוָה יִתְּנָה אֶת־אֵלֶם תָּדוּ בְּעַל
וְכִי כָּל כָּוֹ וְעַל־פִּי דְלִי־לִחֲיוֹ יִשְׁפֹּן׃

ΓΕΝΕΣΙΣ, 46, 15'.

13 Καὶ ἠρρέθη πρὸς "Αβραμ Γινώσκων γινῶσθ ὅτι
 παύοικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ, καὶ
 δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ τα-
 πεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακῶσθια ἔτη. 14 Τὸ δὲ
 ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσῃς κρινῶ ἐγώ· μετὰ δὲ ταῦτα
 ἐξελεύσονται ὥδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. 15 Σὺ
 δὲ ἀπέλευσθ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τρα-
 φεῖς ἐν γῇ σου καλῇ. 16 Τετάρτη δὲ γενεὰ ἀπο-
 σπαραθῇσονται ὥδε· οὐπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ
 ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν. 17 Ἐπεὶ
 δὲ ὁ ἥλιος ἐγένετο πρὸς δυσμίας, φλόξ ἐγένετο· καὶ
 ἰδοὺ κλιβανὸς καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός,
 αἱ διήλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων.
 18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εὗθετο Κύριος τῷ "Αβραμ
 διαθήκην λέγων Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν
 ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποτα-
 μοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου· 19 Τοὺς Κεναίους
 καὶ τοὺς Κενζαίους καὶ τοὺς Κεδωμοναίους 20 Καὶ
 τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Ῥα-
 φαεῖν 21 Καὶ τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χανααναίους
 καὶ τοὺς Εὐδαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς
 Ἑβουσαίους.

ΚΕΦ. 15΄.

1 ΣΑΡΑ δὲ ἡ γυνὴ "Αβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ· ἦν δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία ᾧ ὄνομα Ἄγαρ. 2 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς "Αβραμ Ἰδοὺ συνέλαβέ με Κύριος τοῦ μὴ τίκτω· εἰσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. Ὑπῆκουσε δὲ "Αβραμ τῆς φωνῆς Σάρας. 3 Καὶ λαβοῦσα Σάρα ἡ γυνὴ "Αβραμ Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἐαυτῆς παιδίσκην, μετὰ ὀκτα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι "Αβραμ ἐν γῇ Χαναάν, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ "Αβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα. 4 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ἄγαρ καὶ συνέλαβε· καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, καὶ ἡτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς. 5 Εἶπε δὲ Σάρα πρὸς "Αβραμ Ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ· ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου· ἰδοῦσα δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, ἡτιμάσθη ἐναντίον αὐτῆς. Κρίναι ὁ Θεὸς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. 6 Εἶπε δὲ "Αβραμ πρὸς Σάραν Ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσὶ σου· χρῶ αὐτῇ ὥς ἂν σοι ἀρεστὸν ᾖ. Καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σάρα, καὶ ἀπείδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς. 7 Ἐὗρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος Κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ῥήμῃ, ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σούρ. 8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου Ἄγαρ παιδίσκη Σάρας, πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπεν Ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδι- ὀράσκω. 9 Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου Ἀποστράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς. 10 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου Πληθυνῶν πλῆθυνῶ τὸ σπέρμα σου, καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους. 11 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος Κυρίου Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαὴλ, ὅτι ἐπήκουσε Κύριος τῇ ταπεινώσει σου. 12 Οὗτος ἔσται ἄγριος ἀνὴρ ποικίλος· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντα καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν, καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει.

GENESIS, XV. XVI.

13 Dictumque est ad eum: Scito prænoscens quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua, et subicient eos servituti, et affligent quadringentis annis. 14 Verumtamen gentem, cui servituri sunt, ego judicabo: et post hæc egredientur cum magna substantia. 15 Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepultus in senectute bona. 16 Generatione autem quarta revertentur huc: necdum enim completæ sunt iniquitates Amorrhæorum usque ad præsens tempus. 17 Cum ergo occubisset sol, facta est caligo tenebrosa, et apparuit clibanus fumans, et lampas ignis transiens inter divisiones illas. 18 In illo die pepigit Dominus fœdus cum Abram, dicens: Semini tuo dabo terram hanc a fluvio Ægypti usque ad fluvium magnum Euphraten, 19 Cinæos, et Cenezæos, Cedmonæos, 20 Et Hethæos, et Pheresæos, Raphaïm quoque, 21 Et Amorrhæos, et Chananeos, et Gergesæos, et Jebusæos.

CAPUT XVI.

1 Igitur Sarai, uxor Abram, non genuerat liberos: sed habens ancillam ægyptiam nomine Agar, 2 Dixit marito suo: Ecce, conclusit me Dominus, ne parerem: ingredi ad ancillam meam, si forte saltem ex illa suscipiam filios. Cumque ille acquiesceret deprecanti, 3 Tulit Agar ægyptiam ancillam suam, post annos decem quam habitare cœperant in terra Chanaan: et dedit eam viro suo uxorem. 4 Qui ingressus est ad eam. At illa concepisset se videns, desepxit dominam suam. 5 Dixitque Sarai ad Abram: Inique agis contra me: ego dedi ancillam meam in sinum tuum, quæ videns quod conceperit, despectui me habet: iudicet Dominus inter me et te. 6 Cui respondens Abram: Ecce, ait, ancilla tua in manu tua est, utere ea ut libet. Affligente igitur eam Sarai, fugam iniit. 7 Cumque invenisset eam angelus Domini juxta fontem aquæ in solitudine, qui est in via Sur in deserto, 8 Dixit ad illam: Agar ancilla Sarai, unde venis? et quo vadis? Quæ respondit: A facie Sarai dominæ meæ ego fugio. 9 Dixitque ei angelus Domini: Revertere ad dominam tuam, et humiliare sub manu illius. 10 Et rursum: Multiplicans, inquit, multiplicabo semen tuum, et non numerabitur præ multitudinem. 11 Ac deinceps: Ecce, ait, concepisti, et paries filium: vocabisque nomen ejus Ismaël, eo quod audierit Dominus afflictionem tuam. 12 Hic erit ferus homo, manus ejus contra omnes, et manus omnium contra eum: et e regione universorum fratrum suorum figet tabernacula.

בראשית טז

13 ותקרא שם יתרו חותן אליה אתה
אלי ראא כי אמרה סגם סלם ראיתי
אתי ראי : 14 על-כן חתא לבאר באר
לחי ראי חתא בידו וישו ביד : 15 ותלד
הגר לאברהם בן ויתקרא אברהם שם-בנו
אשר-ילדה הגר ושמעאל : 16 ואברהם בן
שנים שנה ושש שנים בלתי-הגר את-
שמעאל לאברהם : ס

פרשה יז

1 ויהי אברהם בן-שנים שנה ותשע
שנים ויבא יתרו חתן אליה ויאמר אלי
אברהם שמי חתמך לקני ויתנה חתם :
2 ותקרא בריתי ביני ויבנה ואברהם אותה
במאד מאד : 3 ויפל אברהם על-פניו וידבר
אתו אל-הים לאמר : 4 אלי חתא בריתי
אתה ויהי לך לאב סמון ביום : 5 וילא-תקרא
עוד את-שמה אברהם ויתנה שמה אברהם
כי אברהם בן-שנים נתינה : 6 ותקראתי אותה
במאד מאד ותתקרא לינום ומלקים משה
והאמר : 7 ותתקראתי את-בריתי ביני ויבנה
ובין ורצה אברהם לירחם לבית עולם
להיות לך לאחים ולירצה אברהם :
8 ותתני לך ולירצה אברהם את-ארץ
מגדו את-פלחך פנעו לאחוזת עולם
ותתני להם לאחים : 9 ויאמר אל-הים
אל-אברהם ואברהם את-בריתי השמר אתה
ורצה אברהם לירחם : 10 ואת בריתי
אשר תשמרו ביני ויבנהם ויבן ורצה
אברהם הפול להם בלחך : 11 וימלקם
את אשר צולחם ויתנה לאות בריית
ביני ויבנהם : 12 ויבשםנת ימים ופול
להם בלחך לירחםם בלחך ויתנה וימנה-
בסח מפל ברגלך אשר לא מירצה הוא :
13 הפול ופול וילד בריתי ויתנה בשמה
ותתנה בריתי בבשרם לבית עולם :
14 ועל-ך אשר לא-יפול את-בשר
צולחתי ויבנהם חתש חתש משה
את-בריתי חתש : ס 15 ויאמר
אל-הים אל-אברהם שמי שמה לא-תקרא
את-שמה שמי כי שמה שמה : 16 ויבנה
אברהם ונם נתיני משה לך בן ויבנהם
ותתנה לנום מלכי עמים משה יהוי :
17 ויפל אברהם על-פניו ויצחק ויאמר
בלבו חלגו מאח-שנה ילד ואם-שנה

GENESIS, 16, 17.

13 Kai ikálese tò ònoma Kyρίου τοῦ λαλοῦντος
πρὸς αὐτὴν Σὺ δὲ Θεὸς ὁ ἐπιδῶν με· ὅτι εἶπε Kai
γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι. 14 Ἐνεκεν τούτου
ἐκάλει τὸ φρέαρ φρέαρ οὐ ἐνώπιον εἶδον· ἰδοὺ ἀνὰ
μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαράδ. 15 Kai ἔτεκεν
Ἀγαρ τῇ Ἀβραμ υἱόν, καὶ ἐκάλεισεν Ἀβραμ τὸ
ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὃν ἔτεκεν αὐτῇ Ἀγαρ, Ἰσ-
μαήλ. 16 Ἀβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ογδοηκονταεὶς ἡνίκα
ἔτεκεν Ἀγαρ τῇ Ἀβραμ τὸν Ἰσμαήλ.

KEΦ. 17.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ Ἀβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα,
καὶ ὤφθη Κύριος τῇ Ἀβραμ καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐγὼ
εἰμι ὁ Θεὸς σου· ἐναρέσσει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ γίνου
ἄμemptos. 2 Kai θήσεται τὴν διαθήκην μου ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σου, καὶ πληθυνῶ σε
σφόδρα. 3 Kai ἔπεισεν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῇ ὁ Θεὸς λέγων, 4 Kai ἐγὼ
ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σου· καὶ ἔσθι πατὴρ πλή-
θους ἰθύνων. 5 Kai οὐ κληθήσεται ἐπὶ τὸ ὄνομά
σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ· ὅτι
πατέρα πολλῶν ἰθύνων τέθεικά σε. 6 Kai αὐξανῶ
σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασι-
λεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. 7 Kai στήσω τὴν δια-
θήκην μου ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς
διαθήκην αἰώνιον εἶναι σοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ σπέρματός
σου μετὰ σὲ. 8 Kai δώσω σοὶ καὶ τῇ σπέρματί σου
μετὰ σὲ τὴν γῆν ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν
Χαναάν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς
εἰς Θεόν. 9 Kai εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ Σὺ δὲ
τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα
σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. 10 Kai αὕτη ἡ
διαθήκη ἦν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν,
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς
γενεὰς αὐτῶν· περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἄρσενικόν.
11 Kai περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας
ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. 12 Kai παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν
περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἄρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν· καὶ οἰκογενὴς καὶ ὁ ἀργυρώνητος ἀπὸ παν-
τὸς υἱοῦ ἁλλοτρίου, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός
σου, 13 Περιτομῇ περιτμηθήσεται, ὁ οἰκογενὴς τῆς
οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος. Kai ἔσται ἡ δια-
θήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον.
14 Kai ἀπερίτμητος ἄρσεν, ὃς οὐ περιτμηθήσεται
τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ογδόν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γέ-
νους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκεδάσει.
15 Kai εἶπεν ὁ Θεὸς τῇ Ἀβραάμ Σάρα ἡ γυνὴ σου
οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, Σάρρα ἔσται
τὸ ὄνομα αὐτῆς. 16 Εὐλογῆσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω
σοὶ ἐξ αὐτῆς τέκνον. Kai ἐλογίσω αὐτό, καὶ ἔσται
εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἰθύνων ἐξ αὐτοῦ ἔσονται.
17 Kai ἔπεισεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ
ἐγέλασε καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λεγὼν, εἰ
τῇ ἑκατονταετρίᾳ γενήσεται υἱός, καὶ εἰ ἡ Σάρρα

GENESIS, XVI. XVII.

13 Vocavit autem nomen Domini qui loque-
batur ad eam : Tu Deus qui vidisti me. Dixit
enim : Profecto hic vidi posteriora videntis me.
14 Propterea appellavit puteum illum, Puteum
Viventis et videntis me. Ipse est inter Cades
et Barad. 15 Peperitque Agar Abræ filium,
qui vocavit nomen ejus Ismael. 16 Octoginta
et sex annorum erat Abram quando peperit ei
Agar Ismaelem.

CAPUT XVII.

1 POSTQUAM vero nonaginta et novem an-
norum esse cœperat, apparuit ei Dominus,
dixitque ad eum : Ego Deus omnipotens : am-
bula coram me, et esto perfectus. 2 Ponamque
fœdus meum inter me et te, et multiplicabo te
vehementer nimis. 3 Cecidit Abram pronus
in faciem. 4 Dixitque ei Deus : Ego sum, et
pactum meum tecum, erisque pater multarum
gentium. 5 Nec ultra vocabitur nomen tuum
Abram ; sed appellaberis Abraham : quia pa-
trem multarum gentium constitui te. 6 Faci-
amque te crescere vehementissime, et ponam
te in gentibus, regesque ex te egredientur.
7 Et statuum pactum meum inter me et te, et
inter semen tuum post te in generationibus
suis, fœdere sempiterno : ut sim Deus tuus, et
seminis tui post te. 8 Daboque tibi et semini
tuo terram peregrinationis tuæ, omnem terram
Chanaan in possessionem æternam, eroque
Deus eorum. 9 Dixit iterum Deus ad Abra-
ham : Et tu ergo custodies pactum meum, et
semen tuum post te in generationibus suis.
10 Hoc est pactum meum quod observabitis
inter me et vos, et semen tuum post te : Cir-
cumcidetur ex vobis omne masculinum : 11 Et
circumcidetis carnem præputii vestri, ut sit in
signum fœderis inter me et vos. 12 Infans
octo dierum circumcidetur in vobis, omne
masculinum in generationibus vestris : tam
vernaculus, quam emptitius circumcidetur,
et quicumque non fuerit de stirpe vestra.
13 Eritque pactum meum in carne vestra in
fœdus æternum. 14 Masculus, cujus præputii
caro circumcisa non fuerit, delebitur anima
illa de populo suo : quia pactum meum irri-
tum fecit. 15 Dixit quoque Deus ad Abra-
ham : Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai,
sed Saram. 16 Et benedicam ei, et ex
illa dabo tibi filium cui benedicturus sum,
eritque in nationes, et reges populorum
orientur ex eo. 17 Cecidit Abraham in fa-
ciem suam, et risit, dicens in corde suo :
Putasne centenario nascetur filius ? et Sara

ושָׂרָה שָׁמַעַת פֶּתַח הַחֵלֶל וְהָיָה אִתָּהּ יֶחֱזֵק
 11 וְאֶבְרָהָם וְשָׂרָה זָקֵנִים בָּאִים בְּיָמֵם
 קָדִיל לַחַיִּיתָ לְשָׂרָה אֶחָד בְּנֵי־שָׁמַיִם 12 וַתִּצְחַק
 שָׂרָה בְּהִרְבֹּתָהּ לֵאמֹר אֵתְכִי בִלְתִּי הִיחַיָּה
 לִי עֲדָנָה וְאֵלֵי זָקֵן 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם לָקֵחַ הִיא צִחְקָהּ שָׂרָה לֵאמֹר
 הֲיָיָה אִתָּךְ אֵלֶיךָ זָקֵנִי 14 הֲיִשְׁפָּלָה
 מִיְהוָה דָּבָר לְפָנַי אֲשֶׁר־אֵלֵיךָ כִּשְׁמֵהּ
 הַיָּה וּלְשָׂרָה בִּן 15 וַתִּכְחָשׁ שָׂרָה לֵאמֹר
 לֹא צִחְקָתִי כִּי הָיָה וְיִאֲמָרוּ לֹא כִּי צִחְקָתָהּ 16
 וַיִּקְרָא מִשָּׁם הַמַּלְאָכִים וַיִּשְׁתָּכְפוּ עַל־פָּנָי
 סָדָם וְאֶבְרָהָם הִלָּךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם 17
 וַיְהִי־הָיָה אִתָּהּ הַמִּכְשָׁף אֵלֵי מֵאֲבָרָהָם
 אֲשֶׁר אֵלֵי עֲשָׂה 18 וְאֶבְרָהָם הָיָה יְהוָה
 לְמִי גָדוֹל וְצָדִיק וְנִבְרָכָהּ כָּל־יְמֵי
 הָאָרֶץ 19 כִּי יִדְעָתִי לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְחַק
 אֶת־דָּבָרִי וְאֶת־בֵּיתִי אֶחָדִיו וְשִׁמְרֵי בְרָתִי
 יִתְּנָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָיָה
 יְהוָה עִלֵּי אֲבָרָהָם אֵת אֲשֶׁר־דָּבָר עָלָיו 20
 וַיֹּאמֶר יְהוָה וַעֲבָדָה סָדָם וְעַמָּהּ כִּי־רָבָה
 וְחִשְׁמָהֶם כִּי כְבֹּדָה מְאֹד 21 וְאֶבְרָהָם
 וְאַחֲרָהּ הַכִּנְעִיָּה הַקְּטָנָה אֵלֵי עֲשׂוֹנוֹ קָלָה
 וְאִם־לֹא אֲדַע 22 וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הַמַּלְאָכִים
 וַיֵּלְכוּ סָדָם וְאֶבְרָהָם עֲדָפָה עִמָּד לִפְנֵי
 יְהוָה 23 וַיִּגַּשׁ אֲבָרָהָם וַיֹּאמֶר הֲיָיָה תִּסְפָּה
 צְדִיקָה עֲשֵׂדָשׁ 24 אֵלֵי יֵשׁ מִשָּׁמַיִם צְדִיקָה
 בְּתוֹךְ הָעִיר הַקְּטָנָה תִּסְפָּה וְלֹא־תִשָּׂא לְמַלְכוּם
 לְמַעַן מִשָּׁמַיִם הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר בְּהִרְבֹּתָהּ 25
 קָלָלָה לָהּ מַעֲשֵׂה וּבְדָבָר הַיָּה לְהַמְרִית
 צְדִיקָה עֲשֵׂדָשׁ וְהָיָה כִּצְדִיקָה כְּרָשָׁע קָלָלָה
 לָהּ הַשֹּׁפֵט כִּי־הָאָרֶץ לֹא תִשָּׁפֵט מִשְׁפָּט 26
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם בְּסָדָם מִשָּׁמַיִם
 צְדִיקָה בְּתוֹךְ הָעִיר הָעִיר וְנִשְׁמָתִי לְכָל־הַמִּקְלָה
 בְּעִבְרָתָם 27 וַיִּשָּׂא אֲבָרָהָם וַיֹּאמֶר הֲיָיָה
 הוֹלָלָתִי לְדָבָר אֱלֹהֵי וְאֵלֵי עֲשֵׂר וְאֵתֶר 28
 אֵלֵי יְהוָה מִשָּׁמַיִם הַצְדִּיקִים מִשָּׁפָה
 הַתִּשְׁחִית בְּמִשְׁפָּח אֶת־קָל־הָעִיר וַיֹּאמֶר
 לֹא אֲשַׁחֲיִית אֶם־מִמָּנָה שָׁם אֲרָבָעִים
 וּמִשְׁפָּח 29 וַיִּסָּף עוֹד לְדָבָר אֵלָיו וַיֹּאמֶר
 אֵלֵי יִמְצָאוּ שָׁם אֲרָבָעִים וַיֹּאמֶר לֹא
 אֲשַׁפָּה בְּעִבְרֵי הָאֲרָבָעִים 30 וַיֹּאמֶר אֵלֵי
 לֹא יִהְיֶה לְאֵלֵי וְלַעֲבָדָה אֵלֵי יִמְצָאוּ
 שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁפָּה אֶם־מִמָּנָה
 שָׁם שְׁלֹשִׁים 31 וַיֹּאמֶר הֲיָיָה הוֹלָלָתִי
 לְדָבָר אֱלֹהֵי וְאֵלֵי יִמְצָאוּ שָׁם עֲשָׂרִים
 וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֲיִית בְּעִבְרֵי הָעֲשָׂרִים

Σάρρα δὲ ἤκουσε πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς οὕσα
 ὀπισθεν αὐτοῦ. 11 Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύ-
 τεροι προβεβηκότες ἡμερῶν ἐξέλιπε δὲ τῇ Σάρρᾳ
 γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα. 12 Ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν
 ἑαυτῇ λέγουσα Οὐπὼ μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν·
 ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. 13 Καὶ εἶπε Κύριος
 πρὸς Ἀβραὰμ Τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέ-
 γουσα Ἀρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα·
 14 Μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ ῥῆμα; εἰς τὸν
 καιρὸν τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς ὥρας, καὶ
 ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός. 15 Ἠρνήσατο δὲ Σάρρα λέ-
 γουσα Οὐκ ἐγέλασα· ἐφοβήθη γάρ. Καὶ εἶπεν αὐτῇ
 Οὐχί, ἀλλὰ ἐγέλασας. 16 Ἐξαναστάντες δὲ ἐκείθεν
 οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδὼμων καὶ
 Γομόρρας· Ἀβραὰμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν
 συμπορεύετων αὐτοῦς. 17 Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν Οὐ
 μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραὰμ τοῦ παιδὸς μου ἃ ἐγὼ
 ποιῶ. 18 Ἀβραὰμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος
 μέγα καὶ πολὺ, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα
 τὰ ἔθνη τῆς γῆς. 19 Ἦδειν γάρ ὅτι συντάξει τοῖς
 υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν, καὶ φυ-
 λάξουσιν τὰς ὁδοὺς Κυρίου ποιῶν δικαιοσύνην καὶ
 κρίσιν, ὅπως ἂν ἱπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβραὰμ
 πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. 20 Εἶπε δὲ Κύριος
 Κραυγὴ Σοδὼμων καὶ Γομόρρας πεπλήθησεν πρὸς
 μέ, καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλα σφόδρα. 21 Κα-
 ταβάς οὖν ὄψομαι εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν
 ἐρχομένην πρὸς μέ συντελοῦνται· εἰ δὲ μή, ἴνα γινῶ.
 22 Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκείθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς
 Σόδομα· Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἐστηκώς ἐναντίον Κυ-
 ρίου. 23 Καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ εἶπε Μὴ συναπο-
 λίσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς
 ὁ ἀσεβής. 24 Ἐὰν ὥς πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ
 πόλει, ἀπολείς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τό-
 πον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἰὰν ὧσιν ἐν
 αὐτῇ; 25 Μηδამῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο
 τοῦ ἀποκεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ
 δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· μηδამῶς. Ὁ κρίνων πᾶσαν
 τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν; 26 Εἶπε δὲ Κύριος
 Ἐὰν ὧσιν ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ
 πόλει, ἀφίσω ὅλην τὴν πόλιν καὶ πάντα τὸν τόπον
 δι' αὐτούς. 27 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπε Νῦν
 ἠρξάμην λαλήσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου, ἐγὼ δὲ εἰμι
 γῆ καὶ σποδός. 28 Ἐὰν δὲ ἐλαττωνθῶσιν οἱ πεν-
 τήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολείς
 ἕνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν; Καὶ εἶπεν Οὐ
 μὴ ἀπολέσω ἰὰν εἵρω ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε. 29
 Καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλήσαι πρὸς αὐτόν καὶ
 εἶπεν Ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καὶ
 εἶπεν Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα. 30
 Καὶ εἶπε Μὴ τι, Κύριε, ἰὰν λαλήσω· ἰὰν δὲ
 εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ ἀπο-
 λέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα. 31 Καὶ εἶπεν Ἐπειδὴ
 ἔχω λαλήσαι πρὸς τὸν Κύριον, ἰὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ
 εἴκοσι; Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ ἀπολέσω ἰὰν εἵρω ἐκεῖ εἴκοσι.

Quo audito, Sara risit post ostium tabernaculi.
 11 Erant autem ambo senes, provecæque æta-
 tis, et desierant Saræ fieri muliebria. 12 Quæ
 risit occulte, dicens: Postquam consenui, et
 dominus meus vetulus est, voluptati operam
 dabo? 13 Dixit autem Dominus ad Abraham:
 Quare risit Sara, dicens: Num vere paritura
 sum anus? 14 Numquid Deo quidquam est
 difficile? juxta condictum revertar ad te hoc
 eodem tempore, vita comite, et habebit Sara
 filium. 15 Negavit Sara, dicens: Non risi,
 timore perterrita. Dominus autem: Non est,
 inquit, ita: sed risisti. 16 Cum ergo surrex-
 issent inde viri, direxerunt oculos contra Sodo-
 mam: et Abraham simul gradiebatur, deducens
 eos. 17 Dixitque Dominus: Num celare potero
 Abraham quæ gesturus sum: 18 Cum futu-
 rus sit in gentem magnam, ac robustissimam,
 et BENEDICENDÆ sint in illo omnes na-
 tiones terræ. 19 Scio enim quod præcepturus
 sit filiis suis, et domui suæ post se, ut custo-
 dian viam Domini, et faciant judicium et
 justitiam: ut adducat Dominus propter Abra-
 ham omnia quæ locutus est ad eum. 20 Dixit
 itaque Dominus: Clamor Sodomorum et Go-
 morrhæ multiplicatus est, et peccatum eorum
 aggravatum est nimis. 21 Descendam et
 videbo, utrum clamorem qui venit ad me,
 opere compleverint: an non est ita, ut sciam.
 22 Converteruntque se inde, et abierunt Sodo-
 mam: Abraham vero adhuc stabat coram Do-
 mino. 23 Et appropinquans ait: Numquid
 perdes justum cum impio? 24 Si fuerint
 quinquaginta justi in civitate, peribunt simul?
 et non parces loco illi propter quinquaginta
 justos, si fuerint in eo? 25 Absit a te, ut rem
 hanc facias, et occidas justum cum impio,
 fiatque justus sicut impius, non est hoc tuum:
 qui judicas omnem terram, nequaquam facies
 judicium hoc. 26 Dixitque Dominus ad eum:
 Si invenero Sodomis quinquaginta justos in
 medio civitatis, dimittam omni loco propter
 eos. 27 Respondensque Abraham, ait: Quia
 semel cœpi, loquar ad Dominum meum, cum
 sim pulvis et cinis. 28 Quid si minus quin-
 quaginta justis, quinque fuerint? delebis,
 propter quadraginta quinque, universam ur-
 bem? Et ait: Non delebo, si invenero ibi
 quadraginta quinque. 29 Rursumque locu-
 tus est ad eum: Sin autem quadraginta ibi
 inventi fuerint, quid facies? Ait: Non
 percutiam propter quadraginta. 30 Ne
 quæso, inquit, indigneris, Domine, si loquar:
 Quid si ibi inventi fuerint triginta? Re-
 spondit: Non faciam, si invenero ibi triginta.
 31 Quia semel, ait, cœpi, loquar ad Do-
 minum meum: Quid si ibi inventi fuerint
 viginti? Ait: Non interficiam propter viginti.

בראשית יח יט

32 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאֶבְרָהָם הֲלֹא אֲנִי הָאֵל וְאַתָּה עֹשֶׂה כְּדִבְרֵי אֱלֹהִים לֹא אֲשַׁחֲזֶנּוּ בְּעֵבֶר הַשְּׂמָרָה : 33 וַיֵּלֶךְ יְהוָה פָּתָאֵר פֶּלֶא לְדֹבֵר אֱלֹהִים אֲבִרְתָּם וַאֲבִרְתָּם שָׁב לְמִקְוֵהוּ :

פרשט יט :

1 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי מַלְאָכִים כְּדִמְיוֹ עֲבָר וְלֹשׁ יָמֵב בְּשָׁעֵר-סָדָם וַיִּרְאֵהוּ לֹט בְּגָמָה לְקִרְיָתָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֲפָיִם אֶרֶץ : 2 וַיֹּאמֶר הֲנָחָה מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה : 3 וְלֹא אֲשַׁחֲזֶנּוּ בְּעֵבֶר הַשְּׂמָרָה : 4 לֹא אֲשַׁחֲזֶנּוּ בְּעֵבֶר הַשְּׂמָרָה : 5 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לֹט בְּגָמָה לְקִרְיָתָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֲפָיִם אֶרֶץ : 6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאֶבְרָהָם הֲלֹא אֲנִי הָאֵל וְאַתָּה עֹשֶׂה כְּדִבְרֵי אֱלֹהִים לֹא אֲשַׁחֲזֶנּוּ בְּעֵבֶר הַשְּׂמָרָה : 7 וַיֵּלֶךְ יְהוָה פָּתָאֵר פֶּלֶא לְדֹבֵר אֱלֹהִים אֲבִרְתָּם וַאֲבִרְתָּם שָׁב לְמִקְוֵהוּ : 8 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאֶבְרָהָם הֲלֹא אֲנִי הָאֵל וְאַתָּה עֹשֶׂה כְּדִבְרֵי אֱלֹהִים לֹא אֲשַׁחֲזֶנּוּ בְּעֵבֶר הַשְּׂמָרָה : 9 וַיֵּלֶךְ יְהוָה פָּתָאֵר פֶּלֶא לְדֹבֵר אֱלֹהִים אֲבִרְתָּם וַאֲבִרְתָּם שָׁב לְמִקְוֵהוּ : 10 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאֶבְרָהָם הֲלֹא אֲנִי הָאֵל וְאַתָּה עֹשֶׂה כְּדִבְרֵי אֱלֹהִים לֹא אֲשַׁחֲזֶנּוּ בְּעֵבֶר הַשְּׂמָרָה : 11 וַיֵּלֶךְ יְהוָה פָּתָאֵר פֶּלֶא לְדֹבֵר אֱלֹהִים אֲבִרְתָּם וַאֲבִרְתָּם שָׁב לְמִקְוֵהוּ : 12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאֶבְרָהָם הֲלֹא אֲנִי הָאֵל וְאַתָּה עֹשֶׂה כְּדִבְרֵי אֱלֹהִים לֹא אֲשַׁחֲזֶנּוּ בְּעֵבֶר הַשְּׂמָרָה : 13 וַיֵּלֶךְ יְהוָה פָּתָאֵר פֶּלֶא לְדֹבֵר אֱלֹהִים אֲבִרְתָּם וַאֲבִרְתָּם שָׁב לְמִקְוֵהוּ : 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאֶבְרָהָם הֲלֹא אֲנִי הָאֵל וְאַתָּה עֹשֶׂה כְּדִבְרֵי אֱלֹהִים לֹא אֲשַׁחֲזֶנּוּ בְּעֵבֶר הַשְּׂמָרָה : 15 וַיֵּלֶךְ יְהוָה פָּתָאֵר פֶּלֶא לְדֹבֵר אֱלֹהִים אֲבִרְתָּם וַאֲבִרְתָּם שָׁב לְמִקְוֵהוּ :

GENESIS, viii, ix.

32 Καὶ εἶπε Μὴ τι, Κύριε, ἰὰν λαλήσω ἐν ἡμαρτῇ ἰὰν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα. 33 Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἀβραάμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ix.

1 ἮΑΘΟΝ δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἐσπέρας· Ὤτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πόλιν Σοδόμων. Ἰδὼν δὲ Ὁτ ἐξανέστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ προσεκύνησε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν, 2 Καὶ εἶπεν Ἰδοὺ, κύριοι, ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν καὶ καταλύσατε, καὶ νύψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ἡδὼν ὑμῶν. Καὶ εἶπαν Οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν. 3 Καὶ κατεβιάσατο αὐτοὺς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν. Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον καὶ ἀζύμους ἔπεισεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον. 4 Πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι δὲ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομίται περιέκυλιναν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπαντες ὁ λαὸς ἓμα. 5 Καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Ὤτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν Ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα; ἔξαγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς. 6 Ἐξῆλθε δὲ Ὁτ πρὸς αὐτοὺς πρὸς τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέειπεν ὀπίσω αὐτοῦ. 7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς Μηδαμῶς, ἀδελφοί, μὴ πονηρεύσησθε. 8 Εἰσὶ δὲ μοι δύο θυγατέρες, αἵ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα· ἐξάγω αὐτάς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χρῆσθε αὐταῖς καθὰ ἂν ἀρέσκει ὑμῖν· μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε αἰσικόν, οὐ ἔνεκεν εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου. 9 Εἶπαν δὲ αὐτῷ Ἀπόστα ἐκεῖ· εἰσῆλθες παροικεῖν, μὴ καὶ κρίσιν κρινεῖν; νῦν οὖν σὲ κακώσωμεν μάλλον ἢ ἐκείνους. Καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Ὤτ σφόδρα, καὶ ἤγγισαν συντρίψαι τὴν θύραν. 10 Ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν Ὤτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν. 11 Τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἐν ἀσπίδι, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν. 12 Εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Ὤτ Εἰσὶ σοι ὡς γεμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες, ἢ εἰ τίς σοι ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, ἐξαγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου. 13 Ὅτι ἡμεῖς ἀποδύμεν τὸν τόπον τούτον, ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἔναντι Κυρίου καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος ἐκτρίψαι αὐτήν. 14 Ἐξῆλθε δὲ Ὁτ καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γεμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εὐληφότες τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει Κύριος τὴν πόλιν. Ἐδοξε δὲ γελοιάζειν ἑαυτὸν τῶν γεμβρῶν αὐτοῦ. 15 Ἦνίκα δὲ ὀρθρος ἐγένετο, ἐσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Ὁτ λέγοντες Ἀναστὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου ἃς ἔχεις καὶ ἐξέλθε, ἵνα μὴ καὶ σὺ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως.

GENESIS, XVIII. XIX.

32 Obsecro, inquit, ne irascaris, Domine, si loquar adhuc semel: Quid si inventi fuerint ibi decem? Et dixit: Non delebo propter decem. 33 Abiitque Dominus, postquam cessavit loqui ad Abraham: et ille reversus est in locum suum.

CAPUT XIX.

1 VENERUNTQUE duo angeli Sodomam vesperare, et sedente Lot in foribus civitatis. Qui cum vidisset eos, surrexit, et ivit obviam eis: adoravitque pronus in terram, 2 Et dixit: Obsecro, domini, declinate in domum pueri vestri, et manete ibi: lavate pedes vestros, et mane proficiscemini in viam vestram. Qui dixerunt: Minime, sed in platea manebimus. 3 Compulit illos oppido ut diverterent ad eum: ingressisque domum illius fecit convivium, et coxit azyma: et comederunt. 4 Prius autem quam irent cubitum, viri civitatis vallaverunt domum a puero usque ad senem, omnis populus simul. 5 Vocaveruntque Lot, et dixerunt ei: Ubi sunt viri qui introierunt ad te nocte? educ illos huc, ut cognoscamus eos. 6 Egressus ad eos Lot, post tergum ocludens ostium, ait: 7 Nolite, quæso, fratres mei, nolite malum hoc facere. 8 Habeo duas filias, quæ necdum cognoverunt virum: educam eas ad vos, et abutimini eis sicut vobis placuerit, dummodo viris istis nihil mali faciat, quia ingressi sunt sub umbra culminis mei. 9 At illi dixerunt: Recede illuc. Et rursus: Ingressus es, inquiunt, ut advena: numquid ut iudices? te ergo ipsum magis quam hos affligemus. Vimque faciebant Lot vehementissime: jamque prope erat ut effringerent fores. 10 Et ecce miserunt manum viri, et introduxerunt ad se Lot, clausuruntque ostium. 11 Et eos, qui foris erant, percusserunt cecitate a minimo usque ad maximum, ita ut ostium invenire non possent. 12 Dixerunt autem ad Lot: Habes hic quempiam tuorum? generum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui sunt, educ de urbe hac: 13 Delebimus enim locum istum, eo quod increverit clamor eorum coram Domino, qui misit nos ut perdamus illos. 14 Egressus itaque Lot, locutus est ad generos suos, qui accepturi erant filias ejus, et dixit: Surgite, egredimini de loco isto: quia delebit Dominus civitatem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. 15 Cumque esset mane, cogebant eum angeli, dicentes: Surge, tolle uxorem tuam, et duas filias quas habes: ne et tu pariter pereas in scelere civitatis.

בראשית יט כ

ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע
בשכבה ובחממה: ³⁶ ותהרין שתי בנות-
לוט מאביהן: ³⁷ ותלד הבכירה בן
ותקרא שמו מואב הוא אברמואב עד-
היום: ³⁸ והצעירה נסתחא גלדה בן
ותקרא שמו בנעמי הוא אבי בנעמי
עד-היום: ס

פרשה כ:

¹ וישע משם אברהם ארצה חֲבֵב
וישב בירקוש ובין שור וגר בגר:
² ויאמר אברהם אלשכח אשתו אתי
הוא וישלח אבימלך מלך גר ויחזק
אתשכח: ³ ויבא אלתיס אל אבימלך
בחלום הלילה ויאמר לו חנה מת על-
האשה אשר לקחת ותוא בעלת בעל:
⁴ ואבימלך לא נקב אליה ויאמר אדני
חני בשכתי פתחי: ⁵ חלא הוא אבר-
לי אתי הוא ותואנסתוא אמרה אתי
הוא בתם לבדי ויגנזו פני עשתי זאת:
⁶ ויאמר אליו האלויים בעולם גם אבני
ידעתי כי בתם לבדה עשיתי זאת ואחשה
במלכתי אותה מחטלי על-גן לא
נתתי לנע אלתי: ⁷ ועתה השב אשה
האיש כרביא הוא ויתפלל בעדך ותח
ואמאנת משב נע פריות תמית אותה
וכל אשכח: ⁸ וישלם אבימלך בעד
ויקרא לכל עבדיו ויבקר את כל חזקת
האלה בעמיתם ויירא האנשים מאד:
⁹ ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו
מה עשיתי לך ומה חטאתי לך כי
הקאת עלי ועל מסלכתי סאתה מלה
מעשים אשר לא עשיו עשיתי עשיתי:
¹⁰ ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית
כי עשיתי אתה דבר חנה: ¹¹ ויאמר
אברהם כי אמרתי רק אורייתא אלתיס
בפרקם חנה ויחזקני על דבר אשתי:
¹² ונבאמנה אחתי בתאבי הוא אף לא
בתאמי ומהרלי לאשה: ¹³ ויהי כאשר
התעו אחי אלתיס כבית אבי ואמר לה
גן חסדך אשר תעשי עשיתי אלי-פל
הקוים אשר נבוא שפחה אמרלי אתי
הוא: ¹⁴ ויחזק אבימלך צאן וקדר ועבדים
ושפחות וימן לאברהם וגשם לו את שכה
אשתו: ¹⁵ ויאמר אבימלך חנה ארצי לנעך

GENESIS, 19, c.

καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα κοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῆς· καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῇ κοιμηθῆναι αὐτὸν καὶ
ἀναστῆναι. ³⁶ Καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες
ἄτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ³⁷ Καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσ-
βυτέρα υἱόν, καὶ ἑκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ
λέγουσα Ἐκ τοῦ πατρὸς μου· οὗτος πατήρ Μωαβι-
τῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ³⁸ Ἐτεκε δὲ καὶ ἡ
νεωτέρα υἱόν, καὶ ἑκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμὼν
λέγουσα Υἱὸς γένους μου· οὗτος πατήρ Ἀμμωνιτῶν
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

KEΦ. c.

¹ KAI ἰκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβραὰμ εἰς γῆν πρὸς
λίβα, καὶ ᾤκησεν ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον
Σούρ· καὶ παρῴκησεν ἐν Γεράροις. ² Εἶπε δὲ
Ἀβραὰμ περὶ Σάρρας τῆς γυναῖκος αὐτοῦ ὅτι ἀδελ-
φή μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μου
ἐστί, μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς
πόλεως δι' αὐτήν. Ἀπίστευε δὲ Ἀβιμέλεχ βασι-
λεὺς Γεράρων καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν. ³ Καὶ εἰσηλ-
θεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναῖκος ἧς
ἔλαβες· αὕτη δὲ ἐστὶ συνωφεκτεῖα ἀνδρὶ. ⁴ Ἀβιμέ-
λεχ δὲ οὐχ ᾔψατο αὐτῆς, καὶ εἶπε Κύριε, ἔθνος
ἀγνοοῦν καὶ δικαίον ἀπολεῖς; ⁵ Οὐκ αὐτός μοι
εἶπεν Ἀδελφή μου ἐστί; καὶ αὕτη μοι εἶπεν Ἀδελ-
φός μου ἐστίν; ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ
χειρῶν ἐποίησα τοῦτο. ⁶ Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς καθ'
ἔπνον Κάγῳ ἔγνωσεν ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας
τοῦτο, καὶ ἐφεισάμην σου τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν σε εἰς
ἐμέ· ἔνεκα τούτου οὐκ ἀφῆκά σε ἵστασθαι αὐτῆς.
⁷ Νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι
προφῆτης ἐστὶ καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ·
εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως, γνῶσθ ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ πάντα
τὰ σά. ⁸ Καὶ ὤρθησεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρωὶ καὶ
ἑκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν· ἐφοβή-
θησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφοδρῶς. ⁹ Καὶ ἐκά-
λεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί
τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μή τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ὅτι
ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἁμαρ-
τίαν μεγάλην; ἔργον δ' οὐδεὶς ποιήσει πεποιθήκας
μοι. ¹⁰ Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ Τί ἐνιδὼν
ἐποίησας τοῦτο; ¹¹ Εἶπε δὲ Ἀβραὰμ Εἶπα γάρ
Ἄρα οὐκ ἐστὶ θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐμέ τε
ἀποκτενεύουσιν ἔνεκεν τῆς γυναῖκος μου. ¹² Καὶ
γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μου ἐστίν ἐκ πατρὸς ἀλλ' οὐκ
ἐκ μητρός· ἐγενήθη δὲ μοι εἰς γυναῖκα. ¹³ Ἐγένετο
δὲ ἡνίκα ἐξήγαγέ με ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς
μου καὶ εἶπα αὐτῇ Ταῦτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις
εἰς ἐμέ, εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ, εἰπὼν
ἐμέ ὅτι ἀδελφός μου ἐστίν. ¹⁴ Ἐλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ
χίλια δίδραχμα καὶ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ παῖδας
καὶ παιδίσκας, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραὰμ· καὶ ἀπέδωκεν
αὐτῇ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ¹⁵ Καὶ εἶπεν
Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ Ἰδοὺ ἡ γῇ μου ἵνα τῶν σου·

GENESIS, XIX. XX.

ingressaque minor filia, dormivit cum eo: et
ne tunc quidem sensit quando concubuerit,
vel quando illa surrexerit. ³⁶ Conceperunt
ergo duæ filia Lot de patre suo. ³⁷ Peperit-
que major filium, et vocavit nomen ejus Moab:
ipse est pater Moabitarum usque in præsen-
tem diem. ³⁸ Minor quoque peperit filium,
et vocavit nomen ejus Ammon, id est filius
populi mei: ipse est pater Ammonitarum
usque hodie.

CAPUT XX.

¹ PROPECTUS inde Abraham in terram au-
stralem, habitavit inter Cades et Sur: et pere-
grinatus est in Geraris. ² Dixitque de Sara
uxore sua: Soror mea est. Misit ergo Abi-
melech rex Geraræ, et tulit eam. ³ Venit
autem Deus ad Abimelech per somnium nocte,
et ait illi: En morieris propter mulierem
quam tulisti: habet enim virum. ⁴ Abime-
lech vero non tetigerat eam, et ait: Domine,
num gentem ignorantem et justam inter-
ficies? ⁵ Nonne ipse dixit mihi: Soror mea
est: et ipsa ait: Frater meus est? in sim-
plicitate cordis mei, et munditia manuum
meorum, feci hoc. ⁶ Dixitque ad eum Deus:
Et ego scio quod simplici corde feceris: et
ideo custodivi te ne peccares in me, et non
dimisi ut tangeres eam. ⁷ Nunc ergo reddo
viro suo uxorem, quia propheta est: et orabit
pro te, et vives; si autem nolueris reddere,
scito quod morte morieris tu, et omnia quæ
tua sunt. ⁸ Statimque de nocte consurgens
Abimelech, vocavit omnes servos suos: et
locutus est universa verba hæc in auribus
eorum, timueruntque omnes viri valde. ⁹ Vo-
cavit autem Abimelech etiam Abraham, et
dixit ei: Quid fecisti nobis? quid peccavimus
in te, quia induxisti super me et super regnum
meum peccatum grande? quæ non debuisti
facere, fecisti nobis. ¹⁰ Rursumque expostu-
lans, ait: Quid vidisti, ut hoc faceres? ¹¹ Re-
spondit Abraham: Cogitavi mecum, dicens:
Forsitan non est timor Dei in loco isto:
et interficient me propter uxorem meam:
¹² Alias autem et vere soror mea est, filia
patris mei, et non filia matris meæ, et duxi
eam in uxorem. ¹³ Postquam autem eduxit
me Deus de domo patris mei, dixi ad eam:
Hanc misericordiam facies mecum: In omni
loco, ad quem ingrediemur, dices quod frater
tuus sim. ¹⁴ Tulit igitur Abimelech oves
et boves, et servos, et ancillas, et dedit
Abraham: reddiditque illi Saram uxorem
suam, ¹⁵ Et ait: Terra coram vobis est

בראשית כ כא

בטוב בעיניך עבדך: 16 וילקח את המנה
נחמי אלף כסף למחיר המנה האלה
במחיר צינים לכל אשר אסף ואח
ולקחת: 17 ויהפך את אברהם אל-אלהים
וירשם אל-אלהים את-אברהם ואת-אשרתו
ואמרתיו וילדו: 18 כרעצר עצר ויחנה
בצד פלתיסם לבית אברהם על-דבר
שנה אשת אברהם: ס

פרשה כא:

1 ויהנה בקד את-שנה כאשר אמר
ויש ויחנה לשנה כאשר דבר: 2 וסחור
ומלך שנה לאברהם בן לזננו למעד
אשר-דבר אלהים: 3 ויהיה אברהם
את-שם-בן הפולדלו אשר-הולדלו שנה
יצחק: 4 וימל אברהם את-יצחק בן
בדשמת זמם כאשר צוה אלהים:
5 ואברהם בדשמת שנה בנהל לו את
יצחק בן: 6 ויהיה שנה צוה עשה
לי אלהים כל-שם יצחק-לי: 7 ויהיה
מי מלל לאברהם הינה בנים שנה
בנהל-לי בן לזננו: 8 ויגדל הילד ויגמל
ויש אברהם משנה גדול ביום הגמל
אשר-יצחק: 9 ויהיה שנה את-בנה
המצרית אשר-הולדה לאברהם מצחק:
10 ויהיה לאברהם בןש קאמה חזאת
ואת-בנה כי לא ירש בדשמת חזאת
עם-בני עס-יצחק: 11 ויבדע הדבר מאד
בעיני אברהם על אודת בן: 12 ויהיה
אלהים אל-אברהם אל-יבדע בעיניו על-
הנער ועל-אשרתו כל אשר האמר אליו
שנה שם בנהל כי בדשמת יחנה לו
זר: 13 וגם את-בנהאמה לני אשר-אמר
כי ויבדע הוא: 14 וישם אברהם בדשמת
ויחנה-לחם וחמת מים ויבדע אל-הנער שם
על-שמה ואח-הילד וישלחה ויהיה
והתם במדבר באר שבע: 15 ויבדע חמים
מדהמת ומשלה את-הילד פחת אחד
השחים: 16 ומלך לו ומשך לו מנהר הרחל
במחנה קשת כי אמר אל-אברהם בנות
הילד ותשך מנהר ומשך את-הילד ומנהר:
17 וישמע אלהים את-קול הנער ויהיה
לה מדהל קנר אל-הנער אשר-אמר
אלהים אל-קול הנער כאשר האמר:

GENESIS, κ', κά.

οὐ ἂν σοι ἀρέσκῃ κατοίκει. 16 Τῇ δὲ Σάρρα εἶπεν
'Ἰδοὺ δέδωκα χίλια διδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου· ταῦτα
ἔσται σοι εἰς τιμὴν τοῦ προσώπου σου καὶ πάσαις
ταῖς μετὰ σοῦ, καὶ πάντα ἀλήθευσον. 17 Προσηύ-
ξατο δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἰάσατο ὁ Θεὸς
τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδί-
σκας αὐτοῦ, καὶ ἔτεκεν. 18 Ὅτι συγκλείων συνέ-
κλεισε Κύριος ἔξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ
'Αβιμέλεχ ἕνεκεν Σάρρας τῆς γυναικὸς Ἀβραάμ.

ΚΕΦ. κά.

1 ΚΑΙ Κύριος ἐπισκέψατο τὴν Σάρραν καθὰ εἶπε·
καὶ ἐποίησε Κύριος τῇ Σάρρα καθὰ ἐλάλησε. 2 Καὶ
συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς
τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῇ Κύριος. 3 Καὶ
ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ
γενομένου αὐτῇ, ὃν ἔτεκεν αὐτῇ Σάρρα, Ἰσαάκ·
4 Περιέτεμε δὲ Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῇ ὁ Θεός. 5 Καὶ
'Αβραὰμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν ἡνίκα ἐγένετο αὐτῇ Ἰσαάκ
ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 6 Εἶπε δὲ Σάρρα Γέλωτά μοι ἐποίησε
Κύριος· ὅς γάρ ἂν ἀκούσῃ συγχαρεῖται μοι. 7 Καὶ
εἶπε Τίς ἀναγγελεῖ τῇ Ἀβραάμ ὅτι θηλάζει παιδίον
Σάρρα, ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῇ γῆρά μου; 8 Καὶ
ἠὲξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν
'Αβραὰμ δοχὴν μεγάλην ἢ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη
'Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 9 Ἰδοῦσα δὲ Σάρρα τὸν υἱὸν
'Αγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῇ Ἀβραάμ, πώ-
ζοντα μετὰ Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, 10 Καὶ εἶπε τῇ
'Αβραάμ· Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν
αὐτῆς· οὐ γάρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδί-
σκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαάκ. 11 Σκληρὸν
δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Ἀβραάμ περὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 12 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῇ Ἀβραάμ·
Μὴ σκληρὸν ἔστω ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ
περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα ἂν εἶπῃ σοι Σάρρα,
ἀκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς· ὅτι ἐν Ἰσαάκ κληθήσεται
σοι σπέρμα. 13 Καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης
ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν, ὅτι σπέρμα
σὸν ἐστίν. 14 Ἀνέστη δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωί, καὶ
ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἔδωκεν τῇ
'Αγαρ· καὶ ἐπίθηκεν ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτῆς τὸ παι-
δίον, καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν. Ἀπελθοῦσα δὲ ἐπ' ἐ-
νὰτο κατὰ τὴν ἔρημον, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕρκου.
15 Ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ, καὶ ἔρριψε τὸ
παιδίον ὑποκάτω μᾶς ἐλάτης· 16 Ἀπελθοῦσα δὲ
ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὥστε τόξου βο-
λὴν· εἶπε γάρ Οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου
μου. Καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ· ἀναβοήσαν δὲ
τὸ παιδίον ἔκλαυσεν. 17 Εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς τῆς
φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν, καὶ ἐκάλεσεν
ἄγγελος Θεοῦ τὴν Ἀγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν
αὐτῇ Τί ἐστίν, Ἀγαρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοε γάρ ὁ
Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστίν.

GENESIS, XX. XXI.

ubicumque tibi placuerit habita. 16 Saræ
autem dixit: Ecce mille argenteos dedi fratri
tuo, hoc erit tibi in velamen oculorum ad
omnes qui tecum sunt, et quocumque perrexe-
ris: mementoque te deprehensam. 17 Orante
autem Abraham, sanavit Deus Abimelech et
uxorem, ancillasque ejus, et pepererunt:
18 Concluserat enim Dominus omnem vulvam
domus Abimelech propter Saram uxorem
Abraham.

CAPUT XXI.

1 VISITAVIT autem Dominus Saram sicut
promiserat: et implevit quæ locutus est.
2 Concepitque, et peperit filium in senectute
sua, tempore quo prædixerat ei Deus. 3 Vo-
cavitque Abraham nomen filii sui, quem
genuit ei Sara, Isaac: 4 Et circumcidit eum
octavo die, sicut præceperat ei Deus, 5 Cum
centum esset annorum: hac quippe ætate
patris, natus est Isaac. 6 Dixitque Sara:
Risum fecit mihi Deus: quicumque audierit,
corridebit mihi. 7 Rursumque ait: Quis
auditurum crederet Abraham, quod Sara lac-
taret filium, quem peperit ei jam seni? 8
Crevit igitur puer, et ablactatus est: fecit-
que Abraham grande convivium in die ablac-
tationis ejus. 9 Cumque vidisset Sara filium
Agar Ægyptiæ ludentem cum Isaac filio suo,
dixit ad Abraham: 10 Ejice ancillam hanc,
et filium ejus: non enim erit heres filius
ancillæ cum filio meo Isaac. 11 Dure accepit
hoc Abraham pro filio suo. 12 Cui dixit
Deus: Non tibi videatur asperum super puero,
et super ancilla tua: omnia quæ dixerit tibi
Sara, audi vocem ejus: quia in Isaac vocabitur
tibi semen. 13 Sed et filium ancillæ faciam
in gentem magnam, quia semen tuum est.
14 Surrexit itaque Abraham mane, et tollens
panem et utrem aquæ, imposuit scapulæ ejus,
tradiditque puerum, et dimisit eam. Quæ
cum abiisset, errabat in solitudine Bersabee.
15 Cumque consumpta esset aqua in utre,
abjecit puerum subter unam arborum, quæ
ibi erant. 16 Et abiit, seditque e regione
procul quantum potest areus jacere; dixit
enim: Non videbo morientem puerum: et
sedens contra, levavit vocem suam et flevit.
17 Exaudivit autem Deus vocem pueri; vo-
cavitque angelus Dei Agar de celo, dicens:
Quid agis, Agar? noli timere: exaudivit
enim Deus vocem pueri de loco in quo est.

בראשית כא כב

18 קומי שני את-הנער וחסדני את-הנער
בן-קניז גדול ושימפו: 19 וימקח אלהים
את-עליון ואת-הנער את-הנער: 20 ויהי
אלהים את-הנער ויגדל וישב בסדך
ויהי לבן חשן: 21 וישב בסדך פארן
ותקח-לו אמו אשה מארץ מצרים: 22
ויכיל שרצא אל-הנער לאמר אלהים
עמך בכל אשר-אתה עשוי: 23 ועתה
השבעה לי באלהים הנך את-הנער לי
ולבני ולבניך פחד אשר עשיתי עמך
תעשה עמך ועם-הארץ אשר נרדפה:
24 ויאמר אברהם אל-הנער: 25 והנך
אברהם את-הנער על-אדות בן-הנער
אשר קולי עבד אברהם: 26 ויאמר
אברהם לא ידעתי מי עשה את-הנער
הנך ונשמעתי לאה-הנער לי ונשאת
שמיני בלתי חיים: 27 ויחך אברהם
ויקח ויחך אברהם ויכרהו שניתם
בית: 28 וישב אברהם את-הנער פקשת
הנך לבדו: 29 ויאמר אברהם אל-
הנער פקשת הנך שבע פקשת הנך
אשר העבד לבדו: 30 ויאמר פי את-
שבע פקשת תחך מיני בעבד תהיה-לי
לעזר פי חפתי את-הנער הנך:
31 על-כן קרא לשנים הנך בן-שבע
פי שם ושבעו שנים: 32 ויכרהו ברת
בבן שבע והנך אברהם ויכיל שרצא
והנער אל-הנער פלשתים: 33 וימע
בבן שבע והנך שם בשם הנך אל-
עולם: 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים: פ

פרש כב:

1 ויהי אחי הדברים הנך ויחך
נחך את-הנער ויאמר אל-הנער
ויאמר הנך: 2 ויאמר הנך את-הנער
את-הנער ויחך את-הנער ויחך
אל-הנער הנך שם לעלה על
אחד הנך אשר אמר אל-הנך: 3 וישם
אברהם בבן ויכיל שרצא ויחך
את-הנער הנך ויחך את-הנער
על-הנך הנך ויחך את-הנער
אמר-לו הנך: 4 בנים הנך

GENESIS, κα, κβ.

18 'Ανάστηθι καὶ λάβε τὸ παιδίον, καὶ κράτησον τῷ
χειρὶ σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό.
19 Καὶ ἀνέψωξεν ὁ Θεὸς τοῦς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ
εἶδε φρέαρ ὕδατος ζώντος· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπλησε
τὸν ἀσπὸν ὕδατος καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον. 20 Καὶ
ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου, καὶ ἠυξήθη καὶ κατήκη-
σεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐγένετο δὲ τοξότης. 21 Καὶ
κατήκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ Φαράν· καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ
μήτηρ γυναῖκα ἐκ τῆς Αἰγύπτου. 22 Ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ καὶ Ὁχοζὰθ
ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὼλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραὰμ λέγων Ὁ Θεὸς μετὰ
σοῦ ἐν παντί οὗς ἐὰν ποιῇς. 23 Νῦν οὖν ὁμοσούν
μοι τῶν Θεῶν, μὴ ἀδικήσῃς με μὴδὲ τὸ σπέρμα μου
μὴδὲ τὸ ὄνομά μου· ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν
ἐποίησα μετὰ σοῦ ποιήσεις μετ' ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ ἣ σὺ
παρῴκησας ἐν αὐτῇ. 24 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ Ἐγὼ
δμουμαι. 25 Καὶ ἤλεγξεν Ἀβραὰμ τὸν Ἀβιμέλεχ
περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖ-
δες τοῦ Ἀβιμέλεχ. 26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ
Οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο· οὐδὲ σὺ
μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα ἀλλ' ἡ σήμερον.
27 Καὶ ἔλαβεν Ἀβραὰμ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ
ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ· καὶ διέθεντο ἀμφοτέροι διαθή-
κην. 28 Καὶ ἔστησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ ἀμνάδας προ-
βάτων μόνας. 29 Καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραὰμ
Τί εἰσιν αἱ ἐπὶ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων ἃς
ἔστησας μόνας; 30 Καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ ὅτι τὰς
ἐπὶ ἀμνάδας λήψῃ παρ' ἐμοῦ, ἵνα ὥς μοι εἰς μαρ-
τύριον ὅτι ἐγὼ ὤρυσά τὸ φρέαρ τοῦτο. 31 Διὰ
τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνον Φρέαρ
ὀρκισμοῦ, ὅτι ἐκεῖ ὤμωσαν ἀμφοτέροι. 32 Καὶ διέ-
θεντο διαθήκην ἐν τῷ φρεατῇ τοῦ ὀρκισμοῦ. Ἀνίστη
δὲ Ἀβιμέλεχ, Ὁχοζὰθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ
Φιχὼλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ
ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστινέων. 33 Καὶ
ἐφύτευσεν Ἀβραὰμ ἀρουραν ἐπὶ τῷ φρεατῇ τοῦ ὀρ-
κου, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου, Θεὸς
αἰώνιος. 34 Παρῴκησε δὲ Ἀβραὰμ ἐν τῇ γῇ τῶν
Φυλιστινέων ἡμέρας πολλάς.

ΚΕΦ. κβ'.

1 KAI ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ Θεὸς
ἐπέλασε τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβραὰμ
Ἀβραὰμ. Καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ. 2 Καὶ εἶπε Λάβε
τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν ὃν ἠγάπησας, τὸν
Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ
ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν ἑφ' ἔτη τῶν
ὁρέων ὧν ἂν σοι εἴπω. 3 Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ
τὸ πρωὶ ἐπέσaxe τὴν ὕπνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ
μεθ' ἐαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀναστὰς ἐπο-
ρεύθη. Καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ
ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. 4 Καὶ ἀναβλίσας

GENESIS, XXI. XXII.

18 Surge, tolle puerum, et tene manum illius:
quia in gentem magnam faciam eum. 19 Ape-
ruitque oculos ejus Deus: quæ videns puteum
aquæ, abiit, et implevit utrem, deditque puero
bibere. 20 Et fuit cum eo: qui crevit, et
moratus est in solitudine, factusque est juvenis
sagittarius. 21 Habitavitque in deserto Pha-
ran, et accepit illi mater sua uxorem de terra
Ægypti. 22 Eodem tempore dixit Abime-
lech, et Phicol princeps exercitus ejus, ad
Abraham: Deus tecum est in universis quæ
agis. 23 Jura ergo per Deum, ne noceas
mihi, et posteris meis, stirpique meæ: sed
juxta misericordiam, quam feci tibi, facies
mihi, et terræ in qua versatus es advena.
24 Dixitque Abraham: Ego jurabo. 25 Et
increpavit Abimelech propter puteum aquæ
quem vi abstulerant servi ejus. 26 Respon-
ditque Abimelech: Nescivi quis fecerit hanc
rem: sed et tu non indicasti mihi, et ego
non audiui præter hodie. 27 Tulit itaque
Abraham oves et boves, et dedit Abimelech:
percusseruntque ambo fœdus. 28 Et sta-
tuit Abraham septem agnas gregis seorsum.
29 Cui dixit Abimelech: Quid sibi volunt
septem agnæ istæ, quas stare fecisti seorsum?
30 At ille: Septem, inquit, agnas accipies de
manu mea: ut sint mihi in testimonium, quo-
niam ego fodi puteum istum. 31 Ideirco
vocatus est locus ille Bersabee: quia ibi uter-
que juravit. 32 Et inierunt fœdus pro puteo
juramenti. 33 Surrexit autem Abimelech, et
Phicol princeps exercitus ejus, reversique sunt
in terram Palæstinorum. Abraham vero plan-
tavit nemus in Bersabee, et invocavit ibi
nomen Domini Dei æterni. 34 Et fuit colo-
nus terræ Palæstinorum diebus multis.

CAPUT XXII.

1 QUÆ postquam gesta sunt, tentavit Deus
Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abra-
ham. At ille respondit: Adsum. 2 Ait
illi: Tolle filium tuum unigenitum, quem
diligis, Isaac, et vade in terram visionis:
atque ibi offeres eum in holocaustum super
unum montium quem monstravero tibi.
3 Igitur Abraham de nocte consurgens, stra-
vit asinum suum: ducens secum duos juvenes,
et Isaac filium suum: cumque concidisset
ligna in holocaustum, abiit ad locum quem
præceperat ei Deus. 4 Die autem tertia

וישם אברהם את-עצמו ויקרא את-השקום
מרחוק: 5 ויאמר אברהם אל-נצרו שבר
לכם פה עם-הקמור ואני והעזר גלגה
צדקו ונשפחוק ונשבע אל-כם: 6 ויקח
אברהם את-עצמו קעלה וישם על-ידיה
בנו ויקח בנו את-האש ואת-הפאכלה
ויגלכו שניהם יחדו: 7 ויאמר יצחק אל-
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר חנני בני
ויאמר הגה האש ותעצים ואני השח
לעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים ירחילו
העזר לעלה בני ויגלכו שניהם יחדו:
9 ויבאו אל-השקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את-המזבח ויגדלו את-
העצים ויגדלו את-ידיהם בנו וישם אהו
על-המזבח מפעל לעצים: 10 וישלח
אברהם את-בנו ויקח את-הפאכלה לשחט
את-בנו: 11 ויקרא אליו מלוא יתור
מחשבים ויאמר אברהם ויאמר אברהם
חנני: 12 ויאמר אל-השקום ידך אל-העזר
ואל-העזר לו מאמה בני צדק ודעתי
כי-יבא אלהים אהיה ולא תשכח את-בני
את-ידיהם כמני: 13 וישם אברהם את-
עצמו ויקרא ויהיה אחר גאון בשבט
במרגו ויגדלו אברהם ויקח את-האש
ויגדלו לעלה פחת בנו: 14 ויקרא
אברהם לשם-השקום הוה יתנה ויהיה
אשר יאמר היום בחר יתנה ויהיה:
15 ויקרא מלוא יתנה אל-אברהם שגית
מחשבים: 16 ויאמר בני נשבעתי ואם
יתנה כי יעזר אשר עשית את-הדבר הוה
ולא תשכח את-בניך את-ידיהם: 17 כי
בחר אברהם ויתר אברהם את-העזר
בבוכי השמים וכחול אשר על-שפת הים
ויבן ויגדלו את שער אביו: 18 והתקבר
בזרעו כל בני הארץ אהיה אשר שמעתי
בזרעו: 19 וישב אברהם אל-נצרו ויקמו
ויגלכו יחדו אל-פאר שבע וישב אברהם
בפאר שבע: 20 ויהי אחר
הדברים האלה ויגדלו אברהם לאמר
הנה גלגה מלכה נסיתא בגים לקחור
אחיו: 21 את-עזר כליו ואת-בני אחיו
ואת-קמור אביו אהם: 22 ואת-פאר
ואת-חור ואת-פלגש ואת-דלה ואת
בתאם: 23 ובהואל גלג את-דקק שמה
אלה גלגה מלכה לקחור אחיו אברהם:

'Αβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε τὸν τόπον μα-
κρόθεν. 5 Καὶ εἶπεν 'Αβραάμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ
Καθίσате αὐτοῦ μετὰ τῆς δυνού· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ
παιδάριον διελυσόμεθα ἕως ὧδε, καὶ προσκυνήσαν-
τες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. 6 Ἔλαβε δὲ 'Αβραάμ
τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ
νιῷ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ πῦρ καὶ
τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. 7 Εἶπε
δὲ Ἰσαὰκ πρὸς 'Αβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ Πάτερ.
'Ο δὲ εἶπε Τί ἐστὶ, τέκνον; εἶπε δὲ Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ
τὰ ξύλα, ποῦ ἐστὶ τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκαρπῶσιν;
8 Εἶπε δὲ 'Αβραάμ Ὁ Θεὸς ὕψεται ἐαυτῷ πρόβατον
εἰς ὀλοκαρπῶσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφοτέρω
ἅμα 9 Ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός.
Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ 'Αβραάμ τὸ θυσιαστήριον καὶ
ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω
τῶν ξύλων. 10 Καὶ ἐξέτεινεν 'Αβραάμ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάζει τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ εἶπεν 'Αβραάμ 'Αβραάμ. Ὁ δὲ εἶπεν
'Ἰδοὺ ἐγώ. 12 Καὶ εἶπε Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά
σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν·
νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ ὃν τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐφείσω
τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. 13 Καὶ ἀνα-
βλέψας 'Αβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ
ἰδοὺ κριὸς εἰς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κερά-
των. Καὶ ἐπορεύθη 'Αβραάμ καὶ ἔλαβε τὸν κριόν,
καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκαρπῶσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 14 Καὶ ἐκάλεσεν 'Αβραάμ τὸ ὄνο-
μα τοῦ τόπου ἐκείνου Κύριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι
σήμερον Ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη. 15 Καὶ ἐκά-
λεσεν ἄγγελος Κυρίου τὸν 'Αβραάμ δεύτερον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ λέγων 16 Κατ' ἐμαυτοῦ ὥμοσα, λέγει Κύ-
ριος, οὐ εἵνεκεν ἐποιήσας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ
ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ, 17 Ἡ
μὴν εὐλογῶν εὐλογίσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ
τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης·
καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν
ὕπεναντιων, 18 Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρ-
ματι σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀπ' ὧν ὑπήκου-
σας τῆς ἐμῆς φωνῆς. 19 Ἀπεισπάφη δὲ 'Αβραάμ
πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἀναστάντες ἐπορεύ-
θησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου· καὶ κατῴκησεν
'Αβραάμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. 20 Ἐγένετο δὲ
μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀνηγγέλη τῷ 'Αβραάμ
λέγοντες Ἰδοὺ τέτοκε Μελχὰ καὶ αὐτῇ υἱὸς τῷ
Ναχώρ τῷ ἀδελφῷ σου, 21 Τὸν Οὐζ πρωτότοκον
καὶ τὸν Βαδζ ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Καμουήλ πα-
τέρα Σύρρων, 22 Καὶ τὸν Χαζὰδ καὶ Ἀζαὺ καὶ τὸν
Φαλδὲς καὶ τὸν Ἰελδάφ καὶ τὸν Βαθουήλ. 23 Βα-
θουήλ δὲ ἐγέννησε τὴν Ρεβέκκαν. Ὅκτω οὗτοι υἱοὶ
οὗς ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχώρ τῷ ἀδελφῷ 'Αβραάμ.

elevatis oculis, vidit locum procul: 5 Dixitque
ad pueros suos: Expectate hic cum asino: ego
et puer illuc usque properantes, postquam
adoraverimus, revertemur ad vos. 6 Tulit
quoque ligna holocausti, et imposuit super
Isaac filium suum: ipse vero portabat in
manibus ignem et gladium. Cumque duo per-
gerent simul, 7 Dixit Isaac patri suo: Pater
mi. At ille respondit: Quid vis, fili? Ecce,
inquit, ignis et ligna: ubi est victima holo-
causti? 8 Dixit autem Abraham: Deus pro-
videbit sibi victimam holocausti, fili mi. Per-
gebant ergo pariter. 9 Et venerunt ad locum
quem ostenderat ei Deus, in quo aedificavit
altare, et desuper ligna composuit: cumque
alligasset Isaac filium suum, posuit eum in
altare super struem lignorum. 10 Exten-
ditque manum, et arripuit gladium, ut immo-
laret filium suum. 11 Et ecce angelus Domini
de caelo elamavit, dicens: Abraham, Abraham.
Qui respondit: Adsum. 12 Dixitque ei: Non
extendas manum tuam super puerum, neque
facias illi quidquam: nunc cognovi quod times
Deum, et non pepercisti unigenito filio tuo
propter me. 13 Levavit Abraham oculos suos,
viditque post tergum arietem inter vepres
haerentem cornibus, quem assumens obtulit
holocaustum pro filio. 14 Appellavitque no-
men loci illius, Dominus videt. Unde usque
hodie dicitur: In monte Dominus videbit.
15 Vocavit autem angelus Domini Abraham
secundo de caelo dicens: 16 Per memetipsum
juravi, dicit Dominus: quia fecisti hanc rem,
et non pepercisti filio tuo unigenito propter
me: 17 Benedicam tibi, et multiplicabo semen
tuum sicut stellas caeli, et velut arenam quae
est in littore maris: possidebit semen tuum
portas inimicorum suorum, 18 Et BENE-
DICENTUR in semine tuo omnes gentes
terrae, quia obedisti voci meae. 19 Rever-
susque est Abraham ad pueros suos, abierunt-
que Bersabee simul, et habitavit ibi. 20 His
ita gestis, nuntiatum est Abrahæ quod Melcha
quoque genuisset filios Nachor fratri suo,
21 Hus primogenitum, et Buz fratrem ejus,
et Camuel patrem Syrorum, 22 Et Cased,
et Azan, Pheldas quoque et Jedlaph, 23 Ac
Bathuel, de quo nata est Rebecca: octo
istos genuit Melcha, Nachor fratri Abrahæ.

בראשית כב כג

24 וקילגשו ושמחו ראמדה ופלד נס-
הוא אתמבכח ואתפחם ואתתחש ואת-
מצקה :

פ פ פ פ

פרשה כג :

1 ונקחיו חני שרה מאה שנה ונשרים
שרה ושבע שנים שני חני שרה : 2 ונפחה
שרה בקרנה ארבע הוא חבדון בצר
בגצו ונבא אברהם לספר לשרה ולביתה :
3 ויהם אברהם מצל פג מהו ונדבר
אלי-בגריחת לאמר : 4 גרורושב אבני
עצמכם חנו לי אחותי-לכל עצמכם ואברהם
חתי מלפני : 5 ונצנו בגריחת את-אברהם
לאמר לו : 6 שמענו ואלני נשאי אלהים
אמרו בתוכנו במדבר הקדש הקדש את-
משה אש מפני את-הקדש לאיכלה מפני
מקדש משה : 7 ויהם אברהם וישפחו
לעם-הארץ לבגריחת : 8 ונדבר אהם
לאמר אבני את-עצמכם לקדש את-משה
מלפני שמענו ונפערלי בעפרון ברצחה :
9 ויפדלי את-מצבת המפכלה אשר-לו
אשר בקנה שדחיו בלסמ סלא ותקנה לי
בתוככם לאחוזת-הקבר : 10 ועפרון ישב
בתוך בגריחת ויצו עפרון חתני את-
אברהם באונג בגריחת לכל פאן שער
צירו לאמר : 11 לאאלני שמעני השנה
נתמי לך ותמצנה אשר-בו לת נהפיה
לעני בגרעני נהפיה לך הקדש משה :
12 וישפחו אברהם לפני עם-הארץ :
13 ונדבר אלי-עפרון באונג עם-הארץ לאמר
אך אס-אמרה לו שמעני נהפיה גסה
השנה קח מפני ואברהם את-משה שמה :
14 ונצו עפרון את-אברהם לאמר לו :
15 אלני שמעני ארץ ארבע מאה שנה-
גסה ביני ובינה מדהוי ואת-משה
הקדש : 16 וישמע אברהם אלי-עפרון וישפח
אברהם לעפרון את-הגסה אשר דבר
באונג בגריחת ארבע מאה שנה פסה
עבר לספר : 17 ויהם שנה עפרון אשר
במפכלה אשר לפני כמרה השנה
ותמצנה אשר-בו וקלי-עני אשר-עשה
אשר בקלי-גדלו סביב : 18 לאברהם
למחנה לעני בגריחת בכל פאן שער-צירו :
19 ואת-הקברו קבר אברהם את-שרה אשר

GENESIS, κβ, κγ.

24 Καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἧ ὄνομα 'Ρεύμα, ἔτεκε καὶ
αὐτὴ τὸν Ταβὶκ καὶ τὸν Ταῦμ καὶ τὸν Τοχὺς καὶ
τὸν Μοχά.

ΚΕΦ. κγ.

1 'ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἡ ζωὴ Σάρρας ἔτη ἑκατὸν εἰκο-
σιεπτὰ. 2 Καὶ ἀπέθανε Σάρρα ἐν πόλει 'Αρβόκ, ἣ
ἐστὶν ἐν τῷ κοιλώματι· αὕτη ἐστὶ Χεβρών ἐν τῇ γῇ
Χαναάν. 'Ἦλθε δὲ 'Αβραὰμ κόφασθαι Σάρραν καὶ
πενθῆσαι. 3 Καὶ ἀνέστη 'Αβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ
αὐτοῦ· καὶ εἶπεν 'Αβραὰμ τοῖς υἱοῖς τοῦ Χετ λέγων
4 Πάροικος καὶ παρεπιδήμιος ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν·
δότε μοι οὖν κτήσιν τάφου μεθ' ὑμῶν, καὶ θάψω τὸν
νεκρόν μου ἀπ' ἐμοῦ. 5 'Ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ
Χετ πρὸς 'Αβραὰμ λέγοντες 6 Μὴ, κύριε· ἀκούσων δὲ
ἡμῶν. Βασιλεὺς παρὰ Θεοῦ σὸ εἶ ἐν ἡμῖν, ἐν τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς μνημείους ἡμῶν θάψων τὸν νεκρόν σου· οὐδεὶς
γάρ ἡμῶν οὐ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ
σοῦ, τοῦ θάψαι τὸν νεκρόν σου ἐκεῖ. 7 'Αναστὰς δὲ
'Αβραὰμ προσεκύνησε τῇ λαφ' τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς
τοῦ Χετ. 8 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς 'Αβραὰμ
λέγων Εἰ ἔχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν ὥστε θάψαι τὸν νεκ-
ρόν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου καὶ
λαλήσατε περὶ ἐμοῦ 'Εφρών τῷ τοῦ Σαάρ· 9 Καὶ
δότη μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὃ ἐστὶν αὐτῷ, τὸ
ὃν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ· ἀργυρίου τοῦ ἀξίου
δότη μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτήσιν μνημείου. 10 'Εφ-
ρών δὲ ἐκάθητο ἐν μέσφ τῶν υἱῶν Χετ· ἀποκριθεὶς
δὲ 'Εφρών ὁ Χετταῖος πρὸς 'Αβραὰμ εἶπεν, ἀκου-
όντων τῶν υἱῶν Χετ καὶ τῶν εἰσπορευομένων εἰς
τὴν πόλιν πάντων, λέγων 11 Παρ' ἐμοὶ γενοῦ,
κύριε, καὶ ἀκούσόν μου. Τὸν ἀγρόν καὶ τὸ σπή-
λαιον τὸ ἐν αὐτῷ σοὶ δίδωμι· ἐναντίον πάντων τῶν
πολιτῶν μου δίδωκά σοι· θάψων τὸν νεκρόν σου.
12 Καὶ προσεκύνησεν 'Αβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς, 13 Καὶ εἶπε τῷ 'Εφρών εἰς τὰ ὦτα ἐναν-
τίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς 'Επειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἀκούσόν
μου· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ, καὶ
θάψω τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ. 14 'Ἀπεκρίθη δὲ 'Εφρών
τῷ 'Αβραὰμ λέγων 15 Οὐχί, κύριε· ἀκήκοα γάρ, γῇ
τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου· ἀλλὰ τί ἂν εἴη
τοῦτο ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ; σὺ δὲ τὸν νεκρόν
σου θάψων. 16 Καὶ ἤκουσεν 'Αβραὰμ τῷ 'Εφρών·
καὶ ἀπεκατέστησεν 'Αβραὰμ τῷ 'Εφρών τὸ ἀργύριον
ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν Χετ, τετρακόσια
εἰδράχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις. 17 Καὶ ἔστη
ὁ ἀγρὸς 'Εφρών, ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ, ὃς
ἐστὶ κατὰ πρόσωπον Μαμβρή, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπή-
λαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ πᾶν δένδρον ὃ ἦν ἐν τῷ
ἀγρῷ, καὶ πᾶν ὃ ἐστὶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κύκλῳ
18 Τῷ 'Αβραὰμ εἰς κτήσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χετ καὶ
πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν. 19 Μετὰ
ταῦτα ἔθαψεν 'Αβραὰμ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

GENESIS, XXII. XXIII.

24 Concubina vero illius, nomine Roma, pepe-
rit Tabee, et Gaham, et Tahas, et Maacha.

CAPUT XXIII.

1 VIXIT autem Sara centum vigintiseptem
annis. 2 Et mortua est in civitate Arbee,
quæ est Hebron, in terra Chanaan: venitque
Abraham ut plangeret et flieret eam. 3 Cum-
que surrexisset ab officio funeris, locutus est ad
filios Heth, dicens: 4 Advena sum et pere-
grinus apud vos: date mihi jus sepulchri
vobiscum, ut sepeliā mortuum meum. 5 Re-
sponderunt filii Heth, dicentes: 6 Audi nos,
domine, princeps Dei es apud nos: in electis
sepulchris nostris sepeli mortuum tuum: nul-
lusque te prohibere poterit quin in monumento
ejus sepelias mortuum tuum. 7 Surrexit
Abraham, et adoravit populum terræ, filios
videlicet Heth: 8 Dixitque ad eos: Si placet
animæ vestræ ut sepeliā mortuum meum,
audite me, et intercedite pro me apud Ephron
filium Seor: 9 Ut det mihi speluncam dupli-
cem, quam habet in extrema parte agri sui:
pecunia digna tradat eam mihi coram vobis
in possessionem sepulchri. 10 Habebat au-
tem Ephron in medio filiorum Heth. Respon-
ditque Ephron ad Abraham cunctis audienti-
bus qui ingrediebantur portam civitatis illius,
dicens: 11 Nequaquam ita fiat, domine mi,
sed tu magis ausculta quod loquor: Agrum
trado tibi, et speluncam quæ in eo est, præ-
sentibus filiis populi mei, sepeli mortuum
tuum. 12 Adoravit Abraham coram populo
terræ. 13 Et locutus est ad Ephron circum-
stante plebe: Quæso, ut audias me: Dabo
pecuniam pro agro: suscipe eam, et sic sepe-
liā mortuum meum in eo. 14 Responditque
Ephron: 15 Domine mi, audi me: Terra,
quam postulas, quadringentis siclis argenti
valet: istud est pretium inter me et te: sed
quantum est hoc? sepeli mortuum tuum.
16 Quod cum audisset Abraham, appendit
pecuniam, quam Ephron postulaverat, audien-
tibus filiis Heth, quadringentos siclos argenti
probatæ monetæ publicæ. 17 Confirmatusque
est ager quondam Ephronis, in quo erat spe-
lunca duplex, respiciens Mambre, tam ipse,
quam spelunca, et omnes arbores ejus in cunc-
tis terminis ejus per circuitum, 18 Abrahæ in
possessionem, videntibus filiis Heth, et cunctis
qui intrabant portam civitatis illius. 19 Atque
ita sepelivit Abraham Saram uxorem suam

בראשית כג כד

אלימלך שנה חפצלה על-פני ממח
הוא חבדו בארץ כנען: 20 ונקם השנה
והפצה אשרו לזכרם לאחיהם
מאת בגיחת: 21

פרשה כד:

1 ואברהם גלו קא בימים ויהנה בקר
את-אברהם בכל: 2 ויאמר אברהם אל-
עבדו וקנו ביהו המשל בכל-אשר-לו
שיתנה ידו פחת ודני: 3 ואשר-יצא
ביתו אלתי השמים ואלתי הארץ אשר
לא תתקח אשר לבני מבנות חפצני אשר
אלני יושב בקרבו: 4 כי אל-ארצי ואל-
מולדתי מלך ולחזקת אשר לבני ליצחק:
5 ויאמר אליו העבד אלני לא תתקח
האשה ללכת אסרי אל-הארץ אשר
העבד אשר את-בנה אל-הארץ אשר
נאמך משם: 6 ויאמר אליו אברהם השמר
לך ברמשיב את-בני שפח: 7 ותנה
אלתי השמים אשר לחזני מבית אבי
והארץ מולדתי ואשר דבר-לי ואשר
נשבע-לי לאמר לזרעך אפון את-הארץ
הנאת הוא ושלח מלאכו לקנה ולחזקת
אשר לבני משם: 8 ואם-לא תאבה
האשה ללכת אסרי ונתיב משבדתי
נאת בק את-בני לא השב שפח: 9 וישם
העבד את-ידו פחת ודני אברהם אדני
וישבע לו על-יחודך נח: 10 ונקח העבד
עשרה נמלים ממשלי אדני וילך וקל-טוב
אדני בנך ונקם וילך אל-אסם חתום
אל-עיר נחור: 11 ויבקה הנמלים מחני
לעיר אל-באר חמם לעת ערב לעת
צאת השמש: 12 ויאמר ויהנה אלתי
אדני אברהם הנדדתי לבני חמם ונשח
חם עם אדני אברהם: 13 חנה אלני
נצב על-עין חמם ובנות אנשי העיר
יצאת לשאב מים: 14 ותנה העבד אשר
אמר אליה השריח כדו ואשפח ואמרה
שמה ונסמלתי אסרה אתה חלחלת
לעבדך ליצחק ובה אדע ברצונך חסד
עם-אדני: 15 ויהיה-הוא טרם בלך לדבר ונהנה
רקקה וצאת אשר ילדו לבתהאל ברמלך
אשר נחור אחי אברהם ובה על-שכמה:
16 והעבד מבית מרחם מאד ברהל ואיש
לא ידע ותרד העינה ותמלא כדו ותעל:

GENESIS, κγ', κδ'.

ἐν τῇ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὃ ἐστὶν ἀπέ-
ναντι Μαμβρή· αὕτη ἐστὶ Χεβρών ἐν τῇ γῇ Χανα-
νάν. 20 Καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ
ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Ἀβραάμ εἰς κτήσιν τάφου παρὰ τῶν
υἱῶν Χίθ.

ΚΕΦ. κδ'.

1 ΚΑΙ Ἀβραάμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκώς
ἡμερῶν, καὶ Κύριος ἠυλόγησε τὸν Ἀβραάμ κατὰ
πάντα. 2 Καὶ εἶπεν Ἀβραάμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ
πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων
τῶν αὐτοῦ Θεὸς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου,
3 Καὶ ἔξορκιῶ σε Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τὸν Θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ
μου Ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανίων,
μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς. 4 Ἀλλ' ἡ εἰς τὴν γῆν
μου οὐ ἐγεννήθη πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου,
καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἐκείθεν. 5 Εἶπε
δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς Μή ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ
πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὁπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην,
ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν ὅθεν ἐξῆλθες
ἐκείθεν; 6 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβραάμ Πρόσεχε
σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ. 7 Κύριος
ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἔλαβέ με
ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐκ τῆς γῆς ἣς ἐγεν-
νήθην, ὃς ἐλάλησέ μοι καὶ ὃς ὤμοσέ μοι λέγων Σοὶ
δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου· αὐτὸς
ἀποστείλει τὸν ἄγγελόν αὐτοῦ ἐμπροσθέν σου, καὶ
λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκείθεν. 8 Ἐὰν δὲ μὴ
θῇ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύ-
την, καθαρὸς ἔσθ ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου· μόνον τὸν
υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ. 9 Καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρόν· Ἀβραάμ τοῦ κυρίου
αὐτοῦ, καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.
10 Καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν κα-
μήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μετ' ἐαυτοῦ, καὶ ἀναστὰς
ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Να-
χώρ. 11 Καὶ ἐκοίμισε τὰς καμήλους ἔξω τῆς πόλεως
παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὄψε, ἥνικα
ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι. 12 Καὶ εἶπε Κύριε ὁ
Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ἐβόδωσον ἐναντίον
ἐμοῦ σήμερον καὶ ποιήσον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου
Ἀβραάμ. 13 Ἴδου ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ
ὑδατος, αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν
ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ. 14 Καὶ ἔσται ἡ παρ-
θένος ἥ ἂν ἐγὼ εἴπω Ἐπικλινόν τὴν ὑδρίαν σου ἵνα
πίω, καὶ εἴπῃ μοι Πίε σύ, καὶ τὰς καμήλους σου
ποτιῶ ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι, ταύτην ἡτοί-
μασας τῷ παιδί σου τῷ Ἰσαὰκ· καὶ ἐν τούτῳ
γινώσκωμαι ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου
μου Ἀβραάμ. 15 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέ-
σαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ
Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουήλ, υἱῷ
Μελχὰς τῆς γυναῖκος Ναχώρ, ἀδελφοῦ δὲ Ἀβραάμ,
ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς. 16 Ἡ
δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὤψει σφόδρα· παρθένος
ἦν, ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν. Καταβάσα δὲ ἐπὶ
τὴν πηγὴν ἐπλησε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς καὶ ἀνέβη.

GENESIS, XXIII. XXIV.

in spelunca agri duplici, quæ respiciebat Mam-
bre, hæc est Hebron in terra Chanaan. 20 Et
confirmatus est ager, et antrum quod erat in
eo, Abrahæ in possessionem monumenti a
filiis Heth.

CAPUT XXIV.

1 ERAT autem Abraham senex, dierumque
multorum: et Dominus in cunctis benedixerat
ei. 2 Dixitque ad servum seniore domus
suæ, qui præerat omnibus quæ habebat: Pone
manum tuam subter femur meum, 3 Ut
adjurem te per Dominum, Deum cæli et terræ,
ut non accipias uxorem filio meo de filiabus
Chananæorum, inter quos habito: 4 Sed ad
terram et cognationem meam proficiscaris, et
inde accipias uxorem filio meo Isaac. 5 Re-
spondit servus: Si noluerit mulier venire
mecum in terram hanc, numquid reducere
debeo filium tuum ad locum, de quo tu
egressus es? 6 Dixitque Abraham: Cave
nequando reducas filium meum illuc. 7 Do-
minus Deus cæli, qui tulit me de domo patris
mei, et de terra nativitatis meæ, qui locutus
est mihi et juravit mihi, dicens: Semini tuo
dabo terram hanc: ipse mittet angelum suum
coram te, et accipies inde uxorem filio meo:
8 Sin autem mulier noluerit sequi te, non
teneberis juramento: filium meum tantum ne
reducas illuc. 9 Posuit ergo servus manum
sub femore Abraham domini sui, et juravit illi
super sermone hoc. 10 Tulitque decem ca-
melos de grege domini sui, et abiit, ex omni-
bus bonis ejus portans secum, profectusque
porrexit in Mesopotamiam ad urbem Nachor.
11 Cumque camelos fecisset accumbere extra
oppidum juxta puteum aquæ vespere, tempore
quo solent mulieres egredi ad hauriendam
aquam, dixit: 12 Domine Deus domini mei
Abraham, occurre, obsecro, mihi hodie, et fac
misericordiam cum domino meo Abraham.
13 Ecce ego sto prope fontem aquæ, et filiæ
habitatorum hujus civitatis egredientur ad
hauriendam aquam. 14 Igitur puella, cui ego
dixero: Inclina hydriam tuam ut bibam: et
illa responderit, Bibe, quin et camelis tuis dabo
potum: ipsa est, quam præparasti servo tuo
Isaac: et per hoc intelligam quod feceris miseri-
cordiam cum domino meo. 15 Necdum intra-
se verba compleverat, et ecce Rebecca egredie-
batur, filia Bathuel, filii Melchæ uxoris Nachor
fratris Abraham, habens hydriam in scapula
sua: 16 Puella decora nimis, virgoque pulcher-
rima, et incognita viro: descenderat autem ad
fontem, et impleverat hydriam, ac revertebatur.

17 וַיִּרְצֵן תַּעֲבֹד לְהַקְדִּימָהּ וַיֹּאמֶר הַנְּסִימָנִי
 18 כִּי מַעֲבָדִים מִפְּנֵיךָ: 18 וַיֹּאמֶר שְׂמַח:
 אֲלֵךְ וּתְמַחֲרֵה וְהָיָה פֶּדְיָהּ עֲלֵיךָ וּתְשַׁחֲמָהּ:
 19 וְתִכַּל לְחִשְׁתָּהּ וַיֹּאמֶר נָא לְנִסְלֶיהָ
 אֲשֶׁרֶב עַד אֲבָדְלָהּ לְשָׁתָה: 20 וּתְמַחֲרֵה
 וְהָיָה פֶּדְיָהּ עֲלֵיךָ וּתְשַׁחֲמָהּ וְהָיָה צִוּוֹ אֶל־
 הַבָּמָר לְשֹׂאֵב וּתְשַׁחֲמָהּ לְכָל־נִסְלֶיהָ:
 21 וְהָיָה מִשְׁתַּחֲמָהּ לָהּ מִחֲרִישׁ לְעֵצָה
 קַחֲצִילִים וְיִתְּנָה וְיָרֶקוּ אֲבָדְלָהּ: 22 וְהָיָה
 פֶּדְיָהּ פֶּלֶךְ הַנְּסִימָהּ לְשִׁחֲוֹת וַיִּתְּנָה חֵמֶשׁ
 גָּזָם וְזָבַב צִמְעַת מִשְׁתַּחֲמָהּ וַיִּשְׁאֵב צִמְדִּים עַל־
 יָדֶיהָ עֲשָׂרָה זָבָב מִשְׁתַּחֲמָהּ: 23 וַיֹּאמֶר
 בְּתִימִי אֵת הַיָּדִי כִּי לִי הָיָה בֵּית־אֲבִיךָ
 מְקוֹם לֵב לֵלִין: 24 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּתִי
 בְּתִימִי אֲנִי בְּרַמְלֶכָה אֲשֶׁר הָיָה
 לְקָחוֹר: 25 וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִסְתַּכְּבוּ נָא
 מִסְּפֹאֵם רַב עֲמֻנֵי בְּמִקְוֹם לֵלִין: 26 וַיִּתְּנָה
 חֵמֶשׁ וַיִּשְׁתַּחֲמָהּ לְיִתְּנָה: 27 וַיֹּאמֶר בְּרַחֲמֶיךָ
 יִתְּנָה אֵלָיו אֲדָנִי אֲבִיךָ אֲשֶׁר לֹא־עָזַב
 חֲסִדוֹ וַיִּמְחַל מַעַם אֲדָנִי אֲבִי בְּרַחֲמֶיךָ
 בְּתִימִי וְיִתְּנָה בֵּית אֲתִי אֲדָנִי: 28 וַיִּתְּנָה
 הַנְּסִימָהּ וַיִּתְּנָה לְבֵית אֲמָתָהּ פֶּדְיָהּ חֲמֵלָה:
 29 וַיִּרְבֶּקֶחַ אֶת וְשִׁמּוֹ לְהָרֵץ לְהָאֵל
 חֵמֶשׁ חֲרֻצָּה אֶל־חֲצִי: 30 וְהָיָה פֶּדְיָהּ
 אֶת־חֵמֶשׁ וַיִּתְּנָה אֶת־חֲסִדֵּיהֶם עֲלֵי־יָדֶיהָ אֲחֵיהָ
 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֵי רַבֶּקָּה וַיִּתְּנָה אֲחֵיהָ לְאֲמִיר
 בְּרַחֲמֶיךָ אֵלָיו חֵמֶשׁ וַיִּבְרָא אֶת־חֵמֶשׁ וַיִּתְּנָה
 לָמָד עֲלֵי־חֲסִידֵיהֶם עֲלֵי־חֲצִי: 31 וַיֹּאמֶר
 בְּרַחֲמֶיךָ וְיִתְּנָה לָמָד חֲסִידֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ
 וַיִּתְּנָה בְּרַחֲמֶיךָ חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם:
 32 וַיִּבְרָא חֵמֶשׁ חֲסִידֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם
 וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם
 לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם: 33 וַיִּתְּנָה
 חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם:
 34 וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם
 לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם: 35 וַיִּתְּנָה
 חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם:
 36 וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם
 לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם: 37 וַיִּתְּנָה
 חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם:
 38 וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם
 לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם: 39 וַיִּתְּנָה
 חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם וַיִּתְּנָה חֲסִידֵיהֶם לְנִסְלֵיהֶם:

17 Ἐπείδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ
 εἶπε Πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου.
 18 Ἡ δὲ εἶπε Πίε, κύριε· καὶ ἔσπευσε καὶ καθείλε
 τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν
 αὐτὸν ἕως ἐπαύσατο πίνων. 19 Καὶ εἶπε Καὶ ταῖς
 καμήλοις σου ὑδρεύσομαι ἕως ἂν πᾶσαι πῶσι.
 20 Καὶ ἔσπευσε καὶ ἐξέκύνωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ
 ποτιστήριον, καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι
 πάλιν, καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις. 21 Ὁ
 δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτήν, καὶ παρῆσεν αὐτῇ
 τοῦ γινώσκειν εἰ εὐλόωκε Κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὐ.
 22 Ἐγένετο δὲ ἡμῖκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι
 πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ
 δραχμὴν ὁλκῆς καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας
 αὐτῆς· δέκα χρυσῶν ὁλκῆ αὐτῶν. 23 Καὶ ἐπηρώ-
 τησεν αὐτήν καὶ εἶπε Θυγάτηρ τίνοος εἶ; ἀναγγεῖλόν
 μοι· εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρὶ σου τόπος ἡμῖν τοῦ
 καταλῦσαι; 24 Ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ Θυγάτηρ Βαθουήλ
 εἰμι τοῦ Μελεχᾶ, ὃν ἔτεκε τῷ Ναχώρ. 25 Καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Καὶ ἄχουρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν
 καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι. 26 Καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄν-
 θρωπος προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ καὶ εἶπεν 27 Εὐλο-
 γητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, ὃς
 οὐκ ἔγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλή-
 θειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου· ἐμὲ γὰρ εὐλόωκε Κύριος
 εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου. 28 Καὶ
 δραμοῦσα ἡ παῖς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μη-
 τρός αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 29 Τῇ δὲ
 ῥεβέκᾳ ἀδελφὸς ἦν ὃ ὄνομα Λάβαν· καὶ ἔδραμε
 Λάβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγὴν.
 30 Καὶ ἐγένετο ἡμῖκα εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια
 ἐν ταῖς χερσὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ
 ῥήματα ῥεβέκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγομένης
 ὧς λελάληκέ μοι ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν
 ἄνθρωπον, ἐστηκέτος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ
 τῆς πηγῆς, 31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δεῦρο εἰσελθε, εὐλο-
 γητὸς Κυρίου· ἵνα τί ἔστηκας ἔξω; ἐγὼ δὲ ἠτοί-
 μασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς καμήλοις. 32 Εἰς-
 ἦλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἀπέσχε
 τὰς καμήλους· καὶ ἔδωκεν ἄχουρα καὶ χορτάσματα
 ταῖς καμήλοις, καὶ ὕδωρ νύψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ
 καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ' αὐτοῦ, 33 Καὶ
 παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν. Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ
 φάγω ἕως τοῦ λαλήσαι με τὰ ῥήματά μου. Καὶ
 εἶπε Λάλησον. 34 Καὶ εἶπε Παῖς Ἀβραάμ ἐγὼ
 εἰμι. 35 Κύριος δὲ ἠελόγησε τὸν κύριόν μου σφό-
 δρα, καὶ ἐψόθη· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα καὶ
 μῦσους καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, παῖδας καὶ παι-
 δίσκας, καμήλους καὶ ὄνους. 36 Καὶ ἔτεκε Σάρρα ἡ
 γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἕνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ
 τὸ γηρᾶσαι αὐτόν· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ.
 37 Καὶ ὤρκισέ με ὁ κύριός μου λέγων Οὐ λήψω
 γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν
 Χαναανίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐ-
 τῶν· 38 Ἄλλ' εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου
 πορεύσθ καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ λήψω γυ-
 ναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκείθεν. 39 Εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ
 μου Μὴ ποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ.

17 Occurritque ei servus, et ait: Pauxillum
 aquæ mihi ad bibendum præbe de hydria tua.
 18 Quæ respondit: Bibe, domine mi: celeriter-
 que deposuit hydriam super ulnam suam, et
 dedit ei potum. 19 Cumque illo bibisset, ad-
 jecit: Quin et camelis tuis hauriam aquam,
 donec cuncti bibant. 20 Effundensque hydriam
 in canalibus, recurrit ad puteum ut hauriret
 aquam: et haustam omnibus camelis dedit.
 21 Ipse autem contemplabatur eam tacitus,
 scire volens utrum prosperum iter suum fecis-
 set Dominus, an non. 22 Postquam autem
 biberunt cameli, protulit vir innaures aureas,
 appendentes siclos duos, et armillas totidem
 pondo siclorum decem. 23 Dixitque ad eam:
 Cujus es filia? indica mihi: est in domo patris
 tui locus ad manendum? 24 Quæ respondit:
 Filia sum Bathuelis, filii Melchæ, quem pepe-
 rit ipsi Nachor. 25 Et addidit, dicens: Palea-
 rum quoque et fœni plurimum est apud nos,
 et locus spatiosus ad manendum. 26 Inclinauit
 se homo, et adoravit Dominum, 27 Dicens:
 Benedictus Dominus Deus domini mei Abra-
 ham, qui non abstulit misericordiam et verita-
 tem suam a domino meo, et recto itinere me
 perduxit in domum fratris domini mei. 28 Cu-
 currit itaque puella, et nuntiavit in domum
 matris suæ omnia quæ audierat. 29 Habebat
 autem Rebecca fratrem nomine Laban, qui
 festinus egressus est ad hominem, ubi erat
 fons. 30 Cumque vidisset innaures et armillas
 in manibus sororis suæ, et audisset cuncta
 verba referentis: Hæc locutus est mihi homo:
 venit ad virum, qui stabat juxta camelos, et
 prope fontem aquæ: 31 Dixitque ad eum:
 Ingredere, benedicte Domini: cur foris stas?
 præparavi domum, et locum camelis. 32 Et
 introduxit eum in hospitium: ac destravit
 camelos, deditque paleas et fœnum, et aquam
 ad lavandos pedes ejus, et virorum qui vene-
 rant cum eo. 33 Et appositus est in con-
 spectu ejus panis. Qui ait: Non comedam,
 donec loquar sermones meos. Respondit ei:
 Loquere. 34 At ille: Servus, inquit, Abra-
 ham sum: 35 Et Dominus benedixit domino
 meo valde, magnificatusque est: et dedit ei
 oves et boves, argentum et aurum, servos et
 ancillas, camelos et asinos, 36 Et peperit
 Sara uxor domini mei filium domino meo in
 senectute sua, deditque illi omnia quæ habuc-
 rat. 37 Et adjuravit me dominus meus,
 dicens: Non accipies uxorem filio meo de
 filiabus Chananæorum, in quorum terra ha-
 bito: 38 Sed ad domum patris mei perges,
 et de cognatione mea accipies uxorem filio
 meo: 39 Ego vero respondi domino meo:
 Quid si noluerit venire mecum mulier?

40 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֲשֶׁר־הִתְחַלֵּכְתִּי לָקֵץ
יִשְׁלַח מַלְאָכָיו אִתָּךְ וְהִצִּילִיךָ וְלָקְחָתָהּ
אִשָּׁה לְבָנִי מִשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי׃
41 וְהָיָה תְּהִלָּה מְאֹדָה לִּי כִּי הָבִיא אֱלֹהֵי־מִשְׁפַּחְתִּי
וְאִם־לֹא יִתְּנֵה לִּי וְהָיִיתִי גֵרִי מֵאֶלְתָּי׃
42 וְהָיָה הַיּוֹם אֲלֵי־הָעֵץ וַאֲמַר יְהוָה אֵלָיו
אֲדֹנָי אֲבָרְכֶם אִם־יִשְׁפָּט אֱלֹהֵי מִצְרַיִם דְּרָפִי
אֲשֶׁר אֲנִי חֹלֵף עֲלֵיכֶם׃ 43 הִנֵּה אֲנִי
כָּצֵב עַל־עֵץ חַמְּסִים וְהָיָה קַעֲלִמָּה הַזֶּה יִצְאָה
לִשְׂאֵב וְאֲמַרְתִּי אֵלָיו הִשְׁקִינִי מִצֶּמֶר
מַיִם מִבְּעֵר׃ 44 וְאָמְרָה אֵלָיו נִסְמָכָה שְׂמָחָה
וְגַם לְנִמְלִיךְ אֲשָׁכֵחַ הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־
הִכִּיתָ יְהוָה לְבָרְדִּילִי׃ 45 וְאִנִּי טָרִם אֲכַלֶּה
לְדַבֵּר אֶל־לִבִּי וְהָיָה רִבְקָה יִצְאָה וְכָנְתָה
עַל־שִׁכְמָהּ וְהָיָה הָעֵץ וְהִשְׁתָּכֵחַ וַאֲמַר
אֵלָיו הִשְׁקִינִי מַי׃ 46 וְהִסְתָּחַר וְהָיָה בְּדָה
מִצְלִיחַ וְהִלְאֵם שְׂמָחָה וְנִסְמָכָה אֲשָׁכֵחַ
וְהִשְׁתָּכֵחַ וְגַם הַנְּמָלִים הִשְׁתָּכְרוּ׃ 47 וְהִשְׁתָּכֵחַ
אֶתְּהָה וַאֲמַר בְּתִמְנִי אֶתְּהָה וְהִלְאֵם בְּתִמְנִי
בְּרִיחֹרֶר אֲשֶׁר יִלְכְּדוּן מִלִּבָּהּ וְהִשְׁתָּכֵחַ הַנְּמָלִים
עַל־אֶפְסָה וְהִצְמִידִים עַל־הָעֵץ׃ 48 וְהִלְאֵם
וְהִשְׁתָּכְרוּ לִיתְהָה וְהִלְאֵם אֶת־יְהוָה אֵלָיו
אֲדֹנָי אֲבָרְכֶם אֲשֶׁר הִכִּילִי בְּנִדְחִי אֶתְּהָה
לְקַחַת אֶת־בִּתְּאֹחִי אֲדֹנָי לְבָנִי׃ 49 וְעָמְרָה
אִם־יִשְׁלָכֶם עֲשִׂים חֶסֶד וְאֶמַת אֶת־אֲדֹנָי
הַנְּיָדִי לִי וְאִם־לֹא הַנְּיָדִי לִי וְאֶמַת עַל־יָמִינוּ
אִם־עַל־שְׂמָאל׃ 50 וַיַּעַן לָבָן וּבְרָתָאֵל וַיֹּאמְרוּ
מִי־יִתְּנָה יִצְחָק הַדָּבָר לֹא נִתָּן דָּבָר אֵלָיו
רַע אֲרֻמָּוֹב׃ 51 הִנֵּה דְרָבְקָה לָקְחָה נָח
וְלָהָה יִהְיֶה אִשָּׁה לְבָרְדִּילִי כַּאֲשֶׁר דָּבָר
יְהוָה׃ 52 וַיְהִי פֶּאֶשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם
אֶת־דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה לִיתְהָה׃
53 וַיֹּאצֵּא הָעֶבֶד כְּלִירֶסֶת וְכֶלֶךְ וְהָלַךְ וּבְנֵי־
וִיתָן לְרִבְקָה וּבְנֵי־נָתָן גֵּרִי לְאֶחִיָּה וּלְאֶמָּה׃
54 וַיִּמְאֲלֻ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עִמּוֹ
וְכָל־יָנֵב וְנָקֻמֹּם בִּפְקֹד וַיֹּאמֶר שְׁלָחִנִי לְאֶדְנִי׃
55 וַיֹּאמֶר אֶחִיָּה וְאֶמָּה הִשָּׁב חַנְּעָרָה אֶתְּנִי
נָשִׁים אִם־עָשׂוֹר אֶחָד מֵלָה׃ 56 וַיֹּאמֶר
אֶלְהֵם אֲלֵי־הַמִּסְתָּרִים אֲלֵי יְהוָה הַצִּלִּיתִּי
דְּרָפִי שְׁלָחִנִי וְאֶלְכָה לְאֶדְנִי׃ 57 וַיֹּאמְרוּ
נִתְּנָה לַעֲבָדִי וְנִשְׁאָלָה אֶת־נָשִׁים׃ 58 וַיִּקְרָא
לְרִבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲמָלִי עֲסִיחָאִישׁ
הַנָּח וְהִלְאֵם אֵלָיו׃ 59 וַיִּשְׁלָחוּ אֶת־רִבְקָה
אֶחָדָם וְאֶת־מִנְחָתָהּ וְאֶת־עֶבֶד אֲבָרְכָם וְאֶת־
אֲנָשָׁיו׃ 60 וַיִּבְרְכוּ אֶת־רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ

40 Kai eipē moi Kyrios ὁ Θεός, ὃ ἐνῆρέστησα ἐναν-
τίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ
μετὰ σοῦ καὶ εὐδοῦσῃ τὴν ὁδὸν σου· καὶ λήψῃ
γυναικὰ τῇ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρὸς μου. 41 Τότε ἀθῶος ἔσῃ ἀπὸ τῆς
ἀρᾶς μου· ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν φυλὴν μου
καὶ μὴ σοι ὁδῶσι, καὶ ἔσῃ ἀθῶος ἀπὸ τοῦ ὀρκισμοῦ
μου. 42 Καὶ ἔλθῶν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν εἶπα
Κύριε ὁ Θεός τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εἰ σὺ εὐδοκίῃς
τὴν ὁδὸν μου, ἐν ᾗ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ·
43 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος,
καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐκπο-
ρεύονται ἀντλησαι ὕδωρ, καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἥ
ἐν ἐγὼ εἶπω Πότισόν με ἐκ τῆς ὕδριας σου μικρὸν
ὕδωρ, 44 Καὶ εἶπῃ μοι Καὶ σὺ πίε καὶ ταῖς καμή-
λοις σου ὑδρεύσονται, αὕτη ἡ γυνὴ ἣν ἠτόμασε Κύ-
ριος τῇ ἑαυτοῦ θεράποντι Ἰσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ
γινώσκονται ἀντλησάσαι ὕδωρ, καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἥ
ἐν ἐγὼ εἶπω Πότισόν με ἐκ τῆς ὕδριας σου μικρὸν
ὕδωρ. 45 Καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελεσάσαι με λαλοῦντα ἐν
τῇ διανοίᾳ μου εὐθὺς Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα
τὴν ὕδριαν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πη-
γὴν καὶ ὑδρεύσατο. Εἶπα δὲ αὐτῇ Πότισόν με.
46 Καὶ σπεύσασα καθέλιε τὴν ὕδριαν ἐπὶ τὸν βρα-
χίονα αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς καὶ εἶπε Πίε σύ, καὶ τὰς
καμήλους σου ποτίω· καὶ ἔπινον, καὶ τὰς καμήλους
ἐπότισε. 47 Καὶ ἠρώτησα αὐτὴν καὶ εἶπα Θυγάτηρ
τίνος εἶ; ἀναγγεῖλόν μοι. Ἡ δὲ ἔφη Θυγάτηρ Βα-
θουήλ εἰμι υἱοῦ τοῦ Ναχώρ, ὃν ἔτεκεν αὐτῇ Μελχὰ.
Καὶ περιέθηκε αὐτῇ τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια περὶ
τὰς χεῖρας αὐτῆς· 48 Καὶ εὐδοκίῃσας προσεκύνησα
τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐλόγησα Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ κυρίου
μου Ἀβραάμ, ὃς εὐώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαβεῖν
τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῇ υἱῷ
αὐτοῦ. 49 Εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύ-
νην πρὸς τὸν κύριόν μου· εἰ δὲ μὴ, ἀπαγγεῖλατέ
μοι, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν. 50 Ἀπο-
κριθεὶς δὲ Λάβαν καὶ Βαθουήλ εἶπαν Παρὰ Κυρίου
ἐξῆλθε τὸ πρᾶγμα τοῦτο· οὐ δύνησθε μὲν αὐτῇ
πεῖν κακὸν ἢ καλόν. 51 Ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐνώπιόν
σου, λαβὼν ἀπότρεχε· καὶ ἔστω γυνὴ τῇ υἱῷ τοῦ
κυρίου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος. 52 Ἐγένετο δὲ
ἐν τῇ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ τῶν ῥημάτων
αὐτῶν, προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν τῷ Κυρίῳ. 53 Καὶ
ἐξενέγκας ὁ παῖς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱμα-
τισμὸν ἔδωκε τῇ Ῥεβέκκᾳ, καὶ δῶρα ἔδωκε τῇ ἀδελ-
φῇ αὐτῆς καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. 54 Καὶ ἔφαγον καὶ
ἔπινον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες,
καὶ ἱκοιμήθησαν. Καὶ ἀναστὰς τὸ πρωὶ εἶπεν
Ἐκτέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.
55 Εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ Μεινά-
τω τὴν παρθένον μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὥσει δέκα, καὶ
μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται. 56 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ-
τοῦς Μὴ κατέχετέ με· καὶ Κύριος εὐώδωσε τὴν ὁδὸν
μου ἐν ἱμοῖ· ἐκτέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν
κύριόν μου. 57 Οἱ δὲ εἶπαν Κατέσωμεν τὴν παῖδα
καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς. 58 Καὶ ἐκάλεσαν
τὴν Ῥεβέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ Πορεύῃ μὲν τὰ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου; ἡ δὲ εἶπε Πορεύσομαι. 59 Καὶ
ἐξέπεμψαν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, καὶ τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. 60 Καὶ εὐλόγησαν Ῥε-
βέκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ Ἀδελφὴ ἡμῶν εἰ·

40 Dominus, ait, in cuius conspectu ambulo,
mittet angelum suum tecum, et diriget viam
tuam: accipiesque uxorem filio meo de cogna-
tione mea, et de domo patris mei. 41 Inno-
cens eris a maledictione mea, cum veneris ad
propinquos meos, et non dederint tibi. 42 Veni
ergo hodie ad fontem aquæ, et dixi: Domine
Deus domini mei Abraham, si direxisti viam
meam, in qua nunc ambulo, 43 Ecce sto
juxta fontem aquæ; et virgo, quæ egredietur
ad hauriendam aquam, audierit a me: Da
mihi pauxillum aquæ ad bibendum ex hydia
tua: 44 Et dixerit mihi: Et tu bibe, et
camelis tuis hauriam: ipsa est mulier quam
præparavit Dominus filio domini mei. 45 Dum-
que hæc tacitus mecum volverem, apparuit
Rebecca veniens cum hydia, quam portabat
in scapula: descenditque ad fontem, et hausit
aquam. Et aio ad eam: Da mihi paululum
bibere. 46 Quæ festinans deposuit hydriam
de humero, et dixit mihi: Et tu bibe, et ca-
melis tuis tribuam potum. Bibi, et adaquavit
camelos. 47 Interrogaviqve eam, et dixi:
Cujus es filia? Quæ respondit: Filia Ba-
thuelis sum, filii Nachor, quem peperit ei
Melcha. Suspendi itaque innares ad ornandam
faciem ejus, et armillas posui in manibus ejus.
48 Pronusque adoravi Dominum, benedicens
Domino Deo domini mei Abraham, qui per-
duxit me recto itinere, ut sumerem filiam
fratris domini mei filio ejus. 49 Quamobrem
si facitis misericordiam et veritatem cum do-
mino meo, indicate mihi: sin autem aliud
placet, et hoc dicite mihi, ut vadam ad dex-
teram, sive ad sinistram. 50 Responderunt-
que Laban et Bathuel: A Domino egressus
est sermo: non possumus extra placitum ejus,
quidquam aliud loqui tecum. 51 En Rebecca
coram te est, tolle eam, et proficiscere, et sit
uxor filii domini tui, sicut locutus est Domi-
nus. 52 Quod cum audisset puer Abraham,
procidens adoravit in terram Dominum.
53 Prolatisque vasis argenteis, et aureis, ac
vestibus, dedit ea Rebecca pro munere: fratri-
bus quoque ejus et matri dona obtulit. 54 Ini-
to convivio, videntes pariter et bibentes man-
serunt ibi. Surgens autem mane, locutus est
puer: Dimittite me, ut vadam ad dominum
meum. 55 Responderuntque fratres ejus et
mater: Maneat puella saltem decem dies apud
nos, et postea proficiscetur. 56 Nolite, ait, me
retinere, quia Dominus direxit viam meam:
dimittite me, ut pergam ad dominum meum.
57 Et dixerunt: Vocemus puellam, et quæ-
ramus ipsius voluntatem. 58 Cumque vo-
cata venisset, sciscitanti sunt: Vis ire cum ho-
mine isto? Quæ ait: Vadam. 59 Dimise-
runt ergo eam, et nutricem illius, servumque
Abraham, et comites ejus, 60 Imprecan-
tes prospera sorori suæ, atque dicentes:

15 חדר ותימא ויטור נפיש וחדמה :
16 אלה חם בגן ישמעאל ואלה שמותם
בחדניהם ובטירתם שנים-עשר נשים
לאמהם : 17 ואלה שגי חם ישמעאל
באת שנה ושלשים שנה ושבע שנים
ויננע וימת ויחם אל-עמיו : 18 וישפנו
מחוללה עד-שאר אשר על-פני מצרים
באתה אשנדה על-פני כל-אחיו נחל :

פ פ פ ו

19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם
הוליד את-יצחק : 20 ויחי יצחק בן
ארבעים שנה בחרתו את-רבקה בת-
בתואל הארמי מפני אדם אחות לבן
הארמי לו לאשה : 21 וינער יצחק ליתנה
לנכח אשתו כי עקרה תוא וינער לו
יתנה ויחר רבקה אשתו : 22 ויחלצו
חבנים בחרבה ותאמר אביהן לרשקה
אנכי ורבלה לדרש את-יתנה : 23 ויאמר
יתנה לה שני בנים בבטנה ושני לאפים
ממנה ויחדו ולאם מלאם האץ ורב
יעבד צעיר : 24 וימלא ימים ללדת ויהיו
תומם בבטנה : 25 ויצא הראשון אדמוני
פלו באהבת שער ויקרא שמו עשו :
26 ואחריו יצא אחיו וידו אחזה בעקב
עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-שנים
שנה בלדת אדם : 27 ויגדלו חפציהם
ויחי עשו איש ידע ציד איש שדה
ויעקב איש חם ישב אהלים : 28 ויאמר
יצחק את-עשו בן-ציד ביום ורבקה אהבה
את-יעקב : 29 ויגד עקב וגד ויקרא עשו
מדיה שדה וקרא אף : 30 ויאמר עשו אל-
יעקב חלצינו לא מדיהאדם האדם הנה
כי אף אנכי על-גן קרא שמו אדם :
31 ויאמר יעקב מכרה כיום את-בכרתה
לי : 32 ויאמר עשו חנה אנכי הולדה
למחר ולמה-נה לי בכרה : 33 ויאמר
יעקב השבע לי כיום וישבע לו ויאמר
את-בכרתו ליעקב : 34 ויעקב נתן לעשו
לחם וינער עדשים וימלא וישת ויגם
ויגלה ויבן עשו את-הבכרה : פ

פרשד כו :

1 ויחי רעב בארץ מלכד הרעב
קראשון אשר תה ביום אברהם ויגלה
יצחק אל-אבימלך מלך-פלשתים ברה :

15 Kai Chodmā kai Thaimān kai 'Ietur kai Naphēs
kai Kedmā. 16 Outoi eisin oi uiot 'Ismāhēl, kai
tauta ta onomata autōn en tais skhnaīs autōn
kai en tais epaulēsin autōn : dōdeka archontes katā
tēn autōn. 17 Kai tauta tā eti tēs zōēs 'I-
smāhēl, ikatōn triakontaēpta ētē kai ekleīpōn
āpēthane, kai prosētēth prōs tō gēnos autō.
18 Katēkthē de apō Eulāt ēws Sour, ē esti katā
prōsōpon Aigūptou ēws ilthein prōs 'Assyrious :
katā prōsōpon pāntōn tōn adelphōn autō katē-
kthē. 19 Kai autai ai genēseis 'Isaāk tou uiō
'Abrahām : 'Abrahām ēgēnnēse tōn 'Isaāk. 20 'En
de 'Isaāk ētōn tēsarakonta ōte elabē tēn 'Rebēk-
kan thugatēra Bathoulē tou Sīrou ek tēs Mesopo-
tāmias Syrias, adelphēn Labān tou Sīrou, eautē
eis gynaika. 21 'Edēto de 'Isaāk Kyriou peri
'Rebēkkas tēs gynaikōs autō, ōti stēira ēn : epē-
kousē de autō tō Thēō, kai synēlabēn en gasteri
'Rebēkka ē gynē autō. 22 'Eskirtōn de tā paidia
en autē ēipe de Ei outw moi mēllē gīnēsthai, 'ina
tī moi touto ; ēporēuth de puthēsthai parā Kyriou.
23 Kai ēipe Kyrios autē Duo ētēn en gasteri sou
eisi, kai duo laoi ek tēs kolias sou diastalēsoun-
tai : kai laos laou ōperēzei, kai ō mēizon δουλεύσει
tῷ ἑλάσσονι. 24 Kai ēplērōthēsan ai hēmerai tou
tekēn autēn : kai tῆς ēn dīdyma en tῷ kolif aut-
tēs. 25 'Ezēlthe de ō prōtōtokos pyrrhēs, ōlos
ōsei dora dasyūs : epwnōmasē de tō onoma autō
'Hsaū. 26 Kai metā touto ēzēlthen ō adelphos
autō, kai ē χείρ autō epēlēgmēnē tēs pīrνης
'Hsaū : kai ekālēsē tō onoma autō 'Iakōb. 'Isaāk
de ēn ētōn ēzēkonta ōte ēteken autōs 'Rebēkka.
27 Hūzēthēsan de oi neanīskoi : kai ēn 'Hsaū an-
thropos eidōs kynthēin, agrokos : 'Iakōb de an-
thropos eidōs kynthēin, agrokos. 28 'Hγάπησε de
'Isaāk tōn 'Hsaū, ōti ē thēra autō brōsis autē.
'Rebēkka de hγάpa tōn 'Iakōb. 29 'Hψησε de
'Iakōb ēphma : ēlthe de 'Hsaū ek tou pediou ekleī-
pōn. 30 Kai ēipen 'Hsaū tῷ 'Iakōb Γεύσόν με
apō tou ēphmatos pyrrōu toutou, ōti ekleīpō : diā
touto eklēthē tō onoma autō 'Edōm. 31 Elpe de
'Iakōb tῷ 'Hsaū 'Apōdon moi sήμερον tā prōto-
tōkia sou imoi. 32 Kai ēipen 'Hsaū 'Idō ēgō
porēoumai telutān, kai 'ina tī moi tauta tā prō-
totōkia ; 33 Kai ēipen autē 'Iakōb 'Omōsōn moi
sήμερον. Kai ōmōsen autē : apēdoto de 'Hsaū tā
prōtotōkia tῷ 'Iakōb. 34 'Iakōb de ēdōke tῷ
'Hsaū artōn kai ēphma φακού : kai ēφαγε kai ēπιε,
kai anastās ēχeto : kai ēφαύλισεν 'Hsaū tā prō-
totōkia.

ΚΕΦ. κς'.

1 'EΓΕΝΕΤΟ δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς
τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερον ὃς ἐγένετο ἐν τῷ
καιρῷ τοῦ 'Αβραάμ : ἐπορεύθη δὲ 'Isaāk
πρὸς 'Αβιμέλεχ βασιλεῖα Φυλιστινὴ εἰς Γέραρ.

15 Hadar, et Thema, et Jethur, et Naphis, et
Cedma. 16 Isti sunt filii Ismaelis : et hæc
nomina per castella et oppida eorum, duo-
decim principes tribuum suarum. 17 Et facti
sunt anni vitæ Ismaelis centum triginta sep-
tem, deficiensque mortuus est, et appositus ad
populum suum. 18 Habitavit autem ab He-
vila usque Sur, quæ respicit Ægyptum intro-
euntibus Assyrios ; coram cunctis fratribus
suis obiit. 19 Hæ quoque sunt generationes
Isaac filii Abraham : Abraham genuit Isaac :
20 Qui cum quadraginta esset annorum, duxit
uxorem Rebecam filiam Bathuelis Syri de
Mesopotamia, sororem Laban. 21 Depreca-
tusque est Isaac Dominum pro uxore sua, eo
quod esset sterilis : qui exaudivit eum, et
dedit conceptum Rebecæ. 22 Sed collide-
bantur in utero ejus parvuli ; quæ ait : Si sic
mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere ?
Perrexitque ut consuleret Dominum. 23 Qui
respondens ait : Duæ gentes sunt in utero tuo,
et duo populi ex ventre tuo dividuntur, popu-
lusque populum superabit, et major serviet
minori. 24 Jam tempus pariendi advenerat,
et ecce gemini in utero ejus reperti sunt.
25 Qui prior egressus est, rufus erat, et totus
in morem pellis hispidus : vocatumque est
nomen ejus Esau. Protinus alter egrediens,
plantam fratris tenebat manu : et idcirco ap-
pellavit eum Jacob. 26 Sexagenarius erat
Isaac quando nati sunt ei parvuli. 27 Quibus
adultis, factus est Esau vir gnarus venandi, et
homo agricola : Jacob autem vir simplex habi-
tabat in tabernaculis. 28 Isaac amabat Esau,
eo quod de venationibus illius vesceretur : et
Rebecca diligebat Jacob. 29 Coxit autem
Jacob pulmentum : ad quem cum venisset
Esau de agro lassus, 30 Ait : Da mihi de
coctione hac rufa, quia oppido lassus sum.
Quam ob causam vocatum est nomen ejus
Edom. 31 Cui dixit Jacob : Vende mihi pri-
mogenita tua. 32 Ille respondit : En morior,
quid mihi proderunt primogenita ? 33 Ait
Jacob : Jura ergo mihi. Juravit ei Esau, et
vendidit primogenita. 34 Et sic accepto pane
et lentis edulio, comedit, et bibit, et abiit ;
parvipendens quod primogenita vendidisset.

CAPUT XXVI.

1 ORTA autem fame super terram, post
eam sterilitatem quæ acciderat in die-
bus Abraham, abiit Isaac ad Abime-
lech regem Palæstinarum in Gerara.

וַיָּבֹא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִצְרַיִם
שָׁכַן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אִמְרָה אֵלָיו : 3 וְעַתָּה
חָזְרָה וְהָיָה עִמָּךְ וְאֶבְרָהָם פֶּרֶלְזָה יְלֻדָּתָהּ
אִתָּךְ וְאֶת־קִלְחָרְצֵת הָאֵל בְּתֻקְמֹתָי אֲתָר
הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אֲבִיךָ :
4 וְהָרְבִיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ עֲבָדְכִי הַשָּׂמַיִם
וְהָיִיתִי לִזְרָעָה אֲתָר קִלְחָרְצֵת הָאֵל
וְהִתְבָּרְכִי בִּזְרָעֶךָ כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ : 5 וְעַתָּה
אֲשֶׁר־שָׁמַע אֲבְרָהָם בְּחֵלִי נִישְׁמָר מִשְׁמֶרֶתִי
מִצֻּרֵי חֻקֹּתַי וְחֻזְרֵי : 6 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק
בְּגֵרָה : 7 וַיִּשְׁאַלֻּם אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ
וַיֹּאמֶר אֲתָנִי הוּא כִּי גֵרָה לְאִמִּי אִשְׁתִּי
פֶּרֶת־חֲרָדִי אֲנִשְׁי הַמָּקוֹם צִלְדֵּי־בָקָה פֶּרֶט־וּבָה
מִרְאָה הוּא : 8 וַיֹּחֲזִי כִּי אֲרַכְרֵלּוּ שָׁם
הַנָּשִׁים וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מַלְאָךְ פִּלְשֹׁתַיִם
בְּצֵד קַחֲלוֹ וַיִּרְא וַהֲרָה יִצְחָק מִצְדָּתָה אֵת
רֵבֶקָה אִשְׁתּוֹ : 9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק
וַיֹּאמֶר אַתָּה חֲרָה אִשְׁתִּי הוּא וְאִמִּי אֲמַרְתָּ
אֲתָנִי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אֲמַרְתִּי
פֶּרֶת־חֲרָדִי צִלְיָה : 10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַד
זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ פֶּמְעֵט שָׂכַב אֶחָד הָעָם
אֶת־אִשְׁתִּי וַהֲבֵאתָ צִלְיָה אִשָּׁם : 11 וַיֹּצֵן
אֲבִימֶלֶךְ אֶת־קִלְחָרְצֵת לְאִמִּי הַפִּגְעָה בְּאִשִּׁי
חֲרָה וַהֲשִׁיבָהּ מִתּוֹת יָמָה : 12 וַיִּזְבַּע יִצְחָק
בְּאֶרֶץ חֲרָה וַיִּסְבֵּעַ בְּשָׂרָה הַחֲרָה מִצָּדָה
שְׂעִירִים וַיִּבְרָכֶהָ יְהוָה : 13 וַיִּגְדֵּל הָאִשִּׁשׁ
וַיִּגְדֵּל הַלֶּחֶם וַיִּגְדֵּל צֶדֶד קִרְבָּנֵי מִאֵד :
14 וַיִּחְיֶיָהּ מִקְהֵל־צֹאן וַיִּקְהֵלָהּ בְּדָר וַעֲבָדָהּ
רֵבֶקָה וַיִּקְהֵל אֶת־פִּלְשֹׁתַיִם : 15 וְקִלְחָרְצֵת
אֲשֶׁר חִפְרוּ עֲבָדֵי אֲבִיו בְּיָמֵי אֲבְרָהָם אֲבִיו
סִתְּמוּם פִּלְשֹׁתַיִם וַיִּמְלֹאֵם צָרָה : 16 וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מִצֵּעִי פֶּרֶעַצְמִית
מִפְּנֵי מֵאָד : 17 וַיִּלֶּךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּהְיוּ
בְּנִתְלֵי־גֵר וַיֵּשֶׁב שָׁם : 18 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק
וַיִּחְפֹּר וַתִּהְיֶינָה הַפְּיּוֹם אֲשֶׁר חִפְרוּ
בְּיָמֵי אֲבְרָהָם אֲבִיו וַיִּסְתְּמוּם פִּלְשֹׁתַיִם
אֲחֵרֵי מִתּוֹת אֲבְרָהָם וַיִּהְיֶה לְהֵלֵךְ שְׂמֹרֶת
בְּשִׂמְלֹת אֲשֶׁר־הָיָה לָהֶם אֲבִיו : 19 וַיִּחְפֹּר
עֲבָדֵי־יִצְחָק בְּעֵקֶל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֶרֶץ מֵם
חַיִּים : 20 וַיִּרְיִבוּ רֹעֵי גֵר עִסְדֵּרֵי יִצְחָק
לְאִמִּי לָנוּ הַחַיִּים וַיִּהְיֶה שִׁסְתֵּי־פֶאֶל עֲשֵׂה
כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ : 21 וַיִּחְפֹּר בְּאֶרֶץ
אֲחֵרָה וַיִּרְיִבוּ נִסְדֵּלְיָה וַיִּהְיֶה שְׂמֹרֶת
שְׂאֵרָה : 22 וַיִּעֲתֵק מִשָּׁם וַיִּחְפֹּר בְּאֶרֶץ
אֲחֵרָה וְלֹא רָבִי צִלְיָה וַיִּהְיֶה שְׂמֹרֶת רַחֲבֹת

2 Ὁφθὲν δὲ αὐτῷ Κύριος καὶ εἶπε Μὴ καταβῆς εἰς Αἴγυπτον· κατοικήσῃς δὲ ἐν τῇ γῇ ἣν ἄν σοι εἰπω.
3 Καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ εὐλογήσω σε· σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματι σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην, καὶ στήσω τὸν ὄρκον μου ὃν ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ τῷ πατρὶ σου.
4 Καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ· καὶ δώσω τῷ σπέρματι σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην· καὶ εὐλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματι σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.
5 Ἀπὸ ὧν ὑπήκουσεν Ἀβραάμ ὁ πατὴρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ἐφύλαξε τὰ προστάγματα μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ τὰ νόμιά μου.
6 Κατέφικε δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις.
7 Ἐπρωτότησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναῖκος αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Ἀδελφῇ μου ἴσθιν· ἐφοβήθη γὰρ εἶπεν ὅτι γυνὴ μου ἴσθι, μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας, ὅτι ὥραία τῇ ὄψει ἦν.
8 Ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ· καὶ παρακύψας Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυρίδος εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναῖκος αὐτοῦ.
9 Ἐκάλει δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀρά γε γυνὴ σου ἴσθι· τί ὅτι εἶπας Ἀδελφῇ μου ἴσθιν· εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαὰκ Εἶπα γὰρ Μὴ ποτε ἀποθάνω δι' αὐτῆν.
10 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ Τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν· μικροῦ ἐκοιμήθη τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναῖκος σου, καὶ ἐπήγαγες ἂν ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν.
11 Συνέταξε δὲ Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων Πᾶς ὁ ἀψήμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ τῆς γυναῖκος αὐτοῦ θανάτῳ ἐνοχος ἔσται.
12 Ἐσπευρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, καὶ εὗρεν ἐν τῇ ἐνιαυτῷ ἐκείνῃ ἑκατοσσεύουσιν κριθῇν· εὐλόγησε δὲ αὐτὸν Κύριος.
13 Καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ προβαίωνων μείζων ἐγένετο ὥς οὐ μέγας ἐγένετο σφόδρα.
14 Ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων καὶ κτήνη βοῶν καὶ γέωργια πολλά· Ἐξήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιεῖμ.
15 Καὶ πάντα τὰ φέρεα αὐτοῦ ὥρυσαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ καὶ ἐπλησαν αὐτὰ γῆς.
16 Εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαὰκ Ἀπελθε ἀφ' ἡμῶν, ὅτι δυνατότερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα.
17 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰσαὰκ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων, καὶ κατέφικεν ἐκεῖ.
18 Καὶ πάλιν Ἰσαὰκ ὥρυσε τὰ φέρεα τοῦ ὕδατος ὡρυσαν οἱ παῖδες Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ μετὰ τὸ ἀποθάνειν Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὡνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
19 Καὶ ὥρυσαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων, καὶ εὗρεν ἐκεῖ φέαρ ὕδατος ζῶντος.
20 Καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων Ἰσαὰκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ φέαρτος Ἀδικία· ἡτίσθησαν γὰρ αὐτόν.
21 Ἀπάρας δὲ ἐκείθεν ὥρυσε φέαρ ἕτερον· ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐχθρία.
22 Ἀπάρας δὲ ἐκείθεν ὥρυσε φέαρ ἕτερον, καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐρυχωρία,

2 Apparuitque ei Dominus, et ait: Ne descendas in Ægyptum, sed quiesce in terra, quam dixero tibi. 3 Et peregrinare in ea, eroque tecum, et benedicam tibi: tibi enim et semini tuo dabo universas regiones has, complens juramentum quod spopondi Abraham patri tuo. 4 Et multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli: daboque posteris tuis universas regiones has: et BENEDICENTUR in semine tuo omnes gentes terræ. 5 Eo quod obedierit Abraham voci meæ, et custodierit præcepta et mandata mea, et ceremonias legesque servaverit. 6 Mansit itaque Isaac in Geraris, 7 Quæ cum interrogaretur a viris loci illius super uxore sua, respondit: Soror mea est. Timuerat enim confiteri quod sibi esset sociata conjugio, reputans non forte interficerent eum propter illius pulchritudinem. 8 Cumque pertransissent dies plurimi, et ibidem moraretur prospiciens Abimelech, rex Palæstinarum per fenestram, vidit eum jocantem cum Rebecca uxore sua. 9 Et accersito eo, ait: Perspicuum est, quod uxor tua sit: cur mentitus es eam sororem tuam esse? Respondit: Timui ne morerer propter eam. 10 Dixitque Abimelech: Quare imposuisti nobis? Potuit coire quispiam de populo cum uxore tua, et induxeras super nos grande peccatum, Præcepitque omni populo, dicens: 11 Qui tetigerit hominis hujus uxorem, morte morietur. 12 Sevīt autem Isaac in terra illa, et invenit in ipso anno centuplum: benedixitque ei Dominus. 13 Et locupletatus est homo, et ibat proficiens atque succrescens, donec magnus vehementer effectus est: 14 Habuit quoque possessiones ovium et armentorum, et familiæ plurimum. Ob hoc invidentes ei Palæstini, 15 Omnes puteos, quos foderant servi patris illius, Abraham, illo tempore obstruxerunt, implentes humo: 16 In tantum, ut ipse Abimelech diceret ad Isaac: Recede a nobis, quoniam potentior nobis factus es valde. 17 Et ille discedens, ut veniret ad torrentum Geraræ, habitaretque ibi: 18 Rursum addit alios puteos, quos foderant servi patris sui Abraham, et quos, illo mortuo, olim obstruxerant Philistiim: appellavitque eos iisdem nominibus quibus ante pater vocaverat. 19 Foderuntque in Torrente, et repererunt aquam vivam. 20 Sed et ibi jurgium fuit pastorum Geraræ adversus pastores Isaac, dicentium: Nostra est aqua, quam ob rem nomen putei ex eo quod acciderat, vocavit Calumniam. 21 Foderunt autem et alium: et pro illo quoque rixati sunt, appellavitque eum, Inimicitias. 22 Profectus inde fodit alium puteum, pro quo non contenderunt: itaque vocavit nomen ejus, Latitudo,

בראשית כו כז

ויאמר כי עתה חרתיב ויהנה לנו ויכרינו
בארץ: 23 ויגדל משם באר שבע: 24 ויגדל
אליו ויהנה בלילה חתומ ויאמר אליו
אלהי אברהם אביך אלי-מיכא אברהם
אלהי ויברכהו ויהנה ויהנה ויאמר אברהם
אברהם עבדי: 25 ויגדל שם מזבח ויקרא
בשם יהוה ויטשם אהלו ויכרישם
עבדיו: 26 ויאבילקה קלף אליו
מגדל ואתה מרעהו ויכלל שר-עבדיו:
27 ויאמר אלהים יצחק מדיע בארם אלי
ואתם שגמרתם אחי ויטשם אהלי
28 ויאמר ראו ראיתי קרינה ויהנה ויצחק
ויאמר תהי נא אלה בנותיני בנותיני ויבנה
ונכרתה ברית עמו: 29 אב-תעשה עמו
רעה כאשר לא נכרתה ויכריש עמו
עמו ויטשם אהלו ויכרישם אהלו
בארץ: 30 ויגדל שם ליהם משפחה
ויאביל ויטשם: 31 ויטשם בפרד ויטשם
איש לאחיו ויטשם יצחק ויגדל מאתו
בשלוש: 32 ויהי בנים חתומ ויבנה
עבדיו יצחק ויגדל לו צל-אבות הפאר
אשר חפרו ויאמר לו מצאתי קום:
33 ויקרא אלה שבעה על-פני שם-על-פני
שבע עד היום הנה: 34 ויהי
עשו בראש-עם שנה ויגדל אשה את-
יהודית בראש-אחי חתומ ואת-בשמה
בת-אילן חתומ: 35 וימחן פרת רים
ליצחק וירבה:

פרשה כז:

1 ויהי קרינו ויצחק ויכרינו ויגדל
ויקרא את-עשו בן חתומ ויאמר אליו
בני ויאמר אליו חתומ: 2 ויאמר חתומ-
נא ויגדל לו אשה חתומ: 3 ויגדל
שמה אל-יהוה ויטשם אהלו ויכרישם
עבדיו: 4 ויגדל שם ליהם משפחה
ויאביל ויטשם: 5 ויטשם בפרד ויטשם
איש לאחיו ויטשם יצחק ויגדל מאתו
בשלוש: 6 ויהי בנים חתומ ויבנה
עבדיו יצחק ויגדל לו צל-אבות הפאר
אשר חפרו ויאמר לו מצאתי קום:
7 ויקרא אלה שבעה על-פני שם-על-פני
שבע עד היום הנה: 8 ויהי
עשו בראש-עם שנה ויגדל אשה את-
יהודית בראש-אחי חתומ ואת-בשמה
בת-אילן חתומ: 9 וימחן פרת רים
ליצחק וירבה:

ΓΕΝΕΣΙΣ, κς', κζ'.

λέγων Διότι νῦν ἐπλάτυνε Κύριος ἡμῖν καὶ ἤρξην
ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς. 23 Ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ
φρέαρ τοῦ ὅρκου. 24 Καὶ ὤφθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ
πατρὸς σου, μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι, καὶ ἐβ-
λογίσω σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Ἀβραὰμ
τὸν πατέρα σου. 25 Καὶ ἠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιασ-
τήριον καὶ ἐπεκατέσχετο τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἐπῆξεν
ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὤρυσαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες
Ἰσαὰκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων. 26 Καὶ
Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων, καὶ
Ὁχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὼλ ὁ ἀρχι-
στράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 27 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς Ἰσαὰκ Ἰνα τί ἤλθετε πρὸς μέ; ὑμεῖς δὲ
ἐμίσήσατέ με καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ἡμῶν. 28 Οἱ
δὲ εἶπαν Ἰδόντες ἐωράκαμεν ὅτι ἦν Κύριος μετὰ
σοῦ, καὶ εἶπαμεν Γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ
ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην
29 Μὴ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν κακόν, καθότι οὐκ ἐβ-
δελυζάμεθά σε ἡμεῖς, καὶ ὅν τρόπον ἐχορσάμεθά σοι
καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης· καὶ νῦν
εὐλογημένος σὺ ὑπὸ Κυρίου. 30 Καὶ ἐποίησεν
αὐτοῖς δοχὴν· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. 31 Καὶ ἀνα-
στάντες τὸ πρωί, ὥρυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον· καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαὰκ, καὶ ἀπῆλθον ἀπ' αὐ-
τοῦ μετὰ σωτηρίας. 32 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἀπήγγει-
λαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὤρυσαν, καὶ εἶπαν
Οὐχ εὗρομεν ὕδωρ. 33 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὁρκος·
διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ Φρέαρ
ὅρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 34 Ἦν δὲ Ἡσαὺ
ἑτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἑλθαβη γυναῖκα Ἰουδίθ, θυ-
γατέρα Βεῶχ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγα-
τέρα Ἐλὼν Χετταίου. 35 Καὶ ἦσαν ἱριζοῦσαι τῷ
Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ρεβέκκᾳ.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι τὸν Ἰσαὰκ καὶ
ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς. 23 Ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ
φρέαρ τοῦ ὅρκου. 24 Καὶ ὤφθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ
πατρὸς σου, μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι, καὶ ἐβ-
λογίσω σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Ἀβραὰμ
τὸν πατέρα σου. 25 Καὶ ἠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιασ-
τήριον καὶ ἐπεκατέσχετο τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἐπῆξεν
ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὤρυσαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες
Ἰσαὰκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων. 26 Καὶ
Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων, καὶ
Ὁχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὼλ ὁ ἀρχι-
στράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 27 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς Ἰσαὰκ Ἰνα τί ἤλθετε πρὸς μέ; ὑμεῖς δὲ
ἐμίσήσατέ με καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ἡμῶν. 28 Οἱ
δὲ εἶπαν Ἰδόντες ἐωράκαμεν ὅτι ἦν Κύριος μετὰ
σοῦ, καὶ εἶπαμεν Γενέσθω ἀρὰ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ
ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην
29 Μὴ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν κακόν, καθότι οὐκ ἐβ-
δελυζάμεθά σε ἡμεῖς, καὶ ὅν τρόπον ἐχορσάμεθά σοι
καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης· καὶ νῦν
εὐλογημένος σὺ ὑπὸ Κυρίου. 30 Καὶ ἐποίησεν
αὐτοῖς δοχὴν· καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. 31 Καὶ ἀνα-
στάντες τὸ πρωί, ὥρυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον· καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαὰκ, καὶ ἀπῆλθον ἀπ' αὐ-
τοῦ μετὰ σωτηρίας. 32 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἀπήγγει-
λαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὤρυσαν, καὶ εἶπαν
Οὐχ εὗρομεν ὕδωρ. 33 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὁρκος·
διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ Φρέαρ
ὅρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 34 Ἦν δὲ Ἡσαὺ
ἑτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἑλθαβη γυναῖκα Ἰουδίθ, θυ-
γατέρα Βεῶχ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγα-
τέρα Ἐλὼν Χετταίου. 35 Καὶ ἦσαν ἱριζοῦσαι τῷ
Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ρεβέκκᾳ.

GENESIS, XXVI. XXVII.

dicens: Nunc dilatavit nos Dominus, et fecit
crescere super terram. 23 Ascendit autem ex
illo loco in Bersabee, 24 Ubi apparuit ei
Dominus in ipsa nocte, dicens: Ego sum Deus
Abraham patris tui; noli timere, quia ego
tecum sum: benedicam tibi, et multiplicabo
semen tuum propter servum meum Abraham.
25 Itaque edificavit ibi altare: et invocato
nomine Domini, extendit tabernaculum: prae-
cepitque servis suis ut foderent puteum.
26 Ad quem locum cum venissent de Geraris Abime-
lech, et Ochozath amicus illius, et Phicol dux
militum, 27 Locutus est eis Isaac: Quid
venistis ad me, hominem quem odistis, et
expulistis a vobis? 28 Qui responderunt:
Vidimus tecum esse Dominum, et idecirco nos
diximus: Sit juramentum inter nos, et inea-
mus fœdus, 29 Ut non facias nobis quidquam
mali, sicut et nos nihil tuorum attigimus, nec
fecimus quod te læderit: sed cum pace dimisi-
mus auctum benedictione Domini. 30 Fecit
ergo eis convivium, et post cibum et potum
31 Surgentes mane, juraverunt sibi mutuo:
dimisitque eos Isaac pacifice in locum suum.
32 Ecce autem venerunt in ipso die servi
Isaac, annuntiantes ei de puteo quem fo-
derant, atque dicentes: invenimus aquam.
33 Unde appellavit eum, Abundantiam: et
nomen urbi impositum est Bersabee, usque
in presentem diem. 34 Esau vero quadra-
genarius duxit uxores, Judith filiam Beeri
Hethæi, et Basemath filiam Elon ejusdem
loci: 35 Quæ ambæ offenderant animum
Isaac et Rebecca.

CAPUT XXVII.

1 SENVIT autem Isaac, et caligaverunt
oculi ejus, et videre non poterat: vocavitque
Esau filium suum majorem, et dixit ei: Fili
mi. Qui respondit: Adsum. 2 Cui pater:
Vides, inquit, quod senuerim, et ignorem diem
mortis meæ. 3 Sume arma tua, pharetram,
et arcum, et egredere foras: cumque venatu
aliquid apprehenderis, 4 Fac mihi inde pul-
mentum, sicut velle me nosti, et affer ut come-
dam: et benedicat tibi anima mea antequam
moriar. 5 Quod cum audisset Rebecca, et
ille abiisset in agrum ut jussionem pa-
tris impleret. 6 Dixit filio suo Jacob: Au-
divi patrem tuum loquentem cum Esau
fratre tuo, et dicentem ei. 7 Affer mihi de
venatione tua, et fac cibos ut comedam, et be-
nedicam tibi coram Domino antequam moriar.
8 Nunc ergo, fili mi, acquiesce consiliis meis:

9 לְהִנָּח אֶל־חֲמֹל וְהָחֹלִי כִפְסָם שָׁגַר
בְּנֵי עֵשָׂא טָבִים וְאֶעֱשֶׂה אִתָּם כְּמַעֲשֵׂי
לְאֶבְרָהָם כְּאֶשֶׁר אָמַר : 10 וְהַבְּרָכָה לְאֶבְרָהָם
וְאֶל עֵשָׂא בְּעֵבֶר אֶשֶׁר וְיִבְרָכָה לְפָנָי מִדָּוָה :
11 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־דִּבְרָהּ אֲמִי הִנּוּ עֲשׂוּ
אֶחָד מֵאֵשׁ שְׂעִיר וְאֶבְרָהָם אֵלֶּיךָ חֲלָה :
12 אֲבִי וְשָׂמִי אֵלַי וְהִנֵּי־נִי בְּעֵינֵי
כְּמַעֲשֵׂי וְהַבְּרָכָה עָלַי הַלְלָה וְלֹא
בְּרָכָה : 13 וַתֹּאמֶר לוֹ אֲמִי הַלְלָה וְלֹא
בְּרָכָה שָׁמַע בְּקוֹלִי וְלֹא חֹדֶלִי : 14 וַיִּלְחָק
וַיִּשָּׁח וַיִּבָּא לְאֶמְתּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ כְּמַעֲשֵׂים
כְּאֶשֶׁר אָמַר אָבִיו : 15 וַתִּקַּח וְיִבְרָכָה אֶת־
בְּנֵי עֲשָׂו בָּנָה הַקְּדוּלָּה הַקְּסִמָּה וְאֶשֶׁר
אִתָּהּ בְּבָרָה וַתִּלְבָּשׁ אֶת־הַיִּצְהָר בְּקֶרֶת
הַקָּדוֹן : 16 וְהָאֵת עֲרֹת בְּנֵי עֵשָׂא הַלְבִּישָׁה
עַל־רֵגְלָם וְעַל סִלְתָּם צִמְאֵהוּ : 17 וַתִּתֵּן
אֶת־הַמַּטְעָמִים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֶשֶׁר עָשָׂהָ
בֶּן־יַעֲקֹב בְּקֶרֶת : 18 וַיָּבֹא אֶל־אֲבִיו וַיֹּאמֶר
אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִי מִי אִתָּךְ בְּנִי : 19 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־אֲבִיו אֲנִי עֲשָׂן בְּכֶל־הָאֶרֶץ
כְּאֶשֶׁר וַדָּבָר אֲלִי קוֹסֵהָ שָׂבָה וְאֶכְלָה
מִצִּילִי בְּעֵבֶר הַבְּרָכָה בְּפִי : 20 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־בְּנֵי מִדְיָן מִתְּרָם לְמַצָּא בְּנִי
וַיֹּאמֶר מִי הַקָּדָה וְהָאֵת אֶל־הָאֵת לְפָנָי :
21 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יַעֲקֹב בְּשֵׁם־הָאֵת וַתַּעֲשֶׂה
בְּנִי כְּאִתָּהּ וְהָאֵת בְּנִי עֲשָׂן אֶל־אֲבִי
יַעֲקֹב אֶל־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲשֶׂהוּ וַיֹּאמֶר
הַקְּדוּלָּה יַעֲקֹב יַעֲקֹב וְהִנֵּי־נִי עֲשָׂן :
23 וְלֹא הִפִּיזוּ קִרְיָהּ הִנֵּי בְּנֵי עֲשָׂן
אֶחָד שְׂעִיר וְיִבְרָכָהוּ : 24 וַיֹּאמֶר אִתָּהּ
וְהָאֵת בְּנִי עֲשָׂן וַיֹּאמֶר אָבִי : 25 וַיֹּאמֶר הַקָּדָה
לֹא וְאֶכְלָה מִצִּילִי בְּנִי לְמַצָּא הַבְּרָכָה
בְּפִי וַיַּעֲשֶׂה וַיִּבָּא לְאֶמְתּוֹ לֹא יָהִי וַיַּעֲשֶׂה :
26 וַיֹּאמֶר אֲלִי יַעֲקֹב אָבִי בְּשֵׁם־הָאֵת וַיַּעֲשֶׂה
לִי בְנִי : 27 וַיִּשָּׁח וַיִּשְׁכַּח לֹא וְיִבְרָכָה אֶת־הַבְּרָכָה
בְּנֵי עֲשָׂא וְיִבְרָכָהוּ וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית הַבְּרָכָה
בְּנֵי עֲשָׂא אֶשֶׁר בְּבָנָי וְהָאֵת : 28 וַיֹּאמֶר
לִי הַקְּדוּלָּה מִכָּל הַשָּׂמַיִם וּמִכָּל הָאֶרֶץ
וְלֹא וְהִנֵּי־נִי עֲשָׂן : 29 וַיַּעֲבֹדָה עֲשָׂן וַיַּעֲשֶׂה
לִי לְאֶמְתּוֹ הַקְּדוּלָּה לְאֶמְתּוֹ וַיַּעֲשֶׂהוּ :
30 וַיִּהְיֶה אֶת־הָאֵת וַיִּבָּא לְאֶמְתּוֹ וַיַּעֲשֶׂה
וַיִּהְיֶה אֶת־הָאֵת וַיִּבָּא לְאֶמְתּוֹ : 31 וַיַּעֲשֶׂה
הָאֵת מַטְעָמִים וַיָּבֹא לְאֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר לְאֶבְרָהָם

9 Καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα λάβε μοι ἐκίθην
δύο ἐρίφους ἀπαλούς καὶ καλοὺς, καὶ ποιῶσω αὐτοὺς
ἐδέσματα τῇ πατρὶ σου ὡς φιλεῖ. 10 Καὶ εἰσέλθεις
τῇ πατρὶ σου, καὶ φάγεται· ὅπως εὐλόγησέ σε ὁ
πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. 11 Εἶπε δὲ
Ἰακώβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἔστιν
Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος. 12
Μὴ ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἑναν-
τίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν
κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν. 13 Εἶπε δὲ αὐτῇ ἡ
μήτηρ Ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου, τέκνον· μόνον ἐπά-
κουσόν μου τῆς φωνῆς, καὶ πορευθεὶς ἐνεγκε μοι.
14 Πορευθεὶς δὲ λαμβέ καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ· καὶ
ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα καθά ἐφίλει ὁ
πατήρ αὐτοῦ. 15 Καὶ λαβοῦσα Ῥεβέκκα τὴν στο-
λὴν Ἡσαὺ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν
καλὴν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῇ οἴκῳ, ἐνέδυσεν αὐτήν
Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον. 16 Καὶ τὰ
δέσματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοῦ βραχίονος
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ. 17
Καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἀρτους οὗς
ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. 18
Καὶ εἰσήνεγκε τῇ πατρὶ αὐτοῦ· εἶπε δὲ Πάτερ.
Ὁ δὲ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἰ σὺ, τέκνον; 19 Καὶ
εἶπεν Ἰακώβ τῇ πατρὶ Ἐγὼ Ἡσαὺ ὁ πρωτότοκος
σου, πεποίηκα καθά ἐλάλησάς μοι· ἀναστὰς κάθισον
καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλόγησέ με ἡ
ψυχὴ σου. 20 Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῇ νύφῃ αὐτοῦ Τί
τοῦτο δ' ταχὺ εὔρες, ὧ τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν Ὁ παρί-
δωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἑναντίον μου. 21 Εἶπε δὲ
Ἰσαὰκ τῇ Ἰακώβ Ἐγγίσον μοι καὶ ψηλαφήσω σε,
τέκνον, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαὺ ἢ οὐ. 22 Ἐγγίσε
δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐψη-
λάφησεν αὐτόν καὶ εἶπεν Ἡ μὲν φωνὴ φωνῆ Ἰακώβ,
αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαὺ. 23 Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐ-
τόν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαὺ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασύαι· καὶ εὐλόγησεν αὐτόν. 24
Καὶ εἶπε Ἰδοὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαὺ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐγώ. 25
Καὶ εἶπε Προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς
θήρας σου, τέκνον, ἵνα εὐλόγησέ σε ἡ ψυχὴ μου.
Καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσήνεγκεν
αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε. 26 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ
ὁ πατήρ αὐτοῦ Ἐγγίσον μοι καὶ φίλησόν με, τέκνον.
27 Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὠσφράνθη τὴν
δομήν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ ὁσμή τοῦ υἱοῦ μου ὡς ὁσμή ἀγροῦ πλή-
ρους, ὃν εὐλόγησε Κύριος. 28 Καὶ ὤψῃ σοι ὁ Θεός
ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς πύττης
τῆς γῆς, καὶ πληθὺς σίτου καὶ οἴνου. 29 Καὶ
δουλευσάτωσαν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνήσάτωσαν σοι
ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ
προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου· ὁ κατα-
ρῶμένος σε ἐπικατάρατος, ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλο-
γημένος. 30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι
Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ
ἐγένετο ὡς ἂν ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ προσώπου
Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός
αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας. 31 Καὶ ἐποίησε καὶ
αὐτός ἐδέσματα καὶ προσήνεγκε τῇ πατρὶ αὐτοῦ·

9 Et pergens ad gregem, affer mihi duos hæ-
dos optimos, ut faciam ex eis escas patri tuo,
quibus libenter vescitur: 10 Quas cum intu-
leris, et comederit, benedicat tibi priusquam
moriatur. 11 Cui ille respondit: Nosti quod
Esau frater meus homo pilosus sit, et ego
lenis: 12 Si attrectaverit me pater meus, et
conserit, timeo ne putet me sibi voluisse illu-
dere, et inducam super me maledictionem pro
benedictione. 13 Ad quem mater: In me sit,
ait, ista maledictio, fili mi: tantum audi
vocem meam, et pergens affer quæ dixi.
14 Abiit, et attulit, deditque matri. Paravit
illa cibos, sicut velle noverat patrem illius.
15 Et vestibus Esau valde bonis, quas apud
se habebat domi, induit eum: 16 Pelliculas-
que hædorum circumdedit manibus, et colli
nuda protexit. 17 Deditque pulmentum, et
panes, quos coxerat, tradidit. 18 Quibus illa-
tis, dixit: Pater mi. At ille respondit: Au-
dio. Quis es tu, fili mi? 19 Dixitque Jacob:
Ego sum primogenitus tuus Esau: feci sicut
præcepisti mihi: surge, sede, et comede de
venatione mea, ut benedicat mihi anima tua.
20 Rursumque Isaac ad filium suum: Quo-
modo, inquit, tam cito invenire potuisti, fili
mi? Qui respondit: Voluntas Dei fuit ut
cito occurreret mihi quod volebam. 21 Dixit-
que Isaac: Accede huc, ut tangam te, fili mi,
et probem utrum tu sis filius meus Esau, an
non. 22 Accessit ille ad patrem, et palpato
eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est:
sed manus, manus sunt Esau. 23 Et non
cognovit eum, quia pilosæ manus similitudi-
nem majoris expresserant. Benedicens ergo
illi, 24 Ait: Tu es filius meus Esau? Re-
sponderit, Ego sum. 25 At ille: Affer mihi,
inquit, cibos de venatione tua, fili mi, ut bene-
dicat tibi anima mea. Quos cum oblatos com-
disset, obtulit ei etiam vinum; quo haustus,
26 Dixit ad eum: Accede ad me, et da mihi
osculum, fili mi. 27 Accessit, et osculatus est
eum. Statimque ut sensit vestimentorum illius
fragrantiam, benedicens illi, ait: Ecce odor
filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit
Dominus. 28 Det tibi Deus de rore cœli, et
de pinguedine terræ, abundantiam frumenti
et vini. 29 Et serviant tibi populi, et ado-
rent te tribus: esto dominus fratrum tuorum,
et incurventur ante te filii matris tuæ: qui
maledixerit tibi, sit ille maledictus; et qui
benedixerit tibi, benedictionibus repleatur.
30 Vix Isaac sermonem impleverat: et, egres-
so Jacob foras, venit Esau, 31 Coctos-
que de venatione cibos intulit patri, dicens:

יהם אבי וימלא מצוד בנז בעבר הקרבני
נפשו: 32 ויאמר לו יצחק אביו מראתה
ויאמר אבני בנה בלח עשו: 33 ויחבר
יצחק מדרה גדלה עד מאד ויאמר מראתה
הוא הקרבני ויבא לי האכל מפל במרם
הבוא והקרבני במדרה יתקח: 34 פשע
עשו אתה דברי אביו ויצעק צעקה גדלה
ויקרא עד מאד ויאמר לאביו בקבני בסאני
אבני: 35 ויאמר בא אחי בקרבני ויחבר
בקרבה: 36 ויאמר בקר קרא שמו יעקב
ויצחקו ויהי פשעים אתה בקרתי לקח והקח
צקה לקח בקרתי ויאמר הלא אצלך לי
בקר: 37 ויצו יצחק ויאמר לעשו תן
בביר שמתי לך ואתה פל אחי קרתי לו
לעבדים ודגו ותיש שמכתי ויקח אפוא
קח אעשה בני: 38 ויאמר עשו אל-אביו
הבדלה אחת הוא לך אבני בקבני בסאני
אבני וישא עשו קלו ויבד: 39 ויצו יצחק
אביו ויאמר אליו הנה משכני הארץ והנה
מושבה ומפל השמים מעל: 40 וצלה-הקרב
התלה ואתה אחי פגעד והנה פאשר פריד
והקרב עלו מעל צמחה: 41 וישא עשו
את-יעקב על-הבדלה ואתה בקבני בסאני
ויאמר עשו בלבו וקרבני וימלא אבני
והקרב את-יעקב אחי: 42 ויבד לרבקה
אתה דברי עשו בנה הגדל והשלח ותקח
ליעל בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו
אחך מתנתם לך לקרבה: 43 וצקה בני
שמע גדלי ויום ברחל אל-לדו אחי
הקרב: 44 וישבת עמו ימים אחדים עד
אשר-פשוט חמת אחי: 45 עד-שוב את-
אחיה מפנה ושכח את אשר-עשית לו
ושלחתי ויחזיקי משם לקח. אשפל
בשניכם יום אחד: 46 ויאמר רבקה
אל-יצחק בתי מפני בנות חת אם
לקח יעל אשה מבנות-חת פאלה מבנות
הקרב לקח לי חיים:

פרשה כח:

1 ויקרא יצחק אל-יעקב ויבד אלו
ויצחקו ויאמר לו לאתקח אשה מבנות
בנעני: 2 ויום לך פגעד אתם ביה ברחל
אבני אחך ויחזיקי משם אשה מבנות
לדו אחי אחך: 3 ואל שדי יבד אתה
ויבד וירבד ויהיה לקח חיים:

καὶ εἶπε τῷ πατρὶ Ἀναστήτω ὁ πατήρ μου καὶ φα-
γέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλο-
γήσῃ με ἡ ψυχὴ σου. 32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ
πατήρ αὐτοῦ Τίς εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν Ἐγώ εἰμι ὁ υἱός
σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαῦ. 33 Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἐκ-
στασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπε Τίς οὖν ὁ θηρεύσας
μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάν-
των πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε; καὶ εὐλόγησα αὐτόν, καὶ
εὐλογημένος ἐσται. 34 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν
Ἡσαῦ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ, ἀνι-
βόησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικράν σφόδρα, καὶ
εἶπεν Εὐλόγησον δὴ καμέ, πάτερ. 35 Εἶπε δὲ αὐτῷ.
Ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβε τὴν εὐλο-
γίαν σου. 36 Καὶ εἶπε Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰακώβ. ἐπέρυκε γάρ με ἰδοὺ δεῦτερον
τοῦτο· τὰ τε πρωτοτόκιά μου εἴληφε, καὶ νῦν ἔλαβε
τὴν εὐλογίαν μου. Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ Οὐχ ὑπέλιπον μοι εὐλογίαν, πάτερ; 37 Ἀπο-
κριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ εἶπε τῷ Ἡσαῦ Εἰ κύριον αὐτὸν
πεποίηκά σου, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ
πεποίηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτῃ καὶ οἶνῃ ἱσθίριζα
αὐτόν· σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον; 38 Εἶπε δὲ
Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Μὴ εὐλογία μία
σοὶ ἴσθι, πάτερ; εὐλόγησον δὴ καμέ, πάτερ. Κα-
τανυχθέντος δὲ Ἰσαὰκ ἀνιβόησε φωνῇ Ἡσαῦ καὶ
ἐκλαυσεν. 39 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐ-
τοῦ εἶπεν αὐτῷ Ἴδοὺ ἀπὸ τῆς πύοντος τῆς γῆς
ἐσται ἡ κατοικησίς σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ
ἀβρανοῦ ἄνωθεν. 40 Καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου
ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις. ἔσται δὲ ἡνίκα
ἐὰν καθύλῃς καὶ ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
τραχήλου σου. 41 Καὶ ἐνεκότε Ἡσαῦ τῷ Ἰακώβ
περὶ τῆς εὐλογίας ἧς εὐλόγησεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐ-
τοῦ· εἶπε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ Ἐγγισάτω-
σαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρὸς μου, ἵνα
ἀποκτείνω Ἰακώβ τὸν ἀδελφόν μου. 42 Ἀπηγγέλη
δὲ Ῥεβέκκα τὰ ῥήματα Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ
πρεσβυτέρου· καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἴδοὺ Ἡσαῦ
ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοὶ τοῦ ἀποκτείναι σε.
43 Νῦν οὖν, τέκνον, ἀκουσόν μου τῆς φωνῆς, καὶ
ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς
Λάβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρράν. 44 Καὶ
οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινάς, 45 Ἐως τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλάβηται ἡ πεποίηκας αὐ-
τῷ· καὶ ἀποστελθῶ μετὰ πέμψομαι σε ἐκείθεν, μή
ποτε ἀποτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὧμων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
46 Εἶπε δὲ Ῥεβέκκα πρὸς Ἰσαὰκ Προσώθικα τῇ
ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χῆτ· εἰ λή-
ψεται Ἰακώβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς
ταύτης, ἵνα τί μοι τὸ ζῆν;

ΚΕΦ. κή.

1 ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ
εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ ἐνετίλατο αὐτῷ λέγων Οὐ
λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανίων.
2 Ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς
τὸν οἶκον Βαθουὴλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς σου,
καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκείθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγα-
τέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου. 3 Ὁ
δὲ Θεός μου εὐλογήσῃ σε καὶ αὐξήσῃ σε καὶ
πληθύνῃ σε, καὶ ἔσθῃ εἰς συναγωγὰς ἔθνων.

Surge, pater mi, et comede de venatione filii
tui, ut benedicat mihi anima tua. 32 Dixit-
que illi Isaac: Quis enim es tu? Qui respon-
dit: Ego sum filius tuus primogenitus Esau.
33 Expavit Isaac stupore vehementi: et ultra
quam credi potest, admirans, ait: Quis igitur
ille est qui dudum captam venationem attulit
mihi, et comedi ex omnibus priusquam tu
venires? benedixique ei, et erit benedictus.
34 Auditis Esau sermonibus patri, irruunt
clamore magno: et consternatus, ait: Benedic-
etiam et mihi, pater mi. 35 Qui ait: Venit
germanus tuus fraudulenter, et accepit bene-
dictionem tuam. 36 At ille subjunxit: Juste
vocatam est nomen ejus Jacob: supplantavit
enim me en altera vice: primogenita mea
ante tulit, et nunc secundo surripuit benedic-
tionem meam. Rursumque ad patrem: Num-
quid non reservasti, ait, et mihi benedictio-
nem? 37 Respondit Isaac: Dominum tuum
illum constitui, et omnes fratres ejus servituti
illius subjugavi: frumento et vino stabilivi
eum, et tibi post hæc, fili mi, ultra quid fa-
ciam? 38 Cui Esau: Num unam, inquit,
tantum benedictionem habes, pater? mihi quo-
que obsecro ut benedicas. Cumque ejulatu
magno fletet, 39 Motus Isaac, dixit ad eum:
In pinguedine terræ, et in rore cæli desuper,
40 Erit benedictio tua. Vives in gladio, et
fratri tuo servies: tempusque veniet, cum
excutias et solvas jugum ejus de cervicibus
tuis. 41 Oderat ergo semper Esau Jacob pro
benedictione qua benedixerat ei pater: dixit-
que in corde suo: Venient dies luctus patri-
ae mei, et occidam Jacob fratrem meum. 42 Nun-
tiata sunt hæc Rebecce: quæ mittens et
vocans Jacob filium suum, dixit ad eum: Ecce
Esau frater tuus minatur ut occidat te.
43 Nunc ergo, fili mi, audi vocem meam, et
consurgens fuge ad Laban fratrem meum in
Haran: 44 Habitabisque cum eo dies paucos,
donec requiescat furor fratris tui, 45 Et ces-
set indignatio ejus, obliviscaturque eorum quæ
fecisti in eum: postea mittam, et adducam te
inde huc; cur utroque orbabor filio in uno
die? 46 Dixitque Rebecca ad Isaac: Tædet
me vitæ moræ propter filias Heth: si acceperit
Jacob uxorem de stirpe hujus terræ, nolo
vivere.

CAPUT XXVIII.

1 VOCAVIT itaque Isaac Jacob, et benedixit
eum, præcepitque ei, dicens: Noli accipere
conjugem de genere Chanaan: 2 Sed va-
de, et proficiscere in Mesopotamiam Syriæ,
ad domum Bathuel patris matris tuæ, et
accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban
avunculi tui. 3 Deus autem omnipotens be-
nedicat tibi, et crescere te faciat, atque
multiplicet: ut sis in turbas populorum:

4 ויתן לך את־ברכת אברהם לך ולנצח
אמך לרשתה את־אחיו מבִּית־יִשְׂרָאֵל
אלוהים לאברהם: 5 וישלח יצחק את־
גִּבְעָה וְגִלְיָה פָּנָה אֶת־אֵלֶיךָ לְבָנוֹ בְּדִבְתָּהּ
הָאֲרָצִי אֲחִי רִבְקָה אִם יִצְעֹק וְעָשָׂו:
6 וַיֵּרָא עָשָׂו קִרְבָּהּ יִצְחָק אֶת־יִצְחָק
וְשָׁלַח אֹתוֹ פָּנָה אֶת־לִבּוֹ לְקַח־תָּלוּ מִשָּׂם
אֲשֶׁר בְּבִרְכּוֹ אֲחִי וַיֵּצֵא עָלָיו לֶאֱמֹר לֹא
תָקַח אֲשֶׁר מִבְּנוֹת פָּנָה: 7 וַיִּשְׁמַע
גִּבְעָה אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֲחִיו וַיֵּלֶךְ פָּנָה אֶת־
8 וַיֵּרָא עָשָׂו כִּי רָצוֹת בְּנֹת פָּנָה בְּעֵינֵי
יִצְחָק אָבִיו: 9 וַיֵּלֶךְ עָשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל
וַיִּתֵּן אֶת־מִקְחָלּוֹ בְּתִישְׁמָעֵאל בְּרֵאשִׁית
אֲחִיו בְּנֹת עָלִישָׁיו לֹא־אֲשֶׁר:

פ פ פ פ

10 וַיָּבֹא גִבְעָה מִפָּנָה שָׂבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָה:
11 וַיִּפְּצֵם בַּמָּקוֹם וַיִּלְּנוּ שָׁם בְּרֵאשִׁית הַשָּׂמֶשׁ
וַיִּתֵּן מִמֶּנּוּ חֲסִידִים וַיִּשְׁמְעוּ מִבְּרָשָׁתוֹ
וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם חָמָא: 12 וַיִּסְתַּלֵּם וַיִּחַר
רָגְלָם מִקֵּץ אֲרָצָה וְאֲשִׁיו מִצֵּד הַשָּׂמֶשׁ
וַיִּחַר מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים עָלִים וַיִּדְרֹם בּוֹ:
13 וַיִּחַר וַיִּחַר נָקַב עָלָיו וַיִּמְסֹךְ אָנֹכִי וַיִּחַר
אֶל־אֲבִירָם אֲבִיר וַיִּחַר יִצְחָק הָאֲרָצִי
אֲשֶׁר אֲמַר שָׂבַע עָלִיתָ לֹא אֲתַגְּבָה
וַיִּלְרַעַע: 14 וַיִּחַר וַיִּרְצֵה בַּעֲבַר הָאֲרָצִי
וַיִּרְצֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּצְלַח וַיִּגְבַּהּ וַיִּבְרַךְ
בְּתוֹךְ מִשְׁפַּחַת הָאֲרָצִי וַיִּבְרַעַע:
15 וַיִּחַר אֲנִי עָשָׂה וַיִּשְׁמַרְתִּי בְּכָל אֲשֶׁר
תִּלְּךָ וַיִּשְׁלַחְתִּי אֶל־הָאֲרָצִי הַזֶּה
כִּי לֹא אֲעֻבְדֶּה עַד אֲשֶׁר אֲדַעֲשֶׂה
אֵת אֲשֶׁר־בְּרַחְתִּי לָךְ: 16 וַיִּתֵּן גִּבְעָה
מִשְׁתָּו וַיִּמְסֹךְ אָנֹכִי וַיִּחַר בַּמָּקוֹם
חָמָא וַיִּלְכֵּךְ לֹא תִדְעָתִי: 17 וַיִּיבֹא
וַיִּמְסֹךְ מִדְּבָרָה מִמָּקוֹם חָמָא אֲנִי וַיִּחַר
אֶת־בְּרִית אֱלֹהִים וַיִּחַר שְׁעַר הַשָּׂמֶשׁ:
18 וַיִּשְׁמְעוּ גִבְעָה בְּפִי וַיִּתֵּן אֶת־הָאֲבִיר
אֲשֶׁר־עָשָׂה מִבְּרָשָׁתוֹ וַיִּשְׁמַע אֲבִיר מִפִּי
וַיִּתֵּן שְׁמֹן עַל־אֲשֶׁר: 19 וַיִּתְּנָה אֵת
שְׁמֵי־הַמָּקוֹם חָמָא בִּית־אֵל וַיִּתְּנָה לֹא
שְׁמֵי־הָעִיר לְרִשְׁתָּהּ: 20 וַיִּבֶר גִּבְעָה גִּבְרָה
לְאֲמֹר אֶת־הַיָּמִים אֱלֹהִים עָשָׂה וַיִּשְׁלַח
בְּרַחְתִּי מִיָּד אֲבִיר הוֹלֵךְ וַיִּתְּנֵהוּ
לְחַם לְאֵלֶיךָ וַיִּבֶר לְלֶבֶשׁ: 21 וַיִּשְׁבְּתִי בְּשֵׁלֶם
אֶת־בְּרִית אֲנִי וַיִּתֵּן וַיִּתֵּן לִי לְאֱלֹהִים:

4 Καὶ δῶψ σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς μου, σοὶ καὶ τῷ σπέρματι σου μετὰ σέ, κληρονομήσαι τὴν γῆν τῆς παροιήσεώς σου, ἣν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. 5 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ· καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Δάβαν τὸν υἱὸν Βαθουὴλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν Ῥεβέκκας τῆς μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ. 6 Ἴδε δὲ Ἡσαῦ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκείθεν ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων Οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανίων· 7 Καὶ ἤκουσεν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας. 8 Ἰδὼν δὲ καὶ Ἡσαῦ ὅτι πονηραὶ εἰσιν αἱ θυγατέρες Χαναάν ἐναντίον Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 9 Ἐπορεύθη Ἡσαῦ πρὸς Ἰσμαὴλ, καὶ ἔλαβε τὴν Μαελὶθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ἀδελφῆν Ναβεὼθ, πρὸς ταῖς γυναῖκιν αὐτοῦ γυναῖκα. 10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν. 11 Καὶ ἀπήντησε τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· εὖ γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. 12 Καὶ ἐνυπνιάσθη· καὶ ἰδοὺ κλῖμαξ ἑστηρικμένη ἐν τῇ γῇ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῇ. 13 Ὁ δὲ Κύριος ἐπιστήρικτο ἐπ' αὐτῆς. Καὶ εἶπεν Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς σου καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ ἐφ' ἥς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματι σου. 14 Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν καὶ λίβα καὶ βορρᾶν καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου. 15 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἂν πορευθῇς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. 16 Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν ὅτι ἔστ· Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. 17 Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ. 18 Καὶ ἀνέστη Ἰακώβ τὸ πρῶν, καὶ ἔλαβε τὸν λίθον ὃν ὑπὶ ἔθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην, καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς. 19 Καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Οἶκος Θεοῦ· καὶ Οὐλαμλουζ ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον. 20 Καὶ ἠύξατο Ἰακώβ εὐχὴν λέγων Ἐάν ᾧ Κύριος ὁ Θεός μετ' ἐμοῦ, καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ᾧ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ δῶ μοι ἄρτον φαγεῖν καὶ ἱμάτιον περιβαλεῖσθαι, 21 Καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἔσται Κύριός μοι εἰς Θεόν·

4 Et det tibi benedictiones Abrahæ, et semini tuo post te: ut possideas terram peregrinationis tuæ, quam pollicitus est avo tuo. 5 Cumque dimisisset eum Isaac, profectus venit in Mesopotamiam Syriæ ad Laban filium Bathuel Syri, fratrem Rebecca matris suæ. 6 Videns autem Esau quod benedixisset pater suus Jacob, et misisset eum in Mesopotamiam Syriæ, ut inde uxorem duceret; et quod post benedictionem præcepisset ei, dicens: Non accipies uxorem de filiabus Chanaan: 7 Quodque obediens Jacob parentibus suis isset in Syriam: 8 Probans quoque quod non libenter aspiceret filias Chanaan pater suus: 9 Ivit ad Ismaelem, et duxit uxorem, absque iis quas prius habebat, Maheleth filiam Ismael filii Abraham, sororem Nabaioth. 10 Igitur egressus Jacob de Bersabee, pergebat Haran. 11 Cumque venisset ad quemdam locum, et vellet in eo requiescere post solis occubitum, tulit de lapidibus qui jacebant, et supponens capiti suo, dormivit in eodem loco. 12 Viditque in somnis scalam stantem super terram, et cacumen illius tangens cælum: angelos quoque Dei ascendentes et descendentes per eam, 13 Et Dominum innixum scalæ dicentem sibi: Ego sum Dominus Deus Abraham patris tui, et Deus Isaac: terram, in qua dormis, tibi dabo et semini tuo. 14 Eritque semen tuum quasi pulvis terræ: dilataberis ad occidentem, et orientem, et septentrionem, et meridiem: et BENEDICENTUR IN TE et in semine tuo cunctæ tribus terræ. 15 Et ero custos tuus quocumque perrexeris, et reducam te in terram hanc: nec dimittam nisi completo universo quæ dixi. 16 Cumque evigilasset Jacob de somno, ait: Vere Dominus est in loco isto, et ego nesciebam. 17 Pavensque, Quam terribilis est, inquit, locus iste! non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cæli. 18 Surgens ergo Jacob manebat, tulit lapidem quem supposuerat capiti suo, et erexit in titulum, fundens oleum desuper. 19 Appellavitque nomen urbis Bethel, quæ prius Luza vocabatur. 20 Vovit etiam votum, dicens: Si fuerit Deus mecum, et custodierit me in via per quam ego ambulo, et dederit mihi panem ad vescendum, et vestimentum ad induendum, 21 Reversusque fuero prospere ad domum patris mei: erit mihi Dominus in Deum,

בראשית כח כט

22 והואבן חלאת אשר שמתי מצבה ונתתי ביה ברכות ואלהים וכל אשר תתקלי עשר אשכנפו לך :

פרשה כט :

1 וישא יעקב רגליו וגילה פניו ברג
הים : 2 וירא והנה באר בשדה והנה שם
שלש עדרים צאן רבצים עליהם כי מר
הבאר חלוא ישקו העדרים והואבן גדלה
עליהם הבאר : 3 והאסף שמה כל העדרים
וגללו את האבן מעל פני הבאר והשקו
את הצאן והשקו את העדרים על פני הבאר
למקום : 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין
אתם ויאמרו מחרן ארצנו : 5 ויאמר להם
תדעו אתם את לבן בן דבורה ויאמרו תדענו :
6 ויאמר להם השלים לו ויאמרו שלום
והנה רחל בלה בלה בלה עמיתנו : 7 ויאמר
הן עוד היום גדול לא עתה חזקת הפקדון
השקו הצאן וילכו רעו : 8 ויאמר לא
נבדל עד אשר יאסף כל העדרים וגללו
את האבן מעל פני הבאר והשקו הצאן :
9 ועדו מרגל עמם ורחל וכל אלה עמיתנו
אשר לאביו כי רעה הוא : 10 ויהי
כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי
אמו ואת צאן לבן אחי אמו נגש יעקב
וגלל את האבן מעל פני הבאר וישקו את
צאן לבן אחי אמו : 11 וישקו יעקב לרחל
וישא את רגליו ויבך : 12 ויגד יעקב לרחל
כי אחי אביו הוא וכי בדרגה הוא
וקרץ ותגד לאביו : 13 ויהי כשמש לבן
את שמע יעקב בדרגה ויבך לרחל
ויחבקו וינשקו ויבאו ויבאו אל ביתו
ויספר ללבן את כל הדברים האלה :
14 ויאמר לו לבן אתה צעמי ובשרי אמה
וישב עמו חמש ימים : 15 ויאמר לבן
ליעקב הקראתי אמה ועבדתי חנם
הגיעה לי מחמש שנים : 16 וילכו שתי
בנות שם גדלה לאח ושם הקטנה
רחל : 17 ויעני לאח רבות ורחל הייתה
יפה ואמר ויפת מראה : 18 ויאמר יעקב
את רחל ויאמר אעבדה שבע שנים ברחל
בית הקטנה : 19 ויאמר לבן טוב תתני
אתה לך מתתני אמה לאיש אתה שבה
עמדי : 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים
ויהי בעיניו ימים אלהים ברחל אמה :

GENESIS, κη, κθ.

22 Καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι οἶκος Θεοῦ· καὶ πάντων ὧν ἐάν μοι δῶς, δεκάτην ἀποδεδωκώσω αὐτὰ σοι.

ΚΕΦ. κθ.

1 Καὶ ἐξάρas Ἰακώβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουῆλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ῥεβέκκας μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ. 2 Καὶ ὁρᾷ, καὶ ἰδοὺ φρίαρ ἐν τῷ πεδίῳ. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπαυόμενα ἐπ' αὐτοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ φρίατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια· λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρίατος. 3 Καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια, καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρίατος, καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα, καὶ ἀπεκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρίατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 4 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ Ἀδελφοί, πόθεν ἴστέ μοι; οἱ δὲ εἶπαν Ἐκ Χαρράν ἔσμεν. 5 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Γινώσκετε Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχώρ; οἱ δὲ εἶπαν Γινώσκουμεν. 6 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ὑγιαίνει; οἱ δὲ εἶπαν Ὑγιαίνει. Καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων. 7 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ Ἐστὶν ἡμέρα πολλή, οὕτω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπέλθοντες βόσκειτε. 8 Οἱ δὲ εἶπαν Οὐ δυνήσμεθα ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, καὶ ἀποκυλίσουσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρίατος, καὶ ποτιωμεν τὰ πρόβατα. 9 Ἐστὶ αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, καὶ ἰδοὺ Ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ Λάβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· αὐτὴ γὰρ ἔβασκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς. 10 Ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα Λάβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰακώβ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρίατος, καὶ ἐπότιζε τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 11 Καὶ ἐφίλησεν Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ, καὶ βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἔκραυε. 12 Καὶ ἀπήγγειλε τῇ Ῥαχὴλ ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἴστί, καὶ ὅτι υἱὸς Ῥεβέκκας ἴστί· καὶ δραμύσας ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 13 Ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσε Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησε, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ διηγῆσατο τῷ Λάβαν πάντα τοὺς λόγους τούτους. 14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν Ἐκ τῶν ὁσῶν μου καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς μου εἰ σύ· καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν. 15 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ Ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἰ, οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν· ἀπάγγελόν μοι τίς ὁ μισθός σου ἴστί. 16 Τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες· ὄνομα τῇ μείζονι Λία, καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ Ῥαχὴλ. 17 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λίας ἀσθενεῖς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν καλὴ τῷ εἶδει καὶ ὡραία τῇ ὄψει σφόδρα. 18 Ἠγάπησε δὲ Ἰακώβ τὴν Ῥαχὴλ, καὶ εἶπε Δουλεύσω σοι ἐπτά ἔτη περὶ τῆς Ῥαχὴλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας. 19 Εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν Βέλτιον δοῦναι με αὐτῇ σοι ἢ δοῦναι με αὐτῇ ἀνδρὶ ἑτέρῳ· οἶκησον μετ' ἐμοῦ. 20 Καὶ ἐδούλευσεν Ἰακώβ περὶ Ῥαχὴλ ἐπτά ἔτη· καὶ ἦσαν ἑναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι δίδυμοι παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτῇ.

GENESIS, XXVIII. XXIX.

22 Et lapis iste, quem erexi in titulum, vocabitur Domus Dei: cunctorumque quæ dederis mihi, decimas offeram tibi.

CAPUT XXIX.

1 PROPECTUS ergo Jacob venit in terram orientalem. 2 Et vidit puteum in agro, tres quoque greges ovium accubantes juxta eum: nam ex illo adequabantur pecora, et os ejus grandi lapide claudabatur. 3 Morisque erat ut cunctis ovibus congregatis devolverent lapidem, et refectis gregibus rursum super os putei ponerent. 4 Dixitque ad pastores: Fratres, unde estis? Qui responderunt: De Haran. 5 Quos interrogans, Numquid, ait, nostis Laban filium Nachor? Dixerunt: Novimus. 6 Sanusne est? inquit. Valet, inquit: et ecce Rachel filia ejus venit cum grego suo. 7 Dixitque Jacob: Adhuc multum diei superest, nec est tempus ut reducantur ad caulas greges: date ante potum ovibus, et sic eas ad pastum reducite. 8 Qui responderunt: Non possumus, donec omnia pecora congregentur, et amoveamus lapidem de ore putei, ut adequemus greges. 9 Adhuc loquebantur, et ecce Rachel veniebat cum ovibus patris sui: nam gregem ipsa pascebat. 10 Quam cum vidisset Jacob, et sciret consobrinam suam, ovesque Laban avunculi sui, amovit lapidem quo puteus claudabatur. 11 Et adequato grege, osculatus est eam: et elevata voce flevit. 12 Et indicavit ei quod frater esset patris sui, et filius Rebecæ: at illa festinans nuntiavit patri suo. 13 Qui cum audisset venisse Jacob filium sororis suæ, cucurrit obviam ei: complexusque eum, et in oscula ruens, duxit in domum suam. Auditis autem causis itineris, 14 Respondit: Os meum es, et caro mea. Et postquam impleti sunt dies mensis unius, 15 Dixit ei: Num quia frater meus es, gratis servies mihi? die quid mercedis accipias. 16 Habebat vero duas filias, nomen majoris Lia: minor vero appellabatur Rachel. 17 Sed Lia lippis erat oculis: Rachel decora facie, et venusto aspectu. 18 Quam diligens Jacob, ait, Serviam tibi pro Rachel filia tua minore, septem annis. 19 Respondit Laban: Melius est ut tibi eam dem quam alteri viro, mane apud me. 20 Servivit ergo Jacob pro Rachel septem annis: et videbantur illi pauci dies præ amoris magnitudinæ.

בראשית כט ל

21 ויאמר יעקב אל לבן הבן את אשתו
כי קלאי וקא ואבואה אליה: 22 וישאף
לבן את יעקב אלמנן הפקוד ויעש כשפחה:
23 ויהי בערב ויחל את לבנה ביה ויבא
אחיה אליו ויבא אליה: 24 ויפתו לבן לה
את זלפה שפחהו ללמח ביה שפחה:
25 ויהי בפקר ויחזקוהו למח ויאמר אל-
לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל
עבדתי עמך ולקח רפיקני: 26 ויאמר
לבן לא יעשה בן עמקומי לתת הצעירה
לפני חבדקה: 27 מלא שבב זאה ונתנה
לך בסאת-זאת בעבדה אשר פסבד עפוי
עוד שבע-שנים אחרות: 28 ויעש יעקב
בן ויסלא שבב זאה ויפתלו את רחל
בהו לו לאשה: 29 ויפתו לבן לרחל ביה
את-בלקח שפחהו לה לשפחה: 30 ויבא
גם אל-רחל ויאחב בסאת-רחל מלאה
ויעבד עמו עוד שבע-שנים אחרות:
31 ויבא יהודה קישטתה למה ויפסח את-
רחקה ורחל עקרה: 32 ופתח לה ויפליד
בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה קירבה
יהודה בעלי כי עקר אחיבני אישי:
33 ופתח עוד ויפליד בן והאמר קישמע
יהודה קישטתה אצלי ויפתלו בסאת-ה
ותקרא שמו שמעון: 34 ופתח עוד ויפליד
בן והאמר עמר הפעם ילנה אישי אלי
קירבתי לו שלשה בנים על-בן הרא
שמו לוי: 35 ופתח עוד ויפליד בן והאמר
הפעם אנה את-יהודה על-בן הרעה שמו
יהודה ופסד מלכות:

פרשה ל:

ותקרא רחל כי לא ילדה ליעקב
ותקנה רחל באתנה והאמר אל-יעקב
הבדלי בנים ואסאון מקרה אצלי:
2 ויחראת יעקב ברחל ויאמר הריחח
אלהים אצלי ואשרקע מנה פרי-בטן:
3 והאמר הנה אסתי בלקח בלא אלה
וחלל על-ברפי ואקנה בסאתי משה:
4 ויפתלו את-בלקח שפחהה לאשה
ויבא אליה יעקב: 5 ופתח בלקח ויפליד
ליעקב בן: 6 והאמר רחל דבגי אלהים
ונב שמע ברחל ויפתלו גו על-בן הרעה
שמו דן: 7 ופתח עוד ויפליד בלקח
שפחה רחל בן שני ליעקב: 8 והאמר רחל

GENESIS, cθ, λ'.

21 Εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν Δός μοι τὴν γυναῖκά μου· πεπλήρωνται γὰρ αἱ ἡμέραι ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτήν. 22 Συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς ἀνδρας τοῦ τόπου καὶ ἐποίησε γάμον. 23 Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα· καὶ λαβὼν Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰσήγαγεν πρὸς Ἰακώβ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν Ἰακώβ. 24 Ἔδωκε δὲ Λάβαν Λείαν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην. 25 Ἐγένετο δὲ πρωὶ, καὶ ἰδοὺ ἦν Λεία· εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν Τί τοῦτο ἐποίησάς μοι; οὐ περὶ Ῥαχὴλ ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἵνα τί παρελογίσω με; 26 Ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν Οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν· 27 Συντέλεσον οὖν τὰ ἔβδομα ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἑρασίας ἧς ἔργα παρ' ἐμοὶ ἐπὶ ἐπτά ἔτη ἔτερα. 28 Ἐποίησε δὲ Ἰακώβ οὕτως, καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἔβδομα ταύτης· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Λάβαν Ῥαχὴλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῇ γυναῖκα. 29 Ἔδωκε δὲ Λάβαν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκην. 30 Καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ῥαχὴλ· ἡγάγησε δὲ Ῥαχὴλ μᾶλλον ἢ Λείαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτῇ ἐπτά ἔτη ἔτερα. 31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι ἐμισέτο Λεία, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· Ῥαχὴλ δὲ ἦν στῆρα. 32 Καὶ συνέλαβε Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακώβ· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥουβὴν λέγουσα Διότι ἐδὲ μου Κύριος τὴν ταπείνωσιν καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἀνὴρ μου. 33 Καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ, καὶ εἶπεν ὅτι ἤκουσε Κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσέδωκέ μοι καὶ τοῦτον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεών. 34 Καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ εἶπεν Ἐν τῇ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λευὶ. 35 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱόν, καὶ εἶπε Νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογῶμαι Κυρίῳ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰούδαν. Καὶ ἔσθη τοῦ τέκτειν.

KEΦ. λ'.

1 ἸΔΟΥΣΑ δὲ Ῥαχὴλ ὅτι οὐ τέτοκε τῷ Ἰακώβ, καὶ ἰζήλωσε Ῥαχὴλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ εἶπε τῷ Ἰακώβ Δός μοι τέκνα· εἰ δὲ μή, τελευτήσω ἐγώ. 2 Θυμωθείς δὲ Ἰακώβ τῇ Ῥαχὴλ εἶπεν αὐτῇ Μὴ ἀντὶ Θεοῦ ἐγώ εἰμι, ὃς ἐστέρησέ σε καρπὸν κοιλίας; 3 Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῷ Ἰακώβ Ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου Βαλλά, εἰσελθε πρὸς αὐτήν· καὶ τέξεται ἵπὶ τῶν γονάτων μου, καὶ τεκνοποιήσονται καγὼ ἐξ αὐτῆς. 4 Καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Βαλλάν τὴν παιδίσκην αὐτῆς αὐτῇ γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν Ἰακώβ. 5 Καὶ συνέλαβε Βαλλά ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν. 6 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ Ἐκρινέ μοι ὁ Θεὸς καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δάν. 7 Καὶ συνέλαβεν ἔτι Βαλλά ἡ παιδίσκη Ῥαχὴλ καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ Ἰακώβ. 8 Καὶ εἶπε Ῥαχὴλ

GENESIS, XXIX. XXX.

21 Dixitque ad Laban: Da mihi uxorem meam: quia jam tempus impletum est, ut ingrediar ad illam. 22 Qui, vocatis multis amicorum turbis ad convivium, fecit nuptias. 23 Et vespere Liam filiam suam introduxit ad eum, 24 Dans ancillam filiae, Zelpham nomine. Ad quam cum ex more Jacob fuisset ingressus, facto mane vidit Liam: 25 Et dixit ad socerum suum: Quid est quod facere voluisti? nonne pro Rachel servivi tibi? quare imposuisti mihi? 26 Respondit Laban: Non est in loco nostro consuetudinis, ut minores ante tradamus ad nuptias. 27 Imple hebdomadam dierum hujus copulæ: et hanc quoque dabo tibi pro opere quo serviturus es mihi septem annis aliis. 28 Acquievit placito: et hebdomada transacta, Rachel duxit uxorem: 29 Cui pater servam Balam tradiderat. 30 Tandemque potitus optatis nuptiis, amorem sequentis priori prætulit, serviens apud eum septem annis aliis. 31 Videns autem Dominus quod despiceret Liam, aperuit vulvam ejus, sorore sterili permanente. 32 Quæ conceptum genuit filium, vocavitque nomen ejus Ruben, dicens: Vidit Dominus humilitatem meam, nunc amabit me vir meus. 33 Rursumque concepit et peperit filium, et ait: Quoniam audivit me Dominus haberi contemptui, dedit etiam istum mihi; vocavitque nomen ejus Simeon. 34 Concepitque tertio, et genuit alium filium: dixitque: Nunc quoque copulabitur mihi maritus meus, eo quod pepererim ei tres filios: et idcirco appellavit nomen ejus, Levi. 35 Quarto concepit, et peperit filium, et ait: Modo confitebor Domino: et ob hoc vocavit eum, Judam: cessavitque parere.

CAPUT XXX.

1 CERNENS autem Rachel quod infecunda esset, invidit sorori suæ, et ait marito suo: Da mihi liberos, alioquin moriar. 2 Cui iratus respondit Jacob: Num pro Deo ego sum, qui privavit te fructu ventris tui? 3 At illa: Habeo, inquit, famulam Balam: ingredere ad illam, ut pariat super genua mea, et habeam ex illa filios. 4 Deditque illi Balam in conjugium: quæ, 5 Ingresso ad se viro, concepit, et peperit filium. 6 Dixitque Rachel: Judicavit mihi Dominus, et exaudivit vocem meam, dans mihi filium; et idcirco appellavit nomen ejus, Dan. 7 Rursumque Bala concipiens peperit alterum, 8 Pro quo ait Rachel:

נפתלי אלהים. ונפתלי עמ-סחתי נס-
 נפתלי ונתקרא שמו נפתלי: 9 ונתקרא
 לאה כי צמדה מלכת ותקח את-זולתה
 שפחה ותתן ותתן אמה לגעלה לאשה:
 10 ותלד זלפה שפחה לאה לגעלה בן:
 11 ותאמר לאה בנך ונתקרא את-שמו
 גד: 12 ותלד זלפה שפחה לאה בן שני
 לגעלה: 13 ותאמר לאה בן-שלישי
 בנות ונתקרא את-שמו אשר: 14 וילדה
 ראובן בימי הקציר-פסים וימצא דגאים
 בשדה ובקא אהם אל-לאה אמו ותאמר
 רחל אל-לאה תנני נא לי בן-דגאי בנך:
 15 ותאמר לה המעט מחתנה את-אשרי
 וילקחת גם את-דגאי בנך ותאמר רחל
 לבן ישב עקו הלילה תחת דגאי
 בנך: 16 ויבא געלה מן-השדה בערב
 ותמצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא
 בי שכל שכרתיך בן-דגאי בנך וישב
 עמה בלילה הוא: 17 וישמע אלהים
 אל-לאה ופתח ותלד לגעלה בן חמישי:
 18 ותאמר לאה בןו אלהים שכרי אשר
 נתתי שפחתי לאשרי ונתקרא שמו יששכר:
 19 ופתח עוד לאה ותלד בן-שלישי לגעלה:
 20 ותאמר לאה זבדני אלהים וארץ זבד
 טוב הפעם ויבדני אשרי בן-גלדתי לו
 ששון בנים ונתקרא את-שמו זבולן:
 21 ואחר גלדה ברת ונתקרא את-שמה
 דינה: 22 ויזכר אלהים את-רחל וישמע
 אליה אלהים ויפתח את-רחמה: 23 ופתח
 ותלד בן ותאמר אמה אלהים את-
 חרפתי: 24 ונתקרא את-שמו יוסף לאמר
 יוסף יהנה לי בן אחר: 25 ויהי כאשר
 גלדה רחל את-יוסף ויאמר געלה אל-
 לבן שליחני ותלדה אל-מקומי וילדתי:
 26 תלה את-לשני ואת-גלדתי אשר עבדתי
 אהך בזה ואלדה בי אמה נדעם את-
 עבדתי אשר עבדתי: 27 ויאמר אלי
 לבן אמנא מצאתי חן בעיניך נחמה
 ויבדני יהנה בגלדה: 28 ויאמר נחמה
 שבת עלי ואמנה: 29 ויאמר אלי אמה
 נדעם את אשר עבדתי ואת אשר-היה
 מחנה אמי: 30 כי מעט אשר-היה לה
 לפני ויפדץ לזב ויבדה יהנה אמה לרגלי
 ועמרה ממי אעשה נס-אלי לבימי:
 31 ויאמר קח את-רגלי ויאמר געלה

Συναντελάβετό μου ὁ Θεός, καὶ συνανιστράφην τῇ
 ἀδελφῇ μου, καὶ ἠδυνάσθη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ Νεφθαλί. 9 Εἶδε δὲ Λεία ὅτι ἔσθη τοῦ
 τίκτην, καὶ ἔλαβε Ζελφάν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ
 ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ γυναῖκα. 10 Καὶ εἰσῆλθε
 πρὸς αὐτὴν· καὶ συνέλαβε Ζελφά ἡ παιδίσκη Λείας
 καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν. 11 Καὶ εἶπε Λεία Ἐν
 τύχῃ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γάδ. 12 Καὶ
 συνέλαβεν ἔτι Ζελφά ἡ παιδίσκη Λείας καὶ ἔτεκε τῷ
 Ἰακώβ υἱὸν δεύτερον. 13 Καὶ εἶπε Λεία Μακαρία
 ἐγώ, ὅτι μακαριοῦσά με αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκάλεσε τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ Ἀσήρ. 14 Ἐπορεύθη δὲ Ῥουβὴν ἐν
 ἡμέρᾳ θερισμοῦ πυρῶν καὶ εὔρε μῆλα μανδραγορῶν
 ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἤνεγκεν αὐτά πρὸς Λείαν τὴν μη-
 τέρα αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ῥαχὴλ τῇ Λείᾳ τῇ ἀδελφῇ
 αὐτῆς Δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου.
 15 Εἶπε δὲ Λεία Οὐκ ἰκανόν σοι ὅτι ἔλαβες τὸν
 ἄνδρα μου; μὴ καὶ τοῦς μανδραγοράς τοῦ υἱοῦ μου
 λήψῃ; Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ Οὐκ οὕτως· κοιμηθῆτω
 μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν
 τοῦ υἱοῦ σου. 16 Εἰσῆλθε δὲ Ἰακώβ ἐξ ἀγροῦ
 ἐσπείρας, καὶ ἔσῃθη Λεία εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ
 εἶπε Πρὸς ἐμὲ εἰσελεύσῃ σήμερον· μεμίσθωμαι γάρ
 σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου· καὶ ἔκοι-
 μήθη μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην. 17 Καὶ ἐπή-
 κουσεν ὁ Θεὸς Λείας, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ
 Ἰακώβ υἱὸν πέμπτον. 18 Καὶ εἶπε Λεία Δέδωκέ
 μοι ὁ Θεὸς τὸν μισθόν μου ἄνδρ' οὗ ἔδωκα τὴν παι-
 δίσκην μου τῷ ἀνδρὶ μου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ Ἰσάακ, ὅ ἐστι μισθός. 19 Καὶ συνέλαβεν
 ἔτι Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ Ἰακώβ. 20 Καὶ
 εἶπε Λεία Δεδώρηται ὁ Θεός μοι δῶρον καλὸν ἐν τῷ
 νῦν καιρῷ· αἰρετιέ με ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γάρ
 αὐτῷ υἱὸς ἔξ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαβου-
 λών. 21 Καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκε θυγατέρα, καὶ ἐκά-
 λεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Δείνα. 22 Ἐμνήσθη δὲ ὁ
 Θεὸς τῆς Ῥαχὴλ· καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ Θεός,
 καὶ ἀνέψεν αὐτῆς τὴν μήτραν. 23 Καὶ συλ-
 λαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν. Εἶπε δὲ Ῥαχὴλ
 Ἀφείλεν ὁ Θεός μου τὸ δυνεῖδος. 24 Καὶ ἐκάλεσε
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωσήφ λέγουσα Προσθήτω ὁ Θεός
 μοι υἱὸν ἕτερον. 25 Ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε Ῥαχὴλ
 τὸν Ἰωσήφ, εἶπεν Ἰακώβ τῷ Λάβαν Ἀποστείλον με
 ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου.
 26 Ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ παῖδιά μου,
 περὶ ὧν δεδούλευκά σοι, ἵνα ἀπέλθω· σὺ γὰρ γινώ-
 σκεις τὴν δουλείαν ἣν δεδούλευκά σοι. 27 Εἶπε δὲ
 αὐτῷ Λάβαν Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου, οἰωνισά-
 μην ἂν· εὐλόγησε γὰρ με ὁ Θεός ἐπὶ τῇ σῇ εἰσόδῳ.
 28 Διάστειλον τὸν μισθόν σου πρὸς μέ, καὶ δώσω.
 29 Εἶπε δὲ Ἰακώβ Σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι,
 καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ' ἐμοῦ. 30 Μικρά γὰρ ἦν
 ὅσα σοι ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἠξίωθη εἰς πλῆθος· καὶ
 εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ Θεός ἐπὶ τῷ ποδί μου. Νῦν
 οὖν ποτε ποιήσω κάγω ἱμαντῶ οἶκον; 31 Καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Λάβαν Τί σοι δώσω; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰακώβ

Comparavit me Deus cum sorore mea, et in-
 valui: vocavitque eum, Nephthali. 9 Sentiens
 Lia quod parero desiisset, Zelfham ancillam
 suam marito tradidit. 10 Qua post conceptum
 edente filium, 11 Dixit: Feliciter; et ideo
 vocavit nomen ejus, Gad. 12 peperit quoque
 Zelfha alterum. 13 Dixitque Lia: Hoc pro
 beatitudine mea: Beatam quippe me dicent
 mulieres; propterea appellavit eum, Aser.
 14 Egressus autem Ruben tempore messis
 triticeae in agrum, reperit mandragoras: quas
 matri Liae detulit. Dixitque Rachel: Da
 mihi partem de mandragoris filii tui. 15 Illa
 respondit: Parumne tibi videtur, quod prae-
 pueris maritum mihi, nisi etiam mandragoras
 filii mei tuleris? Ait Rachel: Dormiat tecum
 hac nocte pro mandragoris filii tui. 16 Rede-
 untique ad vespem Jacob de agro, egressa
 est in occursum ejus Lia, et, Ad me, inquit,
 intrabis: quia mercede conduxī te pro man-
 dragoris filii mei. Dormivitque cum ea nocte
 illa. 17 Et exaudivit Deus preces ejus: con-
 cepitque et peperit filium quintum, 18 Et
 ait: Dedit Deus mercedem mihi, quia dedi
 ancillam meam viro meo: appellavitque no-
 men ejus, Issachar. 19 Rursum Lia concipi-
 ens, peperit sextum filium, 20 Et ait:
 Dotavit me Deus dote bona: etiam hac vice
 mecum erit maritus meus, eo quod genuerim
 ei sex filios: et ideo appellavit nomen ejus,
 Zabulon. 21 Post quem peperit filiam, nomine
 Dinam. 22 Recordatus quoque Dominus Ra-
 chelis, exaudivit eam, et aperuit vulvam ejus.
 23 Quae concepit et peperit filium, dicens:
 Abstulit Deus opprobrium meum. 24 Et voca-
 vit nomen ejus, Joseph, dicens: Addat mihi
 Dominus filium alterum. 25 Nato autem
 Joseph, dixit Jacob socero suo: Dimitte me ut
 revertar in patriam, et ad terram meam.
 26 Da mihi uxores, et liberos meos, pro qui-
 bus servivi tibi, ut abeam: tu nosti servitutem
 qua servivi tibi. 27 Ait illi Laban: Inveniam
 gratiam in conspectu tuo; experimento di-
 dici, quia benedixit mihi Deus propter te:
 28 Constitue mercedem tuam quam dem tibi.
 29 At ille respondit: Tu nosti quomodo servi-
 erim tibi, et quanta in manibus meis fuerit
 possessio tua. 30 Modicum habuisti ante-
 quam venirem ad te, et nunc dives effectus
 es, benedixitque tibi Dominus ad introi-
 tum meum. Justum est igitur ut aliquan-
 do provideam etiam domui meae. 31 Dixit-
 que Laban: Quid tibi dabo? At ille ait:

וַיִּשְׁמַע אֱתֵדְבָרֵי בְגֵרְלֵכּוֹן לֵאמֹר לְקַח
 יַעֲקֹב אֶת קֵל־אֲשֶׁר לְאִמֵּי וַיִּחַשְׁשֶׁר לְאִמֵּי
 עֲשֹׂה אֶת קֵל־חֶפְזֵי הַחַיִּת : * וַיֵּרָא יַעֲקֹב
 אֶת־חֶפְזֵי לְבָן וְחֶפֶז אֵינֶפֶי עֲשֹׂו פְתִיחֹל
 שְׁלֹשִׁים : * וַיֹּאמֶר וַחֲזֹה אֶל־יַעֲקֹב עֲשֹׂב
 אֶל־אֲרָץ אֲבוֹתָיו וְלִקְחֵלְדָּא וְחִתָּה עֲשֹׂה :
 * וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְדָחַל וּלְלֵאָה
 הַשְׂדֵּחַ אֶל־צִמְוִי : * וַיֹּאמֶר לְחֹן רֵאָה
 אֲכֹל אֶת־חֶפְזֵי אֲבִיךָ קֵרֵא־נֶפֶי אֲלֵי פְתִיחֹל
 שְׁלֹשִׁים וְחֵלְצֵנִי מִיָּד עֲשֹׂרִי : * וַתִּסְתַּבֵּחַ
 יְצֻתָּהּ בִּי בְּדִלְפִיחֵי עֲבָדֶי אֶת־אֲבִיכָּן :

1 ἮΚΟΥΣΕ δι' Ἰακώβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν
Λάβαν λεγόντων· Ἐἴληφεν Ἰακώβ πάντα τὰ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πε-
ποίηκε πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην. 2 Καὶ εἶδεν
Ἰακώβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν
πρὸς αὐτὸν ὥσει χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν. 3 Ἐπε-
τὸ Κύριος πρὸς Ἰακώβ Ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν
τοῦ πατρὸς σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσμαι
μετὰ σοῦ. 4 Ἀποστείλας δι' Ἰακώβ ἐκάλεσε Λεῖαν
καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδῖον οὗ ἦν τὰ ποίμνια,
5 Καὶ εἶπεν αὐταῖς Ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμοῦ ὥς ἐχθὲς
καὶ τρίτην ἡμέραν· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου
ἦν μετ' ἐμοῦ. 6 Καὶ αὐταὶ καὶ οὐζατε ὅτι ἐν
πάσῃ τῇ ἰσχύϊ μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν.

Nihil volo : sed si feceris quod postulo, iterum
pascam, et custodiam pecora tua. 32 Gyra
omnes greges tuos, et separa cunctas oves
varias, et sparsio vellere : et quodcumque fur-
vum, et maculosum, variumque fuerit, tam in
ovibus quam in capris, erit merces mea. 33
Respondebitque mihi cras justitia mea,
quando placiti tempus advenierit coram te : et
omnia quæ non fuerint varia, et maculosa, et
furva, tam in ovibus quam in capris, furti me
argument. 34 Dixitque Laban : Gratum habeo
quod petis. 35 Et separavit in die illa capras,
et oves, et hircos, et arietes, varios atque
maculosos : cunctum autem gregem unicolor-
em, id est albi et nigri velleris, tradidit in
manu filiorum suorum. 36 Et posuit spatium
itineris trium dierum inter se et generum, qui
pascere reliquos greges ejus. 37 Tollens ergo
Jacob virgas populeas virides, et amygdalinas,
et ex platanis, ex parte decorticavit eas :
detractisque corticibus, in his quæ spoliata
fuerant, candor apparuit : illa vero quæ inte-
gra fuerant, viridia permanserunt : atque in
hunc modum color effectus est varius. 38 Po-
suitque eas in canalibus, ubi effundebatur
aqua : ut cum venissent greges ad bibendum,
ante oculos haberent virgas, et in aspectu
earum conciperent. 39 Factumque est ut in
ipso calore coitus, oves intuerentur virgas, et
parerent maculosa, et varia, et diverso colore
respersa. 40 Divisitque gregem Jacob, et
posuit virgas in canalibus ante oculos arietum :
erant autem alba et nigra quæque, Laban :
cetera vero, Jacob, separatis inter se gregibus.
41 Igitur quando primo tempore ascendeban-
tur oves, ponebat Jacob virgas in canalibus
aquarum ante oculos arietum et ovium, ut in
earum contemplatione conciperent : 42 Quan-
do vero serotina admissura erat, et conceptus
extremus, non ponebat eas. Factaque sunt ea
quæ erant serotina, Laban : et quæ primi tem-
poris, Jacob. 43 Ditatusque est homo ultra
modum, et habuit greges multos, ancillas et
servos, camelos et asinos.

1 POSTQUAM autem audivit verba filiorum Laban dicentium: Tulit Jacob omnia quæ fuerunt patris nostri, et de illius facultate ditatus, factus est inclytus; 2 Animadvertit quoque faciem Laban, quod non esset erga se sicut heri et nudiuertius; 3 Maxime dicente sibi Domino: Revertere in terram patrum tuorum, et ad generationem tuam, eroque tecum. 4 Misit, et vocavit Rachel et Liam in agrum, ubi pascibat greges. 5 Dixitque eis: Video faciem patris vestri, quod non sit erga me sicut heri et nudiuertius: Deus autem patris mei fuit mecum. 6 Et ipsæ notis quod totis viribus meis servierim patri vestro.

בראשית לא

וַיִּבְרָךְ הַחֵל בְּי וַחֲסִלָּה אֶת־מִשְׁפַּחְתִּי
עֲשֶׂת מְנִים וְלֹא־רָבִינָה אֱלֹהִים לְחַרֵּעַ
עֲמִידִי : 8 אִם־כִּדָּה יֹאמֶר נְהָיִים יִהְיֶה
שְׂכָרְךָ וְיִלְדֶיךָ כִּלְיָהֲצִאן נְהָיִים וְאִם־כִּדָּה
יֹאמֶר עֲנָהִים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ וְיִלְדֶיךָ כִּלְיָ
הֲצִאן עֲנָהִים : 9 וַיִּגְדַּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֶה
אֲבִיכֶם וַיַּתְּרֶלִי : 10 וַיְהִי בַעַל יַחַם הַצִּאן
וַאֲשָׁמָ עֵינִי וַאֲמָר בְּחִלּוֹם וְהִנֵּה הַעֲשִׂתִּים
הַעֲלִים עַל־הַצִּאן עֲנָהִים נְהָיִים וַיִּבְרָדִים :
11 וַיֹּאמֶר אֱלִי מִלְּחָה הַחֲלֹתִים בְּחִלּוֹם
נִעְלָב וַאֲמָר הִנֵּה : 12 וַיֹּאמֶר שְׂאֵלָה עֵינִי
וְהִנֵּה בְּלִי־הַעֲשִׂתִּים הַעֲלִים עַל־הַצִּאן
עֲנָהִים נְהָיִים וַיִּבְרָדִים כִּי רָאִיתִי אֶת קֶלֶב
אֲשֶׁר לָבָן עָשָׂה לָּהּ : 13 אֲנִכִּי הָאֵל בֵּית־אֵל
אֲשֶׁר כִּשְׁתָּחָה עָלָם מִצְרָה אֲשֶׁר נִדְרָה לֵּי
שָׁם נִדְרָה עֲשָׂה וְהִנֵּה אֵל מִדִּי־הַצִּאן הָאֵל
וְשִׁיב אֶל־הַצִּאן מִלְּחָה : 14 וַתַּעַן רָחֵל
וְלֵאמֹר וַתִּמְאָרְקָה לִי הַצֹּד לֵבִי חֶלֶק
וְנִחֲלָה בְּבֵית אֲבִינִי : 15 הֲלוֹא נִכְרִיתָ
הַחֲשָׁבִית לִי כִּי מִכְרִיתִי וַיִּמְכַּל בְּסִמְכָבֹל
אֶת־בְּסִמְכָבִי : 16 כִּי כִלְיָ־עֲשֶׂה אֲשֶׁר הִצִּיל
אֱלֹהִים מֵאֲבִינִי לָבָן וְהִנֵּה אֲנִי וְעֲשָׂה
כִּי אֲשֶׁר אֲמָר אֱלֹהִים אֱלִי עָשָׂה :
17 וְהִנֵּה נִעְלָב וַאֲשָׁמָ אֶת־בְּגָדִי וְאֶת־נִשְׁיוֹ
עַל־הַגְּמָלִים : 18 וַיִּתֵּן אֶת־כִּלְיָ־מִקְנֶהוּ
וְאֶת־כִּלְיָ־דָבָר אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֶהוּ הִנֵּה
אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָנָיו אֲנִי לָבָן אֶל־יִצְחָק
אֲבִי אֶרְצָה בָּנָיו : 19 וְלָבָן הִלֵּךְ לָבָן
אֶת־צִמְּוֹ וַתִּנָּבֵל רָחֵל אֶת־הַתִּתְּרִים אֲשֶׁר
לְאֲבִיכִי : 20 וַיִּנָּבֵל נִעְלָב אֶת־לָבָן לָבָן
הַאֲרָמִי עַל־בְּלִי הַנִּדְרָה לִי כִּי בָחָה הָאֵל :
21 וַיִּבְרָךְ הָאֵל וְכִלְיָ־אֲשֶׁר־לִי וְהִנֵּה נִעְשָׂר
אֶת־הַתִּתְּרִים וַיִּשָּׁם אֶת־בְּגָדִי חֵר הַגִּלְעָד :
22 וַיִּבֶן לָבָן בָּנוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרָךְ
נִעְלָב : 23 וַיִּקַּח אֶת־אֲחִיו עֲצוֹ וַיִּדְרָה
אֲחִיו דִּרְה שְׂבָעַת יָמִים וַיִּדְרָה אִהּ
בְּחֵר הַגִּלְעָד : 24 וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן
הַאֲרָמִי בְּחֵלֶם הַלֵּילָה וַיֹּאמֶר לִי הֲשִׁמָּר
לֵךְ פֶּדֶתְדָּבָר עִם־נִעְלָב מִשּׁוֹב עֲדִירָע :
25 וַיִּשְׁנֶן לָבָן אֶת־נִעְלָב וַיִּעְלָב פָּקַע אֶת־
אֲחִיו דָּבָר וְלָבָן פָּקַע אֶת־אֲחִיו בְּחֵר
הַגִּלְעָד : 26 וַיֹּאמֶר לָבָן לְנִעְלָב מַה עָשִׂיתָ
וַתִּנָּבֵל אֶת־לְבָבִי וַתִּנָּבֵל אֶת־בְּנִיתִי כְּשִׁבְנוֹת
הָרֵב : 27 לָקַח נְהָיִים לְבָרִים וַתִּנָּבֵל אִהּ
וְלֹא־הִתְרַם לִי וַאֲשֶׁלְּחָה בְּשִׁמְחָה וַיִּבְשְׁרִים

GENESIS, XL.

7 Ὁ δὲ πατήρ ἡμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἥλλαξε
τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμῶν, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐ-
τῷ ὁ Θεὸς κακοποιῆσαι με. 8 Ἐὰν οὕτως εἶπῃ Τὰ
ποικίλα ἔσται σου μισθός, καὶ τίξεται πάντα τὰ
πρόβατα ποικίλα· ἐὰν δὲ εἶπῃ Τὰ λευκά ἔσται σου
μισθός, καὶ τίξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά·
9 Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς
ἡμῶν καὶ ἔδωκε μοι αὐτά. 10 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνε-
κίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, καὶ εἶδον
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῇ ὕπνῳ, καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ
οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας
διάλυνκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδῆς ῥαντοί.
11 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καθ' ὕπνον
'Ἰακώβ. Ἐγὼ δὲ εἶπα τί ἐστίν; 12 Καὶ εἶπεν
'Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τοὺς τρά-
γους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα
καὶ τὰς αἶγας διαλύκους καὶ ποικίλους καὶ σπο-
δοειδῆς ῥαντούς· ἰώρακα γὰρ ὅσα σοι λάβαν ποιεῖ.
13 Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τύπῳ Θεοῦ, οὐ
ἡλεϊνάς μοι ἐκεῖ στήλην καὶ ἡῤῥω μοι ἐκεῖ εὐχὴν·
νῦν οὖν ἀνάστηθι καὶ ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης καὶ
ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἔσομαι
μετὰ σοῦ. 14 Καὶ ἀποκριθεῖσαι Ῥαχὴλ καὶ Λεία
εἶπαν αὐτῷ Μη ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερίς ἢ κληρονομία
ἐν τῇ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν; 15 Οὐχ ὥς αἱ ἀλλό-
τριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς, καὶ
καταβρώσει κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν. 16 Πάν-
τα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δούξαν ἦν ἀφείλετο ὁ Θεὸς
τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν·
νῦν οὖν ὅσα σοι εἶρηκεν ὁ Θεὸς ποιεῖ. 17 Ἀναστὰς
δὲ Ἰακώβ ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παῖδια
αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους· 18 Καὶ ἀπήγαγε πάντα
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐ-
τοῦ, ἣν περιποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ
πάντα τὰ αὐτοῦ, ἀπελθεῖν πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα
αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν. 19 Λάβαν δὲ ψῆξετο κεῖραι
τὰ πρόβατα αὐτοῦ· ἐκέψα δὲ Ῥαχὴλ τὰ εἰδῶλα
τοῦ πατρὸς αὐτῆς. 20 Ἐκρυψε δὲ Ἰακώβ Λάβαν
τὸν Σύρον, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι ἀποδιδρά-
σκει· 21 Καὶ ἀπείδρα αὐτὸς καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα,
καὶ διέβη τὸν ποταμόν, καὶ ὤρμησεν εἰς τὸ ὄρος
Γαλαὰδ. 22 Ἀνηγγέλῃ δὲ Λάβαν τῷ Σύρῳ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτι ἀπείδρα Ἰακώβ· 23 Καὶ παρα-
λαβὼν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἰδίωξεν
ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ, καὶ κατέλαβεν
αὐτὸν ἐν τῇ ὁρῇ Γαλαὰδ. 24 Ἦλθε δὲ ὁ Θεὸς
πρὸς Λάβαν τὸν Σύρον καθ' ὕπνον τὴν νύκτα καὶ
εἶπεν αὐτῷ Φύλαξαι σεαυτὸν μή ποτε λαλήσης μετὰ
'Ἰακώβ πονηρά. 25 Καὶ κατέλαβε Λάβαν τὸν
'Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐπῆξε τὴν σπηνὴν αὐτοῦ ἐν τῇ
ὁρῇ· Λάβαν δὲ ἔστησε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν τῇ
ὁρῇ Γαλαὰδ. 26 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ τί
ἐποίησας; ἵνα τί κρυφῇ ἀπείδρας, καὶ ἐλοποφόρη-
σάς με, καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου ὥς αἰχμα-
λώτους μαχαίρᾳ; 27 Καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι, ἐξαπέ-
στεῖλα ἂν σε μετ' εὐφροσύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν

GENESIS, XXXI.

7 Sed et pater vester circumvenit me, et
mutavit mercedem meam decem vicibus: et
tamen non dimisit eum Deus ut noceret
mihi. 8 Si quando dixit: Variæ erunt mer-
cedes tuæ: pariebant omnes oves varios
factus; quando vero e contrario ait: Alba
quæque accipies pro mercede: omnes greges
alba pepererunt. 9 Tulitque Deus substan-
tiam patris vestri, et dedit mihi. 10 Post-
quam enim conceptus ovium tempus advene-
rat, levavi oculos meos, et vidi in somnis
ascendentes mares super feminas, varios et
maculosos, et diversorum colorum. 11 Dixit-
que angelus Dei ad me in somnis: Jacob. Et
ego respondi: Adsum. 12 Qui ait: Leva
oculos tuos, et vide universos masculos ascen-
dentes super feminas, varios, maculosos, atque
respersos. Vidi enim omnia quæ fecit tibi
Laban. 13 Ego sum Deus Bethel, ubi unxisti
lapidem, et votum novisti mihi. Nunc ergo
surge, et egredere de terra hac, revertens in
terram nativitatis tuæ. 14 Responderuntque
Rachel et Lia: Numquid habemus residui
quidquam in facultatibus et hæreditate domus
patris nostri? 15 Nonne quasi alienas repu-
tavit nos, et vendidit, comeditque pretium
nostrum? 16 Sed Deus tulit opes patris
nostri, et eas tradidit nobis, ac filiis nostris:
unde omnia quæ præcepit tibi Deus, fac.
17 Surrexit itaque Jacob, et impositis liberis
ac conjugibus suis super camelos, abiit. 18 Tu-
litque omnem substantiam suam, et greges, et
quidquid in Mesopotamia acquisierat, pergens
ad Isaac patrem suum in terram Chanaan.
19 Eo tempore ierat Laban ad tendendas oves,
et Rachel furata est idola patris sui. 20 No-
luitque Jacob confiteri socero suo quod fuge-
ret. 21 Cumque abiisset tam ipse quam om-
nia quæ juris sui erant, et amne transmisso
pergeret contra montem Galaad, 22 Nuntia-
tum est Laban die tertio quod fugeret Jacob.
23 Qui, assumptis fratribus suis, persecutus
est eum diebus septem: et comprehendit eum
in monte Galaad. 24 Viditque in somnis
dicentem sibi Deum: Cave ne quidquam as-
pere loquaris contra Jacob. 25 Jamque Jacob
extenderat in monte tabernaculum: cumque
ille consecutus fuisset eum cum fratribus suis,
in eodem monte Galaad fixit tentorium. 26 Et
dixit ad Jacob: Quare ita egisti, ut clam me abi-
geres filias meas quasi captivas gladio? 27 Cur
ignorante me fugere voluisti, nec indicare mi-
hi, ut prosequerer te cum gaudio, et canticis,

ביתו ובכבודו: 28 ולא נטשתי לנשתי
לכני ולבנותי צחה הסקלת צשו: 29 יש
לאל רדי לצעות עמכם רע ואלו
אביכם אמש ואמר אלי לאמר לת
מדר צמ צעלב משוב צד-רע: 30 וצחה
הלך הלכם קרנקה נכספחה לבית
אביה לקח נכסם את-אלוהי: 31 ונצו
נעלב ונאמר ללכו כי גמלתי כי אלוהי
פרתנול את-בנותיה מעמי: 32 וצח
תמצא את-אלוהי לא תהיה גמד אחיני
הפר-לת מה צפוי וזח-לך ולא תב
נעלב כי רחל ונכסם: 33 ונכס
באח-ל-נעלב ונכסם ללך ובאח-ל-שפי
האמחת ולא קצא ונכסם באח-ל-לך
ונכסם באח-ל-רחל: 34 ורחל לקחה את-
התקרים ותשכמם בקר חמקל ותשכ
צליהם וימשש לכו את-קליהאח-ל-לך
קצא: 35 ותאמר אל-אח-ל-יחל צעיג
אדני כי לא אכל להם מפני צד-רע
נשים לי ויתפש ולא קצא את-התקרים:
36 ורחל לנעלב ונכסם בלכו ונצו נעלב
וניאמר ללכו מה פשעני מה חמאלי כי
דלקת חסרי: 37 פרימשה את-קל-בלי
מה-פשא מכל פל-רביה צנים פח גמד
אחי ותאמר ויחידו גון שגנו: 38 וצח
צשרים שנה אכל צפה רחל צד-רע
לא שפגו ואלו צאנה לא אהלי:
39 מרפה לא-הנאמי אליה אכלי אח-ל-נ
מדי תבשלה נגדתי וים ונגדתי לילה:
40 חיתי ביום אכלי חרב גרחה פל-לח
ותנד שנהי מעיג: 41 וצח צשרים
שנה בבית צד-רע צשרה שנה
בשפי בנותיה ונש שנים בצאנה ותחלה
את-משפחתי צשרה מקים: 42 לל
אלתי אכלי אברם ופחד וצחה
תה לי כי צחה ונכסם של-חתי את-
צלי ואת-נכסם פני ראה ואלוהי ויחיד
אמש: 43 ונצו לכו וניאמר אל-נעלב
הבנות בנותי וחבנים פני ונכסם צאלי וכל
אשר-אתה ראה ליהא ולבנותי מה
אצעה לאלה חיים או לבנותי אשר-לך:
44 וצחה לקח ונכסם בקית אכל ונכסם
ותה לצד צני ונכסם: 45 ונכסם
אכל ונכסם מצחה: 46 וניאמר נעלב
לחיו לחיוב אכלי ויחידו ונכסם נעלב

καὶ τυμπάνων καὶ κιθάρας· 28 Καὶ οὐκ ἤξιώθην
καταφιλήσαι τὰ παῖδια μου καὶ τὰς θυγατέρας μου·
νῦν δὲ ἀφρόνως ἐπραξας· 29 Καὶ νῦν ἰσχύει ἡ
χείρ μου κακοποιῆσαί σε· ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρὸς σου
χθὲς εἶπε πρὸς με λέγων Φύλαξαι σεαυτὸν μὴ ποτε
λαλήσῃς μετὰ Ἰακώβ πονηρά· 30 Νῦν οὖν πεπό-
ρευσαι· ἐπιθυμίᾳ γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ πατρὸς σου· ἵνα τί ἐκλεψας τοὺς θεοὺς
μου; 31 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ εἶπε τῷ Λάβαν ὅτι
ἐφοβήθην· εἶπα γάρ Μη ποτε ἀφίγῃ τὰς θυγατέρας
σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ πάντα τὰ ἐμά· 32 Καὶ εἶπεν
Ἰακώβ Παρ' ὅ ἂν εὗρῃς τοὺς θεοὺς σου, οὐ ζήσεται
ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· ἐπίγνωντι τί ἐστι παρ'
ἐμοὶ τῶν σῶν καὶ λάβε. Καὶ οὐκ ἐπίγνων παρ'
αὐτῷ οὐθέν· οὐκ ᾔδει δὲ Ἰακώβ ὅτι Ῥαχὴλ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἐκλεψεν αὐτούς· 33 Εἰσελθὼν δὲ Λάβαν
ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Λείας, καὶ οὐχ εὗρεν· καὶ
ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου Λείας, καὶ ἠρεύνησε τὸν οἶκον
Ἰακώβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδοσκῶν, καὶ οὐχ
εὗρεν· εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ῥαχὴλ· 34 Ῥα-
χὴλ δὲ ἔλαβε τὰ εἰδῶλα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς
τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς,
35 Καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς Μη βαρέως φέρε, κύριε,
οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ κατ'
ἐθισμόν τῶν γυναικῶν μοὶ ἐστίν· Ἡρεύνησε Λάβαν
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐχ εὗρε τὰ εἰδῶλα· 36 Ὁρ-
γίσθη δὲ Ἰακώβ καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν· ἀποκρι-
θεὶς δὲ Ἰακώβ εἶπε τῷ Λάβαν Τί τὸ ἀδίκημά μου;
καὶ τί τὸ ἀμάρτημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου,
37 Καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου
μου; τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου
σου; ὅτις ὥδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σου καὶ τῶν
ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο
ἡμῶν· 38 Ταῦτά μοι εἰκοσι ἔτη ἐγὼ εἶμι μετὰ σοῦ·
τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἰγὲς σου οὐκ ἠτεκνώθησαν·
κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον· 39 Θη-
ριάων οὐκ ἐνήνοχά σοι· ἐγὼ ἀπετίννυσον παρ'
ἐμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας καὶ κλέμματα νυκτός·
40 Ἐγενόμην τῆς ἡμέρας συγκαυόμενος τῷ καύματι
καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός, καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος
μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου· 41 Ταῦτά μοι εἰκοσι
ἔτη ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου· ἰδοὺ ἐσθὰ σοι δεκατέ-
σσα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου καὶ ἔξ ἔτη ἐν
τοῖς προβάτοις σου, καὶ παρελογίσω τὸν μισθόν μου
δύο ἀμνάσιν· 42 Εἰ μὴ ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου
Ἀβραάμ καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ ἦν μοι, νῦν ἂν κενόν
με ἐξαπέστειλας· τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον
τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ Θεός, καὶ ἤλεξέ σε χθὲς·
43 Ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν εἶπε τῷ Ἰακώβ Αἱ θυγα-
τέρες θυγατέρες μου, καὶ υἱοὶ υἱοὶ μου, καὶ τὰ κτήνη
κτῆνη μου, καὶ πάντα ὅσα σὺ ὄρα ἐμά ἐστὶ καὶ
τῶν θυγατέρων μου· τί ποιήσω ταύταις σήμερον
ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν οἷς ἔτεκον; 44 Νῦν οὖν
δεῦρο διαθῶμαι διαθήκη ἐγὼ τε καὶ σὺ, καὶ ἔσται
εἰς μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· Εἶπε
δὲ αὐτῷ Ἰδοὺ οὐθεὶς μετ' ἡμῶν ἐστίν· ἴδε ὁ Θεός
μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· 45 Λαβὼν δὲ
Ἰακώβ λίθον ἔστησεν αὐτὸν στήλην· 46 Εἶπε
δὲ Ἰακώβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ Συλλέγετε λί-
θους· Καὶ συνέλεξαν λίθους, καὶ ἐποίησαν βουνόν·

et tympanis, et citharis? 28 Non es passus
ut oscularer filios meos et filias: stulte opera-
tus es: et nunc quidem 29 Valet manus mea
reddere tibi malum: sed Deus patris vestri
heri dixit mihi: Cave ne loquaris contra Jacob
quidquam durius. 30 Esto, ad tuos ire cupie-
bas, et desiderio erat tibi domus patris tui:
cur furatus es deos meos? 31 Respondit
Jacob: Quod inscio te profectus sum, timui
ne violenter auferres filias tuas. 32 Quod
autem furti me arguis: apud quemcumque
inveneris deos tuos, necetur coram fratribus
nostris; scrutare, quidquid tuorum apud me
inveneris, et aufer. Hæc dicens, ignorabat
quod Rachel furata esset idola. 33 Ingrossus
itaque Laban tabernaculum Jacob et Liæ, et
utriusque famule, non invenit. Cumque in-
trasset tentorium Rachelis, 34 Illa festinans
abscondit idola subter stramenta cameli, et
sedit desuper: scrutantique omne tentorium,
et nihil invenienti, 35 Ait: Ne irascatur
dominus meus, quod coram te assurgere ne-
queo: quia juxta consuetudinem feminarum
nunc accidit mihi. Sic delusa sollicitudo quæ-
rentis est. 36 Tumensque Jacob, cum jurgio
ait: Quam ob culpam meam, et ob quod pec-
catum meum sic exarsisti post me, 37 Et
scrutatus es omnem supellectilem meam? Quid
invenisti de cuncta substantia domus
tuæ? pone hic coram fratribus meis, et fratri-
bus tuis, et judicent inter me et te. 38 Id-
circo viginti annis fui tecum: oves tuæ et
capræ steriles non fuerunt, arietes gregis tui
non comedi: 39 Nec captum a bestia ostendi
tibi, ego damnum omne reddebam: quidquid
furto peribat, a me exigebas. 40 Die noctu-
que æstu urebar et gelu, fugiebatque somnus
ab oculis meis. 41 Sicque per viginti annos
in domo tua servivi tibi, quatuordecim pro
filiabus, et sex pro gregibus tuis: immutasti
quoque mercedem meam decem vicibus. 42 Ni-
si Deus patris mei Abraham, et timor Isaac,
affuisset mihi, forsitan modo nudum me dimi-
sisses: afflictionem meam et laborem manuum
mearum respexit Deus, et arguit te heri.
43 Respondit ei Laban: Filiae meæ et filii,
et greges tui, et omnia quæ cernis, mea sunt:
quid possum facere filiis et nepotibus meis?
44 Veni ergo, et ineamus fœdus: ut sit
in testimonium inter me et te. 45 Tulit
itaque Jacob lapidem, et erexit illum in titu-
lum: 46 Dixitque fratribus suis: Afferte
lapides, Qui congregantes fecerunt tumulum,

בראשית לא לב

וַיֹּאכְלוּ שָׁם צֶלְתָּהָל: ⁴⁷ וַיִּקְרָאֵהוּ לָבָן
בְּיָמָיו שְׁחֵדוּמָה וַיַּעֲלֵב הָרָא לֹו בְּלֶעֶד:
⁴⁸ וַיֹּאמֶר לָבָן הִנֵּה הַנֶּחָד עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ
הַיּוֹם צֶלְתָּהָל וַיִּקְרָא שְׁחֵדוּמָה בְּלֶעֶד: ⁴⁹ וַחֲמִצָּה
אֶמֶר אֶמֶר יֵצֵא וְהָיָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי
נִסְתָּר אִישׁ מִפְּנֵי הָאֱלֹהִים: ⁵⁰ אִם-תִּפְעֹלָה אֶת-
בְּנֹתַי וְאִם-תִּתְּנָהן לְנָשִׁים צֶלְתָּהָל אִין אִישׁ
עֲמָנִי הָאֵל וְהָיָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ:
⁵¹ וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הִנֵּה הַנֶּחָד הַנֶּחָד
וְהַנֶּחָד הַנֶּחָד אֶמֶר יֵצֵא וְהָיָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ:
⁵² עַד הַגֵּל הַזֶּה וְעַד הַנֶּחָד הַנֶּחָד אֶמֶר
לֹא-אֶעֱבֹר אֲלֵיָּה אֶת-הַגֵּל הַנֶּחָד וְאֶת-הַנֶּחָד
הַנֶּחָד אֲלֵי אֶת-הַגֵּל הַנֶּחָד: ⁵³ אֲלֵיָּה אֶבְרָהָם וְאֲלֵיָּה
בְּחֹל וְשָׁפְטִי בֵּינִי וְאֲלֵיָּה אֶבְרָהָם וְשָׁפְטִי
יַעֲקֹב בְּפָנָיו אֶבְרָהָם: ⁵⁴ וַיִּזְכֹּר יַעֲקֹב
לְבָרֵהוּ בְּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לְאֶחָד-לָהֶם
וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיִּלְוֵי בְּהָר:

פרשה לב:

¹ וַיִּשְׁפָּח לָבָן בְּפָנָיו וַיִּנְשָׁק לְבָנָיו
וּלְבָנֹתָיו וַיִּבְרַח אֶתְהֵם וַיִּלָּךְ וַיִּשָּׁב לָבָן
לְמָקוֹמוֹ: ² וַיַּעֲלֵב הָרָא לֹו בְּלֶעֶד וַיִּפְעֹלָה
מִלְּאֲנֵי אֶחָיו: ³ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאֶזְרוֹ
רָאָם מִפְּנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא שְׁחֵדוּמָה
הַנֶּחָד מִפְּנֵי:

פ פ פ פ

⁴ וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל-עֵשָׂא
אָחִיו אֶתְרָא שְׂעִיר שָׂדֶה אֶתְרָא: ⁵ וַיֹּאמֶר
אֶתְרָא לְאֶמֶר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֶדְנִי לְעֵשָׂא
כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב צֹבֵל-לָבָן בְּנֵי
וְאֶתְרָא דִּרְעָה: ⁶ וַיִּתְּלֵי עֹר וְחִמּוֹר
צֹאן וְעֵבֶד וְשִׁפְחָה וַאֲשֶׁלְחָה לְהַגִּיד
לְאֶדְנִי לְמַצְאֵהוּ בְּעֵינָיו: ⁷ וַיִּשָּׁב
הַמַּלְאָכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-אֶחָיו
אֶל-עֵשָׂא וְנָם חֲלָה לְהַקְרִיבָהּ וְאֶתְרָא-מִתְּנָה
אִישׁ עָמֹ: ⁸ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב מֵאֵד וַיִּגֵּד לֹו
וַיַּחֲזֵק אֶת-הַעֲמִים אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-הַצֹּאן וְאֶת-
הַבְּקָר וְהַמִּמְלִים לְשָׁנִי מִסְּנֹת: ⁹ וַיֹּאמֶר
אֶתְרָא עֲשֵׂנוּ אֶל-הַמִּסְּנֹת הָאֵת וְהַקְדֵּה
וְהִנֵּה הַמִּסְּנֹת הַנֶּחָד לְפָלִימָה: ¹⁰ וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֲלֵיָּה אֶבְרָהָם וְאֲלֵיָּה אֶבְרָהָם יִצְחָק
וְהָיָה הַמִּסְּנֹת אֲלֵי שְׁבוּ לְאֶרְצָה וּלְמִלְחָמָה
וְאֶתְרָא עָמֹ: ¹¹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶי אֶת-הַמִּסְּנֹת
וּמִבְּלִי-הַמִּסְּנֹת אֶמֶר עֲשֵׂה אֶת-הַמִּסְּנֹת

GENESIS, λα', λβ'.

καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Λάβαν Ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ σοῦ σήμερον. 47 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν
Βουνὸς τῆς μαρτυρίας, Ἰακώβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν
Βουνὸς μάρτυς. 48 Ἐπεὶ δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ
Ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη ἣν ἔστησα ἀνὰ
μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ
μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὐτῇ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη το ὄνομα
Βουνὸς μαρτυρεῖ, 49 Καὶ ἡ ὕρασις ἣν εἶπεν Ἐπίδοι
ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα
ἕτερος ἀπ' ἑτέρου. 50 Εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέ-
ρας μου, εἰ λάβῃς γυναῖκας πρὸς ταῖς θυγατέρας
μου, ὅρα, οὐθὲς μεθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁρῶν· Θεὸς μάρ-
τυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ μεταξὺ σοῦ. 51 Καὶ εἶπε
Λάβαν τῷ Ἰακώβ Ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μάρτυς
ἡ στήλη αὐτῇ. 52 Ἐάν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς
σὲ μήτε σὺ διαβῇς πρὸς μετὸν βουνὸν τοῦτον καὶ
τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ. 53 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ
καὶ ὁ Θεὸς Ναχώρ κρίναι ἀνὰ μέσον ἡμῶν. 54 Καὶ
ᾤμωσεν Ἰακώβ κατὰ τοῦ φάβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Ἰσαάκ. Καὶ ἔθυσεν θυσίαν ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐκάλεσε
τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ
ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει. 55 Ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ
πρωὶ κατεφύλησε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐ-
τοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἀποστραφεὶς Λάβαν
ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λβ'.

1 ΚΑΙ Ἰακώβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν ἑαυτοῦ·
καὶ ἀναβλέψας εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβλη-
κυῖαν, καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.
2 Ἦκε δὲ Ἰακώβ ἡνίκα εἶδεν αὐτοὺς Παρεμβολὴ
Θεοῦ αὐτῇ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Παρεμβολαί. 3 Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους
ἐμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
εἰς γῆν Σηίρ εἰς χώραν Ἐδώμ, 4 Καὶ ἐνετείλατο
αὐτοῖς λέγων Οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαὺ
Οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ· μετὰ Λάβαν παρ-
έφηκα καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. 5 Καὶ ἐγένοντό
μοι βόες καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα καὶ παῖδες καὶ παι-
δίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου
Ἡσαὺ, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου.
6 Καὶ ἀνίστασαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ λέγοντες
Ἦλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαὺ, καὶ ἰδοὺ
αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι
ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. 7 Ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα,
καὶ ἠπορεύετο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μεθ' ἑαυτοῦ
καὶ τοὺς βόας καὶ τὰς καμήλους καὶ τὰ πρόβατα εἰς
δύο παρεμβολάς. 8 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ Ἐάν ἔλθῃ
Ἡσαὺ εἰς παρεμβολὴν μίαν καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται
ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. 9 Ἐπεὶ δὲ
Ἰακώβ Ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς
τοῦ πατρὸς μου Ἰσαάκ, Κύριε σὺ ὁ εἰπὼν μοι Ἀπό-
τρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἐδὲ σε ποιή-
σω. 10 Ἰκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ
ἀπὸ πάσης ἀληθείας ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου·

GENESIS, XXXI. XXXII.

comederuntque super eum: 47 Quem vocavit
Laban Tumulum testis: et Jacob, Aoervum
testimonii, uterque juxta proprietatem linguae
suae. 48 Dixitque Laban: Tumulus iste erit
testis inter me et te hodie: et idcirco appella-
tum est nomen ejus Galaad, id est, Tumulus
testis. 49 Intueatur et judicet Dominus inter
nos quando recesserimus a nobis, 50 Si afflix-
eris filias meas, et si introduxeris alias uxores
super eas: nullus sermonis nostri testis est
absque Deo, qui praesens respicit. 51 Dixit-
que rursus ad Jacob: En tumulus hic, et lapis
quem erexi inter me et te, 52 Testis erit:
tumulus, inquam, iste et lapis sint in testimo-
nium, si aut ego transiero illum pergens ad te,
aut tu praeterieris, malum mihi cogitans.
53 Deus Abraham, et Deus Nachor, judicet
inter nos, Deus patris eorum. Juravit ergo
Jacob per timorem patris sui Isaac: 54 Im-
molatisque victimis in monte, vocavit fratres
suos ut ederent panem. Qui cum comedissent,
manserunt ibi. 55 Laban vero de nocte con-
surgens, osculatus est filios et filias suas, et
benedixit illis: reversusque est in locum
suum.

CAPUT XXXII.

1 JACOB quoque abiit itinere quo coeperat:
fueruntque ei obviam angeli Dei. 2 Quos
cum vidisset, ait: Castra Dei sunt haec: et
appellavit nomen loci illius Mahanaim, id est,
castra. 3 Misit autem et nuntios ante se ad
Esau fratrem suum in terram Seir, in regio-
nem Edom: 4 Praecepitque eis, dicens: Sic
loquimini domino meo Esau: Haec dicit frater
tuus Jacob: Apud Laban peregrinatus sum,
et fui usque in praesentem diem. 5 Habeo
boves, et asinos, et oves, et servos, et ancillas:
mittoque nunc legationem ad dominum meum,
ut inveniam gratiam in conspectu tuo. 6 Re-
versique sunt nuntii ad Jacob, dicentes: Veni-
mus ad Esau fratrem tuum, et ecce properat
tibi in occursum cum quadringentis viris.
7 Timuit Jacob valde: et perterritus divisit
populum qui secum erat, greges quoque et
oves et boves, et camelos, in duas turmas,
8 Dicens: Si venerit Esau ad unam turmam,
et percusserit eam, alia turma, quae reliqua
est, salvabitur. 9 Dixitque Jacob: Deus patris
mei Abraham, et Deus patris mei Isaac: Domi-
ne, qui dixisti mihi: Revertere in terram tuam,
et in locum nativitatis tuae, et benefaciam tibi:
10 Minor sum cunctis miserationibus tuis
et veritate tua quam explevisti servo tuo

כִּי בִמְקוֹלִי צָבָרְתִּי אֶת־הַנִּתְּנִים הַזֶּה וְעַתָּה
 חֲתִיחִי לִשְׁנֵי מַחְנֵי: 11 וְהַצִּילֵנִי מִיַּד מִיָּד
 אֲחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי־רָחַם אֲבִי אִתּוֹ כִּי־רָחַם
 וְהִלֵּנִי אִם עַל־בָּנִים: 12 וְאַתָּה אֲסֹף
 הַיָּמָב אִיטִיב עִמָּךְ וְשָׂמִיתִי אֶת־רַעְיָה
 כְּחֹל הַזֶּם אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁפָּר מְרִב: 13 וְגִלְלוּ
 שָׁם בְּלִילָה חֲמָה וַיִּחַם מִרְהָקָא בְּיָדוֹ
 מִנְחָה לַעֲשָׂו אֲחִיו: 14 עֲצִים כְּמִלֵּים
 וְהַלְשִׁים עֲשָׂרִים וְחֲלִים כְּמִלֵּים וְהַלְשִׁים
 עֲשָׂרִים: 15 וְנָמְלִים מִיִּנְקוֹת וּבְגִינִים
 שְׁלֹשִׁים כְּרוֹת אֲרָצִים וּפְרִים עֲשָׂרָה
 אֲחֻנָּת עֲשָׂרִים וְעִזִּים עֲשָׂרָה: 16 וַיִּהְיוּ
 בְּיַד־עֲבָדָיו עֲדָר עֲדָר וְנָחַם פְּשִׁימָה בְּיָדוֹ
 עֲבָדָיו עֲבָדָיו לִפְנֵי וְנָחַם פְּשִׁימָה בְּיָדוֹ
 וְנָחַם עֲבָדָיו: 17 וַיִּצְוֵנוּ אֶת־הַרְחֵשׁוֹן לֵאמֹר כִּי
 יִפְגַּשְׁךָ עֵשָׂו אֲחִי וְשָׁאֵלְךָ לֵאמֹר לְמִי
 אָתָּה וְנָחַם חֲלָה הַלְמִי אֲנִי לִפְנֵיךָ:
 18 וְאַתָּה לַעֲבָדָה לַעֲבָדָה מִנְחָה הִיא
 שְׁלֵחָה לְאֹדֵנִי לַעֲשָׂו וְהַגִּדָה נִסְתָּה
 אֲחֵרִיתוֹ: 19 וַיִּצְוֵנוּ אֶת־הַשְׂמָנִי בָּם אֶת־
 הַשְׂמָנִי בָּם אֶת־קֶלֶח־הַלֵּים אֲחֵרִי
 הַעֲבָדִים לֵאמֹר עֲבָדָה הַזֶּה הַנִּתְּנִים אֲחֵרִי
 עֲשָׂו בְּמִנְחָתוֹ אִתּוֹ: 20 וְאַתָּה בָּם הַגִּדָה
 עֲבָדָה וְעֵלֶב אֲחֵרִיתוֹ קִרְחָם אֲכַפְרָה בְּיָדוֹ
 בְּמִנְחָה חֲלָה לִפְנֵי וְאַתָּה בְּמִנְחָה
 בְּיָדוֹ אֲחֵרִי וְשָׂמָה כִּי: 21 וְנִסְעָר הַמִּנְחָה
 עַל־פְּנֵי וְהָיָה לוֹ בְּלִילָה חֲמָה בְּמִנְחָה:
 22 וְנָחַם בְּלִילָה חֲמָה וַיִּחַם מִרְהָקָא בְּיָדוֹ
 וְאַתָּה שְׂמָנִי שְׂמָנִי וְאַתָּה עֲשָׂרָה יִלְדֵי
 וְנִסְעָר אֶת מַעֲבָד וְנָחַם: 23 וַיִּנְחָלֵם וַיַּעֲבָדֵם
 אֶת־הַנִּתְּנִים וַיַּעֲבָר אֶת־אֲשֶׁר־לָו: 24 וַיַּעֲבָר
 יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיַּאֲבֶה אִשׁ עֲפֹ עַד עֲלֹת
 הַשָּׁמָר: 25 וַיִּהְיֶה כִּי לֹא יָכֹל לָו וַיַּעֲבָר
 בְּבִירְכָה וְהָיָה פְּתִיחָה יַעֲקֹב בְּחֵאֲבָה
 עֲפֹ: 26 וַיַּאֲמַר שְׁלֹחִי כִי עֲלָה הַשָּׁמָר
 וַיַּאֲמַר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם־בְּרִיחָה:
 27 וַיַּאֲמַר אֵלָיו מִדְּשָׁמָר וַיַּאֲמַר יַעֲקֹב:
 28 וַיַּאֲמַר לֹא יַעֲקֹב אֲמַר עוֹד שָׂמָה כִּי
 אִם־יִשְׁרָאֵל קִרְחָם עַם־אֲחֵרִים וְעַם־
 אֲנָשִׁים וְהָיָה: 29 וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיַּאֲמַר
 הַנִּתְּנִים שְׂמָה וַיַּאֲמַר לִפְנֵי הַשָּׁמָר
 לִשְׂמִי וַיִּבְרָךְ אִתּוֹ שָׁם: 30 וַיִּבְרָךְ יַעֲקֹב
 שָׁם חֲמָה פְּתִיחָה קִרְחָה יִלְדֵים פְּרִים
 אֲחֵרִים וְהָיָה נִסְתָּה: 31 וַיִּנְחָלֵם הַשָּׁמָר
 כְּאֶשֶׁר עָבַר אֶת־הַנִּתְּנִים וְהָיָה עַל־יַדוֹ:

ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδάνην
 11 Ἐξελού με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς
 Ἠσαῦ· ὅτι φοβοῦμαι ἰγὼ αὐτόν, μή ποτε ἔλθῃ
 πατάξῃ με καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοισι. 12 Σὺ δὲ εἶπας
 Ἐδ σε ποιήσω, καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμ-
 μον τῆς θαλάσσης, ἥ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ
 πλήθους. 13 Καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην.
 Καὶ ἔλαβεν ὢν ἔφερε δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν Ἠσαῦ
 τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, 14 Ἀλγας διακοσίας, τράγους
 εἴκοσι, πρόβατα διακόσια, κριοὺς εἴκοσι, 15 Καμή-
 λους θηλαζούσας καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριάκοντα,
 βόας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, ἔνους εἴκοσι καὶ
 πώλους δέκα. 16 Καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς παισὶν
 αὐτοῦ ποιμνιον κατὰ μόνας. Ἐπεὶ δὲ τοῖς παισὶν
 αὐτοῦ Προκορεύσεθε ἱμνοῦσέν μου, καὶ διάστημα
 ποιεῖτε ἀνὰ μέσον ποιμνὸς καὶ ποιμνὸς. 17 Καὶ
 ἐνετείλατο τῷ πρῶτῳ λέγων Ἐάν σοι συναντήσῃ
 Ἠσαῦ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐρωτῇ σε λέγων Τίνος εἶ;
 καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ τίνος ταῦτα τὰ προκορευό-
 μενά σου; 18 Ἐρῶς τοῦ παιδός σου Ἰακώβ· δῶρα
 ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου Ἠσαῦ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπί-
 σω ἡμῶν. 19 Καὶ ἐνετείλατο τῷ πρῶτῳ καὶ τῷ
 δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προκορευομέ-
 νοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων λέγων Κατὰ τὸ
 ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἠσαῦ ἐν τῷ εὐρεῖν ἡμᾶς
 αὐτόν, 20 Καὶ ἐρῶτε Ἰδοὺ ὁ παῖς σου Ἰακώβ πα-
 ραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν. Ἐπεὶ γάρ ἔξελάσονται τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄψεσιν τοῖς προκορευομέ-
 νοις αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο ὄψονται τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ· ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου. 21
 Καὶ προκορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐ-
 τοῦ· αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ
 παρεμβολῇ. 22 Ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην
 ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας καὶ τὰς δύο παιδίσκας καὶ
 τὰ ἑνδεκά παιδία αὐτοῦ, καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ
 Ἰαβώχ. 23 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς καὶ διέβη τὸν χει-
 μάθρον, καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ. 24 Ὑπε-
 λείφθη δὲ Ἰακώβ μόνος, καὶ ἐπάλαιεν ἀ·θροπος
 μετ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ. 25 Ἐδὲ δὲ ὅτι οὐ δύναται
 πρὸς αὐτόν, καὶ ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ
 αὐτοῦ, καὶ ἐνάρησε τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακώβ
 ἐν τῷ παλῶν αὐτόν μετ' αὐτοῦ. 26 Καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Ἀπόστειλόν με· ἀνέβη γὰρ ὁ ὕρθρος. Ὁ δὲ
 εἶπεν Οὐ μὴ σε ἀποστείλω ἰὰν μὴ με εὐλογῇς. 27
 Ἐπεὶ δὲ αὐτῷ Τί τὸ ὄνομά σου ἔστιν; ὁ δὲ εἶπεν
 Ἰακώβ. 28 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ
 ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴל ἔσται τὸ ὄνομά
 σου· ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων
 δυνατὸς ἔσθ. 29 Ἠρώτησε δὲ Ἰακώβ καὶ εἶπεν
 Ἀνάγγελόν μοι τὸ ὄνομά σου. Καὶ εἶπεν Ἰνα τί
 τοῦτο ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου; Καὶ εὐλόγησεν
 αὐτόν ἐκεῖ. 30 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ
 τόπου ἐκείνου Ἐδος Θεοῦ· εἶδον γὰρ Θεὸν πρό-
 σωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή. 31
 Ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἡνίκα παρήλαε τὸ
 εἶδος τοῦ Θεοῦ· αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ.

In baculo meo transivi Jordanem istum, et
 nunc eum duabus turmis regredior. 11 Erue
 me de manu fratris mei Esau, quia valde eum
 timeo: ne forte veniens percutiat matrem cum
 filiis. 12 Tu locutus es quod benefaceres
 mihi, et dilatares semen meum sicut arenam
 maris, quæ præ multitudinem numerari non
 potest. 13 Cumque dormisset ibi nocte illa,
 separavit de his quæ habebat, munera Esau
 fratri suo, 14 Capras ducentas, hircos viginti,
 oves ducentas, et arietes viginti, 15 Camelos
 foetas cum pullis suis triginta, vaccas quadra-
 ginta, et tauros viginti, asinas viginti, et
 pullos earum decem. 16 Et misit per manus
 servorum suorum singulos seorsum greges,
 dixitque pueris suis: Antecedite me, et sit
 spatium inter gregem et gregem. 17 Et
 præcepit priori dicens: Si obvium habueris
 fratrem meum Esau, et interrogaverit te,
 Cujus es? aut, Quo vadis? aut, Cujus sunt
 ista quæ sequeris? 18 Respondebis: Servi
 tui Jacob; munera misit domino meo Esau:
 ipse quoque post nos venit. 19 Similiter
 dedit mandata secundo, et tertio, et cunctis
 qui sequebantur greges, dicens: Iisdem ver-
 bis loquimini ad Esau, cum inveneritis eum.
 20 Et addetis: Ipse quoque servus tuus Ja-
 cob iter nostrum insequitur; dixit enim:
 Placabo illum muneribus quæ præcedunt, et
 postea videbo illum, forsitan propitiabitur
 mihi. 21 Præcesserunt itaque munera ante
 eum, ipse vero mansit nocte illa in castris.
 22 Cumque mature surrexisset, tulit duas
 uxores suas et totidem famulas, cum un-
 decim filiis, et transivit vadum Jaboc. 23 Tra-
 ductisque omnibus quæ ad se pertinebant,
 24 Mansit solus: et ecce vir luctabatur cum
 eo usque mane. 25 Qui cum videret quod
 eum superare non posset, tetigit nervum fe-
 moris ejus, et statim emarcuit. 26 Dixitque
 ad eum: Dimitte me, jam enim ascendit au-
 rora. Respondit: Non dimittam te, nisi bene-
 dixeris mihi. 27 Ait ergo: Quod nomen est
 tibi? Respondit: Jacob. 28 At ille, Nequa-
 quam, inquit, Jacob appellabitur nomen tuum,
 sed Israel: quoniam si contra Deum fortis
 fuisti, quanto magis contra homines prævale-
 bis? 29 Interrogavit eum Jacob: Dic mihi,
 quo appellaris nomine? Respondit: Cur
 quæris nomen meum? Et benedixit ei in
 eodem loco. 30 Vocavitque Jacob nomen
 loci illius Phanuel, dicens: Vidi Deum facie ad
 faciem, et salva facta est anima mea. 31 Or-
 tusque est ei etiam sol, postquam transgres-
 sus est Phanuel: ipse vero claudicabat pced.

בראשית לב לב

33 על-פני לא-ימאכלו בשר-אדם את-בשר
הנפש אשר על-בשר הנהגה עד היום הזה
כי גבל בבשר-היה געלב בגיד חפשו:

פרשה לב:

1 וישא געלב ציני וירא ויחנה עין
בא וצפו ארבע מאות איש ויחז את-
הילדים על-לחא ועל-דחל ועל שמי
השקחות: 2 וישא את-השקחות ואת-
הלדיון ראשון ואת-לחא וילדיו אחרים
ואת-דחל ואת-יוסף אחרים: 3 והוא
צבר לפניהם וישפחו ארצה שבע פעמים
עד-פניהם עד-אחיו: 4 וירץ עין לקראתו
ויחבקו ויפל על-צווארו ויבכה ויבקו:
5 וישא את-ציני וירא את-הנשים ואת-
הילדים ויאמר מאלה לה ויאמר הילדים
אשר-היו אלהים את-עבדך: 6 והענין
השקחות חנה וילדיו ותשפחונן:
7 והגש בסלחא וילדיו וישפחוני ואחר
גש יוסף ודחל וישפחוני: 8 ויאמר מי
לה כל-המקנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למציאתו בעיני אדני: 9 ויאמר עין יש-
לי רב אחי יחי לה אשר-לה: 10 ויאמר
געלב אליה אמר קצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מני כי על-פני רציתי
פניה פרות פני אלהים ותרצני: 11 וחד-
א את-ברכתי אשר הבאת לה קרינתני
אלהים וכי יש-לחל ויפצרו ויגדו:
12 ויאמר נסעה וגלגה ואלכח לנגדך:
13 ויאמר אלו אדני יוצ קרינתני רבים
והנא ותרצני עלות עלו ותרצני יום
אחד ותרצני כל-הנא: 14 ועברא אדני
לפני עבדו ואני את-המלח לאמי להל
המלחא אשר-לפני והלל הילדים עד
אשר-אמא אל-אדני שיערה: 15 ויאמר
עין אציגה עמה מרחם אשר אחי
ויאמר למה זה אמצאתו בעיני אדני:
16 וישב ביום חמה עין לירצו שיערה:
17 וגעלב נכע ספחה ויגד לו ביה וילמדהו
עין ספת על-פני חמה שם-המקום ספות:
18 ויבא געלב שלם ציר שקם
אשר בארץ פנצו בבוא מפני אדם ויחז
את-פני הציר: 19 ויחז את-המלח השדח
אשר נסחשם אחריו מיד בנרסור אבי
שקם במחא חשמה: 20 ויבשרם מנחם
ויקראלו אל אחיו ושחאל: ס

GENESIS, λβ, λγ.

32 "Ενεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ
νεῦρον δ' ἐνάρκησεν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ
μυροῦ, ὥς τῆς ἡμέρας ταύτης· ὅτι ἤφατο τοῦ
πλάτους τοῦ μυροῦ Ἰακώβ τοῦ νεῦρου δ' ἐνάρκησεν.

KEΦ. λν.

1 ANABAEΨΑΣ δὲ Ἰακώβ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
εἶδε, καὶ ἰδοὺ Ἡσαὺ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ
τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Καὶ διέλεν Ἰακώβ
τὰ παῖδια ἐπὶ Λείαν καὶ ἐπὶ Ῥαχὴλ καὶ τὰς δύο
παῖδίσκας. 2 Καὶ ἔθετο τὰς δύο παῖδίσκας καὶ
τοὺς υἱούς αὐτῶν ἐν πρώτοις, καὶ Λείαν καὶ τὰ
παῖδια αὐτῆς ὀπίσω, καὶ Ῥαχὴλ καὶ Ἰωσήφ ἐσχά-
τους. 3 Αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ
προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτάκις ὥς τοῦ ἐγγίσει
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 4 Καὶ προσέδραμεν Ἡσαὺ εἰς
συνάντησιν αὐτῷ, καὶ περιλαβὼν αὐτὸν προσέπεσεν
ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· καὶ
ἐκλαυσαν ἀμφότεροι. 5 Καὶ ἀναβλέψας Ἡσαὺ εἶδε
τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παῖδια, καὶ εἶπε Τί ταῦτά σοί
ἐστίν; ὁ δὲ εἶπε Τὰ παῖδια οἷς ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν
παῖδά σου. 6 Καὶ προσήγγισαν αἱ παῖδίσκας καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προσέκυνσαν. 7 Καὶ προσ-
ήγγισε Λεία καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσέκυνη-
σαν· καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισε Ῥαχὴλ καὶ
Ἰωσήφ, καὶ προσέκυνσαν. 8 Καὶ εἶπε Τί ταῦτά
σοί ἐστίν, πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὐταὶ αἰς ἀπήνη-
κα; ὁ δὲ εἶπεν Ἰνα εὖρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον
σου, κύριε. 9 Εἶπε δὲ Ἡσαὺ Ἔστι μοι πολλὰ,
ἀδελφε· ἔστω σοι τὰ σά. 10 Εἶπε δὲ Ἰακώβ Εἰ
εὖρον χάριν ἐναντίον σου, δεῖξαι τὰ ὄψα διὰ τῶν
ἐμῶν χειρῶν· ἐνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου
ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ, καὶ εὐδοκήσεις με·
11 Λάβε τὰς εὐλογίας μου ἃς ἤνεγκά σοι, ὅτι
ἠλέησέ με ὁ Θεὸς καὶ ἐστὶ μοι πάντα. Καὶ ἔβια-
στο αὐτόν, καὶ ἔλαβε. 12 Καὶ εἶπεν Ἀπάραντες
πορευσόμεθα ἐν' εὐθείᾳ. 13 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ὁ κύ-
ριός μου γινώσκει ὅτι τὰ παῖδια ἀπαλώτερα, καὶ τὰ
πρόβατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται ἐν' ἐμέ· ἂν οὖν
καταδιώξω αὐτὰ ἡμέραν μίαν, ἀποθάνουνται πάντα
τὰ κτήνη. 14 Προεθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν
τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῷ ὄψῳ κατὰ
σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου καὶ κατὰ
πόδα τῶν παιδαρίων, ὥς τοῦ ἰλθεῖν με πρὸς τὸν
κύριόν μου εἰς Σειρ. 15 Εἶπε δὲ Ἡσαὺ Καταλείψω
μετὰ σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν
Ἰνα τί τοῦτο; ἰκανὸν ὅτι εὖρον χάριν ἐναντίον σου,
κύριε. 16 Ἀπέστρεψε δὲ Ἡσαὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σειρ. 17 Καὶ Ἰακώβ ἀπαί-
ρει εἰς Σκηνάς· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίαν, καὶ
τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς· διὰ τοῦτο
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Σκηναί. 18 Καὶ
ἦλθεν Ἰακώβ εἰς Σαλήμ πόλιν Σηκίμων, ἣ ἐστὶν ἐν
γῇ Χαναάν, ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας
Συρίας· καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον τῆς πό-
λεως. 19 Καὶ ἐκτίσαστο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ
ἐστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμμὼρ πα-
τρός Συχὴμ ἐκατὸν ἄμυνων. 20 Καὶ ἐστησεν ἐκεῖ
θυσιαστήριον καὶ ἐκεκαλίστατο τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

GENESIS, XXXII. XXXIII.

32 Quam ob causam non comedunt nervum
filii Israel, qui emarcuit in femore Jacob,
usque in presentem diem: eo quod tetigerit
nervum femoris ejus, et obstupuerit.

CAPUT XXXIII.

1 ELEVANS autem Jacob oculos suos, vidit
venientem Esau, et cum eo quadringentos viros:
divisitque filios Liae et Rachel, ambarumque
famularum: 2 Et posuit utramque ancillam,
et liberos earum, in principio: Liam vero, et
filios ejus, in secundo loco: Rachel autem et
Joseph novissimos. 3 Et ipse progrediens
adoravit pronus in terram septies, donec ap-
propinquaret frater ejus. 4 Currens itaque
Esau obviam fratri suo, amplexatus est eum:
stringensque collum ejus et osculans flevit.
5 Levatisque oculis, vidit mulieres et parvu-
los earum, et ait: Quid sibi volunt isti? et si
ad te pertinent? Respondit: Parvuli sunt,
quos donavit mihi Deus servo tuo. 6 Et ap-
propinquans ancillae et filii earum, incurvati
sunt. 7 Accessit quoque Lia cum pueris suis:
et cum similiter adorassent, extremi Joseph et
Rachel adoraverunt. 8 Dixitque Esau: Quae-
nam sunt istae turmae quas obviam habui?
Respondit: Ut invenirem gratiam coram do-
mino meo. 9 At ille ait: Habeo plurima,
frater mi, sint tua tibi. 10 Dixitque Jacob:
Noli ita, obsecro: sed si inveni gratiam in
oculis tuis, accipe munusculum de manibus
meis: sive enim vidi faciem tuam, quasi viderim
vultum Dei: esto mihi propitius, 11 Et
suscipe benedictionem quam attuli tibi, et
quam donavit mihi Deus tribuens omnia.
12 Vix fratre compellente suscipiens, 12 Ait:
Gradium simul, eroque socius itineris tui.
13 Dixitque Jacob: Nosti, domine mi, quod
parvulos habeam teneros, et oves et boves
foetas, mecum: quas si plus in ambulando fe-
cero laborare, morientur una die cuncti greges.
14 Praecedat dominus meus ante servum suum:
et ego sequar paulatim vestigia ejus, sicut vi-
dero parvulos meos posse, donec veniam ad
dominum meum in Seir. 15 Respondit Esau:
Oro te, ut de populo qui mecum est, saltem
socii remaneant viae tuae. Non est, inquit,
necesse: hoc uno tantum indigeo, ut invenia
gratiam in conspectu tuo, domine mi. 16 Re-
versus est itaque illo die Esau itinere quo
venerat in Seir. 17 Et Jacob venit in Socoth,
ubi aedificata domo et fixis tentoriis, appellavit
nomen loci illius Socoth, id est, tabernacula.
18 Transivitque in Salem urbem Sichimorum,
quae est in terra Chanaan, postquam reversus
est de Mesopotamia Syriae: et habitavit juxta
oppidum. 19 Emitque partem agri in qua
fixerat tabernacula, a filiis Hemor patris Si-
chem, centum agnis. 20 Et erecto ibi altari,
invocavit super illud fortissimum Deum Israel.

1 וימצא דיקה בת-לחא ואמר לה
ליעלה לראות בבנות הארץ : 2 ויהא
אחיה שכם ברחמיו חתן נשיא הארץ
ויקח אתה וישכב אתה וינענך : 3 ויהרבה
בנשו בדיקת בת-יעלה ויאהב את-הנענ
וינדהר על-לב קנעו : 4 ויאמר שכם
אל-חמור אביו לאמר קח-לי את-הילדה
הזאת לאשה : 5 ויעלה שכם פי טפא
את-דיקת בלו וקנו חתן את-סנהרה
בשדה וחקרש יעלה צד-פאם : 6 ויבא
חמור אבר-שכם אל-יעלה לדבר אהו :
7 ויבן יעלה בא סנהרה וישכב
ויהנענבו האנשים ויחר להם מאד פי
בבלת עשו בישראל לשכב את-בת-
יעלה וכן לא יעשו : 8 וינדהר חמור
אתם לאמר שכם בןי חשקה נפשו
בבתכם הנה נא אתה לו לאשה :
9 ויתחתנה אתה בלתיכם והנענ-ל
את-בנותי תתן להם : 10 ואמנו השב
והארץ תתן לבתכם שבו וסחיתו
והאנשים בם : 11 ויאמר שכם אל-אביו
ואל-אחיו אמצחקו בעיניכם ואמר
האמרו אלי אתם : 12 חרבו עלי מאד
מחר ומסון ואמנה פאמר האמרו אלי
יתנה-לי את-הנענ לאשה : 13 ויענו בגר
יעלה את-שכם ואת-חמור אביו בחרה
וינדהר אשר טפא את דיקה אחים :
14 ויאמרו אליהם לא נכל לעשות
הדבר הזה לחת את-אחוננו לאיש
אשר-לו צלה בחרה הוא לנו :
15 ויהי-זאת מאד להם אם תתנו כנס
להם לבתם פלוגר : 16 ונתנו את-
בנותינו להם ואת-בנותיהם נקח-לנו וישכבו
אחיהם ויחיו לעם אחד : 17 ואם-לא
תשמעו אלינו להפול ולקחנה את-בתנו
והלכנו : 18 וישבוי ובריתם בעיני חמור
ובציג שכם ברחמיו : 19 וקל-אמר
הנער לעשות הדבר פי חפץ בבת-
יעלה ותוא נכדו מכל בית אביו :
20 ויבא חמור ושכם בןי אל-שער עירם
וינדהר אל-אנשי עירם לאמר : 21 האנשים
האלה שלמים הם אהבו וישבוי קצו
ויסמרו אתה ותאמר הנה ברכת-יהם
לביתם את-בנותם נקח-לנו לבנותם

1 ἘΞΗΘΕ δὲ Δείνα ἡ θυγάτηρ Λίας, ἣν ἔτεκε
τῷ Ἰακώβ, καταμαθεῖν τὰς θυγάτερας τῶν ἐγγχωρίων.
2 Καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχὲμ ὁ υἱὸς Ἑμμὼρ ὁ Εὐαῖος,
ὁ ἀρχὼν τῆς γῆς· καὶ λαβὼν αὐτὴν ἱκοιμήθη μετ'
αὐτῆς, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν. 3 Καὶ προσέειπε
τῇ ψυχῇ Δείνας τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ, καὶ ἡγάπησε
τὴν παρθένον, καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς
παρθένου αὐτῇ. 4 Ἐπεὶ Συχὲμ πρὸς Ἑμμὼρ τὸν
πατέρα αὐτοῦ λέγων, Δάβε μοι τὴν παῖδα ταύτην
εἰς γυναῖκα. 5 Ἰακώβ δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ
υἱὸς Ἑμμὼρ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ
αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῇ πεδίῳ·
παρεσιώπησε δὲ Ἰακώβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς. 6
Ἐξῆλθε δὲ Ἑμμὼρ ὁ πατήρ Συχὲμ πρὸς Ἰακώβ
λαλῆσαι αὐτῷ. 7 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ ἦλθον ἐκ τοῦ
πεδίου· ὡς δὲ ἤκουσαν, κατενύγησαν οἱ ἄνδρες, καὶ
λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἀσχημον ἐποίησεν
ἐν Ἰσραὴλ, κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ·
καὶ οὐχ οὕτως ἔσται. 8 Καὶ ἐλάλησεν Ἑμμὼρ
αὐτοῖς λέγων, Συχὲμ ὁ υἱὸς μου προεδίετο τῇ ψυχῇ
τὴν θυγατέρα ὑμῶν· δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.
9 Καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν· τὰς θυγάτερας ὑμῶν
δότε ἡμῖν, καὶ τὰς θυγάτερας ἡμῶν λάβετε τοῖς
υἱοῖς ὑμῶν. 10 Καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε, καὶ ἡ γῆ
Ἰδοῦ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν· κατοικεῖτε καὶ ἐμπο-
ρεύσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐγκαῖσθε ἐν αὐτῇ. 11 Ἐπεὶ
δὲ Συχὲμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς
ἀδελφούς αὐτῆς, Εὐροίμ χάριν ἐναντίον ὑμῶν, καὶ
δ' ἐὰν εἴπητε δώσωμεν. 12 Πληθύνετε τὴν φερὴν
σφόδρα, καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ μοι, καὶ δώσετέ
μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα. 13 Ἀπεκρίθησαν
δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ τῷ Συχὲμ καὶ Ἑμμὼρ τῷ πατρί
αὐτοῦ μετὰ δόλου, καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίαναν
Δείναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. 14 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς
Συμεὼν καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δείνας, Οὐ δυνησόμεθα
ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν
ἀνθρώπῳ ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν· ἔστι γὰρ ὁμοειδὸς ἡμῖν.
15 Μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωσόμεθα ὑμῖν καὶ κατοι-
κήσομεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γέννησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν
τῷ περιμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν. 16 Καὶ
δώσωμεν τὰς θυγάτερας ἡμῶν ὑμῖν, καὶ ἀπὸ
τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας,
καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν, καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἓν.
17 Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσῃτε ἡμῶν τοῦ περιτεμέσθαι,
λαβόντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἀπελευσόμεθα. 18
Καὶ ἤρσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἑμμὼρ καὶ
ἐναντίον Συχὲμ τοῦ υἱοῦ Ἑμμὼρ. 19 Καὶ οὐκ
ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο·
ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ· αὐτὸς δὲ ἦν
ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ. 20 Ἦλθε δὲ Ἑμμὼρ καὶ Συχὲμ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ πρὸς τὴν πόλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ
ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέ-
γοντες, 21 Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσι, μεθ'
ἡμῶν οἰκίσωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν
αὐτῇ, ἡ δὲ γῆ Ἰδοῦ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν·
τὰς θυγάτερας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας,

1 EGRESSA est autem Dina filie Liae, ut vi-
deret mulieres regionis illius. 2 Quam cum
vidisset Sichem filius Hemor Hevæi, princeps
terræ illius, adamavit eam: et rapuit, et dor-
mivit cum illa, vi opprimens virginem. 3 Et
conglutinata est anima ejus cum ea, tristem-
que delinivit blanditiis. 4 Et pergens ad
Hemor patrem suum: Accipe, inquit, mihi
puellam hanc conjugem. 5 Quod cum au-
disset Jacob, absentibus filiis, et in pastu
pecorum occupatis, siluit donec redirent.
6 Egresso autem Hemor patre Sichem, ut lo-
queretur ad Jacob: 7 Ecce filii ejus veniebant
de agro: auditoque quod acciderat, irati sunt
valde, eo quod fœdam rem operatus esset in
Israel, et violata filia Jacob, rem illicitam per-
petrasset. 8 Locutus est itaque Hemor ad
eos: Sichem filii mei adhæsit animæ filiæ
vestræ: date eam illi uxorem: 9 Et jungamus
vicissim connubia: filias vestras tradite nobis,
et filias nostras accipite. 10 Et habitate no-
biscum: terra in potestate vestra est, exercete,
negotiamini, et possidete eam. 11 Sed et
Sichem ad patrem et ad fratres ejus ait: In-
veniam gratiam coram vobis: et quæcumque
statueritis, dabo. 12 Augete dotem, et munera
postulate, et libenter tribuam quod petieritis:
tantum date mihi puellam hanc uxorem.
13 Responderunt filii Jacob Sichem et patri
ejus in dolo, sævientes ob stuprum sororis:
14 Non possumus facere quod petitis, nec dare
sororem nostram homini incircumciso: quod
illicitum et nefarium est apud nos. 15 Sed
in hoc valebimus fœderari, si volueritis esse
similes nostri, et circumcidatur in vobis omne
masculini sexus; 16 Tunc dabimus et acci-
piemus mutuo filias vestras ac nostras, et ha-
bitabimus vobiscum, erimusque unus populus:
17 Si autem circumcidi nolueritis, tollemus
filiam nostram, et recedemus. 18 Placuit
oblato eorum Hemor, et Sichem filio ejus:
19 Nec distulit adolescens quin statim quod
petebatur, expleret: amabat enim puellam
valde, et ipse erat inclytus in omni domo pa-
tris sui. 20 Ingressique portam urbis, locuti
sunt ad populum: 21 Viri isti pacifici sunt, et
volunt habitare nobiscum: negotientur in terra,
et exerceant eam, quæ spatiosa et lata cul-
toribus indiget: filias eorum accipiemus uxores.

בראשית לד לה

וְאֶת־בְּנֵינִי נָתַן לָהֶם : 22 אֶת־צִוְיָאָה
וְאֶת־לֵבִי הָאֲשֵׁרִים לְשִׁבְתָּהּ אֶתְּנֶה לְהִיזֹת
לְעַם אֶחָד בְּחֻמּוֹל לֵב קַל־זָקֵר כְּאִשָּׁר
הֵם גַּמְלִים : 23 מִקְנֵהֶם וְחֲנִיָּהֶם וְכָל־
בְּהֶמְתָּם הַלֵּזָה לֵבִי הֵם אֶת וְאֶת־חֲמֹר
לָהֶם וְיִשְׁכְּבוּ אִתָּם : 24 וְיִשְׁמְעוּ אֶל־חֲמֹר
וְאֶל־שִׁבְכָם בְּנֵי קַל־יִצְחָק שְׂעִיר עִירוֹ וַיִּפְלְאוּ
קַל־זָקֵר קַל־יִצְחָק שְׂעִיר עִירוֹ : 25 וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיזָתָם כְּאִבִּים וַיַּקְחוּ
שָׁנִי בְּגִרְיָעָקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֶחָי דִּיקָה
אִישׁ חֲרָפוֹ וַיִּקְרְאוּ עַל־הָעִיר בְּטָח וַיַּחְרְגוּ
קַל־זָקֵר : 26 וְאֶת־חֲמֹר וְאֶת־שִׁבְכָם בְּנֵי
חֲרָנִי לְפִרְחָבִי וַיַּקְחוּ אֶת־דִּיקָה מִבֵּית
שִׁבְכָם וַיִּצְאֻהוּ : 27 בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־
חֲתָלָיִם וַיִּבְרְאוּ הָעִיר אֶת־סִמְעוֹן אֶת־חֲוֹתָם :
28 אֶת־צִוְיָאָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־מִקְנֵיהֶם
וְאֶת־אֲשֶׁר־בְּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר בְּשֹׁדָה לָקְחוּ :
29 וְאֶת־קַל־חֵילָם וְאֶת־קַל־טָמֶם וְאֶת־נִשְׁתָּיָם
שָׁבוּ וַיִּבְרְאוּ וְאֶת־קַל־אֲשֶׁר בְּבֵית : 30 וַיֵּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲבַדְתֶּם אֹתִי
לְחִבְיָאֲשֵׁנִי בִישָׁב חֲרָץ בְּכַנְעִי וּבְכַרְתֶּם
וְאֵלֵי מִתִּי מִסְפֵּר יִתְּסֶפֶר צְלִי וְחִפְיָי
וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבִיתִי : 31 וַיֵּאמְרוּ חֲבוּרָה
יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחֻזָּתָם :

פרשה לה :

1 וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב הִנֵּה עֹלָה
בֵּיתִי אֵלַי וְשִׁבְשֹׁבֶנִי וְעֲשֹׂה־שָׁמָּה מִזְבֵּחַ לְאֵלִי
וְאֶת־אֲחֻזָּתִי אֶת־בְּנֵיהֶם מִכָּנִי עֲשֹׂה אֲחֻזָּה :
2 וַיֵּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בְּנָיו וְאֵל קַל־אֲשֶׁר
עָשִׂי חֲסִדִּי אֶת־אֲחֻזָּתִי חֲקֹר אֲשֶׁר בְּחֻמְכֶּם
וְחִפְיָי וְחֲקֹרֵם וְחֲקֹרֵם שְׁמֵלֵחֵיכֶם : 3 וְנִקְחָם
וְעֲלָה בֵּיתִי אֵלַי וְעֲשֹׂה־שָׁמָּה מִזְבֵּחַ לְאֵלִי
וְעֲלָה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עֲשִׂי בְּבֵית
אֲשֶׁר חֲלָבְתִּי : 4 וַיִּתְּנֵה אֶל־יַעֲקֹב אֶת קַל־
אֲחֻזָּתִי חֲקֹר אֲשֶׁר בְּנֵיהֶם וְאֶת־חֲנֻמֵּיהֶם
אֲשֶׁר בְּאֲחֻזָּתָם וַיִּשְׁמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב פָּחַח
הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שִׁבְכָם : 5 וַיִּסְעוּ וַיְהִי
חֲבֵת אֱלֹהִים עַל־חֲקָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֵאמֹר אֲחֻזָּתִי בְּנֵי יַעֲקֹב : 6 וַיִּבְרְאוּ
יַעֲקֹב לִיזָה אֲשֶׁר בְּחָרָץ בְּנֵיזָה הָיָה בֵּית־
אֵל הָיָה וְכָל־חֲקָרֵם אֲשֶׁר־עָשִׂי : 7 וַיִּבְנוּ
שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בֵּית־אֵל
כִּי שָׁם נִגְלִי אֱלֹהִים בְּבֵיתִי בְּבֵיתִי מִכָּנִי
אֲחֻזָּתִי : 8 וּפָחַח דְּבָרָה מִיִּזְכָּר רַבְרָה

GENESIS, 34, 35.

καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσωμεν αὐτοῖς. 22 Ἐν
τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ
κατοικεῖν μετ' ἡμῶν ὥστε εἶναι λαὸν ἕνα, ἐν τῷ
περιτεμεῖσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ
περιτέμνηται. 23 Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ
τετράποδα καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν
ἔσται; μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς, καὶ
οικήσουσι μετ' ἡμῶν. 24 Καὶ εἰσηκούσαν Ἑμῶρ
καὶ Συχὲμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἔμπορευόμενοι
τὴν πόλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ περιετέμοντο τὴν
σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσεν. 25 Ἐγένετο
δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ,
ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακώβ Συμεὼν καὶ Λεὺί, ἀδελφοὶ
Δείνας, ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσε-
νικόν. 26 Τὸν τε Ἑμῶρ καὶ Συχὲμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἀπέκτειναν ἐν στύματι μαχαίρας, καὶ ἔλαβον τὴν
Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχέμ, καὶ ἐξῆλθον. 27 Οἱ
δὲ υἱοὶ Ἰακώβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας, καὶ
διήρπασαν τὴν πόλιν ἐν ᾗ ἔμειναν Δείναν τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν. 28 Καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ
τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν
ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον. 29
Καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν
ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔχμαλ-
τευσαν· καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ
ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις. 30 ἔειπε δὲ Ἰακώβ πρὸς
Συμεὼν καὶ Λεὺί, Μισήτον με πεποιήκατε, ὥστε
ποιήσων με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν ἐν
τε τοῖς Χαναναίοις καὶ ἐν τοῖς Φερεζαίοις· ἐγὼ δὲ
ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ, καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ
συγκόψουσίν με, καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου. 31 Οἱ δὲ εἶπαν, Ἄλλ' ὥσει πόρνη χρήσονται τῇ
ἀδελφῇ ἡμῶν;

ΚΕΦ. 35.

1 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἰακώβ, Ἀναστὰς ἀνάβηθι
εἰς τὸν τόπον Βαιθήλ, καὶ οἶκε ἐκεῖ· καὶ ποιήσων
ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ὀφθόντι σοι ἐν τῷ ἀποδι-
δράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ σου. 2 ἔειπε δὲ Ἰακώβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς μετ'
αὐτοῦ, Ἀρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριους τοὺς μετ'
ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ καθαρῶσθε, καὶ ἀλλάξατε
τὰς στολὰς ὑμῶν. 3 Καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν
εἰς Βαιθήλ, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ
τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὃς ἦν μετ'
ἐμοῦ καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἐπορεύθην. 4 Καὶ
ἔδωκεν τῷ Ἰακώβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριους οἵ
ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς
ὤσιν αὐτῶν· καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ἰακώβ ὑπὸ τὴν
τερέβιντον τὴν ἐν Σηκίμοις, καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας. 5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴל ἐκ
Σηκίμων καὶ ἐγένετο φόβος Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις
τὰς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ. 6 Ἦλθε δὲ Ἰακώβ εἰς Λουζὰ ἣ
ἵσταν ἐν γῇ Χαναάν, ἣ ἐστὶ Βαιθήλ, αὐτὸς καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ. 7 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ
θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
Βαιθήλ· ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀπο-
διδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ. 8 Ἀπέθανε δὲ Δεβόρᾴ ἡ τροφὸς Ρεβέκκας,

GENESIS, XXXIV. XXXV.

et nostras illis dabimus. 22 Unum est, quo
differtur tantum bonum: Si circumcidamus
masculos nostros, ritum gentis imitantes. 23 Et substantia eorum, et pecora, et cuncta
quæ possident, nostra erunt: tantum in hoc
acquiescamus, et habitantes simul, unum effi-
ciemus populum. 24 Assensique sunt omnes,
circumcisis cunctis maribus. 25 Et ecce, die
tertio, quando gravissimus vulnerum dolor est:
arreptis, duo filii Jacob, Simeon et Levi fratres
Dinæ, gladiis, ingressi sunt urbem confidenter:
interfectisque omnibus masculis, 26 Hemor
et Sichem pariter necaverunt, tollentes Dinam
de domo Sichem sororem suam. 27 Quibus
egressis, irruerunt super occisos cæteri filii
Jacob; et depopulati sunt urbem in ultionem
stupri. 28 Oves eorum, et armenta, et asinos,
cunctaque vastantes quæ in domibus et in
agris erant; 29 Parvalos quoque eorum et
uxores duxerunt captivas. 30 Quibus patris
audacter, Jacob dixit ad Simeon et Levi:
Timbastis me, et odiosum fecistis me Chana-
næis et Pherezæis habitatoribus terræ hujus;
nos pauci sumus: illi congregati percutient
me, et delebor ego, et domus mea. 31 Re-
sponderunt: Numquid ut scorto abuti debueret
sorore nostra?

CAPUT XXXV.

1 INTEREA locutus est Deus ad Jacob:
Surge, et ascende Bethel, et habita ibi, facque
altare Deo qui apparuit tibi quando fugiebas
Esau fratrem tuum. 2 Jacob vero convocata
omni domo sua, ait: Abjicite deos alienos qui
in medio vestri sunt, et mundamini, ac mutate
vestimenta vestra. 3 Surgite, et ascendamus
in Bethel, ut faciamus ibi altare Deo: qui
exaudivit me in die tribulationis meæ, et
socius fuit itineris mei. 4 Dederunt ergo ei
omnes deos alienos quos habebant, et in aureas
quæ erant in auribus eorum: at ille infodit
ea subter terebinthum, quæ est post urbem
Sichem. 5 Cumque profecti essent, terror Dei
invasit omnes per circuitem civitates, et non
sunt ausi persequi recedentes. 6 Venit igitur
Jacob Luzam, quæ est in terra Chanaan, cogno-
mento Bethel: ipse et omnis populus cum eo.
7 Ædificavitque ibi altare, et appellavit nomen
loci illius, Domus Dei: ibi enim apparuit ei
Deus cum fugeret fratrem suum. 8 Eodem
tempore mortua est Debora nutris Rebecca,

בראשית לו

בת-עֶזָה בת-צֶבֶן קָחוּ : 3 וְאֶת-בָּשֶׁמֶת
בת-שֶׁמֶאֱל וְאֶת-בְּנוֹת : 4 וּפְלֹדָה אֶת-
לְעָזָר אֶת-אֱלִיפָז וְבָשֶׁמֶת גְּלָדָה אֶת-
רַעְוָאל : 5 וְאֶת-לִיבְמָה גְלָדָה אֶת-יְעִישׁ
וְאֶת-יֶזְעָק וְאֶת-גִּלְדָּה אֶלְהָה בְּגֵן עֵשָׂו אֲשֶׁר
יִלְדֵרְלוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : 6 וַיָּקָח עֵשָׂו אֶת-
יְעִישׁ וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-בְּנֹתָיו וְאֶת-כָּל-נַפְשֹׁתָיו
בֵּיתוֹ וְאֶת-מִקְרָהוֹ וְאֶת-כָּל-בְּהֶמְתּוֹ וְאֵל
כָּל-הַנָּחַל אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ
אֶל-אֶרֶץ מִסְרֵי גִעְזָה חָחִי : 7 קִרְיַתְהָ
וְכִשְׁמֹם רַב מִשְׁכַּת חָחִי וְלֹא יָכֹלָה
אֶרֶץ מִנְיָהֶם לְשִׂמְתָא אִתָּם מִסְרֵי מִקְרָהֶם :
8 וַיָּשֶׁב עֵשָׂו בְּהָר שֵׁעִיר עֵשָׂו הָאֵלֶּם :
9 וְאֵלְהָה תִּלְדִּיתָ עֵשָׂו אֶבְי אֲדֹמִים בְּהָר
שֵׁעִיר : 10 אֵלְהָה שְׁמוֹת בְּנֵי-עֵשָׂו אֱלִיפָז
בֶּן-צֶדָה אֲשֶׁת עֵשָׂו רַעְוָאל בֶּן-בָּשֶׁמֶת
אֲשֶׁת עֵשָׂו : 11 וַיְהִי בְּגֵן אֱלִיפָז מִיָּמֹן
אוֹמֵר צֶדֶק וְנִצָּחִים וְהָיוּ : 12 וְהַמְּבַרְכֵי הַקֹּהֲלָה
כִּי-לָקַח לְאֱלִיפָז בֶּן-עֵשָׂו וּפְלֹדָה לְאֱלִיפָז
אֶת-עֲמֶלֶק אֵלְהָה בְּגֵן צֶדָה אֲשֶׁת עֵשָׂו :
13 וְאֵלְהָה בְּגֵן רַעְוָאל גִּתָּה וְגִבְרָה שְׁמָה
וַיִּמָּזְגָה אֵלְהָה הָיוּ בְּגֵן בָּשֶׁמֶת אֲשֶׁת עֵשָׂו :
14 וְאֵלְהָה הָיוּ בְּגֵן אֶת-לִיבְמָה בֶּן-צֶדָה
בֶּן-צֶבֶן אֲשֶׁת עֵשָׂו וּפְלֹדָה לְעֵשָׂו אֶת-
יְעִישׁ וְאֶת-יֶזְעָק וְאֶת-גִּלְדָּה : 15 אֵלְהָה
אֶלְהָבִי בְּנֵי-עֵשָׂו בְּגֵן אֱלִיפָז בְּכֹר עֵשָׂו
אֵלְהָה מִיָּמֹן אֵלְהָה אוֹמֵר אֵלְהָה צֶדֶק אֵלְהָה
הָיוּ : 16 אֵלְהָה גִּבְרָה אֵלְהָה בָּשֶׁמֶת אֵלְהָה
עֲמֶלֶק אֵלְהָה אֶלְהָבִי אֱלִיפָז בְּנֵי-רַעְוָאל
בֶּן-עֵשָׂו אֵלְהָה גִּבְרָה אֵלְהָה גִּבְרָה אֵלְהָה
שְׁמָה אֵלְהָה מִזְגָּה אֵלְהָה אֶלְהָבִי רַעְוָאל
בְּנֵי-עֵשָׂו אֵלְהָה בְּגֵן בָּשֶׁמֶת אֲשֶׁת עֵשָׂו :
18 וְאֵלְהָה בְּגֵן אֶת-לִיבְמָה אֲשֶׁת עֵשָׂו אֵלְהָה
יְעִישׁ אֵלְהָה יֶזְעָק אֵלְהָה גִּלְדָּה אֶלְהָבִי
אֶת-לִיבְמָה בֶּן-צֶדָה אֲשֶׁת עֵשָׂו : 19 אֵלְהָה
בְּנֵי-עֵשָׂו וְאֵלְהָה אֶלְהָבִי הָאֵלֶּם : 20
אֵלְהָה בְּנֵי-שֵׁעִיר חָחִי וְשֵׁעִיר חָחִי וְשֵׁעִיר
חָחִי וְשֵׁעִיר חָחִי : 21 וְשֵׁעִיר חָחִי
בְּנֵי-עֵשָׂו : 22 וַיְהִי בְּגֵן-לֹטָן חָחִי
וְחִיָּם וְאֶת-חָחִי לֹטָן חָחִי : 23 וְאֵלְהָה
בְּגֵן שֹׁבֵל עֲלֹן וּמִנְחָה וְעִיבָל שְׁפֹר
וְאֵלְהָה בְּנֵי-עֵשָׂו וְאֵלְהָה בְּנֵי-עֵשָׂו
וְאֵלְהָה עֶזְרָה אֲשֶׁר מִצָּא אֶת-חִיָּם בְּמִדְבָּר

GENESIS, LV.

θυγατέρα Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγῶν τοῦ Εὐβαίου,
3 Καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα Ἰσμαήλ, ἀδελφὴν
Ναβαιώθ. 4 Ἐτεκε δὲ αὐτῇ Ἀδὰ τὸν Ἐλιφάς, καὶ
Βασεμάθ ἔτεκε τὸν Παγουήλ, 5 Καὶ Ὀλιβεμὰ
ἔτεκε τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Ἰεγλόμ καὶ τὸν Κορέ.
οὗτοι υἱοὶ Ἡσαῦ, οἳ ἐγένοντο αὐτῇ ἐν γῇ Χαναάν.
6 Ἐλαβε δὲ Ἡσαῦ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ
σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο
καὶ πάντα ὅσα περιποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν· καὶ
ἐπορεύθη Ἡσαῦ ἐκ τῆς γῆς Χαναάν ἀπὸ προσώπου
Ἰακώβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 7 Ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ
ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἅμα, καὶ οὐκ ἠδύνατο
ἡ γῆ τῆς παροικήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ
πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. 8 Κατέφησε δὲ
Ἡσαῦ ἐν τῇ ὄρει Σηείρ· Ἡσαῦ αὐτὸς ἔστιν Ἐδώμ.
9 Ἀὐταὶ δὲ αἱ γενεαί· Ἡσαῦ πατὴρ Ἐδώμ ἐν τῇ
ὄρει Σηείρ. 10 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Ἡσαῦ· Ἐλιφάς, υἱὸς Ἀδὰς γυναῖκος Ἡσαῦ, καὶ
Παγουήλ, υἱὸς Βασεμάθ γυναῖκος Ἡσαῦ. 11 Ἐγέν-
οντο δὲ Ἐλιφάς υἱοί· Θαιμάν, Ὀμάρ, Σωφάρ,
Γοθώμ καὶ Κενέζ. 12 Θαιμὰ δὲ ἦν παλλακὴ
Ἐλιφάδ τοῦ υἱοῦ Ἡσαῦ, καὶ ἔτεκε τῇ Ἐλιφάδ τὸν
Ἀμαλήκ. οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς γυναῖκος Ἡσαῦ. 13 οὗτοι
δὲ υἱοὶ Παγουήλ· Ναχώθ, Ζαρέ, Σομέ καὶ Μοζέ·
οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμάθ γυναῖκος Ἡσαῦ. 14 οὗτοι
δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμὰς θυγατρὸς Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σεβεγῶν,
γυναῖκος Ἡσαῦ· ἔτεκε δὲ τῇ Ἡσαῦ τὸν Ἰεοὺς καὶ
τὸν Ἰεγλόμ καὶ τὸν Κορέ. 15 οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ
Ἡσαῦ. Ὑἱοὶ Ἐλιφάδ πρωτοτόκου Ἡσαῦ· ἡγεμὼν
Θαιμάν, ἡγεμὼν Ὀμάρ, ἡγεμὼν Σωφάρ, ἡγεμὼν
Κενέζ, 16 ἡγεμὼν Κορέ, ἡγεμὼν Γοθώμ, ἡγεμὼν
Ἀμαλήκ· οὗτοι ἡγεμόνες Ἐλιφάδ ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ,
οὗτοι υἱοὶ Ἀδὰς. 17 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Παγουήλ υἱοῦ
Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ναχώθ, ἡγεμὼν Ζαρέ, ἡγεμὼν Σομέ,
ἡγεμὼν Μοζέ· οὗτοι ἡγεμόνες Παγουήλ ἐν γῇ
Ἐδώμ, οὗτοι υἱοὶ Βασεμάθ γυναῖκος Ἡσαῦ. 18 οὗτοι
δὲ υἱοὶ Ὀλιβεμὰς γυναῖκος Ἡσαῦ· ἡγεμὼν Ἰεοὺλ,
ἡγεμὼν Ἰεγλόμ, ἡγεμὼν Κορέ· οὗτοι ἡγεμόνες Ὀλι-
βεμὰς θυγατρὸς Ἀνὰ γυναῖκος Ἡσαῦ. 19 οὗτοι υἱοὶ
Ἡσαῦ, καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν· οὗτοι εἰσιν υἱοὶ
Ἐδώμ. 20 οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηείρ τοῦ Χορράλου τοῦ
κατοικοῦντος τὴν γῆν· Λωτάν, Σωβάλ, Σεβεγῶν,
Ἀνά, 21 Καὶ Δησῶν καὶ Ἀσάρ καὶ Ρισῶν· οὗτοι
ἡγεμόνες τοῦ Χορράλου τοῦ υἱοῦ Σηείρ ἐν τῇ γῇ
Ἐδώμ. 22 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωτάν Χορροὶ καὶ
Αἰμάν· ἀδελφὴ δὲ Λωτάν Θαιμὰ. 23 οὗτοι δὲ υἱοὶ
Σωβάλ· Γωλάμ καὶ Μαναχὰθ καὶ Γαιβήλ καὶ Σωφάρ
καὶ Ὀμάρ. 24 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγῶν· Αἰῆ καὶ Ἀνά·
οὗτος ἔστιν Ἀνά ὃς εὑρε τὸν Ἰαμείν ἐν τῇ ἐρήμῃ,

GENESIS, XXXVI.

filiam Anæ filiae Sebeon Hevæi: 3 Basemath
quoque filiam Ismael sororem Nabaioth.
4 Peperit autem Ada, Eliphaz: Basemath
genuit Rahuel: 5 Oolibama genuit Jehus et
Ihelon et Core: hi filii Esau qui nati sunt ei
in terra Chanaan. 6 Tulit autem Esau uxores
suas et filios et filias, et omnem animam domus
sue, et substantiam, et pecora, et cuncta quæ
habere poterat in terra Chanaan: et abiit in
alteram regionem, recessitque a fratre suo
Jacob. 7 Divites enim erant valde, et simul
habitare non poterant: nec sustinebat eos terra
peregrinationis eorum præ multitudine gre-
gum. 8 Habitavitque Esau in monte Seir,
ipse est Edom. 9 Hæ autem sunt generationes
Esau patris Edom in monte Seir. 10 Et hæc
nomina filiorum ejus: Eliphaz filius Ada
uxoris Esau: Rahuel quoque filius Basemath
uxoris ejus. 11 Fueruntque Eliphaz filii:
Theman, Omar, Sepho, et Gatham, et Cenez.
12 Erat autem Thamna, concubina Eliphaz
filii Esau; quæ peperit ei Amalech: hi sunt
filii Ada uxoris Esau. 13 Filii autem Rahuel:
Nahath et Zara, Samma et Meza: hi filii Ba-
semath uxoris Esau. 14 Isti quoque erant
filii Oolibama filiae Anæ filiae Sebeon, uxoris
Esau, quos genuit ei Jehus et Ihelon et Core.
15 Hi duces filiorum Esau: Filii Eliphaz
primogeniti Esau: dux Theman, dux Omar,
dux Sepho, dux Cenez, 16 Dux Core, dux
Gatham, dux Amalech: hi filii Eliphaz in
terra Edom, et hi filii Ada. 17 Hi quoque
filii Rahuel filii Esau: dux Nahath, dux Zara,
dux Samma, dux Meza: hi autem duces Ra-
huël in terra Edom: isti filii Basemath uxoris
Esau. 18 Ii autem filii Oolibama uxoris
Esau: dux Jehus, dux Ihelon, dux Core: hi
duces Oolibama filiae Anæ uxoris Esau.
19 Isti sunt filii Esau, et hi duces eorum: ipse
est Edom. 20 Isti sunt filii Seir Horraei, ha-
bitatores terræ: Lotan, et Sobal, et Sebeon, et
Ana, 21 Et Dison, et Eser, et Disan: hi duces
Horraei, filii Seir in terra Edom. 22 Facti
sunt autem filii Lotan: Hori et Heman: erat
autem soror Lotan, Thamna. 23 Et isti filii
Sobal: Alvan et Manahat et Ebal, et Sepho et
Onam. 24 Et hi filii Sebeon: Aja et Ana. Isto
est Ana qui invenit aquas calidas in solitudine,

וַיִּשְׁלַח יִצְחָק בְּרָאָה מִתֵּיבָה אֲבִיו מִצָּרַיִם
בְּנָעֻז׃ 2 אֵלֶּה הַתְּלִיכֹת יִצְחָק בֶּן
שָׁבַע-עֶשְׂרֵה שָׁנָה תָּלִיד לְעֵדָה אֲתִיבָהּ
בְּצִלָּן וְתָמָר נָעַר אֲתִיבָהּ בְּלִקְחָהּ וְתָמָר
בְּגֵן זֶלְפָּה לְשֵׁי אֲבִיו וַיִּבְרָא יִצְחָק אֶת-
דִּבְתָּם רָעָה אֶל-אֲבִיהֶם׃ 3 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶת־
אֲתִיבָהּ מִכָּל בָּנָיו קִרְבֵּי-זִמְרוֹתָהּ הָיָה
לָהּ וַעֲשֶׂה לָּהּ כְּתֹרֶת פָּסִים׃ 4 וַיִּבְרָא
אֲחִיו קִרְיָאֵל אֶת־אֲבִיהֶם מִכָּל-אֲחָיו
וַיִּשְׁתָּא אֹתָהּ וְלֹא הָיָה דִּבְרָר לְשִׁלָּם׃

δετε ἔνεμε τὰ ὑποζύγια Σεβεγὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
 25 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά· Δησὼν καὶ Ὀλιβεμὰ θυγά-
 τηρ Ἀνά. 26 Οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησὼν· Ἀμαδὰ καὶ
 Ἀσβάν καὶ Ἰθράν καὶ Χαρρᾶν. 27 Οὗτοι δὲ υἱοὶ
 Ἀσάρ· Βαλαὰμ καὶ Ζουκάμ καὶ Ἰουκάμ. 28 Οὗτοι
 δὲ υἱοὶ Ῥισὼν· Ὡς καὶ Ἀράν. 29 Οὗτοι δὲ ἡγε-
 μόνες Χορρί· ἡγεμὼν Λωτάν, ἡγεμὼν Σωβλὰ,
 ἡγεμὼν Ἀνά, 30 ἡγεμὼν Δησὼν, ἡγεμὼν Ἀσάρ,
 ἡγεμὼν Ῥισὼν· οὗτοι ἡγεμόνες Χορρί ἐν ταῖς ἡγε-
 μονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδὼμ. 31 Καὶ οὗτοι οἱ
 βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ πρὸ τοῦ βασι-
 λεῦσαι βασιλείᾳ ἐν Ἰσραὴλ. 32 Καὶ ἱβασίλευσεν ἐν
 Ἐδὼμ Βαλάκ υἱὸς Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
 Δεσνναβά. 33 Ἀπέθανε δὲ Βαλάκ, καὶ ἱβασίλευσεν
 ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβὰβ υἱὸς Ζαρά ἐκ Βοσοόρας. 34 Ἀπέ-
 θανε δὲ Ἰωβὰβ, καὶ ἱβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσώμ
 ἐκ τῆς γῆς Θαιμανῶν. 35 Ἀπέθανε δὲ Ἀσώμ, καὶ
 ἱβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ ὁ ἐκόψας
 Μαδιὰμ ἐν τῇ πεδίῳ Μωάβ· καὶ ὄνομα τῇ πόλει
 αὐτοῦ Γετθαιμ. 36 Ἀπέθανε δὲ Ἀδὰδ, καὶ ἱβασί-
 λευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαδὰ ἐκ Μασσεκκάς. 37 Ἀπέ-
 θανε δὲ Σαμαδὰ, καὶ ἱβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαοὺλ
 ἐκ Ῥωββὼθ τῆς παρὰ ποταμόν. 38 Ἀπέθανε δὲ
 Σαοὺλ, καὶ ἱβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλλενῶν υἱὸς
 Ἀχοβώρ. 39 Ἀπέθανε δὲ Βαλλενῶν υἱὸς Ἀχοβώρ,
 καὶ ἱβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀράδ υἱὸς Βαράδ· καὶ
 ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ· ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ
 αὐτοῦ Μετεβεήλ, θυγάτηρ Ματραῖθ υἱοῦ Μαυζοῶβ.
 40 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων Ἡσαὺ ἐν ταῖς
 φυλαῖς αὐτῶν κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις
 αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν· ἡγεμὼν Θαμνά,
 ἡγεμὼν Γωλά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ, 41 ἡγεμὼν Ὀλιβεμὰ,
 ἡγεμὼν Ἠλὰς, ἡγεμὼν Φινὼν, 42 ἡγεμὼν Κενέζ,
 ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μαζάρ, 43 ἡγεμὼν Μαγε-
 διήλ, ἡγεμὼν Ζαφωῖν· οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδὼμ ἐν ταῖς
 καταφοδομημίαις ἐν τῇ γῇ τῆς κτήσεως αὐτῶν.
 Οὗτος Ἡσαὺ πατὴρ Ἐδὼμ.

1 ΚΑΤΩΚΕΙ δὲ Ἰακώβ ἐν τῇ γῇ οὐ παρήκθησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐν γῇ Χαναάν. 2 Αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ἰακώβ. Ἰωσήφ δὲ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἦν, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὡν νέος μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλᾶς καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ζελεφᾶς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· κατήνεγκαν δὲ Ἰωσήφ ψόγον ποιητὴν πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν. 3 Ἰακώβ δὲ ἠγάπα τὸν Ἰωσήφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς γῆρας ἦν αὐτῷ· ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλου· 4 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι αὐτὸν ὁ πατήρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτόν, καὶ οὐκ ἠδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν.

cum pasceret asinos Sebeon patris sui: 25 Habuitque filium Dison, et filiam Oolibama. 26 Et isti filii Dison: Hamdan, et Eseban, et Jethram, et Charan. 27 Hi quoque filii Eser: Balaan, et Zavan, et Acan. 28 Habuit autem filios Disan: Hus et Aram. 29 Hi duces Horræorum: dux Lotan, dux Sobal, dux Sebeon, dux Ana, 30 Dux Dison, dux Eser, dux Disan: isti duces Horræorum qui imperaverunt in terra Seir. 31 Reges autem qui regnaverunt in terra Edom antequam haberent regem filii Israel, fuerunt hi: 32 Bela filius Beor, nomenque urbis ejus Denaba. 33 Mortuus est autem Bela, et regnavit pro eo Jobab filius Zaræ de Bosra. 34 Cumque mortuus esset Jobab, regnavit pro eo Husam de terra Themanorum. 35 Hoc quoque mortuo, regnavit pro eo Adad filius Badad, qui percussit Madian in regione Moab: et nomen urbis ejus Avith. 36 Cumque mortuus esset Adad, regnavit pro eo Semla de Masreca. 37 Hoc quoque mortuo, regnavit pro eo Saul de fluvio Rohoboth. 38 Cumque et hic obiisset, successit in regnum Balanan filius Achobor. 39 Isto quoque mortuo, regnavit pro eo Adar, nomenque urbis ejus Phau: et appellabatur uxor ejus Meetabel, filia Matred filie Mezaab. 40 Hæc ergo nomina ducum Esau, in cognationibus, et locis, et vocabulis suis: dux Thamna, dux Alva, dux Jetheth, 41 Dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, 42 Dux Cenez, dux Theman, dux Mabsar, 43 Dux Magdiel, dux Hiram: hi duces Edom habitantes in terra imperii sui, ipse est Esau pater Idumæorum.

1 HABITAVIT autem Jacob in terra Chanaan, in qua pater suus peregrinatus est. 2 Et hæ sunt generationes ejus : Joseph cum sedecim esset annorum, pascerebat gregem cum fratribus suis adhuc puer : et erat cum filiis Balæ et Zelfhæ uxorum patris sui : accusavitque fratres suos apud patrem crimine pessimo. 3 Israel autem diligebat Joseph super omnes filios suos, eo quod in senectute genuisset eum : fecitque ei tunicam polymitam. 4 Videntes autem fratres ejus quod a patre plus cunctis filiis amaretur, oderant eum, nec poterant ei quidquam pacifice loqui.

5 וַיִּבְרָא יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאָחָיו וַיִּסְכְּפוּ
 עוֹד שָׁנָא אֹהֵיו : 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעְנוּ
 מִן הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי : 7 וְהִנֵּה
 אֲנִי נֹשֵׂא מַלְאִכִּים אֶלְמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
 וְהִנֵּה הָקֵמָה אֶלְמִי וְנִסְבְּכָה וְהִנֵּה
 הַסִּבְיָה אֶלְמִי וְנִשְׁפָּחוּ לְאֶלְמִי :
 8 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחָיו מִסְלָה תִּמְלָה צְלִינוּ
 אִם־שׁוֹל תִּשְׁלַח בָּנוּ וַיִּסְכְּפוּ עוֹד שָׁנָא
 אֹהֵיו צֶלֶם־לִמְתָּיו וְצֶלֶם־בָּרָיו : 9 וַיִּבְרָא
 עוֹד חֲלוֹם אֲחֵר וַיִּסְכְּפוּ אֹהֵיו לְאָחָיו
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה
 הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים
 מִשְׁתַּחֲוִים לִי : 10 וַיִּסְכְּפוּ אֶל־אָבִיו וְאֶל־
 אָחָיו וַיִּנְעֲרֻוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה
 חֲלֹמְתֶם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתֶּם הַבֹּיָא
 אֲנִי וְאַחֲיוֹ וְאָחִיו לְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהּ אֲדָעָה :
 11 וַיִּנְתָּרְבוּ אָחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדְּבָר :
 12 וַיֵּלֶכֶּה אָחָיו לְרִעּוֹת אֶת־צֶמַח אֲבִיהֶם
 בְּשָׂכָם : 13 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הַלֹּא
 אֲחִיךָ רָעִים בְּשָׂכָם לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ
 אֶל־יָהִם וַיֹּאמֶר לוֹ הֲגִי : 14 וַיֹּאמֶר לוֹ
 לָכֵה אֶת־אֶת־שָׁלוֹם אֲחִיךָ וְאֶת־שָׁלוֹם
 הַצֶּמַח וְהַשְׁבִּי דָבָר וַיִּשְׁלַחְהוּ מַעֲמֶה
 חֲבֵרֹן וַיָּבֵא שָׂכָמָה : 15 וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ
 וְהִנֵּה תַעֲהָ בְּשׂוֹנָה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ
 לֵאמֹר מַה־תַּבְּקָשׁ : 16 וַיֹּאמֶר אֶת־אָחָיו
 אֲבִי מִבְּקָשׁ הַגִּידְתֶּם לִי אִיךָ הֵם
 רָעִים : 17 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה כִּי
 שְׂמִיעָתִי אָמְרִים גִּלְגָּה וְהִנֵּה וַיִּגְלֶה יוֹסֵף
 אֶת־אָחָיו וַיִּמְצְאוּם בְּדָקָן : 18 וַיִּרְאוּ אֹהֵיו
 מִרְחֶק וַיִּבְטְרוּ וַיִּקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְּנֻם אֹהֵיו
 לְהַמְיָהוּ : 19 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחָיו הִנֵּה
 בָּעַל חֲלָמוֹת חֲלֹמָה בָּא : 20 וַעֲתָה
 לָכֵה וְהַתְּרַגְּהוּ וְנִשְׁלַחְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת
 וְאַחֲרָיו חֲנָה רָעָה אֲבָלְתָהוּ וְנִרְאָה מִה־
 יָהִיו חֲלָמְתָיו : 21 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהוּ
 מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִבְּרָה נָפֶשׁ : 22 וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם רְאוּבֵן אֶל־תִּשְׁכַּרְדְּם הַשְׁלִיכוּ
 אֹהֵיו אֶל־הַבְּרוֹת הַזֶּה אֲשֶׁר בַּעֲדָר וְיָד
 אֶל־תִּשְׁלַחְהוּ לְמַעַן תִּחְיֶה אֹהֵיו מִיָּדָם
 לְהַשְׁבִּי אֶל־אָבִיו : 23 וַיִּחְיֶה כְּאִשְׁרָם
 יוֹסֵף אֶל־אָחָיו וַיִּשְׁטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־
 בְּמִתְּלוֹ אֶת־בְּתוּלַת הַבָּסִים אֲשֶׁר צָלְיו :
 24 וַיִּתְּנֻהוּ וַיִּשְׁלַח אֹהֵיו הַבְּרוֹת וְהַבְּרוֹת
 לָהּ אֵין בּוֹ כֶּסֶם : 25 וַיִּשְׁבּוּ לְאֶחָד־לָהֶם

5 Ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσήφ ἐνύπνιον ἀπήγγειλεν αὐτὸ
 τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, 6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούσατε
 τοῦ ἐνυπνίου τούτου, οὐ ἐνυπνιάσθην. 7 Ὡμην
 ὑμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ· καὶ
 ἀνίστη το ἕμὸν δράγμα καὶ ὠρθώθη· περιστραφέντα
 δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν προσεκύνθησαν τὸ ἕμὸν δράγμα.
 8 Ἐπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μὴ βασιλεύων
 βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς, ἡ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν;
 καὶ προσέθεντο ἐπὶ μασίῃ αὐτὸν ἔνεκεν τῶν ἐνυπνίων
 αὐτοῦ καὶ ἔνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. 9 Εἶδε δὲ
 ἐνύπνιον ἕτερον, καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ
 αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Ἴδού
 ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον· ὥσπερ ὁ ἥλιος καὶ
 ἡ σελήνη καὶ ἑνδεκά ἀστέρες προσεκύνουν με. 10 Καὶ
 ἐπετίμην αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί
 τὸ ἐνύπνιον τούτου ὃ ἐνυπνιάσθης; ἀρὰ γε ἐλθόντες
 ἔλευσόμεθα ἐγὼ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί
 σου προσκυνήσῃ σοι ἐπὶ τὴν γῆν; 11 Ἐζήλωσαν
 δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ
 διετήρησε τὸ ῥῆμα. 12 Ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ
 αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς
 Συχέμ. 13 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Οὐχὶ
 οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν εἰς Συχέμ; δεῦρο
 ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς· εἶπε δὲ αὐτῷ, Ἴδού ἐγώ.
 14 Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ, Πορευθεὶς ἴδε εἰ ὕγιαί
 νουσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ τὰ πρόβατα, καὶ ἀνάγ
 γελὸν μοι· καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος
 τῆς Χεβρών· καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ. 15 Καὶ εὗρεν
 αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ· ἠρώτησε
 δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος λέγων, Τί ζητεῖς; 16 Ὁ δὲ
 εἶπε, Τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ· ἀπάγγελόν μοι ποῦ
 βόσκουσιν. 17 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος, Ἀπήρ
 κασιν ἐντεῦθεν· ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων, Πορευ
 θῶμεν εἰς Δωθαίμ. Καὶ ἐπορεύθη Ἰωσήφ κατόπισθε
 τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εὗρεν αὐτούς ἐν Δωθαίμ.
 18 Προεΐδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσει
 αὐτὸν πρὸς αὐτούς· καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀπο
 κτείνειν αὐτόν. 19 Ἐπὶ δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
 αὐτοῦ, Ἴδού ὁ ἐνυπνιαστής ἐκεῖνος ἔρχεται. 20 Νῦν
 οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ῥίψωμεν αὐτόν
 εἰς ἓνα τῶν λάκκων, καὶ ἐροῦμεν Θηρίον πονηρὸν
 κατέφαγεν αὐτόν, καὶ ὀψόμεθα τί ἔσται τὰ ἐνύπνια
 αὐτοῦ. 21 Ἀκούσας δὲ Ῥουβὴν ἐξέλειτο αὐτόν ἐκ
 τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ εἶπεν, Οὐ πατάξωμεν αὐτόν
 εἰς ψυχὴν. 22 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ῥουβὴν, Μὴ ἐσχέητε
 αἷμα· ἐμβάλλετε αὐτόν εἰς ἓνα τῶν λάκκων τούτων
 τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ·
 ὅπως ἐξέλθαι αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῶ
 αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. 23 Ἐγένετο δὲ ἡνία ἦλθεν
 Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσήφ
 τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν, 24 Καὶ λα
 βόντες αὐτόν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος
 κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν. 25 Ἐκάθισαν δὲ φαγῖν ἄρτον·

5 Accidit quoque ut visum somnium referret
 fratribus suis: quæ causa majoris odii se
 minarium fuit. 6 Dixitque ad eos: Audite
 somnium meum quod vidi: 7 Putabam nos
 ligare manipulos in agro: et quasi consurgere
 manipulum meum, et stare, vestrosque mani
 pulos circumstantes adorare manipulum meum.
 8 Responderunt fratres ejus: Numquid rex
 noster eris? aut subjiemur ditioni tuæ?
 Hæc ergo causa somniorum atque sermonum,
 invidiæ et odii fomitem ministravit. 9 Aliud
 quoque vidit somnium, quod narrans fratribus,
 ait: Vidi per somnium, quasi solem, et lunam,
 et stellas undecim, adorare me. 10 Quod
 cum patri suo et fratribus retulisset, increpa
 vit eum pater suus, et dixit: Quid sibi vult
 hoc somnium quod vidisti? num ego et mater
 tua, et fratres tui, adorabimus te super terram?
 11 Invidebant ei igitur fratres sui: pater vero
 rem tacitus considerabat. 12 Cumque fratres
 illius in pascendis gregibus patris morarentur
 in Sichem, 13 Dixit ad eum Israel: Fratres
 tui pascunt oves in Sichimis: veni, mittam te
 ad eos. Quo respondente, 14 Præsto sum, ait
 ei: Vade, et vide si cuncta prospera sint erga
 fratres tuos, et pecora: et renuntia mihi quid
 agatur. Missus de valle Hebron, venit in
 Sichem: 15 Invenitque eum vir errantem in
 agro, et interrogavit quid quæreret. 16 At
 ille respondit: Fratres meos quæro, indica
 mihi ubi pascant greges. 17 Dixitque ei vir:
 Recesserunt de loco isto: audiui autem eos
 dicentes: Eamus in Dothain. Perrexit ergo
 Joseph post fratres suos, et invenit eos in
 Dothain. 18 Qui cum vidissent eum procul,
 antequam accederet ad eos, cogitaverunt illum
 occidere: 19 Et mutuo loquebantur: Ecce
 somniator venit: 20 Venite, occidamus eum,
 et mittamus in cisternam veterem: dicemus
 que: Fera pessima devoravit eum: et tunc
 apparebit quid illi prosint somnia sua.
 21 Audiens autem hoc Ruben, nitebatur li
 berare eum de manibus eorum, et dicebat:
 22 Non interficiatis animam ejus, nec effunda
 tis sanguinem: sed projicite eum in cisternam
 hanc, quæ est in solitudine, manusque vestras
 servate innoxias. Hoc autem dicebat, volens
 eripere eum de manibus eorum, et reddere
 patri suo. 23 Confestim igitur ut pervenit
 ad fratres suos, nudaverunt eum tunica
 talari et polymita: 24 Miseruntque eum
 in cisternam veterem, quæ non habebat
 aquam. 25 Et sedentes ut comederent panem,

בראשית לו לח

וישאו ציניהם ויראו ותהיה איתם
ישמעאלים באה מצלגד ומליתם לשאם
בכחל וצרי ולט חולכים לחורד
מצרקה : 26 ונאמר ותהיה אלמנה
מחפצת כי קהל אחאיו וכפיו את
דמו : 27 ולכו ונמכרו לישראלים וידם
אלהיהם קראו בשרגו הוא וישמע
אחיו : 28 ונמכרו אשם מדנים קסרים
וימכרו ויגלו אתיוסף מרחבד וימכרו
אתיוסף לישראלים בצפנים בשה
ונביא אתיוסף מצרקה : 29 וישב ראובן
אלחבד ותהיה אתיוסף בבד ויגדע
אתבגדיו : 30 וישב אלחיו ונאמר
תילד אילנה ואני אנה אנכי : 31 ויהיה
אתחלת יוסף וישבטו שיער צים
וימכרו אתחלתו בדם : 32 וישלח
אתחלתו הפסים ויביא אלחיו
ונאמר זאת קצאתי הדרת הפלת
בגד הוא אדלם : 33 ויפיקה ונאמר
פלת בני חזק רצה אלקהו סרה
סרה יוסף : 34 ויהיה געול שכלתו
וגשם שח בכתתו ויתאבל עלבט נים
רבים : 35 ויהיה כלבניו וכלבנותיו
לנחמו ויסאו להחלתם ונאמר קראת
אלבני אהל שאלה ויבדו אלו אביו :
36 ותפנים קרה אלו אלמנהם לפיפיל
סרים פרעו שר הפסחים : פ

פרשה לח :

1 ויהי בעת הלאה ויגד ותהיה איתם
אחיו ויש צדאש צדלמי ושמו חרה :
2 ויראשם ותהיה בתאש פגעי ושמו
שני ויפיקה ויבא אלהי : 3 ותהיה ותילד
גו ויחמא אתשמו ער : 4 ותהיה עוד
ותילד גו ותחמא אתשמו אנו : 5 ותהיה
עוד ותילד גו ותחמא אתשמו שלה
ותהיה בכנוב בליתא אלו : 6 ותהיה
ותהיה אשח לער בכורו ושמה סמר :
7 ויהי ער בכור ותהיה כע ציגי ותהיה
וימכרו ותהיה : 8 ונאמר ותהיה לאנו בא
אלאשת אחיו ויבם אלה ותהיה ויה
לחיו : 9 ויגדע אנו כי לא לו ותהיה
תהיה ותהיה אשח אלו ושמה
אדע לבלתי ויגדע לחיו : 10 ויגדע
ציגי ותהיה אשח נמכר נמכר :

GENESIS, LX, LXI.

καὶ ἀναβλήσαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον, καὶ ἰδοὺ
ὁδοιπόροι Ἰσραηλίται ἤρχοντο ἐκ Γαλαὰδ, καὶ αἱ
κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμον θυμαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ
στακτῆς· ἰκορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον.
26 Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, Τί
χρήσιμον ἰὰν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ
κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ; 27 Δεῦτε ἀπωδόμεθα
αὐτὸν τοῖς Ἰσραηλίταις τούτοις· αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν
μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ σὰρξ
ἡμῶν ἐστίν· ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. 28 Καὶ
παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιναῖοι ἔμποροι,
καὶ ἐξέδυσαν καὶ ἀνέβιβασαν τὸν Ἰωσήφ ἐκ τοῦ
λάκκου· καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ τοῖς Ἰσραηλίταις
εἴκοσι χρυσῶν· καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσήφ εἰς
Αἴγυπτον. 29 Ἀνέστρεψε δὲ Ρουβὴν ἐπὶ τὸν λάκ-
κον, καὶ οὐχ ὄψα τὸν Ἰωσήφ ἐν τῷ λάκκῳ· καὶ
διέβηκε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 30 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς
τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ εἶπε, Τὸ παιδάριον οὐκ
ἔστιν· ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἐγώ; 31 Λαβόντες δὲ
τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν, καὶ
ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι. 32 Καὶ ἀπέστει-
λαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον καὶ εἰσήνεγκαν τῷ
πατρὶ αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Τοῦτον εὗρομεν, ἐπιγνώθι
εἰ χιτῶν τοῦ υἱοῦ σου ἐστίν ἢ οὐ. 33 Καὶ ἐτίγνω
αὐτὸν καὶ εἶπε, Χιτῶν τοῦ υἱοῦ μου ἐστὶ· θηρίον
πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν, θηρίον ἤρπασε τὸν
Ἰωσήφ. 34 Διέβηκε δὲ Ἰακώβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
καὶ ἐπέθετο σάκεον ἐπὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθει
τὸν σὺν αὐτοῦ ἡμέρας πολλὰς. 35 Συνήχθησαν
δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες, καὶ ἦλθον
παρακαλεῖσαι αὐτόν· καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι,
λέγων, ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν
εἰς ᾄδου· καὶ ἐκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
36 Οἱ δὲ Μαδιναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ εἰς
Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπᾶδοντι Φαραὼ ἀρχιμα-
γείρῳ.

KEΦ. LXI.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατέβη
Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφίκετο ἕως
πρὸς ἀνθρώπον τινα Ὀδολλαμίτην ᾧ ὄνομα Εἰράς.
2 Καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χα-
ναναίου ᾧ ὄνομα Σανά· καὶ ἔλαβεν αὐτήν καὶ
εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. 3 Καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν
υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἡρ. 4 Καὶ συλ-
λαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Ἀνάν. 5 Καὶ προσθεῖσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλώμ· αὕτη δὲ ἦν ἐν
Χασβὶ ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς. 6 Καὶ ἔλαβεν Ἰούδας
γυναῖκα Ἡρ τῇ πρωτότοκῃ αὐτοῦ, ᾧ ὄνομα Θάμαρ.
7 Ἐγένετο δὲ Ἡρ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἐναντι
Κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ Θεός. 8 Εἶπε δὲ
Ἰούδας τῷ Ἀνάν, Εἰσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου καὶ ἐπιγάμυσσαι αὐτήν, καὶ ἀνάστησον
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου. 9 Γινὼς δὲ Ἀνάν ὅτι οὐκ
αὐτῷ ἐστὶ τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσῆρχετο
πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν
ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ. 10 Πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ Θεοῦ
ὅτι ἐποίησε τοῦτο, καὶ ἠθανάτωσε καὶ τοῦτον.

GENESIS, XXXVII. XXXVIII.

viderunt Ismaelitas viatores venire de Galaad,
et camelos eorum portantes aromata, et resi-
nam, et stacten, in Ægyptum. 26 Dixit ergo
Judas fratribus suis: Quid nobis prodest si
occiderimus fratrem nostrum, et celaverimus
sanguinem ipsius? 27 Melius est ut venum-
detur Ismaelitis, et manus nostræ non polluan-
tur: frater enim et caro nostra est. Acque-
verunt fratres sermonibus illius. 28 Et præ-
tereuntibus Madianitis negotiatoribus, extra-
hentes eum de cisterna, vendiderunt eum
Ismaelitis, viginti argenteis: qui duxerunt
eum in Ægyptum. 29 Reversusque Ruben
ad cisternam, non invenit puerum. 30 Et
scissis vestibus pergens ad fratres suos, ait:
Puer non comparet, et ego quo ibo? 31 Tu-
lerunt autem tunicam ejus, et in sanguino
hædi, quem occiderant, tinxerunt: 32 Mit-
tentes qui ferrent ad patrem, et dicerent:
Hanc invenimus: vide utrum tunica filii tui
sit, an non. 33 Quam cum agnovisset pater,
ait: Tunica filii mei est, fera pessima comedit
eum, bestia devoravit Joseph. 34 Scissisquo
vestibus, indutus est cilicio, lugens filium suum
multo tempore. 35 Congregatis autem cunctis
liberis ejus ut lenirent dolorem patris, noluit
consolationem accipere, sed ait: Descendam
ad filium meum lugens in infernum. Et illo
perseverante in fletu, 36 Madianitæ vendi-
derunt Joseph in Ægypto Putiphari eunucho
Pharaonis, magistro militum.

CAPUT XXXVIII.

1 EODEM tempore descendens Judas a fra-
tribus suis, divertit ad virum Odollamitem,
nomine Hiram. 2 Veditque ibi filiam hominis
Chananæi, vocabulo Sue: et accepta uxore,
ingressus est ad eam. 3 Quæ concepit, et
peperit filium, et vocavit nomen ejus Her.
4 Rursumque concepto factu, natum filium
vocavit Onan. 5 Tertium quoque peperit,
quem appellavit Sela: quo nato, parere ultra
cessavit. 6 Dedit autem Judas uxorem pri-
mogenito suo Her, nomine Thamar. 7 Fuit
quoque Her primogenitus Judæ, nequam in
conspectu Domini: et ab eo occisus est.
8 Dixit ergo Judas ad Onan filium suum:
Ingredere ad uxorem fratris tui, et sociare illi,
ut suscites semen fratri tuo. 9 Ille sciens non
sibi nasci filios, introiens ad uxorem fratris
sui, semen fundebat in terram, ne liberi fratris
nomine nascerentur. 10 Et idcirco percussit
eum Dominus, quod rem detestabilem faceret.

דחף לתמר פלדו

... ἡ θάλασσα τῇ νύκτι

obrem dixit Judas Thamar

בראשית לח לט

והואמר מחר-מחר צלח פרוץ ויהיה שמי
פרץ : 30 ואחר זאת אחיו אשר צלחו
השני ויהיה שמו זרע :

פרשן לט :

1 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 2 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 3 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 4 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 5 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 6 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 7 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 8 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 9 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 10 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 11 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 12 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 13 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 14 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 15 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 16 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 17 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי
פרץ : 18 ויחם הנה מחר-מחר ויהיה שמי

GENESIS, li, lθ.

Τί διεκόπη διὰ σέ φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Φαρές. 30 Καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελ-
φός αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον·
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρά.

ΚΕΦ. λθ'.

1 ἸΩΣΗΦ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἐκτί-
σατο αὐτὸν Πετεφρὴς ὁ εὐνοῦχος Φαραὼ ὁ ἀρχιμά-
γειρος, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἐκ χειρῶν τῶν Ἰσμηλιτῶν,
οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ. 2 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ
Ἰωσήφ, καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυχάνων· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ·
3 Ἦδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ ὅτι ὁ Κύριος ἦν μετ'
αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἔδωκεν αὐτῷ, Κύριος εὐδοκοῦν ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτοῦ. 4 Καὶ εὗρεν Ἰωσήφ χάριν ἐναντίον τοῦ
κυρίου αὐτοῦ καὶ ἐθρέσθη αὐτῷ· καὶ κατέστησεν
αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ
ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ. 5 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ κα-
ταστήναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα
ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ ὑλόγησε Κύριος τὸν οἶκον τοῦ
Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ· καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου
ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν
τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἐπέτρεψε πάντα ὅσα ἦν
αὐτῷ εἰς χεῖρας Ἰωσήφ, καὶ οὐκ ᾔδει τῶν καθ' αὐτὸν
οὐδὲν πλην τοῦ ἄρτου οὗ ἔσθιεν αὐτός. Καὶ ἦν
Ἰωσήφ καλὸς τῷ εἶδει καὶ ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα.
7 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν
ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ
Ἰωσήφ, καὶ εἶπεν, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. 8 Ὁ δὲ
οὐκ ἤθελεν, εἶπε δὲ τῇ γυναίκῃ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, Εἰ
ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς
χεῖράς μου, 9 Καὶ οὐχ ὑπέρχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ
οὐθὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπεξήρτηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν, πλην
σοῦ, διὰ τὸ σέ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πῶς ποιήσω
τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἀμαρτήσομαι ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ; 10 Ἦνικά δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσήφ
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῇ καθυδεῖν
μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ. 11 Ἐγένετο δὲ
τοιαύτη τις ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν
οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐθίς ἦν τῶν ἐν
τῇ οἰκίᾳ ἔσω. 12 Καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν
ἱματίων λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. Καὶ καταλι-
πὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε
καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. 13 Καὶ ἐγένετο ὥς εἶδεν ὅτι
καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς,
ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω, 14 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας
ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα, Ἴδετε, εἰσῆγα-
γεν ἡμῖν παῖδα Ἑβραῖον ἐμπαῖζειν ἡμῖν· εἰσῆλθε
πρὸς με λέγων, Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐβόησα
φωνῇ μεγάλῃ. 15 Ἐν δὲ τῇ ἀκοῇ αὐτὸν ὅτι
ᾤψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. 16 Καὶ
καταλιπὼν τὰ ἱμάτια παρ' αὐτῇ ἔως ἦλθεν ὁ
κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ
κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα λέγουσα, Εἰσῆλθε πρὸς με ὁ
παῖς ὁ Ἑβραῖος, ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαῖξαι
μοι, καὶ ἐπεί μοι, Κοιμήθησονται μετὰ σοῦ. 18 Ὡς
δὲ ἤκουσεν ὅτι ᾤψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα,

GENESIS, XXXVIII. XXXIX.

Quare divisa est propter te maceria? et ob
hanc causam vocavit nomen ejus Phares.
30 Postea egressus est frater ejus, in cujus
manu erat coccinum: quem appellavit Zara.

CAPUT XXXIX.

1 IGITUR Joseph ductus est in Ægyptum,
emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis,
princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu
Ismaelitarum, a quibus perductus erat. 2 Fuit-
que Dominus cum eo, et erat vir in cunctis
prosperus agens: habitavitque in domo domini
sui, 3 Qui optime noverat Dominum esse cum
eo, et omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in
manu illius. 4 Invenitque Joseph gratiam
coram domino suo, et ministrabat ei, a quo
præpositus omnibus, gubernabat creditam sibi
domum, et universa quæ ei tradita fuerant:
5 Benedixitque Dominus domui Ægyptii
propter Joseph, et multiplicavit tam in ædi-
bus quam in agris cunctam ejus substantiam:
6 Nec quidquam aliud noverat, nisi panem
quo vesceretur. Erat autem Joseph pulchra
facie, et decorus aspectu. 7 Post multos ita-
que dies injecit domina sua oculos suos in
Joseph, et ait: Dormi mecum. 8 Qui nequa-
quam acquiescens operi nefario, dixit ad eam:
Ecce dominus meus, omnibus mihi traditis,
ignorat quid habeat in domo sua: 9 Nec
quidquam est quod non in mea sit potestate,
vel non tradiderit mihi, præter te, quæ uxor
ejus es: quo modo ergo possum hoc malum
facere, et peccare in Deum meum? 10 Hujus-
cemodi verbis per singulos dies, et mulier
molesta erat adolescenti, et ille recusabat
stuprum. 11 Accidit autem quadam die, ut
intraret Joseph domum, et operis quippiam
absque arbitris faceret: 12 Et illa apprehensa
lacinia vestimenti ejus, diceret: Dormi mecum.
Qui relicto in manu ejus pallio fugit, et egres-
sus est foras. 13 Cumque vidisset mulier
vestem in manibus suis, et se esse contemptam,
14 Vocavit ad se homines domus suæ, et ait
ad eos: En introduxit virum Hebræum, ut
illuderet nobis: ingressus est ad me, ut coiret
mecum: cumque ego succlamassem, 15 Et
audisset vocem meam, reliquit pallium quod
tenebam, et fugit foras. 16 In argumentum
ergo fidei retentum pallium ostendit marito
revertenti domum, 17 Et ait: Ingressus est
ad me servus Hebræus, quem adduxisti ut illu-
deret mihi: 18 Cumque audisset me clamare,

בראשית לט מ

וַיַּעֲזֹב בְּנֵי אֲדָמִי וְגַם הַחֹזֶק: 19 וַיִּהְיֶה כְשֶׁמֶצַע אֲדָמִי אֶת־דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כְּדִבְרֵי הָאֵלֹהִים צִפְּחָה לִּי צִבְיָהּ וַיִּחַר אָפָּו: 20 וַיִּקְרָא אֲדָמִי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הַסֹּפֶהר מִקֹּדֶם אֲשֶׁר אֶסְרִי הַמֶּלֶךְ אֲסִירִים וַיַּחֲרִשְׁם בְּבֵית הַסֹּפֶהר: 21 וַיְהִי וַיְהַר אֶת־יוֹסֵף וַיִּטּ אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חֵפוֹ בְּצִיָּה שֶׁר בֵּית־הַסֹּפֶהר: 22 וַיִּתֵּן שֶׁר בֵּית־הַסֹּפֶהר בְּיָד יוֹסֵף אֶת כָּל־הָאֲסִירִים אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּפֶהר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֲשִׂים שָׁם הָיָה הֵקֵחַ עֹשֶׂה: 23 אֵין שֶׁר בֵּית־הַסֹּפֶהר לֹאֵחַ אֶת־כָּל־מַעֲמָל בְּיָדוֹ כִּי־אֲשֶׁר יִתֵּן אֹתוֹ וְאֲשֶׁר הָיָה עֹשֶׂה וַיְהִי מִצָּלִים: 24

פרשה מ

1 וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה קִטְמָה מִשְׁקָח מִלֹּחֶם־מִצְרַיִם וְהַמֶּלֶךְ לְאֲדָמִיָּהם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם: 2 וַיִּקְרָא פְּרֹעֶה עַל שְׁנֵי סֹרִיסָיו עַל שֶׁר הַמִּשְׁכָּה וְעַל שֶׁר הָאֲסִירִים: 3 וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁכַּר בֵּית שֶׁר הַמִּצְרַיִם אֶל־בֵּית הַסֹּפֶהר מִקֹּדֶם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֶסְרִי שָׁם: 4 וַיִּפְדֹּה שֶׁר הַמִּצְרַיִם אֶת־יוֹסֵף אֹתָם וַיַּשְׁרֵת אֹתָם וַיְהִי יָמִים בְּמִשְׁכָּר: 5 וַיַּחֲלֹמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלוֹמוֹ בְּלִילָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלוֹמוֹ הַמִּשְׁקָח וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסִירִים בְּבֵית הַסֹּפֶהר: 6 וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בִּבְרִיךְ וַיִּבְרָא אֹתָם וַיְהִי זָעִקִם: 7 וַיִּשְׁאַל אֶת־סֹרִיסָיו פְּרֹעֶה אֲשֶׁר אֹתוֹ בְּמִשְׁכַּר בֵּית אֲדָמִי לֵאמֹר מָדוּעַ פְּגִיעֶם דָּעִים הַיּוֹם: 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלָמְנוּ וַיִּפְתָּר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם יוֹסֵף חֲלוֹם לֵאלֹהִים פְּתָרְנִים סִפְרִיָּהָ לִּי: 9 וַיִּסְפֹּר שְׁרֵי־הַמִּשְׁכָּה אֶת־חֲלוֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ לוֹ בְּחִלּוֹמֵי וַהֲפֹת־גִּבּוֹן לִפְנֵי: 10 וַיִּבְרָא שְׁלֹשָׁה שָׁרָרִים וַיְהִי כְּכִרְחֹחַ עֲלֵתָהּ כִּפְּחִילֵי אֲשֶׁר־לָהֶם צִנְבָּים: 11 וְכִים פְּרֹעֶה בְּיָדוֹ הִנֵּחָ אֶת־הַצִּנְבָּים וַאֲשַׁחֲט אֹתָם אֶל־כִּים פְּרֹעֶה וַאֲמַן אֶת־חֲכִים צִלְּבָה פְּרֹעֶה: 12 וַיֹּאמְרוּ לוֹ יוֹסֵף וְהַ פְּתָרְנוֹ שְׁלֹשָׁה חֲשָׁרִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: 13 בְּעֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פְּרֹעֶה אֶת־רֹאשׁוֹ וְהַשִּׁבְיָה צִלְּבָהּ וְהַיָּהּ כִּים פְּרֹעֶה בְּיָדוֹ כְּפִשְׁפֹּשֶׁט קְרָאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה מִשְׁקָחוֹ:

GENESIS, LV, μ.

καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἑμοὶ ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. 19 Ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναίκος αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν λέγουσα, οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ καὶς σου, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ. 20 Καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσήφ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ δόρυμα, εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ δόρυματι. 21 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ καὶ κατέχευεν αὐτοῦ ἔλεος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος. 22 Καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμοτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ αὐτὸς ἦν ποιῶν. 23 Οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμοτηρίου γινώσκων δι' αὐτὸν οὐθέν· πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, διὰ τὸ τὸν Κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι· καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει, ὁ Κύριος ἐνὶ ὁδοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

KEΦ. μ.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἡμάρτεν ὁ ἀρχιοινοχός τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἀρχιστοιποιός, τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου. 2 Καὶ ὠργίσθη Φαραὼ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχῷ καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχιστοιποιῷ. 3 Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δεσμοτήριον, εἰς τὸν τόπον οὗ Ἰωσήφ ἀπήκτο ἐκεῖ. 4 Καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσήφ αὐτούς, καὶ παρέστη αὐτοῖς· ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ. 5 Καὶ εἶδον ἀμφοτέρω ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτί· ἡ δὲ ὕρασις τοῦ ἐνυπνίου τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ ἀρχιστοιποιοῦ, οἱ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου, οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἦν αὕτη. 6 Εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς Ἰωσήφ τὸ πρῶν, καὶ εἶδεν αὐτοὺς καὶ ἦσαν τεταραγμένοι. 7 Καὶ ἠρώτα τοὺς ἐνούχους Φαραὼ, οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, λέγων, Τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ σήμερον; 8 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἐνύπνιον εἶδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. 9 Ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Οὐχὶ διὰ τοῦ Θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν ἐστὶ; διηγήσαθε οὖν μοι. 9 Καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχός τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ καὶ εἶπεν, Ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου· 10 Ἐν δὲ τῇ ἄμπελῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχῆντα βλαστούς· πίπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς. 11 Καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ μου· καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ ἐξέθλιψα αὐτήν εἰς τὸ ποτήριον, καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραὼ. 12 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ, Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. Οἱ τρεῖς πυθμένες τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν. 13 Ἐτι τρεῖς ἡμέραι καὶ μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου, καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοίαν σου, καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀρχὴν σου τὴν προτέραν, ὡς ἦσθα οἰνοχοῶν.

GENESIS, XXXIX. XL.

reliquit pallium quod tenebam, et fugit foras. 19 His auditis dominus, et nimium credulus verbis conjugis, iratus est valde: 20 Tradiditque Joseph in carcerem, ubi vincti regis custodiebantur, et erat ibi clausus. 21 Fuit autem Dominus cum Joseph, et misertus illius dedit ei gratiam in conspectu principis carceris. 22 Qui tradidit in manu illius universos vinctos qui in custodia tenebantur: et quidquid fiebat, sub ipso erat. 23 Nec noverat aliquid, cunctis ei creditis: Dominus enim erat cum illo, et omnia opera ejus dirigebat.

CAPUT XL.

1 His ita gestis, accidit ut peccarent duo eunuchi, pincerna regis Ægypti, et pistor, domino suo. 2 Iratusque contra eos Pharao (nam alter pincernis præerat, alter pistoribus), 3 Misit eos in carcerem principis militum, in quo erat vinctus et Joseph. 4 At custos carceris tradidit eos Joseph, qui et ministrabat eis. Aliquantulum temporis fluxerat, et illi in custodia tenebantur. 5 Videruntque ambo somnium nocte una juxta interpretationem congruam sibi: 6 Ad quos cum introisset Joseph mane, et vidisset eos tristes, 7 Sciscitatus est eos, dicens: Cur tristior est hodie solito facies vestra? 8 Qui responderunt: Somnium vidimus, et non est qui interpretetur nobis. Dixitque ad eos Joseph: Numquid non Dei est interpretatio? referte mihi quid videritis. 9 Narravit prior, præpositus pincernarum, somnium suum: Videbam coram me vitem, 10 In qua erant tres propagines, crescere paulatim in gemmas, et post flores uvas maturescere: 11 Calicemque Pharaonis in manu mea: tuli ergo uvas, et expressi in calicem quem tenebam, et tradidi poculum Pharaoni. 12 Respondit Joseph: Hæc est interpretatio somnii: Tres propagines, tres adhuc dies sunt: 13 Post quos recordabitur Pharao ministerii tui, et restituet te in gradum pristinum: dabisque ei calicem juxta officium tuum, sicut ante facere consueveras.

14 כי אמרתי לך פאשע ייטב לך
ועשיתני חסד והוצאתני אל-
פרעה והוצאתני מיד ידו : 15
גלב גבתי מארץ מצרים ונספח לא-
עשיתי מאומה קרשמו אתי בבד :
16 וגם שר-האפים קרשמו פתח וימסר
אל-ידי ידו את-אלי בקלובי והגה שלש
סלי חרי צל-ראשי : 17 ובסל העליון
מלל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף
אכל אתם מרחסל מעל ראשי : 18 וגם
יוסף וימסר וז פתחו שלשלת הפלים
שלשלת ימים הם : 19 בעוד שלשלת
ימים וישא פרעה את-ראשו מקליה ותלה
אוזנו על-צו ואכל העוף את-בשרה
מקליה : 20 ויהי ביום השלישי וזם
תלנת את-פרעה וגשש משתה לכל-
עבדיו וישא את-ראשו ושר הפלמים ושר
ראש שר האפים פתח עבדיו : 21 וישב
את-שר הפלמים על-משקו ויפנו חסד
על-פך פרעה : 22 וזאת שר האפים תלה
פאשע פתח להם יוסף : 23 ולא-זכר שר
הפלמים את-יוסף וישקדו :

פ פ פ

פרשה מא :

1 ויהי מעץ שנים ימים ופרעה חלם
והגה עמד על-תנור : 2 והגה מרחיק
עלל שבע פרות ופרות מרחק ובריות
בשר והתעניה בשר : 3 והגה שבע
פרות וחרות עלות וחרות מרחיק
רעות מרחק וחרות בשר ופערות וחר
הפרות על-שפת תנור : 4 והאכלנה
הפרות רעות הפרות וחרות משר
שבע הפרות ופרות מרחק וחרות ויחזק
פרעה : 5 וישן גחלם שנים והגה שבע
שגלים עלות בשר וחרות וחרות :
6 והגה שבע שגלים רעות ושרות וחרות
צמחות וחרות : 7 והבלענה השגלים
הפרות ושר שבע השגלים מרחיק
והפרות ויחזק פרעה והגה חלם :
8 ויהי בפרך ויחזק ויחזק ויחזק ויחזק
פרעה לחם את-סלמו ויחזק ויחזק ויחזק
פרעה : 9 ויחזק שר הפלמים ויחזק
פרעה לאמר את-יוסף ויחזק ויחזק :

14 Ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ ὅταν εὖ γένη-
ται σοι, καὶ ποιήσεις ἐν ἰμοὶ ἔλεος, καὶ μνησθήσῃ
περὶ ἰμοῦ πρὸς Φαραῶ, καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ
ὄχυρώματος τούτου. 15 Ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ
γῆς Ἑβραίων, καὶ ὧδε οὐκ ἐποίησα οὐδέν, ἀλλ'
ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τούτου. 16 Καὶ εἶδεν
ὁ ἀρχιστοποιοὺς ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε, καὶ εἶπε τῷ
Ἰωσήφ, Κάγω εἶδον ἐνύπνιον, καὶ ᾤμην τρία κανᾶ
χονδριτῶν αἶρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. 17 Ἐν δὲ
κανῷ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν ὧν Φαραῶ
ἰσθίει, ἔργον σιτοποιοῦ· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς μου. 18 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ εἶπεν
αὐτῷ, Αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. Τὰ τρία κανᾶ
τρεῖς ἡμέραι εἰσίν. 19 Ἐτι τριῶν ἡμερῶν καὶ
ἀφελῇ Φαραῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ, καὶ κρε-
μάσει σε ἐπὶ ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄνεια τοῦ οὐ-
ρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ. 20 Ἐγένετο δὲ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἡμέρα γενέσθω ἡν Φαραῶ,
καὶ ἐποίησεν πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ· καὶ
ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ οἰνοχόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ
σιτοποιοῦ ἐν μίσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ. 21 Καὶ
ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραῶ.
22 Τὸν δὲ ἀρχιστοποιοῦν ἐκρέμασεν, καθὰ συνέκρινεν
αὐτοῖς Ἰωσήφ. 23 Καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιοινοχόος
τοῦ Ἰωσήφ, ἀλλ' ἐπελάθετο αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μά.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν Φαραῶ
εἶδεν ἐνύπνιον, ᾧετο ἰστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ,
2 Καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ
βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ
ἐβόσκοντο ἐν τῷ ἄχρῃ. 3 Ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες
ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ, αἰσχροὶ
τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο παρὰ
τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. 4 Καὶ κατέ-
φαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχροὶ, καὶ λεπταὶ ταῖς
σαρκί τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἶδει, καὶ τὰς
ἐκλεκτὰς ταῖς σαρκί. Ἡγέρθη δὲ Φαραῶ, 5 Καὶ
ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον. Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες
ἀνέβαινον ἐν τῷ πυθμίνῃ ἐνὶ ἐκλεκτοῖς καὶ καλοῖ.
6 Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι
ἀνεφύοντο μετ' αὐτούς. 7 Καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ
στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στά-
χυας τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. Ἡγέρθη δὲ
Φαραῶ, καὶ ἦν ἐνύπνιον. 8 Ἐγένετο δὲ πρωὶ καὶ
ἐπαράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· καὶ ἀποσιτίλας ἐκάλεσε
πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς
σοφοὺς αὐτῆς, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραῶ τὸ
ἐνύπνιον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ
Φαραῶ. 9 Καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς Φαραῶ
λέγων, Τὴν ἁμαρτίαν μου ἀναμνήσκω σήμερον.

14 Tantum memento mei, cum bene tibi fuerit,
et facias mecum misericordiam, ut suggeras
Pharaoni ut educat me de isto carcere :
15 Quia furto sublatum sum de terra Hebræo-
rum ; et hic innocens in lacum missus sum.
16 Videns pistorum magister quod prudenter
somnia dissolvisset, ait : Et ego vidi som-
nium, quod tria canistra farinæ haberem super
caput meum : 17 Et in uno canistro quod
erat excelsius, portare me omnes cibos qui
fiunt arte pistoria, avesque comedere ex eo.
18 Respondit Joseph : Hæc est interpretatio
somnia : Tria canistra, tres adhuc dies sunt :
19 Post quos auferet Pharaos caput tuum, ac
suspendet te in cruce, et lacerabunt volucres
carnes tuas. 20 Exinde dies tertius natalitius
Pharaonis erat : qui faciens grande convivium
pueris suis, recordatus est inter epulas ma-
gistri pincernarum, et pistorum principis.
21 Restituitque alterum in locum suum, ut
porrigeret ei poculum : 22 Alterum suspendit
in patibulo, ut conjectoris veritas probaretur.
23 Et tamen succedentibus prosperis, præpo-
situs pincernarum oblitus est interpretis sui.

CAPUT XLI.

1 Post duos annos vidit Pharaos somnium.
Putabat se stare super fluvium, 2 De quo
ascendebant septem boves, pulchræ et crassæ
nimis : et pascebantur in locis palustribus.
3 Aliæ quoque septem emergebant de flumine,
fœdæ confectæque macie : et pascebantur in
ipsa amnis ripa in locis virentibus : 4 De-
voraveruntque eas, quarum mira species et ha-
bitudo corporum erat. Expergefactus Pharaos,
5 Rursum dormivit, et vidit alterum somnium :
Septem spicæ pullulabant in culmo uno plenæ
atque formosæ : 6 Aliæ quoque totidem spicæ
tenues et percussæ uredine oriebantur, 7 Devo-
rantes omnem priorum pulchritudinem. Evi-
gilans Pharaos post quietem, 8 Et facto mane,
pavore perterritus, misit ad omnes conjectores
Ægypti, cunctosque sapientes : et accersitis
narravit somnium, nec erat qui interpretare-
tur. 9 Tunc demum reminiscens pincernarum
magister, ait : Confiteor peccatum meum :

10 פרעה קָנָה עַל־עַבְדָּיו וַיִּהְיוּ אֵלָיו בְּמִשְׁמֶר
בֵּית שָׂר הַטַּבָּחִים אֵלָיו וְאֵת שָׂר הַקֹּאֲפִים :
11 וַיַּחְלֶמְהוּ חֲלוֹם בְּלֵילָה אֶחָד וְאֵין וְהוּא
אִישׁ כְּפָתוֹן חֲלָמָיו חֲלָמָיו : 12 וְשֵׁם
אִתְּנָה גֶּר עַבְדִּי עַבְדִּי לְשָׂר הַטַּבָּחִים
וַיִּסְמְּלוּ וַיִּפְתְּרוּ לָנוּ אֶת־חֲלָמֵינוּ אִישׁ
בְּחֲלָמָיו פָּהֳרָה : 13 וַיְהִי כִּשְׁשָׁר כְּתֹרֶלְנוּ
כִּן הָיָה אֵלָיו הַשִּׁיב עַל־בְּנֵי וְאֵתוֹ הִלָּה :
14 וַיִּשְׁלַח פְּרֹעֹה וַיִּקְרָא אֶת־יֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ
מִדֶּהֱבוֹר וַיַּגִּד לוֹ וַיַּחְלֶמְהוּ שְׁמֹלָיו וַיִּבְרָא
אֶל־פְּרֹעֹה : 15 וַיֹּאמֶר פְּרֹעֹה אֶל־יֹסֵף
חֲלוֹם חֲלָמָי וַתְּהִי אִין אֵתוֹ וְאֵין שְׁמֵעָתִי
עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֵתוֹ :
16 וַיַּצֵּן יֹסֵף אֶת־פְּרֹעֹה לֵאמֹר בְּלִצְנִי
אֱלֹהִים יַעֲקֹב אֶת־שְׁלֹם פְּרֹעֹה : 17 וַיַּדְבֵּר
פְּרֹעֹה אֶל־יֹסֵף בְּחֲלָמָי הִנְנִי עֹמֵד עַל־
שֶׁבֶת תֵּימָר : 18 וְהִנֵּה מִדֶּהֱבָאֵר עֹלֹת
שֶׁבַע בָּרוֹת בְּרִיאֹת בְּשָׂר וְיֵלֶת הָאֵר
וַתִּרְצִיחַ בָּאֵחָיו : 19 וְהִנֵּה שֶׁבַע־בָּרוֹת
אֲחֵרוֹת עֹלֹת אֲחֵרֵיהֶן וְלֹא יִרְעוּת הָאֵר
מֵאֵד וְנִקְוֹת בְּשָׂר לִדְרֹאֲתֵי כְּהֵנָה בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרֹעַ : 20 וְהִמְלִכָהּ חֲשִׁדוֹת
הַחֲקֹת וְהַרְעוֹת אֵת שֶׁבַע הַבָּרוֹת הַרְאֵשׁוֹת
הַבְּרִיאֹת : 21 וַתִּבְרָא אֶל־הַרְבֵּנָה וְלֹא
נִדְעַל כְּרִבְּאֵי אֶל־הַרְבֵּנָה וַתִּמְאַתְהוּן וַעֲ
כִּשְׁרָה בַּחֲלָה וְהִקְוֹת : 22 וְהָאֵר בְּחֲלָמָי
וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׂגָלִים עֹלֹת בְּהֵנָה אֶחָד
מִלֵּאֵת וְטָבוֹת : 23 וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׂגָלִים
בְּבָמוֹת וְהִנֵּה שְׂדֵרוֹת הָרִים לְמַחֲוֹת
אֲחֵרֵיהֶם : 24 וַתִּבְלִצֵּן הַשְּׂגָלִים הַדֹּלֹת
אֵת שֶׁבַע הַשְּׂגָלִים הַטָּבוֹת וְהָאֵר אֶל־
הַחֲרָטִיִּים וְאֵין מִגִּיד לִי : 25 וַיֹּאמֶר יֹסֵף
אֶל־פְּרֹעֹה חֲלוֹם פְּרֹעֹה אֶחָד הוּא אֵת
אֲשֶׁר הֵאֱלִיתִים עָלַי הַיָּמִיד לְפָרֹעֹה :
26 שֶׁבַע שָׁנֹת הַטִּבָּת שֶׁבַע שָׁנִים הָיָה
וְשֶׁבַע הַשְּׂגָלִים הַטִּבָּת שֶׁבַע שָׁנִים הָיָה
חֲלוֹם אֶחָד הוּא : 27 וְשֶׁבַע חֲפָרוֹת הַבָּמוֹת
וְהַדֹּלֹת חֲלָלֹת אֲחֵרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הָיָה
וְשֶׁבַע הַשְּׂגָלִים הַחֲקֹת שְׂדֵרוֹת הַקְּדִים
יִהְיוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רָעָב : 28 הוּא הַיָּמִיד וְהָאֵר
בְּרִיתִי אֶל־פְּרֹעֹה אֲשֶׁר הֵאֱלִיתִים עָלַי
הָרָאָה אֶת־פְּרֹעֹה : 29 הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים
בָּאֵת שֶׁבַע שָׁנֵי בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : 30 וְהִנֵּה
שֶׁבַע שָׁנֵי רָעָב אֲחֵרֵיהֶן וְנִשְׁפָּח כָּל־הַשְּׂבָע
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכָל־הָרָעָב אֶת־הָאֶרֶץ :

10 Φαραώ ὤργισθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο
ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμέ
τε καὶ τὸν ἀρχιστοιχοῦν. 11 Καὶ εἶδομεν ἐνύπνιον
ἀμφοτέροι ἐν νυκτὶ μιᾷ, ἐγὼ καὶ αὐτός· ἕκαστος
κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἶδομεν. 12 Ἦν δὲ ἐκεῖ
μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμα-
γείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν.
13 Ἐγενήθη δὲ καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν, οὕτω καὶ
συνέβη, ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
μου, ἐκείνον δὲ κρεμασθῆναι. 14 Ἀποστείλας δὲ
Φαραώ ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ. Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ δαρυώματος, καὶ ἐξύρηναν αὐτὸν καὶ ἡλ-
λαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ ἦλθε πρὸς Φαραώ.
15 Εἶπε δὲ Φαραώ πρὸς Ἰωσήφ, Ἐνύπνιον ἑώρακα,
καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό· ἐγὼ δὲ ἀκήκοα
περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγ-
κρίναι αὐτά. 16 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ τῷ Φαραῷ
εἶπεν, Ἄνευ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σω-
τήριον Φαραώ. 17 Ἐλάλησε δὲ Φαραώ τῷ Ἰωσήφ
λέγων, Ἐν τῇ ὑπνῷ μου ᾤμην ἵσθάναι παρὰ τὸ
χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, 18 Καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ πο-
ταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ
ἐκλετὰι ταῖς σαρξί, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχρῃ.
19 Καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεροι ἀνέβαινον ὀπίσω
αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, πονηραὶ καὶ αἰσχροὶ τῷ
εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν, οἷας οὐκ εἶδον τοι-
αύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτου αἰσχυρότερας. 20 Καὶ
κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ τὰς
ἐπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλεκτάς,
21 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν· καὶ οὐ
διάδηλοι ἐγένοντο ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐ-
τῶν, καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχροὶ καθὰ καὶ τὴν
ἀρχήν. Ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκουμήθη. 22 Καὶ εἶδον
πάλιν ἐν τῇ ὑπνῷ μου, καὶ ὥσπερ ἑπτὰ στάχυες
ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρει καὶ καλοῖ.
23 Ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι
ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν. 24 Καὶ κατέπιον οἱ
ἐπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ
στάχους τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. Εἶπα οὖν
τοῖς ἐξηγηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό.
25 Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Φαραῷ, Τὸ ἐνύπνιον Φαραῷ
ἐν ἔστιν· ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ εἰδείξει τῷ Φαραῷ. 26 Αἱ
ἐπτὰ βόες αἱ καλαὶ ἑπτὰ ἔτη ἔστί, καὶ οἱ ἐπτὰ
στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ ἔτη ἔστί· τὸ ἐνύπνιον Φαραῷ
ἐν ἔστι. 27 Καὶ αἱ ἐπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀνα-
βαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἔστί, καὶ οἱ ἐπτὰ
στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἑπτὰ ἔτη ἔστί·
ἔσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ. 28 Τὸ δὲ ῥῆμα θ' εἶρηκα
Φαραῷ, Ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ εἰδείξει τῷ Φαραῷ, 29 Ἰδοὺ
ἐπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλή ἐν πάσῃ γῇ Αἰ-
γύπτου. 30 Ἦξει δὲ ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα,
καὶ ἐπιλήσονται τῆς πλημμονῆς τῆς ἰσομένης ἐν
ὅλῃ Αἰγύπτῳ, καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν.

10 Iratus rex servis suis, me et magistrum
pistorum retrudi jussit in carcerem principis
militum: 11 Ubi una nocte uterque vidimus
somnia praesagum futurorum. 12 Erat ibi
puer Hebraeus, ejusdem ducis militum famulus:
cui narrantes somnia, 13 Audivimus quidquid
postea rei probavit eventus; ego enim redditus
sum officio meo: et ille suspensus est in cruce.
14 Protinus ad regis imperium eductum de
carcere Joseph totonderunt: ac veste mutata,
obtulerunt ei. 15 Cui ille ait: Vidi somnia,
nec est qui edisserat: quae audiui te sapi-
entissime conjicere. 16 Respondit Joseph:
Absque me Deus respondebit prospera Pha-
raoni. 17 Narravit ergo Pharaon quod viderat:
Putabam me stare super ripam fluminis,
18 Et septem boves de amne conscendere,
pulchras nimis, et obesis carnibus: quae in
pastu paludis virecta carpebant. 19 Et ecce,
has sequebantur aliae septem boves in tantum
deformes et macilentae, ut numquam tales in
terra Aegypti viderim: 20 Quae, devoratis et
consumptis prioribus, 21 Nullum saturitatis
dedere vestigium: sed simili macie et squalore
torpebant. Evigilans, rursus sopore depressus,
22 Vidi somnium: Septem spicae pullulabant
in culmo uno plenae atque pulcherrimae.
23 Aliae quoque septem tenues et percussae
uredine, oriebantur e stipula: 24 Quae priorum
pulchritudinem devoraverunt. Narravi con-
jectoribus somnium, et nemo est qui edisserat.
25 Respondit Joseph: Somnium regis unum
est: quae facturus est Deus, ostendit Pharaoni.
26 Septem boves pulchrae, et septem spicae
plenae: septem ubertatis anni sunt: eandem-
que vim somnii comprehendunt. 27 Septem
quoque boves tenues atque macilentae, quae
ascenderunt post eas, et septem spicae tenues,
et vento urente percussae: septem anni ven-
turae sunt famis. 28 Qui hoc ordine comple-
buntur: 29 Ecce septem anni venient fertilitatis
magnae in universa terra Aegypti: 30 Quos
sequentur septem anni alii tantae sterilitatis,
ut oblivioni tradatur cuncta retro abundantia:
consumptura est enim fames omnem terram.

31 וְלֹא־יָדָעַתָּה הַשָּׂבִיל בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְעָבָה
הַהִוא אֲחֵרֵיכֶם יִרְדּוּ בִּירְדָּה הַהִוא מָאֹד׃
32 וְעַל הַשָּׂדֶה הַחֲלוּם אֶל־פִּרְעֹה פָּעֻמִּים
יִרְדּוּן הַדָּבָר מִצֶּם הָאֱלֹהִים וּמִסִּמְחָה
הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ׃ 33 וַעֲסֹה יִהְיֶה פִּרְעֹה
אִישׁ נָכוֹן וְחָכָם וְיִשְׁתַּחֲוֶה עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 34 וַיַּעֲמֵהוּ פִּרְעֹה וַיִּפְקֹד שְׂכָנָיו
עַל־הָאֶרֶץ וְהַמֶּלֶךְ אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם בְּשֹׁבַע
שָׁנָה הַשָּׂבָע׃ 35 וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֲכָל
הַשָּׂנִים הַטֹּבוֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וַיַּצְבֵּר
בְּרַתְּסֵת דִּיר־פִּרְעֹה אֲכָל בְּעִרְיָם וְשִׁמְרֹן׃
36 וְהָיָה הָאֲכָל לִפְקֻדֹן לְאֶרֶץ לְשֹׁבַע
שָׁנָה הַרְעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְלֹא־יִדְבָּר הָאֶרֶץ בְּרָעָב׃ 37 וַיִּיטָב
הַדָּבָר בְּעֵינֵי פִּרְעֹה וּבְעֵינֵי כָל־עַבְדָּיו׃
38 וַיֹּאמֶר פִּרְעֹה אֶל־עַבְדָּיו וְהִנֵּמְעָה כֹּחַ
אִישׁ אֲשֶׁר רָחַם אֱלֹהִים בּוֹ׃ 39 וַיֹּאמֶר
פִּרְעֹה אֶל־יֹסֵף אֲחֵרֵי הַחֲלוֹם אֱלֹהִים
אֵינִי אֶת־קִלְתָּא אֲדֹנָיִךְ וְחָכָם קָמוֹת׃
40 אֲמַר תִּתֶּנָּה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּיחַ יִשָּׂה
כָּל־עַמִּי יִהְיֶה חֹפֶסָא אֲכָל מִסֵּה׃ 41 וַיֹּאמֶר
פִּרְעֹה אֶל־יֹסֵף רָחֵם נַפְשִׁי אֲחֵרֵי אֵלֶּה עַל
כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 42 וַיֹּסֶר פִּרְעֹה אֶת־
טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיָּתֵן אֹתָהּ עַל־יָד
יֹסֵף וַיִּלְבָּשׁ אֹתוֹ בְּגָד־שֵׁשׁ נָגִישׁ רָבָד
הַזָּהָב עַל־צַוְאָתוֹ׃ 43 וַיַּרְבֵּב אֹתוֹ בְּמִדְבַּר
הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר־לּוֹ וַיַּהֲרֹץ לִפְנֵי אֲבִיהָ
וְהָיוּ אֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 44 וַיֹּאמֶר
פִּרְעֹה אֶל־יֹסֵף אֲנִי פִּרְעֹה וְגַבְלָצִיחַ
לְאֲדֹמִים אִישׁ אֲחֵרֵי וְאֶת־דִּבְלֹי בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 45 וַיִּהְיֶה פִּרְעֹה שֵׁם־יֹסֵף אֶפְרַיִם
פַּעֲלָה וַיִּסְמְלוּ אֶת־אֶסְמָת בְּתֻלִּימִי פֶרַע
כִּזְנוֹן אֵן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יֹסֵף עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 46 וַיֹּסֶף בְּרָשָׁלַיִם שְׁנֵי בְּעַמְדֹו
לִפְנֵי פִּרְעֹה מְלַח־מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יֹסֵף
מִלִּפְנֵי פִּרְעֹה וַיַּעֲבֵר בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
47 וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ בְּשֹׁבַע שָׁנָה הַשָּׂבָע
לְחֻמִּים׃ 48 וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֲכָל וְשֹׁבַע
שָׁנִים אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּסְמְלוּ
בְּעִרְיָם אֲכָל שְׂדֵה־חֲקָרִי אֲשֶׁר סְבִיבֹתָהּ
בֵּתֵן בְּתוֹקָה׃ 49 וַיַּצְבֵּר יֹסֵף בְּרַתְּסֵת
הַיָּם הַרְבֵּה מָאֹד עַד כִּרְחֹבֵל לִסְפָּר
קִרְאוֹן מִסְפָּר׃ 50 וַיִּלְיוֹסֶף יָלֹד שְׁנֵי
בָּנִים בְּמָרְסָם מְבֹאָה שְׁמָר הַרְעָב אֲשֶׁר
יִלְחֲדִילוּ אֶסְמָת בְּתֻלִּימִי פֶרַע כִּזְנוֹן אֵן׃

31 Καὶ οὐκ ἐπιγινώσθησεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἰσομένου μετὰ ταῦτα, ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα. 32 Περὶ δὲ τοῦ δευτέρῳσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραὼ δὲ, ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταχυνεῖ ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό. 33 Νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ συνετόν, καὶ κατὰστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου. 34 Καὶ ποιησάτω Φαραὼ, καὶ καταστήσάτω το- πάρχας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἐπτά ἐτῶν τῆς εὐθηνίας, 35 Καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτά ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων· καὶ συναχθήτω ὁ σίτος ὑπο χεῖρα Φαραὼ, βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω. 36 Καὶ ἔσται τὰ βρώματα τὰ πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἐπτά ἔτη τοῦ λιμοῦ ἃ ἴσονται ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῇ ἐν τῷ λιμῷ. 37 Ἦρεσε δὲ τὸ ῥῆμα ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παιδῶν αὐτοῦ. 38 Καὶ εἶπε Φαραὼ πᾶσι τοῖς παισίν αὐτοῦ, Μὴ εὐρήσομεν ἄνθρωπον τοιοῦτον ὃς ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ; 39 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, Ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ Θεὸς σοὶ πάντα ταῦτα, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερος σοῦ. 40 Σὺ ἔσθ' ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στό- ματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαὸς μου· πλην τὸν θρόνον ὑπὲρξω σου ἐγώ. 41 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, Ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 42 Καὶ περιεδόμενος Φαραὼ τὸν δακτύ- λιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην, καὶ περιέθηκε κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. 43 Καὶ ἀνέβιβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δεύτερον τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου. 44 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, Ἐγὼ Φαραὼ, ἀνευ σοῦ οὐκ ἔξαρεί οὐθίς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου. 45 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ Ψονθοφανήχ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσενίθ θυγατέρα Πεεφρή ἱερέως Ἡλιουπόλεως αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 46 Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου. Ἐξῆλθε δὲ Ἰωσήφ ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ διῆλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου. 47 Καὶ ἰποίησεν ἡ γῇ ἐν τοῖς ἐπτά ἔτεσι τῆς εὐθηνίας δράγματα. 48 Καὶ συνήγαγε πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτά ἐτῶν ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι· βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ. 49 Καὶ συνή- γαγεν Ἰωσήφ σίτον ὥσει τὴν ἄμρον τῆς θαλάσσης πολλὸν σφόδρα, ἔως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμηθῆναι· οὐ γὰρ ἦν ἀριθμός. 50 Τῷ δὲ Ἰωσήφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἐπτά ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενίθ ἡ θυγάτηρ Πεεφρή ἱερέως Ἡλιουπόλεως.

31 Et ubertatis magnitudinem perditura est inopiae magnitudo. 32 Quod autem vidisti secundo ad eandem rem pertinens somnium· firmitatis indicium est, eo quod fiat sermo Dei, et velocius impleatur. 33 Nunc ergo providcat rex virum sapientem et industrium, et prae- ficiat eum terrae Aegypti: 34 Qui constituat praepositos per cunctas regiones; et quintam partem fructuum per septem annos fertilitatis, 35 Qui jam nunc futuri sunt, congreget in horrea: et omne frumentum sub Pharaonis potestate condatur, serveturque in urbibus. 36 Et praeparetur futurae septem annorum fami, quae oppressura est Aegyptum, et non consumetur terra inopia. 37 Placuit Pharaoni consilium et cunctis ministris ejus: 38 Locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? 39 Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi Deus omnia quae locutus es, numquid sapient- iorem et consimilem tui invenire potero? 40 Tu eris super domum meam, et ad tui oris imperium cunctus populus obediet: uno tan- tum regni solio te praecedam. 41 Dixitque rursus Pharao ad Joseph: Ecce, constitui te super universam terram Aegypti. 42 Tulitque annulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: Vestivitque eum stola byssina, et collo torquem auream circumposuit. 43 Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante pracone, ut omnes coram eo genu flecterent, et praepositum esse scirent universae terrae Aegypti. 44 Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Pharao: absque tuo imperio non movebit quisquam manum aut pedem in omni terra Aegypti. 45 Vertitque nomen ejus, et vocavit eum lingua Aegyptiaca, Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth, filiam Putiphare sacerdotis Heliopoleos. Egres- sus est itaque Joseph ad terram Aegypti 46 (Triginta autem annorum erat quando stetit in conspectu regis Pharaonis), et circui- vit omnes regiones Aegypti. 47 Venitque fertilitas septem annorum: Et in manipulos redactae segetes congregatae sunt in horrea Aegypti. 48 Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. 49 Tanta- que fuit abundantia tritici, ut arenae maris coaequaretur, et copia mensuram excederet. 50 Nati sunt autem Joseph filii duo ante- quam veniret fames: quos peperit ei Ase- neth, filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos.

בראשית מא מב

51 ויִקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁשׁ
כִּרְנֹשֵׁנִי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עַמְלִי וְאֵת כָּל־
בֵּית אָבִי: 52 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם
כִּרְחֻמִּי אֱלֹהִים בְּאַרְצָא עֲנִי: 53 וַתִּלְלִינָה
שָׁבַע שָׁנָה הַשָּׂבַע אֲשֶׁר הָיָה בְּאַרְצָא
מִצְרַיִם: 54 וַתִּלְלִינָה שָׁבַע שָׁנָה הַרְעָב
לְבָאֵא פֶּאֶשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל־
הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־אֲרָצַי מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם: 55
וַתִּרְעָב כָּל־אֲרָצַי מִצְרַיִם וַיִּצְעֲקָה הָעָם
אֶל־פַּרְעֹה לֵאמֹר וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל־
מִצְרַיִם לָבוֹא אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֵן
מִצְרַיִם: 56 וַיָּרָעַב הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי
הָאֲרָצָא וַיִּפְתָּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּהֵם
וַיִּשְׁבֶּר לַמִּצְרַיִם וַיַּחֲזֹק הַרְעָב בְּאַרְצָא
מִצְרַיִם: 57 וְכָל־הָאֲרָצָא בָּאוּ מִצְרַיִם
לִשְׁבֹּר אֶל־יוֹסֵף כִּרְחֻמִּי הַרְעָב בְּכָל־
הָאֲרָצָא:

פרשה מב .

1 וַיִּבְרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשְׁבֶר בְּמִצְרַיִם
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לֵאמֹר תִּתְחַדּוּ:
2 וַיֹּאמֶר הַגֵּדָה שְׁמֵעָמִי כִי יֵשְׁבֶר
בְּמִצְרַיִם רַחֲשָׁא וְשִׁבְדֵּנִי מִשָּׁם
וְקַחְנָה וְלֹא נָמִית: 3 וַיִּרְדּוּ אַחֲרֵי־יוֹסֵף
עֲשָׂרָה לְשָׁבֶר כִּי מִצְרַיִם: 4 וַתֵּתֶנּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־יוֹסֵף לְאֶשְׁלַח יַעֲקֹב אֶת־אֶחָיו כִּי
אָמַר פֶּדֶי־הָרֶעָב אֶסֹּן: 5 וַיָּבֹאֻּ בָּנָי
וַיִּשְׂרָאֵל לְשָׁבֶר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּרְחֻמִּי
הַרְעָב בְּאַרְצָא בָּנָעוּ: 6 וַיִּיָּסֶף הָאֵל חֲשִׁלִּיט
עַל־הָאֲרָצָא הָאֵל חֲמִשָּׁבֶר לְכָל־עַם הָאֲרָצָא
וַיָּבֹאֻּ אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁמְדוּהוּ לְאֶפְרַיִם
אַרְצָא: 7 וַיִּבְרָא יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וַיַּגִּדָם
וַיַּהֲבִיבֵם אֶל־יָם וַיַּבְּרָם אֶתָּם וַיֹּשֻׁבוּ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים מִצְרַיִם וַיֹּאמְרוּ בְּאַרְצָא בָּנָעוּ
לְשִׁבְדֵּנֵם: 8 וַיִּבְרָא יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וַיִּחַם
לֹא הַפְּרָדוּ: 9 וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת תְּחִלָּתוֹ
אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִצְרַיִם
אֶתָּם לְרַחֲמֵי אֶת־עֲרֻנְתָא הָאֲרָצָא בָּאֶתָּם:
10 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדָנִי נַעֲבֹדְךָ בָּאֵי
לְשִׁבְדֵּנֵם: 11 בָּנָעוּ בָּנָי אִישׁ־אֶחָד נָחִי
בָּנָים אֶתָּה לְאֶתָּה עֲבָדְךָ מִצְרַיִם:
12 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא כִרְחֻמִּי הָאֲרָצָא בָּאֶתָּם
לְרַחֲמֵי: 13 וַיֹּאמְרוּ שָׁנָם עֲשִׂי עֲבָדְךָ
אֶתָּם וְאֶתָּה בָּנָי אִישׁ־אֶחָד בָּנָעוּ
וַתִּגַּד תְּחִלָּתוֹ אֶת־אֶבְרָהָם הַיּוֹם וַתִּתְחַדּוּ אֶתָּה:

GENESIS, מא, מב.

51 Ἐκάλεσε δὲ Ἰωσήφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασσή, ὅτι ἐπιλαθίσθαι με ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάντων τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρὸς μου. 52 Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Ἐφραΐμ, ὅτι ἡῤῥησέ με ὁ Θεὸς ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου. 53 Παρήλαθον δὲ τὰ ἐπτά ἔτη τῆς εὐθηνίας, ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου, 54 Καὶ ἤρξατο τὰ ἐπτά ἔτη τοῦ λιμοῦ ἐρχισθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ. Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῇ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι. 55 Καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῇ Αἰγύπτου, ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραῶ περὶ ἄρτων· εἶπε δὲ Φαραῶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, Πορεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ὁ ἰάν εἴπη ὑμῖν ποιήσατε. 56 Καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς· ἀνέψξε δὲ Ἰωσήφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας, καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. 57 Καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ· ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΚΕΦ. מב.

1 ἸΔΩΝ δὲ Ἰακώβ ὅτι ἐστὶ πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Ἴνα τί ῥαθυμεῖτε; 2 Ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· κατάρβητε ἐκεῖ καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ζήσωμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν. 3 Κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου. 4 Τὸν δὲ Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσήφ οὐκ ἀπίστευε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· εἶπε γάρ, Μὴ ποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία. 5 Ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων· ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν. 6 Ἰωσήφ δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς, οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. 7 Ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπέγνω, καὶ ἠλλοτριούτο ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρά, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πόθεν ἤκατε; οἱ δὲ εἶπον, Ἐκ γῆς Χαναάν, ἀγοράσαι βρώματα. 8 Ἐπέγνω δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν. 9 Καὶ ἐμνήσθη Ἰωσήφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐτός· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κατάσκοποι ἐστε, κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἤκατε. 10 Οἱ δὲ εἶπαν, Οὐχί, κύριε· οἱ παῖδες σου ἤλομεν πρίασθαι βρώματα. 11 Πάντες ἴσμεν υἱοὶ ἐνδὸς ἀνθρώπου, εἰρηνικοὶ ἴσμεν· οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδες σου κατάσκοποι. 12 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Οὐχί, ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἤλθετε ἰδεῖν. 13 Οἱ δὲ εἶπαν, Δώδεκά ἴσμεν οἱ παῖδες σου ἀδελφοὶ ἐν γῇ Χαναάν· καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον, ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει.

GENESIS, XLI. XLII.

51 Vocavitque nomen primogeniti, Manasses, dicens: Oblivisci me fecit Deus omnium laborum meorum, et domus patris mei. 52 Nomen quoque secundi appellavit Ephraim, dicens: Crescere me fecit Deus in terra paupertatis meae. 53 Igitur transactis septem ubertatis annis, qui fuerant in Aegypto: 54 Coeperunt venire septem anni inopiae, quos praedixerat Joseph: et in universo orbe fames praevaluit, in cuncta autem terra Aegypti panis erat. 55 Qua esuriante, clamavit populus ad Pharaonem, alimenta petens. Quibus ille respondit: Ite ad Joseph: et quidquid ipse vobis dixerit, facite. 56 Crescebat autem quotidie fames in omni terra: aperuitque Joseph universa horrea, et vendebat Aegyptiis: nam et illos oppresserat fames. 57 Omnesque provinciae veniebant in Aegyptum, ut emerent escas, et malum inopiae temperarent.

CAPUT XLII.

1 AUDIENS autem Jacob quod alimenta venderentur in Aegypto, dixit filiis suis: Quare negligitis? 2 Audiui quod triticum venundetur in Aegypto: descendite, et emite nobis necessaria, ut possimus vivere, et non consumamur inopia. 3 Descendentes igitur fratres Joseph decem, ut emerent frumenta in Aegypto, 4 Benjamin domi retento a Jacob, qui dixerat fratribus ejus: Ne forte in itinere quidquam patiatui mali: 5 Ingressi sunt terram Aegypti cum aliis qui pergebant ad emendum. Erat autem fames in terra Chanaan. 6 Et Joseph erat princeps in terra Aegypti, atque ad ejus nutum frumenta populis vendebantur. Cumque adorassent eum fratres sui, 7 Et agnovisset eos, quasi ad alienos durius loquebatur, interrogans eos: Unde venistis? Qui responderunt: De terra Chanaan, ut emamus victui necessaria. 8 Et tamen fratres ipse cognoscens, non est cognitus ab eis. 9 Recordatusque somniorum, quae aliquando viderat, ait ad eos: Exploratores estis: Ut videatis infirmiora terrae venistis. 10 Qui dixerunt: Non est ita, domine, sed servi tui venerunt ut emerent cibos. 11 Omnes filii unius viri sumus: pacifici venimus, nec quidquam famuli tui machinantur mali. 12 Quibus ille respondit: Aliter est: immunita terrae hujus considerare venistis. 13 At illi: Duodecim, inquit, servi tui, fratres sumus, filii viri unius in terra Chanaan: minimus cum patre nostro est, alius non est super.

14 ויאמר אליהם יוסף הלא אשר דברתי
אלהם לאמר מדגלים אתם : 15 ועתה
תבקשו חן ורחמים בעיני פרוצו אדוניכם
אשר יאמר להם : 16 ואלהם יאמר : 17 ואלהם
יאמר : 18 ואלהם יאמר : 19 ואלהם יאמר :
20 ואלהם יאמר : 21 ואלהם יאמר : 22 ואלהם
יאמר : 23 ואלהם יאמר : 24 ואלהם יאמר :
25 ואלהם יאמר : 26 ואלהם יאמר : 27 ואלהם
יאמר : 28 ואלהם יאמר : 29 ואלהם יאמר :
30 ואלהם יאמר : 31 ואלהם יאמר : 32 ואלהם
יאמר : 33 ואלהם יאמר : 34 ואלהם יאמר :

14 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ, Τοῦτο ἐστὶν ὃ εἶρηκα ὑμῖν,
λέγων ὅτι κατὰσκοποὶ ἴστε. 15 Ἐν τούτῳ φα-
νεῖσθε· νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραώ, οὐ μὴ ἐξέλθῃτε
ἐντεῦθεν ἰὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ
ᾧδε. 16 Ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ λάβετε
τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν· ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ὥς τοῦ
φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε· ἢ
οὐ· εἰ δὲ μὴ, νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραώ, ἡ μὴν κα-
τάσκοποι ἴστε. 17 Καὶ ἔθηκε αὐτοῖς ἐν φυλακῇ
ἡμέρας τρεῖς. 18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τρίτῃ, Τοῦτο ποιήσατε, καὶ ζήσεσθε· τὸν Θεὸν
γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι. 19 Εἰ εἰρηνικοὶ ἴστε, ἀδελφὸς
ὑμῶν κατασχεθήτω εἰς ἐν τῇ φυλακῇ· αὐτοὶ δὲ
βαδίσατε καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτο-
δοσίας ὑμῶν, 20 Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν
νεώτερον ἀγάγετε πρὸς μέ, καὶ πιστευσθήσονται τὰ
ῥήματα ὑμῶν· εἰ δὲ μὴ, ἀποθανεῖσθε. Ἐποίησαν
δὲ οὕτως. 21 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, Ναί, ἐν ἀμαρτίαις γὰρ ἴσμεν περὶ τοῦ ἀδελ-
φοῦ ἡμῶν, ὅτι ὑπερέδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν
αὐτοῦ· καὶ ἔνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις
αὕτη. 22 Ἀποκριθεὶς δὲ Ῥουβὴν εἶπεν αὐτοῖς,
Οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὸ παι-
δάριον, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου; καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐκζητείται. 23 Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν ὅτι
ἀκούει Ἰωσήφ, ὁ γὰρ ἐρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν
ἦν. 24 Ἀποστραφείς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰω-
σήφ. Καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔδησεν
αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν. 25 Ἐνετείλατο δὲ Ἰωσήφ
ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῦναι τὸ
ἀργύριον αὐτῶν ἐκάστη εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ
δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. Καὶ ἐγε-
νήθη αὐτοῖς οὕτως. 26 Καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰω-
σὴφ τὸν ὅτι οὐκ ἔδειξε αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἐν Ἰω-
σῆφ. 27 Ἀύρας δὲ εἰς τὸν μάρσιπον αὐτοῦ, δοῦναι χορτάσματα
τοῖς ὄνοις αὐτοῦ οὐ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν
τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ
μαρσιππου. 28 Καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ,
Ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ
μαρσίπῳ μου. Καὶ ἐξῆλθεν ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ
ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, Τί τοῦτο
ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἡμῖν; 29 Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακώβ
τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἀπήγγελλαν
αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες, 30 Λε-
λάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς
σκληρά, καὶ ἔθηκε ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκο-
πεύοντας τὴν γῆν. 31 Εἵπαμεν δὲ αὐτῷ, Εἰρηνικοὶ
ἴσμεν, οὐκ ἴσμεν κατὰσκοποι. 32 Δώδεκα ἀδελφοί
ἴσμεν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὁ εἰς οὐχ ὑπάρχει,
ὁ δὲ μικρὸς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ
Χαναάν. 33 Εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος
τῆς γῆς, Ἐν τούτῳ γινώσκωμαι ὅτι εἰρηνικοὶ ἴστε·
ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ᾧδε μετ' ἐμοῦ, τὸν δὲ ἀγορασμὸν
τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπλῶς, 34
Καὶ ἀγάγετε πρὸς μέ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν
νεώτερον. Καὶ γινώσκωμαι ὅτι οὐ κατὰσκοποι ἴστε,

14 Hoc est, ait, quod locutus sum : Explora-
tores estis. 15 Jam nunc experimentum vestri
capiam : per salutem Pharaonis non egredie-
mini hinc, donec veniat frater vester minimus.
16 Mittite ex vobis unum, et adducat cum :
vos autem eritis in vinculis, donec probentur
quæ dixistis utrum vera an falsa sint : alioquin
per salutem Pharaonis exploratores estis.
17 Tradidit ergo illos custodiæ tribus diebus.
18 Die autem tertio reductis de carcere, ait :
Facite quæ dixi, et vivetis : Deum enim timeo.
19 Si pacifici estis, frater vester unus ligetur
in carcere : vos autem abite, et ferte frumenta
quæ emistis, in domos vestras, 20 Et fratrem
vestrum minimum ad me adducite, ut possim
vestros probare sermones, et non moriamini.
Fecerunt ut dixerat, 21 Et locuti sunt ad
invicem : Merito hæc patimur, quia peccavi-
mus in fratrem nostrum, videntes angustiam
animæ illius, dum deprecaretur nos, et non
audivimus : idcirco venit super nos ista tribu-
latio. 22 E quibus unus Ruben, ait : Numquid
non dixi vobis : Nolite peccare in puerum :
et non audistis me? en sanguis ejus exquiritur.
23 Nesciebant autem quod intelligeret Joseph :
eo quod per interpretem loqueretur ad eos.
24 Avertitque se parumper, et flevit : et re-
versus locutus est ad eos. 25 Tollensque Si-
meon, et ligans illis præsentibus, jussit minis-
tris ut implerent eorum saccos tritico, et re-
ponerent pecunias singulorum in sacculis suis,
datis supra cibariis in viam : qui fecerunt ita.
26 At illi portantes frumenta in asinis suis,
profecti sunt. 27 Apertoque unus sacco, ut
daret jumento pabulum in diversorio, contem-
platus pecuniam in ore sacculi, 28 Dixit fra-
tribus suis : Reddita est mihi pecunia, en ha-
betur in sacco. Et obstupefacti turbatique,
mutuo dixerunt : Quidnam est hoc quod fecit
nobis Deus? 29 Veneruntque ad Jacob pa-
trem suum in terram Chanaan, et narra-
verunt ei omnia quæ accidissent sibi, dicentes :
30 Locutus est nobis dominus terræ dure
et putavit nos exploratores esse provincie.
31 Cui respondimus : Pacifici sumus, nec ulla
molimur insidias. 32 Duodecim fratres uno
patre geniti sumus : unus non est super, mi-
nimus cum patre nostro est in terra Chanaan.
33 Qui ait nobis : Sic probabo quod pacifici sitis :
Fratrem vestrum unum dimittite apud me, et ci-
baria domibus vestris necessaria sumite, et abite,
34 Fratremque vestrum minimum adducite
ad me, ut sciam quod non sitis exploratores :

בראשית מב מג

כי כנים אתם את-אחיכם אתנו לכם ואת-
הארץ תסחרו: ³⁵ ויהי להם מריקים
שנחםם ויחגורוהו צרור-פספו בשקו
ויאמר את-צלות פסחיתם תפח ואת-הם
ויאמר: ³⁶ ויאמר אלהם בעל-ביתם
אחי שכלתם יוסף אילפל ושקצון אילפו
ואת-בנימין תתחורו עלי חזק בלגה:
³⁷ ויאמר ראובן אל-אביו לאמר את-שני
בני מבית אבילא אביאנו אליו תתחור
אחי על-ידי נאני אשיקפו אליו: ³⁸ ויאמר
לא-יחד בני עמכם קראוהו מות ויהא
לבדו נשאר וקראוהו אסון בזהו אשר
תלכדוהו והורדתם את-שני-בתי בנינו
שאלה:

פרשה מג

¹ והרעב קבד בארץ: ² ויהי כאשר
כלה לאכל את-השקב אשר הביא ממצרים
ויאמר אליהם אביהם שבו שבר-לנו
מצר-אכל: ³ ויאמר אליו יהודה לאמר
העוד העד בננו האיש לאמר לא-תחור
פני בלתי אחיכם אתכם: ⁴ ואיש
משלח את-אחינו אפני גרדת ונשפחה
לה אכל: ⁵ ואסמאית משלח לא גרד
קרה-איש אמר אלינו לא-תחור פני בלתי
אחיכם אתכם: ⁶ ויאמר ישאל למה
תקדמם לי להגיד לאיש העוד לכם
אח: ⁷ ויאמרו שאל שאל-האיש לנו
ולקדמנו לאמר העוד אביכם חי חיש
לכם אח ונגדלו עלינו הדברים האלה
תקדמו גרע כי יאמר הורידו את-אחיכם:
⁸ ויאמר יהודה אל-ישאל אביו שלחה
העדר אפי וגדוהו וגלגה וקחה ולא
נמות במצרים נסמאית גסמפני: ⁹ ואכל
אשר-כפני מדי תבשלוני אבילא תביאנו
אליו והצננו לפניו וקמאיתו לה פלי-
תקמים: ¹⁰ כי לולא חתמה-הננו קרעתה
שבו זה פקמים: ¹¹ ויאמר אלהם ישאל
אביהם אספן אפוא לאמר עשו קדו
מומרת הארץ בכל-יכם והורידו לאיש מנחה
מצט ארי ומצט דבש נכחא ולט בטינס
אשתנים: ¹² וקסח משנה חתו בידכם
ואת-הכסף חפושב בתי אמת-המכס
תשיבו בידכם אולי משנה חתו: ¹³ ואת-
אחיכם קחו וקחו שובו אל-האיש:

GENESIS, μβ', μγ'.

ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστέ· καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν
ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῇ ἱμπορεύσεσθε. ³⁵ Ἐγένετο
δὲ ἐν τῇ κατακεινόντων αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν,
καὶ ἦν ἐκάστου ὁ δεσμός τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ
αὐτῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμούς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν
αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν. ³⁶ Εἶπε
δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Ἐμὲ ἤτεκνώσατε.
Ἰωσήφ οὐκ ἐστὶ, Συμεὼν οὐκ ἐστὶ, καὶ τὸν Βενιαμὴν
λήψεσθε; ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα. ³⁷ Εἶπε
δὲ Ρουβὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν λέγων, Τοὺς δύο υἱούς
μου ἀποκτείνον ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ·
δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν
πρὸς σέ. ³⁸ Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐ καταβήσεται ὁ υἱός
μου μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ
αὐτὸς μόνος καταλείπεται· καὶ συμβήσεται αὐτὸν
μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐὰν πορεύσῃ, καὶ κα-
τάξει μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου.

KEΦ. μγ'.

¹ Ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυεν ἐπὶ τῆς γῆς. ² Ἐγένετο
δὲ ἡνίκα συνετίλεσαν καταφαγεῖν τὸν σίτον, ὃν
ἤνεκαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ
αὐτῶν, Πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ
βρώματα. ³ Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας, λέγων, Δια-
μαρτυρίᾳ μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος
τῆς γῆς λέγων, Οὐκ ὤψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν
μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερός μεθ' ὑμῶν ᾖ. ⁴ Εἰ
μὲν οὖν ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν,
καταβήσομεθα καὶ ἀγοράσομέν σοι βρώματα. ⁵ Εἰ
δὲ μὴ ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ
πορευσόμεθα· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν λέγων,
Οὐκ ὤψεσθέ μου τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς
ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ. ⁶ Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ,
Τί ἑκακοποιήσατέ με, ἀναγγεῖλάντες τῷ ἀνθρώπῳ
ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός; ⁷ Οἱ δὲ εἶπαν, Ἐρωτῶν
ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεάν ἡμῶν,
λέγων, Εἰ ἐστὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ, καὶ εἰ ἐστὶν ὑμῖν
ἀδελφός; καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώ-
τησιν ταύτην. Μὴ ᾔδειμεν ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν, Ἀγάγετε
τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν; ⁸ Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ
τὸν πατέρα αὐτοῦ, Ἀποστείλον τὸ παιδάριον μετ'
ἐμοῦ, καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζῶμεν καὶ
μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ
ἡμῶν. ⁹ Ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν, ἐκ χειρός μου
ζήτησον αὐτόν· ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ,
καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκὼς
ἔσομαι εἰς σέ πάσας τὰς ἡμέρας. ¹⁰ Εἰ μὴ γὰρ
ἐβραδύνωμεν, ἥδη ἂν ὑπεστρέψαμεν εἰς. ¹¹ Εἶπε
δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν, Εἰ οὕτως
ἐστὶ, τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν
τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ καταγάγετε
τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ρητύνης καὶ τοῦ μέλιτος,
θυμιάμα τε καὶ στακτὴν καὶ τερέβινθον καὶ κάρυα.
¹² Καὶ τὸ ἀργύριον διδόν λαμβετε ἐν ταῖς χερσὶν
ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρ-
σίπποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν· μὴ ποτε
ἀγνοήμᾳ ἐστί. ¹³ Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε,
καὶ ἀναστάντες κατὰβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

GENESIS, XLII. XLIII.

et istum, qui tenetur in vinculis, recipere pos-
sit: ac deinceps quæ vultis, emendi habeatis
licentiam. ³⁵ His dictis, cum frumenta ef-
funderent, singuli repperunt in ore saccorum
ligatas pecunias: exterritisque simul omnibus,
³⁶ Dixit pater Jacob: Absque liberis me esse
fecistis: Joseph non est super, Simeon tenetur
in vinculis, et Benjamin auferetis: in me hæc
omnia mala reciderunt. ³⁷ Cui respondit
Ruben: Duos filios meos interfice, si non re-
duxero illum tibi: trade illum in manu mea,
et ego eum tibi restituum. ³⁸ At ille: Non
descendet, inquit, filius meus vobiscum: frater
ejus mortuus est, et ipse solus remansit: si
quid ei adversi acciderit in terra ad quem
pergitis, deducetis canos meos cum dolore ad
inferos.

CAPUT XLIII.

1 INTERIM fames omnem terram vehemen-
ter premebat. 2 Consumptisque cibis quos ex
Ægypto detulerant, dixit Jacob ad filios suos:
Revertimini, et emite nobis pauxillum escarum.
3 Respondit Judas: Denuntiavit nobis vir ille
sub attestatione jurisjurandi, dicens: Non vi-
debitis faciem meam, nisi fratrem vestrum
minimum adduxeritis vobiscum. 4 Si ergo
vis eum mittere nobiscum, pergemus pariter,
et ememus tibi necessaria: 5 Sin autem non
vis, non ibimus: vir enim, ut sæpe diximus,
denuntiavit nobis, dicens: Non videbitis faciem
meam absque fratre vestro minimo. 6 Dixit
eis Israel: In meam hoc fecistis miseriam, ut
indicaretis ei et alium habere vos fratrem.
7 At illi responderunt: Interrogavit nos homo
per ordinem nostram progeniem: si pater vi-
veret, si haberemus fratrem: et nos respondi-
mus ei consequenter juxta id quod fuerat
sciscitatus: numquid scire poteramus quod
dicturus esset: Adducite fratrem vestrum vo-
biscum? 8 Judas quoque dixit patri suo:
Mitte puerum mecum, ut proficiscamur, et
possimus vivere; ne moriamur nos et parvuli
nostri. 9 Ego suscipio puerum: de manu mea
require illum; nisi reduxero, et reddidero eum
tibi, ero peccati reus in te omni tempore.
10 Si non intercessisset dilatio, jam vice altera
venissemus. 11 Igitur Israel pater eorum dixit
ad eos: Si sic necesse est, facite quod vultis:
sumite de optimis terræ fructibus in vasis
vestris, et deferte viro munera, modicum resinæ
et mellis, et storacis, stactes, et terebinthi, et
amygdalarum. 12 Pecuniam quoque duplicem
ferre vobiscum: et illam, quam invenistis in
sacculis, reportate, ne forte errore factum sit:
13 Sed et fratrem vestrum tollite, et ite ad virum

14 וְאֵל שְׂדֵי יִמּוֹ לָכֵן הַחֲמִים לַפָּנִי הָאֵלֶּשׁ
וְשִׁלַּח לָכֵן אֶת־אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת־בְּנֵיכֶם
וְאֵלֶּי פֶּשַׁעַר שְׂכָלְתִּי שְׂכָלְתִּי : 15 וַיִּהְיוּ
הַחֲמִים אֶת־הַפְּתִיחַ הַזֶּה וּבְשִׁמְהֵם בְּסֶמֶת
לְחֻקֵּי בָדָם וְאֶת־בְּנֵיכֶם וּלְקַחְמוֹ בְּיַד
מִצְרַיִם וַיַּעֲמֵד לַפָּנִי יוֹסֵף : 16 וַיֵּרָא יוֹסֵף
אֶת־בְּנֵיכֶם וַיֹּאמֶר לָאֲשֶׁר עַל־בְּרִיתוֹ
הִבָּא אֶת־הַחֲמִים הַזֶּה וּפְתַח וּפְתַח וּפְתַח
וְהָיוּ כִּי אֲמַי יֵאָכְלוּ הַחֲמִים בְּצִדְקָתָם :
17 וַיַּעַשׂ הָאֵלֶּשׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֹא
הָאֵלֶּשׁ אֶת־הַחֲמִים בְּיַחַד יוֹסֵף : 18 וַיִּיָּרֶא
הַחֲמִים כִּי הוֹבִיֵּא בְּרִית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ
עַל־דָּבָר הַזֶּה הַשֶּׁבַע בְּאֶמְתוֹתָיִם בְּתַחֲלִיל
אֲנִיכֶם מִבְּרִיתָם לְהַחֲלִיל עָלֵיכֶם וְלִהְיוֹת
עָלֵיכֶם וְלִקְחָתָם אֲחֵיכֶם לְעִבְדִּים וְאֶת־מִצְרַיִם :
19 וַיִּשָּׂא אֶת־הָאֵלֶּשׁ אֲשֶׁר עַל־בְּרִית יוֹסֵף
וַיִּבְרָךְ אֱלֹהֵי פֶתַח הַבַּיִת : 20 וַיֹּאמְרוּ כִּי
אֲדָנִי יָרָד גִּדְּנָה בְּתַחֲלִיל לְשִׁבְרֵהֶם :
21 וַיְהִי כִּי־בָרַכְנוּ אֶת־הַחֲמִים וַיִּפְתְּחוּ אֶת־
אֶמְתוֹתָיִם וַהֲגִה כַּחַשְׁתִּי אֵשׁ כִּי אֶמְתַּחֲתֶה
בְּסֶפְדִּי בְּמִשְׁחָלִי וּנְשָׁב אֲהִי בְּגִדְנָה :
22 וַיִּבְרָךְ אַחֵר הַחֲמִים בְּגִדְנָה לְשִׁבְרֵהֶם
לֹא יִדְּעוּ מִיָּשָׁם בְּסֶפְדִּי בְּאֶמְתוֹתָיִם :
23 וַיֹּאמְרוּ שְׁלֹמֹם לָכֵן אֶת־תִּבְרָא אֶל־יִלְכָם
וְאֵלֶּי אֲבִיכֶם עָלוּ לָכֵן מִשְׁמוֹן בְּאֶמְתוֹתָיִם
בְּסֶפְדִּי כִּי אֲלִי וַיִּתֵּן אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְצוֹן :
24 וַיָּבֹא הָאֵלֶּשׁ אֶת־הַחֲמִים בְּיַחַד יוֹסֵף
וַיִּתְּרֵם וַיִּתְּצוּ וַיִּלְכְּוּם וַיִּתֵּן מִסְפָּא
לְחִמֵּיהֶם : 25 וַיֵּלֶכֶת אֶת־הַפְּתִיחַ עַד
בֹּא יוֹסֵף בְּצִדְקָתָם כִּי שָׁמַעוּ בְּרִשָׁם
יֵאָכְלוּ לָחֵם : 26 וַיָּבֹא יוֹסֵף הַפְּתִיחַ
וַיִּבְרָא לוֹ אֶת־הַפְּתִיחַ אֲשֶׁר־בָּדָם הַפְּתִיחַ
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ אַרְצָה : 27 וַיִּשְׁאַל לָחֵם
לְשֹׁלֹם וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹם אֲבִיכֶם הִנֵּהוּ אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם קַעֲדוּנִי כִּי : 28 וַיֹּאמְרוּ שְׁלֹמֹם
לְעִבְדֵךְ לְאֲבִי עֲדָנִי הֵן וַיִּהְיוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ :
29 וַיִּקְּץ צִיּוֹן וַיָּבֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אַחֵר
אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲחִיכֶם הִנֵּהוּ אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם אֲלִי וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הִנֵּהוּ כִּי :
30 וַיִּמְתַּר יוֹסֵף כִּי־בָרַכְנוּ הַחֲמִים אֶת־אֲחִי
וַיִּבְרָשׁ לְבָבוֹת וַיָּבֹא הַחֲמִים וַיִּבְרָךְ שְׁמָה :
31 וַיִּתְּצוּ פָנָיו וַיִּתֵּן וַיִּתְּצוּ וַיֹּאמֶר שְׁמָה
לָחֵם : 32 וַיִּשְׁמָעוּ לוֹ לְבָדוֹ וְלָחֵם לָכֵן
וּלְפָנָיִם הֵאָכְלוּ אִתּוֹ לְבָדָם כִּי לֹא
יִכְלֹנוּ חֲמִידִים לְאָכֵל אֶת־עֲבָדִים לָחֵם

14 Ὁ δὲ Θεὸς μου δῶν ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ ἀποστέλλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα
καὶ τὸν Βενιαμὴν· ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἡτέκνωμαι,
ἡτέκνωμαι. 15 Λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦ-
τα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν, ἔλαβον ἐν ταῖς χερσίν
αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμὴν· καὶ ἀναστάντες κατέβησαν
εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ. 16 Εἶδε
δὲ Ἰωσήφ αὐτοὺς καὶ τὸν Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ, Εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν,
καὶ σφάξον θύματα, καὶ ἐτοίμασον· μετ' ἐμοῦ γὰρ
φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν.
17 Ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ, καὶ
εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ.
18 Ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσῃχθησαν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Ἰωσήφ εἶπαν, Διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀπο-
στραφέν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν ἀρχὴν
ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, τοῦ συκοφαντῆσαι· ἡμεῖς καὶ
ἐπιθίσθαι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ
τοὺς ὄνους ἡμῶν. 19 Προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν
ἀνθρώπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσήφ ἐλάλησαν
αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου, 20 Λέγοντες,
Δεόμεθα, κύριε. Κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρὸς
βρώματα. 21 Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ
καταλῦσαι καὶ ἠνοιξάμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν,
καὶ τότε τὸ ἀργύριον ἐκάστων ἐν τῷ μαρσίπῳ
αὐτοῦ. Τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψα-
μεν νῦν ἐν ταῖς χερσίν ἡμῶν, 22 Καὶ ἀργύριον
ἕτερον ἠνέγκαμεν μετ' ἐαυτῶν ἀγοράσαι βρώματα·
οὐκ οἶδαμεν τίς ἐνέβαλε τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρ-
σίππους ἡμῶν. 23 Εἶπε δὲ αὐτοῖς, Ἰδεὼς ὑμῖν,
μὴ φοβέσθε· ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις
ὑμῶν, καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκίμου ἐπέχω.
Καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεὼν, 24 Καὶ
ἤνεγκεν ὕδωρ νύφαι τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔδωκε
χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν. 25 Ἐτοίμασαν δὲ
τὰ δῶρα ἕως τοῦ ἔλθεῖν τὸν Ἰωσήφ μεσημβρίας·
ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστῆν. 26 Εἰσῆλθε
δὲ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ
δῶρα ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον,
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
27 Ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς, Πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, Εἰ ὑγιαίνει ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος θν
εἶπατε, ἔτι ζῇ; 28 Οἱ δὲ εἶπαν, Ὑγιαίνει ὁ παῖς
σου ὁ πατήρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. Καὶ εἶπεν, Εὐλογη-
μένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ κύψαντες
προσεκύνησαν αὐτῷ. 29 Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς αὐτοῦ Ἰωσήφ, εἶδε Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπεν, Οὗτος ὁ ἀδελφός
ὑμῶν ὁ νεώτερος, θν εἶπατε πρὸς με ἀγαγεῖν; καὶ
εἶπεν, Ὁ Θεὸς ἐλεῆσαι σε, τέκνον. 30 Ἐταράχθη
δὲ Ἰωσήφ· συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτει κλαῦσαι· εἰσελθὼν δὲ
εἰς τὸ ταμιεῖον ἐκλαυσεν ἐκεῖ. 31 Καὶ νιψάμενος τὸ
πρόσωπον ἐξελθὼν ἐνεκρατέυσατο, καὶ εἶπε, Παράθετε
ἄρτους. 32 Καὶ παρίθησαν αὐτῷ μόνον, καὶ αὐτοῖς
καθ' ἐαυτούς, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδιεπνοῦσι
μετ' αὐτοῦ καθ' ἐαυτούς· οὐ γὰρ ἔδυναντο οἱ
Αἰγύπτιοι συνεισθῆναι μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους,

14 Deus autem meus omnipotens faciat vobis
eum placabilem : et remittat vobiscum fratrem
vestrum quem tenet, et hunc Benjamin : ego
autem quasi orbatus absque liberis ero.
15 Tulerunt ergo viri munera, et pecuniam
duplicem, et Benjamin : descenderuntque in
Ægyptum, et steterunt coram Joseph. 16 Quos
cum ille vidisset, et Benjamin simul, præcepit
dispensatori domus suæ, dicens : Introduc viros
domum, et occide victimas, et instrue con-
vivium : quoniam mecum sunt comesturi
meridie. 17 Fecit ille quod sibi fuerat im-
peratum, et introduxit viros domum. 18 Ibi-
que exterriti, dixerunt mutuo : Propter
pecuniam, quam retulimus prius in saccis
nostris, introducti sumus : ut devolvat in nos
calumniam, et violenter subjiciat servituti,
et nos, et asinos nostros. 19 Quamobrem in
ipsis foribus accedentes ad dispensatorem
domus 20 Locuti sunt : Oramus, domine, ut
audias nos. Jam ante descendimus ut emere-
mus escas : 21 Quibus emptis, cum venissemus
ad diversorium, aperuimus saccos nostros, et
invenimus pecuniam in ore saccorum : quam
nunc eodem pondere reportavimus. 22 Sed
et aliud attulimus argentum, ut emamus quæ
nobis necessaria sunt : non est in nostra con-
scientia quis posuerit eam in marsupiiis nostris.
23 At ille respondit : Pax vobiscum, nolite
timere : Deus vester, et Deus patris vestri,
dedit vobis thesauros in saccis vestris ; nam
pecuniam, quam dedistis mihi, probatam ego
habeo. Eduxitque ad eos Simeon. 24 Et
introducitis domum, attulit aquam, et laverunt
pedes suos, deditque pabulum asinis eorum
25 Illi vero parabant munera, donec ingre-
deretur Joseph meridie : audierant enim quod
ibi comesturi essent panem. 26 Igitur in-
gressus est Joseph domum suam, obtuleruntque
ei munera, tenentes in manibus suis : et adora-
verunt proni in terram. 27 At ille, clementer
resalutatis eis, interrogavit eos, dicens : Sal-
vusne est pater vester senex, de quo dixeratis
mihi ? Adhuc vivit ? 28 Qui responderunt :
Sospes est servus tuus pater noster, adhuc
vivit. Et incurvati, adoraverunt eum. 29 At-
tolens autem Joseph oculos, vidit Benjamin
fratrem suum uterinum, et ait : Iste est frater
vester parvulus, de quo dixeratis mihi ? Et
rursum : Deus, inquit, misereatur tui, fili mi.
30 Festinavitque, quia commota fuerant viscera
ejus super fratre suo, et erumpebant lacrymæ :
et introiens cubiculum flevit. 31 Rursumque
lota facie egressus, continuit se, et ait : Ponite
panes. 32 Quibus appositis, seorsum Joseph,
et seorsum fratribus, Ægyptiis quoque qui
vescebantur simul, seorsum (illicitum est
enim Ægyptiis comedere cum Hebræis,

בראשית מן מד

קריהו עבדו הוא למצרים: 33 וישבו לפניו
הבכור בכלתו ותעציר בעצרתו ויתמנה
האנשים איש אל-דעהו: 34 וישא משאת
מאת בניו אלהם ומרב משאת בנימן
משאת בלם המלש גדול וישתה וישכרו
עמו:

פרשה מד:

1 ויצו את-אשר על-ביתו לאמר מלא
את-מקלות האנשים אכל כאשר יוכלו
שאת ואם כסף-איש בפי אמתו:
2 ואת-בילי בקיע חסד תשים בפי
אמתו תשמן ואת כסף שברו ויש
בדבר יוסף אשר דבר: 3 חסדו
והאנשים שלחו המון נחמיהם: 4 הם
נצחו את-העיר לא תרחיקו יוסף אמר
לאשר על-ביתו ויהי דף חסד האנשים
והשנתם ואמר אלהם לקח שלמתי
דעה פחת טובה: 5 הלא זה אשר
ישתה אדני זו ואת נחש בו
הרעם אשר עשיתם: 6 וישלם וידבר
אלהם את-הדברים האלה: 7 ויאמר
אליו לקח וידבר אדני בדברים האלה
הלילה לעבדיך מעשות פדור חנה:
8 הן כסף אשר קצא בפי אמתו-ימי
השכני אליה מאד כגון ואף נגב
מבית אדניך כסף זה נחב: 9 אשר וישא
אשר מעבדו ומת ונסחל-ימי
לאדני לעבדים: 10 ויאמר גס-ענה
בדברים כדמות אשר וישא אהל ויהי
לי עבד ואמם תהיו נחם: 11 וימנה
ויתירו איש את-אמתו וימנה
איש אמתו: 12 וישלם בגדול חסד
ובקשן בלם וישא חסד
בנימן: 13 וימנה שכלם וישלם
על-מחו וישבו העיר: 14 ויכל
ואחל ביהו יוסף והוא ענין
לפניו ויהי: 15 ויאמר להם יוסף קח
המענה חנה אשר עשיתם הלא ידעתם
כי-נחש ונחש איש אשר קמי: 16 ויאמר
יהודה מה-אמר לאדני מה-דבר ומה-
בפיה האלהים קצא את-ענין עבדי
הנני עבדים לאדני גס-ענה גם אשר
נחש חסד: 17 ויאמר חסד חסד
מעשות זאת האיש אשר נחש חסד

GENESIS, μγ, μδ.

βδελυγμα γάρ ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις. 33 Ἐκάθισαν
δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα
αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητά αὐτοῦ·
ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ. 34 Ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς
ἐαυτούς· ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερίς Βενιαμὶν παρὰ τὰς
μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων,
ἐπὶον δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μδ.

1 KAI ἐνετειλάτο ὁ Ἰωσήφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς
οἰκίας αὐτοῦ λέγων, Πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν
ἀνθρώπων βρωμάτων ὅσα ἴαν δύνωνται ἄραι, καὶ
ἐμβάλετε ἐκαστον τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος
τοῦ μαρσίππου. 2 Καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν
ἐμβάλετε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου, καὶ τὴν
τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ. Ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἰωσήφ καθὼς εἶπε. 3 Τὸ πρῶτον διέφανε καὶ οἱ
ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.
4 Ἐξεληθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν οὐκ ἀπίσχον
μακράν, καὶ Ἰωσήφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
Ἀναστὰς ἐπιδιώξω ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ κα-
ταλήψω αὐτούς, καὶ ῥεῖς αὐτοῖς, Τί ὅτι ἀνταπε-
δώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν; 5 Ἰνα τί ἐκλέψατέ μου
τὸ κόνδυ τὸ ἀργυροῦν; οὐ τοῦτό ἐστιν ἐν ᾧ πίνει ὁ
κύριός μου; αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεταί ἐν αὐτῷ·
πονηρὰ συνετελέκατε ἃ πεποιήκατε. 6 Εὐρὼν δὲ
αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 7 Οἱ
δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἰνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ
ῥήματα ταῦτα; μή γένοιτο τοῖς παισὶ σου ποιῆσαι
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο. 8 Εἰ τὸ μὲν ἀργύριον ὃ
εὗρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν ἀπεστρέψαμεν
πρὸς σὲ ἐκ γῆς Χαναάν, πῶς ἂν ἐκλείψαιμεν ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον; 9 Παρ'
ᾧ ἂν εὕρης τὸ κόνδυ τῶν παιδῶν σου, ἀποθνήσκειτω·
καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν. 10 Ὁ
δὲ εἶπε, Καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται· παρ' ᾧ ἂν
εὕρηθῃ τὸ κόνδυ, ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε
καθαροί. 11 Καὶ ἔσπυσαν καὶ καθέϊλαν ἕκαστος
τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἦνοιξαν
ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ. 12 Ἡρείνησε δὲ
ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρχάμενος ἕως ἡλθεν ἐπὶ
τὸν νεώτερον, καὶ εὗρε τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίππῳ
τοῦ Βενιαμίν. 13 Καὶ διεῖρήξαν τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.
14 Εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς
Ἰωσήφ, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ· καὶ ἔπεισαν ἐναν-
τίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 15 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰω-
σήφ, Τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ποιεῖσθε; οὐκ οἶδατε
ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνεῖται ὁ ἄνθρωπος ὅλος ἐγώ;
16 Εἶπε δὲ Ἰούδας, Τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ ἢ
τί λαλήσομεν, ἢ τί δικαιοθώμεν; ὁ Θεὸς δὲ εὗρε
τὴν ἀδικίαν τῶν παιδῶν σου· ἰδοὺ ἔσμεν οἰκίται
τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς καὶ παρ' ᾧ εὗρηθῃ τὸ
κόνδυ. 17 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ, Μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι
τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ εὗρηθῃ τὸ κόνδυ,

GENESIS, XI.III. XLIV.

et profanum putant hujuscemodi convivium)
33 Sederant coram eo, primogenitus juxta
primogenita sua, et minimus juxta aetatem
suam. Et mirabantur nimis, 34 Sumptis
partibus quas ab eo acceperant: majorque
pars venit Benjamin, ita ut quinque partibus
excederet. Biberantque et inebriati sunt
cum eo.

CAPUT XLIV.

1 PRÆCEPIT autem Joseph dispensatori
domus suæ, dicens: Imple saccos eorum fru-
mento, quantum possunt capere: et pone
pecuniam singulorum in summitate sacci.
2 Scyphum autem meum argenteum, et
pretium quod dedit tritici, pone in ore sacci
junioris. Factumque est ita. 3 Et orto
mane, dimissi sunt cum asinis suis. 4 Jamque
urbem exierant, et processerant paululum:
tunc Joseph accersito dispensatore domus,
Surge, inquit, et persequere viros: et ap-
prehensis dicit: Quare reddidistis malum pro
bono? 5 Scyphus, quem furati estis, ipse est in
quo bibit dominus meus, et in quo augurari
solet: pessimam rem fecistis. 6 Fecit ille ut
jussuisset. Et apprehensis per ordinem locutus
est. 7 Qui responderunt: Quare sic loquitur
dominus noster, ut servi tui tantum flagitii
commiserint? 8 Pecuniam, quam invenimus
in summitate saccorum, reportavimus ad te de
terra Chanaan: et quo modo consequens est
ut furati simus de domo domini tui aurum
vel argentum? 9 Apud quemcumque fuerit
inventum servorum tuorum quod quaeris,
moriatur, et nos crimus servi domini nostri.
10 Qui dixit eis: Fiat juxta vestram sen-
tentiam: apud quemcumque fuerit inventum,
ipse sit servus meus, vos autem eritis innoxii.
11 Itaque festinato deponentes in terram
sacchos, aperuerunt singuli. 12 Quos scrutatus,
incipiens a majore usque ad minimum, invenit
scyphum in sacco Benjamin. 13 At illi, sciatis
vestibus, oneratisque rursum asinis, reversi
sunt in oppidum. 14 Primusque Judas cum
fratribus ingressus est ad Joseph (neodum
enim de loco abierat) omnesque ante eum
pariter in terram corruerunt. 15 Quibus ille
ait: Cur sic agere voluistis? an ignoratis quod
non sit similis mei in augurandi scientia?
16 Cui Judas: Quid respondebimus, inquit,
domino meo? vel quid loquemur, aut justo
poterimus obtendere? Deus invenit iniqui-
tatem servorum tuorum: en omnes servi sumus
domini mei, et nos, et apud quem inventus
est scyphus. 17 Respondit Joseph: Absit a
me ut sic agam: qui furatus est scyphum,

בראשית מד מה

הוא יתחילי עבד ואחיהם עליו לשלום
אלהיהם :

ס ס ס ס

18 ויגש אליו ויהי וימאמר בני אדני
דברני עבדך וכל במוצאי ידני ואל-
תיר אפך בעבדך בני כבודך פפרעך :
19 אדני שאל את-עבדך לאמר תישלכם
אב אחיך : 20 ויאמר אל-אדני יושלם
אב ילדו וזהם חסדו ואחיו חסד
ויגדל הוא לבדו לאשר ואביו אהבו :
21 והאמר אל-עבדך הורדהו אלי
ואשימה עיני עליו : 22 ויאמר אל-אדני
לא יוכל הנער לעזב את-אביו וצב
את-אביו נחם : 23 והאמר אל-עבדך
אסלם יחד אחיהם תחשן אחיהם לא
תספון לרחות פני : 24 ויהי בני עליו
אל-עבדך אבי ונפדלו את דברי אדני :
25 ויאמר אבינו שבו שבר-לבנו בעט
אכל : 26 ויאמר לא נכל ליהנות אסלם
אחיהם תחשן אחיהם ויהי פדלם נכל
לרחות פני האיש ואחיהם תחשן אחיהם
אסלם : 27 ויאמר עבדך אבי אסלם
ידעיהם בני שנים גלדלי אשפי :
28 ויצא האחד מאחי ואמר אצד פנה
מנה ולא רחיקו צדקת : 29 וילתתם
בסאתי מעם פני ויהי אסלם ויהי אסלם
את-אבידני פדלם שאלה : 30 וצדקת פדלם
אל-עבדך אבי ונפער אבי אסלם ונפער
השבת בנפשו : 31 והיך פדלם פדלם
הנער ומה ויהי אבידני את-אבידני
עבדך אבינו פניו שאלה : 32 בני עבדך
צב את-הנער מעם אבי לאמר אסלם
אביאנו אלי ונקמהו לאבי פל-תנחם :
33 וצדקת ושבד עבדך פחת הנער עבד
לאדני ונפער על עמלקיו : 34 פדלם
אסלם אל-אבי ונפער אבי אסלם פדלם
אסלם בנפשו ונפער אבי אסלם :

פרשח מה :

1 ויהי ויגש אליו וימאמר בני אדני
דברני עבדך וכל במוצאי ידני ואל-
תיר אפך בעבדך בני כבודך פפרעך :
2 ויאמר אל-אדני יושלם
אב ילדו וזהם חסדו ואחיו חסד
ויגדל הוא לבדו לאשר ואביו אהבו :
3 והאמר אל-עבדך הורדהו אלי
ואשימה עיני עליו :
4 ויאמר אל-אדני
לא יוכל הנער לעזב את-אביו וצב
את-אביו נחם :
5 והאמר אל-עבדך
אסלם יחד אחיהם תחשן אחיהם לא
תספון לרחות פני :
6 ויהי בני עליו
אל-עבדך אבי ונפדלו את דברי אדני :
7 ויאמר אבינו שבו שבר-לבנו בעט
אכל :
8 ויאמר לא נכל ליהנות אסלם
אחיהם תחשן אחיהם ויהי פדלם נכל
לרחות פני האיש ואחיהם תחשן אחיהם
אסלם :
9 ויאמר עבדך אבי אסלם
ידעיהם בני שנים גלדלי אשפי :
10 ויצא האחד מאחי ואמר אצד פנה
מנה ולא רחיקו צדקת :
11 וילתתם
בסאתי מעם פני ויהי אסלם ויהי אסלם
את-אבידני פדלם שאלה :
12 וצדקת פדלם
אל-עבדך אבי ונפער אבי אסלם ונפער
השבת בנפשו :
13 והיך פדלם פדלם
הנער ומה ויהי אבידני את-אבידני
עבדך אבינו פניו שאלה :
14 בני עבדך
צב את-הנער מעם אבי לאמר אסלם
אביאנו אלי ונקמהו לאבי פל-תנחם :
15 וצדקת ושבד עבדך פחת הנער עבד
לאדני ונפער על עמלקיו :
16 פדלם
אסלם אל-אבי ונפער אבי אסלם פדלם
אסלם בנפשו ונפער אבי אסלם :

GENESIS, מד, מ.

αὐτὸς ἔσται μου παῖς· ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ σωτη-
ρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν. 18 Ἐγγίσας δὲ αὐτῷ
Ἰούδας εἶπε, Δέομαι, κύριε· λαλήσάτω ὁ παῖς σου
ῥῆμα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου,
ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραῶ. 19 Κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς
παῖδάς σου λέγων, Εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;
20 Καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ, Ἔστιν ἡμῖν πατήρ πρεσ-
βύτερος, καὶ παιδίον γήρους νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη
τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατήρ αὐτὸν ἠγάπησεν.
21 Ἐπας δὲ τοῖς παισὶ σου, Καταγίγεται αὐτὸν
πρὸς μὲ, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ. 22 Καὶ εἶπαμεν
τῷ κυρίῳ, Οὐ δύνησεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν
πατέρα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα, ἀπο-
θανεῖται. 23 Σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισὶ σου, Ἐὰν μὴ
καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ
προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. 24 Ἐγένετο
δὲ ἡμῖκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν πατέρα σου πατέρα
ἡμῶν, ἀπηγγεῖλαιμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου
ἡμῶν. 25 Ἐπεὶ δὲ ὁ πατήρ ἡμῶν, Βαδίσσατε πάλιν
καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. 26 Ἡμεῖς δὲ
εἶπομεν, Οὐ δύνησόμεθα καταβῆναι· ἀλλ' εἰ μὲν ὁ
ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν,
καταβήσόμεθα· οὐ γὰρ δύνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρό-
σωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νε-
ώτερου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν. 27 Ἐπεὶ δὲ ὁ παῖς σου
πατήρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, Ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο
ἔτεκε μοι ἡ γυνή. 28 Καὶ ἐξηλθεν ὁ εἰς ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ εἶπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν, καὶ οὐκ ἴδον
αὐτὸν ἀχρι νῦν. 29 Ἐὰν οὖν λάβῃτε καὶ τοῦτον
ἐκ τοῦ προσώπου μου καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν
τῷ ὄφει, καὶ κατὰξέτῃ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς
θῆδον. 30 Νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν
πατέρα σου πατέρα εἰ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ᾖ
μεθ' ἡμῶν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς
τούτου ψυχῆς, 31 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ
δν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσῃ, καὶ κατὰξουσιν
οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδὸς σου πατρὸς δὲ
ἡμῶν μετὰ λύπης εἰς θῆδον. 32 Ὁ γὰρ παῖς σου
παρὰ τοῦ πατρὸς λέγων ἐκδέδεκται τὸ παιδίον,
'Ἐὰν μὴ ἀγάγῃ αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσῃ αὐτὸν
ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκώς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα
πάσας τὰς ἡμέρας. 33 Νῦν οὖν παραμένω σοι
παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκίτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ
παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. 34 Πῶς
γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ
ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ ἃ εὐρήσει
τὸν πατέρα μου.

KEΦ. με.

1 KAI OUK ἠδύνατο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων
τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν, Ἐξαποστεῖλατε
πάντας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ παρεστήκει οὐδεὶς τῇ
Ἰωσήφ ἡμῖκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
2 Kai ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάν-
τες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον
Φαραῶ. 3 Ἐπεὶ δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ

GENESIS, XLIV. XLV.

ipse sit servus meus: vos autem abite liber-
ad patrem vestrum. 18 Accedens autem
propius Judas, confidenter ait: Oro, domine
mi, loquatur servus tuus verbum in auribus
tuis, et ne irascaris famulo tuo: tu es enim
post Pharaonem, 19 Dominus meus. Inter-
rogasti prius servos tuos: Habetis patrem, aut
fratrem? 20 Et nos respondimus tibi domino
meo: Est nobis pater senex, et puer
parvulus, qui in senectute illius natus est:
cujus uterinus frater mortuus est: et ipsum
solum habet mater sua, pater vero tenere
diliget eum. 21 Dixistisque servis tuis: Ad-
ducite eum ad me, et ponam oculos meos
super illum. 22 Suggestimus domino meo:
Non potest puer relinquere patrem suum: si
enim illum dimiserit, morietur. 23 Et dixisti
servis tuis: Nisi venerit frater vester minimus
vobiscum, non videbitis amplius faciem meam.
24 Cum ergo ascendissemus ad famulum tuum
patrem nostrum, narravimus ei omnia quæ
locutus est dominus meus. 25 Et dixit pater
noster: Revertimini, et emite nobis parum
tritici. 26 Cui diximus: Ire non possumus:
si frater noster minimus descenderit nobiscum,
proficissemur simul: alioquin illo absente,
non audemus videre faciem viri. 27 Ad quæ
ille respondit: Vos scitis quod duos genuerit
mihi uxor mea. 28 Egressus est unus, et
dixistis: Bestia devoravit eum: et hucusque
non comparet. 29 Si tuleritis et istum, et
aliquid ei in via contigerit, deducetis canos
meos cum mœrore ad inferos. 30 Igitur si
intravero ad servum tuum patrem nostrum, et
puer defuerit (cum anima illius ex hujus anima
pendeat), 31 Videritque cum non esse nobiscum,
moriatur, et deducant famuli tui canos ejus cum
dolore ad inferos. 32 Ego proprie servus tuus
sim, qui in meam hunc recepi fidem, et spo-
pondi dicens: Nisi reduxero eum, peccati reus
ero in patrem meum omni tempore. 33 Manebo
itaque servus tuus pro puero in ministerio
domini mei, et puer ascendat cum fratribus
suis. 34 Non enim possum redire ad patrem
meum, absente puero: ne calamitatis, quæ
oppressura est patrem meum, testis assistam.

CAPUT XLV.

1 NON se poterat ultra cohibere Joseph
multis coram astantibus: unde præcepit ut
egrederentur cuncti foras, et nullus interesset
alienus agnitioni mutue. 2 Elevavitque vocem
cum fletu: quam audierunt Ægyptiæ, omnisque
domus Pharaonis. 3 Et dixit fratribus suis:

אני יוסף העוד אני חי ולא יגדלו אחי
לענות אותו כי נבקלו מפניו : 4 ויאמר
יוסף לאחיו בשרתא אלי ויגשו ויאמר
אלי יוסף אחיכם אשר מכרתם אחי
מצרים : 5 ועתה אליהם צב ואל יחל
בעיניכם כי מכרתם אחי הנח כי למחלה
שלחתי אליהם לפניכם : 6 כינה שנתים
הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים
אשר אידקריש וקציר : 7 וישלחתי אליהם
לפניהם לשום להם שאת בארץ
הלחיות להם לפליטה גדלה : 8 ועתה
לא אתם שלחתם אחי הנח כי האלהים
וישמיני להם לפרעה ולדון לכל ביתו
ומשל בקלצא מצרים : 9 מהרה ועלי
אלאבי ואמרתם אליו קח אמר בקח
יוסף שמיני אליהם לדון לכל מצרים
ידח אלי אל-מצרים : 10 וישבת בארץ
בשן והיות קרוב אלי אתם ובגד
בגדו וצמדתו וקמדתו וכל אשר לו :
11 וכל שלחתי אחי שם כי עוד חמש שנים
רעב קרבתמש אתה וביה וכל אשר לו :
12 והנה עיניכם ראות ועיני אחי בגמון
קרפי קמדתו אליהם : 13 והנחתם להם
את כל-קבוצי במצרים ואח קלצא
ראיהם וקמדתם והנחתם את-אחי הנח :
14 ויפל על-צווארי בבגדאיו ויבך
ובגמון בקח על-צווארו : 15 וינשק לכל
אחי ובך עלתם ואחרי כן דברו אחי
אחיו : 16 והנהל נשמע בית פרעה לאמר
בא אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני
עבדיו : 17 ויאמר פרעה אלי-יוסף אמר
אלי-אחיו זאת עשו טעט את-בעיניכם
ולכרבא צדקה כעצו : 18 והיו את-
אביהם ואת-בניהם וכלא אלי ואמרו
להם את-טוב ארץ מצרים ואכלו את-חלב
הארץ : 19 ואמרו צדקה זאת עשו
החור להם מארץ מצרים עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשיהם את-אביהם ובניהם :
20 ויעינם אליהם על-פליהם כי טוב
כל-ארץ מצרים להם הוא : 21 ויעשרבו
בגד ישראל ויתן להם יוסף עגלות
על-פני פרעה ויתן להם צדקה לדרך :
22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלות
ולבגמון נתן שלש מאות אסא וקמדת
חלפות שמלות : 23 והלכו ושלח בואה

'Εγώ εἰμι Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; καὶ οὐκ
ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθη-
σαν γάρ. 4 Ἐπεὶ δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
αὐτοῦ, Ἐγγίσσατε πρὸς μέ. Καὶ ἤγγισαν, καὶ εἶπεν
'Εγώ εἰμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς
Αἴγυπτον. 5 Νῦν οὖν μὴ λυπείσθε, μηδὲ σκληρὸν
ὑμῖν φανήτω ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν
ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. 6 Τοῦτο γὰρ
δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε
ἔτη ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίαις οὐδὲ ἀμητός. 7 Ἀπέστειλε γὰρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν,
ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην. 8 Νῦν οὖν
οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε ἀλλὰ ὁ Θεός, καὶ
ἐποίησέ με ὡς πατέρα Φαραὼ καὶ κύριον παντοῦ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἀρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου. 9 Σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου
καὶ εἶπατε αὐτῷ, Τάδε λέγει ὁ υἱὸς σου Ἰωσήφ·
'Ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου·
κατάβηθι οὖν πρὸς μέ, καὶ μὴ μείνῃς. 10 Καὶ κα-
τοικήσεις ἐν γῇ Γεσὴμ Ἀραβίας, καὶ ἔσῃ ἐγγὺς μου
σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν νύων σου, τὰ
πρόβατά σου καὶ οἱ βόες σου καὶ ὅσα σοὶ ἔστι. 11 Καὶ ἐκθρέψῃ σε ἐκεῖ, ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς·
ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ πάντα τὰ
ὑπάρχοντά σου. 12 Ἴδού οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέ-
πουν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου
ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. 13 Ἀπαγ-
γεῖλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν
ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε, καὶ ταχύναντες καταγά-
γετε τὸν πατέρα μου ὧδε. 14 Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ
τὸν τράχηλον Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν
ἐπ' αὐτῷ, καὶ Βενιαμὴν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ
αὐτοῦ. 15 Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς
αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλη-
σαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. 16 Καὶ διε-
βοίηθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ λέγοντες,
'Ἦκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ· ἐχάρη δὲ Φαραὼ καὶ ἡ
θεραπεία αὐτοῦ. 17 Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσήφ,
Εἰπόν τοῖς ἀδελφοῖς σου, Τοῦτο ποιήσατε· γεμίσατε
τὰ φορεῖα ὑμῶν καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν, 18 Καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ
ὑπάρχοντα ὑμῶν ἤκετε πρὸς μέ· καὶ δώσω ὑμῖν
πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ φάγεσθε τὸν
μυελὸν τῆς γῆς. 19 Σὺ δὲ ἐντείλαι ταῦτα, λαβεῖν
αὐτοῖς ἀμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν
καὶ ταῖς γυναῖκιν ὑμῶν, καὶ ἀναλαβόντες τὸν πα-
τέρα ὑμῶν παραγίνεσθε. 20 Καὶ μὴ φέισθε τοῖς
ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν, τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ
Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται. 21 Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἔδωκε δὲ Ἰωσήφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ
τὰ εἰρημμένα ὑπὸ Φαραὼ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. 22 Καὶ πᾶσιν
ἔδωκε δισδὰς στολὰς, τῷ δὲ Βενιαμὴν ἔδωκε τριακο-
σίους χρυσοῦς καὶ πέντε ἑξαλλασσοῦσας στολὰς. 23 Καὶ τῷ πατρί αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτὰ,

Ego sum Joseph: adhuc pater meus vivit? Non poterant respondere fratres nimio terrore perterriti. 4 Ad quos ille clementer: Accedite, inquit, ad me. Et cum accessissent prope: Ego sum, ait, Joseph, frater vester, quem vendidistis in Ægyptum. 5 Nolite pavere, neque vobis durum esse videatur quod vendidistis me in his regionibus: pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. 6 Biennium est enim quod coepit fames esse in terra: et adhuc quinque anni restant, quibus nec arari poterit, nec meti. 7 Præmisitque me Deus ut reservemini super terram, et escas ad vivendum habere possitis. 8 Non vestro consilio, sed Dei voluntate huc missus sum: qui fecit me quasi patrem Pharaonis, et dominum universæ domus ejus, ac principem in omni terra Ægypti. 9 Festinate, et ascendite ad patrem meum, et dicetis ei: Hæc mandat filius tuus Joseph: Deus fecit me dominum universæ terræ Ægypti: descende ad me, ne moreris, 10 Et habitabis in terra Gessen: erisque juxta me tu, et filii tui, et filii filiorum tuorum, oves tuæ, et armenta tua, et universa quæ possides. 11 Ibique te pascam (adhuc enim quinque anni residui sunt famis) ne et tu pereas, et domus tua, et omnia quæ possides. 12 En oculi vestri, et oculi fratris mei Benjamin, vident quod os meum loquatur ad vos. 13 Nuntiate patri meo universam gloriam meam, et cuncta quæ vidistis in Ægypto: festinate, et adducite eum ad me. 14 Cumque amplexatus recidisset in collum Benjamin fratris sui, flevit: illo quoque similiter fiente super collum ejus. 15 Osculatusque est Joseph omnes fratres suos, et ploravit super singulos: post quæ ausi sunt loqui ad eum. 16 Auditumque est, et celebri sermone vulgatum in aula regis: Venerunt fratres Joseph: et gavisus est Pharaos, atque omnis familia ejus. 17 Dixitque ad Joseph ut imperaret fratribus suis, dicens: Onerantes jumenta, ite in terram Chanaan, 18 Et tollite inde patrem vestrum et cognationem, et venite ad me: et ego dabo vobis omnia bona Ægypti, ut comedatis medullam terræ. 19 Præcipe etiam ut tollant plaustra de terra Ægypti, ad subvectionem parvulorum suorum ac conjugum: et dicito: Tollite patrem vestrum, et properate quantocius venientes. 20 Nec dimittatis quidquam de suppellectili vestra: quia omnes opes Ægypti, vestræ erunt. 21 Feceruntque filii Israel ut eis mandatum fuerat. Quibus dedit Joseph plaustra, secundum Pharaonis imperium: et cibaria in itinere. 22 Singulis quoque proferri jussit binas stolas: Benjamin vero dedit trecentos argenteos cum quinque stolis optimis: 23 Tantumdem pecuniæ et vestium mittens patri suo,

עשרה חמלים נשאים מציב מציב
ועשר חמלת נשאת קר וכלם וסון
למבו לדרה: 24 וישלח את אחיו וכלבו
ויאמר אליהם אליהם בדרה: 25 וישלח
ממציבם וכלבו אשר פנעו אל-העקב
אביהם: 26 ויגידו לו לאמר עוד יחיה
חי וקייחא משל בכל-ארץ מצרים ונח
לבו כי לא-חמין להם: 27 ויגידו אליו
את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם
ויאמר את-העגלות אשר-שלח יוסף למאת
אחיו ורחלי רחם יעקב אביהם: 28 ויאמר
ישראל קב עוד-יוסף בני הני אל-קרה
וארחמי בטרם אמות:

פרשה מו :

1 וישע ישראל וכל-אשר-לו וכל
בארה שבע ויזקח זכרים ואלותי אביו
ועקב: 2 ויאמר אליהם ל-ישראל במצאת
חלילה ויאמר יעקב ויאמר הנני:
3 ויאמר אבני חמל אלותי אביה אל-המירא
מרחק מצריקה קרלני גדול אשקיה
שם: 4 אבני אחד עשר מצריקה ואבני
אשר-במצריקה ויחם ויחם ויחם ויחם:
5 ויגם יעקב מציב שבע וישלח בגר
ישראל את-יעקב אביהם ואת-טפם
ואת-נשיהם בעגלות אשר-שלח פרעה
למאת אחיו: 6 ויחמו את-מקריהם ואת-
רכושם אשר הקשו בדרה פנעו וכלבו
מצריקה יעקב וכל-דרה אחיו: 7 בני
ובני בניו ורחלי ורחלי ורחלי ורחלי:
8 ואלה שמות בניהם ורחלי ורחלי ורחלי:
9 ובני רחל ורחל ורחל ורחל:
10 ובני שמעון ורחל ורחל ורחל:
11 ובני לוי ורחל ורחל ורחל:
12 ובני יהודה ורחל ורחל ורחל:
13 ובני יוסף ורחל ורחל ורחל:
14 ובני זבולון ורחל ורחל ורחל:
15 ובני אלה ורחל ורחל ורחל:
16 ובני גד ורחל ורחל ורחל:
17 ובני שון ורחל ורחל ורחל:

καὶ δέκα ὄνους αἰρόντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν
Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμίονους αἰρούσας ἄρτους τῷ
πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν. 24 Ἐξάπιστελε δὲ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθησαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς,
Μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ. 25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ
Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναάν πρὸς Ἰακώβ
τὸν πατέρα αὐτῶν, 26 Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ
λέγοντες ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ζῇ, καὶ αὐτὸς ἄρχει
πάσης γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐξέστη τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ,
οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς. 27 Ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ
πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσήφ ὅσα εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδὼν δὲ τὰς ἀμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ὥστε
ἀναλαβεῖν αὐτὸν, ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακώβ
τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 28 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, Μείγα μοί
ἐστὶν εἰ ἔτι Ἰωσήφ ὁ υἱός μου ζῇ· πορευθεὶς ὕψομαι
αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

KEΦ. μτ'.

1 ΑΠΙΡΑΣ δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ
αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φέαρ τοῦ ὄρκου, καὶ ἴθυσεν
θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. 2 Εἶπε
δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς εἰπών,
Ἰακώβ Ἰακώβ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐστίν; 3 Ὁ δὲ λέγει
αὐτῷ Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ
καταβήναι εἰς Αἴγυπτον, εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω
σε ἐκεῖ. 4 Καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τῆλος· καὶ
Ἰωσήφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς σου. 5 Ἀνέστη δὲ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φέαρτος
τοῦ ὄρκου, καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα
αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν
ἐπὶ τὰς ἀμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ἄραι αὐτόν. 6
Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ
πᾶσαν τὴν κτήσιν ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναάν
εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακώβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, 7 Υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ, θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων
αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς
Αἴγυπτον. 8 Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον ἦμα Ἰακώβ
τῷ πατρὶ αὐτῶν. Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ·
πρωτότοκος Ἰακώβ· Ρουβὴν. 9 Υἱοὶ δὲ Ρουβὴν·
Ἐνώχ καὶ Φαλλός, Ἀσρών καὶ Χαρμί. 10 Υἱοὶ
δὲ Συμεὼν· Ἰεμουήλ καὶ Ἰαμεὶν καὶ Ἀὼδ καὶ
Ἀχὲν καὶ Σαάρ καὶ Σαούλ υἱὸς τῆς Χανανίτι-
δος. 11 Υἱοὶ δὲ Λευὶ· Γηρσών, Καάθ καὶ Μερारी.
12 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἡρ καὶ Ἀνάν καὶ Σηλὼμ
καὶ Φαρές καὶ Ζαρά· ἀπέθανε δὲ Ἡρ καὶ Ἀνάν
ἐν γῇ Χαναάν· ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρές Ἐσρών καὶ
Ἰεμουήλ. 13 Υἱοὶ δὲ Ἰσάχαρ· Θωλά καὶ Φουά
καὶ Ἀσοὺμ καὶ Σαμβράν. 14 Υἱοὶ δὲ Ζαβουλὼν·
Σερέδ καὶ Ἀλλών καὶ Ἀχοήλ. 15 Οὗτοι υἱοὶ
Λείας, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς
Συρίας, καὶ δέδωκε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· πᾶσαι
αἱ ψυχαί, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς.
16 Υἱοὶ δὲ Γάδ· Σαφὼν καὶ Ἀγγίς καὶ Σαννίς καὶ
Θασοβάν καὶ Ἀηθίς καὶ Ἀροθίς καὶ Ἀρελίς.

addens et asinos decem, qui subveherent ex
omnibus divitiis Ægypti: et totidem asinas,
triticum in itinere, panesque portantes.
24 Dimisit ergo fratres suos, et proficiis-
centibus ait: Ne irascamini in via. 25 Qui
ascendentes ex Ægypto, venerunt in terram
Chanaan ad patrem suum Jacob. 26 Et nun-
tiaverunt ei, dicentes: Joseph filius tuus vivit:
et ipse dominatur in omni terra Ægypti.
Quo audito Jacob, quasi de gravi somno
evigilans, tamen non credebat eis. 27 Illi
econtra referebant omnem ordinem rei. Cum-
que vidisset plaustra, et universa quæ miserat,
revixit spiritus ejus, 28 Et ait: Sufficit mihi
si adhuc Joseph filius meus vivit: vadam, et
videbo illum antequam moriar.

CAPUT XLVI.

1 PROPECTUSQUE Israel cum omnibus quæ
habebat, venit ad Puteum juramenti: et mac-
tatis ibi victimis Deo patris sui Isaac.
2 Audivit eum per visionem noctis vocantem
se, et dicentem sibi: Jacob, Jacob. Cui
respondit: Ecce adsum. 3 Ait illi Deus:
Ego sum fortissimus Deus patris tui: noli
timere, descende in Ægyptum, quia in gentem
magnam faciam te ibi. 4 Ego descendam
tecum illuc, et ego inde adducam te rever-
tentem: Joseph quoque ponet manus suas
super oculos tuos. 5 Surrexit autem Jacob
a Puteo juramenti: tuleruntque eum filii cum
parvulis et uxoribus suis in plaustris quæ
miserat Pharao ad portandum senem, 6 Et
omnia quæ possederat in terra Chanaan:
venitque in Ægyptum cum omni semine suo,
7 Filii ejus, et nepotes, filiæ, et cuncta simui
progenies. 8 Hæc sunt autem nomina filiorum
Israel, qui ingressi sunt in Ægyptum, ipse
cum liberis suis. Primogenitus Ruben. 9 Filii
Ruben: Henoch et Phallu et Hesron et
Charmi. 10 Filii Simeon: Jamuel et Jamin
et Ahod, et Jachin et Sohar, et Saül filius
Chanaanitidis. 11 Filii Levi: Gerson et Caath
et Merari. 12 Filii Juda: Her et Onan et
Sela et Phares et Zara; mortui sunt autem
Her et Onan in terra Chanaan. Natique
sunt filii Phares: Hesron et Hamul. 13 Filii
Issachar: Thola et Phua et Job et Semron.
14 Filii Zabulon: Sared et Elon et Jafelel.
15 Hi filii Liæ quos genuit in Mesopotamia
Syriæ cum Dina filia sua; omnes animæ
filiorum ejus et filiarum, triginta tres.
16 Filii Gad: Sephion et Haggi et Suni
et Esabon et Heri et Arodi et Areli.

בראשית מו מז

[illegible]

פרשה מז :

וּבְכֵן יִסְמָךְ וַיַּגֵּד לַפְּרֻעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵי
וְהָאֵחִי וְצִמְאֻם וַתְּבַרְכֵם וְכָל-אֲחֵי לִחְם פָּא
מִתְרַץ פִּנְעוּ וְהָיָה בְּיָדְךָ נֶשֶׁן : וְהִתְבַּרְכָּה
אֲחֵי לִחְם חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיִּשְׁמְעוּ
לִפְנֵי פְרֻעָה : וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה אֶל-אֲחֵי
מִדָּה פִּנְעִי שִׁבְכֵם וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרֻעָה רֵקֶה
צֶאֱל עִבְדֶּיךָ בְּסִימָנְכֶם בְּסִימָנוֹתֵינוּ :

ΓΕΝΕΣΙΣ, μς', μζ.

17 Υἱοὶ δὲ Ἀσὴρ· Ἰεμνὰ, Ἰεσσουὰ καὶ Ἰεσθλ καὶ Βαριὰ καὶ Σάρα ἀδελφὴ αὐτῶν. Υἱοὶ δὲ Βαριὰ· Κοβὼρ, καὶ Μελχιὺλ. 18 Οὗτοι υἱοὶ Ζελφᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Δείφῃ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ, δεκαεὶ ψυχάς. 19 Υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ γυναικὸς Ἰακώβ· Ἰωσήφ καὶ Βενιαμὴν. 20 Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσήφ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, οὗς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πετεφρὴ ἱερέως· Ἡλιοπόλεως, τὸν Μανασσῆ, καὶ τὸν Ἑφραΐμ. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὗς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ Σύρα, τὸν Μαχίρ· Μαχίρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰαλαὰδ. Υἱοὶ δὲ Ἑφραΐμ ἀδελφοῦ Μανασσῆ· Σουταλαὰμ καὶ Ταάμ, υἱοὶ δὲ Σουταλαὰμ· Ἐδώμ. 21 Υἱοὶ δὲ Βενιαμὴν· Βαλὰ καὶ Βοχὼρ καὶ Ἀσβὴλ. Ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλὰ Γηρά καὶ Νοεμὰν καὶ Ἀρχίς καὶ Ῥῶς καὶ Μαμφίμ· Γηρά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ. 22 Οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ οὗς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ. 23 Υἱοὶ δὲ Δάν· Ἀσόμ. 24 Καὶ υἱοὶ Νεφθαλί· Ἀσιήλ καὶ Γωνὶ καὶ Ἰσάακ καὶ Σολλήμ. 25 Οὗτοι υἱοὶ Βαλλὰς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ· πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐπτά. 26 Πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν νῶν Ἰακώβ, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐξηκονταεῖς. 27 Υἱοὶ δὲ Ἰωσήφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ψυχὰν ἑνὴν. Πᾶσαι ψυχὰν οἴκου Ἰακώβ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον ψυχὰν ἐξβορμυκονταπέντε. 28 Τὸν δὲ Ἰούδας ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' Ἠρώων πόλιν εἰς γῆν Ῥαμεσσῆ. 29 Ζεύξας δὲ Ἰωσήφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καθ' Ἠρώων πόλιν· καὶ ὄφθεις αὐτῷ ἐπέπεσαν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔκλανσε κλαυθμῷ πόνιον. 30 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ, Ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπειδὴ ὥρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἐγὼ γὰρ σὺ ζῆς. 31 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἀναβὰς ἀπαγγελῶ τῷ Φαραῶ καὶ ἱρῶ αὐτῷ, Οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου, οἱ ἦσαν ἐν γῇ Χαναάν ἤκασιν πρὸς μέ. 32 Οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες· ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν· καὶ τὰ κτήνη καὶ τοὺς βόας καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγροῦχασιν. 33 Ἐὰν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραῶ καὶ εἴπῃ ὑμῖν, Τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστίν; 34 Ἐρεῖτε, Ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἴσμεν οἱ παῖδες σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν· ἵνα κατοικήσῃτε ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας. Βδωλυσμα γὰρ ἐστὶν Αἰγυπτίους πᾶς ποιμὴν προβάτων.

ΚΕΦ. μζ.

1 ἘΛΘΩΝ δὲ Ἰωσήφ ἀπήγγειλε τῷ Φαραῶ λέγων,
 Ὁ πατήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ τὰ κτήνη
 καὶ οἱ βόες αὐτῶν καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ
 γῆς Χαναάν, καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν γῇ Γεσέμ. 2 Ἀπὸ
 δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἀνδρας
 καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραῶ. 3 Καὶ
 εἶπε Φαραῶ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ, Τί τὸ ἔργον
 ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραῶ, Ποιμένες προβά-
 των οἱ παῖδες τοῦ. καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

GENESIS, XLVI. XLVII.

17 Filii Aser : Jamne et Jesua et Jessui et Beria, Sara quoque soror eorum. Filii Beria, Heber et Melchiel. 18 Hi filii Zephæ, quam dedit Laban Liæ filiæ suæ: et hos genuit Jacob sedecim animas. 19 Filii Rachel uxoris Jacob : Joseph et Benjamin. 20 Natique sunt Joseph filii in terra Ægypti, quos genuit ei Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos Manasses et Ephraim. 21 Filii Benjamin : Bela et Bechor et Asbel et Gera et Naaman et Echi et Ros et Mophim et Ophim et Ared. 22 Hi filii Rachel quos genuit Jacob : omnes animæ, quatuordecim. 23 Filii Dan : Husim. 24 Filii Nephthali : Jasiel et Guni et Jeser et Sallem. 25 Hi filii Balæ, quam dedit Laban Racheli filiæ suæ : et hos genuit Jacob : omnes animæ, septem. 26 Cunctæ animæ, quæ ingressæ sunt cum Jacob in Ægyptum, et egressæ sunt de femore illius, absque uxoribus filiorum ejus, sexaginta sex. 27 Filii autem Joseph, qui nati sunt ei in terra Ægypti, animæ duæ. Omnes animæ domus Jacob, quæ ingressæ sunt in Ægyptum, fuere septuaginta. 28 Misit autem Judam ante se ad Joseph, ut nuntiaret ei, et occurreret in Gessen. 29 Quo cum pervenisset, juncto Joseph cui ru suo, ascendit obviam patri suo ad eundem locum : vidensque eum, irruit super collum ejus, et inter amplexus flevit. 30 Dixitque pater ad Joseph : Jam lætus moriar, quia vidi faciem tuam, et superstitem te relinquo. 31 At ille locutus est ad fratres suos, et ad omnem domum patris sui : Ascendam et nuntiabo Pharaoni, dicamque ei : Fratres mei, et domus patris mei, qui erant in terra Chanaan, venerunt ad me : 32 Et sunt viri pastores ovium, curamque habent alendorum gregum : pecora sua, et armenta, et omnia quæ habere potuerunt, adduxerunt secum. 33 Cumque vocaverit vos, et dixerit : Quod est opus vestrum ? 34 Respondebitis : Viri pastores sumus servi tui, ab infantia nostra usque in præsens, et nos et patres nostri. Hæc autem dicetis, ut habitare possitis in terra Gessen : quia detestantur Ægyptii omnes pastores ovium.

CAPUT XLVII.

1 INGRESSUS ergo Joseph nuntiavit Pharaoni, dicens: Pater meus et fratres, oves eorum et armenta, et cuncta quae possident, venerunt de terra Chanaan: et ecce consistunt in terra Gessen. 2 Extremos quoque fratrum suorum quinque viros constituit coram rege: 3 Quos ille interrogavit: Quid habetis operis? Responderunt: Pastores ovium sumus servi tui, et nos, et patres nostri.

4 וַיֹּאמְרוּ אֵל-פַּרְעֹה לְנֹגֵר פַּרְעֹה צִמָּה
 קִרְצוּ מִדָּח לַעֲבָדֶיךָ קִרְבֵּד
 הַרְעֵב בְּמִצְרַיִם בְּנֵעֻז וּפְנֹחַ הַשְׁבֵּרָמָה עֲבָדֶיךָ
 בְּמִצְרַיִם וְשֹׁן: 5 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף
 לֵאמֹר אֲבִיךָ וְאֶחָיו בָּאוּ אֵלַי: 6 וְצִוָּה
 מִצְרַיִם לְפָנָיו הִוא בְּמִטְבַּח הַמֶּלֶךְ הוֹשֵׁב
 אֶת-מִצְרַיִם וְאֶת-מִצְרַיִם יִשְׁבּוּ בְּמִצְרַיִם וְשֹׁן
 וְאֶת-מִצְרַיִם וְשֹׁן יִשְׁבּוּ אֶת-מִצְרַיִם וְשֹׁן
 מִקְדָּה צִלְעֵשֶׁלִי: 7 וְיִבְרָא יוֹסֵף אֶת-יִצְחָק
 אֲבִיו וְיִצְחָק לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יִצְחָק
 אֶת-פַּרְעֹה: 8 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל-יִצְחָק בְּשֵׁם
 יְמֵי שָׁנָה חֲמִישִׁי: 9 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-פַּרְעֹה
 יְמֵי שָׁנָה חֲמִישִׁי שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁנָה חֲמִישִׁי
 וְיָרֵם הָיָה יְמֵי שָׁנָה חֲמִישִׁי וְיָרֵם הָיָה
 אֶת-יְמֵי שָׁנָה חֲמִישִׁי בְּיָמֵי מִצְרַיִם: 10
 וַיְבָרֶךְ יִצְחָק אֶת-פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי
 פַּרְעֹה: 11 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-מִצְרַיִם וְאֶת-מִצְרַיִם
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח הַמֶּלֶךְ
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם: 12 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-מִצְרַיִם
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם: 13 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-מִצְרַיִם
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם: 14 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-מִצְרַיִם
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם: 15 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-מִצְרַיִם
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם: 16 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-מִצְרַיִם
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם: 17 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-מִצְרַיִם
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם: 18 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-מִצְרַיִם
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם: 19 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-מִצְרַיִם
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם: 20 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-מִצְרַיִם
 וַיֵּשֶׁב לְחֵם אֶת-מִצְרַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמִטְבַּח
 הַמֶּלֶךְ בְּמִצְרַיִם:

4 Εἶπαν δὲ τῷ Φαραὼ, Παρουκῖν ἐν τῇ γῇ ἡκαμεν·
 οὐ γὰρ ἔστι νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου,
 ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν· νῦν οὖν κα-
 τοικήσομεν ἐν γῇ Γεσίμ. 5 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰω-
 σήφ, Κατοικέτωσαν ἐν γῇ Γεσίμ· εἰ δὲ ἐπίστηθι
 εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοί, κατάρστησον αὐτοὺς
 ἀρχοντας τῶν ἡμῶν κτηνῶν. Ἐλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον
 πρὸς Ἰωσήφ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἤκουσε
 Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπε Φαραὼ πρὸς
 Ἰωσήφ λέγων, Ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
 ἦκασιν πρὸς σέ. 6 Ἴδου ἡ γῇ Αἰγύπτου ἐναντίον
 σοῦ ἔστιν, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοικήσου τὸν πατέρα
 σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου. 7 Εἰσήγαγε δὲ Ἰωσήφ
 Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναν-
 τίον Φαραὼ· καὶ ἠυλόγησεν Ἰακώβ τὸν Φαραὼ. 8
 Εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰακώβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς
 ζωῆς σου; 9 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραὼ, Αἱ
 ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ὅς παροικῶ ἑκατὸν
 τριάκοντα ἔτη· μικραὶ καὶ ποιηραὶ γεγόνασιν αἱ
 ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, οὐκ ἀφίκοντο εἰς
 τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου,
 ὅς ἡμέρας παρῆψα. 10 Καὶ εὐλόγησας Ἰακώβ
 τὸν Φαραὼ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. 11 Καὶ κατήκτισεν
 Ἰωσήφ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ,
 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῃ ἐν τῇ
 βελτίστῃ γῇ, ἐν γῇ Ῥαμессή, καθὰ προσέταξε
 Φαραὼ. 12 Καὶ ἰστομέτρει Ἰωσήφ τῷ πατρὶ
 αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ οἶτον κατὰ σῶμα. 13 Σίτος δὲ οὐκ
 ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα·
 ἐξέλιπε δὲ ἡ γῇ Αἰγύπτου καὶ ἡ γῇ Χαναάν ἀπὸ
 τοῦ λιμοῦ. 14 Συνήγαγε δὲ Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀρ-
 γύριον τὸ εὐρέθιν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ Χαναάν
 τοῦ σίτου οὐ ἡγόραζον, καὶ ἰστομέτρει αὐτοῖς· καὶ
 εἰσήνεγκεν Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον
 Φαραὼ. 15 Καὶ ἐξέλιπε πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου καὶ ἐκ γῆς Χαναάν· ἦλθον δὲ πάντες οἱ
 Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσήφ λέγοντες, Δύς ἡμῖν ἄρτους,
 καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου; ἐκλείπει
 γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν. 16 Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ,
 Φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ
 τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλείπει τὸ ἀργύριον ὑμῶν. 17
 ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ, καὶ
 ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσήφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἱππων καὶ
 ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ
 τῶν ὄνων· καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ
 πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῇ ἐνιαυτῷ ἐκείνῃ. 18
 Ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν
 ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ καὶ εἶπαν αὐτῷ, Μὴ ποτε
 ἐκτραβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκλείπει
 τὸ ἀργύριον ἡμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη
 πρὸς σέ τὸν κύριον, καὶ οὐχ ὑπολείπεται ἡμῖν
 ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ' ἡ τὸ ἴδιον σῶμα
 καὶ ἡ γῇ ἡμῶν. 19 Ἰνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν
 ἐναντίον σου καὶ ἡ γῇ ἐρημωθῇ, κτῆσαι ἡμᾶς καὶ
 τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ
 ἡ γῇ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραὼ· δὸς σπέρμα ἵνα
 σπειρωμεν, καὶ ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ
 ἡ γῇ οὐκ ἐρημωθῇ. 20 Καὶ ἐκήσατο Ἰω-
 σήφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραὼ·

4 Ad peregrinandum in terra tua venimus:
 quoniam non est herba gregibus servorum
 tuorum, ingravescente fame in terra Chanaan:
 petimusque ut esse nos jubeas servos tuos in
 terra Gessen. 5 Dixit itaque rex ad Joseph:
 Pater tuus et fratres tui venerunt ad te.
 6 Terra Ægypti in conspectu tuo est: in
 optimo loco fac eos habitare, et trade eis ter-
 ram Gessen. Quod si nosti in eis esse viros
 industrios, constitue illos magistros pecorum
 meorum. 7 Post hæc introduxit Joseph patrem
 suum ad regem, et statuit eum coram eo: qui
 benedicens illi, 8 Et interrogatus ab eo: Quot
 sunt dies annorum vitæ tuæ? 9 Respondit:
 Dies peregrinationis meæ centum triginta
 annorum sunt, parvi et mali, et non per-
 venerunt usque ad dies patrum meorum quibus
 peregrinati sunt. 10 Et benedicto rege,
 egressus est foras. 11 Joseph vero patri et
 fratribus suis dedit possessionem in Ægypto in
 optimo terræ loco, Ramesses, ut præceperat
 Pharaos. 12 Et alebat eos, omnemque domum
 patris sui, præbens cibaria singulis. 13 In
 toto enim orbe panis deerat, et oppræsserat
 fames terram, maxime Ægypti et Chanaan.
 14 E quibus omnem pecuniam congregavit pro
 venditione frumenti, et intulit eam in ærarium
 regis. 15 Cumque defecisset emptoribus pre-
 tium, venit cuncta Ægyptus ad Joseph, dicens:
 Da nobis panes: quare morimur coram te,
 deficiente pecunia? 16 Quibus ille respondit:
 Adducite pecora vestra, et dabo vobis pro eis
 cibos, si pretium non habetis. 17 Quæ cum
 adduxissent, dedit eis alimenta pro equis, et
 ovibus, et bobus, et asinis: sustentavitque eos
 illo anno pro commutatione pecorum. 18 Vene-
 runt quoque anno secundo, et dixerunt ei:
 Non celabimus dominum nostrum quod defi-
 ciente pecunia, pecora simul defecerunt: nec
 clam te est, quod absque corporibus et terra nihil
 habeamus. 19 Cur ergo moriemur te vidente? et
 nos et terra nostra tui erimus: eme nos in
 servitutem regiam, et præbe semina, ne per-
 eunte cultore redigatur terra in solitudinem.
 20 Emit igitur Joseph omnem terram Ægypti,

בראשית מז מח

פִּרְמָקָר מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ קִרְתָּהּ עַל־הָם
הִרְצֵב וַתְּחִי הָאָרֶץ לְפָרֶעָה׃ 21 וְאֶת־הַעֲבָדִים
הָעִבְרִי אֹתוֹ לַעֲבָדִים מִקֶּחַח נְבִיל־מִצְרַיִם
וַעֲדָה־הֻדוּ׃ 22 בָּהּ אָדָמָת הַקְּדֻשִּׁים לֹא
הָגָה בָּהּ וְהָאֱלֹהִים לְקְדֻשִּׁים מִתְּחִלָּה וְאַחֲרָיו
אֶת־הַקְּדֻשִּׁים אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרִעוֹת עַל־כֵּן
לֹא מָכְרוּ אֶת־אֲדָמָתָם׃ 23 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל־הָעֲבָדִים הֵן הָיִיתִי אֲחֵיכֶם הַיּוֹם וְאַתֶּם
אֲדָמָתְכֶם לְפָרֶעָה תִּהְיֶה לָכֶם וְזֶרַע וְחֶרֶף
אֶת־הָאָדָמָה׃ 24 וְחֵיכֶם בְּתַבְחֵלֹת וּבְחֶסֶד
חַמִּישִׁית לְפָרֶעָה וְאַרְבַּע הַחֵיִת וְהַיָּחָד
לְכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וְלִשְׂכָלְכֶם וְלִשְׂאֹר
בְּחַמִּישִׁיכֶם וְלִשְׂכָל לְטַפְכֶם׃ 25 וַיֹּאמְרוּ
הַחַיִּיתִיכֶם נִמְצָאֵנוּ בְּצִיגִי אֱדֹנִי וְהַיָּחָד
עֲבָדִים לְפָרֶעָה׃ 26 וַיִּשָּׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֵן
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדָמָת מִצְרַיִם לְפָרֶעָה
לְחֶמֶשׁ רֶגֶל אָדָמָת הַקְּדֻשִּׁים לְבָדָם לֹא
הָיָה לְפָרֶעָה׃ 27 וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גִּשְׁוֹן וַיֵּאמְרוּ בָּהּ נִפְרֹו
וַיָּרֶב מְאֹד׃

יב

28 וַיְהִי וַעֲלֵב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שָׁבַע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וַיְהִי וּמִרְעָלָב שָׁנָה חֲמִישִׁי שָׁבַע שָׁנִים
וְאַרְבָּעִים וּמֵאָה שָׁנָה׃ 29 וַיָּרֶב וַיִּמָּר
יִשְׂרָאֵל לְמֹתָו וַיִּהְיֶה לְבָנָיו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר
לוֹ אֲמִנָּה מִצְרַיִם הֵן בְּצִיגִי שָׂאֵם נָא
בְּהַזֵּן פָּתַח וְרָגַל וְעֵשֶׂת עֲשֵׂי חֶסֶד וְחֶסֶד
אֶל־נָא הַקְּדֻשִּׁים בְּמִצְרַיִם׃ 30 וְשָׂכַבְתִּי
עִם־אֲבֹתִי וַיִּקְשָׁלֵנִי מִמִּצְרַיִם וַיִּקְרָבֵנִי
בְּקִרְבָּתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵי אֲנִשְׂאָה כְדִבְרָהּ׃
31 וַיֹּאמֶר הַשָּׂכַבְתִּי לִי וַיִּשְׁכַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּשְׁחָה׃ פ

פרשה מח:

1 וַיְהִי אַחֲרָיִ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
לְיוֹסֵף הִנֵּה אֲבִיךָ חָלָה וַיִּלָּח וַיִּלָּח אֶת־שְׁנֵי
בָנָיו עֲשֹׂו אֶת־מִנְשָׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם׃ 2 וַיָּבֹר
לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָנֶךָ יוֹסֵף בָּא אֵלָיו
וַיִּתְחַנֵּן וַיִּשְׂאֵל וַיָּשֶׁב עַל־חַמְשָׁתָּה׃ 3 וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שְׁנֵי בְרָאֲתֵי אֱלֹהִים
בְּאֶרֶץ צָרָה וַיִּבְרָךְ אֹתִי׃ 4 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי
הִנֵּנִי מִפְּרִי וְהַרְבֵּיתִי וַיְבָרֶכְתִּי לְהַחֲלִי
עַמִּים וְנִתְחַלֵּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזֶרַע
אֲחֵרִי אַחֲרַי עֲלֵם׃ 5 וַעֲלָה שְׂגִרְבָּנִי

GENESIS, μζ, μη'.

ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ
Φαραῶ, ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ ὕμνος, καὶ ἐγένετο
ἡ γῆ τῷ Φαραῶ. 21 Καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο
αὐτῷ εἰς παιδας, ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως
τῶν ἄκρων, 22 Χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον.
Οὐκ ἐκτήσατο ταύτην Ἰωσήφ· ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε
δόμα τοῖς ἱερεῦσι Φαραῶ, καὶ ἡσθιον τὴν δόσιν ἣν
ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραῶ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν
γῆν αὐτῶν. 23 Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πᾶσι τοῖς Αἰγυ-
πτίοις, Ἴδού ἐκτέμμαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον
τῷ Φαραῶ, λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα καὶ στείρατε τὴν
γῆν. 24 Καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς, καὶ δώ-
σετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῶ· τὰ δὲ τέσσαρα
μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ καὶ εἰς
βρώσιν ὑμῖν καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν.
25 Καὶ εἶπαν, Σίσωκας ἡμᾶς, εὖρομεν χάριν ἐναντίον
τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἰσόμεθα παῖδες τῷ Φαραῶ.
26 Καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσήφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου τῷ Φαραῶ ἀπο-
πεμπτοῦν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον· οὐκ ἦν
τῷ Φαραῶ. 27 Κατέκτισε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἐπὶ γῆς Γεσίμ· καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς, καὶ
ἠδξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα. 28 Ἐπέζησε
δὲ Ἰακώβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη· καὶ ἐγέν-
οντο αἱ ἡμέραι Ἰακώβ ἐναντιῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ
ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη. 29 Ἠγγισαν δὲ αἱ
ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν, καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν
αὐτοῦ Ἰωσήφ καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ εὗρηκα χάριν
ἐναντίον σου, ὑπόθεσε τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν
μου, καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμέ ἑλεμνοσύνην καὶ ἀλήθειαν
τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ. 30 Ἀλλὰ κοιμη-
θήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου, καὶ ἀρεῖς με ἐξ
Αἰγύπτου καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν. Ὁ δὲ
εἶπεν, Ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥήμά σου. 31 Εἶπε δὲ,
Ὅμοσόν μοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ· καὶ προσεκύνησεν
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

KEΦ. μη'.

1 Εἰ' ΕΝΕΤΟ δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀπηγ-
γέλη τῷ Ἰωσήφ ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται· καὶ
ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν Μανασσῆ καὶ
τὸν Ἐφραῖμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ. 2 Ἀπηγγέλη δὲ τῷ
Ἰακώβ λέγοντες, Ἴδού ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ἔρχεται
πρὸς σέ· καὶ ἐνισχύσας Ἰσραὴλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν
κλίνην. 3 Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ, Ὁ Θεός μου
ὥφθη μοι ἐν Λουζᾷ ἐν γῇ Χαναάν, καὶ εὐλόγησέ με. 4
Καὶ εἶπέ μοι, Ἴδού ἐγὼ αὐξάνω σε καὶ πληθυνῶ
σε καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἔθνων, καὶ δώσω σοι
τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ εἰς
κατάσχεσιν αἰώνιον. 5 Νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου

GENESIS, XLVII. XLVIII.

vendentibus singulis possessiones suas præ
magnitudine famis. Subjecitque eam Pharaoni,
21 Et cunctos populos ejus, a novissimis ter-
minis Ægypti usque ad extremos fines ejus,
22 Præter terram sacerdotum, quæ a rege
tradita fuerat eis: quibus et statuta cibaria ex
horreis publicis præhebantur, et ideo non
sunt compulsi vendere possessiones suas.
23 Dixit ergo Joseph ad populos: En, ut
cernitis, et vos et terram vestram Pharaos pos-
sidet: accipite semina, et serite agros, 24 Ut
fruges habere possitis. Quintam partem regi
dabit: quatuor reliquas permitto vobis in
sementem, et in cibum familiis et liberis vestris.
25 Qui responderunt: Salus nostra in manu
tua est: respiciat nos tantum dominus noster,
et læti serviemus regi. 26 Ex eo tempore
usque in præsentem diem, in universa terra
Ægypti, regibus quinta pars solvitur, et factum
est quasi in legem, absque terra sacerdotali,
quæ libera ab hac conditione fuit. 27. Habitavit
ergo Israel in Ægypto, id est, in terra Gessen,
et possedit eam: auctusque est, et multiplicatus
nimis. 28 Et vixit in ea decem et septem
annis: factique sunt omnes dies vitæ illius
centum quadraginta septem annorum. 29 Cum-
que appropinquare cerneret diem mortis suæ,
vocavit filium suum Joseph, et dixit ad eum:
Si inveni gratiam in conspectu tuo, pone
manum tuam sub femore meo: et facies mihi
misericordiam et veritatem, ut non sepelias me
in Ægypto: 30 Sed dormiam cum patribus
meis, et auferas me de terra hac, condasque in
sepulchro majorum meorum. Cui respondit
Joseph: Ego faciam quod jussisti. 31 Et ille:
Jura ergo, inquit, mihi. Quo jurante, adoravit
Israel Deum, conversus ad lectuli caput.

CAPUT XLVIII.

1 His ita transactis, nuntiatum est Joseph
quod ægrotaret pater suus: qui, assumptis
duobus filiis Manasse et Ephraim, ire per-
rexit. 2 Dictumque est seni: Ecce filius tuus
Joseph venit ad te. Qui confortatus sedit in
lectulo. 3 Et ingresso ad se, ait: Deus omni-
potens apparuit mihi in Luza, quæ est in
terra Chanaan: benedixitque mihi, 4 Et
ait: Ego te augebo et multiplicabo, et faciem
te in turbas populorum: daboque tibi ter-
ram hanc, et semini tuo post te, in posses-
sionem sempiternam. 5 Duo ergo filii tui

הקוללים לך בארץ מצרים עד בואי אלך
מצרימה ליתם אפלים ומנשח פראגו
ושמרון תחירלי: * ומולדתך אשר הולדתך
אשריתם לך תחיר על שם אחיתם אשר
בנתלחם: * נאני פכאי מפדן מהח עלי
רחל בארץ פנעו פדח בעד פברת ארץ
לכא אפרתה ואפרתה שם פדח אפרת
הוא בית לחם: * נאני ושמאל את פני
יוסף ויאמר מרעלה: * ויאמר יוסף
אל אחיו בני חם אשר נתדלי אלהים
בנה ויאמר חסדא עלי תאבדכם:
10 וניגן ושמאל פדני מהח לא יכל
לראות ונגש אחם אליו וישק לחם
וניחבקה לחם: * ויאמר ושמאל אליהם
רחל פדני לא פלגתי וחנה חרפה אחי
אלהים בם אתחזקה: * וניחבקה יוסף
אחם כעם פדני וישפחו לאפיו ארצה:
13 ונקה יוסף את שניהם את אפרתם ביימי
משמאל ושמאל ואת מנשח בשמאלו
מימין ושמאל ונגש אליו: * וישלח
ושמאל את ימינו וישק על ראש אפרת
וחנה חרפה ואת שמאלו על ראש מנשח
שכל את בניו כי מנשח חבדור: * ונקה
את יוסף ויאמר חסדא עלי תהנהלכו
אבתי לקניו אבדתם ויצחק חסדא
הרעה אחי מעדתי צדקתם הנה:
16 הפלגה חסדא אחי מכלינע יבדח את
הפצרים ויחזק בהם שמי ושם אבתי
אבדתם ויצחק וידני לרב פקדב הארץ:
17 נאני יוסף פרישית אביו וימינו על-
ראש אפרתם ונגש פנינו ויחמם ויחמם
להקיר אחת מהם על ראש אפרתם על-ראש
מנשח: * ויאמר יוסף אל אחיו לראבו
אבי פדח חבדור שם ימינו על-ראש:
19 ויחמם אביו ויאמר תדעתי כלי תדעתי
בדקתם תחיר לחם ונסתחמו יבדח ויחמם
אחיו חסדא יבדח מנשח ויחמם חסדא
מלחמה: * ונקה חסדא פדני ויחמם
למחר פדח ושמאל למחר ויחמם
אלהים באפרתם ובמנשח ויחמם את אפרתם
לפני מנשח: * ויאמר ושמאל אליהם
הנה אחי מתי ויחמם אלהים עשם
והשכיב אתכם אל ארץ אבותיכם: * ונאני
בדתי לך שכם אחד על אפרתה ושמאל לראבו
מינך חסדא פדני ויחמם: *

οι γενόμενοι σοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν
πρὸς σὲ εἰς Αἴγυπτον ἰμοὶ εἰσιν, Ἐφραὶμ καὶ
Μανασσῆ, ὡς Ῥουβὴν καὶ Σιμεὼν ἔσονται μοι.
6 Τὰ δὲ ἔκγονα ἃ ἐὰν γενήσῃς μετὰ ταῦτα ἔσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, κληθήσονται ἐπὶ
τοῖς ἐκείνων κλήροις. 7 Ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἤρχομην
ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ῥαχὴλ ἡ
μήτηρ σου ἐν γῇ Χαναάν, ἔγγιζόντός μου κατὰ τὸν
ἰκπόδρομον Χαβραθὰ τῆς γῆς τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθὰ.
καὶ κατέρυξα αὐτήν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἰκποδρόμου,
αὕτη ἐστὶ Βηθλέεμ. 8 Ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς
Ἰωσήφ εἶπε, Τίνες σοι οὗτοι; 9 Ἐπεὶ δὲ Ἰωσήφ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ, ὧς μοὶ εἰσιν οὗς ἔδωκέ μοι ὁ Θεὸς
ἐν ταῦθα. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ, Προσάγαγε μοι αὐτούς
ἵνα εὐλογήσω αὐτούς. 10 Οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ
ἐβαρύνθησαν ἀπὸ γῆρας, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν.
καὶ ἤγγισεν αὐτούς πρὸς αὐτόν, καὶ ἐβόησεν αὐτούς
καὶ περιέλαβεν αὐτούς. 11 Καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσήφ, Ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἴσπερ ἦν, καὶ
ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ Θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου. 12 Καὶ
ἐξήγαγεν αὐτούς Ἰωσήφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ,
καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς.
13 Λαβὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν τε
Ἐφραὶμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραὴλ, τὸν
δὲ Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ,
ἤγγισεν αὐτούς αὐτῷ. 14 Ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν
χεῖρα τὴν δεξιάν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ,
οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν Μανασσῆ, ἐναλλάξ τὰς χεῖρας. 15 Καὶ
εὐλόγησεν αὐτούς καὶ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ὃς ἐπληρώσθησαν
οἱ πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ,
ὁ Θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, 16 Ὁ ἄγγελος ὁ ῥυθιμένος με ἐκ πάντων
τῶν κακῶν, εὐλόγησά με τὰ παῖδιά ταῦτα καὶ ἐπικλη-
θήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομα μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν
πατέρων μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, καὶ πληθυν-
θήσονται εἰς πλῆθος πολλὸν ἐπὶ τῆς γῆς. 17 Ἰδὼν δὲ
Ἰωσήφ ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα τὴν
δεξιάν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, βαρὺ αὐτῷ
κατεφάνη καὶ ἀντελάβετο Ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ ἀφελεῖν αὐτήν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραὶμ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ. 18 Ἐπεὶ δὲ Ἰωσήφ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ, Οὐχ οὕτως, πάτερ· οὗτος γὰρ ὁ πρωτό-
τοκος, ἐπίθεε τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
19 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' εἶπεν, Οἶδα, τέκνον, οἶδα.
καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν, καὶ οὗτος ὑψωθήσεται· ἀλλ'
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μέλλων αὐτοῦ ἔσται, καὶ
τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἰθὺν. 20 Καὶ
εὐλόγησεν αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, Ἐν ὑμῖν
εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ λέγοντες, Ποιῆσαι σε ὁ Θεὸς
ὡς Ἐφραὶμ καὶ ὡς Μανασσῆ καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραὶμ
ἐμπροσθεν τοῦ Μανασσῆ. 21 Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ
Ἰωσήφ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μετ'
ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων
ὑμῶν. 22 Ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι Σίκμα ἐξαίρετον
ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, ἣν ἔλαβον ἐκ χειρὸς
Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.

qui nati sunt tibi in terra Ægypti antequam
huc venirem ad te, mei erunt: Ephraim et
Manasses, sicut Ruben et Simeon reputabuntur
mihi. 6 Reliquos autem quos genueris post
eos, tui erunt, et nomine fratrum suorum voca-
buntur in possessionibus suis. 7 Mihi enim,
quando veniebam de Mesopotamia, mortua est
Rachel in terra Chanaan in ipso itinere, erat-
que vernal tempus: et ingrediebar Ephratam,
et sepelivi eam juxta viam Ephratæ, quæ alio
nomine appellatur Bethlehem. 8 Videns autem
filios ejus, dixit ad eum: Qui sunt isti?
9 Respondit: Filii mei sunt, quos donavit
mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad
me, ut benedicam illis. 10 Oculi enim Israel
caligabant præ nimia senectute, et clare videre
non poterat. Applicitosque ad se, deosculatus,
et circumplexus eos, 11 Dixit ad filium suum:
Non sum fraudatus aspectu tuo: insuper
ostendit mihi Deus semen tuum. 12 Cumque
tulisset eos Joseph de gremio patris, adoravit
pronus in terram. 13 Et posuit Ephraim ad
dexteram suam, id est, ad sinistram Israel:
Manassen vero in sinistra sua, ad dexteram
scilicet patris, applicuitque ambos ad eum. 14 Qui
extendens manum dexteram, posuit
super caput Ephraim minoris fratris: sinistram
autem super caput Manasse, qui major natu
erat, commutans manus. 15 Benedixitque
Jacob filiis Joseph, et ait: Deus, in cujus
conspectu ambulaverunt patres mei Abraham
et Isaac, Deus qui pascit me ab adolescentia
mea usque in præsentem diem: 16 Angelus,
qui eruit me de cunctis malis, benedicat pueris
istis: et invoetur super eos nomen meum,
nomina quoque patrum meorum Abraham et
Isaac, et crescant in multitudinem super ter-
ram. 17 Videns autem Joseph quod posuisset
pater suus dexteram manum super caput
Ephraim, graviter accepit: et apprehensam
manum patris levare conatus est de capite
Ephraim, et transferre super caput Manasse.
18 Dixitque ad patrem: Non ita convenit,
pater: quia hic est primogenitus, pone dexte-
ram tuam super caput ejus. 19 Qui renuens,
ait: Scio, fili mi, scio: et iste quidem erit in
populos, et multiplicabitur: sed frater ejus
minor, major erit illo: et semen illius crescat
in gentes. 20 Benedixitque eis in tempore
illo, dicens: In te benedicetur Israel, atque
dicetur: Faciat tibi Deus sicut Ephraim, et
sicut Manasse. Constituitque Ephraim ante
Manassen. 21 Et ait ad Joseph filium suum:
En ego morior, et erit Deus vobiscum, reducet-
que vos ad terram patrum vestrorum. 22 Do
tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli
de manu Amorrhæi in gladio et arcu meo.

1 ויהי קרא יעקב אל-בניו ויאמר האסףו
ואגידה לכם את אשר-יהי לי אתכם
באחרית הימים : 2 הקבצו ושמועו בני
יעקב ושמועו אל-ישראל אביכם : 3 ואובן
בכרי אמה פחי וראשית אוני יהי שאת
ויהי צו : 4 פחו פנים אל-תולד כי
עליה משפכי אביה אז חללה יצאצי
עלה : 5 שמועו ולוי אחים
פלי חכם מבחניהם : 6 בסדם אליפבא
נכשי בקהלם אל-תחד בכדי כי באפם
הרנה איש וברצנם עקרי-שור : 7 ארר
אפם כי עז ועברתם כי חשמה אחרתם
בניעלב ואפיצם בישתאל : 8
8 ויהודה אמה ויהודה אחיה גדו בערר
אחיה ויהודה אמה בנ אביה : 9 גור
אחיה ויהודה אמה בנ אביה : 10 לא-יגור
שבת מיהודה ויהודה אמה בנ רגלו עד
ברכא שילח ולוי יתחת עמים : 11 אסרי
לגור ציד וישתקח בנ אחיז פסם בנ
לגשו ויבס-ענקים סחור : 12 חקלילי
ענים מגו ויבדשגם חקלב : 13
13 זבולן לחות ואיש ושלו ויהא
לחף אגית ויהודה אמה בנ אביה : 14
14 וישכר חמר גרם רבץ בנ חמש-שנים :
15 ויהא מנחה כי טוב ויהודה אמה בנ
עקבה ויהא שבת לספל ויהי למס
עבד : 16 ס בן יצו עמו אסר
שבמי וישתאל : 17 ויהודה אמה בנ
שפילן אל-אחיה חפשו עקב-סוס ויפל
רכבו אחור : 18 וישתקח ויהודה אמה
ס בן יצו ויהודה אמה בנ אביה : 19
19 עקב : 20 מאשר שמחה לחמו
ויהא ויהודה אמה בנ אביה : 21 נפמלי
ס אגלה שלחה חפון אמר-שפר : 22
22 בן פרת יוסף בן פרת אל-עזו
בנרת אגדה אל-שור : 23 ויהודה אמה
גרפו וישתקח בנ חפון : 24 ויהא
באיהן חשתי ויהודה אמה בנ אביה : 25
25 מאל אביה ויהודה אמה בנ אביה :
ברכת שמים מאל ברכת יהוה
ברכה חמה ברכת שמים ויהודה אמה

1 ἘΚΑΛΕΣΕ ὁ Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, Συνάχθετε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν τί
ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ' ἰσχυάτων τῶν ἡμερῶν. 2 Συν-
άχθετε καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε
Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τοῦ πατρὸς ὑμῶν. 3 Ῥουβὴν
πρωτότοκος μου, σὺ ἰσχύ μου καὶ ἀρχὴ τέκνων μου,
σκληρὸς φέρεσθαι καὶ σκληρὸς αὐθάδης. 4 Ἐξύ-
βρισας ὡς ὕδωρ, μὴ ἐκζέσῃς· ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν
κοίτην τοῦ πατρὸς σου, τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν
οὗ ἀνέβης. 5 Συμῶν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν
ἀδικίαν ἐξαίρεσις αὐτῶν. 6 Εἰς βουλὴν αὐτῶν
μὴ ἔλθοι ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν
μὴ ἔρισαι τὰ ἡκατά μου· ὅτι ἐν τῇ θυμῷ αὐτῶν
ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν
ἐνευροκόπησαν ταῦρον. 7 Ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς
αὐτῶν ὅτι αὐθάδης, καὶ ἡ μήνις αὐτῶν ὅτι ἐσκλη-
ρύνθη· διαμεριῶ αὐτοὺς ἐν Ἰακώβ, καὶ διασπερῶ
αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ. 8 Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ
ἀδελφοὶ σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νότου τῶν ἐχθρῶν
σου, προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου.
9 Σκύμνος λέοντος Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ, νιὲ μου,
ἀνέβης· ἀναπεῖων ἐκκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς
σέυμνος· τίς ἐγερῇ αὐτόν; 10 Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων
ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως
ἐάν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσηδοκία
ἔθνων. 11 Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον
αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ,
πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι
σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. 12 Χαροποιοὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἶνον, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες
αὐτοῦ ὡς γάλα. 13 Ζαβουλὼν παρὰ τὸν ὄριον
καὶ αὐτὸς παρ' ὄριον πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως
Σιδῶνος. 14 Ἰσάακ· τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀνα-
παύμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων. 15 Καὶ ἰδὼν
τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλή, καὶ τὴν γῆν ὅτι πῖων,
ὑπέθηκε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν, καὶ ἐγενήθη
ἀνὴρ γεωργός. 16 Δάν κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
ὥσει καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραὴλ. 17 Καὶ γεννηθήτω
Δάν ὅφει ἐφ' ὄδο, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβον, δάκνων
πτέρναν ἵππου· καὶ πεσεῖται ὁ ἵππος εἰς τὰ ὀπίσω,
18 Τὴν σωτηρίαν περιμένω Κυρίου. 19 Γὰρ,
πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν· αὐτὸς δὲ πειρατεύσει
αὐτόν κατὰ πόδας. 20 Ἀσήρ, πῖων αὐτοῦ ὁ ἄρτος·
καὶ αὐτὸς ὥσει τρυφὴν ἀρχουσι. 21 Νεφθαλί στε-
λεχος ἀνεμίων, ἐπιδιδούς ἐν τῇ γεννιματι κάλλος.
22 Ἰὺδὸς ἡξήμενος Ἰωσήφ, υἱὸς ἡξήμενος μου
ζηλωτός, υἱός μου νεώτατος, πρὸς μὲ ἀνάστρε-
ψον. 23 Εἰς ὃν διαβουλεύόμενοι ἔλοιθ' αὐτοῖς, καὶ
ἐνείχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων. 24 Καὶ συνεπίβη
μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν, καὶ ἐξελεύθη τὰ νεῦρα
βραχιόνων χειρῶν αὐτῶν διὰ χεῖρα δυνάστου Ἰακώβ·
ἐκείθεν ὁ κατισχύσας Ἰσραὴλ παρὰ Θεοῦ τοῦ πατρὸς
σου. 25 Καὶ ἰδοὺ σὺ οἱ Θεὸς ὁ ἐμός, καὶ εὐλό-
γησέ σε εὐλόγιαν οὐρανοῦ ἀνωθεν καὶ εὐλογίαν γῆς
ἐχούσης πάντα, εἵνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας,

1 VOCAVIT autem Jacob filios suos, et ait eis:
Congregamini, ut annuntiem quæ ventura sunt
vobis in diebus novissimis. 2 Congregamini,
et audite, filii Jacob, audite Israel patrem
vestrum: 3 Ruben primogenitus meus, tu
fortitudo mea, et principium doloris mei: prior
in donis, major in imperio. 4 Effusus es sicut
aqua, non crescas: quia ascendisti cubile patris
tui, et maculasti stratum ejus. 5 Simeon et
Levi fratres: vasa iniquitatis bellantia. 6 In
consilium eorum non veniat anima mea, et in
cœtu illorum non sit gloria mea: quia in furore
suo occiderunt virum, et in voluntate sua
suffoderunt murum. 7 Maledictus furor eorum,
quia pertinax: et indignatio eorum, quia dura:
dividam eos in Jacob, et dispergam eos in
Israel. 8 Juda, te laudabunt fratres tui:
manus tua in cervicibus inimicorum tuorum,
adorabunt te filii patris tui. 9 Catulus leonis
Juda: ad prædam, fili mi, ascendisti: requi-
escens accubuisti ut leo, et quasi leena, quis
suscitabit eum? 10 NON AUFERETUR
sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec
veniat qui mittendus est, et ipse erit expectatio
gentium. 11 Ligans ad vineam pullum suum,
et ad vitem, o fili mi, asinam suam. Lavabit in
vino stolam suam, et in sanguine uvæ pallium
suum. 12 Pulchriores sunt oculi ejus vino, et
dentes ejus lacte candidiores. 13 Zabulon in
littore maris habitat, et in statione navium
pertingens usque ad Sidonem. 14 Issachar
asinus fortis accubans inter terminos. 15 Vidit
requiem quod esset bona: et terram quod
optima: et supposuit humerum suum ad por-
tandum, factusque est tributis serviens. 16 Dan
judicabit populum suum sicut et alia tribus in
Israel. 17 Fiat Dan coluber in via, cerastes in
semita, mordens ungulas equi, ut cadat ascensor
ejus retro. 18 SALUTARE tuum expectabo,
Domine. 19 Gad, accinctus præliabitur ante
eum: et ipse accingetur retrorsum. 20 Aser
pinguis panis ejus, et præbebit delicias regibus.
21 Nephthali, cervus emissus, et dans eloquia pul-
chritudinis. 22 Filius accrescens Joseph, filius
accrescens et decorus aspectu: filia discurrerunt
super murum. 23 Sed exasperaverunt eum, et
jurgati sunt, invideruntque illi habentes jacula.
24 Sedit in forti arcus ejus, et dissoluta
sunt vincula brachiorum et manuum illius per
manus potentis Jacob: inde pastor egressus
est lapis Israel. 25 Deus patris tui erit adjutor
tuus, et omnipotens benedicet tibi benedictioni-
bus cæli desuper, benedictionibus abyssi jacen-
tis deorsum, benedictionibus uberum et vulvæ.

26 בִּרְכַת אֲבִיךָ עֲלֵי-בִרְכַת חַוִּי עַד
תָּמִיד וְגַבְעַת עוֹלָם תִּתְחַלֵּן לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וְלִתְחִלָּתוֹ בְּיָד אֲחִיו: פ 27 בִּנְיָמִן
וְאֵבֶן יִשְׂרָאֵל בְּבֶקֶר יֵאָכֵל עַד וְלֹא-עָרַב יִחְלֹק
שָׁלֵל: 28 בְּלִצְחָלָה שְׂבָמִי יִשְׂרָאֵל שְׂגִים
עָשָׂר וְחָמֵשׁ אֲשֶׁר-דָּבָר לָתֵם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ
אִוְהָם אִישׁ אֲשֶׁר בְּבִרְכָתוֹ בָּרַךְ אֲחֵם:
29 וַיְצַן אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֵי מִצְרָיִם
אֶל-עַמִּי הַכְּבֹד אֲחִי אֶל-עַבְדִּי אֶל-הַמִּצְרָיִם
אֲשֶׁר בְּשֹׁרָה עֲפֹרֹן קַחְתִּי: 30 בַּמִּצְרָה
אֲשֶׁר בְּשֹׁרָה הַמִּסְכָּלָה אֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי מִמְרָא
בְּאֶרֶץ קְנִזֹּן אֲשֶׁר קָנָה אֲבִיהֶם מֵת-
הַשֹּׁרָה מֵתָה עֲפֹרֹן קַחְתִּי לְאִמְתִּי-הַקְּבֵר:
31 אֲשֶׁמָּה הַכְּבֹד אֶת-אֲבִיהֶם וְאֵל שְׂרָה
אֲשֶׁר-הָיָה שְׂמָח הַכְּבֹד אֶת-יִצְחָק וְאֵת רִבְקָה
אֲשֶׁר-הָיָה וְשְׂמָח הַכְּבֹד אֶת-לֵאָה: 32 מִקְוָה
הַשֹּׁרָה וְהַמִּצְרָה אֲשֶׁר-בָּרַךְ מֵתָה בְּגִרְתָּה:
33 וַיִּכַּל יַעֲקֹב לְצַנֵּחַ אֶת-קְנִזֹּן וַיֹּאמֶר רַבְרָא
אֶל-הַמִּצְרָה וַיִּנְגַּע וַיֹּאמֶר אֶל-עַמִּי:

פרשה נ:

1 וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל-פְּנֵי אָבִיו בִּכְבֹּד עָלָיו
וַיִּשְׁקְלוּ: 2 וַיִּצַּן יוֹסֵף אֶת-עַבְדָּיו מֵת-
הַרְפָּאִים לְחַלֵּט אֶת-אֲבִיו וְנַחֲמֵהוּ קְרִפָּאִים
אֶת-יִשְׂרָאֵל: 3 וַיִּמְלֹא-לֹו אַרְבָּעִים אוֹם כִּי
כֹן יִמְלֹא יָמֵי קְדֻשָּׁתוֹ וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ מִצְרָה
שְׂבָעִים אוֹם: 4 וַיַּעֲבֹד יָמָי בְּכִיָּה וַיְדַבֵּר
יוֹסֵף אֶל-בְּרִית פְּרֻצָּה לֵאמֹר אֲסִמָּה קְצָמִי
חֹן בְּעֵינֶיכֶם דְּבִרְתָּמָה בְּצֻמָּה פְּרֻצָּה לֵאמֹר:
5 אֲבִי חֲשִׁבְעִי לֵאמֹר הַנַּח אֶבְרָה מֵת
בְּהַכְרִי אֲשֶׁר פָּרִיתִי לוֹ בְּאֶרֶץ קְנִזֹּן שְׂפָה
הַתְּהַבְרָנִי וְעִפְתָּ אֶעֱלֶה-כָּה וְהַתְּהַבְרָנִי מֵת-
וְאֲשִׁיבָה: 6 וַיֹּאמֶר פְּרֻצָּה עָלָה הַקְּבֵר מֵת-
אֲבִיךָ פֶּאֶשֶׁר חֲשִׁבְעִי: 7 וַיַּעַל יוֹסֵף לְהַבִּיר
אֶת-אֲבִיו וַיַּעֲלֵה אוֹתוֹ כָּל-עַבְדֵי פְּרֻצָּה וְהָגָן
בִּירוֹ וְכָל זֶהָג אֶת-מִצְרָהִים: 8 וְכָל בֵּית
יוֹסֵף וְאֲחִיו וּבֵית אָבִיו כָּל טַפָּם וְצִאָם
וּבְהֶמָה עֲזָבֵי בְּאֶרֶץ שֹׁן: 9 וַיַּעַל עִפְתָּ
בְּסִרְכָב נִסְתָּרָשִׁים וְחִי קְסִמָּה קֶבֶר
מָאָד: 10 וַיָּבֹא עַד-בְּרָנִי הַמִּצְרָה אֲשֶׁל בְּעֶבֶר
הַיָּרְדֵּן וַיִּסְתַּדְּרָם מִסְבָּה דְּרֹל וְקֶבֶר מָאָד
וַיַּעַל לְאֲבִיו אֲבֵל שְׂבָעַת יָמִים: 11 וַיָּהִי
יוֹשֵׁף הָאֶרֶץ הַקְּנִזֹּן אֶת-הַמִּכָּל בְּרָנִי הַמִּצְרָה
וַיֹּאמֶר אֶל-בְּרָנִי זֶה לְמִצְרָהִים עַל-כֵּן הָיָה
שְׂמָהָ אֲבֵל מִצְרָהִים אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיָּרְדֵּן:

26 Εὐλογία πατρὸς σου καὶ μητρὸς σου· ὑπερ-
ίσχυσεν ὑπὲρ εὐλογίας ὁρέων μονίμων καὶ ἐπ'
εὐλογίας θινῶν ἀένων· ἔσονται ἐπὶ κεφαλὴν Ἰω-
σήφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν. 27 Βεν-
ιαμὴν λύκος ἄρπαξ, τὸ πρῶτον ἐδεῖται ἐν καὶ εἰς τὸ
ἐσπέρας δίδωσι τροφήν. 28 Πάντες οὗτοι υἱοὶ
Ἰακώβ δώδεκα, καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατήρ
αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· ἔαστον κατὰ τὴν
εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτοῖς. 29 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς, Ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν·
θάψετε με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῇ σπηλαίῳ
ὅ ἐστιν ἐν τῇ ἀγρῷ Ἐφρών τοῦ Χετταίου, 30 Ἐν
τῇ σπηλαίῳ τῇ διπλῇ τῇ ἀπέναντι Μαμβρή ἐν γῇ
Χαναάν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραάμ τὸ σπήλαιον παρὰ
Ἐφρών τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει μνημείου. 31 Ἐκεῖ
ἔθαψαν Ἀβραάμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
ἐκεῖ ἔθαψαν Ἰσαὰκ καὶ Ρεβέκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
ἐκεῖ ἔθαψαν Λείαν, 32 Ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ
τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῇ παρὰ τῶν υἱῶν
Σέτ. 33 Καὶ κατέπαυσεν Ἰακώβ ἐπιτάσσων τοῖς
υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
κλίνην ἐξέλιπε· καὶ προσετίθη πρὸς τὸν λαόν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ν.

1 ΚΑΙ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἔκλαυσεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν.
2 Καὶ προσέταξεν Ἰωσήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς
ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ
ἐνταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραὴλ. 3 Καὶ
ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ
καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς· καὶ ἐπένθησεν
αὐτὸν Αἴγυπτος ἐβδομήκοντα ἡμέρας. 4 Ἐπεὶ δὲ
παρήλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσήφ
πρὸς τοὺς δυναστὰς Φαραὼ λέγων, Εἰ ὑῖον χάριν
ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα
Φαραὼ λέγοντες, 5 Ὁ πατήρ μου ὥρπισέ με λέγων,
Ἐν τῇ μνημείῳ ᾧ ὤρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χαναάν,
ἐκεῖ με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβάς θάψω τὸν πατέρα
μου, καὶ ἐπανεύσομαι. 6 Καὶ εἶπε Φαραὼ τῇ
Ἰωσήφ, Ἀνάβηθι θάψον τὸν πατέρα σου καθάπερ
ὥρπισέ σε. 7 Καὶ ἀνέβη Ἰωσήφ θάψαι τὸν πατέρα
αὐτοῦ· καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ
παῖδες Φαραὼ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου,
8 Καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσήφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ καὶ ἡ συγ-
γένεια αὐτοῦ· καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑπε-
λίποντο ἐν γῇ Γεσέμ. 9 Καὶ συνανέβησαν μετ'
αὐτοῦ καὶ ἄρματα καὶ ἵπποις, καὶ ἐγένετο ἡ παρ-
εμβολὴ μεγάλη σφόδρα. 10 Καὶ παρεγένοντο εἰς
ἄλωνα Ἀράδ, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκό-
ψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα·
καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῇ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. 11 Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναάν τὸ πένθος
ἐπὶ ἄλωνι Ἀράδ καὶ εἶπαν, Πένθος μέγα τοῦτό ἐστι
τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ Πένθος Αἰγύπτου, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

26 Benedictiones patris tui confortatæ sunt
benedictionibus patrum ejus: donec veniret
desiderium collum æternorum: fiant in
capite Joseph, et in vertice Nazaræi inter
fratres suos. 27 Benjamin lupus rapax, mane
comedet prædam, et vespere dividet spolia. 28 Omnes hi in tribubus Israel duodecim: hæc
locutus est eis pater suus, benedixitque sin-
gulis, benedictionibus propriis. 29 Et præcepit
eis, dicens: Ego congregor ad populum meum:
sepelite me cum patribus meis in spelunca
duplici, quæ est in agro Ephron Hethæi,
30 Contra Mambre in terra Chanaan, quam
emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo
in possessionem sepulchri. 31 Ibi sepelierunt
cum, et Saram uxorem ejus: ibi sepultus est
Isaac cum Rebecca conjuge sua: ibi et Lia
condita jacet. 32 Finitisque mandatis quibus
filios instruebat, collegit pedes suos super lec-
tulum, et obiit: appositusque est ad populum
suum.

CAPUT L.

1 QUOD cernens Joseph, ruit super faciem
patris flens et deosculans eum. 2 Præcepitque
servis suis medicis ut aromatibus condirent
patrem. 3 Quibus jussa explentibus, tran-
sierunt quadraginta dies: iste quippe mos erat
cadaverum conditorum: flevitque eum Ægyptus
septuaginta diebus. 4 Et expleto planctus
tempore, locutus est Joseph ad familiam
Pharaonis: Si inveni gratiam in conspectu
vestro, loquimini in auribus Pharaonis: 5 Eo
quod pater meus adjuraverit me, dicens: En
mior, in sepulchro meo quod fodi mihi in
terra Chanaan, sepelies me. Ascendam igitur,
et sepeliā patrem meum, ac revertar. 6 Dix-
itque ei Pharaon: Ascende et sepeli patrem
tuum sicut adjuratus es. 7 Quo ascendente,
ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis,
cunctique majores natu terræ Ægypti: 8 Do-
mus Joseph cum fratribus suis, absque parvulis
et gregibus, atque armentis, quæ dereliquerant
in terra Gessen. 9 Habuit quoque in comitatu
currus et equites; et facta est turba non modica.
10 Veneruntque ad Areā Atad, quæ sita est
trans Jordanem: ubi celebrantes exequias
planctu magno atque vehementi, impleverunt
septem dies. 11 Quod cum vidissent habitus-
tores terræ Chanaan, dixerunt: Planctus
magnus est iste Ægyptiis. Et idcirco vocatum
est nomen loci illius, Planctus Ægypti.

בראשית נ

12 ויגשׁוּ בָנָיו לֹא בֶן פֶּאֶשֶׁר צָנָם: 13 וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בָּנָיו אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּהְיוּ אִתּוֹ בַּמִּצְרָה שְׁנֵיהֶם הַמִּכְבָּלָה אֲשֶׁר הָקִי אֲבִיהֶם אֶת־הַשְׂדֵּה לְאַחֲזָתָהּ לְבָרָה מֵאֵת עֶפְרָן הַחֹתֵן עַל־בְּנֵי מִמְקָה: 14 וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרָיִם הוּא וְאֶחָיו וְכָל־הָעָלִים אִתּוֹ לְהִזְכֹּר אֶת־אָבִיו אֲחֵרֵי הַבְּרִי אֶת־אָבִיו: 15 וַיִּרְאוּ אֶחָד־יוֹסֵף בִּרְמַת אֲבִיהֶם וַיִּמְאֹד לֹא יִשְׁטַמְנֵה יוֹסֵף וְהָשָׁב יוֹשִׁיב לֵבֵן אֵת כָּל־הַרְצָחָה אֲשֶׁר עָמְלָה אִתּוֹ: 16 וַיִּצְוֶה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹרְתוֹ לֵאמֹר: 17 כֹּדֶת־לִמְרוֹתָ לְיוֹסֵף אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי יוֹסֵף בְּדַבָּרְכֶם אֵלָיו: 18 וַיִּלְכְּדוּ בָם־אֶחָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי וַיִּמְאֹדוּ הַקִּנְיָן לָהֶם לַעֲבָדִים: 19 וַיִּמְאֹד אֶל־הֶם יוֹסֵף אֶל־מִיָּדָא כִּי הִתְחַת אֱלֹהִים אֵנִי: 20 וְאֲנִי חֹשֶׁבְתֶּם עָלַי רָצָה אֱלֹהִים מְשַׁבְּחָה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּי־נִהְיֶה לְחֶסֶת עַם־יִשְׂרָאֵל: 21 וְעַתָּה אֶל־הִתְרַאֲא אֲנִי אֶלְכֶם אֲחֵיכֶם וְנִתְּחֶם וְנִתְּחֶם וְנִתְּחֶם עַל־לִבִּי: 22 וַיָּשָׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וְבָנָיו וְנִתְּחֶם וְנִתְּחֶם יוֹסֵף מֵאֵת וְעֶשֶׂר שָׁנִים: 23 וַיִּרְאֵה יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנִים בְּנֵי מְכִיר בְּנֵי מְנַשֶּׁה וְלֹדֵי עַל־בְּרִי יוֹסֵף: 24 וַיִּמְאֹד יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲחֵי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד אֲחֵיכֶם וְהַעֲלֶה אֲחֵיכֶם מִדִּקְחָרְצָה הַזֹּאת אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבִיכֶם לֵאמֹר וְהַעֲלֶה אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף מִצְרָיִם: 25 וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֲחֵיכֶם וְהַעֲלֶה אֶת־עַצְמוֹתַי מִצְרָה: 26 וַיָּמָת יוֹסֵף בְּדִמְאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים וַיָּמָת אִתּוֹ וַיִּשָּׂם בְּאֶרְצוֹ בְּמִצְרַיִם:

GENESIS, V.

12 Kai ikōihsan autō oūtws oi uiōi autō. 13 Kai anēlabon autōn oi uiōi autō eis gēn Chanaan, kai ēthapān autōn eis tō spēlhaiōn tō diplōyn, 2 ekth-sato 'Abrahām tō spēlhaiōn en kthsei mnēmiōu parā 'Ephrōn tōu Xettaīou, katēnanti Mambrē. 14 Kai upōstrepisen 'Iwsēf eis Aīgupton, autōs kai oi ādelphoi autō kai oi synanapāntes thāpai tōn patēra autō. 15 'Idōntes dē oi ādelphoi 'Iwsēf dēti tēthnēken ō patēr autōn ēpan, Mē pote mnēsi-kakēsh hēmīn 'Iwsēf, kai āntapōdōma āntapōdō hēmīn pānta tā kakā ā ēnēdēxāmēthā eis autōn. 16 Kai parāgnōmēnoi prōs 'Iwsēf ēpan, 'O patēr sou ōrkise prō tōu telēutēhsai autōn lēgōn, 17 Ob-tws ēipate 'Iwsēf, 'Aphes autōis tēn ādikian kai tēn āmaritiān autōn, dēti ponhrā soi ēnēdēxanto kai nūn dēxai tēn ādikian tōn therapōntōn tōu Theō tōu patrōs sou. Kai ēelanusen 'Iwsēf lalōntōn autōn prōs autōn. 18 Kai elthōntes prōs autōn ēpan, Oīde hēmīs soi oīkētai. 19 Kai ēpēn autōis 'Iwsēf, Mē φοβεῖσθε, τῷ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ. 20 'Υμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ eis ponhrā, ō dē Theōs ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ eis āgathā, 21 ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον kai γραφῇ λαὸς πολὺς. 21 Kai ēpēn autōis, Mē φοβεῖσθε. ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς kai tās oikias ὑμῶν. Kai παρεκάλεσεν autōus kai ēlālēsēn autōn eis tēn kardian. 22 Kai katēpēksen 'Iwsēf ἐν Aīgύπτῳ, autōs kai oi ādelphoi autō kai pāsa ἡ πανοικία tōu patrōs autō kai ēzhsēn 'Iwsēf ἐτη ἑκατὸν δέκα. 23 Kai ēiden 'Iwsēf 'Ephraīm παιδία ἕως τρίτης γενεᾶς kai oi uiōi Machir tōu uiōu Manassēh ἐτίχθησαν ἐπὶ μηρῶν 'Iwsēf. 24 Kai ēpēn 'Iwsēf τοῖς ādelphoīs autō lēgōn, 'Eγὼ ἀποθνήσκω. ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Theōs ὑμᾶς, kai ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης eis tēn gēn ἣν ὤμοσεν ὁ Theōs τοῖς πατράσιν ὑμῶν, 'Abrahām, 'Isaāk kai 'Iakōb. 25 Kai ōrkisen 'Iwsēf τοὺς uiōus 'Israhēl lēgōn, 'En tῇ ἐπισκοπῇ ἣ ἐπισκέψηται ὁ Theōs ὑμᾶς kai συνανούσετε τὰ ὀσά μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. 26 Kai ἐτελεύτησεν 'Iwsēf ἐτῶν ἑκατὸν δέκα kai ēthapān autōn kai ēthēkan ἐν τῇ sorῇ ἐν Aīgύπτῳ.

GENESIS, L.

12 Fecerunt ergo filii Jacob sicut praeceperat eis: 13 Et portantes eum in terram Chanaan, sepe-lierunt eum in spelunca duplici, quam emerat Abraham cum agro in possessionem sepulchri ab Ephron Hethæo contra faciem Mambre. 14 Reversusque est Joseph in Ægyptum cum fratribus suis, et omni comitatu, sepulto patre. 15 Quo mortuo, timentes fratres ejus, et mutuo colloquentes: Ne forte memor sit injuriæ quam passus est, et redat nobis omne malum quod fecimus, 16 Mandaverunt ei, dicentes: Pater tuus praecepit nobis, antequam moreretur, 17 Ut hæc tibi verbis illius diceremus: Obsecro ut obliviscaris sceleris fratrum tuorum, et peccati atque malitiæ quam exercuerunt in te: nos quoque oramus ut servis Dei patris tui dimittas iniquitatem hanc. Quibus auditis flevit Joseph. 18 Veneruntque ad eum fratres sui: et proni adorantes in terram dixerunt: Servi tui sumus. 19 Quibus ille respondit: Nolite timere: num Dei possumus resistere voluntati? 20 Vos cogitastis de me malum: sed Deus vertit illud in bonum, ut exaltaret me, sicut in præsentiarum cernitis, et salvos faceret multos populos. 21 Nolite timere: ego pascam vos et parvulos vestros; consolatusque est eos, et blande ac leniter est locutus. 22 Et habitavit in Ægypto cum omni domo patris sui: vixitque centum decem annis. 23 Et vidit Ephraim filios usque ad tertiam generationem. Filii quoque Machir filii Manasse nati sunt in geni-bus Joseph. 24 Quibus transactis, locutus est fratribus suis: Post mortem meam Deus visi-tabit vos, et ascendere vos faciet de terra ista ad terram quam juravit Abraham, Isaac, et Jacob. 25 Cumque adjurasset eos atque dixis-set Deus visitabit vos: asportate ossa mea vobiscum de loco isto: 26 Mortuus est, expletis centum decem vitæ suæ annis. Et conditus aromatibus, repositus est in loculo in Ægypto.

LIBER SECUNDUS MOYSIS,

SIVE

EXODUS.

שמות א

וַאֲלֵהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֹבְתִים
מִצְרַיִם אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבִתּוֹ
כָּאֵל : 2 רְאוּבֵן שְׁמֵלוֹן לֵוִי וַיְהִי
יִשְׂשַׁכָּר וְזַבּוּלֹן וּבִנְיָמִן : 4 דָּן וְנַפְתָּלִי
גָּד וְאָשֶׁר : 5 וַיְהִי כֹל־גֶּשֶׁשׁ יִצְחָק
יַעֲקֹב שְׁבָעִים גֶּשֶׁשׁ וַיֹּסֶף הֵמָּה בְּמִצְרָיִם :
6 וַתָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו וְכָל־הַדּוֹר הַהוּא :
7 וַיָּבֶן יִשְׂרָאֵל בָּרָה וַיִּשְׂרָצָה וַיִּרְצֶה וַיַּעֲצֶמֶת
בְּמֵאֵד מֵאֵד וַחֲמִלָה חֲמָרָץ אֲהָם : פ
8 וַיָּהָם מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר
לֹא־יָדָע אֶת־יֹסֵף : 9 וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הַזֶּה
עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וַעֲצִים מִמֶּנּוּ : 10 תִּבְרָה
תַּחֲבֹסָם לֹא פֶדְיָתָם וְתִלָּה פֶרֶת־הָאָרֶץ
מִלְחָמָה וְנוֹסַף גִּבְעוּתָם עַל־עַמִּי וְגִלְתִּים
בְּנֵי וְעַל־הַמֶּלֶךְ : 11 וַיִּשְׁמַע עָלָיו
שָׂרֵי מִסִּים לַמֶּצָן עֲבָדָיו בְּקִבְלָתָם וַיָּבִן
צָרִי מִסְּבִוֹת לַפְּרֹחַ אֶת־פָּהֶם וְאֶת־
רַעֲמֶסֶס : 12 וַכֹּאֲשֶׁר יַעֲפֶה אֹתוֹ בֶּן יִרְמְיָה
וְהָן יִפְרָץ וַיִּצְאֵם מִפָּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
13 וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרָיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָה :
14 וַיִּמְרֹדוּ אֶת־חֵינִיתָם בְּעִבְדָּהּ הַשָּׂה
בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים וּבְכָל־עֲבָדָהּ בְּשִׁנָּה אֲחֵה
כָּל־עֲבָדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרָה :
15 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְמַלְאָכָה קַעֲבֹרָה
אֲשֶׁר שָׁם הָאֶחָד שְׁפָרָה וְשָׁם הַשִּׁנָּה
פּוֹצָה : 16 וַיֹּאמֶר בְּיָלְדָן אֶת־קַעֲבֹרָה
וַיִּרְאִיָּהוּ עַל־הָעֲבָדִים אֲסָבֹן הָאֵם נִסְמָן
אֹתוֹ וְאֲסָבֶרָה הוּא וְהָיָה : 17 וַתִּתְּנָה
הַמַּלְאָכָה אֶת־הַמִּלְאָכִים וְלֹא עָשָׂה כֹּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֱלֹהִים מִלִּפְּנֵי מִצְרָיִם וַתִּתְּנָה אֶת־
הַיָּלְדִים : 18 וַיִּהְיֶה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם לְמַלְאָכָה
וַיֹּאמֶר לָמָּה מְדַבְּרִים כִּדְבַר הַזֶּה
וַתִּתְּנָה אֶת־הַיָּלְדִים : 19 וַתֹּאמְרָן מַלְאָכָה
אֶל־פְּרֹחַ פִּי לֹא כִשְׁמֵי הַמִּצְרָיִם קַעֲבֹרָה

ΕΞΟΔΟΣ, ΚΕΦ. Α.

ΤΑΥΤΑ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσ-
πεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἄμα Ἰακώβ
τῷ πατρὶ αὐτῶν· Ἐκαστος πανοικί αὐτῶν εἰσῆλ-
θουσαν· 2 Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λεὺί, Ἰούδας, 3 Ἰσά-
χαρ, Ζαβουλών, Βενιαμίν, 4 Δάν και Νεφθαλί,
Γάδ και Ἀσήρ. 5 Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ·
ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ἰακώβ πέντε και ἐβδομή-
κοντα. 6 Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσήφ και πάντες οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ και πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. 7 Οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἠβέβηθησαν και ἐπληθύνθησαν, και χυδαῖοι
ἐγένοντο, και κατίσχυον σφόδρα σφόδρα· ἐπληθύνε
δὲ ἡ γῆ αὐτοῦς. 8 Ἀνίστη δὲ βασιλεὺς ἔτερος ἐπ’
Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. 9 Εἶπε δὲ τῷ
ἐθνει αὐτοῦ, Ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα
πλήθος, και ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς· 10 Δεῦτε οὖν κατα-
σοφισώμεθα αὐτοὺς μή ποτε πληθυνθῇ, και ἡνίκα ἂν
συμβῇ ἡμῖν πόλεμος προστεθήσονται και οὗτοι πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους, και ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύ-
σονται ἐκ τῆς γῆς. 11 Καὶ ἐπίστησεν αὐτοῖς ἐπι-
στάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
ἔργοις· και ψυχοδύμησαν πόλεις ὀχυράς τῷ Φαραῶ,
τὴν τε Πειθὺ και Ῥαμεσσή και Ὡν, ἥ ἐστιν Ἠλιού-
πολις. 12 Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουσαν, τοσούτῳ
πλείους ἐγένοντο, και ἰσχυον σφόδρα σφόδρα· και
ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
13 Καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ βίᾳ, 14 Καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν
ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πλητῇ και τῷ πλω-
θείᾳ και πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ
πάντα τὰ ἔργα ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας.
15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαῖαις
τῶν Ἑβραίων, τῇ μὲν αὐτῶν ὀνομα Σεφώρα και τὸ
ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά, 16 Καὶ εἶπεν, Ὅταν
μαιούσθε τὰς Ἑβραίας και ὦσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐάν
μὲν ἄρσεν ᾖ, ἀποκτείνετε αὐτό· ἐάν δὲ θῆλυ, περι-
ποιεῖσθε αὐτό. 17 Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν
θεόν, και οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ
βασιλεὺς Αἰγύπτου, και ἐζωογονοῦν τὰ ἄρσενα.
18 Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαῖας και
εἶπεν αὐταῖς, Τί ὄντι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο και
ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα; 19 Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι
τῷ Φαραῶ, Οὐκ ὥς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι·

EXODUS, CAPUT I.

HÆC sunt nomina filiorum Israel qui in-
gressi sunt in Ægyptum cum Jacob :
singuli cum domibus suis introierunt : 2 Ruben,
Simeon, Levi, Judas, 3 Issachar, Zabulon et
Benjamin, 4 Dan, et Nephthali, Gad, et Aser.
5 Erant igitur omnes animæ eorum qui
egressi sunt de femore Jacob, septuaginta :
Joseph autem in Ægypto erat. 6 Quo mortuo,
et universis fratribus ejus, omnique cognatione
illa, 7 Filii Israel creverunt, et quasi germi-
nantes multiplicati sunt : ac roborati nimis,
impleverunt terram. 8 Surrexit interea rex
novus super Ægyptum, qui ignorabat Joseph :
9 Et ait ad populum suum : Ecce, populus
filiorum Israel multus, et fortior nobis est.
10 Venite, sapienter opprimamus eum, ne forte
multiplicetur : et si ingruerit contra nos
bellum, addatur inimicis nostris, expugnatis-
que nobis egrediatur de terra. 11 Præposuit
itaque eis magistros operum, ut affligerent eos
oneribus : ædificaveruntque urbes taberna-
culorum Pharaoni, Phithom et Ramesses.
12 Quantoque opprimebant eos, tanto magis
multiplicabantur, et crescebant : 13 Oderant-
que filios Israel Ægyptii, et affligebant illu-
dentes eis : 14 Atque ad amaritudinem per-
ducebant vitam eorum operibus duris luti, et
lateris, omnique famulatu, quo in terræ
operibus premebantur. 15 Dixit autem rex
Ægypti obstetricibus Hebræorum, quarum
una vocabatur Sephora, altera Phua, 16 Præ-
cipiens eis : Quando obstetricabitis Hebræas,
et partus tempus advenerit : si masculus fuerit,
interficite eum : si femina, reseruate. 17 Ti-
muerunt autem obstetrices Deum, et non fece-
runt juxta præceptum regis Ægypti, sed con-
servabant mares. 18 Quibus ad se accersitis,
rex ait : Quidnam est hoc quod facere voluistis,
ut pueros servaretis ? 19 Quæ responderunt :
Non sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulieres :

שמות א ב

קרינות חנה בלום רבא אלהי קמלח
והנה: 20 ויגשבו אלהים למלח ויגב
תעם ויגשבו מאד: 21 ויהי קרינת
המלח אתה קמלח ויגשבו למח בתי:
22 ויגשו פרעה לקלעמו לאמר קל-
הגן מילוד תיארה תשלחנה וקלחבת
תחיון:

פרשה ב:

1 ויגלה איש מבית לוי ויגד את-בת-
לוי: 2 ופתח האשה ופלד בן ופתח אחר
קרינת חנה ופתחנה שלשה ימים:
3 ולא יכלה עוד תפסנה ופתחלה פבת
אמר ופתחנה בחרר ובגדת ותשם בה
את-הילד ותשם בשם צלשפת חנא:
4 ותתקבץ אחרו מרחק להצלה מה-האשה
לו: 5 ופתח בת-פרעה לחנץ צל-האור
ונגלתה חללת צלח חנא ופתח את-
הסבך בתוך הסוף ותשלח את-האשה
ותקחה: 6 ותפתח ופתחה את-הילד
ותחננה בכה ותחבול עליו ותאמר
מילדי העברים נח: 7 ותאמר אחרו אלי-
בת-פרעה קאלה וקאלתי לה אשה
מבית מן העברות ומינה לה את-הילד:
8 ותאמר לה בת-פרעה לגי ותלח
הצלח ותקחה את-האם הילד: 9 ותאמר
לה בת-פרעה חילי את-הילד הזה
והיגדה לי נאני אפן את-שכנה ופתח
האשה הילד ותגדה: 10 ויגדל הילד
ותבארו לבת-פרעה ויהי לה לבן ותקחה
שמו משה ותאמר כי מרשם משה נא:
11 ויהי בנים חם ויגדל משה ונא
אליהו ונא בסיבתם ונא איש מצרי
מפת איש-עברי מאחי: 12 ויגדן פה וכל
והא קראו איש ויהי את-המצרי ויטמנה
בחול: 13 ונא בנים חם ויגדל משה ונא
אליהו עברים נא ויאמר להשע להם
הנה רעה: 14 ויאמר מי שמח לאיש
שר ושפט עלינו קלחגלי אמה אמר
באשר תרנס את-המצרי ויהא משה
ויאמר אכן נודע הדבר: 15 וישמע פרעה
את-הדבר חנה ויבקש להחג את-המשה
ויבכה משה מפני פרעה וישב בצרף
מדין וישב עליה-באר: 16 וכלתו מדין
שבע בנות ופתחה ותלח ותמלאנה
את-הקנים להשקות צאן אביהן:

EXODUS, α', β'.

τίκτους γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς
μαίας, καὶ ἔτικτον. 20 Εὖ δὲ ἰσίοις ὁ Θεὸς ταῖς
μαίαις, καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἰσχυε σφόδρα.
21 Ἐπεὶ δὲ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, ἐποίησαν
ἐαυταῖς οἰκίας. 22 Συνέταξε δὲ Φαραὼ παντὶ τῷ
λαῷ αὐτοῦ λέγων, Πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῇ τοῖς
Ἑβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε, καὶ πᾶν θήλυ
ζωογονεῖτε αὐτό.

ΚΕΦ. β'.

1 ἮΝ δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευὶ ὃς ἔλαβε τῶν
θυγατέρων Λευί. 2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ
ἔτεκεν ἄρσεν· Ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστείον ἐσκέπασαν
αὐτὸ μῆνας τρεῖς. 3 Ἐπεὶ δὲ οὐκ εἰδύναντο αὐτὸ
εἶτι κρύπτειν, ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θίζιν
καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσσει καὶ ἐνέβαλε
τὸ παιδίον εἰς αὐτήν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ
ἔλος παρὰ τὸν ποταμόν. 4 Καὶ κατεσκόπουν ἡ
ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν τί τὸ ἀποβησόμενον
αὐτῷ. 5 Κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι
ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ὑβραὶ αὐτῆς παρεπορεύ-
οντο παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα τὴν θίζιν ἐν
τῷ ἔλει ἀποστείλασα τὴν ὑβραν ἀνέλατο αὐτήν.
6 Ἀνοίξασα δὲ ὄρεα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίζει·
καὶ ἐφίεσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἔφη,
Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. 7 Καὶ
εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ, Θέλεις
καλίσσω σοι γυναῖκα τροφεύουσιν ἐκ τῶν Ἑβραίων,
καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; 8 Ἡ δὲ εἶπεν ἡ
θυγάτηρ Φαραὼ, Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ νεάνις
ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. 9 Εἶπε δὲ πρὸς
αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, Διατήρησόν μοι τὸ
παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ ὥσω
σοι τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον
καὶ ἐθήλασεν αὐτό. 10 Ἀδυνάτον δὲ τοῦ παιδίου
εἰσάγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ
ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐκωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Μωυσήν λέγουσα, Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνεί-
λόμην. 11 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολ-
λαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωσῆς ἐξῆλθε πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Κατα-
νοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὄρεα ἄνθρωπον Αἰγύ-
πτιον τύπτοντα τινὰ Ἑβραῖον τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 12 Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ
ὧδε οὐχ ὄρεα οὐδένα, καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον
ἔκρουεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. 13 Ἐξελθὼν δὲ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὄρεα δύο ἄνδρας Ἑβραίους δια-
πληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι, Διὰ τί σὺ
τύπτεις τὸν πλησίον; 14 Ὁ δὲ εἶπε, Τίς σε κατέ-
στησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ ἀνελείν
με σὺ θέλεις ὅν τρόπον ἀνίλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;
ἐφοβήθη δὲ Μωσῆς καὶ εἶπεν, Εἰ οὕτως ἐμφανὲς
γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο; 15 Ἦκουσε δὲ Φαραὼ τὸ
ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτη ἀνελείν Μωυσήν· ἀνεχώρησε
δὲ Μωσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ
Μαδιάμ· ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ
φράγματος. 16 Τῷ δὲ ἱερεὶ Μαδιάμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες,
ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσθόρ·
παραγενόμεναι δὲ ἤντλουν ἕως ἐπλησαν τὰς δεξαμε-
νὰς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰσθόρ.

EXODUS, I. II.

ipsae enim obstetricandi habent scientiam,
et priusquam veniamus ad eas, pariunt.
20 Bene ergo fecit Deus obstetricibus: et
crevit populus, confortatusque est nimis.
21 Et quia timuerunt obstetrices Deum,
aedificavit eis domos. 22 Praecepit ergo
Pharao omni populo suo, dicens: Quidquid
masculini sexus natum fuerit, in flumen
projicite: quidquid feminini, servate.

CAPUT II.

1 EGRESSUS est post haec vir de domo
Levi: et accepit uxorem stirpis suae. 2 Quae
concepit, et peperit filium: et videns eum
elegantem, abscondit tribus mensibus. 3 Cum-
que jam celare non posset, sumpsit fiscellam
scirpeam, et linivit eam bitumine ac pice:
posuitque intus infantulum, et exposuit eum
in carecto ripae fluminis, 4 Stante procul
sorore ejus, et considerante eventum rei.
5 Ecce autem descendebat filia Pharaonis, ut
lavaretur in flumine: et puellae ejus gradie-
bantur per crepidinem alvei. Quae cum vidisset
fiscellam in papyrione, misit unam e famulabus
suis: et allatam 6 Aperiens, cernensque in
ea parvulum vagientem, miserta ejus, ait: De
infantibus Hebraeorum est hic. 7 Cui soror
pueri: Vis, inquit, ut vadam, et vocem tibi
mulierem Hebraeam, quae nutrire possit infan-
tulum? 8 Respondit: Vade. Perrexit puella,
et vocavit matrem suam. 9 Ad quam locuta
filia Pharaonis: Accipe, ait, puerum istum, et
nutri mihi: ego dabo tibi mercedem tuam.
Suscepit mulier, et nutritiv puerum: adultum-
que tradidit filiae Pharaonis. 10 Quem illa
adoptavit in locum filii, vocavitque nomen ejus
Moyses, dicens: Quia de aqua tuli eum. 11 In
diebus illis postquam creverat Moyses, egressus
est ad fratres suos: viditque afflictionem
eorum, et virum Aegyptium percutientem
quemdam de Hebraeis fratribus suis. 12 Cum-
que circumspexisset huc atque illuc, et nullum
adcesse vidisset, percussus Aegyptium abscondit
sabulo. 13 Et egressus die altero conapexit
duos Hebraeos rixantes: dixitque ei qui
faciebat injuriam: Quare percutis proximum
tuum? 14 Qui respondit: Quis te constituit
principem et judicem super nos? num occidere
me tu vis, sicut heri occidisti Aegyptium?
Timuit Moyses, et ait: Quomodo palam fac-
tum est verbum istud? 15 Audivitque Pharao
sermonem hunc, et querebat occidere Moysen:
qui fugiens de conspectu ejus, moratus est in
terra Madian, et sedit juxta puteum. 16 Erant
autem sacerdoti Madian septem filiae, quae
venerunt ad hauriendam aquam: et impletis
canalibus adaquare cupiebant greges patris sui.

17 ויבא הרעים ויגרשום וגם משה וישפן וישק את-צאנם: 18 ויבאמרו אל-רעהאל אחיו ויאמר מדוע סחרתנו בא חיום: 19 ויהאמר אליו משה חזילי מיד הרעים ונסדלו דלח לט וישק את-הצאן: 20 ויאמר אל-פנתיו ואני לפח חז עובתני את-האיש הרע לו ויאכל לחם: 21 ויאכל משה לשבת את-האיש ויתן את-הצפרה בתו למשה: 22 ותלד בן ויקרא את-שמו גרשם כי אמר גר חיתי בארץ נכריה: פ 23 ויהי בימים הרבים ההם וימחל מלך מצרים ויאמרו בגר-ישראל מרעבבך ויוצרך ותפל שוערם אל-האלהים מרעבבך: 24 וישמע אלהים את-צחקם ויזכר אלהים את-בריתו את-אברהם את-יצחק ואת-יעקב: 25 ויקרא אלהים את-בני ישראל וידע אלהים: ס

פרשה ב :

1 ומשה היה רעה את-צאן יתרו חתנו בלחן ויבא את-הצאן אשר הפזר ויבא אל-הר האלהים תרבה: 2 ויקרא מלך מצרים ויהיה אליו בלפת-אש מתוך הסנה ויהי והנה הסנה בער באש והסנה אגפו אש: 3 ויאמר משה אקדחני וארא את-המפתח הנל הנח מדוע לא יבקע הסנה: 4 ויקרא יהוה כי קר לראות ויקרא אליו אלהים סתרו הסנה ויאמר משה ויאמר הנני: 5 ויאמר אל-המקרב הלם של-נעליך מצל רגליך כי המקום אשר עמד עלי אדמת-קדש הוא: 6 ויאמר אנכי אלוני אביר אלוני אברהם אלוני יצחק ואלוני יעקב ויכתר משה קניו כי ירא מהקים אל-האלהים: 7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את-יצני עמי אשר במצרים ואת-מצעקתם שמעתי מפני גנשיו כי תדעתי את-מאביו: 8 והאד לחצילי מיד מצרים ולחצילתי מרעבבך חתה אל-ארץ טובה ורחבה אל-ארץ זבת חלב ודבש אל-מקום ספגני ותחתי וקמארי ותפלי ותחתי ותחבסי: 9 ועלת ההר צעה בגר-ישראל באה אל ונסדלתי את-הלחץ אשר מצרים לחצים אדם:

17 Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλλον αὐτάς· ἀναστὰς δὲ Μωυσὴς ἐβόησεν αὐτάς, καὶ ἤντησεν αὐταῖς καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. 18 Παρεγγύοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς, Διὰ τί ἱταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; 19 Αἱ δὲ εἶπαν, Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐβόησεν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντησεν ἡμῖν καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν. 20 Ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, Καὶ ποῦ ἐσιν; καὶ ἵνα τί καταλειοῦκατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτὸν ὅπως φάγῃ ἄρτον. 21 Κατακίσθη δὲ Μωυσὴς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐξέδοτο Σεφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσὴ γυναικα. 22 Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε Μωυσὴς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γερσάμ, λέγων ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἄλλοτριᾳ. 23 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ κατεστίνεζαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ ἀνεβόησαν, καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν ἀπὸ τῶν ἔργων. 24 Καὶ εἰσέηκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμόν αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. 25 Καὶ ἐπιδέεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

ΚΕΦ. γ.

1 KAI Μωυσὴς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰσθὺρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιὰμ, καὶ ἤγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. 2 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάτου· καὶ ὄρᾳ ὅτι ὁ βάτος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. 3 Εἶπε δὲ Μωυσὴς, Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος. 4 Ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τοῦ βάτου λέγων, Μωυσὴ Μωυσὴ. Ὁ δὲ εἶπε, Τί ἐσιν; 5 Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ ἐγγίσγῃς ὧδε· λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἵστηκας γῇ ἁγία ἐστίν. 6 Καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπίστωσε δὲ Μωυσὴς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἐλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 7 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν, Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργολωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν δούλην αὐτῶν, 8 Καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φεριζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων. 9 Καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦκει πρὸς μέ, κἀγὼ ἑώρακα τὸν θλιμμένον ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς.

17 Supervenere pastores, et ejecerunt eas: surrexitque Moyses, et defensis puellis, adaquavit oves earum. 18 Quæ cum revertissent ad Raguel patrem suum, dixit ad eas: Cur velocius venistis solito? 19 Responderunt: Vir Ægyptius liberavit nos de manu pastorum: insuper et hausit aquam nobiscum, potumque dedit ovibus. 20 At ille: Ubi est? inquit. Quare dimisistis hominem? vocate eum ut comedat panem. 21 Juravit ergo Moyses quod habitaret cum eo. Accepitque Sephoram filiam ejus uxorem: 22 Quæ peperit ei filium, quem vocavit Gersam, dicens: Advena fui in terra aliena. Alterum vero peperit, quem vocavit Eliezer, dicens: Deus enim patris mei adjutor meus eripuit me de manu Pharaonis. 23 Post multum vero temporis mortuus est rex Ægypti: et ingemiscientes filii Israel, propter opera vociferati sunt: ascenditque clamor eorum ad Deum ab operibus. 24 Et audivit gemitum eorum, ac recordatus est fœderis quod pepigit cum Abraham, Isaac, et Jacob. 25 Et respexit Dominus filios Israel, et cognovit eos.

CAPUT III.

1 MOYSES autem pascebat oves Jethro sacerdotis Mediani: cumque minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb. 2 Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi: et videbat quod rubus arderet, et non combureretur. 3 Dixit ergo Moyses: Vadam, et videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. 4 Cernens autem Dominus quod pergeret ad videndum, vocavit eum de medio rubi, et ait: Moyses, Moyses. Qui respondit: Adsum. 5 At ille: Ne appropies, inquit, huc: solve calceamentum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. 6 Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscondit Moyses faciem suam: non enim audebat aspicere contra Deum. 7 Cui ait Dominus: Vidi afflictionem populi mei in Ægypto, et clamorem ejus audivi propter duritiam eorum qui præsumunt operibus: 8 Et sciens dolorem ejus, descendendi ut liberem eum de manibus Ægyptiorum, et educam de terra illa in terram bonam, et spatiosam, in terram quæ fluit laete et melle, ad loca Chananæ, et Hethæ, et Amorrhæ, et Pherezæ, et Hevæ, et Jebusæ. 9 Clamor ergo filiorum Israel venit ad me: vidi que afflictionem eorum, qua ab Ægyptiis opprimuntur.

וישלכוהו ארצה ויהי לנחש וגם משח
מפניו : 4 ויאמר יהוה אל-משח שלח
ידך ואחז בנחשו וישלח ידו ויחזק בו
יהי למשח בכתפו : 5 למצו אמיני כר
נחש אלתי יהוה אלתי אבתם אלתי
אבתכם אלתי יצחק ואלתי יעקב :
6 ויאמר יהוה לו עוד הבאתה ידך
בנחשו ובה ידו בסיקו ויחזק ויהנה
ידו מצרעת בשלח : 7 ויאמר השב ידך
אל-חיקך וישב ידו אל-חיקו ויחזק
מחיקו ויהנה-שבה בכתפו : 8 ויהי אם
לא יאמיני לך ולא ישמעו לקול הלא
קראשון וקאמיני לקול הלא קאחרון :
9 ויהי אם לא יאמיני גם לשני קאחרון
קאלה ולא ישמעו לקולך ולקולת מסימי
תואר ושפכת תפשה ויהי הפסל אשר
תקח מרתאור ויהי לךם בנחש :
10 ויאמר משח אל-יהוה כי אלקי לא
איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם
גם מאז ודברך אל-עבדך כי כבד-ך
יבדד לשון אנכי : 11 ויאמר יהוה אליו
מי עמם פה לאנש או מרשום אלם או
חלש או פקח או עור חלם אנכי יהוה :
12 ועתה לך ואנכי אהיה עספי
והוריתיך אשר תדבר : 13 ויאמר כי
אלג שלח-ך בידה-שלח : 14 ויקרא
יהוה במשח ויאמר חלם אסרן אהיה
חלוי תעמי כידבר ידבר הוא וגם
הגדה-הא יאמר להראיה ויהא ושפח
בלבו : 15 ודברת אליו ושפח את-ידך
בפיו ואנכי אהיה עספי ועספיה
והוריתי אתכם את אשר פשעו :
16 ודבר-הוא לך אל-תקעם ויהנה הוא
יהיה-לך ללח ואפח תהיה-לך לאלהים :
17 ואת-הפסח תנה פקח בידך אשר
תשח-כו את-קאלת : פ 18 וילך
משח וישב אל-יחזק ויאמר לו אלכח
אם ואשקח אל-אחי אשר-במצרים וארח
קודם חיים ויאמר יהוה למשח לך
לשלום : 19 ויאמר יהוה אל-משח בידו
לך אב מצרים פרימרו בל-תאנשם
מבקרשים את-נפשך : 20 ויהי משח אז
אשתו ואת-בניו וירכבם על-תחמור וישב
ארצה מצרים ויהי משח את-משח
קאלהים בידו : 21 ויאמר יהוה אל-משח

Καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφις·
καὶ ἔφυγε Μωυσῆς ἀπ' αὐτοῦ. 4 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν, Ἐκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ
τῆς κέρκου. Ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς
κέρκου, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·
5 Ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὦπται σοι ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων αὐτῶν, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ
καὶ Θεὸς Ἰακώβ. 6 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν,
Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. Καὶ
εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ·
καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ,
καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὥσει χιών. 7 Καὶ εἶπε
πάλιν, Εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον
σου· καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ·
καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν
ἀπεκατέστη εἰς τὴν χροάν τῆς σαρκὸς αὐτῆς.
8 Ἐάν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι μὴδὲ εἰσακούσῃς τῆς
φωνῆς τοῦ σημεῖου τοῦ πρώτου, πιστεύσουσί σοι τῆς
φωνῆς τοῦ σημεῖου τοῦ δευτέρου· 9 Καὶ ἔσται ἰάν
μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυοῖς σημείοις τούτοις μὴδὲ
εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος
τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ ἔσται τὸ
ὑδωρ ὃ ἰάν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ
ξηροῦ. 10 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Δέομαι,
Κύριε, οὐχ ἱκανὸς εἰμι πρὸς τῆς χθὲς οὐδὲ πρὸς τῆς
τρίτης ἡμέρας οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξα λαλεῖν τῷ θεράποντί
σου· ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωστος ἐγώ εἰμι.
11 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Τίς ἔδωκε στόμα
ἀνθρώπῳ, καὶ τίς ἐποίησε δύσκωφον καὶ κωφόν,
βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ ὁ Θεός; 12 Καὶ νῦν
πορεύου καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμ-
βιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι. 13 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς, Δέομαι, Κύριε, προχέρισται δυνάμενον
ἄλλον ὃν ἀποστείλεις. 14 Καὶ θυμωθείς ὁργῇ
Κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν, Οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελ-
φός σου ὁ Λευΐτης; ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει
αὐτός σοι· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάν-
τησίν σοι, καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν αὐτῷ. 15 Καὶ
ἔρεῖς πρὸς αὐτὸν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς
τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ
τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ὃ ποιήσετε.
16 Καὶ αὐτός σοι λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, καὶ αὐτὸς
ἔσται σου στόμα· σὺ δὲ αὐτῷ ἔσθ τὰ πρὸς τὸν Θεόν.
17 Καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς
ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ
τὰ σημεῖα. 18 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ ἀπέστρεψε
πρὸς Ἰσθὺρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ λέγει, Πορεύ-
σομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου
τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι εἰ ἐτι ζῶσι. Καὶ εἶπεν
Ἰσθὺρ Μωυσῇ, Βάδιζε ὑγαίνων. Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας
τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύ-
πτου. 19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιάμ,
Βάδιζε ἀπελθε εἰς Αἰγύπτου· τεθνήκασι γὰρ πάντες
οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχὴν. 20 Ἀναλαβὼν δὲ
Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια ἀνεβίβασεν
αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑπόζυγια, καὶ ἐπίστρεψεν εἰς Αἰγύπτου·
ἔλαβε δὲ Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν,

Projecit, et versa est in colubrum, ita ut
fugeret Moyses. 4 Dixitque Dominus: Ex-
tende manum tuam, et apprehende caudam
ejus. Extendit, et tenuit, versaque est in
virgam. 5 Ut credant, inquit, quod apparuerit
tibi Dominus Deus patrum suorum, Deus Ab-
raham, Deus Isaac, et Deus Jacob. 6 Dixitque
Dominus rursum: Mitte manum tuam in
sinum tuum. Quam cum misisset in sinum,
protulit leprosam instar nivis. 7 Retrahe, ait,
manum tuam in sinum tuum. Retraxit, et
protulit iterum, et erat similis carni reliquæ.
8 Si non crediderint, inquit, tibi, neque
audierint sermonem signi prioris, credent
verbo signi sequentis. 9 Quod si nec duobus
quidem his signis crediderint, neque audierint
vocem tuam: sume aquam fluminis, et effunde
eam super aridam, et quidquid hauseris de
fluvio, vertetur in sanguinem. 10 Ait Moyses:
Obsecro, Domine, non sum eloquens ab heri et
nudiustertius: et ex quo locutus es ad servum
tuum, impeditioris et tardioris linguæ sum.
11 Dixit Dominus ad eum: Quis fecit os
hominis? aut quis fabricatus est mutum et
surdum, videntem et cæcum? nonne ego?
12 Perge igitur, et ego ero in ore tuo:
doceboque te quid loquaris. 13 At ille,
Obsecro, inquit, Domine, mitte quem missurus
es. 14 Iratus Dominus in Moysen, ait: Aaron
frater tuus Levites, scio quod eloquens sit: ecce
ipse egreditur in occursum tuum, vidensque te
lætabitur corde. 15 Loquere ad eum, et pone
verba mea in ore ejus: et ego ero in ore tuo,
et in ore illius, et ostendam vobis quid agere
debeat. 16 Ipse loquetur pro te ad populum,
et erit os tuum: tu autem eris ei in his quæ
ad Deum pertinent. 17 Virgam quoque hanc
sume in manu tua, in qua facturus es signa.
18 Abiit Moyses, et reversus est ad Jethro
socerum suum, dixitque ei: Vadam, et revertar
ad fratres meos in Ægyptum, ut videam si
adhuc vivant. Cui ait Jethro: Vade in pace.
19 Dixit ergo Dominus ad Moysen in Madian:
Vade, et revertere in Ægyptum; mortui sunt
enim omnes qui quærebant animam tuam.
20 Tulit ergo Moyses uxorem suam, et filios
suos, et imposuit eos super asinum, reversus-
que est in Ægyptum, portans virgam
Dei in manu sua. 21 Dixitque ei Dominus

גִּלְכָּד נִזְכָּרָה לְאַחֲיוֹתָיִי: * תִּכְבֹּד הַעֲבֹלָה
עַל־הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשֻׁרְכָהּ וְאֶל־יִשְׁעָהּ כְּדָבָר
שֶׁנֶּאֱמָר: 10 וַיֵּצֵא נִגְמֵי הָעָם וְשִׁמְיוֹ
וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה
אֵנֶכִי נָתַן לָכֶם חֶבֶן: 11 אֲתֵם לִבִּי הָרָה
לָכֶם חֶבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָא כִּי אֲנִי נִגְרַע
מַעֲבֹדְהֶם דָּבָר: 12 וַיִּפֹּץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם לִקְשֹׁשׁ הָשׁ לְחֶבֶן: 13 וְהַנְּשִׁים
אֲצִים לֵאמֹר פָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ
פֶּאֶשֶׁר בָּחֲנוֹת הַחֶבֶן: 14 וַיִּפּוּ שְׂמֵרֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׁמְרוּ עֲלֵהֶם נִגְמֵי פַרְעֹה
לֵאמֹר מִדָּע לֹא כִלְיָם הָקָם לְלִבָּן
בְּתַקְוֹל שְׁלֹשׁ בַּתִּקְוֹל בַּתִּקְוֹל: 15 וַיֵּצֵא שְׂמֵרֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ:
16 חֶבֶן אֲנִי נָתַן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבָנֶיךָ אֲמָרִים
לִבִּי עָשָׂה וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ מִפֶּה וְהִנֵּה אֲתָם
נִגְרָם: 17 וַיֹּאמְרוּ נִגְרָם אֲתָם נִגְרָם:
עַל־בֶּן אֲתָם אֲמָרִים גִּלְכָּד נִזְכָּרָה לְיִתְחָה:
18 וְעַתָּה לִבִּי עָבָד וְהִבֵּן לְאַחֲיוֹתָיִי לָכֶם
וְלָבֶן לְבָנִים תִּתֵּנִי: 19 וַיִּרְאֵה שְׂמֵרֵי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲתָם בָּרַע לֵאמֹר לֹא־הִתְנַחֲצָה
מִלְּבָבֶיכֶם דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ: 20 וַיִּפְצְעוּ
אֶת־מִטָּה וְאֶת־חֶלְוֵן נִצְקִים לְתַרְמָתָם
בְּצִמְצָמָם מֵאֵת פַּרְעֹה: 21 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
יְהִי יְחִיָּה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתָּם
אֶת־יְחִיָּה בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עַבְדָּיו
לְתַת־חֶרֶב בִּנְיָם לְהַרְגוֹ: 22 וַיָּשָׁב מִטָּה
אֶל־יְחִיָּה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעַלְתָּ לָעָם
הַזֶּה לָמָּה שָׁלַחְתָּנִי: 23 וּמֵאָה בָּאֵרִי
אֶל־פַּרְעֹה לְדַבֵּר בְּשֵׁמִי הַרְעָה לָעָם הַזֶּה
וְהִנֵּה לֹא־חָצַלְתָּ אֶת־עַמִּי:

פרשה ו

1 וַיֹּאמֶר יְחִיָּה אֶל־מִשָּׁה עַתָּה תִּתְחָה
אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי בֶדֶק הַחֶלֶק
יִשְׁלָחֶם וּבֶדֶק הַחֶלֶק יִגְרָשֶׁם מֵאֶרֶץ:

ד ס ס י

2 וַיִּדְבַּר אֲלֵהֶם אֶל־מִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
אֲנִי יְחִיָּה: 3 תֵּאָמַר אֶל־אֲבֹתָם אֶל־יְחִיָּה
וְאֶל־יִצְחָק בְּנֵי שִׁמְעֵי יְחִיָּה
לֹא טַעַמְתִּי לָחֶם: 4 וְהִנֵּה בְּתַקְוֹתֵי אֶת־
בְּרִיתִי אֲתֵם לָתֵת לָחֶם אֶת־אֶרֶץ
בְּנֵי־נֶפֶשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־גָּרָה בָּהּ:

Ἐγερθῶμεν καὶ θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν. 9 Βαρυνίσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ μεριμνάτωσαν ταῦτα, καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς. 10 Κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιῶνται καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες, Τάδε λέγει Φαραώ, Οὐκίτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα. 11 Αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχυρα ὅθεν ἴαν εὐρήτε, οὐ γὰρ ἀφαίρεται ἀπὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν. 12 Καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτῳ συναγαγεῖν καλὰμην εἰς ἄχυρα. 13 Οἱ δὲ ἐργοδιῶνται κατέσπευδον αὐτοὺς λέγοντες, Συντελείτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέραν καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν. 14 Καὶ ἱμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστатῶν τοῦ Φαραώ, λέγοντες, Διὰ τί οὐ συνετελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν καὶ τὸ τῆς σήμερον; 15 Εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατεβόησαν πρὸς Φαραώ λέγοντες, Ἵνα τί σὺ οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις; 16 Ἄχυρον οὐ δίδεται τοῖς οἰκέταις σου, καὶ τὴν πλίνθον ἡμῖν λέγονσι ποιῆν, καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες σου μεμαστῖγνῶντοι. ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου. 17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Σχολάζετε, σχολασταὶ ἔστε. διὰ τοῦτο λέγετε, Πορευθῶμεν θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν. 18 Νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε. τὸ γὰρ ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἀποδώσετε. 19 Ἐώραν δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς λέγοντες, Οὐκ ἀπολείψετε τῆς πλινθείας τὸ καθήκον τῇ ἡμέρᾳ. 20 Συνήντησαν δὲ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραώ, 21 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς, Ἴδοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν δσμήν ἡμῶν ἐναντίον Φαραώ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι ἡμᾶς. 22 Ἐπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον καὶ εἶπε, Δέομαι, Κύριε, τί ἐκάκωσας τὸν λαόν τοῦτον; καὶ Ἵνα τί ἀπέσταλκάς με; 23 Καὶ ἀφ' οὗ πεπόμεναι πρὸς Φαραώ λαλήσαι ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαόν τοῦτον, καὶ οὐκ ἐρρύσω τὸν λαόν σου.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ Εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἦδη ὄψει ἡ ποιήσω τῷ Φαραῷ. ἐν γὰρ χειρὶ κραταίῃ ἐξαποστελεῖ αὐτός, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῇ ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. 2 Ἐλάλησε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ Κύριος, 3 Καὶ ὤφθην πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, Θεὸς ὢν αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομά μου Κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς. 4 Καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναανῶν, τὴν γῆν ἣν παρῴκησαν, ἐν ᾗ καὶ παρῴκησαν ἐπ' αὐτῆς.

Eamus, et sacrificemus Deo nostro. 9 Opprimantur operibus, et expleant ea: ut non acquiescant verbis mendacibus. 10 Igitur egressi præfecti operum et exactores, ad populum dixerunt: Sic dicit Pharaos: Non do vobis paleas: 11 Ite, et colligite sicubi invenire poteritis, nec minuetur quidquam de opere vestro. 12 Dispersusque est populus per omnem terram Aegypti ad colligendas paleas. 13 Præfecti quoque operum instabant, dicentes: Complete opus vestrum quotidie, ut prius facere solebatis quando dabantur vobis paleæ. 14 Flagellatique sunt qui præerant operibus filiorum Israel, ab exactoribus Pharaonis, dicentibus: Quare non impletis mensuram laterum sicut prius, nec heri, nec hodie? 15 Veneruntque præpositi filiorum Israel, et vociferati sunt ad Pharaonem, dicentes: Cur ita agis contra servos tuos? 16 Paleæ non dantur nobis, et lateres similiter imperantur: en famuli tui flagellis cædimur, et injuste agitur contra populum tuum. 17 Qui ait: Vacatis otio, et ideo dicitis: Eamus, et sacrificemus Domino. 18 Ite ergo, et operamini: paleæ non dabuntur vobis, et reddetis consuetum numerum laterum. 19 Videbantque se præpositi filiorum Israel in malo, eo quod diceretur eis: Non minuetur quidquam de lateribus per singulos dies. 20 Occurreruntque Moysi et Aaron, qui stabant ex adverso, egredientibus a Pharaone: 21 Et dixerunt ad eos: Videat Dominus et judicet, quoniam foetere fecistis odorem nostrum coram Pharaone et servis ejus, et præbuitis ei gladium, ut occideret nos. 22 Reversusque est Moyses ad Dominum et ait: Domine, cur affixisti populum istum? quare misisti me? 23 Ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut loquerer in nomine tuo, affixit populum tuum, et non liberasti eos.

CAPUT VI.

1 DIXITQUE Dominus ad Moysen: Nuno videbis quæ facturum sim Pharaoni: per manum enim fortem dimittet eos, et in manu robusta ejiciet illos de terra sua. 2 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: Ego Dominus 3 Qui apparui Abraham, Isaac, et Jacob, in Deo omnipotente: et nomen meum ADONAI non indicavi eis. 4 Pegigique fedus cum eis, ut darem eis terram Chanaan, terram peregrinationis eorum, in qua fuerunt advenæ.

25 ואלעזר בן אהרן לקח לו כנזר
 פוטאל לו לאשה וילד לו את-פינחס
 אלה ראשי אבות קלונים למשפחתם:
 26 והוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה
 להם חוציאי את-בני ישראל מארץ
 מצרים על-צבאם: 27 הם קמדברים
 אל-פרעה מלך-מצרים להוציא את-בני
 ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:
 28 ויהי ביום דבר יהוה אל-משה בארץ
 מצרים: 29 וידבר יהוה אל-
 משה לאמר אני יהוה דבר אל-פרעה
 מלך מצרים את קל-אשר אני דבר
 אליו: 30 ויאמר משה לפני יהוה הן
 אני עבד שפלים ואף ישמע עלי
 פרעה: פ

פרשה ו:

1 ויאמר יהוה אל-משה אתה נביא
 אלהים לפרעה ואהרן אחיו יהוה
 נביאם: 2 ואתה תדבר את קל-אשר
 אצוה ואהרן אחיו דבר אל-פרעה וישלח
 את-בני ישראל מארץ: 3 ואני אהשה
 את-לב פרעה ורחמי ורחמי ואת-
 מוסרי בארץ מצרים: 4 ולא-ישמע אלכם
 פרעה ונתתי את-ידי במצרים והוצאתי
 את-צבאתי את-עמי בני ישראל מארץ
 מצרים בשפטים גדלים: 5 ותדעו מצרים
 כי-אני יהוה בנתי את-ידי על-מצרים
 והוצאתי את-בני ישראל מארץ מצרים: 6 ויעש
 משה ואהרן כצו יהוה אלהם בן
 צו: 7 ומשה ושמעון שני בדרם אל-פרעה:
 8 ויאמר יהוה אל-משה תל-
 אהרן לאמר: 9 כי ידבר אלכם פרעה
 לאמר תני לכם מופת ואמר אל-אחריו הן
 את-משה וחסלה לפרעה פרעה יתי להנין:
 10 ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויעשו כן
 כאשר צוה יהוה וישלח אחריו את-משה
 לפני פרעה ולפני עבדיו ויתי להנין:
 11 ויהרא גם-פרעה להנינים ולמכשפים
 ויעשו נסים חכמים מצרים בלחמיהם
 כן: 12 וישליכו איש מטהו ויהי להנין
 ויבלע מטה-אהרן את-מטהם: 13 ויחזק
 לב פרעה ולא שמע אלם כאשר דבר
 יהוה: 14 ויאמר יהוה אל-משה

25 Kai 'Eleazar o tou 'Aarōn elabe tōn
 thugatērōn Phutiel autōi γυναίκα, kai ἔτεκεν αὐτῷ
 τὸν Φινεὺς· αὗται αἱ ἀρχαὶ πατριᾶς Λευιτῶν κατὰ
 γενεαίς αὐτῶν. 26 Οὗτος 'Aarōn kai Μωσῆς, οἱς
 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς 'Ισραὴλ ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν. 27 Οὗτοί εἰσιν
 οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου· καὶ
 ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς 'Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, αὐτὸς
 'Aarōn kai Μωσῆς, 28 Ἡ ἡμέρα ἐλάλησε Κύριος
 Μωσῇ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 29 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
 Μωσῆν λέγων, Ἐγὼ Κύριος· λάλησον πρὸς Φαραὼ
 βασιλεῖα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ. 30 Καὶ
 εἶπε Μωσῆς ἐναντίον Κυρίου, Ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχνόφωνός
 εἰμι, καὶ πῶς εἰσακούσεται μου Φαραὼ;

KEΦ. 7.

1 KAI εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων, Ἰδοὺ
 δέδωκά σε θεὸν Φαραῶ, καὶ 'Aarōn ὁ ἀδελφός σου
 ἔσται σου προφήτης· 2 Σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα
 ὅσα σοι ἐντέλλομαι, ὁ δὲ 'Aarōn ὁ ἀδελφός σου
 λαλήσει πρὸς Φαραὼ ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς
 'Ισραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. 3 Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν
 καρδίαν Φαραῶ, καὶ πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου καὶ τὰ
 τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· 4 Καὶ οὐκ εἰσακούσεται
 ὑμῶν Φαραῶ. Καὶ ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρά μου ἐπ'
 Αἴγυπτον, καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαόν μου
 τοὺς υἱοὺς 'Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἐκδικήσει
 μεγάλῃ· 5 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι
 ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐκτείνων τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον,
 καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς 'Ισραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν. 6
 Ἐποίησε δὲ Μωσῆς καὶ 'Aarōn καθάπερ ἐνετεί-
 λατο αὐτοῖς Κύριος, οὕτως ἐποίησαν. 7 Μωσῆς δὲ
 ἦν ἐτὼν ὀγδοηκοντα, 'Aarōν δὲ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ
 ἐτὼν ὀγδοηκοντατριῶν, ἡνίκα ἐλάλησε πρὸς Φαραῶ. 8
 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ 'Aarōν λέγων,
 9 Καὶ ἰὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραῶ λέγων, Δότε
 ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, καὶ ἐρεῖς 'Aarōν τῷ ἀδελφῷ
 σου, Λάβε τὴν ῥάβδον καὶ ῥίψον ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον
 Φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ
 ἔσται δράκων. 10 Εἰσῆλθε δὲ Μωσῆς καὶ 'Aarōν
 ἐναντίον Φαραῶ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ
 ἐποίησαν οὕτως καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος·
 καὶ ἔρριψεν 'Aarōν τὴν ῥάβδον ἐναντίον Φαραῶ καὶ
 ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δρά-
 κων. 11 Συνεκάλεσε δὲ Φαραῶ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύ-
 πτου καὶ τοὺς φαρμακοὺς· καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαι-
 δοὶ τῶν Αἰγυπτίων γαῖς φαρμακίαις αὐτῶν ὡσαύτως,
 12 Καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτῶν, καὶ
 ἐγένοντο δράκοντες· καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος ἡ 'Aarōν
 τὰς ἐκείνων ῥάβδους. 13 Καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία
 Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλα-
 το αὐτοῖς Κύριος. 14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν,

25 At vero Eleazar filius Aaron accepit
 uxorem de filiabus Phutiel: quæ peperit
 ei Phinees; hi sunt principes familiarum
 Leviticarum per cognationes suas. 26 Iste
 est Aaron et Moyses, quibus præcepit Do-
 minus ut educerent filios Israel de terra
 Ægypti per turmas suas. 27 Hi sunt, qui
 loquuntur ad Pharaonem regem Ægypti, ut
 educant filios Israel de Ægypto: iste est
 Moyses et Aaron, 28 In die qua locutus est
 Dominus ad Moysen, in terra Ægypti. 29 F'
 locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Ego
 Dominus: loquere ad Pharaonem regem
 Ægypti, omnia quæ ego loquor tibi. 30 Et
 ait Moyses coram Domino: En incircumcisis
 labiis sum, quomodo audiet me Pharaos?

CAPUT VII.

1 DIXITQUE Dominus ad Moysen: Ecce
 constitui te Deum Pharaonis: et Aaron frater
 tuus erit propheta tuus. 2 Tu loqueris ei
 omnia quæ mando tibi: et ille loquetur ad
 Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra
 sua. 3 Sed ego indurabo cor ejus, et multipli-
 cabo signa et ostenta mea in terra Ægypti,
 4 Et non audiet vos: immittamque manum
 meam super Ægyptum, et educam exercitum
 et populum meum filios Israel de terra Ægypti
 per judicia maxima. 5 Et scient Ægypti
 quia ego sum Dominus qui extenderim manum
 meam super Ægyptum, et eduxerim filios
 Israel de medio eorum. 6 Fecit itaque Moyses
 et Aaron sicut præceperat Dominus: ita
 egerunt. 7 Erat autem Moyses octoginta an-
 norum, et Aaron octoginta trium, quando
 locuti sunt ad Pharaonem. 8 Dixitque Do-
 minus ad Moysen et Aaron: 9 Cum dixerit
 vobis Pharaos, Ostendite signa: dices ad
 Aaron: Tolle virgam tuam, et projice eam
 coram Pharaone, ac vertetur in colubrum. 10 Ingressi itaque Moyses et Aaron ad Pha-
 raonem, fecerunt sicut præceperat Dominus:
 tulitque Aaron virgam coram Pharaone et
 servis ejus, quæ versa est in colubrum. 11 Vo-
 cavit autem Pharaos sapientes et maleficos: et
 fecerunt etiam ipsi per incantationes Ægypti-
 acas et arcana quædam similiter. 12 Pro-
 jeceruntque singuli virgas suas, quæ versæ
 sunt in dracones: sed devoravit virga Aaron
 virgas eorum. 13 Induratumque est cor Pha-
 raonis, et non audivit eos, sicut præceperat Do-
 minus. 14 Dixit autem Dominus ad Moysen:

בבד לב פרעו מאן לשלח העם: 15 לך אל-פרעו בפקר הגח יצא המימח ונצבך להראו על-שפת הים ותפסנה אשר תהפך לךש תהפך ביה: 16 ותמרק אליו ותנה אליו העברים שלחני אליו לאמר שלח את-עמי ונצבך בפדך ותנה לא שבעך צדק: 17 דה אמר ותנה בנאת תוע כי אני ותנה העם אנכי מכה בפסנה אשר-בני על-המים אשר ביה ותחבני להם: 18 ותנה אשר-בני מכות ובאש תיאר וכלא מצרים לשמות מים מרחק: 19 ויאמר ותנה אל-משח אשר אל-העם קח משח ומכה-העם על-מימי מצרים על-הנהרות על-הארותם ועל-אנחותם ועל כל-מקנה מימיהם ויהיה להם ותנה דם בקל-אש מצרים ובעצבים ובעצבים: 20 ונעשרו משח ותנה קאשר וצח ותנה ונרם בפסנה ונרם את-המים אשר ביה לעיני פרעו וליעני עבדיו ויהפכו על-המים אשר ביה להם: 21 ותנה אשר-בני מכות ובאש תיאר וכלא מצרים לשמות מים מרחק: 22 ונעשרו חרשמי מצרים בקל-אש ונעשרו לב-פרעו וכלא שמע אל-הם קאשר דבר ותנה: 23 ונרם פרעו ונרם אל-ביתו וכלאשת לבו גם-לנאת: 24 ויהפכו כל מצרים סביבת הים מים לשמות כי לא יכלו לשמות מימי הים: 25 ונעשרו שבעת ימים אחרי הפותית את-הים: 26 ויאמר ותנה אל-משח בן אל-פרעו ותמרק אליו דה אמר ותנה שלח את-עמי ונצבך: 27 ותמרק אתה לשלח העם אנכי תנה את-כל-הבולח בצפרדעים: 28 ושרך תיאר בצפרדעים ועל וקא בבישה ובחור משכבה ועל משכה ובקרת עבדיו ובעשה ובתפנה ובמשח-הים: 29 ובקרת ובצפרדעים ובקרת עבדיו ועל בצפרדעים:

פרשת ח:

1 ויאמר ותנה אל-משח אשר אל-העם קח משח ומכה-העם על-מימי מצרים על-הנהרות על-הארותם ועל-אנחותם ועל כל-מקנה מימיהם ויהיה להם ותנה דם בקל-אש מצרים ובעצבים ובעצבים: 2 ונעשרו משח ותנה קאשר וצח ותנה ונרם בפסנה ונרם את-המים אשר ביה לעיני פרעו וליעני עבדיו ויהפכו על-המים אשר ביה להם: 3 ונעשרו חרשמי מצרים בקל-אש ונעשרו לב-פרעו וכלא שמע אל-הם קאשר דבר ותנה: 4 ונרם פרעו ונרם אל-ביתו וכלאשת לבו גם-לנאת: 5 ויהפכו כל מצרים סביבת הים מים לשמות כי לא יכלו לשמות מימי הים: 6 ונעשרו שבעת ימים אחרי הפותית את-הים: 7 ויאמר ותנה אל-משח בן אל-פרעו ותמרק אליו דה אמר ותנה שלח את-עמי ונצבך: 8 ותמרק אתה לשלח העם אנכי תנה את-כל-הבולח בצפרדעים: 9 ושרך תיאר בצפרדעים ועל וקא בבישה ובחור משכבה ועל משכה ובקרת עבדיו ובעשה ובתפנה ובמשח-הים: 10 ובקרת ובצפרדעים ובקרת עבדיו ועל בצפרדעים:

Βεβάρηται ἡ καρδία Φαραὼ τοῦ μὴ ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν. 15 Βάδιον πρὸς Φαραὼ τὸ πρῶν· ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔσθ' συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὴν ῥάβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, 16 Καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτόν, Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπίσταλκέ με πρὸς σέ λέγων, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἱρήμῳ· καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσήκουσας ἕως τούτου. 17 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τούτῳ γινώσκῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα. 18 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι, καὶ ἐπορεύσονται οἱ ποταμοί, καὶ οὐκ ἐννήσονται οἱ Αἰγύπτῳ πικρὸν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. 19 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Λάβε τὴν ῥάβδον σου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμούς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνιστηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα· καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ἐν τε τοῖς ξίλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις. 20 Καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσὴς καὶ Ἀαρὼν καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐπάρας τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα. 21 Καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν, καὶ ἐπώλεσαν οἱ ποταμοί, καὶ οὐκ ἔδυναντο οἱ Αἰγύπτιοι πικρὸν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 22 Ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος. 23 Ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραὼ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέστηεν τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ. 24 Ὁρῶσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ ὥστε πικρὸν ὕδωρ, καὶ οὐκ ἔδυναντο πικρὸν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. 25 Καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν ποταμὸν.

ΚΕΦ. Η.

1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν, Εἰσελθε πρὸς Φαραὼ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν. 2 Εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἔξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὕδατα σου τοῖς βατράχοις. 3 Καὶ ἐξελεύεται ὁ ποταμὸς βατράχους· καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμίαια τῶν κοιτῶνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου, καὶ ἐπὶ τοῖς οἴκοις τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐν τοῖς φυράμασί σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου. 4 Καὶ ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ τοῖς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι. 5 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν, Εἰπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἐκτεινὼν τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμούς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη, καὶ ἀνάγγε τοὺς βατράχους. 6 Καὶ ἔξετεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα

Ingravatum est cor Pharaonis; non vult dimittere populum. 15 Vade ad eum mane, ecce egredietur ad aquas: et stabis in occursum ejus super ripam fluminis: et virgam, quæ conversa est in draconem, tolles in manu tua. 16 Dicesque ad eum: Dominus Deus Hebræorum misit me ad te, dicens: Dimitte populum meum ut sacrificet mihi in deserto, et usque ad præsens audire noluisti. 17 Hæc igitur dicit Dominus: In hoc scies quod sim Dominus: ecce percutiam virga, quæ in manu mea est, aquam fluminis, et vertetur in sanguinem. 18 Pisces quoque, qui sunt in fluvio, morientur, et computrescent aquæ, et affligentur Ægyptii bibentes aquam fluminis. 19 Dixit quoque Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron: Tolle virgam tuam, et extende manum tuam super aquas Ægypti, et super fluvios eorum, et rivos ac paludes, et omnes lacus aquarum, ut vertantur in sanguinem, et sit cruor in omni terra Ægypti, tam in ligneis vasis quam in saxeis. 20 Feceruntque Moyses et Aaron sicut præceperat Dominus: et elevans virgam, percussit aquam fluminis coram Pharaone et servis ejus: quæ versa est in sanguinem. 21 Et pisces, qui erant in flumine, mortui sunt: computruitque fluvius, et non poterant Ægyptii bibere aquam fluminis, et fuit sanguis in tota terra Ægypti. 22 Feceruntque similiter malefici Ægyptiorum incantationibus suis; et induratum est cor Pharaonis nec audivit eos, sicut præceperat Dominus. 23 Avertitque se, et ingressus est domum suam. nec apposuit cor etiam hac vice. 24 Foderunt autem omnes Ægyptii per circuitum fluminis aquam, ut biberent: non enim poterant bibere de aqua fluminis. 25 Impletique sunt septem dies, postquam percussit Dominus fluvium.

CAPUT VIII.

1 DIXIT quoque Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem, et dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Dimitte populum meum, ut sacrificet mihi: 2 Sin autem nolueris dimittere, ecce ego percutiam omnes terminos tuos ranis. 3 Et ebulliet fluvius ranas: quæ ascendent, et ingredientur domum tuam, et cubiculum lectuli tui, et super stratum tuum, et in domos servorum tuorum, et in populum tuum, et in furnos tuos, et in reliquias ciborum tuorum: 4 Et ad te, et ad populum tuum, et ad omnes servos tuos, intrabunt ranæ. 5 Dixitque Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron: Extende manum tuam super fluvios ac super rivos et paludes, et educ ranas super terram Ægypti. 6 Et extendit Aaron manum

ובכל-ארץ מצרים תשחת הארץ מפני
הערב: ²¹ ויאמר פרעה אלי-משח וילא-הו
ויאמר לקו זבחיו לא-לחיהם בארץ:
²² ויאמר משח לא נכון לעשות פו פי
ותעבת מצרים נזבח ליהנה ולחיהי תו
נזבח את-התועבת מצרים לעניהם ולא
יסתכלנו: ²³ ויהי שלשת ימים גלח בפדבר
ותבחנו ליהנה ולחיהי בארץ יאמר
אליה: ²⁴ ויאמר פרעה אנכי משח
אתכם ונבחתם ליהנה ולחיהם בפדבר
עק הנהק לא-תרחיקו ללכת העתיד
בצדי: ²⁵ ויאמר משח חלה אנכי ונא
מעשך ותעפרתי אל-יהנה וקר הערב
מפרעה מצדיו ומשמו סחר רק אל-ימ
פרעה הול לבלתי שלח את-העם
לזבח ליהנה: ²⁶ ונא משח מעם פרעה
ונעפר אל-יהנה: ²⁷ ויעש יהנה פדבר
משח נסר הערב מפרעה מצדיו
ומשמו לא נשאר אחר: ²⁸ ונכבד
פרעה את-לבו גם בפעם הזאת ולא
שלח את-העם: פ

פרשה ט:

¹ ויאמר יהנה אל-משח בא אל-פרעה
ודברת אליו בא-אמר יהנה אלתי העברים
שלח את-עמי ונעבדני: ² פי אס-מאן
אמח לשלח וידור מן-עם: ³ חנה
יד-יהנה חנה במקנה אשר בשנה
בפוסים בקמרים בגמלים בקר ובא
בבר פבר מאר: ⁴ והפלה יהנה פי
מקנה ישראל וכן מקנה מצרים ולא
יבית מכל-לבג ישראל דבר: ⁵ ונשם
יהנה מועד לאמר סחר געש יהנה
הדבר חנה בארץ: ⁶ ויעש יהנה את-
הדבר חנה מעתה נקמת כל מקנה
מצרים ומקנה בנ-ישראל לא-מת אחר:
⁷ וישלח פרעה והנה לא-מת מקנה
ישראל צד-אחר ונכבד לב פרעה ולא
שלח את-העם: פ ⁸ ויאמר יהנה
אל-משח ואל-האחרון חנה לקם מלא
חפניהם פיהם פכשו ויהיו משח חשמו
לעיני פרעה: ⁹ ויהי לא-הו על כל-ארץ
מצרים ויהי על-האדם ועל-הבהמה
לשתין פיהם אכעצת בכל-ארץ מצרים:
¹⁰ ויהיו את-פיהם חפשו ונעמדו לפני פרעה

και εις πασαν την γην Αιγύπτου· και εξωλοθρεύθη
ή γη από της κυνομυίας. 25 'Εκάλεσε δὲ Φαραὼ
Μωυσήν και 'Ααρὼν λέγων, 'Ελθόντες θύσατε
Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ. 26 Καὶ εἶπε
Μωσῆς, Οὐ δυνατόν γενέσθαι οὕτως, τὰ γὰρ
βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ἡμῶν· ἐὰν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν
Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβολησόμεθα. 27
'Οδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἐρημον,
καὶ θύσομεν τῷ Θεῷ ἡμῶν καθάπερ εἶπε Κύριος ἡμῖν.
28 Καὶ εἶπε Φαραὼ, 'Εγὼ ἀποστελλω ὑμᾶς, και θύ-
σατε τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλ' οὐ μακρὰν
ἀποτενεῖτε πορευθῆναι· εὗρασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς
Κύριον. 29 Εἶπε δὲ Μωσῆς, 'Ο δὲ ἐγὼ ἐξελεύσομαι
ἀπὸ σοῦ και εὕξομαι πρὸς τὸν Θεόν, και ἀπελεύσεται
ἡ κυνόμυια και ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου και ἀπὸ
τοῦ λαοῦ σου αὐρίον· μὴ προσθῇς ἐτι Φαραὼ ἱστα-
τῆσαι τοῦ μὴ ἱεραποστεῖλαι τὸν λαόν θύσαι Κυρίῳ.
30 'Εξῆλθε δὲ Μωσῆς ἀπὸ Φαραὼ και ἤξατο πρὸς
τὸν Θεόν· 31 'Εποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε
Μωσῆς, και περιεῖλε τὴν κυνόμυϊαν ἀπὸ Φαραὼ και
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ και τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, και οὐ
κατελείφθη οὐδεμία. 32 Καὶ ἐβάρυνε Φαραὼ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ και ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, και οὐκ
ἠθέλησεν ἱεραποστεῖλαι τὸν λαόν.

ΚΕΦ. Θ.

1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν, Εἰσελθε πρὸς
Φαραὼ και ἔρις αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν
'Εβραίων, 'Εξαποστεῖλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι
λατρεύσωσιν· 2 Εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἱεραποστεῖλαι
τὸν λαόν μου ἀλλὰ ἐτι ἐκρατεῖς αὐτοῦ, 3 Ἴδου
χεὶρ Κυρίου ἐπείσται ἐν τοῖς κτήνεσι σου τοῖς ἐν τοῖς
πεδίοις, ἐν τε τοῖς ἵπποις και ἐν τοῖς ὑποζυγίοις και
ταῖς καμήλοις και βοῦσι και προβάτοις θάνατος
μέγας σφόδρα. 4 Καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων και ἀνὰ
μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οὐ τελευτήσει
ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ῥητόν. 5 Καὶ
ἔδωκεν ὁ Θεὸς ὅρον λέγων, 'Εν τῇ αὐρίῳ ποιήσει
Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς· 6 Καὶ ἐποίησε
Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἑαίριον, και ἐτελεύτησε
πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων· ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδὲν. 7 Ἴδων δὲ
Φαραὼ ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδὲν, ἐβάρυνθη ἡ καρδία Φαραὼ,
και οὐκ ἱεραπέστελε τὸν λαόν. 8 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσήν και 'Ααρὼν λέγων, Λάβετε ὑμεῖς πλήρεις
τὰς χεῖρας αἰθάλης καμινίας, και πασάτω Μωσῆς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραὼ και ἐναντίον τῶν
θεραπόντων αὐτοῦ, 9 Καὶ γεννηθῶν κονιορτὸς ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· και ἔσται ἐπὶ τὸς
ἀνθρώπους και ἐπὶ τὰ τετράποδα ἐλεφ, φλυκτῖδες
ἀναζέουσai, ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις και ἐν τοῖς τε-
τράποσιν ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου· 10 Καὶ ἔλαβε
τὴν αἰθάλην τῆς καμινίας ἐναντίον Φαραὼ,

et in omnem terram Ægypti: corruptaque est
terra ab hujusmodi muscis. 25 Vocavitque
Pharao Moysen et Aaron, et ait eis: Ite, et
sacrificate Deo vestro in terra hac. 26 Et ait
Moyses: Non potest ita fieri: abominationes
enim Ægyptiorum immolabimus Domino Deo
nostro; quod si mactaverimus ea quæ colunt
Ægyptii coram eis, lapidibus nos obruent.
27 Viam trium dierum pergemus in soli-
tudinem: et sacrificabimus Domino Deo nostro,
sicut præcepit nobis. 28 Dixitque Pharao:
Ego dimittam vos ut sacrificetis Domino Deo
vestro in deserto: verumtamen longius ne
abeatis, rogate pro me. 29 Et ait Moyses:
Egressus a te, orabo Dominum: et recedet
musca a Pharaone, et a servis suis, et a populo
ejus cras: verumtamen noli ultra fallere, ut
non dimittas populum sacrificare Domino.
30 Egressusque Moyses a Pharaone, oravit
Dominum. 31 Qui fecit juxta verbum illius:
et abstulit muscas a Pharaone, et a servis
suis, et a populo ejus: non superfluit ne una
quidem. 32 Et ingravatum est cor Pharaonis
ita, ut nec hac quidem vice dimitteret populum.

CAPUT IX.

1 DIXIT autem Dominus ad Moysen: In-
gredere ad Pharaonem, et loquere ad eum:
Hæc dicit Dominus Deus Hebræorum: Di-
mitte populum meum, ut sacrificet mihi.
2 Quod si adhuc renuis, et retines eos:
3 Ecce manus mea erit super agros tuos: et
super equos, et asinos, et camelos, et boves, et
oves, pestis valde gravis. 4 Et faciet Do-
minus mirabile, inter possessiones Israel, et
possessiones Ægyptiorum, ut nihil omnino
pereat ex his quæ pertinent ad filios Israel.
5 Constituitque Dominus tempus, dicens: Cras
faciet Dominus verbum istud in terra. 6 Fecit
ergo Dominus verbum hoc altera die: mortua-
que sunt omnia animantia Ægyptiorum: de
animalibus vero filiorum Israel nihil omnino
periit. 7 Et misit Pharao ad videndum: nec erat
quidquam mortuum de his quæ possidebat
Israel. Ingravatumque est cor Pharaonis, et
non dimisit populum. 8 Et dixit Dominus ad
Moysen et Aaron: Tollite plenas manus cineris
de camino, et spargat illum Moyses in cælum
coram Pharaone. 9 Sitque pulvis super
omnem terram Ægypti: erunt enim in homi-
nibus, et jumentis ulcera, et vesicæ turgentes,
in universa terra Ægypti. 10 Tuleruntque ci-
nerem de camino, et steterunt coram Pharaone,

וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה וַיְהִי שָׁחִין
 אֲבָעֵבֶטֶת פָּחַם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: ¹¹ וְלֹא
 יָבֹלּוּ הַסַּרְסָפִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי
 הַשָּׁחִין כִּי־תִהְיֶה הַשָּׁחִין בְּחַרְשָׁם וּבְכָל־
 מִצְרָיִם: ¹² וַיִּתְּנֶה יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה
 וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כְּאָמַר דָּבָר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה: ¹³ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה הִשָּׁבֵם בְּפָנֶיךָ וַחֲתֹנֶנְכָּב לִפְנֵי
 פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּדֶם־אֵמַר יְהוָה אֶלְהֹתֶי
 הַעֲבָרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַנַּעֲבֹדֶנּוּ: ¹⁴ כִּי
 בִפְעַם חֲזָאֵת אֲנִי שְׁלַח אֶת־קְלִי־מִגְפָּלִי
 אֶל־לְבָבְךָ וּבַעֲבֹדְתִי וּבַעֲמָלְךָ בַּעֲבָרְךָ הַיּוֹם
 כִּי אֶזְכֹּר בְּכִלְי־אָרְצְךָ: ¹⁵ כִּי צִוִּיתִי
 שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְאָנֹכְךָ אִתְּךָ וְאֶת־עַמְּךָ
 בַּעֲבָרְךָ וְתִשְׁכַּח מִן־אָרְצְךָ: ¹⁶ וְהֵאֵלָם
 בַּעֲבָרְךָ וְאֵת הַעַמְּדוֹתֶיךָ בַּעֲבָרְךָ הַיּוֹמָה
 אֶת־כִּפְתִּי וְלִמְצֹן סֶכֶר שָׁמַי בְּכִלְי־אָרְצְךָ:
¹⁷ עֲדֹתֶיךָ מִסְתַּלְלִל בַּעֲמָלִי בְּלִלְתִּי שְׁלֵהֶם:
¹⁸ הִנֵּנִי מִמְטִיר צֶעַת קָדָר כְּדָר כְּדָר
 מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־תִהְיֶה כְמוֹהוּ בַּמִּצְרָיִם לְכֹד
 הַיּוֹם הַזֶּה וְצִוִּיתִי וְצִוִּיתִי: ¹⁹ וְעַתָּה שְׁלַח
 הָעָם אֶת־מִקְהָלְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם בַּשָּׂדֶה
 בְּכִלְי־הָאָדָם וּבַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִשְׁעָם בַּשָּׂדֶה
 וְלֹא יֵאָסֶף הַכִּיֹּחַ וְיִבָּדַע צִלְהֶם הַיּוֹם
 וְיָמָתוּ: ²⁰ הִנֵּה אֶת־דָּבָר יְהוָה מַעֲבֹדִי
 פַּרְעֹה הֵגִים אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְהָלְךָ אֶל־
 הַבָּקִים: ²¹ וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁם לְבֹא אֶל־דָּבָר
 יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְהָלְךָ
 בַּשָּׂדֶה: ²² וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה גִּמָּה אֶת־יְדֶיךָ צִלְהֵשָׁמַיִם וַיְהִי
 דָּבָר בְּכִלְי־אָרְצְךָ מִצְרָיִם צִלְהֵאָדָם וְצִלְ־
 הַבְּהֵמָה וְצִלְ בְּלִי־עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה בָּאָרֶץ
 מִצְרָיִם: ²³ וַיָּט מֹשֶׁה אֶת־כַּפְּתָהוּ צִלְ־
 הַשָּׁמַיִם וַיְהִי וְהָיָה וְהָיָה וַיִּבָּדַע וַיִּתְּנֶה אֵשׁ
 אֶרֶצָה וַיִּמָּסֶר יְהוָה דָּבָר צִלְהֵאָרְצְךָ מִצְרָיִם:
²⁴ וַיְהִי דָבָר וְאֵשׁ מִתְּלַחֲחַת בְּרִחוֹת הַבָּדֵה
 בָּדָר מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־תִהְיֶה כְמוֹהוּ בְּכִלְי־אָרֶץ
 מִצְרָיִם מֵאֵד הַיּוֹם לְהִי: ²⁵ וַיִּהְיֶה הַבָּדֵה
 בְּכִלְי־אָרְצְךָ מִצְרָיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
 מִצְרָיִם וְצִוִּיתִי וְצִוִּיתִי וְאֵת כָּל־עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה
 הָבָה הַבָּדֵה וְאֶת־כָּל־עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה שָׁבֵר:
²⁶ וְרַק בָּאָרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר־שָׁם בָּגַד יִשְׂרָאֵל
 לֹא הָיָה בָּדָד: ²⁷ וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּתְּנָה
 לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הִמָּתִי
 הַפֶּעַם יְהוָה הַצִּדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים:

καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωσῆς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
 ἐγένετο ἔλκη, φλυκτίδες ἀναζέουσαι, ἐν τε τοῖς
 ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τεράποσι. 11 Καὶ οὐκ
 ἠδύναντο οἱ φαρμακοὶ στήναι ἑναντίον Μωσῆ διὰ
 τὰ ἔλκη· ἐγένετο γὰρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς καὶ
 ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 12 Ἐσκήρυνε δὲ Κύριος τὴν
 καρδίαν Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθὰ
 συνέταξε Κύριος. 13 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν,
 Ὁρθρισον τὸ πρωὶ καὶ στήθι ἑναντίον Φαραῶ, καὶ
 ἔρεῖς πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς τῶν
 Ἑβραίων Ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύ-
 σωσί μοι. 14 Ἐν τῇ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἔξαπο-
 στέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν
 σου καὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, ἵνα
 εἰδῇς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
 15 Νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε,
 καὶ τὸν λαόν σου θανατώσω, καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ
 τῆς γῆς. 16 Καὶ ἔνεκεν τούτου διετηρήθης ἵνα
 ἰνδεδέωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου, καὶ ὅπως διαγ-
 γελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 17 Ἐτι οὖν σὺ
 ἔμποῖς τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ ἔξαποστεῖλαι αὐτούς;
 18 Ἴδοὺ ἐγὼ ὣω ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον χάλαζαν
 πολλὴν σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν
 Αἰγύπτῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔκτισται ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης. 19 Νῦν οὖν κατὰσπευσον συναγαγεῖν τὰ
 κτήνη σου καὶ ὅσα σοὶ ἔστιν ἐν τῇ πεδίῳ· πάντες
 γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη ὅσα ἐὰν εὐρεθῇ ἐν
 τοῖς πεδίοις καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέσῃ δὲ ἐπ'
 αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσῃ. 20 Ὁ φοβούμενος τὸ
 ῥῆμα Κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραῶ συνήγαγε τὰ
 κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους. 21 Ὅς δὲ μὴ προσέσχε
 τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν
 τοῖς πεδίοις. 22 Ἐπεὶ δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν,
 Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται
 χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἐπὶ τε τοὺς
 ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην
 τὴν ἐπὶ τῆς γῆς. 23 Ἐξέτεινε δὲ Μωσῆς τὴν
 χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Κύριος ἔδωκε φωνὰς
 καὶ χάλαζαν, καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς·
 καὶ ἔβρεξε Κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰ-
 γύπτου. 24 Ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον
 ἐν τῇ χαλάζῃ· ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἥτις
 τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας
 γεγέννηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος. 25 Ἐπάταξε δὲ ἡ
 χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
 κτήνους, καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῇ πεδίῳ
 ἐπάταξεν ἡ χάλαζα, καὶ πάντα τὰ ἔλλα τὰ ἐν τοῖς
 πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα. 26 Πλὴν γῆ γῆ
 Γεσέμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ
 χάλαζα. 27 Ἀποστείλας δὲ Φαραῶ ἐκάλεσε Μωσῆν
 καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἠμάρτηκα τὸ νῦν·
 ὁ Κύριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς.

et sparsit illum Moyses in caelum: factaque
 sunt ulcera vesicarum turgentium in hominibus,
 et jumentis: 11 Nec poterant malefici stare
 coram Moyse, propter ulcera quæ in illis erant
 et in omni terra Ægypti: 12 Induravitque
 Dominus cor Pharaonis, et non audivit eos,
 sicut locutus est Dominus ad Moysen. 13 Di-
 xitque Dominus ad Moysen: Mane consurge,
 et sta coram Pharaone, et dices ad eum: Hæc
 dicit Dominus Deus Hebræorum: Dimitte po-
 pulum meum, ut sacrificet mihi. 14 Quia in
 hac vice mittam omnes plagas meas super cor
 tuum, et super servos tuos, et super populum
 tuum: ut scias quod non sit similis mei in
 omni terra. 15 Nunc enim extendens manum
 percutiam te et populum tuum peste, peribis-
 que de terra. 16 Idcirco autem posui te, ut
 ostendam in te fortitudinem meam, et narretur
 nomen meum in omni terra. 17 Adhuc retines
 populum meum: et non vis dimittere eum? 18
 En pluam cras hac ipsa hora grandinem
 multam nimis, qualis non fuit in Ægypto, a
 die qua fundata est, usque in præsens tempus.
 19 Mitte ergo jam nunc, et congrega jumenta
 tua, et omnia quæ habes in agro homines enim
 et jumenta, et universa quæ inventa fuerint
 foris, nec congregata de agris, cecideritque
 super ea grando, morientur. 20 Qui timuit
 verbum Domini de servis Pharaonis, fecit con-
 fugere servos suos et jumenta in domos:
 21 Qui autem neglexit sermonem Domini,
 dimisit servos suos et jumenta in agris. 22 Et
 dixit Dominus ad Moysen: Extende manum
 tuam in caelum, ut fiat grando in universa
 terra Ægypti super homines, et super jumenta,
 et super omnem herbam agri in terra Ægypti.
 23 Extenditque Moyses virgam in caelum, et
 Dominus dedit tonitrua, et grandinem, ac dis-
 currentia fulgura super terram: pluitque
 Dominus grandinem super terram Ægypti.
 24 Et grando et ignis mista pariter fere-
 bantur: tantæque fuit magnitudinis, quanta
 ante nunquam apparuit in universa terra
 Ægypti ex quo gens illa condita est. 25 Et
 percussit grando in omni terra Ægypti
 cuncta quæ fuerunt in agris, ab homine
 usque ad jumentum: cunctamque herbam agri
 percussit grando, et omne lignum regionis
 confregit. 26 Tantum in terra Gessen, ubi
 erant filii Israel, grando non cecidit. 27 Misit
 que Pharaon, et vocavit Moysen et Aaron,
 dicens ad eos: Peccavi etiam nunc: Domi-
 nus justus: ego et populus meus, impij

28 העבירם אליהם ויבן מהות קלה
אלהים ויבדד ואשלחה אתכם ולא חספון
לעמד : 29 ויאמר אלי משה פצאתי
אתהעיר אשרש אתפני אליהם והקלות
הקלות והקלות לא יתחדש למען תדע
כי ליתנה הארץ : 30 ואמר נעבדך
בשמי כי מרם תיראנו מפני יתנה
אלהים : 31 והפשתה והשערה גפחה
כי השערה אביב והפשתה גפלה :
32 והחשתה והפשתה לא גפני אפלה
הפה : 33 ויאמר משה מעם פרעה אתהעיר
ויפרש פניו אליהם ויחדלו הקלות
והבדד וימר לאתנה הארץ : 34 וימר
פרעה כיחול הסמר והבדד והקלות
וינסח לחטא ויבדד לבו הוא נעבדך :
35 ויחזק לב פרעה ולא שלח אתבני
ישראל פאשר דבר יתנה בירמשה :

פ פ פ פ טו

פרשה י :

1 ויאמר יתנה אלמשה לא אלפרעה
קראני הכבדתי אתלבו ואתלב עבדני
למען שתי אתמי אלה בקרבך : 2 ולמען
תספר בפני בניך ובקרבך את אשר
העללתי במצרים ואתאתני אשרשמי
בם וידעתם קראני יתנה : 3 ויבא משה
ואחר אלפרעה ויאמר אליו קחאמר
יתנה אלתי העבדים עדמתי מאת
לענת מפני שלח עמי ונעבדך : 4 כי
אםמאן אתה לשלח אתעמי קניי מביא
מחר ארצה בגבלך : 5 וכסף אתעמי
הארץ ולא יוכל לרעות אתהארץ ואכל
אתהארץ הפלטה השמרת לכם מרחק
ואכל אתכלהעץ העץ העץ לכם מרחק
6 וקלא בטיח ובתי כלעבדך ובתי
כלמצרים אשר לאראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם עלהארץ עד היום
הנה ויפן ויאמר מעם פרעה : 7 ויאמר
עבדי פרעה אליו עדמתי קחתי וקח
לני למחש שלח אתהאנשים ונעבדך
אתהתנה אלתיכם הסמר תדע כי
אבדך מצרים : 8 וישוב אתמשה ואת
אחר אלפרעה ויאמר אלתיכם לני עבדי
אתהתנה אלתיכם מי ומי הקלתיכם :
9 ויאמר משה בנעבדך ובנעבדך גלה

28 Εὐξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ παν-
σάσθω τοῦ γενηθῆναι φωνὰς Θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ
πῦρ· καὶ ἐξαποστελῶ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι προστε-
θήσεσθε μένουν. 29 Εἶπε δὲ αὐτῷ Μωυσῆς, Ὡς ἂν
ἐξέλθω τὴν πόλιν, ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς
τὸν Κύριον, καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα
καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσται ἐν τῇ γῇ. 30 Καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταμαι
ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν Κύριον. 31 Τὸ δὲ λίνον
καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη· ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα, τὸ
δὲ λίνον σπερματίζον. 32 Ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα
οὐκ ἐπλήγησαν, ὅτι γὰρ ἦν. 33 Ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς
ἀπὸ Φαραῶ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἐξέτεινε τὰς
χεῖρας πρὸς Κύριον· καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἡ
χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν ἐν τῇ γῇ. 34 Ἰδὼν δὲ Φαραῶ ὅτι πίπτουν οἱ ὑετὸς καὶ ἡ
χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ, προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν,
καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόν-
των αὐτοῦ. 35 Καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ
οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐλάλησε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. Ι.

1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, Ἐἰσελθε
πρὸς Φαραῶ· ἐγὼ γὰρ ἐσκληρύνω αὐτοῦ τὴν καρδίαν
καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἐξῆς ἐπὶ τὰ
σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς. 2 Ὅπως διηγήσησθε εἰς
τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις τῶν
τέκνων ὑμῶν ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ
τὰ σημεῖα μου ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε
ὅτι ἐγὼ Κύριος. 3 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
ἐναντίον Φαραῶ καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων, Ἔως τίνος οὐ βούλει ἐντρα-
πῆναί με; ἐξαπέστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύ-
σωσί μοι. 4 Ἐάν δὲ μὴ θύξῃς σὺ ἐξαποστεῖλαι τὸν
λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ πέσω ταύτην τὴν ὥραν αἰρίον
ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια σου. 5 Καὶ
καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν
τὴν γῆν· καὶ κατέκειται πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ
καταλειφθὲν, ὃ κατέλειπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα, καὶ κατέ-
κειται πᾶν ἔξω τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς. 6 Καὶ πλησθήσονται σοὶ αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν
θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῇ τῶν
Αἰγυπτίων, ἃ οὐδέποτε ἐωράκασιν οἱ πατέρες σου
οὐδ' οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἃφ' ἧς ἡμέρας γεγόνασιν
ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ ἐκλείνας
Μωυσῆς ἐξῆλθεν ἀπὸ Φαραῶ. 7 Καὶ λέγουσιν οἱ
θεράποντες Φαραῶ πρὸς αὐτόν, Ἔως τίνος ἔσται
τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξαπέστειλον τοὺς ἀνθρώπους
ὅπως λατρεύσωσι τῷ Θεῷ αὐτῶν· ἡ εἰδέναι βούλει
ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος; 8 Καὶ ἀπέστρεψαν τὸν
τε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν πρὸς Φαραῶ, καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς, Πορεύεσθε καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ
τῷ Θεῷ ὑμῶν· τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ
πορευόμενοι; 9 Καὶ λέγει Μωυσῆς, Σὺν τοῖς
νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευόμεθα,

28 Orate Dominum, ut desinant tonitrua Dei,
et grando : ut dimittam vos, et nequaquam hic
ultra maneatis. 29 Ait Moyses : Cum egressus
fuero de urbe, extendam palmas meas ad Do-
minum, et cessabunt tonitrua, et grando non
erit : ut scias quia Domini est terra. 30 Novi
autem, quod et tu, et servi tui, necdum timeatis
Dominum Deum. 31 Linum ergo et hordeum
læsus est, eo quod hordeum esset virens, et
linum jam folliculos germinaret : 32 Triticum
autem et far non sunt læsa, quia serotina
erant. 33 Egressusque Moyses a Pharaone ex
urbe, tetendit manus ad Dominum : et cessa-
verunt tonitrua et grando, nec ultra stillavit
pluvia super terram. 34 Videns autem Pharaon
quod cessasset pluvia, et grando, et tonitrua,
auxit peccatum : 35 Et ingravatatum est cor
ejus, et servorum illius, et induratum nimis :
nec dimisit filios Israel, sicut præceperat
Dominus per manum Moysi.

CAPUT X.

1 Et dixit Dominus ad Moysen : Ingredere
ad Pharaonem : ego enim induravi cor ejus, et
servorum illius : ut faciam signa mea hæc in
eo, 2 Et narres in auribus filii tui, et nepotum
tuorum, quoties contriverim Ægyptios, et
signa mea fecerim in eis : et sciatis quia ego
Dominus. 3 Introierunt ergo Moyses et
Aaron ad Pharaonem, et dixerunt ei : Hæc
dicit Dominus Deus Hebræorum : Usquequo
non vis subijci mihi? dimitte populum meum,
ut sacrificet mihi. 4 Sin autem resistis, et non
vis dimittere eum : ecce ego inducam cras lo-
custam in fines tuos : 5 Quæ operiat super-
ficiem terræ, ne quidquam ejus appareat, sed
comedatur quod residuum fuerit grandini : cor-
rodet enim omnia ligna quæ germinant in
agris. 6 Et implebunt domos tuas, et servorum
tuorum, et omnium Ægyptiorum : quantam
non viderunt patres tui, et avi, ex quo orti
sunt super terram, usque in præsentem diem.
Avertitque se, et egressus est a Pharaone.
7 Dixerunt autem servi Pharaonis ad eum :
Usquequo patiemur hoc scandalum : dimitte
homines, ut sacrificent Domino Deo suo ;
nonne vides quod perierit Ægyptus? 8 Revo-
caveruntque Moysen et Aaron ad Pharaonem :
quid dixit eis : Ite, sacrificate Domino Deo vestro :
quinam sunt qui ituri sunt? 9 Ait Moyses
Cum parvulis nostris et senioribus pergemus,

בְּקִלְיוֹ וּבִבְנוֹתָהֶֽנּוּ בְּצִנְאֹנָהּ וּבִבְקֹרְלֹתֶֽיךָ גִּלְדָּה
כִּי חֲגִידֶיךָ לָנוּ׃ 10 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהוָה
בְּזוֹ יִחְזַח עַמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
וְאֶת־טַפְכֶם רֹאֵה כִּי רָצוֹה בְּגֵד פְּנִיכֶם׃
11 לֹא כֹן לָכֵן הֵא חֲבֵרִים וְעַבְדֵי אֶת־יְהוָה
כִּי אִתָּה אַתָּם מְבַקְשִׁים וַיִּגְדַּשׁ אֹתָם מִצֵּאת
כִּגְן פְּרָעוֹה׃ 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה נָטָה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
כְּאֶרְצָהּ וְיַעַל עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל
אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר
הַבְּקָד׃ 13 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטְּהוֹ עַל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיַּחַד יְהוָה וַיַּחַד רִמְדִּים בְּאֶרֶץ כָּל־
חֲקוֹם הַקּוֹמָה וְכָל־הַלְלוֹת הַבְּקָד הָיָה וַיִּחַד
הַקּוֹדִים נִשְׂא אֶת־הָאֲרָצָה׃ 14 וַיַּעַל הָאֲרָצָה
עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנֹחַ בְּכָל בְּבֵרֵי
מִצְרַיִם בְּכָד מֵאֹד לִפְנֵי לִי־יְהוָה בְּזוֹ
אֲרָצָה כְּמֹחֵי וַאֲחֵרֵי לֹא יִתְיַחֲדוּ׃ 15 וַיִּכַּס
אֶת־עֵצֵי כָל־הָאֶרֶץ וַתִּחַשְׁשֶׁה הָאֶרֶץ וַיֹּאכַל
אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל־פְּרִי הָעֵץ
אֲשֶׁר חֹזֵר הַבְּקָד וְלִי־טוֹרֵר כָּל־יִצְרָח
בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃
16 וַיִּמְחַר פְּרָעוֹה לִהְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר הִמָּאֲתִי לִיתְחַה אֲלֵיכֶם וְלָכֶם׃
17 וַעֲתָה שָׂא נָא חֲסָאֲתִי מִן הַפְּעָם
וְחַסְתִּירִי לִיתְחַה אֲלֵיכֶם וְיִסַּל מַעֲלֵי הַיָּה
אֶת־מִנּוֹת הַיָּה׃ 18 וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרָעוֹה
וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה׃ 19 וַיַּחֲפֹף יְהוָה רִמְדִּים
הַיָּה מֵאֹד וַיִּשְׂא אֶת־הָאֲרָצָה וַיִּתְחַזְּקֶהָ
וַיִּמַּח סוֹף לֹא נִשְׂאֵל אֲרָצָה אֶחָד בְּכָל
בְּבֵרֵי מִצְרַיִם׃ 20 וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת־לֵב
פְּרָעוֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי וַיִּשְׁחָל׃ 21
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה יָדְךָ
עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְחִי חֲשֹׁף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּמָּשׁ חֲשֹׁף׃ 22 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־
הַשָּׁמַיִם וַיְחִי חֲשֹׁף־הַלְלוֹת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
שָׁלֹשׁ יָמִים׃ 23 לֹא־רָא אִישׁ אֶת־אֶחָיו
וְלֹא־תִמְנוּ אִישׁ מִפְּתָחוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹדֶר בְּמֹוֹשְׁבָתָם׃
24 וַיִּקְרָא פְּרָעוֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָכֵן
עַבְדֵי אֶת־יְהוָה הֵן צִנְאֹנָהּ וּבִחְרָכָם יֵצֵאוּ
בְּמִטְפָּכֶם וְלֹא עִמָּכֶם׃ 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
בְּמִטְפָּתָהּ תִּתְּנוּ בְּיָדֵי וּבְרִיתִים וְעֵלֶת
וְעִשְׂיֹנִי לִיתְחַה אֲלֵיכֶם׃ 26 וַעֲמִידֶיךָ
וְלֹא עֲמִידֵי הָאֶשֶׁר פְּרָצָה כִּי
מִמֶּנּוּ נִחַח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

οὖν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατρᾶσι καὶ προβούτοις καὶ
 βουνοῖν ἡμῶν· ἔστι γὰρ ἑορτὴ Κυρίου. 10 Καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτούς, "Ἔστω οὕτω Κύριος μεθ' ὑμῶν·
 καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς, μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν
 ὑμῶν· ἴδετε ὅτι πονηρία πρόσκειται ὑμῖν. 11 Μὴ
 οὕτως· πορευθέντων δὲ οἱ ἄνδρες καὶ λατρευσάτω-
 σαν τῷ Θεῷ· τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζητεῖτε. Ἐξέβαλον
 δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραώ. 12 Εἶπε δὲ
 Κύριος πρὸς Μωυσήν, "Ἐκτενον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν
 Αἰγύπτου, καὶ ἀναβήτω ἄκρις ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατ-
 εἵεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρ-
 πὸν τῶν ὕλων ὃν ὑπελείπετο ἡ χάλαζα. 13 Καὶ
 ἐπῆρε Μωσὴς τὴν ράβδον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
 Κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· τὸ πρῶ-
 τὸν ἐγενήθη καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα. 14
 Καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου,
 καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια Αἰγύπτου πολλὴ
 σφοδρά· προτέρᾳ αὐτῆς οὐ γέγονε τοιαύτῃ ἀκρίδι καὶ
 μετὰ ταῦτα οὐκ ἔσται οὕτως. 15 Καὶ ἐκάλυψε τὴν
 ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ἰφθάρη ἡ γῆ· καὶ κατέφαγε πᾶσαν
 βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ὕλων
 ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης· οὐχ ὑπελείφθη
 χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ὕλοις καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ
 πεδίου ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 16 Κατίστευθε δὲ
 Φαραώ καλέσαι Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν λέγων, "Ἡμάρ-
 τηκα ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς·
 17 Προσέξασθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι νῦν, καὶ
 προσεύξασθε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ πε-
 ριελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τούτον. 18 Ἐξῆλθε
 δὲ Μωσὴς ἀπὸ Φαραώ καὶ ἤρξατο πρὸς τὸν Θεόν.
 19 Καὶ μετέβαλε Κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης
 σφοδρόν, καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα καὶ ἔβαλεν αὐτὴν
 εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν· καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἀκ-
 ρίς μία ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 20 Καὶ ἰσκήρυνε
 Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ οὐκ ἐξαπίστειλε τοὺς
 υἱοὺς Ἰσραὴλ. 21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν,
 "Ἐκτενον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ γενη-
 θήτω σκότος ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου, ψηλαφητὸν σκότος.
 22 Ἐξέτεινε δὲ Μωσὴς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν,
 καὶ ἐγένετο σκότος γνῆφος θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν
 Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας. 23 Καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἐξάνεστη
 οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· πᾶσι δὲ
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ φῶς ἦν ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο.
 24 Καὶ ἐκάλεσε Φαραώ Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν λέγων,
 Βαδίζετε λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· πλὴν
 τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολείπεσθε, καὶ ἡ
 ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν. 25 Καὶ
 εἶπε Μωσὴς, Ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὀλοκαυτώ-
 ματα καὶ θυσίας ἃ ποιήσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ
 ἡμῶν, 26 Καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσονται μεθ' ἡμῶν,
 καὶ οὐχ ὑπολείψομεθα ὅπλην· ἀπ' αὐτῶν γὰρ
 ληψόμεθα λατρεύσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν

cum filiis et filiabus, cum ovibus et armentis ;
est enim solemnitas Domini Dei nostri. 10 Et
respondit Pharaō : Sic Dominus sit vobiscum,
quomodo ego dimittam vos, et parvulos vestros,
cui dubium est quod pessime cogitatis ? 11 Non
fiet ita, sed ite tantum viri, et sacrificate Do-
mino : hoc enim et ipsi petistis. Statimque
ejecti sunt de conspectu Pharaonis. 12 Dixit
autem Dominus ad Moysen : Extende manum
tuam super terram Ægypti ad locustam, ut
ascendat super eam, et devoret omnem herbam
quæ residua fuerit grandini. 13 Et extendit
Moyses virgam super terram Ægypti : et Do-
minus induxit ventum urentem tota die illa et
nocte : et mane facto, ventus urens levavit
locustas. 14 Quæ ascenderunt super universam
terram Ægypti : et sederunt in cunctis finibus
Ægyptiorum innumerabiles, quales ante illud
tempus non fuerant, nec postea futuræ sunt.
15 Operueruntque universam superficiem
terræ, vastantes omnia. Devorata est igitur
herba terræ, et quidquid pomorum in arboribus
fuit, quæ grando dimiserat : nihilque omnino
virens relictum est in lignis et in herbis terræ,
in cuncta Ægypto. 16 Quam ob rem festinus
Pharaō vocavit Moysen et Aaron, et dixit eis :
Peccavi in Dominum Deum vestrum, et in vos.
17 Sed nunc dimittite peccatum mihi etiam hac
vice, et rogate Dominum Deum vestrum, ut
auferat a me mortem istam. 18 Egressusque
Moyses de conspectu Pharaonis, oravit Do-
minum. 19 Qui flare fecit ventum ab oc-
cidente vehementissimum, et arreptam
locustam projecit in mare Rubrum : non
remansit ne una quidem in cunctis finibus
Ægypti. 20 Et induravit Dominus cor Pha-
raonis, nec dimisit filios Israel. 21 Dixit
autem Dominus ad Moysen : Extende manum
tuam in cælum : et sint tenebræ super terram
Ægypti tam densæ, ut palpari queant.
22 Extenditque Moyses manum in cælum :
et factæ sunt tenebræ horribiles in universa
terra Ægypti tribus diebus. 23 Nemo vidit
fratrem suum, nec movit se de loco in quo
erat : ubicumque autem habitabant filii Israel,
lux erat. 24 Vocavitque Pharaō Moysen et
Aaron, et dixit eis : Ite, sacrificate Domino :
oves tantum vestræ et armenta remaneant, par-
vuli vestri erant vobiscum. 25 Ait Moyses : Hos-
tias quoque et holocausta dabis nobis, quæ offer-
ramus Domino Deo nostro. 26 Cuncti greges per-
gent nobiscum : non remanebit ex eis ungula : quæ
necessaria sunt in cultum Domini Dei nostri.

שמות י יא יב

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־צִּבְּלִי אֶת־יְהוָה עַד
בְּאֵנִי שָׁמָּה: 27 וַיַּחַגְּרֵם יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם: 28 וַיֹּאמְרוּ לוֹ פַּרְעֹה
לֵךְ מִצְרַיִם הַשָּׂמָר לֵךְ אֶל־חֲסֹף רָאוּת פָּנֶי
פִּי בָנִים וְאֶתֶּךָ קִנִּי תָמוּת: 29 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה בְּנִי דַבֵּרְתָּ לֵאמֹר עַד רָאוּת
פָּנֶיךָ:

פרשה יא:

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד כָּנֹעַ אֶחָד
אֲבִי־יְצִי־פַרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם אֶחָד־רֶכֶשׁ
יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ כָּל־חַדָּשׁ
וְיִבְרָא אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ: 2 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה מִן־הָאָרֶץ וְאֶתֶּךָ
רַעֲיוֹתָיִךָ כָּל־רֶכֶשׁ וְכָל־חַדָּשׁ: 3 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶתֶּךָ הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם
הָאֵשׁ מִשָּׁה גָדוֹל מִדֹּד בְּאֵרֶץ מִצְרַיִם
בְּעֵינֵי עַבְדֵּי־פַרְעֹה וְכָנֹעַ הָעַם:
4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה
בְּחֵצַת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם:
5 וְכָל־בְּכוֹרֵי בְּאֵרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר
פַּרְעֹה חֵשֶׁב עַל־בְּכוֹר עַד בְּכוֹר הַשְּׂפֹחָה
אֲשֶׁר אֶתֶר הַחֲרָסִים וְכָל־בְּכוֹר בְּהֵמָה:
6 וְהִקְחָה אֶתְכֶם בְּלֵילָה בְּכָל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם
אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ לֹא נִתְּנָה וְקָמָה לֹא חִסָּה:
7 וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְּרֹץ כָּל־בֶּן
לְשָׁנֹה לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְּעוּ
אֲשֶׁר יַפְלִיחַ יְהוָה בְּיָד מִצְרַיִם וּבְיָד
יִשְׂרָאֵל: 8 וְיִדְּעוּ כָל־עַבְדֵּיךָ אֶל־אֵלֶי
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי לֵאמֹר אֵל אֲמָר וְכָל־הָעַם
אֲשֶׁר־בְּרָגְלָיִךָ וְאֶתֶּךָ וְאֶתֶּךָ מִן־הָאָרֶץ
פַּרְעֹה בְּחֵצַת הַלַּיְלָה: 9 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֶלְיָכֶם פַּרְעֹה
לְמַעַן רְבוֹת מִפְּנֵי בְּאֵרֶץ מִצְרַיִם:
10 וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־חֻמְּסֵי
הָאֱלֹהִים לְפָנֵי פַרְעֹה וַיַּחַגְּרֵם יְהוָה אֶת־
לֵב פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִצְרָאִי:

פרשה יב:

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
בְּאֵרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: 2 הַחֲדָשׁ הַזֶּה
לְכֶם רֵאשׁ הַחֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לְכֶם
לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: 3 וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עַבְדֵּי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֵשֶׂר לַחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחֻ
לָהֶם אִישׁ שֶׁחַ לְבֵיתוֹ אֶת־חֹמֶת לְבֵיתוֹ:

EXODUS, I, id, is.

ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδαμεν τί λατρεύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ἡμῶν ὥς τοῦ ἰλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ. 27 Ἐσκληρυνε δὲ
Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἔξα-
ποστεῖλαι αὐτούς. 28 Καὶ λέγει Φαραῶ, "Ἀπελθε ἀπ'
ἐμοῦ, πρόσσεχε σεαυτῷ ἐτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ
πρόσωπον. ἢ δ' ἂν ἡμέρα ὀφθῇ μοι, ἀποθανῶ.
29 Ἀγεί δὲ Μωσῆς, Εἰρηκας· οὐκ ἐτι ὀφθήσομαι
σοι εἰς πρόσωπον.

KEΦ. id.

1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, "Ετι μίαν πλη-
γὴν ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ Φαραῶ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ
μετὰ ταῦτα ἔξαποστελεῖ ὑμᾶς ὑπαῖθεν· ὅταν δὲ
ἔξαποστέλλῃ ὑμᾶς σὺν παντί, ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολῇ.
2 Ἀάλησον οὖν κρυφῇ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτη-
σάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκεύη ἀργυρὰ καὶ
χρυσὰ καὶ ἱματισμόν. 3 Κύριος δὲ ἰδὼκε τὴν χάριν
τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν
αὐτοῖς· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωσῆς μέγας ἐγενήθη
σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐναντίον
Φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. 4 Καὶ
εἶπε Μωσῆς, Τάδε λέγει Κύριος, Περὶ μέσας νύ-
κτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου, 5 Καὶ
τελευτήσει πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ
πρωτοτόκου Φαραῶ, ὃς κάθεται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ
ὥς πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν
μύλον καὶ ὥς πρωτοτόκου παντὸς κτήνους. 6 Καὶ
ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου,
ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονε καὶ τοιαύτη οὐκ ἐτι προστεθή-
σεται. 7 Καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐ γρύξει
κύων τῇ γλῶσσῃ αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου ὥς κτήνους·
ὅπως εἶδῃς ὅσα παραδοξάσει Κύριος ἀνὰ μέσον τῶν
Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραὴλ. 8 Καὶ καταβήσονται
πάντες οἱ παῖδες σου οὗτοι πρὸς με καὶ προσκυνή-
σουσι με λέγοντες, "Ἐξέλαθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὗ
σὺ ἀφ' ἡγῇ· καὶ μετὰ ταῦτα ἔξελεύσομαι. Ἐξῆλθε δὲ
Μωσῆς ἀπὸ Φαραῶ μετὰ θυμοῦ. 9 Εἶπε δὲ Κύριος
πρὸς Μωσῆν, Οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραῶ ἵνα
πληθύνων πληθύνω μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ. 10 Μωσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐποίησαν
πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
ἐναντίον Φαραῶ· ἐσκληρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν
Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν ἔξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

KEΦ. is.

1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ λέγων, 2 Ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν
ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μῆσι
τοῦ ἐνιαυτοῦ. 3 Ἀάλησον πρὸς πᾶσαν συνα-
γωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τῇ δεκάτῃ τοῦ
μηνὸς τούτου λαβίτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ'
οἶκους πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν.

EXODUS, X. XI. XII.

praesertim cum ignoremus quid debeat im-
molari, donec ad ipsum locum perveniamus.
27 Induravit autem Dominus cor Pharaonis, et
noluit dimittere eos. 28 Dixitque Pharaon ad
Moysen: Recede a me, et cave ne ultra videas
faciem meam: quocumque die apparueris mihi,
moriens. 29 Respondit Moyses: Ita fiet ut
locutus es, non videbo ultra faciem tuam.

CAPUT XI.

1 Et dixit Dominus ad Moysen: Adhuc una
plaga tangam Pharaonem et Aegyptum, et post
haec dimittet vos, et exire compellet. 2 Dices
ergo omni plebi, ut postulet vir ab amico suo,
et mulier a vicina sua, vasa argentea et aurea.
3 Dabit autem Dominus gratiam populo suo
coram Aegyptiis. Fuitque Moyses vir magnus
valde in terra Aegypti, coram servis Pharaonis
et omni populo. 4 Et ait: Haec dicit Dominus:
Media nocte egrediar in Aegyptum: 5 Et
moriatur omne primogenitum in terra Aegyp-
tiorum, a primogenito Pharaonis qui sedet in
solio ejus, usque ad primogenitum ancillae quæ
est ad molam, et omnia primogenita jumen-
torum. 6 Eritque clamor magnus in universa
terra Aegypti, qualis nec ante fuit, nec postea
futurus est 7 Apud omnes autem filios Israel
non mutiet canis ab homine usque ad pecus:
ut sciatis quanto miraculo dividat Dominus
Aegyptios et Israel. 8 Descendentque omnes
servi tui isti ad me, et adorabunt me, dicentes:
Egredere tu, et omnis populus qui subjectus
est tibi: post hæc egrediemur. 9 Et exivit a
Pharaone iratus nimis. Dixit autem Dominus
ad Moysen: Non audiet vos Pharaon, ut multa
signa fiant in terra Aegypti. 10 Moyses autem
et Aaron fecerunt omnia ostenta quæ scripta
sunt, coram Pharaone. Et induravit Dominus
cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel de terra
sua.

CAPUT XII.

1 DIXIT quoque Dominus ad Moysen et Aa-
ron, in terra Aegypti: 2 Mensis iste, vobis prin-
cipium mensium: primus erit in mensibus anni.
3 Loquimini ad universum cœtum filiorum Israel,
et dicite eis: Decima die mensis hujus tollat
unusquisque agnum per familias et domos suas.

וְאִם יִמָּצֵא חַיִּיתוֹ מִחַיִּיתוֹ מִשְׁחָה וְלִקְחָה
 חַיִּיתוֹ וְשִׁכְנֵהוּ הַקֹּלֶב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסֵה
 נִפְשָׁתוֹ אִישׁ לְפִי אִכְלוֹ תִּלְכֹּדוּ עַל־יְהוָה:
 שָׁח הַמֵּיִם זָכָר בְּרִשְׁנָה יִהְיֶה לָכֶם
 מִדְּמִבְּשִׁים וּמִדְּחַצְצִים תִּקְרֹאוּ: ⁶ וְהָיָה
 לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת צֶדֶק אֲרֻבָּצֹת צִדְקָתוֹ יוֹם
 לַחֲדָשׁ הַזֶּה וְשִׁכְנֵהוּ אִתּוֹ כָּל זֶהָל עֲדֵתִי
 שְׂרָאֵל בֵּין חֲצֻצֹת: ⁷ וְלִקְחֻהוּ מִדְּחַצְצִים
 וְהָיָה עַל־שְׁתֵּי הַמַּחְזֹת וְעַל־הַמִּשְׁקָהוֹת עַל
 הַבָּתִּים וְאֶשְׁר־יֹאכְלוּ אִתּוֹ בָּהֶם: ⁸ וְיֹאכְלוּ
 אֶת־הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה עַל־אֵשׁ וּמִצֹּחַ
 עַל־מִרְהִים וְיֹאכְלֻהָ: ⁹ אֶל־הַתֹּאכְלוֹת מִשְׁפָּה
 יָא וְכָשֶׁל מִבָּשָׂל בָּמִים כִּי אִם־עַל־אֵשׁ
 רֹאשֹׁן עַל־בָּרָעִי וְעַל־הַרְבֵּי: ¹⁰ וְלֹא־
 יִהְיֶהוּ מִשְׁפָּה עַד־בָּקָר וְחִפְתָּר מִשְׁפָּה
 עַד־בָּקָר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: ¹¹ וְכִכֹּר הַתֹּאכְלוֹ
 אִתּוֹ מִתְּבִיבָם חֲגָרִים גַּעֲלִיכֶם בְּתִלְכֶם
 וּמִשְׁקֻלְכֶם בְּיָדְכֶם וְיֹאכְלֻתָם אִתּוֹ בַּחֲצֹז
 פֶּסַח הוּא לִיתְחָה: ¹² וְעֲבַדְתִּי בְּאַרְצ־מִצְרַיִם
 בַּלֵּילָה הַזֶּה וְחִפְתִּי כִלְבָּכוֹר בְּאַרְצ־
 מִצְרַיִם מֵעַתָּה וְעַד־בֹּהֶקָה וּבְכָל־אַלְתֵּי
 מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה: ¹³ וְהָיָה
 חֹדֶם לָכֶם לָמָּה עַל הַבָּתִּים וְאֶשֶׁר אֲהַבֶּה
 שָׁם וְרֵאיוֹתִי אֶת־חֹדֶם וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם
 וְלֹא־יִתְּלֶה בָכֶם גִּגְיָה לְמִשְׁחֹת בְּהַפְתִּי בְּאַרְצ־
 מִצְרַיִם: ¹⁴ וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן
 וְחִתָּם אִתּוֹ חֵן לִיתְחָה לְיָדֵיהֶם חֲצֹת
 עוֹלָם תִּקְרֹאוּ: ¹⁵ שְׁבַעַת יָמִים מִצֹּחַת
 הַתֹּאכְלוֹ אֵהָב בָּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבְּיָהוּ שְׂאֵר
 מִבְּתִיבָם כִּי וְלֹא־יֹאכֵל חֲמִץ וְנִכְרְתָה
 תַּנְפֵּשׁ הַחַיָּה מִיִּשְׁתָּאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי: ¹⁶ וּבָיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 מִקְרֵא־תִּנְדֹּשׁ וּבָיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־תִּנְדֹּשׁ
 יִתְחַה לָכֶם כָּל־מִלְאָכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם
 אֵהָב וְאֶשֶׁר יֹאכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבָדוֹ
 יַעֲשֶׂה לָכֶם: ¹⁷ וּשְׁמִרְתֶּם אֶת־הַפִּסּוֹחַ כִּי
 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה חֲזַצְתִּי אֶת־צִבְאוֹתֵיכֶם
 מִבְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמִרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה
 לְיָדֵיהֶם חֵקֶת עוֹלָם: ¹⁸ בְּרֹאשׁוֹן בְּאַרְבָּעַת
 עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ בְּעָרֵב הַתֹּאכְלוֹ מִצֹּחַ
 עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֹשֶׂתִים לַחֲדָשׁ בְּעָרֵב:
¹⁹ שְׁבַעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבִתֵּיכֶם
 כִּי וְלֹא־יֹאכֵל מִחֲמִצָּה וְנִכְרְתָה תַּנְפֵּשׁ
 הַחַיָּה מִצֹּחַת יִשְׁתָּאֵל בַּבֹּקֶר וּבַמֶּנְחָה
 וּבַחֲצֹז: ²⁰ כָּל־מִחֲמִצָּה לֹא יִמָּצֵא

4 Ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὥσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὥστε μὴ εἶναι ἱκανοὺς εἰς πρόβατον, συλλήψεται μετ' ἐαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ· κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ἕκαστος τὸ ἄρκουεν αὐτῷ συναριθμῆσεται εἰς πρόβατον. 5 Πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε. 6 Καὶ ἔσται ὑμῖν διατηρηθὲν ἕως τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ θάψουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἐσπέραν. 7 Καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν, ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. 8 Καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅπτα πυρὶ, καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικριδῶν ἐδόνται. 9 Οὐκ ἐδίθεσθ' ἀπ' αὐτῶν ὥμῶν οὐδὲ ἠψημένον ἐν ὕδατι ἀλλ' ἡ ὅπτα πυρὶ, κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις. 10 Οὐκ ἀπολείψετε ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῆς, καὶ ὁστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ· τὰ δὲ καταλείπομενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῆς ἐν πυρὶ κατακαύσετε. 11 Οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ δσφύες ὑμῶν περιεζωσμένα, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ ἐδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· πάσχα ἔστι Κυρίῳ. 12 Καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς Θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν, ἐγὼ Κύριος. 13 Καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκίων ἐν αἷς ὑμεῖς ἔστέ ἐκεῖ· καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα, καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι ὅταν παῖς ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 14 Καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον, καὶ ἐορτάσετε αὐτὴν ἐορτὴν Κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον ἐορτάσετε αὐτὴν. 15 Ἐπὶ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανίζετε ζύμην ἐκ τῶν οἰκίων ὑμῶν· πας θς ἂν φάγῃ ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης. 16 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἁγία, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλην ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν. 17 Καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. 18 Ἐναρχόμενοι τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ' ἐσπέρas ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκάδου τοῦ μηνὸς ἕως ἐσπέρas. 19 Ἐπὶ ἡμέρας ζύμην οὐχ ἐυρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· πας θς ἂν φάγῃ ζυμωτόν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, ἐν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐτόχθοις τῆς γῆς. 20 Πᾶν ζυμωτόν οὐκ ἔδεσθε,

4 Sin autem minor est numerus ut sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum qui junctus est domui suæ, juxta numerum animarum quæ sufficere possunt ad esum agni. 5 Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus: juxta quem ritum tolletis et hoedum. 6 Et servabitis eum usque ad quartam decimam diem mensis hujus: immolabitque eum universa multitudo filiorum Israel ad vesperam. 7 Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrumque postem, et in superliminaribus domorum, in quibus comedent illum. 8 Et edent carnes nocte illa assas igni, et azymos panes cum lactucis agrestibus. 9 Non comedetis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pedibus ejus et intestinis vorabitis. 10 Nec remanebit quidquam ex eo usque mane; si quid residuum fuerit, igne comburetis. 11 Sic autem comedetis illum: Renes vestros accingetis, et calceamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, et comedetis festinanter: est enim Phase (id est transitus) Domini. 12 Et transibo per terram Ægypti nocte illa, percutiamque omne primogenitum in terra Ægypti ab homine usque ad pecus: et in cunctis diis Ægypti faciam judicia ego Dominus. 13 Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus eritis: et videbo sanguinem, et transibo vos: nec erit in vobis plaga disperdens quando percussero terram Ægypti. 14 Habebitis autem hunc diem in monumentum: et celebrabitis eam solemnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno. 15 Septem diebus azyma comedetis: in die primo non erit fermentum in domibus vestris: quicumque comederit fermentatum, peribit anima illa de Israel, a primo die usque ad diem septimum. 16 Dies prima erit sancta atque solemnis, et dies septima eadem festivitate venerabilis: nihil operis facietis in eis, exceptis his quæ ad vescendum pertinent. 17 Et observabitis azyma: in eadem enim ipsa die educam exercitum vestrum de terra Ægypti, et custodietis diem istum in generationes vestras ritu perpetuo. 18 Primo mense, quartadecima die mensis ad vesperam, comedetis azyma, usque ad diem vigesimam primam ejusdem mensis ad vesperam. 19 Septem diebus fermentum non invenietur in domibus vestris: qui comederit fermentatum, peribit anima ejus de cœtu Israel, tam de advenis quam de indigenis terræ. 20 Omne fermentatum non comedetis:

בכל מושבתכם האכלו מצות : פ
 21 ויחמא משה לקליוהו וישאל
 ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן
 למשפחותיכם ושחטו הפסח : 22 וילקחוהם
 אגרת ארז ובבלתם בדם אשר צפף
 והוצתם אליהם ואל-שפתי המזוזות
 מדרבם אשר צפף ואפם לא הצאץ איש
 מפתח-ביתו עד-בקר : 23 וצבר ויתן
 לבנה את-מצרים ורחא את-הדם על-
 הפתח ועל שפתי המזוזות והסח ויתן
 על-הפתח ולא יתן הפתחית לבא
 אל-בתיכם לבנה : 24 ושמרתם את-הבקר
 הזה לחקלו ולבנה עד-עולם : 25 והיה
 ביהבא אליהם אשר יתן ויתן להם
 פאשר דבר ושמרתם את-העבדה הזאת :
 26 והיה ביהבא ואליהם בניהם מה
 העבדה הזאת להם : 27 ואמרתם גבדו
 פסח הוא ליתנה אשר פסח על-שפתי
 בגר-ישראל במצרים בנפשו את-מצרים
 ואת-בתינו חציל ויקח העם וישפחוהו :
 28 וילכו ויבשו בגר-ישראל פאשר צנה
 ויתן את-משה ואהרן בן עשו : פ
 29 ויהי בחדש חלילה ויתנה העדה
 כל-בכור מצרץ מצרים מבקר פרעה
 הישב על-פסא עד בכור הבשיל אשר
 בבית הבקר וכל בכור בהמה : 30 ויהם
 פרעה לילה הוא וכל-עבדיו וכל-מצרים
 ויהי צעה גדלה במצרים בראון פיה
 אשר אירשם מה : 31 ויחמא למשה
 ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מהנה
 עמי במצרים בסבגן ישראל וילכו עבדיו
 את-יתנה בדרבם : 32 בסבגןכם גם-
 בדרבם ויהי פאשר דברתם ולכו וברכתם
 גם-אחי : 33 ופתחו מצרים על-הדם
 למחר לשלחם מדרבם פי אמרו בלנו
 מהים : 34 וישא העם את-בצקו וחרם
 חמץ משארתם צרלת בשמלתם על-
 שכם : 35 ובגר-ישראל עשו דבר משה
 וישאלו מצרים פלרבם וכלי זהב
 ושמלת : 36 ויתנה גבן את-החן העם
 בעיני מצרים וישאלם ויבשלו את-
 מצרים : פ 37 ויסעו בגר-ישראל
 מרעם סבתה פאש-מאות אלף רגלי
 הנבירים לבד מהם : 38 ובסערב הב
 עלה אתם וצאן וקלר מהנה פבר מאד :

ἐν παντὶ δὲ κατοικητήριον ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα.
 21 Ἐκάλεσε δὲ Μωυσὴς πᾶσαν γερούσιαν υἱῶν
 Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπελθόντες λάβετε
 ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν, καὶ
 θύσατε τὸ πάσχα. 22 Λήψετε δὲ δέσμη ὑσσώπου,
 καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν
 καθίξετε τῆς φλιας καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν,
 ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστὶ παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ
 οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ
 ἕως πρωῒ. 23 Καὶ παρελεύσεται Κύριος πατάξαι
 τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὕψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιας
 καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν· καὶ παρελεύσεται
 Κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν δλοθρεύοντα
 εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι. 24 Καὶ
 φυλάσσετε τὸ ῥῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῶ καὶ τοῖς
 υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. 25 Ἐάν δὲ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν
 γῆν ἣν ἂν δῶ Κύριος ὑμῖν καθύτι ἐλάλησῃ, φυλά-
 ξαστε τὴν λατρίαν ταύτην· 26 Καὶ ἔσται ἡν
 λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ υμῶν, Τίς ἡ λατρεία αὕτη ;
 27 Καὶ ἰπέτε αὐτοῖς, Θυσία τὸ πάσχα τοῦτο Κυρίῳ,
 ὡς ἐκέκασε τοὺς οἴκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰ-
 γύπτῳ, ἡνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ
 οἴκους ἡμῶν ἐρύσαστο· καὶ κύψας ὁ λαὸς προσε-
 κύνησε. 28 Καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ
 Ααρών, οὕτως ἐποίησαν. 29 Ἐγενήθη δὲ μεσούσης
 τῆς νυκτὸς καὶ Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν
 γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ τοῦ καθημένου
 ἐπὶ τοῦ θρόνου ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος
 τῆς ἐν τῷ λακκῷ, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς
 κτήνους. 30 Καὶ ἀναστὰς Φαραὼ νυκτὸς καὶ οἱ
 θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ
 ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ· οὐ
 γὰρ ἦν οἰκία ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς.
 31 Καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ααρών νυκτὸς
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ
 μου, καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· βαΐξετε καὶ
 λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν καθὰ λέγετε·
 32 Καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλα-
 βόντες πορεύεσθε, εὐλογήσατε δὴ καμέ. 33 Καὶ
 κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβα-
 λεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· εἶπαν γὰρ ὅτι πάντες
 ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν. 34 Ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ
 σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα
 αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν
 ὤμων. 35 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέ-
 ταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς, καὶ ᾔτησαν παρὰ τῶν Αἰγυ-
 πτίων σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. 36 Καὶ
 ἔδωκε Κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον
 τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ἐκύλευσαν
 τοὺς Αἰγυπτίους. 37 Ἀπάραντες δὲ υἱοὶ Ἰσρα-
 ἡλ ἐκ Ραμεσσῆ εἰς Σοκώθ εἰς ἑξακοσίας
 χιλιάδας πεζῶν οἱ ἄνδρες, πλὴν τῆς ἀποσκευῆς·
 38 Καὶ ἐπὶ μῆκος πολλὸς συνανέβη αὐτοῖς, καὶ
 πρόβατα καὶ βόες καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα.

in cunctis habitaculis vestris edetis azyma.
 21 Vocavit autem Moyses omnes seniores
 filiorum Israel, et dixit ad eos : Ite tollentes
 animal per familias vestras, et immolate Phase.
 22 Fasciculumque hyssopi tingite in sanguine
 qui est in limine, et aspergite ex eo super-
 liminare, et utrumque postem : nullus vestrum
 egredietur ostium domus suæ usque mane.
 23 Transibit enim Dominus percutiens Ægyp-
 tios : cumque viderit sanguinem in super-
 liminari, et in utroque poste, transcendet
 ostium domus, et non sinet percussorem in-
 gredi domos vestras et lædere. 24 Custodi
 verbum istud legitimum tibi et filiis tuis usque
 in æternum. 25 Cumque introieritis terram,
 quam Dominus daturus est vobis ut pollicitus
 est, observabitis ceremonias istas. 26 Et
 cum dixerint vobis filii vestri : Quæ est ista
 religio ? 27 Dicetis eis : Victimam transitus
 Domini est, quando transivit super domos
 filiorum Israel in Ægypto, percutiens Ægyp-
 tios, et domos nostras liberans. Incurvatus-
 que populus adoravit. 28 Et egressi filii
 Israel fecerunt sicut præceperat Dominus
 Moysi et Aaron. 29 Factum est autem in
 noctis medio, percussit Dominus omne pri-
 mogenitum in terra Ægypti, a primogenito
 Pharaonis, qui in solio ejus sedebat, usque ad
 primogenitum captivæ quæ erat in carcere,
 et omne primogenitum jumentorum. 30 Sur-
 rexitque Pharaos nocte, et omnes servi ejus,
 cunctaque Ægyptus : et ortus est clamor
 magnus in Ægypto : neque enim erat domus
 in qua non jaceret mortuus. 31 Vocatisque
 Pharaos Moysen et Aaron nocte, ait : Surgite,
 et egredimini a populo meo, vos et filii Israel :
 ite, immolate Domino sicut dicitis. 32 Oves
 vestras et armenta assumite ut petieratis, et
 abeuntes benedicite mihi. 33 Urgebantque
 Ægyptii populum de terra exire velociter,
 dicentes : Omnes moriemur. 34 Tulit igitur
 populus conspersam farinam ante quam fer-
 mentaretur : et ligans in palliis, posuit super
 humeros suos. 35 Feceruntque filii Israel
 sicut præceperat Moyses : et petierunt ab
 Ægyptiis vas argentea et aurea, vestemque
 plurimam. 36 Dominus autem dedit gratiam
 populo coram Ægyptiis, ut commodarent eis :
 et spoliaverunt Ægyptios. 37 Profectique
 sunt filii Israel de Ramesse in Socoth, sexcenta
 fere millia peditum virorum, absque parvu-
 lis. 38 Sed et vulgus promiscuum innu-
 merabile ascendit cum eis, oves et armenta
 et animantia diversi generis multa nimis.

39 ויִאָמְרוּ אֶת־הַבָּקָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָה מִצְרָיִם מִצְרָיִם
עֲלֵת מִצֹּרֹת כִּי לֹא חֲמֹץ כִּי־נִרְשָׁה
מִצְרָיִם וְלֹא יִכְלֹו לְחַמְמָהּ וְנִסְתַּחֲרָה
לִאֲשָׁמוֹ לֶחֶם: 40 וּמוֹשֶׁה בִּגְן יִשְׂרָאֵל
אָמַר אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: 41 וַיְהִי מִצֵּן
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי
בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה חָצֵה קִלְעִבְאֹת יְהוָה
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: 42 לַיִל שְׁפָתַי הוֹאֵה
לְיִהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַהִוא
הַלֵּילָה הַזֶּה לְיִהוָה שְׁפָתַי לְכַל־עַבְדִּי
יִשְׂרָאֵל לְיִרְאָם: 43 פ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח
כִּלְעִדְגָדְכֶם לֹא־יֵאָכֵל בּוֹ: 44 וְכִלְעִדְכֶם
אִישׁ מִקֵּהֶם־בֵּיתוֹ וּמִלֵּתוֹ אִתּוֹ אֵין יֵאָכֵל
בּוֹ: 45 הַתֹּשֶׁב וְשֹׁכֵר לֹא־יֵאָכֵל בּוֹ:
46 בְּבֵית אֶחָד יֵאָכֵל לֹא־תוֹצֵא מִבֵּיתְכֶם
מִבֵּיתְכֶם הַצֹּדֵק וְעַם לֹא־תִשְׁבְּרֶבּוּ:
47 כִלְעִדְכֶם יִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ אִתּוֹ: 48 וְכִרְבֹּנָה
אִתּוֹ אֵין וְעַשׂוֹת פֶּסַח לְיִהוָה הַפּוֹל לּוֹ
כִלְעִדְכֶם וְאֵין יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְיִהְיֶה פֶסַח
הָאֶרֶץ וְכִלְעִדְכֶם לֹא־יֵאָכֵל בּוֹ: 49 תִּהְיֶה
אֲחֻת יְהוָה לְאַהֲרֹן וְלֵדָה הִגֵּר בְּהוֹבִיבָם:
50 וַיַּעֲשׂוּ כִלְעִדְכֶם יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּןֵי עֲשָׂו:
51 וַיְהִי בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיאָה
הוֹצִיאָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם
פ מִצְרָיִם עַל־צִבְאָהֶם:

פרשה יג:

1 וַיְנַדְּבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
2 קִדְּשִׁילִי כִלְעִדְכֶם פֶּסַח כִּלְעִדְכֶם בְּבִגְדֵי
יִשְׂרָאֵל בְּאֶזְמֵם וּבִבְהֶמְתָּה לִי הוֹאֵה:
3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה זָכוֹר אֶת־הַיָּמִים
הַזֶּה אֲשֶׁר יִצְאֶתֶם מִצְרָיִם מִבְּנֵי עַבְדִּים
כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָה יְהוָה אֶת־כֶּם מִצָּרָה
וְלֹא יֵאָכֵל חֲמֵץ: 4 הַיּוֹם אֲתֵם יִצְאֵם
בְּחֹזֶק הָאֲזִיב: 5 וְיִהְיֶה קִרְבִּי־אֶתְכֶם יְהוָה
אֶל־אֶרֶץ חִבְלֵי נַחֲמָנִי וְנַחֲמָנִי וְנַחֲמָנִי וְנַחֲמָנִי
וְנַחֲמָנִי אֲשֶׁר נִשְׁפַּע לְאַבְרָהָם לְכַת לֵךְ
אֶרֶץ זָרָה וְכָתֹב חֶלֶב דָּבָר וְצִדְקָה אֶת־הַעֲבָדָה
הַזֹּאת בְּחֹזֶק הַיָּד: 6 שְׁבַעַת יָמִים תֵּאָכֵל
מִצֹּת וּבֵינֵם הַשְׁבִּיעִי כֹחַ לְיִהוָה: 7 מִצֹּת
תֵּאָכֵל אֶת שְׁבַעַת יָמִים וְלֹא־תִגְדָּלָה לֵךְ
חֶבֶץ וְלֹא־תִגְדָּלָה לֵךְ שֹׁמֵר בְּכִלְעִדְכֶם:

39 Καὶ ἔπεσαν τὸ σταῖς δ' ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου
ἐγκρυφίας ἀζύμους, οὐ γὰρ ἐζυμώθη· ἐξέβαλον γὰρ
αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμῆναι,
οὐδὲ ἐπισιτισμὸν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν. 40 Ἡ
δὲ κατοίκησης τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦν κατῴκησαν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χανανὰν ἐπὶ τετρακόσια τριάκον-
τα. 41 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα
ἐπὶ ἐξηλθε πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύ-
πτου νυκτός. 42 Προφυλακή ἐστὶ τῇ Κυρίῳ ὥστε
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐκείνη ἡ νύξ
αὕτη προφυλακή Κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν. 43 Ἐπεὶ δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσὴν καὶ Ἀαρών, οὗτος ὁ νόμος τοῦ πάσχα· πᾶς
ἀλλογενὴς οὐκ ἐδεῖται ἀπ' αὐτοῦ. 44 Καὶ πάντα
οἰκίτην ἢ ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐτόν, καὶ τότε
φάγεται ἀπ' αὐτοῦ. 45 Πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ
ἐδεῖται ἀπ' αὐτοῦ. 46 Ἐν οἰκίᾳ μιᾷ βρωθήσεται, καὶ
οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῖων ἔξω, καὶ δοτοῦν
οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ. 47 Πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν
Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό. 48 Ἐὰν δὲ τις προσέλθῃ πρὸς
ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πάσχα Κυρίῳ, περιτε-
μεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν· καὶ τότε προσελύσεται
ποιῆσαι αὐτό, καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς
γῆς· πᾶς ἀπερίμητος οὐκ ἐδεῖται ἀπ' αὐτοῦ.
49 Νόμος εἰς ἔσται τῷ ἰσχυρίῳ καὶ τῷ προσεληόντι
προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν. 50 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρών
πρὸς αὐτούς, οὕτως ἐποίησαν. 51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξήγαγε Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.

1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων, 2 Ἀγιά-
σόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενεὶς διανοῖγον
πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώ-
που ὥς κτήνους, ἐμοὶ ἔστιν. 3 Ἐπεὶ δὲ Μωυσῆς
πρὸς τὸν λαόν, Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν ᾗ
ἐξήλαθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ
χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν· καὶ
οὐ βρωθήσεται ζύμη. 4 Ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς
ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων. 5 Καὶ ἔσται ἡνῖκα
ἐὰν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν
τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων
καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ
Φερεζαίων, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου δοῦναί
σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ ποιήσεις τὴν
λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ. 6 Ἐξ ἡμέρας
ἐδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑορτὴ Κυρίου·
7 Ἄζυμα ἐδεσθε ἐπὶ τὰς ἡμέρας, οὐκ ὀφθήσεται σοι
ζυμῶν οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.

39 Coxeruntque farinam, quam dudum de
Ægypto conspersam tulerant: et fecerunt sub-
cinericios panes azymos: neque enim poterant
fermentari cogentibus exire Ægyptiis, et
nullam facere sinentibus moram: nec pulmenti
quidquam occurrerat præparare. 40 Habitatio
autem filiorum Israel qua manserunt in
Ægypto, fuit quadringentorum triginta an-
norum. 41 Quibus expletis, eadem die
egressus est omnis exercitus Domini de terra
Ægypti. 42 Nox ista est observabilis Domini
quando eduxit eos de terra Ægypti: hanc ob-
servare debent omnes filii Israel in generatio-
nibus suis. 43 Dixitque Dominus ad Moysen
et Aaron: Hæc est religio Phase: Omnis
alienigena non comedet ex eo. 44 Omnis
autem servus emptitius circumcidetur, et
sic comedet. 45 Advena et mercenarius non
edent ex eo. 46 In una domo comedetur,
nec efferetis de carnibus ejus foras, nec os
illius confringetis. 47 Omnis coetus filiorum
Israel faciet illud. 48 Quod si quis peregrini-
norum in vestram voluerit transire coloniam,
et facere Phase Domini, circumcidetur prius
omne masculinum ejus, et tunc rite celebrabit:
eritque sicut indigena terræ: si quis autem
circumcisis non fuerit, non vescetur ex eo.
49 Eadem lex erit indigenæ et colono qui
peregrinatur apud vos. 50 Feceruntque
omnes filii Israel sicut præceperat Dominus
Moysi et Aaron. 51 Et eadem die eduxit
Dominus filios Israel de terra Ægypti per
turmas suas.

CAPUT XIII.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Sanctifica mihi omne primogenitum
quod aperit vulvam in filiis Israel, tam de
hominibus quam de jumentis: mea sunt enim
omnia. 3 Et ait Moyses ad populum: Me-
mentote dici hujus in qua egressi estis de
Ægypto et de domo servitutis, quoniam in
manu forti eduxit vos Dominus de loco isto:
ut non comedatis fermentatum panem.
4 Hodie egredimini mense novarum frugum.
5 Cumque introduxerit te Dominus in terram
Chananæi et Hethæi et Amorrhæi et Hevæi
et Jebusei, quam juravit patribus tuis ut daret
tibi, terram fluentem lacte et melle, celebrabis
hunc morem sacrorum mense isto. 6 Septem
diebus vesceris azymis: et in die septimo erit
solemnitas Domini. 7 Azyma comedetis
septem diebus: non apparebit apud te aliquid
fermentatum, nec in cunctis finibus tuis.

8 וַיְהִי כִּשְׁנֵי לַבֹּקֶר בְּיוֹם הַחֹמָה לְאַמֶּר
בְּעֶבֶר וְהָאֵלֹהִים יָרָא וַיִּתֵּן לְיִשְׂרָאֵל
מִצְוָה: 9 וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל-יַדְּךָ
וְלִזְכָּרוֹן בֵּין עַיִנֶיךָ לְמַעַן תִּתְּנֶה תְּהִיבָה
יְהוָה בְּיָדְךָ בְּיָד בְּנֵי מִצְרָיִם הַיּוֹצֵאתָ יְהוָה
מִמִּצְרָיִם: 10 וְשָׁמַרְתָּ אֶת-הַחֹמָה הַזֹּאת
לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים וְיָמִים: 11 וְהָיָה
כִּי-יִבְרָאָה יְהוָה אֶל-אַרְצָךְ כִּנְגַעֲנִי
כְּאַשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ וְלְאַבְרָהָם וְיִתְּנָה לָךְ:
12 וְהַעֲבַרְתָּ כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם לַיהוָה וְכָל-
פֶּטֶר וְשֶׁנֶּר בְּחִמָּה אֲשֶׁר יִתֵּן לָךְ
הַזְכָּרִים לַיהוָה: 13 וְכָל-פֶּטֶר חֲמֹל
תִּפְתָּרָה בְּשֶׁחַ וְאֶם-לֹא תִפְתָּרָה גַּעֲרָתָהּ
וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִפְתָּר: 14 וְהָיָה
כִּי-שָׂאֲלֶךָ בְּנֵי קָדֶךָ לֵאמֹר מַה-זֶּה:
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם בְּתֹנֶה יְד הַיּוֹצֵאתָ יְהוָה
מִמִּצְרָיִם מִבְּרִית עֲבָדִים: 15 וַיְהִי כִּי-הִקְשָׁה
פַּרְעֹה לְשַׁלְחָהּ וַיִּהְיֶה יְהוָה כָּל-בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד-בְּכוֹר
בְּחִמָּה עַל-בָּנָי אֲנִי וְכָל לִיתְהוָה כָּל-פֶּטֶר
רֶחֶם הַזְכָּרִים וְכָל-בְּכוֹר בֶּן אִשָּׁה:
16 וְהָיָה לְאוֹת עַל-יַדְּךָ וְלִזְכָּרוֹן בֵּין
עַיִנֶיךָ בְּתֹנֶה יְד הַיּוֹצֵאתָ יְהוָה
מִמִּצְרָיִם:

ס ס ס טז

17 וַיְהִי בְשַׁלְח פַּרְעֹה אֶת-הָעֶזְרָא
וְלֹא-נָתַם אֱלֹהִים דָּרָךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָדוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּרִיעָתָם
הָעַם בְּרָאָתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיִם:
18 וַיִּשָּׁב אֱלֹהִים אֶת-הָעַם דָּרָךְ חֲפִצָּר
יַם-סוּף וַיִּמָּצְאוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם:
19 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶת-עַצְמוֹת יוֹסֵף
עֲמֹו כִּי הִשְׁבַּע הַשָּׁפֵּיץ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֶת-עַצְמוֹתַי מִצָּרָה אִתְּכֶם:
20 וַיִּסְעוּ מִסִּפְרָה נִתְּנָה בְּאֶתְכֶם בְּהַעֲרָה
חֲפִצָּר: 21 וַיִּתְּנָה הַלֵּל לְפָנֵיהֶם יוֹסֵם
בְּעַמֻּד עָנָן לְנִתְּנָה הַיָּרֹךְ וְלִילָה
בְּעַמֻּד אֵשׁ לְהַחֲרִיף לָהֶם לְלֵבָת יוֹסֵם
וְלִילָה: 22 לֹא-יָמִישׁ עַמֻּד הָעָנָן יוֹסֵם
וְעַמֻּד הָאֵשׁ לִילָה לְפָנֵי הָעַם:

פרשת יד:

1 וַיְהִי כִּשְׁנֵי לַבֹּקֶר בְּיוֹם הַחֹמָה לְאַמֶּר:

8 Kai anaggeleis tō uīō sou en tē hēmera ekeinē
légōn, Dià touto epoiēse Kýrios ὁ Θεός μοι, ὡς
ἐξεπορεύμην ἐξ Αἰγύπτου. 9 Kai ἔσται σοι σημεῖον
ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν
σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος Κυρίου ἐν τῷ στόματί
σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταίφ' ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός
ἐξ Αἰγύπτου. 10 Kai φυλάξασθε τὸν νόμον τοῦτον
κατὰ καιροῦς ὥρων, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. 11 Kai
ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν
γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι
σου, καὶ δώσει σοι αὐτήν, 12 Kai ἀφελῆς πᾶν δια-
νοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ Κυρίῳ· πᾶν διανοῖγον
μήτραν ἐκ βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσί σου ὅσα ἴαν
γένηται σοι, τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις τῷ Κυρίῳ. 13 Πᾶν
διανοῖγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις πρόβάτω· ἴαν δὲ
μὴ ἀλλάξῃς, λυτρώσῃ αὐτό· πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώ-
που τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ. 14 'Εὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε
ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων, Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς
αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ κραταίφ' ἐξήγαγε Κύριος ἡμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. 15 'Ηνίκα δὲ
ἐσκληρύνε Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε πᾶν
πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώ-
πων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω
πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ Κυρίῳ, καὶ
πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. 16 Kai
ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλετον
πρὸ ὀφθαλμῶν σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταίφ' ἐξήγαγέ σε
Κύριος ἐξ Αἰγύπτου. 17 'Ὅς δὲ ἐξαπέστειλε Φαραὼ
τὸν λαόν, οὐχ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός ὁδὸν γῆς
Φυλιστιείμ, ὅτι ἐγγὺς ἦν· εἶπε γὰρ ὁ Θεός, Μὴ ποτε
μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέψῃ
εἰς Αἴγυπτον. 18 Kai ἐκύλευσεν ὁ Θεός τὸν λαόν
ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν·
πέμπτη δὲ γενεᾶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. 19 Kai ἔλαβε Μωυσῆς τὰ ὀστέα Ἰωσήφ
μετ' ἑαυτοῦ· ὅρκῳ γὰρ ὥρκισε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
λέγων, 'Επισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς Κύριος, καὶ
συνανοίστέ μου τὰ ὀστέα ἐντεῦθεν μετ' ὑμῶν. 20
'Εξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχῶθ ἐστρατο-
πέδευσαν ἐν Ὀθώμ παρὰ τὴν ἔρημον. 21 Ὁ δὲ
Θεός ἡγήτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν στύλῃ νεφέλης
δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν, τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῃ
πυρός. 22 Οὐκ ἐξέλιπε δὲ ὁ στύλος τῆς νεφέλης
ἡμέρας καὶ ὁ στύλος τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον τοῦ
λαοῦ παντός.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

1 KAI ἔλαλσε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,

8 Narrabisque filio tuo in die illo, dicens:
Hoc est quod fecit mihi Dominus quando
egressus sum de Ægypto. 9 Et erit quasi
signum in manu tua, et quasi monumentum
ante oculos tuos: et ut lex Domini semper sit
in ore tuo, in manu enim forti eduxit te Do-
minus de Ægypto. 10 Custodies hujuscemodi
cultum statuto tempore a diebus in dies.
11 Cumque introduxerit te Dominus in terram
Chananæi, sicut juravit tibi et patribus tuis, et
dedit tibi eam: 12 Separabis omne quod
aperit vulvam Domino, et quod primitivum est
in pecoribus tuis: quidquid habueris masculini
sexus, consecrabis Domino. 13 Primogenitum
asini mutabis ove: quod si non redemeris, in-
terficies, Omne autem primogenitum hominis
de filiis tuis, pretio redimes. 14 Cumque in-
terrogaverit te filius tuus cras, dicens: Quid
est hoc? respondebis ei: In manu forti eduxit
nos Dominus de terra Ægypti, de domo servi-
tutis. 15 Nam cum induratus esset Pharaos, et
nollet nos dimittere, occidit Dominus omne
primogenitum in terra Ægypti, a primogenito
hominis usque ad primogenitum jumentorum:
idcirco immolo Domino omne quod aperit
vulvam masculini sexus, et omnia primogenita
filiorum meorum redimo. 16 Erit igitur quasi
signum in manu tua, et quasi appensum quid,
ob recordationem, inter oculos tuos: eo quod
in manu forti eduxit nos Dominus de Ægypto.
17 Igitur cum emisisset Pharaos populum, non
eos duxit Deus per viam terre Philistiim
quæ vicina est: reputans ne forte pœniteret
eum, si vidisset adversum se bella consurgere,
et reverteretur in Ægyptum. 18 Sed circum-
duxit per viam deserti, quæ est juxta mare
Rubrum: et armati ascenderunt filii Israel de
terra Ægypti. 19 Tulit quoque Moyses ossa
Joseph secum: eo quod adjurasset filios Israel,
dicens: Visitabit vos Deus, efferte ossa mea
hinc vobiscum. 20 Profectique de Socoth
castrametati sunt in Etham, in extremis fini-
bus solitudinis. 21 Dominus autem præcedebat
eos ad ostendendam viam, per diem in columna
nubis, et per noctem in columna ignis: ut dux
esset itineris utroque tempore. 22 Numquam
defuit columna nubis per diem, nec columna
ignis per noctem, coram populo.

CAPUT XIV.

Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens:

2 וַיִּבֶר אֱלֹהִים לְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁבֵד וַיִּחַבֵּד לְפָנָיו
 כִּי קָחִיתָם מִן הַיָּם מִצָּלֵל יָמִין חֲמֵס לְפָנָיו
 בְּעַל צִפֹּר נִכְחָו חֲמֵס עַל־תַּחֲמָם :
 3 וַיֹּאמֶר פֶּרַעְחַ לְבָנָיו יִשְׂרָאֵל בְּנֵיכֶם הֵם
 בְּמִצְרַיִם כִּנְרַע עַל־תַּחֲמָם חֲמֵס : 4 וַיִּחַבֵּד
 אֶת־לֵב־פֶּרַעְחַ וַיִּחַבֵּד אֶת־מִצְרַיִם וַיִּחַבֵּד
 בְּפִרְעֵהוּ וּבְכָל־חֵילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֵין
 יִתְחַוּ בְּנֵי־שֹׁרְקָן : 5 וַיִּפֹּל לְפָנָיו מִצְרַיִם
 כִּי בָרַח מִצְרַיִם לִבְּרַח פֶּרַעְחַ וַיִּבְדֹּל
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִן־יָמָיו מִן־יָמָיו כִּי־יִשְׁלַח־ם
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : 6 וַיֹּאמֶר אֶת־יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת־עַמּוֹ לִקְחָ עִמּוֹ : 7 וַיִּחַבֵּד אֶת־מִצְרַיִם
 לְכָל־בָּחַר וְכָל־רֶגֶל מִצְרַיִם וְשָׁלַשְׁם
 עַל־צִדּוֹ : 8 וַיִּחַבֵּד יִתְחַו אֶת־לֵב־פֶּרַעְחַ
 מִלְּחָו מִצְרַיִם וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּבְדֹּל יִשְׂרָאֵל וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל : 9 וַיִּבְדֹּל
 מִצְרַיִם אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח אֶת־חֲמֵס
 עַל־תַּחֲמָם לְכָל־פֶּרַעְחַ וַיִּבְדֹּל
 וַיִּחַבֵּד עַל־פָּנָיו קָחִיתָם לְפָנָיו צִפֹּר :
 10 וַיִּפְרָעַח חֲמֵס וַיִּשְׁלַח בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֶת־עַמּוֹ וַיִּחַבֵּד מִצְרַיִם וַיִּחַבֵּד
 וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : 11 וַיִּחַבֵּד
 בְּמִצְרַיִם לְכָל־חֵילוֹ מִצְרַיִם מִצְרַיִם
 עַל־תַּחֲמָם לְכָל־חֵילוֹ מִצְרַיִם : 12 וַיִּחַבֵּד
 חֲמֵס וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : 13
 וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : 14 וַיִּחַבֵּד
 וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : 15 וַיִּחַבֵּד
 וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : 16 וַיִּחַבֵּד
 וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : 17 וַיִּחַבֵּד
 וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : 18 וַיִּחַבֵּד
 וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : 19 וַיִּחַבֵּד
 וַיִּחַבֵּד אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : 20 וַיִּחַבֵּד

2 Αἰλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες
 στρατοπεδεύσαντες ἀπέναντι τῆς ἐπαύλειος, ἀνὰ
 μέσον Μαγδῶλων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξε-
 ναντίας Βεελσεφῶν· ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύ-
 σεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. 3 Καὶ ἔρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ
 αὐτοῦ, Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κτανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ·
 συγκέλευε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἐρήμος. 4 Ἐγὼ δὲ σκλη-
 ρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω
 αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσονται ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πάσῃ
 τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ γινώσκονται πάντες οἱ Αἰ-
 γύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Καὶ ἐποίησαν οὕτως.
 5 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι
 πέφυνγεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραῶ
 καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπαν,
 Τί τοῦτο ἐποίησamen τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς
 Ἰσραὴλ τοῦ μὴ δουλεῖν ἡμῖν; 6 Ἐξέωξεν οὖν
 Φαραῶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ
 συναθήγαγε μεθ' ἑαυτοῦ, 7 Καὶ λαβὼν ἑκατόσια
 ἄρματα ἐκλεκτά καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυ-
 πτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων. 8 Καὶ ἐσκήρυνε
 Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ
 τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν
 υἱῶν Ἰσραὴλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν
 χειρὶ ὑψηλῇ. 9 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω
 αὐτῶν, καὶ ἔυρσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ
 τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἄρματα
 Φαραῶ καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι
 τῆς ἐπαύλειος, ἐξεναντίας Βεελσεφῶν. 10 Καὶ
 Φαραῶ προσήγε· καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ὤρῳσι, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἱερατοπέ-
 δευσαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
 Ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, 11 Καὶ
 εἶπαν πρὸς Μωσῆν, Παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα
 ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ
 ἐρήμῳ· τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγόν ἐξ Αἰ-
 γύπτου; 12 Οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησamen
 πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ λέγοντες, Πάρες ἡμᾶς ὅπως
 δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρείσσον γὰρ ἡμᾶς
 δουλεῖν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ
 ταύτῃ. 13 Εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς τὸν λαόν, Θαρ-
 σείτε στήθε καὶ ὁράτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ
 Κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ
 ἐώρακατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὗ προσθήσεσθε
 ἐντὶ ἡμεῖς αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· 14 Κύριος
 πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε. 15 Εἶπε
 δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Τί βοᾷς πρὸς μέ; ἵνα ἵδῃ
 τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν· 16 Καὶ σὺ
 ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
 ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ῥήξον αὐτήν, καὶ ἐισελθάτω-
 σαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ
 ξηρόν. 17 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν
 Φαραῶ καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ ἐισελέ-
 σονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσονται ἐν Φαραῷ
 καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι
 καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. 18 Καὶ γινώσκονται πάντες
 οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζόμενον μου
 ἐν Φαραῷ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτοῦ. 19
 Ἐξῆρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὁ προπορευόμενος
 τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ
 τῶν ὀπίσθεν· ἔβηρε δὲ καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ
 προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσθεν αὐτῶν.

2 Loquere filiis Israel : Reversi castrametentur
 e regione Phihahiroth, quæ est inter Magdalum
 et mare contra Beelsephon : in conspectu ejus
 castra ponetis super mare. 3 Dicturusque est
 Pharaos super filiis Israel : Coarctati sunt in
 terra, conclusit eos desertum. 4 Et indurabo
 cor ejus, ac persequetur vos : et glorificabor in
 Pharaone, et in omni exercitu ejus; scientque
 Ægyptii quia ego sum Dominus. Feceruntque
 ita. 5 Et nuntiatum est regi Ægyptiorum
 quod fugisset populus : immutatumque est cor
 Pharaonis et servorum ejus super populo, et
 dixerunt : Quid volumus facere ut dimittere-
 mus Israel, ne serviret nobis? 6 Junxit ergo
 currum, et omnem populum suum assumpsit
 secum. 7 Tulitque sexcentos currus electos,
 et quidquid in Ægypto curruum fuit : et duces
 totius exercitus. 8 Induravitque Dominus cor
 Pharaonis regis Ægypti, et persecutus est
 filios Israel : at illi egressi erant in manu ex-
 celsa. 9 Cumque persequerentur Ægyptii
 vestigia præcedentium, reppererunt eos in cas-
 tris super mare : omnis equitatus et currus
 Pharaonis, et universus exercitus, erant in
 Phihahiroth contra Beelsephon. 10 Cumque
 appropinquasset Pharaos, levantes filii Israel
 oculos, viderunt Ægyptios post se : et timu-
 erunt valde : clamaveruntque ad Dominum,
 11 Et dixerunt ad Moysen : Forsitan non
 erant sepulchra in Ægypto, ideo tulisti nos ut
 moreremur in solitudine : quid hoc facere volu-
 isti, ut educeres nos ex Ægypto? 12 Nonne
 iste est sermo, quem loquebamur ad te in
 Ægypto, dicentes : Recede a nobis, ut servia-
 mus Ægyptiis? multo enim melius erat servire
 eis, quam mori in solitudine. 13 Et ait Moy-
 ses ad populum : Nolite timere : state, et
 videte magnalia Domini quæ facturus est
 hodie : Ægyptios enim, quos nunc videtis,
 nequaquam ultra videbitis usque in sempiter-
 num. 14 Dominus pugnabit pro vobis, et vos
 tacebitis. 15 Dixitque Dominus ad Moysen :
 Quid clamas ad me? Loquere filiis Israel ut
 proficeantur. 16 Tu autem eleva virgam
 tuam, et extende manum tuam super mare, et
 divide illud : ut gradientur filii Israel in
 medio mari per siccum. 17 Ego autem indu-
 rabo cor Ægyptiorum ut persequantur vos : et
 glorificabor in Pharaone, et in omni exercitu
 ejus, et in curribus et in equitibus illius. 18 Et
 scient Ægyptii quia ego sum Dominus, cum
 glorificatus fuero in Pharaone, et in curribus
 atque in equitibus ejus. 19 Tollensque se
 angelus Dei, qui præcedebat castra Israel,
 abiit post eos : et cum eo pariter columna
 nubis, priora dimittens, post tergum

20 וַיָּבֹא בַּיּוֹם מַחְנֵה מִצְרַיִם וּבֵן מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּחַי קֶצֶף וַיְחַשְׁשׁ וַיֵּאָר אֶת-הַלֵּילָה וְלֹא-תִקַּבְּ נָח אֶל-יָדָהּ כִּלְהִילָה: 21 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיִּזְלַח יַתְדָהּ וַיִּתְּנָה אֶת-יָמֶינָה בְּיָדָהּ חֲדָשׁ עֲזָה כָּל-הַלֵּילָה וַיִּשָּׂם אֶת-יָמֶינָה לְחֶרֶב וַיִּמְחַצֵּה וַיִּמְחַצֵּה חֲמִישִׁים: 22 וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הָיָם בִּישְׁמֹרֶת וַיִּמְיִנָה מִיָּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: 23 וַיִּדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶחָדֵיהֶם כָּל סוֹם פָּרָעוֹ רִכְבּוֹ וַיִּפְרְשׁוּ אֶל-תּוֹךְ הָיָם: 24 וַיְהִי בַּאֲשַׁמְרַת הַפֶּקֶד וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶל-מַחְנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וָעָנָן וַיִּתֵּן אֶת מַחְנֵה מִצְרַיִם: 25 וַיִּסַּר אֶת אֶפְסוֹ מִרְכָּבָיו וַיִּנְקֶנְהוּ בַּכְּבֹד וַיִּמָּר מִצְרַיִם אֲנֹכָהּ מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יַתְדָהּ נִלְחָם לָהֶם בַּמִּצְרַיִם: 26 וַיִּמָּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נִמְהָר אֶת-יָדְךָ עַל-הָיָם וַיִּשְׁבּוּ הַיָּם עַל-מִצְרַיִם עַל-רִכְבּוֹ וְעַל-פָּרָשָׁיו: 27 וַיִּטַּח מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הָיָם וַיִּשְׁבּוּ הָיָם לַפְּנוֹת בְּקָרָה לְאַחֲנָנוּ וּמִצְרַיִם נָסוּ לְתֵרָאֲהוּ וַיִּנְאָר יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הָיָם: 28 וַיִּשְׁבּוּ הַיָּם וַיִּכְסּוּ אֶת-יִתְדֵיכָם וַיִּתְּנוּ הַפָּרָשִׁים לְכָל תַּחַל פָּרָעוֹ חֲמִישִׁים אֶחָדֵיהֶם בָּגָם לֹא-נִשְׁמָר בָּהֶם עֲרֹמָקָד: 29 וַיִּבְּקוּ יִשְׂרָאֵל הַלֵּבִי בִישְׁמֹרֶת בְּתוֹךְ הָיָם וַיִּמְיִנָה חֲמִישִׁים וּמִשְׁמָאלָם: 30 וַיִּוָּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שַׁפְתַּת הָיָם: 31 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה הַגֹּדֶלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם וַיִּרְאוּ הָעָם אֶת-יְהוָה וַיִּאֲמִינוּ בִּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ: 32

פרשה טו:

1 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה קִרְנָהּ בָּהֶם וְלִרְכִּבּוֹ אֲשַׁרְהָ לִיהוָה קִרְנָהּ בָּהֶם וְלִרְכִּבּוֹ רָמָה בָּהֶם: 2 עֲזָר וְזִמְרָה לָהּ וַיִּתְּלִי לְיִשְׁרָאֵל וְהָאֱלֹהִים וַיִּתְּנוּ אֶת-יָמֵיהֶם וַיִּתְּנוּ אֶת-יָמֵיהֶם מִלְחָמָה וַיִּתְּנוּ שָׂמֶיךָ: 4 מִרְכָּבָת פָּרָעוֹ וַיִּתְּלוּ בָהֶם וַיִּמְחַצֵּה שְׁלֹשִׁים שָׁבָעוּ בִּים-סִיחָה: 5 הַתְּהוֹמָת וַיִּכְסִּימוּ וַיִּדְּרוּ בַּמִּצְרַיִם כְּמִרְכָּבָה: 6 וַיִּמְיִנָה יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּמְיִנָה יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא:

20 Καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἔστη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος, καὶ διήλθεν ἡ νύκτα, καὶ οὐ συνέμειξαν ἀλλήλοις ὕλην τὴν νύκτα. 21 Ἐξέτεινε δὲ Μωσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ὑπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν, καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ. 22 Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τείχος ἐκ δεξιῶν καὶ τείχος ἐξ εὐωνύμων· 23 Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν καὶ πᾶς ἵππος Φαραῶ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. 24 Ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ καὶ ἐπέβλεψε Κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρός καὶ νεφέλης, καὶ συνετέραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων, 25 Καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι, Φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ· ὁ γὰρ Κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους. 26 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν, Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας. 27 Ἐξέτεινε δὲ Μωσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατίστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης. 28 Καὶ ἔπαναστραφέν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οὐ κατελείφη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς. 29 Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τείχος ἐκ δεξιῶν καὶ τείχος ἐξ εὐωνύμων. 30 Καὶ ἔρρηυστο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. 31 Εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ καὶ Μωσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε.

1 ΤΟΤΕ ᾗσε Μωσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ψῆδὴν ταύτην τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν λέγοντες, Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. 2 Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. 3 Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. 4 Ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ἐπiléτους ἀναβάτας τριστάτας· κατεπόθησαν ἐν ἐρυθρῇ θαλάσσῃ. 5 Πόντος ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσπερ λίθος. 6 Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, ἐθραυσεν ἑχθρόν σου.

20 Stetit, inter castra Ægyptiorum et castra Israel: et erat nubes tenebrosa, et illuminans noctem, ita ut ad se invicem toto noctis tempore accederet non valerent. 21 Cumque extendisset Moyses manum super mare, abstulit illud Dominus flante vento vehementi et urente tota nocte, et vertit in siccum: divisaque est aqua. 22 Et ingressi sunt filii Israel per medium sicci maris: erat enim aqua quasi murus a dextra eorum et læva. 23 Persequentesque Ægyptii ingressi sunt post eos, et omnis equitatus Pharaonis, currus ejus et equites, per medium maris. 24 Jamque advenerat vigilia matutina, et ecce respiciens Dominus super castra Ægyptiorum per columnam ignis et nubis, interfecit exercitum eorum: 25 Et subvertit rotas curruum, ferebanturque in profundum. Dixerunt ergo Ægyptii: Fugiamus Israelem: Dominus enim pugnat pro eis contra nos. 26 Et ait Dominus ad Moysen: Extende manum tuam super mare, ut revertantur aquæ ad Ægyptios super currus et equites eorum. 27 Cumque extendisset Moyses manum contra mare, reversum est primo diluculo ad priorem locum: fugientibusque Ægyptiis occurrerunt aquæ, et involvit eos Dominus in mediis fluctibus. 28 Reverseque sunt aquæ, et operuerunt currus et equites cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant mare: nec unus quidem superfuit ex eis. 29 Filii autem Israel perrexerunt per medium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinistris: 30 Liberauitque Dominus in die illa Israel de manu Ægyptiorum. 31 Et viderunt Ægyptios mortuos super littus maris, et manum magnam quam exercuerat Dominus contra eos: timuitque populus Dominum, et crediderunt Domino, et Moysi servo ejus.

CAPUT XV.

1 TUNC cecinit Moyses et filii Israel carmen hoc Domino, et dixerunt: Cantemus Domino; gloriose enim magnificatus est, equum et ascensorem dejecit in mare. 2 Fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem: iste Deus meus, et glorificabo eum: Deus patris mei, et exaltabo eum. 3 Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus. 4 Currus Pharaonis et exercitum ejus projecit in mare: electi principes ejus submersi sunt in mari Rubro. 5 Abyssi operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis. 6 Dexteræ tuæ, Domine, magnificata est in fortitudine: dextera tua, Domine, percussit inimicum.

7 ויבֹרַךְ אֱלֹהֵי תְהוֹמֹת הַמַּיִם וַיִּשְׁלַח
 מִרְכָּבָה וַיִּבְלְמוּ בָקָשׁ : 8 ויִבְרָח אֱלֹהֵי
 גִּבְעֹמָרִים בָּבָבִי כְמוֹרֵךְ לְזָלִים הִפְסֵף
 הַחֲסִית בְּלִבָּיִם : 9 אָמַר אֲנִי בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשִׁי אֲנִי
 חֲרָפִי הִתְרַשְׁמוּ תָּרִי : 10 לְשֹׁפֵף בְּרַחֲסֵי
 בִּסְמוּ וְגַם אֶלְלֹה קַעְוֹפֹת בָּמִים אֲדִידִים :
 11 מִירְבֵּלֶכָה הָאֵלִם יִתְּנָה מִי בְּמִלְכָה מִצָּר
 בַּעֲדָשׁ נִרְאָה תַחֲלֹת עֲשׂוֹד־קֵלָא : 12 נְטִיחַ
 יִמְיָהּ תִּבְלַעְמוּ אֲרָץ : 13 גְּחִיָּה בְּחִסְדֵּי
 עֲסֻנוּ אֲחֵלֶם גְּמֻלָּה בַּעֲזָה אֶל־גְּמֻלָּה
 הַדָּשָׁא : 14 שְׁמִיעֵי עֲשִׂים יִרְצֹנוּ חֵיל
 אֲחֻזָּה וְשִׁבְי פִלִּשְׁתִּי : 15 אֲנִי נִבְחֵלֹה אֶל־בְּנֵי
 אֲדָוִים אֵילִי מִזֶּבֶב יִתְחַנְנוּ הָעַד קִבְּנִי
 כָּל יִשְׂרָאֵל כִּגְעֹנִי : 16 תַּפֵּל עֲלֵיכֶם אֲסִמְכֶה
 וְנִפְחֹד בְּנִל וְרֹעֵף יִדְמִי פִּגְמוֹ עֲרִיעֵבֵר
 עֲמִיָּה יִתְּנֵה עֲרִיעֵבֵר עֲסֻנוּ הִקְיָה :
 17 תִּבְלַעְמוּ וְהַשְׁלַעְמוּ בְּתַר קִלְחֹהָ בְּכֹז
 לְשִׁבְחֶיהָ פִּעֲלָהּ יִתְּנָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי בִּזְבִּי
 תְּהִי : 18 יִתְּנָה וַיִּמְלֹךְ לְעֵלִים וְעַד :
 19 כִּי כָּל כֹּסִם פִּרְעֹה בִּרְבֻבֹה וּבְכַרְשִׁיו
 בָּיִם וְנִשְׁבַּב יִתְּנָה עֲלֵהֶם אֲתִמֵּי הַגָּם
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל קִלְכּוֹ בִּנְפֻשָּׁה בְּתוֹךְ תַּגִּים :
 פ 20 וַתִּפְחֹל מֶלֶךְ הַנְּבִיאִה אֲחֻזָּת
 אֲחֶרָה אֲתִי־הִתָּהּ בְּתִיָּה וּמִצָּנִן כִּלְיָה־נָשִׁים
 אֲחִירָה בְּחָפִים וּבְמַחֲלֹת : 21 וַתַּעַן לָהֶם
 מֶלֶכָּה שְׂרִירָה לִיתְּנָה קִרְבָּאָה כָּלֹה כֹּסִם
 וְרִבְבֹה דְּמִיָּה בָּיִם : פ 22 וַיִּשְׁפַּע
 מִשָּׁה אֲתִי־יִשְׂרָאֵל מִיִּם־סִיחַ וַיִּצָּא אֶל־
 מִדְּבַר־שָׂרִי וַיִּלְכְּדֵי שְׁלֹשֹׁת־יָמִים בַּסִּדְרָה
 וְלֹא־מִצָּאָה מִיָּם : 23 וַיִּבְלֵא מִרְחָה וְלֹא
 יִבְלֵי לְשִׁתָּה מִיָּם מִסְּנָח כִּי מִיָּם תָּם
 עֲלִיָּגֹן הִתְחַשְׁמָה מִרְחָה : 24 וַיִּלְנֶה הָעָם
 עֲלִי־מִשָּׁה לֵאמֹר מִדְּבַר־שָׁמָּה : 25 וַיִּצְעַק
 אֶל־יִתְּנָה וַיִּתְּנָהּ יִתְּנָה חֵץ וַיִּשְׁלַח
 אֶל־הַפִּיִּם וַיִּמְתְּקֵהוּ הַמָּיִם שָׁם שָׁם לוֹ
 חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְחָה : 26 וַיִּמְרָ אֶת־
 שְׂמוֹעַ הַשְּׂמִיעַ לְקוֹל וַיִּתְּנָה אֶל־חֵד
 וַהֲיָשָׁר בַּעֲדֵיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲנִיָּה לְמִצְוֹתַי
 וְשִׁמְרָתִי כִלְחָדֵיו כִּלְחִפְכָּלִיָּה אֲשֶׁר־שָׁמְתִי
 בְּמִצְוִיִּם לֹא־עָשִׂים עֲלֵיהֶם כִּי אֲנִי יִתְּנָה
 לְפִנְאָה : פ 27 וַיִּבְלֵא אֶל־קִסָּה
 וְשָׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֵת מִיָּם
 וְשִׁבְעִים הַמָּיִם וַיִּסְמְּשֵׁם עַל־
 הַמָּיִם :

7 Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέντηψας τοὺς ὑπεναντίους· ἀπίστευλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλὰ μὴν. 8 Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὥσει τείχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. 9 Ἐπενὼ ἐχθρός, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελθὼ τῇ μαχαίρῳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου. 10 Ἄπιστεύσαν τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὥσει μολύβη ἐν ὕδατι φοδορῶ. 11 Τίς ὁμοίος σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, τίς ὁμοίος σοι; δεδοξασμένοι ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. 12 Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπινεν αὐτοὺς γῆ. 13 Ὁδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον ἐν ἑλυτρώσῳ· παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίων σου. 14 Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠρίσθησαν· ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλισταίμ. 15 Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβον αὐτοὺς τρόμος, ἐτάπησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. 16 Ἐπίπτοι ἐπ' αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήγωσαν, ἕως παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ἐν ἐκτίσῳ. 17 Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὅρος κληρονομίας σου, εἰς ἔθιομον κατοικητήριόν σου ὃ καταρτίσω, Κύριε, ἁγίασμα, Κύριε, ὃ ἡγοίμασαν αἱ χεῖρές σου. 18 Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι. 19 Ὅτι εἰσήλθεν ἔππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. 20 Λαβοῦσα δὲ Μαριάμ ἡ προφῆτις ἡ ἀδελφὴ Ἀαρων τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐξήλθοσαν πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν. 21 Ἐξῆρχε δὲ αὐτῶν Μαριάμ λέγουσα, Ἄσμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἔππον καὶ ἀναβάτην ἐρρίψεν εἰς θάλασσαν. 22 Ἐξῆρε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἡγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ ἠύρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. 23 Ἦλθον δὲ εἰς Μερῶβ, καὶ οὐκ ᾔδυναντο πιεῖν ἐκ Μερῶβ, πικρὸν γάρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου Πικρία. 24 Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαός ἐπὶ Μωυσῇ λέγοντες, Τί πώμεθα; 25 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον· καὶ ἰδεῖεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ. Ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαίωμα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, 26 Καὶ εἶπεν, Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιῇς, καὶ ἐνωρίστῃ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ὠμιμένος σε. 27 Καὶ ἦλθον εἰς Αἰδεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὕδατων καὶ ἰσδομή-κοντα στελεθῆ φονίκων· παρενίβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα.

7 Et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos: misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stipulam. 8 Et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ: stetit unda fluens, congregatæ sunt abyssi in medio mari. 9 Dixit inimicus: Persequar et comprehendam, dividam spolia, implebitur anima mea: evaginabo gladium meum, interficiet eos manus mea. 10 Flaviv spiritus tuus, et operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus. 11 Quis similis tui in fortibus, Domine? quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia? 12 Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra. 13 Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti: et portasti eum in fortitudine tua, ad habitaculum sanctum tuum. 14 Ascenderunt populi, et irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philistiim. 15 Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: obriuerunt omnes habitatores Chanaan. 16 Irruat super eos formido et pavor, in magnitudine brachii tui: fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus, Domine, donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti. 17 Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo quod operatus es, Domine: sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuæ. 18 Dominus regnabit in æternum et ultra. 19 Ingressus est enim eques Pharaó cum curribus et equitibus ejus in mare: et reduxit super eos Dominus aquas maris: filii autem Israel ambulaverunt per siccum in medio ejus. 20 Sumpsit ergo Maria prophetissa, soror Aaron, tympanum in manu sua: egressæque sunt omnes mulieres post eam cum tympanis et choris, 21 Quibus præcinebat, dicens: Cantemus Domino; gloriose enim magnificatus est, equum et ascensorem ejus dejecit in mare. 22 Tulit autem Moyses Israel de mari Rubro, et egressi sunt in desertum Sur: ambulaveruntque tribus diebus per solitudinem, et non inveniebant aquam. 23 Et venerunt in Mara, nec poterant bibere aquas de Mara, eo quod essent amaræ: unde et congruum loco nomen imposuit, vocans illum Mara, id est, amaritudinem. 24 Et murmuravit populus contra Moysen, dicens: Quid bibemus? 25 At ille clamavit ad Dominum, qui ostendit ei lignum: quod cum misisset in aquas, in dulcedinem versæ sunt; ibi constituit ei præcepta, atque judicia, et ibi tentavit eum, 26 Dicens: Si audieris vocem Domini Dei tui, et quod rectum est coram eo feceris, et obedieris mandatis ejus, custodierisque omnia præcepta illius, cunctum languorem, quem posui in Ægypto, non inducam super te: ego enim Dominus sanator tuus. 27 Venerunt autem in Elim filii Israel, ubi erant duodecim fontes aquarum, et septuaginta palmæ: et castrametati sunt juxta aquas.

וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וּבָבֶלָה קִלְעֵצֶת בְּגֵרָה
 וּשְׂרָאֵל אֶל־מִדְּבָר־סִין אֲשֶׁר בְּרֹאִים
 וּבֵינוּ סִינָה בְּחֻמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
 הַשָּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: ² וַיָּלִינוּ
 קִלְעֵצֶת בְּגֵר־יִשְׂרָאֵל עַל־מִשְׁחָה וְעַל־חֶרֶן
 בַּמִּדְבָּר: ³ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִרִּיתָנוּ מִתַּנְּנוּ בְּדִרְתָּהֶן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּשִׁבְתָּנוּ עַל־סִיר הַבָּשָׂר בְּאֵלָנוּ לֶחֶם
 לִשְׂבֹּעַ בִּירְחוּצָתָם אֲמָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר
 הַזֶּה לְהַמִּית אֶת־קִלְעֵצֶת הַזֶּה
 בְּרָעָב: ⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה חֲנִי מִמֶּסֶד לָכֶם לֶחֶם מִדֶּשֶׁת־מִצְרַיִם
 וְיָצֵא הָעָם וְלָקְחוּ דֶבְרִיּוֹם בְּיוֹמוֹ לִמְצוֹ
 אֲנָסָף תִּגְלָה בְּתוֹרְתִי אֶת־לֵא: ⁵ וַהֲיָה
 בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וַחֲכִינוּ אֶת אֲשֶׁר־יִבְרֹא
 וַהֲיָה מִשְׁלַח עַל אֲשֶׁר־לָקְחוּ יוֹם וָיוֹם:
⁶ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲרֹב וְיִדְעֻתְכֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ⁷ וַבֹּקֶר וַיִּרְאוּם אֶת־
 קִבְדּוֹ יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־תַּלְפִּיתָיִם
 עַל־יְהוָה וַנִּחַנּוּ קֹחַ כִּי תִלְוֵנוּ עָלֵינוּ:
⁸ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעָרֵב
 בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבֹּעַ בְּשִׁמְעַ
 יְהוָה אֶת־תַּלְפִּיתְכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינִם
 עָלָיו וַנִּחַנּוּ קֹחַ לֹא־עָלֵינוּ תַלְפִּיתֵיכֶם כִּי
 עַל־יְהוָה: ⁹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַחֲרָיו אֲמַר
 אֶל־קִלְעֵצֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲרָב לִפְנֵי
 יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תַּלְפִּיתָיִם: ¹⁰ וַיְהִי
 בַּבֹּקֶר אַחֲרָיו אֶל־קִלְעֵצֶת בְּגֵר־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וַהֲפֹחַ קִבְדּוֹ יְהוָה
 בָּרָאָה בָּעָנָן: ¹¹ וַיִּדְבֹּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹² שְׁמַעְתִּי אֶת־תַּלְוֹתַי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבָּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר גִּין
 הַעֲרָפִים תִּאֲכְלֵי בָשָׂר וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבַּעַר
 לֶחֶם וְיִדְעֻתְכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
¹³ וַיְהִי בְעָרֵב וַתַּעַל הַשָּׁלֹחַ וַתִּכַּס אֶת־
 הַמִּתְנַגֵּה וּבַבֹּקֶר הִיחָה שְׂכֵבֶת הַשָּׁל
 סָבִיב לַמִּתְנַגֵּה: ¹⁴ וַתַּעַל שְׂכֵבֶת הַשָּׁל
 וַהֲיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר גִּין מִחֻסָּם גִּין
 בַּבֹּקֶר עַל־הָאֶרֶץ: ¹⁵ וַיִּרְאֵהוּ בְּגֵר־יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מֶן הָיָה כִּי לֹא
 יִרְעֶה מִדֶּהֱיָא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הָיָה
 הַלֶּחֶם אֲשֶׁר קָמוּ יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹל:

1 ἉΨΗΡΑΝ δὲ ἐξ Αἰλείμ, καὶ ἦλθσαν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀνὰ μέσον Αἰλείμ καὶ ἀνὰ μέσον Σινᾶ. Τῇ δὲ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 2 Διεγόγγυζε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών· 3 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, Ὁφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ Κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσασμεν ἐπὶ τῶν λεβίτιων τῶν κρεῶν καὶ ἡσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονήν· ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῇ. 4 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαὸς καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὥπως περάσῃ αὐτοὺς ἐλ πορεύσονται τῷ νόμῳ μου ἡ οὖ· 5 Καὶ ἔστιαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ καὶ ἐτοιμάσουσιν ὃ ἐὰν εἰσελῇσιν, καὶ ἔστιαι διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγῃσι τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν. 6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, Ἐσπέρας γνῶσεσθε ὅτι Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 7 Καὶ πρωὶ ὕψεσθε τὴν δόξαν Κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἡμεῖς δὲ τί ἴσμεν ὅτι διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν; 8 Καὶ εἶπε Μωυσῆς, Ἐν τῷ διδόναι Κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωὶ εἰς πλησμονήν, διὰ τὸ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ τί ἴσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν ἀλλ' ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ. 9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών, Εἰπὼν πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, Προσέλθετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ· εἰσακήκοε γὰρ τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν. 10 Ἦνίκα δὲ ἐλάλει Ἀαρών πάσῃ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ. 11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 12 Εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἀλλήσων πρὸς αὐτοὺς λέγων, Τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔδεσθε κρέα, καὶ τὸ πρωὶ πλησθῆσεσθε ἄρτων· καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 13 Ἐγένετο δὲ ἐσπέρας, καὶ ἀνέβη θρυγομήτρα καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολήν· τὸ πρωὶ ἰγένετο καταπαυομένης τῆς δρόσου κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς· 14 Καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὥσει κόρινον λευκόν, ὥσει πάχος ἐπὶ τῆς γῆς. 15 Ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν ἑτερος τῷ ἑτέρῳ, Τί ἐστὶ τοῦτο; οὐ γὰρ ᾔδεωσαν τί ἦν. Εἶπε δὲ Μωυσῆς αὐτοῖς, Οὗτος ὁ ἄρτος ὃν ἔδωκε Κύριος ὑμῖν φαγεῖν·

1 PROPECTIQUE sunt de Elim, et venit omnis multitudo filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim et Sinai: quinquagesimo die mensis secundi, postquam egressi sunt de terra Ægypti. 2 Et murmuravit omnis congregatio filiorum Israel contra Moysen et Aaron in solitudine. 3 Dixeruntque filii Israel ad eos: Utinam mortui essemus per manum Domini in terra Ægypti, quando sedebamus super ollas carniū, et comedebamus panem in saturitate: cur eduxistis nos in desertum istud, ut occideretis omnem multitudinem fame? 4 Dixit autem Dominus ad Moysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cælo: egrediatur populus, et colligat quæ sufficiunt per singulos dies: ut tentem eum utrum ambulet in lege mea, an non. 5 Die autem sexto parent quod inferant: et sit duplum quam colligere solebant per singulos dies. 6 Dixeruntque Moyses et Aaron ad omnes filios Israel: Vespere scietis quod Dominus eduxerit vos de terra Ægypti: 7 Et mane videbitis gloriam Domini: audivit enim murmur vestrum contra Dominum: nos vero quid sumus, quia mussitastis contra nos? 8 Et ait Moyses: Dabit vobis Dominus vespere carnes edere, et mane panes in saturitate: eo quod audierit murmurationes vestras quibus murmurati estis contra eum: nos enim quid sumus? nec contra nos est murmur vestram, sed contra Dominum. 9 Dixit quoque Moyses ad Aaron: Dic universæ congregationi filiorum Israel: Accedite coram Domino: audivit enim murmur vestrum. 10 Cumque loqueretur Aaron ad omnem cœtum filiorum Israel, respexerunt ad solitudinem: et ecce gloria Domini apparuit in nube. 11 Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens: 12 Audivi murmurationes filiorum Israel, loquere ad eos: Vespere comedetis carnes, et mane saturabimini panibus: scietisque quod ego sum Dominus Deus vester. 13 Factum est ergo vespere, et ascendens coturnix, cooperuit castra: mane quoque ros jacuit per circuitum castrorum. 14 Cumque operuisset superficiem terræ, apparuit in solitudine minutum, et quasi pilo tasum, in similitudinem pruinæ super terram. 15 Quod eum vidissent filii Israel, dixerunt ad invicem: Manhu? quod significat: Quid ist hoc? ignorabant enim quid esset. Quibus ait Moyses: Iste est panis, quem Dominus dedit vobis ad vescendum.

16 וְהָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְמֹשֶׁה בְּשֵׁם
אִישׁ לְפָנָיו אֶכְלוּ צֶמֶד לְגִלְגָּלִית מִסֶּסֶר
בְּשֵׁשֶׁת־יָבִים אִישׁ לְאִשָּׁו בְּאֶחָדוּם הַמִּדְבָּר
17 וַיַּעֲשׂוּהֶן כַּכֵּן וַיִּשְׁתַּלְּחַן וַיִּלְקְחוּ הַיִּשְׂרָאֵלִים
וְהַמִּצְרַיִם : 18 וַיָּבֹאוּ בַּעֲמֹר וְלֹא הָיְתָה
הַמִּדְבָּר וְהַמִּצְרַיִם לֹא הִחֲסִיר אִישׁ
לְקִימָתוֹ לְקֹדֶם : 19 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶלְהֶם אִישׁ אֶל־יֹדְעוֹ מִסֶּסֶר צֶדֶקֶר :
20 וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיִּהְיוּ אֲנָשִׁים
מִשֵּׁנֵי צֶדֶקֶר וְגֵרִים הַיִּלְדִּים וּבָנִים
וַיִּקְרָא צִלְחָם מֹשֶׁה : 21 וַיִּלְקְחוּ אֹרֶז
בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אֶכְלוּ וְתָם הַשֶּׁמֶשׁ
וַיָּבֹאוּ : 22 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לִקְרַת
מִשְׁחָה שָׁנָה הַצֶּמֶד לִמְנוּחָה וּבָנִים
לְשִׁמְרָתָהּ קִצְוֹת וַיִּגְדּוּ לְמֹשֶׁה : 23 וַיֹּאמֶר
אֶלְהֶם הִנֵּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שְׂבָתוֹן
שְׂבַת־קֹדֶשׁ לַיהוָה כִּמְנוּחָה אֶת־אֲשֶׁר־הִנֵּה
אִתְּכֶם וְאֶת־אֲשֶׁר־תִּשְׁלֹחַ בְּשִׁלְחֹהּ תִּשְׁלַח
כִּלְיֵי־עֹלֹת הַיּוֹדֵה לָכֶם לְמִשְׁמַחַת עֹד
הַבֹּקֶר : 24 וַיִּגְדּוּ אֹתוֹ צֶדֶקֶר וְאֲשֶׁר
צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא חֲבָאִישׁ וְרוּחָה לִמְנוּחָה
בּוֹ : 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶכְלָהוּ הַיּוֹם
כִּי־שֶׁבַת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאוּהוּ
בַשָּׂדֶה : 26 וְשֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְחוּהוּ וּבָנִים
הַשְּׂבָעִי שְׂבָת לֹא תִתְחַדּוּ : 27 וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אֲנָשִׁים מִדְּחָצִים לִלְקֹחַ
וְלֹא : 28 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה צֶדֶקֶר כִּמְנוּחָה לְשִׁמְרָתָהּ מִצְוֹתִי
וְהַיּוֹדֵה : 29 וְהָיָה כִּי־תִתְחַדּוּ לָכֶם
הַשָּׂדֶה צֶדֶקֶר חֵמָה לָכֶם לָכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי לָכֶם יוֹמִים שְׁבָעִים אִישׁ מִתְחַדֵּי
אֶל־צֶמֶד אִישׁ מִתְחַדֵּי בַיּוֹם הַשְּׂבָעִי :
30 וַיִּשְׁבַּתוּ חֲצֵם בַּיּוֹם הַשְּׂבָעִי : 31 וַיִּתְחַדּוּ
בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שִׁמּוֹ מִן וְהָיָה מִן
לָכֶן וְשִׁמְרָתָהּ כְּצִדְקָתָהּ : 32 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה וְהָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלָּה
הַעֲמֹל מִסֶּסֶר לְמִשְׁמַחַת לְדֹלֵהֶם לְמַעַן
יִרְאֶה אֶת־הַלְלָתָם אֲשֶׁר חֲבָאִלְתִּי אֶתְכֶם
בַּמִּדְבָּר בְּהִיזְעִיתִי אֶתְכֶם מִן־מִצְרָיִם :
33 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֹהֲרֹן מִן־צֶדֶקֶר
אֶתְכֶם וְהָיָה מִלִּי־הַצֶּמֶד מִן וְהָיָה
אֹתוֹ לְפָנֶי יְהוָה לְמִשְׁמַחַת לְדֹלֵהֶם :
34 וְאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעֲשֶׂה
אֲמָרָן לְפָנֶי קִצְוֹת לְמִשְׁמַחַת : 35 וַיָּבֹאוּ
יִשְׂרָאֵל אֶכְלוּ אֶת־הַצֶּמֶד אַרְבָּעִים שָׁנָה

16 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος, συναγάγετε
ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας, γομὸρ κατὰ
κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν· ἕκαστος ἐν
τοῖς συσκηρίοις ὑμῶν συλλέξατε. 17 Ἐποίησαν δὲ
οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ συνέλεξαν ὃ τὸ πολὺ καὶ
ὃ τὸ ἑλαττον· 18 Καὶ μετρήσαντες γομὸρ, οὐκ ἐπλε-
ύνασεν ὃ τὸ πολὺ, καὶ ὃ τὸ ἑλαττον οὐκ ἠλαττόνησεν·
ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' ἑαυτῷ συνέλεξαν.
19 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς, Μηδεὶς κατα-
λειπτέω ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί. 20 Καὶ οὐκ
εἰσήκουσαν Μωυσῆ, ἀλλὰ κατὰ λόγον τινες ἀπ'
αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί· καὶ ἐξέλεισε σκώληκος καὶ
ἐπώλεισε· καὶ ἐκπαράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς. 21 Καὶ
συνέλεξαν αὐτὸ πρωὶ ἕκαστος τὸ καθήκον
αὐτῷ· ἡνίκα δὲ διεθέρμαιναν ὁ ἥλιος, ἰτήκετο.
22 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ συνέλεξαν τὰ δέοντα
διπλᾶ, δύο γομὸρ τῷ ἐνὶ· εἰσήλθοσαν δὲ πάντες
οἱ ἀρχόντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσεῖ.
23 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς, Οὐ τοῦτο τὸ ῥῆμα
ἴσθιν ὃ ἐλάλησε Κύριος; Σάββατα ἀνάπαυσις ἀγία
τῷ Κυρίῳ αὐρῶν· ὅσα ἰδὼν πίστευτε πίστετε, καὶ ὅσα
ἰδὼν ἔψητε ἔψετε· καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλείπετε
αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωί. 24 Καὶ κατελίπο-
σαν ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωὶ καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς
Μωυσῆς· καὶ οὐκ ἐπώλεισεν, οὐδὲ σκώληξ ἰγένετο
ἐν αὐτῷ. 25 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Φάγετε σήμερον·
ἴσθι γὰρ σάββατα σήμερον τῷ Κυρίῳ, ὅχι εὐρεθί-
σεται ἐν τῷ πεδίῳ. 26 Ἐξ ἡμέρας συλλέξετε· τῇ
δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ὅτι οὐκ ἴσθαι ἐν αὐτῇ.
27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξήλθοσαν
τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι, καὶ οὐκ εἶδον. 28 Εἶπε
δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἔως τίνος οὐ βούλεσθε
εἰσακοῦειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου;
29 Ἴδετε, ὃ γὰρ Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν
ἡμέραν ταύτην· διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ ἄρτους δύο ἡμερῶν· καθίστασθε ἕκαστος
εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ
τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. 30 Καὶ ἐσαββάτι-
σεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. 31 Καὶ ἐπυνόμασαν
αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μάν· ἦν δὲ
ὥστει σπέρμα κορίου λευκόν, τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς
ἐγκρίς ἐν μέλιτι. 32 Εἶπε δὲ Μωυσῆς, Τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος, Ἡλέστατε τὸ γομὸρ τοῦ μάν
εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα ἴδωσι τὸν
ἄρτον ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡς ἐξήγαγεν
ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 33 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών, Λάβε στάμνον χρυσοῦν
ἵνα καὶ ἐμβαλεῖς εἰς αὐτὸν πλῆρες τὸ γομὸρ τοῦ μάν,
καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ εἰς διατήρη-
σιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, 34 Ὅν τρόπον συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ ἀπέθηκεν Ἀαρών ἐναντίον
τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν. 35 Οἱ δὲ υἱοὶ
Ἰσραὴλ· ἐφαγον τὸ μάν ἑτη τεσσαράκοντα·

16 Hic est sermo, quem praecepit Dominus :
Colligat unusquisque ex eo quantum sufficit
ad vescendum : gomor per singula capita,
juxta numerum animarum vestrarum quae
habitant in tabernaculo sic tolletis. 17 Fece-
runtque ita filii Israel : et collegerunt, alius
plus, alius minus. 18 Et mensi sunt ad
mensuram gomor : nec qui plus collegerat,
habuit amplius : nec qui minus paraverat,
reperit minus : sed singuli juxta id quod edere
poterant, congregaverunt. 19 Dixitque Moy-
ses ad eos : Nullus relinquat ex eo in mane.
20 Qui non audierunt eum, sed dimiserunt
quidam ex eis usque mane, et scatere coepit
vermibus, atque computruit : et iratus est
contra eos Moyses. 21 Colligebant autem
mane singuli, quantum sufficere poterat ad
vescendum : cumque incaluisset sol, liquefiebat.
22 In die autem sexta collegerunt cibos du-
plices, id est, duo gomor per singulos homines :
venerunt autem omnes principes multitudinis,
et narraverunt Moysi. 23 Qui ait eis : Hoc
est quod locutus est Dominus : Requies sabbati
sanctificata est Domino cras ; quodcumque
operandum est facite, et quae coquenda sunt
eoquite : quidquid autem reliquum fuerit,
reponite usque in mane. 24 Feceruntque ita
ut praeceperat Moyses, et non computruit,
neque vermis inventus est in eo. 25 Dixitque
Moyses : Comedite illud hodie, quia sabbatum
est Domini : non invenietur hodie in agro.
26 Sex diebus colligite : in die autem septimo
sabbatum est Domini, ideoque non invenietur.
27 Venitque septima dies : et egressi de populo
ut colligerent, non invenerunt. 28 Dixit autem
Dominus ad Moysen : Usquequo non vultis
custodire mandata mea, et legem meam ?
29 Videte quod Dominus dedit vobis sab-
batum, et propter hoc die sexta tribuit vobis
cibos duplices : maneat unusquisque apud
semetipsum, nullus egrediat de loco suo die
septimo. 30 Et sabbatizavit populus die
septimo. 31 Appellavitque domus Israel no-
men ejus Man : quod erat quasi semen cori-
andri album, gustusque ejus quasi similae cum
melle. 32 Dixit autem Moyses : Iste est
sermo, quem praecepit Dominus : Imple gomor
ex eo, et eustodiat in futuras retro genera-
tiones : ut noverint panem, quo alui vos in
solitudine, quando educti estis de terra Aegypti.
33 Dixitque Moyses ad Aaron : Sume vas
unum, et mitte ibi Man, quantum potest capere
gomor : et reponere coram Domino, ad servandum
in generationes vestras, 34 Sicut praecepit
Dominus Moysi. Posuitque illud Aaron in
tabernaculo reservandum. 35 Filii autem
Israel comederunt Man quadraginta annis,

צדבאם אל-ארץ נושבת את-חפון אכלו
צדבאם אל-הרעה ארץ קנען: 36 ויהי
עשרית האמה הוא: פ

פרשה יז:

1 ויסעו כל-עדת בני-ישראל ממצר
סין למסעותם על-פי יהוה ויחנה
ברפינים ואין מים לשותת הקם:
2 ויגרב הקם עם-משלח ויאמרו תנבלנו
מים ונשתה ויאמר להם משלח מה-
תריבון עמדי מה-תנסון את-יהוה:
3 ויצלח שם הקם לפנים וגלן הקם
על-משלח ויאמר להם זה העליתנו
ממצרים להמית אתי ואת-בני
בצמא: 4 ויצעק משלח אל-יהוה לאמר
מה אעשה לךם הנה עוד מעט ויסקלני:
5 ויאמר יהוה אל-משלח עבל לפני הקם
ונח אתה מזה וישאל וימשיך אשר
הקית בל את-היאר נח בנדר ויחלקם:
6 הנני עמך לפניך עמך על-הצור בחרב
והקית בצור וינצו מפני מים ושתה
הקם וינעש בן משלח לציני ויגן וישאל:
7 ויחרא עמם המלוחם מסה ומריבה
על-ידי בנן וישאל ויעל נפתם את-יהוה
לאמר הניח יהוה בחרבנו אס-אנו:
פ 8 ויבא עמלק וילחם עם
ישראל ברפינים: 9 ויאמר משלח אל-
יהושע בחרבנו אנשים ונא חלקם
בעמלק מחר חלבי נצב על-ראש הנבצח
ומנחם המלוחים בנני: 10 וינעש יהושע
כאשר אמר לו משלח לחלקם בעמלק
ומשלח אחריו ויורו עליו ראש הנבצח:
11 ויהי כאשר ירים משלח ידו ויגבר
וישאל וימאסר ידו ויגבר עמלק:
12 וידי משלח פבדים ויחחרצו וישימו
תחמיו וינשב עליהם ואחריו ויורו קמקו
בדיו מנה אחר ומנה אחר ויהי ידיו
אמנה צדבא חשמש: 13 ויחלש יהושע
את-עמלק ואת-עמו לפר-קרב: פ
14 ויאמר יהוה אל-משלח כתב זאת
זכרון בפניך ושים באזן יהושע קרימה
אמנה את-הקרב עמלק מפתח השמים:
15 ויגן משלח מנצח ויחרא שמו ויהוה
נסי: 16 ויאמר בנני על-בם זה מלחמה
ליהוה בעמלק מחר הך:

ἄως ἡλθον εἰς τὴν οἰκουμένην ἐφάγοσαν τὸ μάν,
ἄως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης. 36 Τὸ
δὲ γομὸρ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ
τῆς ἐρήμου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ
ῥήματος Κυρίου, καὶ παρεμβόλασαν ἐν Ῥαφιδείν·
οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν. 2 Καὶ ἰλοιδόρειτο ὁ
λαὸς πρὸς Μωυσὴν λέγοντες, Δὸς ἡμῖν ὕδωρ ἵνα
πίωμεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς, Τί λοιδορεῖσθέ
μοι, καὶ τί πευράζετε Κύριον; 3 Ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ
λαὸς ὕδατι· καὶ διεγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς
Μωυσὴν λέγοντες, Ἰνα τί τοῦτο; ἀνεβίβασας ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν
καὶ τὰ κτήνη τῷ θίψει; 4 Ἐβόησε δὲ Μωυσῆς
πρὸς Κύριον λέγων, Τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ;
ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσουσί με. 5 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Μωυσὴν, Προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου,
λάβε δὲ σεαυτῷ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ·
καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμόν, λάβε
ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ πορεύσθ. 6 Ὅδε ἐγὼ ἔστηκα ἐκεῖ
πρὸ τοῦ σὲ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ· καὶ πατά-
ξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἡ αὐτῆς ὕδωρ,
καὶ πίεται ὁ λαός. Ἐποίησε δὲ Μωυσῆς οὕτως
καὶ πῖεται ὁ λαός. Ἐποῆσε δὲ Μωυσῆς οὕτως
ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 7 Καὶ ἐπωνόμασε
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πειρασμός καὶ Λοι-
δόρησις, διὰ τὴν λοιδόριαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ
διὰ τὸ πευράζειν Κύριον λέγοντας, Εἴ ἐστι Κύριος ἐν
ἡμῖν ἢ οὐ. 8 Ἦλθε δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ
ἐν Ῥαφιδείν. 9 Εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῖ, Ἐπίλεξον
σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ἐξελθὼν παράταξαι
τῷ Ἀμαλὴκ αὐριον· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ
χειρὶ μου. 10 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς καθάπερ
εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ
Ἀμαλὴκ· καὶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὁρ ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ. 11 Καὶ ἐγένετο ὅταν
ἐπῆρε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, κατέσχευεν Ἰσραὴλ· ὅταν
δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατέσχευεν Ἀμαλὴκ. 12 Αἱ δὲ
χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖαι· καὶ λαβόντες λίθον ὑπέ-
θηκαν ὑπ' αὐτόν, καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ· καὶ
Ἀαρὼν καὶ Ὁρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐντεῦθεν
εἰς καὶ ἐντεῦθεν εἰς· καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ
ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου. 13 Καὶ ἐτρέφατο
Ἰησοὺς τὸν Ἀμαλὴκ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν
φόνῳ μαχαίρας. 14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσὴν,
Κατάγραφον τοῦτο εἰς μνημόσυνον εἰς βιβλίον,
καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῖ, ὅτι ἀλοιφῇ ἐξαλείψω τὸ
μνημόσυνον Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
15 Καὶ ψωδοῦμσε Μωυσῆς θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ
ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Κύριος καταφυγῇ μου·
16 Ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαῖα πολεμεῖ Κύριος ἐπὶ
Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

donec venirent in terram habitabilem: hoc
cibo aliti sunt, usquequo tangerent fines terræ
Chanaan. 36 Gomor autem decima pars est
ephi.

CAPUT XVII.

1 IGITUR profecta omnis multitudo filiorum
Israel de deserto Sin per mansiones suas,
juxta sermonem Domini, castrametati sunt in
Raphidim, ubi non erat aqua ad bibendum
populo. 2 Qui jurgatus contra Moysen, ait:
Da nobis aquam, ut bibamus. Quibus re-
spondit Moyses: Quid jurgamini contra me?
cur tentatis Dominum? 3 Sitivit ergo ibi
populus præ aquæ penuria, et murmuravit
contra Moysen, dicens: Cur fecisti nos exire
de Ægypto, ut occideres nos, et liberos nostros,
ac jumenta, siti? 4 Clamavit autem Moyses
ad Dominum, dicens: Quid faciam populo
huic? adhuc paululum, et lapidabit me. 5 Et
ait Dominus ad Moysen: Antecede populum,
et sume tecum de senioribus Israel: et virgam
qua percussisti fluvium, tolle in manu tua, et
vade. 6 En ego stabo ibi coram te, supra
petram Horeb: percutiesque petram, et exhibit
ex ea aqua, ut bibat populus. Fecit Moyses
ita coram senioribus Israel: 7 Et vocavit
nomen loci illius, Tentatio, propter jurgium
filiorum Israel, et quia tentaverunt Dominum,
dicentes: Est ne Dominus in nobis, an non?
8 Venit autem Amalec, et pugnabat contra
Israel in Raphidim. 9 Dixitque Moyses ad
Josue: Elige viros, et egressus, pugna contra
Amalec: cras ego stabo in vertice collis,
habens virgam Dei in manu mea. 10 Fecit
Josue ut locutus erat Moyses, et pugnavit
contra Amalec: Moyses autem et Aaron et Hur
ascenderunt super verticem collis. 11 Cumque
levaret Moyses manus, vincebat Israel: sin
autem paululum remisisset, superabat Amalec.
12 Manus autem Moysi erant graves: su-
mentes igitur lapidem, posuerunt subter eum,
in quo sedit: Aaron autem et Hur sustentabant
manus ejus ex utraque parte. Et factum est
ut manus illius non lassarentur usque ad
occasum solis. 13 Fugavitque Josue Amalec,
et populum ejus in ore gladii. 14 Dixit autem
Dominus ad Moysen: Scribe hoc ob moni-
mentum in libro, et trade auribus Josue:
delebo enim memoriam Amalec sub cælo. 15
Ædificavitque Moyses altare: et vocavit
nomen ejus, Dominus exaltatio mea, dicens:
16 Quia manus solii Domini, et bellum
Domini, erit contra Amalec, a generatione
in generationem.

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה
אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה
וּלְיִשְׂרָאֵל צֶמֶד קְרִחוֹצִים יְהוָה אֱת-יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם: 2 וַיָּחָז יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה
אֶת-צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ מִשָּׁח אַחֵר שְׁלֹחֶיהָ:
3 וְהָיָה שְׁנֵי בָנָיו אֲשֶׁר שָׂם הָאֵלֶּיךָ גֵּרְשָׁם
כִּי אִמֶּר גֵּר חַיִּי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: 4 וְשֵׁם
הָאֶחָד אֶלְיָצָר כִּי-אָמַר אֲבִי בְּעוֹלֵי
וַיִּצְלָנִי מִכָּרֶב פָּרָצָה: 5 וַיֵּבֶא יִתְרוֹ חֹתֵן
מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל-מֹשֶׁה אֶל-חֹדֶף-בָּר
אֲשֶׁר-הָיָה חֹתֵן שָׁם בְּרַח הָאֱלֹהִים:
6 וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה אֲנִי הִנֵּנִי יִתְרוֹ בִּנְיָ
אֱלֹהֶיךָ וְאִשְׁתּוֹךָ וְשְׁנֵי בָנָיו עִמָּךְ: 7 וַיָּבֵא
מֹשֶׁה לְיְהוָה וְהָיָה וַיִּשְׁפָּטוּ וַיִּשְׁתַּדְּלוּ
וַיִּשְׁאֲלֵהוּ אֵי-שִׁדְלָתָהּ וְשָׁלוֹם וַיִּבְרָא
הָאֱלֹהִים: 8 וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְיְהוָה וְאֵת
כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְצָה וּלְמַצְרַיִם
עַל אֹנֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל-הַמַּלְאָכָה אֲשֶׁר
מִצְרַיִם בָּרָדוּ וַיִּצְלָם יְהוָה: 9 וַיַּחֲדָד
יִתְרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵצִילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם:
10 וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרִיחַ יְהוָה אֲשֶׁר הֵצִיל
אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּמְדַּר פָּרָצָה אֲשֶׁר הֵצִיל
אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: 11 צִפּוֹרָה
הַיִּצְיָנִי כִרְתוּלָה יְהוָה מִכָּל-הָאֱלֹהִים
כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר דָּבַר עֲלֶיךָ: 12 וַיָּחָז יִתְרוֹ
חֹתֵן מֹשֶׁה עִלָּה וַיִּבְרָח מִלֹּאזִּים וַיֵּבֶא
אֶתְיוֹ וְכָל זֶה יִשְׂרָאֵל לְאֶל-לֵחֶם
עַם-חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים: 13 וַיְהִי
מִפְּתוּחַת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפָט אֶת-הָעָם
וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל-מֹשֶׁה מִרְחֹק וַיִּבְרָח
הָעָרֶב: 14 וַיֵּרָא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל-
אֲשֶׁר-הָיָה עֲשָׂה לְעָם וַיֹּאמֶר כֹּחַ-הַדָּבָר
הַזֶּה אֲשֶׁר אִתְּךָ עָשָׂה לְעָם מִיּוֹצֵא אֶתְךָ
יֹשֵׁב לְבָבָהּ וְכִלְיָתָם נִצָּב עֲלֶיךָ מִדְּבַר
עַד-עָרֶב: 15 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְיִתְרוֹ בְּרִיכָה
אֱלֵי הָעָם לְדָרַשׁ אֱלֹהִים: 16 כִּי-הָיָה
לָהֶם דָּבָר כָּמָּה אֱלֵי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין
רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת-הָאֱלֹהִים וְהָיָה
תְּהִיָּה: 17 וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָּה לֹא
טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אִתְּךָ עָשִׂיתָ: 18 כָּל-הַפֶּלַח
בְּמִצְרָאִים נִסְתָּהֵם תָּנִחַ אֲשֶׁר עָמַד קִרְבְּךָ
מִיָּד הַדָּבָר לְאֶתְרִיכָה עֲשִׂיתָ לְבָבָהּ:

1 ἮΚΟΥΣΕ δὲ Ἰοθὴρ ἱερεὺς Μαδιὰμ ὁ γαμβρὸς
Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος Ἰσραὴλ τῇ
ἐαυτοῦ λαφ· ἐξηγάγε γὰρ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ
Αἰγύπτου. 2 Ἐλαβε δὲ Ἰοθὴρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
Σεπφώραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ, μετὰ τὴν ἀφίσαι
αὐτῆς, 3 Καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς· ὄνομα τῷ
ἐνὶ αὐτῶν Γηρσάμ, λέγων, Πάρκοικος ἦμην ἐν γῇ
ἀλλοτρίᾳ· 4 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιέζερ,
λέγων, Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου βοηθὸς μου,
καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ. 5 Καὶ ἐξῆλθεν
Ἰοθὴρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς
Μωυσῆν εἰς τὴν ἐρημον, οὗ παρενέβαλεν ἐπ'
ὄρους τοῦ Θεοῦ. 6 Ἀνηγγέλη δὲ Μωυσῆ λέγοντες,
Ἰδοὺ ὁ γαμβρὸς σου Ἰοθὴρ παραγίνεται πρὸς σέ,
καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ' αὐτοῦ. 7 Ἐξῆλθε
δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ, καὶ προσε-
κύνησεν αὐτῷ καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ἡσπάσαντο
ἀλλήλους· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν.
8 Καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα ὅσα
ἐποίησε Κύριος τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις
ἕνεκεν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν
γενόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς
Κύριος ἐκ χειρὸς Φαραῶ καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυ-
πτίων. 9 Ἐξίστη δὲ Ἰοθὴρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς
οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραῶ. 10 Καὶ
εἶπεν Ἰοθὴρ, Εὐλόγητος Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς
ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραῶ. 11 Νῦν
ἔγνων ὅτι μέγας Κύριος παρὰ πάντα τοὺς θεοὺς,
ἕνεκεν τούτου ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς. 12 Καὶ ἔλαβεν
Ἰοθὴρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας
τῷ Θεῷ· παρεγένετο δὲ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ
πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ τοῦ
γαμβροῦ Μωυσῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. 13 Καὶ
ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκάθισε Μωυσῆς
κρίνειν τὸν λαόν· παρείστηκε δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσῆ
ἀπὸ πρωῒθεν ἕως δεῖλης. 14 Καὶ ἰδὼν Ἰοθὴρ πάντα
ὅσα ποιεῖ τῷ λαφ λέγει, Τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ
λαφ; διὰ τί σὺ κάθῃσαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς
παρέστηκε σοι ἀπὸ πρωῒθεν ἕως δεῖλης; 15 Καὶ
λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ, Ὅτι παραγίνεται πρὸς
μέ ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ. 16 Ὅταν
γὰρ γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρὸς μέ,
διακρίνω ἕκαστον, καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ
προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ. 17 Εἶπε δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν, 18 Οὐκ
ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο· φθορὰ κατα-
φθαρῆσθαι ἀνυπομονήτῃ καὶ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς
οὗτος ὅς ἐστι μετὰ σοῦ· βαρὺ σοι τὸ
ῥῆμα τοῦτο, οὐ δύνησθαι ποιεῖν σὺ μόνος.

1 Cumque audisset Jethro, sacerdos Madian,
cognatus Moysi, omnia quæ fecerat Deus
Moysi, et Israeli populo suo, et quod eduxisset
Dominus Israel de Ægypto: 2 Tulit Sepho-
ram uxorem Moysi quam remiserat: 3 Et
duos filios ejus, quorum unus vocabatur
Gersam, dicente patre: Advona fui in terra
aliena. 4 Alter vero Eliezer: Deus enim, ait,
patris mei adjutor meus, et eruit me de gladio
Pharaonis. 5 Venit ergo Jethro cognatus
Moysi, et filii ejus, et uxor ejus, ad Moysen in
desertum, ubi erat castrametatus juxta montem
Dei. 6 Et mandavit Moysi, dicens: Ego
Jethro cognatus tuus venio ad te, et uxor tua,
et duo filii tui cum ea. 7 Qui egressus in
occursum cognati sui, adoravit, et osculatus
est eum: salutaveruntque se mutuo verbis
pacificis. Cumque intrasset tabernaculum,
8 Narravit Moyses cognato suo cuncta quæ
fecerat Dominus Pharaoni, et Ægyptiis prop-
ter Israel: universumque laborem, qui ac-
cidisset eis in itinere, et quod liberaverat eos
Dominus. 9 Lætatusque est Jethro super
omnibus bonis, quæ fecerat Dominus Israeli,
eo quod eruiisset eum de manu Ægyptiorum,
10 Et ait: Benedictus Dominus, qui liberavit
vos de manu Ægyptiorum, et de manu Pha-
raonis, qui eruit populum suum de manu
Ægypti. 11 Nunc cognovi, quia magnus
Dominus super omnes deos: eo quod su-
perbe egerint contra illos. 12 Obtulit ergo
Jethro cognatus Moysi holocausta et hos-
tias Deo: veneruntque Aaron et omnes
seniores Israel, ut comederent panem cum
eo coram Deo. 13 Altera autem die sedit
Moyses ut judicaret populum, qui assis-
tebat Moysi a mane usque ad vespem? 14 Quod cum vidisset cognatus ejus, omnia
scilicet quæ agebat in populo, ait: Quid
est hoc quod facis in plebe? cur solus sedes,
et omnis populus præstolatur de mane usque
ad vespem. 15 Cui respondit Moyses: Venit
ad me populus quærens sententiam Dei. 16 Cumque acciderit eis aliqua disceptatio,
veniunt ad me ut judicem inter eos,
et ostendam præcepta Dei et leges ejus. 17 At ille: Non bonam, inquit, rem facis:
18 Stulto labore consumeris et tu, et po-
pulus iste qui tecum est: ultra vires tuas
est negotium, solus illud non poteris sustinere.

19 עָתָה שָׁמַע בְּחַלְי אֶרְצָךָ וַיְהִי אֱלֹהִים
עִמָּךְ הֵנָּה אֵתָּה לְעַם מִלֵּךְ קְהָלֵהוֹם
וְהִבְאֵתָ אֵתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֲל־הָאֱלֹהִים׃
20 וְהִזְכַּרְתָּ אֶתָּה אֶת־הַתְּקוּם וְאֶת־
הַתְּהַלֵּל וְהַתְּדַבֵּר לְהָם אֶת־הַתְּהַלֵּל וְלִכְוֹ
בָּה וְאֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשִׂינוּ׃ 21 וְאֵתָּה
הַתְּהַלֵּל מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר־חִלֵּל יָרָא אֱלֹהִים
אֲנֹכִי אִמָּר שְׂמָא בָּעַד וְשָׁמַע צִלְהִם
שָׁרִי אֲלֵפִים שָׁרִי מֵאֹת שָׁרִי חֲמִשִּׁים
וְשָׁרִי עֶשְׂרִית׃ 22 וְשָׁמַע אֶת־הָעָם בְּכָל־
צֶה וְהָיָה כְּלִי־דָבָר הַגָּדֹל וְיִבְרָא אֱלֹהִי
וְכִלִּי־דָבָר תִּקְלָן וְשָׁמַע־הֶם וְהָיָה
כְּכִלִּי וְיִבְרָא אֵתָּה׃ 23 וְהָם אֶת־
הַדָּבָר תִּזְכֹּר מִצִּיּוֹן אֱלֹהִים וְיִגְדֹל
עִמָּךְ וְנָם כְּלִי־הָעָם הַזֶּה צִלְ־מִקְדָּו וְכָא
בְּשָׁלוֹם׃ 24 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל הַתְּהַלֵּל
וַיַּעַשׂ כָּל אֲשֶׁר אָמַר׃ 25 וַיִּבְרָר מֹשֶׁה
אֲנֹש־חִלֵּל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיָּבִיאוּ אֹתָם
רָאשִׁים צִלְ־הָעָם שָׁרִי אֲלֵפִים שָׁרִי מֵאֹת
שָׁרִי חֲמִשִּׁים וְשָׁרִי עֶשְׂרִית׃ 26 וְשָׁמַע
אֶת־הָעָם בְּכָל־צֶה אֶת־הַדָּבָר הַקָּשָׁה
וְיִבְרָא אֶל־מֹשֶׁה וְכִלִּי־דָבָר תִּקְלָן וְשָׁמַע
הָם׃ 27 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת־הַתְּהַלֵּל וְיִגְדֹל לֹ
אֶל־אֲדָמוֹ׃

פרשה יט :

1 בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לָצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בְּיוֹם הַזֶּה בָּא מִדְבָּר
סִינַי׃ 2 וַיִּסְעוּ מִרַפְדִּיִּם וַיָּבִיאוּ מִדְבָּר
סִינַי וַיִּבְחֲנוּ עַד־דָּבָר וַיַּחְזֹקֶם וַיִּשְׁאָל גִּדְרִי
חֶקֶר׃ 3 וּמֹשֶׁה צָלַח אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא
אֵלָיו וַיַּחֲזֶה מִדְּחַתָּר לֵאמֹר קָדַח הָאֱמֹל
לְבִית יַעֲקֹב וַתִּגְדֹּר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 4 אֵתָּה
רָאשִׁים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וְהָאֲנִי
אֶתָּה צִלְ־בְּנֵי נִשְׁרִים וְהָאֲנִי אֶתָּה
אֵלִי׃ 5 וְעַתָּה אֶם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ בְּחַלְי
וְשָׁמַעֶם אֶת־דְּבָרֵי תִּיִּי וְהָיָה לִי סִגְלָה
מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כְּלִי־אֶרֶץ׃ 6 וְאֵתָּה
תִּהְיֶה־לִּי מִמְּלֶכֶת בְּנִיִּים וְיָנִי גִדְרִישׁ אֶלָּה
חֶדְבָּרִים אֲשֶׁר תִּדְבָּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיָּבִיא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְהַתְּהַלֵּל חֶקֶם וַיִּשְׁמַע
לְכַתְּבָם אֶת־כְּלִי־דָבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
צִוָּה וַיַּחֲזֶה׃ 8 וַיַּעֲבֵר כְּלִי־הָעָם וַיַּחֲזֶה
וַיִּבְרָא כָּל אֲשֶׁר־דָּבָר וַיַּחֲזֶה גִדְרִישׁ
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־הַתְּהַלֵּל׃

19 Nūn oūn ākousōn mou, kai συμβουλεύσω σοι,
kai īstai ὁ θεὸς μετὰ σοῦ. Γίνου σὺ τῷ λαῷ τὰ
πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν
πρὸς τὸν θεόν. 20 Καὶ διαμαρτήσῃς αὐτοῖς τὰ
προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ
σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς πορεύσονται ἐν
αὐταῖς, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιήσουσι. 21 Καὶ σὺ σεαυτῷ
σκεῖψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἀνδρας δυνατοὺς, θεο-
σεβείς, ἀνδρας δικαίους, μυσούντας ὑπερφανίαν,
καὶ καταστήσεις ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατον-
τάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους,
22 Καὶ κρινούσι τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν· τὸ δὲ ῥῆμα
τὸ ὑπέργκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ, τὰ δὲ βραχία τῶν
κρμάτων κρινούσιν αὐτοί, καὶ κουφιούσιν ἀπὸ σοῦ
καὶ συναντήψονται σοι. 23 'Εὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο
ποιήσῃς, κατισχύσει σε ὁ θεὸς καὶ δυνήσῃ παρα-
στῆναι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον
μετ' εἰρήνης ἔξει. 24 'Ἦκουσε δὲ Μωσῆς τῆς
φωνῆς τοῦ γαμβροῦ, καὶ ἐποίησεν ὅσα εἶπεν αὐτῷ.
25 Καὶ ἐπέλεξε Μωσῆς ἀνδρας δυνατοὺς ἀπὸ
παντὸς 'Ισραὴλ, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν
χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους
καὶ δεκαδάρχους, 26 Καὶ ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν
πᾶσαν ὥραν· πᾶν δὲ ῥῆμα ὑπέργκον ἀνεφύροσαν
ἐπὶ Μωσῆν, πᾶν δὲ ῥῆμα λαφρόν ἐκρίνοσαν
αὐτοί. 27 Ἐξάπεσσευε δὲ Μωσῆς τὸν ἑαυτοῦ
γαμβρόν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

KEΦ. ιθ'.

1 ΤΟΥ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν
'Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἦλθσαν
εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ. 2 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
'Ραφιδείν καὶ ἦλθσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ,
καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ 'Ισραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους.
3 Καὶ Μωσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ·
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους λέγων,
Τάδε ἔρεῖς τῷ οἴκῳ 'Ιακώβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς
υἱοῖς 'Ισραὴλ, 4 Αὐτοὶ ἐωράκατε ὅσα πεποίηκα
τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ πτε-
ρύγων ἀετῶν, καὶ προσηγαγόμεν ὑμᾶς πρὸς ἑμαυ-
τόν. 5 Καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃτε τῆς ἑμῆς φωνῆς
καὶ φυλάξῃτε τὴν διαθήκην μου, ἵσθητέ μοι λαὸς
περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἡμὴ γάρ ἐστι
πᾶσα ἡ γῆ, 6 Ὑμεῖς δὲ ἴσθητέ μοι βασιλεῖον
ιεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. Ταῦτα τὰ ῥήματα
ἔρεῖς τοῖς υἱοῖς 'Ισραὴλ. 7 Ἦλθε δὲ Μωσῆς καὶ
ἐκάλει τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ· καὶ πα-
ρήκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τοῦτους οὕς
συνέταξεν αὐτοῖς ὁ θεός. 8 Ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ
λαὸς ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν, Πάντα ὅσα εἶπεν
ὁ θεός ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα· ἀνήνεγκε δὲ
Μωσῆς τοὺς λόγους τοῦτους πρὸς τὸν θεόν.

19 Sed audi verba mea atque consilia, et erit
Deus tecum. Esto tu populo in his quæ ad
Deum pertinent, ut referas quæ dicuntur ad
eum: 20 Ostendasque populo ceremonias et
ritum colendi, viamque per quam ingredi de-
beant, et opus quod facere debeant. 21 Pro-
vide autem de omni plebe viros potentes, et
timentes Deum, in quibus sit veritas, et qui
oderint avaritiam, et constitue ex eis tri-
bunos, et centuriones, et quinquagenarios, et
decanos, 22 Qui judicent populum omni
tempore: quidquid autem majus fuerit, re-
ferant ad te, et ipsi minora tantummodo
judicent: leviusque sit tibi, partito in alios
onere. 23 Si hoc feceris, implebis imperium
Dei, et præcepta ejus poteris sustentare: et
omnis hic populus revertetur ad loca sua cum
pace. 24 Quibus auditis, Moyses fecit omnia
quæ ille suggererat. 25 Et electis viris
strenuis de cuncto Israel, constituit eos prin-
cipes populi, tribunos, et centuriones, et quin-
quagenarios, et decanos. 26 Qui judicabant
plebem omni tempore: quidquid autem gra-
vius erat, referebant ad eum, faciliora tantum-
modo judicantes. 27 Dimisitque cognatum
suum: qui reversus abiit in terram suam.

CAPUT XIX.

1 MENSE tertio egressionis Israel de terra
Ægypti, in die hac venerunt in solitudinem
Sinai. 2 Nam profecti de Raphidim, et per-
venientes usque in desertum Sinai, castrame-
tati sunt in eodem loco, ibique Israel fixit
tentoria e regione montis. 3 Moyses autem
ascendit ad Deum, vocavitque eum Dominus
de monte, et ait: Hæc dices domui Jacob, et
annuntiabis filiis Israel: 4 Vos ipsi vidistis,
quæ fecerim Ægyptiis, quo modo portaverim
mihi. 5 Si ergo audieritis vocem meam, et
custodieritis pactum meum, eritis mihi in
peculium de cunctis populis: mea est enim
omnis terra. 6 Et vos eritis mihi in regnum
sacerdotale, et gens sancta. Hæc sunt verba
quæ loqueris ad filios Israel. 7 Venit Moyses:
et convocatis majoribus natu populi, exposuit
omnes sermones quos mandaverat Dominus.
8 Responditque omnis populus simul: Cuncta
quæ locutus est Dominus, faciemus. Cumque
retulisset Moyses verba populi ad Dominum.

9 ויאמר יהוה אל-משה חנה אבני צא אל-ה' בצעב קצקו בעצבך ושמע קצקו משה ונס-בן ואמרו אל-יהוה : 10 ויאמר יהוה אל-משה לה אל-ה' ויהי חנום ויחזק ויבצר שמלתם : 11 ויהי נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי יהי יתן לעיני כל-העם על-תת סיני : 12 ויהי-ב-לחם אלהים קבץ לאמר השמרה לכם עלות דבר ונצב בקצקו קלי-הפגע דבר מות יומת : 13 לא-תנע בו ד' קר-קולו יקול אר-תו יתן א-ב-הם א-ב-הם לא יתן בששה ה' כל השם געלי דבר : 14 ויהי משה מדבר אל-ה' והעם ויהי-ב-לחם אלהים ויהי-ב-לחם אלהים : 15 ויאמר אל-ה' יהי נכנים לשלש ימים אלהים אל-ה' : 16 ויהי ביום השלישי בתיבת חקור ויהי חלול ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור : 17 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור : 18 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור : 19 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור : 20 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור : 21 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור : 22 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור : 23 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור : 24 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור : 25 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור :

פרשה כ :

1 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור : 2 ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור ויהי חקור :

9 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Ἴδου ἐγὼ παρα-
γίνομαι πρὸς σὲ ἐν στύλῃ νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ
λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σὲ καὶ σοὶ πιστεύσωσιν
εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀνήγγειλε δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα
τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον. 10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωυσῆν, Καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ, καὶ ἁγιάσου
αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ
ἱμάτια, 11 Καὶ ἕστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν
τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται
Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐναντίον παντὸς τοῦ
λαοῦ. 12 Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων,
Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος καὶ
θιγεῖν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ
τελευτήσει. 13 Οὐχ ὕψεται αὐτοῦ χεὶρ· ἐν γὰρ λίθοις
λιθοβολήσεται ἡ βολιδὶ κατατοξευθήσεται· ἴαν τε
κτῆνος ἴαν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν αἱ φωναὶ
καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους,
ἐκτείνου ἀναβήσουσαι ἐπὶ τὸ ὄρος. 14 Κατέβη δὲ
Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν
αὐτούς· καὶ ἐπλυναν τὰ ἱμάτια. 15 Καὶ εἶπε τῷ
λαῷ, Γίνεσθε ἔτοιμοι τρεῖς ἡμέρας, μὴ ποσέλθῃτε
γυναῖκί. 16 Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενη-
θέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινᾶ, φωνὴ τῆς
σάλπιγγος ἤκει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν
τῇ παρεμβολῇ. 17 Καὶ ἐξήγαγε Μωυσῆς τὸν λαόν
εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ
παρίστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. 18 Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ
ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ
τὸν Θεὸν ἐν πυρὶ, καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς ὡσεὶ
καπνὸς καμίνου· καὶ ἐξίστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα.
19 Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνου-
σαι ἰσχυρότεροι σφόδρα· Μωυσῆς ἐλάλησεν, ὁ δὲ
Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ. 20 Κατέβη δὲ
Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
ὄρους· καὶ ἐκάλεσε Κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυ-
φὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἀνέβη Μωυσῆς. 21 Καὶ εἶπεν
ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν λέγων, Καταβάς διαμάρτυραι
τῷ λαῷ, μὴ ποτε ἐγγίσωσι πρὸς τὸν Θεὸν κατα-
νοῆσαι, καὶ πίσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος. 22 Καὶ οἱ
ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἁγιασθήτωσαν,
μὴ ποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν Κύριος. 23 Καὶ
εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν, Οὐ δύνησεται ὁ λαὸς
προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ· σὺ γὰρ
διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν λέγων, Ἀφῶρισαι τὸ ὄρος καὶ
ἀγίασαι αὐτό. 24 Εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος, Βάδιζε
κατάβηθι καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ· οἱ
δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς
τὸν Θεόν, μὴ ποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν Κύριος.
25 Κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν καὶ εἶπεν
αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πάντας τοὺς λόγους
τούτους λέγων, 2 Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου,

9 Ait ei Dominus : Jam nunc veniam ad te in
caligine nubis, ut audiat me populus loquentem
ad te, et credat tibi in perpetuum. Nuntiavit
ergo Moyses verba populi ad Dominum. 10 Qui dixit ei : Vade ad populum, et sanc-
tifica illos hodie, et cras, laventque vestimenta
sua. 11 Et sint parati in diem tertium : in
die enim tertia descendet Dominus coram
omni plebe super montem Sinai. 12 Consti-
tuesque terminos populo per circuitum, et
dices ad eos : Cavete ne ascendatis in montem,
nec tangatis fines illius : omnis qui tetigerit
montem, morte morietur. 13 Manus non
tanget eum, sed lapidibus opprimetur, aut
confodietur jaculis : sive jumentum fuerit,
sive homo, non vivet ; cum coeperit clangere
buccina, tunc ascendant in montem. 14 De-
scenditque Moyses de monte ad populum, et
sanctificavit eum. Cumque lavissent vesti-
menta sua, 15 Ait ad eos : Estote parati in
diem tertium, et ne appropinquetis uxoris
vestris. 16 Jamque advenerat tertius dies, et
mane inclaruerat : et ecce coeperunt audiri
tonitrua, ac micare fulgura, et nubes densis-
sima operire montem, clangorque buccinæ
vehementius perstrepebat : et timuit populus
qui erat in castris. 17 Cumque eduxisset eos
Moyses in occursum Dei de loco castrorum,
steterunt ad radices montis. 18 Totus autem
mons Sinai fumabat : eo quod descendisset
Dominus super eum in igne, et ascenderet
fumus ex eo quasi de fornace : eratque omnis
mons terribilis. 19 Et sonitus buccinæ pau-
latim crescebat in majus, et prolixius tende-
batur : Moyses loquebatur, et Deus respon-
debat ei. 20 Descenditque Dominus super
montem Sinai in ipso montis vertice, et vocavit
Moysen in cacumen ejus. Quo cum ascen-
disset, 21 Dixit ad eum : Descende, et con-
testare populum : ne forte velit transcendere
terminos ad videndum Dominum, et pereat
ex eis plurima multitudo. 22 Sacerdotes
quoque qui accedunt ad Dominum, sancti-
ficentur, ne percutiat eos. 23 Dixitque Moyses
ad Dominum : Non poterit vulgus ascendere
in montem Sinai : tu enim testificatus es, et
jussisti, dicens : Pone terminos circa montem,
et sanctifica illum. 24 Cui ait Dominus :
Vade, descende : ascendesque tu, et Aaron
tecum, sacerdotes autem et populus ne tran-
scent terminos, nec ascendant ad Dominum,
ne forte interficiat illos. 25 Descenditque
Moyses ad populum, et omnia narravit eis.

CAPUT XX.

1 LOCUTUSQUE est Dominus cunctos ser-
mone hos : 2 Ego sum Dominus Deus tuus,

אשר הוצאתיך מארץ מצרים כבודי : 3 לא תהיה לך אלהים אחרים
 על-פני : 4 לא תעשה לך פסל וקל-
 המבחן אשר בשמים ומעל ואשר בארץ
 מסתתר ואשר במים מסתתר לא תרצה :
 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי
 אנכי יהוה אלהיך אל קדש וקדש עון
 אבת על-בנים על-שלאים ועל-רבים
 לשונות : 6 ועשה חסד לאנשים לאחבי
 ולשומרי מצותי : 7 לא תשא
 את שמות יהוה אלהיך לשווא כי לא
 יקחה יהוה את אשר יקרא את-שמו
 לשווא : 8 זכור את-יום
 השבת להקדשו : 9 ששת ימים תעבד
 ועשית כל-מלאכתך : 10 ויום השביעי
 שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל-
 מלאכה אתה ובנך ויבנת עבדך ואמתך
 ובהמה ובהמה אשר בשעריך : 11 כי
 ששת-ימים עשה יהוה את-השמים
 ואת-הארץ את-הים ואת-כל-אשר-בם
 ויבדל בין השביעי על-פני יהוה
 את-יום השבת וקדשהו :
 12 כבוד את-אביו ואם-אביו למען יארכו
 ימיו על קדמך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך : 13 לא תרצח :
 14 לא תנאף : 15 לא
 תגנב : 16 לא תענה ברע
 עד שקר : 17 לא תחמד בית
 רעה : 18 לא תחמד אשה
 ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר
 לרעה : 19 וכל-העם ראים
 את-חוקולת ואת-הלפידים ואת
 ואת-הקדש צאנו ונצנו ונעמדו
 מרחק : 20 ויאמרו אל-משה ואל-אהרן
 עמנו ונשבענו ואל-ידבר עמנו אלהים
 פרוקת : 21 ויאמר משה אל-העם
 היראה פי לבעבור נסות אתכם בא
 האלהים ובעבור תהיה יראתו על-פניכם
 לבלתי תחטאו : 22 ונעמד העם מרחק
 ומשה נגש אל-העדרל אשר-שם
 האלהים : 23 ויאמר יהוה
 אל-משה כה תאמר אלי-בני ישראל אתם
 ראיתם כי מרחשמים דברתי עמכם :

ὅστις ἐξήγαγον σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δου-
 λείας. 3 Οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.
 4 Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλὸν οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα,
 ὅσα ἐν τῇ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ
 ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. 5 Οὐ προσ-
 κυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ
 γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτής,
 ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης
 καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, 6 Καὶ ποιῶν
 ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσ-
 σουσι τὰ προστάγματά μου. 7 Οὐ λήψω τὸ ὄνομα
 Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ μάταιον· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσω
 Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 ἐπὶ μάταιον. 8 Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββά-
 των ἀγιάζειν αὐτήν· 9 Ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιή-
 σεις πάντα τὰ ἔργα σου, 10 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ
 ἐβδόμῃ σάββατα Κύριον τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις
 ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ
 σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ
 τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ ὁ προσή-
 λυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. 11 Ἐν γὰρ ἑξ ἡμέραις
 ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
 θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε
 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος
 τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν.
 12 Τιμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα
 εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς
 γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
 13 Οὐ μοιχεύσεις. 14 Οὐ κλέψεις. 15 Οὐ φονεύ-
 σεις. 16 Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον
 σου μαρτυρίαν ψευδῇ. 17 Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν
 γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν
 οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε
 τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε
 τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε
 παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου
 ὄντι. 18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν καὶ
 τὰς λαμπάδας καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ
 τὸ ὄρος τὸ καπνίζον· φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς
 ἔστησαν μακρόθεν, 19 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσήν,
 Αἰάησον σὺ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείω πρὸς ἡμᾶς ὁ
 Θεός, μὴ ἀποθάνωμεν. 20 Καὶ λέγει αὐτοῖς Μω-
 σῆς, Θαρσύνετε· ἔνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς
 παρεγενήθη ὁ Θεός πρὸς ὑμᾶς, ὥπως ἂν γένηται ὁ
 φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμαρτάνητε. 21 Εἰστή-
 κει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς
 τὸν γνόφον οὗ ἦν ὁ Θεός. 22 Εἶπε δὲ Κύριος
 πρὸς Μωυσήν, Τάδε ἱρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακώβ καὶ
 ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 λαλάηκα πρὸς ὑμᾶς·

qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servi-
 tutis. 3 Non habebis deos alienos coram me.
 4 Non facies tibi sculptile, neque omnem
 similitudinem quæ est in cælo desuper, et quæ
 in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis
 sub terra. 5 Non adorabis ea, neque coles :
 ego sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes,
 visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam
 et quartam generationem eorum qui oderunt
 me : 6 Et faciens misericordiam in millia his
 qui diligunt me, et custodiunt præcepta mea.
 7 Non assumes nomen Domini Dei tui in
 vanum : nec enim habebit insontem Dominus
 eum qui assumpserit nomen Domini Dei sui
 frustra. 8 Memento ut diem sabbati sanc-
 tifices. 9 Sex diebus operaberis, et facies
 omnia opera tua. 10 Septimo autem die
 sabbatum Domini Dei tui est : non facies
 omne opus in eo, tu, et filius tuus et filia tua,
 servus tuus et ancilla tua, jumentum tuum, et
 advena qui est intra portas tuas. 11 Sex
 enim diebus fecit Dominus cælum et terram,
 et mare, et omnia quæ in eis sunt, et requievit
 in die septimo, ideoque benedixit Domini diei
 sabbati, et sanctificavit eum. 12 Honora
 patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus
 super terram, quam Dominus Deus tuus dabit
 tibi. 13 Non occides. 14 Non mœchaberis.
 15 Non furtum facies. 16 Non loqueris contra
 proximum tuum falsum testimonium. 17 Non
 concupisces domum proximi tui : nec desider-
 abis uxorem ejus, non servum, non ancillam,
 non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius
 sunt. 18 Conotus autem populus videbat
 voces et lampades, et sonitum buccinæ, mon-
 temque fumantem : et perterriti ac pavore
 concussi, steterunt procul, 19 Dicentes Moysi :
 Loquere tu nobis, et audiemus : non loquatur
 nobis Dominus, ne forte moriamur. 20 Et
 ait Moyses ad populum : Nolite timere : ut
 enim probaret vos venit Deus, et ut terror illius
 esset in vobis, et non peccaretis. 21 Stetitque
 populus de longe. Moyses autem accessit ad
 caliginem in qua erat Deus. 22 Dixit præterea
 Dominus ad Moysen : Hæc dices filiis Israel :
 Vos vidistis quod de cælo locutus sim vobis.

שמות כ כא

23 לא תעשון אלהי אלהי זקב לא תעשו לכם: 24 מזבח אדמה תעשה לי ותרבה עלי את-עלתי ואת שלמי ואת-זאתה ואת-קרבני אשר אעבד את-שמי אלהי וברקבתי: 25 ואם-מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אבן חזקת כי חרש חקפה עליה ופתללה: * ולא תעלה במעלות עליה ואתה תעלה עליה ותרבה עלי:

פ פ פ פ

פרשה כא:

1 והאלה המעשרים אשר תעשו למקדש: 2 כי תתקח עבד עבדו שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: 3 אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-על אשה ואלה יצאנה אשה עמו: 4 אם-אדוניו יפרדלו אשה וילדו לה בנים או בנות האשה וילדיה קניה לאדניה והוא יצא בגפו: 5 ואם-אמר יאמר הבעד את-בתי את-אדוני ואת-בני לא יצא חנם: 6 והאיש אדוניו ויהיה חנם ויהיה אדוניו ויהיה חנם ויהיה אדוניו ויהיה חנם: 7 ויכרימו את-אשה ואת-בני לא תמכרוהו: 8 חנם ימכרוהו ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם: 9 ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם: 10 אם-אמר יאמר הבעד את-בתי את-אדוני ואת-בני לא יצא חנם: 11 והאיש אדוניו ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם: 12 מכה אדם מות ימות: 13 והאיש אדוניו ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם: 14 ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם: 15 והאיש אדוניו ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם: 16 ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם: 17 והאיש אדוניו ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם: 18 והאיש אדוניו ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם: 19 והאיש אדוניו ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם: 20 והאיש אדוניו ויהיה חנם ויהיה חנם ויהיה חנם:

EXODUS, c. xi. cā.

23 Οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς. 24 Θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσεται μοι, καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν, καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἤξω πρὸς σέ καὶ εὐλογήσω σε. 25 Ἐὰν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῇς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς· τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτοὺς καὶ μεμίνανται. 26 Οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίῃσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ὥπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κα.

1 ΚΑΙ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἃ παραθήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν. 2 Ἐὰν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἔξ ἑτη δουλεύσει σοι· τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται ἐλεύθερος δωρεάν. 3 Ἐὰν αὐτὸς μόνος εἰέλθῃ, καὶ μόνος ἐξελεύσεται· ἐὰν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ' αὐτοῦ, ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. 4 Καὶ ἐὰν δὲ ὁ κύριος δῶ αὐτῇ γυναῖκα, καὶ τέκῃ αὐτῇ υἱὸς ἢ θυγατέρα, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παῖδιά ἵσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται. 5 Ἐὰν δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς, Ἠγάπηκα τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδιά, οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος. 6 Προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμὸν καὶ τρυπήσει ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ οὖς τῷ ὀπητί, καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα. 7 Ἐὰν δὲ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκτείν, οὐκ ἀπελεύσεται ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι. 8 Ἐὰν μὴ ἐπαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἢ αὐτῇ καθωμολογήσατο, ἀπολυτρώσει αὐτήν· ἔθνη δὲ ἄλλοτρίῃ οὐ κύριός ἐστι πωλεῖν αὐτήν, ὅτι ἡθίησεν ἐν αὐτῇ. 9 Ἐὰν δὲ τῷ κύριῳ καθωμολογήσῃται αὐτήν, κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ. 10 Ἐὰν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑαυτῇ, τὰ δέοντα καὶ τὸν ἡμισμόν καὶ τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει. 11 Ἐὰν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ, ἐξελεύσεται δωρεάν ἄνευ ἀργυρίου. 12 Ἐὰν δὲ πατάξῃ τίς τινα καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω. 13 Ὁ δὲ οὐκ ἐκών, ἀλλὰ ὁ Θεὸς παρίδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὅσω σοι τόπον οὐ φεύγει ἐκεῖ ὁ φονεύσας. 14 Ἐὰν δὲ τις ἐπιθῇται τῷ πλησίον ἀποκτείνει αὐτὸν δόλῳ καὶ καταφύγῃ, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήψῃ αὐτὸν θανατούσας. 15 Ὃς τέπειτα πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω. 16 Ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ τελευτήσῃ θανάτῳ. 17 Ὃς ἐὰν ἐλέψῃ τίς τινα τῶν νιῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται καὶ εὐρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανάτῳ τελευτάτω. 18 Ἐὰν δὲ λοιδورῶνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι τὸν πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ, κατακλῃθῇ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην, 19 Ἐὰν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδῳ, ἄθωός ἐσται ὁ πατάξας πλην τῆς ἀργίας αὐτοῦ ἀποτίσει καὶ τὰ ἱατρεία.

EXODUS, XX. XXI

23 Non facietis deos argenteos, nec deos aureos facietis vobis. 24 Altare de terra facietis mihi, et offeretis super eo holocausta et pacifica vestra, oves vestras et boves, in omni loco in quo memoria fuerit nominis mei: veniam ad te, et benedicam tibi. 25 Quod si altare lapideum feceris mihi, non edificabis illud de sectis lapidibus: si enim levaveris cultrum super eo, polluetur. 26 Non ascendes per gradus ad altare meum, ne reveletur turpitudine tua.

CAPUT XXI.

1 Hæc sunt judicia quæ propones eis. 2 Si emeris servum Hebræum, sex annis serviet tibi: in septimo egredietur liber gratis. 3 Cum quali veste intraverit, cum tali exeat: si habens uxorem, et uxor egredietur simul. 4 Sin autem dominus dederit illi uxorem, et pepererit filios et filias: mulier et liberi ejus erunt domini sui, ipse vero exibit cum vestitu suo. 5 Quod si dixerit servus: Diligo dominum meum et uxorem ac liberos, non egrediar liber: 6 Offeret eum dominus diis, et applicabitur ad ostium et postes, perforabitque aurem ejus subula: et erit ei servus in sæculum. 7 Si quis vendiderit filiam suam in famulam, non egredietur sicut ancillæ exire consueverunt. 8 Si displicuerit oculis domini sui cui tradita fuerat, dimittet eam: populo autem alieno vendendi non habebit potestatem, si spreverit eam. 9 Sin autem filio suo desponderit eam, juxta morem filiarum faciet illi. 10 Quod si alteram ei acceperit, providebit puellæ nuptias, et vestimenta, et pretium pudicitie non negabit. 11 Si tria ista non fecerit, egredietur gratis absque pecunia. 12 Qui percusserit hominem volens occidere, morte moriatur. 13 Qui autem non est insidiatus, sed Deus illum tradidit in manus ejus: constituam tibi locum in quem fugere debeat. 14 Si quis per industriam occiderit proximum suum, et per insidias; ab altari meo eveles eum, ut moriatur. 15 Qui percusserit patrem suum aut matrem, morte moriatur. 16 Qui furatus fuerit hominem, et vendiderit eum, convictus noxæ, morte moriatur. 17 Qui maledixerit patri suo vel matri, morte moriatur. 18 Si rixati fuerint viri, et percusserit alter proximum suum lapide vel pugno, et ille mortuus non fuerit, sed jacuerit in lectulo: 19 Si surrexerit, et ambulaverit foris super baculum suum, innocens erit qui percusserit, ita tamen ut operas ejus et impensas in medicos restituat.

אם המצא נחש או חיה או עוף או כל חיה אשר תמצא בשדה או בגן או בשדה או בגן או בשדה או בגן :
 4 כי יבצר אדם שדה או גן או שדה או בגן או שדה או בגן :
 5 מיטב שדהו ומיטב ביתו ושלם :
 6 כי יבצר אדם שדה או גן או שדה או בגן או שדה או בגן :
 7 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 8 המבצר את-השדה :
 9 ויהי אדם אשר יבצר את-השדה או הגן או השדה או הגן :
 10 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 11 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 12 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 13 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 14 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 15 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 16 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 17 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 18 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 19 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 20 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 21 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 22 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 23 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 24 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 25 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :
 26 ויש לו חקקה או חקקה או חקקה או חקקה :

4 'Εάν δὲ καταλειφθῇ καὶ εὐρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπὸ τοῦ οἴκου ἕως προβάτου ζῶντος, διπλὰ αὐτὰ ἀποτίσει. 5 'Εάν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα, καὶ ἀφῇ τὸ κτήνος αὐτοῦ καταβοσκήσαι ἀγρὸν ἕτερον, ἀποτίσει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γέννημα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτίσει. 6 'Εάν δὲ ἐξελθὼν πῦρ εὐρὴ ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ ὠλῶνας ἢ στάχους ἢ πεδῖον, ἀποτίσει ὁ τὸ πῦρ ἑκαυτῶς. 7 'Εάν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν εὐρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποτίσει τὸ διπλοῦν. 8 'Εάν δὲ μὴ εὐρεθῇ ὁ κλέψας, προσ-ελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμείται, ἡ μὴν μὴ αὐτὸν πεποιημένον εἶναι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον. 9 Κατὰ πᾶν ῥήτὸν ἀδίκημα, περὶ τοῦ μόσχου καὶ ὑποζυγίου καὶ προβάτου καὶ ἱματίου καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης, ὅ τι οὖν ἂν ᾖ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων, καὶ ὁ ὢλος διὰ τοῦ Θεοῦ ἀποτίσει διπλοῦν τῷ πλησίον. 10 'Εάν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ πᾶν κτήνος φυλάξαι, καὶ συντριβῇ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, καὶ μηδεὶς γινῶ, 11 ὅρκος ἔσται τοῦ Θεοῦ ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, ἡ μὴν μὴ αὐτὸν πεποιημένον καθόλου τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον· καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ κύριος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποτίσει. 12 'Εάν δὲ κλαπῇ παρ' αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ. 13 'Εάν δὲ θηριό-λωτον γένηται, ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν, καὶ οὐκ ἀποτίσει. 14 'Εάν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλη-σίον, καὶ συντριβῇ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, ὁ δὲ κύριος μὴ ᾖ μετ' αὐτοῦ, ἀποτίσει. 15 'Εάν δὲ ὁ κύριος ᾖ μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἀποτίσει· ἐὰν δὲ μισθωτὸς ᾖ, ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. 16 'Εάν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνη-στευτον καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, φερνὴν φερνίει αὐτήν αὐτῷ γυναῖκα. 17 'Εάν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ καὶ μὴ βούληται ὁ πατήρ αὐτῆς δοῦναι αὐτήν αὐτῷ γυναῖκα, ἀργύριον ἀποτίσει τῷ πατρί καθ' ὅσον ἔστιν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων. 18 Φαρ-μακοὺς οὐ περιποιήσετε. 19 Πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτούς. 20 Ὁ θυσιάζων θεοῖς θανάτῳ ἐξολοθρευθήσεται, πλην Κυρίῳ μόνῳ. 21 Καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε οὐδὲ μὴ θλίψετε αὐτόν· ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 22 Πᾶσαν χίρην καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώσετε. 23 'Εάν δὲ κακῶς κακώσητε αὐτούς καὶ κεκράξαντες καταβύθωσιν πρὸς μέ, ἀκοῇ εἰσακού-σομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν. 24 Καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ, καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι, καὶ τὰ παῖδια ὑμῶν ὀρφανά. 25 'Εάν δὲ ἀργύριον ἐκδανείσῃς τῷ ἀδελφῷ τῷ πεινιχῷ παρὰ σοί, οὐκ ἔσθ' αὐτόν κατεπείγων, οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον. 26 'Εάν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃς τὸ ἱμάτιον τοῦ πλη-σίον, πρὸ ἑσπέρου ἡλίου ἀποδώσεις αὐτῷ.

4 Si inventum fuerit apud eum quod furatus est, vivens, sive bos, sive asinus, sive ovis : duplum restituet. 5 Si laeserit quispiam agrum vel vineam, et dimiserit jumentum suum ut depascatur aliena : quidquid optimum habuerit in agro suo, vel in vinea, pro damni aestimatione restituet. 6 Si egressus ignis invenerit spinas, et comprehenderit acervos frugum, sive stantes segetes in agris, reddet damnum qui ignem succenderit. 7 Si quis commendaverit amico pecuniam, aut vas in custodiam, et ab eo qui susceperat, furto ablata fuerint : si invenitur fur, duplum reddet. 8 Si latet fur, dominus domus applicabitur ad deos, et jurabit quod non extenderit manum in rem proximi sui, 9 Ad perpetranda fraudem, tam in bove, quam in asino, et ove ac vestimento, et quidquid damnum inferre potest : ad deos utriusque causa perveniet ; et si illi judicaverint, duplum restituet proximo suo. 10 Si quis commendaverit proximo suo asinum, bovem, ovem, et omne jumentum ad custodiam, et mortuum fuerit, aut debilitatum, vel captum ab hostibus, nullusque hoc viderit : 11 Jus-jurandum erit in medio, quod non extenderit manum ad rem proximi sui : suscipietque dominus juramentum, et ille reddere non cogetur. 12 Quod si furto ablatum fuerit, restituet damnum domino. 13 Si comestum a bestia, deferat ad eum quod occisum est, et non restituet. 14 Qui a proximo suo quidquam horum mutuo postulaverit, et debilitatum aut mortuum fuerit domino non prae-sente, reddere compelletur. 15 Quod si im-praesentiarum dominus fuerit, non restituet, maxime si conductum venerat pro mercede operis sui. 16 Si seduxerit quis virginem necdum desponsatam, dormieritque cum ea : dotabit eam, et habebit eam uxorem. 17 Si pater virginis dare noluerit, reddet pecuniam juxta modum dotis, quam virgines accipere consueverunt. 18 Maleficos non patieris vi-vere. 19 Qui coierit cum jumento, morte moriatur. 20 Qui immolat diis, occidetur, praeterquam Domino soli. 21 Advenam non contristabis, neque affliges eum : advenae enim et ipsi fuistis in terra Aegypti. 22 Viduae et pupillo non nocebitis. 23 Si laeseritis eos, vociferabuntur ad me, et ego audiam clamorem eorum : 24 Et indignabitur furor meus, per-cutiamque vos gladio, et erunt uxores vestrae viduae, et filii vestri pupilli. 25 Si pecuniam mutuam dederis populo meo pauperi qui habitat tecum, non urgebis eum quasi exactor, nec usuris opprimes. 26 Si pignus a proximo tuo accepe-ris vestimentum, ante solis occasum reddes ei.

שמות כב כג

26 כי הוא כסח'ח לבנה הוא שמלהו
לערו בפה ושפב וקח קרועה אלי
ושמעי קרועי קרועי קרועי
27 אלהים לא תהלל וקח בפה לא
תאר: 28 מלאכה ודמעה לא תאמר בקור
בנה תהדלי: 29 פרעשה לשנה
לצאנה שבצת ימים תהנה עם-עמו ביום
השמיני תהדלי: 30 ואש-הדש תהנה
לי ובקר בשנה פרסח לא תאכלו לקבל
תשלכן אתו: פ
פרשח כב:

1 לא תשא שמע שמו אל-תשא נדח
עם-דשע להית עד חס: 2 לא-תהנה
אחר-דשים לדעה ולתענה על-דב
לנח אתה רבים לחס: 3 ודל לא
תהנה בריב: 4 כי תפגע
שור איבך או סמרו תעה חשב תשכח
לי: 5 קר-תאח סמור שחנה
לבד פחת משאו וסולת מצנב לו ענב
מצנב עמו: 6 לא תהנה משכח
אכנה בריב: 7 מדבר-שור תהנה ודמי
ודלי אל-תהנה כי לא-תהנה רשע:
8 ושחך לא תהנה כי השחך יענה פתחים
ויסלח דברי צדקים: 9 ודל לא תהנה
ואתם ידעתם את-הקש חור קר-גרים
חיותם באת מצרים: 10 ואש שנים
תהנה את-הרעה ואספח את-הבאנה:
11 והשביע תשכחנה ונשכחנה ונאכל
אכנה עמו ויתלם תאכל חנה השנה
בדמעה לכרמה לזית: 12 ששת ימים
תענה מצדו וביום השביעי תשכח
למען יתח שורה וסמרה וקשך בך
אמה ודל: 13 ובכל אשר-אמרתי
אליכם תשמרו ואם אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע עלי-דל: 14 שלש
רלים תהנה לי בשנה: 15 את-הנה תמנה
תשכח שבצת ימים תאכל מצח קאמר
צויתו למועד חנש קאלי בריב וקש
מצרים ולתהנה פני רמס: 16 ודל
תהנה בכה מצדו וקשך תהנה בשנה
ודל תהנה בכה מצח השנה בכה את-
מצדו מדהנה: 17 שלש פצמים
בשנה תהנה קל-תהנה אל-פני חנש
יתח: 18 לא-תהנה על-תהנה דב
ודל ודל חל-תהנה עד-תהנה:

EXODUS, κβ, κγ.

27 Ἐστὶ γὰρ τοῦτο περιβάλοιον αὐτοῦ, μόνον
τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ· ἐν τίνι
κοιμηθήσεται; Ἐάν οὖν καταβόησῃ πρὸς μέ,
εἰσακούσομαι αὐτοῦ· ἐλεῆμων γάρ εἰμι. 28 Θεὸς
οὐ κακολογήσεις, καὶ ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐ
κακῶς ἐρεῖς. 29 Ἀπαρχὰς ὠλωνος καὶ ληνοῦ σου
οὐ καθυστερήσεις· τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου
δώσεις ἐμοί. 30 Οὕτω ποιήσεις τὸν μόσχον σου
καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου· ἐπτά
ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ
ἀποδώσεις μοι αὐτό. 31 Καὶ ἄνδρες ἄγιοι ἔσσεσθε
μοι· καὶ κρέας θηρίων οὐκ ἐδεσθε, τῷ κυνὶ
ἀποβρίψατε αὐτό.

ΚΕΦ. κγ.

1 Οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν· οὐ συγκαταθήσῃ
μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἀδικος. 2 Οὐκ
ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ· οὐ προστεθήσῃ μετὰ
πλήθους ἐκκλησίᾳ μετὰ τῶν πλειόνων ὥστε ἐκκλεί-
σαι κρίσιν. 3 Καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει. 4 Ἐάν δὲ
συναντήσῃς τῷ βῶθι τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τῷ
ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώ-
σεις αὐτῷ. 5 Ἐάν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ
ἐχθροῦ σου πεπτακός ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ
παρελεύσῃ αὐτό, ἀλλὰ συναρεῖς αὐτό μετ' αὐτοῦ. 6 Οὐ
διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ. 7 Ἀπὸ
παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ. Ἀθῶν
καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς, καὶ οὐ δικαίωσεις τὸν
ἀσεβῆ· ἔνεκεν δώρων. 8 Καὶ δῶρα οὐ λήψῃ· τὰ
γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμούς βλεπόντων καὶ
λυμπαίνεται ῥήματα δίκαια. 9 Καὶ προσήλυτον οὐ
θλίψῃ· ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσήλυ-
του· αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 10 Ἐξ
ἑτῆς σπερείς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ
γενηήματα αὐτῆς. 11 Τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἀφείπῃ ποιή-
σεις καὶ ἀνήσεις αὐτήν, καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ
ἔθνους σου· τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια
θηρία. Οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ τὸν
ἐλαιῶνά σου. 12 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου,
τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀναπαύσῃ· ἵνα ἀναπαύσῃ-
ται ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα
ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος. 13 Πάντα ὅσα εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε· καὶ
ὄνομα θεῶν ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ
ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. 14 Τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάσατέ μοι. 15 Τὴν ἑορτὴν τῶν
ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν· ἐπτά ἡμέρας ἔδεσθε
ἄζυμα, καθάπερ ἐνετείλαμην σοι, κατὰ τὸν καιρὸν
τοῦ μηνὸς τῶν νέων· ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ
Αἰγύπτου. Οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός. 16 Καὶ
ἑορτὴν θερσιμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν
ἔργων σου ὡν ἐὰν σπείρῃς ἐν τῷ ἀργῷ σου, καὶ
ἑορτὴν συντελείας ἐκ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ
συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου. 17 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν
ἄσπεκτον σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. 18 Ὅταν γὰρ ἐβάλω τὰ ἔσθῃ ἀπὸ προσώπου
σου καὶ ἐμπαλύνω τὰ ὄρια σου, οὐ θύσεις
ἐπὶ ζύμῃ σῖμα θυμῆμάτός μου, οὐδὲ μὴ
κοιμηθῇ στίβος τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωί.

EXODUS, XXII. XXIII.

27 Ipsum enim est solum quo operitur, in-
dumentum carnis ejus, neo habet aliud in quo
dormiat: si clamaverit ad me, exaudiam eum,
quia misericors sum. 28 Diis non detrahes,
et principi populi tui non maledices. 29 De-
cimas tuas et primitias tuas non tardabis
reddere: primogenitam filiorum tuorum dabis
mihi. 30 De bobus quoque, et ovibus similiter
facies: septem diebus sit cum matre sua, die
octava reddes illum mihi. 31 Viri sancti
eritis mihi: carnem, quæ a bestiis fuerit
præ gustata, non comedetis, sed projicietis
canibus.

CAPUT XXIII.

1 Non suscipies vocem mendacii: nec junges
manum tuam ut pro impio dicas falsum testi-
monium. 2 Non sequeris turbam ad faciendum
malum: nec in judicio, plurimorum acquiesces
sententiæ, ut a vero devies. 3 Pauperis quo-
que non misereberis in judicio. 4 Si occur-
reris bovi inimici tui, aut asino erranti, redue
ad eam. 5 Si videris asinum odientis te
jacere sub onere, non pertransibis, sed sub-
levabis cum eo. 6 Non declinabis in judicium
pauperis. 7 Mendacium fugies; insontem et
justum non occides: quia aversor impium. 8
Nec accipies munera, quæ etiam excæcant
prudentes, et subvertunt verba justorum. 9
Peregrino molestas non eris: scitis enim
advenarum animas: quia et ipsi peregrini
fuistis in terra Ægypti. 10 Sex annis semi-
nabis terram tuam, et congregabis fruges ejus.
11 Anno autem septimo dimittes eam, et
requiescere facies, ut comedant pauperes populi
tui; et quidquid reliquum fuerit, edant bestię
agri: ita facies in vinea, et in oliveto tuo. 12
Sex diebus operaberis: septimo die ces-
sabis, ut requiescat bos et asinus tuus: et
refrigeretur filius ancillæ tuæ, et advena. 13
Omnia quæ dixi vobis, custodite. Et per
nomen externorum deorum non jurabitis,
neque audietur ex ore vestro. 14 Tribus
vicibus per singulos annos mihi festa celebra-
bitis. 15 Solemnitatem azymorum custodietis.
Septem diebus comedes azyma, sicut præcepi
tibi, tempore mensis novorum, quando egressus
es de Ægypto: non apparebis in conspectu
meo vacuus. 16 Et solemnitatem messis pri-
mitivorum operis tui, quæcumque semi-
naveris in agro; solemnitatem quoque in exitu
anni, quando congregaveris omnes fruges
tuas de agro. 17 Ter in anno apparebit
omne masculinum tuum coram Domino
Deo tuo. 18 Non immolabis super fer-
mento sanguinem victimæ meæ, nec rema-
nebit adeps solemnitatis meæ usque inane.

19 ראשית בפרי אדמתך תביא בית ה' חתך
אלהך לאחבשל פני בקלב אפו : פ
20 חתך אכלי שלח מלחך לפניה לשפך
בגדך ולתבואה אליהם ושמך סכנה :
21 השמר מקני ושמך בקלל אל-תפד
בו פני לא ישא לשפך פני שמך בקרבו :
22 פני אש-שמוע תשמע בקלל ופשיה כל
אשר אדגר ואכתי אר-אליה וצדתי
את-צדתי : 23 קהלך מלאכי לפניה
ותבואה אל-אמרי ותחתי ותפרי
ותפגני חתך ותבואה ותחתי :
24 לא-תשפחה לאחיהם ולא קצבים
ולא מעשה במעשיהם פני מרס תתקם
ושגר תשגר מאלהיהם : 25 ועבדכם
את חתך אלהיהם וגדך אר-לחם
ואת-מימיה וקשרתי מקלך מעדך :
26 פ לא-תהנה משפלה ועדך
בארצה את-מספר ימיה אסלה : 27 את
אחתי אשלח לפניה ותחתי את-קל-העם
אשר תבא בהם וגמתי את-קל-אליה
אלה ערה : 28 ושלחתי את-העדה
לפניה וגדשה אר-חתי אר-העדה
ואת-חתי מלפניה : 29 לא אגשש מקנה
בשנה אחת דר-תחת חצר שמיך ורצה
עלה חתך חשד : 30 מעט מעט אגשש
מפניה עד אשר תפלה וקלל את-הארץ :
31 ושמתי אר-גדלה מים-סוף וצדתי
פלשתיים ומפדך עד-הנה פני אהן
בדכם את ושמתי חצר וגדשתי מקנה :
32 לא תכרת לתם ולא-לחיהם בקרית : 33 לא
ישבו בארצה פרי-הארץ לי פני מעבד
את-אלהיהם בקרית לה למקש : פ

פרשה כד

1 ואל-משח ארץ עלה אל-יחזק אהן
ואחזק אהן ושמעתי מזה : ונש משח
לכדו אל-יחזק וחס לא יגש וקש לא
יגלו עמו : 2 ויבא משח ויגש לעם את
על-דברי יחזק ואת על-תפשיהם ויצו
על-העם קול אחד וימיה על-הדברים
אשר-דבר יחזק גשש : 4 ויכתב משח
את על-דברי יחזק וישפם בצד ויבן
מזבח פחת חתך ושמתי אש
מזבח לשגם עשר שבמי יחזק .

19 Τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου εἰσίοσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. 20 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασά σοι. 21 Πρόσεχε σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπειθεῖς αὐτῷ, οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε· τὸ γὰρ ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ. 22 Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, καὶ φυλάξῃ τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθί μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνων· ἐμὴ γὰρ ἐστί πάσα ἡ γῆ, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθί μοι βασιλείον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἔρις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν εἰπῶ σοι, ἐχθροὶς σου καὶ ἀντικείμενον τοῖς ἀντικείμενοις σοι. 23 Πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου, καὶ εἰσάξῃ σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερίζαιον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ ἐκτρίψω αὐτούς. 24 Οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς· οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ καθαίρεις καθελὶς καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν. 25 Καὶ λατρεύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ εὐλόγησω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὕμῳν. 26 Οὐκ ἔσται ἄγονος οὐδὲ στείρα ἐπὶ τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν ἀναπληρώσω. 27 Καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου, καὶ ἰκοθήσω πάντα τὰ ἔθνη εἰς ὁδὸν σου εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς, καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας. 28 Καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτῖρας σου, καὶ ἐκβαλεῖς τοὺς Ἀμορραῖους καὶ τοὺς Εὐαῖους καὶ τοὺς Χαναναῖους καὶ τοὺς Χετταίους ἀπὸ σοῦ. 29 Οὐκ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐν ἑνιαντῷ ἐνί, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σὲ τὰ θῆρια τῆς γῆς. 30 Κατὰ μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἕως ἂν αὐξηθῇς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν. 31 Καὶ θήσω τὰ ὄριά σου ἀπὸ τῆς Ἰερουσᾶς θαλάσσης ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιμ, καὶ ἀπὸ τῆς ἱέρημου ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου· καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὕμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ. 32 Οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην. 33 Καὶ οὐκ ἐγκαθίσονται ἐν τῇ γῇ σου, ἵνα μὴ ἀμαρτεῖν σε ποιήσωσι πρὸς μέ· ἵαν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὗτοι ἔσονται σοι πρόσκομμα.

ΚΕΦ. κδ'.

1 KAI Μωυσὶ εἶπεν, Ἀνάβηθι πρὸς τὸν Κύριον σὺ καὶ Ἀαρὼν καὶ Ναδάβ καὶ Ἀβιεὺδ καὶ ἰβδομή-κοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνή-σουσι μακρόθεν τῷ Κυρίῳ. 2 Καὶ ἐγγυῖ Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγυσσιν· ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν. 3 Εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα· ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ λέγοντες, Πάντας τοὺς λόγους οὗς ἐλάλησε Κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. 4 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα Κυρίου. Ὁρθρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωὶ ψεκδόμενος θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ,

19 Primitias frugum terræ tuæ deferēs in domum Domini Dei tui. Non coques hœdum in lacte matris suæ. 20 Ecce ego mittam angelum meum, qui præcedat te, et custodiat in via, et introducat in locum quem paravi. 21 Observa eum, et audi vocem ejus, nec contemnendum putes : quia non dimittet cum peccaveris, et est nomen meum in illo. 22 Quod si audieris vocem ejus, et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligentes te. 23 Præcedetque te angelus meus, et introducet te ad Amorrhæum, et Hethæum, et Pherezæum, Chananæumque, et Hevæum, et Jebusæum, quos ego conteram. 24 Non adorabis deos eorum, nec coles eos : non facies opera eorum, sed destrues eos, et confringes statuas eorum. 25 Servietisque Domino Deo vestro, ut benedicam panibus tuis et aquis, et auferam infirmitatem de medio tui. 26 Non erit infœunda, nec sterilis in terra tua : numerum dierum tuorum implebo. 27 Terrorem meum mittam in præcursum tuum, et occidam omnem populum, ad quem ingredieris : cunctorumque inimicorum tuorum coram te terga vertam : 28 Emittens crabrones prius, qui fugabunt Hevæum, et Chananæum, et Hethæum, antequam introcas. 29 Non ejiciam eos a facie tua anuo uno : ne terra in solitudinem redigatur, et crescant contra te bestię. 30 Paulatim expellam eos de conspectu tuo, donec augearis, et possideas terram. 31 Ponam autem terminos tuos a mari Rubro usque ad mare Palæstinorum, et a deserto usque ad fluvium : tradam in manibus vestris habitatores terræ, et ejiciam eos de conspectu vestro. 32 Non inibis cum eis fœdus, nec cum diis eorum. 33 Non habitent in terra tua, ne forte peccare te faciant in me, si servieris diis eorum : quod tibi certe erit in scandalum.

CAPUT XXIV.

1 MOYSEI quoque dixit : Ascende ad Dominum tu, et Aaron, Nadab, et Abiu, et septuaginta senes ex Israel, et adorabitis procul. 2 Solusque Moyses ascendet ad Dominum, et illi non appropinquabunt : nec populus ascendet cum eo. 3 Venit ergo Moyses, et narravit plebi omnia verba Domini, atque judicia : responditque omnis populus una voce : Omnia verba Domini, quæ locutus est, faciemus. 4 Scripsit autem Moyses universos sermones Domini, et mane consurgens ædificavit altare ad radices montis, et duodecim titulos per duodecim tribus Israel.

5 וישלח את־נערי בְּגַן יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה
וַיִּזְבְּחוּ זָבָחִים שְׁלֵמִים לַיהוָה קָרִים :
6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצֵי חֹמֶם וַיִּשֶׂם בְּאֶמְנָה
וַחֲצֵי חֹמֶם זָרָק עַל־חַמְצוֹנָה : 7 וַיִּקַּח סִפֶּה
הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאֶזְנוֹ קוֹעִים וַיֹּאמְרוּ כָל
אֲשֶׁר־דָּבָר יִתְּנוּ בַּעֲשֹׂה וְנִשְׁמָע : 8 וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־חֹמֶם וַיִּזְרַק עַל־הַעֲשֵׂם וַיֹּאמְרוּ
הִנֵּה דַם־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּתַב יְהוָה עִמָּלְכֶם
עַל פְּלִימָדָּקִים הָאֵלֶּה : 9 וַיַּעַל מֹשֶׁה
וַאֲחִיזָא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל : 10 וַיִּרְאֵהוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּנָּחַת
רַגְלָיו בְּמַעֲשֹׂה לְבָנָה חֲסִפִּיר וַיַּעֲצֵם
הַשָּׁמַיִם לְפָנָיו : 11 וְאֶל־אַצְבָּלֵי בְּגַן יִשְׂרָאֵל
לֹא שָׁלַח יְדֵי וַיִּחְזוּ אֶת־הַקַּלְלוֹתִים וַיִּמָּאֲלוּ
וַיִּשְׁתַּחֲוּ : 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
עֲלֶה אֵלַי הַהִר וְהִנְחֵשְׁם וְאִמְלֵךְ לָהֶם
אֶת־לִילֹת הָאָבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת אֲשֶׁר
כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם : 13 וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיַּחֲזֹשׁ
מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָרִי וַיִּתֵּן
אֶת־הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת אֲשֶׁר
כָּתַבְתִּי אֵלָיְכֶם וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר
עִמָּלְכֶם מִיִּבְעַל דְּבָרִים וַיֵּשֶׁב אֲלֵהֶם :
15 וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָרִי וַיִּקַּם הָעָם וַיִּשְׁמְרוּ
הָרִי : 16 וַיִּשְׁפֹּךְ כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הָרִי
וַיִּכְסֶהוּ הָעָם שֹׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָם : 17 וַיִּמְרָא
כְּבוֹד יְהוָה פָּאֵשׁ אֲכָלֵת בְּרֹאשׁ הָרִי
לְעֵינָיו בְּגַן יִשְׂרָאֵל : 18 וַיִּבָּא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ
הָעָם וַיַּעַל אֶל־הָרִי וַיְחִי מֹשֶׁה דָּבָר
אֲרֻצִּים יוֹם וָאֲרֻצִּים לַיְלָה :

פ פ פ פ

פרשה כה :

1 וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : 2 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחֵיהֶם לְרִמְקָה מֵאֵת
כְּרִיאֵשׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְפִי הַקּוֹחַ אֶת־
הַרְמָתִי : 3 וְזֹאת הַתְּרֻמָּה אֲשֶׁר תִּקְחוּ
מֵאֵתָם זָהָב וְכֶסֶף וְנִחֹשֶׁת : 4 וְתִקְבְּלוּ
וַאֲרָבָנוּ וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים : 5 וְעֹלֹת
אֵלֶם מֵאֲדָמִים וְעֹלֹת תְּחָשִׁים וְעִזִּים
שָׁמִים : 6 שֶׁמֶן לַפָּאֵר בְּשִׁמְיָם לְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְלִקְחֹתָם הַסָּפִים : 7 וְאֶבֶר
שֶׁחַם וְאֶבֶן מִלֵּאִים לְאֶפֶד וְלַחֹשֶׁן : 8 וְעִשֵּׂי
לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנִי בְּתוֹכָם : 9 כָּכֹל אֲשֶׁר אֵלַי
מִתְּרָא אֲוִתָּהּ אֶת תְּבִנֹתָהּ הַמִּשְׁכָּן וְאֶת
תְּבִנֹת פְּלִימָדָּו וְהִנֵּה מַעֲשֵׂי : 10

5 Καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν
'Ισραὴλ καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα, καὶ ἔθυσαν
θυσίαν σωτηρίου τῷ Θεῷ μοσχάρια. 6 Λαβὼν δὲ
Μωυσὴς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατήρας·
τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεε πρὸς τὸ θυ-
σιαστήριον. 7 Καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθή-
κης ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπαν, Πάντα
ὅσα ἐλάλησε Κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.
8 Λαβὼν δὲ Μωυσὴς τὸ αἶμα κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ
καὶ εἶπεν, Ἴδοὺ τὸ αἶμα τῆς διαθήκης ἧς δέθετο
Κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τού-
των. 9 Καὶ ἀνέβη Μωυσὴς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ναδάβ
καὶ Ἀβίουδ καὶ ἐβδόμηκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραὴλ,
10 Καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ εἰστήκει ὁ Θεὸς τοῦ
'Ισραὴλ· καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὥσει ἔργον
πλίνθου σαπφείρου, καὶ ὥσπερ εἶδος στεριώματος
τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι. 11 Καὶ τῶν ἐπιλέκ-
των τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἰς· καὶ ὤφθη-
σαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν, Ἀνάβηθι πρὸς
μέ εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ· καὶ δώσω σοι τὰ πυξία
τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς ὧς ἔγραψα
νομοθετήσαι αὐτοῖς. 13 Καὶ ἀναστὰς Μωυσὴς καὶ
'Ιησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος
τοῦ Θεοῦ, 14 Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν, Ἦσυχά-
ζετε αὐτοῦ ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ
'Ααρὼν καὶ Ὁρ μὲθ' ὑμῶν· ἐάν τινα συμβῇ κρίσις,
προσπορεύσιν αὐτοῖς. 15 Καὶ ἀνέβη Μωυσὴς
καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ
ὄρος. 16 Καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος
τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ
ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ
μέσου τῆς νεφέλης. 17 Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης
Κυρίου ὥσει πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους
ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 18 Καὶ εἰσῆλθε Μωυ-
σῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος,
καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων,
2 Εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λάβετε ἀπαρχὰς
παρὰ πάντων οἷς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ, καὶ λήψεσθε
τὰς ἀπαρχὰς μου. 3 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ ἣν
λήψεσθε παρ' αὐτῶν· χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ
χαλκόν, 4 Καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον
διπλοῦν καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας
αἰγῶν, 5 Καὶ δέρματα κριῶν ἡνυθροδανωμένα
καὶ δέρματα ὑακίνθινα, καὶ ζύλα ἄσηπτα, 6 Καὶ
λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν
ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδῆρη. 7 Καὶ ποιήσεις μοι
ἀγίασμα, καὶ δέδησομαι ἐν ὑμῖν· 8 Καὶ ποιήσεις
μοι κατὰ πάντα ὅσα σοι δεκνύω ἐν τῷ ὄρει,
τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα
πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς, οὕτω ποιήσεις.

5 Misitque juvenes de filiis Israel, et ob-
tulerunt holocausta, immolaveruntque victimas
pacificas Domino, vitulos. 6 Tulit itaque
Moyses dimidiam partem sanguinis, et misit
in crateras : partem autem residuam fudit
super altare. 7 Assumensque volumen foederis,
legit audiente populo : qui dixerunt : Omnia
quæ locutus est Dominus, faciemus, et erimus
obedientes. 8 Ille vero sumptum sanguinem
respersit in populum, et ait : Hic est sanguis
foederis quod pepigit Dominus vobiscum super
cunctis sermonibus his. 9 Ascenderuntque
Moyses et Aaron, Nadab et Abiu, et septua-
ginta de senioribus Israel : 10 Et viderunt
Deum Israel : et sub pedibus ejus quasi opus
lapidis sapphirini, et quasi cælum, cum sere-
num est. 11 Nec super eos qui procul reces-
serant in filiis Israel, misit manum suam :
videruntque Deum, et comederunt, ac biberunt.
12 Dixit autem Dominus ad Moysen : Ascende
ad me in montem, et esto ibi : daboque tibi
tabulas lapideas, et legem ac mandata quæ
scripsi, ut doceas eos. 13 Surrexerunt Moyses
et Josue minister ejus : ascendensque Moyses
in Montem Dei, 14 Senioribus ait : Expectate
hic donec revertamur ad vos. Habetis Aaron
et Hur vobiscum : si quid natum fuerit quæ-
stionis, referetis ad eos. 15 Cumque ascendisset
Moyses, operuit nubes montem, 16 Et habi-
tavit gloria Domini super Sinai, tegens illum
nube sex diebus : septimo autem die vocavit
eum de medio caliginis. 17 Erat autem
species gloriæ Domini, quasi ignis ardens
super verticem montis, in conspectu filiorum
Israel. 18 Ingressusque Moyses medium ne-
bulæ, ascendit in montem : et fuit ibi quad-
raginta diebus, et quadraginta noctibus.

CAPUT XXV.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens : 2 Loquere filiis Israel, ut tollant
mihi primitias, ab omni homine qui offeret
ultroneus, accipietis eas. 3 Hæc sunt autem
quæ accipere debetis : aurum, et argentum, et
æs, 4 Hyacinthum et purpuram, coccumque
bis tinctum, et byssum, pilos caprarum, 5 Et
pelles arietum rubricatas, pellesque ianthinas,
et ligna setim : 6 Oleum ad luminaria con-
cinnanda : aromata in unguentum, et thy-
miamata boni odoris : 7 Lapidés onychinos,
et gemmas ad ornandum ephod ac rationale.
8 Facientque mihi sanctuarium, et habitabo in
medio eorum : 9 Juxta omnem similitudinem
tabernaculi quod ostendam tibi, et omnium
vasorum in cultum ejus : sicque facietis illud :

10 וְעָשׂוּ אֶרְוֹן עֲצֵי שִׁטִּים וְאֶשְׁרֵי חֲזִי
אֶרְבֹּ וְאֶשְׁרֵי חֲזִי וְאֶשְׁרֵי חֲזִי וְאֶשְׁרֵי חֲזִי
חֲזִי: 11 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב וְזָהָב מְבִילָה
וּמִקְרָא וְעִשְׂתָּהּ עֲלֵיו גֵּר זָהָב
סָבִיב: 12 וְיָצַקְתָּ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב
וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פְּעֻמָּתָיו וְשָׁתִי טַבַּעַת
עַל-צִלְעוֹ קִמְתָּהּ וְשָׁתִי טַבַּעַת עַל-צִלְעוֹ
הַשְּׂמִינִית: 13 וְעָשִׂיתָ בִּצֵּי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב: 14 וְהִבֵּאתָ אֶת־הַבָּדִים
בְּטַבַּעַת עַל צִלְעַת הָאֶרְוֹן לְשֵׁמֶת אֶת־
הָאֶרְוֹן: 15 בְּטַבַּעַת הָאֶרְוֹן יִהְיֶה
הַבָּדִים לֹא יִסָּרֵךְ מִמֶּנּוּ: 16 וְנָתַתָּ אֶת־הָאֶרְוֹן
אֶת הַצִּדֹת אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־יָדָיו: 17 וְעָשִׂיתָ
כִּפְתָּת זָהָב מְבִילָה וְעִשְׂתָּהּ חֲזִי אֶרְבֹּ
וְאֶשְׁרֵי חֲזִי וְעִשְׂתָּהּ: 18 וְעָשִׂיתָ שְׁנֵים
צִבְּרִים זָהָב מִקְשָׁהּ תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁגֵּי
הַצִּדֹת הַכִּפְתָּת: 19 וְעָשִׂיתָ בָּרֶגֶב אֶת־
מִקְשָׁהּ מִזָּהָב וְיִכְרַב־אֶת־מִקְשָׁהּ מִזָּהָב
הַכִּפְתָּת תַּעֲשֶׂה מִשְׁגֵּי אֶת־הַצִּבְּרִים עַל־שְׁנֵי
הַצִּבְּרִים: 20 וְהָיוּ הַצִּבְּרִים כְּרָשִׁי כְּנָפִים
לְמַעַל סָבִיב בְּכַנְיָהֶם עַל־הַכִּפְתָּת
וְיִכְרַב־הֶם אֶשׁ אֶל־אֶת־הַכִּפְתָּת יִהְיֶה
פָּנֵי הַצִּבְּרִים: 21 וְנָתַתָּ אֶת־הַכִּפְתָּת עַל־
הָאֶרְוֹן מִלְּמַעַל וְאֶת־הָאֶרְוֹן תִּמְנֶה אֶת־הַצִּדֹת
אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־יָדָיו: 22 וְנִקְרָאתִי לָהּ שֵׁם
וְדִבַּרְתִּי אִתָּהּ מִעַל הַכִּפְתָּת מִבֵּין שְׁנֵי
הַצִּבְּרִים אֲשֶׁר עַל־אֶרְוֹן הַצִּדֹת אֶת־
כִּלְאֶשֶׁר אֲצַנֵּחַ אֹתָהּ אֶל־בֶּגֶד יִשְׂרָאֵל:
פ 23 וְעָשִׂיתָ שְׁלֶקֶן עֲצֵי שִׁטִּים
אֶמְתִּים אֶרְבֹּ וְאֶשְׁרֵי חֲזִי וְאֶשְׁרֵי חֲזִי
חֲזִי: 24 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב וְזָהָב מְבִילָה
וּמִקְרָא וְעִשְׂתָּהּ עֲלֵיו גֵּר זָהָב
סָבִיב: 25 וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגָּרָה
טָפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ גֵּר זָהָב לְמִסְגָּרָתָהּ
סָבִיב: 26 וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי זָהָב
וְנָתַתָּ אֶת־הַטַּבַּעֲתֵי עַל אַרְבַּע פְּעֻמָּתָהּ אֲשֶׁר
לְאַרְבַּע רַגְלָיו: 27 לְעִשְׂתָּהּ הַמִּסְגָּרָה מִחֲזִי
הַטַּבַּעֲתֵי לְבָתִּים לְבָתִּים לְבָתִּים לְשֵׁמֶת אֶת־
הַשְּׁלֶקֶן: 28 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשְׁאָרָם אֶת־הַשְּׁלֶקֶן:
29 וְעָשִׂיתָ הָעֲרִילָיו וְכַפְתָּיו הַקְּשֻׁתָּיו
וּמִקְרָאֵיו אֲשֶׁר יִסָּרֵךְ בָּהֶם זָהָב וְזָהָב מְבִילָה
תַּעֲשֶׂה אֹתָם: 30 וְנָתַתָּ עַל־הַשְּׁלֶקֶן לֶחֶם
פָּנִים לְפָנֶיךָ מִיָּדָיו: פ 31 וְעָשִׂיתָ מִנְחָה
זָהָב וְעָשִׂיתָ מִנְחָה מִיָּדָיו וְעָשִׂיתָ מִנְחָה מִיָּדָיו:
וְהָיוּ גְבִיעֵיךָ מִיָּדָיו וְעָשִׂיתָ מִנְחָה מִיָּדָיו:

9 Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσή-
πτων, δύο πήχεων καὶ ἡμίσεος τὸ μήκος, καὶ πήχεος
καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος, καὶ πήχεος καὶ ἡμίσεος τὸ
ὕψος. 10 Καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ,
ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτήν· καὶ ποιήσεις
αὐτῇ κυμάτια χρυσᾷ στρεπτά κύκλῳ. 11 Καὶ ἁλά-
σεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίου χρυσοῦς καὶ ἐπιθή-
σεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη· δύο δακτυλίου ἐπὶ τὸ
κλίτος τὸ ἐν, καὶ δύο δακτυλίου ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ
δεύτερον. 12 Ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα,
καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ· 13 Καὶ εἰσάξεις
τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίου τοὺς ἐν τοῖς
κλίταις τῆς κιβωτοῦ, αἶρουν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς·
14 Ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ
ἀναφορεῖς ἀκίνητοι. 15 Καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν
κιβωτὸν τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι. 16 Καὶ ποιή-
σεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαροῦ, δύο
πήχεων καὶ ἡμίσεος τὸ μήκος, καὶ πήχεος καὶ ἡμί-
σεος τὸ πλάτος. 17 Καὶ ποιήσεις δύο Χερουβὶμ
χρυσοτορευτά, καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου· 18 Ποιηθήσονται
Χερουβὶ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ Χερουβὶ εἰς ἐκ
τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου· καὶ
ποιήσεις τοὺς δύο Χερουβὶμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη.
19 Ἔσονται οἱ Χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας
ἐπάνωθεν, συσπιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν
ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς
ἄλληλα· εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα
τῶν Χερουβὶμ. 20 Καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον
ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν, καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβα-
λεῖς τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι. 21 Καὶ γνωσθή-
σομαί σοι ἐκείθεν, καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ
ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβὶμ τῶν ὄντων
ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ κατὰ πάντα
ὅσα ἴδω ἐντεῖλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.
22 Καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσοῦν χρυσοῦ καθαροῦ,
δύο πήχεων τὸ μήκος, καὶ πήχεος τὸ εὖρος, καὶ
πήχεος καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος. 23 Καὶ ποιήσεις
αὐτῇ στρεπτά κυμάτια χρυσᾷ κύκλῳ· καὶ ποιήσεις
αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ· 24 Καὶ ποιή-
σεις στρεπτὸν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλῳ. 25 Καὶ
ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίου χρυσοῦς, καὶ ἐπιθή-
σεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίου ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη
τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην· 26 Καὶ ἔσονται
οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν, ὥστε αἶρουν
ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν. 27 Καὶ ποιήσεις τοὺς
ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις
αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ
τράπεζα. 28 Καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς καὶ
τὰς θυσκας καὶ τὰ σπονδεῖα καὶ τοὺς κυάθους,
ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς, ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ
ποιήσεις αὐτὰ. 29 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν
τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίου ἐναντίον μου διὰ
παντός. 30 Καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ
καθαροῦ, τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν· ὁ καυλὸς
αὐτῆς καὶ οἱ καλάμιστοι καὶ οἱ κρατήρες καὶ
οἱ σφαῦρητες καὶ τὰ κρίνα ἐκ αὐτῆς ἔσται.

10 Arcam de lignis setim compingite, ejus
longitudo habeat duos et semis cubitos: lati-
tudo, cubitum et dimidium: altitudo, cubitum
similiter ac semissem. 11 Et deaurabis eam
auro mundissimo intus et foris: faciesque
supra, coronam auream per circuitum: 12 Et
quatuor circulos aureos, quos pones per qua-
tuor arcæ angulos: duo circuli sint in latere
uno, et duo in altero. 13 Facies quoque vectes
de lignis setim, et operies eos auro. 14 In-
ducesque per circulos qui sunt in arcæ la-
teribus, ut portetur in eis: 15 Qui semper
erunt in circulis, nec unquam extrahentur ab
eis. 16 Ponesque in arca testificationem quam
dabo tibi. 17 Facies et propitiatorium de auro
mundissimo: duos cubitos et dimidium tenebit
longitudo ejus, et cubitum ac semissem lati-
tudo. 18 Duos quoque cherubim aureos et
productiles facies, ex utraque parte oraculi.
19 Cherub unus sit in latere uno, et alter in
altero. 20 Utrumque latus propitiatorii tegant,
expandentes alas et operientes oraculum, re-
spiciantque se mutuo versis vultibus in pro-
pitiatorium quo operienda est arca, 21 In
qua pones testimonium quod dabo tibi. 22 Inde
præcipiam, et loquar ad te supra propitia-
torium, ac de medio duorum cherubim, qui
erunt super arcam testimonii, cuncta quæ
mandabo per te filiis Israel. 23 Facies et
mensam de lignis setim, habentem duos cubitos
longitudinis, et in latitudine cubitum, et in
altitudine cubitum ac semissem. 24 Et in-
aurabis eam auro purissimo: faciesque illi
labium aureum per circuitum, 25 Et ipsi
labio coronam interrasilem altam quatuor
digitis: et super illam, alteram coronam aure-
olam. 26 Quatuor quoque circulos aureos
præparabis, et pones eos in quatuor angulis
ejusdem mensæ per singulos pedes. 27 Subter
coronam erunt circuli aurei, ut mittantur
vectes per eos, et possit mensa portari.
28 Ipsos quoque vectes facies de lignis setim,
et circumdabis auro ad subvehendam mensam.
29 Parabis et acetabula, ac phialas, thuribula,
et cyathos, in quibus offerenda sunt libamina,
ex auro purissimo. 30 Et pones super mensam
panes propositionis in conspectu meo semper.
31 Facies et candelabrum ductile de auro
mundissimo, hastile ejus, et calamos, scyphos,
et sphæras, ac lilia ex ipso procedentia.

33 וְשֵׁשׁ קָנִים וְצִמְאִים מִצִּיָּהוּ שְׁלֹשָׁה קֶגֶץ
מִכֶּרֶךְ מִצִּיָּהוּ הַחֹדֶד וְשֵׁשׁ קֶגֶץ מִכֶּרֶךְ
מִצִּיָּהוּ חֲשֹׁנִי : 34 שְׁלֹשָׁה נִבְצִים מִשְׁקָלֵם
בְּקֶלֶחַ הַחֹדֶד בְּפֶתֶר וּבִרְחֹו וְשֵׁשׁ קֶגֶץ
מִשְׁקָלֵם בְּקֶלֶחַ הַחֹדֶד בְּפֶתֶר וּבִרְחֹו
לְשֵׁשׁ תְּקֵלִים תְּקֵלִים תְּקֵלִים מִרְחֹמֶיךָ :
35 וּבְמִלְחָה אֶרְבָּעָה גְבִיעִים מִשְׁקָלֵם
בְּפֶתֶרֶךְ וּבְרִיחֶיךָ : 36 וּבְפֶתֶר תַּחַת שְׁנֵי
תְּקֵלִים מִפְּנֵה וּבְפֶתֶר תַּחַת שְׁנֵי תְּקֵלִים
מִפְּנֵה וּבְפֶתֶר תַּחַת שְׁנֵי תְּקֵלִים מִפְּנֵה
לְשֵׁשׁ תְּקֵלִים תְּקֵלִים תְּקֵלִים מִרְחֹמֶיךָ :
37 בְּפֶתֶרֶיכֶם וּבְתֵלֵם מִפְּנֵה תְּקֵלִי קֶלֶחַ
מִקֶּלֶחַ אֶחָד וְתָבִי קֶלֶחַ : 38 וְצִמְאִים
אֶרְבָּעִים שְׁבָעָה וְחֲמֵשָׁה אֶרְבָּעִים
וְחֲמֵשָׁה עֶלְפֶּר קֶלֶחַ : 39 וּבְפֶתֶרֶךְ וּבְרִיחֶיךָ
וּבְתֵלֵם תְּקֵלִי קֶלֶחַ : 40 וְצִמְאִים מִרְחֹמֶיךָ
מִרְחֹמֶיךָ : 41 וְצִמְאִים מִרְחֹמֶיךָ

פרשה כו :

1 וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֹשֶׂה יִרְעָה
שֵׁשׁ מִשְׁכָּה וְהַבֵּלָה וְהַמִּשְׁכָּן וְהַבֵּלָה
בְּרָבִים מִעֲשֶׂה חֶשֶׁב מִעֲשֶׂה אֶחָד :
2 אֶת־הַמִּשְׁכָּן תִּרְעָה הַמִּשְׁכָּן וְהַבֵּלָה
בְּרָבִים וְהַבֵּלָה אֶרְבָּע בְּרָבִים מִרְחֹמֶיךָ
הַמִּשְׁכָּן אֶחָד אֶחָד לְכָל־יִרְעָה : 3 חֶמֶשׁ
הַמִּשְׁכָּן תִּרְעָה תִּרְעָה הַבֵּלָה אֶחָד אֶחָד
וְהַמִּשְׁכָּן יִרְעָה הַבֵּלָה אֶחָד אֶחָד :
4 וְצִמְאִים לְלֵאָה תִּבְלָה עַל שְׂפַת הַמִּשְׁכָּן
הַמִּשְׁכָּן מִקֶּלֶחַ בְּהַבֵּלָה וְכֵן מִעֲשֶׂה בְּשֵׁפֶת
הַמִּשְׁכָּן תִּרְעָה תִּרְעָה בְּהַבֵּלָה חֲשֹׁנִי :
5 חֲמֵשִׁים לְלֵאָה מִעֲשֶׂה בְּהַבֵּלָה הַמִּשְׁכָּן
וְהַמִּשְׁכָּן לְלֵאָה מִעֲשֶׂה בְּהַבֵּלָה תִּבְלָה
אֶחָד אֶחָד חֲמֵשִׁים מִעֲשֶׂה אֶחָד אֶחָד :
6 וְצִמְאִים חֲמֵשִׁים מִעֲשֶׂה אֶחָד אֶחָד
וְהַמִּשְׁכָּן יִרְעָה הַבֵּלָה אֶחָד אֶחָד :
7 וְצִמְאִים יִרְעָה חֲמֵשִׁים לְאֶחָד עַל־הַמִּשְׁכָּן
עֲשֶׂה מִעֲשֶׂה יִרְעָה מִעֲשֶׂה אֶחָד :
8 אֶת־הַמִּשְׁכָּן תִּרְעָה הַמִּשְׁכָּן וְהַבֵּלָה
וְהַבֵּלָה אֶרְבָּע בְּרָבִים מִרְחֹמֶיךָ הַמִּשְׁכָּן
מִקֶּלֶחַ אֶחָד עֲשֶׂה יִרְעָה : 9 וְהַמִּשְׁכָּן
וְהַמִּשְׁכָּן יִרְעָה לְכָד וְכַפֶּלֶת אֶת־
הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן אֶל־יְמִינֵהוּ פָּנֵי הַמִּשְׁכָּן :

31 Ἐξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλα-
γίων, τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλί-
τους τοῦ ἐνὸς αὐτῆς, καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς
λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου. 32 Καὶ
τρεις κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους· ἐν
τῇ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρ καὶ κρίνον· οὕτω
τοῖς 2ξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς
λυχνίας. 33 Καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες
ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους· ἐν τῇ ἐνὶ καλαμίσκῳ
σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς. 34 Ὁ σφαιρωτῆρ
ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς, καὶ σφαιρωτῆρ
ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς· οὕτω
τοῖς 2ξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς
λυχνίας. 35 Καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες
ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους. 36 Οἱ σφαιρωτῆρες καὶ
οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν· ὅλη τορευτὴ ἐξ
ἐνὸς χρυσίου καθαροῦ. 37 Καὶ ποιήσεις τοὺς
λύχνους αὐτῆς ἑπτὰ· καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους,
καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς προσώπου. 38 Καὶ τὸν
ἐκπορευτῆρα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθήματα αὐτῆς ἐκ
χρυσίου καθαροῦ ποιήσεις. 39 Πάντα τὰ σκεύη
ταῦτα τάλαντον χρυσίου καθαροῦ. 40 Ὅρα ποιή-
σεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχγμένον σοι ἐν τῇ ὄρει.

ΚΕΦ. κτ'.

1 ΚΑΙ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα αὐλαίας ἐκ
βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου κεκλωσμένου· Χερουβὶμ ἔργασίᾳ ὑφάντου
ποιήσεις αὐτάς. 2 Μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς
ὀκτώ καὶ εἴκοσι πῆχυν, καὶ εὖρος τεσσάρων πῆχυν
ἢ αὐλαία ἢ μία ἔσται· μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις
ταῖς αὐλαίαις. 3 Πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται ἐξ
ἀλλήλων ἐχόμεναι ἢ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας, καὶ πέντε
αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ. 4 Καὶ
ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθῖνας ἐπὶ τοῦ χεῖλους
τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὴν
συμβολήν· καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς
αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ.
5 Πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ,
καὶ πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους
τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας·
ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἑκάστην.
6 Καὶ ποιήσεις κρίκους πενήκοντα χρυσοῦς, καὶ
συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις·
καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία. 7 Καὶ ποιήσεις δέβρεις
τριχίνας σκίπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἑνδεκα δέβρεις
ποιήσεις αὐτάς. 8 Τὸ μῆκος τῆς δέβρειος τῆς μιᾶς
τριάκοντα πῆχυν, καὶ τεσσάρων πῆχυν τὸ εὖρος τῆς
δέβρειος τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ μέτρον ἔσται ταῖς ἑνδεκα
δέβρει. 9 Καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέβρεις ἐπὶ τὸ
αὐτό, καὶ τὰς 2ξ δέβρεις ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐπιδιπλώσεις
τὴν δέβρην τὴν ἑκτὴν κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.

32 Sex calami egredientur de lateribus, tres
ex uno latere, et tres ex altero. 33 Tres
scyphi quasi in nucis modum per calamos
singulos, sphærolaque simul et lilium : et tres
similiter scyphi instar nucis in calamo altero,
sphærolaque simul et lilium ; hoc erit opus
sex calamorum, qui producendi sunt de hastili.
34 In ipso autem candelabro erunt quatuor
scyphi in nucis modum, sphærolæque per
singulos, et lilia. 35 Sphærolæ sub duobus
calamis per tria loca, qui simul sex fiunt, pro-
cedentes de hastili uno. 36 Et sphærolæ
igitur et calami ex ipso erunt, universa duo-
tilia de auro purissimo. 37 Facies et lucernas
septem, et pones eas super candelabrum, ut
luceant ex adverso. 38 Emunctora quoque,
et ubi quæ emuncta sunt extinguantur, fiant
de auro purissimo. 39 Omne pondus cande-
labri cum universis vasis suis habebit talentum
auri purissimi. 40 Inspice, et fac secundum
exemplar quod tibi in monte monstratum est.

CAPUT XXVI.

1 TABERNACULUM vero ita facies : Decem
cortinas de bysso retorta, et hyacintho, ac
purpura, ooccoque his tincto, variatas opere
plumario facies. 2 Longitudo cortinæ unius
habebit vigintiocto cubitos : latitudo, quatuor
cubitorem erit. Unius mensuræ fient universa
tentoria. 3 Quinque cortinæ sibi jungentur
mutuo, et aliæ quinque nexu simili cohaere-
bunt. 4 Ansulæ hyacinthinæ in lateribus ac
summitatibus facies cortinarum, ut possint
invicem copulari. 5 Quinquagenas ansulas
cortina habebit in utraque parte, ita insertas,
ut ansa contra ansam veniat, et altera alteri
possit aptari. 6 Facies et quinquaginta circulos
aureos quibus cortinarum vela jungenda sunt,
ut unum tabernaculum fiat. 7 Facies et saga-
cilieina undecim, ad operiendum tectum taber-
nauli. 8 Longitudo sagi unius habebit tri-
ginta cubitos : et latitudo, quatuor : æqua erit
mensura sagorum omnium. 9 E quibus quinque
junges seorsum, et sex sibi mutuo copulabis,
ita ut sextum sagam in fronte tecti duplices.

10 וְעָשִׂיתָ חֲמִשָּׁנִים לְלֵאָה עַל שְׂפַת הַיָּדִיעַ
הָאַחַת מִחִצְיֹנָה בְּחִבְרַת הַמִּסְעִים לְלֵאָה
עַל שְׂפַת הַיָּדִיעַ בְּחִבְרַת הַשְּׂנִי:
11 וְעָשִׂיתָ חֲמִשָּׁנִים חֲמִשָּׁתָּה מִסְעִים וְחִבְרַת
אֶת־חֲמִשָּׁנִים בְּלֵאָה וְחִבְרַת אֶת־הָאַחַת
וְחִבְרַת אֶחָד: 12 וְשָׂרָה הַעֲדָה בְּיָדִיעַ
הָאַחַת מִצִּי הַיָּדִיעַ הַעֲדָה הַשְּׂנִי עַל
אֶחָד הַמִּסְעִים: 13 וְחִבְרַת מִצִּי וְחִבְרַת
מִצִּי בְּעֵדָה בְּאֶרֶץ יִרְיעַת הָאֹהֶל יִהְיֶה
קִרְיָה עַל־צִדֵּי הַמִּסְעִים מִצִּי וְחִבְרַת לְכַפְתּוֹ:
14 וְעָשִׂיתָ מִכְסֵּה לְאֹהֶל עֶרְתָּ אֵילָם
מִצָּדָיִם וּמִצָּדָיִם עֶרְתָּ הַמִּסְעִים מִלְּמַעַל:
15 וְעָשִׂיתָ אֶת־חֲמִשָּׁנִים לַמִּסְעִים
צִנִּי שְׁמִים עֲמֻדִים: 16 עֲשֹׂה אֶחָד
אֶת־הַקֶּדֶשׁ וְאֶחָד וְחִצְיֹנָה הָאַחַת לְחִבְרַת
הַקֶּדֶשׁ הָאַחַד: 17 שְׁמִי יִהְיֶה לְעֵד
הָאֶחָד מִשְׁלֵלֹת אֶשְׁחָ אֶל־אֶחָדָם בֵּן
לְכָל חֲמִשָּׁנִי הַמִּסְעִים: 18 וְעָשִׂיתָ אֶת־
הַקֶּדֶשׁ לַמִּסְעִים עֲשֹׂהִים חֲמִשָּׁה לְכַפַּת
הַיָּדִיעַ: 19 וְאֶרְבָּעִים אֲדָרְכֹתָם מִצִּדֵּי
פְּנֹת עֲשֹׂהִים חֲמִשָּׁה שְׁלֵלֹת אֲדָרְכִים
מִקֶּדֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁמִי יִהְיֶה אֲדָרְכִים
מִפְּנֹת־מִקֶּדֶשׁ הָאַחַד לְשְׁמִי יִהְיֶה:
20 וְלִצְלַע הַמִּסְעִים הַשְּׂנִי לְכַפַּת
עֲשֹׂהִים חֲמִשָּׁה: 21 וְאֶרְבָּעִים אֲדָרְכִים
שְׁלֵלֹת אֲדָרְכִים מִפְּנֹת מִקֶּדֶשׁ הָאַחַד וְשְׁלֵלֹת
אֲדָרְכִים מִפְּנֹת מִקֶּדֶשׁ הָאַחַד: 22 וְלִצְלַע
הַמִּסְעִים הָשְׂמִי מִצִּדֵּי הַשְּׂנִי לְכַפַּת
עֲשֹׂהִים חֲמִשָּׁה: 23 וְשְׁלֵלֹת אֲדָרְכִים מִצִּדֵּי
בְּיָדִיעַ הָאַחַת: 24 וְחִצְיֹנָה הָאַחַת מִלְּמַעַל
וְחִצְיֹנָה הָשְׂמִי עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַמִּסְעִים
הָאַחַת בֵּן לְשְׁלֵלֹת הַשְּׂנִי הַמִּסְעִים
יִהְיֶה: 25 וְחִצְיֹנָה שְׁמִי חֲמִשָּׁה וְאֶרְבָּעִים
אֲדָרְכִים מִצִּדֵּי הָאַחַת מִפְּנֹת מִקֶּדֶשׁ
הָאַחַד: 26 וְעָשִׂיתָ בְּרִיחִים צִנִּי שְׁמִים
לְחִצְיֹנָה הַשְּׂנִי מִקֶּדֶשׁ הָאַחַד: 27 וְחִבְרַת
בְּרִיחִים לְחִצְיֹנָה הַשְּׂנִי לְכַפַּת הַשְּׂנִי
וְחִבְרַת בְּרִיחִים לְחִצְיֹנָה הַשְּׂנִי לְכַפַּת
הַשְּׂנִי: 28 וְחִבְרַת הַיָּדִיעַ הַשְּׂנִי
הַקֶּדֶשׁ מִכְסֵּה בְּרִיחִים מִלְּמַעַל
29 וְאֶת־חֲמִשָּׁנִים מִצָּדָיִם וְחִבְרַת אֶת־
מִצָּדָיִם וְחִבְרַת אֶת־חֲמִשָּׁנִים מִצָּדָיִם
וְחִבְרַת אֶת־חֲמִשָּׁנִים מִצָּדָיִם: 30

10 Καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ
χειλὸς τῆς δέξτερας τῆς μετῆς τῆς ἀνὰ μέσον κατα
συμβολήν· καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ
τοῦ χειλὸς τῆς δέξτερας τῆς συναπτουμένης τῆς
δευτέρας. 11 Καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντή-
κοντα, καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν,
καὶ συνάψεις τὰς δέξτερας καὶ ἔσται ἓν. 12 Καὶ
ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέξτεραις τῆς
σκεπῆς· τὸ ἥμισυ τῆς δέξτερας τὸ ὑπολειμμένον
ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δέξτερας τῆς
σκεπῆς, ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκεπῆς. 13 Πῆχυν
ἐκ τούτου καὶ πῆχυν ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος
τῶν δέξτερας, ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέξτερας τῆς
σκεπῆς· ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς
σκεπῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἵνα καλύπτῃ. 14 Καὶ
ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκεπῇ δέρματα κριῶν
ἡρυθροδανωμένα, καὶ ἱπυκαλύμματα δέρματα ὑακίν-
θινα ἐπάνωθεν. 15 Καὶ ποιήσεις στύλους τῆς
σκεπῆς ἐκ ξύλων ἀσήπτων· 16 Δέκα πῆχεων
ποιήσεις τὸν στύλον τὸν ἑνα, καὶ πῆχεως ἑνὸς καὶ
ἡμίσεως τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός· 17 Δύο
ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἑνί, ἀντιπίπτοντας
ἑτερον τῷ ἑτέρῳ· οὕτω ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις
τῆς σκεπῆς. 18 Καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκεπῇ,
εἰκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν. 19
Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις
τοῖς εἰκοσι στύλοις, δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνί
εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ
στύλῳ τῷ ἑνί εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ. 20 Καὶ
τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς νότον εἰκοσι στύλους·
21 Καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς, δύο
βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνί εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη
αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνί εἰς
ἀμφότερα τὰ μέρη αὐτοῦ. 22 Καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω
τῆς σκεπῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιή-
σεις ἕξ στύλους. 23 Καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ
τῶν γωνιῶν τῆς σκεπῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων, 24 Καὶ
ἔσται ἕξ ἴσου κάτωθεν· κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι
ἐκ τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν· οὕτω ποιήσεις
ἀμφότεραις ταῖς δυοὶ γωνίαις, ἴσαι ἔστωσαν. 25 Καὶ
ἔσονται ὅκτω στύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραῖ
δεκαεῖς· δύο βάσεις τῷ ἑνί στύλῳ εἰς ἀμφότερα τὰ
μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἑνί.
26 Καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε
τῷ ἑνί στύλῳ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκεπῆς,
27 Καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ἑνί κλίτει τῆς
σκεπῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ
τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκεπῆς τῷ πρὸς θάλασ-
σαν· 28 Καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀνὰ μέσον τῶν
στύλων δυνεῖσθω ἀπὸ τοῦ ἑνὸς κλίτους εἰς τὸ
ἑτερον κλίτος. 29 Καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώ-
σεις χρυσῷ, καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς εἰς
οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλοὺς, καὶ καταχρυσώσεις τοὺς
μοχλοὺς χρυσῷ. 30 Καὶ ἀναστήσεις τὴν σκεπὴν
κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῇ ὕρει.

10 Facies et quinquaginta ansas in ora sagi
unius, ut conjungi cum altero queat: et quin-
quaginta ansas in ora sagi alterius, ut cum
altero copuletur. 11 Facies et quinquaginta
fibulas æneæ, quibus jungantur ansæ, ut
unum ex omnibus operimentum fiat. 12 Quod
autem superfuerit in sagis quæ parantur
tecto, id est, unum sagum quod amplius est, ex
medietate ejus operies posteriora tabernaculi.
13 Et cubitus ex una parte pendebit, et
alter ex altera, qui plus est in sagorum
longitudine, utrumque latus tabernaculi prote-
gens. 14 Facies et operimentum aliud tecto
de pellibus arietum rubricatis: et super hoc
rursum aliud operimentum de ianthinis pel-
libus. 15 Facies et tabulas stantes taber-
naculi de lignis setim, 16 Quæ singulæ
denos cubitos in longitudine habeant, et in
latitudine singulos ac semissem. 17 In late-
ribus tabulæ, duæ incæstraturæ fient, quibus
tabula alteri tabulæ connectatur: atque in
hunc modum cunctæ tabulæ parabuntur.
18 Quarum viginti erunt in latere meridiano
quod vergit ad austrum. 19 Quibus quad-
raginta bases argenteas fundes, ut binæ bases
singulis tabulis per duos angulos subjiciantur.
20 In latere quoque secundo tabernaculi quod
vergit ad aquilonem, viginti tabulæ erunt,
21 Quadraginta habentes bases argenteas;
binæ bases singulis tabulis supponentur.
22 Ad occidentalem vero plagam tabernaculi
facies sex tabulas, 23 Et rursum alias duas
quæ in angulis erigantur post tergum taberna-
culi. 24 Eruntque conjunctæ a deorsum
usque sursum, et una omnes compago retine-
bit. Duabus quoque tabulis quæ in angulis
ponendæ sunt, similis junctura servabitur.
25 Et erunt simul tabulæ octo, bases earum
argenteæ sedecim, duabus basibus per unam
tabulam supputatis. 26 Facies et vectes de
lignis setim quinque ad continendas tabulas
in uno latere tabernaculi, 27 Et quinque
alios in altero, et ejusdem numeri ad occiden-
talem plagam: 28 Qui mittentur per medias
tabulas a summo usque ad summum. 29 Ipsas
quoque tabulas deaurabis, et fundes in eis
annulos auroos, per quos vectes tabulata
continuant: quos operies laminis aureis.
30 Et eriges tabernaculum juxta exem-
plar quod tibi in monte monstratum est.

31 וְעֲשִׂיתָ פָּרֹכֶת תְּהַלֵּל וְאַרְבָּעוֹת וְהוֹלַעַת שְׁנֵי וָשֹׁשׁ מִשְׁגָּר מִעֲשֶׂה חֲשֹׁב וְעֲשֶׂה אֹהֶל פָּרָכִים: 32 וְהִתְחַתָּה אֹהֶל מִלְּפָנֶיךָ צִלְ-אַרְבָּעָה עֲמֻתָּי שְׁשִׁים מִצָּפִים וְזָבֵב וְנִיחָם וְזָבֵב צִלְ-אַרְבָּעָה אֲדָרְגָתָם: 33 וְהִתְחַתָּה אֹהֶל-הַפָּרֹכֶת פִּתְחָהּ תִּתְּקִי וְהִתְחַתָּה שְׁמֹרֶת מִפְּנֵי לְפָרֹכֶת אֶת אֲרֹן הָעֵדוּת וְהַבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַקֹּדֶשׁ: 34 וְהִתְחַתָּה אֹהֶל-הַפָּרֹכֶת עַל אֲרֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ שְׁשִׁים: 35 וְשִׁמְתָה אֹהֶל-הַשְּׁלֶחֶן מִתְּחִיל לְפָרֹכֶת וְאֶת-הַפָּרֹכֶת לִכַּח הַשְּׁלֶחֶן עַל אֵלֶּה הַמִּשְׁגָּן מִיָּמִינָהּ וּמִשְׁלֶחֶן הַמִּן עַל-אֵלֶּה צָפוֹן: 36 וְעֲשִׂיתָ מִסָּה לַפִּתְחָה הָאֹהֶל תְּהַלֵּל וְאַרְבָּעוֹת וְהוֹלַעַת שְׁנֵי וָשֹׁשׁ מִשְׁגָּר מִעֲשֶׂה לָקֹם: 37 וְעֲשִׂיתָ לְמִסָּה מִשְׁמָלָה עֲמֻתָּי שְׁשִׁים וְצָפִיתָ אֹהֶל וְזָבֵב וְנִיחָם וְזָבֵב לָקֹם מִשְׁמָלָה אֲדָרְגָתָם: כ

פרשה כז:

1 וְעֲשִׂיתָ אֹהֶל-הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֹשׁ אַמּוֹת אֶרְדָּה וְחֲמֹשׁ אַמּוֹת רֹחֵב רִבְעִי הִתְחַתָּה הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֶמֶהוּ: 2 וְעֲשִׂיתָ הֶרְחָבִי עַל אֲרָבַע פִּתְחָיו מִמַּמָּה הַתִּינֵן הֶרְחָבִי וְצָפִיתָ אֹהֶל וְחֲשִׁיתָ: 3 וְעֲשִׂיתָ סִירְחִי לְדִשְׁנֵי וְנָחִי וּמִזְרָחִי וּמִזְרָחִי וּמִזְרָחִי לְכָל-צִלְוֵי הַמִּשְׁמָלָה: 4 וְעֲשִׂיתָ לוֹ מִכְבָּר מִעֲשֶׂה הַשֵּׁשׁ חֲשִׁית וְעֲשִׂיתָ צִלְ-הַחֲשִׁית אֲרָבַע מַצְעוֹת חֲשִׁית עַל אֲרָבַע הַצִּדֵּי: 5 וְהִתְחַתָּה אֹהֶל פִּתְחָהּ בְּרָבֵב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמַשָּׁה וְהִתְחַתָּה הַחֲשִׁית עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ: 6 וְעֲשִׂיתָ בָדִים לַמִּזְבֵּחַ בָּדִי עֲצֵי שִׁטִּים וְצָפִיתָ אֹהֶל חֲשִׁית: 7 וְהִתְחַתָּה אֹהֶל-הַבָּדִי בְּמַצְעַת וְחִנֵּי הַבָּדִים צִלְ-שְׁנֵי צִלְעַת הַמִּזְבֵּחַ בְּשִׁמְתָה אֹהֶל: 8 בְּכֹבֵב לָחֹת הַמִּשְׁמָלָה אֹהֶל פִּתְחָהּ הָרָאָה אֹהֶל בָּדִי בִּן גִּבּוֹרֵי: 9 וְעֲשִׂיתָ אֶת הַצֵּדִי הַמִּשְׁגָּן לַפִּתְחָה גִּבְּ-מִיָּמִינָהּ הַלְעִים לְחֹצֵר שֵׁשׁ מִשְׁגָּר מִלְּפָנֶיךָ אֶרְדָּה לַפִּתְחָה הָאֹהֶל: 10 וְעֲשִׂיתָ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעִים עֲשָׂרִים בָּדִים וְנִיחָם וְזָבֵב וְנִיחָם וְזָבֵב לָקֹם מִשְׁמָלָה אֲדָרְגָתָם: 11 וְכֹן לַפִּתְחָה צָפוֹן בְּאֶרְדָּה הַלְעִים מִלְּפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתָ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעִים עֲשָׂרִים בָּדִים וְנִיחָם וְזָבֵב וְנִיחָם וְזָבֵב לָקֹם מִשְׁמָלָה אֲדָרְגָתָם: כ

31 Καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου νεηρημένης· ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ Χερουβίμ. 32 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τίσσαρες ἀργυραῖ. 33 Καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τῶν στύλων, καὶ εἰσίοσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων. 34 Καὶ κατακαλύψεις τῇ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων. 35 Καὶ ἐπιθήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηπῆς τὸ πρὸς νότον· καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηπῆς τὸ πρὸς βορρᾶν. 36 Καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῇ θύρᾳ τῆς σκηπῆς ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλτοῦ. 37 Καὶ ποιήσεις τῇ καταπετάσματι πέντε στύλους, καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

ΚΕΦ. κζ.

1 ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων, πέντε πήχεων τὸ μῆκος, καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος· τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ. 2 Καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα, καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ. 3 Καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ σκεῆα αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ. 4 Καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἰσχάραν ἔργῳ δακτυλιῶν χαλκῆν· καὶ ποιήσεις τῇ ἰσχαρᾷ τέσσαρες δακτυλίους χαλκοῦς ὑπὸ τὰ τέσσαρα κλίτη. 5 Καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἰσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν· ἔσται δὲ ἡ ἰσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσους τοῦ θυσιαστηρίου. 6 Καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ. 7 Καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους· καὶ ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἶρειν αὐτό. 8 Κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό· κατὰ τὸ παραδειχθῆν σοι ἐν τῷ δρεῖ, οὕτω ποιήσεις αὐτό. 9 Καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηπῇ· εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, μῆκος ἑκατὸν πήχεων τῇ ἐνὶ κλίτει· 10 Καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες ἀργυραῖ. 11 Οὕτως τῇ κλίτει τῇ πρὸς ἀπηλωτῆν ἰστίᾳ ἑκατὸν πήχεων μῆκος· καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ, καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρῶνται ἀργυρίῳ.

31 Facies et velum de hyacintho, et purpura, coccoque bis tincto, et bysso retorta, opere plumario et pulchra varietate contextum: 32 Quod appendes ante quatuor columnas de lignis setim, quæ ipsæ quidem deauratæ erunt, et habebunt capita aurea, sed bases argenteas. 33 Insetetur autem velum per circulos, intra quod pones arcam testimonii, quo et sanctuarium, et sanctuarii sanctuaria dividuntur. 34 Pones et propitiatorium super arcam testimonii in Sancto sanctorum: 35 Mensamque extra velum: et contra mensam candelabrum in latere tabernaculi meridiano: mensa enim stabit in parte aquilonis. 36 Facies et tentorium in introitu tabernaculi de hyacintho, et purpura, coccoque bis tinoto, et bysso retorta, opere plumarii. 37 Et quinque columnas deaurabis lignorum setim, ante quas duceatur tentorium: quarum erunt capita aurea, et bases æneæ.

CAPUT XXVII.

1 FACIES et altare de lignis setim, quod habebit quinque cubitos in longitudine, et totidem in latitudine, id est, quadrum, et tres cubitos in altitudine. 2 Cornua autem per quatuor angulos ex ipso erunt: et operies illud ære. 3 Faciesque in usus ejus lebetes ad suscipiendos cineres, et forcipes atque fascinulas, et ignium receptacula: omnia vasa ex ære fabricabis. 4 Craticulamque in modum retis æneam: per cujus quatuor angulos erunt quatuor annuli ænei, 5 Quos pones subter arulam altaris: eritque craticula usque ad altaris medium. 6 Facies et vectes altaris de lignis setim duos, quos operies lamnis æneis: 7 Et induces per circulos, eruntque ex utroque latere altaris ad portandum. 8 Non solidum, sed inane et cavum intrinsecus facies illud, sicut tibi in monte monstratum est. 9 Facies et atrium tabernaculi, in cujus australi plaga contra meridiem erunt tentoria de bysso retorta: centum cubitos unum latus tenebit in longitudine. 10 Et columnas viginti cum basibus totidem æneis, quæ capita cum cælaturis suis habebunt argentea. 11 Similiter et in latere aquilonis per longum erunt tentoria centum cubitorum, columnæ viginti, et bases æneæ ejusdem numeri et capita earum cum cælaturis suis argentea.

12 וְרַחֲבֵי הַקְּהָצִי לַפְּתָחִים וְהַלְעִים חֲמִשָּׁים
אֵמָּה עֲשִׂיתֶם עֲשִׂיהָ וְהִדְגִּיתֶם עֲשִׂיהָ:
13 וְרַחֲבֵי הַקְּהָצִי לַפְּתָח קוֹדֶשֶׁת מִזְבֵּחַהּ
חֲמִשָּׁים אֵמָּה: 14 וְחִמְשָׁה עֲשִׂיהָ אֵמָּה
וְהַלְעִים לַבְּתָרָה עֲשִׂיתֶם שְׁלֹשָׁה וְהִדְגִּיתֶם
שְׁלֹשָׁה: 15 וְלַפְתָּהּ חֲשִׁיזִית חֲמִשָּׁה עֲשִׂיהָ
וְהַלְעִים עֲשִׂיתֶם שְׁלֹשָׁה וְהִדְגִּיתֶם שְׁלֹשָׁה:
16 וְלִשְׁעָר הַקְּהָצִי מִסָּה וְעֶשְׂרִים אֵמָּה
וְהַלֵּל וְהַרְבֵּץ וְהַלְעִית שְׁנֵי וְאֵשׁ מִשְׁנֵי
מִצָּעָה הָאֵם עֲשִׂיתֶם אֶרְבָּעָה וְהִדְגִּיתֶם
אֶרְבָּעָה: 17 קֶלֶב עֲפֹתָי הַקְּהָצִי קִבִּי
מִזְשָׁקִים לָסֹף וְהִיָּהם גָּסֹף וְהִדְגִּיתֶם
נְחֹשֶׁת: 18 וְהָיָה הַקְּהָצִי מֵאָה בִּמְאָה
וְרַחֲבֵי חֲמִשָּׁים בְּחֲמִשָּׁים וְהָיָה חֲמִשָּׁה
אֲפֹתָ אֵשׁ מִשְׁנֵי וְהִדְגִּיתֶם נְחֹשֶׁת:
19 לְכָל קֶלֶי הַמִּשְׁכָּן בְּכָל עֲבֹדָתוֹ וְכָל־
וְיִתְּמוֹ וְכָל־יִתְּרוֹת הַקְּהָצִי נְחֹשֶׁת:

ס ס ס כ

20 וְהָיָה הַפָּנִיּוֹת וְהַתְּהוֹמוֹת יִשְׂרָאֵל וְהָיָה
אֵלֶיךָ שָׁמֹן צִיָּה וְהָיָה בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת לְהַעֲלֹת
גַּר הַמִּידִי: 21 בְּהַחֲלֹל מוֹעֵד מִחוּץ לְפִרְקַת
אֲשֶׁר עַל-הַעֲזָרוֹת יַעֲרֹף אֹתוֹ אֲחֵלּוּ וְיִבְנוּ
מִצֵּבָה עַד-גִּזְרֵה לִפְנֵי יְהוָה חֲנֻף עוֹלָם
לְדֹרֹתָם מֵאֵת פֶּגַע יִשְׂרָאֵל: ס

פרשה כח :

וַיִּשְׁמַע הַקֹּדֶב אֶלֶּיךָ אֶת־חֲסִדֶּיךָ וְאֶת־בְּרִיתֶךָ בְּגֵן יִשְׂרָאֵל לִקְדוֹתֶיךָ לֵי אֲחֵינוּ גִּבּוֹר וְאֲבִירָתָא אֶלְעִזֵּר וְאִיחָדֵךְ בְּגֵן אֲחֵינוּ : ² וְשִׁלְיִת בְּגִידֶיךָ לְאֲחֵינוּ אֲחִירָה לְקָדוֹר וְלִתְפָּאֶרֶת : ³ וְאַתָּה תִּדְבֹּר אֶל־כָּל־יִחְזָקֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלְּאֲחֵינוּ יִחַד חֲכָמָא וְשִׁשִּׁי אֶת־יִבְנֵי אֲחֵינוּ לְחֻדְשֵׁי לִקְדוֹתֶיךָ : ⁴ וְאַתָּה תִּבְרָכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ חֲשׁוֹן וְאַפּוֹד וּמַעֲלִיל וּבְהִלָּתָא תִּשְׁבֹּחַ מִצְנָפָתָא וְאַבְנֵיךָ וְשִׁשִּׁי בְּגִידֶיךָ לְאֲחֵינוּ אֲחִירָה וְלִבְנֵינוּ לִקְדוֹתֶיךָ : ⁵ וְחַסֵּם יִהְיֶה אֶת־יְהוֹדָב וְאֶת־הַתְּלַעֲרָא הַשֵּׁנִי וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ : ⁶ וְעֲשֵׂה אֶת־יְהוֹאָחָז וְזָבִיב תִּגְלָלָתָא וְאַרְזָמֹן תִּזְלֻצָתָא שְׁנֵי וְשִׁשִּׁי מִשְׁזֵר מִעֲשֻׁחַ חֲשָׁב : ⁷ שְׁנֵי כַּחֲלָת הַבֵּית יִהְיֶה־לָּו אֶל־שְׁנֵי הַזִּזְיוֹת וְיִקְרָר : ⁸ וְחֲשָׁב אֶת־דַּרְתֵּי אֲשֶׁר עָלִי מִעֲשֻׁחָא מִמֶּנִּי יִהְיֶה זָבִיב תִּגְלָלָתָא וְאַרְזָמֹן וְתִזְלֻצָתָא שְׁנֵי וְשִׁשִּׁי מִשְׁזֵר :

12 Τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἰστία πεντήκοντα πήχων· στυλοὶ αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα. 13 Καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς νότον ἰστία πεντήκοντα πήχων· στυλοὶ αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα. 14 Καὶ πεντεκαίδεκα πήχων τὸ ὕψος τῶν ἰστίων τῷ κλίτει τῷ ἐνί· στυλοὶ αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. 15 Καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον δεκαπέντε πήχων τῶν ἰστίων τὸ ὕψος· στυλοὶ αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. 16 Καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα, εἴκοσι πήχων τὸ ὕψος, ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ· στυλοὶ αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες. 17 Πάντες οἱ στυλοὶ τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργημένοι ἀργυρίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. 18 Τὸ δὲ μῆκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν, καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ πεντήκοντα, καὶ ὕψος πέντε πήχων ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. 19 Καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ. 20 Καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἐλαίων ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι, ἵνα κείηται ἕλχους διὰ παντός. 21 Ἐν τῇ σπῆρῃ τοῦ μαρτυρίου, ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης· καύσει αὐτὸ Ἁαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωὶ ἐναντίον Κυρίου· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. 57.

1 ΚΑΙ σὺ προσαγάγῃς πρὸς σεαυτὸν τὸν τε Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἱερατεύειν μοι, Ἀαρὼν καὶ Ναδάβ καὶ Ἀβιοθὺν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὺς Ἀαρὼν. 2 Καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν. 3 Καὶ σὺ ἀλλήσῃς πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας, καὶ αἰσθήσεως, καὶ ποιήσουσι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ἀαρὼν εἰς τὸ ἕγιον, ἐν ᾧ ἱερατεύσει μοι. 4 Καὶ αὐτὰς αἱ στολαὶ ἄς ποιήσουσι τὸ περιστήθιον καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη καὶ χιτῶνα κοσμηθῶτων καὶ κίθαριν καὶ ζώνην· καὶ ποιήσουσι στολὰς ἁγίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι. 5 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὸ χρυσοῖον καὶ τὸν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον, 6 Καὶ ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν ποικιλοῦ· 7 Δύο ἐπωμίδες συνέχουσαι ἴσονται αὐτῇ ἑτέρα τὴν ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυοῖς μέρεσιν ἱερωμέναι· 8 Καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμίδων, ὁ ἱσρίν ἐκ' αὐτῇ, κατὰ τὴν πόλιν ἐκ αὐτοῦ ἴσται ἐκ χρυσοῦ καθεαυτοῦ καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κοκκίνον διανενησμένον καὶ βύσσον κεκλωμένην.

12 In latitudine vero atrii, quod respicit ad occidentem, erunt tentoria per quinquaginta cubitos, et columnæ decem, basesque totidem. 13 In ea quoque atrii latitudine, quæ respicit ad orientem, quinquaginta cubiti erunt. 14 In quibus quindecim cubitorum tentoria lateri uno deputabuntur, columnæque tres et bases totidem: 15 Et in latere altero erunt tentoria cubitos obtinentia quindecim, columnæ tres, et bases totidem. 16 In introitu vero atrii fiet tentorium cubitorum viginti ex hyacintho et purpura, coccoque bis tincto, et bysso retorta, opere plumarii: columnas habebit quatuor, cum basibus totidem. 17 Omnes columnæ atrii per circuitum vestitæ erunt argenteis laminis, capitibus argenteis, et basibus æneis. 18 In longitudine occupabit atrium cubitos centum, in latitudine quinquaginta, altitudo quinque cubitorum erit; fietque de bysso retorta, et habebit bases æneas. 19 Cuncta vasa tabernaculi in omnes usus et ceremonias, tam paxillos ejus quam atrii, ex ære facies. 20 Præcipe filiis Israel ut afferant tibi oleum de arboribus olivarum purissimum, piloque contusum: ut ardeat lucerna semper 21 In tabernaculo testimonii, extra velum quod opæpansum est testimonio. Et collocabunt eam Aaron et filii ejus, ut usque mane luceat coram Domino. Perpetuus erit cultus per successiones eorum a filiis Israel.

CAPUT XXVIII.

1 **APPLICA** quoque ad te Aaron fratrem tuum cum filiis suis de medio filiorum Israel, ut sacerdotio fungantur mihi: Aaron, Nadab, et Abiu, Eleazar, et Ithamar. 2 Faciesque vestem sanctam Aaron fratri tuo in gloriam et decorem. 3 Et loqueris cunctis sapientibus corde, quos replevi spiritu prudentie, ut faciant vestes Aaron, in quibus sanctificatus ministret mihi. 4 Hæc autem erunt vestimenta quæ facient: Rationale, et superhumerales, tunicam et lineam strictam, cidarium et balteum. Facient vestimenta sancta fratri tuo Aaron et filiis ejus, ut sacerdotio fungantur mihi. 5 Accipietis aurum, et hyacinthum, et purpuram, coccumque bis tinctum, et byssum. 6 Facient autem superhumerales de auro et hyacintho et purpura, coccoque bis tincto, et bysso retorta, opere polymito. 7 Duas oras junctas habebit in utroque latere summitatum, ut in unum redeant. 8 Ipsa quoque textura et cuncta operis varietas erit ex auro, et hyacintho, et purpura, coccoque bis tincto, et bysso retorta.

9 וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁנֵי אֲבָגֵי־שָׁהִם וּפְתַחְתָּ
עַל־יָדָם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 שֵׁשׁ
מִשְׁמָתָם עַל קַאֲבֹן קַאֲתָה וְאֶת־שְׁמוֹת
הַשְּׁנֵי הַקְּתֹחִיִּים עַל־הַקַּבֹּן הַשְּׁנִי
כַּהֲלֹדָם׃ 11 מִעֲשֶׂה חֲרָשׁ אֶבֶן פְּתַחְתָּ
הָאֵם פְּתַחְתָּ אֶת־שְׁנֵי הַקַּבִּים עַל־שְׁמֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסְּפַת מִשְׁבָּצוֹת וְהָב מִעֲשֶׂה
אָהָם׃ 12 וְשִׁמְתָּ אֶת־שְׁנֵי הַקַּבִּים עַל
כַּתְּפֹת הָאֵד אֶבֶן וְזָרָן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְקָשָׁה אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־
שְׁנֵי כַתְּפֵי לְזָרָן׃ 13 וְעָשִׂיתָ
מִשְׁבָּצַת זָהָב׃ 14 וְשָׁתִי שְׁרָשִׁירָה זָהָב
טָהוֹר מִבְּבִלָּה מִעֲשֶׂה אָהָם מִעֲשֶׂה עֲבֹת
וְנָתַתָּה אֶת־שְׁרָשִׁירָה הַעֲבֹתָה עַל־
הַמִּשְׁבָּצָה׃ 15 וְעָשִׂיתָ חָשֹׁן
מִעֲשֶׂה מִעֲשֶׂה חָשֹׁב מִעֲשֶׂה אֵד מִעֲשֶׂה
זָהָב כְּלִלָּה וְאֶת־קָבֹן וְחֹלְעָה שְׁנֵי וְשֵׁשׁ
מִשְׁנֵר מִעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ 16 רְבֹעַ יִהְיֶה כְּפֹל
וְנָתַתָּ אֶת־וְנָתַתָּ רְבֹעַ׃ 17 וּמִלְּאָהּ בֹּ
מִלְּאָה אֶבֶן אֶרְבָּעָה טָהִרִים אֶבֶן טָהֹר
אֵדָם כְּטָהֹר וּבְרָחֹק הַטָּהוֹר הָאֵדָה׃
18 וְהַטָּהוֹר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שְׁבוֹ וְאֶת־לֵמָּה׃
19 וְהַטָּהוֹר הָרְבִיעִי מִרְשִׁישׁ וְשֵׁם וְשֵׁם וְשֵׁם
מִשְׁבָּצִים זָהָב יִהְיֶה בְּמִלְּאָהֶם׃ 21 וְהָאֶבֶן
הַחֲלִין עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂרָה
עַל־שְׁמֹתָם פְּתַחְתָּ הָאֵם אֵישׁ עַל־שְׁמוֹ
כַּהֲלֹדָן לְשֵׁן עָשָׂה מִבֵּט׃ 22 וְעָשִׂיתָ
עַל־הַחֲשֹׁן שְׁרָשִׁירָה בְּבִלָּה מִעֲשֶׂה עֲבֹת זָהָב
טָהוֹר׃ 23 וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֲשֹׁן שְׁנֵי טָבָעוֹת
זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁנֵי הַטָּבָעוֹת עַל־שְׁנֵי
הַקְּתֹחִים הַחֲשֹׁן׃ 24 וְנָתַתָּ אֶת־שְׁנֵי עֲבֹתָה
הַזָּהָב עַל־שְׁנֵי הַטָּבָעוֹת אֶל־הַקְּתֹחִים הַחֲשֹׁן׃
25 וְאֵת שְׁנֵי הַקְּתֹחִים שְׁנֵי קַעֲבֹתָה תִּתֵּן
עַל־שְׁנֵי הַמִּשְׁבָּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־כַּתְּפֹת
הָאֵד אֶל־מִקְרָא כְּקָו׃ 26 וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי
טָבָעוֹת זָהָב וְשִׁמְתָּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי הַקְּתֹחִים
הַחֲשֹׁן עַל־שְׁמֵיהֶם אֶת־אֶבֶן אֶל־עֶבֶר הָאֵדָה
כַּהֲלֹדָה׃ 27 וְעָשִׂיתָ שְׁנֵי טָבָעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה
אֹתָם עַל־שְׁנֵי כַתְּפֹת הָאֵדָה מִלְּמַטָּה
מִמִּקְרָא כְּקָו לְחָשֹׁב
הָאֵדָה׃ 28 וְיִרְבְּצוּ אֶת־הַחֲשֹׁן מִטָּבָעֵיהֶם
אֶל־טָבָעוֹת הָאֵדָה בְּכַתְּלֵה לְהִיּוֹת עַל־
הַזָּהָב וְלֹא־יִתְּנָה הַחֲשֹׁן מִעַל הָאֵדָה׃

9 Καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, καὶ
γλύψῃς ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
10 Ἐξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα καὶ τὰ 22
ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ
τάς γενέσεις αὐτῶν, 11 Ἔργον λιθουργικῆς τέχνης·
γλύμμα σφραγίδος διαγλύψῃς τοὺς δύο λίθους ἐπὶ
τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 12 Καὶ θήσεις
τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος·
λίθοι μνημοσύνου εἰσὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ
ἀναλήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ἐναντὶ Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ, μνημό-
συνον περὶ αὐτῶν. 13 Καὶ ποιήσεις ἀσπίδισκας ἐκ
χρυσίου καθαροῦ· 14 Καὶ ποιήσεις δύο κροσσῶτά
ἐκ χρυσίου καθαροῦ, καταμεμιγμένα ἐν ἑνθεσίν,
ἔργον πλοκῆς· καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσῶτά τὰ
κεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπίδισκας κατὰ τὰς παρωμί-
δας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων. 15 Καὶ ποιήσεις
λογεῖον τῶν κρίσεων ἔργον ποικιλτοῦ· κατὰ τὸν
ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσίου καὶ
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου
καὶ βύσσου κεκλωσμένης. 16 Ποιήσεις αὐτὸ τετρά-
γωνον, ἔσται διπλοῦν· σπιθαμῆς τὸ μήκος αὐτοῦ
καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος. 17 Καὶ καθυφανεῖς ἐν
αὐτῷ ὕψασμα κατὰ λίθον τετράστιχον· στίχος λίθων
ἔσται· σάρδιον, τοπάζιον καὶ σμάραγδος ὁ στίχος
ὁ εἰς· 18 Καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθραξ καὶ
σάπφειρος καὶ ἱασπς· 19 Καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος
λιγύριον, ἀχάτης, ἀμέθυστος· 20 Καὶ ὁ στίχος ὁ
τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον·
περικεκαλυμμένα χρυσίῳ, συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ,
ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν. 21 Καὶ οἱ λίθοι
ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· γλυφαὶ σφραγι-
δων ἑκάστης κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δεκαδύο
φυλάς. 22 Καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσῶτας
συμπεπλεγμένους, ἔργον ἀλυσιδωτῶν ἐκ χρυσίου
καθαροῦ. 23 Καὶ λήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογείου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ
στήθους, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον, μνημόσυνον ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ. 24 Καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον
τῆς κρίσεως τοὺς κροσσῶτας· τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ’
ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογείου ἐπιθήσεις,
25 Καὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας ἐπιθήσεις ἐπ’ ἀμ-
φοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον.

• • • • •
• • • • •
• • • • •

9 Sumesque duos lapides onychinos, et sculpes
in eis nomina filiorum Israel: 10 Sex nomina
in lapide uno, et sex reliqua in altero, juxta
ordinem nativitatibus eorum. 11 Opere sculp-
toris et cælatura gemmarii, sculpes eos nomi-
nibus filiorum Israel, inclusos auro atque
circumdatos: 12 Et pones in utroque latere
superhumeralis, memoriale filiis Israel. Por-
tabitque Aaron nomina eorum coram Domino
super utrumque humerum, ob recordationem.
13 Facies et uncinos ex auro, 14 Et duas
catenulas ex auro purissimo sibi invicem
cohærentes, quas inseres uncinis. 15 Rationale
quoque judicii facies opere polymito juxta
texturam superhumeralis, ex auro, hyacintho,
et purpura, coccoque bis tincto, et bysso
retorta. 16 Quadrangulum erit et duplex:
mensuram palmi habebit tam in longitudine
quam in latitudine. 17 Ponesque in eo qua-
tuor ordines lapidum: in primo versu erit
lapis sardius, et topazius, et smaragdus:
18 In secundo carbunculus, sapphirus, et
jaspis: 19 In tertio ligurius, achates, et ame-
thystus: 20 In quarto chrysolithus, ony-
chinus, et beryllus; inclasi auro erunt per
ordines suos. 21 Habebuntque nomina filiorum
Israel: duodecim nominibus cælantur, sin-
guli lapides nominibus singulorum per duo-
decim tribus. 22 Facies in rationali catenas
sibi invicem cohærentes ex auro purissimo:
23 Et duos annulos aureos, quos pones in
utraque rationalis summitate: 24 Catenasque
aureas junges annulis, qui sunt in marginibus
ejus: 25 Et ipsarum catenarum extrema
duobus copulabis uncinis in utroque latere
superhumeralis quod rationale respicit. 26 Fa-
cies et duos annulos aureos, quos pones in
summitatibus rationalis, in oris quæ e regione
sunt superhumeralis, et posteriora ejus aspi-
ciunt. 27 Nec non et alios duos annulos
aureos, qui ponendi sunt in utroque latere
superhumeralis deorsum, quod respicit contra
faciem juncturæ inferioris, ut aptari possit
cum superhumerali, 28 Et stringatur ra-
tionale annulis suis cum annulis super-
humeralis vitta hyacinthina, ut maneat
junctura fabrefacta, et a se invicem ra-
tionale et superhumeralis nequeant separari.

29 וְנָשָׂא אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט עַל־לִבּוֹ כַּבֵּיץ אֶל־הַיָּהוָה לְזָכְרוֹ
לְפָנֵי־יְהוָה תָּמִיד : 30 וְנָתַן אֶת־חֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט אֶת־הָאֲמִידִים וְאֶת־תַּחֲבִיטֵי הָיָהוּ
עַל־לֵב אֶת־חֹשֶׁן כַּבֵּיץ לְפָנֵי יְהוָה וְנָשָׂא
אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־לִבּוֹ
לְפָנֵי יְהוָה תָּמִיד : 31 וְנָתַן אֶת־חֹשֶׁן
אֶת־מַעֲלֵי הָאֲמִידִים כָּלִיל תְּבִלָּה : 32 וְהָיָה
כִּי־אֲשֹׁף בְּתוֹכָו שָׂמָּה יְהוָה לְפָנֵי כַּבֵּיץ
מִצַּעֲחָו אֲרָג כִּפִּי קַחֲמָה תַּחֲבִיטָיו לֵאמֹר
יְהוָה : 33 וְצִיָּה עַל־שְׁאֵלֵי רַפְלֵי תְבִלָּה
וְאֲרָגָן וְהוֹלַעַת שְׁנֵי עַל־שְׁאֵלָיו כַּבֵּיץ
וּפְעָמָן וְתָב בְּתוֹכָם כַּבֵּיץ : 34 פְּעָמָן וְתָב
וְרַפְּוֹן פְּעָמָן וְתָב וְרַפְּוֹן עַל־שְׁאֵלֵי הַמַּעֲלֵי
כַּבֵּיץ : 35 וְהָיָה עַל־אֶחָדָם לְשֹׁמֵר וְנִשְׁמָר
אִלוֹהֵי כַּבֵּיץ אֶל־הַיָּהוָה לְפָנֵי יְהוָה וּבְצִיָּה
וְלֵאמֹר יְהוָה : 36 וְנָתַן אֶת־חֹשֶׁן
וְתָב קַחֲוֹר וּפְעָמָן עָלָיו פְּתָחֵי חֹדָם
חָדָשׁ לַיְהוָה : 37 וְשָׂמָּה אֶת־עַל־פְּתִיל
תְּבִלָּה וְהָיָה עַל־הַמִּצְחָה אֶת־חֹדָם
וְנָשָׂא אֶת־שְׁמוֹת אֶת־צִוְּנוֹ הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר
יְהוָה שָׁם בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לְכִל־מִתְנַת הַקֹּדְשִׁים
וְהָיָה עַל־מִצְחָו תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לְפָנֵי
יְהוָה : 38 וְשִׁבְצָהּ חֲתָנָה שֵׁשׁ וְצִיָּה
מִצְנָתָה שֵׁשׁ וְאֲבָגָהּ פְּעָמָן מִצְנָתָה רָחֵם
וְלִבְנָה אֶחָדָם פְּעָמָן רַחֲמָה וְצִיָּה לָהֶם
אֲבָגָהּ וּמִנְעוֹת פְּעָמָן לָהֶם לְכַבֹּד
וְלִתְפָאָרֶת : 39 וְהַלְבִּישָׁה אֹתָם אֶת־חֹדָם
אֶת־יָדָם וְאֶת־בְּגָדֵי אֹתָם וּמִשְׁחָה אֹתָם וּמִלֵּאמָה
אֶת־יָדָם וְהַדְשָׁה אֹתָם וְקִטְּרָה לִי : 40 וְנָשָׂא
לָהֶם מִכְנָסִי־כָד לְכַסּוֹת בְּשָׂרָה צִוְּנָה
מִשְׁתַּגִּים וְעִד־יָרֵכִים יְהוָה : 41 וְהָיָה עַל־
אֶחָדָם וְעַל־בָּנָיו כַּבֵּיץ אֶל־אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
אֲנִי בְּנִשְׁתָּם אֶל־הַמִּצְנָה לְשֹׁמֵר בְּחֹשֶׁן
וְלֵאמֹר יְהוָה צִוְּנוֹ וְהָיָה תָּמִיד עֹלָם לִי
וְלִזְכָּרוֹ אֶת־חֹדָם : 42

פרשה כט :

1 וְהָיָה מִדְּבַר אֲשֶׁר־פָּעַלָה לָהֶם לְמַעַן
אֹתָם לְכַתּוֹ לִי לְחֹד פֶּר אֶת־חֹדָם בְּדִבְרֵי
וְאֵלֶם שְׁנֵים הַמִּיָּס : 2 וְלָהֶם מִצְנָה
וְחִלָּת מִצְנָה בְּלִילָה בְּשָׂמָן וְיִרְחָקֵי מִצְנָה
מִשְׁתַּגִּים בְּשָׂמָן כָּלֵת חֲמִישִׁים פְּעָמָן אֹתָם :
3 וְהָיָה אֹתָם עַל־כֵּל אֶת־חֹדָם וְהָיָה
אֹתָם בְּכָל וְאֶת־חֹדָם וְאֶת שְׁנֵי הָאֵלֶם :

30 Καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λαγεῖον τῆς κρίσεως τὴν
δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στή-
θους Ἀαρὼν ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἐναντὶ
Κυρίου· καὶ οἶσιν Ἀαρὼν τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἐναντὶ Κυρίου διὰ παντός.
31 Καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη ὅλον ὑακίνθινον.
32 Καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον, ὡς
ἔχον κύκλῳ τοῦ περιστομίου, ἔργον ὑφάντου, τὴν
συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ, ἵνα μὴ ῥαγῇ.
33 Καὶ ποιήσεις ὑπὸ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτω-
θεν ὥστε ἑξανθούσης ῥόας ῥόσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου διανειρημένου καὶ βύσσου
κεκλωσμένης, ὑπὸ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου
κύκλῳ· τὸ αὐτὸ εἶδος ῥόσκους χρυσοῦς, καὶ
κώδωνας ἀνά μέσον τούτων περικύκλῳ· 34 Παρὰ
ῥόσκον χρυσοῦν κώδωνα, καὶ ἀνθινον ἐπὶ τοῦ
λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ. 35 Καὶ ἔσται
Ἀαρὼν ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἀκουστή ἢ φωνῇ αὐτοῦ,
εἰσόντι εἰς τὸ ἅγιον ἐναντὶ Κυρίου καὶ ἐξιόντι, ἵνα
μὴ ἀποθάνῃ. 36 Καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν
κιθαρόν, καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγι-
δος, Ἀγίασμα Κυρίου. 37 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ
ὑακίνθου κεκλωσμένης, καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας,
κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται· 38 Καὶ ἔσται
ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν, καὶ ἑξαρεῖ Ἀαρὼν τὰ
ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων ὅσα ἂν ἡγιασώσιν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ παντὸς δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν· καὶ
ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν διὰ παντός δεκτὸν
αὐτοῖς ἐναντὶ Κυρίου. 39 Καὶ οἱ κοσμηῶντες τῶν
χιτώνων ἐκ βύσσου· καὶ ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην,
καὶ ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποικιλοῦ. 40 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Ἀαρὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας, καὶ ἐνδύ-
σεις αὐτὰς Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς
υἱούς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ χρίσεις αὐτούς, καὶ
ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας· καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς
ἵνα ἱερατεύσωσι μοι. 42 Καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περι-
σκελὴ λῖνα καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν,
ἀπὸ δσφύος ἕως μηρῶν ἔσται. 43 Καὶ ἔξει Ἀαρὼν
αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν προσπορεύωνται
λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου· καὶ
οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ
ἀποθάνωσι· νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρ-
ματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

ΚΕΦ. εθ'.

1 ΚΑΙ ταῦτα ἔστιν ἃ ποιήσεις αὐτοῖς· ἀγιάσεις
αὐτοὺς ὥστε ἱερατεύειν μοι αὐτούς· λήψῃ δὲ
μοσχάριον ἐκ βοῶν ἕν καὶ κριοὺς ἀμώμους δύο,
2 Καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ
καὶ λάγανα ἀζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ· σμιδαλιν
ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά. 3 Καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ
ἐπὶ κανοῦν ἕν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῇ
κανῷ, καὶ τὸ μοσχάριον καὶ τοὺς δύο κριοὺς·

29 Portabitque Aaron nomina filiorum Israel
in rationali iudicii super pectus suum, quando
ingredietur sanctuarium, memoriale coram
Domino in æternum. 30 Pones autem in
rationali iudicii Doctrinam et Veritatem, quæ
erunt in pectore Aaron, quando ingreditur
coram Domino: et gestabit iudicium filiorum
Israel in pectore suo, in conspectu Domini
semper. 31 Facies et tunicam superhumeralis
totam hyacinthinam, 32 In cujus medio supra
erit capitium, et ora per gyrum ejus textilis,
sicut fieri solet in extremis vestium partibus,
ne facile rumpatur. 33 Deorsum vero, ad
pedes ejusdem tunicæ, per circuitum, quasi
mala punica facies, ex hyacintho, et purpura,
et cocco bis tincte, mixtis in medio tintin-
nabulis, 34 Ita ut tintinnabulum sit aureum
et malum punicum: rursumque tintinnabulum
aliud aureum et malum punicum. 35 Et ves-
tietur ea Aaron in officio ministerii, ut audia-
tur sonitus quando ingreditur et egreditur
sanctuarium in conspectu Domini, et non
moriatur. 36 Facies et laminam de auro
purissimo in qua sculpes opere celatoris, Sanc-
tum Domino. 37 Ligabisque eam vitta hya-
cinthina, et erit super tiam, 38 Imminens
fronti pontificis. Portabitque Aaron iniqui-
tates eorum quæ obtulerunt et sanctificaverunt
filii Israel, in cunctis muneribus et donariis
suis. Erit autem lamina semper in fronte
ejus, ut placatus sit eis Dominus. 39 Strin-
gesque tunicam bysso, et tiam byssinam
facies, et balteum opere plumarii. 40 Porro
filiis Aaron tunicas lineas parabis, et balteos
ac tiaras, in gloriam et decorem: 41 Vesti-
esque his omnibus Aaron fratrem tuum et
filios ejus cum eo. Et cunctorum consecrabis
manus, sanctificabisque illos, ut sacerdotio
fungantur mihi. 42 Facies et feminalia linea,
ut operiant carnem turpitudinis suæ, a renibus
usque ad femora: 43 Et utentur eis Aaron
et filii ejus quando ingredientur tabernaculum
testimonii, vel quando appropinquant ad altare
ut ministrent in sanctuario, ne iniquitatis
rei moriantur. Legitimum sempiternum erit
Aaron, et semini ejus post eum.

CAPUT XXIX.

1 SED et hoc facies, ut mihi in sacerdotio
consecrentur. Tolle vitulum de armento, et
arietes duos immaculatos, 2 Panesque azymos,
et crustulam absque fermento, quæ conspersa
sit oleo, lagana quoque azyma oleo lita: du
simila triticea cuncta facies. 3 Et posita in
canistro offeres: vitulum autem et duos arietes.

4 ואת־אֶהָרֹן ואת־בָּנָיו תִּקְרִיב אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וְהִחַצְתָּ אֹתָם בָּמִים: 5 וְלִמַּחֲתָ
אֶת־הַבְּגָדִים וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת־אֶהָרֹן אֶת־
הַבִּגְדֹת וְאֶת מַעֲדָל קֹאֶפֶד וְאֶת־הָאֶפֶד
וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאֶפְדָּתָ לֹו בְּחֹשֶׁב קֹאֶפֶד:
6 וְשָׂמַתָּ הַמִּצְנֶנֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְהָמַתָּ אֶת־גִּזְרֵה
הַקֹּדֶשׁ עַל־הַמִּצְנֶנֶת: 7 וְלִמַּחֲתָ אֶת־שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְהִצַּקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ וְהִשְׁחָתָה אֹתוֹ:
8 וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב וְהַלְבַּשְׁתָּם בְּבִגְדֹת
9 וְהִקְרַתָּ אֹתָם אֲבֵגֶט אֶהָרֹן וְבָנָיו וְהִבַּשְׁתָּ
לָהֶם מִנְּבִיעַת וְהִקְרַתָּ לָהֶם בִּצְנֶנֶת לְחֹמֶת
עוֹלָם וּמִלֵּאֲתָ יִדְאֶהָרֹן וְיִדְבָּרָיו: 10 וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַשָּׂרָף לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְקִמַּתָּ אֶהָרֹן
וְבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַסֵּף: 11 וְשָׂחַטְתָּ
אֶת־הַסֵּף לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
12 וְלִמַּחֲתָ מִזֶּה הַסֵּף וְהִמַּחֲתָ עַל־מִזְבֵּחַ
הַמִּזְבֵּחַ בְּאַשְׁמֹרֶת וְאֶת־קִרְיָתוֹ תִּשְׁפֹּף
אֶל־יָדוֹ הַמִּזְבֵּחַ: 13 וְלִמַּחֲתָ אֶת־קִרְיָתוֹ
הַחֲלָב הַמִּכְסָּה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חִמְתָּהּ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת שְׁתֵּי הַפָּלִיִּת וְאֶת־הַחֲלָב
אֲשֶׁר עָלֶיהֶן וְהִקְרַתָּ הַמִּזְבֵּחַ: 14 וְאֶת־
בָּשָׂר הַסֵּף וְאֶת־עֲרֹו וְאֶת־פָּרְשׁוֹ תִּשְׁחָתָה
בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה הִוא: 15 וְאֶת־
הָאֵיל הַמִּקְדָּשׁ תִּקַּח וְקִמַּחְתָּ אֶהָרֹן וְבָנָיו
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: 16 וְשָׂחַטְתָּ
אֶת־הָאֵיל וְלִמַּחֲתָ אֶת־דָּמֹו וְהִקְרַתָּ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ קָרִיב: 17 וְאֶת־הָאֵיל תִּבְרֹחַ לְהִתְחַיֵּי
וְהִחַצְתָּ קַרְפוֹ וְיִקְרָצִיו וְהָמַתָּ עַל־בְּמִתְחֵי
וְעַל־רֹאשׁוֹ: 18 וְהִקְרַתָּ אֶת־קִרְיָתוֹ הָאֵיל
הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה הִוא לִיתְחַה גִּיחַ גִּיחַ הָאֵיל
הַשָּׁמַי וְקִמַּחְתָּ אֶהָרֹן וְבָנָיו אֶת־הָאֵיל
רֹאשׁ הָאֵיל: 19 וְשָׂחַטְתָּ אֶת־הָאֵיל וְלִמַּחֲתָ
מִדָּמֹו וְהִמַּחֲתָ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲזֶן אֶהָרֹן וְעַל־
הַמִּזְבֵּחַ אֲזֶן בָּנָיו מִיְמִינֵהוּ וְעַל־דָּמֹו יָדֵם
הַיְמָנִית וְעַל־דָּמֹו יָדֵם הַיְמָנִית וְהִקְרַתָּ
אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ קָרִיב: 20 וְלִמַּחֲתָ
מִדָּמֹו אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִמַּחֲתָ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְהִקְרַתָּ עַל־אֶהָרֹן וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בָּנָיו
וְעַל־בָּנָיו בָּנָיו אֶהָרֹן וְהִקְרַתָּ הִוא וְבָנָיו
וְבָנָיו וְבָנָיו בָּנָיו אֶהָרֹן: 21 וְלִמַּחֲתָ
הָאֵיל וְהִמַּחֲתָ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְהִמַּחֲתָ
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת יְמִינֵהוּ הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת
שְׁתֵּי הַפָּלִיִּת וְאֶת־הַחֲלָב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן
וְאֶת שְׁתֵּי הַמִּזְבֵּחַ קָרִיב הִוא:

4 Kai 'Aarōn kai toūs uiōs ejus prosāxeis epi
tās thūras tēs skēnēs tou marturiou, kai louseis
autous en ūdati. 5 Kai labōn tās stolās endūseis
'Aarōn tōn adelphōn sou, kai tōn chitōna tōn po-
dērōn kai tēn epimīda kai tō logeion· kai sunāpsēs
autō tō logeion prōs tēn epimīda. 6 Kai epiθῆ-
seis tēn mītran epi tēn kefalēn autou, kai epiθῆ-
seis tō pētalōn tō agiasma epi tēn mītran. 7 Kai
lῆψη tou elaiou tou chrismatos kai epicheies autō
epi tēn kefalēn autou, kai chriseis autōn. 8 Kai
toūs uiōs autou prosāxeis kai endūseis autous
chitōnas. 9 Kai zōseis autous tais zōnais, kai
peribῆseis autois tās kidāries· kai estai autois
iepareia moi eis tōn aiōna· kai teleiōseis 'Aarōn
tās cheiras autou kai tās cheiras tōn uiōn autou.
10 Kai prosāxeis tōn mōschon epi tās thūras tēs
skēnēs tou marturiou, kai epiθῆsousin 'Aarōn kai
oi uiōi autou tās cheiras autōn epi tēn kefalēn
tou mōschou enanti Kyriou parā tās thūras tēs
skēnēs tou marturiou. 11 Kai sfāxei tōn mō-
schon enanti Kyriou parā tās thūras tēs skēnēs tou
marturiou. 12 Kai lῆψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
mōschou kai θῆseis epi tōn kerātōn tou θυσιαστηρίου
τῷ δακτύλῳ σου· τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεῖς
parā tēn βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. 13 Kai lῆψη
πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ
ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ'
αὐτῶν, καὶ epiθῆseis epi τὸ θυσιαστήριον. 14 Tā
δὲ krēata tou mōschou kai tō dērma kai tēn kōpron
katakauōseis πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς· ἁμαρτίας
γὰρ ἐστὶ. 15 Kai tōn kriōn lῆψη τὸν ἕνα, καὶ
epiθῆsousin 'Aarōn kai oi uiōi autou tās cheiras
autōn epi tēn kefalēn tou kriou. 16 Kai sfāxeis
autōn, καὶ labōn τὸ αἷμα προσχεῖς prōs τὸ θυσι-
αστήριον κύκλῳ. 17 Kai tōn kriōn dixotomῆseis
κατὰ μέλη, καὶ πλυνεῖς τὰ endōstha καὶ οἱ ποδῶς
ūdati, καὶ epiθῆseis epi τὰ dixotomῆmata σὺν τῇ
kefalῇ. 18 Kai anoliseis ὅλον τὸν kriōn epi τὸ
θυσιαστήριον, ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ εἰς ὁσμὴν εὐω-
δίας· θυμίαμα Κυρίῳ ἐστὶ. 19 Kai lῆψη τὸν kriōn
τὸν δεύτερον, καὶ epiθῆse 'Aarōn καὶ oi uiōi autou
tās cheiras autōn epi tēn kefalēn tou kriou,
20 Kai sfāxeis autōn· καὶ lῆψη τοῦ αἵματος αὐ-
τοῦ, καὶ epiθῆseis epi τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός 'Aarōn
τοῦ δεξιῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ
ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιῦ καὶ ἐπὶ τοὺς
λοβὸς τῶν ὠτων τῶν uiōn autou τῶν δεξιῶν καὶ
ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ
τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν. 21 Kai
lῆψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ ἀπὸ τοῦ elaiou tēs chriseos, καὶ ranēis epi
'Aarōn καὶ epi tēn stolēn autou, καὶ ἐπὶ τοὺς
uiōs autou καὶ ἐπὶ tās stolās tōn uiōn autou
μετ' αὐτοῦ· καὶ agiasῆsetai αὐτός καὶ ἡ stolῆ
αὐτοῦ, καὶ oi uiōi autou καὶ ai stolai tōn uiōn
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· τὸ δὲ αἷμα τοῦ kriou προσχεῖς
prōs τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 22 Kai lῆψη ἀπὸ
τοῦ kriou τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακυ-
λύπτει τὴν κοιλίαν, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ
τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ
τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν· ἐστὶ γὰρ τελείωσις αὐτοῦ·

4 Et Aaron ac filios ejus applicabis ad ostium
tabernaculi testimonii. Cumque laveris patrem
cum filiis suis aqua, 5 Indues Aaron ve-
mentis suis, id est, linea et tunica, et super-
humerali et rationali, quod constringes balteo.
6 Et pones tiam in capite ejus, et laminam
sanctam super tiam, 7 Et oleum unctionis
fundes super caput ejus; atque hoc ritu conse-
crabitur. 8 Filios quoque illius applicabis,
et indues tunicis lineis, cingesque balteo,
9 Aaron scilicet et liberos ejus, et impones
eis mitras: eruntque sacerdotes mihi religione
perpetua. Postquam initiaveris manus eorum,
10 Applicabis et vitulum coram tabernaculo
testimonii. Imponentque Aaron et filii ejus
manus super caput illius, 11 Et mactabis
eum in conspectu Domini, juxta ostium taber-
naculi testimonii. 12 Sumptumque de san-
guine vituli, pones super cornua altaris digito
tuo, reliquum autem sanguinem fundes juxta
basim ejus. 13 Sumes et adipem totum qui
operit intestina, et reticulum jecoris, ac duos
renes, et adipem qui super eos est, et offeres
incensum super altare: 14 Carnes vero vituli
et corium et fimum combures foris extra
castra: eo quod pro peccato sit. 15 Unum
quoque arietem sumes, super cujus caput
ponent Aaron et filii ejus manus. 16 Quem
cum mactaveris, tolles de sanguine ejus, et
fundes circa altare. 17 Ipsum autem arietem
secabis in frusta: lotaque intestina ejus ac
pedes pones super concisas carnes, et super
caput illius. 18 Et offeres totum arietem in
incensum super altare: oblatio est Domino,
odor suavissimus victimæ Domini. 19 Tolles
quoque arietem alterum, super cujus caput
Aaron et filii ejus ponent manus. 20 Quem
cum immolaveris, sumes de sanguine ejus,
et pones super extremum auriculæ dextræ
Aaron et filiorum ejus, et super pollices
manus eorum ac pedis dextri, fundesque san-
guinem super altare per circuitum. 21 Cum-
que tuleris de sanguine qui est super altare,
et de oleo unctionis, asperges Aaron et vestes
ejus, filios et vestimenta eorum. Consecra-
tisque ipsis et vestibus, 22 Tolles adipem
de ariete, et caudam et arvinam, quæ operit
vitalia, ac reticulum jecoris, et duos renes,
atque adipem qui super eos est, armumque
dextrum, eo quod sit aries consecrationis:

23 וכפר לָחֶם אֶחָת וְחֶלֶת לָחֶם שְׁמוֹ
אֶחָת וְהָיָה אֶחָד מִסֵּל הַפִּצּוֹת אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה: 24 וְשָׂמָת הַכֹּל עַל כַּף
אֶחָד וְעַל כַּף כַּף וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ
לִפְנֵי יְהוָה: 25 וְלִחְתַּת אֹתָם מִזֶּם
וְהִקְטַרְתָּ מִמֶּנּוּ עֹלֶה-עֹלָה לַיהוָה
כִּיחֹדֶל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה לִיהוָה.
26 וְלִחְתַּת אֶת-הַחֹדֶד מֵאֵל הַפִּלֵאִים
אֲשֶׁר לְאֶחָד וְהִנֵּפְתָּ אֹתוֹ הַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי
יְהוָה וְהָיָה לָהּ לִקְחָהּ: 27 וְהִזְשַׁם אֶת
הַחֹדֶד הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת שְׁוֹן הַתִּרְיָקָה אֲשֶׁר
הוֹנֵף וְאֲשֶׁר הוֹנֵם מֵאֵל הַפִּלֵאִים מֵאֲשֶׁר
לְאֶחָד וְהִנֵּפְתָּ לְכַנּוֹ: 28 וְהָיָה לְאֶחָד
וְלִבְנָיו לְחֹק-עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
תִרְיָקָה הִיא הַתִּרְיָקָה יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלֵמִים תִּרְיָקָתָם לִיהוָה:
29 וּבְכֹרֶי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאֶחָד יְהוָה לְכַנּוֹ
אֶחָדוֹ לְמִשְׁחָה בָהֶם וּלְמַלְאֲכָם אֶת
יָדָם: 30 שְׁבַעַת יָמִים יִלְבָּשׁוּ חִטָּן
הַחֹתָם מִכַּנּוֹ אֲשֶׁר יָבֹא אֶל-הָאֵל מִזֶּדֶד
לְשָׁמַיִת בְּקוֹדֶשׁ: 31 וְאֵת אֵל הַפִּלֵאִים
הַקֹּדֶשׁ וּבִשְׁלֵף אֶת-בִּשְׁלֵף בְּקוֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ:
32 וְאֵת אֶחָד וּבְנָיו אֶת-בִּשְׁלֵף הָאֵל
וְאֶת-הַלֵּחִם אֲשֶׁר בִּסֵּל פֶּחַח אֵתֵל מִזֶּדֶד:
33 וְאֶתֵל אֹתָם אֲשֶׁר בִּפְרָק בָּהֶם לְמַלְאֲכָה
אֶת-יָדָם לְהַזְשִׁם אֹתָם וְחַד לֹא-יֵאָכֵל בְּיָדָם:
34 וְאֶת-יָדָם מִבִּשְׁלֵף הַפִּלֵאִים וּבִדֹּם
הַלֵּחִם צִד-הַבִּקְרָה וְשָׁרֵפְתָּ אֶת-הַפִּתְחָל
בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל בְּיָדָם הָאֵל: 35 וְעִשְׂתָּ
לְאֶחָד וּלְבָנָיו כְּכֹה כָּלֹל אֶת-שְׁמִי
אֹתָם שְׁבַעַת יָמִים תִּמְלֹא יָדָם: 36 וּבִפְרָק
הַשָּׂמַיִת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם צִד-הַפִּתְחָל וְהַשָּׂמַיִת
צִד-הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפְרָה צִלְּיוֹ וְשָׁמָּה אֵת
לְהַזְשִׁם: 37 שְׁבַעַת יָמִים תִּכְפֹּר עַל-הַמִּזְבֵּחַ
וְהִזְשַׁם אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קוֹדֶשׁ קְדוֹשִׁים
צִד-הַפִּתְחָל בְּמִזְבֵּחַ יְהוָה: 38
וְהָיָה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל-הַמִּזְבֵּחַ בְּבִשְׁלֵם
בְּגִרְשָׁה שְׁנָיִם לַיּוֹם תִּמְדֹּ: 39 וְאֶת
הַקֹּדֶשׁ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּכַפְרָה וְאֵת הַקֹּדֶשׁ
הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בְּיוֹם הַצִּדְקָה: 40 וְעִשְׂתָּ
כֹּלֹת בְּלֵיל שְׁשָׁן פְּתִיחַ רֶכֶע הַחֹד
וְלִקְחָהּ רִבְעִית הַחֹד יָגֵן לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד:
41 וְאֵת הַקֹּדֶשׁ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בְּיוֹם
הַצִּדְקָה בְּמִזְבֵּחַ הַבִּקְרָה וּבְכַפְרָה
תַעֲשֶׂה לָהּ לַיּוֹם אֲשֶׁר לִחְתַּת:

23 Καὶ ἄρτον ἓνα ἐξ ἑλαιοῦ, καὶ λάγανον ἓν ἀπὸ
τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἐναντί
Κυρίου· 24 Καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖ-
ρας Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ
ἀφοριεῖς αὐτὰ ἀφόρισμα ἐναντί Κυρίου. 25 Καὶ
λήψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως εἰς ὁσμὴν εὐω-
δίας ἐναντί Κυρίου· κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ. 26 Καὶ
λήψῃ τὸ στήθινον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ὃ
ἐστὶν Ἀαρὼν, καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἐναντί
Κυρίου, καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι. 27 Καὶ ἀγιάσεις τὸ
στήθινον ἀφόρισμα καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαι-
ρέματος, ὃς ἀφώρισταί καὶ ὃς ἀφῆρηται ἀπὸ τοῦ
κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἀπὸ τῶν
υἱῶν αὐτοῦ· 28 Καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
ἐστὶ γὰρ ἀφόρισμα τοῦτο, καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ. 29 Καὶ ἡ
στολὴ τοῦ ἁγίου ἣ ἐστὶν Ἀαρὼν ἔσται τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ μετ' αὐτόν, χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς καὶ
τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν· 30 Ἐπὶ ἡμέρας
ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ, ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις. 31 Καὶ τὸν κριὸν τῆς
τελειώσεως λήψῃ καὶ ἐψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἁγίῳ·
32 Καὶ ἔδονται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα
τοῦ κριοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 33 Ἐδονται
αὐτὰ ἐν οἷς ἡγιασθήσαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἀγιάσαι αὐτούς· καὶ ἀλλογενὲς οὐκ
ἐδεῖται ἀπ' αὐτῶν, ἐστὶ γὰρ ἄγια. 34 Ἐὰν δὲ κατα-
λειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως
καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωῆ, κατακαύσεις τὰ λοιπὰ
πυρί· οὐ βρωθήσεται, ἅγιασμα γάρ ἐστι. 35 Καὶ
ποιήσεις Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλαμην σοι· ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις
τὰς χεῖρας αὐτῶν. 36 Καὶ τὸ μοσχάριον τῆς
ἁμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ, καὶ
καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἀγιάζειν σε ἐπ'
αὐτῷ, καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἀγιάσαι αὐτό. 37 Ἐπ-
τὰ ἡμέρας καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀγιάσεις
αὐτό, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἁγίου·
πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου ἀγασθήσεται.
38 Καὶ ταῦτα ἐστὶν ὃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσια-
στηρίου· ἁμνοὺς ἑναυσίους ἁμώμους δύο τὴν ἡμέραν
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς, κάρπωμα ἐνδελεχι-
σμοῦ· 39 Τὸν ἁμνὸν τὸν ἓνα ποιήσεις τὸ πρωῆ, καὶ
τὸν ἁμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν· 40 Καὶ
δεκάτον σιμιδάλως πεφυραμένης ἐν ἑλαίῳ κεκομ-
μένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ εἶν καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον
τοῦ εἶν οἶνου τῷ ἁμνῷ τῷ ἐνί· 41 Καὶ τὸν ἁμ-
νὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν κατὰ τὴν
θυσίαν τὴν πρωινήν καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐ-
τοῦ· ποιήσεις εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ,

23 Tortamque panis unius, crustulam con-
spersam oleo, laganum de canistro azymorum,
quod positum est in conspectu Domini:
24 Ponesque omnia super manus Aaron et
filiorum ejus, et sanctificabis eos elevans
coram Domino. 25 Suscipiesque universa de
manibus eorum: et incendes super altare in
holocaustum, odorem suavissimum in conspectu
Domini, quia oblatio ejus est. 26 Sumes
quoque pectusculum de ariete, quo initiatus
est Aaron, sanctificabisque illud elevatum
coram Domino, et cedet in partem tuam.
27 Sanctificabisque et pectusculum conse-
cratum, et armum quem de ariete separasti,
28 Quo initiatus est Aaron et filii ejus, ce-
dentque in partem Aaron, et filiorum ejus
jure perpetuo a filiis Israel: quia primitiva
sunt et initia de victimis eorum pacificis quæ
offerunt Domino. 29 Vestem autem sanctam,
qua utetur Aaron, habebunt filii ejus post
eum, ut ungantur in ea, et consecrentur manus
eorum. 30 Septem diebus utetur illa qui
pontifex pro eo fuerit constitutus de filiis
ejus, et qui ingreditur tabernaculum testi-
monii ut ministret in sanctuario. 31 Arietem
autem consecrationis tolles, et coques carnes
ejus in loco sancto: 32 Quibus vescetur Aaron
et filii ejus. Panes quoque, qui sunt in
canistro, in vestibulo tabernaculi testimonii
comedent, 33 Ut sit placabile sacrificium, et
sanctificentur offerentium manus. Alienigena
non vescetur ex eis, quia sancti sunt. 34 Quod
si remanserit de carnibus consecratis, sive
de panibus usque mane, combures reliquias
igni: non comedentur, quia sanctificata sunt.
35 Omnia, quæ præcepi tibi, facies super
Aaron et filiis ejus. Septem diebus conse-
crabis manus eorum: 36 Et vitulum pro
peccato offeres per singulos dies ad expian-
dum. Mundabisque altare cum immolaveris
expiationis hostiam, et unges illud in sancti-
ficationem. 37 Septem diebus expiabis altare,
et sanctificabis, et erit Sanctum sanctorum;
omnis qui tetigerit illud, sanctificabitur.
38 Hoc est quod facies in altari: Agnos
anniculos duos per singulos dies jugiter,
39 Unam agnum mane, et alterum vespere,
40 Decimam partem similæ conspersæ oleo
tuso, quod habeat mensuram quartam partem
hin, et vinum ad libandum ejusdem mensuræ
in agno uno. 41 Alterum vero agnum offeres
ad vespem juxta ritum matutinæ oblationis,
et juxta ea quæ diximus, in odorem suavitatis:

42 עלת תמיד לזרתיכם פתח אהל-מועד
לפני יהוה אשר אנערד לכם שמה לזכר
אלהי שם : 43 ולעדתי שמה לבני
ישראל ונתתם פקבדי : 44 ונתתם את-
אהל מועד ואת-תפוזתם ואת-אמנולו ואת-
בגדי אהודש לכתו לי : 45 ושכנתי בהוה
בני ישראל וסיתי לחם לאלהים :
46 ונתתו כי אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני
בתוכם אני יהוה אלהיכם : פ

פרשה ל :

1 וצפית מזהב מקור הקרת צצי
שמים פצעה אתו : 2 אמה ארפו ואמר
דחבול דבצ יתח ואמיתם קמתי מפני
הרתקו : 3 וצפית אלה ונתב שחור את-פני
ואת-קורתי סביב ואת-הרתקו וצפית
לו גר ונתב סביב : 4 ושמתי טבעת ונתב
הפצעה לו מתחת לגדו על שתי צלעתי
הפצעה על-שני צדיו ונתב לבתים
לבדים לשאת אתו בהמה : 5 וצפית
את-הבדים צצי שמים וצפית אתם
נתב : 6 ונתתה אתו לפני הפצעה אשר
על-אנן הפצעה לפני הפצעה אשר על-
הפצעה אשר אנערד לה שמה : 7 ונתתה
עליו את-הקרת שמים בפקר בפקר
בתישבו את-הקרת ביו הפצעה ותישבה
הקרת תמיד לפני יהוה לזרתיכם :
8 ולא תעלי עליו הקרת ונתב וללה ונתתה
וגם לא תפכו עליו : 9 וכפר את-הקרת
על-הרתקו אחת בשנה מיום השאר
הפצעה אחת בשנה וכפר עליו לזרתיכם
ותשקדו שמים הוא ליהוה :

כא פ פ פ

11 וידבר יהוה אל-משה לאמר : 12 כי
תשא את-ראש בני-ישראל לפקדיהם
ונתתם איש לפקר נפשו ליהוה בפקר
אתם ולא תתתם דתם בגו בפקר אתם :
13 ונתתם פקבדי על-הפקדים
מקצית השנהל בשנהל הפקדש עשרים
גרה השנהל מקצית השנהל תרומה
ליהוה : 14 כל הפקדו על-הפקדים מנו
עשרים שנה ומעלה ומנו תרומה יהוה :

42 Θυσίαν ἐν δολιχισμῷ εἰς γενεάς ὑμῶν, ἐπὶ θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, ἐν οἷς
γνωσθήσομαι σοι ἐκείθεν ὥστε λαλῆσαι σοι. 43 Καὶ
τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν
δόξῃ μου. 44 Καὶ ἁγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ἁγιάσω ἱερατεύειν μοι. 45 Καὶ ἐπι-
κληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔσομαι αὐτῶν
Θεός. 46 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς αὐτῶν ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ εἶναι αὐτῶν Θεός.

KEΦ. λ.

1 ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ
ξύλων ἀσήτητων. 2 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ πῆχυν
τὸ μήκος καὶ πῆχυν τὸ εὖρος, τετραγώνον ἔσται,
καὶ δύο πῆχυν τὸ ὕψος. 3 Καὶ καταχρυσώσεις χρυσίῳ καθαρῷ τὴν
ἑσθάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ
κίρατα αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτήν στεφάνην
χρυσὴν κύκλῳ. 4 Καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς κα-
θαροῦς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτήν στεφάνην αὐτοῦ,
εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς.
καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις, ὥστε αἶρειν
αὐτὸ ἐν αὐταῖς. 5 Καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύ-
λων ἀσήτητων, καὶ καταχρυσώσεις αὐτάς χρυσίῳ.
6 Καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος
τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων, ἐν οἷς
γνωσθήσομαι σοι ἐκείθεν. 7 Καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐ-
τοῦ Ἀαρὼν θυμίαμα σύνθετον λεπτὸν τὸ πρῶν πρῶν.
ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ,
8 Καὶ ὅταν ἐξάπτῃ Ἀαρὼν τοὺς λύχνους, ὅψθ θυ-
μιάσει ἐπ' αὐτοῦ. θυμίαμα ἐν δολιχισμῷ διὰ παντός
ἔναντι Κυρίου εἰς γενεάς αὐτῶν. 9 Καὶ οὐκ ἀνοίσεις
ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον, κάρπωμα θυσίαν καὶ σπον-
δὴν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐξιδάσεται ἐπ'
αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ
ἐνιαυτοῦ. ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ καθα-
ροὶ αὐτό. εἰς γενεάς αὐτῶν ἅγιον τῶν ἁγίων ἔστι
Κυρίῳ. 11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων, 12 Ἐάν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν νῦν
Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, καὶ δώσουσιν ἕκα-
στος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν
αὐτοῖς πτῶσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν. 13 Καὶ τοῦτο
ἔστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν
ἐπίσκεψιν, τὸ ἥμισυ τοῦ δίδραχμου, ὃ ἔστι κατὰ τὸ
δίδραχμον τὸ ἅγιον, εἰκοσι δβολοὶ τὸ δίδραχμον. τὸ
δὲ ἥμισυ τοῦ δίδραχμου εἰσφορά Κυρίῳ. 14 Πᾶς
ὁ παραπορεύμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εικο-
σαετοῦς καὶ ἑπάνω δώσουσι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ.

42 Sacrificium est Domino, oblatione perpetua
in generationes vestras, ad ostium tabernaculi
testimonii coram Domino, ubi constituam ut
loquar ad te. 43 Ibique præcipiam filiis
Israel, et sanctificabitur altare in gloria mea.
44 Sanctificabo et tabernaculum testimonii
cum altari, et Aaron cum filiis suis, ut sacer-
dotio fungantur mihi. 45 Et habitabo in
medio filiorum Israel, eroque eis Deus, 46 Et
scient quia ego Dominus Deus eorum, qui
eduxi eos de terra Ægypti, ut manerem inter
illos, ego Dominus Deus ipsorum.

CAPUT XXX.

1 FACIES quoque altare ad adolendum thy-
miam, de lignis setim, 2 Habens cubitum
longitudinis, et alterum latitudinis, id est,
quadrangulum, et duos cubitos in altitudine.
Cornua ex ipso procedent. 3 Vestiesque illud
auro purissimo, tam craticulam ejus, quam
parietes per circuitum, et cornua. Faciesque
ei coronam aureolam per gyrum, 4 Et duos
annulos aureos sub corona per singula latera,
ut mittantur in eos vectes, et altare portetur.
5 Ipsos quoque vectes facies de lignis setim, et
inaurabis. 6 Ponesque altare contra velum,
quod ante arcam pendet testimonii coram
propitiatorio quo tegitur testimonium, ubi
loquar tibi. 7 Et adolebit incensum super
eo Aaron, suave fragrans, mane. Quando
componet lucernas, incendet illud: 8 Et
quando collocabit eas ad vespertinum, uret thy-
miam sempiternum coram Domino in genera-
tiones vestras. 9 Non offeretis super eo thy-
miam compositionis alterius, nec oblationem
et victimam, nec libabitis libamina. 10 Et de-
precabitur Aaron super cornua ejus semel per
annum, in sanguine quod oblatum est pro
peccato, et placabit super eo in generationibus
vestris. Sanctum sanctorum erit Domino.
11 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens: 12 Quando tuleris summam filiorum
Israel juxta numerum, dabunt singuli pretium
pro animabus suis Domino, et non erit plaga
in eis, cum fuerint recensiti. 13 Hoc autem
dabit omnis qui transit ad nomen, dimidium
sicii juxta mensuram templi. Siclus viginti
obolos habet. Media pars sicli offeretur
Domino. 14 Qui habetur in numero, a
viginti annis et supra, dabit pretium

15 וְהָעֶשֶׂר לְאַרְבָּעָה וְחֵדֶל לֹא יִמְצֵא
מִפְתָּחִית חֶשְׁקָל לְהֵאֱתָרֵרֶכֶת יְהוָה
לְכַפֵּר צִלְבִּשְׁתֵּיכֶם: 16 וְלִמְחֹרָף אֶת־גִּבְעֹת
הַפָּרִים מֵאֵת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתְּ אֹתוֹ צִל-
עֲבֹת אֶחָד מוֹעֵד יְהוָה לְבָגֵי יִשְׂרָאֵל
לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר צִלְבִּשְׁתֵּיכֶם:
17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

פ
לֵאמֹר: 18 וְצִוִּיתִי כִּי־יִרְחֹשׁ וְכִפֹּי בְּחֹשֶׁת
לְרַחֲמָהּ וְנָתַתְּ אֹתוֹ בְּיֹדְאֶחָד מוֹעֵד וּבְיוֹ
הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתְּ שָׁמָּה מַיִם: 19 וְהִקְצֹצוּ
אֲחֵרֹן וּבָנָיו מִפְּנֵי אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־יְדֵיהֶם:
20 בְּבָאֵם אֶל־אֶחָד מוֹעֵד וְהִצַּדְמִים וְלֹא
יָמְרוּ אוֹ בְּנִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֹׂרֵת
לְחַקְקֵיר אֶשְׁחָ לַיהוָה: 21 וְהִקְצֹצוּ יְדֵיהֶם
וְיִלְחִיקוּם וְלֹא יִמְרוּ וְהִיָּחֵל לָהֶם חֵד
עוֹלָם לֹא יִלְחֲצוּ לְיָדֵיהֶם: פ

22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 23 וְאֶתְּחַ
חֹדֶלֶף בְּשָׂמִים רֹאשׁ סָדֵדֶרֶד חֲמֹשׁ
מֵאוֹת וְהִקְצֹצוּ בָשָׂם מִחֲצִיתוֹ מִשְׁמֵי
וּמֵאֲחֵי וְהִקְדִּבְשָׂם מִשְׁמֵי וּמֵאֲחֵי:
24 וְהִקְדִּבְשָׂם מֵאוֹת בְּשָׂם מִחֲצִיתוֹ בְּשָׂם
וְשָׁמֵן זֶה חֵין: 25 וְצִוִּיתִי אֹתוֹ שָׁמֵן
מִשְׁחַת־לֶחֶד לְחֹח מְרַחֶמֶת מַעֲשֶׂה לְהַח
שָׁמֵן מִשְׁחַת־לֶחֶד יְהוָה: 26 וּבְשָׂחָם בִּי
אֶת־אֶחָד מוֹעֵד וְאֶת אֲחֵרֹן הַעֲבֹת: 27 וְאֶת־
הַשְּׁלֶחֶן וְאֶת־כִּלָּיו וְאֶת־הַמִּלְחָה וְאֶת־
כִּלָּהּ וְאֶת מִזְבֵּחַ הַקְּהָלִית: 28 וְאֶת־מִזְבֵּחַ
הַעֲלִיָּה וְאֶת־כִּלָּיו וְאֶת־הַפִּקֵּד וְאֶת־כִּלָּיו:
29 וְהִדְשִׁיתָ אֹתָם וְהָיוּ לְדֹשׁ לְדֹשָׁם כִּל-
הַפִּקֵּד בָּשָׂם יְהוָה: 30 וְאֶת־אֲחֵרֹן וְאֶת־
בָּנָיו תִּמְשָׁח וְהִדְשִׁיתָ אֹתָם לְכַהֵן לִי:
31 וְאֶת־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבַּר לֵאמֹר שָׁמֵן
מִשְׁחַת־לֶחֶד יְהוָה לִי לְיָדֵיהֶם:
32 צִלְבִּשְׁתֵּיכֶם אֲדָם לֹא יִפְסֹד וּבְמִתְבָּהֵי לֹא
תַעֲשֹׂה בְּמִתְבָּהֵי לֶחֶד וְלֶחֶד יְהוָה לָהֶם:
33 אֵשׁ אֶשֶׁר יִקְחָה בְּמִתְבָּהֵי וְאֶשֶׁר יִתֵּן
מִפְּנֵי צִלְחָה וְנִכְרַת מַעֲשִׂי: פ

34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה חֹדֶלֶף כִּפִּים
וְאֶת־לֶחֶד וְהִלְבֵּדָה כִּפִּים וְהִלְבֵּדָה וְהִלְבֵּדָה
כִּד בְּכֵד יְהוָה: 35 וְצִוִּיתִי אֹתָם הַמִּתְבָּה
לְחֹח מַעֲשֶׂה לְחֹח מַעֲשֶׂה לְחֹח מַעֲשֶׂה
36 וְשָׁחָה מִפְּנֵי הַמִּתְבָּה וְהִלְבֵּדָה מִפְּנֵי
לִפְנֵי הַעֲבֹת בְּאֶחָד מוֹעֵד אֶשֶׁר אֶעֱבֹד
לִי שָׁמָּה לְדֹשׁ לְדֹשָׁם יְהוָה לָהֶם:

15 Ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διδράχμου ἐν τῇ διδόναι τὴν εἰσφοράν Κυρίῳ, ἐξέλασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. 16 Καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφοράς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς τὸ κἀτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἐναντι Κυρίου, ἐξέλασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 18 Ποίησον λουτήρα χαλκοῦν καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῇ, ὥστε νίπτεισθαι· καὶ θῆσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ. 19 Καὶ νίψεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι. 20 Ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν· ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ, 21 Νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι· ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον, αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν. 22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 23 Καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα, τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους, καὶ κινναμώμου εὐώδους τὸ ἥμισυ τοῦτου διακοσίους πεντήκοντα, καὶ καλάμου εὐώδους διακοσίους πεντήκοντα, 24 Καὶ ἵρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου, καὶ ἔλαιον ἐξ ἔλαιων εἶν. 25 Καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσμα ἅγιον μύρον μυρεψικὸν τέχῃ μυρεψοῦ· ἔλαιον χρίσμα ἅγιον ἔσται. 26 Καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 27 Καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, 28 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸν λουτήρα. 29 Καὶ ἀγιάσεις αὐτά, καὶ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων· πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν ἁγιασθήσεται. 30 Καὶ Ἀαρὼν καὶ τοῦς υἱοῦς αὐτοῦ χρίσεις, καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι. 31 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων, Ἐλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. 32 Ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χραισθήσεται, καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως· ἅγιόν ἐστι, καὶ ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν. 33 Ὅς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, καὶ ὅς ἂν δῶ ἅπ' αὐτοῦ ἀλλογενεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. 34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Λάβε σεαυτῷ ἡδύσματα, στακτήν, ὄνυχα, χαλβάνην ἡδυσμοῦ καὶ λίβανον διαφανῆ· ἴσον ἴσῳ ἔσται. 35 Καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον μυρεψοῦ μεμιγμένον, καθαρὸν ἔργον ἁγίου. 36 Καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτόν καὶ θῆσεις ἀπέναντι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν γνωσθήσομαί σοι ἐκείθεν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν

15 Dives non addet ad medium sicti, et pauper nihil minuet. 16 Susceptamque pecuniam, quæ collata est a filiis Israel, trades in usus tabernaculi testimonii, ut sit monumentum eorum coram Domino, et propitiatur animabus eorum. 17 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 18 Facies et labrum æneum cum basi sua ad lavandum: ponesque illud inter tabernaculum testimonii et altare. Et missa aqua, 19 Lavabunt in ea Aaron et filii ejus manus suas ac pedes, 20 Quando ingressuri sunt tabernaculum testimonii, et quando accessuri sunt ad altare, ut offerant in eo thymia Domini, 21 Ne forte moriantur; legitimum sempiternum erit ipsi, et semini ejus per successiones. 22 Locutusque est Dominus ad Moysen, 23 Dicens: Sume tibi aromata, primæ myrrhæ et electæ quingentos sictos, et cinnamomi medium, id est, ducentos quinquaginta sictos, calami similiter ducentos quinquaginta, 24 Casiæ autem quingentos sictos, in pondere sanctuarii, olei de olivetis mensuram hin: 25 Faciesque unctionis oleum sanctum, unguentum compositus opere unguentarii, 26 Et unges ex eo tabernaculum testimonii, et arcam testamenti, 27 Mensamque cum vasis suis, candelabrum, et utensilia ejus, altaria thymiamatis, 28 Et holocausti, et universam supellectilem quæ ad cultum eorum pertinet. 29 Sanctificabisque omnia, et erunt Sancta sanctorum: qui tetigerit ea, sanctificabitur. 30 Aaron et filios ejus unges, sanctificabisque eos, ut sacerdotio fungantur mihi. 31 Filiis quoque Israel dices: Hoc oleum unctionis sanctum erit mihi in generationes vestras. 32 Caro hominis non ungetur ex eo, et juxta compositionem ejus non facietis aliud, quia sanctificatum est, et sanctum erit vobis. 33 Homo quicumque tale composuerit, et dederit ex eo, alieno, exterminabitur de populo suo. 34 Dixitque Dominus ad Moysen: Sume tibi aromata, stacten et onycha, galbanum boni odoris, et thus lucidissimum, æqualis ponderis erunt omnia. 35 Faciesque thymiaa compositum opere unguentarii, mixtum diligenter, et purum, et sanctificatione dignissimum. 36 Cumque in tenuissimum pulverem universa contuderis, pones ex eo coram tabernaculo testimonii, in quo loco apparebo tibi. Sanctum sanctorum erit vobis thymiaa.

שמות ל לא

37 וְהִקְפְּדוּ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמִתְנַתְּהָ לֹא
תַעֲשֶׂה לְכֶם חֲדָשׁ תַּתִּיחָה לָךְ לִיתְהָה:
38 אִישׁ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כְמוֹת לְחָרִים בָּהּ
וְנִכְרַת מֵעַמּוֹ:
ס

פרשה לא:

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 רֹאה
הָרְאִיתִי בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל בְּרֵאשִׁי בְּדִרְהוֹר
לְמִשְׁחָה יְהוֹדָה: 3 וְאַמְלֵא אֹתוֹ רֵיחַ אֱלֹהִים
בְּחֻכְמָהּ וּבְהִבְהִיקָהּ וּבְדַעַת וּבְכָל-מְלָאכָה:
4 לְחֹשֶׁב מִחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָתָב וּבְכֶסֶף
וּבְנֶחֱשָׁת: 5 וּבְחֶרֶשֶׁת אֲבָן לְמַלְאֲכָה
וּבְחֶרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל-מְלָאכָה:
6 וְאֲנִי הִנֵּה נִתְּנִי אֹתוֹ אֶת אֲחִיזָאֵב בֶּן-
אֲחִיסָמֶךְ לְמִשְׁחָהּ וּבִלְבָּב קִלְיָנִים לָבַד
נִתְּנִי חֻכְמָה וְעֹשֶׂה אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ:
7 אֶת אֲחִיזָאֵב מוֹעֵד וְאֶת-חֲסִידָיו לַעֲשׂוֹת וְאֶת-
הַכְּפָרֶת אֲשֶׁר צִלִּיו וְאֶת קִלְיָנֵי הָאֵהָל:
8 וְאֶת-הַשִּׁלְחָן וְאֶת-גְּלוֹי וְאֶת-הַמִּנְחָה
הַתְּהִרָה וְאֶת-קִלְיָנֶיהָ וְאֶת מִזְבֵּחַ
הַקְּטָרֶת: 9 וְאֶת-מִזְבֵּחַ הַעֹלֹה וְאֶת-קִלְיָנָיו
קִלְיוֹ וְאֶת-הַכִּיּוֹר וְאֶת-כַּנּוֹ: 10 וְאֶת בְּגָדֵי
הַשִּׁנָּה וְאֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: 11 וְאֶת שְׁמֹן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת-הַקְּטָרֶת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ כָּל
אֲשֶׁר-צִוִּיתִיךָ יַעֲשֶׂה:
ס

12 וְאִמָּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 13 וְאִמָּר
דָּבָר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲנִי אֶת-
שַׁבְּתֹתֵי הַשָּׁמֶר כִּי אֹת הוּא בְּיָנִי וּבְיָנֵיכֶם
לְדַרְהֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מִתְּשַׁכְּבֵיכֶם:
14 וְשִׁמְרֵם אֶת-הַשָּׁבֹת כִּי חֲדָשׁ הוּא לְכֶם
מִחֻלְלֵי יָמֹת יִזְכֹּר כִּי קִלְיָנֵיכֶם בָּהּ
מְלָאכָה וְנִכְרַתָּה חֲקֹשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב
עַמִּי: 15 שִׁשָּׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת שְׁבֹתוֹן חֲדָשׁ לִיתְהָה
קִלְיָנֵיכֶם מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מוֹת
יָקָח: 16 וְשִׁמְרוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשָּׁבֹת
לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשָּׁבֹת לְדִרְהֵם בְּרִית
עִלֵּם: 17 בְּיָנִי וּבְיָנִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא
לְעֵלָם כִּי-שִׁשָּׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-
הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיָּקֶשׁ: 18 וַיִּתֵּן אֶל-
מֹשֶׁה כָּל-כֹּתָבוֹ לְדָבָר אֲתוֹ בְּתַר סִינַי שָׁנִי
לְתַת הַעֲרָה לְתַת אֲבָן פְּתָהִים בְּאֶצְבָּע
אֱלֹהִים:

EXODUS, λ', λά.

37 Θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν αὐτὴν οὐ ποιήσετε
ὑμῖν ἑαυτοῖς· ἁγίασμα ἵσται ὑμῖν Κυρίῳ· 38 Ὃς
ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως ὥστε ὀσφραίνεισθαι ἐν αὐτῷ,
ἀπολείται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λά.

1 ΚΑΙ ἠλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων,
2 Ἴδου ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν
τοῦ Οὐρείου τὸν Ὀρ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, 3 Καὶ
ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῶν σοφίας καὶ συνέσεως
καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ, 4 Διανοεῖσθαι καὶ
ἀρχειτεκτονῆσαι, ἐργάζεσθαι τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀρ-
γύριον καὶ τὸν χαλκόν, καὶ τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν
πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ νηστὸν, 5 Καὶ τὰ
λιθουργικά, καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν ξύλων,
ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα. 6 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα
αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλιὰβ τὸν τοῦ Ἀχισαμάχ ἐκ φυλῆς
Δάν, καὶ παντὶ συνετῷ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν, καὶ
πονήσουσι πάντα ὅσα συνέταξά σοι· 7 Τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ
τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς, καὶ τὴν διασκευὴν τῆς
σκηνῆς, 8 Καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὴν τράπεζαν
καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν
καθαράν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, 9 Καὶ τὸν
λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, 10 Καὶ τὰς στολὰς
τὰς λειτουργικάς Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς τῶν νῶν
αὐτοῦ ἱερατεύειν μοι, 11 Καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως,
καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου· κατὰ
πάντα ὅσα ἐγὼ ἐνετείλαμην σοι ποιήσουσι. 12 Καὶ
ἠλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων, 13 Καὶ σὺ σύν-
ταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Ὁρατε καὶ τὰ σάβ-
βατά μου φυλάξεσθε· σημεῖόν ἐστι παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν
ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ Κύριος
ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς. 14 Καὶ φυλάξεσθε τὰ σάββατα,
ὅτι ἅγιον τοῦτο ἐστὶ Κυρίῳ ὑμῖν· ὁ βεβηλῶν αὐτὸ
θανάτῳ θανατωθήσεται· πᾶς ὃς ποιήσει ἐν αὐτῷ
ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ. 15 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ
ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα, ἀνάπαυσις ἁγία τῷ
Κυρίῳ· πᾶς ὃς ποιήσει ἔργον τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ
θανατωθήσεται. 16 Καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
τὰ σάββατα ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν·
διαθήκη αἰώνιος. 17 Ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
σημεῖόν ἐστιν ἐν ἐμοὶ αἰώνιον· ὅτι ἐξ ἡμέρας ἱποίησε
Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ κατέπαυσε καὶ ἵταύσατο. 18 Καὶ ἔδωκε
Μωυσῇ, ἡνίκα κατέπαυσε λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει
τῷ Σινᾷ, τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας
λίθινας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ.

EXODUS, XXX. XXXI.

37 Talem compositionem non facietis in usus
vestros, quia sanctum est Domino. 38 Homo
quicumque fecerit simile, ut odore illius per-
fruat, peribit de populis suis.

CAPUT XXXI.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Ecce, vocavi ex nomine Beseleel
filium Uri filii Hur de tribu Juda, 3 Et
implevi eum spiritu Dei, sapientia, et intel-
ligentia, et scientia in omni opere, 4 Ad
excogitandum quidquid fabrefieri potest ex
auro, et argento, et ære, 5 Marmore, et
gemma, et diversitate lignorum. 6 Dedique
ei socium Ooliab filium Achisamech de tribu
Dan. Et in corde omnis eruditi posui sapi-
entiam: ut faciant cuncta quæ præcepi tibi.
7 Tabernaculum foederis, et arcam testimonii,
et propitiatorium, quod super eam est, et
cuncta vasa tabernaculi, 8 Mensamque et
vasa ejus, candelabrum purissimum cum vasis
suis, et altaria thymiamatis, 9 Et holocausti,
et omnia vasa eorum, labrum cum basi sua,
10 Vestes sanctas in ministerio Aaron sacer-
doti et filiis ejus, ut fungantur officio suo in
sacris; 11 Oleum unctionis, et thymiana
aromatum in sanctuario, omnia quæ præcepi
tibi, facient. 12 Et locutus est Dominus ad
Moysen, dicens: 13 Loquere filiis Israel, et
dices ad eos: Videte ut sabbatum meum cus-
todiat: quia signum est inter me et vos in
generationibus vestris: ut sciatis quia ego
Dominus, qui sanctifico vos. 14 Custodite
sabbatum meum; sanctum est enim vobis:
qui polluerit illud, morte morietur: qui fecerit
in eo opus, peribit anima illius de medio populi
sui. 15 Sex diebus facietis opus: in die
septimo sabbatum est, requies sancta Domino;
omnis qui fecerit opus in hac die, morietur.
16 Custodiant filii Israel sabbatum, et cele-
brent illud in generationibus suis. Pactum
est sempiternum 17 Inter me et filios Israel,
signumque perpetuum; sex enim diebus fecit
Dominus cælum et terram, et in septimo ab
opere cessavit. 18 Deditque Dominus Moysi,
completis hujusmodi sermonibus in monte
Sinai, duas tabulas testimonii lapideas, scriptas
digito Dei.

שמות לב

פרשה לב :

1 וַיֵּרָא הָעָם קִרְבַּנְשׁ מִשָּׁח לַיהוָה
מִדֶּקֶדֶר וַיִּהְיֶה הָעָם עֹלְאֵי הָאָדָם וַיִּמְאֹד
אֵלָיו כָּחַם וַעֲשׂוּלָם אֱלֹהִים אֲשֶׁר גָּלְטוּ
לְפָנָיו קִרְיָהּ מִמֶּנָּה הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּעֲלֶה
מִמֶּנָּה מִצִּיּוֹן לֹא יִדְעוּ מִדֶּקֶדֶר לִי :
2 וַיִּמְאֹד אֱלֹהִים אֶתְרוֹ קָרָהּ בְּזִמְנָהּ
אֲשֶׁר בָּאָהּ נְשִׁיכָם בְּגִיכָם וּבְכִלְהֵיכָם
וַתִּקְרָא אֵלָיו : וַיִּתְפָּרֶה קִלְהָדָם אֶת־מִמֶּנָּה
הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאֶזְרוֹתָם וַיִּקְרָא אֶל־אֶתְרוֹ :
4 וַיִּקַּח מִכֶּסֶף וַיַּצֵּר אֹרֶן בַּחֲרֹט וַיַּעֲשֶׂהוּ
עֵגֶל מִסַּכָּה וַיִּמְאֹד אֱלֹהִים אֶתְרוֹ וַיִּשְׁתָּאֵל
אֲשֶׁר תַּעֲלֶה מִמֶּנָּה מִצִּיּוֹן : 5 וַיֵּרָא
אֶתְרוֹ וַיִּבְנוּ מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא אֶתְרוֹ
וַיִּמְאֹד תָּג לִיהוָה קָדֹר : 6 וַיִּשְׁפִּיכּוּ
מִמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲלֶה עֹלֹת וַיִּשְׁאֲבוּ שְׁלָמִים וַיִּשָּׁב
הָעָם לְאֵלֵהוּ וַיִּשְׁאוּ בְּקֶחֶם לְפָנָיו : 7
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר כִּי
שָׁחַת עַמִּי אֲשֶׁר תַּעֲלֶה מִמֶּנָּה מִצִּיּוֹן :
8 קָדֹר מִחֹר מִדֶּקֶדֶר אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוֹ
לָחֶם עֵגֶל מִסַּכָּה וַיִּשְׁתָּאֵל וַיִּזְכָּר־לֹו
וַיִּמְאֹד אֱלֹהִים אֶתְרוֹ וַיִּשְׁתָּאֵל אֲשֶׁר תַּעֲלֶה
מִמֶּנָּה מִצִּיּוֹן : 9 וַיִּמְאֹד יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וַיִּתְּנוּ אֶת־הָעָם הַזֶּה וַיִּקְרָא עִמָּהּ עֲשִׂיָּהּ
הָאֵל : 10 וַעֲבָדָהּ חֲפִזָּה לִי וַיִּתְּנֵהּ
בָּהֶם וַאֲכָלָם וַתַּעֲשֶׂה אֱלֹהִים לִנְפִי קָדֹר :
11 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה וַיִּתְּנוּ וַיִּמְאֹד
לְקָדֹר יְהוָה חֲפִזָּה אֶת־הָעָם בְּעִפְפָּה אֲשֶׁר
חֲזָאָהּ מִמֶּנָּה מִצִּיּוֹן בְּלֹחַ קָדֹר וַיִּבְדֹּ
תַּקְוָה : 12 לָשֹׁחַ וַיִּמְאֹד מִצִּיּוֹן לְאֶמֶר בְּרָחָה
הַזִּיכָּהּ לְחֹלֶג אֲחֶם בְּהָרִים וַיִּלְכְּתָם מִצִּיּוֹן
פָּנָה הַמִּזְבֵּחַ שָׁבַח מִמֶּנָּה אֲשֶׁר הַחֲפִזָּה עַל־
קִרְיָהּ לְעַפְפָּה : 13 וַיִּבְדֹּר לְאֶבְרָהָם לִיזְכָּה
וַיִּשְׁתָּאֵל עֲבָדָהּ אֲשֶׁר נִשְׁפָּעַתָּ לָהֶם בָּהּ
וַתִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶתְרוֹ אֶת־הָעָם בְּכֹכְבֵּי
הַשָּׁמַיִם וַיִּתְּנֵהּ חֲפִזָּה אֲשֶׁר אֶתְרוֹ
אֶתְרוֹ לְזִכָּרָם וַיִּתְּנֵהּ לְעַלָּם : 14 וַיִּקְרָא
יְהוָה עַל־תַּרְלָהּ אֲשֶׁר דָּבָר לְעִשְׂוֹת
לְעַפְפָּה : 15 וַיִּבְנוּ מִזְבֵּחַ מִשָּׁח מִדֶּקֶדֶר
וַיִּשָּׁב לְחֹת קִרְיָהּ בְּקָדֹר לְחֹת כְּהֹנִים :
16 מִשְׁנֵי עֲבָדֵיהֶם מִזָּה וּמִזָּה תָּם כְּהֹנִים :
17 וַיִּתְּנוּ מִשָּׁח אֱלֹהִים הַמֶּנָּה וַיִּתְּנוּ
מִכְּתָב אֱלֹהִים חֲפִזָּה וַיִּתְּנוּ עַל־הַלְחָה :
18 וַיִּשְׁפִּיכּוּ הַיֹּשֵׁב אֶתְרוֹ הָעָם בְּרָחָה
וַיִּמְאֹד אֶל־מֹשֶׁה וְהָל מִלְּחָמָה בְּמִזְבֵּחַ :

EXODUS, LXV.

KEΦ. LXV.

1 KAI idōn ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικε Μωυσῆς κατα-
βῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνίστη ὁ λαὸς ἐπὶ 'Ααρὼν καὶ
λέγουσιν αὐτῷ, 'Ανάστηθι καὶ ποιήσον ἡμῖν θεοὺς οἱ
προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἀν-
θρῶπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ
οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. 2 Καὶ λέγει αὐτοῖς
'Ααρὼν, Περιέλισθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς
ὤσιν τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἐνέγκατε
πρὸς μέ. 3 Καὶ περιελαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια
τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὤσιν αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν πρὸς
'Ααρὼν. 4 Καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ
ἐπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ
μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπεν, Οὗτοί οἱ θεοὶ σου, 'Ισ-
ραὴλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 5
Καὶ idōn 'Ααρὼν ψκοδόμησε θυσιαστήριον κατέ-
ναντι αὐτοῦ· καὶ ἐκήρυξεν 'Ααρὼν λέγων, 'Εορτῇ
τοῦ Κυρίου αὐριον. 6 Καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον
ἀνεβίβασεν ὀλοκαυτώματα, καὶ προσήνεγκε θυσίαν
σωτηρίου· καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πίνειν,
καὶ ἀνίστησαν παίζειν. 7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων, Βάδιζε τὸ τάχος κατὰβῆθι
ἐντεῦθεν· ἡνόμησε γὰρ ὁ λαὸς σου ὃν ἐξήγαγες ἐκ
γῆς Αἰγύπτου. 8 Παρίβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς
ἐνετείλω αὐτοῖς· ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον, καὶ προσ-
κεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν,
9 Οὗτοί οἱ θεοὶ σου, 'Ισραὴλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 10 Καὶ νῦν ἔυσόν με καὶ θυμω-
θεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς ἐκτρίψω αὐτούς, καὶ ποιήσω σε
εἰς ἔθνος μέγα. 11 Καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι Κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν, 'Ἰνα τί, Κύριε, θυμοὶ ὀργῇ
εἰς τὸν λαόν σου, ὃς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν
ισχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ ;
12 Μὴ ποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες, Μετὰ
πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσι
καὶ ἐξανάλωσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς. Παῦσαι τῆς
ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου, καὶ ἴλεως γενυῖ ἐπὶ τῇ κακίᾳ
τοῦ λαοῦ σου, 13 Μνησθεὶς 'Αβραάμ καὶ 'Ισαὰκ καὶ
'Ιακώβ τῶν σὼν οἰκετῶν, οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ
καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων, Πολὺ πληθυνῶ
τὸ σπέρμα ὑμῶν ὥσθι τὰ ἄστροι τοῦ οὐρανοῦ τῷ
πλήθει, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην ἣν εἶπας δοῦναι
αὐτοῖς, καὶ καθίσουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. 14 Καὶ
ἐλάσθη Κύριος περιποιῆσαι τὸν λαόν αὐτοῦ. 15 Καὶ
ἀποστρέψας Μωυσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους· καὶ
αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ,
πλάκες λίθιναι, καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν αὐτῶν, ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἦσαν γεγραμμέναι·
16 Καὶ αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ
γραφὴ Θεοῦ κεκολλημένη ἐν ταῖς πλαξί. 17 Καὶ
ἀκούσας 'Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κρᾶζόντων λέ-
γει πρὸς Μωυσῆν, Φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ.

EXODUS, XXXII.

CAPUT XXXII.

1 VIDENS autem populus quod moram
faceret descendendi de monte Moyses, con-
gregatus adversus Aaron, dixit: Surge, fac
nobis deos, qui nos præcedant: Moysi enim
huic viro, qui nos eduxit de terra Ægypti,
ignoramus quid acciderit. 2 Dixitque ad eos
Aaron: Tollite in aures aureas de uxorum
filiorumque et filiarum vestrarum auribus, et
afferte ad me. 3 Fecitque populus quæ jus-
serat, deferens in aures ad Aaron. 4 Quas
cum ille accepisset, formavit opere fusorio, et
fecit ex eis vitulum conflatilem; dixeruntque:
Hi sunt dii tui, Israel, qui te eduxerunt de
terra Ægypti. 5 Quod cum vidisset Aaron,
ædificavit altare coram eo, et præconis voce
clamavit, dicens: Cras solemnitas Domini est.
6 Surgentesque mane, obtulerunt holocausta,
et hostias pacificas, et sedit populus mandu-
care, et bibere, et surrexerunt ludere. 7 Lo-
cutus est autem Dominus ad Moysen, dicens:
Vade, descende: peccavit populus tuus, quem
eduxisti de terra Ægypti. 8 Recesserunt
cito de via quam ostendisti eis: feceruntque
sibi vitulum conflatilem, et adoraverunt, atque
immolantes ei hostias, dixerunt: Isti sunt dii
tui, Israel, qui te eduxerunt de terra Ægypti.
9 Rursumque ait Dominus ad Moysen: Cerno
quod populus iste duræ cervicis sit: 10 Dimitte
me, ut irascatur furor meus contra eos, et
deleam eos, faciamque te in gentem magnam.
11 Moyses autem orabat Dominum Deum
suum dicens: Cur, Domine, irascitur furor
tuus contra populum tuum, quem eduxisti
de terra Ægypti, in fortitudine magna, et
in manu robusta? 12 Ne, quæso, dicant
Ægypti: Callide eduxit eos, ut interficeret
in montibus, et deleat e terra: quiescat ira
tua, et esto placabilis super nequitia populi
tui. 13 Recordare Abraham, Isaac, et Israel,
servorum tuorum, quibus jurasti per temet-
ipsum, dicens: Multiplicabo semen vestrum
sicut stellas celi: et universam terram hanc,
de qua locutus sum, dabo semini vestro, et
possidebitis eam semper. 14 Placatusque est
Dominus ne faceret malum quod locutus fuerat
adversus populum suum. 15 Et reversus est
Moyses de monte, portans duas tabulas testi-
monii in manu sua, scriptas ex utraque parte,
16 Et factas opere Dei: scriptura quoque Dei
erat sculpta in tabulis. 17 Audiens autem
Josue tumultum populi vociferantis, dixit ad
Moysen: Ululatus pugne auditur in castris.

18 ויאמר אין קול ענות בבתך ואין קול
ענות בלדך קול ענות אבני שמע: 19 ויהי
כאשר קרב אל-המחנה בקרא את-העגל
ומחלות ויחרתאם משה וישלח מניו את-
הלזות וישבר אותם תחת הקר: 20 ויחך
את-העגל אשר עשו וישרף באש וימחן עד
אשר-תה ויגזר על-פניו חפים וישק את-בני
ישראל: 21 ויאמר משה אל-משהן מה-עשה
לך העם הזה כיהבאך עליו כשקח
בדלה: 22 ויאמר משהן אליהם הנה
אתה תעשה את-העם כי כהע הוא:
23 ויאמרו לי עשה-לנו אלהים אשר ילכו
לפנינו. משה חאש אשר העלנו
ממצר מצרים לא תענו מה-היה לו:
24 ואמר להם לפני חוב החפחה ויתמרלי
ואשלחהו באש וגאא העגל הזה: 25 בקרא
משה את-העם כי פרע הוא כפרעוהו מן
לשמחה בקהתם: 26 ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי ליתנה אלי ויאספו
אליו כל-בני לוי: 27 ויאמר להם כודאמר
יתנה אלי וישאל שמו אשה-הרבו על-
ידו עברו ושובו מעער לשער המחנה
והרבו אשה-אשהו ויש את-הרעו ויש
את-הרבו: 28 ויעשו בגרליו כדבר משה
ויפל מרחעם ביום הזה פשלת אלי
איש: 29 ויאמר משה מלא וידם היום
ליתנה כי אש בבני ובאחיו ולבת עליהם
היום כדקה: 30 ויהי מפתח ויאמר משה
אל-העם אתם חסאם חסאם בדלה
ועתה תעלה אל-יתנה אלי וכפחה בעד
חטאתם: 31 וישב משה אל-יתנה ויאמר
אנא חסא העם הזה חסא בדלה ויעשו
להם אלהי זקב: 32 ועמד אשה-אשה
חטאתם ואסאנו מחני לא מספרה אשר
כדקה: 33 ויאמר יתנה אל-משה מי
אשר חסאלי אסאנו מספרי: 34 ועתה
לה. ונתח את-העם אל אשר-דברתי לך
הנה מלאכי ילח לפניה ובנים פתוי
הקדמי עלהם חטאתם: 35 וינה יתנה
את-העם על אשר עשו את-העגל אשר
עשו מחיו: ס

פרשה לב:

וידבר יתנה אל-משה לה עלה מזה
אתה ודעם אשר העלית מארץ מצרים

18 Καὶ λέγει, Οὐκ ἐστὶ φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχὺν
οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξα-
ρχόντων οἶσου ἰγῶ ἀκούω. 19 Καὶ ἤνικα ἤγγιζε τῇ
παρεμβολῇ, ὄρε' τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς· καὶ
ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν
αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτάς ὑπὸ
τὸ ὄρος· 20 Καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν
κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ, καὶ κατήλεσεν αὐτὸν
λεπτὸν καὶ ἐσπειρεν αὐτὸν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότι-
σεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. 21 Καὶ εἶπε Μωυσῆς
τῷ Ἀαρὼν, Τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος ὅτι ἐπήγαγες
ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην; 22 Καὶ εἶπεν Ἀαρὼν
πρὸς Μωυσῆν, Μὴ ὀργίζου, κύριε· σὺ γὰρ οἶδας τὸ
ἔργημα τοῦ λαοῦ τούτου. 23 Λέγουσι γάρ μοι,
Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ
γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. 24 Καὶ
εἶπα αὐτοῖς, Εἴ τινι ὑπάρχει χρυσία, περιέλεσθε.
Καὶ ἔδωκάν μοι· καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐξηλθεν
ὁ μόσχος οὗτος. 25 Καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν
ὅτι διεσκέδασται, διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἀαρὼν
ἐπίχρημα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν· 26 Ἔσθι δὲ
Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πόλης τῆς παρεμβολῆς καὶ εἶπε,
Τίς πρὸς Κύριον; ἴτω πρὸς μέ. Συνῆλθον οὖν
πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευὶ. 27 Καὶ λέγει
αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Θέσθε
ἕκαστος τὴν λαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρόν, καὶ
διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πόλης ἐπὶ πόλιν διὰ
τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἀποκτενεῖτε ἕκαστος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ
καὶ ἕκαστος τὸν ἑγγιστά αὐτοῦ. 28 Καὶ ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Λευὶ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ
ἐπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρις-
χίλους ἄνδρας. 29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς,
Ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον Κυρίῳ,
ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι
ἐφ' ὑμᾶς εὐλογία. 30 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αἰρίον
εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, Ὑμεῖς ἡμαρτήκατε
ἁμαρτίαν μεγάλην· καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν
Θεὸν ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν. 31
Ἐπίστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον καὶ εἶπε,
Δέομαι, Κύριε· ἡμαρτήκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν
μεγάλην, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς· 32
Καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφείς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
αὐτῶν, ἀφε· εἰ δὲ μή, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου
σου ἥς ἔγραψας. 33 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Εἴ τις ἡμαρτήκεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτοὺς ἐκ
τῆς βίβλου μου. 34 Νῦν δὲ βάδιζε κατάβηθι καὶ
ὁδήγησον τὸν λαόν τούτον εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπά
σοι· ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύεται πρὸ προσ-
ώπου σου· ὃ δ' ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκίπτωμαι, ἐπάξω ἐπ'
αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν. 35 Καὶ ἐπάταξε
Κύριος τὸν λαόν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μοσχοῦ
οὗ ἐποίησεν Ἀαρὼν.

KEΦ. 33.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν,
Προπορεύου ἀναβῆθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ
λαός σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

18 Qui respondit: Non est clamor adhor-
tantium ad pugnam, neque vociferatio compel-
lentium ad fugam: sed vocem cantantium ego
audio. 19 Cumque appropinquasset ad castra,
vidit vitulum, et choro: iratusque valde, pro-
jecit de manu tabulas, et confregit eas ad
radicem montis: 20 Arripiensque vitulum
quem fecerant, combussit, et contrivit usque
ad pulverem, quem sparsit in aquam, et dedit
ex eo potum filiis Israel. 21 Dixitque ad
Aaron: Quid tibi fecit hic populus, ut in-
duceres super eum peccatum maximum? 22 Cui ille respondit: Ne indignetur dominus
meus: tu enim nosti populum istum, quod
pronus sit ad malum: 23 Dixerunt mihi:
Fac nobis deos, qui nos præcedant: huic enim
Moysi, qui nos eduxit de terra Ægypti,
nescimus quid acciderit. 24 Quibus ego dixi:
Quis vestrum habet aurum? Tulerunt, et
dederunt mihi: et projecit illud in ignem,
egressusque est hic vitulus. 25 Videns ergo
Moyses populum quod esset nudatus (spoli-
averat enim eum Aaron propter ignominiam
sordis, et inter hostes nudum constituerat),
26 Et stans in porta castrorum, ait: Si quis
est Domini, jungatur mihi. Congregatique
sunt ad eum omnes filii Levi: 27 Quibus
ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ponat
vir gladium super femur suum: ite, et redite
de porta usque ad portam per medium ca-
strorum, et occidat unusquisque fratrem, et
amicum, et proximum suum. 28 Feceruntque
filii Levi juxta sermonem Moysi, cecide-
runtque in die illa quasi viginti tria millia
hominum. 29 Et ait Moyses: Consecrastis
manus vestras hodie Domino, unusquisque in
filio, et in fratre suo, ut detur vobis benedictio.
30 Facto autem altero die, locutus est Moyses
ad populum: Peccastis peccatum maximum:
ascendam ad Dominum, si quo modo quivero
eum deprecari pro scelere vestro. 31 Rever-
susque ad Dominum, ait: Obsecro, peccavit
populus iste peccatum maximum, feceruntque
sibi deos aureos: aut dimitte eis hanc noxam,
32 Aut si non facis, dele me de libro tuo quem
scripsisti. 33 Cui respondit Dominus: Qui
peccaverit mihi, delebo eum de libro meo:
34 Tu autem vade, et duc populum istum quo
locutus sum tibi: angelus meus præcedet te.
Ego autem in die ultionis visitabo et hoc pec-
catum eorum. 35 Percussit ergo Dominus
populum pro reatu vituli, quem fecerat Aaron.

CAPUT XXXIII.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens: Vade, ascende de loco isto tu, et
populus tuus quem eduxisti de terra Ægypti,

אלהה אשר נשבעתי לאבותיך
 1 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 2 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 3 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 4 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 5 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 6 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 7 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 8 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 9 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 10 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 11 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 12 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 13 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 14 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 15 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 16 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 17 ויבטח לאמר לזרעו אתה
 18 ויבטח לאמר לזרעו אתה

εις την γην ην ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
 2 καὶ συναποστελῶ τὸν ἀγγελόν μου πρὸ προσώ-
 3 που σου, καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον
 4 καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰε-
 5 βουσαῖον 3 Καὶ Χαναναῖον, καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν
 6 ρέουσαν γάλα καὶ μέλι· οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ
 7 σοῦ διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ
 8 ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ. 4 Καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς
 9 τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο κατεπένθησεν ἐν πεν-
 10 θικοῖς. 5 Καὶ εἶπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
 11 Ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος· ὁράτε μὴ πληγῇ
 12 ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς·
 13 νῦν οὖν ἀφέλεθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ
 14 τὸν κόσμον, καὶ δεῖξω σοὶ ἃ ποιήσω σοι. 6 Καὶ
 15 περιελαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ
 16 τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρήβ. 7 Καὶ
 17 λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπῆξεν ἔξω τῆς
 18 παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ
 19 ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ζῆτῶν
 20 Κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἔξω τῆς
 21 παρεμβολῆς. 8 Ἐνῖκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς
 22 εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἰστήκει πᾶς
 23 ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς
 24 σκηνῆς αὐτοῦ· καὶ κατενοοῦσαν ἀπὸντος Μωυσῆ
 25 ἔως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν. 9 Ὡς δ'
 26 ἂν εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν ὁ
 27 στῦλος τῆς νεφέλης καὶ ἴστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς
 28 σκηνῆς, καὶ ἔλαλε Μωυσῆ. 10 Καὶ ἰώρα πᾶς ὁ
 29 λαὸς τὸν στῦλον τῆς νεφέλης ἱστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας
 30 τῆς σκηνῆς· καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν
 31 ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. 11 Καὶ
 32 ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, ἐνώπιον ἑωπιίῃ, ὡς
 33 εἰ τις λαλήσαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον· καὶ ἀπε-
 34 λυτο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς
 35 υἱὸς Ναυὴ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.
 36 12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον, Ἰδοὺ σύ μοι
 37 λέγεις, Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἔδω-
 38 σάς μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας,
 39 Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί.
 40 13 Εἰ οὖν εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν
 41 μοι σεαυτὸν γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὐρη-
 42 κῶς χάριν ἐναντίον σου, καὶ ἵνα γινῶ ὅτι λαὸς σου
 43 τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. 14 Καὶ λέγει, Αὐτὸς προ-
 44 πορεύεσθαι σου καὶ καταπαύσω σε. 15 Καὶ λέγει
 45 πρὸς αὐτόν, Εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ, μὴ με
 46 ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. 16 Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται
 47 ἀληθῶς ὅτι εὗρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγὼ τε καὶ ὁ
 48 λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μετ' ἡμῶν;
 49 καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ
 50 πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἵστιν. 17 Καὶ
 51 εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, Καὶ τυτθόν σοι
 52 τὸν λόγον ὃν εἶρηκας ποιήσω· εὗρηκας γὰρ
 53 χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάν-
 54 τας. 18 Καὶ λέγει, Ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν.

in terram quam juravi Abraham, Isaac, et
 2 Jacob, dicens: Semini tuo dabo eam: 2 Et
 mittam præcursorem tui angelum, ut ejiciam
 Chananæum, et Amorrhæum, et Hethæum, et
 Pherezæum, et Hevæum, et Jebusæum, 3 Et
 intres in terram fluentem lacte et melle. Non
 enim ascendam tecum, quia populus duræ
 cervicis es: ne forte disperdam te in via.
 4 Audiensque populus sermonem hunc pessimi-
 mum, luxit: et nullus ex more indutus est
 cultu suo. 5 Dixitque Dominus ad Moysen:
 Loquere filiis Israel: Populus duræ cervicis
 es, semel ascendam in medio tui, et delebo te.
 Jam nunc depone ornatum tuum, ut sciam
 quid faciam tibi. 6 Deposuerunt ergo filii
 Israel ornatum suum a monte Horeb. 7 Moyses
 quoque tollens tabernaculum, tetendit extra
 castra procul, vocavitque nomen ejus, Taber-
 naculum fœderis. Et omnis populus, qui ha-
 bebat aliquam quæstionem, egrediebatur ad
 Tabernaculum fœderis, extra castra. 8 Cum-
 que egrederetur Moyses ad tabernaculum,
 surgebat universa plebs, et stabat unusquisque
 in ostio papilionis sui, aspiciebantque tergum
 Moysi, donec ingrederetur tentorium. 9 In-
 gressus autem illo Tabernaculum fœderis, de-
 scendebat columna nubis, et stabat ad ostium,
 loquebaturque cum Moysæ, 10 Cernentibus
 universis quod columna nubis staret ad ostium
 tabernaculi. Stabantque ipsi, et adorabant
 per fores tabernaculorum suorum. 11 Loque-
 batur autem Dominus ad Moysen facie ad
 faciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum.
 Cumque ille reverteretur in castra, minister
 ejus Josue filius Nun, puer, non recedebat de
 tabernaculo. 12 Dixit autem Moyses ad Do-
 minum: Præcipis ut educam populum istum:
 et non indicas mihi quem missurus es mecum,
 præsertim cum dixeris: Novi te ex nomine,
 et invenisti gratiam coram me. 13 Si ergo
 inveni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi
 faciem tuam, ut sciam te, et inveniam gratiam
 ante oculos tuos: respice populum tuum gen-
 tem hanc. 14 Dixitque Dominus: Facies mea
 præcedet te, et requiem dabo tibi. 15 Et ait
 Moyses: Si non tu ipse præcedas, ne educas
 nos de loco isto. 16 In quo enim scire pote-
 rimus ego et populus tuus invenisse nos
 gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaveris
 nobiscum, ut glorificemur ab omnibus populis
 qui habitant super terram? 17 Dixit autem
 Dominus ad Moysen: Et verbum istud, quod
 locutus es, faciam: invenisti enim gratiam
 coram me, et teipsum novi ex nomine.
 18 Qui ait: Ostende mihi gloriam tuam.

שמות לנ לד

19 ויאמר אני אעביר כל-טובי על-פניך ויהאיתי בשם יתה לפניה ותפתי את-אשר אחי ורחמתי את-אשר ארחם: 20 ויאמר לא תוכל להיות את-פני כי לא יראני האדם וחי: 21 ויאמר יתה הגה מקום אחי ונצבך על-הצור: 22 ותראה בעבר פני ושמתני בנקרת הצור ושפתי כפי עליה צד-צדך: 23 ותקרתה את-פני וראיה את-אחיה ופני לא יראה:

פרשה לד:

1 ויאמר יתה אלי-משח פסל-לך שגר לתת אבנים קראשנים וכתבתי על-הלוחות את-הדברים אשר תהי על-הלוחות קראשנים אשר שפרם: 2 ותהי גבול לפניה וצלת בפקד אל-תר סיני ונצבך לי שם על-ראש הצור: 3 ואיש לא יעלה עמך ונשאיש אליה בבל-הצר גם-הצאן והפקד אל-ירעו אל-מול הצור וקראו: 4 ויפסל שגר-לוחות אבנים קראשנים וישפם משח בפקד וצל אל-תר סיני כאשר צוה יתה אלה ויחזק בידו שני לוחות אבנים: 5 ויגד יתה בקצו ויגדע עשו שם ויהא בשם יתה: 6 ויגד יתה על-פני ויהא יתה ויהא אל רחום ורחמן אלהים ויבחרם ואמר: 7 וצור חסד לאלפים נשח צנו ופשע ופחמה ונקח לא ינקח פקד וצנו אבות על-בנים ועל-בנים על-שלישים ועל-דברים: 8 וימחר משח ויגד ארצה וישפחו: 9 ויאמר אלהי משהי חן בעיניו אלהי גלה-נא אדני בקרבני כי עסקשח-ערה הוא וסלחת לעונני ולחשאתנו ויחלסנו: 10 ויאמר הנה אלכי פרת ברית נגד כל-עמך אעשה נפלות אשר לא-יבדלך בכל-הארץ ובכל-העמים וראח כל-העם אשר אלה בקרבך את-משח יתה קרנא הוא אשר אני עשה עמך: 11 שגור-לך את אשר אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך את-הקנאני והפגעני וקחתי וקחתי וקחתי ויחבסי: 12 השמר לך פד תכלת ברית לישב הארץ אשר אלה על-עליה פד-יתנה למחש בקרבך.

EXODUS, LV. LV.

19 Kai eipen, 'Egō pareleusomai prōterós sou tē dōxē mou, kai kalίσω τῷ ὀνόματι μου Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ. 20 Kai eipen, Oὐ δύνησθ' ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἰδῇ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται. 21 Kai eipe Κύριος, 'Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, στήσθ' ἐπὶ τῆς πέτρας. 22 'Ἦνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ ἕως ἂν παρέλθω. 23 Kai ἀφελὺ τὴν χεῖρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθίσεται σοι.

KEΦ. LV.

1 KAI eipe Κύριος πρὸς Μωυσήν, Λάξευσον σιαντῶ δύο πλάκας λιθίνας καθὼς καὶ αἱ πρῶται, καὶ ἀνάβηθι πρὸς μέ εἰς τὸ ὄρος, καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις αἷς συνέτριψας. 2 Kai γίνου ἔτοιμος εἰς τὸ πρωί, καὶ ἀναβήσθ' ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ στήσθ' μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους. 3 Kai μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ μηδὲ ὀφθῇτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα καὶ βόες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἱκείνου. 4 Kai ἐλάξευσεν δύο πλάκας λιθίνας καθάπερ καὶ αἱ πρῶται· καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθότι συνέταξεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας. 5 Kai κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. 6 Kai παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε, Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακροθύμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, 7 Kai δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας, καὶ οὐ καθαρίζει τὸν ἐνοχον, ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν. 8 Kai σπεύσας Μωυσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν, 9 Kai eipen, Εἰ εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μετ' ἡμῶν· ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι, καὶ ἀφελείς σὺ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα σοί. 10 Kai eipe Κύριος πρὸς Μωυσήν, 'Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου· ποιήσω ἐνδοξα ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει· καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαός, ἐν οἷς εἰ σύ, τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστὶν ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι. 11 Πρόσεχε σὺ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χετταῖον καὶ Εδδαῖον καὶ Γεργεαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον. 12 Πρόσεχε σιαντῶ μὴ ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένους ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν, μὴ σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν.

EXODUS, XXXIII. XXXIV.

19 Respondit: Ego ostendam omne bonum tibi, et vocabo in nomine Domini coram te: et miserebor cui voluero, et clemens ero in quem mihi placuerit. 20 Rursumque ait: Non poteris videre faciem meam; non enim videbit me homo, et vivet. 21 Et iterum: Ecce, inquit, est locus apud me, et stabis supra petram. 22 Cumque transibit gloria mea, ponam te in foramine petrae, et protegam dextera mea, donec transeam: 23 Tollamque manum meam, et videbis posteriora mea: faciem autem meam videre non poteris.

CAPUT XXXIV.

1 Ac deinceps: Præcide, ait, tibi duas tabulas lapideas instar priorum, et scribam super eas verba, quæ habuerunt tabulae quas fregisti. 2 Esto paratus mane, ut ascendas statim in montem Sinai, stabisque mecum super verticem montis. 3 Nullus ascendat tecum, nec videatur quispiam per totum montem: boves quoque et oves non pascantur econtra. 4 Excidit ergo duas tabulas lapideas, quales antea fuerant: et de nocte consurgens ascendit in montem Sinai, sicut præceperat ei Dominus, portans secum tabulas. 5 Cumque descendisset Dominus per nubem, stetit Moyses cum eo, invocans nomen Domini. 6 Quo transeunte coram eo, ait: Dominator Domine Deus, misericors et clemens, patiens et multæ miserationis, ac verax, 7 Qui custodis misericordiam in millia: qui aufers iniquitatem, et scelera, atque peccata, nullusque apud te per se innocens est. Qui reddis iniquitatem patrum filiis ac nepotibus, in tertiam et quartam progeniem. 8 Festinusque Moyses, curvatus est pronus in terram, et adorans, 9 Ait: Si inveni gratiam in conspectu tuo, Domine, obsecro ut gradiaris nobiscum (populus enim duræ cervicis est), et auferas iniquitates nostras atque peccata, nosque possideas. 10 Respondit Dominus: Ego inibo pactum videntibus cunctis, signa faciam quæ nunquam visa sunt super terram, nec in ullis gentibus: ut cernat populus iste, in cujus es medio, opus Domini terribile quod facturum sum. 11 Observa cuncta quæ hodie mando tibi: ego ipse, ejiciam ante faciem tuam Amorrhæum, et Chananæum, et Hethæum, Pherezaeum quoque, et Hevæum, et Jebusæum. 12 Cave ne unquam cum habitatoribus terræ illius jungas amicitias, quæ sint tibi in ruinam.

13 כי את־מזבחותם תהצו ואת־מזבחותם
תשברו ואת־אֱלֹהֵי תְּכַרְתֶּם : 14 כי לא
תשפֹּתֶנָה לֵאלֹהֵי אֲחֵרִי כִי יִתְּנֶה לָהֶם שְׁמוֹ
אֵל לִפְנֵי הָאֵם : 15 כִּדְתַכְלֹת בְּרִית לִישָׁב
הָאָרֶץ וְנָתַן אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְתָבֹרָה
לִאֱלֹהֵיהֶם וְהָרָא לָהֶם וְאָכְלָם מִזִּבְחֵיהֶם :
16 וְלִקְחֹתָם מִבְּלִתֵּי לִבְנֵיהֶם וְנָתַן בְּלִי
אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְהִנֵּנִי אֶת־בְּלִי אֲחֵרֵי
אֱלֹהֵיהֶם : 17 אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה
לָהֶם : 18 אֶת־חֵג הַמַּעֲשִׂוֹת תַּשְׁמֹר שְׁבֻעַת
יָמִים תִּמְאֵל מַעֲשִׂוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לַמַּעֲשֶׂה
וְתֵשׁ קֹהֲלִי בִי בְּחֹדֶשׁ קֹהֲלִי בְּצִיָּה
מִמִּצְרַיִם : 19 כִּלְפָּטֶיךָ הָאֵם לִי וְכִלְ
מִקְנֶיךָ תִּנְזָר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֹׁן : 20 וְהָיָה
חֹמֶר תַּפְסֹחַ בָּשָׂה וְאִם־לֹא תַפְסֹחַ וְעַרְפֹּתָהּ
כָּל בְּכוֹר בְּנֶיהָ תַפְסֹחַ וְלֹא־תִצָּרֶנָּה כִּי
רִיקָם : 21 תַּשְׁחֵת יָמִים פֶּעַד וּבְיָמִים
הַשְּׁבִיעִי תַשְׁבֹּת בְּקִרְיֹשׁ וּבְקִרְיֹשׁ תַשְׁבֹּת :
22 וְחַג שְׁבֻעַת תַּעֲשֶׂה לָהֶם בַּפֶּתַי הַזֶּה
חַפְצֵיהֶם וְחַג תַּשְׁבִּי תַמְרוֹסָה הַשְּׁעָרָה :
23 שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כְּלִזְכֻּרֶיךָ
אֶת־פָּגִי הָאֵם וְיִתְּנֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
24 קִרְיֹוֹרֵשׁ צִוִּיתִי מִפְּנֵיךָ וְהִתְחַבְּתִי אֶת־
בְּבִלְהָ וְלֹא־תִקְדֹּר אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ בְּעִלְתָּהּ
לְרֹאשׁ אֶת־פָּגִי יִתְּנֶה אֱלֹהֵיךָ שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים
בְּשָׁנָה : 25 לֹא־תַשְׁחֵת עֲלֵיהֶם צֶדֶק
וּבְחֵי וְלֹא־יִלְוִי לְבָנֶיךָ וְזָכָר חַג הַמַּעֲשֶׂה :
26 רֹאשִׁית בַּפֶּתַי אֲדַמְּתֶיהָ מִבְּיַד בְּרִית
יִתְּנֶה אֱלֹהֵיךָ לִאֲחֵיכֶם בְּנֵי בְחִלָּב
אִמּוֹ : פ 27 וְיִמְאֵר יִתְּנֶה אֱלֹהֵיכֶם
כְּתָב־לָהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פִּי עֲלֵי :
וְהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּרִיתִי אֲתִיךָ בְּרִית וְאֶת־
יִשְׂרָאֵל : 28 וְיִחַרְשָׁם עַם־יִתְּנֶה אֲרֻצִּים
יוֹם וָאָרֻצִּים לְלֵלָה לָחֶם לֹא אֵכֹל וְאִם
לֹא שָׁתָה וּבִכְתָּב עֲלֵיהֶם לֵאמֹר אֶת דְּבַר
הַפְּלִיָּה עֲשֶׂה הַדְּבָרִים : 29 וְיִחַי בְּרִית
מִשָּׁה מִתֵּר סִינִי וְשָׁנִי לִחַת הַעֲדָה בְּיַד
מִשָּׁה בְּרִיתוֹ מִדְּהָר וּמִשָּׁה לֹא־יִדְּעַע כִּי
זָכָר צוֹר פָּגִי בְּדַבְּרֵי אֱלֹהֵי : 30 וְיִרְאֶה אֶתֵּלֶן
וְכִלְפָּגִי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשָּׁה וְהִתְחַבְּתִי וְנָתַן
צוֹר פָּגִי וְיִרְאֶה מַגֵּשֶׁת אֱלֹהֵי : 31 וְיִתְּנֶה
אֱלֹהֵים מִשָּׁה וְשָׁנִי אֱלֹהֵי אֶתֵּלֶן וְכִלְ
הַפְּשָׁאִים בְּעִדָּה וְיִדְּעַר מִשָּׁה אֱלֹהֵים :
32 וְיִתְּנֶה בְּנֵי בְּלִי יִשְׂרָאֵל וְיִתְּנֶה
אֶת בְּלִי אֲשֶׁר דָּבַר יִתְּנֶה אֱלֹהֵי בְּתֵר סִינִי :

13 Τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας
αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε,
καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν
πυρὶ. 14 Οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσῃτε θεοῖς ἑτέροις·
ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα, Θεὸς ζηλωτῆς
ἐστίν. 15 Μὴ ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἑγκαθημένοις
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν
αὐτῶν, καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ καλέσωσί
σε καὶ φάγῃς τῶν αὐτῶν, 16 Καὶ λάβῃς τῶν θυ-
γατέρων αὐτῶν τοὺς υἱοὺς σου, καὶ τῶν θυγατέρων
σου ὧς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ
θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐκ-
πορνεύσωσιν οἱ υἱοὶ σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν.
17 Καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.
18 Καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ· ἐπὶ τῇ
ἡμέρᾳ φαγῇ ἄζυμα, καθάπερ ἐντέταλμίν σοι, εἰς
τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων· ἐν γὰρ μηνὶ τῶν
νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. 19 Πᾶν διανοίγον
μήτραν ἔμοι τὰ ἀρσενικά, πᾶν πρωτότοκον μόσχου
καὶ πρωτότοκον προβάτου. 20 Καὶ πρωτότοκον
ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτῳ· ἵαν δὲ μὴ λυτρώσῃ
αὐτό, τιμὴν δώσεις. Πᾶν πρωτότοκον τῶν νῶν
σου λυτρώσῃ· οὐκ ὀφθῇ ἐνώπιόν μου κενός.
21 Ἐξ ἡμέρας ἑργῶ, τῇ δὲ ἐβδόμῃ καταπαύσεις·
τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμνητῷ κατάπαντας. 22 Καὶ
ἑορτὴν ἐβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχὴν θερισμοῦ
πυροῦ, καὶ ἑορτὴν συναγωγῆς μεσούντος τοῦ ἐνι-
αυτοῦ. 23 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθῇσεται
πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσ-
ραὴλ. 24 Ὅταν γὰρ ἐκβάλῃ τὰ ὅρια πρὸ προσώ-
που σου καὶ πλατύνῃ τὰ ὅρια σου, οὐκ ἐπιθυμήσει
οὐθεὶς τῆς γῆς σου, ἡνίκα ἂν ἀναβαίνεις ὀφθῇναι
ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ. 25 Οὐ σφάζεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμᾶμά-
των μου, καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρῶν θύματα
ἑορτῆς τοῦ πάσχα. 26 Τὰ πρωτογενήματα τῆς
γῆς σου θῆσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
Οὐκ ἐψησεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. 27 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, Γράψον σεαυτῷ τὰ ῥή-
ματα ταῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαι
σοι διαθήκην καὶ τῷ Ἰσραὴλ. 28 Καὶ ἦν ἐκεῖ
Μωσῆς ἐναντίον Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ
οὐκ ἔπιε, καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα
ταῦτα τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους. 29 Ὡς δὲ
κατέβαινε Μωσῆς ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες
ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωσῆ· καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ
τοῦ ὄρους, Μωσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδοξασται ἡ ὄψις
τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν
αὐτὸν αὐτῷ. 30 Καὶ εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ
πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωσῆν, καὶ ἦν δεδοξα-
σμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ·
καὶ ἐφοβήθησαν ἑγγίσει αὐτῷ. 31 Καὶ ἐκάλεσεν
αὐτοὺς Μωσῆς, καὶ ἐπιστράφησαν πρὸς αὐτὸν
Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς·
καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωσῆς. 32 Καὶ μετὰ
ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ· καὶ ἐνετάλατο αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐνε-
τείλατο Κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

13 Sed aras eorum destrue, confringe statuas,
lucosque succide: 14 Noli adorare deum
alienum. Dominus zelotes nomen ejus, Deus
est æmulator. 15 Ne in eas pactum cum
hominibus illarum regionum: ne, cum forni-
cati fuerint cum diis suis, et adoraverint
simulachra eorum, vocet te quispiam ut
comedas de immolatis. 16 Nec uxorem de
filiabus eorum accipies filiis tuis: ne, post-
quam ipsæ fuerint fornicatæ, fornicari faciant
et filios tuos in deos suos. 17 Deos con-
flatiles non facies tibi. 18 Solemnitatem azy-
morum custodies. Septem diebus vesceris
azymis, sicut præcepi tibi, in tempore mensis
novorum: mense enim verni temporis egressus
es de Ægypto. 19 Omne quod aperit vul-
vam generis masculini, meum erit. De
cunctis animantibus, tam de bobus, quam de
ovibus, meum erit. 20 Primogenitum asini
redimes ove: sin autem nec pretium pro eo
dederis, occidetur. Primogenitum filiorum
tuorum redimes: nec apparebis in conspectu
meo vacuus. 21 Sex diebus operaberis, die
septimo cessabis arare et metere. 22 Solem-
nitatem hebdomadarum facies tibi in primitiis
frugum messis tuæ triticeæ, et solemnitatem,
quando redeunte anni tempore cuncta con-
duntur. 23 Tribus temporibus anni apparebit
omne masculinum tuum in conspectu omni-
potentis Domini Dei Israel. 24 Cum enim
tulero gentes a facie tua, et dilatavero terminos
tuos, nullus insidiabitur terræ tuæ, ascendente
te, et apparente in conspectu Domini Dei
tui ter in anno. 25 Non immolabis super
fermento sanguinem hostiæ meæ: neque
residebit mane de victima solemnitatis Phase.
26 Primitias frugum terræ tuæ offeres in
domo Domini Dei tui. Non coques hædum
in lacte matris suæ. 27 Dixitque Dominus
ad Moysen: Scribe tibi verba hæc, quibus et
tecum et cum Israel pepigi fœdus. 28 Fuit
ergo ibi cum Domino quadraginta dies et
quadraginta noctes: panem non comedit, et
aquam non bibit, et scripsit in tabulis verba
fœderis decem. 29 Cumque descenderet
Moyses de monte Sinai, tenebat duas tabulas
testimonii, et ignorabat quod cornuta esset
facies sua ex consortio sermonis Domini.
30 Videntes autem Aaron et filii Israel cor-
nutam Moysi faciem, timuerunt prope accedere.
31 Vocatique ab eo, reversi sunt tam Aaron
quam principes synagogæ. Et postquam
locutus est ad eos, 32 Venerunt ad eum
etiam omnes filii Israel: quibus præcepit
cuncta quæ audierat a Domino in monte Sinai.

שמות לד לה

33 ויכל משה מדבר אִתָּם ויָמֵן עַל־פָּנָיו
מִסִּנָּה : 34 וַיִּבְלֹא מֹשֶׁה לִּפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר
אֵתֵּוּ יָקִיר אֶת־הַמִּסְכָּה עֲדָאֲתָוּ וַיִּצָּא
וַדָּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יִצְוָה :
35 וַיֹּאמֶר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנָי מֹשֶׁה כִּי קָרָן
צֹר פָּנָי מֹשֶׁה וְחָשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמִּסְכָּה
עַל־פָּנָיו עֲדָבָא לְדַבֵּר אֵתֵּוּ :

ס ס ס כב

פרשה לה :

1 וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם : 2 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה
מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם חֹדֶשׁ
שַׁבָּת שְׁבֻחוֹ לַיהוָה קְלִיעֲשֶׁנָּה כִּי
מְלָאכָה יוֹמָת : 3 לֹא־תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל
מִשְׁלַחֲכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : 4
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הִנֵּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר :
5 קְדוּ מִמָּחֳרָת הַיּוֹם הַזֶּה כֹּל בְּנֵי
לְבֹי יִבְרָאָה אֵת הַיּוֹמָת וְהָיָה זָמֶךְ וְקִסָּף
וְהָיָה שֶׁת : 6 וְהִקְלַת וְאֶרְבָּון וְהוֹלְעָה שְׁנֵי
וְשֵׁשׁ וְעִזִּים : 7 וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים
וְעֹרֹת הַחֲשִׁים וְעִזֵּי שִׁשִּׁים : 8 וְשֶׁמֶן
לְמָאֹר וְכִשְׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלַקְשִׁיטָה
הַסִּפִּים : 9 וְאֶבְרֵי־שֹׁהַם וְאֶבְרֵי מְלֵאִים
לְאֻדִּי וְלַחֲשֹׁן : 10 וְכָל־כֶּסֶם־לֵב כֶּסֶם
וְכֶאֱו וְעִשָּׂו אֵת קְלִיעֲשֶׁנָּה צִנָּה יְהוָה :
11 אֶת־הַמִּשְׁחָה אֶת־הַחֲשִׁי וְאֶת־מִסְכָּהוּ אֶת־
הַקִּסִּי וְאֶת־הַקְשִׁי אֶת־בְּרִיתֵו אֶת־עֲפָדֵו
וְאֶת־אֲדָנֵו : 12 אֶת־הָאֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֶת־
הַפָּתָר וְאֶת פְּרִכַת הַפָּתָר : 13 אֶת־הַשְּׁלֵחָן
וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־קְלִיעֲלֵו וְאֵת לֶחֶם הַפָּתָר :
14 וְאֶת־מִנְחַת הַמָּאֹר וְאֶת־פְּלִיָּה וְאֶת־
גְּרָחִיק וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאֹר : 15 וְאֶת־מִזְבֵּחַ
הַקְשִׁיטָה וְאֶת־בָּנָיו וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֵת הַקְשִׁיטָה הַסִּפִּים וְאֶת־מִסְכָּה הַפָּתָר
לְפָתַח הַמִּשְׁכָּן : 16 אֵת מִזְבֵּחַ הַעֹלָה
וְאֶת־מִכְבַּר הַפָּחַשָׁל וְאֶת־לֵוֹ אֶת־בָּנָיו
וְאֶת־קְלִיעֲלֵו אֶת־הַבִּיר וְאֶת־פָּנָיו : 17
וְאֵת הַלְּעִי הַקְשִׁיטָה וְאֶת־עֲפָדֵו וְאֶת־אֲדָנֵהוּ וְאֵת
מִסְכָּה שְׁעַר הַקְשִׁיטָה : 18 אֶת־יְהוֹנָתָן הַמִּשְׁכָּן
וְאֶת־יְהוֹנָתָן הַקְשִׁיטָה וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם : 19 אֵת
בְּנֵי הַשָּׂדֶה לְשֶׁת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּנֵי הַמִּדְבָּר
לְאֶחָד מִפִּלֹן וְאֶת־בְּנֵי בְנֵי לִכְוֹן :

ΕΞΟΔΟΣ, λδ', λε.

33 Καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτούς, ἐπέ-
θηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα. 34 Ἦνίκα
δ' ἂν εἰσπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου λαλεῖν
αὐτῷ, περιγρῆτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι·
καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα
ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος. 35 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως ὅτι διδόξασται· καὶ
περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυ-
τοῦ, ἕως ἂν εἰσελθῇ συλλαλεῖν αὐτῷ.

ΚΕΦ. λε.

1 ΚΑΙ συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς εἶπε
Κύριος ποιῆσαι αὐτοῦς. 2 Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις
ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ κατὰπανσις, ὥγια
σάββατα, ἀνάπανσις Κυρίῳ· πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον
ἐν αὐτῇ τελευτάτω. 3 Οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ
κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· ἐγὼ Κύ-
ριος. 4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν
υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε
Κύριος λέγων, 5 Λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαι-
ρεμα Κυρίῳ· πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἴσουσι
τὰς ἀπαρχὰς Κυρίῳ, χρυσίον ἀργύριον χαλκόν,
6 Ὑάκινθον πορφύραν κόκκινον διπλοῦν διανενη-
σμένον καὶ βύσσον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγείας,
7 Καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα καὶ δέρματα
βάκινθινα, καὶ ζύλα ἄσπτα, 8 Καὶ λίθους σαρ-
δίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ
τὸν ποδῆρη. 9 Καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν
ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος·
10 Τὴν σκηνὴν καὶ τὰ παραρῦματα καὶ τὰ κα-
τακαλύμματα καὶ τὰ διατόνια καὶ τοὺς μοχλοὺς
καὶ τοὺς στόλους, 11 Καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρ-
τυρίου καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς καὶ τὸ ἱλα-
στήριον αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα, 12 Καὶ τὰ
ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στόλους αὐτῆς, 13 Καὶ
τοὺς λίθους τοὺς τῆς σμαράγδου, 14 Καὶ τὸ
θυμίαμα, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, 15 Καὶ
τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, 16 Καὶ
τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς,
17 Καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ,
18 Καὶ τὰς στολὰς τὰς ἁγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ
τὰς στολὰς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς, 19 Καὶ
τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῆς ἱερατείας, καὶ τὸ
ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως

EXODUS, XXXIV. XXXV.

33 Impletisque sermonibus, posuit velamen
super faciem suam. 34 Quod ingressus ad
Dominum, et loquens cum eo, auferebat donec
exiret, et tunc loquebatur ad filios Israel
omnia quæ sibi fuerant imperata. 35 Qui
videbant faciem egredientis Moysi esse cornu-
tam, sed operiebat ille rursus faciem suam, si
quando loquebatur ad eos.

CAPUT XXXV.

1 IGITUR congregata omni turba filiorum
Israel, dixit ad eos: Hæc sunt quæ jussit
Dominus fieri. 2 Sex diebus facietis opus:
septimus dies erit vobis sanctus, sabbatum, et
requies Domini: qui fecerit opus in eo, occi-
detur. 3 Non succenditis ignem in omnibus
habitaculis vestris per diem sabbati. 4 Et
ait Moyses ad omnem catervam filiorum
Israel: Iste est sermo quem præcepit Domi-
nus, dicens: 5 Separate apud vos primitias
Domino: Omnis voluntarius et prono animo
offerat eas Domino: aurum et argentum, et æs,
6 Hyacinthum et purpuram, coccumque bis
tinctum, et byssum, pilos caprarum, 7 Pel-
lesque arietum rubricatas, et ianthinas, ligna
setim, 8 Et oleum ad luminaria concinnanda,
et ut conficiatur unguentum, et thymiana
suavissimum, 9 Lapidés onychinos, et gem-
mas ad ornatum superhumeralis et rationalis.
10 Quisquis vestrum sapiens est, veniat, et
faciat quod Dominus imperavit: 11 Taber-
naculum scilicet, et tectum ejus, atque operi-
mentum, annulos, et tabulata cum vectibus,
paxillos et bases: 12 Arcam et vestes, pro-
pitatorium, et velum quod ante illud oppan-
ditur: 13 Mensam cum vectibus et vasis, et
propositionis panibus: 14 Candelabrum ad
luminaria sustentanda, vasa illius et lucernas,
et oleum ad nutrimenta ignium: 15 Altare
thymiamatis, et vectes, et oleum unctionis et
thymiana ex aromatibus: tentorium ad
ostium tabernaculi: 16 Altare holocausti,
et craticulam ejus æneam cum vectibus
et vasis suis: labrum et basim ejus: 17 Cortinas atrii cum columnis et basibus,
tentorium in foribus vestibuli, 18 Paxillos
tabernaculi et atrii cum funiculis suis: 19 Vestimenta, quorum usus est in mini-
sterio sanctuarii, vestes Aaron pontificis ac
filiorum ejus, ut sacerdotio fungantur mihi.

שמות לה לו

20 וַיִּצְוָה קִלְעֶנָת בְּגִישָׁאֵל סֹלֶכֶן
 מִשָּׁח: 21 וַיָּבֹאוּ קִלְיָאֵשׁ אֲשֶׁר־נִשְׁמָו לִפְנֵי
 וְכָל אֲשֶׁר בְּדָבָר רַחֲמֵי אֱלֹהֵי חַיִּיבָא אֲתֵי
 הַיְרִימָה וַיִּתְּנוּ לְמִלְאכָתָּהּ אֶחָל מִצֵּד
 הַקִּלְי־עֲבָדֶיהָ וּבְגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: 22 וַיָּבֹאוּ
 חֲמֵלִים עַל־הַנְּשִׁים כָּל מְדִיב לֵב חַיִּיבָא
 תָּח וְגַם וְשִׁמְצָה וְטִיטָה קִלְי־בְּלִי
 וְחֵב וְקִלְיָאֵשׁ אֲשֶׁר חֲקִיף הַעֲבֵכָה וְחֵב
 לִיתְּנָה: 23 וְקִלְיָאֵשׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא אֵתֵי
 תְּבִלָּה וְאַרְבָּנוֹ וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְנֶשֶׁךְ וְעֲדִים
 וְעֵלֶת אֵילִם סְאֻדִּים וְעֵלֶת תַּחֲשִׁים
 חַיִּיבָא: 24 קִלְי־מֵרִים תַּרְחֶמֶת כֶּסֶף וְחֻשֶׁת
 חַיִּיבָא אֶת הַתַּרְחֶמֶת וַתִּתֵּן וְכָל אֲשֶׁר
 נִמְצָא אֵתֵי יִצְחָק שְׁמִים לְקִלְי־מִלְאכָתָּה
 קִעְבָּרָה חַיִּיבָא: 25 וְקִלְיָאֵשׁ חֲכֵמֶת־לֵב
 בְּיָדֶיהָ טוֹי וַיְבִיאוּ מִמּוֹחַ אֶת־הַתְּבִלָּה
 וְאֶת־הָאַרְבָּנוֹ אֶת־הַתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־
 הַנֶּשֶׁךְ: 26 וְקִלְי־חֲנֻשִׁים אֲשֶׁר נִשְׁמָו
 לִפְנֵי אֲחִיהָ בְּחֻכְמָה טוֹי אֶת־הַעֲדִים:
 27 וְהַנְּשִׁאִם תְּבִיאוּ אֶת אֲבָנֵי הַחֹשֶׁם וְאֶת־
 אֲבָנֵי הַתְּעִלָּים לְאַפִּיד וּלְחֹשֶׁן: 28 וְאֶת־
 הַבָּשָׂם וְאֶת־הַשֶּׁמֶן לְמִאֲרֵי וּלְשֶׁמֶן הַפִּשְׁתֹּחַ
 וּלְחֻמְרָת הַסַּפִּים: 29 קִלְיָאֵשׁ וְאֲשֶׁר
 אֲשֶׁר בְּגֵב לִפְנֵי אֶחָד לְחַיִּיבָא לְקִלְי־
 הַמִּלְאכָה אֲשֶׁר צָחַח וַתִּתֵּן לַעֲשׂוֹת בְּיָד־
 מִשָּׁח חַיִּיבָא בְּגִישָׁאֵל בְּדָבָר לִיתְּנָה:
 פ 30 וַיִּמְסַד מִשָּׁח אֶל־בְּגָדֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֵי זָרָא וַתִּתֵּן בָּשָׂם בְּצִלְאֵל
 בְּרֵאשִׁי בְּדִתֵּיר לְמִסְחָ וַתִּתֵּן: 31 וַיִּמְסַד
 אֵתֵי רַחֵם אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה בְּחַבְרָה
 וּבְדַעַת וּבְקִלְי־מִלְאכָה: 32 וְלַחֲשֹׁב סִסְתָּבַת
 לַעֲשׂוֹת בְּזָחֵב וּבְכֶסֶף וּבְנִחְשָׁה: 33 וּבְחֻרְשָׁת
 אֲבָנֵי לְמִלְאֵת וּבְחֻרְשָׁת יִצְחָק לַעֲשׂוֹת בְּקִלְי־
 מִלְאכָתָּה סִסְתָּבַת: 34 וְלַחֲזִירָת גִּתֵּן בְּלִפְנֵי
 חַיִּיבָא וְאֶחָל־יָאֵב בְּרֵאשִׁי־סִמְחָ לְמִסְחָדָּן:
 35 מִלֵּא אֶחָד חֲכֵמֶת־לֵב לַעֲשׂוֹת קִלְי־
 מִלְאכָתָּה תַּרְשִׁי וְחֻשָּׁב וְלָקֹם בְּתִבְלָת
 וְאַרְבָּנוֹ בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְנֶשֶׁךְ וְאֶת־עֲשִׂי
 קִלְי־מִלְאכָה וְחֻשָּׁבִי סִסְתָּבַת:

פרשה לו :

וְיִשְׁעָהּ בַּעֲלָלִי וְהַחֲלִיבֶנּוּ וְלֵךְ וְאֵשׁ
הַכֶּסֶלֶב וְאֵשׁ כֵּן יִהְיֶה הַכֶּסֶלֶב הַמִּסְכָּה
בְּחִפְזָהּ לְבִיעָה לְעֵשֶׂת צֶלֶק־סִלְמֹנָה
עֲבָרָה הַגִּדְשׁ לֵלֵךְ וְאֵשׁ־צִנּוֹר יִהְיֶה:

ΕΞΟΔΟΣ, λέ, λς.

20 Καὶ ἐξῆλθε πᾶσα συναγωγὴ υἱὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ. 21 Καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος ὧν ἔφερεν ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ ὅσοις ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἀφαίρεμα· καὶ ἤνεγκαν ἀφαιρεμα Κυρίῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ εἰς πάντα τὰ κάτεργα αὐτῆς, καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου. 22 Καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν, πᾶς ᾧ ἔδοξε τῇ διανοίᾳ ἤνεγκαν σφραγίδας καὶ ἐνώτια καὶ δακτυλίους καὶ ἐμπλόκια καὶ περιδελία, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν· καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ἀφαιρέματα χρυσοῦ Κυρίῳ, 23 Καὶ παρ' ᾧ ἐνῆλθον βύσσος, καὶ δέρματα ὑακίνθου καὶ δέρματα κριῶν ἡρθροδανωμένα ἤνεγκαν. 24 Καὶ πᾶς ὁ ἀφανὼν ἀφαίρεμα ἤνεγκαν ἀργύριον καὶ χαλκόν, τὰ ἀφανέματα Κυρίῳ· καὶ παρ' οὓς ἐνῆλθον ἑξάλα ἀσηπτα, καὶ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς παρασκευῆς ἤνεγκαν. 25 Καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶ νήθειν ἤνεγκαν νενησμένα, τὴν ὑακίνθου καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον· 26 Καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ ἐνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας. 27 Καὶ οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον, 28 Καὶ τὰς συνθέσεις, καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος. 29 Καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὧν ἔφερον ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαιρεμα Κυρίῳ. 30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Ἴδου ἀνακίκληκεν ὁ Θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρίου τὸν Ὠρ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, 31 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων, 32 Ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας, ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκόν, 33 Καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον, καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ἑξάλα, καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας· 34 Καὶ προβιβάσαι γε ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ τῇ Ἑλιδβ τῇ τοῦ Ἀχισαμὰχ ἐκ φυλῆς Δάν· 35 Καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας συνέσεως διανοίας, πάντα συνέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, καὶ τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικιλτὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ, ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποικιλίας.

ΚΕΦ. λς'.

1 ΚΑΙ ἐποίησε Βεσσεληλ καὶ Ἐλιαβ καὶ πᾶς
σοφὸς τῇ διανοίᾳ, ὡς ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν
αὐτοῖς συνίναμι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ τὰ
ἄγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος.

EXODUS, XXXV. XXXVI.

20 Egressaque omnis multitudo filiorum Israel de conspectu Moysi, 21 Obtulerunt mente promptissima atque devota primitias Domino, ad faciendum opus tabernaculi testimonii. Quidquid ad cultum et ad vestes sanctas necessarium erat, 22 Viri cum mulieribus præbuerunt armillas et inaures, annulos et dextralia: omne vas aureum in donaria Domini separatum est. 23 Si quis habebat hyacinthum, et purpuram, coccumque bis tinctum, byssum et pilos caprarum, pelles arietum rubricatas, et ianthinas, 24 Argenti, ærisque metalla, obtulerunt Domino, lignaque setim in varios usus. 25 Sed et mulieres doctæ, quæ neverant, dederunt hyacinthum, purpuram, et vermiculum, ac byssum, 26 Et pilos caprarum, sponte propria cuncta tribuentes. 27 Principes vero obtulerunt lapides onychinos, et gemmas ad superhumerale et rationale, 28 Aromataque et oleum ad luminaria concinnanda, et ad præparandum unguentum, ac thymiama odoris suavissimi componendum. 29 Omnes viri et mulieres mente devota obtulerunt donaria, ut fierent opera quæ jusserrat Dominus per manum Moysi. Cuncti filii Israel voluntaria Domino dedicaverunt. 30 Dixitque Moyses ad filios Israel: Ecce, vocavit Dominus ex nomine Beseleel filium Uri filii Hur de tribu Juda. 31 Implevitque eum spiritu Dei, sapientia et intelligentia, et scientia et omni doctrina, 32 Ad excogitandum, et faciendum opus in auro et argento, et ære, 33 Sculpendisque lapidibus, et opere carpentario; quidquid fabre adinveniri potest, 34 Dedit in corde ejus: Ooliab quoque filium Achisamech de tribu Dan: 35 Ambos erudit sapientia, ut faciant opera abietarii, polymitarii, ac plumarii, de hyacintho ac purpura, coccoque bis tincto, et bysso, et texant omnia, ac nova quæque reperiant.

CAPUT XXXVI.

1 Fecit ergo Beseleel, et Ooliab, et omnis vir sapiens, quibus dedit Dominus sapientiam et intellectum, ut scirent fabre operari quæ in usus sanctuarii necessaria sunt, et quæ præcepit Dominus.

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-בְּצַלְאֵל וְאֶל-אֶחְיָאֵל
וְאֶל-חִלְיָהוּ וְאֶל-אֶלְיָאֵשׁ בְּנֵי אֶלְנָאֵן
בְּנֵי חֶלֶץ מִן-בְּנֵי לֵוִי לֵאמֹר
אֶת-הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂת אֹתָהּ׃ וַיִּקְחוּ
מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת-כָּל-תְּרוּמַת הָעָם
הַבָּיִיא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַמְּלָאכָה עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
לַעֲשֹׂת אֹתָהּ וְחָם הַבָּיִיא אֵלָיו עֹד
בְּדָבָר בְּבָקָר׃ וַיָּבֵא בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
הָעֹשִׂים אֶת-כָּל-מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ-אִישׁ
מִמְּלָאכְתּוֹ וְאֶת-הַקֹּדֶשׁ עִשָּׂים׃ וַיִּתְּנוּ
אֶל-מֹשֶׁה לְאֹמֶר מִרְבֵּעִים הָעָם לְהַבְרִיא
מִי-הַעֲבָדִים לַמְּלָאכָה וְאֶת-עֲבָדֶיהָ
לַעֲשֹׂת אֹתָהּ׃ וַיָּבֵאוּ מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ
בְּמִקְדָּשׁוֹ לְאֹמֶר אִישׁ וְאִשָּׁה אֶל-עֲשָׂרֹת
מְלָאכָה לְתִרְוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיָּקְלָא הָעָם
מִקְדָּמָה׃ וְהַמְּלָאכָה הַזֹּאת נָתַן לְכָל-
הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃
וַיָּבִיעֻהוּ כָּל-כֹּהֵן לֵב בְּעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
אֶת-חֲמִשָּׁנָה עָשָׂר וְרִיעָה שֵׁשׁ מִשְׁנֵי
וְהַבָּלָה וְאֶרְבָּן וְחִלְיָהוּ שְׁנֵי בָרְבִים
מִשְׁנֵה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָם׃ אֶתְּחִי
הָאֹת וְעֲשִׂירִים בָּאֵפֶס וְיָחֵב
אֶרְבַּע בָּאֵפֶס הַתִּירֵצָה הָאֶחָת מִנֵּה
לְכָל-תִּירֵצֹת׃ וַיַּחֲבֵר אֶת-חֲמִשָּׁה
אֶחָת אֶל-אֶחָת וְחִשָּׁה חֲפִיר אֶחָת
אֶל-אֶחָת׃ וַיַּעַשׂ לָלֵאֲתָה הַבָּלָה
עַל-שַׁפְת הַתִּירֵצָה הָאֶחָת מִקֶּדֶח
בְּמִקְדָּשָׁהּ בְּמִקְדָּשָׁהּ
בְּמִקְדָּשָׁהּ הַשְּׁנִיָּה׃ וַיַּעַשׂ לָלֵאֲתָה
עָשָׂה בְּתִירֵצָה הָאֶחָת וְחִשָּׁה
עָשָׂה בְּתִירֵצָה הָאֶחָת אֲשֶׁר
הַשְּׁנִיָּה מִקְבִּילֹת הַלָּלֵאֲתָה אֶחָת
אֶל-אֶחָת׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשָּׁה מִרְסָן
וְחָב יִסְבֵּר אֶת-תִּירֵצֹת אֶחָת
אֶל-אֶחָת בְּקֶרְפִּים וַיְתִי
חֲמִשָּׁנָה אֶחָד׃ פ וַיַּעַשׂ וְרִיעָת
לְאֹתָל צֶלֶת-חֲמִשָּׁנָה עֲשָׂרִים
עָשָׂה אֹתָם׃ אֶתְחִי הַתִּירֵצָה
הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֵפֶס וְאֶרְבַּע
אֵפֶס לְחֵב הַתִּירֵצָה׃ וַיַּחֲבֵר
אֶת-חֲמִשָּׁה אֶחָת אֶל-אֶחָת
וְחִשָּׁה חֲפִיר אֶחָת אֶל-אֶחָת
וַיַּעַשׂ לָלֵאֲתָה הַבָּלָה
עַל-שַׁפְת הַתִּירֵצָה הָאֶחָת מִקֶּדֶח
בְּמִקְדָּשָׁהּ בְּמִקְדָּשָׁהּ
בְּמִקְדָּשָׁהּ הַשְּׁנִיָּה׃ וַיַּעַשׂ
חֲמִשָּׁה מִרְסָן וְחָב יִסְבֵּר אֶת-חֲמִשָּׁה
אֶחָד׃

2 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Βεελεὴλ καὶ Ἐλιάβ καὶ
πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς
ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἑκουσίως
βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα ὥστε
συντελεῖν αὐτά· 3 Καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ
πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά· καὶ
αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν
φερόντων τὸ πρῶτ· 4 Καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ
σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ
τὸ αὐτοῦ ἔργον ὃ εἰργάζοντο αὐτοί, 5 Καὶ εἶπε
πρὸς Μωυσῆν ὅτι πληθὸς φέρει ὁ λαὸς κατὰ τὰ
ἔργα ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι· 6 Καὶ προσέ-
ταξε Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων,
'Ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρ-
χὰς τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν·
7 Καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν
ποιῆσαι, καὶ προσκατέλιπον· 8 Καὶ ἐποίησε πᾶς
σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις (39, 1.) τὰς στολὰς τῶν
ἁγίων, αἱ εἰσιν Ἀσπὼν τῷ ἱερῇ, καθὰ συνέταξε
(2) Κύριος τῷ Μωυσῇ· 9 Καὶ ἐποίησε τὴν ἐπω-
μίδα ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ
κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης·
(3) 10 Καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσοῦ τρίχες,
ὥστε συνυφᾶναι σὺν τῷ ὑακίνθῳ καὶ τῇ πορφύρᾳ,
καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανειησμένῳ καὶ τῇ βύσσῳ
τῇ κεκλωσμένῃ· ἔργον ὑφαντὸν ἐποίησαν αὐτό·
(4) 11 Ἐπωμίδας συνεχοῦσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν, ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένα
(5) καθ' αὐτό· 12 Ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν αὐτὸ κατὰ
τὴν αὐτοῦ ποιήσιν, ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου διανειησμένου καὶ βύσσου
κεκλωσμένης, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ·
(6) 13 Καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς
σμαράγδου συμπεπορημένους καὶ περισεσιαλωμέ-
νους χρυσίῳ, γεγλυμένους καὶ ἐκκεκολλημένους
ἐγκόλαμμα σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν
(7) Ἰσραὴλ· 14 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς
ὤμοις τῆς ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ·
(8) 15 Καὶ ἐποίησαν λογεῖον ἔργον ὑφαντὸν ποι-
κίλῳ κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος, ἐκ χρυσοῦ
καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανειη-
(9) σμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης· 16 Τετρά-
γωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον, σιθιμῆς τὸ
(10) μήκος καὶ σιθιμῆς τὸ εὖρος διπλοῦν· 17 Καὶ
συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα καταλίθον τετρά-
στιχον, στίχος λίθων· σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ
(11) σμάραγδος ὁ στίχος ὁ εἰς· 18 Καὶ ὁ στίχος
ὁ δεύτερος ἀνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἰασπς·

2 Cumque vocasset eos Moyses, et omnem
eruditum virum, cui dederat Dominus sapien-
tiam, et qui sponte sua obtulerant se ad facien-
dum opus, 3 Tradidit eis universa donaria
filiorum Israel. Qui cum instarent operi, quo-
tidie mane vota populus offerebat. 4 Unde
artifices venire compulsi, 5 Dixerunt Moysi:
Plus offert populus quam necessarium est.
6 Jussit ergo Moyses præconis voce cantari:
Nec vir nec mulier quidquam offerat ultra in
opere sanctorum. Sicque cessatum est a mune-
ribus offerendis, 7 Eo quod oblata sufficerent
et superabundarent. 8 Feceruntque omnes
corde sapientes ad explendum opus taber-
naculi, cortinas decem de bysso retorta, et
hyacintho, et purpura, coccoque bis tincto,
opere vario, et arte polymita: 9 Quarum una
habebat in longitudine viginti octo cubitos, et
in latitudine quatuor: una mensura erat om-
nium cortinarum. 10 Conjunxitque cortinas
quinque, alteram alteri, et alias quinque sibi
in vicem copulavit. 11 Fecit et ansas hyacin-
thinæ in ora cortinæ unius ex utroque latere,
et in ora cortinæ alterius similiter, 12 Ut
contra se invicem venirent ansæ, et mutuo
jungerentur. 13 Unde et quinquaginta fudit
circulos aureos, qui morderent cortinarum
ansas, et fieret unum tabernaculum. 14 Fecit
et saga undecim de pilis caprarum ad operien-
dum tectum tabernaculi: 15 Unum sagum in
longitudine habebat cubitos triginta, et in
latitudine cubitos quatuor: unius mensuræ
erant omnia saga: 16 Quorum quinque junxit
seorsum, et sex alia separatim. 17 Fecitque
ansas quinquaginta in ora sagi unius, et
quinquaginta in ora sagi alterius, ut sibi
in vicem jungerentur. 18 Et fibulas æneas
quinquaginta, quibus neceretur tectum
ut unum pallium ex omnibus sagis fieri

וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת-הָאֵלֹהִים עֲצָיִם חֲמִשָּׁה
אֲמֹתִים וְחָצִי אַרְפוֹ וְאֶמְקָה וְחָצִי רַחְפוֹ

(12) 19 Καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λεγύριον καὶ ἀχάτης
(13) καὶ ἀμήυστος· 20 Καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος
χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, περι-
κεκυκλωμένα χρυσίῳ καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ.
(14) 21 Καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ δώδεκα, ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν
ἐγγεγλυμμένα εἰς σφραγίδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἱαυ-
(15) τοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς. 22 Καὶ
ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κρῶσσους συμπεπλεγ-
μένους, ἔργον ἐμπλοκίου, ἐκ χρυσίου καθαροῦ·
(16) 23 Καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπίδισκας χρυσᾶς καὶ
δύο δακτυλίους χρυσοῦς. 24 Καὶ ἐπέθηκαν τοὺς
δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς
(17) ἀρχὰς τοῦ λογείου· 25 Καὶ ἐπέθηκαν τὰ
ἐμπλόκια ἐκ χρυσίου ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμ-
φοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογείου, (18) καὶ εἰς τὰς
δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια, 26 Καὶ ἐπέθηκαν
ἐπὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς
ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἑξεναντίας κατὰ πρόσωπον.
(19) 27 Καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ λο-
γείου καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος
(20) ἔσωθεν. 28 Καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους
χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέρου τοὺς ὤμους
τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον κατὰ
τὴν συμβολήν, ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος.
(21) 29 Καὶ συνέσφιγξε τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυ-
λίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς
ἐπωμίδος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου, συμπε-
πλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ
χαλᾷται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος, καθὰ συνέ-
(22) ταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 30 Καὶ ἐποίησαν
τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔργον ὑφαντὸν
(23) ὅλον ὑακίνθινον· 31 Τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ
ὑποδύτου ἐν τῇ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκτὸν, ὥς
(24) ἔχον κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον. 32 Καὶ
ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν
ὡς ἑξανθούσης ὅσας ὀύσκους, ἑξ ὑακίνθου καὶ πορ-
φύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλω-
(25) σμένης. 33 Καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς,
καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύ-
(26) του κύκλῳ ἀνὰ μέσον τῶν ρόισκων· 34 Κώδων
χρυσοῦς καὶ ρόισκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου
κύκλῳ, εἰς τὸ λειτουργεῖν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
(27) Μωυσῇ. 35 Καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους
ἔργον ὑφαντὸν Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
(28) 36 Καὶ τὰς κιθάραις ἐκ βύσσου, καὶ τὴν μίτραν
ἐκ βύσσου, καὶ τὰ περισκέλη ἐκ βύσσου κεκλωσμένης,
(29) 37 Καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ
ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου,

1 **FECIT** autem Beseleel et arcam de lignis setim,
habentem duos semis cubitos in longitudine,

ואמרו ויחצו למתו: וינצחוהו וקב טהור
מבית ומחוצו וינעש לו זר וקב סביב:
וינצק לו ארבע טבעות וקב על ארבע
פעמיו ויפניו טבעות על-צלעו האחר
ושניו טבעות על-צלעו השנית: וינעש
בני צנן שנים וינצח אהם וקב: וינצח
את-הבדים בטבעות על צלעות הארן
לשאת את-הארן: וינעש פתרת וקב
טהור אמתים וחציו ארפה ואמרו ויחצו
הקבה: וינעש שגן כרבים וקב מקשה
עשו אהם משגן קצות הפתרת:
פרוב אחד מקשה מזה וקרוב-אחד
מקשה מזה מרה-פתרת עשו את-הכרבים
משגן קצותיהם: ויחצו הכרבים פרושי
כנפים למעלה לכרבים בכנפיהם על-
הפתרת ופניהם אל-אל-אחיו אל-
הפתרת היו פני הכרבים: פ
וינעש את-השלקו צנן שנים אמתים
ארפו ואמרו רחפו ואמרו ויחצו למתו:
וינצח אהם וקב טהור וינעש לו זר
וקב סביב: וינעש לו מסגרת מפה
סביב וינעש זר-וקב למסגרתו סביב:
וינצק לו ארבע טבעות וקב ויפניו
ארבע-טבעות על ארבע הפאות אשר
לארבע רגליו: וינעש הפתרת הוי
הטבעות בתיים לבדים לשאת את-
השלקו: וינעש את-הבדים צנן שנים
וינצח אהם וקב לשאת את-השלקו:
וינעש את-הבדים אשור על-השלקו
ואת-הקצות ואת-הפתי ואת מנחיהו
ואת-הקצות אשר יפשו בזה וקב טהור:
פ וינעש את-הפתרת וקב
טהור מקשה עשו את-הפתרת וקבה
וקצת גביעית פתרתיה ופתרתיה מפתח
הוי: וינעש קנים וצאים מפתחיה שלשה
קני מנחה מנחה האחד ושלשה קני
מנחה מנחה השני: וינעש גביעים
משקלם בקנה האחד פתרת ופרח
ושלשה גביעים משקלם בקנה אחד
פתרת ופרח גו לשאת הקנים הוצאים
מפתרת: וינעש ארבעה גביעים
משקלם פתרתיה ופתרתיה: וינעש פתרת
שלי תקנים מפתח ופתרת פתח
תקנים מפתח ופתרת פתח תקנים
מפתח לשאת הקנים הוצאים מפתח:

ἔργον ποικιλοῦ, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
(30) Μωσῇ. 38 Καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ
χρυσοῦν, ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου, χρυσοῦ καθαροῦ.
39 Καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματα ἐκτετυπω-
(31) μένα σφραγίδος, Ἀγίασμα Κυρίου. 40 Καὶ
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ λῶμα ὑακίνθινον, ὥστε ἐκτεῖσθαι
ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος
τῷ Μωσῇ.

ΚΕΦ. λζ.

(36, 8.) 1 ΚΑΙ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐ-
(9) λαίας. 2 Ὅκτω καὶ ἑκοσι πήχεων μήκος τῆς
αὐλαίας τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ ἦν πάσαις· καὶ τεσ-
σάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς.
(35) 3 Καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου
(36) κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν Χερουβίμ. 4 Καὶ
ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσήπτους κα-
ταεχρυσωμένους ἐν χρυσῷ· καὶ αἱ κεφαλίδες
αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
(37) ἀργυραῖ. 5 Καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου
(38) κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν Χερουβίμ. 6 Καὶ
τοὺς στύλους αὐτῶν πέντε καὶ τοὺς κρίκους· καὶ
τάς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατε-
χρύσωσαν χρυσῷ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε
χαλκαῖ. (38, 9.) 7 Καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν τὰ
πρὸς λίβα, ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης
(10) ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. 8 Καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν
(11) εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι. 9 Καὶ
τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. Καὶ
τὸ κλίτος τὸ πρὸς νότον ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν· καὶ οἱ
στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι.
(12) 10 Καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαῖαι
πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ αἱ
(13) βάσεις αὐτῶν δέκα. 11 Καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς
(14) ἀνατολὰς πενήκοντα πήχεων, ἰστία 12 Πεν-
τεκαίδεκα πήχεων τὸ κατὰ νότον· καὶ οἱ στῦλοι αὐ-
(15) τῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. 13 Καὶ
ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ δευτέρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν κατὰ
τὴν πύλην τῆς αὐλῆς αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα πή-
χεων· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
(16) τρεῖς. 14 Πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς σκηνῆς ἐκ
(17) βύσσου κεκλωσμένης. 15 Καὶ αἱ βάσεις τῶν

et cubitum ac semissem in latitudine, altitudo quoque unius cubiti fuit et dimidii: vestivitque eam auro purissimo intus ac foris. 2 Et fecit illi coronam auream per gyrum, 3 Confians quatuor annulos aureos per quatuor angulos ejus: duos annulos in latere uno, et duos in altero. 4 Vectes quoque fecit de lignis setim, quos vestivit auro, 5 Et quos misit in annulos, qui erant in lateribus arcæ ad portandum eam. 6 Fecit et propitiatorium, id est, oraculum, de auro mundissimo, duorum cubitorum et dimidii in longitudine, et cubiti ac semis in latitudine. 7 Duos etiam cherubim ex auro ductili, quos posuit ex utraque parte propitiatorii: 8 Cherub unum in summitate unius partis, et cherub alterum in summitate partis alterius: duos cherubim in singulis summitatibus propitiatorii, 9 Extendentes alas, et tegentes propitiatorium, seque mutuo et illud respicientes. 10 Fecit et mensam de lignis setim in longitudine duorum cubitorum, et in latitudine unius cubiti, quæ habebat in altitudine cubitum ac semissem. 11 Circumeditque eam auro mundissimo, et fecit illi labium aureum per gyrum, 12 Ipsique labio coronam auream interrasilem quatuor digitorum, et super camden, alteram coronam auream. 13 Fudit et quatuor circulos aureos, quos posuit in quatuor angulis per singulos pedes mensæ 14 Contra coronam: misitque in eos vectes, ut possit mensa portari. 15 Ipsos quoque vectes fecit de lignis setim, et circumdedit eos auro. 16 Et vasa ad diversos usus mensæ, acetabula, phialas, et cyathos, et thuribula, ex auro puro, in quibus offerenda sunt libamina. 17 Fecit et candelabrum ductile de auro mundissimo. De cujus vecte calami, scyphi, spherulæque ac lilia procedebant: 18 Sex in utroque latere, tres calami ex parte una, et tres ex altera: 19 Tres scyphi in nucis modum per calamos singulos, spherulæque simul et lilia: et tres scyphi instar nucis in calamo altero, spherulæque simul et lilia. 20 In ipso autem vecte erant quatuor scyphi in nucis modum, spherulæque per singulos simul et lilia: 21 Et spherulæ sub duobus calamis per loca tria, qui simul sex fiunt calami procedentes de vecte uno.

שמות לז לח

23 כִּפְתֹּרְתֶכֶם וְהִלָּחֶם מִפְּנֵיךָ דָּוִד צִלָּה
 מִקֶּשֶׁךְ אֶחָת וְזָבַב שָׁחֹר: 23 וַיַּעַשׂ אֶחָד
 וְהִלָּחֶם שִׁבְעָה וּמִלִּחְמָתֶיךָ וּמִחֲתֻמָּתֶיךָ וְזָבַב
 שָׁחֹר: 24 בִּקְרָךְ וְזָבַב שָׁחֹר צִלָּה אֶחָד
 וְאֶת פְּלִי־לִיָּהּ: פ 25 וַיַּעַשׂ
 אֶת־מִזְבֵּחַ חֲסִידֹתָי עֲצֵי שִׁטִּים אֶפְרָה אֶרֶץ
 וְאֶחָד רָחֲבֹו רְבִיעַ וְאַשְׁמֹלִים לְחֹמָתֹו מִסָּבִיב
 הָיָה מִלִּחְמָתֹו: 26 וַיִּצָּח אֹרֹו וְזָבַב שָׁחֹר
 אֶת־בָּנָו וְאֶת־קִוִּיָּתָיו קִיבִיב וְאֶת־קִרְטָנָיו
 וַיַּעַשׂ לָו זֶרַךְ וְזָבַב קִיבִיב: 27 וְשִׁמְיוֹ טַבְעֹת
 וְזָבַב עֲשֹׂה־לָו מִפְּתַח לְוָדוֹ עַל שְׁמֵי
 צִלְעָתָיו עַל שִׁגְרֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבָדִים
 לְמֵאֵת אֹרֹו דָּקָם: 28 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים
 עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצָּח אֶחָם וְזָבַב: 29 וַיַּעַשׂ
 אֶת־שֹׁמֶן הַמִּשְׁחָה לְחֹדֶשׁ וְאֶת־הַקִּיָּוֹת מִסָּבִיב
 שָׁחֹר מַעֲשֶׂה רָקָם: ס

פרשת לך :

וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבֵּחַ הַקָּלִיף עֲצֵי שִׁטִּים
 חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְצוֹ וְחֲמֵשׁ־אַמּוֹת רָחְבוֹ
 רְבִיעַ וְשֵׁלֶשׁ אַמּוֹת קָמָהּ : ٥ וַיַּעַשׂ הַזֶּבֶחַ
 עַל אֲרָבַע פִּתְחוֹי מִשְׁנֵי הַיָּם הַזֶּה וַיִּצָּחַ
 אֹתוֹ בְּחֹשֶׁת : ٦ וַיַּעַשׂ אֶת־כִּלְי־כִלְי הַמִּזְבֵּחַ
 אֶת־הַסִּינִי וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְבְּחֹת
 אֶת־הַמִּזְלָגִת וְאֶת־הַפִּחְחֹת כִּלְי־כִלְי עֲשׂוֹת
 בְּחֹשֶׁת : ٧ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכָּזָר מִעֲשֵׂה
 הָשֵׁת בְּחֹשֶׁת מִחַת בָּרָבְוֹ מִלְּמִשְׁחָה
 עֲדֹהָיו : ٨ וַיֵּצֵא אֲרָבַע טַבְעֹת בְּאֲרָבַע
 הַקְּצֹת לַמִּכְבָּר מִבְּחֹשֶׁת בָּתִּים לְבָתִּים :
 ٩ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּתִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצָּחַ
 אֹתָם בְּחֹשֶׁת : ١٠ וַיָּבֵא אֶת־הַבָּתִּים עֲשָׂרֹת
 עַל צִלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁמֶת אֹתוֹ בָּתִּים
 בְּנוֹב לַחַת עֲשׂוֹת אֹתוֹ :
 ס

[illegible]

ΕΞΟΔΟΣ, λζ, λή.

στύλων αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀρ-
 γυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι
 ἀργυρίῳ, καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ,
 (18) πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς. 16 Καὶ τὸ
 καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλοῦ
 ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμέ-
 νου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, εἴκοσι πήχεων τὸ
 μῆκος, καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων,
 (19) ἐξισούμενον τοῖς ἰστίοις τῆς αὐλῆς. 17 Καὶ
 οἱ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν
 τέσσαρες χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ,
 καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ.
 (20) 18 Καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύ-
 κλω χαλκοῖ, καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ.
 (21) 19 Καὶ αὕτη ἡ σὺνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ
 μαρτυρίου, καθὼς συνετάγη Μωυσῆ, τὴν λειτουργίαν
 εἶναι τῶν Λευιτῶν διὰ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν
 (22) τοῦ ἱερέως. 20 Καὶ Βεσελεὴλ ὁ τοῦ Οὐρίου
 ἐκ φυλῆς Ἰουδά ἐποίησε καθὼς συνέταξε Κύριος τῷ
 (23) Μωυσῆ, 21 Καὶ Ἐλιαβ ὁ τοῦ Ἀχισαμὰχ ἐκ
 φυλῆς Δάν, ὃς ἡρχιτεκτόνησε τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ
 ῥαφιδευτὰ καὶ ποικιλιτικά, ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ
 τῇ βύσσῳ.

ΚΕΦ. λή.

(37, 1.) 1 ΚΑΙ ἔποίησε Βεσελεὴλ τὴν κιβωτόν,
(2) 2 Καὶ κατεχύρσωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ
(3) ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. 3 Καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ
τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, δύο ἐπὶ τὸ κλίτος
(5) τὸ ἓν καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον, 4 Εὐ-
ρεῖς τοῖς διωστήρσιν ὥστε αἶρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς.
(6) 5 Καὶ ἔποίησε τὸ ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς
(7) κιβωτοῦ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, 6 Καὶ τοὺς δύο
(8) Χερουβὶμ χρυσοῦς· 7 Χερουβὶ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκ-
ρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ ἓν καὶ Χερουβὶ ἓνα ἐπὶ τὸ
(9) ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ δεύτερον, 8 Σκιά-
ζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον.

EXODUS, XXXVII. XXXVIII.

22 Et sphaerulae igitur, et calami ex ipso
erant, universa ductilia ex auro purissimo.
23 Fecit et lucernas septem cum emunctoriis
suis, et vasa ubi ea quae emuncta sunt extin-
guantur, de auro mundissimo. 24 Talentum
auri appendebat candelabrum cum omnibus
vasis suis. 25 Fecit et altare thymiamatis de
lignis setim, per quadrum singulos habens
cubitos, et in altitudine duos: e cujus angulis
procedebant cornua. 26 Vestivitque illud auro
purissimo, cum craticula ac parietibus et cor-
nibus. 27 Fecitque ei coronam aureolam per
gyrum, et duos annulos aureos sub corona per
singula latera, ut mittantur in eos vectes, et
possit altare portari. 28 Ipsos autem vectes
fecit de lignis setim, et operuit laminis aureis.
29 Composuit et oleum ad sanctificationis
unguentum, et thymiana de aromatibus mun-
dissimis, opere pigmentarii.

CAPUT XXXVIII.

1 Fecit et altare holocausti de lignis setim, quinque cubitorum per quadrum, et trium in altitudine: 2 Cujus cornua de angulis procedebant, operuitque illud laminis æneis. 3 Et in usus ejus paravit ex ære vasa diversa. lebetes, forcipes, fuscinulas, uncinos, et ignium receptacula. 4 Craticulamque ejus in modum retis fecit æneam, et subter eam in altaris medio arulam, 5 Fuis quatuor annulis per totidem retiaculi summitates, ad immittendos veetes ad portandum: 6 Quos et ipsos fecit de lignis setim, et operuit laminis æneis: 7 Induxitque in circulos, qui in lateribus altaris eminebant. Ipsum autem altare non erat solidum, sed cavum ex tabulis, et intus vacuum. 8 Fecit et labrum æneum cum basi sua de speculis mulierum, quæ excubabant in ostio tabernaculi. 9 Fecit et atrium, in cujus australi plaga erant tentoria de bysso retorta, cubitorum centum, 10 Columnæ æneæ viginti cum basibus suis, capita columnarum, et tota operis cœlatura, argentea. 11 Æque ad septentrionalem plagam tentoria, columnæ, basesque et capita columnarum, ejusdem mensuræ, et operis ac metalli, erant. 12 In ea vero plaga, quæ ad Occidentem respicit, fuerunt tentoria cubitorum quinquaginta, columnæ decem cum basibus suis æneæ, et capita columnarum, et tota operis cœlatura, argentea.

שמות לח

13 וְלִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה הָיוּ עֹשִׂים אֶת־
14 הַלְּעִים הַמִּשְׁעָרָה אֶת־הַלְּעִים
עֲמֻדֹתֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְגֵּיהֶם שְׁלֹשָׁה
15 וְלִפְנֵי הַלְּעִים הַזֶּה הָיוּ עֹשִׂים אֶת־
הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה הָיוּ עֹשִׂים אֶת־הַקֹּדֶשׁ
שְׁלֹשָׁה וְאַדְגֵּיהֶם שְׁלֹשָׁה : 16 כֹּל־הַלְּעִי
הַקֹּדֶשׁ קָבִיב מִשְׁנֵי קָבִיב : 17 וְהָאֲדָנִים
לְעֲמֻדֵי הַחֹשֶׁת הָיוּ קָבִיבִים מִשְׁנֵי
קָבִיב וְצִיּוּרֵיהֶם קָבִיב וְהָאֲדָנִים
קָבִיב כֹּל עֲמֻדֵי הַקֹּדֶשׁ : 18 וְהָאֲדָנִים
הַקֹּדֶשׁ מִשְׁנֵי קָבִיב וְהָאֲדָנִים
שְׁנֵי וְשֵׁשׁ קָבִיב וְהָאֲדָנִים
וְהָאֲדָנִים בְּרֹחַב הַקֹּדֶשׁ לְעֲמֻדֵי
הַקֹּדֶשׁ : 19 וְהָאֲדָנִים מִשְׁנֵי קָבִיב
וְהָאֲדָנִים מִשְׁנֵי קָבִיב : 20 וְכֹל־הַיְּהוּדִים
וְהַלְּעִי קָבִיב הַקֹּדֶשׁ :

כג ס ס ס

21 אֵלֶּה הַמִּשְׁעָרִים הַמִּשְׁעָרִים הַקֹּדֶשׁ
אֵלֶּה הַמִּשְׁעָרִים הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ
כֹּל־הַמִּשְׁעָרִים הַקֹּדֶשׁ : 22 וְהָאֲדָנִים
הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ : 23 וְהָאֲדָנִים
הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ : 24 וְהָאֲדָנִים
הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ : 25 וְהָאֲדָנִים
הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ : 26 וְהָאֲדָנִים
הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ : 27 וְהָאֲדָנִים
הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ : 28 וְהָאֲדָנִים
הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ : 29 וְהָאֲדָנִים
הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ : 30 וְהָאֲדָנִים
הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ :

EXODUS, lvi.

(10) 9 Καὶ ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην
(11) 13 ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, 10 Καὶ ἐχώνευσεν
αὐτῇ τίσσας δακτυλίους, δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ
ἐνὸς καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου, (14) ἐν-
ρεῖς ὥστε αἶρουν τοῖς διωστήρσιν ἐν αὐτοῖς.
(15) 11 Καὶ τοὺς διωστήρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς
τραπέζης ἐποίησε, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτοὺς χρυ-
(16) σίῳ. 12 Καὶ ἐποίησε τὰ σκεύη τῆς τραπέζης,
τὰ τε τρυβλία καὶ τὰς θύσκας καὶ τοὺς κυάθους
καὶ τὰ σπονδία, ἐν οἷς σπείσει ἐν αὐτοῖς, χρυσᾷ.
(17) 13 Καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν ἣ φωτίζει χρυσῇ,
14 Στερεάν τὸν καυλόν, καὶ τοὺς καλαμίσκους ἐξ
(18) ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς. 15 Ἐκ τῶν
καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες, τρεῖς ἐκ
τούτου καὶ τρεῖς ἐκ τούτου, ἐξισούμενοι ἀλλήλοις.
(19—22) 16 Καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν ἃ ἐστὶν ἐπὶ
τῶν ἄκρων, καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν· καὶ τὰ ἐνθήμια ἐξ
αὐτῶν, ἵνα ὦσιν οἱ λύχνοι ἐπ' αὐτῶν· καὶ τὸ ἐνθή-
μιον τὸ ἑβδομον τὸ ἐπ' ἄκρου τοῦ λαμπαδίου ἐπὶ
τῆς κορυφῆς ἄνωθεν, στερεόν ὅλον χρυσοῦν.
(23) 17 Καὶ ἐπὶ τὰ λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς, καὶ
τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσᾷ, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας
αὐτῶν χρυσᾷ. (36, 34—36.) 18 Οὗτος περιηργύ-
ρωσε τοὺς στόλους, καὶ ἐχώνευσε τῷ στόλῳ δακτυ-
λίους χρυσοῦς, καὶ ἐχρύσωσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ,
καὶ κατεχρύσωσε τοὺς στόλους τοῦ καταπετάσματος
χρυσίῳ, καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυσᾷ. 19 Οὗ-
τος ἐποίησε καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς,
καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκ-
τείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς. 20 Οὗτος
ἐχώνευσε τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾷ τῆς σκηνῆς,
καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾷ τῆς θύρας τῆς σκη-
νῆς, καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς· καὶ ἀγκύλας
ἐποίησε τοῖς στόλοις ἀργυρᾷ ἐπὶ τῶν στόλων·
οὗτος περιηργύρωσεν αὐτάς. (38, 20.) 21 Οὗτος
ἐποίησε τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασ-
(1) σάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς. 22 Οὗτος ἐποίησε
τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν
χαλκῶν, ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασάσασαι
(3) μετὰ τῆς Κορὲ συναγωγῆς. 23 Οὗτος ἐποίησε

EXODUS, XXXVIII.

13 Porro contra orientem, quinquaginta cubi-
torum paravit tentoria: 14 E quibus, quin-
decim cubitos columnarum trium, cum basibus
suis, unum tenebat latus: 15 Et in parte
altera (quia inter utraque introitum taber-
naculi fecit) quindecim æque cubitorum erant
tentoria, columnæque tres, et bases totidem.
16 Cuncta atrii tentoria byssus retorta tex-
uerat. 17 Bases columnarum fuere æneæ,
capita autem earum cum cunctis cœlaturis
suis argentea: sed et ipsas columnas atrii
vestivit argento. 18 Et in introitu ejus opere
p' un ario fecit tentorium ex hyacintho, pur-
pura, vermiculo, ac bysso retorta, quod habebat
viginti cubitos in longitudine, altitudo vero
quinque cubitorum erat, juxta mensuram,
quam cuncta atrii tentoria habebant. 19 Co-
lumnæ autem in ingressu fuere quatuor cum
basibus æneis, capitaque earum et cœlaturæ
argenteæ. 20 Paxillos quoque tabernaculi et
atrii per gyrum fecit æneos. 21 Hæc sunt
instrumenta tabernaculi testimonii, quæ enu-
merat: unt juxta præceptum Moysi in cere-
moniis levitarum per manum Ithamar filii
Aaron sacerdotis: 22 Quæ Beseleel filius
Uri filii Hur de tribu Juda, Domino per
Moysen jubente, compleverat, 23 Juncto sibi
socio Ooliab filio Achisamech de tribu Dan:
qui et ipse artifex lignorum egregius fuit,
et polymitaris atque plumarius ex hyacintho,
purpura, vermiculo et bysso. 24 Omne aurum
quod expensum est in opere sanctuarii, et
quod oblatum est in donariis, viginti novem
talentorum fuit, et septingentorum triginta
siclorum, ad mensuram sanctuarii. 25 Obla-
tum est autem ab his qui transierunt ad
numerus, a viginti annis et supra, de sex-
centis tribus millibus, et quingentis quin-
quaginta, armatorum. 26 Fuerunt præterea
centum talenta argenti, e quibus confiatæ
sunt bases sanctuarii, et introitus ubi velum
pendet. 27 Centum bases factæ sunt de
talentis centum, singulis talentis per bases
singulas supputatis. 28 De mille autem sep-
tingentis et septuaginta quinque, fecit capita
columnarum, quas et ipsas vestivit argento.
29 Æris quoque oblata sunt talenta septua-
ginta duo millia, et quadringenti supra sicli,
30 Ex quibus fusæ sunt bases in introitu taber-
naculi testimonii, et altare æneum cum craticula
sua, omniaque vasa quæ ad usum ejus pertinent,

שמות לה לט

31 וְהָאֵתְרוֹגִי קִקְצֹל קָבִיב וְהָאֵתְרוֹגִי שְׁעִיר
קִקְצֹר וְהָאֵת קִלְיָתָהּ הַמְשֻׁקֵּנָה וְהָאֵת-קִלְ-
יָתָהּ קִקְצֹר קָבִיב :

פרשה לט :

1 וְהָיָה-הַתְּכֵלֶת וְהָאֵתְרוֹגִי וְהַלְעָצָה הַשָּׁנִי
צָשָׁה בְּהִרְשָׁרָד לְשִׁמְתָהּ בְּתָנִשׁ וְנִשְׁמָה
אֶת-בְּגָדֶיהָ הַתָּנִשׁ אֲשֶׁר לְאֶחָדוֹ מֵאֲשֶׁר צָנָח
וְהָיָה אֶת-מִשְׁחָהּ : פ 2 וְנִשְׁמָה אֶת-
הָאֵדָר וְזָקָב תְּכֵלֶת וְאֵתְרוֹגִי וְהַלְעָצָה הַשָּׁנִי
וְהָאֵת שְׁשָׁנִי : 3 וְהָיָה אֶת-פָּתִי חֲזָקָה
וְהָיָה פָּתִילָה לְעִשְׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת
וְהָיָה קִקְצֹר וְהָיָה אֶתְרוֹגִי וְהַלְעָצָה הַשָּׁנִי
וְהָיָה הָאֵת שְׁשָׁנִי מִשְׁחָה חֲשָׁב : 4 פְּחֵלָה
צָשָׁרָלוֹ הַתְּכֵלֶת צֶלֶשְׁנִי הַצֹּהֲלִי חֲקָר :
5 וְהָיָה אֶתְרוֹגִי אֲשֶׁר צָלוֹי מִכְּנָפֵי הָאֵדָר
פְּכִשְׁמָהּ זָקָב תְּכֵלֶת וְאֵתְרוֹגִי וְהַלְעָצָה
שָׁנִי וְהָאֵת שְׁשָׁנִי מִשְׁחָה צָנָח וְהָיָה אֶת-
מִשְׁחָהּ : ס 6 וְנִשְׁמָה אֶת-אֲבָנֵי
הַשָּׁחַם הַסִּבְתָּ מִשְׁבָּצָה זָקָב מִשְׁבָּצָה
פְּתוּחֵי חוּקִים עַל-שְׁמֹת פֶּגַּן יִשְׂרָאֵל :
7 וְנִשְׁמָה אֲרָם צֶל פְּחֵלָה הָאֵדָר אֲבָנִי
וְזָרוֹן לִבְגֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָה צָנָח וְהָיָה
אֶת-מִשְׁחָהּ : פ 8 וְנִשְׁמָה אֶת-הַחֲשִׁי
מִשְׁחָה חֲשָׁב מִשְׁחָה אֵדָר זָקָב תְּכֵלֶת
וְאֵתְרוֹגִי וְהַלְעָצָה שָׁנִי וְהָאֵת שְׁשָׁנִי :
9 רְבִיעַ הָיָה כְּפֹל צָשָׁה אֶת-הַחֲשִׁי וְהָיָה
אֲרָפֹ וְהָיָה רְחִבּוֹ כְּפֹל : 10 וְיִמְלֵא-בָּו
אֲרָפֶצָה כְּרִי אֲבָן טָרָה אֲרָם פְּתוּחִי
וְהָיָה הַשָּׁחַר הָאֵדָר : 11 וְהָיָה חֲשִׁי
לְפָה סָפִיר וְהָיָה לָם : 12 וְהָיָה הַשָּׁלִישִׁי
לָשֵׁם שָׁבוֹ וְהָיָה לָם : 13 וְהָיָה הַרְבִּיעִי
תְּרָשִׁישׁ שָׁחַם וְהָיָה מִשְׁבָּצָה מִשְׁבָּצָה
זָקָב בְּמִלְאָהִם : 14 וְהָיָה צֶלֶשְׁנִי
בְּגִי-יִשְׂרָאֵל הָיָה שְׁמִים עֲשֵׂהָ צֶל-
שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי חוּקִים אֲשֶׁר צֶלֶשְׁנִי
לְשָׁנִים צָשָׁה שְׁבָט : 15 וְנִשְׁמָה צֶל-
הַחֲשִׁי שְׁשָׁנִי זָקָב תְּכֵלֶת מִשְׁחָה צָנָח
זָקָב קִקְצֹר : 16 וְנִשְׁמָה שְׁמִי מִשְׁבָּצָה
זָקָב אֲשֶׁר טְבִיעַת זָקָב וְהָיָה אֶת-שְׁמִי
הַמְשֻׁקֵּנָה צֶלֶשְׁנִי הָיָה חֲשִׁי : 17 וְהָיָה
שְׁמִי קְעִבְתָּהּ הָיָה זָקָב צֶלֶשְׁנִי הַמְשֻׁקֵּנָה
צֶלֶשְׁנִי חֲשִׁי : 18 וְהָיָה שְׁמִי קְעִבְתָּהּ
שְׁמִי קְעִבְתָּהּ חֲשִׁי צֶלֶשְׁנִי הַמְשֻׁקֵּנָה
וְהָיָה צֶלֶשְׁנִי הָאֵדָר אֶת-קִקְצֹר :

ΕΞΟΔΟΣ, λή, λθ'.

πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ πυρεῖον
αὐτοῦ καὶ τὴν βάσιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς
(4) κρεάγρας τὰς χαλκᾶς. 24 Οὗτος ἐποίησε θυ-
σιαστήριον παράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ
πυρεῖου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ. (5, 6) καὶ
ἐπέθηκεν αὐτῷ ἑξήκοντα δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσά-
ρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου
χαλκοῦς. (7) εὗρεῖς τοῖς μοχλοῖς ὥστε αἶρειν ἐν
αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον. (37, 38.) 25 Οὗτος ἐποί-
ησε τὸ θάλασσαν τῆς χρίσεως τὸ ἄγιον καὶ τὴν σύν-
θεσιν τοῦ θυμιάματος, καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ.
(38, 8.) 26 Οὗτος ἐποίησε τὸν λουτήρα τὸν χαλ-
κοῦν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῇ ἐκ τῶν κατό-
πτρων τῶν νηστευσασῶν, αἱ ἐνήστευσαν παρὰ τὰς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρα
ἐπηξεν αὐτήν. (40, 30, 31.) 27 Καὶ ἐποίησε τὸν
λουτήρα, ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ
Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ
τοὺς πόδας, (32) εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ἢ ὅταν προσπορεύωνται
πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν, νίπτοντο ἐξ
αὐτοῦ, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. λθ'.

(38, 24.) 1 ΠΑΝ τὸ χρυσεῖον ὃ καταργάσθη εἰς
τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων
ἐγένετο χρυσεῖον τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐννέα καὶ εἴκοσι
τάλαντα καὶ ἑξακόσιοι ἑκοσι σίκλοι, κατὰ τὸν
(25) σίκλον τὸν ἄγιον. 2 Καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα
παρὰ τῶν ἐπισευμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς
ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι ἑξακόσιοι ἐβδομηκον-
τακῆντε σίκλοι. (26) δραχμὴ μία τῇ κεφαλῇ τὸ
ἥμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον.
3 Πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ
εἰκοσαετῶς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριά-
δας καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα.
(27) 4 Καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυ-
ρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων τῆς
σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος,

EXODUS, XXXVIII. XXXIX.

31 Et bases atrii tam in circuitu quam in
ingressu ejus, et paxilli tabernaculi atque atrii
per gyrum.

CAPUT XXXIX.

1 De hyacintho vero et purpura, vermiculo
ac bysso, fecit vestes, quibus indueretur Aaron
quando ministrabat in sanctis, sicut præcepit
Dominus Moysi. 2 Fecit igitur superhu-
merale de auro, hyacintho, et purpura, coc-
coque bis tincto, et bysso retorta, 3 Opere
polymitaro, inciditque bracteas aurcas, et
extenuavit in fila, ut possent torqueri cum
priorum colorum subtegmine, 4 Duasque
oras sibi invicem copulatas in utroque latere
summitatum, 5 Et balteum ex eisdem co-
loribus, sicut præceperat Dominus Moysi. 6
Paravit et duos lapides onychinos, astrictos
et inclusos auro, et sculptos arte gemmaria
nominibus filiorum Israel: 7 Posuitque eos
in lateribus superhumeralis, in monimentum
filiorum Israel, sicut præceperat Dominus
Moysi. 8 Fecit et rationale opere polymito
juxta opus superhumeralis, ex auro, hyacintho,
purpura, coccoque bis tincto, et bysso retorta :
9 Quadrangulum, duplex, mensuræ palmi.
10 Et posuit in eo gemmarum ordines qua-
tuor. In primo versu erat sardius, topazius,
smaragdus. 11 In secundo, carbunculus, sap-
phirus, et jaspis. 12 In tertio, ligurius,
achates, et amethystus. 13 In quarto, chry-
solithus, onychinus, et beryllus, circumdati et
inclusi auro per ordines suos. 14 Ipsique
lapides duodecim sculpti erant nominibus
duodecim tribuum Israel, singuli per nomina
singulorum. 15 Fecerunt in rationali et
catenulas sibi invicem coherentes, de auro
purissimo: 16 Et duos uncinos, totidem-
que annulos aureos. Porro annulos posue-
runt in utroque latere rationalis, 17 E
quibus penderent duæ catenæ aureæ, quas
inseruerunt uncinis, qui in superhume-
ralis angulis eminebant. 18 Hæc et ante
et retro ita conveniebant sibi, ut super-
humeralis et rationale mutuo necerentur,

19 וַיַּעֲשׂוּ שְׁמֵי טַבַּעַת זָהָב וַיִּשְׁמְרוּ עַל-שְׁמֵיהֶם אֶת-עֲבֹד הַחֹשֶׁן עַל-שְׁמֵיהֶם אֶת-עֲבֹד הַחֹשֶׁן : 20 וַיַּעֲשׂוּ שְׁמֵי טַבַּעַת זָהָב וַיִּתְּנֵם עַל-שְׁמֵי הַכֹּהֲנִים הָאֵלֶּיךָ מִלְּמַשָּׁח מִמֶּלֶךְ פָּנָיו לַעֲמֹת מִחֲבֵרָתָהּ מִפְּעַל לַחֲשֹׁב הָאֵלֶּךָ : 21 וַיִּרְכְּסוּ אֶת-הַחֹשֶׁן מִטַּבַּעַת זָהָב טַבַּעַת הָאֵלֶּךָ בַּפִּתְּיָהּ תִּכְלֹת לַהֲיָה עַל-חֲשֹׁב הָאֵלֶּךָ וְלֹא-יִתְּנָה הַחֹשֶׁן מִעַל הָאֵלֶּךָ כְּאֵשֶׁךָ צִנָּה יִתְּנָה אֶת-מִשְׁחָה : 22 וַיַּעֲשׂוּ מִעֵיל הָאֵלֶּךָ מִצִּנָּה אֶת-פִּתְּיָהּ תִּכְלֹת : 23 וַיִּקְרַח מִפְּעַל בְּתוֹכָהּ כְּפִי תַּחֲרָא שְׁמָהּ לְפָנָיו כְּכִיב לֹא יִקְרַע : 24 וַיַּעֲשׂוּ עַל-שֹׁלֵי הַמִּעֵיל רִמּוֹנֵי תִּכְלֹת וְאֶרְבָּנִים וְחֻלְצֹת שְׁנֵי מִשְׁנֵי : 25 וַיַּעֲשׂוּ קַמְנָה זָהָב מִטַּבַּעַת זָהָב וַיִּתְּנֵהּ אֶת-הַקַּמְנָה בְּתוֹךְ הַרְפָּנִים עַל-שֹׁלֵי הַמִּעֵיל כְּכִיב בְּתוֹךְ הַרְפָּנִים : 26 קַמְנָה וְרַמְנָה קַמְנָה וְרַמְנָה עַל-שֹׁלֵי הַמִּעֵיל כְּכִיב לְשֹׁמֵר כְּאֵשֶׁךָ צִנָּה יִתְּנָה אֶת-מִשְׁחָה : 27 וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַתִּכְלֹת שֵׁשׁ מִצִּנָּה אֶת-הַתִּכְלֹת שֵׁשׁ לְאַחֲרֵי וּלְבָנָיו : 28 וְאֵת הַמִּצְנָה שֵׁשׁ וְאֶת-הַקַּמְנָה שֵׁשׁ וְאֶת-מִכְנָסֵי הַבָּד שֵׁשׁ מִשְׁנֵי : 29 וְאֶת-הַקַּמְנָה שֵׁשׁ מִשְׁנֵי וְהַתִּכְלֹת וְהַחֻלְצֹת שְׁנֵי מִצִּנָּה לָהֶם כְּאֵשֶׁךָ צִנָּה יִתְּנָה אֶת-מִשְׁחָה : 30 וַיַּעֲשׂוּ אֶת-צִנָּה בְּגֵדֵי-הַתִּכְלֹת זָהָב וּמִיָּה וּבְגָדֵי וּבְגָדֵי וּבְגָדֵי חֹרֶם לְהַעֲשֶׂה עֲלֵיהֶם פִּתְיָה חֹרֶם לְהַעֲשֶׂה : 31 וַיִּתְּנֵהּ עֲלֵיהֶם פִּתְיָה תִּכְלֹת לְחֹת עַל-הַמִּצְנָה מִלְּמַעְלָה כְּאֵשֶׁךָ צִנָּה יִתְּנָה אֶת-מִשְׁחָה : 32 וְהָיָה כָּל-עֲבֹדֹת מִשְׁנֵי אֶתֶּל מוֹעַד וַיַּעֲשׂוּ בְּגָד יִשְׂרָאֵל כָּלֵל אֶשֶׁר צִנָּה יִתְּנָה אֶת-מִשְׁחָה בְּגָד צָשׁ : 33 וַיִּבְרָאוּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן אֶת-מִשְׁכָּן אֶת-הָאֶתֶּל וְאֶת-כָּל-בְּגָדֵי הַקִּשְׁיֹה וְהַקִּשְׁיֹה וְהַקִּשְׁיֹה : 34 וְאֶת-מִכְנָסֵי עֲזָרֹת הָאֵלֶּים הַמִּצְנָה וְאֶת-מִכְנָסֵי עֲזָרֹת הַתִּכְלֹת וְאֶת פִּרְכַּת הַמִּסְכָּה : 35 אֶת-בָּרָדֵי הַקִּשְׁיֹה וְאֶת-בָּרָדֵי הַמִּסְכָּה : 36 אֶת-הַשִּׁלְחָן אֶת-כָּל-בְּגָדֵי וְאֶת לָחֶם הַמִּסְכָּה : 37 אֶת-הַמִּסְכָּה הַמִּסְכָּה אֶת-הַמִּסְכָּה גִּתֹּת הַמִּסְכָּה וְאֶת-כָּל-בְּגָדֵי וְאֶת שְׁמֵן הַמִּסְכָּה : 38 וְאֶת-הַמִּסְכָּה הַמִּסְכָּה וְאֶת שְׁמֵן הַמִּסְכָּה וְאֶת-הַמִּסְכָּה הַמִּסְכָּה וְאֶת שְׁמֵן הַמִּסְכָּה :

5 'Εκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τὰ-
(28) λαντον τῇ κεφαλίδι. 6 Καὶ τοὺς χιλίους
ἑπτακοσίους ἐβδομηκονταπέντε σίκλους ἐποίησεν
εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις, καὶ κατεχύρωσε
τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς.
(29) 7 Καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἐβδομή-
κοντα τάλαντα καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι.
(30) 8 Καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 9 Καὶ τὰς βά-
σεις τῆς αὐλῆς κύελψ, (31) καὶ τὰς βάσεις τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς,
καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύελψ, 10 Καὶ τὸ
παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα
τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (39, 32.) 11 Καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ
Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν. 12 Τὸ δὲ λοιπὸν χρυσίου
τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκεύη εἰς τὸ λειτουργεῖν
(1) ἐν αὐτοῖς ἐναντὶ Κυρίου. 13 Καὶ τὴν κατα-
λειφθεῖσαν ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον
ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς 'Ααρών, ὥστε λει-
(33)ουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ. 14 Καὶ
ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν, καὶ τὴν σκηνὴν
καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς
(35) αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους, 15 Καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης καὶ τοὺς διωστήρας αὐτῆς, (38) καὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, 16 Καὶ
τὸ ἔλαιον τῆς χηρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθί-
σεως, (37) καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν, 17 Καὶ
τοὺς λύχνους αὐτῆς, λύχνους τῆς καύσεως καὶ τὸ
(36) ἔλαιον τοῦ φωτός, 18 Καὶ τὴν τράπεζαν
τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ
(41) τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους, 19 Καὶ
τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου αἱ εἰσιν 'Ααρών, καὶ
τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν,
(40) 20 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους,
καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς, 21 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς
σκηνῆς καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς, (34) καὶ τὰς

19 Stricta ad balteum, et annulis fortius
copulata, quos jungebat vitta hyacinthina,
ne laxa fluerent, et a se invicem moverentur,
sicut praecepit Dominus Moysi. 20 Fecerunt
quoque tunicam superhumeralis totam hya-
cinthinam, 21 Et capitium in superiori parte
contra medium, oramque per gyrum capiti
textilem: 22 Deorsum autem ad pedes mala
punica ex hyacintho, purpura, vermiculo, ac
byssos retorta: 23 Et tintinnabula de auro
purissimo, quae posuerunt inter malogra-
nata, in extrema parte tunicae, per gyrum:
24 Tintinnabulum autem aureum, et malum
punicum, quibus ornatus incedebat pontifex
quando ministerioungebatur, sicut praece-
perat Dominus Moysi. 25 Fecerunt et
tunicas byssinas opere textili Aaron et filiis
ejus: 26 Et mitras cum coronulis suis ex
byssos: 27 Feminalia quoque linea, byssina:
28 Cingulum vero de byssos retorta, hyacintho,
purpura, ac vermiculo bis tincto, arte plu-
maria, sicut praeceperat Dominus Moysi.
29 Fecerunt et laminam sacrae venerationis
de auro purissimo, scripseruntque in ea opere
gemmarum, Sanctum Domini: 30 Et strinxerunt
eam cum mitra vitta hyacinthina, sicut
praeceperat Dominus Moysi. 31 Perfectum
est igitur omne opus tabernaculi et tecti
testimonii: feceruntque filii Israel cuncta
quae praeceperat Dominus Moysi. 32 Et
obtulerunt tabernaculum et tectum et univer-
sam suppellectilem, annulos, tabulas, vectes,
columnas ac bases, 33 Opertorium de pel-
libus arietum rubricatis, et aliud operi-
mentum de ianthinis pellibus, 34 Velum:
arcam, vectes, propitiatorium, 35 Mensam
cum vasis suis et propositionis panibus:
36 Candelabrum, lucernas, et utensilia
earum cum oleo: 37 Altare aureum, et
unguentum, et thymiam ex aromatibus:
38 Et tentorium in introitu tabernaculi.

שמות לט מ

פרשה מ :

פרשה מ :

ΕΞΟΔΟΣ, λθ', μ'.

ΚΕΦ. μ'.

ΚΕΦ. μ'.

EXODUS, XXXIX. XL.

CAPUT XL.

CAPUT XL.

שמות מ

ויפנו את-אדניו וישם את-הקשיו ויפנו
את-פריקיו וגם את-עמדתיו: 19 ויפרש
את-האהל על-המשכן וישם את-מקסה
האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה
את-משה: 20 וימח ויפנו
את-העדה אל-הארץ וישם את-הבדדים
על-הארץ ויפנו את-הפפרת על-הארץ
מלמעלה: 21 ויבא את-הארץ אל-המשכן
וישם את פרכת המשכן וישם על
ארון העדות כאשר צוה יהוה את-משה:
22 ויפנו את-השלקן באהל מועד
על יהוה המשכן ששנה מקוץ לשקת:
23 ויערף עליו ערה לחם לפני יהוה כאשר
צוה יהוה את-משה: 24 וישם
את-המנורה באהל מועד נכח השלקן
על יהוה המשכן נקבה: 25 ויעל הפרת
לפני יהוה כאשר צוה יהוה את-משה:
26 וישם את-מוצח הנקב באהל
מועד לפני הפרכת: 27 ויקמר עליו
הפרת סמים כאשר צוה יהוה את-משה:
28 וישם את-מקסה הפרת
למשכן: 29 ואת מוצח העלה שם
בחת משכן אהל-מועד ויעל עליו
את-העלה ואת-המנורה כאשר צוה
יהוה את-משה: 30 וישם
את-הכיר ביהוה מועד ויבנו המוצח
ויפנו עמדה מים לרחצה: 31 ויחצו
מפני משה ואהרן ויבנו את-היהם
ואת-בניהם: 32 בבאם אל-אהל מועד
ויבנו ביהם אל-המוצח ויחצו כאשר צוה
יהוה את-משה: 33 ויבנו
את-הקצר קבץ למשכן ולמוצח ויפנו
את-מקסה שער הקצר ויכל משה את-
המלאכה: 34 ויבנו
את-האהל מועד ויבנו את-
המשכן: 35 ולא יכל משה לבוא אל-אהל
מועד פרישכו עליו העגל ויבנו את-
מלא את-המשכן: 36 ויבנה עלות העגל
מעל המשכן וסעי בגי ושראל בלל
מסעיהם: 37 ואם-לא יעלה העגל ויבנו
ויסעו עד-יום העלות: 38 כי ענו יהוה
על-המשכן ויבנו וישם את-הקצר ויבנו
לענין כל-בית-שראל בלל-מסעיהם:

EXODUS, מ'.

καὶ ἐπίθηκε τὰς κεφαλίδας καὶ διενίβαλε τοὺς
(19) μοχλοὺς καὶ ἔστησε τοὺς στύλους· 17 Καὶ
ἐξέτεινε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν, καὶ ἐπέθηκε
τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτὴν ἄνωθεν,
(20) καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 18 Καὶ
λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτὸν,
καὶ ὑπὶθηκε τοὺς διωστήρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν,
(21) 19 Καὶ εἰσήνεγκε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν
καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος,
καὶ ἔσκαψε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρόπον
(22) πον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 20 Καὶ
ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυ-
ρίου τὸ πρὸς βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος
(23) τῆς σκηνῆς, 21 Καὶ προσέθηκεν ἐπ' αὐτῆς
ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον
(24) συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 22 Καὶ ἔθηκε
τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, εἰς τὸ
(25) κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον, 23 Καὶ
ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν
(26) τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 24 Καὶ
ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος,
(27) 25 Καὶ ἰθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα τῆς
συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.
(29) 26 Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων
(33) ἔθηκε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς, 27 Καὶ
ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου· καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ
(34) ἔργα. 28 Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή·
(35) 29 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπισκίαζεν ἐπ' αὐτὴν
ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή.
(36) 30 Ἡνίκα δ' ἂν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς
σκηνῆς, ἀνεξέγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρ-
(37) τία αὐτῶν· 31 Εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη,
οὐκ ἀνεξέγγυσαν ἕως ἡμέρας ἧς ἀνέβη ἡ νεφέλη.
(38) 32 Νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας,
καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἑναντίον παντὸς
Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.

EXODUS, XL.

subditis infra vectibus, et oraculum desuper.
19 Cumque intulisset arcam in tabernaculum,
appendit ante eam velum, ut expleret Domini
jussionem. 20 Posuit et mensam in taber-
naculo testimonii ad plagam septentrionalem
extra velum, 21 Ordinatis coram propo-
sitionis panibus, sicut præceperat Dominus
Moysi. 22 Posuit et candelabrum in taber-
naculo testimonii e regione mensæ in parte
australi, 23 Locatis per ordinem lucernis,
juxta præceptum Domini. 24 Posuit et altare
aureum sub tecto testimonii contra velum,
25 Et adolevit super eo incensum aromaticum,
sicut jusserat Dominus Moysi. 26 Posuit et
tentorium in introitu tabernaculi testimonii,
27 Et altare holocausti in vestibulo testimonii,
offerens in eo holocaustum, et sacrificia, ut
Dominus imperaverat. 28 Labrum quoquo
statuit inter tabernaculum testimonii et altare,
implens illud aqua. 29 Laveruntque Moyses
et Aaron ac filii ejus manus suas et pedes,
30 Cum ingrederentur tectum fœderis, et
accederent ad altare, sicut præceperat Do-
minus Moysi. 31 Erexit et atrium per
gyrum tabernaculi et altaris, ducto in introitu
ejus tentorio. Postquam omnia perfecta sunt,
32 Operuit nubes tabernaculum testimonii,
et gloria Domini implevit illud. 33 Nec
poterat Moyses ingredi tectum fœderis, nube
operiente omnia, et majestate Domini coru-
scante, quia cuncta nubes operuerat. 34 Si
quando nubes tabernaculum deserebat, pro-
ficiscebantur filii Israel per turmas suas:
35 Si pendebat desuper, manebant in eodem
loco. 36 Nubes quippe Domini incubabat
per diem tabernaculo, et ignis in nocte,
videntibus cunctis populis Israel per cunctas
mansiones suas.

LEVITICUS.

כד

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָךְ יִתְחַהּ אֱלֹהֵי
מִאֲחֹל מוֹעֵד לֵאמֹר : 1 זָכֹר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָתָם אֵלֵהֶם אָדָם כִּי־
וַתְּרִיב סָבִיב חָרְצָן לִיחַנָה מִדִּמְצָקָה
מִדִּמְצָקָה וּמִדִּמְצָאן מִתְּרִיבֵי אֶת־חֲרָבָנָם :
אֶסְעֵלָה חֲרָבָנִי מִדִּמְצָקָר וְכִר פָּמִים
וַתְּרִיבֵי אֶל־לִמְחָ אֵחָל מוֹעֵד וַתְּרִיב אֲתָו
לִרְצָנִי לִפְנֵי יִתְחַהּ : 4 וְסָמָךְ יָוֹ עַל
רֹאשׁ סְעֵלָה וְנִרְצָה לֹו לִכְפֹּר צִלְיוֹ :
וְשָׁמַט אֲתֵיגֹו מִתְּרִיב לִפְנֵי יִתְחַהּ וַתְּרִיבֵי
בְּנֵי אֲחֵלֹן סְבָלָנִים אֶת־סָבִיב וַתְּרִיבֵי אֶת־
תְּרִיבֵי עַל־סְבָלָנִים סְבִיב אֶשְׁרָפְתָּח אֵחָל
מוֹעֵד : 6 וְהִפְשִׁיט אֶת־סְעֵלָה וְנִמְחָ אֶתָּה
לִנְתָּקִי : 7 וְנִרְצָנִי בְּנֵי אֲחֵלֹן סְבָלָנִים אֶשׁ
עַל־סְבָלָנִים וַתְּרִיבֵי עֲצִים עַל־סָבִיב :
8 וַתְּרִיבֵי בְּנֵי אֲחֵלֹן סְבָלָנִים אֶת סְבָלָנִים
אֶת־סָבִיב וְאֶת־סְבָלָנִים עַל־סָבִיב אֶשְׁר
עַל־סָבִיב אֶשְׁר עַל־סְבָלָנִים : 9 וַתְּרִיבֵי
וַתְּרִיבֵי וַיִּסְעַץ בְּפָמִים וַתְּרִיבֵי סְבָלָנִים אֶת־
סְבָלָנִים עַל־סָבִיב אֶשְׁר אֶתָּה אֶתָּה אֶתָּה
לִיחַנָה : 10 וְאֶת־סְבָלָנִים
חֲרָבָנִי מִדִּמְצָקָבִים יָוֹ מִדִּמְצָקָבִים לִעֵלָה
זָכֹר פָּמִים וַתְּרִיבֵי : 11 וְשָׁמַט אֲתָו עַל
נִרְצָנִי מִסְבָּבָה צִלְנָה לִפְנֵי יִתְחַהּ וַתְּרִיבֵי
בְּנֵי אֲחֵלֹן סְבָלָנִים אֶת־סְבָלָנִים עַל־סְבָלָנִים
סְבִיב : 12 וְנִמְחָ אֲתָו לִנְתָּקִי וְאֶת־סָבִיב
וְאֶת־סְבָלָנִים וַתְּרִיבֵי סְבָלָנִים אֶתָּה עַל־סָבִיב
אֶשְׁר עַל־סָבִיב אֶשְׁר עַל־סְבָלָנִים :
13 וְסָבִיב וְסָבִיבִים וַיִּסְעַץ בְּפָמִים וַתְּרִיבֵי
סְבָלָנִים אֶת־סְבָלָנִים וַתְּרִיבֵי מִסְבָּבָה עַל־
סְבָלָנִים אֶתָּה אֶתָּה אֶתָּה לִיחַנָה : 14
14 וְאֶת־סְבָלָנִים עַל־סָבִיב חֲרָבָנִי לִיחַנָה וַתְּרִיבֵי
מִדִּמְצָקָבִים יָוֹ מִדִּמְצָקָבִים אֶת־סְבָלָנִים :

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ, ΚΕΦ. α.

ΚΑΙ ἀνέκალισε Μωυσὴν καὶ ἐλάλησε Κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων, 2 Δάλῃσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ εἰρεῖς πρὸς αὐτούς, Ἄρθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγῃ δῶρα τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν. 3 Ἐὰν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βοῶν, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει· πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον Κυρίου. 4 Καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος, δεκτὸν αὐτῷ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ. 5 Καὶ σφάζουσι τὸν μόσχον ἐναντι Κυρίου· καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσχεύουσιν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 6 Καὶ ἐκδείραντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη. 7 Καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπιστοιβάσουσι ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ. 8 Καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σῆαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, 9 Τὰ δὲ ἐγκοιλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι· καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα ἴστι θυσία δομῇ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. 10 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τε τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὀλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτό, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 11 Καὶ σφάζουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἐναντι Κυρίου· καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 12 Καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη, καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σῆαρ· καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, 13 Καὶ τὰ ἐγκοιλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι· καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα ἴστι θυσία δομῇ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. 14 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρει δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ·

LEVITICUS, CAPUT I.

VOCAVIT autem Moysen, et locutus est ei Dominus de tabernaculo testimonii, dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Homo, qui obtulerit ex vobis hostiam Domino de pecoribus, id est, de bobus et ovibus offerens victimas, 3 Si holocaustum fuerit ejus oblatio, ac de armento, masculum immaculatum offeret ad ostium tabernaculi testimonii, ad placandum sibi Dominum: 4 Ponetque manum super caput hostiæ, et acceptabilis erit, atque in expiationem ejus proficiens: 5 Immolabitque vitulum coram Domino, et offerent filii Aaron sacerdotes sanguinem ejus, fundentes per altaris circuitum, quod est ante ostium tabernaculi. 6 Detractaque pelle hostiæ, artus in frusta concident, 7 Et subjicient in altari ignem, strue lignorum ante composita: 8 Et membra quæ sunt caesa, desuper ordinantes, caput videlicet, et cuncta quæ adhærent jecori, 9 Intestinis et pedibus lotis aqua: adolebitque ea sacerdos super altare in holocaustum et suavem odorem Domino. 10 Quod si de pecoribus oblatio est, de ovibus sive de capris holocaustum, masculum absque macula offeret: 11 Immolabitque ad latus altaris, quod respicit ad aquilonem, coram Domino: sanguinem vero illius fundent super altare filii Aaron per circuitum: 12 Dividentque membra, caput, et omnia quæ adhærent jecori: et ponent super ligna, quibus subjiciendus est ignis: 13 Intestina vero et pedes lavabunt aqua. Et oblata omnia adolebit sacerdos super altare, in holocaustum et odorem suavissimum Domino. 14 Si autem de avibus, holocausti oblatio fuerit Domino, de turturibus, aut pullis columbæ,

וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּנְחָה הִרְבֵּהָ קָלָה
 בְּלִילָה בִשְׁמוֹן מִצָּה תִּהְיֶה׃ 6 פְּתוּחַ
 אֹתָהּ פִּתִּים וְנִצַּחַת עֲלֶיהָ שְׁמוֹן מִנְחָה
 הוּא׃ 7 וְאִם־מִנְחַת מִרְחֶשֶׁת
 הִרְבֵּהָ קָלָה בִשְׁמוֹן תַּעֲשֶׂה׃ 8 וְהִבֵּאתָ
 אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יִצְמַח מֵאֲלֶהּ לַיהוָה
 וְהִתְרִיבָה אֶל־כַּפְּתוֹן וְחִישָׁה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃
 9 וְהָיָה חִפְתּוֹן מִדֶּם־הַמִּנְחָה אֶת־אֶזְרָאֲרָהָ
 וְהַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ אֲשֶׁר הָיָה יָרוּחַ
 לַיהוָה׃ 10 וְחִנְתָּהּ מִדֶּם־הַמִּנְחָה לְאֶהֱרֹן
 וּלְבָנָיו זָרֹשׁ הָרָשִׁים מֵאֲשֶׁר יִהְיֶה׃
 11 כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּתְּנֶה לַיהוָה לֹא
 תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כֹל־שֶׂמֶל וְכֹל־דָּבָשׁ
 לֹא־יִתְקַטֵּיר מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר לַיהוָה׃ 12 הִרְבֵּן
 הָאֲשִׁיר תִּתְּנֶה אֹהֶם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ
 לֹא־יִצְלִי לָהֶם יָרוּחַ׃ 13 וְכֹל־הִרְבֵּן
 מִנְחָתָהּ בְּמִלַּח תִּמְלֹחַ וְלֹא תִשְׁפִּית מִלַּח
 בְּרִית אֱלֹהֶיהָ מֵעַל מִזְבְּחָהּ עַל כִּי־הִרְבֵּהָ
 תִּתְּנֶה מִלַּח׃ 14 וְאִם־תִּתְּנֶה
 מִנְחַת בִּפְתָּיִם לַיהוָה אֲבִיב הָלֵז בָּאֵשׁ
 גֵּרֶשׁ פָּרָמֶל תִּתְּנֶה אֶת מִנְחַת בִּפְתָּיִם׃
 15 וְנָתַתָּ עֲלֶיהָ שְׁמוֹן וְשִׁמְתָּ עֲלֶיהָ לִבְנָה
 מִנְחָה הוּא׃ 16 וְהַקָּטִיר כַּפְּתוֹן אֶת־אֶזְרָאֲרָהָ
 מִדֶּם־הָאֵשׁ וּמִשְׁמֹנָה עַל כִּי־לִבְנָתָהּ אֲשֶׁר
 לַיהוָה׃

15 Καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν· καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ στραγγίξῃ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· 16 Καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πετεοῖς, καὶ ἐμβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατ' ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ· 17 Καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων καὶ οὐ διελεῖ· καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς· κάρπωμά ἐστι θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῇ Κυρίῳ.

1 Ἐάν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ Κυρίῳ, σμιδαλὶς ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ· καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· θυσία ἔστί. 2 Καὶ οἷσι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς ἱερεῖς· καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σμιδαλέως σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· θυσία ὁσμῆς εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. 3 Καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅγινον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν Κυρίου. 4 Ἐάν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμεμένην ἐκ κλιβάνου δῶρον Κυρίῳ ἐκ σμιδάλεως, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ. 5 Ἐάν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σμιδαλὶς πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ ἄζυμά ἔσται. 6 Καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον· θυσία ἔστί Κυρίῳ. 7 Ἐάν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου, σμιδαλὶς ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται. 8 Καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσεις πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον 9 Ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα ὁσμῆς εὐωδίας Κυρίῳ. 10 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἄγια τὸν ἅγιον ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου. 11 Πᾶσαν θυσίαν ἣν ἂν προσφέρῃτε Κυρίῳ οὐ ποιήσετε ζυμωτόν· πᾶσαν γὰρ ζύμην καὶ πᾶν μέλι, οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ καρπῶσαι Κυρίῳ. 12 Δῶρον ἄπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ· ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 13 Καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλλὶ ἀλισθήσεται· οὐ διαπαύσεται ἕλας διαθήκης Κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν· ἐπὶ παντὸς δώρον ὑμῶν προσοίσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἕλας. 14 Ἐάν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφυργμένα χιδρα ἑκτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων· 15 Καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον· θυσία ἔστί. 16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χιδρῶν σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς· κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ.

15 Offeret eam sacerdos ad altare: et retorto ad collum capite, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet sanguinem super crepidinem altaris: 16 Vesiculam vero gutturis, et plumas projiciet prope altare ad orientalem plagam, in loco in quo cineres effundi solent, 17 Confringetque ascellas ejus, et non secabit, neque ferro dividet eam, et adolebit super altare, lignis igne supposito. Holocaustum est et oblatio suavissimi odoris Domino.

1 ANIMA cum obtulerit oblationem sacrificii Domino, simila erit ejus oblatio; fundetque super eam oleum, et ponet thus, 2 Ac deferet ad filios Aaron sacerdotes: quorum unus tollet pugillum plenum similæ et olei, ac totum thus, et ponet memoriale super altare in odorem suavissimum Domino. 3 Quod autem reliquum fuerit de sacrificio, erit Aaron et filiorum ejus, Sanctum sanctorum de oblationibus Domini. 4 Cum autem obtuleris sacrificium coctum in clibano: de simila, panes scilicet absque fermento, conspersos oleo, et lagana azyma oleo lita. 5 Si oblatio tua fuerit de sartagine, similæ conspersæ oleo et absque fermento, 6 Divides eam minutatim, et fundes super eam oleum. 7 Sin autem de craticula fuerit sacrificium, æque simila oleo conspergetur: 8 Quam offerens Domino, trades manibus sacerdotis, 9 Qui cum obtulerit eam, tollet memoriale de sacrificio, et adolebit super altare, in odorem suavitatis Domino; 10 Quidquid autem reliquum est, erit Aaron, et filiorum ejus, Sanctum sanctorum de oblationibus Domini. 11 Omnis oblatio, quæ offertur Domino, absque fermento fiet, nec quidquam fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domino. 12 Primitias tantum eorum offeretis ac munera: super altare vero non imponentur in odorem suavitatis. 13 Quidquid obtuleris sacrificii, sale condies, nec auferes sal fœderis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres sal. 14 Si autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de spicis adhuc virentibus, torrebis igni, et confringes in morem farris, et sic offeres primitias tuas Domino, 15 Fundens supra oleum, et thus imponens, quia oblatio Domini est. 16 De qua adolebit sacerdos in memoriam muneris, partem farris fracti, et olei, ac totum thus.

פרשה ג :

וַאֲמַנְכֹחַ שְׁלָמִים הִרְצֵנִי אִם כִּי
תִּפְקֹד הוּא מִקְרִיב אֲסֹכֵל אֲמַנְכֹחַ
תָּמִים יִהְיֶהנָּה לִפְנֵי יְהוָה : 2 וְסִמְנָה יְדֹ
עַל־רֹאשׁ הִרְצֵנִי וְשִׁמְנֹנ שְׂמַח זֹהֵל מוֹעֵד
וְהָרָף בְּגֵי אֶחָדוֹן חֲפָזִים אֲתִיְהַבֵּם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : 3 וְהִקְרִיב מִזְבֵּחַ חֲשָׁלִים
אֲשֶׁה לִיתְנוֹה אֲתִיְהַלֵּב חֲסִכְסָה אֲתִי־
תִּקְרֵב וְהָאֵל קָלִי־חֶלֶב אֲשֶׁר עַל־תִּקְרֵב :
4 וְהָאֵל שְׁתֵּי חֲפָלִית וְהָאֲתִיְהַלֵּב אֲשֶׁר
עַל־חֶן אֲשֶׁר עַל־חֲפָסִים וְהָאֲתִיְהַלֵּב עַל־
חֲפָד עַל־חֲפָלִית וְסִיְהָה : 5 וְהִקְרִיב
אֲתֹנִי בְּגֵי־חֶן הַמִּזְבֵּחַ עַל־תִּקְרֵב אֲשֶׁר
עַל־חֲפָסִים אֲשֶׁר עַל־חֲפָסִים אֲשֶׁה בֵּית
יְהוָה לִיתְנוֹה : 6 וְהָאֲמַנְכֹחַ
הִרְצֵנִי לְהַבִּיחַ שְׁלָמִים לִיתְנוֹה זָכָר וְאֵי
נִהְיָה תָּמִים יִהְיֶהנָּה : 7 אֲמַנְכֹחַ הוּא
מִקְרִיב אֲתִיְהַרְצֵנִי וְהִקְרִיב אֲתֹנִי לִפְנֵי
יְהוָה : 8 וְסִמְנָה אֲתִיְדֹל עַל־רֹאשׁ הִרְצֵנִי
וְשִׁמְנֹנ אֲתֹנִי לִפְנֵי זֹהֵל מוֹעֵד וְהָרָף
בְּגֵי אֶחָדוֹן אֲתִיְדֹל עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :
9 וְהִקְרִיב מִזְבֵּחַ חֲשָׁלִים אֲשֶׁה לִיתְנוֹה
חֲפָדוֹ חֲפָלִית הַמִּיְהָה לְעִמָּה חֲפָדוֹ
וְסִיְהָה וְהָאֲתִיְהַלֵּב חֲסִכְסָה אֲתִיְהַלֵּב
וְהָאֵל קָלִי־חֶלֶב אֲשֶׁר עַל־תִּקְרֵב : 10 וְהָאֵל
שְׁתֵּי חֲפָלִית וְהָאֲתִיְהַלֵּב אֲשֶׁר עַל־חֶן
אֲשֶׁר עַל־חֲפָסִים וְהָאֲתִיְהַלֵּב עַל־חֲפָד
עַל־חֲפָלִית וְסִיְהָה : 11 וְהִקְרִיב הַמִּזְבֵּחַ
הַמִּזְבֵּחַ לְחֵם אֲשֶׁה לִיתְנוֹה : 12
13 וְהָאֲמַנְכֹחַ הִרְצֵנִי וְהִקְרִיב לִפְנֵי
יְהוָה : 14 וְסִמְנָה אֲתִיְדֹל עַל־רֹאשׁוֹ וְשִׁמְנֹנ
אֲתֹנִי לִפְנֵי זֹהֵל מוֹעֵד וְהָרָף בְּגֵי אֶחָדוֹן
אֲתִיְדֹל עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : 15 וְהִקְרִיב
מִפְּנֵי הִרְצֵנִי אֲשֶׁה לִיתְנוֹה אֲתִיְהַלֵּב
חֲסִכְסָה אֲתִיְהַלֵּב וְהָאֵל קָלִי־חֶלֶב
אֲשֶׁר עַל־תִּקְרֵב : 16 וְהָאֵל שְׁתֵּי חֲפָלִית
וְהָאֲתִיְהַלֵּב אֲשֶׁר עַל־חֶן אֲשֶׁר עַל־
חֲפָסִים וְהָאֲתִיְהַלֵּב עַל־חֲפָד עַל־
חֲפָלִית וְסִיְהָה : 17 וְהִקְרִיב הַמִּזְבֵּחַ
הַמִּזְבֵּחַ לְחֵם אֲשֶׁה לְבֵית יְהוָה עַל־
חֶלֶב לִיתְנוֹה : 18 חֲפָדוֹ עוֹלֵם לְדֹרֹתֵם
בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם קָלִי־חֶלֶב וְכָל־חֶם לֹא
תִּהְיֶה :

ΔΕΥΤΙΚΟΝ, γ'.

ΚΕΦ. γ'.

1 ἘΑΝ δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῇ Κυρίῳ, ἰάν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτὸ προσαγάγῃ, ἰάν τε ἄρσεν ἰάν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου. 2 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου, καὶ σφάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεῶσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ. 3 Καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα Κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, 4 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ. 5 Καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· κάρπωμα ὁσμὴ εὐωδίας Κυρίῳ. 6 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσία σωτηρίου τῇ Κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσοίσει αὐτό. 7 Ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου. 8 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ, καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεῶσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 9 Καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῇ Κυρίῳ, τὸ στέαρ καὶ τὴν δσφὺν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτό· καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, 10 Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών. 11 Ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὁσμὴ εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ. 12 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει ἔναντι Κυρίου. 13 Καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεῶσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 14 Καὶ ἀνοίσει ἀπ' αὐτοῦ κάρπωμα Κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, 15 Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ. 16 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα ὁσμὴ εὐωδίας τῇ Κυρίῳ. Πᾶν τὸ στέαρ τῇ Κυρίῳ. 17 Νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν· πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἐδεσθε.

LEVITICUS, III.

CAPUT III.

1 Quod si hostia pacificorum fuerit ejus oblatio, et de bobus voluerit offerre, marem sive feminam, immaculata offeret coram Domino. 2 Ponetque manum super caput victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu tabernaculi testimonii, fundentque filii Aaron sacerdotes sanguinem per altaris circuitum. 3 Et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domino adipem qui operit vitalia, et quidquid pinguedinis est intrinsecus: 4 Duos renes cum adipe quo teguntur ilia, et reticulum jecoris cum renunculis. 5 Adolebuntque ea super altare in holocaustum, lignis igne supposito, in oblationem suavissimi odoris Domino. 6 Si vero de ovibus fuerit ejus oblatio et pacificorum hostia, sive masculum obtulerit, sive feminam, immaculata erunt. 7 Si agnum obtulerit coram Domino, 8 Ponet manum suam super caput victimæ suæ: quæ immolabitur in vestibulo tabernaculi testimonii: fundentque filii Aaron sanguinem ejus per circuitum altaris. 9 Et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino: adipem et caudam totam 10 Cum renibus, et pinguedinem quæ operit ventrem atque universa vitalia, et utrumque renunculum cum adipe qui est juxta ilia, reticulumque jecoris cum renunculis. 11 Et adolebit ea sacerdos super altare, in pabulum ignis et oblationis Domini. 12 Si capra fuerit ejus oblatio, et obtulerit eam Domino, 13 Ponet manum suam super caput ejus: immolabitque eam in introitu tabernaculi testimonii. Et fundent filii Aaron sanguinem ejus per altaris circuitum. 14 Tollenque ex ea in pastum ignis Dominici, adipem qui operit ventrem, et qui tegit universa vitalia: 15 Duos renunculos cum reticulo, quod est super eos juxta ilia, et arvinam jecoris cum renunculis: 16 Adolebitque ea super altare sacerdos, in alimoniam ignis, et suavissimi odoris. Omnis adeps Domini erit 17 Jure perpetuo in generationibus, et cunctis habitaculis vestris: nec sanguinem nec adipem omnino comedetis.

18 ויקרבתם ותנו עליהם חטאתם אשר
לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל-
תבם ישפך אליהם מזבח העלה אשר
ביתו אהל מועד : 19 ואת כל-חלבו
והרים ממנו והקטיר המזבח : 20 וישפך
לפני פאשר עשו לפי חטאתו
ועשו לו וכפר עליהם חטאתו ונסלח
להם : 21 וחוציא אתהם מן-המחנה
למחנה ושבר אתו פאשר שרף את הקר
הראשון חטאת חקל הוא : פ
22 אשר נשמה חטאת וישפך אתה מכל-
מציאתו ותנו אליו אשר לאחזקיה
בשגגה ואשם : 23 אהודע אליו חטאתו
אשר חטא בה ותביא אתה קרבנו שעיר
עזים זכר קמים : 24 וקטוהו ידו על-הראש
השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט
את-העלה לפני יהוה חטאת הוא :
25 ולקח חפזו מן-חטאתו באצבעו
ונתן על-קרבת מזבח העלה ואת-דמו
ישפך אליהם מזבח העלה : 26 ואת-
כל-חלבו והקטיר המזבח כחלב ונבדח
השלים וכפר עליו חפזו מחטאתו
ונסלח לו : פ 27 ואם נפש אחת
חטאת בשגגה מעם העדף שעשתה אחת
ממציאות יהוה אשר לאחזקיה ואשם :
28 אהודע אליו חטאתו אשר חטא
והביא קרבנו שעיר עזים קמים מזבח
על-חטאתו אשר חטא : 29 וקטוהו את-ידו
על ראש חטאתו ושחט את-חטאתו
במקום העלה : 30 ולקח חפזו מן-חטאתו
באצבעו ונתן על-קרבת מזבח העלה
ואת-כל-דמו ואת-חטאתו ושחט את-חטאתו
במקום העלה : 31 ואת-כל-חלבו ואת-הקטיר
המזבח כחלב ונבדח השלים וכפר עליו
חפזו ונסלח לו : פ 32 ואם
נפש יבא קרבנו לחטאת מקרב חמסו
ביתארה : 33 וקטוהו את-ידו על ראש
חטאתו ושחט אתה למחטאת במקום
אשר ישחט את-העלה : 34 ולקח חפזו
מן-חטאתו באצבעו ונתן על-קרבת
מזבח העלה ואת-כל-דמו ואת-חטאתו
המזבח : 35 ואת-כל-חלבו ואת-הקטיר
המזבח כחלב ונבדח השלים וכפר על
חפזו אתה המזבח על אשן יהוה

18 Kai apò tou aïματος επιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ
κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυσιμάτων τῆς συν-
θέσεως, ὃ ἐστὶν ἐν ὧν Κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν
βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων τοῦ πρὸς
τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 19 Kai τὸ
πᾶν στέαρ περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον. 20 Kai ποιήσει τὸν μόσχον ὃν
τρόπον ἐποίησεν τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, οὕτω
ποιηθήσεται· καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς,
καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία. 21 Kai ἐξοί-
σουσι τὸν μόσχον ὅλον ἐξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ
κατακαύσουσι τὸν μόσχον ὃν τρόπον κατέκαυσαν
τὸν μόσχον τὸν πρότερον· ἁμαρτία συναγωγῆς
ἐστίν. 22 'Εάν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτη καὶ ποιήσῃ
μὴν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου τοῦ Θεοῦ
αὐτοῦ ἢ οὐ ποιηθήσεται ἀκουσίως, καὶ ἁμάρτη καὶ
πλημμελήσῃ, 23 Kai γνωσθῇ αὐτῇ ἡ ἁμαρτία ἣν
ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἁμωμον. 24 Kai ἐπιθήσει
τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαρου, καὶ σφά-
ξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ οὐ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώ-
ματα ἐνώπιον Κυρίου· ἁμαρτία ἐστὶ. 25 Kai
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας
τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν
ὀλοκαυτωμάτων, καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ
παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτω-
μάτων. 26 Kai τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ὡς περὶ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου·
καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. 27 'Εάν δὲ ψυχὴ
μία ἁμάρτη ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐν τῷ
ποιῆσαι μὴν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου ἢ οὐ
ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ, 28 Kai γνωσθῇ
αὐτῇ ἡ ἁμαρτία ἣν ἥμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἶσει
χίμαραν ἐξ αἰγῶν· θήλειαν ἁμωμον οἶσει περὶ τῆς
ἁμαρτίας ἣς ἥμαρτε. 29 Kai ἐπιθήσει τὴν χεῖρα
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁμαρτιώματος αὐτοῦ, καὶ σφά-
ξουσιν τὴν χίμαραν τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ
οὐ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα. 30 Kai λήψεται ὁ
ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ καὶ
ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλο-
καυτωμάτων, καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ
τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. 31 Kai πᾶν τὸ στέαρ
περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρείται στέαρ ἀπὸ θυσίας
σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐ-
τοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. 32 'Εάν δὲ
πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς
ἁμαρτίας, θήλῃ ἁμωμον προσοίσει αὐτό. 33 Kai
ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρ-
τίας, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ οὐ σφάζουσι τὰ
ὀλοκαυτώματα. 34 Kai λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπιθήσει ἐπὶ
τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως, καὶ
πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσια-
στηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως. 35 Kai πᾶν αὐτοῦ τὸ
στέαρ περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρείται στέαρ προβά-
του ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα Κυρίου·

18 Ponetque de eodem sanguine in cornibus
altaris, quod est coram Domino in tabernaculo
testimonii : reliquum autem sanguinem fundet
juxta basim altaris holocaustorum, quod est in
ostio tabernaculi testimonii. 19 Omnemque
ejus adipem tollet, et adolebit super altare :
20 Sic faciens et de hoc vitulo quo modo fecit
et prius : et rogante pro eis sacerdote, pro-
pitius erit eis Dominus. 21 Ipsum autem
vitulum efferet extra castra, atque comburet
sicut et priorem vitulum, quia est pro peccato
multitudinis. 22 Si peccaverit princeps, et
fecerit unum e pluribus per ignorantiam, quod
Domini lege prohibetur, 23 Et postea in-
tellexerit peccatum suum ; offeret hostiam
Domino, hircum de capris immaculatum.
24 Ponetque manum suam super caput ejus :
cumque immolaverit eum in loco ubi solet
mactari holocaustum coram Domino, quia pro
peccato est, 25 Tinget sacerdos digitum in
sanguine hostiæ pro peccato, tangens cornua
altaris holocausti, et reliquum fundens ad
basim ejus. 26 Adipem vero adolebit supra,
sicut in victimis pacificorum fieri solet : roga-
bitque pro eo sacerdos, et pro peccato ejus, et
dimittetur ei. 27 Quod si peccaverit anima
per ignorantiam, de populo terræ, ut faciat
quidquam de his quæ Domini lege prohiben-
tur, atque delinquat, 28 Et cognoverit pec-
catum suum, offeret capram immaculatam.
29 Ponetque manum super caput hostiæ quæ
pro peccato est, et immolabit eam in loco
holocausti. 30 Tolletque sacerdos de san-
guine in digito suo : et tangens cornua altaris
holocausti, reliquum fundet ad basim ejus.
31 Omnem autem adipem auferens, sicut au-
ferri solet de victimis pacificorum, adolebit
super altare in odorem suavitatis Domino :
rogabitque pro eo, et dimittetur ei. 32 Sin
autem de pecoribus obtulerit victimam pro
peccato, ovem scilicet immaculatam ; 33 Po-
net manum super caput ejus, et immolabit eam
in loco ubi solent cædi holocaustorum hostiæ.
34 Sumetque sacerdos de sanguine ejus digito
suo, et tangens cornua altaris holocausti, re-
liquum fundet ad basim ejus. 35 Omnem
quoque adipem auferens, sicut auferri solet
adeeps arietis qui immolatur pro pacificis :
cromabit super altare in incensum Domini :

ויקרא ד ה

וכפר עליו חפזו עליהם וקפחם
ונקלה לו :

פרשה ה :

1 ונקש כרחקו וקפחם וקל אלה
והוא עד אז ראה אז נדע אסלוא ונד
ונקש ערני : 2 אז נקש אשר תבדע בכל
דבר שמה אז בנבלת חיה שמה אז
בנבלת בהמה שמה אז בנבלת עוף
שמה ונעלים ממה וקח שמה ואשם :
3 אז כי נפל בשמחת אדם לכל שמהו
אשר ישמה בה ונעלים ממה וקח נד
ואשם : 4 אז נקש כי השבע לבשר
בשפלים לתרעו או להיטיב לכל אשר
יבשר האדם בשפעה ונעלים ממה וקח
נד ואשם לאחת מאלה : 5 והיה כי
יאשם לאחת מאלה והתנזה אשר קח
עליו : 6 והביא אתהשמו ליתנה על
חפזו אשר קח נקבה מדהצאן בשפה
או שער עזים לחפזת וכפר עליו חפזו
מחפזתו : 7 ואסלוא תבדע דו כי שח
והביא אתהשמו אשר קח שפני תרים
אשר נגד בגרונתו ליתנה אחד לחפזת
ואחד לעלה : 8 והביא אדם אלחפזו
והקריב אתהשמו לחפזת ראשונה וקלה
אתראשו מפול ערפו ולא יבדיל : 9 והיה
מדם חפזת עלקיר המזבח והשפך
בדם ימנה אלסוד המזבח חפזת הוא :
10 ואתהשמו נשח עלה פשפט וכפר
עליו חפזו מחפזתו אשר קח ונקלה
לו : 11 ואסלוא תבדע דו
לשפני תרים או לשפני בגרונתו והביא
אתהשמו אשר קח עשירת קאפה
כלת לחפזת לאישם עליו שמו ולא
יתן עליו לבנה כי חפזת הוא :
12 והביא אלחפזו וקפח חפזו חפזת
מלוא קפחו אתהשמו והקמיר המזבח
על אש יתנה חפזת הוא : 13 וכפר
עליו חפזו עליהם וקפחם וקל אלה
מאלה ונקלה לו והיה לפניה פמנה :
14 ונדבר יהיה אלמשה
לאמר : 15 נקש כרחקו מכל חפזת
בשפני מנחשי ותנה והביא אתהשמו
ליתנה אל המים מדהצאן בערפת
בשפני חפזת ונקלה לו :

ΔΕΥΤΕΡΙΟΝ, δ', ε'.

καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρ-
τίας ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

ΚΕΦ. ε'.

1 'ΕΑΝ δὲ ψυχὴ ἁμάρτη καὶ ἀκούσῃ φωνὴν
ὀρκισμοῦ, καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ὥρακεν ἢ σύνοιδεν,
ἐὰν μὴ ἀπαγγεῖλῃ, λήψεται τὴν ἁμαρτίαν. 2 Ἡ
ψυχὴ ἐκείνη ἣτις ἐὰν ᾤψῃται παντὸς πράγματος
ἀκαθάρτου, ἢ θνησιμαίου ἢ θηριαλώτου ἀκαθάρτου
ἢ τῶν θνησιμαίων βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων ἢ
τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων. 3 Ἡ
ᾤψῃται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης
ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ἧς ἂν ἀψάμενος μιανθῇ, καὶ
ἔλαθεν αὐτόν, μετὰ τοῦτο δὲ γινῶ, καὶ πλημμελήσῃ. 4 Ἡ ψυχὴ ἢ ἄνομος ἢ διαστέλλουσα τοῖς χεῖλεσι
κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν
διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μετ' ὅρκου, καὶ λάθῃ αὐτόν
πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γινῶ, καὶ ἁμάρτη ἔν τι
τούτων. 5 Καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ὧν
ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς, 6 Καὶ οἶσει περὶ ὧν ἐπλημ-
μέλησε Κυρίῳ, περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἤμαρτε, θῆλυ
ἀπὸ τῶν προβάτων ἀνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν
περὶ ἁμαρτίας. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς
περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται
αὐτῷ ἡ ἁμαρτία. 7 'Εὰν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, οἶσει περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ ἧς ἤμαρτε δύο τρυγόνας ἢ δύο νοσσοὺς πε-
ριστερῶν Κυρίῳ, ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ ἓνα εἰς
ὀλοκαύτωμα, 8 Καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα.
Καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας πρό-
τερον. καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ σφονδύλου καὶ οὐ διελεί, 9 Καὶ ρανεί
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν
τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ
αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστη-
ρίου. ἁμαρτία γάρ ἐστι. 10 Καὶ τὸ δεύτερον
ποιήσει ὀλοκαύτωμα ὡς καθίκει. καὶ ἐξιλάσεται ὁ
ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἤμαρτε, καὶ
ἀφεθήσεται αὐτῷ. 11 'Εὰν δὲ μὴ εὐρίσκει ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ζεύγος τρυγόνων ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν,
καὶ οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἤμαρτε τὸ δέκατον
τοῦ οἴφι σεμιδάλεως περὶ ἁμαρτίας. οὐκ ἐπιχειεῖ ἐπ'
αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι
περὶ ἁμαρτίας ἐστί. 12 Καὶ οἶσει αὐτὸ πρὸς τὸν
ἱερέα. Καὶ δρασάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη
τὴν δράκα τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων Κυρίῳ. ἁμαρτία
ἐστί. 13 Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ
τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἤμαρτεν ἀφ' ἐνὸς τούτων,
καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ
ιερεῖ, ὡς θυσία τῆς σεμιδάλεως. 14 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων, 15 Ψυχὴ ἢ ἂν λάθῃ
αὐτὸν λήθῃ καὶ ἁμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων
Κυρίου, καὶ οἶσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ
κριὸν ἁμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου σί-
κλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε.

LEVITICUS, IV. V.

rogabitque pro eo, et pro peccato ejus, et
dimittetur ei.

CAPUT V.

1 Si peccaverit anima, et audierit vocem
jurantis, testisque fuerit quod aut ipse vidit,
aut conscius est: nisi indicaverit, portabit
iniquitatem suam. 2 Anima, quæ tetigerit
aliquid immundum, sive quod occisum a bestia
est, aut per se mortuum, aut quodlibet aliud
reptile: et oblita fuerit immunditiæ suæ, rea
est, et deliquit: 3 Et si tetigerit quidquam
de immunditia hominis, juxta omnem impuri-
tatem qua pollui solet, oblitaque cognoverit
postea, subiacebit delicto. 4 Anima, quæ
juraverit, et protulerit labiis suis, ut vel male
quid faceret, vel bene, et idipsum juramento
et sermone firmaverit, oblitaque postea in-
tellexerit delictum suum, 5 Agat pœnitentiam
pro peccato, 6 Et offerat de gregibus
agnam sive capram, orabitque pro ea sacerdos
et pro peccato ejus: 7 Sin autem non po-
tuerit offerre pecus, offerat duos turtures, vel
duos pullos columbarum, Domino, unum pro
peccato, et alterum in holocaustum, 8 Da-
bitque eos sacerdoti: qui primum offerens pro
peccato, retorquebit caput ejus ad pennulas,
ita ut collo hæreat, et non penitus abrumpat-
ur. 9 Et asperget de sanguine ejus parietem
altaris: quidquid autem reliquum fuerit, fa-
ciet distillare ad fundamentum ejus, quia pro
peccato est. 10 Alterum vero adolebit in
holocaustum, ut fieri solet: rogabitque pro eo
sacerdos et pro peccato ejus, et dimittetur ei.
11 Quod si non quiverit manus ejus duos
offerre turtures, aut duos pullos columbarum,
offeret pro peccato suo similæ partem ephi
decimam; non mittet in eam oleum, nec
thuris aliquid imponet, quia pro peccato est:
12 Tradetque eam sacerdoti: qui plenum ex
ea pugillum hauriens, cremabit super altare, in
monimentum ejus qui obtulerit, 13 Rogans pro
illo et expians, reliquam vero partem ipse ha-
bebit in munere. 14 Locutusque est Dominus
ad Moysen, dicens: 15 Anima, si prævaricans
ceremonias, per errorem, in his quæ Domino
sunt sanctificata, peccaverit, offeret pro delicto
suo arietem immaculatum de gregibus, qui emi
potest duobus siclis, juxta pondus sanctuarii:

16 ואת אשר חטא מכהתך ישלם ואת
המיתות יסוף עליו ונתן אתו לפתו
והפתו יכפר עליו באיל האשם ונסלח
לו: פ 17 ואם נפש כי תחטא
ועשה אחת מקל-מזנות יהיה אשר לא
העשיתה ולא ידע ואשם ונשא עונו:
18 ותביא איל תמים מדהצא בצרפת
לאשם אליהפתו וכפר עליו הפתו על
שגגתו אשר-שגג ותא לא-ידע ונסלח
לו: פ 19 אשם הוא אשם ליהיה:
20 ונדבר יהיה אלימשה
לאמר: 21 גפש כי תחטא ומעלה מעל
ביתך וכחש בעמיתו בעדויו או
בתשומת יד או בגזל או עשה את-
עמיתו: 22 או-מצא חבית וקחש בה
ונשבע על-שקר על-אחת מכל אשר-
יעשה קדש לחטא בהמה: 23 ותהיה
כריתתו ואשם וחשב את-הנזלה אשר
גזל או את-העשן אשר עשה או את-
הפקדון אשר חקד אתו או את-האמנה
אשר קצא: 24 או מפל אשר-ישבע עליו
לאמר ושלם אתו בראשו וקשתי יסוף
עליו לאשר הוא לו ותגפו ביום אשמו:
25 ואת-אשמו יביא ליהיה איל תמים מדהצא
בצרפת לאשם אליהפתו: 26 וכפר
עליו הפתו לפני יהיה ונסלח לו על-
אחת מכל אשר-עשה לאשמה בה:

פ פ פ כה

פרשה ו:

1 ונדבר יהיה אלימשה לאמר: 2
את-החול והת-בני לאמר זאת תהיה
העלה הוא קעלה עלי קהתה על-
הפזם פליחלה ער-הפקדון ונשא
הפזם תהיה בו: 3 ולבש הפתו סדו
בד ומכנני בד ילבש על-בשוחו ותרים
את-החול אשר תאכל האש את-הקעלה
על-הפזם ושמם אצל הפזם: 4 וישב
את-הבני ולבש בגדים אחרים ותוסיף
את-החול והת-בני לפתם איל-מקום
סהור: 5 והאש על-הפזם תהיה לו לא
הכנה וגבר עלה הפתו עצים בצקר
בצקר וצדו עלה קעלה ותקטר עלה
חלבי השלמים: 6 אש תמיד תהיה
על-הפזם לא תכבה: פ

16 Kai ὁ ἡμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει αὐτό, καὶ τὸ ἐπίεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό, καὶ δώσει αὐτὸ τῷ ἱερεὶ· καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριμῇ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. 17 Kai ἡ ψυχὴ ἢ ἂν ἁμάρτη καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμελήσῃ καὶ λάβῃ τὴν ἁμαρτίαν, 18 Kai οἶσει κριὸν ἁμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμελίαν πρὸς τὸν ἱερέα. Kai ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ ἧς ἠγνόησε καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. 19 'Επλημέλησε γὰρ πλημμελείᾳ ἐναντὶ Κυρίου.

ΚΕΦ. ε'.

1 KAI ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων, 2 Ψυχὴ ἢ ἂν ἁμάρτη καὶ παριδὼν παρίδῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου, καὶ ψεύσῃται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ ἢ περὶ κοινωνίας ἢ περὶ ἀρπαγῆς, ἢ ἡδίκησέ τι τὸν πλησίον, 3 Ἡ εὗρεν ἀπώλειαν καὶ ψεύσῃται περὶ αὐτῆς, καὶ διώσῃ ἀδίκως περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος ὥστε ἁμαρτεῖν ἐν τούτοις. 4 Kai ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἁμάρτη καὶ πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδῷ τὸ ἔρ-
παγμα ὃ ἥρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκημα ὃ ἡδίκησεν, ἢ τὴν παραθήκην ἣτις παρετίθη αὐτῷ, ἢ τὴν ἀπώλειαν ἣν εὗρεν, 5 'Απὸ παντὸς πράγματος οὗ ὤμοσε περὶ αὐτοῦ ἀδίκως, καὶ ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ ἐπίεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό· τίνας ἐστίν, αὐτῷ ἀποδώσει ἢ ἡμέρα ἐλεγχθῇ. 6 Kai τῆς πλημ-
μελείας αὐτοῦ οἶσει τῷ Κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προ-
βάτων ἁμωμον τιμῆς εἰς ὃ ἐπλημέλησε. 7 Kai ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημέλησεν ἐν αὐτῷ. 8 Kai ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων, 9 'Εντελεῖται τῷ 'Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ὁλοκαυ-
τώσεως· αὐτὴ ἡ ὁλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ὥς τὸ πρωί, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτοῦ, οὐ σβεσθήσεται. 10 Kai ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀφελῇ τὴν κατακάρπωσιν ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὁλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ παραθήσει αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου. 11 Kai ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην, καὶ ἐξοίσει τὴν κατα-
κάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν. 12 Kai πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐ σβεσθήσεται· καὶ καύσει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ξύλα τὸ πρωὶ πρωί, καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὁλοκαύτωσιν, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου. 13 Kai πῦρ διὰ παντὸς καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται.

16 Ipsumque quod intulit damni restituet, et quintam partem ponet supra, tradens sacerdoti, qui rogabit pro eo offerens arietem, et dimittetur ei. 17 Anima si peccaverit per ignorantiam, feceritque unum ex his quæ Domini lege prohibentur, et peccati rea intellexerit iniquitatem suam, 18 Offeret arietem immaculatum de gregibus sacerdoti, juxta mensuram æstimationemque peccati: qui orabit pro eo, quia nesciens fecerit: et dimittetur ei, 19 Quia per errorem deliquit in Dominum.

CAPUT VI.

1 LOCUTUS est Dominus ad Moysen, dicens: 2 Anima quæ peccaverit, et, contempto Domino, negaverit proximo suo depositum quod fidei ejus creditum fuerat, vel vi aliquid extorserit, aut calumniam fecerit, 3 Sive rem perditam invenerit, et inficiens insuper pejeraverit, et quodlibet aliud ex pluribus fecerit, in quibus solent peccare homines, 4 Convicta delicti, reddet 5 Omnia quæ per fraudem voluit obtinere, integra, et quintam insuper partem domino cui damnum intulerat. 6 Pro peccato autem suo offeret arietem immaculatum de grege, et dabit eum sacerdoti, juxta æstimationem mensuramque delicti: 7 Qui rogabit pro eo coram Domino, et dimittetur illi pro singulis quæ faciendo peccavit. 8 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 9 Præcipe Aaron et filiis ejus: Hæc est lex holocausti: Cremabitur in altari tota nocte usque mane: ignis ex eodem altari erit. 10 Vestietur tunica sacerdos et feminalibus lineis: tolletque cineres, quos vorans ignis exussit, et ponens juxta altare, 11 Spoliabitur prioribus vestimentis, indutusque aliis, efferet eos extra castra, et in loco mundissimo usque ad favillam consumi faciet. 12 Ignis autem in altari semper ardebit, quem nutrit sacerdos subjiciens ligna mane per singulos dies, et, imposito holocausto, desuper adolebit adipēs pacificorum. 13 Ignis est iste perpetuus, qui nunquam deficiet in altari.

7 וְזֹאת הַתּוֹרָה הַמִּנְחָה הַקֹּדֶשׁ אֲתָם
בְּגִדֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי הַמִּנְחָה:
8 וְהָיִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ מִסֻּלַּת הַמִּנְחָה
וּמִשְׁמֶנֶה וְאֵל כֹּל־הַלֶּבֶנָה אֲשֶׁר עַל-
הַמִּנְחָה וְהַקִּמְרִי הַמִּנְחָה הַיֵּם גִּיחָם
אֲזַכְּרֶהָ לִיתְהָה: 9 וְהַפּוֹתֶרֶת מִשְׁנֶה
יֵאָכְלֶה אֲתָנָהּ וּבָנֶיהָ מִצֹּדֹת מֵאֵלֶּל בְּמִקְוֶה
הָדָשׁ בְּצֶדֶר אֶחָל-מוֹצֵר וְאֵכְלֶיהָ: 10 לֹא
הֲפֹחַ הַמִּץ חֲלָקָם נִתְּמִי אֲתָם מֵאֲשֶׁר
תִּדְּשׁ הַדָּשִׁים הֵוא בְּחִצָּאָתָם וּבְאֲשָׁם:
11 כֹּל-זֶכֶר בְּבֶגֶז אֲתָנָהּ וְאֵכְלֶהָ קִדְעוּלָם
לְדַלְתֵיהֶם מֵאֲשֶׁר יִהְיֶה עַל אֲשֶׁר-יִגַּע
בָּהֶם יִתְּשׁ: פ 12 וְיִדְבַּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 13 הָיָה קִדְבָּן אֲתָנָהּ
וּבָנָיו אֲשֶׁר-יִתְּרִבּוּ לִיהוָה בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה
אֲתָם עֲשִׂיֹתָ הַקֹּדֶשׁ סֻלַּת מִנְחָה מִמֶּד
מִחֲצִיתָהּ בְּפֶקֶד וּמִחֲצִיתָהּ בְּצֶדֶב: 14 עַל-
מִסְכַּת בִּשְׁמֹן מִצֶּמֶשׁ מִדְּבַחַת הַבִּיאָה
הַמִּיִּנִי מִנְחָת פִּתִּים מִקִּרְיֵב הַיִּם-יִיחֹחַ
לִיהוָה: 15 וְהַפְלֹחַן הַקְדְּעוּלָם לִיהוָה קָלִיל
יִעֲשֶׂה אֲתָם קִדְעוּלָם לִיהוָה קָלִיל
מִקְדָּר: 16 וְכֹל-מִנְחָת פִּתֵּן קָלִיל תִּתֶּנָּה
לֹא הֲאֵלֶּל: פ 17 וְיִדְבַּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 18 דַּבֵּר אֶל-אֲהֲרֹן וְאֶל-
בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת הַתּוֹרָה הַמִּנְחָה בְּמִקְוֶה
אֲשֶׁר תִּשְׁחָט קִדְעוּלָהּ תִּשְׁחָט קִדְעוּלָהּ
לִפְנֵי יְהוָה תִּדְּשׁ הַדָּשִׁים הֵוא: 19 הַפְלֹחַן
הַמִּנְחָה אֲתָם וְאֵכְלֶהָ בְּמִקְוֶה הָדָשׁ
מֵאֵלֶּל בְּצֶדֶר אֶחָל-מוֹצֵר: 20 עַל אֲשֶׁר-
יִגַּע בְּבִשְׂמֶנָה יִתְּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה מִדְּבַחַת
עַל-הַבֶּזֶד אֲשֶׁר יִהְיֶה עַל־הָאֵשׁ תִּבְשַׁל-בּוֹ
יִשְׁבֵּר וְאִם-בְּכֹלִי בִּחֲשָׁה בְּשִׁלָּה וּמִרְקָה
וְשִׁפָּה בָּפִים: 22 כֹּל-זֶכֶר בְּבֶגֶז יֵאָכְלֶה
אֲתָם תִּדְּשׁ הַדָּשִׁים הֵוא: 23 וְכֹל-
הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יִיבֹא מִדְּבַחַת אֶל-אֶחָל
מוֹצֵר לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ לֹא הֲאֵלֶּל בְּאֵשׁ
תִּשְׂרֹף: פ

פרשה ו:

1 וְזֹאת תּוֹרַת הַקֹּדֶשׁ הַדָּשִׁים הֵוא:
2 בְּמִקְוֶה אֲשֶׁר יִשְׁחָט אֶת-הַקִּדְעוּלָהּ לְשִׁחָטוֹ
אֶת-הַמִּנְחָה וְאֶת-הַבֶּזֶד יִזְלַק עַל-הַמִּנְחָה
קָבִיב: 3 וְזֹאת כֹּל-הַלֶּבֶן וְהַקִּרְיֵב מִמֶּנּוּ אֲתָם
הֲאֵלֶּל וְאֶת-הַחֶלֶב הַמִּנְחָה אֶת-הַמִּנְחָה:

14 Οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας ἦν προσάξουσιν αὐτὴν
οἱ υἱοὶ 'Ααρὼν ἑναντί Κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσια-
στηρίου. 15 Καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῇ δρακί ἀπὸ
τῆς σμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἑλαίῳ αὐτῆς καὶ
σὺν παντὶ τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας,
καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὁσμὴν
εὐωδίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. 16 Τὸ
δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται 'Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ· ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἐν αὐλῇ
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτήν. 17 Οὐ
πεφθῆσεται ἑξυμωμένη· μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς
ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· ἁγία ἁγίων ἐστίν,
ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημ-
μελείας. 18 Πᾶν ἄρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται
αὐτήν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ
τῶν καρπωμάτων Κυρίου· πᾶς δὲ ἐὰν ᾤψῃται αὐτῶν
ἁγιασθήσεται. 19 Καὶ ἐλάλησεν Κύριος πρὸς Μωυσὴν
λέγων, 20 Τοῦτο τὸ δῶρον 'Ααρὼν καὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ὃ προσοίσουσιν Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἂν χρίσῃς
αὐτόν, τὸ δέκατον τοῦ οἴφῃ σμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ
παντός, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς
τὸ δειλινόν. 21 'Επὶ τηγάνου ἐν ἑλαίῳ ποιήσεται,
πεφυραμένην οἷσει αὐτὴν ἑλικτά, θυσίαν ἐκ κλασμά-
των, θυσίαν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 22 'Ο ἱερεὺς
ὃ χρίσθῃς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει
αὐτήν· νόμος αἰώνιος ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται. 23 Καὶ
πᾶσα θυσία ἱερώς ὀλοκαύτως ἔσται καὶ οὐ βρω-
θήσεται. 24 Καὶ ἐλάλησεν Κύριος πρὸς Μωυσὴν
λέγων, 25 Λάλησον τῷ 'Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
λέγων, Οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας· ἐν τόπῳ οὐ
σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα σφάζουσιν τὰ περὶ τῆς
ἁμαρτίας ἑναντί Κυρίου· ἁγία ἁγίων ἐστίν. 26 'Ο
ἱερεὺς ὃ ἀναφέρων αὐτήν ἔδεται αὐτήν· ἐν τόπῳ
ἁγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
27 Πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἁγιασθήσεται
καὶ ὃ ἐὰν ἐπιφράνῃται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ
τὸ ἱμάτιον, δὲ ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπ' αὐτό, πλυθήσεται
ἐν τόπῳ ἁγίῳ. 28 Καὶ σκεῦος ὅστράκινον οὐ ἐὰν
ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ συντριβήσεται· ἐὰν δὲ ἐν σκεύει
χαλκῷ ἐψηθῇ, ἐκτρίψει αὐτό καὶ ἐκκλῶσει ὕδατι.
29 Πᾶς ἄρσεν ἐν τοῖς ἱερεῦσι φάγεται αὐτά, ἅγια
ἁγίων ἐστὶ Κυρίῳ. 30 Καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς
ἁμαρτίας ὧν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν
εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιδάσασθαι ἐν τῷ
ἁγίῳ οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.
(7, 1.) 31 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ
(2) τῆς πλημμελείας· ἅγια ἁγίων ἐστίν. 32 'Εν τόπῳ
οὐ σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα σφάζουσιν τὸν κριὸν τῆς
πλημμελείας ἑναντί Κυρίου, καὶ τὸ αἷμα προσχεῖ
(3) ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ. 33 Καὶ
πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν
ὀσφὺν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ
ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων,

14 Hæc est lex sacrificii et libamentorum,
quæ offerent filii Aaron coram Domino, et
coram altari. 15 Tollet sacerdos pugillum
similæ, quæ conspersa est oleo, et totum thus,
quod super similam positum est: adolebitque
illud in altari, in monumentum odoris suavis-
simi Domino: 16 Reliquam autem partem
similæ comedet Aaron cum filiis suis, absque
fermento: et comedet in loco sancto atrii taber-
naculi. 17 Ideo autem non fermentabitur,
quia pars ejus in Domini offertur incensum.
Sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato
atque delicto. 18 Mares tantum stirpis Aaron
comedent illud. Legitimum ac sempiternum
erit in generationibus vestris de sacrificiis
Domini; omnis qui tetigerit illa, sanctificabitur.
19 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
20 Hæc est oblatio Aaron, et filiorum ejus,
quam offerre debent Domino in die unctionis
sue. Decimam partem ephi offerent similæ
in sacrificio sempiterno, medium ejus mane,
et medium ejus vespere: 21 Quæ in sar-
tagine oleo conspersa frigitur. Offeret autem
eam calidam, in odorem suavissimum Domino,
22 Sacerdos qui jure patri successerit, et tota
cremabitur in altari. 23 Omne enim sacri-
ficiu sacerdotum igne consumetur, nec quis-
quam comedet ex eo. 24 Locutus est autem
Dominus ad Moysen, dicens: 25 Loquere
Aaron et filiis ejus: Ista est lex hostiæ pro
peccato: In loco ubi offertur holocaustum, im-
molabitur coram Domino: Sanctum sanctorum
est. 26 Sacerdos qui offert, comedet eam in
loco sancto, in atrio tabernaculi. 27 Quidquid
tetigerit carnes ejus, sanctificabitur. Si de
sanguine illius vestis fuerit aspersa, lavabitur
in loco sancto. 28 Vas autem fictile, in
quo cocta est, confringetur; quod si vas
aeneum fuerit, defricabitur, et lavabitur aqua.
29 Omnis masculus de genere sacerdotali
vescetur de carnibus ejus, quia Sanctum sanc-
torum est. 30 Hostia enim quæ cæditur pro
peccato, cujus sanguis infertur in tabernaculum
testimonii ad expiandum in Sanctuario, non
comedetur, sed comburetur igni.

CAPUT VII.

1 HÆC quoque lex hostiæ pro delicto, Sancta
sanctorum est: 2 Idcirco ubi immolabitur
holocaustum, mactabitur et victima pro delicto:
sanguis ejus per gyrum altaris fundetur. 3 Of-
ferent ex ea caudam et adipem qui operit vitalia:

וְהָיָה שְׁנֵי הַזִּבְחִים וְהַתְּחִלָּה אֶשֶׁר
עֲלֶיהֶן אֶשֶׁר עַל-הַזִּבְחִים וְהַתְּחִלָּה
עַל-הַזִּבְחִים צִלְחָנוֹת יִסְקָהוּ: ⁵ וְהַקָּטָן
אֲהֵם הַפָּחוֹן הַמִּזְבֵּחַ אֶשֶׁח לַיהוָה אֶשֶׁח
הוּא: ⁶ קִלְיָנָה בִּצְמָנִים וְאֶכְלָה בְּמִקְוֵה
קָדוֹשׁ וְאֶכֶל קָדֹשׁ יִהְיֶה הוּא: ⁷ כַּחֲסִי
כַּאֲשֶׁם הַזֶּה אֶחָד אֶחָד לָהֶם הַפָּחוֹן אֶשֶׁר
יִכְסֶרְצוּ לוֹ יִתְּנָה: ⁸ וְהַפָּחוֹן הַמִּזְבֵּחַ
אֶת-עֲלֹת אִישׁ עֹד הַעֲלָה אֶשֶׁר הַקָּרִיב
לִפְתָּן לוֹ יִתְּנָה: ⁹ וְכִלְיָנָה אֶשֶׁר תִּשְׁחַח
בַּתְּפֹלֶה בְּמִזְבֵּחַ וְעַל-מִזְבֵּחַ
לִפְתָּן הַמִּזְבֵּחַ אֲהֵם לוֹ יִתְּנָה: ¹⁰ וְכִלְ-
מִזְבֵּחַ בְּלִילֵי-בִשְׁמֵן וְהַקָּטָן לְכִלְ-בִּנְיָ
אֲהֵן קִתְּנָה אִישׁ כַּחֲסִי: ¹¹

וְהָיָה תֹרֵת זֶבֶח הַשְּׁלָמִים אֶשֶׁר יִקְרִיב
לַיהוָה: ¹² אֵם עַל-תֹּרֵת יִקְרִיבֶנָּה וְהַקָּרִיב
עַל-זֶבֶח הַתֹּרֵת חֲלֹת מִצֹּחַ בְּלִילֵי
בִשְׁמֵן וְהַקָּטָן מִצֹּחַ מִשְׁתִּים בִּשְׁמֵן וְסֹלֶת
מִרְבֵּבָה חֲלֹת בְּלִילֵי בִשְׁמֵן: ¹³ עַל-חֲלֹת
לָהֶם חֲמֵץ יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל-זֶבֶח הַתֹּרֵת
שְׁלָמִיו: ¹⁴ וְהַקָּרִיב מִשְׁפָּה אֶחָד מִכִּלְ-קָרְבָּנוֹ
תִּרְסָקָה לַיהוָה לִפְתָּן הַזֶּה אֶת-זֶבֶח
הַשְּׁלָמִים לוֹ יִתְּנָה: ¹⁵ וְכִשֶּׁר זֶבֶח הַתֹּרֵת
שְׁלָמִיו בָּיֹם קָרְבָּנוֹ וְאֶכֶל לַיהוָה מִשְׁפָּה
עַד-קָרֶן: ¹⁶ וְהַקָּטָן יִתְּנָה וְאֶכֶל
קָרְבָּנוֹ בָּיֹם הַקָּרִיב וְהַתְּחִלָּה וְאֶכֶל
וְהַקָּטָן וְהַפָּחוֹן מִשְׁפָּה וְאֶכֶל: ¹⁷ וְהַפָּחוֹן
מִשְׁפָּה הַזֶּבֶח בָּיֹם הַשְּׁלָמִים כַּאֲשֶׁר יִשְׁחַח:
¹⁸ וְאֵם הַקָּטָן מִשְׁפָּה זֶבֶח שְׁלָמִיו
בָּיֹם הַשְּׁלָמִים לֹא יִקְרָא הַמִּזְבֵּחַ הַקָּרִיב אֹהֶן
לֹא יִקְרָא לוֹ כִּפּוֹל יִתְּנָה וְהַקָּטָן הַמִּזְבֵּחַ
מִשְׁפָּה צִלְחָנוֹת מִשְׁפָּה: ¹⁹ וְהַקָּטָן אֶשֶׁר יִבַּע
בְּכִלְ-טָמֵא לֹא יִקְרָא כַּאֲשֶׁר יִשְׁחַח וְהַקָּטָן
בְּכִלְ-טָהוֹר יִקְרָא כַּאֲשֶׁר: ²⁰ וְהַקָּטָן אֶשֶׁר
תִּשְׁחַח הַשְּׁלָמִים אֶשֶׁר לַיהוָה
וְהַקָּטָן צִלְחָנוֹ וְהַקָּטָן הַמִּזְבֵּחַ הַקָּרִיב
מִשְׁפָּה: ²¹ וְהַקָּטָן כִּרְתֻּעַ בְּכִלְ-טָמֵא
בְּטָמֵא אֲהֵם וְהַקָּטָן מִשְׁפָּה הַשְּׁלָמִים
אֶשֶׁר לַיהוָה וְהַקָּטָן הַמִּזְבֵּחַ הַקָּרִיב
מִשְׁפָּה: ²² וְהַקָּטָן יִתְּנָה אֶל-מִשְׁפָּה
לְאֹהֶן: ²³ וְהַקָּטָן אֶל-בִּנְיָ וְהַקָּטָן לְאֹהֶן
בְּכִלְ-טָהוֹר יִקְרָא וְהַקָּטָן לֹא תִקְרָא:
²⁴ וְהַקָּטָן בְּכִלְ טָהוֹר יִקְרָא וְהַקָּטָן
לְכִלְ-טָהוֹר וְאֶכֶל לֹא תִקְרָא:

(4) 34 Καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στίαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελθεῖ αὐτά. 35 Καὶ ἀνοίσει αὐτά ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα (5) τῷ Κυρίῳ· περὶ πλημμελείας ἐστί. 36 Πᾶς ἄρσιν ἐκ τῶν ἱερῶν ἔδεται αὐτά, ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται (6) αὐτά· ἵγια ἁγίων ἐστίν. 37 Ὡς περὶ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας, νόμος εἰς αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξιδάσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ (8) ἔσται. 38 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὀλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέρμα τῆς ὀλοκαυτώσεως ἧς προσφέρει (9) αὐτὸς αὐτῷ ἔσται. 39 Καὶ πᾶσα θυσία ἧτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ πᾶσα ἧτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τηγάνου τοῦ ἱερέως τοῦ (10) προσφέροντος αὐτήν, αὐτῷ ἔσται. 40 Καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἑλαίῳ καὶ μὴ ἀναπεποιημένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται, ἐκάστη τὸ ἴσον.

ΚΕΦ. ζ'.

(11) 1 ΟΥΤΟΣ ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου ἦν προσ- (12) οῖσιν Κυρίῳ. 2 Ἐάν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἑλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεκριμένα ἐν ἑλαίῳ, (13) καὶ σμιδάλιν πεφυραμένην ἐν ἑλαίῳ. 3 Ἐπ' ἄρτους ζυμίτας προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ (14) αἰνέσεως σωτηρίου. 4 Καὶ προσάξει ἐν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ· τῷ ἱερεὶ τῷ προσέχοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ (15) ἔσται. 5 Καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ θωρεῖται βρωθήσεται, (16) οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί. 6 Καὶ ἐάν εὐχὴ ᾖ ἡ ἐκούσιον θυσιάῳ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ᾗ ἂν ἡμέρα προσάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ βρωθήσεται (17) καὶ τῷ αὐρίον. 7 Καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατα- (18) καυθήσεται. 8 Ἐάν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό, οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μίσμὰ ἐστίν· ἡ δὲ ψυχὴ ἧτις ἐάν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν (19) ἁμαρτίαν λήψεται. 9 Καὶ κρέα ὅσα ἐάν ᾤψεται παντὸς ἀκαθάρτου οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατα- (20) καυθήσεται· πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα. 10 Ἡ δὲ ψυχὴ ἧτις ἐάν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὃ ἐστὶ Κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ (21) αὐτῆς. 11 Καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἂν ᾤψεται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἢ παντός βδελύ- γματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὃ ἐστὶ Κυρίου, ἀπολείται ἡ (22) ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 12 Καὶ (23) ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων, 13 Λά- λησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Πᾶν στίαρ βοῶν (24) καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν οὐκ ἐδεσθε· 14 Καὶ στίαρ θνησμάτων καὶ θηριολώτων ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρώσιν οὐ βρωθήσεται.

4 Duos renunculos, et pinguedinem quæ juxta ilia est, reticulumque jecoris cum renunculis. 5 Et adolebit ea sacerdos super altare: incensum est Domini pro delicto. 6 Omnis masculus de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur his carnibus, quia Sanctum sanctorum est. 7 Sicut pro peccato offertur hostia, ita et pro delicto: utriusque hostiæ lex una erit: ad sacerdotem, qui eam obtulerit, pertinebit. 8 Sacerdos qui offert holocausti victimam, habebit pellem ejus. 9 Et omne sacrificium similæ, quod coquitur in clibano, et quidquid in craticula, vel in sartagine præparatur, ejus erit sacerdotis a quo offertur: 10 Sive oleo conspersa, sive arida fuerint, cunctis filiis Aaron mensura æqua per singulos dividetur. 11 Hæc est lex hostiæ pacificorum quæ offertur Domino. 12 Si pro gratiarum actione oblatio fuerit, offerent panes absque fermento conspersos oleo et lagana azyma uncta oleo, coctamque similam, et collyridas olei admistione conspersas: 13 Panes quoque fermentatos, cum hostia gratiarum, quæ immolatur pro pacificis: 14 Ex quibus unus pro primitiis offeretur Domino, et erit sacerdotis qui fundet hostiæ sanguinem; 15 Cujus carnes eadem comedentur die, nec remanebit ex eis quidquam usque mane. 16 Si voto, vel sponte quispiam obtulerit hostiam, eadem similiter edetur die: sed et si quid in crastinum remanserit, vesci licitum est: 17 Quidquid autem tertius invenerit dies, ignis absumet. 18 Si quis de carnibus victimæ pacificorum die tertio comederit, irrita fiet oblatio, nec proderit offerenti: quin potius quæcumque anima tali se edulio contaminaverit, prævaricationis rea erit. 19 Caro, quæ aliquid tetigerit immundum, non comedetur, sed comburetur igni: qui fuerit mundus, vescetur ex ea. 20 Anima polluta quæ ederit de carnibus hostiæ pacificorum, quæ oblata est Domino, peribit de populis suis. 21 Et quæ tetigerit immunditiam hominis, vel jumentum, sive omnis rei quæ polluere potest, et comederit de hujusmodi carnibus, interibit de populis suis. 22 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 23 Loquere filiis Israel: Adipem ovium, et bovis, et capræ, non comedetis. 24 Adipem cadaveris morticini, et ejus animalis quod a bestia captum est, habebitis in varios usus.

25 צי קל-אגל חלב מדהבחה אשר
יקריב ממנה אשר ליהנה ונקרחה הנפש
האכלת מצמים : 26 וכל-דם לא האכלו
כלל מושלחיהם לצוף ולבחה : 27 כל-
נפש אשר-תאכל קל-דם ונקרחה הנפש
ההוא מצמים : פ 28 וידבר יהוה
אל-משנה לאמר : 29 דבר אל-בני ישראל
לאמר המקריב את-זבח שלמים ליהנה
יביא את-זבחו ליהנה מזבח שלמים :
30 וידבר יהוה אל-אשן יהנה את-
החלב על-הקחול וביאפו את הקחול
להקח אתו הנפש למין יהנה : 31 ויהמר
הפתח את-החלב המזבחה והנה הקחול
למקחו ולבניו : 32 ואת שוק המין תמנה
תרחק לפתח מזבחי שלמים : 33 המקריב
את-דם השלמים ואת-החלב מבני אהרן
לו יהנה שוק המין לקח : 34 כי את-
הנה תמנה ואת שוק המנה למקחתי
מאת בני-ישראל מזבחי שלמים ואהנו
אדם למקחו הפתח ולבניו להקדשולם
מאת בני ישראל : 35 זאת משחת אהרן
ומשחת בניו מאשן יהנה ביום הקריב
אדם לכהן ליהנה : 36 אשר צנה יהנה
לחת להם ביום קשתו אדם מאת בג
ישראל חקת עולם לזרעם : 37 זאת
התורה לעלה למקחיה ולחטאת ולאשם
ולפולחים ולזבח השלמים : 38 אשר צנה
יהנה את-משח בחר סיני ביום ציוה
את-בני ישראל להקריב את-מקריביתם
ליהנה במדבר סיני : פ

פרשה ח :

1 וידבר יהוה אל-משנה לאמר : 2 קח
את-אמרן ואת-בניו ואת חמשת
ואת שמן המשחה ואת פך חמשת
ואת שני האלים ואת כל המזבח :
3 ואת קל-העדה הקהל אל-פניה אהל
מועד : 4 ויעש משח פאשר צנה יהנה
אתו ותקחל קערה אל-פניה אהל מועד :
5 ויאמר משח אל-העדה ונה הדבר אשר
צנה יהנה לצעות : 6 ויקרב משח את-
אמרן ואת-בניו ויהיץ אדם בשמים : 7 ויהו
עליו את-המבגת ויחזר אתו קאבט וילבש
את-המפיל ויהיו עליו את-המאמר
ויחזר אתו בחשב המאמר ויאמר לו בן :

(25) 15 Πᾶς ὁ ἐσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ὧν
προσάξει ἀπ' αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ, ἀπολείται ἡ
(26) ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 16 Πᾶν
αἷμα οὐκ ἔδωθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τε
(27) τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν. 17 Πᾶσα
ψυχὴ ἡ ἀν φάγῃ αἷμα, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ
(28) τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 18 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
(29) Μωσὴν λέγων, 19 Καὶ τοῖς υἱοῖς 'Ισραὴλ
λαλήσεις λέγων, 'Ο προσφέρων θυσίαν σωτηρίου
οἷσει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ καὶ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ
(30) σωτηρίου· 20 Αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσιν τὰ
καρπώματα Κυρίῳ· τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθυσίου
καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτὰ ὥστε
(31) ἐπιτίθεναι δόμα ἐναντὶ Κυρίου. 21 Καὶ ἀνοί-
σει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου,
καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον 'Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
(32) αὐτοῦ. 22 Καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν
δώσετε ἀφαιρέμα τῷ ἱερεὶ ἀπὸ τῶν θυσίων τοῦ
(33) σωτηρίου ὑμῶν. 23 'Ο προσφέρων τὸ αἷμα
τοῦ σωτηρίου καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἱῶν
'Ααρὼν, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίον· ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι.
(34) 24 Τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν
βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν
'Ισραὴλ ἀπὸ τῶν θυσίων τοῦ σωτηρίου ὑμῶν,
καὶ ἔδωκα αὐτὰ 'Ααρὼν τῷ ἱερεὶ καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ.
(35) 25 Αὕτη ἡ χρῆσις 'Ααρὼν καὶ ἡ χρῆσις τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ
προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεῦν τῷ Κυρίῳ,
(36) 26 Καθὰ ἐνετείλατο Κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἡ
ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ·
(37) νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. 27 Οὗτος
ὁ νόμος τῶν δλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περὶ
ἀμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως
(38) καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, 28 'Ὅν τρόπον
ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ᾗ
ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς 'Ισραὴλ προσφέρειν τὰ
δῶρα αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν λέγων,
2 Δάβε 'Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς
αὐτοῦ, καὶ τὸν ἑλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸν μόσχον
τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ
κανοῦν τῶν ἀζύμων· 3 Καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν
ἐκκλησίαςον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου. 4 Καὶ ἐποίησε Μωσὴς ὡς τρόπον συνέταξεν
αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐξεκλήσιασε τὴν συναγωγὴν ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 5 Καὶ
εἶπε Μωσὴς τῇ συναγωγῇ, Τοῦτό ἐστι τὸ ῥῆμα ὃ
ἐνετείλατο Κύριος ποιῆσαι. 6 Καὶ προσήνεγκε
Μωσὴς τὸν 'Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ
ἐλουσεν αὐτοὺς ὕδατι· 7 Καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν
χιτῶνα καὶ ἐζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην, καὶ ἐνέδυσεν
αὐτὸν τὸν ὑποδήτην καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὴν
ἐπωμίδα, καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν
τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιγγεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ·

25 Si quis adipem, qui offerri debet in in-
censum Domini, comederit, peribit de populo
suo. 26 Sanguinem quoque omnis animalis
non sumetis in cibo, tam de avibus quam de
pecoribus. 27 Omnis anima, quæ ederit san-
guinem, peribit de populis suis. 28 Locutus-
que est Dominus ad Moysen, dicens : 29 Lo-
quere filiis Israel, dicens : Qui offert victimam
pacificorum Domino, offerat simul et sacri-
ficiu, id est, libamenta ejus. 30 Tenebit
manibus adipem hostiæ, et pectusculum : cum-
que ambo oblata Domino consecraverit, tradet
sacerdoti, 31 Qui adolebit adipem super altare,
pectusculum autem erit Aaron et filiorum ejus.
32 Armus quoque dexter de pacificorum hostiis
cedet in primitias sacerdotis. 33 Qui obtulerit
sanguinem et adipem, filiorum Aaron, ipse
habebit et armum dextrum in portione sua.
34 Pectusculum enim elevationis, et armum
separationis, tuli a filiis Israel de hostiis eorum
pacificis, et dedi Aaron sacerdoti, et filiis ejus,
lege perpetua, ab omni populo Israel. 35 Hæc
est unctio Aaron et filiorum ejus in ceremoniis
Domini, die qua obtulit eos Moyses, ut sacer-
dotio fungerentur, 36 Et quæ præcepit eis
dari Dominus a filiis Israel religione perpetua
in generationibus suis. 37 Ista est lex holo-
causti, et sacrificii pro peccato atque delicto,
et pro consecratione et pacificorum victimis :
38 Quam constituit Dominus Moysi in monte
Sinai, quando mandavit filiis Israel ut offerrent
oblaciones suas Domino in deserto Sinai.

CAPUT VIII.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens : 2 Tolle Aaron cum filiis suis, vestes
eorum, et unctionis oleum, vitulum pro peccato,
duos arietes, canistrum cum azymis, 3 Et
congregabis omnem cœtum ad ostium taber-
naculi. 4 Fecit Moyses ut Dominus im-
peraverat. Congregataque omni turba ante
fores tabernaculi, 5 Ait : Iste est sermo,
quem jussit Dominus fieri. 6 Statimque
obtulit Aaron et filios ejus. Cumque lavisset
eos, 7 Vestivit pontificem subucula linea, ac-
cingens eum balteo, et induens eum tunica
hyacinthina, et desuper humerale imposuit.

ויקרא ח

וַיִּשֶׁם צִלְיֹו אֶת־חֲשֹׁן וַיִּתֵּן אֶל־חֲשֹׁן
אֶת־הָאֲרָיִים וְאֶת־הַתְּמָרִים : 9 וַיִּשֶׁם אֶת־
הַפְּזֻזָּה עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׁם עַל־הַפְּזֻזָּה
אֶל־מִל פָּלְיוֹ אֶת צִיץ הַזָּהָב בְּצֶד הַקֶּדֶשׁ
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : 10 וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־שֹׁמֵן הַפִּשְׁתָּה וַיִּמָּשַׁח אֶת־
הַפִּשְׁזָן וְאֶת־קֶלֶשֶׁרֶפוֹ וַיַּחֲשֵׁם אֹתָם :
וַיִּזַּן מִנְּעָנֵי עַל־הַפְּזֻזָּה שֹׁבַע פַּעֲמִים
וַיִּמָּשַׁח אֶת־הַפְּזֻזָּה וְאֶת־קֶלֶשֶׁרֶפוֹ וְאֶת־
הַכִּיֹּר וְאֶת־כִּפּוֹ לְהִדָּשָׁם : 12 וַיַּצֵּק מִשֹּׁמֵן
הַפִּשְׁתָּה עַל רֹאשׁ אֶהֱרֹן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ
לְהִדָּשׁוֹ : 13 וַיִּקְרָב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אֶהֱרֹן
וַיִּלְבָּשֵׁם בִּתְהֵאֵל וַיַּחֲזֵר אֹתָם אֲבָנֹת וַיַּקְבֵּשׁ
לָהֶם מִבְּצֻצֹת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
14 וַיִּגֹּשׁ אֶת כָּר הַחֲפָצֹת וַיִּסְמָךְ אֶהֱרֹן וַיִּבְרֹךְ
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ כָּר הַחֲפָצֹת : 15 וַיִּשְׁחָט
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם לִיָּסֵן עַל־מִרְטֹת
הַחֲפָצֹת סָבִיב בְּאַצְבָּעוֹ וַיַּחֲסֵא אֶת־הַחֲפָצֹת
וְאֶת־יָדָם וְעַל אֲלִיָּסוֹד הַחֲפָצֹת וַיַּחֲדֹשׁ
לְכַפֵּר צִלְיֹו : 16 וַיִּקַּח אֶת־קֶלֶשֶׁלֶחָב אֲשֶׁר
עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׂפִי
הַכִּלִּית וְאֶת־הַלְבָּבוֹ וַיַּחֲמֵר מֹשֶׁה הַחֲפָצֹת :
17 וְאֶת־הַכֹּהֵן וְאֶת־עֹלֹ וְאֶת־בִּצְרוֹ וְאֶת־
פָּרָשׁוֹ שִׁבְחָה בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ כְּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : 18 וַיִּקְרָב אֶת אֵיל
הָעֹלָה וַיִּסְמָכֶה אֶהֱרֹן וַיִּבְרֹךְ אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הָאֵיל : 19 וַיִּשְׁחָט נִזְרֵה מֹשֶׁה
אֶת־הַגָּס עַל־הַחֲפָצֹת סָבִיב : 20 וְאֶת־הָאֵיל
נָתַח לְנִתְחֹו וַיַּחֲמֵר מֹשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ
וְאֶת־הַתְּמָרִים וְאֶת־הַקֶּדֶר : 21 וְאֶת־הַקֶּרֶב
וְאֶת־הַקִּנְדָּעִים רִמְצָן בַּעֲמִים וַיַּחֲמֵר מֹשֶׁה
אֶת־קֶלֶה־הָאֵיל הַחֲפָצָה עֲלָהּ הוּא לְבִיד
נִיחֹם אֲשֶׁהּ הוּא לִיתְרוֹה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה : 22 וַיִּקְרָב אֶת־הָאֵיל הַשֵּׁנִי אֵל
הַפִּזְאִים וַיִּסְמָכֶה אֶהֱרֹן וַיִּבְרֹךְ אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הָאֵיל : 23 וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה
מִדְּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּקִיעַה אֹזֶן־אֶהֱרֹן הַיְּסָגִית
וְעַל־בִּצְרוֹ דָּו הַיְּסָגִית וְעַל־בִּצְרוֹ נִזְרֹו
הַיְּסָגִית : 24 וַיִּקְרָב אֶת־בְּנֵי אֶהֱרֹן וַיִּלָּחֶם
מִדְּמוֹ עַל־תְּקִיעַה אֹזֶן הַיְּסָגִית וְעַל־בִּצְרוֹ
דָּו הַיְּסָגִית וְעַל־בִּצְרוֹ נִזְרֹם הַיְּסָגִית וַיִּזְלַח
מֹשֶׁה אֶת־הַגָּס עַל־הַחֲפָצֹת סָבִיב : 25 וַיִּלָּחֶם
אֶת־הַחֲלָב וְאֶת־הָאֵלֶּיָּה וְאֶת־קֶלֶשֶׁלֶחָב
אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׂפִי
הַכִּלִּית וְאֶת־הַלְבָּבוֹ וְאֶת שְׂפִי הַיָּמִין

ΔΕΥΤΙΚΟΝ, η'.

8 Καὶ ἐπὶθήκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν· 9 Καὶ ἐπὶθήκε τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶθήκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθγιασμένον ὕγιον, ὃν τρόπον συντάζει Κύριος τῷ Μωσῷ· 10 Καὶ ἔλαβε Μωσὴς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, 11 Καὶ ἔρρανε ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπτάκις· καὶ ἔχρισε τὸ θυσιαστήριον καὶ ἡγίασεν αὐτό, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν αὐτά· καὶ ἔχρισε τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς, καὶ ἡγίασεν αὐτήν· 12 Καὶ ἐπέχεε Μωσὴς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀαρών, καὶ ἔχρισε αὐτὸν καὶ ἡγίασεν αὐτόν· 13 Καὶ προσήγαγε Μωσὴς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών, καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς ζώνας καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιθάραις, καθάπερ συντάζει Κύριος τῷ Μωσῷ· 14 Καὶ προσήγαγε Μωσὴς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐπὶθήκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας· 15 Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβε Μωσὴς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἐπὶθήκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἡγίασεν αὐτὸ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ· 16 Καὶ ἔλαβε Μωσὴς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος καὶ ἀμφότερους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε Μωσὴς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· 17 Καὶ τὸν μόσχον καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον συντάζει Κύριος τῷ Μωσῷ· 18 Καὶ προσήγαγε Μωσὴς τὸν κρινὸν τὸν εἰς ὅλο-καύτωμα, καὶ ἐπὶθήκεν Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ· 19 Καὶ ἔσφαξε Μωσὴς τὸν κρινόν· καὶ προσέχεε Μωσὴς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ, 20 Καὶ τὸν κρινὸν ἐκρεανόμησε κατὰ μέλη· καὶ ἀνήνεγκε Μωσὴς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸν στέαρ, 21 Καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς ποδὰς ἐπλυνεν ὕδατι· καὶ ἀνήνεγκε Μωσὴς ὅλον τὸν κρινόν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὅλο-καύτωμά ἐστιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῷ· 22 Καὶ προσήγαγε Μωσὴς τὸν κρινόν, τὸν δεύτερον κρινὸν τελειώσεως, καὶ ἐπὶθήκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ· 23 Καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔλαβε Μωσὴς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπὶθήκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός Ἀαρών τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ· 24 Καὶ προσήγαγε Μωσὴς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών, καὶ ἐπὶθήκε Μωσὴς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτων τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν· καὶ προσέχεε Μωσὴς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ· 25 Καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ καὶ τὴν σφόνδν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

LEVITICUS, VIII.

8 Quod astringens cingulo aptavit rationali, in quo erat Doctrina et Veritas. 9 Cidari quoque texit caput: et super eam, contra frontem, posuit laminam auream consecratam in sanctificatione, sicut præceperat ei Dominus. 10 Tulit et unctionis oleum, quo linivit tabernaculum cum omni suppellectili sua. 11 Cumque sanctificans aspersionem altari septem vicibus, unxit illud, et omnia vasa ejus, labrumque cum basi sua sanctificavit oleo. 12 Quod fundens super caput Aaron, unxit eum, et consecravat: 13 Filios quoque ejus oblatos vestivit tunicis lineis, et cinxit balteis, impôsuitque mitras, ut jusserat Dominus. 14 Obtulit et vitulum pro peccato; cumque super caput ejus posuisset Aaron et filii ejus manus suas, 15 Immolavit eum: hauriens sanguinem, et tincto digito, tetigit cornua altaris per gyrum; quo expiato et sanctificato, fudit reliquum sanguinem ad fundamenta ejus. 16 Adipem vero qui erat super vitalia, et reticulum jecoris, duosque renunculos cum arvinulis suis, adolevit super altare: 17 Vitulum cum pelle et carnibus, et fimo, cremans extra castra, sicut præceperat Dominus. 18 Obtulit et arietem in holocaustum: super ejus caput cum imposuissent Aaron et filii ejus manus suas, 19 Immolavit eum, et fudit sanguinem ejus per circuitum altaris. 20 Ipsumque arietem in frusta concidens, caput ejus, et artus, et adipem adolevit igni, 21 Lotis prius intestinis et pedibus; totamque simul arietem incendit super altare, eo quod esset holocaustum suavissimi odoris Domino, sicut præceperat ei. 22 Obtulit et arietem secundum, in consecratione sacerdotum: posueruntque super caput ejus Aaron et filii ejus manus suas. 23 Quem cum immolasset Moyses, sumens de sanguine ejus, tetigit extremum auriculæ dextræ Aaron, et pollicem manus ejus dextræ, similiter et pedis. 24 Obtulit et filios Aaron; cumque de sanguine arietis immolati tetigisset extremum auriculæ singulorum dextræ, et pollices manus ac pedis dextri, reliquum fudit super altare per circuitum: 25 Adipem vero, et caudam, omnemque pinguedinem quæ operit intestina, reticulum jecoris, et duos renes cum adipibus suis et armo dextro separavit.

26 ומִכֵּל הַמִּצֻּחוֹת אֶשְׂרָוּ לִפְנֵי יְהוָה לֶחֶם חֶלֶת מִצָּה אֶחָד וְחֶלֶת לֶחֶם שְׁמֹן אֶחָד וְרִקְיָה אֶחָד וְשֶׁמֶן צֶלֶת־חֲלָדִים וְעַל שֹׁהַן תִּנְקִין : 27 וַיִּתֵּן אֶת־הַזֶּהֶל צֶל פְּנֵי אֶחָד וְעַל פְּנֵי בָנָיו וַיִּנָּח אֹתָם הַנּוֹכַח לִפְנֵי יְהוָה : 28 וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶתֶם מִצֵּל בְּפִיָּהֶם וַיִּקְרַם הַמִּצֻּחוֹת עַל־הַעֲלָה מִלֵּאִים הֵם לְרִיחַ נִיחֹם אֵשָׁה הָיָה לִיהוָה : 29 וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת־הַחֹהֶה וַיִּנְיֶכְהוּ הַנּוֹכַח לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵל הַמִּלֵּאִים לְמִשָּׁה הָיָה לִקְדָּה בְּאַשְׁמֹרֶת יְהוָה אֶת־מִשָּׁה : 30 וַיִּקַּח מִשָּׁה מִשְׁמֹן הַמִּשְׁחָה וַיִּקְדָּהֶם אֶשְׂרָו עַל־הַמִּצֻּחוֹת וַיַּז עַל־אֶחָדָן עַל־בָּנָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בָּנָיו וְאֶת־הָאֵל וַיִּמָּשֵׁשׁ אֶת־אֶחָדָן אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בָּנָיו בָּנָיו אֵתִי : 31 וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל־אֶחָדָן וְאֶל־בָּנָיו בְּשֵׁלִי אֶת־הַבָּשָׂר כִּבְחָ אֶחָל מוֹעֵד וְשֶׁם הַמִּלְכָּלִי אֲחִי וְאֶת־חֲלָהֶם אֶשְׂרָו בְּסֵל הַמִּלֵּאִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֶחָדָן וּבָנָיו וְאֶל־הָיָה : 32 וְנִפְתָּר בְּבָשָׂר וּבְחֶלֶם בָּשָׂר תִּשְׂרָפִי : 33 וּמִפְתָּחֵהוּ אֶחָל מוֹעֵד לֹא תִצָּא שְׂבָעַת יָמִים עַד יוֹם מִלֵּאת יָמֵי מִלְּאֵיָם בִּי שְׂבָעַת יָמִים וְיִמָּלֵא אֶת־יָדְכֶם : 34 כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי בָּיִם תִּהְיֶה צִנָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : 35 וּפְתָחֵהוּ אֶחָל מוֹעֵד תִּשְׂבָּו יוֹכֵם וְלִלְהָ שְׂבָעַת יָמִים וְשִׁמְרָתֶם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תִמְוָהוּ כִּי־בָנָיו צִוִּיתִי : 36 וַיַּעַשׂ אֶחָדָן וּבָנָיו אֶת כָּל־דִּבְרֵי־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :

ס ס ס ס ס

פרשה ט :

1 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֶחָדָן וּלְבָנָיו וְלִזְנוֹתָן וְשָׂרָאֵל : 2 וַיֹּאמֶר אֶל־אֶחָדָן חֹדֶשׁ עָגַל בְּדָבָר לְחִטָּאת וְאֵל לַעֲלָה תִמְיָם וְחִתְרָב לִפְנֵי יְהוָה : 3 וְאֶל־בָּנָיו וְשָׂרָאֵל תַּעֲבֹר לֵאמֹר קָדְמוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחִטָּאת וְעָגַל וְכִבְשֹׁ בָּגֶשֶׁת תִּמְיָם לַעֲלָה : 4 וְשׂוֹר וְאֵל לְשִׁלְמִים לְזִבְחָ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלִילָה בִּשְׁמֹן פִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם : 5 וַיִּקְרָאוּ אֶת אֶשְׂרָו צִנָּה מִשָּׁה אֶל־פְּנֵי אֶחָל מוֹעֵד וַיִּתְרָבוּ כָּל־הַעֲדָה וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי יְהוָה : 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה יְהוָה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה פָּעֲשִׂי וַיִּבְרָא אֲלֵיכֶם בְּכֹד יְהוָה :

26 Καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως τοῦ ὄντος ἐναντὶ Κυρίου ἔλαβεν ἄρτον ἵνα ἄζυμον καὶ ἄρτον ἐξ ἑλαίου ἕνα καὶ λάγανον ἓν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στῖαρ καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. 27 Καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαιρέμα ἐναντὶ Κυρίου. 28 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὃ ἐστὶν ὁσμὴ εὐωδίας, κάρπωμα ἔστι τῷ Κυρίῳ. 29 Καὶ λαβὼν Μωσῆς τὸ στήθυνον ἀφείλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἐναντὶ Κυρίου, ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως· καὶ ἐγένετο Μωσῆς ἐν μερίδι, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ. 30 Καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἑλαίου τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ προσέβαλεν ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡγίασεν Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 31 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Ἐψήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ, καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντέτακται μοι λέγων, Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτά. 32 Καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαύσατε. 33 Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἐπτά ἡμέρας, ἕως ἡμέρα πληρωθῇ, ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν· ἐπτά γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν, 34 Καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὅ ἐνετείλατο Κύριος τοῦ ποιῆσαι ὥστε ἐξέλσασθαι περὶ ὑμῶν. 35 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε ἐπτά ἡμέρας ἡμέραν καὶ νύκτα· φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα Κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· οὕτω γὰρ ἐνετείλατό μοι Κύριος ὁ Θεός. 36 Καὶ ἐποίησεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ ἐγένεθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐκάλεσε Μωσῆς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν γερονσίαν Ἰσραὴλ. 2 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Λάβε σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα ἁμώμα, καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἐναντὶ Κυρίου. 3 Καὶ τῇ γερονσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον λέγων, Λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ μοσχάριον καὶ ἄμνον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαρπῶδιν ἁμώμα, 4 Καὶ μόσχον καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἐναντὶ Κυρίου, καὶ σμιῶδαλιν πεφυραμένην ἐν ἑλαίῳ· ὅτι σήμερον Κύριος ὀφθῆσεται ἐν ὑμῖν. 5 Καὶ ἔλαβον καθὸ ἐνετείλατο Μωσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσῆλθε πᾶσα συναγωγή, καὶ ἔστησαν ἐναντὶ Κυρίου. 6 Καὶ εἶπε Μωσῆς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ εἶπε Κύριος, Ποιῆσατε, καὶ ὀφθῆσεται ἐν ὑμῖν ἡ δόξα Κυρίου.

26 Tollens autem de canistro azymorum, quod erat coram Domino, panem absque fermento, et collyridam conspersam oleo, laganumque, posuit super adipēs, et armum dextrum, 27 Tradens simul omnia Aaron et filiis ejus. Qui postquam levaverunt ea coram Domino, 28 Rursum suscepta de manibus eorum, adolevit super altare holocausti, eo quod consecrationis esset oblatio, in odorem suavitatis, sacrificii Domino. 29 Tulitque pectusculum, elevans illud coram Domino, de ariete consecrationis in partem suam, sicut praeceperat ei Dominus. 30 Assumensque unguentum, et sanguinem qui erat in altari, aspersit super Aaron et vestimenta ejus, et super filios illius ac vestes eorum. 31 Cumque sanctificasset eos in vestitu suo, praecepit eis, dicens: Coquite carnes ante fores tabernaculi, et ibi comedite eas; panes quoque consecrationis edite, qui positi sunt in canistro, sicut praecepit mihi Dominus, dicens: Aaron et filii ejus comedent eos: 32 Quidquid autem reliquum fuerit de carne et panibus, ignis absumet. 33 De ostio quoque tabernaculi non exibitis septem diebus, usque ad diem quo complebitur tempus consecrationis vestrae; septem enim diebus finitur consecratio: 34 Sicut et impraesentiarum factum est, ut ritus sacrificii compleretur. 35 Die ac nocte manebitis in tabernaculo observantes custodias Domini, ne moriamini: sic enim mihi praeceptum est. 36 Feceruntque Aaron et filii ejus cuncta quae locutus est Dominus per manum Moysi.

CAPUT IX.

1 FACTO autem octavo die, vocavit Moyses Aaron et filios ejus, ac majores natu Israel, dixitque ad Aaron: 2 Tolle de armento vitulum pro peccato, et arietem in holocaustum, utrumque immaculatum, et offer illos coram Domino. 3 Et ad filios Israel loqueris: Tollite hircum pro peccato, et vitulum atque agnum anniculos et sine macula, in holocaustum, 4 Bovem et arietem pro pacificis: et immolate eos coram Domino, in sacrificio singulorum similam conspersam oleo offerentes; hodie enim Dominus apparebit vobis. 5 Tulerunt ergo cuncta quae jusserrat Moyses ad ostium tabernaculi: ubi cum omnis multitudo astaret, 6 Ait Moyses: Iste est sermo, quem praecepit Dominus: facite, et apparebit vobis gloria ejus.

וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם
וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה: ³ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-
אֶהְרֹן הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּקִרְבִּי
אֲמַנֹשׁ וְעַל-פָּנָי בְּלִי-חֵצֶם אֲפַקֵּד וַיִּדָּם
אֶהְרֹן: ⁴ וַיִּהְיֶה מֹשֶׁה אֶל-מִישָׁאֵל וְאֶל-
אֶלְעָזָר בְּנֵי צִיֹּאֵל נָד אֶהְרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
לְרִבִּי שָׂאֵל אֶת-חֻמֵּיכֶם מֵאֵת פְּגַר-הַקֹּדֶשׁ
אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: ⁵ וַיַּקְרִבוּ וַיִּשְׁאֲלֵם
בְּבִטְנֵהֶם אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
מֹשֶׁה: ⁶ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֶהְרֹן וְאֶל-עֶזֶר
וְאֶל-אֶלְעָזָר: ⁷ בָּנָי הָאֲשִׁיכֶם אֶל-הַפָּקֶעֶת
וַיִּבְדְּדוּם לֹא-תִפְרְמוּ וְלֹא תִמְהוּ וְעַל-כֵּן
הִצַּדְתִּי וַיִּקְרָא וַאֲחֵיכֶם בְּלִי-בָּיִת וַיִּשְׁרָאֵל
וַיִּבְכּוּ אֶת-תַּשְׁוִּיָּה אֲשֶׁר שָׂרָה יְהוָה:
וַיַּמְסְתִּי אֶתְּחִל מוֹעֵד לֹא תֵצֵא דְרִמָּתָהּ
כִּי-שָׁמָּה מִשְׁכַּת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁשׂוּ דָבָר
מֹשֶׁה: ⁸ פ וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל-
אֶהְרֹן לֵאמֹר: ⁹ וְיָנוּ וְשָׁכַר אֶל-תַּשְׁוִּיָּה
אֶתָּה וַיִּבְרָה אֶתָּה בְּבִלְבָּבֶךָ אֶל-אֶתְחֵל מוֹעֵד
וְלֹא תִמְנִי תַמְרָה עוֹלָם לְדֹרֹתֶיךָ:
¹⁰ וְלִתְבָּדִיל בָּנוּ תִקְדֹּשׁ וַיָּבִינוּ חֹתֵל וַיָּבִינוּ
הַשְׂמָמָה וַיָּבִינוּ הַשְּׁהוֹר: ¹¹ וַיִּהְיוּ אֶת-אֶתְבָּנָה
וַיִּשְׁרָאֵל אֶת בְּלִי-תַחֲלִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיהֶם בְּיַד-מֹשֶׁה: ¹² פ וַיִּדְבֶּר
מֹשֶׁה אֶל-אֶהְרֹן וְאֶל-עֶזֶר וְאֶל-אֶלְעָזָר ו
בָּנָי הַקֹּהֲלִים קְדוּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה
מֵאֲחֵץ יְהוָה וְאֶתְחֵל סִדָּה אֶתְחֵל הַמִּזְבֵּחַ
כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: ¹³ וְאֶתְחֵל אֶתָּה
בְּמִקְוֵים קִדְשׁ כִּי חֲקֹק וְחֻקְּבָנָיו הוּא
מֵאֲחֵץ יְהוָה בְּיָבִינוּ צִיֹּת: ¹⁴ וְאֵת חֲזוֹה
הַתְּנִיפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוֹמָה תֹאכְלוּ
בְּמִקְוֵים מְדוֹר אֶתָּה וַיִּבְרָה יִבְנִיךְ אֶתְחֵל
כִּי-חֲקֹק וְחֻקְּבָנָיו נִתְּנוּ מִיָּבִינוּ שְׁלֹכִי
בְּנִי יִשְׂרָאֵל: ¹⁵ שׁוֹק הַתְּרוֹמָה וְחֲזוֹה
הַתְּנִיפָה עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים יִבְיֹאוּ לְהִנִּיף
תְּנִיפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ וַיִּבְרָה
אֶתְחֵל לְחֻקְעוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:
¹⁶ וְאֵת שְׁעִיר הַחַטָּאת דָּרֵשׁ דָּרֵשׁ מֹשֶׁה
וְהָיָה שָׂרָף וַיִּקְרָא עַל-אֶלְעָזָר וְעַל-אֶתְחֵל
בְּנֵי אֶהְרֹן הַקֹּהֲלִים לֵאמֹר: ¹⁷ מִדֹּעַ לֹא-
אֶכְלֵם אֶת-הַחַטָּאת בְּמִקְוֵים הַקֹּדֶשׁ כִּי
קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא וְאֶתָּה נָתַן לָכֶם לִשְׂאֵת
אֶת-עֵץ הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה:
¹⁸ הֵן לֹא-הוֹבֵא אֶת-דָּמָה אֶל-הַקֹּדֶשׁ פְּגַמָּה
אֲכֹל תֹאכְלוּ אֶתָּה בְּקֹדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּתִי:

2 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγεν
αὐτούς, καὶ ἀπίανον ἐναντὶ Κυρίου. 3 Καὶ
εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν, Τοῦτο ἐστὶν ὃ εἶπε
Κύριος λέγων, 'Ἐν τοῖς ἐγγίζουσὶ μοι ἁγιασθή-
σονται, καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσονται'
καὶ κατενύχθη Ἀαρὼν. 4 Καὶ ἐκάλεσε Μωσῆς
τὸν Μισαδὰ καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς Ὀζιήλ,
υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρὼν, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, Προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφούς
ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἐξω τῆς παρεμβολῆς.
5 Καὶ προσῆλθον καὶ ἔρραν αὐτούς ἐν τοῖς χιτῶσιν
αὐτῶν ἐξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωσῆς.
6 Καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ
Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλειμμένους,
Τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδάρωσθε καὶ τὰ ἱμάτια
ὑμῶν οὐ διαρρήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε καὶ ἐπὶ
πίσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός· οἱ δὲ ἀδελφοὶ
ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἐλαύουσιν τὸν ἱμυρι-
σμόν ὃν ἐνεπύρσθησαν ὑπὸ Κυρίου. 7 Καὶ ἀπὸ τῆς
θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε,
ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ
παρὰ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν. Καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα
Μωσῆ. 8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἀαρὼν λέγων,
9 Οἶνον καὶ σίκερα οὐ πίεσθε, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ
σοῦ, ἡνίκα ἂν εἰσπορεύσῃς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρ-
τυρίου ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστή-
ριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε· νόμιμον αἰώνιον εἰς
τάς γενεάς ὑμῶν. 10 Διαστείλαι ἀνὰ μέσον τῶν
ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρ-
των καὶ τῶν καθαρῶν, 11 Καὶ συμβιβάζειν τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα τὰ νόμιμα ἃ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωσῆ. 12 Καὶ εἶπε Μωσῆς
πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς
υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθέντας, Λάβετε τὴν
θύσιαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων
Κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον,
ἅγια ἁγίων ἐστί. 13 Καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ
ἁγίῳ· νόμιμον γὰρ σοὶ ἐστὶ καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς
σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· οὕτω γὰρ
ἐντέλλεται μοι. 14 Καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος
καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν
τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκος σου μετὰ
σοῦ· νόμιμον γὰρ σοὶ καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου
ἰδούθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν νύκτων
Ἰσραὴλ. 15 Τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος καὶ τὸ
στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων
τῶν στεάτων προσοίσουσιν ἀφορίσμα ἀφορίσαι ἐναντὶ
Κυρίου· καὶ ἔσται σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς
θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον
συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ. 16 Καὶ τὸν χίμαρον
τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησε Μωσῆς,
καὶ ὃς ἐνεπύρστω· καὶ ἰθυμῶθη Μωσῆς ἐπὶ
Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς κατα-
λειμμένους λέγων, 17 Διὰ τί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ
τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων
ἐστί, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν
ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσῃσθε περὶ αὐτῶν
ἐναντὶ Κυρίου. 18 Οὐ γὰρ εἰσῆλθῃ τοῦ αἵματος
αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον· κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε
αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε Κύριος.

2 Egressusque ignis a Domino, devoravit eos,
et mortui sunt coram Domino. 3 Dixitque
Moyses ad Aaron: Hoc est quod locutus est
Dominus: Sanctificabor in iis qui appropin-
quant mihi, et in conspectu omnis populi
glorificabor. Quod audiens tacuit Aaron.
4 Vocatis autem Moyses Misaele et Elisaphan
filiis Oziel, patris Aaron, ait ad eos: Ite, et
tollite fratres vestros de conspectu Sanctuarii,
et asportate extra castra. 5 Confestimque
pergentes, tulerunt eos sicut jacebant, vestitos
lineis tunicis, et eiecerunt foras, ut sibi fuerat
imperatum. 6 Locutusque est Moyses ad
Aaron, et ad Eleazar, et Ithamar, filios ejus:
Capita vestra nolite nudare, et vestimenta
nolite scindere, ne forte moriamini, et super
omnem cœtum oriatur indignatio. Fratres
vestri, et omnis domus Israel, plangent incen-
dium quod Dominus suscitavit: 7 Vos autem
non egrediemini fores tabernaculi, alioquin
peribitis: oleum quippe sanctæ unctionis est
super vos. Qui fecerunt omnia juxta præ-
ceptum Moysi. 8 Dixit quoque Dominus ad
Aaron: 9 Vinum, et omne quod inebriare
potest, non bibetis tu et filii tui, quando in-
tratis in tabernaculum testimonii, ne moria-
mini: quia præceptum sempiternum est in
generationes vestras. 10 Et ut habeatis
scientiam discernendi inter sanctum et pro-
fanum, inter pollutum et mundum; 11 Do-
ceatisque filios Israel omnia legitima mea quæ
locutus est Dominus ad eos per manum Moysi.
12 Locutusque est Moyses ad Aaron, et ad
Eleazar, et Ithamar, filios ejus, qui erant
residui: Tollite sacrificium, quod remansit de
oblacione Domini, et comedite illud absque
fermento juxta altare, quia Sanctum sanctorum
est. 13 Comedetis autem in loco sancto: quod
datum est tibi et filiis tuis de oblacionibus
Domini, sicut præceptum est mihi. 14 Pec-
tusculum quoque quod oblatum est, et armum
qui separatus est, edetis in loco mundissimo
tu et filii tui, et filiae tuæ tecum; tibi enim ac
liberis tuis reposita sunt de hostiis salutaribus
filiorum Israel; 15 Eo quod armum et pectus,
et adipēs qui cremantur in altari, elevaverunt
coram Domino, et pertineant ad te, et ad filios
tuos, lege perpetua, sicut præcepit Dominus,
16 Inter hæc, hircum, qui oblatum fuerat pro
peccato, cum quæreretur Moyses, exustum re-
perit: iratusque contra Eleazar et Ithamar
filios Aaron, qui remanserant, ait: 17 Cur
non comedistis hostiam pro peccato in loco
sancto, quæ Sancta sanctorum est, et data vobis
ut portetis iniquitatem multitudinis, et rogetis
pro ea in conspectu Domini, 18 Præsertim
cum de sanguine illius non sit illatum
intra sancta, et comedere debueritis eam
in sanctuario, sicut præceptum est mihi?

ויסרא י יא

19 ויגבר אהרן אל-משח הן חיים הקרים
את-חשאתם ואת-עלתם לפני ייחיה
ותקראנה אחי קאלה ואכלתי חסאח
היום היטב בעיני ייחיה : 20 וישמע
משח ויטב בעיניו : פ

פרשה יא :

1 ויגבר ייחיה אל-משח ואל-אחיו
לאמר אלהם : 2 ויגבר אל-בני ישראל
לאמר זאת קחיה אשר תאכלו מפלי
הבהמה אשר על-הארץ : 3 כל מפסח
פרסה ושקצת פסע פרסת מעלת גרה
בהמה אותה תאכלו : 4 אך את-החיה
לא תאכלו מפעלי הגדה ומפסח
הפרסה את-המקל פרמצלה גרה הוא
ויפרסה איגפו מפלים שמא הוא לבם :
5 ואת-השקן פרמצלה גרה הוא ופרסה
לא יפרים שמא הוא לבם : 6 ואת-
האורבת פרמצלת גרה הוא ופרסה לא
הפרסה שמא הוא לבם : 7 ואת-החזיר
פרמפלים פרסה הוא ושקצ פסע פרסה
והוא גרה לא יגבר שמא הוא לבם :
8 מפשרם לא תאכלו ובגבלהם לא תצד
שמאים הם לבם : 9 את-החיה תאכלו מפלי
אשר בגנים כל אשר לו כנפיר ותשקשק
במים בגנים ובגדלים אותם תאכלו :
10 וכל אשר אירלו כנפיר ותשקשק
במים ובגדלים מפלי אשר הפנים ומפלי
גפשי קחיה אשר בגנים אשר הם לבם :
11 ושקץ יהיה לבם מפשרם לא תאכלו
ואת-גבלהם תשקצו : 12 כל אשר אירלו
כנפיר ותשקשק בגנים אשר הוא לבם :
13 ואת-אלה תשקצו מדחלוף לא תאכלו
אשר הם את-השקל ואת-הפרס ואת
קצונתה : 14 ואת-הדגה ואת-האנה למינה :
15 את כל-עלה למינו : 16 ואת פת הענה
ואת-התחם ואת-השקם ואת-הגן
למינה : 17 ואת-הקום ואת-השקל ואת
התשקם : 18 ואת-התשקם ואת-השקם
ואת-הקום : 19 ואת קסידה האנה
למינה ואת-הדוכיה ואת-העטלה : 20 כל
אשר העוף קחיה על-ארבע אשר הוא
לבם : 21 אך את-החיה תאכלו מפלי אשר
העוף קחיה על-ארבע אשר לא כדלים
מפעל לרגליו לגבר דהו על-הארץ :

LEVITICUS, I, α΄.

19 Καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν λέγων, Εἰ
σήμερον προσαγγέχασι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν
καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου, καὶ
συμβέβηκέ μοι τοιαῦτα, καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς
ἁμαρτίας σήμερον, μὴ ἀρεστὸν ἔσται Κυρίῳ; 20 Καὶ
ἤκουσε Μωυσῆς, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ.

ΚΕΦ. α΄.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, 2 Λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες,
Ταῦτα τὰ κτήνη ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτη-
νῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. 3 Πᾶν κτήνος διχλοῦν
ὄπλην καὶ ὀνυχιστήρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν καὶ
ἀνάγον μνηκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε.
4 Πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόν-
των μνηκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχλοῦντων τὰς
ὄπλᾱς καὶ ὀνυχίζοντων ὀνυχιστήρας· τὸν κάμηλον,
ὅτι ἀνάγει μνηκισμὸν τοῦτο ὄπλην δὲ οὐ διχλεῖ,
ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. 5 Καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι
οὐκ ἀνάγει μνηκισμὸν τοῦτο καὶ ὄπλην οὐ διχλεῖ,
ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. 6 Καὶ τὸν χοιρογρύλλιον,
ὅτι οὐκ ἀνάγει μνηκισμὸν τοῦτο καὶ ὄπλην οὐ
διχλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. 7 Καὶ τὸν ὕν,
ὅτι διχλεῖ ὄπλην τοῦτο καὶ ὀνυχίζει ὀνυχας ὄπλῆς,
καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μνηκισμὸν, ἀκάθαρτον τοῦτο
ὑμῖν. 8 Ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, καὶ
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε· ἀκάθαρτα
ταῦτα ὑμῖν. 9 Καὶ ταῦτα ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων
τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύ-
για καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις
καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις, ταῦτα φάγεσθε. 10 Καὶ
πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες
ἐν τῷ ὕδατι ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χει-
μάρροις, ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα καὶ
ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζωῆς ἐν τῷ ὕδατι, βδέ-
λυγμά ἐστι, 11 Καὶ βδελύγματα ἐσονται ὑμῖν·
ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε, καὶ τὰ θνησιμαῖα
αὐτῶν βδελύξεσθε. 12 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν
αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες τῶν ἐν τοῖς ὕδασι,
βδέλυγμα τοῦτο ἐστὶν ὑμῖν. 13 Καὶ ταῦτα ἃ
βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται,
βδελύγμά ἐστι· τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρῦπα καὶ τὸν
ἀλκίαιον, 14 Καὶ τὸν γῦπα καὶ τὸν ἱκτινον καὶ τὰ
ὅμοια αὐτῷ, 15 Καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ
λάρον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, 16 Καὶ πάντα κόρακα
καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ, καὶ ἱέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ,
17 Καὶ νυκτικόρακα καὶ καταράκτην καὶ ἴβιν
18 Καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον
19 Καὶ ἐρωδιὸν καὶ χαράδριον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ,
καὶ ἐποπα καὶ νυκτερίδα. 20 Καὶ πάντα τὰ
ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα
βδελύγματά ἐστὶν ὑμῖν. 21 Ἀλλὰ ταῦτα φά-
γεσθε ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν πετεινῶν ἃ πορεύ-
εται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σέλη ἀνώτερον τῶν
ποδῶν αὐτοῦ πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς,

LEVITICUS, X. XI.

19 Respondit Aaron : Oblata est hodie victima
pro peccato, et holocaustum coram Domino :
mihi autem accidit quod vides : quomodo potui
comedere eam, aut placere Domino in cere-
moniis, mente lugubri? 20 Quod cum au-
disset Moyses, recepit satisfactionem.

CAPUT XI.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens : 2 Dicite filiis Israel : Hæc
sunt animalia quæ comedere debetis de cunctis
animantibus terræ : 3 Omne quod habet di-
visam ungulam, et ruminat in pecoribus, com-
edetis. 4 Quidquid autem ruminat quidem,
et habet ungulam, sed non dividit eam, sicut
camelus et cetera, non comedetis illud, et inter
immunda reputabitis. 5 Chærogyrillus qui
ruminat, ungulamque non dividit, immundus
est. 6 Lepus quoque : nam et ipse ruminat,
sed ungulam non dividit. 7 Et sus : qui cum
ungulam dividat, non ruminat : 8 Horum
carnibus non vescemini, nec cadavera contin-
getis, quia immunda sunt vobis. 9 Hæc sunt
quæ giguuntur in aquis, et vesci licitum est.
Omne quod habet pinnulas et squamas, tam
in mari quam in fluminibus et stagnis, come-
detis. 10 Quidquid autem pinnulas et squa-
mas non habet, eorum quæ in aquis moventur
et vivunt, abominabile vobis, 11 Execran-
dumque erit ; carnes eorum non comedetis, et
morticina vitabitis. 12 Caneta quæ non ha-
bent pinnulas et squamas in aquis, polluta
erunt. 13 Hæc sunt quæ de avibus comedere
non debetis, et vitanda sunt vobis : Aquilam,
et gryphem, et halæetum, 14 Et milvum
ac vulturem juxta genus suum, 15 Et
omne corvini generis in similitudinem suam :
16 Struthionem, et noctuam, et larum, et
accipitrem juxta genus suum : 17 Bubonem,
et mergulum, et ibin, 18 Et cygnum, et
onocrotalum, et porphyrionem, 19 Herodio-
nem et charadriionem juxta genus suum, upupam
quoque, et vespertilionem. 20 Omne de volu-
cribus quod graditur super quatuor pedes,
abominabile erit vobis. 21 Quidquid autem
ambulat quidem super quatuor pedes, sed habet
longiora retro crura, per quæ salit super terram,

43 אל-תשקצו את-נפשתיכם בכל-חשך
השחר וְלֹא תטמאו בָּהֶם וְנִטְמָאתֶם בָּם :
44 עַי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַשְׁתֶּם
וְהִייתֶם קִדְשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תטמאו
את-נפשתיכם בכל-חשך הַרְמֵשׁ עַל-
הָאָרֶץ : 45 עַי אֲנִי יְהוָה הַפְעֵלָה אֲחֵכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵאֵל לָכֵן לֹא-תֹאמְרוּ
קִדְשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי : 46 זֹאת הַתּוֹרָה
הַבְּחִקָה וְהַעֲוֹף וְכָל גֶּחֱלִי גֹפֶשׁ מִחַיַּת הַרְמֵשׁ
בַּמָּיִם וְלִבְלִגְגֵשׁ הַשָּׂמַיִם עַל-הָאָרֶץ :
47 לְהַבְדִּיל בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הַחֲדָרִים וּבֵין
הַחֲדָלָה הַמְּאֻלָּת וּבֵין מִחַיַּת הָאָרֶץ לֹא
תִּטְמָא :

פ פ פ כו

פרשה יב :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : 2 וְדַבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁר עַי הַזֶּה
וְהַלְלָה זָכָר וְשִׁמְעָה שְׁבַע יָמִים בֵּימֵי
בְּרַת יְהוָה הַמָּטָה : 3 וּבָיִם הַשְּׁמִימִי יִשְׁלַח
בְּשָׁר צִלְקָתוֹ : 4 וְשִׁלְשִׁים יוֹם וְשִׁלְשַׁת
יָמִים תִּשָּׁב בְּדָמֵי קוֹחַהּ בְּכָל-קָדוֹשׁ לֹא-
תֵלַע וְאֶל-הַמִּקְדָּשׁ לֹא תֵבֵא עַד-מִלֵּאת
יָמֵי קוֹחָהּ : 5 וְאִם-גִּמְלָה הִלֵּד וְשִׁמְעָה
שְׁבַע יָמִים בְּבִרְתָּהּ וְשִׁלְשִׁים יוֹם וְשִׁלְשַׁת
יָמִים עַל-דָּמֵי קוֹחָהּ : 6 וּבִבְלִיָּה וְיָמֵי
קוֹחָהּ לְבֹן אִוָּ לְבָתָּהּ תֵּבֵא בְּבֶשׂ בֶּד
שָׂרָהּ לְעֵלָה וּבְדִיחָה אֶת-הַחֲסִימָה
אֶל-בְּרַתָּה אֶת-חֲלִי-מוֹעֵד אֶל-חֲפָתוֹ : 7 וְהִתְקַבְּלוּ
לְפָנֵי יְהוָה וְכָפַר עֲלֵיהֶם וְשִׁמְעָה מִפְּנֵי
דָּמֶיהָ זֹאת תוֹרַת הַלֵּלָה לְזָכָר אִוָּ
לְמִנְחָה : 8 וְאִם-לֹא תִמְצָא דָּהָר בִּי שֶׁחַ
וְלִקְחָה שְׁמֵרֵתִים אִוָּ שְׁנֵי בָנֵי יוֹתָה אֶת
לְעֵלָה וְאֶת-הַחֲסִימָה וְכָפַר עֲלֵיהֶם חֲפָתוֹ
וְשִׁמְעָה :

פרשה יג :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
לֵאמֹר : 2 אִתְּם קִרְיָתוֹ בְּצוֹר-בְּשָׂרָה שְׁמֵת
אֶת-סִפְחָהּ אִוָּ בְּחִיָּה וְהִנֵּה בְּצוֹר-בְּשָׂרָה
לְגִנֵּעַ צִבְעָה וְהִנֵּה אֶת-אַהֲרֹן חֲפָתוֹ אִוָּ
אֶת-אַהֲרֹן מִבְּנֵי חֲפָתִים : 3 וְהָיָה חֲפָתוֹ
אֶת-הַגִּנֵּעַ בְּצוֹר-בְּשָׂרָה וְשִׁמְעָה בְּגִנֵּעַ חֲפָתוֹ
לְבֹן וְאֶת-הַחֲסִימָה חֲפָתוֹ עֲמֹל מִצוֹר בְּשָׂרָה
בְּגִנֵּעַ צִבְעָה וְהָיָה חֲפָתוֹ וְשִׁמְעָה אֶת-הָאָרֶץ :

43 Kai ou mh bdeluxhete tas psychas umwn en pāsi
tois ēperetois tois ēpousin epi tēs gēs, kai ou
mianthēsethe en toutois, kai ouk akathartoi ēsethe
en autois, 44 "Oti egō eīmi Kyrios o Theos umwn·
kai agiasthēsethe kai ἄγιοι ēsethe, ōti ἄγιός εἰμι
egō Kyrios o Theos umwn· kai ou mianēite tas
psychas umwn en pāsi tois ēperetois tois kinoumenois
epi tēs gēs, 45 "Oti egō eīmi Kyrios o anagagōn
umās ek gēs Aiguptou einai umwn Theos· kai ēsethe
ἄγιοι, ōti ἄγιός εἰμι egō Kyrios. 46 Outos o νόμος
peri tōn kthnōn kai tōn pteinōn kai pāsēs
psychēs tēs kinoumenēs en tē ὕδατι kai pāsēs psychēs
ēpousēs epi tēs gēs, 47 Diaseteilai ana mēson
tōn akathartōn kai ana mēson tōn katharōn, kai
ana mēson tōn ζωογονούντων τὰ ἰσθίμενα kai ana
mēson tōn ζωογονούντων τὰ μὴ ἰσθίμενα.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 KAI ἔλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Ἀάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ εἰπὲς πρὸς αὐτούς,
Γυνὴ ἥτις ἴαν σπερματισθῇ καὶ τέκῃ ἄρσεν, καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ
χωρισμοῦ τῆς ἀφόδρου αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται·
3 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς
ἀκροβυστίας αὐτοῦ· 4 Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς
ἡμέρας καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς· παν-
τὸς ἁγίου οὐχ ἔψεται καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ
εἰσελεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι κα-
θάρσεως αὐτῆς. 5 Ἐὰν δὲ θῆλυ τέκῃ, καὶ ἀκάθα-
ρος ἔσται δις ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ τὴν ἀφόδρον αὐτῆς·
καὶ ἑξήκοντα ἡμέρας καὶ ἑξὲς καθισθῆσεται ἐν αἵματι
ἀκαθάρτῳ αὐτῆς. 6 Καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ
ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἑφ' υἱὴ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ,
προσώσει ἄμνόν ἢ ναύσιον ἄμνον εἰς ὄλοκαύτωμα
καὶ νοσὸν περιστερὰς ἢ τρυγῶνα περὶ ἁμαρτίας
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν
ιερέα· 7 Καὶ προσώσει αὐτὸν ἐναντὶ Κυρίου, καὶ
ἐξιδάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρῇ αὐτὴν
ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς· οὗτος ὁ νόμος
τῆς τικτοῦσας ἄρσεν ἢ θῆλυ. 8 Ἐὰν δὲ μὴ εὕρισκῃ
ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἄμνόν, καὶ ληψεται δύο
τρυγῶνας ἢ δύο νοσοῦνς περιστερῶν, μίαν εἰς ὄλο-
καύτωμα καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιδάσεται
περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρῇσθῆσεται.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 KAI ἔλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν
λέγων, 2 Ἀνθρώπων ἴαν τιμὴ γένηται ἐν δερματι
χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς, καὶ γέ-
νηται ἐν δερματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφ' ἑλπίρας, ἀχθή-
σεται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα ἢ ἐνα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ τῶν ἱερέων. 3 Καὶ ὀψεται ὁ ἱερεὺς τὴν
ἀφὴν ἐν δερματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ θορὴ
ἐν τῇ ἀφῇ μεταβάλῃ λευκὴ, καὶ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς
ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δερματος τοῦ χρωτὸς, ἀφ' ἑλ-
πίρας ἰστί· καὶ ὀψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ μιανεῖ αὐτόν.

43 Nolite contaminare animas vestras, nec
tangatis quidquam eorum, ne immundi sitis.
44 Ego enim sum Dominus Deus vester :
sancti estote, quia ego sanctus sum. Ne pol-
luatis animas vestras in omni reptili quod
movetur super terram. 45 Ego enim sum
Dominus, qui eduxi vos de terra Aegypti, ut
essem vobis in Deum. Sancti eritis, quia ego
sanctus sum. 46 Ista est lex animantium ac
volucrum, et omnis animæ viventis, quæ mo-
vetur in aqua, et reptat in terra, 47 Ut
differentias noveritis mundi et immundi, et
sciatis quid comedere et quid respuere de-
beatis.

CAPUT XII.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens : 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
eos : Mulier, si suscepto semine pepererit ma-
sculum, immunda erit septem diebus, juxta
dies separationis menstruæ. 3 Et die octavo
circumcidetur infantulus : 4 Ipsa vero tri-
ginta tribus diebus manebit in sanguine puri-
ficationis suæ. Omne sanctum non tanget,
nec ingredietur in sanctuarium, donec im-
pleantur dies purificationis suæ. 5 Sin autem
feminam pepererit, immunda erit duabus heb-
domadibus, juxta ritum fluxus menstrui, et
sexaginta sex diebus manebit in sanguine
purificationis suæ. 6 Cumque expleti fuerint
dies purificationis suæ, pro filio, sive pro filia,
deferet agnum anniculum in holocaustum, et
pullum columbæ sive turturem pro peccato, ad
ostium tabernaculi testimonii, et tradet sacer-
dote, 7 Qui offeret illa coram Domino, et
orabit pro ea, et sic mundabitur a profluvio
sanguinis sui : ista est lex parientis masculum
aut feminam. 8 Quod si non invenerit ma-
nus ejus, nec potuerit offerre agnum, sumet
duos turtures vel duos pullos columbarum,
unum in holocaustum, et alterum pro peccato :
orabitque pro ea sacerdos, et sic mundabitur.

CAPUT XIII.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens : 2 Homo, in cujus cute et
carne ortus fuerit diversus color sive pustula,
aut quasi lucens quippiam, id est, plaga le-
præ, adducetur ad Aaron sacerdotem, vel ad
unum quemlibet filiorum ejus. 3 Qui cum
viderit lepram in cute, et pilos in album
mutatos colorem, ipsamque speciem lepræ
humiliorem cute et carne reliqua ; plaga
lepræ est, et ad arbitrium ejus separabitur.

4 ואם-בהרתו לבנה הוא בעור בשרו
ועמלן ארבעה מרחק מרחקו ושמעיה לא
הקה לבן והסגיר הפתח את-התנע שבצת
ימים: 5 ונראה הפתח ביום השביעי והנה
הנעל עמד בעליו לא-פשה הנגע בעור
והסגירו הפתח שבצת ימים שגיר:
6 ונראה הפתח אחר ביום השביעי שגיר
והנה פתח הנגע ולא-פשה הנגע בעור
ומסרו הפתח מספחת הוא וכסם בנדי
ושחר: 7 ואם-פשה הפשה המספחת
בעור אחרי הראתו אל-הפתח למסרהו
ונראה שגיר אל-הפתח: 8 ונראה הפתח
והנה פשה המספחת בעור וטמא
הפתח צרעת הוא: 9 פ גגע
צרעת כי היתה באדם והוא אל-הפתח:
10 ונראה הפתח והנה שאת-לבנה בעור
והיא הפכה שער לבן ומחנת שער כי
בשאר: 11 צרעת נשגת הוא בעור
בשרו וטמא הפתח לא יסגרנו כי טמא
הוא: 12 ואם-פרוח מספח הצרעת בעור
וכסחה הצרעת את-כל-עור הנגע מראשו
ועד-רגליו לקדמיה ציג הפתח:
13 ונראה הפתח והנה כסחה הצרעת
את-כל-בשרו וסחר את-הנגע בלוי קפה
לבן שחור הוא: 14 יביום הראות בו
בשר כי וטמא: 15 ונראה הפתח את
הבשר הכי וטמא הבשר הכי וטמא
הוא צרעת הוא: 16 או כי ישוב הבשר
הכי ונחפז ללבן וקא אל-הפתח:
17 ונראה הפתח והנה נהנה הנגע ללבן
ומסרו הפתח את-הנגע שחור הוא:
פ 18 ובשר קריחה ברבלו שחין
ונקא: 19 והיה במקום השחין שאת לבנה
או בהרת לבנה אדממת ונראה אל-הפתח:
20 ונראה הפתח והנה מראה שער מרחקו
ושמעה הקה לבן וטמא הפתח גגע-צרעת
הוא בשחין קרה: 21 ואם ונראה הפתח
והנה ארבעה שער לבן ושקלה אנקה מו
העור והיא כהה והסגירו הפתח שבצת
ימים: 22 ואם-פשה הפשה בעור וטמא
הפתח גגע הוא: 23 ואם-מחמת
מעלי בהרת לא פשה צרעת השחין
הוא ומסרו הפתח: 24 או בשר
קריחה בעור מכות-אש והיה מנתה
המכה בהרת לבנה אדממת או לבנה:

4 'Εάν δὲ καὶ τηλαυγὴς λευκὴ ᾗ ἐν τῷ δέρματι τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινὴ μὴ ᾗ ἢ ὅψις αὐτῆς ἀπὸ
τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θριξὶ αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα
λευκὴν, αὕτη δὲ ἐστὶν ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεὶ ὁ ἱερεὺς
τὴν ἀφὴν ἐπτά ἡμέρας· 5 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν
ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφὴ μένει
ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι,
καὶ ἀφοριεὶ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας τὸ δεύτερον·
6 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ τὸ
δευτέρον, καὶ ἰδοὺ ἀμαυρά ἡ ἀφὴ, οὐ μετέπεσεν ἡ
ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ καθαριεὶ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς·
σημασία γάρ ἐστι, καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καθαρὸς ἔσται. 7 'Εάν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπίσῃ
ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν
ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτόν, καὶ ὀφθῇσεται τὸ δεύ-
τερον τῷ ἱερεί· 8 Καὶ ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς, καὶ
ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ
αὐτόν ὁ ἱερεὺς· λέπρα ἐστὶ. 9 Καὶ ἀφὴ λέπρας
ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἦξει πρὸς τὸν ἱερέα·
10 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ
δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκὴν, καὶ ἀπὸ
τοῦ ὑγιούς τῆς σαρκὸς τῆς ζωσῆς ἐν τῇ οὐλῇ,
11 Λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ
χρωτὸς· καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφοριεὶ αὐ-
τόν, ὅτι ἀκάθαρτος ἐστὶν. 12 'Εάν δὲ ἀνθοῦσα
ἐξανθήσῃ λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ καλύψῃ ἡ λέπρα
πάν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν
καθ' ὅλην τὴν ὕπασιν τοῦ ἱερέως, 13 Καὶ ὄψεται ὁ
ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ
χρωτὸς, καὶ καθαριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν· ὅτι
πᾶν μετέβαλε λευκόν, καθαρὸν ἐστὶ. 14 Καὶ ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρώς ζῶν, μιανθήσεται·
15 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρωτὰ τὸν ὑγιῇ, καὶ
μιανεῖ αὐτόν ὁ χρώς ὁ ὑγιῆς, ὅτι ἀκάθαρτος ἐστὶ·
λέπρα ἐστὶν. 16 'Εάν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρώς ὁ
ὑγιῆς καὶ μεταβάλῃ λευκὴ, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν
ἱερέα· 17 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν
ἡ ἀφὴ εἰς τὸ λευκόν, καὶ καθαριεὶ ὁ ἱερεὺς τὴν
ἀφὴν, καθαρὸς ἐστὶ. 18 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν
τῷ δέρματι αὐτοῦ ἔλκος, καὶ ὑγιασθῇ, 19 Καὶ
γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἔλκους οὐλὴ λευκὴ ἡ τη-
λαυγὴς λευκαίνουσα ἡ πυρρίζουσα, καὶ ὀφθῇσεται
τῷ ἱερεί· 20 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὅψις
ταπεινότερα τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θριξὶ αὐτῆς μετέ-
βαλεν εἰς λευκὴν, καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, ὅτι
λέπρα ἐστὶν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξηγήσεν. 21 'Εάν δὲ
τὸ ὄψις ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ θριξὶ λευκὴ,
καὶ ταπεινὸν μὴ ᾗ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς,
καὶ αὕτη ᾗ ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἐπτά
ἡμέρας. 22 'Εάν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ
δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς· ἀφὴ λέπρας
ἐστὶν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξηγήσεν. 23 'Εάν δὲ κατὰ
χώραν μείνῃ τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέηται,
οὐλὴ τοῦ ἔλκους ἐστὶ, καὶ καθαριεὶ αὐτόν ὁ ἱε-
ρεὺς. 24 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι
αὐτοῦ κατάκαυμα πυρός, καὶ γένηται ἐν τῷ
δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος
ἀγάζον τηλαυγὴς λευκόν, ὑποπυρρίζον ἡ ἐκλευκόν,

4 Sin autem lucens candor fuerit in cute, ne
humilior carne reliqua, et pili coloris pristini,
recludet eum sacerdos septem diebus, 5 Et
considerabit die septimo: et siquidem lepra
ultra non creverit, nec transierit in cute prio-
res terminos, rursum recludet eum septem
diebus aliis. 6 Et die septimo contempla-
bitur: si obscurior fuerit lepra, et non cre-
verit in cute, mundabit eum, quia scabies est:
lavabitque homo vestimenta sua, et mundus
erit. 7 Quod si postquam a sacerdote visus
est, et redditus munditiæ, iterum lepra creve-
rit; adducetur ad eum, 8 Et immunditiæ
condemnabitur. 9 Plaga lepræ si fuerit in
homine, adducetur ad sacerdotem, 10 Et
videbit eum. Cumque color albus in cute
fuerit, et capillorum mutaverit aspectum, ipsa
quoque caro viva apparuerit: 11 Lepra ve-
tustissima judicabitur, atque inolita cuti.
Contaminabit itaque eum sacerdos, et non
recludet, quia perspicuæ immunditiæ est.
12 Sin autem effloruerit discurrens lepra in
cute, et operuerit omnem cutem a capite
usque ad pedes, quidquid sub aspectum ocu-
lorum cadit, 13 Considerabit eum sacerdos,
et teneri lepra mundissima judicabit: eo quod
omnis in candorem versa sit, et ideo homo
mundus erit. 14 Quando vero caro vivens in
eo apparuerit, 15 Tunc sacerdotis judicio
polluetur, et inter immundos reputabitur;
caro enim viva si lepra aspergitur, immunda
est. 16 Quod si rursum versa fuerit in albo-
rem, et totum hominem operuerit, 17 Con-
siderabit eum sacerdos, et mundum esse
decernet. 18 Caro autem et cutis in qua
ulcus natum est et sanatum, 19 Et in loco
ulceris cicatrix alba apparuerit, sive subrufa,
adducetur homo ad sacerdotem: 20 Qui cum
viderit locum lepræ humiliorem carne reliqua,
et pilos versos in candorem, contaminabit
eum: plaga enim lepræ orta est in ulcere.
21 Quod si pilus coloris est pristini, et ci-
catrix subobscura, et vicina carne non est
humilior, recludet eum septem diebus. 22 Et
siquidem creverit, adjudicabit eum lepræ.
23 Sin autem steterit in loco suo, ulceris est
cicatrix, et homo mundus erit. 24 Caro
autem et cutis quam ignis exusserit, et sa-
nata albam sive rufam habuerit cicatricem,

25 וַיֵּרָא אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהָגַח כְּהַפְזוֹ שֹׁמֵר
לָכֵן בַּבִּחְרָת וּמִרְאֵהוּ עֵמָּה מִדְּהִעוֹר צָרַחַת
הָיָה בַּמִּכְנָה פְּרָחָה וְטִמְאָה אֶרֶץ הַכֹּהֵן
כִּגְע צָרַחַת הָיָה: 26 וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן
וְהָגַח אֶרֶבְבַּחֲרָת שֹׁמֵר לָכֵן וְשֹׁמֵר
אֵינְקָה מִדְּהִעוֹר וְהָיָה בָּהּ וְהַסְבִּיר
הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים: 27 וַיֵּרָא הַכֹּהֵן
בְּיָמֵי הַשְּׁבִיעִי אִם-הִפְשָׁה הַפֶּשֶׁה עֲדוֹר
וְטִמְאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ כִּגְע צָרַחַת הָיָה:
28 וְאִם-נִחְמָתָהּ הַעֲמֵד בַּבִּחְרָת לֹא-הִפְשָׁתָהּ
בְּעוֹר וְהָיָה בָּהּ שְׂמַת הַמִּכְנָה הָיָה
וְסִחְרוֹ הַכֹּהֵן קִרְצָרְבָת הַמִּכְנָה הָיָה:
29 וְאִשׁ אִוָּ אִשָּׁה קִרְיָתָהּ
בֹּו כִּגְע בְּרָאשׁ אִוָּ בְּגָחוֹ: 30 וַיֵּרָא הַכֹּהֵן
אֶת-הַגֹּעַץ וְהָגַח מִרְאֵהוּ עֵמָּה מִדְּהִעוֹר
וְכֹו שֹׁמֵר צִחָב גָּח וְטִמְאָה אֶרֶץ הַכֹּהֵן
כִּגְע הָיָה צָרַחַת בְּרָאשׁ אִוָּ תִּגְלוֹ הָיָה:
31 וְכִי-יֵרָא הַכֹּהֵן אֶת-כִּגְע הַגָּח וְהָגַח
אֶרֶבְבַּחֲרָת עֵמָּה מִדְּהִעוֹר וְשֹׁמֵר שְׁחֹר
אִוָּ בֹּו וְהַסְבִּיר הַכֹּהֵן אֶת-כִּגְע הַגָּח
שִׁבְעַת יָמִים: 32 וַיֵּרָא הַכֹּהֵן אֶת-הַגָּח
בְּיָמֵי הַשְּׁבִיעִי וְהָגַח לֹא-הִפְשָׁה הַגָּח
וְלֹא-הִתְקִיָּה בֹּו שֹׁמֵר צִחָב וּמִרְאֵה הַגָּח
אִוָּ עֵמָּה מִדְּהִעוֹר: 33 וְהַתְּחַלֵּל וְהָיָה
הַגָּח לֹא יִגְלוֹ וְהַסְבִּיר הַכֹּהֵן אֶת-
הַגָּח שִׁבְעַת יָמִים שְׁחֹר: 34 וַיֵּרָא
הַכֹּהֵן אֶת-הַגָּח בְּיָמֵי הַשְּׁבִיעִי וְהָגַח
לֹא-הִפְשָׁה הַגָּח עֲדוֹר וּמִרְאֵהוּ אֵינְקָה
עֵמָּה מִדְּהִעוֹר וְטִמְאָה אֶרֶץ הַכֹּהֵן וְכִגְע
בְּגָחוֹ וְטִמְאָה: 35 וְאִם-הִפְשָׁה יִפְשָׁה
הַגָּח עֲדוֹר אִתְּחִי קִרְיָתָהּ: 36 וַיֵּרָא
הַכֹּהֵן וְהָגַח פֶּשֶׁה הַגָּח עֲדוֹר לֹא-
יִבְקֹר הַכֹּהֵן לְשֹׁמֵר הַצִּחָב טִמְאָה הָיָה:
37 וְאִם-בְּעִיָּרָה עֲמֵד הַגָּח וְשֹׁמֵר שְׁחֹר
צָמַח-בֹּו נִרְפָּא הַגָּח שְׁחֹר הָיָה
וְסִחְרוֹ הַכֹּהֵן: 38 וְאִשׁ
אִוָּ אִשָּׁה קִרְיָתָהּ בְּעוֹר-בְּשָׂרָהּ בַּחֲרָת
בַּחֲרָת לְבָנָת: 39 וַיֵּרָא הַכֹּהֵן וְהָגַח
בְּעוֹר-בְּשָׂרָהּ בַּחֲרָת בַּחֲרָת לְבָנָת בַּחֲרָת
הָיָה פְּרָח צָמַח עֲדוֹר הָיָה: 40
וְאִשׁ כִּי יִפְשָׁה רֹאשָׁהּ הַגָּח הָיָה שְׁחֹר
הָיָה: 41 וְאִם מִפְּתָת פָּלִי וְשֹׁמֵר רֹאשָׁהּ
בַּחֲרָת הָיָה שְׁחֹר הָיָה: 42 וְכִי-יִתְחַלֵּל
בַּחֲרָת אִוָּ בְּבִחְרָת כִּגְע לָכֵן אֶת-כִּגְע
צָרַחַת פְּרָחַת הָיָה בְּבִחְרָתוֹ אִוָּ בְּבִחְרָתוֹ:

25 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλε
θριξ λευκή εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινῇ
ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἐστίν, ἐν τῷ κατακαύματι
ἐξήνθησε· καὶ μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφ' ἡ λέπρας
ἐστίν. 26 'Εὰν δὲ ἰδῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν
ἐν τῷ αὐγάζοντι θριξ λευκή, καὶ ταπεινὸν μὴ ᾖ ἀπὸ
τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἀμαυρόν, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν
ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας· 27 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ
ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέ-
ηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· ἀφ' ἡ
λέπρας ἐστίν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξήνθησεν. 28 'Εὰν δὲ
κατὰ χώραν μείνῃ τὸ αὐγάζον καὶ μὴ διαχυθῇ ἐν
τῷ δέρματι, αὐτὴ δὲ ἀμαυρὰ ᾖ, οὐλὴ τοῦ κατακαί-
ματός ἐστι, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· ὁ γὰρ
χαρακτήρ τοῦ κατακαύματος ἐστὶ. 29 Καὶ ἀνδρὶ ἢ
γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφ' ἡ λέπρας ἐν τῇ
κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι, 30 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς
τὴν ἀφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκολοτέρα τοῦ
δέρματος, ἐν αὐτῇ δὲ θριξ ξανθίζουσα λεπτὴ, καὶ
μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· θραῦσμά ἐστι, λέπρα τῆς
κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνος ἐστὶ. 31 Καὶ ἐὰν
ἰδῇ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος, καὶ ἰδοὺ οὐχ
ἡ ὄψις ἐγκολοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ θριξ ξανθί-
ζουσα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
ἀφήν τοῦ θραύσματος ἐπτά ἡμέρας· 32 Καὶ ὄψεται
ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ
διεχύθη τὸ θραῦσμα, καὶ θριξ ξανθίζουσα οὐκ ἐστὶν
ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἐστὶ κοιλὴ
ἀπὸ τοῦ δέρματος, 33 Καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέσμα,
τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς
τὸ θραῦσμα ἐπτά ἡμέρας τὸ δεύτερον· 34 Καὶ
ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ,
καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ
τὸ ξυρηθῆναι αὐτόν, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ
ἐστὶ κοιλὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ καθαριεῖ αὐτόν
ὁ ἱερεὺς· καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἐστίαι. 35
'Εὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ
δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν, 36 Καὶ ὄψε-
ται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ διακένται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ
δέρματι, οὐκ ἐπισκέπεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὺς
τῆς ξανθῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν· 37 'Εὰν δὲ
ἐνώπιον μείνῃ ἐπὶ χώρας τὸ θραῦσμα καὶ θριξ
μέλαινα ἀνατεῖλῃ ἐν αὐτῷ, ὑγίακε τὸ θραῦσμα,
καθαρός ἐστι, καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς. 38 Καὶ
ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα, 39
Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα,
ἀλφός ἐστιν, ἐξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐ-
τοῦ, καθαρὸς ἐστίν. 40 'Εὰν δὲ τινι μαδίσῃ ἡ κε-
φαλὴ αὐτοῦ, φαλακρός ἐστι, καθαρὸς ἐστίν· 41 'Εὰν
δὲ κατὰ πρόσωπον μαδίσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, ἀναφά-
λαινός ἐστι, καθαρὸς ἐστίν. 42 'Εὰν δὲ γένηται ἐν
τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι
αὐτοῦ ἀφ' ἡ λευκὴ ἡ πυρρίζουσα, λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ
φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ·

25 Considerabit eam sacerdos, et ecce versa
est in alborem, et locus ejus reliqua cute est
humilior: contaminabit eum, quia plaga le-
præ in cicatrice orta est. 26 Quod si pilorum
color non fuerit immutatus, nec humilior plaga
carne reliqua, et ipsa lepræ species fuerit sub-
obscura, recludet eum septem diebus, 27 Et
die septimo contemplabitur: si creverit in cute
lepra, contaminabit eum. 28 Sin autem in
loco suo candor steterit non satis clarus, plaga
combustionis est, et idcirco mundabitur, quia
cicatrix est combusturæ. 29 Vir, sive mulier,
in cujus capite vel barba germinaverit lepra,
videbit eos sacerdos; 30 Et siquidem humi-
lior fuerit locus carne reliqua, et capillus fla-
vus, solitoque subtilior: contaminabit eos, quia
lepra capitis ac barbæ est. 31 Sin autem vi-
derit locum maculæ æqualem vicinæ carni, et
capillum nigrum: recludet eum septem diebus,
32 Et die septimo intuebitur. Si non creverit
macula, et capillus sui coloris est, et locus
plagæ carni reliquæ æqualis: 33 Radetur
homo absque loco maculæ, et includetur sep-
tem diebus aliis. 34 Si die septimo visa fuerit
stetisse plaga in loco suo, nec humilior carne
reliqua, mundabit eum, lotisque vestibis suis
mundus erit. 35 Sin autem post emunda-
tionem rursus creverit macula in cute, 36 Non
queret amplius utrum capillus in flavum colo-
rem sit immutatus, quia aperte immundus est.
37 Porro si steterit macula, et capilli nigri
fuerint, noverit hominem sanatum esse, et
confidenter eum pronuntiet mundum. 38 Vir,
sive mulier, in cujus cute candor apparuerit,
39 Intuebitur eos sacerdos; si deprehenderit
subobscurum alborem lucere in cute, sciat non
esse lepram, sed maculam coloris candidi, et
hominem mundum. 40 Vir, de cujus capite
capilli fluunt, calvus et mundus est: 41 Et
si a fronte ceciderint pili, recalvaster et mun-
dus est. 42 Sin autem in calvitio sive in re-
calvatione albus vel rufus color fuerit exortus,

43 וַיֵּרָא אִלָּיו הַכֹּהֵן וַהֲרָא שְׂמֵת־הַנֶּגֶעַ
 לְבָגָה אֲדָמָהּ בְּקִרְחָתָהּ אִם בְּגִבְחָתָהּ
 כִּמְרִיחָהּ צִהְרַת עוֹר בָּשָׂר׃ 44 אִישׁ־צָרִיעַ
 הוּא שָׂמָּה הוּא שָׂמָּה וְשָׂמָּה הַכֹּהֵן
 בְּרֹאשׁוֹ בָּנָע׃ 45 וְהַצָּרִיעַ אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגֶעַ
 בְּגָדָיו יִהְיֶה כְּרִמִּים וְרֹאשׁוֹ יִתְחַךְ כְּרִיעַ
 וְעַל־שָׂרָפָם יַעֲטֶה וְשָׂמָּה שָׂמָּה יִקְרָא׃
 46 כָּל־יָמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגֶעַ בּוֹ וְשָׂמָּה שָׂמָּה הוּא
 בָּדָד יָשֵׁב מִחוּץ לַמִּחָנֶּה מוֹשְׁבּוֹ׃ ס
 47 וְהַבֶּגֶד כִּרְחִיחָהּ בּוֹ נִגַע צִהְרַת
 בְּבֶגֶד לָמָּר אִם בְּבֶגֶד פְּשָׁתִים׃ 48 אִם בְּשָׂתִי
 אִם בְּעָרֶב לַפְּשָׁתִים וְלָצֶמֶר אִם בְּעוֹר אִם
 בְּכָל־מְלֶאכֶת עוֹר׃ 49 וְהָיָה הַנֶּגֶעַ וַיִּקְרָא
 אִם אֲדָמָהּ בְּבֶגֶד אִם בְּעוֹר אִם בְּשָׂתִי אִם
 בְּעָרֶב אִם בְּכָל־כְּלִיעוֹר נִגַע צִהְרַת הוּא
 וַיִּקְרָא אֶת־הַכֹּהֵן׃ 50 וַיֵּרָא הַכֹּהֵן אֶת־
 הַנֶּגֶעַ וַיִּסְקֶר אֶת־הַנֶּגֶעַ שִׁבְעַת יָמִים׃
 51 וַיֵּרָא אֶת־הַנֶּגֶעַ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי כִּרְפָשָׁה
 הַנֶּגֶעַ בְּבֶגֶד אִם בְּשָׂתִי אִם בְּעוֹר
 לְכָל אֲשֶׁר־נִשְׁמָח חָצוֹר לְמֶלֶאכֶת צִהְרַת
 מִמָּחֶרֶת הַנֶּגֶעַ שָׂמָּה הוּא׃ 52 וְשִׁנְהָ אֶת־
 הַבֶּגֶד אִם אֶת־הַשְּׂתִי אִם אֶת־הָעָרֶב בְּצֶמֶר
 אִם בְּשָׂתִים אִם אֶת־כָּל־כְּלִיעוֹר אֲשֶׁר
 יִתְחַךְ בּוֹ הַנֶּגֶעַ כִּרְפָשָׁה מִמָּחֶרֶת הוּא
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף׃ 53 וְאִם יֵרָא הַכֹּהֵן וַהֲרָא
 לֹא־נִשְׁמָח הַנֶּגֶעַ בְּבֶגֶד אִם בְּשָׂתִי אִם בְּעָרֶב
 אִם בְּכָל־כְּלִיעוֹר׃ 54 וְצִהְרַת הַכֹּהֵן וְלָבָשׁוֹ
 אֶת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגֶעַ וַיִּסְקֶר שִׁבְעַת־יָמִים
 שָׁנִית׃ 55 וַיֵּרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגֶעַ וַיִּפְגַּם
 אֶת־הַנֶּגֶעַ וַיִּחַךְ לֹא־יִפְגַּם הַנֶּגֶעַ אֶת־עֵינָיו
 וַיִּנְגַע לֹא־יִפְגַּם שָׂמָּה הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף
 פְּחִתָּהּ הוּא בְּקִרְחָתָהּ אִם בְּגִבְחָתָהּ׃ 56 וְאִם
 רָאָה הַכֹּהֵן וַהֲרָא בְּהָרָה הַנֶּגֶעַ אֶחָד
 הַפְּגָם אִלָּו וְחָרַב אִלָּו מִדֶּהֱבֵל אִם מִדֶּהֱבֵל
 חָצוֹר אִם מִדֶּהֱשָׂתִי אִם מִדֶּהֱעָרֶב׃ 57 וְאִם
 מָרָא עוֹד בְּבֶגֶד אִם בְּשָׂתִי אִם בְּעָרֶב אִם
 בְּכָל־כְּלִיעוֹר פְּחִתָּהּ הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף
 אֶת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֶּגֶעַ׃ 58 וְהַבֶּגֶד אִם בְּשָׂתִי
 אִם בְּעָרֶב אִם בְּכָל־כְּלִיעוֹר חָצוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֹּס
 וְקָר מֵהֶם הַנֶּגֶעַ וְכַבֵּס שָׁנִית וְשָׁנִית׃
 59 אֵלֶּה הַזֹּרֹת נִגַע־צִהְרַת בְּבֶגֶד הַנֶּגֶעַ
 אִם הַפְּשָׁתִים אִם הַשְּׂתִי אִם הָעָרֶב אִם
 כָּל־כְּלִיעוֹר לְטָהָר אִם לְטִמְאָה׃

43 Καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς
 ἀφῆς λευκῇ ἢ πυρρίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ
 ἢ ἐν τῷ φαλαντώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδος λέπρας ἐν
 δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 44 Ἄνθρωπος λεπρός
 ἐστὶ· μάνσει μανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἐν τῷ κεφαλῇ
 αὐτοῦ ἡ ἀφή αὐτοῦ. 45 Καὶ ὁ λεπρός ἐν ᾧ ἐστὶν
 ἡ ἀφή, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα καὶ ἡ
 κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκάλυπτος καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ
 περιβαλίσθω, καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται· 46 Πά-
 σας τὰς ἡμέρας ὅσας ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐτὸν ἡ ἀφή,
 ἀκάθαρτος ὢν ἀκάθαρτος ἐσται, κεχωρισμένος κα-
 θήσεται, ἔξω τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ ἔσται ἡ δια-
 τριβή. 47 Καὶ ἱματίῳ ἐὰν γίνηται ἀφή ἐν αὐτῷ
 λέπρας, ἐν ἱματίῳ ἑρέψῃ ἢ ἐν ἱματίῳ στυππύνῃ,
 48 ἢ ἐν στήμονι ἢ ἐν κρόκῃ, ἢ ἐν τοῖς λινόις ἢ ἐν
 τοῖς ἐρείοις, ἢ ἐν δέρματι ἢ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ
 δέρματι, 49 Καὶ γένηται ἡ ἀφή χλωρίζουσα ἢ
 πυρρίζουσα ἐν τῷ δέρματι ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ
 στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ
 δέρματος, ἀφή λέπρας ἐστὶ, καὶ δεῖξει τῷ ἱερεῖ·
 50 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν, καὶ ἀφορεῖ ὁ
 ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἑπτὰ ἡμέρας. 51 Καὶ ὄψεται ὁ
 ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· ἐὰν δὲ δια-
 χέηται ἡ ἀφή ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ
 κρόκῃ ἢ ἐν τῷ δέρματι, κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ποιῇ
 δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ, λέπρα ἱμμονός ἐστιν ἡ ἀφή,
 ἀκάθαρτος ἐστὶ. 52 Κατακάψει τὸ ἱμάτιον ἢ τὸν
 στήμονα ἢ τὴν κρόκην, ἐν τοῖς ἐρείοις ἢ ἐν τοῖς
 λινόις ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ ἐν ᾧ ἂν ᾖ ἐν
 αὐτῷ ἡ ἀφή· ὅτι λέπρα ἱμμονός ἐστιν, ἐν πυρὶ
 κατακαυθήσεται. 53 Ἐὰν δὲ ἰδῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ μὴ
 διαχέηται ἡ ἀφή ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν
 τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, 54 Καὶ
 συντάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὗ ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐτοῦ
 ἡ ἀφή, καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἑπτὰ ἡμέρας
 τὸ δεύτερον. 55 Καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυ-
 θῆναι αὐτὸ τὴν ἀφήν, καὶ ἥδε οὐ μὴ μετέβαλεν ἡ
 ἀφή τὴν ὄψιν, καὶ ἡ ἀφή οὐ διαχέεται, ἀκάθαρτον
 ἐστὶν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ἐσθίηται ἐν τῷ
 ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ. 56 Καὶ
 ἐὰν ἰδῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ ᾗ ἀμαυρὰ ἡ ἀφή μετὰ τὸ πλυ-
 θῆναι αὐτὸ, ἀποβόηξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἢ ἀπὸ
 τοῦ στήμονος ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης ἢ ἀπὸ τοῦ δέρμα-
 τος. 57 Ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ
 στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ,
 λέπρα ἐξανθούσά ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν
 ᾧ ἐστὶν ἡ ἀφή. 58 Καὶ τὸ ἱμάτιον ἢ ὁ στήμων ἢ
 ἡ κρόκη ἢ πᾶν σκεῦος δερματίνον ὃ πλυθήσεται καὶ
 ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή, καὶ πλυθήσεται τὸ
 δεύτερον, καὶ καθαρὸν ἐσται. 59 Οὗτος ὁ νόμος
 ἀφῆς λέπρας ἱματίου ἐρίου ἢ στυππύνου ἢ στήμο-
 νος ἢ κρόκης ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου, εἰς τὸ
 καθαρίσαι αὐτὸ ἢ μᾶνα αὐτό.

43 Et hoc sacerdos viderit, condemnabit eum
 haud dubiæ lepræ, quæ orta est in calvitio.
 44 Quicumque ergo maculatus fuerit lepra,
 et separatus est ad arbitrium sacerdotis,
 45 Habebit vestimenta dissuta, caput nu-
 dum, os veste contectum, contaminatum ac
 sordidum se clamabit. 46 Omni tempore,
 quo leprosus est et immundus, solus habita-
 bit extra castra. 47 Vestis lanea sive linea,
 quæ lepram habuerit 48 In stamine atque
 subtegmine, aut certe pellis, vel quidquid ex
 pelle confectum est, 49 Si alba vel rufa
 macula fuerit infecta, lepra reputabitur, os-
 tendeturque sacerdoti; 50 Qui consideratam
 recludet septem diebus: 51 Et die septimo
 rursus aspiciens si deprehenderit crevisse,
 lepra perseverans est: pollutum judicabit
 vestimentum, et omne in quo fuerit inventa:
 52 Et idcirco comburetur flammis. 53 Quod
 si eam viderit non crevisse, 54 Præcipiet,
 et lavabunt id in quo lepra est, recludetque
 illud septem diebus aliis. 55 Et cum viderit
 faciem quidem pristinam non reversam, nec
 tamen crevisse lepram, immundum judicabit,
 et igne comburet, eo quod infusa sit in super-
 ficie vestimenti vel per totum, lepra. 56 Sin
 autem obscurior fuerit locus lepræ, postquam
 vestis est lota, abrumpet eum, et a solido
 dividet. 57 Quod si ultra apparuerit in his
 locis, quæ prius immacolata erant, lepra vola-
 tilis et vaga; debet igne comburi. 58 Si
 cessaverit, lavabit aqua ea, quæ pura sunt,
 secundo, et munda erunt. 59 Ista est lex
 lepræ vestimenti lanei et linei, staminis atque
 subtegmis, omnisque suppellectilis pellicæ,
 quomodo mundari debeat, vel contaminari.

ויקרא יד

פ פ פ כח

פרשה יד

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְהָיָה
תְּהִיָּה תוֹרַת הַפִּזְעָה בַּיּוֹם שֶׁהָרָגוּ וְהִכָּהוּ
אֶל־הַכֹּהֵן : וְנָצַח חַכְמָן אֶל־מִקְדָּשׁ
לַמִּשְׁכָּה וְהָיָה הַכֹּהֵן וְהָיָה בְּרָמָה גִּבֹּר
הַצִּדְעָה מִדֶּחַיָּהוּ : וְנָצַח חַכְמָן וְלָקַח
לַמִּשְׁתָּה שְׁתֵּי־צִפְּרִים חַיִּים מִחוּרֹת וְצִוָּ
אֹתוֹ וְשָׂקַי תוֹלַעַת וְאָזַב : וְנָצַח חַכְמָן
וְשָׂקַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָד אֶל־כִּלְיֵה־רֶשֶׁת
עַל־מֵים חַיִּים : וְאֶת־הַצִּפּוֹר הַשֵּׁנִי הֵקֵחַ
אֹתוֹ וְאֶת־צִוָּ הָאֶחָד וְאֶת־שָׂקַי הַתוֹלַעַת
וְאֶת־הָאֹזֶב וְשָׂבַל אֹתָם וְהָיָה : הַצִּפּוֹר הַשֵּׁנִי
בְּדָם הַצִּפּוֹר הַשֵּׂשֶׁת עַל הַמֵּים חַיִּים :
וְהָיָה עַל־הַמִּשְׁתָּה מִדֶּחַיָּהוּ שֶׁבַע
פְּעָמִים וְהָיָה וְשָׂבַל אֶת־הַצִּפּוֹר הַשֵּׁנִי
עַל־פָּנֵי הַשִּׁדָּה : וְכַבֵּשׂ הַמִּשְׁתָּה אֶת־
בְּגָדָיו וְנָלַח אֶת־כִּלְיָה־שִׁדָּתוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְשָׁחַר וְאָחַר בָּבוֹא אֶל־הַמִּשְׁכָּה וְשָׂבַל מִחוּץ
לְאֹהֶל־וְהָיָה שֶׁבַע יָמִים : וְהָיָה בַּיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי וְנָלַח אֶת־כִּלְיָה־שִׁדָּתוֹ אֶת־אֵמָּה
וְאֶת־זָקְנוֹ וְהָיָה בְּגָדָיו עֵינָיו וְאֶת־כִּלְיָה־שִׁדָּתוֹ
וְנָלַח וְכַבֵּשׂ אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־שִׁדָּתוֹ
בַּפֶּה וְשָׁחַר : וְכַבֵּשׂ הַמִּשְׁתָּה אֶת־הַשִּׁדָּה
בְּכֶשֶׂם תְּמִימִים וְכַבֵּשׂ אֶת־הַתָּה בַּתִּשְׁבָּה
תְּמִימָה וְשָׂבַל עֲשָׂרִים כֶּלֶת מִכֶּסֶד
בְּלִילָה בַּשָּׂמֶן וְלֹא אֶחָד שָׂמֶן :
וְהָעֲבִיד הַכֹּהֵן הַמִּשְׁתָּה אֶת־הַשִּׁדָּה
הַמִּשְׁתָּה וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פָּהַח אֹהֶל
מוֹעֵד : וְלָקַח חַכְמָן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאֵשׁם וְאֶת־לֶב חַשְׁמֶן וְהִקְרִיב
אֹתָם תְּעִיפָה לִפְנֵי יְהוָה : וְשָׂבַל
אֶת־הַכֶּבֶשׂ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁקָט אֶת־
הַחֲסִיָּה וְאֶת־הַעֲלֵה בְּמָקוֹם הַקָּדֹשׁ וְיִ
כִּלְיָה־הַשִּׁדָּה הָאֶחָד לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה
הָאֶחָד : וְלָקַח חַכְמָן מִדָּם הַשִּׁדָּה וְהָיָה
הַכֹּהֵן עַל־תְּעִיפָה אֵלָּן הַמִּשְׁתָּה הַיְּמִינִית
וְעַל־כִּתּוֹן יָדוֹ הַיְּמִינִית וְעַל־כִּתּוֹן רַגְלוֹ
הַיְּמִינִית : וְלָקַח חַכְמָן מִלֶּב חַשְׁמֶן
וְהָיָה עַל־כֶּתֶף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית : וְשָׂבַל
הַכֹּהֵן אֶת־הַצִּפּוֹר הַיְּמִינִית מִדֶּחַיָּהוּ
אֲשֶׁר עַל־כִּתּוֹ הַשְּׂמָאלִית וְהָיָה מִדֶּחַיָּהוּ
בְּהַצִּדְעָה שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה :

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ, ιδ.

ΚΕΦ. ιδ.

1 ΚΑΙ ἠλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων,
2 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ· ὃ ἂν ἡμέρα καθα-
ρισθῇ, καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα· 3 Καὶ
ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ὄψεται
ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἰάται ἢ ἀφ' ἧς λέπρας ἀπὸ τοῦ
λεπροῦ. 4 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ λήψονται
τῷ καθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθάρᾳ, καὶ
ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσω-
πον. 5 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάζουσι τὸ
ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς ἄγγειον δοστράκινον ἐφ' ὕδατι
ζῶντι. 6 Καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήφεται αὐτό,
καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον
καὶ τὸν ὕσωπον, καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον
τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνίθιου τοῦ σφαγέντος ἐφ'
ὕδατι ζῶντι. 7 Καὶ περιβράνει ἐπὶ τὸν καθα-
ρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτάκις, καὶ καθαρὸς
ἔσται· καὶ ἑξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ
πεδῖον. 8 Καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα,
καὶ λούσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ δια-
τρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπτά ἡμέρας. 9 Καὶ
ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν
τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πύγωνα
καὶ τὰς ὀφρῦς, καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθή-
σεται· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα
αὐτοῦ ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται. 10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ὀγδόῃ λήφεται δύο ἄμνοδες ἀμώμους ἑνιαυσίους,
καὶ πρόβατον ἄμωμον ἑνιαύσιον, καὶ τρία δέκατα
σεμδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἔλαιῳ, καὶ
κοτύλην ἑλαιῶν μίαν· 11 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ
καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ
ταῦτα ἐναντὶ Κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου. 12 Καὶ λήφεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον
τὸν ἕνα, καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας, καὶ
τὴν κοτύλην τοῦ ἑλαίου, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰ ἀφόρισμα
ἐναντὶ Κυρίου. 13 Καὶ σφάζουσι τὸν ἄμνον ἐν
τόπῳ οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ περὶ
ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας
ὡσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστὶ τῷ ἱερεῖ, ἅγια
ἁγίον ἐστὶ. 14 Καὶ λήφεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς
ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ
δεξιῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς
καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιῦ. 15 Καὶ
λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἑλαίου ἐπιχεῖ
ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν, 16 Καὶ
βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἑλαίου
τοῦ θυτοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς,
καὶ βράνι τῷ δακτύλῳ ἐπτάκις ἐναντὶ Κυρίου.

LEVITICUS, XIV.

CAPUT XIV.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Hic est ritus leprosi, quando mun-
dandus est: Adducetur ad sacerdotem: 3 Qui
egressus de castris, cum invenerit lepram esse
mundatam, 4 Præcipiet ei qui purificatur,
ut offerat duos passeris vivos pro se, quibus
vesci licitum est, et lignum cedrinum, vermi-
culumque et hyssopum. 5 Et unum ex pas-
seribus immolari jubebit in vase fictili super
aquis viventes: 6 Alium autem vivum cum
ligno cedrino, et cocco et hyssopo, tinget in
sanguine passeris immolati, 7 Quo asperget
illum, qui mundandus est, septies, ut jure
purgetur: et dimittet passerem vivum, ut in
agrū avolet. 8 Cumque laverit homo vesti-
menta sua, radet omnes pilos corporis, et lava-
bitur aqua: purificatusque ingreditur castra,
ita duntaxat ut maneat extra tabernaculum
suum septem diebus; 9 Et die septimo radet
capillos capitis, barbamque et supercilia, ac
totius corporis pilos. Et lotis rursum vesti-
bus et corpore, 10 Die octavo assumet duos
agnos immaculatos, et ovem anniculam absque
macula, et tres decimas similæ in sacrificium,
quæ conspersa sit oleo, et seorsum olei sexta-
rium. 11 Cumque sacerdos purificans homi-
nem, statuerit eum, et hæc omnia coram Do-
mino in ostio tabernaculi testimonii, 12 Tollet
agnum, et offeret eum pro delicto, oleique
sextarium; et oblati ante Dominum omni-
bus, 13 Immolabit agnum, ubi solet immolari
hostia pro peccato, et holocaustum, id est, in
loco sancto. Sicut enim pro peccato, ita et
pro delicto ad sacerdotem pertinet hostia:
Sancta sanctorum est. 14 Assumensque
sacerdos de sanguine hostiæ, quæ immolata
est pro delicto, ponet super extremum au-
riculæ dextræ ejus qui mundatur, et super
pollices manus dextræ et pedis: 15 Et
de olei sextario mittet in manum suam
sinistram, 16 Tingetque digitum dextrum
in eo, et asperget coram Domino septies.

17 ומלתר השמן אשר על-צפו יתן הפתון
על-תננה און המטהל תימנית ועל-צפון
ידו תימנית ועל-צפון רגלו תימנית על
גם האשם: 18 ותפותר בשמן אשר על-
פת הפתון יתן על-ראש המטהר וכפר
צליו הפתון לפנ יתח: 19 וצפה הפתון
את-תחמאת וכפר על-המטהר משמאמו
ואחר ישמש את-העלה: 20 ותעלה
הפתון את-העלה ואת-המנחה המזבחה
וכפר צליו הפתון וספר: 21 ואם-גל הוא ואין ידו משמאמו ולקח
כבש אחד ושם להנקה לכפר צליו
ועשרו סלת אחד קליל בשמן למנחה
ולג קמו: 22 ושפתי חרים או שני בגי
יורה אשר פשני ידו וקנה אחד חמאת
והאחד עלה: 23 ותבוא אלהם ביום
השמיני למחנהו אליהם אל-המנחה
אחל מוצד לפנ יתח: 24 ולקח הפתון
את-כבש האשם ואת-לג השמן והניח
אלהם הפתון תנקה לפנ יתח: 25 ושפם
את-כבש האשם ולקח הפתון משם האשם
ונתן על-תננה און המטהר תימנית ועל-
צפון ידו תימנית ועל-צפון רגלו תימנית:
26 ומחשמו יצא הפתון על-פת הפתון
השקמלית: 27 ותחזה הפתון באמצעו
תימנית מרשמו אשר על-צפו השקמלית
שבע פעמים לפנ יתח: 28 ונתן הפתון
מרשמו אשר על-צפו על-תננה און
המטהר תימנית ועל-צפון ידו תימנית
ועל-צפון רגלו תימנית על-מקום גם
האשם: 29 ותפותר מרשמו אשר על-
פת הפתון יתן על-ראש המטהר לכפר
צליו לפנ יתח: 30 וצפה את-האחד
מרחלים או מדגג היונה מאשר פשני
ידו: 31 את אשר-פשני ידו את-האחד
המנחה ואת-האחד עלה על-המנחה וכפר
הפתון על המטהר לפנ יתח: 32 זאת
תורת אשר-צו צדעת אשר לא
תשני ידו בשחנהו: פ 33 וידבר
יתח אל-משה ואל-אחריו לאמר: 34 כי
תבוא אל-ארץ קנעו אשר אני נתן לכם
לאחזה וקחתי גנע צדעת בגיית אשר
אחזהכם: 35 ויאמר אשר-לך תפית ותחז
לפתן לאמר קנעו גרמח לי בעיית:

17 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐν τῇ χειρὶ ἐπι-
θήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαρι-
ζομένου τοῦ δεξιῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς
δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιῦ, ἐπὶ
τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας· 18 Τὸ
δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος,
καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.
19 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ
ἐξιδάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφάζει ὁ ἱερεὺς τὸ
ὄλοκαύτωμα. 20 Καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὄλοκαύ-
τωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι
Κυρίου· καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ
καθαρισθήσεται. 21 Ἐὰν δὲ πένηται καὶ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ μὴ εὕρισκῃ, λήψεται ἄμνον ἓνα εἰς τὸ ἐπλημ-
μέλησεν εἰς ἀφάρεμα ὥστε ἐξιδάσασθαι περὶ αὐτοῦ,
καὶ δέκατον σεμδάλεως πεφυραμένης ἐν ἑλαίῳ εἰς
θυσίαν, καὶ κοτύλην ἑλαίου μίαν, 22 Καὶ δύο
τρογόνες ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, ὅσα εὔρεν ἡ
χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας καὶ ἡ
μία εἰς ὄλοκαύτωμα· 23 Καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν πρὸς τὸν
ἱερέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
ἔναντι Κυρίου. 24 Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον
τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἑλαίου ἐπι-
θήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου. 25 Καὶ σφάζει
τὸν ἄμνον τὸν τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ
ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ
ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου
τοῦ δεξιῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς
καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιῦ. 26 Καὶ
ἀπὸ τοῦ ἑλαίου ἐπιχεεὶ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ
ἱερέως τὴν ἀριστεράν· 27 Καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ
δακτύλῳ τῇ δεξιᾷ ἀπὸ τοῦ ἑλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου· 28 Καὶ
ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἑλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου
τοῦ δεξιῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς
δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιῦ,
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας·
29 Τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἑλαίου τὸ ἐν ἐπὶ τῆς
χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ
καθαρισθέντος, καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς
ἔναντι Κυρίου. 30 Καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν
τρογόνων ἢ ἀπὸ τῶν νοσσοῶν τῶν περιστερῶν,
καθότι εὔρεν αὐτοῦ ἡ χεὶρ, 31 τὴν μίαν περὶ
ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὄλοκαύτωμα σὺν τῇ
θυσίᾳ· καὶ ἐξιδάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζο-
μένου ἔναντι Κυρίου. 32 Οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἔστιν
ἡ ἀφή τῆς λέπρας καὶ τοῦ μὴ εὕρισκοντος τῇ χειρὶ
εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν λέγων, 34 Ὡς ἂν
εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααίων, ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει, καὶ δώσω ἀφῆν λέπρας ἐν
ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐκτέτου ὑμῖν, 35 Καὶ
ἤξει τίνος αὐτοῦ ἡ οἰκία καὶ ἀναγγελεῖ τῇ ἱερῇ
λέγων, Ὡσπερ ἀφή ἰώραται μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ.

17 Quod autem reliquum est olei in laeva
manu, fundet super extremum auriculæ dex-
træ ejus qui mundatur, et super pollices ma-
nus ac pedis dextri, et super sanguinem qui
effusus est pro delicto, 18 Et super caput
ejus. 19 Rogabitque pro eo coram Domino,
et faciet sacrificium pro peccato; tunc immo-
labit holocaustum, 20 Et ponet illud in altari
cum libamentis suis, et homo rite mundabitur.
21 Quod si pauper est, et non potest manus
ejus invenire quæ dicta sunt, pro delicto assu-
met agnum ad oblationem, ut roget pro eo
sacerdos, decimamque partem similæ con-
spersæ oleo in sacrificium, et olei sextarium,
22 Duosque turtures sive duos pullos co-
lumbæ, quorum unus sit pro peccato, et alter
in holocaustum: 23 Offeretque ea die octavo
purificationis suæ sacerdoti, ad ostium taber-
naculi testimonii coram Domino: 24 Qui
suscipiens agnum pro delicto et sextarium
olei, levabit simul: 25 Immolatoque agno,
de sanguine ejus ponet super extremum au-
riculæ dextræ illius qui mundatur, et super
pollices manus ejus ac pedis dextri: 26 Olei
vero partem mittet in manum suam sinistram,
27 In quo tingens digitum dextræ manus
asperget septies coram Domino: 28 Tan-
getque extremum dextræ auriculæ illius qui
mundatur, et pollices manus ac pedis dextri,
in loco sanguinis qui effusus est pro delicto:
29 Reliquam autem partem olei, quæ est in
sinistra manu, mittet super caput purificati,
ut placet pro eo Dominum: 30 Et turturem
sive pullam columbæ offeret, 31 Unum pro
delicto, et alterum in holocaustum cum liba-
mentis suis. 32 Hoc est sacrificium leprosi,
qui habere non potest omnia in emundationem
sui. 33 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 34 Cum ingressi fueritis terram
Chanaan, quam ego dabo vobis in possessionem,
si fuerit plaga lepræ in ædibus, 35 Ibit cujus
est domus, nuntians sacerdoti, et dicet: Quasi
plaga lepræ videtur mihi esse in domo mea.

36 וַיֵּצֵא חֲפָזוֹ וַיִּפְּץ אֶת־חֲבִיתֵי בְּמִזְרֵי יָדָא
 חֲפָזוֹ לְרֵאשִׁית אֶת־חֲנֻנֵּה וְלֹא יִטְמָא בָּל־
 אֲשֶׁר בִּבְרִית וְאַחֵר בֶּן יָבֵא חֲפָזוֹ לְרֵאשִׁית
 אֶת־חֲבִית : 37 וַיִּרְאֶה אֶת־חֲנֻנֵּה וַהֲנִיחָהּ
 חֲנֻנֵּה בְּקִרְיַת הַבָּיִת שֶׁעָרְוֶהֶל וַיִּתְּרֶלֶח
 אוֹ אֲדַמְדָּמֶת וַיִּמְרָאֲתוֹ שָׁפֵל מִדְּחִיר :
 38 וַיָּצֵא חֲפָזוֹ מִדְּחִיר אֶל־פֶּתַח הַבָּיִת
 וַהֲסִגִּיר אֶת־חֲבִית שְׂבַעַת יָמִים : 39 וַשֵּׁב
 חֲפָזוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּרְאֶה וַהֲנִיחָהּ פֶּסֶח
 חֲנֻנֵּה בְּקִרְיַת חֲבִיר : 40 וַצִּדָּה חֲפָזוֹ
 וַחֲלָצֵה אֶת־תְּאֵבָיוֹם אֲשֶׁר בָּהֶן חֲנֻנֵּה
 וַהֲשִׁילֵכֶה אֶתֶּחֶן אֶל־מִתְּוֶץ לִצִּיר אֶל־
 מְקוֹם טָמֵא : 41 וְאֶת־חֲבִית נִהְרָע מִבֵּית
 סָבִיב וַשְּׁפֹכֶה אֶת־חֲצָפֵל אֲשֶׁר חֲנֻנֵּה אֶל־
 מִתְּוֶץ לִצִּיר אֶל־מְקוֹם טָמֵא : 42 וַלְחֻזֵּה
 אֲבָקִים אֲחִירֹת וַחֲבִיאוֹ אֶל־פֶּתַח הַמִּזְבֵּחַ
 וַעֲקֵר אֶתֶּר נֶחֱחַ וְנָח אֶת־חֲבִית : 43 וַאֲד־
 לְשׁוֹב חֲנֻנֵּה וַפְּרָח בָּבִית אַחֵר חֲלָצֵה אֶת־
 הַמִּזְבֵּחַ וַאֲחֵרֵי הַקִּדְוֹת אֶת־חֲבִית וַאֲחֵרֵי
 הַמִּזְבֵּחַ : 44 וְכֹא חֲפָזוֹ וַיִּרְאֶה וַהֲנִיחָהּ פֶּסֶח
 חֲנֻנֵּה בִּבְרִית צִלְצַח מִמַּעֲרָת הָהֵא עֲבִית
 טָמֵא הָהֵא : 45 וַיִּטְעֵץ אֶת־חֲבִית אֶת־אֲבָדֵי
 וְאֶת־עֲצָיו וְאֵת צִלְעָפֶר הַבָּיִת וַהֲצִיֵּא
 אֶל־מִתְּוֶץ לִצִּיר אֶל־מְקוֹם טָמֵא : 46 וַהֲפֹא
 אֶת־חֲבִית צִלְיָמִי הַסִּגִּיר אֹהֶוֹ יִטְמָא עַד
 הָעָרִב : 47 וַחֲשֹׁכֵב בָּבִית יִכְבֹּס אֶת־בְּגָדָיו
 וַחֲאֵבֵל בָּבִית יִכְבֹּס אֶת־בְּגָדָיו : 48 וְאֵד־
 בָּא יָבֵא חֲפָזוֹ וַיִּרְאֶה וַהֲנִיחָהּ לֹא־פֶסֶח
 חֲנֻנֵּה בִּבְרִית אַחֵרֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־חֲבִית וַיִּתֵּר
 חֲפָזוֹ אֶת־חֲבִית כִּי גִרְפָּה חֲנֻנֵּה : 49 וַלְחֻזֵּה
 לַחֲפֹא אֶת־חֲבִית שְׁתֵּי צִבְּרִים וַעֲצֵה אֶחָד
 וַיִּשְׁנִי הוֹלְצַת וְאֹזֵב : 50 וַשְּׁכַט אֶת־חֲצָפֵר
 הַמִּזְבֵּחַ אֶל־צִלְיָרֶשֶׁת עֲלֵי־מִים חַיִּים :
 51 וַלְחֻזֵּה אֶת־עֲצֵי־הָאֵחָד וְאֶת־הָאֹזֵב וְאֵת
 שְׁנֵי הַהוֹלְצַת וְאֵת חֲצָפֵר הַמִּזְבֵּחַ וַטָּבֵל
 אֹהֶם בְּדֹם חֲצָפֵר הַשְּׁחֻזָּה וּבְמִים
 חַיִּים וַהֲנִיחָהּ אֶת־חֲבִית שְׂבַע פָּעָמִים :
 52 וַחֲפֹא אֶת־חֲבִית בְּדֹם חֲצָפֹר וּבְמִים
 חַיִּים וּבְצָפֵר הַמִּזְבֵּחַ וַיִּבְעֵץ הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתְּוֶץ
 וַיִּשְׁלַח : 53 וַשְּׁלַח אֶת־חֲצָפֵר
 הַמִּזְבֵּחַ אֶל־מִתְּוֶץ לִצִּיר אֶל־פֶּתַח הַמִּזְבֵּחַ
 וּכְפֹר עֲלֵי־חֲבִית וַיִּסְתֵּר : 54 זֹאת הַהִתְחָה
 לְכִלְכָּנֵה חֲצָרֶשֶׁת וְלִפְתָּח : 55 וַיִּלְבַּשְׁתָּ חֲבִית
 וּלְבָשִׁית : 56 וְלִשְׁמֹחַ וְלִשְׁפֹּחַת וּלְפִתְחָה :

36 Καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν
πρὸ τοῦ εἰσελθόντα τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἀφήν, καὶ
οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἀν' ἣ ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ
μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν
οἰκίαν. 37 Καὶ ὕψεται τὴν ἀφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφή
ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κολάδας χλωρίζουσας,
ἢ πυρρίζουσας, καὶ ἡ ὕψις αὐτῶν ταπεινότερα τῶν
τοίχων· 38 Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
οἰκίαν ἐπὶ ἡμέρας. 39 Καὶ ἐπληρῇξει ὁ ἱερεὺς τὴν
ἡμέραν τῇ ἰσθόμῃ καὶ ὕψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ
διεχθῇ ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας· 40 Καὶ
προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ ἐξελοῦσι τοὺς λίθους ἐν οἷς
ἐστὶν ἡ ἀφή, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως
εἰς τόπον ἀκάθαρτον· 41 Καὶ τὴν οἰκίαν ἀποξύ-
ψουσιν ἔσθην κύλφ, καὶ ἐκχεοῦσι τὸν χοῦν τὸν
ἀπειχυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον·
42 Καὶ λήψονται λίθους ἀπειχυσμένους ἑτέρους καὶ
ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων, καὶ χοῦν ἕτερον λή-
ψονται καὶ ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν. 43 Ἐὰν δὲ
ἐπιέλθῃ πάλιν ἡ ἀφή καὶ ἀνατελῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ
τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους καὶ μετὰ τὸ ἀποξύψῃν τὴν
οἰκίαν καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι, 44 Καὶ εἰσελεύ-
σεται ὁ ἱερεὺς καὶ ὕψεται· εἰ διακέχται ἡ ἀφή ἐν
τῇ οἰκίᾳ, λίπρα ἱμνοῦνός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθα-
τός ἐστι. 45 Καὶ καθελοῦσι τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ
ἐξῆλα αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ πάντα τὸν
χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθα-
ρον· 46 Καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν
πάσας τὰς ἡμέρας ὡς ἀφωρισμένη ἐστὶν ἀκάθαρτος
ἕσται ἕως ἐσπέρας, 47 Καὶ ὁ κομώμενος ἐν τῇ
οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἕσται
ἕως ἐσπέρας· καὶ ὁ ἕσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἕσται ἕως ἐσπέρας.
48 Ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδῇ,
καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ
μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαριεῖ ὁ
ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἀφή. 49 Καὶ λήψεται
ἀφ᾽ ἀγνίσια τὴν οἰκίαν δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ
καὶ ζύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ
ὑσσωπον· 50 Καὶ σφάξει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἕν εἰς
σκεῦος ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι, 51 Καὶ λή-
ψεται τὸ ζύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κεκλωσμένον
κόκκινον καὶ τὸν ὑσσωπον καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν,
καὶ βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἱσθα-
μένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι, καὶ περιρράνει ἐν αὐτοῖς ἐπὶ
τὴν οἰκίαν ἐπτάκις. 52 Καὶ ἀφ᾽ ἀγνίαι τὴν οἰκίαν
ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι
καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ
κεδρίνῳ καὶ ἐν τῷ ὑσσωπῳ καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ
κοκκίνῳ· 53 Καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ
ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ἐξέλσεται
περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἕσται. 54 Οὗτος
ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφήν λίπρας καὶ θραύ-
σματος, 55 Καὶ τῆς λέπρας ἱματίου καὶ οἰκίας,
56 Καὶ ὅλης καὶ σημασίας καὶ τοῦ αἰγιάζοντος

36 At ille præcipiet ut efferant universa de domo, priusquam ingrediatur eam, et videat utrum leprosa sit, ne immunda fiant omnia quæ in domo sunt. Intrabitque postea ut consideret lepram domus: 37 Et cum viderit in parietibus illius quasi valliculas pallore sive rubore deformes, et humiliores superficie reliqua, 38 Egredietur ostium domus, et statim claudet illam septem diebus. 39 Reversusque die septimo, considerabit eam: si invenerit crevisse lepram, 40 Jubebit erui lapides in quibus lepra est, et projici eos extra civitatem in locum immundum: 41 Domum autem ipsam radi intrinsecus per circuitum, et spargi pulverem rasuræ extra urbem in locum immundum, 42 Lapidesque alios reponi pro his qui ablati fuerint, et luto alio liniri domum. 43 Sin autem postquam eruti sunt lapides, et pulvis erasus, et alia terra lita, 44 Ingressus sacerdos viderit reversam lepram, et parietes respersos maculis, lepra est perseverans, et immunda domus: 45 Quam statim destruent, et lapides ejus ac ligna, atque universum pulverem projicient extra oppidum in locum immundum. 46 Qui intraverit domum quando clausa est, immundus erit usque ad vesperum: 47 Et qui dormierit in ea, et comederit quippiam, lavabit vestimenta sua. 48 Quod si introiens sacerdos viderit lepram non crevisse in domo, postquam denuo lita fuerit, purificabit eam reddita sanitate: 49 Et in purificationem ejus sumet duos passeress, lignumque cedrinum, et vermiculum atque hyssopum: 50 Et immolato uno passere in vase fictili super aquas vivas, 51 Tolle lignum cedrinum, et hyssopum, et ocooum, et passerem vivum, et tinget omnia in sanguine passeris immolati, atque in aquis viventibus, et asperget domum septies, 52 Purificabitque eam tam in sanguine passeris quam in aquis viventibus, et in passere vivo, lignoque cedrino et hyssopo atque vermiculo. 53 Cumque dimiserit passerem avolare in agrum libere, orabit pro domo, et jure mundabitur. 54 Ista est lex omnis lepræ et percussuræ, 55 Lepræ vestium et domorum, 56 Cicatricis et erumpentium papularum, lucentis maculæ, et in varias species, coloribus immutatis,

57 להוֹרֹת בַּיּוֹם חֲמָא יבְנִים חֲשִׁיחַ נָא
הַיּוֹרָה הַזֶּה עֵת :

פרשה טו :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
לֵאמֹר : 2 דַּבְּרוּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם
אֲלֵהֶם אֵישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׁרוֹ
וְזָבָו שָׂמָא הוּא : 3 וְנָא תִּחְנֶה שְׂמָאָהוּ
בְּזָבָו כִּי בְּשָׁרוֹ אֶת-זָבָו אֶת-חֲתָתָיו
בְּשָׁרוֹ מִזָּבָו שְׂמָאָהוּ הוּא : 4 כִּלְחַפְשָׁב
אֲשֶׁר יִשְׁבַּב עָלָיו הַזָּב וְשָׂמָא וְכִלְחַפְלִי
אֲשֶׁר-יִשְׁבַּב עָלָיו וְשָׂמָא : 5 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְעַ
בְּמִשְׁכָּבוֹ וּבְכֶסֶם בְּגָדָיו וְרִחַץ בַּמַּיִם וְשָׂמָא
עֲדֵה-עָרָב : 6 וְהִישָׁב עַל-חַפְלִי אֲשֶׁר-יִשְׁבַב
עָלָיו הַזָּב וּבְכֶסֶם בְּגָדָיו וְרִחַץ בַּמַּיִם
וְשָׂמָא עֲדֵה-עָרָב : 7 וְהִנְעַץ בְּבֶשֶׂר הַזָּב
וּבְכֶסֶם בְּגָדָיו וְרִחַץ בַּמַּיִם וְשָׂמָא עֲדֵה-עָרָב :
8 וְכִרְיֹלָה הַזָּב בְּשִׁחֹר וּבְכֶסֶם בְּגָדָיו וְרִחַץ
בַּמַּיִם וְשָׂמָא עֲדֵה-עָרָב : 9 וְכִלְחַפְרָב
אֲשֶׁר יִרְבַּב עָלָיו הַזָּב וְשָׂמָא : 10 וְכִלְ-
חַלְנֶץ כָּלִי אֲשֶׁר יִתְחַן מִחֲפָיו וְשָׂמָא
עֲדֵה-עָרָב וְהַפְּשִׁיט אֹרְחָם וּבְכֶסֶם בְּגָדָיו
וְרִחַץ בַּמַּיִם וְשָׂמָא עֲדֵה-עָרָב : 11 וְכִלְ-
אֲשֶׁר יַנְעִיבֻ חֲזָב וְגִדָיו לֹא-שָׁמָא בַּמַּיִם
וּבְכֶסֶם בְּגָדָיו וְרִחַץ בַּמַּיִם וְשָׂמָא עֲדֵה-
עָרָב : 12 וְכִלְחַפְרָשׁ אֲשֶׁר-יַנְעִיבֻ הַזָּב
יִשְׁבַּר וְכִלְכַּלְיָעַץ וְשָׁמָא בַּמַּיִם : 13 וְכִי-
יִטְחֹר הַזָּב מִזָּבָו וְסָפַר לוֹ שְׁבַעַת יָמִים
לְשִׁחֲרָתוֹ וּבְכֶסֶם בְּגָדָיו וְרִחַץ בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם
חַיִּים וְשָׂמָא : 14 וּבְנִים הַשְּׂמִילִי וְחֲחִילוֹ
שְׁנֵי חֲרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וְקָא לִפְנֵי
יְהוָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּבְהִנֵּם אֶל-
הַכֹּהֵן : 15 וְעָשָׂה אֹהֶם הַכֹּהֵן אֶת-חֲשִׁמַּת
וְהִתְקַדַּח עֲלָהּ וּכְפִיר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי
יְהוָה מִזָּבָו : 16 וְאִישׁ כִּרְהַנָּה
מִשְׁפָּה שְׁכֵב־תִּזְרַע וְרִחַץ בַּמַּיִם אֶת-כָּל-
בְּשָׁרוֹ וְשָׂמָא עֲדֵה-עָרָב : 17 וְכִלְ-בֶּגֶד וְכִלְ-
עוֹר אֲשֶׁר-יִתְחַן עָלָיו שְׁכֵב־תִּזְרַע וּבְכֶסֶם
בַּמַּיִם וְשָׂמָא עֲדֵה-עָרָב : 18 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
יִשְׁבַב אִישׁ אֹתָהּ שְׁכֵב־תִּזְרַע וְרִחַץ בַּמַּיִם
וְשָׂמָא עֲדֵה-עָרָב : 19 וְאִשָּׁה כִּי-
יִתְחַן זָכָה גַּם יִתְחַן זָכָה בְּבִשְׂרָהּ שְׁבַעַת
יָמִים תִּתְחַן בְּגִדְתָּהּ וְכִלְחַלְנֶץ בָּהּ וְשָׂמָא
עֲדֵה-עָרָב : 20 וְכִלְ אֲשֶׁר תִּשְׁבַּב עָלָיו
בְּגִדְתָּהּ וְשָׂמָא וְכִלְ אֲשֶׁר-תִּשְׁבַּב עָלָיו וְשָׂמָא :

57 Καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ὃ ἡμέρα ἀκάθαρτον καὶ ὃ
ἡμέρα καθαρῶσθισεται· οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

ΚΕΦ. ιε'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ 'Ααρὼν
λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς 'Ισραὴλ καὶ ἐρεῖς
αὐτοῖς, 'Ανδρὶ ἀνδρὶ ὃ ἔάν γένηται ῥύσις ἐκ τοῦ
σώματος αὐτοῦ, ἡ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός ἐστι.
3 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· ῥέων
γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς ῥύσεως ἧς συνέστηκε
τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· πᾶσαι αἱ ἡμέραι οὗσεως σώματος
αὐτοῦ ὃ συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως
ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστί. 4 Πᾶσι κοίτη ἐφ' ἧς ἂν
κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ γονοῤῥυῖς ἀκάθαρτός ἐστι, καὶ
πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἂν καθίστῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονοῤῥυῖς
ἀκάθαρτος ἐσται. 5 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἔάν ᾤψηται
τῆς κοίτης αὐτοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ
λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας·
6 Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἂν καθίστῃ
ὁ γονοῤῥυῖς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται
ὑδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. 7 Καὶ ὁ
ἀπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονοῤῥυῖος πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια καὶ λούσεται ὑδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως
ἑσπέρας· 8 'Εάν δὲ προσεμίσηται ὁ γονοῤῥυῖς ἐπὶ
τὸν καθαρὸν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται
ὑδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. 9 Καὶ
πᾶν ἐπίσασμα ὄνου ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ
γονοῤῥυῖς ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. 10 Καὶ
πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἂν ὃ ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκάθα-
ρος ἐσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὑδατι, καὶ ἀκάθαρτος
ἐσται ἕως ἑσπέρας. 11 Καὶ ὅσων ἔάν ᾤψηται ὁ
γονοῤῥυῖς καὶ τὰς χεῖρας οὐ νέμπται ὑδατι, πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὑδατι, καὶ ἀκάθα-
ρος ἐσται ἕως ἑσπέρας. 12 Καὶ σκεῦος ὀστράκινον
οὐ ἂν ᾤψηται ὁ γονοῤῥυῖς συντριβήσεται· καὶ
σκεῦος ἑὺλινον νιφθήσεται ὑδατι, καὶ καθαρὸν ἐσται.
13 'Εάν δὲ καθαρῶσθῃ ὁ γονοῤῥυῖς ἐκ τῆς ῥύσεως
αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμηθήσεται αὐτῷ ἐπὶ τὰς ἡμέρας εἰς
τὸν καθαρῶσθαι αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὑδατι, καὶ καθαρὸς ἐσται.
14 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται αὐτῷ δύο
τρογύνας ἡ δύο νοσσοῦς περιστερῶν καὶ οἶσει αὐτὰ
ἐναντὶ Κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ. 15 Καὶ ποιήσει
αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλο-
καύτωμα καὶ ἐξέλσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ
Κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ. 16 Καὶ ἄνθρωπος
ὃ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται
ὑδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως
ἑσπέρας· 17 Καὶ πᾶν ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα ἐφ'
ὃ ἂν ὃ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθήσεται
ὑδατι καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. 18 Καὶ
γυνὴ ἔάν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρμα-
τος, καὶ λούσονται ὑδατι καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται
ἕως ἑσπέρας. 19 Καὶ γυνὴ ἥτις ἂν ὃ ῥέουσα
αἵματι, καὶ ἐσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι
αὐτῆς, ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἐσται ἐν τῇ ἀφίδρῳ αὐτῆς·
πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἐσται ἕως
ἑσπέρας, 20 Καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζῃται ἐπ'
αὐτὸ ἐν τῇ ἀφίδρῳ αὐτῆς ἀκάθαρτος ἐσται, καὶ
πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίστῃ ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτος ἐσται.

57 Ut possit sciri quo tempore mundum quid,
vel immundum sit.

CAPUT XV.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens: 2 Loquimini filiis Israel, et
dicite eis: Vir, qui patitur fluxum seminis
immundus erit. 3 Et tunc judicabitur huic
vitio subiacere, cum per singula momenta ad-
hæserit carni ejus, atque concreverit foedus
humor. 4 Omne stratum, in quo dormierit,
immundum erit, et ubicumque sederit. 5 Si
quis hominum tetigerit lectum ejus, lavabit
vestimenta sua: et ipse lotus aqua, immundus
erit usque ad vespertum. 6 Si sederit ubi ille
sederat, et ipse lavabit vestimenta sua: et
lotus aqua, immundus erit usque ad vespere-
rum. 7 Qui tetigerit carnem ejus, lavabit
vestimenta sua: et ipse lotus aqua, immundus
erit usque ad vespertum. 8 Si salivam hujusce-
modi homo jecerit super eum qui mundus est,
lavabit vestimenta sua: et lotus aqua, im-
mundus erit usque ad vespertum. 9 Sagma,
super quo sederit, immundum erit: 10 Et
quidquid sub eo fuerit qui fluxum seminis
patitur, pollutum erit usque ad vespertum.
Qui portaverit horum aliquid, lavabit vesti-
menta sua: et ipse lotus aqua, immundus erit
usque ad vespertum. 11 Omnis, quem teti-
gerit qui talis est, non lotis ante manibus,
lavabit vestimenta sua: et lotus aqua, im-
mundus erit usque ad vespertum. 12 Vas fictile
quod tetigerit, confringetur: vas autem lig-
neum lavabitur aqua. 13 Si sanatus fuerit
qui hujuscemodi sustinet passionem, nume-
rabit septem dies post emundationem sui, et
lotis vestibus et toto corpore in aquis viventi-
bus, erit mundus. 14 Die autem octavo sumet
duos turtures, aut duos pullos columbæ, et
veniet in conspectum Domini ad ostium ta-
bernaculi testimonii, dabitque eos sacerdoti: 15 Qui faciet unum pro peccato, et alterum
in holocaustum: rogabitque pro eo coram
Domino, ut emundetur a fluxu seminis sui. 16 Vir de quo egreditur semen coitus, lavabit
aqua omne corpus suum: et immundus erit
usque ad vespertum. 17 Vestem et pellem,
quam habuerit, lavabit aqua, et immunda erit
usque ad vespertum. 18 Mulier, cum qua
coierit, lavabitur aqua, et immunda erit usque
ad vespertum. 19 Mulier, quæ redeunte
mense patitur fluxum sanguinis, septem
diebus separabitur. 20 Omnis qui tetige-
rit eam, immundus erit usque ad vespertum.

21 וְכִלְהַפְּנֵיץ בְּמִשְׁכְּבָהּ יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרִחָץ
בַּמַּיִם וְשָׁמָּה צִדְהָ עָרַב: 22 וְכִלְהַפְּנֵיץ
בְּכִלְכֵּלִי אֲשֶׁר-תִּשְׁכַּב עָלָיו יִכְבֶּס בְּגָדָיו
וְרִחָץ בַּמַּיִם וְשָׁמָּה צִדְהָ עָרַב: 23 וְאִם
עַל-חֲשִׁשָּׁבָה הָיָה אִם עַל-חֲפֵלִי אֲשֶׁר-הָיָה
יִשְׁכַּב-עָלָיו בְּבִגְדָיו יִשְׁכַּב צִדְהָ עָרַב:
24 וְאִם שָׁכַב יָשָׁב אִשָּׁה הָיָה הָיָה נִדְחָה
עָלָיו וְשָׁמָּה שְׁבַע יָמִים וְכִלְהַפְּנֵיץ
אֲשֶׁר-יִשְׁכַּב עָלָיו וְשָׁמָּה: 25
וְהָאִשָּׁה כִּרְיוּחָ זֶה דָּבָר יָמִים רַבִּים
בְּלֹא צִדְהָ נִדְחָה אִם כִּרְיוּחָ עַל-נִדְחָה
כִּלְכֵּלִי זֶה בְּמִשְׁכְּבָהּ פִּימָן נִדְחָה הָיָה
שָׁמָּה הָיָה: 26 וְכִלְהַפְּנֵיץ בְּמִשְׁכְּבָהּ נִדְחָה
לֵה עָלָיו וְכִלְכֵּלִי אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו שָׁמָּה
יִחַד בְּמִשְׁכְּבָהּ נִדְחָה: 27 וְכִלְהַפְּנֵיץ
יִשְׁכַּב יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרִחָץ בַּמַּיִם וְשָׁמָּה
צִדְהָ עָרַב: 28 וְאִם נִדְחָה מִדְּבַר
לֵה שְׁבַע יָמִים וְאַחֵר תִּשְׁחָר: 29 וְכִלְכֵּלִי
הַשְּׁמַלְי תִּתְחַלֵּל שְׁפָתַי תִּרְיֶם אִם שָׁנָה
בְּגָן יִנָּח וְהִבְלִיחָ אוֹתָם אֲלֵהֶם כִּלְהַפְּנֵיץ
כִּתְחָל אֲחֵל מוֹעֵד: 30 וְצִדְהָ הַפֶּחֶן אֶת
הָאֵתָה חֲסִמָּה וְאַתְּ-הָאֵתָה עֲלֶה וְכִפֹּר
עָלֶיהָ הַפֶּחֶן לִפְנֵי יְהוָה מִזֶּה בְּמִשְׁכְּבָהּ:
31 וְהִזְדַּקְתָּ אֶת-בְּגָדֶיךָ אֶת-מִשְׁכְּבָהּ וְלֹא
יָמִחוּ בְּמִשְׁכְּבָהּ בְּמִשְׁכָּם אֶת-מִשְׁכְּבָהּ אֲשֶׁר
בְּתוֹכָם: 32 זֹאת תוֹרַת הַזָּב וְאֲשֶׁר תִּשָּׂא
בְּמִשְׁכְּבָהּ שְׁבַע יָמִים לְמִשְׁכְּבָהּ: 33 וְהִזְדַּקְתָּ
בְּנִדְחָה וְהִזָּב אֶת-זוֹבֵה לְזָכָר וְלִנְקֵהָ
וְלִאִשָּׁה יִשְׁכַּב עִם-מִשְׁכָּהּ:

פ פ פ כט

פרשה טז:

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת
שָׁנָה בְּגָן אַחֲרֵי בְּהִרְבָּתָם לִפְנֵי-יְהוָה
וַיֹּאמֶר: 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר
אֶל-אַהֲרֹן אַחִי וְאֶל-בָּנָיו כְּכֹל-עֲצַת אֲלֵי-
הַקֹּדֶשׁ מִבְּרִית לִפְנֵי אֲלֵהֶם חֲפִצָּה
אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ וְלֹא יָמִחוּ בְּגָדָם
אֲרָחָה עַל-הַפִּצָּה: 3 בְּזֹאת יִכָּחֵן
אֲלֵהֶם-הַקֹּדֶשׁ בְּכָר וּבְזָכָר לְחִמָּה
וְאֵל לְעֹלָם: 4 כְּהִנֵּה-בֵּד הָיָה יִלְכֹּשׁ
וּבְמִשְׁכְּבָהּ יִהְיֶה עַל-בִּשְׂרָף וּבְמִשְׁכְּבָהּ
יִחַד וּבְמִשְׁכְּבָהּ יִחַד: 5 וְהִזְדַּקְתָּ
וְרִחָץ בַּמַּיִם אֶת-בִּשְׂרָף וְלִבְשָׁם:

21 Kai pās ds ἄν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτῆς πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι,
καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· 22 Kai pās ὁ
ἀπτόμενος παντὸς σκεύους οὐ ἴαν καθίσθ' ἐπ' αὐτὸ
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. 23 'Εὰν δὲ ἐν τῇ
κοίτῃ αὐτῆς οὖσης ἡ ἐπὶ τοῦ σκεύους οὐ ἴαν καθίσθ'
ἐπ' αὐτῷ ἐν τῇ ἄπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας. 24 'Εὰν δὲ κοίτῃ κοιμηθῇ τις
μετ' αὐτῆς καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ'
αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ πᾶσα
κοίτῃ ἐφ' ἣ ἄν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ ἀκάθαρτος ἔσται.
25 Kai γυνὴ ἴαν ῥέγ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους
οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφόδρου αὐτῆς, ἴαν καὶ ῥέγ μετὰ
τὴν ἀφόδρον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκα-
θαρσίας αὐτῆς καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφόδρου
αὐτῆς, ἔσται ἀκάθαρτος· 26 Kai πᾶσα κοίτῃ ἐφ'
ἣς ἄν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς
ῥύσεως κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφόδρου ἔσται αὐτῇ,
καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ὃ ἄν καθίσθ' ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτον
ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφόδρου· 27 Πᾶς
ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας. 28 'Εὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς
ῥύσεως, καὶ ἐξαρθμῇ αὐτῇ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ
μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται. 29 Kai τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ λήψεται αὐτὴ δύο τρυγόνες ἡ δύο νοσοῦς
περιστερῶν, καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερεῖα ἐπὶ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 30 Kai ποιήσει
ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς
ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς
ἐναντὶ Κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς.
31 Kai εὐλαβείσθε ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ
τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν, ἐν τῇ μιάνειν αὐτοὺς τὴν
σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς. 32 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ
γονοῦντος, καὶ ἴαν τινὲ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτῃ
σπέρματος ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ, 33 Kai τῇ
αἱμοῦρρουσῃ ἐν τῇ ἀφόδρῳ αὐτῆς, καὶ ὁ γονοῦντος
ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ
'νδρὶ ds ἄν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθήμενης.

ΚΕΦ. ις'.

1 KAI ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν μετὰ τὸ
τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρὼν, ἐν τῷ προσάγειν
αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἐναντὶ Κυρίου καὶ ἐτελεύτη-
σαν· 2 Kai εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν, Λάλησον
πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθω
πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετά-
σματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ
τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται·
ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθῆσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου.
3 Οὕτως εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον· ἐν
μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς
ὀλοκαύτωμα. 4 Kai χιτῶνα λινοῦν ἡγισμένον
ἐνδύσεται, καὶ περισκέλες λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ
χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ζώνη λινῇ ζώσεται, καὶ κίδαριν
λινῇν περιθήσεται· ἱμάτια ἄγία ἐστί, καὶ λούσεται
ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται αὐτὰ.

21 Et in quo dormierit vel sederit diebus
separationis suæ, polluetur. 22 Qui tetigerit
lectum ejus, lavabit vestimenta sua: et ipse
lotus aqua, immundus erit usque ad vesperum.
23 Omne vas, super quo illa sederit, quisquis
attigerit, lavabit vestimenta sua: et ipse lotus
aqua, pollutus erit usque ad vesperum. 24 Si
coierit cum ea vir tempore sanguinis menstru-
alis, immundus erit septem diebus: et omne
stratum, in quo dormierit, polluetur. 25 Mu-
lier, quæ patitur multis diebus fluxum san-
guinis non in tempore menstruali, vel quæ
post menstruum sanguinem fluere non cessat,
quamdiu subjacet huic passioni, immunda erit
quasi sit in tempore menstruo. 26 Omne
stratum in quo dormierit, et vas in quo se-
derit, pollutum erit. 27 Quicumque tetigerit
ea, lavabit vestimenta sua: et ipse lotus aqua,
immundus erit usque ad vesperum. 28 Si
steterit sanguis, et fluere cessaverit, nume-
rabit septem dies purificationis suæ; 29 Et
die octavo offeret pro se sacerdoti duos tur-
tures, aut duos pullos columbarum, ad ostium
tabernaculi testimonii: 30 Qui unum faciet
pro peccato, et alterum in holocaustum, roga-
bitque pro ea coram Domino, et pro fluxu
immunditiæ ejus. 31 Docebitis ergo filios
Israel ut caveant immunditiam, et non mori-
antur in sordibus suis, cum polluerint taber-
naculum meum quod est inter eos. 32 Ista
est lex ejus, qui patitur fluxum seminis, et qui
polluitur coitu, 33 Et quæ menstruis tempo-
ribus separatur, vel quæ jugi fluit sanguine, et
hominis qui dormierit cum ea.

CAPUT XVI.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen
post mortem duorum filiorum Aaron, quando
offerentes ignem alienum interfecti sunt: 2 Et
præcepit ei, dicens: Loquere ad Aaron fra-
trem tuum, ne omni tempore ingrediatur
sanctuarium, quod est intra velum coram pro-
pitiatorio quo tegitur arca, ut non moriatur
(quia in nube apparebo super oraculum);
3 Nisi hæc ante fecerit: Vitulum pro peccato
offeret, et arietem in holocaustum. 4 Tunica
linea vestiatur, feminalibus lineis verenda ce-
labit: accingetur zona linea, cidarim lineam
imponet capiti: hæc enim vestimenta sunt san-
cta: quibus cunctis, cum lotus fuerit, induetur.

5 ומאת עדת בני ישראל יקח שגרשעירי
עזים לחטאת ואיל אחד לעלה :
6 והקריב אחת אתהם קחטאת אשרלו
וכפר בעדו ובכפר ביהו : 7 ולקח את
שני השעירים והעמיד אהם לפני יהוה
פניהם אהל מועד : 8 ונתנו אחת עלשני
השעירים זרזות פזל אחד ליהוה וגזל
אחד לעזאזל : 9 והקריב אחת את
השעיר אשר עלה עליו הזבל ליהוה
ועשהו קמאת : 10 והשעיר אשר עלה
עליו הזבל לעזאזל יעמידו לפני
יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל
המדבר : 11 והקריב אחת אתהם
קחטאת אשרלו וכפר בעדו ובכפר ביהו
ושחט אתהם קחטאת אשרלו : 12 ולקח
כלהם מחמת גזל-אש מעל המזבח
מלפני יהוה ומלא חפזיו הקטרת סמים
בזקח והקריב סגית לפקת : 13 ונתנו את
הקטרת על-האש לפני יהוה וכפר . ונתנו
הקטרת את-הפקת אשר על-העדות ולא
ימות : 14 ולקח כזב חסר והנה באמצעו
על-פני הפקת . וקדמה ולפני הפקת
הנה שבע-פעמים מרחקים באמצעו :
15 ושחט את-השעיר קחטאת אשר עלם
והביא את-דמו אל-מבית לפקת ועשה
את-דמו כאשר עשה לגם חסר והנה
אחיו על-הפקת ולפני הפקת : 16 וכפר
על-הקדש מטמאת בני ישראל ומששעיהם
לכל-הטמאתם וכן עשה לאהל מועד
חשבו אתם בהודו טמאתם : 17 וכל-אדם
לא-יהנה . באהל מועד בבואו לכפר בקדש
עד-צאתו וכפר בעדו ובכפר ביהו ובכפר
על-הקדש ישראל : 18 ויבא אל-המזבח אשר
לפני-יהוה וכפר עליו ולקח כזב חסר
ומנחם השעיר ונתנו על-הקדש המזבח
ככב : 19 והנה עליו מרחקים באמצעו
שבע פעמים וסחרו וקדשו מטמאת בני
ישראל : 20 וכלהם כפר את-הקדש ואת
אהל מועד ואת-המזבח והקריב את-
השעיר הקרי : 21 וכפר אחת את-שני
הזרז על-האש השעיר החי והתודה עליו
את-זל-עונת בני ישראל ואת-קד-
ששעיהם לכל-הטמאתם ונתנו אהם על-האש
השעיר ושלח ביד-איש עמי המדבר :

5 Καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λή-
ψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ
κοιὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα. 6 Καὶ ποσάξει Ἀαρὼν
τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιδά-
σεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. 7 Καὶ λή-
ψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στήσει αὐτοὺς ἐναντὶ
Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
8 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους
κλήρους, κλήρον ἓνα τῷ Κυρίῳ καὶ κλήρον ἓνα τῷ
ἀποπομπαίῳ. 9 Καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν χίμαρον
ἐφ' ὃν ἐπὶ λήθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλήρος τῷ Κυρίῳ, καὶ
προσώσει περὶ ἁμαρτίας· 10 Καὶ τὸν χίμαρον ἐφ'
ὃν ἐπὶ λήθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλήρος τοῦ ἀποπομπαίου,
στήσει αὐτὸν ζῶντα ἐναντὶ Κυρίου τοῦ ἐξιδάσασθαι
ἐπ' αὐτοῦ ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομ-
πὴν, καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον. 11 Καὶ
προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτοῦ, καὶ ἐξιδάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου,
καὶ σφάξει τὸν μόσχον περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.
12 Καὶ λήψεται τὸ πυρεῖον πλήρες ἀνθράκων πυρὸς
ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἀπέναντι Κυρίου, καὶ
πλήσει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς
καὶ εἰσώσει ἰσώτερον τοῦ καταπετάσματος, 13 Καὶ
ἐπιθήσει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἐναντὶ Κυρίου·
καὶ καλύψει ἡ ἀτμία τὸ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον
τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθνήσκει. 14 Καὶ
λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ρανεῖ τῷ
δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολὰς· κατὰ
πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ρανεῖ ἐπτάκις ἀπὸ τοῦ
αἵματος τῷ δακτύλῳ. 15 Καὶ σφάξει τὸν χίμαρον
τὸν περὶ ἁμαρτίας τὸν περὶ τοῦ λαοῦ ἐναντὶ Κυρίου,
καὶ εἰσώσει τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἰσώτερον τοῦ κατα-
πετάσματος, καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ὃν τρόπον
ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου, καὶ ρανεῖ τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλα-
στηρίου, 16 Καὶ ἐξιδάσεται τὸ ἄγιον ἀπὸ τῶν
ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικη-
μάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
καὶ οὕτως ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτι-
σμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν.
17 Καὶ πᾶς ἀνθρῶπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιδάσασθαι ἐν τῷ
ἁγίῳ ἕως ἂν ἐξέλθῃ· καὶ ἐξιδάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν
Ἰσραὴλ. 18 Καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ ὃν ἀπέναντι Κυρίου καὶ ἐξιδάσεται ἐπ' αὐτοῦ·
καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα
τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ, 19 Καὶ ρανεῖ ἐπ' αὐτὸ
ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἐπτάκις καὶ καθαριεῖ
αὐτό, καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ. 20 Καὶ συντελέσει ἐξιδασκόμενος τὸ
ἄγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσια-
στήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καθαριεῖ· καὶ προσάξει
τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα. 21 Καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν
τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ
ζῶντος, καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνο-
μίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν
καὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος, καὶ ἐξα-
ποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἑτοίμου εἰς τὴν ἔρημον·

5 Suscipietque ab universa multitudine filio-
rum Israel duos hircos pro peccato, et unum
arictem in holocaustum. 6 Cumque obtulerit
vitulum, et oraverit pro se et pro domo sua,
7 Duos hircos stare faciet coram Domino in
ostio tabernaculi testimonii: 8 Mittensque
super utrumque sortem, unam Domino, et al-
teram capro emissario: 9 Cujus exierit sors
Domino, offeret illum pro peccato: 10 Cujus
autem in caprum emissarium, statuet eum vi-
vum coram Domino, ut fundat preces super
eo, et emittat eum in solitudinem. 11 His
rite celebratis, offeret vitulum, et rogans pro
se et pro domo sua, immolabit eum: 12 As-
sumptoque thuribulo, quod de prunis altaris
impleverit, et hauriens manu compositum thy-
miama in incensum, ultra velum intrabit in
sancta: 13 Ut, positis super ignem aromati-
bus, nebula eorum et vapor operiat oraculum,
quod est supra testimonium, et non moriatur.
14 Tolle quoque de sanguine vituli, et asper-
get digito septies contra propitiatorium ad
orientem. 15 Cumque mactaverit hircum pro
peccato populi, inferet sanguinem ejus intra
velum, sicut præceptum est de sanguine vituli,
ut aspergat e regione oraculi, 16 Et expiet
sanctuarium ab immunditiis filiorum Israel, et
a prævaricationibus eorum, cunctisque pec-
catis. Juxta hunc ritum faciet tabernaculo
testimonii, quod fixum est inter eos in medio
sordium habitationis eorum. 17 Nullus ho-
minum sit in tabernaculo, quando pontifex
sanctuarium ingreditur, ut roget pro se et pro
domo sua, et pro universo cœtu Israel, donec
egredietur. 18 Cum autem exierit ad altare
quod coram Domino est, oret pro se, et sump-
tum sanguinem vituli atque hirci fundat super
cornua ejus per gyrum: 19 Aspergensque
digito septies, expiet et sanctificet illud ab
immunditiis filiorum Israel. 20 Postquam
emundaverit sanctuarium, et tabernaculum,
et altare, tunc offerat hircum viventem: 21 Et posita utraque manu super caput
ejus, confiteatur omnes iniquitates filiorum
Israel, et universa delicta atque peccata eo-
rum: quæ imprecans capiti ejus, emittet
illum per hominem paratum, in desertum.

22 וְנָשָׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת־עֲוֹנוֹתָם אֶל־
 אֶרֶץ מִדְבָּר וְשָׁלַח אֶת־הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃
 23 וְכֹה יַחְזִיזוּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשֹׁט אֶת־
 בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבֹאֵי אֶל־הַקֹּדֶשׁ
 וְהִנִּיתָם שָׁם׃ 24 וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
 בַּמִּקְוֹת הַיָּדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וְנָשָׂא
 אֶת־עֲלֻלָתוֹ וְאֶת־עֲלֻלַת הָעֵם וַיִּבְרַךְ בַּעֲדָיו
 וַיִּבְרַךְ הָעָם׃ 25 וְאַתָּה חֶלֶב הַחֲטָאתָ וְהַזֵּית
 הַמִּזְבֵּחַ׃ 26 וְהִמְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר לְעִזְמֹל
 יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאֶחָד
 הָן וְכֹה אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃ 27 וְאַתָּה פֶּרֶק חֲטָאתָ
 וְאַתָּה שְׂעִיר חֲטָאתָ אֲשֶׁר הֵיכָא אֶת־דָּמָם
 לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ יוֹצֵא אֶל־מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ
 וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֲלֻתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־
 פְּרָשָׁם׃ 28 וְהַשְּׂרָף אֹתָם יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
 אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאֶחָדֵם הָן וְכֹה אֶל־
 הַמִּזְבֵּחַ׃ 29 וְהִנִּיתָ לָכֶם לְחֹמֶת עֹלָם
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תִּצְטַף
 אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכֹל־מִלְאָכָה לֹא תַעֲשֶׂה
 תְּאֻלָּה וְהֶגֶר הֶגֶר בְּתוֹכְכֶם׃ 30 כִּי־בֵינֵינוּ
 הַיּוֹם וְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּמָּקְרוּ׃ 31 שְׁבוֹת
 שְׁבֻתוֹת הֵיאָ לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
 חֲקֹת עֹלָם׃ 32 וְכַפֵּר חַפְזוֹן אֲשֶׁר־יִשְׁעוּ
 אֹהֶל וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת־יָדוֹ לְכַחַן פֶּתַח
 אֲבָיו וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ׃
 33 וְכַפֵּר אֶת־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
 וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְכַפֵּר וְעַל הַקִּשְׁתִּים וְעַל־כָּל־
 עֵם הַקֹּהֶל וְכַפֵּר׃ 34 וְהִנִּיתָ לָכֶם
 לְחֹמֶת עֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּגָדֵי שִׁמְעָל מִכָּל־
 חַטֹּאתֵיכֶם אֶת־בְּשָׂרָהּ וְיִצֵּשׁ כָּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה יז:

1 וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 צִוָּה
 אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת־כָּל־אֲדָמָה אֲלֵיהֶם עַד הַדֹּבֶר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 לֵאמֹר׃ 3 אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 יִשְׁחַט שׂוֹר אֶת־בְּשָׂרָהּ אֶת־דָּמָהּ בַּמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ׃ 4 וְאֶל־פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תִבְרָא לְהִתְקַבֵּל בְּרָצוֹן
 לִיתֵינָה לִפְנֵי מֹשֶׁה יְהוָה׃ 5 וְהָשִׁיב לְאִישׁ
 חַחֲמָה הֵם שִׁחֲטוּ וְנִכְרְתָה חַחֲמָה מִקֶּדֶם
 עֲמֹ׃ 6 לְמַעַן אֲשֶׁר יִבְרָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
 זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם לִבְחֵים עַל־פְּנֵי הַשָּׁמַיִם

22 Καὶ λήψεται ὁ χίμαρος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας
 αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον, καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον
 εἰς τὴν ἔρημον. 23 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς
 τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν
 τὴν λιγὴν ἣν ἐνδεδύκετο εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ
 ἅγιον, καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ. 24 Καὶ λούσεται
 τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδύσεται
 τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ ὁλοκαύ-
 τωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ, καὶ
 ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ
 περὶ τοῦ λαοῦ ὡς περὶ τῶν ἱερέων. 25 Καὶ τὸ
 στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσια-
 στήριον. 26 Καὶ ὁ ἐξαποστείλλων τὸν χίμαρον τὸν
 δεισταλμὸν εἰς ἀφῆσιν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λού-
 σεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύ-
 σεται εἰς τὴν παρεμβολὴν. 27 Καὶ τὸν μόσχον
 τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ
 τῆς ἁμαρτίας, ὧν τὸ αἷμα εἰσηνέχθη ἐξιδάσασθαι ἐν
 τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἐξω τῆς παρεμβολῆς καὶ
 κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρὶ, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν
 καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν. 28 Ὁ
 δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται
 τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται
 εἰς τὴν παρεμβολὴν. 29 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν
 νόμιμον αἰώνιον. ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ
 τοῦ μηνὸς ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν
 ἔργον οὐ ποιήσετε, ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσήλυτος ὁ
 προσκείμενος ἐν ὑμῖν. 30 Ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
 ἐξιδάσεται περὶ ὑμῶν, καθαρῶσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν
 τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἐναντὶ Κυρίου, καὶ καθари-
 σθήσεσθε. 31 Σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὐτῇ
 ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
 νόμιμον αἰώνιον. 32 Ἐξιδάσεται ὁ ἱερεὺς, ὃν ἂν
 χρῆσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἂν τελειώσωσι τὰς χεῖρας
 αὐτοῦ ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύ-
 σεται τὴν στολὴν τὴν λιγὴν, στολὴν ἁγίαν. 33 Καὶ
 ἐξιδάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
 μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιδάσεται, καὶ περὶ
 τῶν ἱερέων καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιδάσεται.
 34 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιδά-
 σκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν
 ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ὕπαξ τοῦ ἐναντιοῦ ποιηθήσεται,
 καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. 17.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων,
 2 Λάλησον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
 καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς
 αὐτούς, Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο Κύριος λέγων,
 3 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν
 προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἐὰν
 σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ,
 καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἐξω τῆς παρεμβολῆς, 4 Καὶ ἐπὶ
 τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ
 ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ σωτήριον
 Κυρίῳ δεκτὸν εἰς δῆμῳ εὐωδίας, καὶ ὃς ἂν σφάξῃ
 ἐξω καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
 μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ ὥστε προσενέγκαι δῶρον τῷ Κυρίῳ
 ἀπέναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ λογιθήσεται
 τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα. αἷμα ἐξέχειν, ἐξολο-
 θρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
 5 Ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας
 αὐτῶν ὅσας αὐτοὶ σφάξουσιν ἐν τοῖς πεδίοις,

22 Cumque portaverit hircus omnes iniqui-
 tates eorum in terram solitariam, et dimissus
 fuerit in deserto, 23 Revertetur Aaron in
 tabernaculum testimonii, et depositis vestibus,
 quibus prius indutus erat cum intraret sanctu-
 arium, relictiisque ibi, 24 Lavabit carnem suam
 in loco sancto, indueturque vestibus suis. Et
 postquam egressus obtulerit holocaustum su-
 um, ac plebis, rogabit tam pro se quam pro
 populo: 25 Et adipem, qui oblatus est pro
 peccatis, adolebit super altare. 26 Ille vero,
 qui dimiserit caprum emissarium, lavabit ves-
 timenta sua et corpus aqua, et sic ingredietur
 in castra. 27 Vitulum autem et hircum, qui
 pro peccato fuerant immolati, et quorum san-
 guis illatus est in sanctuarium ut expiatio
 compleretur, asportabunt foras castra, et com-
 burent igni tam pelles quam carnes eorum ac
 fimum: 28 Et quicumque combusserit ea,
 lavabit vestimenta sua et carnem aqua, et sic
 ingredietur in castra. 29 Eritque vobis hoc
 legitimum sempiternum: Mense septimo, de-
 cima die mensis, affligetis animas vestras, nul-
 lumque opus facietis, sive indigena, sive advena
 qui peregrinatur inter vos. 30 In hac die
 expiatio erit vestri, atque mundatio ab omni-
 bus peccatis vestris: coram Domino munda-
 bimini. 31 Sabbatum enim requietionis est,
 et affligetis animas vestras religione perpetua.
 32 Expiabit autem sacerdos, qui unctus fuerit,
 et ejus manus initiatæ sunt ut sacerdotio fun-
 gatur pro patre suo: indueturque stola linea
 et vestibus sanctis, 33 Et expiabit sanctua-
 rium et tabernaculum testimonii atque altare,
 sacerdotes quoque et universum populum.
 34 Eritque vobis hoc legitimum sempiternum,
 ut oretis pro filiis Israel, et pro cunctis pecca-
 tis eorum semel in anno. Fecit igitur sicut
 præceperat Dominus Moysi.

CAPUT XVII.

1 Et locutus est Dominus ad Moysen, di-
 cens: 2 Loquere Aaron et filiis ejus, et cunctis
 filiis Israel, dicens ad eos: Iste est sermo
 quem mandavit Dominus, dicens: 3 Homo
 quilibet de domo Israel, si occiderit bovem aut
 ovem, sive capram, in castris vel extra castra,
 4 Et non obtulerit ad ostium tabernaculi obla-
 tionem Domino, sanguinis reus erit: quasi
 si sanguinem fuderit, sic peribit de medio po-
 puli sui. 5 Ideo sacerdoti offerre debent filii
 Israel hostias suas, quas occident in agro,

והביאם ליהודה אל-פתח אהל מועד אל-
הפתח והבחי זבחי שלמים ליהודה אהם :
6 וזרק הפתח את-הדם על-מזבח יהודה
פתח אהל מועד והקטיר החלב לגית
גית ליהודה : 7 ולא יזבחו עוד את-
זבחיכם לשעירים אשר הם זנים אחריהם
חנת עולם תהיה-זאת להם לדורם :
8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל
ומדנהגר אשר-ינוג ביהם ויזבחו ויזבחו
עלה ארזבא : 9 ואל-פתח אהל מועד
לא יביאנו לעשות אותו ליהודה ויבנה
האיש ההוא מעמיו : 10 ואיש איש מבית
ישראל ומדנהגר הגר בתוכם אשר יאכל
כל-דם ונחתי פני בגשש האכלת את-
הדם והכרתי אתה מקרב עמך : 11 פני
גשש הבשר בגם הוא ואני נחתי לכם
על-המזבח לכפר על-גששיתכם פריהם
הוא בגשש ובכפר : 12 על-גן אמרתי לבני
ישראל כל-גשש מקם לאתאכל גם ויגד
הגר בתוכם לאתאכל גם : 13 ואיש איש
מבני ישראל ומדנהגר הגר בתוכם אשר
יצא ציד חיה ארצה אשר יאכל ולשפוף
את-דמו ובקחו בגשש : 14 פני גשש כל-
בשר דמו בגשש הוא ואמר לבני ישראל
גם כל-בשר לא האכלו פני גשש כל-
בשר דמו הוא כל-אכלו ויבנה : 15 וכל-
גשש אשר תאכל בגללו ויבנה בגללו
ובגר ובכס בגללו ויבנה בגללו ובכס
הערב ויבנה : 16 ואם לא יבנה ובשרו
לא יבנה ויבנה עינו : פ

פרשה יח :

1 ויבנה יהודה אל-משח לאמר : 2 דבר
אל-בני ישראל ואמרת אליהם אני יהודה
אלהיכם : 3 כמעשה ארץ-מצרים אשר
ישבתם בה לא תעשו ובמעשה ארץ-
מצרים אשר אני מביא אתכם שם לא
תעשו ובחוקותיהם לא תלכו : 4 את-
משפטי תעשו ואת-חוקי תשמרו ללכת
בהם אני יהודה אליהם : 5 וישמרתם
את-חוקי ואת-משפטי אשר יעשה אתם
האדם ותי בהם אני יהודה : 6
איש איש אל-קל-שאר בשרו לא תהרבו
לנלות עיניו ויבנה : 7

καὶ οἴσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερεῖα, καὶ θύσουσι θυσίαν
σωτηρίου τῷ Κυρίῳ αὐτά· 6 Καὶ προσχεῖ ὁ ἱερεὺς
τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι
Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
7 Καὶ οὐ θύσουσιν ἐπὶ τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς
ματαίοις, οἷς αὐτοὶ ἐκπορεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν·
νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
8 Καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτούς, "Ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν
προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὅς ἂν ποιήσῃ ὀλοκαύτωμα ἢ
θυσίαν, 9 Καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, ἕξο-
λοθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ. 10 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν
ὑμῖν ὅς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα, καὶ ἐπιστήσῃ τὸ πρόσ-
ωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσιν τὸ αἷμα
καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 11 Ἡ γὰρ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶ, καὶ ἐγὼ
δίδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεισθαι
περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ
ψυχῆς ἐξιλάσεται. 12 Διὰ τοῦτο εἶρηκα τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, Πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα, καὶ ὁ
προσῆλυτος ὁ προσκειμένος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα.
13 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ
τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὅς ἂν
θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινὸν ὃ ἔσθεται, καὶ
ἐκχεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῷ γῆ· 14 Ἡ γὰρ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶ· καὶ εἴπα τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, Αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἡ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶ· πᾶς ὁ ἔσθων
αὐτὸ ἐξολοθρευθήσεται. 15 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις
φάγεται θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον, ἐν τοῖς αὐτόχθο-
σιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας,
καὶ καθαρὸς ἔσται· 16 Ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια
καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσῃται ὕδατι, καὶ λήψεται ἀνό-
μημα αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων, 2 Λά-
λησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτούς,
'Εγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· 3 Κατὰ τὰ ἐπιτηδεύ-
ματα Αἰγύπτου, ἐν ᾗ κατεβήκατε ἐπ' αὐτῇ, οὐ
ποιήσατε· καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χαναάν,
εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε, καὶ τοῖς
νομμοῖς αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε. 4 Τὰ κρίματά
μου ποιήσετε καὶ τὰ προσταγμάτά μου φυλάξεσθε
καὶ πορεύσεσθε ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν. 5 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προσταγμάτά
μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε
αὐτά· 6 ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν
αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 6 "Ἄνθρωπος
ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκία σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσ-
ελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ Κύριος.

ut sanctificentur Domino ante ostium taberna-
culi testimonii, et immolent eas hostias pacifi-
cas Domino. 6 Fundetque sacerdos sanguinem
super altare Domini ad ostium tabernaculi
testimonii, et adolebit adipem in odorem sua-
vitatis Domino; 7 Et nequaquam ultra im-
molabunt hostias suas dæmonibus, cum quibus
fornicati sunt. Legitimum sempiternum erit
illis et posteris eorum. 8 Et ad ipsos dices :
Homo de domo Israel, et de advenis qui pere-
grinantur apud vos, qui obtulerit holocaustum
sive victimam, 9 Et ad ostium tabernaculi
testimonii non adduxerit eam, ut offeratur
Domino, interibit de populo suo. 10 Homo
quilibet de domo Israel, et de advenis qui pere-
grinantur inter eos, si comederit sangui-
nem, obfirmabo faciem meam contra animam
illius, et disperdam eam de populo suo,
11 Quia anima carnis in sanguine est : et
ego dedi illum vobis, ut super altare in eo
expietis pro animabus vestris, et sanguis pro
animæ piaculo sit. 12 Idecirco dixi filiis Is-
rael : Omnis anima ex vobis non comedet
sanguinem, nec ex advenis qui peregrinantur
apud vos. 13 Homo quicumque de filiis Is-
rael, et de advenis qui peregrinantur apud
vos, si venatione atque aucupio ceperit feram
vel avem, quibus vesci licitum est, fundat san-
guinem ejus, et operiat illum terra. 14 Ani-
ma enim omnis carnis in sanguine est : unde
dixi filiis Israel : Sanguinem universæ carnis
non comedetis, quia anima carnis in sanguine
est : et quicumque comederit illum, interibit.
15 Anima quæ comederit morticinum, vel
captum a bestia, tam de indigenis, quam de
advenis, lavabit vestimenta sua et semetipsum
aqua, et contaminatus erit usque ad vespertum :
et hoc ordine mundus fiet. 16 Quod si non
laverit vestimenta sua et corpus, portabit
iniquitatem suam.

CAPUT XVIII.

1 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens :
2 Loquere filiis Israel, et dices ad eos : Ego
Dominus Deus vester : 3 Juxta consuetudi-
nem terræ Ægypti, in qua habitastis, non
facietis : et juxta morem regionis Chanaan,
ad quam ego introducturus sum vos, non age-
tis, nec in legitimis eorum ambulabitis. 4 Fa-
cietis judicia mea, et præcepta mea servabitis, et
ambulabitis in eis. Ego Dominus Deus vester.
5 Custodite leges meas atque judicia, quæ faci-
ens homo, vivet in eis. Ego Dominus. 6 Omnis
homo ad proximam sanguinis sui non accedet,
ut revelet turpitudinem ejus. Ego Dominus.

7 ערנות אביו וערנות אמו לא תגלה
 אמו לא תגלה ערנותה: 8 ערנות
 אשת אביו לא תגלה ערנות
 אביו הוא: 9 ערות אחותו
 בת אביו או בת אמו מולדת ברת או
 מולדת חוץ לא תגלה ערנותו:
 10 ערות בת-אביו או בת-אמו לא
 תגלה ערותו כי ערנותו חסה: 11
 ערות בת-אשת אביו מולדת
 אביו אחותו הוא לא תגלה ערנותה:
 12 ערנות אחות-אביו לא
 תגלה שאר אביו הוא: 13
 ערנות אחות-אמו לא תגלה כי שאר
 אמו הוא: 14 ערנות אחי
 אביו לא תגלה אלא אשתו לא תקרב
 הדתו הוא: 15 ערות פלגיה
 לא תגלה אשת בנו הוא לא תגלה
 ערנותה: 16 ערנות אשת-אחיו
 לא תגלה ערנות אחיו הוא: 17
 ערנות אשה ובתה לא תגלה אחר
 בת-בנה ואחר-בת-בתה לא תגלה
 ערנותה: 18 ערנות אשה
 אלא אחותה לא תגלה ערנותה
 עליה בניה: 19 ואלא אשה בנות
 לא תקרב לגלות ערנותה: 20
 ערנותה לא תגלה ערנותה: 21
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 22
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 23
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 24
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 25
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 26
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 27
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 28
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 29
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 30
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 31
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 32
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 33
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 34
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 35
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 36
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 37
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 38
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 39
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 40
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 41
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 42
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 43
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 44
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 45
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 46
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 47
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 48
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 49
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 50
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 51
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 52
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 53
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 54
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 55
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 56
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 57
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 58
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 59
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 60
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 61
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 62
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 63
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 64
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 65
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 66
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 67
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 68
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 69
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 70
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 71
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 72
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 73
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 74
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 75
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 76
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 77
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 78
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 79
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 80
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 81
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 82
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 83
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 84
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 85
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 86
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 87
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 88
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 89
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 90
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 91
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 92
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 93
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 94
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 95
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 96
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 97
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 98
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 99
 ואחר-אשה לא תגלה ערנותה: 100

7 Ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μη-
 τρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· μήτηρ γὰρ σοῦ ἐστίν,
 οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 8 Ἀσχη-
 μοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις·
 ἀσχημοσύνη πατρός σου ἐστίν. 9 Ἀσχημοσύνην
 τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου,
 ἐνδογενούς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις
 ἀσχημοσύνην αὐτῶν. 10 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς
 υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου, οὐκ ἀποκαλύ-
 ψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη
 ἐστίν. 11 Ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πα-
 τρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου
 ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
 12 Ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκα-
 λύψεις· οἰκεία γὰρ πατρός σου ἐστίν. 13 Ἀσχη-
 μοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις·
 οἰκεία γὰρ μητρός σου ἐστίν. 14 Ἀσχημοσύνην
 ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς
 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ· συγγενὴς γὰρ
 σοῦ ἐστίν. 15 Ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀπο-
 καλύψεις· γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύ-
 ψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 16 Ἀσχημοσύνην
 γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ἀσχημο-
 σύνη ἀδελφοῦ σου ἐστίν. 17 Ἀσχημοσύνην γυναι-
 κὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν
 θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς
 θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημο-
 σύνην αὐτῶν· οἰκεία γὰρ σοῦ εἰσιν, ἀσεβημά ἐστι.
 18 Γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίζηλον
 ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἔτι
 ζωῆς αὐτῆς. 19 Καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ
 ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν
 ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 20 Καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα
 τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου
 ἐκμανθῆναι πρὸς αὐτήν. 21 Καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρμα-
 τός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἀρχοντι, καὶ οὐ βίβη-
 λώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον· ἐγὼ Κύριος. 22 Καὶ
 μετὰ ἀρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικείαν· βδέ-
 λγμα γὰρ ἐστίν. 23 Καὶ πρὸς πᾶν τεράπον
 οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπέρματισμόν ἐκμα-
 νθῆναι πρὸς αὐτό· καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς
 πᾶν τεράπον βιβασθῆναι· μυσσάρὸν γὰρ ἐστίν.
 24 Μὴ μαινεσθε ἐν πᾶσι τούτοις· ἐν πᾶσι γὰρ
 τούτοις ἐμίανθησαν τὰ ἔθνη ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω
 πρὸ προσώπου ὑμῶν, 25 Καὶ ἐξεμίανθη ἡ γῆ·
 καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτήν, καὶ προσ-
 ὥχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένους ἐπ' αὐτῆς. 26 Καὶ
 φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμμά μου καὶ πάντα τὰ
 προστάγματά μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων
 τῶν βδελυγμάτων τούτων, ὃ ἐγγύριος καὶ ὁ προσγε-
 νόμος προσήλυτος ἐν ὑμῖν. 27 Πάντα γὰρ τὰ
 βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς
 οἱ ὄντες πρότερον ὑμῶν, καὶ ἐμίανθη ἡ γῆ.
 28 Καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μαινεῖν
 ὑμᾶς αὐτήν, ὃν τρόπον προσώχθισε τοῖς ἔθνεσι
 τοῖς πρὸ ὑμῶν. 29 Ὅτι πᾶς ὃς ἐάν ποιῇ ἀπὸ
 πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθή-
 σονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιεῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

7 Turpitudinem patris tui et turpitudinem
 matris tuæ non discooperies: mater tua est;
 non revelabis turpitudinem ejus. 8 Turpitu-
 dinem uxoris patris tui non discooperies: tur-
 pitude enim patris tui est. 9 Turpitudinem
 sororis tuæ ex patre, sive ex matre, quæ domi
 vel foris genita est, non revelabis. 10 Turpi-
 tudinem filiæ filii tui vel neptis ex filia non
 revelabis: quia turpitude tua est. 11 Turpi-
 tudinem filiæ uxoris patris tui, quam peperit
 patri tuo, et est soror tua, non revelabis.
 12 Turpitudinem sororis patris tui non dis-
 cooperies: quia caro est patris tui. 13 Tur-
 pitudinem sororis matris tuæ non revelabis, eo
 quod caro sit matris tuæ. 14 Turpitudinem
 patris tui non revelabis, nec accedes ad uxorem
 ejus, quæ tibi affinitate conjungitur. 15 Tur-
 pitudinem nurus tuæ non revelabis, quia uxor
 filii tui est, nec discooperies ignominiam ejus.
 16 Turpitudinem uxoris fratris tui non reve-
 labis: quia turpitude fratris tui est. 17 Tur-
 pitudinem uxoris tuæ et filiæ ejus non revela-
 bis. Filiam filii ejus, et filiam filiæ illius non
 sumes, ut reveles ignominiam ejus: quia caro
 illius sunt, et talis coitus incestus est. 18 So-
 rorem uxoris tuæ in pellicatum illius non
 accipies, nec revelabis turpitudinem ejus ad-
 huc illa vivente. 19 Ad mulierem quæ patitur
 menstrua, non accedes, nec revelabis fœdita-
 tem ejus. 20 Cum uxore proximi tui non
 coibis, nec seminis commistione maculaberis.
 21 De semine tuo non dabis ut consecratur
 idolo Moloch, nec pollues nomen Dei tui.
 Ego Dominus. 22 Cum masculino non com-
 miscearis coitu femineo, quia abominatio est.
 23 Cum omni pecore non coibis, nec macula-
 beris cum eo. Mulier non succumbet jumento,
 nec miscebitur ei: quia scelus est. 24 Nec
 polluamini in omnibus his, quibus contami-
 natæ sunt universæ gentes, quas ego ejiciam
 ante conspectum vestrum, 25 Et quibus pol-
 luta est terra: cujus ego scelera visitabo, ut
 evomat habitatores suos. 26 Custodite le-
 gitima mea atque judicia, et non faciatis
 ex omnibus abominationibus istis, tam in-
 digena quam colonus qui peregrinantur apud
 vos. 27 Omnes enim execrationes istas fe-
 cerunt accolæ terræ, qui fuerunt ante vos,
 et polluerunt eam. 28 Cavete ergo ne et
 vos similiter evomat cum paria feceritis,
 sicut evomit gentem, quæ fuit ante vos.
 29 Omnis anima, quæ fecerit de abominationi-
 bus his quippiam, peribit de medio populi sui.

ויקרא יח יט

30 ושמרתם את מצותי בלבתי עשות
מחוקות חקועות אשר געשוי לפניכם ואל
תפסאן בהם אני יהוה אלהיכם :

פ פ פ פ

פרשה יט :

1 וידבר יהוה אל-משכן לאמר : 2
אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אל
הדשים תחזי כי קדוש אני יהוה אלהיכם :
3 איש אפו ואביו תבוא ואחשבתיו
תשקרו אני יהוה אלהיכם : 4 אל-תפגו
אל-האלילים והאלה מסכה לא תעשו
לכם אני יהוה אלהיכם : 5 וקי תזכרו
זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזכרו :
6 ביום זבחכם ואכל ואכל ותפטר
עד-יום השלישי באש ישרק : 7 ואם
האכל ואכל ביום השלישי פגול הוא
לא יאכל : 8 ואכליו צרכו יאכל כי את-
קדש יהוה חלל ונכרתה הענש ההוא
מעמיה : 9 ובחצרכם את-הציר ארצכם
לא תכלה פאת שדה לחצר ולחט הציר
לא תלקט : 10 וכרמך לא תעולל וכרמ
פרמך לא תלקט לצני ולגר תעזב אותם
אני יהוה אלהיכם : 11 לא תגבנו ואל-
תבזו ואל-תשקרו איש בעמיתו :
12 ואל-תשבעו בשמי לשקר וחללת את-
שם אלהיך אני יהוה : 13 אל-תעשק את-
העני ולא תגזל לא-תליו פעלת שקר
אתה עד-בקר : 14 אל-תחלל חרש ולפג
צור לא תתן מכשל ונתת פאליה
אני יהוה : 15 אל-תעשו עול בפשט
לאתנא פגדל ולא תהדר פג גדול
בצדק תשפט צמיתך : 16 אל-תחלל רכיל
בצמיתך לא תעמד עליהם רעה אני יהוה :
17 אל-תשקו את-צמיתך בלבבך חובב
תזכיר את-צמיתך ואל-תשקו עליו חטא :
18 אל-תקם ואל-תתור את-פגן עמך ואחבת
לרעה פגוה אני יהוה : 19 את-הקל
לאתנא פלאים וקדו וקדו ששמו לא
תעלה עליה : 20 ואיש פרישכב את-אשה
שכבת-זרע והוא שפחה וקדש לא תפדל
בזרע תחית לא ימרו פדל תעשה :

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ, ιη', ιθ'.

30 Καὶ φυλάξτε τὰ προστάγματά μου, ὅπως μὴ
ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμέ-
νων ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς, καὶ οὐ μανθήσεσθε ἐν
αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς, "Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 3 "Ἐκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα
αὐτοῦ φοβέσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε·
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 4 Οὐκ ἐπακολουθήσετε
εἰδώλοις, καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσετε ὑμῖν·
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 5 Καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν
σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε. 6 Ἡ ἂν
ἡμέρα θύσετε βρωθήσεται καὶ τῇ αἰρίῳ· καὶ ἐὰν
καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθή-
σεται. 7 Ἐὰν δὲ βρώσει βρωθὴ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
ἄθυτόν ἐστιν, οὐ δεχθήσεται. 8 Ὅ ἐστι θῶν αὐτὸ
ἀμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐβεβήλωσε·
καὶ ἐξολοθρευθῶσιν αἱ ψυχαὶ αἱ ἐθουσσαι ἐκ τοῦ
λαοῦ αὐτῶν. 9 Καὶ ἐκθερίζοντων ὑμῶν τὸν θε-
ρισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸν θεισμὸν
ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ σου ἐκθερίσαι, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα
τοῦ θεισμοῦ σου οὐ συλλέξετε. 10 Καὶ τὸν ἀμπε-
λῶνά σου οὐκ ἐπανατρύγησεις, οὐδὲ τὰς ῥώγας τοῦ
ἀμπελῶνος σου συλλέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσ-
ηλύτῳ καταλείψεις αὐτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν. 11 Οὐ κλέψετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκο-
φαντήσει ἕκαστος τὸν πλησίον. 12 Καὶ οὐκ ὀμείσετε
τῷ ὀνόματί μου ἔπ' ἀδίκῃ, καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 13 Οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον, καὶ
οὐχ ἄρπῃ, καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ
μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωῒ. 14 Οὐ κακῶς
ἐρεῖς κυφόν, καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις
σκάνδαλον· καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου,
ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 15 Οὐ ποιήσετε
ἄδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ οὐδὲ
μὴ θαυμάσης πρόσωπον δυνάστου, ἐν δικαιοσύνῃ
κρινεῖς τὸν πλησίον σου. 16 Οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν
τῷ ἔθνει σου· οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον
σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 17 Οὐ μισή-
σεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου· ἐλεγμῷ
ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου, καὶ οὐ λήψῃ δὲ αὐτὸν
ἀμαρτίαν. 18 Καὶ οὐκ ἐκδικαίᾳ σου ἡ χεὶρ, καὶ οὐ
μηνεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτὸν· ἐγὼ εἰμι Κύριος. 19 Τὸν
νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις
ἐτεροζύγῃ, καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς
διάφορον, καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὕφασμένων εἰσδύσῃ
οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ. 20 Καὶ ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ
γυναῖκος κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτη ἢ οἰκέτις δια-
πεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, καὶ αὕτη λύτρωσις οὐ λεύ-
τρωται ἢ ἑλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπῇ ἔσται
αὐτοῖς· οὐκ ἀποθανοῦνται, ὅτι οὐκ ἀπῆλευθερώθη·

LEVITICUS, XVIII. XIX.

30 Custodite mandata mea. Nolite facere
quæ fecerunt hi qui fuerunt ante vos, et ne
polluamini in eis. Ego Dominus Deus vester.

CAPUT XIX.

1 LOCUTUS est Dominus ad Moysen dicens :
2 Loquere ad omnem cœtum filiorum Israel,
et dices ad eos : Sancti estote, quia ego sanctus
sum, Dominus Deus vester. 3 Unusquisque
patrem suum, et matrem suam timeat. Sab-
bata mea custodite. Ego Dominus Deus
vester. 4 Nolite converti ad idola, nec deos
conflatiles faciatis vobis. Ego Dominus Deus
vester. 5 Si immolaveritis hostiam pacifico-
rum Domino, ut sit placabilis, 6 Eo die quo
fuerit immolata, comedetis eam, et die altero :
quidquid autem residuum fuerit in diem ter-
tium, igne comburetis. 7 Si quis post biduum
comederit ex ea, profanus erit, et impietatis
reus : 8 Portabitque iniquitatem suam, quia
sanctum Domini polluit, et peribit anima illa
de populo suo. 9 Cum messueris segetes terræ
tuæ, non tondebis usque ad solum super-
ficiem terræ : nec remanentes spicas colliges.
10 Neque in vinea tua racemos et grana
decidentia congregabis, sed pauperibus et pe-
regrinis carpenda dimittes. Ego Dominus
Deus vester. 11 Non facietis furtum. Non
mentiemini, nec decipiet unusquisque proxi-
mum suum. 12 Non perjurabis in nomine
meo, nec pollues nomen Dei tui. Ego Domi-
nus. 13 Non facies calumniam proximo tuo,
nec vi opprimes eum. Non morabitur opus
mercenarii tui apud te usque mane. 14 Non
maledices surdo, nec coram cæco pones offen-
diculum : sed timebis Dominum Deum tuum,
quia ego sum Dominus. 15 Non facies quod
iniquum est, nec injuste judicabis. Non con-
sideres personam pauperis, nec honores vul-
tum potentis. Juste judica proximo tuo.
16 Non eris criminator, nec susurro in po-
pulo. Non stabis contra sanguinem proximi
tui. Ego Dominus. 17 Non oderis fratrem
tuum in corde tuo, sed publice argue eum,
ne habeas super illo peccatum. 18 Non que-
ras ultionem, nec memor eris injuriæ civium
tuorum. Diliges amicum tuum sicut teip-
sum. Ego Dominus. 19 Leges meas custo-
dite. Jumentum tuum non facies coire cum
alterius generis animalibus. Agrum tuum
non seres diverso semine. Vesto, quæ ex
duobus texta est, non indueris. 20 Homo
si dormierit cum muliere coitu seminis quæ
sit ancilla etiam nubilis, et tamen pretio non
redempta, nec libertate donata : vapulabunt
ambo, et non morientur, quia non fuit libera.

21 ויחביא את-אשמו ליהנוח אל-פנתו ויחל
מועד איל אשם: 22 וכפף עליו חפחו
באיל האשם לפני יהוה על-חשאו
אשר חמא ונסלח לו מחשאו אשר
חמא: 23 וקריבא אל-הארץ
וינטעם בל-עץ מאכל וערלתם ערלתו
את-פריו שלש שנים יהיה לכם צרלים
לא יאכל: 24 ובשנה הרביעית יהיה
בל-פריו חנש חלולים ליהנוח: 25 ובשנה
החמשית תאכלו את-פריו לחמיק לכם
תבואתו וכן יהיה אל-היכם: 26 לא
תאכלו על-הדם לא תנחשו ולא תעוגבו:
27 לא תחפזו פאת ראשכם ולא תשחיתו
את תחפו פאת זקנד: 28 ואשר לגזש לא תחבו
בבשרכם ובחבת קחלע לא תחבו בכם
אני יהוה: 29 אל-תחלל את-בתך
להזנותה ולא-תזנה מארץ ואל-אח
הארץ זמה: 30 את-שבתתי תשמרו
וימרושי תיראני אני יהוה: 31 אל-תפגע
אל-קמחך ואל-תידענים אל-תבדשו
לשמך בכם אני יהוה אל-היכם:
32 מפני שיהו פחים ויחנפו פני זקנ
ויהיה פאליתך אני יהוה: 33
וכריגור אתה גר בארצכם לא תזנו
אתו: 34 פאזרח מקם יחיה לכם חגר
חגר אתכם ואחבת לו פמוח קריגרי
הייתם בארץ מצרים אני יהוה אל-היכם:
35 לא-תעשו עול בשפט בפחד בשחקל
ובפשוטה: 36 מאזני צדק אכריצדק אפס
צדק ותיו צדק יהיה לכם אני יהוה
אל-היכם ואשר-וצאתי אתכם מארץ
מצרים: 37 ושמרם את-קלחתתי
ואת-קל-משפטי ועשיתם אתם אני
יהוה: פ

פרשה כ:

1 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 ואל-
בני ישראל תאמר איש אל-מבגו ישראל
וימרוח. חגר בישראל אשר יתן מזרעו
למלה מות ימות עם הארץ וינחמו באביו:
3 ואני אתן את-פני בן-החיה והחברתי
אתו מקרב עמי כי מזרעו נתן למלה
למען טמא את-מקדשי ולחלל את-אשם
קדשי: 4 ואם תעלם ועלמך עם הארץ
את-ענייתך מקדשי תחיה ביהוה
מזרעו למלה לביתו קמית אתו:

21 Καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ
παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κρινὺν
πλημμελείας· 22 Καὶ ἐξιδάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ
ιερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου
περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ
ἡ ἁμαρτία ἣν ἤμαρτε· 23 Ὅταν δὲ εἰσέλθῃτε εἰς
τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ
καταφυτεύετε πᾶν ξύλον βρώσιμον, καὶ περικα-
θαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ· ὁ καρπὸς αὐτοῦ
τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρος, οὐ βρωθήσεται·
24 Καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς
αὐτοῦ ἄγιος αἰνετὸς τῷ Κυρίῳ, 25 Ἐν δὲ τῷ ἔτει
τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ
γεννήματα αὐτοῦ· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
26 Μὴ ἐσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ οὐκ οἰωνεῖσθε
οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε· 27 Οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ
τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν
ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν· 28 Καὶ ἐντομίδας οὐ
ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ γράμ-
ματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν· 29 Οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου
ἐκπορνεύσαι αὐτήν· καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ, καὶ ἡ
γῆ πληθήσεται ἀνομίας· 30 Τὰ σάββατά μου
φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε·
ἐγὼ εἰμι Κύριος· 31 Οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστρι-
μύθους καὶ τοῖς ἐπαιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε
ἐκμανθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν· 32 Ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστήσῃ, καὶ
τιμῆσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου· καὶ φοβηθήσῃ
τὸν Θεόν σου, ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
33 Ἐὰν δὲ τις προσέλθῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν· 34 Ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν
ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσκορευόμενος πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτὸν ὡς σεαυτὸν· ὅτι προσ-
ήλυτος ἐγενήθη ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἐγὼ εἰμι Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν· 35 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν
μέτροις καὶ ἐν σταθμίαις καὶ ἐν ζυγοῖς· 36 Ζυγὰ
δίκαια καὶ σταθμῖα δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν
ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· 37 Καὶ φυλάξετε πάντα
τὸν νόμον μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ
ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, Ἐὰν τις ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἡ ἀπὸ τῶν γεγεννημένων προση-
λύτων ἐν Ἰσραὴλ ὅς ἂν δῶ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
ἀρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω· τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς
γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις· 3 Καὶ ἐγὼ
ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον
ἐκείνον καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἴδωκεν ἀρχοντι, ἵνα μάνῃ
τὰ θεῖά μου καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγια-
σμένων μου· 4 Ἐὰν δὲ ὑπερήβῃ ὑπερίδωσιν οἱ
αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν τῷ δοῦναι αὐτὸν τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ ἀρχοντι, τοῦ μὴ ἀποκτείνειν αὐτόν·

21 Pro delicto autem suo offeret Domino
ad ostium tabernaculi testimonii arietem:
22 Orabitque pro eo sacerdos, et pro peccato
ejus coram Domino, et repropitiabitur ei, di-
mitteturque peccatum. 23 Quando ingressi
fueritis terram, et plantaveritis in ea ligna
pomifera, auferetis præputia eorum: poma,
quæ germinant, immunda erunt vobis, nec
edetis ex eis. 24 Quarto autem anno omnis
fructus eorum sanctificabitur laudabilis Do-
mino. 25 Quinto autem anno comedetis fruc-
tus, congregantes poma quæ proferunt. Ego
Dominus Deus vester. 26 Non comedetis
cum sanguine. Non augurabimini, nec ob-
servabitis somnia. 27 Neque in rotundum
attondebitis comam, nec radetis barbam.
28 Et super mortuo non incidetis carnem
vestram, neque figuras aliquas aut stigmata
facietis vobis. Ego Dominus. 29 Ne pro-
stituas filiam tuam, ne contaminetur terra, et
impleatur piaculo. 30 Sabbata mea custodite,
et sanctuarium meum metuite. Ego Dominus.
31 Non declinetis ad magos, nec ab ariolis
aliquid sciscitemini, ut polluamini per eos.
Ego Dominus Deus vester. 32 Coram cano
capite consurge, et honora personam senis: et
time Dominum Deum tuum. Ego sum Do-
minus. 33 Si habitaverit advena in terra
vestra, et moratus fuerit inter vos, non ex-
probretis ei: 34 Sed sit inter vos quasi in-
digena: et diligetis eum quasi vosmetipsos:
fuistis enim et vos advenæ in terra Ægypti.
Ego Dominus Deus vester. 35 Nolite facere
iniquum aliquid in iudicio, in regula, in pon-
dere, in mensura. 36 Statera justa, et æqua
sint pondus, justus modius, æquusque sexta-
rius. Ego Dominus Deus vester, qui eduxi
vos de terra Ægypti. 37 Custodite omnia
præcepta mea, et universa judicia, et facite
ea. Ego Dominus.

CAPUT XX.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Hæc loqueris filiis Israel: Homo
de filiis Israel, et de advenis qui habitant in
Israel, si quis dederit de semine suo idolo
Moloch, morte moriatur: populus terræ lapi-
dabit eum. 3 Et ego ponam faciem meam
contra illum: succidamque eum de medio po-
puli sui, eo quod dederit de semine suo Moloch,
et contaminaverit sanctuarium meum, ac pol-
luerit nomen sanctum meum. 4 Quod si neg-
ligens populus terræ, et quasi parvipendens im-
perium meum, dimiserit hominem qui dedit de
semine suo Moloch, nec voluerit eum occidere:

וְשִׁמְתִי אֶנִּי אֶת־פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא
וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אוֹתוֹ וְאֵת
אֶחָיו לִזְנוֹת אִתּוֹ הַפְּלֵא מִקֶּרֶב עַמָּם:
וְהִנֵּקֶשׁ אִשָּׁר תִּפְגַּח אֶל־הָאֵבֶלֶת וְאֶל־
הַיְדֻעִלִּים לִזְנוֹת אִתָּהֶם וְנִתְּנִי אֶת־פָּנַי
בִּנְקִשָׁה הַהוּא וְהִכְרַתִּי אוֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ:
וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְחִיִּיתֶם קָדָשִׁים כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־חֻקֹּתַי
וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה מְשַׁדְּכֶם:
כִּי־אִישׁ אִישׁ יִקְלַל אֶת־עֲבֹדוֹ וְאֶת־
אִמּוֹ מוֹת יִקְרָא עֲבֹד וְאִמּוֹ תִּקְלַל דָּמִי
כּוֹ: וְאִישׁ אִשָּׁר יִנְאֹף אֶת־אִשְׁתּוֹ אִישׁ
אֲשֶׁר יִנְאֹף אֶת־אִשְׁתּוֹ רֵעֻתוֹ מוֹת־יִמָּוֶת
הַנֶּאֱפָה וְהַנֶּאֱפָרָה: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
אֶת־אִשְׁתּוֹ עֲבֹדָה עֲבֹדָה מוֹת־יִמָּוֶת
וְאִישׁ שְׂגִימָה דְּמִיתָה כָּם: וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־פִּלְתּוֹ מוֹת יִקְרָא שְׂגִימָה
תִּבְלַל עֲשֹׂי דְּמִיתָה כָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אֶת־זֶקֶל מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה
עֲשֹׂי שְׂגִימָה מוֹת יִקְרָא דְּמִיתָה כָּם:
וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־אִמָּהּ
זָמָה הוּא בָּאֵשׁ וְשָׂרְפֶהּ אוֹתוֹ וְאִתָּן
וְלֹא־תִהְיֶה זָמָה בְּתוֹכֶם: וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִתֵּן שְׂכָבְתּוֹ בִּבְהֵמָה מוֹת יִקְרָא
וְאֶת־בְּהֵמָה תִּהְיֶה: וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרַב אֶל־כֶּל־בְּהֵמָה לְרִכְצָה אִתָּהּ וְהִרְגָהּ
אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־הַבְּהֵמָה מוֹת יִקְרָא
דְּמִיתָה כָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אִחֲרֹ
בִתּוֹ עֲבֹדָה אֶת־בִּתּוֹ אִמּוֹ וְהָיָה אֶת־עֲרֹוֹתָהּ
לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם עֲרוֹת אִתּוֹ גִּלְתָּ עֵינֵי
יִשְׂרָאֵל: וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁתּוֹ דָּוָה
וְגִלְתָּ אֶת־עֲרֹוֹתָהּ אֶת־מִקְרָהּ הַעֲדָה וְהוּא
גִּלְתָּה אֶת־מִקְרָהּ דָּמִי וְנִקְרָא שְׂגִימָה
מִקְרַב עַמָּם: וְעֲרוֹת אִתּוֹ אִמּוֹ וְהָיָה
אִתּוֹ לֹא תִגְלֶה כִּי אֶת־שְׂאֵרֵי הָעֵבֶר
עֲרוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־נְדָרֹ
עֲרוֹת דָּוָה גִּלְתָּ חֲסִאָם וְשָׂאֵר עֲרִירִים וְהָיָה
וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ אִתּוֹ בְּנָה
הוּא עֲרוֹת אִתּוֹ גִּלְתָּ עֲרִירִים וְהָיָה:
וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי
וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִמָּוֶת אִתְּכֶם חֲסִרָה
אֲשֶׁר אֲנִי מִבְּרֵא אִתְּכֶם שְׂמַח לְעַבְדֵי כֹהֵן:
וְלֹא תִלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מִשְׁלַח
מִבְּרֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־אֵלֶּה עֲשֹׂי וְאֶחָד כָּם:

5 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἀπολώ αὐτὸν καὶ πάντα τοὺς ὁμονοῦντας αὐτῷ ὥστε ἱκπορευεῖν αὐτὸν εἰς τοὺς ἄρχοντας, ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. 6 Καὶ ψυχὴ ἣ ἂν ἐπακολουθήσῃ ἑγγαστριμύθοις ἢ ἐπαυδοῖς ὥστε ἱκπορευεῖν ὅπισω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολώ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 7 Καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιοι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 8 Καὶ φυλάξετε τὰ προτάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά, ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς. 9 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος δὲ ἂν κακῶς εἶπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω· πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν, ἔνοχος ἐσται. 10 Ἄνθρωπος δὲ ἂν μοιχεύῃται γυναῖκα ἀνδρός, ἢ δὲ ἂν μοιχεύῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθωσαν ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη. 11 Καὶ ἰάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, ἔνοχοι εἰσι. 12 Καὶ ἰάν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι· ἡσεβήκασιν γάρ, ἔνοχοι εἰσιν. 13 Καὶ δὲ ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσεως κοίτην γυναῖκος, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι· θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσιν. 14 Ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμιμά ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακαύσονται αὐτὸν καὶ αὐτάς, καὶ οὐκ ἐσται ἀνομία ἐν ὑμῖν. 15 Καὶ δὲ ἂν δῶ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε. 16 Καὶ γυνὴ ἥτις προσελύσεται πρὸς πᾶν κτήνος βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ, ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτήνος· θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσιν. 17 Ὃς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἰδῇ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὕτη ἰδῇ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, δνειδὸς ἐστίν, ἐξολοθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν· ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἀμαρτίαν κομιοῦνται. 18 Καὶ ἄνθρωπος δὲ ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκος ἀποκαθμένης καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε, καὶ αὕτη ἀπεκάλυψε τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἐξολοθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν. 19 Καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρὸς σου καὶ ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν, ἀμαρτίαν ἀποίοσονται. 20 Ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς συγγενεῦς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν· ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται. 21 Ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἐστίν· ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται. 22 Καὶ φυλάξετε πάντα τὰ προτάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά· καὶ οὐ μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς. 23 Καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἰθνῶν, οὐδὲ ἐξαποστέλλω ἀφ' ὑμῶν, ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς.

5 Ponam faciem meam super hominem illum, et super cognationem ejus, succidamque et ipsum, et omnes qui consenserunt ei ut fornicaretur cum Moloch, de medio populi sui. 6 Anima, quæ declinaverit ad magos et ariolos, et fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam contra eam, et interficiam illam de medio populi sui. 7 Sanctificamini et estote sancti, quia ego sum Dominus Deus vester. 8 Custodite præcepta mea, et facite ea. Ego Dominus qui sanctifico vos. 9 Qui maledixerit patri suo, aut matri, morte moriatur: patri matrique maledixit, sanguis ejus sit super eum. 10 Si mœchatus quis fuerit cum uxore alterius, et adulterium perpetraverit cum conjuge proximi sui, morte moriantur cum conjuge proximi sui, morte moriantur et mœchus et adultera. 11 Qui dormierit cum noverca sua, et revelaverit ignominiam patris sui, morte moriantur ambo: sanguis eorum sit super eos. 12 Si quis dormierit cum nuru sua, uterque moriatur, quia scelus operati sunt: sanguis eorum sit super eos. 13 Qui dormierit cum masculo coitu femineo, uterque operatus est nefas, morte moriantur: sit sanguis eorum super eos. 14 Qui supra uxorem filiam, duxerit matrem ejus, scelus operatus est: vivus ardebit cum eis, nec permanebit tantum nefas in medio vestri. 15 Qui cum jumento et pecore coierit, morte moriatur: pecus quoque occidite. 16 Mulier, quæ succubuerit cuilibet jumento, simul interficietur cum eo: sanguis eorum sit super eos. 17 Qui acceperit sororem suam, filiam patris sui, vel filiam matris suæ, et viderit turpitudinem ejus, illaque conspexerit fratris ignominiam: nefariam rem operati sunt: occidentur in conspectu populi sui, eo quod turpitudinem suam mutuo revelaverint, et portabunt iniquitatem suam. 18 Qui coierit cum muliere in fluxu menstruo, et revelaverit turpitudinem ejus, ipsaque aperuerit fontem sanguinis sui, interficientur ambo de medio populi sui. 19 Turpitudinem materteræ et amite tuæ non discooperies: qui hoc fecerit, ignominiam carnis suæ nudavit, portabunt ambo iniquitatem suam. 20 Qui coierit cum uxore patris, vel avunculi sui, et revelaverit ignominiam cognationis suæ, portabunt ambo peccatum suum: absque liberis morientur. 21 Qui duxerit uxorem fratris sui, rem facit illicitam, turpitudinem fratris sui revelavit: absque liberis erunt. 22 Custodite leges meas, atque judicia, et facite ea: ne et vos evomat terra quam intraturi estis et habitaturi. 23 Nolite ambulare in legitimis nationum, quas ego expulsurus sum ante vos. Omnia enim hæc fecerunt, et abominatus sum eas.

24 ואמר לכם אתם תירש את האדמה
ואני אתנגח לכם לרשת אלה ארץ זבת
חלב ודבש אני יהיה אלהיכם אשר
הבדלתי אתכם מן העמים: 25 והבדלתם
בין הבקרה שתזרח לשמנה ובירקיה
תשמה לשחור ולמה שתזרח את-נפשכם
בבהמה ובעוף בכל אשר תרמש בהמה
אשר-הבדלתי לכם לשמה: 26 והיהם
לי קדשים כי קדוש אני יהיה ואבדל
אתכם מן העמים לתיות לי: 27 ואיש
אורש פרוהו בהם טוב או ידעני
מות יומרו בראי ורמו אתם דמיתם הם:

פ פ פ פ לא

פרשה כא:

1 ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-
הקהנים בגן אהרן ואמרם אלהם לגש
לא-ישמא בעצמו: 2 כי אם-לשאר הקרב
אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולחוריו:
3 ולחמותו בתולה וקרוכה אליו אשר
לא-היתה לאיש לה: 4 לא ישמא
בעל בעצמו לחלו: 5 לא-תקחה קרוכה
בראשם ופאת זנבם לא יגלחו ובבשרם
לא ישרשו שרשם: 6 קדשים יהיו
לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי
את-אשיו יהיה להם אלהיהם הם מקריבם
וחיו קדש: 7 אשה זנה תחללה לא
יחור ואשה בראשית מאשה לא יחור
קדש חמא לאלהיו: 8 ותהיה לו כי את-
לחם אלהיו הוא מקריב קדש יחיה-ליו
כי קדוש אני יהיה מקדשם: 9 ובה
איש פזון כי מחל לזנה את-אביו תא
מחללת באש תשרף: 10 ותפחין
תגדול מאחיו אשר-יבא על-ראשו ושמ
המשקה ומלא את-ידו ללש את-הבגדים
את-ראשו לא יפדע ובגדיו לא יפרם:
11 ועל בל-נפשית מת לא יבא לאביו
ולאמו לא ישמא: 12 ומר-המקדש לא
יבא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גזר
שמון משחת אלהיו עליו אני יהיה:
13 ורחם אשה ברת-לוי יחור: 14 אלמנה
ובראשית תחללה זנה את-אביו לא יחור
כי אם-ברת-לוי מקדש יחור אשה: 15 וכל
יחלל ורצו בעצמו כי אני יהיה מקדש:
16 וידבר יהוה אל-משה לאמר:

24 Καὶ εἶπα ὑμῖν, Ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν
αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτήσει, γῆν
ρέουσαν γάλα καὶ μέλι· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν,
ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνων. 25 Καὶ
ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων,
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν
ἀκαθάρτων· καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν
τοῖς κτήνεσι καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἐρπετοῖς τῆς γῆς ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ.
26 Καὶ ἐσσεσθὲ μοι ὕγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι Κύριος
ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν
ἔθνων εἶναι μοι. 27 Καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν γέ-
νηται αὐτῶν ἐγγαστριμυθὸς ἢ ἱεραὶδὸς, θανάτῳ
θανατούσθωσαν ἀμώτεροι· λίθοις λιθοβολήσετε αὐ-
τούς, ἐνοχοὶ εἰσι.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσὴν λέγων, Εἰπὺν
τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
'Εν ταῖς ψυχαῖς οὐ μianθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐ-
τῶν, 2 Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκίῳ τῷ ἑγγιστα αὐτῶν,
ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν, ἐπ'
ἀδελφῷ 3 Καὶ ἐπ' ἀδελφῷ παρθένῳ τῇ ἑγγιστάτῃ
αὐτῷ τῇ μὴ ἐκδεδομένῃ ἀνδρὶ, ἐπὶ τοῖς μianθή-
σεται. 4 Οὐ μianθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ
εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ. 5 Καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρη-
θήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ, καὶ τὴν ὕψιν τοῦ
πώγωνος οὐ ξυρήσονται, καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν
οὐ κατατεμύουσιν ἐντομίδας. 6 Ἅγιοι ἔσονται τῷ
Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
αὐτῶν· τὰς γὰρ θυσίας Κυρίου δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐ-
τῶν αὐτοὶ προσφέρουσι, καὶ ἔσονται ὕγιοι. 7 Γυ-
ναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήψονται καὶ
γυναῖκα ἐκβεβηλωμένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἅγιός
ἐστὶ Κύριος τῷ Θεῷ αὐτοῦ. 8 Καὶ ἀγιάσεις αὐτόν·
τὰ δῶρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει·
ἅγιος ἔσται, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων αὐ-
τούς. 9 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερεὺς ἐὰν βεβη-
λωθῇ τοῦ ἐκπορεύεσθαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς
αὕτῃ βεβηλοῖ· ἐπὶ πυρὸς κατακαυνθήσεται. 10 Καὶ
ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐπι-
κεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἑλαίου τοῦ χρυσοῦ
καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφα-
λὴν οὐκ ἀποκιδάρῳσαι καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαβρήξει,
11 Καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύ-
σεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ
μianθήσεται, 12 Καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται
καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ,
ὅτι τὸ ἅγιον ἑλαῖον τὸ χρυσὸν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ·
ἐγὼ Κύριος. 13 Οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ
γένους αὐτοῦ λήψεται. 14 Χήραν δὲ καὶ ἐκβεβη-
μένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ
λήψεται, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λή-
ψεται γυναῖκα. 15 Καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων αὐ-
τόν. 16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν λέγων,

24 Vobis autem loquor: Possidete terram
eorum, quam dabo vobis in hereditatem, ter-
ram fluentem lacte et melle. Ego Dominus
Deus vester, qui separavi vos a ceteris populis.
25 Separate ergo et vos jumentum mundum
ab immundo, et avem mundam ab immunda:
ne polluat is animas vestras in pecore, et avi-
bus, et cunctis quæ moventur in terra, et quæ
vobis ostendi esse polluta. 26 Eritis mihi
sancti, quia sanctus sum ego Dominus, et se-
paravi vos a ceteris populis, ut essetis mei.
27 Vir, sive mulier, in quibus pythonicus, vel
divinationis fuerit spiritus, morte moriantur;
lapidibus obruent eos: sanguis eorum sit su-
per illos.

CAPUT XXI.

1 DIXIT quoque Dominus ad Moysen: Lo-
quere ad sacerdotes filios Aaron, et dices ad
eos: Ne contaminetur sacerdos in mortibus
civium suorum, 2 Nisi tantum in consan-
guineis, ac propinquis, id est, super patre, et
matre, et filio, et filia, fratre quoque, 3 Et
sorore virgine, quæ non est nupta viro: 4 Sed
nec in principe populi sui contaminabitur.
5 Non radent caput, nec barbam, neque in
carnibus suis facient incisuras. 6 Sancti erunt
Deo suo, et non polluent nomen ejus: incen-
sum enim Domini, et panes Dei sui offerunt,
et ideo sancti erunt. 7 Scortum et vile pro-
stibulum non ducent uxorem, nec eam quæ
repudiata est a marito: quia consecrati sunt
Deo suo, 8 Et panes propositionis offerunt.
Sint ergo sancti, quia et ego sanctus sum:
Dominus, qui sanctifico eos. 9 Sacerdotis filia
si deprehensa fuerit in stupro, et violaverit
nomen patris sui, flammis exuretur. 10 Pon-
tifex, id est, sacerdos maximus inter fratres
suos, super cujus caput fustum est unctionis
oleum, et cujus manus in sacerdotio conse-
cratæ sunt, vestitusque est sanctis vestibus,
caput suum non discooperiet, vestimenta non
scindet: 11 Et ad omnem mortuum non in-
greditur omnino; super patre quoque suo et
matre non contaminabitur. 12 Nec egredie-
tur de sanctis, ne polluat sanctuarium Do-
mini, quia oleum sanctæ unctionis Dei sui
super eum est. Ego Dominus. 13 Virginem
ducat uxorem: 14 Viduam autem et repu-
diatam, et sordidam, atque meretricem non
accipiet, sed puellam de populo suo: 15 Ne
commisceat stirpem generis sui vulgo gentis
suæ: quia ego Dominus qui sanctifico eum.
16 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

ויקרא כא כב

17 דבֿר אל אהרן לאמר איש מזרעך
לדורכם אשר יתקדש בן מום לא יתקרב
להקריב לחם אלהיו : 18 כי כל־איש
אשר־בו מום לא יתקרב איש צור או פסח
או חרם או שריץ : 19 או איש אשר
יתקדש בן שבר רגל או שבר יד : 20 או
בבן ארצה או תבלל בעינו או נגב או
ילפת או מרוח אשח : 21 כל־איש
אשר־בו מום מזה אהרן אהרן הכהן לא יגש
להקריב את־אשח יתקדש ביום בן אר
לחם אלהיו לא יגש להקריב : 22 לחם
אלהיו מקדש מקדשים ומדבֿר־אשח
יאכל : 23 אשח אלהי־כרת לא יבא
ואלהי־מקדש לא יגש פרימים בן ולא
יחלל את־מקדשיו כי אגן יתקדש מקדשם :
24 וידבֿר משה אל־אהרן ואל־בניו ואל־

פרשה כב :

1 וידבֿר יהוה אל־משה לאמר :
2 דבֿר אל־אהרן ואל־בניו ואל־מקדשיו
בגוי־ישראל ולא יחללו את־שם קדש
אשר הם מקדשים לי אגן יתקדש :
3 אמר אלהם לדורתיכם כל־איש
יתקרב מקדש־אשח אלהי־מקדשים אשר
יתקדשו בגוי־ישראל ליתקדש ושמא־הו
ונקדשהו תגשח חקו מלפני אגן יתקדש :
4 איש איש מקדש אהרן וקדש צור או
זב מקדשים לא יאכל עד אשר יטהר
וחלל בקל־טמא־נפש או איש אשר
תמצא מקדש שבת־קדש : 5 או־איש אשר
יגע בקל־אשח אשר יטמא־לו או באדם
אשר יטמא־לו לכל מקדשו : 6 גשח
אשר תגע־בו וטמא צד־הקרב ולא
יאכל מדבֿר־אשח כי אסדתו בשרו
במים : 7 וקדש השמש וקדש ואחר יאכל
מדבֿר־אשח כי לחמו קדש : 8 נבדל
וקדש לא יאכל לטמא־הו אגן יתקדש :
9 ושמעו את־מקדשיו ואל־אשח צדו
חטא וקדש בן כי יחללהו אגן יתקדש
מקדשם : 10 וקדש לא־יאכל קדש חשב
פתו ושקיר לא־יאכל קדש : 11 נכחו
קדש־הו קדש קדש קדש קדש קדש קדש
בן ויליד ברתו הם ואכלו בלחמו :
12 ובת־פתו כי תתקדש לאיש קדש
הוא בתרומה מקדשים לא יאכל :

LEVITICUS, κα', κβ'.

17 Εἰπὸν Ἀαρὼν, Ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν, τίνι ἐὰν ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ
προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
18 Πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος οὐ προσ-
ελεύσεται· ἄνθρωπος τυφλὸς ἢ χωλὸς ἢ κολοβόριον
ἢ ὠτότμητος, 19 Ἡ ἄνθρωπος ὃς ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ
σύντριμμα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδός, 20 Ἡ κυρτὸς
ἢ ἐφελος ἢ πτεῖλος τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ ἄνθρωπος
ὃς ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία ἢ λειχήν ἢ μονόρχις,
21 Πᾶς ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος
Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως οὐκ ἔγγει τοῦ προσεγγεῖν τὰς
θυσίας τῷ Θεῷ σου, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ· τὰ δῶρα
τοῦ Θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσεγγεῖν. 22 Τὰ
δῶρα τοῦ Θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν
ἁγίων φάγεται. 23 Πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα
οὐ προσελεύσεται, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ
ἔγγει, ὅτι μῶμον ἔχει· καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον
τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐ-
τούς. 24 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων,
2 Εἰπὸν Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, Καὶ προσε-
χέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ
βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐτοῖς
ἁγιάζουσιν μοι· ἐγὼ Κύριος. 3 Εἰπὸν αὐτοῖς, Εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν προσέλθῃ
ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια ὅσα
ἂν ἁγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκα-
θαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ᾖ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 4 Καὶ
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ
οὗτος λεπρᾷ ἢ γονορροεῖ, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται
ἕως ἂν καθαρῇ· καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκα-
θαρσίας ψυχῆς, ἢ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ
κοίτη σπέρματος, 5 Ἡ ὅστις ἂν ᾤψῃται παντὸς
ἐρπετοῦ ἀκαθάρτου ὃ μianεῖ αὐτόν, ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ
ἐν ᾧ μianεῖ αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ,
6 Ψυχὴ ἥτις ἐὰν ᾤψῃται αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἐσπέρας· οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐὰν μὴ
λουσθῇ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, 7 Καὶ ὅτῃ ὁ ἥλιος
καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι
ἄρτος αὐτοῦ ἐστί. 8 Θνησιμαῖον καὶ θηρίαλωτον
οὐ φάγεται, μianθῇαι αὐτὸν ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος.
9 Καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα μου, ἵνα μὴ λά-
βωσι δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν, καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτὰ ἐὰν
βεβηλώσωσιν αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἁγιάζων
αὐτούς. 10 Καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια·
πάρουκος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια.
11 Ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσῃται ψυχὴν ἐκτετηγὸν ἀργυ-
ρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκο-
γενεῖς αὐτοῦ καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων αὐτοῦ.
12 Καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ
ἀλλογενεῖ, αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν ἁγίου οὐ φάγεται.

LEVITICUS, XXI. XXII.

1 Loquere ad Aaron: Homo de semine tuo
per familias qui habuerit maculam, non offeret
panes Deo suo, 18 Nec accedet ad ministe-
rium ejus: si cæcus fuerit, si claudus, si parvo
vel grandi vel torto naso, 19 Si fracto pede,
si manu, 20 Si gibbus, si lippus, si albugi-
nem habens in oculo, si jugem scabiem, si im-
petiginem in corpore, vel herniosus. 21 Omnis
qui habuerit maculam de semine Aaron sacer-
dotis, non accedet offerre hostias Domino, nec
panes Deo suo: 22 Vescetur tamen panibus
qui offeruntur in sanctuario, 23 Ita duntaxat,
ut intra velum non ingrediatur, nec accedat ad
altare, quia maculam habet, et contaminare
non debet sanctuarium meum. Ego Dominus
qui sanctifico eos. 24 Locutus est ergo Moyses
ad Aaron, et ad filios ejus, et ad omnem Israel,
cuncta quæ fuerant sibi imperata.

CAPUT XXII.

1 Locutus quoque est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere ad Aaron et ad filios ejus,
ut caveant ab his quæ consecrata sunt filiorum
Israel, et non contaminent nomen sanctifica-
torum mihi, quæ ipsi offerunt. Ego Dominus.
3 Dic ad eos, et ad posteror eorum: Omnis
homo, qui accesserit de stirpe vestra ad ea
quæ consecrata sunt, et quæ obtulerunt filii
Israel Domino, in quo est immunditia, peribit
coram Domino. Ego sum Dominus. 4 Homo
de semine Aaron, qui fuerit leprosus, aut pa-
tiens fluxum seminis, non vescetur de his quæ
sanctificata sunt mihi, donec sanetur. Qui te-
tigerit immundum super mortuo, et ex quo
egreditur semen quasi coitus, 5 Et qui tangit
reptile, et quodlibet immundum, ejus tactus
est sordidus, 6 Immundus erit usque ad ves-
perum, et non vescetur his quæ sanctificata
sunt: sed cum laverit carnem suam aqua,
7 Et occubuerit sol, tunc mundatus vescetur
de sanctificatis, quia cibus illius est. 8 Morti-
cinum et captum a bestia non comedent, nec
polluentur in eis. Ego sum Dominus. 9 Cus-
todiant præcepta mea, ut non subjaceant pec-
cato, et moriantur in sanctuario, cum pollue-
rint illud. Ego Dominus qui sanctifico eos.
10 Omnis alienigena non comedet de sanctifi-
catis, inquilinus sacerdotis et mercenarius non
vescentur ex eis. 11 Quem autem sacerdos
emerit, et qui vernaculus domus ejus fuerit, hi
comedent ex eis. 12 Si filia sacerdotis cui-
libet ex populo nupta fuerit: de his quæ san-
ctificata sunt, et de primitiis non vescetur;

13 ובת-לחן כי תהיה אלמנה ונרשח ונרצו או לח ושכח אל-בית אביו כנעניה מלחם אביו האכל וכל-ה לא אכל בו : 14 ואיש כריאכל קדש בשננה וקסח חקשירו עלי וקנו לפחו אחר חקדש : 15 ולא תחלו את-קדשי בג ישראל את אשר-קדמו ליהנה : 16 ותשמיא אותם עון אשמה באכלם את-קדשיהם כי אני יהנה מקדשם : 17 וידבר יהנה אלימשה לאמר : 18 דבר אליהם ואל-בניו ואל כל-בני ישראל ואמרת להם איש איש מקדש ישראל ומד-הנהג בישאל אשר יקריב קרבנו לכל-קדויהם וכל-קדויהם אשר-יקריבו ליהנה לעלה : 19 לרצונם קמים וקר בעקר בפשקים וקצצים : 20 כל אשר-בו מום לא מקריבו קרלה לרצון יהנה להם : 21 ואיש קריב וקדש-שלמים ליהנה לפלגדוד או לקדח בקר או בצאן קמים יהנה לרצון קל-מם לא יהנה-בו : 22 צור או שבר את-הקר או-נבלת או קרב או ילפת לאת-הקריב אלה ליהנה ואשה לאת-הקריב מהם על-המזבח ליהנה : 23 ושור ושח שרע וקלוט קדח מעשה אלו בלגר לא יהנה : 24 וקצוץ וקרוח וקתק וקרוח לא מקריבו ליהנה ובאמצעם לא מעשה : 25 ומיד בקר לא מקריבו את-להם אלהיהם מקדש-אלה כי משחקם קדם כום קם לא יקריב להם : 26 וידבר יהנה אלימשה לאמר : 27 שור ארבע ארצו כי יולד וקדש שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני ותלחא יהנה לקדש אשה ליהנה : 28 ושור אשה אלו ואת-בניו לא תשמשו ביום אחד : 29 וקריב-קדח וקדח-קדח ליהנה לרצונם וקדח : 30 ביום תחא אכל לאת-הקריב כקדש צד-קדש ואני יהנה : 31 ושקדש מצולי וקדשם אלה ואני יהנה : 32 ולא תחלו את-שם קדשי וקדשתי ביהנה בג ישראל ואני יהנה מקדשם : 33 חפציה אלהם וקדשם בניהם ליהנה להם לאלהים ואני יהנה :

13 Καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβε-
βλημένη, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῇ, ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν
οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητά αὐτῆς, ἀπὸ τῶν
ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται· καὶ πᾶς ἄλλο-
γενῆς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν. 14 Καὶ ἄνθρωπος
ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατ' ἀγνοίαν, καὶ προσθήσει τὸ
ἐπιπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ
ἅγιον. 15 Καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ὡς αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τῷ Κυρίῳ, 16 Καὶ ἐπά-
ξουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ
ἑσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ
ἀγιάζων αὐτούς. 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
Μωυσὴν λέγων, 18 Λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς
αὐτούς, Ἀνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν
προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν
Ἰσραὴλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ
πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν
αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ εἰς ὀλοκαύ-
τωμα, 19 Δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενα ἐκ τῶν βου-
κολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν·
20 Πάντα ὅσα ἂν ἔχῃ μῶμον ἐν αὐτῷ οὐ προσά-
ξουσιν Κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν. 21 Καὶ
ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ
Κυρίῳ, διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς
ἐορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβά-
των, ἄμωμον ἔσται εἰσδεκτόν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται
ἐν αὐτῇ. 22 Τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσό-
τητον ἢ μυρμηκῶντα ἢ ψωραγῶντα ἢ λειχήνας
ἔχοντα, οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰς
κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τῷ Κυρίῳ. 23 Καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτόμητον
ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῇ, εἰς
δὲ εὐχὴν σου οὐ δεχθήσεται. 24 Θλαδίαν καὶ ἐκτε-
θλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσά-
ξεις αὐτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ
ποιήσετε. 25 Καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσoi-
σετε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων,
ὅτι φθάρματα ἴσθιν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς· οὐ
δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν. 26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
πρὸς Μωυσὴν λέγων, 27 Μόσχον ἢ πρόβατον ἢ
αἶγα, ὡς ἂν τεχθῇ, καὶ ἔσται ἐπτά ἡμέρας ὑπὸ τὴν
μητέρα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐπείκενα δεχθή-
σεται εἰς δῶρα, κάρπωμα Κυρίῳ. 28 Καὶ μόσχον
καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παῖδια αὐτῆς, οὐ σφά-
ξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. 29 Ἐὰν δὲ θύσῃς θυσίαν εὐχὴν
χαρμοσύνης Κυρίῳ, εἰσδεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό·
30 Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται, οὐκ ἀπολεί-
ψετε ἅπὸ τῶν κρέων εἰς τὸ πρωῒ· ἐγὼ εἰμι Κύριος.
31 Καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐ-
τάς. 32 Καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου,
καὶ ἁγιασθήσονται ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐγὼ
Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς, 33 Ὁ ἔξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός· ἐγὼ Κύριος.

13 Sin autem vidua, vel repudiata, et absque
liberis reversa fuerit ad domum patris sui :
sicut puella consueverat, aletur cibis patris
sui. Omnis alienigena comedendi ex eis non
habet potestatem. 14 Qui comederit de san-
ctificatis per ignorantiam, addet quintam par-
tem cum eo quod comedit, et dabit sacerdoti
in sanctuarium. 15 Nec contaminabunt san-
ctificata filiorum Israel, quæ offerunt Domino :
16 Ne forte sustineant iniquitatem delicti sui,
cum sanctificata comederint. Ego Dominus
qui sanctifico eos. 17 Locutusque est Domi-
nus ad Moysen, dicens : 18 Loquere ad Aaron
et filios ejus et ad omnes filios Israel, dicesque
ad eos : Homo de domo Israel, et de advenis
qui habitant apud vos, qui obtulerit obla-
tionem suam, vel vota solvens, vel sponte of-
ferens, quidquid illud obtulerit in holocau-
stum Domini, 19 Ut offeratur per vos,
masculus immaculatus erit ex bobus, et ovi-
bus, et ex capris : 20 Si maculam habuerit,
non offeretis, neque erit acceptabile. 21 Ho-
mo qui obtulerit victimam pacificorum Domi-
no, vel vota solvens, vel sponte offerens, tam
de bobus quam de ovibus, immaculatum of-
feret, ut acceptabile sit : omnis macula non
erit in eo. 22 Si cæcum fuerit, si fractum,
si cicatricem habens, si papulas, aut scabiem,
aut impetiginem : non offeretis ea Domino,
nec adolebitis ex eis super altare Domini.
23 Bovem et ovem, aure et cauda amputatis,
voluntarie offerre potes, votum autem ex eis
solvi non potest. 24 Omne animal, quod vel
contritis, vel tuis, vel sectis ablatisque testi-
culis est, non offeretis Domino, et in terra
vestra hoc omnino ne faciatis. 25 De manu
alienigenæ non offeretis panes Deo vestro, et
quidquid aliud dare voluerit : quia corrupta
et maculata sunt omnia : non suscipietis ea.
26 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
cens : 27 Bos, ovis, et capra, cum genita
fuerint, septem diebus erunt sub ubere matris
sue : die autem octavo, et deinceps, offerri
poterunt Domino. 28 Sive illa bos, sive ovis,
non immolabuntur una die cum fœtibus suis.
29 Si immolaveritis hostiam pro gratiarum
actione Domino, ut possit esse placabilis,
30 Eodem die comedetis eam, non remanebit
quidquam in mane alterius diei. Ego Domi-
nus. 31 Custodite mandata mea, et facite ea.
Ego Dominus. 32 Ne polluatis nomen meum
sanctum, ut sanctificer in medio filiorum Is-
rael. Ego Dominus qui sanctifico vos, 33 Et
eduxi de terra Ægypti, ut essem vobis in
Deum. Ego Dominus.

ויקרא כג

פרשה כג :

1 וידבר יהוה אל-משה לאמר :
 2 דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם
 מועדי יהוה אשר-הקראו אתם מקראי
 יהוה אללה הם מועדי : 3 השבת ימים
 המעשה מלאכה וביום השביעי שבת
 שבתון מקרא-יהוה כל-מלאכה לא תעשו
 שבת הוא ליהוה בכל מושבותיכם :
 פ 4 אללה מועדי יהוה מקראי
 יהוה אשר-הקראו אתם במועדים : 5 בחדש
 הראשון בארבעה עשר לחדש ביום
 חמשה-עשר בחדש : 6 ובחמשה עשר
 יום לחדש חג המצות ליהוה
 שבעה ימים מצות האלה : 7 ביום
 הראשון מקרא-יהוה יהיה לכם קל-
 מלאכה עבודה לא תעשו : 8 והקרבתם
 אשה ליהוה שבעה ימים ביום השביעי
 מקרא-יהוה כל-מלאכה עבודה לא תעשו :
 פ 9 וידבר יהוה אל-משה
 לאמר : 10 דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אליהם קרבואי אל-הארץ אשר אני נתן
 לכם והקרבתם את-קציריה והבאתם את-
 עמר ראשית הקציר אל-הכהן : 11 והנחת
 את-העמר לפני יהוה לרצונכם מהקדשה
 השבת ויניחו הכהן : 12 ונעשיתם ביום
 הקציר את-העמר כבש תמים חדש-שנהו
 לעלה ליהוה : 13 ומנחתו שני עשרלים
 קלות בלילה בשמן אשה ליהוה בית
 יהוה ונספח : 14 ורביעת חמין : 15 ולחם
 וקלי וקרמל לא תאכלו עד-עצם היום
 הזה עד הקציר את-הקציר אל-היהוה
 קדש עולם ליהוה בכל מושבותיכם :
 פ 16 וספרתם לכם מהקדשה
 השבת מיום הקציר את-העמר מהמקדשה
 שבע שבתות תמכות תהיינה : 17 עד
 מהקדשה השבת השביעת תספורי חמשים
 יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה :
 18 ממושלתיכם תביאו לחם תנחפה
 שטים שני עשרלים קלות תהינה חמץ
 תאפינה בפניהם ליהוה : 19 והקרבתם על-
 הלחם שבעת כבשים תמימים בגי שנה וקר
 בורקה אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה
 ומנחתם ונספחיהם אשה בית-יהוה ליהוה :
 19 ונעשיתם שזיר-ערים אחד לחמץ
 ושני כבשים בגי שנה וקרקה שלמים :

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ, κγ'.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων, 2 Ἀά-
 λησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Αἱ
 ἑορταὶ Κυρίου ἅς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας,
 αὗται εἰσιν αἱ ἑορταὶ μου. 3 Ἔξ ἡμέρας ποιήσεις
 ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις
 κλητὴ ἁγία τῷ Κυρίῳ· πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις,
 σάββατά ἐστι τῷ Κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.
 4 Αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ Κυρίῳ κλητὰ ἁγίαι ἅς καλέ-
 σετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. 5 Ἐν τῇ πρώτῃ
 μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνά-
 μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ Κυρίῳ. 6 Καὶ ἐν
 τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ
 τῶν ἄζυμων τῷ Κυρίῳ, ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
 7 Καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν
 ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. 8 Καὶ προσάξετε
 ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἡ ἡμέρα
 ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευ-
 τὸν οὐ ποιήσετε. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
 Μωυσὴν λέγων, 10 Εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ
 ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν
 ἐγὼ εἶδωμι ὑμῖν καὶ θερίζητε τὸν θρισμὸν αὐτῆς,
 καὶ οἴσετε τὸ δράγμα ἀπαρχῇν τοῦ θρισμοῦ ὑμῶν
 πρὸς τὸν ἱερεῖα. 11 Καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἑναντι
 Κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἑπαύριον τῆς πρώτης
 ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. 12 Καὶ ποιήσετε ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἀν φέρητε τὸ δράγμα πρόβατον ἄμωμον
 ἑνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ. 13 Καὶ τὴν
 θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιη-
 μένης ἐν ἐλαίῳ, θυσία τῷ Κυρίῳ, ὁσμὴ εὐωδίας
 Κυρίῳ, καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἵν
 οἶνου. 14 Καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα
 οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως
 ἀν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ Θεῷ ὑμῶν·
 νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ
 κατοικίᾳ ὑμῶν. 15 Καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς
 ἑπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀν
 προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος ἑπτὰ ἐβδο-
 μάδας ὀλοκλήρους, 16 Ἔως τῆς ἑπαύριον τῆς
 ἑσχατῆς ἐβδομάδος ἀριθμήσετε πενήκοντα ἡμέρας,
 καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ Κυρίῳ. 17 Ἀπὸ
 τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπιθέμα,
 δύο ἄρτους· ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται,
 ἐξυμαμένοι πεφθῇσονται πρωτογεννημάτων τῷ
 Κυρίῳ. 18 Καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ
 ἄμνους ἁμώμους ἑνιαυσίους καὶ μόσχον ἕνα ἐκ
 βοουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἁμώμους, καὶ ἔσονται
 ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ· καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ
 αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. 19
 Καὶ ποιήσουσι χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ
 ἁμαρτίας καὶ δύο ἄμνους ἑνιαυσίους εἰς θυσίαν
 σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννηματος·

LEVITICUS, XXIII.

CAPUT XXIII.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
 dicens : 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
 eos : Hæc sunt feriæ Domini, quas vocabitis
 sanctas. 3 Sex diebus facietis opus : dies
 septimus, quia sabbati requies est, vocabitur
 sanctus, omne opus non facietis in eo ; sabbat-
 um Domini est in cunctis habitationibus ve-
 stris. 4 Hæc sunt ergo feriæ Domini san-
 ctæ, quas celebrare debetis temporibus suis.
 5 Mense primo, quartadecima die mensis ad
 vesperum, Phase Domini est : 6 Et quinta-
 decima die mensis hujus, solemnitas azymo-
 rum Domini est. Septem diebus azyma come-
 detis. 7 Dies primus erit vobis celeberrimus,
 sanctusque : omne opus servile non facietis in
 eo : 8 Sed offeretis sacrificium in igne Domi-
 no septem diebus ; dies autem septimus erit
 celebrior et sanctior : nullumque servile opus
 facietis in eo. 9 Locutusque est Dominus ad
 Moysen, dicens : 10 Loquere filiis Israel, et
 dices ad eos : Cum ingressi fueritis terram
 quam ego dabo vobis, et messueritis segetem,
 feretis manipulos spicarum, primitias messis
 vestræ, ad sacerdotem : 11 Qui elevabit fa-
 sciculum coram Domino, ut acceptabile sit pro
 vobis, altero die sabbati, et sanctificabit illum.
 12 Atque in eodem die quo manipulus conse-
 cratur, cædetur agnus immaculatus anniculus
 in holocaustum Domini. 13 Et libamenta
 offerentur cum eo, duæ decimæ similæ con-
 spersæ oleo in incensum Domini, odoremque
 suavissimum : liba quoque vini, quarta pars
 hin. 14 Panem, et polentam, et pultes non
 comedetis ex segete, usque ad diem qua offe-
 retis ex ea Deo vestro. Præceptum est sem-
 pitemum in generationibus, cunctisque habi-
 taculis vestris. 15 Numerabitur ergo ab altero
 die sabbati, in quo obtulistis manipulum pri-
 mitiarum, septem hebdomadas plenas, 16 Us-
 que ad alteram diem expletionis hebdomadæ
 septimæ, id est, quinquaginta dies : et sic
 offeretis sacrificium novum Domino 17 Ex
 omnibus habitaculis vestris, panes primitiarum
 duos de duabus decimis similæ fermentatæ,
 quos coquetis in primitias Domini, 18 Offe-
 retisque cum panibus septem agnos immacu-
 latus anniculos, et vitulum de armento unum,
 et arietes duos, et erunt in holocaustum cum
 libamentis suis, in odorem suavissimum Do-
 mino. 19 Facietis et hircum pro peccato, du-
 osque agnos anniculos hostias pacificorum.

20 והקריח הפתח ואתם על לחם הבצרים
 תבדקו לפני יהוה על-שני פבשים קדש
 יהי ליהוה לפתח: 21 והקריחם בצעם
 היום הזה מקראתיהם יהיה לכם קל-
 מלאכת עבודה לא תעשו חמץ עולם
 בקל-מושבותיכם לדתיתכם: 22 והקריחם
 את-קציר ארצכם לא-תכלה פאת שדה
 בקצירה וגלחם הקציר לא תלקט לגני
 ולגל תעצב אתם אתי יהוה אלהיכם:
 23 וידבר יהוה אל-משה
 לאמר: 24 דבר אל-בני ישראל לאמר
 בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם
 שבתון וקדו תרועה מקראתיהם: 25 קל-
 מלאכת עבודה לא תעשו והקריחם אשה
 ליהוה: 26 וידבר יהוה אל-
 משה לאמר: 27 תעשור לחדש
 השביעי הזה יום הבצרים הוא מקראתיהם
 יהיה לכם ועיתים את-נפשותיכם והקריחם
 אשה ליהוה: 28 וכל-מלאכה לא תעשו
 בצעם היום הזה כי יום פגרים הוא
 לבקר עליכם לפני יהוה אלהיכם:
 29 כי כל-הקטל אשר לא-תעשה בצעם
 היום הזה וקריחה מעמיה: 30 וכל-הקטל
 אשר תעשו קל-מלאכה בצעם היום
 הזה ותאכדתי את-הקטל הזהו מקרב
 עמיה: 31 קל-מלאכה לא תעשו חמץ
 עולם לדתיתכם בכל משבותיכם: 32 שבת
 שבתון הוא לכם ועתים את-נפשותיכם
 בקריחה לחדש בערב מערב עד-ערב
 תשבתו שבתכם: 33 וידבר
 יהוה אל-משה לאמר: 34 דבר אל-בני
 ישראל לאמר בתשעה עשר יום לחדש
 השביעי הזה חג הסוכות שבעה ימים
 ליהוה: 35 ביום הראשון מקראתיהם
 קל-מלאכת עבודה לא תעשו: 36 שבעה
 ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני
 מקראתיהם יהיה לכם והקריחם אשה
 ליהוה בעצרת הוא קל-מלאכת עבודה
 לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר
 תקראו אותם מקראת קדש להקריב
 אשה ליהוה עלה ומנחה וזבח וזקנים
 דבר-יום ביום: 38 מלבד שבתות יהוה
 ומלבד מועדיהם ומלבד קל-מלאכה
 מלבד קל-מלאכה אשר תהיה ליהוה:

20 Καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων
 τοῦ πρωτογεννήματος ἐπίθεμα ἑναντίον Κυρίου
 μετὰ τῶν δύο ἁμύνων· ἕγια ἔσονται τῷ Κυρίῳ,
 τῷ ἱερεὶ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται.
 21 Καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν· ἁγία
 ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν
 αὐτῇ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν
 πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν. 22 Καὶ ὅταν θερίζετε
 τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ
 λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν
 σε, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλ-
 λήξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψεις
 αὐτὰ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 23 Καὶ ἐλάλησε
 Κύριος πρὸς Μωσὴν λέγων, 24 Ἀάλησον τοῖς
 υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων, Τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου μιᾶ
 τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπανσις, μνημόσυνον σαλ-
 πύγων, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· 25 Πᾶν ἔργον
 λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα
 Κυρίῳ. 26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν
 λέγων, 27 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου
 τούτου ἡμέρα ἐξιλασμοῦ, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν·
 καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε
 ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ. 28 Πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε
 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· ἔστι γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ
 αὐτῇ ὑμῖν, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν ἑναντί Κυρίου
 τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. 29 Πᾶσα ψυχὴ ἣτις μὴ ταπεινω-
 θήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξολοθρευθήσεται
 ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 30 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις
 ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολεῖται ἡ
 ψυχὴ ἡ ἰκενὴ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 31 Πᾶν ἔργον οὐ
 ποιήσετε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν
 πάσαις κατοικίαις ὑμῶν. 32 Σάββata σαββάτων
 ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ἀπὸ
 ἐνάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας σαβ-
 βατεύετε τὰ σάββata ὑμῶν. 33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος
 πρὸς Μωσὴν λέγων, 34 Ἀάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
 λέγων, Τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου
 τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ Κυρίῳ.
 35 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία, πᾶν ἔργον
 λατρευτὸν οὐ ποιήσετε· 36 Ἐπτὰ ἡμέρας προσάξετε
 ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη
 κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώ-
 ματα Κυρίῳ· ἐξ ὁδίου ἔστι, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ
 ποιήσετε. 37 Αὗται ἑορταὶ Κυρίῳ ὡς καλέσετε
 κλητὰς ἁγίας ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ
 Κυρίῳ, ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σποι-
 δὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν, 38 Πλην
 τῶν σαββάτων Κυρίου καὶ πλην τῶν δομάτων
 ὑμῶν καὶ πλην πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ
 πλην τῶν ἐκουσίων ὑμῶν ἃ ἂν δῶτε τῷ Κυρίῳ.

20 Cumque elevaverit eos sacerdos cum pa-
 nibus primitiarum coram Domino, cedent in
 usum ejus. 21 Et vocabitis hunc diem cele-
 berrimum, atque sanctissimum: omne opus
 servile non facietis in eo. Legitimum sempi-
 ternum erit in cunctis habitaculis, et genera-
 tionibus vestris. 22 Postquam autem mes-
 sueritis segetem terræ vestræ, non secabitis
 eam usque ad solum: nec remanentes spicas
 colligitis, sed pauperibus et peregrinis dimit-
 tetis eas. Ego sum Dominus Deus vester.
 23 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
 cens: 24 Loquere filiis Israel: Mense sep-
 timo, prima die mensis, erit vobis sabbatum,
 memoriale, clangentibus tubis, et vocabitur
 sanctum: 25 Omne opus servile non facie-
 tis in eo, et offeretis holocaustum Domino.
 26 Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
 cens: 27 Decimo die mensis hujus septimi,
 dies expiationum erit celeberrimus, et voca-
 bitur sanctus: affligetisque animas vestras in
 eo, et offeretis holocaustum Domino. 28 Omne
 opus servile non facietis in tempore diei hujus:
 quia dies propitiationis est, ut propitiatur vo-
 bis Dominus Deus vester. 29 Omnis anima,
 quæ afflicta non fuerit die hac, peribit de
 populis suis: 30 Et quæ operis quippiam
 fecerit, delebo eam de populo suo. 31 Nihil
 ergo operis facietis in eo: legitimum sempi-
 ternum erit vobis in cunctis generationibus,
 et habitationibus vestris. 32 Sabbatum re-
 quiectionis est, et affligetis animas vestras die
 nono mensis: a vespera usque ad vesperam
 celebrabitis sabbata vestra. 33 Et locutus est
 Dominus ad Moysen, dicens: 34 Loquere
 filiis Israel: A quintodecimo die mensis hujus
 septimi, erunt feriæ Tabernaculorum septem
 diebus Domino. 35 Dies primus vocabitur
 celeberrimus atque sanctissimus: omne opus
 servile non facietis in eo. 36 Et septem die-
 bus offeretis holocausta Domino: dies quo-
 que octavus erit celeberrimus atque sanctis-
 simus, et offeretis holocaustum Domino:
 est enim cætus atque collectæ: omne opus
 servile non facietis in eo. 37 Hæ sunt
 feriæ Domini, quas vocabitis celeberrimas
 atque sanctissimas offeretisque in eis obla-
 tionibus Domino, holocausta et libamenta juxta
 ritum uniuscujusque diei: 38 Exceptis sab-
 batis Domini, donisque vestris, et quæ offere-
 tis ex voto, vel quæ sponte tribuetis Domino.

39 ויהי בקמפיה עשר יום לתחילת השבוע
במקדש את-הבמות תאריך קחפו את-
חבתיהן שבועת שבועת ימים ביום תראשון
שבתון וכן חשבתי שבתון: 40 וכל-היום
לכם פנים תראשון פרי עץ הדל פפר
תקליים וצנח עץ-עלה וערב-החל ושמחתם
לפני יהוה אל-היכם שבועת ימים:
41 וחתם אתו חג ליהוה שבועת ימים
בשנה חקת עולם לדוריהם בתחילת
השבועי קחפו אתו: 42 בשבת תשבו
שבועת ימים כל-האזרחי בישאל יתשבו
בשבת: 43 למצו יצאו דרמיהם כי בשבות
חושבתו את-בגן ישראל ביהויה יחכם
מאריך משהם אתי יהוה אל-היכם:
44 וידבר משה את-מצותי יהוה אל-בני
ישראל:

פרשה כד:

1 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2
את-בני ישראל ויחזקו אליהם שמו ית
בית למאור לתעלות גר תמיד: 3 מחזקו
לפניהם חזקת באתל מועד יצרו אתו
אתו מקרב צד-פפר לפני יהוה תמיד
חקת עולם לדוריהם: 4 על השנה
השנה יצרו את-החזקת לפני יהוה
תמיד: 5 וכל-החזקת כלת ואפיה
אתה שמים עשרה חלות שגו עשרה
יהוה חזקה האחת: 6 ושמת אותם
שמים מערכות עש השנה על השלחן
החזקת לפני יהוה: 7 ויחזקו צל-השנה
לבנה וצח ויחזקו ללחם לאזרחי אשה
ליתנה: 8 ביום השנה ביום השנה
יערבפו לפני יהוה תמיד מאת בגר-ישראל
בית עולם: 9 ויחזקו לאחור וילבני
ואקלחו במקום חדש כי חדש קדשים הוא
לו מאשני יהוה חזקתם: 10 ויבא
גר-אשה ישראלית והוא גר-איש מצרי
בתו בגן ישראל ויבא בשנה בגן
הישראלית: 11 וישאלו את-החזקת
גר-האשה הישראלית את-החזקת נחלל
ויבאו אתו אל-משה ושם שלחיה
בת-דברי למשה: 12 ויבאו בשנה
לפרש לחם עליה יהוה: 13 וידבר
יהוה אל-משה לאמר: 14 ויבא את-החזקת
אל-משה למשה ויחזקו את-החזקת
את-החזקת על-ראשו ויחזקו את-החזקת:

39 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ
ἐβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γεννήματα
τῆς γῆς, ἱορτάσατε τῇ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἀνάπαυσις. 40 Καὶ λήψετε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ
καρπὸν ξύλου ὠραῖον καὶ κάλλυνθρα φοινίκων καὶ
κλάδους ξύλου δασύς καὶ ἰτίας καὶ ἄγνου κλάδους
ἐκ χειμάρρου, εὐφρανθήναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ὁμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἑνιαυτοῦ. 41 Νόμιμον
αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὁμῶν. Ἐν τῇ μηνὶ τῇ
ἐβδόμῃ ἱορτάσατε αὐτήν. 42 Ἐκ σκηνῶν κατο-
κήσατε ἑπτὰ ἡμέρας, πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ
κατοικήσει ἐν σκηναῖς, 43 Ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ
ὁμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατοίκησα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
ἐν τῇ ἔξαγείν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς ὁμῶν. 44 Καὶ ἐλάλησε Μωυσὴς τὰς
ἱορτὰς Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. κδ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων,
2 Ἐντεταί τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι
ἑλαιον ἐλαῖον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καθσαι
λύχον διὰ παντός, 3 Ἐξώθεν τοῦ καταπετάσμα-
τος ἐν τῇ σηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ καύσουσιν αὐτὸ
ἅρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρης ἕως πρωῇ
ἐνώπιον Κυρίου ἐνδελχῶς· κύμμιον αἰώνιον εἰς
τὰς γενεὰς ὁμῶν. 4 Ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθα-
ρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἑναντίον Κυρίου ἕως εἰς
τὸ πρωῇ. 5 Καὶ λήψετε σμιδάλιν καὶ ποιήσετε
αὐτὴν δώδεκα ἄρτους, δύο δεκάτων ἕσται ὁ ἄρτος ὁ
εἰς. 6 Καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα, ἑξ ἄρτους
τὸ ἓν θέμα, ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἑναντι
Κυρίου. 7 Καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον
καθαρὸν καὶ ἄλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνά-
μνησιν προκείμενα τῇ Κυρίῳ. 8 Τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων προσθήσεται ἑναντι Κυρίου διὰ παντός
ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διαθήκην αἰώνιον.
9 Καὶ ἔσται ἅρῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ φύ-
γονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔσται γὰρ ἅγια τῶν
ἁγίων τοῦτο αὐτῶν ἀπὸ τῶν θυσιαζόμενων πῶ Κυ-
ρίῳ, νόμιμον αἰώνιον. 10 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυ-
ναικὸς Ἰσραηλίδος, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ ἐμαχίσαντο ἐν τῇ παρ-
εμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίδος καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ
Ἰσραηλῆτης, 11 Καὶ ἰπονόμασας ὁ υἱὸς τῆς γυναι-
κὸς τῆς Ἰσραηλίδος τὸ ὄνομα καταράσατο. Καὶ
ἦγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσήν· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ Σαλωμὶθ θυγάτηρ Δαβρεὶ ἐκ τῆς φυλῆς
Δάν. 12 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρίναι
αὐτὸν διὰ προστάγματος Κυρίου. 13 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων, 14 Ἐξάγαγε τὸν κατα-
ρασάμενον ἐξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσουσι πάν-
τες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ.

39 A quintodecimo ergo die mensis septimi,
quando congregaveritis omnes fructus terrae
vestrae, celebrabitis ferias Domini septem die-
bus; die primo et die octavo erit sabbatum, id
est, requies. 40 Sumetisque vobis die primo
fructus arboris pulcherrimae, spatulasque pal-
marum, et ramos ligni densarum frondium,
et salices de torrente, et laetabimini coram
Domino Deo vestro; 41 Celebrabitisque so-
lemnitatem ejus septem diebus per annum;
legitimum sempiternum erit in generationibus
vestris. Mense septimo festa celebrabitis,
42 Et habitabitis in umbraculis septem die-
bus: omnis, qui de genere est Israel, manebit
in tabernaculis: 43 Ut discant posteri vestri,
quod in tabernaculis habitare fecerim filios
Israel, cum educerem eos de terra Aegypti.
Ego Dominus Deus vester. 44 Locutusque
est Moyses super solennitatibus Domini ad
filios Israel.

CAPUT XXIV.

1 Et locutus est Dominus ad Moysen, di-
cens: 2 Praecepte filiis Israel, ut afferant tibi
oleum de olivis purissimum, ac lucidum, ad
concinnandas lucernas jugiter, 3 Extra ve-
lum testimonii in tabernaculo foederis. Ponet-
que eas Aaron a vespere usque ad mane coram
Domino, culta ritaque perpetua in genera-
tionibus vestris. 4 Super candelabrum mun-
dissimum ponentur semper in conspectu Do-
mini. 5 Accipies quoque similam, et coques
ex ea duodecim panes, qui singuli habebunt
duas decimas: 6 Quorum senos altrinsecus
super mensam purissimam coram Domino
stetues; 7 Et pones super eos thus lucidissi-
mum, ut sit panis in monumentum oblationis
Domini. 8 Per singula sabbata mutabantur
coram Domino suscepti a filiis Israel foedere
sempiterno: 9 Eruntque Aaron et filiorum
ejus, ut comedant eos in loco sancto: quia
sanctum sanctorum est de sacrificiis Domini
jure perpetuo. 10 Ecce autem egressus filius
mulieris Israelitidis, quem pepererat de viro
Aegyptio inter filios Israel, jurgatus est in
castris cum viro Israelita. 11 Cumque bla-
sphemasset nomen, et maledixisset ei, adductus
est ad Moysen. (Vocabatur autem mater ejus
Salamith, filia Dabri de tribu Dan.) 12 Mise-
runtque eum in carcerem, donec nossent quid ju-
beret Dominus. 13 Qui locutus est ad Moysen,
14 Dicens: Educ blasphemum extra castra, et
ponant omnes qui audierunt, manus suas super
caput ejus, et lapidet eum populus universus.

ויקרא כד כה

15 ואל-בגד ושראלי תדבר לאמר אל-איש
קר-יטלל אל-תו וקטא חסא : 16 ונקב
שם-יתנה מות יקטו רגום יר-מרבזו כל-
העדה בגר האזרח בנהגו שם יקטו :
17 ואל-איש כי יקח כל-נקש אדם מות יקטו :
18 ומכה נפש-במכה ישלמנה נפש תמה
נקש : 19 ואל-איש מום בעמיתו לא-
עשה בן יקטלו לו : 20 ושבד פחת לשבד
צו פחת צו שו פחת שו פאשר יפן
כום האדם בן יקטו בו : 21 ומכה במכה
ישלמנה ומכה אדם יקטו : 22 משפט
אחד יתנה לשם בגר האזרח יתנה כי
אני יתנה אל-ינקם : 23 ונדבר משפח אל-
בני ישראל ויציא את-המקלט אל-מחנה
למחנה ויר-מבו אהו אבו ובגר-ישראל
עשו פאשר צוה יתנה את-משפח :

כ ה ס לב

פרשה כה :

1 ונדבר יתנה אל-משפח בטר סיני
לאמר : 2 דבר אל-בני ישראל ואמרת
אל-הם כי הבא אל-הארץ אשר אני נהו
לכם ושבתה הארץ שבת ליתנה : 3 שש
שנים תורע שנה ושש שנים תורע שנה
ואספת את-הקצות : 4 ובשנה חשביעית
שבת שבתו יתנה לארץ שבת ליתנה
שנה לא תורע וכרמך לא תזמר : 5 את
קצית קצירך לא תקצור ואת-ענבי חצית
לא תבצר שבת שבתו יתנה לארץ :
6 וקצית שבת הארץ לכם לאכלה לה
ולעבדך ולמאסחך ולשכירך ולחורשך
חורש עמך : 7 ולבספתה ולחנה אשר
בארצך תתנו כל-הקצות לאכל :

8 וקצית לה שבע שבתות שנים
שבע שנים שבע פעמים ותנו לה ימי
שבע שבתות השנים תשע וארבעים
שנה : 9 וקצית שוטר תרעה בחדש
השביעי בעשור לחודש ביום הקצרים
תעבירו שוטר בקל-אזקם : 10 ותשפחם
את שנת הקמשים שנה וקציתם דור
בארץ לכל-השבים וכל חיה תתנה להם
ושבכם אל-אחוזתו ואל-משפחתו
תשבו : 11 וכל חיה שנת הקמשים
שנה תתנה לכם לא תורע ולא תקצור
את-קציתך ולא תבצר את-ענביה :

AEYITIKON, κῷ, κῆ.

15 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον καὶ ἔρεῖς πρὸς
αὐτούς, Ἄνθρωπος ὅς ἐάν καταράσθαι Θεὸν ἀμαρ-
τίαν λήψεται, 16 Ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου
θανάτῳ θανατούσθω· λίθοις λιθοβολεῖτω αὐτὸν
πᾶσα ἡ συναγωγή Ἰσραὴλ· ἐάν τε προσήλυτος ἐάν
τε αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα
Κυρίου τελευτάτω. 17 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ
ψυχὴν ἀνθρώπου, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατού-
σθω. 18 Καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτήνος, καὶ ἀποθάνῃ,
ἀποσιώτῃ ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς. 19 Καὶ ἐάν τις
ᾧ μῶμον τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως
ἀντιποιηθῆσεται αὐτῷ· 20 Σύντριμμα ἀντὶ συν-
τρίμματος, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ
ὀδόντος, καθότι ἂν ᾧ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτω
δοθήσεται αὐτῷ. 21 Ὅς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον,
καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω· 22 Δικαίως
μία ἐστὶ τῷ προσελύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ, ὅτι ἐγὼ
εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 23 Καὶ ἐλάλησε Μωσὴς
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον
ἐξω τῆς παρεμβολῆς καὶ λιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν
λίθοις· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέ-
ταξε Κύριος τῷ Μωσῇ.

ΚΕΦ. κῆ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐν τῷ ὄρει
Σινᾷ λέγων, 2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν ἣν
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἣν ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν σάββατα τῷ Κυρίῳ. 3 Ἐξ ἑτη σπερεῖς
τὸν ἀγρόν σου, καὶ ἕξ ἑτη τεμεῖς τὴν ἀμπελὸν σου
καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς. 4 Τῷ δὲ ἑτει τῷ
ἐβδόμῳ σάββατα ἀναπαύσεις ἐστὶ τῇ γῇ, σάββατα
τῷ Κυρίῳ· τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἀμπε-
λὸν σου οὐ τεμεῖς, 5 Καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνουντα
τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ
ἀγροῦ σου οὐκ ἐκτριγήσεις· ἐνιαυτὸς ἀναπαύ-
σεως ἐστὶ τῇ γῇ. 6 Καὶ ἐστὶ τὰ σάββατα τῆς
γῆς βρώματά σοι καὶ τῷ παιδί σου καὶ τῇ παιδίσκῃ
σου καὶ τῷ μισθῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσ-
κειμένῳ πρὸς σέ· 7 Καὶ τοῖς κτήνεσί σου καὶ τοῖς
θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἐστὶ πᾶν τὸ γέννημα
αὐτοῦ εἰς βρώσιν. 8 Καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἐπὶ
ἀναπαύσεις ἐτών, ἐπὶ ἑτη ἐπτάκις· καὶ ἐσονται
σοι ἐπὶ ἐβδομάδες ἐτών ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα
ἑτη. 9 Διαγγελάτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ
γῇ ὑμῶν· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῷ δεκάτῳ τοῦ
μηνός, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἱλασμοῦ, διαγγελάτε σάλπιγγι
ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν. 10 Καὶ ἁγιάσετε τὸ ἔτος
τὸν πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν, καὶ διαβοήσετε ἀφ᾽ οὗ
ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν· ἐνιαυτὸς
ἀφ᾽ οὗ σημασία αὐτῇ ἐστὶ ὑμῖν, καὶ ἀπελευθεύεται
εἰς ἑκάστους εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ, καὶ ἑκάστος εἰς τὴν
πατρίαν αὐτοῦ ἀπελευθεύσεται. 11 Ἀφ᾽ οὗ σημασία
αὐτῇ τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἐστὶ ὑμῖν·
οὐ σπερέτε, οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαί-
νοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς·

LEVITICUS, XXIV. XXV.

15 Et ad filios Israel loqueris: Homo, qui
maledixerit Deo suo, portabit peccatum suum :
16 Et qui blasphemaverit nomen Domini,
morte moriatur : lapidibus opprimet eum omnis
multitudo, sive ille civis, sive peregrinus fuerit.
Qui blasphemaverit nomen Domini, morte mo-
riatur. 17 Qui percusserit, et occiderit homi-
nem, morte moriatur. 18 Qui percusserit
animal, reddet vicarium, id est, animam pro
anima. 19 Qui irrogaverit maculam cuilibet
civium suorum: sicut fecit, sic fiet ei : 20 Frac-
turam pro fractura, oculum pro oculo, dentem
pro dente restituet; qualem inflixerit maculam,
talem sustinere cogetur. 21 Qui percusserit
jumentum, reddet aliud. Qui percusserit ho-
minem, punietur. 22 Æquum iudicium sit
inter vos, sive peregrinus, sive civis pecca-
verit: quia ego sum Dominus Deus vester.
23 Locutusque est Moyses ad filios Israel: et
eduxerunt eum, qui blasphemaverat, extra
castra, ac lapidibus opprimerunt. Feceruntque
filii Israel sicut praeceperat Dominus Moysi.

CAPUT XXV.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen in
monte Sinai, dicens : 2 Loquere filiis Israel,
et dices ad eos: Quando ingressi fueritis terram
quam ego dabo vobis, sabbatizes sabbatum Do-
mino. 3 Sex annis seres agrum tuum, et sex
annis putabis vineam tuam, colligesque fructus
ejus : 4 Septimo autem anno sabbatum erit
terrae, requietionis Domini: agrum non seres,
et vineam non putabis. 5 Quae sponte gignet
humus, non metes: et uvae primitiarum tuarum
non colliges quasi vindemiam: annus enim
requietionis terrae est : 6 Sed erunt vobis in
cibum, tibi et servo tuo, ancillae et mercenario
tuo, et advenae, qui peregrinantur apud te :
7 Jumentis tuis et pecoribus, omnia quae
nascuntur, praebeant cibum. 8 Numerabis
quoque tibi septem hebdomadas annorum, id
est, septies septem, quae simul faciunt annos
quadraginta novem : 9 Et clanges buccina
mense septimo, decima die mensis, propi-
tiationis tempore in universa terra vestra.
10 Sanctificabisque annum quinquagesimum,
et vocabis remissionem eunctis habitatoribus
terrae tuae: ipse est enim jubileus. Re-
vertetur homo ad possessionem suam, et
unusquisque rediet ad familiam pristinam :
11 Quia jubileus est et quinquagesimus annus.
Non seretis, neque metetis sponte in agro
nascentia, et primitias vindemiae non colligitis.

12 כי יוכל יהיה להם להם מור
השנה האכלו את תבואתם : 13 בשנה
היובל חזרו השבוי אש אל-אחיהו :
14 וקריחמך ממך לעמיתך או קנה
מנח עמיתך אלהיה אש אלהיה :
15 במספר שנים את היובל חזרו ממך
עמיתך במספר שנהבואת ימך-לך :
16 לפי רב השנים תרצה מקנהו ולפי מעט
השנים תמכור מקנהו כי מספר תבואת
הוא מנח לך : 17 ולא הונח אש אחר
עמיתו ונחמה מאחיהו כי אפי' יתנה
אלהיהם : 18 ועשיתם את-חוקי ואת-
משפטי השמר ונשיתם אתם וישבתם
על-הארץ לבטח : 19 ונתנה הארץ פריה
ונאכלתם לשבע וישבתם לבטח עליהם :
20 וכי האמרו מחר-נאכל בשנה השביעה
הזו לא נזכר ולא נאסף את-תבואתה :
21 ונזיתי את-ברכתי לכם בשנה השביעה
ונשית את-התבואה לשלש השנים :
22 תרצתם את השנה השמינית ונאכלתם
מ-תבואתה וישן עד השנה התשיעה
עד-בוא תבואתה האכלו וישן : 23 והארץ
לא תסבור לצמח פירי הארץ קרובים
ותושבים אתם עמך : 24 וכלל ארץ
אחיהם נאלה תתנו לארץ :
25 פריחיה אחיה ויכר מאחיהו
וכא אלו תגר אלו ואל את ממך
אחיו : 26 ואיש כי לא יתחילו נאל
ותשנה ידו וימנע פרי אלו : 27 והשב
את-שני ממך והשב את-העדר לאיש
אשר כבדו ושב לאחיהו : 28 ואם לא
מנח ידו ויחזיר לו ויחזיר ממך
פרי חלקו אלו עד שנת היובל ונמנע
ביבול ושב לאחיהו : 29 ואיש
פריחיה בית-מושב עיר חוקה ויתנה
נאלתו עד-הם שנה ממך וימס תנה
נאלתו : 30 ואם לא-ינאל עד-קלחת
לפי שנה תמנח וקם תנח אשר
בעיר אשר-לא חוקה לצמח תנח
אתו לזרתי לא נמנע ביבול : 31 ובת
הקצרים אשר אירלתם חמך קבי
על-שנה הארץ והשב נאלה תתחילו
וביבול נמנע : 32 ועדי תלויים פרי ערי
אחיהם נאלה עולם תתנה ללוי :

12 Ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν, ἅγιον ἔσται ὑμῖν, ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γεννήματα αὐτῆς.
13 Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται εἰς τὴν ἔκκλησιν αὐτοῦ. 14 Ἐὰν δὲ ἀποδῷ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου, ἂν δὲ καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον. 15 Κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννημάτων ἀποδώσεται σοι. 16 Καθότι ἂν πλείον τῶν ἐτῶν πληθυνεῖ τὴν ἔκκλησιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐτῶν ἔλαττωνῶσι τὴν ἔκκλησιν αὐτοῦ. ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ, οὕτως ἀποδώσεται σοι. 17 Μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον, καὶ φοβηθῇ Κύριον τὸν Θεόν σου. ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. 18 Καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ φυλάξασθε καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες. 19 Καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς. 20 Ἐὰν δὲ λέγητε, Τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἰσθμῷ τούτῳ ἔὰν μὴ σπείρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γεννήματα ἡμῶν; 21 Καὶ ἀποστείλω τὴν ἐλλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἔκτῳ, καὶ ποιήσει τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη. 22 Καὶ σπερείτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον, καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιά ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου. ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέννημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιά παλαιῶν. 23 Καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν. ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστὲ ἐναντίον μου. 24 Καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς. 25 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγγιστεύων ὁ ἐγγίζων αὐτῷ καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 26 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τινὶ ὁ ἀγγιστεύων, καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λύτρα αὐτοῦ, 27 Καὶ συλλογίεται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ ἀποδοῦσι δ' ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ ὃ ἀπέδοτο αὐτῷ αὐτῷ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχесιν αὐτοῦ. 28 Ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἔκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχесιν αὐτοῦ. 29 Ἐὰν δὲ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετελειωμένην, καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς. ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτὸς ἡμερῶν, ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς. 30 Ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτὸς ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τείχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτήν εἰς τὰς γενεάς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει. 31 Αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλειον, αἱς οὐκ ἐστὶν ἐν αὐταῖς τείχος κύκλῳ, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθῶσονται. λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται. 32 Καὶ αἱ πόλεις Λευιτῶν, οἰκίαι τῶν πόλεων κατασχέσεως αὐτῶν, λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις.

12 Ob sanctificationem jubilei, sed statim oblata comedetis. 13 Anno jubilei redient omnes ad possessiones suas. 14 Quando vendes quippiam civi tuo, vel emes ab eo, ne contristes fratrem tuum: sed juxta numerum annorum jubilei emes ab eo, 15 Et juxta supputationem frugum vendet tibi. 16 Quanto plures anni remanserint post jubileum, tanto crescet et pretium: et quanto minus temporis numeraveris, tanto minoris et emptio constabit; tempus enim frugum vendet tibi. 17 Nolite affligere contribules vestros, sed timeat unusquisque Deum suum, quia ego Dominus Deus vester. 18 Facite praecepta mea, et judicia custodite, et implete ea, ut habitare possitis in terra absque ullo pavore, 19 Et gignat vobis humus fructus suos, quibus vescamini usque ad saturitatem, nullius impetum formidantes. 20 Quod si dixeritis: Quid comedemus anno septimo, si non severimus, neque collegerimus fruges nostras? 21 Dabo benedictionem meam vobis anno sexto, et faciet fructus trium annorum: 22 Seretisque anno octavo, et comedetis veteres fruges usque ad nonum annum: donec nova nascantur, edetis vetera. 23 Terra quoque non vendetur in perpetuum: quia mea est, et vos advenae et coloni mei estis; 24 Unde cuncta regio possessionis vestrae sub redemptionis conditione vendetur. 25 Si attenuatus frater tuus vendiderit possessiunculam suam, et voluerit propinquus ejus, potest redimere quod ille vendiderat. 26 Sin autem non habuerit proximum, et ipse pretium ad redimendum potuerit invenire: 27 Computabuntur fructus ex eo tempore quo vendidit: et quod reliquum est, reddet emptori, sicque recipiet possessionem suam. 28 Quod si non invenerit manus ejus ut reddat pretium, habebit emptor quod emerat, usque ad annum jubileum. In ipso enim omnis venditio redibit ad dominum, et ad possessorem pristinum. 29 Qui vendiderit domum intra urbis muros, habebit licentiam redimendi, donec unus impleatur annus. 30 Si non redemerit, et anni circulus fuerit evolutus, emptor possidebit eam, et posterius ejus in perpetuum, et redimi non poterit, etiam in jubileo. 31 Sin autem in villa fuerit domus, quae muros non habet, agrorum jure vendetur: si ante redempta non fuerit, in jubileo revertetur ad dominum. 32 Aedes Levitarum, quae in urbibus sunt, semper possunt redimi:

ויקרא כה כו

55 בְּיָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עָבְדִים עָבְדֵי הָם
אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

פרשה כו :

1 לֹא-תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִים וּמַצֵּבָה
לִהְיוֹתֵם לָכֶם וְאִבְנֵי מַשְׁכְּנֵי לֹא תִבְנֶה
בְּאַרְצְכֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת עֲלֵיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : 2 אֶת-שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקֻּדְשֵׁי

פ פ פ פ

3 אֲסִיף-לָכֶם תִּלְכוּ וְאֶת-מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם : 4 וְנִתְּנִי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם
וְנִתְּנָה הָאֶרֶץ וּבְגִלָּהּ וְעַץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן
פְּרִי : 5 וְהָשִׁיב לָכֶם בִּישַׁל אֶת-בָּצִיר וּבָצִיר
יִשָּׁב אֶת-זֶרַע וְאִבְלָתָם לְחֶמְדָּם לְשָׂבַע
וְיִשְׁבֻּתָם לְבָשֶׁט בְּאַרְצָם : 6 וְנִתְּנִי שְׁלוֹם
בְּאֶרֶץ וּשְׁכֻנָּתָם וְאִנִּי מִחֲרִיד וְהַשְׁבֵּתִי
חַיָּה רָצָה מִדְּהָרָא וְחָרָב לֹא-תִבְעַר
בְּאַרְצְכֶם : 7 וְיִדְפְּתֶם אֶת-אֲוִיבֵיכֶם וְנִפְלוּ
לַפְּגִיבָם לְחָרָב : 8 וְיִדְפוּ מִקֶּדֶם חֲמֹשֶׁה
מֵאָה וּמֵאָה מִקֶּדֶם רִבְקָה יִדְפוּ וְנִפְלוּ
אֲוִיבֵיכֶם לַפְּגִיבָם לְחָרָב : 9 וְסָנְתִי אֱלֹהֵיכֶם
וְהַפְרִיתִי אֹתָם וְהַרְבִּיתִי אֹתָם וְנִתְּנִי מִשְׁפָּחַי
אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם : 10 וְאִבְלָתָם יִשָּׁן נֹשֶׁן
וְיִשָּׁן מִפְּנֵי חֵדֶשׁ הַיּוֹמָא : 11 וְנִתְּנִי מִשְׁפָּחַי
בְּהוֹכְכֶם וְלֹא-תִנְעַל נַפְשִׁי אֹתְכֶם :
12 וְחִתְּתִי לָכֶם בְּהוֹכְכֶם וְהִתִּיתִי לָכֶם
לְאֱלֹהִים וְאֹתָם תְּהִי יְלִי לָכֶם : 13 אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִדֶּיֶם עָבְדִים וְאֶפְרַיִם מִמִּטָּה
עַלְכֶם וְאֶלֶּה אֹתְכֶם קוֹמִמִי :

14 וְאִם-לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת-קֶל-
הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה : 15 וְאִם-בְּחִקְתִּי תִמְאָסוּ
וְאִם אֶת-מִשְׁפָּחִי תִנְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי
עֲשׂוֹת אֶת-קֶל-מִצְוֹתַי לְחֶמְדָּם אֶת-בְּרִיתִי :
16 אֶת-אֲנִי אֶעֱשֶׂה-חֲזָאִית לָכֶם וְהַפְרִיתִי
עֲלֵיכֶם בְּחִלָּה אֶת-הַשְׁחָרָה וְאֶת-הַחֲרָב
מִכְלֹת עֵינִים וּמִדִּילָת נַפֶּשׁ תִּרְעַתֶם
לְרִיק זֶרַעְכֶם וְאִבְלָתֵי אֲוִיבֵיכֶם : 17 וְנִתְּנִי
פְּנֵי בָכָם וְנִתְּנָתָם לַפְּגִי אֲוִיבֵיכֶם וְרָדוּ
בָכֶם שְׁנֵאֵיכֶם וְנִתְּנָתָם וְאֶת-הָאֶרֶץ אֹתְכֶם :
18 וְאִם-עַד-אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְנִתְּנִי
לִיפְרָה אֹתְכֶם שְׁבַע עַל-חַטֹּאתֵיכֶם :

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ, κ', κ'.

55 Ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκείται εἰσὶν, παῖδες
μου οὗτοί εἰσιν οὗς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. κ'.

1 ἘΓΩ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· οὐ ποιήσετε ὑμῖν
αὐτοῖς χειροποίητα οὐδὲ γλυπτὰ, οὐδὲ στήλην
ἀναστήσετε ὑμῖν, οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ
γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς ὑμῶν. 2 Τὰ σάββατά μου φυλάσσετε, καὶ
ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγὼ εἰμι Κύριος.
3 Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς
ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ ποιήσητε αὐτάς,
4 Καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ
ἡ γῇ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν
πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· 5 Καὶ κατα-
λήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγη-
τὸς καταλήψεται τὸν σπόρον, καὶ φάγεσθε τὸν
ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ
ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διε-
λεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν· 6 Καὶ δώσω εἰρήνην
ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ κοιμηθήσεσθε καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς
ὁ ἐκφοβῶν, καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς
ὑμῶν· 7 Καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ
πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνῳ· 8 Καὶ διώξονται
ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται
μυριάδας, καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον
ὑμῶν μαχαίρᾳ· 9 Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
αὐξάνω ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν δια-
θήκην μου μεθ' ὑμῶν· 10 Καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ
παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων
ἐξοίσετε· 11 Καὶ θήσω τὴν σκηνήν μου ἐν ὑμῖν, καὶ
οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς· 12 Καὶ ἐμπεριπα-
τήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεὸς καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ
μοι λαός· 13 Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγα-
γὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅντως ὑμῶν δούλων, καὶ
συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον
ὑμᾶς μετὰ παύρησίας· 14 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ
μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,
15 Ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου
προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιῆν πά-
σας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην
μου, 16 Καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν, καὶ ἐπιστήσω
ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν τὴν τε ψάραν καὶ τὸν ἱκετερά
σφακελίζοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ τὴν ψυ-
χὴν ὑμῶν ἐκτρίκουνσαν· καὶ σπερῶντες διὰ κενῆς
τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ ἔδονται οἱ ὑπερναντίοι
ὑμῶν· 17 Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ'
ὑμᾶς, καὶ πεσίσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν,
καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς καὶ φεύξεσθε
οὐδενὸς δώκοντος ὑμᾶς· 18 Καὶ ἐὰν ὥς τυ-
τὸν μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω τοῦ παι-
δεῦσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·

LEVITICUS, XXV. XXVI.

55 Mei enim sunt servi filii Israel, quos eduxi
de terra Egypti.

CAPUT XXVI.

1 Ego Dominus Deus vester : Non facietis
vobis idolum et sculptile, nec titulos erigietis,
nec insignem lapidem ponetis in terra vestra,
ut adoretis eum. Ego enim sum Dominus
Deus vester. 2 Custodite sabbata mea, et
pavete ad sanctuarium meum. Ego Dominus.
3 Si in præceptis meis ambulaveritis, et man-
data mea custodieritis, et feceritis ea, dabo
vobis pluvias temporibus suis, 4 Et terra
gignet germen suum, et pomis arbores reple-
buntur. 5 Apprehendet messium tritura vin-
demiam, et vindemia occupabit sementem : et
comedetis panem vestrum in saturitate, et
absque pavore habitabitis in terra vestra.
6 Dabo pacem in finibus vestris : dormietis,
et non erit qui exterreat. Auferam malas
bestias : et gladius non transibit terminos
vestros. 7 Persequemini inimicos vestros, et
corruent coram vobis : 8 Persequentur quia-
que de vestris centum alienos, et centum de
vobis decem millia : cadent inimici vestri gla-
dio in conspectu vestro. 9 Respiciam vos, et
crescere faciam : multiplicabimini, et firmabo
pactum meum vobiscum. 10 Comedetis ve-
tustissima veterum, et vetera novis superve-
nientibus projicietis. 11 Ponam tabernaculum
meum in medio vestri, et non abjiciet vos
anima mea. 12 Ambulabo inter vos, et ero
Deus vester, vosque eritis populus meus.
13 Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos
de terra Egyptiorum, ne serviretis eis, et qui
confregi catenas carvicum vestrarum, ut ince-
deretis erecti. 14 Quod si non audieritis me,
nec feceritis omnia mandata mea, 15 Si spre-
veritis leges meas, et judicioia mea contempse-
ritis, ut non faciatis ea quæ a me constituta
sunt, et ad irritum perducatis pactum meum :
16 Ego quoque hæc faciam vobis : Visitabo
vos velociter in egestate, et ardore, qui confi-
ciat oculos vestros, et consumat animas vestras.
Frustra seretis sementem, quæ ab hostibus
devorabitur. 17 Ponam faciem meam con-
tra vos, et corruetis coram hostibus vestris,
et subjiciemini his qui oderunt vos ; fu-
gietis, nemine persequente. 18 Sin autem
nec sic obedieritis mihi, addam correptiones
vestras septuplum propter peccata vestra.

19 וְשִׁכְרָתִי אֶת־פָּנָיו צִבְּרָם וְנִתְּנִי אֶת־
שְׁמִיכָם בְּבִרְזֵל וְאֶת־אֲרָצָם בְּנִחְשָׁן׃
20 וְתָם לָרֶגֶץ בְּתִבְּתָם וְלֹא־יִהְיֶה אֲרָצָם אֶת־
יְבֻלָּהּ וְצֶדֶץ תֵּאָרֶץ לֹא יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ 21 וְאֶת־
תִּלְכָּם עָשִׂי תָרִי וְלֹא רֵאשִׁי לְשִׁמֶץ לִי
וְהִסְפֵּיתִי עֲלֵיכֶם מִכָּה שְׁבַע בַּחֲסִמֹתֵיכֶם׃
22 וְחִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת־חֲסִידֵי חֲשִׁדָּה וְשִׁלַּח
אֶתְכֶם וְחִכְרִיתֵיהֶם אֶת־בְּחִמֹתֵיכֶם וְחִמְעִישָׁה
אֶתְכֶם וְלִשְׁמֹר דְּרִבְכֶם׃ 23 וְאֶת־פִּתְּלָהּ לֹא
תִסְמְדוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עָשִׂי תָרִי׃ 24 וְהִלַּכְתִּי
אֶת־אֶנְי עֲקָם בְּגִרִי וְחִיִּיתִי אֶתְכֶם בַּד־
אֲנִי שְׁבַע עַל־חֲסִמֹתֵיכֶם׃ 25 וְהִסְפֵּיתִי
עֲלֵיכֶם תִּרְבַּ לְקֹמֶת נֶחֱסִיבִית וְנִחְסִפְתֶּם
אֶל־עֲרִיבְכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתִבְּתָם וְנִתְּנִי
בִּיד־אֱלֹהִים׃ 26 בְּשִׁבְרִי לָכֶם מִטְּהֵלֶתֶם
וְאֶפֶר עֲשֹׂר גָּשִׁים לְחִמְכֶם בְּחִמְכֶם בְּחִמְכֶם
אֶחָד וְחִשְׁבִּי לְחִמְכֶם בְּשִׁמְקֶל וְאֶל־לֶתֶם
וְלֹא תִשְׁבְּעוּ׃ 27 וְהִלַּכְתֶּם עָשִׂי תָרִי׃
28 וְהִלַּכְתִּי עֲקָם בְּחִמְכֶם וְנִסְפֵּיתִי
אֶתְכֶם אֶת־אֲנִי שְׁבַע עַל־חֲסִמֹתֵיכֶם׃
29 וְנִחְסִפְתֶּם בְּעֶשֶׂר בְּגִרִי וְנִסְפֵּיתִי
הַמִּלְחָמָה׃ 30 וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּחִמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי
אֶת־חֲסִמֹתֵיכֶם וְנִסְפֵּיתִי אֶת־עֲרִיבְכֶם עַל־בְּגִרִי
לְהִלְיָכָם וְנִסְפֵּיתִי גִפְשִׁי אֶתְכֶם׃ 31 וְנִסְפֵּיתִי
אֶת־עֲרִיבְכֶם חֲרָפָה וְנִשְׁמֹתִי אֶת־מִקְדָּשְׁכֶם
וְלֹא אֶלֶּיִם בְּרִיחַ נִחְסִיבִית׃ 32 וְנִשְׁמֹתִי
אֲנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשִׁמְמָה עֲלֶיהָ אֱלֹהִים
הַיִּשְׁכֵּם בָּהּ׃ 33 וְאֶתְכֶם אֶתְּחַבֵּא בְּחִמֹתֵי
וְהִכְרַתִּי אֶתְכֶם תִּרְבַּ וְנִחְסִיבִית אֶתְכֶם
שְׁמִיכָה וְעֲרִיבְכֶם יִהְיֶה חֲרָפָה׃ 34 וְאֶת־חֲרָפָה
הָאָרֶץ אֶת־שְׁבִיחֶיהָ כֹּל יָמֵי חֲשִׁידָהּ
וְאֶתְכֶם בְּאֶרֶץ אֱלֹהִים אֲנִי תִשְׁבַּח הָאָרֶץ
וְחֲרָצָה אֶת־שְׁבִיחֶיהָ׃ 35 כֹּל־יָמֵי חֲשִׁידָהּ
תִּשְׁבַּח אֶת־אֲשֶׁר לֹא־שְׁבִיחָהּ בְּשִׁבְחֵיכֶם
בְּשִׁבְחֵיכֶם עֲלֶיהָ׃ 36 וְהִשְׁמַדְתִּי אֶתְכֶם
וְהִכְרַתִּי מִנְּחָתִי בְּלִבְכֶם בְּאֶרֶץ אֱלֹהִים
וְנִתְּנִי גִלְגָּל עֲלֶיהָ וְנִסְפֵּיתִי גִלְגָּל
תִּרְבַּ וְנִסְפֵּיתִי וְנִסְפֵּיתִי וְנִסְפֵּיתִי וְנִסְפֵּיתִי
בְּאֶרֶץ אֱלֹהִים וְנִסְפֵּיתִי וְנִסְפֵּיתִי וְנִסְפֵּיתִי
לָכֶם וְנִסְפֵּיתִי לְכֶם אֱלֹהִים׃ 37 וְנִסְפֵּיתִי
בְּגִיחַ וְנִסְפֵּיתִי אֶתְכֶם אֶתְכֶם אֶתְכֶם
וְנִסְפֵּיתִי אֶתְכֶם בְּגִיחַ וְנִסְפֵּיתִי אֶתְכֶם
אֱלֹהִים וְנִסְפֵּיתִי אֶתְכֶם אֶתְכֶם אֶתְכֶם

19 Καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν,
καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῶν σιδηροῦν καὶ τὴν γῆν
ὑμῶν ὥσει χαλεπῇ· 20 Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς
ὑμῶν, καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς,
καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν
αὐτοῦ. 21 Καὶ ἰδὼν μετὰ ταῦτα πορεύσθε πλάγιοι
καὶ μὴ βοῦλησθε ὑπακοῦν μου, προσθήσω ὑμῖν
πληγὰς ἐπὶ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν· 22 Καὶ
ἀποστέλλω ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἀγρία τῆς γῆς καὶ
κατέδεσται ὑμᾶς καὶ ἐξαναλῶσιν τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ
ὀλιγοστοὺς ποιήσω ὑμᾶς, καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ
ὑμῶν. 23 Καὶ ἐπὶ τούτοις ἰδὼν μὴ παιδευθῆτε ἀλλὰ
πορεύσθε πρὸς μὲ πλάγιοι, 24 Πορεύσομαι κατὰ
μὲθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ πατάξω ὑμᾶς κατὰ
ἐπτάκις ἀντὶ τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν· 25 Καὶ ἐπάξω
ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐδικουσαν δικὴν διαθήκης, καὶ
καταφύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν· καὶ ἐξαποστελῶ
θάνατον εἰς ὑμᾶς, καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας
τῶν ἐχθρῶν· 26 Ἐν τῇ θλίψει ὑμᾶς σιτοδεία
ἄρτων, καὶ πέψουσιν δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους
ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἑνί, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους
ὑμῶν ἐν σταθμῇ, καὶ φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλη-
σθῆτε. 27 Ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ πακοῦσθῃτε μου
καὶ πορεύσθε πρὸς μὲ πλάγιοι, 28 Καὶ αὐτὸς
πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ, καὶ πα-
τεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἐπτάκις κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν·
29 Καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν, καὶ τὰς
σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε· 30 Καὶ
ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ
ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν
ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ προσοχθῇ ἡ
ψυχὴ μου ὑμῖν· 31 Καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν
ἐρήμους, καὶ ἐξηρμώσω τὰ ἄγρια ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ
δοφρανθῇ τῆς δσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν· 32 Καὶ
ἐξηρμώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ θαυμάσονται
ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
33 Καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξανα-
λῶσιν ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα· καὶ ἔσται
ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται
ἐρημοί. 34 Τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα
αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς,
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν
τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάβ-
βατα αὐτῆς, 35 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως
αὐτῆς, σαββατιεῖ ἂν οὐκ ἑσαβιάτῃσιν ἐν τοῖς σαβ-
βάτοις ὑμῶν, ἡνίκα κατεκτείνῃ αὐτήν. 36 Καὶ τοῖς
καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν εἰς τὴν καρ-
δίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ διώξεται
αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύξονται ὡς
φεύγοντες ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσούντων οὐθενὸς
διώκοντος· 37 Καὶ ἐπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν
ἀδελφὸν ὥσει ἐν πολέμῳ οὐθενὸς κατατρέχοντος,
καὶ οὐ δύνησεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν.
38 Καὶ ἀπολείθῃ ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέεται
ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. 39 Καὶ οἱ κατα-
λειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς
ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέ-
ρων αὐτῶν, ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακίσονται.

19 Et conteram superbiam duritiæ vestræ.
Daboque vobis cælum desuper sicut ferrum,
et terram æneam. 20 Consumetur incassum
labor vester, non proferet terra germen, nec
arbores poma præbunt. 21 Si ambulaveritis
ex adverso mihi, nec volueritis audire me,
addam plagas vestras in septuplum propter
peccata vestra: 22 Immittamque in vos be-
stias agri, quæ consumant vos, et pecora vestra,
et ad paucitatem cuncta redigant, desertæque
fiant viæ vestræ. 23 Quod si nec sic volue-
ritis recipere disciplinam, sed ambulaveritis
ex adverso mihi: 24 Ego quoque contra vos
adversus incedam, et percutiam vos septies
propter peccata vestra, 25 Inducamque super
vos gladium ultorem fœderis mei. Cumque
confugeritis in urbes, mittam pestilentiam in
medio vestri, et trademini in manibus hostium,
26 Postquam confregero baculum panis vestri:
ita ut decem mulieres in uno clibano coquant
panes, et reddant eos ad pondus: et comedetis,
et non saturabimini. 27 Si autem nec per
hæc audieritis me, sed ambulaveritis contra
me: 28 Et ego incedam adversus vos in
furore contrario, et corripiam vos septem plagis
propter peccata vestra, 29 Ita ut comedatis
carnes filiorum vestrorum et filiarum vestra-
rum. 30 Destruam excelsa vestra, et simula-
chra confringam. Cadetis inter ruinas idolorum
vestrorum, et abominabitur vos anima mea,
31 In tantum ut urbes vestras redigam in
solitudinem, et deserta faciam sanctuaria ve-
stra, nec recipiam ultra odorem suavissimum.
32 Disperdamque terram vestram, et stupe-
bunt super ea inimici vestri, cum habitatores
illius fuerint; 33 Vos autem dispergam in
gentes, et evaginabo post vos gladium, eritque
terra vestra deserta, et civitates vestræ di-
rutæ. 34 Tunc placebunt terræ sabbata sua
cunctis diebus solitudinis suæ: quando fueritis
35 In terra hostili, sabbatizabit, et requiescet
in sabbatis solitudinis suæ, eo quod non re-
quieverit in sabbatis vestris quando habitabatis
in ea. 36 Et qui de vobis remanserint, dabo
pavorem in cordibus eorum in regionibus ho-
stium, terrebit eos sonitus folii volantis, et ita
fugient quasi gladium: cadent, nullo perse-
quente, 37 Et corruent singuli super fratres
suos quasi bella fugientes: nemo vestrum ini-
micis andebit resistere; 38 Peribitis inter gen-
tes, et hostilis vos terra consumet. 39 Quod si et
de iis aliqui remanserint, tabescent in iniquita-
tibus suis, in terra inimicorum suorum, et prop-
ter peccata patrum suorum et sua affligentur:

40 ויהיו את-עונם ואת-עונם אבותם
במעלם אשר מעל-בני ואם אשר-הלכו
עמי בקרי: 41 ואת-אלי אלה עשם בלתי
והבאתי אתם בארץ איביהם ארצו יבוע
לבכם חצול ואז ירצו את-עונם: 42 וזכרתי
את-בריתי נעלוב ואף את-בריתי וזכרה
ואף את-בריתי אבותם אשר וזכרה
אזכר: 43 וזכרתי תעוב מהם וזכרה את-
שבתותיהם וזכרה מהם וזכרה את-
עונם וזכרה וזכרה וזכרה וזכרה וזכרה
געלה נפשם: 44 ואת-בס-אלהם ביהיה
בארץ איביהם לא-מאסתים ולא-נעלמים
לכלהם להפר בריתי מהם כי אני יהיה
אלהיהם: 45 וזכרתי להם ברית ראשונה
אשר חתמתי-איתם בארץ מצרים לעני
הנולד לתיות להם לאלהים אני יהיה:
46 אלה חקקים ומשפטים ותורות אשר
נתן יהיה בלתי וזכרה בנן ישראל ברה
סיני ברה-משכן: פ

פרשה כז

1 וידבר יהיה אל-משכן לאמר: 2 וידבר
אל-בני ישראל ואמרת אליהם איש כי
יפלא גבר בערפת נפש ליהיה: 3 ויהיה
ערפך הנה מן עשרים שנה ועד ברה
ששים שנה ויהיה ערפך ממשמש
בסוף בשנה חמש: 4 ואם-גמול הוא ויהיה
ערפך שלשים שנה: 5 ואם מברכה
שנים ועד ברה-עשרים שנה ויהיה ערפך
הנה עשרים שנה ולנהנה עשרה
שנה: 6 ואם מברכה ועד ברה-מש
שנים ויהיה ערפך הנה ממשמש שנה
בסוף ולנהנה ערפך שלשת שנה בסוף:
7 ואם מברכה שנה ולנהנה מברכה
ויהיה ערפך ממשמש שנה ולנהנה
עשרה שנה: 8 ואם-מנה הוא מברכה
והעמיד לפני הפנה והערה אתה הפנה
על-פי אשר תשיג ברה-הנה גריפה
הפנה: 9 ואם-בנה אשר
תקריב מנה ברה-לנהנה פלל אשר
יהיה מנה ליהיה ויהיה-לנהנה: 10 לא
תחליפה ולא-תקריב אתה טוב ברה-א
רה ברה ואם-תקריב תמיר ברה
בנהנה ויהיה-הוא ותקריב ויהיה-לנהנה:

40 Καὶ εξαγορεύσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ
τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβη-
σαν καὶ ὑπερέδον με, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον
μου πλάγιοι, 41 Καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν
ἐν θυμῷ πλάγῳ· καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία
αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν. 42 Καὶ μνησθήσομαι τῆς δια-
θήκης Ἰακώβ, καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαὰκ καὶ τῆς
διαθήκης Ἀβραὰμ μνησθήσομαι· καὶ τῆς γῆς
μνησθήσομαι, 43 Καὶ ἡ γῇ ἐγκαταλειφθήσεται
ἀπ' αὐτῶν· τότε προσδίδεται ἡ γῇ τὰ σάββατα
αὐτῆς ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτοὺς, καὶ
αὐτοὶ προσδίδονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας ἀνθ' ὧν
τὰ κρίματά μου ὑπερέδον καὶ τοῖς προστάγμασί
μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν. 44 Καὶ οὐδ' ὡς
δυνῶν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ
ὑπερέδον αὐτοὺς, οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε
ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεῖν τὴν διαθήκην
μου τὴν πρὸς αὐτοὺς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς
αὐτῶν. 45 Καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς
προτέρας ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ
οἴκου δουλείας, ἐναντι τῶν ἰθῶν τοῦ εἶναι αὐτῶν
Θεός· ἐγὼ εἰμι Κύριος. 46 Ταῦτα τὰ κρίματά μου
καὶ τὰ προστάγματά μου, καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκε
Κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὅρει Σινὰ ἐν χειρὶ Μωϋσῆ.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων,
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὃς
ἂν εὐξῆται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ
Κυρίῳ, 3 Ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαε-
τοῦς ἕως ἐξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντή-
κοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ·
4 Τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα
δίδραχμα. 5 Ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἰκοσι
ἐτῶν, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἰκοσι δίδραχμα,
τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα. 6 Ἀπὸ δὲ μηνιαίου
ἕως πενταετοῦς ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε
δίδραχμα, τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα ἀργυρίου.
7 Ἐὰν δὲ ἀπὸ ἐξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω, ἴαν μὲν
ἄρσεν ᾖ, ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ πεντεκαίδεκα δίδραχμα
ἀργυρίου, ἴαν δὲ θῆλεια, δέκα δίδραχμα. 8 Ἐὰν δὲ
ταπεινὸς ᾖ τῇ τιμῇ, στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως, καὶ
τιμῆσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ
εὐξαμένου τιμῆσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. 9 Ἐὰν δὲ ἀπὸ
τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ' αὐτῶν δῶρον
τῷ Κυρίῳ, ὅς ἂν δῶ ἀπὸ τούτων τῷ Κυρίῳ, ἔσται
ἅγιον. 10 Οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ οὐδὲ
πονηρὸν καλῷ· ἴαν δὲ ἀλλάσων ἀλλάξῃ αὐτὸ
κτῆνος κτήνι, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἀλλαγμᾶ ἅγια.

40 Donec confiteantur iniquitates suas, et
majorum suorum, quibus praevaricati sunt in
me, et ambulaverunt ex adverso mihi. 41 Am-
bulabo igitur et ego contra eos, et inducam illos
in terram hostilem, donec erubescat incircum-
cisa mens eorum: tunc orabunt pro impietati-
bus suis. 42 Et recordabor fœderis mei, quod
pepigi cum Jacob, et Isaac, et Abraham. Terræ
quoque memor ero: 43 Quæ cum relicta fuerit
ab eis, complacebit sibi in sabbatis suis, patiens
solitudinem propter illos. Ipsi vero rogabant
pro peccatis suis, eo quod abjecerint judicia
mea, et leges meas despexerint. 44 Et tamen
etiam cum essent in terra hostili, non penitus
abjeci eos, neque sic despexi ut consumerentur,
et irritum facerem pactum meum cum eis.
Ego enim sum Dominus Deus eorum, 45 Et
recordabor fœderis mei pristini, quando eduxi
eos de terra Ægypti in conspectu gentium, ut
essem Deus eorum. Ego Dominus. 46 Hæc
sunt judicia atque præcepta et leges, quas
dedit Dominus inter se et filios Israel in monte
Sinai per manum Moysi.

CAPUT XXVII.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Loquere filiis Israel, et dices ad
eos: Homo qui votum fecerit, et sponderit
Deo animam suam, sub æstimatione dabit pre-
tium. 3 Si fuerit masculus a vigesimo anno
usque ad sexagesimum annum, dabit quinquaginta
siclos argenti ad mensuram sanctuarii: 4 Si
mulier, triginta. 5 A quinto autem
anno usque ad vigesimum, masculus dabit
viginti siclos: femina, decem. 6 Ab uno mense
usque ad annum quintum, pro masculo dabun-
tur quinque sicli: pro femina, tres. 7 Sexagenarius
et ultra masculus dabit quindecim
siclos: femina, decem. 8 Si pauper fuerit, et
æstimationem reddere non valebit, stabit coram
sacerdote: et quantum ille æstimaverit, et vide-
rit eum posse reddere, tantum dabit. 9 Animal
autem, quod immolari potest Domino, si quis
voverit, sanctum erit, 10 Et mutari non poterit,
id est, nec melius malo, nec pejus bono; quod si
mutaverit: et ipsum quod mutatum est, et illud
pro quo mutatum est, consecratum erit Domino.

ויקרא כז

32 וְכָל־מִצְעָר בָּקָר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר־יֵצֵא
מִתַּחַת הַמֶּשֶׁבֶט הַצֵּשִׁי לַיהוָה לַיהוָה:
33 לֹא יִבָּחַר בְּרָעוּב לָרַע וְלֹא יִמְרָט
וְאִם־יִמְרָט יִמְרָט וְהִנֵּחַ־הוּא הַמִּתְרָטֵן
לַיהוָה לֹא יִנָּחַל: 34 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהָר סִינַי:

5

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ, αζ.

32 Καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν καὶ προβάτων, καὶ πᾶν
ὃ ἂν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ράβδον, τὸ
δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ Κυρίῳ. 33 Οὐκ ἀλλάξεις
καλὸν πονηρῷ οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἰὰν δὲ ἀλλάσ-
σων ἀλλάξῃς αὐτό, καὶ τὸ ἀλλαγμὰ αὐτοῦ ἔσται
ἅγιον, οὐ λυτρωθήσεται. 34 Αὗται εἰσιν αἱ ἐντολαὶ
ἃς ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

LEVITICUS, XXVII.

32 Omnium decimarum bovis et ovīs et capræ,
quæ sub pastoris virga transeunt, quidquid
decimum venerit, sanctificabitur Domino.
33 Non eligetur nec bonum nec malum, nec
altero commutabitur; si quis mutaverit: et
quod mutatum est, et pro quo mutatum est,
sanctificabitur Domino, et non redimetur.
34 Hæc sunt præcepta, quæ mandavit Dominus
Moysi ad filios Israel in monte Sinai.

21 פְּתֻדֵיהֶם לְמִשְׁחָה וְאֶרְבָּעִים
אֵלֶּה וְחֲמִשׁ מֵאוֹת :

22 לְבָנֵי שִׁמְעוֹן הַתְּלֹדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם פְּתֻדֵי בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת
לְגִלְגָלְתָּם כִּלְזָזָר מֵבֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְנִמְעָלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא : 23 פְּתֻדֵיהֶם
לְמִשְׁחָה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה חֲמִשָּׁנִים אֵלֶּה
וְשִׁלֹּשׁ מֵאוֹת : 24 לְבָנֵי
דָּן הַתְּלֹדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מֵבֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְנִמְעָלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא : 25 פְּתֻדֵיהֶם
לְמִשְׁחָה דָּן חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים אֵלֶּה
וְשִׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים :

26 לְבָנֵי יִזְחָר הַתְּלֹדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מֵבֹן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וְנִמְעָלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא : 27 פְּתֻדֵיהֶם
לְמִשְׁחָה יִזְחָר אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֵלֶּה
וְשִׁלֹּשׁ מֵאוֹת : 28 לְבָנֵי יִשָּׂשכָר
הַתְּלֹדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מֵבֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה
כֹּל יֵצֵא צָבָא : 29 פְּתֻדֵיהֶם לְמִשְׁחָה
יִשָּׂשכָר אֵלֶּה וָאַרְבַּע מֵאוֹת :

30 לְבָנֵי זְבוּלֹן הַתְּלֹדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת
מֵבֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא :
31 פְּתֻדֵיהֶם לְמִשְׁחָה זְבוּלֹן שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים
אֵלֶּה וָאַרְבַּע מֵאוֹת : 32 לְבָנֵי
יוֹסֵף הַתְּלֹדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מֵבֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה
כֹּל יֵצֵא צָבָא : 33 פְּתֻדֵיהֶם לְמִשְׁחָה
יוֹסֵף אֵלֶּה וָאַרְבָּעִים מֵאוֹת :

34 לְבָנֵי מְנַשֶּׁה הַתְּלֹדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת
מֵבֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא :
35 פְּתֻדֵיהֶם לְמִשְׁחָה מְנַשֶּׁה שְׁנָיִם וְשִׁלֹּשׁ
אֵלֶּה וְיִמָּאָהָם : 36 לְבָנֵי בִנְיָמִן
הַתְּלֹדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר
שְׁמוֹת מֵבֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה כֹּל יֵצֵא
צָבָא : 37 פְּתֻדֵיהֶם לְמִשְׁחָה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה
וָשִׁלֹּשׁ אֵלֶּה וָאַרְבַּע מֵאוֹת :

38 לְבָנֵי דָן הַתְּלֹדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מֵבֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וְנִמְעָלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא : 39 פְּתֻדֵיהֶם לְמִשְׁחָה
דָּן שְׁנָיִם וְשִׁלֹּשׁ אֵלֶּה וָשִׁבְעָה מֵאוֹת :

21 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβὴν
ἔξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
22 Τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ
δήμους αὐτῶν, κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν,
πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς
ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, 23 Ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἑννία καὶ πεντήκοντα
(26) χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. 24 Τοῖς υἱοῖς Ἰούδα
κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν κατ'
οἶκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
(27) δυνάμει, 25 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Ἰούδα τέσσαρες καὶ ἐξδμήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξα-
(28) κόσιοι. 26 Τοῖς υἱοῖς Ἰσάχαρ κατὰ συγγε-
νείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἶκους πα-
τριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κε-
φαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(29) 27 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ
τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
(30) 28 Τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐ-
τῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἶκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφα-
λὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ
ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(31) 29 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβου-
λὼν ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
(32) 30 Τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ υἱοῖς Ἐφραὶμ κατὰ συγ-
γενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἶκους
πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν,
κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(33) 31 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ
(34) τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 32 Τοῖς
υἱοῖς Μανασσὴ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δή-
μους αὐτῶν, κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ
ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν,
πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ
(35) ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, 33 Ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσὴ δύο καὶ τριάκοντα
(36) χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 34 Τοῖς υἱοῖς Βενιαμὴν
κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ'
οἶκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων
αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
(37) δυνάμει, 35 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Βενιαμὴν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρα-
(24) κόσιοι, 36 Τοῖς υἱοῖς Γάδ κατὰ συγγενείας
αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἶκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφα-
λὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς
καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει,
(25) 37 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γάδ
πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ
πεντήκοντα. 38 Τοῖς υἱοῖς Δάν κατὰ συγγενείας
αὐτῶν, κατὰ δήμους αὐτῶν, κατ' οἶκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφα-
λὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ
δυνάμει, 39 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς
Δάν δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.

21 Quadraginta sex millia quingenti. 22 De
filiis Simeon, per generationes et familias ac
domos cognationum suarum recensiti sunt per
nomina at capita singulorum, omne quod
sexus est masculini a vigesimo anno et supra,
procedentium ad bellum, 23 Quinquaginta
novem millia trecenti. 24 De filiis Gad
per generationes et familias ac domos cogna-
tionum suarum recensiti sunt per nomina
singulorum a viginti annis et supra, omnes
qui ad bella procederent, 25 Quadra-
ginta quinque millia sexcenti quinquaginta.
26 De filiis Juda per generationes et familias
ac domos cognationum suarum, per nomina
singulorum a vigesimo anno et supra, omnes
qui poterant ad bella procedere, 27 Recen-
siti sunt septuaginta quatuor millia sexcenti.
28 De filiis Issachar, per generationes et fa-
milias ac domos cognationum suarum, per
nomina singulorum a vigesimo anno et supra,
omnes qui ad bella procederent, 29 Recen-
siti sunt quinquaginta quatuor millia quadrin-
genti. 30 De filiis Zabulon per generationes
et familias ac domos cognationum suarum re-
censiti sunt per nomina singulorum a vigesimo
anno et supra, omnes qui poterant ad bella
procedere, 31 Quinquaginta septem millia
quadringenti. 32 De filiis Joseph, filiorum
Ephraim per generationes et familias ac domos
cognationum suarum recensiti sunt per nomina
singulorum a vigesimo anno et supra, omnes
qui poterant ad bella procedere, 33 Quadra-
ginta millia quingenti. 34 Porro filiorum
Manasse per generationes et familias ac domos
cognationum suarum recensiti sunt per nomina
singulorum a viginti annis et supra, omnes
qui poterant ad bella procedere, 35 Triginta
duo millia ducenti. 36 De filiis Benjamin per
generationes et familias ac domos cognationum
suarum recensiti sunt nominibus singulorum a
vigesimo anno et supra, omnes qui poterant ad
bella procedere, 37 Triginta quinque millia
quadringenti. 38 De filiis Dan per generatio-
nes et familias ac domos cognationum suarum
recensiti sunt nominibus singulorum a vige-
simo anno et supra, omnes qui poterant ad bella
procedere, 39 Sexaginta duo millia septingenti.

וַיִּצְבֹּא וַיַּקְדֵּי אֶרְבָּע נְחֻמָּשִׁים אֵלָּה
וְאֶרְבַּע מֵאוֹת: ⁷ מִשָּׁח זָבֻלוֹן וְנִשְׂאָ לִבְנֵי
זָבֻלוֹן אֶלְיָאֵב בֶּרֶחֱלִין: ⁸ וַיִּצְבֹּא וַיַּקְדֵּי
שְׁבָעָה נְחֻמָּשִׁים אֵלָּה וְאֶרְבַּע מֵאוֹת:
⁹ כָּל־הַפְּתוּרִים לַמִּחְנֶה יִהְיוּ מֵאֵת
אֵלָּה וְשִׁמְכֹנִים אֵלָּה וְשִׁשְׁח־אֶלְפִים וְאֶרְבַּע־
מֵאוֹת לְצַבָּאָהֶם רֹאשֶׁהָ יִסְעוּ: ¹⁰
¹⁰ הַגִּל קַחְנָה רֹאשֶׁהָ מִיִּמִּינָה
לְצַבָּאָהֶם וְנִשְׂאָ לִבְנֵי רֹאשֶׁהָ אֶלְיָזָר
בֶּרֶשִׁימֵינִי: ¹¹ וַיִּצְבֹּא וַיַּקְדֵּי שְׁשָׁה
וְאֶרְבָּעִים אֵלָּה נְחֻמָּשִׁים מֵאוֹת: ¹² וַיַּקְדֹּחֶם
עַל־י מִשָּׁח שִׁמְצוֹן וְנִשְׂאָ לִבְנֵי שִׁמְצוֹן
שָׁלְמִיָּאל בֶּרֶשִׁימֵינִי: ¹³ וַיִּצְבֹּא
וַיַּקְדֵּי הַשָּׁעָה נְחֻמָּשִׁים אֵלָּה וְשִׁשְׁלִישׁ
מֵאוֹת: ¹⁴ וּמִשָּׁח גָּד וְנִשְׂאָ לִבְנֵי גָד
אֶלְיָסָף בֶּרֶשִׁימֵינִי: ¹⁵ וַיִּצְבֹּא וַיַּקְדֵּי
נְחֻמָּשִׁים וְאֶרְבָּעִים אֵלָּה וְשִׁשְׁשׁ מֵאוֹת
נְחֻמָּשִׁים: ¹⁶ כָּל־הַפְּתוּרִים לַמִּחְנֶה רֹאשֶׁהָ
מֵאֵת אֵלָּה וְאֶחָד נְחֻמָּשִׁים אֵלָּה וְאֶרְבַּע־
מֵאוֹת נְחֻמָּשִׁים לְצַבָּאָהֶם וְשִׁמְכֹנִים יִסְעוּ:
¹⁷ וְנִסְעָ אֶחָל־מוֹעֵד קַחְנָה
קַלְוִים בְּתוֹךְ הַפְּתוּרִים כְּאֶשֶׁר יִחְנֶה
בֵּן יִסְעָ אִישׁ עַל־יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם:
¹⁸ הַגִּל מִשָּׁח אֶפְרַיִם לְצַבָּאָהֶם
וְנִשְׂאָ לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֶלְיָסָמָה בֶּרֶשִׁימֵינִי:
¹⁹ וַיִּצְבֹּא וַיַּקְדֵּי אֶרְבָּעִים וְשִׁשְׁשׁ
אֵלָּה נְחֻמָּשִׁים מֵאוֹת: ²⁰ וְעַל־י מִשָּׁח מְנַשֶּׁה
וְנִשְׂאָ לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיָּאל בֶּרֶשִׁימֵינִי:
²¹ וַיִּצְבֹּא וַיַּקְדֵּי הַפְּתוּרִים שְׁנַיִם וְשִׁשְׁלִישִׁים אֵלָּה
וּמֵאוֹת: ²² וּמִשָּׁח בִּנְיָמִן וְנִשְׂאָ לִבְנֵי
בִּנְיָמִן אַבִּידָן בֶּרֶשִׁימֵינִי: ²³ וַיִּצְבֹּא וַיַּקְדֵּי
נְחֻמָּשִׁים וְשִׁשְׁלִישִׁים אֵלָּה וְאֶרְבַּע מֵאוֹת:
²⁴ כָּל־הַפְּתוּרִים לַמִּחְנֶה אֶפְרַיִם מֵאֵת
אֵלָּה וְשִׁשְׁכָנ־אֶלְפִים וּמֵאוֹת לְצַבָּאָהֶם
וְשִׁשְׁלִישִׁים יִסְעוּ: ²⁵ הַגִּל
קַחְנָה גָּד צִבְנָה לְצַבָּאָהֶם וְנִשְׂאָ
לִבְנֵי גָד וְאֶחָד בֶּרֶשִׁימֵינִי: ²⁶ וַיִּצְבֹּא
וַיַּקְדֵּי שְׁנַיִם וְשִׁשְׁשִׁים אֵלָּה וְשִׁשְׁבָּע
מֵאוֹת: ²⁷ וַיַּקְדֹּחֶם עַל־י מִשָּׁח אֶשֶׁר
וְנִשְׂאָ לִבְנֵי אֶשֶׁר בְּנִצֵּיאל בֶּרֶשִׁימֵינִי:
²⁸ וַיִּצְבֹּא וַיַּקְדֵּי הַפְּתוּרִים אֶחָד וְאֶרְבָּעִים
אֵלָּה נְחֻמָּשִׁים מֵאוֹת: ²⁹ וּמִשָּׁח נֶפְתָּלִי
וְנִשְׂאָ לִבְנֵי נֶפְתָּלִי אֶחָד בֶּרֶשִׁימֵינִי:

6 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκευμένοι τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 7 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλὼν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν Ἐλιὰβ υἱὸς Χαλὼν. 8 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκευμένοι ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 9 Πάντες οἱ ἐπισκευμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰούδα ἑκατὸν ὀγδοῖκοντα χιλιάδες καὶ ἑκακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι, σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἐξαροῦσι. 10 Τάγματα παρεμβολῆς Ῥουβὴν πρὸς λίβα δύναμις αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ῥουβὴν Ἐλισούρ υἱὸς Σεδιούρ. 11 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκευμένοι 25 καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 12 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Σουμείων, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Σουμείων Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρσαδαί. 13 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκευμένοι ἑννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. 14 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Γάδ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ Ἐλισάφ υἱὸς Ῥαγουήλ. 15 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκευμένοι πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑκατόσιοι καὶ πενήκοντα. 16 Πάντες οἱ ἐπισκευμένοι τῆς παρεμβολῆς Ῥουβὴν ἑκατὸν πενήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα, σὺν δυνάμει αὐτῶν δεῦτεροι ἐξαροῦσι. 17 Καὶ ἀρῴσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν ὡς καὶ παρεμβαλοῦσιν, οὕτως καὶ ἐξαροῦσιν ἕκαστος ἐχόμενος καθ' ἡγεμονίας. 18 Τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραὶμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ Ἐλισαμά υἱὸς Ἐμοῦδ. 19 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκευμένοι τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 20 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ Γαμליήλ υἱὸς Φαδασσούρ. 21 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκευμένοι δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 22 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμίν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν Ἀβιδάν υἱὸς Γαδεωνί. 23 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκευμένοι πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 24 Πάντες οἱ ἐπισκευμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐφραὶμ ἑκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν, σὺν δυνάμει αὐτῶν, τρίτοι ἐξαροῦσι. 25 Τάγμα παρεμβολῆς Δάν πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί. 26 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκευμένοι δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. 27 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Ἀσήρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ Φαγεήλ υἱὸς Ἐχράν. 28 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκευμένοι μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 29 Καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλί, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί Ἀχιρὶ υἱὸς Αἰνάν.

6 Et omnis numerus pugnantorum ejus, quinquaginta quatuor millia quadringenti. 7 In tribu Zabulon princeps fuit Eliab filius Helon. 8 Omnis de stirpe ejus exercitus pugnantorum, quinquaginta septem millia quadringenti. 9 Universi qui in castris Judæ annumerati sunt, fuerunt centum octoginta sex millia quadringenti: et per turmas suas primi egredientur. 10 In castris filiorum Ruben ad meridianam plagam erit princeps Elisur filius Sedeur: 11 Et cunctus exercitus pugnantorum ejus qui numerati sunt, quadraginta sex millia quingenti. 12 Juxta eum castrametati sunt de tribu Simeon: quorum princeps fuit Salamiel filius Surisaddai: 13 Et cunctus exercitus pugnantorum ejus qui numerati sunt, quinquaginta novem millia trecenti. 14 In tribu Gad princeps fuit Eliasaph filius Duel: 15 Et cunctus exercitus pugnantorum ejus qui numerati sunt, quadraginta quinque millia sexcenti quinquaginta. 16 Omnes qui recensiti sunt in castris Ruben, centum quinquaginta millia et mille quadringenti quinquaginta per turmas suas: in secundo loco proficiscentur. 17 Levabitur autem tabernaculum testimonii per officia Levitarum et turmas eorum: quomodo erigetur, ita et deponetur. Singuli per loca et ordines suos proficiscentur. 18 Ad occidentalem plagam erunt castra filiorum Ephraim, quorum princeps fuit Elisama filius Ammiud; 19 Cunctus exercitus pugnantorum ejus, qui numerati sunt, quadraginta millia quingenti. 20 Et cum eis tribus filiorum Manasse, quorum princeps fuit Gamaliel filius Phadassur; 21 Cunctusque exercitus pugnantorum ejus qui numerati sunt, triginta duo millia ducenti. 22 In tribu filiorum Benjamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis: 23 Et cunctus exercitus pugnantorum ejus qui recensiti sunt, triginta quinque millia quadringenti. 24 Omnes qui numerati sunt in castris Ephraim, centum octo millia centum per turmas suas: tertii proficiscentur. 25 Ad aquilonis partem castrametati sunt filii Dan: quorum princeps fuit Abiezzer filius Ammisaddai; 26 Cunctus exercitus pugnantorum ejus qui numerati sunt, sexaginta duo millia septingenti. 27 Juxta eum fixere tentoria de tribu Aser: quorum princeps fuit Phegiel filius Ochran; 28 Cunctus exercitus pugnantorum ejus qui numerati sunt, quadraginta millia et mille quingenti. 29 De tribu filiorum Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan;

30 וַיִּבְרָא וַיַּקְדִּיחֵם שְׁלֹשָׁה חֳמִשִּׁים
 אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת : 31 כָּל-הַפְּקָדִים
 לַמַּחֲנֶה זֶה מֵאֶת אֶלֶף וְשִׁבְעָה חֲמִשִּׁים
 אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לַאֲחֵרָה יִסְעוּ לְדָגְלֵיהֶם :
 פ 32 אֶלֶף פְּקָדֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 לְבֵית אֲבֹתָם כָּל-פְּקָדֵי הַמַּחֲנֶה לְצִבְאוֹתָם
 שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁלְשֵׁת אֲלָפִים חֲמִשָּׁה
 מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים : 33 וְחִלּוּם לֹא הָיָה
 בְּיָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֶשֶׁר צִוָּה אֲתָ-
 מֹשֶׁה : 34 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר-
 צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּדֹרֹתָיו לְדָגְלֵיהֶם
 וְגַם נָשָׂא אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל-בֵּית
 אֲבֹתָיו :

פרשה ב :

1 וְאֵלֶּה הַחִלּוּלֹת אֲחֵרֵי וּמִשְׁכַּח בָּיִם
 דָּבָר יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי : 2 וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת בְּנֵי-אֲחֵרֵי הַבְּכֹר וְגַם וְאֲבִיהֶם
 אֶלְעָזָר וְאִיְהוָה : 3 אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֲחֵרֵי
 הַחֲקִימִים הַמִּשְׁתָּחִים אֲשֶׁר-מִלֵּא יָדָם לַחֲנוּ:
 4 וַיָּמָת גַּם וְאֲבִיהֶם לִפְנֵי יְהוָה בְּהַר סִינַי
 אֵשׁ יָרָא לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינַי וַיָּבִינָם
 לְאֲחֵרֵי לַחֲנוּ וְגַם אֶלְעָזָר וְאִיְהוָה עַל-
 פְּנֵי אֲחֵרֵי אֲבִיהֶם : פ 5 וַיַּדְבֵּר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : 6 הִקְרַב אֶת-מִשְׁכַּח
 לִי וְהִסְבַּח אֹרְלִי לִפְנֵי אֲחֵרֵי הַכֹּהֵן
 וְשָׂרָה אֹרְלִי : 7 וְשָׂרָה אֶת-מִשְׁכַּחְתּוֹ וְאֶת-
 מִשְׁכַּחְתּוֹ כָּל-הַעֲשֵׂה לִפְנֵי אֲחֵרֵי מוֹעֵד
 לַעֲבֹד אֶת-עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן : 8 וְשָׂרָה אֶת-
 כָּל-כְּלִי אֲחֵל מוֹעֵד וְאֶת-מִשְׁכַּחְתּוֹ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת-עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן :
 9 וְהִתְקַח אֶת-חִלּוּם לַאֲחֵרֵי וְלִבְנֵי בְּרָחִם
 בְּרָחִם הַמִּשְׁכָּה לֹא מֵאֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 10 וְאֶת-אֲחֵרֵי וְאֶת-בְּנֵי הַמִּשְׁכָּה וְאֶת-
 כָּל-הַמִּשְׁכָּה וְאֶת-הַמִּשְׁכָּה וְאֶת-הַמִּשְׁכָּה : פ
 11 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : 12 וְהָיָה
 חֲקֵק לְקַחְתִּי אֶת-חִלּוּם מִמֶּנּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִחֵת כָּל-בְּכוֹר פֶּטֶר רָחִם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהָיָה לִי חִלּוּם : 13 כִּי לֹא כָל-בְּכוֹר בָּיִם
 הַפֶּטֶר כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַקְּדוֹשִׁים
 לִי כָל-בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאֵת עַד-בְּחֵמָה
 לִי יִהְיֶה אֲנִי יְהוָה : פ 14 וַיַּדְבֵּר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר :

30 Δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκερμένοι τρεῖς καὶ πεντή-
 κοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 31 Πάντες οἱ ἐπι-
 σκερμένοι τῆς παρεμβολῆς δὲν ἑκατὸν καὶ πεν-
 τηκονταεπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόσιοι, ἑσχατοὶ ἑξαροῦσι
 κατὰ τάγμα αὐτῶν. 32 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν
 'Ισραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν· πᾶσα ἡ ἐπί-
 σκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν
 ἑκατόσιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πεν-
 τήκοντα. 33 Οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνῆλθον ἐν
 αὐτοῖς, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ. 34 Καὶ
 ἐποίησαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος
 τῷ Μωυσῇ· οὕτως παρεμβάλλον κατὰ τάγμα αὐτῶν,
 καὶ οὕτως ἐξῆρον ἑκαστος ἐχόμενοι κατὰ δῆμους
 αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ αὗται αἱ γενεαὶς 'Ααρὼν καὶ Μωυσῆ, ἐν ᾗ
 ἡμέρᾳ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει Σινᾶ. 2 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν 'Ααρὼν· πρωτό-
 τοκος Ναδάβ καὶ 'Αβιούδ, 'Ελεάζαρ καὶ 'Ιθάμαρ. 3 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν 'Ααρὼν, οἱ ἱερεῖς οἱ
 ἡλειμμένοι, οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερ-
 τεύειν. 4 Καὶ ἐτελεύτησε Ναδάβ καὶ 'Αβιούδ ἐναντι
 Κυρίου, προσφέροντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἐναντι
 Κυρίου ἐν τῇ ἱρήμῃ Σινᾶ, καὶ παῖδια οὐκ ἦν αὐτοῖς·
 καὶ ἱερατεύσεν 'Ελεάζαρ καὶ 'Ιθάμαρ μετὰ 'Ααρὼν
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
 Μωυσῆν λέγων· 6 Δάβε τὴν φλὴν Λευὶ καὶ στή-
 σεις αὐτοὺς ἐναντίον 'Ααρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ
 λειτουργήσουσιν αὐτῷ. 7 Καὶ φυλάξουσιν τὰς
 φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ
 ἐναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ
 ἔργα τῆς σκηνῆς. 8 Καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ
 σκεῦη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς
 τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς. 9
 Καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας 'Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς
 αὐτοῦ τοῖς ἱερεῖσι· δεδομένοι δόμα οὗτοί μοι εἰσιν
 ἀπὸ τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ. 10 Καὶ 'Ααρὼν καὶ τοὺς
 υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ
 μαρτυρίου, καὶ φυλάξουσιν τὴν ἱερατείαν αὐτῶν καὶ
 πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ καταπετά-
 σματος· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται. 11
 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων. 12 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν
 υἱῶν 'Ισραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος
 μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ· λύτρα αὐτῶν
 ἔσονται, καὶ ἔσονται ἱμοὶ οἱ Λευῖται. 13 'Εμοὶ γὰρ
 πᾶν πρωτότοκον· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτό-
 τοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου ἡγίασα ἱμοὶ πᾶν πρωτό-
 τοκον ἐν 'Ισραὴλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους
 ἱμοὶ ἔσονται· ἐγὼ Κύριος. 14 Καὶ ἐλάλησε
 Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἱρήμῃ Σινᾶ λέγων,

30 Cunctus exercitus pugnatorum ejus, quin-
 quaginta tria millia quadringenti. 31 Omnes
 qui numerati sunt in castris Dan, fuerunt
 centum quinquaginta septem millia sexcenti :
 et novissimi proficiscuntur. 32 Hic numerus
 filiorum Israel, per domos cognationum suarum
 et turmas divisi exercitus, sexcenta tria millia
 quingenti quinquaginta. 33 Levitæ autem
 non sunt numerati inter filios Israel : sic
 enim præceperat Dominus Moysi. 34 Fece-
 runtque filii Israel juxta omnia quæ mandaverat
 Dominus. Castrametati sunt per turmas suas,
 et profecti per familias ac domos patrum
 suorum.

CAPUT III.

1 Hæc sunt generationes Aaron et Moysi, in
 die qua locutus est Dominus ad Moysen in
 monte Sinai. 2 Et hæc nomina filiorum
 Aaron : primogenitus ejus Nadab, deinde
 Abiu, et Eleazar, et Ithamar. 3 Hæc nomina
 filiorum Aaron sacerdotum qui uncti sunt, et
 quorum repletæ et consecratæ manus ut sacer-
 dotio fungerentur. 4 Mortui sunt enim Nadab
 et Abiu, cum offerrent ignem alienum in
 conspectu Domini in deserto Sinai, abaque
 liberis : functique sunt sacerdotio Eleazar et
 Ithamar coram Aaron patre suo. 5 Locutusque
 est Dominus ad Moysen, dicens : 6 Applica
 tribum Levi, et fac stare in conspectu Aaron
 sacerdotis ut ministrent ei, et excubent, 7 Et
 observent quidquid ad cultum pertinet multi-
 tudinis coram tabernaculo testimonii, 8 Et
 custodiant vasa tabernaculi, servientes in
 ministerio ejus. 9 Dabisque dono Levitas
 10 Aaron et filiis ejus, quibus traditi sunt a
 filiis Israël. Aaron autem et filios ejus con-
 stitues super cultum sacerdotii. Externus,
 qui ad ministrandum accesserit, morietur.
 11. Locutusque est Dominus ad Moysen,
 dicens : 12 Ego tuli Levitas a filiis Israel
 pro omni primogenito, qui aperit vulvam in
 filiis Israel, eruntque Levitæ mei. 13 Meum
 est enim omne primogenitum : ex quo
 percussi primogenitos in terra Ægypti :
 sanctificavi mihi quidquid primum nascitur
 in Israel ab homine usque ad pecus,
 mei sunt : ego Dominus. 14 Locutusque est
 Dominus ad Moysen in deserto Sinai, dicens :

15 פָּקַד אֶת־בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם
לְמִשְׁפַּחָתָם בְּלִזְקָר מִבְּרִיחַדָּשׁ וּמֵעֵלָה
תִּפְקְדֵם: 16 וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי
יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה: 17 וַיִּהְיֶינָה אֵלֶּה בְּגֵרָתָם
בְּשִׁמְתָם גֵּרָשׁוֹן וְהָתָה וּמְרָרִי: 18 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּגֵרֵי־גֵרָשׁוֹן לְמִשְׁפַּחָתָם לְבָנִי וְשִׁמְעִי:
19 וּבְנֵי הָתָה לְמִשְׁפַּחָתָם צִמְרָם וַיִּצְחָר
חֲבֹרֹן וְצִיֹּאֵל: 20 וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחָתָם
מִחֲלִי וּמוֹשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפָּחוֹת הַלֵּוִי
לְבֵית אֲבֹתָם: 21 לְגֵרָשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבְּנִי
וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפָּחוֹת
הַגֵּרָשָׁנִי: 22 פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר בְּלִזְקָר מִבְּרִיחַדָּשׁ
וּמֵעֵלָה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: 23 מִשְׁפַּחַת הַגֵּרָשָׁנִי אֲחֵרֵי
הַשִּׁמְעֹן יִחִיָּה: 24 וַיִּשְׂאֵהוּ בֵּית־אָב
לְגֵרָשָׁנִי אֶלְיָשָׁף בֶּן־זֵלָאֵל: 25 וּמִשְׁפַּחַת בְּגֵרֵי־
גֵּרָשׁוֹן בְּצֹהֶל מוֹצֵד הַשִּׁמְעֹן וְהָאֵחֶל
מִכֶּחָוִי וּמִסֶּחֶד פְּתַח אֵחֶל מוֹצֵד: 26 וְנִלְעִי
הַחֲזֵר וְאֶת־מִסֶּחֶד פְּתַח הַחֲזֵר אֲשֶׁר עַל־
הַשִּׁמְעֹן וְעַל־הַמְּזֻזָּה סָבִיב וְאֵת מִיָּהֲרִי
לְכָל צִבְדָּתָו: 27 פ
מִשְׁפַּחַת הַצִּמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְחָרִי
וּמִשְׁפַּחַת חֲבֹרֹן וּמִשְׁפַּחַת הַצִּיֹּאֵלִי
אֵלֶּה הֵם מִשְׁפָּחוֹת הַקְּהֹתִי: 28 בְּמִסְפָּר
בְּלִזְקָר מִבְּרִיחַדָּשׁ וּמֵעֵלָה שִׁמְנַת אֲלָפִים
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁמֹרֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהֹלִשׁ:
29 מִשְׁפָּחוֹת בְּגֵרָקוֹתָהּ יִחִיָּה עַל יְהוָה הַשִּׁמְעֹן
הַיִּמִּינִי: 30 וַיִּשְׂאֵהוּ בֵּית־אָב לְמִשְׁפָּחוֹת
הַקְּהֹתִי אֶלְיָצֶן בֶּן־צִיֹּאֵל: 31 וּמִשְׁפַּחָתָם
הָאֵלֹן וְהַשִּׁלְחָן וְהַפְּתִילָה וְהַמִּזְבֵּחַ וְכָל־
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרָתָהּ בָּהֶם וְהַפֶּסֶף וְכָל־
צִבְדָּתָו: 32 וַיִּשְׂאֵהוּ נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי אֶלְעָזָר בֶּן־
אֲהֹרֹן הַכֹּהֵן פְּתֻרָה שְׁמֹרֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהֹלִשׁ:
33 לְמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמִּחֲלִי וּמִשְׁפַּחַת
הַמוֹשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפָּחוֹת מְרָרִי:
34 וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר בְּלִזְקָר מִבְּרִיחַדָּשׁ
וּמֵעֵלָה שִׁשָּׁת אֲלָפִים וּמֵאוֹת: 35 וַיִּשְׂאֵהוּ
בֵּית־אָב לְמִשְׁפָּחוֹת מְרָרִי צִיֹּרִיאֵל בֶּן־
אֲבִיתָהּ עַל יְהוָה הַשִּׁמְעֹן יִחִיָּה צִפְנָה:
36 וּפְקֻדֵיהֶם מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי חֲרָשֵׁי
הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְצִפְתָּיו וְאֲדָמָיו וְכָל־
כְּלָיו וְכָל צִבְדָּתָו: 37 וְצִפְתָּי הַחֲזָר
סָבִיב וְאֲדָמָתָם וַיְהִי־הֶם וּמִיָּהֲרִיָּהֶם:

15 Ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λεὺי κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν· πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ
μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπισκέψασθε αὐτούς. 16 Καὶ
ἐπισκέψαντο αὐτοὺς Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς
Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος. 17 Καὶ
ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λεὺι ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν·
Γεδσὼν, Καάθ καὶ Μεραρί. 18 Καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν·
Λοβενὶ καὶ Σεμεί. 19 Καὶ υἱοὶ Καάθ κατὰ δῆμους
αὐτῶν· Ἀμράμ καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών καὶ Ὀζιήλ.
20 Καὶ υἱοὶ Μεραρί κατὰ δῆμους αὐτῶν· Μοολὶ καὶ
Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν. 21 Τῷ Γεδσὼν δῆμος τοῦ Λοβενὶ
καὶ δῆμος τοῦ Σεμεί· οὗτοι δῆμοι τοῦ Γεδσὼν.
22 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντὸς
ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἡ ἐπίσκεψις
αὐτῶν ἐπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι. 23 Καὶ
οἱ υἱοὶ Γεδσὼν ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρεμβα-
λοῦσι παρὰ θάλασσαν· 24 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου
πατρὸς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσὼν Ἐλισάφ υἱὸς Δαήλ.
25 Καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, καὶ τὸ κατα-
κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ καταπίτασμα
τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὐστῆς ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ
τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. 27 Τῷ
Καάθ δῆμος ὁ Ἀμράμ εἰς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσσαάρ εἰς,
καὶ δῆμος ὁ Χεβρών εἰς, καὶ δῆμος ὁ Ὀζιήλ εἰς·
οὗτοί εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καάθ, 28 Κατὰ ἀριθμὸν,
πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ὀκτακισ-
χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν
ἁγίων. 29 Οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καάθ παρεμβαλοῦσιν
ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ λίβαν· 30 Καὶ ὁ ἄρχων
οἴκου πατριῶν τῶν δῆμων τοῦ Καάθ Ἐλισάφ υἱὸς
Ὀζιήλ. 31 Καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ
τράπεζα καὶ ἡ λυχνία καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ
σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ
κατακάλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. 32 Καὶ ὁ
ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν Ἐλεάζαρ ὁ
υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καθισταμένος φυλάσσειν
τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων. 33 Τῷ Μεραρί δῆμος ὁ
Μοολὶ καὶ δῆμος ὁ Μουσί· οὗτοί εἰσι δῆμοι τοῦ
Μεραρί. 34 Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν, πᾶν
ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακισχίλιοι καὶ
πεντήκοντα· 35 Καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ
δήμου τοῦ Μεραρί Σουριήλ υἱὸς Ἀβιχαὶλ· ἐκ
πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσι πρὸς βορρᾶν.
36 Ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἱῶν Μεραρί· τὰς
κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ
τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, 37 Καὶ
τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ τὰς βάσεις
αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν.

15 Numera filios Levi per domos patrum
suorum et familias, omnem masculum, ab uno
mense et supra. 16 Numeravit Moyses, ut
praeceperat Dominus, 17 Et inventi sunt
filii Levi per nomina sua, Gerson et Caath et
Merari. 18 Filii Gerson: Lebni et Semei.
19 Filii Caath: Amram et Jesaar, Hebron et
Oziel. 20 Filii Merari: Moholi et Musi.
21 De Gerson fuere familiae duae, Lebnitica,
et Semeitica: 22 Quarum numeratus est
populus sexus masculini ab uno mense et
supra, septem millia quingenti. 23 Hi post
tabernaculum metabuntur ad occidentem,
24 Sub principe Eliasaph filio Lael. 25 Et
habebunt excubias in tabernaculo foederis,
26 Ipsum tabernaculum et operimentum ejus,
tentorium quod trahitur ante fores tecti
foederis, et cortinas atrii: tentorium quoque
quod appenditur in introitu atrii tabernaculi,
et quidquid ad ritum altaris pertinet, funes
tabernaculi et omnia utensilia ejus. 27 Cog-
natio Caath habebit populos Amramitas et
Jesaaritas et Hebronitas et Ozielitas. Hæ
sunt familiae Caathitarum recensitæ per
nomina sua. 28 Omnes generis masculini ab
uno mense et supra, octo millia sex-
centi habebunt excubias sanctuarii, 29 Et
castrametabuntur ad meridianam plagam;
30 Princepsque eorum erit Elisaphan filius
Oziel: 31 Et custodient arcam, mensamque
et candelabrum, altaria et vasa sanctuarii,
in quibus ministratur, et velum, cunctam-
que hujuscemodi supellectilem. 32 Princeps
autem principum Levitarum Eleazar filius
Aaron sacerdotis, erit super excubitores cus-
todiae sanctuarii. 33 At vero de Merari erunt
populi Moholitæ et Musitæ recensiti per
nomina sua: 34 Omnes generis masculini
ab uno mense et supra, sex millia ducenti.
35 Princeps eorum Suriel filius Abihaiel:
in plaga septentrional. castrametabuntur.
36 Erunt sub custodia eorum tabulæ ta-
bernaculi et vectes, et columnæ ac bases
earum, et omnia quæ ad cultum hujuscemodi
pertinent: 37 Columnæque atrii per circuitum
cum basibus suis, et paxilli cum funibus

וְהָיָה אֲהֲרֹן וּבָנָיו בְּנֹסֵעַ הַמִּזְבֵּחַ וְהוֹדִיָּה־
 אֶת פְּרִכַת הַמִּסְכָּה וְכִסְפוּהָ אֶת אֶלֶי;
 הַעֲדָה: ⁶ וְהָיָה עָלָיו כִּסֵּי עוֹר תְּחָשׁ
 וְהָרָשָׁה בְּגָד־כִּלְיֵי תְּכֵלֶת מְלֻמָּעָה וְשָׂמָה
 בָּדָיו: ⁷ וְעַל וְשָׁלְתָן הַפָּלִים וּפְרָשׁוֹ בְּגָד
 תְּכֵלֶת וְהָיָה עָלָיו אֶת־הַקַּעֲרֹת וְאֶת־
 הַכַּפֹּת וְאֶת־הַמִּנְחָיִת וְאֶת קִשּׁוֹת הַקִּסָּה
 וְלֶחֶם הַמִּסֵּד עָלָיו יִתֵּן: ⁸ וְהָרָשָׁה
 עָלֵיהֶם בְּגָד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִפּוֹ אֹרֹן
 בַּמִּכְסָּה עוֹר תְּחָשׁ וְשָׂמָה אֶת־בָּדָיו:
⁹ וְלִקְחוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִפּוֹ אֶת־מִנְחָת
 הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־גִּבְיֹתָיו וְאֶת־מִלְחֲמֹתָיו וְאֶת־
 מִחְתְּרֹתָיו וְאֶת קֶלֶב־כִּלְיֵי שְׂמֹנֶת אֲשֶׁר
 יִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם בָּקָם: ¹⁰ וְהָיָה אִמָּה וְאֶת־
 קֶלֶב־כִּלְיֹתָ אֶל־מִכְסָּה עוֹר תְּחָשׁ וְהָיָה
 עַל־הַקְּשׁוֹט: ¹¹ וְעַל מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ וּפְרָשׁוֹ
 בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִפּוֹ אֹרֹן בַּמִּכְסָּה עוֹר
 תְּחָשׁ וְשָׂמָה אֶת־בָּדָיו: ¹² וְלִקְחוּ אֶת־כֶּלֶב־
 כִּלְיֵי הַשְּׂמֹנֶת אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה בְּקֹדֶשׁ וְהָיָה
 אֶל־בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִפּוֹ אֹרֹן בַּמִּכְסָּה עוֹר
 תְּחָשׁ וְהָיָה עַל־הַקְּשׁוֹט: ¹³ וְדִשְׁנֵה אֶת־
 הַמִּזְבֵּחַ וְהָרָשָׁה עָלָיו בְּגָד אֲרָמָן:
¹⁴ וְהָיָה עָלָיו אֶת־כֶּלֶב־כִּלְיֵי אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה
 עָלָיו בָּקָם אֶת־הַמִּחְתְּרֹת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לְגִתָּה
 וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַת כֹּל כִּלְיֵי הַמִּזְבֵּחַ
 וְהָרָשָׁה עָלָיו כִּסֵּי עוֹר תְּחָשׁ וְשָׂמָה בָּדָיו:
¹⁵ וְכִלְיֵי אֲהֲרֹן וּבָנָיו לְכַפֹּת אֶת־הַקֹּדֶשׁ
 וְאֶת־כֶּלֶב־כִּלְיֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנֹסֵעַ הַמִּסְכָּה וְאֶת־
 כֹּוּ נָבִיא בְּגִידֵיהֶם לְשִׂמָּה וְלֹא־יִנָּעוּ אֶל־
 הַקֹּדֶשׁ וְהָיָה אֵלֶּה מִשְׁמַח בְּגִידֵיהֶם בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד: ¹⁶ וּפְרָשׁוֹת אֶל־עֹר וּבְרָאֲהֶן הַפֶּהֶן
 שָׁמָן הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַסָּמִים וּמִנְחָת
 הַמִּסֵּד וְשָׁמָן הַמִּשְׁחָה פְּרָשׁוֹת כֶּלֶב־
 הַמִּשְׁבָּן וְכֶלֶב־אֲשֶׁר־כֹּוּ בְּקֹדֶשׁ וּבְכִלְיֵי:
¹⁷ וְיִדְבַּק אֶל־מִשְׁחָה וְיִדְבַּק אֶל־מִשְׁחָה
 וְאֶל־אֲהֲרֹן לְאֹמֶר: ¹⁸ אֶל־מִכְרֹתָיו אֶת־
 שִׁבְטֵי מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִים מִתּוֹךְ קְלָוִים:
¹⁹ וְנָתַתָּה עָשׂוֹ לָהֶם וְהָיָה וְלֹא יָגִתוּ
 בְּנִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ אֲהֲרֹן וּבָנָיו
 נָבִיא וְשָׂמָה אֹרֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ
 וְאֶל־מִשְׁחָה: ²⁰ וְלֹא־יָבִיא לְרָאוֹת כִּבְלָע
 אֶת־הַקֹּדֶשׁ נִמְרוֹ:

פ פ פ לה

וְיִדְבַּק יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה לְאֹמֶר:

5 Καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν
 ἐξάιρῃ ἡ παρεμβολή, καὶ καθελούσιν τὸ καταπέτασμα
 τὸ συσκιάζον, καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῇ τὴν
 κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· 6 Καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ'
 αὐτὸ κατακάλυμμα ἕρμα ὑακίνθινον, καὶ ἐπιβα-
 λούσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὄλον ὑακίνθινον ἄνωθεν,
 καὶ διεμβάλουσι τοὺς ἀναφορεῖς· 7 Καὶ ἐπὶ τὴν
 τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβάλουσιν ἐπ' αὐτὴν
 ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον καὶ τὰ τρυβλία καὶ τὰς θυτσκας
 καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει, καὶ
 οἱ ἄρτοι οἱ διὰ παντός ἐπ' αὐτῆς ἔσονται· 8 Καὶ
 ἐπιβάλουσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ καλύ-
 ψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ
 διεμβάλουσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς· 9 Καὶ
 λήψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν τὴν
 λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς
 καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς,
 καὶ πάντα τὰ ἁγῆα τοῦ ἱλαίου οἷς λειτουργοῦσιν
 ἐν αὐτοῖς· 10 Καὶ ἐμβάλουσιν αὐτὴν καὶ πάντα
 τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον,
 καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορεῖς· 11 Καὶ ἐπὶ
 τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον
 ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερμα-
 τίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ διεμβάλουσι τοὺς ἀναφορεῖς
 αὐτοῦ· 12 Καὶ λήψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λει-
 τουργικά ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις·
 καὶ ἐμβάλουσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύ-
 ψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ, καὶ
 ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς· 13 Καὶ τὸν καλυπτῆρα
 ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπικαλύψουσιν
 ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον· 14 Καὶ ἐπιθή-
 σουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν
 ἐπ' αὐτῇ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς κρεάγρας
 καὶ τὰς φιάλας καὶ τὸν καλυπτῆρα καὶ πάντα τὰ
 σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐπιβάλουσιν ἐπ' αὐτὸ
 κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ διεμβάλουσι
 τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ· καὶ λήψονται ἱμάτιον πορ-
 φυροῦν καὶ συγκαλύψουσιν τὸν λουτήρα καὶ τὴν
 βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐμβάλουσιν αὐτὸ εἰς κάλυμμα
 δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀνα-
 φορεῖς· 15 Καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
 αὐτοῦ καλύπτοντες τὰ ἅγια καὶ πάντα τὰ σκεύη
 τὰ ἅγια, ἐν τῇ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολὴν· καὶ μετὰ
 ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Καὰθ αἶρην, καὶ οὐχ ἄψον-
 ται τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· ταῦτα ἀροῦσιν οἱ
 υἱοὶ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· 16 Ἐπίσκο-
 πος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, τὸ ἔλαιον τοῦ
 φωτός καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ ἡ θυσία ἡ
 καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ
 ὅλης τῆς σκηνῆς καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῇ ἁγίῳ,
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις· 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
 Μωυσῆν καὶ ἔφη, 18 Μὴ ὀλοθρεύσῃτε
 τῆς φυλῆς τὸν ὄημον τὸν Καὰθ ἐκ μέσου τῶν
 Λευιτῶν· 19 Τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς, καὶ ζήσονται
 καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι· προσπορευομένων αὐτῶν
 πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
 αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν, καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς
 ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ· 20 Καὶ οὐ μὴ
 εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπνια τὰ ἅγια, καὶ ἀποθανοῦν-
 ται· 21 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων

5 Ingredientur Aaron et filii ejus, quando
 movenda sunt castra, et deponent velum quod
 pendet ante fores, involventque eo arcam
 testimonii, 6 Et operient rursum velamine
 ianthinarum pellium, extendentque desuper
 pallium totum hyacinthinum, et inducent
 vectes. 7 Mensam quoque propositionis
 involvent hyacinthino pallio, et ponent cum
 ca thuribula et mortariola, cyathos et crateras
 ad liba fundenda; panes semper in ea erunt: 8
 Extendentque desuper pallium coccineum,
 quod rursum operient velamento ianthinarum
 pellium, et inducent vectes. 9 Sument et
 pallium hyacinthinum quo operient cande-
 labrum cum lucernis et forcipibus suis et
 emunctoriis et cunctis vasis olei, quæ ad
 concinnandas lucernas necessaria sunt: 10 Et
 super omnia ponent operimentum ianthinarum
 pellium, et inducent vectes. 11 Nec non et
 altare aureum involvent hyacinthino vesti-
 mento, et extendent desuper operimentum
 ianthinarum pellium, inducentque vectes.
 12 Omnia vasa, quibus ministratur in sanctu-
 ario, involvent hyacinthino pallio, et extendent
 desuper operimentum ianthinarum pellium,
 inducentque vectes. 13 Sed et altare munda-
 bunt cinere, et involvent illud purpureo
 vestimento, 14 Ponentque cum eo omnia
 vasa, quibus in ministerio ejus utuntur, id
 est, ignium receptacula, fuscinulas ac tridentos,
 uncinos et batilla. Cuncta vasa altaris operient
 simul velamine ianthinarum pellium, et indu-
 cent vectes. 15 Cumque involverint Aaron
 et filii ejus sanctuarium et omnia vasa ejus
 in commotione castrorum, tunc intrabunt filii
 Caath ut portent involuta: et non tangent
 vasa sanctuarii, ne moriantur. Ista sunt
 onera filiorum Caath in tabernaculo foederis:
 16 Super quos erit Eleazar filius Aaron
 sacerdotis, ad cujus curam pertinet oleum
 ad concinnandas lucernas, et compositionis
 incensum, et sacrificium, quod semper offertur,
 et oleum unctionis, et quidquid ad cultum
 tabernaculi pertinet, omniumque vasorum
 quæ in sanctuario sunt. 17 Locutusque
 est Dominus ad Moysen et Aaron, dicens:
 18 Nolite perdere populum Caath de medio
 Levitarum: 19 Sed hoc facite eis ut vivant,
 et non moriantur, si tetigerint Sancta sancto-
 rum. Aaron et filii ejus intrabunt, ipsique
 disponent opera singulorum, et dividunt
 quid portare quis debeat. 20 Alii nulla
 curiositate videant quæ sunt in sanctuario
 priusquam involvantur, alioquin morientur.
 21 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

22 וְשֵׁם אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשֹׁן בְּבֵיתָם לְבֵית
 אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם : 23 מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וְנִמְעָלָה עַד בְּרִחְמִשָּׁנִים שָׁנָה תִּפְקֹד
 אוֹתָם בְּלִיָּהָא לְצִבָּא לְצִבָּא לְעֵבֶד עֲבֹדָה
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד : 24 זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת
 הַגֵּרְשֹׁנִי לְעֵבֶד וּלְמִשְׁמָחָה : 25 וְלִשְׂמֵאֵל אֶת־
 יְרֵמְיָהוּ הַמִּשְׁפָּן וְאֶת־אֶהֱלִי מוֹעֵד מִכְסֹּהוּ
 וּמִכְסֹּהוּ הַפָּנֹחַ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמַעְלָה
 וְאֶת־מִסְכֵּי פָתָח אֹהֶל מוֹעֵד : 26 וְאֵת
 הַלְּעִי הַחֹזֵר וְאֶת־מִסְכֵּי פָתָח וְעַל־הַמִּצְבֹּה
 קָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־קַלְפֵי עֲבֹדָתָם
 וְאֵת קַל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעֲבָדוֹ :
 27 עַל־כֵּי אֶחָד וּבָנָיו תִּהְיֶה קַל־עֲבֹדָתָה
 בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי לְכָל־מִשְׁמָחָה וּלְכָל עֲבֹדָתָם
 וּפְקֻדָּתָם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמַרְתָּ אֶת קַל־
 מִשְׁמָחָה : 28 זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
 הַגֵּרְשֹׁנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּבְמִשְׁמַרְתָּם בְּיָד
 אֶת־מִסְכֵּי בְּרִחְמִיָּהוּ הַפָּנֹחַ : ס

29 בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית־אֲבֹתָם
 תִּפְקֹד אוֹתָם : 30 מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וְנִמְעָלָה עַד בְּרִחְמִשָּׁנִים שָׁנָה תִּפְקֹד
 בְּלִיָּהָא לְצִבָּא לְעֵבֶד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל
 מוֹעֵד : 31 וְזֹאת מִשְׁמַרְתָּ מִשְׁמָחָה לְכָל־
 עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִרְשֵׁי הַמִּשְׁפָּן
 וּבְרִחְמִיָּהוּ וְעַמְּדָיו וְאֶת־בָּנָיו : 32 וְעַמְּדֵי
 הַחֹזֵר קָבִיב וְאֶת־בָּנָיו וְיִתְּנֵהֶם וּמִיתְרֵיהֶם
 לְכָל־קַלְפֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּבְמִשְׁמַרְתָּ
 תִּפְקֹדוּ אֶת־קַלְפֵי מִשְׁמַרְתָּ מִשְׁמָחָה : 33 זֹאת
 עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיָד אֶת־מִסְכֵּי בְּרִחְמִיָּהוּ
 הַפָּנֹחַ : 34 וּבְיָפְתָר מִשְׁחָה וְאֶת־בָּנָיו וּבְשִׁמְעִי
 הַעֲדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהֹלִי לְמִשְׁפַּחָתָם וּלְבֵית
 אֲבֹתָם : 35 מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְנִמְעָלָה
 עַד בְּרִחְמִשָּׁנִים שָׁנָה בְּלִיָּהָא לְצִבָּא
 לְעֵבֶדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד : 36 וּבְיִהִי פְקֻדָּתָם
 לְמִשְׁפַּחָתָם אֲלֵפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁנִים :
 37 וְאֵלֶּה פְקֻדֹת מִשְׁפַּחַת הַקְּהֹלִי בְּלִיָּהָא
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־
 כֵּי יְהוָה בְּרִחְמִיָּהוּ : ס 38 וּבְקַהֲתָנִי
 בְּנֵי גֵרְשֹׁן לְמִשְׁפַּחָתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם :
 39 מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְנִמְעָלָה עַד בְּ
 בְרִחְמִשָּׁנִים שָׁנָה בְּלִיָּהָא לְצִבָּא לְעֵבֶדָה
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד : 40 וּבְיִהִי פְקֻדֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם
 לְבֵית אֲבֹתָם אֲלֵפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְשְׁלֹשִׁים :

22 Λάβε την ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσών, καὶ τοὺς κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, 23 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψαι αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. 24 Αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δῆμου τοῦ Γεδσών, λειτουργεῖν καὶ αἶρειν. 25 Καὶ ἀρεῖ τὰς δὲρρεις τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ἐν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν, καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 26 Καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσὰ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι. 27 Κατὰ στόμα Ἀαρών καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσών κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἐπισκέψῃ αὐτούς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἀρτὰ ὑπ' αὐτῶν. 28 Αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσών ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρών τοῦ ἱερέως. 29 Οἱ υἱοὶ Μερारी κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε αὐτούς, 30 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 31 Καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, 32 Καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν, ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτούς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν. 33 Αὕτη ἡ λειτουργία δῆμου υἱῶν Μερारी ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρών τοῦ ἱερέως. 34 Καὶ ἐπισκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρών καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Καάθ κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, 35 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. 36 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πενήκοντα. 37 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δῆμου Καάθ, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπισκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρών διὰ φωνῆς Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ. 38 Καὶ ἐπισκέψαν υἱοὶ Γεδσών κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, 39 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. 40 Καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα.

22 Tolle summam etiam filiorum Gerson per domos ac familias et cognationes suas, 23 A triginta annis et supra, usque ad annos quinquaginta. Numera omnes qui ingrediuntur et ministrant in tabernaculo foederis. 24 Hoc est officium familiae Gersonitarum, 25 Ut portent cortinas tabernaculi et tectum foederis, operimentum aliud, et super omnia velamen ianthinum, tentoriumque quod pendet in introitu tabernaculi foederis, 26 Cortinas atrii, et velum in introitu quod est ante tabernaculum. Omnia quae ad altare pertinent, funiculos et vasa ministerii, 27 Jubente Aaron et filiis ejus, portabunt filii Gerson : et scient singuli cui debeant oneri mancipari. 28 Hic est cultus familiae Gersonitarum in tabernaculo foederis, eruntque sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis. 29 Filios quoque Merari per familias et domos patrum suorum recensebis, 30 A triginta annis et supra, usque ad annos quinquaginta, omnes qui ingrediuntur ad officium ministerii sui et cultum foederis testimonii. 31 Haec sunt onera eorum : Portabunt tabulas tabernaculi et rectes ejus, columnas ac bases earum, 32 Columnas quoque atrii per circuitum cum basibus et paxillis et funibus suis. Omnia vasa et supellectilem ad numerum accipient, sicque portabunt. 33 Hoc est officium familiae Meraritarum et ministerium in tabernaculo foederis : eruntque sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis. 34 Recensuerunt igitur Moyses et Aaron et principes synagogae filios Caath per cognationes et domos patrum suorum, 35 A triginta annis et supra, usque ad annum quinquagesimum, omnes qui ingrediuntur ad ministerium tabernaculi foederis : 36 Et inventi sunt duo millia septingenti quinquaginta. 37 Hic est numerus populi Caath qui intrant tabernaculum foederis : hos numeravit Moyses et Aaron juxta sermonem Domini per manum Moysi. 38 Numerati sunt et filii Gerson per cognationes et domos patrum suorum, 39 A triginta annis et supra, usque ad quinquagesimum annum, omnes qui ingrediuntur ut ministrent in tabernaculo foederis : 40 Et inventi sunt duo millia sexcenti triginta.

41 אלה פקדתי משפחות בגן גרשון קל-
העבד באלהל מועד אשר פקד משח
ואחריו על-פי יהוה : 42 ופקדתי משפחות
בגן מרגי למשפחתם לבית אבתם :
43 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד שֵׁנִי וְעַד שֵׁנִי
חֲמִשִּׁים שָׁנָה בְּלִי-חָכָה לַעֲבֹדָה
בְּאֶהֱל מועד : 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם
שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאָהִים : 45 אלה פקדתי
משפחות בגן מרגי אשר פקד משח
ואחריו על-פי יהוה ביד-משח : 46 קל-
הפקדתי אשר פקד משח ואחריו וישא
ישאאל את-הלויים למשפחתם ולבית
אבתם : 47 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד שֵׁנִי
בְּחֲמִשִּׁים שָׁנָה בְּלִי-חָכָה לַעֲבֹדָה
עֲבֹדָה וְעֲבֹדָה מִשָּׁח בְּאֶהֱל מועד :
48 ויהיו פקדיהם שְׁמֹנֶה אֲלָפִים וְחֲמִשָּׁה
מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים : 49 על-פי יהוה פקד
אֹתָם בְּיַד-מִשָּׁח אִישׁ אִישׁ עַל-עֲבֹדָתוֹ
וְעַל-מִשָּׁח וּפְקֻדָּיו אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-
מִשָּׁח :

פרשה ה :

1 וינדב יהוה אל-משח לאמר : 2
את-בני ישראל וישלחו מיד-הפקדנה קל-
צריע וכל-עבד וכל-טמא לגפש : 3 מִזֶּכֶר
צד-נגחך ושלחם אל-מחנה למחנה
השלוחם ולא וטמא את-מחנהם אשר
אני שכן בתוכם : 4 ויעשו-כן בגן
ישאאל וישלחו אותם אל-מחנה למחנה
כאשר דבר יהוה אל-משח בן עשו
בני ישראל : 5 וינדב יהוה
אל-משח לאמר : 6 דבר אל-בני
ישראל אִישׁ אֶת-אִשְׁכּוֹ בִּי וְעָשׂוּ מִכָּל-
חֲטֹאת הָאֵם לְמַעַל מַעַל בְּיַתְהוָה וְאֲשַׁמָּה
הַגִּפְשׁ חָקוֹם : 7 ויהיו את-חטאתם
אשר עשו והשיב את-אִשְׁכּוֹ בְּרָאשׁוֹ
הַמִּשְׁחָה יִסַּף עָלָיו וְלֹא לְאִשָּׁר אֲשֶׁם
לֹא : 8 ואסאין לאיש באל להשיב האשם
אליו האשם המושב ליהוה לפגון מלבד
אל הפגרים אשר יכפרו עליו : 9 וכל-
הרִיחָה לְבִלְתִּי-הַדָּשִׁי בְּגֵר-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-
יִתְרִיב לַפָּגוֹן לֹא יִתְּנֶה : 10 ואיש את-הַדָּשִׁי
לֹא יִתְּנֶה אִישׁ אֶת-יָדוֹ לַפָּגוֹן לֹא יִתְּנֶה :
11 וינדב יהוה אל-משח לאמר :

41 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γεδσων, πᾶς ὁ
λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὗς ἐπε-
σκέψατο Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς Κυρίου ἐν
χειρὶ Μωσῆ. 42 Ἐπεσκέψαν δὲ καὶ ὁ δῆμος υἱῶν
Μεραρί κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν, 43 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω
ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λει-
τουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 44
Καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δῆμους
αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τρισχίλιοι καὶ
διακόσιοι. 45 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Μεραρί,
οὗς ἐπεσκέψατο Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς
Κυρίου ἐν χειρὶ Μωσῆ. 46 Πάντες οἱ ἐπισκεμμένοι
οὗς ἐπεσκέψατο Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχον-
τες Ἰσραὴλ τοὺς Λευίτας, κατὰ δῆμους καὶ κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν, 47 Ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαε-
τοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπο-
ρευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ
αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. 48 Καὶ
ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες ὀκτακισχίλιοι πεντα-
κόσιοι ὀγδοήκοντα. 49 Διὰ φωνῆς Κυρίου ἐπεσκέ-
ψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωσῆ ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ
τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὧν αἰρουσιν αὐτοί, καὶ
ἐπεσκέψαν ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ
Μωσῇ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων
2 Πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαποστείλα-
τωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν καὶ
πάντα γονορροῦν καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ,
3 Ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ, ἐξαποστείλατε ἔξω
τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ μανούσι τὰς παρεμβο-
λάς αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς. 4
Καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαπέ-
στείλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς· καθὰ ἐλάλησε
Κύριος Μωσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 5
Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων 6
Ἀλάησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Ἀνὴρ ἢ γυνή
ὅστις ἀν ποιῇ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν
ἀνθρωπίνων, καὶ παρίδω παρίδῃ καὶ πλημμέλῃσῃ ἢ
ψυχῇ ἐκείνη, 7 Ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν ἣν
ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν, τὸ κεφάλαιον,
καὶ τὸ ἐπίτεμνον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτό, καὶ ἀποδώσει τινὶ ἐπλημμέλῃσεν αὐτῷ. 8
Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων ὥστε
ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν, τὸ
πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον Κυρίῳ τῷ ἱερεὶ ἔσται,
πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ δι' οὗ ἐξιλίσσεται
ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ. 9 Καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ
κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ,
ὅσα ἐὰν προσφέρωσι Κυρίῳ, τῷ ἱερεὶ αὐτῷ ἔσται. 10
Καὶ ἐκάστου τὰ ἁγιασμένα αὐτοῦ ἔσται. 11
Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων

41 Hic est populus Gersonitarum, quos
numeraverunt Moyses et Aaron juxta verbum
Domini. 42 Numerati sunt et filii Merari
per cognationes et domos patrum suorum,
43 A triginta annis et supra, usque ad annum
quingagesimum, omnes qui ingrediuntur ad
explendos ritus tabernaculi foederis : 44 Et
inventi sunt tria millia ducenti. 45 Hic est
numerus filiorum Merari, quos recensuerunt
Moyses et Aaron juxta imperium Domini per
manum Moysi. 46 Omnes qui recensiti sunt
de Levitis, et quos recenseri fecit ad nomen
Moyses, et Aaron, et principes Israel, per
cognationes et domos patrum suorum, 47 A
triginta annis et supra, usque ad annum
quingagesimum, ingredienti ad ministerium
tabernaculi, et onera portanda, 48 Fuerunt
simul octo millia quingenti octoginta. 49 Juxta
verbum Domini recensuit eos Moyses, un-
umquemque juxta officium et onera sua,
sicut praeceperat ei Dominus.

CAPUT V.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens : 2 Praecepte filiis Israel, ut ejiciant
de castris omnem leprosum, et qui semine
fluit, pollutusque est super mortuo : 3 Tam
masculum quam feminam ejicite de castris,
ne contaminent ea cum habitaverim vobiscum.
4 Feceruntque ita filii Israel, et ejecerant eos
extra castra, sicut locutus erat Dominus
Moysi. 5 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens : 6 Loquere ad filios Israel : Vir, sive
mulier, cum fecerint ex omnibus peccatis, quae
solent hominibus accidere, et per negligentiam
transgressi fuerint mandatum Domini, atque
deliquerint, 7 Confitebuntur peccatum suum,
et reddent ipsum caput, quintamque partem
desuper, ei in quem peccaverint. 8 Sin autem
non fuerit qui recipiat, dabunt Domino, et
erit sacerdotis, excepto ariete, qui offertur
pro expiatione, ut sit placabilis hostia.
9 Omnes quoque primitiae, quas offerunt
filii Israel, ad sacerdotem pertinent : 10 Et
quidquid in sanctuarium offertur a singulis,
et traditur manibus sacerdotis, ipsius erit.
11 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens :

12 וְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִישׁ אִשׁ כִּי-הִשְׁמָחַ אִשְׁתּוֹ וּמָעַלָהּ בּוֹ
קָצַל : 13 וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ שְׁכֵבַת-זָרָע
וְנָעַלְתָּ מַעֲיָנִי אִשְׁתּוֹ וְנִסְתַּרְתָּ וְהָיָה
נִטְמָאָה וְצַד אִין זָכָה וְהָיָה לָהּ נִטְמָאָה :
14 וְצָבַר צִלְיֵי רְחֵמֶיהָ וְהָיָה אֶת-אִשְׁתּוֹ
וְהָיָה נִטְמָאָה אֶת-צָבַר צִלְיֵי רְחֵמֶיהָ
וְהָיָה אֶת-אִשְׁתּוֹ וְהָיָה לָהּ נִטְמָאָה :
15 וְהָבִיָּה הָאִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ אֶל-הַכֹּהֵן
וְהָבִיָּה אֶת-זֶרְבָבָהּ צִלְיָהּ עֲשִׂיתָ הָאִפָּה
קָמַח שְׁעָרִים לִלְחָק צִלְיֵי שָׁמֶן וְלִלְחָק
צִלְיֵי לֶבָנָה כִּי-מִנְחַת קֹמָחַ הִוא מִנְחַת
זָכָרֹן מִזְבֵּחַ צֶוֶן : 16 וְהִקְרִיב אֹתָהּ
הַכֹּהֵן וְהַעֲמִידָהּ לִפְנֵי יְהוָה : 17 וְלָקַח
הַכֹּהֵן מִיָּדָהּ בְּקֹרֶקַע הַשֶּׁשֶׁשׁ וְלָקַח
וְנָתַן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ : 18 וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת-
הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וְקָרַע אֶת-רֹאשׁ הָאִשָּׁה
וְנָתַן צִיפְפִּיָּהּ אֶת מִנְחַת הַזָּכָרֹן מִנְחַת
קֹמָחַ הִוא וּבָרַךְ הַכֹּהֵן יְהוֹי מִן הַמִּזְבֵּחַ
הַמַּעֲרִידִים : 19 וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר
אֶל-הָאִשָּׁה אִם-לֹא שָׁכַב אִישׁ אִתָּךְ וְאִם-
לֹא שָׁמִיתָ מִמָּוָה פֶּתַח אֵימָהּ הִקְרִי
מִמֶּנִּי הַמִּזְבֵּחַ הַמַּעֲרִידִים הָאֵלֶּה : 20 וְהָיָה
אִישׁ דָּוָה אֶת-שְׁכָבָתוֹ מִבְּלִעְדֵי אִשְׁתּוֹ :
21 וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת-הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת
הָאֵלֶּה וְאָמַר הַכֹּהֵן לְאִשָּׁה יְהוֹי יְהוָה
אִתָּךְ לְאֵלֶּה וְלִשְׁבָעָה בְּתוֹךְ עֲגֻלָּה בְּרֹחַ
יְהוָה אֶת-יִרְבֹּדָהּ נִפְלֹת וְהָיָה בְּמִנְחָה צָדָה :
22 וְכָבַד הַמִּזְבֵּחַ הַמַּעֲרִידִים הָאֵלֶּה בְּמִנְחָה
לְצִבּוֹת בָּטָן וְלִנְפֵל יֶהוָה וְאָמַרְתָּ הָאִשָּׁה
אָמֵן וְאָמֵן : 23 וְכָתַב אֶת-הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה
הַכֹּהֵן בְּסֵפֶר וּקְרָא אֶל-מִן הַמִּזְבֵּחַ :
24 וְהִשְׁקָה אֶת-הָאִשָּׁה אֶת-מִן הַמִּזְבֵּחַ
הַמַּעֲרִידִים וְכָבַד מִן הַמִּזְבֵּחַ הַמַּעֲרִידִים
לְמִזְבֵּחַ : 25 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִן הָאִשָּׁה אֶת
מִנְחַת הַקֹּמָחַ וְהִקְרָא אֶת-הַמִּנְחָה לִפְנֵי
יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ : 26 וְהָיָה
הַכֹּהֵן מִדְּהַמְנִיחָה אֶת-זֶרְבָבָהּ וְהִקְרָא
הַמִּזְבֵּחַ וְאָמַר יִשְׁקָה אֶת-הָאִשָּׁה אֶת-
הַמִּזְבֵּחַ : 27 וְהִשְׁקָה אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרָא
נִטְמָאָה וְהִמְעֵל קָצַל בְּאִשָּׁה וְכָבַד מִן הַמִּזְבֵּחַ
הַמַּעֲרִידִים לְמִזְבֵּחַ וְהָיָה בְּשִׁבְעָה וְנִפְלֹת
וְהָיָה וְהִקְרָא הָאִשָּׁה לְאֵלֶּה בְּקֹרֶקַע עֲגֻלָּה :

12 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἰρεῖς πρὸς
αὐτοὺς Ἄνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
καὶ ὑπεριδύσῃ παρὶδὺ αὐτόν, 13 Καὶ κοιμηθῇ
τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ
ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρύψῃ, αὐτὴ δὲ
ᾧ μεμιασμένη, καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ' αὐτῆς καὶ
αὐτὴ μὴ ᾧ συνειλημμένη, 14 Καὶ ἐπέλθῃ αὐτῇ
πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
αὐτὴ δὲ μεμιάσται, ἡ ἐπέλθῃ αὐτῇ πνεῦμα ζηλώ-
σεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ
ᾧ μεμιασμένη, 15 Καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προσοίσει
τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἁλε-
υρον κριθινον· οὐκ ἐπιχειεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον
οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον, ἔστι γὰρ θυσία
ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου ἀναμνηνῆσκουσα
ἁμαρτίαν. 16 Καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ
στήσει αὐτὴν ἐναντὶ Κυρίου· 17 Καὶ λήψεται ὁ
ιερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγεῖφ ὀστρακίνῃ, καὶ
τῆς γῆς τῆς οὐσῆς ἐπὶ τοῦ ἰδαφους τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἑμβάλει εἰς
τὸ ὕδωρ· 18 Καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα
ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς
γυναίκος, καὶ ὀώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν
θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυ-
πίας· ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ
ἑλεγκμοῦ τοῦ ἐπικαταρῶμενου τούτου. 19 Καὶ
ὀρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰρεῖ τῇ γυναίκα, Εἰ μὴ
κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ, εἰ μὴ παραβέβηκας
μεινθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς, ἀθῶα
ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἑλεγκμοῦ τοῦ ἐπικα-
ταρῶμενου τούτου· 20 Εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας
ὑπ' ἀνδρὸς οὐσα ἡ μεμιάσται, καὶ ἰδὼκί τις τὴν
κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ πλὴν τοῦ ἀνδρὸς σου, 21 Καὶ
ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀρᾶς
ταύτης, καὶ ἰρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναίκα Ὀψὲ σε Κύριος
ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῇ
δοῦναι Κύριον τὸν μηρόν σου διαπεπρωκτότα καὶ
τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην· 22 Καὶ εἰσελεύ-
σεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον τούτο εἰς τὴν
κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν
σου. Καὶ ἰρεῖ ἡ γυνή, ἴνοιτο, γένοιτο. 23 Καὶ
γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀρὰς ταύτας εἰς βιβλίον,
καὶ ἑξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἑλεγκμοῦ τοῦ ἐπικα-
ταρῶμενου· 24 Καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ
τοῦ ἑλεγκμοῦ τοῦ ἐπικαταρῶμενου, καὶ εἰσελεύ-
σεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον
τοῦ ἑλεγκμοῦ. 25 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς
τῆς γυναίκος τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐπι-
θήσει τὴν θυσίαν ἐναντὶ Κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν
πρὸς τὸ θυσιαστήριον· 26 Καὶ δράζεται ὁ ἱερεὺς
ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσεται
αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν
γυναῖκα τὸ ὕδωρ. 27 Καὶ ἔσται ἐὰν ᾧ μεμιασμένη
καὶ λάθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς
αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἑλεγκμοῦ τὸ ἐπικαταρῶμενον, καὶ
πρησθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς
αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀράν τῇ λαφ' αὐτῆς·

12 Loquere ad filios Israel, et dices ad eos :
Vir, cujus uxor erraverit, maritumque con-
temnens, 13 Dormierit cum altero viro, et
hoc maritus deprehendere non quiverit, sed
latet adulterium, et testibus argui non potest,
quia non est inventa in stupro : 14 Si
spiritus zelotypiae concitaverit virum contra
uxorem suam, quæ vel polluta est, vel falsa
suspicionem appetitur, 15 Adducet eam ad
sacerdotem, et offeret oblationem pro illa,
decimam partem sati farinæ hordeaceæ : non
fundet super eam oleum, nec imponet thus :
quia sacrificium zelotypiae est, et oblatio
investigans adulterium. 16 Offeret igitur cam
sacerdos, et statuet coram Domino, 17 As-
sumetque aquam sanctam in vase fictili, et
pauillum terræ de pavimento tabernaculi
mittet in eam. 18 Cumque steterit mulier in
conspectu Domini, discooperiet caput ejus, et
ponet super manus illius sacrificium recor-
dationis, et oblationem zelotypiae : ipse autem
tenebit aquas amarissimas, in quibus cum
execratione maledicta congegisset ; 19 Adjura-
bitque eam, et dicet : Si non dormivit vir
alienus tecum, et si non polluta es deserto
mariti thoro, non te nocebunt aquæ istæ
amarissimæ, in quas maledicta congessi.
20 Sin autem declinasti a viro tuo, atque
polluta es, et concubuisti cum altero viro :
21 His maledictionibus subjacebis : Det te
Dominus in maledictionem, exemplumque
cunctorum in populo suo : putrescere faciat
femur tuum, et tumens uterus tuus disrum-
patur. 22 Ingrediantur aquæ maledictæ in
ventrem tuum, et utero tumescente putrescat
femur. Et respondebit mulier, Amen, amen.
23 Scribetque sacerdos in libello ista maledicta,
et delebit ea aquis amarissimis, in quas
maledicta congegisset, 24 Et dabit ei bibere.
Quas cum exhauserit, 25 Tollet sacerdos de
manu ejus sacrificium zelotypiae, et elevabit
illud coram Domino, imponetque illud super
altare : ita duntaxat ut prius, 26 Pugillum
sacrificii tollat de eo quod offertur, et incendat
super altare : et sic potum det mulieri aquas
amarissimas. 27 Quas cum biberit, si polluta
est, et contempto viro adulterii rea, pertran-
sibunt eam aquæ maledictionis, et inflato
ventre computrescet femur : eritque mulier in
maledictionem, et in exemplum omni populo

28 ואם לא נטמא קדשה וטהרה הוא
והקדשה והזרעה זרע : 29 זאת תורה
הקדשה אשר תשמה אשה פתח אישה
ונטמא : 30 או איש אשר תעבר עליו
רוב הנאה והוא את-אשתו והעמיד את-
האשה לפני יהוה וקדשה לה כפולו את
כל-התורה הזאת : 31 וקדשה האיש מעון
וקדשה תהיה אשתו ואת-עונתו : פ

פרשה ו :

1 ויבגר יהוה אל-משכן לאמר : 2 ויבגר
אל-בני ישראל ואמרו אליהם איש אל-
אשה כי יפלא לבדל גדר גזיר להזיר
ליהוה : 3 מינו ושקל יזיר חמץ גון
וחמץ שקל לא ישתה וקדש-משכן
עבדים לא ישתה ועבדים לחים ויבשים
לא יאכל : 4 כל ימנו נזרו מפל אשר
יקדש מנפנו תליו מחרצנים ועד-זו לא
יאכל : 5 כל-ימנו גדר נזרו פער לא
געבר על-ראשו עד-מלאת הימים אשר
יזיר ליהוה קדש יהיה בגל פער שער
ראשו : 6 כל-ימנו הזיר ליהוה על-גפשו
מת לא יבא : 7 לאביו ולאמו לאחיו
ולאחיותו לא-ישקם להם בפתם כי גדר
אלהיו על-ראשו : 8 כל ימנו נזרו קדש
הוא ליהוה : 9 וקדמות מת עליו בפרע
פתאום וטמא ראש נזרו ונלח ראשו
ביום קדושתו ביום השביעי ונלקחו :
10 וביום השמיני יבא שתי תרים או
שני בגדי יוקה אל-הפולו אל-פתח אהל
מועד : 11 וקדשה הפולו אחד לחשאת
ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא
על-הגפשו ותקדש את-ראשו ביום ההוא :
12 והזיר ליהוה את-ימנו נזרו והביא בגש
בדשקו לאשם והקמים הקדשנים יפלו
כי טמא נזרו : 13 וזאת תורת הקדש
ביום מלאת ימנו נזרו יבא אלו אל-
פתח אהל מועד : 14 והקריב את-קרבנו
ליהוה בגש בדשקו וקדש קמים אחד
לעלה וכקדש אחד בתשקתה פמימה
לחשאת ואל-אחד קמים לשלמים :
15 וכל מצות סלה חלה בלילות
בשמן וקדש קמים בשמן
והקדשם ונסביתם : 16 והקריב הפולו לפני
יהוה וקדשה את-חשאתו ואת-עלתו :

28 'Εάν ἐξ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθαρὰ ᾖ, καὶ
ἀθώα ἔσται καὶ ἐκπερματιεῖ σπέρμα. 29 Οὗτος
ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ᾧ ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ
ὑπανδρὸς οὕσα καὶ μιανθῇ. 30 Ἡ ἄνθρωπος δὲ
ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ποιήσει αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν
νόμον τοῦτον. 31 Καὶ ἄθως ἔσται ὁ ἄνθρωπος
ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν
ἁμαρτίαν αὐτῆς.

ΚΕΦ. Ε.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτούς
'Ἀνὴρ ἡ γυνὴ ἂν μεγάλως εὐξήται εὐχὴν ἀφ' ἑν-
σασθαι ἀγνείαν Κυρίῳ, 3 Ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα
ἀγνισθήσεται, καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σίκερα
οὐ πίνεται, καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ
πίεται, καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ
φάγεται, 4 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ
ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου οἶνον ἀπὸ
στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται. 5 Πάσας
τὰς ἡμέρας τοῦ ἀγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ
ἡμέραι ὅσας ἤετατο Κύριος, ἅγιος ἔσται τρέφων
κόμην τρίχα κεφαλῆς. 6 Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
εὐχῆς Κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ
εἰσελεύσεται. 7 Ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ ἐπ'
ἀδελφῷ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς
ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ θεοῦ αὐτοῦ ἐπ'
αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ. 8 Πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ. 9 Ἐάν ἐξ
τις ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπινα, παραχρῆμα μιαν-
θήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ξυρήσεται τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ᾧ ἂν ἡμέρα καθαρῶσθ' τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ ξυρήσεται. 10 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῷ
οἶσει δύο τρυγόνας ἡ δύο νοσσοὺς περιστερῶν πρὸς
τὸν ἱερέα ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
11 Καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ
μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ
ἱερεὺς περὶ ὧν ἤμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς, καὶ ἀγιάσει
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 12 Ἡ
ἡγίασθῃ Κυρίῳ τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς, καὶ προσάξει
ἄμνον ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν καὶ αἱ ἡμέραι αἱ
πρότεραι ἄλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς
αὐτοῦ. 13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου ᾧ ἂν
ἡμέρα πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ προσοίσει αὐτὸς
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 14 Καὶ
προσάξει τὸ ὄθρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἄμνον ἐνιαύσιον
ἄμωμον ἔνα εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ ἄμνυδα ἐνιαυσίαν
μίαν ἄμωμον εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἐρὼν ἔνα ἄμωμον εἰς
σωτήριον, 15 Καὶ κανοῦν ἀζύμων σμιδάλεως ἄρτους
ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἀζυμα κεχρι-
μένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ θυσίαν αὐτῶν καὶ σπονδὴν αὐτῶν.
16 Καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ποιήσει
τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ,

28 Quod si polluta non fuerit, erit innoxia, et
faciet liberos. 29 Ista est lex zelotypiae. Si
declinaverit mulier a viro suo, et si polluta
fuerit, 30 Maritusque zelotypiae spiritu con-
citatus adduxerit eam in conspectu Domini,
et fecerit ei sacerdos juxta omnia quae scripta
sunt : 31 Maritus absque culpa erit, et illa
recipiet iniquitatem suam.

CAPUT VI.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens : 2 Loquere ad filios Israel, et dices
ad eos : Vir, sive mulier, cum fecerint votum
ut sanctificentur, et se voluerint Domino
consecrare : 3 A vino, et omni quod inebriare
potest, abstinebunt. Acetum ex vino, et ex
qualibet alia potione, et quidquid de uva
exprimitur, non bibent : uvas recentes sic-
casque non comedent 4 Cunctis diebus quibus
ex voto Domino consecrantur : quidquid ex
vineae esse potest, ab uva passa usque ad
acinum non comedent. 5 Omni tempore
separationis suae novacula non transibit per
caput ejus, usque ad completum diem quo
Domino consecratur. Sanctus erit, crescente
caesarie capitis ejus. 6 Omni tempore conse-
crationis suae super mortuum non ingredietur,
7 Nec super patris quidem et matris et
fratris sororisque funere contaminabitur, quia
consecratio Dei sui super caput ejus est.
8 Omnibus diebus separationis suae sanctus
erit Domino. 9 Sin autem mortuus fuerit
subito quispiam coram eo, polluetur caput
consecrationis ejus : quod radet illico in eadem
die purgationis suae, et rursum septima.
10 In octava autem die offeret duos turtures,
vel duos pullos columbae sacerdoti in introitu
foederis testimonii. 11 Facietque sacerdos
unum pro peccato, et alterum in holocaustum,
et deprecabitur pro eo, quia peccavit super
mortuo : sanctificabitque caput ejus in die illo :
12 Et consecrabit Domino dies separationis
illius, offerens agnum anniculum pro peccato :
ita tamen ut dies priores irriti fiant, quoniam
polluta est sanctificatio ejus. 13 Ista est lex
consecrationis. Cum dies, quos ex voto decre-
verat, complebuntur : adducet eum ad ostium
tabernaculi foederis, 14 Et offeret oblationem
ejus Domino, agnum anniculum immaculatum
in holocaustum, et ovem anniculum immaeu-
latam pro peccato, et arietem immaculatum,
hostiam pacificam. 15 Canistrum quoque panum
azymorum qui conspersi sunt oleo, et lagana
absque fermento uncta oleo, ac libamina singu-
lorum : 16 Quae offeret sacerdos coram Domino,
et faciet tam pro peccato, quam in holocaustum.

17 וְאֶת־הָאֵיל יַעֲשֶׂה זָבַח שְׁלָמִים לַיהוָה
עַל כָּל הַמִּצְוֹת וְעָשָׂה הַפֶּחֶן אֶת־מִנְחָתוֹ
וְאֶת־נֶכְסוֹ: 18 וְזָלַח הַזָּוִיר בְּתוֹךְ אֹהֶל
מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נֶזְרוֹ וְלָקַח אֶת־שֹׁעַר
רֹאשׁ נֶזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֶשְׁר־תִּתֶּנָּה
זָבַח הַשְּׁלָמִים: 19 וְלָקַח הַפֶּחֶן אֶת־
הַזָּרֵעַ בְּשִׁלְחֵה מִן־הָאֵיל וְחִלַּת מִצָּה
אֶחָד מִן־הַשֶּׁלֶל וְיִחְיֶה מִצָּה אֶחָד וְנָתַן
עַל כַּפֵּי הַזָּוִיר אֶחָד הַתְּנִילָהוּ אֶת־נֶזְרוֹ:
20 וְהִקִּיף אוֹתָם הַפֶּחֶן וְהַמִּצָּה לִפְנֵי יְהוָה
וְהָיָה לִפְחֵן עַל סוּדָה הַמִּצָּה וְעַל
שׁוֹךְ הַתְּרוֹמָה וְאֶחָד יִשְׁתָּה הַזָּוִיר יָיִן:
21 וְנָתַת הַתְּרוֹת הַזָּוִיר אֶשְׁר־יִהְיֶה קֹרְבָנוֹ
לַיהוָה עַל־נֶזְרוֹ מִלִּבּוֹ אֶשְׁר־תִּשְׁחֹט יָדוֹ
כַּפִּי נֶזְרוֹ אֶשְׁר־יִהְיֶה בָּן יַעֲשֶׂה עַל הַתְּרוֹת
נֶזְרוֹ: פ 22 וְיִדְבֹּק יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה
לְאֶמֶר: 23 וְדָבַר אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
כֹּה תִּדְבְּרוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם:
ס וְדִבַּרְתָּ יְהוָה וְיִשְׁמָעוּ:
ס וְיָדַר יְהוָה וְיַעֲשֶׂה: 25 וְיָדַר אֶל־יְהוָה:
ס וְיָשָׁא יְהוָה וְיַעֲשֶׂה: 26 וְיָשָׁא יְהוָה וְיַעֲשֶׂה:
ס וְיָשָׁא יְהוָה וְיַעֲשֶׂה: 27 וְיָשָׁא יְהוָה וְיַעֲשֶׂה:
ס וְיָשָׁא יְהוָה וְיַעֲשֶׂה: 28 וְיָשָׁא יְהוָה וְיַעֲשֶׂה:

פרשח ו:

1 וְיָהִי בַיּוֹם בָּלוֹת מִשָּׁח לְהַקִּים אֶת־
הַמִּשְׁכָּן וְיִמְשַׁח אֹתוֹ וְיִמְשַׁח אֹתוֹ וְיִמְשַׁח
כָּל־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּצְבֹּת וְאֶת־כָּל־כְּלָיו
וְיִמְשַׁח אֹתָם וְיִמְשַׁח אֹתָם: 2 וְיִקְרִיבוּ כְּשִׂימָה
יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בָיִת אֲבֹתָם הֵם כְּשִׂימָה
הַמִּשְׁכָּת הֵם הַקְּדֹתִים עַל־הַמִּצְבֹּת:
3 וְיָבִיאוּ אֶת־מִנְחָתָם לִפְנֵי יְהוָה שִׁשְׁעֵגֻלֹת
זָב וְשִׁנֵּי עֶשְׂרֵי דָבָר עֵגֻלָּה עַל־שִׁנֵּי
הַמִּשְׁכָּת וְשִׁנֵּי לְאֶחָד וְיִקְרִיבוּ אוֹתָם
לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: 4 וְיִמְשַׁח יְהוָה אֶל־מִשְׁחָה
לְאֶמֶר: 5 וְיָדַר מֹשֶׁה וְיָעֲשֶׂה אוֹתָם אֶל־
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְיִתְּנָה אוֹתָם אֶל־
הַלֵּוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ: 6 וְיִקַּח מִשָּׁח
אֶת־הָעֵגֻלֹת וְאֶת־הַמִּצְבֹּת וְיִתְּנָה אוֹתָם
אֶל־הַלֵּוִיִּם: 7 וְיָתַת שְׁנֵי הָעֵגֻלֹת וְיָתַת
אַרְבַּעַת הַמִּצְבֹּת וְיָתַת לִבְנֵי גֵרְשֹׁן כְּפִי
עֲבֹדָתָם: 8 וְיָתַת אַרְבַּעַת הָעֵגֻלֹת וְיָתַת
שְׁנֵי הַמִּצְבֹּת וְיָתַת לִבְנֵי מֶרָרִי כְּפִי
עֲבֹדָתָם כֹּה יִקְרֶה דְּרֹאמָרוֹ הַפֶּחֶן:

17 Καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου τῇ
Κυρίῳ ἐπὶ τῇ κανφ τῶν ἀζύμων, καὶ ποιήσει ὁ
ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ.
18 Καὶ ξυρήσεται ὁ ἡγούμενος παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ,
καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ ὃ ἐστὶν ὑπὸ τὴν
θυσίαν τοῦ σωτηρίου. 19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν
βραχίονα ἐφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἕνα
ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἓν, καὶ
ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ἡγούμενου μετὰ τὸ
ξυρῆσθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ, 20 Καὶ
προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου·
ἅγιον ἔσται τῇ ἱερείᾳ ἐπὶ τοῦ στηθονίου τοῦ ἐπιθέμα-
τος καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος· καὶ
μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ἡγούμενος οἶνον. 21 Οὗτος ὁ
νόμος τοῦ εὐζαμένου ὃς ἂν εὐξῇται Κυρίῳ δῶρον
αὐτοῦ Κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἂν εὐρῇ
ἡ χεὶρ αὐτοῦ κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἢ ἂν
εὐξῇται κατὰ νόμον ἀγνείας. 22 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων 23 Λάλησον Ἀαρὼν
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων Οὕτως εὐλογήσετε τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες αὐτοῖς 24 Εὐλογῆσαι σε
Κύριος καὶ φυλάξαι σε· 25 Ἐπιφάναι Κύριος τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐλεῆσαι σε· 26 Ἐπάροι
Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ δῶῃ σοι
εἰρήνην. 27 Καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ Κύριος εὐλογῶ αὐτούς.

ΚΕΦ. Ζ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἡ ἡμέρα συνετέλεισε Μωυσὴς ὥστε
ἀναστῆσαι τὴν σκηνήν, καὶ ἔχρισεν αὐτήν καὶ
ἡγίασεν αὐτήν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ
ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτὰ· 2 Καὶ προσήνεγ-
καν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄρχοντες οἰκῶν
πατριῶν αὐτῶν· οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ
παριστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς· 3 Καὶ ἤνεγκαν
τὸ δῶρον αὐτῶν ἔναντι Κυρίου ἕξ ἀμάξας λαμπη-
νικας καὶ δώδεκα βόας, ἕμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων
καὶ μόσχον παρὰ ἐκάστου, καὶ προσήγαγον ἑναντίον
τῆς σκηνῆς. 4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν
λέγων Ὁ Ἀάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ
ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ
δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις ἐκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ
λειτουργίαν. 6 Καὶ λαβὼν Μωυσὴς τὰς ἀμάξας
καὶ τοὺς βόας ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις, 7 Καὶ
τὰς δύο ἀμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε
τοῖς υἱοῖς Γεδσών κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν,
8 Καὶ τὰς τέσσαρας ἀμάξας καὶ τοὺς ὀκτώ βόας
ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ τὰς λειτουργίας
αὐτῶν διὰ Ἰθάμαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως·

17 Arietem vero immolabit hostiam pacificam
Domino, offerens simul canistrum azymorum,
et libamenta quæ ex more debentur. 18 Tunc
radetur nazaræus ante ostium tabernaculi
fœderis cæsarie consecrationis suæ: tolletque
capillos ejus, et ponet super ignem, qui est
suppositus sacrificio pacificorum. 19 Et armum
coctum arietis, tortamque absque fermento
unam de canistro, et laganum azymum unum,
et tradet in manus nazaræi, postquam rasum
fuerit caput ejus. 20 Susceptaque rursum
ab eo, elevabit in conspectu Domini: et
sanctificata sacerdotis erunt, sicut pectusculum,
quod separari jussum est, et femur; post hæc
potest bibere nazaræus vinum. 21 Ista est
lex nazaræi, cum voverit oblationem suam
Domino tempore consecrationis suæ, exceptis
his quæ invenerit manus ejus. Juxta quod
mente devoverat, ita faciet ad perfectionem
sanctificationis suæ. 22 Locutusque est Domi-
nus ad Moysen, dicens: 23 Loquere Aaron
et filiis ejus: Sic benedicetis filiis Israel, et
dicetis eis: 24 Benedicat tibi Dominus, et
custodiat te. 25 Ostendat Dominus faciem
suam tibi, et misereatur tui. 26 Convertat
Dominus vultum suum ad te, et det tibi
pacem. 27 Invocabuntque nomen meum super
filios Israel, et ego benedicam eis.

CAPUT VII.

1 FACTUM est autem in die qua complevit
Moyses tabernaculum, et erexit illud: unxitque
et sanctificavit cum omnibus vasis suis, altare
similiter et omnia vasa ejus. 2 Obtulerunt
principes Israel et capita familiarum, qui
erant per singulas tribus, præfectique eorum
qui numerati fuerant, 3 Munera coram
Domino, sex plaustra tecta cum duodecim
bobus. Unum plaustrum obtulere duo duces,
et unum bovem singuli, obtuleruntque ea in
conspectu tabernaculi. 4 Ait autem Dominus
ad Moysen: 5 Suscipe ab eis ut serviant in
ministerio tabernaculi, et trades ea Levitis juxta
ordinem ministerii sui. 6 Itaque cum sus-
cepisset Moyses plaustra et boves, tradidit eos
Levitis. 7 Duo plaustra et quatuor boves dedit
filiis Gerson, juxta id quod habebant neces-
sarium. 8 Quatuor alia plaustra et octo boves
dedit filiis Merari, secundum officia et cultum
suum, sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis.

9 וְלִבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּרְעֻבַת הַקֹּדֶשׁ
 עֲלֵיהֶם בְּקִרְיָת יִשְׂרָאֵל: 10 וַיִּקְרִיבוּ הַפָּשִׁיאוֹת
 אֶת קִרְבַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁפָּחָה אֹהֶל
 וַיִּקְרִיבוּ הַפָּשִׁיאוֹת אֶת־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
 נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם וַיִּקְרִיבוּ אֶת־הַקֹּדֶשׁ לְחִנְקַת
 הַמִּזְבֵּחַ: 12 ס
 הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן אֶת־הַקֹּדֶשׁ נַחֲשׁוֹן
 בְּרִצְעִינֶנּוּ לַמִּסְכָּה יְהוֹדָה: 13 וַיִּקְרְבוּ
 הַעֲרֻר־קֶסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזָּהָב אֶחָד קֶסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים קֶלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה: 14 בָּה אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב
 מִלֵּאִה חֲמִשָּׁה: 15 כֹּר אֶחָד בְּרִצְעִינֶנּוּ אֵל
 אֶחָד בְּבִשְׁמֵנוֹ בְּרִשְׁתּוֹ לַעֲלֹה: 16 שְׁעִיר־
 עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: 17 וּלְזָבָח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְמִים חֲמִשָּׁה
 בָּבָשִׁים בְּגִרְשָׁנָה חֲמִשָּׁה וְנֶה חֲרָבָן נַחֲשׁוֹן
 בְּרִצְעִינֶנּוּ: 18 פ
 הַקְרִיב נִחְמָאֵל בְּרִצְעִינֶנּוּ נָשִׂיא יִשְׁשָׁכָר:
 19 הַקְרִיב אֶת־הַקֹּדֶשׁ הַעֲרֻר־קֶסֶף אֶחָד
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּהָב אֶחָד קֶסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
 מִלֵּאִים קֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה:
 20 בָּה אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאִה חֲמִשָּׁה:
 21 כֹּר אֶחָד בְּרִצְעִינֶנּוּ אֵל אֶחָד בְּבִשְׁמֵנוֹ
 לַעֲלֹה: 22 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
 לַחֲטָאת: 23 וּלְזָבָח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְמִים חֲמִשָּׁה בָבָשִׁים
 בְּגִרְשָׁנָה חֲמִשָּׁה וְנֶה חֲרָבָן נִחְמָאֵל בְּרִצְעִינֶנּוּ
 נָשִׂיא יִשְׁשָׁכָר: 24 פ
 לִבְנֵי זָבוּלֹן אֱלִיאָב בְּרִחְלֹן: 25 וַיִּקְרְבוּ
 הַעֲרֻר־קֶסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזָּהָב אֶחָד קֶסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים קֶלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה: 26 בָּה אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב
 מִלֵּאִה חֲמִשָּׁה: 27 כֹּר אֶחָד בְּרִצְעִינֶנּוּ אֵל
 אֶחָד בְּבִשְׁמֵנוֹ לַעֲלֹה: 28 שְׁעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לַחֲטָאת: 29 וּלְזָבָח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְמִים חֲמִשָּׁה
 בָבָשִׁים בְּגִרְשָׁנָה חֲמִשָּׁה וְנֶה חֲרָבָן אֱלִיאָב
 בְּרִחְלֹן: 30 פ
 לִבְנֵי רֹאשֵׁי רֹאשֵׁי אֱלִישִׁיר בְּרִצְעִינֶנּוּ נָשִׂיא
 רֹאשֵׁי רֹאשֵׁי אֱלִישִׁיר בְּרִצְעִינֶנּוּ נָשִׂיא רֹאשֵׁי רֹאשֵׁי

9 Kai tois vnois Kaθh ou deidwken, oti ta leitourgēmata tou agiou exousin: ep' omwn aroousin.
 10 Kai prosēnekan oi archontes eis ton egkainismōn tou thusiasthriou en tē hēmera hē exrise en autō, kai prosēnekan oi archontes ta dōra autōn apēnanti tou thusiasthriou. 11 Kai eipe Kyrios pros Moysēn "Archon eis kath' hēmeran, archon kath' hēmeran prosoisousi ta dōra autōn eis ton egkainismōn tou thusiasthriou. 12 Kai ēn o prospēron en tē hēmera tē prōtē tō dōron autou Naassōn υἱὸς Ἀμιναδάβ, archon tēs φυλῆς 'Ιούδα. 13 Kai prosēneke tō dōron autou trυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλεῖν αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἰβδομήκοντα σίκλων κατὰ τον σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σμιδάλως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. 14 Θυσίῃ μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος. 15 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα. 16 Kai χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. 17 Kai εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο δὲ δῶρον Naassōn υἱοῦ Ἀμιναδάβ. 18 Tē hēmera tē deutērā prosēneke Nathanaēl υἱὸς Σωγάρ, ὁ archon tēs φυλῆς 'Ισάχαρ. 19 Kai prosēneke tō dōron autou trυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλεῖν αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἰβδομήκοντα σίκλων κατὰ τον σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σμιδάλως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. 20 Θυσίῃ μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος. 21 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα. 22 Kai χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. 23 Kai εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Nathanaēl υἱοῦ Σωγάρ. 24 Tē hēmera tē trītē archon tōn υἱῶν Zaboulōn, 'Ελιὰβ υἱὸς Χαιλών. 25 Tō dōron autou trυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλεῖν αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἰβδομήκοντα σίκλων κατὰ τον σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφότερα πλήρη σμιδάλως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. 26 Θυσίῃ μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος. 27 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα. 28 Kai χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. 29 Kai εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον 'Ελιὰβ υἱοῦ Χαιλών. 30 Tē hēmera tē tetartē archon tōn υἱῶν 'Ρουβὴν, 'Ελισούρ υἱὸς Σεδιούρ.

9 Filiis autem Caath non dedit plaustra et boves: quia in sanctuario serviunt, et onera propriis portant humeris. 10 Igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris, die qua unctum est, oblationem suam ante altare. 11 Dixitque Dominus ad Moysen: Singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris. 12 Primo die obtulit oblationem suam Nahasson filius Aminadab de tribu Juda: 13 Fueruntque in ea, acetabulum argenteum pondo centum triginta siclorum, phiala argentea habens septuaginta siclos, juxta pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium: 14 Mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso: 15 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum: 16 Hircumque pro peccato: 17 Et in sacrificio pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque; hæc est oblatio Nahasson filii Aminadab. 18 Secundo die obtulit Nathanael filius Suar, dux de tribu Issachar, 19 Acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, juxta pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium: 20 Mortariolum aureum habens decem siclos, plenum incenso: 21 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum: 22 Hircumque pro peccato: 23 Et in sacrificio pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio Nathanael filii Suar. 24 Tertio die princeps filiorum Zabulon, Eliab filius Helon, 25 Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium: 26 Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso: 27 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum: 28 Hircumque pro peccato: 29 Et in sacrificio pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque; hæc est oblatio Eliab filii Helon. 30 Die quarto princeps filiorum Ruben, Elisur filius Sedeur,

31 תרבעו קצרת-קסח אחת שלשים ומהא
משקלה מזנה אחל קסח שבעים שקהל
בשקהל הקדש שגיתם ו מלאים קלת
בלילה בשמן למנחה : 32 קח אחת
עשרה זקב מלחח קמחת : 33 פך אחד
בבש-אחד בדרשנהו ללילה : 34 שער-ענים אחד לחסאת :
35 ולזבח השלמים בקר שנים אילב
במשח עתהים במשח פכשים בגרשנה
במשח ונה קרפן אליהו בדרשנהו :
36 ביום חמשי קשוי לבג
שמעון שלמיאל בדרשנהו : 37 קרפן
קצרת-קסח אחת שלשים ומהא משקלה
מזנה אחל קסח שבעים שקהל
בשקהל הקדש שגיתם ו מלאים קלת
בלילה בשמן למנחה : 38 קח אחת
קמחת : 39 פך אחד בדרשנהו ללילה : 40 שער-
ענים אחד לחסאת : 41 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם במשח עתהים במשח
פכשים בגרשנהו במשח ונה קרפן שלמיאל
בדרשנהו : 42 ביום חמשי
קשוי לבג גז אליהו בדרשנהו : 43 קרפן
קצרת-קסח אחת שלשים ומהא משקלה
מזנה אחל קסח שבעים שקהל
בשקהל הקדש שגיתם ו מלאים קלת
בלילה בשמן למנחה : 44 קח אחת
עשרה זקב מלחח קמחת : 45 פך אחד
בבש-אחד בדרשנהו ללילה : 46 שער-
ענים אחד לחסאת : 47 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם במשח עתהים במשח
פכשים בגרשנהו במשח ונה קרפן אליהו
בדרשנהו : 48 ביום חמשי
קשוי לבג אפרים אליהו בדרשנהו :
49 קרפן קצרת-קסח אחת שלשים ומהא
משקלה מזנה אחל קסח שבעים שקהל
בשקהל הקדש שגיתם ו מלאים קלת
בלילה בשמן למנחה : 50 קח אחת
עשרה זקב מלחח קמחת : 51 פך אחד
בבש-אחד בדרשנהו ללילה : 52 שער-
ענים אחד לחסאת : 53 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם במשח עתהים במשח
פכשים בגרשנהו במשח ונה קרפן
אליהו בדרשנהו : פ

31 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριά-
κοντα καὶ ἑκατὸν ὀλεῖ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἰβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον,
ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 32 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος· 33 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
34 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
35 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο,
κριὸς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισούρ υἱοῦ Σεδιούρ.
36 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν,
Σαλαμὴλ υἱὸς Σουρισαδαί· 37 Τὸ δῶρον αὐτοῦ
τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλεῖ
αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἰβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σμι-
δάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν·
38 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος·
39 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, criὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα
ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα· 40 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· 41 Καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο, criὸς πέντε, τράγους
πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον
Σαλαμὴλ υἱοῦ Σουρισαδαί· 42 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Γάδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ῥαγουήλ·
43 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριά-
κοντα καὶ ἑκατὸν ὀλεῖ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἰβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον,
ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 44 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος· 45 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα·
46 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·
47 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, criὸς
πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε·
τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισάφ υἱοῦ Ῥαγουήλ· 48 Τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἐλισαμά
υἱὸς Ἑμοῦδ· 49 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλεῖ αὐτοῦ,
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἰβδομήκοντα σίκλων κατὰ
τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν· 50 Θύσκειν
μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 51 Μόσχον
ἓνα ἐκ βοῶν, criὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς
ὀλοκαύτωμα· 52 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ
ἁμαρτίας· 53 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
δύο, criὸς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας
πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμά υἱοῦ Ἑμοῦδ.
2 C.

31 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium : 32 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso :
33 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum : 34 Hircumque
pro peccato : 35 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque ; hæc fuit oblatio
Elisur filii Sedeur. 36 Die quinto princeps
filiorum Simeon, Salamiel filius Surisaddai,
37 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium : 38 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso :
39 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum : 40 Hircumque
pro peccato : 41 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque ; hæc fuit oblatio
Salamiel filii Surisaddai. 42 Die sexto
princeps filiorum Gad, Eliasaph filius Duel,
43 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificium : 44 Mortariolum aureum
appendens decem siclos, plenum incenso :
45 Bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum : 46 Hircumque
pro peccato : 47 Et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque ; hæc fuit oblatio
Eliasaph filii Duel. 48 Die septimo princeps
filiorum Ephraim, Elisama filius Ammiud,
49 Obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctu-
arii, utrumque plenum simila conspersa oleo
in sacrificium : 50 Mortariolum aureum appen-
dens decem siclos, plenum incenso : 51 Bovem
de armento, et arietem, et agnum anniculum
in holocaustum : 52 Hircumque pro peccato :
53 Et in hostias pacificorum boves duos, arietes
quinque, hircos quinque, agnos anniculos quin-
que ; hæc fuit oblatio Elisama filii Ammiud.

54 ביום השמיני נשיא לבגן מנשה
במליאל בן־פדחצור : 55 תרצו קצרת־
בסוף שלשים ומה' משקלה מזהב
אחד פסח שבבים שנהל בשנהל הקדש
שגיתם מלאים סלת בלילה בשמן
למנחה : 56 פה אחת עשרה זקב מלאה
הקרת : 57 פה אחד בן־בקר אל אחד
בבשנהל בן־שנהל לעלה : 58 שציר־
עגים אחד לחמאת : 59 ולזבח השלמים
בקר שנים אלה חמשה עתים חמשה
בבשים בן־שנהל חמשה זקב קרצו
במליאל בן־פדחצור : פ 60 ביום
השמיני נשיא לבגן בנגמו אבדו בן־
בדעני : 61 תרצו קצרת־בסוף שלשים
ומה' משקלה מזהב אחד פסח שבבים
שנהל בשנהל הקדש שגיתם מלאים סלת
בלילה בשמן למנחה : 62 פה אחת
עשרה זקב מלאה הקרת : 63 פה אחד
בן־בקר אל אחד בבשנהל בן־שנהל
לעלה : 64 שציר־עגים אחד לחמאת :
65 ולזבח השלמים בקר שנים אלה
חמשה עתים חמשה בבשים בן־שנהל
חמשה זקב קרצו אבדו בן־בדעני : פ
66 ביום השמיני נשיא לבגן גו
אחיעזר בן־צפישני : 67 תרצו קצרת־בסוף
אחת שלשים ומה' משקלה מזהב אחד
פסח שבבים שנהל בשנהל הקדש שגיתם
מלאים סלת בלילה בשמן למנחה :
68 פה אחת עשרה זקב מלאה הקרת :
69 פה אחד בן־בקר אל אחד בבשנהל
בן־שנהל לעלה : 70 שציר־עגים אחד
לחמאת : 71 ולזבח השלמים בקר שנים
אלה חמשה עתים חמשה בבשים
בן־שנהל חמשה זקב קרצו אחיעזר בן־
צפישני : פ 72 ביום עשתי עשר
יום נשיא לבגן אשר פגיהל בן־דקנו :
73 תרצו קצרת־בסוף שלשים ומה'
משקלה מזהב אחד פסח שבבים שנהל
בשנהל הקדש שגיתם מלאים סלת
בלילה בשמן למנחה : 74 פה אחת
עשרה זקב מלאה הקרת : 75 פה אחד
בן־בקר אל אחד בבשנהל בן־שנהל
לעלה : 76 שציר־עגים אחד לחמאת :

64 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμλιὴλ υἱὸς Φαδασσοῦρ· 55 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῇ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἕγιον, ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλειω ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν· 56 Θυσίῃ μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 57 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα· 58 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· 59 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Γαμλιὴλ υἱοῦ Φαδασσοῦρ· 60 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβιδὰν υἱὸς Γαδεωνί· 61 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῇ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἕγιον, ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλειω ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν· 62 Θυσίῃ μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 63 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα· 64 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· 65 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδὰν υἱοῦ Γαδεωνί· 66 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Δάν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδάι· 67 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῇ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἕγιον, ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλειω ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν· 68 Θυσίῃ μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 69 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα· 70 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· 71 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμισαδαί· 72 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσήρ, Φαγιήλ υἱὸς Ἐχράν· 73 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῇ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἕγιον, ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλειω ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν· 74 Θυσίῃ μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος· 75 Μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα· 76 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας·

54 Die octavo princeps filiorum Manasse, Gamaliel filius Phadassur, 55 Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium : 56 Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso : 57 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum : 58 Hircumque pro peccato : 59 Et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque ; hæc fuit oblatio Gamaliel filii Phadassur. 60 Die nono princeps filiorum Benjamin, Abidan filius Gedeonis, 61 Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium : 62 Et mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso : 63 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum : 64 Hircumque pro peccato : 65 Et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque ; hæc fuit oblatio Abidan filii Gedeonis. 66 Die decimo princeps filiorum Dan Ahiezer filius Ammisaddai, 67 Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium : 68 Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso : 69 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum : 70 Hircumque pro peccato : 71 Et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque ; hæc fuit oblatio Ahiezer filii Ammisaddai. 72 Die undecimo princeps filiorum Aser, Phagiël filius Ochran, 73 Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium : 74 Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso : 75 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum : 76 Hircumque pro peccato :

77 וְהָיָה הַשְּׁלֵמִים בְּקָרָה שְׁנַיִם אֵילִם
 מִשְׁפָּחָה עֶתְנִים מִשְׁפָּחָה בְּקָשִׁים בְּגִרְשָׁנָה
 מִשְׁפָּחָה וְנָח הָרְבֵן פִּנְעִיאל בֶּרֶךְ-עֲבָדָה :
 פ 78 בְּיָוִם שְׁנַיִם עֶשְׂרִי יוֹם קָשָׁא
 לְבָנִי נִפְתָּלִי אַחִירָע בֶּרֶךְ-עֵינָן : 79 הָרְבֵן
 הָעֶרְבֶה-בְּקָשָׁה אֶחָד שְׁלֵשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזָּהָר אֶחָד בְּקָשָׁה שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מִלֵּאִים קֶלֶח בְּלִיגָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : 80 כָּה אֶחָד עֲשָׂרָה זָהָב
 מִלֵּאֶחַ קִשְׁתָּה : 81 כָּה אֶחָד בֶּרֶךְ-עֲבָדָה
 אֶחָד בְּבֶשֶׁת אֶחָד בֶּרֶךְ-עֵינָן לְעֵלָה : 82 שְׁעִיר־
 עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : 83 וְהָיָה הַשְּׁלֵמִים
 בְּקָרָה שְׁנַיִם אֵילִם מִשְׁפָּחָה עֶתְנִים מִשְׁפָּחָה
 בְּקָשִׁים בְּגִרְשָׁנָה מִשְׁפָּחָה וְנָח הָרְבֵן אַחִירָע
 בֶּרֶךְ-עֵינָן : פ 84 זָאת וְהַגִּבְתָּ הַמִּזְבֵּחַ
 בְּיָוִם הַמִּשְׁפָּחָה אֵת מֵאֵת קָשָׁא וְשֶׁקֶל
 הָעֶזְרָת בְּקָשָׁה שְׁתֵּים עֶשְׂרִי מִזָּהָר-בְּקָשָׁה שְׁנַיִם
 עֶשְׂרִי כִפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרִי : 85 שְׁלֵשִׁים
 וּמֵאָה הַקֹּדֶשׁ הָאֶחָד בְּקָשָׁה וְשְׁבַעִים
 הַמִּזְבֵּחַ הָאֶחָד לֵל בְּקָשָׁה הַבָּלִיִּים אֶלְקִים
 וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ : 86 כִּפּוֹת
 זָהָב שְׁתֵּים-עֶשְׂרִי מִלֵּאֶת הַקֹּדֶשׁ עֲשָׂרָה
 עֲשָׂרָה הַכָּה בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כִּלְיָתָה
 הַכִּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה : 87 כִּלְיָתָה
 לְעֵלָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִי כִפּוֹת אֵילִם שְׁנַיִם
 עֶשְׂרִי בְּקָשִׁים בְּגִרְשָׁנָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִי וּמִנְחָה
 וְשְׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֶשְׂרִי לְחַטָּאת :
 88 וְכָל בְּקָרָה וְזָבַח הַשְּׁלֵמִים עֲשָׂרִים
 וְאַרְבָּעִי פָרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶתְנִים שְׁנַיִם
 בְּקָשִׁים בְּגִרְשָׁנָה שְׁנַיִם זָאת וְהַגִּבְתָּ
 הַמִּזְבֵּחַ אֶחָד הַמִּשְׁפָּחָה אֵת : 89 וּבָבֹא
 מִשָּׁח אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְדָבָר אֹהֶל וְיִשְׁמַע
 אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל מִדָּבָר אֱלֹהִי מִעַל הַכִּפּוֹת
 אֲשֶׁל עַל-אֹהֶל הַעֲדוֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַכִּפּוֹת
 וְדָבָר אֱלֹהִי :

77 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Φαγεὶλ υἱοῦ Ἐχράν. 78 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ ἀρχῶν τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν· 79 Τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῇ αὐτοῦ, φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἐβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον, ἀμφοτέρω πλῆρῃ σμιδάλειω ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν· 80 Θύσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλῆρῃ θυμιάματος· 81 Βόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα· 82 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· 83 Καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε· τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρὲ υἱοῦ Αἰνάν. 84 Οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ θυσιαστηρίου τῇ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτὸ παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· τρυβλία ἀργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι ἀργυραὶ δώδεκα, θύσκει χρυσαὶ δώδεκα. 85 Τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ τρυβλίον τὸ ἓν, καὶ ἐβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη ἡ μία· πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δυσχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σίκλοι, σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ. 86 Θύσκει χρυσαὶ δώδεκα, πλήρεις θυμιάματος· πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θύσκων εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοί. 87 Πᾶσαι αἱ βόες αἱ εἰς ὀλοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν· καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας· 88 Πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις εἰκοσιτέσσαρες, κριοὶ ἐξήκοντα, τράγοι ἐξήκοντα ἐνιαύσιοι, ἀμνάδες ἐξήκοντα ἐνιαύσιοι ἄμωμοι. αὕτη ἡ ἐγκαίνωσις τοῦ θυσιαστηρίου μετὰ τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μετὰ τὸ χρίσαι αὐτόν, 89 Ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι αὐτῷ· καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν Κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτόν ἀνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβὶμ, καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν

77 Et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio Phegiel filii Ochran. 78 Die duodecimo princeps filiorum Nephthali, Ahira filius Enan, 79 Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque plenum similia oleo conspersa in sacrificium : 80 Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso : 81 Bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in holocaustum : 82 Hircumque pro peccato : 83 Et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque; hæc fuit oblatio Ahira filii Enan. 84 Hæc in dedicatione altaris oblata sunt a principibus Israel, in die qua consecratum est; acetabula argentea duodecim : phialæ argenteæ duodecim : mortariola aurea duodecim : 85 Ita ut centum triginta siclos argenti haberet unum acetabulum, et septuaginta siclos haberet una phiala : id est, in commune vasorum omnium ex argento sicii duo millia quadringenti, pondere sanctuarii : 86 Mortariola aurea duodecim plena incenso, denos siclos appendentia pondere sanctuarii : id est, simul auri sicii centum viginti : 87 Boves de armento in holocaustum duodecim, arietes duodecim, agni anniculi duodecim, et libamenta eorum : hirci duodecim pro peccato. 88 In hostias pacificorum boves viginti quatuor, arietes sexaginta, hirci sexaginta, agni anniculi sexaginta. Hæc oblata sunt in dedicatione altaris, quando unctum est 89 Cumque ingrederetur Moyses tabernaculum foederis, ut consuleret oraculum, audiebat vocem loquentis ad se de propitiatorio quod erat super arcam testimonii inter duos cherubim, unde et loquebatur ei.

CAPUT VIII.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen, dicens : 2 Loquere Aaron, et dices ad eum : Cum posueris septem lucernas, candelabrum in australi parte erigatur. Hoc igitur præcipe ut lucernæ contra boream e regione respiciant ad mensam panum propositionis, contra eam partem, quam candelabrum respicit, lucere debebunt.

פ פ פ פ לו

פרשה ח :

ΚΕΦ. 4.

1 KAI ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
 2 Λάλησον τῷ Ἀαρὼν καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτόν
 "Ὅταν ἐπιτιθῇς τοὺς λύχνους, ἐκ μέρους κατὰ
 πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτισοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι.

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : 2 וְדַבֵּר
 אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-יְהוֹדָה וְאֶל-יִצְחָק וְאֶת-יְהוֹנָדָה
 אֲלֵימֹל פֶּגַן הַמִּנְחָה יִאָּרֶה שְׁבַעַת הַנִּרְחָה :

במדבר ח

וַיַּעַשׂ בֵּן אֶחָיו אֶל־מִלֵּל פָּנֵי הַמִּזְבֵּחַ
הַזֶּה לְהַנִּיחַ בְּיָמָיו פָּאֶשֶׁר צִנָּה יִהְיֶה אֹתוֹ
מִשָּׁח : וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּזְבֵּחַ מִקְשָׁה זָהָב
עַד־יִרְכָּה עַד־פְּרָחָה מִקְשָׁה הָיָה כַּמִּשְׁחָה
אֲשֶׁר הִנָּחָה יִהְיֶה אֶת־מִשְׁחָה בֶּן עֶשְׂרִי
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ :
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר :
אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ
אֹתָם : וְכַדֵּם עֲשֹׂה לָהֶם לְמַחְסֵם חֹגֶה
עֲלֵיהֶם מִן הַטָּהָר וְהַעֲבִירוּ לַעֲרֵל עַל־כֵּל־
בְּשָׂרָם וּבְכַסְיֵם בְּנִדְיָתָם וְהִשְׁחִירוּ :
כִּי בְּדָבָר וּבְמַחְסֵם סֵלֶת בְּלִלְיָה בְּשִׁמּוֹן
וּפְרָשָׁנוּ בְּדָבָר מִתָּחַר לְחַטָּאת :
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְחַלְּתָּ
אֶת־כֵּל־עֲדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם :
אֶת־הַלְוִיִּם תְּנַפֵּף לִפְנֵי יְהוָה מֵאָתָּה בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְחֵי לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה :
וְהַלְוִיִּם וְכַסְיֵם אֶת־יְדֵיהֶם עַל רִאֵשׁ
הַפָּרִים וְעֲשֹׂה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־הַלְוִיִּם לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם :
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִנָּחָה
אֹתָם תְּנַפֵּף לְיִהוָה :
הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְחֵי לִי הַלְוִיִּם :
וְאֶת־רִיבֹן וְכָאִי הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־אֹהֶל
מוֹעֵד וְשִׁתְּרָתָם אֹתָם וְהִנָּחָה אֹתָם תְּנַפֵּף :
וְהַלְוִיִּם תְּנַפֵּף לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִחֵת פִּסְתָּת קְלִיָּתָם בְּכֹר פֶּלֶא
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּי אֹתָם לִי :
קְלִי־בְכֹר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶזְמֵם וּבְכַפְּתָם
בְּיוֹם הַפִּסְתָּת קְלִי־בְכֹר בְּאֶזְמֵם מִצִּדֵּים
הַקִּנְיָנִים אֹתָם לִי :
תַּחַת קְלִי־בְכֹר בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל :
אֶת־הַלְוִיִּם תְּנַפֵּף לְאֶחָיו וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְלַכַּפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
יִהְיֶה בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל גִּלְגָּל בְּגִשְׁתָּה בְּגִר
יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ :
וְכָל־עֲבֹדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלֹאִים כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְלֹאִים בְּדָבָר עֲשֹׂה לָהֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל :
בְּנִדְיָתָם וְכַסְיֵם אֹתָם תְּנַפֵּף לִפְנֵי
יְהוָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם אֹהֶל מוֹעֵד :

ΑΡΙΘΜΟΙ, ή.

3 Καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀαρὼν ἐκ τοῦ ἐνὸς
μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε
τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε Κύριος
τῷ Μωυσῇ. 4 Καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς
λυχνίας· στερεὰ χρυσὴ ὁ κανλὸς αὐτῆς, καὶ τὰ
κρίνα αὐτῆς στερεὰ ὅλη· κατὰ τὸ εἶδος δὲ εἶδει Κύριος
τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν. 5 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων 6 Ἀνάβε
τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου νιῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφαιγνείεις
αὐτούς. 7 Καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἀγνισμὸν
αὐτῶν· περιβράνεις αὐτοὺς ὕδωρ ἀγνισμοῦ, καὶ
ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ
πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται.
8 Καὶ λήψονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου
θυσίαν σεμίδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ, καὶ
μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ περὶ ἁμαρτίας.
9 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἐναντὶ τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν νιῶν
Ἰσραὴλ. 10 Καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἐναντὶ
Κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας. 11 Καὶ ἀφοριεῖ Ἀαρὼν
τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἐναντὶ Κυρίου παρὰ τῶν νιῶν
Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα Κυρίου.
12 Οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς τῶν μόσχων, καὶ ποιήσεις τὸν ἓνα περὶ ἁμαρ-
τίας καὶ τὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα Κυρίῳ ἐξιλάσασθαι
περὶ αὐτῶν. 13 Καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἐναντὶ
Κυρίου καὶ ἐναντὶ Ἀαρὼν καὶ ἐναντὶ τῶν νιῶν αὐτοῦ,
καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἐναντὶ Κυρίου.
14 Καὶ διαστειλῇς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου νιῶν
Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται μοί. 15 Καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ καθαριεῖς αὐτούς, καὶ
ἀποδώσεις αὐτοὺς ἐναντὶ Κυρίου. 16 Ὅτι ἀπόδομα
ἀποδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ μέσου νιῶν Ἰσραὴλ,
ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων
πάντων ἐκ τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἐλθῶν αὐτοὺς
ἐμοί. 17 Ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν γένει
Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτήνους· ἢ ἡμέρας
ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου
ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοί, 18 Καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας
ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν νιῶις Ἰσραὴλ. 19 Καὶ
ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ἀαρὼν
καὶ τοῖς νιῶις αὐτοῦ ἐκ μέσου νιῶν Ἰσραὴλ, ἐργά-
ζεσθαι τὰ ἔργα τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν νιῶν Ἰσραὴλ·
καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς νιῶις Ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς
τὰ ἅγια. 20 Καὶ ἐποίησε Μωυσὴς καὶ Ἀαρὼν καὶ
πᾶσα ἡ συναγωγὴ νιῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις· καθὰ
ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν,
οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 21 Καὶ
ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια· καὶ
ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρὼν ἀπόδομα ἐναντὶ Κυρίου, καὶ
ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ἀαρὼν ἀφαιγνίσασθαι αὐτούς.

NUMERI, VIII.

3 Fecitque Aaron, et imposuit lucernas super
candelabrum, ut praeceperat Dominus Moysi.
4 Haec autem erat factura candelabri, ex auro
ductili, tam medius stipes, quam cuncta quae
ex utroque calamorum latere nascebantur :
juxta exemplum quod ostendit Dominus
Moysi, ita operatus est candelabrum. 5 Et
locutus est Dominus ad Moysen, dicens :
6 Tolle Levitas de medio filiorum Israel, et
purificabis eos 7 Juxta hunc ritum : Asper-
gantur aqua lustrationis, et radant omnes
pilos carnis suae. Cumque laverint vestimenta
sua, et mundati fuerint, 8 Tollent bovem de
armentis, et libamentum ejus similam oleo
consersam : bovem autem alterum de armento
tu accipies pro peccato : 9 Et applicabis
Levitas coram tabernaculo foederis, convocata
omni multitudine filiorum Israel. 10 Cumque
Levitae fuerint coram Domino, ponent filii
Israel manus suas super eos ; 11 Et offeret
Aaron Levitas, munus in conspectu Domini a
filiis Israel, ut serviant in ministerio ejus
12 Levitae quoque ponent manus suas super
capita boum, e quibus unum facies pro
peccato, et alterum in holocaustum Domini,
ut depreceris pro eis. 13 Statuesque Levitas
in conspectu Aaron et filiorum ejus, et con-
secrabis oblatos Domino, 14 Ac separabis de
medio filiorum Israel, ut sint mei. 15 Et
postea ingredientur tabernaculum foederis, ut
serviant mihi. Sicque purificabis et con-
secrabis eos in oblationem Domini : quoniam
dono donati sunt mihi a filiis Israel. 16 Pro
primogenitis quae aperiunt omnem vulvam in
Israel, accepi eos. 17 Mea sunt enim omnia
primogenita filiorum Israel, tam ex hominibus
quam ex jumentis. Ex die quo percussi omne
primogenitum in terra Aegypti, sanctificavi
eos mihi : 18 Et tuli Levitas pro cunctis
primogenitis filiorum Israel : 19 Tradidique
eos dono Aaron et filiis ejus de medio populi,
ut serviant mihi pro Israel in tabernaculo
foederis, et orent pro eis, ne sit in populo
plaga, si ausi fuerint accedere ad sanctuarium.
20 Feceruntque Moyses et Aaron et omnis
multitudo filiorum Israel super Levitis quae
praeceperat Dominus Moysi : 21 Purificatique
sunt, et laverunt vestimenta sua. Elevavitque
eos Aaron in conspectu Domini, et oravit pro eis,

22 וְאַחֲרֵיכֵן בָּאָה הַלְוִיִּים לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אֶחָד וּלְפָנֵי בָנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּים בְּיוֹם וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : 23 וְאַתָּה אֲשֶׁר לְלוֹיִם מִבְּנֵי קַהֲתָן וְעִשָּׂרִים שָׁנָה וְשִׁמְעֶלָה וְכוֹלֵל לַעֲבֹד אִתָּךְ אֶחָל מוֹעֵד : 24 וּמִבְּנֵי קַהֲתָן שָׁנָה יִשׁוּב מִצֵּבָה הַעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד צֹד : 25 וְשִׁבְלֵת אֶת־אֲחִיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד לְשֹׁמֵר מִשְׁמֶרֶת וְעֹבֵדָה לֹא יַעֲבֹד כִּכָּח תַּעֲשֶׂה לְלוֹיִם בְּמִשְׁמֶרֶתָם : פ

פרשה ט :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר־סִינַי בְּשָׁנָה חֲשֵׁנִית לְאַחֲמֵם מִצֵּבָה בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְאֹמֶר : 2 וַיַּעֲשֵׂה בְּגָד יִשְׂרָאֵל אֶת־הַחֹסֶם בְּמוֹעֵד : 3 בְּאַרְבָּעָה עֶשְׂרִים בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים תַּעֲשֶׂה אֹהֶל בְּמִצְדָּו בְּכִלְיֹתָיו וּבְכִל־מִשְׁכָּו תַּעֲשֶׂה אֹהֶל : 4 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשֹׂת חֻסָּה : 5 וַיַּעֲשֶׂה אֶת־הַחֹסֶם בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עֶשְׂרִים יוֹם לְחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים בְּמִצְדָּה סִינַי כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּיוֹם וַיַּעֲשֶׂה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 6 וַיְהִי וְהָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ שְׂמָאִים לְגִשָּׁשׁ אֲדָם וְלֹא־רָכְלוּ לַעֲשֹׂת־חֻסָּה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּתְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא : 7 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַחֹסָה אֵלֶינוּ אֲנַחְנוּ שְׂמָאִים לְגִשָּׁשׁ אֲדָם לִפְנֵי הַבָּרֵךְ לְבַלְתִּי חֲקֹרִיב אֶת־הַרְבֵּוֹ יְהוָה בְּמִצְדָּו בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמָדוּ וְאִשְׁמְעוּ מִדְּבַר יְהוָה לָהֶם : פ

9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : 10 וּבְגָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֹמֶר אִישׁ אִישׁ בְּיָדָיו שְׂמָא לְגִשָּׁשׁ אוֹ בְּרֹחַ הַדִּלְקָה לָהֶם אוֹ לְדַלְתֵיכֶם וְעֹשֶׂה חֹסֶה לִיתְהוֹ : 11 בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה בְּאַרְבָּעָה עֶשְׂרִים יוֹם בֵּין הָעֲרֵבִים יַעֲשֶׂה אֹהֶל עַל־מִצְוֹת וּמִרְיֹם וְאֶבְלָחָה : 12 לֹא־יִשְׁאֲרוּ מִסֵּפֶה עַד־בֹּקֶר וְעַצְמָם לֹא יִשְׁבְּרוּ בְּכִלְיֹתָם חֹסָה יַעֲשֶׂה אֹהֶל : 13 וְהָאִשִּׁי אֲשֶׁר־הוּא קָחוּר וּבִתְהוֹ לֹא־יִתְּנוּ וְחֹדֶל לַעֲשֹׂת חֹסָה וּנְכֹחָה תִּקְשֶׁשׁ מִהוּא מַעֲשֶׂה פִּי וְהָרָבֹו יְהוָה לֹא יִחְרִיב בְּכִלְיֹו חֲטָאוֹ וְאִשׁ חֲטָאוֹ הַהוּא :

22 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρὼν καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καθά συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς. 23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων 24 Τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· 25 Καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργάται ἔτι, 26 Καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς, ἔργα δὲ οὐκ ἐργάται. οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ ἐν τῇ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέγων 2 Εἰπὺν καὶ ποιήσωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ· 3 Τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἐσπέραν ποιήσεις αὐτὸ κατὰ καιροῦς, κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό. 4 Καὶ ἐλάλησε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα 5 Ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ· καθά συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 6 Καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ προσῆλθον ἑναντίον Μωσῇ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· 7 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκείνοι πρὸς αὐτόν Ἠμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ δῶρον Κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ; 8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωσῆς Στήτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται Κύριος περὶ ὑμῶν. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων 10 Ἀλάησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακράν ὅμῃν ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὅμῃν, καὶ ποιήσει τὸ πάσχα Κυρίῳ· 11 Ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τὸ πρὸς ἐσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' ἀζύμων καὶ πικρῶν φάγονται αὐτό, 12 Οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καὶ ὁστοῦν οὐ συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ· κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν αὐτό. 13 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾖ καὶ ἐν ὁδῷ μακράν οὐκ ἔστι καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς· ὅτι τὸ δῶρον Κυρίῳ οὐ προσήνεγκε κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἀμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Ut purificati ingrederentur ad officia sua in tabernaculum foederis coram Aaron et filiis ejus. Sicut praeceperat Dominus Moysi de Levitis, ita factum est. 23 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens : 24 Haec est lex Levitarum : A viginti quinque annis et supra, ingredientur ut ministrent in tabernaculo foederis. 25 Cumque quinquagesimum annum aetatis impleverint, servire cessabunt : 26 Eruntque ministri fratrum suorum in tabernaculo foederis, ut custodiant quae sibi fuerint commendata, opera autem ipsa non faciant. Sic dispones Levitis in custodiis suis.

CAPUT IX.

1 Locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, anno secundo postquam egressi sunt de terra Aegypti, mense primo, dicens : 2 Faciant filii Israel Phase in tempore suo, 3 Quartadecima die mensis hujus ad vespem, juxta omnes ceremonias et justificationes ejus. 4 Praecepitque Moyses filiis Israel ut facerent Phase. 5 Qui fecerunt tempore suo, quarta-decima die mensis ad vespem, in monte Sinai. Juxta omnia quae mandaverat Dominus Moysi, fecerunt filii Israel. 6 Ecce autem quidam immundi super anima hominis, qui non poterant facere Phase in die illo, accedentes ad Moysen et Aaron, 7 Dixērunt eis : Immundi sumus super anima hominis ; quare fraudamur ut non valeamus oblationem offerre Domino in tempore suo inter filios Israel ? 8 Quibus respondit Moyses : State ut consulam quid praecipiat Dominus de vobis. 9 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens : 10 Loquere filiis Israel : Homo qui fuerit immundus super anima, sive in via procul in gente vestra, faciat Phase Domino 11 In mense secundo, quartadecima die mensis ad vespem : cum azymis et lactucis agrestibus comedent illud : 12 Non relinquent ex eo quippiam usque mane, et os ejus non confringent, omnem ritum Phase observabunt. 13 Si quis autem et mundus est, et in itinere non fuit, et tamen non fecit Phase, exterminabitur anima illa de populis suis, quia sacrificium Domino non obtulit tempore suo : peccatum suum ipse portabit,

14 וְכִי־יָגִיד אֲתֶם־נָּא וְעָשָׂה לְפָנֶיךָ לַיהוָה
בְּתַקְתָּ הַפֶּסַח וּבְמִשְׁפָּטוֹ בְּנִי יַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶחָד יִתְּנָה לָכֶם וּלְנָדָר וּלְאֲזִנָּה הַחֹדֶשׁ׃
ס 15 וּבַיּוֹם הַהוּא אֶת־הַמִּשְׁכָּן
בִּפְתָּח הָעֵדֻת אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת
וּבִבְרָב יִתְּנָה עַל־הַמִּשְׁכָּן בְּמִרְאֵה־אֵשׁ
עַד־בֹּקֶר׃ 16 בְּנִי יִתְּנָה חֲמִיד הָעֵדֻת וּכְסֹפֹה
וּמִרְאֵה־אֵשׁ לְיָלֵחַ׃ 17 וּלְפִי הַעֲלֹת הָעֵדֻת
מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְמִקְוֵם אֲשֶׁר יִשְׁכְּנוּ שָׁם הָעֵדֻת שָׁם יִתְּנִי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 18 עַל־פִּי יִתְּנָה וְסַעֲד בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יִתְּנָה יִתְּנִי כָל־יְמֵי אֲשֶׁר
יִשְׁכְּנוּ הָעֵדֻת עַל־הַמִּשְׁכָּן יִתְּנִי׃ 19 וּבְכֹהֲנֵי
הָעֵדֻת עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרֵי בְּגֵדֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יִתְּנָה וְלֹא יִסְעוּ׃ 20 וְיֵשׁ
אֲשֶׁר יִתְּנָה הָעֵדֻת יָמִים מְסֹר עַל־הַמִּשְׁכָּן
עַל־פִּי יִתְּנָה יִתְּנִי וְעַל־פִּי יִתְּנָה וְסַעֲד׃
21 וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִתְּנָה הָעֵדֻת מֵעַרְב עַד־בֹּקֶר
וּבַעֲלָה הָעֵדֻת בִּבְרָק וּכְסֹפֹה אִו יִתְּנֵם
וְלִיָּלֵחַ וּבַעֲלָה הָעֵדֻת וּכְסֹפֹה׃ 22 אִו
יָמִים אֲרִיחֵשׁ אִו־יָמִים בְּהַאֲרִיחַ הָעֵדֻת
עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עֲלָיו יִתְּנִי בְּגֵדֵי
יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבְהַעֲלֵהוּ וְסַעֲד׃
23 עַל־פִּי יִתְּנָה יִתְּנִי וְעַל־פִּי יִתְּנָה וְסַעֲד
אֶת־מִשְׁמֶרֶת יִתְּנִי שְׁמֵרֵי עַל־פִּי יִתְּנָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ

פרשה י :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 עָשֵׂה
לְךָ שְׁתֵּי חֲצֹצְרוֹת כְּסֹפֹה מִקֶּשֶׁת הַתַּעֲשֵׂה
אֹהֶם וְהִנֵּה לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדֻת וּלְמִסְפַּע
אֲרִי־הַמִּקְדָּשׁ׃ 3 וְהִקְדַּע בָּהֶן וְנוֹעְדֵי
אֲלֵיהֶם כָּל־תַּעֲדָה אֶל־בְּרַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
4 וְאִם־בְּאַחַת יִתְּנֵהוּ וְנוֹעְדֵי אֲלֵיהֶם בְּשִׁימָם
רָאשֵׁי אֲלֵמֵי יִשְׂרָאֵל׃ 5 וְהִתְעַתְּם הָרִדְעָה
וְקִסְעֵה הַפְּחָזֹת הַחֲזִינִים הַקְּדָמָה׃
6 וְהִתְעַתְּם הָרִדְעָה שְׁנִית וְקִסְעֵה הַפְּחָזֹת
הַחֲזִינִים הַיְמָנָה הָרִדְעָה וְהִתְעַדֵּי לְמִסְפַּעֲהֶם׃
7 וּבְהִקְהִיל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַתְּקַע וְלֹא תִרְיַע׃
8 וּבְנֵי אֲהִרֹן הַכֹּהֲנִים יִתְּנֵהוּ וְהִקְדַּע בְּחֲצֹצְרוֹת
וְהִנֵּה לָכֶם לְתַקְתָּ עֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃

14 'Εάν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα Κυρίῳ, κατὰ τὸν νόμον
τοῦ πάσχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιήσῃ αὐτό·
νόμος εἰς ἔσται ὑμῖν, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐ-
τόχθονι τῆς γῆς. 15 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἱσθόθῃ ἡ σκηνή,
ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μω-
ταρίου· καὶ τὸ ἑσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος
πυρός ἕως πρωῒ. 16 Οὕτως ἐγένετο διὰ παντός,
ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας καὶ εἶδος πυρός
τὴν νύκτα. 17 Καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς
σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ·
καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔσθῃ ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέ-
βαλον οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ. 18 Διὰ προσταγματος
Κυρίου παρεμβάλουσιν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ, καὶ διὰ
προσταγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· πάσας τὰς ἡμέρας
ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς παρεμ-
βαλοῦσιν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ. 19 Καὶ ὅταν ἐφέλῃται ἡ
νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάξον-
ται οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ θεοῦ καὶ οὐ
μὴ ἐξάρωσι. 20 Καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζῃ ἡ νεφέλη
ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου
παρεμβάλοῦσι καὶ διὰ προσταγματος Κυρίου
ἀπαροῦσι. 21 Καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη
ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωῒ, καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλη τὸ πρωῒ,
καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἡ νυκτός. 22 Μηνὸς ἡμέρας
πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιάζουσας ἐπ' αὐτῆς
παρεμβάλοῦσιν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν,
23 'Ὅτι διὰ προσταγματος Κυρίου ἀπαροῦσι· τὴν
φυλακὴν Κυρίου ἐφυλάξαντο δια προσταγματος
Κυρίου ἐν χειρὶ Μωσῆ.

ΚΕΦ. Ι.

1 ΚΑΙ ἠλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων
2 Ποίησον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς, ἑκατέρᾳ
ποιήσεις αὐτάς· καὶ ἔσονται σοι ἀνακαλεῖν τὴν
συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς. 3 Καὶ
σαλπείς ἐν αὐταῖς, καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ
συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
4 'Εάν δὲ ἐν μῇ σαλπίσῳ, προσελεύσονται πρὸς
σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ 'Ισραὴλ. 5 Καὶ
σαλπείτε σημασίαν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ
αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς. 6 Καὶ σαλπείτε
σημασίαν δευτέραν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ
παρεμβάλλουσαι λίβη· καὶ σαλπείτε σημασίαν
τρίτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβά-
λουσαι παρὰ θάλασσαν· καὶ σαλπείτε σημασίαν
τετάρτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμ-
βάλλουσαι πρὸς βορρᾶν· σημασίᾳ σαλπιοῦσιν
ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν. 7 Καὶ ὅταν συναγάγῃτε τὴν
συναγωγὴν, σαλπείτε καὶ οὐ σημασίᾳ. 8 Καὶ οἱ
υἱοὶ 'Ααρὼν οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσι ταῖς σάλπιγξιν, καὶ
ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰῶνιον εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν.

14 Peregrinus quoque et advena si fuerint
apud vos, facient Phase Domino juxta
ceremoniae et justificationes ejus. Præceptum
idem erit apud vos tam advenæ quam
indigenæ. 15 Igitur die qua erectum est
tabernaculum, operuit illud nubes. A vespere
autem super tentorium erat quasi species
ignis usque mane. 16 Sic fiebat jugiter : per
diem operiebat illud nubes, et per noctem
quasi species ignis. 17 Cumque ablata fuisset
nubes, quæ tabernaculum protegebat, tunc
proficiscebantur filii Israel : et in loco ubi
stetisset nubes, ibi castrametabantur. 18 Ad
imperium Domini proficiscebantur, et ad
imperium illius figebant tabernaculum.
Cunctis diebus quibus stabat nubes super
tabernaculum, manebant in eodem loco :
19 Et si evenisset ut multo tempore maneret
super illud, erant filii Israel in excubiis
Domini, et non proficiscebantur. 20 Quot
diebus fuisset nubes super tabernaculum.
Ad imperium Domini erigebant tentoria, et
ad imperium illius deponebant. 21 Si fuisset
nubes a vespere usque mane, et statim diluculo
tabernaculum reliquisset, proficiscebantur : et,
si post diem et noctem recessisset, dissipabant
tentoria. 22 Si vero biduo aut uno mense vel
longiori tempore fuisset super tabernaculum,
manebant filii Israel in eodem loco, et non
proficiscebantur : statim autem ut recessisset,
movebant castra. 23 Per verbum Domini
figebant tentoria, et per verbum illius pro-
ficiscebantur : erantque in excubiis Domini
juxta imperium ejus per manum Moysi.

CAPUT X.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens : 2 Fac tibi duas tubas argenteas
ductiles, quibus convocare possis multitudinem
quando movenda sunt castra. 3 Cumque
increpueris tubis, congregabitur ad te omnis
turba ad ostium tabernaculi federis. 4 Si
semel clangueris, venient ad te principes, et
capita multitudinis Israel. 5 Si autem pro-
lixior atque concisus clangor increpuerit,
movebunt castra primi qui sunt ad orientalem
plagam. 6 In secundo autem sonitu et pari
ululatu tubæ, levabunt tentoria qui habitant
ad meridiem ; et juxta hunc modum reliqui
facient, ululantibus tubis in projectionem.
7 Quando autem congregandus est populus,
simplex tubarum clangor erit, et non concisus
ululabunt. 8 Filii autem Aaron sacerdotes
clangent tubis : eritque hoc legitimum
sempiternum in generationibus vestris.

9 וְכִּי־תִבְאֶה מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל־הַצִּי
הַצֵּדִיר אֲהַבְתֶּם וְהִרְעַלְתֶּם בְּחַצְצֹת וּנְזִפְרֹתָם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנִשְׁפַּתֶּם מֵאֲוִיְכֶם׃
10 וּבָיִים שְׂמַחְתֶּם וּבְמִוְעֵיכֶם וּבְהִנָּחֵם
חֻדְשְׁכֶם וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם בְּחַצְצֹת עַל עַלְתֵיכֶם
וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזִכְרוֹן
לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ פ
11 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
בַּעֲשָׂרִים בַּחֹדֶשׁ קָעִלָה הָעֶנָּה מֵעַל מִשְׁכַּן
הָעֵדֻת׃ 12 וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם
מִבְּדֶבֶר סִינַי וַיִּשְׁכְּנוּ חֻדְשָׁם בְּמִדְבַר פָּאָרָן׃
13 וַיִּסְעוּ בְּהַאֲשֵׁכָה עַל־פִּי יְהוָה בְּדֶבֶר־מִשְׁחָה׃
14 וַיִּשַׁע גִּגְל מִקֶּנָּה בְּנֵי־יִהוּדָה בְּהַאֲשֵׁכָה
לְצִבְיָתָם וְעַל־צִבְיָא נַחֲשׁוֹן בְּדַעֲמִיָּתָב׃
15 וְעַל־צִבְיָא מִטָּה בֶּנִי יִשָּׁשְׁכָר כְּהֵנָּה
בְּדַעֲמִיָּתָב׃ 16 וְעַל־צִבְיָא מִטָּה בֶּנִי זַבּוּלֹן
אֶל־יָאֵב בְּדִחְלוֹן׃ 17 וְהַיְהוּדָה הַמִּשְׁכָּן וְנִסְעוּ
בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן וּבֶנֶי מְרָרִי לְשֵׁם הַמִּשְׁכָּן׃
18 וְנִסְעוּ גִּגְל מִקֶּנָּה וְרֵאבֶן לְצִבְיָתָם וְעַל־
צִבְיָא אֶל־יִצְחָר בְּדַעֲמִיָּתָב׃ 19 וְעַל־צִבְיָא
מִטָּה בֶּנִי שָׁמְעוֹן שְׁלָמִיָּא בְּדַעֲמִיָּתָב׃
20 וְעַל־צִבְיָא מִטָּה בְּנֵי־גָד אֶל־יָאֵב בְּדַעֲמִיָּתָב׃
21 וְנִסְעוּ הַקֶּהֳתִים לְשֵׁם הַמִּשְׁכָּן וְנִסְעוּ
וְהַקִּימִי אֶת־הַמִּשְׁכָּן עַד־בָּאֵם׃ 22 וְנִסְעוּ
גִּגְל מִקֶּנָּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְצִבְיָתָם וְעַל־צִבְיָא
אֶל־יִשָּׁשְׁכָה בְּדַעֲמִיָּתָב׃ 23 וְעַל־צִבְיָא מִטָּה
בֶּנִי מְנַשֶּׁה נָפְלִיאֵל בְּדַעֲמִיָּתָב׃ 24 וְעַל־
צִבְיָא מִטָּה בֶּנִי בִּנְיָמִן אֶבְדִּין בְּדַעֲמִיָּתָב׃
25 וְנִסְעוּ גִּגְל מִקֶּנָּה בְּנֵי־לֵוִי מִמִּנְחָה לְכָל־
הַמִּקְדָּשׁ לְצִבְיָתָם וְעַל־צִבְיָא אֶת־יִצְחָר
בְּדַעֲמִיָּתָב׃ 26 וְעַל־צִבְיָא מִטָּה בֶּנִי אֲשֵׁר
פְּנִיָּאֵל בְּדַעֲמִיָּתָב׃ 27 וְעַל־צִבְיָא מִטָּה בֶּנִי
נַפְתָּלִי אֶת־יִצְחָר בְּדַעֲמִיָּתָב׃ 28 אֵלֶּיךָ מִסְּעִי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצִבְיָתָם וַיִּסְעוּ׃ ס
29 וַיִּבְרַח מִשָּׁה לְרֹכֵב בְּדַעֲמִיָּתָב הַמִּדְבָּר
חֲתָן מִשָּׁה לְרֹכֵב׃ אֲנִי־נָחֵם אֶת־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲמֹן לָכֶם לָקַח
אֶת־נָחֵם וְהַטָּבֵט לָהּ בְּיַהֲוָה דְּבִרְיָטָב
עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 30 וַיִּבְרַח אֶלֶּיךָ לֹא אֶלֶּיךָ
כִּי אִם־עַל־אַרְצִי וְעַל־קְדֹשִׁי אֶלֶּיךָ׃
31 וַיִּבְרַח אֶלֶּיךָ מִסְּעִי אֲנִי וְעַל־נָחֵם
וְעַל־נָחֵם בְּדַעֲמִיָּתָב וְהָיָה לָכֶם לְזִכְרוֹן׃

9 'Εάν δὲ ἐξέλθῃτε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν, καὶ
σημανεῖτε ταῖς σάλπιξι, καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἔναντι
Κυρίου, καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
10 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν καὶ
ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις ὑμῶν
σαλπείτε ταῖς σάλπιξι ἐπὶ τοῖς ὀλοκαυτώμασι καὶ
ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν, καὶ ἔσται ὑμῖν
ἀνάμνησις ἔναντι τοῦ θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ
ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἀνέβη ἡ
νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 12 Καὶ
ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπυρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινᾶ· καὶ ἔστη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ
Φαράν. 13 Καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς Κυρίου
ἐν χειρὶ Μωσῆ· 14 Καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς
υἱῶν Ἰούδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς
δυνάμεως αὐτῶν Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ· 15 Καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ Ναθαναὴλ
υἱὸς Σωγάρ· 16 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν
Ζαβουλὼν Ἐλιὰβ υἱὸς Χαϊλὼν· 17 Καὶ καθελούσι
τὴν σκηνὴν καὶ ἔξαρουσιν οἱ υἱοὶ Γεδσών καὶ οἱ υἱοὶ
Μεραρί, οἱ αἰρונτες τὴν σκηνήν. 18 Καὶ ἐξῆραν
τάγμα παρεμβολῆς Ῥουβὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισούρ υἱὸς Σεδιοῦρ.
19 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Συμεὼν Σα-
λαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί· 20 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνά-
μεως φυλῆς υἱῶν Γὰδ Ἐλισάφ ὁ τοῦ Ῥαγουήλ.
21 Καὶ ἔξαρουσιν οἱ υἱοὶ Καθ' αἰρונτες τὰ ὄρια, καὶ
στήσουσι τὴν σκηνήν ἕως παραγένωνται. 22 Καὶ
ἔξαρουσι τάγμα παρεμβολῆς Ἐφραΐμ σὺν δυνάμει
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισαμά υἱὸς
Ἑμοῦδ· 23 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν
Μανασσῆ Γαμαλιήλ ὁ τοῦ Φαδασσοῦρ· 24 Καὶ ἐπὶ
τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν Ἀβιδάν ὁ τοῦ
Γαδεωνί· 25 Καὶ ἔξαρουσι τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν
Δάν ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν σὺν δυνάμει
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἀχίεζερ ὁ τοῦ
Ἀμισαδαί· 26 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν
Ἀσέρ Φαγεήλ υἱὸς Ἐχράν· 27 Καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί Ἀχιρέ υἱὸς Αἰνάν. 28 Αὗται
αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει
αὐτῶν. 29 Καὶ εἶπε Μωσῆς τῷ Ὀβὰδ υἱῷ Ῥαγουήλ
τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωσῆ Ἐξυμρομὲν
ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος Τοῦτον δώσω
ὑμῖν· δεῦρο μεθ' ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν, ὅτι
Κύριος ἰλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραὴλ. 30 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν Οὐ πορεύσομαι ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν
μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου. 31 Καὶ εἶπε Μὴ
ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς οὐ ἔνεκεν ἡσθα μεθ' ἡμῶν
ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐγὼ ἐν ἡμῖν πρεσβύτερος·

9 Si exieritis ad bellum de terra vestra
contra hostes qui dimicant adversum vos,
clangetis ululantibus tubis, et erit recor-
datio vestri coram Domino Deo vestro, ut
eruanini de manibus inimicorum vestrorum.
10 Si quando habebitis epulum, et dies festos,
et calendas canetis tubis super holocaustis, et
pacificis victimis, ut sint vobis in recorda-
tionem Dei vestri. Ego Dominus Deus vester.
11 Anno secundo, mense secundo, vigesima
die mensis, elevata est nubes de tabernaculo
fœderis : 12 Profectique sunt filii Israel per
turmas suas de deserto Sinai, et recubuit
nubes in solitudine Pharan. 13 Moveruntque
castra primi, juxta imperium Domini in manu
Moysi. 14 Filii Juda per turmas suas : quo-
rum princeps erat Nahasson filius Aminadab.
15 In tribu filiorum Issachar fuit princeps
Nathanael filius Suar. 16 In tribu Zabulon
erat princeps Eliab filius Helon. 17 De-
positumque est tabernaculum, quod portantes
egressi sunt filii Gerson et Merari. 18 Pro-
fectique sunt et filii Ruben, per turmas et
ordinem suum : quorum princeps erat Helisur
filius Sedeur. 19 In tribu autem filiorum
Simeon, princeps fuit Salamiel filius Suri-
saddai. 20 Porro in tribu Gad erat princeps
Eliasaph filius Duel. 21 Profectique sunt
et Caathitæ portantes sanctuarium. Tamdiu
tabernaculum portabatur, donec venirent ad
erectionis locum. 22 Moverunt castra et filii
Ephraim per turmas suas, in quorum exercitu
princeps erat Elisama filius Ammiud. 23 In
tribu autem filiorum Manasse princeps fuit
Gamaliel filius Phadassur ; 24 Et in tribu
Benjamin erat dux Abidan filius Gedconis.
25 Novissimi castrorum omnium profecti sunt
filii Dan per turmas suas, in quorum exercitu
princeps fuit Ahiezer filius Ammisaddai.
26 In tribu autem filiorum Aser erat princeps
Phegiel filius Ochran. 27 Et in tribu filiorum
Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan.
28 Hæc sunt castra, et profectioes filiorum
Israel per turmas suas quando egrediebantur
29 Dixitque Moyses Hobab filio Raguel
Madianitæ, cognato suo : Proficiscimur ad
locum, quem Dominus daturus est nobis : veni
nobiscum, ut benefaciamus tibi : quia Dominus
bona promisit Israeli. 30 Cui ille respondit :
Non vadam tecum, sed revertar in terram
meam, in qua natus sum. 31 Et ille :
Noli, inquit, nos relinquere : tu enim
nosti in quibus locis per desertum castra
ponero debeamus, et cris ductor noster.

32 ויהי כִּי־תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְתָחָז הַפֶּסֶחַ הַזֶּה
אֲשֶׁר יִיטִיב וְתָחָז עִמָּנוּ וְהַטְּבַנִּי לָךְ׃
33 וַיִּסְעוּ מִתֵּר וְהָיָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשָׁת יָמִים
וְהָיָה בְּרִית־יְהוָה נִסֵּעַ לַפְּתִיחַם דֶּרֶךְ
שְׁלֹשָׁת יָמִים לַתֵּר לָהֶם מִנִּתְחָה׃
34 וַעֲנֵנוּ וְתָחָז עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעָם מִן
הַפְּתִיחָה׃ ס
35 וַיְהִי בִּנְסֵאֵם
הָאָרֶץ וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה וְהָיָה וְיִתְחַז
וַיִּפְצֹץ אֲבִירָיו וַיִּנְסֻם מִשְׁנֵאֵי־הָאָרֶץ׃
36 וַיִּבְרָחֻהוּ יֵאמֶר שׁוּבָה וְתָחָז בְּרַבּוֹת אֶלְפֵי
יִשְׂרָאֵל׃ פ

פרשה יא :

1 וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאַנְּנִים רַע בְּאַנְוֵן יְהוָה
וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעֶר־עַם אֲשֶׁר
יְהוָה וַתֵּאֱכַל בְּקֶחֶךְ הַפְּתִיחָה׃ 2 וַיִּצְעַק
הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ׃ 3 וַיִּקְרָא שְׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא
תִּבְעֶרָה בְּיִצְחָקָהּ כִּם אֵשׁ יְהוָה׃
4 וַתִּמְסַס־הָאֵשׁ אֲשֶׁר בְּקֶרְבּוֹ הַהוּא וַתִּמְסַס
וַיִּשְׁבּוּ וַיִּבְּכוּ בָּם בְּגֵן יִשְׂרָאֵל וַיֵּאמְרוּ מִי
נִאֲכַלְנוּ בָּשָׂר׃ 5 וַלִּכְרֹנֵה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־
נִאֲכַל בְּמִצְרַיִם חֲמֹם אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת
הָאֲכַשְׁתִּים וְאֶת־הַחֲמִצִּים וְאֶת־הַבָּצִילִים
וְאֶת־הַשִּׁמְשִׁים׃ 6 וַעֲתָה נִפְשָׁנוּ וַיִּשָּׂא אֵן
כָּל בְּלִי אֶל־חֲמֹן עֵינָיו׃ 7 וַהֲלֹן
בְּיַעֲרֵי־נֶדָה הוּא וַעֲנֵנוּ בָּעֵין הַבְּדֹלַח׃
8 שְׁמֹה הָעָם וַלְחָטוֹ וַתִּשְׁמַע בְּרַחֲמִים
אֵל נִכְלָה בַּפְּדֻתָהּ וּבְשִׁלָּהּ בְּפִרְרִי וַעֲשֹׂה
אֲחֵר וַעֲשֹׂה וְתָחָז מַעֲמֹו כְּמַעַם לִשְׁדֵּה
הַשָּׁמַיִם׃ 9 וַיִּבְרָתָה חֲפֶל עֲלִי־הַפְּתִיחָה לְלִלָה
יַד חֲמֹן עָלָיו׃ 10 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־
הָעָם בִּכְהָ לְמִשְׁפָּחָיו אִישׁ לַפְּתָח אֲחֵלּוֹ
וַיִּתְרַאֲף וְתָחָז מֵאֵד וּבְעֵינָיו מֹשֶׁה רַע׃
11 וַיֵּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵמָּה חֲרַעְתָּ
לְעַבְדְּךָ וְלָקַחְתָּ לִּי מִצְרָיִם חֹן בְּעֵינֶיךָ לְשׁוֹם
אֶת־מִשְׁנֵאֵי בְּלִי־הָעָם חָזָה עָלָיו׃ 12 הֲאֵלֶיךָ
הִרְיָהוּ אֶת בְּלִי־הָעָם תָּחָז אִם־אֵלֶיךָ
יִלְדְּתִיהוּ בְּרִית־אֲמֶר אֲלֵי שְׂאֵהוּ בְּחִיקָהּ כְּאֲשֶׁר
יִשָּׂא הָאֱלֹהִים אֶת־הַיָּלֶקַע עַל הַפְּתִיחָה אֲשֶׁר
נִשְׁבָּצָה לְאַבְהִי׃ 13 מֵאֵן לִי בָשָׂר לִתְהַלֵּךְ
לְכִלְיָהֶם חָזָה כְּרִיבְכֹה עָלָיו לְאֲמֹר תִּתְחַז
לָנוּ בָשָׂר וְנִאֲכַלְהָ׃ 14 לֹא־אִנְכִּי אֶנְכִּי לְבִי
לְשֹׂאת אֶת־בְּלִי־הָעָם חָזָה כִּי כִבֵּד מִמֶּנִּי׃

32 Καὶ ἔσται ἂν πορευθῶς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ
ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἂν ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμῶς,
καὶ εὖ σε ποιήσομεν. 33 Καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους
Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς
διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.
34 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν
καὶ εἶπε Μωυσῆς Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ διασκορ-
πισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες
οἱ μισοῦντές σε. 35 Καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν
Ἐπιστρέφε, Κύριε, χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
36 Καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς
ἡμέρας ἐν τῷ ἐξαιρίῳ αὐτοῖς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

ΚΕΦ. ια.

1 ΚΑΙ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἐναντι
Κυρίου· καὶ ἤκουσε Κύριος καὶ ἰθυμώθη ὀργῇ, καὶ
ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε
μέρος τι τῆς παρεμβολῆς. 2 Καὶ ἐκέκραζεν ὁ λαὸς
πρὸς Μωυσήν· καὶ ἠύζατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον,
καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ. 3 Καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου ἐκεῖνου Ἐμπυρισμός, ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς
παρὰ Κυρίου. 4 Καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς,
ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν, καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν Τίς ἡμᾶς ψωμίει κρέα;
5 Ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ
ὠρεάν, καὶ τοὺς σικύους καὶ τοὺς πέπονας καὶ τὰ
πράσα καὶ τὰ κρίμυα καὶ τὰ σκόρδα. 6 Νυνὶ δὲ
ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος, οὐδὲν πλην εἰς τὸ μάννα οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 7 Τὸ δὲ μάννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου
ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλον. 8 Καὶ
διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον, καὶ ἤλθον αὐτὸ ἐν
τῷ μύλῳ καὶ ἐτριβον ἐν τῇ θύτῃ, καὶ ἤψουν αὐτὸ
ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίησαν αὐτὸ ἐγκρυφίαν· καὶ ἦν ἡ
ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γέφυμα ἐγκρίως ἐξ ἐλαίου. 9 Καὶ
ὅταν κατέβη ἡ ἡρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός,
κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς. 10 Καὶ ἤκουσε
Μωυσῆς κλαίωντων αὐτῶν κατὰ ὅμους αὐτῶν,
ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ· καὶ ἰθυμώθη ὀργῇ
Κύριος σφόδρα, καὶ ἐναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν. 11
Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον Ἰνα τί ἐκάκωσας
τὸν θεράποντά σου, καὶ διὰ τί οὐχ εὐρηκα χάριν
ἐναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὀρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου
ἐπ' ἐμέ; 12 Μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν
λαὸν τούτον ἡ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς, ὅτι λέγεις μοι
Λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὡσεὶ ἄραι τιθηνὸς
τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν ἦν ὠμοσας τοῖς πατράσιν
αὐτῶν; 13 Πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ
τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοὶ λέγοντες Δός ἡμῖν κρέα
ἵνα φάγωμεν. 14 Οὐ δύνησονται ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν
λαὸν τούτον, ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶ τὸ ῥῆμα τούτου.

32 Cumque nobiscum veneris, quidquid opti-
mum fuerit ex opibus, quas nobis traditurus
est Dominus, dabimus tibi. 33 Profecti sunt
ergo de monte Domini viam trium dierum,
arcaque foederis Domini praecedebat eos,
per dies tres providens castrorum locum.
34 Nubes quoque Domini super eos erat per
diem cum incederent. 35 Cumque elevaretur
arca, dicebat Moyses: Surge, Domine, et
dissipentur inimici tui, et fugiant qui oderunt
te, a facie tua. 36 Cum autem deponeretur,
aiebat: Revertere, Domine, ad multitudinem
exercitus Israel.

CAPUT XI.

1 INTEREA ortum est murmur populi, quasi
dolentium pro labore, contra Dominum. Quod
cum audisset Dominus, iratus est. Et accensus
in eos ignis Domini devoravit extremam
castrorum partem. 2 Cumque clamasset
populus ad Moysen, oravit Moyses ad
Dominum, et absorptus est ignis. 3 Voca-
vitque nomen loci illius, Incensio: eo quod
incensus fuisset contra eos ignis Domini.
4 Vulgus quippe promiscuum, quod ascenderat
cum eis, flagravat desiderio, sedens et flens,
junctis sibi pariter filiis Israel, et ait: Quis
dabit nobis ad vescendum carnes? 5 Re-
cordamur piscium quos comedebamus in
Ægypto gratis: in mentem nobis veniunt
cucumeres, et pepones, porriquo, et caepe, et
allia. 6 Anima nostra arida est, nihil aliud
respiciunt oculi nostri nisi Man. 7 Erat
autem Man quasi semen coriandri, coloris
bdellii. 8 Circuibatque populus, et colligens
illud, frangebatur mola, sive terebatur in mor-
tario, coquens in olla, et faciens ex eo
tortulas saporis quasi panis oleati. 9 Cumque
descenderet nocte super castra ros, descen-
debat pariter et Man. 10 Audivit ergo
Moyses fletum populum per familias, singulos
per ostia tentorii sui. Iratusque est furor
Domini valde: sed et Moysi intoleranda res
visa est; 11 Et ait ad Dominum: Cur affixisti
servum tuum? quare non invenio gratiam
coram te? et cur imposuisti pondus universi
populi hujus super me? 12 Numquid ego
concepi omnem hanc multitudinem, vel genui
eam, ut dicas mihi: Porta eos in sinu tuo
sicut portare solet nutrix infantulum, et defer
in terram, pro qua jurasti patribus eorum? 13
Unde mihi carnes ut dem tantæ multitudini?
fient contra me, dicentes: Da nobis carnes ut
comedamus. 14 Non possum solus sustinere
omnem hunc populum, quia gravis est mihi.

15 ויאמרו יתח אל-משה חן בעיניך ואל-אחיה
בך-דני: פ 16 ויאמר יתח אל-משה
אספה לי שבועים איש מזוג ישראל אשר
בְּצֶדֶף בְּרִיתם וְהָיוּ קָדָם וְשִׁמְרוּ וְלִמְחָה
אִתָּם אֶל-יְהוָה מוֹעֵד וְהִתְנַחֵם שָׁם עִמָּם:
17 ויבדלתי ודברתי עִמָּם שָׁם וְאֶעֱלֵתִי
מִדֶּהֳרָיִם אֲשֶׁר צִלַּח וְשִׁמְתִי עֲלֵיהֶם
וְנִשְׁאָו אִתָּהּ בְּמִשְׁמַח הָעָם וְלֹא-תִשָּׂא אִתָּהּ
לְבָבָהּ: 18 וְאֶל-הָעָם הֵאמֵר הִתְקַדְּשׁוּ
לְמִקְדָּשׁ וְאֶכְלֹתֶם בָּשָׂר כִּי בְכִיהֶם בָּאוּ
יְתָח וְאֶמַר מִי יֵאָכְלֵנִי בָשָׂר פְּרִיטֹב
לִנְיָ בְּמִצְרָיִם וְטָלוּ יְתָח לָכֶם בָּשָׂר
וְאֶכְלֹתֶם: 19 לֹא יוֹם אֶחָד תִּמְאָלוּ וְלֹא
יִמָּיִם וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא שִׁשָּׁה יָמִים
וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם: 20 צַד יִהְיֶה יָמִים
צַד אֲשֶׁר-יֵצֵא מִפִּיכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזִכָּר
וְצַד קִרְמָסֶתֶם אֲתֵּי-יְתָח אֲשֶׁר בְּתִרְבִּיתֶם
וְתִבְשֵׁי לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה זֶה וְצִוִּיתִי
מִצְרָיִם: 21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שְׁמַעְתֶּם
אֱלֹהֵי רַגְלֵי הָעָם אֲשֶׁר אָבְדוּ בְּתִרְבֵּי וְאִתָּהּ
אֲמַרְתָּ בָשָׂר אֲמָן לָחֶם וְאֶכְלֵי חֵדָשׁ
יָמִים: 22 הֲצִוִּיתִי וַיִּבְרָךְ יִשְׁתַּח לָחֶם וַיִּצְעַק
לָחֶם אִם אֲתֵי-לִפְנֵי תָם יִתֵּן יִתֵּן לָחֶם
וַיִּצְעַק לָחֶם: פ

23 וַיֹּאמֶר יְתָח אֶל-מֹשֶׁה חֵן בְּעֵינֶיךָ תִּתֶּנָּה
עִמָּה תִּתֶּנָּה תִּתֶּנָּה וְדָבִיר אֶס-לֹא: 24 וַיִּצְעַק
מֹשֶׁה וַיִּדְבֹּר אֶל-הָעָם אֵת דְּבַר יְתָח
וַיִּשְׁמָעוּ שְׂבָעִים אִישׁ מִזֻּגֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד
אִתָּם סְבִיבֹת הָאֹהֶל: 25 וַיִּבָּרַךְ יְתָח וַיִּצְעַק
וַיִּדְבֹּר אֶלֵּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִדֶּהֳרָיִם אֲשֶׁר צִלַּח
וַיִּשְׁמָעוּ עַל-שְׂבָעִים אִישׁ מִזֻּגֵי הָעָם וַיִּבְרָךְ
עֲלֵיהֶם הָיִתָּם וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסִפִּי:
26 וַיִּשְׁמָעוּ שְׂבָעִים אִישׁ מִזֻּגֵי הָעָם
הָאֵלֶּה וְאֵלֶּיךָ וְשָׁם חֲשִׁי מִיָּד וְהָיָה
עֲלֵיהֶם הָיִתָּם וְהָיָה בְּפִתְּיָם וְלֹא יִצְעַק
הָאֵלֶּה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמִצְרָה: 27 וַיִּבְרָךְ הַנֶּעֱרָר
וַיִּבָּרַךְ לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ וַיִּמְיָד מִתְנַבְּאוֹת
בְּמִצְרָה: 28 וַיִּצְעַק וַיִּחְשַׁע בְּרִטְוֹן מִשְׁתָּה
מֹשֶׁה מִבְּחִירֵי וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ מֹשֶׁה בְּלִיָּה:
29 וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הִמָּנֵה אִתָּהּ לִי
וְאִי יִתֵּן קִלְעִים יְתָח וְנִבְּאוֹת בְּרִיתָן
יְתָח אֲתֵי-יְתָח עֲלֵיהֶם: 30 וַיִּתֵּן
מֹשֶׁה אֶל-הַפְּסָקָה הַזֶּה וַיִּתֵּן יִשְׂרָאֵל:

15 Εἰ δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινόν με
ἀναφύσει, εἰ εὐρηκα ἔλεος παρὰ σοί, ἵνα μὴ ἴδω
τὴν κἀκωσίν μου. 16 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν
Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας ὅτι
οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμ-
ματεῖς αὐτῶν, καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ.
17 Καὶ καταβήσονται καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ
ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω
ἐπ' αὐτούς· καὶ συναντιλήψονται μετὰ σεῦ τὴν
ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος.
18 Καὶ τῷ λαῷ ἱρεῖς ἄγνισασθε εἰς αὐρίον, καὶ
φάγεσθε κρέα· ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι Κυρίου λέγοντες
Τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἔστιν ἐν
Αἰγύπτῳ· καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ
φάγεσθε κρέα. 19 Οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδὲ δύο
οὐδὲ πέντε ἡμέρας, οὐδὲ δέκα ἡμέρας, οὐδὲ εἴκοσι ἡμέ-
ρας· 20 Ἔως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ὥς ἂν ἐξέλθῃ
ἐκ τῶν μυκτηρίων ὑμῶν· καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν,
ὅτι ἠπειθήσατε Κυρίῳ ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε
ἔναντιον αὐτοῦ λέγοντες Ἰνα τί ἡμῖν ἐξελεῖν ἐξ
Αἰγύπτου; 21 Καὶ εἶπε Μωυσὴς Ἐξακόσια χιλιάδες
πείζων ὁ λαὸς ἐν οἷς εἰμί ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ εἶπας
Κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα
ἡμερῶν· 22 Μὴ πρόβατα καὶ βόδες σφαγίσονται
αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς
θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς;
23 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν Μὴ χεῖρ Κυρίου
οὐκ ἔξαρκέσει; ἤδη γινώσκῃ εἰ ἐπικαταλήψεται σε ὁ
λόγος μου ἢ οὐ. 24 Καὶ ἐξῆλθε Μωυσὴς καὶ ἐλάλησε
πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα Κυρίου, καὶ συνήγαγεν
ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ
λαοῦ, καὶ ἔστησαν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. 25 Καὶ
κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν,
καὶ παρεῖλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ
ἐπίθηκεν ἐπὶ τοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσ-
βυτέρους· ὥς δὲ ἐπανεπαύσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτούς,
καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο. 26 Καὶ
κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα
τῷ ἐνὶ Ἑλδὰδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδὰδ, καὶ
ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν
τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν
σκηνήν, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. 27 Καὶ
προσδραμών ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλε Μωυσὴ καὶ εἶπε
λέγων Ἑλδὰδ καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ
παρεμβολῇ. 28 Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ
ὁ παρεστηκὼς Μωυσῇ ὁ ἐκλεκτός εἶπε Κύριε Μωυσῇ,
κώλυσον αὐτούς. 29 Καὶ εἶπε Μωυσὴς αὐτῷ Μὴ
ζηλοῖς ἐμέ; καὶ τίς ὄψῃ πάντα τὸν λαὸν Κυρίου
προφήτας, δταν δῶ Κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
ἐπ' αὐτούς; 30 Καὶ ἀπῆλθε Μωυσὴς εἰς τὴν
παραμβολήν, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ.

15 Sin aliter tibi videtur, obsecro ut interficias
me, et inveniam gratiam in oculis tuis, ne tantis
afficiar malis. 16 Et dixit Dominus ad
Moysen : Congrega mihi septuaginta viros de
senibus Israel, quos tu nosti quod senes populi
sint ac magistri : et duces eos ad ostium
tabernaculi fœderis, faciesque ibi stare tecum,
17 Ut descendam et loquar tibi : et auferam
de spiritu tuo, tradamque eis, ut sustentent
tecum onus populi, et non tu solus graveris.
18 Populo quoque dices : Sanctificamini :
cras comedetis carnes. Ego enim audiavi
vos dicere : Quis dabit nobis escas car-
nium ? bene nobis erat in Ægypto. Ut
det vobis Dominus carnes, et comedatis :
19 Non uno die, nec duobus, vel quinque aut
decem, nec viginti quidem, 20 Sed usque ad
mensem dierum, donec exeat per nares vestras,
et vertatur in nauseam, eo quod repuleritis
Dominum, qui in medio vestri est, et flevritis
coram eo, dicentes : Quare egressi sumus ex
Egypto ? 21 Et ait Moyses : Sexcenta millia
peditum hujus populi sunt ; et tu dices : Dabo
eis esum carniū mense integro. 22 Numquid
ovium et boum multitudo cœdetur, ut possit
sufficere ad cibum ? vel omnes pisces maris in
unum congregabuntur, ut eos satient ? 23 Cui
respondit Dominus : Numquid manus Domini
invalida est ? Jam nunc videbis utrum meus
sermo opere compleatur. 24 Venit igitur
Moyses, et narravit populo verba Domini,
congregans septuaginta viros de senibus
Israel, quos stare fecit circa tabernaculum.
25 Descenditque Dominus per nubem, et
locutus est ad eum, auferens de spiritu qui
erat in Moyse, et dans septuaginta viris.
Cumque requievisset in eis Spiritus, prophe-
taverunt, nec ultra cessaverunt. 26 Re-
manserant autem in castris duo viri, quorum
unus vocabatur Eldad, et alter Medad, super
quos requievit Spiritus : nam et ipsi descripti
fuerant, et non exierant ad tabernaculum.
27 Cumque prophetarent in castris, cucurrit
puer, et nuntiavit Moyse, dicens : Eldad et
Medad prophetant in castris. 28 Statim Josue
filius Nun, minister Moyse, et electus e pluri-
bus, ait : Domine mi Moyses, prohibe eos.
29 At ille : Quid, inquit, æmularis pro me ?
quis tribuat ut omnis populus prophetet, et det
eis Dominus Spiritum suum ? 30 Reversusque
est Moyses, et majores natu Israel in castra.

במדבר יא יב

31 וַיֵּרָא נֹסֶע מֵאֵת יְהוָה בַּיּוֹם שְׁלֹשִׁים מֵרָחֵק וַיִּשָּׁשׁ עַל-חַמְצוֹתָהּ בְּדֶרֶךְ יוֹם כָּהֵן וַיִּבְרָךְ יוֹם כָּהֵן כִּבְיֹת חַמְצוֹתָהּ וּבְאִמְתָּהּ עַל-פָּנֵי הָאָרֶץ : 32 וַיִּהְיֶה הָעָם כָּל-יְהוּדִים הָחוּמָה וְכָל-חֵלְלָהּ וְכָל יוֹם חַמְצוֹתָהּ וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת-חֲשֵׁלָיו הַפְּמִצִּים אֶת-עַשְׂרֵה חֲמִירִים וַיִּשְׁמְחוּ לָהֶם שְׂמֹחַ כִּבְיֹת חַמְצוֹתָהּ : 33 חַמְצוֹתָהּ עָלְפָה בְּיוֹם שְׁנֵי-טָרִים יִבְרָת וְאֵת יְהוָה חֲרָה בָעָם בַּיּוֹם יְהוָה בָּעָם מִכָּה רַבָּה מְאֹד : 34 וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמֵי-חַמְצוֹתָהּ הָחוּמָה חֲכָרוֹת חַמְצוֹתָהּ פִּי-שֹׁבִים : 35 מִחֲכָרוֹת חַמְצוֹתָהּ גָּסְעִי חָסֵם חֲצָרוֹת וַיִּהְיֶה חֲכָרוֹת : פ

פרשה יב

1 וַתִּבְרָךְ מֶרְיָם וְאַהֲרֹן עַל-אֲחֵי הָאֵלֶּה חֲכָרוֹת אֲשֶׁר לָקַח אֶת-חַמְצוֹתָהּ בְּשֵׁיט לָקַח : 2 וַיִּלְמְדוּ חֲכָרוֹת אֶת-חַמְצוֹתָהּ וַיִּבְרָךְ יְהוָה בְּעֵינָיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : 3 וַיִּהְיֶה אֶת-יְהוָה עָלָיו וַיִּבְרָךְ מֶרְיָם וְאַהֲרֹן עַל-אֲחֵי הָאֵלֶּה חֲכָרוֹת אֲשֶׁר לָקַח אֶת-חַמְצוֹתָהּ : 4 וַיִּלְמְדוּ חֲכָרוֹת אֶת-חַמְצוֹתָהּ וַיִּבְרָךְ יְהוָה בְּעֵינָיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : 5 וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : 6 וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : 7 וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : 8 וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : 9 וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : 10 וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : 11 וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : 12 וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : 13 וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : פ

ΑΡΙΘΜΟΙ, ια', ιβ'.

31 Kai pneuma egrediens para Kyriou kai ixeperasen orthogomētran apo tēs thalassēs, kai epēbalen epi tēn παρεμβολήν ὁδὸν ἡμέρας εντεῦθεν και ὁδὸν ἡμέρας εντεῦθεν κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, ὥσει διπλήν ἀπὸ τῆς γῆς. 32 Kai anastās ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν και ὅλην τὴν νύκτα και ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον, και συνήγαγον τὴν ὀρθογώμητραν· ὁ τὸ ὀλίγον συνήγαγε δέκα κόρους, και ἐψυξαν ἐαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς. 33 Tā krēa ēti hēn en tois ὁδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν, και Κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν· και ἐπάταξε Κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα. 34 Kai ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας, ὅτι ἐκεῖ ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητήν. 35 'Απὸ Μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς 'Ασρωθ, και ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν 'Ασρωθ.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 KAI ἐλάλησε Μαριάμ και 'Ααρὼν κατὰ Μωυσῆν ἕνεκεν τῆς γυναίκος τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωυσῆς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιοπίσσαν ἔλαβε, 2 Kai εἶπαν Μὴ Μωυσῆ μόνῳ λελάληκε Κύριος; οὐχὶ και ἡμῖν ἐλάλησε; και ἤκουσε Κύριος. 3 Kai ὁ ἀνθρώπος Μωυσῆς πρὸς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς. 4 Kai εἶπε Κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν και 'Ααρὼν και Μαριάμ· Ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. και ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. 5 Kai κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης, και ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· και ἐκλήθησαν Ααρὼν και Μαριάμ, και ἐξήλθσαν ἀμφοτέροι. 6 Kai εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἀκούσατε τῶν λόγων μου· ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν Κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι και ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ. 7 Οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς, ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι· 8 Στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ, ἐν εἶδει και οὐ δι' αἰνιγμάτων, και τὴν δόξαν Κυρίου εἶδε· και διὰ τί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαῆσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ; 9 Kai ὁργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, και ἀπῆλθεν. 10 Kai ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, και ἰδοὺ Μαριάμ λεπρῶσα ὥσει χιών· και ἐπέβλεψεν 'Ααρὼν ἐπὶ Μαριάμ, και ἰδοὺ λεπρῶσα. 11 Kai εἶπεν 'Ααρὼν πρὸς Μωυσῆν Δέομαι, Κύριε, μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτίαν, διότι ἡγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡμάρτομεν· 12 Μὴ γένηται ὥσει ἴσον θανάτῳ, ὥσει ἔκτρομα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρος· και κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς. 13 Kai ἐβόησε Μωυσῆς πρὸς Κύριον λέγων· Ὁ θεός, δισομαί σου, ἴασαι αὐτήν.

NUMERI, XI. XII.

31 Ventus autem egrediens a Domino, arreptans trans mare coturnices detulit, et demisit in castra itinere quantum uno die confici potest, ex omni parte castrorum per circuitum, volabantque in aere duobus cubitis altitudine super terram. 32 Surgens ergo populus toto die illo, et nocte, ac die altero, congregavit coturnicum, qui parum, decem coros: et siccaverunt eas per gyrum castrorum. 33 Adhuc carnes erant in dentibus eorum, nec defecerat huiusmodi cibis: et ecce furor Domini concitatus in populum, percussit eum plaga magna nimis. 34 Vocatusque est ille locus, Sepulchra concupiscentiæ; ibi enim sepelierunt populum qui desideraverat. 35 Egressi autem de Sepulchris concupiscentiæ, venerunt in Haseroth, et manserunt ibi.

CAPUT XII.

1 LOCUTAQUE est Maria et Aaron contra Moysen propter uxorem ejus Æthiopiissam, 2 Et dixerunt: Num per solum Moysen locutus est Dominus? nonne et nobis similiter est locutus? Quod cum audisset Dominus, 3 (Erat enim Moyses vir mitissimus super omnes homines qui morabantur in terra) 4 Statim locutus est ad eum, et ad Aaron et Mariam: Egredimini vos tantum tres ad tabernaculum federis. Cumque fuissent egressi, 5 Descendit Dominus in columna nubis, et stetit in introitu tabernaculi, vocans, Aaron et Mariam. Qui cum iissent, 6 Dixit ad eos: Audite sermones meos: Si quis fuerit inter vos propheta Domini, in visione apparebo ei, vel per somnium loquar ad illum. 7 At non talis servus meus Moyses, qui in omni domo mea fidelissimus est: 8 Ore enim ad os loquor ei: et palam, et non per ænigmata et figuras Dominum videt. Quare ergo non timuistis detrahare servo meo Moysi? 9 Iratusque contra eos, abiit: 10 Nubes quoque recessit quæ erat super tabernaculum: et ecce Maria apparuit candens lepra quasi nix. Cumque respexisset eam Aaron, et vidisset perfusam lepra, 11 Ait ad Moysen: Obsecro, domine mi, ne imponas nobis hoc peccatum, quod stulte commisimus, 12 Ne fiat hæc quasi mortua, et ut abortivum quod projicitur de vulva matris suæ; ecce jam medium carnis ejus devoratum est a lepra. 13 Clamavitque Moyses ad Dominum, dicens: Deus, obsecro, sana eam.

במדבר יב יג

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁחָה וְאַבְיָהֶל יָלֶה יֶרֶךְ
בְּפָגְיָהּ הָלֹא תִגְלֹם שְׂבָעַת יָמִים תִּשְׁפָּר
שְׂבָעַת יָמִים מְחֻוָּץ לַפְּחֹתָהּ וְאַחֲרֵי כֵן
15 וְהִשְׁקֵר מִרְיָם מְחֻוָּץ לַפְּחֹתָהּ שְׂבָעַת
יָמִים וְהָעֵם לֹא יִשֹּׁעַ עַד־תֵּאָסֵף מִרְיָם
16 וְאַחֲרֵי כֵן יִשְׁעוּ הָעַם מִמְּצֻרוֹת וַיִּבְחָט
בְּמַדְבַּר פָּאֶרָן :

פ פ פ לז

פרשה יג :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 1 שְׁלַח-
לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרֵם אֶת-הָאָרֶץ כְּנָעַן וְאִישׁ-
אֶחָד מֵהֶם לְכַנֵּן יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד מֵאִשׁ
אֶחָד לַמִּצְוָה אֲבֹתָיו וַתִּשְׁלָהוּ כָּל נַפְשָׁם
בָּהֶם: 2 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִסֹּדֶם
סֹמְרוֹן עִלְפִי יְהוֹנָדָה בָּלָם אַנְשִׁים רָאשֵׁי
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הָעֹד: 3 וְאַלֶּה שְׁמוֹתָם לַמִּצְוָה
רֹאשֹׁן שֹׁשֶׁד בְּרוֹפֶד: 4 לַמִּצְוָה שְׁמִיעוֹן
שֹׁפָט בְּרוֹחִי: 5 לַמִּצְוָה יְהוֹנָדָה בָּלָם
בְּרוֹפֶד: 6 לַמִּצְוָה יִשְׁשָׁכָר וְנָאֵל בְּרוֹחִי:
7 לַמִּצְוָה אֶפְרַיִם הוֹשֶׁעַ בְּרוֹחִי: 8 לַמִּצְוָה
בְּנִימִן פִּלְטִי בְּרוֹפֶד: 9 לַמִּצְוָה זְבוּלֹן
נְדִיבֵאל בְּרוֹחִי: 10 לַמִּצְוָה יוֹסֵף לַמִּצְוָה
מְנַשֶּׁה נָדָי בְּרוֹסִי: 11 לַמִּצְוָה דָּן צִפִּיֵּאל
בְּרוֹסִי: 12 לַמִּצְוָה אֲשֶׁר סֹדֶם בְּרוֹ
מִיכָאֵל: 13 לַמִּצְוָה נִפְתָּלִי נַחֲבִי בְּרוֹפֶד:
14 לַמִּצְוָה לֵד נָאֵאֵל בְּרוֹסִי: 15 אֵלֶּה
שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתֹרֶה
אֶת-הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֶׁעַ בְּרוֹחִי
וְהוֹשֶׁעַ: 16 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתֹרֶה
אֶת-הָאָרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲלֵה זֶה
בְּנֵיב וְעֲלִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ: 17 וַיֵּרְאוּ
אֶת-הָאָרֶץ מִדִּיבֵי וְאֶת-הָעָם הַיֹּשֵׁב
עָלֶיהָ הַחֹזֵק הָאֵל תִּרְפָּח הַמַּעֲטָה הָיָה
אִסְרָב: 18 וַיִּקַּח הָאָרֶץ אֲשֶׁר-הָיָה יֹשֵׁב
בָּהּ הַחֹזֵק הָיָה אִסְרָבָה וַיִּקַּח הָעָרִים
אֲשֶׁר-הָיָה יֹשֵׁב בָּהֶן הַמַּעֲטָה אִסְרָב
בְּמַבְצָרִים: 19 וַיִּקַּח הָאָרֶץ הַשְּׂמֹנֶה הָיָה
אִסְרָבָה הַיֹּשֵׁב בָּהּ עַל אֲסָיו וְהַתְּחִיבֵיהֶם
וְלַחֲמֹסֵם מִכְּרִי הָאָרֶץ וְהַלְּבִים יִמִּי
בַּפֶּתִי עֲבָדִים: 20 וַיַּעֲלֵה וַיִּתְּרֵם אֶת-
הָאָרֶץ מִסֹּדֶם בְּרוֹחִי עֲדָהָב לְבָא הָמָּה:
21 וַיַּעֲלֵה בְנֵיב וַיִּקַּח עֲדָהָב וְשֵׁם
אֲחִיסָן שֵׁשֶׁי וְהַלְּבִי יִלְדִי הַעֲבָה וְהַבְּרוֹחִי
שָׁבַע שְׁנִים נִבְנָתָה לְפָנֶיךָ מַעֲבָרִים:

ΑΡΙΘΜΟΙ, 4β, 4γ.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· Εἰ ὁ πατὴρ αὐτῆς πύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπήσεται ἑπτὰ ἡμέρας· ἀφορισθῆτω ἑπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται. 15 Καὶ ἀφωρίσθη Μαριάμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν ὥς ἐκαθαρίσθη Μαριάμ. 16 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ΚΑΙ ἔλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
2 Ἀποστείλον σεαυτὴν ἄνδρας καὶ κατασκοπέψασθωσαν
τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν· ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλὴν κατὰ
ὄμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστείλεις αὐτούς, πάντα
ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν. 3 Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μω-
σῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαράν διὰ φωνῆς Κυρίου· πάντες
ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι. 4 Καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Ῥουβὴν, Σαμουὴλ υἱὸς
Ζαχοὺρ 5 Τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαφάτ, υἱὸς Σουρί·
6 Τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῇ· 7 Τῆς
φυλῆς Ἰσάχαρ, Ἰλαδ υἱὸς Ἰωσήφ· 8 Τῆς φυλῆς
Ἑφραΐμ, Αἰσθ υἱὸς Ναυή· 9 Τῆς φυλῆς Βενιαμίν,
Φαλγὶ υἱὸς Ῥαφού· 10 Τῆς φυλῆς Ζαβουλών,
Γουδιὴλ υἱὸς Σουδί· 11 Τῆς φυλῆς Ἰωσήφ τῶν
υἱῶν Μανασσῇ, Γαδδί υἱὸς Σουσί· 12 Τῆς φυλῆς
Δάν, Ἀμιήλ υἱὸς Γαμαλί· 13 Τῆς φυλῆς Ἀσήρ,
Σαθούρ υἱὸς Μιχαήλ· 14 Τῆς φυλῆς Νεφθαλί,
Ναβὶ υἱὸς Σαβί· 15 Τῆς φυλῆς Γάδ, Γουδιὴλ υἱὸς
Μακχί. 16 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οὓς
ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκοπέψασθαι τὴν γῆν· καὶ
ἐπυνόμασε Μωυσῆς τὸν Αἰσθ υἱὸν Ναυή Ἰησοῦν.
17 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκοπέψασθαι
τὴν γῆν Χαναάν καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἀνάβητε
ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀναβήσθε εἰς τὸ ὄρος, 18 Καὶ
ὕψεσθε τὴν γῆν τίς ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον
ἐπ' αὐτῆς εἰ ἰσχυρὸς ἐστὶν ἡ ἀσθενής, ἡ ὀλίγοι εἰσὶν
ἢ πολλοί· 19 Καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι ἐγκάθονται
ἐπ' αὐτῆς, ἡ καλὴ ἐστὶν ἢ πονηρά· καὶ τίνας αἱ πόλεις
ᾧς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τευχῆρεσιν ἢ ἐν
ἀτειχίστοις· 20 Καὶ τίς ἡ γῆ, ἡ πῶν ἡ παρεμμένη,
εἰ ἐστὶν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὐ· καὶ προσκαρτερήσαντες
λήψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Καὶ αἱ ἡμέραι ἡμέ-
ραι ἔαρος, πόδρομοι σταφυλῆς. 21 Καὶ ἀναβάντες
κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σίνεως Ῥοββ,
εἰσπορευομένων Αἰμάθ. 22 Καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν
ἐρημον καὶ ἀπῆλθον ἔως Χεβρών, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμάν
καὶ Σεσί καὶ Θελαμί, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ Χεβρών
ἑπτὰ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη πρὸ τοῦ Ταὶν Αἰγύπτου.

NUMERI, XII. XIII.

14 Cui respondit Dominus: Si pater ejus
spuisset in faciem illius, nonne debuerat sal-
tem septem diebus rubore suffundi? Separe-
tur septem diebus extra castra, et postea
revocabitur. 15 Exclusa est itaque Maria
extra castra septem diebus: et populus non
est motus de loco illo, donec revocata est
Maria. 16 Profectusque est populus de
Haseroth, fixis tentoriis in deserto Pharan.

CAPUT XIII.

1 **IBIQUE** locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 2 Mitte viros, qui considerent terram Chanaan, quam daturus sum filiis Israel, singulos de singulis tribubus, ex principibus. 3 Fecit Moyses quod Dominus imperaverat, de deserto Pharan mittens principes viros, quorum ista sunt nomina. 4 De tribu Ruben Sannaia filium Zechur. 5 De tribu Simeon, Saphat filium Huri. 6 De tribu Juda, Caleb filium Jephone. 7 De tribu Issachar, Igal filium Joseph. 8 De tribu Ephraim, Osee filium Nun. 9 De tribu Benjamin, Phalti filium Raphu. 10 De tribu Zabulon, Geddiel filium Sodi. 11 De tribu Joseph, sceptri Manasse, Gaddi filium Susi. 12 De tribu Dan, Ammiel filium Gemalli. 13 De tribu Aser, Sthur filium Michael. 14 De tribu Nephthali, Nahabi filium Vapsi. 15 De tribu Gad, Guel filium Machi. 16 Hæc sunt nomina virorum, quos misit Moyses ad considerandam terram: vocavitque Osee filium Nun, Josue; 17 Misit ergo eos Moyses ad considerandam terram Chanaan, et dixit ad eos: Ascendite per meridianam plagam. Cumque veneritis ad montes, 18 Considerate terram, qualis sit: et populum qui habitator est ejus, utrum fortis sit an infirmus: si pauci numero an plures: 19 Ipsa terra, bona an mala: urbes quales, muratæ an absque muris: 20 Humus, pinguis an sterilis, nemorosa an absque arboribus. Confortamini, et afferte nobis de fructibus terræ. Erat autem tempus quando jam præcoquæ uvæ vesci possunt. 21 Cumque ascendissent, exploraverunt terram a deserto Sin, usque Rohob intransitibus Emath. 22 Ascenderuntque ad meridiem, et venerunt in Hebron. ubi erant Achiman et Sisai et Tholmai filii Enac; nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Ægypti condita est.

23 וַיָּבֹאוּ עַד-נַחַל אֲשַׁפֵּל וַיִּקְרְאוּ מַעַם
זְמוּרָה וְאֲשַׁפֵּל עַנְבִּים אֶחָד וַיִּשְׁאֲלוּ
בְּפוּט בְּשָׁנִים וּמִן-הַרְפָּנִים וּמִן-תְּמָאֲנִים :
24 לִמְקוֹם הַזֶּה הֲיָא נַחַל אֲשַׁפֵּל עַל
אֲדוֹת הָאֲשַׁפֵּל אֲשֶׁר-קָרְאוּ מַעַם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : 25 וַיֵּשְׁבוּ מִתֵּיִר הָאָרֶץ מִקֶּץ
אֲרֻבַּעַם יוֹם : 26 וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-מִשְׁכַּח
וְאֶל-אֶהֱרֹן וְאֶל-כָּל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-
מִדְבַּר פָּאֶרָן הַזֶּה וַיֵּשְׁבוּ אִתָּם דָּבָר
וְאֶת-קִלְתָּעֶדָה נִירָאָם אֶת-פְּרִי הָאָרֶץ :
27 וַיִּסְפְּרוּ-לָהּ וַיֹּאמְרוּ בָּאֲנֹי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
שָׁלַחְתָּנִי וְגַם זָבַת הַלֵּב הִדְבִּישָׁה הִיא
וְהָאָרֶץ : 28 אֲמָס פִּרְעֹז הַעֵם הַיֹּשֵׁב
בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצִירוֹת וְדִלּוּת מְאֹד
וְגִסְיָלָהּ הַעֲנָה רָאִינוּ שָׁם : 29 עַמְלָק
יֹושֵׁב בָּאָרֶץ חֲגָב וְחִתִּי וְחִיבֹרִי וְהָאֱמֹרִי
יֹושֵׁב בְּהָר וּבְעֲנָנִי יֹושֵׁב עַל-הָהָר וְעַל
יַד הַיַּרְדֵּן : 30 וַיָּחֹס קָלֵב אֶת-הָעָם
אֶל-מִשְׁכַּח וַיֹּאמֶר עֲלֹה בַּעֲלֹה וַיִּתְּשֵׁנִי אִתָּהּ
כִּי-יָכֹל נִכְלָהָ לָּהּ : 31 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
עִלּוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נִכְלָה לַעֲלֹת אֶל-הָעָם
כִּי-חֲזָק הִיא מִמֶּנּוּ : 32 וַיִּצְיָאוּ דָבָר
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרִי אִתָּהּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְהוֹרֹת
אִתָּהּ אָרֶץ אֲכָלִת וַיִּשְׁבִּיחָהּ הִיא וְכָל-הָעָם
אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּהוֹרָהּ אֲנָשִׁי מָדוּת : 33 וְשָׁם
רָאִינוּ אֶת-הַנְּפִלִים בְּנֵי עָנָה מְדַבְּרִים
וְהָיָה בְּעֵינֵינוּ כְּנִגְלִים וְכֹן חִינֵנוּ בְּעֵינֵיהֶם :

פרשה יד :

1 וַיִּשְׁאֲלֵם קִלְתָּעֶדָה וַיִּתְּנֵהוּ אֶת-הַקּוֹלָם
וַיִּבְרְכֵי הָעָם בְּלִילָה הַהִיא : 2 וַיֵּלְכֵה עַל-
מִשְׁכַּח וְעַל-אֶהֱרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אֵלֵיהֶם קִלְתָּעֶדָה לִהְיוֹתָ בָּאָרֶץ מַעֲזִים
אֹז בְּפִדְיָהּ הַזֶּה לִדְמִיתָהּ : 3 וְלָקַח הָיָה
מִבְּיַד אִתָּהּ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹת
בְּחֶרֶב לָשׁוּב וְשָׁמָּה יִהְיֶה לָבוֹ הַלֹּא מִזֶּבֶח
לָבוֹ שׁוֹב מִצִּיּוֹן : 4 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֶחָיו
נִתְּנָה רָאֵשׁ וְנִשְׁבַּח מִצִּיּוֹן : 5 וַיָּפֹל
מִשְׁכַּח וְהָיָה עַל-פְּתִיחָם לִפְנֵי קִלְתָּהּ
עֲדָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 6 וַיְהוֹדִיעַ בְּרִנּוֹ
וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּמִיתָהּ אֶת-הָאָרֶץ
הָרָעִי בְּנִדְחָם : 7 וַיֹּאמְרוּ אֶל-כָּל-עֲדַת
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ
לְהוֹרֹת אִתָּהּ מְאֹד הָאָרֶץ מְאֹד :

23 Καὶ ἤλθοσαν ἕως φάραγος Βότρυος, καὶ
κατεσκέψαντο αὐτήν· καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα
καὶ βύτριν σταφυλῆς ἓνα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἦσαν
αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι, καὶ ἀπὸ τῶν ῥῶν καὶ
ἀπὸ τῶν συκῶν. 24 Καὶ τὸν τόπον ἐκείνον
ἐπωνόμασαν Φάραξ Βότρυος διὰ τὸν βότριν ὃν
ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 25 Καὶ ἀπέστρεψαν
ἐκεῖθεν κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα
ἡμέρας. 26 Καὶ πορευθέντες ἤλθον πρὸς Μωσὴν
καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ
εἰς τὴν ἔρημον Φαράν Κάδης, καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς
ῥῆμα καὶ πάσῃ συναγωγῇ, καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν
τῆς γῆς· 27 Καὶ διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν
Ἑλθαμεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν
ρέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς·
28 Ἀλλ' ἡ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ'
αὐτῆς, καὶ πόλεις δχυραὶ τετειχισμέναι μεγάλαι
σφόδρα, καὶ τὴν γενεάν Ἐνὰχ ἰωράκαμεν ἐκεῖ· 29 Καὶ
Ἀμαλὴ κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον, καὶ ὁ
Χετταῖος καὶ ὁ Εὔδαιος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ ὁ
Ἀμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὄρει, καὶ ὁ Χαναναῖος
κατοικεῖ παρὰ θάλασσαν καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην
ποταμὸν. 30 Καὶ κατεσίωπησε Χάλεβ τὸν λαὸν
πρὸς Μωσὴν καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐχὶ ἄλλα ἀναβάντες
ἀναβησόμεθα καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτήν, ὅτι
δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς. 31 Καὶ οἱ ἄνθρωποι
οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν Οὐκ ἀναβαίνομεν,
ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι
ἰσχυρότερον ἡμῶν ἐστὶ μάλλον. 32 Καὶ ἐξηγεῖσαν
ἐκστασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτήν πρὸς τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες Τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτήν
κατασκεψάσθαι, γῇ κατίσθουσα τοὺς κατοικοῦντας
ἐπ' αὐτῆς ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἰωράκαμεν ἐν αὐτῇ
ἄνδρες ὑπερήκει· 33 Καὶ ἐκεῖ ἰωράκαμεν τοὺς
γίγαντας, καὶ ἡμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσει ἀκρίδες·
ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐνῆλθεν
ἐκείνη, καὶ ἐκλαῖον ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.
2 Καὶ διεγγύζον ἐπὶ Μωσὴν καὶ Ἀαρὼν πάντες
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ
συναγωγὴ Ὁφείλον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτῃ, ἢ ἐν
τῇ ἐρήμῃ ταύτῃ ἐἀπεθάνομεν· 3 Καὶ ἵνα τί Κύριος
εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πιστεῖν ἐν πολέμῳ ;
αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παῖδια ἔσονται εἰς διαρ-
παγὴν· νῦν οὖν βέλτιόν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς
Αἴγυπτον. 4 Καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ Δῶμεν
ἀρχηγὸν καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον. 5 Καὶ
ἔπεσε Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον
πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ. 6 Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ
Ναυὴ καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ τῶν κατασκεψαμένων
τὴν γῆν διῆρξεν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, 7 Καὶ εἶπαν
πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγοντες Ἡ γῆ,
ἣν κατεσκεψάμεθα αὐτήν, ἀγαθὴ ἐστὶ σφόδρα σφόδρα.

23 Pergentesque usque ad Torrentem
botri, absciderunt palmitem cum uva sua,
quem portaverunt in vecte duo viri. De
malis quoque granatis et de ficis loci illius
tulerunt: 24 Qui appellatus est Nehelescol,
id est, Torrens botri, eo quod botrum portas-
sent inde filii Israel. 25 Reversique explo-
ratores terræ post quadraginta dies, omni
regione circumta, 26 Venerunt ad Moysen
et Aaron et ad omnem cœtum filiorum Israel
in desertum Pharan, quod est in Cades.
Locutique eis et omni multitudini ostenderunt
fructus terræ: 27 Et narraverunt, dicentes:
Venimus in terram, ad quam misisti nos,
quæ revera fluit lacte et melle, et ex
his fructibus cognosci potest: 28 Sed
cultores fortissimos habet, et urbes grandes
atque muratas. Stirpem Enac vidimus ibi.
29 Amalec habitat in meridie, Hethæus
et Jebusæus et Amorrahæus in montanis:
Chananæus vero moratur juxta mare et circa
fluenta Jordanis. 30 Inter hæc Caleb
compescens murmur populi, qui oriebatur
contra Moysen, ait: Ascendamus, et possi-
deamus terram, quoniam poterimus obtinere
eam. 31 Alii vero, qui fuerant cum eo,
dicebant: Nequaquam ad hunc populum
valemus ascendere, quia fortior nobis est
32 Detraxeruntque terræ, quam inspexerant,
apud filios Israel, dicentes: Terra, quam
lustravimus, devorat habitatores suos: populus,
quem aspeximus, procerræ staturæ est. 33 Ibi
vidimus monstra quædam filiorum Enac de
genere giganteo: quibus comparati, quasi
locustæ videbamur.

CAPUT XIV.

1 IGITUR vociferans omnis turba flevit nocte
illa, 2 Et murmurati sunt contra Moysen et
Aaron cuncti filii Israel, dicentes: 3 Utinam
mortui essemus in Ægypto: et in hac vasta
solitudine utinam pereamus, et non inducat
nos Dominus in terram istam, ne cadamus
gladio, et uxores ac liberi, nostri ducantur
captivi. Nonne melius est reverti in Ægyptum?
4 Dixeruntque alter ad alterum: Consti-
tuamus nobis ducem, et revertamur in
Ægyptum. 5 Quo audito, Moyses et Aaron
ceciderunt proni in terram coram omni multi-
tudine filiorum Israel. 6 At vero Josue filius
Nun, et Caleb filius Jephone, qui et ipsi lustra-
verant terram, sciderunt vestimenta sua, 7 Et
ad omnem multitudinem filiorum Israel locuti
sunt: Terra, quam circumvimus, valde bona est.

8 אִם־חַסְדִּים־יִהְיֶה־לְךָ־יְהוָה וְחַסְדִּים־אֵלֶיךָ
הַחַסְדִּים הַזֵּה־הַזֶּה לֹא־אֶרְץ־אֲשֶׁר־הִיא
וְכָתוּב־הָלַב־דְּבָרְךָ׃ 9 וְהָיָה־לְךָ־אֵלֶיךָ
תִּמְחָדֶה וְאֵלֶיךָ־אֲלִי־תִּמְחָדֶה וְאֵלֶיךָ
כִּי לְחַמְּךָ־חַסְדִּים כִּי כָל־מַעֲלֵיתָם־יִתְּנָה
אֵתֶנּוּ אֲלִי־תִּמְחָדֶה׃ 10 וַיֹּאמְרוּ־כָל־הָעָם
לְדָוִדִּים אֵלֶיךָ־כָּאֵלֶיךָ־וְכָתוּב־יְהוָה נִרְאָה
בְּאֵי־לֵב־אֲלִי־כָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ 11
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי־מֹשֶׁה עֲרָאֵךְ
וְאֵתֶנּוּ דָּעִים הָעָם וְעֲדָה־לָּהֶם לֹא־תִּמְחָדֶה
כִּי כָל־הָאֲחִיּוֹת־אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי בְּקִרְבִּי׃
12 אֲנִי־בְּדָבָר וְאִירָאֶנּוּ וְאֵתֶנּוּ אֲחִי־יְהוָה
לְיִתְּנָה־לָּהֶם וְעֲדָה־מִּשְׁפָּה׃ 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֲלִי־יְהוָה וְשָׁמַע־מַעֲלֵיתָ בְּרִחְמֵי־לֵבֶיךָ
בְּכִחְזֶךָ אֲתִי־הָעָם הָעָם מִקִּרְבִּי׃ 14 וַיֹּאמֶר
אֲלֵי־יְהוָה הַחַסְדִּים הַזֵּה־הַזֶּה שָׁמַע־בְּרִחְמֵי־לֵבֶיךָ
יְהוָה בְּקִרְבִּי דָּעִים הָעָם הָעָם אֲשֶׁר־עָלִינוּ
נִרְאָה אֲתֶנּוּ יְהוָה וְעֲדָה־לָּהֶם עֲמֵד עֲלֵיהֶם
וְכַעֲשֶׂה־עִנְיָן אֲתֶנּוּ חֲלָה לְפָנֵיהֶם וְיָסֶם
וְכַעֲשֶׂה־אֵשׁ לִלְהָה׃ 15 וְהִמָּתַח אֲתִי־הָעָם
הָעָם פָּאֵשׁ אֲתֶנּוּ וְאֵתֶנּוּ חֲמוּמִים אֲשֶׁר־שָׁמַע־
אֲתִי־שָׁמַע־לֵבֶיךָ׃ 16 מִכְּלָתִי וְכָל־הָעָם
לְחַבֵּא־אֲתִי־הָעָם הָעָם אֲלִי־הָאֲרָץ אֲשֶׁר־
לָשָׁבַע לָהֶם וְיִשְׁחָדֶם בְּדָבָר׃ 17 וְעֲתָה
יִגְדִּלְכֶּנָּה כֹּחַ אֲדֹנָי פָּאֵשׁ דְּבָרְךָ לֵבֶיךָ׃
18 יְהוָה אֲתֶנּוּ אֲתֶנּוּ אֲתֶנּוּ וְרַב־יָסוּד נִשְׁמָה
עָלֶיךָ וְכַעֲשֶׂה וְנִרְאָה לֹא וְנִרְאָה פָּאֵשׁ עָלֶיךָ
אֲתֶנּוּ עֲלֵי־בָנִים עֲלֵי־שְׁלֹשִׁים וְעֲלֵי־דְּבָרִים׃
19 סִלְּחָנָה לְעָנֹו דָּעִים הָעָם הָעָם כְּנָל חֲסִידֶיךָ
וְכַעֲשֶׂה נִשְׁמָה לָהֶם הָעָם מִשְׁפָּחִים
וְעֲדָה־לָּהֶם׃ 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְּחָנָה בְּדָבָר׃
21 וְאֵתֶנּוּ חֲמוּמִים וְנִשְׁמָה כְּבֹד־יְהוָה אֲתֶנּוּ
כָל־הָעָם׃ 22 כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים הָרָאִים
אֲתֶנּוּ כְּבֹד־יְהוָה אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי בְּמִשְׁפָּחִים
וְכַעֲשֶׂה וְנִרְאָה אֲתֶנּוּ עָלֶיךָ עֲשֶׂה פָּעִים
וְלֹא שָׁמַע־בְּקִרְבִּי׃ 23 אֲתֶנּוּ אֲתֶנּוּ אֲתֶנּוּ
אֲשֶׁר־נִשְׁמָה לְחַבֵּאֶם וְכָל־מִשְׁפָּחִים לֹא
יִרְאֶה׃ 24 וְעֲבָדֶיךָ כָל־עַמְּךָ הַיִּתְּנָה רַחֵם
אֲתֶנּוּ עֲמֵד וְיִמְלֵא אֲתֶנּוּ וְחַסְדִּים אֲלֵי־
הָאֲרָץ אֲשֶׁר־פָּאֵשׁ וְעֲדָה וְעֲדָה וְעֲדָה׃
25 וְהַעֲמֵלְךָ וְהַעֲשֶׂה יִשְׁמָעֶיךָ עֲשֶׂה־קֶדֶר פָּעִים
וְעֲשֶׂה לָהֶם הַמִּדְבָּר הָעָם וְיִסְחָר׃ 26
וְיִבְרָךְ יְהוָה אֲלֵי־מִשְׁפָּחָה וְאֵלֵי־אֲתֶנּוּ לֵבֶיךָ׃

8 Εἰ αἰρετίζει ἡμᾶς Κύριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν
γῆν ταύτην καὶ ὠσει αὐτὴν ἡμῖν, γῆ ἥτις ἐστὶ
ρίουσα γάλα καὶ μέλι. 9 Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μὴ
ἀποστάται γίνεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν
τῆς γῆς, ὅτι κατὰ βρωμα ἡμῖν ἐστίν· ἀφέστηκε γὰρ
ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῖν· μὴ
φοβηθῆτε αὐτούς. 10 Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ
καταλιθοβολῆσαι αὐτούς ἐν λίθοις· καὶ ἡ δόξα
Κυρίου ὤφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 11 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσῆν· Ἔως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος;
καὶ ἔως τίνος οὐ πιστεύουσέ μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς σημεῖοις
οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς; 12 Πατάξω αὐτούς θανάτῳ
καὶ ἀπολῶ αὐτούς, καὶ ποιήσω σέ καὶ τὸν οἶκόν σου
πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολλὸν μᾶλλον ἢ τοῦτο.
13 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον Καὶ ἀκούσεται
Αἴγυπτος, ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ σου τὸν λαόν
τοῦτον ἐξ αὐτῶν. 14 Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν ὅτι σὺ εἰ
Κύριος ἐν τῇ λαφ' τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ'
ὀφθαλμοῦς ὀπτάξῃ, Κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν
ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος
αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα·
15 Καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαόν τοῦτον ὥσει ἄνθρωπον
ἕνα, καὶ ἱεροῦσι τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομά σου
λέγοντες 16 Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν
τὸν λαόν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς
κατέστρωσεν αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ. 17 Καὶ νῦν
ὕψωθήτω ἡ ἰσχὺς σου, Κύριε, διὰ τὸν τρόπον εἶπας λέγων
18 Κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός,
ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας, καὶ
καθαρισμῷ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον, ἀποδιδοὺς ἁμαρ-
τίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης
γενεᾶς. 19 Ἀφες τὴν ἁμαρτίαν τῇ λαφ' τούτῳ κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καθάπερ ἔλεως ἐγένου αὐτοῖς ἀπ'
Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν. 20 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν· Ἰλέως αὐτοῖς εἰμὶ κατὰ τὸ ῥῆμά σου·
21 Ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐμπλήσει
ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν· 22 Ὅτι πάντες
οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀρῶντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα
ἀ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ἐπείρασάν με τοῦτο δέικατον καὶ οὐκ εἰσέκουσαν τῆς
φωνῆς μου, 23 Ἡ μὴν οὐκ ὕψονται τὴν γῆν ἣν
ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν· ἀλλ' ἡ τὰ τέκνα αὐτῶν
ἔστι μετ' ἐμοῦ ὥδε, ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ
κακόν, πᾶς ἐμώτερος ἄπειρος, τούτοις ὤσω τὴν γῆν·
πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὕψονται αὐτήν.
24 Ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ
καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν
εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει
αὐτήν. 25 Ὁ δὲ Ἀμαλῆκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν
ἐν τῇ πολιάδι· ἀπείρουν ἐπιστράφητε καὶ ἀπάραττε ὑμεῖς
εἰς τὴν ἐρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἱερὴν. 26 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων

8 Si propitius fuerit Dominus, inducet nos
in eam, et tradet humum lacte et melle
manantem. 9 Nolite rebelles esse contra
Dominum: neque timeatis populum terræ
hujus, quia sicut panem ita eos possumus
devorare; recessit ab eis omne præsidium:
Dominus nobiscum est, nolite metuere. 10 Cumque clamaret omnis multitudo, et
lapidibus eos vellet opprimere, apparuit gloria
Domini super tectum fæderis cunctis filiis
Israel. 11 Et dixit Dominus ad Moysen:
Usquequo detrahēt mihi populus iste? Quous-
que non credent mihi, in omnibus signis quæ
fecī coram eis? 12 Feriam igitur eos
pestilentia, atque consumam: te autem faciam
principem super gentem magnam, et fortiozem
quam hæc est. 13 Et ait Moyses ad Domi-
num: Ut audiant Ægyptiī, de quorum medio
eduxisti populum istum, 14 Et habitatores
terræ hujus, qui audierunt quod tu, Domine,
in populo isto sis, et facie videaris ad faciem,
et nubes tua protegat illos, et in columna
nubis præcedas eos per diem, et in columna
ignis per noctem: 15 Quod occideris tantam
multitudinem, quasi unum hominem, et dicant:
16 Non poterat introducere populum in
terram, pro qua juraverat: idcirco occidit eos
in solitudine. 17 Magnificetur ergo fortitudo
Domini sicut jurasti, dicens: 18 Dominus
patiens et multæ misericordiæ, auferens iniqui-
tatem et scelera, nullumque innoxium dere-
linquens, qui visitas peccata patrum in filios in
tertiam et quartam generationem. 19 Dimitte,
obsecro, peccatum populi hujus secundum
magnitudinem misericordiæ tuæ, sicut pro-
pitius fuisti egredientibus de Ægypto usque
ad locum istum. 20 Dixitque Dominus:
Dimisi juxta verbum tuum. 21 Vivo ego:
et implebitur gloria Domini universa terra. 22 Attamen omnes homines qui viderunt
majestatem meam, et signa quæ feci in
Ægypto et in solitudine, et tentaverunt me
jam per decem vices, nec obedierunt voci meæ,
23 Non videbunt terram pro qua juraui
patribus eorum, nec quisquam ex illis qui
detraxit mihi, intuebitur, eam. 24 Servum
meum Caleb, qui plenus alio spiritu secutus est
me, inducam in terram hanc, quam circūvit:
et semen ejus possidebit eam. 25 Quoniam
Amalecites et Chananeus habitant in vallibus.
Cras movete castra, et revertimini in solu-
tudinem per viam maris Rubri. 26 Locutusque
est Dominus ad Moysen et Aaron, dicens:

27 עד-ימתי לעדה הרצח הזאת אשר
הקח מלינים עלי את-תלפוז בגן ישראל
אשר הקח מלינים עלי שמעתי: 28 אמר
אלהם חראני בא-יחזא אמ-לא באשר
דברתם באזני בן אעשה לכם: 29 בפדגר
הנה ופלו פגריכם וכל-פגריכם לכל-
מספרכם מכן עשרים שנה ומעלה אשר
הלינתם עלי: 30 אם-אתם תבאו אל-
הארץ אשר נשאתי את-ידי לשפן אתכם
בה בי אם-תלב ברי-פוז ויהושע ברגנו:
31 וטפכם אשר אמרתם לבן יחזא
והביאתי אתם ונדעו את-הארץ אשר
מאסתם בה: 32 ובגריכם אתם ופלו
בפדגר הנה: 33 ובגריכם יהיו רעים
בפדגר ארבעים שנה ונשא את-יחזא
צרתם פגריכם בפדגר: 34 במספר הנשים
אשר-תרתם את-הארץ ארבעים יום יום
לשנה יום לשנה תשא את-יחזא
ארבעים שנה ונדעו את-הארץ: 35 אני
יחזא דברתי אמ-לא זאת אעשה לכל-
העדה הרצח הזאת הפועלים עלי
בפדגר הנה ופמו ושם נחמו: 36 ותאמרו
אשר-שלח משה לחיר את-הארץ וישבו
וילכו עלי את-קל-העדה להוציא
דבר עלי-הארץ: 37 וימתו המאשים
מוצא דבר-הארץ דעה בפדגר לפג
יחזא: 38 ויהושע ברגנו וכלב ברי-פוז
היו מדבר-אשים חכם החללים לתור
את-הארץ: 39 ונדבר משה את-הדברים
האלה אל-כל-בן ישראל ויהאמרו
מאד: 40 נישקמו בפדגר ויעלו אל-ראש
ההר לאמר הנפנו ונעלה אל-המקום
אשר-אמר יחזא בי קמנו: 41 ויאמר
משה למה גח אתם עברים את-פי יחזא
והוא לא תעלה: 42 אל-תעלו כי אין
יחזא בחרבכם ולא תנפנו לבן ארבים:
43 כי העמלתי והפגעתי שם לפניכם
ונפלאתם בקרב קרע-ל-בן שבכם מאחרי
יחזא ולא-יחזא יחזא עמכם: 44 ויעלו
לעלות אל-ראש ההר ואזון ברי-יחזא
ומשה לא-קמו מקרב הפתחה: 45 ויגד
העמלתי והפגעתי הישב בקרב ההר
ונקמו ויבהמו צרה-ההר: פ

27 "Εως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην,
ὃ αὐτοὶ γογγύουσιν ἐναντίον μου; τὴν γόγγυσιν
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα.
28 Εἰπὺν αὐτοῖς Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἡ μὴν ὃν
τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὠτά μου, οὕτω ποιήσω
ὑμῖν. 29 Ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσέεται τὰ κῶλα
ὑμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ κατηγορη-
μένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὅσοι
ἐγόγγυσαν ἐπ' ἐμοί. 30 Εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν
γῆν ἥν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκευάσαι ὑμᾶς
ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἡ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
Ναυὴ. 31 Καὶ τὰ παιδιὰ ἃ εἶπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι,
εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσουσιν τὴν
γῆν ἣν ὑμεῖς ἀπίστευτε ἀπ' αὐτῆς. 32 Καὶ τὰ κῶλα
ὑμῶν πεσέεται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. 33 Οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν
ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ
ἀνοίσουσιν τὴν πορείαν ὑμῶν ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ
κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 34 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἡμερῶν ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν, τεσσαράκοντα
ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ λήψετε τὰς ἀμαρτίας
ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς
ὀργῆς μου. 35 Ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, ἡ μὴν οὕτω
ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ τῇ ἐπισυνιστα-
μένῃ ἐπ' ἐμέ. ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται
καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται. 36 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οὗς
ἀπίστευτε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ
παραγενθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς καὶ
συναγωγὴν ἐξένηκαὶ ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς.
37 Καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατεῖπαντες πονηρὰ
κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἐναντὶ Κυρίου. 38 Καὶ
Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ καὶ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ἐζήσαν
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων
κατασκέψασθαι τὴν γῆν. 39 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς
τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας τοὺς Ἰσραὴλ, καὶ
ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα. 40 Καὶ ὀρθίσαντες τὸ
πρῶτον ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες
Ἰδοὺ οὐδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε
Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν. 41 Καὶ εἶπε Μωυσῆς Ἰνα
τί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα Κυρίου; οὐκ εὐδο-
ῖται ὑμῖν. 42 Μὴ ἀναβαίνετε, οὐ γάρ ἐστι Κύριος
μεθ' ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν. 43 Ὅτι ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ
ἐμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρᾳ οὐ εἵνεκεν
ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται
Κύριος ἐν ὑμῖν. 44 Καὶ διαβασάμενοι ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς δια-
θήκης Κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς
παρεμβολῆς. 45 Καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χανα-
ναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ἐτρέψαντο
αὐτοὺς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἑρμάν· καὶ
ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

27 Usquequo multitudo hæc pessima mur-
murat contra me? querelas filiorum Israel
audiui. 28 Dic ergo eis: Vivo ego, ait
Dominus: sicut locuti estis audiente me, sic
faciam vobis. 29 In solitudine hac jacebunt
cadavera vestra. Omnes qui numerati estis a
viginti annis et supra, et murmurastis contra
me, 30 Non intrabitis terram, super quam
levavi manum meam ut habitare vos facerem,
præter Caleb filium Jephone, et Josue filium
Nun. 31 Parvulos autem vestros, de quibus
dixistis quod prædæ hostibus forent, intro-
ducam: ut videant terram, quæ vobis dis-
plicuit. 32 Vestra cadavera jacebunt in soli-
tudine. 33 Filii vestri erunt vagi in deserto
annis quadraginta, et portabunt fornicationem
vestram, donec consumantur cadavera patrum
in deserto, 34 Juxta numerum quadraginta
dierum, quibus considerastis terram: annus
pro die imputabitur. Et quadraginta annis
recipietis iniquitates vestras, et scietis ultionem
meam: 35 Quoniam sicut locutus sum, ita
faciam omni multitudini huic pessimæ, quæ
consurrexit adversum me: in solitudine hac
deficiet, et morietur. 36 Igitur omnes viri,
quos miserat Moyses ad contemplantam
terram, et qui reversi murmurare fecerant
contra eum omnem multitudinem, detrahentes
terræ quod esset mala, 37 Mortui sunt atque
percussi in conspectu Domini. 38 Josue
autem filius Nun, et Caleb filius Jephone,
vixerunt ex omnibus qui perrexerant ad con-
siderandam terram. 39 Locutusque est
Moyses universa verba hæc ad omnes filios
Israel, et luxit populus nimis. 40 Et ecce
mane primo surgentes ascenderunt verticem
montis, atque dixerunt: Parati sumus ascen-
dere ad locum, de quo Dominus locutus est:
quia peccavimus. 41 Quibus Moyses: Cur,
inquit, transgredimini verbum Domini, quod
vobis non cedit in prosperum? 42 Nolite
ascendere: non enim est Dominus vobiscum:
ne corruiatis coram inimicis vestris. 43 Ama-
lemites et Chananæus ante vos sunt, quorum
gladio corruetis, eo quod nolueritis acquiescere
Domino, nec erit Dominus vobiscum. 44 At
illi contenebrati ascenderunt in verticem
montis. Arca autem testamenti Domini et
Moyses non recesserunt de castris. 45 De-
scenditque Amalecites et Chananæus, qui
habitabat in monte: et percussit eos atque
concidens, persecutus est eos usque Horma.

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי
 הִבֵּאתִי אֶל־אֶרֶץ מִשְׁכַּנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן
 לָכֶם : 3 וַעֲשִׂיתֶם אֵשֶׁת לַיהוָה עֹלָה
 אֲרִיזָה לִפְלִיאֲגֹר אוֹ בְּנִדָּה אוֹ בְּמַעֲדִיכֶם
 לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִדְּהֶקֶר אוֹ
 מִדְּהֶצֶן : 4 וְהִקְרִיב הַמִּקְרִיב הַדָּבָר
 לַיהוָה מִנְחָה כֹּלֶת עֲשׂוֹתוֹ כְּלֹל בְּרִבְעִית
 הַחֵין שָׁמוֹ : 5 וְיָנוּ לְגֶסֶס רְבִיעִית הַחֵין
 פַּעֲמָה עַל־הָעֹלָה אוֹ לְגִבָּה לְפָנֶיךָ
 הָאֶחָד : 6 אוֹ לֵאמֹר פַּעֲמָה מִנְחָה כֹּלֶת
 שָׁנָה עֲשָׂרִים כְּלֹלָה בַּשָּׁמֶן שְׁלִשִׁית
 הַחֵין : 7 וְיָנוּ לְגֶסֶס שְׁלִשִׁית הַחֵין פַּתְרִיב
 הַיִּחְדָּח לַיהוָה : 8 וְכִרְסָעָה דְּרָגָה
 עֹלָה אֲרִיזָה לִפְלִיאֲגֹר אוֹ שְׁלָמִים
 לַיהוָה : 9 וְהִקְרִיב עַל־דְּהֶקֶר מִנְחָה
 כֹּלֶת שְׁלִשִׁית עֲשָׂרִים כְּלֹל בַּשָּׁמֶן חֲצִי
 הַחֵין : 10 וְיָנוּ פַתְרִיב לְגֶסֶס חֲצִי הַחֵין
 אֵשֶׁת הַיִּחְדָּח לַיהוָה : 11 כָּכָה יַעֲשֶׂה
 לַעֲשׂוֹת הָאֶחָד אוֹ לֵאמֹר הָאֶחָד אוֹ לֵאמֹר
 בְּכַשִּׁים אוֹ בְּעִזִּים : 12 בַּמִּסְכָּר אֲשֶׁר
 פַּעֲשׂוֹ כָכָה פַּעֲשׂוֹ לְאֶחָד בַּמִּסְכָּר :
 13 כִּלְהֹאזֶרֶחַ יַעֲשֶׂה־כָכָה אֶת־הָעֹלָה לְהִקְרִיב
 אֵשֶׁת הַיִּחְדָּח לַיהוָה : 14 וְכִרְסָעָה
 אֲתֵכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם לְזֵרְמִיכֶם
 וַעֲשֶׂה אֵשֶׁת הַיִּחְדָּח לַיהוָה כַּאֲשֶׁר
 פַּעֲשֶׂה בְּנִי יַעֲשֶׂה : 15 הַקֹּהֵל רִקְחָה אֶת־
 לָכֶם וְלָגֵר הַגֵּר חֲקָה עֹלָם לְזֵרְמִיכֶם
 כָּכֶם כָּכָה יִהְיֶה לַפָּנִי יְהוָה : 16 הַתֵּרָח
 אֶת־וּבְשָׁשֶׁט אֶחָד יִתֶּנָּה לָכֶם וְלָגֵר הַגֵּר
 אֲתֵכֶם : פ 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : 18 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
 אֲנִי מְבִיא אֲתֵכֶם שָׁמָּה : 19 וְהָיָה
 בְּאֵלְכֶם מִלְּחָם הָאֶרֶץ פְּרִימֹה תִרְוַחָה
 לַיהוָה : 20 רֵאשִׁית עֲרֻכְתֵּיכֶם חֶלֶת פְּרִימֹה
 הַרְוַחָה בְּתִרְוַמָּה גֵּרֹן בְּנִי פְרִימֹה אֲתֵכֶם :
 21 מִרֵּאשִׁית עֲרֻכְתֵּיכֶם תִּתְּנֶנּוּ לַיהוָה תִּרְוַחָה
 לְזֵרְמִיכֶם : ס 22 וְכִי תִשְׁפֹּג וְלֹא
 תַעֲשֶׂה אֶת־כִּלְהֹאזֶרֶחַ הָאֶלֶּה אֲשֶׁר־דַּבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה : 23 וְאֵלֶּיךָ בִּירְמִשָּׁה מִדְּהֶיִם
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְהִלָּחֵם לְזֵרְמִיכֶם :

1 KAI εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων 2 Ἀλή-
 στον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτούς "Ὅταν
 εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν ἣν ἐγὼ
 δίδωμι ὑμῖν, 3 Καὶ ποιήσεις ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ,
 ὀλοκάρπωμα ἢ θυσίαν, μεγαλύναι εὐχὴν ἢ καθ'
 ἐκούσιον, ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὁσμὴν
 εὐωδίας τῷ Κυρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν
 προβάτων, 4 Καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον
 αὐτοῦ Κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἴφι
 ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ ἐν τέταρτῳ τοῦ ἴν· 5 Καὶ
 οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ποιήσετε ἐπὶ
 τῆς ὀλοκαυτώσεως ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας· τῷ ἄμνῳ τῷ
 ἐνὶ ποιήσεις τοσοῦτο, κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας τῷ
 Κυρίῳ. 6 Καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῇτε αὐτὸν εἰς
 ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως
 δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ
 ἴν· 7 Καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἴν
 προσοίσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 8 Ἐὰν δὲ ποιῇτε
 ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν μεγαλύναι
 εὐχὴν ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ, 9 Καὶ προσοίσει
 ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα
 ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ ἥμισυ τοῦ ἴν, 10 Καὶ
 οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἥμισυ τοῦ ἴν, κάρπωμα
 ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 11 Οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ
 τῷ ἐνὶ ἢ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ ἐκ τῶν
 προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν· 12 Κατὰ τὸν ἀριθμὸν
 ὧν ἂν ποιήσῃτε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἐνὶ κατὰ τὸν
 ἀριθμὸν αὐτῶν. 13 Πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως
 τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
 Κυρίῳ. 14 Ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένῃται
 ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἢ ὅς ἂν γένῃται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γε-
 νεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ,
 ὡς τὸν ἴδιον ποιῇτε ὑμεῖς, οὕτω ποιήσει ἡ συναγωγὴ
 Κυρίῳ. 15 Νόμος ἐστὶν ὑμῖν καὶ τοῖς προσήλυτοις
 τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς
 γενεὰς ὑμῶν· ὡς ὑμεῖς, καὶ ὁ προσήλυτος ἐστὶν ἕνα
 Κυρίου. 16 Νόμος ἐστὶν καὶ δικαίωμα ἔν ἐστὶν ὑμῖν
 καὶ τῷ προσήλυτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν. 17 Καὶ
 ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων 18 Ἀλάσων
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτούς "Ἐν τῷ
 εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω
 ὑμᾶς ἐκεῖ, 19 Καὶ ἐστὶν ὅταν ἐσθῇτε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν
 ἄρτων τῆς γῆς, ἀφελῆτε ἀφαίρεμα ἀφορίσματος Κυρίῳ·
 20 Ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν ἄρτον ἀφοριεῖτε
 ἀφαίρεμα αὐτό· ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλλω, οὕτως
 ἀφελῆτε αὐτόν, 21 Ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν,
 καὶ δώσετε Κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
 22 Ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσῃτε πάσας
 τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅς ἐλάλησε Κύριος πρὸς
 Μωυσὴν, 23 Καθὰ συνέταξε Κύριος πρὸς ὑμᾶς
 ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξε Κύριος
 πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπείκενα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,

1 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens :
 2 Loquere ad filios Israel, et dices ad eos :
 Cum ingressi fueritis terram habitationis
 vestrae, quam ego dabo vobis, 3 Et feceritis
 oblationem Domino in holocaustum, aut victi-
 mam, vota solventes, vel sponte offerentes
 munera, aut in solemnitatibus vestris adolentes
 odorem suavitatis Domino, de bobus sive de
 ovibus : 4 Offeret quicumque immolaverit
 victimam, sacrificium similæ, decimam partem
 ephi, conspersæ oleo, quod mensuram habebit
 quartam partem hin : 5 Et vinum ad liba
 fundenda ejusdem mensuræ dabit in holo-
 caustum sive in victimam. Per agnos singulos
 6 Et arietes erit sacrificium similæ duarum
 decimarum, quæ conspersa sit oleo tertie
 partis hin : 7 Et vinum ad libamentum
 tertie partis ejusdem mensuræ offeret in
 odorem suavitatis Domino. 8 Quando vero de
 bobus feceris holocaustum aut hostiam, ut
 impleas votum vel pacificas victimas, 9 Dabis
 per singulos boves similæ tres decimas con-
 spersæ oleo, quod habeat medium mensuræ
 hin : 10 Et vinum ad liba fundenda ejusdem
 mensuræ in oblationem suavissimi odoris
 Domino. 11 Sic facies 12 Per singulos
 boves et arietes et agnos et hædos. 13 Tam
 indigenæ quam peregrini 14 Eodem ritu
 offerent sacrificia. 15 Unum præceptum erit
 atque judicium tam vobis quam advenis terræ.
 16 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens :
 17 Loquere filiis Israel, et dices ad eos :
 18 Cum veneritis in terram, quam dabo vobis,
 19 Et comederitis de panibus regionis illius,
 separabitis primitias Domino 20 De cibis
 vestris. Sicut de areis primitias separatis.
 21 Ita et de pulmentis dabitis primitiva
 Domino. 22 Quod si per ignorantiam præ-
 terieritis quidquam horum, quæ locutus est
 Dominus ad Moysen, 23 Et mandavit per
 eum ad vos, a die qua cepit jubere et ultra-

24 ויהי אם מצר הצדח גששתה לשננה
ועשו כל-הצדח פר בדרקור אחד לעלה
להים יחול ליהנח ומנחתו ונספו בפשט
ושעיר-עזים אחד לחטאת: 25 וכפר הפחן
על-כל-ערת בגי ישראל ונסלח להם
כרשננה הוא והם הביאו את-קרבנם
אשר ליהנח וחטאתם לפני יהנח
על-שננחם: 26 ונסלח לכל-ערת בגי
ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל-העם
בשננה: 27 ונסלחם
תחטא בשננה ותחריבה עו בת-שננה
לחטאת: 28 וכפר הפחן על-חטאת השננה
בתחטא בשננה לפני יהנח לכפר עליו
ונסלח לו: 29 תאזרח בגי ישראל ולגר
הגר בתוכם תהיה אחת יהיה להם
לעשה בשננה: 30 ותקשש אשר-תעשה
בית דש מרהצרח ומרהגר את-יהנח
הוא מבנה ונדרתה חקשש חקוה מקרב
עמו: 31 כי דבר-יהנח קזה ואת-מצורו
חגר חקרת וחקרת חקשש חקוה עונה
בה: 32 ויהי בגי-ישראל
בפדגר וימצא אש מקשש עצים ביום
השקת: 33 ויחריבו אתו המצאים אהו
מקשש עצים אל-משח ואל-אחיו ואל
כל-הצדח: 34 ויחריבו אהו בפשט כי לא
בדש מה-תעשה לו: 35 ויחריבו
יהנח אל-משח מות יומת חקשש רגם
אהו באבנים כל-הצדח מחוץ למחנה:
36 ויחריבו אתו כל-הצדח אל-מחוץ למחנה
ויחריבו אהו באבנים ויחריבו באש צדח
יהנח את-משח: 37 ויחריבו
יהנח אל-משח לאמר: 38 דגר אל-בגי
ישראל ואמרת אל-הם ועשו להם ציצית
על-כנפם בגדיהם לזריתם ונקני על-ציצית
חקת פתיל תגלת: 39 ויהי להם
לציצית וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות
יהנח ועשיתם אהם וקל-היגורו אהם
לבבכם ואחרי ציציתם אשר-אתם זנים
אחריהם: 40 למען תזכרו ועשיתם את-
כל-מצותי ויהיה אהם ודשם לאחריהם:
41 ויהי אהם אשר הוצאתי אהם
מצר מצרים להנחות להם לאחריהם
יהנח אהם:

24 Καὶ ἔσται ἂν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ
ἀκουσίως, καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συναγωγή μόσχον
ἓνα ἐκ βοῶν ἁμῶν εἰς ὀλοκαύτωμα εἰς ὀσμὴν
εὐωδίας Κυρίῳ, καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ
κατὰ τὴν σύνταξιν, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ
ἁμαρτίας· 25 Καὶ ἐξιδάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης
συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφελήσεται αὐτοῖς, ὅτι
ἀκούσῳ ἐστὶ· καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν
κάρπωμα Κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἔναντι
Κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν, 26 Καὶ ἀφελή-
σεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῷ
προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παντὶ
τῷ λαῷ ἀκούσιον. 27 Ἐάν τε ψυχὴ μία ἁμάρτη
ἀκουσίως, προσάξει αἷα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρ-
τίας· 28 Καὶ ἐξιδάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς
τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἁμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι
Κυρίου ἐξιδάσθαι περὶ αὐτοῦ. 29 Τῷ ἐγχωρίῳ
ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ
ἐν αὐτοῖς νόμος εἰς ἔσται αὐτοῖς, ὅς ἂν ποιήσῃ
ἀκουσίως. 30 Καὶ ψυχὴ ἣτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερ-
φανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προση-
λύτων, τὸν θεὸν οὗτος παροξυνεῖ, ἐξολοθρευθήσεται
ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, 31 Ὅτι τὸ ῥῆμα
Κυρίου ἐφαύλισε καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διεσκέδασεν·
ἐκτρίψει ἐκτρίβησεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁμαρτία αὐτῆς
ἐν αὐτῇ. 32 Καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ εἶρον ἄνδρα συλλέγοντα ἕξλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων. 33 Καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὐρόντες
συλλέγοντα ἕξλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς
Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν
Ἰσραὴλ· 34 Καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, οὐ
γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν. 35 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων Θανάτῃ θανατούσθω ὁ
ἄνθρωπος· λιθοβολήσατε αὐτόν λίθοις πᾶσα ἡ
συναγωγή. 36 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συνα-
γωγή ἕξ τῆς παρεμβολῆς· καὶ λιθοβολήσεν αὐτόν
πᾶσα ἡ συναγωγή λίθοις ἕξ τῆς παρεμβολῆς, καθὰ
συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 37 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Μωυσὴν λέγων 38 Ἀάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτούς καὶ ποιήσάτωσαν ἑαυτοῖς
κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς
γενεὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν
πτερυγίων κλωσμά ὑακίνθινον· 39 Καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν
τοῖς κρασπέδοις καὶ ὤψεσθε αὐτά, καὶ μνησθήσεσθε
πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου καὶ ποιήσετε αὐτάς, καὶ
οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορευέσθε ὀπίσω αὐτῶν·
40 Ὅπως ἂν μνησθῇτε καὶ ποιήσῃτε πάσας τὰς
ἐντολὰς μου, καὶ ἔσεσθε ἅγιον τῷ θεῷ ὑμῶν· 41 Ἐγὼ
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
εἶναι ὑμῶν θεός· ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

24 Oblitae fuerit facere multitudo: offeret
vitulum de armento, holocaustum in odorem
suavissimum Domino, et sacrificium ejus ac
liba, ut ceremoniae postulant, hircumque pro
peccato. 25 Et rogabit sacerdos pro omni
multitudine filiorum Israel: et dimittetur eis,
quoniam non sponte peccaverunt, nihilominus
offerentes incensum Domino pro se et pro
peccato atque errore suo: 26 Et dimittetur
universae plebi filiorum Israel, et advenis qui
peregrinantur inter eos; quoniam culpa est
omnis populi per ignorantiam. 27 Quod si
anima una nesciens peccaverit, offeret capram
anniculam pro peccato suo: 28 Et depre-
cabitur pro ea sacerdos, quod inscia peccaverit
coram Domino: impetrabitque ei veniam, et
dimittetur illi. 29 Tam indigenis quam
advenis una lex erit omnium, qui peccaverint
ignorantes. 30 Anima vero, quae per super-
biam aliquid commiserit, sive civis sit ille,
sive peregrinus, (quoniam adversus Dominum
rebellis fuit) peribit de populo suo: 31 Ver-
bum enim Domini contempsit, et praeceptum
illius fecit irritum: idcirco delebitur, et
portabit iniquitatem suam. 32 Factum est
autem, cum essent filii Israel in solitudine, et
invenissent hominem colligentem ligna in die
sabbati, 33 Obtulerunt eum Moysi et Aaron
et universae multitudini. 34 Qui recluserunt
eum in carcerem, nescientes quid super eo
facere deberent. 35 Dixitque Dominus ad
Moysen: Morte moriatur homo iste, obruat eum
lapidibus omnis turba extra castra. 36 Cumque
eduxissent eum foras, obruerunt lapidibus,
et mortuus est, sicut praeceperat Dominus.
37 Dixit quoque Dominus ad Moysen:
38 Loquere filiis Israel, et dices ad eos ut
faciant sibi fimbrias per angulos palliorum,
ponentes in eis vittas hyacinthinās: 39 Quas
cum viderint, recordentur omnium manda-
torum Domini, nec sequantur cogitationes
suas et oculos per res varias fornicantes,
40 Sed magis memores praeceptorum Domini
faciant ea, sintque sancti Deo suo. 41 Ego
Dominus Deus vester, qui eduxi vos de terra
Aegypti, ut essem Deus vester.

18 וַיִּקְרְאוּ אִישׁ מִחֻמָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֶשׁ
וַיִּשְׁלֹמוּ עֲלֵיהֶם הַקִּלְתָּם וַיַּעֲמֵדוּ בְּתַח הָאֵל
מוֹעֵד וַיִּשְׁמַע וַיִּתְּנוּ: 19 וַיִּקְחֵל עֲלֵיהֶם
לִכְרֹם אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פְּתַח הָאֵל מוֹעֵד
וַיִּקְרָא כְּבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵדָה: 20
וַיִּבְגֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר: 21 הַבְדִּילוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וְאֶכְלָה אֹתָם כְּרֶנֶע: 22 וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
וַיִּלְאֲמוּ אֶל אֶלְהֵי הַרְחֹק לְכָל־בָּשָׂר
הָאִישׁ אֶחָד נִחְסָא וְעַל כָּל־הָעֵדָה
תִּתְּנוּ: 23 וַיִּבְגֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵאמֹר: 24 דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר
הַעֲלֹה מִסִּבִּיב לְמַשְׁכְּנֵיכֶם דָּתוּ וַאֲבִיהֶם:
25 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה וַיִּלְחֹץ אֶל־דָּתוֹ וַאֲבִיהֶם וַיִּלְכּוּ
אֶחָדֵי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל: 26 וַיִּבְגֵּר אֶל־הָעֵדָה
לֵאמֹר כִּדְבַר יְהוָה מֵעַל אֶחָדֵי הַקְּאֻשִׁים
הַרְשָׁעִים הַזֵּאת וְאֶל־תִּתְּנוּ בְּכָל־אֶשֶׁר
לָהֶם כְּרֶנֶעֲפֵי בְּכָל־חַטָּאתָם: 27 וַיַּעֲלֹ
מֵעַל מַשְׁכְּנֵיכֶם דָּתוּ וַאֲבִיהֶם מִסִּבִּיב
וְדָתוֹ וַאֲבִיהֶם נִצָּאוּ בְּתַח אֶחָדֵיהֶם
וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּבְגִּיחֻם וַיִּשָּׁקֻם: 28 וַיִּלְחֹץ מֹשֶׁה
בְּזֹאת תִּדְבְּרוּ כִּי־יִתְּנָה שְׁלֹחֲנִי לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל־הַפְּעֻשִׁים הָאֵלֶּה בְּרִלָּא מִלְּפָנֶי:
29 אִם־יִפְקְדוּ כָּל־הָאָדָם וַיִּתְּנוּ אֵלֶּה וַיַּקְדִּיחַ
כָּל־הָאָדָם וַיִּקְדֹּחַ עֲלֵיהֶם לֹא יִתְּנָה שְׁלֹחֲנִי:
30 וְאִם־יִבְרִיאָה יִקְרָא יְהוָה וַיַּקְדִּיחַ הָאָדָם
אֶת־יָדָיו וַיִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֶשֶׁר לָהֶם
וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְּעוּהֶם כִּי נִאֲצִי
הַקְּאֻשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה: 31 וַיְהִי
כַּכֵּלָּו לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַתִּפְקַע הָאָדָם אֶשֶׁר תִּתְּנוּתָם: 32 וַתִּפְקַח
הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־קְבוּרָתָם
וְאֶת כָּל־הָאָדָם אֶשֶׁר לָתֵתָהּ וְאֶת כָּל־
הַקְּבֻרִים: 33 וַיִּרְדּוּ חַיִּים וְכָל־אֶשֶׁר לָהֶם
חַיִּים שְׂאֵלָה וַתִּתֵּן עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיִּלְאֲבוּ
מִתּוֹךְ תַּחְתָּל: 34 וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֶשֶׁר
סָבִיב־יֵהֱיֶה נָסִי לְהִלָּם כִּי אֶמְרוּ כְּרֶנֶעֲפֵי
הָאָרֶץ: 35 וְאִשׁ נִצָּאָה מֵאֵת יְהוָה וַתִּלְאֵל
אֶת הַקְּאֻשִׁים וּמֵאֵלֵיהֶם אִשׁ מִקְרִיבֵי
הַקִּלְתָּם:

פרשה יז:

1 וַיִּבְגֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

18 Καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπέθη-
καν ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα·
καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου Μωσῆς καὶ Ἀαρών, 19 Καὶ ἐπισυνέστησεν
ἐπ' αὐτοὺς Κορὲ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ὤφθη ἡ
δόξα Κυρίου πάσῃ τῇ συναγωγῇ. 20 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωσὴν καὶ Ἀαρών λέγων 21 Ἀποσ-
χίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ
ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἄπαξ. 22 Καὶ ἔπυσαν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν Θεὸς Θεὸς τῶν πνευμά-
των καὶ πάσης σαρκός, εἰ ἄνθρωπος εἰς ἡμάρτεν, ἐπὶ
πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ Κυρίου; 23 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσὴν λέγων 24 Ἀλάησον
τῇ συναγωγῇ λέγων Ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς
συναγωγῆς Κορὲ. 25 Καὶ ἀνέστη Μωσῆς καὶ
ἐπορεύθη πρὸς Δαθὰν καὶ Ἀβειρών, καὶ συνεπο-
ρεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ·
26 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν λέγων
Ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν
σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἄπτεσθε ἀπὸ πάντων ὧν
ἐστὶν αὐτοῖς, μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ
αὐτῶν. 27 Καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορὲ
κύκλῳ· καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών ἐξῆλθον, καὶ εἰστή-
κυσαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν, καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ
αὐτῶν. 28 Καὶ εἶπε Μωσῆς Ἐν τούτῳ γινώσεσθε
ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα
ταῦτα, ὅτι οὐκ ἂν ἔμαυτοῦ· 29 Εἰ κατὰ θάνατον
πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι, εἰ καὶ κατ'
ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν,
οὐχὶ Κύριος ἀπέσταλκέ με· 30 Ἀλλ' ἡ ἐν φάσματι
δεῖξει Κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
καταπίεται αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς
σκηνάς αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ
καταβήσονται ζῶντες εἰς ᾧδου, καὶ γινώσεσθε ὅτι
παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν Κύριον. 31 Ὡς δὲ
ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους,
ἐβράβη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν, 32 Καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ
καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ πᾶν-
τας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορὲ καὶ τὰ
κτήνη αὐτῶν· 33 Καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ ὅσα
ἐστὶν αὐτῶν ζῶντα εἰς ᾧδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς
ἡ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς. 34 Καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλῳ αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς
αὐτῶν, ὅτι λέγοντες Μὴ ποτε καταπίῃ ἡμᾶς ἡ γῆ.
35 Καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τοὺς
πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέρου-
τας τὸ θυμίαμα. 36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωσὴν

18 Quod cum fecissent, stantibus Moysse et
Aaron, 19 Et coacervassent adversum eos
omnem multitudinem ad ostium tabernaculi,
apparuit cunctis gloria Domini. 20 Locutusque
Dominus ad Moysen et Aaron, ait: 21 Sepa-
ramini de medio congregationis hujus, ut eos
repente disperdam. 22 Qui ceciderunt proni
in faciem, atque dixerunt: Fortissime Deus
spirituum universæ carnis, num uno peccante,
contra omnes ira tua desæviet? 23 Et ait
Dominus ad Moysen: 24 Præcipe universo
populo ut separetur a tabernaculis Core, et
Dathan et Abiron. 25 Surrexitque Moyses, et
abiit ad Dathan et Abiron: et sequentibus eum
senioribus Israel, 26 Dixit ad turbam: Re-
cedite a tabernaculis hominum impiorum, et
nolite tangere quæ ad eos pertinent, ne in-
volvamini in peccatis eorum. 27 Cumque
recessissent a tentoriis eorum per circuitum,
Dathan et Abiron egressi stabant in introitu
papilionum suorum, cum uxoribus et liberis,
omnique frequentia. 28 Et ait Moyses: In
hoc scietis, quod Dominus miserit me ut fac-
cerem universa quæ cernitis, et non ex proprio
ea corde protulerim: 29 Si consueta hominum
morte interierint, et visitaverit eos plaga, qua
et ceteri visitari solent, non misit me Dominus:
30 Sin autem novam rem fecerit Dominus,
ut aperiens terra os suum deglutiat eos et om-
nia quæ ad illos pertinent, descenderintque
viventes in infernum, scietis quod blasphema-
verint Dominum. 31 Confestim igitur ut
cessavit loqui, dirupta est terra sub pedibus
eorum: 32 Et aperiens os suum, devoravit illos
cum tabernaculis suis et universa substantia
eorum; 33 Descenderuntque vivi in infernum
operti humo, et perierunt de medio multitu-
dinis. 34 At vero omnis Israel, qui stabat per
gyrum, fugit ad clamorem pereuntium, dicens:
Ne forte et nos terra deglutiat. 35 Sed et
ignis egressus a Domino, interfecit ducentos
quingenta viros, qui offerebant incensum.
36 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

במדבר יז יח

20 וַיְהִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אִבְחַרְבּוּ מִמֶּנּוּ
וַיִּפְרָח וַהֲשִׁפְתִּי מִצְלִי אֶת־הַלְלוּת בְּגֵן
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מְלִיכִים עֲלֵיהֶם: 21 וַיִּבְדֹּר
מִשָּׁח אֶל־בְּגֵן יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵנּוּ אֵלָיו וְכָל־
נְשֵׂאֵיהֶם מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד מִטָּה אֶחָד
וַאֲחֵז לְבָרִית אֲבֹתָם שָׂגִים עֲשָׂר מִטּוֹת
וּבִמְטָה אֶחָדוֹן בְּהוֹד מִטּוֹתָם: 22 וַיִּפְחַ
מִשָּׁח אֶת־הַמִּטּוֹת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֶחָל
הַעֲדָת: 23 וַיְתִי מִמִּחְדָּת נִבְלָא מִשָּׁח
אֶל־אֶחָל הַעֲדוּת וַהֲגִיחַ פָּרַח מִטּוֹת־אֶחָדוֹן
לְבֵית לֹג וַיֵּצֵא פָּרַח וַיִּצָּץ צִיִּץ וַיִּמָּל
שָׁמָּה: 24 וַיֵּצֵא מִשָּׁח אֶת־כָּל־הַמִּטּוֹת
מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־כָּל־בְּגֵן יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאִי
וַיִּקְחוּ אִישׁ מִמֶּנּוּ: פ 25 וַיֵּאמֶר
יְהוָה אֶל־מִשָּׁח הַשֵּׁב אֶת־מִטָּה אֶחָדוֹן לִפְנֵי
הַעֲדוּת לְמַשְׁמֶרֶת לְאוֹת לְבִנְיָמִן וַיִּתְּקֵל
תְּלוּכֹתָם מִצְלִי וְלֹא יָמָרוּ: 26 וַיִּצָּעַ
מִשָּׁח כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֹּן עָשָׂה:
פ 27 וַיֵּאמְרוּ בְּגֵן יִשְׂרָאֵל אֶל־מִשָּׁח
לֵאמֹר הֵן גִּרְעָנוּ אֲבֹדְנוּ דָלְנוּ אֲבֹדְנוּ:
28 כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל־מִשְׁכָּנוֹ וַיְחַדְּדָה
יָמִית הָאֵם תִּמְנִי לְנוֹעַ: ס

פרשה יח :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַחֲרֵן אֲמֹה וּבִית-אֲבִיךָ אֲמֹה תִשָּׂאוּ אֶת-עֲזֶן הַמִּקְדָּשׁ וְאֲמֹה וּבִגְדֵה אֲמֹה תִשָּׂאוּ אֶת-עֲזֶן פִּתְחֵהֶם: ² וְגַם אֶת-אֲחִיךָ מִשֵּׁה לִּי שֹׁשֶׁט אֲבִיךָ הַקָּרֵב אֲמֹה וְיִלְנֶה עֲלֶיךָ וּשְׂרָתָהּ וְאֲמֹה וּבִגְדֵה אֲמֹה לִפְנֵי אֲמֹה הַעֲדֵת: ³ וְשִׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶתָהּ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל-הָאֲמֹה אִישׁ אֶל-פְּלִי תִקְדָּשׁ וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא-יָמְרוּ גַם-הֵם גַּם-בָּתָּם: ⁴ וְגִלְנֶה עֲלֶיךָ וּשְׁמִירוֹ אֶת-מִשְׁמֶרֶת אֲמֹה מוֹעֵד לְכָל עֲבֹת הָאֲמֹה וְזָר לֹא-יִקְרָב אֲלֵיהֶם: ⁵ וּשְׁמֶרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת הַקְּדָשׁ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא-יִחַדָּה עוֹד קֹדֶשׁ עַל-בִּגְדֵי וּשְׂרָאֵל: ⁶ וְאֲנִי הַגִּדָּה לְקֹחַתִּי אֶת-אֲחֵיכֶם הַקְּלֹיִם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מִתְּגַדָּה נִחְבִּים לִיהוָה לַעֲבֹד אֶת-עֲבֹת אֲמֹה מוֹעֵד: ⁷ וְאֲמֹה וּבִגְדֵה לְאֲמֹה תִשָּׂאוּ אֶת פִּתְחֵתְכֶם לְכַלֵּד־בָּר הַמִּזְבֵּחַ וְלַמִּבְרִית לְפָרֶזֶת וְעַבְדֵתָם עֲבֹת מִתְּגַדָּה אֲמֹה אֶת-פִּתְחֵתְכֶם וְזָר הַקָּרֵב יוֹמֵת: ⁸

ΑΡΙΘΜΟΙ, ζ, η'.

ὁ δὲ ἔσται ὁ ἀνθρώπος ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτόν, ἢ
ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει· καὶ περιεὼ ἀπ' ἐμοῦ
τὸν γογγυσμὸν υἱὸν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ γογγυζοῦσιν
ἐφ' ὑμῖν. 6 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ·
καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδους,
τῷ ἄρχοντι τῷ ἐνὶ ῥάβδον κατ' ἄρχοντα, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους· καὶ ἡ ῥάβδος
Ἀαρὼν ἀνὰ μέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν. 7 Καὶ ἀπέ-
θηκε Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου. 8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ
εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυ-
ρίου, καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν εἰς οἶκον
Λεβὶ, καὶ ἐξήνεγκε βλαστὸν καὶ ἐξῆμθησεν ἄνθη καὶ
ἐβλάστησε κάρνα. 9 Καὶ ἐξήνεγκε Μωυσῆς πᾶσας
τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου Κυρίου πρὸς πάντας
υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ εἶδον, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν
ῥάβδον αὐτοῦ. 10 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν
Ἀποῦθε τὴν ῥάβδον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων
εἰς διατήρησιν, σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκίων· καὶ
παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἀποθάνωσι. 11 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν
καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν.
12 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσὴν λέγοντες·
Ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα·
13 Πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς Κυρίου ἀποθνήσκει·
ἔως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ ΕΐΠΕ ΚΥΡΙΟΣ ΠΡΟΣ ἈΑΡΩΝ ΛΕΓΩΝ Σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν. 2 Καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευὶ δῆμον τοῦ πατρὸς σου προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν, καὶ προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργήτωσάν σοι, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 3 Καὶ φυλάσσονται τὰς φυλακάς σου καὶ τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς· πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὐτοὶ καὶ ὑμεῖς. 4 Καὶ προστεθίσονται πρὸς σέ, καὶ φυλάσσονται τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς, καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ· 5 Καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακάς τῶν ἀγίων καὶ τὰς φυλακάς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 6 Καὶ ἐγὼ εἶλφα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν νίων Ἰσραὴλ δόμα δεδομένον Κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 7 Καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ξνδοθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν· καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται.

NUMERI. XVII. XVIII.

5 Quem ex his elegero, germinabit virga ejus :
et cohibebo a me querimonias filiorum Israel,
quibus contra vos murmurant. 6 Locutusque
est Moyses ad filios Israel : et dederunt ei
omnes principes virgas per singulas tribus :
fueruntque virgæ duodecim absque virga
Aaron. 7 Quas cum posuisset Moyses coram
Domino in tabernaculo testimonii : 8 Sequenti
die regressus invenit germinasse virgam Aaron
in domo Levi : et turgentibus gemmis erupe-
rant flores, qui, foliis dilatatis, in amygdalas
deformati sunt. 9 Protulit ergo Moyses omnes
virgas de conspectu Domini ad cunctos filios
Israel : videruntque et receperunt singuli virgas
suas. 10 Dixitque Dominus ad Moysen : Refer
virgam Aaron in tabernaculum testimonii, ut
servetur ibi in signum rebellium filiorum Israel,
et quiescant querelæ eorum a me, ne moriantur.
11 Fecitque Moyses sicut præceperat Dominus.
12 Dixerunt autem filii Israel ad Moysen :
Ecce consumpti sumus, omnes perivimus ;
13 Quicumque accedit ad tabernaculum Do-
mini, moritur ; num usque ad inter necionem
cuncti delendi sumus ?

CAPUT XVIII.

1 DIXITQUE Dominus ad Aaron: Tu et filii tui, et domus patris tui tecum, portabitis iniquitatem sanctuarii: et tu et filii tui simul sustinebitis peccata sacerdotii vestri; 2 Sed et fratres tuos de tribu Levi, et sceptrum patris tui sume tecum, præstoque sint, et ministrant tibi: tu autem et filii tui ministrabitis in tabernaculo testimonii. 3 Excubabuntque Levitæ ad præcepta tua, et ad cuncta opera tabernaculi: ita duntaxat, ut ad vasa sanctuarii et ad altare non accedant, ne et illi moriantur, et vos pereatis simul; 4 Sint autem tecum, et excubent in custodiis tabernaculi, et in omnibus ceremoniis ejus. Alienigena non miscebitur vobis. 5 Excubate in custodia sanctuarii, et in ministerio altaris: ne oriatur indignatio super filios Israel. 6 Ego dedi vobis fratres vestros Levitas de medio filiorum Israel, et tradidi donum Domino, ut serviant in ministeriis tabernaculi ejus. 7 Tu autem et filii tui custodite sacerdotium vestrum: et omnia quæ ad cultum altaris pertinent, et intra velum sunt, per sacerdotes administrabuntur; si quis externus accesserit, occidetur

NUMERI, XV(II).

8 Locutusque est Dominus ad Aaron : Ecce dedi tibi custodiam primitiarum mearum. Omnia quæ sanctificantur a filiis Israel, tradidi tibi et filiis tuis pro officio sacerdotali legitima sempiterna. 9 Hæc ergo accipies de his, quæ sanctificantur et oblata sunt Domino. Omnis oblatio, et sacrificium, et quidquid pro peccato atque delicto redditur mihi, et cedit in Sancta sanctorum, tuum erit, et filiorum tuorum. 10 In sanctuario comedes illud : mares tantum edent ex eo, quia consecratum est tibi. 11 Primitias autem, quas voverint et obtulerint filii Israel, tibi dedi, et filiis tuis, ac filiabus tuis, jure perpetuo. Qui mundus est in domo tua, vescetur eis. 12 Omnem medullam olei, et vini, ac frumenti, quidquid offerunt primitiarum Domino, tibi dedi. 13 Universa frugum initia, quas gignit humus, et Domino deportantur, cedent in usus tuos : qui mundus est in domo tua, vescetur eis. 14 Omne quod ex voto reddiderint filii Israel, tuum erit. 15 Quidquid primum erumpit e vulva cunctæ carnis, quam offerunt Domino, sive ex hominibus, sive de pecoribus fuerit, tui juris erit : ita duntaxat, ut pro hominis primogenito pretium accipias, et omne animal quod immundum est, redimi facias, 16 Cujus redemptio erit post unum mensem, siclis argenti quinque, pondere, sanctuarii. Siclus viginti obolos habet. 17 Primogenitum autem bovis et ovis et capræ non facies redimi, quia sanctificata sunt Domino ; sanguinem tantum eorum fundes super altare, et adipem adolebis in suavissimum odorem Domino. 18 Carnes vero in usum tuum cedent, sicut pectusculum consecratum, et armus dexter, tua crunt. 19 Omnes primitias sanctuarii, quas offerunt filii Israel Domino, tibi dedi, et filiis ac filiabus tuis, jure perpetuo. Pactum salis est sempiternum coram Domino, tibi ac filiis tuis. 20 Dixitque Dominus ad Aaron : In terra eorum nihil possidebitis, nec habebitis partem inter eos : ego pars et hereditas tua in medio filiorum Israel. 21 Filiis autem Levi dedi omnes decimas Israelis in possessionem, pro ministerio quo serviunt mihi in tabernaculo fœderis : 22 Ut non accedant ultra filii Israel ad tabernaculum, nec committant peccatum mortiferum, 23 Solis filiis Levi mihi in tabernaculo servantibus, et portantibus peccata populi Legitimum sempiternum erit in generationibus vestris. Nihil aliud possidebunt.

24 כִּי אֶת־מַעֲשֵׂךְ בְּגֵר־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְמִי
לַיהוָה תִּרְמָה נְתַתִּי לְלוֹמִים לְגַחֲלָה
עַל־כֵּן אֶמְרַתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה: פ 25 וַיִּדְבֹּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 26 וְאֶל־תְּלֹמִיִם
תִּדְבֹּר וְאֶמְרַתְּ אֲלֵהֶם כִּי אֶתְּחַוֶּה מֵאֵת
בְּגֵר־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂךְ אֲשֶׁר נְתַתִּי לָכֶם
מֵאֲתָם בְּנַחֲלֵיכֶם וְנִתְּמָתָם מִמֶּנּוּ תִרְוַמָּה
יְהוָה מַעֲשֵׂךְ מִדְּהַמָּה: 27 וְנִחְשַׁב
לָכֶם תִּרְוַמְהֶם בְּדָגָן מִדְּהַלְוֹתָם
מִדְּתִיבָה: 28 כֵּן תִּרְמִימוּ נִס־אֲתָם תִּרְוַמָּה
יְהוָה מִכָּל־תְּרִיבֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּמָתָם מִמֶּנּוּ אֶת־תִּרְוַמָּה
יְהוָה לְאֲחֵרֵי הַכְּהֵן: 29 מִכָּל־תְּרִיבֵיכֶם
תִּרְמִימוּ אֵת צִלְתִּירְוַמָּה יְהוָה מִכָּל־חֲלָבֹה
אֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ: 30 וְאֶמְרַתְּ אֲלֵהֶם
בְּתִרְיַמְכֶם אֶת־חֲלָבֹה מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוֹמִים
כְּתִבְתָּם לָכֵן וְכִתְּבֵתָם תִּקְבֹּ: 31 וְאֶל־תִּתֶּם
אֹתוֹ בְּכִל־מִלּוֹם אֲתָם וּבִיהֶם כִּרְשָׁךְ
הוּא לָכֶם חֲלָף עֲבֹדָתְכֶם בְּאֶחָל מוֹעֵד:
32 וְלֹא־תִשָּׂא עָלֶיךָ חֲטָא בְּתִרְיַמְכֶם אֶת־
חֲלָבֹה מִמֶּנּוּ וְאֶת־מִקְדָּשׁוֹ בְּגֵר־יִשְׂרָאֵל לֹא
תַחֲלֹלוּ וְלֹא תִמְוִרֻה:

פ פ פ פ פ

פרשה יט:

1 וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר: 2 זֶה חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה לֵאמֹר דְּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ
אֵלֵיהֶם פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אִירְבֶּה
מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר לֹא־עָלָה צִלְיָהּ עַל: 3 וּבִתְּמָתָם
אֲתָהּ אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְהוֹדִיָּא אֹתָהּ
אֶל־מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו:
4 וְלָחַט אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ
וְהָיָה אֶל־נִכְח פָּנָי אֶת־מִזְבֵּחַ מִדָּמָהּ
שֶׁבַע בָּעֲצִים: 5 וְשָׂרָף אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו
אֶת־לֶבָהּ וְאֶת־בִּשְׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פְּרִשָּׁה
יִשְׂרָף: 6 וְלָחַט הַכֹּהֵן עֵץ אֶזְרוֹ וְאֶזְבִּיב
וְשִׁנִּי חֹלְצֵת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תְּהוֹם שְׂרָפָה
הַפָּרָה: 7 וְכֶסֶם בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרִתֹּץ בִּשְׂרָוֹ
בְּפָלִים וְאֶחָד יָבֵא אֶל־הַמִּקְדָּשׁ וְשָׂמָה הַכֹּהֵן
עַד־הָעֶרֶב: 8 וְהִשְׂרָף אֹתָהּ וְכֶסֶם בְּגָדָיו
בְּפָלִים וְרִתֹּץ בִּשְׂרָוֹ בְּפָלִים וְשָׂמָה עַד־הָעֶרֶב:

24 Ὅτι τὰ ἐπιδικᾶτα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅσα ἐὶν ἀφορίσῃ Κυρίῳ ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ, διὰ τοῦτο εἶρηκα αὐτοῖς Ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρὸν. 25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων 26 Καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις καὶ ἱεῖς πρὸς αὐτούς Ἐάν λάβῃτε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελείτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα Κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδέκατον. 27 Καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαίρεματα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀπὸ ὕλων καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ. 28 Οὕτως ἀφελείτε αὐτούς καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων τῶν ἀφαιρεμάτων Κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιδέκατων ὑμῶν ὅσα ἐάν λάβῃτε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ. 29 Ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελείτε ἀφαίρεμα Κυρίῳ, ἡ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ' αὐτοῦ. 30 Καὶ ἱεῖς πρὸς αὐτούς Ὅταν ἀφαιρῇτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λογισθήσεται τοῖς Λευίταις ὡς γέννημα ἀπὸ ὕλων καὶ ὡς γέννημα ἀπὸ ληνοῦ. 31 Καὶ ἴδετε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστὶν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. 32 Καὶ οὐ λήψετε δι' αὐτὸ ἁμαρτίαν ὅτι ἂν ἀφαιρῇτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν λέγων 2 Αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε Κύριος λέγων Ἀἰλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυρρὰν ἀμωμον, ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον καὶ ἣ οὐκ ἐπεδλήθη ἐπ' αὐτήν ζυγός, 3 Καὶ δώσεις αὐτήν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερεῖα καὶ ἐξάξουσιν αὐτήν ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, καὶ σφάξουσιν αὐτήν ἐνώπιον αὐτοῦ. 4 Καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπτάκις. 5 Καὶ κατακαύσουσιν αὐτήν ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται. 6 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὑσσωπον καὶ κόκκινον, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως. 7 Καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας. 8 Καὶ ὁ κατακαίων αὐτήν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

24 Decimarum oblatione contenti, quas in usus eorum et necessaria separavi. 25 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 26 Præcipe Levitis, atque denuntia: Cum acceperitis a filiis Israel decimas, quas dedi vobis, primitias earum offerte Domino, id est, decimam partem decimarum. 27 Ut reputetur vobis in oblationem primitivorum, tam de areis, quam de torcularibus: 28 Et universis quorum accipitis primitias, offerte Domino, et date Aaron sacerdoti. 29 Omnia quæ offeretis ex decimis, et in donaria Domini separabitis, optima et electa erunt. 30 Dicesque ad eos: Si præclara et meliora quæque obtuleritis ex decimis, reputabitur vobis quasi de arca et torculari dederitis primitias: 31 Et comedetis eas in omnibus locis vestris, tam vos quam familiæ vestræ: quia pretium est pro ministerio, quo servitis in tabernaculo testimonii. 32 Et non peccabitis super hoc, egregia vobis et pingua reservantes, ne polluatis oblationes filiorum Israel, et moriamini.

CAPUT XIX.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen et Aaron, dicens: 2 Ista est religio victimæ quam constituit Dominus. Præcipe filiis Israel, ut adducant ad te vaccam rufam ætatis integræ, in qua nulla sit macula, nec portaverit jugum: 3 Tradetisque eam Eleazaro sacerdoti; qui eductam extra castra, immolabit in conspectu omnium: 4 Et tingens digitum in sanguine ejus, asperget contra fores tabernaculi septem vicibus, 5 Comburetque eam cunctis videntibus, tam pelle et carnibus ejus, quam sanguine et fimo flammæ traditis. 6 Lignum quoque cedrinum, et hyssopum, coccumque bis tinctum sacerdos mittet in flammam, quæ vaccam vorat. 7 Et tunc demum, lotis vestibus et corpore suo, ingreditur in castra, commaculatusque erit usque ad vesperum. 8 Sed et ille qui combusserit eam, lavabit vestimenta sua et corpus, et immundus erit usque ad vesperum.

9 וַתֵּשֶׁת אִשׁ שְׂהוֹר אֶת אֶפֶר הַקֹּהֶל
וְהַפָּחִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמִקְוֵם שְׂהוֹר וְהִיָּה
לְעֹצֶת בְּגֵרֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַשְׁחָרֶת לְמִי נָצָה
הַקָּהָל הַזֶּה׃ 10 וְכַבֵּס הָאִשָּׁה אֶת־אֶפֶר
הַקֹּהֶל אֶת־בְּגָדָיו וְשָׂמָּה עַד־הָעֶרֶב וְהָיָה
לְבָגָה וְשִׂרְיָאֵל וְלֶגֶר הָגֵר בְּתוֹכָם לְחֹקֶת
עוֹלָם׃ 11 הַפֶּלֶעַ בָּמָה לְכִלְיַנְגַּשׁ אֲדָמָה
וְשָׂמָּה שְׁבַעַת יָמִים׃ 12 הָיָה וְהַשְׂפָאֵת
בְּיָדָם הַשְּׂלִישִׁי וּבְיָדָם הַשְּׂלִישִׁי וּבְיָדָם
וְהַשְׂפָאֵת לֹא יִשְׁהָר׃ 13 כִּלְיַנְגַּשׁ בָּמָה
בְּגָדָם הָאֲדָמָה וְשִׂרְיָאֵל וְלֹא יִתְחַפֵּא
אֶת־מִשְׁכַּן וְיִתְּנָה שָׂמָּה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נָצָה לֹא־תָקָה עָלָיו
שָׂמָּה יִהְיֶה צוֹד מִסֻּמָּתוֹ כִּי׃ 14 זֶה
הַחֹקֶת אֲדָמָה כִּי־יָמָת בְּאֶחָל כִּלְיַנְגַּשׁ
אֶל־הָאֶחָל וְכִלְיַנְגַּשׁ בְּאֶחָל וְשָׂמָּה שְׁבַעַת
יָמִים׃ 15 וְכָל כֶּלֶן כֶּלֶחָם אֲשֶׁר אִדְרָמִיד
קָחִיל עָלָיו שָׂמָּה הוּא׃ 16 וְכָל אֲשֶׁר־יָצָא
עַל־פִּנְגַּן הַשְּׂהוּדָה בְּחִלְיַנְגַּשׁ אוֹ בָּמָה
אוֹרִבְעָעָם אֲדָמָה אוֹ גִּהְרֵר וְשָׂמָּה שְׁבַעַת
יָמִים׃ 17 וְלִחְוָה לְשָׂמָּה מִצֶּפֶר שְׂרָפָה
הַקָּהָל וְהָיָה עָלָיו מִים חַיִּים אֶל־גָּלִי׃
18 וְלִחְוָה אֲזוּב וְשָׂמָּה בְּפִיִּם אִשׁ שְׂהוֹר
וְהָיָה עַל־הָאֶחָל וְעַל־כִּלְיַנְגַּשׁ וְעַל־
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הִירָשָׁם וְעַל־הַנֶּפֶשׁ בְּעָצֶם
אוֹ בְּחִלְיַנְגַּשׁ אוֹ בָּמָה אוֹ בְּגִהְרֵר׃ 19 וְהָיָה
הַשְּׂהוּדָה עַל־הַשָּׂמָה בְּיָדָם הַשְּׂלִישִׁי וּבְיָדָם
הַשְּׂבִיעִי וְהַשָּׂמָה בְּיָדָם הַשְּׂבִיעִי וְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְהָיָה בְּפָנָיו וְשָׂמָּה עַד־הָעֶרֶב׃ 20 וְאִשׁ
אֲשֶׁר־יִשְׂמָה וְלֹא יִתְחַפֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל כִּי אֶת־מִקְוֵם שְׂהוֹר
שָׂמָּה מִי נָצָה לֹא־תָקָה עָלָיו שָׂמָּה הוּא׃
21 וְהִיָּה לְהֵם לְחֹקֶת עוֹלָם וְכָל־הַנֶּפֶשׁ כִּי־תִקְרָה
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַפֶּלֶעַ בָּמָה הַנֶּפֶשׁ וְשָׂמָּה
עַד־הָעֶרֶב׃ 22 וְכָל אֲשֶׁר־יָצָא עָלָיו שָׂמָּה
יִשְׂמָה וְהַנֶּפֶשׁ הַנֶּפֶשׁ עַד־הָעֶרֶב׃ פ

פרשה כ :

1 וַיָּבֹאוּ בְּגֵרֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־הָעֶדָה מִדִּבְרֵי־
בְּתָרְשׁ הָרֹאשֹׁן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקֶדֶשׁ
וְהָיָה שָׁם מִרְיָם וְהָיָה שָׁם׃ 2 וְלֹא
הָיָה מִי לְעֹדָה וְהָיָה עַל־מִשְׁחָה וְעַל־
אֶחָד׃ 3 וַיְהִי הָעָם עַם־מִשְׁחָה נִימָסָה
לֹא־מִדָּה וְהָיָה בְּגֵרֵי־יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ יְהוָה׃

9 Καὶ συναΐει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς
δαμάλεως καὶ ἀποθήσει ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς
τόπον καθαρὸν· καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱὸν Ἰσραὴλ
εἰς διατήρησιν, ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἄγνισμά ἐστι. 10 Καὶ
ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας·
καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις
προσκεϊμένοις νόμιμον αἰώνιον. 11 Ὁ ἀπτόμενος
τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος
ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας· 12 Οὗτος ἀγνισθήσεται τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρὸς
ἔσται· ἰδὼν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται. 13 Πᾶς ὁ ἀπτό-
μενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἰδὼν
ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν Κυρίου
ἐμίανεν· ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἡ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ,
ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιέβραντίσθη ἐπ' αὐτόν·
ἀκάθαρτός ἐστιν, ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
ἐστὶ. 14 Καὶ οὗτος ὁ νόμος· ἄνθρωπος ἰδὼν ἀποθάνῃ
ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα
ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας·
15 Καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεψυγμένον ὅσα οὐκ ἔδραμον
καταδίδεται ἐπ' αὐτῷ ἀκάθαρτά ἐστι. 16 Καὶ πᾶς
ὃς ἂν ὕψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου
ἢ νεκροῦ ἢ ὁσέου ἀνθρώπου ἢ μνήματος ἑπτὰ ἡμέ-
ρας ἀκάθαρτος ἔσται. 17 Καὶ λήψονται τῷ ἀκαθάρτῳ
ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακαεαυμένης τοῦ ἀγνισμοῦ,
καὶ ἐκχεύουσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος·
18 Καὶ λήψεται ὕσσωπον καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ
καθαρὸς, καὶ περιέβραντι ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεῦη
καὶ ἐπὶ τὰς ψυχάς, ὅσα ἂν ὦσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν
ἡμμένον τοῦ ὁσέου τοῦ ἀνθρώπου ἢ τοῦ τραυμα-
τίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος· 19 Καὶ
περιέβραντι ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθή-
σεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως
ἑσπέρας. 20 Καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν μανθῇ καὶ μὴ
ἀφαγνισθῇ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἡ ἐκείνη ἐκ μέσου
τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐμίανεν· ὅτι
ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιέβραντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκά-
θαρτός ἐστι. 21 Καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον·
καὶ ὁ περιεβράντων ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· 22 Καὶ παντὶς
οὗ ἰδὼν ὕψηται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται,
καὶ ψυχὴ ἢ ἀπτόμενη ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

ΚΕΦ. κ'.

1 Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ
εἰς τὴν ἔρημον Σιν ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ
κατέμεινον ὁ λαὸς ἐν Κάδης· καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ
Μαριάμ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. 2 Καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ
τῇ συναγωγῇ, καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ἀαρών. 3 Καὶ ἐλοιδόρειτο ὁ λαὸς πρὸς
Μωυσῆν λέγοντες· Ὁφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ
ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐναντι Κυρίου·

9 Colliget autem vir mundus cineres vaccæ, et
effundet eos extra castra in loco purissimo, ut
sint multitudini filiorum Israel in custodiam,
et in aquam aspersionis: quia pro peccato
vaccæ combusta est. 10 Cumque laverit, qui
vaccæ portaverat cineres, vestimenta sua
immundus erit usque ad vesperum. Habebunt
hoc filii Israel, et advenæ qui habitant inter
eos, sanctum jure perpetuo. 11 Qui tetigerit
cadaver hominis, et propter hoc septem diebus
fuerit immundus: 12 Aspergetur ex hac
aqua die tertio et septimo, et sic mundabitur.
Si die tertio aspersus non fuerit, septimo non
poterit emundari. 13 Omnis qui tetigerit
humanæ animæ morticinum, et aspersus hac
commistione non fuerit, polluet tabernaculum
Domini, et peribit ex Israel: quia aqua
expiationis non est aspersus, immundus crit,
et manebit spurcitia ejus super eum. 14 Ista
est lex hominis qui moritur in tabernaculo:
Omnes qui ingrediuntur tentorium illius, et
universa vasa quæ ibi sunt, polluta erunt sep-
tem diebus. 15 Vas, quod non habuerit
operculum, nec ligaturam desuper, immundum
erit. 16 Si quis in agro tetigerit cadaver occisi
hominis, aut per se mortui, sive os illius, vel
sepulchrum, immundus erit septem diebus.
17 Tollentque de cineribus combustionis atque
peccati, et mittent aquas vivas super eos in vas;
18 In quibus cum homo mundus tinxerit
hyssopum, asperget ex eo omne tentorium;
et cunctam supellectilem, et homines hujus-
cemodi contagione pollutos: 19 Atque hoc
modo mundus lustrabit immundum tertio et
septimo die; expiatusque die septimo, lavabit
et se et vestimenta sua, et immundus erit
usque ad vesperum. 20 Si quis hoc ritu non
fuerit expiatus, peribit anima illius de medio
ecclesiæ: quia sanctuarium Domini polluit,
et non est aqua lustrationis aspersus. 21 Erit
hoc præceptum legitimum sempiternum. Ipse
quoque qui aspergit aquas, lavabit vestimenta
sua. Omnis qui tetigerit aquas expiationis,
immundus erit usque ad vesperum. 22 Quid-
quid tetigerit immundus, immundum faciet:
et anima, quæ horum quippiam tetigerit,
immunda erit usque ad vesperum.

CAPUT XX.

1 VENERUNTQUE filii Israel, et omnis mul-
tudo in desertum Sin, mense primo: et
mansit populus in Cades. Mortuaque est ibi
Maria, et sepulta in eodem loco. 2 Cumque
indigeret aqua populus, convenerunt adver-
sum Moysen et Aaron: 3 Et versi in
seditionem, dixerunt: Utinam perissemus
inter fratres nostros coram Domino.

וְלָמָּה הִבֵּאתֶם אֶת־הַקָּהָל יְהוָה אֱלֹהֵי־מִצְרָיִם
 הַזֶּה לְמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעֵינֵינוּ: 4 וְלָמָּה
 הִעֲלִיתֶנּוּ מִצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמִּקְוָם
 הַרְעָה הַזֶּה לֹא מִקְוָם זֶרַע וְהִנֵּה נִגְזַן
 יָרֵמוֹן וַיָּמֹס אֵין לְשָׁתוֹת: 5 וַיָּבֹא מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקָּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם נִיבָא עַל־פְּנֵיהֶם
 אֲלֵיהֶם: 6 וַיִּנְדְּבֵר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 7 קַח אֶת־הַמַּשָּׁה וְהַקָּהָל
 אֶת־הַעֲדָה אִתָּה וְאֶתְּנֵן אֹתָיוּ וּדְבַרְתָּם
 אֶל־הַקָּהָל לְעִיָּהֶם וְנָתַן מִיָּמִי וְהוֹצֵאתָ
 לָהֶם מַיִם מִן־הַסֵּלַע וְהַשְׁמִיטָה אֶת־הַעֲדָה
 וְאֶת־בְּעֵירָם: 8 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּשָּׁה
 מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: 9 וַיַּחֲלֹל
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקָּהָל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע
 וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעְרָא חַפְלִים הַמִּדְבָּרָה
 הַזֶּה בּוֹצֵא לָכֶם מַיִם: 10 וַיִּגְדֹּם מֹשֶׁה
 אֶת־יָדָיו וַיִּקַּח אֶת־הַסֵּלַע בְּמַשְׁחָו פַּעֲמָיו
 וַיִּצָּא מַיִם רַבִּים וַתִּשְׁתַּף הָעֲדָה וּבְעֵירָם:
 11 וַיֹּאמְרָם יְהוָה אֱלֹהֵי־מִצְרָיִם
 וְאֶל־אַהֲרֹן יֵצֵן לֹא־הִקְדַּמְתֶּם בְּי
 לְעִיָּה בָּנִי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא הִבֵּאתִי אֶת־הַקָּהָל
 הַזֶּה אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם: 12 הַקָּהָ
 מִי מִרִּיבָה אֲשֶׁר־דִּבְּרִי בְּגִישְׁרָאֵל אֶת־יְהוָה
 וַיִּקְדַּשׁ בָּם: 13 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
 מִלִּאֲכָמִים מִקְדָּשׁ אֶל־מִלְכָּה אֲדֹמִים
 אֲחִיו יִשְׂרָאֵל אֲתָה תִּזְעַק אֶת־קְלִי־הַתַּלְאָה
 אֲשֶׁר מִצְרָאֲנוּ: 14 וַיִּנְדְּבוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרָאֲנוּ
 וַנִּשָּׁב בְּמִצְרָאִים יָמִים רַבִּים וַיִּרְעֵנו לָנוּ
 מִצְרָאִים וְלֹא־אֲבֹתֵינוּ: 15 וַנַּעֲצֵק אֶל־יְהוָה
 וַיִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מִלְאָךְ וַיִּצָּאֵנוּ מִמִּצְרָאִים
 וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקוֹשׁ עֵיר קֶזַח בְּבִלְהָ:
 16 וַנַּעֲבֹדָה נָא בְּאֶרֶץ זָה לֹא נִעֲבֹד בְּשָׂדֶה
 וּבְכָרִים וְלֹא נִשְׁתָּה מִן־בָּאָר הַרְדָּה הַפְּלִיאָה
 גְּלִיף לֹא נִשְׁאֵל מִן־וְשִׁמְאֵל עַד אֲשֶׁר־נַעֲבָר
 בְּבִלְהָ: 17 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹמִים לֹא תַעֲבֹר
 בִּי פֶדֶר־פְּחָרִב אֲנִי לְהִקְרָאָהָ: 18 וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו בְּגִישְׁרָאֵל בְּמִסְכָּה נַעֲלָה וְאִם־מִיָּמִי
 נִשְׁתָּה אֲנִי וְאֶתְּנִי וְנִתְּנִי מִכֶּהֱם בָּרָא אִין
 דָּבָר בְּרַגְלִי אֲעַבְרָה: 19 וַיֹּאמְרוּ לֹא תַעֲבֹר
 וַיִּצָּא אֲדֹמִים לְהִקְרָאָנוּ בְּעֵם קֶדֶן וּבְקֶדֶן
 תַּנְקוּחַ: 20 וַיִּמָּן וְאֲדֹמִים נָתַן אֶת־יִשְׂרָאֵל
 עָבָר בְּבִלְהָ וַיָּט וַיִּשְׁאֵל מִצְרָאֲנוּ: 21

4 Καὶ ἵνα τί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν Κυρίου εἰς
 τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτείναν ἡμᾶς καὶ τὰ κτήνη
 ἡμῶν; 5 Καὶ ἵνα τί τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ
 Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν
 τοῦτον, τόπος οὗ οὐ σπείρεται, οὐδὲ σφυαὶ οὐδὲ ἄμπε
 λοι, οὔτε ῥοαὶ οὔτε ὕδωρ ἐστὶ πιεῖν. 6 Καὶ ἦλθε
 Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς
 ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔπεσον
 ἐπὶ πρόσωπον· καὶ ὥσπερ ἡ δόξα Κυρίου πρὸς αὐτούς.
 7 Καὶ ἐλάλησεν Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων 8 Λάβε
 τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐκκλησιάσων τὴν συναγωγὴν σὺ
 καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν
 πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ ὥσει τὰ ὕδατα αὐτῆς·
 καὶ ἱξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιεῖτε
 τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. 9 Καὶ ἔλαβε
 Μωσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι Κυρίου, καθὰ
 συνέταξε Κύριος· 10 Καὶ ἐξεκλήσασε Μωσῆς καὶ
 Ἀαρὼν τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας, καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτούς Ἀκούσατέ μου, οἱ ἀπειθεῖς· μὴ ἐκ
 τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ; 11 Καὶ
 ἐπάρας Μωσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξε τὴν πέτραν
 τῇ ῥάβδῳ δις, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, καὶ ἔπιεν ἡ
 συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. 12 Καὶ εἶπε Κύριος
 πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν Ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἀγιά
 σαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ
 εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν
 δέδωκα αὐτοῖς. 13 Τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας, ὅτι
 ἰλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντι Κυρίου, καὶ
 ἠγιάσθη ἐν αὐτοῖς. 14 Καὶ ἀπέστειλε Μωσῆς ἀγγέ
 λους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλείαν Ἐδὼμ λέγων Τάδε λέγει
 ὁ ἀδελφός σου Ἰσραὴλ Σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον
 τὸν εἰρόντα ἡμᾶς· 15 Καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες
 ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρικήσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ
 ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ
 τοὺς πατέρας ἡμῶν· 16 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς
 Κύριον, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ
 ἀποστείλας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου·
 καὶ νῦν ἰσμέν ἐν Κάδης πόλει ἐκ μέρους τῶν ὀρίων
 σου. 17 Παρελυσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· οὐ
 διελυσόμεθα δι' ἀγρῶν οὐδὲ δι' ἁμπελώνων,
 οὐδὲ πόμωθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου· ὅψ βασιλικῇ
 πορευόμεθα, οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα
 ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὅρια σου. 18 Καὶ εἶπε
 πρὸς αὐτὸν Ἐδὼμ Οὐ διελύσῃ δι' ἐμοῦ· εἰ δὲ
 μὴ, ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι.
 19 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Παρὰ τὸ ὄρος
 παρελυσόμεθα· ἐὰν δὲ τοῦ ὕδατός σου πῖωμεν ἐγώ
 τε καὶ τὰ κτήνη μου, δώσω τιμὴν σοι· ἀλλὰ τὸ
 πρᾶγμα οὐδὲν ἐστὶ, παρὰ τὸ ὄρος παρελυσόμεθα.
 20 Ὁ δὲ εἶπεν Οὐ διελύσῃ δι' ἐμοῦ· καὶ ἐξῆλθεν
 Ἐδὼμ εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν ὕχλῳ βαρεῖ
 καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρῇ. 21 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν
 Ἐδὼμ δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν
 ὀρίων αὐτοῦ· καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτοῦ.

4 Cur eduxistis ecclesiam Domini in solitudi
 nem, ut et nos et nostra jumenta moriamur?
 5 Quare nos fecistis ascendere de Ægypto,
 et adduxistis in locum istum pessimum, qui
 seri non potest, qui nec ficum gignit, nec vineas,
 nec malogranata, insuper et aquam non habet
 ad bibendum? 6 Ingressusque Moyses et
 Aaron, dimissa multitudo, tabernaculum
 fœderis, corruerunt proni in terram, clama
 veruntque ad Dominum, atque dixerunt:
 Domine Deus, audi clamorem hujus populi,
 et aperi eis thesaurum tuum fontem aquæ vivæ,
 ut satiati, cesset murmuratio eorum. Et appa
 ruit gloria Domini super eos. 7 Locutusque
 est Dominus ad Moysen, dicens: 8 Tolle
 virgam, et congrega populum, tu et Aaron
 frater tuus, et loquimini ad petram coram eis,
 et illa dabit aquas. Cumque eduxeris aquam
 de petra, bibet omnis multitudo et jumenta
 ejus. 9 Tulit igitur Moyses virgam, quæ erat
 in conspectu Domini, sicut præceperat ei,
 10 Congregata multitudo ante petram,
 dixitque eis: Audite, rebelles et increduli:
 Num de petra hac vobis aquam poterimus
 ejicere? 11 Cumque elevasset Moyses manum,
 percussit virga bis silicem, egressæ sunt aquæ
 largissimæ, ita ut populus biberet et jumenta.
 12 Dixitque Dominus ad Moysen et Aaron:
 Quia non credidistis mihi, ut sanctificaretis
 me coram filiis Israel, non introducetis hos
 populos in terram, quam dabo eis. 13 Hæc
 est aqua contradictionis, ubi jurgati sunt filii
 Israel contra Dominum, et sanctificatus est in
 eis. 14 Misit interea nuntios Moyses de Cades
 ad regem Edom, qui dicerent: Hæc mandat
 frater tuus Israel: Nosti omnem laborem qui
 apprehendit nos, 15 Quo modo descenderint
 patres nostri in Ægyptum, et habitaverimus
 ibi multo tempore, afflixerintque nos Ægyptii,
 et patres nostros: 16 Et quo modo clama
 verimus ad Dominum, et exaudierit nos,
 miseritque angelum, qui eduxerit nos de
 Ægypto. Ecce in urbe Cades, quæ est in extre
 mis finibus tuis, positi, 17 Obsecramus ut
 nobis transire liceat per terram tuam. Non
 ibimus per agros, nec per vineas, non bibemus
 aquas de puteis tuis, sed gradiemur via publica,
 nec ad dexteram nec ad sinistram declinantes,
 donec transeamus terminos tuos. 18 Qui
 respondit Edom: Non transibis per me, alio
 quin armatus occurrâ tibi. 19 Dixeruntque
 filii Israel: Per tritam gradiemur viam: et si
 biberimus aquas tuas nos et pecora nostra, dabi
 mus quod justum est: nulla erit in pretio
 difficultas, tantum velociter transeamus. 20 At
 ille respondit: Non transibis. Statimque
 egressus est obviis, cum infinita multitudo,
 et manu forti; 21 Nec voluit acquiescere
 deprecanti, ut concederet transitum per fines
 suos. Quamobrem divertit ab eo Israel.

22 ויסעו מקדש ויבאו בגר ישראל כל-העדה
 הור הקר: 23 ויאמר יהוה אל-משה
 ואל-אהרן בחרו בחר על-בני ישראל
 לאמר: 24 ואסף אתם אל-עשוי כי לא
 יבא אל-הארץ אשר נתתי לבני ישראל
 על אשר-מרייתם את-פי למי מריבה:
 25 וקח את-אהרן ואת-אלעזר בנו ותעל
 אהם הור הקר: 26 ותפשט את-אהרן
 את-בגדיו ותלבשם את-אלעזר בנו
 ותאספו ימות שם: 27 ונעש משח
 כאשר צוה יהוה ונעלו אל-הור הקר
 לעיני כל-העדה: 28 ונפשט משח את-
 אהרן את-בגדיו וילבש אהם את-אלעזר
 בנו וימת אהרן שם בקדש הור ויחד
 משח ואלעזר מר-הקר: 29 ויבא כל-העדה
 כי נע אהרן ויבנו את-אהרן שלשים
 יום כל בית ישראל: ס

פרשה כא

1 וישמע הכנעני מלך-ערד ישב הנגב
 כי בא ישראל בדרך האחרים וילחם
 בישראל וישב ממנו שבי: 2 ויזר ישראל
 בדר ליהודה ויאמר אסדון תלון את-העם
 הזה בני ותרמתי את-עריהם: 3 וישמע
 יהודה בקול ישראל ויתלן את-הכנעני
 ויחרם את-העם ואת-עריהם ויחרם שם
 חקוקם חרקה: 4 ויסעו מחר
 הקל בדרך ים-סוף לסבב את-הארץ אדום
 ותקצר גש-העם בדרך: 5 וידבר העם
 במלחיהם ובמשה לקח העליותם מפניהם
 למות במדבר כי אין להם ואין מים
 ונפשונו קשה בלחם הקלקל: 6 וישלח
 יהודה צעם את חפזים השנאים וינשכו
 את-העם וימת עסדב מישאל: 7 ויבאו
 העם אל-משה ויאמרו חשמוני בידברנו
 ביהודה וכן התפלל אליהוה וימר מעלינו
 את-הקדש ויתפלל משה בצד העם:
 8 ויאמר יהודה אל-משה עשה לה שנה
 ושם אהרן צליגס ויהיה כל-העדה ויהיה
 אהרן חן: 9 ונעש משח נתן כחשת
 וישחמו על-העם ויהיה אסדון השחש
 את-העם והעם את-הקדש חן: 10 ויסעו בגן
 ישראל נסעו בארץ:

22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης· καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ
 'Ισραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὀρ τὸ ὄρος. 23 Καὶ
 εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν ἐν Ὀρ τῷ
 ὄρει ἐπὶ τῶν ὀρίων γῆς Ἐδὼμ λέγων 24 Προστέθτω
 Ἀαρὼν πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς
 τὴν γῆν ἣν διῶκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, διότι παρω-
 ξυνάτῃ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λειδορίας. 25 Λάβε
 τὸν Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναβί-
 βασον αὐτοὺς εἰς Ὀρ τὸ ὄρος ἔναντι πάσης τῆς
 συναγωγῆς· 26 Καὶ ἐκδυσον Ἀαρὼν τὴν στολὴν
 αὐτοῦ καὶ ἐνδυσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ
 Ἀαρὼν προστεθεὶς ἀποθανέτω ἐκεῖ. 27 Καὶ ἐποίησε
 Μωυσῆς καθὰ συνέταξε Κύριος αὐτῷ, καὶ ἀνέβιβασεν
 αὐτὸν εἰς Ὀρ τὸ ὄρος ἔναντιον πάσης τῆς συναγωγῆς
 28 Καὶ ἐξέδυσεν τὸν Ἀαρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέ-
 δυσεν αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέθανεν
 Ἀαρὼν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, καὶ κατέβη
 Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους. 29 Καὶ εἶδε
 πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ἀαρὼν· καὶ ἐκλαυσαν
 τὸν Ἀαρὼν τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΚΑΙ ἤκουσεν ὁ Χανανεὶς βασιλεὺς Ἀράδ ὁ κα-
 τοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον ὅτι ἤλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν
 Ἀθαρεῖν, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ καὶ κατεπρο-
 νόμεισεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν. 2 Καὶ ἠύξατο
 Ἰσραὴλ εὐχὴν Κυρίῳ καὶ εἶπεν Ἐάν μοι παραδῶς
 τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, ἀναθεματιῶ αὐτὸν
 καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ. 3 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς
 φωνῆς Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκε τὸν Χανανεὶν ὑποχεί-
 ριον αὐτοῦ· καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις
 αὐτοῦ, καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
 Ἀνάθεμα. 4 Καὶ ἀπάραντες ἐξ Ὀρ τοῦ ὄρους ὁδὸν
 ἐπὶ θάλασσαν ἐκρυθρὰν περιέκυλῳσαν γῆν Ἐδὼμ·
 καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ. 5 Καὶ κατε-
 λάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ κατὰ Μωυσὴ λέγοντες
 Ἰνα τί τοῦτο; ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς Αἰγύπτου ἀποκτεῖ-
 ναι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ, ἡ
 δὲ ψυχὴ ἡμῶν πρόσωχθισεν ἐν τῷ ἄρτι τῷ διακένῳ
 τούτῳ. 6 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς
 ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδακνον τὸν λαόν·
 καὶ ἀπέθανε λαὸς πολλὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 7 Καὶ
 παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσὴν ἔλεγον ὅτι
 ἡμάρτομεν ὅτι κατελάλησαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ
 κατὰ σοῦ· εὐξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἅψ'
 ἡμῶν τὸν ὄφιν· καὶ ἠύξατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον
 περὶ τοῦ λαοῦ. 8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν
 Ποίησον σεαυτῷ ὄφιν καὶ θές αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ
 ἔσται ἐὰν δάκῃ ὄφιν ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος
 ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται. 9 Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὄφιν
 χαλκοῦν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου· καὶ ἐγένετο
 ὅταν ἔδακνεν ὄφιν ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν
 ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη. 10 Καὶ ἀπῆραν
 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ περιέβλυνον ἐν ὠφέθ.

22 Cumque castra movissent de Cades, venerunt
 in montem Hor, qui est in finibus terrae Edom:
 23 Ubi locutus est Dominus ad Moysen:
 24 Pergat, inquit, Aaron ad populos suos: non
 enim intrabit terram, quam dedi filiis Israel,
 eo quod incredulus fuerit ori meo, ad Aquas
 contradictionis. 25 Tolle Aaron et filium ejus
 cum eo, et duces eos in montem Hor.
 26 Cumque nudaveris patrem veste sua, indues ea
 Eleazarum filium ejus: Aaron colligetur, et
 morietur ibi. 27 Fecit Moyses ut præceperat
 Dominus: et ascenderunt in montem Hor
 coram omni multitudo. 28 Cumque Aaron
 spoliasset vestibus suis, induit eis Eleazarum
 filium ejus. 29 Illo mortuo in montis super-
 cilio, descendit cum Eleazaro. 30 Omnis autem
 multitudo videns occubuisse Aaron, flevit super
 eo triginta diebus per cunctas familias suas.

CAPUT XXI.

1 QUOD cum audisset Chananæus rex Arad,
 qui habitabat ad meridiem, venisse scilicet
 Israel per exploratorum viam, pugnavit contra
 illum, et victor existens, duxit ex eo prædam.
 2 At Israel voto se Domino obligans, ait: Si
 tradideris populum istum in manu mea, delebo
 urbes ejus. 3 Exaudivitque Dominus preces
 Israel, et tradidit Chananæum, quem ille inter-
 fecit subversis urbibus ejus: et vocavit nomen
 loci illius Horma, id est, anathema. 4 Profecti
 sunt autem et de monte Hor, per viam quæ
 ducit ad mare Rubrum, ut circumirent terram
 Edom. Et tædere cœpit populum itineris ac
 laboris: 5 Locutusque contra Deum et Moysen,
 ait: Cur eduxisti nos de Ægypto, ut moreremur
 in solitudine? Deest panis, non sunt aquæ:
 anima nostra jam nauseat super cibo isto
 levissimo. 6 Quamobrem misit Dominus in
 populum ignitos serpentes, ad quorum plagas
 et mortes plurimorum, 7 Venerunt ad Moysen,
 atque dixerunt: Peccavimus, quia locuti sumus
 contra Dominum et te: ora ut tollat a nobis
 serpentes. Oravitque Moyses pro populo,
 8 Et locutus est Dominus ad eum: Fac ser-
 pentem æneum, et pone eum pro signo.
 qui percussus aspexerit eum, vivet. 9 Fecit
 ergo Moyses SERPENTEM ÆNEUM, et
 posuit eum pro signo, quem cum per-
 cussi aspicerent, sanabantur. 10 Profectique
 filii Israel castrametati sunt in Oboth.

11 ויסעו מאכלת ויחננו בעני העברים
במדבר אשר על-פני מואב ממזרח השמש :
12 משם נסעו ויחננו בגחל זרד : 13 משם
נסעו ויחננו מעבר ארנון אשר במדבר
היא מצל האמרי כי ארנון גבול מואב
בין מואב ובין האמרי : 14 על-כן יאמר
בספר מלחמת יהודה את-נחב בסופה
ואת-הפוזלים ארנון : 15 ואשר הפוזלים
אשר נטה לשבת ער ונשעו לנבול
מואב : 16 ומשם בארח הוא הפאר אשר
אמר יהודה למשה ואלה את-העם והאמה
להם קים : 17 אז ישיר וישראל
את-השירה הזאת עלי באר ענבלה :
18 באר הפנה שרים ביהודה נדיבו העם
במחנה במשענתם וממדבר ממנה :
19 וממנה נחליאל ומנחליאל במות :
20 ומבמות חנא אשר בשדה מואב ראש
הפסגה ונשקפה על-פני השומן : 21
וישלח וישראל מלאכים אל-סיון
מלך-האמרי לאמר : 22 אעברה בארצך
לא נטה בשדה ובכרם לא נשתח מי
באר בנהה הפלח גלח עד אשר נעבר
גבלה : 23 ולא נתנו סיון את-ישראל עבר
בגבלה ונאסם סיון את-כל-עפו ונא
לחנא וישראל הפדנה ונבא נהצה
וילחם בישראל : 24 ויבאו וישראל לפר
חרב ויניח את-ארצו מארנו עד-יבן
עד-בני עפון כי עז גבול בני עפון :
25 ויחל וישראל את-גלי-ערים האלה
ונשבו וישראל בקל-ערי האמרי בשפון
ובכל-בנתיה : 26 כי השפון עיר סיון
מלך האמרי הוא ונחא גלחם במלח
מואב הראשון ויחל את-גלי-ארצו מיד
עד-ארנו : 27 על-כן יאמר המשלים באו
השפון תבנה ותכונן עיר סיון :
28 בראש נצחא מושפון להכה מקרית
סיון אכלה עיר מואב בעלי במות
ארנו : 29 ואילח מואב אבדה עב-במוש
נתו בני פלישם ובנתיו בשבית למלח
אמרי סיון : 30 ויבאו אבד השפון
עד-יבן ונשבים עד-נפח אשר ער-
מידבא : 31 וישוב וישראל בארץ האמרי :
32 וישלח משה לרגל את-יגור ויגור
בנתיה ויגור את-האמרי אשר-שם :

11 Καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν
'Αχαλαί ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἱρήμῃ ἥ ἐστὶ κατὰ
πρόσωπον Μωάβ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου. 12 Καὶ
ἐκείθεν ἀπῆραν, καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρέδ.
13 Καὶ ἐκείθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν
'Αρνὼν ἐν τῇ ἱρήμῃ τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
'Αμορραίων· ἔστι γὰρ Ἀρνὼν ὄρια Μωάβ ἀνὰ μέσον
Μωάβ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμορραίου. 14 Διὰ
τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ Πόλεμος τοῦ Κυρίου τὴν
Ζωὸβ ἐφλόγιτε καὶ τοὺς χειμάρρους Ἀρνὼν, 15 Καὶ
τοὺς χειμάρρους κατέστησε κατοικίαι Ἦρ· καὶ πρόσ-
κειται τοῖς ὁρίοις Μωάβ. 16 Καὶ ἐκείθεν τὸ φρέαρ
τοῦτο φρέαρ δ' εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν Συνάγαγε
τὸν λαόν, καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν. 17 Τότε ᾄσεν
'Ισραὴλ τὸ ᾄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος Ἐξάρχετε
αὐτῷ 18 Φρέαρ ὤρυσαν αὐτὸ ἄρχοντες, ἐξελατόμη-
σαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῇ
κυριεύσει αὐτῶν· καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναῖν·
19 Καὶ ἀπὸ Μανθαναῖν εἰς Νααλιήλ, καὶ ἀπὸ Νααλιήλ
εἰς Βαμώθ. 20 Καὶ ἀπὸ Βαμώθ εἰς Ἰανή, ἥ ἐστὶν
ἐν τῇ πεδίῳ Μωάβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξενμένου
τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἱρήμου. 21 Καὶ
ἀπέστειλε Μωυσὴς πρέσβεις πρὸς Σηὼν βασιλεῖα
'Αμορραίων λόγους εἰρηνικοῖς λέγων 22 Παρελεύσο-
μεθα διὰ τῆς γῆς σου· τῇ ὁδῷ πορευόμεθα, οὐκ
ἐκκλινόμεν οὔτε εἰς ἀγρόν οὔτε εἰς ἀμπελώνα, οὐ
πίωμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου· ὁδῷ βασιλικῇ πορευό-
μεθα ἕως παρελθωμεν τὰ ὄρια σου. 23 Καὶ οὐκ ἔδωκε
Σηὼν τῇ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· καὶ
συνήγαγε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε
παταλάσθαι τῇ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἦλθεν
εἰς Ἰασά, καὶ παρετάξατο τῇ Ἰσραὴλ. 24 Καὶ ἐπά-
ταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνῃ μαχαίρας, καὶ κατεκυ-
ρίενσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνὼν ἕως Ἰαβόκ, ἕως
ὠϊὼν Ἀμμάν· ὅτι Ἰαζήρ ὄρια ὠϊὼν Ἀμμάν ἐστὶ.
25 Καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας·
καὶ κατέκτισεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν
'Αμορραίων, ἐν Ἑσειὼν καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκερού-
σαις αὐτῇ. 26 Ἔστι γὰρ Ἑσειὼν, πόλις Σηων τοῦ
βασιλείως τῶν Ἀμορραίων ἐστίν· καὶ οὗτος ἐπολέμησε
βασιλεῖα Μωάβ τὸ πρότερον, καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν
γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀροῆρ ἕως Ἀρνὼν. 27 Διὰ τοῦτο
εἰροῦσιν οἱ αἰνυγματοῖς Ἐλθετε εἰς Ἑσειὼν ἵνα
οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηὼν· 28 Ὅτι
πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἑσειὼν, φλόξ ἐκ πόλεως Σηὼν, καὶ
κατέφαγεν ἕως Μωάβ καὶ κατέπιε στήλας Ἀρνὼν.
29 Οὐαί σοι Μωάβ, ἀπώλον λαὸς Χαμὼς· ἀπεδόθη-
σαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι, καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῇ βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων
Σηὼν, 30 Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολείται
'Εσειὼν ἕως Δαιβὼν, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν
προσεῖκον αὐτῶν πῦρ ἐπὶ Μωάβ. 31 Κατέκτισε
δὲ Ἰσραὴל ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων.
32 Καὶ ἀπέστειλε Μωυσὴς κατασκέψασθαι τὴν
'Ιαζήρ, καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς,
καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ.

11 Unde egressi fixere tentoria in Jeabarim,
in solitudine, quæ respicit Moab contra
orientalem plagam. 12 Et inde moventes,
venerunt ad torrentem Zared. 13 Quem
relinquentes castrametati sunt contra Arnon,
quæ est in deserto, et prominet in finibus
Amorrhæi. Siquidem Arnon terminus est
Moab, dividens Moabitas et Amorrhæos.
14 Unde dicitur in libro bellorum Domini :
Sicut fecit in mari Rubro, sic faciet in torren-
tibus Arnon. 15 Scopuli torrentium inclinati
sunt, ut requiescerent in Ar, et recumberent
in finibus Moabitarum. 16 Ex eo loco
apparuit puteus, super quo locutus est Dominus
ad Moysen : Congrega populum, et dabo ei
aquam. 17 Tunc cecinit Israel carmen istud :
Ascendat puteus. Concinebant : 18 Puteus,
quem foderunt principes, et paraverunt duces
multitudinis in datore legis, et in baculis
suis. De solitudine, Matthana. 19 De
Matthana in Nahaliel : de Nahaliel in
Bamoth. 20 De Bamoth, vallis est in regione
Moab, in vertice Phasga, quod respicit contra
desertum. 21 Misit autem Israel nuntios
ad Sehon regem Amorrhæorum, dicens :
22 Obsecro ut transire mihi liceat per terram
tuam : non declinabimus in agros et vineas,
non bibemus aquas ex puteis, via regia gradic-
mur, donec transeamus terminos tuos. 23 Qui
concedere noluit ut transiret Israel per fines
suos : quin potius exercitu congregato, egressus
est obviam in desertum, et venit in Jasa,
pugnavitque contra eum. 24 A quo percussus
est in ore gladii, et possessa est terra ejus ab
Arnon usque Jeboc, et filios Ammon : quia forti
presidio tenebantur termini Ammonitarum.
25 Tulit ergo Israël omnes civitates ejus, et
habitavit in urbibus Amorrhæi, in Hesebon
scilicet, et viculis ejus. 26 Urbs Hesebon
fuit Sehon regis Amorrhæi, qui pugnavit
contra regem Moab : et tulit omnem terram,
quæ ditionis illius fuerat, usque Arnon.
27 Idecirco dicitur in proverbio : Venite in
Hesebon, ædificetur, et construatur civitas
Sehon : 28 Ignis egressus est de Hesebon,
flamma de oppido Sehon, et devoravit Ar
Moabitarum, et habitatores excelsorum Arnon.
29 Væ tibi Moab, periisti popule Chamos.
Dedit filios ejus in fugam, et filias in captivi-
tatem, regi Amorrhæorum Sehon. 30 Jugum
ipsorum disperit ab Hesebon usque Dibon,
lassi pervenerunt in Nophe, et usque Medaba.
31 Habitavit itaque Israel in terra Amorrhæi.
32 Misitque Moyses qui explorarent Jazer : cujus
ceperunt viculos, et possederunt habitatores.

במדבר כא כב

33 ויפגשו ויגלו בדרך חשבו ויגלו עוז
מלחמה ויגלו לקראתם חמה וכל עמם
למלחמה אחרת: 34 ויאמר יהוה אל-
משה אל-תירא אתו כי בדרך קדמי אתו
ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו פאש
עשית לסיון מלח חממי אשר יושב
בחסבון: 35 ויפגשו אתו ואת-בניו ואת-
כל-עמו עד-בבלתי השאירו לו שריד
ויגרשו את-ארצו:

פרשה כב:

1 ויפגשו בנן ישראל ויגלו בעצבות
מושב מעבר לירדן ויהוה:

מ ס ס ס

2 ויגלו בלק בדרצור את כל-אשר-עשה
ישראל לאמרי: 3 ויגר מואב בסגן חגם
מאד כי רב-הוא ויחזק מואב בסגן בנן
ישראל: 4 ויאמר מואב אל-חגן מדון
עמך ולחכו חזקל את-כל-סביבותי
בלחח חשור את ידו השדה ובלק בדרצור
מלח למואב בער חמה: 5 וישלח
מלכאים אל-בלעם בדרצור פתור אשר
על-הנחל ארץ בדרצור לקרא לו לאמר
חנה עם נצח מפצלים חנה כסף את-עין
הארץ והוא יושב סגן: 6 ועתה לכה-נא
ארח-לי את-העם חנה פרצום הוא סגן
אולי אכל נהד-בו ואגרשנו מדרצור
כי דעתי את אשר-תבדח מלחך ואשר
הארץ יתא: 7 וילכו חגן מואב וחגן
מדון חקמים בעדם ויבאו אל-בלעם
וידברו אליו דבר בלק: 8 ויאמר אליהם
לינו פה חלילה תשבתו אהבם דבר
פאשך דבר יהוה אלי ויגשו שר-מואב
עם-בלעם: 9 ויקרא אליהם אל-בלעם
ויאמר מי האנשים האלה עמך: 10 ויאמר
בלעם אל-האלהים בלק בדרצור מלח
מואב שלח אלי: 11 חנה חצב חיצא
מפצלים ויכס את-עין הארץ עמך לכה
קבד-לי אתו אולי אכל לחלום בו
וגרשנו: 12 ויאמר אליהם אל-בלעם
לא מלח עמכם לא האל את-העם
כי ברוח חמה: 13 ויהם בלעם בפח
ויאמר אל-שרי בלק לכו אל-אדרכם
כי מאן יהוה לחתי לחלח עמכם:

APIΘMOI, κα', κβ'.

33 Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὁγ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἑδραῖν. 34 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν Μὴ φοβηθῇς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σεὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατέκει ἐν Ἑσεβὼν. 35 Καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὥς τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζῶγον· καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κβ'.

1 Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχώ. 2 Καὶ ἰδὼν Βαλάκ υἱὸς Σεφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ Ἀμορραίῳ, 3 καὶ ἐφοβήθη Μωάβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν, καὶ προσώχθισε Μωάβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. 4 Καὶ εἶπε Μωάβ τῇ γερούσιᾳ Μαδιάμ Νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὐτῇ πάντας τοὺς κύκλῳ ἡμῶν, ὥστε ἐκλείξει ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου· καὶ Βαλάκ υἱὸς Σεφὼρ βασιλεὺς Μωάβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον. 5 Καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ Φαθουρά, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλεῖσαι αὐτὸν λέγων Ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου. 6 Καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἡ ἡμεῖς, ἵνα δυνώμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· ὅτι οἶδα οὗς ἵνα εὐλογῇς σὺ εὐλόγηται, καὶ οὗς ἂν καταράσῃ σὺ κεκατήρηνται. 7 Καὶ ἐπορεύθη ἡ γερούσια Μωάβ καὶ ἡ γερούσια Μαδιάμ, καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαάμ καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλάκ. 8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα ἃ ἂν λαλήσῃ Κύριος πρὸς μέ· καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωάβ παρὰ Βαλαάμ. 9 Καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαάμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί; 10 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς τὸν θεὸν Βαλάκ υἱὸς Σεφὼρ βασιλεὺς Μωάβ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς μέ λέγων 11 Ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατέλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου· καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν, εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτόν καὶ ἐκβαλῶ αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς. 12 Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαάμ Οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν· ἐστὶ γὰρ εὐλογημένος. 13 Καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ τὸ πρωὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσιν Βαλάκ Ἀποτρέχετε πρὸς τὸν Κύριον· ὑμῶν, οὐκ ἀφίσι με ὁ θεὸς πορεύεσθαι μεθ' ὑμῶν.

NUMERI, XXI. XXII.

33 Verteruntque se, et ascenderunt per viam Basan, et occurrit eis Og, rex Basan, cum omni populo suo, pugnaturus in Edrai. 34 Dixitque Dominus ad Moysen: Ne timeas eum, quia in manu tua tradidi illum, et omnem populum, ac terram ejus: faciesque illi sicut fecisti Sehon, regi Amorrhæorum habitatori Hesebon. 35 Percusserunt igitur et hunc cum filiis suis, universumque populum ejus usque ad internecionem, et possederunt terram illius.

CAPUT XXII.

1 PROPECTIQUE castrametati sunt in castris Moab, ubi trans Jordanem Jericho sita est. 2 Videns autem Balac filius Sephor omnia quæ fecerat Israel Amorrhæo, 3 Et quod pertinuissent eum Moabitæ, et impetum ejus ferre non possent, 4 Dixit ad majores natu Madian: Ita delebit hic populus omnes, qui in nostris finibus commorantur, quo modo solet bos herbas usque ad radices carpere. Ipse erat eo tempore rex in Moab. 5 Misit ergo nuntios ad Balaam filium Beor ariolum, qui habitabat super flumen terræ filiorum Ammon, ut vocarent eum, et dicerent: Ecce egressus est populus ex Ægypto, qui operuit superficiem terræ, sedens contra me. 6 Veni igitur, et maledic populo huic, quia fortior me est: si quo modo possim percutere et ejicere eum de terra mea. Novi enim quod benedictus sit cui benedixeris, et maledictus in quem maledicta congesseris. 7 Perrexeruntque seniores Moab, et majores natu Madian, habentes divinationis pretium in manibus. Cumque venissent ad Balaam, et narrassent ei omnia verba Balac: 8 Ille respondit: Manete hic nocte, et respondebo quidquid mihi dixerit Dominus. Manentibus illis apud Balaam, venit Deus, et ait ad eum: 9 Quid sibi volunt homines isti apud te? 10 Respondit: Balac filius Sephor rex Moabitarum misit ad me, 11 Dicens: Ecce populus qui egressus est de Ægypto, operuit superficiem terræ: veni, et maledic ei, si quo modo possim pugnans abigere eum. 12 Dixitque Deus ad Balaam: Noli ire cum eis, neque maledicas populo: quia benedictus est. 13 Qui mane consurgens dixit ad principes: Ite in terram vestram, quia prohibuit me Dominus venire vobiscum.

בגידבר כב

14 וַיִּקְרָא שְׁמִי מוֹאָב וַיִּבְרָא אֱלֹהֵי בְלָעָם מִן הַלֵּחַ עַמּוּנִי׃ 15 וַיִּסָּפֶה עֵדוּ בְלָעָה שְׁלֹחַ שָׁרִים רַבִּים וַיִּכְבְּדוּם מֵאֲלֹהִ׃ 16 וַיִּבְרָא אֱלֹהֵי בְלָעָם וַיִּמְאֶר לוֹ כֹּחַ אֱמֶל בְּלָעָה בְּרֹצֶפֶר אֶל־נֶפֶשׁ הַיִּפְנוֹעַ מִתְלַח אֵלַי׃ 17 כִּי־כִבֵּד אֲכַבְדָּהּ מֵאֹד וְכָל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי אֲעֲשֶׂה וְלִכְבֹּד־נָא לְיִבְחָהּ־לִי אֵת הַעֵם הַזֶּה׃ 18 וַיַּעַן בְּלָעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדִּי בְלָעָה אֲמִי־מֶלֶךְ לִי בְלָעָה מֶלֶךְ בִּיהִי בָסֶף וְתֹכֵב לֹא אֵיכָל לַעֲבֹל אֲתִפִּי יִתְּנָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת חֲסִידָהּ אוֹ יִדּוּלָהּ׃ 19 וַעֲשֶׂה שָׁבִי כֹחַ בְּזֶה בְּסִמְתָּם הַלְלִיהָ וַאֲדַלָּהּ מִחֲיָסָהּ יִתְּנָה דְבַר עַמּוּ׃ 20 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱלֹהֵי בְלָעָם לִילָלָה וַיִּמְאֶר לוֹ אֲסִלְחָרָא לֵךְ בָּאוּ הַמַּאֲשִׁים רַחֵם לָהּ אֲתָם וְאֵת אֲתִי־מִדְבַר אֲשֶׁר־דָּבַר אֱלֹהֵי אֲתוֹ חֲעֲשֶׂה׃ 21 וַיִּקָּם בְּלָעָם בַּפֶּהּ וַיִּמְחַבֵּשׁ אֲתִי־אֲתוֹ וַיִּלָּחֶם עִם־שְׁקִי מוֹאָב׃ 22 וַיִּחַר אֶת־אֱלֹהֵי־כִי־יִחַלְלָהּ הוּא וַיִּתְּנָבֵב מִלְּאָהּ יִתְּנָה בְּדֶרֶךְ לִשְׁמוֹ לוֹ וְהוּא רִבֵּב עַל־אֲתוֹ וַיִּשָּׁנֶה בְּעֵרְוֵי עַמּוּ׃ 23 וַתֵּרָא הָאֲרֹן אֲתִי־מִלְּאָהּ יִתְּנָה נֶגֶב בְּדֶרֶךְ וַיִּסְרְפוּ שְׁלִיחֶיהָ בִּיהִי וַתֵּשׁ הָאֲרֹן מִדֶּתֶרֶךְ וַתִּלָּחֶם בְּשִׁדְּהָ וְגַם בְּלָעָם אֲתִי־הָאֲרֹן לְחַטָּאתָהּ הַדֶּרֶךְ׃ 24 וַיַּעֲמֹד מִלְּאָהּ יִתְּנָה בְּמַשְׁעוֹל הַיִּרְמִים בְּדֶרֶךְ מִצָּה וְגֵדֶר מִצָּה׃ 25 וַתֵּרָא הָאֲרֹן אֲתִי־מִלְּאָהּ יִתְּנָה וַתִּלְחֹץ אֶל־יִחְזִיר וַתִּלְחֹץ אֲתִי־רַגְלֵי בְלָעָם אֶל־יִחְזִיר וַיִּסָּפֶה לְחַטָּאתָהּ׃ 26 וַיִּוֹסֶף מִלְּאָהּ יִתְּנָה עֲבִיר וַיַּעֲמֹד בְּמִקְוֹם צֵדִק אֲשֶׁר אִירְדְּרָה לְנִסּוֹת יַמִּין וּשְׁמֹאל׃ 27 וַתֵּרָא הָאֲרֹן אֲתִי־מִלְּאָהּ יִתְּנָה וַתִּרְפֹּץ תַּחַת בְּלָעָם וַיִּחְרָצָהּ בְּלָעָם וְגַם אֲתִי־הָאֲרֹן בְּמִקְוֹל׃ 28 וַיִּסְתַּח יִתְּנָה אֲתִי־הָאֲרֹן וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מִדַּעֲשִׁיתִי לֵךְ כִּי חִפְּיָנִי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים׃ 29 וַיֹּאמֶר בְּלָעָם לְאֲרֹן כִּי הִתְעַלְלָתָ כִּי לֹא יִשְׁתַּרְבֵּב בְּגִדִי כִּי עָתָה תִּכְנַתֶּיךָ׃ 30 וַתֹּאמֶר הָאֲרֹן אֶל־בְּלָעָם תְּלֹאֵא אֲלֵכִי אֲהַבֶּהּ אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ עָלַי מַעֲוָדָה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה תִּסְתַּכֵּן תִּסְתַּכְתִּי לַעֲשׂוֹת לֵךְ כֹּחַ וַיֹּאמֶר לֹא׃ 31 וַיִּגַּל יִתְּנָה אֲתִי־עֵינֶיךָ בְּלָעָם וַתֵּרָא אֲתִי־מִלְּאָהּ יִתְּנָה נֶגֶב בְּדֶרֶךְ וַיִּסְרְפוּ שְׁלִיחֶיהָ בִּיהִי וַיִּמְדֹּד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְאִשְׁקוּ׃

ΑΡΙΘΜΟΙ, κβ'.

14 Καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ ἦλθον πρὸς Βαλαὰ καὶ εἶπαν Οὐ θέλει Βαλαὰμ πορευθῆναι μετ' ἡμῶν. 15 Καὶ προσέθετο Βαλαὰμ ἔτι ἀποστείλαι ἄρχοντας πλείους καὶ ἐντιμοτέρους τούτων. 16 Καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαὰμ καὶ λέγουσιν αὐτῷ Τάδε λέγει Βαλαὰμ ὁ τοῦ Σεφφὼρ Ἄξιόν σε μὴ ὀκνήσῃς ἰλθεῖν πρὸς μέ. 17 Ἐντίμως γάρ τιμῶ σε, καὶ ὅσα ἐὰν εἶπῃς ποιήσω σοι· καὶ ἐγὼ ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τούτον. 18 Καὶ ἀπεκρίθη Βαλαὰμ καὶ εἶπεν τοῖς ἄρχουσι Βαλαὰμ Ἐὰν ὃς μοι Βαλαὰμ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ποιήσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου. 19 Καὶ νῦν ὑπομένετε αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ γινώσκει τί προσθήσει Κύριος λαλῆσαι πρὸς μέ. 20 Καὶ ἦλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Βαλαὰμ νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰ καλέσαι σε πάρεσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς· ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσω πρὸς σέ, τοῦτο ποιήσεις. 21 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τὸ πρωὶ ἐπέσaxe τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωάβ. 22 Καὶ ὥργισθη θυμῷ ὁ Θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτός, καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐπιβέβηκε ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 23 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἱσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐπάταξε τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ τοῦ εὐθῆναι αὐτήν ἐν τῇ ὁδῷ. 24 Καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς αὐλαξὶ τῶν ἀμπέλων, φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς ἐντεῦθεν. 25 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ προσέθλιψεν ἑαυτήν πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα Βαλαὰμ πρὸς τὸν τοῖχον· καὶ προσέθετο ἔτι μαστιξάει αὐτήν. 26 Καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ, εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλίνει δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν. 27 Καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαὰμ· καὶ ἰθυμώθη Βαλαὰμ καὶ ἐνυπτε τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ. 28 Καὶ ἠνοίξεν ὁ Θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου καὶ λέγει τῷ Βαλαὰμ Τί ἐποίησά σοι ὅτι πέπαικάς με τρίτον τοῦτο; 29 Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῇ ὄνῃ Ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι, καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ, ἦθ' ἂν ἐξεκέντησά σε. 30 Καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαὰμ Οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐφ' ἧς ἐπέβαινεις ἀπὸ νεότητός σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν Οὐχί. 31 Ἀπεκάλυψε δὲ ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλαὰμ, καὶ ὅρῳ τὸν ἄγγελον Κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ καὶ τὴν μάχαιραν ἱσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κύψας προσεκύννησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

NUMERI, XXII.

14 Reversi principes dixerunt ad Balac : Noluit Balaam venire nobiscum. 15 Rursum ille multo plures et nobiliores quam ante miserat, misit. 16 Qui cum venissent ad Balaam, dixerunt : Sic dicit Balac filius Sephor : Ne cuncteris venire ad me : 17 Paratus sum honorare te, et quidquid volueris dabo tibi : veni, et maledic populo isti. 18 Respondit Balaam : Si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti et auri, non potero immutare verbum Domini Dei mei, ut vel plus, vel minus loquar. 19 Obsecro ut hic maneatis etiam hac nocte, et scire queam quid mihi rursum respondeat Dominus. 20 Venit ergo Deus ad Balaam nocte, et ait ei : Si vocare te venerunt homines isti, surge, et vade cum eis : ita duntaxat, ut quod tibi præcepero, facias. 21 Surrexit Balaam mane, et strata asina sua profectus est cum eis. 22 Et iratus est Deus. Stetitque angelus Domini in via contra Balaam, qui insidebat asinæ, et duos pueros habebat secum. 23 Cernens asina angelum stantem in via, evaginato gladio, avertit se de itinere, et ibat per agrum. Quam cum verberaret Balaam, et vellet ad semitam reducere, 24 Stetit angelus in angustiis duarum maceriarum, quibus vineæ cingebantur. 25 Quem videns asina, junxit se parieti, et attrivit sedentis pedem. At ille iterum verberabat eam : 26 Et nihilominus angelus ad locum angustum transiens, ubi nec ad dexteram nec ad sinistram poterat deviare, obvius stetit. 27 Cumque vidisset asina stantem angelum, concidit sub pedibus sedentis ; qui iratus, vehementius cædebat fuste latera ejus. 28 Aperuitque Dominus os asinæ, et locuta est : Quid feci tibi : cur percutis me ? ecce jam tertio ? 29 Respondit Balaam : Quia commeruisti, et illusisti mihi : utinam haberem gladium, ut te percuterem ! 30 Dixit asina : Nonne animal tuum sum, cui semper sedere consuevisti usque in præsentem diem ? dic quid simile unquam fecerim tibi. At ille ait : Numquam. 31 Protinus aperuit Dominus oculos Balaam, et vidit angelum stantem in via evaginato gladio, adoravitque eum pronus in terram.

במדבר כב כג

APIΘMOI, κβ', εγ'.

NUMERI, XXII. XXIII.

32 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי מִלְאָךְ יְהוָה עַל-פִּי חֲפִיָּה
אֶחָד-מֵהֶם וְהָ שְׁלֹשׁ רִגְלִים חֲנֹה אֶבְרִי
לְנֶגְבִי : 33 וַתִּרְאֵהוּ קִרְיַט חֲנֹה לְנֶגְבִי :
וַתִּרְאֵהוּ קִרְיַט חֲנֹה לְנֶגְבִי : 34 וַיֹּאמֶר בְּלָעַם
רִגְלִים אֲנִי נִסְתַּח מִפְּנֵי כִי עֲתָה נִסְתַּח-בְּסִי-בְּרִי
הַבְּרִי וְהָחֵה הַחֲנִיחִי : 35 וַיֹּאמֶר בְּלָעַם
אֶל-מִלְאָךְ יְהוָה חֲפִיָּה כִי לֹא יִבְעָתִי
כִי אֶתָּה נֶאֱמַר לְהַרְאֵתִי בְּעֵינֶיךָ וְעֵתָה
אֶסְבֵּר עֲצִיבֶיךָ אֲשֶׁר-בָּרַךְ לִי : 36 וַיֹּאמֶר
מִלְאָךְ יְהוָה אֶל-בְּלָעַם לֵךְ עִם-הָאֲנָשִׁים
וְהָאֲנָשִׁים אֶת-הַדֹּבָר אֲשֶׁר-אָמַר אֱלֹהִים אֲתָו
הַדֹּבָר וַיֵּלֶךְ בְּלָעַם עִם-שְׁפָרֵי בָלָק :
37 וַיִּשְׁמַע בָּלָק כִּי בָּא בְלָעַם וַיֵּצֵא לְהַרְאֵתוֹ
אֶל-עֵיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-זִבְכוֹל אֲרָוֶן אֲשֶׁר
בְּקִוְיָה הַזִּבְכוֹל : 38 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל-בְּלָעַם
הֲלֹא שָׁלַח שְׁלֹחֵי אֱלֹהִים לְהַרְאֵתָהּ
לְקֹחַ לְהַחֲלִיכָהּ אֵלַי הַאֲמַנְתָּ לֹא אֲכַל
בְּעֵינֶיךָ : 39 וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל-בָּלָק חֲנֹה
כְּאֵתִי אֱלֹהִים עָמַח חֲנִיכִל אֲכַל דֹּבָר
מִאֲמַר הַדֹּבָר אֲשֶׁר יֵשִׁים אֱלֹהִים בְּפִי
אֲתָו אֲדַבֵּר : 40 וַיֵּלֶךְ בְּלָעַם עִם-בָּלָק
וַיָּבֹאוּ חֲרֹגֵי חֲצוֹת : 41 וַיִּזְכַּר בָּלָק בָּרַךְ
וַיִּשְׁלַח וַיִּשְׁלַח לְבָלָעַם וְלִשְׁפָרֵי אֲשֶׁר אֲתָו :
42 וַיִּתֵּי בְּפִיךָ וַיִּקַּח בָּלָק אֶת-בְּלָעַם
וַיַּעֲלֵהוּ בְּקֹדֶשׁ בָּעַל גִּרְמֵשׁ מִשְׁשֵׁם חֲנֹה הַחֵה :

פרשן כג :

1 וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל-בָּלָק בְּחֹלִי בָּרַךְ
שְׁבָעָה מִזְבְּחוֹת וְהָקֹו לִי בָּרַךְ שְׁבָעָה
קָרִים וְשְׁבָעָה אֱלֹהִים : 2 וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּלָעַם וַיַּעַל בָּלָק וּבְלָעַם קָר וַאֲוִל
בְּמִצְרָה : 3 וַיֹּאמֶר בְּלָעַם לְבָלָק הֲתִעֲצָה
עַל-עַלְמִי וְהָלָכָה אֲנִי יִחְדָּה יְהוָה
לְהַרְאֵתִי דֹבָר מִדִּי-יִרְאֵהוּ וְהַחֲנִיחִי לָהּ
וַיֵּלֶךְ שְׁפָרִי : 4 וַיִּקַּח אֱלֹהִים אֶת-בְּלָעַם
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶת-שְׁבָעָה הַמִּזְבְּחוֹת עֲלֵי-כִתְמִי
וַאֲעַל קָר וַאֲוִל בְּמִצְרָה : 5 וַיִּשְׁשֵׁם יְהוָה
דֹּבָר בְּפִי בְּלָעַם וַיֹּאמֶר שְׁבָע אֶת-בָּלָק וְכֹחַ
הַדֹּבָר : 6 וַיִּשָּׁב אֱלֹהִים יְהוָה נֶאֱמַר עַל-
עַלְמִי הוּא וְכִלְשָׁרִי מוֹאָב : 7 וַיִּשְׁאֵל
מִשְׁלֹו וַיֹּאמֶר מִדִּי-יִרְאֵהוּ יִבְחֵי בָּלָק מִלְּהֵ-
מוֹאָב מִחֲרֹגֵי-חֲצוֹת לְקֹחַ אֲרִי-לִי יַעֲלֵב
וַיִּלְכֵהוּ וַיַּעֲמֵהוּ וַיִּשְׁאֵל : 8 מִדִּי אֲשֶׁר לֹא
חֲנֹה אֶל יְהוָה וְהָאֲנָשִׁים לֹא יִרְאֵהוּ :

32 Kai eipen autō ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ Διὰ τί ἐπά-
ταξας τὴν ὁδὸν σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξῆλθον εἰς διαβολὴν σου, ὅτι οὐκ ἀσεία ἡ ὁδὸς σου
ἐναντίον μου, 33 Kai ἰδοῦσά με ἡ ὁδὸς ἐξέκλινεν
ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο· καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὖν
σὺ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἂν περιποιησάμην.
34 Kai εἶπε Βαλαάμ τῷ ἄγγέλῳ Κυρίου Ἠμάρτηκα,
οὐ γὰρ ἠπιστάμην ὅτι σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ
εἰς συνάντησιν· καὶ νῦν εἰ μὴ σοὶ ἀρκέσει, ἀποστρα-
φήσομαι. 35 Kai εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς
Βαλαάμ Συμπορεύθητι μετὰ τῶν ἀνθρώπων· πλὴν
τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν εἴπω πρὸς σέ, τοῦτο φυλάξῃ λαλήσαι·
καὶ ἵκωρῃ Βαλαάμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλάκ.
36 Kai ἀκούσας Βαλάκ ὅτι ἦκει Βαλαάμ, ἐξῆλθεν εἰς
συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλιν Μωάβ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῶν
ὁρίων Ἀρνῶν, ἣ ἐστὶν ἐκ μέρους τῶν ὁρίων. 37 Kai
εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ Οὐχὶ ἀπέστειλα πρὸς σέ
καλῆσαι σε; διὰ τί οὐκ ἤρχου πρὸς μέ; ὅτως οὐ
δυνήσομαι τιμῆσαι σε; 38 Kai εἶπε Βαλαάμ πρὸς
Βαλάκ Ἰδοὺ ἦκα πρὸς σέ νῦν· δυνατὸς ἴσομαι
λαλήσαι τι; τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ
στόμα μου, τοῦτο λαλήσω. 39 Kai ἵκωρῃ Βαλαάμ
μετὰ Βαλάκ, καὶ ἦλθον εἰς πόλιν ἐκπαύλων. 40 Kai
ἔθυσσε Βαλάκ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἀπέστειλε
τῷ Βαλαάμ καὶ τοῖς ἀρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ.
41 Kai ἐγενήθη πρωί, καὶ παραλαβὼν Βαλάκ τὸν
Βαλαάμ ἀνέβιβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ
Βάαλ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκείθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

KEΦ. κγ'.

1 Kai εἶπε Βαλαάμ τῷ Βαλάκ Οἰκοδόμησόν μοι
ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα
ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς. 2 Kai ἐποίησε
Βαλάκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ, καὶ ἀνήνεγκε
μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. 3 Kai εἶπε
Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας
σου, καὶ πορεύσομαι εἰ μοι φανέται ὁ θεὸς ἐν συναν-
τήσει, καὶ ῥῆμα ὃ ἐὰν μοι δεῖξῃ ἀναγγελῶ σοι· καὶ
παρέστη Βαλάκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ· καὶ Βαλαάμ
ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν, καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν.
4 Kai ἐφάνη ὁ θεὸς τῷ Βαλαάμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Βαλαάμ Τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς ἡτοίμασα, καὶ ἀνέβιβασα
μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. 5 Kai ἐνέβαλεν ὁ
θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαάμ καὶ εἶπεν Ἐπιστρα-
φείς πρὸς Βαλάκ οὕτω λαλήσεις. 6 Kai ἀπεστράφη
πρὸς αὐτόν· καὶ ὅδε ἐφυστήκει ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτω-
μάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἀρχοντες Μωάβ μετ'
αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ. 7 Kai
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἐκ Μεσοπο-
ταμίας μετεπέμψατό με Βαλάκ βασιλεὺς Μωάβ
ἐξ ὁρίων ἀπ' ἀνατολῶν λέγων Δεῦρο ἀρσάαι
μοι τὸν Ἰακώβ, καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαι μοι
τὸν Ἰσραὴλ. 8 Τί ἀράσωμαι ὃν μὴ ἀράται Κύριος;
ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταράται ὁ θεός;

32 Cui angelus: Cur, inquit, tertio verberas
asinam tuam? Ego veni ut adversarer tibi,
quia perversa est via tua, mihiq; contraria:
33 Et nisi asina declinasset de via, dans locum
resistenti, te occidissem, et illa viveret.
34 Dixit Balaam: Peccavi, nesciens quod tu
stares contra me: et nunc si displicet tibi ut
vadam, revertar. 35 Ait angelus: Vade
cum istis, et cave ne aliud quam praecepero
tibi loquaris. Ivit igitur cum principibus.
36 Quod cum audisset Balac, egressus est in
occursum ejus, in oppido Moabitarum, quod
situm est in extremis finibus Arnon.
37 Dixitque ad Balaam: Misi nuntios ut
vocarent te, cur non statim venisti ad me? an
quia mercedem adventui tuo reddere nequeo?
38 Cui ille respondit: Ecce adsum: numquid
loqui potero aliud, nisi quod Deus posuerit in
ore meo? 39 Perrexerunt ergo simul, et
venerunt in urbem, quæ in extremis regni
ejus finibus erat. 40 Cumque occidisset
Balac boves et oves, misit ad Balaam, et prin-
cipes qui cum eo erant, munera. 41 Mane
autem facto duxit eum ad excelsa Baal, et
intuitus est extremam partem populi.

CAPUT XXIII.

1 DIXITQUE Balaam ad Balac: Ædifica
mihi hic septem aras, et para totidem vitulos,
ejusdemque numeri arietes. 2 Cumque fecisset
juxta sermonem Balaam, imposuerunt simul
vitulum et arietem super aram. 3 Dixitque
Balaam ad Balac: Sta paulisper juxta holo-
caustum tuum, donec vadam, si forte occurrat
mihi Dominus, et quodcumq; imperaverit,
loquar tibi. 4 Cumque abiisset velociter,
occurrit illi Deus. Locutusque ad eum
Balaam: Septem, inquit, aras erexi, et imposui
vitulum et arietem desuper. 5 Dominus
autem posuit verbum in ore ejus, et ait:
Revertere ad Balac, et hæc loqueris. 6 Re-
versus invenit stantem Balac juxta holo-
caustum suum, et omnes principes Moabitarum:
7 Assumptaque parabola sua, dixit: De Aram
adduxit me Balac rex Moabitarum, de monti-
bus orientis: Veni, inquit, et maledic Jacob:
propera, et detestare Israel. 8 Quo modo
maledicam, cui non maledixit Deus? Qua
ratione detester, quem Dominus non detestatur?

9 קרמחאש צרים ארמא ומבצות אשחרפ
הרעם לבדד יפון ובבום לא יתחשב:
10 מי מנה עפר יעקב ומספר את-לבע
ישראל תמת נפשי מות ישרים ותתי
אחריתי במהו: 11 ויאמר בלק אל-בלעם
מה עשית לי להב אבי למחיתי ותנה
ברכת ברה: 12 ויצן ויאמר הלא אר
אשר ישם יתרה בפי אתו אשר
לדבר: 13 ויאמר אליו בלק לה-פא אתי
אל-מקום אחר אשר תמצא משם אפס
הצחה תראה וכלו לא תראה וקבנולי
משם: 14 וינקחהו שורה צפים אל-ראש
הפסגה ויבן שבצח מזבח ויגל פה
ואל במזבח: 15 ויאמר אל-בלק התנצב
פה על-עלמך ואמרי אנה פה:
16 ויגר יתרה אל-בלעם וישם דבר
בפי ויאמר טוב אל-בלק וכן תדבר:
17 ויבא אליו וחיפו נצל על-עליו ושרי
מואב אתו ויאמר לו בלק מרדדך
יתרה: 18 וישא משלו ויאמר הים בלק
ושמע חמורק צדי בנו צפר: 19 לא איש
אל ויכח ובדאדם ויתקם חמוא אמר
ולא יעשה ודבר ולא יתקם: 20 הנה
הנה לגחמתי ובהו ולא אשימה: 21 לא
הביט און ביעקב ולא דאח עמל בישראל
יתרה אלסיו עפו והרועה מלך פו:
22 אל מוציאם ממערהם פתועפת רמ לו:
23 פו לא-נחש פיעקב ולא תקום בישראל
פעת אמר ליעקב ולישראל מר-פצל
אל: 24 הרעם בלביא יתום ופארי ותנשא
לא ישכב עד-נאכל פרה ודס-מללים
ישתח: 25 ויאמר בלק אל-בלעם גם-הב
לא תבכני פס-בהו לא תברכני: 26 ויצן
בלעם ויאמר אל-בלק הלא דברתי אליה
לאמר פל אשר-ידבר יתרה אתו אעשה:
27 ויאמר בלק אל-בלעם לה-פא אהמך
אל-מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים
ותפרו לי משם: 28 וינקח בלק את-בלעם
ראש הפעור הנשקה על-פני הנשיקו:
29 ויאמר בלק אל-בלק בנה-לי בנה
שבצח מזבח ויקנו לי פה שבצח
פרים ושבצח אלים: 30 ונעש בלק פאשר
אמר בלקם ויגל פה ואל במזבח:

9 "Οτι από κορυφῆς ὄρων ὄψομαι αὐτόν, καὶ ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν· ἰδοὺ λαὸς μόνος κατοικήσει καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται.
10 Τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ἰακώβ, καὶ τίς ἐξαριθμῆσεται δῆμους Ἰσραὴλ; ἀποθάνοι ἡ ψυχὴ μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων.
11 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ· Τί πεποίηκάς μοι; εἰς κατάρσιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας εὐλογίαν.
12 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ· Οὐχὶ ὅσα ἂν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο φυλάξω λαλῆσαι;
13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Βαλὰκ· Δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ οὗ οὐκ ὄψει αὐτὸν ἐκείθεν, ἀλλ' ἡ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πάντας δὲ οὐ μὴ ἰδῇς, καὶ κατάρσασαί μοι αὐτόν ἐκείθεν.
14 Καὶ παρέλαβεν αὐτόν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφῇν λελαξενμένου, καὶ ἐκοδόμησεν ἐκεῖ ἐπτά βωμούς, καὶ ἀνέβιβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.
15 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ· Παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν.
16 Καὶ συνήντησεν ὁ θεὸς τῷ Βαλαάμ καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψῃ πρὸς Βαλὰκ καὶ τάδε λαλήσεις.
17 Καὶ ἀποστρέφη πρὸς αὐτόν· καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωάβ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλὰκ· Τί ἐλάλησε Κύριος;
18 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· Ἀνάστηθι Βαλὰκ καὶ ἀκουε, ἐνώτισαι μάρτυς υἱὸς Σεφὼρ.
19 Οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ ἐὼς διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι· αὐτὸς εἶπας οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμμενῇ;
20 Ἰδοὺ εὐλογεῖν παρεῖλημμαι· εὐλόγησω, καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω.
21 Οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, τὰ ἐνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ.
22 Θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ.
23 Οὐ γὰρ ἴστιν οἰνωσιμὸς ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ μαντεία ἐν Ἰσραὴλ· κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ἰακώβ καὶ τῷ Ἰσραὴλ τί ἐπιτελέσει ὁ θεός.
24 Ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται, καὶ ὡς λέων γαυρωθήσεται· οὐ κοιμηθήσεται ἕως φάγγ θήραν καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται.
25 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ· Οὐτε κατάρσας κατάρσας μοι αὐτόν, οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογήσας αὐτόν.
26 Καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαάμ εἶπε τῷ Βαλὰκ· Οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων· Τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ ὁ θεός, τοῦτο ποιήσω;
27 Καὶ εἶπε Βαλὰκ πρὸς Βαλαάμ· Δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, εἰ ἀρίσει τῷ θεῷ, καὶ κατάρσασαί μοι αὐτόν ἐκείθεν.
28 Καὶ παραλαβε Βαλὰκ τὸν Βαλαάμ ἐπὶ κορυφῇν τοῦ Φογὼρ τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον.
29 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλὰκ· Οἰκοδόμησόν μοι ὥδε ἐπτά βωμούς, καὶ ἐτοιμάσόν μοι ὥδε ἐπτά μόσχους καὶ ἐπτά κριούς.
30 Καὶ ἐποίησε Βαλὰκ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ, καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

9 De summis silicibus videbo eum, et de collibus considerabo illum. Populus solus habitabit, et intergentes non reputabitur.
10 Quis dinumerare possit pulverem Jacob, et nosse numerum stirpis Israel? Moriaturs anima mea morte justorum, et fiant novissima mea horum similia.
11 Dixitque Balac ad Balaam: Quid est hoc quod agis? Ut malediceres inimicis meis vocavi te: et tu e contrario benedixisti eis.
12 Cui ille respondit: Num aliud possum loqui, nisi quod jusserit Dominus?
13 Dixit ergo Balac: Veni mecum in alterum locum unde partem Israel videas, et totum videre non possis, inde maledicto ei.
14 Cumque duxisset eum in locum sublimem, super verticem montis Phasga, edificavit Balaam septem aras, et impositis supra vitulo atque arietem,
15 Dixit ad Balac: Sta hic juxta holocaustum tuum, donec ego obvius pergam.
16 Cui cum Dominus occurrisset, posuissetque verbum in ore ejus, ait: Revertere ad Balac, et hæc loqueris ei.
17 Reversus invenit eum stantem juxta holocaustum suum, et principes Moabitaram eum eo. Ad quem Balac: Quid, inquit, locutus est Dominus?
18 At ille, assumpta parabola sua, ait: Sta, Balac, et ausculta, audi, fili Sephor:
19 Non est Deus quasi homo, ut mentiatur: nec ut filius hominis, ut mutetur. Dixit ergo, et non faciet? locutus est, et non implebit?
20 Ad benedicendum adductus sum, benedictionem prohibere non valeo.
21 Non est idolum in Jacob, nec videtur simulachrum in Israel. Dominus Deus ejus cum eo est, et clangor victoriae regis in illo.
22 Deus eduxit illum de Ægypto, cujus fortitudo similis est rhinocerotis.
23 Non est augurium in Jacob, nec divinatio in Israel. Temporibus suis dicetur Jacob et Israeli quid operatus sit Deus.
24 Ecce populus ut leena consurget, et quasi leo erigetur: non accubabit donec devoret prædam, et occisorum sanguinem bibat.
25 Dixitque Balac ad Balaam: Nec maledicas ei, nec benedicas.
26 Et ille ait: Nonne dixi tibi, quod quidquid mihi Deus imperaret, hoc facerem?
27 Et ait Balac ad eum: Veni, et ducam te ad alium locum: si forte placeat Deo ut inde maledicas eis.
28 Cumque duxisset eum super verticem montis Phogor, qui respicit solitudinem,
29 Dixit ei Balaam: Ædifica mihi hic septem aras, et para totidem vitulos, ejusdemque numeri arietes.
30 Fecit Balac ut Balaam dixerat: imposuitque vitulos et arietes per singulas aras.

1 וַיֵּרָא בָלָעָם בְּנֹכַח פְּנֵי עֲמֹנִי דַחֲוָה
לְבָרְתָא אֲתִישְׁרָאֵל וְלִמְחֵלֶה פְּעַעַס־פְּעַעַס
לְתַתָּא דְחָשִׁים וַיִּשָּׁת אֶל־הַפְּדָר פָּגִיו :
2 וַיֵּשֶׂא בָלָעָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־יִשְׂרָאֵל
שֹׁכֵן לְשִׁבְעֵי וַתְּהִי עָלָיו רַחַם אֱלֹהִים :
3 וַיִּשָּׂא מִשְׁלֹו נִימְרָא בָלָעָם בְּנִי
בְּעֵר וַיֵּאָם חֲבֵר שְׂחָם חֲצִין : 4 בָּאָם
שִׁמְעָא אֲמִרְיָאֵל אֲשֶׁר מְחַנֵּחַ שְׂדֵי יַחְזָק
נָפֵל וְגַלְיָ עֵינָם : 5 מִי־חֲסֵב אֲחֵלְיָה
יַעֲלֹב מִשְׁפָּתֵיהִי וְשָׂרָא : 6 פְּתָחִים
נָשִׂי פְּנֵת עָלָיו דְּחָר פְּתָחִים נָטַע יַחְזָק
פְּתָחִים עַל־רְגָלָם : 7 יִלְכֹּם מִלְכֵּי
וְזָרְעוּ בְּמִים רַבִּים וְגַם מִאֲנֵל מִלְכֵּי
וְתַנְשֵׂא מִלְכֵּי : 8 אֵל מִזְיָא מִשְׁפָּתִים
פְּתָחִים רַחֵם לֹו יִכְלֹל פְּתָחִים דְּרִי
וְעַמְּתִיהֶם יִגְדֵם חֲצִין וְיִסְכֵּר : 9 פְּרַע
שָׁכַב פְּתָחִים וְכִלְכֵּי מִי חֲמִשָּׁה מִבְּרֵי
דְּרִי וְאִרְחֵי אֲרָם : 10 וַיִּתְּרָא בָלָעָם
אֶל־בָּלָעָם וַיִּסְכֵּר אֶת־פְּתָחוֹ וַיֵּאָמֶר בָּלָעָם
אֶל־בָּלָעָם לָקֵב אֲבִי קְרִיָּאֵי דְחֵרָא
בְּרַחֲמֵי דְרִי וְשִׁלֵּשׁ פְּעַמִּים : 11 וַעֲתָא
בְּרַחֲמֵי אֶל־מִקְוָה אֲמִרְיָאֵל פְּרַע אֲבָרְדָּה
וְחֵרָא מִגְדָּה דְחֵרָא מִבְּרִי : 12 וַיֵּאָמֶר
בָּלָעָם אֶל־בָּלָעָם הֲלָא בָּא אֶל־מִלְכֵּי
אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלָי דְּבִרְתִּי לֵאמֹר : 13 אִם
יִתְּלֵי בָלָעָם מִלָּא בִּיתוֹ פְּתָחֵי דְלָא
אֲכִיל לְעַבְדֵי אֲתִישְׁרָאֵל דְּחֵרָא מִקְוָה
אֵל דְּרִי מִלְכֵי אֲשֶׁר־דְּבִרְתָּ דְחֵרָא אֲתִישְׁרָאֵל
אֲבָרְדָּה : 14 וַעֲתָא דְחֵרָא הֲוֵיָה לְעַמִּי לְבָר
אֲשֶׁר־יֵשֶׁב יַעֲלֹב חֲצִין דְּחֵרָא לְעַמִּי
בְּחֵרָתִי חֲצִין : 15 וַיֵּשֶׂא מִשְׁלֹו וַיֵּאָמֶר
בָּאָם בָּלָעָם בְּנִי בְּעֵר וַיֵּאָם חֲבֵר שְׂחָם חֲצִין :
16 בָּאָם שִׁמְעָא אֲמִרְיָאֵל וַיֵּרָא צִירָא
עָלָיו מְחַנֵּחַ שְׂדֵי יַחְזָק נָפֵל וְגַלְיָ עֵינָם :
17 אֲרָאֵל וְלָא עָתָה אֲשֶׁר־פְּתָחֵי וְלָא תְּרֹב
דְּרִי פְּתָחֵי מִשְׁפָּתֵי דְחֵרָא מִשְׁפָּתֵי
וַיִּסְכֵּר פְּתָחֵי מִשְׁפָּתֵי וַיִּתְּרָא פְּתָחֵי :
18 וַתְּהִי אֲרָם יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי יִשְׂרָאֵל שְׂעִיר
אֲבָרְדָּה וְיִשְׂרָאֵל עָתָה חֵרָא : 19 וַיִּתְּרָא מִשְׁפָּתֵי
וַיִּתְּרָא פְּתָחֵי מִקְוָה : 20 וַיֵּרָא אֶת־עֵינָיו
וַיֵּשֶׂא מִשְׁלֹו וַיֵּאָמֶר רַחֵם פְּתָחֵי עַל־מִלְכֵּי
וְאִרְחֵי־עָתָה אֲבָרְדָּה : 21 וַיֵּרָא אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׂא
מִשְׁלֹו וַיֵּאָמֶר אֲחֵי מִשְׁפָּתֵי וְשָׁם פְּתָחֵי חֲצִין :

1 ΚΑΙ ἰδὼν Βαλαάμ ὅτι καλὸν ἐστὶν ἐναντίον
Κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἵκωρεῦθη κατὰ τὸ
εἰωθὸς αὐτῷ εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἀπέ-
στρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον. 2 Καὶ
ἐξάρας Βαλαάμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καθορᾷ τὸν
Ἰσραὴλ ἱστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς· καὶ ἐγένετο
ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ. 3 Καὶ ἀναλαβὼν τὴν παρα-
βολὴν αὐτοῦ εἶπε φησί Βαλαάμ υἱὸς Βεώρ, φησὶν ὁ
ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὤρων, 4 Φησὶν ἀκούων λόγια
ἰσχυροῦ, ὅστις ὄρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκα-
λυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. 5 Ὡς καλοὶ οἱ οἰκοὶ
σου Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ. 6 Ὡσεὶ νάπαι
σκιάζουσαι καὶ ὥσεὶ παραδείσοι ἐπὶ ποταμῷ, καὶ ὥσεὶ
σκηναὶ ἄς ἐπηξὶ Κύριος, καὶ ὥσεὶ κῆρος παρ' ὕδατα.
7 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ
κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν· καὶ ὑψωθήσεται ἡ Γῶγ
βασιλεία, καὶ αὐξηθήσεται βασιλεία αὐτοῦ. 8 Θεὸς
ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος
αὐτῷ· ἰδεῖται ἔθνη ἰχθῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν
ἱκευεῖ, καὶ ταῖς βολαῖς αὐτοῦ κατατοξεύσει
ἰχθρὸν. 9 Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων καὶ ὡς
σκῆνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε
εὐλόγησιν, καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατηρανται.
10 Καὶ ἰθυμώθη Βαλαὰ ἐπὶ Βαλαάμ, καὶ συνεκρότησε
ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ εἶπε Βαλαὰ πρὸς Βαλαάμ
Καταρᾶσθαι τὸν ἰχθρὸν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ
εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο. 11 Νῦν οὖν φεύγε
εἰς τὸν τόπον σου· εἶπα Τιμῶ σε, καὶ νῦν ἱστέρησέ
σε Κύριος τῆς δόξης. 12 Καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς
Βαλαὰ Οὐκί καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου οὐδς ἀπέστειλας
πρὸς με ἰλάλησα λέγων 13 Ῥάν μοι δῶ Βαλαὰ
πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ
δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου, ποιῆσαι αὐτὸ
καλὸν ἢ ποιηρὸν παρ' ἱμαντοῦ· ὅσα ἐν εἶπῳ ὁ θεός,
ταῦτα ἱρῶ. 14 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέψω εἰς τὸν τόπον
μου· δεῖρό σου συμβουλεύσω σοι τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος
τὸν λαόν σου ἐπ' ἰσχύου τῶν ἡμερῶν. 15 Καὶ
ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε Φησὶ Βαλαάμ
υἱὸς Βεώρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὤρων,
16 Ἀκούων λόγια θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ
ὑψίστου καὶ ὄρασιν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ, ἀποκεκαλυμ-
μένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. 17 Δεῖξω αὐτῷ, καὶ οὐκί νῦν.
μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγίζει· ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ,
ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ καὶ θραύσει τοὺς
ἀρχηγούς Μωάβ καὶ προνομήσει πάντας υἱούς Σήθ,
18 Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονο-
μία Ἡσαὺ ὁ ἰχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν
ἰσχύϊ. 19 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακώβ καὶ ἀπολεῖ
σωζόμενον ἐκ πόλεως. 20 Καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλῆκ,
καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἀρχὴ
ἐθνῶν Ἀμαλῆκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολείπεται.
21 Καὶ ἰδὼν τὸν Κενάϊον, καὶ ἀναλαβὼν
τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ἰσχυρὰ ἡ κατοικία
σου, καὶ ἐὰν θῆς ἐν πέτρᾳ τὴν νοστίην σου,

1 CUMQUE vidisset Balaam quod placeret
Domino ut benediceret Israeli, nequaquam abiit
ut ante perrexerat, ut augurium quaereret :
sed dirigens contra desertum vultum suum,
2 Et elevans oculos, vidit Israel in tentoriis
commorantem per tribus suas : et irruente in
se spiritu Dei, 3 Assumpta parabola, ait :
Dixit Balaam filius Beor : dixit homo, cujus
obturatus est oculus : 4 Dixit auditor ser-
monum Dei, qui visionum Omnipotentis
intuitus est, qui cadit, et sic aperiuntur oculi
ejus : 5 Quam pulchra tabernacula tua Jacob,
et tentoria tua Israel ! 6 Ut valles nemorosae,
ut horti juxta fluvios irrigui, ut tabernacula
quæ fixit Dominus, quasi cedri prope aquas.
7 Fluet aqua de situla ejus, et semen illius
erit in aquas multas. Tolletur propter Agag,
rex ejus, et auferetur regnum illius. 8 Deus
eduxit illum de Ægypto, cujus fortitudo
similis est rhinocerotis. Devorabunt gentes
hostes illius, ossaque eorum confringent, et
perforabunt sagittis. 9 Accubans dormivit ut
leo, et quasi leæna, quam suscitare nullus
audebit. Qui benedixerit tibi, erit et ipse
benedictus : qui maledixerit, in maledictione
reputabitur. 10 Iratusque Balac contra
Balaam, complosis manibus ait : Ad male-
dicendum inimicis meis vocavi te, quibus
econtrario tertio benedixisti : 11 Revertere ad
locum tuum. Decreveram quidem magnifice
honorare te ; sed Dominus privavit te honore
disposito. 12 Respondit Balaam ad Balac :
Nonne nuntiis tuis, quos misisti ad me, dixi :
13 Si dederit mihi Balac plenam domum suam
argenti et auri, non potero præterire sermonem
Domini Dei mei, ut vel boni quid vel mali
proferam ex corde meo : sed quidquid Dominus
dixerit, hoc loquar ? 14 Verumtamen pergens
ad populum meum, dabo consilium, quid po-
pulus tuus populo huic faciat extremo tempore.
15 Sumpta igitur parabola, rursum ait : Dixit
Balaam filius Beor : dixit homo, cujus obturatus
est oculus. 16 Dixit auditor sermonum Dei,
qui novit doctrinam Altissimi, et visiones
Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet
oculos. 17 Vibebo eum, sed non modo :
intuebor illum, sed non prope. ORIETUR
STELLA ex Jacob, et consurget virga de
Israel : et percutiet duces Moab, vastabitque
omnes filios Seth. 18 Et erit Idumæa
possessio ejus : hereditas Seir cedet inimicis
suis. Israel vero fortiter agnet. 19 De
Jacob erit qui dominetur, et perdat reliquias
civitatis. 20 Cumque vidisset Amalec, assu-
mens parabolam, ait. Principium gentium
Amalec, cujus extrema perdentur. 21 Vidit
quoque Cinæum : et assumpta parabola, ait :
Robustum quidem est habitaculum tuum :
sed si in petra posueris nidam tuum,

במדבר כד כה

22 כִּי אֲמַלְּמָה לְבָעַר לָהֶן עֲדֻמָּה אֲשֶׁר־
תִּשְׁבֶּה: 23 וַיִּשָּׂא מִשְׁלֹו נִימְרָא לְאִי בִּי
יְהִי מִשְׁמֹו אֵל: 24 וַיֵּצֵא מִן־כְּתִיב
וַעֲנֵי אֲשֶׁר וַעֲנֵדֶרֶךְ וְנִסְיָהוּא עֲדִי
אֶבֶד: 25 וַיָּקָם בְּלֵעָם וַיִּלֶּךְ וַיָּשָׁב לְמַחֲמֹו
וְנִסְבְּלָה הַלֵּל לְדִרְכֹו: פ

פרשה כה

1 וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּשָׁמַיִם וַיַּחֲלֵל הָעָם
לִזְנוּת אֶל־בָּנוֹת מוֹאָב: 2 וַתִּקְרָאן לָעָם
לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֵּאכֵל וַיִּשְׁתָּמְנוּ
לְאֱלֹהֵיהֶן: 3 וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבָעַל פְּעֹר
וַיַּחֲרֵ אֶחָד־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל: 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־קֶלֶב־רָאִשֵׁי הָעָם וַחֲנֹקֵעַ
אוֹתָם לִיהוָה נִגְדַּת הַשָּׂמֶשׁ וַיָּשָׁב הַרְוֹן
אֶחָד־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל: 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־שָׁמַיִ יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ אֶת־אִשְׁוֹ
הַבָּעֲדִים לְבָעַל פְּעֹר: 6 וַחֲזָה אִישׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל־אֶחָד־אֶת־
הַפְּדִינִית לַעֲיָנִי מֹשֶׁה וַיַּעֲיָנֵנִי כִּלְעִיבַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַתִּמְדַּח בְּלִים פְּתַח אֶחָל מוֹעֵד:
7 וַיִּרָא פִּינְחָס בְּרֵאשִׁית־בְּרָאִשֵׁי הַכֹּהֲנִין
וַיָּקָם מִתּוֹךְ הַקִּזָּה וַיִּקְחָה רֶמֶס בְּרֹד:
8 וַיִּבְכֹּא אַחֵר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקִּזָּה וַיִּתְּחַל
אֶת־שִׁנֵּיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה
אֶל־הַקִּזָּה וַתַּעֲצֹל הַפְּעֹרָה מֵעַל בָּגַן
יִשְׂרָאֵל: 9 וַיִּהְיֶה הַמָּתִים בַּמִּקְדָּשׁ אַרְבָּעָה
וַעֲשָׂרִים אֵלֶּף: פ

מ פ פ פ

10 וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
11 פִּינְחָס בְּרֵאשִׁית־בְּרָאִשֵׁי הַכֹּהֲנִין הַשֵּׁבִי
אֶת־הַמָּתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּהִנָּחוּ אֶת־
הַנֶּפֶחַי בְּרוֹתְכֶם וְלֹא־כִלְיֵי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּהִנָּחָתִי: 12 לָכֵן אֲמַר הֲבִי נָתַן לִי
אֶת־בְּרִיתִי שְׁלֹום: 13 וַתִּקְרָא לֹא וַיִּתְּרֹעַ
אֶחָד־יְהוָה בְּרִית פְּתַח עוֹלָם פִּתַּח אֲשֶׁר הָאֵל
לְאֱלֹהֵי וַיִּכְפֹּר עַל־בָּגַן יִשְׂרָאֵל: 14 וַשֵּׁם
אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּפְּעָה אֲשֶׁר הָקָה אֶת־הַפְּדִינִית
זִמְרִי בְּרִסְלָא נְשִׂא בִּית־אָב לְשָׁמַעֲנִי:
15 וַשֵּׁם הָאִשָּׁה הַמִּפְּעָה הַפְּדִינִית בְּזֹפִי בַת־
צֹר רֵאשׁ אֲמוֹת בִּית־אָב בְּמִדְיָן הִוא: פ
16 וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
17 צֹרֹר אֶת־הַפְּדִינִים וַחֲבִיתָם אוֹתָם:

APIΘMOI, κδ', κε'.

22 Καὶ ἂν γένηται τῷ Βεὼρ νοσιὰ πανουργίας,
'Ἀσσύριοι αἰχμαλωτεύσουσι σε. 23 Καὶ ἰδὼν τὸν
Ὁγ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν Ὁ
ὦ, τίς ζήσεται ὅταν θῇ ταῦτα ὁ θεός; 24 Καὶ ἐξελεύ-
σεται ἐκ χειρῶν Κιτιαίων, καὶ κακώσουσιν Ἀσσοῦρ,
καὶ κακώσουσιν Ἑβραίους, καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν
ἀπολοῦνται. 25 Καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ ἀπῆλθεν
ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· καὶ Βαλὰκ ἀπῆλθε
πρὸς ἑαυτόν.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττείν· καὶ ἱβεβη-
λώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωάβ.
2 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων
αὐτῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν
καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, 3 Καὶ
ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελφεγὼρ· καὶ ὥργισθη θυμῷ
Κύριος τῷ Ἰσραὴλ. 4 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Μωυσῇ
Λάβε πάντας τοὺς ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγ-
μάτισον αὐτοὺς Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου, καὶ
ἀποστραφήσεται ὁργῇ θυμοῦ Κυρίου ἀπὸ Ἰσραὴλ.
5 Καὶ εἶπε Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ Ἀποκτείνετε
ἐκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ
Βεελφεγὼρ. 6 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν νῶν Ἰσραὴλ
ἐλθὼν προσήγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μα-
διανίτιν ἐναντίον Μωυσῇ καὶ ἐναντίον πάσης
συναγωγῆς νῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ δὲ ἔλαιον παρὰ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 7 Καὶ ἰδὼν Φι-
νεὶς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως ἑξανάστη
ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν σειρομάστην
ἐν τῇ χειρὶ 8 Εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμνον, καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφο-
τέρους, τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν
γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς· καὶ ἐπάυσατο ἡ
πληγὴ ἀπὸ νῶν Ἰσραὴλ. 9 Καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνη-
κότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες.
10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
11 Φινεὶς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως
κατεπαυσε τὸν θυμὸν μου ἀπὸ νῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ
ζηλωσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξανήλωσα
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζῆλῳ μου· 12 Οὕτως εἰπὼν
ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης, 13 Καὶ
ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν δια-
θήκη ἱερατείας αἰώνια, ἀνθ' ὧν ἐζήλωσε τῷ θεῷ αὐτοῦ
καὶ ἐξιλάσατο περὶ τῶν νῶν Ἰσραὴλ. 14 Τὸ δὲ ὄνομα
τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ πεπληγότος, ὃς
ἐπλήγη μετὰ τῆς Μاديανίτιδος, Ζαμβρί, υἱὸς Σαλῶν
ἀρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεών· 15 Καὶ ὄνομα τῇ
γυναίκῃ τῇ Μاديανίδει τῇ πεπληγυῖα Χασβί, θυγάτηρ
Σοὺρ ἀρχοντος ἔθνους Ὀμμώθ, οἴκου πατριᾶς ἐστὶ τῶν
Μαδιάμ. 16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων 17 Ἐχθραί-
νετε τοῖς Μاديθαίοις καὶ πατάξατε αὐτούς,

NUMERI, XXIV. XXV.

22 Et fueris electus de stirpe Cin, quandiu
poteris permanere? Assur enim capiet te.
23 Assumptaque parabola iterum locutus est:
Heu, quis victurus est, quando ista faciet
Deus? 24 Venient in trieribus de Italia,
superabunt Assyrios, vastabuntque Hebræos,
et ad extremum etiam ipsi peribunt. 25 Sur-
rexitque Balaam, et reversus est in locum
suum: Balaac quoque via, qua venerat, rediit.

CAPUT XXV.

1 MORABATUR autem eo tempore Israel in
Settim, et fornicatus est populus cum filiabus
Moab, 2 Quæ vocaverunt eos ad sacrificia
sua. At illi comederunt et adoraverunt deos
earum. 3 Initiatusque est Israel Beelphegor:
et iratus Dominus. 4 Ait ad Moysen: Tolle
cunctos principes populi, et suspende eos
contra solem in patibulis: ut avertatur furor
meus ab Israel. 5 Dixitque Moyses ad iudices
Israel: Occidat unusquisque proximos suos,
qui initiati sunt Beelphegor. 6 Et ecce unus
de filiis Israel intravit coram fratribus suis ad
scortum Madianitidem, vidente Moyse, et omni
turba filiorum Israel, qui fiebant ante fores
tabernaculi. 7 Quod cum vidisset Phinees
filius Eleazari filii Aaron sacerdotis, surrexit
de medio multitudinis, et arrepto pugione,
8 Ingressus est post virum Israelitem in
lupanar, et perfodit ambos simul, virum
scilicet et mulierem, in locis genitalibus.
Cessavitque plaga a filiis Israel: 9 Et occisi
sunt viginti quatuor millia hominum 10 Dixit-
que Dominus ad Moysen: 11 Phinees filius
Eleazari filii Aaron sacerdotis avertit iram
meam a filiis Israel: quia zelo meo commotus
est contra eos, ut non ipse delerem filios Israel in
zelo meo; 12 Idcirco loquere ad eum: Ecce
do ei pacem foederis mei, 13 Et erit tam ipsi
quam semini ejus pactum sacerdotii sempiter-
num, quia zelatus est pro Deo suo, et expiavit
scelus filiorum Israel. 14 Erat autem nomen
viri Israelitæ, qui occisus est cum Madianitide.
Zambri filius Salu, dux de cognatione et tribu
Simeonis. 15 Porro mulier Madianitis, quæ
pariter interfecta est, vocabatur Cozbi filia Sur
principis nobilissimi Madianitarum. 16 Locu-
tusque est Dominus ad Moysen, dicens: 17 Hos-
tes vos sentiant Madianitæ, et percutite eos.

במדבר כה כו

18 כִּי צִרְיִים הָם לָכֵן בְּנַכְלִיתָם אֲשֶׁר־נָפְלוּ
לָקֶחַם עַל־דִּבְרֵי־פָעוֹר וְעַל־דִּבְרֵי כִזְבִּי בְרֵה
נָשִׂיא מִדֹּוֹן אֲחֻזָּה הַפֶּקֶד בְּיוֹם־הַפֶּקֶדָה עַל־
דִּבְרֵי פָעוֹר : 19 וַיְהִי אֲחֵרֵי הַפֶּקֶדָה * פ

פרשה כו :

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־עֶלְעָזָר
בְּרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר : 2 שָׂאוּ אִתְּכֶם
רֹאשׁ וְכָל־עֵצֶת בְּגֵד־יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עֲשָׂרִים
שָׁנָה וְנִמְצְאוּ לָבֵית אֲבֹתָם כָּל־יָצֵא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל : 3 וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר כַּכֵּן
אֲתָם בְּעֵרְכָת מוֹאָב עַל־יַדְנֹו יְהוָה לֵאמֹר :
4 מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וְנִמְצְאוּ כָּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִיזְעִימוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם : 5 וַיֹּאבֹדוּ בְּכֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
וַיֹּאבֹדוּ חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲלָזִי לְכָל־אִי
מִשְׁפַּחַת הַפִּלְזִי : 6 לְחִצְוִן מִשְׁפַּחַת
הַחֲצִוִּי לְכַרְמֵי מִשְׁפַּחַת הַדְּרָקִי : 7 אֶלֶף
מִשְׁפַּחַת הַרְאֻבֵּגִי וַיְהִי כְּהִנָּחָם שְׁלֹשָׁה
וַאֲרָבָעִים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים :
8 וּבְנֵי פִלֹא אֶלְיָאָב : 9 וּבְנֵי אֶלְיָאָב כַּמֵּאָה
וַדָּתָן וַאֲבִירָם הַוַּאדֹוּ וַאֲבִירָם הַרְוֹאִי
הַעֲזָה אֲשֶׁר הָיוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
בְּעֵדֶת־לִנְחַב בְּהַצֵּתָם עַל־יְהוָה : 10 וּמִשְׁפַּחַת
הָאֶרֶץ אֶת־פִּיָּה וּמִבְלַע אֲתָם וְאֶת־לִנְחַב
בְּמֹות הַעֲזָה כָּאֵלֶּה הָאֵשׁ אֲתָם הַמִּשְׁפָּחִים
וּמֵאֲחֵי־אֵשׁ וַיְהִי לָגֶם : 11 וּבְנֵי־לִנְחַב
ל־אֶמְרָנו : 12 בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַתָם
לְנִמְוָאֵל מִשְׁפַּחַת הַנִּמְוָאֵלִי לְיִמִּין מִשְׁפַּחַת
הַיִּמִּינִי לְיִדִּין מִשְׁפַּחַת הַיִּדִּינִי : 13 לְזָרָה
מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי לְשָׁאוּל מִשְׁפַּחַת הַשָּׁאוּלִי :
14 אֶלֶף מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף וּמֵאֵתָם : 15 בְּנֵי כָף
לְמִשְׁפַּחַתָם לְצִפּוֹן מִשְׁפַּחַת הַצִּפּוֹנִי לְחִצִּי
מִשְׁפַּחַת הַחֲצִי לְשֹׁנִי מִשְׁפַּחַת הַשֹּׁנִי :
16 לְאֹזִי מִשְׁפַּחַת הָאֹזִי לְעֹזִי מִשְׁפַּחַת
הָעֹזִי : 17 לְאֹדִי מִשְׁפַּחַת הָאֹדִי לְאֶרְאִי
מִשְׁפַּחַת הָאֶרְאִי : 18 אֶלֶף מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
גָד לְכַהֲנָתָם אֶרְבָּעִים אֶלֶף וּחֲמִשָּׁה מֵאוֹת :
19 בְּנֵי יְהוֹדָה עֶר וַאֲלֹנִי נִמְתָּ עֶר
וַאֲלֹנִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן : 20 וַיְהִי בְּגֵר־יְהוֹדָה
לְמִשְׁפַּחַתָם לְשָׁלֹחַ מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלֹּחִי לְפָרֶץ
מִשְׁפַּחַת הַפָּרֶץ לְזָרָה מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי :

APIΘMOI, κέ, κς'.

18 Ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι, ὅσα
δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογὼρ καὶ διὰ Χασβὶ θυγατέρα
ἄρχοντος Μαδιάμ ἀδελφῆν αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογὼρ.

ΚΕΦ. κς'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα λέγων
2 Λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ
ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω κατ' οἶκους πατριῶν
αὐτῶν, πᾶς ὁ ἔκπορεύόμενος παρατάσθαι ἐν
Ἰσραὴλ. 3 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ
ἱερεὺς ἐν Ἀραβῶθ Μωᾶβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ
Ἱεριχὼ λέγων 4 Ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου· 5 Ῥουβὴν πρω-
τότοκος Ἰσραὴλ, υἱοὶ δὲ Ῥουβὴν· Ἐνώχ καὶ δῆμος
τοῦ Ἐνώχ· τῷ Φαλλοῦ, δῆμος τοῦ Φαλλοῦ· 6 Τῷ
Ἀσρών, δῆμος τοῦ Ἀσρωνί· τῷ Χαρμί, δῆμος τοῦ
Ἰσραὴλ. 7 Οὗτοι δῆμοι Ῥουβὴν· καὶ ἐγένετο ἡ ἐπισ-
κεψὶς αὐτῶν τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ
ἑκατόσιοι καὶ τριάκοντα. 8 Καὶ υἱοὶ Φαλλοῦ·
Ἐλιὰβ. 9 Καὶ υἱοὶ Ἐλιὰβ· Ναμουήλ καὶ Δαθάν
καὶ Ἀβειρών· οὗτοι ἐπικλητοὶ τῆς συναγωγῆς, οὗτοι
εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ
συναγωγῇ Κορέ ἐν τῇ ἐπισυστάσει Κυρίου· 10 Καὶ
ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ
Κορέ ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέ-
φαγε τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα καὶ διακόσιους, καὶ
ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ· 11 Οἱ δὲ υἱοὶ Κορέ οὐκ
ἀπέθανον. 12 Καὶ οἱ υἱοὶ Συμεὼν· ὁ δῆμος τῶν υἱῶν
Συμεὼν· τῷ Ναμουήλ, δῆμος ὁ Ναμουήλ· τῷ Ἰαμίν,
δῆμος ὁ Ἰαμίν· τῷ Ἰαχίν, δῆμος ὁ Ἰαχίν· 13 Τῷ Ζα-
ρά, δῆμος ὁ Ζαραί· τῷ Σαούλ, δῆμος ὁ Σαουλί. 14 Οὗ-
τοι δῆμοι Συμεὼν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ
εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 15 Υἱοὶ Γάδ κατὰ δῆ-
μους αὐτῶν· τῷ Σαφών, δῆμος ὁ Σαφών· τῷ Ἀγγί,
δῆμος ὁ Ἀγγί· τῷ Σουνί, δῆμος ὁ Σουνί. 16 Τῷ
Ἀζενί, δῆμος ὁ Ἀζενί· τῷ Ἀδδί, δῆμος ὁ Ἀδδί·
17 Τῷ Ἀροαδί, δῆμος ὁ Ἀροαδί· τῷ Ἀριήλ, δῆμος
ὁ Ἀριήλ. 18 Οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γάδ ἐκ ἐπισκέψεως
αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι. 19 Υἱοὶ δὲ Ἰούδα· Ἡρ καὶ Ἀνάν·
καὶ ἀπέθανον Ἡρ καὶ Ἀνάν ἐν γῇ Χαναάν.
20 Καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ δῆμους
αὐτῶν· τῷ Σηλώμ, δῆμος ὁ Σηλωνί· τῷ Φαρέε,
δῆμος ὁ Φαρεσί· τῷ Ζαρά, δῆμος ὁ Ζαραί.

NUMERI, XXV. XXVI.

18 Quia et ipsi hostiliter egerunt contra vos,
et decipere insidiis per idolum Phogor, et
Cozbi filiam ducis Madian sororem suam, quæ
percutsa est in die plagæ pro sacrilegio
Phogor.

CAPUT XXVI.

1 POSTQUAM noxiorum sanguis effusus est,
dixit Dominus ad Moysen et Eleazarum filium
Aaron sacerdotem : 2 Numerate omnem
summam filiorum Israel a viginti annis et
supra, per domos et cognationes suas, cunctos
qui possunt ad bella procedere. 3 Locuti
sunt itaque Moyses et Eleazar sacerdos in
campestribus Moab super Jordanem contra
Jericho, ad eos qui erant 4 A viginti annis et
supra, sicut Dominus imperaverat, quorum
iste est numerus : 5 Ruben primogenitus
Israel : hujus filius, Henoch, a quo familia
Henchitarum : et Phallu, a quo familia
Phalluitarum : 6 Et Hesron, a quo familia
Hesronitarum : et Charmi, a quo familia
Charmitarum. 7 Hæ sunt familiæ de stirpe
Ruben : quarum numerus inventus est, quad-
raginta tria millia et septingenti triginta.
8 Filius Phallu, Eliab ; 9 Hujus filii, Namuel
et Dathan et Abiron ; isti sunt Dathan et
Abiron principes populi, qui surrexerunt con-
tra Moysen et Aaron in seditione Core, quando
adversus Dominum rebellaverunt : 10 Et
aperiens terra os suum devoravit Core, morien-
tibus plurimis, quando combussit ignis ducentos
quinquaginta viros. Et factum est grande
miraculum, 11 Ut, Core pereunte, filii illius
non perirent. 12 Filii Simeon per cognationes
suas : Namuel, ab hoc familia Namuelitarum :
Jamin, ab hoc familia Jaminitarum : Jachin,
ab hoc familia Jachinitarum : 13 Zare, ab
hoc familia Zareitarum : Saul, ab hoc familia
Saulitarum. 14 Hæ sunt familiæ de stirpe
Simeon, quarum omnis numerus fuit, viginti
duo millia ducenti. 15 Filii Gad per cogna-
tiones suas : Sephon, ab hoc familia Sephoni-
tarum : Aggi, ab hoc familia Aggitarum :
Suni, ab hoc familia Sunitarum : 16 Ozni, ab
hoc familia Oznitarum : Her, ab hoc familia
Heritarum : 17 Arod, ab hoc familia Arodi-
tarum : Ariel, ab hoc familia Arielitarum :
18 Istæ sunt familiæ Gad, quarum omnis
numerus fuit, quadraginta millia quingenti.
19 Filii Juda, Her et Onan, qui ambo mortui
sunt in terra Chanaan. 20 Fueruntque filii
Juda, per cognationes suas : Scla, a quo
familia Selaitarum : Phares, a quo familia
Pharesitarum : Zare, a quo familia Zarcitarum.

במדבר כו

21 ויהיו בגרסרץ לחציו משפחת הקצריג
לחמול משפחת הקמולי: 22 אלה
משפחת יחזקיה לפקדיתם ששה ושבעים
אלה וקמש מאות: 23 ס
יששכר למשפחתם הולע משפחת התולעי
לבנח משפחת הפוגי: 24 לזשוב משפחת
הישכר לשמון משפחת השמרני: 25 אלה
משפחת יששכר לפקדיתם ארבעה ושנים
אלה ושלש מאות: 26 ס
למשפחתם לבנח משפחת הפרגי לאלון
משפחת האלני ליהלאל משפחת
היהלללי: 27 אלה משפחת הזבולני
לפקדיתם שנים אלה וקמש מאות:
28 ס
בני יוסף למשפחתם מנשה
ואפרים: 29 בנן מנשה למכיר משפחת
המכירי ומכיר חוליד את-גלעד גלעד
משפחת הגלעדי: 30 אלה בני גלעד
איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת
החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשריאל
ושכם משפחת השכמי: 32 ושמירע
משפחת השמירעי וחפר משפחת החפרי:
33 ובצלפחד בן-חפר לאתיו לו בנים פני
אם-בנות ושלם בנות צלפחד מחלה ונצה
החלה מלכה ותקח: 34 אלה משפחת
מנשה ופקדיתם שנים וקמשנים אלה
ושבע מאות: 35 ס
אפרים למשפחתם לשחלח משפחת
השחלחי לבקר משפחת הבכרי לחם
משפחת המכני: 36 ואלה בני שחלח
לעזר משפחת העזרי: 37 אלה משפחת
בגראפריס לפקדיתם שנים ושלשים
אלה וקמש מאות אלה בגרייסקה
למשפחתם: 38 ס
למשפחתם לבנח משפחת הפלעי
למשפחתם לששכר משפחת האשכנזי
למחל משפחת המחלי: 39 לשפופם משפחת
השופמי לחיפם משפחת החופמי:
40 ויהיו בגרעל ארד וגעמו משפחת
הארדי לנעמן משפחת הנעמי: 41 אלה
בגרבנימן למשפחתם ופקדיתם מנשה
וארבעים אלה ושש מאות: 42 ס
אלה בגרדן למשפחתם ושלשים משפחת
השחמי אלה משפחת דן למשפחתם:

ΑΡΙΘΜΟΙ, κς'.

21 Kai iγένοντο οί υίοι Φαρίς· τῷ Ἀσρών, δῆμος ὁ
'Ἀσρωνί· τῷ 'Ιαμουίν, δῆμος ὁ 'Ιαμουίν. 22 Οὗτοι
δῆμοι τοῦ 'Ιουδα κατὰ τὴν ἐπισκεψίν αὐτῶν, 23 καὶ
ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 23 Καὶ υἱοὶ
'Ισάχαρ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Θωλά, δῆμος ὁ
Θωλαί· τῷ Φουά, δῆμος ὁ Φουαί· 24 Τῷ 'Ιασούβ,
δῆμος ὁ 'Ιασουβί· τῷ Σαμράμ, δῆμος ὁ Σαμραμί.
25 Οὗτοι δῆμοι 'Ισάχαρ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσ-
σαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 26 Υἱοὶ
Ζαβουλὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Σαρίδ, δῆμος ὁ
Σαρείδ· τῷ 'Αλλών, δῆμος ὁ 'Αλλωνί· τῷ 'Αλλήλ,
δῆμος ὁ 'Αλληλί. 27 Οὗτοι δῆμοι Ζαβουλὼν ἐξ
ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακό-
σιοι. 28 Υἱοὶ 'Ιωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν· Μανασσή
καὶ 'Εφραίμ. 29 Υἱοὶ Μανασσή· τῷ Μαχίρ, δῆμος
ὁ Μαχίρι· καὶ Μαχίρ ἐγέννησε τὸν Γαλαάδ· τῷ
Γαλαάδ, δῆμος ὁ Γαλααδί. 30 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Γα-
λαάδ· 'Αχιέζερ, δῆμος ὁ 'Αχιεζέρι· τῷ Χελέγ, δῆμος
ὁ Χελεγί· 31 Τῷ 'Εσρίλ, δῆμος ὁ 'Εσριηλί· τῷ
Συχέμ, δῆμος ὁ Συχημί· 32 Τῷ Συμαίρ, δῆμος ὁ
Συμαίρι· καὶ τῷ 'Οφέρ, δῆμος ὁ 'Οφερί. 33 Καὶ
τῷ Σαλπαάδ υἱὸς 'Οφέρ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοὶ ἄλλ'
ἢ θυγατέρες· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων
Σαλπαάδ· Μαλά καὶ Νουά καὶ 'Εγλά καὶ Μελχά καὶ
Θερσά. 34 Οὗτοι δῆμοι Μανασσή ἐξ ἐπισκέψεως
αὐτῶν, δύο καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι.
35 Καὶ οὗτοι υἱοὶ 'Εφραίμ· τῷ Σουθαλά, δῆμος ὁ
Σουθαλαί· τῷ Ταναχί, δῆμος ὁ 'Ταναχί. 36 Οὗτοι
υἱοὶ Σουθαλά· τῷ 'Εδέν, δῆμος ὁ 'Εδενί. 37 Οὗτοι
δῆμοι 'Εφραίμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριά-
κοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι· οὗτοι δῆμοι υἱῶν
'Ιωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν. 38 Υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ
δῆμους αὐτῶν· τῷ Βαλέ, δῆμος ὁ Βαλί· τῷ 'Ασβήρ,
δῆμος ὁ 'Ασβηρί· τῷ 'Ιαχירάν, δῆμος ὁ 'Ιαχिरανί·
39 Τῷ Σωφάν, δῆμος ὁ Σωφανί. 40 Καὶ ἐγένοντο οἱ
υἱοὶ Βαλέ 'Αδάρ καὶ Νοεμάν· τῷ 'Αδίρ, δῆμος ὁ
'Αδαρί, καὶ τῷ Νοεμάν, δῆμος ὁ Νοεμανί. 41 Οὗτοι
υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν ἐξ ἐπισκέψεως
αὐτῶν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
42 Καὶ υἱοὶ Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Σαμί,
δῆμος ὁ Σαμέι· οὗτοι δῆμοι Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν.

NUMERI, XXVI.

21 Porro filii Phares: Hesron, a quo familia
Hesronitarum: et Hamul, a quo familia
Hamulitarum. 22 Istæ sunt familiæ Juda,
quarum omnis numerus fuit, septuaginta sex
millia quingenti. 23 Filii Issachar, per
cognationes suas: Thola, a quo familia
Tholaitarum: Phua, a quo familia Phuitarum.
24 Jasub, a quo familia Jasubitarum: Semran,
a quo familia Semranitarum. 25 Hæ sunt
cognationes Issachar, quarum numerus fuit,
sexaginta quatuor millia trecenti. 26 Filii
Zabulon per cognationes suas: Sared, a quo
familia Sareditarum: Elon, a quo familia
Elonitarum: Jalel, a quo familia Jalelitarum.
27 Hæ sunt cognationes Zabulon, quarum
numerus fuit, sexaginta millia quingenti.
28 Filii Joseph per cognationes suas, Manasse
et Ephraim. 29 De Manasse ortus est Machir,
a quo familia Machiritarum. Machir genuit
Galaad, a quo familia Galaaditarum. 30 Galaad
habuit filios: Jezer, a quo familia Jezeritarum:
et Helec, a quo familia Helecitarum: 31 Et
Asriel, a quo familia Asrielitarum: et Sechem,
a quo familia Sechemitarum: 32 Et Semida,
a quo familia Semidaitarum: et Hephher, a quo
familia Hephheritarum: 33 Fuit autem
Hephher pater Salphaad, qui filios non habebat,
sed tantum filias, quarum ista sunt nomina:
Maala, et Noa, et Hegla, et Melcha, et Thersa.
34 Hæ sunt familiæ Manasse, et numerus
earum, quinquaginta duo millia septingenti.
35 Filii autem Ephraim per cognationes suas,
fuerunt hi: Suthala, a quo familia Suthalaïta-
rum: Beecher, a quo familia Beecheritarum:
Thehen, a quo familia Thehenitarum: 36 Porro
filius Suthala fuit Heran, a quo familia
Heranitarum. 37 Hæ sunt cognationes filio-
rum Ephraim, quarum numerus fuit, triginta
duo millia quingenti. 38 Isti sunt filii Joseph
per familias suas. Filii Benjamin in cognationibus suis:
Bela, a quo familia Belaitarum:
Asbel, a quo familia Asbelitarum: Ahiram, a
quo familia Ahiramarum: 39 Supham, a quo
familia Suphamitarum: Hupham, a quo familia
Huphamitarum. 40 Filii Bela: Hered, et
Noeman. De Hered, familia Hereditarum:
de Noeman, familia Noemanitarum: 41 Hi
sunt filii Benjamin per cognationes suas,
quorum numerus fuit, quadraginta quinque
millia sexcenti. 42 Filii Dan per cognationes
suas: Suham, a quo familia Suhamitarum;
hæ sunt cognationes Dan per familias suas;

במדבר כו

43 כִּלְמִשְׁפּוֹתַת הַשְּׁחָדָיִם לִפְקוּדֵיהֶם אֲרָצָה
 וְשֹׁמְרִים אֵלֶּה וְאַרְבַּע מֵאוֹת: ס
 44 בָּנָה אֲשֶׁר לַמִּשְׁפּוֹתָם לִימְנָה מִשְׁפַּחַת
 הַיִּמְנָה לִישׁוֹי מִשְׁפּוֹתַת חִישׁוֹי לְבִרְיָה
 מִשְׁפּוֹתַת הַבִּרְיָי: 45 לְבָנָה בִּרְיָה לְחָבֵר
 מִשְׁפּוֹתַת חֲחֵבֵי לְמַלְכָּאֵל מִשְׁפּוֹתַת
 הַפְּלִיטָאִי: 46 וְשֵׁם בֶּת־אֲשֶׁר שָׂרָה:
 47 אֵלֶּה מִשְׁפּוֹתַת בְּגִיטָאֵשׁ לִפְקוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
 חֲמִשָּׁנִים אֵלֶּה וְאַרְבַּע מֵאוֹת: ס 48 בָּנָה
 נִפְתָּלִי לַמִּשְׁפּוֹתָם לִיחֲצָאֵל מִשְׁפּוֹתַת
 הַיִּחֲצָאִי לְנִלְי מִשְׁפּוֹתַת חֲנָנִי: 49 לְחָבֵר
 מִשְׁפּוֹתַת חִישְׁרִי לְשֹׁלָם מִשְׁפּוֹתַת הַשְּׁלָמִי:
 50 אֵלֶּה מִשְׁפּוֹתַת נִפְתָּלִי לַמִּשְׁפּוֹתָם
 וּפְקוּדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֵלֶּה וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת: 51 אֵלֶּה פְקוּדֵי בָנָה יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת
 אֵלֶּה וְאַלֶּה שְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: פ
 52 וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֱלִימֶשֶׁח לְאִמֶּר:
 53 לֵאלֹהֵי תִחְלַק הָאָרֶץ בְּנִחְלָה בְּמִסְפָּר
 שְׁמוֹת: 54 לְרֹב תִּרְבֶּה נִחְלָתוֹ וּלְמִצֹּט
 תִּמְצִיט נִחְלָתוֹ אִישׁ לְפִי פְקוּדֵי רִפּוֹ
 נִחְלָתוֹ: 55 אֲחִי־בְנִיָּל יִחְלַק אֶת־הָאָרֶץ
 לְשֵׁמוֹת מִשְׁמוֹת־אֲבֹתָם וְיִחְלָה: 56 עַל־פִּי
 הַבְּנִיָּל תִּחְלַק נִחְלָתוֹ בִּין רַב לְמַעֲט:
 ס 57 וְאֵלֶּה פְקוּדֵי הַלְוִי לַמִּשְׁפּוֹתָם
 לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפּוֹתַת תַּגְרִשָּׁי לַחֲזֵה מִשְׁפּוֹתַת
 חֲחֻזִּי לְמִרְי מִשְׁפּוֹתַת חֲחֻרִי: 58 אֵלֶּה
 מִשְׁפּוֹתַת לְוִי מִשְׁפּוֹתַת חֲלָבָי מִשְׁפּוֹתַת
 חֲחֻבְרִי מִשְׁפּוֹתַת הַפְּחִלִּי מִשְׁפּוֹתַת חַמְרִישִׁי
 מִשְׁפּוֹתַת חֲחֻרִי וְחֻזַּת חוֹלֵד אֶת־צִמְדָם:
 59 וְשֵׁם אִשְׁתׁ עֶמְרָם יוֹלָבֵד בֶּת־לְוִי אֲשֶׁר
 יִלְדָה אִתָּהּ לְלֹוֹ בְּמִצְרַיִם וְתִלְדׁ עֶמְרָם
 אֶת־אֲחִירֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְאֵת מִרְיָם אֲחֻתָּם:
 60 וַיִּלְדׁ לְאֲחִירֹן אֶת־גִּבׁוֹן וְאֶת־אֲבִיהֶמָּה אֶת־
 אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיהֶמָּר: 61 וְגִמְתׁ גִּבׁוֹ
 וְאֲבִיהֶמָּה בְּחֻקֵּיהֶם אֲשִׁירָה לִפְנֵי יְהוָה:
 62 וַיְהִי פְקוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֵלֶּה כֹּל־
 זָכָר מִבְּרִית־וְשׁוֹ וּמִעֲלָה כִּיׁוֹ לֹא הָיָה־חָדָי
 בְּתוֹהֶן בָּנָה יִשְׂרָאֵל לִי לֹא־נִתְּנוֹ לְחֵם כִּחְלָה
 בְּתוֹהֶן בָּנָה יִשְׂרָאֵל: 63 אֵלֶּה פְקוּדֵי מֹשֶׁה
 וְאֶלְעָזָר חֲפִצּוֹן אֲשֶׁר פָּחָדִי אֶת־בָּנָה יִשְׂרָאֵל
 בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַחֲזֹן יַחֲזִי: 64 וַיִּבְאֵלָה
 לֹא־תָהִה אִישׁ מִפְּחָדִי מֹשֶׁה וְאֶחָדֹן חֲפִצּוֹ
 אֲשֶׁר פָּחָדִי אֶת־בָּנָה יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר סִינַי:

ΑΡΙΘΜΟΙ, κς',

43 Πάντες οἱ δῆμοι Σαμεὶ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν
 τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
 44 Υἱοὶ Ἀσὴρ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Ἰαμίν, δῆμος
 ὁ Ἰαμινί· τῷ Ἰεσοῦ, δῆμος ὁ Ἰεσουί· τῷ Βαριά,
 δῆμος ὁ Βαριαί· 45 Τῷ Χοβέρ, δῆμος ὁ Χοβερί·
 τῷ Μελχιάλ, δῆμος ὁ Μελχιηλί. 46 Καὶ τὸ ὄνομα
 θυγατρὸς Ἀσὴρ Σάρα. 47 Οὗτοι δῆμοι Ἀσὴρ ἐξ
 ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες
 καὶ τετρακόσιοι. 48 Υἱοὶ Νεφθαλί κατὰ δῆμους αὐ-
 τῶν· τῷ Ἀσιήλ, δῆμος ὁ Ἀσιηλί· τῷ Γαννί, δῆμος
 ὁ Γαννί· 49 Τῷ Ἰεσέρ, δῆμος ὁ Ἰεσερί· τῷ Σελλήμ,
 δῆμος ὁ Σελλημί. 50 Οὗτοι δῆμοι Νεφθαλί ἐξ ἐπισκέ-
 ψεως αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι.
 51 Αὕτη ἡ ἐπίσκεψις νιῶν Ἰσραὴλ, ἐξακόσιοι χιλιά-
 δες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τρίακοντα. 52 Καὶ
 ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων 53 Τούτοις
 μερισθῆσεται ἡ γῆ, κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομά-
 των· 54 Τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν,
 καὶ τοῖς ἐλάττωσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν
 αὐτῶν· ἐκάστῃ καθὼς ἐπισκέπησαν δοθήσεται ἡ
 κληρονομία αὐτῶν. 55 Διὰ κλήρων μερισθῆσεται ἡ
 γῆ τοῖς ὀνόμασι, κατὰ φυλάς πατριῶν αὐτῶν κληρο-
 νομήσουσιν· 56 Ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν
 κληρονομίαν αὐτῶν ἀνά μέσον πολλῶν καὶ ὀλίγων.
 57 Καὶ υἱοὶ Λευὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Γεδσών,
 δῆμος ὁ Γεδσωνί· τῷ Καάθ, δῆμος ὁ Κααθί· τῷ
 Μεραρί, δῆμος ὁ Μεραρί. 58 Οὗτοι δῆμοι νιῶν Λευί·
 δῆμος ὁ Λοβενί, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ Κορέ καὶ
 δῆμος ὁ Μουσί· καὶ Καάθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ·
 59 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰωχαβεδ,
 θυγάτηρ Λευί, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Λευί ἐν Αἰγύπτῳ,
 καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμράμ τὸν Ἀαρών καὶ Μωυσὴν καὶ
 Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. 60 Καὶ ἐγεννήθησαν
 τῷ Ἀαρών ὅ τε Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ
 Ἰθάμαρ. 61 Καὶ ἀπέθανε Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ ἐν
 τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἐναντι Κυρίου
 ἐν τῇ ἑρήμῳ Σινᾶ. 62 Καὶ ἐγεννήθησαν ἐξ ἐπισκέ-
 ψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες, πᾶν
 ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἑπάνω· οὐ γὰρ συνε-
 πεσκέπησαν ἐν μέσῳ νιῶν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ δίδονται
 αὐτοῖς κληρος ἐν μέσῳ νιῶν Ἰσραὴλ. 63 Καὶ αὕτη
 ἡ ἐπίσκεψις Μωυσῆ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἱ ἐπε-
 σκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβῶθ Μωὰβ ἐπὶ
 τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχῶ. 64 Καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν
 ἄνθρωπος τῶν ἐπισκευμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών,
 οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑρήμῳ Σινᾶ·

NUMERI, XXVI.

43 Omnes fuere Suhamite, quorum numerus erat, sexaginta quatuor millia quadringenti. 44 Filii Aser per cognationes suas: Jemna, a quo familia Jemnaitarum: Jessui, a quo familia Jessuitarum: Brie, a quo familia Brieitarum. 45 Filii Brie: Heber, a quo familia Heberitarum: et Melchiel, a quo familia Melchielitarum. 46 Nomen autem filiae Aser, fuit Sara: 47 Hæ cognationes filiorum Aser, et numerus eorum, quinquaginta tria millia quadringenti. 48 Filii Nephtali per cognationes suas: Jesiel, a quo familia Jesielitarum: Guni, a quo familia Gunitarum: 49 Jeser, a quo familia Jeseritarum: Sellem, a quo familia Sellemitarum. 50 Hæ sunt cognationes filiorum Nephtali per familias suas: quorum numerus, quadraginta quinque millia quadringenti. 51 Ista est summa filiorum Israel, qui recensiti sunt, sexcenta millia, et mille septingenti triginta. 52 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 53 Istis dividetur terra juxta numerum vocabulorum in possessiones suas. 54 Pluribus majorem partem dabis, et paucioribus minorem: singulis, sicut nunc recensiti sunt, tradetur possessio: 55 Ita duntaxat ut sors terram tribubus dividat et familiis. 56 Quidquid sorte contigerit, hoc vel plures accipiant, vel pauciores. 57 Hic quoque est numerus filiorum Levi per familias suas: Gerson, a quo familia Gersonitarum; Caath, a quo familia Caathitarum: Merari, a quo familia Meraritarum, 58 Hæ sunt familiae Levi: Familia Lobni, familia Hebroni, familia Moholi, familia Musi, familia Core. At vero Caath genuit Amram: 59 Qui habuit uxorem Jochabed filiam Levi, quæ nata est ei in Ægypto; hæc genuit Amram viro suo filios, Aaron et Moysen, et Mariam sororem eorum. 60 De Aaron orti sunt Nadab et Abiu, et Eleazar et Ithamar: 61 Quorum Nadab et Abiu mortui sunt, cum obtulissent ignem alienum coram Domino. 62 Fueruntque omnes qui numerati sunt, viginti tria millia generis masculini, ab uno mense et supra: quia non sunt recensiti inter filios Israel, nec eis cum ceteris data possessio est. 63 Hic est numerus filiorum Israel, qui descripti sunt a Moyse et Eleazaro sacerdote, in campestribus Moab supra Jordanem contra Jericho: 64 Inter quos, nullus fuit eorum qui ante numerati sunt a Moyse et Aaron in deserto Sinai.

במדבר כו כז

65 כִּי־אָמַר יְהוָה לְהָם מוֹת יָמֹוֹ בַּעֲדָךְ
וְלֹא־יִנְתָּר מִהֶם אִישׁ בִּי אֲסִי־לֵב בְּרִיָּצָה
וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּרֶנֶן :

פרשה כז :

וַיִּתְקַבְּקֵה בְּנֹת צִלְפָּזָד בְּרִיחָהָר בָּר
בְּלִצָּד. בְּרִמְכִיר בְּרִמְנִשָּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה
בְּרִיחָה וְאֶלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי מַחֲלֵה לֵצָח
וְחִגְלָה וּמִלְכָּה וְתִרְצָח : 2 וַתַּעֲמִדְהָ לִפְנֵי
מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֱלֻעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי הַקָּהָל
וְלִי־הֶעֱבִירָה בְּפָנֶיךָ אֲחִי־לְמוֹעֵד לֵאמֹר :
3 אֲבִינִי מָת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־הָיָה בָּהוֹר
הָעֶזְרָה הַקִּדְשִׁים עַל־יְהוָה בְּעֻבְרַת־לֶחֶם כִּי
בְּחַמְאֵן מָת וּבְנִים לֹא־הָיוּ לוֹ : 4 לָקַח
יָדָע שֵׁם־אֲבִינִי מִתְּהוֹ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֲנִי
לוֹ בֶן. הִנֵּה־לִנִּי אֶחָיָה בָּהוֹר אֲחִי אֲבִינִי :
5 וַיִּתְּקֵב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּחָן לִפְנֵי יְהוָה :
6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
7 כֵּן בְּנֹת צִלְפָּזָד דְּבָרָתְךָ בְּנֵן תִּתֵּן לָהֶם
אֶחָיָה נִחֲלָה בָּהוֹר אֲחִי אֲבִיהֶם וְהֶעֱבִירָה
אֶת־נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן : 8 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַדָּבָר לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמָרוּ וּבֵן אֲנִי לוֹ
וְהֶעֱבִירְתָּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבָתּוֹ : 9 וְאִם־אֵין
לוֹ בֶּן וְהִתְחַסְּתָּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו : 10 וְאִם־
אֵין לוֹ אֶחָיו וְהִתְחַסְּתָּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו
אֲבִיו : 11 וְאִם־אֵין אֶחָיו לְאֶבְיָיו וְהִתְחַסְּתָּם
אֶת־נַחֲלָתוֹ לְשֹׂאֲרֵי הַקָּהָל אֲלֵיו מִשְׁפַּחְתּוֹ
וְהָיָה אִתָּהּ וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֶקֶת
מִשְׁפָּט פְּאֻשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
פ 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֶה
אֶל־הָר הָעֲבָרִים הַזֶּה וְרֹאֵה אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר קָהִיתִי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : 13 וְרֹאִיָּהָ
אֶתֶּה וְהִסְפֵּק אֶל־עַמּוּדָה בְּצִמְתָּהּ פְּאֻשֶׁר
נִאֲסַף אֶתְּרֹן אֶחָיו : 14 פְּאֻשֶׁר מֵרִיתָם פִּי
בַּמִּדְבָּר־זֶה בְּמַרְבֵּית הָעֶזְרָה לְחֶקֶת־שֹׂאֲנֵי
בָּשָׂם לְעִירְתָּם הֵם מִי־מַרְיָבֶת הַזֶּה מִדְבָּר
זֶה : 15 וַיִּבָּרַךְ מֹשֶׁה אֶת־יְהוָה
לֵאמֹר : 16 יִקְחֵךְ יְהוָה אֶתֶּה קִרְיָת
לְכָל־בָּעָר אִישׁ עַל־הָעֶזְרָה : 17 אֲשֶׁר־יִצְאֶה
לְפָנֶיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֹא לְפָנֶיהֶם וְאֲשֶׁר יִצְאֶה
וְאֲשֶׁר יָבֹא וְלֹא תִהְיֶה עֲגָרָה יְהוָה
כִּי־אֵין אֲשֶׁר יִקְרָאֵם רֹעֶה : 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה מַחֲלֵה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּרֶנֶן אִישׁ
אֲשֶׁר־רָחִים בּוֹ וְקָמְתָה אֶת־הָאָרֶץ עֲלָיו :

APIΘMOI, κς', κζ.

65 Ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς θανατῶ ἀποθανοῦνται
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς,
πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ.

ΚΕΦ. κζ.

1 ΚΑΙ προσελθούσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ
'Οφὲρ υἱοῦ Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχίρ, τοῦ δήμου Μανασσῆ
τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν·
Μααλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἑγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Θερσά·
2 Καὶ στᾶσαι ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ
ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων καὶ ἔναντι πάσης
συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
λέγουσιν· 3 Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυ-
τάσης ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ ὅτι δι'
ἀμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ.
4 Μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ
μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός·
ὅστε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν.
5 Καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι
Κυρίου. 6 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
7 Ὅρθως θυγατέρες Σαλπαὰδ λελαλήκασι· δόμα δώ-
σεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν
πατρὸς αὐτῶν, καὶ περιήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πα-
τρὸς αὐτῶν αὐταῖς. 8 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις
λέγων· Ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ᾖ αὐτῷ,
περιθήσεται τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ·
9 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ αὐτῷ, δώσετε τὴν κληρονο-
μίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· 10 Ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν αὐτῷ
ἀδελφοί, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ. 11 Ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἀδελφοὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ
ἐγγύστῳ αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ, κληρονομήσαι
τὰ αὐτοῦ· καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ δίκαιωμα
κρίσεως, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 12 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦτο τὸ ὄρος Ναβαῦ,
καὶ ἴδε τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐν κατασχεσί· 13 Καὶ ὕψη αὐτήν, καὶ προσ-
τεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σύ, καθὰ προσετίθη
Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρῳ τῷ ὕρει, 14 Διότι παρ-
έβητε τὸ ῥῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν· ἐν τῷ ἀντι-
πίπτειν τὴν συναγωγὴν ἁγιάσαι με οὐχ ἡγιάσατέ
με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἔναντι αὐτῶν, τοῦτ' ἔστι τὸ ὕδωρ
ἀντιλογίας ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν. 15 Καὶ εἶπε
Μωυσῆς πρὸς Κύριον· 16 Ἐπισκεψάσθω Κύριος ὁ
θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἀνθρώπων
ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης, 17 Ὅστις ἐξελεύσεται
πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτοὺς καὶ ὅστις
εἰσάξει αὐτούς, καὶ οὐκ ὅσται ἡ συναγωγὴ Κυρίου
ὥσπερ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν. 18 Καὶ ἐλάλησε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· Λάβε πρὸς σεαυτὸν
Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ, ἄνθρωπον ὅστις ἔχει πνεῦμα ἐν
ἐαυτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτόν·

NUMERI, XXVI. XXVII.

65 Prædixerat enim Dominus, quod omnes
morerentur in solitudine. Nullusque remansit
ex eis, nisi Caleb filius Jephone, et Josue filius
Nun.

CAPUT XXVII.

1 ACCESSERUNT autem filiae Salphaad, filii
Hepher, filii Galaad, filii Machir, filii Manasse,
qui fuit filius Joseph: quarum sunt nomina,
Maala, et Noa, et Hegla, et Melcha, et Thersa.
2 Steteruntque coram Moyse et Eleazaro
sacerdote, et cunctis principibus populi, ad
ostium tabernaculi fœderis, atque dixerunt:
3 Pater noster mortuus est in deserto, nec fuit
in seditione, quæ concitata est contra Dominum
sub Core, sed in peccato suo mortuus est: hic
non habuit mares filios. Cur tollitur nomen
illius de familia sua, quia non habuit filium?
Date nobis possessionem inter cognatos patris
nostri. 4 Retulitque Moyses causam earum
ad iudicium Domini. 5 Qui dixit ad eum:
6 Justam rem postulant filiae Salphaad: da
eis possessionem inter cognatos patris sui, et
ei in hereditatem succedant. 7 Ad filios
autem Israel loqueris hæc: 8 Homo cum
mortuus fuerit absque filio, ad filiam ejus tran-
sibit hereditas; 9 Si filiam non habuerit,
habebit successores fratres suos; 10 Quod
si et fratres non fuerint, dabitur hereditatem
fratribus patris ejus; 11 Sin autem nec
patruos habuerit, dabitur hereditas his qui ei
proximi sunt; eritque hoc filiis Israel sanctum
lege perpetua, sicut præcepit Dominus Moysei.
12 Dixit quoque Dominus ad Moysen:
Ascende in montem istum Abarim, et contem-
plare inde terram, quam daturus sum filiis Israel;
13 Cumque videris eam, ibis et tu ad populum
tuum, sicut ivit frater tuus Aaron: 14 Quia
offendistis me in deserto Sin in contradictione
multitudinis, nec sanctificare me voluistis
coram ea super aquas; hæ sunt aquæ contra-
dictionis in Cades deserti Sin. 15 Cui respondit
Moyses: 16 Provideat Dominus Deus spiri-
tuum omnis carnis, hominem, qui sit super
multitudinem hanc: 17 Et possit exire et
intrare ante eos, et educere eos, vel introducere:
ne sit populus Domini sicut oves absque pastore.
18 Dixitque Dominus ad eum: Tolle
Josue filium Nun, virum in quo est Spiri-
tus, et pone manum tuam super eum.

במדבר כז כח

19 וְהִצַּדֵּק אֹהֶיז לְפָנַי אֶל־עַד הַפֶּלֶא וְלִפְנֵי
כָל־הָעָם וְצִוִּיתִהוּ אֹהֶיז לְעִיִּיָּהֶם :
20 וְהִתְחַדּוּ מִחֻדָּה עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָל־
עַד־תִּבְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 21 וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
יִצְמַח וְשָׁמַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאֲהֵרִים לְפָנַי
וְהָיָה עַל־פִּי וְיִצְאָה וְעַל־פִּי יִצְאָה הָיָה וְכָל־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲהֵי וְכָל־הָעָם : 22 וַיַּעַשׂ
מִשָּׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹהֶיז וַיִּתֵּן אֹהֶיז וַיִּתֵּן אֶת־
יְחִישַׁע בֶּן־נִמְרוֹת לְפָנַי אֶל־עַד הַפֶּלֶא וְלִפְנֵי
כָל־הָעָם : 23 וַיִּסָּמֶה אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֶהוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה : כ

פרשה כח :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : 2 צִו
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲחֵי־קָרְבָנִי
לְחַמִּי לְאִשִּׁי רֵיחַ קִחוּחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב
לִי בְּמוֹעֲדוֹ : 3 וְאָמַרְתָּ לָהֶם הָאֵשֶׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה בְּבָשִׂים בְּגֵרִישָׁנָה
הַמִּיָּמִים שָׁנִים לְיוֹם עֹלָה הַמִּיד : 4 אֶת־
הַבָּבֶשֶׂת אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבָשֶׂה וְאֵת הַבָּבֶשֶׂת
הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בְּיוֹן הַעֲרָבִים : 5 וְעֲשִׂיתִי
הָאֵשֶׁה כֹּלֶת לְמִנְחָה בְּלִילָה בְּשָׂמֶן
כֶּהֱיָה רִבְעִית חֲתוּן : 6 עֹלָה תִּמְיֵד הַעֲשִׂיהָ
בְּתֹר סִנִּי לְרֵיחַ נִיחֹם אֲשֶׁה לַיהוָה :
7 וְנִסְפָּה רִבְעִית חֲתוּן לְבָבֶשֶׂת אֶחָד בְּתֹר
חֲסֹף גִּסּוֹף שָׂכָר לַיהוָה : 8 וְאֵת הַבָּבֶשֶׂת
הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בְּיוֹן הַעֲרָבִים כְּמִנְחָה בְּבָשֶׂה
וְכִנְסָפָה תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹם לַיהוָה :
9 וְכִיּוֹם הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיט שְׁגִיר־בָּשִׂים
בְּגֵרִישָׁנָה תִּמְיֵם וְשָׁנִים עֲשָׂרִים כֹּלֶת
מִנְחָה בְּלִילָה בְּשָׂמֶן וְנִסְפָּה : 10 עֹלָה שִׁפְתָּ
בְּשִׁפְתָּ עַל־עֹלָה תִּמְיֵד וְנִסְפָּה : כ
11 וּבְרִאשֵׁי חֲדָשִׁים תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּגֵרִישָׁנָה שְׁנִים אֶחָד בְּבָשִׂים
בְּגֵרִישָׁנָה שְׁבַעֲהָ תִּמְיֵם : 12 וְשִׁלְשָׁה
עֲשָׂרִים כֹּלֶת מִנְחָה בְּלִילָה בְּשָׂמֶן
לְפָר אֶחָד וְשָׁנִים עֲשָׂרִים כֹּלֶת מִנְחָה
בְּלִילָה בְּשָׂמֶן לֶאֱלֹהִי אֶחָד : 13 וְעֲשָׂרוֹ
עֲשָׂרוֹ כֹּלֶת מִנְחָה בְּלִילָה בְּשָׂמֶן לְבָבֶשֶׂת
אֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹם אֲשֶׁה לַיהוָה :
14 וְנִסְבִּיהֶם חֲסִי חֲתוּ יִהְיֶה לְפָר וְשִׁלְשָׁה
חֲתוּ לֶאֱלֹהִי רִבְעִית חֲתוּ לְבָבֶשֶׂת בְּיוֹן
נִיחֹם עֹלָה חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁ לְחֲדָשׁ הַשָּׁנָה :

ΔΡΙΘΜΟΙ, κζ', κη'.

19 Καὶ στήσεις αὐτὸν ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως,
καὶ ἰντελῇ αὐτῷ ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς, καὶ
ἰντελῇ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν· 20 Καὶ δώσεις
τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν, ὅπως ἂν εἰσακούσωσιν αὐ-
τοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 21 Καὶ ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ
ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτὸν τὴν κρίσιν
τῶν δῆλων ἐναντὶ Κυρίου· ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ
ἐξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται,
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή. 22 Καὶ ἰποίησε Μωυσὴς καθά ἐνετείλατο
αὐτῷ Κύριος· καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν
ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντίον πάσης
συναγωγῆς, 23 Καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ'
αὐτόν, καὶ συνέστησεν αὐτόν καθάπερ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. κη'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
2 Ἐντείλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἱερεῖς πρὸς αὐτοὺς
λέγων Τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου
εἰς ὁσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἱμοὶ ἐν
ταῖς ἑορταῖς μου. 3 Καὶ ἱερεῖς πρὸς αὐτοὺς Ταῦτα
τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε Κυρίῳ, ἄμνους ἐνιαυ-
σίους ἁμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὕλοκαύτωσιν
ἐνδελειχῶς· 4 Τὸν ἁμὸν τὸν ἑνα ποιήσεις τὸ πρῶν,
καὶ τὸν ἁμὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν.
5 Καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἴφῃ σεμιδάλην εἰς
θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἑλαίῳ ἐν τετάρτῃ τοῦ ἴν.
6 Ὀλοκαύτωμα ἐνδελειχισμῷ, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει
Σινᾶ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 7 Καὶ σπονδὴν
αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν τῷ ἁμνῷ τῷ ἐνί, ἐν τῷ
ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν σίκερα Κυρίῳ. 8 Καὶ τὸν
ἁμὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἐσπέραν· κατὰ
τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ πι-
ήσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 9 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων προσάξετε δύο ἁμνούς ἐνιαυσίους ἁμώμους
καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ
εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν, 10 Ὀλοκαύτωμα σαββάτων
ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ
παντός, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. 11 Καὶ ἐν ταῖς
νιομηνίαις προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ, μόσ-
χους ἑκ βωθῶν δύο καὶ κριὸν ἑνα, ἁμνούς ἐνιαυσίους
ἑπτὰ ἁμώμους· 12 Τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀνα-
ποιημένης ἐν ἑλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἑλαίῳ τῷ κριῷ τῷ
ἐνί, 13 Δέκατον δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης
ἐν ἑλαίῳ τῷ ἁμνῷ τῷ ἐνί, θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας κάρ-
πωμα Κυρίῳ. 14 Ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ
ἴν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἴν ἔσται
τῷ κριῷ τῷ ἐνί, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ἔσται
τῷ ἁμνῷ τῷ ἐνί οἶνου· τοῦτο τὸ ὀλοκαύτωμα
μῆνα ἑκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

NUMERI, XXVII. XXVIII.

19 Qui stabit coram Eleazaro sacerdote et
omni multitudo: 20 Et dabis ei praecepta
cunctis videntibus, et partem gloriae tuae, ut
audiat eum omnis synagoga filiorum Israel.
21 Pro hoc, si quid agendum erit, Eleazar
sacerdos consulat Dominum. Ad verbum ejus
egredietur et ingredietur ipse, et omnes filii
Israel eum eo, et cetera multitudo. 22 Fecit
Moyses ut praeceperat Dominus. Cumque
tulisset Josue, statuit eum coram Eleazaro
sacerdote et omni frequentia populi. 23 Et
impositis capiti ejus manibus, cuncta replicavit
quae mandaverat Dominus.

CAPUT XXVIII.

1 DIXIT quoque Dominus ad Moysen:
2 Praecepta filiis Israel, et dices ad eos: Obla-
tionem meam et panes, et incensum odoris
suavissimi offerre per tempora sua. 3 Haec
sunt sacrificia quae offerre debetis: Agnos
anniculos immaculatos duos quotidie in holo-
caustum sempiternum: 4 Unum offeretis mane,
et alterum ad vespertum. 5 Decimam partem
ephi similae, quae conspersa sit oleo purissimo,
et habeat quartam partem hin: 6 Holocaustum
juge est quod obtulistis in monte Sinai in
odore suavisimum incensi Domini; 7 Et
libabit vini quartam partem hin per agnos
singulos in sanctuario Domini. 8 Alterumque
agnum similiter offeretis ad vespertam, juxta
omnem ritum sacrificii matutini, et libamen-
torum ejus, oblationem suavisissimi odoris
Domino. 9 Die autem sabbati offeretis duos
agnos anniculos immaculatos, et duas decimas
similae oleo conspersae in sacrificio, et liba.
10 Quae rite funduntur per singula sabbata in
holocaustum sempiternum. 11 In calendis
autem offeretis holocaustum Domino, vitulos de
armento duos, arietem unum, agnos anniculos
septem immaculatos, 12 Et tres decimas
similae oleo conspersae in sacrificio per singu-
los vitulos: et duas decimas similae oleo
consersae per singulos arietes: 13 Et deci-
mam decimae similae ex oleo in sacrificio per
agnos singulos; holocaustum suavisissimi odoris
atque incensi est Domino. 14 Libamenta
autem vini, quae per singulas fundenda sunt
victimis, ista erunt: media pars hin per sin-
gulos vitulos, tertia per arietem, quarta per
agnum; hoc erit holocaustum per omnes
menses, qui sibi anno vertente succedunt.

במדבר כח כט

15 וישעיר צגים אחד לחטאת ליהוה
 על-עלית הקמח יעשה ונספו: ס
 16 ובחודש הראשון בארבעה עשר יום
 לחודש פסח ליהוה: 17 ובחמשה עשר
 יום לחודש חזה חג שבועת ימים מצות
 יאכל: 18 ביום הראשון מקראת חודש
 פלימלאכת עבדה לא תעשו: 19 ויהקרבכם
 אשה עלה ליהוה פרים בגיגהר שנים
 ואיל אחד ושבעה כבשים בגיגהר שנה
 תמימים יהיו לכם: 20 וינקחכם סלת
 בלילה בשמן שלשה עשרים לפר
 ושני עשרים לאיל תעשו: 21 עשרון
 עשרון תעשה לפרה האחד לשבעה
 הפקשים: 22 וישעיר חטאת אחד לכפר
 עליכם: 23 מלבד עלת הפקר אשר לעלת
 הקמח תעשו את-אלה: 24 באלה תעשו
 ליום שבועת ימים לחם אשה היחידות
 ליהוה על-עלית הקמח יעשה ונספו:
 25 וביום השביעי מקראת חודש יהיה לכם
 פלימלאכת עבדה לא תעשו: ס
 26 וביום הפורים בהקריבכם מנחה
 חדשה ליהוה בשבעה חכמים מקראת חודש
 יהיה לכם פלימלאכת עבדה לא תעשו:
 27 ויהקרבכם עלה ליהוה פרים בגיגהר שנים
 איל אחד ושבעה כבשים בגיגהר שנה
 תמימים יהיו לכם: 28 וינקחכם סלת
 בלילה בשמן שלשה עשרים לפר
 ואיל אחד: 29 עשרון עשרון לפרה
 האחד לשבעה הפקשים: 30 שער צגים
 אחד לכפר עליכם: 31 מלבד עלת
 הקמח וינקחכם תמימים יהיו לכם
 ונספיהם:

פרשה כט:

1 ובחודש השביעי באחד לחודש
 מקראת חודש יהיה לכם פלימלאכת עבדה
 לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:
 2 ויעשיתם עלה ליהוה פרים בגיגהר שנים
 איל אחד ושבעה כבשים בגיגהר שנה
 תמימים יהיו לכם: 3 וינקחכם סלת
 בלילה בשמן שלשה עשרים לפר
 ושני עשרים לאיל: 4 ועשרון
 אחד לפרה האחד לשבעה הפקשים:

ΑΡΙΘΜΟΙ, κη', κθ'.

15 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας
 Κυρίου, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός
 ποιηθήσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ. 16 Καὶ ἐν
 τῇ μηνὶ τῇ πρώτῃ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ
 τοῦ μηνὸς πάσχα Κυρίου. 17 Καὶ τῇ πεντε-
 καιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτή, ἐπτά
 ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε. 18 Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη
 ἐπὶ κλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν
 οὐ ποιήσετε. 19 Καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα κάρ-
 πωμα Κυρίου, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα,
 ἄμνοὺς ἑνιαυσίους ἐπτά, ἅμωμοι ἔσονται ὑμῖν.
 20 Καὶ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν
 ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῇ μόσχῳ τῇ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα
 τῇ κριῷ τῇ ἐνὶ, 21 Δέκατον δέκατον ποιήσεις τῇ
 ἄμνῳ τῇ ἐνὶ τοῖς ἐπτά ἄμνοις. 22 Καὶ χίμαρον ἐξ
 αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιδάσασθαι περὶ ὑμῶν,
 23 Πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός τῆς πρωι-
 νῆς, ὅ ἐστιν ὀλοκαύτωμα ἐνδελειχισμοῦ. 24 Ταῦτα
 κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἐπτά ἡμέρας,
 δῶρον κάρπωμα εἰς δσμὴν εὐωδίας Κυρίου· ἐπὶ τοῦ
 ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντός ποιήσεις τὴν σπον-
 δὴν αὐτοῦ. 25 Καὶ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία
 ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν
 αὐτῇ. 26 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε
 θυσίαν νέαν Κυρίῳ τῶν ἐβδομάδων, ἐπὶ κλητος ἁγία
 ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
 27 Καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς δσμὴν εὐωδίας
 Κυρίου· μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἄμνοὺς
 ἑνιαυσίους ἐπτά ἄμωμοις· 28 Ἡ θυσία αὐτῶν σεμί-
 δαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῇ
 μόσχῳ τῇ ἐνὶ (καὶ δύο δέκατα τῇ κριῷ τῇ ἐνὶ),
 29 Δέκατον δέκατον τῇ ἄμνῳ τῇ ἐνὶ τοῖς ἐπτά
 ἄμνοις· 30 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρ-
 τίας ἐξιδάσασθαι περὶ ὑμῶν, 31 Πλὴν τοῦ ὀλοκαυ-
 τώματος τοῦ διὰ παντός· καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν
 ποιήσετε μοι, ἅμωμοι ἔσονται ὑμῖν, καὶ τὰς σπονδὰς
 αὐτῶν.

ΚΕΦ. κθ'.

1 KAI τῇ μηνὶ τῇ ἐβδόμῃ μιὰ τοῦ μηνὸς ἐπὶ κλητος
 ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε,
 ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν. 2 KAI ποιήσετε ὀλοκαυτώ-
 ματα εἰς δσμὴν εὐωδίας Κυρίου, μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν,
 κριὸν ἓνα, ἄμνοὺς ἑνιαυσίους ἐπτά ἄμωμοις· 3 Ἡ
 θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία
 δέκατα τῇ μόσχῳ τῇ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῇ κριῷ τῇ ἐνὶ,
 4 Δέκατον δέκατον τῇ ἄμνῳ τῇ ἐνὶ τοῖς ἐπτά ἄμνοις.

NUMERI, XXVIII. XXIX.

15 Hircus quoque offeretur Domino pro
 peccatis in holocaustum sempiternum cum
 libamentis suis. 16 Mense autem primo,
 quartadecima die mensis, Phase Domini erit,
 17 Et quintadecima die solemnitas: septem
 diebus vrescentur azymis. 18 Quorum dies
 prima venerabilis et sancta erit: omne opus
 servile non facietis in ea; 19 Offeretisque
 incensum holocaustum Domino, vitulos de
 armento duos, arietem unum, agnos anniculos
 immaculatos septem: 20 Et sacrificia singu-
 lorum ex similia quæ conspersa sit oleo, tres
 decimas per singulos vitulos, et duas decimas
 per arietem, 21 Et decimam decimæ per
 agnos singulos: id est, per septem agnos.
 22 Et hircum pro peccato unum, ut expietur
 pro vobis, 23 Præter holocaustum matutinum
 quod semper offeretis. 24 Ita facietis per
 singulos dies septem dierum in fomitem ignis,
 et in odorem suavissimum Domino, qui surget
 de holocausto, et de libationibus singulorum.
 25 Dies quoque septimus celeberrimus et
 sanctus erit vobis: omne opus servile non
 facietis in eo. 26 Dies etiam primitivorum,
 quando offeretis novas fruges Domino, expletis
 hebdomadibus, venerabilis et sancta erit: omne
 opus servile non facietis in ea. 27 Offeretisque
 holocaustum in odorem suavissimum Domino,
 vitulos de armento duos, arietem unum, et
 agnos anniculos immaculatos septem: 28 At-
 que in sacrificiis eorum, similæ oleo conspersæ
 tres decimas per singulos vitulos, per arietes
 duas, 29 Per agnos decimam decimæ, qui
 simul sunt agni septem; hircum quoque
 30 Qui mactatur pro expiatione: præter
 holocaustum sempiternum et liba ejus. 31 Im-
 maculata offeretis omnia cum libationibus
 suis.

CAPUT XXIX.

1 MENSIS etiam septimi prima dies venera-
 bilis et sancta erit vobis: omne opus servile
 non facietis in ea, quia dies clangoris est
 et tubarum. 2 Offeretisque holocaustum in
 odorem suavissimum Domino, vitulum de
 armento unum, arietem unum, et agnos
 anniculos immaculatos septem: 3 Et in
 sacrificiis eorum, similæ oleo conspersæ
 tres decimas per singulos vitulos, duas
 decimas per arietem, 4 Unam decimam
 per agnum, qui simul sunt agni septem:

5 ושעיר־עזים אחד תצאם לכפר עליהם :
 6 מלבד עלת החולש ומנחתה ועלת
 התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם ליתר
 נדחם אשח ליהודה : 7 ובקשור
 לחולש השביעי חנה מקראתהש יתנה
 להם ועניהם ארנפשיהם קל־מלאכה
 לא תעשו : 8 ותקרבם עלה ליהודה
 בית נדחם פר בגדקת אחד אצל אחד
 פבשים בגרשנה שבועה תמסם יהוי להם :
 9 ומנחתם קלת בלילה בשמן שלשה
 עשרנים לפר שגל עשרנים לאל האחד :
 10 עשורון עשורון לפגש האחד לשבעה
 הפבשים : 11 ושעיר־עזים אחד תצאם
 מלבד תצאם הפרים ועלת התמיד
 ומנחתה ונספיהם : 12 ובקמשה
 עשר יום לחולש השביעי מקראתהש
 יהיה להם קל־מלאכה עבדה לא תעשו
 ותפתחם תג ליהודה שבועה תמסם :
 13 ותקרבם עלה אשח בית נדחם ליהודה
 פרים בגדקת שלשה עשר אילים שגים
 פבשים בגרשנה ארבעה עשר תמסם
 יהוי : 14 ומנחתם קלת בלילה בשמן
 שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה
 עשר פרים שגל עשרנים לאל האחד
 לשגל האילים : 15 ועשורון עשורון לפגש
 האחד לארבעה עשר פבשים : 16 ושעיר־
 עזים אחד תצאם מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונספיהם : 17 וביום
 השני פרים בגדקת שגים עשר אילים
 שגים פבשים בגרשנה ארבעה עשר
 תמסם : 18 ומנחתם ונספיהם לפרים
 לאילים ולפבשים כמשפטם :
 19 ושעיר־עזים אחד תצאם מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונספיהם : 20
 וביום השלישי פרים עשור עשר אילים
 שגים פבשים בגרשנה ארבעה עשר
 תמסם : 21 ומנחתם ונספיהם לפרים
 לאילים ולפבשים כמשפטם :
 22 ושעיר תצאם מלבד עלת התמיד
 ומנחתה ונספיהם : 23 וביום הרביעי
 פרים עשור אילים שגים פבשים בגרשנה
 ארבעה עשר תמסם : 24 מסכתם ונספיהם
 לפרים לאילים ולפבשים כמשפטם :

5 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλά-
 σασθαι περὶ ὑμῶν, 6 Πλὴν τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς
 νομιμῆς καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν,
 καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ διὰ παντός καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν
 καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς
 ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 7 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
 τούτου ἐπικλητὸς ἀγία ἔσται ὑμῖν· καὶ κακώσετε τὰς
 ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε. 8 Καὶ προσoi-
 σετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ καρπώ-
 ματα Κυρίῳ, μόσχον ἐκ βοῶν ἓνα, κριὸν ἓνα, ἄμνοὺς
 ἐνιαυσίους ἑπτὰ, ἄμμοι ἔσονται ὑμῖν· 9 Ἡ θυσία
 αὐτῶν σμιῖδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἑλαίῳ, τρία δέ-
 κατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ,
 10 Δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ εἰς τοὺς ἑπτὰ
 ἄμνοὺς· 11 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρ-
 τίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν, πλὴν τὸ περὶ τῆς
 ἁμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως, καὶ ἡ ὀλοκαύτωσις ἡ διὰ
 παντός, ἡ θυσία αὐτῆς καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ
 τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα Κυρίῳ. 12
 Καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδό-
 μου τούτου ἐπικλητὸς ἀγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον
 λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ ἰορτάσατε αὐτὴν ἑορτὴν
 Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας. 13 Καὶ προσάξατε ὀλοκαυτώ-
 ματα κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα, κριοὺς δύο,
 ἄμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας, ἄμμοι ἔσονται·
 14 Αἱ θυσίαι αὐτῶν σμιῖδαλις ἀναπεποιημένη ἐν
 ἑλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ τοῖς τρισεκαίδεκα
 μόσχοις, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἐπὶ τοὺς δύο
 κριοὺς, 15 Δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ ἐπὶ τοὺς
 τέσσαρας καὶ δέκα ἄμνοὺς· 16 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
 ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ
 παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
 17 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα, κριοὺς
 δύο, ἄμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμμους·
 18 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις
 καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν,
 κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· 19 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν
 ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ
 παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.
 20 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἑνδεκά, κριοὺς δύο,
 ἄμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμμους·
 21 Ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς
 μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ
 ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
 22 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας,
 πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι
 αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. 23 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ
 μόσχους δέκα, κριοὺς δύο, ἄμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας
 καὶ δέκα ἄμμους· 24 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπον-
 δαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις
 κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·

5 Et hircum pro peccato, qui offertur in
 expiationem populi, 6 Præter holocaustum ca-
 lendarum cum sacrificiis suis, et holocaustum
 sempiternum cum libationibus solitis; eisdem
 ceremoniis offeretis in odorem suavissimum in-
 censum Domino. 7 Decima quoque dies mensis
 hujus septimi erit vobis sancta atque venerabilis
 et affligetis animas vestras: omne opus servile
 non facietis in ea. 8 Offeretisque holocaustum
 Domino in odorem suavissimum, vitulum de
 armento unum, arietem unum, agnos anniculos
 immaculatos septem: 9 Et in sacrificiis eorum,
 similæ oleo conspersæ tres decimas per singulos
 vitulos, duas decimas per arietem, 10 Deci-
 mam decimæ per agnos singulos, qui sunt
 simul agni septem: 11 Et hircum pro peccato,
 absque his quæ offerri pro delicto solent
 in expiationem, et holocaustum sempiternum,
 cum sacrificio et libaminibus eorum. 12 Quin-
 tadecima vero die mensis septimi, quæ
 vobis sancta erit atque venerabilis, omne
 opus servile non facietis in ea, sed celebra-
 bitis solemnitatem Domino septem diebus; 13 Offeretisque holocaustum in odorem suavis-
 simum Domino, vitulos de armento tredecim,
 arietes duos, agnos anniculos immaculatos
 quatuordecim: 14 Et in libamentis eorum,
 similæ oleo conspersæ tres decimas per vitulos
 singulos, qui sunt simul vituli tredecim: et
 duas decimas arieti uno, id est, simul arietibus
 duobus, 15 Et decimam decimæ agnis singu-
 lis, qui sunt simul agni quatuordecim: 16 Et
 hircum pro peccato, absque holocausto sempi-
 terno, et sacrificio, et libamine ejus. 17 In
 die altero offeretis vitulos de armento duodecim,
 arietes duos, agnos anniculos immaculatos
 quatuordecim: 18 Sacrificiaque et libamina
 singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
 celebrabitis: 19 Et hircum pro peccato,
 absque holocausto sempiterno, sacrificioque et
 libamine ejus. 20 Die tertio offeretis vitulos
 undecim, arietes duos, agnos anniculos immacu-
 latus quatuordecim: 21 Sacrificiaque et
 libamina singulorum per vitulos et arietes et
 agnos rite celebrabitis: 22 Et hircum pro
 peccato, absque holocausto sempiterno, sacrifi-
 cioque et libamine ejus. 23 Die quarto
 offeretis vitulos decem, arietes duos, agnos
 anniculos immaculatos quatuordecim: 24 Sac-
 rificiaque et libamina singulorum per
 vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:

במדבר כט ל

25 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסקה: ס 26 וביום
החמישי פרים תשעה אילים שנים פקשים
בגרשנה ארבעה עשר תמימים: 27 ומנחתם
ונספיתם לפרים לאילים ולפקשים במספרם
פמשפט: 28 ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסקה: ס 29
וביום הששי פרים שמנה אילים שנים
פקשים בגרשנה ארבעה עשר תמימים:
30 ומנחתם ונספיתם לפרים לאילים
ולפקשים במספרם פמשפט: 31 ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
ונספיה: ס 32 וביום השביעי פרים
שבעה אילים שנים פקשים בגרשנה
ארבעה עשר תמימים: 33 ומנחתם ונספיתם
לפרים לאילים ולפקשים במספרם
פמשפט: 34 ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסקה: ס 35
ביום השמיני עצרת תהיה לכם
כל-מלאכת עבדך לא תעשו: 36 ויהי
עלך אשה היום גיחה ליהנות פך אחד
איל אחד פקשים בגרשנה שבעה תמימים:
37 מנחתם ונספיתם לפר לאיל ולפקשים
במספרם פמשפט: 38 ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסקה:
39 אלה תעשו ליהנות במועדיכם לבד
מפדרכם ונדחתכם לעלתיכם ולמנחתים
ולנספיתם ולשלמיתם:

פרשה ל

1 ויאמר משה אלי-בנך ישראל ככל
אשר-צוה יהוה אתי-משה:

פ פ פ פ

2 ויבשר משה אלי-בנך ישראל לומר
ישראל לאמר הנה חזקת אשה צוה
יהוה: 3 איש כריהר נדר ליהנות אשה
שבעה לאמר אפר עלי-נפשו לא יחל
דברו כד-היצא מפיו גשעו: 4 ואשה
כיתלה נדר ליהנות ואברה אפר בגית
אביה בנצרה: 5 ושם אלה אר
נדרה ואברה אפר אברה עלי-נפשה
וחתריש לה אברה וקמו עלי-נפשה
וקלאמר אשר-אברה עלי-נפשה וקמו:

ΑΡΘΟΙ, κθ', λ'.

25 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν
τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν
καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. 26 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μό-
σχους ἑνέα, κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους τέσσαρας
καὶ δέκα ἀμώμους· 27 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς
κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν·
28 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς
ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ
σπονδαὶ αὐτῶν. 29 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτώ,
κριοὺς δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώ-
μους· 30 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς
μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν
αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· 31 Καὶ χίμαρον
ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως
τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐ-
τῶν. 32 Τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτὰ, κριοὺς
δύο, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους· 33 Αἱ
θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις
καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν,
κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν· 34 Καὶ χίμαρον ἐξ
αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως
τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν. 35 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ἔσται
ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ.
36 Καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὄσμην εὐωδίας
καρπώματα τῷ Κυρίῳ, μόσχον ἓνα, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους· 37 Αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ
αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ καὶ τοῖς
ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν
αὐτῶν· 38 Καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας,
πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός, αἱ θυσίαι
αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. 39 Ταῦτα ποιήσετε
Κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, πλὴν τῶν εὐχῶν ὑμῶν,
καὶ τὰ ἱκούσια ὑμῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ
τὰς θυσίας ὑμῶν καὶ τὰς σπονδάς ὑμῶν καὶ τὰ
σωτήρια ὑμῶν.

ΚΕΦ. λ'.

1 ΚΑΙ ἔλαλσε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῇ. 2 Καὶ
ἔλαλσε Μωσῆς πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῶν φυλῶν
υἱὸν Ἰσραὴλ λέγων Τοῦτο τὸ ῥῆμα δὲ συνέταξε Κύριος·
3 Ἀνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν εὐξῆται εὐχὴν Κυρίῳ,
ἢ ὁμολογήσῃ, ἢ ὀρίσῃται ὀρισμὸν περὶ τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἂν
ἔξειθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ποιήσει. 4 Ἐὰν δὲ
εὐξῆται γυνὴ εὐχὴν Κυρίῳ ἢ ὀρίσῃται ὀρισμὸν ἐν τῇ
οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς, 5 Καὶ
ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς
ὀρισμοὺς αὐτῆς οὐς ὥρισται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς,
καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατήρ, καὶ στήσονται
πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ
οὓς ὥρισται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ.

NUMERI, XXIX. XXX.

25 Et hircum pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
26 Die quinto offeretis vitulos novem, arietes
duos, agnos anniculos immaculatos quatuor-
decim: 27 Sacrificiaque et libamina singulorum
per vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:
28 Et hircum pro peccato absque holocausto
sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
29 Die sexto offeretis vitulos octo, arietes duos,
agnos anniculos immaculatos quatuordecim:
30 Sacrificiaque et libamina singulorum per
vitulos et arietes et agnos rite celebrabitis:
31 Et hircum pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioque ejus et libamine.
32 Die septimo offeretis vitulos septem, et
arietes duos, agnos anniculos immaculatos
quatuordecim: 33 Sacrificiaque et libamina
singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabitis: 34 Et hircum pro peccato,
absque holocausto sempiterno, sacrificioque
ejus et libamine. 35 Die octavo, qui est
celeberrimus, omne opus servile non facietis,
36 Offerentes holocaustum in odorem suavissi-
mum Domino, vitulum unum, arietem unum,
agnos anniculos immaculatos septem: 37 Sacri-
ficiaque et libamina singulorum per vitulos
et arietes et agnos rite celebrabitis: 38 Et
hircum pro peccato, absque holocausto sempi-
terno, sacrificioque ejus et libamine. 39 Hæc
offeretis Domino in solemnitatibus vestris:
præter vota et oblationes spontaneas in holo-
causto, in sacrificio, in libamine, et in hostiis
pacificis.

CAPUT XXX.

1 NARRAVITQUE Moyses filiis Israel omnia
quæ ei Dominus imperarat: 2 Et locutus
est ad principes tribuum filiorum Israel: Iste
est sermo quem præcepit Dominus: 3 Si quis
virorum votum Domino voverit, aut se con-
strinxerit juramento: non faciet irritum
verbum suum, sed omne quod promisit implebit.
4 Mulier si quippiam voverit, et se constrinxe-
rit juramento, quæ est in domo patris sui, et in
ætate adhuc puellari: si cognoverit pater votum
quod pollicita est, et juramentum quo obligavit
animam suam, et tacuerit, voti rea erit: 5 Quid-
quid pollicita est et juravit, opere complebit,

במדבר ל לא

6 ואם הניא אביו אמה ביום שמיני קל-
נדריה ואשר אסרה על נפשה
לא יהא ויהיה וסלח לה כהניא אביו
אמה: 7 ואם הניא חתיה לאיש ונדריה
עליה או מבטא שפתייה אשר אסרה
על נפשה: 8 ושמע אישה ביום שמיני
והחריש לה וקמו נדריה ואשר אסרה
אסרה על נפשה וקמו: 9 ואם ביום שמיני
אישיה נניא אמה וחסר את נדרה אשר
עליה ואת מבטא שפתייה אשר אסרה
על נפשה ויהיה וסלח לה: 10 והניא
אלמנה ויהיה וסלח לה על נפשה
יהיה עליה: 11 ואם בית אישה נדרה
אשר אסרה אסרה על נפשה בשבעה:
12 ושמע אישה והחריש לה לא הניא
אמה וקמו כל נדריה וכל אשר אסרה
על נפשה וקמו: 13 ואם הניא
אמה אישה ביום שמיני קל-מוצא שפתייה
לנדריה וחסר נפשה לא יהיה אישה
הבית ויהיה וסלח לה: 14 כל נדר
וכל שבועת אשר לעת נפש אישה וקמו
ואישה וקמו: 15 ואם חריש לה
אישיה ביום אל-יום וקמו את-קל-נדריה
או את-קל-אסרה אשר עליה וקמו אמה
ב-חריש לה ביום שמיני: 16 ואם חריש
הניא אמה אסרה שמיני ונשא את-עונה:
17 אלה החקים אשר צוה יהוה את-משה
ביום אשר לאשמו בראב לביתו בנערה
בית אביו:

פרשה לא:

1 ונדריה ויהיה וסלח לה: 2 נחם
נחם בנך ישראל מאת הפקדנים אשר
האסרה אל-עמך: 3 ונדריה משה אל-עמך
לאמר חקל ציו מאתכם אנשים לצבא
ויהיה על-בדלן להת נחם-יהוה בנדרו:
4 אלה למשה אלה למשה לכל מכות
ישראל תשלחו לצבא: 5 וימסרו מאלפי
ישראל אלה למשה שנים-עשר אלה
חלוצי צבא: 6 וישלח אמה משה אלה
למשה לצבא אמה ואת-פינחס בן-אלעזר
הכהן לצבא וכלי הנדרש וקמו
המרוצח ביום: 7 ויצבאו על-בדלן פאנח
צוה יהוה את-משה ויהיה וסלח לה:

APIΘMOI, λ', λα'.

6 'Εάν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς
ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς
καὶ τοὺς ὀρισμοὺς οὓς ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, οὐ στήσονται· καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν,
ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς. 7 'Εάν δὲ γε-
νομένη γένηται ἀνδρὶ, καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ'
αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς, οὓς
ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, 8 Καὶ ἀκούσῃ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἢ ἂν ἡμέρᾳ
ἀκούσῃ, καὶ οὕτω στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς,
καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς στήσονται. 9 'Εάν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἐὰν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ, πᾶσαι αἱ εὐχαὶ
αὐτῆς καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὥριστο κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενοῦσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ'
αὐτῆς, καὶ Κύριος καθαριεῖ αὐτήν. 10 Καὶ εὐχὴ
χήρας καὶ ἐκβεβλημένης, ὅσα ἐὰν εὐχεται κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ. 11 'Εάν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἡ εὐχὴ αὐτῆς ἢ ὁ ὀρισμὸς κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτῆς μετ' ὅρκου, 12 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ, καὶ μὴ ἀνανεύσῃ
αὐτῇ, καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάν-
τες οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὥριστο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς στήσονται κατ' αὐτῆς. 13 'Εάν δὲ περιελὼν
περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάντα ὅσα
ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς
αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, οὐ μενεῖ αὐτῇ· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλε, καὶ
Κύριος καθαριεῖ αὐτήν. 14 Πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς
ὅρκος δεσμὸς κακῶσαι ψυχὴν, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει
αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλε· 15 'Εάν δὲ σιω-
πῶν παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ
στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς ὀρι-
σμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῇ, ὅτι ἐσιώπησεν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἡκούσεν· 16 'Εάν δὲ περιελὼν
περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἣν ἡκούσε,
καὶ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ. 17 Ταῦτα τὰ
δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἀνὰ
μέσον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον
πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρὸς.

KEΦ. λα'.

1 KAI ἔλαλσε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
2 'Εκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱὼν 'Ισραὴλ ἐκ τῶν Μαδια-
νιτῶν, καὶ ἔσχατον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου.
3 Καὶ ἔλαλσε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν λέγων· Εξοπλί-
σατε ἐξ ὑμῶν ἀνδράς, καὶ παρατάσθε ἐναντὶ
Κυρίου ἐπὶ Μαδιάν, ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ
Κυρίου τῇ Μαδιάν· 4 Χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους
ἐκ φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν 'Ισραὴλ ἀποστείλατε
παρατάσθαι. 5 Καὶ ἐξηρίθησαν ἐκ τῶν χιλιά-
δων 'Ισραὴλ, χιλίους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας
ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν. 6 Καὶ ἀπίστευον
αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς
σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ Φινεὴς υἱὸν 'Ελεάζαρ υἱοῦ
'Ααρὼν τοῦ ἱερέως· καὶ τὰ σκεῦη τὰ ἅγια καὶ αἱ
σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
7 Καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιάν, καθὰ ἐνετείλατο
Κύριος Μωυσῇ, καὶ ἠπύκτεναν πᾶν ἀρσενικόν·
2 H

NUMERI, XXX. XXXI.

6 Sin autem, statim ut audierit, contradixerit
pater: et vota et juramenta ejus irrita erunt,
nec obnoxia tenebitur sponsioni, eo quod
contradixerit pater. 7 Si maritum habuerit,
et voverit aliquid, et semel de ore ejus verbum
egrediens animam ejus obligaverit juramento:
8 Quo die audierit vir, et non contradixerit, voti
reca erit, reddetque quodcumque promiserat;
9 Sin autem audiens statim contradixerit,
et irritas fecerit pollicitationes ejus, verbaque
quibus obstrinxerat animam suam: propitius
erit ei Dominus. 10 Vidua et repudiata quid-
quid voverint, reddent. 11 Uxor in domo viri
cum se voto constrinxerit et juramento,
12 Si audierit vir, et tacuerit, nec contradixerit
sponsioni, reddet quodcumque promiserat;
13 Sin autem extemplo contradixerit, non
tenebitur promissionis rea: quia maritus con-
tradixit, et Dominus ei propitius erit. 14 Si
voverit, et juramento se constrinxerit, ut per
jejunium, vel ceterarum rerum abstinentiam,
affligat animam suam, in arbitrio viri erit ut
faciat, sive non faciat; 15 Quod si audiens
vir tacuerit, et in alteram diem distulerit
sententiam: quidquid voverat atque promiserat,
reddet: quia statim ut audivit, tacuit; 16 Sin
autem contradixerit postquam rescivit, portabit
ipse iniquitatem ejus. 17 Istæ sunt leges,
quas constituit Dominus Moysi, inter virum et
uxorem, inter patrem et filiam, quæ in puellari
adhuc ætate est, vel quæ manet in parentis
domo.

CAPUT XXXI.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Ulciscere prius filios Israel de
Madianitis, et sic colligeris ad populum tuum.
3 Statimque Moyses, Armate, inquit, ex vobis
viros ad pugnam, qui possint ultionem Domini
expetere de Madianitis; 4 Mille viri de sin-
gulis tribubus eligantur ex Israel qui mittantur
ad bellum. 5 Dederuntque millenos de singulis
tribubus, id est, duodecim millia expeditorum
ad pugnam: 6 Quos misit Moyses cum
Phinees filio Eleazari sacerdotis, vasa quoque
sancta, et tubas ad clangendum tradidit ei.
7 Cumque pugnassent contra Madianitas
atque vicissent, omnes mares occiderunt,

8 וְאֶת־מִלְכֵי מִדְּוָן הָרָגוּ עַל־הַלְלִיתָם
 אֶת־יָמֵי וְאֶת־לֶחֶם וְאֶת־צִיּוֹר וְאֶת־חֹהֶל וְאֶת־
 רִבְעַת חֲמִשָּׁת מִלְכֵי מִדְּוָן וְאֵת בְּלָעַם
 בֶּן־בְּעֹזֵר הָרָגוּ בַּחֶרֶב: 9 וַיִּשְׁבּוּ בְּגֵר־יִשְׂרָאֵל
 אֶת־נָשִׁי מִדְּוָן וְאֶת־שָׂרָם וְאֵת כָּל־בְּהֶמְתָּם
 וְאֶת־כָּל־מִקְנֵהֶם וְאֶת־כָּל־חֵילָם בָּזְזוּ: 10 וְאֵת
 כָּל־צִירֵיהֶם בְּבֹשְׁבָתָם וְאֵת כָּל־טִירֵיהֶם
 שָׂרְפוּ בָּאֵשׁ: 11 וַיַּקְחוּ אֶת־כָּל־הַשָּׁלָל
 וְאֵת כָּל־הַמִּלְחָמוֹת בָּאֲנָם וּבַבְּהֵמָה: 12
 וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשָּׁבִי וְאֶת־הַמִּלְחָמוֹת
 וְאֶת־הַשָּׁלָל אֶל־הַמִּסְכָּנָה אֶל־עֶרְבַת מוֹאָב
 אֲשֶׁר עַל־יַדְּנוֹ יֵרֵחוֹ: 13 וַיֵּצְאוּ
 מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל־נְשֵׁי חֲזֵקִיָּה
 לְהִקְרָאתָם אֶל־מִחֻזָּן לַמִּסְכָּנָה: 14 וַיִּקְרָא
 מֹשֶׁה עַל פְּהוּיֵי הַחֵיל שְׂבִי הַמִּלְחָמָה וְשָׂרֵי
 הַמַּחֲנוֹת הַבָּאִים מִצִּבְיָה הַמִּלְחָמָה: 15 וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה חֲתִימָתָם כְּלִימָה: 16 הֵן
 הָיָה חַיִּי לְבָנִי יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בְּלָעַם
 לְמַסְרָמַעַל בִּיהוֹנָה עַל־דְּבַר־פְּעֹזֵר וּבְחֵי
 הַמִּסְכָּנָה בַּעֲדַת יֵהוָה: 17 וַעֲתִידָה הָרָגוּ
 כָּל־זָכָר בַּמָּוֶה וְכָל־אִשָּׁה יָדַעַת אִישׁ לְמַשְׁכָּב
 זָכָר הָרָגוּ: 18 וְכָל חַמְשָׁה בְּנָשִׁים אֲשֶׁר
 לֹא־יָדְעוּ מַשְׁכָּב זָכָר חֲתִימָתָם לָקָם: 19 וְאֵתָם
 חֲנִי מִחֻזָּן לַמִּסְכָּנָה שִׁבְעַת יָמִים כָּל חֲרֹג
 מִבֵּית וְכָל נָקֵעַ חֲקָלָל תִּתְחַצֵּאוּ בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אֲתָם וְשָׂבִיָּהֶם:
 20 וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־כְּלִי־עֹזֵר וְכָל־מַעֲשֶׂה עֲרִים
 וְכָל־כְּלִי־עֵצַ תִּתְחַצֵּאוּ: 21 וַיֹּאמֶר
 אֲלֵעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־אֲנָשֵׁי הַצִּבְיָה הַבָּאִים
 לַמִּלְחָמָה זֹאת חֻמַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 22 אֵת אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־
 הַכֶּסֶף אֶת־הַחֶשֶׁת אֶת־הַבְּרֹזֶל אֶת־הַבְּדִיל
 וְאֶת־הַעֲפָרָה: 23 כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֹא בְּאֵשׁ
 תַּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ וְיִחָר אֵף בְּמַן בְּהָרָה וְתַחֲטָא
 וְכָל אֲשֶׁר לֹא־יָבֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמַּיִם:
 24 וּבְכִסְתָּם בְּגָדֵיהֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִסְחָרְתָם
 וְאֶת־תְּבֵאוֹת אֶל־הַמִּסְכָּנָה: 25 וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 26 שָׂא אֶת
 רֹאשׁ מִלְחָמוֹת הַשָּׁבִי בָאֲנָם וּבַבְּהֵמָה
 אֲתָם וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן וְנָאשִׁי אֲבֹת
 הַעֲדָה: 27 וְחִצִּיתָ אֶת־הַמִּלְחָמוֹת בֵּין תַּפְסָנִי
 הַמִּלְחָמָה הַיָּצִיאָם לַצִּבְיָה וּבֵין כָּל־הָעֲדָה:

8 Καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιάν ἀπέκτειναν ὅμα
 τοῖς τραυματίαις αὐτῶν, καὶ τὸν Βὺιν καὶ τὸν
 'Ροκὸν καὶ τὸν Σοῦρ καὶ τὸν Οὐρ καὶ τὸν 'Ροβόκ,
 πέντε βασιλεῖς Μαδιάν, καὶ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεῶρ
 ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν.
 9 Καὶ ἐπρονόμυσαν τὰς γυναῖκας Μαδιάν, καὶ τὴν
 ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα
 τὰ ἔγκτητα αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονό
 μυσαν. 10 Καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν
 ταῖς κατοικίαις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν
 ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ. 11 Καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προ
 νομίην αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῶν ἀπὸ
 ἀνθρώπου ἕως κτήνους, 12 Καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσὴν
 καὶ πρὸς 'Ελεάζαρ τὸν ἱερεῖα καὶ πρὸς πάντας τοὺς
 'Ισραήλ, τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκύλα καὶ τὴν
 προνομίην εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς 'Αραβῶθ Μωάβ,
 ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ 'Ιορδάνου κατὰ 'Ιεριχώ. 13 Καὶ
 ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ 'Ελεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ
 ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐξ
 τῆς παρεμβολῆς. 14 Καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ
 τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, χιλιάρχους καὶ ἑκατον
 τάρχους τοῖς ἔρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ
 πολέμου. 15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς "Ἰνα τί
 ἐζωγοῦσατε πᾶν θῆλυ; 16 Αὗται γὰρ ἦσαν τοῖς
 υἱοῖς 'Ισραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαάμ τοῦ ἀποστήσαι
 καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα Κυρίου ἕνεκεν Φογώρ, καὶ
 ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου. 17 Καὶ
 νῦν ἀποκτείνετε πᾶν ἄρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀταρτίᾳ,
 πᾶσαν γυναῖκα ἣτις ἔγνω κοίτην ἄρσενος ἀποκτείν
 ατε. 18 Καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν
 ἣτις οὐκ οἶδε κοίτην ἄρσενος, ζωγρήσατε αὐτάς.
 19 Καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἐξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ
 ἡμέρας. πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετρω
 μένου ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ
 τῇ ἑβδόμῃ, ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν. 20 Καὶ
 πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον καὶ πᾶ
 σαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον
 ἀφαγνίζετε. 21 Καὶ εἶπεν 'Ελεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς
 τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἔρχομένους ἐκ τῆς
 παρατάξεως τοῦ πολέμου Τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ
 νόμου ὁ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 22 Πλὴν τοῦ
 χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ
 μολίσου καὶ κασσιτέρου, 23 Πᾶν πᾶργμα ὃ διελεύ
 σεται ἐν πυρὶ, καὶ καθαρισθήσεται, ἀλλ' ἡ τῷ ὕδατι
 τοῦ ἁγνισμοῦ ἀγνισθήσεται. καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ
 διαπορεύηται διὰ πυρὸς διελεύσεται δι' ὕδατος.
 24 Καὶ πλυνέσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ,
 καὶ καθαρισθήσεσθε. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε
 εἰς τὴν παρεμβολήν. 25 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς
 Μωυσὴν λέγων 26 Λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων
 τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, σὺ
 καὶ 'Ελεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
 τῆς συναγωγῆς, 27 Καὶ διελεῖτε τὰ σκύλα ἀνά
 μέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν
 παράταξιν καὶ ἀνά μέσον πάσης συναγωγῆς.

8 Et reges eorum, Evi, et Recem, et Sur, et
 Hur, et Rebe, quinque principes gentis: Balaam
 quoque filium Beor, interfecerunt gladio:
 9 Ceperuntque mulieres eorum, et parvulos,
 omniaque pecora, et cunctam suppellectilem:
 quidquid habere potuerant depopulati sunt:
 10 Tam urbes quam viculos et castella flamma
 consumpsit. 11 Et tulerunt prædam, et
 universa quæ ceperant tam ex hominibus quam
 ex jumentis, 12 Et adduxerunt ad Moysen,
 et Eleazarum sacerdotem, et ad omnem multi
 tudinem filiorum Israel, reliqua autem utensilia
 portaverunt ad castra in campestribus Moab
 juxta Jordanem contra Jericho. 13 Egressi
 sunt autem Moyses et Eleazar sacerdos, et
 omnes principes synagoge, in occursum eorum
 extra castra. 14 Iratusque Moyses principibus
 exercitus, tribunis, et centurionibus qui venerant
 de bello, 15 Ait: Cur feminas reservastis?
 16 Nonne istæ sunt, quæ deceperunt filios
 Israel ad suggestionem Balaam, et prævaricari
 vos fecerunt in Domino super peccato Phogor,
 unde et percussus est populus? 17 Ergo
 cunctos interficite quidquid est generis mascu
 lini, etiam in parvulis: et mulieres, quæ
 noverunt viros in coitu, jugulate: 18 Puellas
 autem et omnes feminas virgines reservato
 vobis: 19 Et manete extra castra septem
 diebus. Qui occiderit hominem, vel occisum
 tetigerit, lustrabitur die tertio et septimo.
 20 Et de omni præda, sive vestimentum fuerit,
 sive vas, et aliquid in utensilia præparatum,
 de caprarum pellibus, et pilis, et ligno, expia
 bitur. 21 Eleazar quoque sacerdos, ad viros
 exercitus qui pugnaverant, sic locutus est:
 Hoc est præceptum legis, quod mandavit
 Dominus Moyse: 22 Aurum, et argentum, et
 æs, et ferrum, et plumbum, et stannum, 23 Et
 omne quod potest transire per flammam, igne
 purgabitur. Quidquid autem ignem non potest
 sustinere, aqua expiationis sanctificabitur:
 24 Et lavabitis vestimenta vestra die septimo,
 et purificati postea castra intrabitis. 25 Dixit
 quoque Dominus ad Moysen: 26 Tollite
 summam eorum quæ capta sunt, ab homine
 usque ad pecus, tu et Eleazar sacerdos et prin
 cipes vulgi: 27 Dividesque ex æquo prædam,
 inter eos qui pugnaverunt egressique sunt ad
 bellum, et inter omnem reliquam multitudinem.

28 ונתקמת מכם ליהוה מאת אנשי הפלחיה
הנצאים לצבא אחד נפש חמשה מאות
מרחקתם ומרחקתם ומרחקתם ומרחקתם
הנצאים: 29 מן הצידה תקחו ונתתם
לאליעזר הכהן ותרומת יהוה: 30 ומן הצידה
בגדי ישראל תקחו אחד אחד מן
החמשים מרחקתם מרחקתם מרחקתם
ומרחקתם מן הצידה ונתתם אותם
ללויים שמרי משמרת משכן יהוה:
31 ונעש משה ואליעזר הכהן באשר צוה
יהוה את משה: 32 ויהי הפלחיה ויהי
הצד אשר קצו עם הצבא צאן שש
מאות אלף ושבעים אלף וחמשים
אלפים: 33 ובקר שנים ושבעים אלף: 34 וחמשים
אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן
הנשים אשר לא ידעו משכב זכר קר-
נפש שנים וששים אלף: 36 ויהי
המחצה חלק הנצאים בצבא מספר הצאן
שלש מאות אלף וששים אלף ושבעת
אלפים וחמשה מאות: 37 ויהי המספר ליהוה
מרחקתם שש מאות חמשה ושבעים:
38 ובקר שש מאות וששים אלף ומספרם
ליהוה שנים ושבעים: 39 וחמשים שלשים
אלף וחמשה מאות ומספרם ליהוה אחד
וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף
ומספרם ליהוה שנים וששים אלף:
41 ויהיו משה ואלה הכהנים ויהיו
לאליעזר הכהן פאשר צוה יהוה את-
משה: 42 ומן הצידה בגדי ישראל אשר
הצוה משה מרחקתם הנצאים: 43 ויהיו
מחצת העדה מרחקתם שלש מאות
אלף וששים אלף ושבעת אלפים וחמשה
מאות: 44 ובקר שש מאות וששים אלף:
45 וחמשים שלשים אלף וחמשה מאות:
46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויהיו
משה מן הצידה בגדי ישראל את-המחצה
מרחקתם מרחקתם ומרחקתם ומרחקתם
אדם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה
באשר צוה יהוה את משה: 48 ויהיו
אל-משה הפלחיה אשר לא ידעו משכב
זכר חמשים ושש מאות: 49 ויהיו
אל-משה צבניה נשאו את-דאש אשר
הפלחיה אשר בנה ולא ידעו משכב זכר:

28 Καὶ ἀφελείτε τέλος Κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων
τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παρά-
ταξιν, μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ
τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων · 29 Καὶ ἀπὸ τοῦ
ἡμίσεος αὐτῶν λήψεσθε, καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ
ἱερεὶ τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου · 30 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος
τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψῃ ἓνα ἀπὸ πεντήκοντα,
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν
προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
κτηνῶν, καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσ-
σουσι τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου. 31 Καὶ
ἐποίησε Μωσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέταξε
Κύριος τῷ Μωσῇ. 32 Καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα
τῆς προνομῆς ὃ προενομήσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισ-
ταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ
ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες, 33 Καὶ βόες δύο
καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες, 34 Καὶ ὄνοι μία καὶ
ἑξήκοντα χιλιάδες, 35 Καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπὸ
τῶν γυναικῶν αἱ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρός, πᾶσαι
ψυχαί, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες. 36 Καὶ ἐγενήθη
τὸ ἡμίσευμα ἢ μερίς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν
πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσιοι καὶ
τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια,
37 Καὶ ἐγένετο τὸ τέλος Κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων
ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε · 38 Καὶ βόες ἑξ καὶ
τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ δύο καὶ
ἑβδομήκοντα · 39 Καὶ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ
πεντακόσιοι, καὶ τὸ τέλος Κυρίῳ εἰς καὶ ἑξήκοντα.
40 Καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων ἑκατὰ χιλιάδες, καὶ
τὸ τέλος αὐτῶν Κυρίῳ δύο καὶ τριάκοντα ψυχὰς.
41 Καὶ ἔδωκε Μωσῆς τὸ τέλος Κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα
τοῦ θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεὶ, καθὰ συνέταξε Κύριος
τῷ Μωσῇ. 42 Ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, οὓς διέειλε Μωσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν
πολεμιστῶν, 43 Καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα ἀπὸ τῆς
συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων τριακόσιοι καὶ τριά-
κοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια,
44 Καὶ βόες ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες, 45 Ὅνοι
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, 46 Καὶ ψυχὰς
ἀνθρώπων ἑξ καὶ δέκα χιλιάδες · 47 Καὶ ἔλαβε
Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ
ἓν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ
ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς
φυλάσσοις τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς Κυρίου, ὃν
τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῇ. 48 Καὶ προσῆλ-
θον πρὸς Μωσῆν πάντες οἱ καθισταμένοι εἰς τὰς
χιλίαρχίας τῆς δυνάμεως χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι,
49 Καὶ εἶπαν πρὸς Μωσῆν Οἱ παῖδες σου εἰλήφασιν
τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν
παρ' ἡμῖν, καὶ οὐ διατεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἰς.

28 Et separabis partem Domino ab his qui
pugnauerunt et fuerunt in bello, unam animam
de quingentis, tam ex hominibus quam ex
bobus et asinis et ovibus, 29 Et dabis cam
Eleazaro sacerdoti, quia primitiae Domini sunt.
30 Ex media quoque parte filiorum Israel
accipies quinquagesimum caput hominum, et
boum, et asinorum, et ovium, cunctorum ani-
mantium, et dabis ea Levitis, qui excubant in
custodiis tabernaculi Domini. 31 Feceruntque
Moyses et Eleazar, sicut praeceperat Dominus.
32 Fuit autem praeda, quam exercitus ceperat,
ovium sexcenta septuaginta quinque millia,
33 Boum septuaginta duo millia, 34 Asinorum
sexaginta millia et mille: 35 Animae hominum
sexus feminei, quae non cognoverant viros,
triginta duo millia. 36 Dataque est media
pars his qui in praelio fuerant, ovium trecenta
triginta septem millia quingentae 37 E quibus
in partem Domini supputatae sunt oves sex-
centae septuaginta quinque. 38 Et de bobus
triginta sex millibus, boves septuaginta et duo:
39 De asinis triginta millibus quingentis, asini
sexaginta unus: 40 De animabus hominum
sedecim millibus, cesserunt in partem Domini
triginta duae animae. 41 Tradiditque Moyses
numerus primitiarum Domini Eleazaro sa-
cerdoti, sicut fuerat ei imperatum, 42 Ex
media parte filiorum Israel, quam separaverat
his qui in praelio fuerant. 43 De media vero
parte, quae contigerat reliquae multitudini, id
est, de ovibus trecentis triginta septem milli-
bus quingentis, 44 Et de bobus triginta
sex millibus, 45 Et de asinis tringinta
millibus quingentis, 46 Et de hominibus
sedecim millibus, 47 Tulit Moyses quin-
quagesimum caput, et dedit Levitis, qui
excubabant in tabernaculo Domini, sicut
praeceperat Dominus. 48 Cumque accessissent
principes exercitus ad Moysen, et tribuni,
centurionesque, dixerunt: 49 Nos servi tui
recensuimus numerum pugnantorum, quos habui-
mus sub manu nostra: et ne unus quidem defuit.

50 וַיִּקְרָב אֶת־קִרְבּוֹ יְהוָה אֵישׁ
כָּל־יְהוָה אֲשַׁעְרָה וְקָסִיד טַפֵּס
וּכְסוּזוֹ לִכְפֹּר עַל־נִפְשֵׁיחֵינוּ לֵל
51 וַיִּלְחַק מִשָּׁה וְאֶלְעָזָר חִבְתָּו
מֵאֲתָם כָּל כְּלֵי מַעֲשֶׂה׃ 52 וַיִּזְוּ
הַמִּתְרַחֵק אֲשֶׁר הָרִימֹל לַיְהוָה
אֶלֶף שָׁבַע־מֵאוֹת וְחֲמִישִׁים אַשְׁקוּ
הָאֲלֵפִים וּבִמְצֵאת שְׁלֹשׁ הַמֵּאוֹת
הַקָּמָה בָּנִיחַ אֵישׁ לוֹ׃ 54 וַיִּלְחַק מִמֶּנּוּ
חִבְתָּו אֶת־יְהוָה בְּמַצֵּת שְׁלֹשׁ הָאֵל
וַיִּבְרָא אֱתֹל אֶל־אֱתֹל מוֹלֵד
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה׃ פ

וַיִּמְחַק רֹב הָחַי לִבְנֵי רְאִיגוֹ וּלְבִנְיָדָן
עָצוּם מֵאֵד וַיִּרְאוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיִּצְרֹחַ וַאֲחֵי־
הָאֱלֹהִים זָלָלָד וַחֲגָה הַמָּקוֹם מִקּוֹם מִקְוֶה :
וַיִּבְרָא בְּיָדָם וַיִּבְנֵי רְאִיגוֹ וַיִּמְחַק אֶל־
מִשְׁחָה וְאֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נִשְׁאֵי הַקִּדָּה
לְאִמֶּר : * עֲשֵׂה וְיִבְנוּ וַיִּצְרֹחַ וַיִּמְחַק
וַיִּשְׁבּוּ וְאֶלְעָזָר וַיִּשְׁכַּם וַיִּבְנוּ וַיִּבְנוּ :
* הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִקְדָּה וַיִּחַל לִפְנֵי עֵת
יִשְׂרָאֵל אֲרָץ מִקְוֶה הוּא וְלַעֲבָדָה מִקְוֶה :
ס * וַיִּמְחַק אֶם־מִשְׁכָּנֵנו חָן בְּעִינֵיהָ
וַיִּמְחַק אֶת־הָאֱלֹהִים הַנִּתָּה לַעֲבָדָה לְאִמֶּר
אֶל־עֲבָדָה אֶת־הַיָּדָן : * וַיִּמְחַק מִשְׁחָה
לְבִנְיָדָן וּלְבֵנֵי רְאִיגוֹ הַמִּיחָדָם לְבָא
לְמִלְחָמָה וְאִתָּם תִּשְׁבּוּ כֹה : * וְלִמְחָה
וְנִשְׁבּוּ אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁכָּל אֶל־
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּנוּ לְהַם וַיִּחַק : * כֹּה עָשׂוּ
אֶת־הֵבֶן בְּשִׁלְחֵי אִתָּם מִקְוֶה בְּרָגַע
לְרִאשִׁית אֶת־הָאֱלֹהִים : * וַיִּצְרֹחַ עֲדִי־חָל
אֶשְׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֶת־לֵב
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־
בָּנוּ לְהַם וַיִּחַק : * וַיִּמְחַק אֶת־הַיָּדָן בָּנוּ
הַהוּא וַיִּשְׁכַּע לְאִמֶּר : * אֶם־יִרְאוּ הָאֱלֹהִים
הָעֵלִים מִמְּעֵרִים מִבְּנוֹ עֲשֵׂה שָׁחַ וְנִשְׁכַּח
אֶת־הַמִּדְבָּרָה אֲשֶׁר נִשְׁכַּח לְאִמֶּר
לְיִצְחָק וַיִּלְעָזֵב כִּי לְאִמֶּר אֶת־הַיָּדָן :
* בְּלִי כֹל בְּרִי־הַיָּדָן הַיָּדָן וַיִּחַק כֹּה
כִּי מִלֵּא אֶת־הַיָּדָן : * וַיִּמְחַק אֶת־הַיָּדָן
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַם בְּמִדְבָּר אֶרְבָּעִים שָׁנָה עֲדִי
תֵּם כִּלְתִּיֹדֹר הַעֲשֵׂה חָרַע בְּעִינֵי וַיִּחַק :

50 Καὶ προσενηγόχαμεν τὸ δῶρον Κυρίῳ ἀνὴρ ὃ εὖρε σκευὸς χρυσοῦν καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλλιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδείξιον καὶ ἐμπλόκιον, ἐξήλασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι Κυρίου. 51 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν, πᾶν σκευὸς εἰργασμένον. 52 Καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφείλον Κυρίῳ ἑκατάδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων. 53 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμουνσαν ἕκαστος ἑαυτῷ. 54 Καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων, καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, μνημόσυνον τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου.

1 ΚΑΙ κτήνη πλήθος ἦν τοῖς υἱοῖς 'Ρουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γάδ, πλήθος σφόδρα· καὶ εἶδον τὴν χώραν 'Ιαζήρ καὶ τὴν χώραν Γαλααδ, καὶ ἦν ὁ τόπος τόπος κτήνεσι. 2 Καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ 'Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γάδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς 'Ελεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς λέγοντες 3 'Αταρώθ καὶ Δαιβὼν καὶ 'Ιαζήρ καὶ Ναμρά καὶ 'Εσεβὼν καὶ 'Ελεαλί καὶ Σεβαμὰ καὶ Ναβαθ καὶ Βαϊάν, 4 Τὴν γῆν ἣν παραδίδωκε Κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ, γῆ κτηνοτρόφος ἐστὶ, καὶ τοῖς παισὶ σου κτήνη ὑπάρχει. 5 Καὶ ἔλεγον Εἰ εὖρομεν χάριν ἐνωπιόν σου, δοθῆτω ἡ γῆ αὐτῇ τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς τὸν 'Ιορδάνην. 6 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γάδ καὶ τοῖς υἱοῖς 'Ρουβὴν Οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε αὐτοῦ; 7 Καὶ ἵνα τί διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ, μὴ διαβιβῆαι εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος δίδωσιν αὐτοῖς; 8 Οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κάδης Βαρνῆ κατανοῆσαι τὴν γῆν; 9 Καὶ ἀνέβησαν φάραγγα Βότρουο, καὶ κατενόησαν τὴν γῆν, καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ, ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκε Κύριος αὐτοῖς. 10 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὥμοσε λέγων 11 Εἰ ὀφνύται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦ καὶ ἐπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν, τὴν γῆν ἣν ὥμοσα τῷ 'Αβραάμ καὶ 'Ισαὰκ καὶ 'Ιακώβ, οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὀπίσω μου, 12 Πλὴν Χάλεβ υἱὸς 'Ιεφοννῆ ὁ διακεχωρισμένος καὶ 'Ιησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὅτι συνεπηκολούθησαν ὀπίσω Κυρίου. 13 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν 'Ισραὴλ, καὶ κατερόμβυσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως ἔξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεά, οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἐναντὶ Κυρίου.

50 Ob hanc causam offerimus in donariis Domini singuli quod in præda auri potuimus invenire, periscelides et armillas, annulos et dextralia, ac murænulas, ut depreceris pro nobis Dominum. 51 Susceperuntque Moyses, et Eleazar sacerdos, omne aurum in diversis speciebus, 52 Pondo sedecim millia, septingentos quinquaginta siclos, a tribunis et centurionibus. 53 Unusquisque enim quod in præda rapuerat, suum erat. 54 Et susceptum intulerunt in tabernaculum testimonii, in monumentum filiorum Israel coram Domino.

1 FILII autem Ruben et Gad habebant pecora multa, et erat illis in jumentis infinita substantia. Cumque vidissent Jazer et Galaad aptas animalibus alendis terras, 2 Venerunt ad Moysen, et ad Eleazarum sacerdotem, et principes multitudinis, atque dixerunt: 3 Ataroth, et Dibon, et Jazer, et Nemra, Hesebon, et Eleale, et Saban, et Nebo, et Beon, 4 Terra, quam percussit Dominus in conspectu filiorum Israel, regio uberrima est ad pastum animalium: et nos servi tui habemus jumenta plurima: 5 Precamurque si invenimus gratiam coram te, ut des nobis famulis tuis eam in possessionem, nec facias nos transire Jordanem. 6 Quibus respondit Moyses: Numquid fratres vestri ibunt ad pugnam, et vos hic sedebitis? 7 Cur subvertitis mentes filiorum Israel, ne transire audeant in loeum, quem eis daturus est Dominus? 8 Nonne ita egerunt patres vestri, quando misi de Cadesbarne ad explorandam terram? 9 Cumque venissent usque ad Vallem botri, lustrata omni regione, subverterunt cor filiorum Israel, ut non intrarent fines, quos eis Dominus dedit. 10 Qui iratus juravit, dicens: 11 Si videbunt homines isti, qui ascenderunt ex Ægypto, a viginti annis et supra, terram, quam sub juramento pollicitus sum Abraham, Isaac, et Jacob: et noluerunt sequi me, 12 Præter Caleb filium Jephone Cenezæum, et Josue filium Nun: isti impleverunt voluntatem meam. 13 Iratusque Dominus adversum Israel, circumduxit eum per desertum quadraginta annis, donec consumeretur universa generatio, quæ fecerat malum in conspectu ejus.

14 וְהָיָה זַמְנָם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תִּרְבּוּ
אֲנָשִׁים חֲשָׁאִים לִסְפוֹת עוֹד עַל חֶרֶן
אֶת־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל׃ 15 כִּי הוֹשִׁיב
מִצְרַיִם וְכַף עוֹד לְהַגִּידוֹ בַּפֶּדָּה וְשִׁחְתָּם
לְכָל־הָעָם הַזֶּה׃ 16 וַיָּשׁוּ אֵלָיו
וַיֹּאמְרוּ בְּדֶלֶת צִלּוֹ נִבְרָה לְמִקְנֵי פֶה
וְעָרִים לְטָפְנוֹ׃ 17 וַנִּחְנֶנּוּ בְּחֶלֶץ חֲשָׁים
לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הִבְיָאָם
אֶל־מִקְוָם וְשָׁב טָפְנוֹ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר
מִפְּנֵי יָשָׁב הָאָרֶץ׃ 18 לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּרִיתִי
עַד הַיּוֹם לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּחֶלְרוֹ׃
19 כִּי לֹא נִחַל אִמָּם מַעֲבָר לִירְדֵן תַּחֲלָה
כִּי בָּאָה בְּחֶלְלֵנוּ אֵלֵינוּ מַעֲבָר הַיּוֹדֵן
מִזְרָחָה׃ 20 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה
אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אִם־תִּחְלְצוּ
לְכָל יְהוָה לְמַלְחָמָה׃ 21 וְעָבַר לָכֶם
בְּלִי־חֶלֶץ אֶת־הַיּוֹדֵן לְכָל יְהוָה עַד
הַיּוֹשֵׁב אֶת־יִבְיָו מִסְּבִיב׃ 22 וְנִבְכַּשְׁתָּ
הָאָרֶץ לְכָל יְהוָה וְאֶת־הַשָּׂבִי וְהַיִּתָּם
נָחִים מִיְּהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיָה הָאָרֶץ
הַזֹּאת לָכֶם לְאֻחָזָה לְכָל יְהוָה׃
23 וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הַגֵּה חֲשָׁאִים
לִיְהוָה וְדַע הַשְׂמָתָם אֲשֶׁר תִּמְצָא
אֲתָם׃ 24 בְּנִירְלָכֶם עָרִים לְטָפְנוֹ
וּבְדֶלֶת לְצִבְאָכֶם וְהִצָּא מִפִּיכֶם חֲשָׁשׁ׃
25 וַיֹּאמֶר בְּגִידָם וּבְגֵי רֵאשֵׁי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר עֲבַדְיָה גִּישׁוֹ פֹּאֲשֶׁר אֲדֹנִי מִצְרָה׃
26 טָפְנוֹ נָשִׁינִי מִקְנֵי וְכָל־בְּרִיתִי יְהוִי
שָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד׃ 27 וְעֲבַדְיָה גִּישְׁבוֹ
בְּלִי־חֶלֶץ צָבָא לְכָל יְהוָה לְמַלְחָמָה
פֹּאֲשֶׁר אֲדֹנִי דָּבָר׃ 28 וַיֵּצֵא לָהֶם מֹשֶׁה
אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּרֶנֶן
וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת הַפְּשׁוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם אִם־יַעֲבֹדוּ בְּגִידָם
וּבְגִידֵיהֶם וְאִם־יִהְיֶה אֶת־הַיּוֹדֵן בְּלִי־חֶלֶץ
לְמַלְחָמָה לְכָל יְהוָה וְנִבְכַּשְׁתָּ הָאָרֶץ
לְפָנֵיכֶם וַיִּתְּנֶם לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ הַגִּלְעָד
לְאֻחָזָה׃ 30 וְאִם־לֹא יַעֲבֹדוּ חֲשָׁאִים
אֲתָם וְנִלְחֲמוּ בְּחֶלְלֵנוּ בְּאָרֶץ פָּנֵינוּ׃
31 וַיֵּצֵא בְּגִידָם וּבְגֵי רֵאשֵׁי לֵאמֹר אֵל
אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה אֶל־עֲבַדְיָה כֵּן נַעֲשֶׂה׃
32 נִחְנֶנּוּ גַּעֲבָר חֲלֹצִים לְכָל יְהוָה אָרֶץ
פָּנֵינוּ וְאִם־לֹא תַעֲזֹב בְּחֶלְלֵנוּ מַעֲבָר לִירְדֵן׃

14 Ἰδοὺ ἀνίστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, σύντριμμα ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, προσθεῖναι ἐτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς Κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ· 15 Ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἐτι καταλείπειν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην. 16 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ καὶ ἔλεγον Ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσομεν ὥδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν, 17 Καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴν πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον· καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλει τετειχισμένη διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. 18 Οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· 19 Καὶ οὐκ ἐτι κληρονομήσομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς. 20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς Ἐὰν ποιήσῃτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἐὰν ἐξοπλισθῇτε ἐναντὶ Κυρίου εἰς πόλεμον, 21 Καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὑπλίτης τὸν Ἰορδάνην ἐναντὶ Κυρίου ἕως ἂν ἐκτριβῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 22 Καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε, καὶ ἔσεσθε ἀθῶοι ἐναντὶ Κυρίου καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἐναντὶ Κυρίου· 23 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσῃτε οὕτως, ἁμαρτήσεσθε ἐναντὶ Κυρίου καὶ γνώσεσθε τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακά. 24 Καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν, καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε. 25 Καὶ εἶπαν υἱοὶ Ρουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες Οἱ παῖδες σου ποιήσουσι καθὼς ὁ Κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται· 26 Ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαὰδ· 27 Οἱ δὲ παῖδες σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἐναντὶ Κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ Κύριος λέγει. 28 Καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ καὶ τοὺς ἀρχοντας πατρῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, 29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς Ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἐναντὶ Κυρίου, καὶ κατακυριεύσῃτε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει· 30 Ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἐναντὶ Κυρίου, καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ συγκατακληρονομήθωσιν ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. 31 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ λέγοντες Ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράποισιν, οὕτως ποιήσομεν· 32 Ἡμεῖς διαβιβάσομεθα ἐνωπλισμένοι ἐναντὶ Κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατάσχισιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

14 Et ecce, inquit, vos surrexistis pro patribus vestris, incrementa et alumni hominum peccatorum, ut augetis furorem Domini contra Israel. 15 Quod si nolueritis sequi eum, in solitudine populum derelinquet, et vos causa eritis necis omnium. 16 At illi prope accedentes, dixerunt: Caulas ovium fabricabimus, et stabula jumentorum, parvulis quoque nostris urbes munitas: 17 Nos autem ipsi armati et accincti pergemus ad praelium ante filios Israel, donec introducamus eos ad loca sua. Parvuli nostri, et quidquid habere possumus, erunt in urbibus muratis, propter habitatorum insidias. 18 Non revertemur in domos nostras, usque dum possideant filii Israel hereditatem suam: 19 Nec quidquam queremus trans Jordanem, quia jam habemus nostram possessionem in orientali ejus plaga. 20 Quibus Moyses ait: Si facitis quod promittitis, expediti pergite coram Domino ad pugnam. 21 Et omnis vir bellator armatus Jordanem transcat, donec subvertat Dominus inimicos suos, 22 Et subjiciatur ei omnis terra: tunc eritis inculpabiles apud Dominum et apud Israel, et obtinebitis regiones, quas vultis, coram Domino. 23 Sin autem quod dicitis, non feceritis, nulli dubium est quin peccetis in Deum: et scitote quoniam peccatum vestrum apprehendet vos. 24 Edificate ergo urbes parvulis vestris, et caulas et stabula ovibus ac jumentis: et quod polliciti estis implete. 25 Dixeruntque filii Gad et Ruben ad Moysen: Servi tui sumus, faciemus quod jubet dominus noster. 26 Parvulos nostros, et mulieres, et pecora, ac jumenta relinquemus in urbibus Galaad: 27 Nos autem famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum, sicut tu, domine, loqueris. 28 Præcepit ergo Moyses Eleazaro sacerdoti, et Josue filio Nun, et principibus familiarum per tribus Israel, et dixit ad eos: 29 Si transierint filii Gad et filii Ruben vobiscum Jordanem, omnes armati ad bellum coram Domino, et vobis fuerit terra subjecta: date eis Galaad in possessionem. 30 Sin autem noluerint transire armati vobiscum in terram Chanaan, inter vos habitandi accipiant loca. 31 Responderuntque filii Gad, et filii Ruben: Sicut locutus est dominus servis suis, ita faciemus: 32 Ipsi armati pergemus coram Domino in terram Chanaan, et possessionem jam suscepisse nos confitemur trans Jordanem.

במדבר לב ל

33 ויתן להם משח לבגדי ולכלי ראובן
ולחצי שבט מנשה בדישח את-ממלכת
סיון מלך האמרי ואת-ממלכת עוג מלך
הבשן הארץ לעזיה בגבלת ערי הארץ
דקב: 34 ויבנו בגרנד את-דיבון ואת-
עטרות ואת-ערער: 35 ואת-עטרות שופן
ואת-עזר ויגברקה: 36 ואת-בית נמרה
ואת-בית הקו ערי מבצר וגדרת צאן:
37 ויבנו ראובן בנה את-חשבו ואת-אלעל
ואת חריתים: 38 ואת-נבו ואת-בצל מעון
מוסבת לשם ואת-שבקה ויחראו בשמח
את-שמות הערים אשר בנו: 39 ויגלו
בני מקיר בדרמנשה גלצנה וילצנה
ויורש את-האמרי אשר-בה: 40 ויתן משח
את-הפלד למקיר בדרמנשה וגשבו בם:
41 ויאר בדרמנשה הלה וילד את-חיתים
ויחרא אתהו חלת יאר: 42 ונבד הלה
וילד את-הנה ואת-בנתיה ויחרא לה
נבד בשמו:

פ פ פ פ פ

פרשה לב:

1 ואלה מסעי בגר ישראל אשר נצאו
ממצרים מצרים לצבאתם בדרמנשה ואחר:
2 ויכתב משח את-מוצאיהם למסעיהם
על-פי יחנה ואלה מסעיהם למוצאיהם:
3 ויסעו מדרמנשה בחדש הראשון בדרמנשה
עשר יום לחודש הראשון מחדשת חסס
נצאו בגר ישראל בחד רמה לעיני כל-
מצרים: 4 ומצרים מנבדים את אשר הנה
יחנה בדם כל-בכור ובאלחיהם עשה
יחנה שפטים: 5 ויסעו בגר ישראל
מדרמנשה ויחנה בקלת: 6 ויסעו מסבת
ויחנה באדם אשר בקנה הפדגר:
7 ויסעו מאדם ונשב על-פי חרית אשר
על-פניו בעל צפון ויחנה לפניו מנדל:
8 ויסעו מפני חרית ויעברו בהו-הים
הפדגר ויגלו נבד שלשת ימים:
9 ויסעו במדבר אדם ויחנה בקנה:
10 ויסעו מאדם ויחנה מאדם שמים
עשרה עינת מים ושבעים מקרים ויחנה
שם: 10 ויסעו מאדם ויחנה על-יב-
בית: 11 ויסעו מים-סוף ויחנה במדבר-סין:

APIΘMOI, λβ', λγ'.

33 Kai edōken autois Mōusēs, tois uiōis Gad kai
tois uiōis 'Roubin kai tē hēmeis φυλλης Μανασση
uiōn 'Iwsēph, tēn βασιλείαν Σηών βασιλέως
'Αμορραίων και tēn βασιλείαν 'Ωγ βασιλέως τῆς
Βασάν, tēn γῆν και τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ· 34 Kai ψκοδόμησαν
οἱ υἱοὶ Gad tēn Δαιβὼν και tēn 'Αταρώθ και tēn
'Αροήρ 35 Kai tēn Σοφάρ και tēn 'Ιαζήρ, και
ὑψωσαν αὐτάς, 36 Kai tēn Ναμράμ και tēn
Βαιθαράν, πόλεις ὄχυράς και ἐπαύλεις προβάτων.
37 Kai οἱ υἱοὶ 'Ρουβὴν ψκοδόμησαν tēn 'Εσεβὼν και
'Ελεαλὴν και Καριαθὰμ 38 Kai tēn Βεελμῶν,
περικεκυλῶμενας, και tēn Σεβαμά· και ἱπωνόμασαν
κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ὡς
ψκοδόμησαν. 39 Kai ἱπορεύθη υἱὸς Μαχὶρ υἱοῦ
Μανασσῆ Γαλαὰδ και ἔλαβεν αὐτήν, και ἀπόλεσε
τὸν 'Αμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ. 40 Kai
ἔδωκε Μωυσῆς tēn Γαλαὰδ τῷ Μαχίρ υἱῷ Μανασσῆ,
και κατήκτισεν ἐκεῖ. 41 Kai 'Ιαὶρ ὁ τοῦ Μανασσῆ
ἱπορεύθη και ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν, και ἱπωνό-
μασεν αὐτάς ἐπαύλεις 'Ιαὶρ. 42 Kai Ναβὼ ἱπορεύθη
και ἔλαβε tēn Καὶθ και τὰς κώμας αὐτῆς, και ἱπω-
νόμασεν αὐτάς Ναβὼ ἔκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λγ'.

1 KAI οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ, ὡς
ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ
Μωυσῆ και 'Ααρὼν· 2 Kai ἔγραψε Μωυσῆς τὰς
ἀπάρσεις αὐτῶν και τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ
ῥήματος Κυρίου· και οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας
αὐτῶν. 3 'Απῆραν ἐκ 'Ραμεσσῆ τῇ μηνὶ τῇ πρώτῃ
τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, τῇ
ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ ἐν χειρὶ
ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων· 4 Kai
οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάν-
τας οὓς ἐπάταξε Κύριος, πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ
Αἰγύπτῃ, και ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε tēn ἐκδί-
κην Κύριος. 5 Kai ἀπάραντες οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ ἐκ
'Ραμεσσῆ παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ· 6 Kai ἀπάραν-
τες ἐκ Σοκχώθ παρενέβαλον εἰς Βουθάν, ὅ ἐστι μέρος
τῆς ἐρήμου. 7 Kai ἀπῆραν ἐκ Βουθάν και
παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ, ὅ ἐστιν ἀπέναντι
Βεελσεφών, και παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου.
8 Kai ἀπῆραν ἀπέναντι Εἰρώθ και διέβησαν μέσον
τῆς θαλάσσης εἰς tēn ἐρήμον· και ἱπορεύθησαν ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοὶ και παρενέβαλον
ἐν Πικρίας. 9 Kai ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν και ἦλθον
εἰς Αἰλείμ, και ἐν Αἰλείμ δώδεκα πηγὰι ὕδατων και
ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, και παρενέβαλον ἐκεῖ
παρὰ τὸ ὕδωρ. 10 Kai ἀπῆραν ἐξ Αἰλείμ και παρενέ-
βαλον ἐπὶ θάλασσαν ἱερὴν· 11 Kai ἀπῆραν ἀπὸ θα-
λάσσης ἐπὶ θρᾶς και παρενέβαλον εἰς tēn ἐρήμον Σίν·

NUMERI, XXXII. XXXIII.

33 Dedit itaque Moyses filiis Gad et Ruben, et
dimidiæ tribui Manasse filii Joseph, regnum
Sehon regis Amorrhæi, et regnum Og regis
Basan, et terram eorum cum urbibus suis per
circuitum. 34 Igitur extruxerunt filii Gad,
Dibon, et Ataroth, et Aroer, 35 Et Etroth,
et Sophan, et Jazer, et Jegbaa, 36 Et Beth-
nemra, et Betharan, urbes munitas, et caulas
pecoribus suis. 37 Filii vero Ruben ædificave-
runt Hesebon, et Eleale, et Cariathaim,
38 Et Nabo, et Baalmeon versis nominibus,
Sabamia quoque: imponentes vocabula urbibus
quas extruxerant. 39 Porro filii Machir, filii
Manasse, perrexerunt in Galaad, et vastaverunt
eam interfecto Amorrhæo habitatore ejus.
40 Dedit ergo Moyses terram Galaad Machir
filio Manasse, qui habitavit in ea. 41 Jair
autem filius Manasse abiit et occupavit vicos
ejus, quos appellavit Havoth Jair, id est, Villas
Jair. 42 Nobe quoque perrexit, et apprehendit
Chanath cum viculis suis: vocavitque eam ex
nomine suo Nobe.

CAPUT XXXIII.

1 Hæ sunt mansiones filiorum Israel, qui
egressi sunt de Ægypto per turmas suas in
manu Moysi et Aaron, 2 Quas descripsit
Moyses juxta castrorum loca, quæ Domini
jussione mutabant. 3 Profecti igitur de Ra-
messe mense primo, quintadecima die mensis
primi, altera die Phase, filii Israel in manu
excelsa, videntibus cunctis Ægyptiis, 4 Et
sepelientibus primogenitos, quos percusserat
Dominus (nam et in diis eorum exercuerat
ultionem) 5 Castrametati sunt in Soccoth.
6 Et de Soccoth venerunt in Etham, quæ est
in extremis finibus solitudinis. 7 Inde egressi
venerunt contra Phihahiroth, quæ respicit
Beelsephon, et castrametati sunt ante Magda-
lum. 8 Profectique de Phihahiroth, transierunt
per medium mare in solitudinem: et ambu-
lantes tribus diebus per desertum Etham, castra-
metati sunt in Mara. 9 Profectique de Mara
venerunt in Elim, ubi erant duodecim fontes
aquarum, et palmæ septuaginta: ibique castra-
metati sunt. 10 Sed et inde egressi, fixerunt
tentoria super mare Rubrum. Profectique de
11 iari Rubr), 11 Castrametati sunt in deserto Sin.

12 ויסעו מפרסין ויחני בפרקח:
 13 ויסעו מפרקח ויחני בצלח: 14 ויסעו
 מצלח ויחני בפרסין ולא יחני שם מים
 לצם לשותות: 15 ויסעו מפרסין ויחני
 בפרסין סיני: 16 ויסעו מפרסין סיני ויחני
 בקברות חמאן: 17 ויסעו מקברות חמאן
 ויחני בקצלת: 18 ויסעו מקצלת ויחני
 ברמתח: 19 ויסעו מרמתח ויחני ברפון
 פרי: 20 ויסעו מרפון פרי ויחני בלבנה:
 21 ויסעו מלבנה ויחני ברסח: 22 ויסעו
 מרסח ויחני בקהלח: 23 ויסעו מקהלח
 ויחני בהרשפר: 24 ויסעו מהרשפר
 ויחני בקרדח: 25 ויסעו מקרדח ויחני
 בקהלח: 26 ויסעו מקהלח ויחני בקרות:
 27 ויסעו מקרות ויחני בקרח:
 28 ויסעו מקרח ויחני במרקה: 29 ויסעו
 ממרקה ויחני בחשמנה: 30 ויסעו
 מחשמנה ויחני במסרות: 31 ויסעו
 ממסרות ויחני בבגן יעקו: 32 ויסעו
 מבגן יעקו ויחני בחור הנגד: 33 ויסעו
 מחור הנגד ויחני בגשמה: 34 ויסעו
 מגשמה ויחני בעברקח: 35 ויסעו מעברקח
 ויחני בעצלו נבר: 36 ויסעו מעצלו נבר
 ויחני במדבר-צן הוא הנדש: 37 ויסעו
 מדבר-צן ויחני בחור הקצה אשר
 אדם: 38 ויעל אהרן הכהן אל-הר הקדש
 על-פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים
 לצאת בני-ישראל מארץ מצרים בחדש
 החמישי באחד לחודש: 39 ותהיו בושל
 ועשרים וימאת שנה בחר הקדש:
 40 וישמע הפנעלי מלך ערד
 והוא יושב בגב אשר קגעו בלוי בני
 ישראל: 41 ויסעו מחור הקדש ויחני
 בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויחני בבחון:
 43 ויסעו מבחון ויחני באבת: 44 ויסעו
 מאבת ויחני בעני העברים בגבול מאב:
 45 ויסעו מעני ויחני בדיבן גד: 46 ויסעו
 מדיבן גד ויחני בעלמון דבלהימה:
 47 ויסעו מעלמון דבלהימה ויחני בקר
 העברים לפני נבו: 48 ויסעו מקר
 העברים ויחני בערבת מאב על ידן ירחו:
 49 ויחני על-היבן מקר הישמה עד
 אהל השמים בערבת מאב: 50

12 Καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον
 εἰς 'Ραφακά· 13 Καὶ ἀπῆραν ἐκ 'Ραφακά καὶ παρανέ-
 βαλον ἐν Αἰλουῖς· 14 Καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλουῖς καὶ
 παρενέβαλον ἐν 'Ραφιδείν, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ
 τῇ λαφ̄ πιεῖν. 15 Καὶ ἀπῆραν ἐκ 'Ραφιδείν
 καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· 16 Καὶ
 ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινᾶ καὶ παρενέβα-
 λον ἐν Μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας· 17 Καὶ ἀπῆραν
 ἐκ Μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας καὶ παρενέβαλον
 ἐν 'Ασηρώθ· 18 Καὶ ἀπῆραν ἐξ 'Ασηρώθ καὶ
 παρενέβαλον ἐν 'Ραθαμά· 19 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
 'Ραθαμά καὶ παρενέβαλον ἐν 'Ρεμμών Φαρές·
 20 Καὶ ἀπῆραν ἐκ 'Ρεμμών Φαρές καὶ παρενέβαλον
 εἰς Λεβωνᾶ· 21 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεβωνᾶ καὶ παρεν-
 έβαλον εἰς 'Ρεσσάν· 22 Καὶ ἀπῆραν ἐκ 'Ρεσσάν
 καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλάθ· 23 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
 Μακελλάθ καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφάρ· 24 Καὶ
 ἀπῆραν ἐκ Σαφάρ καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδάθ·
 25 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδάθ καὶ παρενέβαλον εἰς
 Μακλωθ· 26 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακλωθ καὶ
 παρενέβαλον εἰς Καταάθ· 27 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
 Καταάθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ταράθ· 28 Καὶ ἀπῆ-
 ραν ἐκ Ταράθ καὶ παρενέβαλον εἰς Μαθεκκά· 29 Καὶ
 ἀπῆραν ἐκ Μαθεκκά καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνᾶ·
 30 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ καὶ παρενέβαλον εἰς
 Μασουρούθ· 31 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασουρούθ καὶ
 παρενέβαλον εἰς Βαναία· 32 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Βα-
 ναία καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγάδ· 33 Καὶ
 ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγάδ καὶ παρενέβαλον εἰς
 'Ετεβαθά· 34 Καὶ ἀπῆραν ἐξ 'Ετεβαθά καὶ παρενέ-
 βαλον εἰς 'Εβρωνᾶ· 35 Καὶ ἀπῆραν ἐξ 'Εβρωνᾶ
 καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιών Γάβερ· 36 Καὶ ἀπῆ-
 ραν ἐκ Γεσιών Γάβερ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ
 Σίν· καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον
 εἰς τὴν ἐρήμον Φαράν, αὕτη ἐστὶ Κάδης· 37 Καὶ
 ἀπῆραν ἐκ Κάδης καὶ παρενέβαλον εἰς 'Ὀρ τὸ ὄρος
 πλησίον γῆς 'Εδώμ· 38 Καὶ ἀνέβη 'Ααρών ὁ ἱερεὺς
 διὰ προστάγματος Κυρίου, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῇ
 τρισσεκακοστῇ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ
 ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ μηνὶ τῇ πέμπτῃ μὴ τοῦ μηνός·
 39 Καὶ 'Ααρών ἦν τριῶν καὶ εἰκοσι καὶ ἑκατὸν ἔτην,
 ὅτε ἀπέθνησκειν ἐν 'Ὀρ τῇ ὁρει· 40 Καὶ ἀκούσας ὁ
 Χανανεὺς βασιλεὺς 'Αράδ, καὶ οὗτος κατῴκει ἐν γῇ
 Χαναάν, ὅτε εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ· 41 Καὶ
 ἀπῆραν ἐξ 'Ὀρ τοῦ ὄρους καὶ παρενέβαλον εἰς Σελ-
 μωνᾶ· 42 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ καὶ παρενέβαλον
 εἰς Φινώ· 43 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Φινώ καὶ παρενέβαλον
 ἐν 'Ὠβώθ· 44 Καὶ ἀπῆραν ἐξ 'Ὠβώθ καὶ παρενέ-
 βαλον ἐν Γαῖ, ἐν τῇ πέραν ἐπὶ τῶν ὀρίων Μωάβ·
 45 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαῖ, καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβών
 Γάδ· 46 Καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβών Γάδ καὶ παρενέ-
 βαλον ἐν Γελμών Δεβλαθαίμ· 47 Καὶ ἀπῆραν ἐκ
 Γελμών Δεβλαθαίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ
 ὄρη τὰ 'Αβαρίμ ἀπέναντι Ναβαῦ· 48 Καὶ ἀπῆ-
 ραν ἀπὸ ὀρίων 'Αβαρίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
 δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ 'Ιορδάνου κατὰ 'Ιεριχώ·
 49 Καὶ παρενέβαλον παρὰ τὸν 'Ιορδάνην ἀνά
 μέσον Αἰσιμὼθ ἕως Βελοῦ τὸ κατὰ δυσμὰς Μωάβ.

12 Unde egressi, venerunt in Daphca.
 13 Profectique de Daphca, castrametati sunt
 in Alus. 14 Egressique de Alus, in Raphidim
 fixere tentoria, ubi populo defuit aqua ad
 bibendum. 15 Profectique de Raphidim,
 castrametati sunt in deserto Sinai. 16 Sed et
 de solitudine Sinai egressi, venerunt ad
 Sepulchra concupiscentiæ; 17 Profectique de
 Sepulchris concupiscentiæ, castrametati sunt in
 Haseroth. 18 Et de Haseroth venerunt in
 Rethma. 19 Profectique de Rethma, castra-
 metati sunt in Remmomphares. 20 Unde
 egressi, venerunt in Lebna. 21 De Lebna,
 castrametati sunt in Ressa. 22 Egressique
 de Ressa, venerunt in Ceelatha. 23 Unde
 profecti, castrametati sunt in monte Sepher.
 24 Egressi de monte Sepher, venerunt in
 Arada. 25 Inde proficiscentes, castrametati
 sunt in Maceloth. 26 Profectique de Maceloth,
 venerunt in Thahath. 27 De Thahath, castra-
 metati sunt in Thare. 28 Unde egressi, fixere
 tentoria in Methca. 29 Et de Methca, castra-
 metati sunt in Hesmona. 30 Profectique de
 Hesmona, venerunt in Moseroth. 31 Et de
 Moseroth, castrametati sunt in Benejaacan.
 32 Profectique de Benejaacan, venerunt in
 montem Gadgad. 33 Unde profecti, castra-
 metati sunt in Jetebatha. 34 Et de Jetebatha,
 venerunt in Hebrona. 35 Egressique de
 Hebrona, castrametati sunt in Asiongaber.
 36 Inde profecti, venerunt in desertum Sin,
 hæc est Cades. 37 Egressique de Cades,
 castrametati sunt in monte Hor, in extremis
 finibus terræ Edom. 38 Ascenditque Aaron
 sacerdos in montem Hor, jubente Domino: et
 ibi mortuus est anno quadragesimo egressionis
 filiorum Israel ex Ægypto, mense quinto,
 prima die mensis, 39 Cum esset annorum
 centum viginti trium. 40 Audivitque Chana-
 næus rex Arad, qui habitabat ad meridiem, in
 terram Chanaan venisse filios Israel. 41 Et
 profecti de monte Hor, castrametati sunt in
 Salmona. 42 Unde egressi, venerunt in
 Phunon. 43 Profectique de Phunon, castra-
 metati sunt in Oboth. 44 Et de Oboth, venerunt
 in Jieabarim, quæ est in finibus Moabitarum.
 45 Profectique de Jieabarim, fixere tentoria in
 Dibongad. 46 Unde egressi, castrametati sunt
 in Helmondeblathaim. 47 Egressique de
 Helmondeblathaim, venerunt ad montes Abarim
 contra Nabo. 49 Profectique de montibus
 Abarim, transierunt ad campestris Moab,
 supra Jordanem contra Jericho. 49 Ibi quæ
 castrametati sunt de Bethsimoth usque ad
 Abelsatim in planioribus locis Moabitarum,

במדבר לנ לד

50 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבֹת מִדְבָּר
עַל־יַרְדֵּן לֵאמֹר: 51 וְכִבֵּל אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן: 52 וְהִרְשַׁתֶּם
אֶת־קַלְיֹשְׁכִי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאֶפְדֹתֶם אֶת
כָּל־מִשְׁכָּנֵיכֶם וְאֶת כָּל־צִלְמֵי מַסַּכְתְּכֶם תִּפְּסֹדוּ
וְאֶת כָּל־בְּמֹתֶם תִּשְׁמָדוּ: 53 וְהִרְשַׁתֶּם
אֶת־הָאֶרֶץ וְיִשְׁבְּתֶם־בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי
אֶת־הָאֶרֶץ לְנִשְׁתָּ אֶתְּ: 54 וְהִתְחַלַּתֶּם
אֶת־הָאֶרֶץ בְּנוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לְרֹב
תִּרְבֶּי אֶת־נַחְלֹתוֹ וְלִמְעַט תִּמְצִיט אֶת־
נַחְלֹתוֹ אֶל אֲשֶׁר־יָצָא לוֹ עֹמֶד הַנּוֹרָל לוֹ
וְהֵנָּה לְמַטֹּת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְחַלְלוּ: 55 וְאִם־לֹא
הִוָּשִׁי אֶת־יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהֵנָּה
אֲשֶׁר תִּתְּרִי מֵהֶם לְשָׂרִים בְּעֵינֵיכֶם
וְלִצְנִיָּם בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרִי אֲהַלֵּם עַל־הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ: 56 וְהֵנָּה כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָכֶם אֲעֲשֶׂה לָכֶם: פ

פרשה לד :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 וְיָצֵא
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם
בָּאִים אֶל־הָאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֶת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן לְנַחֲלֹתֶיהָ:
3 וְהֵנָּה לָכֶם פֶּאֶר־נֶגֶב מִפְּדֵרֶצֶן עַל־יַרְדֵּן
אֲדֹם וְהֵנָּה לָכֶם גְּבֹל גִּבְעַת מִקְצֵה גֹם־
הַפִּלִיז. 4 וְנִסְבַּת לָכֶם הַגְּבֹל
מִגִּבְעַת לְמַעַל שַׁחֲרָיִים וְעַד־צִיָּה וְהֵנָּה
הַיִּזְרְאֵלִי מִגִּבְעַת לְחֻדְשׁ בְּרִגְעָה וְנָצָא חֲצֵר־אֲדָר
וְעַד־עֲצֻמָּה: 5 וְנִסְבַּת הַגְּבֹל מֵעֲצֻמָּה
בְּחִלָּה מִצְרָיִם וְהֵנָּה הַיִּזְרְאֵלִי הַיִּמָּנִית:
6 וְגְבֹל גֹּם וְהֵנָּה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וְגְבֹל
זִיד־יִתְחָה לָכֶם גְּבֹל גֹּם: 7 וְזִיד־יִתְחָה לָכֶם
גְּבֹל צִפּוֹן מִדְּהִיָּם הַגָּדוֹל תִּתְּרֵהוּ לָכֶם
חֹר הַחֹר: 8 מִחֹר הַחֹר תִּתְּרֵהוּ לָכֶם
חִמָּת וְהֵנָּה הַיִּזְרְאֵלִי הַגְּבֹל צִדְדָה: 9 וְנָצָא
הַגְּבֹל זִפְרֹנָה וְהֵנָּה הַיִּזְרְאֵלִי חֲצֵר עִיגֹן
זִיד־יִתְחָה לָכֶם גְּבֹל צִפּוֹן: 10 וְהַיִּזְרְאֵלִי
לָכֶם לְנַחֲלָה מִדְּמָה מִחֲצֵר עִיגֹן שְׁמָמָה:
11 וְיָצֵא הַגְּבֹל מִשְׁתָּם הַרְבֵּלָה מִתְּרֹם
לְעִיגֹן וְיָצֵא הַגְּבֹל וּמִתְּרֹם עַל־קִרְחָה
יִסְכַּרְתָּ. 12 וְהֵנָּה הַיִּזְרְאֵלִי הַיִּזְרְאֵלִי וְהֵנָּה
הַיִּזְרְאֵלִי לָכֶם הָאֶרֶץ לְנַחֲלֹתֶיהָ קָבִיב:

APIΘMOI, λγ', λδ.

50 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν ἐπὶ
δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχώ
λέγων 51 Δάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἱρεῖς
πρὸς αὐτοὺς Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην
εἰς γῆν Χαναάν, 52 Καὶ ἀπολείτε πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ προσώπου
ὑμῶν, καὶ ἔξαρείτε τὰς σκοπιάς αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ
εἶδωλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολείτε αὐτά, καὶ πάσας
τὰς στήλας αὐτῶν ἔξαρείτε. 53 Καὶ ἀπολείτε πάντας
τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ,
ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ. 54 Καὶ
κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ
φυλάς ὑμῶν, τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν
αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχε-
σιν αὐτῶν. εἰς δ' ἂν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ
αὐτοῦ ἔσται, κατὰ φυλάς πατριῶν ὑμῶν κληρονομή-
σετε. 55 Ἐάν δὲ μὴ ἀπολίσσητε τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὗς ἐάν
καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοπις ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν, καὶ ἰχθυεύ-
σουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε. 56 Καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτοὺς
ποιήσω ὑμᾶς.

ΚΕΦ. λδ.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
2 Ἐντείλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτοὺς
Ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, αὕτη ἔσται
ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ Χαναάν σὺν τοῖς ὀρίοις
αὐτῆς. 3 Καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβαν
ἀπὸ ἱρήμου Σιν ἕως ἰχόμενον Ἐδῶμ, καὶ ἔσται ὑμῖν
τὰ ὅρια πρὸς λίβαν ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς
ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν. 4 Καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ
ὅρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβίν, καὶ
παρελεύσεται Ἐννάκ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ
πρὸς λίβαν Κάδης τοῦ Βαρνή, καὶ ἐξελεύσεται εἰς
Ἰπταῦλιν Ἀράδ, καὶ παρελεύσεται Ἀσεμωνᾶ. 5 Καὶ
κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀσεμωνᾶ χειμάρρου
Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα. 6 Καὶ
τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν ἡ μεγάλη ὀριεῖ,
τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης. 7 Καὶ τοῦτο
ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης
τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τὸ
ὄρος τὸ ὄρος. 8 Καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος
καταμετρήσετε αὐτοῖς, εἰσπορευομένων εἰς Αἰμάθ,
καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὅρια Σαραδάκ. 9 Καὶ
ἐξελεύσεται τὰ ὅρια Δεφρωνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος
αὐτοῦ Ἀρσειναῖν τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὅρια ἀπὸ βορρᾶ
10 Καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὅρια ἀνατολῶν
ἀπὸ Ἀρσειναῖν Σεφαμάρ. 11 Καὶ καταβήσεται τὰ
ὅρια ἀπὸ Σεφαμάρ Βηλά ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγᾶς,
καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Βηλά ἐπὶ νώτον θαλάσσης
Χενερίθ ἀπὸ ἀνατολῶν. 12 Καὶ καταβήσεται τὰ
ὅρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ
ἀλυκῆ αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ

NUMERI, XXXIII. XXXIV.

50 Ubi locutus est Dominus ad Moysen:
51 Præcipe filiis Israel, et dic ad eos: Quando
transieritis Jordanem, intrantes terram
Chanaan, 52 Disperдите cunctos habitatores
terræ illius: confringite titulos, et statuas
comminuite, atque omnia excelsa vastate,
53 Mundantes terram, et habitantes in ea;
ego enim dedi vobis illam in possessionem,
54 Quam dividetis vobis sorte. Pluribus
dabitur latiore, et paucis angustiore. Sin-
gulis ut sors ceciderit, ita tribuetur hereditas.
55 Sin autem nolueritis interficere habitatores
terræ: qui remanserint, erunt vobis quasi
clavi in oculis, et lanceæ in lateribus, et adver-
santur vobis in terram habitationis vestræ:
56 Et quidquid illis cogitaveram facere, vobis
faciam.

CAPUT XXXIV.

1 LOCUTUSQUE est Dominus ad Moysen,
dicens: 2 Præcipe filiis Israel, et dices ad eos:
Cum ingressi fueritis terram Chanaan, et in
possessionem vobis sorte ceciderit, his finibus
terminabitur. 3 Pars meridiana incipiet a
solitudine Sin, quæ est juxta Edom: et habe-
bit terminos contra orientem mare salissimum;
4 Qui circuibunt australem plagam per
ascensum Scorpionis, ita ut transeant in Senna,
et perveniant a meridie usque ad Cadesbarne,
unde egredientur confinia ad villam nomine
Adar, et tendent usque ad Asemona; 5 Ibitque
per gyrum terminus ab Asemona usque ad
torrentem Ægypti, et maris magni littore
finietur. 6 Plaga autem occidentalis a mari
magno incipiet, et ipso fine claudetur. 7 Porro
ad septentrionalem plagam a mari magno
termini incipient, pervenientes usque ad
montem altissimum, 8 Aquo venient in
Emath usque ad terminos Sedada: 9 Ibuntque
confinia usque ad Zephrona, et villam Enan;
hi erunt termini in parte Aquilonis. 10 Inde
metabuntur fines contra orientalem plagam
de villa Enan usque Sephama, 11 Et de
Sephama descendent termini in Rebla
contra fontem Daphnim: inde pervenient
contra orientem ad mare Cenereth, 12 Et
tendent usque ad Jordanem, et ad ultimum
salissimo claudentur mari. Hanc habe-
bitis terram per fines suos in circuitu

במדבר לד לה

13 וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִמּוֹר זֶה הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְּנֶנָּה לָנוּ אִתָּהּ בְּנֹתָל אֲשֶׁל צִנְחָה יִתְּנָה לְהָרָה לְהַשְׁעֵת הַמִּשְׁפּוֹת וְנִחְצִי חַמְשָׁה: 14 כִּי לְקֹחוֹ מִטָּה בְּנֵי הָאֲנָכִיל לְבָתִּים אֲבֹתָם וּמִמָּה בְּנֵי־הַנָּחַל לְבָתִּים אֲבֹתָם וְנִחְצִי מִמָּה מִטָּה לְקֹחוֹ גִּבְלֵהֶם: 15 שְׁנֵי חַמְשָׁה נִחְצִי חַמְשָׁה לְקֹחוֹ גִּבְלֵהֶם מִצֵּדֵי הַיַּרְדֵּן יִרְחוּ וְהָרָה מִזִּרְחָה: פ 16 וַיֹּדַעַר יִתְּנָה אֶל־מֹשֶׁה לְאִמּוֹר: 17 אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִתְּנֶנָּה לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲלֵעֲזָר כַּהֵנָּה וְיִחוֹשָׁע בְּרֵנִין: 18 וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמִּטָּה הַתְּקוֹה לְכַחַל אֶת־הָאָרֶץ: 19 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמִטָּה וְיִתְּנָה קֶלֶב בְּרֵי־יִצְחָק: 20 וְהַמִּטָּה בְּנֵי שְׁמֵעוֹן שְׁמוּאֵל בְּרֵעֲמִיהוֹד: 21 לְמִטָּה בְּנֵי־נֹחַם אֶלִיָּה בְרֵעֲסִלֹן: 22 וְהַמִּטָּה בְּנֵי דָן נָשִׂיא בָרוּךְ בְּרֵי־נָחִי: 23 לְכֶנֶץ יִשָּׁף לְמִטָּה בְּנֵי־מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חַנִּיָּאל בְּרֵאֶפְדִּי: 24 וְהַמִּטָּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קַמֻּעֵל בְּרֵשֶׁפְתָן: 25 וְהַמִּטָּה בְּנֵי־זַבּוּלוֹן נָשִׂיא אֶלִישָׁפָן בְּרֵפְרָחָה: 26 וְהַמִּטָּה בְּנֵי־יִשָּׁשָׁר נָשִׂיא פַלְתִּיָּאל בְּרֵעֲזָן: 27 וְהַמִּטָּה בְּנֵי־נֶפְתָלִי נָשִׂיא פְּהַדֵּאל בְּרֵעֲזָן: 28 וְהַמִּטָּה בְּנֵי־נַפְתָּלִי נָשִׂיא פְּהַדֵּאל בְּרֵעֲזָן: 29 אֵלֶּה אֲשֶׁר צִנְחָה יִתְּנָה לְכַחַל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: פ

פרשח לה:

וַיֹּדַעַר יִתְּנָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְכָּת מֹאָב עַל־יַרְדֵּן וְיִרְחוּ לְאִמּוֹר: 2 צִנְחָה יִתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל וְנָחֵה לְלוֹאִים מִנְּחֵלָת אֲחֵיהֶם עָרִים לְשָׁבֶת וּמִגְדָּשׁ לְעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנָה לְלוֹאִים: 3 וְיִתְּנֵה הָעָרִים לְחֵם לְשָׁבֶת וּמִגְדָּשֵׁיהֶם תִּתְּנֵה לְבִקְחָמָם וְלִרְשָׁם אֶלְכָל חֵיבָתָם: 4 וּמִגְדָּשֵׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנָה לְלוֹאִים מִקֵּיר הָעִיר וְיִתְּנָה אֶתָּה סְבִיב: 5 וּמִגְדָּשֵׁי מִחוּץ לְעִיר אֶת־פֶּתֶחַ הַדָּרְוֹם אֶלְפִים וְאֶת־פֶּתֶחַ הָרֶגֶל אֶלְפִים וְאֶת־פֶּתֶחַ הָרֶגֶל אֶלְפִים וְאֶת־פֶּתֶחַ הָרֶגֶל אֶלְפִים וְאֶת־פֶּתֶחַ הָרֶגֶל אֶלְפִים: 6 וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנָה לְלוֹאִים אֶת־שְׁעֵרֵי הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר תִּתְּנָה לָכֶם שְׁעֵרֵי הַיָּדָיִם וְשְׁעֵרֵי הָרֶגֶל:

APIΘMOI, λδ', λε'.

13 Καὶ ἐνετείλατο Μωϋσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Αὕτη ἡ γῆ ἣν κατακληρονομήσετε αὐτήν μετὰ κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτήν ταῖς ἐννία φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ· 14 Ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ρουβὴν καὶ φυλὴ υἱῶν Γὰδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν· 15 Δύο φυλαὶ καὶ ἡμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὺ ἀπὸ νότου κατ' ἀνατολάς. 16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων 17 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν, Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυῆ. 18 Καὶ ἄρχοντα ἓνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν. 19 Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν· τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ· 20 τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαλαμὴν υἱὸς Σεμιούδ· 21 τῆς φυλῆς Βενιαμίν, Ἐλδὰδ υἱὸς Χασλὼν· 22 τῆς φυλῆς Δάν, ἄρχων Βακχίρ υἱὸς Ἑγλί· 23 τῶν υἱῶν Ἰωσήφ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ἄρχων Ἀνὴλ υἱὸς Σουφί· 24 τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραῖμ, ἄρχων Καμουήλ υἱὸς Σαβαθάν· 25 τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, ἄρχων Ἐλισαφάν υἱὸς Φαρνάχ· 26 τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ, ἄρχων Φαλτιήλ υἱὸς Ὀζᾶ· 27 τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ, ἄρχων Ἀχιὼρ υἱὸς Σελεμί· 28 τῆς φυλῆς Νεφθαλί, ἄρχων Φαδαῖλ υἱὸς Ἰαμουὺδ· 29 Τούτοις ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

ΚΕΦ. λε'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὺ λέγων 2 Σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ δώσουσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσι τοῖς Λευίταις· 3 Καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν. 4 Καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων ὡς δώσετε τοῖς Λευίταις ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίους πήχεις Κύκλῳ· 5 Καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ ἐκίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ ἐκίτος τὸ πρὸς λίβη δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ ἐκίτος τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίους πήχεις, καὶ τὸ ἐκίτος τὸ πρὸς βορρᾶν δισχιλίους πήχεις· καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν, καὶ τὰ ὅμοια τῶν πόλεων. 6 Καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις, τὰς ἔξω πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ὡς δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τῷ φονεῦσαντι, καὶ πρὸς ταῦταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις·

NUMERI, XXXIV. XXXV.

13 Præcepitque Moyses filiis Israel, dicens: Hæc erit terra, quam possidebitis sorte, et quam jussit Dominus dari novem tribubus, et dimidiæ tribui. 14 Tribus enim filiorum Ruben per familias suas, et tribus filiorum Gad juxta cognationum numerum, media quoque tribus Manasse, 15 Id est, duæ semis tribus, acceperunt partem suam trans Jordanem contra Jericho ad orientalem plagam. 16 Et ait Dominus ad Moysen: 17 Hæc sunt nomina virorum qui terram vobis dividunt, Eleazar sacerdos, et Josue filius Nun, 18 Et singuli principes de tribubus singulis, 19 Quorum ista sunt vocabula: De tribu Juda, Caleb filius Jephone. 20 De tribu Simeon, Samuel filius Ammiud. 21 De tribu Benjamin, Elidad filius Chaselon. 22 De tribu filiorum Dan, Bocci filius Jogli. 23 Filiorum Joseph de tribu Manasse, Hanniel filius Ephod. 24 De tribu Ephraim, Camuel filius Sephthan. 25 De tribu Zabulon, Elisaphan filius Pharnach. 26 De tribu Issachar, dux Phaltiel filius Ozan. 27 De tribu Aser, Ahiud filius Salomi. 28 De tribu Nephthali, Phedael filius Ammiud. 29 Hi sunt, quibus præcepit Dominus ut dividerent filiis Israel terram Chanaan.

CAPUT XXXV.

1 Hæc quoque locutus est Dominus ad Moysen in campestribus Moab supra Jordanem, contra Jericho: 2 Præcipe filiis Israel ut dent Levitis de possessionibus suis 3 Urbes ad habitandum, et suburbana earum per circuitum: ut ipsi in oppidis maneant, et suburbana sint pecoribus ac jumentis: 4 Quæ a muris civitatum forinsecus, per circuitum, mille passuum spatio tendentur; 5 Contra orientem duo millia erunt cubiti, et contra meridiem similiter erunt duo millia: ad mare quoque, quod respicit ad occidentem, eadem mensura erit, et septentrionalis plaga æquali termino finiatur; eruntque urbes in medio, et foris suburbana. 6 De ipsis autem oppidis, quæ Levitis dabit, sex erunt in fugitivorum auxilia separata, ut fugiat ad ea qui fuderit sanguinem: et exceptis his, alia quadraginta duo oppida,

7 קל-הערים אשר תתנו ללויים ארבעים
ושמנה עיר אחת ואת-מנזר-היהוה
8 והערים אשר תתנו מאחת בקר ישראל
מאת הרב תרפו ומאת המעט המעט
איש כפי כחלתו אשר יחלו ויפלו ויפלו
ללויים: פ 9 ויבגר יתנה אל-משח
לאמר: 10 דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עבדים את-יהוה ארצה
בני: 11 והקדחתם לכם ערים אשר
תהינה לכם וקם שמה רצח מכה-נגש
בשנגח: 12 והיו לכם הערים להקלט
מבוא וללא נמולת הרצח עד-עמך לפני
העדה למשפט: 13 והערים אשר תתנו
שש-ערי מקלט תהינה לכם: 14 את
שלוש הערים תתנו מעבר לירדן ואת
שלוש הערים תתנו במדבר פארן פארן
מקלט תהינה: 15 לבני ישראל ולגר
ולתושב בתוכם תהינה שש-הערים
האלה למקלט לנים שמה כל-מכה-נגש
בשנגח: 16 ואם-בכלי כחל וחקו ונמול
רצח הוא מות יומת הרצח: 17 ואם
באבן או בשר-ימות בה חקו ונמול רצח
הוא מות יומת הרצח: 18 או בכלי
עץ או בשר-ימות בו חקו ונמול רצח
הוא מות יומת הרצח: 19 באל הכלים
הוא ימות את-הרצח בפני-ערכו הוא
ימול: 20 ואם בשנגח ויחזקו אר-השליח
עליו בצדקה וימול: 21 או באבן חקו
בגדו וימול מות-יומת המכה רצח הוא
באל הכלים וימול את-הרצח בפני-ערכו:
22 ואם בפתח בל-אבן חקו אר-השליח
עליו כל-כלי בל-אבן: 23 או בכל-אבן
אשר-ימות בה בל-אבן וימול עליו
וימול והוא ללא-אבן לו ולא מבקש
רעהו: 24 ושפטו העדה בין חפזו ובין
באל הכלים על המשפטים האלה:
25 והצילו העדה את-הרצח מיד באל
הדם והשיבו אתו העדה אל-עיר מקלטו
אשר-קם שמה וישב בה עד-מות חפזו
הקול אשר-משח אתו בשמן הקדש:
26 ואם-יצא הרצח את-בבל עיר
מקלטו אשר ינים שמה: 27 וקצא אתו
באל הכלים מדין לבגל עיר מקלטו
ורצח באל הכלים את-הרצח או לו קם:

7 Πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαρά-
κοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις, ταύτας καὶ τὰ προάστεια
αὐτῶν. 8 Καὶ τὰς πόλεις αἷς δώσετε ἀπὸ τῆς
κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ
πολλά, καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐλάττω.
ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἦν κατα-
κληρονομήσουσι, δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς
Λευίταις. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν
λέγων 10 Ἀλλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἱρεῖς
πρὸς αὐτοὺς Ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν
Χαναάν, 11 Καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις·
φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν, φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονεὴν,
πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως. 12 Καὶ ἔσονται
αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος
τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεὺς ἕως ἂν στῇ
ἐναντί τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν. 13 Καὶ αἱ πόλεις
αἷς δώσετε, τὰς ἑξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν.
14 Τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν. 15 Φυγα-
δεῖον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ
καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν· ἔσονται αἱ πόλεις αὗται
εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι
ψυχὴν ἀκουσίως. 16 Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου
πατάξῃ αὐτὸν καὶ τελευτήσῃ, φονεὴς ἔστι, θανάτῳ
θανατούσθω ὁ φονεὴς. 17 Ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ
χειρὸς ἐν ᾧ ἀποθάνῃται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν,
καὶ ἀποθάνῃ, φονεὴς ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ
φονεὴς. 18 Ἐὰν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρὸς ἐξ
οὗ ἀποθάνῃται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ,
φονεὴς ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεὴς.
19 Ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν
φονεύσαντα· ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος, ἀποκτενεῖ
αὐτόν. 20 Ἐὰν δὲ δι' ἐχθραν ὥσθ αὐτόν καὶ ἐπιβρίψῃ
ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ,
21 Ἡ δὲ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτόν τῷ χειρὶ, καὶ
ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονεὴς
ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεὺς· ὁ ἀγχιστεύων
τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσῃ
αὐτῷ. 22 Ἐὰν δὲ ἐξάκινυ οὐ δι' ἐχθραν ὥσθ αὐτόν
ἢ ἐπιβρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος οὐκ ἐξ ἐνέδρου,
23 Ἡ παντὶ λίθῳ ἐν ᾧ ἀποθάνῃται ἐν αὐτῷ οὐκ
εἰδώς, καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ
οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν οὐδὲ ζήτων κακοποιῆσαι αὐτόν,
24 Κρίναι ἢ συναγωγὴ ἀνά μέσον τοῦ πατάξαν-
τος καὶ ἀνά μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα κατὰ
τὰ κρίματα ταῦτα. 25 Καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ
τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα,
καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτόν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν
πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ οὐ κατέφυγε, καὶ
κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας,
ὃν ἐχρῖσαν αὐτόν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ. 26 Ἐὰν δὲ
ἐξὸφ ἐξέλθῃ ὁ φονεὴς τὰ ὅρια τῆς πόλεως
εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ, 27 Καὶ εὗρῃ αὐτόν
ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἐξω τῶν ὁρίων τῆς
πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ, καὶ φονεὴς ὁ ἀγχιστεύων
τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἐνοχὸς ἔστιν·

7 Id est, simul quadraginta octo cum sub-
urbanis suis. 8 Ipsæque urbes, quæ dabuntur
de possessionibus filiorum Israel, ab his qui
plus habent, plures auferentur: et qui minus,
pauciores; singuli juxta mensuram hereditatis
suae dabunt oppida Levitis. 9 Ait Dominus
ad Moysen: 10 Loquere filiis Israel, et dices
ad eos: Quando transgressi fueritis Jordanem
in terram Chanaan, 11 Decernite quæ urbes
esse debeant in præsidia fugitivorum, qui
nolentes sanguinem fuderint: 12 In quibus
cum fuerit profugus, cognatus occisi non
poterit eum occidere, donec stet in conspectu
multitudinis, et causa illius judicetur. 13 De
ipsis autem urbibus, quæ ad fugitivorum
subsidia separantur, 14 Tres erunt trans
Jordanem, et tres in terra Chanaan, 15 Tam
filiis Israel quam advenis atque peregrinis, ut
confugiat ad eas qui nolens sanguinem fuderit.
16 Si quis ferro percusserit, et mortuus fuerit
qui percussus est: reus erit homicidii, et ipse
moriatur. 17 Si lapidem jecerit, et ictus
occubuerit: similiter punietur. 18 Si ligno
percussus interiorit: percussoris sanguine vin-
dicabitur. 19 Propinquus occisi, homicidam
interficiet: statim ut apprehenderit eum,
interficiet. 20 Si per odium quis hominem
impulerit, vel jecerit quippiam in eum per
insidias: 21 Aut cum esset inimicus, manu
percusserit, et ille mortuus fuerit: percussor,
homicidii reus erit; cognatus occisi statim ut
invenerit eum, jugulabit. 22 Quod si fortuitu,
et absque odio, 23 Et inimicitiiis, quidquam
horum fecerit, 24 Et hoc audiente populo
fuerit comprobatum, atque inter percussorem
et propinquum sanguinis quæstio ventilata:
25 Liberabitur innocens de ultoris manu, et
reducetur per sententiam in urbem ad quam
confugerat, manebitque ibi, donec sacerdos
magnus, qui oleo sancto unctus est, mori-
atur. 26 Si interfector extra fines urbium,
quæ exulibus deputatæ sunt, 27 Fuerit
inventus, et percussus ab eo qui ultor est
sanguinis: absque noxa erit qui eum occiderit;

28 כִּי בָעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֶׁב עַד־מִוֹת חַפְתָּו
הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת חַפְתָּו הַגָּדֹל יֵשֶׁב
הַרְצִיחַ אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ: 29 וְהָיָה אֵלָּה
לָכֶם לְתִקְוָה מִשְׁפָּט לְדִרְתֵיכֶם בְּכָל
מִוִּשְׁבְּתֵיכֶם: 30 כָּל־מִפְדֹּ־נֶפֶשׁ לְפָנֶיךָ
יִרְצָח אֶת־הַרְצִיחַ וְעַד אֲחִיד לֹא־יִשְׁעָה
בְּנֶפֶשׁ לָמָוֶת: 31 וְלֹא־תִקְחוּ כֶּסֶף לְנֶפֶשׁ
רִצְחָה אֲשֶׁר־הָיָה רָשָׁע לָמָוֶת בְּיָמֹת
יִוְסָת: 32 וְלֹא־תִקְחוּ כֶּסֶף לְנֶפֶשׁ אֲלֵ־עִיר
מִקְלָטוֹ לְשׂוֹבֵל לְעִבְתָּהּ בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת
חַפְתָּו: 33 וְלֹא־תִכְנִיפוּ אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
אֲמַם כָּהֵן כִּי הָיָה הָיָה חֲקִיף אֶת־הָאֶרֶץ
וְלֹא־יִרְצָח לְאִי־כֹהֵן לְדָם אֲשֶׁר שָׁפָה כָּהֵן
בְּיָמָם בְּהֵם שָׁפְכוּ: 34 וְלֹא תִשְׁמָחוּ אֶת־
הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲמַם וְשָׁבִים כָּהֵן אֲשֶׁר אָמַן
שָׁבוּ בְּתוֹכָהּ בִּי אָמֵן יִתְּנָה שָׁבוּ בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ

פרשה לו:

1 וַיִּקְרָבוּ רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
גִלְעָד בְּרִמְבֵּיר בְּרִמְנָשָׁה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֶי הַשָּׂאֵם
רֹאשֵׁי אֲבוֹת לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל: 2 וַיֹּאמְרוּ אֶת־
אֲדֹנֵי צִנְהָ יִתְּנָה לָמָוֶת אֶת־הָאֶרֶץ בְּנִחְלָה
בְּגִדְהָ לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנֵי צִנְהָ בִּיהוּ
לָמָוֶת אֶת־הַחֲלָלִים צִלְפָּדָר אֲחִינוּ בְּנֵי־הָיָה:
3 וְהָיָה לְאֲחִיד מִבְּנֵי שִׁבְמֹן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְנִשְׁיָם וְנִגְרָעָה בְּחִלְהֹן מִבְּנֵי־הָיָה
וְנִסְתָּה עַל בְּחִלָּה מִשְׁפַּחַת אֲשֶׁר תְּהִינָה
לָהֶם וּמִגְדָּל בְּחִלְהֵנִי יִגְרַע: 4 וְאֶת־יִתְּנָה
הַיָּבֵל לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְפָּה בְּחִלְהֹן עַל
בְּחִלָּה מִשְׁפַּחַת אֲשֶׁר תְּהִינָה לָהֶם וּמִגְדָּל
מִשְׁפַּחַת אֲבִינִי יִגְרַע בְּחִלְהֹן: 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יִתְּנָה לְאִמֶּר בֶּן
מִשְׁפַּחַת בְּרִי־יוֹסֵף וְבָרִים: 6 וְהָ הַדָּבָר
אֲשֶׁר־צִנְהָ יִתְּנָה לְבָנוֹת צִלְפָּדָר לְאִמֶּר
לְשׂוֹבֵב בְּעִיגֵיהֶם תְּהִינָה לְנִשְׁיָם אֵה
לְמִשְׁפַּחַת מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶם תְּהִינָה לְנִשְׁיָם:
7 וְלֹא־תִסָּבֵב בְּחִלָּה לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁפַּחַת
אֲלֵ־מִשְׁפַּחַת כִּי אִישׁ בְּבִחְלָה מִשְׁפַּחַת אֲבִיָּה
יִדְבָּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 8 וְכִלְ־בֵת יִקְשָׁת
בְּחִלָּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֲחִיד
מִשְׁפַּחַת מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶם תְּהִינָה לְאִמָּה לְמַעַן
יִירָשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּחִלָּה אֲבִיהֶם:

28 'Εν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικίτω ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερεῖα τὸν μέγαν ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. 29 Καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. 30 Πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτύρων φονεύσει τὸν φονεύσαντα, καὶ μάρτυς εἰς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν. 31 Καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι, θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται. 32 Οὐ λήψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας. 33 Καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσῃτε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε, τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξίλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος. 34 Καὶ οὐ μινεῖτε τὴν γῆν ἐφ' ἧς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς ἐγὼ κατασκευῶ ἐν ὑμῖν. ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος κατασκευῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ.

ΚΕΦ. λϜ'.

1 ΚΑΙ προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσὴ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν 'Ιωσήφ, καὶ ἐλάλησαν ἐναντὶ Μωυσῆ καὶ ἐναντὶ 'Ελεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντὶ τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ, 2 Καὶ εἶπαν Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο Κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς 'Ισραὴλ, καὶ τῷ Κυρίῳ συνέταξε Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ. 3 Καὶ ἔσονται ἐνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν 'Ισραὴλ γυναῖκες, καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κληρὸς αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς οἷς ἂν γίνωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται. 4 'Εὰν δὲ γέννηται ἡ ἀφῆσις τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ, καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς οἷς ἂν γίνωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν. 5 Καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς 'Ισραὴλ διὰ προστάγματος Κυρίου λέγων Οὕτως φυλὴ υἱῶν 'Ιωσήφ λέγουσι. 6 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος ταῖς θυγατράσι Σαλπαὰδ λέγων Οὐ ἀρίσκη ἐναντίον αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες, πληρὴ ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες. 7 Καὶ οὐχὶ περυστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς 'Ισραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ. 8 Καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν 'Ισραὴλ, ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔσονται γυναῖκες, ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ.

28 Debuerat enim profugus usque ad mortem pontificis in urbe residere; postquam autem ille obierit, homicida revertetur in terram suam. 29 Hæc sempiterna erunt, et legitima in cunctis habitationibus vestris. 30 Homicida sub testibus punietur: ad unius testimonium nullus condemnabitur. 31 Non accipietis pretium ab eo qui reus est sanguinis, statim et ipse morietur. 32 Exules et profugi ante mortem pontificis nullo modo in urbes suas reverti poterunt: 33 Ne polluat is terram habitationis vestræ, quæ insontium cruore maculatur: nec aliter expiari potest, nisi per ejus sanguinem, qui alterius sanguinem fuderit. 34 Atque ita emundabitur vestra possessio, me commorante vobiscum; ego enim sum Dominus qui habito inter filios Israel.

CAPUT XXXVI.

1 ACCESSERUNT autem et principes familiarum Galaad filii Machir, filii Manasse de stirpe filiorum Joseph: locutique sunt Moysi coram principibus Israel, atque dixerunt: 2 Tibi domino nostro, præcepit Dominus ut terram sorte divideres filiis Israel, et ut filiabus Salphaad fratris nostri dares possessionem debitam patri: 3 Quas si alterius tribus homines uxores acceperint, sequetur possessio sua, et translata ad aliam tribum, de nostra hereditate minuetur; 4 Atque ita fiet, ut cum jubileus, id est, quinquagesimus annus remissionis advenerit, confundatur sortium distributio, et aliorum possessio ad alios transeat. 5 Respondit Moyses filiis Israel, et Domino præcipientem ait: Recte tribus filiorum Joseph locuta est; 6 Et hæc lex super filiabus Salphaad a Domino promulgata est: Nubant quibus volunt, tantum ut suæ tribus hominibus: 7 Ne commisceatur possessio filiorum Israël de tribu in tribum. Omnes enim viri ducent uxores de tribu et cognatione sua: 8 Et cunctæ feminæ de eadem tribu maritos accipiant: ut hereditas permaneat in familiis,

במדבר לו

9 וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה מִבְּנֵי לֵמְנָה לְמִשְׁנֵה אֶחָד
 בְּיִשְׂרָאֵל בְּנֵי־לֵוִי יִדְבָּלוּ מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 10 כְּאֶמֶךְ צִנְחָה יִחְנֹךְ אֶת־מִשְׁנֵה בְנֵי צִנְחָה
 בָּנוֹת צִלְפָּחֹר׃ 11 וְתַהֲלִיכָה מִחֲלָה הַרְצָח
 וְהַנִּלְחָה וְהַמִּלְכָּה וְלִעֲזָה בָּנוֹת צִלְפָּחֹר לְבָנֵי
 דִּבְיָהוּן לְנָשִׁים׃ 12 מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה
 בְּדִי־סֶפֶר הָיוּ לְנָשִׁים וְתַחֲלִי מִחֲלָהוֹן עַל־
 מִשְׁנֵה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן׃ 13 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲרֹלַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן
 יִרְחוֹ׃

ΑΡΙΘΜΟΙ, λϛ'.

9 Καὶ οὐ περιστραφήσεται ὁ κληρὸς ἐκ φυλῆς
 ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν, ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ
 αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 10 Ὅν
 τρόπον συνέταξε Κύριος Μωυσῆ, οὕτως ἐποίησαν
 θυγατράσι Σαλπαὰδ· 11 Καὶ ἐγένοντο Θερσὰ
 καὶ Ἑγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Νουὰ καὶ Μαλαὰ
 θυγατέρες Σαλπαὰδ τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν, 12 Ἐκ
 τοῦ δήμου τοῦ Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσήφ ἐγενήθησαν
 γυναῖκες· καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν
 φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 13 Αὗται αἱ ἐντολαὶ
 καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο
 Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἐπὶ δυσμῶν Μωὰβ ἐπὶ τοῦ
 Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὺ.

NUMERI, XXXVI.

9 Nec sibi misceantur tribus, sed ita maneat
 10 Ut a Domino separatæ sunt. Feceruntque
 filiae Salphaad, ut fuerat imperatum: 11 Et
 nupserunt Maala, et Thersa, et Hegla, et
 Melcha, et Noa, filiis patris sui 12 De familia
 Manasse, qui fuit filius Joseph: et possessio,
 quæ illis fuerat attributa, mansit in tribu et
 familia patris earum. 13 Hæc sunt mandata
 atque judicia, quæ mandavit Dominus per
 manum Moysi ad filios Israel, in campestribus
 Moab supra Jordanem contra Jericho.

LIBER QUINTUS MOYSIS,

SIVE

DEUTERONOMIUM.

דברים א

מד :

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הנהר במדבר קדקדו מול סוף בירמאן ובירמאן ולכן תמצית ותי וקב : אחד עשר יום מחלב הנהר הרשעיר עד קדש ברנע : ויהי בארבעים שנה בעשותי עשר הנהר באחד לחמש דבר משה אל בני ישראל לכל אשר צאח ותנה אתו אלהים : **אחרי** הכרתו את סיון מלך האמורי אשר יושב בקדשיו ואת צוג מלך הקנני אשר יושב בעשתרות באדמה : **בעבר** הנהר בארץ מואב הואיל משה באר את-הנהר הזאת לאמר : **יחנה** אלהינו דבר אלהינו בקרב לאמר רב לכם שבת בקר הנה : **פני** וקצו לכם ובאו תר האמורי ואל-כל-שכניו בעברך דהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ חפנעני והלבנון עד-הנהר הגדל נהר פרת : **הנה** נתתי לפניכם את-הארץ זאת והשאו את-הארץ אשר לשבע הנחה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לביתו להם ולזרעם אחריהם : **ואמר** אלהים בעת ההוא לאמר לא-אובל לבני שאת אתכם : **יהיה** אלהיכם הנה אתכם והנהם חיים בקדש השמים לרב : **יהיה** אלהי אבותיכם יסח עליכם קם אלה פסעים ויבדק אתכם פאשר דבר לכם : **איה** אשם לבני ירחכם ומשפחכם ויבדקם : **הבי** לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בקדשכם : **ומענה** אחי ותאמרו טוב-הדבר אשר-דברך לעשות :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, ΚΕΦ. α'.

ΟΥΤΟΙ οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε Μωσῆς παντὶ 'Ισραὴλ πέραν τοῦ 'Ιορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσμαῖς πλησίον τῆς ἑρυθρᾶς θαλάσσης ἀνά μίσον Φαράν, Τοφὸλ καὶ Λοβὺν καὶ Αὐλὼν καὶ Καταχρύσεια· 2 "Ενδεκα ἡμερῶν ἐκ Χωρὶθ ὁδὸς ἐπ' ὄρος Σειρ ἕως Κάδης Βαρνή. 3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ μὲτ' τοῦ μηνὸς ἐλάλησε Μωσῆς πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς 'Ισραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς, 4 Μετὰ τὸ πατάξει Σηὼν βασιλεία Ἀμορρᾶϊων τὸν κατοικήσαντα ἐν 'Εσεβὼν καὶ τὸν Ὀγ βασιλεία τῆς Βασάν τὸν κατοικήσαντα ἐν 'Ασταρῶθ καὶ ἐν 'Εδραῖν, 5 Ἐν τῷ πέραν τοῦ 'Ιορδάνου ἐν γῇ Μωὰβ ἤρξατο Μωσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων 6 Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρὶθ λέγων Ἰκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ· 7 Ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὄρος Ἀμορρᾶϊων καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους Ἀραβα, εἰς ὄρος καὶ πεδίον, καὶ πρὸς λίβα καὶ παραλίαν γῆν Χανααῖων καὶ Ἀντιλίβανον, ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου. 8 Ἴδετε παραδίδωκεν ἐνὶ ὧν ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσπορευθέντες κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. 9 Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων Οὐ δύνησμαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· 10 Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἔστε σήμερον ὥσει τὰ ἀστροὶ τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· 11 Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ὑμῖν ὥς ἐστὶ κλισηπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. 12 Πῶς δύνησμαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν; 13 Δότε ἑαυτοῖς ἀνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν, καὶ καταστήσω ἐφ' ὅμων ἡγουμένους ὑμῶν. 14 Καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἶπατε Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι.

DEUTERONOMIUM, CAPUT I.

HÆC sunt verba quæ locutus est Moyses ad omnem Israel trans Jordanem in solitudine campestri, contra mare Rubrum, inter Pharan et Thophel et Laban et Haseroth, ubi auri est plurimum: 2 Undecim diebus de Horeb per viam montis Seir usque ad Cadesbarne. 3 Quadragesimo anno, undecimo mense, prima die mensis, locutus est Moyses ad filios Israel omnia quæ præceperat illi Dominus, ut diceret eis: 4 Postquam percussit Sehon regem Amorrhæorum, qui habitabat in Hesebon: et Og regem Basan, qui mansit in Astaroth, et in Edrai, 5 Trans Jordanem in terra Moab. Cœpitque Moyses explanare legem, et dicere: 6 Dominus Deus noster locutus est ad nos in Horeb, dicens: Sufficit vobis quod in hoc monte mansistis: 7 Revertimini, et venite ad montem Amorrhæorum, et ad cetera quæ ei proxima sunt campestraria atque montana et humiliora loca contra meridiem, et juxta littus maris, terram Chanaæorum, et Libani usque ad flumen magnum Euphraten. 8 En, inquit, tradidi vobis: ingredimini et possidete eam, super qua juravit Dominus patribus vestris, Abraham, Isaac, et Jacob, ut daret illam eis, et semini eorum post eos. 9 Dixique vobis illo in tempore: 10 Non possum solus sustinere vos: quia Dominus Deus vester multiplicavit vos, et estis hodie sicut stellæ cæli, plurimi. 11 (Dominus Deus patrum vestrorum addat ad hunc numerum multa millia, et benedicat vobis sicut locutus est.) 12 Non valeo solus negotia vestra sustinere, et pondus ac jurgia. 13 Date ex vobis viros sapientes et gnaros, et quorum conversatio sit probata in tribubus vestris, ut ponam eos vobis principes. 14 Tunc respondistis mihi: Bona res est, quam vis facere.

דברים א ב

ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה
אלהיכם: 33 כחללה לפניכם צהר להר
לכם מקום להחנותכם בשאש ולילה להחנותכם
בגדרו אשר תלכו בה יבצעו יוסם:
34 וישמע יהוה את קול דבריכם ויקח
וישבע לאמר: 35 אם יראה איש באנשים
האלה הנור הרע הזה את הארץ
הטובה אשר נשבעתי לחת לאבותיכם:
36 ויחלי קלב דורשנה היא ירצה ולי
אתו אחיהאצא אשר צדקה ויבגיו
עו אשר מלא אחרי יהוה: 37 גם כן
התאמת יהוה בגללכם לאמר גם אתה
לא תבא שם: 38 והוא צדקו בדנון קעמך
לקחיה הוא נבא שפח אתו חזק ביהוה
ובחלקו את ישראל: 39 וטעם אשר
אמרם לבו יהוה אביהם אשר לא ידעו
חיות טוב ורע חמה נבא שפח ולתם
אתה ויהוה ירצה: 40 ואם פני לכם
ויסעו הפדורה הרה יסעו: 41 ותענו
ותאמרו אלי קטנה ליהוה אלהינו
ובחלקנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו
ומחברו איש את פלי מלחמתו וקחינו
לעלות ההרה: 42 ויאמר יהוה אלי אמר
לחם לא העלו ולא תלחמו כי אני
במקדכם ולא תגנפו לפני איביכם:
43 ואמר אליכם ולא שמעם ומחברו
אחרי יהוה ומחברו ומחברו ההרה:
44 ויאמר האמרי הישב בקר ההוא
להראותם וירדפו אתכם כאשר תעשינה
הדברים ויפתו אתכם בשעיר עד
הרמה: 45 ותשבו ומחברו לפני יהוה
ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין
אליכם: 46 ותשבו כהנש ימים רבים פנים
אשר ישבתם:

פרשה ב:

1 וגדו ונסע הפדורה הרה יסעו
כאשר דבר יהוה אלי וקרב את
השעיר ימים רבים:
2 ויאמר יהוה אלי לאמר: 3 ויבלכם
ב את ההר הזה פני לכם צדקה:
4 ואחיהאצא עו לאמר אתם עבדים
בבבול אינכם בגרעשו השבירים
בשעיר וירצה מכם ונשמרתם מאד:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, α', β'.

32 Kai en tō logō toutō ouk enepisteusate Kurīō
tō theō hēmōn, 33 "Oς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν
ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλεγέσθαι ὑμῖν τόπον, ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν
πυρὶ νυκτός, δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορεύεσθε
ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας. 34 Kai ἤκουσε
Κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν, καὶ παροξυν-
θεὶς ὤμοσε λέγων 35 Εἰ ὄψεται τις τῶν ἀνδρῶν
τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, ἣν ὤμοσα τοῖς
πατράσιν αὐτῶν· 36 Πλὴν Κάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ,
οὗτος ὄψεται αὐτήν, καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἣν
ἐπέβη καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν
τὰ πρὸς Κύριον. 37 Καὶ ἐμοὶ ἰθυώθη Κύριος δι'
ὑμᾶς λέγων Οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσελθῇς ἐκεῖ· 38 Ἰησοῦς
υἱὸς Ναυῆ ὁ παρεστηκώς σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ·
αὐτὸν κατίσχυσον, ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτήν
τῷ Ἰσραὴλ. 39 Καὶ πᾶν παῖδιον νέον ὅστις οὐκ
οἶδε σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτος εἰσελεύσονται
ἐκεῖ, καὶ τούτοις δώσω αὐτήν, καὶ αὐτοὶ κληρο-
νομήσουσιν αὐτήν. 40 Καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες
ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἐρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς
ἐρυθρᾶς θαλάσσης· 41 Καὶ ἀπεκρίθητε καὶ εἶπατε
Ἡμάρτομεν ἐναντὶ Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἡμεῖς
ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετίλατο
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν. Καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος
τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες
ἀνιβαίνετε εἰς τὸ ὄρος. 42 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μέ Εἰπὸν αὐτοῖς Οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε,
οὐ γὰρ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ συντριβῇτε ἐνώπιον
τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. 43 Καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ
εἰσηκούσατέ μου· καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος. 44 Καὶ ἐξηλ-
θεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς
συνάντησιν ὑμῖν, καὶ κατεδίωξεν ὑμᾶς ὥστε ποιήσαι-
σαν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σεὶρ
ἕως Ἑρμᾶ. 45 Καὶ καθιστάντες ἐκλαίετε ἐναντίον
Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσε Κύριος τῆς
φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν· 46 Καὶ ἐνεκά-
θησθε ἐν Κάδης ἡμέρας πολλὰς, ὅσας ποτὲ ἡμέρας
ἐνεκάθησθε.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἐρημον
ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν, ὃν τρόπον ἐλάλησε Κύριος
πρὸς μέ, καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σεὶρ ἡμέρας
πολλὰς. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ 3 Ἰκανούσθω
ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο, ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ
βορρᾶν· 4 Καὶ τῷ λαῷ ἐντείλει λέγων Ὑμεῖς
παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὀρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν
νιῶν Ἡσαῦ, οἱ κατοικοῦσιν ἐν Σεὶρ, καὶ φοβηθήσου-
ται ὑμᾶς καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα.

DEUTERONOMIUM, I. II.

32 Et nec sic quidem credidistis Domino Deo
vestro, 33 Qui præcessit vos in via, et
metatus est locum in quo tentoria figere
deberetis, nocte ostendens vobis iter per ignem,
et die per columnam nubis. 34 Cumque
audisset Dominus vocem sermonum vestrorum,
iratus juravit, et ait: 35 Non videbit quispiam
de hominibus generationis hujus pessimæ
terram bonam, quam sub juramento pollicitus
sum patribus vestris: 36 Præter Caleb filium
Jephone; ipse enim videbit eam, et ipsi dabo
terram, quam calcavit, et filiis ejus, quia
secutus est Dominum. 37 Nec miranda
indignatio in populum, cum mihi quoque
iratus Dominus propter vos dixerit: Nec tu
ingredieris illuc: 38 Sed Josuë filius Nun
minister tuus, ipse intrabit pro te; hunc
exhortare et robora, et ipse sorte terram
dividet Israeli. 39 Parvuli vestri, de quibus
dixistis quod captivi ducerentur, et filii qui
hodie boni ac mali ignorant distantiam, ipsi
ingredientur: et ipsis dabo terram, et posside-
bunt eam. 40 Vos autem revertimini, et abite
in solitudinem per viam maris Rubri. 41 Et
respondistis mihi: Peccavimus Domino:
ascendemus et pugnabimus, sicut præcepit
Dominus Deus noster. Cumque instructi armis
pergeretis in montem, 42 Ait mihi Dominus:
Dic ad eos: Nolite ascendere, neque pugnetis,
non enim sum vobiscum: ne cadatis coram
inimicis vestris. 43 Locutus sum, et non
audistis: sed adversantes imperio Domini, et
tumentes superbia, ascendistis in montem.
44 Itaque egressus Amorrhæus, qui habitabat
in montibus, et obviam veniens, persecutus est
vos, sicut solent apes persequi: et cecidit de
Seir usque Horma. 45 Cumque reversi plora-
retis coram Domino, non audivit vos, nec voci
vestræ voluit acquiescere. 46 Sedistis ergo
in Cadesbarne multo tempore.

CAPUT II.

1 PROPECTIQUE inde venimus in solitu-
dinem, quæ ducit ad mare Rubrum, sicut
mihi dixerat Dominus: et circuivimus
montem Seir longo tempore. 2 Dixitque
Dominus ad me: 3 Sufficit vobis circuire
montem istum: ite contra aquilonem: 4 Et
populo præcipe, dicens: Transibitis per
terminos fratrum vestrorum filiorum Esau,
qui habitant in Seir, et timebunt vos.

דברים ב

אלהינו כי לא נתנו להם מאד
עד מדינת פתח-הגל קרישע לעשו קהתי
את-הר שעיר: 6 וכל תשבור מאתם
בבשר וכלתם וגם-מים תכרו מאתם
בבשר ושתיהם: 7 כי יהיה אליהם ברכה
בכל מעשה ידו ונע לכתה את-המדבר
הגל הזה וזה ארבעים שנה יהיה
אליהם עוף לא חסד דבר: 8 ונעבר
מאת אחינו בגרעשו השבים בשעיר
מדינת הערבה מאלת ומעצו נגר: 9
וגל ונעבר הרד מדבר מאב: 9 ויאמר
יהוה אלי אליהם את-מאב ואל-התגר
בם מלחמה כי לא נתנו לה מאד רשע
כי לגרלו קהתי את-הער רשע:
10 האמים לפניו ישובו בזה עם גדול ורב
והם בענקים: 11 ורפאים וקשבי אחיהם
בענקים והעמלקים והראו להם אמים:
12 ובשעיר ישובו חזרים לפניו וכן עשו
יירשם וישמיהם מפניהם וגשבו מתחם
פאשר עשה ישראל לארץ רשעו אשר
נתן יהוה להם: 13 עתה קמו ונעבר
לכם את-הנהל נד ונעבר את-הנהל נד:
14 ותבנים אשר-הלכנו מקדש בנע עד
אשר-עברנו את-הנהל נד שלמים ושמחה
שנה עד-הם בל-חור אנשי המלחמה
מקרב המנהל פאשר נשבע יהוה להם:
15 וגם יד-יהוה היתה בם להם מקרב
המנהל עד היום: 16 ויהי כאשר-תמו
בל-אנשי המלחמה לבית מקרב העם:
17 ונדבר יהוה אלי לאמר:
18 אלה עבר היום את-נבול מאב את-
ער: 19 ומרבך כול בנ עמון אל-התגר
ואל-התגר בם כי לא נתנו מאד בגר
עמון לה רשע כי לגרלו קהתי את-התגר
רשע: 20 ארץ-רפאים וקשבי אחיהם
היו רפאים ושב-רבה לפניו והעמלקים
והראו להם וזמרים: 21 עם גדול ורב
והם בענקים וישמיהם יהוה מפניהם
ויירשם וגשבו מתחם: 22 פאשר
עשה לבנ עשו השבים בשעיר אשר
השמד את-החור מפניהם ויירשם
וגשבו מתחם עד היום הזה: 23 והעמלקים
השבים בעמלק עד-הנה פפתרים
השבים מפפתר השמרים וגשבו מתחם:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, Β'.

5 Μη συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ δὴ
ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν
κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς 'Ησαῦ τὸ ὄρος τὸ Σειρ.
6 Ἀργυρίου βρώματα ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ
φάγεσθε, καὶ ὕδωρ μέτρω λήψεσθε παρ' αὐτῶν
ἀργυρίου καὶ πίεσθε· 7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
εὐλόγησέ σε ἐν παντί ἐργῶ τῶν χειρῶν σου· διάγνωθι
πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν
φοβερὰν ἐκείνην, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη Κύριος ὁ θεός
σου μετὰ σοῦ, οὐκ ἐπεδείχθη ῥήματος. 8 Καὶ
παρήλθομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν υἱοὺς 'Ησαῦ, τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Σειρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἀραβα
ἀπὸ Αἰλῶν καὶ ἀπὸ Γεσιὼν Γάζερ· καὶ ἐπιστρέψαν-
τες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μοάβ. 9 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς μέ Μη ἔχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ
μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δὴ
ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ὑμῖν ἐν κλήρῳ, τοῖς γὰρ υἱοῖς
Λὼτ δέδωκα τὴν Ἀροὴρ κληρονομίαν. 10 Οἱ Ὁμῖν
πρότεροι ἐνεκάθηον ἐπ' αὐτῆς, ἔθνος μέγα καὶ πολὺ,
καὶ ισχύοντες ὥσπερ οἱ Ἐνακίμ· 11 Ῥαφαὶν
λογισθῆσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ, καὶ
οἱ Μωαβίται ἱκονομάζουσιν αὐτοὺς Ὁμῖν. 12 Καὶ
ἐν Σειρ ἐνεκάθητο ὁ Χορράϊος τὸ πρότερον, καὶ υἱοὶ
'Ησαῦ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ κατφκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν· ὃν
τρόπον ἐποίησαν Ἰσραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας
αὐτοῦ, ἣν δέδωκε Κύριος αὐτοῖς. 13 Νῦν οὖν
ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς, καὶ παραπορεύεσθε τὴν
φάραγγα Ζαρέδ. 14 Καὶ αἱ ἡμέραι ὅς παρεπορεύ-
θημεν ἀπὸ Κάδης Βαρνὴ ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν
φάραγγα Ζαρέδ τριάκοντα καὶ ὀκτώ ἔτη, ἕως οὗ
διέπεισε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκον-
τες ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι ὡμοσε Κύριος ὁ θεός
αὐτοῖς· 15 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς
ἐξανάλωσεν αὐτοὺς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως
οὗ διέπσαν. 16 Καὶ ἐγενήθη ἐπειδὴ ἔπσαν πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ πολεμιστὰ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ
λαοῦ, 17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μέ λέγων
18 Σὺ παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὄρια Μωάβ τὴν
'Αροὴρ, 19 Καὶ προσάξετε ἑγγὺς υἱῶν Ἀμμὸν
μὴ ἔχθραίνετε αὐτοῖς μηδὲ συνάψητε αὐτοῖς εἰς
πόλεμον, οὐ γὰρ μὴ δὴ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Ἀμμὸν
σοὶ ἐν κλήρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Λὼτ δέδωκα αὐτὴν ἐν
κλήρῳ. 20 Ὡς Ῥαφαὶν λογισθήσεται, καὶ γὰρ ἐπ'
αὐτῆς κατοικούν οἱ Ῥαφαὶν τὸ πρότερον, καὶ
οἱ Ἀμμαῖται ἱκονομάζουσιν αὐτοὺς Ζοχομμὶν,
21 Ἐθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν
ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ· καὶ ἀπώλεσαν αὐτοὺς Κύριος
πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ
κατφκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
22 Ὡς ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς 'Ησαῦ τοῖς κατοικοῦ-
σιν ἐν Σειρ, ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορράϊον ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτοὺς καὶ
κατφκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
23 Καὶ οἱ Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀσηδόθ ἕως
Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐκκλίνοντες ἐκ Καππαδο-
κίας ἐξέτριψαν αὐτοὺς καὶ κατφκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν.

DEUTERONOMIUM, II.

5 Videte ergo diligenter ne moveamini contra
eos; neque enim dabo vobis de terra eorum
quantum potest unius pedis calcare vestigium,
quia in possessionem Esau dedi montem Seir.
6 Cibos emetis ab eis pecunia, et comedetis;
aquam emptam haurietis, et bibetis. 7 Dominus
Deus tuus benedixit tibi in omni opere
manuum tuarum: novit iter tuum, quomodo
transieris solitudinem hanc magnam, per
quadraginta annos habitans tecum Dominus
Deus tuus, et nihil tibi defuit. 8 Cumque
transissemus fratres nostros filios Esau, qui
habitabant in Seir, per viam campestram de
Elath, et de Asiongaber, venimus ad iter quod
ducit in desertum Moab. 9 Dixitque Dominus
ad me: Non pugnes contra Moabitas, nec
ineas adversus eos praelium: non enim dabo
tibi quidquam de terra eorum, quia filii Lot
tradidi Ar in possessionem. 10 Emim primi
fuerunt habitatores ejus, populus magnus, et
validus, et tam excelsus, ut de Enacim stirpe,
11 Quasi gigantes crederentur, et essent similes
filiorum Enacim. Denique Moabitæ appellant
eos Emim. 12 In Seir autem prius habitaverunt
Horrhæi: quibus expulsis atque deletis,
habitaverunt filij Esau, sicut fecit Israel in
terra possessionis suæ, quam dedit illi Dominus.
13 Surgentes ergo ut transiremus torrentem
Zared, venimus ad eum. 14 Tempus autem,
quo ambulavimus de Cadesbarne usque ad
transitum torrentis Zared, triginta et octo
annorum fuit: donec consumeretur omnis
generatio hominum bellatorum de castris, sicut
juraverat Dominus: 15 Cujus manus fuit
adversum eos, ut interirent de castrorum
medio. 16 Postquam autem universi ceciderunt
pugnatores, 17 Locutus est Dominus ad me,
dicens: 18 Tu transibis hodie terminos Moab,
urbem nomine Ar: 19 Et accedens in vicinia
filiorum Ammon, cave ne pugnes contra eos,
nec movearis ad prælium: non enim dabo tibi
de terra filiorum Ammon, quia filiis Lot dedi
eam in possessionem. 20 Terra gigantum
reputata est: et in ipsa olim habitaverunt
gigantes, quos Ammonitæ vocant Zomzommim,
21 Populus magnus, et multus, et procere
longitudinis, sicut Enacim, quos delevit
Dominus a facie eorum: et fecit illos habitare
pro eis, 22 Sicut fecerat filiis Esau, qui
habitabant in Seir, delens Horrhaeos, et terram
eorum illis tradens, quam possident usque in
præsens. 23 Hevæos quoque, qui habitabant
in Haserim usque Gazam, Cappadoces
expulerunt: qui egressi de Cappadocia
deleverunt eos, et habitaverunt pro illis.

דברים ב ג

21 וַיִּמָּד פֶּלֶא וַעֲבָרָה אֶת־נֶחֱל אֶרְצוֹ וַיֵּחָד
בְּתֵיבָה בְּיָדָהּ אֶת־סִיחוֹן מֶלֶךְ־הַשְּׁבִיּוֹן הַחֲמֹקִי
וְאֶת־אֲרָצוֹ הַחֵלל לָשׁ וַיַּחֲגֹר בּוֹ מִלְחָמָה׃
25 הַיּוֹם תִּזְכֹּר מִזֶּה אֲחִיל הַתָּה פִּיחִדָּה וַיִּרְאֶתָהּ
עַל־פְּנֵי הַעֲפֹלִים פִּתְחַת קַל־הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר
יִשְׁמַעוֹן שָׁמַעָהּ וַהֲנִיחָהּ וַחֲלֵהּ מִבְּקִיָּה׃
28 וַאֲשַׁלַּח מַלְאָכִים מִמִּדְבָּר קִדְמוֹת
אֶל־סִיחוֹן מֶלֶךְ הַשְּׁבִיּוֹן וַיִּבְרִי שָׁלוֹם
לֵאמֹר׃ 27 אַעֲבֹרָה בְּאֲרָצְךָ בְּעֶרְבָה בְּעֶרְבָה
אֵלֶיךָ לֹא אֶסִּיר לְמִין וּשְׂמֹאֵל׃ 28 אֲכַל
בַּקָּסָה תִשְׁבְּרֵנִי וְאֲכַלְתִּי וַיָּמִים בַּקָּסָה תִסְדֹּדֵלִי
וְשִׁתִּיתִי הֵן אַעֲבֹרָה בְּרִגְלִי׃ 29 פֶּאֶשֶׁר
עָשׂוֹלִי בְּגַן עֵשׂוֹ הַיֹּשְׁבִּים בְּשֹׁעִיר וַחֲפוֹאֲלִים
הַיֹּשְׁבִּים בְּעָרָה עַד אֲשֶׁר־אֲעַבְרָה אֶת־חִיָּתוֹ
אֶל־הַלָּעֶץ אֲשֶׁר־יִתְּנָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ׃
30 וְלֹא אֲבִיחָה סִיחוֹן מֶלֶךְ הַשְּׁבִיּוֹן תַּעֲבֹרָה
בּוֹ כִּי־חֲקַשְׁוֹ יִתְּנָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־חִיָּתוֹ
וְאִמְצֵל אֶת־לִבִּי לַמַּעַן תִּתֵּנִי בְּיָדָהּ כִּי־יִים
הַזֶּה׃ 31 וַיֵּאמֶר יִתְּנָה אֱלֹהֵי
רָאִח הַחֵלְלֵתִי הַתָּה לִפְנֵיךְ אֶת־סִיחוֹן וְאֶת־
אֲרָצוֹ הַחֵלל לָשׁ לְהָשֵׁת אֶת־אֲרָצוֹ׃ 32 וַיִּצְא
סִיחוֹן לִקְרַאתָנוּ הָיָה וְקִלְעִפּוֹ לַמִּלְחָמָה
הַזֶּה׃ 33 וַיַּתְּרָהּ יִתְּנָה אֱלֹהֵינוּ לִפְגִּיטָה
וְגַח אִתּוֹ וְאֶת־בָּרְזֵל וְאֶת־קִלְעִפּוֹ׃ 34 וַיִּלְכֹּד
אֶת־קִלְעִירֹו בְּעֵת הַהִוא וַיִּקְרַח אֶת־קִלְ-
עִיר מֵתָם וַחֲבָשִׁים וַחֲפָף לֹא חֲשָׂאֲרָנוּ
שָׂקִיד׃ 35 בָּהּ מִבְּחָמָה בְּצֻנָּה לָנוּ וַיִּשְׁלַל
הַעֲרִים אֲשֶׁר לְבָדָנוּ׃ 36 מִעֲרֵלָר אֲשֶׁר
עַל־שְׂפַת־נֶחֱל אֶרְצוֹ וַחֲעִיר אֲשֶׁר בְּנֶחֱל
וַעֲדִי־הַגִּלְעָד לֹא הִיָּחֵל תְּרִלָּהּ אֲשֶׁר שִׁנְבָהּ
מִמֶּנָּה אֶת־הַגִּלְעָד נָתַן יִתְּנָה אֱלֹהֵינוּ לִפְגִּיטָה׃
37 בָּהּ אֶל־אֲרָץ בְּגִרְעִימֹון לֹא הִבְבֵּתָה קִלְיִיד
נֶחֱל יִפֹּל וְעָרֵי הַחֵדִר וְכָל אֲשֶׁר־עָמְחָה
יִתְּנָה אֱלֹהֵינוּ׃

פרשה ג :

וַיִּשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
מִלִּיקוֹת הַשָּׁמַיִם לְהַקְרִיבוֹת הָאֵלֹהִים
לְפָנֶיךָ אֱדֹנָיִי : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי
אֱלֹהֵי־יִתְחָא אֲחֵי כִי בְּדָהּ בְּתָמִי אֲרֵנָה
וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֲרָצוֹ וְעַשְׂתִּיהָ לִּי כְּאֶתֶר
עֲשִׂיהָ לְסִיחֹן מִלִּיקוֹת הַשָּׁמַיִם יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
בְּחֻשְׁבּוֹן : וַיִּסְרֹן יְהוָה וְאֶל־חֵיטֵי בְּדָהּ
גַּם אֶת־עַמּוֹ מִלִּיקוֹת הַשָּׁמַיִם וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
וְנִשְׁמַחוּ עִיר־בְּתָמִי הַשְׁמִימִי לָהּ שְׂרִיד :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, β', γ'.

24 Νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε, καὶ παρέλθετε ὑμεῖς τὴν φάραγγα Ἀρρῶν· ἰδοὺ παραδίδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἑσεβῶν τὸν Ἀμορρᾶιον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρχου κληρονομεῖν, σὺναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον. 25 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόμον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ προσώποις πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, ὅτινας ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου παραχθῇσονται καὶ ὤδινας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου· 26 Καὶ ἀπέστειλα πρὸςβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμῶθ πρὸς Σηὼν βασιλεῖα Ἑσεβῶν λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων 27 Παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου· ἐν τῇ ὁδῷ πορεύσομαι, οὐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδ' ἀριστερά, 28 Βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι καὶ φάγομα, καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι καὶ πόμαι· πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσὶ, 29 Καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ἡσαὺ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀρούρ, ὅπως ἂν παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν. 30 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσεβῶν παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐκκλήρυνε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῖμα αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 31 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ· Ἴδου ἡργμαὶ παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἑσεβῶν τὸν Ἀμορρᾶιον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐναρξαι κληρονομίαν τὴν γῆν αὐτοῦ. 32 Καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσεβῶν εἰς συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, εἰς πόλεμον εἰς Ἰασσά. 33 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ· 34 Καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, καὶ ἐξωλοθρεῖσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· οὐ κατελίπομεν ζωγρίαν. 35 Πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονομήσαμεν καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν, 36 Ἐξ Ἀροῆρ ἣ ἐστι παρὰ τὸ χεῖλος χαιμαῤῥου Ἀρρῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν οὐσαν ἐν τῇ φάραγγι, καὶ τὰς ὕδους τοῦ Γαλααδ· οὐκ ἐγενήθη πῶλις ἥτις διέφυγεν ἡμᾶς, τὰς πάσας παρέδωκε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. 37 Πλὴν ἐγγὺς υἱῶν Ἀμμάν οὐκ ἐπροσῆλθομεν, πάντα τὰ συγκυροῦντα χαιμαῤῥου Ἰαβζὶν καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὀρεινῇ, καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ ἰπιστραφίντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν· καὶ ἐξῆλθεν Ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, εἰς πόλεμον εἰς Ἑδραῖμ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ Μὴ φοβηθῇς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὥσπερ ἐποίησας Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Ἑσεβὼν. 3 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ὁ βασιλεὺς τῆς Βασάν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν ἔως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα.

DEUTERONOMIUM, II. III.

24 Surgite, et transite torrentem Arnon : ecce tradidi in manu tua Sehon regem Hesebon Amorrhæum, et terram ejus incipe possidere, et committe adversus eum prælium. 25 Hodie incipiam mittere terrorem atque formidinem tuam in populos, qui habitant sub omni cælo : ut audito nomine tuo paveant, et in morem parturientium contremiscant, et dolore teneantur. 26 Misi ergo nuntios de solitudine Cademoth ad Sehon regem Hesebon verbis pacificis, dicens : 27 Transibimus per terram tuam, publica gradiemur via : non declinabimus neque ad dexteram, neque ad sinistram. 28 Alimenta pretio vende nobis, ut vescamur : aquam pecunia tribue, et sic bibemus. Tantum est ut nobis concedas transitum, 29 Sicut fecerunt filii Esau, qui habitant in Seir, et Moabitæ, qui morantur in Ar : donec veniamus ad Jordanem, et transeamus ad terram, quam Dominus Deus noster daturus est nobis. 30 Noluitque Sehon rex Hesebon dare nobis transitum : quia induraverat Dominus Deus tuus spiritum ejus, et obfirmaverat cor illius, ut traderetur in manus tuas, sicut nunc vides. 31 Dixitque Dominus ad me : Ecce cæpi tibi tradere Sehon, et terram ejus, incipe possidere eam. 32 Egressusque est Sehon obviam nobis cum omni populo suo ad prælium in Jasa. 33 Et tradidit eum Dominus Deus noster nobis : percussimusque eum cum filiis suis et omni populo suo. 34 Cunctasque urbes in tempore illo cepimus, interfectis habitatoribus earum, viris ac mulieribus et parvulis ; non reliquimus in eis quidquam. 35 Absque jumentis, quæ in partem venere prædantium : et spoliis urbium, quas cepimus 36 Ab Aroer, quæ est super ripam torrentis Arnon, oppido quod in valle situm est, usque Galaad. Non fuit vicus et civitas, quæ nostras effugeret manus : omnes tradidit Dominus Deus noster nobis. 37 Absque terra filiorum Ammon, ad quam non accessimus : et cunctis quæ adjacent torrenti Jeboc, et urbibus montanis, universisque locis, a quibus nos prohibuit Dominus Deus noster.

CAPUT III.

1 ITAQUE conversi ascendimus per iter
Basan: egressusque est Og rex Basan in
occursum nobis cum populo suo ad bellandum
in Edrai. 2 Dixitque Dominus ad me: Ne
timeas cum: quia in manu tua traditus est
cum omni populo ac terra sua: faciesque ei
sicut fecisti Sehon regi Amorrhæorum, qui
habitavit in Hesebon. 3 Tradidit ergo
Dominus Deus noster in manibus nostris etiam
Og regem Basan, et universum populum ejus:
percussimusque eos usque ad interneccionem,

4 וּבָלַקְד אֶת־קִלְעֹרֵי בְעֵת הַהוּא לֹא
הָיְתָה הָרְחָו אֲשֶׁר לֹא־לָקְחוּ מֵאַתָּם שְׂפָיִם
עַל־כִּלְכִּיל אֲרָצָה מִמְּלֶכֶת עֹג בְּשָׁשׁוֹן :
5 כִּלְכִּילָה עָרִים בְּצִלְתָּ חֹמֶה נִבְחָה
וְלִנְתִּים וּבְרִיחַ לְכָד מַעְרֵי הַפְּרָזָה הַרְבֵּה
מְאֹד : 6 וּבְנִתְכֶם אֹתָם כְּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ
לְסִיחֹן מֶלֶךְ הַשְּׁבֹזִן הַחֲרֹם כִּלְעִיר מִתָּם
הַקָּשִׁים וְהַחֲשִׁי : 7 וְכִלְכִּילָהּ וְהַשְׁלֵל
הָעָרִים בְּזִמְנוֹ לָנוּ : 8 וּבָלַקְד בְּעֵת הַהוּא
אֶת־הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַנָּהָר מִקְּחָל אֶרְנוֹן עַד־הַר הַרְמוֹן :
9 אֲדִימִים וְקִרְיָאִי לְחֶרְמוֹן שְׁלֹשָׁה וְהָאֲמֹרִי
וְקִרְיָאִי־לֹ שְׁנֵי : 10 כָּל עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל־
הַגִּלְעָד וְכָל־הַקָּשָׁן עַד־סֶלְכָה וְאֶדְרַי
עָרֵי מִמְּלֶכֶת עֹג בְּשָׁשׁוֹן : 11 כִּי רָחֲעֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׂאָה מִיְּתֵר הַקָּרְפָּאִים הַגֹּה
עָרָשׁוֹ עָרָשׁ בְּזִלְ הַלֵּחַ הוּא בְּרֶכֶת בְּנֵי
עַמּוֹן תִּשַׁע אֲמֹת אֶרֶץ וְאַרְבַּע אֲמֹת
רָחֶבָה בְּאַמְת־אִישׁ : 12 וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
יָרְשׁוּ בְעֵת הַהוּא מַעְרָלֶר אֲשֶׁר־עַל־
מַחֵל אֶרְנוֹן וְחָצִי הַר־הַגִּלְעָד וְעָרֵי גִלְתִּי
לְרִאֲבֹקִי וְלִבְנֵי : 13 וְהָיָה הַגִּלְעָד וְכָל־
הַבָּשָׁן מִמְּלֶכֶת עֹג גִּלְתִּי לְחָצִי שְׁבֹט
הַמִּנְשֹׁק כָּל הַחֵבֶל הָאֲרָצָה לְכִלְכִּילָהּ
הַהוּא וְקִרְיָאִי אֶרֶץ רַפְאִים : 14 יָעִיר בֶּן־
מִנְשֹׁק לְקַח אֶת־כִּלְכִּיל אֲרָצָה עַד־נִבְחָה
הַבָּשָׁרִי וְהַמַּעֲקָתִי וְקִרְיָאִי אֹתָם עַל־שְׁמוֹ
אֶת־הַבָּשָׁן חֲנַת יָעִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
15 וְלִמְכִיר גִּלְתִּי אֶת־הַגִּלְעָד : 16 וְלִרְאֲבֹקִי
וְלִבְנֵי גִלְתִּי מִדֶּה־הַגִּלְעָד וְעַד־מַחֵל אֶרְנוֹן
הַיּוֹם הַזֶּה וְנִבְחָה וְעַד יִבְחָה הַמַּחֵל גִּבְלִי
בְּנֵי עַמּוֹן : 17 וְהַעֲבָדָה וְהַיְחָדֵן וְנִבְחָה
מִבְּנֵי וְעַד יָם הַעֲבָדָה יָם הַמַּלְחָה הַיְּחָדֵן
אֲשֶׁר־הַפְּסָקָה מִן־הַחֹם : 18 וְאֶעֱצֶה אֹתְכֶם
בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם גִּלְתִּי
לָכֵם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים
מִעֲבָדֵי לִפְנֵי אֲחֵיכֶם בְּגִירֵי־שָׂרָאֵל כִּלְכִּיל־
הַיּוֹם : 19 וְכֵן נִשְׁכֶּם וְטַפְכֶּם וּמִקְהָלְכֶם וְעַמִּי
קִרְיָאִי־הַבִּי לָכֵם לְשֹׁבֵי בְּעִירְכֶם אֲשֶׁר
גִּלְתִּי לָכֵם : 20 עַד אֲשֶׁר־יִלְחִי וְיִהְיֶה
לְאֲחֵיכֶם בָּכֶם וְיָרְשׁוּ גִלְתִּי אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם גִּלְתִּי לָכֵם בְּעֵבֶר הַנָּהָר
וְשִׁבְתֶּם אִישׁ לִירֵשׁוֹ אֲשֶׁר גִּלְתִּי לָכֵם :

4 Καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ'
αὐτῶν· ἐξήκοντα πόλεις, πάντα τὰ περίχωρα Ἀργὸβ
βασιλείως· Ὡς ἐν Βασάν, 5 Πᾶσαι πόλεις ὀχυραί,
τείχη ὑψηλά, πόλαι καὶ μοχλοί· πλὴν τῶν πόλεων
τῶν Φερίζαιων τῶν πολλῶν σφόδρα 6 Ἐξωλοθρεύ-
σαμεν ὥσπερ ἐποιήσαμεν τὸν Σήων βασιλείᾳ Ἐσιβίων,
καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς καὶ τὰς
γυναίκας καὶ τὰ παῖδια 7 Καὶ πάντα τὰ κτήνη·
καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐπρονομήσαμεν ἑαυτοῖς.
8 Καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ
χειρῶν δύο βασιλείων τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν
τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Ἀρνῶν καὶ ἕως
Ἀερμών· 9 Οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσιν τὸ Ἀερμών
Σανιὼρ, καὶ ὁ Ἀμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ·
10 Πᾶσαι πόλεις Μισώρ, καὶ πᾶσα Γαλαὰδ, καὶ πᾶσα
Βασάν ἕως Ἐλχᾶ καὶ Ἐδραῖμ, πόλεις βασιλείας τοῦ
Ὡς ἐν τῇ Βασάν· 11 Ὅτι πλὴν Ὡς βασιλεὺς Βασάν
κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ῥαφαῖν· ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ
κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμάν,
ἐννέα πῆχειν τὸ μήκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πῆχειν
τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πῆχει ἀνδρός. 12 Καὶ τὴν γῆν
ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ
Ἀροήρ, ἡ ἵστι παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρνῶν,
καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους Γαλαὰδ· καὶ τὰς πόλεις
αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γάδ. 13 Καὶ τὸ
κατάλοιπον τοῦ Γαλαὰδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασάν
βασιλείαν Ὡς ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, καὶ
πᾶσαν περίχωρον Ἀργόβ, πᾶσαν Βασάν ἐκείνην, γῆ
Ῥαφαῖν λογισθήσεται. 14 Καὶ Ἰαῖρ υἱὸς Μανασσῆ
ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀργόβ ἕως τῶν ὁρίων
Γαργασὶ καὶ Μαχαθὶ· ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασάν Θανῶθ Ἰαῖρ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης. 15 Καὶ τῷ Μαχίρ ἔδωκα τὴν
Γαλαὰδ. 16 Καὶ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γάδ δέδωκα
ὑπὸ τῆς Γαλαὰδ ἕως χειμάρρου Ἀρνῶν, μέσον τοῦ
χειμάρρου ὄριον καὶ ἕως τοῦ Ἰαβόκ· ὁ χειμάρρος
ὄριον τοῖς υἱοῖς Ἀμμάν· 17 Καὶ ἡ Ἀραβα καὶ ὁ
Ἰορδάνης ὄριον Μαχαναβὶθ καὶ ἕως θαλάσσης Ἀραβα,
θαλάσσης ἁλυκῆς ὑπὸ Ἀσηδῶθ τὴν Φασγά ἀνατολῶν.
18 Καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην
ἐν κλήρῳ· ἐνοπιλάμενοι προπορεύεσθε πρὸ
προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πᾶς
δυνατός· 19 Πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν, οἷδα ὅτι πολλὰ κτήνη
ὑμῖν, κατοικεῖσθαι ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν αἱς ἔδωκα
ὑμῖν· 20 Ἔως ἀν καταπαύσῃ Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ὥσπερ καὶ ὑμᾶς,
καὶ κατακληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐπαναστραφήσεσθε
ἐκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν ἔδωκα ὑμῖν.

4 Vastantes cunctas civitates illius uno
tempore; non fuit oppidum, quod nos effugeret:
sexaginta urbes, omnem regionem Argob regni
Og in Basan. 5 Cunctæ urbes erant munitæ
muris altissimis, portisque et vectibus, absque
oppidis innumeris, quæ non habebant muros.
6 Et delevimus eos, sicut feceramus Sehon
regi Hesebon, disperdentes omnem civitatem,
virosque ac mulieres et parvulos: 7 Jumenta
autem et spolia urbium diripimus. 8 Tulimus-
que illo in tempore terram de manu duorum re-
gum Amorrhæorum, qui erant trans Jordanem:
a torrente Arnon usque ad montem Hermon,
9 Quem Sidonii Sarion vocant, et Amorrhæi
Sanir: 10 Omnes civitates, quæ sitæ sunt in
planitie, et universam terram Galaad et Basan
usque ad Selcha et Edrai civitates regni Og in
Basan. 11 Solus quippe Og rex Basan
restitit ad stirpe gigantum. Monstratur
lectus ejus ferreus, qui est in Rabbath filiorum
Ammon, novem cubitos habens longitudinis, et
quatuor latitudinis ad mensuram cubiti virilis
manus. 12 Terramque possedimus tempore
illo ab Aroer, quæ est super ripam torrentis
Arnon, usque ad mediam partem montis
Galaad: et civitates illius dedi Ruben et Gad.
13 Reliquam autem partem Galaad, et omnem
Basan regni Og, tradidi mediæ tribui Manasse,
omnem regionem Argob: cunctaque Basan
vocatur Terra gigantum. 14 Jair filius Manasse
possedit omnem regionem Argob usque ad
terminos Gessuri et Machati. Vocavitque
ex nomine suo Basan, Havoth Jair, id
est, Villas Jair, usque in præsentem diem.
15 Machir quoque dedi Galaad. 16 Et tribubus
Ruben et Gad dedi de terra Galaad usque ad
torrentem Arnon medium torrentis, et con-
finium usque ad torrentem Jeboc, qui est
terminus filiorum Ammon: 17 Et planitiem
solitudinis, atque Jordanem, et terminos
Cenereth usque ad mare deserti, quod est
salsissimum, ad radices montis Phasga contra
orientem. 18 Præcepique vobis in tempore
illo, dicens: Dominus Deus vester dat vobis
terram hanc in hereditatem, expediti præcedite
fratres vestros filios Israel omnes viri robusti:
19 Absque uxoribus, et parvulis, atque jumentis.
Novi enim quod plura habeatis pecora, et in
urbibus remanere debebunt, quas tradidi vobis,
20 Donec requiem tribuat Dominus fratribus
vestris, sicut vobis tribuit: et possideant ipsi
etiam terram, quam daturus est eis trans
Jordanem: tunc revertetur unusquisque
in possessionem suam, quam dedi vobis,

21 ואת־יהושע צִוִּיתִי בְּעַת הַקְּוֹא לְאָמֹר
עֵינֶיךָ קִרְאוּת אֶל כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
אֲלֵיכֶם לְשֹׁגֵל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה בְּדִבְעָשָׁה
יְהוָה לְכָל־הַמְּמַלְכוֹת אֲשֶׁר אִתָּךְ עֲבָר
שָׁמָּה : 22 לֹא תִירָאֻם בִּי יְהוָה אֲלֵיכֶם
הוּא חֵלְקֵם לָכֶם :

ס ס ס ס ס

23 וְאַתָּחֲתֹנוּ אֲלֵי־יְהוָה בְּעַת הַקְּוֹא לְאָמֹר :
24 אֲדֹנָי יְהוָה אֲמַרָה חֲלֹלֹתָ לְחַיֵּינוּ
אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־דָּדְךָ וְאֶת־יְהוָה חֲסִנְךָ
אֲשֶׁר מִיֵּאֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁחָה
בְּמַעֲשֵׂיךָ וּבְנִבְרֵיךָ : 25 אַעֲבֹדָהּ וְאֶחָהּ
אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
הַחֵר הַטּוֹב הַזֶּה וְחִלְכָּנוּ : 26 וַיַּחֲזֹק
יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֱלֹי וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹי רַב־לָךְ אֲלֵי־חֹסֶף וּבָרַךְ אֱלֹי
עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה : 27 עֲלֶה וְרָאֵשׁ הַפְּסָקָה
וְשָׂא עֵינֶיךָ וְחַד וְצִלָּה וְחִמְקָה וּמִזְרָחָהּ
וְרָחַח בְּעֵינֶיךָ פִּירָלָה הַעֲבָר אֶת־הַיַּרְדֵּן
הַזֶּה : 28 וְצִוִּי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִיָּהוּ וְאַמְצִיָּהוּ
פִּירְהוּא וַעֲבָר לְפָנֶי הָעָם הַזֶּה וְהֹאֵל
וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְצוּ :
29 וַיָּשָׁב בְּנֵיָא מִן הַבַּיִת פָּעוֹר : פ

פרשה ד :

1 ועתה ישראל שמע אלי־חוקים
ואלי־חשפּוֹתִים אֲשֶׁר אֲנִי מְלַמֵּד אֲתֶם
לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיִי וְיִבְרָאֶם וַיְרַשְׁתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן
לָכֶם : 2 לֹא תִסָּפּוּ עַל־יְהוָה אֲשֶׁר אֲנִי
מַצְוָה אֲתֶם וְלֹא הַנְּדָעוּ מִמֶּנִּי לְשֹׁמֵר
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מַצְוָה
אֲתֶם : 3 עֵינֶיכֶם קִרְאוּת אֶל אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהוָה בְּבָעַל פָּעוֹר בִּי כָל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר
הִלָּךְ אֲחֵרִי בַעַל־פָּעוֹר הַשְּׂמִינִי יְהוָה
אֲלֵי־יְהוָה מִקֶּדְשׁ : 4 וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּיְהוָה
אֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּלָכֶם הַיּוֹם : 5 רֵאשִׁי
לְפָנַי אֲתֶם חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים כֹּהֲנִים
צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת לָנוּ בְּהַרְבֵּ
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
6 וְשִׁמְרָתֶם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֲסִמְתְּכֶם
וּבִינְיָכֶם לְעִיגֵי הַעֲצִים אֲשֶׁר יִשְׁמְנוּ
אֶת כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק
עֲבִדְכֶם וְנָבוֹן הַנּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה :

21 Καὶ τῷ Ἰησοὶ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἱκέειν
λέγων Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἰωράκασι πάντα ὅσα
ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς δυοῖ βασιλεύσι
τούτοις· οὕτως ποιήσει Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάσας
τὰς βασιλείας ἐφ' ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ· 22 Οὐ
φοβηθήσῃσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
αὐτὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν. 23 Καὶ ἰδεήσθην Κυρίου
ἐν τῷ καιρῷ ἱκέειν λέγων 24 Κύριε θεέ, σὺ ἤρξω
δεῖξαι τῷ σὺ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν
δύναμίν σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταίαν καὶ τὸν
βραχίονα τὸν ὑψηλόν· τίς γάρ ἐστι θεὸς ἐν τῷ
οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποιήσει καθὰ ἐποίησας
σὺ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου; 25 Διαβάς οὖν ὕψομαι
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ
Ἰορδάνου, τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν
Ἀντιλίβανον. 26 Καὶ ὑπερέειδε Κύριος ἐμὲ ἔνεκεν
ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσέ μου· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μέ Ἰκανούσθω σοι, μὴ προσθῇς ἐτι λαλήσαι τὸν
λόγον τούτον. 27 Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
λελαξευμένου, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου
κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολάς,
καὶ ἰδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν
Ἰορδάνην τούτον. 28 Καὶ ἐντεilai Ἰησοὶ καὶ
κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν, ὅτι
οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου,
καὶ οὗτος κατακληρονομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν
ἣν ἰωράκας. 29 Καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπη συνέγγυς
οἴκου Φογῶρ.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ
τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον
ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσελθόν-
τες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεὸς τῶν
πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. 2 Οὐ προσθήσετε πρὸς
τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ'
αὐτοῦ· φυλάσσεσθε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. 3 Οἱ
ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἰωράκασι πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγῶρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις
ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγῶρ, ἐξέτριψεν αὐτὸν Κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν· 4 Ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι
Κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζῆτε πάντες ἐν τῇ σήμερον.
5 Ἴδετε δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ
ἐνετειλάτό μοι Κύριος, ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν
ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν· 6 Καὶ
φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε, ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ
ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἰθῶν, ὅσοι ἂν ἀκού-
σωνται πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν Ἰδοὺ
λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.

21 Josue quoque in tempore illo præcepi,
dicens: Oculi tui viderunt quæ fecit Dominus
Deus vester duobus his regibus: sic faciet
omnibus regnis, ad quæ transiturus es. 22 Ne
timeas eos: Dominus enim Deus vester
pugnabit pro vobis. 23 Precatusque sum
Dominum in tempore illo, dicens: 24 Domine
Deus, tu cœpisti ostendere servo tuo magnitu-
dinem tuam, manumque fortissimam; neque
enim est alius Deus, vel in cælo, vel in terra,
qui possit facere opera tua, et comparari
fortitudini tuæ. 25 Transibo igitur, et videbo
terram hanc optimam trans Jordanem, et mon-
tem istum egregium, et Libanum. 26 Iratusque
est Dominus mihi propter vos, nec exaudivit
me, sed dixit mihi: Sufficit tibi: nequaquam
ultra loquaris de hac re ad me. 27 Ascende
cacumen Phasgæ, et oculos tuos circumfer ad
occidentem, et ad aquilonem, austrumque et
orientem; et aspice; nec enim transibis
Jordanem istum. 28 Præcipe Josue, et
corroborâ eum atque conforta: quia ipse
præcedet populum istum, et dividet eis terram
quam visurus es. 29 Mansimusque in valle
contra fanum Phogor.

CAPUT IV.

1 Et nunc, Israel, audi præcepta et judicia,
quæ ego doceo te: ut faciens ea, vivas, et
ingrediens possideas terram, quam Dominus
Deus patrum vestrorum daturus est vobis.
2 Non addetis ad verbum quod vobis loquor,
nec auferetis ex eo: custodite mandata Domini
Dei vestri quæ ego præcipio vobis. 3 Oculi
vestri viderunt omnia quæ fecit Dominus
contra Beelphegor, quomodo contriverit omnes
cultores ejus de medio vestri. 4 Vos autem
qui adhæretis Domino Deo vestro, vivitis
universi usque in præsentem diem. 5 Scitis
quod docuerim vos præcepta atque justitias,
sicut mandavit mihi Dominus Deus meus: sic
facietis ea in terra, quam possessuri estis:
6 Et observabitis et implebitis opere. Hæc est
enim vestra sapientia et intellectus coram popu-
lis, ut audientes universa præcepta hæc, dicant:
En populus sapiens et intelligens, gens magna.

דברים ד

7 כי מרצו גדול אשר לו אלילים קרבים
אליו פיהוה אלילינו בקלמאט אליו :
8 וכל נוי גדול אשר לו חקם ומשפטים
צדיקים בכל התורה הזאת אשר אנכי
נתן לפניכם היום : 9 ר' השמר לה
ושמר נפשך מאד פדושפח אתהדברים
אשר-דא עיניך ופד-דא מלכך פד
ימי תניח והודעתם לבניך ולבני דגיה :
10 ויום אשר עמדת לפני יהוה אליליך
בחרב באמר יהוה אלי חקל-לי את-
העם ואשמעם את-דברי אשר ילמדו
ליהוה אחי פליחמים אשר הם חיים על-
האדמה ואר-בניהם ולמדו : 11 ותקראו
ותעמדו פחת דהר ודקר פער באש
עד לב השמים חשוך עגו נערק :
12 ונדבר יהוה אליכם מתוך האש קול
דברים אתם שמעים ותמנה אתכם
ראים וזלתי קול : 13 ונגד לכם את-דבריו
אשר צוה אתכם לעשות עשות הדברים
ויכתבם על-שני לוחות אבנים : 14 ואח
צוה יהוה צעת חיוה ללמד אתכם
חקם ומשפטים לעשותכם אתם בארץ
אשר אתם עברים שפח לרשותה :
15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא
ראיתם פליחמנה ביום דקר יהוה
אליכם בחרב מתוך האש : 16 פד
תשחורו ונעשיהם לכם פסל תמונה פל-
סמל פבנית דקר וא נהה : 17 פבנית
פל-פחקה אשר בארץ פבנית פל-צפור
דנה אשר תצוה בשמים : 18 פבנית פל-
רמש באדמה פבנית פל-דגה אשר
במים פתחת לארץ : 19 ופד-תשא עיניך
השמימה וראית את-שמש ואר-הירח
ואר-הכוכבים פל צבא השמים ונחת
ותשחית להם ונעדתם אשר חלק
יהוה אליליך אתם לכל העמים פחת
פל-השמים : 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא
אתכם מקר הפדל מפדגים לחיות לו
לעם נחלה פיום נהה : 21 ויהוה התאמה
כי על-דברכם וישבע לביתי דברי
את-היהוה ולב-הירבא אל-הארץ השופה
אשר יהוה אליליך נתן לה נחלה :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, Δ.

7 Ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα ᾗ ἐστὶν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων
αὐτοῖς ὡς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐάν
αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα ; 8 Καὶ ποῖον ἔθνος μέγα ᾗ
ἐστὶν αὐτῷ δικαίωμα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ
πάντα τὸν νόμον τοῦτον ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον
ὑμῶν σήμερον ; 9 Πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον
τὴν ψυχὴν σου σφόδρα, μὴ ἐπιλάβῃ πάντας τοὺς
λόγους οὗς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ μὴ
ἀποστήσῃς ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ζωῆς σου· καὶ συμβιβάζσεις τοὺς υἱούς σου
καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου 10 Ἡμέραν ἦν ἔστητε
ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ
τῆς ἐκκλησίας, ὅτι εἶπε Κύριος πρὸς μὲ Ἐκκλησίασον
πρὸς μὲ τὸν λαόν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου,
ὥπως μάθωσι φοβεῖσθαι με πάσας τὰς ἡμέρας ὧς αὐτοὶ
ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξουσιν.
11 Καὶ προσήλθετε καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος· καὶ τὸ
ὄρος ἑκαίετο πυρὶ ὥς τοῦ οὐρανοῦ, σκότος, γνόφος,
θύελλα. 12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου
τοῦ πυρὸς φωνὴν ῥημάτων ἦν ὑμεῖς ἠκούσατε, καὶ
ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε ἀλλ' ἡ φωνήν· 13 Καὶ ἀνήγγει-
λεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν
ποιεῖν, τὰ δέκα ῥήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο
πλάκας λιθίνας. 14 Καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο Κύριος ἐν
τῷ καιρῷ ἱκέειν διδάξαι ὑμᾶς δικαίωμα καὶ κρίσεις,
ποιεῖν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύε-
σθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. 15 Καὶ φυλάξεσθε
σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρὴβ ἐν
τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς· 16 Μὴ ἀνομήσῃτε καὶ
ποιήσῃτε ὑμῖν εἰκόντας γλυπτὸν ὁμοίωμα, πᾶσαν
εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ, 17 Ὁμοίωμα
παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα
παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν,
18 Ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδατιν
ὑποκάτω τῆς γῆς· 19 Καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς
ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανη-
θεὶς προσκυνήσῃς αὐτοῖς καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ἃ
ἀπένειμε Κύριος ὁ θεός σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι
τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. 20 Ὑμᾶς δὲ ἐλάβεν ὁ
θεός καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ τῆς
καμίνου τῆς σιδηρᾶς, ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ λαόν
ἐγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 21 Καὶ Κύριος
ὁ θεός ἰθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὅφ' ὑμῶν,
καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην
τοῦτον, καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν
ἣν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

DEUTRONOMIUM, IV.

7 Nec est alia natio tam grandis, quæ habeat
deos appropinquantibus sibi, sicut Deus noster
adest cunctis obsecrationibus nostris. 8 Quæ
est enim alia gens sic incluta, ut habeat
ceremonias, justaque judicia, et universam
legem, quam ego proponam hodie ante oculos
vestros? 9 Custodi igitur temetipsum, et
animam tuam sollicite. Ne obliviscaris verbo-
rum, quæ viderunt oculi tui, et ne excidant
de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ. Docebis
ea filios ac nepotes tuos, 10 A die in quo
stetisti coram Domino Deo tuo in Horeb,
quando Dominus locutus est mihi, dicens :
Congrega ad me populum, ut audiant sermones
meos, et discant timere me omni tempore quo
vivunt in terra, doceantque filios suos. 11 Et
accessistis ad radices montis, qui ardebat
usque ad cælum : erantque in eo tenebræ, et
nubes, et caligo. 12 Locutusque est Dominus
ad vos de medio ignis. Vocem verborum ejus
audistis, et formam penitus non vidistis. 13
Et ostendit vobis pactum suum, quod
præcepit ut faceretis, et decem verba, quæ
scripsit in duabus tabulis lapideis. 14 Mihique
mandavit in illo tempore ut docerem vos
ceremonias et judicia, quæ facere deberetis in
terra, quam possessuri estis. 15 Custodite
igitur sollicite animas vestras. Non vidistis
aliquam similitudinem, in die qua locutus est
vobis Dominus in Horeb de medio ignis :
16 Ne forte decepti faciatis vobis sculptam
similitudinem, aut imaginem masculi vel
feminæ, 17 Similitudinem omnium jumento-
rum quæ sunt super terram, vel avium sub cælo
volantium, 18 Atque reptilium quæ moventur
in terra, sive piscium qui sub terra morantur
in aquis : 19 Ne forte elevatis oculis ad cælum,
videas solem et lunam, et omnia astra cæli, et
errore deceptus adores ea, et colas quæ creavit
Dominus Deus tuus in ministerium cunctis
gentibus, quæ sub cælo sunt. 20 Vos autem
tulit Dominus, et eduxit de fornace ferrea
Ægypti, ut haberet populum hereditarium,
sicut est in præsentī die. 21 Iratusque est
Dominus contra me propter sermones vestros, et
juravit ut non transirem Jordanem, nec ingre-
derer terram optimam, quam daturus est vobis.

22 כִּי אֲנֹכִי מֵת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אִיגְדִי עֲבָר
 אֶת־הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֲבַדְתֶּם יְיָ שְׁלֹמֶם אֶת־
 הָאֶרֶץ הַשְּׂבֹדָה הַזֹּאת: 23 הַשְׁכַּרְתֶּם לָכֶם
 פְּרִתְשָׁכְחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר בְּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל
 תְּמוּנַת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ:
 24 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֵשׁ אֵקֵלֶה הָיָא אֵל
 נֶקֶם: 25 כִּי־יִהְיֶה לְכֶם וְכֶנֶס וְכֶנֶס
 בָּנִים וְנִשְׁתַּחֲוּ בְּאֶרֶץ וְהַשְׁחַחְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם
 פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְהַכְדִּיקוֹ: 26 הַעֲדִיתִי כִּסֵּי
 הַיָּם אֶת־הַשְּׂמָנִים וְאֶת־הָאֶרֶץ כִּי־אֶבְרָךְ
 תִּמְבֹּרֶךְ מֵהַיָּם מֵעַל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֵתֶם
 עֲבָדִים אֶת־יְיָ וְשָׁמָּה לְרַשְׁתָּהּ לֹא
 הִתְרַבְּוּ יָמִים עָלֶיךָ כִּי הַשֶּׁמֶךְ תִּשְׁמְדוּן:
 27 וְחִפְצֵי יְהוָה אֲהַבֶּם בְּעַמִּים וְנִשְׁאָרְתֶּם
 מִתִּי מִסָּפָר בְּיוֹם אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה אֲהַבֶּם
 שָׁמָּה: 28 וַעֲבַדְתֶּם־שָׁמַיִם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂיו
 יְדִי אֲדָם עַצ וְאֲבֹו אֲשֶׁר לֹא־יִרְאֶה
 וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִבְלֶה וְלֹא יִדָּח:
 29 וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִצִּיּוֹן
 כִּי תִדְרֹשׁוּ בְּכָל־לֵבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
 30 בְּצֹר לָךְ וּמִצִּיּוֹן כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּאֶחָד־הַיָּמִים וְשָׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 וְשָׁמַעְתָּ בְּלִלִי: 31 כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּה וְלֹא יִשְׁחַחֲתָהּ וְלֹא
 יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לָכֶם: 32 כִּי שְׁאַלְתָּ לַיָּמִים הָאֲשֵׁנִים
 אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִדְּהִיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא
 אֱלֹהִים אָדָם עַל־הָאֶרֶץ וְלִמְהַרְצָה הַשָּׁמַיִם
 וְעַד־הַרְצָה הַשָּׁמַיִם הַנִּהְיָ פֶּדֶר הַדָּוִל
 הַזֶּה אֵל הַשָּׁמַע בְּמִחוּץ: 33 הַשָּׁמַע עִם
 קוֹל אֱלֹהִים מִדְּבַר מִתְּוֶהֱהָשׁ פֶּאֶשֶׁר
 שָׁמַעְתָּ אִתָּהּ וְהָיָה: 34 אֵל הַנִּסָּה אֱלֹהִים
 לְבָרָא לְקַחַת לוֹ נִי מִקְרָב בָּרָא בְּמִסְחָ
 בְּאֶחָד וּבְמִסְחָיִים וּבְמִסְחָיִים וּבְמִסְחָיִים
 הַזֶּה וּבְזִרְעָה וּבְזִרְעָה וּבְזִרְעָה וּבְזִרְעָה
 כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 בְּמִצְוָתָם לְעִיּוֹ: 35 אִתָּה הִרְאֵתָ לְדַעַת
 כִּי יְהוָה הָיָא הָאֱלֹהִים אִתָּה עִד
 מִלְּבָד: 36 מִדְּהַשְׁמָה הַשָּׁמַע אֶת־
 קוֹלִי לִיִּסְתָּה וְעַל־הָאֶרֶץ הִרְאֵתָ אֶת־אֲשֵׁר
 הַדָּוִל וְהַדְּבָרִי שָׁמַעְתָּ מִתְּוֶהֱהָשׁ:

22 Ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ οὐ
 διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τοῦτον· ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε
 καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.
 23 Προσέχετε ὑμῖν, μὴ ἐπιλάβησθε τὴν διαθήκην
 Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς, καὶ
 ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν
 ὁμοίωμα πάντων ὧν συντάξῃ σοι Κύριος ὁ θεός
 σου· 24 Ὅτι Κύριος ὁ θεός σου πῦρ καταναλίσκον
 ἐστὶ, θεὸς ζήλωτής. 25 Ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱούς καὶ
 υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, καὶ χρονίσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
 ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντός,
 καὶ ποιήσητε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ
 ὑμῶν παροργίσαι αὐτόν, 26 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν
 σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλείς
 ἀπολείσθῃ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν
 Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι· οὐχὶ πολυχρονεῖτε
 ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἐκτριβὴ ἐκτριβήσεσθε. 27 Καὶ
 διασπερὲ Κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ
 καταλειφθήσεσθε ὅλγοι ἀριθμῷ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν
 εἰς οὓς εἰσάξει Κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ· 28 Καὶ λατρεύσετε
 ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλοις
 καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὁφνύονται οὔτε μὴ ἀκούσωνιν οὔτε
 μὴ φάγωσιν οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσι. 29 Καὶ ζητήσετε
 ἐκεῖ Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, καὶ εὐρήσετε αὐτόν ὅταν
 ἐκζητήσῃτε αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου· 30 Καὶ
 εὐρήσουσιν σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἰσχάτῃ τῶν
 ἡμερῶν, καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς Κύριον τὸν θεόν
 σου καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ· 31 Ὅτι θεὸς
 οἰκτίρμων Κύριος ὁ θεός σου, οὐκ ἐγκαταλείψει σε
 οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε, οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην
 τῶν πατέρων σου ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς Κύριος.
 32 Ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας
 προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἔκτισεν ὁ
 θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον
 τοῦ οὐρανοῦ ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ
 γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἤκουσται
 τοιοῦτο· 33 Εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος
 λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὃν τρόπον ἀκήκοας
 σὺ καὶ ἐζήσας· 34 Εἰ ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθόντων
 λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ
 καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασι καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν
 χειρὶ κραταῖφ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῇ καὶ ἐν ὁράμασι
 μεγάλοις, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς
 ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιον σου βλέποντος· 35 Ὡστε εἰδῆσαι σε ὅτι Κύριος ὁ θεός σου οὗτος
 θεός ἐστὶ καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν αὐτοῦ. 36 Ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἰγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεύσαι
 σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰδείξῃ σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα,
 καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός·

22 Ecce morior in hac humo, non transibo
 Jordanem: vos transibitis, et possidebitis
 terram egregiam. 23 Cave ne quando
 obliviscaris pacti Domini Dei tui, quod
 pepigit tecum: et facias tibi sculptam
 similitudinem eorum, quæ fieri Dominus
 prohibuit: 24 Quia Dominus Deus tuus
 ignis consumens est, Deus æmulator. 25 Si
 genueritis filios ac nepotes, et morati fueritis
 in terra, deceptique feceritis vobis aliquam
 similitudinem, patrantes malum coram Domino
 Deo vestro, ut eum ad iracundiam provocetis:
 26 Testes invoco hodie cælum et terram, cito
 perituros vos esse de terra, quam transito
 Jordane possessuri estis; non habitabitis in
 ea longo tempore, sed delebit vos Dominus,
 27 Atque disperget in omnes gentes, et
 remanebitis pauci in nationibus, ad quas vos
 ducturus est Dominus. 28 Ibique servietis
 diis, qui hominum manu fabricati sunt, ligno et
 lapidi qui non vident, nec audiunt, nec come-
 dunt, nec odorantur. 29 Cumque quæsieris
 ibi Dominum Deum tuum, invenies eum: si
 tamen toto corde quæsieris, et tota tribulatione
 animæ tuæ. 30 Postquam te invenerint omnia
 quæ prædicta sunt, novissimo tempore reverte-
 ris ad Dominum Deum tuum, et audies vocem
 ejus. 31 Quia Deus misericors, Dominus Deus
 tuus est: non dimittet te, nec omnino delebit,
 neque obliviscetur pacti, in quo juravit patribus
 tuis. 32 Interroga de diebus antiquis, qui
 fuerunt ante te ex die quo creavit Deus
 hominem super terram, a summo cælo usque ad
 summum ejus, si facta est aliquando hujusce-
 modi res, aut unquam cognitum est, 33 Ut
 audiret populus vocem Dei loquentis de medio
 ignis, sicut tu audisti et vixisti: 34 Si fecit
 Deus ut ingrederetur, et tolleretur sibi gentem
 de medio nationum, per tentationes, signa,
 atque portenta, per pugnam, et robustam
 manum, extentamque brachium, et horribiles
 visiones, juxta omnia quæ fecit pro vobis
 Dominus Deus vester in Ægypto, videntibus
 oculis tuis: 35 Ut scires quoniam Dominus
 ipse est Deus, et non est alius propter eum.
 36 De cælo te fecit audire vocem suam, ut
 doceret te, et in terra ostendit tibi ignem suum
 maximum, et audisti verba illius de medio ignis,

37 ותמחר כי אהב את־אבותיך ויבחר
בזרעו אחרי ויבחר בך בכול
ממצרים: 38 לחוריש ביום
הוא למצוא לך את־אבות
הוא: 39 וידעת היום
והשבת אל־לדך כי יחזה הוא האלוהים
בשמים מפעל ועל־הארץ מתחת און
עוד: 40 ושמר את־חקיו ואת־מצותיו
אשר אנכי מצוה היום אשר ימנע לך
ולבניך אחריה ולמען תאריך ימים
על־האדמה אשר יחזה אל־היה נתן לך
כל־המים: פ 41 ויביל משה
שלש צרים בעבר הנהר מן־הקדש
לזם שמה רוצח אשר ירצח את־רעהו
בבלי־צד והוא לא־שנא לו מתקל
שלשם ונס אל־אחת מן־הצרים האל
וחי: 43 את־בקר במדבר בארץ המישר
לראובן ואת־דאמת בגלעד לבני ואת־גולן
בקצון למנשי: 44 וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל: 45 אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר משה
אל־בני ישראל בצאתם ממצרים: 46 בעבר
הנהר בנא מול בית פער בארץ סיחון
מלך האמורי אשר יושב בקצון אשר
הקה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים:
47 ויירשו את־ארצו ואת־ארץ עוג מלך
הקצון של מלכ האמורי אשר בעבר
הנהר מן־הקדש שם: 48 מעלה אשר
על־שפת־גליל ארנו ועד־הר שני הוא
הרמון: 49 וכל־העדה עבר הנהר
מן־הקדש ועד גם העדה מן־הקדש
הפסוק: פ

פרשה ה:

1 ויחבר משה אל־ישראל ויאמר
אלהם שמע ישראל את־החקים ואת־
המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם
היום ולמדתם אתם ושמתם לעשותם:
2 והנה אלוהי ברת עמנו ברת
בחרב: 3 לא את־אבותינו ברת והנה
את־הברית הזאת כי אמנו אלוהי
לך היום בקצוני חיים: 4 פנים בקצוני
דבר והנה עמכם ברת מתוך האש:

37 Διὰ τὸ ἀγαπῆσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου, καὶ
ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς, καὶ
ἐξηγάγε σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ
Αἰγύπτου, 38 Ἐξολοθρεῖσαι ἔθνη μεγάλα καὶ
ἰσχυρότερα σοῦ πρὸ προσώπου σου, εἰσαγαγεῖν σε
δοῦναι σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις
σήμερον. 39 Καὶ γνώσῃ σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ
τῇ διανοίᾳ, ὅτι Κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεός ἐν τῷ
οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι
πλὴν αὐτοῦ. 40 Καὶ φυλάξασθε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι
σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ
σέ, ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς Κύριος
ὁ θεός σου δίδωσί σοι πάσας τὰς ἡμέρας. 41 Τότε
ἀφώρισεν Μωσὴς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, 42 Φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονεὺν
ὃς ἀν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ
μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὺς καὶ τῆς τρίτης, καὶ
καταφεύγεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, καὶ
ζήσεται. 43 Τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ
πεδινῇ τῇ Ρουβὴν, καὶ τὴν Ραμὼθ ἐν Γαλαὰδ τῇ
Γαδδί, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν Βασάν τῇ Μανασσῇ. 44 Οὗτος ὁ νόμος ὃν παρέθετο Μωσὴς ἐνώπιον
υἱῶν Ἰσραὴλ. 45 Ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ
δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐλάλησεν Μωσὴς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 46 Ἐν τῇ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι ἐγγὺς
οἴκου Φογὼρ, ἐν γῇ Σηὼν βασιλείως τῶν Ἀμορραίων
ὃς κατέκειτο ἐν Ἑσεβὼν, ὃν ἐπάταξεν Μωσὴς καὶ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 47 Καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν
ὧν βασιλείως τῆς Βασάν, δύο βασιλείων τῶν
Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνα-
τολὰς ἡλίου, 48 Ἀπὸ Ἀροὴρ ἡ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χειλὸς
χειμάρρου Ἀρνὼν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηὼν ὃ
ἐστὶν Ἀερμὼν, 49 Πᾶσαν τὴν Ἀραβα πέραν τοῦ
Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν
λαξευτήν.

ΚΕΦ. ε'.

1 KAI ἐκάλεσε Μωσὴς πάντα Ἰσραὴλ καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς Ἀκούε Ἰσραὴλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε
ποιεῖν αὐτά. 2 Κύριος ὁ θεός ὑμῶν διέθετο πρὸς
ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρήβ. 3 Οὐχὶ τοῖς πατράσιν
ὑμῶν διέθετο Κύριος τὴν διαθήκην ταύτην ἀλλ' ἡ
πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς ὧδε πάντες ζῶντες σήμερον. 4 Πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησεν Κύριος
πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός,

37 Quia dilexit patres tuos, et elegit semen
eorum post eos. Eduxitque te præcedens in
virtute sua magna ex Ægypto, 38 Ut deleret
nationes maximas et fortiores te in introitu
tuo: et introduceret te, daretque tibi terram
earum in possessionem, sicut cernis in præsentī
die. 39 Scito ergo hodie, et cogitato in corde
tuo, quod Dominus ipse sit Deus in cælo sur-
sum, et in terra deorsum, et non sit alius. 40 Custodi præcepta ejus atque mandata, quæ
ego præcipio tibi: ut bene sit tibi, et filiis
tuis post te, et permaneas multo tempore super
terram, quam Dominus Deus tuus daturus est
tibi. 41 Tunc separavit Moyses tres civitates
trans Jordanem ad orientalem plagam, 42 Ut confugiat ad eas qui occiderit nolens
proximum suum, nec sibi fuerit inimicus ante
unum et alterum diem, et ad harum aliquam
urbium possit evadere: 43 Bosor in solitudine,
quæ sita est in terra campestri de tribu Ruben:
et Ramoth in Galaad, quæ est in tribu Gad:
et Golan in Basan, quæ est in tribu Manasse. 44 Ista est lex, quam proposuit Moyses coram
filiis Israel; 45 Et hæc testimonia et ceremo-
niæ atque judicia, quæ locutus est ad filios
Israel, quando egressi sunt de Ægypto, 46 Trans Jordanem in valle contra fanum
Phogor in terra Sehon regis Amorrhæi, qui
habitavit in Hesebon, quem percussit Moyses.
Filii quoque Israel egressi ex Ægypto 47 Possederunt terram ejus, et terram Og
regis Basan, duorum regum Amorrhæorum,
qui erant trans Jordanem ad solis ortum: 48 Ab Aroer, quæ sita est super ripam torren-
tis Arnon, usque ad montem Sion, qui est et
Hermon, 49 Omnem planitiem trans Jordanem
ad orientalem plagam, usque ad mare solitudi-
nis, et usque ad radices montis Phasga.

CAPUT V.

1 VOCAVITQUE Moyses omnem Israel, et
dixit ad eum: Audi, Israel, ceremonias
atque judicia, quæ ego loquor in auribus vestris
hodie: discite ea, et opere complete. 2 Dominus
Deus noster pepigit nobiscum fœdus in Horeb. 3 Non cum patribus nostris iniit pactum,
sed nobiscum qui in præsentiarum sumus,
et vivimus. 4 Facie ad faciem locutus
est nobis in monte de medio ignis

דברים ה ו

21 ותאמר הן הראנו יהוה אלהינו
את-קברו ואת-קברו ואת-קברו
מתוך האש היום הזה ראנו כרית
אלהים את-האדם וחי: 22 ועתה למח
במות כי האכלנו האש הקדלה הנאח
אם-לספים. אנחנו לשמץ את-הקול יהוה
אלהינו עוד וקמנו: 23 כי מי כל-פשו
אשר שמע קולי אלהים היום מדבר
מתוך-האש קמנו וחי: 24 וקרב אמה
ושמץ את כל-אשר יאמר יהוה אלהינו
ואת: 25 תדבר אלינו את כל-אשר ידבר
יהוה אלהינו ושמענו ושמענו:
26 ושמע יהוה את-קול דברכם בנדבכם
אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את-קול
דברי העם הזה אשר דברו אלי היטיבו
כל-אשר דברו: 27 מריתו וקחו לבכם
זה להם לרחם אתי ולשמר את-כל-
מצותי כל-הימים למען יימך להם
ולבניהם לעלם: 28 לך אהר ושוב
לכם לאחליכם: 29 ואמה פה עמד עמד
ואדברה אליה את כל-המצוות והחוקים
וחמשפטיו אשר תלמדו ועשו בארץ
אשר אנכי נתן להם לרשקה: 30 ושמרתם
לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
לא תסרו ומיו ושקמאל: 31 בקל-הדבר
אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו
למען תחיו וטוב לכם ותארכוכם ימים
בארץ אשר תירשנו:

פרשה ו:

1 ונאמר המצוות והחוקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם
לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה
לרשקה: 2 למען תרא את-יהוה אלהיך
לשמר את-כל-חקותיו ומצותיו אשר
אנכי מצוה אתה ובנות ובנים וכל
ימי חייך ולמען יארכו ימיו: 3 ושמעת
ישקאל ושמרת לעשות אשר יימך
לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר
יהוה אלהיך לך ארץ ובה חלב
ודבש: 4 שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד: 5 ואמרת את יהוה אלהיך
בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאמך:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, ε', ε'.

24 Καὶ ἐλάγετε Ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν Κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν τὴν δύξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν φωνὴν
αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός· ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ εἶδομεν ὅτι λαλήσει ὁ θεὸς πρὸς ἄνθρωπον,
καὶ ζήσεται. 25 Καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι
ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προσθώ-
μεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανοῦμεθα. 26 Τίς γὰρ σὰρξ
ἥτις ἤκουσε φωνὴν θεοῦ ζώντος λαλοῦντος ἐκ μέσου
τοῦ πυρός ὡς ἡμεῖς, καὶ ζήσεται; 27 Πρὸςέλθε σὺ
καὶ ἀκουσον πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν,
καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσει
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ
ποιήσομεν. 28 Καὶ ἤκουσε Κύριος τὴν φωνὴν τῶν
λόγων ὑμῶν λαλοῦντων πρὸς μέ, καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μέ Ἐκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ
τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ· ὁρθῶς πάντα ὅσα
ἐλάλησαν. 29 Τίς δώσει εἶναι οὕτω τὴν καρδίαν
αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὥστε φοβέσθαι με καὶ φυλάσσεσθαι
τάς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ ᾔ τοῖς
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος; 30 Βάδισον εἰπὼν
αὐτοῖς Ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν.
31 Σὺ δὲ αὐτοῦ στῆθι μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρὸς σέ
τάς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα
διδάξεις αὐτούς, καὶ ποιέτωσαν οὕτως ἐν τῇ γῇ ἣν
ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ. 32 Καὶ φυλάξεσθε
ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου·
οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά 33 Κατὰ
πάσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου
πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπαύσῃ σε, καὶ
εὖ σοι ᾔ, καὶ μακροημερεύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἣν
κληρονομήσετε.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι
ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε
ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν· 2 Ἵνα φοβῆσθε Κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν, φυλάσσεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἅς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι
σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσῃτε.
3 Καὶ ἀκουσον Ἰσραὴλ καὶ φύλαξον ποιεῖν, ὅπως
εὖ σοι ᾔ καὶ ἵνα πληθυνθῇτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε
Κύριος ὁ θεός τῶν πατέρων σου δοῦναι σοι γῆν
ρέουσαν γάλα καὶ μέλι. 4 Καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα
καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου Ἀκούε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ θεός ἡμῶν Κύριος
εἰς ἑστὶ· 5 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

DEUTERONOMIUM, V. VI.

24 Ecce ostendit nobis Dominus Deus noster
majestatem et magnitudinem suam; vocem
ejus audivimus de medio ignis, et probavimus
hodie, quod loquente Deo cum homine,
vixerit homo. 25 Cur ergo moriemur, et
devorabit nos ignis hic maximus? Si
enim audierimus ultra vocem Domini Dei
nostri, moriemur. 26 Quid est omnis caro,
ut audiat vocem Dei viventis, qui de medio
ignis loquitur sicut nos audivimus, et possit
vivere? 27 Tu magis accede: et audi cuncta
quæ dixerit Dominus Deus noster tibi:
loquerisque ad nos, et nos audientes faciemus
ea. 28 Quod cum audisset Dominus, ait ad
me: Audiavi vocem verborum populi hujus quæ
locuti sunt tibi: bene omnia sunt locuti.
29 Quis det talem eos habere mentem, ut
timeant me, et custodiant universa mandata
mea in omni tempore, ut bene sit eis et filiis
eorum in sempiternum? 30 Vade, et dic eis:
Revertimini in tentoria vestra. 31 Tu vero
hic sta mecum, et loquar tibi omnia mandata
mea, et ceremonias atque judicia: quæ docebis
eos, ut faciant ea in terra, quam dabo illis in
possessionem. 32 Custodite igitur et facite
quæ præcepit Dominus Deus vobis: non
declinabitis neque ad dexteram, neque ad
sinistram: 33 Sed per viam, quam præcepit
Dominus Deus vester, ambulabitis, ut vivatis,
et bene sit vobis, et protelentur dies in terra
possessionis vestræ.

CAPUT VI.

1 Hæc sunt præcepta, et ceremoniæ, atque
judicia, quæ mandavit Dominus Deus vester
ut docerem vos, et faciatis ea in terra, ad quam
transgredimini possidendam: 2 Ut timeas
Dominum Deum tuum, et custodias omnia
mandata et præcepta ejus, quæ ego præcipio
tibi, et filiis, ac nepotibus tuis, cunctis diebus
vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. 3 Audi
Israel, et observa ut facias quæ præcepit tibi
Dominus, et bene sit tibi, et multipliceris
amplius, sicut pollicitus est Dominus Deus
patrum tuorum tibi terram lacte et melle
manantem. 4 Audi Israel, Dominus Deus
noster, Dominus unus est. 5 Diliges Domi-
num Deum tuum ex toto corde tuo, et ex
tota anima tua, et ex tota fortitudine tua.

6 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְנֶיךָ הַיּוֹם צֶלֶל־לִבְּךָ: 7 וְשָׁנַתְּ
לְבָרְיֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשֹׁכְבְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: 8
וְהִשְׁרַתָּם לְאֹזֶן עַל־הָאָז וְהָיוּ לְטִפְטִיפֹת
בְּיָדְךָ: 9 וּבְחַבְתָּם עַל־מַצְוֹת בְּיָדְךָ
וּבְשֹׁמְרֵיךָ: 10 וְהָיוּ כִּרְיָאוֹתָּהּ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר
לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטַבָּת אֲשֶׁר לֹא־דָמְתָה:
11 וְכִלְיִים מְלֵאִים קְלִיטֹתִים אֲשֶׁר לֹא־מִלְּמֵלָא
וּבְכֹרֹת חֲצֹבִים אֲשֶׁר לֹא־חֲצַבְתָּ בְּדָמִים
וְיִתְיָם אֲשֶׁר לֹא־דָמְעָם וְאֶלְפָּה וּשְׂקָעָם:
12 חֲשֹׁמֶר לְךָ פֶּתַח־שַׁעַר אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר
הוֹצִיאָתְךָ מִצִּיּוֹן מִצְרַיִם מִבְּרִית עֲבָדִים:
13 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְהָיוּ חֻצְבֹת
וּבְשֹׁמְרֵיךָ: 14 לֹא תִלְכֹּד אֶת־הָי
אֲלֹתִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר
סָבִיבוֹתֶיךָ: 15 כִּי אֵל מִקֵּץ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּהַרֲגָתְךָ פְּרִי־יְהוָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהִשְׁמִידְךָ מִצֵּל פָּנֶיךָ הַמִּדְבָּרָה: 16
לֹא תִנָּסֶה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּשְׂמֹר
נְסִיחָתְךָ בַּמִּדְבָּרָה: 17 שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־
מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעֲדֹתָיו וְחֻצֵּי
דָבָר: 18 וְשָׁמְרָה תִּשְׁמְרָה וְהָיוּ בְּעֵינֶיךָ
יְהוָה לְמַעַן יִטֵּב לְךָ וְיָבֹאֶם וְיִרְשָׁלָּם אֶת־
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם:
19 לְהָרִת אֶת־בְּלִיַּתְךָ מִקִּדְמָתְךָ כִּשְׂמֹר
יְהוָה: 20 כִּי־שָׁאֲלָתְךָ בְּנֵי־מִדְבָּר
לֵאמֹר מַה הַעֲדֹת וְהַחֻצֹת וְהַשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲחֵרִים: 21 וְאָמְרָתָּ
לְבָנֶיךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעֹה בְּמִצְרָיִם
וְנִצִּיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם בְּיָד חֲזָקָה:
22 וַיִּפְּנוּ יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתֵּי־גְדִלִים
וְרָעִים בְּמִצְרָיִם בְּפָרְעֹה וּבְכָל־בְּרִיתוֹ
לְעֵינֵינוּ: 23 וְאֹמְרָנוּ הוֹצִיאָנוּ מִשָּׁם לְמַעַן
הִבִּיאָנוּ אֹתָנוּ לְחַת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: 24 וַיִּצְּנֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־חֲסִדָּתָם הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כְּלִי־חַסִּדִּים לְחַיֵּינוּ
כְּחַיֵּים חַיִּים: 25 וַעֲבַדְתָּה תִּהְיֶינָה לָנוּ כִּי
נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּשְׂמֹר צָדִיק: 26

6 Καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι
σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου.
7 Καὶ προβιάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου, καὶ λαλή-
σεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος
ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος. 8 Καὶ
ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ
ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου. 9 Καὶ γράψεις
αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς τῶν οἰκῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν
ὑμῶν. 10 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ
θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, τῇ
Ἀβραὰμ καὶ τῇ Ἰσαὰκ καὶ τῇ Ἰακώβ, δοῦναι σοι
πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ἃς οὐκ ᾔκοδόμησας,
11 Οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλη-
σας, λάκκους λελατομημένους ὅδς οὐκ ἐξελατόμησας,
ἀμπέλωνας καὶ θλαιῶνας ὅδς οὐ κατεφύτευσας, καὶ
φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς, 12 Πρόσχευε σεαυτῷ μὴ
ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. 13 Κύριον τὸν
θεόν σου φοβήθησθαι καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεῖς, καὶ
πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ὁμῇ. 14 Οὐ πορεύεσθε ὅπισω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν
θεῶν τῶν ἰθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν, 15 Ὅτι ὁ
θεός Ἰσραὴλ Κύριος ὁ θεός σου ἐξολοθρεύσῃ σε ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς. 16 Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν
θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπείρασάτε ἐν τῇ πειρασμῷ.
17 Φυλάσσω φυλάξῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ θεοῦ
σου, τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό
σοι. 18 Καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντι
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ εἰσέλθῃς
καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσε
Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, 19 Ἐκδιῶσαι πάντας
τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησεν
Κύριος. 20 Καὶ ἔσται ὅταν ἰρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου
αὐριον λέγων Τί ἐστι τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα
καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεός ὑμῶν
ἡμῖν; 21 Καὶ ἰεῖς τῷ υἱῷ σου Οἰκίται ἡμεν τῷ
Φαραῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος
ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.
22 Καὶ ἔδωκε Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ
πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῷ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
ἐνώπιον ἡμῶν, 23 Καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκείθεν
δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσε δοῦναι τοῖς
πατράσιν ἡμῶν. 24 Καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος
ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα, φοβεῖσθαι Κύριον
τὸν θεόν ἡμῶν, ἵνα εὖ ᾖ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα
ζῶμεν ὥσπερ καὶ σήμερον. 25 Καὶ διημοσύνη
ἔσται ἡμῖν ἵαν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς
ἐντολάς ταύτας ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν,
καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν

6 Eruntque verba hæc, quæ ego præcipio tibi
hodie, in corde tuo: 7 Et narrabis ea filiis
tuis, et meditaberis in eis sedens in domo tua,
et ambulans in itinere, dormiens atque con-
surgens. 8 Et ligabis ea quasi signum in
manu tua, eruntque et movebuntur inter oculos
tuos, 9 Scribesque ea in limine et ostiis
domus tuæ. 10 Cumque introduxerit te
Dominus Deus tuus in terram, pro qua juravit
patribus tuis, Abraham, Isaac, et Jacob: et
dederit tibi civitates magnas et optimas, quas
non ædificasti, 11 Domos plenas cunctarum
opum, quas non extruxisti, cisternas, quas non
fodisti, vineta et oliveta, quæ non plantasti.
12 Et comederis, et saturatus fueris: 13 Cave
diligenter, ne obliviscaris Domini, qui eduxit
te de terra Ægypti, de domo servitutis.
Dominum Deum tuum timebis, et illi soli
servies, ac per nomen illius jurabis. 14 Non
ibitis post deos alienos cunctarum gentium,
quæ in circuitu vestro sunt: 15 Quoniam
Deus æmulator, Dominus Deus tuus in medio
tui: nequando irascatur furor Domini Dei tui
contra te, et auferat te de superficie terræ
16 Non tentabis Dominum Deum tuum, sicut
tentasti in loco tentationis. 17 Custodi
præcepta Domini Dei tui, ac testimonia et
ceremonias, quas præcepit tibi: 18 Et fac
quod placitum est et bonum in conspectu
Domini, ut bene sit tibi: et ingressus possideas
terram optimam, de qua juravit Dominus
patribus tuis, 19 Ut deleter omnes inimicos
tuos coram te, sicut locutus est. 20 Cumque
interrogaverit te filius tuus cras, dicens: Quid
sibi volunt testimonia hæc, et ceremoniæ, atque
judicia, quæ præcepit Dominus Deus noster
nobis? 21 Dices ei: Servi eramus Pharaonis
in Ægypto, et eduxit nos Dominus de Ægypto
in manu forti: 22 Fecitque signa atque
prodigia magna et pessima in Ægypto
contra Pharaonem, et omnem domum illius, in
conspectu nostro, 23 Et eduxit nos inde, ut
introducitis daret terram, super qua juravit
patribus nostris. 24 Præcepitque nobis
Dominus, ut faciamus omnia legitima hæc, et
timeamus Dominum Deum nostrum, ut bene
sit nobis cunctis diebus vitæ nostræ, sicut est
hodie. 25 Eritque nostri misericors, si
custodierimus et fecerimus omnia præcepta
ejus coram Domino Deo nostro, sicut mandavit
nobis.

דברים ז

פרשה ז:

1 כי יביאך יהוה אלתיך אל-הארץ אשר-אתה באשמה לשמה ולשמה ונשל ביום רבים. מפניך קחתי והגרשתי והאמלי והקנעני והפרזי וקחתי והביאני שבעה ביום רבים נצוצים מפה: 2 ונתתם יתן אלתיך לפניך והפיתם חסכם תחרים אתם לאתחלת לתם ברית ולא תחכם: 3 ולא תתחמך בם בתה לאתחמך לבני ונתת לאתחמך לבני: 4 קרית את-בניך מאמלי וקבדו אלתיך וקבדו וקבדו את-יתחך בכם והשמידו מחר: 5 כי אסדך תשש לם מזבחיתם תתצו ומזבחיתם תשגרו ואשריתם תגדעו ופסיליתם תשפרו באש: 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלתיך בך בחר ויהוה אלתיך לחיות לו לעם כנלח מפל תעמים אשר על-פני האדמה: 7 לא מרפכם מקל-העצים חשך יהוה בכם ויבחר בכם קראתם קמצט מקל-העצים: 8 כי מאתחלת יהוה אתכם ומשמר את-השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ונפדה מביט עבדים מיד פרעו מלח-מצרים: 9 ונתתם קריתך אלתיך הוא האלתיים האל תמאן שמך הבירה ותחמד לאתחמו ולשכרי מצותי לאלה דור: 10 ומשלם לשכרי אל-פניו להאבדו לא ואחר לשכרי אל-פניו לשלם לו: 11 ושמרת את-המצות והאתחמך והאתחמך והאתחמך אשר אנכי מצוה תיום לעשותם:

פ פ פ פ

12 ונתת. עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם ונשיתם אתם ושמר יהוה אלתיך לך את-הבירה והאתחמד אשר נשבע לאתחמך: 13 ואתחמד ויבדך והרבה ויבדך פרי-בטנת ופרי-אדמה דגנך ותרשש ויצחק שגור-אלפיה ועשתרת צאנך על האדמה אשר-נשבע לאתחמך לכת לך: 14 בך תתנה מקל-העצים לאתחמך בך עקר וקבדו ויבדך: 15 והסיר יהוה מפה כל-חלי וכל-מחור מצרים תעם אשר ידעת לא ושיקם בך ונתתם בך-שנאך:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, Ζ΄.

ΚΕΦ. Ζ΄.

1 'ΕΑΝ δὲ εἰσαγγ σε Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσπορεύεῖς ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ ἔξαρξ ἔθνη μεγάλη ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Σετταῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη πολλά καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν, 2 Καὶ παραδώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις αὐτούς, ἀφανισμῷ ἀφανίεις αὐτούς. οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτοὺς διαθήκη, οὐδὲ μὴ ἐλεήσει αὐτούς, 3 Οὐδὲ μὴ γαμβρεύσῃ πρὸς αὐτούς. τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου. 4 Ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύσει θεοῖς ἑτέροις, καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ Κύριος εἰς ὑμᾶς, καὶ ἐξολοθρεύσει σε τὸ τάχος. 5 Ἄλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς. τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ. 6 Ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ Κύριε τῷ θεῷ σου, καὶ σὲ προεῖλετο Κύριος ὁ θεός σου εἶναι αὐτῷ λαῶν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. 7 Οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προεῖλετο Κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὑμᾶς, ὑμεῖς γὰρ ἐστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. 8 Ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγαπᾶν Κύριον ὑμᾶς, καὶ διατηρῶν τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξῆγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐλυτρώσατο σε Κύριος ἐξ οἴκου δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου. 9 Καὶ γινώσκῃς ὅτι Κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεός, θεός πιστός, ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ εἰς χιλίους γενεάς, 10 καὶ ἀποδιδοὺς τοῖς μισοῦσι κατὰ πρόσωπον ἐξολοθρεύσει αὐτούς. καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσι, κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς. 11 Καὶ φυλάξῃς τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον ποιῆν. 12 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἀν ἀκούσῃς τὰ δικαιώματα ταῦτα, καὶ φυλάξῃς καὶ ποιήσῃς αὐτά, καὶ διαφυλάξῃς Κύριος ὁ θεός σου σοὶ τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος ὃ ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν. 13 Καὶ ἀγαπήσῃ σε καὶ εὐλογῇ σε καὶ πληθυνεῖ σε, καὶ εὐλογῇ τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἐλαιόν σου, τὰ βοσκῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου, ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι. 14 Εὐλογητὸς ἔσθ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγνος οὐδὲ στῆρα καὶ ἐν τοῖς κτήνεσί σου. 15 Καὶ περιελεῖ Κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηράς ὧς ἐώρακας καὶ ὅσα ἐγὼ οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σέ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

DEUTERONOMIUM, VII

CAPUT VII.

1 CUM introduxerit te Dominus Deus tuus in terram, quam possessurus ingrederis, et deleverit gentes multas coram te, Hethæum, et Gergezæum, et Amorrhæum, Chananæum, et Pherezæum, et Hevæum, et Jebusæum, septem gentes multo majoris numeri quam tu es, et robustiores te: 2 Tradideritque eas Dominus Deus tuus tibi, percuties eas usque ad inter-necionem. Non inibis cum eis fœdus, nec misereberis earum, 3 Neque sociabis cum eis conjugia. Filiam tuam non dabis filio ejus, nec filiam illius accipies filio tuo: 4 Quia seducet filium tuum, ne sequatur me, et ut magis serviat diis alienis: irasceturque furor Domini, et delebit te cito. 5 Quin potius hæc facietis eis: Aras eorum subvertite, et confringite statuas, lucosque succidite, et sculptilia comburite. 6 Quia populus sanctus es Domino Deo tuo. Te elegit Dominus Deus tuus, ut sis ei populus peculiaris de cunctis populis, qui sunt super terram. 7 Non quia cunctas gentes numero vincebatis, vobis junctus est Dominus, et elegit vos, cum omnibus sitis populis pauciores: 8 Sed quia dilexit jus Dominus, et custodivit juramentum, quod juravit patribus vestris: eduxitque vos in manu forti, et redemit de domo servitutis, de manu Pharaonis regis Ægypti. 9 Et scies, quia Dominus Deus tuus, ipse est Deus fortis et fidelis, custodiens pactum et misericordiam diligentibus se, et his qui custodiunt præcepta ejus, in mille generationes: 10 Et reddens odientibus se statim, ita ut disperdat eos, et ultra non differat, protinus eis restituens quod merentur. 11 Custodi ergo præcepta et ceremonias atque judicia, quæ ego mando tibi hodie ut facias. 12 Si postquam audieris hæc judicia, custodieris ea et feceris, custodiet et Dominus Deus tuus pactum tibi, et misericordiam quam juravit patribus tuis: 13 Et diliget te ac multiplicabit, benedicetque fructui ventris tui, et fructui terræ tuæ, frumento tuo, atque vindemiæ, oleo, et armentis, gregibus ovium tuarum super terram, pro qua juravit patribus tuis ut daret eam tibi. 14 Benedictus eris inter omnes populos. Non erit apud te sterilis utriusque sexus, tam in hominibus quam in gregibus tuis. 15 Auferet Dominus a te omniem languorem: et infirmitates Ægypti pessimas, quas novisti, non inferet tibi, sed cunctis hostibus tuis.

16 וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־קַצְפֵּי־אֲשֶׁר יִתְּנָה אֱלֹהֶיךָ לְתֹנֶיךָ לֵאמֹר לֹא־תִהְיֶה עֵינְךָ עָלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מִנְחָתָם הֵיאָה לָּךְ : ס
17 כִּי תֵאֱמַר בְּלִבְּךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אֶכָּל לְהוֹרִישָׁם : 18 לֹא תִירָא מֵהֶם זָכָר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָרְעֹה וְלִכְלֵל־מִצְרָיִם : 19 הַמִּסֹּת חֲדָלֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה עִינְךָ וְהַאֲמַת וְהַמַּפְתִּים וְהַנֶּד קַחְקֹה וְהַנֶּנֶצַּח הַמַּטְוֶה אֲשֶׁר הוֹצִיאָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרָיִם : יִתְּנָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־עַמִּים אֲשֶׁר־אֲתָנָה מִפְּנֵיהֶם : 20 וְנָם אֶת־הַצִּרְיָה וְשָׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עֲרֹאֲבוֹת הַשָּׁמַיִם וְהַמַּדְבָּרִים מִשְׁכָּתָם : 21 לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יִתְּנָה אֱלֹהֶיךָ בְּתַרְיָה אֶל דָּוִד וְנִוְרָא : 22 וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִפְּנֵיךָ מִצְרַיִם מִצְרָיִם לֹא תִכָּל פִּלְתָּם מִחֹר דִּתְרַבָּה עָלֶיךָ חֲנֹת הַשָּׁמַיִם : 23 וְיִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָסֵם מִחֻמָּתָה מִלִּית עַד הַשָּׁמַיִם : 24 וְנָתַן מַלְאֲכָיִם בֵּינְךָ וְהַאֲבִדְתָּ אֶת־שִׁשְׁם מִפְּנֵי הַשָּׁמַיִם לֹא־יִתְנָעַב אִישׁ בְּבָנֶיךָ עַד הַשְׁמָדָה אֹתָם : 25 פָּסִילִי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׁרֹפוּ בָאֵשׁ לֹא־תִחַמְדוּ לָסֶף וְתִבֶּה עָלֵיהֶם וְלִמְחָתָם לָךְ פֶּן תַּעֲבֹד בּוֹ כִּי הוֹצִיָּתָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הָאֵל : 26 וְלֹא־תִבְרִיא תוֹעֵב וְאִל־בִּיטָה וְתִינִי חֲרָם בְּמַחֲוֵי שָׁמַיִם וּתְשַׁקְּצוּ וְתַעֲבֹד וְתִתְעַבְּבָה בִּירְחֵם הָאֵל :

פרשה ח :

1 בְּלִי־מַצְנָה אֲשֶׁר אֶכְּלִי מִצִּנּוֹת הַיָּם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לִמְעַן תִּהְיוּ רַבִּיחִים וּבִאֲחֵם יִרְשָׁתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם : 2 וְתִבְרַת אֶת־קִלְיֹנֶיהָ אֲשֶׁר הוֹלִיכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַד אֲרָבָעִים שָׁנָה בְּפִדְיָה לִמְעַן עֲלֵתָה לְנַפְתָּה לְדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ חֲתָשְׁמַר מִצִּוְתוֹ אִם־לֹא : 3 וְיִשְׁפָּח וְיִרְעֹב וְיִצְרָב וְיִאָכַל אֶת־הַסֶּף אֲשֶׁר לֹא־תִדְעָם וְלֹא תִדְעוּ אֶת־הוֹצֵאתָ לִמְעַן הוֹדִיעָה כִּי לֹא עָלִיתְכֶם לְבַדּוֹ יִתְּנָה הָאֵל כִּי עֲלִי־מוֹצָא כִּי־יִתְּנָה יְהוָה : 4 שְׂמִלְתָּה לֹא קִלְחָה מִעֲלֶיךָ וְיִרְלָה לֹא בִּצְחָה וְיִרְעָעִים שָׁמָּה :

16 Kai phagē πάντα τὰ σκύλα τῶν ἰθύνων ὁ Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ λατρεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι σκῶλον τοῦτο ἐστὶ σοι. 17 Ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου ὅτι πολλὸ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγώ, πῶς δυνήσομαι ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς; 18 Οὐ φοβηθήσῃ αὐτούς· μείγα μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ θεός σου τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, 19 Τοῦς πειρασμοῦς τοῦς μεγάλους οὓς ἴδωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκείνα, τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν, ὡς ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ θεός σου· οὕτω ποιήσει Κύριος ὁ θεός ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 20 Καὶ τὰς σφηκίας ἀποστείλει Κύριος ὁ θεός σου εἰς αὐτούς, ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλειμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ. 21 Οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί, θεός μέγας καὶ κραταῖός. 22 Καὶ καταναλώσει Κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρὸν· οὐ δυνήσῃ ἐξανάλωσαι αὐτούς τὸ τάχος, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τὰ ἄγρια. 23 Καὶ παραδώσει αὐτούς Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἀπολεῖς αὐτοὺς ἀπολείψας μεγάλην ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ αὐτούς. 24 Καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολῶτε τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου· οὐκ ἀντιστήσεται οἰθεὶς κατὰ πρόσωπόν σου ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς. 25 Τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν καύσετε πυρὶ· οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν οὐ λήψῃ σεαυτῷ, μὴ πταίῃς δι' αὐτό, ὅτι βδελύγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σοῦ ἐστὶ. 26 Καὶ οὐκ εἰσίοισεις βδελύγμα εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἀνάθημα ἔσῃ ὡς περ τοῦτο· προσοχθίσματι προσοχθίεις καὶ βδελύγματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθημά ἐστι.

ΚΕΦ. η'.

1 ΠΑΣΑΣ τὰς ἐντολάς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐμὶν σήμερον φυλάξεσθε ποιεῖν, ἵνα ζήτε καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσέλθῃτε καὶ κληρονομήσῃτε τὴν γῆν ἣν ὤμοσε Κύριος ὁ θεός ὑμῶν τοῖς πατράσιν ὑμῶν. 2 Καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἡγαγί σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ πειράσῃ σε, καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἢ οὐ. 3 Καὶ ἐκάεω σε καὶ ἐλιμαγχόνησέ σε, καὶ ἐψώμωσέ σε τὸ μάννα ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου· ἵνα ἀναγγείλῃ σοι ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος. 4 Τὰ ἱμάτιά σου οὐκ ἐπαλαιώθη ἀπὸ σοῦ, τὰ ὑποδήματά σου οὐ κατερίβη ἀπὸ σοῦ, οἱ πόδες σου οὐκ ἐνυλώθησαν ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη.

16 Devorabis omnes populos quos Dominus Deus tuus daturus est tibi. Non parcat eis oculus tuus, nec servies diis eorum, ne sint in ruinam tui. 17 Si dixeris in corde tuo: Plures sunt gentes istae quam ego, quomodo potero delere eas? 18 Noli metuere, sed recordare quae fecerit Dominus Deus tuus Pharaoni, et cunctis Aegyptiis, 19 Plagas maximas, quas viderunt oculi tui, et signa atque portenta, manumque robustam, et extentum brachium, ut educeret te Dominus Deus tuus; sic faciet cunctis populis, quos metuis. 20 Insuper et crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos, donec deleat omnes atque disperdat qui te fugerint, et latere potuerint. 21 Non timebis eos, quia Dominus Deus tuus in medio tui est, Deus magnus et terribilis: 22 Ipse consumet nationes has in conspectu tuo paulatim atque per partes. Non poteris eas delere pariter: ne forte multiplicentur contra te bestiae terrae. 23 Dabitque eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo: et interficiet illos donec penitus deleantur. 24 Tradetque reges eorum in manus tuas, et disperdes nomina eorum sub caelo: nullus poterit resistere tibi, donec conteras eos. 25 Sculptilia eorum igne combures: non concupisces argentum et aurum, de quibus facta sunt, neque assumes ex eis tibi quidquam, ne offendas, propterea quia abominatio est Domini Dei tui. 26 Nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam, ne fias anathema, sicut et illud est. Quasi spurcitiam detestaberis, et velut inquinamentum ac sordes abominationi habebis, quia anathema est.

CAPUT VIII.

1 OMNE mandatum, quod ego praecipio tibi hodie, cave diligenter ut facias: ut possitis vivere, et multiplicemini, ingressique possideatis terram, pro qua juravit Dominus patribus vestris. 2 Et recordaberis cuncti itineris, per quod adduxit te Dominus Deus tuus quadraginta annis per desertum, ut affligeret te, atque tentaret, et nota fierent quae in tuo animo versabantur, utrum custodires mandata illius, an non. 3 Affixit te penuria, et dedit tibi cibum manna, quod ignorabas tu et patres tui: ut ostenderet tibi quod non in solo pane vivat homo, sed in omni verbo quod egreditur de ore Dei. 4 Vestimentum tuum, quo operiebaris, nequaquam vetustate defecit; et pes tuus non est subtritus, en quadragessimus annus est.

וידעת עמך לבבך כי פאשר יספר איש
אחר-בנו יהנה אל-היה מנסה: ⁶ ושמרת
את-מצות יהנה אל-היה ללכת בדרךיו
ויהנה אתו: ⁷ כי יהנה אל-היה מביאה
אל-ארץ טובה ארץ חבלי לים עננה
והחלות וצאים בפקוקה יקרה: ⁸ ארץ
חטה ושערה וגפן והאנה ורפון ארץ
זית שמן ודבש: ⁹ ארץ אשר לא במספרה
המכל-פה לחם לא-תחסר קל פה ארץ
אשר אנגיה בנהל והמרחיקה תחשב
חשית: ¹⁰ ואלהם ושבעה וברכה את
יהנה אל-היה על-הארץ הטובה אשר
הברכה: ¹¹ השמר לה פד-תשבח את-
יהנה אל-היה לבדלי שמר מצותיו
ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצות חיים:
¹² פד-תמלא ושבעה ופתים טובים תבנה
ושבעה: ¹³ והקרה וצאנה ורפון וקסה
וזהב ורבה-זהב וכל אשר-לה ודבש:
¹⁴ וגם לבבך ושכחת את-יהנה אל-היה
המוציאך מארץ מצרים מגית עבדים:
¹⁵ המוליכה בדרך הנדל והפזא נחש
שרה ועקב וצמאון אשר אורמים המוציא
לה מים מאר החלמיש: ¹⁶ המאכלה מן
בפד-פך אשר לא-תדעון אלהיה למען
עלה ולמען נפתה להיטבך באחריה:
¹⁷ ושמרת בלבבך פחל וצאים תי עשה
לי את-החיל תנה: ¹⁸ וזכרת את-יהנה
אל-היה כי הוא חתנו לך פח לעשות
חיל למען היום את-צריחך ואשר-נשבע
לאבתך ביום תנה: ¹⁹ פ
אם-שלה תשבח את-יהנה אל-היה והלכת
אחרי אלהים אחרים וגדלתם והשפתים
לחם חזיתי בכם ביום כי אבד המאבדון:
²⁰ בגוים אשר יהנה מאבד מפגיהם מן
המאבדון עקב לא תשמעון בקול יהנה
אל-היהם:

פרשה ט

ושמע ישראל אתה עבר חיים את-
היה לבל להשת גוים גדלים געצמים
מפנה צרים גדלות ובצרת בשמים: ² עם-
גדול וגם בגו עגרים אשר אתה דעת
ואתה שמעת כי יתעב לפני בגו עגה:

5 Καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἰ τις ἀνθρώπου
παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ θεός σου
παιδεύσει σε · 6 Καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου, πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσ-
θαι αὐτόν. 7 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ θεός σου εἰσάξει σε εἰς
γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, οὗ χεῖμαρροι ὕδατων καὶ
πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορεύονται διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ
τῶν ὀρέων · 8 Γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἀμπελοι, συκαί,
ροαί, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος · 9 Γῆ ἐφ' ἧς οὐ
μετὰ πτωχείας φαγῇ τὸν ἄρτον σου, καὶ οὐκ ἐνδε-
θήσῃ ἐπ' αὐτῆς οὐδὲν · γῆ ἥς οἱ λίθοι σιδήρος, καὶ
ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν · 10 Καὶ
φαγῇ καὶ ἐμπλησθήσῃ, καὶ εὐλογῆσεις Κύριον τὸν
θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς δίδωκε σοι ·
11 Πρόσεχε σεαυτῇ μὴ ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου,
τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα
καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι
σήμερον · 12 Μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθείς, καὶ οἰκίας
καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς, 13 Καὶ
τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων
σοι, ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι, καὶ πάν-
των ὧν σοι ἔσται πληθυνθέντων σοι, 14 Ὑψωθῇ
τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ
ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας ·
15 Τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης
καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὄφις δάκνων καὶ σκορπίος
καὶ δίψα, οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ · τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ
πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος · 16 Τοῦ ψυμί-
σαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ
οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε καὶ
ἐκπειράσῃ σε, καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἰσχύων τῶν
ἡμερῶν σου · 17 Μὴ εἶπες ἐν τῇ καρδίᾳ σου Ἡ
ἰσχὺς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέ μοι
τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην. 18 Καὶ μνησθήσῃ
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ
ποιῆσαι δύναμιν, καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ
ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου ὡς σήμερον.
19 Καὶ ἔσται ἂν λήθῃ ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου,
καὶ πορευθῇς ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ λατρεύσῃς
αὐτοῖς καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλεία
ἀπολείσθῃ · 20 Καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα Κύριος ὁ
θεός ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολείσθῃ
ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν.

ΚΕΦ. θ'.

1 ἈΚΟΥΕ Ἰσραὴλ, σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν
Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομήσαι ἔθνη μέγала καὶ
ἰσχυρότερα μάλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ
τειχεύρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ, 2 Πόλιν μέγαν καὶ πολλὴν
καὶ εὐμήκη, υἱὸς Ἐνάκ, οὗς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκήκοας
Τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱὸν Ἐνάκ;

5 Ut recogites in corde tuo, quia sicut
erudit filium suum homo, sic Dominus Deus
tuus erudit te, 6 Ut custodias mandata
Domini Dei tui, et ambules in viis ejus, et
timeas eum. 7 Dominus enim Deus tuus
introducet te in terram bonam, terram rivorum
aquarumque et fontium: in cujus campis et
montibus erumpunt fluviorum abyssi: 8 Terram
frumenti, hordei, ac vinearum, in qua ficus, et
malogranata, et oliveta nascuntur: terram
olei ac mellis, 9 Ubi absque ulla penuria
comedes panem tuum, et rerum omnium abun-
dantia perfrueris: cujus lapides ferrum sunt,
et de montibus ejus aeris metalla foduntur:
10 Ut cum comederis, et satiatu fueris,
benedicas Domino Deo tuo pro terra optima,
quam dedit tibi. 11 Observa, et cave
nequando obliviscaris Domini Dei tui, et
negligas mandata ejus atque judicia et cere-
monias, quas ego praecepit tibi hodie: 12 Ne
postquam comederis, et satiatu fueris, domos
pulchras aedificaveris, et habitaveris in eis,
13 Habuerisque armenta boum, et ovium
greges, argenti et auri, cunctarumque rerum
copiam, 14 Elevetur cor tuum, et non
reminiscaris Domini Dei tui, qui eduxit te de
terra Aegypti, de domo servitutis: 15 Et
ductor tuus fuit in solitudine magna atque
terribili, in qua erat serpens flatu adurens, et
scorpio ac dipsas, et nullae omnino aquae; qui
eduxit rivos de petra durissima, 16 Et cibavit
te manna in solitudine, quod nescierunt patres
tui. Et postquam afflixit ac probavit, ad
extremum misertus est tui, 17 Ne diceres in
corde tuo: Fortitudo mea, et robur manus
meae, Haec mihi omnia praestiterunt; 18 Sed
recorderis Domini Dei tui, quod ipse vires tibi
praeberit, ut impleret pactum suum, super
quo juravit patribus tuis, sicut praesens indicat
dies. 19 Sin autem oblitus Domini Dei tui,
secutus fueris deos alienos, coluerisque illos et
adoraveris: ecce nunc praedico tibi quod
omnino dispereas. 20 Sicut gentes, quas
delevit Dominus in introitu tuo, ita et vos
peribitis, si inobedientes fueritis voci Domini
Dei vestri.

CAPUT IX.

1 AUDI, Israel: Tu transgredieris hodie
Jordanem, ut possideas nationes maximas et
fortiores te, civitates ingentes, et ad caelum
usque muratas, 2 Populum magnum atque sub-
limem, filios Enacim, quos ipse vidisti et audisti,
quibus nullus potest ex adverso resistere.

3 ויבדעת היום כי יתנה אלתיך הוא
העבר לפניך אש אכלה הוא ושמרתם
והוא יכניעם לפניך והורשקם ותאבדקם
מחר כאשר דבר יהוה לך: 4 אל-תאמר
בלבבך בנחך יתנה אלתיך אתם ו
מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יתנה
לרשת את-הארץ הזאת וברשעת הנוים
האלה יתנה מורישם מפניך: 5 לא
בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת
את-ארצם כי ברשעת הנוים האלה
יתנה אלתיך מורישם מפניך וילמען תקים
את-הדבר אשר נשבע יתנה לאבותיך
לאבתכם ליצחק וליעקב: 6 וידעם כי
לא בצדקתך יתנה אלתיך נתן לך את
הארץ השוכה הזאת לרשתה כי עם
השח-ערה אתה: 7 וכל אל-תשפח את
אשר-הקדשם את-יתנה אלתיך בפדך
למרתיום אשר-יצאך מארץ מצרים
עד-באכם עד-המקום הזה ממרים הייתם
עם-יתנה: 8 ובחרב הקדשם את-יתנה
ויחאקף יתנה בכם להשמיד אתכם:
9 בעלתי הקרח לקחת לחות האבנים
לחות הבדית אשר-ברת יתנה עמכם
והאשב בחר ארבעים יום וארבעים לילה
לקחם לא אכלתי ומים לא שתיתי:
10 וישן יתנה אלי את-ישני לחות האבנים
בתבים באמצע אלהים געליהם בקל-
הדברים אשר דבר יתנה עמכם בחר
מתוך האש ביום הקהל: 11 ויהי כשע
ארבעים יום וארבעים לילה נתן יתנה
אלי את-ישני לחות האבנים לחות הבדית:
12 ויאמר יתנה אלי קום רד מחר מזה
כי שחת עמך אשר הוצאת מפמצרים
כרי מחר מדברך אשר צויתם עשו
לקחם מפנה: 13 ויאמר יתנה אלי לאמר
ראיתי את-העם הזה והנה עם-קשה
ערה הוא: 14 הנה מפני ואשמרתם
ואמרתם את-שקם מתחת השמים ואעשה
אותי לנורעצים נגב מפני: 15 ואפן
וארד מדברך והחר בחר באש ושל
לחות הבדית על שפני גדי: 16 ואח
והנה חסאתם ליתנה אלהיכם עשרת
לכם עגל מסכה סתם מחר מ
תהר אשר-צרה יתנה אתכם:

3 Καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι Κύριος ὁ θεός σου
οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου· πῦρ
καταναλίσκων ἐστίν, οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ
οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου καὶ
ἀπολεῖ αὐτοὺς ἐν τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι Κύριος.
4 Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἐν τῷ ἐξανάλῳσαι
Κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸ προσώπου
σου, λέγων Διὰ τὴν δικαιοσύνην μου εἰσήγαγέ με
Κύριος κληρονομήσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.
5 Οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου οὐδὲ διὰ τὴν ὁσιότητα
τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃς κληρονομήσαι τὴν γῆν
αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἔθνων τούτων
Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ
ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην ἣν ὥμοσε Κύριος τοῖς
πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ
Ἰακώβ. 6 Καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς
δικαιοσύνας σου Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι τὴν
γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι, ὅτι λαὸς
σκληροτράχηλος ἐστίν. 7 Μνήσθητι μὴ ἐπιλάβῃς ὅσα
παρώξυνας Κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἱρῆμῳ· ὅτι
ἡς ἡμέρας ἐξήλαθε ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἤλαθε εἰς τὸν
τόπον τοῦτον, ἀπειθοῦντες διετελείτε τὰ πρὸς Κύριον.
8 Καὶ ἐν Χωρὴβ παρωξύνετε Κύριον, καὶ ἰθυμώθη
Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς, 9 Ἀναβαίνον-
τός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθinas,
πλάκας διαθήκης ὡς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς· καὶ
κατεγενύμην ἐν τῷ ὄρει τεισσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεισσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ
οὐκ ἔπιον. 10 Καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὰς δύο πλά-
κας τὰς λιθinas γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ
θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγράπτο πάντες οἱ λόγοι οὓς
ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρας ἐκκλη-
σίας. 11 Καὶ ἐγένετο διὰ τεισσαράκοντα ἡμερῶν καὶ
διὰ τεισσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε Κύριος ἐμοὶ τὰς δύο
πλάκας τὰς λιθinas, πλάκας διαθήκης. 12 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἀνάστηθι κατὰ βῆθι τὸ τάχος
ἐντεῦθεν, ὅτι ἡνόμησεν ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ
γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς
ἐνετείλω αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χωνευμα.
13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ λέγων Λελάληκα πρὸς
σέ ὡς παῖς καὶ δις λέγων Ἐώρακα τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ
ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλος ἐστίν. 14 Καὶ νῦν ἔασόν
με ἐξολοθρεύσαι αὐτούς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα
αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσω σέ εἰς
ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.
15 Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος
ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δύο πλάκες
τῶν μαρτυριῶν ἐπὶ ταῖς δυοῖς χερσὶ μου. 16 Καὶ
ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν,
καὶ ἐποίησατε ὑμῖν αὐτοῖς χωνευτόν, καὶ παρέβητε
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν,

3 Scies ergo hodie quod Dominus Deus tuus
ipse transibit ante te, ignis devorans atque
consumens, qui conterat eos et deleat atque
disperdat ante faciem tuam velociter, sicut
locutus est tibi. 4 Ne dicas in corde tuo, cum
deleverit eos Dominus Deus tuus in conspectu
tuo: Propter justitiam meam introduxit me
Dominus ut terram hanc possiderem, cum
propter impietates suas istae deletae sint
nationes. 5 Neque enim propter justitias
tuas, et aequitatem cordis tui, ingredieris ut
possideas terras earum: sed quia illae egerunt
impie, introeunte te deletae sunt: et ut com-
pleret verbum suum Dominus, quod sub
juramento pollicitus est patribus tuis, Abra-
ham, Isaac, et Jacob. 6 Scito ergo quod non
propter justitias tuas Dominus Deus tuus
dederit tibi terram hanc optimam in posses-
sionem, cum durissimae cervicis sis populus.
7 Memento, et ne obliviscaris, quomodo ad
iracundiam provocaveris Dominum Deum tuum
in solitudine. Ex eo die, quo egressus es ex
Aegypto usque ad locum istum, semper adver-
sum Dominum contendisti. 8 Nam et in
Horeb provocasti eum, et iratus delere te
voluit, 9 Quando ascendi in montem, ut
acciperem tabulas lapideas, tabulas pacti quod
pegigit vobiscum Dominus: et perseveravi in
monte quadraginta diebus ac noctibus, panem
non comedens, et aquam non bibens. 10 De-
ditque mihi Dominus duas tabulas lapideas
scriptas digito Dei, et continentes omnia verba
quae vobis locutus est in monte de medio
ignis, quando concio populi congregata est.
11 Cumque transissent quadraginta dies, et
totidem noctes, dedit mihi Dominus duas
tabulas lapideas, tabulas foederis, 12 Dixitque
mihi: Surge, et descende hinc cito: quia
populus tuus, quem eduxisti de Aegypto,
deseruerunt velociter viam quam demonstrasti
eis, feceruntque sibi conflatile. 13 Rursumque
ait Dominus ad me: Cerno quod populus iste
durae cervicis sit: 14 Dimitte me ut
conteram eum, et deleam nomen ejus de
sub caelo, et constituam te super gentem,
quae hac major et fortior sit. 15 Cumque
de monte ardente descenderem, et duas tabulas
foederis utraque tenerem manu, 16 Vidis-
semque vos peccasse Domino Deo vestro, et
fecisse vobis vitulum conflatile, ac deseruisse
velociter viam ejus, quam vobis ostenderat:

17 וְהִתְפַּשְׁתִּי בְשֵׁנִי חֲלוֹת וְאֶשְׁלַח מִסֵּל שְׁנֵי יָדַי וְאֶשְׁבְּרֵם לְעֵינַיִם: 18 וְהִתְנַפְּלִי לִפְנֵי יְהוָה כְּרֹאשְׁכָּה אֲרָבָעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לָחֵם לֹא אֲכָלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כִּלְחֻטְאֲתֶכֶם אֲשֶׁר חָטַאתֶם לַעֲשׂוֹת הַרְעָה בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיפוֹ: 19 כִּי יִבְרָתִי מִפְּנֵי הָאֵל וְהַחֲפָזָה אֲשֶׁר הִזָּקָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי כִּם בַּפֶּעַם הַהוּא: 20 וְהִתְנַפְּלִי וְהִתְנַחֵם אֶתְכֶם לְהַשְׁמִיד וְהִתְנַחֵם אֶתְכֶם לְעַרְבָה הַהוּא: 21 וְהִתְנַחֵם אֶתְכֶם אֲשֶׁר-עָשִׂיתֶם אֶת-הָעֵגֶל לְחַתּוֹתִי וְאֲשֶׁר אֶתְכֶם בָּאֵשׁ וְהִתְנַחֵם אֶתְכֶם שָׁחוֹן חֲפָז עַד אֲשֶׁר-צָק לַעֲקֹר וְאֶשְׁלַח אֶת-עַצְמוֹ אֶל-הַפָּחַל הַיָּבֵד מִדֶּקֶר: 22 וּבְהִתְבַּעְרָה וּבְמִשְׁחָה וּבְהִתְבַּרְתִּי הַפָּאֲנָה מִקְצֵמִים הָיִיתֶם אֶת-יְהוָה: 23 וּבְשִׁלֹּחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקְדָּשׁ בְּרָגֶל לְאֶמֶר עַלֵּי יְהוָה אֶת-הָאֲרָץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְנִתְּמָרִי אֶת-פִּי יְהוָה אֶלְהִיכֶם וְלֹא תִאֲמַנְתֶּם לֵאמֹר וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי: 24 כִּמְרִים הָיִיתֶם עִם-יְהוָה מִיּוֹם וַעֲתָנִי אֶתְכֶם: 25 וְהִתְנַפְּלִי לִפְנֵי יְהוָה אֶת אֲרָבָעִים הַיּוֹם וְאֶת-אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַחֵם לִי כִּי-אֶמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: 26 וְהִתְנַפְּלִי אֶל-יְהוָה וְאָמַרְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל עֲשָׂה וְנִסְתָּה אֲשֶׁר פָּדִיתִי בְּגִדְלָה אֲשֶׁר-חִוָּצָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד מִצְרָיִם: 27 וְכָל לַעֲבֹדִי לְאֶבְרָתָם לִיבְחָק וּלְיִצְחָק אֱלֹהֵינוּ אֶל-יִשְׂרָאֵל הָאֵל וְהִתְנַחֵם: 28 כִּי יִאֲמָרִי הָאֲרָץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתֶנִּי מִמִּצְרַיִם מְבִלִּי לְכָל יְהוָה לְהַבְיִיֵּם אֶל-הָאֲרָץ אֲשֶׁר דָּבַר לָהֶם וּמִשְׁתַּבָּחִתִּי אוֹתָם הוֹצִיאָם לְהַמָּתָם בַּמִּדְבָּר: 29 וְהָם עֲמָה וְנִסְתָּה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי בְּכַחַת הַגִּדֹל וּבְכֹרֶחַ הַנְּתִיבָה:

פ

פרשה י

1 בַּעֲתָ הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלַי מִסֵּל-לִי שְׁגִיר-לִיחֹת אֲבָנִים כְּרֹאשְׁכָּה וְעֵלָה אֵלַי הַחֲרָה וְעָשִׂיתִי לָהּ אֶתְכֶם: 2 וְאֶתְכֶם עַל-הַחֲרָה אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיָה עַל-לִחְתֹּת הַרְאֵשִׁים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ וְשָׁמַעְתָּ בְּאֶרֶץ:

17 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔρριψα αὐτάς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν. 18 Καὶ ἰδεήθη ἐναντίον Κυρίου δεύτερον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον, περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ὧν ἡμάρτετε, ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ παροξύναι αὐτόν. 19 Καὶ ἐκφοβός εἰμι διὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν, ὅτι παρωξύνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· καὶ εἰσέηκουσε Κύριος ἔμοῦ καὶ ἐν τῇ καιρῷ τούτῳ. 20 Καὶ ἐπὶ Ἀαρὼν ἐθυμώθη ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, καὶ ηὐξάμην καὶ περὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ καιρῷ ἐκείνῳ. 21 Καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν ἣν ἐποιήσατε, τὸν μόσχον, λαβὼν αὐτόν καὶ κατέκαυσα αὐτόν ἐν πυρί, καὶ συνέκοψα αὐτόν καταλίσας σφόδρα ἕως ἐγένετο λεπτόν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κοινωρτός, καὶ ἔρριψα τὸν κοινωρτὸν εἰς τὸν χειμᾶρρουν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐροῦ. 22 Καὶ ἐν τῇ ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῇ πειρασμῷ καὶ ἐν τοῖς μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας παροξύναντες ἦτε Κύριον. 23 Καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ Κάδης Βαρνὴ λέγων Ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἠπειθήσατε τῇ ῥήματι Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ. 24 Ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς Κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν. 25 Καὶ ἰδεήθη ἐναντί Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ὅσας ἰδεήθη, εἶπε γὰρ Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. 26 Καὶ εὐξάμην πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπα Κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν, μὴ ἐξολοθρεύσῃς τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου ἣν ἔλυτρώσω, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίῳ καὶ ἐν τῇ βραχίονί σου τῇ ὑψηλῇ. 27 Μνησθητὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν θεραπόντων σου οἱς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ, ὡς ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα καὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν. 28 Μὴ εἰπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκείθεν λέγοντες Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀποκτεῖναι αὐτούς. 29 Καὶ οὗτοι λαός σου καὶ κληρὸς σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίῳ καὶ ἐν τῇ βραχίονί σου τῇ ὑψηλῇ.

ΚΕΦ. ι'.

1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἀάξεισον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὥσπερ τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρὸς μέ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ἔσυλινον. 2 Καὶ γράψεις ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα ᾗ ἦν ἐν ταῖς πλααῖ ταῖς πρώταις ᾗς συνέτριψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτάς εἰς τὴν κιβωτόν.

17 Projeci tabulas de manibus meis, confregique eas in conspectu vestro. 18 Et procidi ante Dominum sicut prius, quadraginta diebus et noctibus panem non comedens, et aquam non bibens propter omnia peccata vestra quæ gestistis contra Dominum, et eum ad iracundiam provocastis: 19 Timui enim indignationem et iram illius, qua adversum vos concitatus, delere vos voluit. Et exaudivit me Dominus etiam hac vice. 20 Adversum Aaron quoque vehementer iratus, voluit eum conterere, et pro illo similiter deprecatus sum. 21 Peccatum autem vestrum quod feceratis, id est, vitulum, arripiens, igne combussi, et in frusta comminuens, omninoque in pulverem redigens, projeci in torrentem, qui de monte descendit. 22 In incendio quoque et in tentatione, et in Sepulchris concupiscentiæ provocastis Dominum: 23 Et quando misit vos de Cadesbarne, dicens: Ascendite, et possidete terram, quam dedi vobis, et contempsistis imperium Domini Dei vestri, et non credidistis ei, neque vocem ejus audire voluistis: 24 Sed semper fuistis rebelles a die qua nosse vos cœpi. 25 Et jacui coram Domino quadraginta diebus ac noctibus, quibus eum suppliciter deprecabar, ne deleret vos ut fuerat comminatus: 26 Et orans dixi: Domine Deus, ne disperdas populum tuum et hereditatem tuam, quam redemisti in magnitudine tua, quos eduxisti de Ægypto in manu forti. 27 Recordare servorum tuorum Abraham, Isaac, et Jacob: ne aspicias duritiam populi hujus, et impietatem atque peccatum: 28 Ne forte dicant habitatores terræ, de qua eduxisti nos: Non poterat Dominus introducere eos in terram, quam pollicitus est eis, et oderat illos: idcirco eduxit, ut interficeret eos in solitudine; 29 Qui sunt populus tuus et hereditas tua, quos eduxisti in fortitudine tua magna, et in brachio tuo extento.

CAPUT X.

1 In tempore illo dixit Dominus ad me. Dola tibi duas tabulas lapideas, sicut priores fuerunt, et ascende ad me in montem: faciesque arcam ligneam, 2 Et scribam in tabulis verba quæ fuerunt in his quas ante confregisti, ponesque eas in arca.

וַתַּעַשׂ אֶרְוֶן צִנִּי שְׁטִימ וְהַפְסֵל שֶׁגִּירָלָחַת
אֲבָנִים קְרָאשְׁגִים וְהָעֵל הַחֲרָדָה וְשֶׁגִּי
הַלָּחַת בְּנִי: ⁴ וַיִּכְתֹּב עַל־הַלָּחַת כַּמִּכְתָּב
הָרִאשׁוֹן אֵת אֲשֶׁרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּהַר מִתְּנָה הָאֵשׁ בְּיוֹם
הַקֹּהֵל וַיִּתְּנֶם יְהוָה אֵלַי: ⁵ וְאִפֹּנ וְאֶחָד
מִדְּהָר וְאֶשְׁשׁ אֶת־הַלָּחַת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
צִעֲתִי וַיְהִי שֶׁם בְּאֲשֶׁר צִנִּי יְהוָה:
⁶ וּבְנִי יִשְׂרָאֵל נִסְעָה מִבְּאֶרֶץ בְּגִינְעָהוֹ
מִסְבָּחָ שֶׁם מֵת אֶחָד וַיִּתְּנֶם שֶׁם וַיִּכְתֹּב
אֶל־עֶרֶךְ בְּנִי מִחֲמִי: ⁷ מִשָּׁם נִסְעָה הַדִּגְדָּגָה
וַיִּמְדֶּה־דִגְדָּגָה: ⁸ וַיִּבְרָךְ אֶת־לִרְמִים:
⁹ בְּעֶרְךָ הַחֲוָה הַבְּגִיל יְהוָה אֶת־שִׁבְטֵי
הַלְוִי לְשֵׁאת אֶת־אֶרֶץ בְּרִית־יְהוָה לְעַמּוֹ
לְפָנֵי יְהוָה לְשִׁרְתּוֹ וַיִּלְבְּקָהּ בְּשִׁמּוֹ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה: ¹⁰ עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לְלִנֵּי חֶלֶק
(וְנִחַלָה עִם־אֲחֵרֵי יְהוָה) חֵלֶק מִחֶלְקוֹ אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵי: ¹¹ וְאֶלְכִי צִמְדִּיתִי
בְּהָר פְּנִימִים הָרְאשִׁימִים אֲרִבְעִים יוֹם
וְאֲרִבְעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם
בַּפֶּעַם הַחֲוָה לֹא־אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיחָהּ:
¹² וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵן לִמְסַע לְפָנֶי
הָעָם וַיִּבְלֶה וַיִּירָשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם לְהָתָּה לְהָתָּה: ¹³ פ וַעֲתָה
יִשְׂרָאֵל מִחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁאֵל מַעֲמֹה פִי
אִם־לִירָאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּךְ
בְּכִלְדִּירָנוּ וַיִּלְבְּקָהּ אֲנוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּכִלְדִּירָנוּ וּבְכִלְדִּירָנוּ: ¹⁴ לְשִׁמְרֵ
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֻקֵּינוּ אֲשֶׁר אָבָה
מִצְוֹת הָאֵלִים לְטוֹב לָהּ: ¹⁵ הֵן לִיהוָה
אֱלֹהֵינוּ הַשְׁמִימִים וְשִׁמִּי הַשְׁמִימִים הָאֵרֶץ
וְלִירָאָה: ¹⁶ הֵן בְּאֶתְרֵנוּ חֲשֵׁה יְהוָה
לְאַבְרָהָם אֲוִתָּם וַיִּבְחָר בְּיִצְחָק אֲחֵרֵיהֶם
בְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים בְּיוֹם הַזֶּה: ¹⁷ וַיִּמְלֹךְ
אֵת עֶרְבֶלָה לְבִבְכֶם וְעֶרְבֶלָה לֹא הָקֵשִׁי
עוֹד: ¹⁸ פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵינוּ
הָאֱלֹהִים וְאֶחָד. הָאֲדָמִים הָאֵל הַקֹּהֵל
הַבְּגִיל וְהַפְסֵל אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמָה פְּנִים וְלֹא
יִקַּח שָׂחֹד: ¹⁹ עַתָּה מִשְׁפַּט יְהוָה
וְאֶלְכֶם וְאֶתְבֹּר לֵי לְהָתָּה וְשִׁמְלָה:
²⁰ וְהַחֲבִיטִם אֶת־הַגִּירָלָחַת בְּרִגְרִים הַיִּיחָם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: ²¹ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַיִּיחָה
אֲנוֹ תַעֲבֹד וַיְבֹר הַדִּבָּר וַיִּבְשְׁמוּ הַשְׁבָּע:

3 Καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ ἐλάξευσα τὰς πλάκας λιθίνας ὡς αἱ πρῶται, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσὶ μου. 4 Καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ ἰδῶκεν αὐτάς Κύριος ἐμοί. 5 Καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτὸν ἣν ἐποίησα, καὶ ἦσαν ἐκεῖ καθὰ ἐνετείλατό μοι Κύριος. 6 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρώθ υἱὸν Ἰακίμ Μισαθαΐ· ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 7 Ἐκείθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγάδ, καὶ ἀπὸ Γαδγάδ εἰς Ἑτεβαθά, γῆ χεῖμαρροι ὑδάτων. 8 Ἐν ἐκείνῃ τῇ καιρῷ διέστειλε Κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ αἶρην τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, παρεστάναι ἐναντί Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 9 Διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τοῖς Λευίταις μερίς καὶ κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ. 10 Καγὼ ἐσθήκα ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἐσθήκουσε Κύριος ἐμοί καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῖσθαι ὑμᾶς. 11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Βάδις· ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ ἐσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομήωσαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς. 12 Καὶ νῦν Ἰσραὴλ τί Κύριος ὁ θεός σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ ἄλλ' ἢ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεόν σου, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπᾶν αὐτόν, καὶ λατρεύειν Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, 13 φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι ᾖ; 14 Ἰδοὺ Κύριος τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. 15 Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. 16 Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε. 17 Ὁ γὰρ Κύριος ὁ θεός ὑμῶν οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ θεός ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον οὐδὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, 18 ποιῶν κρίσιν προσήλυτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρῃ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. 19 Καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον· προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 20 Κύριε ἐν τὸν θεόν σου φοβηθήσεσθαι καὶ αὐτῷ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτόν κολληθήσεσθαι, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῶν.

3 Feci igitur arcam de lignis setim. Cumque dolassem duas tabulas lapideas instar priorum, ascendi in montem, habens eas in manibus. 4 Scripsitque in tabulis, juxta id quod prius scripserat, verba decem, quæ locutus est Dominus ad vos in monte de medio ignis, quando populus congregatus est: et dedit eas mihi. 5 Reversusque de monte, descendi, et posui tabulas in arcam, quam feceram, quæ hucusque ibi sunt, sicut mihi præcepit Dominus. 6 Filii autem Israel moverunt castra ex Beroth filiorum Jacan in Mosera, ubi Aaron mortuus ac sepultus est, pro quo, sacerdotio functus est Eleazar filius ejus. 7 Inde venerunt in Gadgad: de quo loco profecti, castrametati sunt in Jetebatha, in terra aquarum atque torrentium. 8 Eo tempore separavit tribum Levi, ut portaret arcam fœderis Domini, et staret coram eo in ministerio, ac benediceret in nomine illius usque in præsentem diem. 9 Quam ob rem non habuit Levi partem, neque possessionem cum fratribus suis: quia ipse Dominus possessio ejus est, sicut promisit ei Dominus Deus tuus. 10 Ego autem steti in monte, sicut prius, quadraginta diebus ac noctibus: exaudivitque me Dominus etiam hac vice, et te perdere noluit. 11 Dixitque mihi: Vade, et præcede populum, ut ingrediatur, et possideat terram, quam juravi patribus eorum ut traderem eis. 12 Et nunc Israel, quid Dominus Deus tuus petit a te, nisi ut timeas Dominum Deum tuum, et ambules in viis ejus, et diligas eum, ac servias Domino Deo tuo in toto corde tuo, et in tota anima tua: 13 Custodiasque mandata Domini, et ceremonias ejus, quas ego hodie præcipio tibi, ut bene sit tibi? 14 En Domini Dei tui cælum est, et cælum cæli, terra, et omnia quæ in ea sunt: 15 Et tamen patribus tuis conglutinator est Dominus, et amavit eos, elegitque semen eorum post eos, id est, vos, de cunctis gentibus, sicut hodie comprobatur. 16 Circumcidite igitur præputium cordis vestri, et cervicem vestram ne induretis amplius: 17 Quia Dominus Deus vester, ipse est Deus deorum, et Dominus dominantium, Deus magnus et potens, et terribilis, qui personam non accipit, nec muneribus. 18 Facit judicium pupillo et viduæ, amat peregrinum, et dat ei victum atque vestitum; 19 Et vos ergo amate peregrinos, quia et ipsi fuistis advenæ in terra Ægypti. 20 Dominum Deum tuum timebis, et ei soli servies: ipsi adhærebis, jurabisque in nomine illius.

דברים י יא

21 והוא ההלכות והוא אלהיך אשר עשה
אתך את החסד והחסד והחסד והחסד
אשר ראוי עיניך: 22 בשבעים נפש ירדו
אלהיך מצרימה ועשה שמך יהנה אלהיך
בדוכי חשמים ללב:

פרשה יא:

1 והנהב את יהנה אלהיך ושומר
משמרתו וחסדו ומשפטו ומצותיו כל-
המים: 2 וידעתם היום כי לא את-בניכם
אשר לא-תדעו ואשר לא-ראו את-מסד
יהנה אלהיכם את-ידו את-ידו חסדו
וירצו חסדו: 3 ואת-חמיו ואת-מפשו
אשר עשה ביום מצרים לפרעה מלך-
מצרים וכל-בני-ארצו: 4 ואשר עשה לחיל
מצרים לסוסו ולרכבו אשר חצו את-מי
ים-סוף על-פניהם בדרךם אחריכם ונאבדו
יהנה עד היום הנה: 5 ואשר עשה
לכם במדבר עד-באכם עד-חמקום הנה:
6 ואשר עשה לדתו ולבניו בנג אלהי
בדואבדו אשר פתח הארץ את-פיה
והבלעם ואת-בניהם ואת-חמיהם ואת
כל-הימים אשר בגלגלם בקרב כל-ישראל:
7 כי עיניכם קראת את כל-משפט יהנה
הגל אשר עשה: 8 ושמרתם את-כל-
המצוות אשר אנכי מצוה היום למען
חסדו ובאמתם וירשם את-הארץ אשר
אתם לבנים שמה לרשתה: 9 ולמען
תארכו ימים על-הארץ אשר נשבע
יהנה לאבותיכם להביא להם ולירשם ארץ
זבת חלב ודבש: 10 כי הארץ
אשר אתם בא-שמה לרשתה לא בארץ
מצרים הוה אשר באמתם משם אשר
תגרע את-ירדן וחסדו בגלגל בנג
הנה: 11 והארץ אשר אתם לבנים
שמה לרשתה ארץ חרים ובקעת למטר
חשמים תשפח-מים: 12 ארץ אשר
יהנה אלהיך וכל אתה ממד עיני
יהנה אלהיך בזה משה השנה ועד
אחרית שנה: 13 והנה אם-שמע
תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה
אחריכם היום לאתכם את-יהנה אלהיכם
ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, ι, ια΄.

21 Οὗτος καίχημά σου καὶ οὗτος θεός σου, ὅστις
ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξα ταῦτα ἃ
ἴδωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου· 22 Ἐν ἑβδομήκοντα
ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον,
νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε Κύριος ὁ θεός σου ὥσει τὰ ἀστρο
τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

ΚΕΦ. ια΄.

1 ΚΑΙ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν θεόν σου, καὶ
φυλάξῃς τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας. 2 Καὶ γινώσκειτε σήμερον ὅτι
οὐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν, ὅσοι οὐκ οἶδασιν οὐδὲ ἴδωσαν
τὴν παιδείαν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ μεγαλεῖα
αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταίαν καὶ τὸν βραχίονα
τὸν ὑψηλόν, 3 Καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα
αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραῶ βασι-
λεῖ Αἰγύπτου καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ, 4 Καὶ ὅσα
ἐποίησε τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων καὶ τὰ ὄπλα
αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν,
ὡς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ
προσώπου αὐτῶν, καταδικόντων αὐτῶν ἐκ τῶν
ὀπίσω ὑμῶν, καὶ ἀπώλεσαν αὐτοὺς Κύριος. ἔως τῆς
σήμερον ἡμέρας, 5 Καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἔως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, 6 Καὶ ὅσα
ἐποίησε τῷ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὰν υἱοῦς Ἑλιάβ υἱοῦ
Ῥουβὴν, οὗς ἀνοίξασα ἡ γῇ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν
αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ
πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ
παντὸς Ἰσραὴλ· 7 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρακαν
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὰ μεγάλα ὅσα ἐποίησεν ἐν
ὑμῖν σήμερον. 8 Καὶ φυλάξετε πάσας τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἵνα ζήτες
καὶ πολυπλασιασθῇτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσετε
τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ
κληρονομήσαι αὐτήν· 9 Ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ
τῆς γῆς ἣς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι
αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς, γῆν
ρέουσαν γάλα καὶ μέλι. 10 Ἔστι γὰρ ἡ γῇ εἰς ἣν
εἰσπορεύῃ ὑμεῖς ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, οὐχ ὥσπερ
γῇ Αἰγύπτου ἐστίν, ὅθεν ἐκπεπόρευθε ἐκείθεν, ὅταν
σπείρῃσι τὸν σπόρον καὶ ποτίζωσι τοὺς ποσὶν αὐτῶν
ὥσει κῆπον λαχανείας 11 Ἡ δὲ γῇ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ
ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν γῇ ὀρεινῇ καὶ πεδινῇ, ἐκ
τοῦ ὕετος τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ· 12 Γῇ ἣν
Κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτὴν διὰ παντός,
οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ'
ἀρχῆς τοῦ ἔνιαυτοῦ καὶ ἔως συντελείας τοῦ
ἔνιαυτοῦ. 13 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς
ἐντολὰς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἀγαπᾶν
Κύριον τὸν θεόν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

DEUTERONOMIUM, X. XI.

21 Ipse est laus tua, et Deus tuus, qui fecit
tibi hæc magnalia et terribilia, quæ viderunt
oculi tui. 22 In septuaginta animabus
descenderunt patres tui in Ægyptum: et
ecce nunc multiplicavit te Dominus Deus
tuus sicut astra cæli.

CAPUT XI.

1 AMA itaque Dominum Deum tuum, et
observa præcepta ejus et ceremonias, judicia
atque mandata, omni tempore. 2 Cognoscite
hodie quæ ignorant filii vestri, qui non
viderunt disciplinam Domini Dei vestri,
magnalia ejus et robustam manum, exten-
tumque brachium, 3 Signa et opera quæ fecit in
medio Ægypti Pharaoni regi, et universæ
terræ ejus, 4 Omnique exercitui Ægyptiorum,
et equis ac curribus: quo modo operuerint eos
aquæ maris Rubri, cum vos persequerentur, et
deleverit eos Dominus usque in præsentem
diem: 5 Vobisque quæ fecerit in solitudine,
donec veniretis ad hunc locum: 6 Et Dathan
atque Abiron filiis Eliab, qui fuit filius Ruben:
quos aperto ore suo terra absorbit, cum
domibus et tabernaculis, et universa substantia
eorum, quam habebant in medio Israel. 7 Oculi vestri viderunt omnia opera Domini
magna quæ fecit, 8 Ut custodiatis universa
mandata illius, quæ ego hodie præcipio vobis,
et possitis introire, et possidere terram, ad
quam ingredimini, 9 Multoque in ea vivatis
tempore: quam sub juramento pollicitus est
Dominus patribus vestris, et semini eorum,
lacte et melle manantem. 10 Terra enim, ad
quam ingrederis possidendam, non est sicut
terra Ægypti, de qua existi, ubi jacto semine
in hortorum morem aquæ ducuntur irriguæ:
11 Sed montuosa est et campestris, de cælo
expectans pluvias; 12 Quam Dominus
Deus tuus semper invisit, et oculi illius
in ea sunt a principio anni usque ad finem
ejus. 13 Si ergo obedieritis mandatis meis,
quæ ego hodie præcipio vobis, ut diligatis
Dominum Deum vestrum, et serviat ei in
toto corde vestro, et in tota anima vestra:

14 ונתתי מטרארצבם בעתו יורד
ומלגוש ואספת דגלך ותירשש ויפחח:
15 ונתתי עשב בשדה לבחמח ואכלת
ושבעת: 16 השמר לכם פריפתה
לבבכם וסרתם בעדכם אלהים אחרים
ותשחיתוהם להם: 17 ותלה אהיהלה
בכם וצער אתהשמים ולאיהנה קשר
ותאכלה לא תמן אתיבולה ואתבנתם
מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהיה
נתן לכם: 18 ושמתם אתדברי אלה על-
לבבכם ועלנפשכם וקשרתם אתם לאות
עליהם ותנו לטופת בני עיניכם:
19 ולפתתם אתם אתבניכם לדבר גם
בשבתת ברייתו ובלכתת בדרך ובשבתת
בקהל: 20 ובמתתם עלמזונות ברייתו
ובשעריה: 21 למען ירבו ימכם וימי
בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-
הארץ: 22 כי אםשמר תשמרון
אתכלהמצות הזאת אשר אנכי מצוה
אתכם לשמרה לאתהרה אתיהוה אלהיכם
ללכת בקדרכיו ולדבקו בו: 23 ויהיה
יהוה אתקללהוים האלה מלפניכם
וירשתם גוים גדלים וגעצמים מכם:
24 כלחמקום אשר תדור פהינלכם
בו לכם יהיה מהפדור וחלבנון מר
ההר בהרפת ועל הגם האמון יהיה
גדלכם: 25 לאיהנצב איש בפניכם
פחדכם ומוראכם ותנו יהוה אלהיכם על-
פני כלהארץ אשר תדרכוה פאשר
דבר לכם:

ו ו ו ו

26 ואה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
ואללה: 27 אתהברכה אשר תשמעו
אלמצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום: 28 ותקללה אםלא
תשמעו אלימצות יהוה אלהיכם וסרתם
מהרה אשר אנכי מצוה אתכם היום
ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם: 29 ותנו פני יביא
יהוה אלהיך אליהארץ אשראמרת בא
שמה לרשתה ונתתה אתהברכה על-
תר גוים ואתהקללה עליהם עיבל:

14 Καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου καθ' ὥραν πρῶμιον
καὶ ὕψιμον, καὶ εἰσώσει τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν ὀλόν
σου καὶ τὸ ἐλαιόν σου, 15 Καὶ δώσει χορτάσματα ἐν
τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου. 16 Καὶ φαγὼν
καὶ ἐμπληθεὶς πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ
καρδία σου, καὶ παραβῇτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς
ἐτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς. 17 Καὶ θυμωθείς
ὁργῇ Κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχῇ τὸν οὐρανόν, καὶ
οὐκ ἔσται ὑετός καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς,
καὶ ἀπολείσθῃ ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς
Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν. 18 Καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα
ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν,
καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν,
καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν. 19 Καὶ
διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς,
καθημένου σου ἐν οἴκῳ καὶ πορευομένου σου ἐν ὁδῷ,
καὶ καθεύδοντός σου καὶ διανισταμένου σου. 20 Καὶ
γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φιλὰς τῶν οἰκίων ὑμῶν καὶ
τῶν πυλῶν ὑμῶν, 21 Ἵνα μακροημερεύσητε, καὶ
αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε
Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καθὼς αἱ
ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. 22 Καὶ ἔσται ἐὰν
ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐγὼ
ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον ποιεῖν, ἀγαπᾷν Κύριον τὸν
θεὸν ὑμῶν καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ, 23 Καὶ ἐκβαλεῖ Κύριος
πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ
κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ μᾶλλον ἢ
ὑμεῖς. 24 Πάντα τὸν τόπον οὗ ἐὰν πατήσῃ τὸ
ἵχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν ὑμῖν ἔσται ἀπὸ τῆς ἐρήμου
καὶ Ἀντιλιβάνου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου,
ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ
δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια σου. 25 Οὐκ ἀντιστήσεται
οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν καὶ τὸν φόβον ὑμῶν
καὶ τὸν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἂν ἐπιβῇτε ἐπ'
αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς. 26 Ἴδού ἐγὼ
δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν
κατάραν. 27 Τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ἀκούσητε τὰς
ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν σήμερον, 28 Καὶ τὴν κατάραν, ἐὰν μὴ ἀκού-
σητε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πλανηθῇτε ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς
ἐτέροις οὓς οὐκ οἴδατε. 29 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ
σε Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνει
ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ δώσεις εὐλογίαν ἐπ'
ἱερὸς Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρεος Γαιβάλ.

14 Dabit pluviam terræ vestræ temporaneam
et serotinam, ut colligatis frumentum, et
vinum, et oleum, 15 Fœnumque ex agris ad
pascenda jumenta, et ut ipsi comedatis ac
saturemini. 16 Cavete ne forte decipiatur cor
vestrum, et recedatis a Domino, serviatisque
diis alienis, et adoretis eos: 17 Iratusque
Dominus claudat cælum, et pluviae non
descendant, nec terra det germen suum,
pereatisque velociter de terra optima, quam
Dominus daturus est vobis. 18 Ponite hæc
verba mea in cordibus et in animis vestris,
et suspendite ea pro signo in manibus, et
inter oculos vestros collocare. 19 Docete filios
vestros ut illa meditentur; quando sederis in
domo tua, et ambulaveris in via, et accubueris
atque surrexeris. 20 Scribes ea super postes
et januas domus tuæ: 21 Ut multiplicentur
dies tui, et filiorum tuorum, in terra quam
juravit Dominus patribus tuis, ut daret eis
quamdiu cælum imminet terræ. 22 Si enim
custodieritis mandata quæ ego præcipio vobis,
et feceritis ea, ut diligatis Dominum Deum
vestrum, et ambuletis in omnibus viis ejus,
adhærentes ei, 23 Disperdet Dominus omnes
gentes istas ante faciem vestram, et possidebitis
eas, quæ majores et fortiores vobis sunt. 24 Omnis locus,
quem calcaverit pes vester, vester erit. A deserto, et a Libano, a flumine
magno Euphrate usque ad mare occidentale
erunt termini vestri. 25 Nullus stabit contra
vos: terrorem vestrum et formidinem dabit
Dominus Deus vester super omnem terram
quam calcaturi estis, sicut locutus est vobis. 26 En propono in conspectu vestro hodie
benedictionem et maledictionem: 27 Bene-
dictionem, si obedieritis mandatis Domini
Dei vestri, quæ ego hodie præcipio vobis: 28 Maledictionem, si non obedieritis mandatis
Domini Dei vestri, sed recesseritis de via,
quam ego nunc ostendo vobis, et ambu-
laveritis post deos alienos, quos ignoratis. 29 Cum vero introduxerit te Dominus Deus
tuus in terram ad quam pergis habitandam,
pones benedictionem super montem Ga-
rizim, maledictionem super montem Hebal:

דברים יב י

30 השמר לה פדתקש אחיהם אחרי השמרם מקרה ופדתקש לאחיהם לאמר אחיהם יעבדו היום האלה את אלהיהם ואעשה כן בסמני: 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כלתועבת יהוה אשר שנה עשו לאחיהם כי גם את-בניהם ואת-בנותיהם ישרפו באש לאחיהם:

פרשה י:

1 את פליחך אשר אנכי מצוה אתכם אתו השמר לעשות לאתקם עליו ולא תגדע מקומו: פ פירקום בקרבה בביא או חלם חלום ונתן אלהי אות או מופת: 3 וקם האות והמופת אשר דבר אלהי לאמר גללה אחרי אלהים אחרים אשר לא יעשיתם ונגדכם: 4 לא תשמע אלדברי הבביא החוה או אל חולם חלום החוה כי מנף יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אחרים את-יהוה אלהיכם בקל-לבכם ובקל-בשכם: 5 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תראו ואת-מצותיו השמר ובקלו תשמעו ואתו תעבדו וכו' הדברים: 6 והבביא החוה או חלם חלום החוה יקח כי דבר-הוא על-יהוה אלהים המוציא אתכם מארץ מצרים ותפדו מבית עבדים להחיות מרתקוה אשר צוה יהוה אלהיך לגלות בך ובקרתה ממצרים: 7 כי יסיתו אחיך ברמסו ארבעה ארבעה או אשת חילה או רעה אשר נכשף בשנה לאמר גללה ונעבדו אלהים אחרים אשר לא ידעתם אתה ואברהם מאבתי: 8 מאלתי העמים אשר קביהם תרבים אלהי או הרחקים מן מקדח הארץ ועד מקדח הארץ: 9 לא תאמנה לו ולא תשמע אליו ולא תהיוס עיניו עליו ולא תחמל ולא תחסד עליו: 10 כי חרל תהנהפך הדן תהנהפך בקאשונה לחמיתו ונד פליחך באסלה: 11 וסמלתו באבנים ונתן כי בקש להחיות מעל יהוה אלהיך המוציא את מארץ מצרים מבית עבדים: 12 וכל-ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבה: ס

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, ιβ', ιγ'.

30 Πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσης ἱπακολουθήσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, λέγων Πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω κάγω. 31 Οὐ ποιήσεις οὕτω τῷ θεῷ σου· τὰ γὰρ βδελύγματα Κυρίου, ἃ ἐμίσησεν, ἐποίησαν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν. 32 Πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν· οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτό, οὐδὲ ἀφελείς ἀπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 'Εὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος τὸ ἐνύπνιον καὶ δῶ σοι σημεῖον ἢ τέρας, 2 Καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλάλησε πρὸς σὲ λέγων Πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε, 3 Οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο· ὅτι πειράζει Κύριος ὁ θεός σου ὑμᾶς εἰδέναι εἰ ἀγαπᾶτε τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. 4 'Οπίσω Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύσεσθε, καὶ τοῦτον φοβηθήσεσθε καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε. 5 Καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθάνειται· ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαι σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρώσαντός σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξῶσαι σε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφανεῖς τὸ ποιηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. 6 'Εὰν δὲ παρακαλῇ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου, ἢ ὁ υἱός σου ἢ ἡ θυγάτηρ, ἢ ἡ γυνὴ σου ἢ ἐν κόλπῳ σου, ἢ φίλος ἴσος τῇ ψυχῇ σου, λάβρα λέγων Βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, 7 'Απὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ κύκλῳ ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, 8 Οὐ συνθελήσεις αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ οὐδ' οὐ μὴ σκεπᾶσθαι αὐτόν. 9 'Αναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρες σου ἔσονται ἐπ' αὐτόν ἐν πρώτῳ ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ. 10 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνειται, ὅτι ἐζήτησεν ἀποστήσαι σε ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου τεῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. 11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐ προσθήσει πνεῖσαι ἐπὶ κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ἡμῖν.

DEUTERONOMIUM, XII. XIII.

30 Cave ne imiteris eas, postquam te fuerint introeunte subversæ, et requiras ceremonias earum, dicens: Sicut coluerunt gentes istas deos suos, ita et ego colam. 31 Non facies similiter Domino Deo tuo. Omnes enim abominationes, quas aversatur Dominus, fecerunt diis suis, offerentes filios et filias, et comburentes igni. 32 Quod præcipio tibi, hoc tantum facito Domino: nec addas quidquam, nec minuas.

CAPUT XIII.

1 Si surrexerit in medio tui propheta, aut qui somnium vidisse se dicat, et prædixerit signum atque portentum: 2 Et evenerit quod locutus est, et dixerit tibi: Eamus, et sequamur deos alienos quos ignoras, et serviamus eis: 3 Non audies verba prophetæ illius aut somniatoris: quia tentat vos Dominus Deus vester, ut palam fiat utrum diligatis eum an non, in toto corde, et in tota anima vestra. 4 Dominum Deum vestrum sequimini, et ipsum timete, et mandata illius custodite, et audite vocem ejus: ipsi servietis, et ipsi adhærebitis. 5 Propheta autem ille aut fictor somniorum interficietur: quia locutus est ut vos averteret a Domino Deo vestro, qui eduxit vos de terra Ægypti, et redemit vos de domo servitutis: ut errare te faceret de via, quam tibi præcepit Dominus Deus tuus: et auferes malum de medio tui. 6 Si tibi voluerit persuadere frater tuus filius matris tuæ, aut filius tuus vel filia, sive uxor quæ est in sinu tuo, aut amicus, quem diligis ut animam tuam, clam dicens: Eamus, et serviamus diis alienis, quos ignoras tu, et patres tui, 7 Cunctarum in circuitu gentium, quæ juxta vel procul sunt, ab initio usque ad finem terræ, 8 Non acquiescas ei, nec audias, neque parcat ei oculus tuus ut miserearis et occultes eum, 9 Sed statim interficies; sit primum manus tua super eum, et postea omnis populus mittat manum. 10 Lapidibus obrutus necabitur: quia voluit te abstrahere a Domino Deo tuo, qui eduxit te de terra Ægypti, de domo servitutis: 11 Ut omnis Israel audiens timeat, et nequamni ulta faciat quippiam hujus rei simile.

13 כי השמע באחת צריח אשר יתנה
אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר :
14 וצא אנשים בגרבליעל מקרבך ויגדו
אתישיבך עירם לאמר גלגה ונעבדה
אלהים אחרים אשר לא ידעתם : 15 והרשת
והקרת ושאלת הימב ותנה אמת וכו'
הקרב געשמה התועבה הזאת בקרבך :
16 הנה תלך אתישיבך העיר ההוא לפי
הקרב תהיה אהיה ואתישיבך ואת-
הקרב : 17 ואת-קל-שלה
תקבל אל-תהיה רחוק ושקרב באש את-
העיר ואת-קל-שלה כליל ליתנה אלהיך
והיה תל עולם לא תבנה עוד : 18 ולא
ידעך בנות מאמה מרחקם למען ישוב
יתנה מקרבו אפי ותמלך החמים והקמת
והקרבך כאשר נשבע לאבותיך : 19 כי
תשמע בקול יתנה אלהיך לשמל את-
קל-מצותיו אשר אבני מצותה היום לעשות
הישר בעיני יתנה אלהיך : ס

פרשה יד :

1 וכן אדם ליתנה אלהיכם לא
התגדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
למה : 2 כי עם חדש אלה ליתנה אלהיך
ובך בחר יתנה להיות לו לעם סגלה
מכל העמים אשר על-פני האדמה :
ס 3 לא תאכל קל-תועבה : 4 זאת
הבחמה אשר תאכלו שור עז כבשים
ושא עזים : 5 אגל וצב ויחמיר ואינו
ודישן ורמז נמר : 6 וכל-בחה מברכה
פרס ושסעת שסע שפני פרסות מעלת
גרה בבחמה אהיה תאכלו : 7 את
זה לא תאכלו מפעל הגדה ומפריסי
הפרסה השסע פרימלה גרה הפרסה
לא הפריסו שמאים הם לקם : 8 ואת-
החזיר פרימלים פרסה הוא ולא גרה
שמה הוא לקם משקל לא תאכלו
ובגדלקם לא תגעו : ס 9 את-
האכלו מכל אשר בפנים פל אשר-לו
סביר וקשקש תאכלו : 10 וכל אשר אי
לו סביר וקשקש לא תאכלו שמה הוא
לקם : ס 11 כל-צפור טהרה תאכלו :

12 'Εάν δὲ ἀκούσης ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν
Κύριος ὁ θεός σου διδωσί σοι κατοικεῖν σε
ἐκεῖ λεγόντων 13 'Ἐξήλθσαν ἄνδρες παράνομοι
ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀπίστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν αὐτῶν λέγοντες Πορευθῶμεν καὶ λατρεύ-
σωμεν θεοῖς ἐτέροις οὓς οὐκ ᾔδειτε, 14 Καὶ
ἐτάσεις καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐρευνήσεις σφόδρα,
καὶ ἰδοὺ ἀληθὴς σαφὴς ὁ λόγος, γένηται τὸ βδέ-
λυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν, 15 'Ἀναρῶν ἀνελίξας πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐν φόβῳ μαχαίρας,
ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτὴν καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτῇ· 16 Καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συναξίς εἰς
τὰς διόδους αὐτῆς, καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ
καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεί ἐναντίον Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου· καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ
ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι. 17 Καὶ οὐ προσκολληθήσεται
οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθήματος ἐν τῇ χειρὶ σου, ἵνα
ἀποστραφῇ Κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ
δώσῃ σοι ἔλεος, καὶ ἐλεήσῃ σε καὶ πληθύνῃ σε ἐν
τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου, 18 'Εάν ἀκούσης
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσειν τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον,
ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 Υἱοὶ ἐστε Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, οὐκ ἐπιθήσετε
φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ
νεκρῷ· 2 *Ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ
σὺ ἐξελέξαιτο Κύριος ὁ θεός σου γενέσθαι σε λαὸν αὐτῷ
περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς. 3 Οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα. 4 Ταῦτα
κτῆνη δὲ φάγεσθε· μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ ἀμνὸν ἐκ
προβάτων, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν, 5 *Ελαφὸν καὶ
δορκάδα καὶ πύγαργον, ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν·
6 Πᾶν κτῆνος διχλοῦν ὀπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας
ὀνυχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μρυκισμὸν ἐν τοῖς
κτῆνεσι, ταῦτα φάγεσθε. 7 Καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε
ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν
διχλούντων τὰς ὀπλὰς καὶ ὀνυχίζοντων ὀνυχιστῆ-
ρας, τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ χοιρογρύλλιον·
ὅτι ἀνάγουσι μρυκισμὸν καὶ ὀπλὴν οὐ διχλοῦσιν,
ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστί. 8 Καὶ τὸν ὄν,
ὅτι διχλεῖ ὀπλὴν τοῦτο καὶ ὀνυχίζει ὀνυχιστῆρας
ὀπλῆς, καὶ τοῦτο μρυκισμὸν οὐ μρυκᾷται,
ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ
φάγεσθε, τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἔψετε.
9 Καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ
ὕδατι· πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ
λεπίδες φάγεσθε. 10 Καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν
αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες οὐ φάγεσθε, ἀκάθαρτα
ὑμῖν ἐστίν. 11 Πᾶν ὄρνειον καθαρὸν φάγεσθε.

12 Si audieris in una urbium tuarum, quas
Dominus Deus tuus dabit tibi ad habitandum,
dicentes aliquos : 13 Egressi sunt filii Belial
de medio tui, et averterunt habitatores urbis
suae, atque dixerunt : Eamus, et serviamus
diis alienis quos ignoratis : 14 Quære sollicite et
diligenter, rei veritate perspecta, si inveneris
certum esse quod dicitur, et abominationem
hanc opere perpetrata, 15 Statim percutes
habitatores urbis illius in ore gladii, et delebis
eam ac omnia quæ in illa sunt, usque ad
pecora ; 16 Quidquid etiam suppellectilis
fuerit, congregabis in medio platearum ejus,
et cum ipsa civitate succendes, ita ut universa
consumas Domino Deo tuo, et sit tumu-
lus sempiternus ; non ædificabitur amplius,
17 Et non adhærebit de illo anathemate
quidquam in manu tua : ut avertatur Dominus
ab ira furoris sui, et misereatur tui,
18 Quando audieris vocem Domini Dei tui,
custodiens omnia præcepta ejus, quæ ego
præcipio tibi hodie, ut facias quod placitum
est in conspectu Domini Dei tui.

CAPUT XIV.

1 FILII estote Domini Dei vestri : non vos
incidetis, nec facietis calvitium super mortuo ;
2 Quoniam populus sanctus es Domino Deo
tuo : et te elegit ut sis ei in populum
peculiarem, de cunctis gentibus quæ sunt
super terram. 3 Ne comedatis quæ immunda
sunt. 4 Hoc est animal quod comedere debetis
Bovem, et ovem, et capram, 5 Cervum et
capream, bubalum, tragelaphum, pygargum,
orygem, camelopardalum. 6 Omne animal,
quod in duas partes findit ungulam, et ruminat,
comedetis. 7 De his autem quæ ruminant, et
ungulam non findunt, comedere non debetis, ut
camelum, leporem, choerogrillum : hæc quia
ruminant, et non dividunt ungulam, immunda
erunt vobis. 8 Sus quoque, quoniam dividit
ungulam et non ruminat, immunda erit ;
carnibus eorum non vescemini, et cadavera non
tangetis. 9 Hæc comedetis ex omnibus quæ
morantur in aquis : Quæ habent pinnulas et
squamas, comedite : 10 Quæ absque pinnulis
et squamis sunt, ne comedatis, quia immunda
sunt. 11 Omnes aves mundas comedite.

3 אֲתֵּיחֶקְרִי תַעֲשֶׂה נֶאֱשָׁר יִתֶּנָּה לְךָ אֶת־חֲסִידוֹ
תִּשְׁמַט נֶדָּה: 4 אֲפָס כִּי לֹא יִתֶּיחֶדְדָּה
אֲבִיָּו קִרְבָּךְ וְקִרְבָּךְ יִתְּנֶה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יִתְּנָה אֱלֹהֶיךָ נֶחֱלֶלָה נֶחֱלָה לְרִשְׁתָּהּ:
5 רַק אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְרָה לַעֲשׂוֹת אֶת־חֻמֵּי
הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה הַיּוֹם: 6 קִרְיָהֶךָ
אֱלֹהֶיךָ בְּרַבָּה כְּאֲשֶׁר דָּבַרְתָּ וְחַשְׁבָּתָהּ
בְּיָמִים רַבִּים וְאָמַרְתָּ לֹא תַעֲבֹט וְתִשְׁלַח
בְּיָמִים רַבִּים וְכָךְ לֹא יִשְׁלָחוּ: 7
קִרְיָהֶיךָ בְּךָ אֲבִיָּו מֵאֲחֵד אֶחָד כְּאֲחֵד
שְׂעָרֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יִתְּנָה אֱלֹהֶיךָ נָחַן לְךָ
לֹא תִמָּצֵץ אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יְרֵכְךָ
מֵאֲחֵד חֲבִיבֶיךָ: 8 קִרְבָּתָם תִּפְתָּח אֶת־יְרֵכְךָ
לֹו וְתַעֲבֹט תַעֲבֹטָהּ דִּי מִחֲסִידוֹ אֲשֶׁר
יִחַסֵּר לֹו: 9 תִּשְׁמָר לְךָ פִּרְיָהֶיךָ דָּבָר
עִם־לִבְּךָ בְּלֹאֵל לֹא־מֵרַב קִרְבָּה שְׁנֵי־הַעֲבָדִים
שָׁנָה תִּשְׁמָטוּ וְרַעְיָה עִנְיָה בְּאֶחָד חֲבִיבֶיךָ
וְלֹא תִתֵּן לֹו וְקָרָא עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ וְיִתְּנָה
בְּךָ חֶסֶד: 10 תִּתֵּן תִּתֵּן לֹו וְלֹא־יִרְעַע
לִבְּךָ בְּתַתָּה לֹו כִּי בְּגִלְלָהּ תִּדְּבַר חֲזָה
יִבְרָכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשָׂיָהּ וּבְכָל־
מַשְׁלַח נֶדָּה: 11 כִּי לֹא־תִחַלֵּל אֲבִיָּו מִקִּרְבֵּךְ
הָאֶרֶץ עַל־כֵּן אֲנִי מְצַוָּה לֹא־מֵרַב חֶסֶד
תִּפְתָּח אֶת־יְרֵכְךָ לְאֶחָד לַעֲנִיָּה וְלֹא־אֲבִיָּה
בְּאֶרֶץ: 12 אִם קִרְיָהֶיךָ לְךָ אֶחָד
הַעֲבָרִי אוֹ הַקְּעִבְרִי וְעַבְדְּךָ שֶׁשָּׁנִים
וּבְשָׁנָה תִּשְׁבִּיעַת תִּשְׁלַחְתָּהּ חֲפָשִׁי מִצִּנּוֹר:
13 וְכִי־תִשְׁלַחְתָּהּ חֲפָשִׁי מִצִּנּוֹר לֹא תִשְׁלַחְתָּהּ
רִיקָה: 14 תַּעֲנִיָּה תַעֲנִיָּה לֹו מִצִּנּוֹר וּמִקִּרְבֵּךְ
וּמִיִּמִּינְךָ אֲשֶׁר בְּרַבָּה יִתְּנָה אֱלֹהֶיךָ תִּתְּנֶה לֹו:
15 וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד חַיִּיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבְיָדְךָ יִתְּנָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנִי מְצַוָּה
אֶת־דְּבָרֶךָ הַזֶּה הַיּוֹם: 16 וְיִתְּנָה קִרְיָהֶיךָ
אֱלֹהֶיךָ לֹא מֵאִמָּה מִצִּנּוֹר כִּי אֶתְּכָה וְאֶת־בִּיתְךָ
בְּרִיבֹו לֹו עֲקָה: 17 וְלֹא־תִתְּנָה אֶת־חֲסִידוֹ
וְתַתָּה בְּאֶזְנוֹ בְּבָלָל וְיִתְּנָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם
וְאָתָּה לֹא־תִתְּנָה מִצִּנּוֹר־כֵּן: 18 לֹא־יִתְּנָה
בְּעִנְיָה בְּשִׁלְחָתָהּ אֶחָד חֲפָשִׁי מִצִּנּוֹר כִּי
מִשְׁנָה שָׁכַר שָׁכַר עַבְדְּךָ עַבְדְּךָ שֶׁשָּׁנִים
וּבְרַבָּה יִתְּנָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:
פ 19 כְּלִי־חַבְלֹוֹ אֲשֶׁר יִלְדַּב בְּבִרְכָּתָהּ
וּבְצִנּוֹרָהּ תִּתְּנָה תִּתְּנָה לִיְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲבֹד בְּבִלְבָד שְׁנֵיךָ וְלֹא תִתְּנָה עֶבֶד־צִנּוֹר:

3 Τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν ᾖ σοι παρ' αὐτῷ, τῇ δὲ ἀδελφῷ σου ἀφείσεις ποιήσεις τοῦ χρέους σου. 4 Ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδείξ, ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ γῇ ᾗ Κύριος ὁ θεός σου δίδωσι σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομεῖν σε αὐτήν. 5 Ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιῇν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, 6 Ὅτι Κύριος ὁ θεός σου εὐλόγησέ σε ὃν τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ δανιεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανιεῖς, καὶ ἀρξείας ἔθνων πολλῶν, σὺ δὲ οὐκ ἀρξουσιν. 7 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδείξ ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῇ ᾗ Κύριος ὁ θεός σου δίδωσι σοι, οὐκ ἀποστρέψεις τὴν καρδίαν σου, οὐδ' οὐ μὴ συσφίξεις τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδεομένου. 8 Ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ, καὶ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδείξεται. 9 Προσέχε σεαυτῷ μὴ γίνῃται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα, λέγων Ἐγγίξει τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον, ἔτος τῆς ἀφέσεως, καὶ πονηρήσεται ὁ ὀφθαλμός σου τῇ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδεομένῳ, καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ, καὶ καταβोधήσεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία μεγάλη. 10 Διδοὺς δώσεις αὐτῷ, καὶ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδείξεται. καὶ οὐ λυπηθῇς τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ, ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν οὐ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου. 11 Οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδείξ ἀπὸ τῆς γῆς σου. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιῇν τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων Ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πένῃ καὶ τῷ ἐπιδεομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου. 12 Ἐὰν δὲ πρᾶθῃ σοι ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, δουλεύσει σοι ἕξ ἔτη, καὶ τῷ ἔβδόμῳ ἔξαστελεῖς αὐτὸν ἐλευθέρον ἀπὸ σοῦ. 13 Ὅταν δὲ ἔξαστελλῇς αὐτὸν ἐλευθέρον ἀπὸ σοῦ, οὐκ ἔξαστελεῖς αὐτὸν κενόν. 14 Ἐφύδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου σου καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου σου. καθὰ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ θεός σου, δώσεις αὐτῷ. 15 Καὶ μνησθήσῃς ὅτι οἰκίτης οἶσθα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἱλυτρώσατό σε Κύριος ὁ θεός σου ἐκείθεν. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιῇν τὸ ῥῆμα τοῦτο. 16 Ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σὲ Οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἡγάπηκέ σε καὶ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι ἐστὶν αὐτῷ παρὰ σοί, 17 Καὶ λήψῃ τὸ ὀπήτιον καὶ τρυπήσεις τὸ ὤτιον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἔσται σοι οἰκίτης εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τὴν παιδείαν σου ὡσαύτως ποιήσεις. 18 Οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου ἔξαστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐπέτειον μισθὸν τῷ μισθωτῷ ἐδούλευσέ σοι ἕξ ἔτη, καὶ εὐλόγησέ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῇς. 19 Πᾶν πρωτότοκον δὲ ἐὰν τεχθῇ ἐν ταῖς βουαῖς σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου, τὰ ἀρσενικά ἀγάσεις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐκ ἔργῳ ἐν τῷ πρωτόκῳ μόνῳ σου, καὶ οὐ μὴ κείρης τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων σου.

3 A peregrino et advena exiges: civem et propinquum repetendi non habebis potestatem. 4 Et omnino indigens et mendicus non erit inter vos: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in terra, quam traditurus est tibi in possessionem. 5 Si tamen audieris vocem Domini Dei tui, et custodieris universa quae jussit, et quae ego hodie praecipio tibi, benedicet tibi, ut pollicitus est. 6 Fœnerabis gentibus multis, et ipse a nullo accipies mutuum. Dominaberis nationibus plurimis, et tui nemo dominabitur. 7 Si unus de fratribus tuis, qui morantur intra portas civitatis tuae, in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi, ad paupertatem venerit: non obdurabis cor tuum, nec contrahes manum, 8 Sed aperies eam pauperi, et dabis mutuum, quo eum indigere perspexeris. 9 Cave ne forte subrepat tibi impia cogitatio, et dicas in corde tuo: Appropinquat septimus annus remissionis; et avertas oculos tuos a paupere fratre tuo, nolens ei quod postulat mutuum commodare: ne clamet contra te ad Dominum, et fiat tibi in peccatum. 10 Sed dabis ei: nec ages quippiam callide in ejus necessitatibus sublevandis: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni tempore, et in cunctis ad quae manum miseris. 11 Non decerunt pauperes in terra habitationis tuae: idcirco ego praecipio tibi, ut aperias manum fratri tuo egeno et pauperi, qui tecum versatur in terra. 12 Cum tibi venditus fuerit frater tuus Hebraeus, aut Hebraea, et sex annis servierit tibi, in septimo anno dimittes eum liberum: 13 Et quem libertate donaveris, nequaquam vacuum abire patieris: 14 Sed dabis viaticum de gregibus, et de area, et toreulari tuo, quibus Dominus Deus tuus benedixerit tibi. 15 Memento quod et ipso servieris in terra Aegypti, et liberaverit te Dominus Deus tuus, et idcirco ego nunc praecipio tibi. 16 Sin autem dixerit: Nolo egredi: eo quod diligat te, et domum tuam, et bene sibi apud te esse sentiat: 17 Assumes subulam, et perforabis aurem ejus in janua domus tuae, et serviet tibi usque in aeternum: ancillae quoque similiter facies. 18 Non avertas ab eis oculos tuos, quando dimiseris cos liberos: quoniam juxta mercedem mercenarii per sex annos servivit tibi: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus quae agis. 19 De primogenitis, quae nascuntur in armentis, et in ovibus tuis, quidquid est sexus masculini, sanctificabis Domino Deo tuo. Non operaberis in primogenito bovis, et non tondebis primogenita ovium.

20 לפני יחנה אלתיך האכללך שנה בשנה
במקום אשר יבחר יחנה אתה וביהיה:
21 וביהיה בו מים פסח או עדר כל
מים הע לא תזבחנו ליתנה אלתיך:
22 בשעריך תאכללך חסמא ותשהור וחדו
פצקי וקמל: 23 רק אתדמו לא תאכל
על-הארץ תשפכו פמים: פ

פרשה טז:

1 שמור אתיתך האכיל ופצית פסח
ליחנה אלתיך כי בתיך האכיל חזיתך
יחנה אלתיך מפצרים ליל: 2 וביתך
פסח ליחנה אלתיך צא ויגר במקום
אשר יבחר יחנה לשכן שמו שם:
3 לא תאכל עליו חמץ שבועת ימים
תאכל-עליו מצות לחם עג פני בחפזו
וצאת מארץ מצרים למצו תזכר את-יום
אחיה מארץ מצרים כל ימי חיה:
4 ולא-תראה לה שחר בקל-גגלך שבועת
ימים ולא-עליו מרחשור אשר תזבח
בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תאכל
לזבח את-הפסח בחדו שעריך אשר
יחנה אלתיך נתן לה: 6 כי אם-אל-
המקום אשר יבחר יחנה אלתיך לשכן
שמו שם תזבח את-הפסח בערב בבוא
חשמש מועד אחיה מפצרים: 7 ובשלך
ואכלך במקום אשר יבחר יחנה אלתיך
בו ופצית בבקר והלכת לאחילי:
8 ששית ימים תאכל מצות וביום השביעי
עצרת ליחנה אלתיך לא תעשה
מלאכה: 9 שבועת שבועת תספר-לה
מחול חמל בקרס פחל לספר שבועת
שבועות: 10 ופצית חג שבעות ליחנה
אלתיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר
יבחר יחנה אלתיך: 11 ושמחת לפני
יחנה אלתיך אתה ובנות ובנים ועבדך
ואמיתך וחללי אשר בשעריך ותגר ותיתום
והאלמנה אשר בקרסך במקום אשר
יבחר יחנה אלתיך לשכן שמו שם:
12 ותקרת פירעך היית במצרים ושמרת
ועשית את-החוקים האלה: פ
13 חג הספית תעשה לה שבועת ימים
בשעריך בחרת וביהיה: 14 ושמחת בחגך
אתה ובנות ובנים ועבדך ואמיתך וחללי
ותגר ותיתום והאלמנה אשר בשעריך:

20 Ἐναντί Κυρίου φαγῶ αὐτὸ ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ
ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου, σὺ
καὶ ὁ οἶκός σου. 21 Ἐάν δὲ ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος,
χωλὸν ἢ τυφλόν, μῶμον ποιηρόν, οὐ θύσεις αὐτὸ
Κυρίῳ τῷ θεῷ σου. 22 Ἐν ταῖς πόλεσί σου φαγῶ
αὐτό, ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως
ἐδεῖται ὡς δορκάδα ἢ εἰλαφόν. 23 Πλὴν αἷμα οὐ
φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

ΚΕΦ. ις'.

1 ΦΥΛΑΞΑΙ τὸν μῆνα τῶν νέων, καὶ ποιήσεις
τὸ πάσχα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν
νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός. 2 Καὶ θύσεις τὸ
πάσχα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, πρόβατα καὶ βόας, ἐν τῷ
τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτόν
ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. 3 Οὐ φαγῶ ἐπ'
αὐτοῦ ζύμη. ἐπτά ἡμέρας φαγῶ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα,
ἄρ-ον κακώσεις, ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξῆλθετε ἐξ Αἰγύπτου,
ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξορίας ἡμῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν. 4
Οὐκ ὀφθῆσεται σοὶ ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὅροις σου
ἐπτά ἡμέρας, καὶ οὐ κοιμηθῆσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν
ὧν ἐὰν θύσῃς τὸ ἐσπείρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τὸ
πρωί. 5 Οὐ δυνήσῃ θῆσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμῇ τῶν
πόλεων σου ὧν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. 6
Ἄλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ
θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ
πάσχα ἐσπείρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ ᾧ
ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. 7 Καὶ ἐψήσεις καὶ ὀπτήσεις
καὶ φαγῶ ἐν τῷ τόπῳ ὃν ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός
σου αὐτόν, καὶ ἀποστραφήσῃς τὸ πρωί καὶ ἰλεῦσθ εἰς
τοὺς οἴκους σου. 8 Ἐξ ἡμέρας φαγῶ ἄζυμα, καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐξοδίον ἑορτὴ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου.
οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, πλὴν ὅσα ποιηθή-
σεται ψυχῇ. 9 Ἐπτά ἐβδομάδας ἐξαριθμῆσεις
σεαυτῷ, ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἀμνητὸν ἄρῃ
ἐξαριθμῆσαι ἐπτά ἐβδομάδας. 10 Καὶ ποιήσεις
ἑορτὴν ἐβδομάδων Κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθὼς ἡ χεὶρ
σου ἰσχύει, ὅσα ἂν δῷ Κύριος ὁ θεός σου. 11 Καὶ
εὐφρανθήσῃς ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, σὺ καὶ ὁ
υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ
παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ
ὀρφανός καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ
ἐὰν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτόν ἐπικληθῆναι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. 12 Καὶ μνησθήσῃς ὅτι οἰκίτης
ἦγουν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς
ἐντολάς ταύτας. 13 Ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις
σεαυτῷ ἐπτά ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς
θλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνού σου. 14 Καὶ εὐφραν-
θήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ
θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου,
καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφα-
νός καὶ ἡ χήρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσί σου.

20 In conspectu Domini Dei tui comedes ea
per annos singulos, in loco quem elegerit
Dominus, tu et domus tua. 21 Sin autem
habuerit maculam, vel claudum fuerit, vel
caecum, aut in aliqua parte deforme vel debile,
non immolabitur Domino Deo tuo: 22 Sed
intra portas urbis tuæ comedes illud: tam
mundus quam immundus similiter vescentur
eis, quasi caprea et cervo. 23 Hoc solum
observabis, ut sanguinem eorum non comedas,
sed effundes in terram quasi aquam.

CAPUT XVI.

1 OBSERVA mensem novarum frugum, et
verni primum temporis, ut facias Phase
Domino Deo tuo: quoniam in isto mense
eduxit te Dominus Deus tuus de Ægypto
nocte. 2 Immolabisque Phase Domino Deo
tuo de ovibus, et de bobus, in loco quem elegerit
Dominus Deus tuus, ut habitet nomen ejus
ibi. 3 Non comedes in eo panem fermentatum:
septem diebus comedes absque fermento,
afflictionis panem, quoniam in pavore egressus
es de Ægypto: ut memineris diei egressionis
tuæ de Ægypto, omnibus diebus vitæ tuæ. 4
Non apparebit fermentum in omnibus
terminis tuis septem diebus, et non remanebit
de carnibus ejus quod immolatum est vespere
in die primo usque mane. 5 Non poteris
immolare Phase in qualibet urbium tuarum,
quas Dominus Deus tuus daturus est tibi; 6
Sed in loco, quem elegerit Dominus Deus
tuus, ut habitet nomen ejus ibi: immolabis
Phase vespere ad solis occasum, quando egres-
sus es de Ægypto. 7 Et coques, et comedes
in loco quem elegerit Dominus Deus tuus,
manequē consurgens vades in tabernacula tua. 8
Sex diebus comedes azyma: et in die
septima, quia collecta est Domini Dei tui, non
facies opus. 9 Septem hebdomadas numerabis
tibi ab ea die qua falcem in segetem miseris; 10
Et celebrabis diem festum hebdomadarum
Domino Deo tuo, oblationem spontaneam
manus tuæ, quam offeres juxta benedictionem
Domini Dei tui: 11 Et epulaberis coram
Domino Deo tuo, tu, filius tuus et filia tua,
servus tuus et ancilla tua, et Levites qui est
intra portas tuas, advena ac pupillus et vidua,
qui morantur vobiscum: in loco quem elegerit
Dominus Deus tuus, ut habitet nomen ejus ibi: 12
Et recordaberis quoniam servus fueris in
Ægypto: custodiesque ac facies quæ præcepta
sunt. 13 Solemnitatem quoque tabernaculo-
rum celebrabis per septem dies, quando
collegeris de arca et torculari fruges
tuas: 14 Et epulaberis in festivitate
tua, tu, filius tuus et filia, servus tuus
et ancilla, Levites quoque et advena,
pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt.

דברים טז יז

15 שבעה ימים תחול ליהודה אלהיה
במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה יהוה
אלהיה בקל-תבואתו ובכל מעשיו גיד
ותיה אה שמה: 16 שלוש פעמים
בשנה יראה כל-זכרה את-פני יהוה
אלהיה בשקום אשר יבחר בקרב המצות
ובתוך השבועות ובתוך השבועות ולא יראה
את-פני יהוה רקם: 17 איש פתחתו ידו
בברכת יהוה אלהיה אשר נהרלה:

ס ס ס ס ס

18 שפטים ושפדים תתהלך בכל-
שעריך אשר יהוה אלהיה נתן לך
לשבתיו ושפטי את-העם משפט-צדק:
19 לא תפנה משפט לא מקרי פנים ולא-
תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים
ויסלף דברי צדיקים: 20 צדק צדק תרחף
למצו פתחה וירשת את-הארץ אשר
יהוה אלהיה נתן לך: פ 21 לא-
תפס לך אשרה בל-עץ אצל מנבח
יהוה אלהיה אשר תעשה לך: 22 ולא-
תקים לך מצבה אשר שמה יהוה
אלהיה:

פרשה יז

1 לא תזבח ליהוה אלהיה שור נשח
אשר יהנה בו כום כל דבר גע כי
הוצבת יהוה אלהיה הוא: ס
2 כי-ימצא בהרבה באתר שעריך אשר-
יהוה אלהיה נתן לך איש ארשח אשר
יפשה את-הרע בעיני יהוה-אלהיה לעבר
בריתו: 3 וגלה ויגדל אלהים חסדים
וישפחו להם ולמשלוחי ליהוה אלהיה
לכל-צבא השמים אשר לא-צויתי:
4 והגדלה ושקט וירשף היטב והנה
אמת נכון הדבר געשה הקוצה הזאת
בישראל: 5 והוצאת את-האיש הזוא או
את-האשה הזוא אשר עשו את-הדבר
הרע הזה אל-שעריך את-האיש או את-
האשה וסחלתם באבנים ומרי: 6 על-
פי שנים עדים או שלשה עדים יומת
הפך לא יומת על-פי עד אחד: 7 ו
קצרים תהיה-בו בראשנה לממיתו ו
כל-העם באחרנה וקצרת חרע מהרבה:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, ις', ιζ'.

15 Ἑπτα ἡμέρας ἑορτάσεις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῇ
τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ· ἐὰν
δὲ εὐλογίῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι γεννήμασί
σου καὶ ἐν παντί ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ
εὐφραίνόμενος. 16 Τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ
ὀφθῆσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου ἐν τῇ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται αὐτὸν Κύριος,
ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν
ἐβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας· οὐκ
ὀφθῆσῃ ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός,
17 Ἐκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ
τὴν εὐλογίαν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ σοι.
18 Κριτὰς καὶ γραμματοισαγωγεῖς ποιήσεις σεαυτῷ
ἐν ταῖς πόλεσί σου αἷς Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι
κατὰ φυλάς, καὶ κρινούσι τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν·
19 Οὐκ ἐκκλινούσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγνώσκονται
πρόσωπον, οὐδὲ λήψονται δῶρον· τὰ γὰρ δῶρα
ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ἐξαίρει λόγους
δικαίων. 20 Δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζητῇ καὶ
εἰσελθόντες κληρονομήσῃ τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεός
σου δίδωσί σοι. 21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος,
πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ σου οὐ
ποιήσεις σεαυτῷ. 22 Οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ
ἐμίσησε Κύριος ὁ θεός σου.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΟΥ θύσεις Κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβα-
τον ἐν ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ῥῆμα πονηρόν,
ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστίν. 2 Ἐὰν δὲ
εὗρεθῇ ἐν μιᾷ τῶν πόλεών σου, ὃν Κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ποιήσει τὸ πονηρόν
ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, παρελθεῖν τὴν διαθή-
κην αὐτοῦ, 3 Καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσι θεοῖς
ἐτέροις καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ ἢ τῷ
σεληνῇ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ ἃ
οὐ προσέταξέ σοι, 4 Καὶ ἀναγγελῇ σοι καὶ
ἐκζητήσῃς σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥῆμα,
γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ, 5 Καὶ
ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην,
καὶ λιθοβολήσῃτε αὐτοὺς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν.
6 Ἐπὶ δυοὶ μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθα-
νεῖται ὁ ἀποθνήσκων, οὐκ ἀποθάνεται ἐφ' ἐνὶ
μάρτυρι. 7 Καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ
ἐν πρώτοις θανατῶσαι αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ λαοῦ ἐπ'
ἐσχάτων· καὶ ἐξαρείς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

DEUTERONOMIUM, XVI. XVII.

15 Septem diebus Domino Deo tuo festa
celebrabis, in loco quem elegerit Dominus :
benedicetque tibi Dominus Deus tuus in cunctis
frugibus tuis, et in omni opere manuum
tuarum, erisque in lætitia. 16 Tribus vicibus
per annum apparebit omne masculinum tuum
in conspectu Domini Dei tui, in loco quem
elegerit : in solemnitate azymorum, in solem-
nitate hebdomadarum, et in solemnitate
tabernaculorum. Non apparebit ante Dominum
vacuus: 17 Sed offeret unusquisque secundum
quod habuerit juxta benedictionem Domini
Dei sui, quam dederit ei. 18 Judices et
magistros constitues in omnibus portis tuis,
quas Dominus Deus tuus dederit tibi, per
singulas tribus tuas: ut judicent populum justo
judicio, 19 Nec in alteram partem declinent.
Non accipies personam, nec munera: quia mu-
nera exæcant oculos sapientum, et mutant
verba justorum. 20 Juste quod justum est
persequeris: ut vivas et possideas terram,
quam Dominus Deus tuus dederit tibi. 21 Non
plantabis lucum, et omnem arborem juxta
altare Domini Dei tui. 22 Nec facies tibi,
neque constitues statuam: quæ odit Dominus
Deus tuus.

CAPUT XVII.

1 Non immolabis Domino Deo tuo ovem,
et bovem, in quo est macula, aut quippiam
vitii: quia abominatio est Domino Deo tuo.
2 Cum reperti fuerint apud te, intra unam
portarum tuarum quas Dominus Deus tuus
dabit tibi, vir aut mulier qui faciant malum
in conspectu Domini Dei tui, et transgredian-
tur pactum illius, 3 Ut vadant et serviant
diis alienis, et adorent eos, solem et lunam, et
omnem militiam cæli, quæ non præcepi :
4 Et hoc tibi fuerit nuntiatum, audiensque
inquisieris diligenter, et verum esse repereris,
et abominatio facta est in Israel: 5 Educes
virum ac mulierem, qui rem sceleratissimam
perpetrarunt, ad portas civitatis tuæ, et
lapidibus obruentur. 6 In ore duorum
aut trium testium peribit qui interficietur.
Nemo occidatur, uno contra se dicente
testimonium. 7 Manus testium prima inter-
ficiet eum, et manus reliqui populi extrema
mittetur: ut auferas malum de medio tui.

דברים יז יח

פ 8 כי יפלא ממך דבר למשפט
בירדכם ו לזם בידניו לזיו וכו' גנע
לנע דברי רבית בשעריה וחסות ופליה
אלהמלחם אשר יבחר יהנה אלהיה בו :
9 ויבא אל העתה אל העתה אל העתה
אשר יהנה בנמים קחם ותרשף ויהנה
לך את דבר המשפט : 10 ועשית על-
פי הדבר אשר יצוה לך מדיןקום החוה
אשר יבחר יהנה ושמרת לעשות פלל
אשר יורה : 11 על-פי תחנה אשר יורה
ועל-המשפט אשר יאמר לך פשט
לא הסיר מדברך אשר יצו לך ימיו
ושמאל : 12 והוא אשר יאמר בידיו
לבלי שמש אל-הפחו העמד לשרת
שם את-יהנה אלהיה או אל-המשפט ומה
הוא החוה ובעתה קח משפטאל :
13 וכל-העם ישמעו ויהא ולא יזדון
עוד : 14 קרבאל אל-הארץ אשר
יהנה אלהיה נתן לך וירשמה וישבתה
בה ואמרת אשמה עלי מלה פכל-
הנזים אשר סביבתי : 15 שום פשים עליה
מלה אשר יבחר יהנה אלהיה בו מקרב
אחיה פשים עליה מלה לא תוכל לתת
עליה איש נכרי אשר לא-אחיה הוא :
16 רח לא ירבהלו כוסים ולא-ישיב את-
העם מצרימה למען הרבות סוס גיהנה
אמר לכם לא תספון לשבב בנהר הזה
עוד : 17 ולא ירבהלו נשים ולא יסור
לבבו וקח ורחב לא ירבהלו מאד :
18 ותנה לשבתו על פסא ממלכתו ותרב
לו את-משנה התורה הואל על-ספר
מלפני חתנים קלונים : 19 ותנה עמו
וקרא בו פלימי חנו למען ילמד ליראה
את-יהנה אלהיו לשמר את-פל-דברי
התורה הנזאת ואה-החנים האלה
לעשותם : 20 לבלי יחס-לבבו מאחיו
ולכל-לתי סור מדמנה ימיו ושמאל
למען יאחיה ימים על-ממלכתו הוא
ובניו בקרב ושראל :

פרשה יח :

1 לא-יהנה לפתלים קלונים פל-שבת לני
חלק ונחלה עס-ישראל אשר יהנה ונחלתו
יאכלו : 2 ונחלה לא-יהנהלו פקרב אחיו
יהנה הוא נחלתו פאשר דברי-לו :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, ιζ', ιη'.

8 'Εάν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνά-
μίσον αἷμα αἵματος, καὶ ἀνὰ μίσον κρίσεις κρίσεις,
καὶ ἀνὰ μίσον ἀφή ἀφῆς, καὶ ἀνὰ μίσον ἀντιλογία
ἀντιλογίας, ῥήματα κρίσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν,
καὶ ἀναστὰς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἀν ἐκλέγῃται
Κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ, 9 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς
ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν ὃς ἀν γένη-
ται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητήσαντες
ἀναγγελοῦσί σοι τὴν κρίσιν. 10 Καὶ ποιήσεις κατὰ
τὸ πρῶγμα ὃ ἀν ἀναγγελοῦσί σοι ἐν τοῦ τόπου οὗ
ὃν ἐκλέγῃται Κύριος ὁ θεός σου, καὶ φυλάξῃ ποιῆσαι
πάντα ὅσα ἀν νομοθετήσῃ σοι. 11 Κατὰ τὸν νόμον
καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἀν εἰπώσι σοι ποιήσεις, οὐκ
ἐκλινείς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ὃν ἀναγγελοῦσί σοι
δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά. 12 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐάν
ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ ὥστε μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως
τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἀν ᾗ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθανεῖται ὡς ἄνθρωπος ἐκεῖ-
νος, καὶ ἔξαρξῃ τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ. 13 Καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσειβήσῃ
ἐτι. 14 'Εάν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ
θεός σου δίδωσί σοι, καὶ κληρονομήσῃς αὐτήν καὶ
κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, καὶ εἴπῃς Καταστήσω ἐπ'
ἐμαυτὸν ἄρχοντα καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ
μου, 15 Καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα
ὃν ἀν ἐκλέγῃται Κύριος ὁ θεός αὐτόν· ἐκ τῶν
ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, οὐ
δυνήσῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον,
ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἴσθι. 16 Διότι οὐ πληθυνεῖ
ἐαυτῷ ἱππον, οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς
Αἴγυπτον, ὅπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἱππον· ὁ δὲ
Κύριος εἶπεν Οὐ προσθήσεις ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ
ταύτῃ ἐτι. 17 Καὶ οὐ πληθυνεῖ ἐαυτῷ γυναῖκας, ἵνα
μὴ μεταστῇ αὐτοῦ ἡ καρδία· καὶ ἀργύριον καὶ
χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἐαυτῷ σφόδρα. 18 Καὶ ὅταν
καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψῃ αὐτῷ τὸ
δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων
τῶν Λευιτῶν, 19 Καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναγνώ-
σεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ,
ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεόν σου καὶ
φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας καὶ τὰ
δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν. 20 Ἴνα μὴ ὑψωθῇ ἡ
καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ
παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὅπως
ἀν μακροχρονίῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ
νιοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς νιοῖς Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΟΥΚ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ὄλεφ φυλῇ
Λευὶ μέρος οὐδὲ κληρὸς μετὰ Ἰσραὴλ· καρπώματα
Κυρίου ὁ κληρὸς αὐτῶν, φάγονται αὐτά. 2 Κληρὸς
δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν·
Κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ.

DEUTERONOMIUM, XVII. XVIII.

8 Si difficile et ambiguum apud te iudicium esse
perspexeris inter sanguinem et sanguinem, cau-
sam et causam, lepram et lepram: et iudicium
intra portas tuas videris verba variari: surge,
et ascende ad locum, quem elegerit Dominus
Deus tuus. 9 Veniesque ad sacerdotes Levitici
generis, et ad iudicem qui fuerit illo tempore:
quaeresque ab eis, qui indicabunt tibi iudicii
veritatem. 10 Et facies quodcumque dixerint
qui praesunt loco quem elegerit Dominus, et
docuerint te. 11 Juxta legem ejus; sequerisque
sententiam eorum; nec declinabis ad dexteram
neque ad sinistram. 12 Qui autem superbierit,
nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo
tempore ministrat Domino Deo tuo, et decreto
iudicis, morietur homo ille, et auferes malum
de Israel: 13 Cunctusque populus audiens
timebit, ut nullus deinceps intumescat superbia.
14 Cum ingressus fueris terram, quam Dominus
Deus tuus dabit tibi, et possederis eam,
habitaverisque in illa, et dixeris: Constituam
super me regem, sicut habent omnes per
circuita in nationes: 15 Eum constitues,
quem Dominus Deus tuus elegerit de numero
fratrum tuorum. Non poteris alterius gentis
hominem regem facere, qui non sit frater tuus.
16 Cumque fuerit constitutus, non multi-
plicabit sibi equos, nec reducet populum in
Aegyptum, equitatus numero sublevatus,
praesertim cum Dominus praeceperit vobis, ut
nequaquam amplius per eandem viam rever-
tamini. 17 Non habebit uxores plurimas, quae
alliciant animum ejus, neque argenti et auri
immensa pondera. 18 Postquam autem sederit
in solio regni sui, describet sibi Deuteronomium
legis hujus in volumine, accipiens exemplar a
sacerdotibus Leviticæ tribus, 19 Et habebit
secum, legetque illud omnibus diebus vitae suae,
ut discat timere Dominum Deum suum, et
custodire verba et cermomias ejus, quae in lege
praecepta sunt. 20 Nec clevetur cor ejus in
superbiam super fratres suos, neque declinet in
partem dexteram vel sinistram, ut longo
tempore regnet ipse, et filii ejus, super Israel.

CAPUT XVIII.

1 Non habebunt sacerdotes et Levitæ, et
omnes qui de eadem tribu sunt, partem
et hereditatem cum reliquo Israel, quia
sacrificia Domini, et oblationes ejus com-
edent, 2 Et nihil aliud accipient de
possessione fratrum suorum: Dominus enim
ipse est hereditas eorum, sicut locutus est illis.

3 וְהָיָה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאַתָּה הַעַם
מֵאַתָּה זִכְרִי חֶזְקָה אֲשֶׁר אֲסִיף וְהָיוּ
לְפָנָיו הַזֶּרַע וְהַלֵּלָנִים וְהַקֶּהָה : 4 רֵאשִׁית
דִּגְלָה תִּירֶשֶׁת וְיִצְחָקָה וְרֵאשִׁית גֶּן זַמְנָה
תִּתֵּן לוֹ : 5 כִּי בֹ בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִכָּל־שִׁבְעָה לַעֲמֹד לְשֹׁרֵת בְּשֵׁם־יְהוָה הוּא
וּבְכֵן קָל־חֲמִים : 6 וְכִי־כֹהֵן חֲלוּ
מֵאַתָּה שְׂעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא
שָׂם וְגַם בְּכָל־אַתָּה נִפְשׁוּ אֱלֹהִים־הָאֲשֵׁר
יִבְחָר יְהוָה : 7 וְשֹׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־יְצִיֵּי קְלֹלִים הַעֲמִיד שָׂם לִפְנֵי
יְהוָה : 8 חָלָה בְּחֶלֶק יֵאָלְלוּ לְבַד מִסַּעֲרֵי
עַל־חֲבָבוֹת : 9 כִּי אִתָּה בָּא
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
לִמְחֹלָה לְעֲשׂוֹת פְּתוּעַת הַחַיִּים הַהֵם :
10 לֹא־יִשְׁאַץ בָּךְ מַעֲבִיר בְּגִדֵּי־דָבָר בְּשֵׁם
לִסְם קִסְמִים מַעֲרֹן וּמַחֲשֵׁה וּמַכְשֵׁף :
11 וְחֹכֵר חֶבֶר וְשֹׂאֵל אוֹזֵן וְיִדְעֵי וְדָרַשׁ
אֱלֹהִים־חַיִּים : 12 בְּיָהוּעֶבֶת יְהוָה קָל־עֲשֵׂה
אֵלֶּה וּבְגִלְלָה הַתְּעַבְּתָה חֲאֵלָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִזֵּרֶשׁ אֹהֶם מִסַּעֲרֵי : 13 הָמִים תִּתְּנֶה
עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : 14 כִּי חַיִּים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אִתָּה יִרְכָּשׁ אֹהֶם אֱלֹהִים־אֲלֵי־סַעֲרָם וְאֲלֵי־
לִסְמִים וְשִׁמְעֵי וְאִתָּה לֹא כֹן נָתַן לָךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : 15 גְּבִיָּא מִקֶּרֶב מִמֶּנִּי
בְּמִנִּי יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי
תִּשְׁמָעִי : 16 כָּל־אֲשֶׁר־שָׁאֵלָם מֵעַם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹבֶב בָּיִם הַקָּהֵל לֵאמֹר
לֹא אִתָּה לְשִׁמְעַל אֲתִיָּהֵל יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֲתִיָּהֵל חֲזָאֵת הַנֶּאֱמָר לֹא־אֲתִיָּהֵל
עִיד וְלֹא אֲמַתָּה : 17 וְיֵאָמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי
חִימִיבֵי אֲשֶׁר דִּבְרָה : 18 גְּבִיָּא מִקֶּרֶב לִסְם
מִקֶּרֶב אֲחִיָּהֵם בְּמִדָּה וְנִחְמֵי דְבָרִי בְּפִי
וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֵת קָל־אֲשֶׁר אֲנִי־נֹכַח : 19 וְהָיָה
הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע אֲלֵי־דְבָרִי אֲשֶׁר יִדְבֹר
בְּשִׁמִּי אֲבִי אֲדָרַשׁ מֵעַמּוֹ : 20 אֵת הַקָּהֵל
אֲשֶׁר יִיָּדֵי לְדַבֵּר דְּבָרִי בְּשִׁמִּי אֵת אֲשֶׁר
לֹא־צִוִּיתִי לְדַבֵּר וְאֲשֶׁר יִדְבֹר בְּשֵׁם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וּמֵת הַקָּהֵל הַהוּא : 21 וְכִי הֵאָמֶר
בְּלִבְּךָ אֵיכָה גִּנַּע אֲתִיָּהֵדָבֵר אֲשֶׁר לֹא
דִּבְרִי יְהוָה : 22 אֲשֶׁר יִדְבֹר מִקֶּבֶל בְּשֵׁם
יְהוָה וְלֹא־יִתֵּן דְּבָרִי וְלֹא גְבִיָּא הוּא
יִדְבֹר אֲשֶׁר לֹא־דִבְרָה יְהוָה בְּדִבְרוֹ דִּבְרִי
הַקָּהֵל לֹא הִקִּיר מִמֶּנִּי : 23

3 Καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ
παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα, ἵαν τε μόσχον ἵαν τε
προβάτον· καὶ δώσεις τὸν βραχίονα τῷ ἱερεὶ καὶ τὰ
σιαγόνια καὶ τὸ ἐνυστρον, 4 Καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ
σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, καὶ
τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις
αὐτῷ· 5 Ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο Κύριος ἐκ πασῶν τῶν
φυλῶν σου, παρεστάναι ἐναντὶ Κυρίου τοῦ θεοῦ,
λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 6 Ἐάν
δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ἐκ
πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ αὐτὸς παροικεῖ, καθότι
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξη-
ται, 7 Λειτουργήσῃ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτοῦ ὥσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λεῦιται οἱ
παρεστηκότες ἐκεί ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου·
8 Μερὶδα μεμερισμένην φάγεται, πλὴν τῆς πράσεως
τῆς κατὰ πατριάν. 9 Ἐάν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν
ἣν Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ
ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἰθνῶν ἐκείνων.
10 Οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθάρων τὸν νῖδον
αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, μαντευόμενος
μάντιάν, κληδονίζόμενος καὶ οἰωνίζόμενος, φαρμα-
κός, 11 Ἐπαίδων ἱπποιδὴν, ἰγγαστρίμυθος καὶ
τερατοσκῆπος, ἐκπερωτῶν τοὺς νεκρούς· 12 Ἔστι
γὰρ βδελύγμα Κυρίου τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα·
ἐνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος
ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου. 13 Τέλειος
ἴσῃ ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· 14 Τὰ γὰρ
ἔθνη ταῦτα οὐκ σὺ κατακληρονομήεις αὐτούς, οὗτοι
κληδόνων καὶ μαντεῖων ἀκούσονται, καὶ σοὶ οὐχ
οὕτως ἔδωκε Κύριος ὁ θεός σου. 15 Προφήτην ἐκ
τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοὶ Κύριος ὁ θεός
σου, αὐτοῦ ἀκούσεσθε. 16 Κατὰ πάντα ὅσα ᾔφησω
παρὰ Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς
ἐκκλησίας λέγοντες Οὐ προσθήσεμεν ἀκούσαι τὴν
φωνὴν Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ
μέγα οὐκ ὀψόμεθα εἶναι, οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν·
17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέν Ὁρθῶς πάντα ὅσα
ἐλάλησαν πρὸς σέ· 18 Προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς
ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ὥσπερ σέ, καὶ δώσω τὰ ῥή-
ματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς
καθότι ἂν ἐντελῶμαι αὐτῷ· 19 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς
ἵαν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκείνος
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ.
20 Πλὴν ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσειβήσῃ λαλήσαι ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου ῥῆμα ὃ οὐκ προσέταξα λαλήσαι, καὶ
ὃς ἂν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι θεῶν ἐτέρων, ἀποθάνειται
ὁ προφήτης ἐκείνος. 21 Ἐάν δὲ εἶπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου Πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος;
22 Ὅσα ἵαν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκείνος τῷ ὀνόματι
Κυρίου, καὶ μὴ γένηται καὶ μὴ συμβῇ, τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ
προφήτης ἐκείνος, οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ.

3 Hoc erit iudicium sacerdotum a populo, et
ab his qui offerunt victimas : sive bovem, sive
ovem immolaverint, dabunt sacerdoti armum
ac ventriculum : 4 Primitias frumenti, vini,
et olei, et lanarum partem ex ovium tonsione.
5 Ipsum enim elegit Dominus Deus tuus de
cunctis tribubus tuis, ut stet, et ministret
nomini Domini ipse, et filii ejus in sempiter-
num. 6 Si exierit Levites ex una urbiua
tuarum ex omni Israel in qua habitat, et
voluerit venire, desiderans locum quem
elegerit Dominus, 7 Ministrabit in nomine
Domini Dei sui, sicut omnes fratres ejus
Levitæ, qui stabunt eo tempore coram Domino.
8 Partem ciborum eandem accipiet, quam et
ceteri : excepto eo, quod in urbe sua ex paterna
ci successione debetur. 9 Quando ingressus
fueris terram, quam Dominus Deus tuus dabit
tibi, cave ne imitari velis abominationes illa-
rum gentium ; 10 Nec inveniatur in te qui
lustret filium suum, aut filiam, ducens per
ignem : aut qui ariolos sciscitetur, et observet
somnia atque auguria, nec sit maleficus,
11 Nec incantator, nec qui pythones consulat,
nec divinos, aut quærat a mortuis veritatem ;
12 Omnia enim hæc abominatur Dominus, et
propter istiusmodi scelera delebit eos in
introitu tuo : 13 Perfectus eris, et absque
macula cum Domino Deo tuo. 14 Gentes istæ,
quarum possidebis terram, augures et divinos
audiant : tu autem a Domino Deo tuo aliter
institutus es. 15 PROPHETAM de gente tua
et de fratribus tuis sicut me, suscitabit tibi
Dominus Deus tuus : ipsum audies, 16 Ut
petisti a Domino Deo tuo in Horeb, quando
concio congregata est, atque dixisti. Ultra
non audiam vocem Domini Dei mei, et ignem
hunc maximum amplius non videbo, ne moriar.
17 Et ait Dominus mihi : Beno omnia sunt
locuti. 18 Prophetam suscitabo eis de medio
fratrum suorum similem tui : et ponam verba
mea in ore ejus, loqueturque ad eos omnia quæ
præcepero illi. 19 Qui autem verba ejus, quæ
loquetur in nomine meo, audire noluerit, ego
ultor existam. 20 Propheta autem qui
arrogantia depravatus voluerit loqui in nomine
meo, quæ ego non præcepi illi ut diceret, aut
ex nomine alienorum deorum, interficietur.
21 Quod si tacita cogitatione responderis :
Quo modo possum intelligere verbum, quod
Dominus non est locutus ? 22 Hoc habebis
signum : Quod in nomine Domini propheta
ille prædixerit, et non evenerit : hoc Dominus
non est locutus, sed per tumorem animi sui
propheta confinxit : et idcirco non timebis eum.

1 קריב לך יהוה אלוקיך אתה וכל
 אשלי ויהוה אלוקיך נתן לך את הארץ
 וירשלתם וישבתם בעריהם ויבקמיתם:
 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך
 אשלי ויהוה אלוקיך נתן לך לרשתה:
 3 מקוץ לך תהיה ושלשת ארצות
 ארצך אשר תחילת יהוה אלוקיך ותהיה
 לנים שמה כל ימיך: 4 וזה דבר הרצח
 אשר יקום שמה וחי אשר יפח את הרצח
 בבלידיו והוא לא שגא לו מתמל
 שלשם: 5 ואשר יבא את הרצח ביער
 לחטב עצים וינחם ויבדל לכת הרצח
 וישל הבדל מרצח ומצא את הרצח
 ומת הוא יקום אל יחת הערים האלה
 וחי: 6 פרידוהו באל תום אחי הרצח
 פי יחם לבבו והשינו קריבנה הרצח
 והקנה גשש וכלו און משפטיון פי לא
 שגא הוא לו מתמל שלשם: 7 עליו
 אכלי מצות לאמר שלש ערים תבדיל
 לך: 8 ואם ירחיב יהוה אלוקיך את ארצך
 כאשר נשבע לאבותינו ונתנו לך את
 כל ארצך אשר דבר להם לאבותינו:
 9 קריב לך את כל המצות האלה לעשותה
 אשר אכלי מצות חיים לא תהיה את יהוה
 אלוקיך וללכת בדרכיו כל ימיך ונספת
 לך עוד שלש ערים על השלש האלה:
 10 ולא ישפח דם נלו בקרב ארצך
 אשלי ויהוה אלוקיך נתן לך נחלה ויהיה
 עליך דמים: 11 וקריבנה איש
 שגא לרצחו וארב לו נקם עליו והקנה
 גשש ומת וקם אל יחת הערים האלה:
 12 ושלחו זקני עירו וקנהו אהו משם
 וקנהו אהו ביד באל חכם ומת: 13 לא
 תחוס עינה עליך ובערתי ויסתקני
 מישראל ושוב לך: 14 לא תפול
 בביל רצח אשר בקלוי ראשנים בקרבתך
 אשר תבדיל בארץ אשר יהוה אלוקיך
 נתן לך לרשתה: 15 לא תרחק
 עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת
 בכל חטאת אשר תחטא עלי פי שני עדים
 או על פי שלשה עדים יקום דבר: 16 פרי
 יקום עד חכם באיש לענות בו קרה:

1 'ΕΑΝ δὲ ἀφανίσῃ Κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη
 ἃ ὁ θεός διδῶσί σοι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσῃ
 αὐτούς, καὶ κατοικήσῃ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ
 ἐν τοῖς οἰκοῖς αὐτῶν, 2 Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς
 σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου ἣς Κύριος ὁ θεός σου
 διδῶσί σοι. 3 Στόχασαί σοι τὴν ὁδόν, καὶ τριμερίεις
 τὰ ὅρια τῆς γῆς σου ἣν καταμερίζει σοι Κύριος ὁ
 θεός σου, καὶ ἔσται ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φονεῦτῃ. 4
 Τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ ὅς ἂν
 φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται. ὅς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον
 αὐτοῦ οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς
 χθὲς καὶ τρίτης. 5 Καὶ ὅς ἂν εἰέλθῃ μετὰ τοῦ
 πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλον, καὶ ἔκρου-
 σθῇ ἢ χεῖρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ
 ἔκπεσόν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχῃ τοῦ
 πλησίον, καὶ ἀποθάνῃ, οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν
 τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται. 6 "Ὥρα μὴ διώξας
 ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος,
 ὅτι παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ, καὶ καταλάβῃ αὐτόν,
 ἢ μακροτέρα ἢ ἡ ὁδός, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν. καὶ
 τοῦτο οὐκ ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν
 ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς χθὲς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης. 7
 Διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο
 λέγων Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ. 8 'Εάν δὲ
 ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ θεός σου τὰ ὅρια σου ὅν
 τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ὧ σοι Κύριος
 πᾶσαν τὴν γῆν ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου, 9
 'Εάν ἀκούσῃς ποιῆν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας
 ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἀγαπᾷν Κύριον
 τὸν θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
 πάσας τὰς ἡμέρας, προσθήσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς
 πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας. 10 Καὶ οὐκ ἐκχυθή-
 σεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ ἣν Κύριος ὁ θεός σου
 διδῶσί σοι ἐν κλήρῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἵματι
 ἔνοχος. 11 'Εάν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἄνθρωπος μισῶν
 τὸν πλησίον, καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ ἐπαναστῇ ἐπ'
 αὐτόν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ
 φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων. 12 Καὶ
 ἀποστελοῦσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ
 λήψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ παραδώσουσιν αὐτόν
 εἰς χεῖρας τῶν ἀγχιστευνόντων τοῦ αἵματος, καὶ
 ἀποθανεῖται. 13 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ'
 αὐτῷ, καὶ καθαρεύς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ,
 καὶ εὖ σοι ἔσται. 14 Οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ πλη-
 σίον ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ, ἣ
 κατακληρονομήθης ἐν τῇ γῇ ἣν Κύριος ὁ θεός σου
 διδῶσί σοι ἐν κλήρῳ. 15 Οὐκ ἔμμενέι μάρτυς εἰς
 μαρτυρίαν κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν
 καὶ κατὰ πᾶν ἁμάρτημα καὶ κατὰ πᾶσαν
 ἁμαρτίαν ἣν ἂν ἁμάρτῃ. ἐπὶ στόματος δύο
 μαρτύρων καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων
 στήσεται πᾶν ῥῆμα. 16 'Εάν δὲ καταστῇ μάρτυς
 ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν,

1 Cum disperdiderit Dominus Deus tuus
 gentes, quarum tibi traditus est terram, et
 possederis eam, habitaverisque in urbibus ejus
 et in aedibus: 2 Tres civitates separabis tibi
 in medio terræ, quam Dominus Deus tuus dabit
 tibi in possessionem, 3 Sternens diligenter
 viam: et in tres æqualiter partes totam terræ
 tuæ provinciam divides: ut habeat e vicino
 qui propter homicidium profugus est, quo
 possit evadere. 4 Hæc erit lex homicidæ
 fugientis, cujus vita servanda est: Qui per-
 cussisset proximum suum nesciens, et qui heri
 et nudius tertius nullum contra eum odium
 habuisse comprobatur: 5 Sed abiisse cum
 eo simpliciter in silvam ad ligna cædenda, et
 in succisione lignorum securis fugerit manu,
 ferrumque lapsus de manubrio amicum ejus
 percussisset, et occiderit: hic ad unam supradictarum urbium confugiet, et vivet: 6 Ne
 forsitan proximus ejus, cujus effusus est
 sanguis, dolore stimulatus, persequatur, et
 apprehendat eum si longior via fuerit, et
 percutiat animam ejus, qui non est reus mortis:
 quia nullum contra eum, qui occisus est, odium
 prius habuisse monstratur. 7 Idcirco præcipio
 tibi, ut tres civitates æqualis inter se spatii
 divides. 8 Cum autem dilataverit Dominus
 Deus tuus terminos tuos, sicut juravit patribus
 tuis, et dederit tibi cunctam terram, quam eis
 pollicitus est, 9 (Si tamen custodieris mandata
 ejus, et feceris quæ hodie præcipio tibi, ut
 diligas Dominum Deum tuum, et ambules in
 viis ejus omni tempore) addes tibi tres alias
 civitates, et supradictarum trium urbium
 numerum duplicabis; 10 Ut non effundatur
 sanguis innoxius in medio terræ, quam
 Dominus Deus tuus dabit tibi possidendam,
 ne sis sanguinis reus. 11 Si quis autem odio
 habens proximum suum, insidiatus fuerit vitæ
 ejus, surgensque percussisset illum, et mortuus
 fuerit, fugeritque ad unam de supradictis
 urbibus, 12 Mittent seniores civitatis illius, et
 arripient eum de loco effugii, tradentque in
 manu proximi, cujus sanguis effusus est, et
 morietur. 13 Non misereberis ejus, et auferes
 innoxium sanguinem de Israel, ut bene sit tibi.
 14 Non assumes, et transferes terminos
 proximi tui, quos fixerunt priores in possessione
 tua, quam Dominus Deus tuus dabit tibi in
 terra, quam acceperis possidendam. 15 Non
 stabit testis unus contra aliquem, quidquid
 illud peccati et facinoris fuerit: sed in ore
 duorum aut trium testimonium stabit omne
 verbum. 16 Si steterit testis mendax contra
 hominem, accusans eum prævaricationis,

17 וְעָמְדוּ שְׂגֵרֵי־הַמִּשְׁפָּחִים אֲשֶׁר־לָהֶם הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיּוֹמִים הָהֵם: 18 וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הַטֹּב וְהָרָע עַד־שֶׁיִּהְיֶה הַעֵד שֶׁמֶר עָמְדָה בְּאֶחָיו: 19 וְגִשְׁתָּהֶם לֹא פֶאֶשֶׁר וְכִסּוּ לַעֲשׂוֹת לְאֶחָיו וּבְעֵצָתָהּ הָרַע מִתְקַבֵּץ: 20 וְהַפְשָׁתִים לְשִׁמְעוֹ וְיִרְאֹה וְלֹא־יִסְפֹּה לַעֲשׂוֹת עֹד בְּדָגֵר הָרַע הַזֶּה מִתְקַבֵּץ: 21 וְלֹא תִהְיוּ עֹנֵי הַיָּד הַיְמָנִית בְּנֶשֶׁת עֵצוֹ בְּעֵין שְׁמוֹ בְּשׁוֹן הַיָּד הַיְמָנִית רִגְלֵי בְּרִגְלֵי: ס

פרשה כ:

1 כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וְרִאֲיָה כִסּוּם וְרִגְבִּל עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יִתְחַזַּק אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ מִפְעֻלָּהּ מִצָּרְךָ מִצָּרִים: 2 וְהָיָה כְּהִרְבֵּבְךָ אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ חֲפָזוֹ וְדָגֵר אֶל־הָעָם: 3 וְאָמַר אֱלֹהִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אִתָּם תִּרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אֶל־יְיָ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירָאוּ וְאֶל־תִּפְחָדוּ וְאֶל־תִּפְרָצוּ מִפְּנֵיהֶם: 4 כִּי יִתְחַזַּק אֱלֹהֵיכֶם כְּחֹלְתָה עִמָּכֶם לְהַלָּחֵם לָכֵן עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: 5 וְדָבְרוּ הַשֹּׁפְטִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּרָךְ בְּיִתְחַזֵּק וְלֹא חֲכָנוּ יִלָּךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ פְּרִימָתוֹ בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִתְחַנֵּן: 6 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוֹ יִלָּךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ פֶּדֶר יִמְצֹא בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִתְחַלֵּף: 7 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר אָרַשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקָחָהּ יִלָּךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ פְּרִימָתוֹ בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִתְחַנֵּן: 8 וְיִסְפֹּה הַשֹּׁפְטִים לְדָגֵר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַזֶּה וְיָהּ חֲלָבִי יִלָּךְ וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָכֹס אֶת־לִבָּב אֶחָיו כְּלָבּוֹ: 9 וְהָיָה כִּסְלֹה הַשֹּׁפְטִים לְדָגֵר אֶל־הָעָם וּפְחָדוֹ שְׂרִי צְבָאוֹת בְּרָאשׁ הָעָם: ס 10 כִּי תִקְבֹּב אֶל־צִיר לְהַלָּחֵם עֲלֶיךָ וּמִתְחַזַּק אֲלֶיךָ לְשָׁלוֹם: 11 וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲבֹד וּפְחָתָה לָהּ וְהָיָה קִי־הָעָם הַמִּצְטָרֶה יִהְיֶה לָהּ לְכֶסֶם וְעֲבָדוֹ: 12 וְאִם־לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעֲשָׂתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצָרְתָּ עֲלֶיךָ: 13 וְהִתְחַזַּק וְהָיָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדָהּ וְהִפְתָּ אֶת־בְּרִיחְהָ לְפִי־רִגְבִּי:

17 Καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι ὅς ἐστιν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία ἐναντι Κυρίου καὶ ἐναντι τῶν ἱερέων καὶ ἐναντι τῶν κριτῶν οἱ ἂν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. 18 Καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἀδικος ἐμαρτύρησεν ἀδικα, ἀντίστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, 19 Καὶ ποιήσετε αὐτῶν ὅν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. 20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται, καὶ οὐ προσθήσουσιν ἐτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν. 21 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῶν· ψυχὴν ἀντι ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντι ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντι ὀδόντος, χεῖρα ἀντι χειρός, πόδα ἀντι ποδός.

ΚΕΦ. κ'.

1 'ΕΑΝ δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ ἴδῃς Ἴππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά σου, οὐ φοβηθήσῃς ἀπ' αὐτῶν· ὅτι Κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ, ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 2 Καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσῃς τῇ πολέμῳ, καὶ προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ. 3 Καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτούς Ἄκουε, Ἰσραὴλ· ὑμεῖς πορεύεσθε σήμερον εἰς τὸν πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ὑμῶν, μὴ φοβείσθε μηδὲ θραύεσθε μηδὲ ἐκκλίνετε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 4 "Ὅτι Κύριος ὁ θεός ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μετ' ὑμῶν, συνεκπολεμήσει ὑμῖν τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, διασώσει ὑμᾶς. 5 Καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; πορεύεσθω καὶ ἀποστραφῇ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῇ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἱκανεῖται αὐτήν. 6 Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπέλων καὶ οὐκ ἐφράνθη ἐξ αὐτοῦ; πορεύεσθω καὶ ἀποστραφῇ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῇ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐφράνθηται ἐξ αὐτοῦ. 7 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις μεμνήσκειται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορεύεσθω καὶ ἀποστραφῇ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῇ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν. 8 Καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐροῦσι Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ; πορεύεσθω καὶ ἀποστραφῇ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὥσπερ ἡ αὐτοῦ. 9 Καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγούμενους τοῦ λαοῦ. 10 'Εὰν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμῆσαι αὐτούς, καὶ ἐκκαλέσαι αὐτούς μετ' εἰρήνης. 11 'Εὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι καὶ ἀνοιξῶσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαός, οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονται σοι φορολόγητοι καὶ ὑπῆκοοί σου. 12 'Εὰν δὲ μὴ ὑπακούσωσί σοι καὶ ποιῶσι πρὸς σὲ πόλεμον, περικαθεῖς αὐτήν, 13 "Εως ἂν παραδῶ σοι αὐτήν Κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἄρσενικόν. αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας,

17 Stabunt ambo, quorum causa est, ante Dominum in conspectu sacerdotum et iudicum qui fuerint in diebus illis. 18 Cumque diligentissime perscrutantes, invenerint falsum testem dixisse contra fratrem suum mendacium: 19 Reddent ei sicut fratri suo facere cogitavit, et auferes malum de medio tui: 20 Ut audientes ceteri timorem habeant, et nequaquam talia audeant facere. 21 Non misereberis ejus, sed animam pro anima, oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede exiges.

CAPUT XX.

1 Si exieris ad bellum contra hostes tuos, et videris equitatus et currus, et maiorem quam tu habeas adversarii exercitus multitudinem, non timebis eos: quia Dominus Deus tuus tecum est, qui eduxit te de terra Aegypti. 2 Appropinquante autem jam praelio, stabit sacerdos ante aciem, et sic loquetur ad populum: 3 Audi, Israel, vos hodie contra inimicos vestros pugnam committitis; non pertimescat cor vestrum; nolite metuere, nolite cedere, nec formidetis eos: 4 Quia Dominus Deus vester in medio vestri est, et pro vobis contra adversarios dimicabit, ut eruat vos de periculo. 5 Duces quoque per singulas turmas audiente exercitu proclamabunt: Quis est homo qui edificavit domum novam, et non dedicavit eam? vadat, et revertatur in domum suam, ne forte moriatur in bello, et alius dedicet eam. 6 Quis est homo qui plantavit vineam, et necdum fecit eam esse communem, de qua vesci omnibus liceat? vadat, et revertatur in domum suam, ne forte moriatur in bello, et alius fungatur officio. 7 Quis est homo qui despondit uxorem, et non accepit eam? vadat, et revertatur in domum suam, ne forte moriatur in bello, et alius homo ejus fungatur officio. 8 Quis est homo ejus formidolosus, et corde pavido? vadat, et revertatur in domum suam, ne pavere faciat corda fratrum suorum, sicut ipse timore perterritus est. 9 Cumque siluerint duces exercitus, et finem loquendi fecerint, unusquisque suos ad bellandum cuneos praeparabit. 10 Si quando accesseris ad expugnandam civitatem, offeres ei primum pacem. 11 Si receperit, et aperuerit tibi portas, cunctus populus, qui in ea est, salvabitur, et serviet tibi sub tributo. 12 Sin autem foedus inire noluerit, et ceperit contra te bellum, oppugnabis eam. 13 Cumque tradiderit Dominus Deus tuus illam in manu tua, percutes omne quod in ea generis masculini est, in ore gladii,

דברים כ כא

14 בן חמש ותשם ותתקף וכל אשר יתנה בעיר כל-שללה תבז לה ואכלת את-שלל אליה אשר נתן ותנה אליה לה: 15 וכן תעשה לכל-הערים הקרובות ממך מאד אשר לא-מערי תפוקם-האלה הקה: 16 וכן מערי העמים האלה אשר יתנה אליה נתן לה גחלה לא תסנה כל-נשמה: 17 פירחכם פחריכם תחמי ותאמרי הפנעני תפרי תחמי ותבוסו כאשר צוה ותנה אליה: 18 למען אשר לא-ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאליהם ותשאם ליתנה אליהם: 19 פירחכם אל-עיר ימים רבים להחלתם עליה לתפשה לא-תשחית את-עצמה לנחם עלי גרזו פי ממנה תאכל ואהו לא תכרת פי הקדם עץ השנה לבא ממנה במצור: 20 וכן עץ אשר-תדע פי לא-עץ מאכל הוא אהו תשחית וקרת וקנית מצור על-העיר אשר-הוא עשה עמך מלחמה עד דתמה: פ

פרשה כא :

1 פרימץ קלל באדמה אשר יתנה אליה נתן לה לרשמה נפל בשנה לא נודע מי הקה: 2 והוא והנה ושפסדו ומדדו אל-הערים אשר סביבת הקלל: 3 והנה העיר הקרבה אליה קלל ולקחו וקנו העיר חווא עגלת בקר אשר לא-עבד לה אשר לא-משכה בעול: 4 והודדו וקנו העיר חווא את-העגלה אל-גחל איהו אשר לא-יעבד בו ולא וקנו וקנו וקנו את-העגלה בקחל: 5 ונשאו הפחנים בגן לוי פי כם בחר יתנה אליה לשרתו ולקחה בשם יתנה ועל-פיהם יתנה פליתי וכל-קנע: 6 וכל וקנו העיר חווא תורבים אל-הקלל וקנו את-העגלה קצריהם בקחל: 7 וקנו ואמרו וקנו לא שפכה את-הדם הנה וקנו לא כא: 8 פקד לעמה ישאל אשר-פיה יתנה ואליהם כם וקנו קחל וקנו וקנו וקנו:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, κ, κα'.

14 Πλήν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς· καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομιεύσεις σεαυτῷ, καὶ φαγῇ πᾶσαν τὴν προνομιὴν τῶν ἐχθρῶν σου ὧν Κύριος ὁ θεός σου εἰδωσί σοι. 15 Οὕτω ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὖσας σου σφόδρα· οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, 16 Ὡν Κύριος ὁ θεός σου διδωσί σοι κληρονομίην τὴν γῆν αὐτῶν, οὐ ζωγήσετε πᾶν ἐμπνίον, 17 Ἀλλ' ἡ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτούς, τὸν Χετταῖον καὶ Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εβλαῖον καὶ Ἰεβουσσαῖον καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου· 18 Ἵνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἀμαρτήσῃτε ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. 19 Ἐάν δὲ περικαθίσθῃς περὶ πόλιν μίαν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμήσῃς αὐτὴν εἰς κατάληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἡ ἀπ' αὐτοῦ φαγῇ, αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις· μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα; 20 Ἀλλὰ ξύλον δ' ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπύβρωτόν ἐστι, τοῦτο δλοθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

ΚΕΦ. κα'.

1 ἘΑΝ δὲ εὑρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῇ ἢ Κύριος ὁ θεός σου διδωσί σοι κληρονομίῃσαι, πεπτωκώς ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ οὐκ οἶδαι τὸν πατάξαντα, 2 Ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταὶ σου, καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου· 3 Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγιζούσα τῷ τραυματίᾳ, καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ εἰργασται καὶ ἥτις οὐχ εἴλκυσε ζυγόν, 4 Καὶ καταβιβάζουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχεῖαν, ἥτις οὐκ εἰργασται οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι. 5 Καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξε Κύριος ὁ θεός παρεστηκέναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ δνόματι αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἀφίη· 6 Καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγιζόντες τῷ τραυματίᾳ νύψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι, 7 Καὶ ἀποκριθέντες ἑρῶσιν Αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐκ ἑώρακασιν· 8 Ἵλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ ὅς ἐλυτρώσω, Κύριε, ἵνα μὴ γίνηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐξilasθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα.

DEUTERONOMIUM, XX. XXI.

14 Absque mulieribus et infantibus, jumentis, et ceteris quæ in civitate sunt. Omnem prædam exercitui divides, et comedes de spoliis hostium tuorum, quæ Dominus Deus tuus dederit tibi. 15 Sic facies cunctis civitatibus, quæ a te procul valde sunt, et non sunt de his urbibus, quas in possessionem accepturus es. 16 De his autem civitatibus, quæ dabuntur tibi, nullum omnino permittes vivere: 17 Sed interficies in ore gladii, Hethæum videlicet, et Amorrhæum, et Chananæum, Pherezeum, et Hevæum, et Jebusæum, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus: 18 Ne forte doceant vos facere cunctas abominationes, quas ipsi operati sunt diis suis: et peccetis in Dominum Deum vestrum. 19 Quando obsederis civitatem multo tempore, et munitionibus circumdederis ut expugnes eam, non succides arbores de quibus vesci potest, nec securibus per circuitum debes vastare regionem: quoniam lignum est, et non homo, nec potest bellantium contra te augere numerum. 20 Si qua autem ligna non sunt pomifera, sed agrestia, et in ceteros apta usus, succide, et instrue machinas, donec capias civitatem, quæ contra te dimicat.

CAPUT XXI.

1 QUANDO inventum fuerit in terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi, hominis cadaver occisi, et ignorabitur cædis reus, 2 Egreredientur majores natu, et judices tui, et metientur a loco cadaveris singularum per circuitum spatia civitatum: 3 Et quam viciniorem ceteris esse perspexerint, seniores civitatis illius tollent vitulam de armento, quæ non traxit jugum, nec terram scidit vomere, 4 Et ducent eam ad vallem asperam atque saxosam, quæ nunquam arata est, nec semen-tem recepit: et cadent in ea cervices vitulæ: 5 Accedentque sacerdotes filii Levi, quos elegerit Dominus Deus tuus ut ministrent ei, et benedicant in nomine ejus, et ad verbum eorum, omne negotium, et quidquid mundum, vel immundum est, judicetur. 6 Et venient majores natu civitatis illius ad interfectum, lavabuntque manus suas super vitulam, quæ in valle percussa est, 7 Et dicent: Manus nostræ non effuderunt sanguinem hunc, nec oculi viderunt; 8 Propitius esto populo tuo Israel, quem redemisti, Domine, et ne reputes sanguinem innocentem in medio populi tui Israel. Et auferetur ab eis reatus sanguinis:

דברים כא

וְאִם תִּבְעַר תִּבְעַר הַקָּדוֹשׁ מִן הַקָּדוֹשׁ כִּי־עֲשֶׂה
הַקָּדוֹשׁ בְּעֵינֵי יְהוָה :

מט ס ס ס

10 כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־יְדֵי־יָדְךָ
וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ וְשָׂבִיב שְׂבִיבִי :
11 וְיָרֵאֵךְ בְּשִׁבְתְּךָ אֶשֶׁת וּפְתִילֶיךָ וְהָשְׁתָּה
בָּהּ וְלִמְחָמָה לָךְ לְאִשָּׁה : 12 וְהִבֵּאתָהּ
אֶל־תִּפְוֶה בֵּיתְךָ וְנִלְחַח אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשִׂתָה
אֶת־צַדִּיקָהּ : 13 וְחִסְדֶּיךָ אֶת־שִׁמְלָה שְׂבִיבָה
מֵעַל־יָדְךָ וְשָׂבִיבָה בְּבִיתְךָ וּבְבִיתְךָ אֶת־אֲבִיךָ
וְאֶת־אִמָּךָ יָחַד יָמִים וְאַחֵר כֹּן קְבוּרָה
אֲלֵיָךְ וְבִעֲלִמָּה וְהָיָה לָךְ לְאִשָּׁה :
14 וְהָיָה אִם־לֹא תִּפְעֶמָה בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
לְנִשְׁאָה וְיָסַר לֹא־תִמְסַקְתָּהּ בְּפִסְתָּהּ לֹא־
הַרְעֵמָהּ בָּהּ פִּסְתָּהּ אֲשֶׁר עָשִׂתָה : ס
15 כִּי־תִהְיֶינָה לְאִשׁ שְׁתֵּי נָשִׁים
הַחֲסִיתָ אֶחָדָהּ וְהַחֲסִיתָ שְׁנֵי־אֲחֵרוֹתָיִךְ
בְּנִים הָאֶחָדָהּ וְהַשְׁנָיִתָּה וְהָיָה הַבְּרִיךְ
לְשִׁנְיָתָה : 16 וְהָיָה בְּיוֹם הַחֲתוּלָה אֶת־בְּנֵי
אֶת אֶשְׁרֵי־הָיָה לוֹ לֹא יִכָּל לְבַבֵּל אֶת־
בְּרִית־הָאֶחָדָהּ עַל־פְּנֵי בְרִית־שְׁנֵי־הַבָּרִיךְ :
17 כִּי אֶת־הַבְּרִיךְ בְּרִית־שְׁנֵי־אֲחֵרוֹתָיִךְ יִפִּיר לְחַה
לוֹ כִּי שְׁנֵים כָּל אֶשְׁרֵי־יִמְצָא לוֹ בְּיָהוּא
הָאֲשִׁיתָ אִנּוֹ לוֹ מִשְׁפָּחַת הַבְּרִיכָה : ס
18 כִּי־תִהְיֶינָה לְאִשׁ בֶּן סוֹרֵר וּמִצְוֶה
אֶבְרָם שְׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרֵהוּ
אִתּוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם : 19 וְתִפְשֶׁהוּ בֶן
אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּהוּ אִתּוֹ אֶל־זִמְזוֹן עִירוֹ
וְאֶל־שְׂעֵר מִלְּקוֹ : 20 וְהָמִיר אֶת־זִמְזוֹן עִירוֹ
בְּגִנֵּי זֶה סוֹרֵר וּמִצְוֶה אֶבְרָם שְׁמֵעַ בְּקוֹל
זֶה לֹלֵל וְכִבָּה : 21 אֶרְנָמָה קִל־אֲנָשִׁי עִירוֹ
בְּאֶבְרָם וְהָיָה וּבְעֶרְתָּ הַקֶּדֶשׁ מִן־הַקָּדֶשׁ וְכָל־
אֶשְׁרֵי־אֶל שְׁמֵעַ וְהָיָה : ס 22 וְכִי
יִהְיֶה בְּאִשׁ חֲסִיד מִשְׁפָּחַתָּהּ וְהָיָה
וְהָיָה אִתּוֹ עַל־עַץ : 23 לֹא־תִהְיֶינָה בְּבִלְחָה
עַל־הָעַץ כִּי־תִבְרַח תִּתְקַרְבֶּהּ בְּנִים חֲסִידִים
כִּי־תִלָּחַד אֲלֵיהֶם קָלִי וְלֹא תִשְׁפֹּא
אֶת־אֶדְמוֹתֶיךָ אֶשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
בְּחֵלְךָ :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, κα'.

9 Σὺ δὲ ἐξαρῆς τὸ αἷμα τὸ ἀναιτίον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν,
ἐὰν ποιήσης τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντὶ Κυρίου
τοῦ θεοῦ σου. 10 Ἐὰν δὲ ἐξελθῶν εἰς πόλεμον ἐπὶ
τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ παραδῶ σοι Κύριος ὁ θεός σου
εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ προνομήσῃς τὴν προνομήν
αὐτῶν, 11 Καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν
τῷ εἶδει, καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῇ καὶ λάβῃς αὐτήν
σεαυτῇ γυναῖκα, 12 Καὶ εἰσάξῃς αὐτήν ἐνδον εἰς
τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρῆσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ
περιονυχίῃς αὐτήν 13 Καὶ περιελῖς τὰ ἱμάτια
τῆς αἰχμηλώσεως ἀπ' αὐτῆς, καὶ καθιεύεται ἐν τῇ
οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
μηνὺς ἡμέρας· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτήν
καὶ συνοικισθήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή. 14 Καὶ
ἔσται ἐὰν μὴ θῇς αὐτήν, ἐξαποστελεῖς αὐτήν
ἐλευθέραν, καὶ πράξει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου· οὐκ
ἀθετήσῃς αὐτήν, διότι ἱταπείνωσας αὐτήν. 15 Ἐὰν
δὲ γίνωνται ἀνθρώπων δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν
ἡγαπημένη καὶ μία αὐτῶν μισούμενη, καὶ τέκωσιν
αὐτῇ ἡ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισούμενη, καὶ γένηται
υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης, 16 Καὶ ἔσται
ἢ ἂν ἡμέρα κατακληρονομῇ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται πρωτοκεῖσθαι
τῷ υἱῷ τῆς ἡγαπημένης, ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς
μισουμένης τὸν πρωτότοκον· 17 Ἀλλὰ τὸν πρωτό-
τοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῇ
διπλὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν εὔρεθῇ αὐτῇ, ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τούτῳ καθίκει τὰ
πρωτοκεῖα. 18 Ἐὰν δὲ τινὶ ἢ υἱὸς ἀπειθῇ καὶ
ἐρεθισθῇ, οὐχ ὑπακούων φωνῇ πατρὸς καὶ φωνῇ
μητρός, καὶ παιδεύωσιν αὐτὸν καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν,
19 Καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν
τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τοῦ τόπου,
20 Καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν Ὁ
υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει
τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγίᾳ·
21 Καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνειται· καὶ ἐξαίρετὸν τὸν
πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες
φοβηθήσονται. 22 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν τινὶ ἁμαρτία
κρίμα θάνατον, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ κρεμάσῃ αὐτὸν
ἐπὶ ξύλου· 23 Οὐ κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμᾶμενος
ἐπὶ ξύλου· καὶ οὐ μὴ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ
θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

DEUTERONOMIUM, XXI.

9 Tu autem alienus cris ab innocentis cruore,
qui fusus est, cum feceris quod præcepit
Dominus. 10 Si egressus fueris ad pugnam
contra inimicos tuos, et tradiderit eos Dominus
Deus tuus in manu tua, captivosque duxeris,
11 Et videris in numero captivorum mulierem
pulchram, et adamaveris eam, voluerisque
habere uxorem, 12 Introduces eam in domum
tuam: quæ radet cæsariem, et circumcidet
ungues, 13 Et deponet vestem, in qua capta
est: sedensque in domo tua, flebit patrem et
matrem suam uno mense: et postea intrabis
ad eam, dormiesque cum illa, et crit uxor tua.
14 Si autem postea non sederit animo tuo,
dimittes eam liberam, nec vendere poteris
pecunia, nec opprimere per potentiam: quia
humiliasti eam. 15 Si habuerit homo uxores
duas, unam dilectam, et alteram odiosam,
genuerintque ex eo liberos, et fuerit filius
odiosæ primogenitus, 16 Volueritque sub-
stantiam inter filios suos dividere: non
poterit filium dilectæ facere primogenitum, et
præferre filio odiosæ. 17 Sed filium odiosæ
agnoscet primogenitum, dabitque ei de his quæ
habuerit cuncta duplicia: iste est enim prin-
cipium liberorum ejus, et huic debentur
primogenita. 18 Si genuerit homo filium
contumacem et protervum, qui non audiat
patris aut matris imperium, et coercitus obedire
contempserit: 19 Apprehendent eum, et
ducent ad seniores civitatis illius, et ad portam
judicii, 20 Dicentque ad eos: Filius noster
iste protervus et contumax est, monita nostra
audire contemnit, comessationibus vacat, et
luxuriæ atque conviviis: 21 Lapidibus eum
obruet populus civitatis: et morietur, ut
auferatis malum de medio vestri, et universus
Israel audiens pertimescat. 22 Quando
peccaverit homo quod morte plectendum est,
et adjudicatus morti appensus fuerit in
patibulo: 23 Non permanebit cadaver ejus in
ligno, sed in eadem die sepelietur: quia
maledictus a Deo est qui pendet in ligno:
et nequaquam contaminabis terram tuam,
quam Dominus Deus tuus dedit tibi in
possessionem.

דברים כב

פרשה כב :

1 לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׁוֹר אֶחָיִךְ אוֹ אֶת־שׁוֹר
בְּרֵיךְ וְהִתְעַלְמָתָּ מֵהֶם הַשֹּׁב הַשֹּׁב תִּשְׁבֹּם
לְאֶחָיִךְ : 2 וְאִם־לֹא קָרֹב אֶחָיִךְ אֵלֶיךָ
וְלֹא יִדְעָתָּ וְנִסְתַּתְּ אֶל־תִּינוֹךְ בֵּיתְךָ וְהִנֵּה
עִמָּךְ עַד דָּרַשׁ אֶחָיִךְ אֹהֶל וְהִשְׁכַּחְתָּ
לּוֹ : 3 וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחִמְרֹךְ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
לְשִׁמְלֹתֶיךָ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֹתָיִךְ אֶחָיִךְ
אֲשֶׁר־תֵּאֱכָד מִמֶּנּוּ וּמִצִּאֲמָתָה לֹא תִוָּבֵל
לְהִתְעַלֵּם : 4 לֹא־תִרְאֶה אֶת־
חִמְרֹךְ אֶחָיִךְ אוֹ שׁוֹרֹךְ נָפְלִים בְּדֶרֶךְ
וְהִתְעַלְמָתָּ מֵהֶם תִּהְיֶה מֵהֶם עִמָּךְ : 5
לֹא־תִהְיֶה כָל־גִּבּוֹר עַל־אִשָּׁה וְלֹא
יִלְבָּשׁ גִּבּוֹר שִׁמְלַת אִשָּׁה כִּי הוֹעֵבָה
יִהְיֶה אֶל־אֶחָיִךְ כֹּל־עֲשֵׂה אֵלֶּה : 6
כִּי יִהְיֶה חֹרֵץ־חַיִּים לְקַדֵּשׁ בְּדֶרֶךְ בְּכָל־
עֵץ אוֹ עַל־הָאֵרֶץ אֲפֹרֹתִים אוֹ בְּיָצִים
וְהָאֵם רֹבֵצָה עַל־הָאֲפֹרֹתִים אוֹ עַל־
הַבְּיָצִים לֹא־תִמָּקֶה הָאֵם עַל־הַבְּיָצִים :
7 שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבְּיָצִים
הַמִּתְקַלָּה לְמַעַן יִיטֵב לָהּ וְהִצַּרְתָּּ מֵמֵת :
8 כִּי תִבְנֶה בַּיִת הָדָשׁ וְעֲשִׂיתָ
מַעֲרָה לַגִּבּוֹר וְלֹא־תִשֶּׂם דָּמִים בְּבֵיתְךָ
כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ : 9 לֹא־תִזְבֹּעַ בְּרִמָּה
כְּלָאִים בְּרִיתִיךָ הַשְׁלֵא הַזֶּרַע אֲשֶׁר
תִּזְרַע וְתִבְרָאתָ חֲקָרָם : 10 לֹא־
תִּחְרַשׁ בְּשׁוֹר־וּבָקָר וְחִמְרֹךְ : 11 לֹא תִלְבָּשׁ
שְׁעִטָּה עִמָּךְ וּפְשָׁתִים יִחְבֹּו : 12
גִּדְלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל־אֲרָבֶּעַ פְּנֵי־
בְּשִׂמְיֹתֶיךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה־בָּהֶם : 13 כִּי־
יָקַח אִישׁ אִשָּׁה וְכָא אֵלֶיךָ וּשְׁמָתָה :
14 וְשֵׁם לָהּ עַל־לִילַת דְּבָרֶיךָ וְהִצַּא עֲלֶיךָ
שֵׁם גֵּרַע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לְקַחְתִּי
וְאֶתְּרַב אֵלֶיךָ וְלֹא־מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים :
15 וְלָקַח אָבִי הַנֶּעֱרָ וְאִמָּהּ וְהִצַּיִתָּ אֶת־
בְּתוּלִי הַנֶּעֱרָ אֶל־זִנְיָן חֲעִיר הַשְּׁעֵרָה :
16 וְאָמַר אָבִי הַנֶּעֱרָ אֶל־חֲתָנִים אֶת־בְּתוּלִי
בְּתוּלִי לְאִישׁ הַגֵּרָה לְאִשָּׁה וְיִשְׁמָתָה :
17 וְהִתְקַדְּשָׁה שָׁם עַל־לִילַת דְּבָרֶיךָ לֹא־
מָצָאתִי בְּתוּלָה בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלִי בְּתוּלִי
וְהִפְרֵשׁ שֶׁשֶׁמְלִיךְ לִפְנֵי זִנְיָן חֲעִיר : 18 וְלָקַחְתָּ
זִנְיָן חֲעִיר־חֲתָנִי אֶת־הָאִישׁ וְיִסְרֹה אֹתוֹ :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, κβʹ.

ΚΕΦ. κβʹ.

1 ΜΗ ἴδῳν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ
πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδης
αὐτά· ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου
καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ. 2 Ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίξῃ ὁ ἀδελφός
σου πρὸς σέ μηδὲ ἐπίσῃ αὐτόν, συνάξεις αὐτόν ἐνδον
εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σοῦ ἕως ἂν ζητήσῃ
αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ. 3 Οὕτω
ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ πᾶσαν
ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου· ὅσα ἂν ἀπολήται παρ'
αὐτοῦ καὶ εὖρης, οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν. 4 Οὐκ ὄψῃ
τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ
πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπερίδης αὐτούς, ἀνιστῶν
ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ. 5 Οὐκ ἔσται σκευὴ ἀνδρὸς
ἐπὶ γυναίκεϊ, οὐδὲ μὴ ἐνδύσθαι ἀνὴρ στολὴν γυναι-
κείαν· ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστὶ πᾶς
ποιῶν ταῦτα. 6 Ἐὰν δὲ συναντήσῃς νοσσοῦν ὄρνενον
πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ
ἢ ἐπὶ τῇ γῆς, νοσσοῖς ἢ ὥοις, καὶ ἡ μήτηρ θάλλῃ
ἐπὶ τῶν νοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὥων, οὐ λήψῃ τὴν μητέρα
μετὰ τῶν τέκνων· 7 Ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν
μητέρα, τὰ δὲ παῖδια λήψῃ σεαυτῇ, ἵνα εὖ σοι γένη-
ται καὶ πολυήμερος γένῃ. 8 Ἐὰν οἰκοδομήσῃς οἰκίαν
καινὴν, καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δώματι σου, καὶ
οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἵαν πῆσθ ὁ πῆσων
ἀπ' αὐτοῦ. 9 Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου
διάφορον, ἵνα μὴ ἁγιασθῇ τὸ γέννημα καὶ τὸ σπέρμα
ἃ ἂν σπείρῃς μετὰ τοῦ γεννήματος τοῦ ἀμπελῶνός
σου. 10 Οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ
αὐτό. 11 Οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἕρια καὶ λίνον ἐν τῷ
αὐτῷ· 12 Στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῇ ἐπὶ τῶν τρι-
σάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἂν
περιβάλῃ ἐν αὐτοῖς. 13 Ἐὰν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα
καὶ συνουκῇσθ αὐτῇ, καὶ μισήσῃ αὐτήν 14 Καὶ ἐπιθῇ
αὐτῇ προφασιστικούς λόγους, καὶ κατενέγκῃ αὐτῇς
ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ Τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα,
καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὔρηκα αὐτῇς τὰ παρθένια,
15 Καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ
ἐξοίσουσιν τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν
ἐπὶ τὴν πόλιν, 16 Καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ
γερουσίᾳ Τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ
ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισήσας αὐτήν
17 Νῦν οὗτος ἐπιτίθῃσιν αὐτῇ προφασιστικούς
λόγους, λέγων Οὐχ εὔρηκα τῇ θυγατρὶ σου παρθένια,
καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου, καὶ
ἀναπτύξουσιν τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς
πόλεως· 18 Καὶ λήψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκεί-
νης τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ παιδεύουσιν αὐτόν,

DEUTERONOMIUM, XXII.

CAPUT XXII.

1 Non videbis bovem fratris tui, aut ovem
errantem, et præteribis : sed reduces fratri tuo,
2 Etiam si non est propinquus frater tuus, nec
nosti eum : duces in domum tuam, et erunt
apud te quamdiu quærat ea frater tuus, et
recipiat. 3 Similiter facies de asino, et de
vestimento, et de omni re fratris tui, quæ
perierit : si inveneris eam, ne negligas quasi
alienam. 4 Si videris asinum fratris tui aut
bovem cecidisse in via, non despicies, sed
sublevabis cum eo. 5 Non induetur mulier
veste virili, nec vir utetur veste feminea :
abominabilis enim apud Deum est qui facit
hæc. 6 Si ambulans per viam, in arbore vel
in terra nidum avis inveneris, et matrem pullis
vel ovis desuper incubantem : non tenebis eam
cum filiis : 7 Sed abire patieris, captos tenens
filios : ut bene sit tibi, et longo vivas tempore.
8 Cum ædificaveris domum novam, facies
murum tecti per circuitum : ne effundatur
sanguis in domo tua, et sis reus labente alio, et
in præceps ruente. 9 Non seres vineam tuam
altero semine : ne et sementis quam sevisti, et
quæ nascuntur ex vinea, pariter sanctificentur.
10 Non arabis in bove simul et asino. 11 Non
indueris vestimento, quod ex lana linoque
contextum est. 12 Funiculos in fimbriis facies
per quatuor angulos pallii tui, quo operieris.
13 Si duxerit vir uxorem, et postea odio
habuerit eam, 14 Quæsieritque occasiones
quibus dimittat eam, objiciens ei nomen pessi-
mum, et dixerit : Uxorem hanc accepi, et
ingressus ad eam non inveni virginem :
15 Tollent eam pater et mater ejus, et ferent
secum signa virginitatis ejus ad seniores urbis
qui in porta sunt : 16 Et dicet pater : Filiam
meam dedi huic uxorem : quam quia odit,
17 Imponit ei nomen pessimum, ut dicat :
Non inveni filiam tuam virginem : et
ecce hæc sunt signa virginitatis filiae
meæ. Expandent vestimentum coram senio-
ribus civitatis : 18 Apprehendentque senes
urbis illius virum, et verberabunt illum,

19 וְנָקְשׁוּ אֹתוֹ מֵאֵל קֶסֶף וְנִהְיוּ לַאֲבִי
הַנֶּעֱרָה כִּי חוֹצִיא שָׁם לֵעַל בְּתוּלָה
יִשְׂרָאֵל וְלִדְחִינָהּ לַאֲשָׁה לֹא-יִכָּל לְשַׁלְּחָהּ
כְּלִימָיו: 20 וְאִם-אִמְתָּ הָיָה
הַנֶּעֱרָה הַזֶּה לֹא-נִמְצָא בְּתוּלִים לְנַעֲרָה:
21 וְחוֹצִיא אֶת-הַנֶּעֱרָה אֶל-פֶּתַח בֵּית-אָבִיהָ
וְסָקְלוּהָ אֲנָשִׁי עִירָהּ בָּאֲבָנִים וּמָתָה
כִּי-עָשְׂתָה כָּדָלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזָנוֹת בֵּית
אָבִיהָ וּבְעֶרְתָּ חֶרֶץ מִקֶּרְבָּהּ: 22

כִּי-יִמָּצֵא אִישׁ שָׁכֵב עִם-אִשְׁתּוֹ בְּעֶלְתָּ-
בָּעַל וְהָיָה גַם-שְׂגִייתָם הָאִישׁ הַשָּׁכֵב
עִם-הָאִשְׁתּוֹ וְהָאִשְׁתּוֹ וּבְעֶרְתָּ חֶרֶץ מִיִּשְׂרָאֵל:
23 כִּי יִהְיֶה נָעֲרָה בְּתוּלָה

מֵאֲרָשׁוֹ לְאִישׁ וּמִצָּאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכֵב
עִמָּה: 24 וְהוֹצִיאָהּם אֶת-שְׂגִייתָם אֶל-שַׁעַר
הָעִיר וְהָיָה וְסָקְלוּם אֲתָם בָּאֲבָנִים
וּמָתָה אֶת-הַנֶּעֱרָה עַל-דָּבָר אֲשֶׁר לֹא-עָשְׂתָה
בָּעִיר וְאֶת-הָאִישׁ עַל-דָּבָר אֲשֶׁר-עָשָׂה
אֶת-אִשְׁתּוֹ רַעְיוֹ וּבְעֶרְתָּ חֶרֶץ מִקֶּרְבָּהּ: 25

וְאִם-בְּשָׂרָהּ יִמָּצֵא הָאִישׁ
אֶת-הַנֶּעֱרָה הַמֵּאֲרָשָׁה וְהַחֲזִיקָהּ הָאִישׁ
וְשָׁכֵב עִמָּהּ וּמָתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר-שָׁכֵב עִמָּהּ
לְבָדוֹ: 26 וְלִנְעָרָה לֹא-תַעֲשֶׂה דָבָר אֵין
לְנָעֲרָה חֶסֶד מֵוָּת כִּי כָאֲשֶׁר יָקָם אִישׁ
עַל-רֵעֵהוּ תַּעֲשֶׂהוּ וְנָפַשׁ בָּן הַנֶּעֱרָה הַזֶּה:

27 כִּי בְשָׂרָהּ מִצָּאָהּ עָשְׂתָה הַנֶּעֱרָה הַמֵּאֲרָשָׁה
וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ: 28 כִּי-יִמָּצֵא
אִישׁ נָעֲרָה בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא-הִאֲרָשָׁה
הַמֵּאֲרָשָׁה וְשָׁכֵב עִמָּהּ וְנִמְצָא: 29 וְהָיָה
הָאִישׁ הַשָּׁכֵב עִמָּהּ לַאֲבִי הַנֶּעֱרָה חֲמִשָּׁים
קֶסֶף וְלִדְחִינָהּ לַאֲשָׁה וְחָתָן אֲשֶׁר עִמָּה
לֹא-יִכָּל לְשַׁלְּחָהּ כְּלִימָיו: 30

פרשה כג:

1 לֹא-יִקְרָא אִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא
יִגְדָּה בָנָהּ אָבִיו: 2 לֹא-יִקְרָא
כִּי-יִקְרָא שְׂפָתָהּ בְּהַתֵּל יְהוָה:
3 לֹא-יִקְרָא מִמָּוֶר בְּהַתֵּל יְהוָה
גַּם יוֹד עֲשִׂינִי לֹא-יִקְרָא לוֹ בְּהַתֵּל
יְהוָה: 4 לֹא-יִקְרָא עַמּוּנִי
וּמִוֹאֲבִי בְּהַתֵּל יְהוָה גַּם יוֹד עֲשִׂינִי
לֹא-יִקְרָא לָהֶם בְּהַתֵּל יְהוָה צִדְעוֹלָם:

19 Καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους καὶ
δώσουσι τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος, ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα
πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῖτιν· καὶ αὐτοῦ ἔσται
γυνή, οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα
χρόνον. 20 Ἐὰν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος
οὗτος καὶ μὴ εὐρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι, 21 Καὶ
ἐξάξουσιν τὴν νεάνιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ
πατρὸς αὐτῆς, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν ἐν λίθοις
καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν οἰοῖς
Ἰσραὴλ ἐκπορνεῦσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς·
καὶ ἔαρεις τὸν πονηρὸν ἐξ ὕμῶν αὐτῶν. 22 Ἐὰν
δὲ εὐρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναῖκος
συνφικισμένης ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν
ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναῖκος καὶ τὴν
γυναῖκα· καὶ ἔαρεις τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ.
23 Ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη
ἀνδρὶ, καὶ εὐρὼν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ
μετ' αὐτῆς, 24 Ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην
τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβολήθουσιν ἐν λίθοις
καὶ ἀποθάνουσιν· τὴν νεάνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν
τῇ πόλει, καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἐταπείνωσε τὴν
γυναῖκα τοῦ πλησίον· καὶ ἔαρεις τὸν πονηρὸν ἐξ
ὕμῶν αὐτῶν. 25 Ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὕρῃ ἄνθρωπος
τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ βιασάμενος
κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν κοιμώμενον μετ'
αὐτῆς μόνον, 26 Καὶ τῇ νεάνιδι οὐκ ἔστιν ἀμάρ-
τημα θανάτου· ὥς εἰ τις ἱπαναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ
τὸν πλησίον καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχὴν, οὕτω τὸ
πρᾶγμα τοῦτο. 27 Ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὕρην αὐτὴν,
ἐβόησεν ἡ νεάνις ἡ μεμνηστευμένη καὶ οὐκ ἦν ὁ
βοηθήσων αὐτῇ. 28 Ἐὰν δὲ τις εὕρῃ τὴν παῖδα τὴν
παρθένον ἥτις οὐ μεμνηστέυται, καὶ βιασάμενος
κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, καὶ εὐρεθῇ, 29 Δώσει ὁ ἄνθρω-
πος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος
πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται
γυνή, ἀνθ' ὧν ἐταπείνωσεν αὐτὴν· οὐ δυνήσεται
ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον. 30 Οὐ
λήψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγγάλλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΟΥΚ εἰσελεύσεται θλαδίας οὐδὲ ἀποκεκομμένος
εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου. 2 Οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ
πόρνῆς εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου. 3 Οὐκ εἰσελεύ-
σεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν
Κυρίου, καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται
εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα,

19 Condemnantes insuper centum siclis argenti,
quos dabit patri puellæ: quoniam diffamavit
nomen pessimum super virginem Israel:
habebitque eam uxorem, et non poterit dimit-
tere eam omnibus diebus vitæ suæ. 20 Quod
si verum est quod objicit, et non est in puella
inventâ virginitas: 21 Ejicient eam extra
fores domus patris sui, et lapidibus obruent
viri civitatis illius, et morietur: quoniam fecit
nefas in Israel, ut fornicaretur in domo patris
sui: et auferes malum de medio tui. 22 Si
dormierit vir cum uxore alterius, uterque
moriatur, id est, adulter et adultera: et
auferes malum de Israel. 23 Si puellam
virginem desponderit vir, et invenerit eam
aliquis in civitate, et concubuerit cum ea,
24 Educes utrumque ad portam civitatis illius,
et lapidibus obruentur: puella, quia non
clamavit, cum esset in civitate: vir, quia
humiliavit uxorem proximi sui; et auferes
malum de medio tui. 25 Sin autem in agro
repererit vir puellam, quæ desponsata est, et
apprehendens concubuerit cum ea, ipse morie-
tur solus: 26 Puella nihil patietur, nec est
rea mortis: quoniam sicut latro consurgit
contra fratrem suum, et occidit animam ejus,
ita et puella perpessa est: 27 Sola erat in
agro: clamavit, et nullus affuit qui liberaret
eam. 28 Si invenerit vir puellam virginem,
quæ non habet sponsum, et apprehendens
concubuerit cum illa, et res ad judicium
venerit: 29 Dabit qui dormivit cum ea, patri
puellæ quinquaginta siclos argenti, et habebit
eam uxorem, quia humiliavit illam: non
poterit dimittere eam cunctis diebus vitæ suæ.
30 Non accipiet homo uxorem patris sui, nec
revelabit operimentum ejus.

CAPUT XXIII.

1 NON intrabit eunuchus, attritis vel am-
putatis testiculis et abscisso veretro, ecclesiam
Domini. 2 Non ingreditur mamzer, hoc est,
de scorto natus, in ecclesiam Domini, usque
ad decimam generationem. 3 Ammonites et
Moabites etiam post decimam generationem
non intrabunt ecclesiam Domini, in æternum:

5 על־דבר אשר לא תקדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שבר עליה את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים למלחָה: 6 ואל־תאָה יתחַהּ אֱלֹהֶיךָ לשַׁמֵּעַ אֶל־בָּלְעָם וַיִּקְחֵהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַחַם אֱתִיחֶלְלָהּ לְבַרְכָּהּ כִּי אָחֲבָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 7 לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלָמָם וְשָׁלְוָם בְּלִי אֶתְמַעֲבָב לְיָמֶיךָ לְעוֹלָם: 8 אֲדַמִּי כִּי אֲחִיךָ הוּא לֹא־תִתְמַעֲבָב מִצְרֵי כִּי־נָהר הֵימָּה בְּאֶרְצוֹ: 9 בָּנִים אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ לָהֶם דֹּר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם בְּהַחֲמִל יְהוָה: 10 כִּי־הֵנָּה מִתְנַחֵל עַל־אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְדָּהּ מִלֵּךְ דָּבָר רָע: 11 כִּי־יִתְחַהּ בֶּחָד אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִתְחַהּ שָׂחֹר מִקִּדְחָהּ לְגִלּוֹת וְנָצַח אֶל־מִתְחַנֵּף לְמִתְנַחֵל לֹא יָבֹא אֶל־יְהוָה הַמִּתְנַחֵל: 12 וְיִתְחַהּ לְפָנֶיךָ עֶרְבָה יִרְחָץ בָּמָיִם וַיִּכְבֵּא חֲשֵׁמֶשׁ יָבֹא אֶל־יְהוָה הַמִּתְנַחֵל: 13 וְגַל תִּתְחַנֵּה לָהּ מִחֻץ לְמִתְנַחֵל וְנָצַח שָׁמָּה חֻץ: 14 וְיִתְחַהּ תִּתְחַנֵּה לָהּ עַל־אַנְוָהּ וְיִתְחַהּ בְּשִׁבְתָּהּ חֻץ וְחִפְרָהּ כֹּה וְשָׁבָהּ וְכִסְיָהּ אֶת־צִוְּתָהּ: 15 כִּי יִתְחַהּ אֱלֹהֶיךָ מִתְחַלֵּף בְּתֹרֶם מִתְנַחֵל וְיִתְחַהּ לְחַצְלָהּ וְלִתְחַהּ אֱלֹהֶיךָ לְפָלִיךָ וְיִתְחַהּ מִתְנַחֵל תִּדְרֹשׁ וְלֹא־יִתְחַהּ בֶּחָד עֲרֵנָה דָּבָר וְשָׁב מִמִּתְחַנֵּף: 16 אֲשֶׁר־אֶל־אֲדָמִי אֲשֶׁר־יִפְגַּל אֱלֹהֶיךָ מַעַם אֲדָמִי: 17 עַמִּיךָ וְשָׁב בְּחֻרְבָּהּ בְּמִקְוִים אֲשֶׁר־יִבְתֵּר בְּאֶתֶר שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא תִּתְנַחֵף: 18 אֲשֶׁר־יִתְחַהּ חֲדָשָׁה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִתְחַהּ חֲדָשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 19 לֹא־תִבְרֹא אֲחֵינוּ זֶהָה וְיִתְחַהּ כָּלֵב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכַל־גִּגְרָה כִּי תִּתְעַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִשְׁתַּחֲוִיָּה: 20 לֹא־תִתְנַחֵף לְאֲחִיךָ גִּשְׁתָּה גִּשְׁתָּה גִּשְׁתָּה אֶבֶל לָשֹׁף כְּלִידֶךָ אֲשֶׁר יִשָּׂה: 21 לְכַבֵּר הַשִּׁיחַ וְלֹא־תִתְנַחֵף לֹא תִשְׁעוּ וְיִבְרַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדָהּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָמַר בְּאֶשְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ: 22 כִּי־תִתְחַהּ לְגַל לִיְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִתְחַהּ לְשִׁלְמִי כִּי־דָרֵשׁ יִתְנַחֵף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשְׁמָה וְיִתְחַהּ בֶּחָד חֲסָא: 23 וְכִי תִתְחַהּ לְכַלֵּר לֹא־יִתְחַהּ בֶּחָד חֲסָא: 24 מִצְוָה שְׁפָתֶיךָ תִּשְׁמַר וְעֵשֶׂה כְּאֲשֶׁר צִוְּתָהּ לִיְהוָה אֱלֹהֶיךָ נִדְבָח אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִי: 25

4 Παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἱμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταρῶσθαί σε· 5 Καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ, καὶ μετίστρεψε Κύριος ὁ θεός σου τὰς κατάρας εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ σε Κύριος ὁ θεός σου. 6 Οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα. 7 Οὐ βδέλξῃ Ἰδουμαῖον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν· οὐ βδέλξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. 8 Ὅτι ἐὰν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεὰ τρίτη εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου. 9 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβολεῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃς ἀπὸ παντὸς ῥήματος πονηροῦ. 10 Ἐὰν ᾖ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐστὶ καθαρός ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν. 11 Καὶ ἐστὶ τὸ πρὸς ἑσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δευκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν. 12 Καὶ τόπος ἐστὶ σοὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω. 13 Καὶ πᾶσσαλος ἐστὶ σοὶ ἐπὶ τῆς ζώνης σου, καὶ ἐστὶ ὄραν διακαθίζαντος ἔξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου. 14 Ὅτι Κύριος ὁ θεός σου ἱμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου, ἐξελεῖσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ προσώπου σου· καὶ ἐστὶ ἡ παρεμβολὴ σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφθῆσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος, καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ. 15 Οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστίθεται σοὶ παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ. 16 Μετὰ σοῦ κατοικήσει, ἐν ὑμῖν κατοικήσει οὐ ἂν ἀρίστω αὐτῷ, οὐ θλίψεις αὐτόν. 17 Οὐκ ἐστὶ πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐστὶ πορνέων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ· οὐκ ἐστὶ τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐστὶ τελεσκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. 18 Οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἀλλαγὰ ἐκνὸς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχὴν, ὅτι βδέλυσμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστὶ καὶ ἀμώτερα. 19 Οὐκ ἐκτοκίεις τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων καὶ τόκον παντὸς πράγματος οὐ ἐὰν ἐκδανείσῃς. 20 Τῷ ἄλλοτρίῳ ἐκτοκίεις, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκίεις, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. 21 Ἐὰν δὲ ἐβῇ εὐχὴν Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, οὐ χρονίεις ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει Κύριος ὁ θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἐστὶ ἐν σοὶ ἁμαρτία. 22 Ἐὰν δὲ μὴ θίλῃς εὐξασθαι, οὐκ ἐστὶ ἐν σοὶ ἁμαρτία. 23 Τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃς, καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον ἠέξω Κυρίῳ τῷ θεῷ σου δόμα ὃ ἐλάλησας τῷ στόματι σου.

4 Quia noluerunt vobis occurrere cum pane et aqua in via quando egressi estis de Aegypto: et quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor de Mesopotamia Syriae, ut malediceret tibi: 5 Et noluit Dominus Deus tuus audire Balaam, vertitque maledictionem ejus in benedictionem tuam, eo quod diligeret te. 6 Non facies cum eis pacem, nec quæras eis bona cunctis diebus vitæ tuæ in æmpiternum. 7 Non abominaberis Idumæum, quia frater tuus est: nec Aegyptium, quia advena fuisti in terra ejus. 8 Qui nati fuerint ex eis, tertia generatione intrabunt in ecclesiam Domini. 9 Quando egressus fueris adversus hostes tuos in pugnam, custodies te ab omni re mala. 10 Si fuerit inter vos homo, qui nocturno pollutus sit somnio, egredietur extra castra, 11 Et non revertetur, priusquam ad vesperam lavetur aqua: et post solis occasum regredietur in castra. 12 Habebis locum extra castra, ad quem egrediaris ad requisita naturæ, 13 Gerens paxillum in balteo; cumque sederis, fodies per circuitum, et egesta humo operies 14 Quo relevatus es (Dominus enim Deus tuus ambulat in medio castrorum, ut eruat te, et tradat tibi inimicos tuos) et sint castra tua sancta; et nihil in eis appareat fœditatis, ne derelinquat te. 15 Non trades servum domino suo, qui ad te confugerit; 16 Habitabit tecum in loco, qui ei placuerit, et in una urbium tuarum requiescet: ne contristes eum. 17 Non erit meretrix de filiabus Israel, nec scortator de filiis Israel. 18 Non offeres mercedem prostibuli, nec pretium canis, in domo Domini Dei tui, quicquid illud est quod voveris: quia abominatio est utrumque apud Dominum Deum tuum. 19 Non fœnerabis fratri tuo ad usuram pecuniam, nec fruges, nec quamlibet aliam rem: 20 Sed alieno. Fratri autem tuo absque usura, id quo indiget, commodabis: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in terra, ad quam ingredieris possidendam. 21 Cum votum voveris Domino Deo tuo, non tardabis reddere: quia requiret illud Dominus Deus tuus; et si moratus fueris, reputabitur tibi in peccatum. 22 Si nolueris polliceri, absque peccato eris. 23 Quod autem semel egressum est de labiis tuis, observabis, et facies sicut promisiisti Domino Deo tuo, et propria voluntate et ore tuo locutus es.

דברים כג כד

23 כִּי־תֵבֵא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים
בְּנִפְשֶׁךָ שֶׁבַעֲדָה וְאֶל־כִּלְיוֹתָ לֹא תִקַּח׃
24 כִּי תֵבֵא בְּהֶמְרָה רֵעֶךָ וְהִטַּפְתָּ
מִלִּילָתָהּ וְהִרְמַשְׁתָּ לֹא תִהְיֶה עַל הַמֶּרֶץ׃
ד

פרשה כד :

1 כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִישׁ
לֹא תִמְצָאֶנּוּ בְּעֵינָיו כִּי־מֵצָא כֹה עֲתִידָה
דָּבָר וְלִכְתֹּב לָהּ סֵפֶר פְּרִיטָה וְהָיָה בְּיָדָהּ
וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתָהּ׃ 2 וְהָיָה מִבֵּיתָהּ וְהָיָה
וְהָיָה לְאִשְׁמָהּ׃ 3 וְהָיָה מִבֵּיתָהּ וְהָיָה
הָיָה וְלִכְתֹּב לָהּ סֵפֶר פְּרִיטָה וְהָיָה בְּיָדָהּ
בְּיָדָהּ וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתָהּ וְהָיָה מִבֵּיתָהּ
מִבֵּיתָהּ וְשִׁלְחָהּ לֹא לְאִשָּׁה׃ 4 לֹא
יִקַּח בְּעָלָהּ הָיָה וְשִׁלְחָהּ לֹא לְאִשָּׁה
לְמַחְסָהּ לְהָיִיתָ לֹא לְאִשָּׁה אֲחֵרִי אֲשֶׁר
הָיָה מִבֵּיתָהּ וְשִׁלְחָהּ לֹא לְאִשָּׁה אֲחֵרִי
מִבֵּיתָהּ וְשִׁלְחָהּ לֹא לְאִשָּׁה אֲחֵרִי
נָתַן לָהּ בְּיָדָהּ׃ 5 כִּי־יִקַּח
אִישׁ אִשָּׁה בְּעָלָהּ לֹא יִבָּא בְּעָלָהּ וְלֹא
יִבָּרַךְ עָלָיו לְכָל־דָּבָר גָּלוּ יָהֳנוּ לְבִירוֹ
שָׁמָּה אִשָּׁה וְשָׁמָּה אֲחֵרִי וְשָׁמָּה אֲחֵרִי׃
6 לֹא־יִקַּח הָיָה וְשִׁלְחָהּ לֹא לְאִשָּׁה
חֶבְלִי׃ 7 כִּי־יִבָּא אִישׁ וְהָיָה בְּיָדָהּ
גִּבְשׁ מִמָּוֶה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
מִבֵּיתָהּ׃ 8 חֶבְלִי וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
לְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
אֲחֵרִי וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
תִּשְׁמָר לְעֵשֶׂת׃ 9 וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
מִבֵּיתָהּ׃ 10 כִּי־תֵבֵא בְּהֶמְרָה
מִבֵּיתָהּ וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
עֲבָדֶיךָ׃ 11 בְּהֶמְרָה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
אֲחֵרִי וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
חֶבְלִי׃ 12 וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
בְּעָבְדֶיךָ׃ 13 הָשִׁב מִבֵּיתָהּ וְשָׁמָּה
בְּיָדָהּ וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
לֹא תִקַּח לְפָנֶיךָ וְשָׁמָּה וְשָׁמָּה
ד

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, εγ', κδ.

24 'Εάν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμνητὸν τοῦ πλησίον σου, καὶ
συλλέξῃς ἐν ταῖς χερσὶ σου στάχυς, καὶ δρέπανον οὐ
μὴ ἐπιβάλῃς ἐπ' ἀμνητὸν τοῦ πλησίον σου. 25 'Εάν
δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φαγῇ
σταφυλὴν ὅσον ψυχῇ σου ἐμπλησθῆναι, εἰς δὲ ἄγγος
οὐκ ἐμβάλῃς.

ΚΕΦ. κδ.

1 'ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΛΑΒῆ γυναικα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ,
καὶ ἔσται ἰάν μὴ εὖρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ ὅτι
εὖρεν ἐν αὐτῇ ἀσχημον πρᾶγμα, καὶ γράψῃ αὐτῇ
βιβλίον ἀποστασίῃ καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς,
καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. 2 Καὶ
ἀπελθούσα γίνεται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, 3 καὶ μισήσῃ
αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἰσχυρὸς, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον
ἀποστασίῃ καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ
ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. καὶ
ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἰσχυρὸς ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἑαυτῷ
γυναικα, 4 οὐ δύνησεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ
ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτὴν
ἑαυτῷ γυναικα μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτὴν, ὅτι
βδελυγμὰ ἔστιν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. καὶ
οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ Θεός σου διδώσῃ
σοι ἐν κληρῷ. 5 'Εάν δὲ τις λάβῃ γυναικα προσφά-
τως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβλήθη-
σεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα. ἀθῶος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ, ἐναντίον ἑνα εὐφρανεῖ τὴν γυναικα αὐτοῦ ἣν
ἔλαβεν. 6 Οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον οὐδὲ ἐπιμύλιον,
ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει. 7 'Εάν δὲ ἄλφ
ἄνθρωπος ἐλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδώται,
ἀποθανεῖται ὁ ἐλέπτης ἐκείνος. καὶ ἔαρεις τὸν
πανηρόν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν. 8 Πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ
ἀφῇ τῆς λέπρας. φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα
τὸν νόμον ὃν ἂν ἀναγγεῖλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ
Λευῖται. ὃν τρόπον ἐνετείλαμην ὑμῖν φυλάσασθε
ποιεῖν. 9 Μνήσθητι ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου
τῇ Μαριὰμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ
Αἰγύπτου. 10 'Εάν ὀφειλῆμα ᾖ ἐν τῷ πλησίον σου,
ὀφειλῆμα ὅτι οὐδὲν, οὐκ εἰσέλθῃς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ. 11 'Εξω στήσῃ, καὶ
ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δανειῶν σου ἔστιν ἐν αὐτῷ ἐξοίσει
σοι τὸ ἐνέχυρον. ἔξω. 12 'Εάν δὲ ὁ ἄνθρωπος
πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνέχυρῳ αὐτοῦ. 13
'Αποδοῖσι ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς
δυσμὰς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ,
καὶ εὐλογῇ σε, καὶ ἔσται σοι ἰλημοσύνη ἐναντίον
Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. 14 Οὐκ ἀπαυδάσεις μισθὸν
πένητος καὶ ἰνδύουσ ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ
τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσι σου.

DEUTERONOMIUM, XXIII. XXIV.

24 Ingressus vineam proximi tui, comede uvas
quantum tibi placuerit: foras autem ne efferas
tecum. 25 Si intraveris in segetem amici tui,
franges spicas, et manu conteres: falce autem
non metes.

CAPUT XXIV.

1 Si acceperit homo uxorem, et habuerit
eam, et non invenerit gratiam ante oculos ejus
propter aliquam foeditatem: scribet libellum
repudii, et dabit in manu illius, et dimittet eam
de domo sua. 2 Cumque egressa alterum
maritum duxerit, 3 Et ille quoque oderit eam,
dederitque ei libellum repudii, et dimiserit de
domo sua, vel certe mortuus fuerit: 4 Non
poterit prior maritus recipere eam in uxorem:
quia polluta est, et abominabilis facta est
coram Domino: ne peccare facias terram tuam,
quam Dominus Deus tuus tradiderit tibi
possidendam. 5 Cum acceperit homo nuper
uxorem, non procedet ad bellum, nec ei quip-
pian necessitatis injungetur publicæ, sed
vacabit absque culpa domi suæ, ut uno anno
lætetur cum uxore sua. 6 Non accipies loco
pignoris inferiorem, et superiorem molam:
quia animam suam opposuit tibi. 7 Si depre-
hensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de
filiis Israel, et venditq̃ eo acceperit pretium,
interficietur, et auferes malum de medio tui.
8 Observa diligenter ne incurras plagam lepræ,
sed facies quæcumque docuerint te sacerdotes
Levitici generis, juxta id quod præcepi eis, et
imple sollicite. 9 Mementote quæ fecerit
Dominus Deus vester Mariæ in via cum
egrederemini de Ægypto. 10 Cum repetes a
proximo tuo rem aliquam, quam debet tibi,
non ingredieris domum ejus ut pignus auferas:
11 Sed stabis foris, et ille tibi proferet quod
habuerit; 12 Sin autem pauper est, non
pernoctabit apud te pignus, 13 Sed statim
reddes ei ante solis occasum: ut dormiens in
vestimento suo, benedicat tibi, et habeas
justitiam coram Domino Deo tuo. 14 Non
negabis mercedem indigentis, et pauperis
fratris tui, sive advenæ, qui tecum mora-
tur in terra, et intra portas tuas est.

דברים כד כה

15 ביום ההוא שפרו ולא ידעוהו עליו
השמש כי עני הוא ואליהו הוא נשא
את נפשו ולא ידעוהו עליו אליהו והיה
בך חטא: 16 לא ידעוהו אבות
על-בנים ובנים לא ידעוהו על-אבות אש
בחטא ידעוהו: 17 לא חטא
משפט גר יהום ולא חטבל בגד אלקנה:
18 וזכרתי כי עבד הייתי במצרים ויפדני
יהוה אלהיך משם על-כן אנכי מצוה
לעשות את-הדבר הזה: 19 כי
תקצר הזרעך בשדה ושכחת עמר בשדה
לא תשוב לקחתו לגר ליהום ולא לקנה
יתנה למצו ויבדח יתנה אלהיך בכל
מעשה ידך: 20 כי תחפז גידך
לא תפאר אתה לגר ליהום ולא לקנה
יתנה: 21 כי תבצר פרמך לא תעולל
אתה לגר ליהום ולא לקנה יתנה:
22 וזכרתי כי עבד הייתי פארץ מצרים
על-כן אנכי מצוה לעשות את-הדבר
זה:

פרשה כה:

1 ופיתחה ריב בין אנשים ונפשו
אל-המשפט ושפטום והצדיקו את-הצדיק
והרשיעו את-הרשע: 2 ותהא אס-גן
חפזת הרשע והפילו המשפט והצדיק
לפניו בדי רשעתו במשקל: 3 ארבעים
יגפא לא יסרה פריסיו לחפזו על-אלה
מקח רבא ונקלה אחיה לעיניו: 4 לא
תחכם שור בדישו: 5 פרישבו
אחים יחדו ואת אחד מהם וגו' אידלו
לא תהיה אשת-המת החיפה. לאיש גר
יבמה ולא עליה ולקחה לו לאשה
ויבמה: 6 ותהא חכמה אשר תלד יהום
על-שם אחיו המת ולא ידעוהו שמו
מישראל: 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת
את-יבמתו ועל-הוא יבמהו משערה אל-
הזנים ואמר מהו יבמי לקחם לאחיו
שם בישאל לא אבא יבמי: 8 והוא-רלו
וקרעו ודברו אליו ועמד ואמר לא
הפצתי לחתמה: 9 ונפשו יבמהו אליו
לעיני הזנים וקלצו נעלו מעל רגלו
והיה ברגו וקנחו ואמר רבה נפשו
לאיש אשר לא יבנה את-ביתו:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, κδ', κε'.

15 Αὐθιμερον ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πίνης ἐστὶ καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἑλπίδα, καὶ καταβοή- σεται κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία. 16 Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων· ἕκαστος ἐν τῇ ἐαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθάνεται. 17 Οὐκ ἐκλείνεις κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας, οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας· 18 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἑλυτρώσατό σε Κύριος ὁ θεός σου ἐκείθεν, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο. 19 Ἐάν δὲ ἀμήσῃς ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ ἐπιδάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἀναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου. 20 Ἐάν δὲ ἱλαιολογήῃς, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμίσσασθαι τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται· καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο. 21 Ἐάν δὲ τρυγήσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπανατρυγήσῃς αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται· 22 Καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

ΚΕΦ. κε'.

1 ἘΑΝ δὲ γίνηται ἀντιλογία ἀνὰ μέσον ἀνθρώ- πων, καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν, καὶ κρίνωσι, καὶ δικαίωσιν τὸ δίκαιον καὶ καταγνώσιν τοῦ ἀσεβοῦς· 2 Καὶ ἔσται ἐὰν ἄξιος ᾖ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθιεύς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἑναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ. 3 Καὶ ἀριθμῷ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν, οὐ προσθήσουσιν· ἐὰν δὲ προσθῇς μαστιγῶσαι ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσῃ ὁ ἀδελφός σου ἑναντίον σου. 4 Οὐ φιδύσεις βοῶν ἀλοῶντα. 5 Ἐάν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἀπο- θάνῃ εἰς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ᾖ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἑγγίζοντι· ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν καὶ λήψεται αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικήσει αὐτῇ. 6 Καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τέκῃ καταστα- θήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ. 7 Ἐάν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν γενοῦσιαν καὶ ἐρεῖ Οὐ θέλει ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρὸς μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρὸς μου. 8 Καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γενοῦσιαν τῆς πό- λεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ, καὶ στὰς εἴπῃ Οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν· 9 Καὶ προσελθούτα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γενοῦσιαν, καὶ ὑπολυσὶ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ, καὶ ἑμπύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ Οὕτως ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ.

DEUTERONOMIUM, XXIV. XXV.

15 Sed eadem die reddes ei pretium laboris sui ante solis occasum, quia pauper est, et ex eo sustentat animam suam: ne clamet contra te ad Dominum, et reputetur tibi in peccatum. 16 Non occidentur patres pro filiis, nec filii pro patribus, sed unusquisque pro peccato suo morietur. 17 Non pervertes iudicium advenæ et pupilli, nec auferes pignoris loco viduæ vestimentum. 18 Memento quod servieris in Ægypto, et eruerit te Dominus Deus tuus inde. Idcirco præcipio tibi ut facias hanc rem. 19 Quando messueris segetem in agro tuo, et oblitus manipulum reliqueris, non reverteris ut tollas illum: sed advenam, et pupillum, et viduam auferre patieris, ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum. 20 Si fruges collegeris olivarum, quidquid remanserit in arboribus, non reverteris ut colligas: sed relinques advenæ, pupillo, ac viduæ. 21 Si vindemiaveris vineam tuam, non colliges remanentes racemos, sed cedent in usus advenæ, pupilli, ac viduæ. 22 Memento quod et tu servieris in Ægypto, et idcirco præcipio tibi ut facias hanc rem.

CAPUT XXV.

1 Si fuerit causa inter aliquos, et interpella- verint iudices: quem justum esse perspexerint, illi iustitiæ palmam dabunt: quem impium, condemnabunt impietatis. 2 Sin autem eum qui peccavit, dignum viderint plagis: proster- nent, et coram se facient verberari. Pro mensura peccati erit et plagarum modus: 3 Ita duntaxat, ut quadragenarium numerum non excedant: ne foede laceratus ante oculos tuos abeat frater tuus. 4 Non ligabis os bovis terentis in area fruges tuas. 5 Quando habitaverint fratres simul, et unus ex eis absque liberis mortuus fuerit, uxor defuncti non nubet alteri: sed accipiet eam frater ejus, et suscitabit semen fratris sui: 6 Et primoge- nitum ex ea filium nomine illius appellabit, ut non deleatur nomen ejus ex Israel. 7 Sin autem noluerit accipere uxorem fratris sui, quæ ei lege debetur, perget mulier ad portam civitatis, et interpellabit majores natu, dicetque: Non vult frater viri mei suscitare nomen fratris sui in Israel, nec me in conjugem sumere. 8 Statimque accersiri eum facient, et interrogabunt. Si responderit: Nolo eam uxorem accipere: 9 Accedet mulier ad eum coram senioribus, et tollet calcamentum de pede ejus, spuetque in faciem illius, et dicet: Sic fiet homini, qui non ædificat domum fratris sui.

דברים כה כו

10 ונקרא שמו בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חָלֹץ חַקְעֵל:
 11 כִּי־נִצְנַצְ אֲנָשִׁים וַחֲדָן אִישׁ
 וְאֶחָדוּ וַחֲרָבָה אִשָּׁתָּה הֵאָחֵד לְהַצִּיל אֶת־
 אִשְׁתָּה מִיַּד מַכּוֹה וּשְׁלָחָה לְרָחָה וַחֲסִיוֹמָה
 בְּמַכְשָׁיו: 12 וַתִּצְלָח אֶת־עַפְסָהּ לֹא תִחֹס
 עֵינָהּ: 13 לֹא־תִתֶּנָּה לָהּ בְּקִיסָה
 אֶבֶן וְאֶבֶן דְּוֹלָה וְקִטְמָה: 14 לֹא־תִתֶּנָּה
 לָהּ בְּבִיתָהּ אִשָּׁה וְאִשָּׁה דְּוֹלָה וְקִטְמָה:
 15 אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצִדָּה יִתְחַלֵּף אִשָּׁה
 שְׁלֵמָה וְצִדָּה יִתְחַלֵּף לְמַעַן יִשְׁכַּח
 לְבָבָהּ עַל הַמִּדְבָּרָה אֲשֶׁר־יִתְחַלֵּף אֶל־תִּיהִי
 נָתַן לָהּ: 16 כִּי הוֹעֲבֵתָ יִתְחַלֵּף אֶל־תִּיהִי
 כִּלְעֵשׂה אֵלֶּה כָּל עֲשׂוֹה עֹנֵל: פ
 17 זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לָהּ עֲמֵלָה בְּצִדָּה
 בְּצִדָּה־כֶּם מַמְצָרִים: 18 אֲשֶׁר הָרָה בְּצִדָּה
 וַיִּוָּלֶד בָּהּ כִּלְעֵשׂה שְׁלֵמָה אֶחָדָה וְאֶחָדָה
 עֵנָה וְנִצְנַצְ וְלֹא יָרָא אֶל־תִּיהִי: 19 וַתִּלָּה
 בְּהַגִּיחַ יִתְחַלֵּף אֶל־תִּיהִי וְלֹא מַכְלֵא־תִיהִי
 מַסְבִּיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִתְחַלֵּף אֶל־תִּיהִי נָתַן לָהּ
 נָתַלָּה לְרַשְׁפָּה תַּמְסַח אֶת־זֶכֶר עֲמֵלָה
 מִתַּחַת חַשְׁמֵם לֹא תִשְׁקָח:

פ פ פ פ

פרשה כו

1 וַתִּהְיֶה כִּרְתּוּבָה אֶל־חֶאֱרָץ אֲשֶׁר יִתְחַלֵּף
 אֶל־תִּיהִי נָתַן לָהּ נָתַלָּה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבָּתָהּ
 בָּהּ: 2 וַתִּקְחָהּ מִרְאשִׁית. כִּלְעֵשׂה אֶל־תִּיהִי
 אֲשֶׁר תִּבְרָא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יִתְחַלֵּף אֶל־תִּיהִי
 נָתַן לָהּ וּשְׁמָהּ בְּשֵׁם וַתִּלְכָּה אֶל־חַמְסֵם
 אֲשֶׁר יִבְחַר יִתְחַלֵּף אֶל־תִּיהִי לְשָׁנָה שְׁמוֹ
 שָׁם: 3 וַבָּאָה אֶל־חַמְסֵם אֲשֶׁר יִתְחַלֵּף בְּנִימָם
 תִּיהִי וְאֶמְרָתָה אֶל־י הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לִיתְחַלֵּף
 אֶל־תִּיהִי כִּי־בָרָא אֶל־חֶאֱרָץ אֲשֶׁר נִשְׁבָּע
 יִתְחַלֵּף לְאֶבְרָהָם לְתַת לָבִי: 4 וַתִּקַּח חַמְסֵם
 חַמְסֵם מִיָּדָה וַתִּתְחַלֵּף לְפָנָי מִצִּדָּה יִתְחַלֵּף
 אֶל־תִּיהִי: 5 וַעֲבִירָה וְאֶמְרָתָה לְפָנָי יִתְחַלֵּף
 אֶל־תִּיהִי אֲרָמִי אֶבֶן אֶבֶן וַיִּתְחַלֵּף מִצִּדָּה וַיִּקַּח
 שָׁם בְּמִתְנֵי מַעֲט וַיִּהְיֶה שָׁם לְנָתַן דְּוֹלָה עֲצֵם
 וְרָב: 6 וַיִּהְיֶה אֶתְנֵי חַמְסֵם וַיַּעֲבִירָה וַיִּתְחַלֵּף
 עֲלֵיָהּ עֲבָרָה קֹשָׁה: 7 וַתִּצְלָח אֶל־יִתְחַלֵּף
 אֶל־תִּיהִי אֶבְרָהָם וַיִּשְׁמַע יִתְחַלֵּף אֶת־חַמְסֵם
 וַיִּרָא אֶת־עֲבָרָהּ וְאֶת־עֲמֵלָהּ וְאֶת־לְחָצָהּ:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, κε', κς'.

10 Καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ Οἶκος
 τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα. 11 Ἐάν δὲ μάχωνται
 ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ
 αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἐνδὸς αὐτῶν ἐξελεῖσθαι
 τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτόν, καὶ
 ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ,
 12 Ἀποκόψῃς τὴν χεῖρα· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς
 σου ἐπ' αὐτῇ. 13 Οὐκ ἔσται ἐν τῇ μαροσίπῃ σου
 στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν· 14 Οὐκ
 ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ
 μικρόν· 15 Στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι,
 καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολὺή-
 μερος γένη ἐπὶ τῆς γῆς ἧς Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί
 σοι ἐν κλήρῳ· 16 Ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ θεῷ σου
 πᾶς ποιὼν ταῦτα, πᾶς ποιὼν ἀδικον. 17 Μνήσθητι
 ὅσα ἐποίησέ σοι Ἀμαλὴκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου
 σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 18 Πῶς ἀντίστη σοι ἐν τῇ
 ὁδῷ καὶ ἐκοψέ σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας
 ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπείνας καὶ ἐκοπίας, καὶ οὐκ
 ἐφοβήθη τὸν θεόν· 19 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἰδὼν κατα-
 παύσῃ σε Κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν
 σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῇ ἣν Κύριος ὁ θεός σου
 δίδωσί σοι κληρονομήσαι, ἐξαλείψῃς τὸ ὄνομα
 Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐ μὴ ἐπιλάβῃ.

ΚΕΦ. κς'.

1 KAI ἔσται ἰδὼν εἰσέλθης εἰς τὴν γῆν ἣν Κύριος
 ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, καὶ κατακληρο-
 νομήσῃς αὐτήν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, 2 Καὶ
 λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου ἧς
 Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρ-
 ταλλον, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλεῖξται
 Κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῇναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ·
 3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις
 ἐκείναις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν Ἀναγγέλλω σήμερον
 Κυρίῳ τῷ θεῷ μου ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν ἣν
 ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν.
 4 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν
 σου, καὶ θήσει αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου
 Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἔναντι
 Κυρίου τοῦ θεοῦ σου Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου
 καὶ κατίβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρεκίνησεν ἐκεῖ ἐν
 ἀριθμῷ βραχεῖ, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ
 πληθὺς πολὺ. 6 Καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι,
 καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς καὶ ἐπίθηκαν ἡμῖν ἔργα
 σκληρά· 7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον
 τὸν θεόν ἡμῶν, καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς
 φωνῆς ἡμῶν, καὶ εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ
 τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ τὸν θλιμὸν ἡμῶν·

DEUTERONOMIUM, XXV. XXVI.

10 Et vocabitur nomen illius in Israel, Domus
 discalceati. 11 Si habuerint inter se jurgium
 viri duo, et unus contra alterum rixari coeperit,
 volensque uxor alterius cruere virum suum
 de manu fortioris, miseritque manum, et
 apprehenderit verenda ejus: 12 Abscides
 manum illius, nec flecteris super eam ulla
 misericordia. 13 Non habebis in sacculo
 diversa pondera, majus et minus: 14 Nec
 erit in domo tua modius major et minor;
 15 Pondus habebis justum et verum, et modius
 aequalis et verus erit tibi: ut multo vivas
 tempore super terram, quam Dominus Deus
 tuus dederit tibi; 16 Abominatur enim
 Dominus Deus tuus eum qui facit hæc, et
 aversatur omnem injustitiam. 17 Memento
 quæ fecerit tibi Amalec in via quando
 egrediebaris ex Ægypto: 18 Quomodo
 occurrerit tibi: et extremos agminis tui, qui
 lassi residebant, ceciderit, quando tu eras
 fame et labore confectus, et non timuerit
 Deum. 19 Cum ergo Dominus Deus tuus
 dederit tibi requiem, et subjecerit cunctas per
 circuitum nationes, in terra, quam tibi pollicitus
 est: delebis nomen ejus sub cælo. Cave ne
 obliviscaris.

CAPUT XXVI.

1 CUMQUE intraveris terram, quam Dominus
 Deus tuus tibi daturus est possidendam, et
 obtinueris eam, atque habitaveris in ea:
 2 Tolles de cunctis frugibus tuis primitias,
 et pones in cartallo, pergesque ad locum, quem
 Dominus Deus tuus elegerit, ut ibi invocetur
 nomen ejus: 3 Accedesque ad sacerdotem,
 qui fuerit in diebus illis, et dices ad eum:
 Profiteor hodie coram Domino Deo tuo, quod
 ingressus sum in terram, pro qua juravit patri-
 bus nostris, ut daret eam nobis. 4 Suscipiensque
 sacerdos cartallum de manu tua, ponet ante
 altare Domini Dei tui: 5 Et loqueris in
 conspectu Domini Dei tui: Syrus persequēba-
 tur patrem meum, qui descendit in Ægyptum,
 et ibi peregrinatus est in paucissimo numero:
 crevitque in gentem magnam ac robustam et
 infinitæ multitudinis. 6 Afflixeruntque nos
 Ægyptii, et persecuti sunt imponentes
 onera gravissima: 7 Et clamavimus ad
 Dominum Deum patrum nostrorum: qui
 exaudivit nos, et respexit humilitatem
 nostram, et laborem, atque angustiam:

דברים כו כז

8 ויבאנו ידנה ממצרים בגד חזק ויבאנו
במלחמה ויבאנו בלל ובמלחמה ובמלחמה
9 ויבאנו אליהם ויבאנו חזק ויבאנו חזק
הארץ הזאת אשר זבת חלב ודבש
10 ויבאנו חזק ויבאנו חזק ויבאנו חזק
הארץ הזאת אשר זבת חלב ודבש
לפני ידנה ויבאנו חזק ויבאנו חזק
ידנה ויבאנו חזק ויבאנו חזק
אשר זבת חלב ודבש ויבאנו חזק ויבאנו חזק
ידנה ויבאנו חזק ויבאנו חזק

12 כי תבא אל הארץ אשר אנכי מצוה אתך
בשנת השלישית שנת הפעוש ונתתה
ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו
בשעריך ושבעו: 13 ואמר לך לפני ידנה
אלהיך בערתי הקדש מרחצות וגם
נחתי ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל-
מצותך אשר צויתני לא עברתי מצותיך
ולא שבתתי: 14 לא אכלתי מאני מפני
ולא בערתי מפני כפמי ולא עברתי מפני
למתי שמעתי בקול ידנה אלהי עשיתי
ככל אשר צויתני: 15 השקפה מפעון
קדשך מרחשמים וברך את-עמך את-
ישראל ואת הארץ אשר נהמת לגי
כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב
ודבש: 16 היום חזק ידנה
אלהיך מצוה לעשות את-החוקים האלה
ואת-השפטים ושמרת ועשית אותם
ככל-לבבך ובכל-נפשך: 17 את-החזק
האמרך היום להיות לך לאלהים וללכת
בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי
ולשמע בקולו: 18 וידנה האמרך היום
להיות לו לעם כגלה פאשר דבר-
לך ולשמר כל-מצותיו: 19 ולהתקדש על
כל-הגוים אשר עשה למעלה ולשם
להתפאר ולהיות עמך עמו להיות
אלהיך כאשר דבר: פ

פרשה כז

1 ויבא משה וזקני ישראל את-העם
לאמר שמע את-כל-המצות אשר אנכי
מצוה אתכם היום: 2 וידנה ביום
אשר קעברו את-הנהר אל-הארץ אשר-
ידנה אלהיך נתן לגו ונתתה לך
אבנים גדולות ושדת אותם בשני:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, κτ, κζ'.

8 Kai ēxēgaγεν ἡμᾶς Κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν
ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ
βραχίονι ὑψηλῇ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλους καὶ ἐν
σημείοις καὶ ἐν τέρασιν· 9 Kai εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς
τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην,
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. 10 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν ἡνοχᾷ
τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς ἧς ἔδωκάς
μοι, Κύριε, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· καὶ ἀφήσεις
αὐτὸ ἀπέναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ προσκυνή-
σεις ἐναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, 11 Καὶ εὐφρανθήσῃ
ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔδωκέ σοι Κύριος ὁ θεός
σου, καὶ ἡ οἰκία σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος
ὁ ἐν σοι. 12 Ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν
τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἔτει τῷ
τρίτῳ, τὸ δεῦτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ
τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, καὶ
φάγονται ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ εὐφρανθήσονται.
13 Καὶ ἐοῖς ἐναντι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου Ἐξεκάθαρε
τὰ ἅγια ἐκ τῆς οἰκίας μου, καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ
καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, κατὰ
πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐνετείλω μοι· οὐ παρήλθον
τὴν ἐντολήν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην· 14 Καὶ
οὐκ ἔφαγον ἐν δόυνῃ μου ἀπ' αὐτῶν, οὐκ ἐκάρπωσα
ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ
τεθνηκότι· ὑπήκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι. 15 Κάτιδε ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγη-
σον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας
αὐτοῖς, καθὰ ὡμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι
ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. 16 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ Κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι
πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα· καὶ φυλάξῃς
καὶ ποιήσεις αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. 17 Τὸν θεὸν εἶλον σήμερον
εἶναί σου θεόν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ
κρίματα, καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ· 18 Καὶ
Κύριος εἶλατό σε σήμερον γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν
περιούσιον, καθάπερ εἶπε φυλάττειν τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ, 19 Καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν
ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέ σε ὀνομαστόν καὶ καύχημα καὶ
δοξαστόν, εἶναί σε λαὸν ἅγιον Κυρίῳ τῷ θεῷ σου,
καθὼς ἐλάλησε.

ΚΕΦ. κζ'.

1 KAI προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ
λέγων Φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας
ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. 2 Καὶ ἔσται
ᾧ ἂν ἡμέρᾳ διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν
Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ
λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία·

DEUTERONOMIUM, XXVI. XXVII.

8 Et eduxit nos de Ægypto in manu forti, et
brachio extento, in ingenti pavore, in signis
atque portentis: 9 Et introduxit ad locum
istum, et tradidit nobis terram lacte et melle
manantem. 10 Et idcirco nunc offero primitias
frugum terræ, quam Dominus dedit mihi. Et
dimittes eas in conspectu Domini Dei tui, et
adorato Domino Deo tuo. 11 Et epulaberis
in omnibus bonis quæ Dominus Deus tuus
dederit tibi, et domui tuæ, tu et Levites, et
advena qui tecum est. 12 Quando compleveris
decimam cunctarum frugum tuarum, anno
decimarum tertio, dabis Levitæ, et advenæ, et
pupillo et viduæ, ut comedant intra portas
tuas, et saturentur: 13 Loquerisque in
conspectu Domini Dei tui: Abstuli quod
sanctificatum est de domo mea, et dedi illud
Levitæ et advenæ, et pupillo ac viduæ, sicut
jussisti mihi: non præterivi mandata tua, nec
sum oblitus imperii tui. 14 Non comedi ex
eis in luctu meo, nec separavi ea in qualibet
immunditia, nec expendi ex his quidquam in
re funebri. Obedivi voci Domini Dei mei, et
feci omnia sicut præcepisti mihi. 15 Respice
de sanctuario tuo, et de excelso cælorum
habituaculo, et benedic populo tuo Israel, et
terræ, quam dedisti nobis, sicut jurasti patribus
nostris, terræ lacte et melle mananti. 16 Hodie
Dominus Deus tuus præcepit tibi ut facias
mandata hæc atque judicia: et custodias et
impleas ex toto corde tuo, et ex tota anima tua.
17 Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus, et
ambules in viis ejus, et custodias ceremonias
illius, et mandata atque judicia, et obedias
ejus imperio; 18 Et Dominus elegit te hodie,
ut sis ei populus peculiaris, sicut locutus est
tibi, et custodias omnia præcepta illius: 19 Et
faciat te excelsiorem cunctis gentibus
quas creavit, in laudem, et nomen, et gloriam
suam: ut sis populus sanctus Domini Dei tui,
sicut locutus est.

CAPUT XXVII.

1 PRÆCEPIT autem Moyses et seniores
Israël, populo dicentes: Custodite omne
mandatum quod præcipio vobis hodie.
2 Cumque transieritis Jordanem in terram,
quam Dominus Deus tuus dabit tibi, eriges
ingentes lapides, et calce lævigabis eos,

דברים כז כח

24 אָרֵר מִכָּה רַעוּת וְאָמַר כְּלִי-הָעֵץ
אָמֵן : 25 אָרֵר לֶקַח שְׂחָד
לְהַכּוֹת נַפְשׁ בֵּן נָקִי וְאָמַר כְּלִי-הָעֵץ
אָמֵן : 26 אָרֵר אֲשֶׁר לֹא-יָקִים
אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם
וְאָמַר כְּלִי-הָעֵץ אָמֵן :

פֶּרֶשׁ כח :

1 וְהָיָה אִם-שָׁמָע תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו
אֲשֶׁר אֶנְכִי מַצְוֶה הַיּוֹם וְנִתְּנָה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עָלֶיךָ עַל-כֵּן הָאָרֶץ : 2 וְכָאֵל
עָלֶיךָ כְּלִי-הַבְּרִיחַת הַמֶּלֶךְ וְהַשִּׁנְיָה כִּי
תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : 3 בְּרַחֵם אֶתְּךָ
בְּעֵיר וּבְרַחֵם אֶתְּךָ בְּשָׂדֶה : 4 בְּרַחֵם
בְּרִי-בִשְׂדֶּה וּבְרִי אֶתְּךָ וּבְרִי בְּהֶמְתְּךָ
שֶׁנֶּךָ אֶתְּךָ וְעַשְׂתִּיחֹת צִמְחָה : 5 בְּרַחֵם
טִבְאָה וּמִשְׁאֲרֵתָה : 6 בְּרַחֵם אֶתְּךָ בְּבִלְבָּא
וּבְרַחֵם אֶתְּךָ בְּצִמְחָה : 7 וְכֵן יִהְיֶה אֶתְּךָ
אֱלֹהֶיךָ תִּקְרֶם עָלֶיךָ נִקְרָם לְפָנֶיךָ בְּרַחֵם
אֶתְּךָ וְצִמְחָה אֶתְּךָ אֶתְּךָ אֶתְּךָ
בְּשָׂדֶה וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ וּבְכָל
אֲשֶׁר-יִתְּנֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ : 9 וְהָיָה
יְהוָה לֹא לַעֲשׂוֹת כְּדֹשׁ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ כִּי
תִשְׁמַר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ
בְּדַרְכָּיו : 10 וְכָאֵל כְּלִי-הָעֵץ כִּי שָׁמַע
יְהוָה נִקְרָם עָלֶיךָ וְכָאֵל מִפֶּה : 11 וְהָיָה
יְהוָה לְטוֹבָה בְּפָרִי בִשְׂדֶה וּבְפָרִי בְּהֶמְתְּךָ
וּבְפָרִי אֶתְּךָ עַל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַתְּךָ לְחַת לָךְ : 12 וּפְתַח
יְהוָה לְךָ אֶת-אֲוֶזְלוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׂמִים
לְחַת מִטְרֵ-אֲרָצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל-
מַעֲשֶׂה יְהוָה וְהָיָה לְךָ רַבִּים וְאֶתְּךָ לֹא
תִלָּחַ : 13 וְנִתְּנָה יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב
וְהָיָה לְךָ לְמַעַלָּה וְלֹא לְהִתָּה לְמַשָּׁח כִּי-
תִשְׁמַע אֱלֹהֶיךָ וְיִתְּנֶה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
אֶנְכִי מַצְוֶה הַיּוֹם לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת : 14 וְכָאֵל
הַסֵּר מִכָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֶנְכִי מַצְוֶה
אֶתְּכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמָאל לְלֶכֶת אֶתְּךָ
אֱלֹהִים אֶתְּכֶם לַעֲבֹד : פ
15 וְהָיָה אִם-לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו
וְנִתְּנָה יְהוָה אֲשֶׁר אֶנְכִי מַצְוֶה הַיּוֹם וְכָאֵל
עָלֶיךָ כְּלִי-הַבְּרִיחַת הַמֶּלֶךְ וְהַשִּׁנְיָה :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, κζ', κη'.

24 'Επικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον δόλῳ· καὶ ἱροῦσι πᾶς ὁ λαὸς γίνονται. 25 'Επικατάρατος ὅς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθώου· καὶ ἱροῦσι πᾶς ὁ λαὸς γίνονται. 26 'Επικατάρατος πᾶς ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πάσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου ποιῆσαι αὐτοῦς· καὶ ἱροῦσι πᾶς ὁ λαὸς γίνονται.

ΚΕΦ. κη'.

1 ΚΑΙ ἔσται ἂν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ὥς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, καὶ δώσω σε Κύριος ὁ θεός σου ὑπεράνω ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· 2 Καὶ ἔξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὐταὶ καὶ ἐυρήσουσί σε, ἂν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, 3 Εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ. 4 Εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, καὶ τὰ βοσκῶν τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου· 5 Εὐλογημένοι αἱ ἀποθῆκαι σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματα σου· 6 Εὐλογημένος σὺ ἐν τῇ εἰσπορεύεσθαι σε, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῇ ἐκπορεύεσθαι σε. 7 Παραδῶ Κύριος ὁ θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου· ὁδὴ μὴ ἐξελεύσονται πρὸς σέ, καὶ ἐν ἐπτά ὁδοῖς φεύξονται ἀπὸ προσώπου σου. 8 Ἀποστεῖλαι Κύριος ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμίεισι σου, καὶ ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς Κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. 9 Ἀναστήσαι σε Κύριος ἐναντὶ λαὸν ἄγιον, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, ἂν ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῇς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· 10 Καὶ ὁψονται σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικέκληται σοι, καὶ φοβηθήσονται σε. 11 Καὶ πληθυνεῖ σε Κύριος ὁ θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου καὶ ἐπὶ τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου, ἐπὶ τῆς γῆς σου ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναι σοι. 12 Ἀνοίξει σοι Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν, τὸν οὐρανόν, δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ· εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· καὶ δανειεῖς ἔθνη πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις σὺ ἰθὺν πολλῶν, σοὺ δὲ οὐκ ἄρξουσιν. 13 Καταστήσαι σε Κύριος ὁ θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐράν, καὶ ἔσθι τότε ἐπάνω καὶ οὐκ ἔσθι ὑποκάτω, ἂν ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον φυλάσσειν· 14 Οὐ παραβῇσθι ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά, πορεύεσθαι ὅπως θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς. 15 Καὶ ἔσται ἂν μὴ εἰσακούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσεισθαι πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, καὶ ἰλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὗται καὶ καταλήψινται σε.

DEUTERONOMIUM, XXVII. XXVIII.

24 Maledictus qui clam percussit proximum suum; et dicet omnis populus: Amen. 25 Maledictus qui accipit munera, ut percutiat animam sanguinis innocentis; et dicet omnis populus: Amen. 26 Maledictus qui non permanet in sermonibus legis hujus, nec eos opere perficit; et dicet omnis populus: Amen.

CAPUT XXVIII.

1 Si autem audieris vocem Domini Dei tui, ut facias atque custodias omnia mandata ejus, quæ ego præcipio tibi hodie, faciet te Dominus Deus tuus excelsiorem cunctis gentibus, quæ versantur in terra. 2 Venientque super te universæ benedictiones istæ, et apprehendent te: si tamen præcepta ejus audieris. 3 Benedictus tu in civitate, et benedictus in agro. 4 Benedictus fructus ventris tui, et fructus terræ tuæ, fructusque jumentorum tuorum, greges armentorum tuorum, et caulæ ovium tuarum. 5 Benedicta horrea tua, et benedictæ reliquæ tuæ. 6 Benedictus eris tu ingrediens et egrediens. 7 Dabit Dominus inimicos tuos, qui consurgunt adversum te, corruentes in conspectu tuo: per unam viam venient contra te, et per septem fugient a facie tua. 8 Emittet Dominus benedictionem super cellaria tua, et super omnia opera manuum tuarum: benedicetque tibi in terra, quam acceperis. 9 Suscitabit te Dominus sibi in populum sanctum, sicut juravit tibi: si custodieris mandata Domini Dei tui, et ambulaveris in viis ejus. 10 Videbuntque omnes terrarum populi quod nomen Domini invocatum sit super te, et timebunt te. 11 Abundare te faciet Dominus omnibus bonis, fructu uteri tui, et fructu jumentorum tuorum, fructu terræ tuæ, quam juravit Dominus patribus tuis ut daret tibi. 12 Aperiet Dominus thesaurum suum optimum, cælum, ut tribuat pluviam terræ tuæ in tempore suo: benedicetque cunctis operibus manuum tuarum. Et fœnerabis gentibus multis, et ipse a nullo fœnus accipies. 13 Constituet te Dominus in caput, et non in caudam: et eris semper supra, et non subter: si tamen audieris mandata Domini Dei tui, quæ ego præcipio tibi hodie, et custodieris et feceris, 14 Ac non declinaveris ab eis, nec ad dexteram, nec ad sinistram, nec secutus fueris deos alienos, neque colueris eos. 15 Quod si audire nolueris vocem Domini Dei tui, ut custodias, et facias omnia mandata ejus et ceremonias, quas ego præcipio tibi hodie, venient super te omnes maledictiones istæ, et apprehendent te.

16 אָרֶר אֶתְּךָ בְּעִיר וָאֶרֶר אֶתְּךָ בַּשָּׂדֶה :
 17 אָרֶר מִנְחָתְךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ : 18 אָרֶר פְּרִי
 בִּמְנוֹתֶיךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ שֶׁנָּעַר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתִּילֶנָּה
 צִמְאֹתְךָ : 19 אָרֶר אֶתְּךָ בְּבִלְיָה וְאָרֶר אֶתְּךָ
 בְּצָאֲרָה : 20 יִשְׁלַח יְהוָה וְיִהְיֶה וְאֶת־הַפִּתְמוֹנֶה
 אֶת־הַפְּחֻמָּה וְאֶת־הַפְּנִיעוֹת בְּכָל־מַשְׁלַח
 יְדֶיךָ וְאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְׁמָדָה וְעַד
 אֲבָדוֹת מִחַר מִסְּגָן לֹעַ מַעֲלֵלֶיךָ וְאֲשֶׁר
 עֲזַבְתָּנִי : 21 יִדְבֶּק וְיִתְקַח בָּךְ אֶת־הַחֲבֵרָה
 עַד כִּלְתֹּי אֶתְּךָ מֵעַל הָאָדָמָה וְאֲשֶׁר
 אֶתְּךָ בְּאֲשָׁמָה לְרִשְׁתָּהּ : 22 וּבָרָךְ יְהוָה
 בְּשִׁתְּהֶם וּבִמְתָּחֶם וּבְדִלְתָּם וּבְחִרְחֹל
 וּבְכִרְכַּב וּבְשִׁדְפוֹן וּבְגִדְהוֹן וּבְדִפְיָה עַד
 אֲבָדוֹת : 23 וְהָיָה שְׂמֹנֶה אֲשֶׁר עֲלֶיךָ אֲשֶׁר
 נִחַשְׁתָּ וְחָאֲרָץ אֲשֶׁר־תִּפְתָּחֶיךָ בְּרָגֶל :
 24 וְיָתֵן יְהוָה אֶת־מִטְרֵה אֶרֶצְךָ אֲבָה וּשְׁמֶר
 מִדְּהַשְׁמִימִים יִתֵּן עֲלֶיךָ עַד הַשְׁמָדָה :
 25 וְיִתְּנֶה יְהוָה וְנָתַן לְפָנֶיךָ אֱלֹהֶיךָ בְּדִבְרֹת
 אֶחָד תִּצָּא אֵלָיו וּבְשִׁבְעָה דְּרָכִים תִּמָּנֶה
 לְפָנָיו וְהָיִיתָ לְעֹצָר לְכָל מַמְלָכוֹת
 הָאָרֶץ : 26 וְהָיִיתָ נִבְלָתָה לְמַאֲכָל לְכָל־
 עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֲמוֹת הָאָרֶץ וְאִין
 מִמֶּרֶד : 27 וּבְלָה יְהוָה וְהָיָה בְּשִׁתּוֹן מִצְרַיִם
 וּבְעִפְלָיִם וּבְנִקְרָב וּבְחֶרֶם אֲשֶׁר לְאֶהֱרָבֶל
 לְהִרְמָה : 28 וּבָרָךְ יְהוָה בְּשִׁנְאוֹ וּבְעֶגְרוֹ
 וּבְתִמְחוֹן לֵבָב : 29 וְהָיִיתָ מִשְׁשׁ בְּצִנְהָרִים
 בְּאֲשֶׁר יִמְשֹׁשׁ הָעָרֹל בְּאֶפְלָה וְלֹא תִצְלִיחַ
 אֶת־דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶת־עֲשִׂיָּה וְנִנְוֶל כְּלִי־
 תְּקִימִים וְאִין מוֹשִׁיעַ : 30 אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים
 וְאִין אֶחָד יִשְׁלָלְכֶם בְּיַד תִּבְרָה וְלֹא־
 תִּשָּׁב בּוֹ גֶּרֶם תִּשָּׁע וְלֹא תִחַל לָפִי :
 31 שְׁוֹרְךָ טָבִיחַ לְעִינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִפִּי
 מִמֶּרְךָ בְּנִוֶל מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יִשָּׁב לָךְ
 צִמְאֹת וְהָיִיתָ לְאִילָנִיחַ וְאִין לָךְ מוֹשִׁיעַ :
 32 בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ נָתַנִּים לְעַם אֶחָד וְעִינֶיךָ
 רְאוּת וְקִלּוֹת אֲלֵיהֶם כְּלִי־הַגִּימִים וְאִין לְאֵל
 גָּדֹל : 33 פְּרִי אֲדָמָתְךָ וְכָל־יִצְרָעֶיךָ יֹאכַל
 עִם אֲשֶׁר לְאֶהֱרָבֶם וְהָיִיתָ כֶּה עֲשִׂיָּה
 וְרָצִיץ כְּלִי־הַגִּימִים : 34 וְהָיִיתָ מִשְׁשׁ מִפְּחֻמָּה
 עִינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה : 35 וּבְלָה יְהוָה בְּשִׁתּוֹן
 דָּע עֲלֵיהֶם בְּרָצִים וְעֲלֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא
 תִּכָּבֵל לְהִרְמָה מִבֶּה רִגְלוֹ וְעַד הַחֲמָה :

16 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ
 ἐν ἀγρῷ· 17 Ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθήκαι σου καὶ
 τὰ ἐγκαταλείμματά σου· 18 Ἐπικατάρατα τὰ ἐκγονα
 τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, τὰ
 βοσκόμενα τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβά-
 των σου· 19 Ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
 σε, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε.
 20 Ἀποστείλαι Κύριος ἐπὶ σὲ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν
 ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλυσιν ἐπὶ πάντα οὐ ἂν
 ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου, ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε,
 καὶ ἕως ἂν ἀπολίσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ
 ἐπιτηδεύματά σου, διότι ἐγκατέλιπες με. 21 Προς-
 κολλήσαι Κύριος εἰς σὲ τὸν θάνατον, ἕως ἂν
 ἐξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ
 κληρονομησάμενος αὐτήν. 22 Πατάξει σε Κύριος ἐν
 ἀπορίᾳ καὶ πυρετῷ καὶ ῥίγει καὶ ἐρεθισμῷ καὶ
 ἀνεμοφθορίᾳ καὶ τῷ ὥχρῳ, καὶ καταδιώξονται σε ἕως
 ἂν ἀπολίσωσί σε. 23 Καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ
 ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου
 σιδηρὰ. 24 Δῶν Κύριος ὁ θεὸς σου τὸν ὑετὸν τῆς
 γῆς σου κοινορτόν, καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 καταβήσεται, ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολίσῃ
 σε ἐν τάχει. 25 Δῶν σε Κύριος ἐπὶ κοπήν ἰναντίον
 τῶν ἐχθρῶν· ἐν ᾧ μὴ ἐξέλυσῃ πρὸς αὐτοὺς, καὶ
 ἐν ἐπτά ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔσῃ
 διασπορά ἐν πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς. 26 Καὶ
 ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς
 τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται
 ὁ ἐκφοβῶν. 27 Πατάξει σε Κύριος ἔλκει Αἰγυπτίῳ
 εἰς τὴν ἔδραν καὶ ψύρα ἀγρίε καὶ κνήφῃ, ὥστε μὴ
 δύνασθαι σε ἰαθῆναι. 28 Πατάξει σε Κύριος
 παραπληξίᾳ καὶ ἀορασίᾳ καὶ ἐκστάσει διανοίας·
 29 Καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὡς εἰ τις ψηλα-
 φῆσαι τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐοδώσει τὰς
 ὁδοὺς σου· καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζό-
 μενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν.
 30 Γυναικα λήψῃ, καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἔξει αὐτήν·
 οἰκίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ·
 ἀμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ οὐ μὴ τρυγήσεις αὐτόν.
 31 Ὁ μόσχος σου ἰσφαγμένος ἰναντίον σου, καὶ οὐ
 φάγῃ ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σου ἡρπασμένος ἀπὸ σοῦ,
 καὶ οὐκ ἀποδοθήσεται σοι· τὰ πρόβατά σου δεδομένα
 τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν.
 32 Οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομένοι ἔθνη
 ἑτέροι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπονται σφακελίζοντες
 εἰς αὐτά, οὐκ ἰσχύσει ἡ χεὶρ σου. 33 Τὰ ἐκφόρια τῆς
 γῆς σου καὶ πάντας τοὺς πόρους σου φάγεται ἔθνος
 ὃ οὐκ ἐπίσταται, καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμέ-
 νος πάσας τὰς ἡμέρας· 34 Καὶ ἔσῃ παράπληκτος
 διὰ τὰ ὀράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἃ βλέψῃς.
 35 Πατάξει σε Κύριος ἐν ἔλκει πονηριῶν ἐπὶ τὰ γόνατα
 καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ δύνασθαι ἰαθῆναι σε
 ἀπὸ ἰχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου.

16 Maledictus eris in civitate, maledictus in
 agro. 17 Maledictum horreum tuum, et
 maledictæ reliquiae tuæ. 18 Maledictus fruc-
 tus ventris tui, et fructus terræ tuæ, armenta
 boum tuorum, et greges ovium tuarum.
 19 Maledictus eris ingrediens, et maledictus
 egrediens. 20 Mittet Dominus super te famem
 et esuriem, et increpationem in omnia opera
 tua, quæ tu facies : donec conterat te, et
 perdat velociter, propter adinventiones tuas
 pessimas in quibus reliquisti me. 21 Adjungat
 tibi Dominus pestilentiam, donec consumat te
 de terra, ad quam ingredieris possidendam.
 22 Percutiat te Dominus egestate, febri et
 frigore, ardore et æstu, et acre corrupto ac
 rubigine, et persequatur donec pereas. 23 Sit
 cælum, quod supra te est, æneum : et terra,
 quam calcas, ferrea. 24 Det Dominus imbrem
 terræ tuæ pulverem, et de cælo descendat
 super te cinis, donec conteraris. 25 Tradat
 te Dominus corruentem ante hostes tuos ;
 per unam viam egrediaris contra eos, et per
 septem fugias, et dispergaris per omnia regna
 terræ ; 26 Sitque cadaver tuum in escam
 cunctis volatilibus cæli, et bestiis terræ, et non
 sit qui abigat. 27 Percutiat te Dominus
 ulcere Ægypti, et partem corporis, per quam
 stercola egerunt, scabie quoque et prurigine :
 ita ut curari nequeas. 28 Percutiat te Dominus
 amentia et cæcitate ac furore mentis, 29 Et
 palpes in meridie sicut palpare solet cæcus in
 tenebris, et non dirigas vias tuas. Omnique
 tempore calumniam sustineas, et opprimaris
 violentia, nec habeas qui liberet te. 30 Uxo-
 rem accipias, et alius dormiat cum ea. Domum
 ædifices, et non habites in ea. Plantas vineam,
 et non vindemies eam. 31 Bos tuus immoletur
 coram te, et non comedas ex eo. Asinus tuus
 rapiatur in conspectu tuo, et non reddatur tibi.
 Oves tuæ dentur inimicis tuis, et non sit qui
 te adjuvet. 32 Filii tui et filiae tuæ tradantur
 alteri populo, videntibus oculis tuis, et deficien-
 tibus ad conspectum eorum tota die, et non sit
 fortitudo in manu tua. 33 Fructus terræ tuæ,
 et omnes labores tuos comedat populus quem
 ignoras : et sis semper calumniam sustinens,
 et oppressus cunctis diebus, 34 Et stupens
 ad terrorem eorum quæ videbunt oculi tui.
 35 Percutiat te Dominus ulcere pessimo in
 genibus et in suris, sanarique non possis
 a planta pedis usque ad verticem tuum.

36 וילך יחזקיהו אהיה ואחזקיהו אשר
תקים עליה אל-צו אשר לא-תדעם אמת
ואבדתי וצדקם שם אלהים אחרים עץ
ואבדו: 37 ותהיה לשפחה לשפלה ולשניגה
בכל העמים אשר-יגדלו ויהיה שמה:
38 ורע רב תושיע השנה ובעט תאכח
כי תסלפו הארצה: 39 ברכים תפוע
וצדקת וגו' להשפחה ולא תאמר כי
תאכלפו התלעות: 40 ויהיו ויהיו לה בקל-
בבילה ושמן לא תסוף כי ישל ויהיה:
41 בנים ובנות תוליד ולא-יהיו לה כי
ילכו בשבי: 42 כל-עצתה וברכי אדמה
יירש השלל: 43 חור אשר בקרבה געלה
עליה מעלה מעלה ואמה חרד משה
משה: 44 תא גלוח ואמה לא תלגו
תא יתה לראש ואמה תהיה לזוג:
45 וקאם עליה בליהקלות האלה ותפוח
והשינוה עד השמחה כל-לא שמעם בקול
יהודה אלהיה לשמר מצותיו ותקומו
אשר צוה: 46 ויהיו בך לאות ולמופת
ובכרעה צד-עולם: 47 פחת אשר לא-
עבדת את-יהודה אלהיה בשמחה ובקרב
לבב מרוב כל: 48 וצדקת את-אליה
אשר ישלחנה יהודה קדש ברכב ובצמח
ובעירם ובחורם כל וגו' על ברזל על-
צמחה עד השמידו אותה: 49 וקאם אשר
עליה בוי מרחוק מרחק הארץ באשר
ידמה הגשר צו אשר לא-תשמע לשנו:
50 בוי עז פנים אשר לא-ישא פנים לגו
וגער לא יהו: 51 ואכל פרי בהמתה
והקריאדמה עד השמדתה אשר לא-
ישאר לה דגן תירוש ויצהר שגר אלהיה
ועשתתת צמחה עד האבדו אותה: 52 ותצר
לה בקל-שעריה עד תדור חמיתה
הגבלות ותפירות אשר אמה פתח בהן
בקל-ארצה ותצר לה בקל-שעריה בקל-
ארצה אשר נתנו יהודה אלהיה לה:
53 ואכלת פרי-במנה פשר בניה ובחיה
אשר נהרלה יהודה אלהיה במצור
ובמצור אשר-יציק לה אלהיה: 54 קאיש
היה בך ותעזב מאד תלע עינו באחיו
ובאשת חילו ובקור קנו אשר יתה-

36 'Απαγάγοι Κύριος σέ και τοὺς ἄρχοντας σου
οὓς ἂν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτὸν ἐπ' ἔθνος ὃ οὐκ
ἐπίστασαι σὺ και οἱ πατέρες σου, και λατρεύσεις
ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις και λίθοις. 37 Καὶ
ἴσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι και παραβολῇ και διηγήματι
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε
Κύριος ἐκεῖ. 38 Σπέρμα πολὺ ἐξοίσῃς εἰς τὸ
πεδίον, και ὀλίγα εἰσοίσῃς, ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ
ἀκρίς. 39 Ἀμπελῶνα φυτεύσεις και κατεργᾷ, και
ὄλκον οὐ πίσεις οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι
καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ. 40 Ἐλαῖαι ἔσονται
σοι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου, και ἔλαιον οὐ χρίσῃ,
ὅτι ἐκρῆσεται ἡ ἐλαία σου. 41 Υἱοὺς και θυγα-
τέρας γενήσεις, και οὐκ ἔσονται, ἀπελεύσονται γὰρ
ἐν αἰχμαλωσίᾳ. 42 Πάντα τὰ ξυλινὰ σου και τὰ
γεννήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρισιβύη. 43 Ὁ
προσηλύτος ὃς ἴστιν ἐν σοὶ ἀναβήσεται ἄνω ἄνω,
σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω. 44 Οὗτος δανείῃ σοί,
σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανείῃς. οὗτος ἴσται κεφαλὴ, σὺ
δὲ ἴσῃ οὐρά. 45 Καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σέ πᾶσαι αἱ
κατάραι αὐται και καταδιώξονται σε και καταλήψον-
ταί σε, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε και ἕως ἂν ἀπολίσῃ
σε. ὅτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ
σου, φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ και τὰ δικαιώματα
ὅσα ἐνετείλατό σοι. 46 Καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα και
τέρατα ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος, 47 Ἀνθ'
ὧν οὐκ ἐλάτρευσας Κυρίῳ τῇ θεῇ σου ἐν εὐφροσύνῃ
και ἀγαθῇ διανοίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πάντων. 48 Καὶ
λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου, οὓς ἐπαποστελεῖ Κύριος
ἐπὶ σέ, ἐν λιμῇ και ἐν δίψει και ἐν γυμνότητι και ἐν
ἐκλείψει πάντων. και ἐπιθήσῃ κλοιδὸν σιδηροῦν
ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
49 Ἐπάξει ἐπὶ σέ Κύριος ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς ὥστε ὄρημα ἀετοῦ, ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσῃ
τῆς φωνῆς αὐτοῦ, 50 Ἐθνος ἀναιδὲς προσώπων,
ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου και
νέον οὐκ ἡλείψει. 51 Καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν
κτηνῶν σου και τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ
καταλιπεῖν σοι σίτον, οἶνον, ἔλαιον, τὰ βουκόλια
τῶν βοῶν σου και τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου,
ἕως ἂν ἀπολίσῃ σε. 52 Καὶ ἐκρίψῃ σε ἐν ταῖς
πόλεσί σου, ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τείχη τὰ ὑψηλά
και τὰ ὀχυρά, ἐφ' οἷς σὺ πίποιθας ἐπ' αὐτοῖς, ἐν
πάσῃ τῇ γῇ σου. και θλίψει σε ἐν ταῖς πόλεσί σου
αἱς ἰδωκέ σοι. 53 Καὶ φαγῇ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας
σου, κρία νῶν σου και θυγατέρας σου ὅσα ἰδωκέ σοι,
ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου και ἐν τῇ θλίψει σου ἢ θλίψει
σε ὁ ἐχθρός σου. 54 Ὁ ἀπαλὸς ὃς ἐν σοὶ και ὁ τρυφερός
σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, και τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ,
και τὰ καταλειμμένα τέκνα ἃ ἂν καταλειφθῇ αὐτῇ,

36 Ducet te Dominus, et regem tuum, quem
constitueris super te, in gentem, quam ignoras
tu et patres tui: et servies ibi diis alienis,
ligno et lapidi. 37 Et eris perditus in prover-
bium ac fabulam omnibus populis, ad quos te
introduxerit Dominus. 38 Sementem multam
jacies in terram, et modicum congregabis:
quia locustæ devorabunt omnia. 39 Vineam
plantabis, et fodies: et vinum non bibes, nec
colliges ex ea quippiam: quoniam vastabitur
vermibus. 40 Olivas habebis in omnibus
terminis tuis, et non ungeris oleo: quia deflu-
ent et peribunt. 41 Filios generabis et filias,
et non frueris eis: quoniam auferentur in
captivitatem. 42 Omnes arbores tuas et
fruges terræ tuæ rubigo consumet. 43 Advena,
qui tecum versatur in terra, ascendet super te,
eritque sublimior: tu autem descendes, et eris
inferior. 44 Ipse fœnerabit tibi, et tu non
fœnerabis ei. Ipse erit in caput, et tu eris in
caudam. 45 Et venient super te omnes
maledictiones istæ, et persequentes apprehen-
dent te, donec intereas: quia non audisti
vocem Domini Dei tui, nec servasti mandata
ejus et ceremonias, quas præcepit tibi. 46 Et
erunt in te signa atque prodigia, et in semine
tuo usque in sempiternum: 47 Eo quod non
servieris Domino Deo tuo in gaudio, cordisque
lætitia, propter rerum omnium abundantiam:
48 Servies inimico tuo, quem immittet tibi
Dominus, in fame, et siti, et nuditate, et omni
penuria: et ponet jugum ferreum super
cervicem tuam, donec te conterat. 49 Adducet
Dominus super te gentem de longinquo, et de
extremis terræ finibus, in similitudinem aquilæ
volantis cum impetu: ejus linguam intelligere
non possis: 50 Gentem procacissimam, quæ
non deferat seni, nec miscreatur parvuli,
51 Et devoret fructum jumentorum tuorum, ac
fruges terræ tuæ: donec intereas, et non
relinquat tibi triticum, vinum, et oleum,
armenta boum, et greges ovium: donec te
disperdat, 52 Et conterat in cunctis urbibus
tuis, et destruantur muri tui firmi atque
sublimes, in quibus habebas fiduciam in omni
terra tua. Obsideberis intra portas tuas in
omni terra tua, quam dabit tibi Dominus Deus
tuus: 53 Et comedes fructum uteri tui, et
carnes filiorum tuorum et filiarum tuarum,
quas dederit tibi Dominus Deus tuus,
in angustia et vastitate qua opprimet
te hostis tuus. 54 Homo delicatus in
te, et luxuriosus valde, invidet fratri
suo, et uxori, quæ cubat in sinu suo,

55 מפתח. לחדר מהם מפעל בקול אשר
 יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק
 אשר יציק לך איבה בקל-שעריך:
 56 הרבה בך וקצתה אשר לאנסתה
 כח-דגלה חגג על-הארץ מהחשענן ומלה
 תרע עינה פניש חילוק ובקנה ובקתה:
 57 ובשל-החמה חיונית. מקוין רגליה ובקניה
 אשר חלד קיר-האכלם בקסר-כל בקנה
 במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה
 בשעריך: 58 אם-לא השמר לעשות את-
 פלד-דברי התורה הזאת הפקדים בפסר
 חנה ויורחא את-השם הנקבד והפוקד
 חנה את ויחנה אלהיה: 59 והפלא יחנה
 את-מפתח ואת מפות ורעה מפות גדלה
 ונאמנות החלום רעים ונאמנים: 60 וחשיב
 בך את כל-מדנה מצרים אשר יגרת
 מפניהם ודברך קד: 61 גם כל-חלי וכל-
 מכה אשר לא כחוב בפסר התורה
 חזאת ועלם יחנה עליה עד השמחה:
 62 ובשאר-מלם בפתח מצט מחת אשר
 חיותם פכוכני השמים לרב פירלא
 שבעת בקול יחנה אלהיה: 63 ויחנה
 פאשר-שש יחנה עליכם לחיטיב אתכם
 ולהרבות אתכם בן יעיש יחנה עליכם
 לחאבד אתכם ולחשמיד אתכם ונסחמם
 מעל האדמה אשר-אמה בא-שמה
 לרשמה: 64 ונקצת יחנה בכל-העמים
 מהנה הארץ ועד-הנה הארץ ועבדת
 שם אלהים אחרים אשר לא-תעב
 אמה ואלהיה עץ ואבן: 65 ובגוים
 קחם לא תרציע ולא-יחנה מנוח לכה
 רגלה וכל יחנה לך שם לב רצו
 וכליו עינים ותאבון קפס: 66 ויחנה
 חילי תלמים לך מנגד וקסרף לילה
 ויחם ולא תאמין בחיך: 67 בפסר
 תאמר מריתו ערב ובקרב תאמר מריתו
 פסר מפתח לבדו אשר תפסד ומפתח
 עינה אשר תרעה: 68 ויחנה יחנה
 מצרים באניות בקנה אשר אמרתי לך
 לא-תסוף עוד לראמה ויהי-מפתחם שם
 לא-יבנה לעבדים ולשפחות ואין חנה:

55 "ὥστε δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν
 τέκνων αὐτοῦ ὅν ἂν κατέσθῃ, διὰ τὸ μὴ καταλειφ-
 θῆναι αὐτῶν οὐδὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ
 θλίψει σου ἢ ἂν θλίψωσί σε οἱ ἐχθροὶ σου ἐν πάσαις
 ταῖς πόλεσί σου. 56 Καὶ ἡ ἀπαλὴ ἐν ὕμιν καὶ ἡ
 τρυφερά, ἥς οὐχὶ πείραν ἔλαβεν ὁ ποὺς αὐτῆς βαίνειν
 ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν
 ἀπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα
 αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν
 θυγατέρα αὐτῆς, 57 Καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ
 ἐξελθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον αὐτῆς
 ὃ ἐὰν τέκῃ· καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν
 ἐνδειαν πάντων κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ
 ἐν τῇ θλίψει σου ἢ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν
 ταῖς πόλεσί σου, 58 Ἐὰν μὴ εἰσακούσῃς ποιεῖν
 πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμ-
 μένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα
 τὸ ἐντιμον τὸ θαυμαστὸν τοῦτο, Κύριον τὸν θεόν
 σου. 59 Καὶ παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγὰς σου
 καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας
 καὶ θαυμαστάς, καὶ νόσους πονηράς καὶ πιστάς·
 60 Καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἐν Αἰγύπτῳ τὴν
 πονηρὰν ἣν διεுλαβὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ
 κολληθήσονται ἐν σοί· 61 Καὶ πᾶσαν μαλακίαν
 καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην καὶ πᾶσαν
 τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου
 ἐπάξει Κύριος ἐπὶ σέ, ὥς ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
 62 Καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, ἀνθ' ὧν
 ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, ὅτι
 οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου.
 63 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη Κύριος ἐφ' ὕμιν
 εὐ ποιῆσαι ὑμᾶς καὶ πληθύναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφραν-
 θήσεται Κύριος ἐφ' ὕμιν ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς· καὶ
 ἐξαρθήσεσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ἐισπορεύ-
 ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. 64 Καὶ διασπερεῖ σε
 Κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ' ἅκρου τῆς
 γῆς ὥς ἅκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς
 ἐτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ
 οἱ πατέρες σου. 65 Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις
 οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἵχνει
 τοῦ ποδός σου· καὶ δώσει σοι Κύριος ἐκεῖ καρδίαν
 ἐτίραν ἀπειθοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμούς καὶ
 τηκομένην ψυχὴν. 66 Καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμα-
 μένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, καὶ φοβηθήσῃ
 ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου·
 67 Τὸ πρωὶ εἰρεῖς Πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα, καὶ τὸ
 ἑσπέρας εἰρεῖς Πῶς ἂν γένοιτο πρωὶ, ἀπὸ τοῦ φόβου
 τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὀραμάτων
 τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ. 68 Καὶ ἀποστρέψει σε
 Κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις, ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπα-
 Οὐ προσθήσῃ ἐπὶ ἰδεῖν αὐτήν· καὶ πρᾶθήσεσθε ἐκεῖ
 τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παιδας καὶ παιδίσκας, καὶ οὐκ
 ἔσται ὁ κτῶμενος.

55 Ne det eis de carnibus filiorum suorum,
 quas comedet: eo quod nihil aliud habeat in
 obsidione et penuria, qua vastaverint te inimici
 tui intra omnes portas tuas. 56 Tenera mulier
 et delicata, quæ super terram ingredi non
 valebat, nec pedis vestigium figere, propter
 mollietiem et teneritudinem nimiam, invidet
 viro suo, qui cubat in sinu ejus, super filii et
 filia carnibus, 57 Et illuvie secundarum, quæ
 egrediuntur de medio feminum ejus, et super
 liberis qui eadem hora nati sunt; comedent
 enim eos clam propter rerum omnium penuriam
 in obsidione et vastitate, qua opprimet te
 inimicus tuus intra portas tuas. 58 Nisi
 custodieris et feceris omnia verba legis hujus,
 quæ scripta sunt in hoc volumine, et timueris
 nomen ejus gloriosum et terribile, hoc est,
 Dominum Deum tuum. 59 Augebit Dominus
 plagas tuas, et plagas seminis tui, plagas
 magnas et perseverantes, infirmitates pessimas
 et perpetuas; 60 Et convertet in te omnes
 afflictiones Ægypti, quas timuisti, et adhære-
 bunt tibi: 61 Insuper et universos languores,
 et plagas, quæ non sunt scriptæ in volumine
 legis hujus, inducet Dominus super te, donec
 te conterat: 62 Et remanebitis pauci numero,
 qui prius eratis sicut astra cæli præ multitu-
 dine, quoniam non audisti vocem Domini Dei
 tui. 63 Et sicut ante lætatus est Dominus
 super vos, bene vobis faciens, vosque multipli-
 cans: sic lætabitur disperdens vos atque
 subvertens, ut auferamini de terra, ad quam
 ingredieris possidendam. 64 Disperget te
 Dominus in omnes populos, a summitate terræ
 usque ad terminos ejus: et servies ibi diis
 alienis, quos et tu ignoras et patres tui, lignis
 et lapidibus. 65 In gentibus quoque illis non
 quiesces, neque erit requies vestigio pedis tui.
 Dabit enim tibi Dominus ibi cor pavidum, et
 deficientes oculos, et animam consumptam
 mœrore. 66 Et erit vita tua quasi pendens
 ante te. Timebis nocte et die, et non credes
 vitæ tuæ. 67 Mane dices: Quis mihi det
 vesperum? et vespere: Quis mihi det mane?
 propter cordis tui formidinem, qua terreberis,
 et propter ea, quæ tuis videbis oculis.
 68 Reducet te Dominus classibus in Ægyptum,
 per viam de qua dixit tibi ut eam amplius non
 videres. Ibi venderis inimicis tuis in servos et
 ancillas, et non erit qui emat.

דברים כח כט

ס אלה דברי הברית אשר
צוה יהוה את-משה לקרוא את-בני
ישראל בנגב מואב מלפני הברית אשר
פ קרת אתם בחיב :

פרשה כט :

1 ויהי כה משה אל-כל-ישראל ויאמר
אלהם אתם ראיתם את כל-אשר עשה
יהוה לעיניכם בנגד מצרים לפרעה
ולכל-עבדיו ולכל-ארצו : 2 תפסוה הגדלות
אשר ראית עיניכם האלה והמפתיים
הגדלים ההם : 3 ולא-תגזלו יהוה לכם לב
לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד
היום הזה : 4 ואוליך אתכם ארבעים שנה
במדבר לא-תכלו שלמותכם מעליכם
ונעלת לא-תלחם מעל רגלך : 5 להם
לא אכלתם גזל ושקר לא שתיחתם למען
תדעו כי אני יהוה אלהיכם : 6 ותבוא
אל-המקום הזה ויצא סיון מלך-חשבון
ועוב מלך-חשבון לתראתנו למלחמה
ונבם : 7 ונחם את-ארצם ונתתם להם
לראותו ולגדלו ולחצו שבת המנשי :
8 ושמרתם את-דברי הברית הזאת
ונעשיתם אתם למען תשליכו את כל-אשר
תעשיו :

פ פ פ פ

9 אתם נצבים היום בלכם לפני יהוה
אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקהילות
ולשטריכם כל איש וישראל : 10 טפכם
לשיכם וגרש אשר בנגד מנגד מחמב
עצית עד שאב מימיה : 11 לעברך בברית
יהוה אלהיך ובאלהי אשר יהוה אלהיך
פחת עמך היום : 12 למען תקים-אחיה
היום לו לעם והוא תתחיל לה לאלהים
כאשר דבר-ה' וכאשר נשבע לאבותיך
לאברהם ליצחק ויעקב : 13 ולא אתכם
לבדכם אלא כרח את-הברית הזאת
ואת-האלה הזאת : 14 כי את-אשר ישנו
פה עמנו עמך היום לפני יהוה אלהינו
ואת אשר אבינו פה עמנו היום : 15 קראתם
ידעו את אשר-ישבע בנגד מצרים
ואת אשר-עברנו בנגד חמב ואת
עברתם : 16 ותרא את-שקצותיה ואת
גליתם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמכם :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, κθ'.

ΚΕΦ. κθ'.

1 ΟΥΤΟΙ οἱ λόγοι τῆς διαθήκης οὗς ἐνετείλατο
Κύριος Μωσῇ στήσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ
Μωάβ, πλὴν τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν
Χωρήβ. 2 Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱούς
Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς ἑώρακατε πάντα
ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ὑμῶν
Φαραῶ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ
αὐτοῦ, 3 Τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὗς
ἑώρακασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα
τὰ μεγάλα ἐκεῖνα. 4 Καὶ οὐκ ἔδωκε Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῖν καρδιαν εἰδέναι καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν καὶ ὦτα
ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 5 Καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς
τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ
ἱμάτια ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη
ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν. 6 Ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶνον
καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε, ἵνα γινῶτε ὅτι Κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ἐγώ. 7 Καὶ ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου,
καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσβεῶν καὶ Ὀγ βασιλεὺς
Βασάν εἰς συνάντησιν ὑμῖν ἐν πολέμῳ· καὶ ἐπατάξα-
μεν αὐτούς, 8 Καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ
ἔδωκα αὐτήν ἐν κλήρῳ τῷ Ρουβὴν καὶ τῷ Γαδδὶ
καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ. 9 Καὶ φυλάξεσθε
ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης,
ἵνα συνῆτε πάντα ὅσα ποιήσετε. 10 Ὑμεῖς ἐστήκατε
πάντες σήμερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, οἱ
ἀρχιεῖς ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ οἱ κριταὶ
ὑμῶν καὶ οἱ γραμματισταὶ ὑμῶν, πᾶς ἀνὴρ
Ἰσραὴλ, 11 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν
καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν,
ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν, 12
Παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα Κύριος ὁ θεός σου
διατίθεται πρὸς σὲ σήμερον. 13 Ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ
εἰς λαὸν καὶ αὐτὸς ἔσται σου θεός, ὃν τρόπον εἶπέ
σοι, καὶ ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου Ἀβραάμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. 14 Καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγώ
διατίθεται τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὴν ἀράν
ταύτην, 15 Ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὐσι μεθ' ὑμῶν σή-
μερον ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ τοῖς μὴ
οὐσι μεθ' ὑμῶν ὧδε σήμερον. 16 Ὅτι ὑμεῖς οἴδατε
πῶς καταψέσαμεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς παρήλθομεν
ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν οὗς παρήλθετε. 17 Καὶ ἴδετε
τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἰδωλα αὐτῶν, ξύλον
καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἃ ἔστι παρ' αὐτοῖς.

DEUTERONOMIUM, XXIX.

CAPUT XXIX.

1 HÆC sunt verba fœderis, quod præcepit
Dominus Moyse ut feriret cum filiis Israel in
terra Moab : præter illud fœdus, quod cum eis
pepigit in Horeb. 2 Vocavitque Moyses
omnem Israel, et dixit ad eos : Vos vidistis
universa, quæ fecit Dominus coram vobis
in terra Ægypti Pharaoni, et omnibus servis
ejus, universæque terræ illius, 3 Tentationes
magnas, quas viderunt oculi tui, signa illa,
portentaque ingentia, 4 Et non dedit vobis
Dominus cor intelligens, et oculos videntes,
et aures quæ possunt audire, usque in præsen-
tem diem. 5 Adduxit vos quadraginta annis
per desertum : non sunt attrita vestimenta
vestra, nec calceamenta pedum vestrorum
vetustate consumpta sunt. 6 Panem non
comedistis, vinum et siceram non bibistis : ut
sciretis quia ego sum Dominus Deus vester. 7
Et venistis ad hunc locum : egressusque est
Sehon rex Hesebon, et Og rex Basan, occurren-
tes nobis ad pugnam. Et percussimus eos, 8
Et tulimus terram eorum, ac tradidimus
possidendam Ruben et Gad, et dimidiæ tribui
Manasse. 9 Custodite ergo verba pacti hujus,
et implete ea : ut intelligatis universa quæ
facitis. 10 Vos statis hodie cuncti coram
Domino Deo vestro, principes vestri, et tribus,
ac majores natu, atque doctores, omnis popu-
lus Israel, 11 Liberi et uxores vestræ, et
advena qui tecum moratur in castris, exceptis
lignorum cæsoribus, et his qui comportant
aquis : 12 Ut transeas in fœdere Domini Dei
tui, et in jurejurando quod hodie Dominus
Deus tuus percudit tecum : 13 Ut suscitet
te sibi in populum, et ipse sit Deus tuus, sicut
locutus est tibi, et sicut juravit patribus tuis,
Abraham, Isaac, et Jacob. 14 Nec vobis solis
ego hoc fœdus ferio, et hæc juramenta con-
firmo, 15 Sed cunctis præsentibus et
absentibus. 16 Vos enim nostis quo modo
habitaverimus in terra Ægypti, et quo modo
transierimus per medium nationum, quas
transcuntes, 17 Vidistis abominationes et
sordes, id est, idola eorum, lignum, et
lapidem, argentum et aurem, quæ colebant.

דברים כט ל

17 פְּרִי־שֵׁשׁ אִישׁ אֶחָד־מֵהֶם אֶת־שֵׁשׁ הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־בְּכֶסֶף לִבָּוֹ לָקַח הַיּוֹם מֵעַם
יִתְחַן אֶל־הֵיכָל־לַלְכָּה לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם הָהֵם פְּרִי־שֵׁשׁ בְּכֶסֶף שֶׁרָשׁ פָּקַד
רֹאשׁ וְלַעֲבָדָה : 18 וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־דְּבָרֵי
הָאֱלֹהִים הַזֵּאת וְהִתְקַדְּדָה בְּלִבָּוֹ לֵאמֹר
שָׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בִשְׁרָרִית לִבִּי אֶלֶף
לְמַעַן סְפֹת הַדָּוָה אֶת־הַצִּמְצָה : 19 לֹא־
יֵאבֶד וְהָיָה כֶלֶם לִי כִּי אֲנִי יָעֹשׂ אֶת־
יִתְחַן וְהָאֲנָשִׁים בָּאִישׁ הַהוּא וְהַבָּעִה
בִּן כְּלִי־הָאֱלֹהִים הַפְּתוּקָה בְּסֶפֶר הַדָּוָה
וּמִקֶּחַ יִתְחַן אֶת־שִׁמּוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם :
20 וְהִתְקַדְּלוּ יִתְחַן לְהַעֲדָה מִכָּל שְׂבָמִי
יִשְׂרָאֵל כָּל־. אֱלֹת הַבָּעִיֹת הַפְּתוּקָה
בְּסֶפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה : 21 וְאָמַר הַדָּוָה
הַחֲסִידִים בְּגִבֵּם אֲשֶׁר יִלְבָּשׁ מִתְּחִלָּה
וְהַפְּתוּקָה אֲשֶׁר יִלְבָּשׁ מִתְּחִלָּה וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר־יִלְבָּשׁ מִתְּחִלָּה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִלְבָּשׁ
אֲשֶׁר־יִלְבָּשׁ מִתְּחִלָּה : 22 בְּפָרִיֹת וְכִלְיֹת
שֶׁרָשָׁה כְּלִי־הָאֱלֹהִים לֹא תִזְרַע וְלֹא תִזְרַע
וְלֹא־יִזְרַע בָּהּ כִּי־עֲשֹׂב כְּמִתְּחִלָּה קָדָם
וְעַתָּה אֲדַמָּה וְצִבְיֹת אֲשֶׁר הָיָה יִתְחַן
בְּאֶפְסוֹ וּבְחִמְקוֹ : 23 וְאָמַר כְּלִי־הַגּוֹיִם עַל־
כֵּן עָשָׂה יִתְחַן פָּקַד לְאֶרֶץ הַגָּזָא
מִתְּחִלָּה הָיָה הַדָּוָה הַזֶּה : 24 וְאָמַר
עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־פְּרִיֹת יִתְחַן אֶל־הֵיכָל
אֱלֹהֵם אֲשֶׁר בָּרַת עֲשִׂים בְּהוֹצִיאֵם אֹתָם
מִצִּיֹּן מִצְרַיִם : 25 וְגִלְכֹה וְעִבְדוֹ אֶל־הֵיכָל
אֱלֹהִים וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְהֵם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־
יִדְעוּם וְלֹא חָלָק לָהֶם : 26 וְיִתְחַן אֶת־הָאֱלֹהִים
בְּאֶרֶץ הַחַיִּים לְהַבְיָא עֲלֵיהֶם אֶת־כְּלִי־
הַקִּלְלָה הַפְּתוּקָה בְּסֶפֶר הַדָּוָה : 27 וְיִתְחַן
יִתְחַן מִכָּל אֲדָמָה בְּאֶרֶץ וּבְחִמְקוֹ וּבְקִדְשָׁה
גְּדוֹל וְיִשְׁלָכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲחֵרָה פְּתוּקָה
הַזֶּה : 28 תִּשְׁמָרִית לִיתְחַן אֶל־הֵיכָל וְהַפְּתוּקָה
לָנֹה וְלִכְלִיֹּתָ עֲדֵעוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלִי־
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֶּה :

פרשה ל :

1 וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ עֲלֵיךְ כְּלִי־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה הַפְּתוּקָה וְהַקִּלְלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְפָנֶיךָ וְהַשְׁבֵּלְךָ אֶל־לִבְּךָ בְּכָל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הִדְּמִיתָ יִתְחַן אֶל־הֵיכָל שָׁמָּה :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, κθ', λ'.

18 Μή τις ἴσῃεν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ
φυλὴ τίνος ἡ διάνοια ἐξέλκινεν ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν, πορευθέντες λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἔθνων
ικείνων· μή τις ἴσῃεν ἐν ὑμῖν ῥίζα ἄνω φύουσα ἐν
χολῇ καὶ πικρίᾳ· 19 Καὶ ἴσται ἰὼν ἀκούσῃ τὰ
ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐπιφημισῇται ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων Ὁσά μοι γένοιτο ὅτι ἐν τῇ
ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι, ἵνα μὴ
συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. 20 Οὐ
μὴ θελήσει ὁ θεὸς εὐλατεῦσαι αὐτῷ, ἀλλ' ἡ τότε
ἐκκαυθήσεται ὀργὴ Κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ ἱκείνῳ, καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι
αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ
βιβλίῳ τούτῳ, καὶ ἐξαλείψει Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν· 21 Καὶ διαστελεῖ αὐτὸν
Κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, κατὰ πάσας
τὰς ἀρὰς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ
βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου. 22 Καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ
ἡ ἐτέρα, οἱ υἱοὶ ὑμῶν οἱ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς,
καὶ ὁ ἀλλότριος ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ
ᾠψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἱκείνης καὶ τὰς νόσους
αὐτῆς ὃς ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτήν, 23 Θεῖον
καὶ ὡς κατακαυμένον, πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ
σπαρήσεται, οὐδὲ ἀνατελεῖ οὐδὲ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτήν
πᾶς χλωρόν· ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ
Γόμορρα, Ἀδαμὰ καὶ Σεβώιμ, ὃς κατέστρεψε Κύριος
ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ. 24 Καὶ ἐροῦσι πάντα τὰ ἔθνη
Διὰ τί ἐποίησε Κύριος οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ; τίς ὁ θυμὸς
τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος; 25 Καὶ ἐροῦσιν
Ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν
πατέρων αὐτῶν, ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὅτε
ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 26 Καὶ πορευ-
θέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἐτέροις ὃς οὐκ ἠπίσταντο,
οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς· 27 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος
ἐπὶ τὴν γῆν ἱκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτήν κατὰ πάσας
τὰς κατὰρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τούτου· 28 Καὶ ἐξῆρεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ
τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ
μεγάλῳ σφόδρα, καὶ ἐξίβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆς ἐτέραν
ὥσει νῦν. 29 Τὰ κρυπτά Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, τὰ
δὲ φανερά ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,
ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου.

ΚΕΦ. λ'.

1 ΚΑΙ ἴσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα ἣν ἔδωκα πρὸ
προσώπου σου, καὶ διέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἰὼν διασκορπίσῃ σε Κύριος ἐκί,

DEUTERONOMIUM, XXIX. XXX.

18 Ne forte sit inter vos vir aut mulier, familia aut tribus, cujus cor aversum est hodie a Domino Deo nostro: ut vadat et serviat diis illarum gentium: et sit inter vos radix germinans fel et amaritudinem. 19 Cumque audierit verba juramenti hujus, benedicat sibi in corde suo, dicens: Pax erit mihi, et ambulabo in pravitate cordis mei: et absumat ebria sitientem, 20 Et Dominus non ignoret ei: sed tunc quam maxime furor ejus fumet, et zelus contra hominem illum, et sedeant super eum omnia maledicta, quæ scripta sunt in hoc volumine: et deleat Dominus nomen ejus sub celo, 21 Et consumat eum in perditionem ex omnibus tribubus Israel, juxta maledictiones, quæ in libro legis hujus ac fœderis continentur. 22 Dicitque sequens generatio, et filii qui nascentur deinceps, et peregrini, qui de longe venerint, videntes plagas terræ illius, et infirmitates, quibus eam afflixerit Dominus. 23 Sulphure et salis ardore comburens, ita ut ultra non seratur, nec virens quippiam germinet, in exemplum subversionis Sodomæ et Gomorrhæ, Adamæ et Seboim, quas subvertit Dominus in ira et furore suo. 24 Et dicent omnes gentes: Quare sic fecit Dominus terræ huic? quæ est hæc ira furoris ejus immensa? 25 Et respondebunt: Quia dereliquerunt pactum Domini, quod pepigit cum patribus eorum, quando eduxit eos de terra Ægypti: 26 Et servierunt diis alienis, et adoraverunt eos, quos nesciebant, et quibus non fuerant attributi: 27 Idcirco iratus est furor Domini contra terram istam, ut induceret super eam omnia maledicta, quæ in hoc volumine scripta sunt: 28 Et ejecit eos de terra sua in ira et in furore, et in indignatione maxima, projecitque in terram alienam, sicut hodie comprobatur. 29 Abscondita, Domino Deo nostro: quæ manifesta sunt, nobis et filiis nostris usque in sempiternum, ut faciamus universa verba legis hujus.

CAPUT XXX.

1 CUM ergo venerint super te omnes sermones isti, benedictio, sive maledictio, quam proposui in conspectu tuo: et ductus pœnitudo cordis tui in universis gentibus, in quas disperserit te Dominus Deus tuus,

דברים ל

2 ושבבך עד-יהודה אלחיה ושמועת בקלוי
 בכל אשר-אלכי מצותה היום אתה ובניך
 בכל-לבבך ובכל-נפשך: 3 ושב יהודה
 אלחיה את-שבבותיה ורחמיה ושב והצפה
 מקל-העמים אשר הקיצת יהודה אלחיה
 שמה: 4 אס-יהודה גדותה בקצה השמים
 משם והצפה יהודה אלחיה ומשם וקחה:
 5 ורחביה יהודה אלחיה אליה-אשר
 גרשו אבותיה וירשמה וסיבבה ורחבה
 מאבותיה: 6 וכל יהודה אלחיה את-לבבך
 ואת-לבב זרעך לאהבה את-יהודה אלחיה
 בכל-לבבך ובכל-נפשך למען חיה:
 7 ונתן יהודה אלחיה את כל-האלוה
 האלה על-איהו ועל-שמיא אשר
 ידקיה: 8 ואתה חשוב ושמועת בקול
 יהודה ופשיה את-כל-מצותיו אשר אלכי
 מצותה היום: 9 והורחיק יהודה אלחיה
 בכל מצעה ונה בפלי בטנה ובכרי
 בהמתה ובכרי אדמתה לטבה כי ישוב
 יהודה לשוש עליה לשוב כאשר-שש על-
 אבותיה: 10 כי תשמע בקול יהודה אלחיה
 לשמר מצותיו ורחמייהו חתובה בנספר
 החורה הנה כי חשוב אל-יהודה אלחיה
 בכל-לבבך ובכל-נפשך: 11
 11 כי המצוה הזאת אשר אלכי מצותה
 היום לא-נפלאה הוא משה וכל
 רחוק הוא: 12 לא בשמים הוא לאמר
 מי יעלה-לפי השמימה ויחזקה לנו
 וישמענו אתה ונעשה: 13 וכל-מעבר
 לגם הוא לאמר מי יעבר-לנו אל-עבר
 הים ויחזקה לנו וישמענו אתה ונעשה:
 14 כי-קרוב אליה הדבר מאד בקר
 ובלבבך לעשותו: 15 ראה נתתי
 לפניך היום את-החיים ואת-המוט
 ואת-המוט ואת-ההרע: 16 אשר אלכי מצותה
 היום לאהבה את-יהודה אלחיה לזכות
 בדרךיו ולשמר מצותיו ורחמייהו ומשפטיו
 וחסיה ורחמייהו ורחמייהו אלחיה
 בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשמה:
 17 ואם-יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת
 והשתחית לאלהים אחרים ובעדתם:
 18 הנדתי לכם היום כי אכלו תאבדו
 לא-תארגו וימם על-תאבדה אשר אתה
 עבר את-הירדן לבוא שמה לרשמה:

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, λ.

2 Καὶ ἐπιστροφῆς ἐπὶ Κύριον τὸν θεόν σου,
 καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα
 ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἐξ ὅλης
 τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
 3 Καὶ ἰάσεται Κύριος τὰς ἀμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει
 σε, καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἰθνῶν εἰς
 οὓς διεσκόρπισέ σε Κύριος ἐκεῖ. 4 Ἐὰν ᾗ ἡ διασπορά
 σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ,
 ἐκεῖθεν συνάξει σε Κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἐκεῖθεν
 λήψεται σε Κύριος ὁ θεός σου. 5 Εἰσάξει σε ὁ θεός
 σου ἐκεῖθεν εἰς τὴν γῆν ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ
 πατέρες σου, καὶ κληρονομήσεις αὐτήν· καὶ εὖ
 σε ποιήσει, καὶ πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ
 τοὺς πατέρας σου. 6 Καὶ περικαθαριεῖ Κύριος
 τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός
 σου, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
 καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῆς σὺ.
 7 Καὶ δώσει Κύριος ὁ θεός σου τὰς ἀράς ταύτας
 ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε οἱ
 ἰδιώξεν σε. 8 Καὶ σὺ ἐπιστροφῆς καὶ εἰσακούσῃ
 τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις τὰς
 ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.
 9 Καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ
 τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ
 ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου καὶ ἐν τοῖς γεν-
 νήμασι τῆς γῆς σου· ὅτι ἐπιστρέψει Κύριος ὁ θεός
 σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθὰ, καθὼς εὐφράνθη
 ἐπὶ τοῖς πατράσι σου, 10 Ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς
 φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς
 αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ
 τὰς γεγραμμένας ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου,
 ἐὰν ἐπιστροφῇ ἐπὶ Κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
 καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. 11 Ὅτι ἡ
 ἐντολή αὕτη ἦν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον οὐχ
 ὑπὲρογκός ἐστιν, οὐδὲ μακρὸν ἀπὸ σοῦ ἐστίν·
 12 Οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶ, λέγων Τίς ἀναβή-
 σεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν,
 καὶ ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν; 13 Οὐδὲ πέραν
 τῆς θαλάσσης ἐστὶ, λέγων Τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς
 τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ λάβῃ ἡμῖν αὐτήν καὶ
 ἀκουστήν ἡμῖν ποιήσῃ αὐτήν, καὶ ποιήσομεν;
 14 Ἐγγὺς σοῦ ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματι
 σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου
 ποιεῖν αὐτό. 15 Ἴδου δέδωκα πρὸ προσώπου σου
 σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ
 τὸ κακόν. 16 Ἐὰν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολὰς
 Κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον,
 ἀγαπᾶν Κύριον τὸν θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις
 ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα
 αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζήσῃς καὶ πολλοὶ
 ἔσεις, καὶ εὐλογήσει σε Κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ
 τῇ γῇ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
 17 Καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου καὶ μὴ
 εἰσακούσῃς, καὶ πλανηθῇς προσκυνήσῃς θεοῖς
 ἐτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, 18 Ἀναγγέλλω
 σοι σήμερον ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθαι, καὶ οὐ μὴ
 πολυήμεροι γένῃσθαι ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς
 διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

DEUTERONOMIUM, XXX.

2 Et reversus fueris ad eum, et obedieris ejus
 imperiis, sicut ego hodie præcipio tibi, cum
 filiis tuis, in toto corde tuo, et in tota anima
 tua: 3 Reducet Dominus Deus tuus captivita-
 tem tuam, ac miserebitur tui, et rursus congre-
 gabit te de cunctis populis in quos te ante
 dispersit. 4 Si ad cardines cæli fueris dissi-
 patus, inde te retrahet Dominus Deus tuus,
 5 Et assumet, atque introducet in terram,
 quam possederunt patres tui, et obtinebis eam:
 et benedicens tibi, majoris numeri te esse
 faciet quam fuerunt patres tui. 6 Circumcidet
 Dominus Deus tuus cor tuum, et cor seminis
 tui: ut diligas Dominum Deum tuum in toto
 corde tuo, et in tota anima tua, ut possis
 vivere. 7 Omnes autem maledictiones has
 convertet super inimicos tuos, et eos qui
 oderunt te et persequuntur. 8 Tu autem
 reverteris, et audies vocem Domini Dei tui:
 faciesque universa mandata quæ ego præcipio
 tibi hodie: 9 Et abundare te faciet Dominus
 Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum,
 in sobole uteri tui, et in fructu jumentorum
 tuorum, in ubertate terræ tuæ, et in rerum
 omnium largitate. Revertetur enim Dominus,
 ut gaudeat super te in omnibus bonis, sicut
 gavisus est in patribus tuis: 10 Si tamen
 audieris vocem Domini Dei tui, et custodieris
 præcepta ejus et ceremonias, quæ in hac lege
 conscripta sunt: et revertaris ad Dominum
 Deum tuum in toto corde tuo, et in tota anima
 tua. 11 Mandatum hoc, quod ego præcipio tibi
 hodie, non supra te est, neque procul positum,
 12 Nec in cælo situm, ut possis dicere: Quis
 nostrum valet ad cælum ascendere, ut deferat
 illud ad nos, et audiamus atque opere com-
 plemus? 13 Neque trans mare positum: ut
 causeris, et dicas: Quis ex nobis poterit
 transfretare mare, et illud ad nos usque
 deferre: ut possimus audire et facere quod
 præceptum est? 14 Sed juxta te est sermo
 valde, in ore tuo, et in corde tuo, ut facias
 illum. 15 Considera quod hodie proposuerim
 in conspectu tuo vitam et bonum, et e contrario
 mortem et malum: 16 Ut diligas Dominum
 Deum tuum, et ambules in viis ejus, et custo-
 dias mandata illius ac ceremonias atque
 judicia: et vivas, atque multiplicet te,
 benedicatque tibi in terra, ad quam ingredieris
 possidendam. 17 Si autem aversum fuerit
 cor tuum, et audire nolueris, atque errore
 deceptus adoraveris deos alienos, et servieris
 eis: 18 Prædico tibi hodie quod pereas, et
 parvo tempore moreris in terra, ad quam,
 Jordane transmisso, ingredieris possidendam.

דברים ל לא

19 קצדתי בקם היום אתהשמים ואת
הארץ החיים והמית ואתי לפניהם ברכה
וחסדלך וברכה בחרים למען תהיה
אתה ורצך : 20 לאהבה אתיה
אלהיך לשמך בקלך ולדבדבך כי הוא
חיה ואהב חיה לשכר עליהאדם
אשר נשבע ויהיה לאהבה לאהבה
ליצחק וליצחק לתת להם :

פ פ פ פ

פרשה לא :

1 ויגלה משה וידבר אתהדברים האלה
אל-כל-ישראל : 2 ויאמר אלהים בראי
ועשרים שנה אנכי היום לאהבה
עוד לצאת ולבוא ויהיה אחר אלי לא
מעבר אתהיבדן הזה : 3 ויהיה אלהיך
הוא : עבר לפניהם הוא ושמך הוא עבר
האלה מלפניהם וירשם יהושע הוא עבר
לפניהם כאשר דבר יהיה : 4 ועשה יהיה
להם כאשר צוה לסיוחם ולעוג מלכי
האמרי ולארגם אשר השמיד אותם :
5 ויהיה יהיה לפניהם ועשרתם להם
בכלהפניהם אשר צויתי אהבם : 6 חזק
ואמצו אל-תיראו ואל-תפצו מפניהם
כי ויהיה אלהיך הוא קהלך עמו לא
ירפו ולא יעזבו : 7 ויהיה
משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל-
ישראל : 8 ויאמר כי אתה תבוא אתהעם
היה אל-הארץ אשר נשבע יהיה לאבותם
לתת להם ואתה תחילקה אותם :
9 ויהיה הוא קהלך לפניהם הוא יהיה
עמו לא ירפו ולא יעזבו : 10 ויהיה
ולא תחת : 11 ויקרב משה אתהתורה
הוא ויהיה אלהיך בך ויהיה ואל-כל-העם
הנשאים את-ארץ ברית יהיה ואל-כל-העם
ישראל : 12 ויאמר משה אותם לאמר
העם : 13 עבד שנים במצד שנת השמחה
בחג הספור : 14 בבוא כל-ישראל
לראות אתפני יהיה אלהיך בשקום
אשר יבחר תקרא אתהתורה הזאת
נגד כל-ישראל באזניהם : 15 והקהל
אתהעם האנשים והנשים והשם והשם והשם
אשר בשערה למען ושמעו ושמעו
ולמדו ויראו אתיהיה אלהיכם ושמרו
לעשות אתהדבריהם התורה הזאת :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, λ', λα'.

19 Διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ
προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν·
ἐκλεξαί τὴν ζωὴν σὺ, ἵνα ζήσῃς σὺ καὶ τὸ σπέρμα
σου, 20 Ἄγαπᾷν Κύριον τὸν θεόν σου, εἰσακούειν
τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχεισθαι αὐτοῦ· ὅτι τοῦτο ἡ
ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, τὸ κατοικεῖν
ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου
'Αβραάμ καὶ 'Ισαὰκ καὶ 'Ιακώβ δοῦναι αὐτοῖς.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς
λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς 'Ισραὴλ, 2 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐγὼ εἰμι
σήμερον, οὐ δύνησμαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύ-
εσθαι· Κύριος δὲ εἶπε πρὸς μὲ Οὐ διαβήσῃ τὸν
'Ιορδάνην τούτον. 3 Κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευό-
μενος πρὸ προσώπου σου, οὗτος ἐξολοθρεύσει τὰ
ἐθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονο-
μήσεις αὐτούς, καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ
προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος. 4 Καὶ
ποιήσει Κύριος ὁ θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε
Σηὼν καὶ Ὠγ, δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμορρᾶιων οἱ
ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθότι
ἐξολοθρεύσεν αὐτούς 5 Καὶ παρίδωκεν αὐτοὺς
Κύριος ὑμῖν· καὶ ποιήσετε αὐτοῖς καθότι ἐνετείλα-
μην ὑμῖν. 6 Ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ
δειλιάσῃς μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι
Κύριος ὁ θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν
ὑμῖν, οὔτε μὴ σε ἀνθ' οὔτε μὴ σε ἐγκαταλίπη. 7
Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἰναντι παντὸς Ἰσραὴλ Ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε· σὺ γάρ
εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν
γῆν ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι
αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτοῖς. 8 Καὶ
Κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε
οὐδὲ μὴ σε ἐγκαταλίπη, μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία.
9 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου
εἰς βιβλίον, καὶ ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ
τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ
τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 10 Καὶ
ἐνετείλατο Μωυσῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων
Μετὰ ἐπτά ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφίσεως ἐν ἑορτῇ
σκηνοπηγίας, 11 Ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα
'Ισραὴλ δφθῆναι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἐν
τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξηται Κύριος, ἀναγνώσεσθε τὸν
νόμον τούτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὦτα
αὐτῶν· 12 Ἐκκλησιάσας τὸν λαόν, τοὺς ἀνδρας
καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον
τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵνα ἀκούσωσι, καὶ ἵνα
μάθωσι φοβεῖσθαι Κύριον τὸν θεόν ὑμῶν, καὶ ἀκού-
σονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

DEUTERONOMIUM, XXX. XXXI.

19 Testes invoco hodie cælum et terram, quod
proposuerim vobis vitam et mortem, bene-
dictionem et maledictionem. Elige ergo vitam,
ut et tu vivas, et semen tuum : 20 Et diligas
Dominum Deum tuum, atque obedias voci ejus,
et illi adhæreas (ipse est enim vita tua, et
longitudo dierum tuorum) ut habites in terra,
pro qua juravit Dominus patribus tuis,
Abraham, Isaac, et Jacob, ut daret eam illis.

CAPUT XXXI.

1 ABIIT itaque Moyses, et locutus est omnia
verba hæc ad universum Israel, 2 Et dixit
ad eos : Centum viginti annorum sum hodie,
non possum ultra egredi et ingredi, præsertim
cum et Dominus dixerit mihi : Non transibis
Jordanem istum. 3 Dominus ergo Deus tuus
transibit ante te : ipse delebit omnes gentes
has in conspectu tuo, et possidebis eas : et
Josue iste transibit ante te, sicut locutus est
Dominus. 4 Facietque Dominus eis sicut
facit Sehon et Og regibus Amorrhæorum, et
terræ eorum, delebitque eos. 5 Cum ergo et
hos tradiderit vobis, similiter facietis eis, sicut
præcepi vobis. 6 Viriliter agite, et conforta-
mini : nolite timere, nec paveatis ad conspectum
eorum : quia Dominus Deus tuus ipse est
ductor tuus, et non dimittet, nec derelinquet
te. 7 Vocavitque Moyses Josue, et dixit ei
coram omni Israel : Confortare, et esto robustus :
tu enim introduces populum istum in terram,
quam daturum se patribus eorum juravit
Dominus, et tu eam sorte divides. 8 Et
Dominus qui ductor est vester, ipse erit tecum :
non dimittet, nec derelinquet te : noli timere,
nec paveas. 9 Scripsit itaque Moyses legem
hanc, et tradidit eam sacerdotibus filiis Levi,
qui portabant arcam fœderis Domini, et cunctis
senioribus Israel. 10 Præcepitque eis, dicens :
Post septem annos anno remissionis, in solem-
nitate tabernaculorum, 11 Convenientibus
cunctis ex Israel, ut appareant in conspectu
Domini Dei tui, in loco quem elegerit Dominus,
leges verba legis hujus coram omni Israel,
audientibus eis, 12 Et in unum omni populo
congregato, tam viris quam mulieribus, par-
vulis, et advenis, qui sunt intra portas
tuas : ut audientes discant, et timeant
Dominum Deum vestrum, et custodiant,
impleantque omnes sermones legis hujus ;

דברים לא

13 ובנייהם אשר לא ידעו ושמעו וקמו
ליראה את־יהוה אלהיהם כל־הימים אשר
אתם חיים על־האדמה אשר אתם עבדים
את־יהוה ושמעו וקמו : פ
14 ויאמר יהוה אל־משה הן קרבי מי
למדת קרא את־יהושע והתנצב באתחל
מועד ואצאנו וגלף משה ויהושע והתנצבו
באתחל מועד : 15 וגרא יהוה באתחל
בעמוד ענן ובעמוד עמוד הענן על־פתח
האתחל : 16 ויאמר יהוה אל־משה הנה
שכב עם־אבותי וקח חלקם הנה ונה
אחרי אלהי גר־הארץ אשר הוא בא־שמה
בקרבו ועזבני והפך את־בריתי אשר
ברתי אתו : 17 והנה אפי כו ביום־ההוא
ועזבתי והספרתי פני מהם והנה לאכל
ובשמהו דעות רעות ופירות ואמר ביום
ההוא חלל על פראיו אלהי בקרבי
מצאתי חרעות האלה : 18 ואכלי הסתר
אסתיר פני ביום ההוא על פל־הרעה
אשר עשה פני קנה אל־אלהים אחרים :
19 ועתה כתבו לכם את־השירה הזאת
ולמדו את־בני־ישראל שימנה בפייהם
למען תהיה־לי השירה הזאת לעד
בבני ישראל : 20 קראב־אנני אל־הארץ
אשר־נשבעתי לאבותי ונתתי חלב ודבש
ואכל ושבע ודשן וקנה אל־אלהים אחרים
ועבדום ונאצוני והפך את־בריתי : 21 והנה
קרת־מצאן ארו דעות רבות ופירות
וענתה השירה הזאת לפני לעד פני לא
תשכח מפני ודעו פני נדעתי את־ישרו אשר
הוא עשה היום בפני אביאנו אל־הארץ
אשר נשבעתי : 22 וכתב משה את־השירה
הזאת ביום ההוא וילמדו את־בני
ישראל : 23 ויצו את־יהושע בן־נון ויאמר
הנה ואמץ פני אתה מביא את־בני ישראל
אל־הארץ אשר־נשבעתי להם ואמץ
אחרי עמך : 24 ויהי וכלות משה לכתב
את־דברי התורה הזאת על־ספר עד תמם :
25 ויצו משה את־הלויים לשאן ארון
ברית־יהוה לאמר : 26 לקח את ספר
התורה הזאת ושמעתם אותו מצד ארון
ברית־יהוה אלהיהם והנה־שם פה לעד :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, λα'.

13 Kai oi uiot autōn oi ouk oīdασιν ακούσονται,
kai mathēsontai φοβείσθαι Κύριον τὸν θεόν σου
πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς
ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι
αὐτήν. 14 Kai εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν Ἰδοὺ
ἐγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κάλεισιν
Ἰησοῦν, καὶ στήτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου, καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ· καὶ ἐπορεύθη
Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου,
καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου. 15 Kai κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἔστη
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ
ἔστη ὁ στῦλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 16 Kai εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσῆν Ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ
ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορεύεται ὅπισω θεῶν
ἀλλοτρίων τῆς γῆς εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται, καὶ
καταλείψουσιν με, καὶ διασκεδάσουσι τὴν διαθήκην
μου ἣν διεῖψα αὐτοῖς. 17 Kai ὀργισθήσομαι
θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καταλείψω
αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
καὶ ἔσται κατὰ βρῶμα· καὶ εὐρήσουσιν αὐτὸν κακὰ
πολλὰ καὶ θλίψεις, καὶ ἔρῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· διότι
οὐκ ἔστι Κύριος ὁ θεός μου ἐν ἡμέρᾳ, εὐροσάν με τὰ
κακὰ ταῦτα. 18 Ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ
πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ
πάσας τὰς κακίας αἷς ἐποίησαν, ὅτι ἀπίστρεψαν ἐπὶ
θεοῦ ἀλλοτρίου. 19 Kai νῦν γράψατε τὰ ῥήματα
τῆς ψῆδης ταύτης, καὶ διδάξτε αὐτήν τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτήν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν,
ἵνα γένηται μοι ἡ ψῆδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυ-
ροῦσα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. 20 Εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
αὐτῶν, δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι· καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθέντες κορήσουσι,
καὶ ἐπιστραφήσονται ἐπὶ θεοῦ ἀλλοτρίου καὶ
λατρεύσουσιν αὐτοῖς, καὶ παροξυνούσι με καὶ διασκε-
δάσουσι τὴν διαθήκην μου. 21 Kai ἀντικαταστήσεται
ἡ ψῆδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα· οὐ γὰρ
μὴ ἐμπλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος
τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν
αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ὥδε σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγα-
γεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσα
τοῖς πατράσιν αὐτῶν. 22 Kai ἔγραψε Μωυσῆς τὴν
ψῆδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτήν
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. 23 Kai ἐνετείλατο Ἰησοῦ καὶ
εἶπεν Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα αὐτοῖς
Κύριος, καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ. 24 Ἦνίκα δὲ
συνετίλεισε Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους
τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος,
25 Kai ἐνετείλατο τοῖς Λευίταις τοῖς αἵρουσι τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου λέγων 26 Λαβόντες
τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων
τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, καὶ ἔσται ἐκὰ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον·

DEUTERONOMIUM, XXXI.

13 Filii quoque eorum qui nunc ignorant, ut
audire possint, et timeant Dominum Deum
suum cunctis diebus quibus versantur in terra,
ad quam vos, Jordane transmissio, pergitis
obtinendam. 14 Et ait Dominus ad Moysen:
Ecce prope sunt dies mortis tuæ: voca Josue,
et state in tabernaculo testimonii, ut præcipiam
ei. Abierunt ergo Moyses et Josue, et steterunt
in tabernaculo testimonii: 15 Apparuitque
Dominus ibi in columna nubis, quæ stetit in
introitu tabernaculi. 16 Dixitque Dominus
ad Moysen: Ecce tu dormies cum patribus tuis,
et populus iste consurgens fornicabitur post
deos alienos in terra, ad quam ingreditur ut
habitabit in ea: ibi derelinquet me, et irritum
faciet fœdus, quod pepigi cum eo. 17 Et
irascetur furor meus contra eum in die illo:
et derelinquam eum, et abscondam faciem
meam ab eo, et erit in devorationem: invenient
eum omnia mala et afflictiones, ita ut dicat in
illo die: Vere quia non est Deus mecum,
invenerunt me hæc mala. 18 Ego autem
abscondam, et celabo faciem meam in die illo,
propter omnia mala quæ facit, quia secutus est
deos alienos. 19 Nunc itaque scribite vobis
canticum istud, et docete filios Israel: ut
memoriter teneant, et ore decantent, et sit mihi
carmen istud pro testimonio inter filios Israel.
20 Introducam enim eum in terram, pro qua
juravi patribus ejus, lacte et melle manantem.
Cumque comederint, et saturati, crassique
fuerint, avertentur ad deos alienos, et servient
eis: detrahentque mihi, et irritum facient
pactum meum. 21 Postquam invenerint eum
mala multa et afflictiones, respondebit ei can-
ticum istud pro testimonio, quod nulla delebit
oblivio ex ore seminis sui. Scio enim cogita-
tiones ejus, quæ factururus sit hodie, antequam
introducā eum in terram, quam ei pollicitus
sum. 22 Scripsit ergo Moyses canticum, et
docuit filios Israel. 23 Præcepitque Dominus
Josue filio Nun, et ait: Confortare, et esto
robustus: tu enim introduces filios Israel in
terram, quam pollicitus sum, et ego ero tecum.
24 Postquam ergo scripsit Moyses verba legis
hujus in volumine, atque complevit: 25 Præ-
cepit Levitis, qui portabant arcam fœderis
Domini, dicens: 26 Tollite librum istum, et
ponite eum in latere arcæ fœderis Domini
Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimonium.

דברים לא לב

27 כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת־מִרְיָתוֹ וְאֶת־עֲרֹפְתּוֹ
תִּקְשָׁה תָּנוּ בְּעוֹדָי לִי עֲמָלְכֶם הַיּוֹם מִמֶּנִּים
הַיִּיתֶם עִם־יְהוָה וְאִם בְּרִאשְׁתִּי מוֹתִי :
28 תִּקְהִילוּ אֵלַי אֶת־קְלִיזוֹנִי שְׂבִיבֵיכֶם
וְשֹׁמְרֵיכֶם וְאֶדְבָּרָה בְּאָזְנוֹתֵיכֶם אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְיִשְׁמְעוּהָ בָּם אֶת־הַשְּׂמִימִים וְאֶת־
הָאָרֶץ : 29 כִּי יִדְעִתִּי אֶתְכֶם מוֹתִי כִּי־תִשְׁחַתּוּ
תִּשְׁחָלוּ וְסִרְתֶּם מִדְּבָרִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֲתֶכֶם וְהָיָה אֲתֶכֶם חֲרָצָה בְּאֶרֶץ הַחַיִּים
תִּימָם כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְיִהְיֶה
לְחֻקְעִיכֶם בְּמִצְוָתוֹ וְיִכָּסֶּה : 30 וְיִדְבָּר
מִשָּׁה בְּאָזְנוֹ קִלְקֵל וְשִׁחָל אֶת־דְּבָרִי
הַשְּׂמִימִים חֲלָמָה עַד תִּמָּס :

פ פ פ פ פ

פרשה לב :

1 וְהִזְכִּירְתִּי אֶת־הַשְּׂמִימִים וְאֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶת־מִרְיָתוֹ : 2 יִשְׁמְעוּ כְּפִי לְקוֹלִי
תִּגְדַּל כְּפִלִּי אֶתְכֶם כְּשִׁעִיתֶם עַל־דְּבָרֵי
וְדְבָרֵיכֶם עַל־עֲשׂוֹתֵיכֶם : 3 כִּי שָׁם יִהְיֶה
אֶתְכֶם חֲבִי לְדָל לְאֵלֹהֵינוּ : 4 חֲצִירֵי תִמָּם
כְּעֵלֵי כִי כְּלִדְבָרֵי מִשְׁפָּט אֵל אֲמוֹנָה
וְאִין אֲנִי צִוִּיתִי וְאֶתְכֶם : 5 שִׁחַת לוֹ
לֹא בָּנִי מִמֶּנִּים דָּוִד עָקַשׁ וְהִתְלַחֵל :
6 וְלֹא יִהְיֶה תִּמְלִיךְ־זֶה עִם בָּבֶל וְלֹא חֲכָם
תִּלְוִי־חֲמָה אֶתְכֶם חֲכָם חֲמָה וְיִתְנַחֵם :
7 וְכָל יְמֹת עוֹלָם בָּנִי שְׁנוֹת וְרִדְדֵי
שָׁמַל אֶתְכֶם וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם :
8 בְּהִתְלַחֵם עֲלִיזוֹן בָּנִים בְּהִתְלַחֵם בָּנִי אֲנִי
נֶאֱבַל גְּבֻלָּה עֲפִים לְמִסְפָּר בָּנִי וְשִׁחָל :
9 כִּי תִּלְקֹחַ יְהוָה עִמּוֹ וְעָלָב תִּתְּנוּ לְהוֹתוֹ :
10 וְיִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וְיִתְנַחֵם וְיִלֵּל
וְיִשְׁמְעוּ וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם :
11 בְּגִשְׁרֵי יַעֲרֵי קָפוֹ עַל־בְּנוֹתָיו וְיִתְנַחֵם
וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם :
12 יִתְנַחֵם בְּדֶרֶךְ יִתְנַחֵם וְאִין עִמּוֹ אֵל גָּבֵר :
13 יִתְנַחֵם עַל־בְּנוֹתָיו וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם
שָׁמַל וְיִתְנַחֵם דְּבַשׁ מִשְׁלַע וְשִׁמְן מִחֲלָמִשׁ
צִיר : 14 חֲמָלָה בְּקָר וְחֲלָב צִיר עִסְחִילָב
בָּרִים וְאֵילִים בְּגִרְבָּשׁ וְעִתְנָזִים עִסְחִילָב
כְּלִיזוֹת חֲמָה וְדִם־עֲגֵב תִּשְׁמָחֵם־חֲמָה :
15 וְיִשְׁמְעוּ וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם :
וְיִשְׁמְעוּ וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם :
וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם וְיִתְנַחֵם :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, λα', λβ'

27 "Οτι εγω ἐπιστάμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν
τράχηλόν σου τὸν σκληρόν· ἐτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος
μεθ' ὑμῶν σήμερον παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς
τὸν θεόν, πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου ;
28 Ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ
τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ
ῶτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ διαμαρ-
τύρομαι αὐτοῖς τὸν τε σθρανὸν καὶ τὴν γῆν. 29 Οἶδα
γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευταίας μου ἀνομίας ἀνομήσετε,
καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, καὶ
συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν,
ὅτι ποιήσετε τὰ πονηρὰ ἐναντίον Κυρίου παροργίσαι
αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν. 30 Καὶ
ἐλάλησε Μωυσῆς εἰς τὰ ῶτα πάσης ἐκκλησίας τὰ
ῥήματα τῆς ψῆδης ταύτης ἕως εἰς τέλος.

ΚΕΦ. λβ'.

1 ΠΡΟΣΕΧΕ οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούετε ἡ γῆ
ῥήματα ἐκ στόματός μου· 2 Προσδοκᾶσθω ὡς νεότης
τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥή-
ματά μου, ὥσει ὄμβρος ἐπ' ἀγρωστίν, καὶ ὥσει νιφετὸς
ἐπὶ χόρτον· 3 "Οτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε
μεγαλυσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν. 4 Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις· θεὸς πιστός,
καὶ οὐκ ἐστὶν ἀδικία, δίκαιος καὶ ὅσιος Κύριος.
5 Ἡμάρτησαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ, γενεὰ σκολιὰ
καὶ διεστραμμένη. 6 Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε,
οὐτὼ λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός ; οὐκ αὐτὸς οὐτός
σου πατήρ ἐκτῆσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἐπλάσέ σε ;
7 Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γενεῶν γε-
ναις· ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι,
τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἱεροῦσί σοι. 8 "Οτε
διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς
Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων
θεοῦ, 9 Καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ
'Ιακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ 'Ισραήλ.
10 Αὐτάρκῃσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει
καύματα ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ
ἐπαίδευσεν αὐτόν, καὶ διεφύλαξεν αὐτόν ὡς κόρην
ὀφθαλμοῦ. 11 Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τοῖς νοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διῶς
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἰδέετο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν
αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. 12 Κύριος
μόνος ἦγεν αὐτούς, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς
ἄλλοτερος. 13 Ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν
ἰσχύον τῆς γῆς, ἐψώμυσεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν·
ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἐλαιὸν ἐκ στερεᾶς
πέτρας, 14 Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων
μετὰ στίατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἴων ταύρων καὶ
τράγων μετὰ στίατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα
σταφυλῆς ἔπιεν οἶνον. 15 Καὶ ἔφαγεν 'Ιακώβ
καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάττειν ὁ ἡγαπημένος,
ἐλιπαύθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλιπε
τὸν θεόν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη
ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. 16 Παρώξυνάν με ἐπ'
ἄλλοτρίοις, ἐν βεβηλόμασιν αὐτῶν παρεπίκρανάν με.

DEUTERONOMIUM, XXXI. XXXII.

27 Ego enim scio contentionem tuam, et
cervicem tuam durissimam. Adhuc vivente me,
et ingrediente vobiscum, semper contentiose
egistis contra Dominum: quanto magis cum
mortuus fuero? 28 Congregate ad me omnes
majores natu per tribus vestras, atque doctores,
et loquar audientibus eis sermones istos, et
invocabo contra eos cælum et terram. 29 Novi
enim quod post mortem meam inique agetis, et
declinabitis cito de via, quam præcepi vobis,
et occurrent vobis mala in extremo tempore,
quando feceritis malum in conspectu Domini,
ut irritetis eum per opera manuum vestrarum.
30 Locutus est ergo Moyses, audiente universo
cœtu Israel, verba carminis hujus, et ad finem
usque complevit.

CAPUT XXXII.

1 AUDITE, cæli, quæ loquor, audiat terra
verba oris mei. 2 Concresecat ut pluvia
doctrina mea, fluat ut ros eloquium meum,
quasi imber super herbam, et quasi stillæ
super gramina. 3 Quia nomen Domini invo-
cabo: date magnificentiam Deo nostro. 4 Dei
perfecta sunt opera, et omnes viæ ejus judicia:
Deus fidelis, et absque ulla iniquitate, justus
et rectus. 5 Peccaverunt ei, et non filii ejus
in sordibus: generatio prava atque perversa.
6 Hæccine reddis Domino, popule stulte et
insipiens? numquid non ipse est pater tuus,
qui possedit te, et fecit, et creavit te?
7 Memento dierum antiquorum, cogita genera-
tiones singulas: interroga patrem tuum, et
annuntiabit tibi; majores tuos, et dicent tibi.
8 Quando dividebat Altissimus gentes: quando
separabat filios Adam, constituit terminos
populorum juxta numerum filiorum Israel.
9 Pars autem Domini, populus ejus: Jacob
funiculus hereditatis ejus. 10-Invenit eum
in terra deserta, in loco horroris, et vastæ
solitudinis: circumduxit eum, et docuit: et
custodivit quasi pupillam oculi sui. 11 Sicut
aquila provocans ad volandum pullos suos, et
super eos volitans, expandit alas suas, et
assumpsit eum, atque portavit in humeris suis.
12 Dominus solus dux ejus fuit: et non erat
cum eo Deus alienus. 13 Constituit eum
super excelsam terram: ut comederet fructus
agrorum, ut sugeret mel de petra, oleumque
de saxo durissimo. 14 Butyrum de armento,
et lac de ovibus cum adipe agnorum, et arie-
tum filiorum Basan: et hircos cum medulla
tritici, et sanguinem uvæ biberet meracissimum.
15 Incrassatus est dilectus, et recalcitravit:
incrassatus, impinguatus, dilatatus, dereliquit
Deum factorem suum, et recessit a Deo salutari
suo. 16 Provocaverunt eum in diis alienis, et in
abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

17 יִזְכְּרוּ לְשִׁדִּים לֹא אֱלֹהִים אֱלֹהִים לֹא
 יִדְעוּם תְּדַשִּׁים מִקֶּרֶב בָּאֵר לֹא שְׁעָרִים
 אֲבֹתֵיהֶם : 18 צִיר יִלְדֶּה תִשְׁלֹם וְתִשְׁפָּח
 אֶל מִהֲלֵלָהּ : 19 וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנָּחֵץ מִפְּנֵם
 בָּנָיו וּבְנֹתָיו : 20 וַיֹּאמֶר אֲסַתִּירָה כִּנִּי
 מִמֶּם אֲרֹאֶה קֶדֶם אֲחֵירֵיהֶם כִּי דֹר תִּהְיֶה
 תִּשְׁכַּח בָּנִים לֹא־אֲמֵן קָם : 21 הֵם דִּבְּרֵי
 כְּלִמָּה אֶל קַעֲקֹנִי בְּחִבְלֵיהֶם וְאֶל אֲהֻנָּאִם
 בְּלִמָּה־בָּנִי נָקַל אֲכַעֲיָם : 22 כִּי־אֵשׁ
 תִּהְיֶה בְּאֵפִי וְתִנְקֹד עַד־שָׂאֹל תִּתְחַת
 וְתִאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלֶה וְתִלְחַט מִוֶּסְגִּי
 הָרִים : 23 אֲסַפָּה עֲלִימוֹ דְּעֹזֹת חֲצִי
 אֲכַלֶּה־בָּם : 24 מִזֵּן דַּעֲב וּלְחֵמִי רֶשֶׁת
 וְקִטְבִּי מִרְיֵי וְשִׁרְבִּימָה אֲשַׁלַּח־בָּם עִם־
 חֲסֵת זֶהְלִי עָמָר : 25 מִחוּץ תִּשְׁכַּל־חֶרֶב
 וּמִדְּרִים אִמָּה גַם־בְּחֵיל גַם־תִּתְּנֶה
 יוֹגָה עִם־אִישׁ שִׁיָּה : 26 אֲמַרְתִּי אֲפֹאֲחֵם
 אֲשַׁבְּתֵיחַ מִקְּאֹשׁ זָכָם : 27 לִהְיוֹת כַּעַם
 אוֹיֵב אֲנִי כִּי־יִנְדָּרוּ עֲרִימוֹ כִּי־יִאֲמְרוּ
 תִּבְנֶה לָּמָּה וְלֹא יִתְּנָה כָּעַל כִּלְיָתָה :
 28 כִּי־נָתַן אֲבָד עֲצֹת תִּשְׁכַּח וְאִין בָּהֶם
 תִּבְוָנָה : 29 לֹא חֲכָמִי וְשִׁבְלֵהוּ זֹאת יִבְוִי
 לְאֲחֵירֵיהֶם : 30 אִכָּה יִרְדֹּף אֲחֵל וְשִׁבְלֵהוּ
 וְשִׁבְלֵהוּ יִבְסֹה רִבְבָּה אִם־לֹא כִּי־צִוִּיתִם מִקֶּדֶם
 וַיִּתְּנָה הַכְּבִירִים : 31 כִּי לֹא כִּצְוִיתִי צִוִּיתִי
 וְאִי־בִנִי פִּלְיִים : 32 כִּי מִגִּפְּוֹן קִדְּם בְּפִנֵּם
 וּמִשְׁדָּמַת עֲמִירָה עֲנִבְמוֹ עֲנִבִי רֹשׁ אֲשַׁבְּלֹת
 מִרְלֹת לָמוֹ : 33 חֲסֵת תִּפְנִיגִם יִגָּם וְרֹאשׁ
 פִּתְּנִים אֲבָד : 34 תִּלְלָה הוּא כָּמֶם עֲשִׂי
 חֲהֹם בְּאוֹצְרוֹתֵי : 35 לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לַעֲת
 תִּמְשֹׁךְ רִגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אִידֶם וְחֵשׁ
 עֲתִלֹת לָמוֹ : 36 כִּי־תִדְּוִי וַיִּתְּנָה עֲפֹל וְעַל־
 עֲבָדָיו יִתְּנֵם כִּי יִרְאֶה כִּי־עֲתִלֹת יִדְּ
 וְאִם עֲצִיר וְעֹזֵב : 37 וְאִם אִין אֲהֻנָּמוֹ
 צִיר חֲקִירֵי בֹ : 38 אֲשֶׁר תִּלְבֹּב וְכִחְמוֹ
 יִאֲבֹלוּ יִשְׁתָּה יִנֹּן נִסִּיכָם לְחֵמוֹ וְעִצְרָם
 יִתִּי עֲלֵיהֶם סִתְּרָה : 39 רָאוּ עֲמָה כִּי
 אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עֲשִׂי אֲנִי
 אֲמַר תִּתְּנִי מִחֲצִיתִי וְאִין אֲרִפָּה
 וְאִין מִיָּדִי מִכִּיל : 40 כִּי־אֲשַׁמֵּא אֶל־שִׁמְסִים
 תִּי וְאֲמַרְתִּי תִי אֲנִי לַעֲלֹם : 41 אִם־
 שְׁפֹתֵי בְּרָה חֲרָבִי וְחֵלְתִי בְּמִשְׁפַּח תִּי
 אֲשִׁיב נָקָם לְעִדִּי וְלִמְשִׁנָּי אֲשַׁלֵּם

17 Ἐθυσαν δαιμονίους· καὶ οὐ θεῷ, θεοῖς οἷς
 οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἦσαν, οὓς
 οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. 18 Θεὸν τὸν
 γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ
 τοῦ τρέφοντός σε. 19 Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε,
 καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέ-
 ρων, 20 Καὶ εἶπεν Ἀποστρίψω τὸ πρόσωπόν
 μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἐστὶν αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων
 ἡμερῶν· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοὶ οἷς οὐκ
 ἐστὶ πίστις ἐν αὐτοῖς. 21 Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ'
 οὐ θεῷ, παρωξύναν με ἐν τοῖς ἰδώλοισ αὐτῶν· καὶ γὰρ
 παραζήλωσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπὶ ἔθνει ἄσυνέτῳ
 παροργίζω αὐτούς. 22 Ὅτι πῦρ ἐκκείκασται ἐκ τοῦ
 θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἄβου κάτω· καταφάγεται
 γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων. 23
 Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου
 συμπολεμήσω εἰς αὐτούς. 24 Τηκόμενοι λιμῷ καὶ
 βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνιάτος· ὀδόντας
 θηρίων ἐπαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόν-
 των ἐπὶ γῆν. 25 Ἐξθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα,
 καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος· νιανίσκος σὺν παρθένῳ,
 θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. 26 Εἶπα
 Διασπέρω αὐτούς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημό-
 συνον αὐτῶν. 27 Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν ἵνα μὴ
 μακροχρονίσωσιν, ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι,
 μὴ εἰπωσιν Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ Κύριος
 ἐποίησεν ταῦτα πάντα. 28 Ἔθνος ἀπολωλεκὸς
 βουλὴν ἐστὶ, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη. 29
 Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι· ταῦτα καταδείξασθωσαν
 εἰς τὸν ἰπνόντα χρόνον. 30 Πῶς διώζεται εἰς
 χυλούς, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ θεὸς
 ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς·
 31 Ὅτι οὐκ εἰσὶν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν· οἱ δὲ
 ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. 32 Ἐκ γὰρ ἀμύληον Σοδόμων ἡ
 ἄμπελος· αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐστὶ Γομόρρας·
 σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας
 αὐτοῖς. 33 Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ
 θυμὸς ἀσπίδων ἀνιάτος. 34 Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνήκται
 παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου·
 35 Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω ὅταν σφαλῇ
 ὁ ποὺς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς,
 καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὕμῖν. 36 Ὅτι κρινεῖ Κύριος
 τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακλη-
 θήσεται· εἶδε γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς καὶ
 ἐκλειοπίστας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρεμμένους. 37 Καὶ
 εἶπε Κύριος Πού εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἢ οἷς
 ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐτοῖς; 38 Ὡς τὸ στέαρ τῶν
 θυσῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν
 σπονδῶν αὐτῶν. ἀναστήτωσαν καὶ βοηθήσάτωσαν
 ὕμῖν, καὶ γεννηθήτωσαν ὕμῖν σκεπασταί. 39 Ἴδετε
 Ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἐστὶ θεὸς πλην ἐμοῦ· ἐγὼ
 ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω, πατάξω καὶ ἰάσομαι,
 καὶ οὐκ ἐστὶν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. 40 Ὅτι
 ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμῶμαι τὴν
 δεξιάν μου καὶ ἐρῶ Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. 41 Ὅτι
 παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ
 ἀνθίσταμαι κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀποδώσω δικὴν
 τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

17 Immolaverunt dæmoniis, et non Deo, diis
 quos ignorabant : novi recentesque venerunt,
 quos non coluerunt patres eorum. 18 Deum
 qui te genuit dereliquisti, et oblitus es Domini
 creatoris tui. 19 Vidit Dominus, et ad iracun-
 diam concitatus est : quia provocaverunt eum
 filii sui et filiae. 20 Et ait : Abscondam
 faciem meam ab eis, et considerabo novissima
 eorum : generatio enim perversa est, et
 infideles filii. 21 Ipsi me provocaverunt in eo
 qui non erat Deus, et irritaverunt in vanitati-
 bus suis : et ego provocabo eos in eo qui non
 est populus, et in gente stulta irritabo illos. 22
 Ignis succensus est in furore meo, et ardebit
 usque ad inferni novissima : devorabitque
 terram cum germine suo, et montium funda-
 menta comburet. 23 Congregabo super eos
 mala, et sagittas meas complebo in eis. 24
 Consumentur fame, et devorabunt eos aves
 morsu amarissimo : dentes bestiarum immittam
 in eos, cum furore trahentium super terram,
 atque serpentium. 25 Foris vastabit eos
 gladius, et intus pavor, juvenem simul ac vir-
 ginem, lactentem cum homine sene. 26 Dixi :
 Ubinam sunt? cessare faciam ex hominibus
 memoriam eorum. 27 Sed propter iram
 inimicorum distuli : ne forte superbirent hostes
 eorum, et dicerent : Manus nostra excelsa, et
 non Dominus, fecit hæc omnia. 28 Gens
 absque consilio est, et sine prudentia. 29 Uti-
 nam saperent, et intelligerent, ac novissima
 providerent. 30 Quo modo persequatur unus
 mille, et duo fugent decem millia? nonne ideo,
 quia Deus suus vendidit eos, et Dominus con-
 clusit illos? 31 Non enim est Deus noster ut
 dii eorum : et inimici nostri sunt iudices. 32
 De vinea Sodomorum, vinea eorum, et de
 suburbanis Gomorrhæ : uva eorum uva fellis,
 et botri amarissimi. 33 Fel draconum vinum
 eorum, et venenum aspidum insanabile. 34
 Nonne hæc condita sunt apud me, et
 signata in thesauris meis? 35 Mea est ultio,
 et ego retribuam in tempore, ut labatur pes
 eorum : juxta est dies perditionis, et adessee
 festinant tempora. 36 Judicabit Dominus
 populum suum, et in servis suis miserebitur :
 videbit quod infirmata sit manus, et clausi
 quoque defecerunt, residuique consumpti sunt. 37
 Et dicit : Ubi sunt dii eorum, in quibus
 habebant fiduciam? 38 De quorum victimis
 comedebant adipem, et bibebant vinum libami-
 num : surgant, et opulentur vobis, et in
 necessitate vos protegant. 39 Videte quod
 ego sim solus, et non sit alius Deus præter me :
 ego occidam, et ego vivere faciam : percutiam,
 et ego sanabo, et non est qui de manu mea
 possit eruere. 40 Levabo ad cælum manum
 meam, et dicam : Vivo ego in æternum. 41 Si
 acuero ut fulgur gladium meum, et arripuerit
 judicium manus mea : reddam ultionem hosti-
 bus meis, et his qui oderunt me retribuam.

דברים לב לנ

42 אֲשֶׁר חָצַל מִיָּדִי וְהִרְגֵנִי מֵאֵלֶיךָ בְּשֶׁרֶץ
מִיָּדִי חָלַל וְשָׁבִיחַ מִרְאֵשׁ פְּרָעוֹת מִיָּדִי :
43 הִרְגֵנִי גִּוְיָה עִמּוֹ כִּי גַם עָבְדִּי יָקוֹב
וְגַם לְשִׁיב לְצִדִּי וְכִפֵּר אֶתְּמוֹ עִמּוֹ
פ 44 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־
כָּל־דִּבְרֵי הַשְׁתִּיחָה־זֹאת בְּאָזְנוֹ הַעָם הָיָה
וְהוֹשָׁע בְּרִינֹן : 45 וַיָּבֹא מֹשֶׁה לְדַבֵּר
אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל :
46 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁימֹו לְבַבְכֶּם לְכָל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מַעֲדִיר בְּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תִּצְטָו
אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת : 47 כִּי לֹא־דָבָר הָיָה
מִכֶּם בְּרִיחָא חֲזָקָה וּבְדָבָר הַזֶּה פָּאֲרִיכֹו
יָמִים עַל־הַתְּנָחָה אֲשֶׁר אֲמַר לְבָרִים
אֶת־הַיָּהוָה שְׁמָחָה לְשִׁמְחָה : פ 48 וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעָצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר :
49 צֵלָה אֶל־הָרִי הַזֶּה עַבְדִּי הַזֶּה הִרְגֵנִי
אֲשֶׁר בָּאֲרֵץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יַרְדֵּן
וַיִּרְאֵה אֶת־אֲרֵץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לְבָנִי
יִשְׂרָאֵל לְאֻחָזָה : 50 וְהָיָה בְּהָרִי הַזֶּה אֲתָה
עַלָּה שְׂמָחָה וְהִאֲסַף אֶל־עַמִּיכָה פֹּאֲשֶׁר־בָּת
אֲחִיזָה אֲחִיזָה בְּהָרִי הַזֶּה וַיִּאֲסַף אֶל־עַמּוֹ :
51 עַל־אֲשֶׁר מַעֲלָאִים בִּי בְּהוֹרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמִרְיָבָתָה קֹדֶשׁ מִדְּבָרָא עַל אֲשֶׁר
לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה אֹתִי בְּהוֹרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
52 כִּי מִנְּעַד תִּרְאֶה אֶת־הָאֲרֵץ וְשָׂמָּה לֹא
תִּבְוֹא אֶל־הָאֲרֵץ אֲשֶׁר־אָנֹכִי נֹתֵן לְבָנִי
יִשְׂרָאֵל :

פרשה לנ :

1 וְנָתַתְּ הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ :
2 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בָא וְתָרָה מִשְׁעִיל
לְמוֹ הוֹפִיעַ מִתֵּר פִּאֲרוֹ וְאִתָּה מִרְבַּבַת קֹדֶשׁ
מִימִינִי אֲשַׁחֲתָה לְמוֹ : 3 אֵת חֲבֵב עֲפִים
כָּל־קִדְשֵׁי בְּנֵיךָ וְהֵם תִּפְנִי לְרִגְלֶיךָ וְשָׂא
מִדְּבָרֶיךָ : 4 תִּתְּנָה צִדְקָתְךָ מִשְׁחָה
מִדְּשָׁח קִדְשָׁתְךָ וְעַלְכָּה : 5 וַיְהִי בַּיּוֹם
הַהוּא מִלְּךָ בְּהַרְמָשֶׁה גִּאֲשִׁי עָם יְחִיד שְׂבָמִי
יִשְׂרָאֵל : 6 וַיְהִי רִאשֹׁנוֹ וְאֶל־יָקֹב וַיְהִי
מִתּוֹ מִסְכָּר : 7 וְנָתַתְּ לַיהוָה
וַיֹּאמֶר שְׂמָחָה יְהוָה קוֹל יְהוָה וְאֶל־עַמּוֹ
תְּבִיאָהוּ יְדֵי רַב לֹא וְעַד מִצְרֵי תִתְּנָה : פ

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, λβ', λγ'.

42 Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά
μου φάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ
αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.
43 Εὐφράνθητε οὐρανὸς ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησά-
τωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ· εὐφράνθητε
ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν
αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν
αὐτοῦ ἐκδικᾶται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει
δικὴν τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει·
καὶ ἐκαθαρεύει Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
44 Καὶ ἔγραψε Μωσῆς τὴν ψῆδὴν ταύτην ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὴν τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ· καὶ εἰσήλθε Μωσῆς καὶ ἔλαλσε
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα
τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ. 45 Καὶ
ἐξετέλεσε Μωσῆς λαλῶν παντὶ Ἰσραὴλ, 46 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς Προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας
τοὺς λόγους τούτους ὅς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν
σήμερον, ὅ ἐντελείσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, φυλάσσειν
καὶ ποιῆν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.
47 Ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν, ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ
ὑμῶν, καὶ ἔνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε
ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην
ἐκεῖ κληρονομήσαι. 48 Καὶ ἔλαλσε Κύριος πρὸς
Μωσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων 49 Ἀνάβηθι εἰς
τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρίμ, τοῦτο ὄρος Ναβαὺ ὅ ἐστιν ἐν γῇ
Μωάβ κατὰ πρόσωπον Ἰεριχώ, καὶ ἴδε τὴν γῆν
Χαναάν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 50 Καὶ
τελευταίαν ἐν τῷ ὄρει εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ, καὶ προστί-
θου πρὸς τὸν λαόν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν
Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει τῷ ὄρει καὶ προσετίθη
πρὸς τὸν λαόν αὐτοῦ. 51 Ὅτι ἡπειθήσατε τῷ
ῥήματι μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος
ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν, διότι οὐχ
ἡγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 52 Ἀπέναντι
ὄψει τὴν γῆν, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

ΚΕΦ. λγ'.

1 Καὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἦν ἡ ἐλόγησε Μωσῆς
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς
τελευτῆς αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος ἐκ Σινᾶ ἦκει,
καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηείρ ἡμῖν, καὶ κατέσπενσεν ἐξ ὄρους
Φαράν σὺν μυριάδι Κάδης, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖρας
σου, καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσι· καὶ ἰδέσθαι ἀπὸ
τῶν λόγων αὐτοῦ 4 Νόμον, ὃν ἐνετείλατο
ἡμῖν Μωσῆς, κληρονομίαν συναγωγᾶς Ἰακώβ. 5
Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἡγαπημένῳ ἄρχων, συναχθέντων
ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραὴλ. 6 Ζήτω
Ρουβὴν καὶ μη ἀποθανέντω, καὶ ἔστω πολλὸς ἐν ἀριθμῷ.
7 Καὶ αὕτη ἰουδα· εἰσάκουσον, Κύριε, φωνῆς ἰουδα,
καὶ εἰς τὸν λαόν αὐτοῦ ἔλθοις ἄν· αἱ χεῖρες αὐτοῦ
διακρινούσιν αὐτῷ, καὶ βροθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔσθ.

DEUTERONOMIUM, XXXII. XXXIII.

42 Inebriabo sagittas meas sanguine, et
gladius meus devorabit carnes, de cruore
occisorum, et de captivitate, nudati inimico-
rum capitis. 43 Laudate gentes populum ejus,
quia sanguinem servorum suorum ulciscetur :
et vindictam retribuet in hostes eorum, et
propitius erit terræ populi sui. 44 Venit ergo
Moyses, et locutus est omnia verba cantici hujus
in auribus populi, ipse et Josue filius Nun.
45 Complevitque omnes sermones istos, lo-
quens ad universum Israel. 46 Et dixit ad eos :
Ponite corda vestra in omnia verba, quæ ego
testificor vobis hodie : ut mandetis ea filiis
vestris custodire et facere, et implere universa
quæ scripta sunt legis hujus : 47 Quia non
incassum præcepta sunt vobis, sed ut singuli in
eis viverent : quæ facientes longo perseveretis
tempore in terra, ad quam, Jordane transmissio,
ingredimini possidendam. 48 Locutusque est
Dominus ad Moysen in eadem die, dicens :
49 Ascende in montem istum Abarim, id est,
transitum in montem Nebo, qui est in terra
Moab contra Jericho : et vide terram Chanaan,
quam ego tradam filiis Israel obtinendam, et
morere in monte. 50 Quem conscendens
jungeris populis tuis, sicut mortuus est Aaron
frater tuus in monte Hor, et appositus populis
suis : 51 Quia prævaricati estis contra me, in
medio filiorum Israel, ad Aquas contradictionis
in Cades deserti Sin : et non sanctificastis me
inter filios Israel. 52 Econtra videbis terram,
et non ingredieris in eam, quam ego dabo filiis
Israel.

CAPUT XXXIII.

1 Hæc est benedictio, qua benedixit Moyses,
homo Dei, filiis Israel ante mortem suam.
2 Et ait : Dominus de Sinai venit, et de Seir
ortus est nobis : apparuit de monte Pharan,
et cum eo sanctorum millia. In dextera ejus
ignea lex. 3 Dilexit populos, omnes sancti
in manu illius sunt : et qui appropinquant
pedibus ejus, accipient de doctrina illius.
4 Legem præcepit nobis Moyses, hereditatem
multitudinis Jacob. 5 Erit apud rectissimum
rex, congregatis principibus populi cum
tribubus Israel. 6 Vivat Ruben, et non
moriatur, et sit parvus in numero. 7 Hæc
est Judæ benedictio : Audi, Domine, vo-
cem Judæ, et ad populum suum introduo
eum : manus ejus pugnabunt pro eo, et
adjutor illius contra adversarios ejus erit.

דברים ל

8 וְלִנְיָ אֱמֶר תַּמְיִד וְאֶתְּרִיד לְאִישׁ חֲסִידֶךָ
אֲשֶׁר נִשְׁרָהוּ בְּמִסְפָּה תַּרְבִּיחָהוּ עַל־מְנֵה
מְרִיבָהוּ : 9 קֹאֶמֶר לִמְבוֹ וְלִמְבוֹ לֹא רֵאִיּוֹ
וְאֶת־אֲחִיו לֹא חֲפִיר וְאֶת־בְּרָךְ לֹא נָדַע
כִּי שְׁמֵרָה אֶמְרָתָהּ וּבִקְרִיתָהּ יִנְצְרוּ : 10 יוֹדֵה
מִשְׁפָּטֶיהָ לִּנְעֹלֹב וְהוֹרֶהֶה לִּישְׁרָאֵל מְשֻׁמֵּה
חֲמוֹדָהּ בְּאֶפֶס וְכִלִּיל עַל־מִזְבֵּחָהּ :
11 בָּרֶךְ יְהוָה חֵילוֹ וְעָלֵה לְדֹו תַּרְבִּיחָהּ
מִחַץ מִחֲנִים חֲמִיו וּמִשְׁנֵאִיו מוֹדִיחִימֵו :
ס 12 לְבַנְיָמֵן אֱמֶר יְהוָה
יִשְׁכֵּן לְבֵטָח עָלָיו חֶפֶז עָלָיו כְּלִי־חַיִּים
וּבְנֵי בְּחִירֵי שָׁבוֹ : ס 13 וְלִיּוֹסֵף
אֱמֶר מִבְּרַחַת יְהוָה אֲרָצוֹ מִמֶּנֶּה שְׁמִים
מִשָּׁל וּמִתְהוֹם רִבְצָת קַחַת : 14 וּמִמֶּנֶּה
תִּבְרָאֵה שְׁמֵשׁ וּמִמֶּנֶּה גֶרֶשׁ יִרְחִים :
15 וּמִרָאֵשׁ הַר־הַרְעָהּ וּמִמֶּנֶּה גִבְעוֹת
עוֹלָם : 16 וּמִמֶּנֶּה אֲרָץ וּמִלְאָהּ וְיִצְחָק
שִׁכְנֵי כֶּנֶה מְבוֹאֵהָ לְרָאֵשׁ יוֹסֵף וְלִמְנוֹחַ
כִּנֹּר אֲחִיו : 17 בְּכוֹר שׁוֹרֵי חֲדָר לֹו וְנִרְגָּה
רָאֵשׁ מְרָצֵו בָּהֶם עֲצִים וְנִנְחַ יְהוָה אֲפִסִּי
אֲרָץ וְהֵם רַבְבוֹת אֲפִרִּים וְהֵם אֲלָפֵי
מִנְשָׁה : ס 18 וְלִזְבֻּלֹן אֱמֶר שְׁמָח
וּבְנֵי בְּצִיּוֹתָהּ וְיִשְׁשַׁכָּר בְּאֶתְרֵיהּ : 19 עֲצִים
הַר־הַרְעָהּ שֵׁם וְיִבְרָהּ וּבְחִירָהּ כִּי שְׁפַע
נִפְיִם יִיָּקֶה וְשִׁכְנֵי מִמֶּנֶּה חוֹל : ס
20 וְלַגָּד אֱמֶר בְּרִיחַ מִרְחִיב גֶּד כְּלָבִיא
שָׁבוֹ וּמִקְרָה זְרוֹעַ אֶת־הַרְעָה : 21 נִצְרָה
רֵאִשִּׁיהָ לֹו בִּישָׁם חֲלָקָה מִחֲזָקָה סָפִין
וְיִחָא רֵאִשִּׁי עִם צִדְקָה יְהוָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטֵו
עֲשֵׂה־יִשְׂרָאֵל : ס 22 וְלַדָּן אֱמֶר
דֹּו נִיר אֲרָצָה וְזֶנֶךְ מִרְחָבָהּ : 23 וְלִנְפְתָלִי
אֱמֶר בְּפִלִי שְׁבַע רָצוֹן וּמִלָּה בְּרַחַת יְהוָה
הֵם וְהָרֹם יִרְשֵׁה : ס 24 וְלִאֲשֶׁר
אֱמֶר בְּרִיחַ מִבְּנִים אֲשֶׁר יִתִּי רָצוֹן אֲחִיו
וּמִבֵּל בְּשִׁמּוֹ רָגְלוֹ : 25 בְּרִיחַ וּבִהְשָׁח
מִנְעִלָה וּבִהְשָׁח דְּבִיחָה : 26 אִין כֹּאֵל יִשְׁרָוֹ
רַבֵּב שְׁמִים בְּעִזְרָהּ וּבְנִיחָהּ שְׁחָקִים :
27 מִעֲנָה אֲלֹהֵי לְדָם וּמִתְחַת זֶרַע עוֹלָם
וְנִגְרֵשׁ מִשְׁנֵה אֲנִיב וְלִאֲמֶר חֲשָׁמֶד :
28 וְיִשְׁפֹּל יִשְׂרָאֵל בְּטָח בְּדָל עִין וְעֹלֹב
אֶל־אֲרָץ דָּגוֹ וְחִירֹשׁ אֶת־שְׁמֵו וְעַרְפ־קָל :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, λγ.

8 Καὶ τῇ Λεὺ εἶπε Δότε Λεὺ δῖλους αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὀσίῳ, ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ, ἰλουδόρησαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας. 9 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ Οὐχ ἰωρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνων, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ ἀπέγνων, ἐφύλαξε τὰ λόγια σου, καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησε. 10 Δηλώσουσι τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακώβ, καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραὴλ· ἐπιθήσουσι θυμίαμα ἐν ὄργῃ σου διὰ παντός ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου. 11 Εὐλόγησον, Κύριε, τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι· κάταξον δσφὺν ἐχθρῶν ἐπανειστηκότων αὐτῷ, καὶ οἱ μισούντες αὐτὸν μὴ ἀναστήωσαν. 12 Καὶ τῷ Βενιαμὴν εἶπεν Ἅγαπημένος ὑπὸ Κυρίου κατασπηνώσῃ πεποιθώς, καὶ ὁ θεὸς σκιάζει ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσε. 13 Καὶ τῷ Ἰωσήφ εἶπεν Ἀπ' εὐλογίας Κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ ὠρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου, καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν εἰσέρχεται, 14 Καὶ καθ' ὥραν γεννημάτων ἡλίου τροπῶν, καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν, 15 Ἀπὸ κορυφῆς ὄρεων ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀέναν, 16 Καὶ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως· καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν τῇ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐπ' ἀδελφοῖς. 17 Πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ, κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἐν αὐτοῖς ἔθνη κεκρατεί ἕμα ἕως ἀπ' ἄκρου γῆς· αὐταὶ μυριάδες Ἐφραὶμ, καὶ αὐταὶ χιλιάδες Μανασσῆ. 18 Καὶ τῷ Ζαβουλὼν εἶπεν Εὐφράνθητι Ζαβουλὼν ἐν ἐξοδίᾳ σου, καὶ Ἰσάχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ. 19 Ἐθνη ἐξολοθρεύσουσι· καὶ ἐπικαλέσῃτε ἐκεῖ, καὶ θύσετε ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης· ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε, καὶ ἡμπόρια παράλιον κατοικοῦντων. 20 Καὶ τῷ Γὰδ εἶπεν Εὐλογημένος ἡμπατύνων Γὰδ· ὡς λέων ἀνεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα. 21 Καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἡμερίστη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἕμα ἀρχηγοῖς λαῶν· δικαιοσύνην Κύριος ἐποίησε, καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραὴλ. 22 Καὶ τῷ Δάν εἶπε Δάν σκύμνος λέοντος, καὶ ἐκπηδῆσεται ἐκ τοῦ Βασάν. 23 Καὶ τῷ Νεφθαλί εἶπε Νεφθαλί πλησμονὴ δεκτῶν· καὶ ἡμπαθύνηται εὐλογίας παρὰ Κυρίου, θάλασσαν καὶ λίβα κληρονομήσει. 24 Καὶ τῷ Ἀσήρ εἶπεν Εὐλογημένος ἀπὸ τέκνων Ἀσήρ, καὶ ἔσται δεκτός τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ. 25 Σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται, ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχὺς σου. 26 Οὐκ ἔστιν ὥσπερ ὁ θεὸς τοῦ ἡγαπημένου· ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθός σου, καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερέωματος. 27 Καὶ σκεπάσει σε θεοῦ ἀρχή, καὶ ὑπὸ ἰσχὺν βραχιόνων· ἀέναν· καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν λέγων Ἀπόλοιτο. 28 Καὶ κατασπηνώσῃ Ἰσραὴλ πεποιθώς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακώβ, ἐπὶ σίτῃ καὶ οἶνῳ· καὶ ὁ οὐρανός σοι συννεφέης δρόσῳ.

DEUTERONOMIUM, XXXIII.

8 Levi quoque ait : Perfectio tua, et doctrina tua viro sancto tuo, quem probasti in tentatione, et judicasti ad Aquas contradictionis. 9 Qui dixit patri suo, et matri suæ : Nescio vos ; et fratribus suis : Ignoro vos : et nescierunt filios suos. Hi custodierunt eloquium tuum, et pactum tuum servaverunt, 10 Judicia tua o Jacob, et legem tuam o Israël : ponent thymia in furore tuo, et holocaustum super altare tuum. 11 Benedic, Domine, fortitudini ejus, et opera manuum illius suscipe. Percute dorsa inimicorum ejus : et qui oderunt eum, non consurgant. 12 Et Benjamin ait : Amatissimus Domini habitabit confidenter in eo : quasi in thalamo tota die morabitur, et inter humeros illius requiescet. 13 Joseph quoque ait : De benedictione Domini terra ejus, de pomis cæli, et rore, atque abyssu subjacente. 14 De pomis fructuum solis ac lunæ. 15 De vertice antiquorum montium, de pomis collium æternorum : 16 Et de frugibus terræ, et de plenitudine ejus. Benedictio illius qui apparuit in rubo, veniat super caput Joseph, et super verticem Nazaræi inter fratres suos. 17 Quasi primogeniti tauri pulchritudo ejus, cornua rhinocerotis cornua illius : in ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terræ ; hæc sunt multitudines Ephraim : et hæc millia Manasse. 18 Et Zabulon ait : Lætare Zabulon in exitu tuo, et Issachar in tabernaculis tuis. 19 Populos vocabunt ad montem : ibi immolabunt victimas justitiæ. Qui inundationem maris quasi lac sugent, et thesauros absconditos arenarum. 20 Et Gad ait : Benedictus in latitudine Gad : quasi leo requievit, cepitque brachium et verticem. 21 Et vidit principatum suum, quod in parte sua doctor esset repositus : qui fuit cum principibus populi, et fecit justitias Domini, et judicium suum cum Israël. 22 Dan quoque ait : Dan catulus leonis, fluet largiter de Basan. 23 Et Nephthali dixit : Nephthali abundantia perfruetur, et plenus erit benedictionibus Domini : mare et meridiem possidebit. 24 Aser quoque ait : Benedictus in filiis Aser, sit placens fratribus suis, et tingat in oleo pedem suum. 25 Ferrum et æs calceamentum ejus. Sicut dies juventutis tuæ, ita et senectus tua. 26 Non est deus alius ut Deus rectissimi : ascensor cæli auxiliator tuus. Magnificentia ejus discurrunt nubes. 27 Habitaculum ejus sursum, et subter brachia sempiterna : ejiciet a facie tua inimicum, dicetque : Conterere. 28 Habitabit Israel confidenter, et solus. Oculus Jacob in terra frumenti et vini, cælique caligabunt rore.

דברים לנ לד

29 אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹתָ עִם נֹשֵׁעַ
בְּיָדָהּ מִנֵּן עֲזָרָהּ וְאֲשֶׁר־רָבַח בְּאֶמְצָהּ
וַיִּקְרָשׁוּ אֲבִיָּהּ לָהּ וְאֶתָּה עַל־בְּמִתְרֵיכֶם
הַדֶּרֶךְ :

פרשה לד :

1 וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֶרְבַת מוֹאָב אֶל־הַר
בְּכוֹ רֹאשׁ הַמִּסְפָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרִיכֹה
וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְגָּד
עַד־דָּן : 2 וְאֵת כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד
הַיָּם הָאֲחֵרִים : 3 וְאֶת־הַיַּבֵּשׁ וְאֶת־הַפֶּסֶד
בְּחֶקֶת יְרִיכֹה עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֶעֶר :
4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֶאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לֵאמֹר
לְיִצְחָק אֶתְנַתֶּנָּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינָיִךָ וְשָׂמָּה
לֹא חָזַרְתָּ : 5 וְהָיָה שָׁם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה
בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל־פְּנֵי יְהוָה : 6 וַיִּקְבֹּר אֹהֶל
בְּנֵי בְּאֶרֶץ מוֹאָב בְּמִתְרֵי פָּצוֹר וְלֹא־תָדַע
אִישׁ אֶת־קְבָרָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה : 7 וּמֹשֶׁה
בְּרַמְתָּהּ וַעֲשִׂיתָ שָׁנָה בְּמִתְרֵי לֹא־קָרְתָהּ
עֵינָיו וְלֹא־נָס לְחַזֵּר : 8 וַיִּבְכְּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם
וַיִּתְּמֻהוּ וְיָמֵי בְכֵי אֲבָל מֹשֶׁה : 9 וַיַּחֲשַׁע
בְּדַלְתָּו כִּלְאֵי הַיָּם הַקָּדָשׁ בְּרִסְמֹהּ מֹשֶׁה
אֶת־דָּוִד עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲשׂוּ כְאֲשֶׁר צֻוְּהָ יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
10 וְלֹא־לָקְחוּ עִוָד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר
דָּעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים : 11 לְכָל־הַמִּצְוֹת
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לְעֹשֵׂיוֹת
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם לְפָרְעֹה וְלְכָל־עַבְדָּיו וְלְכָל־
אֲרָצוֹ : 12 וְלִכְלֵל הַגִּד הַחֻזְקָה וְלִכְלֵל הַמַּוְתָּה
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל :

נשכמו חמשה חומשי תורה : תחלה

לאל גדול וטרא :

ח : ק :

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ, λγ, λδ.

29 Μακάριος σὺ Ἰσραὴλ· τίς ὅμοιός σοι λαὸς
σωζόμενος ὑπὸ Κυρίου; ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου,
καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου· καὶ ψεύσονται σε
οἱ ἐχθροί σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν
ἐπιβήσῃ.

ΚΕΦ. λδ.

1 ΚΑΙ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τὸ
ὄρος Ναβαὺ ἐπὶ κορυφῇ Φασγά, ἣ ἐστὶν ἐπὶ προσώ-
που Ἰεριχώ· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος πᾶσαν τὴν
γῆν Γαλαὰδ ἕως Δάν, 2 Καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
Νεφθαλί, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ,
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰουδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς
ἐσχάτης, 3 Καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τὰ περὶχωρα
Ἰεριχὼ πόλιν φοινίκων ἕως Σηγώρ. 4 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Μωυσῆν Αὐτὴ ἡ γῆ ἦν ὡμοσα τῷ
Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ λέγων Τῷ σπέρματι
ὕμῶν δώσω αὐτήν· καὶ ἔδειξα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου,
καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ. 5 Καὶ ἐτελεύτησε Μωυσῆς ὁ
οἰκίτης Κυρίου ἐν γῇ Μωάβ διὰ ῥήματος Κυρίου.
6 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαὶ ἐγγὺς οἴκου Φογώρ· καὶ
οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἰκοσι ἐτῶν ἐν
τῷ τελευτᾷ αὐτόν· οὐκ ἡμარύθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χεῖλόν αὐτοῦ. 8 Καὶ
ἐκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Μωυσῆν ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ
ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχὼ τριάκοντα ἡμέρας·
καὶ συννελείσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ
Μωυσῆ. 9 Καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐνεπλήσθη πνεύ-
ματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν καθὼς ἐνετείλατο Κύριος τῷ
Μωυσῇ. 10 Καὶ οὐκ ἀνίστη ἐτι προφήτης ἐν Ἰσραὴλ
ὥς Μωυσῆς, ὃν ἔγνω Κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ
πρόσωπον 11 Ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν,
ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ Φαραῶ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ
τῇ γῇ αὐτοῦ, 12 Τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν
χεῖρα τὴν κραταιάν, ἃ ἐποίησε Μωυσῆς ἐναντι
παντὸς Ἰσραὴλ.

DEUTERONOMIUM, XXXIII. XXXIV.

29 Beatus es tu Israel: quisquis similis tui,
popule, qui salvaris in Domino? scutum
auxilii tui, et gladius gloriæ tuæ: negabunt
te inimici tui, et tu eorum colla calcabis.

CAPUT XXXIV.

1 ASCENDIT ergo Moyses de campestribus
Moab super montem Nebo, in verticem Phasga
contra Jericho: ostenditque ei Dominus
omnem terram Galaad usque Dan, 2 Et uni-
versum Nephthali, terramque Ephraim et
Manasse, et omnem terram Juda usque ad mare
novissimum, 3 Et australem partem, et lati-
tudinem campi Jericho civitatis palmarum
usque Segor. 4 Dixitque Dominus ad eum:
Hæc est terra, pro qua juravi Abraham, Isaac,
et Jacob, dicens: Semini tuo dabo eam. Vidisti
eam oculis tuis, et non transibis ad illam.
5 Mortuusque est ibi Moyses servus Domini,
in terra Moab, jubente Domino: 6 Et sepeli-
vit eum in valle terræ Moab contra Phogor:
et non cognovit homo sepulchrum ejus usque
in præsentem diem. 7 Moyses centum et
viginti annorum erat quando mortuus est: non
caligavit oculus ejus, nec dentes illius moti
sunt. 8 Fleveruntque eum filii Israel in cam-
pestribus Moab triginta diebus: et completi
sunt dies planctus lugentium Moysen. 9 Josuo
vero filius Nun repletus est Spiritu sapientiæ,
quia Moyses posuit super eum manus suas.
Et obedierunt ei filii Israel, feceruntque sicut
præcepit Dominus Moysi. 10 Et non surrexit
ultra propheta in Israel sicut Moyses, quem
nosset Dominus facie ad faciem, 11 In omni-
bus signis atque portentis, quæ misit per eum,
ut faceret in terra Ægypti Pharaoni, et omni-
bus servis ejus, universæque terræ illius,
12 Et cunctam manum robustam, magnæque
mirabilia, quæ fecit Moyses ceram universo
Israel.

LIBER JOSUE.

יהושע א

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּרְנָו מִשְׁרָת מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² מֹשֶׁה עֲבָדִי מָתָּה וְעַתָּה לְרֹם עֲבָד אֶת־יְהוָה הַזֶּה אִתָּה וְכָל־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לָהֶם לְבָנִי יִשְׂרָאֵל: ³ כָּל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ בְּחַדְלָכְךָ בּוֹ לָכֶם בְּתַחֲוִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־מֹשֶׁה: ⁴ מִחֲפֹדֶיךָ וְחַלְבָּנוֹן הַזֶּה וְעַד־הַנָּהָר וְהַנָּהָל נְהַר פָּרָת כָּל אֶרֶץ הַחֲתִים וְעַד־תִּמְנָם הַנָּהָל מִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ יְהוָה בְּבֹלְכֶם: ⁵ לֹא יִתְנַבֵּא אִישׁ לְפָנֶיךָ כֹּל יָמֵי חַיֶּיךָ כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם־מֹשֶׁה אֶתְּנָה עִמָּךָ לֹא אֶרְפָּה וְלֹא־אֶעְזֹבֶךָ: ⁶ חֵזֶק וְאַמֵּץ כִּי אֶתֶּה מִנְחִיל אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְהָתָּה לָהֶם: ⁷ וְרָק הַזֶּה וְאַמֵּץ מְאֹד לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַחֻזָּה אֲשֶׁר צִוִּיתִי מֹשֶׁה עֲבָדִי אֶל־מִקְדָּר מִמֶּנִּי יָמִין וְשְׂמָאל לְמַעַן תִּשְׁפִּיל בְּכָל אֲשֶׁר תִּלָּחֵץ: ⁸ לֹא־יָמוּשׁ כִּסֵּף הַתְּנִיחַ הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָיִיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַצִּוִּיּוֹת בּוֹ כִּי־אֶתְּנֶה אֶת־דִּרְכֶּךָ וְאֵין מִשְׁפִּיל: ⁹ הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֵזֶק וְאַמֵּץ אֶל־מִצְרָיִם וְאֶל־מִצְרַיִם כִּי עָמַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּלָּחֵץ: ¹⁰ וַיֵּצֵא יְהוֹשֻׁעַ אֶת־שִׁמְרֵי הָעָם לֵאמֹר: ¹¹ עֲבָדוּ וּבְחַרְבְּ הַמִּקְלָה וַצִּוִּיתִי אֶת־הָעָם לֵאמֹר הִקִּינוּ לָכֶם צִדָּה כִּי בָעֵד וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־יְהוָה הַזֶּה לְבּוֹא לְרִשְׁתָּהּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ: ¹² וְלִרְאִיבֶנִי וְלִגְדִי וְלִחְצִי שִׁבְטֵי הַמִּגְלָה אֲמַר יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר:

ΙΗΣΟΥΣ, ΚΕΦ. Α΄.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσῆ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυὴ τῷ ὑπουργῷ Μωυσῆ λέγων ² Μωυσῆς ὁ θεράπων μου· τετελεύτηκε· νῦν οὖν ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς. ³ Πᾶς ὁ τόπος ἐφ' ὃν ἂν ἐπιβῇτε τῷ ἔχῃ τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτόν, ὃν τρόπον εἶρηκα τῷ Μωυσῇ. ⁴ Τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἱσχάτης· ἀπ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν. ⁵ Οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ὥσπερ ἦμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε οὐδ' ὑπερόψομαί σε. ⁶ Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου· σὺ γὰρ ἀποδιελὶς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν ἣν ὤμωσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς. ⁷ Ἰσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου, καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά, ἵνα συνῇς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσσης. ⁸ Καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῇ ἡμέρας καὶ νυκτός, ἵνα εἰδῇς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα· τότε εὐοδωθήσῃ καὶ εὐοδώσεις τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τότε συνήσεις. ⁹ Ἴδὸν ἐντέταλμαί σοι· ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιάσῃς μηδὲ φοβηθῇς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα οὗ ἐὰν πορεύῃ. ¹⁰ Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοὺς τοῖς γραμματέσι τοῦ λαοῦ λέγων ¹¹ Εἰσελθετε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ λέγοντες· Ἐτοιμάζεσθε ἐπιστσιαμόν, ὅτι ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην τούτον, εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεός τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ¹² Καὶ τῷ Ρουβὴν καὶ τῷ Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ εἶπεν Ἰησοὺς

JOSUE, CAPUT I.

ET factum est post mortem Moysei servi Domini, ut loqueretur Dominus ad Josue filium Nun, ministrum Moysei, et diceret ei: ² Moyse servus meus mortuus est: surge, et transi Jordanem istum, tu et omnis populus tecum, in terram, quam ego dabo filiis Israel. ³ Omnem locum, quem calcaverit vestigium pedis vestri, vobis tradam, sicut locutus sum Moysei. ⁴ A deserto et Libano usque ad fluvium magnum Euphraten, omnis terra Hethæorum usque ad mare magnum contra solis occusum erit terminus vester. ⁵ Nullus poterit vobis resistere cunctis diebus vitæ tuæ: sicut fui cum Moyse, ita ero tecum: non dimittam, nec derelinquam te. ⁶ Confortare, et esto robustus: tu enim sorte divides populo huic terram, pro qua juraui patribus suis, ut traderem eam illis. ⁷ Confortare igitur, et esto robustus valde: ut custodias, et facias omnem legem, quam præcepit tibi Moyse servus meus: ne declines ab ea ad dexteram vel ad sinistram, ut intelligas cuncta quæ agis. ⁸ Non recedat volumen legis hujus ab ore tuo: sed meditaberis in eo diebus ac noctibus, ut custodias et facias omnia quæ scripta sunt in eo: tunc diriges viam tuam, et intelliges eam. ⁹ Ecce præcipio tibi, confortare, et esto robustus. Noli metuere, et noli timere: quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus, ad quæcumque perrexeris. ¹⁰ Præcepitque Josue principibus populi, dicens: Transite per medium castrorum, et imperate populo, ac dicite: ¹¹ Præparate vobis cibaria: quoniam post diem tertium transibitis Jordanem, et intrabitis ad possidendam terram, quam Dominus Deus vester daturus est vobis. ¹² Rubenitis quoque et Gaditis, et dimidiæ tribui Manasse ait:

דָּבָר מֵאֵל עַבְדְּךָ

13 וְכֹל אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֲתָכֶם מֵעַתָּה
עֲבַדְיָהוּהָ לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכֵּן
לָכֶם וְגַם לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת׃
14 נְשִׂיכֶם טַפְכֶם וּמִקְנֵיכֶם וְיִשְׁבְּיוֹ בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר גָּתוּ לָכֶם מֵעַתָּה עֲבַד יְהוָה
וְאַתֶּם תַּעֲבֹדוּ חֲמִשִּׁים לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם כֹּל
בְּבוֹתֵי חֲמִל וְצִוְתֶּם אוֹתָם׃ 15 וְעַד אֲשֶׁר
בָּלִית יְהוָה וּלְאַחֲכֶם קָכָם וְיִרְשֻׁוּ עַם
הָאָרֶץ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
נָתַן לָהֶם וּשְׁבָתָם לֵאמֹר יִרְשָׁתֶכֶם
וְיִרְשָׁתֶם אוֹתָהּ אֲשֶׁר וְגַם לָכֶם מֵעַתָּה
עֲבַד יְהוָה עֲבַד יְהוָה מִיָּהּ מִיָּהּ חֲשֹׁמֶשׁ׃
16 וְעַתָּה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר
צִוִּיתִיכֶם בַּעֲשׂוֹה וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁר תַּשְׁלַחְנִי
גִּלְגָּל׃ 17 כָּכָל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנִי אֶל־מִשְׁחָה
כֵּן נִשְׁמַע אֱלֹהִים וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עֲשֹׂה בְּאֶשֶׁר הָיָה עִם־מֹשֶׁה׃ 18 כֹּל־
אִישׁ אֲשֶׁר־יִמְרָה אֶת־פִּיהוּ וְלֹא־יִשְׁמַע אֶת־
דְּבָרֶיהָ לְכָל אֲשֶׁר־תִּצְוֶנָּה וַיִּמָּרָה הָאָדָם הַזֶּה
וְאַמְצִי׃

פרשה ב :

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בְּרָנִין מִדֶּהֱשִׁימִים
שְׂנִיִּים אֲנָשִׁים מְרָגְלִים חָרָשׁ לֵאמֹר לְכֹנֵנוּ
רָאֵנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־יִרְיָהּ וְגִלְלָהּ לְיָבֹא
בֵּית־אֲשֶׁר זִוְגָה וְשָׂמָה רָחֵב וַיִּשְׁפְּרֵה
שָׂמָה: * וַיֹּאמֶר לְמַלְחָה יִרְיָהּ לֵאמֹר
הִנֵּה אֲנָשִׁים בָּאוּ הִנֵּה חִלְלָהּ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְחַפֵּר אֶת־הָאָרֶץ: * וַיִּשְׁלַח מַלְחָה
יִרְיָהּ אֶל־רָחֵב לֵאמֹר הֲוָצִיֵּי הָאֲנָשִׁים
הַבָּאִים אֵלֶיךָ אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבִיתְךָ כִּי
לְחַפֵּר אֶת־בְּלִי־הָאָרֶץ בָּאוּ: * וְתִקַּח
הָאֲשֶׁרָה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וְתַצְפֶּנּוּ וְתֹאמַר
כֹּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי
מֵאֵינֶן הַמָּסָה: * וַיְהִי הַשָּׁעַר לִסְפֹּר
בְּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים הָיָיוּ לֹא יָדַעְתִּי אֵינָה
חִלְקוּ הָאֲנָשִׁים רַדְפִי מִתֵּר אֶחְרִיחֶם כִּי
רַשָּׁעִים: * וְהָיָה הַעֲלֵתָם הִנֵּה וְתַטְמִנָם
בְּקִשְׁתִּי הַעֵץ הַעֲרֹכֹת לָהּ עֲלִי־הֶגֶץ:
וְהָאֲנָשִׁים רַדְפִי אֶחְרִיחֶם בְּכֹחַ חֵירָתוֹ עַל
הַמַּעֲבָרוֹת וְהַשָּׁעַר קָבְרוֹ אֶחְרִי בַּשָּׂעַר הָיָיוּ
הַחֲפִים אֶחְרִיחֶם: * וְהָיָה טָרֶם
יִשְׁפְּבוּ וַיְהִי עֲלֵתָה עֲלֵיחֶם עֲלִי־הֶגֶץ:

ΙΗΣΟΥΣ, α', β'.

13 Μνήσθητε τὸ ῥῆμα ὃ ἐντείλατο ὑμῖν Μωσῆς ὁ παῖς Κυρίου λέγων Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην. 14 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παῖδια ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικεῖωσαν ἐν τῇ γῇ ἣν ἔδωκεν ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὐχνοιο πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, πᾶς ὁ ἰσχύων, καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς 15 Ἔως ἂν καταπαύσῃ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῶν ἡλίου. 16 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν Πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλῃ ἡμῖν ποιήσομεν, καὶ εἰς πάντα τόπον οὐ ἐὰν ἀποστείλῃς ἡμᾶς πορευσόμεθα. 17 Κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν Μωσῇ ἀκουσόμεθα σοῦ· πλὴν ἔστω Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωσῆ. 18 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἐὰν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανέτω· ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου.

ΚΕΦ. Β'.

1 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐκ Σαττὶν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι λέγων Ἀνάβητε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἱερικώ· καὶ πορευθέντες οἱ δύο νεανίσκοι εἰσῆλθον εἰς Ἱερικώ, καὶ εἰσῆλθον εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνῃς ἣ ὄνομα Ῥαάβ, καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ. 2 Καὶ ἀπηγγέλει τῇ βασιλεῖ Ἱερικώ λέγοντες Εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν. 3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἱερικώ καὶ εἶπε πρὸς Ῥαάβ λέγων Ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα· κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἤκασι. 4 Καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας ἔκρυπεν αὐτοὺς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα Εἰσεληλύθασι πρὸς μὲ οἱ ἄνδρες. 5 Ὡς δὲ ἡ πόλις ἐκλείετο ἐν τῇ σκότει, καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον, οὐκ ἐπίσταται ποῦ πεπόρευνται· καταδιώξατε ὀπίσω αὐτῶν, εἰ καταλήψεσθε αὐτοὺς. 6 Αὕτη δὲ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ ἔκρυπεν αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλάμῳ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος. 7 Καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὅπως αὐτῶν ὕδον τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις, καὶ ἡ πόλις ἐκλείσθη. 8 Καὶ ἐγένετο ὥς ἐξῆλθον οἱ διώκοντες ὅπως αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτοὺς, αὕτη δὲ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα,

JOSUE, I. II.

13 Mementote sermonis, quem praecepit vobis
Moyses famulus Domini, dicens : Dominus
Deus vester dedit vobis requiem, et omnem
terram. 14 Uxores vestrae, et filii, ac jumenta
manebunt in terra quam tradidit vobis Moyses
trans Jordanem : vos autem transite armati
ante fratres vestros, omnes fortes manu, et
pugnate pro eis, 15 Donec det Dominus
requiem fratribus vestris sicut et vobis dedit,
et possideant ipsi quoque terram, quam Domi-
nus Deus vester daturus est eis : et sic
revertemini in terram possessionis vestrae, et
habitabitis in ea, quam vobis dedit Moyses
famulus Domini trans Jordanem contra solis
ortum. 16 Responderuntque ad Josue, atque
dixerunt : Omnia, quae praecepisti nobis, facimus :
et quocumque miseris, ibimus. 17 Sicut
obedivimus in cunctis Moysi, ita obediemus
et tibi : tantum sit Dominus Deus tuus tecum,
sicut fuit cum Moyse. 18 Qui contradixerit
ori tuo, et non obedierit cunctis sermonibus
quos praeceperis ei, moriatur ; tu tantum
confortare, et viriliter age.

CAPUT II.

1 MISIT igitur Josue filius Nun de Setim duos viros exploratores in abscondito, et dixit eis : Ite, et considerate terram, urbemque Jericho. Qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis, nomine Rahab, et quieverunt apud eam. 2 Nuntiatumque est regi Jericho, et dictum : Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israel, ut explorarent terram. 3 Misitque rex Jericho ad Rahab, dicens : Educ viros, qui venerunt ad te, et ingressi sunt domum tuam : exploratores quippe sunt, et omnem terram considerare venerunt. 4 Tollensque mulier viros, abscondit, et ait : Fateor, venerunt ad me, sed nesciebam unde essent : 5 Cumque porta clauderetur in tenebris, et illi pariter exierunt, nescio quo abierunt : persequimini cito, et comprehendetis eos. 6 Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suæ, operuitque eos stipula lini, quæ ibi erat. 7 Hi autem qui missi fuerant, secuti sunt eos per viam quæ ducit ad vadum Jordanis : illisque egressis statim porta clausa est. 8 Necdum obdormierant qui latebant, et ecce mulier ascendit ad eos, et ait :

9 ותאמר אל־האנשים יְהוֹשֻעַ עֲמִי קִרְקוּן יְהוָה לָכֵן אֶת־הָאָרֶץ וּכְרִמְלָהּ אִמְתִּיכֶם צְלִינוּ וְכִי נִמְנֶה דְלִי־יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם : 10 כִּי שָׁמַעְנָה אֵת אֲשֶׁר־הוֹדִישׁ יְהוָה אֶת־מִי יִסְחֹף מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְאֲשֶׁר צִוְּיָם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹלִי אֲשֶׁר בַּעֲבַר תִּירְדּוּן לִסְרוֹן וְלַעֲזֹר אֲשֶׁר הִחַרְמָתֶם אוֹתָם : 11 וְנִשְׁמַע וַיִּפֶס לִבָּבָהּ וְלֹא־תָמָּה עוֹד רָחַם בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשֵׁמִים מַמְעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתְחַת : 12 וַעֲמָה הַשָּׁבָעוּרָה גַּם לִי בְיָהוָה כִּרְעִשְׁתִּי עִמָּכֶם חֶסֶד וְעִשְׂיָיִם גִּם־עֲמָם עִם־בָּיִת אֲבִי וְנִתְּתָם לִי אֵת אֶמֶת : 13 וְהַחֲוִיתֶם אֶת־אֲבִי וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־אֲחֵיהֶם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ מִמָּוֶת : 14 וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נִשְׁבַּעְנָה תַּחֲתֵיכֶם לְמִית אִם לֹא תִגְדִּי אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְקִלָּה בְּתֵרָה יְהוָה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְעִשְׂיָנוּ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֶמֶת : 15 וְהוֹרַם בְּחֶבֶל בָּעֵד הַחֲלוֹן כִּי בֵיתָה בְּקִיר הַחוּמָה וּבְחֶמֶה הִיא יוֹשֶׁבֶת : 16 וַיֹּאמְרוּ לָהֶם הִתְרָה לָנוּ פְּרִיפְנֵעֵי בָּכֶם הַדִּפְּרִים וְנִבְרָחֶם שְׁמָה שְׁלֹשַׁת יָמִים עַד שֶׁב הַדִּפְּרִים וְאַחֵר תָּלְכוּ לְדִרְפָּכֶם : 17 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נִקְּחָם אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּהוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר הַשְׁבַּעְתָּנוּ : 18 הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בָּאָרֶץ אֶת־תְּהִלָּתְךָ חֲזָלִי הַשָּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרִי בַּחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרַתָּנוּ בֹּו וְאֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ וְאֶת־אֲחֵיךָ וְאֶת־אֲחֵיךָ חֲסִידֵיךָ : 19 וְהָלָה כָּל אֲשֶׁר־נִצָּא מִדִּלְמִי בֵיתָה תְּחַוֶּצֶה דָּמוּ בְּרֹאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נִקְּחֶם וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתָּהּ בְּבֵית דָּמוּ בְּרֹאשׁוֹ אִם־יָד תִּהְיֶה־בּוֹ : 20 וְאִם־מִגְדִּי אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהִינֵנוּ נִקְּחֶם מִשְׁבַּעְתְּהוֹן אֲשֶׁר הַשְׁבַּעְתָּנוּ : 21 וַיֹּאמְרוּ דְּבָרֵיכֶם כִּי חֲזָא וְתִשְׁלַחֶם וְיָלְכוּ וְתִקְשְׁרֶם אֶת־תְּהִלָּתְךָ הַשָּׁנִי בַּחֲלוֹן : 22 וְגִלְכֹה נִבְרָא הִתְרָה וַיִּשָּׁבַד שֶׁב שְׁלֹשַׁת יָמִים עַד־שָׁבָה הַדִּפְּרִים וּבִקְשׁוּ הַדִּפְּרִים בְּכָל־תַּחֲרֹף וְלֹא מָצְאוּ : 23 וַיִּשָּׁבַד שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיִּרְדּוּ מִתְּהִר וַעֲבָרוּ וַיָּבִיאוּ אֶל־יְהוֹשֻעַ בֶּרֶךְ נָגַן וַיִּסְפְּרוּ־לּוֹ אֵת דְּלִי־הַמְצָאוֹת אוֹתָם :

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐπίσταμαι ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν Κύριος τὴν γῆν, ἐπιπέπτωκε γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς. 10 Ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατέβη-
ραν Κύριος ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ὅτε ἐξορρεύσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς δυοῖ βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν καὶ Ὠγ, οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτούς. 11 Καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἐν πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν· ὅτι Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. 12 Καὶ νῦν ὁμολογεῖτε μοι Κύριον τὸν θεόν, ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος, καὶ ποιήσατε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου. 13 Καὶ ζογρήσατε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, τὴν μητέρα μου καὶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ πάντα τὸν οἶκόν μου καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ ἐξελεύσθε τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου. 14 Καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ' ὑμῶν εἰς θάνατον· καὶ αὐτὴ εἶπεν Ὡς ἂν παραδῶ Κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν, ποιήσετε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. 15 Καὶ κατεχάλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος, 16 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Εἰς τὴν ὄρεινὴν ἀπέλθετε, μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες, καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες ὀπίσω ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. 17 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄνδρες Ἀθῶοι ἴσμεν τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ· 18 Ἰδοὺ ἡμεῖς ἐξορρεύομεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ θήσεις τὸ σημεῖον, τὸ σπαρτίον τὸ κύκκινον τοῦτο ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς δι' αὐτῆς, τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου. 19 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἐξω, ἐνοχος ἑαυτῷ ἔσται, ἡμεῖς δὲ ἀθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ· καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἐνοχοὶ ἐσόμεθα. 20 Ἐάν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἀθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ. 21 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν ἔστω· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς. 22 Καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἦλθον εἰς τὴν ὄρειν, καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας· καὶ ἐξεζήτησαν οἱ καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδοὺς, καὶ οὐχ εὑρόσαν. 23 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ διέβησαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυή, καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς.

9 Novi quod Dominus tradiderit vobis terram: etenim irruit in nos terror vester, et elanguerunt omnes habitatores terræ. 10 Audivimus quod siccaverit Dominus aquas maris Rubri ad vestrum introitum, quando egressi estis ex Ægypto: et quæ feceritis duobus Amorrhæorum regibus, qui erant trans Jordanem, Sehon et Og, quos interfecistis. 11 Et hæc audientes pertimimus, et elanguit cor nostrum, nec remansit in nobis spiritus ad introitum vestrum: Dominus enim Deus vester, ipse est Deus in cælo sursum, et in terra deorsum. 12 Nunc ergo jurate mihi per Dominum, ut quomodo ego misericordiam feci vobiscum, ita et vos faciatis cum domo patris mei: detisque mihi verum signum, 13 Ut salvetis patrem meum et matrem, fratres ac sorores meas, et omnia quæ illorum sunt, et eruatis animas nostras a morte. 14 Qui responderunt ei: Anima nostra sit pro vobis in mortem, si tamen non prodideris nos, cumque tradiderit nobis Dominus terram, faciemus in te misericordiam et veritatem. 15 Demisit ergo eos per funem de fenestra: domus enim ejus hærebat muro. 16 Dixitque ad eos: Ad montana conscendite, ne forte occurrant vobis revertentes: ibique latitate tribus diebus, donec redeant, et sic ibitis per viam vestram. 17 Qui dixerunt ad eam: Innoxii erimus a juramento hoc, quo adjurasti nos: 18 Si ingredientibus nobis terram, signum fuerit funiculus iste coccineus, et ligaveris eum in fenestra, per quam demisisti nos: et patrem tuum ac matrem, fratresque et omnem cognationem tuam, congregaveris in domum tuam. 19 Qui ostium domus tuæ egressus fuerit, sanguis ipsius erit in caput ejus, et nos crimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui tecum in domo fuerint, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis tetigerit. 20 Quod si nos prodere volueris, et sermonem istum proferre in medium, crimus mundi ab hoc juramento, quo adjurasti nos. 21 Et illa respondit: Sicut locuti estis, ita fiat; dimittensque eos ut pergerent, appendit funiculum coccineum in fenestra. 22 Illi vero ambulantes pervenerunt ad montana, et manserunt ibi tres dies, donec reverterentur qui fuerant persecuti: quærentes enim per omnem viam, non repererunt eos. 23 Quibus urbem ingressis, reversi sunt, et descenderunt exploratores de monte: et, transmissa Jordane, venerunt ad Josue filium Nun, narraveruntque ei omnia quæ acciderant sibi,

יהושע ב נ

24 ויאמרו אל־יהושע קִרְבָנוּ יְהוָה בְּתַנּוּ
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְנִסְמְנוּ כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
מִפְּנֵיכֶם :

פרשה ב :

1 וַיִּשְׁעֵם יְהוֹשֻׁעַ בַּקָּדָר וַיִּסְעוּ מִחֻשִּׁים
וַיָּבֹאוּ עַד־תִּימָתֵי הַיָּם וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיָּלֶנּוּ שָׁם מִן הַיָּם וַעֲבָדוּ : 2 וַיְהִי מִקֶּדֶחַ
שְׁלֹשָׁת יָמִים וַיַּעֲבְדוּ הַשָּׂמָרִים בְּתַרְבּוּ
הַמִּקְדָּה : 3 וַיִּצְוֶה אֶת־הָעָם לֵאמֹר
כִּי־אַתֶּם אֵת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם נִשְׂאִים אֹתוֹ וְאַתֶּם תִּסְעוּ
מִמְּקוֹמְכֶם וְהַלַּכְתֶּם אַחֲרָיו : 4 אַתָּה וְיְהוָה
יְהוָה בְּנִיכֶם וּבְנֵי כָּל־לֵוִי פָּאֻלִּים אַתָּה בַּמִּדְבָּר
אֶל־תִּתְּרֶבּוּ אֵלָיו לִמְצוֹ אֲשֶׁר־תִּדְעֶה אֶת־
הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכֶּם בָּהּ כִּי לֹא עֲבַדְתֶּם
בְּבָרָה מִתְּמוֹל שְׁלֹשָׁם : 5 וַיֹּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הַתְּקַדְּשׁוּ כִּי מִחָר יַעֲשֶׂה
יְהוָה בְּתַרְבֶּכֶם נִפְלְאוֹת : 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ
אֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שָׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית
וַעֲבָדוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית
וַיִּלְכְּדוּ לִפְנֵי הָעָם : 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה תִּזְהַר אֲחֵל בְּעֵינֵי
כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ כִּי פֶּאֶשֶׁר הָיִיתִי
עִם־מֹשֶׁה אֶתְּיָנָה עִמָּו : 8 וְאַתָּה תִּצְוֶה
אֶת־הַכֹּהֲנִים נִשְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית לֵאמֹר
כִּי־אַתֶּם עַד־הַקָּדָה מִן תִּימָתֵי בְּתַנּוּ
הַעֲבָדוּ : 9 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נִשְׂאוּ הַקֹּדֶשׁ וְשִׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : 10 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בְּזִמְתֵּי תִדְעוּ
כִּי אֵל הִוא בְּתַרְבֶּכֶם וְהוֹדֵשׁ יִתְּשֵׁה
לְפָנֵיכֶם אֶת־הַעֲבָדִי וְאֶת־הַחֲתָנִי וְאֶת־
הַחֲוִי וְאֶת־הַפְּרָזִי וְאֶת־הַחֲרָשִׁי וְהַחֲמָרִי
וְהַיִּבְנָנִי : 11 הַגָּד אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן
כָּל־הָאָרֶץ עֲבַר לִפְנֵיכֶם בְּתַנּוּ : 12 וְעַתָּה
הוֹדֵה לָכֶם שְׁנֵי עָמָר אִישׁ מִשְׁבָּט
יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד לִשְׁבָט : 13 וְהָיָה כְּנִיחַ בַּפּוֹרֹת רִגְלֵי הַכֹּהֲנִים
נִשְׂאוּ אֲרוֹן יְהוָה אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ בְּמִי
תִימָתֵי מִן תִּימָתֵי וַיִּבְרָחוּ הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּים
מִלְּאֲדָלָה וַעֲבָדוּ גַד אֶחָד : 14 וַיְהִי
בְּנִדְשׁ הָעָם מִתְּמוֹלֵיהֶם לַעֲבֹד אֶת־תִּימָתֵי
וְהַכֹּהֲנִים נִשְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם :

ΙΗΣΟΥΣ, β', γ'.

24 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν ὅτι παραδίδωκε Κύριος
πάνσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν, καὶ κατέπηχε
πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν.

ΚΕΦ. γ'.

1 Καὶ ὤρθησεν Ἰησοῦς τὸ πρωὶ καὶ ἀπῆρεν ἐκ
Σαττίν· καὶ ἦλθοσαν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ κατέ-
λυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι. 2 Καὶ ἐγένετο
μετὰ τρεῖς ἡμέρας διῆλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς
παρεμβολῆς. 3 Καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ λέγοντες
"Ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας
αἰρόντας αὐτήν, ἀπαρῆτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν
καὶ πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆς. 4 Ἀλλὰ μακρὰν
ἔστω ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον διαχιλίους
πῆχεις στήσεσθε· μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ, ἵνα ἐπί-
στηθε τὴν ὁδὸν ἣν πορεύσεσθε αὐτήν· οὐ γὰρ
πεπόρευσε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθρὸς καὶ τρίτης ἡμέρας.
5 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ Ἀγνίσασθε εἰς αὐριον,
ὅτι αὐριον ποιήσει Κύριος ἐν ὑμῖν θαυμαστά.
6 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν Ἀρατε τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ προπορεύεσθε
τοῦ λαοῦ· καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης Κυρίου καὶ ἵπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ
λαοῦ. 7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον
πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα γινώσκῃς ὅτι καθότι ἤμην
μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. 8 Καὶ
νῦν ἐντεταίλας τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἰρῶσι τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης λέγων Ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐπὶ μέρους
τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ
στήσεσθε. 9 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
Προσαγάγετε ὧδε καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν. 10 Ἐν τούτῳ γινώσεσθε ὅτι θεὸς ζῶν ἐν
ὑμῖν, καὶ ὀλοθρεύων ὀλοθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν
τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φιριζαῖον
καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Γερ-
γισαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον. 11 Ἴδοὺ ἡ κιβωτὸς
διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν
Ἰορδάνην. 12 Προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς.
13 Καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν
ιερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
Κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορ-
δάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ
ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται. 14 Καὶ ἀπῆρεν
ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι
τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ ἱερεῖς ἦρσαν τὴν κιβω-
τὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ.

JOSUE, II. III.

24 Atque dixerunt: Tradidit Dominus omnem
terram hanc in manus nostras, et timore
prostrati sunt cuncti habitatores ejus.

CAPUT III.

1 IGITUR Josue de nocte consurgens movit
castra: egredientesque de Setim, venerunt ad
Jordanem ipse et omnes filii Israel, et morati
sunt ibi tres dies. 2 Quibus evolutis, transie-
runt præcones per castrorum medium, 3 Et
clamare cœperunt: Quando videritis arcam
fœderis Domini Dei vestri, et sacerdotes stirpis
Leviticæ portantes eam, vos quoque consurgite,
et sequimini præcedentes: 4 Sitque inter
vos et arcam spatium cubitorum duum millium:
ut procul videre possitis, et nosse per quam
viam ingrediamini: quia prius non ambulastis
per eam, et cavete ne appropinquetis ad arcam.
5 Dixitque Josue ad populum: Sanctificamini:
cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia.
6 Et ait ad sacerdotes: Tollite arcam fœderis,
et præcedite populum. Qui jussa complentes,
tulerunt, et ambulaverunt ante eos. 7 Dixit-
que Dominus ad Josue: Hodie incipiam exal-
tare te coram omni Israel: ut sciant quod sicut
cum Moyse fui, ita et tecum sim. 8 Tu autem
præcipe sacerdotibus, qui portant arcam fœde-
ris, et dic eis: Cum ingressi fueritis partem
aquæ Jordanis, state in ea. 9 Dixitque Josue
ad filios Israel: Accedite huc, et audite verbum
Domini Dei vestri. 10 Et rursum: In hoc,
inquit, scietis quod Dominus Deus vivens in
medio vestri est, et disperdet in conspectu
vestro Chananæum et Hathæum, Hevæum et
Pherezæum, Gergesæum quoque et Jebusæum,
et Amorrahæum. 11 Ecce, arca fœderis Domini
omnis terræ antecedit vos per Jordanem.
12 Parate duodecim viros de tribubus Israel,
singulos per singulas tribus. 13 Et cum po-
suerint vestigia pedum suorum, sacerdotes qui
portant arcam Domini Dei universæ terræ, in
aquis Jordanis, aquæ quæ inferiores sunt, de-
current atque deficient: quæ autem desuper
veniunt, in una mole consistent. 14 Igitur
egressus est populus de tabernaculis suis, ut
transiret Jordanem: et sacerdotes, qui porta-
bant arcam fœderis pergebant ante eum.

15 ויבואו נשאני הארון עד הנהר ורגלי
הכהנים נשאני הארון כטפלו בקצה
המים ונתתו מלא על-ל-ידיהם כל
ימי הקיץ: 16 ונעמדו המים הנהר
מלמעלה כמו גומא ויבאו הארזים
הגדולים העיר אשר מצד צדקו ויתרדו
על גם הערבה גם המלח תמו נכדו
והצמח נכדו נדד: 17 ונעמדו
הכהנים נשאני הארון בקרבת הערבה
בתוך הנהר וכל ישראל עברו
בקרבת עד אשר תמו על-ידי לעבור
אחריהם:

פרשה ד:

1 ויהי כאשר תמו על-ידי לעבור
אחריהם: 2 ויאמר יהוה אל-
יהושע לאמר: 3 הנה לכם מרחקים שנים
צמר אנשים איש אחד איש אחד משבט:
4 וצו אתם לאמר שאלוכם מזה מתוך
הנהר מצב רגלי הכהנים חזו שנים-
צמחה אבנים והעברתם אותם צמכם
והנחתם אותם במלון אשר-ליני בו
הלילה: 5 ויאמר יהושע אל-שנים
העשר אשר חזו חזו מביני ישראל
איש אחד איש אחד משבט: 6 ויאמר
לכם יהושע עברו לפני ארון יהוה
אלהיכם אל-תוך הנהר וקריבו לכם
איש אבן אחת על-שכמו למספר שבטי
בני ישראל: 7 למען תהיה זאת אות
בקרבתם קרישאלו בנגבם מחל לאמר
מה האבנים האלה לכם: 8 ויאמרו
לכם אשר נכדו מימי הנהר מפני
ארון ברית-יהוה בעברו בנהר נכדו
מי הנהר והיו האבנים האלה לזכרון
לבני ישראל עד-עולם: 9 ונעמדו
בני ישראל כאשר צוה יהושע
וישאלו שמועיהם אבנים מתוך הנהר
כאשר דבר יהוה אל-יהושע למספר
שבטי בני ישראל ונעברו עמם אל-
המלון וינחום שם: 10 ושנים צמחה
אבנים חקים יהושע בתוך הנהר
פחת מצב רגלי הכהנים נשאני ארון
הברית ויהי שם עד היום הזה:

15 Ὡς δὲ εἰσπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ
πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης Κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος
τοῦ Ἰορδάνου, ὃ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην
τὴν κρητὶδα αὐτοῦ ὥσει ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν·
16 Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν,
ἔστη πῆγμα ἐν ἀφίστηκός μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς
ἕως μέρους Καριαθαρίμ, τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη
εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα θάλασσαν ἁλός, ἕως εἰς
τὸ τέλος ἐξέλιπε· καὶ ὁ λαὸς ἐστήκει ἀπέναντι
Ἱεριχώ. 17 Καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν
μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς
διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἔπει συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων
τὸν Ἰορδάνην, καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοὶ λέγων
2 Παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἕνα ἀφ'
ἐκάστης φυλῆς, 3 Σύνταξον αὐτοῖς Καὶ ἀνέλεσθε
ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου ἑοῖμους δώδεκα λίθους,
καὶ τούτους διακομίσαντες ἕμα ὑμῖν αὐτοῖς θέτε
αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείῳ ὑμῶν, οὗ ἐὰν παρεμ-
βάλῃτε ἐκεῖ τὴν νύκτα. 4 Καὶ ἀνακαλισάμενος
Ἰησοὺς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς, 5 Ἐπὶ αὐτοῖς
Προσπάγετε ἔμπροσθεν μου πρὸ προσώπου Κυρίου
εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνελόμενοι ἐκείθεν
ἑκαστος λίθον ἁράτω ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ
τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,
6 ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον μείμενον
διὰ πάντος· ἵνα ὅταν ἰρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αἰρίον
λέγων· Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν; 7 Καὶ σὺ
δηλώσεις τῷ υἱῷ σου λέγων ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδάνης
ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης
Κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὥς διέβαινεν αὐτόν. Καὶ
ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος. 8 Καὶ ἐποίησαν οὕτως
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὼς ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰησοὶ·
καὶ ἀναλαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορ-
δάνου, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοὶ ἐν τῇ
συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ
διεκόμισαν ἕμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν
καὶ ἀπὶθήκαν ἐκεῖ. 9 Ἐστησε δὲ Ἰησοὺς καὶ
ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνει
ἐν τῇ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν
ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
Κυρίου, καὶ εἰσὶν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

15 Ingressisque eis Jordanem, et pedibus eorum
in parte aquæ tinctis (Jordanis autem ripas
alvei sui tempore messis impleverat), 16 Stete-
runt aquæ descendentes in loco uno, et ad
instar montis intumescerent apparebant procul
ab urbe quæ vocatur Adom usque ad locum
Sarthan; quæ autem inferiores erant, in mare
Solitudinis (quod nunc vocatur Mortuum)
descenderunt, usquequo omnino deficerent.
17 Populus autem incedebat contra Jericho:
et sacerdotes, qui portabant arcam fœderis
Domini, stabant super siccā humum in medio
Jordanis accincti; omnisque populus per
arentem alveum transibat.

CAPUT IV.

1 QUIBUS transgressis, dixit Dominus ad
Josue: 2 Elige duodecim viros singulos per
singulas tribus: 3 Et præcipe eis, ut tollant
de medio Jordanis alveo, ubi steterunt pedes
sacerdotum, duodecim durissimos lapides,
quos ponetis in loco castrorum, ubi fixeritis
hac nocte tentoria. 4 Vocavitque Josue
duodecim viros, quos elegerat de filiis Israel,
singulos de singulis tribubus, 5 Et ait ad eos:
Ite ante arcam Domini Dei vestri ad Jordanis
medium, et portate inde singuli singulos
lapides in humeris vestris, juxta numerum
filiorum Israel. 6 Ut sit signum inter vos: et
quando interrogaverint vos filii vestri cras,
dicentes: Quid sibi volunt isti lapides?
7 Respondebitis eis: Defecerunt aquæ Jordanis
ante arcam fœderis Domini, cum transiret
eum: ideo positi sunt lapides isti in
monumentum filiorum Israel usque in æter-
num. 8 Fecerunt ergo filii Israel sicut præcepit
eis Josue, portantes de medio Jordanis alveo
duodecim lapides, ut Dominus ei imperarat,
juxta numerum filiorum Israel, usque ad lo-
cum in quo castrametati sunt, ibique posue-
runt eos. 9 Alios quoque duodecim lapides
posuit Josue in medio Jordanis alveo, ubi
steterunt sacerdotes, qui portabant arcam
fœderis: et sunt ibi usque in præsentem diem.

10 ותקחם נשאי הארץ עמדים ביהו
 חזקו צדקם בלחזקת אש-צדקת
 את-יהושע לדבר אל-העם בכל אשר
 צוה משה את-יהושע וימחה קצם
 ויגברו: 11 ויהי כאשרם כל-העם
 לעבור ויעברו ארד-יהודה ותקמנו לפני
 קצם: 12 ויגברו בגרמון ובגדוד
 נחצי שבט המנשה משמים לפני בני
 ישראל כאשר דבר אליהם משה:
 13 כאשרעים אלה חלוצי העמא עברו
 לפני יהודה למלחמה אל ערבות יריחו:
 14 ביום ההוא גדל יהודה את-
 יהושע בעיני כל-ישראל ויגדו אתו
 כאשר נראה את-משה בל-ימי חייו:
 15 ונאמר יהודה אל-יהושע לאמר: 16 צוה
 את-הקנאים אשר ארון העדות ונעלו
 מרתחם: 17 ויצו יהושע את-הקנאים
 לאמר עלי מרתחם: 18 ויהי בעלות
 הקנאים אשר ארון ברת-יהודה מתוך
 חזקו נחמו כפות רגלי הקנאים אל
 ההרבה וישבו מרתחם למחלים וילקו
 בתמול-שלים על-גל-דוקי: 19 ותקם
 עלי מרתחם בעשור לתוש קראשון
 ונחמו בגלגל בעצה מזרח יריחו: 20 ואם
 שמים עשרה האבנים האלה אשר לקחו
 מרתחם חקים יהושע בגלגל: 21 ונאמר
 אל-בני ישראל לאמר אשר ישאלו בקרב
 סהר את-אבותם לאמר מה האבנים
 האלה: 22 והודעתם את-בניהם לאמר
 ביקשת עבר ישראל את-יהודה הזה:
 23 אשר-חובלי יהודה אל-חילם את-מי
 תיחזו מקרבם עד-עברם כאשר עשה
 יהודה אל-חילם לים-סוה אשר-חובלי
 מקבני עד-עברם: 24 למען יצא כל-עמי
 הארץ את-ידי יהודה כי חזקה היא למען
 יראתם את-יהודה אל-חילם כל-המים:

פרשה ה:

1 ויהי כאשרם כל-מלכי האמורי אשר
 בעבר תיחזו יסח וכל-מלכי מקבני
 אשר על-תלים את אשר-חובלי יהודה
 את-מי תיחזו מקבני בגר-ישראל עד
 עברנו ויפס לבדם ול-היה קם
 עוד רוח מקבני בגר-ישראל:

10 Εισήκασαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν
 κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἕως οὗ
 συνετίλειεν Ἰησοῦς πάντα & ἐνετείλατο Κύριος
 ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ· καὶ ἔσπενσεν ὁ λαός, καὶ
 διέβησαν. 11 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετίλειε πᾶς ὁ
 λαὸς διαβῆναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης
 Κυρίου, καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν. 12 Καὶ
 διέβησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γάδ καὶ οἱ
 ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν
 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς
 Μωυσῆς. 13 Τετρακισμύριοι ἐξῆλθον εἰς μάχην
 διέβησαν ἐναντίον Κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν
 Ἱεριχώ πῶλον. 14 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἡῤῥησε
 Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον τοῦ παντός γένους
 Ἰσραὴλ, καὶ ἔφοβοντο αὐτὸν ὥσπερ Μωυσὴν,
 ὅσον χρόνον ἔζη. 15 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ
 λέγων 16 Ἐνετείλα τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἰροῦσι τὴν
 κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου Κυρίου ἱεβῆ-
 ναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. 17 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς
 τοῖς ἱερεῦσι λέγων Ἐξέλτε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.
 18 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες
 τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ τοῦ Ἰορδάνου
 καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς, ὥρμησε τὸ ὕδωρ
 τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν, καὶ ἐπορεύετο καθὰ χθὺς
 καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρητίδος. 19 Καὶ ὁ
 λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ
 πρώτου· καὶ κατεστρατοπέδωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 ἐν Γαλγάλως κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολῆς
 ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ. 20 Καὶ τοὺς δώδεκα λίθους
 τούτους ὁθς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου ἱστησεν
 Ἰησοῦς ἐν Γαλγάλως. 21 Λέγων Ὅταν ἱρωτῶσιν
 ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες Τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι;
 22 Ἀναγγεῖλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ὅτι ἐπὶ ξηρᾷ
 διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, 23 Ἀποξη-
 ράναντος Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ
 Ἰορδάνου ἐκ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν μέχρις οὗ
 διέβησαν· καθάπερ ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
 τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἣν ἀπέξηραν Κύριος ὁ
 θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν ἕως παρήλθομεν.
 24 Ὅπως γινῶσι πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι ἡ
 δύναμις τοῦ Κυρίου ἰσχυρὰ ἐστὶ, καὶ ἵνα ὑμεῖς
 σέβησθε Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐν παντὶ ἔργῳ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς ἦσαν οἱ βασιλεῖς τῶν
 Ἀμορραίων εἰ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ οἱ
 βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι
 ἀπεξήραν Κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν
 ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ διαβαί-
 νειν αὐτοὺς, καὶ ἐτάκσαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι καὶ
 κατεπλάγησαν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρε-
 νησις οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 Sacerdotes autem, qui portabant arcam,
 stabant in Jordanis medio, donec omnia
 complerentur, quæ Josue, ut loqueretur ad
 populum, præceperat Dominus, et dixerat ei
 Moyses. Festinavitque populus, et transiit.
 11 Cumque transissent omnes, transivit et
 arca Domini, sacerdotesque pergebant ante
 populum. 12 Filii quoque Ruben, et Gad, et
 dimidia tribus Manasse, armati præcedebant
 filios Israel, sicut eis præceperat Moyses:
 13 Et quadraginta pugnatorum millia per
 turmas et cuneos incedebant per plana atque
 campestria urbis Jericho. 14 In die illo
 magnificavit Dominus Josue coram omni Israel,
 ut timerent eum, sicut timuerant Moysen,
 dum adviveret. 15 Dixitque ad eum:
 16 Præcipe sacerdotibus, qui portant arcam
 fœderis, ut ascendant de Jordane. 17 Qui
 præcepit eis, dicens: Ascendite de Jordane.
 18 Cumque ascendissent portantes arcam
 fœderis Domini, et siccam humum calcare
 cepissent, reversæ sunt aquæ in alveum suum,
 et fluebant sicut ante consueverant. 19 Populus
 autem ascendit de Jordane decimo die mensis
 primi, et castrametati sunt in Galgalis contra
 orientalem plagam urbis Jericho. 20 Duodecim
 quoque lapides, quos de Jordanis alveo
 sumpserant, posuit Josue in Galgalis, 21 Et
 dixit ad filios Israel: Quando interrogaverint
 filii vestri cras patres suos, et dixerint eis:
 Quid sibi volunt lapides isti? 22 Docebitis
 eos, atque dicetis: Per arentem alveum transivit
 Israel Jordanem istum, 23 Siccante Domino
 Deo vestro aquas ejus in conspectu vestro,
 donec transiretis: 24 Sicut fecerat prius in
 mari Rubro, quod siccavit donec transiremus:
 25 Ut discant omnes terrarum populi for-
 tissimam Domini manum, ut et vos timeatis
 Dominum Deum vestrum omni tempore.

CAPUT V.

1 POSTQUAM ergo audierunt omnes reges
 Amorrhæorum, qui habitabant trans Jorda-
 nem ad occidentalem plagam, et cuncti re-
 ges Chanaan, qui propinqua possidebant mag-
 ni maris loca, quod siccasset Dominus fluentia
 Jordanis eorum filiis Israel donec transirent,
 dissolutum est eorum eorum, et non remansit in
 eis spiritus, timentium introitum filiorum Israel.

2 בָּעֵת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוֹשֻעַ עֲמֹךְ לֵךְ חֲרֹבוֹת צָרִים וְשׁוּב כָּל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁנִית׃ 3 וַיַּעַשְׂלוּ יְהוֹשֻעַ חֲרֹבוֹת צָרִים וְלָמַל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־בִּבְעַת הַעֲדָלוֹת׃ 4 וְנָח הַדָּבָר אֲשֶׁר־מָל יְהוֹשֻעַ כָּל־הָעָם הַיָּצֵא מִמִּצְרַיִם הַחֲכָיִים כָּל אֲשֶׁר הַמִּלְחָמָה מָתוּ בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם׃ 5 קָרְמְלִים הָיוּ כָל־הָעָם הַיָּצֵאִים וְכָל־הָעָם הַיִּלְדִּים בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ׃ 6 כִּי אֲרֻעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תָּהָם כָּל־הַנָּחַי אֲשֶׁר הַמִּלְחָמָה הַיָּצֵאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבָלֵתִי הָאָדָמָה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק לְיִשְׁרָאֵל וְכָתוּב חֶלֶב דִּבְכֹּשׁ׃ 7 וְאֶת־בְּנֵיהֶם הַקָּדִים תַּחֲתָם אָחִים מָל יְהוֹשֻעַ קִרְעָרְלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בַּדֶּרֶךְ׃ 8 וַיְהִי כִּאֲשֶׁר־תָּמַדוּ כָל־הַנָּחַי לְחַמּוֹל וַיִּשְׁכְּבוּ תַּחֲתָם בַּמִּדְבָּר עַד חֵיהָרָם׃ 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוֹשֻעַ הַיּוֹם צִלּוֹתִי אֶת־חֲרַפְתָּ מִצְרַיִם מִצְרַיִם הַיּוֹם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא צִלְצֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 10 וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּצִלְצֵל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בָּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֶב בְּעָרְבוֹת יִרְיָחוֹ׃ 11 וַיֵּאָכְלוּ מִעֲבֹר הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר הַפֶּסַח מִצְוֹת וְקִלּוֹי בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה׃ 12 וַיִּשְׁבֹּת הָשָׁן מִמִּדְבַּר בְּאֶבְלָם מִעֲבֹר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֵּאָכְלוּ מִתְּבוּאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בְּשָׂנָה חֲמִיא׃ 13 וַיְהִי בַּחֲנִיּוֹת יְהוֹשֻעַ בִּירְיָחוֹ וַיִּשְׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וַחֲמָה אִישׁ עֹמֵד לִנְגְדוֹ וַחֲרָבָו שְׁלִיפָה בְּיָדוֹ וַיִּלֶּךְ יְהוֹשֻעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הָלָכָה אִתָּה אִס־לְצָרִיכִי׃ 14 וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי אֲנִי שֹׂר צָבָא־יְהוָה עִתָּה בְּאֶתִי נִיפְלִי יְהוֹשֻעַ אֶל־כְּנֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנִי מִדְבָּר אֶל־עַבְדִּי׃ 15 וַיֹּאמֶר שֹׂר־צָבָא יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוֹשֻעַ שְׁלֵג־עַלָּה מַעַל רַגְלָהּ כִּי הַמִּקְוִים אֲשֶׁר אִתָּה עֹמֵד עָלָיו לְחַדֵּשׁ הָאָרֶץ וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻעַ כֵּן׃

2 Ὑπὸ δὲ τούτων τὸν καιρὸν εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοὶ Ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, καὶ καθίσας περίεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ δευτέρου. 3 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς μαχαίρας πετρίνας ἀκροτόμους, καὶ περιέεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ καλουμένῳ τόπῳ Βουνὸς τῶν ἀκροβυστιῶν. 4 Ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν Ἰησοὺς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθόντων ἐξ Αἰγύπτου, 5 Πάντας τούτους περιέεμεν Ἰησοὺς· τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη ἀνίστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἱρήμῃ τῇ Μαβδαρίτιδι. 6 Διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλείστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθόντων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ, οἷς καὶ διώρισε μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι, γῆν ῥέονσαν γάλα καὶ μέλι. 7 Ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, οὗς Ἰησοὺς περιέεμε διὰ τὸ αὐτοὺς γεγεννησθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριμήτους. 8 Περιτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτοὶ καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιάσθωσαν. 9 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοὶ υἱῷ Ναυὴ Ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφείλον τὸν ὀνειδισμὸν Αἰγύπτου ἀφ' ἡμῶν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Γάλγαλα. 10 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ' ἑσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἰεριχώ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ, 11 Καὶ ἐφάγosan ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα. 12 Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλιπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα· ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. 13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοὺς ἐν Ἰεριχώ, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ Ἡμέτερος εἰ ἡ τῶν ὑπεναντίων; 14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ Ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμειος Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰησοὺς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ Δέσποτα, τί προστάσεις τῷ σὺ οἰκέτῃ; 15 Καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν Ἀῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' οὗ νῦν ἵστηκας ἐπ' αὐτοῦ ἁγίος ἐστι.

2 Eo tempore ait Dominus ad Josue : Fac tibi cultros lapideos, et circumcide secundo filios Israel. 3 Fecit quod jusserrat Dominus, et circumcidit filios Israel in colle præputiorum. 4 Hæc autem causa est secundæ circumcisionis : Omnis populus, qui egressus est de Ægypto generis masculini, universi bellatores viri, mortui sunt in deserto per longissimos viæ circuitus, 5 Qui omnes circumcisi erant. Populus autem qui natus est in deserto, 6 Per quadraginta annos itineris latissimæ solitudinis, incircumcisis fuit : donec consumerentur qui non audierant vocem Domini, et quibus ante juraverat ut non ostenderet eis terram lacte et melle manantem. 7 Horum filii in locum successerunt patrum, et circumcisi sunt a Josue : quia sicut nati fuerant, in præputio erant, nec eos in via aliquis circumciderat. 8 Postquam autem omnes circumcisi sunt, manserunt in eodem castrorum loco, donec sanarentur. 9 Dixitque Dominus ad Josue : Hodie abstuli opprobrium Ægypti a vobis. Vocatumque est nomen loci illius Galgala, usque in præsentem diem. 10 Manseruntque filii Israel in Galgalis, et fecerunt Phase, quartadecima die mensis ad vespere, in campestribus Jericho : 11 Et comederunt de frugibus terræ die altero, azymos panes, et polentam ejusdem anni. 12 Defecitque manna postquam comederunt de frugibus terræ, nec usi sunt ultra cibo illo filii Israel, sed comederunt de frugibus præsentis anni terræ Chanaan. 13 Cum autem esset Josue in agro urbis Jericho levavit oculos, et vidit virum stantem contra se, evaginaturn tenentem gladium, perrexitque ad eum, et ait : Noster es, an adversariorum? 14 Qui respondit : Nequaquam : sed sum princeps exercitus Domini, et nunc venio. Cecidit Josue pronus in terram. Et adorans ait : Quid Dominus meus loquitur ad servum suum? 15 Solve, inquit, calceamentum tuum de pedibus tuis : locus enim, in quo stas, sanctus est. Fecitque Josue ut sibi fuerat imperatum.

וַיִּרְחוּ סָבִיחַ וּמִסְפֶּרֶת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִין יוֹצֵא וְאִין בָּא׃
 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ רֹאֵה קְהָלִי בְּיָדָהּ אֶת־יְרִיחוֹ וְאֶת־מִלְחָמָהּ בְּפָנֶיךָ הַקֹּל׃
 3 וְסִבְתָּם אֶת־הָעִיר כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה חֲקוּף אֶת־הָעִיר פַּעַם אַחַת כָּל יוֹמָה אֶשְׁתּוּ יָמִים׃
 4 וְשִׁבְעָה כְּהֹנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי הָאָזֶן וּבָיִים הַשְּׂבִיעִי תִסָּבּוּ אֶת־הָעִיר שִׁבְעַת פַּעְמִים וְהַכְּהֹנִים יִתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת׃
 5 וְהָיָה בַּמָּשָׁח וּבְקֶרֶן הַיּוֹבֵל בְּשִׁמְעֶכֶם אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וְרִיעוּ כָל־הָעָם תְּרוּעָה בְּדוֹלָה וּבְכֹלֹת חֹמַת הָעִיר מִחֲמִינָה וְעַל־הָעָם אִישׁ גִּדּוֹ׃
 6 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ בְּרִנּוֹן אֶל־הַכְּהֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שָׂאֵם אֶת־אָזְנוֹן הַבָּרִית וְשִׁבְעָה כְּהֹנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת וּבָלִים לִפְנֵי אָזְנוֹן יְהוָה׃
 7 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם עֲבֹדוּ וְסָבּוּ אֶת־הָעִיר וְהַחֲלִיצוּ עֲבָדֵי לִפְנֵי אָזְנוֹן יְהוָה׃
 8 וַיְהִי כַּאֲמֹר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם וְשִׁבְעָה כְּהֹנִים לְשִׂאֵם שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי יְהוָה עֲבָדֵי וְהַחֲקוּף בְּרִית יְהוָה חֲלֹץ אֶתְּהִימָם׃
 9 וְהַחֲלֹץ לִפְנֵי הַכְּהֹנִים תִּקְעוּ הַשׁוֹפְרוֹת וְהָאֶחָד חֲלֹץ אֶתְּהִימָם הָאֶחָד קוֹלָהּ וְהָאֶחָד בְּשׁוֹפְרוֹת׃
 10 וְאֶת־הָעָם צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר לֹא תִרְעוּ וְלֹא־תִשְׁמָעוּ אֶת־קוֹלָם וְלֹא־יִצְא מִפִּיכֶם דָּבָר יוֹם אֶחָד אֲלֵיכֶם תִּרְעוּ וְהִרְעוּהֶם׃
 11 וַיִּסָּבּוּ אֶת־יְהוָה אֶת־הָעִיר הַקֹּף פַּעַם אַחַת וַיִּבְלֹא הַשֹּׁמֵרָה וַיִּלְוֵי בְּמִסְפֶּרֶת׃
 12 וַיִּשְׁמָע יְהוֹשֻׁעַ בְּקֶרֶן וַיִּשְׂאֵם הַכְּהֹנִים אֶת־אָזְנוֹן יְהוָה׃
 13 וְשִׁבְעָה כְּהֹנִים לְשִׂאֵם שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי אָזְנוֹן יְהוָה חֲלֹץ חֲלֹקִים הָלֹוֹת וְהַחֲקוּף בְּשׁוֹפְרוֹת וְהָאֶחָד חֲלֹץ אֶתְּהִימָם הָאֶחָד קוֹלָהּ וְהָאֶחָד בְּשׁוֹפְרוֹת׃
 14 וַיִּסָּבּוּ אֶת־הָעִיר בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי פַּעַם אַחַת וַיִּשְׂבּוּ הַמִּסְפֶּרֶת כָּךְ עָשׂוּ אֶשְׁתּוּ יָמִים׃
 15 וַיְהִי וַיִּתֵּן בְּיָמֵי הַשְּׂבִיעִי וַיִּשְׁמָעוּ בְּעֶלְיוֹת הַשָּׁמַר וַיִּסָּבּוּ אֶת־הָעִיר בְּמִסְפֶּרֶת הַקֹּף שִׁבְעַת פַּעְמִים׃
 16 וַיִּחַר אֶת־הָעִיר וַיִּסָּבּוּ אֶת־הָעִיר שִׁבְעַת פַּעְמִים׃

1 ΚΑΙ Ἱεριχώ συγκεικλισμένη καὶ ὠχυρωμένη, καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς οὐδὲ εἰσπορεύετο.
 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἴδου ἐγὼ παρα-
 δίδωμι ὑποχείριόν σοι τὴν Ἱεριχώ καὶ τὸν βασιλεία
 αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχύϊ.
 3 Σὺ δὲ περὶστήσῃς αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλῳ.
 4 Καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσσῃς τῇ σάλπιγγι, ἀνα-
 κραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα· καὶ ἀνακραγόντων
 αὐτῶν πεσέτω αὐτόματα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως,
 καὶ εἰσέλυσεται πᾶς ὁ λαὸς ὁρμήσας ἕκαστος κατὰ
 πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν. 6 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς
 ὁ τοῦ Ναυὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, 7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
 λέγων Παραγγείλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν καὶ κυκ-
 λῶσαι τὴν πόλιν, καὶ οἱ μάχιμοι παραπορεύεσθω-
 σαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον Κυρίου. 8 Καὶ ἔπα-
 τὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἔπατὰ σάλπιγγας ἱερὰς παρελθόντων
 ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ Κυρίου καὶ σημαίνεωσαν
 εὐτόνως· καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου
 ἐπακολουθεῖτω. 9 Οἱ δὲ μάχιμοι παραπορεύεσθω-
 σαν ἔμπροσθεν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω
 τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου σαλπίζοντες.
 10 Τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς λέγων Μὴ βοᾷτε,
 μηδὲ ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὕμνων, ἕως ἂν
 ἡμέραν διαγγείλῃ αὐτοὺς ἀναβοῦσαι, καὶ τότε ἀνα-
 βοήσετε. 11 Καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τῆς
 διαθήκης τοῦ θεοῦ εὐθὺς ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμ-
 βολήν, καὶ ἰκοιμήθη ἐκεῖ. 12 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 δευτέρᾳ ἀνίστη Ἰησοῦς τὸ πρωί, καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς
 τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, 13 Καὶ οἱ
 ἔπατὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἔπατὰ
 προεπορεύοντο ἐναντίον Κυρίου· καὶ μετὰ ταῦτα
 εἰσπορεύοντο οἱ μάχιμοι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος
 ὀπίσθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ
 οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγι, καὶ ὁ λοιπὸς
 ὄχλος ἅπας περιέκυλινε τὴν πόλιν ἐξ ἄκρας
 ἐγγύθεν, 14 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν παρεμ-
 βολήν· οὕτως ἐποίησεν ἐπὶ ἑξ ἡμέρας. 15 Καὶ τῇ
 ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀνίστησαν ὄρθρου, καὶ περιήλ-
 θσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτάκις.

1 JERICHO autem clausa erat atque munita, timore filiorum Israel, et nullus egredi audebat aut ingredi. 2 Dixitque Dominus ad Josue: Ecce dedi in manu tua Jericho, et regem ejus, omnesque fortes viros. 3 Circuite urbem cuncti bellatores semel per diem: sic facietis sex diebus. 4 Septimo autem die sacerdotes tollant septem buccinas, quarum usus est in jubileo, et præcedant arcam fœderis: septiesque circuibitis civitatem, et sacerdotes clangent buccinis. 5 Cumque insonuerit vox tubæ longior atque concisior, et in auribus vestris increpuerit, conclamabit omnis populus vociferatione maxima, et muri funditus corrudent civitatis, ingredienturque singuli per locum contra quem steterint. 6 Vocavit ergo Josue filius Nun sacerdotes, et dixit ad eos: Tollite arcam fœderis: et septem alii sacerdotes tollant septem jubileorum buccinas, et incedant ante arcam Domini. 7 Ad populum quoque ait: Ite, et circuite civitatem, armati, præcedentes arcam Domini. 8 Cumque Josue verba finisset, et septem sacerdotes septem buccinis clangerent ante arcam fœderis Domini, 9 Omnisque præcederet armatus exercitus, reliquum vulgus arcam sequebatur, ac buccinis omnia concrepabant. 10 Præceperat autem Josue populo, dicens: Non clamabitis, nec audietur vox vestra, neque ullus sermo ex ore vestro egredietur: donec veniat dies in quo dicam vobis: Clamate, et vociferamini. 11 Circuivit ergo arca Domini civitatem semel per diem, et reversa in castra, mansit ibi. 12 Igitur Josue de nocte consurgente, tulerunt sacerdotes arcam Domini, 13 Et septem ex eis septem buccinas, quarum in jubileo usus est: præcedebantque arcam Domini ambulantes atque clangentes: et armatus populus ibat ante eos, vulgus autem reliquum sequebatur arcam, et buccinis personabat. 14 Circuieruntque civitatem secundo die semel, et reversi sunt in castra. Sic fecerunt sex diebus. 15 Die autem septimo, diluculo consurgentes, circuierunt urbem, sicut dispositum erat, septies.

16 וַיְהִי בַּעֲדָם תְּשִׁבְעִית הִקְדְּעוּ הַלְוִיִּם בְּשׁוֹפְרוֹת וַיֹּאמְרוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הָרִיעוּ כִּי־נָתַן וַיִּתֶּנָּה לָכֶם אֶת־הַקֵּיר : 17 וַהֲקִיחָה קֵצִיר חֶרֶם תִּימָא וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ לִיתֶנָּה בְּרָן דָּבָר תַּחֲזִיחַ תַּחֲזִיחַ הָיָא וְכָל־אֲשֶׁר אִתָּהּ בְּצִית כִּי תַחֲבָאֶתָּה אֶת־הַפְּלִאֲכִים אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי : 18 וַיִּקְרָאֵם שְׁמֵרָה מִן־הַחֶרֶם שְׂרָפְתֵּימֹו וַיִּלְחָקֵם מִן־הַחֶרֶם וּשְׂמָאֵם אֶת־מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל לַחֶרֶם וַעֲכָרְתָּם אֹהֶיוּ : 19 וְכָל־בִּסְמָ וְהָבָּ וְכָל־יִשְׁתָּה וְכָל־בְּרָגֵל לְדַשׁ הָיָא לִיתֶנָּה אוֹצֵר וַיִּתֶּנָּה יְהוָה : 20 וַיִּרְעַע הָעָם וַיִּתְּקֻעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וַיְהִי כְשֶׁמַּע חָצִם אֶת־קוֹל חֲשׁוֹפָר וַיִּרְעֻעוּ הָעָם תִּרְדֵּעָה בְּדוֹלָח וַתַּפֵּל הַחוֹזְכָּה תַחֲמִיקָה וַיַּעַל הָעָם הַקֵּצִירָה אִישׁ בְּגִדּוֹ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הַקֵּיר : 21 וַיִּחְרִימוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּעִיר מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מִנֶּעֶר וְעַד־זָקֵן וְעַד שׁוֹר וְעֶזָה וְחִמּוֹר לִפְרִיָּה־רֶב : 22 וְלִשְׁנַיִם הָאֲנָשִׁים תַּמְרָגָלִים אֶת־הַחֲרָץ אָמַר יְהוֹשֻׁעַ בָּאוּ בִית־הָאֲנָחָה הַזֹּאתָ וַהֲוִיצִיאוּ מִשָּׁם אֶת־הָאֲשִׁיחַ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתֶּם לָהּ : 23 וַיָּבֹאוּ הַנֶּעֱרִים תַּמְרָגָלִים וַיִּוִּצְאוּ אֶת־דָּבָר וְאֶת־אֲבִיהֶן וְאֶת־אִמָּתָהּ וְאֶת־אֲחִיהֶן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֶת־כָּל־מִשְׁפַּחְתָּהּ הַזֹּאתָ וַיִּנְחֲרוּם מִחוּץ לְמַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל : 24 וְהַקֵּיר שָׁרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ בְּרָן הַכֶּסֶם וַהֲזָבָהּ וְכָל־יִשְׁתָּה וְכָל־בְּרָגֵל גִּתִּי אוֹצֵר בֵּית־יִתְרוֹ : 25 וְאֶת־דָּבָר לְהַזְכִּירָה וְאֶת־בֵּית־אֲבִיהֶן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ הִחֲרִיף יְהוֹשֻׁעַ וַתִּשָּׁבֵב גְּהָרֵב יִשְׂרָאֵל עַד תֵּיּוֹם חֲנֹה כִּי תַחֲבָאֶתָּה אֶת־הַפְּלִאֲכִים אֲשֶׁר־שְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ לְרַגֵּל אֶת־יִרְחוֹ : 26 וַיִּשְׁבַּע יְהוֹשֻׁעַ בְּעַת הַקֵּיָא לֵאמֹר אֲרִירָה קֵאִישׁ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר יָקֻם וַיִּבְרָךְ אֶת־הַקֵּיר הַזֶּה וְאֶת־יִרְחוֹ בְּכִלְכּוֹ וַיִּסְתַּחֲבֵהּ וַיַּעֲבִירוּ וַיַּצִּיב וְלִתִּיקָהּ : 27 וַיְהִי וַיִּתֶּנָּה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שְׁמֵעוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ :

וַיִּמְעַל בְּגִישָׁאֵל מֶעַל בְּחָרָם וַיֵּלֶךְ
עָבַד בְּדַרְמִי בְּזִבְדֵי בְרָדְחָה לְמַטֵּה יְהוּדָה
מִדְּהַסְרָם וַיִּחְרַף אֶת יְהוָה בְּבֵן יִשְׂרָאֵל :

16 Καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἰσάλπισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ **Κεκράξατε**, παρέδωκε γὰρ Κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν·
17 **Καὶ ἵσται ἡ πόλις ἀνάθεμα**, αὐτὴ καὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ, Κυρίῳ Σαβαώθ· πλὴν Ῥαάβ τὴν πόρνην περιποιήσασθε, αἰτὴν καὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς. 18 Ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξεσθε σφύδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μὴ ποτε ἐνθυμηθῆναι τὰς ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνάθεμα, καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς. 19 Καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος ἄγιον ἔσται τῷ Κυρίῳ· εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθήσεται. 20 Καὶ ἰσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν οἱ ἱερεῖς· ὥς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τῶν σαλπίγγων, ἡλάλαξε πᾶς ὁ λαὸς ἕμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ· καὶ ἔπισεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ, καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν. 21 **Καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτήν Ἰησοῦς** καὶ ὅσα ἔστιν ἐν τῇ πόλει, ἀπὸ ἀνδρός καὶ ἔως γυναικὸς, ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἔως προσβύτου, καὶ ἔως μύσχου καὶ ὑόζυγιον, ἐν στόματι ῥομφαίας. 22 Καὶ τοῖς δυοὶ νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύουσαις εἶπεν Ἰησοῦς **Εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναίκος**, καὶ ἱξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν καὶ ὅσα ἔστιν αὐτῇ. 23 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναίκος, καὶ ἱξηγάσαν Ῥαάβ τὴν πόρνην καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ, καὶ τὴν καταέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ. 24 **Καὶ ἡ πόλις ἐνεκρήσθη ἐν πυρὶ σμῦν σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ**· πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθῆναι. 25 Καὶ Ῥαάβ τὴν πόρνην καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς τὸν πατρικὸν ἐξώγρησεν Ἰησοῦς καὶ κατήκισεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας, διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκοπεύσαντας οὗς ἀπίστωλεν Ἰησοῦς κατασκοπεύσαι τὴν Ἱερουσόλ. 26 Καὶ ὥρισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον Κυρίου λέγων Ἐπι-κατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσῃ τὴν πόλιν ἐκείνην· ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσῃ αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἑλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσῃ τὰς πύλας αὐτῆς· καὶ οὕτως ἐπέοισεν Ὁζὰν ὁ ἐκ Βαθὴλ· ἐν τῷ Ἀβιρῶν τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἑλαχίστῳ διασωθῆναι ἐπίστησε τὰς πύλας αὐτῆς. 27 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

1 ΚΑΙ ἐπλημύνθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημύνειαν
μεγάλην καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος·
καὶ ἔλαβεν Ἀχαρ υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ Ζαμβρι υἱοῦ
Ζαρά ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος·
καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὁργῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

16 Cumque septimo circuitu clangerent buccinis sacerdotes, dixit Josue ad omnem Israel: Vociferamini: tradidit enim vobis Dominus civitatem: 17 Sitque civitas hæc anathema: et omnia quæ in ea sunt, Domino; sola Rahab meretrix vivat, cum universis qui cum ea in dome sunt: abscondit enim nuntios quos direximus. 18 Vos autem cavete, ne de his quæ præcepta sunt, quippiam contingatis: et sitis prævaricationis rei; et omnia castra Israel sub peccato sint atque turbentur. 19 Quidquid autem auri et argenti fuerit, et vasorum æneorum ac ferri, Domino consecratur, repositum in thesauris ejus. 20 Igitur omni populo vociferante, et clangentibus tubis, postquam in aures multitudinis vox sonitusque increpuit, muri illico corruerunt: et ascendit unusquisque per locum, qui contra se erat: ceperuntque civitatem, 21 Et interfecerunt omnia quæ erant in ea a viro usque ad mulierem, ab infante usque ad senem. Boves quoque et oves et asinos in ore gladii percusserunt. 22 Duobus autem viris, qui exploratores missi fuerant, dixit Josue: Ingredimini domum mulieris meretricis, et producite eam, et omnia quæ illius sunt, sicut illi juramento firmastis. 23 Ingressique juvenes, eduxerunt Rahab, et parentes ejus, fratres quoque, et cunctam suppellectilem ac cognationem illius, et extra castra Israel manere fecerunt. 24 Urbem autem, et omnia quæ erant in ea, succenderunt; absque auro et argento, et vasis æneis, ac ferro, quæ in ærarium Domini consecrarunt. 25 Rahab vero meretricem, et domum patris ejus, et omnia quæ habebat, fecit Josue vivere, et habitaverunt in medio Israel usque in præsentem diem: eo quod absconderit nuntios, quos miserat ut explorarent Jericho. In tempore illo, imprecatus est Josue, dicens: 26 Maledictus vir coram Domino, qui suscitaverit et ædificaverit civitatem Jericho. In primogenito suo fundamenta illius jaciat, et in novissimo liberorum ponat portas ejus. 27 Fuit ergo Dominus cum Josue, et nomen ejus vulgatum est in omni terra.

1 FILII autem Israel praevaricati sunt
mandatum, et usurpaverunt de anathemate.
Nam Achan filius Charmi, filii Zabdi, filii Zare
de tribu Juda, tulit aliquid de anathemate:
iratusque est Dominus contra filios Israel.

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים מִיְּרֵיחוֹ
 חֲצִי אֲשֶׁר עִם-בְּנֵי אֱלֹהֵי בֵּית-אֵל
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר עֲלֹו וַדָּבְרוּ אֶת-
 הָאָרֶץ וַיַּעֲלֵה הָאֲנָשִׁים וַיַּדְּבְרוּ אֶת-הָעָם׃
 וַיָּשָׁבוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֶל-הָעָם
 כֹּל-הָעָם בְּאֶלְפִים אִישׁ אֶחָד פְּשֻׁלֶשֶׁת אֲלָפִים
 אִישׁ גָּעֲלוּ וַיִּכּוּ אֶת-הָעָם אֶל-הַמַּעְצָה שָׁמָּה
 אֶת-בְּלִיָּהוּם כִּי מַעַצַּת הָעָם׃ וַיַּעֲלֵה
 מִן-הָעָם שָׁמָּה פְּשֻׁלֶשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ
 וַיִּלָּכְדוּ לָפָנָי אֲנָשֵׁי הָעָם׃ וַיִּפְּסוּ מִהֶם
 אֲנָשֵׁי הָעָם פְּשֻׁלֶשֶׁת וַיִּשְׁפְּחוּ אִישׁ וַיַּדְּבְּרוּ
 לָפָנָי הַשָּׂעָר עַד-הַשְּׁבָקִים וַיָּכּוּם בַּמִּזְרָה
 וַיָּכּוּם לְבַדְּהֵמָּה וַיָּחִי לָמוֹם׃ וַיַּקְרַע
 יְהוֹשֻׁעַ שָׁמֻלָּתוֹ וַיַּפֹּל עַל-פָּנָיו אֶרְצָה
 לָפָנָי אֶרֶץ וַיִּתְּנָה עַד-הָעָרֶב הָהִיא וַיִּזְגַּן
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵה עָבָר עַל-רֵאשִׁים׃ וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ אֶתְחַו אֲלֵיכֶם יְהוָה לְפָנֶיךָ
 הַעֲבִיר אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶת-הַיַּרְדֵּן לְהָתָּה
 אֲתָנּוּ בְּכַד הָאֲמָרִי לְהַאֲבִידָם וְלֹא הִאֲמַלְתִּי
 וַיָּשָׁב בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן׃ כִּי אֲדַבֵּר מִן-הָאֲמָר
 אֲחֵרִי אֲשֶׁר הִבֵּה יִשְׂרָאֵל עָרָה לָפָנָי
 אֲבִירֹו׃ וַיִּשְׁמָעוּ הַכְּנַעֲנִי וְכָל יִשְׂבֵּן
 הָאָרֶץ וַיִּקְבְּבוּ עָלָיו וַיַּחְבְּרוּ אֶת-שָׁבָקוֹ
 מִן-הָאָרֶץ וַיַּחֲזִקוּהוּ שִׁשְׁמֹה לְשִׁמְשֹׁם הַבָּדוּל׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ הֵם לָךְ
 לְפָנֶיךָ הָיָה אֶתְחַו לָפָנֶיךָ עַל-פָּנֶיךָ׃
 וַיִּשְׁמָע יִשְׂרָאֵל וְגַם עַבְדֵּי אֶת-בְּרִיתוֹ
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָם וְגַם לְחֹהֵל מִן-הַחֲזָקִים
 וְגַם גִּבּוֹר וְגַם פְּחָשׁוּ וְגַם שָׁמֹו בְּכָל-יָמָם׃
 וְלֹא רָבְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִיטֵל לָפָנָי
 אֲבִירֹים עָרָה וַיִּפְּסוּ לָפָנָי אֲבִירֹים כִּי הָיָה
 לְחֵרֶם לֹא אֹסִיף לְהָיוֹת עִמָּכֶם אִם-לֹא
 תִשְׁמְדוּ הַחֲזָקִים מִן-הַחֲזָקִים׃ וְגַם הַשָּׂעָר
 אֶת-הָעָם וַיִּמְרָקוּ הַחֲזָקִים לְמַחֵר כִּי
 כָּהָ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָרָם
 בְּהַרְבֵּה יִשְׂרָאֵל לֹא הִגִּדְתִּי לְהִיטֵל לָפָנָי
 אֲבִירֹי עַד-הַקִּירָם הַחֲזָקִים מִן-הַחֲזָקִים׃
 וַיַּדְּבְּרוּם בְּהָרָה לְשִׁבְתָּם וַיִּתְּנָה הַשָּׁבָקִים
 אֶת-יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו וַיִּתְּנָה יִתְגַּב לְמַשְׁפְּחוֹת
 וַיַּשְׁפֹּחַ אֶת-יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו וַיִּתְּנָה הַמַּעְצָה
 לְפָנָיו וַיִּתְּנָה אֲשֶׁר יִלְכְּדוּ וַיִּתְּנָה הַמַּעְצָה
 לְפָנָיו׃ וַיִּתְּנָה הַמַּעְצָה בְּהָרָם וַיִּתְּנָה
 בְּאֵשׁ אֹתוֹ וַיִּתְּנָה אֶת-קִלְיָנָיו כִּי עָבָר אֶת-
 בְּרִית יְהוָה וַיַּעֲשֶׂה בְּכָל-יִשְׂרָאֵל׃

2 Kai απέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαί, ἥ ἐστι
 κατὰ Βαιθλῆλ, λίγων κατασκέψασθε τὴν Γαί.
 3 Kai ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν
 Γαί, καὶ ἀνίστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ εἶπαν πρὸς
 αὐτόν Μη ἀναβήτω πᾶς ὁ λαός, ἀλλ' ὥσει
 δισχιλίοι ἢ τρισχιλίοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ
 ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν· μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ
 τὸν λαὸν ἅπαντα, ὀλίγοι γάρ εἰσι. 4 Kai ἀνέβησαν
 ὥσει τρισχιλίοι ἄνδρες, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου
 ἀνδρῶν Γαί. 5 Kai ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν
 ἄνδρες Γαί εἰς τριακονταῖς ἄνδρας, καὶ κατεδίωξαν
 αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς
 ἀπὸ τοῦ καταφεροῦς· καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ
 λαοῦ καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ. 6 Kai ἐνέρρηξεν
 Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ
 τὴν γῆν ἐπὶ προσώπον ἐναντίον Κυρίου ἕως ἑσπέ-
 ρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεβά-
 λοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. 7 Kai εἶπεν
 Ἰησοῦς Δέομαι, Κύριε, ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς
 σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην, παραδοῦναι
 αὐτὸν τῷ Ἀμορραίῳ ἀπολέσαι ἡμᾶς; καὶ εἰ κατε-
 μείναμεν καὶ κατψέκησθμεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην.
 8 Kai τί ἱρῶ ἐπεί μετέβαλεν Ἰσραὴλ αὐχίνα
 ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ; 9 Kai ἀκούσας ὁ
 Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
 περιεκυλώσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ
 τῆς γῆς· καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα;
 10 Kai εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἀνάστηθι, ἵνα
 τί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου;
 11 Ἥμαρτήκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην
 ἣν διεθήμην πρὸς αὐτούς· ἐλέψαντες ἀπὸ τοῦ
 ἀναθήματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν. 12 Kai
 οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ
 πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· αὐχίνα ὑποστρέ-
 ψουσιν ἐναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθησαν
 ἀνάθεμα· οὐ προσθήσω ἐτι εἶναι μεθ' ὑμῶν, ἵαν
 μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. 13 Ἀνα-
 στάς ἀγιάσον τὸν λαόν, καὶ εἰπὺν ἀγιασθῆναι εἰς
 αὐρίον· τὰδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Τὸ
 ἀνάθεμά ἐστιν ἐν ὑμῖν· οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι
 ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ
 ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν. 14 Kai συναχθήσεσθε πάντες
 τὸ πρῶν κατὰ φυλάς, καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἣν ἂν
 δεῖξῃ Κύριος, προσάξετε κατὰ δῆμους· καὶ τὸν
 δῆμον ὃν ἂν δεῖξῃ Κύριος, προσάξετε κατ' οἶκον·
 καὶ τὸν οἶκον ὃν ἂν δεῖξῃ Κύριος, προσάξετε κατ'
 ἄνδρα. 15 Kai ὃς ἂν ἐνδευχθῇ, κατακαυθήσεται
 ἐν πυρὶ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ· ὅτι παρέβη τὴν
 διαθήκην Κυρίου καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ἰσραὴλ.

2 Cumque mitteret Josue de Jericho viros
 contra Hai, quæ est juxta Bethaven, ad orien-
 talem plagam oppidi Bethel, dixit eis: Ascen-
 dite, et explorete terram. Qui præcepta com-
 plentes exploraverunt Hai. 3 Et reversi
 dixerunt ei: Non ascendat omnis populus, sed
 duo vel tria millia virorum pergant, et deleant
 civitatem: quare omnis populus frustra vexabi-
 tur contra hostes paucissimos? 4 Ascenderunt
 ergo tria millia pugnatorum. Qui statim terga
 vertentes, 5 Percussi sunt a viris urbis Hai,
 et corruerunt ex eis triginta sex homines:
 persecutique sunt eos adversarii de porta usque
 ad Sabarim, et ceciderunt per prona fugientes:
 pertimuitque cor populi, et instar aquæ lique-
 factum est. 6 Josue vero scidit vestimenta
 sua, et pronus cecidit in terram coram arca
 Domini usque ad vespem, tam ipso quam
 omnes senes Israel: miseruntque pulverem
 super capita sua, 7 Et dixit Josue: Heu
 Domine Deus, quid voluisti tradere populum
 istum Jordanem fluvium, ut traderes nos in
 manus Amorrhæi, et perderes? utinam ut
 cœpimus, mansissemus trans Jordanem. 8 Mi
 Domine Deus, quid dicam, videns Israelem
 hostibus suis terga vertentem? 9 Audient
 Chananæi, et omnes habitatores terræ, et
 pariter conglobati circumdabunt nos, atque
 delebunt nomen nostrum de terra: et quid
 facies magno nomini tuo? 10 Dixitque
 Dominus ad Josue: Surge; cur jaces pronus
 in terra? 11 Peccavit Israel, et prævaricatus
 est pactum meum: tuleruntque de anathemate,
 et furati sunt atque mentiti, et absconderunt
 inter vasa sua. 12 Nec poterit Israel stare
 ante hostes suos, eosque fugiet: quia pollutus
 est anathemate; non ero ultra vobiscum, donec
 coneratis cum qui hujus sceleris reus est.
 13 Surge, sanctifica populum, et dic eis:
 Sanctificamini in crastinum: hæc enim dicit
 Dominus Deus Israel: Anathema in medio tui
 est Israel: non poteris stare coram hostibus
 tuis, donec deleatur ex te qui hoc contaminatus
 est scelere. 14 Accedetisque mane singuli per
 tribus vestras: et quaecumque tribum sors
 invenerit, accedet per cognationes suas, et
 cognatio per domos, domusque per viros.
 15 Et quicumque ille in hoc facinore
 fuerit deprehensus, comburetur igni cum
 omni substantia sua: quoniam prævaricatus
 est pactum Domini, et fecit nefas in Israel.

16 וַיִּשְׁבֹּק יְהוֹשֻׁעַ בַּפֶּה וַיִּקְרַב אֶת־
יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְתָּיו וַיִּלְכֹּד שְׁבֹט יְהוּדָה׃
17 וַיִּקְרַב אֶת־מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה וַיִּלְכֹּד אֶת־
מִשְׁפַּחַת חֲזִרְיָי וַיִּקְרַב אֶת־מִשְׁפַּחַת
חֲזִרְיָי לַבְּנָיִם וַיִּלְכֹּד זַבְדִּי׃ 18 וַיִּקְרַב
אֶת־בֵּיתוֹ לַבְּנָיִם וַיִּלְכֹּד עֶלְזָא בֶּרֶכְמִי
בֶּרֶזַבְדִּי בֶּרֶזַח־לְמַנָּה וְהַחֲדָה׃ 19 וַיֵּאמֶר
יְהוֹשֻׁעַ אֶל־עֶלְזָא בְנִי שִׁים־נָא כְּבוֹד לַיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתִדְּלוּ תוֹנָה וְחֲדָנָה לִי
כֹחַ עֲשִׂיתָ אֶל־תִּכְחֹד מִמֶּנִּי׃ 20 וַיֵּצֵא עֶלְזָא
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֵּאמֶר אֲמֵנָה אֲנִי הִטָּאתִי
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכִנָּה וְכִנָּה וְכִנָּה
עָשִׂיתִי׃ 21 וַיֵּאמֶר אֲמֵנָה בְּשֵׁלֶל אֲנִי שָׁנָה
אֶחָד מִכָּל וּמֵאֲחֵים שְׁקָלִים כֶּסֶף וְלֶשֶׁן
זָהָב אֶחָד מִמַּשִּׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ
וְאֶחָד מִמַּסֵּס וְאֶחָד מִחֶסֶד מִמֶּנִּי בְּאֶרֶץ
בִּתְרוֹ הָאֵחָלִי וְחֶסֶף תַּחֲסִיתִי׃ 22 וַיִּשְׁלַח
יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים וַיִּרְצֻהוּ הָאֵחָלִי וְהַחֲדָה
מִבֵּיתוֹ הָאֵחָלִי וְחֶסֶף תַּחֲסִיתִי׃ 23 וַיִּקְחוּ
מִתְרוֹ הָאֵחָלִי וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וְאֵל
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְטָקוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
24 וַיִּקְחָה יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֶלְזָא בֶּרֶזַח וְאֶת־
חֶסֶף וְאֶת־הָאֵחָלִי וְאֶת־לֶשֶׁן הַזָּהָב
וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּנָתָיו וְאֶת־שִׁוְרוֹ וְאֶת־
חֲמֹר וְאֶת־צִמָּתוֹ וְאֶת־אֲחֵלֹו וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לֹו וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וַיַּעֲלֵה אֹתָם
עֲמָק עֶזְרוֹ׃ 25 וַיֵּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ כֹּחַ
עֲבָרְתָּנוּ וַעֲבָרְתָּ יְהוָה בְּיָמֵינוּ הַזֶּה וַיִּרְבְּמוּ
אֹתוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲנִי וַיִּשְׁרְפוּ אֹתָם בָּאֵשׁ
וַיִּסְקְלוּ אֹתָם בָּאֲבָנִים׃ 26 וַיִּקְרָאוּ עָלָיו
כָּל־אֲבָנִים כְּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּשָּׁב
יְהוָה מִחֲנֹן אֲפֹי עַל־עֶלְזָא קָרָא שֵׁם
חֲמֹקוֹם הַחֹהֵל עֲמָק עֶזְרוֹ עַד הַיּוֹם׃
תָּה

פרשה ח :

וַיֵּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־תִּירָא
וְאֶל־תִּחַזַּק כֹּחַ עִמּוֹ אֶת כָּל־עַם הַמִּלְחָמָה
וְהָם עֲלֶה חֲצִי רֶחֶם וְהָיִיתִי בְּיָדְךָ אֶת־
מִלְחָתְךָ וְאֶת־עַמּוֹ וְאֶת־עִירָךְ וְאֶת־
אֶרֶצְךָ׃ 2 וַעֲשִׂיתָ לְעַי וְלִמְלָכָהּ כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וְלִמְלָכָהּ וְכִשְׁלָלָהּ וּבְהִמָּתָהּ
תִּבְדִּי לָכֶם שִׁים־לָךְ אֶרֶב לְעִיר מִצְרַיִם׃

16 Καὶ ὤρθρισεν Ἰησοῦς καὶ προσήγαγε τὸν
λαὸν κατὰ φυλὰς· καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰούδα.
17 Καὶ προσήχθη κατὰ δῆμους, καὶ ἐνεδείχθη
δῆμος Ζαραὶ· καὶ προσήχθη κατ' ἄνδρα, 18 Καὶ
ἐνεδείχθη Ἀχαρ υἱὸς Ζαμβρι υἱοῦ Ζαρά. 19 Καὶ
εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ Δὸς δόξαν σήμερον τῷ
Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ, καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ
ἀνάγγελόν μοι τί ἐποίησας, καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ'
ἐμοῦ. 20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀχαρ τῷ Ἰησοῦ καὶ
εἶπεν Ἀληθῶς ἥμαρτον ἐναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ Ἰσραὴλ· οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα. 21 Εἶδον
ἐν τῇ προνομίῃ ψυλὴν ποικίλην καὶ διακόσια
εἰδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσοῦν
πεντήκοντα διδράχμων, καὶ ἐθυμῆθεις αὐτῶν
ἐλαβον· καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐκέκρυπται ἐν τῇ σκηνῇ
μου, καὶ τὸ ἀργύριον ἐκρύπται ὑποκάτω αὐτῶν.
22 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους, καὶ ἔδρα-
μον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ
ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ
τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν. 23 Καὶ ἐξήνεγκαν
αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ
ἐναντι Κυρίου. 24 Καὶ ἐλαβεν Ἰησοῦς τὸν
Ἀχαρ υἱὸν Ζαρά καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα
Ἀχώρ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτοῦ καὶ τοὺς μύσχους αὐτοῦ καὶ τὰ ὑποζύγια
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν
αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχώρ. 25 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ
Ἀχαρ Τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεῦσαι σε
Κύριος καθὰ καὶ σήμερον· καὶ ἐλιθοβόλησαν
αὐτὸν λίθοις πᾶς Ἰσραὴλ, 26 Καὶ ἐπέστησαν
αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν· καὶ ἐπαύσατο Κύριος
τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν
αὐτὸ Ἐμεκαχώρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Μὴ φοβηθῇς
μηδὲ δειλιάσῃς· λάβε μετὰ σοῦ πάντας
τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστάς, καὶ ἀναστὰς
ἀνάβηθι εἰς Γαί· ἰδοὺ δίδωκα εἰς τὰς χεῖράς
σου τὸν βασιλεῖα Γαί καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ.
2 Καὶ ποιήσεις τὴν Γαί ὅν τρόπον ἐποίησας τὴν
Ἰεριχώ καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς, καὶ τὴν προνομίην
τῶν κτηνῶν προνομούσεις σεαυτῷ· κατὰστησον
δὲ σεαυτῷ ἐνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω.

16 Surgens itaque Josue manebat, applicuit Israel
per tribus suas, et inventa est tribus Juda.
17 Quæ cum juxta familias suas esset oblata,
inventum est familia Zare. Illam quoque per
domos offerens, reperit Zabdi: 18 Cujus
domum in singulos dividens viros, invenit
Achan filium Charimi, filii Zabdi, filii Zare de
tribu Juda. 19 Et ait Josue ad Achan: Fili
mi, da gloriam Domino Deo Israel, et confitere,
atque indica mihi quid feceris, ne abscondas.
20 Responditque Achan Josue, et dixit ei:
Vere ego peccavi Domino Deo Israel, et sic et
sic feci: 21 Vidi enim inter spolia pallium
coccineum valde bonum, et ducentos siclos
argenti, regulamque auream quinquaginta
siclorum: et concupiscens abstuli, et abscondi
in terra contra medium tabernaculi mei,
argentumque fossa humo operui. 22 Misit
ergo Josue ministros: qui currentes ad taber-
naculum illius, repperunt cuncta abscondita in
eodem loco, et argentum simul. 23 Auferentes-
que de tentorio tulerunt ea ad Josue, et ad
omnes filios Israel, projecceruntque ante
Dominum. 24 Tollens itaque Josue Achar
filium Zare, argentumque et pallium, et auream
regulam, filios quoque et filias ejus, boves et
asinos, et oves, ipsumque tabernaculum, et
cunctam suppellectilem (et omnis Israel cum eo):
duxerunt eos ad vallem Achor: 25 Ubi
dixit Josue: Quia turbasti nos, exturbet te
Dominus in die hac. Lapidavitque eum omnis
Israel: et cuncta quæ illius erant igne
consumpta sunt. 26 Congregaveruntque super
eum acervum magnum lapidum, qui permanet
usque in præsentem diem. Et aversus est
furor Domini ab eis. Vocationumque est nomen
loci illius, Vallis Achor, usque hodie.

CAPUT VIII.

1 DIXIT autem Dominus ad Josue: Ne ti-
meas, neque formides: tolle tecum omnem
multitudinem pugnatorum, et consurgens
ascende in oppidum Hai; ecce tradidi in
manu tua regem ejus, et populum, urbem-
que et terram. 2 Faciesque urbi Hai, et
regi ejus, sicut fecisti Jericho, et regi
illius: prædam vero, et omnia animantia
diripietis vobis: pone insidias urbi post eam.

3 ויהם יהושע וכל צבא הפלחמה לעלות
הצי ויבחר יהושע שלשים אלף איש
גבורי חיל וישלחם ללילה: 4 ויצו
אמם לאמר וואם אמם ארבים לעיר
מאחרי העיר אל-פרחיקו מרחקיר מאד
והייתם דלכם נלכים: 5 ויאמי וכל-הצבא
אשר אמי נקרב אליה-עיר והיה פריצא
לקראתו כאשר דרשנו ונסנו לפניהם:
6 ויצא אחרינו עד התקנה אורב מר
העיר כי ואמר נסים לקינו כאשר
דרשנו ונסנו לפניהם: 7 ואמם פלמי
בתאורב והורשנו את-העיר ונבנה
יהיה אל-היבם בידם: 8 והיה פתשכם
את-העיר תציתו את-העיר באש פדבר
יהיה תעשו ראוי צויתי אהבם: 9 וישלחם
יהושע וכלו אל-המאורב וישבו בין
בית-אל ובין העי מימם לעי נגלו
יהושע כל-לילה בהוא דהיה העם:

10 וישכם יהושע בפקר ויפקד את-
העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם
העי: 11 וכל העם הפלחמה אשר אמי
עלה וישבו ונבאו נגד העיר ונבאו
מפיון לעי והגי בינו ובין העי: 12 וינח
פחמשת אלפים איש וישם אורבם אורב
בין בית-אל ובין העי מימם לעיר:
13 וישמו העם את-פחמשת אלפים
מפיון לעיר ואת-עמקו מימם לעיר ונגלו
יהושע כל-לילה בהוא דהיה העם:
14 ויהי פראות מלך-העי וימחה וישלמו
ויצא אנש-העיר לקראת ישראל לשלחמה
הוא וכל-עמו למועד לפני העיר
והוא לא ידע קראתו לו מאחרי העיר:
15 ויגער יהושע וכל-ישראל לפניהם
ונגסו דהיה הפדבר: 16 ויגערו כל-העם
אשר בעיר לרחף אחריהם ויחדפו אחרי
יהושע וינקחו מרחקיר: 17 וילא-נשאר
איש בעיר וגיר אל אשר לא-נשא
אחרי ישראל ויגברו את-העיר שתנה
ויחדפו אחרי ישראל: 18 ואמר
יהיה אל-יהושע ויטה בפדיון אשר
בירח אל-העי כי בידו מתגבר ויש
יהושע בפדיון אשר-בדיו אל-העיר:

3 Καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολε-
μότης ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί· ἐπὶλεξε δὲ Ἰησοῦς
τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοῦς ἐν ἰσχύϊ,
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός. 4 Καὶ ἐνετείλατο
αὐτοῖς λέγων Ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πό-
λεως· μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ
ἐσεσθε πάντες ἑτοιμοί. 5 Καὶ ἐγὼ καὶ πάντες
οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ
ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαί εἰς
συνάντησιν ἡμῖν καθάπερ καὶ πρῶην, καὶ φευξόμεθα
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 6 Καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν
ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
πόλεως· καὶ ἱροῦσι Φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου
ἡμῶν ὃν τρόπον καὶ ἐμπροσθεν. 7 Ὑμεῖς δὲ
ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας, καὶ πορεύσεσθε
εἰς τὴν πόλιν. 8 Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε·
ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν. 9 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν· καὶ
ἐνεκάθισαν ἀνὰ μέσον Βαιθήλ καὶ ἀνὰ μέσον
Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί. 10 Καὶ ὀρθρίσας
Ἰησοῦς τὸ πρωὶ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν· καὶ
ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον
τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί. 11 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
πολεμότης μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν, καὶ πορευόμενοι
ἦλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν,
12 καὶ τὰ ἐνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης.

* * *

14 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδε βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσε
καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐκ εὐθείας
εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει ὅτι ἐνεδρα αὐτῷ
ἔστιν ὀπίσω τῆς πόλεως. 15 Καὶ εἶδε, καὶ
ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν. 16 Καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἀπίστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως·
17 οὐ κατελείβθη οὐδεὶς ἐν τῇ Γαί ὅς οὐ κατε-
δίωξεν ὀπίσω Ἰσραὴλ, καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν
ἠνεωγμένην, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραὴλ.
18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Ἐκτεινον τὴν
χείρ σου ἐν τῷ γαστρὶ τῷ ἐν τῇ χειρὶ σου ἐπὶ
τὴν πόλιν, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδίδωκα
αὐτήν· καὶ τὰ ἐνεδρα ἐξινωσίσονται ἐν τάχει
ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν· καὶ ἐξείπεν Ἰησοῦς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαστρὶ ἐπὶ τῇ πόλει·

3 Surrexitque Josue, et omnis exercitus bel-
latorum cum eo, ut ascenderent in Hai: et
electa triginta millia virorum fortium misit
nocte, 4 Præcepitque eis, dicens: Ponite insi-
dias post civitatem: nec longius rocedatis: et
eritis omnes parati; 5 Ego autem, et reliqua
multitudo quæ mecum est, accedemus ex
adverso contra urbem. Cumque exierint contra
nos, sicut ante fecimus, fugiemus, et terga
vertemus: 6 Donec persequentes ab urbe
longius protrahantur: putabunt enim nos
fugere sicut prius. 7 Nobis ergo fugientibus,
et illis persequentibus, consurgetis de insidiis,
et vastabitis civitatem: tradetque eam Dominus
Deus vester in manus vestras. 8 Cumque
ceperitis, succendite eam, et sic omnia facietis,
ut jussi. 9 Dimisitque eos, et perrexerunt ad
locum insidiarum, sederuntque inter Bethel et
Hai, ad occidentalem plagam urbis Hai: Josue
autem nocte illa in medio mansit populi,
10 Surgensque diluculo recensuit socios, et
ascendit cum senioribus in fronte exercitus,
vallatus auxilio pugnatorum. 11 Cumque
venissent et ascendissent ex adverso civitatis,
steterunt ad septentrionalem urbis plagam,
inter quam et eos erat vallis media. 12 Quin-
que autem millia viros elegerat, et posuerat in
insidiis inter Bethel et Hai, ex occidentali
parte ejusdem civitatis: 13 Omnis vero
reliquus exercitus ad aquilonem aciem
dirigebat, ita ut novissimi illius multitudinis
occidentalem plagam urbis attingerent. Abiit
ergo Josue nocte illa, et stetit in vallis medio.
14 Quod cum vidisset rex Hai, festinavit mane,
et egressus est cum omni exercitu civitatis,
direxitque aciem contra desertum, ignorans
quod post tergum laterent insidiæ. 15 Josue
vero et omnis Israel cesserunt loco, simulantes
metum, et fugientes per solitudinis viam.
16 At illi vociferantes pariter, et se mutuo
cohortantes, persecuti sunt eos. Cumque re-
cessissent a civitate, 17 Et ne unus quidem
in urbe Hai et Bethel remansisset qui non
persequeretur Israel (sicut eruperant aperta
oppida relinquentes), 18 Dixit Dominus ad
Josue: Leva clypeum, qui in manu tua est,
contra urbem Hai, quoniam tibi tradam eam.
Cumque elevasset clypeum ex adverso civitatis,

יהושע ח

19 וְהָאֹרֶב הָם מִתְּרֵה מִמֶּהוּמֹו וְגִירָה
בְּנִטּוֹת יָדָו וּבְכֹאֵי הָעִיר וּלְפָדוּקָה וּבְמִקְדָּה
וּבִצִּיחָהוּ אֶת־הָעִיר בָּאֵשׁ׃ 20 וַיִּפְּנֶה אֲנֹשׁ
הָעִי אֶת־רִיחָם וַיִּרְאֵה וַהֲפֹה עָלָה עֲשֹׁן
הָעִיר חֲשֵׁמֶמֶת וּלְא־הָלָה בָּתָם בָּתָם
לְכֹס הַנֶּחֱד וַחֲנֹה וַחֲנֹה וַחֲנֹה חֲסֵם חֲסֵם
נִחֲסָה אֶל־הַחֲרוֹת׃ 21 וַיַּחֲשֹׁעַ וּכְל־יִשְׂרָאֵל
אִם קִרְלָכָד הָאֶרֶב אֶת־הָעִיר וְכִי עָלָה
עֲשֹׁן הָעִיר וַיִּשְׁבּוּ וַיִּפּוּ אֶת־אֲנָשֵׁי הָעִי׃
22 וְאַלֶּה גִצָּאֵה מִן־הָעִיר לְקִרְאָתָם וַיִּחְיֶה
לְיִשְׂרָאֵל בְּחֵנֶה אֶלֶה מִנָּה וְאַלֶּה מִנָּה
וַיִּפּוּ אוֹתָם עַד־בְּלֹתֵי חֲשָׁאִיר לָתָם שְׂקִיר
וַפָּלִיט׃ 23 וְאֶת־מִלְחָה הָעִי תִפְשֹׁו הִי
וַיִּתְּרָבּוּ אֹתָהּ אֶל־יַחֲוֹשֶׁעַ׃ 24 וַיְחִי פְכֻלוֹת
יִשְׂרָאֵל לַחֲרֹ אֶת־בְּלִי־שָׁבִי הָעִי בַּשָּׂנָה
בַּפְּדָר אֲשֶׁר רָדְפָם בּוֹ וַיִּפְּלוּ כָלָם לִפְי־
חֶרֶב עַד־תִּמָּם 0 וַיִּשְׁבּוּ כָל־
יִשְׂרָאֵל הָעִי וַיִּפּוּ אוֹתָהּ לִפְר־חֶרֶב׃ 25 וַיִּהְיֶה
כָּל־הַנִּפְּלִים בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה
שָׂגִים עָשָׂר אֶלֶף כָּל אֲנָשֵׁי הָעִי׃
26 וַיַּחֲשֹׁעַ ל־הַשָּׂבִי יָדָו אֲשֶׁר נָטָה
בַּפִּדְיוֹן עַד אֲשֶׁר תִּחְלִים אֶת כְּלִי־שָׁבִי
הָעִי׃ 27 נָקָה הַבְּהֵמָה וַיִּשְׁלַל הָעִיר הַהִיא
בְּזוֹת לָתָם יִשְׂרָאֵל כְּדָבָר וַיְחַלֵּה אֲשֶׁר צִוָּה
אֶת־יַחֲוֹשֶׁעַ׃ 28 וַיִּשְׁרָף יַחֲוֹשֶׁעַ אֶת־הָעִי
וַיִּשְׁמָה תִּלְעֻלוֹם שָׂמָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
29 וְאֶת־מִלְחָה הָעִי תִלָּה עַל־חֶפֶץ עַד־עַתָּה
הָעַרְב וַיִּכְבּוּ חֲשָׁמֶשׁ צִוָּה יַחֲוֹשֶׁעַ וַיִּתְּרֶה
אֶת נִבְלָתוֹ מִדְּחָפֶץ וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ אֶל־
כְּתֹחַ שְׂעִיר הָעִיר וַיִּקְיֹמוּ עָלָיו גִּלְגָּמֶשׁ
דָּוִל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 30 אֵי וַיִּבְנֶה
יַחֲוֹשֶׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהָיו יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶב
עֵיבָל׃ 31 כָּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּסֶפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
מִזְבֵּחַ אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר ל־אֶחָדָה
עֲלֵיהֶן בְּרֹחַל וַיַּעֲלֶה עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה
וַיִּזְדַּחֵהוּ שְׁלָמִים׃ 32 וַיִּכְתֹּב־שֵׁם עַל־הָאֲבָנִים
אֶת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתֹב לִפְנֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 33 וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֻוּ
וַשָּׂמִירִים וַשָּׂפָטִי עֲמֻנִים מִנָּה וּמִנָּה ו
לְאִדָּו נָגַד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם נִשְׂאִי ו
אֲבָנֹן בְּרִית־יְהוָה כִּפֹּר גְּאֻלָּה חֲצִי
אֶל־מִקְוֵל חֲרָדָוִים וַחֲסֻדָּו אֶל־מִקְוֵל
חֲרָעִיבָל כָּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְד־
יְהוָה לִבְרֹךְ אֶת־הָעָם יִשְׂרָאֵל בְּרֹאשָׁתָהּ׃

ΙΗΣΟΥΣ, ἡ'.

19 Καὶ τὰ ἑνδρά ἐξανίστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ ἐξήλθοσαν ὅτε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ ἐσήλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ κατεδάβοντο αὐτήν· καὶ σπένσαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν πυρὶ. 20 Καὶ περιβέψαντες οἱ κάτοικοι Γαὶ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν, καὶ θεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οὐκέτι εἶχον ποῦ φύγωσιν ὥδε ἢ ὧδε. 21 Καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἑνδρά τὴν πόλιν, καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ μεταβαλλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαί. 22 Καὶ οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν, καὶ ἐγενήθησαν ἀνά μέσον τῆς παρεμβολῆς, οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διασφευγόντα. 23 Καὶ τὸν βασιλεῖα τῆς Γαί συνέλαβον ζῶντα, καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν. 24 Καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀποκτενύοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαί καὶ τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως, οὐ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαί, καὶ ἐπάταξε αὐτήν ἐν στόματι ῥομφαίας. 25 Καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς δώδεκα χιλιάδες, πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαί.

27 Πῶλον τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει πάντα ἂ ἐπρονόμεισαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πρόσταγμα Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῖ. 28 Καὶ ἐνεπύριεν Ἰησοὺς τὴν πόλιν ἐν πυρὶ· χῶμα δόικητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 29 Καὶ τὸν βασιλεῖα τῆς Γαὶ ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου, καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἐσπέρας· καὶ ἐπιϋδνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοὺς καὶ καθεῖλοναι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ῥήψαι αὐτὸ εἰς τὸν βόθρον, καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 30 Τότε ᾠκοδόμησεν Ἰησοὺς θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ ἐν ὄρει Γαββὰλ, 31 καθότι ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ θεράπων Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ, θυσιαστήριον λίθων ἀνοκλήριον ἐφ' οὗς οὐκ ἐπεβλήθη σίδηρος· καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ καὶ θυσίαν σωτηρίου. 32 Καὶ ἔγραψεν Ἰησοὺς ἐπὶ τῶν λίθων τὸ δευτερονόμιον, νόμον Μωσῆ, ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 33 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν καὶ οἱ δικασταὶ καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν παρεπορεύοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ αὐτόχθων, οἱ ἦσαν ἡμισυ πλησίον ὄρους Γαββὰλ, καθότι ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ θεράπων Κυρίου εὐλογῆσαι τὸν λαὸν ἐν πρώτοις.

JOSUE, VIII.

19 Insidiae, quæ latebant, surrexerunt confestim : et pergentes ad civitatem, ceperunt, et succenderunt eam. 20 Viri autem civitatis, qui persequiebantur Josue, respicientes et videntes fumum urbis ad cælum usque conscendere, non potuerunt ultra huc illucque diffugere : præsertim cum hi qui simulaverant fugam, et tendebant ad solitudinem, contra persequentes fortissime restitissent. 21 Vidensque Josue et omnis Israel quod capta esset civitas, et fumus urbis ascenderet, reversus percussit viros Hai. 22 Siquidem et illi qui ceperant et succenderant civitatem, egressi ex urbe contra suos, medios hostium ferire ceperunt. Cum ergo ex utraque parte adversarii cæderentur, ita ut nullus de tanta multitudine salvaretur, 23 Regem quoque urbis Hai apprehenderunt viventem, et obtulerunt Josue. 24 Igitur omnibus interfectis, qui Israelem ad deserta tendentem fuerant persecuti, et in eodem loco gladio corruentibus, reversi filii Israel percusserunt civitatem. 25 Erant autem qui in eodem die conciderant a viro usque ad mulierem, duodecim millia hominum, omnes urbis Hai. 26 Josue vero non contraxit manum, quam in sublime porrexerat, tenens clypeum donec interficerentur omnes habitatores Hai. 27 Jumenta autem et prædam civitatis dividerunt sibi filii Israel, sicut præceperat Dominus Josue. 28 Qui succendit urbem, et fecit eam tumulum sempiternum : 29 Regem quoque ejus suspendit in patibulo usque ad vesperam et solis occasum. Præcepitque Josue, et deposuerunt cadaver ejus de cruce : projeceruntque in ipso introitu civitatis, congesto super eum magno acervo lapidum, qui permanet usque in præsentem diem. 30 Tunc ædificavit Josue altare Domino Deo Israel in monte Hebal : 31 Sicut præceperat Moyses famulus Domini filiis Israel, et scriptum est in volumine legis Moysei : Altare vero de lapidibus impolitis, quos ferrum non tetigit : et obtulit super eo holocausta Domino, immolavitque pacificas victimas. 32 Et scripsit super lapides Deuteronomium legis Moysei, quod ille digesserat coram filiis Israel. 33 Omnis autem populus, et majores natu, ducesque ac judices stabant ex utraque parte arce, in conspectu sacerdotum qui portabant arcam fœderis Domini, ut advena ita et indigena. Media pars eorum juxta montem Garizim, et media juxta montem Hebal, sicut præceperat Moyses famulus Domini. Et primum quidem benedixit populo Israel.

34 וַאֲחֵרֵיהֶן קָרָא אֶת־קִלְדַּבְרֵי הַחֹרֶה
הַבָּרָכָה וְהַקְלָלָה בְּקִלְיֵהֶנָּהּ בְּסֵפֶר
הַחֹרֶה : 35 לֹא־הָיָה דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר־צִוָּה
מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא־קָרָא יְהוֹשֻׁעַ גִּבּוֹר כִּלְיָתָן
יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים וְהַנְּעָרִים וְהַגִּבּוֹרִים
בְּקִרְבָּם :

פרשה ט :

1 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
הַיַּרְדֵּן בָּחַר וּבִשְׁמָלָהּ וּבְכָל חֹף תַּיִם
הַיָּדוֹל אֶל־מִוֶּל הַלְבָנוֹן הַחֲמִל וְהַאֲמָרִי
הַכְּנַעֲנִי חֲפָרַי חֲחִי וְהַיְבוֹסִי : 2 וַיִּהְיוּ
יָחִידִי לְהַלְחֵם עִם־יְהוֹשֻׁעַ וְעִם־יִשְׂרָאֵל כָּח
אֶחָד : 3 וַיִּשְׁבִּי גִבְעוֹן שְׁמֹעַ אֶחָד אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ לִירֵחוֹ וְלָעִי : 4 וַיַּעֲשׂוּ
בַסִּהְרָה בְּצִרְיָה וּגְלָדוֹ וַיִּצְטָרְרוּ וַיִּקְרְאוּ
שְׁרָם בָּלִים לְחַמְרֵיהֶם וְנִאֲדוּת וַיֵּן בָּלִים
וּמִבְּקָעִים וּמִצְרָקִים : 5 וַיַּעֲלִיזוּ בָלִים
וּמִמְלָאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׁלֵמוֹת בָּלִים עֲלֵיהֶם
וְכָל לֶחֶם צִיָּם גִּבְשׁ הָיָה נִקְרָם : 6
וַיִּגְלָדוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגָּלְגָל
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל־אֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאֲרָץ
רְחוֹקָה בָּאנוּ וְעַתָּה בְּרַחֲנוּ לָנוּ בְּרִית : 7
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־חֲחִי אֵלִי בְּחֶרֶב
אֶתָּה יֹשֵׁב וְאֵת אֶבְרָתֶךָ לֶחֶם בְּרִית : 8
וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמִיָּן תָּבֹאוּ : 9
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאֲרָץ רְחוֹקָה מֵאֵל בָּאוּ
עֲבָדֶיךָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קִרְשָׁמֶנִּי
שְׁמֹעַ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם : 10
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לְשֵׁגַל מִלְכֵי הָאֲמָרִי
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הַחִשְׁבוֹן
וְלָעִי מֶלֶךְ־הַחִשְׁבוֹן אֲשֶׁר בְּעִשְׂתָּרִת : 11
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זִמְנִי וְכָל־יִשְׁבֵּי אֶרֶץ
לְאֲמֹר חָרוּ בְּיָדְכֶם צִדָּה לְהַרְדָּה וּלְכֹה
לְקַרְאֵם וְאֶמְרָתֶם אֲלֵיהֶם עֲבָדֶיכֶם אֲנַחְנוּ
וְעַתָּה בְּרַחֲנוּ לָנוּ בְּרִית : 12 וְזֶה
חֶם הַצְמִדָנוּ אֹהֶל מִבְּמִינֵי בָיִם צֹאנֵה
לְלֶכֶת אֲלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה גִבְשׁ וְהָיָה
נִקְרָם : 13 וְאֵלֶּה נִאֲדוּת הַיָּדוֹל אֲשֶׁר מִלְּאֲמֵי
בְּדָשִׁים וְהָיָה הַתְּבַקְּנוּ וְאֵלֶּה שְׁלֵמוֹתֵינוּ
וַיַּעֲלִינוּ בָּלִי מִכָּח הַחֲדָדָה מֵאֵד : 14 וַיִּקְרְאוּ
הַנָּשִׁים מִצִּידָם וְאֶת־יְיָ יְהוָה לֹא שָׁאָלוּ :

34 Καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως ἀνέγνω Ἰησοῦς πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰς εὐλογίας καὶ τὰς κατάρas κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσῆ· 35 Οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο Μωϋσῆς τῷ Ἰησοῖ δ' οὐκ ἀνέγνω Ἰησοῦς εἰς τὰ ὅσα πάσης ἐκκλησίας υἱῶν Ἰσραὴλ, τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναῖξι καὶ τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσπαρευομένοις τῷ Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. θ'.

1 Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἐν τῇ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, οἱ ἐν τῇ θρηινῇ καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίῃ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καὶ οἱ πρὸς τῇ Ἀντιλιβάνῳ, καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι, 2 Συνήλθονσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ ἅμα πάντες. 3 Καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν ἤκουσαν πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος τῇ Ἰεριχώ καὶ τῇ Γαλ. 4 Καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας, καὶ ἰλθόντες ἐπιστρίσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο, καὶ λαβόντες σάκκους παλαιούς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν καὶ ἀσκὸς οἴνου παλαιὸς καὶ κατεβρωγὸς ἀποδεδεμένους· 5 Καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπελεματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἔπῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπιστρίψαι ξηρὸς καὶ εὐρωτῶν καὶ βεβρωμένος. 6 Καὶ ἦλθονσαν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γάλαγα, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ· Ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκαμεν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην. 7 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Χορραῖον Ὁρα μὴ ἐν ἱμοὶ κατοικεῖς, καὶ πῶς σοι διαθῆναι διαθήκην; 8 Καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν Οἰκέται σου ἴσμεν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς Πόθεν ἴσθε, καὶ πόθεν παραγεγόνατε; 9 Καὶ εἶπαν Ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἤκασον οἱ παῖδες σου ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ θεοῦ σου· ἀκηκόαμεν γάρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ, 10 Καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων καὶ τῷ Ὄγ βασιλεῖ τῆς Βασάν, ὃς κατῴκει ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἐδραῖν. 11 Καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν λέγοντες Λάβετε ἑαυτοῖς ἐπιστρίμνους εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ εἰπεῖτε πρὸς αὐτοὺς Οἰκέται σου ἴσμεν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν τὴν διαθήκην. 12 Οὗτοι οἱ ἄρτοι, θερμούς ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξῆλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς, νῦν δὲ ἐξηράνθησαν καὶ γεγόνασι βεβρωμένοι. 13 Καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ τοῦ οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν καινοὺς, καὶ οὗτοι ἱρῶγασαι· καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαιώται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα. 14 Καὶ ἰδόντες οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπιστρίψαι αὐτῶν, καὶ Κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν.

34 Post hæc legit omnia verba benedictionis et maledictionis, et cuncta quæ scripta erant in legis volumine. 35 Nihil ex his quæ Moyses jussu erat, reliquit intactum, sed universa replicavit coram omni multitudo Israel, mulieribus ac parvulis et advenis, qui inter eos morabantur.

CAPUT IX.

1 QUIBUS auditis, cuncti reges trans Jordanem, qui versabantur in montanis et campestribus, in maritimis ac littore magni maris, hi quoque qui habitabant juxta Libanum, Hethæus et Amorrhæus, Chananæus, Pherezeus, et Hevæus, et Jebusæus, 2 Congregati sunt pariter, ut pugnarent contra Josue et Israel uno animo, eademque sententia. 3 At hi qui habitabant in Gabaon, audientes cuncta quæ fecerat Josue Jericho et Hai: 4 Et callide cogitantes, tulerunt sibi cibaria, saccos veteres asinis imponentes, et utres vinarios scissos atque consutos, 5 Calceamenta quoque perantiqua quæ ad indicium vetustatis pittacii consuta erant, induti veteribus vestimentis: panes quoque, quos portabant ob viaticum, duri erant, et in frusta comminuti. 6 Perrexeruntque ad Josue, qui tunc morabatur in castris Galgalæ, et dixerunt ei, atque simul omni Israeli: De terra longinqua venimus, pacem vobiscum facere cupientes. Responderuntque viri Israel ad eos, atque dixerunt: 7 Ne forte in terra, quæ nobis sorte debetur, habitetis, et non possimus fœdus inire vobiscum. 8 At illi ad Josue, Servi, inquit, tui sumus. Quibus Josue ait: Quinam estis vos? et unde venistis? 9 Responderunt: De terra longinqua valde venerunt servi tui in nomine Domini Dei tui. Audivimus enim famam potentie ejus, cuncta quæ fecit in Ægypto, 10 Et duobus regibus Amorrhæorum qui fuerunt trans Jordanem, Sehon regi Hesebon, et Og regi Basan qui erat in Astaroth: 11 Dixeruntque nobis seniores, et omnes habitatores terræ nostræ: Tollite in manibus cibaria ob longissimam viam, et occurrite eis, et dicite: Servi vestri sumus, fœdus inite nobiscum. 12 En, panes quando egressi sumus de domibus nostris, ut veniremus ad vos, calidos sumpsimus, nunc sicci facti sunt, et vetustate nimia comminuti; 13 Utres vini novos implevimus, nunc rupti sunt et soluti: vestes et calceamenta quibus induimur, et quæ habemus in pedibus, ob longitudinem longioris viæ trita sunt, et pene consumpta. 14 Susceperunt igitur de cibariis eorum, et os Domini non interrogaverunt.

15 וַיַּעַשׂ לָהֶם וַיְהוֹשֶׁעַ שְׁלוֹם וַיִּכְרַת לָהֶם
בְּרִית לְחַיֵּיהֶם וַיִּשָּׁבְעוּ לָהֶם נְשִׂאֵי הָעָדָה :
16 וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשָׁת יָמִים אַחֲרָי אֲשֶׁר
כָּרְתוּ לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ קִרְיָתִים הַבָּ
אֲלֵיו וּבְקֶרְבָּו הֵם וְשָׁבִים : 17 וַיִּכְעֲבוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל-עָרֵיהֶם בָּנִים הַשְּׁלִישִׁי
וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן וְחִפְתָּיִה וּבִאֲרוֹת וְהֶרֶת
וְעָרִים : 18 וְלֹא הִפְסֵהוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְיָתִישָׁבַע
לָהֶם נְשִׂאֵי הָעָדָה בִּיהֲנוּ אֲלֵהֶי וּשְׂרָאֵל
וַיִּלְחֹהוּ כָל-הָעָדָה עַל-הַנְּשִׂאִים : 19 וַיֹּאמְרוּ
כָל-הַנְּשִׂאִים אֶל-כָּל-הָעָדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ
לָהֶם בִּיהֲנוּ אֲלֵהֶי וּשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא
נִבְכַּל לַגָּזַע בָּקָם : 20 זֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם
וְנַחֲמֵה אוֹתָם וְלֹא-יִתְּנֵה עָלֵינוּ חֶזֶק עַל-
הַשְּׁבָעָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם : 21 וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂאִים יְהוֹי וַיְהִי חֲטָבִי עֲצִים
וְשֹׁאבֵי-מַיִם לְכָל-הָעָדָה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם
הַנְּשִׂאִים : 22 וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֶׁעַ וַיְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם לֵאמֹר לְמַד רַמְיָם אֲנִי לֹא-מֵר
רְחוּלִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם מֵאָדָּם וְאַתֶּם בְּקֶרְבָּנוּ
וְשָׁבִים : 23 וְעַתָּה אֲרוּכִים אַתֶּם וְלֹא-יִכְרַת
מִכֶּם עֵבֶד וְחֲטָבִי עֲצִים וְשֹׁאבֵי-מַיִם לְבֵית
אֲלֵהֶי : 24 וַיַּעַשׂ אֶת-יְהוֹשֶׁעַ וַיֹּאמְרוּ כִּי
הָיָה הַיָּד הַזֶּה לְעִבְדֵיךָ אֲתָּה אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה
אֲלֵהֶי אֶת-מִשְׁחָה עֲבָדֶיךָ לָהֵךְ לָכֶם אֶת-
כָּל-הָאָרֶץ וְלִהְיוֹתְכֶם אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ
מִפְּנֵיכֶם וַיָּבֹאוּ מֵאָדָּם לְנַפְשֵׁיהֶם מִפְּנֵיכֶם
וַיַּעֲשֶׂה אֶת-יְהוֹשֶׁעַ הַיָּד : 25 וְעַתָּה הִנֵּה
בְּיָדְךָ כְּפֹזֹב וְכִשְׁפָּה בְּעִינֶיךָ לַעֲשׂוֹת לָנוּ
עֲשָׂה : 26 וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן וַיִּבָּל אוֹתָם מִן-
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא הָרְגוּם : 27 וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֶׁעַ
בָּנִים חַחוּיָה חֲטָבִי עֲצִים וְשֹׁאבֵי-מַיִם
לְעִבְדָּה וְלִמְזֻקָּה וְהָיָה עַד-הַיּוֹם הַזֶּה אֶל-
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִכְרַח :

פרשה י

וַיְהִי כַשְׁמַע אֲדֹנִי-הָעָדָה מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם
כִּי-לָכַד יְהוֹשֶׁעַ אֶת-הָעִיר נִמְרוֹיָמָה כְּאֲשֶׁר
עָשָׂה לִירֵחוֹ וְלִמְלָכָהּ כְּדָרְשָׁהּ לָצִי
וְלִמְלָכָהּ וְכִי הַשְׁלִימוּ וְשָׁבִי גִבְעוֹן אֶת-
יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בְּקֶרְבָּם : 1 וַיִּבְרָאוּ מֵאָדָּם כִּי
עִיר גְּדוֹלָה גִּבְעוֹן כְּאֲמֹתָ עִיר הַמְּמַלְכָּה
וְכִי הָיָה גְדוֹלָה מִרְחָבִי וְכָל-אֲשֶׁרֶשׁ בְּפָרִים :

15 Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην,
καὶ διέθεντο πρὸς αὐτοὺς διαθήκην τοῦ δια-
σῶσαι αὐτοὺς, καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες
τῆς συναγωγῆς. 16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς
ἡμέρας μετὰ τὸ διαθῆσθαι πρὸς αὐτοὺς δια-
θήκην, ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσὶ, καὶ
ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσι. 17 Καὶ ἀπῆλθον οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν·
αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβῶν καὶ Κεφὶρὰ καὶ
Βηρώτ καὶ πόλεις Ἰαρίν. 18 Καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο
αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς πάν-
τες οἱ ἄρχοντες Κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ· καὶ
διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσιν.
19 Καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πᾶσιν τῇ συναγωγῇ·
Ἡμεῖς ὤμοσαμεν αὐτοῖς Κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ,
καὶ νῦν οὐ δύνησόμεθα ἄψασθαι αὐτῶν. 20 Τοῦτο
ποιήσομεν, ζωγρήσαι αὐτούς, καὶ περιποιησόμεθα
αὐτούς· καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν
ὄρκον ὃν ὤμοσαμεν αὐτοῖς. 21 Ζήσονται, καὶ
ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πᾶσιν τῇ συνα-
γωγῇ, καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες. 22 Καὶ
συνέκλινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς Διὰ
τί παρελογισασθέ με λέγοντες Μακρὰν ἀπὸ σοῦ
ἔσμεν σφόδρα, ὅμως δὲ ἐγγύριοί ἐστε τῶν κατοι-
κοῦντων ἐν ἡμῖν; 23 Καὶ νῦν ἐπικατάρτοι
ἐστε· οὐ μὴ ἐλεῖται ἡ ἐμὴν δοῦλος οὐδὲ ξυλο-
κόπος οὐδὲ ὑδροφόρος ἡμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου.
24 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῦ λέγοντες Ἀνη-
γέλι ἡμῖν ὅσα συνέταξε Κύριος ὁ θεός σου
Μωυσὶ τῷ παιδί αὐτοῦ, δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν
ταύτην καὶ ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν·
καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα
τοῦτο. 25 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχέριω ἡμῖν·
ὥς ἀρίστῃ ἡμῖν καὶ ὥς δοκεῖ ἡμῖν, ποιήσατε
ἡμῖν. 26 Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως· καὶ ἐξεί-
λατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ
χειρῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἀνείλον αὐτούς.
27 Καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πᾶσιν
τῇ συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ θεοῦ· διὰ
τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβῶν ξυλοκόποι
καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θεοῦ ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν
ἐκλέξηται Κύριος.

ΚΕΦ. ι'.

1 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς Ἰερου-
σαλήμ, ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαι καὶ ἐξωλό-
θρευσεν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἰεριχώ
καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν καὶ τὴν
Γαι καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἠτομολόησαν
οἱ κατοικοῦντες Γαβῶν πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς
Ἰσραὴλ, 2 Καὶ ἐφοβήθησαν ἀπ' αὐτῶν σφόδρα·
ᾗδε γάρ ὅτι πόλις μεγάλη Γαβῶν ὥσει μία τῶν
μητροπόλεων, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί.

15 Fecitque Josue cum eis pacem, et inito fœ-
dere pollicitus est quod non occiderentur :
principes quoque multitudinis juraverunt eis.
16 Post dies autem tres initi fœderis, audierunt
quod in vicino habitarent, et inter eos futuri
essent. 17 Moveruntque castra filii Israel,
et venerunt in civitates eorum die tertio, qua-
rum hæc vocabula sunt, Gabaon, et Caphira,
et Beroth, et Cariathiarim. 18 Et non per-
cusserunt eos, eo quod jurassent eis principes
multitudinis in nomine Domini Dei Israel.
Murmuravit itaque omne vulgus contra prin-
cipes. 19 Qui responderunt eis : Juravimus
illis in nomine Domini Dei Israel, et ideo
non possumus eos contingere. 20 Sed hoc
faciemus eis : Reserventur quidem ut vivant,
ne contra nos ira Domini concitetur, si pejera-
verimus : 21 Sed sic vivant, ut in usus universæ
multitudinis ligna cædant, aquasque compor-
tent. Quibus hæc loquentibus : 22 Vocavit
Gabaonitas Josue, et dixit eis : Cur nos decipere
fraude voluistis, ut diceretis : Procul valde
habitamus a vobis, cum in medio nostri sitis ?
23 Itaque sub maledictione eritis, et non defi-
ciet de stirpe vestra ligna cædens, aquasque
comportans in domum Dei mei. 24 Qui
responderunt : Nunciatum est nobis servis tuis,
quod promississet Dominus Deus tuus Moyse
servo suo, ut traderet vobis omnem terram, et
disperderet cunctos habitatores ejus. Timui-
mus igitur valde, et providimus animabus
nostris, vestro terrore compulsi, et hoc consi-
lium inivimus. 25 Nunc autem in manu tua
sumus : quod tibi bonum et rectum videtur,
fac nobis. 26 Fecit ergo Josue ut dixerat, et
liberavit eos de manu filiorum Israel, ut non
occiderentur. 27 Decrevitque in illo die eos
esse in ministerio cuncti populi, et altaris
Domini, cædentes ligna, et aquas comportantes,
usque in præsens tempus, in loco quem Domi-
nus elegerat.

CAPUT X.

1 QUÆ cum audisset Adonisedec rex Jeru-
salem, quod scilicet cepisset Josue Hai, et
subvertisset eam (sicut enim fecerat Jericho
et regi ejus, sic fecit Hai et regi illius), et
quod transfugissent Gabaonitæ ad Israel,
et essent fœderati eorum, 2 Timuit valde.
Urbs enim magna erat Gabaon, et una
civitatum regalium, et major oppido
Hai, omnesque bellatores ejus fortissimi.

3 וישלח אֶת־יִצְחָק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶל־הָחֵם
 מֶלֶךְ־חֶבְרוֹן וְאֶל־פָּרָם מֶלֶךְ־יֶרֶמוֹת וְאֶל־
 לָכִישׁ מֶלֶךְ־לָכִישׁ וְאֶת־עֲגֹלֹן מֶלֶךְ־עֲגֹלֹן
 לֵאמֹר: 4 עֲלֵה־אֵלַי וְעִזְרֵנִי וְנִכַח אֶת־בְּנֵי
 קִרְיַת־שַׁלְיִיחָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 5 וַיֵּאמְרוּ וַיַּעֲלֵה חֲמֹשֶׁת מְלָכֵי הָאֲמֹרִי
 מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם מֶלֶךְ־חֶבְרוֹן מֶלֶךְ־יֶרֶמוֹת
 מֶלֶךְ־לָכִישׁ מֶלֶךְ־עֲגֹלֹן הֵם וְכָל־מִתְגַּבֵּהֶם
 וַיִּחַדּוּ עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּחֲמוּ עִלֵּיהֶם: 6 וַיִּשְׁלַח
 אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְגִבּוֹרָיו אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַחֲמֹרִי
 הַגִּלְגָּל לֵאמֹר אֶת־הַחֲמֹרִי הַזֶּה מַעֲבִירִי
 עֲלֵה אֵלַי מִהֵרָה וְהוֹשִׁיעָה לָּנוּ וְעִזְרֵנִי
 כִּי נִקְרָצוּ אֵלַי עַל־מְלָכֵי הָאֲמֹרִי וְשָׁבוּ
 הָחֵם: 7 וַיַּעֲלֵה יְהוֹשֻׁעַ מִן־הַגִּלְגָּל הָהוּא
 וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ וְכָל גִּבּוֹרֵי
 הָחֵם: 8 וַיֵּאמֶר יְהוֹנָדָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
 אֶת־יִרְאָה מִחָם כִּי גִבּוֹרֵי חֲמֹשֶׁת מְלָכֵי
 אֵשׁ מִחָם בָּקִיעָה: 9 וַיִּבֶן אֶת־הָאֵלֶּיָם יְהוֹשֻׁעַ
 פַּתְיָאִים קְלִי־צִלְלוֹת עָלֶיהָ מִדְּהַגִּלְגָּל:
 10 וַיַּהֲרֹם יְהוֹנָדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן מִקְדָּה
 בְּדוֹלָה בְּנִבְנֵיו וַיִּתְּנֵם לַיהוָה מַעֲלָה בֵּית־
 חוֹרֹן וַיִּבֶן עֲדֵי־צִנְחָה וְעֲדֵי־מַקְדָּה: 11 וַיְהִי
 בְּנִסְתָּם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל חָם בְּמִנְדָּה בֵּית־חוֹרֹן
 וַיַּהֲרֹם חֲשִׁלְיוֹת עֲלֵיהֶם אֲבָנִים בְּדִלּוֹת
 מִן־שָׁמַיִם עֲדֵי־צִנְחָה וַיִּמָּוֶה רַבִּים אֲשֶׁר־
 לָחֶז בְּאֲבָנֵי הַקֶּדֶר מֵאֲשֶׁר הָרַגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהָרָב: 12 אֵן יַדְּהָר יְהוֹשֻׁעַ לַיהוָה
 בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּהֲרֹם אֶת־הָאֲמֹרִי לִפְנֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּאמֶר: 13 וַיַּעֲלֵם יִשְׂרָאֵל שָׁמַשׁ בְּנִבְנֵיו
 הַיּוֹם וַיַּהֲרֹם עֲדֵי־רָחֹם בְּאֵי־הַיָּם הַשְּׁמֶשׁ
 כִּהְיָה עַל־סֶפֶר הַיָּם וַיִּשָּׂר וַיַּעֲמֵד הַשְּׁמֶשׁ
 בְּחֶצֶי הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יָצָא לְבֹא בַּיּוֹם הַהוּם:
 14 וְלֹא הָיָה הַיּוֹם חֹמָה לִפְנֵי וְאֶת־רֵי
 לַשְּׁמֶשׁ וַיַּהֲרֹם בְּהוֹל אֵשׁ כִּי וַיַּהֲרֹם גִּלְגָּל
 לַיִּשְׂרָאֵל: 15 וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 עִמּוֹ אֶל־הַמַּקְדָּה הַגִּלְגָּלָה: 16 וַיִּלָּכְדוּ חֲמֹשֶׁת
 הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיַּהֲבִיאוּ בַּמַּעֲרָה בְּמַעֲרָה:
 17 וַיִּבֶן לַיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר נִמְצָא חֲמֹשֶׁת
 הַמְּלָכִים הַבָּאִים בַּמַּעֲרָה בְּמַעֲרָה:
 18 וַיֵּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ לָלוּ אֲבָנִים בְּדִלּוֹת אֶל־פִּי
 הַמַּעֲרָה וְהַמַּקְדָּה עֲלֵיהֶם אֲנִשִּׁים לַשְּׁמֶשׁ:

3 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς Ἱερου-
 σαλὴμ πρὸς Ἑλὰμ βασιλέα Χεβρών καὶ πρὸς
 Φιδῶν βασιλέα Ἱεριμοῦθ καὶ πρὸς Ἱεφθαῖ
 βασιλέα Λαχίς καὶ πρὸς Δαβὶν βασιλέα Ὀδολ-
 λάμ λέγων 4 Δεῦτε ἀνάβητε πρὸς μὲ καὶ
 βοηθήσατέ μοι, καὶ ἐκπολεμήσωμεν Γαβαὼν· ἡτύο-
 μόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς
 Ἰσραὴλ. 5 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς
 τῶν Ἱεβουσαίων, βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ καὶ βασι-
 λεὺς Χεβρών καὶ βασιλεὺς Ἱεριμοῦθ καὶ βασιλεὺς
 Λαχίς καὶ βασιλεὺς Ὀδολλάμ, αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ
 λαὸς αὐτῶν, καὶ περικέκασαν τὴν Γαβαὼν καὶ
 ἐξέπολιόρκουν αὐτήν. 6 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοι-
 κοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν
 Ἰσραὴλ εἰς Γαλγάλα λέγοντες Μὴ ἐκλύσῃς τὰς
 χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παιδῶν σου· ἀνάβηθι πρὸς
 ἡμᾶς τὸ τάχος καὶ βοηθήσον ἡμῖν καὶ ἐξελοῦ
 ἡμᾶς, ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ
 βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ κατοικοῦντες τὴν
 ὄρειν. 7 Καὶ ἀνέβη Ἰησοὺς ἐκ Γαλγάλων,
 αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ,
 πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχυρί. 8 Καὶ εἶπε Κύριος
 πρὸς Ἰησοῦν Μὴ φοβηθῇς αὐτούς, εἰς γὰρ τὰς
 χεῖράς σου παραδίδωκα αὐτούς· οὐχ ὑπολειφ-
 θήσονται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνὶ ζώοντι. 9 Καὶ
 εἶπε παρεγένετο Ἰησοὺς ἐπ' αὐτούς ἄφνω, ὅλην
 τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ Γαλγάλων. 10 Καὶ
 ἐξίστησεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν
 υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ συνέτριψεν αὐτούς Κύριος
 συντρίψει μεγάλη ἐν Γαβαὼν· καὶ κατέδιωξαν
 αὐτούς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὠρωνίν, καὶ κατέκοπτον
 αὐτούς ἕως Ἀζηκά καὶ ἕως Μακεδά. 11 Ἐν δὲ
 τῇ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὠρωνίν, καὶ
 Κύριος ἐπὶρρίψεν αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ἕως Ἀζηκά· καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ
 ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης ἢ οὗς
 ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῇ πο-
 λέμῃ. 12 Τότε ἐλάλησεν Ἰησοὺς πρὸς Κύριον,
 ὃ ἡμέρα παρέδωκεν ὁ θεὸς τὸν Ἀμορραῖον ὑπαχέ-
 ριον Ἰσραὴλ, ἡνίκα συνέτριψεν αὐτούς ἐν Γαβαὼν
 καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ·
 καὶ εἶπεν Ἰησοὺς Στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν,
 καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλῶν. 13 Καὶ
 ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει ἕως ἡμέ-
 νωτο ὁ θεὸς τοὺς ἰσχυροὺς αὐτῶν· καὶ ἔστη ὁ
 ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, οὐ προεπορεύετο
 εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς. 14 Καὶ οὐκ
 ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ
 τὸ ἔσχατον ὥστε ἱπακοῦσαι θεὸν ἀνθρώπου,
 ὅτι Κύριος συνέξέπολῃμυσε τῇ Ἰσραὴλ.

16 Καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι, καὶ
 κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακεδά.
 17 Καὶ ἀπηγγέλη τῇ Ἰησοῦ λέγοντες Εὐρήνται
 οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ
 τῷ ἐν Μακεδά. 18 Καὶ εἶπεν Ἰησοὺς Κυλί-
 σατε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ
 καταστήσατε ἀνδρας φυλάσσειν ἐπ' αὐτούς·

3 Misit ergo Adonisedec rex Jerusalem ad
 Oham regem Hebron, et ad Pharam regem
 Jerimoth, ad Japhia quoque regem Lachis, et
 ad Dabir regem Eglon, dicens: 4 Ad me
 ascendite, et ferte praesidium, ut expugne-
 mus Gabaon, quare transfugerit ad Josue,
 et ad filios Israel. 5 Congregati igitur as-
 cenderunt quinque reges Amorrhæorum, rex
 Jerusalem, rex Hebron, rex Jerimoth, rex
 Lachis, rex Eglon, simul cum exercitibus suis,
 et castrametati sunt circa Gabaon, oppugnantes
 eam. 6 Habitatores autem Gabaon urbis
 obsessæ miserunt ad Josue, qui tunc morabatur
 in castris apud Galgalam, et dixerunt ei:
 Ne retrahas manus tuas ab auxilio servorum
 tuorum: ascende cito, et libera nos, ferque
 praesidium: convenerunt enim adversum nos
 omnes reges Amorrhæorum, qui habitant in
 montanis. 7 Ascenditque Josue de Galgalis, et
 omnis exercitus bellatorum cum eo, viri fortis-
 simi. 8 Dixitque Dominus ad Josue: Ne
 timeas eos: in manus enim tuas tradidi illos:
 nullus ex eis tibi resistere poterit. 9 Irruit
 itaque Josue super eos repente, tota nocte
 ascendens de Galgalis: 10 Et conturbavit eos
 Dominus a facie Israel: contrivitque plaga
 magna in Gabaon, ac persecutus est eos per
 viam ascensus Beth-horon, et percussit usque
 Azeca et Maceda. 11 Cumque fugerent filios
 Israel, et essent in descensu Beth-horon, Do-
 minus misit super eos lapides magnos de caelo
 usque ad Azeca: et mortui sunt multo plures
 lapidibus grandinis, quam quos gladio percusse-
 rant filii Israel. 12 Tunc locutus est Josue
 Domino, in die qua tradidit Amorrhæum in
 conspectu filiorum Israel, dixitque coram eis:
 Sol contra Gabaon ne movearis, et luna contra
 vallem Ajalon. 13 Steteruntque sol et luna,
 donec ulcisceretur se gens de inimicis suis.
 Nonne scriptum est hoc in libro Justorum?
 Stetit itaque sol in medio caeli, et non festinavit
 occumbere spatio unius diei. 14 Non fuit antea
 nec postea tam longa dies, obediante Domino
 voci hominis, et pugnante pro Israel. 15 Re-
 versusque est Josue cum omni Israel in castra
 Galgalæ. 16 Fugerant enim quinque reges,
 et se absconderant in spelunca urbis Maceda.
 17 Nuntiatumque est Josue, quod inventi
 essent quinque reges latentes in spelunca
 urbis Maceda. 18 Qui præcepit sociis, et ait:
 Volvite saxa ingentia ad os speluncæ, et po-
 nite viros industrios, qui clausos custodiant:

19 וְאַתֶּם אֲלֵימַעְמֹד רַדְפֵּי אֶתְרֵי אֲבִיבֵיכֶם וְזַנְבֵּתְכֶם אֹרְכֶם אֲלֵימַתְנֹנִים לְבוֹא אֶל־עֲרֵיכֶם כִּי בָתְנֶם יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם בְּיָדְכֶם :
 20 וַיְחִי כְּכַלּוֹת יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַפְתָּם מִקֶּדָּה בְּדוֹלֵה־מָאָד עַד־הַמָּס וְהַשְׂרִידִים שְׁרָרָו מָסֶם וּבָאֹה אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר :
 21 וַיִּשְׁבְּרוּ כָל־הָעָם אֶל־הַמִּקְנָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ מִקְנָה בְּשָׁלוֹם לֹא־הָיָה לְבָנִי יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ אֶת־לִשְׁנוֹ :
 22 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ פָּתְחוּ אֶת־פִּי הַמַּעְרָה וְהוֹצִיאוּ אֵלַי אֶת־הַמַּשְׁחָה הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמַּעְרָה :
 23 וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיּוֹצִיאוּ אֵלָיו אֶת־הַמַּשְׁחָה הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן־הַמַּעְרָה אֵת מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶת־מֶלֶךְ הַבִּירוֹן אֶת־מֶלֶךְ יֶרִמּוֹת אֶת־מֶלֶךְ עִגְלוֹן :
 24 וַיְחִי בְּהוֹצִיָאָם אֶת־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־אִישׁ וַיִּשְׁרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶל־הַצִּיָּרִי אֲנִשֵּׁי הַמְּלָכִים הַהֵלֶכֶם אִתָּם וְקָרְבָּ שְׂמִימוֹ אֶת־רִגְלֵיכֶם אֶל־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרְבוּ וַיִּשְׂמִימוּ אֶת־רִגְלֵיהֶם עַל־צִמְרֵיהֶם :
 25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַיָּרֵאָה וְאֶל־מַתְחָתָה חֲזָקוּ וַאֲמַצֵּי כִּי כָכָה יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־אֲבִיבֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם גִּלְחָמִים אֹרְכִים :
 26 וַיָּבֹאוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־רִיבּוֹ וַיִּמְיָתָם וַיַּחַלְּשׁוּ עַל הַמַּשְׁחָה עֲצִים וַיַּהֲרִי תְלִיָּהֶם עַל־הָעֲצִים עַד־הָעֶרֶב :
 27 וַיְחִי לַעֲרָה בָּאוּ הַמַּשְׁחָה צָהָה יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִידוּם מֵעַל הָעֲצִים וַיִּשְׁלִיכֵם אֶל־הַמַּעְרָה אֲשֶׁר גָּבְהָאֲשָׁם וַיִּשְׂמִימוּ אֲבָנִים בְּדִלּוֹת עַל־פִּי הַמַּעְרָה עַד־עֲצֶם הַיָּמָה :

28 וְאֶת־מַתְחָה לְכָד יְהוֹשֻׁעַ בָּנוֹם הַחֹמָה וַיַּנִּיחָה לְפִרְחָרָב וְאֶת־מִלְכָּה הַחֶרֶם אֹרְכִים וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר שְׁרִיד וַיַּעַשׂ לְמַלְכָּה מִקְנָה כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמַלְכָּה יְרִיחוֹ :
 29 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מִקְנָה לְבָנָה וַיַּחַלְּשׁוּ עִם־לְבָנָה :
 30 וַיִּתְּנוּ יְהוָה גִּם־אִוֹתָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מִלְכָּה וַיַּנִּיחָה לְפִרְחָרָב וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הִשְׁאִיר בָּהּ שְׁרִיד וַיַּעַשׂ לְמַלְכָּה כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמַלְכָּה יְרִיחוֹ :
 31 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִם־כָּל־בָּנָה לְבָנָה וַיַּחַלְּשׁוּ עִלָּיָהּ וַיַּחַלְּשׁוּ בָּהּ :

19 Ὑμεῖς δὲ μὴ ἐσθήκατε καταδιώκοντες ὅπισω των ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν καὶ μὴ ἀφήτε εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν· παρέδωκε γὰρ αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν. 20 Καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν Ἰησοὺς καὶ πᾶς υἱὸς Ἰσραὴλ κόπτοντες αὐτοὺς κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος, καὶ οἱ διασσωζόμενοι διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὄχυρας. 21 Καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακεδὰ ὕγεις, καὶ οὐκ ἔγρυξεν οὐδεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ. 22 Καὶ εἶπεν Ἰησοὺς Ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον, καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου. 23 Καὶ ἐξηγάσαν τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου, τὸν βασιλεῖα Ἰερουσαλήμ καὶ τὸν βασιλεῖα Χεβρών καὶ τὸν βασιλεῖα Ἰεριμοῦθ καὶ τὸν βασιλεῖα Λαχίς καὶ τὸν βασιλεῖα Ὀδολάμ. 24 Καὶ ἔπει ἐξήγαγον αὐτοὺς πρὸς Ἰησοῦν, καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοὺς πάντα Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ λέγων αὐτοῖς Προπορεύεσθε καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν· καὶ προσελθόντες ἐπίθηκαν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. 25 Καὶ εἶπεν Ἰησοὺς πρὸς αὐτοὺς Μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς, μηδὲ δειλιάσητε, ἀνδρείεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτι οὕτω ποιήσει Κύριος πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν ὅς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς. 26 Καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοὺς, καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων· καὶ ἦσαν κρεμάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἰσπέρας. 27 Καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίου δυσμὰς ἐνετείλατο Ἰησοὺς καὶ καθῆλόν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον εἰς ὃ κατεφύγσαν ἐκεῖ, καὶ ἐπέκυλισαν λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 28 Καὶ τὴν Μακεδὰ ἐλάβοσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν πᾶν ἐμπνέον ὃ ἦν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν αὐτῇ διασσωσμένος καὶ διαπεφυγώς· καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Μακεδὰ ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ἰεριχώ. 29 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακεδὰ εἰς Λεβνά, καὶ ἐπολιόρκει Λεβνά. 30 Καὶ παρέδωκεν αὐτὴν Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς, καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ διασσωσμένος καὶ διαπεφυγώς· καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ἰεριχώ. 31 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λεβνὰ εἰς Λαχίς, καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτὴν.

19 Vos autem nolite stare, sed persequimini hostes, et extremos quosque fugientium cædite : nec dimittatis eos urbium suarum intrare præsidia, quos tradidit Dominus Deus in manus vestras. 20 Cæsis ergo adversariis plaga magna, et usque ad interneccionem pene consumptis, hi, qui Israel effugere potuerunt, ingressi sunt civitates munitas. 21 Reversusque est omnis exercitus ad Josue in Maceda, ubi tunc erant castra, sani et integro numero : nullusque contra filios Israel mutire ausus est. 22 Præcepitque Josue, dicens : Aperite os speluncæ, et producite ad me quinque reges, qui in ea latitant. 23 Feceruntque ministri ut sibi fuerat imperatum : et eduxerunt ad eum quinque reges de spelunca, regem Jerusalem, regem Hebron, regem Jerimoth, regem Lachis, regem Eglon. 24 Cumque educti essent ad eum, vocavit omnes viros Israel, et ait ad principes exercitus qui secum erant : Ite, et ponite pedes super colla regum istorum. Qui cum perrexissent, et subjectorum colla pedibus calcarent, 25 Rursum ait ad eos : Nolite timere, nec paveatis, confortamini et estote robusti ; sic enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris, adversum quos dimicatis. 26 Percussitque Josue, et interfecit eos, atque suspendit super quinque stipites : fueruntque suspensi usque ad vesperum. 27 Cumque occumberet sol, præcepit sociis ut deponerent eos de patibulis. Qui depositos projecerunt in speluncam, in qua latuerant, et posuerunt super os ejus saxa ingentia, quæ permanent usque in præsens. 28 Eodem quoque die Macedam cepit Josue, et percussit eam in ore gladii, regemque illius interfecit, et omnes habitatores ejus : non dimisit in ea saltem parvas reliquias. Fecitque regi Maceda, sicut fecerat regi Jericho. 29 Transivit autem cum omni Israel de Maceda in Lebna, et pugnabat contra eam : 30 Quam tradidit Dominus cum rege suo in manus Israel : percusseruntque urbem in ore gladii, et omnes habitatores ejus ; non dimiserunt in ea ullas reliquias. Feceruntque regi Lebna, sicut fecerant regi Jericho. 31 De Lebna transivit in Lachis cum omni Israel : et exercitu per gyrum disposito oppugnabat eam

32 ויהו' ויהוה את־לְכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְכְּדָהּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָךְ לַפְּרִיָּהָרְב וְאֶת־
כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה
לְלִבָּהּ : 33 אִי עָלָה חֶרֶם מִלֶּה
גִּזְרֵי לַעֲזֹר אֶת־לְכִישׁ וַיִּבְרָךְ יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־
עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הַשְׁאִיר־לוֹ שְׁרִיד :
34 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
מִלְכִישׁ עַגְלָדָה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּלְחֲמוּ
עָלֶיהָ : 35 וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָךְ
לַפְּרִיָּהָרְב וְאֶת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ בַּיּוֹם
הַהוּא חֲחָרִים כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה לְלְכִישׁ :
36 וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ מִעַגְלֹדָה חֲבֵרוֹנָה וַיִּלְחֲמוּ עָלֶיהָ :
37 וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּבְרָךְ לַפְּרִיָּהָרְב וְאֶת־מִלְכָּה
וְאֶת־כָּל־עֲרִיָּהּ וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ
לֹא־הַשְׁאִיר שְׁרִיד כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה לַעַגְלוֹן
וַיַּחֲרֹם אוֹתָהּ וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ :
38 וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ וַיִּבְרָךְ וַיִּלְחֲם עָלֶיהָ : 39 וַיִּלְכְּדָהּ
וְאֶת־מִלְכָּה וְאֶת־כָּל־עֲרִיָּהּ וַיַּבִּים לַפְּרִיָּהָרְב
וַיַּחֲרֹם וַיַּחֲרִימוּ אֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא
הַשְׁאִיר שְׁרִיד כָּאֲשֶׁר עָשָׂה לַחֲבֵרוֹן כִּי־
עָשָׂה לְדָבָרָהּ וַיִּמְלֹכָהּ וַכְּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְלִבָּהּ וַיִּמְלֹכָהּ : 40 וַיִּבְרָךְ יְהוֹשֻׁעַ
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הַהִיא וַיַּבְרֵךְ וַהֲשִׁפְלָהּ
וַהֲשִׁיחוֹת וְאֶת כָּל־מִלְחֵיהֶם לֹא הַשְׁאִיר
שְׁרִיד וְאֶת כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַחַיִּים כָּאֲשֶׁר
נָאָה יְהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : 41 וַיָּבֹם יְהוֹשֻׁעַ
מִקְדָּשׁ בִּרְגַע וַעֲדֵיגָה וְאֶת כָּל־הָאָרֶץ גִּשְׁוֹן
וַעֲדֵיגָבְעוֹן : 42 וְאֶת כָּל־הַמִּלְחָמִים הָאֵלֶּה
וְאֶת־הָאָרֶץ לְבָד יְהוֹשֻׁעַ פָּעַם אֶחָד פִּי
יְהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גִּלְחָם לְיִשְׂרָאֵל :
43 וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל־
הַמַּחֲנֶה הַגָּדוֹל : 44

פרשה ז :

וַיְהִי כְשֶׁמֶלֶךְ דָּבִיד מָלַךְ-הָאָדָם וַיִּשְׁלַח
אֶל-יֹדֵבָב מֶלֶךְ מִדְּיָן וְאֶל-מֶלֶךְ שִׁמְרֹן
וְאֶל-מֶלֶךְ אֲכַשָׁן : * וְאֶל-הַחִילָכִים אֲשֶׁר
מִצְפֹּן דָּהָר וְהָעֲרֵבָה גִּבְבֵּי גִּפְרֹת וּבִשְׁפֵלָה
וּבְקִפּוֹת יוֹד מִיָּם : * הַפְּנֵעֵי מִפְּזֹרַח
וּמִיָּם וְהָאֲמֹר וְהַחֲמִיץ וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוֹסִי
דָּהָר וְהַחֲמִיץ פֶּתַח חֲרָמוֹן בְּאַרְצָה הַמִּצְפֵּה :

32 Καὶ παρέδωκε Κύριος τὴν Δαχίς εἰς τὰς χεῖρας
Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ,
καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ
ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν
Λεβνὰ. 33 Τότε ἀνέβη Ἐλάμ βασιλεὺς Γαζερ
βοθηθῶν τῇ Δαχίς· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοὺς
ἐν στόματι ξίφους καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ
μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σισωσμένον καὶ διασφευ-
γότα. 34 Καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
μετ' αὐτοῦ ἐκ Δαχίς εἰς Ὀδολλάμ, καὶ περικέκασεν
αὐτὴν καὶ ἐξεπολιόρκησεν αὐτήν. 35 Καὶ παρέ-
δωκεν αὐτὴν Κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβεν
αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν
στόματι ξίφους, καὶ πᾶν ἔμπνεον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν
ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Δαχίς. 36 Καὶ ἀπῆλθεν
Ἰησοὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρών,
καὶ περικέκασεν αὐτήν. 37 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν
ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶς τὸ ἔμπνεον ὅσα ἦν ἐν
αὐτῇ, οὐκ ἦν διασεσωσμένοις· ὃν τρόπον ἐποίησαν
τὴν Ὀδολλάμ, ἐξωλόθρευσαν αὐτήν καὶ ὅσα ἦν ἐν
αὐτῇ. 38 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
εἰς Δαβὶρ, καὶ περικέκασαντες αὐτήν. 39 Ἐλαβον
αὐτὴν καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ
ἐξωλόθρευσαν αὐτήν καὶ πᾶν ἔμπνεον ἐν αὐτῇ,
καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ οὐδὲνα διασεσωσμένον ὃν
τρόπον ἐποίησαν τῇ Χεβρών καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς,
οὕτως ἐποίησαν τῇ Δαβὶρ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς.
40 Καὶ ἐπάταξεν Ἰησοὺς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς
ὀρεινῆς καὶ τὴν Ναγὶβ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν
Ἀσρὼθ καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς· οὐ κατέλιπον
αὐτῶν σισωσμένον, καὶ πᾶν ἔμπνεον ζωῆς ἐξωλό-
θρευσεν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ. 41 Ἀπὸ Κάδης Βαρνή ἕως Γάζης, πᾶσαν
τὴν Γοσὸμ ἕως τῆς Γαβῶν, 42 Καὶ πάντας τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν
Ἰησοὺς εἰς ἁπαξ· ὅτι Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
συνεπολέμει τῷ Ἰσραὴλ.

* * *

ΚΕΦ. 13'.

1 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰαβίβ βασιλεὺς Ἀσώρ, ἀπέστειλε πρὸς Ἰωβάβ βασιλείᾳ Μαρών καὶ πρὸς βασιλείᾳ Συμωὸν καὶ πρὸς βασιλείᾳ Ἀζίζ, 2 Καὶ πρὸς βασιλεῖς τοὺς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην, εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς Ἀραβα ἀπέναντι Κενερῶθ, καὶ εἰς τὸ πεδῖον καὶ εἰς Φεναεδδώρ, 3 Καὶ εἰς τοὺς παραλίους Χανααίους ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ εἰς τοὺς παραλίους Ἀμορρᾶιους καὶ τοὺς Χετταίους καὶ Φερεζαίους καὶ Ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῇ ὄρει καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀερμών εἰς γῆν Μασσούμα.

32 Tradiditque Dominus Lachis in manus Israel, et cepit eam die altero, atque percussit in ore gladii, omnemque animam quæ fuerat in ea, sicut fecerat Lebna. 33 Eo tempore ascendit Horam rex Gazer, ut auxiliaretur Lachis: quem percussit Josue cum omni populo ejus usque ad internecionem. 34 Transivitque de Lachis in Eglon, et circumdedit, 35 Atque expugnavit eam eadem die: percussitque in ore gladii omnes animas quæ erant in ea, juxta omnia quæ fecerat Lachis. 36 Ascendit quoque cum omni Israel de Eglon in Hebron, et pugnavit contra eam: 37 Cepit eam, et percussit in ore gladii, regem quoque ejus, et omnia oppida regionis illius, universasque animas quæ in ea fuerant commoratæ: non reliquit in ea ullas reliquias: sicut fecerat Eglon, sic fecit et Hebron, cuncta quæ in ea reperit consumens gladio. 38 Inde reversus in Dabir. 39 Cepit eam atque vastavit: regem quoque ejus atque omnia per circuitum oppida percussit in ore gladii: non dimisit in ea ullas reliquias: sicut fecerat Hebron et Lebna et regibus earum, sic fecit Dabir et regi illius. 40 Percussit itaque Josue omnem terram montanam et meridianam atque campestrem, et Asedoth, cum regibus suis: non dimisit in ea ullas reliquias, sed omne quod spirare poterat interfecit, sicut præceperat ei Dominus Deus Israel, 41 A Cadesbarne usque Gazam. Omnem terram Gosen usque Gabaon, 42 Universosque reges, et regiones eorum, uno impetu cepit atque vastavit: Dominus enim Deus Israel pugnavit pro eo; 43 Reversusque est cum omni Israel ad locum castrorum in Galgala.

CAPUT XI.

1 QUÆ cum audisset Jabin rex Asor, misit ad Jobab regem Madon, et ad regem Semeron, atque ad regem Achsaph: 2 Ad reges quoque aquilonis, qui habitabant in montanis et in planitie contra meridiem Ceneroth, in campestribus quoque et in regionibus Dor juxta mare: 3 Chananæum quoque ab oriente et occidente, et Amorrhæum atque Hethæum ac Pherezæum et Jebusæum in montanis: Hevæum quoque qui habitabat ad radices Hermon in terra Maspha.

4 וַיֵּצֵאוּ אֹתָם וְכָל-מִקְנֵיהֶם עִם-דָּבָר
 פָּחוֹל אֲשֶׁר עַל-שְׂפָתֵיהֶם לָרֶגֶל וְכֹס
 וְרֶכֶב רַב-מְאֹד: 5 וַיַּנְעִיזוּ כָל הַמַּלְכִּים
 הָאֵלֶּה וַיִּבְאֵי וַיִּחַדּוּ יַחְדָּו אֶל-מֶנִּי מֶלֶךְ
 לַחֲלָתָם עִם-יִשְׂרָאֵל: 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-תִּירָא מִקְנֵיהֶם כִּי מִחֶרֶד
 קִצְתָּ הָאֵלֶּה אֲנִי נָתַן אֶת-בְּלָתָם כָּל-לַיִם
 לְפָנֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֶת-קִסְיֵיהֶם תַּעֲמֹד וְאֶת-
 מִרְכָּבֵיהֶם תַּשְׁרֹף בָּאֵשׁ: 7 וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ
 וְכָל-עַם הַמַּלְחָמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם עַל-מֶנִּי
 מֶלֶךְ פְּתָאִים וַיַּשְׁלֵךְ בָּהֶם: 8 וַיַּתְלֶם יְהוָה
 בְּיַד-יִשְׂרָאֵל וַיַּנְפֹּל וַיִּדְרָסוּ עַד-צִיּוֹן רַבָּה
 וְעַד מִשְׁכַּנְתָּם מִיָּם וְעַד-בְּקָעָה מִצְפָּה
 מִזְרְחָהּ וַיָּבֵא עַד-בְּלָתֵי הַשְּׂאִירֵיהֶם שָׂרִיד:
 9 וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַרְלוּ יְהוָה
 אֶת-קִסְיֵיהֶם עָמַד וְאֶת-מִרְכָּבֵיהֶם שָׂרַף
 בָּאֵשׁ: 10 וַיָּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ קִצְתָּ הָיָא
 וַיִּלְכְּדוּ אֶת-חִצְוֹר וְאֶת-מִלְכָּה הַקָּה בַּחֲרֹב
 קִרְחָצוֹר לְפָנִים הָיָא רָאשׁ כָּל-הַמַּמְלָכוֹת
 הָאֵלֶּה: 11 וַיָּבֹאוּ אֶת-כָּל-הַנָּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהָה
 לְפָנֶיךָ הַחַיִּים לֹא נִתְּרָה כָּל-נִשְׁמָה
 וְאֶת-חִצְוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ: 12 וְאֶת-כָּל-עַמֵּי
 הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה וְאֶת-כָּל-מִלְחָמָתָם לְכָד
 יְהוֹשֻׁעַ וַיָּבֵאם לְפָנֶיךָ הַחַיִּים אוֹתָם
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה: 13 בָּהּ כָּל-
 הָעָרִים הַעֲמֻדוֹת עַל-תֵּלָם לֹא שָׂרַף
 יִשְׂרָאֵל וְזֹלָתִי אֶת-חִצְוֹר לְבָדָה שָׂרַף
 יְהוֹשֻׁעַ: 14 וְכָל שָׂלָל הָעָרִים הָאֵלֶּה
 וְהַבְּהֵמָה כְּזֹנֵי לָהֶם כָּנָן יִשְׂרָאֵל בָּהּ אֶת-
 כָּל-הָאֲמָלָם הָבֹה לְפָנֶיךָ עַד-הַשְּׂמָד אוֹתָם
 לֹא הִשְׁאִירוּ כָּל-נִשְׁמָה: 15 כְּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה עֶבֶדוֹ כְּוָצָה מֹשֶׁה אֶת-
 יְהוֹשֻׁעַ וְכָל עַמֵּי יְהוֹשֻׁעַ לֹא-חָסְרוּ דָבָר
 מִכָּל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: 16 וַיִּלָּחֶם
 יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-הָעָרֹץ הָאֵלֶּה הָקָר וְאֶת-
 כָּל-הַגָּבֹה וְאֶת כָּל-הָעָרֹץ הַנָּשָׁן וְאֶת-הַשְּׂפֵלָה
 וְאֶת-הָעֲרָבָה וְאֶת-הַר יִשְׂרָאֵל וְשָׂמְרָהּ:
 17 מִדִּקְרֵי הַחֶלֶק הַלֵּלָה שָׁעִיר וְעַד-בְּעַל
 גָּד בְּבִקְעַת הַלְבָנוֹן פָּתַח הַר חֶרְמֹן וְאֶת
 כָּל-מִלְכֵיהֶם לְכָד וַיָּבֵאם וַיִּמָּיתֵם: 18 וְכִּי
 רָבִים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-הַמַּלְכִּים
 הָאֵלֶּה מִלְחָמָה: 19 לֹא-הִתְרַחַק עֵיר אֲשֶׁר
 הַשְׂלִימָהוּ אֶל-כָּנָן יִשְׂרָאֵל כִּלְתֵי חֶמְצִי
 יִשְׁבִּי נִבְעוֹן אֶת-הַכֹּהֵן לְהָחִי בְּמִלְחָמָה:

4 Καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ ῥισιεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν, ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει, καὶ ἵπποι καὶ ἄρματα πολλὰ σφόδρα. 5 Καὶ συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος Μαρῶν πολεμῆσαι τὸν Ἰσραὴλ. 6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι αὐριοὶ ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι τειτροπωμένους αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ· τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις, καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν κατακυύσεις ἐν πυρὶ. 7 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὕδωρ Μαρῶν ἐξάπινα, καὶ ἐπίπесαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ. 8 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ὑποχμύριους Ἰσραὴλ, καὶ κόπτοντες αὐτοὺς κατεδίωκον ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης καὶ ἕως Μασεφῶν καὶ ἕως τῶν πεδίων Μασσῶχ κατ' ἀνατολάς· καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασισωμένον. 9 Καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰησοῦς ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησε καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν ἐνέπρησε πυρὶ. 10 Καὶ ἐπιστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ κατελάβετο Ἀσὼρ καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς· ἦν δὲ Ἀσὼρ τὸ πρότερον ἀρχουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων. 11 Καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἱμνύνον ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει καὶ ἐξωλόθρευσαν πάντας, καὶ οὐ κατέλειψεν ἐν αὐτῇ ἱμνύνον· καὶ τὴν Ἀσὼρ ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ. 12 Καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλειῶν καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς καὶ ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτοὺς ὃν τρόπον συνέταξε Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου. 13 Ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχωματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραὴλ· πλην Ἀσὼρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰσραὴλ. 14 Καὶ πάντα τὰ σέδλα αὐτῆς ἐπρονόμεισαν ἐαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι ξίφους ἕως ἀπόλεσεν αὐτοὺς, οὐ κατέλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲν ἱμνύνον. 15 Ὅν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῖ, καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἰησοῦς· οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς. 16 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ναγὶβ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσὸμ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς, καὶ τὸ ὄρος Ἰσραὴλ καὶ τὰ ταπεινά. 17 Τὰ πρὸς τῇ ὀρει ἀπὸ ὄρους Χελχά, καὶ ὃ προσαναβαίνει εἰς Σηεῖρ καὶ ἕως Βαλαγάδ, καὶ τὰ πεδία τοῦ Λιβάνου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμών· καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβε καὶ ἀνείλε καὶ ἀπέκτεινε. 18 Καὶ ἡμέρας πλείους ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον. 19 Καὶ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ· πάντα ἐλάβουσιν ἐν πολέμῳ,

4 Egressique sunt omnes cum turmis suis, populus multus nimis sicut arena quæ est in littore maris, equi quoque et currus inmensæ multitudinis. 5 Conveneruntque omnes reges isti in unum ad aquas Merom, ut pugnarent contra Israel. 6 Dixitque Dominus ad Josue: Ne timeas eos: cras enim hac eadem hora ego tradam omnes istos vulnerandos in conspectu Israel: equos eorum subnervabis, et currus igne combures. 7 Venitque Josue, et omnis exercitus cum eo, adversus illos ad aquas Merom subito, et irruerunt super eos, 8 Tradiditque illos Dominus in manus Israel. Qui percussit eos, et persecuti sunt usque ad Sidonem magnam, et aquas Maserephoth, campumque Masphe, qui est ad orientalem illius partem. Ita percussit omnes, ut nullas dimitteret ex eis reliquias. 9 Fecitque sicut præceperat ei Dominus, equos eorum subnervavit, currusque combussit igni. 10 Reversusque statim cepit Asor: et regem ejus percussit gladio. Asor enim antiquitas inter omnia regna hæc principatum tenebat. 11 Percussitque omnes animas, quæ ibidem morabantur: non dimisit in ea ulla reliquias, sed usque ad internecionem universa vastavit, ipsamque urbem peremit incendio. 12 Et omnes per circuitum civitates, regesque earum cepit, percussit atque delevit, sicut præceperat ei Moyses famulus Domini. 13 Absque urbibus, quæ erant in collibus et in tumulis sitæ, ceteras succendit Israel: unam tantum Asor munitissimam flamma consumpsit. 14 Omnemque prædam istarum urbium ac jumenta diviserunt sibi filii Israel, cunctis hominibus interfectis. 15 Sicut præceperat Dominus Moysi servo suo, ita præcepit Moyses Josue, et ille universa complevit: non præteriiit de universis mandatis, nec unum quidem verbum quod jusserat Dominus Moysi. 16 Cepit itaque Josue omnem terram montanam, et meridianam, terramque Gosen, et planitiem, et occidentalem plagam, montemque Israel, et campestria ejus: 17 Et partem montis quæ ascendit Scîr usque Baalgad, per planitiem Libani subter montem Hermon: omnes reges eorum cepit, percussit, et occidit. 18 Multo tempore pugnavit Josue contra reges istos. 19 Non fuit civitas quæ se traderet filiis Israel, præter Hevæwn, qui habitabat in Gabaa: omnes enim bellando cepit.

20 קרמאת יהודה ויהודה לחנה את-לכך
לקראת המלחמה את-ישראל למנו
סוריקם לבילתי חיות להם מחנה גי
למנו השמידם כאשר צוה יהודה את-
משה: 21 ויבא יהושע בעת ההיא
ויכרת את-הענקים מרחק מרחקו
מרחק מרחקו ומפל תר יהודה ומפל
תר ישראל עם-צריהם סוריקם יהושע:
22 לא-נותר ענקים בארץ בגן ישראל זה
בעתה בנת ובאשדוד נשאר: 23 וינח
יהושע את-כל-הארץ לכל אשר דבר
יהודה אל-משה וימנה יהושע לנחל
ל-ישראל מכלחםם לשבטיהם והארץ
שקמה מכלחםם:

פרשה יב:

1 ואלה מלכי הארץ אשר היו בגן
ישראל וישרו את-ארצם בעבר הירדן
מזרח השמש מפל ארנון עד-תר
סרמון וכל-העדרה מרחק: 2 סרמון
מלך האמורי הישב בנשבו מלך מצרע
אשר על-שפת-נחל ארנון והיה הפל
הצני הגלעד ועל יבוק הפל בקול בגן
צמון: 3 והעברו עד-ים פירות מרחק
ועד ים הערבה וס-הפל מרחק הר
גיר השמיות וממין תחת אשדוד
הפסס: 4 ובקול צנ מלך הפל מרחק
הרפאים הישב בעשפירות ובאדני:
5 ומלך בחר סרמון ובסלח ובכל-הפל
עד-בקול השמיות והמערבתי קצו הגלעד
בקול סרמון מלך-השבו: 6 משה עבר
יהודה ובגן ישראל הפסס וימנה משה
עבר-יהודה וישרו לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשה: 7 ואלה מלכי הארץ
אשר היו יהושע ובגן ישראל בעבר
הירדן ופח מפל עד בבחצו חלכנו
ועד-התר חלח חלח שער וימנה
יהושע לשבטי ישראל וישרו מכלחםם:
8 בחר ובשפלה ובצמון ובאשדוד
ובמרחק ובגב חמתי האמורי והפסס
הפסס חמתי ומרחק: 9 מלך יריחו
אחד מלך חצי אשר-מסד בית-אל אחד:

20 "Οτι διὰ Κυρίου ἐγένετο κατισχύσαι αὐτῶν τὴν
καρδίαν συναντῶν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσραὴλ, ἵνα
ἐξολοθρευθῶσιν, ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος ἀλλ'
ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν ὡς τρόπον εἶπε Κύριος πρὸς
Μωυσήν. 21 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ καὶ ἐξολόθρευσε τοὺς Ἐνακίμ ἐκ τῆς
ὄρεινῆς, ἐκ Χεβρών καὶ ἐκ Δαβὶρ καὶ ἐκ Ἀναβῶθ
καὶ ἐκ παντὸς γένους Ἰσραὴλ καὶ ἐκ παντὸς ὄρους
Ἰούδα, σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν· καὶ ἐξολόθρευσεν
αὐτοὺς Ἰησοῦς. 22 Οὐ κατελείφθη τῶν Ἐνακίμ
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ καὶ
ἐν Γέθ καὶ ἐν Ἀσελῶ κατελείφθη. 23 Καὶ ἔλαβεν
Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν, καθότι ἐνετίλατο Κύριος
τῷ Μωυσῇ· καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν κληρο-
νομίᾳ Ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλὰς αὐτῶν· καὶ
ἡ γῆ κατέπαυσε πολέμουμένην.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὗς ἀνείλυν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν
αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν,
ἀπὸ φάραγος Ἀρνῶν ἕως τοῦ ὕρου Ἀερμών,
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἀραβα ἀπ' ἀνατολῶν. 2
Σηὼν τὸν βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατέκει
ἐν Ἑσεβών, κυριεύων ἀπὸ Ἀρνῶν, ἣ ἔστιν ἐν τῇ
φάραγγι κατὰ μέρος τῆς φάραγος, καὶ τὸ ἥμισυ
τῆς Γαλαὰδ ἕως Ἰαβόκ, ὅρια υἱῶν Ἀμμών,
3 Καὶ Ἀραβα ἕως τῆς θαλάσσης Χενερίθ κατ'
ἀνατολὰς καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἀραβα, θάλασσαν
τῶν ἄλων ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τὴν κατὰ Ἀσειμῶθ,
ἀπὸ Θαιμὴν τὴν ὑπὸ Ἀσηδὼθ Φασγά· 4 Καὶ Ὀγ
βασιλεὺς Βασάν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων, ὁ
κατοικῶν ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἐδραῖν, 5 Ἀρχων
ἀπὸ ὄρους Ἀερμών καὶ ἀπὸ Σεκχαί, καὶ πᾶσαν τὴν
γῆν Βασάν ἕως ὁρίων Γεργεσι καὶ τὴν Μαχί καὶ
τὸ ἥμισυ Γαλαὰδ, ὁρίων Σηὼν βασιλέως Ἑσεβών.
6 Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπά-
ταξαν αὐτούς· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ἐν
κληρονομίᾳ Ρουβὴν καὶ Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσῆ. 7 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορ-
ραίων οὗς ἀνείλεν Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν Βαλαγάδ
ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου καὶ ἕως ὄρους
τοῦ Χελχὰ ἀναβαίνοντων εἰς Σηεὶρ, καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κληρονομεῖν
κατὰ κληρὸν αὐτῶν, 8 Ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν
τῷ πεδίῳ καὶ ἐν Ἀραβα καὶ ἐν Ἀσηδὼθ καὶ ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ Ναγέβ, τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον
καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον
καὶ τὸν Ἰεβουσαιον· 9 Τὸν βασιλεῖα Ἰεριχώ καὶ
τὸν βασιλεῖα τῆς Γαί, ἣ ἔστι πλησίον Βαιθήλ,

20 Domini enim sententia fuerat, ut indu-
rentur corda eorum, et pugnarent contra
Israel et caderent, et non mererentur ullam
clementiam, ac perirent, sicut praeceperat
Dominus Moysi. 21 In illo tempore venit
Josue, et interfecit Enacim de montanis,
Hebron, et Dabir, et Anab, et de omni monte
Juda et Israel, urbesque eorum delevit. 22 Non
reliquit ullum de stirpe Enacim, in terra
filiis Israel: absque civitatibus Gaza, et
Geth, et Azoto, in quibus solis relictis sunt.
23 Cepit ergo Josue omnem terram, sicut
locutus est Dominus ad Moysen, et tradidit
eam in possessionem filiis Israel secundum
partes et tribus suas; quievitque terra a
proeliis.

CAPUT XII.

1 Hi sunt reges, quos percusserunt filii
Israel, et possederunt terram eorum trans
Jordanem ad solis ortum, a torrente Arnon
usque ad montem Hermon, et omnem orien-
talem plagam quæ respicit solitudinem.
2 Sehon rex Amorrhæorum, qui habitavit in
Hesebon, dominatus est ab Aroer, quæ sita
est super ripam torrentis Arnon, et mediæ
partis in valle, dimidiæque Galaad, usque ad
torrentem Jaboc, qui est terminus filiorum
Ammon; 3 Et a solitudine usque ad mare
Ceneroth contra orientem, et usque ad mare
deserti, quod est mare salissimum, ad orien-
talem plagam per viam quæ ducit Bethsimoth:
et ab australi parte, quæ subjacet Asedoth,
Phasga. 4 Terminus Og regis Basan, de
reliquiis Raphaim, qui habitavit in Astaroth,
et in Edrai, et dominatus est in monte Hermon,
et in Salecha, atque in universa Basan, usque
ad terminos 5 Gessuri, et Machati, et dimidiæ
partis Galaad: terminos Sehon regis Hesebon.
6 Moyses famulus Domini, et filii Israel
percusserunt eos, tradiditque terram eorum
Moyses in possessionem Rubenitis, et Gaditis,
et dimidiæ tribui Manasse. 7 Hi sunt reges
terræ, quos percussit Josue, et filii Israel, trans
Jordanem ad occidentalem plagam, a Baalgad
in campo Libani, usque ad montem cujus pars
ascendit in Seir: tradiditque eam Josue in
possessionem tribubus Israel, singulis partes
suas, 8 Tam in montanis quam in planis
atque campestribus. In Asedoth, et in
solitudine, ac in meridie Hethæus fuit
et Amorrhæus, Chananæus et Pheræzæus,
Hevæus et Jebusæus. 9 Rex Jericho unus:
rex Hai, quæ est ex latere Bethel, unus:

יהושע יב יג

10 מלך וירושלם אחד מלך חברון אחד :
 11 מלך ירמותר אחד מלך לכיש אחד :
 12 מלך עגלון אחד מלך גזר אחד :
 13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד :
 14 מלך חרמיה אחד מלך צד אחד :
 15 מלך לבנה אחד מלך צדלם אחד :
 16 מלך בערה אחד מלך בית-אל אחד :
 17 מלך מפוח אחד מלך חפר אחד :
 18 מלך עשן אחד מלך לשרון אחד :
 19 מלך מידון אחד מלך חציר אחד :
 20 מלך שמרון מרמון אחד מלך אכשף
 אחד : 21 מלך פצענה אחד מלך מגדו
 אחד : 22 מלך מנדש אחד מלך-הקנעם
 לפרמל אחד : 23 מלך דור לגפת דור
 אחד מלך-גוים לגלגל אחד : 24 מלך
 מרצה אחד כל-מלכים שלמים ואחד :

פרשה יג :

ויהושע זמן בא בימים ויאמר יהוה
 אליו אתה עומתה עמתי בימים והארץ
 נשארה חרבה מאד לרשקתם : 2 זאת
 הארץ הנשארה כל-גלילות הפלשתים
 וכל-הנשקרי : 3 מן-השיחור אשר על-
 פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה
 לפנעני תחשב תחשבת : 4 כרגן פלשתים
 העזרי והאשדודי האשקלוני הגתני
 והעקרוני והענים : 5 מתימן כל-ארץ
 הנגבני והערבה אשר לצידנים עד-אפקה עד
 גבול האמרי : 6 והארץ הגבלי וכל-הלבנון
 מזרח השמש מבצל עד תחת הר חרמון
 עד לבוא חמת : 7 כל-ישובי חסר מן
 הלבנון עד-משפחת מים כל-צידנים אנכי
 אורישם מפני פני ישראל וכל הפלטה
 לישראל בגלגל כאשר צויתיה : 8 ועתה
 חלק את-הארץ הזאת בגלגל להשעת
 השבטים ונצי השבט המנשה : 9 עמו
 הראובני והגדי לחוק גלגלם אשר טון
 להם משח בעבר הירדן מזרח כאשר נתן
 להם משח עבר יהוה : 10 מצרעל אשר
 על-שפת-נחל ארנון והעיר אשר בתוך
 הנחל וכל-המישר מידבא עד-דיבון :
 10 וכל צרי סיוון מלך האמרי אשר
 מלך בהשבון עד-גבול פני עמון :

ΙΗΣΟΥΣ, ιβ', ιγ'.

10 Βασιλία 'Ιερουσαλήμ, βασιλία Χεβρών, 11 Βα-
 σιλία 'Ιεριμούθ, βασιλία Λαχίς, 12 Βασιλία
 Αιλάμ, βασιλία Γαζέρ, 13 Βασιλία Δαβίρ, βασι-
 λία Γαδέρ, 14 Βασιλία 'Ερμάθ, βασιλία 'Αδέρ,
 15 Βασιλία Λεβνά, βασιλία 'Οδολλάμ, 16 Βασιλία
 'Ηλάθ, 17 Βασιλία Ταφούτ, βασιλία 'Οφέρ,

• • •
 • • •
 • • •

22 Βασιλία 'Οφίκ της 'Αρώκ, βασιλία 'Ασώμ,
 βασιλία Συμούν, βασιλία Μαρβρώθ, βασιλία 'Αζίφ,
 βασιλία Κάδης, βασιλία Ζαχάκ, βασιλία Μαρεδώθ,
 βασιλία 'Ιεκδμ του Χερμύλ, 23 Βασιλία 'Οδολλάμ
 του Φεννιאלδώρ, βασιλία Γά της Γαλιλαίας,
 24 Βασιλία Θεράσ' πάντες οὗτοι βασιλείς
 εἰκοσιεννία.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 KAI 'Ιησοὺς πρεσβύτερος προβεβηκώς τῶν
 ἡμερῶν· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς 'Ιησοῦν Σὺ προ-
 βέβηκας τῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ γῆ ὑπολείπεται
 πολλή· εἰς κληρονομίαν. 2 Καὶ αὕτη ἡ γῆ κατα-
 λελειμμένη· ὅρα Φυλιστιεῖς, ὁ Γεσιρί καὶ ὁ
 Χαναναῖος· 3 Ἀπὸ τῆς ἀοικῆτου τῆς κατὰ
 πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὀρίων 'Ακκαρῶν ἐξ
 εὐνύμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται ταῖς
 πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιεῖς, τῇ Γαζαίφ καὶ
 τῇ 'Αζωτίφ καὶ τῇ 'Ασκαλωνίτῃ καὶ τῇ Γεθθαίφ καὶ
 τῇ 'Ακκαρωνίτῃ καὶ τῇ Εὐαίφ· 4 Ἐκ Θαιμάν καὶ
 πάση γῇ Χαναάν ἐναντίον Γάζης, καὶ οἱ Σιδώνιοι
 ἕως 'Αφέκ ἕως τῶν ὀρίων τῶν 'Αμορραίων· 5 Καὶ
 πᾶσαν τὴν γῆν Γαλιὰθ Φυλιστιεῖς καὶ πάντα τὸν
 Λίβανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, ἀπὸ Γαλαὰδ ὑπὸ
 τὸ ὄρος τὸ 'Αερμών ἕως τῆς εἰσόδου 'Εμάθ·
 6 Πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὄρειν ἄπὸ τοῦ Λιβάνου
 ἕως τῆς Μασερέθ Μεμφωμαίμ, πάντας τοὺς Σιδω-
 νίους, ἐγὼ αὐτοῖς ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου
 'Ισραὴλ· ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῇ 'Ισραήλ,
 ὃν τρόπον σοι ἐνετείλαμην. 7 Καὶ νῦν μέρισον
 τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἐννέα φυλαῖς
 καὶ τῇ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, ἀπὸ τοῦ 'Ιορδάνου
 ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου
 δώσεις αὐτὴν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀρεῖ. 8 Ταῖς
 δυοῖς φυλαῖς καὶ τῇ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, τῇ
 'Ρουβὴν καὶ τῇ Γάδ, ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῇ
 πέραν τοῦ 'Ιορδάνου· κατ' ἀνατολὰς ἡλίου
 δέδωκεν αὐτῇ Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου, 9 Ἀπὸ
 'Αροέρ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χειλὸς χαμαῖ ἄρων, καὶ
 τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος, καὶ
 πᾶσαν τὴν Μισώρ ἀπὸ Μαϊδαβάν· 10 Πάσας τὰς
 πόλεις Σηὼν βασιλείως 'Αμορραίων, ὃς ἐβασίλευσεν
 ἐν 'Εσιβὼν ἕως τῶν ὀρίων νύων 'Αμμών·

JOSUE, XII. XIII.

10 Rex Jerusalem unus, rex Hebron unus,
 11 Rex Jerimoth unus, rex Lachis unus,
 12 Rex Eglon unus, rex Gazer unus, 13 Rex
 Dabir unus, rex Gader unus, 14 Rex Herma
 unus, rex Hered unus, 15 Rex Lebna unus,
 rex Odullam unus, 16 Rex Maceda unus, rex
 Bethel unus, 17 Rex Taphua unus, rex Opher
 unus, 18 Rex Aphec unus, Rex Saron unus,
 19 Rex Madon unus, rex Asor unus, 20 Rex
 Seimeron unus, rex Achsaph unus, 21 Rex
 Thenac unus, rex Mageddo unus, 22 Rex
 Cades unus, rex Jachanan Carmeli unus,
 23 Rex Dor, et provincie Dor unus, rex
 Gentium Galgal unus, 24 Rex Thersa unus :
 omnes reges triginta unus.

CAPUT XIII.

1 Josue senex, provecetque ætatis erat, et
 dixit Dominus ad eum : Senuisti et longævus
 es,terraque latissima derelicta est, quæ necdum
 sorte divisa est : 2 Omnis videlicet Galilæa,
 Philisthiim, et universa Gessuri. 3 A fluvio
 turbido, qui irrigat Ægyptum, usque ad
 terminos Accaron contra aquilonem : terra
 Chanaan, quæ in quinque regulos Philisthiim
 dividitur, Gazæos, et Azotios, Ascalonitas,
 Gethæos, et Accaronitas. 4 Ad meridiem vero
 sunt Hevæi, omnis terra Chanaan, et Maara
 Sidoniorum, usque Apheca et terminos Amor-
 rhæi, 5 Ejusque confinia. Libani quoque
 regio contra orientem, a Baalgad sub monte
 Hermon, donec ingrediaris Emath. 6 Omnium
 qui habitant in monte, a Libano usque ad aquas
 Maserephoth, universique Sidonii. Ego sum
 qui delebo eos a facie filiorum Israel. Veniat
 ergo in partem hereditatis Israel, sicut præcepi
 tibi. 7 Et nunc divide terram in possessionem
 novem tribubus, et dimidiæ tribui Manasse,
 8 Cum qua Ruben et Gad possederunt terram,
 quam tradidit eis Moyses famulus Domini,
 trans fluentia Jordanis ad orientalem plagam.
 9 Ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis
 Arnon, et in vallis medio, universæque cam-
 pestria Medaba, usque Dibon ; 10 Et cunctas
 civitates Schon, regis Amorrhæi, qui regnavit
 in Hesebon, usque ad terminos filiorum Ammon.

11 וְהַגְלִיעַר וְהַבְּגַל הַנִּשְׁמָרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכָל־
 תַּרְחֻמֵּי וְכָל־חֶשְׁבֹּן עַד־סַלְכָה׃ 12 כָּל־
 מַמְלְכֹת עוֹלָם בִּקְשׁוֹן אֲשֶׁר־מָלָךְ בַּעֲשֻׁמְרוֹת
 וּבְאֶדְרַי הָיָא נִשְׁמָר מִנְהַר הַרְפָּאִים
 וַיִּבְּקֵם מֹשֶׁה וַיְרַשֵּׁם׃ 13 וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנִּשְׁמָרִי וְאֶת־הַמַּעֲכָתִי וַיָּשֹׁב
 גִּישׁוֹר וַיַּעֲכֹת בְּהָרֵב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה׃ 14 רַק לְשִׁבְטֵי חֲלֹזִי לֹא נָתַן נַחֲלָה
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָיָא קַחְלָתוֹ
 כְּאֲשֶׁר דִּבְרָלוֹ׃ 15 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַנַּחֵם
 בֶּנ־רֹאּוּבֵן לְמַשְׁפַּחְתָּם׃ 16 וַיְהִי לָהֶם
 הַבְּגַל מַעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחֲלֵי אֲרִנוֹן
 וְהַעֲיֹר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנַּחֲלָה וְכָל־חֶשְׁבֵּי
 עַל־מִדְבָּרָא׃ 17 חֶשְׁבֹּן וְכָל־עֲקֵיבָה אֲשֶׁר
 בְּמִישׁוֹר דִּיבּוֹן וּבְקִמּוֹת בַּעַל וּבְגִית בַּעַל
 מַעֲיֹן׃ 18 וְנַחֲשֵׁיָה וְהַקְדָּמָה וּמַקְעֵר׃
 19 וְהַרְרָתִים וּשְׁבָכָה וְאֶרֶץ הַשֹּׁחַר בְּהַר
 הַעֲמֵק׃ 20 וּבְגִית פְּעוֹר וְאַשְׁדּוֹת הַפְּסָגָה
 וּבְגִית חִנְשִׁמּוֹר׃ 21 וְכָל־עֲרֵי הַמִּישׁוֹר
 וְכָל־מַמְלְכֹת סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
 מָלָךְ בְּחֶשְׁבֹּן אֲשֶׁר הָקֵם מֹשֶׁה אֹתוֹ
 וְאֶת־נִשְׁמָרֵי מִדְּבָרֵי אֶת־הַרְקָם וְאֶת־עֲרֵי
 וְאֶת־חֹדֶר וְאֶת־רִבְעָה נִסְכֵּי סִיחוֹן וְשִׁבְי
 הָאֲרָץ׃ 22 וְאֶת־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר הַקּוֹסֵם
 הָרִנִּי בְּנִי־יִשְׂרָאֵל בְּהָרֵב אֶל־חִלְלֵיהֶם׃
 23 וַיְהִי בְּבִיל בְּנֵי רֹאּוּבֵן הַיִּזְרְהוֹן וּבְגִיל
 זֵאֵת נַחֲלַת בְּנִי־רֹאּוּבֵן לְמַשְׁפַּחְתָּם הַעֲרִים
 וְחִצְרֵיהֶן׃ 24 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַנַּחֵם בֶּן
 לִבְנֵי גָד לְמַשְׁפַּחְתָּם׃ 25 וַיְהִי לָהֶם הַבְּגַל
 יַעֲזֹר וְכָל־עֲרֵי הַגְּלִיעַר וְחֲצִי אֲרָץ בְּנֵי
 עַמּוֹן עַד־עֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי רַבָּה׃
 26 וּמַחֲשִׁבֹן עַד־רַמֹּת הַמַּעֲפָה וּבִטְנִים
 וּמַפְחֲנִגִּים עַד־בְּגַל לְדָבָר׃ 27 וּבְעֵמֶק
 בְּיַת הַרְבֵּי וּבְיַת נַמְרָה וּסְקוֹת וְצִפּוֹן וְיַתֵּר
 מַמְלְכֹת סִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבֹּן הַיִּזְרְהוֹן וּבְגַל
 עַד־קֶזֶח וּבְעֵמֶק עֲבֵר הַיִּזְרְהוֹן מִזְרַחָה׃
 28 זֵאֵת נַחֲלַת בְּנִי־גָד לְמַשְׁפַּחְתָּם הַעֲרִים
 וְחִצְרֵיהֶם׃ 29 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְחֲצִי
 שְׁבֵט מַנַּשֶׁה וַיְהִי לְחֲצִי מַנַּחֵם בְּנִי־מַנַּשֶׁה
 לְמַשְׁפַּחְתָּם׃ 30 וַיְהִי בְּבִילָם מַפְחֲנִגִּים
 כָּל־חֶשְׁבֹּן כָּל־מַמְלְכֹת עוֹלָם מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן
 וְכָל־חֲתֹת יַעֲרִי אֲשֶׁר בִּקְשׁוֹן שְׁעִים עִיר׃
 31 וְחֲצִי הַגְּלִיעַר וְעַשְׁמֹנוֹת וְאֶדְרַעִי עֲרֵי
 מַמְלְכֹת עוֹלָם בִּקְשׁוֹן לִבְנֵי מַכִּיר בֶּן
 מַנַּשֶׁה לְחֲצִי בְּנִי־מַנַּחֵם לְמַשְׁפַּחְתָּם׃

11 Καὶ τὴν Γαλααδίτιδα καὶ τὰ ὄρια Γεσιρί,
 καὶ τοὺς Μαχατί, πᾶν ὄρος Ἀερμών, καὶ πᾶσαν
 τὴν Βασανίτιν ἕως Ἀχά. 12 Πᾶσαν τὴν
 βασιλείαν ὧγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, ὅς ἱβασίλευσεν
 ἐν Ἀσθαρῶθ καὶ ἐν Ἐδραῖν· οὗτος κατελείφθη ἀπὸ
 τῶν γιγάντων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς καὶ
 ἐξωλόθρευσε. 13 Καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρί καὶ τὸν Μαχατί καὶ τὸν Χανα-
 ναῖον· καὶ κατῴκει βασιλεὺς Γεσιρί καὶ ὁ Μαχατί
 ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
 14 Πλὴν τῆς φυλῆς Λευὶ οὐκ ἰδύθη κληρονομία·
 Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὗτος κληρονομία αὐτῶν,
 καθὰ εἶπεν αὐτοῖς Κύριος· καὶ οὗτος ὁ καταμ-
 ρισμὸς ὃν κατεμίρσει Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
 ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐν τῇ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
 κατὰ Ἰεριχώ. 15 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῇ φυλῇ
 Ῥουβὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν. 16 Καὶ ἐγενήθη
 αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ Ἀροῖρ, ἣ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον
 φάραγγος Ἀρνών, καὶ ἡ πόλις ἣ ἐν τῇ φάραγγι
 Ἀρνών· καὶ πᾶσαν τὴν Μισώρ. 17 Ἔως Ἑσειβών,
 καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὐσας ἐν τῇ Μισώρ,
 καὶ Δαιβών καὶ Βαιμν Βαάλ καὶ οἴκου Μειλβῶθ,
 18 Καὶ Βασάν καὶ Βακεδμῶθ καὶ Μαίφααδ,
 19 Καὶ Καριαθαίμ καὶ Σεβαμὰ καὶ Σεραδὰ καὶ Σιών
 ἐν τῇ ὄρει Ἐνάβ, 20 Καὶ Βαιθφογῶρ καὶ Ἀσηδῶθ
 Φασγά καὶ Βαιθθασειμῶθ, 21 Καὶ πάσας τὰς
 πόλεις τοῦ Μισώρ, καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν
 τοῦ Σηὼν βασιλείως τῶν Ἀμορραίων, ὃν ἐπάταξε
 Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τὸν ἡγουμένους Μαδιάμ,
 καὶ τὸν Εὐὶ καὶ τὸν Ῥοβὸκ καὶ τὸν Σοθρ καὶ
 τὸν Οθρ καὶ τὸν Ῥοβὶ Ἀρχοντα, ἔναρα Σιών
 καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιών. 22 Καὶ τὸν Βαλαάμ
 τὸν τοῦ Βεὼρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ
 ῥοπή. 23 Ἐγένετο δὲ τὰ ὄρια Ῥουβὴν, Ἰορδάνης
 ὄριον· αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Ῥουβὴν κατὰ
 δῆμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις
 αὐτῶν. 24 Ἐδωκε δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γάδ
 κατὰ δῆμους αὐτῶν. 25 Καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια
 αὐτῶν Ἰαζήρ, πᾶσαι πόλεις Γαλααδ καὶ τὸ
 ἥμισυ γῆς υἱῶν Ἀμμὼν ἕως Ἀραβα, ἣ ἐστὶ
 κατὰ πρόσωπον Ἀράδ, 26 Καὶ ἀπὸ Ἑσειβών
 ἕως Ἀραβῶθ κατὰ τὴν Μασσηφά, καὶ Βοτανίμ
 καὶ Μαάν ἕως τῶν ὀρίων Δαιβών, 27 Καὶ
 Ἐναδὼμ καὶ Ὀθαργαθ καὶ Βαινθαναβρά καὶ
 Σοκχωθὰ καὶ Σαφάν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν
 Σηὼν βασιλείως Ἑσειβών· καὶ ὁ Ἰορδάνης ὄριον
 ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερὲθ πέραν τοῦ
 Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν. 28 Αὕτη ἡ κληρονομία
 υἱῶν Γάδ κατὰ δῆμους αὐτῶν καὶ κατὰ πόλεις
 αὐτῶν· κατὰ δῆμους αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέφουσιν
 ἐναντίον τῶν ἰχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθη κατὰ
 δῆμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις
 αὐτῶν. 29 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῇ ἡμίσει φυλῇ
 Μανασσὴ κατὰ δῆμους αὐτῶν. 30 Καὶ ἐγένετο
 τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ Μαάν καὶ πᾶσα βασιλεία
 Βασάν καὶ πᾶσα βασιλεία ὧγ βασιλείως τῆς
 Βασάν, καὶ πάσας τὰς κώμας Ἰαῖρ αἱ εἰσιν ἐν
 τῇ Βασανίτιδι, ἐξήκοντα πόλεις. 31 Καὶ τὸ
 ἥμισυ τῆς Γαλααδ, καὶ ἐν Ἀσθαρῶθ καὶ ἐν
 Ἐδραῖν πόλεις βασιλείας ὧγ ἐν τῇ Βασανίτιδι,
 τοῖς υἱοῖς Μαχὶρ υἱοῖς Μανασσὴ καὶ τοῖς ἡμίσει
 υἱοῖς Μαχὶρ υἱοῖς Μανασσὴ κατὰ δῆμους αὐτῶν.

11 Et Galaad, ac terminum Gessuri et Machati,
 et omnem montem Hermon, et universam
 Basan, usque ad Salecha, 12 Omne regnum
 Og in Busan, qui regnavit in Astaroth
 et Edrai, ipse fuit de reliquiis Raphaim:
 percussitque eos Moyses, atque delevit.
 13 Nolueruntque disperdere filii Israel Gessuri
 et Machati: et habitaverunt in medio Israel
 usque in praesentem diem. 14 Tribui autem
 Levi non dedit possessionem: sed sacrificia et
 victimæ Domini Dei Israel, ipsa est ejus
 hereditas, sicut locutus est illi. 15 Dedit ergo
 Moyses possessionem tribui filiorum Ruben
 juxta cognationes suas. 16 Fuitque terminus
 eorum ab Aroer, quæ sita est in ripa torrentis
 Arnon, et in valle ejusdem torrentis media:
 universam planitiem, quæ ducit Medaba,
 17 Et Hesebon, cunctosque viculos earum, qui
 sunt in campestribus: Dibon quoque, et
 Bamothbaal, et oppidum Baalmaon, 18 Et
 Jassa, et Cedimoth, et Mephaath, 19 Et
 Cariathaim, et Sabama, et Sarathasar in monte
 convallis. 20 Bethphogor et Asedoth, Phasga
 et Bethiesimoth, 21 Et omnes urbes campes-
 tres, universaque regna Schon regis Amorrhæi,
 qui regnavit in Hesebon, quem percussit
 Moyses cum principibus Madian: Hevæum,
 et Recem, et Sur, et Hur, et Rebe duces Schon
 habitatores terre. 22 Et Balaam filium Beor
 ariolum occiderunt filii Israel gladio cum
 ceteris interfectis. 23 Factusque est terminus
 filiorum Ruben Jordanis fluvius. Hæc est
 possessio Rubenitarum per cognationes suas
 urbium et viculorum. 24 Deditque Moyses
 tribui Gad et filiis ejus per cognationes suas
 possessionem, cujus hæc divisio est. 25 Termi-
 nus Jaser, et omnes civitates Galaad, et
 dimidiam partem terræ filiorum Ammon, usque
 ad Aroer, quæ est contra Rabba; 26 Et ab
 Hesebon usque Ramoth, Masphe et Betonim:
 et a Manaim usque ad terminos Dabir; 27 In
 valle quoque Betharan, et Bethnemra, et
 Socoth, et Saphon reliquam partem regni
 Schon regis Hesebon: hujus quoque finis,
 Jordanis est, usque ad extremam partem
 maris Cenereth trans Jordanem ad orientalem
 plagam: 28 Hæc est possessio filiorum Gad
 per familias suas, civitates et villæ earum.
 29 Dedit et dimidiæ tribui Manasse, filiisque
 ejus juxta cognationes suas possessionem,
 30 Cujus hoc principium est: a Manaim uni-
 versam Basan, omnesque vicos Jair, qui sunt in Basan,
 sexaginta oppida; 31 Et dimidiam partem
 Galaad, et Astaroth, et Edrai, urbes regni Og
 in Basan: filiis Machir, filii Manasse, dimidiæ
 parti filiorum Machir juxta cognationes suas.

32 אֵלֶּה אֲשֶׁר־נָחַל מֹשֶׁה בְּעֶרְבֹת מוֹאב
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן יְרִיחוֹ מִזְרְחָה׃ 33 וְלִשְׁבֵּט
לֵוִי לֹא־תָתַן מֹשֶׁה חֶקֶל וְחֵזֶה אֲלֵהֶם
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה חֶקֶלָם כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר לָהֶם׃

פרשה יד :

1 וְאֵלֶּה אֲשֶׁר־נָחַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן אֲשֶׁר נָחֲלוּ אוֹתָם אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְיְהוֹשֻׁעַ בֶּרֶנֹּו וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּשְׁטוֹת
לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 בְּנוֹלָל בְּחֶלְקָם כְּאִשֶּׁר
צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לְתַשְׁעַת הַמִּשְׁטוֹת
וְנִצְּצֵי הַמִּשְׁטָּה׃ 3 כִּי־נָתַן מֹשֶׁה חֶקֶל לַשֵּׁנִי
הַמִּשְׁטוֹת נִחְצֵי הַמִּשְׁטָּה מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְלַלְוִיִּם
לֹא־תָתַן חֶקֶל וְחֵזֶה בְּתוֹכָם׃ 4 כִּי־הָיוּ בְּגִיּוֹתָם
שָׁנִי מִשְׁטוֹת כְּנָעַן וְאֶפְרַיִם וְלֹא־קָרְנוּ חֶלֶק
לַלְוִיִּם בְּאֶרֶץ כִּי אֲבִירִים לְשָׁבַת וּמִגְרָשֵׁיהֶם
לְמִקְנֵיהֶם וּלְחִנְיָם׃ 5 כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה בֶּנִי יִשְׂרָאֵל וּבִחְלָקוֹ
אֶת־הָאָרֶץ׃ 6 וַיָּשֹׁב בְּנֵי־יְהוֹשֻׁעַ
אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּנִלְלָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו קֶלֶב בֶּן־
נִזְנָה הִקְדַּמְתָּ אֶתְּךָ בְּעַד אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־
דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאִישׁ הָאֱלֹהִים עָלָה
אֲדֹתַי וְעַל אֲדֹתֶיהָ בְּהַדָּשׁ בְּרָגֶץ׃ 7 בֶּן־
אֲרָצִים שָׁנָה אֲנִכִּי בְּשָׁלוֹם מֹשֶׁה עָבַד־יְהוָה
אֶתִּי מִיָּהֶשֶׁת בְּרָגֶץ לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וְאִשָּׁב
אוֹתוֹ דִּבֶּר כְּאִשֶּׁר עָם־לְדָבָר׃ 8 וְאֶתִּי אֲשֶׁר
עָלִי עַפְּי הַמִּסִּיו אֶת־לֵב הָעָם וְאֲנִכִּי
מִלֵּאתִי אֶתְּחִי יְהוָה אֱלֹהֵי׃ 9 וַיִּשָּׁבַע מֹשֶׁה
בְּיָם הַחַוָּה לֵאמֹר אֶם־לֹא הָאָרֶץ אֲשֶׁר
דִּרְבַּתְּ רַגְלְךָ בָּהּ לֵךְ הַיְּמָה לְנַחֲלָהּ
וּלְבָנֶיהָ עַד־עוֹלָם כִּי מִלֵּאתָ אֶתְּחִי
יְהוָה אֱלֹהֵי׃ 10 וְעַתָּה הִנֵּה הַחֵדָּה הַחֲלִי
יְהוָה אוֹתִי כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶת־בְּנֵי־
וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָאָז דִּבֶּר יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
הַזֶּה אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר חָלָה וַיִּשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר
וְעַתָּה הִנֵּה אֲנִכִּי הַיּוֹם בְּרַחֲמֵי וּשְׂמוֹנִים
שָׁנָה׃ 11 עוֹדֶנִּי הַיּוֹם חֹזֵק כְּאִשֶּׁר בָּיוֹם
שָׁלַח אוֹתִי מֹשֶׁה בְּלָחִי אֲנִי וּבְלָחִי עָמָה
לְמַלְחָמָה וּלְנִצָּחַת וּלְבוֹא׃ 12 וְעַתָּה
תִּנְחַל־לִי אֶת־הַתָּהָר הַזֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
בְּיָם הַחַוָּה כִּי־אֶתְּחִי שְׂמִיעָה בְּיָם הַחַוָּה
כִּי־עָנִים שָׁם וְעִירִים גְּדוֹלוֹת בְּצִוְרוֹת אֱלֹהֵי
יְהוָה אֶתִּי וְהוֹרִשְׁתִּים כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה׃

32 Οὗτοι οὖς κατεκληρονόμησε Μωσῆς πέραν
τοῦ Ἰορδάνου ἐν Ἀραβίῃ Μωαβ, ἐν τῇ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ ἀπ' ἀνατολῶν.

* * *

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ κατακληρονόμησαντες νιῶν
'Ισραὴλ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, οἱς κατεκληρονόμησαν
αὐτοῖς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὴ
καὶ οἱ ἀρχόντες πατριῶν φυλῶν τῶν νιῶν
'Ισραὴλ. 2 Κατὰ κλήρου ἐκληρονόμησαν, ὃν
τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς
ἐννέα φυλαῖς καὶ τῇ ἡμίσει φυλῆς, 3 Ἀπὸ τοῦ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδωκε
κλῆρον ἐν αὐτοῖς, 4 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ
δύο φυλαὶ Μανασσὴ καὶ Ἐφραΐμ· καὶ οὐκ ἔδωκε
μοῖρας ἐν τῇ γῇ τοῖς Λευίταις, ἀλλ' ἡ πόλις
κατοικεῖν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσι
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. 5 Ὅν τρόπον ἐνετείλατο
Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
καὶ ἐμίρισαν τὴν γῆν. 6 Καὶ προσήλθοσαν οἱ
υἱοὶ Ἰούδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλγάλ, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννὴ ὁ Κενεζαῖος Σὺ
ἐπίστη τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν
ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κάδης
Βαρνή. 7 Τέσσαράκοντα γὰρ ἔτων ἤμην ὅτε
ἀπέστειλὲ με Μωσῆς ὁ πᾶς τοῦ θεοῦ ἐκ Κάδης
Βαρνή κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν, καὶ ἀπεκρίθην
αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ. 8 Οἱ ἀδελφοί
μου οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν τὴν
καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐγὼ δὲ προσετέθην ἐπακολουθεῖν
Κυρίῳ τῷ θεῷ μου. 9 Καὶ ὥμοσε Μωσῆς ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγων Ἡ γῆ ἐφ' ἣν ἐπέβης σοὶ
ἔσται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα,
ὅτι προσετέθης ἐπακολουθεῖν ὀπίσω Κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν. 10 Καὶ νῦν διέθρεψέ με Κύριος ὃν
τρόπον εἶπε· τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον
ἔτος ἀφ' οὗ ἐλάλησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς
Μωυσῆν, καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀδοῶντα καὶ πέντε
ἔτων. 11 Ἐτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων ὥστε ὅτε
ἀπέστειλὲ με Μωσῆς, ὡσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελεῖν
καὶ εἰσελεῖν εἰς τὸν πόλεμον. 12 Καὶ νῦν αἰτοῦμαι
σε τὸ ὄρος τοῦτο, καθὰ εἶπε Κύριος τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ· ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ· νῦν δὲ οἱ Ἐνακίμ ἐκεῖ εἰσὶ, πόλις δχυραὶ
καὶ μεγάλα· ἐὰν οὖν Κύριος μετ' ἐμοῦ ᾤ,
ἐξολοθρεύσω αὐτοὺς ὃν τρόπον εἶπέ μοι Κύριος.

32 Hanc possessionem divisit Moyses in
campestribus Moab trans Jordanem contra
Jericho ad orientalem plagam. 33 Tribui
autem Levi non dedit possessionem: quoniam
Dominus Deus Israel ipse est possessio ejus,
ut locutus est illi.

CAPUT XIV.

1 Hoc est quod possederunt filii Israel in
terra Chanaan, quam dederunt eis Eleazar
sacerdos et Josue filius Nun, et principes
familiarum per tribus Israel: 2 Sorte omnia
dividentes, sicut praeceperat Dominus in manu
Moysi, novem tribubus, et dimidiæ tribui.
3 Duabus enim tribubus, et dimidiæ, dederat
Moyses trans Jordanem possessionem: absque
Levitis, qui nihil terræ acceperunt inter fratres
suos: 4 Sed in eorum successerunt locum
filii Joseph in duas divisi tribus, Manasse et
Ephraim: nec acceperunt Levitæ aliam in
terra partem, nisi urbes ad habitandum, et
suburbana earum ad alenda jumenta et pecora
sua. 5 Sicut praeceperat Dominus Moysi, ita
fecerunt filii Israel, et diviserunt terram.
6 Accesserunt itaque filii Juda ad Josue in
Galgala, locutusque est ad eum Caleb filius
Jephone Cenezæus: Nosti quid locutus sit
Dominus ad Moysen hominem Dei de me et te
in Cadesbarne. 7 Quadraginta annorum eram
quando misit me Moyses famulus Domini de
Cadesbarne, ut considerarem terram, nun-
tiavique ei quod mihi verum videbatur.
8 Fratres autem mei, qui ascenderant mecum,
dissolverunt cor populi: et nihilominus ego
secutus sum Dominum Deum meum. 9 Jura-
vitque Moyses in die illo, dicens: Terra, quam
calcavit pes tuus, erit possessio tua, et filiorum
tuorum in æternum: quia secutus es Dominum
Deum meum. 10 Concessit ergo Dominus
vitam mihi, sicut pollicitus est usque in
præsentem diem. Quadraginta et quinque
anni sunt, ex quo locutus est Dominus verbum
istud ad Moysen, quando ambulabat Israel
per solitudinem: hodie octoginta quinque
annorum sum, 11 Sic valens, ut eo valebam
tempore quando ad explorandum missus sum:
illius in me temporis fortitudo usque hodie
perseverat, tam ad bellandum quam ad gra-
diendum. 12 Da ergo mihi montem istum,
quem pollicitus est Dominus, te quoque
audiente, in quo Enacim sunt, et urbes magnæ
atque munitæ: si forte sit Dominus mecum,
et potuero delere eos, sicut promisit mihi.

13 וַיִּבְרַכְהוּ יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת־חֶבְרוֹן לְכָלֵב בְּרִי־נִפְתָּלִי לְנַחֲלָה׃ 14 וְעַל־כֵּן חָתָה חֶבְרוֹן לְכָלֵב בְּרִי־נִפְתָּלִי חֶקְנִי לְנַחֲלָה עַד הַיּוֹם׃ 15 וְהָיָה שֵׁם חֶבְרוֹן אֶחָד׃ וְהָיָה חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 16 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 17 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 18 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 19 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 20 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 21 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 22 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 23 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 24 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 25 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 26 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 27 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 28 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 29 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 30 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 31 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 32 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 33 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 34 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 35 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 36 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 37 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 38 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 39 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 40 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 41 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 42 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 43 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 44 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 45 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 46 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 47 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 48 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 49 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 50 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 51 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 52 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 53 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 54 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 55 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 56 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 57 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 58 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 59 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 60 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 61 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 62 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 63 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 64 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 65 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 66 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 67 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 68 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 69 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 70 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 71 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 72 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 73 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 74 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 75 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 76 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 77 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 78 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 79 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 80 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 81 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 82 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 83 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 84 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 85 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 86 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 87 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 88 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 89 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 90 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 91 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 92 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 93 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 94 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 95 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 96 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 97 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 98 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 99 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 100 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃

פרשה טו

1 וַיְהִי וַיִּבְרַכְהוּ יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת־חֶבְרוֹן לְכָלֵב בְּרִי־נִפְתָּלִי לְנַחֲלָה׃ 2 וְעַל־כֵּן חָתָה חֶבְרוֹן לְכָלֵב בְּרִי־נִפְתָּלִי חֶקְנִי לְנַחֲלָה עַד הַיּוֹם׃ 3 וְהָיָה שֵׁם חֶבְרוֹן אֶחָד׃ וְהָיָה חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 4 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 5 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 6 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 7 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 8 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 9 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 10 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 11 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 12 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 13 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 14 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 15 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 16 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 17 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 18 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 19 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 20 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 21 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 22 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 23 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 24 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 25 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 26 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 27 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 28 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 29 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 30 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 31 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 32 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 33 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 34 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 35 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 36 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 37 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 38 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 39 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 40 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 41 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 42 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 43 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 44 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 45 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 46 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 47 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 48 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 49 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 50 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 51 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 52 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 53 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 54 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 55 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 56 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 57 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 58 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 59 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 60 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 61 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 62 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 63 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 64 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 65 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 66 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 67 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 68 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 69 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 70 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 71 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 72 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 73 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 74 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 75 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 76 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 77 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 78 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 79 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 80 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 81 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 82 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 83 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 84 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 85 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 86 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 87 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 88 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 89 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 90 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 91 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 92 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 93 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 94 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 95 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 96 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 97 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 98 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 99 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃ 100 וְשֵׁם חֶבְרוֹן לְפָנֶיךָ יְהוָה׃

13 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκε Χειβρὼν τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφοννῇ υἱῷ Κενεζῆ ἐν κλήρῳ. 14 Διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χειβρὼν τῷ Χάλεβ τῷ τοῦ Ἰεφοννῇ τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθήσαι τῷ προστάγματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ. 15 Τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χειβρὼν ἦν τὸ πρότερον πόλις Ἀργόβ, μητρόπολις τῶν Ἐνακίμ αὐτῇ· καὶ ἡ γῆ ἐκόπασε τοῦ πολέμου.

KEΦ. ιε.

1 ΚΑΙ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς Ἰούδα κατὰ δῆμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Ἰδουμαίας, ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Κάδης πρὸς λίβα. 2 Καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς ἕως μέρους θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς, ἀπὸ τῆς λοφίᾳς τῆς φεροῦσης ἐπὶ λίβα. 3 Καὶ διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ἀκραβίν, καὶ ἐκπεριπορεύεται Σενά, καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ Κάδης Βαρνή, καὶ ἐκπορεύεται Ἀσωρών, καὶ προσαναβαίνει εἰς Σάραδα, καὶ ἐκπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς Κάδης, 4 Καὶ ἐκπορεύεται ἐπὶ Σελμωνάν, καὶ διεκβάλλει ἕως φάραγος Αἰγύπτου, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ τὴν θάλασσαν· τοῦτό ἐστιν αὐτῶν ὅρια ἀπὸ λιβὸς. 5 Καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἀλυκὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἀπὸ τῆς λοφίᾳς τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου 6 Ἐπιβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ Βαιθαγλαμ, καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ Βαιθάραβα, καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ λίθον Βαιὼν υἱοῦ Ρουβὴν. 7 Καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγος Ἀχὼρ, καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλγὰλ, ἣ ἐστιν ἀπέναντι τῆς προσβάσεως Ἀδαμὶν, ἣ ἐστὶ κατὰ λίβα τῇ φάραγγι, καὶ διεκβάλλει ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς τοῦ ἡλίου, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πηγῇ Ρωγὴλ. 8 Καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγα Ἐννὸμ ἐπὶ νώτου τοῦ Ἰεβοῦς ἀπὸ λιβὸς, αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ διεκβάλλει τὰ ὅρια ἐπὶ κορυφῇ ὄρους ἣ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον φάραγος Ἐννὸμ πρὸς θαλάσσης, ἣ ἐστὶν ἐκ μέρους γῆς Ραφαὶν ἐπὶ βορρᾶ. 9 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθὼ, καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Ἐφρών, καὶ ἄξει τὸ ὄριον εἰς Βάαλ, αὕτη ἐστὶ πόλις Ἰαρὶμ. 10 Καὶ περιελεύσεται ὄριον ἀπὸ Βάαλ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ παρελεύσεται εἰς ὄρος Ἀσσάρ ἐπὶ νώτου πόλιν Ἰαρὶν ἀπὸ βορρᾶ, αὕτη ἐστὶ Χασλὼν, καὶ καταβήσεται ἐπὶ πόλιν ἡλίου, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίβα. 11 Καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον κατὰ νώτον Ἀκκαρών ἐπὶ βορρᾶ, καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὅρια εἰς Σοκχώθ, καὶ παρελεύσεται ὅρια ἐπὶ λίβα, καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ Λεβνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ θάλασσαν. 12 Καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀρεῖ· ταῦτα τὰ ὅρια υἱῶν Ἰούδα κύκλῳ κατὰ δῆμους αὐτῶν.

13 Benedixitque ei Josue: et tradidit ei Hebron in possessionem; 14 Atque ex eo fuit Hebron Caleb filio Jephone Cenezæo usque in præsentem diem: quia secutus est Dominum Deum Israel. 15 Nomen Hebron ante vocabatur Cariath Arbe: Adam maximus ibi inter Enacim situs est: et terra cessavit a præliis.

CAPUT XV.

1 IGITUR sors filiorum Judæ per cognationes suas ista fuit: A termino Edom, desertum Sin contra meridiem, et usque ad extremam partem australis plagæ; 2 Initium ejus a summitate maris salsissimi, et a lingua ejus, quæ respicit meridiem. 3 Egrediturque contra ascensum Scorpionis, et pertransit in Sina: ascenditque in Cadesbarne, et pervenit in Esron, ascendens ad Addar, et circuiens Carcaa; 4 Atque inde pertransiens in Asemona, et perveniens ad torrentem Ægypti: eruntque termini ejus mare magnum; hic erit finis meridianæ plagæ. 5 Ab oriente vero erit initium, mare salsissimum usque ad extrema Jordanis: et ea quæ respiciunt ad aquilonem, a lingua maris usque ad eundem Jordanis fluvium; 6 Ascenditque terminus in Beth Hagla, et transit ab aquilone in Beth Araba: ascendens ad lapidem Boen filii Ruben; 7 Et tendens usque ad terminos Debera de valle Achor, contra aquilonem respiciens Galgala, quæ est ex adverso ascensionis Adommim, ab australi parte torrentis: transitque aquas, quæ vocantur Fons Solis: et erunt exitus ejus ad Fontem Rogel; 8 Ascenditque per convallem filii Ennom ex latere Jebusæi ad meridiem, hæc est Jerusalem: et inde se erigens ad verticem montis, qui est contra Geennom ad occidentem in summitate vallis Raphaim contra aquilonem; 9 Pertransitque a vertice montis usque ad fontem aquæ Nephtoa: et pervenit usque ad vicus montis Ephron: inclinaturque in Baala, quæ est Cariathiarim, id est, Urbs silvarum; 10 Et circuit de Baala contra occidentem, usque ad montem Seir: transitque juxta latus montis Jarim ad aquilonem in Cheslon: et descendit in Bethsames, transitque in Thamna; 11 Et pervenit contra aquilonem partis Accaron ex latere: inclinaturque Sechrona, et transit montem Baala: pervenitque in Jebneel, et magni maris contra occidentem sine concluditur; 12 Hi sunt termini filiorum Juda per circuitum in cognationibus suis.

[illegible]

13 Καὶ τῇ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῇ ἔδωκε μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰούδα διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀρβόκ μητρόπολιν Ἐνάκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρών. 14 Καὶ ἔξωδῶρευσεν ἐκείθεν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῇ τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνάκ, τὸν Σουσί καὶ Θολαμί καὶ τὸν Ἀχιμᾶ. 15 Καὶ ἀνέβη ἐκείθεν Χάλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβὶρ· τὸ δὲ ὄνομα Δαβὶρ ἦν τὸ πρότερον πόλις γραμματέων. 16 Καὶ εἶπε Χάλεβ· Ὅς ἂν λάβῃ καὶ ἐκπόσῃ τὴν πόλιν τῶν γραμματέων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς, δώσω αὐτῇ τὴν Ἀσχάν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. 17 Καὶ ἔλαβεν αὐτήν Γοθουιὴ υἱὸς Κενιζῆ ἀδελφοῦ Χάλεβ· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὴν Ἀσχάν θυγατέρα αὐτοῦ γυναῖκα. 18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐκπορεύσει αὐτὴν καὶ συνεβουλεύσατο αὐτῇ λέγουσα Αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἀγρόν, καὶ ἱβύσους ἐκ τοῦ ὄνου· καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ· Τὴ ἐστὶ σοι· 19 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Δύς μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Ναγίβ δέδωκάς με· δός μοι τὴν Βοθανίς· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὴν Γουαιθλάν τὴν ἄνω καὶ τὴν Γουαιθλάν τὴν κάτω. 20 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰούδα. 21 Ἐγενήθησαν δὲ πόλεις αὐτῶν πόλεις πρὸς τῇ φυλῇ υἱῶν Ἰούδα ἐφ' ὁρίων Ἐδώμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου, καὶ Βαισελεῖλ καὶ Ἀρά καὶ Ἀσώρ, 22 Καὶ Ἰκάμ καὶ Ῥεγμά καὶ Ἀρουήλ, 23 Καὶ Κάδης καὶ Ἀσориωναὶ καὶ Μαννάμ, 24 Καὶ Βαλμανάν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, 25 Καὶ αἱ πόλεις Ἀσερών, αὕτη Ἀσώρ, 26 Καὶ Σὴν καὶ Σαλμαὰ καὶ Μωλαδᾶ, 27 Καὶ Σερὶ καὶ Βαιφαλάθ, 28 Καὶ Χολασεωλὰ καὶ Βηρσαβεΐ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ αἱ ἱπαυλεις αὐτῶν, 29 Βαλὰ καὶ Βακώκ καὶ Ἀσόμ, 30 Καὶ Ἐλβωνδὰ καὶ Βαιθὴλ καὶ Ἐρμᾶ, 31 Καὶ Σεκελάκ καὶ Μαχαρίμ καὶ Σεθεννάκ, 32 Καὶ Λαβῶς καὶ Σαλὴ καὶ Ἐρωμώθ, πόλεις ἰκκοσιεννέα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 33 Ἐν τῇ πεδυνῇ Ἀσταθὺ καὶ Ῥάα καὶ Ἀσσα, 34 Καὶ Ῥάμει καὶ Τανώ καὶ Ἰλουθώθ καὶ Μσιανί, 35 Καὶ Ἰερμοθ καὶ Ὀδολλάμ καὶ Μεμβρὰ καὶ Σαωχώ καὶ Ἰαζηκά, 36 Καὶ Σακαρίμ καὶ Γάθηρα καὶ αἱ ἱπαυλεις αὐτῆς, πόλεις δεκατίσσαις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 37 Σεννά καὶ Ἀδασάν καὶ Μαγαδαλάδ, 38 Καὶ Δαλὰδ καὶ Μασφὰ καὶ Ἰαχαρήλ, 39 Καὶ Βασηδῶθ καὶ Ἰδαδαλαΐα, 40 Καὶ Χαβρὰ καὶ Μαχὲς καὶ Μασαχώς, 41 Καὶ Γεδδῶρ καὶ Βαγαδιήλ καὶ Νωμάν καὶ Μαχθόάν, πόλεις ἑκαδέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 42 Λεβιὰ καὶ Ἰθὰκ καὶ Ἀνώχ, 43 Καὶ Ἰανὰ καὶ Νασίβ, 44 Καὶ Κεϊλάμ καὶ Ἀκιεζὶ καὶ Κεζιβ καὶ Βαθησάρ καὶ Αἰλώμ, πόλεις δέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 45 Ἀκκαρῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἱπαυλεις αὐτῶν· 46 Ἀπὸ Ἀκκαρῶν Γεμένι· καὶ πᾶσαι ὅσαι εἰσὶ πλησίον Ἀσθηδῶθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· 47 Ἀσιεδῶθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἱπαυλεις αὐτῆς· Γάζα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ ἱπαυλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χερμαβόου Λύμπτου, καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει

13 Caleb vero filio Jephone dedit partem in medio filiorum Juda, sicut præceperat ei Dominus: Cariath Arbe patris Enac, ipsa est Hebron. 14 Delevitque ex ea Caleb tres filios Enac, Sesai et Ahiman et Tholmai de stirpe Enac. 15 Atque inde conscendens venit ad habitatores Dabir, quæ prius vocabatur Cariath Sepher, id est, Civitas litterarum. 16 Dixitque Caleb: Qui percusserit Cariath Sepher, et ceperit eam, dabo ei Axam filiam meam uxorem. 17 Cepitque eam Othoniel filius Cenez frater Caleb junior: deditque ei Axam filiam suam uxorem. 18 Quæ, cum pergerent simul, suasa est a viro suo ut peteret a patre suo agrum, suspiravitque ut sedebat in asino. Cui Caleb: Quid habes, inquit? 19 At illa respondit: Da mihi benedictionem: Terram australem et arentem dedisti mihi, junge et irriguam. Dedit itaque ei Caleb irriguum superius et inferius. 20 Hæc est possessio tribus filiorum Juda per cognationes suas. 21 Erantque civitates ab extremis partibus filiorum Juda juxta terminos Edom a meridie: Cabseel et Eder et Jagur, 22 Et Cyna et Dimona et Adada, 23 Et Cades et Asor et Jethnam, 24 Ziph et Telem et Baloth, 25 Asor nova et Carioth, Hesron, hæc est Asor, 26 Amam, Sama, et Molada, 27 Et Asergadda et Hassemon et Bethpheet, 28 Et Hasersual et Bersabee et Baziothia, 29 Et Baala et Iim et Esem, 30 Et Eltholad et Cesil et Harma, 31 Et Siceleg et Medemena et Sensenna, 32 Lebaoth et Selim et Aen et Remmon, omnes civitates viginti novem, et villæ earum. 33 In campestribus vero: Estaol et Sarea et Asena, 34 Et Zanoë et Engannim et Taphua et Enaim, 35 Et Jerimoth et Adullam, Socho et Azeca, 36 Et Saraim et Adithaim et Gedera et Gederothaim: urbes quatuordecim, et villæ earum. 37 Sanan et Hadassa et Magdalgad, 38 Delean et Masepha et Jecthel, 39 Lachis et Bascath et Eglon, 40 Chebbon et Leheman et Cethlis, 41 Et Gideroth et Bethdagon et Naama et Maceda: civitates sedecim, et villæ earum. 42 Labana et Ether et Asan, 43 Jephtha et Esna et Nesib, 44 Et Ceila et Achzib et Maresa: civitates novem, et villæ earum. 45 Accaron cum vicis et villulis suis. 46 Ab Accaron usque ad mare: omnia quæ vergunt ad Azotum et viculos ejus. 47 Azotus cum vicis et villulis suis. Gaza cum vicis et villulis suis, usque ad torrentem Ægypti, et mare magnum terminus ejus.

48 ובקתר שמיר ונתיר ושולח : 49 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 50 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 51 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 52 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 53 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 54 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 55 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 56 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 57 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 58 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 59 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 60 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 61 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 62 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 63 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 64 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 65 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 66 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 67 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 68 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 69 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 70 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 71 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 72 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 73 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 74 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 75 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 76 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 77 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 78 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 79 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 80 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 81 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 82 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 83 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 84 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 85 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 86 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 87 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 88 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 89 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 90 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 91 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 92 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 93 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 94 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 95 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 96 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 97 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 98 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 99 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר : 100 ובקתר ונתיר ונתיר ונתיר :

48 Kai en tē dreinē Samir kai Iether kai Socoth, 49 Kai 'Peinā kai pōlis grammátwn, autē Daβir, 50 Kai 'Anōn kai 'Es kai Mān kai Aisām, 51 Kai Gōsōm kai Chalōd kai Chanānā kai Ghlām, pōleis ēndeka kai ai kōmai autōn. 52 Alrēm kai 'Peinā kai Sōmā, 53 Kai 'Iemān kai Baitaschod kai Fakonā, 54 Kai Ehmā kai pōlis 'Arbōk, autē isti Xebrown, kai Soraith, pōleis ēnnēa kai ai epaulēis autōn. 55 Maōr kai Xermel kai 'Ozib kai 'Irān, 56 Kai 'Iariul kai 'Arikām kai Zakanaīm, 57 Kai Gabaa kai Thamna, pōleis ēnnēa kai ai kōmai autōn. 58 Alouā kai Bēthsoor kai Gedōn, 59 Kai Magarōth kai Baitanām kai Thekōm, pōleis zē kai ai kōmai autōn. Thekō kai 'Ephraā, autē isti Baθlēm, kai Faγōr kai Aigān kai Koulōn kai Tatarām kai Thwihēs kai Karīm kai Galēm kai Thehōr kai Manochō, pōleis ēndeka kai ai kōmai autōn. 60 Kariāth Bāal, autē ē pōlis 'Iarīm, kai Sōthibā, pōleis dūo kai ai epaulēis autōn. 61 Kai Baδdaryeīs kai Tharabaām kai Aivān 62 Kai Aiochiōzā kai Naflazōn, kai ai pōleis Saδōn kai 'Agkādēs, pōleis ēptā kai ai kōmai autōn. 63 Kai o 'Iebousaīos katēkei en 'Ierousalēm, kai ouk ēdunástēsan oi uiōi 'Iouda ākolēσαι αὐτοῦς· kai katēkēsan oi 'Iebousaioi en 'Ierousalēm ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

48 Et in monte : Samir et Jether et Socoth 49 Et Danna et Cariathsenna, hæc est Dabir : 50 Anab et Istemo et Anim, 51 Gosen et Olon et Gilo : civitates undecim, et villæ earum. 52 Arab et Ruma et Esaan, 53 Et Janum et Beththaphua et Apheca, 54 Athmatha, et Cariath Arbe, hæc est Hebron, et Sior : civitates novem, et villæ earum, 55 Maon et Carmel et Ziph et Jota, 56 Jezrael et Jucadam et Zanoë, 57 Accain, Gabaa, et Thamna : civitates decem, et villæ earum. 58 Halhul, et Bessur, et Gedor, 59 Mareth, et Bethanoth, et Eltecon : civitates sex, et villæ earum. 60 Cariathbaal, hæc est Cariathiarim urbs silvarum, et Arebba : civitates duæ, et villæ earum. 61 In deserto Betharaba, Meddin, et Sachacha, 62 Et Nebsan, et civitas salis, et Engaddi : civitates sex, et villæ earum. 63 Jebusæum autem habitatorem Jerusalem non potuerunt filii Juda delere : habitavitque Jebusæus cum filiis Juda in Jerusalem usque in præsentem diem.

CAPUT XVI.

1 CECIDIT quoque sors filiorum Joseph, ab Jordane contra Jericho et aquas ejus ab oriente : solitudo quæ ascendit de Jericho ad montem Bethel : 2 Et egreditur de Bethel Luza : transitque terminum Archi, Atharoth ; 3 Et descendit ad occidentem juxta terminum Jephleti, usque ad terminos Beth horon inferioris, et Gazer : finiunturque regiones ejus mari magno : 4 Possederuntque filii Joseph Manasses et Ephraim. 5 Et factus est terminus filiorum Ephraim per cognationes suas : et possessio eorum contra orientem Atharoth Addar usque Beth horon superiorem. 6 Egrediunturque confinia in mare : Machmethath vero aquilonem respicit, et circuit terminos contra orientem in Thanathselo : et pertransit ab oriente Janoe ; 7 Descenditque de Janoe in Atharoth et Naaratha : et pervenit in Jericho, egrediturque ad Jordanem. 8 De Taphua pertransit contra mare in Vallem arundineti, suntque egressus ejus in mare salsissimum ; hæc est possessio tribus filiorum Ephraim per familias suas. 9 Urbesque separatæ sunt filiis Ephraim in medio possessionis filiorum Manasse, et villæ earum. 10 Et non interfecerunt filii Ephraim Chananæum, qui habitabat in Gazer : habitavitque Chananæus in medio Ephraim usque in diem hanc tributarius.

ΚΕΦ. ις'.

פרשה טז :

1 ויצא חגל לבעג יוסף מיתן יריחו למי יריחו מיתן חגל מיתן יריחו : 2 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 3 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 4 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 5 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 6 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 7 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 8 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 9 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 10 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 11 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 12 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 13 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 14 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 15 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 16 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 17 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 18 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 19 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 20 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 21 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 22 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 23 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 24 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 25 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 26 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 27 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 28 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 29 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 30 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 31 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 32 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 33 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 34 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 35 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 36 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 37 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 38 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 39 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 40 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 41 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 42 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 43 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 44 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 45 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 46 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 47 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 48 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 49 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 50 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 51 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 52 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 53 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 54 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 55 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 56 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 57 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 58 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 59 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 60 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 61 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 62 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 63 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 64 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 65 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 66 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 67 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 68 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 69 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 70 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 71 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 72 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 73 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 74 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 75 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 76 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 77 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 78 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 79 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 80 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 81 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 82 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 83 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 84 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 85 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 86 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 87 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 88 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 89 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 90 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 91 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 92 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 93 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 94 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 95 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 96 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 97 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 98 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 99 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו : 100 ויצא מיתן חגל מיתן יריחו :

1 KAI ēgeneto tā ōria uiōn 'Iwsēph āpō toū 'Iordānou toū katā 'Ierichō āpō ānatolōn, kai ānabīsētai āpō 'Ierichō eis tēn dreinēn tēn ērhmon eis Baithēl Louzā, 2 Kai ēxelēsetai eis Baithēl, kai parelēsetai epī tā ōria toū 'Acharawthi, 3 Kai dielēsetai epī tēn thālassan epī tā ōria 'Aptalim ἕως tōn ōrion Baithōrōn tēn kātō, kai īstai ē diēzōdos autōn epī tēn thālassan. 4 Kai ēkēronōmēsan oi uiōi 'Iwsēph, 'Ephraim kai Manassē. 5 Kai ēgenēthē ōria uiōn 'Ephraim katā dhōmōs autōn· kai ēgenēthē tā ōria tēs kēronomias autōn āp' ānatolōn 'Aparōth kai 'Ephō ēzōs Baithōrōn tēn ānō kai Galzār. 6 Kai ēlēsetai tā ōria epī tēn thālassan eis 'Ikasmōn āpō bohrā Thermā, perielēsetai ep' ānatolās eis Thnassā kai Sēllēs, kai parelēsetai āp' ānatolōn eis 'Iawnkā 7 Kai eis Machō kai 'Aparōth, kai ai kōmai autōn· kai ēlēsetai epī 'Ierichō, kai diēkbalēi epī tōn 'Iordānēn. 8 Kai āpō Tāfou porēsetai tā ōria epī thālassan epī Kelkanā, kai īstai ē diēzōdos autōn epī thālassan· autē ē kēronomia fulhēs 'Ephraim katā dhōmōs autōn. 9 Kai ai pōleis ai āporisēisai tois uiōis 'Ephraim ānā mēson tēs kēronomias uiōn Manassē, pāsai ai pōleis kai ai kōmai autōn. 10 Kai ouk āpōlēsen 'Ephraim tōn Chananaion tōn κατοικούντων en Galzēr· kai katēkei o Chananaios en tē 'Ephraim ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως ἀνέβη Φαραώ βασιλεὺς Αἰγύπτου kai ἔλαβεν αὐτὴν kai ἐνέπηρσεν αὐτὴν ἐν πυρὶ, kai τοὺς Chananaious kai τοὺς Φερεζαίους kai τοὺς κατοικούντας ἐν Galzēr ἐξέκνητσαν· kai ἔδωκεν αὐτὴν Φαραώ ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

וַיְהִי הַבֹּרֶל לַמִּנְחָה מִנְשָׁח בֶּרֶחֱוֹא
בְּכֹר יֹסֵף לְמַכִּיר בְּכֹר מִנְשָׁח אֲבִי
הַגִּלְעָד כִּי הָיָה הָיָה אִישׁ מִלְחָמָה וַיְהִי
לִזְ הַגִּלְעָד וַיִּשְׁעוּן : וַיְהִי לְבָנֵי מִנְשָׁח
הַנּוֹתָרִים לְמִשְׁפַּחָתָם לְבָנֵי אֲבִיעֶזֶר וּלְבָנֵי
חֶלֶק וּלְבָנֵי אֲשִׁירָאֵל וּלְבָנֵי שֶׁשֶׁם וּלְבָנֵי
חֶפֶר וּלְבָנֵי שְׁמִידָע אֵלֶּה בְנֵי מִנְשָׁח
בְּרִיֹסָף הַנּוֹתָרִים לְמִשְׁפַּחָתָם : וַלְצִלְפָּחָד
בְּרִיֹסָף בְּרִיֹסָף בְּרִיֹסָף בְּרִיֹסָף בְּרִיֹסָף
לְאַחֵיו לֹו בָּנִים כִּי אִם בָּנוֹת וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵיהֶן מַחֲלָה וְנֹעָה חַגִּלָּה מַלְכָּה
וַחֲרָפָה : וַתִּקְרָבָהּ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וּלְבָנָיו וַיְחַשְׁעוּ בְּרִנָּהּ וּלְבָנֵי הַנְּשִׂאִים
לֵאמֹר יִהְיֶה צִנְחָה אֲתֵּימָשָׁח לְהַתְּלֵנוּ
בְּחֶלֶק בְּתוֹךְ אֲחֵינוּ וַיָּבֹאוּ לָהֶם אֶל־פִּי
יְהוָה בְּחֶלֶק בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶן : וַיִּשְׁלֹו
חֲבֵל־מִנְשָׁח אֶשְׁרָה לְכָד מֵאֶרֶץ הַגִּלְעָד
וַחֲבִישָׁן אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן : וְכִי בָנוֹת
מִנְשָׁח חֲבָלוּ בְּחֶלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי וְאֶרֶץ
הַגִּלְעָד חִתָּה לְבָנֵי מִנְשָׁח הַנּוֹתָרִים :
וַיְהִי בְּבֹל־מִנְשָׁח מֵאֲשֶׁר חֲמֻקְמָחָה
אֲשֶׁר עַל־בְּנֵי שֶׁשֶׁם וְחֶלֶק הַנְּבִיִל אֶל־
הַיָּמִין אֶל־יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם : וְלַמִּנְשָׁח
הַיָּמִין אֶרֶץ תְּפִיחַ וְתַפְחִיחַ אֶל־בְּבִיל מִנְשָׁח
לְבָנֵי אֲפִרָּה : וַיְבַדַּ הַנְּבִיִל חֶלֶק הָאֵרֶץ
בְּגִבְעָה לְפָחַל עָרִים הָאֵלֶּה לְאֶפְרַיִם בְּתוֹךְ
עָרֵי מִנְשָׁח וּבְבִיל מִנְשָׁח מֵצִפּוֹן לְפָחַל
וַיְהִי תְּחִלָּתוֹ הַיָּמִין : וַיְבַדַּ לְאֶפְרַיִם
וַיִּפְתָּח לַמִּנְשָׁח וַיְהִי הָיָם בְּבִילוֹ וּבְאֶשֶׁל
וַיִּפְתָּחוּ מֵצִפּוֹן וַיִּשְׁשָׁקֶר מִמְּזִיחָה : וַיְהִי
לַמִּנְשָׁח בִּישְׁשָׁקֶר וּבְאֶשֶׁר בִּית־שָׁעָן
וּבְנֹתֶיהָ וּבְלֵעַם וּבְנֹתֶיהָ וְאֶת־יִשְׂרָאֵל נָאֵר
וּבְנֹתֶיהָ וְיִשְׂרָאֵל עִיר־דָּר וּבְנֹתֶיהָ וְיִשְׂרָאֵל
תַּעֲדָה וּבְנֹתֶיהָ וְיִשְׂרָאֵל מִגְדוֹ וּבְנֹתֶיהָ
שְׁלֹשָׁת הַקָּפָת : וְלֹא נָחֵל בְּנֵי מִנְשָׁח
לְהוֹרִישׁ אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּאֵל חֲבִיעֶזֶר
לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ חֲזָאֵת : וַיְהִי כִּי חֲזָקוֹ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֶת־חֲבִיעֶזֶר לָכֶם
וַיִּתְּנָה לָא חֲזָקוֹ : וַיִּתְּנוּ בְּנֵי
יֹסֵף אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר מַדּוּעַ קָבָחָה לִי
בְּחֶלֶק בְּרִיֹסָף אֲחִי וְחֶלֶק אֲחִי עִם
כָּבֶד אֲשֶׁר עָדָה בְּרִיֹסָף וַיִּתְּנוּ :

1 KAI ἰγένετο τὰ ὕρια φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ἰωσήφ, τῷ Μαχὶρ πρωτοτόκῳ Μανασσῆ πατρὶ Γαλαὰδ, ἀνὴρ γὰρ πολεμιστῆς ἦν, ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ Βασανίτιδι. 2 Καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς λοιποῖς κατὰ δῆμους αὐτῶν, τοῖς υἱοῖς Ἰεζὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Κελεὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Συγέμ καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαρίμ καὶ τοῖς υἱοῖς Ὀφὲρ· οὗτοι ἄρσενες κατὰ δῆμους αὐτῶν. 3 Καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφὲρ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἄλλ' ἡ θυγατέρες· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ· Μααλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Θερα. 4 Καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντίον Ἰησοῦ καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων λέγουσαι· Ὁ θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωσῆ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· καὶ ἐδόθη αὐταῖς διὰ προστάγματος Κυρίου κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 5 Καὶ ἔπαιον οἱ σχοινοισμὸς αὐτῶν ἀπὸ Ἀνάσσα, καὶ πεδὶον Λαβὶκ ἐκ τῆς γῆς Γαλαὰδ ἣ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 6 Ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασσῆ ἐκληρονόμησαν κληρὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ἡ δὲ γῆ Γαλαὰδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς καταλειμμένοις. 7 Καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Μανασσῆ Δηλανάθ, ἣ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἀνάθ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὰ ὕρια ἐπὶ Ἰαμὶν καὶ Ἰασσίβ ἐπὶ πηγὴν Θαφθῶ. 8 Τῷ Μανασσῇ ἔσται, καὶ Θαφθ ἐπὶ τῶν ὁρίων Μανασσῆ τοῖς υἱοῖς Ἐφραΐμ. 9 Καὶ καταβήσεται τὰ ὕρια ἐπὶ φάραγμα Κυρανὰ ἐπὶ λίβα κατὰ φάραγμα Ἰαριὴλ τερέμινθος τῷ Ἐφραΐμ ἀνὰ μέσον πόλεως Μανασσῆ· καὶ ὅρια Μανασσῆ ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς τὸν χειμάρρουν· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος θάλασσα. 10 Ἀπὸ λιβὸς τῷ Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ βορρᾶν Μανασσῆ· καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὕρια αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ Ἀσηβ συνάψουσιν ἐπὶ βορρᾶν, καὶ τῷ Ἰσάχαρ ἀπὸ ἀνατολῶν. 11 Καὶ ἔσται Μανασσῇ ἐν Ἰσάχαρ καὶ ἐν Ἀσηρ Βαιθὰν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δῶρ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδῶ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὸ τρίτον τῆς Μαφετὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. 12 Καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασσῆ ἐξολοθρεῦσαι τὰς πόλεις ταύτας· καὶ ἤρχετο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. 13 Καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν τοὺς Χαναναίους ὑπηκόους, ἐξολοθρεῦσαι δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξολόθρευσαν. 14 Ἀντίπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες διὰ τί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς κληρὸν ἓνα καὶ σχοινοισμα ἓν; ἐγὼ δὲ λαὸς πολὺς εἰμι, καὶ ὁ θεὸς εὐλόγησέ με.

1 CECIDIT autem sors tribui Manasse (ipse enim est primogenitus Joseph): Machir primogenito Manasse patri Galaad, qui fuit vir pugnator, habuitque possessionem Galaad et Basan: 2 Et reliquis filiorum Manasse juxta familias suas, filiis Abiezer, et filiis Helec, et filiis Esriel, et filiis Sechem, et filiis Hopher, et filiis Semida: isti sunt filii Manasse filii Joseph, mares, per cognationes suas. 3 Salphaad vero filio Hopher filii Galaad filii Machir filii Manasse, non erant filii, sed solæ filiæ: quarum ista sunt nomina, Maala et Noa et Hegla et Melcha et Thersa. 4 Veneruntque in conspectu Eleazari sacerdotis, et Josue filii Nun, et principum, dicentes: Dominus præcepit per manum Moysi, ut daretur nobis possessio in medio fratrum nostrorum. Deditque eis juxta imperium Domini possessionem in medio fratrum patris earum. 5 Et ceciderunt funiculi Manasse, decem, absque terra Galaad et Basan trans Jordanem. 6 Filiae enim Manasse possederunt hereditatem in medio filiorum ejus. Terra autem Galaad cecidit in sortem filiorum Manasse qui reliqui erant. 7 Fuitque terminus Manasse ab Aser, Machmethath quæ respicit Sichem: et egreditur ad dextram juxta habitatores fontis Taphuæ. 8 Etenim in sorte Manasse ceciderat terra Taphuæ, quæ est juxta terminos Manasse filiorum Ephraim. 9 Descenditque terminus Vallis arundineti in meridiem torrentis civitatum Ephraim, quæ in medio sunt urbium Manasse: terminus Manasse ab aquilone torrentis, et exitus ejus pergit ad mare: 10 Ita ut possessio Ephraim sit ab austro, et ab aquilone Manasse, et utramque claudat mare, et conjungantur sibi in tribu Aser ab aquilone, et in tribu Issachar ab oriente. 11 Fuitque hereditas Manasse in Issachar et in Aser, Bethsan et viculi ejus, et Jebelaam cum viculis suis, et habitatores Dor cum oppidis suis, habitatores quoque Endor cum viculis suis: similiterque habitatores Thenac cum viculis suis, et habitatores Mageddo cum viculis suis, et tertia pars urbis Nopheth. 12 Nec potuerunt filii Manasse has civitates subvertere, sed cœpit Chananæus habitare in terra sua. 13 Postquam autem convalescerunt filii Israel, subjecerunt Chananæos, et fecerunt sibi tributarios, nec interfecerunt eos. 14 Locutique sunt filii Joseph ad Josue, et dixerunt: Quare dedisti mihi possessionem sortis et funiculi unius, cum sim tantæ multitudinis, et benedixerit mihi Dominus?

15 ויאמר אליהם יהושע אם עסרוב אתם
עלה לה הוציאה ובראתה לה עם בארץ
הפרזי והרפאים פראץ לה הרפאים :
16 ויאמרו בגן יוסף לאימנא לנו החר
ורכב פרזל בקלהפנעני הישב בארץ
העמק לאשר בקית-שאן ובנוחיה ולאשר
בעמק יזרעאל : 17 ויאמר יהושע אליהם
יוסף לאפנים ולמנשה לאמר עסרוב אתם
וכח גדול לה לאיתניה לה גורל אחד :
18 כי חר והיהלה פרנער הוא ובראיהו
והיה לה תצאיהו פירתיהו איהיהפנעני
כי רכב פרזל לו כי חזק הוא :

פרשה יח :

1 ויגמלו כל-עדת בגר-ישראל שלח
וישפניו שם את-החל מוצד והארץ נכפשה
לפניהם : 2 ויגמלו בגני ישראל אשר
לאחלקו את-החלקם שבצד שבטים :
3 ויאמר יהושע אליהם ישאל עד-אנה
אתם מרפים לבוא לרשת את-הארץ
אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם :
4 חבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלהם
והלכו ויתחלקו בארץ ויכתבו אותה לפי
החלקם ויבאו אלי : 5 ויתחלקו אותה
לשבט חלקים והיה נשמד על-גבולו
מפגב גבית יוסף נשמדו על-גבולם
מצדו : 6 ואחם תכתבו את-הארץ שבצד
החלקים ותבאחם אלי הנה ויהיה לכם
גורל פה לפני יהוה אלהיכם : 7 ופי
איתחלק ללוים בקרבכם פריקהת יהוה
החלקו וד רמאנו וחצו שבט המנשה
לחתי חלקם מעבר לגידו מזרח אשר
נתן להם משה עבד יהוה : 8 ויגמלו
האנשים וילכו ויצו יהושע את-החלקים
לכתב את-הארץ לאמר לכו ויתחלקו
בארץ וכתבו אותה ושבו אלי אפי
אשליה לכם גורל לפני יהוה בשלה :
9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה
לערים לשבט חלקים על-ספר ויבאו
אל-יהושע אליהם ויגמלו : 10 וישלח
להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה
ויחלקו שם יהושע את-הארץ לבני
ישראל במחלקם : 11 וישלח גורל
משה גריבנקו למשפחתם ויבאו פגול
גורלם גיו בגן יהודה ובני בגי יוסף :

15 Kai eipen autois 'Ihsous Ei laos polus
ei, anabhi eis ton dromon kai ekkatharon seautw,
ei stenochei se to dros to 'Ephraim. 16 Kai
eipon Ouk ariskei hmin to dros to 'Ephraim
kai 'Ippos epilektos kai sidhros tw Xananaif
tw κατοικούντι εν αυτω εν Βαιθαν και εν ταϊς
κώμαις αυτης, εν τη κοιλάδι 'Ιεζραέλ. 17 Kai
eipen 'Ihsous tois uióis 'Ιωσήφ Ei laos polus
ei kai ischun megalhn exchei, ouk estai soi klhros
eis. 18 'Ο γάρ δρυμός estai soi, uti dromós
esti, kai ekkatharisei autón, kai estai soi· kai
otan exolothreúshs ton Xananaion, uti 'Ippos
epilektos autw isti· su gar uperscheis autou.

ΚΕΦ. ιη'

1 KAI EKEKLEISIATHEN PASA SYNAGOGH UIWN
'Ισραήλ εις Σηλώ, και επηξαν εκει την σκηνην
του μαρτυριου, και η γη εκρατήθη υπ' αυτών.
2 Kai katelēphthsan oi uiói 'Ισραήλ oi ouk
ekληρονόμησαν, επτά φυλάι. 3 Kai eipen 'Ihsous
tois uióis 'Ισραήλ "Εως τίνος εκλυθήσεσθε κληρο-
νομησαι την γην ην εδωκε Κύριος ο θεός ήμών ;
4 Δότε εξ ήμών άνδρους τρεις εκ φυλης, και
αναστάντες διελθέτωσαν την γην, και διαγραφά-
τωσαν αυτην εναντίον μου καθά δεήσει διελ-
ειν αυτην, και δηλώσωσαν προς αυτόν, 5 Kai dieilen
autois επτά μερίδας· 'Ιούδας στήσεται αυτοίς όριον
από λιβός, και οι υιοί 'Ιωσήφ στήσονται αυτοίς
από βορρά. 6 'Υμεις δε μερίσατε την γην επτά
μερίδας και ενέγκατε ώδε προς μέ, και εξοίσω
ήμιν κληρον εναντι Κυρίου του θεού ήμών.
7 Ου γάρ εστι μερίς τοίς υιοίς Λευι εν ήμιν,
ιєρατεία γάρ Κυρίου μερίς αυτού· και γάδ και
'Ρουβιήν και τδ ήμισυ φυλης Μανασσή ελάβωσαν
την κληρονομίαν αυτών πέραν του 'Ιορδάνου επ'
ανατολής, ην εδωκεν αυτοίς Μωυσής ο παίς
Κυρίου. 8 Kai αναστάντες οι άνδρες επορεύθησαν·
και ενετειλατο 'Ihsous τοίς άνδράσι τοίς πορευο-
μενοίς χωροβατήσαι την γην λίγων Πορεύεσθε
και χωροβατήσατε την γην, και παραγενήθητε
προς μέ, και ώδε εξοίσω ήμιν κληρον εναντι
Κυρίου εν Σηλώ. 9 Kai επορεύθησαν και εχωρο-
βάτησαν την γην, και ειδωσαν αυτην, και εγραφαν
αυτην κατά πόλεις επτά μερίδας εις βιβλίον, και
ήνεγκαν προς 'Ihsou. 10 Kai ενέβαλεν αυτοίς
'Ihsous κληρον εν Σηλώ εναντι Κυρίου. 11 Kai
εξηλθεν ο κληρος φυλης Βενιαμιν πρώτος κατά δή-
μους αυτών· και εξηλθεν όρια του κληρου αυτών ανά
μέσον υιών 'Ιούδα και ανά μέσον των υιών 'Ιωσήφ.

15 Ad quos Josue ait : Si populus multus es,
ascende in silvam, et succide tibi spatia in terra
Pherezæi et Raphaim : quia angusta est tibi
possessio montis Ephraim. 16 Cui responde-
runt filii Joseph : Non poterimus ad montana
conscendere, cum ferreis curribus utantur
Chananæi, qui habitant in terra campestri, in
qua sitæ sunt Bethsan cum viculis suis, et
Jezrael mediam possidens vallem. 17 Dixitque
Josue ad domum Joseph, Ephraim et Manasse :
Populus multus es, et magnæ fortitudinis, non
habebis sortem unam, 18 Sed transibis ad
montem, et succides tibi, atque purgabis ad
habitandum spatia : et poteris ultra procedere
cum subverteris Chananæum, quem dicis
ferreos habere currus, et esse fortissimum.

CAPUT XVIII.

1 CONGREGATIQUE sunt omnes filii Israel in
Silo, ibique fixerunt tabernaculum testimonii,
et fuit eis terra subjecta. 2 Remanserant
autem filiorum Israel septem tribus, quæ
necdum acceperant possessiones suas. 3 Ad
quos Josue ait : Usquequo marcetis ignavia, et
non intratis ad possidendam terram, quam
Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis ?
4 Eligite de singulis tribubus ternos viros, ut
mittam eos, et pergant atque circumeant
terram, et describant eam juxta numerum
uniuscujusque multitudinis : referantque ad
me quod descripserint. 5 Dividite vobis terram
in septem partes : Judas sit in terminis suis
ab australi plaga, et domus Joseph ab aquilone ;
6 Mediam inter hos terram in septem partes
describite : et huc venietis ad me, ut coram
Domino Deo vestro mittam vobis hic sortem :
7 Quia non est inter vos pars Levitarum, sed
sacerdotium Domini est eorum hereditas. Gad
autem et Ruben, et dimidia tribus Manasse,
jam acceperant possessiones suas trans Jorda-
nem ad orientalem plagam : quas dedit eis
Moyses famulus Domini. 8 Cumque surrexis-
sent viri, ut pergerent ad describendam terram,
præcepit eis Josue, dicens : Circuite terram,
et describite eam, ac revertimini ad me : ut hic
coram Domino, in Silo, mittam vobis sortem.
9 Itaque perrexerunt : et lustrantes eam, in
septem partes diviserunt, scribantes in volu-
mine. Reversique sunt ad Josue in castra Silo.
10 Qui misit sortes coram Domino in Silo,
divisitque terram filiis Israel in septem
partes. 11 Et ascendit sors prima filiorum
Benjamin per familias suas, ut possiderent
terram inter filios Juda et filios Joseph.

5 וַיִּקְלַע וּבְנֵי-הַמִּרְכָּבֹת וַחֲצֵר סוּסָה:
 6 וּבְנֵי לְבָאוֹת וְשָׂרוֹהַן עָרִים שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה
 וַחֲצֵרֵיהֶן: 7 אֵין רִמּוֹן וְעַמְרֵם וְעֵשָׂן עָרִים
 אַרְבַּע וַחֲצֵרֵיהֶן: 8 וְכָל-חֲצֵרִים אֲשֶׁר
 סָבִיבוֹת הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד-בְּעֵלְת בְּאֵר
 רַמָּת גִּבְגִּי זֹאת הַחֵלֶת מִמֶּנָּה בְּגֵר־שִׁמְעוֹן
 לְמִשְׁפַּחָתָם: 9 מִחֲבֹל בְּנֵי יְהוּדָה הַחֵלֶת
 בְּנֵי שִׁמְעוֹן כִּי-יָחַד חָלָק בְּגֵר־יְהוּדָה רַב
 מֵהֶם וַיִּנְחֲלוּ בְּגֵר־שִׁמְעוֹן בְּתוֹךְ הַחֵלֶת:
 10 וַיַּעַל הַגִּבּוֹר הַשְּׁלִישִׁי לִבְנֵי
 זַבּוּלֹן לְמִשְׁפַּחָתָם וַיְהִי בְּבֹל הַחֵלֶת
 עַד-שָׂרִיד: 11 וַעֲלָה בְּבֹלָם לַיָּמָה וּמִרְעֵלָה
 וּפְנַע בְּרַבְשָׁת וּפְנַע אֶל-חֲפָחַל אֲשֶׁר עַל-
 פְּנֵי יַחְנָם: 12 וַשֹּׁב מִשָּׂרִיד הַיָּמָה מִזֶּרֶח
 הַשָּׁמֶשׁ עַל-בְּבֹל כְּסִלֹּחַ הַיָּבֵר וַיָּצֵא
 אֶל-חֲבֵרֹתָ וַעֲלָה יָפִיעַ: 13 וּמִשָּׁם עָבַר
 הַיָּמָה מִזֶּרֶח הַיָּבֵר הַיָּבֵר עָתָה הָיוּ
 וַיָּצֵא רִמּוֹן הַמִּתְאָר הַגָּעָה: 14 וְנָסַב אֹתוֹ
 הַבְּבֹל מִצָּפוֹן חֲתָלוֹ וְהָיוּ הַיָּבֵר וְהָיוּ
 יַסְתַּח-אֵל: 15 וְהָיָה וְנָחֲלָה וְנָחֲלָה וְנָחֲלָה
 וַיְהִי וַיְהִי לָהֶם עָרִים שְׁמֵי-עֶשְׂרֵה
 וַחֲצֵרֵיהֶן: 16 זֹאת הַחֵלֶת בְּגֵר־זַבּוּלֹן
 לְמִשְׁפַּחָתָם הָעָרִים הָאֵלֶּה וַחֲצֵרֵיהֶן:
 17 לְשֹׁשְׁכַר וְצָא הַגִּבּוֹר הַרְבִּיעִי
 לִבְנֵי יִשָּׁשְׁכָר לְמִשְׁפַּחָתָם: 18 וַיְהִי בְּבֹלָם
 וַיִּרְעֵמָלָה וַחֲסִלֹּת וְשֹׁגָם: 19 וְהַפְּרִים
 וְשִׂימֹן וְהַנְּחִיָּה: 20 וְהַרְבִּית וְהַשִּׁיזֹן וְהַנְּחִיָּה:
 21 וְהַרְמָת וְהַרְבִּית וְהַרְבִּית וְהַרְבִּית וְהַרְבִּית
 פָּנָה: 22 וְנָסַב הַבְּבֹל בְּהַבּוֹר וְשִׁמְעוֹן
 וְהַרְבִּית וְהַרְבִּית וְהַרְבִּית וְהַרְבִּית וְהַרְבִּית
 עָרִים שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה וַחֲצֵרֵיהֶן: 23 זֹאת הַחֵלֶת
 מִמֶּנָּה בְּגֵר־יִשָּׁשְׁכָר לְמִשְׁפַּחָתָם הָעָרִים
 וַחֲצֵרֵיהֶן: 24 וַיָּצֵא הַגִּבּוֹר הַחֲמִישִׁי
 לְמִמֶּנָּה בְּגֵר־אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחָתָם: 25 וַיְהִי
 בְּבֹלָם הַחֵלֶת וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ
 26 וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ
 הַיָּמָה וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ
 הַשָּׁמֶשׁ בֵּית דָּן וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ
 אֶל צְפוֹנָה בֵּית הַעֲמָק וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ
 בְּבֹל מִשְׁמָל: 28 וַעֲבָרוּ וַיְהִי וְהָיוּ
 וְהָיוּ עַד צִיּוֹן רַבָּה: 29 וְהָיוּ וְהָיוּ
 הַרְבִּית וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ
 חֲסִי וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ וְהָיוּ

5 Καὶ Σικελὰ καὶ Βαιθμαχερεὶς καὶ Σαρσουσὶν
 6 Καὶ Βαθαρώθ καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν, πόλεις
 δεκατρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 7 Ἐρεμμὼν καὶ
 Θαλχὰ καὶ Ἰεθέρ καὶ Ἀσάν, πόλεις τέσσαρες καὶ
 αἱ κῶμαι αὐτῶν. 8 Κύκλῳ τῶν πόλεων αὐτῶν
 ἕως Βαλέκ πορευομένων ἡμιθὲ κατὰ λίβα·
 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεὼν κατὰ
 δῆμους αὐτῶν. 9 Ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ Ἰούδα ἡ
 κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, ὅτι ἐγενήθη ἡ
 μερίς υἱῶν Ἰούδα μείζων τῆς αὐτῶν· καὶ ἐκλη-
 ρονύμησαν οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου
 αὐτῶν. 10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ τρίτος τῷ
 Ζαβουλὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν· ἔσται τὰ ὅρια
 τῆς κληρονομίας αὐτῶν, Ἐσδεκγῶλὰ ὅρια αὐτῶν·
 11 Ἡ θάλασσα καὶ Μαγγελδά, καὶ συνάψει ἐπὶ
 Βαιθάρaba εἰς τὴν φάραγγα, ἣ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον
 Ἰεκράν· 12 Καὶ ἀνίστρεψεν ἀπὸ Σεδδὸν ἐξ
 ἰναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν Βαιθσαμὺς ἐπὶ τὰ ὅρια
 Χασελωθαί, καὶ διελύσεται ἐπὶ Δαβιρώθ, καὶ
 προσανυβήσεται ἐπὶ Φαγγαί· 13 Καὶ ἐκείθεν
 περιελεύσεται ἐξ ἰναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ
 Γεβερέ ἐπὶ πόλιν Κατασέμ, καὶ διελύσεται ἐπὶ
 Ῥεμμωσαὰ Μαθασαζά· 14 Καὶ περιελεύσεται
 ὅρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ Ἀμώθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος
 αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαίλ. 15 Καὶ Κατανάθ καὶ Ναβαὺλ
 καὶ Συμὼν καὶ Ἰεριχώ καὶ Βαιθμάν. 16 Αὕτη
 ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν κατὰ
 δῆμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
 17 Καὶ τῷ Ἰσσάχαρ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ τέταρτος.
 18 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζήλ καὶ
 Χασαλὼθ καὶ Σουνάμ, 19 Καὶ Ἀγὶν καὶ Σιωνά
 καὶ Ῥερωθ, 20 Καὶ Ἀναχερεθ καὶ Δαβιρὼν καὶ
 Κισῶν καὶ Ῥεβίς, 21 Καὶ Ῥεμμάς καὶ Ἰεὼν
 καὶ Τομάν καὶ Αἰμαρὶκ καὶ Βηρσαφής. 22 Καὶ
 συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ Γαιθβῶρ καὶ ἐπὶ Σαλίμ
 κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμὺς· καὶ ἔσται αὐτοῦ
 ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ἰορδάνης. 23 Αὕτη ἡ
 κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰσσάχαρ κατὰ δῆμους
 αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 24 Καὶ
 ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πέμπτος Ἀσήρ κατὰ δῆμους
 αὐτῶν. 25 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἐξελεκθ
 καὶ Ἀλέφ καὶ Βαιθὸκ καὶ Κεάφ, 26 Καὶ Ἐλιμελέχ
 καὶ Ἀμὴλ καὶ Μαασά· καὶ συνάψει τῷ Καρμὴλ
 κατὰ θάλασσαν καὶ τῷ Σιών καὶ Δαβανάθ·
 27 Καὶ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ
 Βαιθεγενίθ, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν καὶ Ἐκγαί
 καὶ Φθαίλ κατὰ βορρᾶν, καὶ εἰσελεύσεται ὅρια
 Σαφθαίβαιθμὲ καὶ Ἰναήλ, καὶ διελύσεται εἰς
 Χωβαμασσὴμ. 28 Καὶ Ἐλβὼν καὶ Ῥαῖβ καὶ
 Ἐμεμᾶν καὶ Κανθάν ἕως Σαδῶνος τῆς μεγάλης·
 29 Καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ῥαμὰ καὶ
 ἕως πηγῆς Μασφασσάρ καὶ τῶν Τυρίων· καὶ
 ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰασίφ, καὶ ἔσται ἡ
 διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα καὶ Ἀπολίβ καὶ Ἐχοζὺβ

5 Et Siceleg et Bethmarchaboth et Hasersusa
 6 Et Bethlebaath et Sarohen: civitates
 tredecim, et villæ earum. 7 Ain et Remmon
 et Athar et Asan: civitates quatuor, et villæ
 earum: 8 Omnes viculi per circuitum urbium
 istarum usque ad Baalath Beer Ramath contra
 australem plagam. Hæc est hereditas filiorum
 Simeon juxta cognationes suas, 9 In posses-
 sione et funiculo filiorum Juda: quia major
 erat; et ideo filii Simeon possederunt in
 medio hereditatis eorum. 10 Ceciditque sors
 tertia filiorum Zabulon per cognationes suas:
 et factus est terminus possessionis eorum usque
 Sarid. 11 Ascenditque de Mari et Merala, et
 pervenit in Debbaseth, usque ad torrentem
 qui est contra Jeconam. 12 Et revertitur de
 Sared contra orientem in fines Ceseleththabor:
 et egreditur ad Dabereth, ascenditque contra
 Japhie. 13 Et inde pertransit usque ad orien-
 talem plagam Gethhepher et Thacasin: et
 egreditur in Remmon, Amthar et Noa. 14 Et
 circuit ad aquilonem Hanathon: suntque
 egressus ejus vallis Jephthahel, 15 Et Cathed
 et Naalol et Semeron et Jerala et Bethlehem:
 civitates duodecim, et villæ earum. 16 Hæc
 est hereditas tribus filiorum Zabulon per cogna-
 tiones suas, urbes et viculi earum. 17 Issachar
 egressa est sors quarta per cognationes suas;
 18 Fuitque ejus hereditas, Jezrael et Casaloth
 et Sunem 19 Et Hapharsaim et Seon, et
 Anaharath, 20 Et Rabboth et Cesion, Abes,
 21 Et Rameth, et Engannim, et Enhadda, et
 Bethpheses. 22 Et pervenit terminus ejus
 usque Thabor et Sehesima et Bethsames:
 eruntque exitus ejus Jordanis: civitates sede-
 cim, et villæ earum. 23 Hæc est possessio
 filiorum Issachar per cognationes suas, urbes et
 viculi earum. 24 Ceciditque sors quinta tribui
 filiorum Aser per cognationes suas: 25 Fuit-
 que terminus eorum Halcath et Chali et Beten
 et Axaph 26 Et Elmelech et Amaad et Messal:
 et pervenit usque ad Carmelum maris et Sihor
 et Labanath. 27 Ac revertitur contra orien-
 tem Bethdagon: et pertransit usque Zabulon
 et vallem Jephthahel contra aquilonem in
 Bethemec et Nehiel. Egrediturque ad lævam
 Cabul, 28 Et Abran et Rohob et Hamon
 et Cana, usque ad Sidonem magnam;
 29 Revertiturque in Horma usque ad civitatem
 munitissimam Tyrum, et usque Hosa: eruntque
 exitus ejus in mare de funiculo Achziba:

30 וַעֲמָדָה וְאַפֶּחַ וְרוֹהוֹב עָרִים עֲשִׂירִים
וּשְׁמֹנִים וְחֲצִירִיָּהוּן : 31 זֹאת הַחֵלֶת מִמֶּנָּה
בְּגֵרָאֲשֶׁר לְמִשְׁפְּחֹתָם הַעָרִים הָאֵלֶּה
וְחֲצִירִיָּהוּן : 32 לִבְנֵי נַפְתָּלִי וְצֶאֱ הַחוּרִל
הַשְּׁטָנִי לִבְנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם : 33 וַיְהִי
בְּיֹהֵל מִחֶלֶק מֵאֵלֶּיָּהוּ בְּצִעְנָנִים וְאֲדָמִי
הַחֶבֶן וּבְנֵי־לֶעֶם עַד־לְקוּם וַיְהִי חֲצִי־אֶרֶץ
הַיַּרְדֵּן : 34 וְשֵׁב הַחֶבֶל לְפָנֶיךָ אֲזַנּוֹת תַּבְּזוּר
וְצֶאֱ מִשֶּׁם הַחֶלֶק וְסָנֶעַ בְּזִבְלֹן מִמֶּנָּה
וּבְאֲשֶׁר פָּנָע מִלֵּב וּבִיהַרְדָּה תִּיְרָדוּ מִיְּרֵדָה
הַשְּׁמֶשׁ : 35 וְעָרֵי מִבְּצָר הַצָּדִים לְדֹר וְחֶמֶת
בְּחֶת וְקֶרֶת : 36 וְאֲדָמָה וְהַרְמָה וְחֲצִיר :
37 וְהַדֶּשׁ וְאֲדָרַעִי וְעִזֵּי חֲצִיר : 38 וַיִּרְאוּ
וּמִגְדָּל־אֵל חָרָם וּגְבִירַת־עֵת וּגְבִירַת־שֶׁמֶשׁ
עָרִים תִּשְׁע־עֶשְׂרֵה וְחֲצִירִיָּהוּן : 39 זֹאת
הַחֵלֶת מִמֶּנָּה בְּגֵרָאֲשֶׁר לְמִשְׁפְּחֹתָם הַעָרִים
וְחֲצִירִיָּהוּן : 40 לְמִמֶּנָּה בְּגֵרָדָן לְמִשְׁפְּחֹתָם
וְצֶאֱ הַחוּרִל הַשְּׁבִיעִי : 41 וַיְהִי בְּיֹהֵל הַחֵלֶק
צִירָח וְאֲשֶׁר־אֵל וְעִיר שֶׁמֶשׁ : 42 וְשֶׁלֶּגְיוֹ
וְאֵלֶּיָּהוּ וְהַרְדָּה : 43 וְאֵלֶּיָּהוּ וְהַמִּתְנָה וְעֶרְוֹן :
44 וְאֵלֶּיָּהוּ וְנִבְזִיָּהוּ וְבַעֲלָח : 45 וַיְהִי
וּבְגֵרָדָה וְנִיְרָדָוּן : 46 וּמִן הַיַּרְדֵּן וְהַבְּזִיָּהוּ
עַד־חֶבֶל מִלֵּל לְפָנֶיךָ : 47 וַיֵּצֵא חֶבֶל בְּגֵרָדָן
מִיָּהוּ וַיַּעֲלֵהוּ בְּגֵרָדָן וַיִּלְחֲמֻ עִם־לָשֶׁם
וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיִּשְׂרֹף אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ וַיִּשְׂרֹף
אוֹתָהּ וַיִּשְׂרֹף לְפָנֶיךָ וַיִּשְׂרֹף לְפָנֶיךָ : 48
זֶה אֲבִיהֶם : 49 זֹאת־הַחֵלֶת מִמֶּנָּה בְּגֵרָדָן
לְמִשְׁפְּחֹתָם הַעָרִים הָאֵלֶּה וְחֲצִירִיָּהוּן :
49 וַיִּכְלֵה לְהַחֲלִיף אֶת־הָאֲרָץ לְבִי־לְחֵי
וַיִּתְּנוּ בְּגֵרָאֲשֶׁר לְמִשְׁפְּחֹתָם הַעָרִים
בְּחֶת : 50 צִירָח וְנִבְזִיָּהוּ וְנִיְרָדָוּן
וְעִירֵי אֲשֶׁר שָׁלַל אֶת־הַמִּתְנָה בְּחֶת
אֲחֵרִים וַיִּבְנֶה אֶת־הָעִיר וַיִּשְׁבּוּ בָּהּ :
51 אֵלֶּה הַחֵלֶת מִמֶּנָּה אֲשֶׁר־קָחָה
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וַיְהִי־שֶׁמֶשׁ בְּרִיָּהוּ וְרִאשֵׁי
הָאֲבֹת לְמִשְׁכַּן בְּגֵרָאֲשֶׁר לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְפָנֶיךָ וַיְהִי בְּחֶת אֲחֵל מוֹעֵד וַיִּכְלֵה מִחֶלֶק
אֶת־הָאֲרָץ :

פרשה כ :

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : 2 וַיִּבְרַךְ
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר תִּהְיֶה לָכֶם אֶת־עִירֵי
חֶמֶק לְטָרְדָתְכֶם וְלִיָּהוּ אֶת־הָאֲרָץ :

30 Καὶ Ἀρχὸβ καὶ Ἀφέκ καὶ Ρααῦ. 31 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱὸν Ἀσήρ κατὰ δῆμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. 32 Καὶ τῷ Νεφθαλί ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος. 33 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Μοολὰμ καὶ Μωλὰ καὶ Βεσεμὶν καὶ Ἀρμὲ καὶ Ναβὸκ καὶ Ἰεφθαβαὶ ἕως Δωδάμ· καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ Ἰορδάνης. 34 Καὶ ἐπιστρέφει τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν ἐν Ἀθαβάρ, καὶ διελεύσεται ἐκείθεν Ἰακανά, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν ἀπὸ νότου, καὶ Ἀσήρ συνάψει κατὰ θάλασσαν, καὶ ὁ Ἰορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. 35 Καὶ αἱ πόλεις τευχίρεις τῶν Τυρίων, Τύρος καὶ Ὠμαθαδάκθ καὶ Κενερίθ, 36 Καὶ Ἀρμαὶ καὶ Ἀραὶ καὶ Ἀσὼρ, 37 Καὶ Κάδες καὶ Ἀσσαρί καὶ πηγὴ Ἀσὼρ, 38 Καὶ Κερῶ καὶ Μεγαλααρίμ καὶ Βαιθαμὲ καὶ Θεσσαμύς. 39 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱὸν Νεφθαλί. 40 Καὶ τῷ Δάν ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕβδομος. 41 Καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Σαράθ καὶ Ἀσά καὶ πόλεις Σαμμαύς, 42 Καὶ Σαλαμὶν καὶ Ἀμμὼν καὶ Σιλαθά, 43 Καὶ Ἐλὼν καὶ Θαμναθά καὶ Ἀκκαρών, 44 Καὶ Ἀλκαθά καὶ Βεγεθὼν καὶ Γεβεελάν, 45 Καὶ Ἀζὼρ καὶ Βαναιζακάτ καὶ Γεθρεμμῶν, 46 Καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ἰεράκων ὅριον πλησίον Ἰούπης. 47 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δάν καὶ ἐπολέμησαν τὴν Λαχί, καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ κατώκησαν αὐτήν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Δασενδάν· καὶ ὁ Ἀμορραῖος ὑπέμεινε τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλὼμ καὶ ἐν Σαλαμίν· καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἐφραὶμ ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον. 48 Αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱὸν Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐξέλιψαν οἱ υἱοὶ Δάν τὸν Ἀμορραῖον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει· καὶ οὐκ εἶον αὐτοὺς οἱ Ἀμορραῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ ἐθλίψαν ἀπ' αὐτῶν τὸ ὄριον τῆς μερίδος αὐτῶν. 49 Καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὄριον αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κλῆρον τῷ Ἰησοὶ τῷ υἱῷ Ναυὴ ἐν αὐτοῖς. 50 Διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ· καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ᾔτήσατο Θαμνασαράχ, ἣ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ· καὶ ψικοδόμησε τὴν πόλιν, καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ. 51 Αὗται αἱ διαιρέσεις ἃς κατεκληρονόμησεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυὴ καὶ οἱ ἀρχόντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλῶ ἐναντὶ Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἰησοὶ λέγων 2 Ἀλλή-
σον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Δότε τὰς πόλεις
τῶν φυγαδευτηρίων ἃς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ.

30 Et Amma et Aphec et Rohob; civitates viginti duæ, et villæ earum. 31 Hæc est possessio filiorum Aser per cognationes suas, urbesque et viculi earum. 32 Filiorum Nephthali sexta sors cecidit per familias suas : 33 Et cœpit terminus de Heleph et Elon in Saananim, et Adami, quæ est Neceb, et Jebnael usque Lecum : et egressus eorum usque ad Jordanem : 34 Revertiturque terminus contra occidentem in Azanotthabor, atque inde egreditur in Hucuca, et pertransit in Zabulon contra meridiem, et in Aser contra occidentem, et in Juda ad Jordanem contra ortum solis ; 35 Civitates munitissimæ, Assedim, Ser, et Emath et Reccath et Cenereth, 36 Et Edema et Arama, Asor 37 Et Cedès et Edrai, Enhazor 38 Et Jeron et Magdalel, Horem et Bethanath et Bethsames : civitates decem et novem, et villæ earum. 39 Hæc est possessio tribus filiorum Nephthali per cognationes suas, urbes et viculi earum. 40 Tribui filiorum Dan per familias suas egressa est sors septima : 41 Et fuit terminus possessionis ejus Saraa et Esthaol et Hirsemes, id est, Civitas solis, 42 Selebin et Ajalon et Jethela, 43 Elon et Themna et Acron, 44 Elthece, Gebbethon et Balaath, 45 Et Jud et Bane et Barach et Gethremmon : 46 Et Mejaron et Arecon, cum termino qui respicit Joppen, 47 Et ipso fine concluditur. Ascenderuntque filii Dan, et pugnaverunt contra Lesem, ceperuntque eam : et percusserunt eam in ore gladii, et possederunt, et habitaverunt in ea, vocantes nomen ejus Lesem Dan, ex nomine Dan patris sui. 48 Hæc est possessio tribus filiorum Dan, per cognationes suas, urbes et viculi earum. 49 Cumque complisset sorte dividere terram singulis per tribus suas, dederunt filii Israël possessionem Josue filio Nun in medio sui, 50 Juxta præceptum Domini, urbem quam postulavit, Thamnat-Saraa in monte Ephraim : et ædificavit civitatem, habitavitque in ea. 51 Hæc sunt possessiones, quas sorte diviserunt Eleazar sacerdos et Josue filius Nun, et principes familiarum ac tribuum filiorum Israel, in Silo, coram Domino ad ostium tabernaculi testimonii, partitique sunt terram.

CAPUT XX.

1 Et locutus est Dominus ad Josue, dicens : 2 Loquere filiis Israel, et dic eis : Separate urbes fugitivorum, de quibus locutus sum ad vos per manum Moysi ;

3 לָנוּם שָׁמַח רוּחָהּ מִכַּחֲנִישׁ בְּשִׁנְיָהּ
בְּבִלְיִדְעָהּ וְהָיָה לָכֵן לְמַקְלָט מִגָּאֵל הָהֵם :
4 וְכֵן אֶל־אַחֲתָהּ מִהַעֲרִים הָאֵלֶּה וְעַד שְׂמֵחַ
שָׁעַר הָעִיר וְדָבָר בְּאֶזְנֵי וְהָיָה הָעִיר־הַזֶּה
אֶת־דְּבָרָיו וְאֶסְפֹּה אֹתוֹ הָעִירָהּ אֲלֵיהֶם
וְנִתְּנִי־לֹו מְקוֹם וְשָׁב עִמָּם : 5 וְכִי יִרְדֹּף
בָּאֵל הָהֵם אַחֲרָיו וְלֹא־יִסְגְּרוּ אֶת־הָרָצָה
בְּיָדוֹ כִּי בְּבִלְיִדְעָהּ הָקָדָה אֶת־רַעְיוֹהָ
וְלֹא־שָׁנָא הָיָה לוֹ מִתְּמֹל שְׁלֹשִׁים :
6 וְשָׁב וּבָעִיר הַזֶּה עַד־עַמּוּד לִפְנֵי
הָקָדָה לְמִשְׁפַּט עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַקָּדוֹל
אֲשֶׁר יִתְּנָה בְּיָמֵם הָהֵם אֲנִי וְשָׁב הָרוּחָהּ
וְכָאֵל־עִירוֹ וְאֶל־בֵּיתוֹ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר
גָּם מִשָּׁם : 7 וְהִקְשֹׁה אֶת־הַקָּדָשׁ בְּגִלְלִי
בְּתֵר נִפְתָּלִי וְאֶת־שָׁבֶם בְּתֵר אֶפְרַיִם וְאֶת־
קִרְיַת אַרְבַּע תִּיָּא הַכְּרוֹן בְּתֵר יִתְּנָה :
8 וְהַעֲבֵר לִיהֶוָה מִזְבֵּחַ הָהָה אֶת־
בָּצֵר בַּפְּדָר בְּמִישֹׁר מִמִּנְחָה רִאשֹׁנוֹ וְאֶת־
רִאשֹׁתָּהּ בְּגִלְעָד מִמִּנְחָה דָּד וְאֶת־גִּלְעָד בְּבִשְׁן
מִמִּנְחָה מִנְחָה : 9 אֵלֶּה הֵיוּ עָרֵי הַמִּנְחָה
לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָגַל תֵּנֶה בְּתוֹכָם לָנוּם
שָׁמַח כָּל־מִכַּחֲנִישׁ בְּשִׁנְיָהּ וְלֹא נִמְתָּה
בְּיָד בָּאֵל הָהֵם עַד־עַמּוּד לִפְנֵי הָקָדָה :

פרשה כא :

1 וַיִּשְׁעוּ רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם אֶל־אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּרֶנִּי וְאֶת־רָאשֵׁי
אֲבוֹת הַמִּשְׁפּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל : 2 וַיַּדְבֵּרוּ
אֲלֵיהֶם בְּשֵׁלֹה בְּאֶזְנֵי בְּנֵעַן לֵאמֹר יִתְּנָה
צִנְחָה בְּיַד־מִשְׁפָּה לְחֵת־לָנוּ עָרִים לְשִׁבְתָּהּ
וּמִמִּשְׁתִּיחֵן לְבִקְמִתָּנוּ : 3 וַיִּתְּנֵהוּ בְּגֵר
יִשְׂרָאֵל לְלְוִיִּם מִנְחָתָם אֶל־פִּי יִתְּנָה
אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת־מִנְחָתָן :
4 וַיָּנֶא הַנֹּחֵל לְמִשְׁפַּחַת הַקָּהָתִי וַיְהִי
לְבָנִי אֶחָד הַכֹּהֵן מִדִּתְּלֹוֹם מִמִּנְחָה
יִתְּנָה וּמִמִּנְחָה הַשְּׁמַעֲנִי וּמִמִּנְחָה בְּנִמְן
בְּנוֹתָל עָרִים שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה : 5 וּלְבָנִי
קָהָת הַקָּהָתִיִּם מִמִּשְׁפַּחַת מִמִּנְחָה אֶפְרַיִם
וּמִמִּשְׁפַּחַתוֹ וּמִמִּצֵּי מִנְחָה מִנְחָה בְּנוֹתָל
עָרִים עֶשְׂרִים : 6 וּלְבָנִי גֵרְשֹׁן מִמִּשְׁפַּחַת
מִמִּשְׁפַּחַתוֹ וּמִמִּשְׁפַּחַתוֹ אֲשֶׁר וּמִמִּנְחָה נִפְתָּלִי
וּמִמִּצֵּי מִנְחָה מִנְחָה בְּבִשְׁן בְּנוֹתָל
עָרִים שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה : 7 לְבָנִי מְרָרִי
לְמִשְׁפַּחַתוֹ מִמִּנְחָה רִאשֹׁנוֹ וּמִמִּנְחָה דָּד
וּמִמִּנְחָה זָבֻלוֹן עָרִים שְׁתֵּים עֲשָׂרָה :

3 Φυγαδεύτηριον τῷ φονεῦτῃ τῷ πατάξαντι
ψυχὴν ἀκουσίως· καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις
φυγαδεύτηριον, καὶ οὐκ ἀποθανείναι ὁ φονεὺς
ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ὥς ἂν
καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.
[4 Καὶ φεύζεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων,
καὶ στήσεται ἐπὶ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ
λαλήσει ἐν τοῖς ὡσὶν τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως
ἐκείνης τοὺς λόγους τούτους· καὶ ἐπιστρέψουσιν
αὐτὸν ἡ συναγωγὴ πρὸς αὐτοῦ, καὶ δώσουσιν
αὐτῷ τόπον, καὶ κατοικήσει μετ' αὐτῶν. 5 Καὶ
ὅτε διώξεται ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ὀπίσω αὐτοῦ,
καὶ οὐ συνκλείσουσιν τὸν φονεύσαντα ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ· ὅτι οὐκ εἰδὼς ἐπάταξεν τὸν πλησίον
αὐτοῦ, καὶ οὐ μισῶν αὐτὸς αὐτὸν ἀπ' ἰχθὺς καὶ
τρίτην. 6 Καὶ κατοικήσει ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ,
ὥς στή κατὰ πρόσωπον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν,
ὥς ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἔσται ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις· τότε ἐπιστρέψει ὁ φονεύσας,
καὶ ἐλεύσεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, καὶ πρὸς πόλιν ὅθεν ἔφυγεν ἐκείθεν.]
7 Καὶ δέστετε τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ
ὄρει τῷ Νεφθαλί, καὶ Συγχὴ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραΐμ,
καὶ τὴν πόλιν Ἀρβόκ, αὕτη ἵστί Χεβρών ἐν τῷ ὄρει
τῷ Ἰούδα. 8 Καὶ ἐν τῇ πέραν τοῦ Ἰορδάνου
ἐδώκε Βοσὸρ ἐν τῇ ἱρήμῃ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς
φυλῆς Ῥουβὴν, καὶ Ἀρμωθ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐκ τῆς
φυλῆς Γάδ, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι
ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ. 9 Αὗται αἱ πόλεις αἱ
ἐπὶ κλητοῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσφυγῇ
τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς, καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ
παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν
χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ὥς ἂν καταστῇ
ἐναντί τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

ΚΕΦ. κα'.

1 KAI προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν
Λευὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν τὸν τοῦ
Ναυὴ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν
φυλῶν Ἰσραὴλ, 2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλῶ
ἐν γῇ Χαναάν λέγοντες Ἐνετίλτατο Κύριος ἐν
χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ
περισπῶρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν. 3 Καὶ ἔδωκεν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν
διὰ προστάγματος Κυρίου τὰς πόλεις καὶ τὰ
περισπῶρια αὐτῶν. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς τῷ
δῆμῳ Καάθ, καὶ ἰγένετο τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς
ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰούδα καὶ ἀπὸ
φυλῆς Συμεὼν καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὴν κληρωτὶ
πόλεις δεκατρεῖς· 5 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καάθ τοῖς
καταλειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ καὶ ἐκ
τῆς φυλῆς Δάν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς
Μανασσῆ κληρωτὶ πόλεις δέκα· 6 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Γεδσών ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ καὶ ἀπὸ
τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλί καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασάν
πόλεις δεκατρεῖς· 7 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μερारी κατὰ
δῆμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γάδ
καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλὼν κληρωτὶ πόλεις δώδεκα.

3 Ut confugiat ad eas quicumque animam
percusserit nescius: et possit evadere iram
proximi, qui ultor est sanguinis: 4 Cum
ad unam harum confugerit civitatum,
stabit ante portam civitatis, et loquetur
senioribus urbis illius ea quæ se comprobent
innocentem: sicque suscipient eum, et
dabunt ei locum ad habitandum. 5 Cumque
ultor sanguinis eum fuerit persecutus,
non tradent in manus ejus: quia ignorans
percussit proximum ejus, nec ante biduum,
triduumve, ejus probatur inimicus. 6 Et
habitabit in civitate illa, donec stet ante
judicium causam reddens facti sui, et moriatur
sacerdos magnus, qui fuerit in illo tempore:
tunc revertetur homicida, et ingreditur
civitatem et domum suam de qua fugerat.
7 Decreveruntque Cedes in Galilæa montis
Nephthali, et Sichem in monte Ephraim, et
Cariatharbe, ipsa est Hebron, in monte Juda.
8 Et trans Jordanem contra orientalem plagam
Jericho, statuerunt Bosor, quæ sita est in
campestri solitudine, de tribu Ruben, et
Ramoth in Galaad de tribu Gad, et Gaulon in
Basan de tribu Manasse. 9 Hæ civitates
constitutæ sunt cunctis filiis Israel, et advenis
qui habitabant inter eos: ut fugeret ad eas qui
animam nescius percussisset, et non morere-
tur in manu proximi, effusum sanguinem
vindicare cupientis, donec staret ante populum
expositurus causam suam.

CAPUT XXI.

1 ACCESSERUNTQUE principes familiarum
Levi ad Eleazarum sacerdotem, et Josue filium
Nun, et ad duces cognationum per singulas tri-
bus filiorum Israel: 2 Locutiquesunt ad eosin
Silo terræ Chanaan, atque dixerunt: Dominus
præcepit per manum Moysi, ut darentur nobis
urbes ad habitandum, et suburbana earum ad
alenda jumenta. 3 Dederuntque filii Israel
de possessionibus suis juxta imperium Domini,
civitates et suburbana earum. 4 Egressaque
est sors in familiam Caath filiorum Aaron
sacerdotis, de tribubus Juda, et Simeon, et
Benjamin, civitates tredecim: 5 Et reliquis
filiorum Caath, id est, Levitis qui superfuerant,
de tribubus Ephraim, et Dan, et dimidia
tribu Manasse, civitates decem. 6 Porro
filiis Gerson egressa est sors, ut acciperent
de tribubus Issachar et Aser et Nephthali,
dimidiaque tribu Manasse in Basan,
civitates numero tredecim. 7 Et filiis
Merari per cognationes suas, de tribubus
Ruben et Gad et Zabulon, urbes duodecim.

8 ויתנו בני־ישראל ללויים את־
הערים האלה ואח־מגדלונן כאשר צוה
יהוה בְּיַד־מֹשֶׁה בְּנוֹרָלִי : 9 ויתנו

מִשְׁפַּח בְּנֵי יְהוּדָה וּמִשְׁפַּח בְּנֵי שִׁמְעוֹן
את הערים האלה אֲשֶׁר־יִקְרָא אֲתָנָהוּ
בְּשֵׁם : 10 ויהי לבני אֲתָנָהוּ מִשְׁפַּחַת

הַחֲקָתִי מִבְּנֵי לֵוִי כִּי לָהֶם הָיָה הַנּוֹרָלִי
רִאשֹׁנָה : 11 ויתנו לָהֶם אֲחֵיהֶם אֲרָבָע
אֲבֵי הַעֲנֹקִים חֵימָה חֲבֹרֹן בְּתַר יְהוּדָה

וְאֶת־מִגְדָּלָה סְבוּתָתִי : 12 וְאֶת־שֹׁדֶרָה
הַעִיר וְאֶת־חֲצִיָּה קָתִי לְכָלֵב בֶּן־
יִצְחָק בְּאֶתְנָתוֹ : 13 וְלִבְנֵי ו אֲתָנָהוּ

הַכֹּהֵן הָתַלְּ אֶת־עֵיר מִקְלַט הַרְצָח אֶת־
חֲבֹרֹן וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־לִבְנָה וְאֶת־
מִגְדָּלָה : 14 וְאֶת־יֵתֶר וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־
אֶשְׁתִּמּוֹצ וְאֶת־מִגְדָּלָה : 15 וְאֶת־חֶלֶן וְאֶת־
מִגְדָּלָה וְאֶת־דָּבִיר וְאֶת־מִגְדָּלָה : 16 וְאֶת־
עֵזֶר וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־יִשָּׁח וְאֶת־מִגְדָּלָה

אֶת־גֵּרִית שְׁמֹשׁ וְאֶת־מִגְדָּלָה עָרִים תֵּשַׁע
מֵאֵת שְׁנֵי הַשְּׁבָטִים הָאֵלֶּה :

17 וּמִמִּשְׁפַּח בְּנֵי־מִנַּחֵם אֶת־צִבְעוֹן וְאֶת־מִגְדָּלָה
אֶת־גָּבֶעַ וְאֶת־מִגְדָּלָה : 18 אֶת־עֲנָתוֹל וְאֶת־מִגְדָּלָה
וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־עֲלָמוֹן וְאֶת־מִגְדָּלָה

עָרִים אַרְבָּע : 19 בְּלִיעִיר בְּגִרְעָתוֹן
הַכֹּהֲנִים שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה עָרִים וּמִגְדָּלָהוֹן :
20 וְלִמְשַׁפְּחוֹת בְּגִרְעָתוֹת הַלְוִיִּם

הַנּוֹתָרִים מִבְּנֵי קָתִי וְיֵהוּ עִיר יוֹדֵלָם
מִשְׁפַּח אֶפְרַיִם : 21 ויתנו לָהֶם אֲחֵיהֶם
מִקְלַט הַרְצָח אֶת־שֶׁכֶם וְאֶת־מִגְדָּלָה בְּתַר

אֶפְרַיִם וְאֶת־גָּזֶר וְאֶת־מִגְדָּלָה : 22 וְאֶת־
הַבְּצִיִּים וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־גֵּרִית חֲזִיוֹן וְאֶת־
מִגְדָּלָה עָרִים אַרְבָּע : 23 וּמִמִּשְׁפַּח־דָּן

אֶת־אֶלְתָּה וְאֶת־מִגְדָּלָה אֶת־גִּבְעוֹן וְאֶת־
מִגְדָּלָה : 24 אֶת־אֶלְוֹן וְאֶת־מִגְדָּלָה אֶת־
בִּרְמֹן וְאֶת־מִגְדָּלָה עָרִים אַרְבָּע :

25 וּמִמִּשְׁפַּח־מְנַחֵם מִשְׁפַּח מְנַחֵם אֶת־מִגְדָּלָה
וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־גֵּרִית רִמּוֹן וְאֶת־מִגְדָּלָה
עָרִים שְׁמוֹנִים : 26 בְּלִיעִיר עֵשֶׂר וּמִגְדָּלָהוֹן

לִמְשַׁפְּחוֹת בְּגִרְעָתוֹת הַנּוֹתָרִים :
27 וְלִבְנֵי גִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְוִיִּם מִחֲצִי
מִשְׁפַּח מְנַחֵם אֶת־עֵיר מִקְלַט הַרְצָח

אֶת־גִּלְוֹן בְּשֵׁם וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־
בְּעִשְׂתָּרָה וְאֶת־מִגְדָּלָה עָרִים שְׁמוֹנִים :
28 וּמִמִּשְׁפַּח יִשָּׁשָׁר אֶת־קִשְׁיוֹן

וְאֶת־מִגְדָּלָה אֶת־דָּבִירָה וְאֶת־מִגְדָּלָה
וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־מִגְדָּלָה

וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־מִגְדָּלָה
וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־מִגְדָּלָה וְאֶת־מִגְדָּלָה

8 Καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις
τάς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν ὃν
τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωϋσῇ κληρωτί.

9 Καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱὸν Ἰούδα καὶ ἡ φυλὴ
υἱὸν Συμεὼν καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱὸν Βενιαμὴν
τάς πόλεις ταύτας· καὶ ἐπεκλήθησαν 10 Τοῖς

υἱοῖς Ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Καὰθ τῶν
υἱὸν Λεὺ, ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κληρὸς. 11 Καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρθὲκ μητρόπολιν τῶν

Ἑνάκ, αὕτη ἐστὶ Χεβρών ἐν τῇ ὄρει Ἰούδα· τὰ
δὲ περισπόρια κύκλῳ αὐτῆς. 12 Καὶ τοὺς ἀγροὺς
τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς

τοῖς υἱοῖς Χάλεβ υἱοῦ Ἰεφοννῇ ἐν κατασχεσεῖ.
13 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκε τὴν πόλιν
φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι τὴν Χεβρών καὶ

τὰ ἀφωρισμένα τὰ σὺν αὐτῇ, καὶ τὴν Λεμνά καὶ
τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ, 14 Καὶ τὴν Αἰλῶμ
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν Τεμά καὶ τὰ

ἀφωρισμένα αὐτῇ, 15 Καὶ τὴν Γελλά καὶ τὰ
ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν Δαβὶρ καὶ τὰ ἀφω-
ρισμένα αὐτῇ, 16 Καὶ Ἀσά καὶ τὰ ἀφωρισμένα

αὐτῇ, καὶ Τανὺ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ
Βαιθσαμὲς καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ· πόλεις ἐννέα
παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων. 17 Καὶ παρὰ

τῆς φυλῆς Βενιαμὴν τὴν Γαβαὼν καὶ τὰ ἀφω-
ρισμένα αὐτῇ, καὶ Γαθὶθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
18 Καὶ Ἀναθῶθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ

Γάμλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
19 Πάσαι αἱ πόλεις υἱὸν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων
δεκατρεῖς. 20 Καὶ τοῖς δήμοις υἱοῖς Καὰθ τοῖς

Λευίταις τοῖς καταλειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱὸν
Καὰθ, καὶ ἐγενήθη ἡ πόλις τῶν ἱερέων αὐτῶν
ἀπὸ φυλῆς Ἑφραΐμ· 21 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν

πόλιν τοῦ φυγαδευτήριον τὴν τοῦ φονεύσαντος τὴν
Συχέμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ Γάζαρα
καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,

22 Καὶ Βαιθωρὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ αὐτῇ,
πόλεις τέσσαρες. 23 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν τὴν
Ἑλκωθαῖμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν

Γεθεδάν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, 24 Καὶ
Αἰλὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν Γεθερεμ-
μὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.

25 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῇ τὴν
Τανάχ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν Ἰεβαθά
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο. 26 Πάσαι

πόλεις ὅσες καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ τὰ πρὸς αὐ-
ταῖς τοῖς δήμοις υἱὸν Καὰθ τοῖς ὑπολειμμένοις.
27 Καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ

ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῇ τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένα
τοῖς φονεύσας, τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ
τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Βοσοράν καὶ τὰ

ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο. 28 Καὶ ἐκ τῆς
φυλῆς Ἰσάχαρ τὴν Κισὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ, καὶ τὴν Δεββά καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,

8 Dederuntque filii Israel Levitis civitates
et suburbana earum, sicut præcepit Dominus
per manum Moysi, singulis sorte tribuentes.

9 De tribubus filiorum Juda et Simeon dedit
Josue civitates: quarum ista sunt nomina,
10 Filiis Aaron per familias Caath Levitici

generis (prima enim sors illis egressa est)
11 Cariatharbe patris Enac, quæ vocatur
Hebron, in monte Juda, et suburbana ejus per

circuitum. 12 Agros vero et villas ejus, dederat
Caleb filio Jephone ad possidendum. 13 Dedit

ergo filiis Aaron sacerdotis Hebron confugii
civitatem, ac suburbana ejus: et Lobnam cum
suburbanis suis: 14 Et Jether et Esthemo

15 Et Holon et Dabir 16 Et Ain et Jeta
et Bethsames, cum suburbanis suis: civitates
novem de tribubus, ut dictum est, duabus.

17 De tribu autem filiorum Benjamin, Gabaon
et Gabae, 18 Et Anathoth et Almon, cum
suburbanis suis: civitates quatuor. 19 Omnes

simul civitates filiorum Aaron sacerdotis,
tredecim, cum suburbanis suis. 20 Reliquis
vero per familias filiorum Caath Levitici

generis, hæc est data possessio. 21 De tribu
Ephraim urbes confugii, Sichem cum subur-
banis suis in monte Ephraim, et Gazer 22 Et

Cibsaim et Beth-horon, cum suburbanis suis,
civitates quatuor. 23 De tribu quoque Dan,
Eltheco et Gathathon 24 Et Ajalon et

Gethremmon, cum suburbanis suis, civitates
quatuor. 25 Porro de dimidia tribu Manasse,
Thanach et Gethremmon, cum suburbanis suis,

civitates duæ. 26 Omnes civitates decem, et
suburbana earum, datæ sunt filiis Caath
inferioris gradus. 27 Filiis quoque Gerson

Levitici generis dedit de dimidia tribu Manasse
confugii civitates, Gaulon in Basan, et
Bosram, cum suburbanis suis, civitates duas,

28 Porro de tribu Issachar, Cesion et Dabereth

29 וְאֶת־יִרְמוֹת וְאֶת־מִגְדָּשָׁה אֶת־עֵין נָגִים
וְאֶת־מִגְדָּשָׁה צָרִים אֶרְבָּע : 30 וּמִפְּנֵה
אָסֶר אֶת־מָשָׁאֵל וְאֶת־מִגְדָּשָׁה אֶת־עַבְדֹּון
וְאֶת־מִגְדָּשָׁה : 31 אֶת־חֶלְקָה וְאֶת־מִגְדָּשָׁה
וְאֶת־רֹהֹב וְאֶת־מִגְדָּשָׁה צָרִים אֶרְבָּע :
32 וּמִפְּנֵה נֶפְתָּלִי אֶת־עֵיר וּמִקְלָט
הָרָצִחַ אֶת־תְּרוֹשׁ בְּגִלְלִי וְאֶת־מִגְדָּשָׁה
וְאֶת־חֶמְת דָּאֵל וְאֶת־מִגְדָּשָׁה וְאֶת־מִרְמָן
וְאֶת־מִגְדָּשָׁה צָרִים שְׁלֹשׁ : 33 וְעַרְי
הַגִּרְשָׁנִי לְמִשְׁפַּחָתָם שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה עֵיר
וּבְמִשְׁפַּחֹתָם : 34 וּבְמִשְׁפַּחֹתָם בְּנֵי
מִרְיָה קְלֹוִים חֲמִי־רִים מֵאֵל מִפְּנֵה וּבְגִלְלֹן
אֶת־תְּרוֹשׁ וְאֶת־מִגְדָּשָׁה אֶת־מִרְמָן וְאֶת־
מִגְדָּשָׁה : 35 אֶת־דִּמְנָה וְאֶת־מִגְדָּשָׁה אֶת־
בְּחֶלֶל וְאֶת־מִגְדָּשָׁה צָרִים אֶרְבָּע :
36 וּמִפְּנֵה רָאִבֹון אֶת־בָּצֵר וְאֶת־מִגְדָּשָׁה
וְאֶת־יֶזְחֹן וְאֶת־מִגְדָּשָׁה : 37 אֶת־יִרְמוֹת וְאֶת־
מִגְדָּשָׁה וְאֶת־מִי־צֶדֶת וְאֶת־מִגְדָּשָׁה צָרִים
אֶרְבָּע : 38 וּמִפְּנֵה־נָד אֶת־עֵיר מִקְלָט הָרָצִחַ
אֶת־דִּמְנָה בְּגִלְעָד וְאֶת־מִגְדָּשָׁה וְאֶת־מִחְנֵה
וְאֶת־מִגְדָּשָׁה : 39 אֶת־חֶשְׁבֹון וְאֶת־מִגְדָּשָׁה
אֶת־יַעְזֹר וְאֶת־מִגְדָּשָׁה צָרִים אֶרְבָּע :
40 צָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה : 41 וְעַרְי קְלֹוִים
הַפְּתִירִים מִמִּשְׁפַּחֹת קְלֹוִים וְיִהִי גִזְרֵם
צָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה : 42 וְעַרְי קְלֹוִים
בְּרֹוֹה אֶחָד בְּגִרְיִשָׁאֵל צָרִים אֶרְבָּעִים
וּשְׁמֹנֶה וּבְמִגְדָּשָׁה : 43 אֶת־חֶשְׁבֹון וְעַרְי
הָאֵלֶּה עֵיר עֵיר וּבְמִגְדָּשָׁה סְבִיבָתֶיהֶם
לְכָל־הַצָּרִים הָאֵלֶּה : 44 נִימֵן יִהְיֶה
לְיִשְׂרָאֵל אֶת־קֶלֶח־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׁבַע לָהֶם
לְאֲבוֹתָם וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁבַּע קֹה : 45 וַיִּבְרָךְ
יְהוָה לְחֵם מִשְׁכִּיב כָּל־אֲשֶׁר־נָשָׁבַע
לְאֲבוֹתָם וּלְדָוִד אִישׁ בְּפִגְיָהֶם מִקְלָ-
תֵּיהֶם : 46 אֶת־גִּלְיָדִיתָם גִּתֹון יִהְיֶה
בָּתָּם : 47 לְאֶנְקֵל דָּבָר מִפֶּלֶח דָּבָר חֶשֶׁב
אֲשֶׁר־דָּבָר יִהְיֶה אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֶפֶל קֹה :

פרשה כב

1 וְאֵל יִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְרֵאשִׁי וּלְנָדָר
וּלְחֹצֵי מִפְּנֵה מִשְׁכָּה : 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲתָם
שְׁמֹרְתֶם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה אֲתָם מִשְׁכָּה
עַבְד יְהוָה וּתְשַׁמְעוּ בְּקוֹלִי לְכָל־אֲשֶׁר־
צִוָּה אֲתָם : 3 לֹא־עֲצַבְתֶּם אֶת־אֲחֵיכֶם
זֶה יָמִים רַבִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּשְׁמֹרְתֶם
אֶת־מִשְׁכָּתֵי מִצְרָיִם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

29 Καὶ τὴν Ρεμμάθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
καὶ Πηγὴν γραμμάτων καὶ τὰ ἀφωρισμένα
αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. 30 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς
'Ασήρ τὴν Βασελλάν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
καὶ τὴν Δαββών καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ,
31 Καὶ Χελκὰτ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν
'Ραάβ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
32 Καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν πόλιν τὴν
ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι τὴν Κάδες ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ τὴν
Νεμμάθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, καὶ Θεμῶν
καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τρεῖς. 33 Πᾶσαι
αἱ πόλεις τοῦ Γεδών κατὰ δῆμους αὐτῶν πόλεις
δεκατρεῖς. 34 Καὶ τῷ δῆμῳ υἱῶν Μεραρὶ τοῖς
Λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς 'Αβουλὼν
τὴν Μαάν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν
Κάδης καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, 35 Καὶ Σελλά
καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, πόλεις τρεῖς. 36 Καὶ
πέραν τοῦ 'Ιορδάνου τοῦ κατὰ 'Ιεριχὺ ἐκ τῆς
φυλῆς 'Ρουβὴν τὴν πόλιν τὴν φυγαδευτήριον τοῦ
φονεύσαντος τὴν Βοσόρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὴν Μισώ
καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν 'Ιαζήρ καὶ τὰ
περισπόμενα αὐτῆς, 37 Καὶ τὴν Δεκμῶν καὶ τὰ
περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Μαφὰ καὶ τὰ περισπόμενα
αὐτῆς, πόλεις τέσσαρες. 38 Καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς
Γὰδ τὴν πόλιν τὴν φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος
καὶ τὴν 'Ραμὺθ ἐν τῇ Γαλαὰδ καὶ τὰ περισπόμενα
αὐτῆς, τὴν Καμὺν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,
39 Καὶ τὴν 'Εσβών καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,
καὶ τὴν 'Ιαζήρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, πᾶσαι
αἱ πόλεις τέσσαρες. 40 Πᾶσαι αἱ πόλεις τοῖς
υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῶν καταλειμ-
μένων ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Λευί· καὶ ἐγενήθη τὰ
ὅρια αἱ πόλεις δεκαοὗο. 41 Πᾶσαι πόλεις τῶν
Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν 'Ισραὴλ
τεσσαρακονταοκτὼ πόλεις, καὶ τὰ περισπόμενα
αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων. 42 Πόλις
καὶ τὰ περισπόμενα κύκλῳ τῆς πόλεως πᾶσαι ταῖς
πόλεσι ταύταις· καὶ συνετέλεσεν 'Ιησοὺς διαμερίσας
τὴν γῆν ἐν τοῖς ὅροις αὐτῶν· καὶ ἔδωκεν οἱ
υἱοὶ 'Ισραὴλ μερίδα τῇ 'Ιησοῖ διὰ πρόσταγμα
Κυρίου· ἔδωκεν αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ᾔτήσατο·
τὴν Θαμνασσαχάρ· ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ὄρει
'Εφραῖμ· καὶ ἐκδοῦμῃσεν 'Ιησοὺς τὴν πόλιν καὶ
ᾤκησεν ἐν αὐτῇ· καὶ ἔλαβεν 'Ιησοὺς τὰς μαχαί-
ρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς
'Ισραὴλ τοὺς γενομένους ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ ἔθηκεν αὐτὰς ἐν Θαμνασσαχάρ, 43 Καὶ
ἔδωκε Κύριος τῷ 'Ισραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν ἣν
ᾤμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κατεκλη-
ρονόμησαν αὐτὴν καὶ κατέκτισαν ἐν αὐτῇ. 44 Καὶ
κατέπαυσεν αὐτοὺς Κύριος κυκλόθεν, καθότι ᾤμοσε
τοῖς πατράσιν αὐτῶν· οὐκ ἀντίστη οὐθὲς
κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν· πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκε
Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. 45 Οὐ διέπειν
ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν ὧν ἐλάλησε
Κύριος τοῖς υἱοῖς 'Ισραὴλ, πάντα παρεγένετο.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΤΟΤΕ συνεκάλεσεν 'Ιησοὺς τοὺς υἱοὺς 'Ρουβὴν
καὶ τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ, 2 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς 'Υμῖς ἀκηκάτε
πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς
Κυρίου, καὶ ὑπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν. 3 Οὐκ ἔγκα-
ταλειοίπατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ταύτας τὰς
ἡμέρας πλείους· ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας
ἐφυλάξατε τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

29 Et Jaramoth et Engannim, cum suburbanis
suis, civitates quatuor. 30 De tribu autem
Aser, Masal et Abdon, 31 Et Helcath et
Rohob, cum suburbanis suis, civitates quatuor.
32 De tribu quoque Nephthali civitates
confugii, Cedes in Galilæa, et Hammoth Dor,
et Carthan, cum suburbanis suis, civitates
tres. 33 Omnes urbes familiarum Gerson,
tredecim, cum suburbanis suis. 34 Filiis
autem Merari Levitis inferioris gradus per
familias suas data est de tribu Zabulon, Jecnam
et Cartha 35 Et Damna et Naalol, civitates
quatuor cum suburbanis suis. 36 De tribu
Ruben ultra Jordanem contra Jericho civitates
refugii, Bosor in solitudine, Misor et Jaser et
Jethson 37 Et Mephaath, civitates quatuor cum
suburbanis suis. 38 De tribu Gad civitates
confugii, Ramoth in Galaad, et Manaim 39 Et
Hesebon et Jaser, civitates quatuor cum
suburbanis suis. 40 Omnes urbes filiorum
Merari per familias et cognationes suas,
duodecim. 41 Itaque civitates universæ
Levitarum in medio possessionis filiorum Israel
fuerunt quadraginta octo 42 Cum suburbanis
suis, singulæ per familias distributæ. 43 De-
ditque Dominus Deus Israeli omnem terram,
quam traditurum se patribus eorum juraverat :
et possederunt illam, atque habitaverunt in ea.
44 Dataque est ab eo pax in omnes per circui-
tum nationes : nullusque eis hostium resistere
ausus est, sed cuncti in eorum ditionem redacti
sunt. 45 Ne unum quidem verbum, quod illis
præstiturum se esse promiserat, irritum fuit,
sed rebus expleta sunt omnia.

CAPUT XXII.

1 EODEM tempore vocavit Josue Rubenitas,
et Gaditas, et dimidiam tribum Manasse,
2 Dixitque ad eos: Fecistis omnia quæ præcepit
vobis Moyses famulus Domini: mihi quoque
in omnibus obedistis, 3 Nec reliquistis fratres
vestros longo tempore, usque in præsentem
diem, custodientes imperium Domini Dei vestri.

יהושע כב

4 וַעֲתָה חַיִּים יִהְיֶה אֲלֵיכֶם לְאַחֲכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וַעֲתָה כִּנּוּ וּלְכֹוּ לָכֶם
לְאַחֲלִיכֶם אֶל־אֶרֶץ אַחֲזֹתְכֶם אֲשֶׁר נָתַן
לָכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן׃
5 בָּרַךְ שְׁמֵרָה מֵאֵד לַעֲשׂוֹת אֶת־הַפְּצוּתָהּ
וְאֶת־הַחֲתוּדָהָ אֲשֶׁר צִנָּה אֲחֵכֶם מֹשֶׁה
עֶבֶד־יְהוָה לְאַחֲכֶם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְלָכְתָּ בְּכַל־דִּרְכָיו וּלְשֹׁמֵר מִצְוָתָיו
וּלְדַבָּר־הַכּוֹן וּלְעֲבֹד בְּכַל־לִבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ 6 וַיְהִי כֵן וַיִּשְׁלַח וַיִּשְׁלָח וַיִּלְכֹּד
אֶל־אֲחֵיכֶם׃ 7 וַלְחָצִי וְשֹׁמֵר
הַמִּנְשָׁה נָתַן מֹשֶׁה בְּשֵׁן וּלְחָצִי נָתַן
יְהוֹשֻׁעַ עִם־אֲחֵיכֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן גִּמְחָה
וְכֵן פִּי שְׁלָחַם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־אֲחֵיכֶם
וַיְהִי כֵן׃ 8 וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר בְּנִקְסִים
רַבִּים שְׂוֹבוּ אֶל־אֲחֵיכֶם וּבְמִקְנֶה רַב־
מֵאֵד בְּקֶסֶף וּבְנֹחַב וּבְנִקְשָׁת וּבְכַרְזֵל
וּבְשִׁלְמוֹת חֲרָבָה מֵאֵד חֲלָקוּ שְׁלָל
אֲבִיכֶם עִם־אֲחֵיכֶם׃ 9 וַיִּשְׁבּוּ
וַיִּלְכְּוּ בְּגִרְמָאָהוּ וּבְגִיָּד וְחָצִי וְשֹׁמֵר
הַמִּנְשָׁה מֵאֵד בָּגַד יִשְׂרָאֵל מִשְׁלַח אֲשֶׁר־
בְּאֶרֶץ פָּנָעוּ לְלָכְתָּ אֶל־אֶרֶץ הַנִּלְעָד אֶל־
אֶרֶץ אַחֲזֹתְכֶם אֲשֶׁר נִחְזַקְתֶּם עַל־פִּי יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 10 וַיָּבֹאוּ אֶל־גִּלְיָלוֹת הַיַּרְדֵּן
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ פָּנָעוּ וַיִּבְנוּ בְּגִרְמָאָהוּ וּבְגִיָּד
דָּד וְחָצִי שְׁבָט הַמִּנְשָׁה שָׁם מִנְשָׁה עַל־
הַיַּרְדֵּן מִזְבֵּחַ דָּד לַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיִּשְׁמְעוּ
בְּגִרְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִנֵּה־בָנוּ בְּגִרְמָאָהוּ
וּבְגִיָּד וְחָצִי שְׁבָט הַמִּנְשָׁה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
אֶל־מֹל אֶרֶץ פָּנָעוּ אֶל־גִּלְיָלוֹת הַיַּרְדֵּן
אֶל־עֶבֶר בָּגַד יִשְׂרָאֵל׃ 12 וַיִּשְׁמְעוּ בָּגַד
יִשְׂרָאֵל וַיִּקְהָלוּ כָּל־עַמָּה בְּגִרְיִשְׂרָאֵל
שִׁלַּח לַעֲלֹת עֲלֵיהֶם לְקָרָא׃
13 וַיִּשְׁלָחוּ בְּגִרְיִשְׂרָאֵל אֶל־בְּגִרְמָאָהוּ וְאֶל־
בְּגִיָּד וְאֶל־חָצִי שְׁבָט־הַמִּנְשָׁה אֶל־אֶרֶץ
הַנִּלְעָד אֶת־פִּינְחָס בֶּרֶךְ־אֱלֶזָּר הַכֹּהֵן׃
14 וַעֲשֶׂה נְשִׂאִים עִמּוֹ נְשִׂאִי אֶחָד
נְשִׂאִי אֶחָד לְבֵית אָב לְכָל מִשְׁתָּה
יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ נָאֵשׁ גִּית־אֲבוֹתָם הַמִּשְׁתָּה
לְאֶלְפִי יִשְׂרָאֵל׃ 15 וַיָּבֹאוּ אֶל־בְּגִרְמָאָהוּ
וְאֶל־בְּגִיָּד וְאֶל־חָצִי שְׁבָט־הַמִּנְשָׁה אֶל־
אֶרֶץ הַנִּלְעָד וַיִּדְּבְרוּ אִתָּם לֵאמֹר׃

ΙΗΣΟΥΣ, κβ'.

4 Nūn δὲ κατέπαυσε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς·
νῦν οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς
οἴκους ὑμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως
ὑμῶν, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῇ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 5 Ἀλλὰ φυλάσασθε
σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον ὃν
ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου,
ἀγαπᾶν Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, πορεύεσθαι
πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάσασθαι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ, καὶ λατρεύειν αὐτῷ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς ὑμῶν. 6 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς,
καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς
τοὺς οἴκους αὐτῶν. 7 Καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς
Μανασσῆ ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ
τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ ἐν τῇ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν·
καὶ ἡνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, 8 Καὶ ἐν
χρήμασι πολλοῖς ἀπῆλθον εἰς τοὺς οἴκους
αὐτῶν· καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ ἀργύριον
καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν πολλὸν
διέλκον τὴν προνομίην τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν. 9 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ
Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Σηλώ ἐν
γῇ Χαναάν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Γαλαὰδ εἰς γῆν
κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ
προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ. 10 Καὶ
ἦλθον εἰς Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου, ἣ ἐστὶν ἐν γῇ
Χαναάν· καὶ ψοκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ
οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐκεῖ
βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, βωμὸν μέγαν τοῦ
ἰδεῖν. 11 Καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων
Ἰδοὺ ψοκοδομήσασιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ
Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ βωμὸν ἐφ'
ὁρίων γῆς Χαναάν ἐπὶ τοῦ Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου
ἐν τῇ πέραν υἱῶν Ἰσραὴλ. 12 Καὶ συνηγοροῦσθσαν
πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ ὥστε ἀναβάντες
ἐκπολεμήσαι αὐτούς. 13 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς
υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαὰδ τὸν τε Φινεὲς
υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἀρχιερέως
14 Καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ·
ἄρχων εἰς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν
Ἰσραὴλ· ἀρχοντες οἴκων πατριῶν εἰσι χίλιарχοι
Ἰσραὴλ. 15 Καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς
τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν
Γαλαὰδ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτούς λέγοντες

JOSUE, XXII.

4 Quia igitur dedit Dominus Deus vester
fratribus vestris quietem et pacem, sicut
pollicitus est: revertimini, et ite in tabernacula
vestra, et in terram possessionis, quam tradidit
vobis Moyses famulus Domini trans Jordanem:
5 Ita duntaxat, ut custodiatis attente, et opere
compleatis mandatum et legem quam præcepit
vobis Moyses famulus Domini, ut diligatis
Dominum Deum vestrum, et ambuletis in
omnibus viis ejus, et observetis mandata illius,
adhæreatisque ei, ac serviat in omni corde,
et in omni anima vestra. 6 Benedixitque eis
Josue, et dimisit eos. Qui reversi sunt in
tabernacula sua. 7 Dimidiæ autem tribui
Manasse possessionem Moyses dederat in
Basan: et ideoque mediæ quæ superfuit, dedit
Josue sortem inter ceteros fratres suos trans
Jordanem ad occidentalem plagam. Cumque
dimitteret eos in tabernacula sua, et benedixis-
set eis, 8 Dixit ad eos: In multa substantia
atque divitiis revertimini ad sedes vestras,
cum argento et auro, ære ac ferro, et veste
multiplici: dividite prædam hostium cum
fratribus vestris. 9 Reversique sunt, et
abierunt filii Ruben, et filii Gad, et dimidia
tribus Manasse, a filiis Israel de Silo, quæ sita
est in Chanaan, ut intrarent Galaad terram
possessionis sue, quam obtinuerant juxta
imperium Domini in manu Moysi. 10 Cumque
venissent ad tumulos Jordanis in terram
Chanaan, ædificaverunt juxta Jordanem altare
infinಿತæ magnitudinis. 11 Quod cum audissent
filii Israel, et ad eos certi nuntii detulissent,
ædificasse filios Ruben, et Gad, et dimidiæ
tribus Manasse, altare in terra Chanaan, super
Jordanis tumulos, contra filios Israel:
12 Convenerunt omnes in Silo, ut ascenderent
et dimicaret contra eos. 13 Et interim
miserunt ad illos in terram Galaad Phinees
filium Eleazari sacerdotis, 14 Et decem
principes cum eo, singulos de singulis
tribubus. 15 Qui venerunt ad filios
Ruben, et Gad, et dimidiæ tribus Manasse,
in terram Galaad, dixeruntque ad eos.

16 כִּי אָמַרְי כָּל עַמֵּי יִהְיֶה מְחִימָה
הַיּוֹם אֲשֶׁר מִעַלְתֶּם בְּאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לְשׁוֹב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יִהְיֶה בְּכֹתֶכֶם
לָכֶם מִזֶּבֶחַ לְמִדְרָכֶם הַיּוֹם בְּיַתְנָה׃
17 הַמַּעֲמִלָּנוּ אֶת־עֲזָנוֹ פָּעוֹר אֲשֶׁר לֹא
הִשְׁתַּחֲוִּנוּ לָנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי חֲנֻכָּה
בְּעֵצַת יִהְיֶה׃ 18 וְאַתֶּם תֵּשְׁבּוּ הַיּוֹם
מֵאַחֲרֵי יִהְיֶה וְהָיָה אִתְּכֶם תִּמְרָדוֹ הַיּוֹם
בְּיַתְנָה וּמִחֲרֵי אֶל־כִּלְעֵצַת יִשְׂרָאֵל וְהָיָה׃
19 וְהָיָה אֶסְטִמָּאָה אֲרָץ אֲחֻזָּתְכֶם עָבְרוּ
לָכֶם אֶל־אֲרָץ אֲחֻזַּת יִהְיֶה אֲשֶׁר שָׁכַרְשֶׁם
מִשְׁכַּן יִהְיֶה וְהָאֲחֻזָּה בְּתוֹכָהּ וּבְיַתְנָה
אֶל־תִּמְרָדוֹ וְאַחֲרָיו אֶל־תִּמְרָדוֹ בְּכֹתֶכֶם
לָכֶם מִזֶּבֶחַ מִכְלָעוֹ מִזֶּבֶחַ יִהְיֶה אֶלְחִינִי׃
20 תְּלֹא וְעָבְרוּ בְּדֹרֶחַ מַעַל מַעַל בְּחָרֶם
וְעַל־כִּלְעֵצַת יִשְׂרָאֵל הִנֵּה הִנֵּה וְהָיָה
אִישׁ אֶחָד לֹא נָגַע בְּעֹלָמוֹ׃ 21 וַיַּעֲבֹדוּ
בְּגִירָאֲבָנוּ וּבְגִירָתֵי נַחֲשֵׁי שֶׁבֶט הַמַּנַּשֶּׁה
וּבְיָדֵיהֶם אֶת־דֹּאשָׁן אֶלְפִי וְשִׁרְאֵל׃ 22 אֶל־חִים
וְיִהְיֶה אֵל וְאֶלְחִים וְיִהְיֶה חֹמָה וְיִהְיֶה
יָדַע וְיִשְׂרָאֵל חֹמָה אֶסְטִמָּאָה וְאֶסְטִמָּאָה
בְּמַעַל בְּיַתְנָה אֶל־תִּשְׁעֵנִי הַיּוֹם הַזֶּה׃
23 לְבָנוֹת לָנוּ מִזֶּבֶחַ לְשׁוֹב מֵאַחֲרֵי יִהְיֶה
וְאֶסְטִמָּאָה עָלָיו עֹלָה וּמִנְחָה וְאֶסְטִמָּאָה
לְעֹשׂוֹת עָלָיו וּבְחֵי שְׁלָמִים יִהְיֶה חֹמָה
יְבָקֶשׁ׃ 24 וְאֶסְטִמָּאָה מִדְּאָה מִדְּבָר עֲשִׂינוּ
אֶת־יָמָם לְאָמָר מִחֲרֵי וְאֶסְטִמָּאָה בְּנִיכֶם
לְבָנֵינוּ לְאָמָר מִחֲלָלֶם וְלִיַּתְנָה אֶלְחִי
וְשִׁרְאֵל׃ 25 וַיִּבְנוּ בְּתוֹ יִהְיֶה בְּנֵינוּ
וּבְנֵיהֶם בְּגִירָאֲבָנוּ וּבְגִירָתֵי אֶת־יַחֲזִיקוּ
אֶת־לָכֶם חֲלָק יִהְיֶה וְחֲשָׁבִינוּ בְּנִיכֶם
אֶת־בְּנֵינוּ לְבָלְחֵי וְיָמָ׃ 26 וְלֹאֲמָר
בְּעֹשְׂהֵנָּה לָנוּ לְבָנוֹת אֶת־חֲמֻצָּה לֹא
לְעֹלָה וְלֹא לְזָבַח׃ 27 כִּי עַד הָיָה
בְּנֵינוּ וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי דֹרֹתֵינוּ אֶת־חֲמֻצָּה
לְעֹבֵד אֶת־עֲבָדָת יִהְיֶה לְקָנוֹ בְּעֹלָתֵינוּ
וּבְזִבְחֵינוּ וּבְשִׁלְמֵינוּ וְלֹאֲמָר בְּנִיכֶם
מִחֲרֵי לְבָנֵינוּ אֶת־לָכֶם חֲלָק בְּיַתְנָה׃
28 וְלֹאֲמָר וְהָיָה פְּרִיָמָה אֶלְחִי וְאֶל־
יִהְיֶה מִחֲרֵי וְאֶסְטִמָּאָה וְאֶת־יַחֲזִיקוּ מִזֶּבֶחַ
יִהְיֶה אֲשֶׁר־עָשׂוֹ אֶבֹּאֲנוּ לֹא לְעֹלָה
וְלֹא לְזָבַח פְּרִיָעַד חֹמָה בְּנֵינוּ וּבְנֵיהֶם׃

16 Τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ Κυρίου Τίς ἡ πλημμέλεια αὕτη ἦν ἐπλημμέλῃσατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ ἀποστράφῃναί σήμερον ἀπὸ Κυρίου οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμόν, ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ Κυρίου; 17 Μὴ μικρὸν ὑμῖν τὸ ἀμάρτημα Φογῶρ, ὃ τι οὐκ ἑκαθαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου; 18 Καὶ ὑμεῖς ἀπειστράφητε σήμερον ἀπὸ Κυρίου· καὶ ἔσται ἰδὼν ἀποστῆτε σήμερον ἀπὸ Κυρίου καὶ αὐρίου, ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὁργή. 19 Καὶ νῦν εἰ μικρὰ ἡ γῆ ὑμῶν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν, διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς Κυρίου κατασχέσεως οὐ κατασκευοὶ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ Κυρίου, καὶ κατακληρονομήσετε ἐν ἡμῖν, καὶ μὴ ἀπὸ θεοῦ ἀποστάται γενήθητε, καὶ ὑμεῖς μὴδ' ἀπόστητε ἀπὸ Κυρίου διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς βωμόν ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. 20 Οὐκ ἰδοὺ Ἀχαρ ὁ τοῦ Ζαρά πλημμελεία ἐπλημμέλῃσεν ἀπὸ τοῦ ἀναθήματος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραὴλ ἐγενήθη ὁργή; καὶ οὗτος εἰς αὐτὸς ἀπέθανε τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ. 21 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γάδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἰλάλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ἰσραὴλ λέγοντες 22 Ὁ θεὸς θεὸς Κύριός ἐστι, καὶ ὁ θεὸς θεὸς αὐτὸς οἶδε, καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γινώσκειται· εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμέλῃσαμεν ἐναντὶ τοῦ Κυρίου, μὴ ῥύσαιο ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 23 Καὶ εἰ οἰκοδομήσαμεν ἑαυτοῖς βωμόν ὥστε ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὥστε ἀναβιβᾶσαι ἐπ' αὐτὸν θυσίαν ὀλοκαυμάτων, ὥστε ποιῆσαι ἐπ' αὐτὸν θυσίαν σωτηρίου, Κύριος ἐκζητήσει. 24 Ἀλλ' ἔνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἰποῖσάμεν τοῦτο λέγοντες ἵνα μὴ εἰπωσιν αὐρίον τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν Τί ὑμῖν καὶ Κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ; 25 Καὶ ὅρια ἔθηκε Κύριος ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς Κυρίου, καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, ἵνα μὴ σέβωνται Κύριον. 26 Καὶ εἶπαμεν ποιῆσαι οὕτω τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βωμόν τοῦτον, οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἔνεκεν θυσιῶν, 27 Ἀλλ' ἵνα ᾗ τοῦτο μαρτύριον ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν γενεῶν ὑμῶν μεθ' ἡμᾶς τοῦ λατρεύειν λατρίαν Κυρίου ἐναντίον αὐτοῦ ἐν τοῖς καρπώμασις ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν· καὶ οὐκ ἔροῦσι τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν αὐρίον Οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς Κυρίου. 28 Καὶ εἶπαμεν Ἐὰν γένηται ποτε καὶ λαλήσωσι πρὸς ἡμᾶς ἡ ταῖς γενεαῖς ὑμῶν αὐρίον, καὶ ἔροῦσιν Ἰδετε ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἵνα ἐκ θυσιῶν, ἀλλὰ μαρτύριον ἴσθιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν ὑμῶν.

16 Hæc mandat omnis populus Domini: Quæ est ista transgressio? Cur reliquistis Dominum Deum Israel, ædificantes altare sacrilegum, et a cultu illius recedentes? 17 An parum vobis est quod peccatis in Beelphegor, et usque in præsentem diem macula hujus sceleris in nobis permanet? multique de populo corruerunt. 18 Et vos hodie reliquistis Dominum, et cras in universum Israel ira ejus desæviet. 19 Quod si putatis immundam esse terram possessionis vestræ, transite ad terram, in qua tabernaculum Domini est, et habitate inter nos: tantum ut a Domino, et a nostro consortio non recedatis, ædificato altari præter altare Domini Dei nostri. 20 Nonne Achan filius Zare præteriiit mandatum Domini, et super omnem populum Israel ira ejus incubuit? Et ille erat unus homo, atque utinam solus periisset in scelere suo. 21 Responderuntquo filii Ruben et Gad, et dimidia tribus Manasse, principibus legationis Israel: 22 Fortissimus Deus Dominus, Fortissimus Deus Dominus, ipse novit, et Israel simul intelliget: si prævaricationis animo hoc altare construximus, non custodiat nos, sed puniat nos in præsentem: 23 Et si ea mente fecimus, ut holocausta, et sacrificium, et pacificas victimas super eo imponeremus, ipse quærat et judicet: 24 Et non ea magis cogitatione atque tractatu, ut diceremus: Cras dicent filii vestri filiis nostris: Quid vobis et Domino Deo Israel? 25 Terminum posuit Dominus inter nos et vos, o filii Ruben, et filii Gad, Jordanem fluvium: et ideo partem non habetis in Domino. Et per hanc occasionem avertent filii vestri filios nostros a timore Domini. Putavimus itaque melius, 26 Et diximus: Extruamus nobis altare, non in holocausta, neque ad victimas offerendas, 27 Sed in testimonium inter nos et vos, et sobolem nostram vestramque progeniem, ut serviamus Domino, et juris nostri sit offerre, et holocausta, et victimas, et pacificas hostias: et nequaquam dicant cras filii vestri filiis nostris: Non est vobis pars in Domino. 28 Quod si voluerint dicere, respondebunt eis: Ecce altare Domini, quod fecerunt patres nostri, non in holocausta, neque in sacrificium, sed in testimonium nostrum ac vestrum.

29 חלילה לך לנו מפני למד ביהודה ולשוב
היום מחברי יהודה לבנות מזבח לעלה
למקחך ולזבח מלכד מזבח יהודה אלהינו
אשר לפני משכןנו : 30 וישמע פינתם
הכלו ונשיא קצתה ונאשי אלפי ישראל
אשר אתו אריתדברים אשר דברו בגר
ראובן ובגורן ובגן מנשה ויטב בעיניהם :
31 ונאמר פינתם בראשון הכלו אל-בגר
ראובן ואל-בגורן ואל-בגן מנשה היום
נלענו קרבנותנו יהודה אשר לא מעלתם
ביהודה מפני הנה אז העלתם את-בגן
ישראל מיד יהודה : 32 וישב פינתם בן
אלעזר הפתן והנשיאים מאת בגורראובן
ומאת בגורן מארץ הגלעד אל-ארץ פנעו
אל-בגן ישראל ונשיבי אותם דבר :
33 ויטב הדבר בעיני בגן ישראל ובגורן
אלהים בגן ישראל ולא אמרו לעלות עליהם
לזבא לשחת את-הארץ אשר בגורראובן
ובגורן ושבים קח : 34 ויקרא בגורראובן
ובגורן לפזנח פריעד הוא בלתינו כי
יהיה האלהים :

פרשה כג :

1 ויהי מקים רבים אחרים אשר-חליו
יהודה לישראל מקל-אביהם מפני
יהושע וזון בא פנים : 2 ויקרא יהושע
לכל-ישראל לזקניו ולקדמו ולשפטי
ולשטריו ונאמר אלהם אני זקנתי קדמי
בנים : 3 ואתם ראיתם אל כל-אשר
עשה יהודה אליהם לכל-הנשים האלה
מפניהם כי יהיה אליהם הוא הפלחם
לכם : 4 ראוי הפלתי לכם את-הנשים
הנשארין האלה בנחלה לשבטים
מדינה וכל-הנשים אשר הכרתי והנח
הנחל מקום השמש : 5 ויהיה אליהם
הוא יהיה מקים מפניהם והוריש אתם
מלפניהם וירשתם את-ארצם כאשר דבר
יהיה אליהם לכם : 6 ויחזקתם מאד לשמר
ולעשות את כל-הדברים אשר תורת
משה בלתי קר מפני זמן ושמאל :
7 לבלתי-בוא בנשים האלה הנשארין האלה
אתכם ובשם אלהים לא תזכירו ולא
תשפיעו ולא תעבדו ולא תשתחויה לכם :

29 Μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ
Κυρίου ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ἀποστῆναι
ἀπὸ Κυρίου ὥστε οἰκοδομησάι ἡμᾶς θυσιαστήριον
τοῖς καρπώμασι καὶ ταῖς θυσίαις Σαλαμὶν
καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου πλὴν τοῦ
θυσιαστηρίου Κυρίου ὃ ἐστὶν ἐναντίον τῆς σκηνῆς
αὐτοῦ. 30 Καὶ ἀκούσας Φινεὺς ὁ ἱερεὺς καὶ
πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ οἱ
ἦσαν μετ' αὐτοῦ τοὺς λόγους οὗς ἐλάλησαν οἱ
υἱοὶ 'Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς
Μανασσῆ, καὶ ἤρσαν αὐτοῖς. 31 Καὶ εἶπε Φινεὺς
ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς 'Ρουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ
τῷ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ Σήμερον ἐγνώκαμεν
ὅτι μεθ' ἡμῶν Κύριος, διότι οὐκ ἐπλημμέλισατε
ἐναντίον Κυρίου πλημμέλειαν, καὶ ὅτι ἐβρύσασθε
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Κυρίου. 32 Καὶ
ἀπέστρεψε Φινεὺς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ
τῶν υἱῶν 'Ρουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ ἐκ τῆς Γαλαὰδ
εἰς γῆν Χαναάν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ
ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους. 33 Καὶ ἤρσε
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν υἱῶν
Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς
εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῖσθαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν
'Ρουβὴν καὶ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς
Μανασσῆ καὶ κατέκτανον ἐπ' αὐτῆς. 34 Καὶ
ἐπυνόμασεν Ἰησοῦς τὸν βωμὸν τῶν 'Ρουβὴν καὶ
τῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ, καὶ
εἶπεν ὅτι μαρτύριόν ἐστιν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ὅτι
Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐστὶ.

r 26. κγ'.

1 ΚΑΙ ἔγενετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ
καταπαῦσαι Κύριον τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, καὶ Ἰησοῦς πρεσβύ-
τερος προβέβηκεν ταῖς ἡμέραις. 2 Καὶ συνεκάλεσεν
Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ τὴν
γερονσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ
τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐγὼ γεγήρακα καὶ προ-
βέβηκα ταῖς ἡμέραις. 3 Ὑμεῖς δὲ ἐπαράκατε ὅσα
ἐποίησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι
τούτοις ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὅτι Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ἡμῖν. 4 Ἴδετε ὅτι ἐπέβριφα
ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν
τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλὰς ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ
'Ιορδάνου πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐξολόθρευσα, καὶ
ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀρεῖ ἐπὶ δυσμὰς
ἡλίου. 5 Κύριος δὲ ὁ θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξολο-
θρεῖσιν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ἕως ἂν
ἀπόδωνται καὶ ἀποστελεῖ αὐτοὺς τὰ θηρία τὰ
ἄγρια, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ
κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε
Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὑμῖν. 6 Κατισχύσατε οὖν
σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα
ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωσῆ, ἵνα μὴ ἐκκλίνητε
εἰς δεξιὰ ἢ εὐώνυμα, 7 Ὅπως μὴ εἰσέλθῃτε
εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλειμμένα ταῦτα καὶ τὰ
δύοματά τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν,
οὐδὲ μὴ λατρεύσητε οὐδὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτοῖς,

29 Absit a nobis hoc scelus, ut recedamus a
Domino, et ejus vestigia relinquamus, extracto
altari ad holocausta, et sacrificia, et victimas
offerendas, præter altare Domini Dei nostri,
quod extractum est ante tabernaculum ejus.
30 Quibus auditis, Phinees sacerdos, et
principes legationis Israel, qui erant cum eo,
placati sunt: et verba filiorum Ruben, et Gad,
et dimidiæ tribus Manasse, libentissime susce-
perunt. 31 Dixitque Phinees filius Eleazari
sacerdos ad eos: Nunc scimus quod nobiscum
sit Dominus, quoniam alieni estis a prævari-
catione hac, et liberastis filios Israel de manu
Domini. 32 Reversusque est cum principibus
a filiis Ruben et Gad, de terra Galaad, finium
Chanaan, ad filios Israel, et retulit eis.
33 Placuitque sermo cunctis audientibus. Et
laudaverunt Deum filii Israel, et nequaquam
ultra dixerunt, ut ascenderent contra eos,
atque pugnarent, et delerent terram posses-
sionis eorum. 34 Vocaveruntque filii Ruben, et
filii Gad altare quod extruxerant, Testimonium
nostrum, quod Dominus ipse sit Deus.

CAPUT XXIII.

1 EVOLUTO autem multo tempore, postquam
pacem dederat Dominus Israeli, subjectis in
gyro nationibus universis, et Josue jam
longævo, et persenilis ætatis: 2 Vocavit
Josue omnem Israelem, majoresque natu, et
principes ac duces, et magistros, dixitque ad
eos: Ego sænni, et progressioris ætatis sum:
3 Vosque cernitis omnia quæ fecerit Dominus
Deus vester cunctis per circuitum nationibus,
quo modo pro vobis ipse pugnaverit: 4 Et
nunc quia vobis sorte divisit omnem terram,
ab orientali parte Jordanis usque ad mare
magnum, multæque adhuc supersunt nationes:
5 Dominus Deus vester disperdet eas, et
auferet a facie vestra, et possidebitis terram,
sicut vobis pollicitus est; 6 Tantum confor-
tamini, et estote solliciti, ut custodiat cuncta
quæ scripta sunt in volumine legis
Moysi: et non declinetis ab eis neque
ad dexteram neque ad sinistram: 7 Ne
postquam intraveritis ad gentes, quæ inter
vos futuræ sunt, juretis nomine deorum
carum, et serviatis eis, et adoretis illos:

8 כִּי אִם־בִּיתְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּדְבְּקוּ פֶּאֶשֶׁר
עֲשִׂיתֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : 9 וְנִוְרַשׁ יְהוָה
מִפְּנֵיכֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצוּמִים וְאַתֶּם לֹא־
עֲמַד אִישׁ בְּפָנֵיכֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
10 אִישׁ־אֶחָד מֵכֶם יִרְדֹּף־אֶחָד כִּי יִתְּנָה
אֱלֹהֵיכֶם הוּא תִּפְלֹתָם לָכֶם פֶּאֶשֶׁר דָּבָר
לָכֶם : 11 וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד לִנְפְשֵׁיכֶם
לִאֲהַבָּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : 12 כִּי אִם־
שׁוֹב תִּשְׁכַּחוּ וְדִבַּקְתֶּם בְּלִבְהֵר הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אַתֶּם וְחַתְחַתְנֵיכֶם
בָּתֶּם וּבְאֵמֵם בָּתֵּם וְתָם בָּתֵּם : 13 יָדוּעַ
תִּדְרֹעַ כִּי לֹא יוֹסִיף יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לְהוֹרִישׁ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֵיכֶם
וְהָיָה לָכֶם לִפְחַל וּלְמִוְקֵשׁ וּלְשִׁמְטָה בְּעֵצֵיכֶם
וּלְצִנְנִים בְּעֵצֵיכֶם עַד אֲבָדְכֶם מֵעַל
הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : 14 וְהָיָה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ הַיּוֹם
בְּרִדְתִּי כֹל־הָאָרֶץ וְיִדְעֻתֶם בְּכָל־לִבְבְּכֶם
וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם כִּי לֹא־נִפְלִי דָבָר אֶחָד
מִכָּל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם עֲלֵיכֶם הִפְלִי כִּי לֹא־
נָפַל מִפְּנֵי דָבָר אֶחָד . 15 וְהָיָה פֶּאֶשֶׁר
כִּי עֲלֵיכֶם כֹּל־הַדְּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבָר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֵלֵיכֶם כִּי יָבִיא יְהוָה
עֲלֵיכֶם אֵת כֹּל־הַדְּבָר הַזֶּה עַד־תִּשְׁמַעְנוּ
אֹתֵיכֶם מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : 16 בְּעֵבְרֵיכֶם
אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר צִוָּה
אַתֶּם וְהִלַּכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְהָרַח אֶת־יְהוָה בְּכֶם
וְאֲבַדְתֶּם מִחַיָּה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם :

פרשה כד :

1 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־שְׂבָמִי וַיִּשְׁאַל
שְׂבָמָה וַיִּקְרָא לִזְקֹנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרָאשׁוּ
וּלְשִׁמְטָיו וּלְשִׁמְטָיו וַיִּתְּנָבִי לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים : 2 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם
כֹּח־אִמְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר
הַדְּבָר הַטּוֹב הַזֶּה אֲבֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תִּכְרַח
אֲבִי אֲבֹתְכֶם נָחֹר וַעֲבַדוּ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים : 3 וַיֹּאמֶר אֶת־אֲבִיכֶם אֶת־אַבְרָהָם
מִצֹּרַר הַדְּבָר וַאֲנִי אֲנִי בְּכָל־אָרֶץ
כְּנָעַן וַאֲנִי אֶת־יְרֵדוֹ וַאֲנִי לִי אֶת־יִצְחָק :

8 'Αλλὰ Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν προσκολληθήσεσθε,
καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
9 Καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν, ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά, καὶ οὐδεὶς
ἀντίστη κατενώπιον ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης· 10 Εἰς ὑμῶν ἰδίωξε χιλίους, ὅτι Κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξεπολέμει ὑμῖν, καθάπερ
εἶπεν ἡμῖν. 11 Καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾶν
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. 12 Ἐὰν γὰρ ἀποστραφῇτε
καὶ προσθῆθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσι τούτοις
τοῖς μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς
αὐτούς, καὶ συγκαταμιγῇτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν,
13 Γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῇ Κύριος τοῦ
ἐξολοθρεύσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν·
καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα
καὶ εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν καὶ εἰς
βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ἕως ἂν ἀπό-
λησθε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣν ἔδωκεν
ὑμῖν Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. 14 Ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω
τὴν ὁδὸν καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς·
καὶ γινώσθε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν
διότι οὐκ ἔπρεσεν εἰς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν
λόγων ὧν εἶπε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς πάντα
τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν, οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν.
15 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦκει πρὸς ἡμᾶς πάντα
τὰ ῥήματα τὰ καλὰ ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς,
οὕτως ἐπάξει Κύριος ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ
ῥήματα τὰ πονηρά, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς
ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣς ἔδωκε Κύριος
ὑμῖν, 16 Ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην
Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἣν ἐνετείλατο ἡμῖν, καὶ
πορευθέντες λατρεύσητε θεοὺς ἑτέροις καὶ προσ-
κυνήσητε αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κδ'.

1 ΚΑΙ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ
εἰς Σηλώ, καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους
αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς
δικαστὰς αὐτῶν, καὶ ἔστησεν αὐτοῖς ἀπέναντι τοῦ
θεοῦ. 2 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν
Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Πέραν τοῦ
ποταμοῦ παρῴκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπ'
ἀρχῆς, Θάρα ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ καὶ ὁ πατὴρ
Ναχώρ, καὶ ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις. 3 Καὶ
ἐλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ πέραν
τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὠδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ
ἐπλήθυνα αὐτοῦ σπέρμα καὶ ἔδωκα αὐτῷ τὸν Ἰσαάκ,

8 Sed adhæreatis Domino Deo vestro quod
fecistis usque in diem hanc. 9 Et tunc
auforet Dominus Deus in conspectu vestro
gentes magnas et robustissimas, et nullus
vobis resistere poterit. 10 Unus e vobis
persequetur hostium mille viros : quia
Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnabit,
sicut pollicitus est. 11 Hoc tantum diligen-
tissime præcavete, ut diligatis Dominum Deum
vestrum. 12 Quod si volueritis gentium
harum, quæ inter vos habitant, erroribus
adhærere, et cum eis miscere connubia, atque
amicitias copulare : 13 Jam nunc scitote
quod Dominus Deus vester non eas deleat ante
faciem vestram, sed sint vobis in foveam ac
laqueum, et offendiculum ex latere vestro, et
sudes in oculis vestris, donec vos auferat
atque disperdat de terra hac optima, quam
tradidit vobis. 14 En ego hodie ingredior
viam universæ terræ, et toto animo cognosce-
tis, quod de omnibus verbis, quæ se Dominus
præstiturum vobis esse pollicitus est, unum
non præterierit incassum. 15 Sicut ergo
implevit opere quod promisit, et prospera
cuncta venerunt : sic adducet super vos quid-
quid malorum comminatus est, donec vos
auferat atque disperdat de terra hac optima,
quam tradidit vobis, 16 Eo quod præterieritis
pactum Domini Dei vestri, quod pepigit
vobiscum, et servieritis diis alienis, et adora-
veritis eos : cito atque velociter consurget in
vos furor Domini, et auferemini ab hac terra
optima, quam tradidit vobis.

CAPUT XXIV.

1 CONGREGAVITQUE Josue omnes tribus
Israel in Sichem, et vocavit majores natu, ac
principes, et judices, et magistros : steterunt-
que in conspectu Domini : 2 Et ad populum
sic locutus est : Hæc dicit Dominus Deus
Israel : 'Trans fluvium habitaverunt patres
vestri ab initio, Thare pater Abraham
et Nachor : servieruntque diis alienis.
3 Tuli ergo patrem vestrum Abraham de
Mesopotamiæ finibus : et adduxi eum in
terram Chanaan : multiplicavique semen ejus.

4 ונאמן ליצחק את-העובד ואת-עשן ונאמן
לעשן את-היהר שער לרשת אותו ונעקב
יבניו ירדו מצרים: 5 ונאשלח את-משנה
ואת-אחרון ונאנח את-מצרים כאשר עשיתי
בחרבן ואחר הוצאתי אתכם: 6 ונאזיא
את-אבותיכם ממצרים ונאבאו הנהגה
וירדפו מצרים אחריו אבותיכם בחרב
ובקדשים נס-סוף: 7 ונאצקו אל-יהוה
ולשם מאכל בגינכם ויבין המצרים ונא
עליו את-הנים ונאכסחו ותרצוהו עיניכם
את אשר-עשיתי במצרים ונאשקו בחרב
נמים רבים: 8 ונאביאו אתכם אל-ארץ
האמרי היושב בעבר הנהר ונאחמו
אתכם ונאמן אותם בידכם ותרצו את-
ארצם ונאשמידם מפניכם: 9 ונאם בלה
בדצפור מלך מואב ונאחם בישנאל
וישלה ונאחם בללעם בדצפור למלך
אחכם: 10 ונאם אביתי לשמע לבלעם
ויגרדו ברוח אתכם ונאשל אתכם מידו:
11 ונאעברו את-הנהר ונאבאו אל-יריחו
ונאחמו בכם בעל-יריחו האמרי ותפראי
ותכנעו ונאחמו ותכנעו מחני ותכנעו
ונאמן אותם בידכם: 12 ונאשלח לבניכם
את-הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני
מלכי האמרי לא בחרב ונאם בהשמה:
13 ונאמן לכם ארץ אשר לא-יגעם בה
וערים אשר לא-בניתם ותשבי בהם
בפרים וזיתים אשר לא-נשתעם אתם
אכלים: 14 ונאמא יראו את-יהוה ועברו
אחיו בחרמים ונאמא ותקירו את-אלהים
אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים
ועברו את-יהוה: 15 ונאם לע בניכם
לעבד את-יהוה בחרב ונאשקו את-אבותיכם
אשר עבדו את-אלהים אשר עבדו ונאם
את-אלתי האמרי אשר אתם ושבים
בארצם ונאבני יביתי בעבד את-יהוה:
16 ונאן העם ונאמר קלילה לנו
מצוב את-יהוה לעבד אלהים אחרים:
17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אהנו
ואת-אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים
ונאשקו עשנו לעינינו את-האלה הגדלות
האלה ונאשקנו בכל-הנהר אשר-הלכנו
בה ונאכל תעמים אשר עבדנו בחרבם:

4 Καὶ τῷ 'Ισαὰκ τὸν 'Ιακώβ καὶ τὸν 'Ησαῦ·
καὶ ἔδωκα τῷ 'Ησαῦ τὸ ὄρος τὸ Σειρ κληρο-
νομῆται αὐτῷ· καὶ 'Ιακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἰγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος
μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταῖον· καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς
οἱ Αἰγύπτιοι. 5 Καὶ ἐπάταξα τὴν Αἴγυπτον ἐν
σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα
ἐξήγαγε 6 Τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου,
καὶ εἰσήλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν·
καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων
ἡμῶν ἐν ἔρμασι καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἐρυθράν. 7 Καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον·
καὶ ἔδωκε νεφέλην καὶ γνόφον ἀνὰ μέσον ἡμῶν
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ'
αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς· καὶ
εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησε Κύριος
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πλείους. 8 Καὶ ἦγαγεν ἡμᾶς εἰς γῆν 'Αμορραίων τῶν
κατοικοῦντων πέραν τοῦ 'Ιορδάνου, καὶ παρέδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν· καὶ
κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλο-
θρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. 9 Καὶ
ἀνίστη Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεφὼρ βασιλεὺς Μωάβ
καὶ παρετάξατο τῷ 'Ισραὴλ, καὶ ἀποστείλας
ἐκάλεσε τὸν Βαλαὰμ ἀράσασθαι ἡμῖν. 10 Καὶ
οὐκ ἠθέλησέ Κύριος ὁ θεὸς σου ἀπολέσαι σε·
καὶ εὐλογίαις εὐλόγησεν ἡμᾶς, καὶ ἐξέλατο ἡμᾶς
ἐκ χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτούς. 11 Καὶ
διέβητε τὸν 'Ιορδάνην, καὶ παρεγενήθητε εἰς
'Ιεριχώ· καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ἡμᾶς οἱ κατοικοῦν-
τες 'Ιεριχώ, ὁ 'Αμορραῖος καὶ ὁ Χαναναῖος καὶ
ὁ Φερεζαῖος καὶ ὁ Εὐαῖος καὶ ὁ 'Ιεβουσαιός καὶ
ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Γεργεσαῖος· καὶ παρέδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. 12 Καὶ
ἐξαπέστειλε προτέραν ὑμῶν τὴν σφηκιάν, καὶ
ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν δώδεκα
βασιλεῖς τῶν 'Αμορραίων, οὐκ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ
σου οὐδὲ ἐν τῇ τόξῳ σου. 13 Καὶ ἔδωκεν ὑμῖν
γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοιμάσαστε ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις
ἃς οὐκ ψεκώσατε, καὶ κατακτίσθητε ἐν αὐταῖς·
καὶ ἀμπεύωνας καὶ ἐλαιῶνας οὐς οὐκ ἰφυτεύσατε
ὑμεῖς ἴδεσθε. 14 Καὶ νῦν φοβήθητε Κύριον καὶ
λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ,
καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριους οἷς
ἐλάτρευον οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῇ πέραν τοῦ
ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ. 15 Εἰ δὲ μὴ ἄρῃσκε ὑμῖν λατρεῖν Κυρίῳ,
ἐκλέξασθε ὑμῖν αὐτοῖς σήμερον τίνι λατρεύσητε,
εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν τοῖς ἐν τῇ
πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν 'Αμορ-
ραίων ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν·
ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν Κυρίῳ, ὅτι
ἁγίος ἐστίν. 16 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπε Μὴ
γίνοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν Κύριον, ὥστε λατρεύειν
θεοῖς ἑτέροις. 17 Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς
θεὸς ἐστίν· αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς
πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς
ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ἣ ἱπορεύθημεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλαομεν δι' αὐτῶν·

4 Et dedi ei Isaac: illique rursum dedi Jacob
et Esau. E quibus, Esau dedi montem Seir ad
possidendum: Jacob vero, et filii ejus
descenderunt in Ægyptum. 5 Misique
Moysen et Aaron, et percussi Ægyptum
multis signis atque portentis. 6 Eduxique
vos et patres vestros de Ægypto, et venistis
ad mare: persecutique sunt Ægyptii patres
vestros cum curribus et equitatu, usque ad
mare Rubrum. 7 Clamaverunt autem ad
Dominum filii Israel: qui posuit tenebras
inter vos et Ægyptios, et adduxit super eos
mare, et operuit eos. Viderunt oculi vestri
cuncta quæ in Ægypto fecerim, et habitastis
in solitudine multo tempore: 8 Et introduxi
vos in terram Amorrhæi, qui habitabat trans
Jordanem. Cumque pugnarent contra vos,
tradidi eos in manus vestras, et possedistis
terram eorum, atque interfecistis eos. 9 Sur-
rexit autem Balac filius Sephor rex Moab,
et pugnavit contra Israel. Misitque et
vocavit Balaam filium Beor, ut malediceret
vobis: 10 Et ego nolui audire eum, sed
econtrario per illum benedixi vobis, et liberavi
vos de manu ejus. 11 Transistisque Jordanem,
et venistis ad Jericho. Pugnaveruntque
contra vos viri civitatis ejus, Amorrhæus, et
Pherezeus, et Chananæus, et Hethæus, et
Gergesæus, et Hevæus, et Jebusæus: et
tradidi illos in manus vestras. 12 Misique
ante vos crabrones: et ejeci eos de locis suis,
duos reges Amorrhæorum, non in gladio nec
in arcu tuo. 13 Dedique vobis terram, in
qua non laborastis, et urbes quas non ædificas-
tis, ut habitaretis in eis: vineas et oliveta,
quæ non plantastis. 14 Nunc ergo timete
Dominum, et servite ei perfecto corde atque
verissimo: et auferte deos, quibus servierunt
patres vestri in Mesopotamia et in Ægypto,
ac servite Domino. 15 Sin autem malum
vobis videtur ut Domino serviat, optio vobis
datur: eligite hodie quod placet, qui servire
potissimum debeatis, utrum diis, quibus
servierunt patres vestri in Mesopotamia, an
diis Amorrhæorum, in quorum terra habitatis:
ego autem et domus mea serviemus Domino. 16 Responditque populus, et ait: Absit a
nobis ut relinquamus Dominum, et serviamus
diis alienis. 17 Dominus Deus noster ipse
eduxit nos, et patres nostros, de terra Ægypti,
de domo servitutis: fecitque videntibus
nobis signa ingentia, et custodivit nos
in omni via, per quam ambulavimus, et
in cunctis populis, per quos transivimus.

18 וַיִּגְדַּשׁ יְהוָה אֶת־קַלְהַעֲפַיִם וְאֶת־הָאֲמֹרִי
 יוֹשֵׁב הָאָרֶץ מִקִּגְיָנוּ בְּסֶלְחֹנוֹ נֶעְבְּדוּ
 אֶת־יְהוָה כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ: 19 וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם לֹא הִקְלֹוּ לַעֲבֹד אֶת־
 יְהוָה כִּי־אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים הוּא אֶל־הַנָּחַל
 הַזֶּה לִפְשַׁעְכֶּם וּלְחַטֹּאתֵיכֶם: 20 כִּי קִעְזְבוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהֵי
 גִּבְרָ וְשָׁב וְחָרַע לָכֵן וְקִלְהָ אֲתֶלֶם אֲחֵרִי
 אֲשֶׁר־הֵיטִיב לָכֵן: 21 וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־
 יְהוֹשֻׁעַ לֹא כִי אֶת־יְהוָה נֶעְבְּדוּ: 22 וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם עַדִּים אַתֶּם בָּכֶם כִּי־אַתֶּם
 בִּתְרַתֶּם לָכֵן אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד אֱלֹהֵי
 וַיֹּאמְרוּ עַדִּים: 23 וַעֲתָה הִסְרִי אֶת־אֱלֹהֵי
 הַגִּבְרָ וְאֶשֶׁר בְּתוֹרְכֶכֶם וְהִשָּׁו אֶת־לִבְכֶּם
 אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 24 וַיֹּאמְרוּ הָעָם
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֶעְבְּדוּ וְנִקְהֹלוּ
 נִשְׁמָע: 25 וַיִּכְרֹת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית לָעָם
 בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשָּׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט בְּשֵׁכֶם:
 26 וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים וַיִּקְחָ אֶבֶן גְּדוֹלָה
 וַיִּהְיֶה שָׁם בְּתַחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּמַקְדָּשׁ
 יְהוָה: 27 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־קַלְהַעֲפַיִם
 הַגִּבְרָ הָאֵבֶן הַזֶּה הַיּוֹמָה תִּהְיֶה־בָּנוּ לְעֵדוּת
 כִּי־הָיָה שְׁמָעָה אֶת קַלְהַעֲפַיִם יְהוָה אֲשֶׁר
 דִּבֶּר עִמָּנוּ וַיְהִי־הָ בָּכֶם לַעֲזֹרָה כִּי
 תִּקְבְּשׁוּן בְּאֶלְהֵיכֶם: 28 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ
 אֶת־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: 29 וַיְהִי
 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ
 בְּוִינֹו עֶבֶד יְהוָה בְּדֶמְאָה וַעֲשָׂר שָׁנִים:
 30 וַיִּתְּקְרוּ אֹתוֹ בְּנִבְלָהוּ נִחְלָהוּ בְּתַמְנֵת
 סִבְחָ אֲשֶׁר בְּהֶרֶם־בְּרָגִים מִצִּפּוֹן לְהֶרֶם־עֹשׂ:
 31 וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ
 וְכָל יְמֵי הַזִּקְנִים אֲשֶׁר הֵאָרִיכוּ יָמִים
 אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדָעוּ אֶת קַלְמֶשֶׁךְ
 יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: 32 וְאֶת־עֲצֻמוֹת
 אִוְסָה אֲשֶׁר־הִעֲלֹו בְּגִבְרֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם חֲבֵרֹו
 בְּשֶׁכֶם בְּתַלְמוֹת הַעֲזָרָה אֲשֶׁר הָנִחַ גִּעְזָב
 מֵאֵת בְּגִרְתָּמוֹר אֶבְרֶשֶׁכֶם בְּמִצְרָה הַשְּׂמִיטָה
 וַיְהִי לְבִגְדֵי־אִוְסָה לְנִחְלָה: 33 וְאֶלְעָזָר
 בְּרֵאשִׁיתֹו מֵת וַיִּתְּקְרוּ אֹתוֹ בְּנִבְכָּחַל פִּינְתָם
 בְּנוֹ אֲשֶׁר נִתְּדָלוּ בְּתַר אֶפְרַיִם:

18 Καὶ ἐξέβαλε Κύριος τὸν Ἀμορραῖον καὶ
 πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ
 προσώπου ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν
 Κυρίῳ, οὗτος γὰρ θεὸς ἡμῶν ἰστί. 19 Καὶ εἶπεν
 Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν Οὐ μὴ δύνῃσθε λατρεῖν
 Κυρίῳ ὅτι ὁ θεὸς ὕψιός ἰστί, καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ
 ἀνήσει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν καὶ τὰ ἀνομήματα
 ὑμῶν. 20 Ἠνίκα ἂν ἐγκαταλίπητε Κύριον καὶ
 λατρεύσητε θεοὺς ἑτέροις, καὶ ἐπέλθων κακῶσει ὑμᾶς
 καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ' ὧν ἐδ' ἔποιήσεν ὑμᾶς. 21
 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν Οὐχί, ἀλλὰ
 Κυρίῳ λατρεύσομεν. 22 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς
 τὸν λαόν Μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν, ὅτι
 ὑμεῖς ἐξελέσθε Κυρίῳ λατρεῖν αὐτῷ. 23 Καὶ
 νῦν περιέλισθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριους
 τοὺς ἐν ὑμῖν, καὶ εὐθύνετε τὴν καρδίαν ὑμῶν
 πρὸς Κύριον θεόν Ἰσραὴλ. 24 Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς
 πρὸς Ἰησοῦν Κυρίῳ λατρεύσομεν, καὶ τῆς φωνῆς
 αὐτοῦ ἀκουσόμεθα. 25 Καὶ διέθετο Ἰησοῦς
 διαθήκην πρὸς τὸν λαόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλῷ
 ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ. 26 Καὶ
 ἔγραψε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμον τοῦ
 θεοῦ· καὶ ἔλαβε λίθον μέγαν καὶ ἔστησεν αὐτὸν
 Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τέρμινθον ἀπέναντι Κυρίου. 27
 Καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν Ἰδοὺ ὁ
 λίθος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μάρτυρον, ὅτι
 αὐτὸς ἀκήκοε πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ
 Κυρίου ὅτι ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον· καὶ
 οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μάρτυρον ἐπ' ἐσχάτων
 τῶν ἡμερῶν, ἡνίκα ἂν ψεύσῃσθε Κυρίῳ τῷ θεῷ
 μου. 28 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ
 ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 29
 Καὶ ἐγένετο μετ' ἐκείνου καὶ ἀπίθανεν Ἰησοῦς
 υἱὸς Ναυὴ δοῦλος Κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν. 30
 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὄρεις τοῦ
 κληροῦ αὐτοῦ ἐν Θαμνασαραχ ἐν τῷ ὄρει τῷ
 Ἐφραῖμ, ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους τοῦ Γαλααδ·
 ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μνήμα, εἰς ὃ
 ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ, τὰς μαχαίρας τὰς πετρίδας
 ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλααδίς,
 ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καθὰ συνέταξεν
 αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐκεῖ εἰσὶν ἕως τῆς σήμερον
 ἡμέρας. 31 Καὶ ἐλάτρευσεν Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ
 πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας
 τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν χρόνον
 μετὰ Ἰησοῦ καὶ ὅσοι εἶδον πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου ὅσα ἔποίησε τῷ Ἰσραὴλ. 32 Καὶ τὰ
 ὀσά Ἰωσήφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου
 καὶ κατῴρυσαν ἐν Σικίμοις, ἐν τῇ μερίδι τοῦ
 ἀγροῦ οὗ ἐκτήσατο Ἰακώβ παρὰ τῶν Ἀμορραίων
 τῶν κατοικοῦντων ἐν Σικίμοις ἀμνάδων ἑκατόν,
 καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰωσήφ ἐν μερίδι. 33 Καὶ
 ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν
 ὁ ἀρχιερεὺς ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Γαβαὰρ
 Φινεὺς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἦν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ
 ὄρει τῷ Ἐφραῖμ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λαβόντες
 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ περιέφερον
 ἐν αὐτοῖς· καὶ Φινεὺς ἱεράτευσεν ἀντὶ Ἐλεάζαρ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε, καὶ κατωρύγη
 ἐν Γαβαὰρ τῷ αὐτοῦ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆλ-
 θσαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν
 αὐτῶν πόλιν· καὶ ἐσέβοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν
 Ἀσπάρτην καὶ Ἀσταρῶθ καὶ τοὺς θεοὺς τῶν
 ἰθῶν τῶν κύκλῳ αὐτῶν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
 Κύριος εἰς χεῖρας Ἐγλῶμ τῷ βασιλεῖ Μωάβ,
 καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῶν ἐτη δεκαοκτῶ.

18 Et ejecit universas gentes, Amorrhæum
 habitatorem terræ, quam nos intravimus.
 Serviemus igitur Domino: quia ipse est
 Deus noster. 19 Dixitque Josue ad
 populum: Non poteritis servire Domino:
 Deus enim sanctus, et fortis æmulator est,
 nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis.
 20 Si dimiseritis Dominum, et servieritis diis
 alienis, convertet se, et affliget vos, atque
 subvertet postquam vobis præstiterit bona.
 21 Dixitque populus ad Josue: Nequaquam
 ita ut loqueris, erit, sed Domino serviemus.
 22 Et Josue ad populum, Testes, inquit, vos
 estis, quia ipsi elegeritis vobis Dominum
 ut serviat ei. Responderuntque: Testes.
 23 Nunc ergo, ait, auferte deos alienos de
 medio vestri, et inclinate corda vestra ad
 Dominum Deum Israel. 24 Dixitque populus
 ad Josue: Domino Deo nostro serviemus, et
 obedientes erimus præceptis ejus. 25 Percussit
 ergo Josue in die illo fœdus, et proposuit
 populo præcepta atque judicia in Sichem.
 26 Scripsit quoque omnia verba hæc in
 volumine legis Domini: et tulit lapidem
 pergrandem, posuitque eum subter quercum,
 quæ erat in sanctuario Domini: 27 Et dixit
 ad omnem populum: En lapis iste erit vobis
 in testimonium, quod audierit omnia verba
 Domini quæ locutus est vobis: ne forte postea
 negare velitis, et mentiri Domino Deo vestro.
 28 Dimisitque populum, singulos in posses-
 sionem suam. 29 Et post hæc mortuus est
 Josue filius Nun servus Domini, centum et
 decem annorum: 30 Sepelieruntque eum in
 finibus possessionis suæ in Thamnathsare, quæ
 est sita in monte Ephraim, a septentrionali
 parte montis Gaas. 31 Servivitque Israel
 Domino cunctis diebus Josue, et seniorum qui
 longo vixerunt tempore post Josue, et qui
 noverunt omnis opera Domini quæ fecerat in
 Israel. 32 Ossa quoque Joseph, quæ tulerant
 filii Israel de Ægypto, sepelierunt in Sichem,
 in parte agri, quem emerat Jacob a filiis Hemor
 patris Sichem, centum novellis ovibus, et fuit
 in possessionem filiorum Joseph. 33 Eleazar
 quoque filius Aaron mortuus est: et sepelierunt
 eum in Gabaath Phinees filii ejus, quæ data
 est ei in monte Ephraim.

6. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1001-1005.

וַיְהִי אַחֲרֵי כֵּן וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁמָאוֹ בְּנֵי
יִשְׁמָעֵאל בְּיַד הָעָם לֵאמֹר מִי־יַעֲלֶה־לָּנוּ
אֶל־הַפְּנֵעֵינוּ בַּתְּחִלָּה לְהִלָּחֵם בּוֹ׃ 2 וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָתָן וַיְחֻזְקָה גַּעֲלָה הַחָזַק נִתְּתִי אֶת־הַחָרָץ
בְּיָדוֹ׃ 3 וַיֹּאמֶר וַיְחֻזְקָה לִשְׁמֹעוֹן אֲחִיו עֲלָה
אִתִּי בְּקָלְי וְנִלְחָמָהּ פַּנְעֵנִי וְהִלַּכְתִּי
בְּמֵאנִי אִתָּהּ בְּזִרְקָהּ וַיִּלָּהּ אִתּוֹ שְׁמֹעוֹן׃
4 וַיַּעַל וַיְחֻזְקָה וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת־הַפְּנֵעֵינוּ
וְהַפְּרָצִי בְּיָדָם וַיִּכּוּם בְּזִקָּה עֲשָׂרָה אֲלָפִים
אִישׁ׃ 5 וַיִּמָּצְאוּ אֶת־זֶלְזִי בִּזְקָה וַיִּלָּחֲמֻהוּ
בּוֹ וַיִּבְּזוּ אֶת־הַפְּנֵעֵינוּ וְאֶת־הַפְּרָצִי׃ 6 וַיִּלָּכְדוּ
אֶת־נִי בִּזְקָה וַיִּדְרֹסֻהוּ אַחֲרָיו וַיִּאֲחֲזֻהוּ אִתּוֹ
וַיַּקְדְּשׁוּ אֶת־בִּתּוֹתָיו דָּוִד וְגִלְיָו׃ 7 וַיֹּאמֶר
אֶדְנִי־בִּזְקָה שְׁבָעִים מַלְאָכִים בַּחֲנוּת יְדִיָּהִם
וְגִלְיָהֻם מְקַדְּשִׁים הָיוּ מִלְּטָאִים תַּחַת
שְׁלֹחָתִי כִּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּזֶן שְׁלֹם־לִי אֱלֹהִים
וַיִּבְרָאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּמָּת שָׁם׃ 8 וַיִּלָּחֲמֻהוּ
בְּגִיר־יְחֻזְקָה בִּירוּשָׁלַם וַיִּלָּכְדֻהוּ אוֹתָהּ וַיִּבְרָהּ
לִפְרִיָּהָרָב וְאֶת־הָעִיר שְׁלָחָהּ בָּאֵשׁ׃ 9 וְאַחֲרֵי
כֵּן בְּנֵי יְחֻזְקָה לְהִלָּחֵם פַּנְעֵנִי יוֹשֵׁב
הַחֵזֶק וְהַנֶּגֶב וְהַשְׂפֵּלָה׃ 10 וַיִּלָּהּ יְחֻזְקָה
אֶל־הַפְּנֵעֵנִי חַיִּיֹּשֵׁב בַּחֲבִירוֹן וְשֵׁם־חֲבִירוֹן
לִפְנִים הָרִיתָ אֶרֶצָה וַיִּכּוּ אֶת־שְׁשִׁי וְאַרְיֵי־
אֲחִירָם וְאֶת־תִּלְמִי׃ 11 וַיִּלָּהּ מִשָּׁם אֶל־
יֹשְׁבֵי דְגִבְרִי וְשֵׁם־דְּגִבְרִי לִפְנִים הָרִיתָ סָפֵר׃
12 וַיֹּאמֶר קָלֵב אֲשֶׁר יָצָח אֶת־הָרִיתָ סָפֵר
וַיִּלָּכְדָהּ וַתִּתֵּנִי לוֹ אֶת־עֶצְקָהּ בְּתִי לְאִשָּׁה׃
13 וַיִּלָּכְדָהּ עֲתַנְיָאֵל בְּדֻמָּה אִתִּי קָלֵב הַחַזָּן
מִצָּנָה וַיִּתְּנֶהָ לוֹ אֶת־עֶצְקָהּ בְּתִי לְאִשָּׁה׃
14 וַיִּתֵּי בְּבוֹרָהּ וַתִּסְתַּחֲחֵהּ לִשְׁמָאֵל מֵאֶת־אֲבִיהָ
חֲשׂוֹדָה וַתַּעֲנֶה מֵעַל חֲסָפִיור וַיֹּאמְרָהּ קָלֵב
מַחֲלָה׃ 15 וַתֹּאמֶר לוֹ הַקְּדִילִי בְּרָכָה בִּי
אֶרֶץ הַנֶּגֶב נִתְּתִנִי וְנִתְּתָהּ לִי גֵלִית מִצֵּם וַיִּתֵּן
לָהּ קָלֵב אֶת גֵּלִית עֲלִית וְאֶת גֵּלִית תַּחֲתִית׃

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Ἰησοῦ καὶ ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ Κυρίου λέγοντες· Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χαναανίους ἀφῆγουμένους τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς; 2 Καὶ εἶπε Κύριος Ἰούδας ἀναβήσεται, ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 3 Καὶ εἶπεν Ἰούδας τῷ Συμεὼν ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ κλήρῳ μου, καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χαναανίους, καὶ πορεύσομαι καγὼ μετὰ σου ἐν τῇ κλήρῳ σου· καὶ ἱποεὐθή μετ' αὐτοῦ Συμεὼν. 4 Καὶ ἀνέβη Ἰούδας· καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν Χαναανίον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔκοψαν αὐτούς ἐν Βεζέκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν. 5 Καὶ κατέλαβον τὸν Ἀδωνιβεζέκ ἐν τῇ Βεζέκ, καὶ παρτάξαντο πρὸς αὐτόν· καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναανίον καὶ Φερεζαῖον. 6 Καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζέκ· καὶ κατέδραμνεν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐλάβοσαν αὐτόν, καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα -τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζέκ Ἐβδόμηκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκοκομένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου· καθὼς οὖν ἐποίησα, οὕτως ἀνταπέδωκέ μοι ὁ θεός· καὶ αἶγουνσι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπέθισαν ἐκεῖ. 8 Καὶ ἐπολέμουν υἱοὶ Ἰούδα τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι· ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπηρσαν ἐν πυρὶ. 9 Καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χαναανίον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν καὶ τὸν νότον καὶ τὴν πεδινήν. 10 Καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν Χαναανίον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρών, καὶ ἐξῆλθε Χεβρὼν ἐξ ἐναντίας· καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρὼν τὸ πρότερον Κριαθαρβοκσεφέρ· καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσί καὶ Ἀχίμαν καὶ Θολμί, γεννημάτων τοῦ Ἐνάκ. 11 Καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβὶρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβὶρ ἦν ἱμπροσθεν Κριαθαρσεφέρ, πόλις γραμμάτων. 12 Καὶ εἶπε Χάλεβ Ὅς ἐν πατάξῃ τῇ· πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται αὐτήν, δώσω αὐτῇ τὴν Ἀσχά θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα. 13 Καὶ προκατέλαβε αὐτὴν Γοθονιὴλ υἱὸς Κενεζ ἀδελφοῦ Χάλεβ ὁ νεώτερος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χάλεβ τὴν Ἀσχά θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. 14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς καὶ ἐπέσειεν αὐτὴν Γοθονιὴλ τὸν αἰτήσανα παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἄγρον· καὶ ἐγύγυνε καὶ ἔκραξεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου Εἰς γῆν νότου ἐκδίδουσαί με· καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ Τί ἐστὶ σοί; 15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀσχά Δὲ θὴ μοι ἐλοήσῃς, ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδίδουσαί με, καὶ ὡς οἷός μοι λῦτρωσιν ὕδατος· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς λῦτρωσιν μετέρων καὶ λῦτρωσιν ταπεινῶν.

POST mortem Josue consuluerunt filii Israel Dominum, dicentes: Quis ascendet ante nos contra Chananæum, et erit dux belli? 2 Dixitque Dominus: Judas ascendet: ecce tradidi terram in manus ejus. 3 Et ait Judas Simeoni fratri suo: Ascende mecum in sortem meam, et pugna contra Chananæum, ut et ego pergam tecum in sortem tuam. Et abiit cum eo Simeon. 4 Ascenditque Judas, et tradidit Dominus Chananæum ac Pherезæum in manus eorum: et percusserunt in Bezece decem millia virorum. 5 Invenieruntque Adonibezec in Bezece, et pugnaverunt contra eum, ac percusserunt Chananæum et Pherезæum. 6 Fugit autem Adonibezec: quem persecuti comprehenderunt, cæsis summatibus manuum ejus ac pedum. 7 Dixitque Adonibezec: Septuaginta reges, amputatis manuum ac pedum summatibus, colligebant sub mensa mea ciborum reliquias: sicut feci, ita reddidit mihi Deus. Adduxeruntque eum in Jerusalem, et ibi mortuus est. 8 Oppugnantes ergo filii Juda Jerusalem, ceperunt eam, et percusserunt in ore gladii, tradentes cunctam incendio civitatem. 9 Et postea descendentes pugnaverunt contra Chananæum, qui habitabat in montanis, et ad meridiem, et in campestribus. 10 Pergensque Judas contra Chananæum, qui habitabat in Hebron (cujus nomen fuit antiquitus Cariath Arbe), percussit Sesai, et Ahiman, et Tholmai: 11 Atque inde profectus abiit ad habitatores Dabir, cujus nomen vetus erat Cariath Sepher, id est, Civitas litterarum. 12 Dixitque Caleb: Qui percussit Cariath Sepher, et vastaverit eam, dabo ei Axam filiam meam uxorem. 13 Cumque cepisset eam Othoniel filius Cenez frater Caleb minor, dedit ei Axam filiam suam conjugem. 14 Quam pergentem in itinere monuit vii suus ut peteret a patre suo agrum. Quæ cum suspirasset sedens in asino, dixit ei Caleb: Quid habes? 15 At illa respondit: Da mihi benedictionem, quia terram arentem dedisti mihi: da et irriguam aquis. Dedit ergo ei Caleb irriguum superius, et irriguum inferius.

16 ובגן הייזר חשף עליו מעד
התקרים את-בגן יהודה מדבר יהודה
אשר בגב עמד וגלה וישב את-העם:
17 וגלה יהודה את-שמעון אחיו ויבא
את-הפגנעני וישב צפת ויחקרמו אותה
ויקרא את-שם-העיר חרקה: 18 וגלד
יהודה את-ענת ואת-גבילה ואת-אשכוליו
ואת-גבילה ואת-עקרון ואת-גבילה:
19 ויהי יהודה את-יהודה ויהי את-הקהר
כי לא להוריש את-ישיביו העמק פירקב
ברזל להם: 20 ויהי לכלב את-הקרון
כאשר דבר משה ויהי משה את-שלשה
בגן העמק: 21 ואת-יבוס וישב ירושלים
לא להורישו בגן בגמון וישב היבוס
את-בגן בגמון בירושלים עד היום
הזה: 22 ויעלו בית-יוסף בסהם
בית-אל ויהיה עמם: 23 ויהיו בית-יוסף
בבית-אל ושם-העיר לפנים לזו: 24 ויהא
השומרים איש יוצא מדקעיר וימארו לו
הראשי לא את-מבוא העיר ועשני עפה
הקד: 25 ויהא את-מבוא העיר ויבא
את-העיר לפירקב ואת-האיש ואת-כל-
משפחתו שלחו: 26 וגלה האיש ארץ
החמים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא
שמה עד היום הזה: 27 וילא-הוריש
משפח את-בית-שמן ואת-בנותיה ואת-
הענת ואת-בנותיה ואת-ישיב דור ואת-
בנותיה ואת-ישיביו וכלם ואת-בנותיה
ואת-ישיביו מנזו ואת-בנותיה ויהא
הפגנעני לשבת בארץ הזאת: 28 ויהי
פירקב וישרא וישם את-הפגנעני למס
והוריש לא להורישו: 29 ואפרים לא
הוריש את-הפגנעני הישיב בגזר וישב
הפגנעני בקרבו בגזר: 30 ובגלון לא
הוריש את-ישיביו הקרון ואת-ישיביו הקלל
וישב הפגנעני בקרבו ויהיו למס:
31 אשר לא הוריש את-ישיביו צפון ואת-
ישיביו צידון ואת-אחלב ואת-אחזיב ואת-
חלב ואת-אפיק ואת-הקב: 32 וישב
האשלי בקרב הפגנעני וישיב הארץ פי
לא להורישו: 33 נפתלי לא-הוריש
את-ישיביו בית-שמש ואת-ישיביו בית-ענת
וישב בקרב הפגנעני וישיב הארץ וישיב
בית-שמש ובית ענת היו להם למס:

16 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσθαρ τοῦ Κιναιὸν τοῦ γαμβροῦ
Μωσῆ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ
τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὐσαν ἐν
τῇ νότῳ Ἰούδα, ἣ ἴστιν ἐπὶ καταβάσειος Ἀράδ,
καὶ κατήκταν μετὰ τοῦ λαοῦ. 17 Καὶ ἐπορεύθη
Ἰούδας μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐκοίψεν τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφίθ, καὶ
ἐξολοθρεύσαν αὐτούς· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς
πόλεως Ἀνάθεμα. 18 Καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν
Ἰούδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν
Ἀσκάλωνα οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀκκαρὼν
οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, τὴν Ἀζωτον οὐδὲ τὰ περισπῶρια
αὐτῆς. 19 Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰούδα· καὶ
ἐκληρονόμησεν τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἤδυνάσθησαν
ἐξολοθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλίαν, ὅτι
Ῥηχάβ διετείλατο αὐτοῖς. 20 Καὶ ἔδωκαν τῷ
Χάλεβ τὴν Χεβρών, καθὼς ἔλαλσε Μωσῆς· καὶ
ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν
Ἐνάκ. 21 Καὶ τὸν Ἰεβουσαιὸν τὸν κατοικοῦντα
ἐν Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν.
καὶ κατήκταν ὁ Ἰεβουσαιὸς μετὰ τῶν υἱῶν
Βενιαμίν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὥς τῆς ἡμέρας ταύτης. 22
Καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ καὶ γε αὐτοὶ
εἰς Βαιθίλ, καὶ Κύριος ἦν μετ' αὐτῶν. 23 Καὶ
παρενέβαλον καὶ κατεσκέψαντο Βαιθίλ· τὸ δὲ
ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἐμπροσθεν Λουζά. 24 Καὶ
εἶδον οἱ φυλάσσοντες, καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἐξεπορεύετο
ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἔλαβον αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ
Δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἰσοδόν, καὶ ποιή-
σομεν μετὰ σοῦ ἔλεος. 25 Καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν
εἰσοδόν τῆς πόλεως· καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν
στόματι ῥομφαίας, τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγέ-
νειαν αὐτοῦ ἐξάπιστελλαν. 26 Καὶ ἐπορεύθη ὁ
ἄνθρωπος εἰς γῆν Χεττίν, καὶ ψκοδήμησεν ἐκεῖ πόλιν
καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζά· τοῦτο ὄνομα
αὐτῆς ὥς τῆς ἡμέρας ταύτης. 27 Καὶ οὐκ ἐξῆρε
Μανασσὴ τὴν Βαιθσάν, ἣ ἴστιν Σκυθὼν πόλις, οὐδὲ
τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς, οὐδὲ
τὴν Θανάκ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς
κατοικοῦντας Δωρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ
τὸν κατοικοῦντα Βαλὰκ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς
οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας
Μαγεδὼ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Ἰεβλαὰμ οὐδὲ τὰ
περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς· καὶ
ἤρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. 28
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησε
τὸν Χαναναῖον εἰς φόρον, καὶ ἐξείρων οὐκ ἐξῆρεν
αὐτόν. 29 Καὶ Ἐφραὴμ οὐκ ἐξῆρε τὸν Χαναναῖον
τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ· καὶ κατήκταν ὁ
Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζερ, καὶ ἐγένετο
εἰς φόρον. 30 Καὶ Ζαβουλὼν οὐκ ἐξῆρε τοὺς
κατοικοῦντας Κιδρὼν οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας
Δωμανά· καὶ κατήκταν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ
αὐτῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον. 31 Καὶ
Ἀσήρ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Ἀκχώ, καὶ
ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον, καὶ τοὺς κατοικοῦντας
Δωρ καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα καὶ τοὺς
κατοικοῦντας Δαλάφ, τὸν Ἀσχαζὶ καὶ τὸν Χεβδῶ
καὶ τὸν Ναὶ καὶ τὸν Ἐρεὺ. 32 Καὶ κατήκταν ὁ
Ἀσήρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος
τὴν γῆν, ὅτι οὐκ ἤδυνήθη ἐξῆραι αὐτόν. 33 Καὶ
Νεφθαλὶ οὐκ ἐξῆρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμὺν
καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθανάχ· καὶ κατήκταν
Νεφθαλὶ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος
τὴν γῆν, οὐ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμὺς καὶ
τὴν Βαιθενὶθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.

16 Filii autem Cinai cognati Moysi, ascen-
derunt de Civitate palmarum, cum filiis Juda,
in desertum sortis ejus, quod est ad meridiem
Arad, et habitaverunt cum eo. 17 Abiit
autem Judas cum Simeone fratre suo, et
percusserunt simul Chananæum qui habitabat
in Sephaath, et interfecerunt eum. Vocatum-
que est nomen urbis, Horma, id est, anathema.
18 Cepitque Judas Gazam cum finibus suis, et
Ascalonem, atque Accaron cum terminis suis.
19 Fuitque Dominus cum Juda, et montana
possedit: nec potuit delere habitatores vallis,
quia falcatis curribus abundabant. 20 Dede-
runtque Caleb Hebron, sicut dixerat Moyses,
qui delevit ex ea tres filios Enac. 21 Jebusæum
autem habitatorem Jerusalem non deleverunt
filii Benjamin: habitavitque Jebusæus cum
filiis Benjamin in Jerusalem, usque in
præsentem diem. 22 Domus quoque Joseph
ascendit in Bethel, fuitque Dominus cum eis.
23 Nam cum obsiderent urbem, quæ prius
Luza vocabatur, 24 Viderunt hominem
egredientem de civitate, dixeruntque ad eum:
Ostende nobis introitum civitatis, et faciemus
tecum misericordiam. 25 Qui cum ostendisset
eis, percusserunt urbem in ore gladii: hominem
autem illum, et omnem cognationem ejus,
dimiserunt. 26 Qui dimissus, abiit in terram
Hethim, et ædificavit ibi civitatem, vocavitque
eam Luzam: quæ ita appellatur usque in
præsentem diem. 27 Manasses quoque non
delevit Bethsan, et Thanac cum viculis suis,
et habitatores Dor, et Jebalaam, et Mageddo
cum viculis suis, cepitque Chananæus habitare
cum eis. 28 Postquam autem confortatus est
Israel, fecit eos tributarios, et delere noluit.
29 Ephraim etiam non interfecit Chananæum,
qui habitabat in Gazer, sed habitavit cum eo.
30 Zabulon non delevit habitatores Cetron,
et Naalol: sed habitavit Chananæus in medio
ejus, factusque est ei tributarius. 31 Aser
quoque non delevit habitatores Accho, et
Sidonis, Ahalab, et Achazib, et Helba, et
Aphec, et Rohob: 32 Habitavitque in medio
Chananæi habitatoris illius terræ, nec interfecit
eum. 33 Nephthali quoque non delevit habi-
tatores Bethsames, et Bethanath: et habitavit
inter Chananæum habitatorem terræ, fuerunt-
que ei Bethsamitæ et Bethanithæ tributarii.

34 וילחצו האמורי את בני דן ההרדא כילא
נתנו להרדא לעמק: 35 ויאל האמורי
לשבת בהרדא באילון ובשעלבים
ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: 36 ובבול
האמורי ממעלה עקרבאים מהפלע ומעלה:

פרשה ב:

ו יעל מלאך יהוה מרחלאל אל-
הפכים 0 ויאמר מעלה אתכם
ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר
נשבעתי לאבותיכם ואמר לאמר בריתי
אתכם לעולם: 2 ואם לא תהיה
ברית לשביל הארץ הזאת מוצחיתם
תחצו ואלאשמתם בקולי מהחצא
עשיכם: 3 וגם אלמתי לאאגש אותם
מפניהם ויהי לכם לצדים ואלהיהם
יהיו לכם למקוש: 4 ויהי פדור מלאך
יהוה את הדברים האלה אל כל-בני
ישראל וישארו העם אתהולם ויבכו:
5 וינקמו שם המקום הזה פכים ויזכור
שם ליהוה: 6 וישלח יהושע את-
העם וילכו בגרישאל אל לביתו
לרשת את הארץ: 7 ויעבדו העם את-
יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הדומים
אשר חאריכו ימים אחרי יהושע אשר
ראו את כל מעשה יהוה הנולד אשר
עשה לישראל: 8 וימת יהושע בדין
עבד יהוה ויחיה בן מאה וישאר שנים:
9 ויחברו אותו בבבל בביתו בתמנת-
הרם בטר אפרים מצפון להר געש:
10 וגם כל הדור הזה נאספו אל אבותיו
ונקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו
את יהוה וגם את מעשה אשר עשה
לישראל: 11 ויעשו בגרישאל
את הדבר בעיני יהוה ויעבדו את-
הפלים: 12 ויעבדו את יהוה ואלהי
אבותם המוציא אותם מארץ מצרים
וגלכו אחרי אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם
ונקסו את יהוה: 13 ויעבדו את יהוה
ויעבדו לבצל ולעשתרות: 14 ויחראף
יהוה בישראל ויתגם ביד שבים וישפו
אותם וימכרום ביד אויביהם מסביב
ולא יוכלו עוד לעמד לפני אויביהם:

34 Kai ixiθnψen o 'Amorraios tous uiouς Δαν
eis to opoc, oti ouk aphiKan auton kataβhna
eis tēn koιλada. 35 Kai hpeato o 'Amorraios
katokkein en tō oprei tō optrakwdei, en ψ ai
arkoi kai en ψ ai alwpekce, en tō Mypinwōn
kai en θαλαβιν' kai iβapynθη η χείρ οικου 'Iωσήφ
ēpi tōn 'Amorrāiōn, kai ēgenēθη autōis eis φόρον.
36 Kai to opion tou 'Amorrāiou apō tēs anaβa-
sewc 'Akapβin apō tēs πέτρας kai epānw.

ΚΕΦ. β'.

1 KAI anēβh aggeloc Κυρίου apō Γαλαλ ēpi
tōn Kλαυθμώνα kai ēpi Βαιθήλ kai ēpi tōn
oikon 'Iσραήλ, kai ēpe pōc autōuc Tāδε λέγει
Κύριoc 'Ανεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, kai eicē-
γαγον ὑμᾶς eis tēn γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, kai ēπα Οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου
τὴν μεθ' ὑμῶν eis tōn αἰῶνα. 2 Kai ὑμεῖς οὐ
διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις eis tēn γῆν
ταύτην, οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε, ἀλλὰ
τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε, τὰ θυσιαστήρια
αὐτῶν καθελείτε· kai ouk eicηκούσατε τῆς φωνῆς
μου, oti ταῦτα ἐποιήσατε. 3 Κἀγὼ ἔipον Οὐ μὴ
ἐξάρω αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, kai ἔσονται
ὑμῖν eis συνοχάς, kai oi θεοὶ αὐτῶν ἔσονται
ὑμῖν eis σκάνδαλον. 4 Kai ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν
ὁ ἄγγελoc Κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς
πάντας uiouς 'Iσραήλ, kai ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν
φωνὴν αὐτῶν kai ἔκλαυσαν. 5 Kai ἔπωνόμασαν
τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κλαυθμώνες· kai
ἐθυσίασαν ἐκεῖ tō Κυρίῳ. 6 Kai ἐξαπέστειλεν
'Iησοὺς τὸν λαόν, kai ἦλθεν ἀνὴρ eis tēn
κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν.
7 Kai ἰδοὺλεσεν ὁ λαὸς tō Κυρίῳ πάσας τὰς
ἡμέρας 'Iησοῦ kai πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυ-
τέρων, ὅσοι ἐμακρομήρευσαν μετὰ 'Iησοῦ, ὅσοι
ἐγνώσαν πᾶν τὸ ἔργον Κυρίου τὸ μέγα ὅσα
ἐποίησε ἐν tō 'Iσραήλ. 8 Kai ἐτελεύτησεν
'Iησοὺς υἱὸς Ναυὴ δοῦλοc Κυρίου υἱὸς ἐκατὸν
δύο καὶ ἑνῶν. 9 Kai θάψαν αὐτὸν ἐν ὀρίῳ τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρεῖ ἐν ὄρει 'Εφραῖμ,
ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαὰς. 10 Kai πᾶσα ἡ
γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας
αὐτῶν· kai ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ' αὐτούς, οἱ
οὐκ ἐγνώσαν τὸν Κύριον καὶ γε τὸ ἔργον ὃ
ἐποίησεν ἐν tō 'Iσραήλ. 11 Kai ἐποίησαν οἱ
υἱοὶ 'Iσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, kai
ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλίμ. 12 Kai ἐκατέλιπον
τὸν Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν
ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, kai ἐπορεύ-
θησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν
ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν, kai προσεκύνησαν
αὐτοῖς· kai παρώρισαν τὸν Κύριον. 13 Kai
ἐκατέλιπον αὐτὸν, kai ἐλάτρευσαν tō Βαάλ καὶ
ταῖς Ἀστάρταις. 14 Kai ὀργίσθη θυμῷ Κύριoc
ἐν tō 'Iσραήλ, kai παρέδωκεν αὐτοὺς eis χεῖρας
προνομούντων, kai κατεπρονόμεισαν αὐτούς·
kai ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν κυκλόθεν, kai ouk ἠδυνήθησαν ἐτι
ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν

34 Arctavitque Amorrhæus filios Dan in
monte, nec dedit eis locum ut ad planiora
descenderent: 35 Habitavitque in monte
Hares, quod interpretatur testaceo, in Ajalon
et Salebim. Et aggravata est manus domus
Joseph, factusque est ei tributarius. 36 Fuit
autem terminus Amorrhæi ab ascensu
Scorpionis, petra, et superiora loca.

CAPUT II.

1 ASCENDITQUE angelus Domini de Galgalis
ad locum flentium, et ait: Eduxi vos de
Ægypto, et introduxi in terram, pro qua
juravi patribus vestris: et pollicitus sum, ut
non facerem irritum pactum meum vobiscum in
sempiternum: 2 Ita duntaxat ut non feriretis
foedus cum habitatoribus terræ hujus, sed aras
eorum subverteretis: et noluistis audire vocem
meam: cur hoc fecistis? 3 Quam ob rem
nolui delere eos a facie vestra: ut habeatis
hostes, et dii eorum sint vobis in ruinam.
4 Cumque loqueretur angelus Domini hæc
verba ad omnes filios Israel elevaverunt ipsi
vocem suam, et fleverunt, 5 Et vocatum est
nomen loci illius: Locus flentium, sive lacry-
marum: immolaveruntque ibi hostias Domino.
6 Dimisit ergo Josue populum, et abierunt
filii Israel unusquisque in possessionem suam,
ut obtinerent eam: 7 Servieruntque Domino
cunctis diebus ejus, et seniorum qui longo post
eum vixerunt tempore, et noverant omnia
opera Domini quæ fecerat cum Israel.
8 Mortuus est autem Josue filius Nun, famulus
Domini, centum et decem annorum, 9 Et
sepelierunt eum in finibus possessionis suæ
in Thamnathare in monte Ephraim, a
septentrionali plaga montis Gaas. 10 Omnis-
que illa generatio congregata est ad patres
suos: et surrexerunt alii, qui non noverant
Dominum, et opera quæ fecerat cum Israel.
11 Feceruntque filii Israel malum in con-
spectu Domini, et servierunt Baalim. 12 Ac
dimiserunt Dominum Deum patrum suorum,
qui eduxerat eos de terra Ægypti: et secuti
sunt deos alienos, deosque populorum, qui
habitant in circuitu eorum, et adora-
verunt eos: et ad iracundiam concitaverunt
Dominum, 13 Dimittentes eum, et servientes
Baal et Astaroth. 14 Iratusque Dominus
contra Israel, tradidit eos in manus diripien-
tium: qui ceperunt eos, et vendiderunt
hostibus, qui habitabant per gyrum:
nec potuerunt resistere adversariis suis:

15 בָּכַל וְאֶשֶׁר יֵצְאוּ יְדֵיהֶנּוּ הִתְהַבְּסוּ
לְרָצָח פֶּאֶשֶׁל דָּבָר יִהְיֶה וְכָאֶשֶׁר נִשְׁבַּע
יִהְיֶה לָהֶם וַיָּצַר לָהֶם מָדָד : 16 וַיִּהְיֶה
יִהְיֶה שְׁפָטִים וַיִּשְׁפְּטוּם מִיַּד שְׁפִיחָם :
17 וְגַם אֶל-שְׁפָטֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ כִּי זֶה
אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁמָחוּ לָהֶם כִּדְבַר
מִדְּבַר מִדְּבָרָהּ אֶשֶׁר הִלְכִּי אֲבוֹתָם
לְשִׁמְעַם מִצְוֵי-יִהְיֶה לֹא-עָשׂוּ כֵן : 18 וְכִי
הָקִים יִהְיֶה לָהֶם שְׁפָטִים וַיִּהְיֶה יִהְיֶה
עַם-הַשְּׁפָטִים וְהוֹשִׁיעַ מִיַּד אֲיִכָּיָהֶם כֹּל
יָמֵי הַשּׁוֹפֵטִים כִּי-יָקִים יִהְיֶה מִצְוָתָם
מִפְּנֵי לִמְצִיחָם וְלִמְחִיחָם : 19 וַיִּהְיֶה בְּמִית
הַשּׁוֹפֵט וְשָׁבִי וְהִשְׁתַּחֲוִּי אֲבוֹתָם לִלְכַת
אֲחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעַבְדָּם וְלִהְשַׁתְּפָנָם
לָהֶם לֹא הִפִּילוֹ מִמַּעַל לֵיהֶם וּמִדְּבָרָם
הִקְשָׁח : 20 וַיִּחְרָף יִהְיֶה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּאמֶר
יְצִי אֶשֶׁר עָבְדוּ הַגִּוִּי הַזֶּה אֶת-בְּרִיתִי
אֶשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְהוֹלִי :
21 בְּסֻמָּאִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אֶשׁ מִפְּנֵיהֶם
מִדְּבָרֵיהֶם אֶשֶׁר-עָבַד יְהוָה וְנִמְצָא : 22 לְמַעַן
נִסְּחוּ בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל הַשְּׁמָרִים הַזֶּה
אֶת-דְּבָרָהּ יִהְיֶה לִלְכַת בָּם פֶּאֶשֶׁר שָׁמְרוּ
אֲבוֹתָם אִם-לֹא : 23 וַיִּפָּח יִהְיֶה אֶת-הַגִּוִּיִּם
הָאֵלֶּה לְבָלְתִּי הוֹרִישָׁם מִתָּר וְלֹא נִהְיָם
בְּיַד יְהוָה :

פרשה ב :

1 וַיֵּלֶךְ הַגִּוִּיִּם אֶת-הַקִּיָּם יִהְיֶה לְנִסְחָת
בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶת-כָּל-אֶשֶׁר לֹא-יִדְּעוּ
אֶת-כָּל-מִלְחָמוֹת כְּנָעַן : 2 וְכִי לְמַעַן יִדְּעוּ
יִהְיֶה בְּיִשְׂרָאֵל לְלַמֶּדֶם מִלְחָמָה כֵּן
אֶשֶׁר-לְפָנֵים לֹא יָדָעוּ : 3 חֲמִשָּׁת וַיִּהְיֶה
כָּל-שָׁמַיִם וְכָל-הַכְּנָעַנִי וְהַחִיטִּי וְהַחִיטִּי
יָשָׁב תָּר הַלְבָנוֹן מִחַר כְּעַל חֲרָמוֹן עַד
לְבָנָא חֲמָת : 4 וַיִּהְיֶה לְנִסְחָת בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל
לְדַעַת הַיִּשְׁמְעֵל אֶת-מִצְוֹת יִהְיֶה אֶשֶׁר-צִוָּה
אֶת-אֲבוֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה : 5 וַיִּבְנֶה יִשְׂרָאֵל
לְשָׁבִי בְּתֵרֵב חֲנָנִי קַחְתִּי וְהַאֲמַרְי
וְהַחֲרִי וְהַחֲרִי וְהַחֲרִי : 6 וַיִּקְחוּ אֶת-
בְּנוֹתֵיהֶם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת-בְּנוֹתֵיהֶם
נָתַנִּי לְבָנֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת-אֱלֹהֵיהֶם :
7 וַיַּעֲשׂוּ בְּיִשְׂרָאֵל אֶת-הַדָּבָר
בְּצִיג יִהְיֶה וַיִּשְׁמָחוּ אֶת-יִהְיֶה אֱלֹהֵיהֶם
וַיַּעֲבְדוּ אֶת-הַבְּעָלִים וְאֶת-הָאֲשֵׁרוֹת :

15 'Εν πᾶσιν οἷς ἐπορεύοντο· καὶ χεὶρ Κυρίου
ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακά, καθὼς ἐλάλησε Κύριος,
καὶ καθὼς ὤμοσε Κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιψεν
αὐτοὺς σφόδρα. 16 Καὶ ἤγειρε Κύριος κριτάς,
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνο-
μεύοντων αὐτοὺς. 17 Καὶ γε τῶν κριτῶν οὐχ
ὑπήκουσαν, ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων
καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ
τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ
εἰσακούειν τῶν λόγων Κυρίου· οὐκ ἐποίησαν
οὕτω. 18 Καὶ ὅτι ἤγειρε Κύριος αὐτοῖς κριτάς,
καὶ ἦν Κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ, καὶ ἔσωσεν
αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ κριτοῦ· ὅτι παρεκλήθη Κύριος ἀπὸ τοῦ
στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιτοκούν-
των αὐτοὺς καὶ ἐθλιβόντων αὐτούς. 19 Καὶ
ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτής, καὶ ἀπίστρεψαν
καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν
πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων, λατρεύειν αὐτοῖς
καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς· οὐκ ἀπέρριψαν τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτῶν καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς
σκληράς. 20 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ
'Ισραὴλ καὶ εἶπεν 'Ανθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ
ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετείλαμην
τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς
φωνῆς μου, 21 Καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ
ἐξῆραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
ὧν κατέλιπον 'Ιησοῦς υἱὸς Ναυὴ ἐν τῷ γῆ· καὶ
ἀφῆκε 22 Τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν 'Ισραὴλ,
εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν Κυρίου πορεύεσθαι ἐν
αὐτῷ ὅν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἡ
οὐ. 23 Καὶ ἀφήσει Κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ
μὴ ἐξῆραι αὐτὰ τὸ τάχος, καὶ οὐ παρέδωκεν
αὐτὰ ἐν χειρὶ 'Ιησοῦ.

ΚΕΦ. γ'.

1 KAI taūta τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκε Κύριος αὐτὰ
ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν 'Ισραὴλ, πάντας
τοὺς μὴ ἰγνωκότες τοὺς πολέμους Χαναάν,
2 Πλὴν διὰ τὰς γενεάς νῶν 'Ισραὴλ τοῦ διδάξει
αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἐμπροσθεν αὐτῶν οὐκ
ἔγνωσαν αὐτὰ· 3 Τὰς πίντε σατραπείας τῶν
ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν Χαναανίον καὶ τὸν
Σιδωνίον καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν
Λίβανον ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ 'Αερμών ἕως Λαβωμάθ.
4 Καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν 'Ισραὴλ,
γινῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς Κυρίου ἃς
ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
5 Καὶ οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ κατέφκησαν ἐν μέσῳ τοῦ
Χαναανίον καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ 'Αμορραίου
καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ
'Ιεβουσαιῶν· 6 Καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν
ἐαυτοῖς εἰ γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς
αὐτῶν. 7 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ θεοῦ
αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶ καὶ τοῖς ἄστροις.

15 Sed quocumque pergere voluissent, manus
Domini super eos erat, sicut locutus est, et
juravit eis: et vehementer afflicti sunt.
16 Suscitavitque Dominus judices, qui libe-
rarent eos de vastantium manibus: sed nec
eos audire voluerunt, 17 Fornicantes cum
diis alienis, et adorantes eos. Cito deseruerunt
viam, per quam ingressi fuerant patres eorum:
et audientes mandata Domini, omnia fecere
contraria. 18 Cumque Dominus judices
suscitaret, in diebus eorum flectebatur miseri-
cordia, et audiebat afflictorum gemitus, et
liberabat eos de cæde vastantium. 19 Postquam
autem mortuus esset judex, revertebantur, et
multo faciebant pejora quam fecerant patres
eorum, sequentes deos alienos, servientes eis,
et adorantes illos. Non dimiserunt adinven-
tiones suas, et viam durissimam, per quam
ambulare consueverunt. 20 Iratusque est
furor Domini in Israel, et ait: Quia irritum
fecit gens ista pactum meum, quod pepigeram
cum patribus eorum, et vocem meam audire
contempsit: 21 Et ego non delebo gentes,
quas dimisit Josue, et mortuus est: 22 Ut
in ipsis experiar Israel, utrum custodiant
viam Domini, et ambulent in ea, sicut
custodierunt patres eorum, an non. 23 Dimisit
ergo Dominus omnes nationes has, et cito
subvertere noluit, nec tradidit in manus Josue.

CAPUT III.

1 Hæ sunt gentes quas Dominus dereliquit,
ut erudiret in eis Israel, et omnes qui non
noverant bella Chananæorum: 2 Ut postea
discerent filii eorum certare cum hostibus, et
habere consuetudinem præliandi: 3 Quinque
satrapas Philistinorum, omnemque Chana-
næum, et Sidonium, atque Hevæum, qui
habitat in monte Libano, de monte Baal
Hermon usque ad introitum Emath. 4 Dimi-
sitque eos, ut in ipsis experiretur Israel, et
utrum audiret mandata Domini quæ præce-
perat patribus eorum per manum Moysi, an
non. 5 Itaque filii Israel habitaverunt in
medio Chananæi, et Hæthei, et Amorrhæi,
et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi: 6 Et duxerunt uxores filias eorum, ipsique
filias suas filiis eorum tradiderunt, et
servierunt diis eorum. 7 Feceruntque
malum in conspectu Domini, et obliiti sunt
Dei sui, servientes Baalim et Astaroth.

וַיִּהְיֶה אֵת יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמָּכְרֵם בְּיָד
 פִּשְׁשֹׁן רֶשֶׁתִּים מֶלֶךְ אֲרָם בַּחֲמִישִׁים וַיַּעֲבֹד
 בְּגִישְׁרָאֵל אֶת־פִּשְׁשֹׁן רֶשֶׁתִּים שְׂמִינָה
 שָׁנִים: ⁹ וַיִּזְעֻקוּ בְּגִישְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
 וַיִּקָּם יְהוָה מִשְׁפָּט לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמָע
 אֶת צְהַנְיָאֵל בְּרֵכְוִי אֲחִי קֶלֶב הַקָּטָן
 מִמֶּנּוּ: ¹⁰ וַתְּהִי עָלָיו יְהוֹיָדָה וַיִּשְׁפֹּט
 אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לְמִלְחָמָה וַיַּתֵּן יְהוָה
 בְּיָדוֹ אֶת־פִּשְׁשֹׁן רֶשֶׁתִּים מֶלֶךְ אֲרָם וַתִּצֹּץ
 יָדוֹ עַל פִּשְׁשֹׁן רֶשֶׁתִּים: ¹¹ וַתִּשְׁקַט
 הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּמָת צְהַנְיָאֵל בֶּן
 קֶלֶב: ¹² וַיִּסָּפֶה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
 הָרַע בְּצִיגֵי יְהוָה וַיִּחְלֹק יְהוָה אֶת־עַגְלוֹן
 מֶלֶךְ־מוֹאב עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כִּרְעָשׁוֹ אֶת־
 הָרַע בְּצִיגֵי יְהוָה: ¹³ וַיֵּאֱסֹף אֱלֹהֵי אֶרֶץ
 בָּנֵי עַמּוֹן וַעֲמֻלָּה וַיִּלָּחֶם וַיִּגְדֹּל אֶת־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּירָשׁוּ אֶת־עִיר הַתְּמָרִים: ¹⁴ וַיַּעֲבֹד בְּגִישְׁרָאֵל
 אֶת־עַגְלוֹן מֶלֶךְ־מוֹאב שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה: ¹⁵ וַיִּזְעֻקוּ בְּגִישְׂרָאֵל אֶל־
 יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה לָהֶם מִשְׁפָּט אֶת־אֲחִיהֶם
 בְּרִגְרָאֵל בְּרֵחִימִי אִישׁ אֶפְרַיִם וַיִּמְנוּ
 וַיִּשְׁלַח בְּגִישְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה לַעַגְלוֹן
 מֶלֶךְ מוֹאב: ¹⁶ וַיַּעַשׂ לוֹ אֹהֶד חֶרֶב
 וְלָהּ שֵׁנִי כַּיֵּת כָּמֹד אֶרְבֶּה וַיִּקְרָא אֹתָהּ
 מִתַּחַת לְכַזְיוֹ עַל יָרֵךְ וַיִּמְנוּ: ¹⁷ וַיִּתְּקֵב
 אֶת־הַמִּנְחָה לַעַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאב וַעַגְלוֹן
 אִישׁ בָּרִיא כָּמֹד: ¹⁸ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה
 לַחֲקֹרֵב אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעָם
 לְשֹׂאֵי הַמִּנְחָה: ¹⁹ וַהֲמָ שָׁב מִדִּם־חַסְיָלִים
 אֲשֶׁר אֶת־הַגִּלְגָּל וַיֵּאמֶר דְּבַר־סֶחֶר לִי
 אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וַיֵּאמֶר הֵם וַיֵּצֵא מִצְעָלוֹ
 בְּלִי־הַעֲמָדִים עָלָיו: ²⁰ וַאֲחֵיהֶם בָּא אֲלָיו
 וַהֲמָ אֲשֶׁב בְּעֵלִית הַמַּחֲרָה אֲשֶׁר־לוֹ לְבָדוֹ
 וַיֵּאמֶר אֹהֶד דְּבַר־אֲלֹתִים לִי אֱלֹהֵי וַיִּקָּם
 מִצֵּל הַכְּסָם: ²¹ וַיִּשְׁלַח אֹהֶד אֶת־בְּנֵי
 שְׂמָאֵל וַיִּקְחָ אֶת־חֶרֶב מִצֵּל יָרֵךְ וַיִּמְנוּ
 וַיִּתְּקֵהוּ בְּכַסְיוֹ: ²² וַיָּבֹא גַם־הַנָּאֵב
 אֶת־הַלֶּחֶב וַיִּקְרָא חֶלֶלֶב בְּעַד הַלֶּחֶב
 כִּי לֹא שָׁלַח חֶרֶב מִכַּסְיוֹ וַיֵּצֵא
 הַפְּשֻׁלָּה: ²³ וַיֵּצֵא אֹהֶד הַמִּסְתַּדָּקָה
 וַיִּקְרָא וַיִּלְחֹם הַעֲלִיָּה בְּעִדּוֹ וַיִּקָּל:

8 Kai ὡργίσθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ 'Ισραὴλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαὶμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν· καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ τῷ Χουσαρσαθαίμ ἑτη ὀκτώ. 9 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρε Κύριος σωτῆρα τῷ 'Ισραὴλ, καὶ ἔσωσεν αὐτούς, τὸν Γοθוניλ υἱὸν Κενέζ ἀδελφοῦ Χάλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν. 10 Καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτόν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν 'Ισραὴλ· καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαίμ· καὶ παρέδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαίμ βασιλέα Συρίας ποταμῶν, καὶ ἱκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαίμ. 11 Καὶ ἡσέχασεν ἡ γῆ ἑτη τεσσαράκοντα· καὶ ἀπῆθανε Γοθוניλ υἱὸς Κενέζ. 12 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐνίσχυσε Κύριος τὸν Ἐγλὼμ βασιλέα Μωάβ ἐπὶ τὸν 'Ισραὴλ, διὰ τὸ πεποιθῆναι αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἐναντι Κυρίου. 13 Καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλῆς, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὸν 'Ισραὴλ, καὶ ἐκληρονόμησε τὴν πόλιν τῶν φοινίκων. 14 Καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ τῷ Ἐγλὼμ βασιλεὶ Μωάβ ἑτη δεκαοκτώ. 15 Καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ πρὸς Κύριον· καὶ ἤγειρεν αὐτοὺς σωτῆρα τὸν Ἀὼδ υἱὸν Γηρά υἱὸν τοῦ Ἰεμενί, ἀνδρα ἀμφοτεροδέξιον· καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Ἐγλὼμ βασιλεὶ Μωάβ. 16 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀὼδ μάχαιραν δίστομον, σπιθαμῆς τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ περιέζωσαστο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν. 17 Καὶ ἐπορεύθη καὶ προσήνεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἐγλὼμ βασιλεὶ Μωάβ. καὶ Ἐγλὼμ ἀνῆρ ἀστείος σφόδρα. 18 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετίλεσεν Ἀὼδ προσφέρων τὰ δῶρα, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς φέροντας τὰ δῶρα· 19 Καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλγάλ, καὶ εἶπεν Ἀὼδ Λόγος μοι κρύφιος πρὸς σέ, βασιλεῦ· καὶ εἶπεν Ἐγλὼμ πρὸς αὐτόν Σιώπα· καὶ ἐξαπέστειλεν ἄφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἰφειστῶτας ἐπ' αὐτόν. 20 Καὶ Ἀὼδ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερφῶ τῷ θεινῷ τῷ ἑαυτοῦ μονώτατος· καὶ εἶπεν Ἀὼδ Λόγος θεοῦ μοι πρὸς σέ, βασιλεῦ· καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἐγλὼμ ἐγγὺς αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐγένετο ἥμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν, καὶ ἐξέτεινε Ἀὼδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῷ κοιλίᾳ αὐτοῦ, 22 Καὶ ἐπεισήνεγκε καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός· καὶ ἀπέκλεισε τὸ στίερα κατὰ τῆς φλογός, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀὼδ τὴν προστάδα, καὶ ἐξῆλθε τοὺς διατεταγμένους, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ ὑπερήφου κατ' αὐτοῦ, καὶ ἰσφόνωσε.

8 Iratusque contra Israel Dominus, tradidit eos in manus Chusan Rasathaim regis Mesopotamiæ, servieruntque ei octo annis. 9 Et clamaverunt ad Dominum: qui suscitavit eis salvatorem, et liberavit eos, Othoniel videlicet filium Cenez, fratrem Caleb minorem: 10 Fuitque in eo Spiritus Domini, et judicavit Israel. Egressusque est ad pugnam, et tradidit Dominus in manus ejus Chusan Rasathaim regem Syriæ, et oppressit eum. 11 Quievitque terra quadraginta annis, et mortuus est Othoniel filius Cenez. 12 Addiderunt autem filii Israel facere malum in conspectu Domini: qui confortavit adversum eos Eglon regem Moab: quia fecerunt malum in conspectu ejus. 13 Et copulavit ei filios Ammon, et Amalec: abiitque et percussit Israel, atque possedit Urbem palmarum. 14 Servieruntque filii Israel Eglon regi Moab decem et octo annis: 15 Et postea clamaverunt ad Dominum: qui suscitavit eis salvatorem vocabulo Aod, filium Gera, filii Jemini, qui utraque manu pro dextera utebatur. Miseruntque filii Israel per illum munera Eglon regi Moab. 16 Qui fecit sibi gladium ancipitem, habentem in medio capulum longitudinis palmæ manus, et accinctus est eo subter sagum in dextro femore. 17 Obtulitque munera Eglon regi Moab. Erat autem Eglon crassus nimis. 18 Cumque obtulisset ei munera, persecutus est socios, qui cum eo venerant. 19 Et reversus de Galgalis, ubi erant idola, dixit ad regem: Verbum secretum habeo ad te, o rex. Et ille imperavit silentium: egressisque omnibus qui circa eum erant, 20 Ingressus est Aod ad eum: sedebat autem in æstivo cœnaculo solus, dixitque: Verbum Dei habeo ad te. Qui statim surrexit de throno. 21 Extenditque Aod sinistram manum, et tulit sicam de dextero femore suo, infixitque eam in ventre ejus. 22 Tam valide, ut capulus sequeretur ferrum in vulnere, ac pinguiissimo adipe stringeretur. Nec eduxit gladium, sed ita ut percusserat, reliquit in corpore: statimque per secreta naturæ alvi stercora proruperunt. 23 Aod autem clausis diligentissime ostiis cœnaculi, et obfirmatis sera,

24 והוא נצא בעקביו מאו וירא והנה
דלתות העליה נעלות נאמר את מקומו
הוא אתירגלו בחדר המקנה: 25 ונחילו
ערבוש והנה אקפו כתם דלתות העליה
והקחו את הפסלת ופסחו והנה אנחם
נפל ארצה מת: 26 ואחר נמלט עד
התמקמת והוא עבר את הפסלים
וימלט השעיררה: 27 ויתני בבווא ויהקע
בשופר בחר אפרים ויהי עמו בגר ישראל
מדיקה והוא לפניהם: 28 ויאמר אלהם
רדפו אחרי פרטו ויהנה את אביכם
אתמואב בידכם ויהי אחרי וילכו
את מעברות הירדן למואב ולא נהנו איש
לעבר: 29 ויפו אתמואב בער החיה
פושטת אלפים איש קלשמן וקלעאי
חיל ולא נמלט איש: 30 ותקנע מואב
בנים ההוא פחת יד ישראל ותשקט
הארץ שמונים שנה: 31 ותקנו
היד שבער בעצרת ויה את פלשתים
ששמונים איש במלמד הבער וישע
בזהו את ישראל:

פרשח ד:

1 וילכדו בגו ישראל לעשות הרע
בעיני יהוה ואחר מת: 2 וימפרם יהוה
בדל גיו מלח-נלעו אשר מלח בחדור
ושר-צבא סיסרא והוא יושב בחרשת
חגים: 3 ויפצקו בגר ישראל אל-יהוה
כי תשע מאות רכב-בחיל לו והוא לחץ
את-בגו ישראל בחרשה עשרים שנה:
4 ודבורה אשה נביאה אשה
לפדות תיא שפמח את ישראל בער
חקיה: 5 והיא יושבת פחת-תמר דבורה
בין חרמה וקין בית-אל בחר אפרים
ויפלו אליה בגו ישראל לפשקט:
6 ותשלח ותקרא לבנה צור-בניצם מנחש
בפסלי ותאמר אליו תל-צנה ויהנה
אל-ה-ישראל לך ומשכת בחר מבור
ולחמה עפו עשרת אלפים איש מבגו
בפסלי ומבגו זבלון: 7 ומשכתי אל-יד
אל-נחל חישון את-סיסרא שר-צבא וכן
ואחר-בגו ותתמלכו ונתתיהו בגוה:
8 ויאמר אליה קרה אסמלני עמי
ותקתי ואם-לא תלכי עמי לא אלה:

24 Καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε· καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
ἐπῆλθον καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου
ἐσφηνωμέναι, καὶ εἶπαν Μὴ ποτε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας
αὐτοῦ ἐν τῷ ταμίῳ τῷ θρινῶ; 25 Καὶ ὑπέ-
μειναν ἕως ᾗ τυχόνοντο· καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν ὁ ἀνοίγων
τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου· καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα
καὶ ἤνοιξαν, καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκὺς
ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς. 26 Καὶ Ἀὐδ διεσώθη ἕως
ἐθρουβοῦντο, καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ·
καὶ αὐτὸς παρήλθε τὰ γλυπτὰ καὶ διεσώθη εἰς
Σετειρωθά. 27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Ἀὐδ
εἰς γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ
ἐν τῷ ὕρει Ἐφραῖμ· καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὕρου, καὶ αὐτοὺς ἐμπροσθεν
αὐτῶν. 28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Κατάβητε
ὀπίσω μου, ὅτι παρίδωκε Κύριος ὁ θεὸς τοὺς
ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ ἡμῶν· καὶ
κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ προκατελάβοντο τὰς
διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωάβ, καὶ οὐκ
ἀφῆκεν ἀνδρὰ διαβῆναι. 29 Καὶ ἐπάταξαν τὴν
Μωάβ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὥστε δέκα χιλιάδας
ἀνδρῶν, πᾶν λιπαρὸν καὶ πάντα ἀνδρὰ δυνάμει,
καὶ οὐ διεσώθη ὁ ἀνὴρ. 30 Καὶ ἐνεγράπη Μωάβ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραὴλ, καὶ
ἡσύχασεν ἡ γῆ ὀδοήκοντα ἔτη. 31 Καὶ μετ' αὐτὸν
ἀνέστη Σαμεγάρ υἱὸς Δινάχ, καὶ ἐπάταξε τοὺς
ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἀνδρας ἐν τῷ ἀποτρόποδι
τῶν βοῶν, καὶ ἔσωσε καὶ γε αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ Ἀὐδ ἀπέθανε.
2 Καὶ ἀπέδοτο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν
χειρὶ Ἰαβὶν βασιλέως Χαναάν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν
Ἀσώρ· καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμειος αὐτοῦ Σισάρα,
καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν Ἀρισὼθ τῶν ἰθυνῶν. 3 Καὶ
ἐκίραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, ὅτι
ἐννακόςια ἄρματα σιδηρὰ ἦν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς
ἐθλίψε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ κράτος εἰκοσι ἔτη.
4 Καὶ Δεββώρα γυνὴ προφήτις γυνὴ Λαφιδώθ,
αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
5 Καὶ αὕτη ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα Δεββώρα ἀνὰ
μέσον τῆς Ῥαμὰ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Βαιθήλ ἐν
τῷ ὕρει Ἐφραῖμ, καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν. 6 Καὶ ἀπέστειλε Δεββώρα
καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαράκ υἱὸν Ἀβινεὺμ ἐκ Κάδης
Νεφθαλί, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Οὐχὶ ἐνετείλατο
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ σοι Καὶ ἀπελεύσῃ εἰς ὄρος
Θαβώρ, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας
ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Ζαβουλών, 7 Καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν
χειμάρρουν Κισὼν ἐπὶ τὸν Σισάρα ἄρχοντα τῆς
δυνάμειος Ἰαβὶν, καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ τὸ
πλῆθος αὐτοῦ, καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς χεῖράς
σου; 8 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαράκ Ἐὰν
πορευθῇ μετ' ἐμοῦ πορεύσομαι, καὶ ἐὰν μὴ πορευ-
θῇς οὐ πορεύσομαι, ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν
ἐν ᾗ εὐδοῇ Κύριος τὸν ἀγγελοῦ μετ' ἐμοῦ.

24 Per posticum egressus est. Servique regis
ingressi viderunt clausas fores conaculi, atque
dixerunt: Forsitan purgat alvum in æstivo
cubiculo. 25 Expectantesque diu donec
erubescerent, et videntes quod nullus aperiret,
tulerunt clavem: et aperientes invenerunt
dominum suum in terra jacentem mortuum.
26 Aod autem, dum illi turbarentur, effugit, et
pertransiit locum idolorum, unde reversus
fuerat. Venitque in Seirath: 27 Et statim
insonuit buccina in monte Ephraim: descen-
deruntque cum eo filii Israel, ipso in fronte
gradiente. 28 Qui dixit ad eos: Sequimini
me: tradidit enim Dominus inimicos nostros
Moabitis in manus nostras. Descenderuntque
post eum, et occupaverunt vada Jordanis quæ
transmittunt in Moab: et non dimiserunt
transire quemquam: 29 Sed percusserunt
Moabitis in tempore illo, circiter decem millia,
omnes robustos et fortes viros; nullus eorum
evadere potuit. 30 Humiliatusque est Moab
in die illo sub manu Israel: et quievit terra
octoginta annis. 31 Post hunc fuit Samgar
filius Anath, qui percussit de Philistiim
sexcentos viros vomere: et ipse quoque defendit
Israel.

CAPUT IV.

1 ADDIDERUNTQUE filii Israel facere malum
in conspectu Domini post mortem Aod, 2 Et
tradidit illos Dominus in manus Jabin regis
Chanaan, qui regnavit in Asor: habuitque
ducem exercitus sui nomine Sisaram, ipse
autem habitabat in Haroseth gentium.
3 Clamaveruntque filii Israel ad Dominum:
nongentos enim habebat falcatos currus, et
per viginti annos vehementer oppresserat eos.
4 Erat autem Debhora prophetis uxor Lapidoth,
quæ judicabat populum in illo tempore. 5 Et
sedebat sub palma, quæ nomine illius vocabatur,
inter Rama et Bethel in monte Ephraim:
ascendebantque ad eam filii Israel in omne
judicium. 6 Quæ misit et vocavit Barac
filium Abinoem de Cedus Nephthali: dixitque
ad eum: Præcepit tibi Dominus Deus Israel,
vade, et duc exercitum in montem Thabor,
tollesque tecum decem millia pugnatorum
de filiis Nephthali, et de filiis Zabulon:
7 Ego autem adducam ad te in loco tor-
rentis Cison, Sisaram principem exercitus
Jabin, et currus ejus, atque omnem multitudi-
nem, et tradam eos in manu tua. 8 Dixit-
que ad eam Barac: Si venis mecum, vadam:
si nolueris venire mecum, non pergam.

9 וַתֹּאמֶר הִלָּךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ אִם כִּי לֹא
 הִתְלַח תִּפְסָאֲתָהּ עַל-חֲבֵרָהּ אֲשֶׁר אִתָּהּ
 חֲוִלָּהּ בִּי בֶן אִשָּׁח וּמָכָר יְהוֹנָתָן אֶת-
 סִיסְרָא וְהָמָּה דְּבֹרָה וּפְלִיָּה עַם-בָּרָק
 קָדְשָׁה: 10 וַיֵּצֵא בָרָק אֶת-זַבְוּלֹן וְאֶת-
 נִפְתָּלִי לְקָדֵשׁ וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עַל-הַר
 אִישׁ וַיַּעַל עִמָּךְ דְּבֹרָה: 11 וְחֲבֵר הַחֲוִלִּי
 נִפְתָּר מִלְּפָנֵי חֲבֵר חֲתָן מִשָּׁח וַיֵּט
 אֶחָדוֹ עַד-אֵלּוֹן בְּצַעְצָעִים אֲשֶׁר אֶת-הַקָּדֵשׁ:
 12 וַיָּבֹאוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בָרָק בָּד
 אֲבִלְעָם חֵר תְּבוּר: 13 וַיֵּצֵא סִיסְרָא אֶת-
 כָּל-יֶרֶכְבוֹ תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בָּרָק וְאֶת-
 כָּל-יָדָיו אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֲרֶשֶׁת הַחַיִּים אֶל-
 גִּחַל קָשׁוֹן: 14 וַתֹּאמֶר דְּבֹרָה אֶל-בָּרָק
 הַיּוֹם כִּי יָחַד הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת-
 סִיסְרָא בְּיָדְךָ הֲלֹא יְהוָה נָעַם לְפָנֶיךָ
 וַיִּבֶר בָּרָק מִתֵּר תְּבוּר וַיַּעֲשֶׂה אֶלְפִים
 אִישׁ אַחֲרָיו: 15 וְהָמָּה יְהוֹנָתָן אֶת-סִיסְרָא
 וְאֶת-כָּל-הָרֶכֶב וְאֶת-כָּל-הַפָּחָה לְפִי-יֶרֶכְבָּהּ
 לְפָנֵי בָרָק וַיִּבֶר סִיסְרָא מֵעַל הַפָּחָה
 וַיָּגֵס בְּרַגְלָיו: 16 וּבָרָק רָחַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב
 וְאֶחָדוֹ הַפָּחָה עַד חֲרֶשֶׁת הַחַיִּים וַיִּפֹּל
 כָּל-מִחְנָה סִיסְרָא לְפִי-יֶרֶכְבָּהּ לֹא נִשְׁאָר
 עַד-אַחֵר: 17 וְסִיסְרָא גַם בְּרַגְלָיו אֶל-אֶחָד
 יָצַל אִשָּׁת חֲבֵר הַחֲוִלִּי כִּי שָׁלוֹם בָּיו
 וְכִי מָלַח-חֲצֹר וַיָּבִין בֵּית חֲבֵר הַחֲוִלִּי:
 18 וַתֵּצֵא יָצֵל לְתַרְחַת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר
 אֵלָיו כִּינָה אֵלָי כִּינָה אֵלֵי אֶת-יִינָה
 וַיִּסֶּר אֵלָיָהּ הָאֶחָדָה וַתִּכְסְּהָ בַּשְּׂמִיכָה:
 19 וַתֹּאמֶר אֵלָיָהּ הַשְׁקִינִינָה מַעַט-מַיִם כִּי
 צָמְאִי וַתִּפְתַּח אֶת-נֶאֱדָר הַחֶלֶב וַתִּשְׁקֶהָ
 וַתִּכְסְּהָ: 20 וַתֹּאמֶר אֵלָיָהּ עַמֹּד כְּתֹחַ
 הָאֶחָד וְהִנֵּה אִם-אִישׁ יָבֹא וַשְׁאַלְהָ וְאָמַר
 הִנֵּש-פָּה אִישׁ וְאָמַרְתָּ אָן: 21 וַתַּקַּח יָצֵל
 אִשָּׁת-חֲבֵר אֶת-יָבֹד הָאֶחָד וַתִּשָּׂם אֶת-
 הַפָּחָה בְּיָדָהּ וַתִּבְּאוּ אֵלָיו בְּלֹאשׁ וַתַּתֵּק
 אֶת-הַיָּחַד בְּרַגְלָהּ וַתִּצָּחַר בָּאָרֶץ וְהוּא
 בָּרָק וַיַּעַף וַיָּמָת: 22 וַתַּקַּח בָּרָק רֶכֶב
 אֶת-סִיסְרָא וַתֵּצֵא יָצֵל לְקַחְאוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ
 לָהּ וְאֶחָדוֹ אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר-אַתָּה מְבַקֵּשׁ
 וַיָּבֹא אֵלָיָהּ וַתַּקַּח סִיסְרָא לִפְנֵי מֶת וַתַּתֵּק
 בְּרַגְלָהּ: 23 וַיִּכְנַע אֵלָיָהּ בַּיּוֹם הַהוּא
 אֶת יָבִין מֶלֶךְ-חֲנָנִי לְפָנֵי בָנֵי יִשְׂרָאֵל:

9 Καὶ εἶπε Πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σου·
 πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου
 ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πορεύῃ, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς
 ἀποδώσεται Κύριος τὸν Σισάρα· καὶ ἀνίστη
 Δεββώρα καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ Βαράκ ἐκ Κάδης.
 10 Καὶ ἐβόησε Βαράκ τὸν Ζαβουλὼν καὶ τὸν
 Νεφθαλὶ ἐκ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας
 αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἀνέβη Δεββώρα
 μετ' αὐτοῦ. 11 Καὶ Χαβὴρ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη
 ἀπὸ Καϊνᾶ ἀπὸ τῶν υἱῶν 'Ιωβάβ γαμβροῦ
 Μωυσῆ, καὶ ἔπηξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως δρυὸς
 πλεονεκτούντων, ἣ ἐστὶν ἐχόμενα Κεδές. 12 Καὶ
 ἀνηγγέλη Σισάρα ὅτι ἀνέβη Βαράκ υἱὸς 'Αβινεὴμ
 εἰς ὄρος Θαβώρ. 13 Καὶ ἐκάλεσε Σισάρα πάντα
 τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἱνακῶσια ἄρματα σιδηρᾶ, καὶ
 πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ 'Αρισὼθ τῶν
 ἰθνην εἰς τὸν χειμάρρουν Κισῶν. 14 Καὶ εἶπε
 Δεββώρα πρὸς Βαράκ 'Ανάστηθι, ὅτι αὕτη ἡ
 ἡμέρα ἐν τῇ παρέδωκε Κύριος τὸν Σισάρα ἐν τῇ
 χειρὶ σου, ὅτι Κύριος ἐξελεύσεται ἐμπροσθέν σου·
 καὶ κατέβη Βαράκ κατὰ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ δέκα
 χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ. 15 Καὶ ἐξίστησε
 Κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ
 καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι
 ῥομφαίας ἐνώπιον Βαράκ· καὶ κατέβη Σισάρα
 ἐπάνωθεν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἔφυγε τοῖς
 ποσὶν αὐτοῦ. 16 Καὶ Βαράκ διώκων ὀπίσω τῶν
 ἄρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως 'Αρισὼθ
 τῶν ἰθνην· καὶ ἐπέσει πᾶσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν
 στόματι ῥομφαίας, οὐ κατελείβη ἕως ἐνός. 17 Καὶ
 Σισάρα ἔφυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν
 'Ιαήλ γυναικὸς Χαβὴρ ἐταίρου τοῦ Κιναίου, ὅτι
 εἰρήνην ἦν ἀνά μέσον 'Ιαβὴν βασιλεὺς 'Ασώρ καὶ
 ἀνά μέσον τοῦ οἴκου Χαβὴρ τοῦ Κιναίου. 18 Καὶ
 ἐξῆλθεν 'Ιαήλ εἰς συνάντησιν Σισάρα καὶ εἶπεν
 αὐτῷ 'Εκκλινον, κύριέ μου, ἐκκλινον πρὸς μέ, μὴ
 φοβοῦ· καὶ ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν·
 καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίφ. 19 Καὶ εἶπε
 Σισάρα πρὸς αὐτὴν Πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ,
 ὅτι ἰδίψησα· καὶ ἤνοιξε τὴν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος
 καὶ ἐπότισεν αὐτόν, καὶ περιέβαλεν αὐτόν. 20 Καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτὴν Σισάρα Στήθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν
 τῆς σκηνῆς, καὶ ἔσται ἐὰν ἀνὴρ ἔλθῃ πρὸς σέ καὶ
 ἐρωτήσῃ σε καὶ εἶπῃ Εἰ ἐστὶν ὥδε ἀνὴρ; καὶ
 ἐρεῖς Οὐκ ἔστι. 21 Καὶ ἔλαβεν 'Ιαήλ γυνὴ Χαβὴρ
 τὸν πᾶσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ ἔθηκε τὴν σφύραν
 ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν ἐν
 κρυφῇ καὶ ἔπηξε τὸν πᾶσσαλον ἐν τῇ κροτάφῳ
 αὐτοῦ, καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ· καὶ αὐτὸς ἐξεστὼς
 ἐσκοτώθη καὶ ἀπέθανε. 22 Καὶ ἰδοὺ Βαράκ διώ-
 κων τὸν Σισάρα, καὶ ἐξῆλθεν 'Ιαήλ εἰς συνάντησιν
 αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δεῦρο καὶ δεῖξω σοι τὸν
 ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς· καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν,
 καὶ ἰδοὺ Σισάρα ἐρριμμένος νεκρός, καὶ ὁ
 πᾶσσαλος ἐν τῇ κροτάφῳ αὐτοῦ. 23 Καὶ
 ἐτρόπωσεν ὁ θεὸς τὸν 'Ιαβὴν βασιλεῖα Χαναάν
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμπροσθεν υἱῶν 'Ισραήλ.

9 Quæ dixit ad eum: Ibo quidem tecum, sed
 in hac vice victoria non reputabitur tibi, quia
 in manu mulieris tradetur Sisara. Surrexit
 itaque Debhora, et perrexit cum Barac in
 Cedes. 10 Qui, accitis Zabulon et Nephthali,
 ascendit cum decem millibus pugnatorum,
 habens Debboram in comitatu suo. 11 Haber
 autem Cinæus recesserat quondam a ceteris
 Cinæis fratribus suis filiis Hobab, cognati
 Moysi: et tetenderat tabernacula usque ad
 vallem, quæ vocatur Sennim, et erat juxta
 Cedes. 12 Nuntiatumque est Sisaræ, quod
 ascendisset Barac filius Abinoem, in montem
 Thabor: 13 Et congregavit nongentos falcatos
 currus, et omnem exercitum de Haroseth
 gentium ad torrentem Cison. 14 Dixitque
 Debhora ad Barac: Surge, hæc est enim dies,
 in qua tradidit Dominus Sisaram in manus
 tuas: en ipse ductor est tuus. Descendit itaque
 Barac de monte Thabor, et decem millia
 pugnatorum cum eo. 15 Perterruitque
 Dominus Sisaram, et omnes currus ejus,
 universamque multitudinem, in ore gladii, ad
 conspectum Barac: in tantum, ut Sisara de
 curru desiliens, pedibus fugeret, 16 Et Barac
 persequeretur fugientes currus, et exercitum
 usque ad Haroseth gentium, et omnis hostium
 multitudo usque ad internecionem caderet.
 17 Sisara autem fugiens pervenit ad tentorium
 Jahel uxoris Haber Cinæi. Erat enim pax
 inter Jabin regem Azor, et domum Haber
 Cinæi. 18 Egressa igitur Jahel in occursum
 Sisaræ, dixit ad eum: Intra ad me, domine
 mi: intra, ne timeas. Qui ingressus taber-
 naculum ejus, et opertus ab ea pallio, 19 Dixit
 ad eam: Da mihi, obsecro, paululum aquæ,
 quia sitio valde. Quæ aperuit utrem lactis, et
 dedit ei bibere, et operuit illum. 20 Dixitque
 Sisara ad eam: Sta ante ostium tabernaculi:
 et cum venerit aliquis interrogans te, et dicens:
 Numquid hic est aliquis? Respondebis: Nullus
 est. 21 Tulit itaque Jahel uxor Haber clavum
 tabernaculi assumens pariter et malleum: et
 ingressa abscondite et cum silentio, posuit
 supra tempus capitis ejus clavum, percussum-
 que malleo defixit in cerebrum usque ad
 terram: qui soporem morti consocians defecit,
 et mortuus est. 22 Et ecce Barac sequens
 Sisaram veniebat: egressaque Jahel in occursum
 ejus, dixit ei: Veni, et ostendam tibi virum
 quem quæris. Qui cum intrasset ad eam, vidit
 Sisaram jacentem mortuum, et clavum infixum
 in tempore ejus. 23 Humiliavit ergo Deus in
 die illo Jabin regem Chanaan coram filiis Israel:

שופטים ד ה

24 וַתֵּלֶךְ יָד בְּגִישָׁאֵל הַלִּיזָה וְהָשָׁח אֶל יָבִין מֶלֶךְ-כְּנָעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתָהּ אֶרֶץ יָבִין מֶלֶךְ-כְּנָעַן :

פרשה ה :

1 וַתָּשָׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בְּרֹאשֵׁיכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר : 2 בְּפָרֹעַ פְּרַעֲוֹת בִּישָׁרָאֵל בְּהַתְּנֶהָב עִם בָּרַק יְהוֹנָדָה : 3 שְׁמַעוּ מַלְכִּים חֲמֹזֵי רִגְמִים אֲנִי לִיהוָה אֲנִי אֲשִׁירָה אֲנֹכִי לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : 4 יְהוֹנָדָה בְּנֵאֲמֹתָי מִשְׁעִיר בְּצַדִּיק מִשְׁנָה אֲדֹם אֲרָץ רָעָשָׁה גַם-שְׂמִים נִסְפִי גַם-עָבִים גִּסְפִי מִים : 5 הָרִים גְּזֹלִי מִפְּנֵי יְהוָה וְחַ סִינִי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : 6 בִּיָּאִי שְׂמֵךְ בְּרַעְיָה בִּימִי וְעַל כְּדֹלִי אֲחִירָה וְחֲלָקִי תִיבֹת וְלֹכֹ אֲחִירָה עַל-מִלֹּחִת : 7 כְּדֹלִי פָרְעֹו בִּישָׁרָאֵל כְּדֹלִי עַד שְׁלֹמֹתִי דְבוּרָה עֲקָמִיתִי אִם בִּישָׁרָאֵל : 8 יִבְחַל אֱלֹהִים כְּדָשִׁים אֲנִי לַחֵם שְׁעָרִים מִן אֲמִירָאֵל וְרִמָּח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בִּישָׁרָאֵל : 9 לִבִּי לְחֻקָּם יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים עִם בָּרַק יְהוֹנָדָה : 10 רָכְבִּי אֲחִלֹּת צִדְרוֹת וְשָׁבִי עַל-מִתְּנִי וְחֲלָקִי עַל-בָּרַק שִׁיחִי : 11 מִקּוֹל מִקְצָצִים בִּין מִשְׁאֲבִים שָׁם יִהְיֶה צִדְרוֹת יְהוָה צִדְרוֹת פְּרוֹנוֹ בִּישָׁרָאֵל אֲנִי יָרָדִי לַשְּׁעָרִים עִם יְהוֹנָדָה : 12 עֲבָדִי עֲבָדִי דְבוּרָה עֲבָדִי עֲבָדִי שְׂעִיר קוֹם בָּרַק וְשָׁבָה שְׁבִי בְרֹאשֵׁיכֶם : 13 אֲנִי יָרָד שָׁרִיד לְאֲדִיבִים עִם יְהוָה יִרְדְּלִי בְּגִבּוֹרִים : 14 מִנִּי אֲפָרִים שְׁשֻׁם בְּעִמְלֶק אֲחִירָה בְּנִמְרִין בְּעִמְמִיחַ מִנִּי מְכִיר יָרָדִי מִתְּקֹוִים וּמִבּוֹלֵן מִשְׁכִּים בְּשֶׁבֶט סַפֵּר : 15 וְשָׁבִי בִישָׁשְׁכָר עַם דְּבוּרָה וְשִׁשְׁכָר בֶּן בָּרַק בְּעִמְמַן שְׁלַח בְּרַגְלִיו בְּפִלְזֹת רִאיוֹן דָּלִים חֲקַר-לֵב : 16 לָקַח וְשָׁבָה בִין חַמְשִׁפְתִּים לַשְּׁמֵעַ שְׁרוּרוֹת עֲדָרִים לְפִלְזֹת רִאיוֹן דָּלִים חֲקַר-לֵב : 17 וְלָעַד בְּעִבְרַת תִּירְדֹן שְׁבֹן וְדָן לָקַח יָבִיר אֲנִיחֹת אֲשֶׁר לָשֵׁב לְחֻקֹּת יָפִים וְעַל מִפְּרָצֵי וְשָׁפוֹן : 18 וְזָלְזֹן עִם חֲרָה בַּפֶּשֶׁל לְמוֹת וּבְפִתְלֵי עַל מְרוֹמֵי שְׁנָה : 19 בָּאוּ מַלְכִּים גְּלִחְמִי אֲנִי גְלִחְמִי מִלְכִּי כְנָעַן בְּחַצְצָה עַל-מִי מִכְדֹּו בְּצַע בְּסָח לֹא לְקָחוּ :

KPITAI, 8, 4.

24 Kai ēporēuto χείρ τῶν νῶν 'Ισραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ 'Ιαβὶν βασιλεῖα Χαναάν, ἕως οὗ ἐξωλόθρευσαν τὸν 'Ιαβὶν βασιλεῖα Χαναάν.

KEΦ. 4.

1 KAI ἦσαν Δεββώρα καὶ Βαράκ υἱὸς Ἀβινεὲμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγοντες 2 Ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα ἐν 'Ισραὴλ ἐν τῷ ἰκουσιασθῆναι λαόν, εὐλογεῖτε Κύριον. 3 Ἀκούσατε βασιλεῖς, καὶ ἰνωτίασθε σατράπαι· ᾄσονται ἐγὼ εἰμι τῷ Κυρίῳ, ἐγὼ εἰμι ψαλῶ τῷ Κυρίῳ τῷ θεῷ 'Ισραὴλ. 4 Κύριε, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηείρ, ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἄγρου· Ἐδὼμ γῇ ἰερίσθῃ καὶ ὁ οὐρανὸς ἵσταε δρόσους καὶ αἱ νεφέλαι ἵσταξαν ὕδωρ. 5 Ὁρῇ ἰσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου· Ἐλωί, τοῦτο Σινᾶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου θεοῦ 'Ισραὴλ. 6 Ἐν ἡμέραις Σαμεγάρ υἱοῦ Ἀνάθ, ἐν ἡμέραις 'Ιαὴλ ἐξέλιπον ὁδοὺς καὶ ἰπορεύθησαν ἀτραπούς, ἰπορεύθησαν ὁδοὺς διστραμμέναις. 7 Ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν 'Ισραὴλ, ἐξέλιπον ἕως οὗ ἀνίστη Δεββώρα, ἕως οὗ ἀνίστη μήτηρ ἐν 'Ισραὴλ. 8 Ἐξέλεξαντο θεοὺς καινοὺς, τότε ἰπολέμυσαν πόλεις ἀρχόντων· θυρεὸς ἰὰν ὕφθῃ καὶ λόγχῃ ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν 'Ισραὴλ, 9 Ἡ καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ 'Ισραὴλ· οἱ ἰκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε Κύριον. 10 Ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου θηλείας μεσημβρίας, καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου καὶ πορευόμενοι ἐπὶ ὁδοῦς συνέδρων ἰφ' ὁδῷ, 11 Διηγέσθῃ ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουομένων ἀνὰ μέσον ὑδρευομένων· ἐκεῖ δώσουσι δικαιοσύνας· Κύριε, δικαιοσύνας αὐξήσουν ἐν 'Ισραὴλ· τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις λαὸς Κυρίου. 12 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, Δεββώρα, ἐξεγείρου ἐξεγείρου, λάλησον ψῆδὴν· ἀνάστα, Βαράκ, καὶ αἰχμαλώτισον αἰχμαλώσιαν σου, υἱὸς Ἀβινεὲμ. 13 Τότε κατέβη κατὰλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς· λαὸς Κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταιοῖς ἐξ ἑμοῦ. 14 Ἐφραὶμ ἐξέφρίζωσεν αὐτοὺς ἐν τῷ Ἀμαλῆκ· ὀπίσω σου, Βενιαμὴν, ἐν τοῖς λαοῖς σου· ἐν ἑμοὶ Μαχὶρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες, καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἔλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγῆσεως γραμματίως. 15 Kai ἀρχηγοὶ ἐν 'Ισσάχαρ μετὰ Δεββώρας καὶ Βαράκ· οὕτω Βαράκ ἐν κοιλίᾳ ἀπίστευεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ, εἰς τὰς μερίδας 'Ρουβὴν, μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν. 16 Εἰς τί ἐκάθισαν ἀνὰ μέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκοῦσαι συρισμοῦ ἀγγέλων εἰς διαίσεις 'Ρουβὴν; μεγάλοι ἐξετασμοὶ καρδίας 17 Γαλαάδ, ἐν τῷ πέραν τοῦ 'Ιορδάνου οὐ ἐσκήνωσε· καὶ Δάν εἰς τί παροικεῖ πλοίοις; Ἀσὴρ ἐκάθισε παραλίαν θαλασσῶν, καὶ ἐπὶ διεξδοῖς αὐτοῦ σκηνώσῃ. 18 Ζαβουλὼν λαὸς ὠνείδιε ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ Νεφθαλὶ ἐπὶ ὕψι ἀγροῦ ἤλθον αὐτῶν. 19 Βασιλεῖς παρετάξαντο, τότε ἰπολέμυσαν βασιλεῖς Χαναάν ἐν Θαναάχ· ἐπὶ ὕδατι Μαγεδδῷ, δῶρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον.

JUDICUM, IV. V.

24 Qui crescebant quotidie, et forti manu opprimebant Jabin regem Chanaan, donec delerent eum.

CAPUT V.

1 CECINERUNTQUE Debbora et Barac filius Abinoem in illo die, dicentes: 2 Qui sponte obtulistis de Israel animas vestras ad periculum, benedicite Domino. 3 Audite reges, auribus percipite principes: Ego sum, ego sum quæ Domino canam, psallam Domino Deo Israel. 4 Domine, cum exires de Seir, et transires per regiones Edom, terra mota est, cælique ac nubes distillaverunt aquis. 5 Montes fluxerunt a facie Domini, et Sinai a facie Domini Dei Israel. 6 In diebus Samgar filii Anath, in diebus Jahel, quieverunt semitæ: et qui ingrediebantur per eas, ambulaverunt per calles devios. 7 Cessaverunt fortes in Israel, et quieverunt: donec surgeret Debbora, surgeret mater in Israel. 8 Nova bella elegit Dominus, et portas hostium ipse subvertit: clypeus et hasta si apparuerint in quadraginta millibus Israel. 9 Cor meum diligit principes Israel: qui propria voluntate obtulistis vos discrimini, benedicite Domino. 10 Qui ascenditis super nitentes asinos, et sedetis in iudicio, et ambulatis in via, loquimini. 11 Ubi collisi sunt currus, et hostium suffocatus est exercitus, ibi narrentur justitiæ Domini et clementia in fortes Israel: tunc descendit populus Domini ad portas, et obtinuit principatum. 12 Surge, surge Debbora, surge, surge, et loquere canticum: surge, Barac, et apprehende captivos tuos, fili Abinoem. 13 Salvatæ sunt reliquię populi, Dominus in fortibus dimicavit. 14 Ex Ephraim delevit eos in Amalec, et post eum ex Benjamin in populos tuos, o Amalec: de Machir principes descenderunt, et de Zabulon qui exercitum ducerent ad bellandum. 15 Duces Issachar fuere cum Debbora, et Barac vestigia sunt secuti, qui quasi in præceps ac barathrum se discrimini dedit: diviso contra se Ruben, magnanimatorum reperta est contentio. 16 Quare habitas inter duos terminos, ut audias sibilos gregum? diviso contra se Ruben, magnanimatorum reperta est contentio. 17 Galaad trans Jordanem quiescebat, et Dan vacabat navibus: Aser habitabat in littore maris, et in portubus morabatur. 18 Zabulon vero et Nephthali obtulerunt animas suas morti in regione Mero-me. 19 Venerunt reges et pugnaverunt, pugnaverunt reges Chanaan in Thanach juxta aquas Mageddo, et tamen nihil tulere prædantes.

20 מִדְּשָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַקְּדָבִיִּים מִמִּסְלֹחָם
נִלְחָמוּ עִם סִסְרָא: 21 נָחַל קִישׁוֹן
בְּרָכָם נָחַל קְדוּמִים נָחַל קִישׁוֹן תְּדַרְכִּי
נִפְשִׁי עָז: 22 אֵין הָלָמוּ עֲקֵב־רִסְוֹם
מִבְּחֵרֹת בְּחֵרֹת אֶפְרַיִם: 23 אֲדָרִי מְרֹז
אִמֵּל מִלֶּאֱזָר יִחְזֹחַ אֲדָרִי אֲדָרִי וְשִׁבְיָהּ
כִּי לֹא־בָא לְעֻזָּתָהּ יִחְזֹחַ לְעֻזָּתָהּ יִחְזֹחַ
בְּבִבְרִים: 24 תְּבָרֶךְ מִנְּשִׁים לֵאלֹהִים אֲשֶׁת
חֲבֵר הַקִּינִי מִנְּשִׁים בְּאֶהֱל תְּבָרֶךְ:
25 מִיָּם שָׁאֵל חֲלֵב נְהַגָה בְּסִסְלֵי אֲדִיָּהִים
הַחֲקִיבָה חֲמָאָה: 26 נָדָה לִגְרֵד תִּשְׁלַחְנָה
וַיִּמְיָנָה לְחַלְמֹת עֲמָלִים וְחִלְמָה סִסְרָא
חֲחֻקָה רֹאשׁוֹ וַחֲמָצָה וְחִלְקָה רִקְתָּהּ:
27 בֵּין רַגְלֶיהָ קָרַע נָפֶל שָׁבֵב בֵּין
רַגְלֶיהָ קָרַע נָפֶל בְּאֶשֶׁר קָרַע שָׁם
נָפֶל שָׁדֹד: 28 בְּעֹדֹת הַחֲלֹזִן נִשְׁתַּחֲוָה
וַתִּבְרַח אִם סִסְרָא בְּעֵד הַאֲשֻׁבָּב מִדֹּעַ
בְּאֶשֶׁר רָכַב לְבֹרָא מִדֹּעַ אַחֲרָיו עָצְמָה
מִרְבֻּבֹתָיו: 29 חֲכָמוֹת שְׂרָדִיתִי תַעֲנֶנְנָה
אֲתֵּי־יָאִי תִשָּׁבֵב אֲמַרְיָה לָהּ: 30 חֲלָא
וַיִּצְאָה וְחִלְקָה שָׁלָל רַחֵם רַחֲמָנָה
לְרֹאשׁ גִּבְרִי שָׁלָל צָבָעִים לְסִסְרָא
שָׁלָל צָבָעִים וְרִקְמָה צָבָע וְרִקְמָהִים
לְצֹמָרִי שָׁלָל: 31 אֵין וַיִּבְרָדוּ קְלִי־יִבְרִידִי
וְיִחְזֹחַ וַיִּחְזְקוּ בְּאֶת־הַשָּׁמַשׁ בְּבִבְרֵיהִי
וַתִּשְׁלַח חֲמָצָה אֲרֻבָּעִים שָׁנָה:

פרשה ו:

1 וַיַּעֲשֵׂה בְּיִשְׂרָאֵל חֲרָע צָעִיג וַיִּחְזֹחַ
וַיִּתְּנָם וַיִּחְזֹחַ בֵּין מִדְּנֹן שָׁבֵעַ שָׁנִים:
2 וַתִּצְוֶי רַב־מִדְּנֹן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּגִי מִדְּנֹן
צָשִׁיר־לָהֶם וַיִּבְרַח יִשְׂרָאֵל אֲתֵּי־הַמִּנְחָרוֹת
אֲשֶׁר בְּחָלִים וְאֲתֵּי־הַמַּעֲרֹת וְאֲתֵּי־הַמַּעֲרֹת:
3 וַיִּחְזֹחַ אֲסִיבָה יִשְׂרָאֵל וְעָלָה מִדְּנֹן
וַיִּשְׁלַח וַיִּבְרִיחֵם וְעָלָה עָלָיו: 4 וַיִּחְזֹחַ
עָלֵיהֶם וַיִּשְׁחִיתֵם אֲתֵּי־בִיל הַחֲרָע עַד
בְּוֹאֵה עֲזָה וְלֹא־יִשְׁאָרִי מִחֵה בְּיִשְׂרָאֵל
וְשָׁח וְשָׁח רַחֲמָנָה: 5 כִּי חֵם וַיִּקְרָאֵם
וַיַּעֲלֵם וַיִּחְלִיֵם אֲבָא כְּהִי־אֲרֻבָּה לְרֵב
וְלָחֶם וְלִנְמָלִיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיִּבְרַח
בְּאֶרֶץ לְשִׁחְמָה: 6 וַיִּנְחַל יִשְׂרָאֵל מֵאֵד
מִפְּגִי מִדְּנֹן וַיִּזְעֹק בְּיִשְׂרָאֵל אֶל־
יְיָ: 7 וַיִּחְזֹחַ בְּרֻבָּעִי בְּגֵר
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְיָ עַל אֲדֹת מִדְּנֹן:

20 Ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες, ἐκ τριβῶν
αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ Σισάρα. 21 Χειμάρρους
Κισῶν ἐξέσπυον αὐτούς, χειμάρρους ἀρχαίων,
χειμάρρους Κισῶν· καταπατήσῃ αὐτὸν ψυχὴ μου
δυνατή. 22 Ὅτε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἱππου,
σπουδῇ ἔσπευσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ 23 Καταρᾶσθαι
Μηρώζ, εἶπεν ἄγγελος Κυρίου Καταρᾶσθε·
ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτήν, ὅτι οὐκ
ἤλθοσαν εἰς βοήθειαν Κυρίου, εἰς βοήθειαν ἐν
δυνατοῖς. 24 Εὐλόγηθῇ ἐν γυναικὶν Ἰαήλ γυνὴ
Χαβὲρ τοῦ Κιναίου, ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκηναῖς
εὐλόγηθῇ. 25 Ὑδωρ ᾔτησεν, γάλα ἔδωκεν ἐν
λεκάνῃ, ὑπερεχόντων προσώψεγκε βούτυρον.
26 Χεῖρα αὐτῆς ἀριστεράν εἰς πᾶσσαλον ἐξέτεινε
καὶ διεῖδαν αὐτῆς εἰς σφύραν κοτιώντων, καὶ
ἐσφυροκόπησε Σισάρα, διήλωσε κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν, διήλωσε κρόταφον αὐτοῦ· 27 Ἀνὰ
μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκυλίσθη, ἔπεσε καὶ
ἐκοιμήθη ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς· κατα-
κλιθεὶς ἔπεσεν, καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσεν
ἐξοδευθεὶς. 28 Διὰ τῆς θυρίδος παρέκυψε μίτηρ
Σισάρα ἐκτὸς τοῦ τοξικοῦ διότι ἡσχύνθη ἄρμα
αὐτοῦ· διότι ἐχρόνισαν πόδες ἀρμάτων αὐτοῦ,
29 Αἱ σφαῖραι ἀρχουσαὶ αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς
αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἀπίστρεψε λόγους αὐτῆς ἑαυτῇ
30 Οὐχ εὐρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα·
οἰκτιρμῶν οἰκτιρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρός· σκῦλα
βαμμάτων τῷ Σισάρα, σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας,
βάμματα ποικιλτῶν αὐτὰ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ
σκῦλα. 31 Οὕτως ἀπόλιντο πάντες οἱ ἐχθροὶ
σου, Κύριε· καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ὡς ἐξοδος
ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ
τεσσαράκοντα ἔτη.

ΚΕΦ. ε'.

1 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν
ἐνὸς Κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν
χειρὶ Μαδιὰμ ἐπὶ ἔτη. 2 Καὶ ἴσχυσε χεὶρ
Μαδιὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιὰμ τὰς τρυμα-
λιάς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ
κρημαστά. 3 Καὶ ἐγένετο ἰδὼν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβαινον Μαδιὰμ καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ
οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς· καὶ
παρενέβαλον εἰς αὐτούς, 4 Καὶ διέθθονον τοὺς
κηρποὺς αὐτῶν ἕως ἰλλεῖν εἰς Γάζαν, καὶ οὐ
κατελείποντο ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ
οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταύρων καὶ ὄνων. 5 Ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον, καὶ αἱ
σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο, καθὼς ἀκρίς εἰς
πληθος, καὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν
οὐκ ἦν ἀριμῶς· καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ
καὶ διέθθονον αὐτήν. 6 Καὶ ἐπώχευσεν Ἰσραὴλ
σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιὰμ. 7 Καὶ ἐβόησαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον ἀπὸ προσώπου Μαδιὰμ.

20 De caelo dimicatum est contra eos: stellae
manentes in ordine et cursu suo, adversus
Sisaram pugnaverunt. 21 Torrens Cison traxit
cadavera eorum, torrens Cadumim, torrens
Cison: conculca anima mea robustos.
22 Ungulae equorum ceciderunt, fugientibus
impetu, et per praiceps ruentibus fortissimis
hostium. 23 Maledicite terrae Meroz, dixit
angelus Domini: maledicite habitatoribus
ejus, quia non venerunt ad auxilium Domini,
in adjutorium fortissimorum ejus. 24 Benedicta
inter mulieres Jahel uxor Haber Cinæi, et
benedicatur in tabernaculo suo. 25 Aquam
petenti lac dedit, et in phiala principum
obtulit butyrum. 26 Sinistram manum misit
ad clavum, et dexteram ad fabrorum malleos,
percussitque Sisaram quaerens in capite vulnere
locum, et tempus valide perforans. 27 Inter
pedes ejus ruit: defecit, et mortuus est:
volvebatur ante pedes ejus, et jacebat exanimis
et miserabilis. 28 Per fenestram respiciens,
ululabat mater ejus: et de cenaculo loque-
batur: Cur moratur regredi currus ejus?
quare tardaverunt pedes quadrigarum illius?
29 Una sapientior ceteris uxoribus ejus, haec
socrui verba respondit: 30 Forsitan nunc
dividit spolia, et pulcherrima feminarum
eligitur ei: vestes diversorum colorum Sisarae
traduntur in praedam, et supellex varia ad
ornanda colla congeritur. 31 Sic pereant
omnes inimici tui, Domine; qui autem diligunt
te, sicut sol in ortu suo splendet, ita rutilent.
Quievitque terra per quadraginta annos.

CAPUT VI.

1 FECERUNT autem filii Israel malum in
conspectu Domini: qui tradidit illos in manu
Madian septem annis, 2 Et oppressi sunt
valde ab eis. Feceruntque sibi antra et
speluncas in montibus, et munitissima ad
repugnandum loca. 3 Cumque sevisset Israel,
ascendebat Madian et Amalec, ceterique
orientalium nationum: 4 Et apud eos figentes
tentoria, sicut erant in herbis cuncta vestabant
usque ad introitum Gazae: nihilque omnino
ad vitam pertinens relinquebant in Israel, non
oves, non boves, non asinos. 5 Ipsi enim
et universi greges eorum veniebant cum
tabernaculis suis, et instar locustarum universa
complebant, innumera multitudo hominum, et
camelorum, quidquid tetigerant devastantes.
6 Humiliatusque est Israel valde in con-
spectu Madian. 7 Et clamavit ad Dominum
postulans auxilium contra Madianitas.

8 וישלח יהונה איש גביר אל-בני ישראל ויאמר להם כוד-אמר יהונה ואלוהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואניצא אתכם מבית עבדים: 9 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל-לחציכם ואקח אתכם מפיניכם ואמנה לכם את-ארצם: 10 ואמנה לכם את-אלהיכם לא תיראו את-אלוהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: 11 ויבא מלאך יהונה ולשכ תחת האלה אשר בצפנה אשר ליואש אבי הקצור ונדעון בנו חבט חטים בפת להקנים מפני מדון: 12 ויבא אליו מלאך יהונה ויאמר אליו יהונה עמך גבור הקהל: 13 ויאמר אליו גרעון בי אלני ויש יהונה עמנו ולקח מצאנהו כל-זאת ואיך כל-נפלאותיו אשר ספר-לנו אבותינו לאמר הלא מפצרים העלנו יהונה ועתה נקטנו יהונה ויהנהנו בקה מדון: 14 ויפן אליו יהונה ויאמר לה בלחץ זה והושעת את-ישראל מפני מדון הלא שלחתני: 15 ויאמר אליו בי אלני בקה אושיע את-ישראל הפה אלפי הבל בבגדו ואנכי הקציר בבית אבי: 16 ויאמר אליו יהונה כי אהיה עמך והפית את-מדון פניש אחד: 17 ויאמר אליו אסנא מקמתי חז בצניגה ועשיתי לי אות ושמחה מדבר עמי: 18 אל-נא הקש מנה צר-בני אליה והוצאתי את מנחתי והפחתי לבגדי ויאמר אנכי אשב צד-שיקח: 19 ונדעון בא וגעש גר-עזים ואפתקחם מצות חקשן עם בל והפנה עם בפרי ויבא אליו אל-תחת האלה ויש: 20 ויאמר אליו מלאך האלהים קח את-הבשר ואת-הפצות והפה אל-הכלל הלו ואת-הפנה שיקח וגעש קו: 21 וישלח מלאך יהונה את הקה המשעבט אשר בידו וגעש בפשר ובפצות ותעל האש מהבשר ותאכל את-הבשר ותאכל הפצות ומלאך יהונה הלה מעניו: 22 ויבא גרעון קרימלאך יהונה הוא ויאמר גרעון אלה אדני יהונה קרימלאך יהונה פנים אל-פנים: 23 ויאמר לו יהונה שלום לה אליהם לא מקח:

8 Kai ekapistelei Kyrios andra propheta ten pros tous uiouss 'Isra'el, kai eipen autois Tade legei Kyrios o theos 'Isra'el 'Egw eimi ds an'agagon umas ek g'hs Aig'yp'ou, kai ex'agagon umas ex oikou douleias umwn, 9 Kai e'rrusame'n umas ek cheiros Aig'yp'ou kai ek cheiros pantwn twn thlibontwn umas, kai exibal'on autous ek prosopou umwn, kai idwka umin t'hn g'hn autwn. 10 Kai eipa umin 'Egw Kyrios o theos umwn, ou φοβηθήσεθε τοδς θεοδς του 'Αμορραίου, εν οδς υμδς κάθησθε εν τ'η γ'η αυτων. και οδκ εισηκούσατε τ'ης φων'ης μου. 11 Kai 'ηλθεν αγγελος Κυριου και εκάθισεν υπό τ'ην τερέμινθον τ'ην εν 'Εφραθ' εν γ'η 'Ιωδς πατρός του 'Εσθρί. και Γεδεών ο υιός αυτού ραβδίζων σίτον εν λην'η εδς εκφυγειν από προσώπου του Μαδιάμ. 12 Kai ωφθ' αυτ'ω δ' αγγελος Κυριου και εδπε προς αυτόν, Kyrios μετά σου, ισχυρός τ'ων δυνάμεων. 13 Kai εδπε προς αυτόν Γεδεών 'Εν εμοί, κύριέ μου, και εδ' εστι Kyrios μεθ' ήμων, εδς τί εδρεν ήμδς τ'α κακά ταυτα; και ποθ' εστι πάντα τ'α θαυμάσια αυτού δ' διηγ'ησαντο ήμδν οδ πατέρες ήμων λέγοντες Μη ούχι εκ Αιγ'υπτου αν'ηγαγεν ήμδς Kyrios; και νυν εξέρριψεν ήμδς και εδωκεν ήμδς εν χειρι Μαδιάμ. 14 Kai επίστρεψε προς αυτόν δ' αγγελος Κυριου και εδπε Πορεύου εν τ'η ισχυ' σου ταυτ'η, και σώσεις τ'ον 'Ισρα'ηλ εκ cheiros Μαδιάμ. ιδου εκάπείσταιλά σε. 15 Kai εδπε προς αυτόν Γεδεών 'Εν εμοί, κύριέ μου, εν τίνι σώσω τ'ον 'Ισρα'ηλ; ιδου ή χιλιάς μου ήσθένησεν εν Μανασσ'η, και εγω εδμι μικρότερος εν οίκ'η του πατρός μου. 16 Kai εδπε προς αυτόν δ' αγγελος Κυριου Kyrios εσται μετά σου, και πατάξεις τ'ην Μαδιάμ ώσει άνδρα ένα. 17 Kai εδπε προς αυτόν Γεδεών Εδ δ'η εδρον ελεος εν οφθαλμοδς σου και ποιήσεις μοι σήμερον π'αν θ' εδ'ελησας με' εμοί, 18 Μη χωρισθ'ς εντεύθεν έως του ελθειν με προς σέ, και εξοίσω τ'ην θυσιάν και θύσω ενώπιόν σου. και εδπεν 'Εγω εδμ καθίσομαι έως του επιστρέψαι σε. 19 Kai Γεδεών εισ'ηλθε και εποίησεν εριφον αιγ'ων και οίφ'ι αλεύρου άζυμα, και τ'α κρέα εθ'ηκεν εν τ'η κοφίν'η, και τ'ον ζωμόν εβαλεν εν τ'η χύτ'ρ'η, και εξηνεγκεν αυτ'α προς αυτόν υπό τ'ην τερέμινθον και προσήγγισεν. 20 Kai εδπε προς αυτόν δ' αγγελος του θεοδ 'Αββε τ'α κρέα και τ'α άζυμα και θες προς τ'ην πέτραν εκείνην, και τ'ον ζωμόν έχόμενα έκχεε' και εποίησεν ούτως. 21 Kai εξέτεινεν δ' αγγελος Κυριου τ'ο άκρον τ'ης ράβδου τ'ης εν τ'η χειρι αυτού και ήψατο τ'ων κρεδων και τ'ων άζύμων, και ανέβ'η π'υρ εκ τ'ης πέτρας και κατέφαγε τ'α κρέα και τοδς άζύμους. και δ' αγγελος Κυριου επορεύθη από οφθαλμών αυτού. 22 Kai εδπε Γεδεών 'Οτι αγγελος Κυριου ούτως εσται. και εδπε Γεδεών 'Α δ', κύριέ μου κύριε, οτι εδδον τ'ον αγγελον Κυριου πρόσωπον προς πρόσωπον. 23 Kai εδπεν αυτ'ω Kyrios Ειρήνη σοι, μη φοβ'ου, ου μη απόσθ'νης.

8 Qui misit ad eos virum prophetam, et locutus est: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego vos feci conscendere de Ægypto, et eduxi vos de domo servitutis, 9 Et liberavi de manu Ægyptiorum, et omnium inimicorum, qui affligebant vos: eiecique eos ad introitum vestrum, et tradidi vobis terram eorum. 10 Et dixi: Ego Dominus Deus vester, ne timeatis deos Amorrhæorum, in quorum terra habitatis. Et nolulistis audire vocem meam. 11 Venit autem angelus Domini, et sedit sub quercu, quæ erat in Ephra, et pertinebat ad Joas patrem familiæ Ezri. Cumque Gedcon filius ejus excuteret atque purgaret frumenta in torculari, ut fugeret Madian, 12 Apparuit ei angelus Domini, et ait: Dominus tecum, virorem fortissime. 13 Dixitque ei Gedeon: Obsecro, mi domine, si Dominus nobiscum est, cur apprehenderunt nos hæc omnia? ubi sunt mirabilia ejus, quæ narraverunt patres nostri, atque dixerunt: De Ægypto eduxit nos Dominus? Nunc autem dereliquit nos Dominus, et tradidit in manu Madian. 14 Respexitque ad eum Dominus, et ait: Vade in hac fortitudine tua, et liberabis Israel de manu Madian: scito quod miserim te. 15 Qui respondens ait: Obsecro, mi domine, in quo liberabo Israel? ecce familia mea infima est in Manasse, et ego minimus in domo patris mei. 16 Dixitque ei Dominus: Ego ero tecum: et percuties Madian quasi unum virum. 17 Et ille, Si inveni, inquit, gratiam coram te, da mihi signum quod tu sis qui loqueris ad me. 18 Nec recedas hinc, donec revertar ad te, portans sacrificium, et offerens tibi. Qui respondit: Ego præstolabor adventum tuum. 19 Ingressus est itaque Gedeon et coxit hædum, et de farinæ modio azymos panes: carnesque ponens in canistro, et jus carnum mittens in ollam, tulit omnia sub quercu, et obtulit ei. 20 Cui dixit angelus Domini: Tolle carnes et azymos panes, et pone supra petram illam, et jus desuper funde. Cumque fecisset ita, 21 Extendit angelus Domini summitatem virgæ, quam tenebat in manu, et tetigit carnes et panes azymos: ascenditque ignis de petra, et carnes azymosque panes consumpsit: angelus autem Domini evanuit ex oculis ejus. 22 Vidensque Gedeon quod esset angelus Domini, ait: Heu mi Domine Deus: quia vidi angelum Domini facie ad faciem. 23 Dixitque ei Dominus: Pax tecum: ne timeas, non moricris.

24 וַיִּבְנוּ שָׁם בְּדָעוֹן מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָאוּ לוֹ יְהוָה וְשָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָמוֹ בְּעֶפְרַת אֶבְרָתָה הַקְּצוֹרִי׃ 25 וַיְהִי בַלֵּילָה הַחֹמָה וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה הֲחָתִיתִּי אֶת־פֶּתְחֵי הָאֵשׁ לְאַבְיָה וְכָרַסְתָּ אֶת־מִזְבֵּחַ הַבָּעַל אֲשֶׁר לְאַבְיָה וְהִתְקַדַּשְׁתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמָּעוֹז הַזֶּה בְּמַעְרַכְךָ וְלִמְחָסְךָ אֶת־הַפֶּה הַשָּׂנִי וְהַעֲלִיתָ עוֹלָה בַּעֲצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת׃ 27 וַיִּקַּח בְּדָעוֹן עֶשְׂרֵה אֲנָשִׁים מִעַבְדָּיו וַיַּעַשׂ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְהוָה וַיְהִי כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְהוָה׃ 28 וַיִּשְׁפִּימוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר בַּפֶּה וַיִּקְרָא וַיִּהְיֶה גִמְלָה מִזְבֵּחַ הַבָּעַל וְהָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו כָּרְסָה וְאֵל הַפֶּה הַשָּׂנִי הִעֲלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ הַבְּקָרִי׃ 29 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְרָשׁוּ וַיִּמְאָרוּ בְּדָעוֹן בְּדִוְיָאֵשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה׃ 30 וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר אֶל־יוֹאֵשׁ הַוָּזֵא אֶת־בָּנָה וְיָמָח מִי בָחַל אֶת־מִזְבֵּחַ הַבָּעַל וְכִי קָרַת הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר־עָלָיו׃ 31 וַיֹּאמֶר יוֹאֵשׁ לְכָל אֲשֶׁר־עָמְדוּ עָלָיו קִאֲמֻם וְתִרְבִּינִי לַבָּעַל אֲמַרְתֶּם תוֹשִׁיעוֹן אֲתָם אֲשֶׁר יִרְבֵּי לוֹ יִמָּת עַד־הַבֹּקֶר אֲמַרְתֶּם הֵאָּה יִרְבֵּי לוֹ מִי בָחַל אֶת־מִזְבֵּחָהּ׃ 32 וַיִּקְרָאוּ לוֹ בְּיוֹם־הַחֹמָה וַיַּעַל לֵאמֹר יִרְבֵּעַ בּוֹ הַבָּעַל מִי בָחַל אֶת־מִזְבֵּחָהּ׃ 33 וַיַּעַל וַיִּבְרָכֵהוּ וַיִּקְרָא לוֹ וַיִּבְרָכֵהוּ וַיִּקְרָא לוֹ׃ 34 וַיְהִי וַיִּהְיֶה לְבָשָׁר אֶת־בְּדָעוֹן וַיִּקְרָא בְּשֵׁם וַיִּזְעַק אֲבִיעֶזֶר אֶתְּחִי׃ 35 וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל־מְנַשֶּׁה וַיִּזְעַק בְּמִיָּה אֶתְּחִי וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּאֶשֶׁר וּבְזַבְלוֹן וּבְנַפְתָּלִי וַיַּעֲלֵה לְחֶרְתָּם׃ 36 וַיֹּאמֶר בְּדָעוֹן אֶל־קַהֲלָתָם אֲבִישָׁה מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּרְתָּ׃ 37 תִּהְיֶה אֲנִי מִכָּאֵן אֶת־גִּזְרֵת הַזֶּה וְעַל כָּל־הָאָרֶץ חֹרֵב וַיִּדְעוּתִי כִּי־תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּרְתָּ׃

24 Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐν αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθὰ πατρὸς τοῦ Ἑσθρί. 25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος Λάβε τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὃς ἐστὶ τῷ πατρί σου καὶ μόσχον δεύτερον ἐπταετῆ, καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ ὃ ἐστὶ τῷ πατρί σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτὸ ὀλοθρεύσεις. 26 Καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφῇν Μαωζὶ τοῦτου ἐν τῇ παρατάξει, καὶ λήψῃ τὸν μόσχον τὸν δεύτερον καὶ ἀνοίσῃς ὀλοκαυτώματα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους οὗ ἐξολοθρεύσεις. 27 Καὶ ἔλαβε Γεδεὼν δέκα ἀνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος. καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ ἐποίησε νυκτός. 28 Καὶ ὤρθησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ πρωί, καὶ ἰδοὺ καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὠλόθρευτο. καὶ εἶδον τὸν μόσχον τὸν δεύτερον, ὃν ἀνίηνεκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ᾠκοδομημένον. 29 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο. 30 Καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωᾶς Ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ ἀποθανέντω, ὅτι καθῆλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ ὅτι ὠλόθρευσε τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ. 31 Καὶ εἶπε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν οἱ ἐπ' ἀνίστησαν αὐτῷ Μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βάαλ; ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν; ὃς ἐὰν δικάσῃται αὐτῷ, θανάτωθήτω ἕως πρωί. εἰ θεὸς ἐστὶ, δικάζεσθω αὐτῷ, ὅτι καθῆλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ. 32 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἱεροβάαλ λέγων Δικάζεσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βάαλ, ὅτι καθήρητο τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ. 33 Καὶ πᾶσα Μασδιάμ καὶ Ἀμαλὴ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραὴλ. 34 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἐνέδυσε τὸν Γεδεὼν, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερატίνῃ, καὶ ἐβύησεν Ἀβιέζερ ὀπίσω αὐτοῦ. 35 Καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσῆ καὶ ἐν Ἀσήρ καὶ ἐν Ζαβουλὼν καὶ ἐν Νεφθαλί, καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν. 36 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν Εἰ σὺ σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησας. 37 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθωμι τὸν πόκον τοῦ ἱρίου ἐν τῇ ἄλῳν. ἐὰν ὁρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γινώσκωμαι ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησας.

24 Aedificavit ergo ibi Gedeon altare Domino, vocavitque illud, Domini pax, usque in praesentem diem. Cumque adhuc esset in Ephra, quae est familiae Ezri. 25 Nocte illa dixit Dominus ad eum: Tolle taurum patris tui, et alterum taurum annorum septem, destruesque aram Baal, quae est patris tui: et nemus, quod circa aram est, succide: 26 Et aedificabis altare Domino Deo tuo in summitate petrae hujus, super quam ante sacrificium posuisti: tollesque taurum secundum, et offeres holocaustum super struem lignorum, quae de nemore succideris. 27 Assumptis ergo Gedeon decem viris de servis suis, fecit sicut praeceperat ei Dominus. Timens autem domum patris sui, et homines illius civitatis, per diem noluit id facere, sed omnia nocte complevit. 28 Cumque surrexissent viri oppidi ejus mane, viderunt destructam aram Baal, lucumque succisum, et taurum alterum impositum super altare, quod tunc aedificatum erat. 29 Dixeruntque ad invicem: Quis hoc fecit? Cumque perquirerent auctorem facti, dictum est: Gedeon filius Joas fecit haec omnia. 30 Et dixerunt ad Joas: Produce filium tuum huc, ut moriatur: quia destruxit aram Baal, et succidit nemus. 31 Quibus ille respondit: Numquid ultores estis Baal, ut pugnetis pro eo? qui adversarius est ejus, moriatur antequam lux crastina veniat: si deus est, vindicet se de eo, qui suffodit aram ejus. 32 Ex illo die vocatus est Gedcon, Jerobaal, eo quod dixisset Joas: Ulciscatur se de eo Baal, qui suffodit aram ejus. 33 Igitur omnis Madian, et Amalec, et orientales populi congregati sunt simul: et transeuntes Jordanem, castrametati sunt in valle Jezrael. 34 Spiritus autem Domini induit Gedeon, qui clangens buccina convocavit domum Abiezer, ut sequeretur se. 35 Misitque nuntios in universum Manassen, qui et ipse secutus est eum: et alios nuntios in Aser et Zabulon et Nephthali, qui occurrerunt ei. 36 Dixitque Gedeon ad Deum: Si salvum facis per manum meam Israel, sicut locutus es, 37 Ponam hoc vellus lanæ in area: si ros in solo vellere fuerit, et in omni terra siccitas, sciam quod per manum meam, sicut locutus es, liberabis Israel.

88 וַיִּחַרְלֹן וַיִּשְׁבֹּם מִמֶּנְהֶם בְּיָד אֲחִיהֶנּוּ
וַיִּמָּץ טַל מִדְּמֵנָהּ מִלֹּא חֶסֶד לָקִים :
89 וַיֹּאמֶר בָּרְעוֹן אֶל־תְּאֵלָהִים אֶל־יָחִיד אֶפְרָיִם
כִּי נִאֲדָבָרָה אִתְּךָ חֶסֶד אֲנִשְׁחָצָה רַק־חֶסֶד
בְּנָהּ וַיִּחַרְלָה חֶרֶב אֶל־הַנָּהָל לְבָשָׂה וְעַל־
כָּל־הָאָרֶץ וַיִּהְיֶה־שָׁלֵם : 40 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים כֹּן
בְּלִילָה הַהִיא וַיִּחַרְחֹב אֶל־הַנָּהָל לְבָשָׂה
וְעַל כָּל־הָאָרֶץ חֶרֶב שָׁלֵם :

פרשה ז :

1 וַיִּשְׁבֹּם יִרְמְעֵל הָיָה בָרְעוֹן וְכָל־הַעָם
אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּמָּנֶה עַל־עֵין חָרָד וַיִּמָּנֶה
מִדָּוִד חֶזְקִיָּהוּ מִצִּדְּיוֹן מִבְּצָרַת חֲסִידָיו
בְּעָמָם : 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־בָּרְעוֹן
רַב הָעָם אֲשֶׁר אִתְּךָ מִמֶּנִּי אֲחִי־בְדָוִן
בְּיָדָם כִּדְּוִיחָאֵל עָלַי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יְדִי הוֹשִׁיעָה לִּי : 3 וַעֲתָה חָרָא לָא
בְּאֵזְנֵי הָעָם לֵאמֹר מִרְבָּה וַחֲרָד וְשָׁב
וַיִּצְפֹּר מִתֵּר חֲבִלָּה וַיִּשְׁבֹּם מִדְּמֵנָהּ
עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֲלָפִים וַעֲשָׂרָה אֲלָפִים
לְשָׂאָרָה : 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־בָּרְעוֹן
עֲדִי הָעָם רַב הוֹרָד אֹהֶב אֶל־הַפְּסִים
וַאֲדַרְכֵּנִי לֵךְ עִם וַהֲרִיד אֲשֶׁר אִמֶּר
אֱלֹהֵי יְהוָה אֲמָן אֲמָן הָאֵל וַיִּלָּךְ אֲמָן
וְכָל אֲשֶׁר־אִמֶּר אֱלֹהֵי יְהוָה לֵאמֹר עָמָה
הָאֵל לֹא יִלָּךְ : 5 וַיִּרְדֵּם אֲחִיהֶנּוּ
אֶל־חֶסֶד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־בָּרְעוֹן כָּל
אֲשֶׁר־יִלָּךְ בְּלִשְׁוֹנוֹ מִדְּמֵנָהּ כִּי־לֹק
חֲבִלָּה מִצָּדִי אִתּוֹ לְבָד וְכָל אֲשֶׁר־יִקְרַע
עַל־בְּרָכִיו לְשִׁתוֹת : 6 וַיְהִי מִסְפָּר חֲבִלָּתָם
בְּיָדָם אֶל־פִּיָּתָם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְכָל
יָחִיד הָעָם כָּרַע עַל־בְּרִיחָם לְשִׁתוֹת
קִיָּם : 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־בָּרְעוֹן
בְּשִׁלְשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ חֲבִלָּתָם אֲשֶׁר־
אִתָּם וַיִּמָּנֶה אֲחִיהֶנּוּ בְּיָדָהּ וְכָל־הָעָם
יִלָּכֶם אִישׁ לְמַקְוֹ : 8 וַיִּקְרָא אֲחִיהֶנּוּ
הָעָם בְּיָדָם וַאֲרָ שׁוֹפְרֵי־תִּיבָה וַאֲרָ
כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁלַח אִישׁ לְאֶחָדֵי
וּבְשִׁלְשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ חֲבִלָּתָם וַיִּמָּנֶה
מִדָּוִד חֶזְקִיָּהוּ לֹו מִתַּחַת בְּעָמָם :
9 וַיְהִי בְּלִילָה הַהִיא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה
רַיָּם הִדֵּן בְּמִסְכָּהּ כִּי נִתְּנָהּ בְּיָדָהּ :

38 Kai ἐγένετο οὕτως· καὶ ὠρθρισε τῇ ἐπαύριον
καὶ ἐξεπιάσε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος
ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος.
39 Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν Μη δὴ ὀρ-
γισθῇτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι
ἄπαξ, πειράσω δὴ καὶ γε ἔτι ἄπαξ ἐν τῷ πόκῳ,
καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθῇτω δρόσος.
40 Καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.

ΚΕΦ. ζ

1 KAI ὠρθρισεν Ἱεροβάαλ, αὐτὸς ἵστι Γεδεών,
καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ
πηγὴν Ἀράδ· καὶ παρεμβολή Μαδιάμ ἦν αὐτῷ
ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβασθαμωραὶ ἐν κοιλάδι. 2 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών Πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ
σοῦ ὥστε μὴ παραδοῦναι με τὴν Μαδιάμ ἐν
χειρὶ αὐτῶν, μή ποτε καυχῇσθαι Ἰσραὴל ἐπ'
ἐμὲ λέγων Ἡ χεὶρ μου ἔσωσέ με. 3 Καὶ νῦν
λάλησον δὴ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ λέγων Τίς ὁ φοβού-
μενος καὶ δειλός; ἐπιστραφέτω καὶ ἐκχωρεῖτω ἀπὸ
ὄρους Γαλαὰδ· καὶ ἐπίστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἑικοσι
καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν.
4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών Ἐπὶ ὁ λαὸς πολὺς
ἵστι· κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἑκα-
θάρῳ σοι αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἵσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς
σέ Οὗτος πορεύσεται σὺν σοί, αὐτὸς πορεύσεται
σὺν σοί· καὶ πᾶς ὃν ἂν εἴπω πρὸς σέ Οὗτος οὐ
πορεύσεται μετὰ σοῦ, αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ
σοῦ. 5 Καὶ κατήνεγκε τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ·
καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Γεδεών Πᾶς θς ἂν λάψῃ
τῇ γλῶσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν
λάβῃ ὁ κύων, στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας, καὶ
πᾶς θς ἐὰν κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν.
6 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ
αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες,
καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐκλιναν ἐπὶ
τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ. 7 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Γεδεών Ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι
τοῖς λάψαισι σώσω ὑμᾶς, καὶ δώσω τὴν Μαδιάμ
ἐν χειρὶ σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 8 Καὶ ἔλαβον τὸν
ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς
κερατίνας αὐτῶν· καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ
ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς
τριακοσίους ἄνδρας κατήσχυεν· καὶ ἡ παρεμβολὴ
Μαδιάμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι.
9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν Κύριος Ἀνάστα κατὰβηθι ἐν τῇ παρεμ-
βολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου.

38 Factumque est ita. Et de nocte consurgens,
expresso vellere, concham rore implevit.
39 Dixitque rursus ad Deum: Ne irascatur
furor tuus contra me si adhuc semel tentavero,
signum quaerens in vellere. Oro ut solum
vellus siccum sit, et omnis terra rore madens.
40 Fecitque Deus nocte illa ut postulaverat:
et fuit siccitas in solo vellere, et ros in omni
terra.

CAPUT VII.

1 IGITUR Jerobaal qui et Gedeon, de nocte
consurgens, et omnis populus cum eo, venit ad
fontem qui vocatur Harad; erant autem
castra Madian in valle ad septentrionalem
plagam collis excelsi. 2 Dixitque Dominus
ad Gedeon: Multus tecum est populus, nec
tradetur Madian in manus ejus: ne gloriatur
contra me Israel, et dicat: Meis viribus
liberatus sum. 3 Loquere ad populum, et
cunctis audientibus praedica: Qui formidolosus
et timidus est, revertatur. Recesseruntque
de monte Galaad, et reversi sunt de populo
viginti duo millia virorum, et tantum decem
millia remanserunt. 4 Dixitque Dominus ad
Gedeon: Adhuc populus multus est, duc eos
ad aquas, et ibi probabo illos: et de quo dixero
tibi ut tecum vadat, ipse pergat: quem ire
prohibuero, revertatur. 5 Cumque descendisset
populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon:
Qui lingua lambuerint aquas, sicut solent
canes lambere, separabis eos seorsum: qui
autem curvatis genibus biberint, in altera
parte erunt. 6 Fuit itaque numerus eorum
qui manu ad os projiciente lambuerant aquas,
trecenti viri: omnis autem reliqua multitudo
flexo poplite biberat. 7 Et ait Dominus ad
Gedeon: In trecentis viris qui lambuerunt
aquas, liberabo vos, et tradam in manu tua
Madian: omnis autem reliqua multitudo
revertatur in locum suum. 8 Sumptis
itaque pro numero cibariis et tubis, omnem
reliquam multitudinem abire praecipit ad
tabernacula sua: et ipse cum trecentis
viris se certamini dedit. Castra autem
Madian erant subter in valle. 9 Eadem nocte
dixit Dominus ad eum: Surge, et descende
in castra: quia tradidi eos in manu tua;

10 ואביצרא אתה ללכת תד אתה ויפך
 בערך אליהם: 11 ושמעך מדידבר
 ואחל פתחך ה' ויגדך בפתחך
 ויגד הוא ויפך בערו אליהם חמשים
 אשר בפתח: 12 וידון נעמלק וכל
 בני-הדם קלים צעקם קצרה לרב
 ולגמליהם אין מספר פחול מעל-שפת
 הים לרב: 13 ויבא גדעון והגה איש
 מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום
 חלמתי והנה צליל לחם שנים
 מתהפף בפתח מדון ויבא עד-האחל
 ויגד ויפל ויחפך למעלה ויפל
 האחל: 14 ויען רעהו ויאמר אין זאת
 בלתי אם-תרב גדעון בדיחאש איש
 ישראל נתן האלחים בידו וימדון
 ואת קליהם: 15 ויחל כשמע
 גדעון את-מספר חלום ואת-שברו
 וישתחו וישב אל-מקנה ישראל ויאמר
 לוימו קרנן ויחל בידכם את-מקנה
 מדון: 16 ויחץ את-שקל-מאות האיש
 שלשן ראשים ויתן שופרות ביד-קלם
 וכנים ריחים ולפדים בתוך הפדים:
 17 ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו
 והנה אלכי בא בקצה הפתח והנה
 באשר מעשה בן מעשון: 18 והקמתי
 בשופר אלכי וכל-אשר אתי והקמתי
 בשופרות גם-אלהם סביבות קליהם
 ואמרם ליהנה ויגדעון: 19 ויבא
 גדעון ומאות-איש אשר-אתו בקצה הפתח
 ראש האשכנז התיכונה את הקם
 הקרמו את-השקרים ויהקעו בשופרות
 ויפוצו הפדים אשר בידם: 20 ויהקעו
 שלשן הראשים בשופרות וישברו
 הפדים ויחזקו ביד-שמאלם בלפדים
 ויבד-ימין השופרות להקע ויחזקו קרב
 ליהנה ויגדעון: 21 ויעמד איש פתחו
 סביב למקנה ויחץ קליהם ויהקעו
 ויבדו: 22 ויהקעו שלש-מאות השופרות
 וישם יתוה את-הקרב איש ברעהו ובכל-
 המקנה ויגס הפתח עד-בית השפה
 צד-התה עד שפת-אבל מחולח על-שבת:
 23 ויצאק איש-ישראל מפתח וימאשר
 ויבד-מנשה ויחזקו את-הי מדון

10 Καὶ εἰ φοβῆσθαι, κατὰ βῆθαι σὺ καὶ Φαρά
 τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολήν, 11 Καὶ
 ἀκούσῃ τί λαλήσουσι· καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύουσιν
 αἱ χεῖρες σου καὶ καταβῆσθαι ἐν τῇ παρεμβολῇ·
 καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαρά τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς
 ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα οἱ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.
 12 Καὶ Μαδιάμ καὶ Ἀμαλὴ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ
 ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἄκρις
 εἰς πληθός, καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν
 ἀριθμός, ἀλλ' ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ χεῖλους
 τῆς θαλάσσης εἰς πληθός. 13 Καὶ ἦλθε Γεδεὼν,
 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῷ πλησίον αὐτοῦ
 ἐνύπνιον, καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον,
 καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ
 παρεμβολῇ Μαδιάμ, καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς
 καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ ἔπεισεν, καὶ ἀνέστρεψεν
 αὐτήν ἄνω, καὶ ἔπεισεν ἡ σκηνή. 14 Καὶ
 ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Οὐκ ἔστιν
 αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία Γεδεὼν υἱοῦ Ἰωᾶ ἀνδρὸς
 Ἰσραὴλ· παρίδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν
 Μαδιάμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν. 15 Καὶ
 ἐγένετο ὡς ἤκουσε Γεδεὼν τὴν ἐξηγήσιν τοῦ
 ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε
 Κυρίῳ, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολήν
 Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ἀνάστητε, ὅτι παρίδωκε Κύριος
 ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολήν Μαδιάμ. 16 Καὶ
 διέειλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχάς,
 καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας
 κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις, 17 Καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἀπ' ἐμοῦ ὤψεσθε καὶ οὕτω
 ποιήσετε· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ
 τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω
 οὕτω ποιήσετε. 18 Καὶ σαλπῶ ἐν τῇ κερατίνῃ
 ἐγὼ, καὶ πάντες μετ' ἐμοῦ σαλπυῖτε ἐν ταῖς
 κερατίναις κύκλῳ ὅλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐρεῖτε
 Τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν. 19 Καὶ εἰσῆλθε
 Γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν
 ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς
 μέσης· καὶ ἐγείροντες ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας,
 καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ ἐξείναζαν
 τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν. 20 Καὶ
 ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ
 συνέτριψαν τὰς ὑδρίας, καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσίν
 ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας καὶ ἐν χερσὶ
 δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπίζειν, καὶ
 ἀνέκραξαν Ῥομφαία τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν.
 21 Καὶ ἔστησεν ἀνὴρ ἐφ' ἑαυτῷ κύκλῳ τῆς
 παρεμβολῆς, καὶ ἔδραμε πᾶσα ἡ παρεμβολή, καὶ
 ἐσῆμαναν καὶ ἔφυγον. 22 Καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς
 τριακοσίαις κερατίναις, καὶ ἔθηκε Κύριος τὴν
 ῥομφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ
 παρεμβολῇ· καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολή ἕως Βηθσεὶδ
 Ταγαραγαθὰ Ἀβελμουλά ἐπὶ Ταβᾶθ. 23 Καὶ
 ἐβόησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ Ἀσῆρ
 καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασσῆ, καὶ ἰδὼσαν ὀπίσω Μαδιάμ.

10 Sin autem solus ire formidas, descendat
 tecum Phara puer tuus. 11 Et cum audieris
 quid loquantur, tunc confortabuntur manus
 tuae, et securior ad hostium castra descendes.
 Descendit ergo ipse et Phara puer ejus in
 partem castrorum, ubi erant armatorum vigiliæ.
 12 Madian autem et Amalec, et omnes
 orientales populi, fusi jacebant in valle, ut
 locustarum multitudo: cameli quoque innu-
 merabiles erant, sicut arena quæ jacet in
 littore maris. 13 Cumque venisset Gedeon,
 narrabat aliquis somnium proximo suo: et in
 hunc modum referebat quod viderat: Vidi
 somnium, et videbatur mihi quasi subcinericius
 panis ex hordeo volvi, et in castra Madian
 descendere: cumque pervenisset ad taberna-
 culum, percussit illud, atque subvertit, et
 terræ funditus coæquavit. 14 Respondit is,
 cui loquebatur: Non est hoc aliud, nisi gladius
 Gedeonis filii Joas viri Israelitæ: tradidit
 enim Dominus in manus ejus Madian, et
 omnia castra ejus. 15 Cumque audisset
 Gedeon somnium, et interpretationem ejus,
 adoravit: et reversus est ad castra Israel, et
 ait: Surgite, tradidit enim Dominus in manus
 nostras castra Madian. 16 Divisitque trecentos
 viros in tres partes, et dedit tubas in manibus
 eorum, lagenasque vacuas ac lampades in
 medio lagenarum. 17 Et dixit ad eos: Quod
 me facere videritis, hoc facite: ingrediar
 partem castrorum, et quod fecero sectamini.
 18 Quando personuerit tuba in manu mea, vos
 quoque per castrorum circuitum clangite et
 conclamate, Domino et Gedeoni. 19 Ingressus-
 que est Gedeon, et trecenti viri qui erant cum
 eo, in partem castrorum, incipientibus vigiliis
 noctis mediæ, et custodibus suscitatis, coeperunt
 buccinis clangere, et complodere inter se lagenas.
 20 Cumque per gyrum castrorum in tribus
 personarent locis, et hydrias confregissent,
 tenuerunt sinistris manibus lampades, et dextris
 sonantes tubas, clamaveruntque: Gladius
 Domini et Gedeonis: 21 Stantes singuli in
 loco suo per circuitum castrorum hostilium.
 Omnia itaque castra turbata sunt, et
 vociferantes, ululantesque fugerunt: 22 Et
 nihilominus insistebant trecenti viri buccinis
 personantes. Immisitque Dominus gladium in
 omnibus castris, et mutua se cæde truncabant,
 23 Fugientes usque ad Bethsetta, et crepi-
 dinem Abelmehula in Tebbath. Conclamantes
 autem viri de Israel de Nephthali, et Aser,
 et omni Manasse, persequiebantur Madian.

24 ומלצלים שלח גדעון בקל-הר אפרים
לאמר רדו לקראת מדון ולכדו לקח
את-הפסים עד בית ברה ואת-הנחש
ויצלה קל-איש אפרים וילכדו את-הפסים
עד בית ברה ואת-הנחש: 25 וילכדו
שני שרי מדון את-ערב ואת-זב ובחרנו
את-ערב בציר-ערב ואת-זב חרנו
בגב-זב וירדפו אל-מדון וראש-ערב
וזב הביאו אל-גדעון מצגר ליה: 26

פרשה ח:

1 ויאמרו אליו איש אפרים כח-הדבר
הזה עשית לנו לבתל חמאור לנו
כי חלקם לחלקם במדון ויריבנו אתו
בדקון: 2 ויאמר אליהם כח-עשיתי
עמך ככם שלא טוב עללות אפרים
מבציר אביעזר: 3 בידכם נהן אלהים
את-שרי מדון את-ערב ואת-זב ומה
לכלתי עשות ככם אז רפתה רחמל
מצליו בידו הדבר הזה: 4 ויבא
גדעון תירגמה עבר הוא ושלש-מאות
האיש אשר אתו צעירים ודקים:
5 ויאמר לאנשי רפות הנדבא כפרות
לכם לצם אשר ברגלי קר-צעירים הם
ואכלי תבוא אחרי זבח וצלמנע מלכי
מדון: 6 ויאמר שרי רפות זכר זבח
וצלמנע עמך בגדו כרנתו לצבא
לכם: 7 ויאמר גדעון לבן ברת יהונתן
את-זבח ואת-צלמנע בגדי ודשתי את-
בשרכם את-חזקי הדבר ואת-הפרקים:
8 ויעל משם פנחאל וידבר אליהם קצאת
ויענו אתו אנשי פנחאל באשר ענו אנשי
רפות: 9 ויאמר נבדל-אנשי פנחאל לאמר
בשוגי בשלום אתו את-הפגל הזה:
10 וזבח וצלמנע בערור ומסגרותם
עם כחמשת עשר אלף על חפזיהם
מכל מחנה בגיחון והנפלים מאה
ועשרים אלף איש שלח הרב: 11 ויעל
גדעון וירדו השוכני באקלים מקדם לנבא
והנבחה ונהל את-המסכה והמסכה תהי
קטח: 12 ויגשו זבח וצלמנע וירדו
אחריהם וילכדו את-שני מלכי מדון
את-זבח ואת-צלמנע וכל-המסכה חקרו:

24 Καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλε Γεδεὼν ἐν παντὶ
ὄρει Ἐφραὶμ λίγων Κατάβητε εἰς συνάντησιν
Μαδιάμ, καὶ καταλάβετε ἑαυτοὺς τὸ ὕδωρ ἕως
Βαιθηρά καὶ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ἰβόησε πᾶς
ἀνὴρ Ἐφραὶμ, καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ
ἕως Βαιθηρά καὶ τὸν Ἰορδάνην. 25 Καὶ
συνελάβοντο τοὺς ἀρχοντας Μαδιάμ, καὶ τὸν Ὀρήβ
καὶ τὸν Ζήβ, καὶ ἀπείκτειναν τὸν Ὀρήβ ἐν Σοὺρ
Ὀρήβ, καὶ τὸν Ζήβ ἀπείκτειναν ἐν Ἰακεφζήφ· καὶ
κατεδίωξαν τὴν Μαδιάμ, καὶ τὴν κεφαλὴν Ὀρήβ
καὶ Ζήβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν ἀπὸ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ-εἶπαν πρὸς Γεδεὼν ἀνὴρ Ἐφραὶμ Τί τὸ ῥῆμα
τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε
ἐπορεύθης παρατάξασθαι ἐν Μαδιάμ; καὶ διελέξαντο
πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς. 2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς
Τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς; ἢ οὐχὶ κρείττων
ἐπιφυλλίς Ἐφραὶμ ἢ τρυγητὸς Ἀβιέζερ; 3 Ἐν
χειρὶ ὁμῶν παρέδωκε Κύριος τοὺς ἀρχοντας
Μαδιάμ, τὸν Ὀρήβ καὶ τὸν Ζήβ· καὶ τί ἡδυνήθη
ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς; τότε ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν
ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλήσει αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον. 4
Καὶ ἦλθε Γεδεὼν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ διέβη
αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ
πεινῶντες καὶ διώκοντες. 5 Καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι
Σοκχώθ Δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφήν τῷ λαῷ τούτῳ
τῷ ἐν ποσὶ μου, ὅτι ἐκλείπουσιν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
εἶμι διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεὶ καὶ Σαλμανὰ βασιλείων
Μαδιάμ. 6 Καὶ εἶπον οἱ ἀρχοντες Σοκχώθ Μὴ χεῖρ
Ζεβεὶ καὶ Σαλμανὰ νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσωμεν
τῷ δυνάμει σου ἄρτους; 7 Καὶ εἶπε Γεδεὼν Διὰ
τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι Κύριον τὸν Ζεβεὶ καὶ τὸν
Σαλμανὰ ἐν χειρὶ μου, καὶ ἐγὼ ἀλόησω τὰς
σάρκας ὁμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἱρήμου
καὶ ἐν ταῖς Βαρκενίμ. 8 Καὶ ἀνέβη ἱκεῖθεν εἰς
Φανουήλ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως·
καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουήλ ὅτι
τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχώθ. 9 Καὶ
εἶπε Γεδεὼν πρὸς ἄνδρας Φανουήλ Ἐν ἐπιστροφῇ
μου μετ' εἰρήνης κατασκάψω τὸν πύργον τοῦτον. 10
Καὶ Ζεβεὶ καὶ Σαλμανὰ ἐν Καρκάρ, καὶ ἡ
παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσεὶ δεκαπέντε
χιλιάδες, πάντες οἱ καταλειμμένοι ἀπὸ πάσης
παρεμβολῆς ὀλλοφύλων· καὶ οἱ πεπτωκότες
ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν. 11
Καὶ ἀνέβη Γεδεὼν ὁδὸν τῶν σκηνοῦντων
ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαὶ καὶ Ἰεγβαλ·
καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν
πεποιοῦν. 12 Καὶ ἔφυγον Ζεβεὶ καὶ Σαλμανὰ·
καὶ ἰδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐκράτησε τοὺς
δύο βασιλεῖς Μαδιάμ τὸν Ζεβεὶ καὶ τὸν
Σαλμανὰ, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησε.

24 Misitque Gedeon nuntios in omnem montem
Ephraim, dicens: Descendite in occursum
Madian, et occupate aquas usque Bethbera
atque Jordanem. Clamavitque omnis Ephraim,
et praeccepit aquas atque Jordanem usque
Bethbera. 25 Apprehensosque duos viros
Madian, Oreb et Zeb, interfecit Oreb in petra
Oreb, Zeb vero in torculari Zeb. Et persecuti
sunt Madian, capita Oreb et Zeb portantes ad
Gedeon trans fluentia Jordanis.

CAPUT VIII.

1 DIXERUNTQUE ad eum viri Ephraim:
Quid est hoc quod facere voluisti, ut nos non
vocares, cum ad pugnam pergeres contra
Madian? jurgantes fortiter, et prope vim
inferentes. 2 Quibus ille respondit: Quid enim
tale facere potui, quale vos fecistis? nonne
melior est racemus Ephraim, vindemiis
Abiezer? 3 In manus vestras Dominus
tradidit principes Madian, Oreb et Zeb: quid
tale facere potui, quale vos fecistis? Quod cum
locutus esset, requievit spiritus eorum, quo
tumeabant contra eum. 4 Cumque venisset
Gedeon ad Jordanem, transivit eum cum
trecentis viris qui secum erant: et prae
lassitudine, fugientes persequi non poterant.
5 Dixitque ad viros Soccoth: Date, obsecro,
panes populo qui mecum est, quia valde
defecerunt: ut possimus persequi Zebee et
Salmana reges Madian. 6 Responderunt
principes Soccoth: Forsitan palmæ manuum
Zebee et Salmana in manu tua sunt, et
idcirco postulas ut demus exercitui tuo panes.
7 Quibus ille ait: Cum ergo tradiderit
Dominus Zebee et Salmana in manus meas,
conteram carnes vestras cum spinis tribulisque
deserti. 8 Et inde conscendens, venit in
Phanuel: locutusque est ad viros loci illius
similia. Cui et illi responderunt, sicut
responderant viri Soccoth. 9 Dixit itaque
et eis: Cum reversus fuero victor in pace,
destruam turrin hanc. 10 Zebee autem et
Salmana requiescebant cum omni exercitu suo.
Quindecim enim millia viri remanserant ex
omnibus turmis orientalium populorum, caesis
centum viginti millibus bellatorum educientium
gladium. 11 Ascendensque Gedeon per viam
eorum qui in tabernaculis morabantur, ad
orientalem partem Nobe et Jegbaa, percussit
castra hostium, qui securi erant, et nihil
adversi suspicabantur. 12 Fugeruntque
Zebee et Salmana, quos persequens Gedeon
comprehendit, turbato omni exercitu eorum.

13 וַיָּשָׁב בְּדָעוֹן בְּרִי־אִשָּׁא מִדִּחְמֶלְקָהָּ
מִלְמַעַלְתָּ הַחֲרָם: 14 וַיִּלְכְּדֵנָהּ עַד מֵאֲנָשֵׁי
דְּקוֹר וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל
דְּקוֹר וְאֶת־זִהְרָה שְׁבָעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ:
15 וַיָּבֹא אֶל־אֲנָשָׁיו דְּקוֹר וַיֹּאמְרוּ הֲנָה זָכָה
וְצִלְמִנָּה אֲשֶׁר חֲרַפְתֶּם אֹתָי לֵאמֹר לְחָפָה
זָכָה וְצִלְמִנָּה עֲמָרָה בְּיָדָהּ כִּי נָתַן
לְאֲנָשֵׁינוּ חֲרָפָה לָחֵם: 16 וַיִּחַר אֶת־זִהְרָה
הַיָּד וְאֶת־זִהְרָה הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבְּרִמְקָנִים
וַיָּדַע בָּהֶם אֶת אֲנָשֵׁי דְקוֹר: 17 וְאֶת־
מִגְדָּל פְּנִיָּהל נָתַן וַיִּחַר אֶת־אֲנָשֵׁי הַיָּד:
18 וַיֹּאמְרוּ אֶל־זָכָה וְאֶל־צִלְמִנָּה אִפּוֹה
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲרֹמָם בְּתִבְרוֹ וַיֹּאמְרוּ
דְּמִיָּה כְמוֹתָם אֲחִיד פְּהֹלָה בְּגַן הַפִּלָּה:
19 וַיֹּאמְרוּ אֶת־יִגְרָאִי הֵם חֲרִי־זִהְרָה
לִי קָחִיתֶם אוֹתָם לֹא תִרְגְּמִי אִתְּכֶם:
20 וַיֹּאמְרוּ לִיָּתֵר בְּכוֹרֵי קוֹם חֲרָג אוֹתָם
וְלֹא־שָׁלַח הַגֹּבֵר חֲרָבֹו כִּי יָהֵא כִּי עוֹדָפֹו
גֹּבֵר: 21 וַיֹּאמְרוּ זָכָה וְצִלְמִנָּה קוֹם אִתְּהוּ
וּפְנֵע־בָּנָיו כִּי כֹאִישׁ בְּבִרְהוֹ וַיָּקָם בְּדָעוֹן
וַיִּחַר אֶת־זָכָה וְאֶת־צִלְמִנָּה וַיִּחַר אֶת־
הַשְּׁחֲרָרִים אֲשֶׁר בְּצִמְרָאִי גְמִלִיתָם:
22 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּדָעוֹן מִשְׁלִי־בָנָיו
גַּם־אִתְּהוּ גַם־בְּנָהּ גַּם בְּרִגְרָהּ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ
מִיַּד מִדְּוֹן: 23 וַיֹּאמְרוּ אֵלָהֶם בְּדָעוֹן לֹא
אֲמַשְׁלֵא אֲנִי בָכֶם וְלֹא־יִמְשָׁל בָּנֵי בָכֶם
יָחִיָּה יִמְשָׁל בָּכֶם: 24 וַיֹּאמְרוּ אֵלָהֶם בְּדָעוֹן
אֲשַׁמְּלָה מִכֶּם שְׁאֵלָה וַתִּתְּנֵנִי אִישׁ גָּזֶם
שָׁלַלִי כִּי־נָתַן זָכָה לָחֵם כִּי יִשְׁמַעְאֵלִים
הֵם: 25 וַיֹּאמְרוּ נָתַן נָתַן וַיִּפְרָשׁוּ אֶת־
הַשְּׁמָלָה וַיִּשְׁלִיכוּ שָׁמָּה אִישׁ גָּזֶם שָׁלַלִי:
26 וַיְהִי מִשְׁלָל נִמְנִי הַיָּהֵב אֲשֶׁר שָׁמָּה אֵלָהּ
וְשִׁבְע־מֵאוֹת זָהָב לְכָד מִדִּחְמֶלְקָהּ:
וַחֲנִיפֹת וּבְגָדֵי הָאֲרָמָן שָׁעַל מִלְּבִי מִדְּוֹן
וַיִּלְכְּדוּ מִדִּחְמֶלְקָהּ אֲשֶׁר בְּצִמְרָאִי גְמִלִיתָם:
27 וַיַּעַשׂ אֹהֶל בְּדָעוֹן לְאֶפֶד וַיָּצַג אֹתוֹ
בְּעִירוֹ בְּצִפְרָה וַיִּזְנֶה כִּלְי־יִשְׂרָאֵל אֲחֵרָיו שָׁם
וַיָּתִי לְבְּדָעוֹן וַיִּבְרִיָּהּ לְמוֹתָשׁ: 28 וַיִּבְנֶה
מִדְּוֹן לְפָנָיו בְּגַן יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָקִפוּ לְשִׁמְעָה
רֹאשָׁם וַתִּשְׁלַח הַיָּד אֲרָבָעִים שָׁנָה בִּימֵי
בְּדָעוֹן: 29 וַיִּלְכְּדוּ יִרְבֵּעַל בְּרִי־אִשָּׁא
וַיָּשָׁב בְּבִירוֹ: 30 וַיִּלְכְּדוּ הָיִל שְׁבָעִים
בָּנִים וְצִמְרָאִי יִרְבֵּה כִּי־נָשִׁים רַבּוֹת הָיִי לוֹ:

13 *Kai* ἐπέστρεψε Γεδεών υἱὸς Ἰωὰς ἀπὸ τῆς
παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Ἀρίε.
14 *Kai* συνέλαβε παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχώθ,
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν· καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτόν
ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχώθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων
αὐτῶν, ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἀνδρας. 15 *Kai*
παρεγένετο Γεδεών πρὸς τοὺς ἀρχοντας Σοκχώθ καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ Ζεβεὶ καὶ Σαλμανά, ἐν οἷς ὤνειδισάτέ
με λέγοντες Μη χεῖρ Ζεβεὶ καὶ Σαλμανά νῦν ἐν
χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοῖς
ἐκλείπουσιν ἄρτους; 16 *Kai* ἔλαβε τοὺς πρεσβυ-
τέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἱρήμου
καὶ ταῖς Βαρκηνίμ, καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς
ἀνδρας τῆς πόλεως. 17 *Kai* τὸν πύργον Φανουὴλ
κατέστρεψε, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως.
18 *Kai* εἶπε πρὸς Ζεβεὶ καὶ Σαλμανά Ποῦ οἱ ἄνδρες
οὗς ἀπέκτειναι ἐν Θαβώρ; καὶ εἶπαν Ὡς σὺ ὡς
αὐτοί, εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως. 19 *Kai* εἶπε
Γεδεών Ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός μου ἦσαν·
ζῇ Κύριος, εἰ ἐξωγογήκειτε αὐτούς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα
ὑμᾶς. 20 *Kai* εἶπεν Ἰεθὶρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ
Ἀναστάς ἀπόκτεινον αὐτούς. καὶ οὐκ ἔσπασε τὸ
παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη, ὅτι
ἔτι νεώτερος ἦν. 21 *Kai* εἶπε Ζεβεὶ καὶ Σαλμανά
Ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἀνδρὸς
ἡ δύναμις σου· καὶ ἀνέστη Γεδεών καὶ ἀπέκτεινε τὸν
Ζεβεὶ καὶ τὸν Σαλμανά, καὶ ἔλαβε τοὺς μνηστικούς
τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῆλων αὐτῶν. 22 *Kai*
εἶπον ἄνθρωποι Ἰσραὴλ πρὸς Γεδεών Κύριε, ἄρξον ἡμῶν
καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου,
ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάν. 23 *Kai*
εἶπε πρὸς αὐτούς Γεδεών Οὐκ ἄρξω ἐγώ, καὶ οὐκ
ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν· Κύριος ἄρξει ὑμῶν.
24 *Kai* εἶπε πρὸς αὐτούς Γεδεών Αἰτήσομαι παρ' ὑμῶν
αἶτημα, καὶ δότε μοι ἄνθρωποι ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ·
ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν Ἰσμηλίται.
25 *Kai* εἶπαν Διδόντες δώσομεν· καὶ ἀνέπτυξε τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐβάλεν ἐκεῖ ἄνθρωποι ἐνώτιον σκύλων
αὐτοῦ. 26 *Kai* ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων
τῶν χρυσῶν ὡς ἦν χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι χρυσοῖ,
παρὲξ τῶν μνηστικῶν καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν
ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιάν,
καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων αὐτῶν ἐν τοῖς τραχήλοις
τῶν καμῆλων αὐτῶν. 27 *Kai* ἐποίησεν αὐτὸ
Γεδεών εἰς Ἐφθὺ, καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ
ἐν Ἐφραθᾶ· καὶ ἐξέπορεύετο πᾶς Ἰσραὴλ ὅπισθεν
αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεών καὶ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ εἰς σκῶλον. 28 *Kai* συνεστάλη Μαδιάν
ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέειπεν ἄραι
κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα
ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεών. 29 *Kai* ἐπορεύθη Ἰεροβάαλ
υἱὸς Ἰωὰς καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ. 30 *Kai* τῷ
Γεδεών ἦσαν υἱοὶ ἐβδομήκοντα ἐκπορευόμενοι ἐκ
μηρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ.

13 Revertensque de bello ante solis ortum,
14 Apprehendit puerum de viris Soccoth:
interrogavitque eum nomina principum et
seniorum Soccoth, et descripsit septuaginta
septem viros. 15 Venitque ad Soccoth, et
dixit eis: En Zebee et Salmana, super quibus
exprobrastis mihi, dicentes: Forsitan manus
Zebee et Salmana in manibus tuis sunt, et
idecirco postulas ut demus viris, qui lassi sunt
et defecerunt, panes. 16 Tulit ergo seniores
civitatis et spinas deserti ac tribulos, et
contrivit cum eis, atque comminuit viros
Soccoth. 17 Turrim quoque Phaniel subvertit,
occisis habitatoribus civitatis. 18 Dixitque
ad Zebee et Salmana: Quales fuerunt viri,
quos occidistis in Thabor? Qui responderunt:
Similes tui, et unus ex eis quasi filius regis.
19 Quibus ille respondit: Fratres mei fuerunt,
filii matris meae: vivit Dominus, quia si
servassetis eos, non vos occiderem. 20 Dixitque
Jether primogenito suo: Surge, et interfice
eos. Qui non eduxit gladium: timebat enim,
quia adhuc puer erat. 21 Dixeruntque Zebee
et Salmana: Tu surge, et irruere in nos: quia
juxta statum robur est hominis. Surrexit
Gedeon, et interfecit Zebee et Salmana: et
tulit ornamenta ac bullas, quibus colla regalium
camelorum decorari solent. 22 Dixeruntque
omnes viri Israel ad Gedeon: Dominare nostri
tu, et filius tuus, et filius filii tui: quia liberasti
nos de manu Madian. 23 Quibus ille ait:
Non dominabor vestri, nec dominabitur in vos
filius meus, sed dominabitur vobis Dominus.
24 Dixitque ad eos: Unam petitionem postulo
a vobis: Date mihi innaures ex praeda vestra.
Innaures enim aureas Ismaelitae habere con-
sueverant. 25 Qui responderunt: Libentissime
dabimus. Expandentesque super terram
pallium, projecerunt in eo innaures de praeda:
26 Et fuit pondus postulataram inaurium,
mille septingenti auri sicli, absque ornamentis,
et monilibus, et veste purpurea, quibus reges
Madian uti soliti erant, et praeter torques
aureas camelorum. 27 Fecitque ex eo Gedeon
ephod, et posuit illud in civitate sua Ephra.
Fornicatusque est omnis Israel in eo, et factum
est Gedeoni et omni domui ejus in ruinam.
28 Humiliatus est autem Madian coram filiis
Israel, nec potuerunt ultra cervices elevare:
sed quievit terra per quadraginta annos,
quibus Gedeon praefuit. 29 Abiit itaque
Jerobaal filius Joas, et habitavit in domo sua:
30 Habuitque septuaginta filios, qui egressi sunt
de femore ejus: eo quod plures haberet uxores

31 ופילגשו אשר בשכם וידחתו גסיהא
בן גשם את שמו אבימלך : 32 ויגמח
בדעון בן יואש בשיכר טוברה ויגבר
בבקר יואש אביו בעפרה אבי קעורי :
33 ויהי כאשר מת בדעון וישוכו
בני ישראל ויגזו אחרי חבעלים וישמו
להם בעל ברית לאלהים : 34 ולא זכרו
בני ישראל את יחזקאל אלהיהם חפציל
אורם מיד פלתייהם מסביב : 35 ולא
עשו חסד עם בית ירבעל בדעון בכל
הפזכה אשר עשה עם ישראל :

פרשן ט :

ויגלח אבימלך בן ירבעל שזמח
אל אחיו אמו ויגבר עליהם ואל כל
משפחת בית אבי אמו לאמר : 1 וידברתי
באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם
המשל בכם שבעים איש אל בני ירבעל
אם משל בכם איש אחד ויזכרום כי
עצמכם ובשרכם אני : 2 ויגברו אחיהם
עליו באזני כל בעלי שכם את כל
הדברים האלה וגם לכם אחרי אבימלך
כי אמרו אחינו הוא : 3 ויתגדלו שבעים
בסוף מבית בעל ברית וישפך בהם
אבימלך אנשים רבים ויפחזים ויגברו
אחרי : 4 ויבא בית אביו עפרה ויגבר
את אחיו בן ירבעל שבעים איש על אבן
אחת ויגבר יוחם בן ירבעל הקטן כי
נחמא : 5 ויאספו כל בעלי שכם
וכל בית מלוא ויגברו וימליכו את אבימלך
למלך עם אלון מצב אשר בשכם :
6 ויגידו ליוהם ויגלח ויגמח בראש הר
גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם
שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם
אלהים : 7 הלוה חלכו העצים למשח
עליהם מלך ויאמרו לזית מלכה עלינו :
8 ויאמר להם הזית החולתי את דשני
אשר בי וכדוד אלהים ואנשים ותלתי
לגז על העצים : 9 ויאמרו העצים לתאמ
לכריאת מלכי עלינו : 10 ותאמר להם
התאמנה החולתי את מחלי ואת תגדתי
הפזכה ותלתי לגז על העצים : 11 ויאמרו
העצים לגזן לכריאת מלכי עלינו :

31 Καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχέμ καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ καὶ γε αὐτὴ υἷόν, καὶ ἔθηκε τὸ ὄνομα
'Αβιμέλεχ. 32 Καὶ ἀπέθανε Γεδεὼν υἱὸς 'Ιωᾶς
ἐν πόλει αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ 'Ιωᾶς
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν 'Εφραθὰ 'Αβὶ 'Εσδρί.
33 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανε Γεδεὼν, καὶ
ἐπίστρεψαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ καὶ ἐξεπόρνευσαν
ὀπίσω τῶν Βααλὶμ, καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ
Βάαλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν.
34 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ Κυρίου
τοῦ θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν θλιβόντων αὐτοὺς κυκλόθεν. 35 Καὶ οὐκ
ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου 'Ιεροβάαλ, αὐτὸς
ἐστὶ Γεδεὼν, κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε μετὰ
'Ισραὴλ.

ΚΕΦ. Θ'.

1 ΚΑΙ ἐπορεύθη 'Αβιμέλεχ υἱὸς 'Ιεροβάαλ εἰς
Συχέμ πρὸς ἀδελφοὺς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε
πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου
πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ λέγων 2 Λαλήσατε δὴ ἐν
τοῖς ὡς πίνων τῶν ἀνδρῶν Συχέμ Τί τὸ ἀγαθὸν
ὑμῖν, κυριεῦσαι ὑμῶν ἐξδομήκοντα ἀνδρας πάντας
υἱοὺς 'Ιεροβάαλ ἢ κυριεῦν ὑμῶν ἀνδρα ἓνα; καὶ
μνήσθητε ὅτι ὁστοῦν ὑμῶν καὶ ἀρξ ὑμῶν ἐμὶ.
3 Καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ ἐν τοῖς ὡς πίνων τῶν ἀνδρῶν Συχέμ πάντας
τοὺς λόγους τοῦτους· καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν
ὀπίσω 'Αβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν 'Αδελφὸς ἡμῶν ἐστί.
4 Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἐξδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ
οἴκου Βααλβεριθ· καὶ ἐμίσθωσαν αὐτῷ 'Αβιμέλεχ
ἀνδρας κενούς καὶ δειλοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω
αὐτοῦ. 5 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ εἰς 'Εφραθὰ καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ υἱοὺς 'Ιεροβάαλ ἐξδομήκοντα ἀνδρας ἐπὶ
λίθον ἓνα· καὶ κατέλειπεν 'Ιωάθαμ υἱὸς 'Ιεροβάαλ
ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρύβη. 6 Καὶ συγχύθησαν
πάντες ἀνδρες Σικίμων καὶ πᾶς οἶκος Βηθμασά,
καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν 'Αβιμέλεχ
πρὸς τῇ βαλάνῃ τῇ εὐρετῇ τῆς στύσεως τῆς ἐν
Σικίμοις. 7 Καὶ ἀνηγγέλῃ τῷ 'Ιωάθαμ· καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφῇ ὄρους Γαριζίν, καὶ
ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς 'Ακούσατέ μου, ἀνδρες Σικίμων, καὶ
ἀκούσεται ὑμῶν ὁ θεός. 8 Πορευόμενα ἐπορεύθη
τὰ ξύλα τοῦ χρῆσαι ἐφ' ἑαυτὰ βασιλεία, καὶ εἶπον
τῷ Ἰλαίφ Βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ἡ Ἰλαία Μὴ ἀπολείψασα τὴν πίστητά μου,
ἐν ᾧ δοξάσους τὸν θεὸν ἀνδρες, πορεύεσθαι
κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; 10 Καὶ εἶπον τὰ ξύλα
τῷ συκῇ Δεῦρο Βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. 11 Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ἡ συκὴ Μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά
μου καὶ τὰ γεννήματά μου τὰ ἀγαθὰ πορεύεσθαι
κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; 12 Καὶ εἶπαν τὰ ξύλα
πρὸς τὴν ἀμπέλον Δεῦρο Βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν.

31 Concubina autem illius, quam habebat in
Sichem, genuit ei filium nomine Abimelech.
32 Mortuusque est Gedeon filius Joas in
senectute bona, et sepultus est in sepulchro
Joas patris sui in Ephra de familia Ezri.
33 Postquam autem mortuus est Gedeon,
aversi sunt filii Israel, et fornicati sunt cum
Baalim. Percusseruntque cum Baal fœdus,
ut esset eis in deum : 34 Nec recordati sunt
Domini Dei sui, qui eruit eos de manibus
inimicorum suorum omnium per circuitum :
35 Nec fecerunt misericordiam cum domo
Jerobaal Gedeon, juxta omnia bona quæ
fecerat Israeli.

OAPUT IX.

1 ABIIT autem Abimelech filius Jerobaal in
Sichem ad fratres matris suæ, et locutus est
ad eos, et ad omnem cognationem domus patris
matris suæ, dicens : 2 Loquimini ad omnes
viros Sichem : Quid vobis est melius, ut
dominentur vestri septuaginta viri omnes filii
Jerobaal, an ut dominetur unus vir? simulque
considerate, quod os vestrum et caro vestra
sum. 3 Locutique sunt fratres matris ejus de
eo ad omnes viros Sichem universos sermones
istos, et inclinaverunt cor eorum post
Abimelech, dicentes : Frater noster est.
4 Dederuntque illi septuaginta pondo argenti
de fano Baalberit. Qui conduxit sibi ex eo
viros inopes et vagos, secutique sunt eum.
5 Et venit in domum patris sui in Ephra, et
occidit fratres suos filios Jerobaal septuaginta
viros, super lapidem unum : remansitque
Joatham filius Jerobaal minimus, et absconditus
est. 6 Congregati sunt autem omnes viri
Sichem, et universæ familiæ urbis Mello :
abieruntque et constituerunt regem Abimelech,
juxta quercum quæ stabat in Sichem. 7 Quod
cum nuntiatum esset Joatham, ivit, et stetit in
vertice montis Garizim : elevataque voce,
clamavit, et dixit : Audite me viri Sichem,
ita audiat vos Deus. 8 Ierunt ligna, ut
ungerent super se regem : dixeruntque
olivæ : Impera nobis. 9 Quæ respondit :
Numquid possum deserere pinguedinem
meam, qua et dii utuntur et homines, et veniro
ut inter ligna promovear? 10 Dixeruntque
ligna ad arborem ficum : Veni, et super
nos regnum accipe. 11 Quæ respondit eis :
Numquid possum deserere dulcedinem meam,
fructusque suavissimos, et ire ut inter
cetera ligna promovear? 12 Locutaque sunt
ligna ad vitem : Veni et impera nobis.

13 וַתֹּאמֶר לָהֶם הַפֶּן הַחֹלְלִי אֶת־
תִּירוֹשִׁי הַמִּשְׁפַּח אֶלְחִים וְאֶשְׁלִים וְחַלְלֵתִי
לְנֹעַ עַל־הַעֲצִים: 14 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֲצִים
אֶל־הָאֵלֶּךְ לֵךְ אִתָּה מִלֵּךְ־עָלֵינוּ: 15 וַיֹּאמֶר
הָאֵלֶּךְ אֶל־הָעֲצִים אִם בָּאֵמֶת אִתָּם מִשְׁחִים
אֲנִי לִמְלֶכֶה עֲלֵיכֶם בָּאֵה חֶסֶד בְּעָלִי וְאִם־
אֵין תִּצָּא אֵשׁ מִן־הָאֵלֶּךְ וְהֵאֵלֶּךְ אֶת־אַרְצִי
חֶלְקִנִּי: 16 וַעֲתָה אִם־בָּאֵמֶת וּבְהַמִּים
עֲשִׂיתֶם וְתִמְלִיכִי אֶת־אַבִּימֶלֶךְ וְאִם־שׂוֹכָה
עֲשִׂיתֶם עִם־יִרְפָּעֵל וְעִם־בְּרִיתֹו וְאִם־נִמְכָּר
יָדִיו עֲשִׂיתֶם לִי: 17 וְאֶשְׁר־נָלָח אֲבִי עֲלֵיכֶם
וַיִּשְׁלַח אֶת־נַפְשׁוֹ מִנֶּדֶר וַיִּצָּל אֶהֱרָם מִיָּד
מִדָּוִן: 18 וְאִתָּם נִמְכָּר עַל־בְּרִית אֲבִי חַיִּים
וְתִהְיֶה אֶת־בְּנֵי שָׁבָעִים אֵשׁ עַל־אֲבָן
אִתָּה וְתִמְלִיכִי אֶת־אַבִּימֶלֶךְ בְּוָאֲמָרוֹ עַל־
בְּעָלֵי שָׁכָם כִּי אֲחִיהֶם הוּא: 19 וְאִם־בָּאֵמֶת
וּבְהַמִּים עֲשִׂיתֶם עִם־יִרְפָּעֵל וְעִם־בְּרִיתֹו
חַיִּים הַזֶּה שְׂמֹחֵה בְּאַבִּימֶלֶךְ וַיִּשְׁמַח בָּהֶם
הוּא בָּכֶם: 20 וְאִם־אֵין תִּצָּא אֵשׁ מֵאַבִּימֶלֶךְ
וְהֵאֵלֶּךְ אֶת־בְּעָלֵי שָׁכָם וְאֶת־בְּרִית מְלֹא
וְהֵצִא אֵשׁ מִבְּעָלֵי שָׁכָם וּמִבְּרִית מְלֹא
וְהֵאֵלֶּךְ אֶת־אַבִּימֶלֶךְ: 21 וַיָּנֶס יוֹרָם
וַיִּבְרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶץ וַיָּשָׁב שָׁם מִפְּנֵי
אַבִּימֶלֶךְ אֲחִיו: 22 וַיִּשְׁרַח אֲבִימֶלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים: 23 וַיִּשְׁלַח אֶלְחִים
רִיחַ רָעָה בֵּין אֲבִימֶלֶךְ וּבֵין בְּעָלֵי
שָׁכָם וַיִּבְדְּלוּ בְּעַל־שָׁכָם בְּאַבִּימֶלֶךְ:
24 לְבֹא חֶסֶד שָׁבָעִים בְּנִי־יִרְפָּעֵל וְדָם
לְשׁוֹם עַל־אַבִּימֶלֶךְ אֲחִיהֶם אֲשֶׁר חָרַג
אוֹתָם וְעַל בְּעָלֵי שָׁכָם אֲשֶׁר־חָזְקוּ אֶת־
יָדִיו לַחֲרֹג אֶת־אֲחֵיו: 25 וַיִּשְׁמֹו לֹא בְּעָלֵי
שָׁכָם מֵאַרְבִּים עַל רָשָׁעֵי הַחַיִּים וַיִּנְזְלוּ
אֶת פְּלִאֲשֶׁר־נֶעְלָר עֲלֵיהֶם בַּדָּרָה וַיִּגְדּוּ
לְאַבִּימֶלֶךְ: 26 וַיָּבֹא גַעַל בְּוָאֲמָרוֹ
וְאֲחִיו וַיַּעֲבְרוּ בְּשָׁכָם וַיִּבְחָמוּ־בּוּ בְּעָלֵי
שָׁכָם: 27 וַיִּצָּאֻהֶם חֲשָׁדָה וַיִּבְכְּרוּ אֶת־
פְּרִמְיָהֶם וַיִּדְרְכּוּ וַיַּעֲשׂוּ חֲלָלִים וַיָּבֹאוּ
בְּרִית אֶלְחִיהֶם וַיֵּאֵלֶּךְ וַיִּשְׁלַח וַיַּחְלֶלֶה
אֶת־אַבִּימֶלֶךְ: 28 וַיֹּאמֶר גַּעַל בְּוָאֲמָרוֹ
מִרְאַבִּימֶלֶךְ וּמִי־שָׁכָם כִּי נַעֲבֹדָה קָלָא
בְּיִרְפָּעֵל וַיִּבְלַל פְּתִיחוֹ עֲבָדֵי אֶת־אֲשָׁנֵי
חֲמֹר אֲבִי שָׁכָם וּמִדָּוִד נַעֲבֹדָה אֲחֵינוּ:

13 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος Μὴ ἀπολείψασα
τὸν ὀλὸν μου τὸν εὐφραίνοντα θεὸν καὶ ἀνθρώπους
πορεύεσθαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; 14 Καὶ
εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῃ Δεῦρο σὺ
βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. 15 Καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος
πρὸς τὰ ξύλα Εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετέ με ὑμεῖς τοῦ
βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ
μου· καὶ εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγοι
τάς κείρους τοῦ Λιβάνου. 16 Καὶ νῦν εἰ ἐν
ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε καὶ ἐβασίλευσατε
τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε
μετὰ Ἱεροβάαλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ
ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ,
17 Ὡς παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ
ἐξέῤῥηψε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεναντίας καὶ ἐῤῥύσατο
ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάν, 18 Καὶ ὑμεῖς ἐπανεστήτε
ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου σήμερον, καὶ
ἀπεκτείνετε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐβδομήκοντα ἀνδρας
ἐπὶ λίθον ἓνα, καὶ ἐβασίλευσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν
παῖδος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνδρας Σικίμων, ὅτι
ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστὶ. 19 Καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ
τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ καὶ μετὰ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εὐφρανθήητε
ἐν Ἀβιμέλεχ, καὶ εὐφρανθήη καὶ γε αὐτὸς ἐφ'
ὑμῖν. 20 Εἰ δὲ οὐ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμέλεχ
καὶ καταφάγοι τοὺς ἀνδρας Σικίμων καὶ τὸν οἶκον
Βηθσαλῶ, καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικίμων
καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθσαλῶ καὶ καταφάγοι
τὸν Ἀβιμέλεχ. 21 Καὶ ἔφυγεν Ἰωάθαμ καὶ
ἀπείδρα, καὶ ἐπορεύθη ἕως Βανὴρ καὶ ᾤκησεν ἐκεῖ
ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 22 Καὶ
ἤρξεν Ἀβιμέλεχ ἐπὶ Ἰσραὴλ τρία ἔτη. 23 Καὶ
ἐξαπίστευεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνὰ μέσον
Ἀβιμέλεχ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀνδρῶν Σικίμων,
καὶ ἠθέτησαν ἀνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ
24 Τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἐβδομήκοντα
υἱῶν Ἱεροβάαλ, καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θείναι ἐπὶ
Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτοὺς
καὶ ἐπὶ ἀνδρας Σικίμων, ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἀποκτείνειν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. 25 Καὶ
ἐθῆκαν αὐτῷ οἱ ἀνδρες Σικίμων ἐνεδρεύοντας ἐπὶ
τάς κεφαλὰς τῶν ὀρέων, καὶ διήρπαζον πάντα ὃς
παρεπορεύετο ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ἀπηγγέλη
τῷ βασιλεῖ Ἀβιμέλεχ. 26 Καὶ ἦλθε Γαὺλ υἱὸς
Ἰωβὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ παρήλθον ἐν
Σικίμοις, καὶ ἤλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἀνδρες Σικίμων. 27
Καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν καὶ ἐτρύγησαν τοὺς
ἀμπέλωνας αὐτῶν καὶ ἐπάτησαν, καὶ ἐποίησαν
Ἑλλουλίμ, καὶ εἰσήνεγκαν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν
καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κατηράσαντο τὸν
Ἀβιμέλεχ. 28 Καὶ εἶπε Γαὺλ υἱὸς Ἰωβὴλ Τίς ἐστὶν
Ἀβιμέλεχ καὶ τίς ἐστὶν υἱὸς Συχέμ ὅτι δουλεύομεν
αὐτῷ; οὐχ υἱὸς Ἱεροβάαλ, καὶ Ζεβούλ ἐπίσκοπος
αὐτοῦ, δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Ἑμῶν
πατὴρ Συχέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύομεν αὐτῷ ἡμεῖς;

13 Quæ respondit eis: Numquid possum
deserere vinum meum, quod lætificat Deum
et homines, et inter ligna cetera promoveri?
14 Dixeruntque omnia ligna ad rhamnum:
Veni, et impera super nos. 15 Quæ respondit
eis: Si vere me regem vobis constituitis,
venite, et sub umbra mea requiescite; si autem
non vultis, egrediaturs ignis de rhamno, et
devoret cedros Libani. 16 Nuno igitur, si
recte et absque peccato constituistis super vos
regem Abimelech, et bene egistis cum Jerobaal,
et cum domo ejus, et reddidistis vicem beneficiis
ejus, qui pugnavit pro vobis, 17 Et animam
suam dedit periculis, ut erueret vos de manu
Madian, 18 Qui nunc surrexistis contra domum
patris mei, et interfecistis filios ejus septuaginta
viros super unum lapidem, et constituistis
regem Abimelech filium ancillæ ejus super
habitatores Sichem, eo quod frater vester sit:
19 Si ergo recte et absque vitio egistis cum
Jerobaal, et domo ejus, hodie lætamini in
Abimelech, et ille lætetur in vobis. 20 Sin
autem perverse: egrediaturs ignis ex eo, et
consumat habitatores Sichem, et oppidum
Mello: egrediatursque ignis de viris Sichem, et
de oppido Mello, et devoret Abimelech. 21
Quæ cum dixisset, fugit, et abiit in Bera:
habitavitque ibi ob metum Abimelech fratris
sui. 22 Regnavit itaque Abimelech super
Israel tribus annis. 23 Misitque Dominus
spiritum pessimum inter Abimelech et habi-
tatores Sichem: qui cœperunt eum detestari,
24 Et scelus interfectionis septuaginta filiorum
Jerobaal, et effusionem sanguinis eorum
conferre in Abimelech fratrem suum, et in
ceteros Sichimorum principes, qui eum
adjuverant. 25 Posueruntque insidias adversus
eum in summitate montium: et dum illius
præstolabantur adventum, exercebant latro-
cinia, agentes prædas de prætereuntibus:
nuntiatumque est Abimelech. 26 Venit autem
Gaal filius Obed cum fratribus suis, et transivit
in Sichimam. Ad cujus adventum erecti
habitatores Sichem, 27 Egressi sunt in agros,
vastantes vineas, uvasque calcantes: et factis
cantantium choris, ingressi sunt fanum dei sui,
et inter epulas et pocula maledicebant Abi-
melech, 28 Clamante Gaal filio Obed: Quis est
Abimelech, et quæ est Sichem, ut serviamus ei?
numquid non est filius Jerobaal, et constituit
principem Zebul servum suum super viros
Emor patris Sichem? Cur ergo serviemus ei?

29 וְיָמִי וְיָמֵן אֶת־הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְאֶסְרֶנּוּ
 אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְיֹאמְרוּ לְאֲבִימֶלֶךְ רַב־הָ
 צְבָאוֹת וְנֹאמַר : 30 וַיִּשְׁמַע זָבֹול שֶׁן הָעִיר
 אֶת־דִּבְרֵי גָעַל בְּנֵי־עֹבֵד וַיַּחֲרֹ אִפּוֹ :
 31 וַיִּשְׁלַח כָּל־עָבְדָיו אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בְּחֶרֶם
 לֵאמֹר הִנֵּה גָעַל בְּנֵי־עֹבֵד וַיַּחֲרֹ בָּאִים
 שְׂכָמָה וְהָעָם צָרִים אֶת־הָעִיר עָלָיו :
 32 וַעֲתָה קוּם לִילֵךְ אִתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר
 אִתָּךְ וְהָלַב בְּשָׂדֶה : 33 וַהֲרָה בַּפֶּקֶד
 בְּיָדֶךָ הַשָּׁמַשׁ תִּשְׁפֹּט וְהַשָּׁמַיִם עַל־הָעִיר
 וְהַפָּחִיחָה וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ יִצְאֻם אֵלָיו
 וְעָנִיתָ לוֹ בְּאֶשֶׁר תִּמְצָא גֵרָה : 34 וַיָּקָם
 אֲבִימֶלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לִילָה
 וַיַּאֲרֶכּוּ עַל־שָׂכָם אֶרְבָּעָה רָאשִׁים : 35 וַיֵּצֵא
 גָעַל בְּנֵי־עֹבֵד וַיַּעֲמֵד פָּתַח שַׁעַר הָעִיר
 וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִן
 הַפָּחִיחָה : 36 וַיַּרְא גָעַל אֶת־הָעָם וַיֹּאמֶר
 אֶל־זָבֹול חֲפֹצִים יוֹרֵד מִרְאשֵׁי הַהָרִים
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו זָבֹול אֶת־עַל הַהָרִים אִתָּה
 רֹאשׁ בְּאֶשְׁרֵם : 37 וַיִּסָּף עוֹד גָעַל לְדַבֵּר
 וַיֹּאמֶר חֲפֹצִים יוֹרֵדִים מֵעַם טָבֵר הָאָרֶץ
 וַיֹּאשֲׁמֶרְהוּ בָּא מִדָּרָה אֵלָיו מַעֲוִינִים :
 38 וַיֹּאמֶר אֵלָיו זָבֹול אֵיךְ אֵפִיךָ אֲשֶׁר
 תֹּאמַר מִי אֲבִימֶלֶךְ כִּי נַעֲבֹדָה חֵלֶם יָהּ
 הָעָם אֲשֶׁר־מִסְתַּח בּוֹ צִאֲרָא עִתָּה וְהִלַּחֵם
 בּוֹ : 39 וַיֵּצֵא גָעַל לִפְנֵי גָעַל שָׂכָם וַיִּלַּחֵם
 בְּאֲבִימֶלֶךְ : 40 וַיַּדְּפֹחֻהוּ אֲבִימֶלֶךְ וַיָּקָם
 מִפָּנָיו וַיִּפְּלוּ חֲזָלִים רַבִּים עַד־פָּתַח
 הַשַּׁעַר : 41 וַיִּשָּׁב אֲבִימֶלֶךְ בְּאֶרְצָהּ וַיַּרְשֵׁ
 זָבֹול אֶת־גָעַל וְאֶת־אֲחָיו מִשְׁבַּת בְּשָׂכָם :
 42 וַיְהִי מִפְּתֻחַת וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה וַיַּדְּ
 לְאֲבִימֶלֶךְ : 43 וַיָּקָם אֶת־הָעָם וַיַּחֲצֹב
 לְשִׁלְשָׁה רָאשִׁים וַיַּאֲרֶב בְּשָׂדֶה וַיַּרְא וְהָעָם
 הָעָם יָצָא מִן־הָעִיר וַיָּקָם עֲלֵיהֶם וַיָּקָם
 44 וַאֲבִימֶלֶךְ וְהָרָאשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ פָּשְׁטוּ
 וַיַּעֲמִדוּ פָתַח שַׁעַר הָעִיר וַיִּשְׁנִי הָרָאשִׁים
 פָּשְׁטוּ עַל־כָּל־אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה וַיָּקָם :
 45 וַאֲבִימֶלֶךְ נִלְחַם בָּעִיר כָּל הַיּוֹם וְהָיָה
 וַיִּלְכֹּד אֶת־הָעִיר וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ
 הָרַג וַיַּחֲצֹב אֶת־הָעִיר וַיַּזְרֶקָה כֹּלָה :
 46 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־בְּנֵי מְגִדָּה שָׂכָם
 וַיָּבֹאוּ אֶל־צִירֵיהֶם בֵּית אֵל בְּרִית : 47 וַיַּדְּ
 לְאֲבִימֶלֶךְ כִּי הִתְקַבְּצוּ עַל־בְּנֵי מְגִדָּה שָׂכָם :

29 Καὶ τίς δὴ τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρὶ μου ;
 καὶ μεταστήσω τὸν 'Αβιμέλεχ καὶ ἐρῶ πρὸς
 αὐτόν Πλήθυνον τὴν δυνάμιν σου καὶ ἐξελοῦ.
 30 Καὶ ἤκουσε Ζεβούλ ἀρχωντῆς πόλεως τοῦς λόγους
 Γαὺλ υἱοῦ 'Ιωβήλ, καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός.
 31 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς 'Αβιμέλεχ ἐν
 κρυφῇ λέγων 'Ιδοὺ Γαὺλ υἱὸς 'Ιωβήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
 αὐτοῦ ἔρχονται εἰς Συχέμ, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθη-
 νται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ. 32 Καὶ νῦν ἀνάστηθι
 νυκτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἐνέδρευσον ἐν
 τῷ ἀγρῷ. 33 Καὶ ἔσται τὸ πρωὶ ἕμα τῷ
 ἀνατείλει τὸν ἥλιον θρονοῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν
 πόλιν, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ
 ἐκπορεύονται πρὸς σέ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν
 εὔρῃ ἡ χεὶρ σου. 34 Καὶ ἀνίστη 'Αβιμέλεχ καὶ
 πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἐνέδρευσαν
 ἐπὶ Συχέμ τέτρασιν ἀρχαῖς. 35 Καὶ ἐξῆλθε Γαὺλ
 υἱὸς 'Ιωβήλ καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς πόλεως τῆς
 πόλεως, καὶ ἀνίστη 'Αβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ'
 αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου. 36 Καὶ εἶδε Γαὺλ υἱὸς
 'Ιωβήλ τὸν λαόν, καὶ εἶπε πρὸς Ζεβούλ 'Ιδοὺ λαὸς
 καταβαίνει ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν ὀρέων καὶ εἶπε
 πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ Τὴν σκιάν τῶν ὀρέων σὺ βλέπεις
 ὡς ἄνθρωπος. 37 Καὶ προσέειπε ἔτι Γαὺλ τοῦ
 λαλήσαι καὶ εἶπεν 'Ιδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ
 θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς,
 καὶ ἀρχὴ ἑτέρα ἔρχεται δι' οὗτοῦ 'Μλωνμανενίμ.
 38 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ Καὶ ποῦ ἔστι τὸ
 στόμα σου ὡς ἐλάλησας Τίς ἐστὶν 'Αβιμέλεχ ὅτι
 δουλεύσομεν αὐτῷ ; μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς ὃν
 ἐξουδένωσας ; ἐξεῖλε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ.
 39 Καὶ ἐξῆλθε Γαὺλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχέμ καὶ
 παρετάξατο πρὸς 'Αβιμέλεχ. 40 Καὶ ἰδὼς ἐν
 αὐτοῖς 'Αβιμέλεχ καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
 καὶ ἔπεισον τραυματῖαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς
 πόλεως. 41 Καὶ εἰσῆλθεν 'Αβιμέλεχ ἐν 'Αρημᾷ.
 καὶ ἐξέβαλε Ζεβούλ τὸν Γαὺλ καὶ τοὺς ἀδελφούς
 αὐτοῦ, μὴ οἰκεῖν ἐν Συχέμ. 42 Καὶ ἐγένετο τῇ
 ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ
 ἀνήγγειλε τῷ 'Αβιμέλεχ. 43 Καὶ ἔλαβε τὸν
 λαόν καὶ διεῖλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ
 ἐνέδρευον ἐν ἀγρῷ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ λαὸς
 ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀνίστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ
 ἐπάταξεν αὐτούς. 44 Καὶ 'Αβιμέλεχ καὶ οἱ
 ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξείταναν καὶ ἔστησαν παρὰ
 τὴν θύραν τῆς πόλεως τῆς πόλεως, καὶ αἱ δύο
 ἀρχαὶ ἐξείταναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ
 καὶ ἐπάταξαν αὐτούς. 45 Καὶ 'Αβιμέλεχ
 παρετάξατο ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἵκείνην,
 καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν καὶ τὸν λαόν τὸν
 ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινεν, καὶ τὴν πόλιν καθεῖλε καὶ
 ἔσπειρεν αὐτὴν ἕλας. 46 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ
 ἄνδρες πύργου Συχέμ, καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν
 Βαιθηλβεριθ. 47 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ 'Αβιμέλεχ ὅτι
 συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Συχέμ.

29 Utinam daret aliquis populum istum sub
 manu mea, ut auferrem de medio Abimelech.
 Dictumque est Abimelech: Congrega ex-
 ercitus multitudinem, et veni. 30 Zebul
 enim princeps civitatis, auditis sermonibus
 Gaal filii Obed, iratus est valde, 31 Et misit
 clam ad Abimelech nuntios, dicens: Ecce,
 Gaal filius Obed venit in Sichimam cum
 fratribus suis, et oppugnat adversum te
 civitatem. 32 Surge itaque nocte cum populo
 qui tecum est, et latita in agro: 33 Et primo
 mane oriente sole, irruet super civitatem; illo
 autem egrediente adversum te cum populo
 suo, fac ei quod potueris. 34 Surrexit itaque
 Abimelech cum omni exercitu suo nocte, et
 tetendit insidias juxta Sichimam in quatuor
 locis. 35 Egressusque est Gaal filius Obed, et
 stetit in introitu portæ civitatis. Surrexit
 autem Abimelech, et omnis exercitus cum eo
 de insidiarum loco. 36 Cumque vidisset
 populum Gaal, dixit ad Zebul: Ecce de
 montibus multitudo descendit. Cui ille
 respondit: Umbras montium vides quasi
 capita hominum, et hoc errore deciperis.
 37 Rursumque Gaal ait: Ecce populus de
 umbilico terræ descendit, et unus cuneus venit
 per viam quæ respicit quercum. 38 Cui dixit
 Zebul: Ubi est nunc os tuum, quo loquebaris?
 Quis est Abimelech ut serviamus ei? Nonne
 hic populus est, quem despiciebas? Egredere,
 et pugna contra eum. 39 Abiit ergo Gaal,
 spectante Sichimorum populo, et pugnavit
 contra Abimelech, 40 Qui persecutus est eum
 fugientem, et in urbem compulit: ceciderunt-
 que ex parte ejus plurimi, usque ad portam
 civitatis: 41 Et Abimelech sedit in Buma:
 Zebul autem, Gaal et socios ejus expulit
 de urbe, nec in ea passus est commorari.
 42 Sequenti ergo die egressus est populus
 in campum. Quod cum nuntiatum esset
 Abimelech, 43 Tulit exercitum suum, et
 divisit in tres turmas, tendens insidias in
 agris. Vidensque quod egredieretur populus
 de civitate, surrexit, et irruit in eos 44 Cum
 cuneo suo, oppugnans, et obsidens civitatem:
 dum autem turmæ palantes per campum adver-
 sarios persequebantur. 45 Porro Abimelech
 omni die illo oppugnabat urbem: quam
 cepit, interfectis habitatoribus ejus, ipsaque
 destructa, ita ut sal in ea dispergeret.
 46 Quod cum audissent qui habitabant in
 turre Sichimorum, ingressi sunt fanum dei
 sui Berith, ubi fœdus cum eo pepigerant,
 et ex eo locus nomen acceperat, qui erat
 munitus valde. 47 Abimelech quoque audiens
 viros turris Sichimorum pariter conglobatos,

48 וישל אבימלך הר עלמון חוץ וכל-העם אשר-איתו ויקח אבימלך את-החרבות בידו ויכרת שוכת עצים וישלח וישלח על-שכמו ויאמר אל-העם אשר-עמו מה ראתם עשיתי מהרי עשו קמוני : 49 ויכרתו גם-כל-העם איש שוכו וילכו אחרי אבימלך וישמו על-הצד ויציאו עליהם את-החרבות באש וימיתו גם כל-אנשי מנדל-שכם כאלה איש ואשה : 50 ויגלו אבימלך אל-תבג ויחן בתבג וילקח : 51 ומנדל-עץ הניח בתור העיר ויגסו שמה כל-האנשים והעצים וכל בעלי העיר ויכרו בעצם ויעלי על-גג המנדל : 52 ויבא אבימלך עד המנדל וילחם בו ויגש עד-פתח המנדל לשרפו באש : 53 ותשלח אשה אחת פלח רכב על-ראש אבימלך ותרץ את-גלגלתו : 54 ויקרא מהרה אל-הנער ונשא כליו ויאמר לו שלח חרבך ומוחתי פרימרי לי אשה הרגתו וינתתו נערך ומות : 55 ויקרא איש-ישראלי בשם אבימלך ויגלו איש למקומו : 56 וישב אלהים את רעה אבימלך אשר עשה לאביו להרג את-שבעים אחיו : 57 ואת כל-רעה אנשי שכם השב אלהים בראשם ויקרא אליהם וילח ויהם בירבועל :

פרשה י :

1 ויקם אחרי אבימלך להושיע את-ישראל תולע בן-פנח בן-דודו איש ישכר והוא יושב בשכר בן-אפרים : 2 וישפט את-ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשכר : 3 ויקם אחרי יאיר הגלעדי וישפט את-ישראל עשרים ושתים שנה : 4 ויהי-לו שלשים בנים רבבים על-שלשים צדים ושלשים צירים להם להם ויקרא חיה יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד : 5 וימת יאיר ויקבר בשכר : 6 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הצבצלים ואת-העשפלות ואת-אלתי ארם ואת-אלתי צידו ואת-אלתי מואב ואת-אלתי בן-עמון ואת-אלתי פלשתים ויעבדו את-יהוה ולא עבדוהו :

48 Καὶ ἀνέβη Ἀβιμέλεχ εἰς ὄρος Σελμών, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔλαβεν Ἀβιμέλεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε κλάδον ξύλου καὶ ἤρε καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ, καὶ ἔπε τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ· Ὁ εἰδέτε με ποιοῦντα, ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ. 49 Καὶ ἔκοψαν καὶ γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ καὶ ἐπορεύθησαν ὁπίσω Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπύθησαν ἐπὶ τὴν συνέλευσιν, καὶ ἐνεπύρσαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν συνέλευσιν ἐν πυρὶ· καὶ ἀπέθανον καὶ γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικίμων ὥσπερ χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες. 50 Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ ἐκ Βαιθηλβεριθ καὶ παρεΐβαλεν ἐν Θήβης, καὶ κατέλαβεν αὐτήν. 51 Καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως, καὶ ἔκλεισαν ἔξωθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου. 52 Καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου, καὶ παρετάξαντο αὐτῷ· καὶ ἤγγισεν Ἀβιμέλεχ ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρὶ. 53 Καὶ ἔρριψε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμύλιον ἐπὶ κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔκλασε τὸ κρανίον αὐτοῦ. 54 Καὶ ἔβησε ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ ἄφρον τὰ σκεῖα αὐτοῦ καὶ ἔπεν αὐτῷ Σπᾶσον τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με, μὴ ποτε εἴπωσιν Ἰννὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν· καὶ ἐξέκρινεν αὐτόν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε. 55 Καὶ ἔειπεν ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ· καὶ ἐπορεύθησαν ὅνυχον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 56 Καὶ ἐπίστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ, ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἐβδόμη-κοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ. 57 Καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν ἀνδρῶν Συχεμ ἐπίστρεψεν ὁ θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν· καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἰεροβάαμ.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ ἀνίστη μετὰ Ἀβιμέλεχ τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ Θωλὰ υἱὸς Φουὰ, υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ, ἀνὴρ Ἰσάχαρ· καὶ αὐτὸς ᾤκει ἐν Σαμίρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ. 2 Καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσι τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν Σαμίρ. 3 Καὶ ἀνίστη μετ' αὐτόν Ἰαίρ ὁ Γαλαὰδ, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσι δύο ἔτη. 4 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐτιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πῶλους, καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς· καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἱπαύλεις Ἰαίρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν γῇ Γαλαὰδ. 5 Καὶ ἀπέθανεν Ἰαίρ, καὶ ἐτάφη ἐν Ῥαμῶν. 6 Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὠπίῳ Κυρίου, καὶ ἰδοὺλεσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ ταῖς Ἀσταρόθ καὶ τοῖς θεοῖς Ἀράμ καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς Μωάβ καὶ τοῖς θεοῖς Ἀμμὼν καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιμ· καὶ ἠγκατέλιπον τὸν Κύριον καὶ οὐκ ἰδοὺλεσαν αὐτῷ.

48 A-cendit in montem Selmon cum omni populo suo : et arrepta securi, præcidit arboris ramum, impositumque ferens humero, dixit ad socios : Quod me videtis facere, cito facite. 49 Igitur certatim ramos de arboribus præcidentes, sequebantur ducem. Qui circumdantes præsidium, succenderunt ; atque ita factum est, ut fumo et igne mille homines necarentur, viri pariter et mulieres, habitatorum turris Sichem. 50 Abimelech autem inde proficiscens venit ad oppidum Thebes, quod circumdans obsidebat exercitu. 51 Erat autem turris excelsa in media civitate, ad quam confugerant simul viri ac mulieres, et omnes principes civitatis, clausa firmissime janua, et super turris tectum stantes per propugnacula. 52 Accedensque Abimelech juxta turrim, pugnabat fortiter : et appropinquans ostio, ignem supponere nitebatur : 53 Et ecce una mulier fragmen molæ desuper jaciens, illisit capiti Abimelech, et confregit cerebrum ejus. 54 Qui vocavit cito armigerum suum, et ait ad eum : Evagina gladium tuum, et peroute me : ne forte dicatur quod a femina interfectus sim. Qui jussa perficiens, interfecit eum. 55 Illoque mortuo, omnes qui cum eo erant de Israel, reversi sunt in sedes suas : 56 Et reddidit Deus malum, quod fecerat Abimelech contra patrem suum, interfectis septuaginta fratribus suis. 57 Sichimitis quoque, quod operati erant, retributum est, et venit super eos maledictio Joatham filii Jerobaal.

CAPUT X.

1 POST Abimelech surrexit dux in Israel Thola filius Phua patris Abimelech, vir de Issachar, qui habitavit in Samir montis Ephraim : 2 Et judicavit Israel viginti et tribus annis, mortuusque est, ac sepultus in Samir. 3 Huic successit Jair Galaadites, qui judicavit Israel per viginti et duos annos, 4 Habens triginta filios sedentes super triginta pullos asinarum, et principes triginta civitatum, quæ ex nomine ejus sunt appellatæ Havoth Jair, id est, oppida Jair, usque in præsentem diem, in terra Galaad. 5 Mortuusque est Jair, ac sepultus in loco cui est vocabulum Camon. 6 Filii autem Israel peccatis veteribus jungentes nova, fecerunt malum in conspectu Domini, et servierunt idolis, Baalim et Astaroth, et diis Syriæ ac Sidonis et Moab et filiorum Ammon et Philistiim : dimiseruntque Dominum, et non coluerunt eum.

וַיִּקְרָא יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְסְרֵם בְּיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד עַמּוֹן וַיִּרְצֻם וַיִּרְצֻם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה חֲתֻמָּה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֶת־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעֶבֶר תִּירְזוּ בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּגִלְעָד וַיַּעֲבְדוּ בְּגִרְעָמוֹן אֶת־תִּירְזוֹ לְחִלְתָם גַּם־בְּיַחֲזָקָה וּבְבִנְיָמִן וּבְבֵית אֶפְרַיִם וּמָנָשׁ לְיִשְׂרָאֵל מֵאָדָּה וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הֵטֵאנָה לָּנוּ וְכִי עֲזַבְנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ וַנַּעֲבֹד אֶת־הַפְּעֻלִּים וַיִּלְאֶם יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֵלָּה מִפְּעֻלֵּיהֶם וּמִדֵּרֶס־הָאֱמֹרִי מִדְּבַר עַמּוֹן וַיִּסְרֹם פְּלִשְׁתִּים וַיִּצְדִּיקוּם וַעֲמַלְקִים וַיִּמְצֹאוּם לְחִצֵּי אֶתְרָם וַתַּעֲבֹדוּ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וַתַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְכָן לְאִמּוֹסֶיךָ לְחֹשֶׁעַ אֶתְרָם וַיִּזְעַקוּ אֶל־הַחֲלָלִים אֲשֶׁר בְּחֶרֶם בָּם הָשָׁח וַיִּשְׁעֵנוּ לָכֵן בְּעֶרְת צָרָתָם וַיִּלְאֶם יְהוָה בְּגִרְעָמוֹן אֶת־יְהוָה הַשָּׁמַיִם וַיִּזְעַקוּ אֶת־יְהוָה וַיִּסְרֹם מִקִּרְבָּם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה וַתִּתְקַצַּר נַפְשׁוֹ בְּעַמַּל יִשְׂרָאֵל וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּתְּנוּ בְּגִלְעָד וַיִּאֲסָפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ בְּמִצְפָּה וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֶת־הַחֲלָלִים אֲשֶׁר חָלַל לְחִלְתָם בְּבִנְיָמִן עַמּוֹן וַיִּתְּנוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּגִלְעָד:

פרשת יא

וַיִּפְתַּח הַגִּלְעָדִי הַיָּדָה בְּפֹר תֹּלֵל וְהָאֵם בְּרֵאשֶׁתָּהּ יִזְנָה וַיִּלְד גִּלְעָד אֶת־יִפְתָּח וַתִּלְד אֶת־שֵׁן גִּלְעָד לֹו בָּנִים וַיִּבְדְּלוּ בְּגִירָתָהּ וַיִּקְרָשׁוּ אֶת־יִפְתָּח וַיִּלְאֶם יְהוָה לֹא לְאֶתְחַלֵּל בְּבֵית־אִבִּי כִּי בְרֵאשֶׁתָּהּ אֶתְחַלֵּל אָתָּה וַיִּבְרַח יִפְתָּח מִפָּנֵי אִשְׁתּוֹ וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְּלֶם וַיִּשְׁמָח אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ רִיָּוִם וַיִּשְׂמְחוּ עִמּוֹ: וַיִּתְּנוּ מִנְיָמִם וַיִּלְחֲמוּ בְּגִרְעָמוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה כַּאֲשֶׁר־נִלְחָמוּ בְּגִרְעָמוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּבוּ וַיִּקְרָאוּ לְקַחְתָּ אֶת־יִפְתָּח מִצְפָּה טוֹב: וַיִּלְאֶם יְהוָה לְיִפְתָּח לְכָה וַיִּתְּנוּ לָנוּ לְמָנִין וְנִלְחָמָה בְּבִנְיָמִן עַמּוֹן וַיִּלְאֶם יְהוָה לְיִפְתָּח לְקַחְתָּ חֵלָּה אֶתְרָם וַתִּתְקַצַּר נַפְשׁוֹ בְּעַמַּל יִשְׂרָאֵל וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֶת־הַחֲלָלִים אֲשֶׁר חָלַל לְחִלְתָם בְּבִנְיָמִן עַמּוֹן וַיִּתְּנוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּגִלְעָד:

7 Kai ὥρπισθη θυμῷ Κύριος ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπίδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιμῶν καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν Ἀμμών. 8 Kai ἐθλίψαν καὶ ἐθλάσαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ καιρῷ ἐκείνῃ ὀκτωκαίδεκα ἔτη, τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῇ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ τοῦ Ἀμορρί τοῦ ἐν Γαλαὰδ. 9 Kai διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμών τὸν Ἰορδάνην παρατάξασθαι πρὸς Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν καὶ πρὸς Ἐφραΐμ· καὶ ἐθλίβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σφόδρα. 10 Kai ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον λέγοντες Ἡμάρτομεν σοι ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν θεὸν καὶ ἰδουλεύσαμεν τῷ Βααλίμ. 11 Kai εἶπε Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ Μη οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμορραίου καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμών καὶ ἀπὸ Φυλιστιμῶν, 12 Kai Σιδωνίων καὶ Ἀμαλῆκ καὶ Μαδιάμ, οἱ ἐθλίψαν ὑμᾶς, καὶ ἐβοήσατε πρὸς μέ, καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν; 13 Kai ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ ἰδουλεύσατε θεοῖς ἑτέροις· διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς. 14 Πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν. 15 Kai εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον Ἡμάρτομεν, ποιήσον σὺ ἡμῖν κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, πλην ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 16 Kai ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἰδουλεύσαν τῷ Κυρίῳ μόνῃ· καὶ ὠλιγώθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῃ Ἰσραὴλ. 17 Kai ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμών καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλαὰδ, καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ. 18 Kai εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἀρχοντες Γαλαὰδ, ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Τίς ὁ ἀνὴρ ὅστις ἂν ἄρξεται παρατάξασθαι πρὸς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ ἔσται εἰς ἀρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλαὰδ;

1 KAI Ἐφθάς ὁ Γαλααδίτης ἐπληρούμενος δυνάμει, καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναίκος πόρνης, ἥ ἐγέννησε τῷ Γαλαὰδ τὸν Ἐφθά. 2 Kai ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλαὰδ αὐτῷ υἱούς· καὶ ἠδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναίκος, καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἐφθά καὶ εἶπαν αὐτῷ Οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι υἱὸς γυναίκος ἑταίρας σὺ. 3 Kai ἔφυγεν Ἐφθά ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Τῳβ· καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἐφθά ἄνδρες κεινοί, καὶ ἐξῆλθον μετ' αὐτοῦ. 4 Kai ἐγένετο ἡνίκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμών μετὰ Ἰσραὴλ, 5 Kai ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ λαβεῖν τὸν Ἐφθά ἀπὸ τῆς γῆς Τῳβ. 6 Kai εἶπαν τῷ Ἐφθά Δεῦρο καὶ ἔσθ ἡμῖν εἰς ἀρχηγόν, καὶ παρατάξομεθα πρὸς υἱοὺς Ἀμμών. 7 Kai εἶπεν Ἐφθά τοῖς πρεσβυτέροις Γαλαὰδ Οὐχὶ ὑμεῖς ἠμισήσατέ με, καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔλαπτεσθαι με ἀφ' ὑμῶν; καὶ διὰ τί ἤλθατε πρὸς μέ νῦν ἡνίκα χρῄζετε;

7 Contra quos Dominus iratus, tradidit eos in manus Philisthiim et filiorum Ammon. 8 Afflictique sunt, et vehementer oppressi per annos decem et octo, omnes qui habitabant trans Jordanem in terra Amorrhæi, qui est in Galaad: 9 In tantum, ut filii Ammon, Jordane transmisso, vastarent Judam et Benjamin et Ephraim: afflictusque est Israel nimis. 10 Et clamantes ad Dominum, dixerunt: Peccavimus tibi, quia dereliquimus Dominum Deum nostrum, et servivimus Baalim. 11 Quibus locutus est Dominus: Numquid non Ægyptii et Amorrhæi, filiique Ammon et Philisthiim, 12 Sidonii quoque et Amalec et Chanaan, oppresserunt vos, et clamastis ad me, et erui vos de manu eorum? 13 Et tamen reliquistis me, et coluistis deos alienos: idcirco non addam ut ultra vos liberem: 14 Ite, et invocate deos quos elegistis: ipsi vos liberent in tempore angustiae. 15 Dixeruntque filii Israel ad Dominum: Peccavimus, redde tu nobis quidquid tibi placet: tantum nunc libera nos. 16 Quæ dicentes, omnia de finibus suis alienorum deorum idola projecerunt, et servierunt Domino Deo: qui doluit super miseriis eorum. 17 Itaque filii Ammon conclamantes in Galaad fixere tentoria: contra quos congregati filii Israel, in Maspha castrametati sunt. 18 Dixeruntque principes Galaad singuli ad proximos suos: Qui primus ex nobis contra filios Ammon coeperit dimicare, erit dux populi Galaad.

CAPUT XI.

1 FUIT illo tempore Jephthe Galaadites vir fortissimus atque pugnator, filius mulieris meretricis, qui natus est de Galaad. 2 Habuit autem Galaad uxorem, de qua suscepit filios: qui postquam creverant, ejecerunt Jephthe, dicentes: Heres in domo patris nostri esse non poteris, quia de altera matre natus es. 3 Quos ille fugiens atque devitans, habitavit in terra Tob: congregatique sunt ad eum viri inopes, et latrocinantes, et quasi principem sequebantur. 4 In illis diebus pugnabant filii Ammon contra Israel. 5 Quibus acriter instantibus, perrexerunt majores natu de Galaad, ut tollerent in auxilium sui Jephthe de terra Tob: 6 Dixeruntque ad eum: Veni et esto princeps noster, et pugna contra filios Ammon. 7 Quibus ille respondit: Nonne vos estis, qui odistis me, et ejecistis de domo patris mei, et nunc venistis ad me necessitate compulsi?

8 וַיֹּאמְרוּ וְהָיָה גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח לְבֶן עֲמֹה
שָׁבְנוּ אֵלָיו וְחָלַכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בְּבָנֵי
עַמּוֹן וְהָיְתָה לָנוּ לְרֹאשׁ לְכָל יִשְׂרָאֵל גִּלְעָד:
9 וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִמְרָן גִּלְעָד אֲסִימְשִׁיכִים
אִתָּם אוֹתִי לְחָלַח בְּבָנֵי עַמּוֹן וְהָיוּ
יְהוָה אוֹתָם לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי אֲרָם לְכָם
לְרֹאשׁ: 10 וַיֹּאמְרוּ וְהָיָה גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח
יְהוָה יְהוָה שְׁמֵךְ בִּינֹתֶינָה אֲסִימְשִׁיכִים כְּדָבָרְךָ
כִּן נַעֲשֶׂה: 11 וַיִּגְלַח יִפְתָּח עַם־זִמְרָן גִּלְעָד
וַיְשִׁימוּ דָעָם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וַיִּלְחָמוּ
וַיִּדְבֹּר יִפְתָּח אֶת־קִלְדִּיבְכָיו לְפָנֶיךָ יְהוָה
בְּמִצָּעָה: 12 וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים
אֶל־מֶלֶךְ בְּגֵר־עַמּוֹן לֵאמֹר מַה־לִּי וְלָךְ
כִּי־בָאתָ אֵלַי לְחָלַח בְּאַרְצִי: 13 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ בְּגֵר־עַמּוֹן אֶל־מַלְאָכָיו יִפְתָּח כִּי־לָחַם
יִשְׂרָאֵל אֶת־אַרְצִי בְּעִלּוֹתָיו מִמִּצְרַיִם מֵאַרְנוֹן
וְעַד־הַיַּבֵּק וְעַד־הַיַּרְדֵּן וְעַתָּה תִּשְׁיָכֶדָה
אֶתְּחֵן בְּשָׁלוֹם: 14 וַיֹּסֶף עוֹד יִפְתָּח
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן:
15 וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יִפְתָּח לֹא־לָחַם
יִשְׂרָאֵל אֶת־אַרְצְךָ מוֹאָב וְאֶת־אַרְצְךָ בְּנֵי
עַמּוֹן: 16 כִּי בְּעִלּוֹתָם מִמִּצְרַיִם וַיִּגְלַח
יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר עַד־יַם־סוּף וַיָּבֹא קָדָשָׁה:
17 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם
לֵאמֹר אֶעֱבְדֶּךָ־נָא בְּאַרְצֶךָ וְלֹא שָׁמַע
מֶלֶךְ אֱדוֹם וְנָם אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח
וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקָדָשׁ: 18 וַיִּגְלַח
בְּמִדְבַר וַיָּבֹא אֶת־אַרְצֵי אֱדוֹם וְאֶת־אַרְצֵי
מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּדְבַר־שָׁמַע לְאַרְצֵי מוֹאָב
וַיַּחֲזִקוּ בַעֲבַר אֲרָנוֹן וְלֹא־בָאוּ בְּנִבְבֹּל
מוֹאָב כִּי אֲרָנוֹן בְּבֹל מוֹאָב: 19 וַיִּשְׁלַח
יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי
מֶלֶךְ הַשִּׁבּוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲבְדֶּךָ־נָא
בְּאַרְצֶךָ עַד־מְקוֹמִי: 20 וְלֹא־הִסְתִּיחַ סִיחֹן
אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּנִבְבֹּלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת־
כָּל־עַמּוֹ וַיַּחֲזִק בְּתַחֲצִית וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל:
21 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת־סִיחֹן
וְאֶת־קִלְדִּיבְכָיו בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּקְרַע וַיִּדְרֹשׁ
יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־אַרְצֵי הָאֱמֹרִי וַיֵּשֶׁב הָאֱמֹרִי
הַחִיָּא: 22 וַיִּדְרֹשׁ אֶת־כָּל־בְּבֹל הָאֱמֹרִי
מֵאַרְנוֹן וְעַד־הַיַּבֵּק וּמִדְבַר־הַיַּרְדֵּן וְעַד־הַיַּרְדֵּן:
23 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת
הָאֱמֹרִי מִפָּנֶיךָ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶתְּחֵן תִּירְשָׁנָה:

8 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάε
Διὰ τοῦτο νῦν ἐπιστρέψαμεν πρὸς σέ, καὶ πορεύσῃ
μεθ' ἡμῶν καὶ παρατάξῃ πρὸς τοὺς Ἀμμων,
καὶ ἴσῃ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι
Γαλαὰδ. 9 Καὶ εἶπεν Ἰεφθάε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
Γαλαὰδ Εἰ ἐπιστρέφετί με ὑμεῖς παρατάσθαι
ἐν νίοις Ἀμμων καὶ παραδῶ αὐτοὺς Κύριος
ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ὅμις ἴσομαι εἰς ἄρχοντα;
10 Καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλαὰδ πρὸς Ἰεφθάε
Κύριος ἴστω ἀκούων ἀνὰ μέσον ἡμῶν εἰ μὴ κατὰ
τὸ ῥῆμά σου οὕτω ποιήσομεν. 11 Καὶ ἐπορεύθη
Ἰεφθάε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλαὰδ, καὶ ἔθηκεν
αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς
ἀρχηγόν· καὶ ἠλάλησεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς
λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Μασσηφά. 12 Καὶ
ἀπέστειλεν Ἰεφθάε ἀγγέλους πρὸς βασιλεῖα υἱῶν
Ἀμμων λέγων Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ὅτι ἦλθες πρὸς
μέ τοῦ παρατάσθαι ἐν τῇ γῇ μου; 13 Καὶ
εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων πρὸς τοὺς ἀγγέλους
Ἰεφθάε Ὅτι ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ
ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως
Ἰαβόκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου· καὶ νῦν ἐπιστρέψον
αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ, καὶ πορεύσομαι. 14 Καὶ προσέθηκε
ἐν τῇ ἰεφθάε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλεῖα
υἱῶν Ἀμμων, 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὕτω λέγει
Ἰεφθάε Οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωάβ
καὶ τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμων, 16 Ὅτι ἐν τῷ
ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ
ἐν τῇ ἐρήμῃ ἕως θαλάσσης Σιφ, καὶ ἦλθεν εἰς
Κάδης. 17 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους
πρὸς βασιλεῖα Ἐδὼμ λέγων Παρελεύσομαι δὴ ἐν
τῇ γῇ σου· καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἐδὼμ· καὶ
γε πρὸς βασιλεῖα Μωάβ ἀπέστειλε, καὶ οὐκ
ἐυδόκησεν· καὶ ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης, 18 Καὶ
ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῃ, καὶ ἐκύκλωσε τὴν γῆν
Ἐδὼμ καὶ τὴν γῆν Μωάβ· καὶ ἦλθεν ἀπὸ
ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῇ Μωάβ καὶ παρενέβαλεν
ἐν πέραν Ἀρνῶν, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωάβ,
ὅτι Ἀρνῶν ὄριον Μωάβ. 19 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλεῖα τοῦ
Ἀμορραίου βασιλείᾳ Ἑσειβῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ
Παρέλθωμεν δὴ ἐν τῇ γῇ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν.
20 Καὶ οὐκ ἐνεπίστευσε Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν
ἐν τῷ ὁρίῳ αὐτοῦ· καὶ συνῆξε Σηὼν πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἰασά, καὶ
παρετάξατο πρὸς Ἰσραὴλ. 21 Καὶ παρέδωκε
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν καὶ πάντα τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν·
καὶ ἐκληρονόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ
Ἀμορραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην
22 Ἀπὸ Ἀρνῶν καὶ ἕως τοῦ Ἰαβόκ ἀπὸ τοῦ
ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου. 23 Καὶ νῦν Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐξῆρε τὸν Ἀμορραῖον ἀπὸ προσώπου
λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν;

8 Dixeruntque principes Galaad ad Jephthc :
Cb hanc igitur causam nunc ad te venimus,
ut proficiascaris nobiscum, et pugnes contra
filios Ammon, sisque dux omnium qui habitant
in Galaad. 9 Jephthc quoque dixit eis : Si vere
venistis ad me, ut pugnem pro vobis contra
filios Ammon, tradideritque eos Dominus in
manus meas, ego ero vester princeps ? 10 Qui
responderunt ei : Dominus, qui hæc audit,
ipse mediator ac testis est, quod nostra
promissa faciemus. 11 Abiit itaque Jephthc
cum principibus Galaad, fecitque eum omnis
populus principem sui. Locutusque est Jephthc
omnes sermones suos coram Domino in Maspha.
12 Et misit nuntios ad regem filiorum Ammon,
qui ex persona sua dicerent : Quid mihi et
tibi est, quia venisti contra me, ut vastares
terram meam ? 13 Quibus ille respondit :
Quia tulit Israel terram meam, quando ascendit
de Ægypto, a finibus Arnon usque Jaboc
atque Jordanem : nunc ergo cum pace redde
mihi eam. 14 Per quos rursum mandavit
Jephthc, et imperavit eis ut dicerent regi
Ammon : 15 Hæc dicit Jephthc : Non tulit
Israel terram Moab, nec terram filiorum
Ammon : 16 Sed quando de Ægypto con-
scenderunt, ambulavit per solitudinem usque
ad mare Rubrum, et venit in Cades. 17 Misit-
que nuntios ad regem Edom, dicens : Dimitte
me ut transeam per terram tuam. Qui noluit
acquiescere precibus ejus. Misit quoque ad
regem Moab, qui et ipse transitum præbere
contempsit. Mansit itaque in Cades, 18 Et
circuivit ex latere terram Edom, et terram
Moab : venitque contra orientalem plagam terræ
Moab, et castrametatus est trans Arnon : nec
voluit intrare terminos Moab : Arnon quippe
confinium est terræ Moab. 19 Misit itaque
Israel nuntios ad Sehon regem Amorrhæorum,
qui habitabat in Hesebon, et dixerunt ei :
Dimitte ut transeam per terram tuam usque
ad fluvium. 20 Qui et ipse Israel verba
despiciens, non dimisit eum transire per
terminos suos : sed infinita multitudine con-
gregata, egressus est contra eum in Jasa,
et fortiter resistebat. 21 Tradiditque eum
Dominus in manus Israel cum omni exercitu
suo, qui percussit eum, et possedit omnem
terram Amorrhæi habitatoris regionis illius,
22 Et universos fines ejus, de Arnon usque
Jaboc, et de solitudine usque ad Jordanem.
23 Dominus ergo Deus Israel subvertit
Amorrhæum, pugnante contra illum populo suo
Israel, et tu nunc vis possidere terram ejus ?

21 Nonne ea quæ possidet Chamos deus tuus, tibi jure debentur? Quæ autem Dominus Deus noster victor obtinuit, in nostram eedent possessionem: 25 Nisi forte melior es Balac filio Sephor rege Moab: aut docere potes, quod jurgatus sit contra Israel, et pugnaverit contra eum, 26 Quando habitavit in Hesebon, et viculis ejus, et in Aroer, et villis illius, vel in cunctis civitatibus juxta Jordanem, per trecentos annos. Quare tanto tempore nihil super hac repetitione tentastis? 27 Igitur non ego pecco in te, sed tu contra me male agis, indicens mihi bella non justa. Judicet Dominus arbiter hujus diei, inter Israel et inter filios Ammon. 28 Noluitque acquiescere rex filiorum Ammon verbis Jephthe, quæ per nuntios mandaverat. 29 Factus est ergo super Jephthe Spiritus Domini, et circuiens Galaad, et Manasse, Maspha quoque Galaad, et inde transiens ad filios Ammon, 30 Votum vovit Domino, dicens: Si tradideris filios Ammon in manus meas, 31 Quicumque primus fuerit egressus de foribus domus meæ, mihi que occurrerit revertenti cum pace a filiis Ammon, eum holocaustum offeram Domino. 32 Transivitque Jephthe ad filios Ammon, ut pugnaret contra eos: quos tradidit Dominus in manus ejus. 33 Percussitque ab Aroer usque dum venias in Mennith, viginti civitates, et usque ad Abel, quæ est vineis consita, plaga magna nimis; humiliatique sunt filii Ammon a filiis Israel. 34 Revertente autem Jephthe in Maspha domum suam, occurrit ei unigenita filia sua cum tympanis et choris; non enim habebat alios liberos. 35 Qua visa, scidit vestimenta sua, et ait: Heu me filia mea, decepisti me, et ipsa decepta es: aperui enim os meum ad Dominum, et aliud facere non potero. 36 Cui illa respondit: Pater mi, si aperuisti os tuum ad Dominum, fac mihi quodcumque pollicitus es, concessa tibi ultione atque victoria de hostibus tuis. 37 Dixitque ad patrem: Hoc solum mihi præsta quod deprecor: Dimitte me ut duobus mensibus circumeam montes, et plangam virginitatem meam cum sodalibus meis. 38 Cui ille respondit: Vade. Et dimisit eam duobus mensibus. Cumque abiisset cum sociis ac sodalibus suis, flebat virginitatem suam in montibus.

שופטים יא יב

39 ויהי מקץ ויבא שנים חדשים ויפול אל-
אביו ויגש ליה את-ידיו אשר נדר
והיה לא-יגדע אִישׁ ויתחרוק בישׂראל:
40 מקמים וימקח תלכנה בנות ישׂראל
לתפוז לכה-יפקח חלצו ארבע
ימים בשנה:

פרשה יב:

1 וימצא אִישׁ אפרים ויעבר צפון
ויאמרו ליפקח מדיע צפון לחלקם
בבגד צפון ולכו לא תראה ללכת עמו
ביתו נשף עליה באש: 2 ויאמר יפקח
אליהם אִישׁ ריב חירי אכן ועמי ובגר
צפון מאד ואזעק אתכם ולא תושעם
אחרי מכם: 3 ואראה פראינה מושע
ואשקח נפשי בכפלי ואעברה אל-בג
צפון ויחגם יחון בגדי ולכה עליהם
אלי היום חנה לחלקם בי: 4 ויחפץ
יפקח את-קל-אשני גלעד וילחם את-
אפרים ויפו אנשי גלעד את-אפרים כי
אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך
אפרים בתוך מנשה: 5 ויגלד גלעד את-
מעברות הירדן לאפרים ויחן כי יאמרו
פליטי אפרים מעברת ויאמרו לו אנשי-
גלעד האפרתי אמה ויאמר לא: 6 ויאמרו
לו אמר-נא שפלת ויאמר ספלת ולא
ידיו לדבר פן ויאמרו אותו וישקטוהו
אל-מעברות הירדן ויפל בעת ההיא
מאפרים ארבעים ושנים אלה: 7 וישפט
יפקח את-ישׂראל שש שנים ויבא יפקח
חלצו ויבקר בער גלעד: 8 וישפט
אחרי את-ישׂראל אבדן מבית לחם:
9 ויהיו שלשים שנים ושלשים שנה
שלח החוצה ושלשים שנה חביא
לבני מדיהוץ וישפט את-ישׂראל שבע
שנים: 10 ויבא אבדן ויבקר בבית לחם:
11 וישפט אחרי את-ישׂראל אילון
חזבולג וישפט את-ישׂראל עשר שנים:
12 ויבא אילון חזבולג ויבקר באילון
בארץ זבולן: 13 וישפט אחרי
את-ישׂראל עבדן ברהל הפרעוני:
14 ויהיו ארבעים שנים ושלשים
שנה לבנים חביא על-שבעים שנים:
וישפט את-ישׂראל שמונה שנים:

KPITAI, ια', ιβ'.

39 Καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν καὶ
ἐπίστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ ἐποίησεν
ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἣν ᾔδετο· καὶ αὕτη
οὐκ ἔγνω ἄνδρα· καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν
Ἰσραὴλ, 40 Ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο
θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθᾶ
τοῦ Γαλααδίτου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἵνι αὐτῷ.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 KAI ἔβησεν ἀνὴρ Ἐφραΐμ, καὶ παρήλθαν
εἰς βορρᾶν καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθάε Διὰ τί παρήλθεις
παταάσθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν καὶ ἡμᾶς οὐ
κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ; τὸν οἶκόν σου
ἐμπρήσωμεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί. 2 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς Ἰεφθάε Ἀνὴρ μαχητῆς ἦμην ἐγὼ καὶ ὁ
λαός μου καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν σφόδρα· καὶ ἔβησα
ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν. 3 Καὶ
ἔδον ὅτι οὐκ εἰ σωτήρ, καὶ ἔθηκα τὴν ψυχὴν μου
ἐν χειρὶ μου καὶ παρήλθον πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ
ἔδωκεν αὐτοὺς Κύριος ἐν χειρὶ μου· καὶ εἰς τί
ἀνίβητε ἐπ' ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παταάσθαι
ἐν μοί; 4 Καὶ συνέστρεψεν Ἰεφθάε πάντας τοὺς
ἄνδρας Γαλαὰδ καὶ παρετάξατο τῷ Ἐφραΐμ· καὶ
ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλαὰδ τὸν Ἐφραΐμ, ὅτι εἶπαν
οἱ διασωζόμενοι τοῦ Ἐφραΐμ Ὑμεῖς Γαλαὰδ ἐν
μέσῳ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασσῆ. 5
Καὶ προκατελάβετε Γαλαὰδ τὰς διαβάσεις τοῦ
Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραΐμ· καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ
διασωζόμενοι Ἐφραΐμ Διαβῶμεν· καὶ εἶπαν αὐτοῖς
οἱ ἄνδρες Γαλαὰδ Μὴ Ἐφραθίτης εἶ; καὶ εἶπεν Οὐ.
6 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Εἰπὸν δὴ στάχυν. καὶ οὐ
κατεῦθνε τοῦ λαλῆσαι οὕτως, καὶ ἐπελάβοντο
αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὶς τὰς διαβάσεις τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ ἔπισαν ἐν τῷ καιρῷ ἵκινψ ἀπὸ
Ἐφραΐμ δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες. 7 Καὶ
ἔκρινεν Ἰεφθάε τὸν Ἰσραὴλ ἕξ ἔτη· καὶ ἀπέθανεν
Ἰεφθάε ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ
Γαλαὰδ. 8 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ
Ἀβαισάν ἀπὸ Βηθλέμ. 9 Καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα
υἱοὶ καὶ τριάκοντα θυγατέρες, ὧς ἐξάπέστειλεν ἔξω,
καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
ἔξωθεν· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη. 10 Καὶ
ἀπέθανεν Ἀβαισάν, καὶ ἐτάφη ἐν Βηθλέμ. 11
Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλὼμ
ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη. 12 Καὶ ἀπέθανεν
Αἰλὼμ ὁ Ζαβουλωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Αἰλὼμ
ἐν γῇ Ζαβουλὼν. 13 Καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν
τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδὼν υἱὸς Ἐλλήλ ὁ Φαραθωνίτης. 14
Καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοὶ καὶ
τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομή-
κοντα πώλους· καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη.

JUDICUM, XI. XII.

39 Expletisque duobus mensibus, reversa est
ad patrem suum, et fecit ei sicut voverat,
quæ ignorabat virum. Exinde mos increbruit
in Israel, et consuetudo servata est: 40 Ut
post anni circulum convenient in unum filia
Israel, et plangent filiam Jephthe Galaaditæ
diebus quatuor.

CAPUT XII.

1 ECCE autem in Ephraim orta est seditio;
nam transeuntes contra aquilonem, dixerunt
ad Jephthe: Quare vadens ad pugnam contra
filios Ammon, vocare nos noluisti, ut perge-
remus tecum? Igitur incendemus domum tuam.
2 Quibus ille respondit: Disceptatio erat mihi
et populo meo contra filios Ammon vehemens:
vocavique vos, ut præberetis mihi auxilium,
et facere noluistis. 3 Quod cernens posui
animam meam in manibus meis, transivique
ad filios Ammon, et tradidit eos Dominus in
manus meas. Quid commerui, ut adversum
me consurgatis in prælium? 4 Vocatis
itaque ad se cunctis viris Galaad, pugnabat
contra Ephraim: percusseruntque viri Galaad
Ephraim, quia dixerat: Fugitivus est Galaad
de Ephraim, et habitat in medio Ephraim
et Manasse. 5 Occupaveruntque Galaaditæ
vada Jordanis, per quæ Ephraim reversurus
erat. Cumque venisset ad ea de Ephraim
numero, fugiens, atque dixisset: Obsecro
ut me transire permittatis; dicebant ei
Galaaditæ: Numquid Ephrathæus es? quo
dicente: Non sum: 6 Interrogabant eum:
Dic ergo Scibboleth, quod interpretatur
Spica. Qui respondebat, Sibboleth: eadem
littera spicam exprimere non valens. Statimque
apprehensum jugulabant in ipso Jordanis
transitu. Et ceciderunt in illo tempore de
Ephraim quadraginta duo millia. 7 Judicavit
itaque Jephthe Galaadites Israel sex annis:
et mortuus est, ac sepultus in civitate sua
Galaad. 8 Post hunc judicavit Israel Abesan de
Bethlehem: 9 Qui habuit triginta filios, et
totidem filias, quas emittens foras, maritis dedit,
et ejusdem numeri filiis suis accepit uxores,
introducens in domum suam. Qui septem
annis judicavit Israel; 10 Mortuusque est,
ac sepultus in Bethlehem. 11 Cui successit
Ahialon Zabulonites: et judicavit Israel
decem annis: 12 Mortuusque est, ac sepultus
in Zabulon. 13 Post hunc judicavit Israel
Abdon, filius Illel, Pharathonites: 14 Qui
habuit quadraginta filios, et triginta ex eis
nepotes, ascendentes super septuaginta pullos
asinarum, et judicavit Israel octo annis:

15 וימת עבדו ברהלל חפרצוני ויהרר
בפרצתו בצרץ אפלים בחר העמלקי:

פרשה יג:

1 ויסיפא בגי ישראל לעשות חרע
בעיני יהוה ויהנה ויהנה ביד פלשתים
ארבעים שנה: 2 ויהי איש אחד
מפרצה משפחה חדני ושמו מגיח
ואשתו עקרה ולא ילדה: 3 ויהיה
מלאך יהוה אליה ואמר אליה
הנהגה את עקרה ולא ילדה ויהיה
וילדת בן: 4 ועתה השמרי לא ואלי
תשתי יגו ושכר ואליהמלי קליטמא:
5 כי הגוף הרה וילדת בן ומורה לא יעלה
על ראשו כרנגור אלהים יהיה חפער
מרחקטן והוא יחל לחושע את ישראל
מיד פלשתים: 6 ויבא האשה ותאמר
לאישה לאמר איש האלהים בא אלי
ומלאהו כמלאהו מלאה האלהים נבא
מאד ולא שאלתינו אימנה הוא ואלי
שמו לא הניח לי: 7 ויאמר לי הגוף הרה
וילדת בן ועתה אליהשתי יגו ושכר
ואליהמלי קליטמא כרנגור אלהים
יהיה חפער מרחקטן עד יום מוהו:
8 וינפער מנחם אליהו ויאמר
כי אדוני איש האלהים אשר שלחה
יבואנה עוד אלינו ויהנה מזה בעשה
לגער חיהל: 9 וישמע האלהים בקול
מגיה ויבא מלאך האלהים עוד אל-
האשה והיא יושבת בשדה ובמנחם
אשה אין עמה: 10 ותמהל האשה
ופרץ ופגד לאשה ותאמר אליו הגוף
נבא אלי האיש אשר בא ביני אלי:
11 ויהם וילדו מגיה אחרי אשתו ויבא
אל-האיש ויאמר לו האמת האיש אשר
דברת אליהאשה ויאמר אף: 12 ויאמר
מגיה עתה נבא ויגדו מזה יהיה
משפט חפער וקעמחה: 13 ויאמר מלאך
יהוה אל-מגיה מכל אשר-אמרתי אל-
האשה תשמר: 14 מפל אשר-אמר
חלן לא תאכל ויגו ושכר אל-האשה
וכל-שמך אליהמלי כל אשר-צויתיה
תשמר: 15 ויאמר מגיה אליהמלי ויהנה
נצרכהא אלהו וקעמח לפניה דני עזים:

15 Καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαρα-
θωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθων ἐν γῇ Ἐφραΐμ ἐν
ὄρει τοῦ Ἀμαλήκ.

KEΦ. 47'.

1 ΚΑΙ προσέειπεν ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
Κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιμῶν τεσσαράκοντα ἔτη. 2 Καὶ
ἦν ἀνὴρ εἰς ἀπὸ Σαραὰ ἀπὸ δῆμου συγγενείας τοῦ
Δανὶ καὶ ὄνομα αὐτῇ Μανωὲ, καὶ γυνὴ αὐτοῦ στείρα
καὶ οὐκ ἔτεκεν. 3 Καὶ ὤφθη ἄγγελος Κυρίου
πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Ἰδοὺ σὺ
στείρα καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃς υἱόν. 4 Καὶ
νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πίνῃς οἶνον καὶ μέθυμα,
καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. 5 Ὅτι ἰδοὺ σὺ
ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τίξῃς υἱόν, καὶ σίδηρος ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβήσεται, ὅτι Ναζὶρ θεοῦ
ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας, καὶ αὐτὸς ἀρξεται
σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιμῶν. 6 Καὶ
εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα
Ἀνθρωπος θεοῦ ἦλθε πρὸς μέ, καὶ εἶδος αὐτοῦ
ὡς εἶδος ἀγγέλου θεοῦ φοβερὸν σφόδρα, καὶ οὐκ
ἠρώτησα αὐτὸν πόθεν ἐστὶ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
οὐκ ἀπήγγελέ μοι. 7 Καὶ εἶπέ μοι Ἰδοὺ σὺ ἐν
γαστρὶ ἔχεις καὶ τίξῃς υἱόν· καὶ νῦν μὴ πίνῃς
οἶνον καὶ μέθυμα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον,
ὅτι θεοῦ ἄγιον ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς
ἔως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. 8 καὶ προσηύχαστο
Μανωὲ πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· Ἐν ἰμοί, Κύριε
Ἀδωναΐ, τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας,
ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς
τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ. 9 Καὶ
εἰσῆκουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς Μανωὲ, καὶ ἦλθεν
ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα· καὶ
αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ, καὶ Μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ
ἦν μετ' αὐτῆς. 10 Καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ
ἔδραμε καὶ ἀνήγγειλε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ ὥπται πρὸς μέ ὁ ἀνὴρ ὃς
ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρὸς μέ. 11 Καὶ ἀνίστη καὶ
ἐπορεύθη Μανωὲ ὀπίσω τῆς γυναίκος αὐτοῦ, καὶ
ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ σὺ εἰ ὁ
ἀνὴρ ὃς λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα; καὶ εἶπεν ὁ
ἄγγελος· Ἐγώ. 12 Καὶ εἶπε Μανωὲ· Νῦν ἐλεύσεται
ὁ λόγος, τίς ἐσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ
ποιήματα αὐτοῦ; 13 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου
πρὸς Μανωὲ· Ἀπὸ πάντων ὧν εἴρηκα πρὸς τὴν
γυναῖκα φυλάξεται, 14 Ἀπὸ παντὸς δὲ ἐκπορεύεται
ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου οὐ φάγεται, καὶ οἶνον καὶ
μέθυμα μὴ πίνῃ, καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγῇ, καὶ
πάντα ὅσα ἐνετείλαμην αὐτῇ φυλάξεται. 15 Καὶ
εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου Κατάσχωμεν
ἡμεῖς σε, καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἐριφὸν αἰγῶν.

15 Mortuusque est, ac sepultus in Pharathon
terræ Ephraim, in monte Amalec.

CAPUT XIII.

1 Rursumque filii Israel fecerunt malum
in conspectu Domini: qui tradidit eos in
manus Philisthinorum quadraginta annis.
2 Erat autem quidam vir de Saraa, et de stirpe
Dan, nomine Manue, habens uxorem sterilem.
3 Cui apparuit angelus Domini, et dixit ad
eam: Sterilis es et absque liberis: sed concipies
et paries filium: 4 Cave ergo ne bibas vinum
ac siceram, nec immundum quidquam comedas:
5 Quia concipies, et paries filium, cujus non
tanget caput novacula: erit enim nazareus
Dei ab infantia sua, et ex matris utero, et ipse
incipiet liberare Israel de manu Philisthinorum.
6 Quæ cum venisset ad maritum suum, dixit
ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum
angelicum, terribilis nimis. Quem cum in-
terrogassem, quis esset, et unde venisset, et
quo nomine vocaretur, noluit mihi dicere:
7 Sed hoc respondit: Ecce concipies et paries
filium: cave ne vinum bibas, nec siceram, et
ne aliquo vescaris immundo: erit enim puer
nazareus Dei ab infantia sua, ex utero matris
suæ usque ad diem mortis suæ. 8 Oravit
itaque Manue Dominum, et ait: Obsecro
Domine, ut vir Dei, quem misisti, veniat
iterum, et doceat nos quid debeamus facere de
puero, qui nasciturus est. 9 Exaudivitque
Dominus deprecantem Manue, et apparuit
rursum angelus Dei uxori ejus sedenti in agro.
Manue autem maritus ejus non erat cum ea.
Quæ cum vidisset angelum, 10 Festinavit,
et cucurrit ad virum suum: nuntiavitque ei,
dicens: Ecce apparuit mihi vir, quem ante
videram. 11 Qui surrexit, et secutus est
uxorem suam: veniensque ad virum, dixit ei:
Tu es qui locutus es mulieri? Et ille respondit:
Ego sum. 12 Cui Manue: Quando, inquit,
sermo tuus fuerit expletus, quid vis ut faciat
puer? aut a quo se observare debbit?
13 Dixitque angelus Domini ad Manue: Ab
omnibus, quæ locutus sum uxori tuæ, abstineat
se: 14 Et quidquid ex vinea nascitur, non
comedat: vinum et siceram non bibat, nullo
vescatur immundo: et quod ei præcepi, impleat
atque custodiat. 15 Dixitque Manue ad
angelum Domini: Obsecro te ut acquiescas
preeibus meis, et faciamus tibi hœdum de capris.

16 וַיֹּאמֶר מִלָּאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִי-מַעֲצָלָי לֹא-אֵכֹל בְּלִחְמָהּ וְאֲבִי-מַעֲצָהּ עָלָה לַיהוָה תַּעֲלֶהָ בִּי לֹא-יִדְעַע כְּנוֹחַ כְּרִמְלָאָהּ יְהוָה הוּא: 17 וַיֹּאמֶר כְּנוֹחַ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה כִּי שָׁמָּה כִּי-יָבֹא דְבָרֶיךָ וְכַבְדֶּנּוּךָ: 18 וַיֹּאמֶר לוֹ מִלָּאָה יְהוָה לָמָּה זֶה תַּשְׁאֵל לְשָׁמִי וְהוּא קָלָאִי: 19 וַיִּנָּח כְּנוֹחַ אֲתֵנִי הַעֲזִיב וְאֲתֵּן-הַפְּתִיחַ וְגַעַל עַל-הַצֹּר לַיהוָה וּמִקְלָא לַעֲשׂוֹת וּמְנוֹחַ וְאֲשֶׁתוֹ רָאִים: 20 וַיְהִי בַעֲלֹת הַלֵּחֶב מַעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשְּׂמִימָה וְגַעַל מִלָּאָה-יְהוָה בְּלִחֶב הַמִּזְבֵּחַ וּמְנוֹחַ וְאֲשֶׁתוֹ רָאִים וַיִּקְלָה עַל-פְּתִיחָהּ אֲרָצָה: 21 וְלֹא-יָדָעָה עוֹד מִלָּאָה יְהוָה לַהֲרָאָה אֱלֹהֵינוּ וְאֲלֵאשֶׁתוֹ אִיזָה עַד כְּנוֹחַ כְּרִמְלָאָהּ יְהוָה הוּא: 22 וַיֹּאמֶר כְּנוֹחַ אֱלֹהֵינוּ מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ: 23 וַיֹּאמֶר לוֹ אֲשֶׁתוֹ לֹא חָפֵץ יְהוָה לְחַמְיָנוּ לֹא-לָקַח מִיָּדוֹ עָלָה וּמִנְחָה וְלֹא הִרְאֵנוּ אֲתֵּן-בְּלִיָּלָהּ וְקָלָה לָא תִשְׁמַעְנָה קוֹלָהּ: 24 וַתֵּלֶד הָאִשָּׁה בֵּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שַׁמְשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַפַּעַר וַיִּבְרָכֶהוּ יְהוָה: 25 וַתִּחַלֵּל נָיִם יְהוָה לְקַעְמוֹ בְּמַסְגֵּרָתוֹ בֵּין צִרְעָרָה וּבֵין אֲשֶׁתָאֵל:

פרשה יד

1 וַיִּבְרַךְ שַׁמְשׁוֹן תַּמְנָתָהּ וַיִּבְרָא אֶשְׁרָה בְּהַמְנָחָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים: 2 וַיַּעַל וַיִּגְדַּל לְאָבִיו וְלֵאמֹר וַיֹּאמֶר אֶשְׁרָה רֵאִיתִי בְּהַמְנָחָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה הִרְאֵנוּהָ לִי לְאִשָּׁה: 3 וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְלֵאמֹר הֵאֵלָּה בְּבָנוֹת אֲחֵיךָ וּבְכָל-עַמִּי אֶשְׁרָה כְּרִמְלָהּ חוֹלָה לְקַחַת אֶשְׁרָה מִפְּלִשְׁתִּים הַעֲרָלִים וַיֹּאמֶר שַׁמְשׁוֹן אֲלֵא-אָבִיו אֲתָהּ קָחָלִי כִּי-רָחֵם הַשֶּׁבֶר בְּעֵינֵי: 4 וְאָבִיו וְלֵאמֹר לֹא יִדְעוּ כִּי מִיָּהֲנָה הִיא כִּי-רִמְלָהּ הוּא-מִבְּנוֹת מִפְּלִשְׁתִּים וּבְקַעַת הָיָה פְּלִשְׁתִּים מְשָׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל: 5 וַיִּבְרַךְ שַׁמְשׁוֹן וְאָבִיו וְאִמּוֹ תַּמְנָתָהּ וַיִּבְרָא עַד-פְּרָמִי הַמְנָחָה וַתִּחַלֵּל כְּפִיר אֲרָצוֹת שֹׁאֵף לְהַרְאֵהוּ: 6 וַתִּפְּלֹחַ עָלָיו נָיִם יְהוָה וַיִּשְׁפָּעוּהוּ בְּשִׁפְעַת הַגִּדִי וּמִאֲמָרָה אִין גִּדִי וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וְלֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה:

16 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Μανωὶ 'Εὰν κατὰσχῃς, οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου· καὶ ἴαν ποιήσῃς ὀλοκαύτωμα, τῷ Κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό· ὅτι οὐκ ἔγνων Μανωὲ ὅτι ἄγγελος Κυρίου αὐτός. 17 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον Κυρίου Τί τὸ ὄνομά σοι, ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου καὶ δοξάσομέν σε; 18 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου Εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. 19 Καὶ ἔλαβε Μανωὲ τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ Κυρίῳ, καὶ διεχώρισε ποιῆσαι· καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες. 20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐν τῇ φλογί· καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες, καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν. 21 Καὶ οὐ προσέθηκεν ἐτι ὁ ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· τότε ἔγνων Μανωὲ ὅτι ἄγγελος Κυρίου αὐτός. 22 Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Θανάτῳ ἀποθανοῦμεθα, ὅτι θεὸν εἶδομεν. 23 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εἰ ᾔθελεν ὁ Κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίαν, καὶ οὐκ ἂν εἶδειν ἡμῖν ταῦτα πάντα, καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα. 24 Καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψών· καὶ ἠδρόνθη τὸ παιδάριον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ Κύριος. 25 Καὶ ἤρξατο πνεῦμα Κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δάν καὶ ἀνὰ μέσον Σαραὰ καὶ ἀνὰ μέσον 'Εσθαὺλ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ κατέβη Σαμψὼν εἰς Θαμναθὰ, καὶ εἶδε γυναῖκα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἄλλοφύλων. 2 Καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπε Γυναῖκα ἑώρακα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φιλιστινῶν, καὶ νῦν λάβετε αὐτήν μοι εἰς γυναῖκα. 3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Μὴ οὐκ εἰσὶ θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνή, ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἄλλοφύλων τῶν ἀπεριτμητῶν; καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ Ταύτην λάβε μοι, ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου. 4 Καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ Κυρίου ἐστίν, ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἄλλοφύλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραὴλ. 5 Καὶ κατέβη Σαμψὼν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθὰ· καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθὰ, καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρνόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. 6 Καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ συνέτριψεν αὐτὸν ὥσπερ συντρίψει ἔριφον αἰγῶν· καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὅ ἐποίησε.

16 Cui respondit angelus: Si me cogis, non comedam panes tuos: si autem vis holocaustum facere, offer illud Domino. Et nesciebat Manue quod angelus Domini esset. 17 Dixitque ad eum: Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fuerit expletus, honoremus te? 18 Cui ille respondit: Cur quaeris nomen meum, quod est mirabile? 19 Tulit itaque Manue hœdum de capris, et libamenta, et posuit super petram, offerens Domino, qui facit mirabilia: ipse autem et uxor ejus intuebantur. 20 Cumque ascenderet flamma altaris in cælum, angelus Domini pariter in flamma ascendit. Quod cum vidissent Manue et uxor ejus, proni ceciderunt in terram, 21 Et ultra eis non apparuit angelus Domini. Statimque intellexit Manue angelum Domini esse, 22 Et dixit ad uxorem suam: Morte moriemur, quia vidimus Deum. 23 Cui respondit mulier: Si Dominus nos vellet occidere, de manibus nostris holocaustum et libamenta non suscepisset, nec ostendisset nobis hæc omnia, neque ea quæ sunt ventura dixisset. 24 Peperit itaque filium, et vocavit nomen ejus Samson. Crevitque puer, et benedixit ei Dominus. 25 Cœpitque Spiritus Domini esse cum eo in castris Dan inter Saraa et Esthaal.

CAPUT XIV.

1 DESCENDIT ergo Samson in Thamnatha, vidensque ibi mulierem de filiabus Philisthiim, 2 Ascendit, et nuntiavit patri suo et matri suæ, dicens: Vidi mulierem in Thamnatha de filiabus Philistinorum: quam quæro ut mihi accipiat uxorem. 3 Cui dixerunt pater et mater sua: Numquid non est mulier in filiabus fratrum tuorum, et in omni populo meo, quia vis accipere uxorem de Philisthiim, qui incircumcisi sunt? Dixitque Samson ad patrem suum: Hanc mihi accipe: quia placuit oculis meis. 4 Parentes autem ejus nesciebant quod res a Domino fieret, et quæreret occasionem contra Philisthiim; eo enim tempore Philisthiim dominabantur Israeli. 5 Descendit itaque Samson cum patre suo et matre in Thamnatha. Cumque venissent ad vineas oppidi, apparuit catulus leonis sævus, et rugiens, et occurrit ei. 6 Irruit autem Spiritus Domini in Samson, et dilaceravit leonem, quasi hœdum in frusta discerpens, nihil omnino habens in manu: et hoc patri et matri noluit indicare.

2 וַיֹּאמֶר אֲבִיהָ אֶל־אֶמְתָּהּ כִּי־שָׂנְאָה
שָׂנְאָהּ וְאֶתְנַחֵם לְמַרְעָהּ הָלֹא אֶחָתָהּ
הַקְטַנְתָּ מִכָּל־הַבָּנוֹת הַחֲרָמָה לָהּ
הַחֲרָמָה : 3 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׂמֹנוּ בְּחַיֵּי
הַפָּעַם מִפְּלִשְׁתִּים קִרְעֵם אֶת־עֲשָׂה אֶת־
רֶגֶל : 4 וַיִּלְכְּדוּ שְׂמֹנוּ וַיִּלְכְּדוּ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת
שֹׁעֲלִים וַיִּקַּח לְפָדִים וַיִּזְנוּ וְגַם אֶל־זָבָב
וַיֵּשֶׁם לְפָדִי אֶת־כִּי־שָׁנִי הַזִּבְבוֹת בְּהֵמָה :
5 וַיִּבְעֲרֵם בְּלִפְתֵּי־הַבָּנוֹת וַיִּשְׁלַח בְּקִמּוֹת
פְּלִשְׁתִּים וַיִּבְעֲרוּ מִגְדִּישׁ וְעֵד־הַחֶמֶד וְעֵד־
בְּרֶם זֶה : 6 וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים מִי עָשָׂה
זֶה וַיֹּאמְרוּ שְׂמֹנוּ הֵמָּן הַתְּמָלִי בִּי לָקַח
אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיַּתְנָה לְמַרְעָהּ וַיַּעֲלֶה פְּלִשְׁתִּים
וַיִּשְׂרְפוּ אוֹתָהּ וְאֶת־אֲבִיהָ כָּאֵשׁ : 7 וַיֹּאמֶר
לָהֶם שְׂמֹנוּ אֶת־עֲשָׂה בָּאֵשׁ כִּי אִם־
בְּקִמּוֹתֵי בָרֶם וְאֶת־הַחֶמֶד : 8 וַיִּהְיֶה אוֹתָם
שׂוֹק עַל־יָדָהּ מִכָּן גְּדוּלָּה וַיִּגְדֹּל וַיִּשָּׁב
בְּסָעִית סָלַע עֵינָם : 9 וַיַּעֲלֶה
פְּלִשְׁתִּים וַיִּקְחוּ בִּיהַמְדָּה וַיִּקְטְשׁוּ בְּלָחִי :
10 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יַחְדָּו לָקַח עֲלֵיהֶם עֲלִינוּ
וַיֹּאמְרוּ לְאַסּוֹר אֶת־שְׂמֹנוּ עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת
לֹא כָאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ : 11 וַיִּגְדֹּל שֵׁשׁ
אֲלָפִים אִישׁ מִיַּהֲדָה אֶל־סָעִית סָלַע עֵינָם
וַיֹּאמְרוּ לְשְׂמֹנוּ הָלֹא תִּדְעָה קִרְיַשְׁלִים
בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים וּמַחֲדָאֵת עָשְׂתָה לָנוּ וַיֹּאמֶר
לָהֶם כָּאֲשֶׁר עָשָׂה לִי בִּן עֲשִׂיתִי לָהֶם :
12 וַיֹּאמְרוּ לֹא לְאַסְרוֹת גְּדוּדֵנוּ לַחֲתוּם בְּיָד
פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׂמֹנוּ הַשִּׁבְעָה לִי
פֹתֶרֶם־בְּעֵינֵי בִּן אֶתָּם : 13 וַיֹּאמְרוּ לֹא לְאַמֵּר
לֹא כִי־אֲסָר גִּבּוֹרָהּ וּבְתוֹפֶה בְּגָדֶם וְהָמָּה
לֹא נִמְיָה וַיִּאֲסְרוּהָ בְּשָׁנִים עֲבָתִים
חֲדָשִׁים וַיַּעֲלֶיהָ מִדְּהַסְלַע : 14 הוֹאֲבָה
עַד־לָחִי וּפְלִשְׁתִּים הִרְעִינִי לִקְרָאָהּ
וַתַּעֲלֶה עֲלָיו רַחֵם יְהוָה וַתַּתְּנֶנֶה
הָעֲבָתִים אֲשֶׁר־עָלָהּ עֲבָתֵינוּ כַּפְּשָׁתִים
אֲשֶׁר בָּעָרֵי בָּאֵשׁ וַיִּסְפוּ אֲסָרוּ מַעַל
רָדִי : 15 וַיִּמְצָא לְחִרְחֻמוֹ מִרְגָּה וַיִּשְׁלַח
רָדִי וַיִּקְחֶהּ וַיַּתְּנָה אֶלָּה אִישׁ : 16 וַיֹּאמֶר
שְׂמֹנוּ בְּלָחִי הַחֲמֹר הַחֲמֹר הַגִּבּוֹרִים
בְּלָחִי הַחֲמֹר הַגִּבּוֹרִים אִישׁ :
17 וַיְהִי כִכְלֹתוֹ לְדָבָר וַיִּשְׁלַח לְחָתִי מִגְדֹּ
וַיִּקְרָא לְשֵׁמוֹת הַמָּקוֹם הַזֶּה :

2 Καὶ εἶπεν ὁ πατήρ αὐτῆς λέγων Εἰπα ὅτι μισῶν
ἐμίσησας αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτήν ἐνὶ τῶν ἐκ τῶν
φίλων σου· μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα
ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτήν; ἔστω δὲ σοι ἀντὶ αὐτῆς·
3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών· Ἡθώμαι καὶ τὸ ἄπαξ
ἀπὸ ἀλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν.
4 Καὶ ἐπορεύθη Σαμψών καὶ συνέλαβε τριακοσίας
ἀλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἐπέστρεψε
κίρκον πρὸς κίρκον, καὶ ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀνὰ
μίσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἔδησεν. 5 Καὶ ἐξέκαυσε πῦρ
ἐν ταῖς λαμπάσαι, καὶ ἐξαπίστευεν ἐν τοῖς στάχυσι
τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ὧλων καὶ
ἔως σταχῶν ὄρθων, καὶ ἔως ἀμπελῶνος καὶ ἰλαίας.
6 Καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι· Τίς ἰποίησε ταῦτα; καὶ
εἶπαν Σαμψών ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνί, ὅτι ἔλαβε
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτήν τῇ ἐκ τῶν
φίλων αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ
ἐνέπρησαν αὐτήν καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἐν πυρὶ. 7 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών· Ἐὰν
ποιήσητε οὕτως ταύτην, ὅτι ἡ μὴν ἐκδικήσω ἐν
ὑμῖν, καὶ ἔσχατον κοπίσω. 8 Καὶ ἐπάταξεν
αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην· καὶ
κατίβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας
Ἡτάμ. 9 Καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ
παρενέβαλον ἐν Ἰούδα, καὶ ἐξέρριψαν ἐν Λεχί.
10 Καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰούδα Εἰς τί ἀνέβητε ἐφ'
ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι Δῆσαι τὸν Σαμψών
ἀνέβημεν, καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἰποίησεν
ἡμῖν. 11 Καὶ κατίβησαν τρισχίλιοι ἀπὸ Ἰούδα
ἄνδρες εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ἡτάμ, καὶ εἶπαν
πρὸς Σαμψών Οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλό-
φυλοι ἡμῶν, καὶ τί τοῦτο ἰποίησας ἡμῖν; καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών· Ὅν τρόπον ἰποίησάν μοι,
οὕτως ἰποίησα αὐτοῖς. 12 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Δῆσαι
σε κατίβημεν τοῦ δοῦναι σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Σαμψών· Ὁμώσατέ μοι μὴ ποτε συναν-
τήσητε ἐν ἡμοῖς ὑμεῖς. 13 Καὶ εἶπον αὐτῷ λέγοντες
Οὐχὶ οὕτως ἄλλ' ἡ δεσμῷ δῆσομέν σε καὶ παραδώσωμέν
σε ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσωμέν σε·
καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν δυοὶ καλωδίοις καινοῖς, καὶ
ἀνῆνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης. 14 Καὶ
ἦλθον ἔως Σιαγόνης· καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠγάλαξαν
καὶ ἴδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἦλατο ἐπ'
αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, καὶ ἐγενήθη τὰ καλῶδια τὰ
ἐπὶ βραχίουσιν αὐτοῦ ὥστε στυππίον ὃ ἐξεκαύθη ἐν
πυρὶ, καὶ ἰτάκῃσαν δεσμῷ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν
αὐτοῦ. 15 Καὶ εὗρε σιαγόνα ὄνου ἐξερριμμένην,
καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ
ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας. 16 Καὶ εἶπε
Σαμψών· Ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείψων ἐξήλειψα
αὐτούς, ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους
ἄνδρας. 17 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν, καὶ
ἐρρίψη τὴν σιαγόνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ
ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον Ἀναίρεισις σιαγόνης.

2 Putavi quod odisses eam, et ideo tradidi
illam amico tuo: sed habet sororem, quæ
junior et pulchrior illa est, sit tibi pro ea uxor.
3 Cui Samson respondit: Ab hac die non
erit culpa in me contra Philisthæos: faciam
enim vobis mala. 4 Perrexitque et cepit
trecentas vulpes, caudasque earum junxit ad
caudas, et faces ligavit in medio: 5 Quas
igne succendens, dimisit, ut huc illucque
discurrerent. Quæ statim perrexerunt in
segetes Philisthinorum. Quibus succensis, et
comportatæ jam fruges, et adhuc stantes in
stipula, concrematæ sunt, in tantum, ut
vineas quoque et oliveta flamma consumeret.
6 Dixeruntque Philisthiim: Quis fecit hanc
rem? Quibus dictum est: Samson gener
Thamnathæi: quia tulit uxorem ejus, et alteri
tradidit, hæc operatus est. Ascenderuntque
Philisthiim, et combusserunt tam mulierem
quam patrem ejus. 7 Quibus ait Samson: Licet
hæc feceritis, tamen adhuc ex vobis expetam
ultionem, et tunc quiescam. 8 Percussitque
eos ingenti plaga, ita ut stupentes suram
femori imponent. Et descendens habitavit in
spelunca petræ Etam. 9 Igitur ascendentes
Philisthiim in terram Juda, castrametati sunt
in loco, qui postea vocatus est Lechi, id est,
maxilla, ubi eorum effusus est exercitus.
10 Dixeruntque ad eos de tribu Juda: Cur
ascendistis adversum nos? Qui responderunt:
Ut ligemus Samson venimus, et reddamus ei
quæ in nos operatus est. 11 Descenderunt
ergo tria millia virorum de Juda, ad specum
silicis Etam, dixeruntque ad Samson: Nescis
quod Philisthiim imperent nobis? quare hoc
facere voluisti? Quibus ille ait: Sicut fecerunt
mihi, sic feci eis. 12 Ligare, inquit, te
venimus, et tradere in manus Philistinorum.
Quibus Samson, Jurate, ait, et spondete mihi
quod non occidatis me. 13 Dixerunt: Non te
occidemus, sed vinctum trademus. Ligaverunt-
que eum duobus novis funibus, et tulerunt eum
de petra Etam. 14 Qui cum venisset ad
locum Maxillæ, et Philisthiim vociferantes
occurrissent ei, irruit Spiritus Domini in eum;
et sicut solent ad odorem ignis lina consumi,
ita vincula quibus ligatus erat, dissipata sunt
et soluta. 15 Inventamque maxillam, id est,
mandibulum asini, quæ jacebat, arripiens,
interfecit in ea mille viros, 16 Et ait: In ma-
xilla asini, in mandibula pulli asinarum, delevi
eos, et percussi mille viros. 17 Cumque hæc
verba canens complisset, projecit mandibulam
de manu, et vocavit nomen loci illius Ramath-
lechi, quod interpretatur elevatio maxillæ.

18 ויצמא מאד ויקחא אליהו ויאמר אלה
 נתת ביד עבדך אתה ותתשועה חלילה
 הנאת ועתה אמות בצמא ונקלתי ביד
 הערלים: 19 ויבקע אלהים אתהפכתש
 אשר בלחי ויצא מננו מים וישת ותשב
 רוחו ויחי עלינו. והוא שם עין הקורא
 אשר בלחי עד היום הזה: 20 וישפט
 את ישראל ביומי פלשתים עשרים שנה:

פרשה טז:

1 וילך שמשון עתה ויבא אל שם
 זנה ויבא אליה: 2 לעצמות. לאמר בא
 שמשון הער ונקפו ויאברלו כלחלילה
 בשער העיר ויתקדשו כלחלילה לאמר
 עדאור הפקר ותרנגו: 3 וישב שמשון
 עד חצי הלילה ונקם. בקצי הלילה
 ויבא פדל הורח שער העיר ובשתי
 הפאות וישעם עסה בלחיה וישם על-
 פתקו ויגלל אל-ראש הקר אשר
 על-פניו חביו: 4 ויחי אחריו
 ויאתב אשה בנחל שורק ושמה דלילה:
 5 ויגלו אליה סרגן פלשתים ויאמרו לה
 פתי אורו וראי בפיה פתו גדול ובמה
 נכיל לו ויאסרנהו לעצרתו ויאחזהו גפר
 לו אש אלה וימאח קסח: 6 ויאמר
 דלילה אל-שמשון חבדך צא לי בפיה
 פתו גדול ובמה תאמר לעצרתך:
 7 ויאמר אליה שמשון אסרני בשבכה
 ויקים לחים אשר לא תכבו ויחליה
 ויקיחי פאתו האדם: 8 ויגלו לה סרגן
 פלשתים שבעה ויקים לחים אשר
 לא תכבו ותאסרהו בהם: 9 והאנב ישב
 לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליה
 שמשון ויגמול את-חיותי בראש. ויהי
 פתיל-הפער בחדרו אשר וכל נדע
 פתו: 10 ויאמר דלילה אל-שמשון הנה
 התלבס פי ותגדר אלי פגבים עתה
 חבדך צא לי בפיה האדם: 11 ויאמר
 אליה אסרני באסרני בצבתים חדשים
 אשר לא תכבו בהם בלילה ויחליה
 ויקיחי פאתו האדם: 12 ויתקח דלילה
 צבתים חדשים ותאסרהו בהם ויאמר
 אליו פלשתים עליה שמשון והאנב ישב
 בחדר ויגמול מעל ויחליה פתו:

18 Kai idiψhse sφódra, kai eklause prós Kýrion kai
 elpe Sd eúdokhasas én xeirí doulou sou tήn swthρίan
 tήn megáληn ταύτην, kai nūn áποθανοúμαι tῷ
 δίψει kai íμπεσοúμαι én xeirí tōn áπεριτμήτων;
 19 Kai íβρηξεν ó θεός τόν λάκκον τόν én tῷ siaγόνι
 kai exήλθεν éξ αὐτοῦ ὕδωρ, kai έπιε, kai έπέστρεψε
 τὸ πνεῦμα αὐτοῦ kai έζησεν· διὰ τοῦτο εκλήθη
 τὸ ὄνομα αὐτῆς Πηγὴ τοῦ επικαλουμένου ἢ εἶστιν
 én siaγόνι, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 20 Kai έκρινε
 τὸν Ἰσραὴλ én ἡμέραις ἀλλοφύλων εἰκοσι έτη.

KEΦ. ις'.

1 KAI έπορεύθη Σαμψών εἰς Γάζαν, kai είδεν
 εκεί γυναῖκα πόρνην kai εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. 2 Kai
 ἀνγγέλη τοῖς Γαζαίοις λέγοντες "Ἦκει Σαμψών ὧδε·
 kai εκύκλωσαν kai ἐνήδρευσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τήν
 νύκτα én tῷ πύλῃ τῆς πόλεως, kai εκώφευσαν
 ὅλην τήν νύκτα λέγοντες "Ἔως διαφάσῃ ὁ ὄρθρος
 kai φωνεύσωμεν αὐτόν. 3 Kai έκοιμήθη Σαμψών
 ἕως μεσονυκτίου· kai ἀνέστη én ἡμίσει τῆς
 νυκτός, kai πελάβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς
 πόλεως σὺν τοῖς δυοῖ σταθμοῖς, kai ἀνεβάσταζεν
 αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ kai έθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ,
 kai ἀνέβη ἐπὶ τήν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ
 προσώπου τοῦ Χεβρών kai έθηκεν αὐτὰ εκεί. 4
 Kai ἐγένετο μετὰ τοῦτο kai ἠγάπησε γυναῖκα
 én Ἀλωρήχ, kai ὄνομα αὐτῇ Δαλιδά. 5 Kai
 ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἀρχοντες τῶν ἀλλοφύλων
 kai έπαν αὐτῇ Ἀπάτησον αὐτόν, kai ίδε én τίνι ἡ
 ισχύς αὐτοῦ ἡ μεγάλη kai én τίνι δυνατούμεθα αὐτῷ,
 kai δῆσομεν αὐτόν τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν· kai
 ἡμεῖς δώσομεν σοι ἀνὴρ χιλιούς kai εκατόν
 ἀργυρίου. 6 Kai έπε Δαλιδά πρὸς Σαμψών
 Ἀπάγγειλον δὴ μοι én τίνι ἡ ισχύς σου ἡ μεγάλη,
 kai én τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναι σε. 7 Kai
 έπε πρὸς αὐτήν Σαμψών Ἐὶν δῆλωσί με én ἐπτά
 νημαῖς ὕγραῖς μὴ διεφθαρμέναις, kai ἀσθενήσω
 kai έσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων. 8 Kai ἀνίμνεγκαν
 αὐτῇ οἱ ἀρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἐπτά νευράς
 ὕγρὰς μὴ διεφθαρμένας, kai έδησεν αὐτόν én
 αὐταῖς. 9 Kai τὸ ἐνεδρον αὐτῇ εκάθητο én τῷ
 ταμίῳ, kai έπεν αὐτῇ Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών·
 kai δίσπασε τὰς νευράς ὡς εἰ τις ἀποσπάσει
 στρέμμα στυππίου én τῷ ὁσφρανθῆναι αὐτὸ πυρός,
 kai οὐκ ἐγνώσθη ἡ ισχύς αὐτοῦ. 10 Kai έπε
 Δαλιδά πρὸς Σαμψών Ἰδοὺ ἐπλάνησάς με kai
 ἐλάλησας πρὸς με ψευδῇ· nūn οὐδ' ἀνάγγειλόν
 μοι én τίνι δεθήσῃ. 11 Kai έπε πρὸς αὐτήν Ἐὰν
 δεσμεύοντες δῆλωσί με én καλωδίσις καινῶνς οὐς
 οὐκ ἐγένετο én αὐτοῖς έργον, kai ἀσθενήσω kai
 έσομαι ὡς εἰς τῶν ἀνθρώπων. 12 Kai έλαβε
 Δαλιδά καλωδία καινὰ kai έδησεν αὐτόν én αὐτοῖς,
 kai τὰ ἐνεδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμίου, kai έπεν
 Ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· kai δίσπασεν
 αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡσεὶ σπαρίον.

18 Sitiensque valde, clamavit ad Dominum,
 et ait: Tu dedisti in manu servi tui salutem
 hanc maximam atque victoriam: en siti
 morior, incidamque in manus incircumcisorum.
 19 Aperuit itaque Dominus molarem dentem
 in maxilla asini, et egressæ sunt ex eo aquæ.
 Quibus haustis, refocillavit spiritum, et vires
 recepit. Idcirco appellatum est nomen loci
 illius, Fons invocantis de maxilla, usque in
 præsentem diem. 20 Judicavitque Israel in
 diebus Philisthiim viginti annis.

CAPUT XVI.

1 ABIIIT quoque in Gazam, et vidit ibi mu-
 lierem meretricem, ingressusque est ad eam.
 2 Quod cum audissent Philisthiim, et per-
 crebruisset apud eos, intrasse urbem Samson,
 circumdederunt eum, positis in porta civitatis
 custodibus: et ibi tota nocte cum silentio
 præstolantes, ut facto mane exeuntem occide-
 rent. 3 Dormivit autem Samson usque ad
 medium noctis: et inde consurgens, apprehen-
 dit ambas portæ fores cum postibus suis et
 sera, impositasque humeris suis portavit ad
 verticem montis, qui respicit Hebron. 4 Post
 hæc amavit mulierem, quæ habitabat in valle
 Sorec, et vocabatur Dalila. 5 Veneruntque
 ad eam principes Philisthinorum, atque
 dixerunt: Decipe eum, et disce ab illo, in
 quo habeat tantam fortitudinem, et quo modo
 eum superare valeamus, et vinctum affligere;
 quod si feceris, dabimus tibi singuli mille et
 centum argenteos. 6 Locuta est ergo Dalila
 ad Samson: Dic mihi, obsecro, in quo sit tua
 maxima fortitudo, et quid sit quo ligatus
 erumpere nequeas? 7 Cui respondit Samson:
 Si septem nervicis funibus, necdum siccis et
 adhuc humentibus, ligatus fuero, infirmus ero
 ut ceteri homines. 8 Attuleruntque ad eam
 satrapæ Philisthinorum septem funes, ut
 dixerat: quibus vinxit eum, 9 Latentibus
 apud se insidiis, et in cubiculo finem rei ex-
 pectantibus, clamavitque ad eum: Philisthiim
 super te Samson. Qui rupit vincula, quo
 modo si rumpat quis flum de stupæ tortum
 putamine, cum odorem ignis acceperit: et non
 est cognitum in quo esset fortitudo ejus.
 10 Dixitque ad eum Dalila: Ecce illusisti
 mihi, et falsum locutus es: saltem nunc indica
 mihi quo ligari debeas. 11 Cui ille respondit:
 Si ligatus fuero novis funibus, qui nunquam
 fuerunt in opere, infirmus ero, et aliorum
 hominum similis. 12 Quibus rursum Dalila
 vinxit eum, et clamavit: Philisthiim super
 te Samson, in cubiculo insidiis præparatis.
 Qui ita rupit vincula quasi fila telarum.

13 והאמר דלילה אל-שמשון עד-הנה
התלה ב' ותדבר אלי קנבים הנדדה לי
בפחד האמר ואליה אספאני
את-שבע מחלקות ראשי ד-הפכקת:
14 ותתקע ביהד והאמר אליו פלשתים
עליך שמשון ויחזק משנתו ויפס את-
היתד הארצי ואת-המפכקת: 15 ותאמר
אליו איך האמר את-היתד ולקח און
אתי ונח שלש פצעים התלה ב' ולא
הנחת לי בפחד קנב גדול: 16 ויהי
כ-הצליקה לו בדבריהם כל-הנמים ותאלצהו
ותקצר נפשו למות: 17 ויגדלה את-קלי-
לבו והאמר לה מורה לא-עלה עלי-ראשי
כ-דגור אלהים אני מבטן אפי אס-גלחתי
וכר מפני כחי וקלתי וקלתי ככל-האדם:
18 ותרא דלילה כ-הגיד לה את-קלי-לבו
ותשלח ותקרא לסרגי פלשתים לאמור עלו
הפעם כ-הגיד לה את-קלי-לבו ועלו אליה
סרגי פלשתים ויגעלו הססס בגבם:
19 ותעשגוהו על-בדקיה ותקרא לאיש
ותגלה את-שבע מחלקות ראשו ותחל
לעפרתו ויגר פחו מעליו: 20 ותאמר
פלשתים עליך שמשון ויחזק משנתו
ויאמר אצא בפעם בפעם ואגד וחה לא
דע כי יתוך כר מעליו: 21 ויאמרוהו
פלשתים ויגדוהו את-עניו ויורידו ארז
עצתו ויאסדוהו בפלשתים ויהי מוחן
בבית האסירים: 22 ויחל שער-ראשו
לפניהם פאזר גלח: 23 וסרגי פלשתים
האספו לזבח גב-גדול לדגון אל-היהם
ולשחקו ויאמרו נתן אל-הינו בידנו
את שמשון אויבנו: 24 ויראו אתו העם
ויחללו את-אלהיהם כי אמרו נתן
אל-הינו בידנו את-אויבנו: 25 ויהי
פיוזב לבם ויאמרו קראו לשמשון
וישחקו לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים
ויצחקו לפניהם ויצמדו אוהו בין העמדות:
26 ויאמר שמשון אליהם הן-הענין
בדוד הניחה אותי תמשיני את-העמדות
אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם:
27 והבית מלא האנשים ונחשים וקמה
כל סרגי פלשתים ועל-הגב שלשור אלפים
איש ואשה הרבים בשחוק שמשון:

13 Kai eipe Dalida prós Samwón 'Idou epánthasás
me kai ilálhsas prós mí pseudē· anággeilon dh moi
én tini dethsh· kai eipe prós autēn 'Edn úphanhs
tás epatá seirás tēs kefahlēs mou sún tō diásmati
kai ikeroushs tē passálp eís tòn toíchon, kai
éssomai ws eís tōn anthrōpōn asθενής. 14 Kai
égeneto én tō κοιμάσθαι αὐτὸν καὶ ελαβε Δαλιδὰ
tás epatá seirás tēs kefahlēs αὐτοῦ καὶ ὕφανεν ἐν
tō diásmati καὶ ἔπλεξε τῇ passálp eís tòn toíchon,
καὶ εἶπεν 'Αλλόφυλοι ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ
ἐξυπνίσθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου, καὶ ἐξήρε τὸν πάσσαλον
τοῦ ὑπάσματος ἐκ τοῦ τοίχου. 15 Kai eipe prós
Samwón Δαλιδὰ Πῶς λέγεις 'Hγάπηκά σε, καὶ
ἡ καρδία σου οὐκ ἐστὶ μετ' ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον
ἐπλάνησάς με, καὶ οὐκ ἀπήγγειλās μοι ἐν τίνι ἡ
ισχύς σου ἡ μεγάλη. 16 Kai egáneto ote ἐξέθλιψεν
αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας καὶ
ἐστενωχώρησεν αὐτόν, καὶ ὠλιγοψύχησεν ὥς τοῦ
ἀποθανεῖν. 17 Kai anággeilon αὐτῇ πᾶσαν τὴν
καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ Σίδηρος οὐκ ἀνέβη
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ὅτι ἄγιος θεοῦ ἐγὼ εἰμι
ἀπὸ κοιλίας μητρός μου· ἴδὼν οὖν ἐξηρώσμαι,
ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἀσθενήσω
καὶ ἴσσω ws πάντες οἱ ἀνθρώποι. 18 Kai εἶδε
Δαλιδὰ ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν
αὐτοῦ, καὶ ἀπίστευε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀρχοντας
τῶν ἀλλοφύλων λέγουσα 'Ανάβητε ἐπὶ τὸ ὕπαξ
τοῦτο, ὅτι ἀπήγγειλέ μοι πᾶσαν τὴν καρδίαν
αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν prós αὐτήν οἱ ἀρχοντες
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν
χρυσίν αὐτῶν. 19 Kai ikáimuse Δαλιδὰ τὸν
Samwón ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς, καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα
καὶ ἐξήρσε τὰς epatá seirás tēs kefahlēs αὐτοῦ·
καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτόν, καὶ ἀπίστη ἡ ἰσχύς
αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. 20 Kai eipe Δαλιδὰ 'Αλλόφυλοι
ἐπὶ σέ, Σαμψών· καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ
καὶ εἶπεν 'Εξελείσσομαι ws ἡπαξ καὶ ἡπαξ, καὶ
ἐκτιναχθήσομαι· καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ὁ Κύριος
ἀπίστη ἀπάνωθεν αὐτοῦ. 21 Kai ikrátēsσαν αὐτόν
οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
καὶ κατήνεγκαν αὐτόν ἐπὶ Γάζαν καὶ ἐπέδσαν
αὐτόν ἐν πίδασι χαλκείαις· καὶ ἦν ἀλήθων ἐν
οἴκῳ τοῦ δεσμωτηρίου. 22 Kai ἤρξατο θορῆ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρήσατο. 23
Kai οἱ ἀρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν
θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγῶν θεῷ αὐτῶν καὶ
εὐφρανθῆναι, καὶ εἶπαν 'Εδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ
ἡμῶν τὸν Samwón τὸν ἰχθρὸν ἡμῶν. 24 Kai
εἶδον αὐτόν ὁ λαός, καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν
ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἰχθρὸν ἡμῶν ἐν
χειρὶ ἡμῶν, τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν καὶ δε
ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν. 25 Kai ὅτε
ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπαν Καλίστα
τὸν Samwón ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ παιζάτω
ἐνὶ οἴκῳ δεσμωτηρίου, καὶ ἔπαιζει ἐνὶ οἴκῳ αὐτῶν·
καὶ ἑρπάτίζον αὐτόν, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀρά μέσον
τῶν κίωνων. 26 Kai eipe Samwón prós τὸν
νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ 'Αφες με
καὶ ψηλιφώσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος ἐπ'
αὐτούς, καὶ ἐπισταγισθήσομαι ἐπ' αὐτούς. 27 Kai
ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν,
καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἀρχοντες τῶν ἀλλοφύλων,
καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ
γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψών.

13 Dixitque Dalila rursum ad eum: Usquequo
decipis me, et falsum loqueris? ostende quo
vinciri debeas. Cui respondit Samson: Si
septem crines capitis mei cum licio plexueris,
et clavum his circumligatum terræ fixeris,
infirmus ero. 14 Quod cum fecisset Dalila,
dixit ad eum: Philisthiim super te Samson.
Qui consurgens de somno, extraxit clavum
cum crinibus et licio. 15 Dixitque ad eum
Dalila: Quo modo dicis quod amas me, cum
animus tuus non sit mecum? Per tres vices
mentitus es mihi, et noluisti dicere in quo sit
maxima fortitudo tua. 16 Cumque molesta
esset ei, et per multos dies jugiter adhæreret,
spatium ad quietem non tribuens, defecit
anima ejus, et ad mortem usque lassata est.
17 Tunc aperiens veritatem rei, dixit ad eam:
Ferrum numquam ascendit super caput meum,
quia nazareus, id est, consecratus Deo sum de
utero matris meæ: si rasum fuerit caput
meum, recedet a me fortitudo mea, et deficiam,
erogue sicut ceteri homines. 18 Vidensque
illa quod confessus ei esset omnem animum
suum, misit ad principes Philisthinorum, ac
mandavit: Ascendite adhuc semel, quia nunc
mihi aperuit cor suum. Qui ascenderunt,
assumpta pecunia quam promiserant. 19 At
illa dormire eum fecit super genua sua, et in
sinu suo reclinare caput. Vocavitque tonsorem,
et rasit septem crines ejus, et cepit abigere
eum, et a se repellere: statim enim ab eo
fortitudo discessit: 20 Dixitque: Philisthiim
super te Samson. Qui de somno consurgens,
dixit in animo suo: Egrediar sicut ante feci,
et me excutiam, nesciens quod recessisset ab
eo Dominus. 21 Quem cum apprehendissent
Philisthiim, statim eruerunt oculos ejus, et
duxerunt Gazam vinetum catenis, et clausum
in carcere molere fecerunt. 22 Jamque capilli
ejus renasci cœperant, 23 Et principes
Philisthinorum convenerunt in unum ut
immolarent hostias magnificas Dagon deo suo,
et epularentur, dicentes: Tradidit deus noster
inimicum nostrum Samson in manus nostras.
24 Quod etiam populus videns, laudabat deum
suum, eademque dicebat: Tradidit deus noster
adversarium nostrum in manus nostras, qui
delevit terram nostram, et occidit plurimos.
25 Lætantesque per convivia, sumptis jam
epulis, præceperunt ut vocaretur Samson, et
ante eos luderet. Qui adductus de carcere
ludebat ante eos, feceruntque eum stare inter
duas columnas. 26 Qui dixit puero regenti
gressus suos: Dimitte me, ut tangam columnas,
quibus omnis imminet domus, et recliner super
eas, et paululum requiescam. 27 Domus
autem erat plena virorum ac mulierum,
et erant ibi omnes principes Philisthinorum,
ac de tecto et solario circiter tria millia
utriusque sexus spectantes ludentem Samson.

28 ויחזקא שמשון אל־יהוה ויאמר אלהי
יהוה זכרני כי ויחזקני כי את הפעם
הזה האלילים ואעקומה בהם אחת משתי
ציני מסלשתים: 29 וילפת שמשון את־
שגרו עמדתו הסנה אשר הפילה בקו
עליהם וישמחו עליהם אחד בימיו ואחד
בשומאלי: 30 ויאמר שמשון תמות נפשי
עם־סלשתים וגם בלתי נפל הפילה על־
הספרנים ועל־להצם אשר־בו ויהיו
הסותים אשר־הקמת במותו רגלים מאשר
הקמת בקו: 31 ויגדו אחיו וכל־בית
אביו וישאו אותו ויעלו וינקבו אותו
בין צרעה ובין אשפול בקבר קטן
אביו ויהיו שפט את־ישמעאל עשרים
שנה:

פרשה יז:

1 ויהי־איש מחר־אפרים ושמו מיכא:
2 ויאמר לאמו אלהי ומה חסדך אשר
לעזרתי ואמתי אליה וגם אפרים אמו
הנה חסדך איתי אני לחתוני ונתאמר אמו
ברוך בני ליתנה: 3 וגשב את־אלהי־אמה
החסד לאמו ונתאמר אמו חקדש חקדשתי
את־חסדך ליהוה מבני לבני לעשות
קסל ומסכה ועתה אשיבתי לך: 4 וגשב
את־החסד לאמו ותקח אמו מאנשים
קסם ותתנהו לצורתו ויעשחו קסל
ומסכה ויהי בבית מיכא: 5 והאיש
מיכא לו בית אלילים ויעש אפוד והקפים
ויטלא את־יד אחד מקביו ויחילו לכתו:
6 בגמלים קחם און מלך בישמעאל
איש תישר בעיניו וצא: 7 ויהי
נער מבית לחם ויהיה משפחה
יהודה ויהא לו ותא קרשם: 8 וגלגל
האיש מהציר מבית לחם ויהיה לגיר
באשר ימצא ובגד הר־אפרים עד־בית
מיכא לעשות דרך: 9 ויאמר לו מיכא
מאין תבוא ויאמר אליו לגי אנכי מבית
לחם ויהיה ויגדו חלוק לגיר באשר
אמצא: 10 ויאמר לו מיכא שבת עשוי
ותחללי לךב וילכו ואלכי אסדלו
ועשרת קסם לגמלים וצדך בנדים ומהנה
וגלגל חלוק: 11 ויהא חלוק לשבת את־
האיש ויהי העצר לו פתח מקביו:

28 Kai eklause Samwōn prōs Kyriōn kai eipen
'Adwnatē Kyrie, mnēstheti dh mou kai enischusōn me
Eti tō āpak' toutō, thei, kai antapodōsw antapōdousin
mian peri tōn dūo θφαλμών μου τοῖς ἀλλοφύλοις.
29 Kai perielabē Samwōn tous dūo kionas tou
oikou ip' oēs o oikos eistēkei, kai ēpesthrichthē ip'
autōus, kai ēkrātēsēn ēna tē deiq' autōu kai
ēna tē hristerq' autōu. 30 Kai eipē Samwōn
'Apothanētō ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων.
kai ēbāsaten ēn ischūi, kai ēpsen o oikos epī
tous ārchontas kai epī panta tōn laōn tōn ēn
autw' kai ēsan oi tethnēkōtes oēs idanātōse
Samwōn ēn tō thanatw autōu plēious h' oēs
idanātōsen ēn tō zwē autōu. 31 Kai katēbhsan
oi ādēphoi autōu kai o oikos tou patrōs autōu,
kai elabon autōn kai anēbhsan. kai ēthapsan
autōn anā mēson Sarāa kai anā mēson 'Esthaōl
ēn tō táfō Manwē tou patrōs autōu. kai autōs
ēkrine tōn 'Israhēl eikosi ētn.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 Kai ēgēneto ānēr apō drous 'Ephraīm, kai
ōnoma autw' Michaias. 2 Kai eipē tē mētri
autōu Oi χίλιοι kai ēkatōn oēs ēlabes ārgyriou
asautē, kai me hrāsō kai προσείπας ēn ōsi mou,
idōu tō ārgyrioum par' ēmoi, ēgw ēlabon autō.
kai eipen h' mēter autōu Eulogētōs o uīos mou
tō Kyriw. 3 Kai āpēdōke tous χίλιους kai
ēkatōn tou ārgyriou tē mētri autōu. kai eipen
h' mēter autōu 'Agiázousa hgiāsa tō ārgyrioum
tō Kyriw ek tēs χειρός μου tō w' mō tou poihsai
glupōn kai χωνευτόν, kai nūn āpodōsw autō
soi. 4 Kai āpēdōke tō ārgyrioum tē mētri autōu.
kai ēlaben h' mēter autōu diakousiōus ārgyriou
kai ēdōken autō ārgyroκόπw, kai ēpoihsen autō
glupōn kai χωνευτόν. kai ēgenēthē ēn oīkw
Michaias. 5 Kai o oikos Michaias autw' oikos theō.
kai ēpoihsen 'Ephōd kai Therafin, kai ēplērōse tēn
cheira apō enōs ulōn autōu, kai ēgēneto autw' eīs
ieria. 6 'En dē taīs hēmērais ēkeinai ouk ēn
basileus ēn 'Israhēl. ānēr tō eūthēs ēn θβαλμοῖς
autōu īpoīu. 7 Kai ēgenēthē neanias ek Bethleēm
dhmou 'Iouda, kai autōs Leuitēs, kai odtos parōkei
ekē. 8 Kai ēporēthē o ānēr apō Bethleēm tēs
pōlews 'Iouda parokēssai ēn w' idān ēwv tōpē,
kai ēlθεν ὥς drous 'Ephraīm kai ēws oikou Michaias
tou poihsai dōdōn autōu. 9 Kai eipen autw' Michaias
Pōthen ērchē; kai eipē tōs autōn Leuitēs ēmi ek
Bethleēm 'Iouda, kai ēgw porēuōmai parokēssai ēn w'
idān ēwv tōpē. 10 Kai eipen autw' Michaias Kāthou
met' ēμου, kai gīnou moi eīs patēra kai eīs ieria, kai
ēgw dōsw soi dēka ārgyriou eīs hēmēran kai stolēn
īmatīōn kai tā prōs zwēn sou. 11 Kai ēporēthē
o Leuitēs kai ēhrēato parokēin parā tō āndrī.
kai ēgenēthē o neanias autw' ōs eīs apō ulōn autōu.

28 At ille invocato Domino ait: Domine
Deus, memento mei, et redde mihi nunc
fortitudinem pristinam Deus meus, ut ulciscar
me de hostibus meis, et pro amissione duorum
luminum unam ultionem recipiam. 29 Et
apprehendens ambas columnas, quibus innite-
batur domus, alteramque earum dextera, et
alteram laeva tenens, 30 Ait: Moriatur
anima mea cum Philisthiim; concussisque
fortiter columnis, cecidit domus super omnes
principes, et ceteram multitudinem quae ibi
erat: multoque plures interfecit moriens,
quam ante vivus occiderat. 31 Descendentes
autem fratres ejus et universa cognatio tulerunt
corpus ejus, et sepelierunt inter Saraa et
Esthaol in sepulchro patris sui Manue:
judicavitque Israel viginti annis.

CAPUT XVII.

1 FUIT eo tempore vir quidam de monte
Ephraim nomine Michas. 2 Qui dixit matri
suae: Mille et centum argenteos, quos sepa-
raveras tibi, et super quibus me audiente
juraveras, ecce ego habeo, et apud me sunt.
Cui illa respondit: Benedictus filius meus
Domino. 3 Reddidit ergo eos matri suae,
quae dixerat ei: Consecravi et vovi hoc
argentum Domino, ut de manu mea suscipiat
filius meus, et faciat sculptile atque conflatile:
et nunc trado illud tibi. 4 Reddidit igitur
eos matri suae: quae tulit ducentos argenteos,
et dedit eos argentario, ut faceret ex eis
sculptile atque conflatile, quod fuit in domo
Michae. 5 Qui sediculam quoque in ea Deo
separavit, et fecit ephod, et theraphim, id est,
vestem sacerdotalem, et idola: implevitque
unius filiorum suorum manum, et factus est ei
sacerdos. 6 In diebus illis non erat rex in
Israel, sed unusquisque, quod sibi rectum
videbatur, hoc faciebat. 7 Fuit quoque alter
adolescens de Bethlehem Juda, ex cognatione
ejus: eratque ipse Levites, et habitabat ibi.
8 Egressusque de civitate Bethlehem, pe-
regrinari voluit ubicumque sibi commodum
reperisset. Cumque venisset in montem
Ephraim, iter faciens, et declinasset parumper
in domum Michae. 9 Interrogatus est ab eo
unde venisset. Qui respondit: Levita sum
de Bethlehem Juda, et vado ut habitem ubi
potuero, et utile mihi esse perspexero. 10 Dixitque Michas: Mane apud me, et
esto mihi parens ac sacerdos: daboque tibi
per annos singulos decem argenteos, ac
vestem duplicem, et quae ad victum sunt
necessaria. 11 Acquievit, et mansit apud
hominem, fuitque illi quasi unus de filiis;

שופטים יז יח

12 וימלא מיכה את־הַיִּדֹנָה חֲלָיו וַיִּחַרְלֵהּ
הַפֶּזֶר לְכַתֹּן וַיְהִי בְּבֵית מִיכָה׃ 13 וַיֹּאמֶר
מִיכָה עַתָּה תִּדְעָמִי כִּרְיָטִיב וַיִּזְעַק לֵאמֹר
כִּי הִחַרְלִי הַלֹּחַן לְכַתֹּן׃

פרשה יח:

1 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל
וּבְיָמִים הָהֵם שָׁבַט הַדָּנִי מִבְּקֻשְׁלֹו קָנְלָה
לְשָׁבֶת כִּי לֹא־נָפְלָה לוֹ עַד־הַיּוֹם הַהוּא
בְּתוֹךְ שְׁבַט־יִשְׂרָאֵל בְּקָנְלָה׃
2 וַיִּשְׁלַח בְּנֵי־דָן מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה
אֲנָשִׁים מִקְּצוֹתָם אֲנָשִׁים בְּגִרְחִיל מִצְרָעָה
וּמִאֲשָׁמָאֵל לְרֹגֵל אֶת־הָאָרֶץ וּלְחַקְרָהּ
וַיֹּאמְרוּ אִלֵּיהֶם לָכֵן חֲקְרוּ אֶת־הָאָרֶץ
וּבְאֹר הַר־אֶפְרַיִם עַד־בֵּית מִיכָה וְגִלְנִי
שָׁם׃ 3 הִמָּח עַם־בֵּית מִיכָה וַתִּמָּח הַפִּירֹו
אֶת־קוֹל הַפֶּזֶר הַלֹּחַן וַיִּקְרְאוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ
לוֹ מִי־הִבְיָאָךְ חֵלֶם וּמִה־אֶתָּה עֲשֵׂה בָּזָה
וּמִה־לָּךְ כּוֹחַ׃ 4 וַיֹּאמֶר אִלֵּיהֶם בָּזָה וְכֹחַ
עָשָׂה לִי מִיכָה וַיִּשְׁלַח וַיַּחְרִלֻהוּ לְכַתֹּן׃
5 וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂאֵל־נָא בְּאַלְהֵימ וּבְנִדְבָה
הַתְּצִלָּה וּבְרָפָנוּ אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ חֲלָכִים
עֲלֶיהֶם׃ 6 וַיֹּאמֶר לָתֶם הַפְּחֹן לָכֵן לְשָׁלוֹם
נָכַח וַתִּזְוָה דַּרְכְּכֶם אֲשֶׁר תִּלְכּוּ־בָהּ׃
7 וַיִּגְלַכּוּ חֲמִשָּׁתָה הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ
לְיִשְׁחָה וַיִּרְאוּ אֶת־הַעַצִּים אֲשֶׁר־בְּחֻרְבָּהּ
וַיִּשְׁבֹּת לְבָטָח כַּמִּשְׁפָּט צִידִים שְׁקֻט׃
וּבָטָח וַאֲדִיר־מְכָלִים דָּבָר בְּאָרֶץ יִרְשָׁלָּיִם
וַיַּחְזִקוּם הַפֶּחַל מִצִּידִים וְדָבָר אֶת־לִבָּם
עַם־אֲדָם׃ 8 וַיָּבֹאוּ אֶל־אֲחֵיהֶם צִרְעָה
וַאֲשָׁמָאֵל וַיֹּאמְרוּ לָתֶם אֲחֵיהֶם מַה
אָתֶם׃ 9 וַיֹּאמְרוּ הוֹמָה וּנְעַלָה עֲלֵיהֶם
כִּי רָאִינוּ אֶת־הָאָרֶץ וַחֲפָה מִוְכָה מֵאֵד
וְאָתֶם מַחֲשִׁים אֶל־הַעֲצָלֹו לְלָבֶת לְבָא
לְרָשָׁתָה אֶת־הָאָרֶץ׃ 10 כִּבְּאַלְכֶם תָּבֹאוּ אֶל־
עַם בָּטָח וַהֲאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם כִּרְחֻבָּהּ
אֲלֹהִים בְּיַדְכֶם מְחוֹב אֲשֶׁר אֵין־שָׁם
מַחֲסוֹר כִּלְדָּר אֲשֶׁר בְּאָרֶץ׃
11 וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי מִצְרָעָה
וּמִאֲשָׁמָאֵל שְׁש־מֵאוֹת אִישׁ חֲקִיר כָּלִי
מִלְחָמָה׃ 12 וַיַּעֲלֻוּ וַיַּחֲקִי בְּחֻרְבָּתָהּ וַיִּצְרִים
בִּיהֻמָּה עַל־צֹו קְרָאָה לְשָׁלוֹם הַהוּא מִחֲגֵר־
דָּן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אֲחֵי הַרְבֵּית יַעֲרִים׃

KPITALI, 17, 18.

12 Καὶ ἐπλήρωσε Μιχαίας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ Μιχαία. 13 Καὶ εἶπε Μιχαίας Νῦν ἔγνω ὅτι ἀγαθὸν εἰ μοι Κύριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα.

KEΦ. 18.

1 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δάν ἐζήτει αὐτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι, ὅτι οὐκ ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κληρονομία. 2 Καὶ ἀπίστευαν οἱ υἱοὶ Δάν ἀπὸ δῆμων αὐτῶν πέντε ἀνδρας υἱοὺς δυνάμει ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἑσθαὺλ τοῦ κατασέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς Πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε τὴν γῆν· καὶ ἦλθον ἕως ὕψους Ἐφραΐμ ἕως οἴκου Μιχαίας· καὶ ὑπὸλίσθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ. 3 Ἐν οἴκῳ Μιχαίας· καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου, καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ Τίς ἦνεγκί σε ὧδε; καὶ σὺ τί ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; καὶ τί σοι ὧδε; 4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησέ μοι Μιχαίας καὶ ἐμισθώσατό με, καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα. 5 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Ἐπερώτησον δὴ ἐν τῷ θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐδοθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν, ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ. 6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς Πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ, ἐνώπιον Κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν ἐν ᾗ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ. 7 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον εἰς Λαϊσά· καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπ' ἑλπίδι ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα, καὶ οὐκ ἔστι διατρέπων ἡ κατασχύνων λόγον ἐν τῇ γῇ, κληρονομός ἐκπιύζων θησαυρούς, καὶ μακράν ἐἴσι Σιδωνίων, καὶ λόγον οὐκ ἔχουσι πρὸς ἄνθρωπον. 8 Καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἑσθαὺλ, καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν Τί ὑμεῖς κάθησθε; 9 Καὶ εἶπαν Ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς, ὅτι εἶδομεν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα, καὶ ὑμεῖς ἡσυχάζετε· μὴ ἐκνήσητε τοῦ πορευθῆναι καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομήσαι τὴν γῆν. 10 Καὶ ἡνίκα ἰδὼν ἔλθετε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ' ἑλπίδι, καὶ ἡ γῆ πλατεία, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς ἐν χεὶρὶ ὑμῶν, τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ. 11 Καὶ ἀπήραν ἐκείθεν ἀπὸ δῆμων τοῦ Δάν, ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἑσθαὺλ, ἑξακόσιοι ἄνδρες ἰζωσμένοι σκευῇ παρατάξεως. 12 Καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καραθιάρῳ ἐν Ἰούδα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ Παρεμβολὴ Δάν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· ἰδοὺ ὀπίσω Καραθιάρῳ.

JUDICUM, XVII. XVIII.

12 Implevitque Michas manum ejus, et habuit puerum sacerdotem apud se. 13 Nunc scio, dicens, quod benefaciet mihi Deus habenti Levitic generis sacerdotem.

CAPUT XVIII.

1 In diebus illis non erat rex in Israel, et tribus Dan quærebat possessionem sibi, ut habitaret in ea: usque ad illum enim diem inter ceteras tribus sortem non acceperat. 2 Miserunt ergo filii Dan, stirpis et familiæ suæ quinque viros fortissimos de Saraa et Esthaol, ut explorarent terram, et diligenter inspicerent: dixeruntque eis: Ite, et considerate terram. Qui cum pergentes venissent in montem Ephraim, et intrassent domum Michæ, requieverunt ibi: 3 Et agnoscentes vocem adolescentis Levitæ, utentesque illius diversorio, dixerunt ad eum: Quis te huc adduxit? quid hic agis? quam ob causam huc venire voluisti? 4 Qui respondit eis: Hæc et hæc præstitit mihi Michas, et me mercede conduxit, ut sim ei sacerdos. 5 Rogaverunt autem eum ut consuleret Dominum, ut scire possent an prospero itinere pergerent, et res haberet effectum. 6 Qui respondit eis: Ite in pace: Dominus respicit viam vestram, et iter quo pergitis. 7 Euntes igitur quinque viri venerunt Lais: videruntque populum habitantem in ea absque ullo timore, juxta consuetudinem Sidoniorum, securum et quietum, nullo ei penitus resistente, magnarumque opum, et procul a Sidone atque a cunctis hominibus separatam. 8 Reversique ad fratres suos in Saraa et Esthaol, et quid egissent sciscitantibus responderunt: 9 Surgite, ascendamus ad eos: vidimus enim terram valde opulentam et uberem: nolite negligere, nolite cessare; eamus, et possideamus eam, nullus erit labor. 10 Intrabimus ad securos, in regionem latissimam, tradetque nobis Dominus locum, in quo nullius rei est penuria, eorum quæ gignuntur in terra. 11 Profecti igitur sunt de cognatione Dan, id est, de Saraa et Esthaol, sexcenti viri accincti armis bellicis, 12 Ascendentesque manserunt in Cariathiarim Judæ: qui locus, ex eo tempore Castrorum Dan nomen accepit, et est post tergum Cariathiarim.

13 ויגברו משם הר-אפרים ויבאו עד-בית
מיכה: 14 ויגברו חמשת האנשים החלכים
לרגל את-האפרז ליש ויאמרו אל-אחיהם
היזעמם כי יש בפתים האלה אפרז
והרפים ופסל ומסכה ועמה דעו מה
תעשו: 15 וימרו שמה ויבאו אל-בית-
הפער חלוי בית מיכה וישאלוהו לשלום:
16 וישמאות איש חגרים קלי מלחמם
נצבים פתח השער אשר מבניו:
17 ויגברו חמשת האנשים החלכים לרגל
את-האפרז באו שמה לקחו את-הפסל
ואת-התאפרז ואת-התפרים ואת-המסכה
והפסל נצב פתח השער וישמאות
האיש החגיר קלי המלחמה: 18 ואלה
באו בית מיכה ויקחו את-הפסל האפרז
ואת-התפרים ואת-המסכה ויאמרו אליהם
הפסלן מה אתם עשים: 19 ויאמרו לו
חברש שים-ידך על-פיה ונלך עמנו
והיחלנו לך ולב יחלנו חסד: והיותה כח
לבית איש אחד או היותה כח לשבט
והמשפחה בשרא: 20 וישב לב הפסל
ויקח את-התאפרז ואת-התפרים ואת-הפסל
ויבאו בקרב העם: 21 ויפגו ויגברו
וישימו את-המסכה ואת-המקנה ואת-הפסל
לגניהם: 22 ומה הרחיקו מבית מיכה
והאנשים אשר בפתים אשר עם-בית
מיכה נצחו ויבאיהם את-בגדן: 23 ויקרא
אל-בגדן ויספד פניהם ויאמרו למיכה
מה-לך כי נוצח: 24 ויאמר את-
אלהי אשר-עשיתי לחתם ואת-הפסל
והלכו ומה-לי עוד ומה-האמר אלי
מה-לך: 25 ויאמרו אליו בגדן אל-
השכנע קולך עמנו פריפצנו כלם אנשים
גרי גוש ואספתה נפשה וגוש ביתך:
26 ויגברו בגדן לדרגם ויבאו מיכה פרי-
הזקום השח משפד ויבאו ויגיש אל-ביתו:
27 והמה לקחו את אשר-עשה מיכה
ואת-הפסל אשר החדלו ויבאו על-ליש
על-עם שח ובטח ויבאו אתם לפריהרב
ואת-העיר שרפי באש: 28 ואין מציל
כי והקדתיא מצדו ודגר אירלהם
עם-אדם והיא צמק אשר לבית-
רחוב ויבנו את-העיר וישבו בה:

13 Καὶ παρῆλθον ἐκεῖθεν ἕως Ἐφραίμ καὶ ἦλθον
ἕως οἴκου Μιχαῖα. 14 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε
ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέψασθαι τὴν γῆν
Λαϊσὰ καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφούς· Ἐγνώτε ὅτι
ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ Ἐφῶδ καὶ Θεραφὶν καὶ
γλυπτὸν καὶ χωνευτόν, καὶ νῦν γινώτε ὃ τι ποιήσετε.
15 Καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον
τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευΐτου εἰς τὸν οἶκον Μιχαῖα,
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην. 16 Καὶ οἱ
ἐξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκεύη τῆς
παρατάξεως αὐτῶν ἑστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης,
οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δάν. 17 Καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε
ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν,
18 Καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαῖα, καὶ ὁ
ἱερεὺς ἐστῶς· καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ
Ἐφῶδ καὶ τὸ Θεραφὶν καὶ τὸ χωνευτόν· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς ὁ ἱερεὺς· Τί ὑμεῖς ποιεῖτε; 19 Καὶ
εἶπαν αὐτῷ· Κώφευσον, ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ
τὸ στόμα σου, καὶ δεῦρο μεθ' ἡμῶν καὶ γένου
ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερεῖα· μὴ ἀγαθὸν εἶναι
σε ἱερεῖα οἴκου ἀνδρὸς ἐνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερεῖα
φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραὴλ; 20 Καὶ
ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ
Ἐφῶδ καὶ τὸ Θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ
χωνευτόν, καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. 21 Καὶ
ἐπίστρεψαν καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα
καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἐμπροσθεν αὐτῶν.
22 Αὐτοὶ ἱμάκρουν ἀπὸ οἴκου Μιχαῖα, καὶ
ἰδοὺ Μιχαῖας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς
μετὰ οἴκου Μιχαῖα ἐβόησαν καὶ κατελάβοντο
τοὺς υἱοὺς Δάν. 23 Καὶ ἐπίστρεψαν οἱ υἱοὶ
Δάν τὸ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν τῷ Μιχαῖα·
Τί ἐστὶ σοι ὅτι ἐβόησας; 24 Καὶ εἶπε Μιχαῖας· Ὅτι
τὸ γλυπτὸν μου ὃ ἐποίησα ἐλάβετε καὶ τὸν ἱερεῖα,
καὶ ἐπορεύθητε· καὶ τί μοι ἐστὶ; καὶ τί τοῦτο λέγετε
πρὸς μέ· τί κράζεις; 25 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ
υἱοὶ Δάν· Μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνὴ σου μεθ' ἡμῶν,
μὴ ποτε συναντήσωσιν ἡμῖν ἄνδρες μικροὶ ψυχῆ,
καὶ προσθήσουσι ψυχὴν σοῦ καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ
οἴκου σου. 26 Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δάν εἰς
ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἶδε Μιχαῖας ὅτι δυνατώτεροί
εἰσιν ὑπὲρ αὐτόν, καὶ ἐπίστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
27 Καὶ οἱ υἱοὶ Δάν ἔλαβον ὃ ἐποίησε Μιχαῖας
καὶ τὸν ἱερεῖα ὃς ἦν αὐτῷ, καὶ ἦλθον ἐπὶ Λαϊσὰ
ἐπὶ λαὸν ἡσυχάζοντα καὶ πεποιθότα ἐπ' ἐλπίδι·
καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι βομφαίας, καὶ
τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ. 28 Καὶ οὐκ ἦν
ὁ ρυόμενος, ὅτι μακράν ἐστιν ἀπὸ Σιδωνίων,
καὶ λόγος οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπων,
καὶ αὕτη ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου· Παδῶβ· καὶ
ψκοδόμησαν τὴν πόλιν καὶ κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ,

13 Inde transierunt in montem Ephraim.
Cumque venissent ad domum Michæ, 14 Dixe-
runt quinque viri, qui prius missi fuerant ad
considerandam terram Lais, ceteris fratribus
suis: Nostis quod in domibus istis sit ephod,
et theraphim, et sculptile, atque conflatile:
videte quid vobis placeat. 15 Et cum paululum
declinassent, ingressi sunt domum adolescentis
Levitæ, qui erat in domo Michæ: salutave-
runtque eum verbis pacificis. 16 Sexcenti
autem viri ita ut erant armati, stabant ante
ostium. 17 At illi qui ingressi fuerant domum
juvenis, sculptile, et ephod, et theraphim,
atque conflatile tollere nitebantur, et sacerdos
stabat ante ostium, sexcentis viris fortissimis
haud procul expectantibus. 18 Tulerunt igitur
qui intraverant, sculptile, ephod, et idola,
atque conflatile. Quibus dixit sacerdos: Quid
facitis? 19 Cui responderunt: Tace, et pone
digitum super os tuum: venique nobiscum,
ut habeamus te patrem, ac sacerdotem. Quid
tibi melius est, ut sis sacerdos in domo unius
viri, an in una tribu et familia in Israel? 20
Quod cum audisset, acquievit sermonibus
eorum, et tulit ephod, et idola, ac sculptile, et
profectus est cum eis. 21 Qui cum pergerent,
et ante se ire fecissent parvulos ac jumenta,
et omne quod erat pretiosum, 22 Et jam a
domo Michæ essent procul, viri qui habitabant
in ædibus Michæ conclamantes secuti sunt,
23 Et post tergum clamare cœperunt. Qui
cum respexissent, dixerunt ad Micham: Quid
tibi vis? cur clamas? 24 Qui respondit:
Deos meos, quos mihi feci, tulistis, et sacerdo-
tem, et omnia quæ habeo, et dicitis: Quid
tibi est? 25 Dixeruntque ei filii Dan: Cave
ne ultra loquaris ad nos, et veniant ad te viri
animo concitati, et ipse cum omni domo tua
pereas. 26 Et sic cœpto itinere perrexerunt.
Videns autem Michas, quod fortiores se essent,
reversus est in domum suam. 27 Sexcenti
autem viri tulerunt sacerdotem, et quæ supra
diximus: veneruntque in Lais ad populum
quiescentem atque securum, et percusserunt
eos in ore gladii: urbemque incendio tradide-
runt, 28 Nullo penitus ferente præsidium, eo
quod procul habitarent a Sidone, et cum nullo
hominum haberent quidquam societatis ac ne-
gotii. Erat autem civitas sita in regione Rohob:
quam rursum exstruentes habitaverunt in ea,

29 ויִקְרָא שְׂדֵה־עֵיר דָּן בְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם
אֲשֶׁר יִהְיֶה לְשִׁמְיָאֵל וְאֵלֶם לְשֵׁם־עֵיר
לְהַאֲשֵׁנָה: 30 וַיָּקֻמוּ לָחֵם בַּגִּידָן אֶת־
הַפֶּסֶל וַיַּהֲרֹקוּ בְּדַגְרֵשֶׁם בְּדִמְלֹשָׁה הָיָה
וַיִּבְנוּ חָיִי קְחִימִים לְשִׁבְטֵי חֲדָנִי עַד־יוֹם
בָּלֹת הָאָרֶץ: 31 וַיָּקֻמוּ לָחֵם אֶת־פֶּסֶל
מִיֶּדֶת אֲשֶׁר עָשָׂה כְּלִימָן חֲנוּת בֵּית־
הָאֱלֹהִים בְּשִׁילָה:

פרשה יט:

1 וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּמָּלֶךְ אִין בִּישְׁמָאֵל
וַיְהִי אִישׁ לֹוִי יָדָּ בְּנֵדְבָתִי חֶרֶם־פְּרִים
וַיִּקְחֵלֹו אִשְׁחָ פִּילָגֶשׁ מִבֵּית לָחֵם וַיַּהֲרֹק:
2 וַתִּנָּקֶה עָלָיו פִּילָגֶשׁ וַתִּלָּךְ מֵאִתּוֹ אֶל־
בֵּית אֲבִיהָ אֶל־בֵּית לָחֵם וַיַּהֲרֹק וַתַּחֲרִי
שָׁם יָמִים אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים: 3 וַיָּקָם אִישָׁה
וַיִּלָּךְ אֶת־חֲרִיתָהּ לְדָבָר עַל־לִבָּהּ לְהַשְׁכִּיחַ
וַיַּעֲרֹךְ עִמּוֹ וַיַּמְדֵּם חֲמָרִים וַתְּבִיאָהוּ בֵּית
אֲבִיהָ וַיַּרְאָהוּ אָבִי הַמַּעֲרָה וַיִּשְׁמָח לְקִרְבָּתָהּ:
4 וַיַּחֲזִקֶנָּה חֲתָנָהּ אָבִי הַמַּעֲרָה וַיִּשְׁכַּב אִתּוֹ
שְׁלֹשָׁת יָמִים וַיִּמָּכְלוּ וַיִּשְׁתֶּה וַיִּלְנִי שָׁם:
5 וַיְהִי בַּיָּמִים הָרִבִּיעִי וַיִּשְׁקִימוּ בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָם
לְלֶכֶת וַיֵּאמְרוּ אָבִי הַמַּעֲרָה אֶל־חֲתָנָהּ
סַעֲד לִבְנֹת פֶּת־לָחֵם וְאֶתֶר מִלְכָּנִי:
6 וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּמָּכְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּם וַיִּשְׁתֶּה
וַיֵּאמְרוּ אָבִי הַמַּעֲרָה אֶל־חֲתָנָהּ הַאֲלֵאנָה
וְלִין וַיִּיטֵב לָבָה: 7 וַיִּקְרָם חֲתָנִי וַיִּשְׁכַּב וַיִּלְנִי שָׁם: 8 וַיִּשְׁכְּמוּ
בַּבֹּקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי לְלֶכֶת וַיֵּאמְרוּ אָבִי
הַמַּעֲרָה סַעֲדָנָה לְבָבָהּ וַתַּחֲמִיקָהּ עַד
מָוֹת הַיּוֹם וַיִּמָּכְלוּ שְׁנֵיהֶם: 9 וַיִּקְרָם
חֲתָנִי לְלֶכֶת הָיָה וַפִּילָגֶשׁ וַיַּעֲרֹךְ
וַיֵּאמְרוּ לֹו חֲתָנִי אָבִי הַמַּעֲרָה הַמַּהֲרָה
רַבָּה הַיּוֹם לַעֲרוֹב לִינֶרְכָּה הַחֹהַם מָוֹת
הַיּוֹם לִין פֶּה וַיִּיטֵב לְבָבָהּ וַתַּחֲמִיקָהּ
מִחֵל לְדַרְבָּכָם וַחֲלָכָהּ לְאִחָהּ: 10 וְלֹא
אָבָה חֲתָנִי לָלֶזֶן וַיִּקְרָם וַיִּלָּךְ וַיָּבֹאוּ
עַד־לָכֶת וַיְהִי הָיָה וַיִּשְׁלָלֵם וַעֲמִי
אָמַד חֲמֹרִיִּים חֲבֹשִׁים וַפִּילָגֶשׁ עִמּוֹ:
11 הֵם עַם־יִבְלָם וַהֲיִים בְּדִ מֵאֹד וַיֵּאמְרוּ
הַפֶּסֶל אֶל־אֲדָנָיו לְבֹדֵהָ וַתַּמְרָה אֶל־עֵיר־
חֲבֹרִקִּי הָיָה וְלִין בָּהּ: 12 וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו
אֲדָנָיו לֹא נִסִּיחַ אֶל־עֵיר נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה וַעֲבָרְנִי עַד־בִּבְעָה:

29 Kai ikálesan tò ðnoma tḡs pólēws Dán, én ðnómati Dán patròs autḡwn ðs étéxth tḡ 'Israhél· kai ḡn Oúlamaís ðnoma tḡs pólēws tò prótēron. 30 Kai ísthsan íautóis ói víoi Dán tò γλυπτόν· kai 'Iwnáthan uíðs Γῆρσῶν uíðs Μανασσῆ autós kai ói víoi autou ḡsan íereís tḡ φυλῇ Dán ἕως ἡμέρας tḡs áποκίας tḡs γῆς. 31 Kai éthkan íautóis tò γλυπτόν ð ípoíhsē Micháís pásas tás ἡμέρας ðs ḡn ó oikos tou theou én Sḡlóm· kai éγένετο én taís ἡμέραις íκείναις ouk ḡn basileús én 'Israhél.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 KAI íγένετο ánhρ Leuítḡs parokíwn én mḡroís ὄρους 'Eφραím, kai élaben autḡν γυνáika παλλακῆν áπο Βηθλεέμ 'Ιούδα. 2 Kai íπορεύθῃ áπ' autou ἡ παλλακῆ autou, kai áπηλθε par' autou eís oíkon patròs autḡs eís Βηθλεέμ 'Ιούδα· kai ḡn íκεí ἡμέρας μηνῶν τεσσάρων. 3 Kai áνίστη ὁ ánhρ autḡs kai íπορεύθῃ ὀπίσω autḡs tou λαλῆσαι eíπi καρδίαν autḡs tou íπιστρέψαι autḡν autḡν· kai νεανίας autou μετ' autou kai ζευγος ὄνων· ἡ δὲ eíσηνεγκεν autḡν eís oíkon patròs autḡs· kai eíðen autḡν ὁ πατήρ tḡs νεάνιδος, kai ἠϋφράνθη eís συνάντησιν autou. 4 Kai κατέσχεν autḡν ὁ γαμβρὸς autou ὁ πατήρ tḡs νεάνιδος, kai íκάθισε μετ' autou eíπi τρεῖς ἡμέρας, kai éφαγον kai íπιον, kai ἠύλισθησαν íκεí. 5 Kai íγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ kai ὤρθρισαν tò πρῶλ kai áνίστη του πορευθῆναι· kai eíπεν ὁ πατήρ tḡs νεάνιδος πρὸς τὸν νεμφίον autou Στήρισον τὴν καρδίαν σου ψωμῷ ἄρτου, kai μετὰ τούτο πορεύεσθε. 6 Kai íκάθισαν kai éφαγον οἱ δύο eíπi tò autḡ kai íπιον· kai eíπεν ὁ πατήρ tḡs νεάνιδος πρὸς τὸν áνδρα Ἄγε δὴ αὐλίσθητι, kai áγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου. 7 Kai áνίστη ὁ ánhρ του πορεύεσθαι autós· kai íβιάσατο autḡν ὁ γαμβρὸς autou, kai íκάθισε kai ἠύλισθη íκεí. 8 Kai ὤρθρισαν tò πρῶλ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ του πορευθῆναι, kai eíπεν ὁ πατήρ tḡs νεάνιδος Στήρισον δὴ τὴν καρδίαν σου, kai στράτευσον ἕως κλίνει τὴν ἡμέραν· kai éφαγον οἱ δύο. 9 Kai áνίστη ὁ ánhρ του πορευθῆναι autós kai ἡ παλλακῆ autou kai ὁ νεανίας autou, kai eíπεν autḡ ὁ γαμβρὸς autou ὁ πατήρ tḡs νεάνιδος 'Ιδοὺ δὴ ἡσθίνησεν ἡμέρα eís τὴν eíσπéραν· αὐλίσθητι ὦδε kai áγαθυνθήσεται ἡ καρδία σου, kai ὀρθριεῖτε áθριον eís ὁδὸν ὑμῶν kai πορεύσῃ eís tò σκῆνωμά σου. 10 Kai ouk eὐδόκησεν ὁ ánhρ αὐλίσθηναι, kai áνίστη kai áπηλθε, kai ἦλθεν ἕως áπέναντι 'Ιεβούς, αὐτῇ íστιν 'Ιερουσαλήμ· kai μετ' autou ζευγος ὄνων íπισεσαγμένων, kai ἡ παλλακῆ autou μετ' autou. 11 Kai ἦλθσαν ἕως 'Ιεβούς· kai ἡ ἡμέρα προβεβῆκε σφόδρα, kai eíπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον autou Δεῖρο δὴ kai íεκλίνωμεν eís πόλιν του 'Ιεβουσι ταύτην kai αὐλίσθωμεν én autῇ. 12 Kai eíπε πρὸς αὐτḡν ὁ κύριος autou Οὐκ íεκλινούμεν eís πόλιν áλλοτρίαν én ἣ ouk íστιν áπο νύων 'Israhél ὦδε, kai παρελυσόμεθα ἕως Γαββά.

29 Vocato nomine civitatis Dan, juxta vocabulum patris sui, quem genuerat Israel, quæ prius Lais dicebatur. 30 Posueruntque sibi sculptile, et Jonathan filium Gersam filii Moysi, ac filios ejus sacerdotes in tribu Dan, usque ad diem captivitatis suæ. 31 Mansitque apud eos idolum Michæ omni tempore, quo fuit domus Dei in Silo. In diebus illis non erat rex in Israel.

CAPUT XIX.

1 FUIT quidam vir Levites habitans in latere montis Ephraim, qui accepit uxorem de Bethlehem Juda: 2 Quæ reliquit eum, et reversa est in domum patris sui in Bethlehem, mansitque apud eum quatuor mensibus. 3 Secutusque est eam vir suus, volens reconciliari ei, atque blandiri, et secum reducere, habens in comitatu puerum et duos asinos: quæ suscepit eum, et introduxit in domum patris sui. Quod cum audisset socer ejus, eumque vidisset, occurrit ei lætus, 4 Et amplexatus est hominem. Mansitque gener in domo soceri tribus diebus, comedens cum eo et bibens familiariter. 5 Die autem quarto de nocte consurgens, proficisci voluit; quem tenuit socer, et ait ad eum: Gusta prius pauxillum panis, et conforta stomachum, et sic proficisceris. 6 Sederuntque simul, ac comederunt et biberunt. Dixitque pater puellæ ad generum suum: Quæso te ut hodie hic mancas, pariterque lætemur. 7 At ille consurgens, cepit velle proficisci. Et nihilominus obnixè eum socer tenuit, et apud se fecit manere. 8 Mane autem facto, parabat Levites iter. Cui socer rursum: Oro te, inquit, ut paululum cibi capias, et assumptis viribus, donec increseat dies, postea proficiscaris. Comederunt ergo simul. 9 Surrexitque adolescens, ut pergeret cum uxore sua et puero. Cui rursum locutus est socer: Considera quod dies ad occasum declivior sit, et propinquat ad vesperum: mane apud me etiam hodie, et duc lætum diem, et cras proficisceris ut vadas in domum tuam. 10 Noluit gener acquiescere sermonibus ejus: sed statim perrexit, et venit contra Jebus, quæ altero nomine vocatur Jerusalem, ducens secum duos asinos onustos, et concubinam. 11 Jamque erant juxta Jebus, et dies mutabatur in noctem: dixitque puer ad dominum suum: Veni, obsecro, declinemus ad urbem Jebusæorum, et maneamus in ea. 12 Cui respondit dominus: Non ingrediar oppidum gentis alienæ, quæ non est de filiis Israel, sed transibo usque Gabaa:

13 וַיָּמָר לַגֵּרֹוּ לְךָ וְנִקְרָבָה בְּאֶמֶת
הַמְּלֻכֹּת וְלֹא בִּנְבָעָה אִי בְּרָמָה:
14 וַנִּעְבְּרָה וְנִלְכֹּד וְתָבֵא לְחֵם חֶשֶׁם אֶמֶל
הַבְּנֵימִן אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן: 15 וַיִּסְרֹו שָׁם
לְבָא לְלִינֹ בִּנְבָעָה וְנִבֵּא וַיִּשָּׁב בְּרֵחַב
הָעִיר וְאִין אִישׁ מֵאֶמֶת אֹהֶם הַבְּנֵימִן
לְלִינֹ: 16 וַהֲנִיחַ אִישׁ נָחוּ כִּם מְרַעְשָׁהוּ
מִן־חֶשֶׁדָּה בְּעָרֵב וְהָאִישׁ מֵתָר אֶפְרַיִם
וְהָאִמְרָר בִּנְבָעָה וְאֶלְשֵׁן הַמְּקֹוֹם בְּנֵי
יְמִינִי: 17 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הָאִישׁ
הָאִמְרָר בְּרֵחַב הָעִיר וַיָּמָר הָאִישׁ הֲנִחוּ
אֶמֶת הַלֵּל וּמִמֶּנּוּ תָבֹא: 18 וַיָּמָר אֵלָיו
לְבָרִים אֲנִינִי מִבְּרִית־לֶחֶם וְהִנֵּחַ עַד־
יִרְפְּתִי מִרְאֲפָרִים מִשָּׁם אֲנִי וְהָלַךְ
עַד־בְּרִית־לֶחֶם וְהִנֵּחַ וְאֶת־בְּרִית יְהוָה אֲנִי
חָלַלְתִּי וְאִין אִישׁ מֵאֶמֶת אֹהֶי הַבְּנֵימִן:
19 וְנִסְתַּבֵּן בְּמִסְפָּא גֵשׁ לְחֻמְרֵינִי וְנָם
לְחֵם גִּינֹ יִשְׁלִי וְלִמְסָהוּ וְלַעֲרָ עַב־
עֲבָדָה אִין מִחֲקֹור כְּלִדְבָר: 20 וַיָּמָר
הָאִישׁ הֲנִחוּ שָׁלוֹם לְךָ בָּרָק כְּלִמְסָהוּ
עָלֶיךָ בָּרָק בְּרֵחַב אֶל־יִמִּינִי: 21 וַיִּבְרָא
לְבִירֹו וַיִּבְרָל לְחֻמְרִים וַיִּתְּחַצֵּל וַיִּגְלִתָם
וַיִּמְלֹךְ וַיִּשְׁתַּח: 22 הִפָּח מִיִּשְׁרָיִם אֶת־
לִבָּהּ וְהִנֵּחַ אֶלְשֵׁן הָעִיר אֶלְשֵׁן בְּנִרְבִּלְעֵל
גִּבְרֹו אֶת־הַבְּרִית מִתְּדַמְּקֹוֹם עַל־הַגְּלָל
וַיָּמָר אֶל־יְהוָה בְּעַל הַבְּרִית הֲנִחוּ
לֵאמֹר חֲזָא אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא אֶל־
בְּרִיתִי וְנִדְעָה: 23 וַיִּצָּא אֶל־יְהוָה הָאִישׁ
בְּעַל הַבְּרִית וַיָּמָר אֶל־יְהוָה אֶל־אֶת־
אֶל־תִּרְעָוָה כִּם אֲחֵרִי אֲשֶׁר־בָּא הָאִישׁ
הַזֶּה אֶל־בְּרִיתִי אֶל־תִּרְעָוָה אֶת־הַבְּנֵימִן
הָאִמְרָר: 24 הַזֶּה בְּרִיתִי מִתְּנִילָהּ וּמִתְּנִילָהּ
אֶת־יְהוָה אֹהֶם וְעַמֹּם אֹהֶם וְעַשָּׂא לְחֵם
הַשָּׁבוֹ בְּעִיגִיבָם וְלֵאשׁ הַזֶּה לֹא
הָעֵשׂוֹ דְּבָר הַבְּנֵימִן הָאִמְרָר: 25 וְלֵאמֹר
הָאֶלְשֵׁים לִשְׁמַע לֹו וַיִּתְּחַה הָאִישׁ בְּעִלְגָשׁוֹ
וַיִּצָּא אֶל־יְהוָה הַחֹרֵץ וַיִּדְרֹעַ אֹהֶם
וַיִּתְּחַלֵּל־בָּהּ כְּלִי־חַלְלָה עַד־הַפָּקֵר
וַיִּשְׁלַחָהּ בְּעִלְלוֹת הַשָּׁחַר: 26 וְתָבֵא
הָאֶלְשֵׁה לְפָנֵת הַפָּקֵר וְתִשָּׁל פְּתַח בְּרִית
הָאִישׁ אֲשֶׁר־אֲדוֹגָה שָׁם עַד־הָאִמְרָר: 27 וַיִּקֶּם
אֶלְגִּיהַּ בְּפָקֵר וַיִּסְתַּח וַיִּתְּחַר הַבְּרִית
וַיִּצָּא לְלֶכֶת לְדִרְכֹּו וְהִנֵּחַ הָאֶלְשֵׁה מִלְגָּשׁוֹ
בְּגִלְלוֹ פְּתַח הַבְּרִית וַיִּתְּחַר עַל־הַפָּקֵר:

13 Kai eipe tō yevanīē autōu Δεῖρο καὶ ἰγγισωμεν
ἐνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐλισθησόμεθα ἐν Γαβὰ ἢ ἐν
'Ραμά. 14 Kai parēlthon καὶ ἱπορεύθησαν, καὶ
ἰδὺν αὐτοῖς ὁ ἥλιος ἰχόμενα τῆς Γαβὰ, ἢ ἵστιν ἐν
τῷ Βενιαμίν. 15 Kai ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ ἐσελθεῖν
αὐλισθῆναι ἐν Γαβὰ· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐκάθισαν ἐν
τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ συνάγων
αὐτοὺς εἰς οἰκίαν αὐλισθῆναι. 16 Kai ἰδοὺ ἀνὴρ
πρεσβύτερος ἤρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν
ἐσπέρῃ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ ὄρους Ἐφραῖμ καὶ αὐτὸς
παρῴκει ἐν Γαβὰ, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ
Βενιαμίν. 17 Kai ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ
εἶδε τὸν ὑδοιπόρον ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς
πόλεως· καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτερος Ποῦ
πορεύῃ, καὶ πόθεν ἔρχῃ; 18 Kai εἶπε πρὸς αὐτόν
Παραπορευόμεθα ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰούδα ἕως
μηρῶν ὄρους Ἐφραῖμ· ἐκεῖθεν ἐγὼ εἰμι, καὶ
ἱπορεύθη ἕως Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν
μου ἐγὼ πορεύομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με
εἰς τὴν οἰκίαν. 19 Καί γε ἄχυρα καὶ χορτάσματα
ἔστι τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ ὀνόες ἵστιν
ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίσκει καὶ τῷ yevanīskw μετὰ τῶν
παιδῶν σου· οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντός πρέγ-
ματος. 20 Kai εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρεσβύτερος Εἰρήνη
σοι· πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐν τῇ
πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθῇς. 21 Kai εἰσήνεγκεν αὐτόν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τόπον ἐποίησε τοῖς ὄνοις·
καὶ αὐτοὶ ἐνέψαντο τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔφαγον
καὶ ἔπιον. 22 Αὗτοι δὲ ἀγαθύνοντες καρδίαν
αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων
ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ
εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν
πρεσβύτερον λίγοντες Ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν
εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν. 23 Kai
ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου καὶ
εἶπε Μὴ, ἀδελφοί, μὴ κακοποιήσητε διὴ μετὰ τὸ
ἐσελθεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ
ποιήσητε τὴν ἀφροσύνην ταύτην. 24 Ἴδε ἡ
θυγάτηρ μου ἡ παρθένος καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ·
ἐξάξω αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτάς καὶ ποιήσατε
αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ τῷ ἀνδρὶ
τούτῳ μὴ ποιήσητε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης. 25
Kai οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι
αὐτοῦ· καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς
αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω· καὶ
ἔγνωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν
νύκτα ἕως τὸ πρωί, καὶ ἐκαπίστευαν αὐτὴν ὡς
ἀνέβη τὸ πρωί. 26 Kai ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν
ὄρθρον, καὶ ἔπρεσε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου
οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ, ἕως οὗ διέφανευσεν.
27 Kai ἀνίστη ὁ ἀνὴρ πρὸς τὸ πρωί καὶ ἡνοίξε
τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευ-
θῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας
τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἴτι τὸ πρόθυρον.

13 Et cum illuc pervenero, manebimus in ea,
aut certe in urbe Rama. 14 Transierunt ergo
Jebus, et coeptum carpebant iter, occubuitque
eis sol juxta Gabaa, quæ est in tribu Benjamin:
15 Diverteruntque ad eam, ut manerent ibi.
Quo cum intrassent, sedebant in platea
civitatis, et nullus eos recipere voluit hospitio.
16 Et ecce, apparuit homo senex, revertens
de agro et de opere suo vesperi, qui et ipse de
monte erat Ephraim, et peregrinus habitabat
in Gabaa; homines autem regionis illius erant
filii Jemini. 17 Elevatisque oculis, vidit senex
sedentem hominem cum sarcinulis suis in
platea civitatis: et dixit ad eum: Unde venis?
et quo vadis? 18 Qui respondit ei: Profecti
sumus de Bethlehem Juda, et pergitimus ad
locum nostrum, qui est in latere montis
Ephraim, unde ieramus in Bethlehem: et
nunc vadimus ad domum Dei, nullusque sub
tectum suum nos vult recipere, 19 Habentes
paleas et fœnum in asinorum pabulum, et
panem ac vinum in meos et ancillæ tuæ usus, et
pueri qui mecum est: nulla re indigemus nisi
hospitio. 20 Cui respondit senex: Pax tecum
sit, ego præbebo omnia quæ necessaria sunt:
tantum, queso, ne in platea maneas. 21 Intro-
duxitque eum in domum suam, et pabulum
asinis præbuit: ac postquam laverunt pedes
suos, recepit eos in convivium. 22 Illis
epulantibus, et post labore itineris, cibo
et potu reficientibus corpora, venerunt viri
civitatis illius, filii Belial (id est, absque jugo),
et circumdantes domum senis, fores pulsare
cœperunt, clamantes ad dominum domus,
atque dicentes: Educ virum qui ingressus est
domum tuam, ut abutamur eo. 23 Egressus-
que est ad eos senex, et ait: Nolite fratres,
nolite facere malum hoc, quia ingressus est
homo hospitium meum: et cessate ab hac
stultitia. 24 Habeo filiam virginem, et hic
homo habet concubinam, educam eas ad vos, ut
humilietis eas, et vestram libidinem complea-
tis: tantum, obsecro, ne scelus hoc contra
naturam operemini in virum. 25 Nolebant
acquiescere sermonibus illius; quod cernens
homo, eduxit ad eos concubinam suam, et eis
tradidit illudendam: qua cum tota nocte abusi
essent, dimiserunt eam mane. 26 At mulier, re-
cedentibus tenebris, venit ad ostium domus, ubi
manebat dominus suus, et ibi corruit. 27 Mane
facto, surrexit homo, et aperuit ostium, ut
coptam expleret viam: et ecce concubina ejus
jacebat ante ostium, sparsis in limine manibus.

שופטים יט כ

28 ויאמר אליה קומי וגלגה ואין ענה
ויהקח על-החמור ויחם האיש וגלגה
למקומו : 29 ויבא אל-ביתו ויחם את-
המאכלה ויחם בקילגשו וינתחקה לעצמה
לשנים אשר נהגים וישלחה בכל גבול
ישראל : 30 והנה כל-הרעה ואמר לא
נהייתה ולא נהאחה קזאת למיום עלות
בגד-ישראל מארץ מצרים עד היום הנה
שימרה לבם עליה צעו ודברו :

פרשה כ :

1 ויצא כל-בני ישראל ותקחל העדה
פאיש אחד למדן ועד-באר שבע וארץ
הגלעד אל-יהודה המעקה : 2 וינתעבו
בנות כל-העם כל שבטן ישראל בקהל
עם האלוקים ארבע מאות אלף איש
רגלי שלח קרב : 3 וישמעו בני
בנימן קריצו בגד-ישראל המעקה ויאמרו
בני ישראל דברו איכה קהיתה הרעה
הזאת : 4 ויצו האיש הלוי איש האשה
הנרצת ויאמר הנבחה אשר לבנימן
באחי אני ופילנשי ללון : 5 ויגמרו עליו
בצל הנבחה ויכבדו עליו את-חפצו
לילה אותו דמו להרג ואת-פילנשי עפו
ותקחו : 6 ואחיו פילנשי ואשתו וישלחוה
בכל-שדה בחלת ישראל כי עשו זמא
ויקלח בישראל : 7 הנה בלכם בני
ישראל קבו לכם דבר ועצת קלם :
8 ויחם כל-העם פאיש אחד לאמר לא
גלה איש לאחיו ולא קסר איש לביתו :
9 ועתה נה הדבר אשר נעשה לבנחה
עליה בגורל : 10 ולקחנו עשרה אנשים
למאח לכל שבטן ישראל ומאח לאח
ואלף לרבקה לקחת צדה לעם לעשות
לבוים לבנע בנימן כל-הנבחה אשר
עשה בישראל : 11 ויאמרו כל-איש ישראל
אל-העיר פאיש אחד חברים :
12 וישלחו שבטן ישראל אנשים בכל-
שבטן בנימן לאמר מה הרעה הזאת
אשר קהיתה בקם : 13 ועתה תנו את-
האנשים בקרב-לצל אשר נבחה ונמיתם
ויבצרה רעה מישראל ולא אבו :
14 וישמעו כל-העם וקול אסיהם בני ישראל :

KPITAI, ιθ', κ'.

28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν.
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά· καὶ ἔλαβεν
αὐτήν ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ. 29 Καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐκράτησε
τὴν παλλακὴν αὐτοῦ, καὶ ἐμέλισεν αὐτήν εἰς
δώδεκα μῆλη, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὀρίφ
Ἰσραὴλ. 30 Καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλεῖπων ἔλεγεν
Οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἰώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως
υἱὼν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης ὡς αὕτη· τίθετε ὑμῖν αὐτοῖς βουλὴν ἐπ'
αὐτήν καὶ λαλήσατε.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ
ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἰς ἀπὸ Δάν
καὶ ἕως Βηρσαβεί καὶ γῇ τοῦ Γαλαὰδ, πρὸς
Κύριον εἰς Μασσηφά. 2 Καὶ ἐστάθησαν κατὰ
πρόσωπον Κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ
ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσαιοι
χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἔλκοντες ῥομφαίας. 3 Καὶ
ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφά· καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ Λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη;
4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης, ὁ ἀνὴρ τῆς
γυναικὸς τῆς φονευθείσης, καὶ εἶπεν Εἰς Γαβαὰ
τῆς Βενιαμὴν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου τοῦ
αὐλισθῆναι. 5 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἄνδρες
τῆς Γαβαὰ καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν
νυκτός, ἐμὲ ἠθέλησαν φονεῦσαι καὶ τὴν παλλακὴν
μου ἐταπείνωσαν, καὶ ἀπέθανε. 6 Καὶ ἐκράτησα
τὴν παλλακὴν μου καὶ ἐμέλισα αὐτήν, καὶ ἐξα-
πέστειλα ἐν παντὶ ὀρίφ κληρονομίας υἱὼν Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐποίησαν ζῆμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραὴλ.
7 Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ δότε ἑαυτοῖς
λόγον καὶ βουλὴν ἐκεῖ. 8 Καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ
λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς λέγοντες Οὐκ ἀπιστεύομεθα
ἀνὴρ εἰς σκῆνωμα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν
ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 9 Καὶ νῦν τοῦτο τὸ
ῥῆμα ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαὰ, ἀναβησόμεθα ἐπ'
αὐτήν ἐν κλήρῳ. 10 Πλὴν ληψόμεθα δέκα ἄνδρας
τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ, καὶ ἑκατὸν
τοῖς χιλίοις, καὶ χιλίους τοῖς μυρίοις, λαβεῖν
ἐπιστασίμῳ τοῦ ποιῆσαι ἰλεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαὰ
Βενιαμὴν, ποιῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα
ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ. 11 Καὶ συνήχθη πᾶς
ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἰς, 12 Καὶ
ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ
φυλῇ Βενιαμὴν λέγοντες Τίς ἡ πονηρία αὕτη ἡ
γενομένη ἐν ὑμῖν; 13 Καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας
υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαὰ, καὶ θανατώσομεν
αὐτοὺς καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραὴλ·
καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀκοῦσαι
τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱὸν Ἰσραὴλ.

JUDICUM, XIX. XX.

28 Cui ille, putans eam quiescere, loquebatur :
Surge, et ambulemus. Qua nihil respondente,
intelligens quod erat mortua, tulit eam, et
imposuit asino, reversusque est in domum
suam. 29 Quam cum esset ingressus, arripuit
gladium, et cadaver uxoris cum ossibus suis
in duodecim partes ac frustra concidens, misit
in omnes terminos Israel. 30 Quod cum
vidissent singuli, conclamabant: Nunquam
res talis facta est in Israel, ex eo die quo
ascenderunt patres nostri de Ægypto, usque
in præsens tempus: ferte sententiam, et in
commune decernite quid facto opus sit.

CAPUT XX.

1 EGRESSI itaque sunt omnes filii Israel, et
pariter congregati, quasi vir unus, de Dan
usque Bersabee, et terra Galaad, ad Dominum
in Maspha: 2 Omnesque anguli populorum,
et cunctæ tribus Israel in ecclesiam populi Dei
convenērunt, quadringenta millia peditum
pugnatorum. 3 (Nec latuit filios Benjamin,
quod ascendissent filii Israel in Maspha).
Interrogatusque Levita, maritus mulieris inter-
fectæ, quomodo tantum scelus perpetratum
esset, 4 Respondit: Veni in Gabaa Benjamin
cum uxore mea, illucque diverti: 5 Et ecce
homines civitatis illius circumdederunt nocte
domum, in qua manebam, volentes me
occidere, et uxorem meam incredibili furoris
libidinis vexantes, denique mortua est. 6 Quam
arreptam, in frustra concidi, misique partes in
omnes terminos possessionis vestræ: quia
nunquam tantum nefas, et tam grande pia-
culum factum est in Israel. 7 Adestis omnes
filii Israel, decernite quid facere debeatis.
8 Stansque omnis populus, quasi unius hominis
sermone respondit: Non recedemus in taber-
nacula nostra, nec suam quisquam intrabit
domum: 9 Sed hoc contra Gabaa in commune
faciamus. 10 Decem viri elegantur e centum
ex omnibus tribubus Israel, et centum de mille,
et mille de decem millibus, ut comportent
exercitui cibaria, et possimus pugnare contra
Gabaa Benjamin, et reddere ei pro scelere, quod
meretur. 11 Convenitque universus Israel ad
civitatem, quasi homo unus, eadem mente,
unoque consilio. 12 Et miserunt nuntios ad
omnem tribum Benjamin, qui dicerent: Cur
tantum nefas in vobis repertum est? 13 Tra-
dite homines de Gabaa, qui hoc flagitium
perpetrarunt, ut moriantur et auferatur
malum de Israel. Qui noluerunt fratrum
suum filiorum Israel audire mandatum:

14 וַיִּחָסְפוּ בְּגִדֵיהֶם מִדְּחָצִים
הַבְּצֻרָה לְצֹאת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
15 וַיִּתְּקֻדּוּ בְּכִי בְּנֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִדְּחָצִים
עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ אֲלֵף אִישׁ שְׁלָף חֶרֶב
לְבַד מִיִּשְׂרָאֵל הַבְּצֻרָה הַתְּקֻדּוֹ שָׁבַע
מֵאוֹת אִישׁ בָּחוּר׃ 16 מִכָּל הָעָם הַזֶּה
שָׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בָּחוּר אֲשֶׁר יָדְיָמִינוּ
כְּלִיָּהוּ הִלָּץ בָּאֵמֶן אֶל־הַשָּׁמַיִם וְלֹא
יִחָסֵף׃ 17 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּקֻדּוֹ
לְבַד מִבְּנֵיהֶם אַרְבַּע מֵאוֹת אֲלֵף אִישׁ
שְׁלָף חֶרֶב כְּלִיָּהוּ אִישׁ מִלְחָמָה׃ 18 וַיִּקְרְבוּ
וַיִּשְׁאֲלוּ בִּיהוָה בְּאֵלֵיהֶם וַיִּשְׁמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִיִּצְחָר לָנֶה בְּתַחֲלֹל לַמִּלְחָמָה
עִם־בְּנֵי בְּנֵיהֶם וַיִּמָּר יִחְזָק וַיִּחְזַק
בְּתַחֲלֹל׃ 19 וַיִּקְרְבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּצֹמֶר
וַיִּחְזְרוּ עַל־הַבְּצֻרָה׃ 20 וַיִּצָּא אִישׁ יִשְׂרָאֵל
לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵיהֶם וַיַּעֲרֹכּוּ אִתָּם אִישׁ
יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל־הַבְּצֻרָה׃ 21 וַיִּצָּא
בְּנֵיהֶם מִדְּחָצֵיהֶם וַיִּשְׁחָרוּ בְּיִשְׂרָאֵל
בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֲלֵף אִישׁ
אֲרָצָה׃ 22 וַיִּתְּחַק הָעָם אִישׁ וַיִּשְׂאֲלוּ
וַיִּסְפֹּר לַעֲרֹף מִלְחָמָה בְּמִלּוֹם אֲשֶׁר עָרְכוּ
שָׁם בַּיּוֹם הַרְאִישׁוֹן׃ 23 וַיַּעֲלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיִּבְּקוּ לַבְּגָדֵיהֶם צִד־הָעָרֶב וַיִּשְׁאֲלוּ בִיהוָה
לֵאמֹר הַאִסְיָף לְגִשְׁרֵנוּ לַמִּלְחָמָה עִם־
בְּנֵי בְּנֵיהֶם אֲחֵי וַיִּמָּר יִחְזָק עָלוּ
אֵלָיו׃ 24 וַיִּתְּקֻדּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי
בְּנֵיהֶם בַּיּוֹם הַשָּׁנִי׃ 25 וַיִּצָּא בְּנֵיהֶם לְהִקְרָאם
מִדְּחָצֵיהֶם בַּיּוֹם הַשָּׁנִי וַיִּשְׁחָרוּ בְּבָנֵי
יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנֶת עָשָׂר אֲלֵף אִישׁ אֲרָצָה
כְּלִיָּהוּ שְׁלָפֵי חֶרֶב׃ 26 וַיַּעֲלוּ כְּלִיָּהוּ
יִשְׂרָאֵל וְכָל־הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית־אֵל וַיִּבְּקוּ
וַיִּשְׁבְּבוּ שָׁם לַבְּגָדֵי יִחְזָק וַיִּצְמְמוּ בַּיּוֹם־הַהוּא
צִד־הָעָרֶב וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת וּשְׁלָמִים לַבְּגָדֵי
יִחְזָק׃ 27 וַיִּשְׁאֲלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בִּיהוָה וְשָׁם
אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים הָהֵם׃
28 וַיִּפְתָּח הַבַּיִת לַעֲזָרָה בְּרִאשִׁיתוֹ עִמָּוֶל לְפָנָיו
בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר הַאִסְיָף עוֹד לְצֹאת
לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי־בְּנֵיהֶם אֲחֵי אִם־אֶחָד
וַיִּמָּר יִחְזָק עָלוּ כִּי מָהר אֶתְּנֶנּוּ בְּיָדָהּ׃
29 וַיָּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲבָבִים אֶל־הַבְּצֻרָה כְּקִיב׃
30 וַיַּעֲלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בְּנֵיהֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרֹכּוּ אֶל־הַבְּצֻרָה בְּסַעַם בָּרָע׃

14 Kai συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαὰ ἐξελεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ. 15 Kai ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες ἀνὴρ ἔκων ῥομφαίαν, ἐκτὸς τῶν οἰκούντων τὴν Γαβαὰ, οἱ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοί. 16 Ἐκ παντὸς λαοῦ ἀμφοτεροδίξιοι πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν λίθοις πρὸς τρίχα καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες. 17 Kai ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ Βενιαμὴν τετρακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν πάντες οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως. 18 Kai ἀνίστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθὴλ καὶ ἠρώτησαν ἐν τῷ θεῷ, καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Τίς ἀναβήσεται ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν; καὶ εἶπε Κύριος Ἰούδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται ἀφηγούμενος. 19 Kai ἀνίστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρωὶ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαὰ. 20 Kai ἐξῆλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμὴν καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαὰ. 21 Kai ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀπὸ τῆς Γαβαὰ, καὶ διέφθιραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἰκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν. 22 Kai ἐνίσχυσαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, καὶ προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ. 23 Kai ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον Κυρίου ἕως ἑσπέρας, καὶ ἠρώτησαν ἐν Κυρίῳ λέγοντες Εἰ προσθώμεν ἐγγίσει εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἀδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος Ἀνάβητε πρὸς αὐτούς. 24 Kai προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ. 25 Kai ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ διέφθιραν ἀπὸ νῆων Ἰσραὴλ ἑτὶ ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν πάντες οὗτοι ἔκωντες ῥομφαίαν. 26 Kai ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἦλθον εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας ἐνώπιον Κυρίου. 27 Ὅτι ἐκεῖ κίβωτός διαθήκης Κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. 28 Kai Φινεὺς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν παρεστηκὼς ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Κυρίῳ λέγοντες Εἰ προσθώμεν ἑτὶ ἐξελεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἀδελφοὺς ἡμῶν; καὶ εἶπε Κύριος Ἀνάβητε, αὐριοι δώσω αὐτούς εἰς χεῖρας ὑμῶν. 29 Kai ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐνεδρα τῇ Γαβαὰ κύκλῳ. 30 Kai ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ συνῆψαν πρὸς τὴν Γαβαὰ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ.

14 Sed ex cunctis urbibus, quæ sortis suæ erant, convenerunt in Gabaa, ut illis ferrent auxilium, et contra universum populum, Israel dimicarent. 15 Inventique sunt viginti quinque millia de Benjamin educendum gladium, præter habitatores Gabaa, 16 Qui septingenti erant viri fortissimi, ita sinistra ut dextra præliantes: et sic fundis lapides ad certum jacientes, ut capillum quoque possent percutere, et nequaquam in alteram partem ictus lapidis deferretur. 17 Virorum quoque Israel, absque filiis Benjamin, inventa sunt quadringenta millia educendum gladios, et paratorum ad pugnam. 18 Qui surgentes venerunt in domum Dei, hoc est in Silo: consulueruntque Deum, atque dixerunt: Quis erit in exercitu nostro princeps certaminis contra filios Benjamin? Quibus respondit Dominus: Judas sit dux vester. 19 Statimque filii Israel surgentes mane, castrametati sunt juxta Gabaa; 20 Et inde procedentes ad pugnam contra Benjamin, urbem oppugnare cœperunt. 21 Egressique filii Benjamin de Gabaa, occiderunt de filiis Israel die illo viginti duo millia virorum. 22 Rursum filii Israel et fortitudine et numero confidentes, in eodem loco, in quo prius certaverant, aciem direxerunt: 23 Ita tamen ut prius ascenderent et flerent coram Domino usque ad noctem: consulerentque eum, et dicerent: Debeo ultra procedere ad dimicandum contra filios Benjamin fratres meos, an non? Quibus ille respondit: Ascendite ad eos, et inite certamen. 24 Cumque filii Israel altera die contra filios Benjamin ad prælium processissent, 25 Eruperunt filii Benjamin de portis Gabaa: et occurrentes eis, tanta in illos cæde bacchati sunt, ut decem et octo millia virorum educendum gladium prosternerent. 26 Quamobrem omnes filii Israel venerunt in domum Dei, et sedentes flebant coram Domino: jejunaveruntque die illo usque ad vespem, et obtulerunt ei holocausta, atque pacificas victimas, 27 Et super statu suo interrogaverunt. Eo tempore ibi erat arca fœderis Dei, 28 Et Phinees filius Eleazari filii Aaron præpositus domus. Consuluerunt igitur Dominum, atque dixerunt: Exire ultra debemus ad pugnam contra filios Benjamin fratres nostros, an quiescere? Quibus ait Dominus: Ascendite, cras enim tradam eos in manus vestras. 29 Posueruntque filii Israel insidias per circuitum urbi Gabaa: 30 Et tertia vice, sicut semel et bi contra Benjamin exercitum produxerunt.

31 וַיִּצְאוּ בְנֵי־בְנִימִן לְהַמָּאָה הַזֶּה הַנִּתְּנָהוּ
מִדְּהָעִיר וַיַּחֲלֹה לְהַפֹּחַ מִקֶּעֶם חֲלָלִים
כְּפֶעַם. כְּפֶעַם בְּמִסְלֹחַ אֲשֶׁר אִחָה עָלָה
בֵּית־אֵל וְשָׁחַת בְּבִצְתָהּ בְּשִׁנְיָה פְּשָׁלָשִׁים
אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל: 32 וַיֵּאמְרוּ בְּנֵי־בְנִימִן
בְּנֶפְתָּים הֵם לְפָנֵינוּ בְּבִרְאשְׁתָּהּ וּבְגֵן יִשְׂרָאֵל
אָמְרוּ נִנְחֵם וְנִתְּנָהוּ מִדְּהָעִיר אֶל־
הַמִּסְלֹחַ: 33 וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ
מִמְקוֹמָם וַיַּעֲרְכוּ בְּבַעַל תְּמָר וְאֶרֶב יִשְׂרָאֵל
מִנָּח מִמְקוֹמָם מִפְּעֻד־דָּבֶעַ: 34 וַיְבֹאֲרוּ מִגִּבְרָה
לְבִצְתָה עֲשָׂרָה אֲלָפִים אִישׁ בָּחוּר מִכָּל־
יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה בְּבִדָּה וְהֵם לֹא יָדְעוּ
כִּי־נִגְעַת עֲלֵיהֶם הָרָעָה: 35 וַיִּגָּח
יְהוָה אֶת־בְּנֵי־בְנִימִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחִירוּ
בְּגֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא עֲשָׂרִים
וְחִמְשָׁה אֲלָפִים וַיִּמָּאָה אִישׁ כָּל־אֶחָה שְׁלֹשָׁה
חָרָב: 36 וַיִּצְאוּ בְנֵי־בְנִימִן כִּי נִגְפּוּ וַיִּתְּנוּ
אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מָקוֹם לְבִנְיָמִן כִּי בִטְחוּ
אֶל־יְהוָה אֲשֶׁר שָׁמוּ עַל־הַבְּצָעָה: 37 וַהֲאֶרֶב
הַחִישׁוּ וַיִּפְשְׁמוּ אֶל־הַבְּצָעָה וַיִּמְשְׁוּ הָאֶרֶב
וַיָּךְ אֶת־דְּהָעִיר לְכִי־חָרָב: 38 וְהַפְּעוּד
הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עַם־הָאֶרֶב חָרָב
לְהַצִּילוֹתָם מִשְׁמַח הַעָשׂוּ מִדְּהָעִיר:
39 וַיִּהְיֶה אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה וּבְנִימִן
הַחֲלִי לְהַפֹּחַ חֲלָלִים בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל
פְּשָׁלָשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אִיךָ נִגְפּוּ קָחָה הוּא
לְפָנֵינוּ בְּמִלְחָמָה הַקְּרָשָׁה: 40 וְהַמְשָׁחָה
הַחֲלָה לְעִלּוֹת מִדְּהָעִיר עָמִיד עָשׂוּ וַיִּפְּסוּ
בְּנֵי־בְנִימִן אֶחָדִי וְהַנָּחָה עָלָה כְּלִי־הָעִיר
הַשְׁמָחָה: 41 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל חָפָה וַיִּבְחַל
אִישׁ בְּנֵי־בְנִימִן כִּי רָאָה כִּי־נִגְפָה עָלָיו הָרָעָה:
42 וַיִּפְּסוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַנָּחָה
הַמִּדְּבָר וְהַמִּלְחָמָה הַדְּבָרִיתָהוּ וַאֲשֶׁר
מִהָעֲרִים מִשְׁחִיתִים אוֹתָם בָּחוּרִים: 43 בָּתָרוּ
אֶת־בְּנֵי־בְנִימִן הַדְּבָרִיתָהוּ מִנָּחָה הַדְּרִיכָהוּ
עַד לָכֹחַ הַבְּצָעָה מִפְּעוּד־שָׁמֶשׁ: 44 וַיִּפְּסוּ
מִבְּנֵי־בְנִימִן שְׁמֹנֶת־עָשָׂר אֲלָפִים אִישׁ אֶת־כָּל־
אֶחָה אֶתְּשֵׁי חָלָל: 45 וַיִּפְּסוּ וַיִּגְּבוּ הַמִּדְּבָרִיתָהוּ
אֶל־כָּל־עַמֵּי הָרָפוֹן וַיַּחֲלִיחוּ בְּמִסְלֹחַת הַמְּשָׁחָה
אֲלָפִים אִישׁ וַיִּדְּבָקוּ אֶחָדִי עַד־גִּדְעָם וַיָּקֻמוּ
מִמֶּנּוּ אֲלָפִים אִישׁ: 46 וַיְהִי כָל־הַהֲפָלָה
מִבְּנֵי־בְנִימִן עֲשָׂרִים וְחִמְשָׁה אֲלָפִים אִישׁ שְׁלֹשָׁה
חָרָב בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־כָּל־אֶחָה אֶתְּשֵׁי חָלָל:

31 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν εἰς συνάντησιν
τοῦ λαοῦ καὶ ἐξεκινώθησαν ἐκ τῆς πόλεως,
καὶ ἤρξαντο πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυμα-
τίας ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἡ ἴστι
μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαιθὴλ καὶ μία εἰς Γαβαὰ
ἐν ἀγρῷ, ὡς τριάκοντα ἀνδρας ἐν Ἰσραὴλ. 32 Καὶ
εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν Πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς
τὸ πρῶτον· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν Φύγωμεν καὶ
ἐκκενώσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδοὺς·
καὶ ἐποίησαν οὕτω. 33 Καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ
τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ συνήψαν ἐν Βαδλ Θαμάρ·
καὶ τὸ ἐνεδρον Ἰσραὴλ ἐπῆρχετο ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ ἀπὸ Μαρασαβί. 34 Καὶ ἦλθον ἐξεναντίας
Γαβαὰ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς
Ἰσραὴλ· καὶ παράταξις βαρεῖα, καὶ αὐτοὶ οὐκ
ἔγνωσαν ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία. 35 Καὶ
ἐπάταξε Κύριος τὸν Βενιαμὴν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ,
καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τοῦ Βενιαμὴν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑικοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν
ἀνδρας· πάντες οὗτοι ἔλκον ῥομφαίαν. 36 Καὶ
εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ὅτι ἐπλήγησαν· καὶ ἔδωκεν
ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ Βενιαμὴν τόπον, ὅτι ἤλπισαν πρὸς
τὸ ἐνεδρον ὃ ἔθικαν ἐπὶ τῇ Γαβαὰ. 37 Καὶ ἐν τῷ
αὐτοῦς ὑποχωρῆσαι καὶ τὸ ἐνεδρον ἐκινήθη· καὶ
ἔξιπταν ἐπὶ τὴν Γαβαὰ, καὶ ἐξεχύθη τὸ ἐνεδρον,
καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας. 38
Καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ
ἐνέδρου τῆς μάχης, ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσσημον
καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως. 39 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ὅτι προκατέλαβον τὸ ἐνεδρον τὴν Γαβαὰ,
καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει· καὶ Βενιαμὴν ἤρξατο
πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀνδράσιν Ἰσραὴλ ὡς
τριάκοντα ἀνδρας, ὅτι εἶπαν Πάλιν πτώσει πίπ-
τους ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ πρώτη. 40
Καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς
πόλεως ὡς στῦλος καπνοῦ· καὶ ἐπέβλεψε Βενιαμὴν
ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως
ἕως οὐρανοῦ. 41 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπίστρεψε·
καὶ ἔσπυναν ἄνδρες Βενιαμὴν, ὅτι εἶδον ὅτι συνήν-
τησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πονηρία. 42 Καὶ ἐπέβλεψαν
ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου καὶ
ἔφυγον· καὶ ἡ παράταξις ἐφθασεν ἐπ' αὐτούς, καὶ
οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ
αὐτῶν. 43 Καὶ κατέκοπτον τὸν Βενιαμὴν, καὶ
εἰδὼσαν αὐτὸν ἀπὸ Νουὰ κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως
ἀπέναντι Γαβαὰ πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου. 44 Καὶ
ἔπεσον ἀπὸ Βενιαμὴν ὀκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν,
οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεις. 45 Καὶ ἐπέ-
βλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφενον ἐκ τῆς ἐρήμου πρὸς
τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμὼν, καὶ ἐκαλαμήσαντο ἐξ
αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντακισχιλίους ἀνδρας·
καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως
Γεδὰν, καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἀνδρας. 46
Καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπωκότες ἀπὸ Βενια-
μὴν ἑικοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεις.

31 Sed et filii Benjamin audacter eruperunt
de civitate, et fugientes adversarios longius
persecuti sunt, ita ut vulnerarent ex eis sicut
primo die et secundo, et caderent per duas
semitas vertentes terga, quarum una ferebatur
in Bethel, et altera in Gabaa, atque proster-
nerent triginta circiter viros: 32 Putaverunt
enim solito eos more cedere. Qui fugam arte
simulantes, inierunt consilium ut abstraherent
eos de civitate, et quasi fugientes ad supradictas
semitas perducerent. 33 Omnes itaque filii
Israel surgentes de sedibus suis, tetenderunt
aciem in loco, qui vocatur Balthamar. Insidiæ
quoque, quæ circa urbem erant, paulatim se
aperire cœperunt, 34 Et ab occidentali urbis
parte procedere. Sed et alia decem millia
virovum de universo Israel, habitatores urbis
ad certamina provocabant. Ingravatumque
est bellum contra filios Benjamin: et non
intellexerunt quod ex omni parte illis instaret
interitus. 35 Percussitque eos Dominus in
conspectu filiorum Israel, et interfecerunt ex
eis in illo die viginti quinque millia et centum
viros, omnes bellatores et educentes gladium.
36 Filii autem Benjamin, cum se inferiores
esse vidissent, cœperunt fugere. Quod cer-
nentes filii Israel, dederunt eis ad fugiendum
locum, ut ad præparatas insidias devenirent,
quas juxta urbem posuerant. 37 Qui cum
repente de latibulis surrexissent, et Benjamin
terga cædentibus daret, ingressi sunt civitatem,
et percusserunt eam in ore gladii. 38 Signum
autem dederant filii Israel his quos in insidiis
collocaverant, ut postquam urbem cepissent,
ignem accenderent: ut ascendente in altum
fumo, captam urbem demonstrarent. 39 Quod
cum cernerent filii Israel in ipso certamine
positi (putaverunt enim filii Benjamin eos
fugere, et instantius persequerentur, cæsis de
exercitu eorum triginta viris), 40 Et viderent
quasi columnam fumi de civitate conscendere;
Benjamin quoque aspiciens retro, cum captam
cerneret civitatem, et flammam in sublime ferri:
41 Qui prius simulaverant fugam, versa facie
fortius resistebant. Quod cum vidissent filii
Benjamin, in fugam versi sunt, 42 Et ad viam
deserti ire cœperunt, illuc quoque eos adver-
sariis persequentibus; sed et hi qui urbem
succenderant, occurrerunt eis. 43 Atque ita
factum est, ut ex utraque parte ab hostibus
cæderentur, nec erat ulla requies morientium.
Ceciderunt, atque prostrati sunt ad orientalem
plagam urbis Gabaa. 44 Fuerunt autem qui
in eodem loco interfecti sunt, decem et octo
millia virovum, omnes robustissimi pugnatores.
45 Quod cum vidissent qui remanserant de
Benjamin, fugerunt in solitudinem: et perge-
bant ad petram, cujus vocabulum est Remmon.
In illa quoque fuga palantes, et in diversa
tendentes, occiderunt quinque millia virovum.
Et cum ultra tenderent, persecuti sunt eos, et
interfecerunt etiam alia duo millia. 46 Et sic
factum est, ut omnes qui ceciderant de Ben-
jamin in diversis locis, essent viginti quinque
millia, pugnatores ad bella promptissimi.

שופטים כ כא

47 ויפלו ויגסו המדבריה אל-קלע הרפון
איש מאות איש וישבו בקלע רפון ארבעה
הדשים: 48 ואיש ישראל שבנו אל-בגן
בגינו ויפסו לפי-חרב מעיר מתם עד-
במקח עד קל-המקצא גם קל-העקרי
המקצאות שלהם באש:

פרשה כא:

1 ואיש ישראל נשבע במקצא לאמר
איש מקצא לאיתנו בתי לבנינו לאשה:
2 ויבא הקצם בית-אל וישבו שם עד-
הערב לפני המלחים וישאו קולם ויבכו
בקי גדול: 3 ויאמרו למה יתנו אלתי
ישראל תחת-זאת בישראל להקדו תיום
מישראל שבט אחד: 4 ויהי במקדח
וישבימו הקצם ויבנושם מוקח ויעלי
עלור ושלמים: 5 ויאמרו בגן
ישראל מי אשר לאעלה במקח מקל-
שבטו ישראל אל-יתנה פו השבועה
הגדולה תתנה לאשר לאעלה אל-יתנה
המקצא לאמר מות ימות: 6 ויגסמו בגן
ישראל אל-בגינו אחיו ויאמרו נבדע תיום
שבט אחד מישראל: 7 כי-הנעשה להם
לפניהם לבשים ונחנכו נשבענו ביהנה
לביתנו תת-להם מבנותינו לבשים:
8 ויאמרו מי אחד משבטו ישראל אשר
לאעלה אל-יתנה המקצא ויתנה לא
באיש אל-המקנה מבש גלעד אל-
הקחל: 9 ויהקדו הקצם והקדו אירשם
איש מושבו יבש גלעד: 10 וישלחו-שם
הקדו שנים-עשר אלף איש מבני הקחל
ויצו אותם לאמר לכו והציתם את-יושבי
יבש גלעד לפי-חרב והשבים והסו:
11 ויהו הדבר אשר תעשו כל-זכר וכל-
אשה יצעת משפד-זכר מקרימו: 12 וימצאו
מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה
בתולה אשר לא-תדעו איש למשכב זכר
ויבאו אותם אל-המקנה שלהם אשר
בארץ פנעו: 13 וישלחו קל-העקרי
וידברו אל-בגן בגינו אשר בקלע רפון
ויקראו להם שלום: 14 וישבו בגינו
בעצת תויה ויתנו להם הנשים אשר חיו
מנשי יבש גלעד ולא-מקצא להם פו:

KPITAI, κ', κα'.

47 Καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν
ἐρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ 'Ρεμμὼν ἑκατόσιοι
ἄνδρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ 'Ρεμμὼν τίσσaras
μῆνας. 48 Καὶ οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ ἐπίστρεψαν πρὸς
υἱοὺς Βενιαμίν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι
ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλὰ καὶ ἔως κτήνους καὶ
ἔως παντὸς τοῦ εὐρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις·
καὶ τὰς πόλεις τὰς εὐρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρί.

KEΦ. κα'.

1 KAI οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφάθ
λέγοντες 'Ανὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ
τῷ Βενιαμίν εἰς γυναῖκα. 2 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς
Βαιθὴλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ· καὶ ἤραν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν κλαυθ-
μὸν μέγαν, 3 Καὶ εἶπαν εἰς τί, Κύριε θεὲ 'Ισραὴλ,
ἐγενήθη αὕτη τοῦ ἐπισκεπήναι σήμερον ἀπὸ 'Ισραὴλ
φυλὴν μίαν; 4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ
ὤρθρισεν ὁ λαός, καὶ ψωδοῦνησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον,
καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας. 5 Καὶ
εἶπαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ Τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀπὸ πασῶν φυλῶν 'Ισραὴλ πρὸς Κύριον; ὅτι ὁ
ὄρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσι πρὸς Κύριον
εἰς Μασσηφάθ, λέγοντες Θανάτῳ θανατωθήσεται.
6 Καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ πρὸς Βεν-
ιαμὴν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ εἶπαν 'Ἐξεκόπη σήμερον
φυλὴ μία ἀπὸ 'Ισραὴλ'. 7 Τί ποιήσωμεν αὐτοῖς
τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας; καὶ
ἡμεῖς ὤμοσαμεν ἐν Κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς
ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας. 8 Καὶ
εἶπαν Τίς ἐστὶν ἀπὸ φυλῶν 'Ισραὴλ ὃς οὐκ ἀνέβη
πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν
ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ 'Ιαβεὶς Γαλαὰδ· εἰς
τὴν ἐκκλησίαν. 9 Καὶ ἐπισέκεπ ὁ λαός, καὶ οὐκ
ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων 'Ιαβεὶς Γαλαὰδ.
10 Καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δῶδεκα χιλιάδας
ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐνετείδαντο
αὐτοῖς λέγοντες Πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς
οἰκούντας 'Ιαβεὶς Γαλαὰδ ἐν στόματι ῥομφαίας'.
11 Καὶ τοῦτο ποιήσετε· πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν
γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἀρσενος ἀναθεματίετε,
τὰς δὲ παρθένους περιποιήσεσθε· καὶ ἐποίησαν οὕτως.
12 Καὶ εὗρον ἀπὸ οἰκούντων 'Ιαβεὶς Γαλαὰδ τετρα-
κοσίας νεάνιδας παρθένους, αἵτινες οὐκ ἔγνωσαν
ἄνδρα εἰς κοίτην ἀρσενος, καὶ ἤνεγκαν αὐτάς εἰς
τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλῶμ τὴν ἐν γῇ Χαναάν.
13 Καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐλάλησαν
πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμίν ἐν τῇ πέτρᾳ 'Ρεμμὼν,
καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην. 14 Καὶ
ἐπίστρεψε Βενιαμίν πρὸς τοὺς υἱοὺς 'Ισραὴλ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ
τὰς γυναῖκας ὃς ἐξωποιοῦσαν ἀπὸ τῶν θυγατέ-
ρων 'Ιαβεὶς Γαλαὰδ· καὶ ἤρρισεν αὐτοῖς οὕτω.

JUDICUM, XX. XXI.

47 Remanserunt itaque de omni numero
Benjamin, qui evadere, et fugere in solitudinem
potuerunt, sexcenti viri: sederuntque in petra
Remmon mensibus quatuor. 48 Regressi
autem filii Israel, omnes reliquias civitatis, a
viris usque ad jumenta gladio percusserunt,
cunctasque urbes et viculos Benjamin vorax
flamma consumpsit.

CAPUT XXI.

1 JURAVERUNT quoque filii Israel in Maspha,
et dixerunt: Nullus nostrum dabit filiis Ben-
jamin de filiabus suis uxorem. 2 Veneruntque
omnes ad domum Dei in Silo, et in conspectu
ejus sedentes usque ad vesperam, levaverunt
vocem, et magno ululatu coperunt flere,
dicientes: 3 Quare Domine Deus Israel factum
est hoc malum in populo tuo, ut hodie una
tribus auferretur ex nobis? 4 Altera autem
die diluculo consurgentes, extruxerunt altare:
obtuleruntque ibi holocausta, et pacificas vic-
timas, et dixerunt: 5 Quis non ascendit in
exercitu Domini de universis tribubus Israel?
Grandi enim juramento se constrinxerant, cum
essent in Maspha, interfici eos qui defuissent.
6 Ductique poenitentia filii Israel super fratre
suo Benjamin, coperunt dicere: Ablata est
tribus una de Israel, 7 Unde uxores accipient?
omnes enim in commune juravimus, non
daturus nos his filias nostras. 8 Idcirco
dixerunt: Quis est de universis tribubus
Israel, qui non ascendit ad Dominum in
Maspha? Et ecce inventi sunt habitatores
Jabes Galaad in illo exercitu non fuisse.
9 (Eo quoque tempore cum essent in Silo,
nullus ex eis ibi repertus est.) 10 Miserunt
itaque decem millia viros robustissimos, et
praeceperunt eis: Ite, et percutite habitatores
Jabes Galaad in ore gladii, tam uxores
quam parvulos eorum. 11 Et hoc erit quod
observare debetis: Omne generis masculini,
et mulieres quæ cognoverunt viros, interficite,
virgines autem reseruate. 12 Inventæque
sunt de Jabes Galaad quadringentæ virgines,
quæ nescierunt viri thorum, et adduxerunt
eas ad castra in Silo, in terram Chanaan.
13 Miseruntque nuntios ad filios Benjamin, qui
erant in petra Remmon, et praeceperunt eis,
ut eos susciperent in pace. 14 Veneruntque
filii Benjamin in illo tempore, et datæ sunt eis
uxores de filiabus Jabes Galaad: alias autem
non repererunt, quas simili modo traderent.

15 והעם נחם לבנימין כי יצאו יחזקו פרוץ
בשבתו ישראל : 16 ויאמרו זקני
העדה מחד געשנה לפותחים לקשים כי
נשמרה מבנימין אשה : 17 ויאמרו ורשת
פליטה לבנימין ולא ישתח שבט מישראל
18 ואנחנו לא נוכל לקחתם נשים
מבנותינו כי נשבעו בגירשאל לאמר
אין נתן אשה לבנימין : 19 ויאמרו
הקה חביתיה בשלש מנמים ומימה אשר
מצוקה לביתאל מזרחה השמש למסלה
העלה מביתאל שבעה ומעבד ללבונה :
20 ויצאו את בנימין לאמר לבנו ואברכם
בבנים : 21 ויאמרו ויהיה אסגא
בנות שיליו לחול במחלות ויצאם מן
הפרמים וחספם לבם איש אשתו מבנות
שילו וכלבתם ארץ בנימין : 22 והלה
קרבאו אבותם או אחיהם לקרב אליהם
ואמרו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו
איש אשתו במלחמה כי לא אתם
נתתם להם בעת האשמו : 23 ויעשו כן
בגן בנימין וישאו נשים למספרם מן
המחלות אשר נזלו וילכו וישבו
אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו
בהם : 24 ויהיה לבן משם בגירשאל בעת
החיה איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו
משם איש לנחלתו : 25 בבנים האם אין
מלה בישראל איש הישר בעיניו יעשה :

15 Kai o laos parekλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμίν, ὅτι ἐποίησε
Κύριος διακοπήν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ. 16 Kai
εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τί ποιήσωμεν
τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας ; ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βεν-
ιαμὶν γυνή. 17 Kai εἶπαν Κληρονομία διασωζομένων
τῶν Βενιαμίν· καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ
Ἰσραὴλ, 18 Ὅτι ἡμεῖς οὐ δύνησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς
γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσαμεν
ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες Ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς
γυναῖκα τῷ Βενιαμίν. 19 Kai εἶπαν Ἴδού δι᾽ ἑορτὴ
Κυρίου ἐν Σηλῶμ ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἡ ἐστὶν
ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαιθὴλ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ Βαιθὴλ εἰς Συχὲμ καὶ
ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνά. 20 Kai ἐνετείλαντο τοῖς
υἱοῖς Βενιαμίν λέγοντες Πορεύεσθε καὶ ἐνεδρεύσατε
ἐν τοῖς ἀμπελώσι, 21 Καὶ ὤψεσθε, καὶ ἰδοὺ ἰάν
ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλῶ
χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν
ἀμπελώνων καὶ ἀρπάσατε αὐτοὺς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ
τῶν θυγατέρων Σηλῶμ, καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βεν-
ιαμίν. 22 Καὶ ἐστὶν ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες
αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ
ἐροῦμεν αὐτοῖς Ἐλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς, ὅτι οὐκ
ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι
οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς ὡς κληρὸς πλημελήσατε.
23 Kai ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμίν, καὶ ἔλαβον
γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν
ὧν ἤρπασαν· καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς
τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, καὶ ᾠκοδόμησαν τὰς πόλεις
καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς. 24 Kai περιεπάτησαν
ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς
φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλθον
ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. 25 Ἐν δὲ
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ·
ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνὺπιον αὐτοῦ ἐποίησε.

15 Universusque Israel valde doluit, et egit
poenitentiam super interfectione unius tribus
ex Israel. 16 Dixeruntque majores natu :
Quid faciemus reliquis, qui non acceperunt
uxores? omnes in Benjamin feminæ conciderunt,
17 Et magna nobis cura ingentique
studio providendum est, ne una tribus deleatur
ex Israel. 18 Filias enim nostras eis dare non
possumus, constricti juramento et maledictione,
qua diximus : Maledictus qui dederit de filia-
bus suis uxorem Benjamin. 19 Ceperuntque
consilium, atque dixerunt : Ecce solemnitas
Domini est in Silo anniversaria, quæ sita est
ad septentrionem urbis Bethel, et ad orientalem
plagam viæ, quæ de Bethel tendit ad Sichimam,
et ad meridiem oppidi Lebona. 20 Præce-
peruntque filiis Benjamin, atque dixerunt : Ite,
et latitate in vineis. 21 Cumque videritis filias
Silo ad ducendos choros ex more procedere,
exite repente de vineis, et rapite ex eis singuli
uxores singulas, et pergite in terram Benjamin.
22 Cumque venerint patres earum, ac fratres,
et adversum vos queri cœperint, atque jurgari,
dicemus eis : Miseremini eorum : non enim
rapuerunt eas jure bellantium atque victorum,
sed rogantibus ut acciperent, non dedistis,
et a vestra parte peccatum est. 23 Fecerunt-
que filii Benjamin, ut sibi fuerat imperatum :
et juxta numerum suum, rapuerunt sibi de
his quæ ducebant choros, uxores singulas,
abieruntque in possessionem suam, ædificantes
urbes, et habitantes in eis. 24 Filii quoque
Israel reversi sunt per tribus et familias in
tabernacula sua. 25 In diebus illis non erat
rex in Israel : sed unusquisque, quod sibi
rectum videbatur, hoc faciebat.

LIBER RUTH.

רות א

וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁכָּטַט הַשָּׂפָטִים וַיְחִי רָעָב
בְּאֶרֶץ וּבְלֵחָה אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם
וַיֵּהָדָה לְגוֹר בְּשָׂנֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ
וַשָּׁנָה בָּנָיו : * וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם
אִשְׁתּוֹ גִּדְמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן
אֲבִרְתָּיִם מִבֵּית לֶחֶם וַיֵּהָדָה וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי
מוֹאָב וַיְהִי־שָׁם : * וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ
גִּדְמִי וַתֵּשֶׁבֶת הִיא וַשָּׁנָה בָּנָיו : * וַיֵּשְׁבוּ
לֶחֶם בְּשָׁנִים מְאֹדֹת שָׁם הָאֶחָד עָרָפָה
וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רֹוּת וַיָּשְׁבוּ שָׁם עַשָּׂר
שָׁנִים : * וַיָּמָתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן
וַתֵּשֶׁבֶת הָאִשָּׁה מִשָּׁנֵי יְלָדֶיהָ וַתֵּשֶׁב
וַתֵּהָרֶם הִיא וְכִלְיוֹן וַתֵּשֶׁב מִשָּׁנֵי מוֹאָב
כִּי שָׁמַעַח בְּשָׂנֵי מוֹאָב כִּי־רָעָב יִהְיֶה
אֶת־עַמּוֹ לָהֶם לֶחֶם לֶחֶם : * וַתֵּשֶׁב מִן
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁמָּה וַשָּׁנֵי כִלְיוֹן
עָמָה וַתֵּלַכְנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ
יִהוּדָה : * וַתֵּאֱמָר גִּדְמִי לְשָׁנֵי כִלְיוֹן
לְבָנָה שֶׁבָנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ וַעֲשֵׂה
יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כְּאִשֶּׁר עָשִׂיתֶם עִם
הַמָּתִיָּם וְעַתָּה : * וַתָּן יְהוָה לָכֶם וַיִּמְצְאוּ
מִנְחָה אִשָּׁה בֵּית אִמָּהּ וַתֵּשֶׁב לָחֵן
וַתֵּשֶׁבֶת חוּלֹן וַתִּבְרָכֶנָה : * 10 וַתֵּאֱמָרְנָה
לָהּ כִּי־אֵתָּה נָשִׁיב לְעַמָּה : * 11 וַתֵּאֱמָר
גִּדְמִי שֶׁבָנָה בְּבֵתִי לָמָּה תִּלְכְּנָה עִמִּי
הַצֹּדֶלִי בָנִים בְּמִצִּי וַחֲוִי לָכֶם לְאֻנְשִׁים :
12 שֶׁבָנָה בְּבֵתִי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מְהֵרָה
לֹאִישׁ כִּי אֶמְתֵּל יִשְׁלִי הַקְּחָה גַם הִנֵּה
הַלֵּלָהּ לֹאִישׁ וְגַם יְלָדֶיהָ בָּנִים : 13 הִלְחֹן
וַתִּשְׁבְּרָנָה עַד אֲשֶׁר יִמְלֹךְ הַלְחֹן וַתִּשְׁבְּרָנָה
לְבִלְתִּי הָיוֹת לֹאִישׁ אֶל בְּבֵתִי כִּי־מִרְמִלִּי
מֵאֹד מִכֶּם כִּי־יִצְאָה כִּי יִדְיָהּ :

ΡΟΥΘ, ΚΕΦ. α΄.

ΚΑΙ ἰγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς καὶ
ἰγένετο λιμός ἐν τῇ γῇ· καὶ ἰπορεύθη
ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ 'Ιούδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ
Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ
αὐτοῦ. 2 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα
τῇ γυναίκῃ αὐτοῦ Νωεμὶν, καὶ ὄνομα τοῖς δυοῖν
υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν καὶ Χελαιών, Ἐφραθαῖοι ἐκ
Βηθλεὲμ τῆς 'Ιούδα· καὶ ἦλθον εἰς ἀγρὸν Μωάβ
καὶ ἦσαν ἐκεῖ. 3 Καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ
τῆς Νωεμίν, καὶ κατελείφθη αὐτῇ καὶ οἱ δύο υἱοὶ
αὐτῆς. 4 Καὶ ἐλάβσαν αὐτοῖς γυναῖκας Μωα-
βιτιδᾶς· ὄνομα τῇ μιᾷ Ὀρφά, καὶ ὄνομα τῇ
δευτέρᾳ Ρούθ· καὶ κατέκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη. 5
Καὶ ἀπέθανον καὶ γε ἀμφότεροι, Μααλὼν καὶ
Χελαιών· καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός
αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς. 6 Καὶ ἀνίστη
αὐτῇ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ
ἀγροῦ Μωάβ, ὅτι ἤκουσεν ἐν ἀγρῷ Μωάβ ὅτι
ἐπίσκειπται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς
ἀρτους. 7 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ
αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς· καὶ ἰπορεύοντο
ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέφειν εἰς τὴν γῆν 'Ιούδα. 8
Καὶ εἶπε Νωεμὶν ταῖς δυοῖν νύμφαις αὐτῆς
Πορεύεσθε δι' ἀποστράφητε ἐκάστη εἰς οἶκον μητρὸς
αὐτῆς· ποιῆσαι Κύριος μετ' ὑμῶν ἔλιος, καθὼς
ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ· 9
Δψή Κύριος ὑμῖν καὶ εὗρητε ἀνάπαντι ἐκάστη
ἐν οἴκῳ ἀνδρός αὐτῆς· καὶ κατεφίλησεν αὐτάς·
καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν. 10
Καὶ εἶπαν αὐτῇ Μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς
τὸν λαόν σου. 11 Καὶ εἶπε Νωεμὶν Ἐπιστράφητε
δὴ, θυγατέρες μου· καὶ ἵνα τί πορεύεσθε μετ'
ἐμοῦ; μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ ἔσονται
ὑμῖν εἰς ἀνδρας; 12 Ἐπιστράφητε δὴ, θυγατέρες μου,
διότι γεγῆρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ· ὅτι εἶπα ὅτι ἔστι
μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναι με ἀνδρὶ καὶ τίξομαι
υἱός; 13 Μὴ αὐτοὺς κατασχεθῆσθε τοῦ μὴ γενέσθαι
ἀνδρὶ; μὴ δὴ θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι
ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ Κυρίου.

RUTH, CAPUT I

IN diebus unius iudicis, quando iudices
præerant, facta est fames in terra.
Abiitque homo de Bethlehem Juda, ut
peregrinaretur in regione Moabitude, cum
uxore sua ac duobus liberis. 2 Ipse vocabatur
Elimelech, et uxor ejus Noemi: et duo filii,
alter Mahalon, et alter Chelion, Ephrathæi
de Bethlehem Juda. Ingressique regionem
Moabitidem, morabantur ibi. 3 Et mortuus
est Elimelech maritus Noemi: remansitque
ipsa cum filiis. 4 Qui acceperunt uxores
Moabitidas, quarum una vocabatur Orpha,
altera vero Ruth. Manseruntque ibi decem
annis. 5 Et ambo mortui sunt, Mahalon
videlicet et Chelion: remansitque mulier
orbata duobus liberis ac marito. 6 Et surrexit
ut in patriam pergeret, cum utraque nuru:
de regione Moabitude: audierat enim
quod respexisset Dominus populum suum, et
dedisset eis escas. 7 Egressa est itaque de
loco peregrinationis suæ, cum utraque nuru:
et jam in via revertendi posita in terram Juda,
8 Dixit ad eas: Ite in domum matris vestræ,
faciat vobiscum Dominus misericordiam, sicut
fecistis cum mortuis et mecum. 9 Det vobis
invenire requiem in domibus virorum, quos
sortituræ estis. Et osculata est eas. Quæ
elevata voce flere cœperunt, 10 Et dicere:
Tecum pergemus ad populum tuum. 11 Quibus
illa respondit: Revertimini filiæ meæ, cur
venitis mecum? num ultra habeo filios in
utero meo, ut viros ex me sperare possitis?
12 Revertimini filiæ meæ, et abite: jam enim
senectute confecta sum, nec apta vinculo
conjugali; etiamsi possem hac nocte concipere,
et parere filios, 13 Si eos expectare velitis
donec crescant, et annos pubertatis impleant,
ante eritis vetulæ quam nubatis. Nolite, quæso,
filiæ meæ: quia vestra angustia magis me
premit, et egressa est manus Domini contra me.

14 ותשקח קולו ותבכינה עוד ותשק ערסה
לחמותה ורור בכה-בה: 15 ותאמר
הנה עברה ובמות אל-עמה ואל-אלהיה
שבי אחרי ובמות: 16 ותאמר רור
אל-תפצצני ליעזבה לשוב מאחריה
כי אל-אשר הלכי אלה ובאשר הליכי
אליו עמה עמי ואלהיה אלהי: 17 באשר
תמיתני אמות ושם אקבר פה יעשה
יתנה לי וכה יסיה פי הנהת ופרד
ביני ובניה: 18 ותרא קרמחמעת היא
ללכת אמה ותחיל לדבר אליה:
19 ותלכנה שתיים צד-בואנה בית לחם
ויהי כבאנה בית לחם ותחם קל-
העיר עליהן ותאמנה הנהא גשמי:
20 ותאמר אליהן אל-תקראנה לי גשמי
קראן לי קרא קרמחמער שבי לי מאד:
21 אזלי מלאת חלבתי ורחם חשיבני
יהנה לשם הקראנה לי גשמי יהנה
ענה כי ושבי חרעלי: 22 ותשב גשמי
ורית המואבנה כלתה עמה השבה משני
מואב ותמה באר בית לחם בתחלת
הציר שערים:

פרשח ב:

1 ותלכמי מירע לאישה איש גבור
חיל משפחת אלימלך ושמו בוז:
2 ותאמר רות המואבית אל-גשמי אלקה
בא השנה ואלקט בשפלים אחר אשר
אמצאחן בעירי ותאמר לה לבי בתי:
3 ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי
החקרים ויקר מקנה חלקת השדה
לבעז אשר משפחת אלימלך: 4 ותנה
בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים
יהנה עמכם ויאמרו לו יקרבך יהנה:
5 ויאמר בעז לבניו הנצב על-הקוצרים
למי תעצרה הנהא: 6 ויצן הער הנצב
על-הקוצרים ויאמר גערה מואבית היא
השבה עס-גשמי משני מואב: 7 ותאמר
אלקטתה ואספתה הקמרים אחרי
הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הפקר
ועד-צמח ונה שבתה הבית מעט:
8 ויאמר בעז אל-רית חלוא שמענת בתי
אל-תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא
תעבירי מנה וכה תדקרו עס-גרתאי:

14 Καὶ ἤπθραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν
ἔτι· καὶ κατεφίλησεν Ὀρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς
καὶ ἐπίστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς, Ῥούθ δὲ
ἠκολούθησεν αὐτῇ 15 Καὶ εἶπε Νωεὶν πρὸς Ῥούθ
Ἰδοὺ ἀνίστρεψε σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς
καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφητι δὴ καὶ σὺ
ὀπίσω τῆς συννύμφου σου. 16 Εἶπε δὲ Ῥούθ
Μὴ ἀπάντησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε ἡ ἀποστρέψαι
ὀπισθὲν σου, ὅτι σὺ ὕπνου ἐὰν πορευθῇς πορεύσομαι,
καὶ οὐ ἐὰν αὐλισθῇς αὐλισθήσομαι· ὁ λαὸς σου
λαὸς μου, καὶ ὁ θεὸς σου θεὸς μου· 17 Καὶ οὐ
ἐὰν ἀποθάνῃς ἀποθανοῦμαι, κάκει ταφήσομαι·
τάδε ποιῆσαι μοι Κύριος καὶ τάδε προσθήη, ὅτι
θάνατος διαστελεῖ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σου. 18
Ἰδοῦσα δὲ Νωεὶν ὅτι κραταιοῦται αὐτῇ τοῦ
πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς
αὐτήν ἔτι. 19 Ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι ἕως τοῦ
παγαγεῖσθαι αὐτάς εἰς Βηθλὲμ· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἔλθειν αὐταῖς εἰς Βηθλὲμ καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ
πόλις ἐν' αὐταῖς, καὶ εἶπον Εἰ αὕτη ἐστὶ Νωεὶν;
20 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς Μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεὶν,
καλέσατέ με πικράν, ὅτι ἱπικράνθη ἐν ἱμοῖ ὁ ἱκανὸς
σφόδρα. 21 Ἐγὼ πλήρης ἱπορεύθην, καὶ κενὴν
ἀπίστρεψέ με ὁ Κύριος· καὶ ἵνα τί καλεῖτέ με
Νωεὶν, καὶ Κύριος ἐταπείνωσέ με, καὶ ὁ ἱκανὸς
ἐκάκωσέ με; 22 Καὶ ἐπίστρεψε Νωεὶν καὶ Ῥούθ
ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρίψουσαι ἐξ ἀγροῦ
Μωάβ· αὐταὶ δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βηθλὲμ ἐν
ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.

ΚΕΦ. β'.

1 KAI τῇ Νωεὶν ἀνὴρ γυνώριμος τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς· ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχυρὸς ἐκ τῆς συγγενείας
Ἐλιμέlech, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοόζ. 2 Καὶ εἶπε Ῥούθ
ἡ Μωαβίτις πρὸς Νωεὶν Πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρόν,
καὶ συναΐξω ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὐ ἐὰν
εὔρω χάριν ἐν ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐτῇ
Πορεύου, θύγατερ. 3 Καὶ ἱπορεύθη, καὶ ἔλθουσα
συνέλειξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθε τῶν θεριζόντων,
καὶ περιέπιε περιπτύματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ
Βοόζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέlech. 4 Καὶ
ἰδοὺ Βοόζ ἦλθεν ἐκ Βηθλὲμ καὶ εἶπε τοῖς θεριζούσι
Κύριος μεθ' ὑμῶν· καὶ εἶπον αὐτῷ Εὐλόγησαι σε
Κύριος. 5 Καὶ εἶπε Βοόζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ
ἐφιστάτῃ ἐπὶ τοὺς θεριζοντας Ἴνός ἡ νεάνις αὕτη;
6 Καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφιστὸς ἐπὶ τοὺς
θεριζοντας καὶ εἶπεν Ἡ παῖς ἡ Μωαβίτις ἐστίν
ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεὶν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ·
7 Καὶ εἶπε Συλλίξω δὴ καὶ συναΐξω ἐν τοῖς
δράγμασιν ὀπισθεν τῶν θεριζόντων· καὶ ἦλθε
καὶ ἔστη ἀπὸ πρωῒθεν καὶ ἕως ἑσπέρας, οὐ
κατέκλυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν. 8 Καὶ εἶπε Βοόζ
πρὸς Ῥούθ Οὐκ ἴκουσας, θύγατερ; μὴ πορευθῇς
ἐν ἀγρῷ συλλίξαι ἑτέρω· καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ
ἐντεύθεν, ὥδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου.

14 Elevata igitur voce, rursum flere cœperunt:
Orpha osculata est socrum, ac reversa est:
Ruth adhæsit socrui suæ; 15 Cui dixit
Noemi: En reversa est cognata tua ad
populum suum, et ad deos suos, vade cum ea.
16 Quæ respondit: Ne adverseris mihi ut
relinquam te et abeam: quocumque enim
perrexeris, pergam: et ubi morata fueris, et
ego pariter morabor. Populus tuus populus
meus, et Deus tuus Deus meus. 17 Quæ te
terra morientem susceperit, in ea moriar:
ibique locum accipiam sepulturæ. Hæc mihi
faciat Dominus, et hæc addat, si non sola
mors me et te separaverit. 18 Videns ergo
Noemi, quod obstinato animo Ruth decrevisset
secum pergere, adversari noluit, nec ad suos
ultra reditum persuadere: 19 Profectæque
sunt simul, et venerunt in Bethlehem. Quibus
urbem ingressis, velox apud cunctos fama
percrebuit: dicebantque mulieres: Hæc est
illa Noemi. 20 Quibus ait: Ne vocetis me
Noemi (id est, pulchram), sed vocate me Mara
(id est, amaram), quia amaritudine valde
replevit me Omnipotens. 21 Egressa sum
plena, et vacuum reduxit me Dominus. Cur
ergo vocatis me Noemi, quam Dominus
humiliavit, et afflixit Omnipotens? 22 Venit
ergo Noemi cum Ruth Moabitude nuru sua,
de terra peregrinationis suæ: ac reversa
est in Bethlehem, quando primum hordea
metebantur.

CAPUT II.

1 ERAT autem viro Elimelech consanguineus,
homo potens, et magnarum opum, nomine
Booz. 2 Dixitque Ruth Moabitis ad socrum
suam: Si jubes, vadam in agrum, et colligam
spicas quæ fugerint manus metentium,
ubicumque clementis in me patrisfamilias
reperero gratiam. Cui illa respondit: Vade,
filia mea. 3 Abiit itaque, et colligebat spicas
post terga metentium. Accidit autem ut
ager ille haberet dominum nomine Booz, qui
erat de cognatione Elimelech. 4 Et ecce, ipse
veniebat de Bethlehem, dixitque messoribus:
Dominus vobiscum. Qui responderunt ei:
Benedicat tibi Dominus. 5 Dixitque Booz
juveni, qui messoribus præerat: Cujus est hæc
puella? 6 Cui respondit: Hæc est Moabitis,
quæ venit cum Noemi, de regione Moabitude,
7 Et rogavit ut spicas colligeret remanentes,
sequens messorum vestigia: et de mane
usque nunc stat in agro, et ne ad momentum
quidem domum reversa est. 8 Et ait
Booz ad Ruth: Audi filia, ne vadas in
alterum agrum ad colligendum, nec recedas
ab hoc loco: sed jungere puellis meis,

9 עֲלֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִתְּצֶנּוּ וְהַלֶּכֶתָּ
אֲחֵר לֹא הָיָה צִנִּינִי אֶת הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי
נִגְעָה וְצִמָּת וְהַלֶּכֶתָּ אֶל-הַכְּלִים וְשִׁלְתִּי
מֵאֲשֶׁר יִשְׁאָבוּן הַנְּעָרִים: 10 וַתַּפֵּל עַל-
פְּתִיָּהּ וַתִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִדֹּעַ
מִצִּיָּאִי הָיוּ בְּעִינֶיךָ לְחַפְּרִנִּי וְאֲנִי נִכְרִיחָ:
11 וַיַּעַן בָּעֵצוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ הֲגֵר חָפֵד לִי כָל
אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ אֶת-חֲמוֹתֶיךָ אַחֲרֵי כֹחַ אִשְׁתְּךָ
וַתַּעֲזֹבִי אֶבְרָהָ וְאִמָּהּ וְאֶחָד מְוֹלְדֹתֶיךָ
וַתֵּלֶכִי אֶל-עַמִּי אֲשֶׁר לֹא-יְדָעָתָּ תַּמּוּל
שְׁלָשָׁם: 12 וְשָׁלַם יְהוָה פְּעָלֶךָ וְהָיָה
מִשְׁפָּרְתְּךָ שְׁלָמָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בָּרָא לְחַכּוֹת מִחַת-בְּנֵי-קַיִן:
13 וַתֹּאמֶר אֶמְצִיחֶנּוּ בְּעִינֶיךָ אֲדֹנָיִי כִּי
קָמַתִּי וְכִי דִבַּרְתָּ עֲלֵי לֵב שִׁפְחָתְךָ וְאֲנִי
לֹא אֶחָד בְּאֶחָת שְׁפֹחֶתֶיךָ: 14 וַיֹּאמֶר לָהּ
בָּעֵצוֹ לַעֲתָה הֶאֱכַל גִּשְׁי חֶלֶם וְאֶכְלֶת מִן
הַחֶמֶס וְשִׁבְלֶת פֶּתֶךָ בְּחֶמֶס וְהִשְׁבֵּל מִן
הַקִּצְרִים וַיַּצְבֵּט לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע
וַתִּתֵּן: 15 וְהָיָה לְלֶקֶט וַיַּעַן בָּעֵצוֹ אֶת-
נַעֲרָיו לֵאמֹר גַּם כֵּן הַעֲמִיקְתֶּם תִּלְקֹט וְלֹא
תְכַלְמִידֶיךָ: 16 וְגַם שְׁלֹתְשָׁלוֹ לָהּ מִן
הַצִּבְתִּים וַיַּצְבֵּתָם וַלְקֹטָהּ וְלֹא תִגְדֹּר
בָּהּ: 17 וַתִּלְקֹט בַּשָּׂדֶה עַד-הָעֶרֶב וַתַּחַבֵּץ
אֶת אֲשֶׁר-לָקְטָה וַיְהִי כְּאַיָּה שְׁעָרִים:
18 וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתִּקְרָא חֲמוֹתָהּ אֶת
אֲשֶׁר-לָקְטָה וַתִּזְעַץ וַתַּתְּרָלָהּ אֶת אֲשֶׁר
הוֹתִידָה מִשְׁבָּעָה: 19 וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ
אֵיפֹךְ לִקְטֹת הַיּוֹם וְאָנֹכָה עֹשִׂיחַ יְהִי
מִבִּיתְךָ בְּרִיחַ וַתִּגַּד לְחֲמוֹתָהּ אֶת אֲשֶׁר
עָשְׂתָה עִמָּו וַתֹּאמֶר שָׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בָּעֵצוֹ: 20 וַתֹּאמֶר גַּעֲמִי
לְכִלְתָּה בְּרִיחַ הָאֵל לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲזֹב
חֶסֶדוֹ אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-חֲמוֹתָם וַתֹּאמֶר לָהּ
גַּעֲמִי הָרֹב לְכֵן הָאִישׁ מִפְּלִגְנֵי הָאֵל:
21 וַתֹּאמֶר רַחֵם הַמֶּלֶךְ אֲנִי גַם כִּי-אֲמַר אֵלָי
עַם-הַנְּעָרִים אֲשֶׁר-לִי תִדְבָּרֶנּוּ עַד אֶם-כִּלְוֵה
אֶת קְלִי-הַנְּעָרִים אֲשֶׁר-לִי: 22 וַתֹּאמֶר גַּעֲמִי
אֶל-רַחֵם פְּלִתָה טוֹב בְּהִי כִּי תִצְאֵי עִם
נַעֲרֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ בְּךָ בַּשָּׂדֶה אַחֵר:
23 וַתִּתְּנָה בְּנֵי-רַחֵם בָּעֵצוֹ לְלֶקֶט עַד-קִלְוֹת
הַקִּצְרִים וַתִּתְּנֵם וַתִּתְּנֵם וַתִּתְּנֵם וַתִּתְּנֵם וַתִּתְּנֵם
חֲמוֹתָהּ:

9 Οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὗ ἐὰν θηρίζωσι,
καὶ πνεύση κατόπισθεν αὐτῶν· ἰδοὺ ἐνετείλαμην
τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἄψασθαί σου· καὶ ὅτε
διψήσεις, καὶ πορευθῇς εἰς τὰ σκεύη καὶ πίεσαι
ὅθεν ἐὰν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια. 10 Καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί ὅτι εὗρον χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγυνῶναι με, καὶ ἐγὼ εἰμι ξένη;
11 Καὶ ἀπεκρίθη Βοὺζ· Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀπαγγελίᾳ
ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς
σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου, καὶ πῶς
κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ
τὴν γῆν γενέσῃς σου, καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν
οὐκ ᾔδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης. 12 Ἀποτίσαι Κύριος
τὴν ἔργασίαν σου· γίνονται ὁ μισθός σου πλήρης
παρὰ Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθί-
ναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ. 13 Ἡ δὲ εἶπεν
Εὐροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριε, ὅτι
παρεκάλεσάς με, καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίᾳ τῆς
δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν
παιδισκῶν σου. 14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοὺζ· Ἦδη
ῥα τοῦ φαγεῖν, πρίσθελθε ὧδε καὶ φάγεσαι τῶν
ἄρτων, καὶ βάψεις τὸν ψυμὸν σου ἐν τῷ ὕλει· καὶ
ἐκάθισε Ῥοὺθ ἐκ πλαγίων τῶν θηριζόντων· καὶ
ἰβούρυσεν αὐτῇ Βοὺζ ἄλφιτον, καὶ ἔφαγε καὶ
ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπε, 15 Καὶ ἀνίστη τοῦ συλ-
λέγειν· καὶ ἐνετείλατο Βοὺζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ
λέγων· Καὶ γε ἀνὰ μέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω,
καὶ μὴ κατασχύνητε αὐτήν· 16 Καὶ βαστάζοντες
βαστάσατε αὐτῇ, καὶ γε παραβάλλοντες παρα-
βαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνημένων, καὶ φάγεται
καὶ συλλέξει, καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ. 17 Καὶ
συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἰφράβδισεν
ἃ συνέλεξε, καὶ ἐγενήθη ὡς οἴφι κριθῶν. 18 Καὶ ἦρε
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ
αὐτῆς ἃ συνέλεξε, καὶ ἐξενέγκασα Ῥοὺθ ἰδῶκεν
αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη. 19 Καὶ εἶπεν
αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς Πού συνέλεξας σήμερον καὶ
ποῦ ἰποίησας; εἰη ὁ ἐπιγινούς σε εὐλογημένος. Καὶ
ἀνήγγειλε Ῥοὺθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἰποίησε, καὶ
εἶπε· Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς μεθ' οὗ ἰποίησα σήμερον
Βοὺζ. 20 Εἶπε δὲ Νωεμὶν τῇ νύμφῃ αὐτῆς
Εὐλογητός ἐστι τῷ Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ
ἐλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν
τεθνηκότων. Καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμὶν· Ἐγγίξει ἡμῖν
ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῶν ἀχυσιστύοντων ἡμῖν ἐστί. 21 Καὶ
εἶπε Ῥοὺθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς· Καὶ γε ὅτι
εἶπε πρὸς μέ· Μετὰ τῶν κορασίων τῶν ἐμῶν
προσκολλήσθῃ ἕως ἂν τελίσωσιν ὅλον τὸν ἀμῆντ
ὃς ὑπάρχει μοι. 22 Καὶ εἶπε Νωεμὶν· πρὸς Ῥοὺθ
τὴν νύμφην αὐτῇ· Ἀγαθόν, θύγατερ, ὅτι ἐξῆλθες
μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονται σοι
ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ. 23 Καὶ προσεκλήθη Ῥοὺθ τοῖς
κορασίοις τοῦ Βοὺζ τοῦ συλλέγειν ἕως τοῦ συντελί-
σαι τὸν θερισμόν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν. Καὶ
ἐκάθισε μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

9 Et ubi messuerint, sequere. Mandavi enim
pueris meis, ut nemo molestus sit tibi: sed
etiam si sitieris, vade ad sarcinulas, et bibe
aquas, de quibus et pueri bibunt. 10 Quæ
cadens in faciem suam et adorans super
terram, dixit ad eum: Unde mihi hoc, ut
invenirem gratiam ante oculos tuos, et nosse
me dignareris peregrinam mulierem? 11 Cui
ille respondit: Nuntiata sunt mihi omnia, quæ
feceris socruī tuæ post mortem viri tui: et
quod reliqueris parentes tuos, et terram in
qua nata es, et veneris ad populum, quem
antea nesciebas. 12 Reddat tibi Dominus pro
opere tuo, et plenam mercedem recipias a
Domino Deo Israel, ad quem venisti, et sub
cujus confugisti alas. 13 Quæ ait: Inveni
gratiam apud oculos tuos domine mi, qui
consolatus es me, et locutus es ad cor ancillæ
tuæ, quæ non sum similis unius puellarum
tuarum. 14 Dixitque ad eam Booz: Quando
hora vescendi fuerit, veni huc, et comede
panem, et intinge buccellam tuam in aceto.
Sedit itaque ad messorum latus, et conghessit
polentam sibi, comeditque et saturata est, et
tulit reliquias. 15 Atque inde surrexit, ut
spicas ex more colligeret. Præcepit autem
Booz pueris suis, dicens: Etiam si vobiscum
metere voluerit, ne prohibeatis eam: 16 Et
de vestris quoque manipulis projicite de
industria, et remanere permitte, ut absque
rubore colligat, et colligentem nemo corripiat.
17 Collegit ergo in agro usque ad vespem:
et quæ collegerat virga cædens et excutiens,
invenit hordei quasi ephi mensuram, id est,
tres modios. 18 Quos portans reversa est in
civitatem, et ostendit socruī suæ: insuper
protulit, et dedit ei de reliquiis cibi sui, quo
saturata fuerat. 19 Dixitque ei socrus sua:
Ubi hodie collegisti, et ubi fecisti opus? sit
benedictus qui misertus est tui. Indicavitque
ei apud quem fuisset operata: et nomen dixit
viri, quod Booz vocaretur. 20 Cui respondit
Noemi: Benedictus sit a Domino: quoniam
eandem gratiam, quam præbuerat vivis,
servavit et mortuis. Rursumque ait: Pro-
pinquus noster est homo. 21 Et Ruth, Hoc
quoque, inquit, præcepit mihi, ut tamdiu
messoribus ejus jungerer, donec omnes segetes
meterentur. 22 Cui dixit socrus: Melius
est, filia mea, ut cum puellis ejus excas ad
metendum, ne in alieno agro quispiam resistat
tibi. 23 Juncta est itaque puellis Booz: et
tamdiu cum eis messuit, donec hordea et
triticum in horreis conderentur.

רות ב

פרשה ב :

והיאמר לה געמי חמותי בתי קלא
אבקשלה קנוח אשר יטב לה : * ועתה
קלא בעז מונעתי אשר הוית אתי
בערוהי חמה והיא לך אחותי השלמים
הקלה : * והרצת וסכת ושמתי שמלתך
עליך והדתי חגרו אלמנתי לאיש
עד פלתי לאכל ולשתות : * ויהי
בשכבו וידעת אתי המנוח אשר ישכב
עם וקאת וגלית מרגלותי ושכבת ויהא
יגיד לה את אשר תעשין : * והיאמר
אליה כל אשר תאמרי : * ועתה : * והרד
הגרו ותעש כלל אשר צוה חמותה :
* ויאכל בעז וישת ויטב לבו ויבא
לשכב בקנח הערמה וקבא כלט והגל
מרגלותי ותשכב : * ויהי בקצני חלילה
ויהרד האיש וילפת והנה אשה שכבת
מרגלותי : * ויאמר מרת והיאמר אנכי
רחת אמתך וקדשת כנף על אמתך
כי גאל אתה : * ויאמר ברובה את
ליתור בתי חתבת הסנה האחרון מן
הראשון לבלתילכה אחרי הפוחלים
אסדל ואם עשיר : * ועתה בתי אל
תראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי
יודע כל מעשר עמי כי אשת חיל את :
* ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי
וגם יש גאל קרוב ממני : * ויהי
חלילה והנה בפרח אסדל מוכ ויגאל
ואם לא יחפץ לגאלה ויגאלתיה אנכי
חיה ונה שכבי עדיה בקר : * ותשכב
מרגלותי עד הבקר ותקם במרום וקיר
איש אהרעהו ויאמר אליה ויער ברבא
האשה הגרו : * ויאמר לה כי תפסחת
אשר עליך ואחזיקה ותאמני ביה וימד
ששוערים וישת עליה ויבא העיר :
* וקבוא אליה חמותה והיאמר מרת בתי
והגרלה את כל אשר עשה לה האיש :
* והיאמר לששוערים האלה גתו לי
כי אמר : * וילתבואי רנקם אליה חמותה :
* והיאמר שבי בתי עד אשר תדעיו את
יפל דבר כי לא ישלש האיש קראם
בלה הדבר היום :

ΠΟΥΟ, γ'.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΕΙΠΕ δὲ αὐτῇ Νωμὴν ἡ πενθερά αὐτῆς
Θύγατερ, οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ
γένηται σοι; 2 Καὶ νῦν οὐχὶ Βοὸζ γυνώριμος
ἡμῶν, οὗ ἥς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς
λικμῇ τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτη τῇ νυκτί.
3 Σὺ δὲ λούσθ καὶ ἀλείψθ καὶ περιθήσεις τὸν
ἱματισμὸν σου ἐπὶ σέ, καὶ ἀναβήσθ ἐπὶ τὸν ἄλω·
μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συντελεῖσαι αὐτὸν
τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν. 4 Καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆ-
ναι αὐτὸν καὶ γνώσθ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται
ἐκεῖ, καὶ ἰλεύσθ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν
αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσθ, καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ
ποιήσεις. 5 Εἶπε δὲ 'Ροῦθ πρὸς αὐτὴν Πάντα
ὅσα ἂν εἴπῃς ποιήσω. 6 Καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω,
καὶ ἰποίησε κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ
πενθερά αὐτῆς. 7 Καὶ ἔφαγε Βοὸζ καὶ ἔπινε, καὶ
ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθε κοιμηθῆναι ἐν
μερίδι τῆς στοιβῆς· ἡ δὲ ἦλθεν ἐν κρυφῇ καὶ
ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ. 8 'Εγένετο δὲ
ἐν τῷ μεσονυκτί καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἱταράχθη,
καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ. 9 Εἶπε
δὲ Τίς εἰ σύ; ἡ δὲ εἶπεν 'Εγὼ εἰμι 'Ροῦθ ἡ δούλη
σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερόγιόν σου ἐπὶ τὴν
δούλην σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἰ σύ. 10 Καὶ εἶπε
Βοὸζ Εὐλόγημένη σὺ τῷ Κυρίῳ θεῷ, θύγατερ, ὅτι
ἠγάθυνες τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον
μὴ πορευθῆναι σε ὀπίσω νεανιῶν, εἴτοι πτωχὸς
εἴτοι πλούσιος. 11 Καὶ νῦν, θύγατερ, μὴ φοβοῦ·
πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι· οἶδε γὰρ πᾶσα
φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμειος εἰ σύ,
12 Καὶ νῦν ὁ ἀληθὺς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι·
καὶ γέ ἐστιν ἀγχιστεὺς ἱγγίων ὑπὲρ ἐμὲ. 13 Αὐλί-
σθητι τὴν νύκτα, καὶ ἔσται τὸ πρῶν ἐὰν ἀγχιστεύσῃ
σε, ἀγαθόν, ἀγχιστεύεω· ἐὰν δὲ μὴ βούληται
ἀγχιστεύσαι σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ, ζῇ Κύριος·
κοιμήθητι ἕως τὸ πρῶν. 14 Καὶ ἰκοιμήθη πρὸς
ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρῶν· ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ
ἐπιγυνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε
Βοὸζ Μὴ γνωσθῇτω ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς τὸν ἄλω.
15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω
σου· καὶ ἐκράτησεν αὐτό, καὶ ἐμέτρησεν ζῆ κριθῶν
καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
πόλιν. 16 Καὶ 'Ροῦθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθεράν
αὐτῆς· ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ Θύγατερ· καὶ εἶπεν αὐτῇ
πάντα ὅσα ἰποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνὴρ. 17 Καὶ εἶπεν
αὐτῇ Τὰ ζῆ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε
πρὸς μέ Μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν
σου. 18 'Η δὲ εἶπε Κἀδού, θύγατερ, ἕως τοῦ
ἐπιγυνῶναι σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα· οὐ γὰρ μὴ
ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελειθῇ τὸ ῥῆμα σήμερον.

RUTH, III.

CAPUT III.

1 POSTQUAM autem reversa est ad socrum
suam, audivit ab ea: Filia mea, quæram tibi
requiem, et providebo ut bene sit tibi. 2 Booz
iste, cujus puellis in agro juncta es, propinquus
noster est, et hac nocte aream hordei ventilat.
3 Lavare igitur, et ungere, et induere cultioribus
vestimentis, et descende in aream; non te
videat homo, donec esum potumque finierit.
4 Quando autem ierit ad dormiendum, nota
locum in quo dormiat: veniesque et dis-
cooperies pallium, quo operitur a parte
pedum, et projicies te, et ibi jacebis: ipse
autem dicet tibi quid agere debeas. 5 Quæ
respondit: Quidquid præceperis faciam.
6 Descenditque in aream, et fecit omnia quæ
sibi imperaverat socrus. 7 Cumque comedisset
Booz, et bibisset, et factus esset hilarior,
issetque ad dormiendum juxta acervum
manipulorum, venit abscondite, et discooperto
pallio ejus, a pedibus, se projecit. 8 Et ecce,
nocte jam media expavit homo, et conturbatus
est: viditque mulierem jacentem ad pedes
suos, 9 Et ait illi: Quæ es? Illaque
respondit: Ego sum Ruth ancilla tua:
expande pallium tuum super famulam tuam,
quia propinquus es. 10 Et ille: Benedicta,
inquit, es a Domino filia, et priorem miseri-
cordiam posteriore superasti: quia non es
secuta juvenes pauperes sive divites. 11 Noli
ergo metuere, sed quidquid dixeris mihi,
faciam tibi. Scit enim omnis populus, qui
habitat intra portas urbis meæ, mulierem te
esse virtutis. 12 Nec abnuo me propinquum,
sed est alius me propinquior. 13 Quiesce
hac nocte: et facto mane, si te voluerit
propinquitatis jure retinere, bene res acta
est: sin autem ille noluerit, ego te absque ulla
dubitatione suscipiam, vivit Dominus; dormi
usque mane. 14 Dormivit itaque ad pedes ejus,
usque ad noctis abscessum. Surrexit itaque
antequam homines se cognoscerent mutuo,
et dixit Booz: Cave ne quis noverit quod
huc veneris. 15 Et rursum, Expande, inquit,
pallium tuum quo operiris, et tene utraque
manu. Qua extendente, et tenente, mensus
est sex modios hordei, et posuit super eam.
Quæ portans ingressa est civitatem, 16 Et
venit ad socrum suam. Quæ dixit ei: Quid
egisti filia? Narravitque ei omnia, quæ sibi
fecisset homo. 17 Et ait: Ecce sex modios
hordei dedit mihi, et ait: Nolo vacuum te
reverti ad socrum tuam. 18 Dixitque Noemi:
Expecta filia donec videamus quem res exitum
habeat; neque enim cessabit homo, nisi
compleverit quod locutus est.

וַיָּבֹעֵז עָלָהּ הַשָּׂעִר וַיִּשָּׁב שָׁם וַחֲמֹה
הַנּוֹאֵל עָבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר-בָּעִז וַיֹּאמֶר סָדָה
שְׂבִי-בַּח פְּלִנִי אֶלְמָנִי וְיָסֵר וַיִּשָּׁב׃
וַיִּהְיֶה עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּמְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר
שְׂבִי-בַּח וַיִּשָּׁב׃ וַיֹּאמֶר לַנָּאֵל חֲלָקָה
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאֶחָיו לַאֲלִימֶלֶךְ מִכְרָה
גַּעֲמִי הַשָּׂדֶה מִשְׁעָרָה מוֹאָב׃ וַיֹּאמְרוּ
אִתָּנוּ אִתְּךָ אֲנִיחָה לְאִמְךָ לְגֵנֶה וְגַם
הַיִּשְׁבִּים וְגַם זִמְנֵי עַמִּי אִם-תִּמְאָל בָּאֵל
וְאִם-לֹא וְלֹא הַפְּדִיָּה לִי וְאֶדְעָ כִּי אֲנִי
וְזִלְתִּי לְנָאֵל וְאֶנְכִּי אֶתְּרִי וַיֹּאמֶר אֲנִי
אֶמְאָל׃ וַיֹּאמֶר בָּעִז בְּיוֹם-הַקְּדוֹתָהּ הַשָּׂדֶה
מִן-גַּעֲמִי וְאֵת רֵית הַמִּשְׁעָרָה אֲשֶׁר-
הַפְּדִיָּה הִנֵּי-רִי לְחֻקִּים שְׁסִיחָתָהּ עַל-גְּבֻלָּתָהּ׃
וַיֹּאמֶר הַנָּאֵל לֹא אֶמְאָל לְאֶלְלִי כִּי
אֲשַׁחֲרִית אֶת-גְּבֻלָּתִי בְּאֶל-לֵךְ אֶתָּה אֶתָּה
בְּאֶלְלִי כִּי לֹא-אֶמְאָל לְנָאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ
לְכִנֹּם בְּיִשְׂרָאֵל עַל-הַפְּדִיָּה וְעַל-הַתְּמִימָה
לְכִנֹּם בְּיִדְבָר שְׁלֹחַ אִישׁ גַּעֲלֹ וְתָנוּ
לְרַעְיוֹנוֹ וְהָיָה הַתְּמִימָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
הַנָּאֵל לְבָעִז קִבֹּד-לָהּ וַיִּשְׁלַח גַּעֲלֹ׃
וַיֹּאמֶר בָּעִז לְאֶחָיו וְכָל-הָעָם עֲדִים
אֶתָּם הַיּוֹם כִּי הִנֵּי-רִי אֶת-קִבְלִי-אֲשֶׁר
לַאֲלִימֶלֶךְ וְהָיָה בְּיִשְׂרָאֵל וְכָל-יָדוּ וּמַחֲלוֹן
מִן-גַּעֲמִי׃ וְכֵן אֶת-רֵית הַמִּשְׁעָרָה
אֲשֶׁר מַחֲלוֹן הִנֵּי-רִי לִי לְאִשָּׁה לְחֻקִּים
שְׁסִיחָתָהּ עַל-גְּבֻלָּתָהּ וְלֹא-יִכְרַת שְׁסִיחָתָהּ
מֵעַם אֶחָיו וּמִשְׁעָר מִחֻקֵּי עֲדִים אֶתָּם
הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ בְּכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בְּשָׂעֵר
וַחֲמֹה וְגַם אֶת-רֵית אֲשֶׁר בְּנֵי
שְׁמִיחָם אֶת-גִּבְיָת וְשִׁרְאֵל וְעֲשָׂה-חֵיל
בְּאַבְרָהָם וְיִקְרָא-שָׁם בְּבֵית לָחֶם׃ וַיְהִי
בֵיתָהּ בְּבֵית בָּרַץ אֲשֶׁר-גִּלְגָּדָה הָמָּה
לִיהוֹדָה מִתְּנֻזָּר אֲשֶׁר יִתָּן יִתְּנָהּ לָהּ
מִתְּנֻזָּרָהּ הַזֹּאת׃ וַיִּהְיֶה בָּעִז וַיִּתְּנָהּ
וַיִּתְּנָהּ לָהּ אֲשֶׁר וַיָּבֵא אֲלֶיהָ וַיִּתְּנָהּ
לָהּ תִּרְיוֹן וּתְלִיד בָּן׃ וַיִּתְּנָהּ מִתְּנֻזָּרָהּ
אֶל-גַּעֲמִי בְּרִיתָהּ וַיִּתְּנָהּ אֲשֶׁר לֹא הַשְׁבִּיר
לָהּ בָּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃

1 KAI Booz ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλιν καὶ ἐκάθισεν
ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς παρεπορεύετο ὃν ἱλάλησε
Booz· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Booz· Ἐκκλίνας κάθισον
ὧδε κρύφει· καὶ ἱκέλινε καὶ ἐκάθισε. 2 Καὶ ἔλαβε
Booz δέκα ἀνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς
πόλεως καὶ εἶπε Καθίσате ὧδε· καὶ ἐκάθισαν.
3 Καὶ εἶπε Booz τῷ ἀγχιστεῖ Τὴν μερίδα τοῦ
ἀγροῦ ἧ ἵστι τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἑλιμέlech, ἧ
δίδεται Νωεμὶν τῇ ἱπιστροφούσῃ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ.
4 Κἀγὼ εἶπα Ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λίγων
κτῆσαι ἱναντίον τῶν καθήμενων καὶ ἱναντίον τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου· εἰ ἀγχιστεὺς, ἀγχί-
στεν· εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεὺς, ἀναγγεῖλον μοι, καὶ
γνώσσομαι ὅτι οὐκ ἔστι πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῖσαι,
κἀγὼ εἰμι μετὰ σέ. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ἀγχιστεῖσω.
5 Καὶ εἶπε Booz· Ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτῆσασθαί σε τὸν
ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ρουθ τῆς
Μωαβιτιδος γυναῖκος τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν
κτῆσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ
τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. 6 Καὶ
εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς Οὐ δύνησμαι ἀγχιστεῖσαι
ἱμαντῶ, μὴ ποτε διαφθέρω τὴν κληρονομίαν μου·
ἀγχιστεύουσιν ἱεμαντῶ τὴν ἀγχιστείαν μου, ὅτι οὐ
δύνησμαι ἀγχιστεῖσαι. 7 Καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα
ἱμυροσθεν ἱν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν καὶ
ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στήσαι πάντα λόγον, καὶ
ὑπελύετο ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἰδίδου τῷ
πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεῖν τὴν ἀγχιστείαν
αὐτοῦ· καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἱν Ἰσραὴλ.
8 Καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Booz Κτῆσαι ἱεμαντῶ
τὴν ἀγχιστείαν μου· καὶ ὑπελύετο τὸ ὑπόδημα
αὐτοῦ καὶ ἰδωκεν αὐτῶ. 9 Καὶ εἶπε Booz τοῖς
πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ Μάρτυρες ὑμεῖς
σήμερον ὅτι ἐκτέμην πάντα τὰ τοῦ Ἑλιμέlech καὶ
πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελίων καὶ τῷ Μααλὼν
ἐκ χειρὸς Νωεμὶν. 10 Καὶ γε Ρουθ τὴν Μωαβιτιν
τὴν γυναῖκα Μααλὼν ἐκτέμην ἱεμαντῶ εἰς γυναῖκα
τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τὸ
ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ
ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον.
11 Καὶ εἶποσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἱν τῇ πύλῃ
Μάρτυρες. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶποσαν Δῶν
Κύριος τὴν γυναῖκα σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς
τὸν οἶκόν σου ὥς Ραχὴλ καὶ ὥς Διάν, αἱ
ψυχοδόμησαν ἀμύφτεραι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
ἱποῖσαν δύναμιν ἱν Ἐφραθὰ, καὶ ἱσταὶ ὄνομα ἱν
Βηθλέμ. 12 Καὶ γένοιτο οἶκος σοι ὥς οἶκος
Φαρές, ὃν ἱεκε Θάμαρ τῷ Ἰούδα, ἐκ τοῦ σπέρματος
οὐ δώσει Κύριος σοι ἐκ τῆς παιδείκης ταύτης.
13 Καὶ ἔλαβε Booz τὴν Ρουθ, καὶ ἱγενήθη
αὐτῇ εἰς γυναῖκα, καὶ ἱεσῆθη πρὸς αὐτήν· καὶ
ἱδωκεν αὐτῇ Κύριος κῆσιν, καὶ ἱεκεν υἱόν.
14 Καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμὶν Εὐλόγητος
Κύριος ὃς οὐ κατέλυσε σοι σήμερον τὸν ἀγχί-
στία, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἱν Ἰσραὴλ.

1 ASCENDIT ergo Booz ad portam, et sedit
ibi. Cumque vidisset propinquum præterire,
de quo prius sermo habitus est, dixit ad eum :
Declina paulisper, et sede hic : vocans eum
nomine suo. Qui divertit, et sedit. 2 Tollens
autem Booz decem viros de senioribus civitatis,
dixit ad eos : Sedete hic. 3 Quibus sedentibus,
locutus est ad propinquum : Partem agri
fratris nostri Elimelech vendet Noemi, quæ
reversa est de regione Moabitude : 4 Quod
audire te volui, et tibi dicere coram cunctis
sedentibus, et majoribus natu de populo meo.
Si vis possidere jure propinquitatis, eme, et
posside ; sin autem displicet tibi, hoc ipsum
indica mihi, ut sciam quid facere debeam ;
nullus enim est propinquus, excepto te, qui
prior es : et me, qui secundus sum. At ille
respondit : Ego agrum emam. 5 Cui dixit
Booz : Quando emeris agrum de manu mulieris,
Ruth quoque Moabitudem, quæ uxor defuncti
fuit, debes accipere : ut suscitares nomen
propinqui tui in hereditate sua. 6 Qui
respondit : Cedo juri propinquitatis : neque
enim posteritatem familiæ meæ delere debeo ;
tu meo utere privilegio, quo me libenter
carere profiteor. 7 Hic autem erat mos
antiquitus in Israel inter propinquos, ut si
quando alter alteri suo juri cedebat, ut esset
firma concessio, solvebat homo calceamentum
suum, et dabat proximo suo ; hoc erat testi-
monium cessionis in Israel. 8 Dixit ergo
propinquo suo Booz : Tolle calceamentum
tuum. Quod statim solvit de pede suo. 9 At
ille majoribus natu, et universo populo, Testes
vos, inquit, estis hodie, quod possederim omnia
quæ fuerunt Elimelech, et Chelion, et Mahalon,
tradente Noemi : 10 Et Ruth Moabitudem,
uxorem Mahalon, in conjugium sumpserim, ut
suscitarem nomen defuncti in hereditate sua, ne
vocabulum ejus de familia sua ac fratribus et
populo deleatur. Vos, inquam, hujus rei testes
estis. 11 Respondit omnis populus, qui erat
in porta, et majores natu : Nos testes sumus :
faciat Dominus hanc mulierem, quæ ingreditur
domum tuam, sicut Rachel et Liam, quæ
ædificaverunt domum Israel : ut sit exemplum
virtutis in Ephrata, et habeat celebre nomen
in Bethlehem : 12 Fiatque domus tua, sicut
domus Phares, quem Thamar peperit Judæ,
de semine quod tibi dederit Dominus ex
hac puella. 13 Tulit itaque Booz Ruth,
et accepit uxorem : ingressusque est ad
eam, et dedit illi Dominus ut conciperet,
et pareret filium. 14 Dixeruntque mulieres
ad Noemi : Benedictus Dominus, qui non
est passus ut deficeret successor familiæ
tuæ, et vocaretur nomen ejus in Israel.

רות ד

15 וְהָיָה לָהּ לְמַשִּׁיב רוּחַ וְלִבְלִל אֶרֶץ
שְׂכֵנֶיהָ כִּי כָלֶהָ אֲשֶׁר-אֲהַבָּהָּ יִלְדֶּה
אֲשֶׁר-הָיָה מְיֻדָּה לָהּ מִשְׁבָּעָה בָּנִים:
16 וְהָלַךְ גַּעֲמִי אֶת-הַיֶּלֶד וְהִשְׁתַּחֲוֶה בְּחִיקָהּ
וְהִחֲיִלָּה לְאִמָּתָהּ: 17 וְהַתְּקַאֲחֶהּ לוֹ
הַשְׁבָּנוֹת שָׁם לְאִמֹּר יֶלְדִּי לְגַעֲמִי
וְהַתְּקַאֲחֶה שְׁמוֹ עֹבֵד הוּא אֶבְרִישִׁי אֲבִי
דָּוִד: 18 וְאֵלֶּה הַיּוֹלְדוֹת פָּרָץ פָּרָץ הוֹלִיד
אֶת-הַצִּרוֹן: 19 וְהַצִּרוֹן הוֹלִיד אֶת-יִשָּׁר
וְיִשָּׁר הוֹלִיד אֶת-עֲמִינָדָב: 20 וְעֲמִינָדָב
הוֹלִיד אֶת-נַחֲשֹׁן וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת-
שַׁלּוּחַ: 21 וְשַׁלּוּחַ הוֹלִיד אֶת-בּוּז וּבּוּז
הוֹלִיד אֶת-עֹבֵד: 22 וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשָּׁי
וְיִשָּׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד:

POYΘ, δ.

15 Καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν καὶ
τοῦ διαθρεῖψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ
ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν, ἢ ἔστιν ἀγαθὴ σοι
ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς. 16 Καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ
παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ
ἐγενήθη αὐτῇ εἰς τιθηνόν. 17 Καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ
αἱ γείτονες ὄνομα λέγουσαι Ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμίν,
καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὡβήδ· οὗτος πατήρ
Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυίδ. 18 Καὶ αὗται αἱ γενέσεις
Φαρὲς· Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ, 19 Ἑσρώμ
ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ. 20 Καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν
Ναασσών, καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών,
21 Καὶ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοόζ, καὶ Βοόζ
ἐγέννησε τὸν Ὡβήδ, 22 Καὶ Ὡβήδ ἐγέννησε τὸν
Ἰεσσαί, καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαυίδ.

RUTH. IV.

15 Et habeas qui consoletur animam tuam,
et enutriet senectutem; de nuru enim tua
natus est, quæ te diligit: et multo tibi
melior est, quam si septem haberes filios.
16 Susceptumque Noemi puerum posuit in
sinu suo, et nutricis ac gerulæ fungebatur
officio. 17 Vicinæ autem mulieres congratu-
lantes ei, et dicentes: Natus est filius Noemi:
vocaverunt nomen ejus Obed: hic est pater
Isai, patris David. 18 Hæ sunt generationes
Phares: Phares genuit Esron, 19 Esron
genuit Aram, Aram genuit Aminadab,
20 Aminadab genuit Nahasson, Nahasson
genuit Salmon, 21 Salmon genuit Booz,
Booz genuit Obed, 22 Obed genuit Isai,
Isai genuit David.

LIBER PRIMUS SAMUELIS.

שמואל א א

ויהי איש אחד מרהרסתיים צופים
מחר מפנים ושמון אלמנה בן ירחם
בדליתיהוה בדתהוה בדתהוה אפרתי:
2 ולו שתי נשים שם אחת חפה ושם
השנית פננה ויהי לפננה ולדים ולחנה
אין ולדים: 3 ועלה האיש חמה מעירו
מבנים למימח לחשפתות ולזפת ליהנה
צבאות בשלח ושם שני בן-רעלי חפלי
ופננה בננים ליהנה: 4 ויהי היום
ויזבח אלמנה ונתן לפננה אשתו ולכל-
בניה ובנותיה מנות: 5 ולחנה ותן מנה
אחת אלים כי את-חנה אהב גידנה כגר
רחמה: 6 וכעסמה צרתה בסעסעם בעביר
חצממה קרסגר יתרה בעד רחמה:
7 וכן נעשה שנה בשנה מדי עלמה בבית
יהנה וכן תכעסמה ותבעה ולא האכל:
8 ויאמר לה אלמנה אישה חפה למח
הבני ולמח לא האכלי ולמה ירע לבקח
כלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים:
9 ותקט חנה אחרת אכלה בשלח ואחרת
שתח ועלי חפלה ישב על-הפסא על-מזונה
היכל יהנה: 10 ויהי מרת גפש ותהפלל
על-יהנה ובקח הבקח: 11 ותאמר גר
ותאמר יהנה צבאות אסדאח הרמח ובעני
אמרה חכרתני ולא-השפח את-אמרה
וגממה לאמרה ובע אנשים ונתתיו ליהנה
כל-ימי חיו ומורה לא-נעלה על-ראשו:
12 והנה כי חרבה לה להפלל לפנ יהנה
ועלי שמר את-חנה: 13 וחנה היא
מבגרת על-לפה רק שפתיה נעור
וחלה לא ישמע וחסכה עלי לשפחה:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. ΚΕΦ. Α'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ἦν ἐξ Ἀρμαθαίμ Σιφὰ ἐξ ὄρους
'Εφραΐμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανὰ υἱὸς
'Ιερεμὴλ υἱοῦ Ἠλίου υἱοῦ Θοκὲ ἐν Νασιβ' Ἐφραΐμ
2 Καὶ τούτῃ δύο γυναῖκες· ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα,
καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Φεννάνᾳ· καὶ ἦν τῇ Φεννάνᾳ
παιδιά, καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ ἦν παιδίον. 3 Καὶ
ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ
πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαίμ προσκυνεῖν καὶ θύειν
Κυρίῳ τῷ θεῷ Σαβαώθ ἐν Σηλῷ· καὶ ἐκεῖ Ἠλὶ καὶ
οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεὶς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.
4 Καὶ ἐγενήθη ἡμέρα καὶ ἔθυσεν Ἐλκανὰ, καὶ ἔδωκε
τῇ Φεννάνᾳ γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς
μερίδας· 5 Καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι
οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλην ὅτι τὴν Ἄνναν ἡγάπα
'Ελκανὰ ὑπὲρ ταύτην· καὶ Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ
τὴν μήτραν αὐτῆς, 6 Ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος
παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν
ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς· καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο
ὅτι συνέκλεισε Κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς
τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον. 7 Οὕτως ἐποίει
ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς
οἶκον Κυρίου, καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιε, καὶ οὐκ ἤσθιε.
8 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ἄννα·
καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε· καὶ εἶπεν αὐτῇ Τί
ἐστι σοι ὅτι κλαῖεις; καὶ ἵνα τί οὐκ ἔσθιεις; καὶ ἵνα
τί τύπτει σε ἡ καρδία σου, οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ
δέκα τέκνα; 9 Καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν
αὐτοῦς ἐν Σηλῷ καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ
Ἠλὶ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ θύρου ἐπὶ τῶν φλίων ναοῦ
Κυρίου. 10 Καὶ αὐτὴ κατῴδυνος ψυχῇ, καὶ
προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ κλαίουσα ἐκλαυσε·
11 Καὶ ἤδξατο εὐχὴν Κυρίῳ λέγουσα Ἀδωνι·
Κύριε Ἐλωὲ Σαβαώθ, ἂν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς
ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου καὶ μνηστῆς
μου καὶ ὧς τῇ οὐλίᾳ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ
ὁῶσα αὐτῇ ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου
αὐτοῦ· καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίνεται, καὶ σίδηρος
οὐκ ἀναθήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 12 Καὶ
ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυσε προσευχομένη ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ Ἠλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς.
13 Καὶ αὕτη ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ
τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ
ἠκούετο, καὶ ἐλογίσασα αὐτὴν Ἠλὶ εἰς μεθύουσαν.

I. SAMUELIS, CAPUT I.

FUIT vir unus de Ramathaimsophim, de
monte Ephraim, et nomen ejus Elcana,
filius Jeroham, filii Eliu, filii Thohu, filii
Suph, Ephrathæus: 2 Et habuit duas
uxores, nomen uni Anna, et nomen secundæ
Phenenna. Fueruntque Phenennæ filii: Annæ
autem non erant liberi. 3 Et ascendeat vir
ille de civitate sua statutis diebus, ut adoraret
et sacrificaret Domino exercituum in Silo.
Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni et
Phinees, sacerdotes Domini. 4 Venit ergo
dies, et immolavit Elcana, deditque Phenennæ
uxori suæ, et cunctis filiis ejus, et filiabus
partes: 5 Annæ autem dedit partem unam
tristis, quia Annam diligebat. Dominus autem
concluserat vulvam ejus. 6 Affligebat
quoque eam æmula ejus; et vehementer
angebatur, in tantum, ut exprobraret quod
Dominus conclusisset vulvam ejus: 7 Sicque
faciebat per singulos annos, cum redeunte
tempore ascenderent ad templum Domini:
et sic provocabat eam; porro illa flebat, et
non capiebat cibum. 8 Dixit ergo ei Elcana
vir suus: Anna, cur fles? et quare non comedis?
et quam ob rem affligitur cor tuum? Numquid
non ego melior tibi sum, quam decem
filii? 9 Surrexit autem Anna postquam
comederat et biberat in Silo. Et Heli sacer-
dote sedente super sellam ante postes templi
Domini, 10 Cum esset Anna amaro animo,
oravit ad Dominum, flens largiter, 11 Et
votum vovit, dicens: Domine exercituum, si
respicies videris afflictionem famulæ tuæ, et
recordatus mei fueris, nec oblitus ancillæ tuæ,
dederisque servæ tuæ sexum virilem; dabo eum
Domino omnibus diebus vitæ ejus, et novacula
non ascendet super caput ejus. 12 Factum
est autem, cum illa multiplicaret preces coram
Domino, ut Heli observaret os ejus. 13 Porro
Anna loquebatur in corde suo, tantumque labia
illius movebantur, et vox penitus non audie-
batur. Æstinavit ergo eam Heli temulentam,

14 ויאמר אליה עלי עד-דרכי תשפסקני
 קסרי את-היגה מצליח: 15 ונענו חנה
 ותאמר לא אדני אשה קשת-דלת אדני
 ונני ושכר לא שתייתי ואשפה את-נפשי
 לפני יתה: 16 אל-תמנ את-ממתה לפני
 בת-בלגל כי מרב שיתי וכעסי דברי
 עד-הנה: 17 ונענו עלי ויאמר לני לשלום
 ואלתי ונחאל וכן את-שאלה אשר שאלת
 מעמי: 18 ותאמר תמצא שפחתך חן
 בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל
 ויבקה לא-דחיה עוד: 19 וישפיקו בכר
 וישפיקו לפני יתה וישבו ויבאו אל-
 ביהם הרמיה ונדע אלקה את-חנה
 אשה ויזכרה יתה: 20 ויהי להקפות
 תימים ותחר חנה ותלד בן ותקרא
 את-שמו שמואל כי מיתנה שאלתיו:
 21 ויעל האיש אלקה וכל-ביתו לזבח
 ליתנה ארבע תימים ואחר-כך:
 22 וחנה לא עלתה בראמה לאישה
 עד-ימל העל והביאתיו ונראה את-פני
 יתה וישב שם עד-עולם: 23 ויאמר לה
 אלקה אישה עמי הפז בעיניך שבי
 עד-ימלך אלו אף תהם יתה את-דברי
 ותשב האשה ותינה את-בתה עד-ימלך
 אלו: 24 ותעלה עמה פאשר בקלה
 בפרים שלשה ואשה אחת למח וגבל
 לו ותבאיה בית-יתנה שלו ותפער גער:
 25 וישפיקו את-הפז ויבאו את-הפער אל-
 עלי: 26 ותאמר כי אדני מי נפשה אדני
 אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל
 אל-יתנה: 27 אל-הפער חנה התפללתי
 וימן יתנה לי את-שאלתי אשר שאלתי
 מעמי: 28 וכן אנכי השאלתי ליתנה
 כל-תימים אשר הזה הוא שאל ליתנה
 וישפיקו שם ליתנה:

פרשה ב:

1 ותתפלל חנה ותאמר על-לבי ביהנה
 קמח מרני ביהנה קחב פי על-אדני כי
 שפחתי בישפיקה: 2 אידקדוש ביהנה
 בראון בלחה ואין צור פאלחיה: 3 אל-
 תרפו תדברי בביתה נבוח ואצא עתה מביכם
 כי אל דעות יתנה ולא נתפני עללות:
 4 קשה בפרים חתים ונקשלים אורי קול:

14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἡλὶ Ἐως πότε
 μεθυσθήσῃ; περιελὺ τὸν οἶνον σου καὶ πορεύου ἐκ
 προσώπου Κυρίου. 15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα καὶ
 εἶπεν Ὁ κυρ, ὁ γυνὴ ἡ οὐλημὰ ἡμέρα ἐγὼ εἰμι,
 καὶ οἶνον καὶ μέθυσα οὐ πίπωκα, καὶ ἐκίεω τὴν
 ψυχὴν μου ἐνώπιον Κυρίου. 16 Μὴ δῶς τὴν
 δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμῆ, ὅτι ἐκ πληθους
 ἀδολεσχίας μου ἐκτίτακα ἕως νῦν. 17 Καὶ ἀπεκρίθη
 Ἡλὶ καὶ εἶπεν αὐτῇ Πορεύου εἰς εἰρήνην, ὁ θεὸς
 Ἰσραὴλ δῶς σοι πᾶν αἰτήμα σου ὃ ᾔτησας παρ'
 αὐτοῦ. 18 Καὶ εἶπεν Εὐρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν
 ὀφθαλμοῖς σου. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν
 αὐτῆς· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς, καὶ
 ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπινε, καὶ τὸ
 πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἐτι. 19 Καὶ ὀρθρί-
 ζονσι τὸ πρωὶ καὶ προσκυνοῦσι τῷ Κυρίῳ, καὶ
 πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθεν Ἐλκανὰ
 εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν
 γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος. 20 Καὶ
 συνέλαβε, καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ
 ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ
 καὶ εἶπεν Ὅτι παρὰ Κυρίῳ θεῷ Σαβαὼθ ᾔτησάμην
 αὐτόν. 21 Καὶ ἀνίστη ὁ ἀνθρωπος Ἐλκανὰ καὶ
 πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θύσαι ἐν Σηλῳμ τὴν θυσίαν
 τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς
 δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ. 22 Καὶ Ἄννα οὐκ ἀνίστη
 μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Ἐως τοῦ
 ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό,
 καὶ ὀφθίῃται τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ καθίσεται
 ἕως αἰῶνος ἐκεῖ. 23 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ
 ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
 καθὼς ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό, ἀλλὰ στήσαι
 Κύριος τὸ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ στόματός σου. Καὶ
 ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς ἕως ἂν
 ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν. 24 Καὶ ἀνίστη μετ' αὐτοῦ
 εἰς Σηλῳμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οἶνῳ
 ἐκ σμιδάλεως καὶ νίβελ οἶνου· καὶ εἰσῆλθεν εἰς
 οἶκον Κυρίου ἐν Σηλῳμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ'
 αὐτῶν· καὶ προσήγαγον ἐνώπιον Κυρίου. Καὶ
 ἔσφαξεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἣν ἐποίησε
 ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ· καὶ προσήγαγε τὸ
 παιδάριον, 25 καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον· καὶ
 προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς
 Ἡλὶ 26 καὶ εἶπεν Ἐν μοί, κύριε· ζῇ ἡ ψυχὴ
 σου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου μετὰ
 σοῦ ἐν τῷ προσεύεσθαι πρὸς Κύριον. 27 Ὑπέρ
 τοῦ παιδαρίου τούτου προσηξάμην, καὶ ἔδωκε μοι
 Κύριος τὸ αἰτήμα μου ὃ ᾔτησάμην παρ' αὐτοῦ·
 28 Καὶ ἡ κυρὸς αὐτὸν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας
 ὡς ζῇ αὐτός, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ.

ΚΒΦ. β'.

1 Καὶ εἶπεν Ἐστρεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
 ὑψώθη κίρας μου ἐν θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ'
 ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίᾳ
 σου. 2 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ
 ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεός ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἄγιος πλὴν
 σοῦ. 3 Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά,
 μὴ ἐξελεύσθε μεγαλοφροσύνην ἐκ τοῦ στόματός
 ὑμῶν· ὅτι θεός γινώσκων Κύριος, καὶ θεός ἐτοι-
 μάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. 4 Τόξον δυνατῶν
 ἡσθένησι, καὶ ἀσθενούντες περιζώσονται δυνάμει.

14 Dixitque ei: Usquequo ebria eris? digere paulisper vinum, quo mades. 15 Respondens Anna, Nequaquam, inquit, domine mi: nam mulier infelix nimis ego sum, vinumque et omne quod inebriare potest, non bibi, sed effudi animam meam in conspectu Domini. 16 Ne reputes ancillam tuam quasi unam de filiabus Belial: quia ex multitudine doloris et moeroris mei, locuta sum usque in praesens. 17 Tunc Heli ait ei: Vade in pace: et Deus Israel det tibi petitionem tuam, quam rogasti eum. 18 Et illa dixit: Utinam inveniat ancilla tua gratiam in oculis tuis. Et abiit mulier in viam suam, et comedit, vultusque illius non sunt amplius in diversa mutati. 19 Et surrexerunt mane, et adoraverunt coram Domino: reversique sunt, et venerunt in domum suam Ramatha. Cognovit autem Elcana Annam uxorem suam: et recordatus est ejus Dominus. 20 Et factum est post circulum dierum, concepit Anna et peperit filium, vocavitque nomen ejus Samuel: eo quod a Domino postulasset eum. 21 Ascendit autem vir ejus Elcana, et omnis domus ejus, ut immolaret Domino hostiam solemnem, et votum suum, 22 Et Anna non ascendit; dixit enim viro suo: Non vadam, donec ablactetur infans, et ducam eum, ut appareat ante conspectum Domini, et maneat ibi jugiter. 23 Et ait ei Elcana vir suus: Fac quod bonum tibi videtur, et mane donec ablactes eum: precorque ut impleat Dominus verbum suum. Mansit ergo mulier, et lactavit filium suum, donec amoveret eum a lacte. 24 Et adduxit eum secum, postquam ablactaverat, in vitulis tribus, et tribus modis farinae, et amphora vini, et adduxit eum ad domum Domini in Silo. Puer autem erat adhuc infans: 25 Et immolaverunt vitulum, et obtulerunt puerum Heli. 26 Et ait Anna: Obsecro mi domine, vivit anima tua domine: ego sum illa mulier, quae steti coram te hic orans Dominum. 27 Pro puero isto oravi, et dedit mihi Dominus petitionem meam, quam postulavi eum. 28 Idcirco et ego commodavi eum Domino cunctis diebus, quibus fuerit commodatus Domino. Et adoraverunt ibi Dominum.

CAPUT II.

1 Et oravit Anna, et ait: Exultavit cor meum in Domino, et exaltatum est cornu meum in Deo meo: dilatatum est os meum super inimicos meos: quia laetata sum in salutari tuo. 2 Non est sanctus, ut est Dominus: neque enim est alius extra te, et non est fortis sicut Deus noster. 3 Nolite multiplicare loqui sublimia, gloriantes: recedant vetera de ore vestro: quia Deus scientiarum, Dominus est, et ipsi preparantur cogitationes. 4 Arcus fortium superatus est, et infirmi accincti sunt robore

שבעים בלחם נשפר ורעבים חזרו
צדקתהוה הלכה שבעה ורבת בנים
אמלה: * והנה מרת וחסנה מוריד
שאל וגעל: * והנה מוריש ונמשד
משפיל אחריו: * מלחם מצער אל
משפיל ימים אביון לחושב עסנדיים
וכסא כבוד ונחלם פי ליהנה מצנו ארץ
ונשח עליהם פגל: * וכלי חסדו
ישמר וישעם בנשח ונפח פגלם בזה
ונפח אש: * והנה חסדו מרוב עז
בשמים ירשם יתהוה יתנו אפסיהו ויפד
עז למלכו והם יתנו משיחו: * וכל
אלההוה הרמחה עליהו ונפח חנה
משרה את יתהוה את יתהוה עלי חפח:
* ובג עלי בגן בלגל לא ידעו את
יתהוה: * ומשפט חפחיים אתהוה
כל אש זבח וזבא נער חפח פגל
חפח ונפחלג שלש השנים בידו:
* והנה בפיור או ביד או בקלחת או
בקרר כל אשר יעלה חפחלג יקח חפח
בו בקח יעשו לכל ישראל חפחיים
בשלח: * * בטרם יתנו את החלב
ובא נער חפח ואמר לאיש הזבח חנה
בשר לצלות לפחו ולא יקח משהו
בבשל פי אסיה: * * ואמר אליו חיש
חשד יתנו פיוס החלב ויחלחל חפח
האמר בבשח ואמר לו פי עתה חפח
ואמר לא לקחתי בחנה: * * ויחל חפח
חפחיים גדולה מאד אתהוה יתהוה פי
באשר תאמרים את מנת יתהוה: * * ושמאל
משרת אתהוה יתהוה נער חפח מאד
בד: * * ומעיל קטן מעשהו לו אפו
וחפחה לו מים: * * ומיד בעלוחה
את אשה לזבח אתהוה חפחיים: * * ובגד
עלי אתהוה ואת אשהו ואמר יתהוה
יתהוה לו זרע מר האשה הזאת וחת
השאלה אשר שאל ליתנה וכלכו
למקומו: * * כרפח יתהוה אתהוה ויתח
ופלד שלשה בנים ושתי בנות ויגל
חפח שמאל עסיהו: * * ועלי
נקו מאד ושמע ארץ כל אשר יעשו
בניו לכל ישראל ואת אשר יעשו את
חפחיים הזבחות פתח אהל מועד:

5 Πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες
παρήκαν γῆν· ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλή
ἐν τέκνοις ἡσθένησε. 6 Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ,
κατὰ γὰρ εἰς φθου καὶ ἀνάγει. 7 Κύριος πτωχίζει
καὶ πλουτίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοῖ. 8 Ἀνιστὰ
ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν,
καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης
κατακληρονομήν αὐτοῖς, 9 Διδούς εὐχὴν τῷ
ἐυχόμενῳ· καὶ εὐλόγησεν ἑτη δικαίου, ὅτι οὐκ ἐν
ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνὴρ. 10 Κύριος ἀσθενῇ ποιήσει
ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἕγιος. Μὴ καυχάσθω ὁ
φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐν τούτῳ
καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιῖν καὶ γινώσκειν
τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν
μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ
ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρνεῖ ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν
ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώνει κέρας
χριστοῦ αὐτοῦ. 11 Καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ· καὶ
τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου
ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως. 12 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ
ἱερέως υἱοὶ λοιμοί, οὐκ εἰδότες τὸν Κύριον. 13 Καὶ
τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς τοῦ
θύοντος. Καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως
ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας, καὶ κρέαγρὰ τρώδους ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, 14 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λείβητα
τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν,
καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρέαγρᾳ ἐλάμβανεν
ἐαυτῷ ὁ ἱερεὺς· κατὰ τὰς ἐπιούσας παντὶ Ἰσραὴλ
τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλῳ. 15 Καὶ
πρὶν θυμαθῆναι τὸ στέαρ ἤρχετο τὸ παιδάριον
τοῦ ἱερέως καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι Δὸς κρέας
ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ
κρέας ἐφθόν ἐκ τοῦ λείβητος. 16 Καὶ ἔλεγεν
ὁ ἀνὴρ ὁ θύων θυμαθῆναι πρῶτον ὡς καθίκει τὸ
στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμῇ ἡ
ψυχὴ σου. Καὶ ἔπεν Οὐχί, ὅτι νῦν δώσεις· καὶ
ἐὰν μὴ, λήψομαι κραταιῶς. 17 Καὶ ἦν ἡ ἀμαρτία
ἐνώπιον Κυρίου τῶν παιδαρίων μεγάλη σφόδρα,
ὅτι ἠθέλουν τὴν θυσίαν Κυρίου. 18 Καὶ Σαμουὴλ
ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίου, παιδάριον περιε-
ζωμένον Ἐφοδ Βάδ. 19 Καὶ διπλοῖδα μικρὰν
ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ
ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν.
20 Καὶ εὐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ λέγων Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα
ἐκ τῆς γυναίκας ταύτης ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ
ἐχρησας τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς
τὸν τόπον αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐπισκέψατο Κύριος τὴν
Ἄνναν, καὶ ἔτεκεν ἑτὶ τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας·
καὶ ἡμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον
Κυρίου. 22 καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα, καὶ
ἤκουσεν ὃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,

5 Repleti prius, pro panibus se locaverunt: et
famelici saturati sunt, donec sterilis peperit
plurimos: et quæ multos habebat filios,
infirmata est. 6 Dominus mortificat et
vivificat, deducit ad inferos et reducit.
7 Dominus pauperem facit et ditat, humiliat
et subleuat. 8 Suscitavit de pulvere egenum,
et de stercore elevavit pauperem: ut sedeat cum
principibus, et solium gloriæ teneat; Domini
enim sunt cardines terræ, et posuit super eos
orbem. 9 Pedes sanctorum suorum servabit,
et impii in tenebris conticescent: quia non in
fortitudine sua roborabitur vir. 10 Dominum
formidabunt adversarii ejus, et super ipsos in
cælis tonabit: Dominus judicabit fines terræ,
et dabit imperium regi suo, et sublimabit
cornu christi sui. 11 Et abiit Elcana
Ramatha, in domum suam: puer autem erat
minister in conspectu Domini ante faciem
Heli sacerdotis. 12 Porro filii Heli, filii
Belial, nescientes Dominum, 13 Neque
officium sacerdotum ad populum: sed quicum-
que immolasset victimam, veniebat puer
sacerdotis, dum coquerentur carnes, et habebat
fusciculam tridentem in manu sua, 14 Et
mittebat eam in lebetem, vel in caldariam,
aut in ollam, sive in cacabum; et omne quod
levabat fuscinula, tollebat sacerdos sibi; sic
faciebant universo Israeli venientium in Silo.
15 Etiam antequam adoleres adipem, veniebat
puer sacerdotis, et dicebat immolanti: Da
mihi carnem, ut coquam sacerdoti: non enim
accipiam a te carnem coctam, sed crudam.
16 Dicebatque illi immolans: Incendatur
primum juxta morem hodie adeps, et tolle
tibi quantumcumque desiderat anima tua.
Qui respondens aiebat ei: Nequaquam: nunc
enim dabis, alioquin tollam vi. 17 Erat ergo
peccatum puerorum grande nimis coram
Domino: quia detrahebant homines sacrificio
Domini. 18 Samuel autem ministrabat
ante faciem Domini, puer, accinctus ephod
lineo. 19 Et tunicam parvam faciebat
ei mater sua, quam afferebat statutis diebus,
ascendens cum viro suo, ut immolaret hostiam
solemnem. 20 Et benedixit Heli Elcanæ et
uxori ejus, dixitque ei: Reddat tibi Dominus
semen de muliere hac, pro fœnore quod
commodasti Domino. Et abierunt in locum
suum. 21 Visitavit ergo Dominus Annam,
et concepit, et peperit tres filios, et duas filias:
et magnificatus est puer Samuel apud Domi-
num. 22 Heli autem erat senex valde, et
audivit omnia quæ faciebant filii sui universo
Israeli: et quomodo dormiebant cum mulieri-
bus quæ observabant ad ostium tabernaculi:

23 וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּן פִּדְבָּרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁמֵעַ אֶת־דְּבָרֵיכֶם
רָעִים מְאֹד כִּלְיָהֶם אֵלֶּה: 24 אֵל בְּנֵי
כִּי לֹא מִזִּבְחַת הַשְּׁמֵעָה אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁמֵעַ
מִצְבָּרִים עִם יְהוָה: 25 אִם־יִחַשָּׁא אִישׁ
לְאִישׁ וּפְלִלּוּ אֱלֹהִים וְאָם לַיהוָה יִחַשָּׁא
אִישׁ מִי וּפְלִלְלוּ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לַקּוֹר
אֲבִיהֶם כִּי־תִקְרָא יְהוָה לְהַמְיָקָם: 26 וְהַפְעֵר
שְׁמוֹאֵל חֲלָה וְגָדַל וְטוֹב גַּם עִם יְהוָה
וְנָם עִם אֲנָשִׁים: 27 וַיִּבְרָא אִישׁ־
אֱלֹהִים אֶל־עַלְי וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה הַנִּלְחָה בְּנִי לִי אֶל־בֵּית אֲבִיךָ
כִּהְיִיתָם בְּמִצְבָּרִים לְבֵית פְּרָעֹה: 28 וּבְקוֹר
אֲבוֹתָם מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִי לִכְתֹּן לַעֲלֹת
עַל־מִזְבְּחֵי הַחֲקָטִיר הַקָּטָן לְשֵׁאת אֶפְסֹד
לְכָן וְהִתְקַדַּח לְבֵית אֲבִיךָ אֶת־כָּל־אֲשֵׁי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 29 לְקַדֵּשׁ הַבְּעֻטָּה בְּזִבְחֵי
וּבְמִנְחֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתִי מִצֵּון וְתִכְבֶּד אֶת־
דְּגִילִי מִכָּפֵי הַהַבְרִיאָה מִבְּרָאשִׁית כֹּל־
מִנְחַת יִשְׂרָאֵל לְעִמִּי: 30 לָכֵן נָאִם יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶפְסֹד אֲמַרְתִּי בֵּיתְךָ וּבֵית
אֲבִיךָ וְהִתְלַכְתִּי לְכָן עַד־עוֹלָם וְעַתָּה
נִבְרַחֲתִי חֲלִילָה לִי כִי־מִכְבְּדִי אֶכְבֶּד
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: 31 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִדְעֹתִי
אֶת־נִלְחָתִי וְאֶת־נִלְחָתִי בֵּית אֲבִיךָ מִחַיִּית וְהָיוּ
בְּבִיתְךָ: 32 וְהַבְּטַחְתָּ צֶרַח מִצֵּון כָּל־
אֲשֶׁר־יִיטִיב אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִתְּנֶה וְהָיוּ
בְּבִיתְךָ כֹּל־הַיָּמִים: 33 וְאִישׁ לֹא־יִתְּנֶה
לְךָ מִכֶּסֶּם מִזְבְּחֵי לִכְלֹת אֶת־עֵינֶיךָ וְלֹא־יִתְּנֶה
אֶת־נִפְשְׁךָ וְכָל־מִרְפֵּית בֵּיתְךָ יִמְוָהוּ
אֲנָשִׁים: 34 וְיִדְחֶלְךָ הָאֹת אֲשֶׁר יָבֵא אֶל־
שִׁגְרִי בְּיָדֶיךָ אֲלִי־חֲפָנִי וּפְיִיתְךָ בְּיָדֶיךָ
יִמְוָהוּ שְׂגִירָתִי: 35 וְהִתְקַמְתִּי לִי כְּתוֹן נֶאֱמָן
כִּי־אֲשֶׁר בְּלִבִּי וּבְנִפְשִׁי יַעֲמֶה וּבְנִי לֹא בֵּית
נֶאֱמָן וְהִתְחַלְּתָה לְכָן מִשִּׁיחִי כֹל־הַיָּמִים:
36 וְהָיָה כֹּל־הַפְּתוּרֵי בְּבִיתְךָ יָבֹא לְהַשְׁתַּחֲוֹת
לִי לְאֶנְיֹת גָּסָם וּכְפָרֵלָהֶם וְאָמַר סָחֲנִי
נָא אֶל־אֲחֵת הַדְּהֹתֹת לְאֶמְלֵל פֶּתִילָהֶם:

פרשה ב:

1 וְהַפְעֵר שְׁמוֹאֵל מִשְׁתָּה אֶת־יְהוָה לְכָן
עַל־יָדֶיךָ יְהוָה הָיָה גָדַל בְּיָמֵיךָ הָיוּ אֵין
הָיוּ כִּפְרָא: 2 וְהָיָה בְּיָמֵיךָ הָיוּ אֵין שִׁבְב
בְּמִקְוֶה וְעֵינֶיךָ הָיוּ אֵין לֹא יִכָּל לְרָאוֹת:

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς "Ἰνα τί ποιεῖτε κατὰ τὸ
ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ
λαοῦ Κυρίου; 24 Μὴ, τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ
ἀκοή ἣν ἐγὼ ἀκούω, μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ
ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἃς ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν
λαὸν θεῷ. 25 'Εὰν ἁμαρτάνων ἁμάρτην ἄνθρωπος
εἰς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς
Κύριον· καὶ ἂν τῷ Κυρίῳ ἁμάρτην, τίς προσεύ-
ξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; Καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο Κύριος
διαφθεῖραι αὐτούς. 26 Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ
ἐπορεύετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ
ἀνθρώπων. 27 Καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος θεοῦ πρὸς
'Ηλὶ καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος 'Αποκαλυφθεὶς
ἀπεκαλύφθη πρὸς οἶκον τοῦ πατρὸς σου, ὅντως
αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραὼ·
28 Καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐκ
πάντων τῶν σκηνῶν 'Ισραὴλ ἐμοὶ ἱερατεῦν, τοῦ
ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου καὶ θυμῶν
θυμίαμα καὶ αἶρειν 'Εφούδ· καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ
τοῦ πατρὸς σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱὸν 'Ισραὴλ
εἰς βρῶσιν. 29 Καὶ 'Ἰνα τί ἐπὶ βλεψας ἐπὶ τὸ
θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ
ὀφθαλμῶ; καὶ ἰδοὺ σάσας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ ἐμὲ
ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ 'Ισραὴλ
ἐμπροσθέν μου; 30 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
ὁ θεὸς 'Ισραὴλ Εἶπα 'Ο οἶκος σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ
πατρὸς σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος·
καὶ νῦν φησὶ Κύριος Μηδὲ μὴ ἐμοί, ὅτι ἀλλ' ἡ
τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ ὁ ἐξουθενῶν με
ἀτιμωθήσεται. 31 'Ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι καὶ
ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου
πατρὸς σου, 32 Καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτερος ἐν
οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας. 33 Καὶ ἄνδρα οὐκ
ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, ἐκλείπειν
τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ καταρῶν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται
ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν. 34 Καὶ τοῦτο σοι τὸ σημεῖον
ὃ ἔξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου 'Οφνὶ καὶ Φινεὶς, ἐν
μὴ ἡμέρᾳ ἀποθάνουσιν ἀμφοτέροι. 35 Καὶ
ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερεῖα πιστόν, ὃς πάντα τὰ ἐν
τῷ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει·
καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν, καὶ διελεύσεται
ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας. 36 Καὶ
ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἔξει προσκυνεῖν
αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου λέγων Παράρρησόν με ἐπὶ
μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

ΚΕΦ. γ'.

1 KAI τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ
Κυρίῳ ἐνώπιον 'Ηλὶ τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίου ἦν
τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν δρασὶς διαστέλ-
λουσα. 2 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ 'Ηλὶ
ἐκάθευδεν ἐν τῇ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ἤρξαντο βαρύνεσθαι καὶ οὐκ ἤδυναντο βλέπειν.

23 Et dixit eis: Quare facitis res hujuscemodi,
quas ego audio, res pessimas, ab omni populo?
24 Nolite filii mei: non enim est bona fama,
quam ego audio, ut transgredi faciatis populum
Domini. 25 Si peccaverit vir in virum,
placari ei potest Deus; si autem in Dominum
peccaverit vir, quis orabit pro eo? Et non
audierunt vocem patris sui: quia voluit
Dominus occidere eos. 26 Puer autem
Samuel proficiebat, atque crescebat, et placebat
tam Domino quam hominibus. 27 Venit
autem vir Dei ad Heli, et ait ad eum: Hæc
dicit Dominus: Numquid non aperte revelatus
sum domui patris tui, cum essent in Ægypto
in domo Pharaonis? 28 Et elegi eum ex
omnibus tribus Israel mihi in sacerdotem,
ut ascenderet ad altare meum, et adoleret mihi
incensum, et portaret ephod coram me: et dedi
domui patris tui omnia de sacrificiis filiorum
Israel. 29 Quare calce abjecistis victimam
meam, et munera mea quæ præcepi ut offer-
rentur in templo: et magis honorasti filios
tuos quam me, ut comederetis primitias omnis
sacrificii Israel populi mei? 30 Propterea
ait Dominus Deus Israel: Loquens locutus
sum, ut domus tua, et domus patris tui,
ministraret in conspectu meo, usque in
sempiternum. Nunc autem dicit Dominus:
Absit hoc a me: sed quicumque glorificaverit
me, glorificabo eum: qui autem contemnunt
me, erunt ignobiles. 31 Ecce dies veniunt,
et præcidam brachium tuum, et brachium
domus patris tui, ut non sit senex in domo tua.
32 Et videbis æmulum tuum in templo, in
universis prosperis Israel: et non erit senex
in domo tua omnibus diebus. 33 Verumtamen
non auferam penitus virum ex te ab altari
meo: sed ut deficiant oculi tui, et tabescat
anima tua: et pars magna domus tuæ
moriatur cum ad virilem ætatem venerit.
34 Hoc autem erit tibi signum, quod venturum
est duobus filiis tuis, Ophni et Phinees: In
die uno morientur ambo. 35 Et suscitabo
mihi sacerdotem fidelem, qui juxta cor meum
et animam meam faciet: et ædificabo ei
domum fidelem, et ambulabit coram christo
meo cunctis diebus. 36 Futurum est autem,
ut quicumque remanserit in domo tua, veniat
ut oretur pro eo, et offerat nummum argenteum,
et tortam panis, dicatque: Dimitte me obsecro
ad unam partem sacerdotalem, ut comedam
buccellam panis.

CAPUT III.

1 PUER autem Samuel ministrabat Domino
coram Heli, et sermo Domini erat pretiosus in
diebus illis, non erat visio manifesta. 2 Factum
est ergo in die quadam, Heli jacebat in loco suo,
et oculi ejus caligaverant, nec poterat videre:

שמואל א נ

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. γ'.

I. SAMUELIS, III.

3 וַיְהִי אֲחֵרִים מִן הַיָּמִים וַיִּשְׁכַּח שָׁמֶל בְּהֵיכַל יְהוָה אֲשֶׁר־שָׁם אֲרוֹן אֱלֹהִים׃
4 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־שָׁמֶל וַיֹּאמֶר חֲגִי׃
5 וַיִּצַּח אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר הֲנִלִי כִּי־קָרָאתָ לִי׃
וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב וַיִּלֶּךְ וַיִּשְׁכַּב׃
6 וַיִּסָּף יְהוָה קְרָא עוֹד שָׁמֶל וַיִּקְרָא שָׁמֶל וַיִּלֶּךְ וַיִּשְׁכַּב׃
7 וַיִּשְׁמָע אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר הֲנִלִי כִי־קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
8 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
9 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
10 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
11 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
12 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
13 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
14 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
15 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
16 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
17 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
18 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
19 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
20 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃
21 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־עָלֵי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שָׁכַב׃

3 Kai o lúchnos tou theou prín ipiskeuasqhínai, kai Samuélh ekátheuden én tḡ naḡ ou̇ ḣ kēbwtós tou theou. 4 Kai ekálese Kýrios Samuélh Samuélh. kai eípen 'Idou egṵ. 5 Kai eḏrame prós 'Hlí kai eípen 'Idou egṵ, ὅτι kéklyhkas me. kai eípen Ou̇ kéklyhka se, anástrefe kátheude. kai anéstrefe kai ekátheude. 6 Kai prosítheto Kýrios kai ekálese Samuélh Samuélh. kai iporeúthē prós 'Hlí tḡ deúteron kai eípen 'Idou egṵ, ὅτι kéklyhkas me. kai eípen Ou̇ kéklyhka se, anástrefe kátheude. 7 Kai Samuélh prín gnṵnai theon kai apokalupqhínai autḡ rḡma Kuríou. 8 Kai prosítheto Kýrios kaléσαι Samuélh én trítḡ. kai anístē kai iporeúthē prós 'Hlí kai eípen 'Idou egṵ, ὅτι kéklyhkas me. Kai isofísato 'Hlí ὅτι Kýrios kéklyhe tḡ paidáριον, 9 Kai eípen 'Anástrefe kátheude, téknon. kai ístai ían kalíse se, kai eírēis Lálei, ὅτι ákoutei ó doúlós sou. Kai iporeúthē Samuélh kai ikomíthē én tḡ tópw autou̇. 10 Kai ἦλθε Kýrios kai katístē, kai ekálesen autón ὡς ἄπαξ kai ἄπαξ. kai eípe Samuélh Lálei, ὅτι ákoutei ó doúlós sou. 11 Kai eípe Kýrios prós Samuélh 'Idou egṵ poiẇ tá rḡmatá mou én 'Israhḗl. παντός ákountos autá, ἡχῆσει áμφότερα tá ὅτα autou̇. 12 'En tḡ ἡμέρᾳ kēinḡ ipēgerṵ epí 'Hlí pánta ὅσα ἰδάλησα eís tḡn oíkon autou̇, árξομαι kai ipiteléσω. 13 Kai anḡγγelka autḡ ὅτι ekdikṵ egṵ tḡn oíkon autou̇ ἕως aiónos én adíkiais uíwn autou̇, ὅτι kakologoúntes theon oí uiol autou̇, kai ouk énouthēte autous kai ouḗ ou̇τως. 14 'Om̄sa tḡ oíkw 'Hlí Eí eḗlaskḡsetai adíkia oíkou 'Hlí én θυμámati kai én θυsaías ἕως aiónos. 15 Kai koimáται Samuélh ἕως πρωί, kai ὥρθισε tḡ πρωί kai ἦνοιξε tás θύρας oíkou Kuríou. kai Samuélh ἰφοβῆθη áπαγγεῖλαι tḡn ὅρασιν. 16 Kai eípen 'Hlí prós Samuélh Samuélh téknon. kai eípen 'Idou egṵ. 17 Kai eípe Tí tḡ rḡma tḡ lalēthin prós sé; mḡ dḡ krúpsas áp' imou. táde poíhsai soi ó theós kai táde προσθέη, ían krúpsas áp' imou rḡma ek pántwn tḡn λόγων tḡn lalēthéntwn soi én tois ὡσί sou. 18 Kai áḡγγειλε Samuélh pántas tous λόγους, kai ouk ekrupsen áp' autou̇. Kai eípen 'Hlí Kýrios autós, tḡ agathón énōπιον autou̇ poíhsē. 19 Kai imēgalúnthē Samuélh kai ἦν Kýrios meḡ autou̇, kai ouk ípeesen ápḡ pántwn tḡn λόγων autou̇ epí tḡn γῆν. 20 Kai eḡnwsan pás 'Israhḗl ápḡ Dán kai ἕως Bḡrḡsabee ὅτι písstós Samuélh eís prophḗtḡn tḡ Kuríw. 21 Kai prosítheto Kýrios dḡλωthḡnai én Shlóm, ὅτι ápekalúfthē Kýrios prós Samuélh.

3 Lucerna Dei antequam extingueretur, Samuel dormiebat in templo Domini, ubi erat arca Dei. 4 Et vocavit Dominus Samuel. Qui respondens, ait: Ecce ego. 5 Et cucurrit ad Heli, et dixit: Ecce ego: vocasti enim me. Qui dixit: Non vocavi: revertere, et dormi. Et abiit, et dormivit. 6 Et adjecit Dominus rursum vocare Samuelem. Consurgensque Samuel, abiit ad Heli, et dixit: Ecce ego: quia vocasti me. Qui respondit: Non vocavi te, fili mi: revertere et dormi. 7 Porro Samuel necdum sciebat Dominum, neque revelatus fuerat ei sermo Domini. 8 Et adjecit Dominus, et vocavit adhuc Samuelem tertio. Qui consurgens abiit ad Heli, 9 Et ait: Ecce ego: quia vocasti me. Intellexit ergo Heli quia Dominus vocaret puerum: et ait ad Samuelem: Vade, et dormi: et si deinceps vocaverit te, dices: Loquere Domine, quia audit servus tuus. Abiit ergo Samuel, et dormivit in loco suo. 10 Et venit Dominus, et stetit: et vocavit, sicut vocaverat secundo, Samuel, Samuel. Et ait Samuel: Loquere Domine, quia audit servus tuus. 11 Et dixit Dominus ad Samuelem: Ecce ego facio verbum in Israel: quod quicumque audierit, tinnient ambæ aures ejus. 12 In die illa suscitabo adversum Heli omnia quæ locutus sum super domum ejus: incipiam, et complebo. 13 Prædixi enim ei quod judicaturus essem domum ejus in æternum, propter iniquitatem, eo quod noverat indignè agere filios suos, et non corripuerit eos. 14 Idcirco juravi domui Heli, quod non expiatur iniquitas domus ejus victimis et muneribus usque in æternum. 15 Dormivit autem Samuel usque mane, aperuitque ostia domus Domini. Et Samuel timebat indicare visionem Heli. 16 Vocavit ergo Heli Samuelem, et dixit: Samuel fili mi? Qui respondens, ait: Præsto sum. 17 Et interrogavit eum: Quis est sermo, quem locutus est Dominus ad te? oro te ne celaveris me; hæc faciat tibi Deus, et hæc addat, si absconderis a me sermonem, ex omnibus verbis quæ dicta sunt tibi. 18 Indicavit itaque ei Samuel universos sermones, et non abscondit ab eo. Et ille respondit: Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat. 19 Crevit autem Samuel, et Dominus erat cum eo, et non cecidit ex omnibus verbis ejus in terram. 20 Et cognovit universus Israel, a Dan usque Bersabee, quod fidelis Samuel propheta esset Domini. 21 Et addidit Dominus ut appareret in Silo, quoniam revelatus fuerat Dominus Samueli in Silo, juxta verbum Domini.

וַיְהִי דְבַר־שְׂמֹאל לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לְקָרָאת פְּלִשְׁתִּים לַמִּלְחָמָה וַיִּהְיוּ עַל־הָאֵבֶן הַעֶזֶר וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בָּאֵמָּה׃
 וַיַּעֲרֹכוּ פְּלִשְׁתִּים לְקָרָאת יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאֵל הַמִּלְחָמָה וַיִּגְּגָה יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּפֹּד בַּמַּעֲרָקָה בַּשָּׂדֶה פֶּאֶרְצֵת אֶלְפִים אִישׁ׃
 וַיָּבֹא חֶצֶן אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זָקֵן יִשְׂרָאֵל לָמָּה נִגְּגָה יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְּלִשְׁתִּים נִקְחָה אֶלֶינוּ מַשְׁלָח אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וַיָּבֹא בַּחֲרָבָנוּ וַיִּשְׁעָנוּ מִבֶּהֱמָה אִי־בָנוּ׃
 וַיִּשְׁלַח הַעָם שְׁלֹחַ וַיִּשְׁאֲלוּ מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה צְבָאוֹת יִשְׁבֵּב הַכַּרְבִּים וְשָׁם שָׁגַן בְּגִרְעָלִי עַם־אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים חֶסֶן וַיִּכְנָס׃
 וַיְהִי צְבָאוֹת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה בְּדוֹלָה וַתֵּחָם הָאָרֶץ׃
 וַיִּשְׁמָעוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מָה קוֹל הַתְּרוּעָה הַבְּדוֹלָה הַזֹּאת בַּמַּחֲנֶה הַעֲבָרִים וַיַּעֲבִי צִי אֲרוֹן יְהוָה בָּא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃
 וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ לָנוּ כִּי לֹא הִתְקַדַּח קְדָאֵת אֶתְמוֹל שֶׁלֹּשׁ׃
 אֵיךְ לָנוּ כִּי וַיִּצְלַנו מִיַּד הָאֱלֹהִים הַמַּחֲנֶה הָאֵלֶּה תָּם בַּמַּדְבָּר׃
 הַתְּחִיזוּ וְהָיָה לְאִשִּׁים פְּלִשְׁתִּים בְּעַדְכֶם לַעֲבָדִים בְּאֶשֶׁר עָבְדוּ לָכֶם וְהָיִיתֶם לְאִשִּׁים וְנִלְחַמְתֶּם׃
 וַיִּלְחַמוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּגְּגָה יִשְׂרָאֵל וַיִּגְּסוּ אִישׁ לְאֶחָיו וַיִּתְּחִי הַמַּחֲנֶה בְּדוֹלָה מֵאֵד וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אָלֶף רַגְלִי׃
 וַאֲרוֹן אֱלֹהִים נִלְקָח וַשָּׁגַן בְּגִרְעָלִי מֵתוֹ חֶסֶן וַיִּכְנָס׃
 וַיִּרְץ אִישׁ־בְּנִימֹל מַהֲמַעֲרָקָה וַיָּבֹא שָׁלֹחַ בָּיִת חַתָּא וַיַּמְצִי קִרְעִים וַאֲדָמָה עַל־רֹאשׁוֹ׃
 וַיָּבֹאוּ וַחֲנָה לְעָלִי יֹשֵׁב עַל־הַפֶּסֶא וְיָרְדוּ מִצִּפֹּר קִירְתָּהּ לְבֹן חֲדָד עַל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַהֲאִישׁ בָּא לְחַנְדִּי צִיר וַתִּנָּקַח כְּלִי־קֶרֶר׃
 וַיִּשְׁמָע עָלֶי אֶת־קוֹל הַצִּפֹּרָה וַיֹּאמֶר מָה קוֹל חַתָּמוֹן מֵהָהָ וַהֲאִישׁ מֵהָר וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְעָלִי׃
 וַיִּשְׁמָע עָלֶי וַיִּשְׁלַח בְּרִית־שָׁמָיִם וַיִּשְׁמָעוּ שָׁגַן וַעֲבָדֵי הָמָה וְלֹא יָכוֹל לְהֵאָוֶה׃

1 ΚΑΙ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ τοῦ προφήτης γενέσθαι τῷ Κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων. Καὶ Ἦλὶ πρεσβύτερος σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου. Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συνελθόντες ἀλλόφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον· καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς Πίλμουν, καὶ παρεβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενίξερ, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεβάλλουσιν ἐν Ἀφίκ. 2 Καὶ παρατάσσονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. 3 Καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ Κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς Κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων; λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλῶμ, καὶ ἐξελεύσθω ἐκ μέσου ἡμῶν καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν. 4 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλῶμ, καὶ αἶρουν ἐκείθεν τὴν κιβωτὸν Κυρίου καθημένου Χερουβίμ· καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἦλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ, Ὁφνὶ καὶ Φινεί. 5 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς Κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀνέκραξε πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ. 6 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι Τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς Κυρίου ἦκει εἰς τὴν παρεμβολήν. 7 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον Οὗτοι οἱ θεοὶ ἤκασιν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν· οὐαὶ ἡμῖν· ἐξελοῦ ἡμᾶς, Κύριε, σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοιαύτη ἐχθὺς καὶ τρίτην. 8 Οὐαὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεύεται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θῶν τῶν στερεῶν τούτων; οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν τῇ ἱρήμῳ. 9 Κραταίουσθε καὶ γίνισθε εἰς ἀνδρας, ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις καθὼς ἰδοὺλεσαν ἡμῖν, καὶ ἴσθε εἰς ἀνδρας καὶ πολεμήσατε αὐτούς. 10 Καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς· καὶ πταίει ἀνὴρ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφυγεν ἕκαστος εἰς σκηνώμα αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα, καὶ ἔπεσαν ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων. 11 Καὶ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἦλὶ ἀπέθανον, Ὁφνὶ καὶ Φινεί. 12 Καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ ἦλθεν εἰς Σηλῶμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεβρώγασα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. 13 Καὶ ἦλθε, καὶ ἰδοὺ Ἦλὶ ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλιν σκοπεύων τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ ὁ ἀνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ ἀνεβόησεν ἡ πόλις. 14 Καὶ ἤκουσεν Ἦλὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπε Τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; καὶ ὁ ἀνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ Ἦλὶ. 15 Καὶ Ἦλὶ υἱὸς ἐνεμήκοντα ἐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανεστήσαν καὶ οὐκ ἐπίβλεπε· καὶ εἶπεν Ἦλὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ Τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου;

1 ET evenit sermo Samuelis universo Israeli. Et factum est in diebus illis, convenerunt Philisthiim in pugnam: et egressus est Israel obviam Philisthiim in praelium, et castrametatus est juxta lapidem Adjutorii. Porro Philisthiim venerunt in Aphec, 2 Et instruxerunt aciem contra Israel. Inito autem certamine, terga vertit Israel Philisthæis: et caesa sunt in illo certamine passim per agros, quasi quatuor millia virorum. 3 Et reversus est populus ad castra: dixeruntque majores natu de Israel: Quare percussit nos Dominus hodie coram Philisthiim? Afferamus ad nos de Silo arcam foederis Domini, et veniat in medium nostri, ut salvet nos de manu inimicorum nostrorum. 4 Misit ergo populus in Silo, et tulerunt inde arcam foederis Domini exercituum sedentis super cherubim: erantque duo filii Heli cum arca foederis Dei, Ophni et Phinees. 5 Cumque venisset arca foederis Domini in castra, vociferatus est omnis Israel clamore grandi, et personuit terra. 6 Et audierunt Philisthiim vocem clamoris, dixeruntque: Quenam est - hæc vox clamoris magni in castris Hebræorum? Et cognoverunt quod arca Domini venisset in castra. 7 Timueruntque Philisthiim, dicentes: Venit Deus in castra Et ingemuerunt, dicentes: 8 Væ nobis: non enim fuit tanta exultatio heri et nudius tertius: væ nobis. Quis nos salvabit de manu Deorum sublimium istorum? hi sunt Dii, qui percusserunt Ægyptum omni plaga, in deserto. 9 Confortamini, et estote viri, Philisthiim: ne serviatis Hebræis, sicut et illi servierunt vobis: confortamini, et bellate. 10 Pugnaverunt ergo Philisthiim, et cæsus est Israel, et fugit unusquisque in tabernaculum suum: et facta est plaga magna nimis: et ceciderunt de Israel triginta millia peditum. 11 Et arca Dei capta est: duo quoque filii Heli mortui sunt, Ophni et Phinees. 12 Currans autem vir de Benjamin ex acie, venit in Silo in die illa, scissa veste, et conspersus pulvere caput. 13 Cumque ille venisset, Heli sedebat super sellam contra viam spectans. Erat enim cor ejus pavens pro arca Dei. Vir autem ille postquam ingressus est, nuntiavit urbi: et ululavit omnis civitas. 14 Et audivit Heli sonitum clamoris, dixitque: Quis est hic sonitus tumultus hujus? At ille festinavit, et venit, et nuntiavit Heli. 15 Heli autem erat nonaginta et octo annorum, et oculi ejus caligaverant, et videre non poterat.

16 ויאמר האיש אל-עלי אגזל הקדש
מדת-פערקדא ואלי מדת-פערקדא נסתי
היום ויאמר מה-הנה הדבר בך: 17 ויען
המבשר ויאמר גם ישראל לפני כל-שמים
וגם מנקה גדולה היתה דעם ונס-שג
בליד מותו קפלי ופינתם וארון האלהים
גלוקה: 18 ויחלי פתח-ביתו ואת-ארון
האלהים ויפל מעל-לפסא אחר-פית
פערד. 19 השער ותשבר מפרקתו וימת
פירקו האיש וקבר והוא שקט את-ישראל
ארבעים שנה: 20 וכלתו אשת-פניחם
הנה ללח ותשמע את-השמועה אל-
הלקח ארון האלהים וימת חמיה ואישה
ותבע ותלד פרינקפני עליה צהיה:
21 ובעת מותה ותדברנה הפנקבות עליה
אל-תיראי פריקו גלית ולא עתה ולא-
שמה לה: 22 ותקרא לפער אי קבול
לאמר גלה קבול מישראל אל-הלקח
ארון האלהים ואל-חמיה ואישה:
23 ותאמר גלה קבול מישראל פי גלוק
ארון האלהים:

פרשה ה:

1 וכל-שמים לקחו את ארון האלהים
ויבאחו מאחו העזר אשדוד: 2 ויקחו
כל-שמים את-ארון האלהים ויבאו אלו צית
דגון וישיני אלו אצל דגון: 3 וישקימו
אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו
ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את-דגון
וישבו אלו למקומו: 4 וישקימו בבקר
ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני
ארון יהוה וראש דגון ושתי פפות גיו
ברתו אל-המפתח בק דגון נשאר עליו:
5 על-פניו לא-יחרכו כחגי דגון וכל-הבאים
בית-דגון על-מפתו דגון באשדוד עד
היום הנה: 6 ותקבר ד-יהוה אל-
האשדודים וישמעו בנה אהם בעפלים את-
אשדוד ואת-בבליה: 7 ויקחו אנשי-אשדוד
פריקו ואמרו לא-ישב ארון אלתו ישראל
עמנו פריקתה יד עלינו ועל דגון אלהינו:
8 וישלחו ויאספו את-כל-סרגי כל-שמים
אליהם ויאמרו מה-נעשה לארון אלתו
ישראל ויאמרו בנה יסב ארון אלתו
ישראל וישבו את-ארון אלתו ישראל:

16 Kai o anhr speusas prosēlthe prōs 'Hli kai
ēlpen autō 'Egō eīmi o ēkwn ek tēs παρεμβολῆς,
kāgō pēfeyga ek tēs παρατάξεως σήμερον. Kai
ēlpen 'Hli 'Tí tò γεγονός ῥῆμα, τέκνον; 17 Kai
ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον καὶ εἶπε Πέφeyγεν ἄνθρωπος
'Ισραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο πληγὴ
μεγάλῃ ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφοτέροι οἱ υἱοὶ σου
τεθνήκασιν, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη. 18 Kai
ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ
ἐπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς
πόλης, καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀτίθανεν,
ὅτι πρεσβύτερος ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρύν· καὶ αὐτὸς
ἐκρινε τὸν 'Ισραὴλ εἰκοσι ἔτη. 19 Kai νόμφη
αὐτοῦ γυνὴ Φινεὺς συνεληφύα τοῦ τεκεῖν· καὶ
ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ
καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσε καὶ ἔτεκεν, ὅτι ἐπιστράφησαν ἐπ'
αὐτὴν ὥδινες αὐτῆς, 20 Kai ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς
ἀποθνήσκει· καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεια-
κυῖαι αὐτῇ Μὴ φοβοῦ, ὅτι υἱὸν τέτοκας· καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς. 21 Kai
ἐκάλεσε τὸ παιδάριον Οὐαίβαρχαβῶθ ὑπὲρ τῆς
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ
ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. 22 Kai εἶπαν Ἀπώκισται
δόξα 'Ισραὴλ ἐν τῷ ληφθῆναι τὴν κιβωτὸν Κυρίου.

ΚΕΦ. ε'.

1 KAI ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβενέζερ εἰς Ἀζωτον.
2 Kai ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου καὶ
εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγών, καὶ παρέστησαν
αὐτὴν παρὰ Δαγών. 3 Kai ὤρθησαν οἱ Ἀζώτιοι
καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγών, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ
Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ ἤγειραν τὸν Δαγὼν καὶ
κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ
Κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς,
καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν, τὴν
Ἀζωτον καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς. 4 Kai ἐγένετο ὅτε
ὤρθησαν τὸ πρῶν, καὶ ἰδοὺ Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου·
καὶ κεφαλὴ Δαγών καὶ ἀμφοτέρα τὰ ἰχνη χειρῶν
αὐτοῦ ἀφρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια Ἀμαφὲθ ἕκαστοι,
καὶ ἀμφοτέροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτω-
κότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλὴν ἡ ῥάχης Δαγών
ὑπελείφθη. 5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς
Δαγών καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγών
ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγών ἐν Ἀζώτῃ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσι. 6 Kai
ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ Ἀζωτον καὶ ἐπήγαγεν
αὐτοῖς, καὶ ἐξέτεκεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον
τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες· καὶ ἐγένετο
σύγχυστος θανάτος μεγάλῃ ἐν τῇ πόλει. 7 Kai
εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν ὅτι
οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ θεοῦ 'Ισραὴλ μεθ' ἡμῶν,
ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγὼν θεὸν
ἡμῶν. 8 Kai ἀποστέλλουσι καὶ συναγοῦσιν τοὺς
σατράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτούς καὶ λέγουσι
Τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῇ τοῦ θεοῦ 'Ισραὴλ; καὶ λέγουσιν
οἱ Γεθαῖοι Μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς·
καὶ μετῴθη κιβωτὸς τοῦ θεοῦ 'Ισραὴλ εἰς Γέθ.

16 Et dixit ad Heli: Ego sum qui veni de
prælio, et ego qui de acie fugi hodie. Cui ille
ait: Quid actum est, fili mi? 17 Respondens
autem ille, qui nuntiabat, Fugit, inquit, Israel
coram Philistiim, et ruina magna facta est in
populo: insuper et duo filii tui mortui sunt,
Ophni et Phinees, et arca Dei capta est.
18 Cumque ille nominasset arcam Dei, cecidit
de sella retrorsum juxta ostium, et fractis
cervicibus mortuus est. Senex enim erat vir
et grandævus: et ipse judicavit Israel quadra-
ginta annis. 19 Nurus autem ejus, uxor
Phinees, prægnans erat, vicinaque partui: et
audito nuntio quod capta esset arca Dei, et
mortuus esset socer suus, et vir suus, incurvavit
se et peperit: irruerant enim in eam dolores
subiti. 20 In ipso autem momento mortis
ejus dixerunt ei quæ stabant circa eam: Ne
timeas, quia filium peperisti. Quæ non re-
spondit eis, neque animadvertit. 21 Et
vocavit puerum, Ichabod, dicens: Translata
est gloria de Israel, quia capta est arca Dei, et
pro socero suo et pro viro suo; 22 Et
ait: Translata est gloria ab Israel, eo quod
capta esset arca Dei.

CAPUT V.

1 PHILISTHIIM autem tulerunt arcam Dei,
et asportaverunt eam a lapide Adjutorii in
Azotum. 2 Tuleruntque Philisthiim arcam
Dei, et intulerunt eam in templum Dagon, et
statuerunt eam juxta Dagon. 3 Cumque
surrexissent diluculo Azotii altera die, ecce
Dagon jacebat pronus in terra ante arcam
Domini: et tulerunt Dagon, et restituerunt
eum in locum suum. 4 Rursumque mane
die altera consurgentes, invenerunt Dagon
jacentem super faciem suam in terra coram
arca Domini: caput autem Dagon, et duæ
palmæ manuum ejus abscissæ erant super
limen: 5 Porro Dagon solus truncus reman-
serat in loco suo. Propter hanc causam
non calcant sacerdotes Dagon, et omnes
qui ingrediuntur templum ejus, super limen
Dagon in Azoto, usque in hodiernum diem.
6 Aggravata est autem manus Domini
super Azotios, et demolitus est eos: et
percussit in secretiori parte natium Azotum,
et fines ejus. Et ebullierunt villæ et agri
in medio regionis illius, et nati sunt mures,
et facta est confusio mortis magnæ in civitate.
7 Videntes autem viri Azotii hujuscemodi
plagam, dixerunt: Non maneat arca Dei
Israel apud nos: quoniam dura est manus
ejus super nos, et super Dagon deum nostrum.
8 Et mittentes congregaverunt omnes
satrapas Philisthinorum ad se, et dixerunt:
Quid faciemus de arca Dei Israel? Respon-
deruntque Gethæi: Circumducatur arca Dei
Israel. Et circumduxerunt arcam Dei Israel.

9 וַיְהִי אַחֲרֵי הַסֵּבָה אֹתוֹ וַתְּהִי נִדְחָהּ בְּעִיר כַּחֲמֹסָה דְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּזְחַל אֶת־אֲנָשֶׁי הָעִיר מִקֶּשֶׁן וְעַד־גְּדוֹל וַיִּשְׁתַּרְוּ לָהֶם עֲפָלִים: 10 וַיִּשְׁלַח אֶת־אֲרֹן הָאֱלֹהִים עֲקָרוֹן וַיְהִי כְּבוֹד אֲרֹן הָאֱלֹהִים עֲקָרוֹן וַיִּזְעַף הָעֲקָרָנִים לֵאמֹר הַסֵּבָה אֵלֵינוּ אֶת־אֲרֹן אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל לְהַמִּיתָנוּ וְאֶת־עַמִּי: 11 וַיִּשְׁלַח וַיֹּאסֶפּוּ אֶת־כָּל־סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שְׁלַח אֶת־אֲרֹן אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְנִשָּׁב לְמַקְוָמוֹ וְלִהְיוֹת אֹתוֹ וְאֶת־עַמִּי בְּרִיקָה מְאֹד יָד הָאֱלֹהִים שָׁם: 12 וַהֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מָתוּ חָפְזֵי בְּעַפְלִים וַתַּעַל שׁוֹעֵת הָעִיר הַשָּׂמִים:

פרשה ו:

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־הַנֶּחֱךָ בְּשָׁבָה פְלִשְׁתִּים שָׁבָה חֲדָשִׁים: 2 וַיִּקְרָא פְלִשְׁתִּים לְבָרְהִים וְלַחֲסִים לֵאמֹר מַה־נַּעֲשֶׂה לְאֲרֹן יְהוָה הַדּוֹיֵשֶׁם בַּמָּה נִשְׁלַחְנוּ לְמַקְוָמוֹ: 3 וַיֹּאמְרוּ אֲסִמְשִׁלֵּימ אֶת־אֲרֹן אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֶל־יִשְׁלַח אֹתוֹ רִיקָם בְּרִיקָהּ תִּשְׁכַּח לוֹ אֲשֶׁם אִין תִּרְפָּא וְנִדְעַ לָהֶם לָמָּה לִּהְיוֹת יָדוֹ מֵכָּם: 4 וַיֹּאמְרוּ מַה הָאֲשָׁם אֲשֶׁר נִשָּׁב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסֵּפֶל סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עֶפְלִי זָהָב וְחֲמִשָּׁה עֶפְפֵּי זָהָב בְּרִיקָהּ אֶתְּחַן לְבָלָם וְנִשְׁכַּח לוֹ וְנִשְׁכַּח לוֹ אֲשֶׁם אִין תִּרְפָּא וְנִדְעַ לָהֶם עֲבָרֵיכֶם הַמִּשְׁחִיתִים אֶת־הָאָרֶץ וְנִתְחַם לֵאלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל בְּכֹד אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל: 6 וְלָמָּה תִּכְבְּדוּ אֶת־לְבַבְכֶּם כִּי־אֲשֶׁר בְּכֶדוֹ מִבְּרִים וּפְרָעוֹ אֶת־לְבָבְכֶם הַלֹּא כִּי־אֲשֶׁר הִתְעַלְל בָּכֶם וַיִּשְׁלַח וַיִּלְכְּדוּ: 7 וַעֲתָה קְרוּ וַעֲשׂוּ עֲגָלָה חֲדָשָׁה אֲחֹת וַשְּׁמִי פְרוּחַ עֲלֹת אֲשֶׁר לִהְיוֹת עֲלֵיכֶם עַל נֶאֱסַרְתֶּם אֶת־הַפְּרוּחַ בַּעֲגָלָה וְנִשְׁכַּחְתֶּם בְּגִיתֶם מִמֶּנֶּה וְנִתְחַם אֹתוֹ אֶל־הַעֲגָלָה וְאֶת־פְּלִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הִשְׁכַּחְתֶּם לוֹ אֲשֶׁם תִּשְׁכַּח: 9 וַיֹּאמְרוּ אֲמִידָהּ בְּבֹלֵי עֲגָלָה מִיָּמָּה הָאֵל לֹא־נִדְעָנוּ כִּי לֹא יָדוּ גִּזְרָה זָנִי מִקֶּדָּה הָיָה הַיָּד לָנוּ:

9 Kai egenēthi metὰ τὸ μεταθεῖν αὐτὴν καὶ γίνεται χεὶρ Κυρίου τῇ πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ὥς μεγάλου, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν. Καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι λαυτοῖς ἔδρας, 10 Kai ἐξαποστέλλουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα. Καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται λίγοντες Τί ἀπεστρέψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς θανατώσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν; 11 Kai ἐξαποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπον Ἐξαποστεῖλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καθίστατε εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν· ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα, ὡς εἰσῆλθε κιβωτὸς θεοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ. 12 Kai οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες ἐπληγήσαν εἰς τὰς ἔδρας· καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.

ΚΕΦ. σ'.

1 KAI ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων ἐπὶ τὰ μῆνας, καὶ ἐξέλεον ἡ γῆ αὐτῶν μύας. 2 Kai καλοῦσιν ἀλλοφύλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντις καὶ τοὺς ἱπποδῶν αὐτῶν λίγοντες Τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῇ Κυρίου; γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελῶμεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. 3 Kai εἶπαν Εἰ ἐξαποστέλλετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, μὴ δὲ ἐξαποστεῖλητε αὐτὴν κενήν, ἀλλὰ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου, καὶ τότε λαθήσεσθε, καὶ ἐξιλασθήσεται ὑμῖν· μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν; 4 Kai λίγουντε Τί τὸ τῆς βασάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ; Kai εἶπαν Κατὰ ἡριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἔδρας χρυσᾶς, ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ. 5 Kai μὴ χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μυῶν καὶ τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν· καὶ δώσατε τῷ Κυρίῳ δόξαν, ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν. 6 Kai ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον; 7 Kai νῦν λῖβετε καὶ ποιήσατε ἄμαξαν καὶνὴν καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἀνεὺ τῶν τέκνων· καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἀμάξῃ, καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν εἰς ὄλκον. 8 Kai λήψετε τὴν κιβωτὸν καὶ θήσατε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν, καὶ τὰ σκεῖη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσατε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ θήσατε ἐν θίματι Βερσεχθὰν ἐν μέρους αὐτῆς, καὶ ἐξαποστεῖλατε αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε αὐτήν, καὶ ἀπελεύσεσθε. 9 Kai ὁψεσθε, εἰ ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς πορεύσεται μετὰ Βαιθσαμύς, αὐτὸς πεποιήκεν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύτην· καὶ ἴαν μὴ, καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἦπται ἡμῶν, ἀλλὰ σὺμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν.

9 Illis autem circumducentibus eam, fiebat manus Domini per singulas civitates interfectionis magnæ nimis: et percutiebat viros uniuscujusque urbis, a parvo usque ad majorem, et computrescebant prominentes extales eorum. Inieruntque Gethæi consilium, et fecerunt sibi sedes pelliceas. 10 Miserunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venisset arca Dei in Accaron, exclamaverunt Accaronitæ, dicentes: Adduxerunt ad nos arcam Dei Israel, ut interficiat nos et populum nostrum. 11 Miserunt itaque et congregaverunt omnes satrapas Philisthinorum, qui dixerunt: Dimittite arcam Dei Israel, et revertatur in locum suum, et non interficiat nos cum populo nostro. 12 Fiebat enim pavor mortis in singulis urbibus, et gravissima valde manus Dei; viri quoque, qui mortui non fuerant, percutiebantur in secretiori parte nati: et ascendebat ululatus uniuscujusque civitatis in cælum.

CAPUT VI.

1 FUIT ergo arca Domini in regione Philisthinorum septem mensibus. 2 Et vocaverunt Philisthiim sacerdotes et divinos, dicentes: Quid faciemus de arca Domini? indicate nobis quomodo remittamus eam in locum suum. Qui dixerunt: 3 Si remittitis arcam Dei Israel, nolite dimittere eam vacuum, sed quod debetis reddite ei pro peccato, et tunc curabimini: et scietis quare non recedat manus ejus a vobis. 4 Qui dixerunt: Quid est quod pro delicto reddere debeamus ei? Responderuntque illi: 5 Juxta numerum provinciarum Philisthinorum, quinque anos aureos facietis, et quinque mures aureos: quia plaga una fuit omnibus vobis, et satrapis vestris. Facietisque similitudines anorum vestrorum, et similitudines murium, qui demoliti sunt terram; et dabitis Deo Israel gloriam: si forte relevet manum suam a vobis, et a diis vestris, et a terra vestra. 6 Quare aggravatis oorda vestra, sicut aggravavit Ægyptus et Pharaon cor suum? nonne postquam percussus est, tunc dimisit eos, et abierunt? 7 Nunc ergo arripite et facite plaustrum novum unum: et duas vaccas foetas, quibus non est impositum jugum, jungite in plastro, et recludite vitulos earum domi. 8 Tolleis quoque arcam Domini, et ponetis in plastro, et vasa aurea, quæ exsolvistis ei pro delicto, ponetis in capsellam ad latus ejus: et dimittite eam, ut vadat. 9 Et aspicietis: et siquidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, minime: sciemus quia nequaquam manus ejus tetigit nos, sed casu accidit.

10 וַיַּעֲשׂוּ הַחֲנֻכִּים כִּן וַיִּקְחוּ שְׁמֵי קִרְיָת
צִיּוֹן וַיִּסְכְּרוּם בַּעֲגֻלָּהּ וְאֶת־בְּנֵיהֶם קָלוּ
בְּקִירָה: 11 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה אֶל־
הַעֲגֻלָּה וְאֶת הַחֲרָצִי וְאֶת עֲקֻבְרֵי הַחֲזָב
וְאֶת צִלְמֵי שְׁחִירָהֶם: 12 וַיִּשְׁלַח הַכֹּהֲנִים
בַּחֹדֶשׁ עֶלֶד־דָּרָה בֵּית שֹׁמֶשׁ בְּמִסְלַח אֶחָד
הַלְכֵי חֶלֶק וְנָעִזוּ וַלֹּא־סָרוּ יָמִין וּשְׂמָאוֹל
וְסִרְגָּי פִּלְשֹׁתִים הַלְכִים אַחֲרֵיהֶם צֶדֶקְבֹּל
בֵּית שֹׁמֶשׁ: 13 וַבֵּית שֹׁמֶשׁ הָיָה קָצֵר
הַסָּבִים בְּעֶמֶק נִישָׁאֵה אֶת־עֲנִיָּהֶם וַיִּרְאֵה
אֶת־הָאֲרוֹן וַיִּשְׁמָחוּ לְהָאוֹת: 14 וַהֲעֲגֻלָּה
אֶחָד אֶל־שִׁדְחֵי יְהוֹשָׁע בֵּית־הַשֹּׁמֶשׁ וַתַּעֲמֵד
שָׁם וְשָׁם אָבִן בְּדוֹלָה וַיִּבְקָעוּ אֶת־עֲצֵי
הַעֲגֻלָּה וְאֶת־הַקִּרְיָת הַעֲלִי עֲלֶיהָ לִיהְיוֹת:
15 וְהַלֵּלִים הַחֲרִידִי אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־
הַחֲרָצִי אֲשֶׁר־אֵתֵּן אֲשֶׁר־בּוֹ כְּלִירֻחָב וַיִּשְׁמְרוּ
אֶל־הָאָבִן בְּדוֹלָה וְאֶת־בֵּית־שֹׁמֶשׁ הַעֲלִי
עֲלִיּוֹת וַיִּנְדְּחוּ זְבָחִים בַּיּוֹם הַהוּא לִיהְיוֹת:
16 וַתִּמְשָׁךְ סִרְגֵּי־פִלְשֹׁתִים רָאִי וַיִּשְׁבִּי
צִיּוֹן בַּיּוֹם הַהוּא: 17 וְהָלַךְ
סִחֲרִי הַחֲזָב אֲשֶׁר הִשְׁכִּיב פִּלְשֹׁתִים אֲשֶׁם
לִיהְיוֹת לְאִשְׁחֹד אֶחָד לַעֲזָרָה אֶחָד
לְאִשְׁחֵלֶיךָ אֶחָד לֵבֶן אֶחָד לַעֲזָרָה אֶחָד:
18 וַעֲקֻבְרֵי הַחֲזָב מִסְפָּר קִלְעִיר
פִּלְשֹׁתִים לְחֻמֶּשֶׁת הַסִּרְגִּים מִעִיר מִבְּצֵר
וְעַד כָּפֹר הַחֲרָצִי וְעַד אֶבֶל הַבְּדוֹלָה
אֲשֶׁר הִקְיָהוּ צִלְחֵי אֶת אֲרוֹן יְהוָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה בַּשָּׂדֶה יְהוֹשָׁע בֵּית־הַשֹּׁמֶשׁ:
19 וַיִּהְיֶה בַּאֲשֶׁר בֵּית־שֹׁמֶשׁ כִּי רָאִי בָּאֲרוֹן
יְהוָה וַיָּדָה בָּעָם שְׂבָעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים
אֶלֶף אִישׁ וַיַּחֲמִדּוּ הָעָם כִּי־הִקְיָה יְהוָה
בָּעָם מִכָּה בְּדוֹלָה: 20 וַיֹּאמְרוּ אֲנִשְׁי בֵּית־
שֹׁמֶשׁ מִי יִכָּל לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה:
הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֶל־מִי יַעֲלֶה מִצִּילֵי:
21 וַיִּשְׁלָחוּ מַלְאָכִים אֶל־יְהוֹשָׁע הַרְבִּית־יְעָרִים
לֵאמֹר הִשְׁבִּי פִלְשֹׁתִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
רְדִי הַעֲלֵה אֹתוֹ אֵלֵיכֶם:

פרשה ו:

וַיִּבְרָאוּ אֲנִשְׁי הַרְבִּית יְעָרִים וַיַּעֲלֵה אֶת־
אֲרוֹן יְהוָה וַיָּבֵיאוּ אֹתוֹ אֶל־בֵּית אֶבְיָתָר
בְּבִצְרָה וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ יְהוֹשָׁע לְשֹׁמֶר אֶת־
אֲרוֹן יְהוָה: 2 וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבַת הָאֲרוֹן
בְּהַרְבֵּית יְעָרִים וַיִּרְבּוּ הַנְּזִימִים וַיִּהְיוּ עֲשָׂרִים
שָׁנָה וַיִּקְחוּ קִלְעִיר וְשִׁבְעָה אֶת־בֵּית יְהוָה:

10 Kai ipoihsan oi allobuloi outw, kai elabon
dho bōas prototokousas kai izēxan autās en tē
amāzē, kai tā tēkna autōn apokallusan eis oikon.
11 Kai ibento tēn kibwtōn Kyriou epi tēn
amāzan, kai tō thēma 'Ergāb kai tous mūs toth
xrusous. 12 Kai katēbuthnsw ai bōeis en tē ddō
eis ddōn Baisamūs, en trībē inī iporeuōnto kai
ikopiōn, kai ou mēnistanto deiā oudē aristerā.
kai oi satrapai tōn allobulōn iporeuōnto opisw
autēs ēws oriōn Baisamūs. 13 Kai oi en
Baisamūs iēthizon therismōn purōn en kolādī, kai
hōan dōthalsōs autōn kai eidon kibwtōn Kyriou,
kai hōphānthhsan eis apāntēsin autēs. 14 Kai ē
amāza eisēlthen eis agrōn 'Oshē tōn en Baisamūs,
kai isthsan ekai par' autē lithōn mēgan' kai
schizousi tā xūla tēs amāzēs, kai tās bōas
anēnekan eis olōkaūtōsin tō Kyriō. 15 Kai
oi leuitai anēnekan tēn kibwtōn tou Kyriou
kai tō thēma 'Ergāb met' autēs kai tā ep' autēs
skeiē tā xrusā, kai ibento epi tou lithou tou
mēgalou' kai oi āndres Baisamūs anēnekan
olōkaūtōsis kai thusias en tē hēmerā ekeinē tō
Kyriō. 16 Kai oi pēnte satrapai tōn allobulōn
iōrōn, kai anēstrepshn eis 'Askalōna
tē hēmerā ekeinē. 17 Kai autai ai ēdrai ai
xrusai ds apēdōkan oi allobuloi tēs basānou
tō Kyriō, tēs 'Azōtou mīan, tēs Gāzēs mīan,
tēs 'Askalōnos mīan, tēs Gēth mīan, tēs
'Akkarōn mīan. 18 Kai mūs oi xrusoi kat'
hriθmōn pasōn pōlewn allobulōn tōn
pēnte satrapōn ek pōlews isterewmēnēs kai ēws
kōmēs tou Phereziōu kai ēws lithou tou mēgalou,
ou epēthēkan ep' autōu tēn kibwtōn diathēkēs
Kyriou, tou en agrō 'Oshē tou Baisamūsitōu.
19 Kai ouk hsmīnsan oi uiōi 'Iexoniōu en tois
āndrāsi Baisamūs, dē eidan kibwtōn Kyriou' kai
epātaze en autōis iēdomēkonta āndras kai
pēntēkonta chiliādas āndrōn. Kai epēnthēsen ō
laos dē epātaze Kyrios en tō laō plēghēn
mēgalēn sfōdra. 20 Kai ēpan oi āndres oi ek
Baisamūs Tīs dunēsetai dielthein enōpiōn Kyriou
tou theōu tou āgiou toutou; kai prōs tina
anabhsētai kibwtōs Kyriou āf' hēmōn; 21 Kai
apostēllousin āγγιλους prōs tous katōikōntas
Kariathiarim lēgontes 'Apestrophasin allobuloi
tēn kibwtōn Kyriou, katābhsate kai ānagāgete
autēn prōs ienoutēs.

ΚΒΦ. ζ'.

1 KAI Ixchontai oi āndres Kariathiarim kai
anagousi tēn kibwtōn diathēkēs Kyriou, kai
eisagousin autēn eis oikon 'Amīnadāb tōn en tō
bounēf' kai tōn 'Eleāzar tōn iōn autōu hēiasan
phlāsōsēn tēn kibwtōn diathēkēs Kyriou. 2 Kai
lēgnēthē āf' hēs hēmeras hēn ē kibwtōs en Kariathiarim,
ēplēthounan ai hēmerai' kai iēgneto ēikosi
ētn, kai epēblepsē pās oikos 'Israhēl opisw Kyriou.

10 Fecerunt ergo illi hoc modo: et tollentes
duas vaccas, quæ lactabant vitulos, junxerunt
ad plaustrum, vitulosque earum concluserunt
domi. 11 Et posuerunt arcam Dei super
plaustrum, et capsellam, quæ habebat mures
aureos et similitudines anorum. 12 Ibant
autem in directum vaccæ, per viam quæ ducit
Bethsames, et itinere uno gradiebantur,
pergentes et mugientes: et non declinabant
neque ad dexteram, neque ad sinistram: sed
et satrapæ Philisthiim sequebantur usque ad
terminos Bethsames. 13 Porro Bethsamitæ
metebant triticum in valle: et elevantes oculos
suos, viderunt arcam, et gavisī sunt cum
vidissent. 14 Et plaustrum venit in agrum
Josue Bethsamitæ, et stetit ibi. Erat autem
ibi lapis magnus, et conciderunt ligna plaustrī,
vaccasque imposuerunt super ea holocaustum
Domini. 15 Levitæ autem deposuerunt arcam
Dei, et capsellam quæ erat juxta eam, in qua
erant vasa aurea, et posuerunt super lapidem
grandem. Viri autem Bethsamitæ obtulerunt
holocausta, et immolaverunt victimas in die
illa Domino. 16 Et quinque satrapæ Philis-
thinorum viderunt, et reversi sunt in Accaron
in die illa. 17 Hi sunt autem ani aurei, quos
reddiderunt Philisthiim pro delicto, Domino:
Azotus unum, Gaza unum, Ascalon unum,
Geth unum, Accaron unum: 18 Et mures
aureos secundum numerum urbium Philisthiim,
quinque provinciarum, ab urbe murata usque
ad villam quæ erat absque muro, et usque ad
Abel magnum, super quem posuerunt arcam
Domini, quæ erat usque in illum diem in agro
Josue Bethsamitis. 19 Percussit autem de
viris Bethsamitibus, eo quod vidissent arcam
Domini: et percussit de populo septuaginta
viros, et quinquaginta millia plebis. Luxitque
populus, eo quod Dominus percussisset plebem
plaga magna. 20 Et dixerunt viri Bethsa-
mitæ: Quis poterit stare in conspectu Domini
Dei sancti hujus? et ad quem ascendet a
nobis? 21 Miseruntque nuntios ad habi-
tatores Cariathiarim, dicentes: Reduxerunt
Philisthiim arcam Domini, descendite, et
reducite eam ad vos.

CAPUT VII.

1 VENERUNT ergo viri Cariathiarim, et
reducerunt arcam Domini, et intulerunt eam in
domum Abinadab in Gabaa: Eleazarum autem
filium ejus sanctificaverunt, ut custodiret arcam
Domini. 2 Et factum est, ex qua die mansit
arca Domini in Cariathiarim, multiplicati sunt
dies; erat quippe jam annus vigesimus); et
requievit omnis domus Israel post Dominum.

3 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-כָּל-בָּתִּיר יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אִם בְּכָל-לִבְבְּכֶם אַתֶּם שְׂבִים אֶל-
יְהוָה הִסִּירוּ אֶת-אֱלֹהֵי חֲנֹכֶךְ מִתּוֹכְכֶם
וְהַעֲשִׂיתֶם וְהִלַּכְתֶּם לִבְבְּכֶם אֶל-יְהוָה
וְעִבַדְתֶּהוּ לְבָדוֹ וַיִּגָּזַל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים:
4 וַיִּסְרִירוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבָּעֲלִים וְאֶת-
הַעֲשֻׁתֹת וְעִבְדוּ אֶת-יְהוָה לְבָדוֹ:
5 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל חֲבֹצֵי אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל
הַמִּצְפָּה וְהַתְּפִלָּה בְּעֶדְכֶם אֶל-יְהוָה:
6 וַיִּקְבְּצוּ הַמִּצְפָּה וַיִּשְׁאֲבֵרִים וַיִּשְׁפְּכוּ
לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְטַבּוּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ
שָׁם חֲמָנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל
אֶרֶץ-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּה: 7 וַיִּשְׁמְעוּ
פְּלִשְׁתִּים כִּי-הִתְקַבְּצוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה
וַיַּעֲלֵוּ סָרְסָרִים פְּלִשְׁתִּים אֶל-יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים: 8 וַיֹּאמְרוּ
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-שְׁמוּאֵל אֶל-חֲתָנְךָ כִּמְנוּ
מִדָּעָה אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁמְעֵנוּ מִיַּד
פְּלִשְׁתִּים: 9 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל מִלֶּחֶב עֹלָה
אֶחָד וַיַּעֲלֶה עֹלָה קָלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק
שְׁמוּאֵל אֶל-יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹדוּ
יְהוָה: 10 וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלָה הַעֹלָה
וּפְלִשְׁתִּים נָשְׁבוּ לַמִּלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּרְעַם
יְהוָה בְּקוֹל-דֹּדָר בַּיּוֹם הַהוּא עַל-פְּלִשְׁתִּים
וַיִּהְיוּ וַיִּנָּסוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל: 11 וַיִּצְאוּ
אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִדֶּהֱמִצָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת-
פְּלִשְׁתִּים וַיַּפִּים עַד-מִתְחַת לְבֵית דָּר:
12 וַיְהִי שְׁמוּאֵל אֶבֶן זִמְנוֹ וַיִּשָּׂם בֵּית
הַמִּצְפָּה וַיְבִין הַשֵּׁן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמָהּ אֶבֶן
הַצֹּדֵד וַיֹּאמֶר עַד-הַנָּחַ עֲזָרְנוּ יְהוָה:
13 וַיִּבְנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא-יִסְפְּפוּ עוֹד לְבֹא
בִּנְבָהּ יִשְׂרָאֵל וַיְהִי נִדְיָהּ בְּפְלִשְׁתִּים
כָּל יָמֵי שְׁמוּאֵל: 14 וַתִּשְׁבְּכָה הַעֲרִים
אֲשֶׁר לְקִדְרֵי-פְלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל וְלִישְׂרָאֵל
מִעֲקֶרְנוֹ וְעַד-רֶפַת וְאֶת-צִבְלֹן הִצִּיל יִשְׂרָאֵל
מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל
וּבֵין הָאֲמֹרִי: 15 וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת-
יִשְׂרָאֵל כָּל יָמֵי חַיָּו: 16 וְהָלַךְ מִהֵנָּה
בְּשָׁנָה וַיִּסַּב בֵּית-אֵל וַיַּחֲלֵל וַיַּחֲלֵל וַיַּחֲלֵל
וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶת-כָּל-הַמְּקוֹמוֹת
הָאֵלֶּה: 17 וַיִּשְׁאָבְרוּ הַרְמָהּ בִּישָׁם בֵּיתוֹ
וְשָׁם שָׁפֹט אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרָשֶׁם מִיָּד
לַיהוָה:

3 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ
λέγων Εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε
πρὸς Κύριον, περιέλετε θεοὺς ἄλλοτρίους ἐκ μέσου
ὑμῶν καὶ τὰ ἄλσῃ, καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας
ὑμῶν πρὸς Κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῃ,
καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων. 4 Καὶ
περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς Βααλμ καὶ τὰ ἄλσῃ
Ἀσταρώθ, καὶ ἰδοὺλευσαν Κυρίῳ μόνῃ. 5 Καὶ
εἶπε Σαμουὴλ Ἀθροίσατε πάντα Ἰσραὴλ εἰς
Μασσῆφάθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς
Κύριον. 6 Καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσῆφάθ, καὶ
ὑδρεύοντα ὕδωρ καὶ ἐξίχεον ἐνώπιον Κυρίου ἐπὶ
τὴν γῆν· καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ
εἶπαν Ἠμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδὶκαζε
Σαμουὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς Μασσῆφάθ. 7
Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄλλοφύλοι ὅτι συνηθροίσθησαν
πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσῆφάθ, καὶ ἀνέβησαν
σατράπαι ἄλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἀκούουσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου
ἄλλοφύλων. 8 Καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς
Σαμουὴλ Μὴ παρασιωπήσης ἀφ' ἡμῶν τοῦ μὴ
βοᾶν πρὸς Κύριον θεόν σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ
χειρὸς ἄλλοφύλων. 9 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρνα
γαλαθνὸν ἓνα καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτως
σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ Κυρίῳ· καὶ ἰβόησε Σαμουὴλ
πρὸς Κύριον περὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ
Κύριος. 10 Καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀναφέρον τὴν
ὀλοκαύτως, καὶ ἄλλοφύλοι προσήγον τοὺς πόλεμον
ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἐβρόντησε Κύριος ἐν φωνῇ
μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους,
καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραὴλ. 11
Καὶ ἐξῆλθον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσῆφάθ καὶ
κατεδίωξαν τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς
ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθόρ. 12 Καὶ ἔλαβε
Σαμουὴλ λίθον ἓνα καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀνά μέσον
Μασσῆφάθ καὶ ἀνά μέσον τῆς παλαιᾶς, καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβενέξερ, λίθος τοῦ
βοηθοῦ, καὶ εἶπεν Ὑως ἐνταῦθα ἰβόηθησεν ἡμῖν
Κύριος. 13 Καὶ ἐταπεινώσε Κύριος τοὺς ἄλλοφύ-
λους, καὶ οὐ προσέθεντο εἰς προσελθεῖν εἰς ὄριον
Ἰσραὴλ· καὶ ἐγενήθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς
ἄλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουὴλ. 14
Καὶ ἀπέδωκαν αἱ πόλεις αἱ ἔλαβον οἱ
ἄλλοφύλοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδωκαν
αὐτὰς τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ἀσκάλωνος ἕως Ἀζόβ,
καὶ τὸ ὄριον Ἰσραὴλ ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἄλλο-
φύλων· καὶ ἦν εἰρήνη ἀνά μέσον Ἰσραὴλ καὶ ἀνά
μέσον τοῦ Ἀμορρᾶιου. 15 Καὶ ἰδὶκαζε Σαμουὴλ
τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. 16
Καὶ ἐπορεύετο κυτ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ
ἐκύκλου Βαιθὴλ καὶ τὴν Γάλα καὶ τὴν Μασσῆφάθ,
καὶ ἰδὶκαζε τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις
τούτοις. 17 Ἡ δὲ ἀποστροφὴ αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαίμ,
ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ· καὶ ἰδὶκαζεν ἐκεῖ τὸν
Ἰσραὴλ, καὶ ἐκεῖ ᾤκοδόμησεν ἐκεῖ θεοσαστήριον τῷ
Κυρίῳ.

3 Ait autem Samuel ad universam domum
Israel, dicens: Si in toto corde vestro re-
vertimini ad Dominum, auferte deos alienos
de medio vestri, Baalim et Astaroth: et
præparate corda vestra Domino, et servite ei
soli, et eruet vos de manu Philisthiim. 4 Ab-
stulerunt ergo filii Israel Baalim et Astaroth,
et servierunt Domino soli. 5 Dixit autem
Samuel: Congregate universum Israel in
Masphath, ut orem pro vobis Dominum.
6 Et convenerunt in Masphath: hauseruntque
aquam, et effuderunt in conspectu Domini, et
jejunaverunt in die illa, atque dixerunt ibi:
Peccavimus Domino. Judicavitque Samuel
filios Israel in Masphath. 7 Et audierunt
Philisthiim quod congregati essent filii
Israel in Masphath, et ascenderunt satrapæ
Philisthinorum ad Israel. Quod cum audissent
filii Israel, timuerunt a facie Philisthinorum.
8 Dixeruntque ad Samuelem: Ne cesses pro
nobis clamare ad Dominum Deum nostrum,
ut salvet nos de manu Philisthinorum. 9 Tulit
autem Samuel agnum lactentem unum, et
obtulit illum holocaustum integrum Domino:
et clamavit Samuel ad Dominum pro Israel,
et exaudivit eum Dominus. 10 Factum est
autem, cum Samuel offerret holocaustum,
Philisthiim iniere prælium contra Israel:
intonuit autem Dominus fragore magno in die
illa super Philisthiim, et exterruit eos, et cæsi
sunt a facie Israel. 11 Egressique viri Israel
de Masphath, persecuti sunt Philisthæos, et
percusserunt eos, usque ad locum qui erat
subter Bethchar. 12 Tulit autem Samuel
lapidem unum, et posuit eum inter Masphath
et inter Sen: et vocavit nomen loci illius,
Lapis adjutorii. Dixitque: Hucusque auxi-
liatus est nobis Dominus. 13 Et humiliati
sunt Philisthiim, nec apposuerunt ultra ut
venirent in terminos Israel. Facta est itaque
manus Domini super Philisthæos, cunctis
diebus Samuelis. 14 Et redditæ sunt urbes,
quas tulerant Philisthiim ab Israel, Israeli, ab
Accaron usque Geth, et terminos suos: libera-
vitque Israel de manu Philisthinorum, eratque
pax inter Israel et Amorrhæum. 15 Judicabat
quoque Samuel Israel cunctis diebus vitæ
sue: 16 Et ibat per singulos annos circueiens
Bethel et Galgala et Masphath, et judicabat
Israel in supradictis locis. 17 Reverte-
baturque in Ramatha: ibi enim erat domus
ejus, et ibi judicabat Israel: ædificavit
etiam ibi altare Domino.

שמואל א ח

פרשה ח :

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמוּאֵל וַיִּשָּׁם אֶת־דִּבְרֵי
שְׁפָטִים לְיִשְׂרָאֵל : 2 וַיְהִי שְׁם־בְּנוֹ הַבְּכוֹר
יֹאבֵל וְשֵׁם מִשְׁנֵהוּ אַבְיָה עַל־שֵׁם בְּאֵר
שֶׁבַע : 3 וְלֹא־הָלְכוּ בָנָיו בְּדַרְכֵּי וַיֵּשְׁבוּ אַחֲרֵי
הַצֹּעֵצַע וַיִּקְחוּ־שָׂחָד וַיֵּשְׁבוּ מִשְׁפָּט :
4 וַיִּהְיֶה־בָּצִו כָּל זָקֵן וְיָשָׁר לְיִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־שְׁמוּאֵל
הַקְּרוֹקָה : 5 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אֶתְּחַן וְנִתָּן
וּבְנֵינוּ לֹא הָלְכוּ בְּדַרְכֶּיךָ עִתָּה שְׁמִיחָ־לָנוּ
מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ כְּכֹל־הַגּוֹיִם : 6 וַיִּרַע הַדָּבָר
בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמַר הַנָּהָלֵנוּ מֶלֶךְ
לְשִׁפְטֵנוּ וַיַּחְפֹּל שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה :
7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם
לְכָל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֵלָיךָ כִּי לֹא אֶתְּחַן מִאֲסֹ
קִרְאֹתִי מִאֲסֹ מִמֶּלֶךְ עָלֵיהֶם : 8 כְּכֹל־
הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־עָשׂוּ מֵימֵם הַעֲלֹתִי אוֹתָם
מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעֲזֹבֵנִי וַיַּעֲבֹדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּן הָפַח עֲשִׂים בְּסִלָּה :
9 וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם אֵךְ קִרְחָד תַּעֲזֹב
בְּחֵם וְהַזִּנְתָּ לָהֶם מִשְׁפָּט מִמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם : 10 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת
כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֶל־הָעָם הַשְּׂאֲלִים מֵאִתּוֹ
מֶלֶךְ : 11 וַיֹּאמֶר זֶה יִתְּנָה מִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עָלֵיכֶם אֶת־בְּגִידֵיכֶם יָקוֹחַ וְשֵׁם
לֹו בְּמִרְכָּבָתוֹ וּבַקֶּרְשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מִרְכָּבוֹ :
12 וְלָשׂוֹם לוֹ שְׁנֵי אֲלָפִים וְשְׁנֵי חֲמִשִּׁים
וְלַחֲרָשׁ חֲרִישׁוֹ וְלַחֲצֹר חֲצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כָּל־
מְלָחֲמָתוֹ וְכָלִי רַכָּבוֹ : 13 וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם
יִקַּח לְרִקְחוֹת וְלַמִּצְחֹת וְלַמִּצְחֹת : 14 וְאֶת־
שְׁלוֹחֵיכֶם וְאֶת־פְּרִמֵיכֶם וְגִזְמֵיכֶם הַשּׂוֹבִים
יִקַּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו : 15 וְזֹרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם
יַעֲשֶׂה נֶתָן לַקֶּרְשָׁיו וְלַעֲבָדָיו : 16 וְאֶת־
עַבְדֵיכֶם וְאֶת־שְׁפָחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בְּחֹרֵיכֶם
הַשּׂוֹבִים וְאֶת־חֲמֹרֵיכֶם יִקַּח וַעֲשֶׂה
לְמִלְכָּתוֹ : 17 צֹאנֵיכֶם יַעֲשֶׂה וְאֶתָּם תְּחַיִּידֵל
לַעֲבָדִים : 18 וְעַתָּה בְּיָמֵם הַזֶּה הִלְחָמָה מִלְּפָנֶיךָ
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּם לָכֶם וְלֹא־הִצַּלְתָּם יְהוָה
אֲתָכֶם בְּיָמֵם הַחֲמָה : 19 וַיִּמָּאֲנוּ הָעָם לְשָׁמַע
בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי אִם־מֶלֶךְ יִתְּנָה
עָלֵינוּ : 20 וַהֲיִינוּ בְּגִזְמֵנוּ כְּכֹל־הַגּוֹיִם
וַיִּשְׁפָּט מִלְּפָנֵינוּ וַיִּצָּא לִפְנֵינוּ וְלָלַחֵם אֶת־
מִלְּחָמָתָנוּ : 21 וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
הָעָם וַיִּדְבָּרָם בְּאָזְנוֹ יְהוָה : 22 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלָם וְהִמְלַכְתָּ
לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל
לְכוּ אִישׁ לְעִירוֹ :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄ η΄.

ΚΕΦ. η΄.

1 ΚΑΙ ΕΓΙΝΕΤΟ ΩΣ ΕΓΗΡΑΣΕ ΣΑΜΟΥΗΛ, ΚΑΙ ΚΑΤΙΣΤΗΣΕ
τούς υἱούς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραὴλ. 2 Καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰωὴλ, καὶ
ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἀβιά, δικάστα ἐν Βηρσαβεί. 3 Καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ
αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας καὶ
ἐλάμβανον δῶρα καὶ ἐξέκλινον δικάσματα. 4 Καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ παρα-
γίνονται εἰς Ἀρμαθαίμ πρὸς Σαμουὴλ, 5 Καὶ
εἶπαν αὐτῷ Ἰδοὺ σὺ γεγίρακας, καὶ οἱ υἱοὶ σου
οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν κατὰστησον
ἡμᾶς βασιλεῖα δικάζειν ἡμᾶς καθά καὶ τὰ
λοιπὰ ἔθνη. 6 Καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς
Σαμουὴλ, ὡς εἶπαν Δὸς ἡμῖν βασιλεῖα δικάζειν
ἡμᾶς· καὶ προσηύξατο Σαμουὴλ πρὸς Κύριον. 7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ Ἄκουε τῆς
φωνῆς τοῦ λαοῦ καθά ἃν λαλῶσί σοι, ὅτι οὐ σὲ
ἐξουθενήκασιν, ἀλλ' ἡ ἰμὲ ἐξουθενώκισι τοῦ μὴ
βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν. 8 Κατὰ πάντα τὰ ποιήματα
ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνῆγαγον αὐτοὺς
ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐκα-
τέλεπόν με καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἑτέροις, ὅπως
αὐτοὶ ποιῶσι καὶ σοί. 9 Καὶ νῦν ἄκουε τῆς
φωνῆς αὐτῶν, πλὴν ὅτι διαμαρτυρούμενος διαμαρτύρη
αὐτοῖς, καὶ ἀπαγγεῖλεις αὐτοῖς τὸ δίκαιωμα τοῦ
βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς. 10 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πᾶν τὸ ῥῆμα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαὸν
τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλεῖα, 11 Καὶ
εἶπε Τοῦτο ἔσται τὸ δίκαιωμα τοῦ βασιλέως ὃς
βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς· τοὺς υἱούς ὑμῶν λήψεται,
καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἵρμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν
ἱππεῦσιν αὐτοῦ καὶ προτρέχοντας τῶν ἀρμάτων
αὐτοῦ, 12 Καὶ θάσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ ἑκατοντάρχους
καὶ χιλιάρχους, καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ καὶ
τρὺγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκεῦῃ πολεμικᾷ
αὐτοῦ καὶ σκεῦῃ ἀρμάτων αὐτοῦ. 13 Καὶ τὰς
θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μνηστῆρας καὶ εἰς
μαγειρίστας καὶ εἰς πισσοῦστας. 14 Καὶ τοὺς
ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς
ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται καὶ δώσει
τοῖς δούλοις ἑαυτοῦ. 15 Καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν
καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ δώσει
τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ. 16 Καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν
καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους
ὑμῶν λήψεται καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ. 17 Καὶ τὰ ποίμνια ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς
ἔσισθε αὐτῷ δούλοι. 18 Καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν οὐ
ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς· καὶ οὐκ ἑπακούσεται Κύριος
ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε
ἑαυτοῖς βασιλεῖα. 19 Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς
ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπαν αὐτῷ Οὐχὶ ἀλλ'
ἡ βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς, 20 Καὶ ἐσόμεθα καὶ
ἡμεῖς καθά πάντα τὰ ἔθνη· καὶ δικάσει ἡμᾶς
βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἐμπροσθεν ἡμῶν,
καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν. 21 Καὶ ἤκουσε
Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ῥήματα Κυρίου. 22 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ Ἄκουε τῆς φωνῆς
αὐτῶν καὶ βασιλεύουσιν αὐτοῖς βασιλεῖα· καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς ἄνδρας Ἰσραὴλ Ἀποτρεχέτω ἕκαστος
εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

I. SAMUELIS, VIII.

CAPUT VIII.

1 FACTUM est autem cum senuisset Samuel,
posuit filios suos judices Israel. 2 Fuitque
nomen filii ejus primogeniti Joel: et nomen
secundi Abia, judicum in Bersabee. 3 Et
non ambulaverunt filii illius in viis ejus: sed
declinaverunt post avaritiam, acceperuntque
munera, et perverterunt judicium. 4 Con-
gregati ergo universi majores natu Israel,
venerunt ad Samuelem in Ramatha. 5 Dixe-
runtque ei: Ecce tu senuisti, et filii tui non
ambulant in viis tuis: constitue nobis regem,
ut judicet nos, sicut et universæ habent na-
tiones. 6 Displacuit sermo in oculis Samuelis,
eo quod dixissent: Da nobis regem, ut judicet
nos. Et oravit Samuel ad Dominum. 7 Dixit
autem Dominus ad Samuelem: Audi vocem
populi in omnibus quæ loquuntur tibi; non
enim te abjecerunt, sed me, ne regnem super
eos. 8 Juxta omnia opera sua, quæ fecerunt
a die qua eduxi eos de Ægypto usque ad diem
hanc: sicut dereliquerunt me, et servierunt
diis alienis, sic faciunt etiam tibi. 9 Nunc
ergo vocem eorum audi: verumtamen contestare
eos, et prædic eis jus regis, qui regnaturus est
super eos. 10 Dixit itaque Samuel omnia
verba Domini ad populum, qui petierat a se
regem, 11 Et ait: Hoc erit jus regis, qui
imperaturus est vobis: Filios vestros tollet,
et ponet in curribus suis, facietque sibi equites
et præcursores quadrigarum suarum, 12 Et
constituet sibi tribunos, et centuriones, et
aratores agrorum suorum, et messorum segetum,
et fabros armorum et curruum suorum. 13 Filias quoque vestras faciet sibi unguen-
tarias, et focarias, et panificas. 14 Agros
quoque vestros, et vineas, et oliveta optima
tollet, et dabit servis suis. 15 Sed et segetes
vestras, et vinearum redditus addecimabit, ut
det eunuchis et famulis suis. 16 Servos etiam
vestros, et ancillas, et juvenes optimos, et
asinos auferet, et ponet in opere suo. 17 Greges
quoque vestros addecimabit, vosque eritis ei
servi. 18 Et clamabitis in die illa a facie
regis vestri, quem elegistis vobis: et non
exaudiet vos Dominus in die illa, quia petistis
vobis regem. 19 Noluit autem populus audire
vocem Samuelis, sed dixerunt: Nequaquam:
rex enim erit super nos, 20 Et erimus nos
quoque sicut omnes gentes: et judicabit nos
rex noster, et egredietur ante nos, et pugnabit
bella nostra pro nobis. 21 Et audivit Samuel
omnia verba populi, et locutus est ea in auribus
Domini. 22 Dixit autem Dominus ad
Samuelem: Audi vocem eorum, et constitue
super eos regem. Et ait Samuel ad viros
Israel: Vadat unusquisque in civitatem suam.

וַיְהִי־אִישׁ מִבְּנֵי־יִמִּין וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן־אֲבִיאל בֶּן־צִרְוֹר בֶּן־בְּכוֹרַת בְּרָאכִיָּה בֶן־רָחֵשׁ יִמִּי בֶן־קַלִּי : 2 וְלֹדְהָהּ בֶּן־וְשִׁמּוֹן שְׂאֻל בְּתוּר וְשׁוֹב וְאִין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִכָּנֹה מִשְׁכָּנֹה וְשֹׁעֵלָה גְבוּהָ מִכְּלִיָּעָם : 3 וְנִתְמַדְּקָה הַחַתָּנוּת לְקִישׁ אֲבִי שְׂאֻל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שְׂאֻל בְּנֹה קַח־נָא אִתְּךָ אֶרְצֵת מִהַפְעָרִים וְהִנֵּה לָהּ בָּקֶשׁ אֶת־הַחַתָּנֹת : 4 וַיַּעֲבֹר בְּהֶרְאֲפָה וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ־שָׁעֵלִים וְאִין וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ־יִמִּין וְלֹא מָצָא : 5 הִסְפֹּה בָּא בְּאֶרֶץ צוּפִי וּשְׂאֻל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר־עִמּוֹ לָקַח וְשִׁוְכָה פְּרוּחַ־בָּל אֲבִי מִן־הַחַתָּנוּת וַיָּבֵא לָנוּ : 6 וַיֹּאמֶר לוֹ הַחֲדָנָה אִישׁ־אֱלֹהִים בָּעִיר הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כָּל־אֲשֶׁר־יִבְרָךְ בּוֹא וְכֹא עָמָה גְּלָדָה שָׁם אֲנִי וַיָּבֵא לָנוּ אֶת־דֶּרֶכָהּ אֲשֶׁר־הִלְכְנוּ עָלֶיהָ : 7 וַיֹּאמֶר שְׂאֻל לְנַעֲרוֹ וְהִנֵּה גִלְיָה וַיַּחֲדָנָהּ לָנוּ : 8 וַיִּסָּף הַפַּעַל לְעִנְיֹת אֶת־שְׂאֻל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא בְּדִי הַבַּעַשׁ שֶׁחָלַץ בְּקֶסֶף וְהִתְלִי לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְהַיָּד לָנוּ אֶת־דֶּרֶכָהּ : 9 לְפָנֵינוּ וַיִּשְׁאֹל בְּדֶרֶכָהּ הָאִישׁ בְּלִבָּתוֹ לִירֶשׁ אֱלֹהִים לָקַח וּגְלָדָה עַד־הָרָחָק : 10 וַיֹּאמֶר שְׂאֻל לְנַעֲרוֹ טוֹב דְּבַרְךָ לָקַח וּגְלָדָה וַיִּלְכְּדוּ אֱלֹהֵי־עִיר אֲשֶׁר־שָׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים : 11 הִסְפֹּה עֲלִים בְּמַשְׁלַח הָעִיר וְהִסְפֹּה מִצָּא נַעֲרוֹת וַיָּצֵאוּ לְשֹׁאֵב כֶּסֶם וַיֹּאמְרוּ לָחֹן הָאִישׁ בְּנֹה הָרָחָק : 12 וַיַּעֲבֹדָה אֹתָם וְנִתְמַדְּקָה יָד הַנָּהָה לְפָנֵינוּ סִתְרוּ עֵינֵינוּ כִּי הָיָה לָנוּ הַיּוֹם : 13 בְּבֹאֲכֶם הָעִיר בֶּן־תַּמְצָאָן אִלּוֹ בָּטָרָם יַעֲלֶה הַבָּטָחָה לְאֹכֶל : 14 לְאִי־יִבְלֶה הָעָם עַד־פֹּאֵר בְּרֵחַהּ וַיִּבְרָךְ הַנָּהָה אֶת־יָדָיו וַיִּכְלֹו הַקְּרָאִים וַעֲתָה עֲלֹו פְּרִיָתָם כְּחִיּוֹם תַּמְצָאָן אֹתָם : 14 וַיַּעֲלֵה הָעִיר הַמָּסָה בָּאִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְהִנֵּה שְׂמֹאֵל יָצָא לְהִקְרָאֵם לְעִלּוֹת הַבָּקָה : 15 וַיַּחֲזִיחַ גְּלָדָה אֶת־אִינוֹן שְׂמֹאֵל יָנִים אֶחָד לְפָנָיו בּוֹא־שְׂאֻל לְאֹמֶר :

1 ΚΑΙ ἄνθρωπος ἐξ υἱῶν Βενιαμίν, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Κίς, υἱὸς Ἀβιὴλ υἱοῦ Ἰαριὲ υἱοῦ Βαχίρ υἱοῦ Ἀφέκ υἱοῦ ἀνδρός Ἰεμναίου, ἄνθρωπος δυνατός. 2 Καὶ τούτῳ υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαούλ, εὐμεγέθης, ἄνθρωπος ἀγαθός, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ πάντων, ὑπερῷαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πάντας τὴν γῆν. 3 Καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κίς πατρὸς Σαούλ· καὶ εἶπε Κίς πρὸς Σαούλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀάβε μετὰ σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδαρίων, καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύσθε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους. 4 Καὶ διήλθον δὲ ὄνους Ἐφραΐμ καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Σελιά, καὶ οὐκ εὑρον· καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Σεγαλίμ, καὶ οὐκ ἦν· καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Ἰαμίν, καὶ οὐκ εὑρον. 5 Αὐτῶν δὲ ἰλθόντων εἰς τὴν Σίφ καὶ Σαούλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ Δεῦρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνείς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίζῃ τὰ περὶ ἡμῶν. 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον Ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐνδοξος, πάνθ' ἑάν λαλήσῃ παραγινόμενον παρῆσται· καὶ νῦν πορευθῶμεν ὅπως ἀπαγγείλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐκ' αὐτῆν. 7 Καὶ εἶπε Σαούλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ Καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα, καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μετ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν; 8 Καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαούλ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ εὑρήται ἐν τῇ χειρὶ μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν. 9 Καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τότε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι ἑπερωτᾶν τὸν θεόν Δεῦρο καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα· ὅτι τὸν προφήτην ἱκέλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν Ὁ βλέπων. 10 Καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ Ἀγαθὸν τὸ ῥήμα, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἀνθρώπος ὁ τοῦ θεοῦ. 11 Αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ εὗρισκον τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρεύεσθαι ὕδωρ, καὶ λέγουσιν αὐταῖς Εἰ ἐστὶν ἐνταῦθα ὁ βλέπων; 12 Καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐταῖς καὶ λέγουσιν αὐταῖς Ἔστιν, ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ἡμῶν· νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἡκεῖ εἰς τὴν πόλιν, ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμὰ. 13 Ὡς ἂν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὐρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Βαμὰ τοῦ φαγεῖν· ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι· καὶ νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὐρήσετε αὐτόν. 14 Καὶ ἀναβαίνουσι τὴν πόλιν· αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμὰ. 15 Καὶ Κύριος ἀπέκάλυψε τὸ ὄτιον Σαμουὴλ ἡμέρᾳ μὲν ἔμπροσθεν τοῦ ἰλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαούλ λέγων.

1 Et erat vir de Benjamin nomine Cis filius Abiel, filii Seror, filii Bechorath, filii Aphia, filii viri Jemini, fortis robore. 2 Et erat ei filius vocabulo Saul, electus et bonus: et non erat vir de filiis Israel melior illo; ab humero et sursum eminebat super omnem populum. 3 Perierant autem asinae Cis patris Saul: et dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle tecum unum de pueris, et consurgens vade, et quaere asinas. Qui cum transissent per montem Ephraim, 4 Et per terram Salisa, et non invenissent, transierunt etiam per terram Salim, et non erant: sed et per terram Jemini, et minime repperunt. 5 Cum autem venissent in terram Suph, dixit Saul ad puerum qui erat cum eo: Veni et revertamur, ne forte dimiserit pater meus asinas, et sollicitus sit pro nobis. 6 Qui ait ei: Ecce vir Dei est in civitate hac, vir nobilis: omne quod loquitur, sine ambiguitate venit; nunc ergo eamus illuc, si forte indicet nobis de via nostra, propter quam venimus. 7 Dixitque Saul ad puerum suum: Ecce ibimus: quid feremus ad virum Dei? panis defecit in sitarciis nostris: et sportulam non habemus, ut demus homini Dei, nec quidquam aliud. 8 Rursum puer respondit Sanli, et ait: Ecce inventa est in manu mea quarta pars stateris argenti, demus homini Dei, ut indicet nobis viam nostram. 9 (Olim in Israel sic loquebatur unusquisque, vadens consulere Deum: Venite, et eamus ad videntem. Qui enim propheta dicitur hodie, vocabatur olim videns.) 10 Et dixit Saul ad puerum suum: Optimus sermo tuus. Veni, eamus. Et ierunt in civitatem, in qua erat vir Dei. 11 Cumque ascenderent clivum civitatis, invenerunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, et dixerunt eis: Num hic est videns? 12 Quae respondentes, dixerunt illis: Hic est: ecce ante te, festina nunc: hodie enim venit in civitatem, quia sacrificium est hodie populi in excelso. 13 Ingredientes urbem, statim invenietis eum antequam ascendat excelsum ad vescendum; neque enim comesurus est populus donec ille veniat: quia ipse benedicit hostiae, et deinceps comedunt qui vocati sunt. Nunc ergo conscendite, quia hodie reperietis eum. 14 Et ascenderunt in civitatem. Cumque illi ambularent in medio urbis, apparuit Samuel egrediens obviam eis, ut ascenderet in excelsum. 15 Dominus autem revelaverat auriculam Samuelis ante unam diem quam veniret Saul, dicens:

16 בעתה קָרַח אֶשְׁלַח אֵלָיו אִישׁ מִצֶּנֶזֶר בְּנֵימִן וּמִשְׁחָתוֹ לְגַנִּיד צֶלֶעֶפֶי יִשְׂרָאֵל וְחוֹשֵׁעַ אֶת־עֲפֹי מִנְּד פִּלְשְׁתִּים כִּי רָאִתִּי אֶת־עֲפֹי כִּי בָּאָה צִנְחָתוֹ אֵלָיו: 17 וּשְׁמֹאֵל רָחַח אֶת־שְׂאֵל וַיִּתְּנָה צִנְחָה הַגָּה הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶמְרָתִי אֵלָיו וְהָ יַעֲזֹר בְּעַפִּי: 18 וַיָּבֹשׁ שְׂאֵל אֶת־שְׁמֹאֵל בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֵּאמֶר הַגִּיד־נָא לִי אֵי זֶה בֵּית הָרֹאֵה: 19 וַיַּעַן שְׁמֹאֵל אֶת־שְׂאֵל וַיֵּאמֶר אֲנֹכִי הָרֹאֵה צֵלָה לְפָנֶי הַבָּיִת וְאֶכְלֶתֶם עִמִּי הַיּוֹם וְשִׁלַּחְתִּיךָ בַּבֹּקֶר וְכָל אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ אֲבִיד לָהּ: 20 וְלֹאֲהַזְנוּ הַאֲבִידוֹת לָהּ הַיּוֹם שְׁלִשֶׁת הַיָּמִים אֶל־הַעֲשֹׂם אֶת־לִבְּךָ לָהֶם כִּי נִמְצָאוּ הַלֵּל כִּלְחֻמָּתָם יִשְׂרָאֵל הַלּוֹא לָהּ וְלָכֵל בֵּית אֲבִיד: 21 וַיַּעַן שְׂאֵל וַיֵּאמֶר הַלּוֹא בְּרִימִינִי אֲנֹכִי מִקְּטָנִי שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁחָתוֹ הַצֶּעֱרָה מִכָּל־מִשְׁחָתוֹת שְׁבָטֵי בְנֵימִן וְלִשְׁחָ דַּבְּרָתִי אֵלָיו בְּדָבָר הַזֶּה: 22 וַיָּקָח שְׁמֹאֵל אֶת־שְׂאֵל וְאֶת־נֶעְרֵי וַיְבִיאֵם לִשְׁבֶּתָה וַיִּתְּנוּ לָהֶם מְקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרָאִים וְהָקֵדָה פֶּשֶׁלֶשׁם אִישׁ: 23 וַיֵּאמֶר שְׁמֹאֵל לַפֶּסַח הַזֶּה אֶת־הַפֶּסַח אֲשֶׁר נִתְּנִי לָהּ אֲשֶׁר אֶמְרָתִי אֵלָיו עִים אֲהִיָּה עִקּוֹן: 24 וַיִּבְרַח חֲפִצָּה אֶת־הַשֹּׁק וְהַעֲלִיָּה וַיִּשָּׂם וַיִּפְגַּע שְׂאֵל וַיֵּאמֶר הַגָּה הַבָּשָׂר שִׁים־לִפְנֵיךָ אֲכָל כִּי לַפּוֹעֵד שְׁמִיר־לָהּ לֵאמֹר הַעֲם נִרְאִיתִי וַיֵּאכֵל שְׂאֵל עִם־שְׁמֹאֵל בָּיִם הַהוּא: 25 וַיִּיָּדְדוּ מִהַבְּקָה הָעִיר וַיִּדְּבַר עִם־שְׂאֵל עַל־הַגָּ: 26 וַיִּשְׁמָעוּ וַיָּחִי קַעֲלוֹת הַשָּׂחָר וַיִּקְרָא שְׁמֹאֵל אֶל־שְׂאֵל הַגָּ לֵאמֹר הֲוִא וַיִּשְׁלַחֲהוּ וַיָּקָם שְׂאֵל וַיִּצְאָה שְׁנֵיהֶם הוּא וּשְׁמֹאֵל מִקְּדוּשָׁה: 27 הִנֵּה הָפֶסַח בְּקֶדְחָ הָעִיר וּשְׁמֹאֵל אָמַר אֶל־שְׂאֵל אָמַר לְעֶדֶר וַיַּעֲזֹר לְפָנֶיךָ וַיַּעֲזֹר וַיַּעֲזֹר עִמָּךְ פִּיִּם וַאֲשֶׁר־יִשְׁחָ אֶת־דָּבָר אֲלֵהֶם:

פרשד י:

1 וַיָּקָח שְׁמֹאֵל אֶת־פֶּסַח הַשָּׂמֶן וַיִּצְאָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁחָקוּ וַיֵּאמֶר הַלּוֹא כִּי מִשְׁחָתוֹ הַיּוֹדָה עַל־נִגְלָתוֹ לְגַנִּיד:

16 Ὡς ὁ καιρὸς αὐριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ χρίσεις σὲ τὸν εἰς ἀρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων· ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ μου, ὅτι ἦλθε βοῶν αὐτῶν πρὸς μέ. 17 Καὶ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαούλ, καὶ Κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι Οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου. 18 Καὶ προσήγαγε Σαούλ πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ εἶπεν Ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλίσποντος. 19 Καὶ ἀπεκρίθη Σαμουὴλ τῷ Σαούλ καὶ εἶπεν Ἐγὼ εἰμι αὐτός· ἀνάβηθι ἐμπροσθέν μου εἰς Βαμὰ καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἐξαποστελῶ σε πρωὶ καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγεῶ σοι. 20 Καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυῶν σήμερον τριταίων, μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς, ὅτι εἴρηνται· καὶ τίνι τὰ ὥρατα τοῦ Ἰσραὴλ, οὐ σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου; 21 Καὶ ἀπεκρίθη Σαούλ καὶ εἶπεν Οὐχὶ ἀνδρὸς νιδὸς Ἰεμιναιῶν ἐγὼ εἰμι τοῦ μικροῦ σκῆπτρου φυλῆς Ἰσραὴλ; καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἰλαχίστης ἐξ ὧλου σκῆπτρου Βενιαμίν; καὶ ἵνα τί ἐλάησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο; 22 Καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαούλ καὶ τὰ παιδάρια αὐτοῦ καὶ εἰσῆγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα, καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν πρώτοις τῶν ἐκκλημῶν ὥστε ἐβδομήκοντα ἀνδρῶν. 23 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ μαγείρῳ Δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἐδώκα σοι, ἣν εἶπά σοι θείναι αὐτὴν παρὰ σοί. 24 Καὶ ἤψησεν ὁ μάγειρος τὴν κωλίαν καὶ παρίθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαούλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαούλ Ἰδοὺ ὑπόλειμμα, παράθεσ αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τίθεται σοι παρὰ τοῦς ἄλλους, ἀπόκνιζε· καὶ ἔφαγε Σαούλ μετὰ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 25 Καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμὰ εἰς τὴν πόλιν· καὶ διέστρωσαν τῷ Σαούλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ ἐκοιμήθη. 26 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ δροσρος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουὴλ τὸν Σαούλ ἐπὶ τῷ δώματι λέγων Ἀνάστα, καὶ ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἀνίστη Σαούλ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουὴλ ἕως ἔξω. 27 Αὐτῶν καταβαίνοντων εἰς μέρος τῆς πόλεως καὶ Σαμουὴλ εἶπε τῷ Σαούλ Εἰπόν τῷ νεανίσκῳ καὶ διελέθω ἐμπροσθεν ἡμῶν, καὶ σὺ στήθι ὡς σήμερον καὶ ἀκουσον ῥῆμα θεοῦ.

ΚΕΦ. ι.

1 ΚΑΙ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ ἑλαίου καὶ ἐπὶ χεῖρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἠψίλησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐχὶ εἰρήναι σε Κύριος εἰς ἀρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ Κυρίου, καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἰχθρῶν αὐτοῦ.

16 Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de terra Benjamin, et unges eum ducem super populum meum Israel: et salvabit populum meum de manu Philistinorum: quia respexi populum meum, venit enim clamor eorum ad me. 17 Cumque aspexisset Samuel Saulem, Dominus dixit ei: Ecce vir quem dixeram tibi, iste dominabitur populo meo. 18 Accessit autem Saul ad Samuelem in medio portæ, et ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus videntis. 19 Et respondit Samuel Sauli dicens: Ego sum videns: ascende ante me in excelsum, ut comedatis mecum hodie, et dimittam te mane: et omnia quæ sunt in corde tuo indicabo tibi. 20 Et de asinis, quas nudiustertius perdidisti, ne sollicitus sis, quia inventæ sunt. Et ejus erunt optima quæque Israel? nonne tibi et omni domui patris tui? 21 Respondens autem Saul, ait: Numquid non filius Jemini ego sum, de minima tribu Israel, et cognatio mea novissima inter omnes familias de tribu Benjamin? quare ergo locutus es mihi sermonem istum? 22 Assumens itaque Samuel Saulem, et puerum ejus, introduxit eos in triclinium, et dedit eis locum in capite eorum qui fuerant invitati; erant enim quasi triginta viri. 23 Dixitque Samuel coco: Da partem quam dedi tibi, et præcepi ut reponeres seorsum apud te. 24 Levavit autem cocus armum, et posuit ante Saul. Dixitque Samuel: Ecce quod remansit, pone ante te, et comede: quia de industria servatum est tibi, quando populum vocavi. Et comedit Saul cum Samuele in die illa. 25 Et descenderunt de excelso in oppidum, et locutus est cum Saul in solario: stravitque Saul in solario, et dormivit. 26 Cumque mane surrexissent, et jam elucesceret, vocavit Samuel Saulem in solario, dicens: Surge, et dimittam te. Et surrexit Saul: egressique sunt ambo, ipse videlicet, et Samuel. 27 Cumque descenderent in extrema parte civitatis, Samuel dixit ad Saul: Dic puero ut antecedit nos, et transeat: tu autem subsiste paulisper, ut indicem tibi verbum Domini.

CAPUT X.

1 Tulit autem Samuel lenticulam olei, et effudit super caput ejus, et deosculatus est eum, et ait: Ecce, unxit te Dominus super hereditatem suam in principem, et liberabis populum suum de manibus inimicorum ejus, qui in circuitu ejus sunt. Et hoc tibi signum, quia unxit te Deus in principem.

בְּלִכְתָּהּ הַיּוֹם מִצִּדְּיָהּ וּמִצִּדְּיָהּ שְׁנֵי
אֲנָשִׁים עֹסְקוֹת בְּחַל בְּנִיבֵל בְּנִיבֵל
בְּצִלְעָה וְהָיָה אֵלֶיהָ נִמְצְאוּ הָאֲתֻנּוֹת
אֲשֶׁר הִלְכָהּ לְבָקֶשׁ וְהָיָה נֶמֶשׁ אֲבִיהָ
אֶת־דִּבְכֵּי הָאֲתֻנּוֹת וְנָאֵץ לָכֶם לֵאמֹר מָה
אֲעֲשֶׂה לְבָנִי : 3 וְהִלְפָהּ מֶשֶׁם וְהִלְאָהּ
וְכִמְּהָ עַד־אֶלּוֹן תְּבוֹר וּמִצִּדְּיָהּ שָׁם שְׁלֹשָׁה
אֲנָשִׁים עֲלִים אֶל־הָאֲלֹהִים בִּית־אֵל אֲחָד
לְמֶשֶׁם שְׁלֹשָׁה יָדִים וְאֲחָד נֶשֶׁם שְׁלֹשָׁה
כְּפָרוֹת לָחֶם וְאֲחָד נֶשֶׁם גְּבִל־יוֹן :
4 וְשָׁאֵלָה לֵאמֹר לְשָׁלוֹם וְנִחַנְנִי לֵאמֹר שְׁמִי־לָחֶם
וְלִמְחָה מִיָּד : 5 אַחֲרַי כֹּן תְּבוֹאֵל אֶל־
בְּעֵת הָאֲלֹהִים אֲשֶׁר־שָׁם נִבְנִי פִלְשֶׁתִּים
וַיְהִי כְּבָאָהּ שָׁם הָיָה וּפְגָעָהּ חֶבֶל בָּאִים
וַיִּדְּמִים מִחֶבְלָהּ וּלְפָנֶיהָם גְּבִל וְהָיָה וְהָיָה
וְכָפֹר וְהָיָה מִהֶנְבֵּאִים : 6 וְשָׁלַח עֲלֶיהָ
רִיחַ יְהוָה וְהִתְנַבְּיָה עִמָּם וְהִפְכָּהּ לְאִישׁ
אֶחָד : 7 וְהָיָה כִּי תִבְאֶהָ הָאֲתֻנּוֹת הָאֵלֶּה
לָהּ עֲמָהּ לֵאמֹר אֲשֶׁר־תִּמְצָא יָדָהּ כִּי
הָאֲלֹהִים עִמָּהּ : 8 וְהָיָה לְפָנֶיהָ הַגְּבִלָהּ
וְהָיָה אֲנָכִי יָבֵד אֵלֶיהָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת
לְזֶבֶח זִבְחֵי שְׁלָמִים שְׁבַע־יָמִים תִּהְיֶה
עַד־בֹּאֵי אֵלֶיהָ וְהָיָה עִמָּהּ לֵאמֹר אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה : 9 וְהָיָה בְּהַפְתָּהּ שְׁכֵמוֹ לִלְכָהּ
מִעַם שְׁמוּאֵל וְנִחַסְתָּהּ לֵאמֹר אֲלֹהִים לֵב
אֶחָד וְנִבְאָה בִּלְהִיאֹת הָאֵלֶּה בְּיָד
הָרֹאִה : 10 וְנִבְאָה שָׁם הַנְּבִאָה
וְהָיָה חֶבֶל־נִבְאִים לְהִיאֹרָהּ וְהָיָה עֲלֶיהָ
רִיחַ אֲלֹהִים וְהִתְנַבְּאָה בְּחֹקֶם : 11 וְהָיָה
כִּלְיֹדָעוֹ מִתְמַלֵּל שְׁלֹשָׁם וַיִּרְאֵהָ וְהָיָה
עִם־נִבְאִים נֶבֶם וַיִּאֲמַר הֲעָם אִישׁ אֶל־
רֵעֵהוּ מִהֶנְהָ הָיָה לְבָדוּלִישׁ הָגֵם שְׁאֵל
בְּכִיָּאִים : 12 וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיִּאֲמַר וְכִי
אֲבִיהֶם עֲלִיבֹן הִתְחַהּ לְמִשְׁלַח הָגֵם שְׁאֵל
בְּכִיָּאִים : 13 וַיִּכְלֵ מִהֶנְבִּיאוֹת וַיִּבְאֵהוּ
הַבָּקָה : 14 וַיִּאֲמַר דָּוִד שְׁאֵל אֶלְוִי וְאֶל־
בָּעֲרֹ אֵן חִלְכָתָם וַיִּאֲמַר לְבָקֶשׁ אֶת־
הָאֲתֻנּוֹת וְנִחַסְתָּהּ בִּרְאֵיוֹ וְנִבְאָה אֶל־שְׁמוּאֵל :
15 וַיִּאֲמַר דָּוִד שְׁאֵל הַנְּבִיָּה לֵאמֹר מִי־מִדְּבָר
לָכֶם שְׁמוּאֵל : 16 וַיִּאֲמַר שְׁאֵל אֶל־דָּוִד הַגִּד
הַיָּד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתֻנּוֹת וְאֶת־דִּבְכֵּי
הַמְּלִיכָה לְאִי־הַיָּד לֹא אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל :

2 Καὶ τοῦτο σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐχρίσέ σε Κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα· ὥς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εὐρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις 'Ραχὴλ ἐν τῇ ὄρει Βενιαμὴν ἀλλομένους μεγάλα, καὶ ἐροῦσί σοι Εὐρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν· καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτείνεκται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων, καὶ ἰδαψιεύσατο δι' ὑμᾶς λέγων Τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου ; 3 Καὶ ἀπελεύσῃ ἐκεῖθεν καὶ ἐπείκεινα ἤξεις ἕως τῆς δρυὸς Θαβώρ, καὶ εὐρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεὸν εἰς Βαιθὴλ, ἓνα αἶροντα τρία αἰγίδια καὶ ἓνα αἶροντα τρία ἀγγῆα ἄρτων καὶ ἓνα αἶροντα ἀσκὸν οἴνου· 4 Καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην καὶ ὁῶσουσί σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. 5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ θεοῦ, οὗ ἐστὶν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων, ἐκεῖ Νασιβ ὁ ἀλλοφύλος· καὶ ἔσται ὥς ἂν εἰσέλθῃτε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεις χορῶν προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμᾶ, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάζλα καὶ τύμπανον καὶ αὐλὸς καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες· 6 Καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον. 7 Καὶ ἔσται ὅταν ἤξῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σέ, ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὔρῃ ἢ χεῖρ σου, ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ. 8 Καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλγάλ, καὶ ἰδοὺ καταβαίνω πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὀλοκαυτῶσιν καὶ θυσίας εἰρημικὰς· ἐπτά ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις. 9 Καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῇ ὥμῃ αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουὴλ, μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς καρδίαν ἄλλην· καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 10 Καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν, καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἑξεναντίας αὐτοῦ· καὶ ἦλτο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ καὶ προεφῆτευσεν ἐν μέσῃ αὐτῶν. 11 Καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτης καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῃ τῶν προφητῶν· καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Τί τοῦτο τὸ γεγονός τῇ νύκτι Κίς ; ἢ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις ; 12 Καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν καὶ εἶπε Καὶ τίς πατήρ αὐτοῦ ; καὶ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν Ἡ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις ; 13 Καὶ συνετέλεσε προφητεύων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν. 14 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκείος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ Ποῦ ἐπορεύθητε ; καὶ εἶπαν Ζητεῖν τὰς ὄνους, καὶ εἶδαμεν ὅτι οὐκ εἰσί, καὶ εἰσῆλθομεν πρὸς Σαμουὴλ. 15 Καὶ εἶπεν ὁ οἰκείος πρὸς Σαουλ Ἀπάγγελον δὴ μοι τί εἶπέ σοι Σαμουὴλ. 16 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τὸν οἰκείον αὐτοῦ Ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι ὅτι εὐρηνται αἱ ὄνοι· τὸ δὲ ὄμμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.

2 Cum abieris hodie a me, invenies duos viros juxta sepulchrum Rachel in finibus Benjamin, in meridie, dicentque tibi : Inventæ sunt asinæ, ad quas ieras perquirendas : et intermissis pater tuus asinis, sollicitus est pro vobis, et dicit : Quid faciam de filio meo ? 3 Cumque abieris inde, et ultra transieris, et veneris ad quercum Thabor, invenient te ibi tres viri ascendentes ad Deum in Bethel, unus portans tres hædos, et alius tres tortas panis, et alius portans lagenam vini. 4 Cumque te salutaverint, dabunt tibi duos panes, et accipies de manu eorum. 5 Post hæc venies in collem Dei, ubi est statio Philisthinorum : et cum ingressus fueris ibi urbem, obvium habebis gregem prophetarum descendantium de excelso, et ante eos psalterium et tympanum, et tibiam, et citharam, ipsosque prophetantes. 6 Et insiliet in te Spiritus Domini, et prophetabis cum eis, et mutaberis in virum alium. 7 Quando ergo evenerint signa hæc omnia tibi, fac quæcunque invenerit manus tua, quia Dominus tecum est. 8 Et descendes ante me in Galgala (ego quippe descendam ad te), ut offeras oblationem, et immoles victimas pacificas : septem diebus expectabis, donec veniam ad te, et ostendam tibi quid facias. 9 Itaque cum avertisset humerum suum ut abiret a Samuele, immutavit ei Deus cor aliud, et venerunt omnia signa hæc in die illa. 10 Veneruntque ad prædictum collem, et ecce cuneus prophetarum obvius ei : et insiluit super eum Spiritus Domini, et prophetavit in medio eorum. 11 Videntes autem omnes qui noverant eum heri et nudius tertius, quod esset cum prophetis, et prophetaret, dixerunt ad invicem : Quænam res accidit filio Cis ? num et Saul inter prophetas ? 12 Responditque alius ad alterum, dicens : Et quis pater eorum ? Propterea versum est in proverbium : Num et Saul inter prophetas ? 13 Cessavit autem prophetare, et venit ad excelsum. 14 Dixitque patruus Saul ad eum, et ad puerum ejus : Quo abistis ? Qui responderunt : Quærere asinas : quas cum non reperissemus, venimus ad Samuelem. 15 Et dixit ei patruus suus : Indica mihi quid dixerit tibi Samuel. 16 Et ait Saul ad patrum suum : Indicavit nobis quia inventæ essent asinæ. De sermone autem regni non indicavit ei quem locutus fuerat ei Samuel.

17 ויִצְעֶק שְׁמוּאֵל אֶת־הָעָם אֶל־יְהוָה
הַמִּצְצָה: 18 וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֹקִי הַעֲלִיתִי
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וְאֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד
מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־הַמְּלָכֹת הַלְהַצֵּים
אֶתְכֶם: 19 וְאַתֶּם הַיּוֹם מַסְסֶם אֶת־
אֱלֹהֵיכֶם וְשֹׂרֵהוּ מוֹשִׁיעַ לָכֵם מִכָּל־
רָעוֹתֵיכֶם וְצָרְתֵיכֶם וְתֹאמְרוּ לוֹ כִּי־מֶלֶךְ
הָשִׁים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתְנַצֵּב לִפְנֵי יְהוָה
לְשִׁבְתֵּיכֶם וְלֹא־לְבָרְכֶם: 20 וַיִּקְרָב שְׁמוּאֵל
אֶת כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכֹּד שֹׁבֵט בִּנְיָמִן:
21 וַיִּקְרָב אַחֲרֵי־שֹׁבֵט בִּנְיָמִן לְמִשְׁפְּחוֹתָיו
וְתִלְכֹּד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרִי וַיִּלְכֹּד שָׁאֹל
בֶּרְזִיתִי וַיִּבְרָשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: 22 וַיִּשְׁאַל־הוּא
עוֹד בַּיהוָה חֲבָא עוֹד הָלֹם אִישׁ
וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה־הוּא חֲבָא
אֶל־הַבָּלִים: 23 וַיִּרְצֵה וַיִּקְחֵהוּ מִשָּׁם וַיִּתְנַצֵּב
בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּנְבֵּא מִכָּל־הָעָם מִשְׁבָּחוֹ
וַיַּעֲלֶה: 24 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם
הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר כָּתַרְבוּ יְהוָה כִּי אֲנִי
בְּמַחֲוֵה בְּכָל־הָעָם וַיִּרְעוּ כָל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ
יְחִי הַמֶּלֶךְ: 25 וַיִּדְבֹּר שְׁמוּאֵל אֶל־
הָעָם אֵת מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר
נִבְחָ לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׁמוּאֵל אֶת־
כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: 26 וְכֹס־שָׂאֹל חָלַק
לְבָיְתוֹ וּבְצִנְחָה וַיִּלְכֹּד עֶפְרַיִם הַחִיל וְאֶשְׁרֵנְגַּע
אֶלְחִים בָּלָם: 27 וּבְנֵי בִלְגַעל אָמְרוּ
מַה־יִּשְׁעֵנִי וְחָ וַיִּבְרָחוּ וְלֹא־הִקְיָאוּ לוֹ
מִקְחָ וַיְחִי כְּמִקְרִישׁ:

פרשה יא:

1 וַיַּעַל נָחָשׁ הַעֲמוֹנִי וַיַּחֲזֵק עַל־גִּבְיֵשׁ
וַיִּלְכֹּד וַיֹּאמְרוּ כָל־אֲנָשֵׁי גִבְיֵשׁ אֶל־נָחָשׁ
כִּי־תִלְנֵה בְּרִית וְנַעֲבֹדָה: 2 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
נָחָשׁ הַעֲמוֹנִי בְּזֹאת אֲכַרְתֶּם לָכֶם בְּנִקְוֹר
לָכֶם כָּל־עֵצוֹ וַיִּמְּנוּ וַשְׁתַּחֲוּהוּ חֲרָדָה עַל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל: 3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זָקֵן וְגִישׁ
תָּרַח לָנוּ שְׂבַעַת יָמִים וְנִשְׁלַחֲהוּ מִלְּאָכִים
כָּל־כָּבֹל יִשְׂרָאֵל וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ
אֹתָנוּ וְנִצָּאֵנוּ אֵלָיו: 4 וַיִּבְרָאוּ הַמִּלְּאָכִים
בְּבַעַר שָׂאֹל וַיִּדְבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּצִנְחָה
וַיִּשְׁאַל כָּל־הָעָם אֶת־הוֹלָם וַיִּבְּקוּ:

17 Kai parhēγγειλε Σαμουήλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς
Κύριον εἰς Μασσηθάθ, 18 Kai εἶπε πρὸς υἱοὺς
'Ισραὴλ Τάδε εἶπε Κύριος ὁ θεὸς 'Ισραὴλ Λέγων
'Εγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς 'Ισραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ
ἐξελάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου
καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλείων τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς.
19 Kai ὑμεῖς σήμερον ἐξουθενήκατε τὸν θεόν, ὃς
αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν
ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν, καὶ εἶπατε Οὐχὶ ἄλλ'
ἢ ὅτι βασιλεία καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν· καὶ νῦν
κατάστητε ἰνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα
ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλὰς ὑμῶν. 20 Kai
προσῆγαγε Σαμουήλ πάντα τὰ σκῆπτρα 'Ισραὴλ,
καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμίν. 21 Kai
προσάγει σκῆπτρον Βενιαμίν εἰς φυλὰς, καὶ κατα-
κληροῦται φυλὴ Μανταρί· καὶ προσάγουσι τὴν φυλὴν
Μανταρί εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαούλ υἱὸς
Κίς· καὶ ἐζητεῖ αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρίσκετο. 22 Καὶ
ἐπηρώτησε Σαμουήλ ἐτι ἐν Κυρίῳ Εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ
ἐνταῦθα; καὶ εἶπε Κύριος 'Ἰδοὺ αὐτὸς ἐκκρυπταὶ ἐν
τοῖς σκέυσι. 23 Καὶ ἔδραμε καὶ λαμβάνει αὐτόν
ἐκεῖθεν, καὶ κατίστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ· καὶ ὑψώθη
ὑπὲρ πάντα τὸν λαόν ὑπερωμίαν καὶ ἰπάνω.
24 Καὶ εἶπε Σαμουήλ πρὸς πάντα τὸν λαόν Εἰ
ἐωράκατε ὃν ἐκλέκεται ἑαυτῷ Κύριος, ὅτι οὐκ ἐστὶν
ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; καὶ ἐγνώσαν πᾶς ὁ
λαὸς καὶ εἶπαν Ζήτω ὁ βασιλεὺς. 25 Καὶ εἶπε
Σαμουήλ πρὸς τὸν λαόν τὸ δίκαιωμα τοῦ βασιλέως,
καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθηκεν ἰνώπιον Κυρίου·
καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουήλ πάντα τὸν λαόν, καὶ
ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 26 Καὶ
Σαούλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά· καὶ
ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων ὧν ἤφατο Κύριος
καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαούλ. 27 Καὶ υἱοὶ λοιμοὶ
εἶπαν Τίς σώσει ὑμᾶς οὗτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτόν,
καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ἰγενήθη ὡς μετὰ μῆνα καὶ ἀνέβη Νάας ὁ
'Αμμανίτης καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ 'Ιαβίς Γαλαάδ·
καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες 'Ιαβίς πρὸς Νάας τὸν
'Αμμανίτην Διάθου ἡμῖν διαθήκη καὶ δουλεύσομεν
σοι. 2 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ 'Αμμανίτης
'Ὑν ταύτῃ διαθήσεται διαθήκη ὑμῖν, ἐν τῇ ἐξορεύει
ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιόν, καὶ θήσομαι δνειδος
ἐπὶ 'Ισραὴλ. 3 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες
'Ιαβίς 'Ανεῖς ἡμῖν ἐπτά ἡμέρας καὶ ἀποστελοῦμεν
ἄγγελους εἰς πᾶν ὄριον 'Ισραὴλ· ἰὰν μὴ ᾖ ὁ
σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς. 4 Καὶ
ἐρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαά πρὸς Σαούλ, καὶ
λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὅρα τοῦ λαοῦ· καὶ
ἦσαν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν.

17 Et convocavit Samuel populum ad Dominum
in Maspha: 18 Et ait ad filios Israel: Hæc
dicit Dominus Deus Israel: Ego eduxi Israel
de Ægypto, et erui vos de manu Ægyptiorum,
et de manu omnium regum qui affligebant
vos. 19 Vos autem hodie projecistis Deum
vestrum, qui solus salvavit vos de universis
malis et tribulationibus vestris: et dixistis:
Nequaquam: sed regem constitue super nos.
Nunc ergo state coram Domino per tribus
vestras, et per familias. 20 Et applicuit
Samuel omnes tribus Israel, et cecidit sors
tribus Benjamin. 21 Et applicuit tribum
Benjamin et cognationes ejus, et cecidit
cognatio Metri, et pervenit usque ad Saul
filium Cis. Quæsierunt ergo eum, et non
est inventus. 22 Et consuluerunt post hæc
Dominum, utrumnam venturus esset illuc.
Responditque Dominus: Ecce absconditus
est domi. 23 Cucurrerunt itaque et tulerunt
eum inde: stetitque in medio populi, et altior
fuit universo populo ab humero et sursum.
24 Et ait Samuel ad omnem populum. Certe
videtis quem elegit Dominus, quoniam non
sit similis illi in omni populo. Et clamavit
omnis populus, et ait: Vivat rex. 25 Locutus
est autem Samuel ad populum legem regni,
et scripsit in libro, et reposuit coram Domino:
et dimisit Samuel omnem populum, singulos
in domum suam. 26 Sed et Saul abiit in
domum suam in Gabaa: et abiit cum eo pars
exercitus, quorum tetigerat Deus corda.
27 Filii vero Belial dixerunt: Num salvare
nos poterit iste? Et despexerunt eum, et non
attulerunt ei munera: ille vero dissimulabat
se audire.

CAPUT XI.

1 Et factum est quasi post mensem,
ascendit Naas Ammonites, et pugnare cœpit
adversum Jabes Galaad. Dixeruntque omnes
viri Jabes ad Naas: Habeto nos fœderatos, et
serviemus tibi. 2 Et respondit ad eos Naas
Ammonites: In hoc feriam vobiscum fœdus,
ut erum omnium vestrum oculos dextros,
ponamque vos opprobrium in universo Israel.
3 Et dixerunt ad eum seniores Jabes: Concede
nobis septem dies, ut mittamus nuncios
ad universos terminos Israel: et si non
fuerit qui defendat nos, egrediemur ad te.
4 Venerunt ergo nuncii in Gabaa Saulis:
et locuti sunt verba hæc, audiente populo: et
levavit omnis populus vocem suam, et flevit.

וַיִּהְיֶה שָׁמַיִל בֶּן אֲחִיזַב הַקָּהֵל מִדִּשְׁדִּיר
וַיֹּאמֶר שָׁמַיִל מִדִּשְׁדִּיר לְכָל יִבְנֵי וְיִסְפְּרוּ לִי
אֶת־דִּבְרֵי אֲנֹכִי יָבֶשׁ׃ וַתַּעֲלֶה רֵחַ
אֱלֹהִים עַל־שָׁמַיִל בְּשָׁמְצוֹ אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיָּחֹר אַפּוֹ מֵאֹד׃ וַיִּקְרָא צֶמֶד
בָּקָר וַיַּתְחִיחוּ וַיִּשְׁלַח בְּכָל־בָּקָל וַיִּשְׂרָאֵל
בֶּן הַפְּלִאֲכִים לֵאמֹר׃ אֲשֶׁר אֵינָם יָבֶשׁ
אֲחִיזַב שָׁמַיִל וְאֶחָד שְׁמוֹאֵל בֶּן יִשְׁשָׁכָר
לְבָקְרוֹ וַיִּפֹּל כְּסִיד־יְהוָה עַל־הָעָם וַיִּצְאָה
פָּאִישׁ אֶחָד׃ וַיִּפְקְדוּם בְּבִקְוָה וַיִּחְיֶה בְּכָר
וַיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ וַיַּחֲזֶק
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף׃ וַיֹּאמְרוּ לַפְּלִאֲכִים הַבָּאִים
בֶּן הַמַּמְרוֹן לֵאמֹר יָבֶשׁ גִּלְגָּד מִקֵּד
הַיְּהוּדִים לָקֶם תִּשְׁמָעָה בְּתָם הַשָּׁמַיִשׁ וַיָּבֹא
הַפְּלִאֲכִים וַיַּגִּידוּ לְאֲנֹכִי יָבֶשׁ וַיִּשְׁמָחוּ׃
וַיֹּאמְרוּ אֲנִי יָבֶשׁ מִקֵּד גִּלְגָּד וְאֵלֵיכֶם
וַעֲשִׂיתֶם לָנוּ בְּכָל־הַטֹּיֵב בְּעֵינֵיכֶם׃
וַיְהִי מִמָּחָר־וַיָּשָׁם שָׁמַיִל אֶת־הָעָם
שְׁלֹשָׁה רָמִשִׁים וַיָּבֹא בְּהוֹרֵת־הַמַּחֲנֶה
בְּאֲשֻׁמֹּת הַבָּקָר וַיִּפּוּ אֶת־עַמּוֹן עַד־תָּם
הַיּוֹם וַיְהִי הַשָּׁמַיִשׁ וַיִּצְצוּ וְלֹא נִשְׁאָרָה
בָּם שְׁנָיִם יָחִיד׃ וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שְׁמוֹאֵל
מִי הָאִמָּר שָׁמַיִל וַיִּקְרָא עֲלֵינוּ תָנוּ
הָאֲדָשִׁים וַיִּמְיָחֶם׃ וַיֹּאמֶר שָׁמַיִל לֹא־יִמְיָחַ
אִישׁ בְּיָוִם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה־יְהוָה
תְּשׁוּעָה בִּישְׁרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל
אֶל־הָעָם לְבֹ וְנִלְכָה הַגִּלְגָּל וַיַּחֲזֶק שָׁם
הַפְּלִאֲכִים׃ וַיִּלְכְּדוּ כָל־הָעָם הַגִּלְגָּל
וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת־שָׁמַיִל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל
וַיַּזְבִּחוּ־שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁמַח שָׁם שָׁמַיִל וְכָל־אֲנֹכִי יִשְׂרָאֵל
עַד־מָאוֹד׃

פרשה יב

וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה
שָׁמַיִל בְּחַלְכֶּם לְכָל אֲשֶׁר־אֲמַרְתֶּם לִי
וְאִשְׁלִיחַ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ וַעֲשֵׂה הַנֶּהָה
הַפְּלִאֲכִים׃ מִתְחַלְלֵךְ לַפְּגִיבָם וְאִנִּי זִמְנִיתִי
וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הָעָם אֲתָבֶם וְאִנִּי הַתְּחַלְלֶכֶתִי
לַפְּגִיבָם מִפְּעָרֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ הַנֶּהָה
עָנָה בִּי נָגֵד יְהוָה וְנָגֵד מִשְׁחֹהוּ אֶת־שׁוֹרִי
מִי לְקַחְתִּי וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֶת־מִי
עֲשִׂיתִי אֶת־מִי רִצּוֹתִי וּבְנִיד־מִי לְקַחְתִּי
כִּפֹּר וְעֲלִים עֵינִי בְּוֹ אֲשִׁיב לָכֶם׃

5 Καὶ ἰδοὺ Σαουλ ἤρχετο μετὰ τὸ πρῶτ' ἐξ
ἀγροῦ· καὶ εἶπε Σαουλ Τί ὅτι κλαίει ὁ λαός;
καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν
'Ιαβίς. 6 Καὶ ἐφῆλατ' πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σαουλ
ὥς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐν
αὐτῷ ὁργῇ αὐτοῦ σφόδρα. 7 Καὶ ἔλαβε δύο
βόας καὶ ἐμίλειεν αὐτάς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν
ὄριον 'Ισραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων λέγων Ὅς οὐκ ἔστιν
ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαουλ καὶ ὀπίσω Σαμουὴλ,
κατὰ τὰς ποιήσουσι τοῖς βουθὶν αὐτοῦ. Καὶ ἐπῆλθεν
ἐκστασις Κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν 'Ισραὴλ, καὶ ἐβόησαν
ὥς ἄνθρωπος. 8 Καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Βεζεκ
ἐν Βαμὰ πάντα ἄνδρα 'Ισραὴλ ἑξακοσίας χιλιάδας
καὶ ἄνδρας 'Ιουδα ἐβδομήκοντα χιλιάδας. 9 Καὶ
εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις Τάδε ἱρῆτε τοῖς
ἀνδράσιν 'Ιαβίς Ἀδριὸν ὅμῃν ἡ σωτηρία διαθερμά-
νατος τοῦ ἡλίου· καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν
πόλιν καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν 'Ιαβίς, καὶ
εὐφράνθησαν. 10 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες 'Ιαβίς πρὸς
Νάας τὸν Ἀμμανίτην Ἀδριὸν ἐξελυσόμεθα πρὸς
ὅμῃς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὁμῶν.
11 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὐριὸν καὶ ἔθετο Σαουλ τὸν
λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς· καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς
παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ, καὶ ἔνυπτον τοὺς
υἱοὺς Ἀμμὼν ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα· καὶ ἐγενήθη
καὶ ὑπολειψόμενοι διεσπάρησαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθη-
σαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό. 12 Καὶ εἶπεν ὁ
λαὸς πρὸς Σαμουὴλ Τίς ὁ εἶπας ὅτι Σαουλ οὐ
βασилείσει ἡμῶν; παρ' αὐτοῦ τοὺς ἄνδρας καὶ
θανατώσομεν αὐτούς. 13 Καὶ εἶπε Σαουλ Οὐκ
ἀποθάνεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον
ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν 'Ισραὴλ. 14 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων Πορευθῶμεν εἰς
Γάλγαλα καὶ ἐγκαίνισωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν.
15 Καὶ ἔπορευθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλγαλα, καὶ
ἔχρισεν Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαουλ εἰς βασιλείαν ἐνώπιον
Κυρίου ἐν Γαλγάλοις, καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ
εἰρηναῖκὰς ἐνώπιον Κυρίου· καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ
καὶ πᾶς 'Ισραὴλ ὥστε λίαν.

ΚΒΘ. ιβ'.

1 KAI εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα 'Ισραὴλ 'Ιδοὺ
ἤκουσα φωνῆς ὁμῶν εἰς πάντα ὅσα εἶπατέ μοι, καὶ
ἐβασίλευσα ἐφ' ὅμῃς βασιλεία. 2 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὁμῶν, καὶ γὰρ γεγί-
ρακα καὶ καθήτομαι, καὶ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὁμῶν·
καὶ γὰρ ἰδοὺ διελέλυθα ἐνώπιον ὁμῶν ἐκ νεότητος
καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 3 'Ιδοὺ ἐγώ, ἀπο-
κρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνώπιον
χριστοῦ αὐτοῦ Μόσχον τίνος εἰληφα ἢ ὄνον τίνος
εἰληφα, ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὁμῶν ἢ τίνα
ἐξεπίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἰληφα ἔξλασμα καὶ
ὑπόδημα; ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ καὶ ἀποδώσω ὁμῖν.

5 Et ecce Saul veniebat, sequens boves de
agro, et ait: Quid habet populus quod plorat?
Et narraverunt ei verba virorum Jabes. 6 Et
insilivit Spiritus Domini in Saul, cum audisset
verba hæc, et iratus est furor ejus nimis.
7 Et assumens utrumque bovem, concidit in
frusta, misitque in omnes terminos Israel per
manum nuntiorum, dicens: Quicumque non
exierit, et secutus fuerit Saul et Samuel, sic
fiet bobus ejus. Invasit ergo timor Domini
populum, et egressi sunt quasi vir unus.
8 Et recensuit eos in Bezech: fueruntque
filiorum Israel trecenta millia: virorum autem
Juda triginta millia. 9 Et dixerunt nuntiis,
qui venerant: Sic dicetis viris, qui sunt in
Jabes Galaad: Cras erit vobis salus, cum
incauerit sol. Venerunt ergo nuntii, et
annuntiaverunt viris Jabes: qui lætati sunt.
10 Et dixerunt: Mane exhibimus ad vos: et
facietis nobis omne quod placuerit vobis.
11 Et factum est, cum dies crastinus venisset,
constituit Saul populum in tres partes: et
ingressus est media castra in vigilia matutina,
et percussit Ammon usque dum incalesceret
dies: reliqui autem dispersi sunt, ita ut non
relinquerentur in eis duo pariter. 12 Et ait
populus ad Samuelem: Quis iste qui
dixit: Saul num regnabit super nos? Date
viros, et interficiemus eos. 13 Et ait Saul:
Non occidetur quisquam in die hac, quia hodie
fecit Dominus salutem in Israel. 14 Dixit
autem Samuel ad populum: Venite, et eamus
in Galgala, et innovemus ibi regnum. 15 Et
perrexit omnis populus in Galgala, et fecerunt
ibi regem Saul coram Domino in Galgala, et
immolaverunt ibi victimas pacificas coram
Domino. Et lætatus est ibi Saul, et cuncti
viri Israel nimis.

CAPUT XII.

1 DIXIT autem Samuel ad universum Israel:
Ecce audivi vocem vestram, juxta omnia quæ
locuti estis ad me, et constitui super vos regem.
2 Et nunc rex graditur ante vos: ego autem
seniui, et incanui: porro filii mei vobiscum
sunt: itaque conversatus coram vobis ab
adolescencia meâ usque ad hanc diem, ecce
præsto sum. 3 Loquimini de me coram
Domino, et coram ehristo ejus, utrum
bovem cujusquam tulerim, aut asinum: si
quempiam calumniatus sum, si oppressi
aliquem, si de manu cujusquam munus accepi:
et contemnâ illud hodie, restituaque vobis.

4 וַיֹּאמְרוּ לֹא עָשִׂיתָנוּ וְלֹא רָצוּתָנוּ
וְלֹא־לָקַחְתָּ מִיְּדֵי־אִישׁ מֵאִמָּה׃ 5 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם עַד יִהְיֶה בָכֶם וְעַד מָשְׁחוּ
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מָצְאתֶם בְּיָדִי
מִאִמָּה וַיֹּאמְרוּ עַד׃ 6 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
אֶל־הָעָם יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשׂוּ אֶת־מִשְׁחָה
וְאֶת־חֶלְדָּה וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם
מִצְרָיִם׃ 7 וְעַתָּה הִנֵּנִי בְּיָדֶיךָ וְאֶתְּנָה
אֶתְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי צִדְקוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃ 8 בְּאֲשֶׁר
בָּא גִבְעֹה מִצְרַיִם וַיִּצְרְפוּ אֶתְּכֶם אֶל־
יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־מִשְׁחָה וְאֶת־חֶלְדָּה
וַיִּצְרְפוּ אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁכְּחוּ
בְּמִקְוֵי הַחֵן׃ 9 וַיִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וַיִּמְכְּרוּ אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שַׂר־צָבָא חֹצֵר
וּבְיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחָמוּ
בָּם׃ 10 וַיִּצְרְפוּ אֶת־יְהוָה וַיִּמְכְּרוּ חֲשֹׁמֶיךָ
כִּי עֲזַבְתָּ אֶת־יְהוָה וְנִצַּבְתָּ אֶת־הַפְּעֻלִּים
וְאֶת־הַעֲשָׂוִיִּים וְעַתָּה הִצַּלְתָּ מִיָּד
אֲבוֹתֶיךָ וְנִצַּבְתָּ׃ 11 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־
רִגְעֵל וְאֶת־בְּנוֹ וְאֶת־יִצְחָק וְאֶת־שְׂמוּאֵל
וַיִּצֹל אֶתְכֶם מִיַּד אֲבוֹתֵיכֶם מִסָּבִיב וּמִפְּנֵי
בְּטָח׃ 12 וַתִּרְאוּ כִּי נָחַשׁ מִלֶּחֶף בְּגֵרֵעַמֹּץ
בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לֵי לֹא פִּי־מֶלֶךְ
יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיִּהְיֶה אֲלֵהֵיכֶם מִלִּבְּכֶם׃
13 וַעֲתָה הִנֵּה מִלֶּחֶף אֲשֶׁר בְּחֻמֹּתַי אֲשֶׁר
שָׂאֵלְתֶם וַיִּהְיֶה נָחַשׁ עָלֵיכֶם מִלֶּחֶף׃
14 אֲבִי־רִיָּא וְאֶת־יְהוָה וְעַבְדֵּיכֶם אֲתָוִי
וְשִׁמְעֶתֶם בְּקוֹלִי וְלֹא חֲסַד אֶת־פִּי יְהוָה
וְהִיִּיתֶם נִסִּיִּם וְנִסְתַּחֲלֹף אֲשֶׁר־מִלֶּחֶף
עֲלֵיכֶם אַחֵר יְהוָה אֲלֵהֵיכֶם׃ 15 וְאִם־לֹא
תִשְׁמַעַנּוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמִדִּבְרֹתַי אֶת־פִּי
יְהוָה וְהִיִּיתָח וַיִּדְבַּחְתָּ בָּכֶם וּבְאֲפֻסֵּיכֶם׃
16 וְנִסְתַּחֲלֹף חֲתָנְכֶם וְרִאֵי אֶת־הַדָּבָר
הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יִהְיֶה עֲשׂוֹת לְעֵינֵיכֶם׃
17 הֲלֹא הִקְדִּירְתִּים חַיִּים אֶתְּכֶם אֶת־יְהוָה
וַיִּתֵּן חֵלֹד וּבִטָּר חֲדָשׁ וְרִאֵי בִּירְעֻתְכֶם
רַבָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם בְּצִיג יְהוָה לְשָׂאֵל
לְכֶם מִלֶּחֶף׃ 18 וַיִּקְרָא שְׂמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן
יְהוָה חֵלֹד וּבִטָּר בְּיָד הָהֵוא וַיִּבְרָא כְּלִי־עֵצִים
מִצֹּד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׂמוּאֵל׃ 19 וַיֹּאמְרוּ
כְּלִי־עֵצִים אֶל־שְׂמוּאֵל הֲתִפְלֵל בְּצִדְעֵי־בְּרִית
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְאֶת־קִמּוֹת קִרְיָתֶיךָ
עַל־כִּלְתֵּי־אֲבוֹתֶיךָ הַזֶּה לְשָׂאֵל לָנוּ מִלֶּחֶף׃

4 Καὶ εἶπον πρὸς Σαμουὴλ Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐθλάσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐילהας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν. 5 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν Μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν καὶ μάρτυς χρὶστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι οὐχ ἐθρήκατε ἐν χειρὶ μου οὐδέν· καὶ εἶπαν Μάρτυς. 6 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων Μάρτυς Κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου. 7 Καὶ νῦν κατὰσῃτε καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἀπαγγεῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην Κυρίου ὃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν. 8 Ὡς ἐσῆλθεν Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος· καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ὑμῶν πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, καὶ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατήκτισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 9 Καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισάρα ἀρχιστρατήγου Ἰαβὶς βασιλέως Ἀσώρ καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωάβ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτοῖς. 10 Καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον καὶ ἔλεγον Ἠμάρτομεν ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Κύριον καὶ ἰδουλεύσαμεν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλλοις· καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ δουλεύσομέν σοι. 11 Καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰεροβάαλ καὶ τὸν Βαρὰκ καὶ τὸν Ἰεφθά καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἐξέλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ κατηφείτε πεποιθότες. 12 Καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς νύκτων Ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εἶπατε Οὐχὶ ἄλλ' ἢ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ὑμῶν· καὶ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν βασιλεὺς ὑμῶν. 13 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς δὲν ἐξελέσθε, καὶ ἰδοὺ δίδωκε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλεῖα. 14 Ἐὰν φοβηθῇτε τὸν Κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ᾗτε καὶ ὅμοις καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω Κυρίου πορεύσονται. 15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα ὑμῶν. 16 Καὶ νῦν κατὰσῃτε καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο ὃ ὁ Κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. 17 Οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον; ἐκαλέσμαι Κύριον καὶ δώσει φωνὰς καὶ βετόν, καὶ γυνῶτε καὶ ἴδετε ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη ἦν ἐποίησατε ἐνώπιον Κυρίου αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλεῖα. 18 Καὶ ἐκαλέσατο Σαμουὴλ τὸν Κύριον, καὶ ἔδωκε Κύριος φωνὰς καὶ βετόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν Κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουὴλ. 19 Καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ Πρὸςεναι ἡμῖν τῶν δούλων σου πρὸς Κύριον θεόν σου, καὶ ὅθ' μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι προσεθήκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν κακίαν αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλεῖα.

4 Et dixerunt: Non es calumniatus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicujus quippiam. 5 Dixitque ad eos: Testis est Dominus adversum vos, et testis christus ejus in die hac, quia non inveneritis in manu mea quippiam. Et dixerunt: Testis. 6 Et ait Samuel ad populum: Dominus, qui fecit Moysen et Aaron, et eduxit patres nostros de terra Aegypti. 7 Nunc ergo state, ut judicio contendam adversum vos coram Domino, de omnibus misericordiis Domini, quas fecit vobiscum, et cum patribus vestris: 8 Quo modo Jacob ingressus est in Aegyptum, et clamaverunt patres vestri ad Dominum: et misit Dominus Moysen et Aaron, et eduxit patres vestros de Aegypto: et collocavit eos in loco hoc. 9 Qui obliti sunt Domini Dei sui, et tradidit eos in manu Sisarae magistri militiae Hasor, et in manu Philistinorum, et in manu regis Moab, et pugnaverunt adversum eos. 10 Postea autem clamaverunt ad Dominum, et dixerunt: Peccavimus, quia dereliquimus Dominum, et servivimus Baalim et Astaroth: nunc ergo erue nos de manu inimicorum nostrorum, et serviemus tibi. 11 Et misit Dominus Jerobaal, et Badan, et Jephte, et Samuel, et eruit vos de manu inimicorum vestrorum per circuitum, et habitastis confidenter. 12 Videntes autem quod Naas rex filiorum Ammon venisset adversum vos, dixistis mihi: Nequaquam, sed rex imperabit nobis: cum Dominus Deus vester regnaret in vobis. 13 Nunc ergo praesto est rex vester, quem elegistis et petistis: ecce dedit vobis Dominus regem. 14 Si timueritis Dominum, et servieritis ei, et audieritis vocem ejus, et non exasperaveritis os Domini: eritis et vos, et rex qui imperat vobis, sequentes Dominum Deum vestrum; 15 Si autem non audieritis vocem Domini, sed exasperaveritis sermones ejus, erit manus Domini super vos, et super patres vestros. 16 Sed et nunc state, et videte rem istam grandem, quam facturus est Dominus in conspectu vestro. 17 Numquid non messis tritici est hodie? invocabo Dominum, et dabit voces et pluvias: et scietis, et videbitis, quia grande malum feceritis vobis in conspectu Domini, petentes super vos regem. 18 Et clamavit Samuel ad Dominum, et dedit Dominus voces et pluvias in illa die. 19 Et timuit omnis populus nimis Dominum et Samuelem, et dixit universus populus ad Samuelem: Ora pro servis tuis ad Dominum Deum tuum, ut non moriamur; addidimus enim universis peccatis nostris malum, ut peteremus nobis regem.

שמואל א יב יג

20 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-הָעָם אֶל-יְהוָה אֲתֵם עָשִׂיתֶם אֶת כָּל-הָרָצָה הַזֹּאת אֲתֵם אֶל-סֹסֵיכֶם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֶת-יְהוָה בְּכָל-לִבְבְּכֶם : 21 וְלֹא תִסְרֹי כִּי אֲחֵרֵי הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-יִזְעָלוּ וְלֹא יִצְלָחוּ בִּי-יְהוָה הַקֹּדֶשׁ : 22 כִּי לֹא-יִשָּׁשׁ יְהוָה אֶת-עַמּוֹ בְּעִבְדֵי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי חֹמַיִל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲתֶכֶם לוֹ לְעַם : 23 גַּם אֲנִכִּי הִלְלָה לִּי מִחֶמְטָא לִיְהוָה מִחֲדָל לְהַתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם וְהוֹרִיתִי אֲתֶכֶם בְּגֵרָה הַטּוֹבָה וְהִישָׁרָה : 24 אַךְ יִרְאֵה אֶת-יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ בְּאֵמֶת בְּכָל-לִבְבְּכֶם כִּי רָאִה אֶת אֲשֶׁר-הִנְחִיל עִמָּכֶם : 25 וְאִם-חָרַצַּת תִּרְעֶנּוּ בְּמֵתֵיכֶם בְּמִלְכָּם תִּסָּפוּ :

פרשה יג :

1 בְּרִשְׁנָה שָׁמַיִל בְּמִלְכּוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מִלְּהָ עַל-יִשְׂרָאֵל : 2 וַיִּבְחָר-לוֹ שָׁמַיִל שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיְהִי עַם-שָׁמַיִל אֲלָפִים בְּמִמְכָּשׁ וּבְחֵר בֵּית-אֵל וְאֶלֶף חֵי עַם-יִזְבֶּהוּ בְּבִצְעָה בְּגִמְיוֹ וַיְהִי הָעָם שְׁלַח אִישׁ לְאֶחָדָיו : 3 בָּנָה וַיִּבְנוּ אֶת נִצְיָב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּבִצְעָה וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים וּשְׁמַיִל תָּקַע בְּשׁוֹפָר בְּכָל-הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים : 4 וְכָל-יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַיִל אֲרֵי-נִצְיָב פְּלִשְׁתִּים וְגַם-נִבְאָשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפִלִּשְׁתִּים וַיִּצְעֲקוּ הָעָם אַחֲרֵי שָׁמַיִל הַגָּלָל : 5 וּפְלִשְׁתִּים נִחְסְפוּ לְהַלְחֵם עַם-יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֲלָף לְכָב וּשְׁשָׁת אֲלָפִים פְּרָשִׁים וְעָם פָּחוֹל אֲשֶׁר עַל-שְׁפֹת-הַנָּהָר לְרֹב וַיִּצְלוּ וַיִּבְנוּ בְּמִמְכָּשׁ חֲדָשָׁה בֵּית-אֵלָו : 6 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאִה כִּי צָר-לוֹ כִּי נָשָׂה הָעָם וַיַּחֲבֹצְהָם הָעָם בַּמְּצֻרוֹת וּבְהַנְחִיָּים וּבְסֻלְעִים וּבְצִרְחִים וּבְבִצְרוֹת : 7 וַעֲבָרִים עָבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן אַרְצָה גַּד וַיִּלְכְּדוּ וּשְׁמַיִל עֲרָפָה בְּגִלְגָּל וְכָל-הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו : 8 וַיִּזְחַל וַיִּשְׁבַּעַת יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר שְׁמַיִל וְלֹא-בָנָה שְׁמַיִל הַגָּלָל וַיִּפֹּץ הָעָם מִקָּלָיו : 9 וַיֹּאמֶר שָׁמַיִל הַנָּשׂוּ אֵלֵי הַעֲלָה וְהַשְׁלָמִים וַיַּעַל הַעֲלָה : 10 וַיְהִי כִּכְלֹהָ לְהַעֲלֹת הַעֲלָה וַיִּהְיֶה שְׁמַיִל בָּנָה וַיִּצָּא שָׁמַיִל לְהִרְמָאוֹ לְבִרְכוֹ :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. β', γ'.

20 Kai eipe Samouyl pros ton laon Mi φοβείσθε· ὑμεῖς πεποιθήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλην μὴ ἱκκλίνητε ἀπὸ δπισθεν Κυρίου, καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν· 21 Καὶ μὴ παραβῆτε ὑπίσω τῶν μηθὲν ὄντων, οἱ οὐ περανοῦσιν οὐθὲν καὶ οἱ οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐθὲν εἰσιν. 22 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπικρῶς Κύριος προσελάβετο ὑμᾶς ἑαυτῷ εἰς λαόν. 23 Καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνάναι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δείξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθείαν. 24 Πλὴν φοβείσθε τὸν Κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ὃ ἐμεγάλυνε μεθ' ὑμῶν· 25 Καὶ ἰὰν κακίᾳ κακοποιήσῃτε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε.

ΚΕΦ. γ'.

* * *

2 ΚΑΙ ἐλέγεται ἑαυτῷ Σαουλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἦσαν μετὰ Σαουλ δισχίλιοι οἱ ἐν Μαχμάς καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθήλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν· καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξᾱπέστελεν ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ, καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι· καὶ Σαουλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν λέγων Ἡθετήκασιν οἱ δοῦλοι. 4 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἤκουσε λεγόντων Πέπαικε Σαουλ τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἤσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις· καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαουλ ἐν Γαλγάλοις. 5 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συναγόνται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβαίνουν ἐπὶ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ἀρμάτων καὶ ἑξ χιλιάδες ἵππων καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει· καὶ ἀναβαίνουν καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμάς ἐξ ἐναντίας Βαιθωρῶν κατὰ νότον. 6 Καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενωπὸς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν, καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς μάνδραις καὶ ἐν ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις καὶ ἐν τοῖς λάκκοις. 7 Καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ καὶ Γαλαὰδ· καὶ Σαουλ ἔτι ἦν ἐν Γαλγάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ. 8 Καὶ διέλειπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ ὡς εἶπε Σαμουὴλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουὴλ εἰς Γαλγάλα, καὶ διεσάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. 9 Καὶ εἶπε Σαουλ Προσαγάγετε ὅπως ποιήσω ὀλοκαύτωςιν καὶ εἰρηναίᾳ· καὶ ἀνῆνεγκε τὴν ὀλοκαύτωςιν. 10 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρειν τὴν ὀλοκαύτωςιν, καὶ Σαμουὴλ παραγίνεται· καὶ ἐξῆλθε Σαουλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἐβλογῆσαι αὐτόν.

I. SAMUELIS, XII. XIII.

20 Dixit autem Samuel ad populum: Nolite timere, vos fecistis universum malum hoc: verumtamen nolite recedere a tergo Domini, sed servite Domino in omni corde vestro. 21 Et nolite declinare post vana, quæ non proderunt vobis, neque eruent vos, quia vana sunt. 22 Et non derelinquet Dominus populum suum, propter nomen suum magnum: quia juravit Dominus facere vos sibi populum. 23 Absit autem a me hoc peccatum in Dominum, ut cessem orare pro vobis, et docebo vos viam bonam et rectam. 24 Igitur timete Dominum, et servite ei in veritate, et ex toto corde vestro; vidistis enim magnifica quæ in vobis gesserit. 25 Quod si perseveraveritis in malitia: et vos et rex vester pariter peribitis.

CAPUT XIII.

1 FILIUS unius anni erat Saul cum regnare cœpisset, duobus autem annis regnavit super Israel. 2 Et elegit sibi Saul tria millia de Israel: et erant cum Saul duo millia in Machinas, et in monte Bethel: mille autem cum Jonatha in Gabaa Benjamin; porro ceterum populum remisit unumquemque in tabernacula sua. 3 Et percussit Jonathas stationem Philisthinorum, quæ erat in Gabaa. Quod cum audissent Philisthiim, Saul cecinit buccina in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. 4 Et universus Israel audivit hujuscemodi famam: Percussit Saul stationem Philisthinorum: et erexit se Israel adversus Philisthiim. Clamavit ergo populus post Saul in Galgala. 5 Et Philisthiim congregati sunt ad præliandum contra Israel, triginta millia currum, et sex millia equitum, et reliquum vulgus, sicut arena quæ est in littore maris plurima. Et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad orientem Bethaven. 6 Quod cum vidissent viri Israel se in arcto positos (afflictus enim erat populus), absconderunt se in speluncis, et in abditis, in petris quoque, et in antris, et in cisternis. 7 Hebræi autem transierunt Jordanem in terram Gad et Galaad. Cumque adhuc esset Saul in Galgala, universus populus perterritus est, qui sequebatur eum. 8 Et expectavit septem diebus juxta placitum Samuelis, et non venit Samuel in Galgala, dilapsusque est populus ab eo. 9 Ait ergo Saul: Afferte mihi holocaustum, et pacifica. Et obtulit holocaustum. 10 Cumque complisset offerens holocaustum, ecce Samuel veniebat: et egressus est Saul obviam ei ut salutaret eum.

11 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל מִה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שְׂאֵל
פִּרְיָתִי פִּרְכָּץ הָעָם מִצְלִי וְאַחֲרָיִךְ
לֹא-בָאֵהָ לְמוֹעֵד חַיִּים וּפְלִשְׁתִּים וְנִצְחָם
מִכְמָשׁ: 12 וַיֹּאמֶר עֲתָה יֵרְדוּ פְלִשְׁתִּים
אֵלַי הַגִּלְגָל וּפָגַע יְהוָה וַיִּהְיֶה לֹא חֲלִיתִי
וְאַחֲרָיִךְ וְאַעֲלֶה הַעֲלָה: 13 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל-שְׂאֵל נִסְקָלָה לֹא שְׁמֵרָה אֶת-מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוָּה כִּי עָרַח חֲלוֹ
יְהוָה אֶת-מַמְלַכְתְּךָ אֶל-יִשְׂרָאֵל צַד־עֵינֶיךָ:
14 וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא הָיוּ בָּנִים וְעַתָּה יְהוָה
לֹא אִישׁ פֶּלֶקְבוֹ וַיִּצְחָדוּ יְהוָה לַגִּיד
עַל-עֵצוֹ כִּי לֹא שְׁמֵרָה אֶת אֲשֶׁר-צִוָּה
יְהוָה: 15 וַיָּהָם שְׁמוּאֵל וַיַּעַל מִן
הַגִּלְגָל בִּבְצֵת בְּנִימִן וַיִּפְקֹד שְׂאֵל אֶת-
הָעָם הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ פֶּשַׁשׁ כְּמֹות אִישׁ:
16 וְשְׂאֵל וַיִּוְדְּעוּ בָנָיו וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמָּם
וְשָׂרִים בְּגָדָם בְּנִימִן וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְּמִכְמָשׁ:
17 וַיִּצָּא הַפְּשִׁטִּים מִמִּכְמָשׁ פְּלִשְׁתִּים שְׂלֵשָׁה
רִאשִׁים הָרֹאשׁ אֶחָד וַיִּפְגְּעוּ אֶל-בְּרָחָה
אֶל-אֶרֶץ שֹׁעַל: 18 וְהָרֹאשׁ אֶחָד וַיִּפְגְּעוּ
בְּרָחָה בֵּית חֲרוֹן וְהָרֹאשׁ אֶחָד וַיִּפְגְּעוּ
הַבְּבִילִי הַפְּשִׁטִּים עַל-גִּי הַצְּבָעִים הַפְּדִי-בְּרָחָה:
19 וְהָרֹשׁ לֹא יִשְׁאַל בְּכָל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל פִּרְיָתִי פְלִשְׁתִּים כִּי יִשְׁעוּ הַעֲבָרִים
הַרְבֵּה אִי חֲקִירָה: 20 וַיִּרְדּוּ כָל-יִשְׂרָאֵל
הַפְּלִשְׁתִּים לְלִטּוֹשׁ אִישׁ אֶת-בְּרִיחֵהוּ
וְאֶת-חֲמוֹ וְאֶת-הַחֲדָשׁ וְאֶת מִתְחַשְׁתּוֹ:
21 וְהָיְתָה הַפְּצִירָה פִּים לְמִתְחַשְׁתּוֹ
וְלֵאחֲרֵיהֶם וּלְשָׁלֵשׁ הַלָּשׁוֹן וְלִתְחַרְחֵם
וְלִתְחַבֵּב הַחֲרָבָה: 22 וְהָיָה בָנִים מְלֻחָמִים
וְלֹא נִמְצָא חֲרָב וְחִנִּית בֶּן-קִלְהָשׁ
אֲשֶׁר אֶת-שְׂאֵל וְאֶת-יִדְדָן וְהַפְּצָא לְשְׂאֵל
וְיִדְדָן בָּנָיו: 23 וַיִּצָּא מִצָּב פְּלִשְׁתִּים
אֶל-מִכְמָשׁ:

פרשה יג

1 וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר יִדְדָן וְשְׂאֵל אֶל-
הַנָּעַר נֶשֶׁא כְּלָיו לָכֵחַ וְנִעְבְּרָה אֶל-מִצָּב
פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מַעְבְּרָה חֲלוֹ וְלֹא-בָאֵהוּ
הַקִּיר: 2 וְשְׂאֵל יוֹשֵׁב בְּהַצָּה הַנִּבְצָחָה פָּחַת
הַרְמוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְדוֹ וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ פֶּשַׁשׁ
כְּמֹות אִישׁ: 3 וְאַחֲרָיִךְ בְּרִיחָה וְאִישׁ אֶת-
כְּבוֹד בְּרִיחָה בְּרִיחָה בְּרִיחָה בְּרִיחָה בְּרִיחָה
נֶשֶׁא אֶחָד וְהָעָם לֹא יָדַע כִּי הִלָּח יִדְדָן:

11 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Τί πεποίηκας; καὶ εἶπε Σαούλ
"Ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ οὐ
παρεγένουν ὡς διετάξω ἐν τῇ μαρτυρίῃ τῶν ἡμερῶν,
καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχμάς, 12 Καὶ
εἶπα Νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς μὲ εἰς
Γάλγαλα, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου οὐκ ἰδεήθην·
καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα τὴν ὀλοκαύτωσιν.
13 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαούλ Μεματαιώται σοι,
ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου ἣν ἐνετείλατό
σοι Κύριος, ὡς νῦν ἡτοίμασε Κύριος τὴν βασιλείαν
σου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος". 14 Καὶ νῦν ἡ βασιλεία
σου οὐ στήσεται σοι, καὶ ζητήσῃ Κύριος ἐαυτῷ
ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἐντελεῖται
Κύριος αὐτῷ εἰς ἀρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι
οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι Κύριος. 15 Καὶ
ἀνίστη Σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγᾶλιν· καὶ
τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαούλ εἰς
ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ· αὐτῶν
παραγινομένων ἐκ Γαλγᾶλιν εἰς Γαβαὰ Βενιαμὴν
καὶ ἐπισκίψατο Σαούλ τὸν λαὸν τὸν εὐρεθίντα
μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἀνδρας. 16 Καὶ
Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς
οἱ εὐρεθίντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ
Βενιαμὴν καὶ ἔκλαιον, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμ-
βεβλήκεισαν ἐν Μαχμάς. 17 Καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων
ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς· ἡ ἀρχὴ ἡ μία
ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερὰ ἐπὶ γῆν Σωγάλ, 18 Καὶ
ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρών, καὶ ἡ
ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὰ τὴν εἰσκόπ-
τουσαν ἐπὶ Γαλ τὴν Σαβίμ. 19 Καὶ τέκτων σιδήρου
οὐχ εὐρίσκετο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπον οἱ
ἀλλόφυλοι Μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ
δόρυ. 20 Καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν
ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ
καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ
καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ. 21 Καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς
ἔτοιμος τοῦ θερίζειν· τὰ δὲ σκεῦη ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς
τὸν ὀδόντα, καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις
ἦν ἡ αὐτή. 22 Καὶ ἰγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
πολέμου Μαχμάς καὶ οὐχ εὐρίθη ῥομφαία καὶ δόρυ
ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαούλ καὶ μετὰ
Ἰωνάθαν, καὶ εὐρίθη τῷ Σαούλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν
νιφὶ αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν
ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῇ πέραν Μαχμάς.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 Καὶ γίνεται ἡ ἡμέρα καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς
Σαούλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἵροντι τὰ σκεῦη αὐτοῦ
Δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσοῦβ τῶν ἀλλοφύλων
τὴν ἐν τῇ πέραν ἐκείνῃ· καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ
ἀπήγγειλε. 2 Καὶ Σαούλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρου τοῦ
βουνου ὑπὸ τὴν ῥοὰν τὴν ἐν Μαγδών, καὶ
ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἀνδρες. 3 Καὶ
Ἀχιά υἱὸς Ἀχιτωὺς ἀδελφοῦ Ἰωχαβὴδ υἱοῦ Φινεὶς
υἱοῦ Ἡλὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ἐν Σηλὼμ αἵρων Ἐφούδ·
καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόμεναι Ἰωνάθαν.

11 Locutusque est ad eum Samuel: Quid fecisti? Respondit Saul: Quia vidi quod populus dilaberetur a me, et tu non veneras juxta placitos dies, porro Philisthiim congregati fuerant in Machmas, 12 Dixi: Nunc descendent Philisthiim ad me in Galgala, et faciem Domini non placavi. Necessitate compulsus, obtuli holocaustum. 13 Dixitque Samuel ad Saul: Stulte egisti, nec custodisti mandata Domini Dei tui, quæ præcepit tibi. Quod si non fecisses, jam nunc præparasset Dominus regnum tuum super Israel in sempiternum; 14 Sed nequaquam regnum tuum ultra consurget. Quæsitit Dominus sibi virum juxta cor suum: et præcepit ei Dominus ut esset dux super populum suum, eo quod non servaveris quæ præcepit Dominus. 15 Surrexit autem Samuel, et ascendit de Galgalis in Gabaa Benjamin. Et reliqui populi ascenderunt post Saul obviam populo, qui expugnabant eos venientes de Galgala in Gabaa, in colle Benjamin. Et recensuit Saul populum, qui inventi fuerant cum eo, quasi sexcentos viros. 16 Et Saul et Jonathas filius ejus, populusque qui inventus fuerat cum eis, erat in Gabaa Benjamin: porro Philisthiim consederant in Machmas. 17 Et egressi sunt ad prædandum de castris Philisthinorum tres cunei. Unus cuneus pergebat contra viam Ephra ad terram Sual; 18 Porro alius ingrediebatur per viam Beth-horon; tertius autem verterat se ad iter termini imminantis valli Seboim contra desertum. 19 Porro faber ferrarius non inveniebatur in omni terra Israel; caverant enim Philisthiim, ne forte facerent Hebræi gladium aut lanceam. 20 Descendebat ergo omnis Israel ad Philisthiim, ut exaceret unusquisque vomerem suum, et ligonem, et securim, et sarculum. 21 Retusæ itaque erant acies vomerum, et ligonum, et tridentum, et securium, usque ad stimulum corrigendum. 22 Cumque venisset dies prælii, non est inventus ensis et lancea in manu totius populi, qui erat cum Saule et Jonatha, excepto Saul et Jonatha filio ejus. 23 Egressa est autem statio Philisthiim, ut transcenderet in Machmas.

CAPUT XIV.

1 Et accidit quadam die ut diceret Jonathas filius Saul ad adolescentem armigerum suum: Veni, et transeamus ad stationem Philisthinorum, quæ est trans locum illum. Patri autem suo hoc ipsum non indicavit. 2 Porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa, sub malogranato, quæ erat in Magron: et erat populus cum eo quasi sexcentorum virorum. 3 Et Achias filius Achitob fratris Ichabod filii Phinees, qui ortus fuerat ex Heli sacerdote Domini in Silo, portabat ephod. Sed et populus ignorabat quo isset Jonathas.

4 ובין המעברות אשר בקש וינהן
לעבר על-מזב פלשתים אשר-סלע
מהצב ליה וישר-סלע מהעבר מה
ושם האהל בוצץ ושם האהל כנה:
5 השן האחד מצוק מצוקו כול מצקש
והאחד מנגב כול גבע: 6 ויאמר ויהונתן
אל-הנער ונשא כליו לכה ונעבדה אל-
מזב הערלים האלה אחלי נעמך ויחז
לני כי אני ליהודה מעבד להושע צב
אוי במצט: 7 ויאמר לו נשא כליו עשה
פלי-אשר בלבבך נסח לך חנני עמך
פל-בך: 8 ויאמר ויהונתן הגה אנה
עברים אל-האנשים ונגלינו אליהם:
9 אם-כך ואמר אלינו וימו צד-הצב
אליכם וימדינו תחמינו ולא נעלה אליהם:
10 ואם-כך ואמרו עליו עלינו ועלינו
פרי-הקם ויחזי צדנו ויחזי צדנו האור:
11 ויגלו שניהם אל-מזב פלשתים ויאמר
פלשתים הגה עברים וצאים מן-הקו
אשר הרכב-בארשם: 12 ויגדו אנשי המצב
אחיהונתן ואת-נשא כליו ויאמר עליו
אלינו ונוריעה אהבך דבר ויאמר וינהן
אל-נשא כליו עלה אהבי פרי-הקם ויחז
פד וישראלי: 13 ויגדו ויגדו על-ידו ועל-
רגליו ונשא כליו אהבי ויפלה לפני וינהן
ונשא כליו ממותת אהבי: 14 ויחזי המצב
הראשון אשר הגה וינהן ונשא כליו
פעשורים אשר פכסצי מצבך אהבך:
15 ויחזי חרדך במחנה בשדה ובקל-הקם
המצב והפשוטות חרדו גס-הקם ויחז
האוי ויחזי לחרדת אליהם: 16 ויחז
האוי לנשא כליו בנגצת בנגמו ויחז
הקוון כמון ויגדו ויחז: 17 ויאמר
שואל לצם אשר אתו פקדנה ויאמר כי
הלה בעמנו ויפקדו ויחז וינהן ונשא
כליו: 18 ויאמר שואל לאחיה הניש
אניו האלמים פרי-הקם אנו האלמים
ביום חחיה ויגדו ויחז: 19 ויחז
עד דבר שואל אליהם ויחז ויחז
אשר במחנה פלשתים ויגדו ויחז
גב: 20 ויאמר שואל אליהם ויחז
ידו: 21 ויגדו שואל וקל-הקם אשר אתו
ויבא צד-המלחמה ויחז ויחז חרד
איש ברגמו מחמה גדולה מאד:

4 Καὶ ἀνὰ μέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἰζήτει Ἰωνάθαν
διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων καὶ
δοῦναι πύργους ἐκ τούτου καὶ δοῦναι πύργους ἐκ τούτου,
ὄνομα τῷ ἐνὶ Βοσεί καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σενά,
5 ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ βορρᾶ ἐρχομένην Μαχμάς, καὶ
ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ νότου ἐρχομένην Γαβαά. 6 Καὶ
εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρων τὰ
σκεῦη αὐτοῦ Δεῦρο διαβῶμεν εἰς Μεσσάβ τῶν
ἀπεριτμητῶν τούτων, εἰ τι ποιήσει Κύριος ἡμῖν·
ὅτι οὐκ ἔστι τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν ἐν
πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἶρων
τὰ σκεῦη αὐτοῦ Ποίει πᾶν ὃ ἐάν ἡ καρδία σου
ἐκλήνῃ, ἰδοὺ ἰγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδία σου καρδία
μου. 8 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν Ἰδοὺ ἡμέρις διαβινομεν
πρὸς τοὺς ἀνδρας καὶ κατακυλισθόμεθα πρὸς
αὐτούς. 9 Ἐάν τὰδε εἰπωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀπόστητε
ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγειλωμεν ὑμῖν, καὶ στησόμεθα ἐφ'
ἐαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβώμεν ἐπ' αὐτούς. 10 Ἐάν
τὰδε εἰπωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ
ἀναβησόμεθα, ὅτι παραδίδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς
χειρας ἡμῶν· τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον. 11 Καὶ
εἰσῆλθον ἀμφοτέρω εἰς Μεσσάβ τῶν ἀλλοφύλων·
καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι Ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύ-
ονται ἐκ τῶν τραυλῶν αὐτῶν οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ.
12 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἀνδρες Μεσσάβ πρὸς
Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἶρωνα τὰ σκεῦη αὐτοῦ καὶ
λέγουσιν Ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ γνωριούμεν ὑμῖν
ῥῆμα. Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἶρωνα τὰ
σκεῦη αὐτοῦ Ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρίδωκεν
αὐτοὺς Κύριος εἰς χειρας Ἰσραὴλ. 13 Καὶ ἀνέβη
Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χειρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας
αὐτοῦ, καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ
ἐπίβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπάταξεν
αὐτούς, καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω
αὐτοῦ. 14 Καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη ἣν
ἐπέταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ ὡς
εἰκοσι ἄνδρες ἐν βολαίᾳ καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν
κόχλαξι τοῦ πεδίου. 15 Καὶ ἐγενήθη ἑκστασις ἐν
τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀγρῷ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν
Μεσσάβ καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξίστησαν, καὶ αὐτοὶ
οὐκ ἠθελον ποιεῖν· καὶ ἰθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη
ἑκστασις παρὰ Κυρίου. 16 Καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ
Σαουλ ἐν Γαβαά Βενιαμίν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ
τετραγαμμένη ἐνθεν καὶ ἐνθεν. 17 Καὶ εἶπε Σαουλ
τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ Ἐπισκέψασθε δὴ καὶ ἴδετε τίς
πεπόρευται ἐξ ὑμῶν· καὶ ἐπισκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ
εὗρίσκετο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ.
18 Καὶ εἶπε Σαουλ τῷ Ἀχιζ Προσάγαγε τὸ Ἐφούδ·
ὅτι αὐτὸς ἦρεν τὸ Ἐφούδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον
Ἰσραὴλ. 19 Καὶ ἐγενήθη ὡς λαλεῖ Σαουλ πρὸς τὸν
ἱερέα, καὶ ὁ ἡχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων
ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε· καὶ εἶπε Σαουλ
πρὸς τὸν ἱερέα Συνάγαγε τὰς χειράς σου. 20 Καὶ ἀνέ-
βη Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐρχονται
ἕως τοῦ πολέμου· καὶ ἰδοὺ ἐγένετο βομβαία ἀνδρὸς
ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.

4 Erant autem inter ascensus, per quos
nitebatur Jonathas transire ad stationem
Philisthinorum, eminentes petrae ex utraque
parte, et quasi in modum dentium scopuli hinc
et inde praecepti, nomen uni Boses, et nomen
alteri Sene: 5 Unus scopulus prominens
ad aquilonem ex adverso Machmas, et alter ad
meridiem contra Gabaa. 6 Dixit autem
Jonathas ad adolescentem armigerum suum:
Veni, transeamus ad stationem incircumciso-
rum horum, si forte faciat Dominus pro nobis:
quia non est Domino difficile salvare, vel in
multis, vel in paucis. 7 Dixitque ei armiger
suus: Fac omnia quae placent animo tuo:
perge quo cupis, et ero tecum ubicumque
vuleris. 8 Et ait Jonathas: Ecce nos trans-
imus ad viros istos. Cumque apparuerimus
eis, 9 Si taliter locuti fuerint ad nos, manete
donec veniamus ad vos: stemus in loco nostro,
nec ascendamus ad eos. 10 Si autem dixerint:
Ascendite ad nos: ascendamus, quia tradidit
eos Dominus in manibus nostris: hoc erit
nobis signum. 11 Apparuit igitur uterque
stationi Philisthinorum: dixeruntque Philis-
thiim: En Hebraei egrediuntur de cavernis,
in quibus absconditi fuerant. 12 Et locuti
sunt viri de statione ad Jonatham, et ad
armigerum ejus, dixeruntque: Ascendite ad
nos, et ostendemus vobis rem. Et ait Jonathas
ad armigerum suum: Ascendamus, sequere
me: tradidit enim Dominus eos in manus
Israel. 13 Ascendit autem Jonathas manibus
et pedibus reptans, et armiger ejus post eum.
Itaque alii cadebant ante Jonatham, alios
armiger ejus interficiebat sequens eum. 14
Et facta est plaga prima, qua percussit
Jonathas et armiger ejus, quasi viginti virorum,
in media parte jugeri, quam par boum in die
arare consuevit. 15 Et factum est miraculum
in castris, per agros: sed et omnis populus
stationis eorum, qui ierant ad praedandum,
obstupuit, et conturbata est terra: et accidit
quasi miraculum a Deo. 16 Et respexerunt
speculatores Saul, qui erant in Gabaa Benjamin,
et ecce multitudo prostrata, et huc illucque
diffugiens. 17 Et ait Saul populo, qui erat
cum eo: Requirit, et videte quis abierit ex
nobis. Cumque requisissent, repertum est non
adesse Jonatham, et armigerum ejus. 18 Et
ait Saul ad Achiam: Applica arcam Dei.
(Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis
Israel.) 19 Cumque loqueretur Saul ad
sacerdotem, tumultus magnus exortus est in
castris Philisthinorum: crescebatque paulatim,
et clarius resonabat. Et ait Saul ad sacerdotem:
Contrahe manum tuam. 20 Conclamavit ergo
Saul, et omnis populus qui erat cum eo, et
venerunt usque ad locum certaminis: et
ecce versus fuerat gladius uniuscujusque ad
proximum suum, et caedes magna nimis.

21 והעבדים היו לפלשתים פאמול
ש'לשום אשר עליו עפם בפחנה קרב
ונס'תם להיות עב'ישראל אשר עב'
שאר ויזקו: 22 וכל איש ישראל
המחזקאים בחר'אפ'לים שמעו פ'רסם
פלשתים ויזקו נס'תם אחריתם
בפלחמה: 23 ויושע יהוה ביום ההוא
את ישראל והפלחמה עברה את-בית
און: 24 ואי-ישראל נגש ביום ההוא
ויא' שאר את-העם לאמר ארר ה'איש
אשר-ימכל לחם עד-הערב ונמתי מא'י
ולא-פעם קל-העם לחם: 25 וקל-הערב
באז ב'ער ויהי דבש על-פני השדה:
26 ויבא העם אל-היער והנה תלח דבש
ואומ'תו דל אל-פיו פ'רגא העם
את-השבעה: 27 ויזקו לא-שום ב'השבע
אב' את-העם וישלח את-העם השפה
אשר ב'דו וימכל אחרת פ'ערת הדבש
וישב דל אל-פיו ופ'רגא ע'ריו: 28 ויעז
איש מהעם ויאמר השבע השביע אב'י
את-העם לאמר ארר ה'איש אשר-ימכל
לחם היום ויבא העם: 29 ויאמר ויזקו
עבר אב' את-הערב ואר'א פ'רגא ע'ריו
פ' טעמתי מעט דבש הזה: 30 את פ'י
לוא מכל אכל היום העם משלל אב'י
אשר קצא פ'רעה לא-דברתה מזה
בפלשתים: 31 ויפ'ו ביום החוא בפלשתים
מפ'קש אכלה ויבא העם מאד: 32 ויבא
העם אל-ש'לל ויחרו צאן וקרר ובגן דקר
וישחטו אר'א ויאכל העם על-הצם:
33 ויגידו לשאר לאמר הנה העם
המאים ליהוה לאכל על-הצם ויאמר
ב'ה'ם גלו אל' חיוס אבן דולח:
34 ויאמר שאר צ'צו ב'ם ואמר'ם לחם
הפישו אל' איש שורו ואיש ש'הו
אשחט'ם בזה ואכל'ם ולא-השחט
ליהוה לאכל אל-הצם ויבאו כל-העם
איש שורו ב'דו חל'לה וישחט'ם:
35 ויבן שאר מזבח ליהוה אתו החל
לבנות מזבח ליהוה: 36 ויאמר שאר
ב'ה'ם אחר' פלשתים ל'לח ויבנה ב'ה'ם
עד-אז הפקר ולא-נשאר ב'ה'ם איש ויאמר
קל-הש'ב ב'ע'רה ע'תה 0 ויאמר
ח'לון נ'קרה חלם אל-ה'א'הים:

21 Καὶ οἱ δούλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν
μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν ἐπιστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶπαν μετὰ Ἰσραὴλ
τῶν μετὰ Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν. 22 Καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ
ἤκουσαν ὅτι πεφύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ
συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον.
23 Καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν
Ἰσραὴλ· καὶ ὁ πόλεμος διῆλθε τὴν Βαμῶθ, καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαούλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν·
καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην πόλιν ἐν
τῷ ὄρει Ἐφραΐμ. 24 Καὶ Σαούλ ἠγγόησεν ἀγνοίαν
μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἄρῃται τῷ λαῷ
λέγων Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον
ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐκδικίσω τὸν ἐχθρόν μου· καὶ οὐκ
ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἥριστα.
25 Καὶ Ἰάαλ ὀρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον
τοῦ ἀγροῦ. 26 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν
μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν· καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ,
ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον Κυρίου. 27 Καὶ
Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὀρκίζειν τὸν πατέρα
αὐτοῦ τὸν λαόν· καὶ ἐξίτείνει τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου
αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐζάψεν αὐτὸ εἰς τὸ
κνήριον τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
28 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν Ὁρκίσας
ᾤρκισε τὸν λαόν ὁ πατήρ σου λέγων Ἐπικατάρατος
ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον· καὶ ἐξεβόη
ὁ λαός. 29 Καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν καὶ εἶπεν Ἀπὴλ-
λαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν· ἰδε δὲ οἱ εἶδον οἱ
ὀφθαλμοὶ μου ὅτι ἐγευσάμην βραχὺ τι τοῦ μέλιτος
τούτου, τὸν ἅλλ' ὅτι ἔφαγεν ἔσθων σήμερον ὁ
λαὸς τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὗρεν, ὅτι
νῦν ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἢ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις.
31 Καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν
ἀλλοφύλων ἐν Μαχμάς, καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς
σφόδρα. 32 Καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκύλα· καὶ
ἔλαβεν ὁ λαὸς ποιμνία καὶ βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν,
καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν
τῷ αἵματι. 33 Καὶ ἀπηγγέλη Σαούλ λέγοντες
Ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ, φαγὼν σὺν τῷ
αἵματι· καὶ εἶπε Σαούλ Ἐκ Γεθθαίμ κυλισάτέ μοι
λίθον ἐνταῦθα μέγαν. 34 Καὶ εἶπε Σαούλ Διασπά-
ρητε ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν
ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ
πρόβατον αὐτοῦ, καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου, καὶ οὐ μὴ
ἀμάρτηε τῷ Κυρίῳ τοῦ ἰσθίειν σὺν τῷ αἵματι· καὶ
προσῆγεν ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
ἔσφαζον ἐκεῖ. 35 Καὶ ψκοδόμησεν ἐκεῖ Σαούλ
θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· τοῦτο ἤρξατο Σαούλ
οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ. 36 Καὶ εἶπε
Σαούλ Καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν
νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφάσθῃ
ἡμέρα, καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα· καὶ
εἶπαν Πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὧσιν σου ποιεῖ· καὶ εἶπεν
ὁ ἱερεὺς Προσελθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν θεόν.

21 Sed et Hebræi qui fuerant cum Philistiim
heri et nudius tertius, ascenderantque cum eis
in castris, reversi sunt ut essent cum Israel,
qui erant cum Saul et Jonatha. 22 Omnes
quoque Israelitæ qui se absconderant in monte
Ephraim, audientes quod fugissent Philisthæi,
sociaverunt se cum suis in prælio. Et erant
cum Saul, quasi decem millia virorum. 23 Et
salvavit Dominus in die illa Israel; pugna
autem pervenit usque ad Bethaven. 24 Et
viri Israel sociati sunt sibi in die illa: adjuravit
autem Saul populum, dicens. Maledictus vir,
qui comederit panem usque ad vespertinam,
donec ulciscar de inimicis meis. Et non
manducavit universus populus panem:
25 Omneque terræ vulgus venit in saltum, in
quo erat mel super faciem agri. 26 Ingressus
est itaque populus saltum, et apparuit fluens
mel, nullusque applicuit manum ad os suum;
timebat enim populus juramentum. 27 Porro
Jonathas non audierat cum adjuraret pater
ejus populum: extenditque summitatem virgæ,
quam habebat in manu, et intinxit in favum
mellis: et convertit manum suam ad os suum,
et illuminati sunt oculi ejus. 28 Respondensque
unus de populo, ait: Jurejurando constrinxit
pater tuus populum, dicens: Maledictus vir,
qui comederit panem hodie (defecerat autem
populus); 29 Dixitque Jonathas: Turbavit
pater meus terram: vidistis ipsi quia illuminati
sunt oculi mei, eo quod gustaverim paululum
de melle isto: 30 Quanto magis si comedisset
populus de præda inimicorum suorum, quam
reperit? nonne major plaga facta fuisset in
Philistiim? 31 Percusserunt ergo in die
illa Philisthæos a Machmis usque in Aialon.
Defatigatus est autem populus nimis: 32 Et
versus ad prædam, tulit oves, et boves, et
vitulos, et mactaverunt in terra: comeditque
populus cum sanguine. 33 Nuntiaverunt
autem Sauli dicentes, quod populus peccasset
Domino, comedens cum sanguine. Qui ait:
Prævaricati estis: volvite ad me jam nunc
saxum grande. 34 Et dixit Saul: Dispergimini
in vulgus, et dicite eis, ut adducat ad me
unusquisque bovem suum et arietem, et occidite
super istud, et vescimini, et non peccabit
Domino comedentes cum sanguine. Adduxit
itaque omnis populus unusquisque bovem
in manu sua usque ad noctem: et occiderunt
ibi. 35 Ædificavit autem Saul altare
Domino, tuncque primum cœpit ædificare
altare Domino. 36 Et dixit Saul: Irruamus
super Philisthæos nocte, et vastemus eos
usque dum illucescat mane, nec relin-
quamus ex eis virum. Dixitque populus:
Omne quod bonum videtur in oculis tuis, fac.
Et ait sacerdos: Accedamus huc ad Deum.

שמואל א יד

37 וַיִּשְׁאַל שָׁאֹל בְּאַלְהִים הָאֵלֶּה אֶחָדִי
 פִּלְשְׁתִּים הַחֲתֻמָּם בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְלֹא צָרָהוּ
 בַּיּוֹם הַהוּא : 38 וַיֹּאמֶר שָׁאֹל בְּשֵׁם ה' כֹּל
 כֹּל פְּנוֹת הָעָם וְדָעוּ וְרָאוּ בְּפֶה הַיְּהוָה
 הַחֲסִמָּה הַזֹּאת הַיּוֹם : 39 כִּי חֲיִיתָהוּ
 הַפּוֹשֵׁל אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־שָׁנָה בְּיָדָהּ
 בְּנֵי בְרִמּוֹת וְמוֹת וְאֵין עֲלֵהוּ מִכָּל־הָעָם :
 40 וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם הָיָה
 לַעֲבֹד אֱחָד וְאֵל וְיִדְּעוּ בְנֵי הַיְּהוָה
 לַעֲבֹד אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־שָׁאֹל
 הַטּוֹב בְּעֵינֵינוּ צֵקָה : 41 וַיֹּאמֶר שָׁאֹל
 אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲכֵן הָמָּה
 וַיִּלְכֹּד וַיִּדְּעוּ וְשָׁאֹל וְהָעָם יָצְאוּ :
 42 וַיֹּאמֶר שָׁאֹל הַפִּלֹּי בְּיָדִי וּבְיָדָהּ
 בְּנֵי וַיִּלְכֹּד וַיִּדְּעוּ : 43 וַיֹּאמֶר שָׁאֹל אֶל־
 וַיִּדְּעוּ הַבָּדָח לִי מָה צִוִּיתָה וַיִּדְּעוּ
 וַיִּדְּעוּ וַיֹּאמְרוּ שָׁעִם שָׁמָּה בְּהָצָה הַפִּטְחָה
 אֶשְׂרֵי־בְנֵי מַעַט דָּבָשׁ הֵנָּה אֶמְרוּ :
 44 וַיֹּאמֶר שָׁאֹל כֹּד־עֲשֵׂה אֱלֹהִים וְכֹחַ
 יוֹסֵף בְּרִמּוֹת מִמוֹת וַיִּדְּעוּ : 45 וַיֹּאמֶר
 הָעָם אֶל־שָׁאֹל הַיּוֹדֵעַ מוֹת אֶשְׂרֵי צִוִּיתָה
 הַיְּשׁוּעָה הַבְּדוּלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה
 חֲיִיתָהוּ אִם־יִפָּל מִשְׁעַרְתָּ רֹאשׁוֹ אֶרְצָה
 כִּי־עַם־אֱלֹהִים צֵקָה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ
 הָעָם אֶת־יְהוָה וְלֹא־מָת : 46 וַיַּעַל
 שָׁאֹל מֵאֶחָד פִּלְשְׁתִּים וּפִלְשְׁתִּים קָלְכוּ
 לְמִקְוָם : 47 וְשָׁאֹל לָכֵן הַפְּלֹקָה צֶל־
 יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחָם סָבִיב בְּכָל־אֶרְצוֹ בְּמוֹאָב
 וּבְבִגְדָדִים וּבְבִגְדָדִים וּבְבִגְדָדִים צוּרָה
 וּבְבִלְשָׁתִים וּבְבִלְשָׁתִים וּבְבִלְשָׁתִים יִשְׁעֵי :
 48 וַיַּעַשׂ חֲלִיל בַּיָּד אֶת־עֲמָלָה וַיִּגָּל אֶת־
 יִשְׂרָאֵל מִיַּד שָׁקָהוּ : 49 וַיְהִי בִּגְנֵי
 שָׁאֹל וַיִּדְּעוּ וַיִּשְׁנִי וּמִלְּשׁוֹנָה וְשָׁם
 שָׁנָה בְּכָל־יָדָהּ שָׁם הַבְּכִירָה מִלֵּב וְשָׁם
 הַקְּטָנָה מִיָּדָהּ : 50 וְשָׁם אֶשְׂרֵי שָׁאֹל
 אֶחָדִים בְּרִיחַ אֶחָדִים וְשָׁם שׁוֹר־צִבְאוֹ
 אֶבְיָר בְּרִיחַ דּוֹד שָׁאֹל : 51 וְהָיָה
 אֶבְיָר־שָׁאֹל וְגַם אֶבְיָר־בְּרִיחַ אֶבְיָר־
 52 וַיְהִי הַפְּלֹקָה הַזֹּאת
 צֶל־פִּלְשְׁתִּים כֹּל יָמֵי שָׁאֹל וְרָצָה שָׁאֹל
 כָּל־יָשׁ בְּבוֹר וְכָל־בְּדוּלָה וַיִּמָּצְאוּ
 אֵלָיו :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. Ιδ'.

37 Kai ipehrotēse Saoul ton theon Ei katabō
 opison ton allofūlon, ei paradōseis autous eis
 cheiras 'Israel; kai ouk apekrithe autō en tē
 hēmera ekeinē. 38 Kai eipe Saoul Prosaγάγετε
 ενταυθα पासας τας γωνίας του 'Israel, kai gnōte
 kai idete en tini gegonen ē hamartia autē hēmeron.
 39 'Oti ζῇ Κύριος ὁ σώσας τὸν 'Israel, ὅτι ἐὰν
 ἀποκριθῇ κατὰ 'Iwnáthan του υἱοῦ μου, θανάτῳ
 ἀποθανείται· καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντός
 του λαοῦ. 40 Kai eipe panti ándrōi 'Israel
 'Ymeis íseste eis douléian, kai egō kai 'Iwnáthan ὁ υἱός
 μου ísómētha eis douléian· kai ípen ὁ λαὸς πρὸς
 Saoul Tò ágathón enōpíon σου ποίει. 41 Kai eipe
 Saoul Κύριε ὁ θεὸς 'Israel, τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ
 δούλῳ σου hēmeron; ei ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν 'Iwnáthan τῷ
 υἱῷ μου ἡ ἀδικία; Κύριε ὁ θεὸς 'Israel, δὸς δῆλους·
 καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃ, δὸς δὴ τῷ λαῷ σου 'Israel, δὸς
 δὴ ὁσιότητα· καὶ κληροῦται 'Iwnáthan καὶ Saoul,
 καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε. 42 Kai eipe Saoul Báλλετε
 ἀνά μέσον ἱμοῦ καὶ ἀνά μέσον 'Iwnáthan του υἱοῦ
 μου· ὃν ἂν κατακληρώσῃται Κύριος, ἀποθανείτω· καὶ
 ípen ὁ λαὸς πρὸς Saoul Οὐκ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο·
 καὶ κατεκράτησε Saoul τοῦ λαοῦ, καὶ βάλλουσιν
 ἀνά μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνά μέσον 'Iwnáthan
 του υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται 'Iwnáthan.
 43 Kai eipe Saoul πρὸς 'Iwnáthan Ἀπάγγειλόν μοι
 τί πεποίηκας· καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ 'Iwnáthan καὶ
 eipe Γενόμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ
 ἐν τῇ χειρὶ μου βραχὺ μέλι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω.
 44 Kai ípen αὐτῷ Saoul Τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς
 καὶ τάδε προσθήῃ, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ hēmeron.
 45 Kai ípen ὁ λαὸς πρὸς Saoul Εἰ hēmeron
 θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν
 μεγάλην ταύτην ἐν 'Israel, ζῇ Κύριος, εἰ
 πεσέεται τριχὺς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν,
 ὅτι ὁ λαὸς του θεοῦ ἐποίησε τὴν ἡμέραν
 ταύτην· καὶ προσηύδατο ὁ λαὸς περὶ 'Iwnáthan ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε. 46 Kai ἀνέβη
 Saoul ἀπὸ ὅπισθε τῶν allofūlon· καὶ οἱ ἄλλοι
 φῦλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. 47 Kai
 Saoul ἔλαχε του βασιλεύειν, κατακληροῦται
 ἔργον ἐπὶ 'Israel· καὶ ἠπολέμει κύκλῳ πάντας
 τοὺς ἰχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Mwáβ καὶ εἰς
 τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἐδὼμ καὶ
 εἰς τὸν Βαιθαιώρ καὶ εἰς βασιλεία Σουβά καὶ
 εἰς τοὺς ἄλλοφύλους, οὗ ἂν ἰστράφη ἰσώζετο.
 48 Kai ἐποίησε δύναμιν καὶ ἐπάταξε τὸν
 Ἀμαλῆκ, καὶ ἐξείλετο τὸν 'Israel ἐκ χειρὸς τῶν
 καταπατούντων αὐτόν. 49 Kai ἦσαν οἱ υἱοὶ
 Saoul 'Iwnáthan καὶ 'Iessou καὶ Melchisá· καὶ
 ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ὄνομα τῇ
 πρωτοτόκῃ Merób, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Melchól.
 50 Kai ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινόμ, θυγάτηρ
 Ἀχινάας· καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτοῦ
 Ἀβεννήρ, υἱὸς Νήρ υἱοῦ οἰκείου Saoul. 51 Kai
 Klς πατήρ Saoul, καὶ Νήρ πατήρ Ἀβεννήρ υἱὸς
 'Iaμλν υἱοῦ Ἀβιήλ. 52 Kai ἦν ὁ πόλεμος κραταῖος
 ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους पासας τας ἡμέρας Saoul·
 καὶ ἰδὼν Saoul πάντα ἄνδρα δυνατὸν καὶ πάντα
 ἄνδρα ἰδὼν δυνάμει, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς
 αὐτόν.

I. SAMUELIS, XIV.

37 Et consuluit Saul Dominum : Num persequar Philisthiim ? si trades eos in manus Israel ? Et non respondit ei in die illa.
 38 Dixitque Saul : Applicate huc universos angulos populi : et scitote, et videte, per quem acciderit peccatum hoc hodie. 39 Vivit Dominus salvator Israel, quia si per Jonatham filium meum factum est absque retractatione morietur. Ad quod nullus contradixit ei de omni populo. 40 Et ait ad universum Israel : Separamini vos in partem unam, et ego cum Jonatha filio meo ero in parte altera. Responditque populus ad Saul : Quod bonum videtur in oculis tuis, fac. 41 Et dixit Saul ad Dominum Deum Israel : Domine Deus Israel da indicium : quid est quod non responderis servo tuo hodie ? Si in me, aut in Jonatha filio meo, est iniquitas hæc, da ostensionem : aut si hæc iniquitas est in populo tuo, da sanctitatem. Et deprehensus est Jonathas et Saul, populus autem exivit. 42 Et ait Saul : Mittite sortem inter me, et inter Jonatham filium meum. Et captus est Jonathas. 43 Dixit autem Saul ad Jonatham : Indica mihi quid feceris. Et indicavit ei Jonathas, et ait : Gustans gustavi in summitate virgæ, quæ erat in manu mea, paululum mellis, et ecce ego morior. 44 Et ait Saul : Hæc faciat mihi Deus, et hæc addat, quia morte morieris Jonatha. 45 Dixitque populus ad Saul : Ergone Jonathas morietur, qui fecit salutem hanc magnam in Israel ? hoc nefas est : vivit Dominus, si ceciderit capillus de capite ejus in terram, quia cum Deo operatus est hodie. Liberavit ergo populus Jonatham, ut non moreretur. 46 Recessitque Saul, nec persecutus est Philisthiim : porro Philisthiim abierunt in loca sua. 47 Et Saul, confirmato regno super Israel, pugnabat per circuitum adversum omnes inimicos ejus, contra Moab, et filios Ammon, et Edom, et reges Soba, et Philisthæos : et quocumque se verterat, superabat. 48 Congregatoque exercitu, percussit Amalec, et eruit Israel de manu vastatorum ejus. 49 Fuerunt autem filii Saul, Jonathas, et Jessui, et Melchisua : et nomina duarum filiarum ejus, nomen primogenitæ Merob, et nomen minoris Michol. 50 Et nomen uxoris Saul, Achinoam filia Achimaas : et nomen principis militiæ ejus Abner, filius Ner, patruelis Saul. 51 Porro Cis fuit pater Saul, et Ner pater Abner, filius Abiel. 52 Erat autem bellum potens adversum Philisthæos omnibus diebus Saul. Nam quemcumque viderant Saul virum fortem, et aptum ad prælium, sociabat eum sibi.

1 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאֹל אֲנִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחֹךְ לְקֹלֶךָ עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שָׁמַע לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה : 2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַח אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה עִמָּלֶךָ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׂם לְךָ בְּיָדְךָ בְּעֵלְיוֹ מִצְרַיִם : 3 עַתָּה לֵךְ וְהַפִּיטָה אֶת-עִמָּלֶךָ וְהַחֲרַמְתָּם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לֹו וְלֹא תִחַסֵּל עֲלָיו וְהַמָּחָה מֵאִישׁ צֶדֶק-אֲשֶׁה מְעֻלָּל וְעֲדִינָה מְשׁוּר וְעֲדִשָׁה מִמָּלֶךְ וְעֲדִימֹר : 4 וַיִּשְׁמַע שָׁאֹל אֶת-הַקֹּל וַיִּפְתָּח בְּשָׁלָאִים מֵאֲחֵים אֶלָּה רִגְלֵי וַעֲשָׂרֹת אֲלָפִים אֶת-אִישׁ יְהוָה : 5 וַיָּבֹא שָׁאֹל צֶדֶק-עִיר עִמָּלֶךָ וַיַּרְבַּ בְּמַחֲלָה : 6 וַיֹּאמֶר שָׁאֹל אֶל-חֲמִלְכִּי לֵכָה קָדֵי רָדִי מִתֵּינָה עִמָּלֶךָ וְהַמָּחָה עֲלָיו וְהַמָּחָה עֲשִׂיתָה הָסֵד עַם-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְתָם מִצְרַיִם וַיִּסָּר חֲזִקִּי מִתֵּינָה עִמָּלֶךָ : 7 וַיָּבֹא שָׁאֹל אֶת-עִמָּלֶךָ מִחוּלָּה בְּיָדָהּ שׁוּר אֲשֶׁר עַל-בְּנֵי מִצְרַיִם : 8 וַיַּהַרְשׁ אֶת-אֲנָג מִלֶּחֶם עִמָּלֶךָ חֵי וְהַמָּחָה עֲלֵהם וְהַחֲרַם לְפִי-חֲרָב : 9 וַיַּחַסֵּל שָׁאֹל וְהָעָם עַל-אֲנָג וְעַל-מִיטֵב הַצֹּאן וְהַבָּקָר וְהַפִּשְׁעִיִּים וְעַל-הַקְּדָרִים וְעַל-כָּל-הַפָּזֹב וְלֹא אָבִי הַחֲרָמָם וְכָל-הַמִּלְחָמָה נִמְכְּרָה וְנָמַס אֲחֵיהֶם הַחֲרָמִים : 10 וַיְהִי דָבָר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל לֵאמֹר : 11 נְהַמְתִּי כִּי-חֲמִלְכִּי אֶת-שָׁאֹל לְמַלְכָּה כִּי-שָׁב מֵאֲחֵרֵי וְאֶת-דְּבָרֵי לֹא תִהְיֶה לְשְׁמוּאֵל וַיִּצַּח אֶל-יְהוָה כָּל-הַלֵּילָה : 12 וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לְהִנָּחֵם שָׁאֹל בְּבָקָר וַיָּבֵד לְשְׁמוּאֵל לֵאמֹר קֶדֶם-שָׁאֹל הַכְּרָמָלָה וְהַגֹּחַ מִצִּיב לֹו יָד וַיִּפֹּל וַיַּעֲבֹר וַיָּבֵד הַבֶּלֶל : 13 וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאֹל וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁאֹל בָּרַח אֲתָה לִיתְהוָה הַחֲרָמִי אֶת-דְּבָרֵי יְהוָה : 14 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וַיִּמָּח קוֹל-הַצֹּאן הַזֶּה בְּאֲזָנֶי וְקוֹל הַבָּקָר אֲשֶׁר אֲנִי : 15 וַיֹּאמֶר שָׁאֹל מִצְרַיִם הַכְּרָמָלָה וְהַגֹּחַ מִצִּיב הָסֵד וְהָסֵד לִיתְהוָה אֲלֵהֶנָּה וְאֶת-הַחֲרָמִי : 16 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאֹל הֲרָח וַאֲנִידָה לָּךְ אֶתְּ דָּבָר יְהוָה אֲלֵי הַלֵּילָה וַיֹּאמֶר לוֹ דָּבָר : 17 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלֹא אִם-הָיִיתָ אֶתְּ בְּעִינֶיךָ רָאִשׁ שְׁבָמִי יִשְׂרָאֵל אֲתָה וַיִּשְׁכַּח יְהוָה לְמַלְכָּה עַל-יִשְׂרָאֵל :

1 ΚΑΙ ΕΙΠΕ ΣΑΜΟΥΗΛ ΠΡΟΣ ΣΑΟΥΛ Ἐμὲ ἀπίστευλε Κύριος χρίσαι σε εἰς βασιλείαν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ νῦν ἀκούε τῆς φωνῆς Κυρίου. 2 Τάδε εἶπε Κύριος Σαβαώθ Νῦν ἐδικαίωσά & ἐποίησεν Ἀμαλὴκ τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἀπηνήθησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου. 3 Καὶ νῦν πορεύου καὶ πατάξεις τὸν Ἀμαλὴκ καὶ Ἱερὶμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ περιποιήσῃς ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτόν· καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτόν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσῃς ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ὧς γυναῖκος καὶ ἀπὸ νηπίου ὧς θηλάζοντος, καὶ ἀπὸ μόσχου ὧς προβάτου καὶ ἀπὸ καμήλου ὧς ὄνου. 4 Καὶ πυρήγγειλε Σαουλ τῇ λαφῇ, καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλιλαίᾳ τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων καὶ τὸν Ἰούδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων. 5 Καὶ ἦλθε Σαουλ ὧς τῶν πόλεων Ἀμαλὴς, καὶ ἐνήδρευεν ἐν τῇ χεμιάρῃ. 6 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τὸν Κιναῖον Ἀπελθε καὶ ἐκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαλῆκτου, μὴ προσθῷ σε μετ' αὐτοῦ, καὶ σὺ ἰποήσας εἶλες μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου. καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Ἀμαλῆκ. 7 Καὶ ἐπάταξε Σαουλ τὸν Ἀμαλὴκ ἀπὸ Εὐβλάτ ὧς Σοὺρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου. 8 Καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλεῖα Ἀμαλῆκ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαὸν καὶ Ἱερὶμ ἀπείκτειν ἐν στόματι ῥομφαίος. 9 Καὶ περιποιήσατο Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων καὶ τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὐκ ἐβόλουντο ἐξολοθρεύσαι αὐτά· καὶ πᾶν ἔργον ἡτιμωμένων καὶ ἐξουθενωμένων ἐξολοθρεύσαν. 10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ λέγων. 11 Παρακάλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαουλ εἰς βασιλείαν, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπισθῆ μου καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησε· καὶ ἠθύμῃσε Σαμουὴλ, καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον ὅλην τὴν νύκτα. 12 Καὶ ὤρθησε Σαμουὴλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσραὴλ τὸ πρωί· καὶ ἀπηγγέλη τῇ Σαουλ λέγοντες Ἦκει Σαμουὴλ εἰς Κάρμυλον, καὶ ἀνίστακεν αὐτῷ χεῖρα· καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἄρμα καὶ κατίβη εἰς Γάλγαλα. 13 Πρὸς Σαουλ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαύτωσιν τῇ Κυρίῳ, τὰ πρῶτα τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Ἀμαλῆκ· καὶ παρεγένετο Σαμουὴλ πρὸς Σαουλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ Εὐλογητός σὺ τῇ Κυρίῳ· ἴστησα πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος. 14 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὡσὶ μου, καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ἦν ἐγὼ ἀκούω; 15 Καὶ εἶπε Σαουλ Ἐξ Ἀμαλῆκ ἤνεγκα αὐτά, & περιποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κρᾶτιστα τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν βοῶν ὅπως τυθῇ Κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξολοθρεύσας. 16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαουλ Ἄνεξ καὶ ἀπαγγελῶ σοι & ἐλάλησε Κύριος πρὸς με τὴν νύκτα· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδάησον. 17 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαουλ Οὐχὶ μικρὸς εἰ σὺ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκῆπτρου φυλῆς Ἰσραὴλ; καὶ ἔχρισέ σε Κύριος εἰς βασιλείαν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

1 Et dixit Samuel ad Saul: Me misit Dominus, ut ungerem te in regem super populum ejus Israel: nunc ergo audi vocem Domini. 2 Hæc dicit Dominus exercituum: Recensui quæcumque fecit Amalec Israeli, quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Ægypto. 3 Nunc ergo vade, et percutite Amalec, et demolire universa ejus: non parcas ei, et non concupiscas ex rebus ipsius aliquid: sed interfice a viro usque ad mulierem, et parvulum atque lactentem, bovem et ovem, camelum et asinum. 4 Præcepit itaque Saul populo, et recensuit eos quasi agnos: ducenta millia peditum, et decem millia virorum Juda. 5 Cumque venisset Saul usque ad civitatem Amalec, tetendit insidias in torrente. 6 Dixitque Saul Cinæo: Abite, recedite, atque descendite ab Amalec: ne forte involvam te cum eo; tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israel, cum ascenderent de Ægypto. Et recessit Cinæus de medio Amalec. 7 Percussitque Saul Amalec, ab Hevila, donec venias ad Sur, quæ est e regione Ægypti. 8 Et apprehendit Agag regem Amalec vivum: omne autem vulgus interfecit in ore gladii. 9 Et pepercit Saul, et populus, Agag, et optimis gregibus ovium et armentorum, et vestibus et arietibus, et universis quæ pulchra erant, nec voluerunt disperdere ea: quidquid vero vile fuit et reprobum, hoc demoliti sunt. 10 Factum est autem verbum Domini ad Samuel, dicens: 11 Pœnitet me quod constituerim Saul regem: quia dereliquit me, et verba mea opere non implevit. Contristatusque est Samuel, et clamavit ad Dominum tota nocte. 12 Cumque de nocte surrexisset Samuel, ut iret ad Saul mane, nuntiatum est Samueli, eo quod venisset Saul in Carmelum, et erexisset sibi fornicem triumphalem, et reversus transisset, descendissetque in Galgala. Venit ergo Samuel ad Saul, et Saul offerebat holocaustum Domino, de initiis prædaram quæ attulerat ex Amalec. 13 Et cum venisset Samuel ad Saul, dixit ei Saul: Benedictus tu Domino, implevi verbum Domini. 14 Dixitque Samuel: Et quæ est hæc vox gregum, quæ resonat in auribus meis, et armentorum, quam ego audio? 15 Et ait Saul: De Amalec adduxerunt ea: pepercit enim populus melioribus ovibus et armentis, ut immolarentur Domino Deo tuo; reliqua vero occidimus. 16 Ait autem Samuel ad Saul: Sine me, et indicabo tibi quæ locutus sit Dominus ad me nocte. Dixitque ei: Loquere. 17 Et ait Samuel: Nonne cum parvulus esses in oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es? unxitque te Dominus in regem super Israel,

18 וישלחך יהוה בגדך ויאמר לה
והחרימם את-החפאים את-עמלק
ונלחמם בו עד פלוקם אהם: 19 וקלח
לא-שמצם בקול יהוה ופגע אל-השכל
ותפש דהע בעיני יהוה: 20 ויאמר
שאל אל-שמואל אשר שמעתי בקול
יהוה ואלה בגדך אשר שלחני יהוה
ואביא את-אגג מלך עמלק ואת-עמלק
החרימתי: 21 ויגלה העם מהשכל צאן
יבקר ראשיה חחרם לזבח ליהוה אלהיה
בגלגל: 22 ויאמר שמואל החפץ
ליהוה בעלות וזבחם פשמצ בקול
יהוה הנה שמע מצב טוב לחקשב
מחלב אילים: 23 כי השמחתם קרי
ואנו התרפים הפער וצו מאסף את-דבר
יהוה וימאסו ממלך: 24 ויאמר
שאל אל-שמואל חפאתי פר-עברתי
את-פי יהוה ואת-דבריה כי גראתי את-
העם ואשמצ בקולם: 25 ועתה שא כא
את-השמותי ושוב עמי ואשפחנה ליהוה:
26 ויאמר שמואל אל-שאל לא
אשוב עמך כי מאסף את-דבר יהוה
וימאסו יהוה מהיות מלך על-ישראל:
27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכתף מעלו
ויקח: 28 ויאמר אליו שמואל קרע
יהוה את-ממלכת ישראל מעליה היום
בנתנה להצף השוב מפך: 29 ונס גצח
ישראל לא ישקר ולא יפחם כי לא אדם
הוא להפחם: 30 ויאמר חפאתי עתה
פדני כא גגד זקני עמי וגגד ישראל ושוב
עמי והשפחנותי ליהוה אלהיה: 31 וגשב
שמואל אחרי שאל וישתחו שאל
ליהוה: 32 ויאמר שמואל חגישי
אלי את-אגג מלך עמלק ואלה אגג
מעזלת ויאמר אגג אגו קר מריהנות:
33 ויאמר שמואל כאשר שפלה
נשים חרפה קריתשכל משמים אגג
ישפח שמואל את-אגג לפני יהוה
בגלגל: 34 ויגלה שמואל הרמה
ושאל עליה אל-גיהו גבער שאל:
35 ולא יסף שמואל להאזות את-שאל עד-יום
מורו קריהאגל שמואל אל-שאל ויהנה
בדם פריהמליה את-שאל על-ישראל:

18 Καὶ ἀπέστειλὲ σε Κύριος ἐν ὁδῷ καὶ εἶπε σοὶ
Πορεύθητι καὶ ἐξολόθρευσον· ἀνελείς τοὺς ἁμαρ-
τάνοντας εἰς ἐμὲ, τὸν Ἀμαλήκ, καὶ πολέμους
αὐτοὺς ἕως συντελέσης αὐτούς· 19 Καὶ τίνα τί
οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, ἀλλ' ὤρμησας τοῦ
θίσθαι ἐπὶ τὰ σκύλα καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου; 20 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς Σαμουὴλ
Διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐπορεύθην τῇ ὁδῷ ἣ ἀπέστειλὲ με Κύριος, καὶ
ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ βασιλεῖα Ἀμαλήκ, καὶ τὸν
Ἀμαλήκ ἐξολόθρευσα. 21 Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς
τῶν σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια τὰ πρῶτα τοῦ
ἐξολοθρεύματος, θύσαι ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν
ἐν Γαλγάλοις. 22 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Εἰ θελητὸν
τῷ Κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὥς τὸ ἀκοῦσαι
φωνῆς Κυρίου; Ἰδοὺ ἀκοή ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴν,
καὶ ἡ ἱπακράσις ὑπὲρ στίαρ κριῶν. 23 Ὅτι
ἁμαρτία οἰώνισμά ἐστιν, δδύνῃ καὶ πόνους θεραφίν
ἐπάγουσιν· ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
ἐξουδένωσαι σε Κύριος μὴ εἶναι βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ.
24 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς Σαμουὴλ Ἠμάρτηκα ὅτι
παρέβην τὸν λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου, ὅτι
ἐφοβήθην τὸν λαὸν καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν.
25 Καὶ νῦν ἄρον δὴ τὸ ἁμάρτημά μου καὶ ἀνάστρεψον
με· ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ θεῷ σου.
26 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαουλ Οὐκ ἀναστρέψω
μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
ἐξουδένωσαι σε Κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλεῖα ἐπὶ τὸν
Ἰσραὴλ. 27 Καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ ἐκράτησε Σαουλ τοῦ
πτερυγίου τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ καὶ δυρῆξεν αὐτό.
28 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαμουὴλ Διέβρηξέ Κέριος
τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς σου
σήμερον, καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ
ὑπὲρ σέ· 29 Καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραὴλ εἰς δύο, καὶ
οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει, ὅτι οὐχ ὥς
ἄνθρωπός ἐστι τοῦ μετανοῆσαι αὐτός. 30 Καὶ εἶπε
Σαουλ Ἠμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον
πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου, καὶ
ἀνάστρεψον με· ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ
θεῷ σου. 31 Καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ ὀπίσω Σαουλ,
καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. 32 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ
Προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγὰγ βασιλεῖα Ἀμαλήκ· καὶ
προσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἀγὰγ τρέμων· καὶ εἶπεν
Ἀγὰγ Εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνατος; 33 Καὶ εἶπε
Σαμουὴλ πρὸς Ἀγὰγ Καθὺς ἠγένησε γυναῖκας ἡ
βομφαία σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ
μήτηρ σου· καὶ ἔσφαξε Σαμουὴλ τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον
Κυρίου ἐν Γαλγάλ. 34 Καὶ ἀπῆλθε Σαμουὴλ εἰς
Ἀρμαθαίμ· καὶ Σαουλ ἀνίβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ
εἰς Γαβαά. 35 Καὶ οὐ προσέθετο ἔτι Σαμουὴλ ἰδεῖν
τὸν Σαουλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει
Σαμουὴλ ἐπὶ Σαουλ, καὶ Κύριος μετεμνήθη ὅτι
ἔβασιλευσε τὸν Σαουλ ἐπὶ Ἰσραὴλ.

18 Et misit te Dominus in viam, et ait:
Vade, et interfice peccatores Amalec, et
pugnabis contra eos usque ad internecionem
eorum. 19 Quare ergo non audisti vocem
Domini, sed versus ad prædam es, et fecisti
malum in oculis Domini? 20 Et ait Saul ad
Samuelem: Immo audiui vocem Domini, et
ambulavi in via per quam misit me Dominus,
et adduxi Agag regem Amalec, et Amalec
interfeci. 21 Tulit autem de præda populus
oves et boves, primitias eorum quæ cæsa sunt,
ut immolet Domino Deo suo in Galgalis.
22 Et ait Samuel: Numquid vult Dominus
holocausta et victimas, et non potius ut
obediatur voci Domini? MELIOR est enim
obedientia quam victimæ, et auscultare, magis
quam offerre adipem arietum; 23 Quoniam
quasi peccatum ariolandi est, repugnare; et
quasi scelus idololatriæ, nolle acquiescere. Pro
eo ergo quod abjecisti sermonem Domini, abjecit
te Dominus ne sis rex. 24 Dixitque Saul
ad Samuelem: Peccavi, quia prævaricatus sum
sermonem Domini, et verba tua, timens popu-
lum, et obediens voci eorum. 25 Sed nunc
porta, quæso, peccatum meum, et revertere
mecum, ut adorem Dominum. 26 Et ait Samuel
ad Saul: Non revertar tecum, quia projecisti
sermonem Domini, et projecit te Dominus
ne sis rex super Israel. 27 Et conversus
est Samuel ut abiret: ille autem apprehendit
summitatem pallii ejus, quæ et scissa est.
28 Et ait ad eum Samuel: Scidit Dominus
regnum Israel a te hodie, et tradidit illud
proximo tuo meliori te. 29 Porro Trium-
phator in Israel non parceret, et pœnitudine non
flectetur: neque enim homo est ut agat
pœnitentiam. 30 At ille ait: Peccavi: sed
nunc honora me coram senioribus populi mei,
et coram Israel, et revertere mecum, ut adorem
Dominum Deum tuum. 31 Reversus ergo
Samuel secutus est Saulem: et adoravit Saul
Dominum. 32 Dixitque Samuel: Adducite
ad me Agag regem Amalec. Et oblatum est
ei Agag pinguissimus, et tremens. Et dixit
Agag: Siccine separat amara mors? 33 Et
ait Samuel: Sicut fecit absque liberis mulieres
gladius tuus, sic absque liberis erit inter
mulieres mater tua. Et in frustra concidite eum
Samuel coram Domino in Galgalis. 34 Abiit
autem Samuel in Ramatha: Saul vero ascendit
in domum suam in Gabaa. 35 Et non vidit
Samuel ultra Saul usque ad diem mortis suæ:
verumtamen lugebat Samuel Saulem, quoniam
Dominum pœnitebat quod constitueret eum
regem super Israel.

שמואל א טז

פרשה טז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל עֲדֹמְתִי
 אֲתָהּ מִרְעֵבָל אֶל־שְׁמוּאֵל וְאַנְכִּי מִסְתַּחֲחִי
 מִפְּנֵיךָ עַל־יִשְׂרָאֵל מֵלֵא מִרְעֵבָל שְׁמוֹ וְלֵךְ
 אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֶל־יִשְׁעִי בֵּית־הַלְחָמִי קִרְיָאֵתִי
 בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ
 וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל וַחֲרָגְנִי׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲגֹלָת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדְךָ וְהִצַּדְתָּ
 לַצֶּבֶד לַיהוָה בָּמֹתִי׃ וַתִּקַּח אֵת
 בְּבָרָה וְאֶלְכִי מִדִּיעָה אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
 וַיִּשְׁחָתֶה לִי אֵת אֲשֶׁר־אָמַר אֵלַיךְ׃
 וַיַּעֲשֶׂה שְׁמוּאֵל אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֵא בָּרָה
 לְהִם בְּחָרְדָּה וְהָיָה דָּעִיד לְקִרְיָאֵתִי וַיֹּאמֶר
 שְׁלֹם בֹּאֲדָה׃ וַיֹּאמְרוּ שְׁלֹם לַצֶּבֶד לַיהוָה
 בָּמֹתִי הַתְּהַדָּשׁוּ וַיִּסְתַּחֲחִי אִמִּי בְּבָרָה וַיִּמְדַּשֵּׁשׁ
 אֶת־יִשְׁעִי וְהִצַּדְתִּי וַיִּקַּח לְהִם לַצֶּבֶד׃
 וַיְהִי בַבֹּקֶם בָּרָה אֶת־אֶלְיָאֵב וַיֹּאמֶר אֵיךְ
 גִּדַּד יְהוָה מִשְׁחִי׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל אֶל־יִסְכָּם אֶל־יִסְכָּם אֶל־מִרְעֵבָה וְאֶל־נָבִי
 הַקֹּמְרוֹ כִּי מִסְתַּחֲחִי כִּי לֹא אֲשֶׁר יִהְיֶה
 הָאִשָּׁם כִּי הָאִשָּׁם יִרְאֶה לְעֵינַיִם יְהוָה
 יִרְאֶה לְלֵבָב׃ וַיִּקַּח יִשְׁעִי אֶל־עֲבִידֶיךָ
 וַיַּעֲבִדְהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר בְּסִבְרָה
 לְאֶדְבָר יְהוָה׃ וַיַּעֲבֹד יִשְׁעִי שְׁמוּאֵל
 בְּסִבְרָה לְאֶדְבָר יְהוָה׃
 וַיַּעֲבֹד יִשְׁעִי לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
 אֶל־יִשְׁעִי לְאֶדְבָר יְהוָה בְּאֵלֶיךָ׃
 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יִשְׁעִי הִתְנַחֵם הַפְּעָרִים וַיֹּאמֶר
 עֲדָה שְׁמֵר הַקֹּמְרוֹ וְהָיָה רֹעֵה בְּצִלָּה וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל אֶל־יִשְׁעִי שְׁלֵחָה וְהָיָה פִּירְלָה
 בְּסָב עַד־בָּלָה כֹּחַ׃
 וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וַיְהִי אֶדְמוּנִי עַם־יִסְכָּה עֲנִיָּם וְסֹבֵב
 רֹאִי׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה קֹדֶם מִשְׁחָהוּ
 פִּירְתָּהּ הִוא׃
 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־הַבָּרָה
 הַשֵּׁמֶן וַיִּשְׁחָח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחִיו וַיִּשְׁלַח
 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶל־יָדוֹ מִתְּחִלָּה וַיִּשְׁלַח
 בְּנָהֵם שְׁמוּאֵל וַיִּלְךָ הַקֹּמְרוֹ׃
 וַיִּתֵּן יְהוָה סֵדָה מֵעַם שְׁמָאֵל וַיַּעֲבִדְהוּ וַיַּחֲדָדְהוּ
 מֵאֵת יְהוָה׃
 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־שְׁמוּאֵל אֵלָיו
 הִנֵּה־כֵּן רַחֵם רַחֲמֵיךָ וַיִּשְׁלַח מִבְּעֵמֶת׃
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לִפְנֵיהֶם וַיִּקְרָא וַיִּבְרָשׁוּ
 אֵלֶיךָ יָדְךָ בְּפָנָיו וַיִּתֵּן בְּיָדוֹ עֲלֵיהֶם
 וַיִּתֵּן־אֵלֵיהֶם רֹעֵה וְגִבּוֹר בְּיָדוֹ וְסֹבֵב לָהֶם׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. 15.

ΚΕΦ. 15.

1 KAI eipe Kyrios pros Samuēl "Ews pote su
 pentheis epi Saoul, kagw exoudēnwka autōn mh
 basileuēin epi 'Israhēl; plēson to kēras sou
 elaios, kai deuro aposteilō se pros 'Isasai ēws
 Bēthlēēm, ōti ēwarka en tois uiōis autou ēmoi
 basileia. 2 Kai eipe Samuēl Pōs porēuthō; kai
 akousetai Saoul kai atopentei me kai eipe
 Kyrios Dāmālin boōn lābe en tē cheirī sou kai
 ēreīs thūσαι tō Kyriō ēkaw. 3 Kai kalēseis tōn
 'Isasai eis tēn thūσίαν, kai gwrwō soi ā poiēseis,
 kai chrīseis ōn ān eīpw pros sē. 4 Kai epōise
 Samuēl pānta ā elālēsen autōn tō Kyriō. kai
 ēlthen eis Bēthlēēm, kai ēxēsthsan oi presbūteroi
 tēs pōlews tē āpanthēsi autou kai eīpan "H
 eirēnē ē eisodōs sou, ō blēpōn; 5 Kai eīpen
 Bērīnē. Thūσαι tō Kyriō ēkaw, agiathēte kai
 euphrāthēte met' ēmōu sēmēron. kai ēgiasē tōn
 'Isasai kai tōds uiōds autou, kai kakēseon autous
 eis tēn thūσίαν. 6 Kai ēgenēthē en tō eiseinai
 autous kai eide tōn 'Eliāb, kai eīpen 'Allā kai
 enōpion Kyriou chrīstos autou. 7 Kai eipe Kyrios
 pros Samuēl Mē epihlēpsēs epi tēn ōfin autou
 mhde eis tēn ēxēn megēthous autou, ōti exoudēnwka
 autōn. ōti oux ōs ēmblēpsetai ānthrwpos, ōfetai ō
 thēos. ōti ānthrwpos ōfetai eis prōσωπον, ō dē
 thēos ōfetai eis kardīan. 8 Kai ekālēsē 'Isasai
 tōn 'Amīnadāb, kai parēlthē katā prōσωπον
 Samuēl, kai eīpen Oudē touton ēxelēzato ō thēos.
 9 Kai parēgagen 'Isasai tōn Samā. kai eipe Kai
 en toutō ouk ēxelēzato Kyrios. 10 Kai parēgagen
 'Isasai tōds eptā uiōds autou enōpion Samuēl.
 kai eipe Samuēl Ouk ēxelēzato Kyrios en toutois.
 11 Kai eipe Samuēl pros 'Isasai 'Ekleloipasi
 tā paidāria; kai eīpen "Eti ō mikrōs idōd poiμαίνει
 en tō poiμνίω. kai eipe Samuēl pros 'Isasai
 'Aposteilōn kai lābe autōn, ōti ō mē katalethōmēn
 ēws tōu lathēin autōn. 12 Kai āpēsteile kai
 eisēgagen autōn. kai autōs pyrōāκης μετὰ
 kállous dēthalwōn, kai agathōs ōrāsei Kyriō. kai
 eipe Kyrios pros Samuēl 'Anāsta kai chrīson tōn
 Dauid, ōti outōs īstīn agathōs. 13 Kai ēlabe
 Samuēl tō kēras tōu ēlaiou kai ēxrisen autōn en
 mēsō tōn ādelphōn autou. kai ēphlato pneūma
 Kyriou epi Dauid apō tēs hēmēras kēlēns kai
 epānw. kan ānίστη Samuēl kai āpēlthen eis
 'Armathāim. 14 Kai pneūma Kyriou āpēstē apō
 Saoul, kai ēpnygen autōn pneūma pōnērōn parā
 Kyriou. 15 Kai eīpan oi paidēs Saoul pros autōn
 'Idōd dē pneūma Kyriou pōnērōn pnīgi se.
 16 Eipātwsan dē oi doūloi sou enōpion sou
 kai zētēstāsas tō kyriō hēmōn āndra eidōta
 psallēin en kitharā. kai īstai en tō ēnαι
 pneūma pōnērōn epi soi kai psalē en tō kitharā
 autou, kai agathōn soi īstai kai ānapaūsi se.

I. SAMUELIS, XVI.

CAPUT XVI

1 DIXITQUE Dominus ad Samuelem: Us-
 quequo tu luges Saul, cum ego projeccerim
 eum ne regnet super Israel? Imple cornu
 tuum oleo, et veni, ut mittam te ad Isai
 Bethlehemitem: providi enim in filiis ejus
 mihi regem. 2 Et ait Samuel: Quo modo
 vadam? audiet enim Saul, et interficiet me.
 Et ait Dominus: Vitulum de armento tolles
 in manu tua, et dices: Ad immolandum
 Domino veni. 3 Et vocabis Isai ad victimam,
 et ego ostendam tibi quid facias, et unges
 quemcumque monstravero tibi. 4 Fecit ergo
 Samuel, sicut locutus est ei Dominus. Venit-
 que in Bethlehem, et admirati sunt seniores
 civitatis, occurrentes ei, dixeruntque: Paci-
 ficusne est ingressus tuus? 5 Et ait: Pacificus:
 ad immolandum Domino veni, sanctificamini,
 et venite mecum ut immole. Sanctificavit
 ergo Isai et filios ejus, et vocavit eos ad
 sacrificium. 6 Cumque ingressi essent, vidit
 Eliab, et ait: Num coram Domino est christus
 ejus? 7 Et dixit Dominus ad Samuelem:
 Ne respicias vultum ejus, neque altitudinem
 staturæ ejus: quoniam abjeci eum, nec juxta
 intuitum hominis ego judico: homo enim videt
 ea quæ parent, Dominus autem intuetur cor.
 8 Et vocavit Isai Abinadab, et adduxit eum
 coram Samuele. Qui dixit: Nec hunc elegit
 Dominus. 9 Adduxit autem Isai Sanna, de
 quo ait: Etiam hunc non elegit Dominus.
 10 Adduxit itaque Isai septem filios suos
 coram Samuel: et ait Samuel ad Isai: Non
 elegit Dominus ex istis. 11 Dixitque Samuel
 ad Isai: Numquid jam completi sunt filii?
 Qui respondit: Adhuc reliquus est parvulus,
 et pascit oves. Et ait Samuel ad Isai: Mitte,
 et adduc eum: nec enim discumbemus prius
 quam huc ille veniat. 12 Misit ergo, et adduxit
 eum. Erat autem rufus, et pulcher aspectu,
 decoraque facie; et ait Dominus: Surge, unge
 eum, ipse est enim. 13 Tulit ergo Samuel
 cornu olei, et unxit eum in medio fratrum
 ejus: et directus est Spiritus Domini a die
 illa in David, et deinceps: surgensque Samuel
 abiit in Ramatha. 14 Spiritus autem Domini
 recessit a Saul, et exagitabat eum spiritus
 nequam, a Domino. 15 Dixeruntque servi
 Saul ad eum: Ecce spiritus Dei malus exagitat
 te. 16 Jubeat dominus noster, et servi tui qui
 coram te sunt, quærent hominem scientem
 psallere eithara, ut quando arripuerit te spiritus
 Domini malus, psallat manu sua, et levius feras.

שמואל א טז יז

17 וַיֹּאמֶר שָׁאֵל אֶל-עַבְדָּיו רֵאשֵׁי לֵי אִישׁ מִיָּטִיב לִנְגֹן וְהַבְיֵאתֶם אֵלַי: 18 וַיַּעַן אֶחָד מִהַעֲבָדִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רֵאשִׁית בֵּן לְיִשָּׁי בֵּית הַלְחָמִי יָדַע לָנוּ וְנַבְיֹד חָלִיל וְאִישׁ מִלְחָמָה וְנָכוֹן דָּבָר וְאִישׁ תָּמָר יִחְנֹךְ עִמּוֹ: 19 וַיִּשְׁלַח שָׁאֵל מַלְאָכָיו אֶל-יִשָּׁי וַיֹּאמֶר שְׁלַח אֵלַי אֶת-דָּוִד בְּנִי אֲשֶׁר בְּצֹאֵן: 20 וַיִּקָּח יִשָּׁי חֲמֹר לְחֵם וְכֹאֵד יֶזֶן וְגִדְיָ עֲגִים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בְּיַד-דָּוִד בְּנוֹ אֶל-שָׁאֵל: 21 וַיָּבֹא דָוִד אֶל-שָׁאֵל וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי וַיִּתְחַבֵּהוּ מֵאֵד וַיַּחֲרִלּוּ כָל-נָשָׂא: 22 וַיִּשְׁלַח שָׁאֵל אֶל-יִשָּׁי לֵאמֹר יַעֲמִד-נָא דָוִד לִפְנֵי בְרִמְצָא חֹן בְּצִיָּה: 23 וְהָלַךְ בְּהִיָּתוֹ רַחֲמֵי-אֱלֹהִים אֶל-שָׁאֵל וְלָקַח דָּוִד אֶת-חֲפָצָיו וְגִדְיָ בְּנֵי וְנָח אֶל-שָׁאֵל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו רַחֵם הַקֹּדֶשׁ:

פרשה יז:

1 וַיִּסְפֹּד פִּלְשְ�תִּים אֶת-מִקְרָאָם לְמִלְחָמָה וַיִּתְּנֵהוּ וַיִּתְּנֵהוּ בִּיר שׁוֹכָה וַיִּתְּנֵהוּ בְּצֶמֶת דִּמְיָם: 2 וַיִּשְׁאֵל וַיִּשְׁאֵל אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵהוּ בְּצֶמֶת הָאֵלֶּה וַיִּתְּנֵהוּ מִלְחָמָה לְהַבְיָא פִּלְשְׁתִּים: 3 וַיִּשְׁאֵל מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל: 4 וַיִּתְּנֵהוּ מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל: 5 וַיִּתְּנֵהוּ מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל: 6 וַיִּתְּנֵהוּ מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל: 7 וַיִּתְּנֵהוּ מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל: 8 וַיִּתְּנֵהוּ מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל: 9 וַיִּתְּנֵהוּ מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל: 10 וַיִּתְּנֵהוּ מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל: 11 וַיִּתְּנֵהוּ מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-יִשְׂרָאֵל:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. ις', ιζ'.

17 Καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ Ἰδετε δὴ μοι ἄνδρα ὁρθῶς ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν πρὸς μέ. 18 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τῆς Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην καὶ αὐτὸν εἰδὼτα ψαλμόν, καὶ ὁ ἄνθρωπος συνετός καὶ πολεμιστὴς καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀγαθὸς τῷ εἶδει, καὶ Κύριος μετ' αὐτοῦ. 19 Καὶ ἀπέστειλε Σαουλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαὶ λέγων Ἀποστείλον πρὸς μέ τὸν υἱὸν σου Δαβὶδ τὸν ἐν τῇ ποιμνίᾳ σου. 20 Καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γομὸν ἄρτων καὶ ἄσκον οἶνου καὶ ἐριφὸν αἰγῶν ἕνα, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαβὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαουλ. 21 Καὶ εἰσῆλθε Δαβὶδ πρὸς Σαουλ, καὶ παρεστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. 22 Καὶ ἀπέστειλε Σαουλ πρὸς Ἰεσσαὶ λέγων Παριστάσθω δὴ Δαβὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εὗρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. 23 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐλάμβανε Δαβὶδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλον ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνέψυχε Σαουλ καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 Καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συνάγονται εἰς Σοκχώθ τῆς Ἰουδαίας, καὶ παρεμβάλλουσιν ἀνὰ μέσον Σοκχώθ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀζεκὰ Ἐφερμίν. 2 Καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοί, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξεναντίας τῶν ἀλλοφύλων. 3 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἰνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἰνταῦθα, καὶ ὁ αὐλὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄνθρωπος δυνατὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, Γολιάθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γέθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς. 5 Καὶ περιεφαλαῖα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἄλυσθον αὐτὸς ἐνδεδικώς, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου. 6 Καὶ κνημίδες χαλκαὶ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπίς χαλκῇ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ. 7 Καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὥσει μέσακλον ὑφαινόντων, καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἐξακοσίων σίκλων σιδήρου· καὶ ὁ αἶρων τὰ ὅπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ. 8 Καὶ ἔστη καὶ ἀνέβησεν εἰς τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξεναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγὼ εἰμι ἀλλόφυλος, καὶ ὑμεῖς Ἕβραῖοι τοῦ Σαουλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα καὶ καταβήτω πρὸς μέ. 9 Καὶ ἰὰν δυνήθῃ πολεμῆσαι πρὸς μέ καὶ ἰὰν πατάξω με, καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους· ἰὰν δὲ ἐγὼ δυνήθω καὶ πατάξω αὐτόν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύετε ἡμῖν. 10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος Ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· δότε μοι ἄνδρα καὶ μονομαχήσομεν ἀμφοτέροι. 11 Καὶ ἤκουσε Σαουλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα, καὶ ἐξίστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

I. SAMUELIS, XVI. XVII.

17 Et ait Saul ad servos suos: Providete ergo mihi aliquem bene psallentem, et adducite eum ad me. 18 Et respondens unus de pueris, ait: Ecce vidi filium Isai Bethlehemitem scientem psallere, fortissimum robore, et virum bellicosum, et prudentem in verbis, et virum pulchrum: et Dominus est cum eo. 19 Misit ergo Saul nuntios ad Isai, dicens: Mitte ad me David filium tuum, qui est in pascuis. 20 Tulit itaque Isai asinum plenum panibus, et lagenem vini, et hædum de capris unum, et misit per manum David filii sui Sauli. 21 Et venit David ad Saul, et stetit coram eo: at ille dilexit eum nimis, et factus est ejus armiger. 22 Misitque Saul ad Isai, dicens: Stet David in conspectu meo: invenit enim gratiam in oculis meis. 23 Igitur quandocumque spiritus Domini malus arripiebat Saul, David tollebat citharam, et percutiebat manu sua, et refocillabatur Saul, et levius habebat; recedebat enim ab eo spiritus malus.

CAPUT XVII.

1 CONGREGANTES autem Philisthiim agmina sua in praelium, convenerunt in Socho Judæ: et castrametati sunt inter Socho et Azeca, in finibus Dommim. 2 Porro Saul et filii Israel congregati venerunt in Vallem terebinthi, et direxerunt aciem ad pugnandum contra Philisthiim. 3 Et Philisthiim stabant super montem ex parte hac, et Israel stabat supra montem ex altera parte: vallisque erat inter eos. 4 Et egressus est vir spurius de castris Philisthinorum, nomine Goliath, de Geth, altitudinis sex cubitorum et palmi: 5 Et cassis ærea super caput ejus, et lorica squamata induebatur; porro pondus lorice ejus, quinque millia siclorum æris erat: 6 Et ocreas æreas habebat in cruribus: et clypeus æreus tegebat humeros ejus. 7 Hastile autem hastæ ejus, erat quasi liciatorium textentium; ipsum autem ferrum hastæ ejus, sexcentos siclos habebat ferri: et armiger ejus antecedeat eum. 8 Stansque clamabat adversum phalangas Israel, et dicebat eis: Quare venistis parati ad praelium? Numquid ego non sum Philisthæus, et vos servi Saul? Eligite ex vobis virum, et descendat ad singulare certamen; 9 Si quiverit pugnare mecum, et percusserit me, erimus vobis servi: si autem ego prævaluerō, et percussero eum, vos servi eritis, et servietis nobis. 10 Et aiebat Philisthæus: Ego exprobravi agminibus Israel hodie: Date mihi virum, et ineat mecum singulare certamen. 11 Audiens autem Saul, et omnes Israelitæ, sermones Philisthæi hujuscemodi, stupebant, et metuebant nimis.

12 וַיְהִי בְּיָמֵי אֶפְרַתָּי הַזֶּה מִבְּרִית
לְחָם וְחֶמְדָּה וְשִׁמּוֹן וְלֹא שְׂמִינָה
בָּנִים וְחֵמֶשׁ בְּיָמֵי שָׁאִל זָקֵן בָּנָה
בְּאַרְבָּעִים: 13 וַיֵּלֶכְהוּ שְׁלֹשָׁה בְּנֵי-שָׁאִל
הַבְּדִלִים הַלְכָה אֶחָד־שָׁאִל לְמִלְחָמָה
וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בְּנָיו אֲשֶׁר הָלַכְוּ בְּמִלְחָמָה
אֱלִיָּאב הַבְּכֹר וּמִשְׁלָחָה אֶבְיָדָב וְחִשְׁלִישִׁי
שְׁמָהּ: 14 וַיָּדָד הָיָה הַקָּמֹן וְשָׁאִל
הַבְּדִלִים הָלַכְוּ אֶחָד־שָׁאִל: 15 וַיָּדָד
חִלָּה וְשָׁב מִעַל שָׁאִל לְרַעְוֹת אֶת-צֹאֵן
אֶבְיָדָב בֵּית-לָחֶם: 16 וַיֵּגֶשׁ הַפִּלְשְׁתִּי הַשָּׂמֶן
וְהַעֲרָב וַיַּתְנַצֵּב אַרְבָּעִים יוֹם: 17 וַיֹּאמֶר
יְשִׁי לְדָוִד בֶּן-חֲנָנִי לְאַחִיָּה אִפְרַת-
הַקְּלָיָה הִנֵּה נִשְׁקָרָה לָחֶם הַזֶּה וְהָרָץ
הַמְּקֻנָּה לְאַחִיָּה: 18 אִמָּת עֲשֵׂתָהּ חֲרִיצִי
הַחֶלֶב הַהֵלֶךְ תָּבִיא לְשָׂר הַמֶּלֶךְ וְאַתָּה
אֲחִיָּה תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאַתָּה-עַצְמָתָה תִּקָּח:
19 וְשָׁאִל וְהָפִיחַ וְכָל-אֲנָשִׁי יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק
הַחֶלֶךְ נִלְחָמִים עִם-פִּלְשְׁתִּים:
20 וַיִּשְׁכֹּם דָּוִד בַּבֹּקֶר וַיִּשָּׂא אֶת-תַּחֲצִיט
עַל-שִׁמְרוֹ וַיִּשָּׂא וַיֵּלֶךְ כְּאִשֶּׁר צִוָּהוּ יְשִׁי
וַיָּבֹא הַמַּעֲבָלָה וְהַחֲלִיל הִצִּיא אֶת-הַמַּעֲבָרָה
וְהַחֲרָעוּ בְּמִלְחָמָה: 21 וַתַּעֲרֹף יִשְׂרָאֵל
וּפִלְשְׁתִּים מַעֲרָרָה לְקַחְתָּהּ מַעֲרָרָה:
22 וַיִּשָּׂא דָוִד אֶת-הַכֶּלֶם מִצִּלּוֹ עַל-יַד
שׁוֹמֵר הַכֶּלֶם וַיִּרָץ הַמַּעֲבָרָה וַיָּבֹא וַיִּשָּׂאֵל
לְאַחִיו לְשָׁלוֹם: 23 וְהָיָה עוֹלָה זָלִית׃ הַפִּלְשְׁתִּי
וְהָרָץ אִישׁ הַבָּנִים עוֹלָה זָלִית׃ הַפִּלְשְׁתִּי
שִׁמּוֹ מִבְּרִית פִּלְשְׁתִּים וַיִּדְבָּר
בְּדִבְרֵים הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁמַע דָּוִד: 24 וְכָל אֲנָשִׁי
יִשְׂרָאֵל בְּרֹאשֵׁיהֶם אֶת-הָאִישׁ וַיִּלָּכֹס מִבְּנָיו
וַיִּרְאֶה מָוֶד: 25 וַיֹּאמֶר אִישׁ יִשְׂרָאֵל
הַיָּהוּתִים הָאֵלֶּה הַעֲלִיָּה הַזֶּה כִּי לְחָרָה
אֶת-יִשְׂרָאֵל עֲלֶיהָ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִכָּפוּ
וַעֲשֵׂרָפוּ הַמֶּלֶךְ וְעָשָׂר דָּוִל וְאַתָּה-בִּתּוֹ
וְהָיָה וְהָיָה אֲבִי וְעָשָׂה חֲפָזִי
בְּיִשְׂרָאֵל: 26 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶת-הַחֲנָאִשִׁים
הַעֲמִידִים עִמּוֹ לְאִמּוֹ׃ מִדֵּי-עֲשָׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר יִכּוּ אֶת-הַפִּלְשְׁתִּי הַזֶּה וְהָקִיר
הַרְפָּה מִעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפִּלְשְׁתִּי
הַעֲרֵל הִנֵּה כִּי חָרָה מַעֲרָכֹת אֱלֹהִים
חַיִּים: 27 וַיֹּאמֶר לוֹ הָעָם בְּדָבָר הַזֶּה
לֵאמֹר כֹּחַ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכָּפוּ:

* [12 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ υἱὸς ἀνθρώπου Ἐφραθαίου·
οὗτος ἐκ Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεσσαὶ,
καὶ αὐτῷ ὀκτὼ υἱοί. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις
Σαουλ πρεσβύτερος ἐληλυθὼς ἐν ἀνδράσιν. 13 Καὶ
ἐπορεύθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ Ἰεσσαὶ οἱ μείζονες,
ἐπορεύθησαν ὀπίσω Σαουλ εἰς πόλεμον, καὶ ὄνομα
τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν πορευθέντων εἰς τὸν πόλεμον,
Ἐλιὰβ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ
Ἀμινὰδὰβ, καὶ ὁ τρίτος αὐτοῦ Σαμμά. 14 Καὶ
Δαυὶδ αὐτός ἐστιν ὁ νεώτερος, καὶ οἱ τρεῖς οἱ μείζονες
ἐπορεύθησαν ὀπίσω Σαουλ. 15 Καὶ Δαυὶδ ἀπῆλθεν,
καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Σαουλ, ποιμαίνων τὰ
πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεὲμ. 16 Καὶ
προῆγεν ὁ ἀλλόφυλος ὀρθρίζων καὶ ὀψίζων, καὶ
ἐστηλόσθη τεσεράκοντα ἡμέρας. 17 Καὶ εἶπεν Ἰεσσαὶ
πρὸς Δαυὶδ, Λαβὲ δὴ τοῖς ἀδελφοῖς σου οἶφαι τοῦτου,
καὶ δέκα ἄρτους τοῦτους, καὶ διάδραμε εἰς τὴν παρεμ-
βολήν, καὶ δὸς τοῖς ἀδελφοῖς σου. 18 Καὶ τὰς
δέκα στρυνφαλίδας τοῦ γάλακτος τοῦτου εἰσίσσεις
τῷ χιλιάρχῳ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἐπισκίψῃ εἰς
εἰρήνην, καὶ ὅσα ἂν χρῆζωσιν γνῶσθ. 19 Καὶ
Σαουλ αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι
τῆς δρυὸς πολεμοῦντες μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. 20
Καὶ ὥρθησεν Δαυὶδ τοπρεῖ, καὶ ἀφῆκεν τὰ
πρόβατα φύλακι, καὶ ἔλαβεν, καὶ ἀπῆλθεν καθὰ
ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰεσσαὶ· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
στοργγύλῳσιν καὶ δύναιμιν τὴν ἐκπορευομένην εἰς
τὴν παράταξιν, καὶ ἠγάλαξαν ἐν τῷ πολέμῳ. 21
Καὶ παρετάξαντο Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
παράταξιν ἐξεναντίας παρατάξεως. 22 Καὶ ἀφῆκεν
Δαυὶδ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἅφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ χεῖρα φύλακος,
καὶ ἰδραμὲν εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἦλθεν καὶ
ἠρώτησεν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ εἰς εἰρήνην. 23 Καὶ
αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν, ἰδοὺ ἀνὴρ Ἀμισσαῖος
ἀνέβαινεν, Γολιάθ ὁ Φιλισταῖος ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γέθ,
ἐκ τῶν παρατάξεων τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἰλάλησεν
κατὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ. 24 Καὶ
πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς τὸν ἄνδρα,
καὶ ἐφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν
σφόδρα. 25 Καὶ εἶπεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, Εἰ ἐωράκατε
τὸν ἄνδρα τὸν ἀναβαίνοντα τοῦτον, ὅτι ὀνειδισεν
τὸν Ἰσραὴλ ἀνέβη; καὶ ἔσται ἀνὴρ ὃς ἂν πατάξῃ
αὐτὸν, πλουτίσει αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κλοῦτον μέγαν,
καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ὀδώσει αὐτῷ, καὶ τὸν οἶκον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ποιήσει ὑπερθερον ἐν τῷ Ἰσραὴλ. 26 Καὶ
εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς συνεστηκότας μετ'
αὐτοῦ λίγων, Ἦ ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξῃ
τὸν ἀλλόφυλον ἐκείνον, καὶ ἀφελεῖ ὀνειδισμὸν ἀπὸ
Ἰσραὴλ; ὅτι τίς ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος αὐτός,
ὅτι ὀνειδισεν παράταξιν θεοῦ ζῶντος; 27 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λίγων,
Οὕτως ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν πατάξῃ αὐτόν.

* Desunt hi versus (12—32) Cod. Vat. quem Tisch. secutus est. Lacunam explet Alex.

12 David autem erat filius viri Ephrathæi, de
quo supra dictum est, de Bethlehem Juda,
cui nomen erat Isai, qui habebat octo filios,
et erat vir in diebus Saul senex, et grandævus
inter viros. 13 Abierunt autem tres filii ejus
maiores post Saul in prælium: et nomina
trium filiorum ejus, qui perrexerunt ad bellum,
Eliab primogenitus, et secundus Abinadab,
tertiusque Samma. 14 David autem erat
minimus. Tribus ergo majoribus secutis
Saulem, 15 Abiit David, et reversus est a
Saul, ut pasceret gregem patris sui in Beth-
lehem. 16 Procebat vero Philisthæus mane
et vespere, et stabat quadraginta diebus.
17 Dixit autem Isai ad David filium suum:
Accipe fratribus tuis ephi polentæ, et decem
panes istos, et curre in castra ad fratres tuos,
18 Et decem formellas casei has deferes ad
tribunum: et fratres tuos visitabis, si recte
agant: et cum quibus ordinati sunt, disce.
19 Saul autem, et illi, et omnes filii Israel
in Valle terebinthi pugnabant adversum
Philistiim. 20 Surrexit itaque David mane,
et commendavit gregem custodi: et onustus
abiit, sicut præceperat ei Isai: et venit ad
locum Magala, et ad exercitum, qui egressus
ad pugnam vociferatus erat in certamine.
21 Direxerat enim aciem Israel, sed et
Philistiim ex adverso fuerant præparati.
22 Derelinquens ergo David vasa quæ attulerat,
sub manu custodis ad sarcinas, cucurrit ad
locum certaminis, et interrogabat si omnia
recte agerentur erga fratres suos. 23 Cumque
adhuc ille loqueretur eis, apparuit vir ille
spurius ascendens, Goliath nomine, Philisthæus,
de Geth, de castris Philisthinorum: et loquente
eo hæc eadem verba audivit David. 24 Omnes
autem Israelitæ, cum vidissent virum, fugerunt
a facie ejus, timentes eum valde. 25 Et dixit
unus quispiam de Israel: Num vidistis virum
hunc qui ascendit? ad exprobandum enim
Israeliti ascendit. Virum ergo, qui percusserit
eum, ditabit rex divitiis magnis, et filiam suam
dabit ei, et domum patris ejus faciet absque
tributo in Israel. 26 Et ait David ad viros
qui stabant secum, dicens: Quid dabitur
viro, qui percusserit Philisthæum hunc, et
tulerit opprobrium de Israel? quis enim
est hic Philisthæus incircumcisis, qui ex-
probravit acies Dei viventis? 27 Referebat
autem ei populus eundem sermonem, dicens;
Hæc dabuntur viro, qui percusserit eum.

28 וישמע אליאב אחי הגדול בדברו
אל-החפזים ויחרחף אליאב בדור ויאמר
למחנה גדף ויעלמי נשפת מעט
הצאן הקנה במדבר אני נדעתי את-
ידך ואת נע לבדך כי למען ראות
הפליטה נדעתי: 29 ויאמר דוד מה
עשיתי צחה קלוא דבר הוא: 30 וישב
מאצלו אל-מלך אחר ויאמר פדבר נדעתי
וישברו העם דבר פדבר הראשון:
31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ונגידו
לכנע-שואל ונקחהו: 32 ויאמר דוד אל-
שואל אל-יפל לבדכם עליו עבדך ואלה
וגלחם עסהפלישתי חנה: 33 ויאמר
שואל אל-דוד לא תוכל ללכת אל-
הפלישתי חנה לחלחם עמו פרינער אמה
והוא איש מלחמה מנערו:
34 ויאמר דוד אל-שואל רצה חנה עבדך
ללכת בצאן ובה הארלי ואחר-השוב
ונשא וְהָ מְהֵרָה: 35 וינצחתי אחריו
והפתי והצלתי מפיו וגם עלי ונקחתי
בזקני והפתי והמיתיו: 36 גם את-הארי
בסחרוב חנה עבדך וְהָהּ הפלישתי
העל חנה פאתר מותם כי חנה
מצרכת אלתים חיים: 37 ויאמר
דוד וְהָהּ אשר הצלני מיד הארי ומיד
הדב והוא וצלני מיד הפלישתי חנה
ו יאמר שואל אל-דוד לך גיהנה
וְהָהּ עמה: 38 ויגלש שואל את-דוד
מפיו וגםו קובע נחשת על-ראשו וילבש
אתו שריון: 39 ויחפר דוד את-חברו
מלל למפיו ויאלל ללכת כי לא-נפח
ויאמר דוד אל-שואל לאאכל ללכת
באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד
מפלג: 40 ויחם מקלו בדור ויבחרלו
המשח חלקי אבנים וישם
אֶתָם בבלי הרעים אשר-לו ויבחרו
וקלעו דוד ויש אל-הפלישתי: 41 ואלה
הפלישתי חנה וקרב אל-דוד והוא
נלחם הצדה לקני: 42 וישם הפלישתי
ויהרם את-דוד ויבנהו קרינה נער
ואבדני עס-הנה מרחם: 43 ויאמר הפלישתי
אל-דוד הקלב אנכי קרינהו באאלי
בפחלות ויחלל הפלישתי את-דוד באאלי:

28 Καὶ ἤκουσεν Ἐλιὰβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μείζων
ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀνδρας, καὶ ὀργίσθη
θυμῷ Ἐλιὰβ ἐν τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν, Ἵνατί τοῦτο
κατίβης; καὶ ἐπὶ τίνα ἀφήκας τὰ μικρὰ πρόβατα
ἐκείνα ἐν τῇ ἐρήμῳ; Ἐγὼ οἶδα τὴν ὑπερηφανίαν
σου καὶ τὴν κακίαν τῆς καρδίας σου, ὅτι ἔνεκεν τοῦ
ἰδεῖν τὸν πόλεμον κατίβης. 29 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ,
Τί ἐποίησα νῦν; οὐχὶ ῥῆμά ἐστιν; 30 Καὶ
ἐπέστρεψεν παρ' αὐτοῦ εἰς ἐναντίον ἐτέρου, καὶ εἶπεν
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ λαὸς
κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ πρώτου. 31 Καὶ ἠκούσθησαν
οἱ λόγοι οὗς ἐλάλησεν Δαυὶδ, καὶ ἀνηγγέ-
λησαν ὁπίσω Σαούλ. Καὶ παρέλαβεν αὐτόν.]
32 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαούλ Μὴ δὴ συμπείσω
καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν· ὁ δοῦλός σου
πορεύεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου
τούτου. 33 Καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν Δαυὶδ Οὐ μὴ
δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ
πολεμεῖν μετ' αὐτοῦ, ὅτι παιδάριον εἶ σύ, καὶ αὐτὸς
ἀνὴρ πολεμιστῆς ἐκ νεότητος αὐτοῦ. 34 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Σαούλ Ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου
τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ· καὶ ὅταν ἤρχετο
ὁ λέων καὶ ἡ ἄρκος καὶ ἐλάμβανε πρόβατον
ἐκ τῆς ἀγέλης, 35 Καὶ ἐξεπορεύμην ὁπίσω
αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἐξέστασα ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ· καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμέ, καὶ
ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα καὶ
ἐθανάτωσα αὐτόν. 36 Καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν
ἄρκον ἐτυπεν ὁ δοῦλός σου, καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος
ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν τούτων· οὐχὶ πορεύσομαι καὶ
πατάξω αὐτόν, καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ
Ἰσραὴλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος δε ὠνείδισε
παράταξιν θεοῦ ζῶντος; 37 Κύριος δε ἐξείλατό
με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου,
αὐτὸς ἐξελαίται με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ
ἀπερίτμητου τούτου· καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς Δαυὶδ
Πορεύου, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ. 38 Καὶ
ἐνέδυσεν Σαούλ τὸν Δαυὶδ μανδύαν καὶ τὴν περικεφα-
λαίαν χαλκίην περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, 39 Καὶ
ἔζωσε τὸν Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ
μανδύου αὐτοῦ· καὶ ἐκοπίεσε περιπατήσας ἄπαξ
καλδίς· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαούλ Οὐ μὴ δύνωμαι
πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ πεπείραμαι. Καὶ
ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ. 40 Καὶ ἔλαβε τὴν
βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξελέξατο
ἐαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου καὶ
ἔθετο αὐτούς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμνικῷ τῷ ὄντι
αὐτῷ εἰς συλλογὴν, καὶ σφενδόνῃ αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ· καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἀνδρα τὸν ἀλλόφυλον.
[41 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀλλόφυλος πορευόμενος καὶ
ἐγγίζων πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνὴρ ὁ αἶρων τὸν θυραῖον
ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἐπέβλεψεν ὁ ἀλλόφυλος.]
42 Καὶ εἶδε Γολιάθ τὸν Δαυὶδ καὶ ἐξητίμασεν αὐτόν,
ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πρῶτότης μετὰ
κάλλους ὀφθαλμῶν. 43 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος
πρὸς Δαυὶδ Ὡσεὶ κύων ἐγὼ εἰμι, ὅτι σὺ ἐρχῃ
ἐπ' ἐμέ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις; καὶ εἶπε Δαυὶδ
Οὐχὶ ἀλλ' ἡ χεῖρων κυνός· καὶ καταράσαιο
ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ.

28 Quod cum audisset Eliab frater ejus major.
loquente eo cum aliis, iratus est contra David,
et ait: Quare venisti, et quare dereliquisti
pauculas oves illas in deserto? Ego novi
superbiam tuam, et nequitiam cordis tui: quia
ut videres praelium, descendisti. 29 Et dixit
David: Quid feci? numquid non verbum est?
30 Et declinavit paululum ab eo ad alium:
dixitque eundem sermonem. Et respondit ei
populus verbum sicut prius. 31 Audita sunt
autem verba, quæ locutus est David, et
annuntiata in conspectu Saul. 32 Ad quem
cum fuisset adductus, locutus est ei: Non
conceidat cor cujusquam in eo: ego servus
tuus vadam, et pugnabo adversus Philisthæum.
33 Et ait Saul ad David: Non vales resistere.
Philisthæo isti, nec pugnare adversus eum:
quia puer es, hic autem vir bellator est ab
adolescencia sua. 34 Dixitque David ad Saul:
Pascobat servus tuus patris sui gregem, et
veniebat leo, vel ursus, et tollebat arietem de
medio gregis: 35 Et persequabar eos, et
percutiebam, eruebamque de ore eorum: et
illi consurgebant adversum me, et apprehen-
debam mentum eorum, et suffocabam,
interficiebamque eos. 36 Nam et leonem et
ursum interfeci ego servus tuus: erit igitur et
Philisthæus hic incircumciscus, quasi unus ex
eis. Nunc vadam, et auferam opprobrium
populi: quoniam quis est iste Philisthæus
incircumciscus, qui ausus est maledicere
exercitui Dei viventis? 37 Et ait David:
Dominus qui eripuit me de manu leonis, et
de manu ursi, ipse me liberabit de manu
Philisthæi hujus. Dixit autem Saul ad
David: Vade, et Dominus tecum sit. 38 Et
induit Saul David vestimentis suis, et imposuit
galeam æream super caput ejus, et vestivit
eum lorica. 39 Accinctus ergo David gladio
ejus super vestem suam, cœpit tentare si
armatus posset incedere: non enim habebat
consuetudinem. Dixitque David ad Saul:
Non possum sic incedere, quia non usum
habeo. Et deposuit ea, 40 Et tulit baculum
suum, quem semper habebat in manibus: et
elegit sibi quinque limpidissimos lapides de
torrente, et misit eos in peram pastorem, ut
quam habebat secum, et fundam manu tulit:
et processit adversum Philisthæum. 41 Ibat
autem Philisthæus incedens, et appropinquans
adversum David, et armiger ejus ante eum.
42 Cumque inspexisset Philisthæus, et vidisset
David, despexit eum. Erat enim adolescens,
rufus, et pulcher aspectu. 43 Et dixit
Philisthæus ad David: Numquid ego canis
sum, quod tu venis ad me cum baculo? Et
maledixit Philisthæus David in diis suis:

44 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לֵךְ אֵלַי
וְהִתְקַדְּתָה אֶת־בְּשָׁרְךָ לַעֲוֹת הַשָּׂמַיִם וּלְבָהֱמַת
הַשָּׁמַיִם : 45 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי
אִמָּה לָּא אֵלַי בְּחַרְבַּב וּבְקִנְיֹת וּבְקִדְיוֹן
וְאֵלַי בְּאֶלֶיךָ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
מִצְרָיִם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ : 46 הַיּוֹם
הַזֶּה יִסְרָף יְהוָה בְּנֵי יְהוֹתָנָה וְהַפְּלִשְׁתִּי וְהַמִּצְרִי
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי מִצְרָיִם וְלִמְצָא פֶגֶר מִחַיָּה
פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לַעֲוֹת הַשָּׂמַיִם וּלְבָהֱמַת
הַשָּׂמַיִם וְיִדְעוּ כָּל־הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים
לְיִשְׂרָאֵל : 47 וְיִדְעוּ כָּל־הָעָמָל הַזֶּה פֶּרֶלֶא
בְּחַרְבַּב וּבְקִנְיֹת וְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לִיהְיֹה
הַפְּלִשְׁתִּים וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיָדוֹ : 48 וְהָיָה
כִּי־תִקְרַב הַפְּלִשְׁתִּי וְיִלָּחֶם וְיִקְרַב לְהִנָּחֵם דָּוִד
וַיִּמָּתֵר דָּוִד בְּיָד הָאֶרֶץ הַשְּׂעִרָה לְהִנָּחֵם
הַפְּלִשְׁתִּי : 49 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־דָּוִד אֶל־הַפְּלִי
וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיַּחֲלַע בָּהּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
אֶל־מִצְדּוֹ וְהַמִּצְעָה הָאֵבֶן בְּמִצְדּוֹ וַיִּפֹּל
עַל־פָּנָיו אֶרֶץ : 50 וַיַּחֲזֹק דָּוִד מִדֶּם־הַפְּלִשְׁתִּי
בַּקֶּלַע וּבְאֵבֶן בָּהּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמָּתֶהוּ
וְהָרַב אֵין בְּיַדְדוֹ : 51 וַיִּרְץ דָּוִד וַיַּעֲזֹב
אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלַח
מִתְעַרְהוֹ וַיִּמָּתֶהוּ וַיִּכְרַת־הָאֶרֶץ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
וַיִּרְאֶה הַפְּלִשְׁתִּים כִּרְמַת בְּבוֹרָם וַיִּגְסוּ :
52 וַיִּקְרְבוּ אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶהוּ וַיִּרְעוּ
וַיִּדְרֹפּוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים צַד־בְּרָחוֹתָם וַיָּבֹאוּ
שָׁעָרִי עֲקָרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי פְלִשְׁתִּים בְּיָדָהּ
שָׁעָרִים וְעַד־נָתַן וְעַד־עֲקָרוֹן : 53 וַיִּשְׁבּוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּלָק אֶתְכֶם פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁפּוּ
אֶת־מִקְנֵיהֶם : 54 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־נֶאֱמָר
הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּבְרָאָהוּ וַיִּשְׁלַח וְאֶת־פָּלְיוֹ קָם
בְּאֶרְצוֹ : 55 וַיִּכְרְאוּת שָׂאֵל אֶת־
דָּוִד לְהִנָּחֵם הַפְּלִשְׁתִּי אֶמֶר אֶל־אֲבִי
שָׂר הַצָּבָא בְּרִמְיָהּ הַעֲרֵר אֲבִיךָ וַיֹּאמֶר
אֲבִיךָ כִּי־נִפְשָׁתָה הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי :
56 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי שָׂאֵל אֶתְכֶם בְּרִמְיָהּ
הַעֲלֵם : 57 וַיִּשְׁבּוּ דָּוִד מִחַיָּה
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אֲבִיךָ וַיִּבְרָאָהוּ
לְכָן שָׂאֵל וְנֶאֱמָר הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ :
58 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׂאֵל בְּרִמְיָהּ אֶתְכֶם
הַעֲרֵר וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרִמְיָהּ אֶתְכֶם
לְהִנָּחֵם :

44 Καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ Δεῦρο πρὸς μέ
καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τοῖς κτήνεσι τῆς γῆς. 45 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τὸν ἀλλόφυλον Σὺ ἔρχῃ πρὸς μέ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι, κἀγὼ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν
ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Σαβαώθ παρατάξιως Ἰσραὴλ
ἢ ὠνεΐδισας σήμερον. 46 Καὶ ἀποκλίσσει σε
Κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου, καὶ ἀποκτενῶ σε
καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσω τὰ
κῶλα σοῦ καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν
ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς. καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ γῆ ὅτι ἐστὶ
θεὸς ἐν Ἰσραὴλ, 47 Καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία
αὕτη ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σώζει Κύριος.
ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει Κύριος
ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν. 48 Καὶ ἀνίστη ὁ ἀλλό-
φυλος καὶ ἵκοντο εἰς συνάντησιν Δαυὶδ. 49 Καὶ
ἐξέτεινε Δαυὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κἀδιον καὶ
ἔλαβεν ἐκείθεν λίθον ἓνα, καὶ ἐσφενδόνησε καὶ
ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ
διέδυν ὁ λίθος διὰ τῆς περιεφραγῆς εἰς τὸ μέτωπον
αὐτοῦ, καὶ ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
[50 Καὶ ἐκραταίωσεν Δαυὶδ ὑπὲρ τὸν ἀλλόφυλον ἐν
τῇ σφενδόνῃ καὶ ἐν τῇ λίθῳ, καὶ ἐπάταξεν τὸν
ἀλλόφυλον, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ῥομφαία οὐκ
ἦν ἐν χειρὶ Δαυὶδ.] 51 Καὶ ἔδραμε Δαυὶδ καὶ ἐπέστη
ἐπ' αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐθανά-
τωσεν αὐτόν καὶ ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ
εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι τίθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν,
καὶ ἔφυγον. 52 Καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ
Ἰούδα καὶ ἠλάλαξαν, καὶ κατεδιώξαν ὀπίσω αὐτῶν
ἕως εἰσόδου Γεθ καὶ ἕως τῆς πύλης Ἀσκάλωνος. καὶ
ἐπεσον τραυματίαι τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν
πυλῶν καὶ ἕως Γεθ καὶ ἕως Ἀσκαρῶν. 53 Καὶ
ἀνίστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκελίνοντες ὀπίσω τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς
αὐτῶν. 54 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ
ἀλλοφύλου καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ.
[55 Καὶ ὡς εἶδεν Σαούλ τὸν Δαυὶδ ἐκπορευόμενον
εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀλλοφύλου, εἶπεν πρὸς Ἀβενὴρ
τὸν ἀρχοντα τῆς δυνάμεως, Υἱὸς τίνας ὁ νεανίσκος
οὗτος; καὶ εἶπεν Ἀβενὴρ, Ζῇ ἡ ψυχὴ σου, βασιλεῦ,
εἰ οἶδα. 56 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἐπερώτησον
σὲ, υἱὸς τίνας ὁ νεανίσκος οὗτος. 57 Καὶ ὡς
ἐπίστρεψεν Δαυὶδ τοῦ πατάξαι τὸν ἀλλόφυλον, καὶ
παρέλαβεν αὐτόν Ἀβενὴρ, καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν
ἐνὶ πυλῶν Σαούλ, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀλλοφύλου ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ. 58 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Σαούλ, Υἱὸς
τίνας εἰ παιδάριον; Καὶ εἶπεν Δαυὶδ, Υἱὸς δι' οὗ
σου Ἰεσσαὶ τοῦ Βηθλεεμίτου.

44 Dixitque ad David: Veni ad me, et dabo
carnes tuas volatilibus caeli et bestiis terræ.
45 Dixit autem David ad Philisthæum: Tu
venis ad me cum gladio, et hasta, et clipeo.
ego autem venio ad te in nomine Domini
exercituum, Dei agminum Israel, quibus
exprobrasti. 46 Hodie, et dabit te Dominus
in manu mea, et percutiam te, et auferam
caput tuum a te: et dabo cadavera castrorum
Philisthiim hodie volatilibus caeli, et bestiis
terræ: ut sciat omnis terra, quia est Deus in
Israel, 47 Et noverit universa ecclesia hæc,
quia non in gladio, nec in hasta salvat Dominus:
ipsius enim est bellum, et tradet vos in manus
nostras. 48 Cum ergo surrexisset Philisthæus,
et veniret, et appropinquaret contra David,
festinavit David, et cucurrit ad pugnam ex
adverso Philisthæi. 49 Et misit manum suam
in peram, tulitque unum lapidem, et funda
jeeit, et circumducens percussit Philisthæum
in fronte: et infixus est lapis in fronte
ejus, et cecidit in faciem suam super terram.
50 Prævaluitque David adversum Philisthæum
in funda et lapide, percussusque Philisthæum
interfecit. Cumque gladium non haberet in
manu David, 51 Cucurrit, et stetit super
Philisthæum, et tulit gladium ejus, et eduxit
eum de vagina sua: et interfecit eum,
præciditque caput ejus. Videntes autem
Philisthiim, quod mortuus esset fortissimus
eorum, fugerunt. 52 Et consurgentes viri
Israel et Juda vociferati sunt, et persecuti
sunt Philisthæos usque dum venirent in
vallem, et usque ad portas Accaron, cecide-
runtque vulnerati de Philisthiim in via Saraim,
et usque ad Geth, et usque ad Accaron.
53 Et revertentes filii Israel postquam persecuti
fuerant Philisthæos, invaserunt castra eorum.
54 Assumens autem David caput Philisthæi,
attulit illud in Jerusalem: arma vero ejus
posuit in tabernaculo suo. 55 Eo autem
tempore, quo viderat Saul David egredientem
contra Philisthæum, ait ad Abner principem
militiæ: De qua stirpe descendit hic adolescens,
Abner? Dixitque Abner: Vivit anima tua,
rex, si novi. 56 Et ait rex: Interroga tu,
cujus filius sit iste puer. 57 Cumque regressus
esset David, percussit Philisthæo, tulit eum
Abner, et introduxit coram Saule, caput
Philisthæi habentem in manu. 58 Et ait ad
eum Saul: De qua progenie es, o adolescens?
Dixitque David: Filius servi tui Isai Bethle-
hemitæ ego sum.

שמואל א יח

פרשה יח :

וַיְהִי כַּכֵּן לְדָבָר אֲשֶׁר־אָמַר וַיִּהְיֶה
וַיִּהְיֶה נִחְשָׁה בְּנֶפֶשׁ דָּוִד וַיִּתְּנֵהּ יְהוֹנָתָן
בְּנֶפֶשׁוֹ : וַיִּתְּנֵהוּ שָׂמַיִל בְּיוֹם הַחַוּוּא
וְלֹא נָחֲזוּ לְשׁוֹב בֵּית אָבִיו : וַיִּכְרֹחַ
יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בְּאַחֲבָתוֹ אִתּוֹ בְּנֶפֶשׁוֹ :
וַיִּתְּנֵם יְהוֹנָתָן אֶת־הַמַּעֲלִיל אֲשֶׁר עָלָיו
וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמָלְיוֹ וְעַד־חֲרָבּוֹ וְעַד־זַמְתּוֹ
וְעַד־חֲלָזוֹ : וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחנָהוּ
שָׂמַיִל וַיִּשְׁפֹּל וַיִּשְׁמְחֵהוּ שָׂמַיִל עַל אֲשֶׁר
חִמְלַקְתָּהוּ וַיִּשְׂטַב בְּצִיג כְּלִי־חַיָּה וְלֹא
בְּצִיג עֲבָדֵי שָׂמַיִל : וַיְהִי בְּבֹאֵם
בְּשׁוֹב דָּוִד מִחַצְרוֹת אֶת־חֲפֻצֵּי וַתִּצְאָה
הַנָּשִׁים מִבְּלִי עֲרֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹר וַתַּחֲפֹלֹת
לְהִרְאֹת שָׂמַיִל חַפְּלָה בְּרַקִּים בְּשִׁמְחָה
וּבְשִׁלְשִׁים : וַתַּעֲגֹנֶנּהּ הַנָּשִׁים הַמִּשְׁמְחֹת
וַתִּמְרְצֵנּוּ חֲדָה שָׂמַיִל בְּאֶלְפֵי וְדָוִד
בְּרַב־בָּתָּי : וַיִּחַר לְשָׂמַיִל מְאֹד וַיִּרַע
בְּצִיגוֹ הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר קָחֵנִי לְדָוִד
רַב־בָּתָּי וְלִי קָחֵנִי הָאֵלֶּפִים וְעוֹד לוֹ אֵת
הַמְּלִיכָה : וַיְהִי שָׂמַיִל עֲנֵן אֶת־דָּוִד
מִחַיִּים חַוּוּא וְקִלְחָה : וַיְהִי
מִתְּחִלָּה וַתִּצְלַח רֵחַ אֱלֹהִים וַיִּרְעַה
אֶל־שָׂמַיִל וַיִּהְיֶנּהּ בְּרוּחַ־חַיָּה וְדָוִד כִּמְנָן
בְּדָוִד בְּיוֹם וַתַּחֲבִיט בְּנֶד־שָׂמַיִל :
וַיִּשְׁלַח שָׂמַיִל אֶת־חַיָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי
בְּדָוִד וַיִּקָּבֵר וַיִּשָּׁב דָּוִד מִסְּעִי פַעֲמָיִם :
וַיִּרָא שָׂמַיִל מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי־חַיָּה יִתְּנָה
עִמּוֹ וַיַּעַם שָׂמַיִל כִּי : וַיִּסְרְחוּ שָׂמַיִל
מִעִמּוֹ וַיִּשְׁמְחֵהוּ לוֹ שֶׁרָאֵלָה וַיֵּצֵא וַיָּבֵא
לִפְנֵי הָעָם : וַיְהִי דָוִד לְקַל־
דָּבָר מִשְׁפִּיל וַיִּתְּנָה עִמּוֹ : וַיִּרָא
שָׂמַיִל אֲשֶׁר־הָיָה מִשְׁפִּיל מְאֹד וַיִּגֵּר
מִסְּעִי : וְקַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנָה אֶת־
דָּוִד כִּי־חַיָּה וַיָּבֵא וַיָּבֵא לִפְנֵיהֶם :
וַיֹּאמֶר שָׂמַיִל אֶל־דָּוִד הַגִּידָה בְּתִי
הַגִּדְלָה מִרְבֵּ אֶת־הָאֵתָה אֲשֶׁר־לָךְ אֵת
הַחַיָּה לִי לְבִרְמִיָּה וְהַלְחֵם מִלְחָמוֹת
יִתְּנָה וְשָׂמַיִל אָמַר אֶל־תִּתֵּנִי כִּי
וַיִּתְּנֵהוּ יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
שָׂמַיִל מִי אֲנִי וּמִי חַיִּי מִשְׁפָּחָתָא אֲבִי
בִּישְׂרָאֵל כִּי־חַיָּה חָקוֹ לְמַלְכָּה : וַיְהִי
בַּעֲרָתָהּ אֶת־מִרְבֵּ בְּתִי־שָׂמַיִל לְדָוִד
וַיְהִי נִתְּנָה לְעַדְרִיאֵל מִתְּחִלָּה לְאִשָּׁה :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄. ιη΄.

ΚΕΦ. ιη΄.

1 KAI IGINETO WS sunetileisen lalwn prws
Saul, kai h psychh Iwnathan sunedithh th psychh
David, kai hgaghsen auton Iwnathan kata twn
psychwn autou. 2 Kai elabwn auton Saul en th
hmera ekeinw, kai ouk edwken auton eipistrifai en
th oikw tou patros autou. 3 Kai dietheto Iwnathan
kai David, en th agapwn auton kata twn psychwn
autou. 4 Kai exeusato Iwnathan ton ependutwn
ton epawn kai edwken auton th David, kai ton
manduan autou kai ws ths romfaias autou kai
ws tou toxeu autou kai ws ths zwngs autou.
5 Kai exeporteyeto David en pwsin ois apisteilen
auton Saul, sunhken kai katisthsen auton
Saul epi tous andras tou polemu kai hriseen
en ophalmois pantos tou laou kai ge en ophalmois
doulwn Saul. 6 Kai egeneth en th eiporeusethai
autous en th eipistrifwn David apo tou patrizai
ton alloufalon. Kai exhlthn ai choreusai eis
suntanthsin David ek paswn polewn Israhl en tym-
panois kai en charmosunw kai en kymbalois. 7 Kai
exhron ai gunaiks kai elagon Epataxe Saul en
chilasin autou kai David en muriasin autou. 8 Kai
ponhron efany to rhma en ophalmois Saul
peri tou logou toutou, kai eipwn, Th David
edwkan tas muriadas, kai moi edwkan tas
chiladas. [kai ti autw plhn h basileia;
9 Kai hn Saul upoblepomenes ton David apo
ths hmeras ekeins kai epikaina. 10 Kai egeneth
apo ths epaurion, kai epsen pneuma theu ponhron
epi Saul, kai propheteusen en misw oiku autou.
Kai David fyllen en xiri autou ws kas ekastwn
hmeran. Kai to doru en th xiri Saul. 11 Kai hrwn
Saul th doru kai eipwn, Pataze en David kai en th
toixw. Kai ekelan David apo prosopou autou dics]
12 Kai efobeth Saul apo prosopou David, 13 Kai
apisthsen auton ap autou kai katisthsen auton
enantw chilarchon kai exeporteyeto kai eiporeuseto
emprosten tou laou. 14 Kai hn David en pasais
tais odois autou suniwn, kai Kyrios hn me autou.
15 Kai eide Saul ws autws suniei sfodra, kai
eulabeito apo prosopou autou. 16 Kai pas Israhl
kai Ioudas hgapa ton David, oti autws eipe-
reito kai exeporteyeto pro prosopou tou laou.
[17 Kai eipwn Saul prws David, Idoth h thygatr
mou h meizwn Merwb, autwn dwsa soi eis gunaika,
kai plhn ginou moi eis uion dunamews, kai polemei
tous polemous Kyriou. Kai Saul eipwn, Mh istw
xir mou ep autw, kai estai ep autwn xir allo-
fulwn. 18 Kai eipwn David prws Saul, Tis egw
eimi, kai tis h zwh ths syggeneias sou patros mou
en Israhl, oti esomai gambrws tou basilews;
19 Kai egeneth en th kairw tou dothnai twn
Merwb thygatra Saul th David, kai autw
idoth th Israhl th Mothathir eis gunaika.]

I. SAMUELIS, XVIII.

CAPUT XVIII.

1 Et factum est cum complisset loqui ad
Saul : anima Jonathæ conglutinata est animæ
David, et dilexit eum Jonathas quasi animam
suam. 2 Tulitque eum Saul in die illa, et non
concessit ei ut reverteretur in domum patris
sui. 3 Inierunt autem David et Jonathas
fœdus : diligebat enim eum quasi animam
suam. 4 Nam expoliavit se Jonathas tunica,
qua erat indutus, et dedit eam David, et reliqua
vestimenta sua, usque ad gladium et arcum
suum, et usque ad balteum. 5 Egrediebatur
quoque David ad omnia quæcumque misset
eum Saul, et prudenter se agebat : posuitque
eum Saul super viros belli, et acceptus erat in
oculis universi populi, maximeque in conspectu
famulorum Saul. 6 Porro cum reverteretur
percusso Philisthæo David, egressæ sunt
mulieres de universis urbibus Israel, cantantes,
chorosque ducentes in occursum Saul regis,
in tympanis lætitie, et in sistris. 7 Et præ-
cinebant mulieres ludentes, atque dicentes :
Percussit Saul mille, et David decem millia.
8 Iratus est autem Saul nimis, et displicuit in
oculis ejus sermo iste : dixitque : Dederunt
David decem millia, et mihi mille dederunt :
quid ei superest, nisi solum regnum? 9 Non
rectis ergo oculis Saul aspiciebat David a die
illa, et deinceps. 10 Post diem autem alteram,
invasit spiritus Dei malus Saul, et propheta-
bat in medio domus suæ : David autem psallebat
manu sua, sicut per singulos dies ; tenebatque
Saul lanceam, 11 Et misit eam, putans quod
configere posset David cum pariete : et
declinavit David a facie ejus secundo. 12 Et
timuit Saul David, eo quod Dominus esset
cum eo, et a se recessisset. 13 Amovit ergo
eum Saul a se, et fecit eum tribunum super
mille viros : et egrediebatur, et intrabat in
conspectu populi. 14 In omnibus quoque viis
suis David prudenter agebat, et Dominus erat
cum eo. 15 Vidit itaque Saul quod prudens
esset nimis, et cœpit cavere eum. 16 Omnis
autem Israel et Juda diligebat David : ipse
enim ingrediebatur et egrediebatur ante eos.
17 Dixitque Saul ad David : Ecce filia mea
major Merob, ipsam dabo tibi uxorem : tantum-
modo esto vir fortis, et præliare bella Domini.
Saul autem reputabat, dicens : Non sit manus
mea in eum, sed sit super eum manus Philisthi-
norum. 18 Ait autem David ad Saul : Quis ego
sum, aut quæ est vita mea, aut cognatio patris
mei in Israel, ut fiam gener regis? 19 Factum
est autem tempus, cum deberet dari Merob filia
Saul David, data est Hadrieli Molathitæ uxor.

20 ויקחב מיכל בת-שאול את-דוד ויגדו
לשאול וישר הדבר בעיניו: 21 ויאמר
שאול אתגנב לו ויתחילו למנוש ויהיה
בו יד-פלשתים ויאמר שאול אל-דוד
בשתים היתחתן בי היום: 22 ויצו שאול
את-עבדו דברי אל-דוד בלל לאמר הנה
הצא צד הפלג וקל-עבדו אתהביא
ועתה היתחתן בשלח: 23 וידברו עבדי
שאול באזני דוד את-הדברים האלה
ויאמר דוד הנחלה בעיניכם היתחתן
בשלח ויחבי איש-רש ונקלה: 24 ויגדו
עבדי שאול לו לאמר פדברים האלה
דבר דוד: 25 ויאמר שאול בזה
האמרי לדוד איתחנן לשלח בזה
במאח עריות פלשתים להקדם באיני
הפלג ושאול חשב להסיל את-דוד
בזה פלשתים: 26 ויגדו עבדיו לדוד את-
הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד
להתחתן בשלח ולאמלא תמימים:
27 ויהם דוד ונלקה והוא נאקשוי ויה
בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את-
ערלתיים וימלאים לשלח להתחתן
בשלח ויתחילו שאול את-מיכל בתו
לאשה: 28 ויבא שאול ודע כי יהיה
עם-דוד ומיכל בת-שאול אתהבחהו:
29 ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויתן
שאול אב את-דוד פלשתים:
30 ויבא שני פלשתים ויתן מני צאנים
שכל דוד מפל עבדי שאול ויקר שמו
מאד:

פרשה יח:

1 וידבר שאול אל-יונתן בן-אל-כל
עבדיו להסיר את-דוד ויהיוהו בן-שאול
הצא בזה מאד: 2 ויגד יחונתן לדוד
לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה
השטרע בזה וישבך בסתר ונתחבא:
3 ואלו אצלי ועמדי ליד-אבי בשדה
אשר-אספה שם ואלו אבדך בזה אל-אבי
וראיתי מה ונתת לי: 4 ויגדו
יחונתן בזה טוב אל-שאול אביו ויאמר
אליו אל-תחשם הפלג בעבדך בזה כי
לוא קשה לך וכי קשה לי טוב-לך מאד:

20 Καὶ ἡγάγησε Μελλὸλ ἡ θυγάτηρ Σαούλ τὸν
Δαυὶδ, καὶ ἀπήγγελε τῷ Σαούλ καὶ ἠυθύνθη ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. 21 Καὶ εἶπε Σαούλ Δώσω αὐτὴν
αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον· καὶ ἦν ἐπὶ
Σαούλ χεὶρ ἀλλοφύλων. 22 Καὶ ἐνετείλατο Σαούλ
τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων Δαλέσατε ὑμεῖς λάθρα τῷ
Δαυὶδ λέγοντες Ἴδὸν θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσι σέ, καὶ σὺ
ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ. 23 Καὶ ἐλάλησαν οἱ
παῖδες Σαούλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα·
καὶ εἶπε Δαυὶδ Εἰ κούφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν
ἐπιγάμβρεῦσαι βασιλεῖ· κἀγὼ ἀνὴρ ταπεινὸς καὶ
οὐχὶ ἔνδοξος. 24 Καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαούλ
αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ ἐλάλησε Δαυὶδ.
25 Καὶ εἶπε Σαούλ Γάδε ἔρῃτε τῷ Δαυὶδ Οὐ
βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν
ἀκροβυστίας ἀλλοφύλων ἰκδιῆσαι ἰχθυοὺς τοῦ
βασιλεως· καὶ Σαούλ ἐλογίσαστο ἰμβαλεῖν αὐτὸν εἰς
χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων. 26 Καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ
παῖδες Σαούλ τῷ Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ
ἠυθύνθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ ἐπιγάμβρεῦσαι
τῷ βασιλεῖ. 27 Καὶ ἀνίστη Δαυὶδ καὶ ἱπορεύθη
αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἰπάταξεν ἐν τοῖς
ἀλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ ἀνήνεγκε τὰς
ἀκροβυστίας αὐτῶν· καὶ ἐπιγάμβρεται τῷ βασιλεῖ,
καὶ ἰδῶσιν αὐτῷ τὴν Μελλὸλ θυγάτηρα αὐτοῦ
αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 28 Καὶ εἶδε Σαούλ ὅτι Κύριος
μετὰ Δαυὶδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἡγάπα αὐτὸν, 29 Καὶ
προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυὶδ ἔτι. [Καὶ ἐγένετο
Σαούλ ἰχθυεῖν τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας.
30 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ ἐξοδίας αὐτῶν συνῆκεν Δαυὶδ
παρὰ πάντας τοὺς δούλους Σαούλ, καὶ ἐτιμήθη τὸ
ὄνομα αὐτοῦ σφόδρα.]

ΚΕΦ. ΙΘ'.

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Σαούλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ
θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ. Καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαούλ
ἤρῃτο τὸν Δαυὶδ σφόδρα. 2 Καὶ ἀπήγγειλεν
Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ λέγων Σαούλ ζητεῖ θανατῶσαι σε·
φύλαξαι οὖν αὐριον πρῶτῃ, καὶ κρύβῃθι καὶ κάθισον
κρυφῶ. 3 Καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι
ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἐν ἧς ἐκεῖ, καὶ
ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ
ὄψομαι ὅτι ἰάν ἢ καὶ ἀπαγγελῶ σοι. 4 Καὶ ἐλάλησεν
Ἰωνάθαν περὶ Δαυὶδ ἀγαθὰ πρὸς Σαούλ τὸν πατέρα
αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Μη ἀμαρτησάτω ὁ
βασιλεὺς εἰς τὸν δούλον σου Δαυὶδ, ὅτι οὐχ ἡμάρ-
τηκεν εἰς σέ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα,

20 Dilexit autem David Michol filia Saul
altera. Et nuntiatum est Saul, et placuit ei.
21 Dixitque Saul: Dabo eam illi, ut fiat ei
in scandalum, et sit super eum manus Phi-
listhinorum. Dixitque Saul ad David: In
duabus rebus gener meus eris hodie. 22 Et
mandavit Saul servis suis: Loquimini ad
David clam me, dicentes: Ecce places regi,
et omnes servi ejus diligunt te. Nunc ergo
esto gener regis. 23 Et locuti sunt servi
Saul in auribus David omnia verba hæc. Et
ait David: Num parum videtur vobis, generum
esse regis? Ego autem sum vir pauper et
tenuis. 24 Et renuntiaverunt servi Saul,
dicentes: Hujusmodi verba locutus est
David. 25 Dixit autem Saul: Sic loquimini
ad David: Non habet rex sponsalia necesse,
nisi tantum centum præputia Philisthinorum,
ut fiat ultio de inimicis regis. Porro Saul
cogitabat tradere David in manus Philisthi-
norum. 26 Cumque renuntiassent servi ejus
David verba quæ dixerat Saul, placuit sermo
in oculis David, ut fieret gener regis. 27 Et
post paucos dies surgens David, abiit cum viris
qui sub eo erant. Et percussit ex Philisthiim
ducentos viros, et attulit eorum præputia, et
annumeravit ea regi, ut esset gener ejus. Dedit
itaque Saul ei Michol filiam suam uxorem.
28 Et vidit Saul, et intellexit quod Dominus
esset cum David. Michol autem filia Saul
diligebat eum. 29 Et Saul magis cœpit timere
David: factusque est Saul inimicus David
cunctis diebus. 30 Et egressi sunt principes
Philisthinorum; a principio autem egressionis
eorum, prudentius se gerebat David quam
omnes servi Saul, et celebre factum est nomen
ejus nimis.

CAPUT XIX.

1 LOCUTUS est autem Saul ad Jonatham
filium suum, et ad omnes servos suos, ut
occiderent David. Porro Jonathas filius Saul
diligebat David valde. 2 Et indicavit Jonathas
David, dicens: Querit Saul pater meus occi-
dere te: quapropter observa te, quæso, mane,
et manebis clam, et absconderis. 3 Ego
autem egrediens stabo juxta patrem meum,
in agro ubicumque fueris: et ego loquar de te
ad patrem meum: et quodcumque videro, nun-
tiabo tibi. 4 Locutus est ergo Jonathas de David
bona ad Saul patrem suum, dixitque ad eum: Ne
pecces rex in servum tuum David, quia non
peccavit tibi, et opera ejus bona sunt tibi valde.

וַיִּשֶׁם אֶת־נַפְשׁוֹ בַּכֶּפֶז וַיָּקֶץ אֶת־הַפֶּלֶשְׁתִּי
וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּבָה בְּדוֹלֵה לְכַל־יִשְׂרָאֵל
רָאִיתִי וַתִּשְׁמָח וּלְפָנָי הִתְחַפָּא בְּעַם נָחִי
לְהַמִּית אֶת־דָּוִד חֶמֶד׃ וַיִּשְׁמַע שָׁאֻל
בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁבַּע שָׁאֻל חֲרִית־הַיָּד
אֶסְרֶינָה׃ וַיַּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדָוִד וַיִּגְדֵּלֵהוּ
וַיְהִינֶן אֶת־קְלִיד־בָּרִים הַחֶלֶה וַיָּבֵא
יְהוֹנָתָן אֶת־דָּוִד אֶל־שָׁאֻל וַיְהִי לִפְנֵי
בָּאֱתָמוֹל שֶׁלֶפֶס׃ וַתִּקְרָא הַפֶּלֶשְׁתִּי
לְהָיִית וַיָּבֵא דָוִד וַיִּלָּחֶם בַּפֶּלֶשְׁתִּים וַיָּקֶץ
בָּהֶם מְדָה בְּדוֹלֵה וַיָּבֵסוּ מִקְּנֵי׃ וַתְּהִי
רַחַם יְהוָה וַרְצָה אֶל־שָׁאֻל וְהוּא בְּבִיתוֹ
יָשָׁב וַחֲמִיתוֹ בְּדָוִד וְדָוִד מִגֵּן בְּדָוִד׃
וַיִּבְקֹשׁ שָׁאֻל לְהַפִּיז בְּחִיטָה בְּדָוִד
וַיִּקְרָא וַיִּסְמַר מִפְּנֵי שָׁאֻל וַיָּקֶץ אֶת־חֲתָנִית
בְּקִיר וְדָוִד קָם וַיִּמְלֹךְ בַּלֵּילָה הַהוּא׃
וַיִּשְׁלַח שָׁאֻל מַלְאָכִים אֶל־בֵּית
דָּוִד לְשַׁמְרוֹ וּלְחַמְיָהוּ בַּבֹּקֶר וַתִּפְגַּע לְדָוִד
מִיָּכָל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר אֶסְרִינִי מִמְּלֶכֶת אֶת־
נַפְשִׁי הַלֵּילָה מִקֶּרֶךְ אֶתְּחַד מוֹמָה׃
וַתִּגַּד מִיָּכָל אֶת־דָּוִד בַּעַד חֲחִלּוֹ בַּלַּיִל
וַיִּבְרָח וַיִּמְלֹךְ׃ וַתִּקְרָא מִיָּכָל אֶת־
הַתַּרְפִּים וַתִּשֶׁם אֶל־חֲמִישָׁה וְהוּא בְּבִיר
הַעֲזִים שָׁמָּה מְרַשְׁתָּיו וַתִּכַּסּ בַּבֶּיֶר׃
וַיִּשְׁלַח שָׁאֻל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת־דָּוִד
וַתֹּאמֶר הִלָּה הוּא׃ וַיִּשְׁלַח שָׁאֻל
אֶת־הַמַּלְאָכִים לְרֹאשׁוֹ אֶת־דָּוִד לֵאמֹר
חַצְלוֹ אִתּוֹ בַּמָּסָה אֵלַי לְחַמְיָהוּ׃ וַיָּבֵאוּ
הַמַּלְאָכִים וְהַגִּידוּ הַתַּרְפִּים אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַיִּבְכֶּר הַעֲזִים מְרַשְׁתָּיו׃ וַיֹּאמֶר שָׁאֻל
אֶל־מִיָּכָל לֵמַד בָּרָה רַמְיָתִי וַתִּשְׁלָתִי
אֶת־אִיְבִי וַיִּמְלֹךְ וַתֹּאמֶר מִיָּכָל אֶל־שָׁאֻל
הַיָּמָּה אֵלַי שְׁלַחֲנִי לְמָה אֲמִיתָ׃
וַיִּדָּד בָּרָח וַיִּמְלֹךְ וַיָּבֵא אֶל־שְׁמוּאֵל
הַכֹּהֵן וַיִּגְדֵּלֵהוּ אֶת־קְלִיד־אֶשְׁרֵי אֶשְׁחִילֵהוּ
שָׁאֻל וַיִּגַּד הוּא וַשְׁמוּאֵל וַיִּשְׁבַּע בְּנִיּוֹת׃
וַיִּגַּד לְשָׁאֻל לֵאמֹר הֵנֵךְ דָּוִד בְּנִיּוֹת
בְּרָמָה׃ וַיִּשְׁלַח שָׁאֻל מַלְאָכִים לְקַחַת
אֶת־דָּוִד וַיָּבֵא אֶת־לַחְמֵי הַבִּבְיָאִים כִּבְיָאִים
וַשְׁמוּאֵל לִמַּד נָצַב עֲלֵיהֶם וַתְּהִי עַל־מִלְחָמִי
שָׁאֻל רַחַם אֱלֹהִים וַיַּהֲבִיֵּא בַּסִּתְּמָה׃
וַיִּפְגְּדוּ לְשָׁאֻל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֲחֵרִים
וַיַּהֲבִיֵּא בַּסִּתְּמָה וַיִּסָּק שָׁאֻל וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים שְׁלִשִׁים וַיַּהֲבִיֵּא בַּסִּתְּמָה׃

5 Καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλοφύλον, καὶ ἰποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον καὶ ἠλάρησαν· καὶ ἵνα τί ἁμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῶον θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ δωρεάν; 6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν, καὶ ὤμοσε Σαοὺλ λέγων Ζῇ Κύριος, εἰ ἀποθάνειται. 7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ εἰσήγαγεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν. 8 Καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς Σαοὺλ· καὶ κατίσχυσε Δαυὶδ καὶ ἐπολέμησε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ. 9 Καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ ποιηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἔψαλλε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐζήτει Σαοὺλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυὶδ, καὶ ἀπίστη Δαυὶδ ἐκ προσώπου Σαοὺλ· καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη. 11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν πρῶτῃ, καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ λέγονσα Ἐὰν μὴ σὸ σῶσθαι τὴν ψυχὴν σου τοῦ τὴν νύκτα ταύτην, ἀβριον θανατωθήσῃ. 12 Καὶ κατάγει ἡ Μελχὼλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται. 13 Καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχὼλ τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἱματίῳ. 14 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν. 15 Καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυὶδ λέγων Ἀγάγετε αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς με τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. 16 Καὶ ἔρχονται οἱ ἀγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. 17 Καὶ εἶπε Σαοὺλ τῇ Μελχὼλ Ἰνα τί οὕτως παρελογίσω με, καὶ ἐξαπίστευας τὸν ἐχθρόν μου καὶ διεσώθῃ; καὶ εἶπε Μελχὼλ τῷ Σαοὺλ Αὐτὸς εἶπεν Ἐξαπόστειλόν με, εἰ δὲ μή, θανατώσω σε. 18 Καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἰποίησεν αὐτῷ Σαοὺλ· καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμὰ. 19 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ λέγοντες Ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμὰ. 20 Καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ· καὶ εἶδον τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμουὴλ εἰσῆκει καθιστηκῶς ἐν αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα θεοῦ καὶ προφητεύουσιν. 21 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέρους, καὶ ἐπροφύτουνσαν καὶ αὐτοί· καὶ προσέθετο Σαοὺλ ἀποστέλλαι ἀγγέλους τρίτους, καὶ ἀπροφύτουνσαν καὶ αὐτοί.

5 Et posuit animam suam in manu sua, et percussit Philisthæum, et fecit Dominus salutem magnam universo Israeli: vidisti, et lætatus es. Quare ergo peccas in sanguine innoxio, interficiens David, qui est absque culpa? 6 Quod cum audisset Saul, placatus voce Jonathæ, juravit: Vivit Dominus, quia non occidetur. 7 Vocavit itaque Jonathas David, et indicavit ei omnia verba hæc: et introduxit Jonathas David ad Saul, et fuit ante eum, sicut fuerat heri et nudius tertius. 8 Motum est autem rursus bellum: et egressus David, pugnavit adversum Philistiim: percussitque eos plaga magna et fugerunt a facie ejus. 9 Et factus est spiritus Domini malus in Saul; sedebat autem in domo sua, et tenebat lanceam: porro David psallebat manu sua. 10 Nisusque est Saul configare David lancea in pariete, et declinavit David a facie Saul: lancea autem casso vulnere perlata est in parietem, et David fugit, et salvatus est nocte illa. 11 Misit ergo Saul satellites suos in domum David, ut custodirent eum, et interficeretur mane. Quod cum annuntiasset David Michol uxor sua, dicens: Nisi salvaveris te nocte hac, cras morieris; 12 Deposuit eum per fenestram; porro ille abiit et aufugit, atque salvatus est. 13 Tulit autem Michol statuam, et posuit eam super lectum, et pellem pilosam caprarum posuit ad caput ejus, et operuit eam vestimentis. 14 Misit autem Saul apparitores, qui raperent David: et responsum est quod ægrotaret. 15 Rursumque misit Saul nuntios ut viderent David, dicens: Afferte eum ad me in lecto, ut occidatur. 16 Cumque venissent nuntii, inventum est simulachrum super lectum, et pellis caprarum ad caput ejus. 17 Dixitque Saul ad Michol: Quare sic illusisti mihi, et dimisisti inimicum meum ut fugeret? Et respondit Michol ad Saul: Quia ipse locutus est mihi: Dimitte me, alioquin interficiam te. 18 David autem fugiens, salvatus est, et venit ad Samuel in Ramatha, et nuntiavit ei omnia quæ fecerat sibi Saul: et abierunt ipse et Samuel, et morati sunt in Naioth. 19 Nuntiatum est autem Sauli a dicentibus: Ecce David in Naioth in Ramatha. 20 Misit ergo Saul lictores, ut raperent David: qui cum vidissent cuneum prophetarum vaticinantium, et Samuelem stantem super eos, factus est etiam Spiritus Domini in illis, et prophetare cœperunt etiam ipsi. 21 Quod cum nuntiatum esset Sauli, misit et alios nuntios: prophetaverunt autem et illi. Et rursum misit Saul tertios nuntios, qui et ipsi prophetaverunt. Et iratus iracundia Saul.

22 וַיֵּלֶךְ בְּסִדְחָא הַרְקָה וַיָּבֹא עַד-בֹּר
הַדָּוִד אֲשֶׁר בְּשֹׁכֵה וַיִּשְׁאַל וַיֹּאמֶר אִיכָּה
שְׂמִינָא וְדָגַר וַיֹּאמֶר חָנָן בְּנֵי־חַוִּי בְּרָמָה :
23 וַיֵּלֶךְ שָׁם אֶל-בְּנֵי־חַוִּי בְּרָמָה וְהָיוּ עִלְיוֹ
בְּסִדְחָא רַחֵם אֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיַּהֲנִיף
עַד-בָּאֹו בְּנֵי־חַוִּי בְּרָמָה : 24 וַיִּפְשֹׁט בְּסִדְחָא
בְּבָנָיו וַיַּהֲנִיף בְּסִדְחָא לִפְנֵי שְׂמִינָא וַיַּפֵּל
צָרִם כְּלִי-חַיִּים הָהֵמָּה וְכָל-לִלְלָה עַל-בֶּן
וַיֹּאמְרוּ חָנָן שְׂמִינָא בְּכִיָּאִים :

פרשה כ :

1 וַיִּבְרַח דָּוִד מִבְּנֵי־חַוִּי בְּרָמָה וַיָּבֹא
וַיֹּאמֶר 1 לִפְנֵי יְהוֹנָתָן מֶח עֲשִׂיתִי מִה-עֲוֹנוֹ
וּמִה-חַטָּאתִי לִפְנֵי אֲבִיךָ כִּי מִבְּקֵשׁ אֶת-
נַפְשִׁי : 2 וַיֹּאמֶר לוֹ הַלֵּלָהּ לֹא תִמְחָה
הַנֶּחֱם לִי-עֲשֵׂה אֲבִי דָבָר דָּוִד אִם דָּבָר
הַשֵּׁן וְלֹא יִגְלֶה אֶת-עֲוֹנוֹ וּמִדָּעַל וּמִסִּטְרִי
אֲבִי מִנְּפִי אֶת-דָּבָר הַזֶּה אֲנִי וְלֹא :
3 וַיִּשְׁבַּע עוֹד דָּוִד וַיֹּאמֶר יְדַע אֲבִיךָ
כִּי-מִצָּאִתִּי הֵן בְּעִינֶיךָ וַיֹּאמֶר אֶל-דָּוִד
וְלֹא יְהוֹנָתָן פָּרַע-עַבְדְּךָ וְאֵלֶם חֵרֶת-יְהוָה
וְחָי נַפְשֶׁךָ כִּי כָשַׁע בִּינִי וְגַם הַמָּנוֹת :
4 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד מִה-תֹּאמַר נַפְשֶׁךָ
וַיַּעֲשֶׂה-לָּהּ : 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָתָן
הַמֶּח-חַיִּים מִחֹר וְהִנֵּנִי לְשֶׁב־אֲשֶׁב עִם-
חַמְלָה לְאֶבֶל וְשִׁלְחָנִי וְנִסְתַּחֲמִי בַשָּׂדֶה
עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִישִׁתִּי : 6 אִם-פָּלַח וּפְחֻגִי
אֲבִיךָ וְהִמְרָה נִשְׂאֵלִי נִשְׂאֵל מִנִּי דָוִד
לִרְצֹן בִּית-לָחֶם עִיר כְּרִיבָה תִּנְמַם שָׁם
לְכִלְשֵׁם-שָׁמָּה : 7 אִם-פָּלַח יִמְרָה טוֹב
שָׁלוֹם לְעַבְדְּךָ וְאִם-חִרָה תִּחְרָה לוֹ 8
פִּירְכָּלָהּ תִּרְצֶה מִנִּי : 9 וְעֲשֵׂה חֶסֶד
עַל-עַבְדְּךָ כִּי בְּכִרִית יְהוָה חֲבָאֵה אֶת-
עַבְדְּךָ עֲמָה וְאִם-יִשְׁכָּח עוֹן חַסְתָּהּ אֲמָה
וְעַד-אֲבִיךָ לְפָחַדָּה תִּבְיָאִי : 10 וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָתָן הַלֵּלָהּ לָהּ כִּי אִם-תִּרְצֶה אֲנִי
פִּירְכָּלָהּ הַרְצָה מִנִּי אֲבִי לְבֹא עֲלֵיךָ
וְלֹא אֶחָד מֵאֵד לָהּ : 11 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-
יְהוֹנָתָן מִי יִגִּיד לִי מִה-יַּעֲשֶׂה אֲבִיךָ
הַשָּׁחַ : 12 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד לֵבָר
וְהִנֵּנִי וַיִּשְׁלַח אֶת-רַחֲבֵי עֵת 13 מִחֹר
הַשְּׁלִישִׁתִּי וְהִמְרָה טוֹב אֶל-דָּוִד וְלֹא
אִם אֲשֶׁלַח אֶלֶיךָ וְנִלְתִּי אֶת-עֲוֹנוֹךָ :

22 Καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ Σαούλ, καὶ ἐπορεύθη καὶ
αὐτὸς εἰς Ἀρραθαίμ, καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρέατος
τοῦ ὕλῳ τοῦ ἐν τῷ Σεφί, καὶ ἠρώτησε καὶ εἶπε Ποῦ
Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ; καὶ εἶπαν Ἰδοὺ ἐν Ναυὰθ ἐν
'Ραμὰ. 23 Καὶ ἐπορεύθη ἰκεῖθεν εἰς Ναυὰθ ἐν
'Ραμὰ, καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ, καὶ
ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἰλθεῖν αὐτὸν εἰς
Ναυὰθ ἐν 'Ραμὰ. 24 Καὶ ἐξέδυστο τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ ἔπασσε
γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἰκεῖνην καὶ ὅλην τὴν
νύκτα διὰ τοῦτο ἔλεγον ἐπὶ καὶ Σαούλ ἐν προσφῆταις;

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἀπείδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυὰθ ἐν 'Ραμὰ, καὶ
ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν καὶ εἶπε Τί πεποίηκα,
καὶ τί τὸ ἀδικημά μου, καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον
τοῦ πατρὸς σου ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχὴν μου; 2 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν Μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς·
ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα ἢ
μικρὸν καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὥτιόν μου· καὶ τί
ὅτι κρούει ὁ πατήρ μου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο;
οὐκ ἔστι τοῦτο. 3 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰωνάθαν
καὶ εἶπε Γινώσκων σὺ δὲ πατήρ σου ὅτι εὗρηκα
χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ εἶπε μὴ γινώσκω τοῦτο
Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βούληται· ἀλλὰ ζῇ Κύριος καὶ
ζῇ ἡ ψυχὴ σου, ὅτι καθὼς εἶπον ἐμπέλησται
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τοῦ θανάτου. 4 Καὶ εἶπεν
Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ Τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου,
καὶ τί ποιήσω σοι; 5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Ἰωνάθαν Ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὐρίων, καὶ ἐγὼ
καθίσας οὐ καθήσομαι φαγεῖν, καὶ ἐξαποστελεῖς
με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δειλῆς. 6 Καὶ
ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκίψῃται με ὁ πατήρ σου,
καὶ ἴρῃς Παραιτούμενος παρητήσατο ἀπ' ἐμοῦ
Δαυὶδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλέεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ,
ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῇ φυλῇ. 7 Ἐὰν
τάδε εἴπῃ Ἀγαθὸς, εἰρήνη τῷ δούλῳ σου· καὶ ἐὰν
σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι, γινώθι ὅτι συντελεσται ἡ
κακία παρ' αὐτοῦ. 8 Καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ
δούλου σου ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην Κυρίου τὸν
δούλόν σου μετὰ σεαυτοῦ· καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ
δούλῳ σου, θανάτωσόν με σύ, καὶ ἕως τοῦ πατρὸς
σου ἵνα τί οὕτως εἰσάγεις με; 9 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν
Μηδαμῶς σοι, ὅτι ἐὰν γινώσκων γινώθι συντελέ-
σται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἰλθεῖν ἐπὶ σέ,
καὶ ἐὰν μὴ ἦ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγελεύσοι.
10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν Τίς ἀπαγγελεύ-
σει μοι ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς; 11 Καὶ
εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ Πορεύου καὶ μένε
εἰς ἀγρόν· καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν.
12 Καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ σὺ δὲ ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὥς
ἂν ὁ πατήρ σου τρισὼς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ἢ περὶ
Δαυὶδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστελεῖω πρὸς σέ εἰς ἀγρόν.

22 Abiit etiam ipse in Ramatha, et venit
usque ad cisternam magnam, juxta est in Socho,
et interrogavit, et dixit: In quo loco sunt
Samuel et David? Dictumque est ei: Ecce in
Naioth sunt in Ramatha. 23 Et abiit in
Naioth in Ramatha, et factus est etiam
super eum Spiritus Domini, et ambulabat
ingrediens, et prophetabat usque dum veniret
in Naioth in Ramatha. 24 Et expoliavit
etiam ipse se vestimentis suis, et prophetavit
cum ceteris coram Samuele, et cecidit nudus
tota die illa et nocte. Unde et exivit pro-
verbium: Num et Saul inter prophetas.

CAPUT XX.

1 FUGIT autem David de Naioth, quæ est
in Ramatha, veniensque locutus est coram
Jonatha: Quid feci? quæ est iniquitas mea,
et quod peccatum meum in patrem tuum, quia
querit animam meam? 2 Qui dixit ei: Absit,
non morieris: neque enim faciet pater meus
quidquam grande vel parvum, nisi prius indi-
caverit mihi: hunc ergo celavit me pater meus
sermonem tantummodo? nequaquam erit istud.
3 Et juravit rursum David. Et ille ait: Scit
profecto pater tuus quia inveni gratiam in
oculis tuis, et dicet: Nesciat hoc Jonathas,
ne forte tristetur. Quinimmo vivit Dominus,
et vivit anima tua, quia uno tantum (ut ita
dicam) gradu, ego morsque dividimur. 4 Et
ait Jonathas ad David: Quodcumque dixerit
mihi anima tua, faciam tibi. 5 Dixit autem
David ad Jonathan: Ecce calendæ sunt
crastino, et ego ex more sedere soleo juxta
regem ad vescendum: dimitte ergo me
ut abscondar in agro usque ad vespertam diei
tertiæ. 6 Si respiciens requisierit me pater
tuus, respondebis ei: Rogavit me David, ut
iret celeriter in Bethlehem civitatem suam:
quia victimæ solemnes ibi sunt universis
contribulibus suis. 7 Si dixerit, Bene: pax
erit servo tuo; si autem fuerit iratus, scito
quia completa est malitia ejus. 8 Fac ergo
misericordiam in servum tuum: quia fœdus
Domini me famulum tuum tecum inire fecisti:
si autem est iniquitas aliqua in me, tu me
interfice, et ad patrem tuum me introducas me.
9 Et ait Jonathas: Absit hoc a te: neque
enim fleri potest, ut si certe cognovero com-
pletam esse patris mei malitiam contra te,
non annuntiem tibi. 10 Responditque David
ad Jonathan: Quis renuntiabit mihi, si quid
forte responderit tibi pater tuus dure de me?
11 Et ait Jonathas ad David: Veni, et
egrediamur foras in agrum. Cumque exissent
ambo in agrum, 12 Ait Jonathas ad David:
Domine Deus Israel, si investigavero senten-
tiam patris mei crastino vel perendie, et
aliquid boni fuerit super David, et non
statim misero ad te, et notum tibi fecero,

שמואל א כ

13 כֹּה־עָשָׂה יְהוָה לַיהוֹנָתָן בְּכֹחַ יָסִיף
בְּרִיטָב אֶל־אָבִי אֶת־הַרְעָה עָלָיו וְגַלִּיתִי
אֶת־אֲזָנָיו וְשִׁלַּחְתִּי וְהִלַּכְתָּ לְשָׁלוֹם וַיְהִי
יְהוָה עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִמָּךְ : 14 וְלֹא
אֶת־עוֹדֵפִי חָי וְלֹא־תַעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד
יְהוָה וְלֹא אֶמְרוּ : 15 וְלֹא־תִכְרֹת אֶת־
חֶסֶדְךָ מִעַם בֵּיתִי עַד־עוֹלָם וְלֹא בַחֲכֶרֶת
יְהוָה אֶת־אֲבִי דָוִד אִישׁ מִעַל פָּנָי
הָאֲדָמָה : 16 וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן עִם־בָּתִּי דָּגֵר
וַיִּקָּשׁ יְהוָה מִן הָאִישׁ דָּוִד : 17 וַיִּקָּח
יְהוֹנָתָן לְחַשְׁבִּיעַ אֶת־דָּוִד בְּאֶמְקָרוֹ אֲהִי
פְּרִי־הַבָּרֶת בְּפִשּׁוֹ אֲהִי : 18 וַיֵּלֶם־לוֹ
יְהוֹנָתָן מִתָּר הַחֵדֶשׁ וַיִּסְתַּחֲבֵהוּ כִּי יִקָּח
מוֹשָׁבָה : 19 וְשִׁלַּחְתָּ מִתָּר מִאֵד וּבְכֹחַ
אֶל־הַמִּקְוֹת אֲשֶׁר־נִסְתַּחֲבֵהוּ שָׁם בַּיּוֹם הַשְּׂעִשֶׁה
וַיִּשְׁכְּבָה אִמָּל הָאִישׁ הָאֵל : 20 וַיֵּלֶם שְׁלֵשֶׁת
חֳצִים צָדָה אֲחֵיהָ לְשִׁלַּח־לִי לְמִשְׁכָּה :
21 וַתִּקְרָא אֲשֶׁלַּח אֶת־הַפֶּעֶר לָהּ מִצָּד
אֶת־הַחֲצִים אֶם־אֶמְצֵה אִמָּר לַפֶּעֶר הִנֵּה
הַחֲצִים : 22 מִמָּוֶה וַחֲנֹה חֲסִפִּי וְכֹלֶה פְּרִשָׁלוֹם
לָהּ וְאִין דָּגֵר חֲרִיתָהּ : 23 וְאִם־נָחַ אִמָּר
לְעֹלָם הִנֵּה חֲחִים מִמָּוֶה וַחֲנֹה לָהּ
כִּי שְׁלֵמָה יְהוָה : 24 וַתִּדְבֹר אֲשֶׁר דִּבְרָנִי
אֲנִי וְאֶתֶּרֶת הַנָּהָה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינָהּ
עַד־עוֹלָם : 25 וַיִּסְתַּחֲבֵהוּ דָוִד בְּשִׂמְרָה
וַיְהִי הַחֵדֶשׁ וַיִּשָּׁב הַמֶּלֶךְ עַל־הַלְחָם
לְאִכּוֹל : 26 וַיִּשָּׁב חֲמִלָה עַל־מִשְׁכְּבוֹ
בְּפָעַם אֶל־מִשְׁכְּבֵי הַחֵדֶשׁ וַיִּקָּח יְהוֹנָתָן
וַיִּשָּׁב אֲבִיךָ מִצָּד שְׂאֵל וַיִּקָּח מִקְוֹם
דָּוִד : 27 וְלֹא־דָבָר שְׂאֵל מֵאִמָּה בַּיּוֹם
הַהוּא כִּי אִמָּר מִתָּרָה הוּא בְּלִפְנֵי שְׁחֹר
הוּא בְּרִלָה שְׁחֹר : 28 וַיְהִי מִסְתַּחֲבֵה
הַחֵדֶשׁ הַשְּׂנִי וַיִּקָּח מִקְוֹם דָּוִד וַיֵּלֶם
שְׂאֵל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנֵי מִדּוּעַ לֹא־בָא בְּדִלְשִׁי
בְּסִתְּמוֹל גְּסִתִּים אֶל־הַלְחָם : 29 וַיַּעַן
יְהוֹנָתָן אֶל־שְׂאֵל נִשְׂאֵל נִשְׂאֵל דָּוִד
מִעַמָּדִי עַד־בָּתִּי לָחֶם : 30 וַיֵּלֶם שְׁלֵמָה
כִּי זָכָר מִשְׁפָּחָה לָנוּ בְּעִיר וְהוּא
צָדִיק־לִי אֲחִי וְעַתָּה אֶם־מִצָּדֵי חֵן
בְּעִינֵיךָ אִמָּר לָנוּ וְאֶתֶּרֶת אֶתֶּרֶת
עַל־בְּנוֹ לֹא־בָא אֶל־שִׁלַּח הַמֶּלֶךְ :
31 וַתִּקְרָא שְׂאֵל בֵּיתִי וַיֵּלֶם לִי
בְּדִבְעוֹת הַמִּדְּבָרִים הָלֹא תִּצְטָרִי כִּי־בִחֵר
אִמָּר לְבָרִישׁ לְבָשֶׁתָּהּ וּלְבָשֶׁת אֶתֶּרֶת אֲמָר :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. κ'.

13 Τάδε ποιῆσαι ὁ θεὸς τῷ Ἰωνάθαν καὶ τάδε προσ-
θεῖη, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σὲ καὶ ἀποκαλύψω τὸ
ώτιόν σου, καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ εἰς
εἰρήνην, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ
τοῦ πατρὸς μου. 14 Καὶ ἂν μὲν ἔτι μου ζῶντος, καὶ
ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ· καὶ ἂν θανάτῳ ἀποθάνω,
15 οὐκ ἐλαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ
αἰῶνος· καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἐξαίρειν Κύριον τοῦς
ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τοῦ πρόσωπου τῆς γῆς.
16 Εὐρέθηναὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου
Δαυὶδ, καὶ ἐκζητήσῃ Κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυὶδ.
17 Καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὁμοίαι τῷ Δαυὶδ,
ὅτι ἠγάπησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν. 18 Καὶ
εἶπεν Ἰωνάθαν Αὐριον νεομηνία καὶ ἐπισκεπήσῃ,
ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου. 19 Καὶ τρισεύσεις
καὶ ἐπισκίψῃ καὶ ἦξεις εἰς τὸν τόπον σου οὐ κρυβῆς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔργασίμῃ, καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ
Ἐργάβ ἐκεῖνο. 20 Καὶ ἐγὼ τρισεύσω ταῖς σχίζαις
ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν Ἀμαρταρί. 21 Καὶ
ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸ παιδάριον λέγων Δεῦρο εὐρὶ μοι
τὴν σχίζαν· ἂν εἰπω λέγων τῷ παιδαρίῳ Ὅδε ἡ
σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὦδε, λάβε αὐτήν· παραγίνου, ὅτι
εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔστι λόγος, 22 Ὁ Κύριος. 22 Ἐὰν
τάδε εἰπω τῷ νεανίσκῳ Ὅδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ
ἐπείκεινα· πορεύου, ὅτι ἐξαπίσταλαί σε Κύριος.
23 Καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησαμεν ἐγὼ καὶ σὺ, ἰδοὺ
Κύριος μάρτυς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος.
24 Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ, καὶ παραγίνεται
ὁ μὴν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν
τοῦ φαγεῖν. 25 Καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν καθέδραν
αὐτοῦ ὡς Ἰταξ καὶ Ἰταξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ
τοῖχον, καὶ προέφθασε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν
Ἀβεννήρ ἐκ πλαγίων Σαούλ, καὶ ἐπισκίπη ὁ τόπος
Δαυὶδ. 26 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅτι εἰρηκε Σύμπτωμα φαίνεται μὴ καθαρὸς,
εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισται. 27 Καὶ ἐγενήθη τῇ
ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπε-
σκήπη ὁ τόπος τοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς
Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Τί ὅτι οὐ παραγέγονεν
ὁ υἱός Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν
τράπεζαν; 28 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ
καὶ εἶπεν αὐτῷ Παρύτῃται παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως
εἰς Βηθλέεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι, 29 Καὶ
εἶπεν Ἐξαπύστελλον δὴ με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς
ἡμῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐντεταλάντο πρὸς με οἱ ἀδελφοί
μου· καὶ νῦν ἐῖρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δια-
βήσομαι δὴ καὶ ὀψομαι τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τοῦτο
οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλεως.
30 Καὶ ἰθυμώθη ὁργῇ Σαοὺλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὅτι κορασίων αὐτομολούτων, οὐ γὰρ
οἶδα ὅτι μέτοχος εἰ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην
σοῦ καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψως μητρός σου;

I. SAMUELIS, XX.

13 Hæc faciat Dominus Jonathæ, et hæc
addat. Si autem perseveraverit patris mei
malitia adversum te, revelabo aurem tuam,
et dimittam te, ut vadas in pace, et sit
Dominus tecum, sicut fuit cum patre meo.
14 Et si vixero, facies mihi misericordiam
Domini: si vero mortuus fuero, 15 Non
auferes misericordiam tuam a domo mea
usque in sempiternum, quando eradicaverit
Dominus inimicos David, unumquemque do
terra: auferat Jonathan de domo sua, et
requirat Dominus de manu inimicorum David.
16 Pepigit ergo Jonathas fœdus cum domo
David: et requisivit Dominus de manu inimi-
corum David. 17 Et addidit Jonathas
dejerare David, eo quod diligeret illum: sicut
enim animam suam, ita diligebat eum.
18 Dixitque ad eum Jonathas: Cras calendæ
sunt, et requireris: 19 Requiretur enim
sessio tua usque perendie. Descendes ergo
festinus, et venies in locum ubi celandus es
in die qua operari licet, et sedebis juxta
lapidem, cui nomen est Ezel. 20 Et ego tres
sagittas mittam juxta eum, et jaciā quasi
exercens me ad signum. 21 Mittam quoque
et puerum, dicens ei: Vade, et affer mihi
sagittas. 22 Si dixero puero: Ecce sagittæ
intra te sunt, tolle eas: tu veni ad me, quia
pax tibi est, et nihil est mali, vivit Dominus.
Si autem sic locutus fuero puero: Ecce sagittæ
ultrâ te sunt: vade in pace, quia dimisit te
Dominus. 23 De verbo autem quod locuti
sumus ego et tu, sit Dominus inter me et te
usque in sempiternum. 24 Absconditus est
ergo David in agro, et venerunt calendæ, et
sedit rex ad comedendum panem. 25 Cumque
sedisset rex super cathedram suam (secundum
consuetudinem) quæ erat juxta parietem,
surrexit Jonathas, et sedit Abner ex latere
Saul, vacuusque apparuit locus David. 26 Et
non est locutus Saul quidquam in die illa:
cogitabat enim quod forte evenisset ei, ut non
esset mundus, nec purificatus. 27 Cumque
illuxisset dies secunda post calendas, rursus
apparuit vacuus locus David. Dixitque Saul
ad Jonathan filium suum: Cur non venit filius
Isai, nec heri, nec hodie, ad vescendum?
28 Responditque Jonathas Sauli: Rogavit me
obnixe, ut iret in Bethlehem, 29 Et ait:
Dimitte me, quoniam sacrificium solemne est
in civitate, unus de fratribus meis accersivit
me: nunc ergo si inveni gratiam in oculis tuis,
vadam cito, et videbo fratres meos. Ob hanc
causam non venit ad mensam regis. 30 Iratus
autem Saul adversum Jonathan, dixit ei: Fili
mulieris virum ultro rapientis, numquid ignoro
quia diligis filium Isai, in confusionem tuam,
et in confusionem ignominiosæ matris tuæ?

שמואל א כ כא

31 כי כל־הימים אשר בוֹיִשִׁי תי עַל־
הַאֲדָמָה לֹא הָיוּ אֶתָּה וּמְלִכְתָּךְ וְעַתָּה
שָׁלַח נָחָה אֹתוֹ אֵלַי כִּי בְרִמּוֹת הָיָה׃
32 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שָׁאֹל אָבִיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוֹסֵת מִן עֲשָׂה׃
33 וַיֹּשֶׁל שָׁאֹל אֶת־יְהוֹנָתָן עָלָיו לְהַפְתּוֹ
וַיַּעַן יְהוֹנָתָן פְּרִקְלָה תִּיָּא מֵעַם אָבִיו
לְהַמִּית אֶת־דָּוִד׃ 34 וְהָיָה יְהוֹנָתָן מֵעַם
הַשְּׂלֵחַן בְּחֶרֶם וּלְאֶמְלֵל בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ
הַשְּׂנִי לָחֵם כִּי נִעְצֵב אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ
אָבִיו׃ 35 וַיְהִי בַּפֶּקֶד וַיָּצֵא יְהוֹנָתָן
הַשְּׂנִיָּה לַמִּנְעָד דָּוִד וְגַעַר קָטָן עִמּוֹ׃
36 וַיֹּאמֶר לַנְּעָרִי רָץ מִצִּדָּתָא אֶת־יְהוֹנָתָן
אֲשֶׁר אֲנִי מוֹרָח חֲפֹצֶר לָךְ וְהִתְאַוְּרָה
הַחֲצִי לְהַעֲבִירָו׃ 37 וַיָּבֹא הַנְּעָר עַד־מְקוֹם
הַחֲצִי אֲשֶׁר הָיָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
אֶתְּחִי הַנְּעָר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּנּוּ
וְהַלָּאֵה׃ 38 וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אֶתְּחִי הַנְּעָר
מִהֲרָה חֲוִשָׁה אֶל־יַתְּמָמוֹ וַיִּלְחֹט נֶגֶר
יְהוֹנָתָן אֶת־יְהוֹנָתָן וַיָּבֹא אֶל־אֲבִיהָיו׃
39 וְהַנְּעָר לֹא־יָצֵא מֵאִמָּה אֵת יְהוֹנָתָן
וַיִּדּוּד יָדָיו אֶת־הַדָּבָר׃ 40 וַיָּמָן יְהוֹנָתָן
אֶת־עָלָיו אֶל־הַנְּעָר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
לֵךְ הָבִיָּה קֶצֶר׃ 41 הַנְּעָר בָּא וַיִּדּוּד קָם
מֵאֶמְלֵל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּל לְאַפּוֹ אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּשְׁקֹו אֵישׁ אֶת־רַגְלוֹ וַיִּכְפֹּל
אֵישׁ אֶת־רַגְלוֹ עַד־דֶּגֶר הַקָּדִיל׃ 42 וַיֹּאמֶר
יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁפָּצַנּוּ
שָׁמַיְנוּ אֲנַחְנָה בְּשֵׁם יְהוָה לְאֹמֶר יְהוָה
יִתֵּן׃ 43 וַיֵּצֵא וַיִּבְרָךְ וַיָּבֹאוּ יַעֲקֹב וְרַעֲיָהּ וְרַעֲיָהּ
עַד־עוֹלָם׃

פרשה כא

1 וְהָיָה וַיִּלָּךְ יְהוֹנָתָן בָּא קֶצֶר׃
2 וַיָּבֹא דָוִד לְבָרָה אֶל־אֲחִיעֶזֶר הַכֹּהֵן
וַיַּחֲדֵד אֲחִיעֶזֶר לְקִבְּרָתָא דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ
מִדָּעַ אֲמַרְתָּ לְבָרָה וַאֲשֶׁר אֵין אִתָּה׃
3 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲחִיעֶזֶר הַכֹּהֵן הַשְּׂלֵחַ צִנִּי
דָּבָר וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵישׁ אֶל־יָדַע מֵאִמָּה
אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אֲנִי שָׁלַחְתָּ וְאֲשֶׁר צִוִּיתָהּ
וְאֶת־הַנְּעָרִים יוֹדְעֵי אֶל־מְקוֹם פְּלָנִי
אֶלְמָנִי׃ 4 וְעַתָּה מַחֲשֵׁב פִּתְרוֹתֶיךָ
חֲמִשָּׁה־לָחֶם הֵנָּה בְּיָדִי אוֹ הַפִּתְמָא׃
5 וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל־לָחֶם
הַל אֶל־פִּתְחָת דָּבִי קִרְאִים־לָחֶם לְחֹשׁ אֵשׁ
אֶת־נִשְׁמָרֵי הַנְּעָרִים אֵת מֵאִשָּׁה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. κ', κα'.

31 'Οτι πάσας τὰς ἡμέρας ὧς ὁ υἱὸς 'Ιεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς
γῆς οὐχ ἔτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου· νῦν οὖν ἀπο-
στείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος.
32 Καὶ ἀπεκρίθη 'Ιωνάθαν τῷ Σαούλ· 'Ὅτι τί
ἀποθνήσκει; τί πεποιήκει; 33 Καὶ ἐπῆρε Σαούλ τὸ
δόρυ ἐπὶ 'Ιωνάθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ ἔγνω
'Ιωνάθαν ὅτι συντελεῖται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ. 34 Καὶ
ἀνεπήδησεν 'Ιωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ
θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς
ἄρτον, ὅτι θηραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, ὅτι συνετέλεσεν
ἐπ' αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ. 35 Καὶ ἐγενήθη πρῶ-
τῃ καὶ ἐξῆλθεν 'Ιωνάθαν εἰς ἀγρόν, καθὼς ἐτάξατο εἰς
τὸ μαρτύριον Δαυὶδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ'
αὐτοῦ. 36 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ Δράμε εὐρέ
μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω· καὶ τὸ
παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντισεν τῇ σχίζῃ, καὶ
παρηγγαγεν αὐτῇ. 37 Καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἔως
τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντιζεν 'Ιωνάθαν.
38 Καὶ ἀνεβόησεν 'Ιωνάθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου καὶ
εἶπεν· 'Εκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα· καὶ
ἀνεβόησεν 'Ιωνάθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ
λέγων Ταχύνας σπείσων καὶ μὴ στήῃ· καὶ ἀνέλεξε
τὸ παιδάριον 'Ιωνάθαν τὰς σχίζας, καὶ ἤνεκε τὰς
σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. 39 Καὶ τὸ
παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθὲν πάρεξ 'Ιωνάθαν καὶ
Δαυὶδ. 40 Καὶ 'Ιωνάθαν ἰδὼκε τὰ σκεύη αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ
Πορεύου εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν. 41 Καὶ ὡς εἰσῆλθε
τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ ἀνίστη ἀπὸ τοῦ 'Αργάβ
καὶ ἔπαιον ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἕως
συντελείας μεγάλης. 42 Καὶ εἶπεν 'Ιωνάθαν τῷ
Δαυὶδ Πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὁμομύκαμεν
ἡμεῖς ἀμφοτέροι ἐν δυνάμει Κυρίου λέγοντες Κύριος
ἔσται μάρτυς ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σπέρματος μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος
σοῦ ἕως αἰῶνος. 43 Καὶ ἀνίστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε,
καὶ 'Ιωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΚΑΙ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβὰ πρὸς 'Αβιμέλεχ
τὸν ἱερέα· καὶ ἐξίστη 'Αβιμέλεχ τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ
καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί σοι μόνος καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ;
2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ 'Ὁ βασιλεὺς ἐντέταται
μοι ῥῆμα σήμερον καὶ εἰπέ μοι Μηδεὶς γνῶτω τὸ
ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ
ἐντέταμαι σοι, καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι
ἐν τῇ τόπῃ τῷ λεγομένῳ Θεοῦ πῖστις, Φελλανὶ
Μαιμωνί. 3 Καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά
σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς χεῖρά μου τὸ εὐρεθῆν.
4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ καὶ εἶπεν Οὐκ
εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι
ἄλλ' ἢ ἄρτοι ἁγιοὶ εἰσιν· εἰ πεφυλαγμένα τὰ
παιδάρια ἔστι πλην ἀπὸ γυναικός, καὶ φάγεται.

I. SAMUELIS, XX. XXI.

31 Omnibus enim diebus, quibus filius Isai
vixerit super terram, non stabiliaris tu, neque
regnum tuum. Itaque jam nunc mitte, et
adduc eum ad me: quia filius mortis est.
32 Respondens autem Jonathas Sauli patri
suo, ait: Quare morietur? quid fecit? 33 Et
arripuit Saul lanceam ut percuteret eum. Et
intellexit Jonathas quod definitum esset a
patre suo, ut interficeret David. 34 Surrexit
ergo Jonathas a mensa in ira furoris, et non
comedit in die calendarum secunda panem.
Contristatus est enim super David, eo quod
confudisset eum pater suus. 35 Cumque
illuxisset mane, venit Jonathas in agrum juxta
placitum David, et puer parvulus cum eo,
36 Et ait ad puerum suum: Vade, et affer
mihi sagittas, quas ego jacio. Cumque puer
cucurrisset, jecit aliam sagittam trans puerum.
37 Venit itaque puer ad locum jaculi, quod
miserat Jonathas: et clamavit Jonathas post
tergum pueri, et ait: Ecce ibi est sagitta
porro ultra te. 38 Clamavitque iterum
Jonathas post tergum pueri, dicens: Festina
velociter, ne steteris. Collegit autem puer
Jonathas sagittas, et attulit ad dominum suum:
39 Et quid ageretur, penitus ignorabat:
tantummodo enim Jonathas et David rem
noverant. 40 Dedit ergo Jonathas arma sua
puero, et dixit ei: Vade, et defer in civitatem.
41 Cumque abiisset puer, surrexit David de
loco qui vergebat ad austrum, et cadens pronus
in terram, adoravit tertio: et osculantes se
alterutrum, fieverunt pariter, David autem
amplius. 42 Dixit ergo Jonathas ad David:
Vade in pace: quaecumque juravimus ambo in
nomine Domini, dicentes: Dominus sit inter
me et te, et inter semen meum et semen
tuum usque in sempiternum. 43 Et surrexit
David, et abiit: sed et Jonathas ingressus
est civitatem.

CAPUT XXI.

1 VENIT autem David in Nobæ ad Achime-
lech sacerdotem: et obstupuit Achimelech,
eo quod venisset David. Et dixit ei: Quare
tu solus, et nullus est tecum? 2 Et ait
David ad Achimelech sacerdotem. Rex
præcepit mihi sermonem, et dixit: Nemo
sciat rem propter quam missus es a me, et
cujusmodi præcepta tibi dederim: nam et
pueris condixi in illum et illum locum.
3 Nunc ergo si quid habes ad manum,
vel quinque panes, da mihi, aut quidquid
invenieris. 4 Et respondens sacerdos ad
David, ait illi: Non habeo laicos panes
ad manum, sed tantum panem sanctum:
si mundi sunt pueri, maxime a mulieribus?

6 ויגד דוד ארמיהו וימאמר כי כי
אם אשה צדקה לנפול שלשם צדקה
ויהיה כל-הפסחים קדש והוא קדש
חל ואם פסחים קדש בקלי: ויגדלו
הפסח קדש כי לא-היה שם לזכר כי
אם-לזכר הפסחים המוקרים מלפני יהוה
לשם לזכר חם ביום הקדש: 8 וישם
איש מצדכי שמואל ביום ההוא געגור
לפני יהוה ושמו דאג המלמי אביר
הרעים אשר לשמואל: 9 וימאמר דוד
לאחיהו ואין ישרה בחרתהו בנית
אחיהו כי נסחרי וגם-כלי לא-לקחתי
בדני פסחתי וברחתי קדש:

10 וימאמר הפסח קדש גללה הפסחתי
אשר-הפסח: בעמק האלה המה-היא
לזכר בשמחה אחרת המפסח אסאמה
הפסחתי קדש כי אין אחרת וזללה
בית: 11 וימאמר דוד אין פסח
הפסחתי: 11 וימאמר דוד ויבקר
ביום ההוא מפני שמואל ויבא אל-אכיש
מלך גת: 12 וימאמר עבדי אכיש אליו
הלא-אתה דוד מלך המלך הלא-אתה
נעני בחרתהו לאמר הפסח שמואל באלף
דוד ברכתו: 13 וישם דוד ארמיהו
האלה בלדכו ויבא מלך מפני אכיש
מלך-גת: 14 וישם ארמיהו בעיניו
ויהלל ברתו ויהו על-דלתות השער
ויגד ריחו אל-זמנו: 15 וימאמר
אכיש אל-עבדי חנה הרואה איש משתגע
למה תביאו אותו אלי: 16 ויסר משגעים
אני פריהבתם את-זה להשתגע עלי
הזה יבא אל-ביתי:

פרשה כב:

1 ויגד דוד מלך וימלך אל-מערב
עדלם וישמעו אחיו וכל-בית אביו ויגדו
אליו שמה: 2 ויהמקצו אליו כל-איש מצוק
וכל-איש אשר-לו נשא וכל-איש מר-נפש
ויהי עליהם לקח ויהיה צמו פארגע מאות
איש: 3 ויגד דוד מלך מפני מואב
וימאמר אל-מלך מואב יצאני אבי ואמי
אתכם עד אשר אבא מואב ויגדו אליו:

5 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ
'Ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἰχθὺς καὶ τρίτην
ἡμέραν' ἐν τῷ ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ
παῖδια ἡγνισμένα, καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι
ἀγιάσθησεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου. 6 Καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως, ὅτι ἐκεῖ οὐκ ἦν ἄρτοι ἄλλ' ἢ ἄρτοι τοῦ
προσώπου, οἱ ἀφρημένοι ἐκ προσώπου Κυρίου τοῦ
παρεστηναι ἄρτον θερμὸν ἢ ἡμέρα ἔλαβεν αὐτούς.
7 Καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῶν παιδάρων τοῦ Σαοὺλ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος Νεεσσαρὰν ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὶκ ὁ Σῦρος, νέμων τὰς
ἡμιόνας Σαοὺλ. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ
'Ἴδε εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ
ρόμφαια, ὅτι τὴν ρομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ
εἴληφα ἐν τῇ χειρὶ μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως
κατὰ σπουδῆν. 9 Καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς Ἰδοὺ ἡ
ρόμφαια Γολιάθ τοῦ ἀλλοφύλου, ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ
κοιλίᾳ Ἠλᾶ' καὶ αὕτη ἐνελημμένη ἦν ἐν ἱματίῳ·
εἰ ταύτην λήψῃς, σταντῷ λάβῃς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα
πᾶρεξ ταύτης ἐνταῦθα. Καὶ εἶπε Δαυὶδ Ἰδοὺ οὐκ
ἔστιν ὡς περ αὐτή, δός μοι αὐτήν. 10 Καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαοὺλ· καὶ ἦλθε Δαυὶδ
πρὸς Ἀγχοὺς βασιλείᾳ Γέθ. 11 Καὶ εἶπον οἱ
παῖδες Ἀγχοὺς πρὸς αὐτόν Οὐχὶ οὗτος Δαυὶδ ὁ
βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τοῦτ' ἐξήρχον αἱ χορεύουσαι
λέγουσαι Ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλίσιν αὐτοῦ καὶ
Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ; 12 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ τὰ
ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα
ἀπὸ προσώπου Ἀγχοὺς βασιλέως Γέθ. 13 Καὶ
ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ
καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐτυμ-
πάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως καὶ παρεφέρετο
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς
πόλεως, καὶ τὰ σιελα αὐτοῦ κατήρρει ἐπὶ τὸν πύγωνα
αὐτοῦ. 14 Καὶ εἶπεν Ἀγχοὺς πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ Ἰδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπιληπτον, ἵνα τί εἰσηγάγετε
αὐτὸν πρὸς μέ; 15 Μὴ ἑλαττοῦμαι ἐπιληπτῶν
ἐγώ, ὅτι εἰσαγρόχατε αὐτὸν ἐπιληπτέυσθαι πρὸς μέ;
οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΚΑΙ ἀπῆλθεν ἐκείθεν Δαυὶδ καὶ διεσώθη, καὶ
ἐρχεται εἰς τὸ σηλαῖον τὸ Ὀδολλάμ· καὶ ἀκούουσιν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
καταβαίνουν πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ. 2 Καὶ συνήγοντο
πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ πᾶς ὑπόχρεος καὶ
πᾶς κατωδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος,
καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.
3 Καὶ ἀπῆλθεν Δαυὶδ ἐκείθεν εἰς Μασσάφθ
τῆς Μωάβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωάβ
Γινέσθωσαν διὰ τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου
παρὰ σοὶ ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ θεός.

5 Et respondit David sacerdoti, et dixit ei:
Equidem, si de mulieribus agitur: continuimus
nos ab heri et nudius tertius, quando egrediebamur,
et fuerunt vasa puerorum sancta; porro
via hæc polluta est, sed et ipsa hodie
sanctificabitur in vasis. 6 Dedit ergo ei
sacerdos sanctificatum panem; neque enim
erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis,
qui sublati fuerant a facie Domini, ut pone-
rentur panes calidi. 7 Erat autem ibi vir
quidam de servis Saul, in die illa, intus in
tabernaculo Domini: et nomen ejus Doeg
Idumæus, potentissimus pastorum Saul. 8 Dixit
autem David ad Achimelech: Si habes hic ad-
manum hastam, aut gladium? quia gladium
meum, et arma mea non tuli mecum; sermo
enim regis urgebat. 9 Et dixit sacerdos:
Ecce hic gladius Goliath Philisthæi, quem
percussisti in Valle terebinthi, est involutus
pallio post ephod: si istum vis tollere, tolle;
neque enim hic est alius absque eo. Et ait
David: Non est huic alter similis, da mihi
eum. 10 Surrexit itaque David, et fugit in
die illa a facie Saul: et venit ad Achis regem
Geth: 11 Dixeruntque servi Achis ad eum
cum vidissent David: Numquid non iste est
David rex terræ? nonne huic cantabant per
choros, dicentes: Percussit Saul mille, et David
decem millia? 12 Posuit autem David ser-
mones istos in corde suo, et extimuit valde a
facie Achis regis Geth. 13 Et immutavit os
suum coram eis, et collabebatur inter manus
eorum, et impingebat in ostia portæ, deflue-
bantque salivæ ejus in barbam. 14 Et ait
Achis ad servos suos: Vidistis hominem in-
sanum: quare adduxistis eum ad me? 15 An
desunt nobis furiosi, quod introduxistis istum,
ut fureret me præsentem? hiccine ingredietur
domum meam?

CAPUT XXII.

1 ABIIT ergo David inde, et fugit in
speluncam Odollam. Quod cum audissent
fratres ejus, et omnis domus patris ejus, des-
cenderunt ad eum illuc. 2 Et convenerunt ad
eum omnes, qui erant in angustia constituti, et
oppressi ære alieno, et amaro animo: et factus
est eorum princeps, fueruntque cum eo quasi
quadringenti viri. 3 Et profectus est David inde
in Maspha, quæ est Moab: et dixit ad regem
Moab: Maneat, oro, pater meus et mater mea
vobiscum, donec sciam quid faciat mihi Deus.

4 וינחם את־פני מלך מואב וישב עמו
 כל־ימי חיות־דוד במצדה : 5 ויאמר דוד
 הקבאי אל־דוד לא תשב במצדה לך
 והקבאי־לך ארץ יהודה וגילה דוד ויבא
 יער חרם : 6 וישמע שאול פי
 נדע דוד ואנשים אשר אתו ושאוֹל יושב
 בבקעה פחת־האשׁל ברמה וחייתו בידו
 וכל־עבדיו נצבים עליו : 7 ויאמר שאול
 לעבדיו הנצבים עליו שמעו־נא בגן
 ימיני צם־לבלכם ותן בְּרִישִׁי שְׁנוֹר
 וקרבנים לבלכם נשים שרי מלכים ושיר
 מאור : 8 כי קשרתם בלכם עלי ואיר
 בלתי את־אנולי בבקר־פני עס־בְּרִישִׁי
 ואוֹי־חלה כמם עלי וללה את־אנולי פי
 חקים בני את־עבדיו עלי לארב פיו
 הצה : 9 וישן דאג האדמי והוא נצב
 על־עבד־שאוֹל ויאמר ראיתי את־בְּרִישִׁי
 ברא נבדא אל־אחיהלך בְּרִישִׁימאב :
 10 וישאל־לו ביהודה וצידה נתן לו ואת
 תרב בלית השלשתי נתן לו : 11 וישלח
 השלח לקרא את־אחיהלך בְּרִישִׁימאב
 הבלח ואת כל־בית אביו השבנים אשר
 בלב ויבא כלם אל־חמלה :
 12 ויאמר שאול שמעו־נא בְּרִישִׁימאב
 ויאמר הנני אדני : 13 ויאמר אל־שאוֹל
 לקרא קשרתם עלי אתה ויבִישׁך ביהודה
 לו לחם ותרב ושאוֹל לו באלהים
 לקום אלי לארב פיו הצה : 14 וישן
 אחיהלך את־חמלה ויאמר גמי בקל
 עבדיך בידך נאמן ונתנו השלח וקר
 אל־משמעתך ונכבד בביהודה : 15 היום
 החלתי לשאוֹל־לו באלהים חלילה לי
 אל־ישם השלח בעבדך וכל־בית
 אביו כי לא־תע עבדך בקל־ואת דבר
 חסן או דורל : 16 ויאמר השלח מות
 תמות אחיהלך אתה וכל־בית אביו :
 17 ויאמר השלח לרצים הנצבים עליו
 לבד והמיתו וצחג יתחזק פי בסדק עם
 דוד וכי ידעו קִירְבָנָהּ הוא ולא גלו את
 אנולי ולא־אבד עבדו השלח לשלח את־הָרָם
 לפזע בקצתו ויתחזק : 18 ויאמר השלח
 לדוד לב אמת ופגע בפחנים וישב דוד
 האדמי ויפגע הוא בפחנים וקרא ביום
 החוא שמנים וקמשה איש נשא אקוד קד :

4 Καὶ παρέκλινε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως
 Μωάβ. καὶ κατ΄ἔκρινεν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς
 ἡμέρας οὗτος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ. 5 Καὶ
 εἶπε Γὰδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυὶδ Μὴ κάθου
 ἐν τῇ περιοχῇ, πορεύου καὶ ἕξεις εἰς γῆν Ἰούδα.
 καὶ ἵκωρεῖθ Δαυὶδ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν
 πόλει Σαρὶκ. 6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ ὅτι ἐγνωστοί
 Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. καὶ Σαοὺλ
 ἐκάθητο ἐν τῇ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν
 Ῥαμά, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ
 παῖδες αὐτοῦ παρεστήκεισαν αὐτῷ. 7 Καὶ εἶπε
 Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας
 αὐτῷ Ἀκούσατε δὴ, υἱοὶ Βενιαμὴν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν
 ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς Ἰσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας, καὶ
 πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους;
 8 Ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμὲ, καὶ οὐκ
 ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὥριον μου ἐν τῷ διαθίσθαι
 τὸν υἱόν μου διαθήσθαι μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰσσαὶ, καὶ οὐκ
 ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ
 ὥριον μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱὸς μου τὸν δούλόν
 μου ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη. 9 Καὶ
 ἀποκρίνεται Δαὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς
 ἡμιόνας Σαοὺλ καὶ εἶπεν Ἐώρακα τὸν υἱὸν Ἰσσαὶ
 παραγινόμενον εἰς Νομβά πρὸς Ἀβιμέλεχ υἱὸν
 Ἀχιτῶβ τὸν ἱερεῖα. 10 Καὶ ἡρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ
 θεοῦ, καὶ ἐπιστισμὸν ἰδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν
 Γολιάθ τοῦ ἀλλοφύλου ἰδωκεν αὐτῷ. 11 Καὶ
 ἀπίστευεν ὁ βασιλεὺς καλεῖσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν
 Ἀχιτῶβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβά. καὶ παρεγένοντο πάντες
 πρὸς τὸν βασιλέα. 12 Καὶ εἶπε Σαοὺλ Ἀκουε δὴ,
 υἱὲ Ἀχιτῶβ. καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ, λάλει κύριε.
 13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ Ἰνα τί συνέθου κατ'
 ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰσσαὶ δοῦναι σε αὐτῷ ἄρτον καὶ
 ῥομφαίαν, καὶ ἱρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ θίσθαι
 αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη; 14 Καὶ
 ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε Καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς
 δούλοις σου ὥς Δαυὶδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ
 βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματος σου καὶ
 ἐνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου; 15 Ἡ σήμερον ἡργαί
 ἱρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ; μηδαμῶς. μὴ δότω ὁ
 βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὅλον
 τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, ὅτι οὐκ ᾔδει ὁ δούλος σου
 ἐν πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα. 16 Καὶ
 εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ Θανάτῳ ἀποθανῶ,
 Ἀβιμέλεχ, σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου. 17
 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς
 ἐφεισηκόσι πρὸς αὐτόν Προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε
 τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ
 Δαυὶδ, καὶ ὅτι ἐγνωσαν ὅτι φεύγει ἀπὸς καὶ
 οὐκ ἀπέκλυσαν τὸ ὥριον μου. καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν
 οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγεῖν τὰς
 χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίου. 18
 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δαὴκ Ἐπι­
 στρέφου σὺ καὶ ἅπαντα εἰς τοὺς ἱερεῖς. καὶ ἐπεστράφη
 Δαὴκ ὁ Σύρος καὶ ἰθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς
 τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίων
 καὶ πέντε ἄνδρας, πάντας αἶροντας Ἐφούδ.

4 Et reliquit eos ante faciem regis Moab :
 manseruntque apud eum cunctis diebus,
 quibus David fuit in praesidio. 5 Dixit-
 que Gad propheta ad David : Noli manere
 in praesidio, proficiscere, et vade in terram
 Juda. Et profectus est David, et venit
 in saltum Haret. 6 Et audivit Saul quod
 apparuisset David, et viri qui erant cum eo.
 Saul autem cum maneret in Gabaa, et esset in
 nemore, quod est in Rama, hastam manu
 tenens, cunctique servi ejus circumstarent eum,
 7 Ait ad servos suos qui assistebant ei : Audite
 nunc filii Jemini : numquid omnibus vobis
 dabit filius Isai agros et vineas, et universos
 vos faciet tribunos, et centuriones : 8 Quoniam
 conjurastis omnes adversum me, et non est qui
 mihi renuntiet, maxime cum et filius meus
 foedus inierit cum filio Isai ? Non est qui vicem
 meam doleat ex vobis, nec qui annuntiet mihi :
 eo quod suscitaverit filius meus servum meum
 adversum me, insidiantem mihi usque hodie.
 9 Respondens autem Doeg Idumaeus, qui
 assistebat, et erat primus inter servos Saul,
 Vidi, inquit, filium Isai in Nob, apud Achi-
 melech filium Achitob sacerdotem. 10 Qui
 consuluit pro eo Dominum, et cibaria dedit ei :
 sed et gladium Goliath Philisthaei dedit illi.
 11 Misit ergo rex ad accersendum Achimelech
 sacerdotem filium Achitob, et omnem domum
 patris ejus, sacerdotum, qui erant in Nob, qui
 universi venerunt ad regem. 12 Et ait Saul
 ad Achimelech : Audi fili Achitob. Qui
 respondit : Praesto sum, domine. 13 Dixitque
 ad eum Saul : Quare conjurastis adversum
 me, tu et filius Isai, et dedisti ei panes et
 gladium, et consuluisti pro eo Deum, ut
 consurgeret adversum me, insidiator usque
 hodie permanens ? 14 Respondensque Achi-
 melech regi, ait : Et quis in omnibus servis
 tuis, sicut David fidelis, et gener regis, et
 pergens ad imperium tuum, et gloriosus in
 domo tua ? 15 Num hodie coepi pro eo con-
 sulere Deum ? absit hoc a me : ne suspicetur
 rex adversum servum suum rem hujuscemodi,
 in universa domo patris mei ; non enim scivit
 servus tuus quidquam super hoc negotio, vel
 modicum vel grande. 16 Dixitque rex : Morte
 morieris Achimelech, tu, et omnis domus patris
 tui. 17 Et ait rex emissariis, qui circumsta-
 bant eum : Convertimini, et interficite
 sacerdotes Domini : nam manus eorum cum
 David est : scientes quod fugisset, et non
 indicaverunt mihi. Noluerunt autem servi regis
 extendere manus suas in sacerdotes Domini.
 18 Et ait rex ad Doeg : Convertere tu, et irruē
 in sacerdotes. Conversusque Doeg Idumaeus,
 irruit in sacerdotes, et trucidavit in die illa
 octoginta quinque viros vestitos ephod lineo.

שמואל א כב כג

19 וְאֵת לִב עִיר־הַכֹּהֲנִים הַזֶּה לַפְּרִיָּה־רֶב
מֵאֵשׁ וְעַד־אֵשׁה מְעוֹלָל וְעַד־יֹגֵג וְשׁוֹר
וְחִמּוֹר וְשִׁנָּה לַפְּרִיָּה־רֶב: 20 וַיִּשְׁלַט בְּיָמָיו
לְאַחִימֶלֶךְ בְּרֵאשִׁיתוֹ וּשְׁמוֹ אַבִּיָּתָר וַיִּבְרַח
אַבִּיָּתָר דָּוִד: 21 וַיַּגֵּד אַבִּיָּתָר לְדָוִד כִּי
הָבָה שְׂמֹאל אֶת קַחֲגִי וְיָהוָה: 22 וַיֹּאמֶר
דָּוִד לְאַבִּיָּתָר בְּרֵאשִׁיתוֹ בְּיָמָיו הָיָה שְׂמֹאל
דֹּחֵךְ קַחֲגִי קִרְהֵג דָּוִד לְשְׂמֹאל אֲנִי
סִפְתִּי בְּכָל־נַפְשִׁי בֵּית אַבִּיָּתָר: 23 שְׂמֹאל
אֶתִּי אֶל־תִּיָּרָא כִּי אֲשֶׁר־יִבְקֹשׁ אֶת־נַפְשִׁי
יִבְקֹשׁ אֶת־נַפְשִׁי קִרְשִׁמְכֶם אֶתֶּם עַמִּי:

פרשה כב:

1 וַיַּגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְּלִשְׁתִּים
נִלְחָמִים בְּקַעֲיִלָה וְהָשָׁח שָׁמָּה אֶת־
הַבְּרִיָּה: 2 וַיִּשְׁאֵל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר
הַאֵלֶּה וְהַפְּלִיטִים בְּפִלִשְׁתִּים הַאֵלֶּה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד לֵאמֹר וְהַפְּלִיטִים
וְהַשְׁעֵם אֶת־הַקַּעֲיִלָה: 3 וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי
דָּוִד אֵלָיו הֲלֹא אֲנַחְנוּ פֹה בַּיהוָה
יִרְאִים וְאֵם קִרְהֵגָה קַעֲיִלָה אֶל־מַעֲרָקוֹת
פְּלִשְׁתִּים: 4 וַיֹּאמֶר עוֹד דָּוִד לְשְׂמֹאל
בַּיהוָה וַיַּעֲבֹדוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר הוּם הָרָה
קַעֲיִלָה קִרְהֵג נָתַן אֶת־פְּלִשְׁתִּים בְּיָמָיו:
5 וַיִּגְלֹה דָּוִד וְאֲנָשָׁיו קַעֲיִלָה וַיִּלָּחֶם בְּפִלִשְׁתִּים
וַיַּנְחֵל אֶת־מִקְרָאָם וַיָּהֲרֹג בָּהֶם מִקֶּדֶשׁ מְדוּלָּה
וַיֵּשֶׁע דָּוִד אֶת אֲנָשָׁיו קַעֲיִלָה: 6 וַיְהִי
בְּבֵרִית אַבִּיָּתָר בְּרֵאשִׁיתוֹ אֶל־דָּוִד קַעֲיִלָה
אֶפְדֹּר בְּדָוִד: 7 וַיַּגֵּד לְשְׂמֹאל כִּי־בָרָא
דָּוִד קַעֲיִלָה וַיֹּאמֶר שְׂמֹאל כִּפֹּר אֶת־לִבְיָהִם
בְּדָוִד כִּי נִסְגַּר לְבָבוֹ בְּעִיר דָּלְמִים
וּבְכִרְיָם: 8 וַיִּשְׁמַע שְׂמֹאל אֶת־קְלִי־הַעֵם
לְפִלִשְׁתִּים לִבְנֵת קַעֲיִלָה לְצַד אֶל־דָּוִד
וְאֶל־אֲנָשָׁיו: 9 וַיַּגֵּד דָּוִד כִּי עָלָיו שְׂמֹאל
מִחֲרִישׁ הָרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל־אַבִּיָּתָר הַכֹּהֵן
הַגִּישָׁה הָאֶפְדֹּר: 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמַע שְׁמַע עֲבָדְךָ
כִּי־מִבְּקֹשׁ שְׂמֹאל לְבָא אֶל־קַעֲיִלָה לְשַׁחֵת
לְעִיר בְּעִבְרָתִי: 11 הַיִּסְגַּרְנִי בְּעֵלֵי קַעֲיִלָה
בְּדָוִד הַיִּגֵּד שְׂמֹאל כִּי־שָׁמַע עֲבָדְךָ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּרִי־נָא לְעִבְדְּךָ
וַיֹּאמֶר יְהוָה יִגֵּד: 12 וַיִּסְגַּרְנִי בְּעֵלֵי קַעֲיִלָה אֶתִּי וְאֶת־
אֲנָשֵׁי בְּדָ שְׂמֹאל וַיֹּאמֶר יְהוָה יִסְגַּרְנִי:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Α'. κβ', κγ'.

19 Καὶ τὴν Νομβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων
ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς
ἕως γυναικός, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος,
καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου. 20 Καὶ
διασώζεται υἱὸς εἰς τῷ Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχίτωβ, καὶ
ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυὶδ.
21 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀβιάθαρ τῷ Δαυὶδ ὅτι
ἐθανάτωσε Σαούλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.
22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ Ὡδεῖν ὅτι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἵκειν ὅτι Δωὶκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων
ἀπαγγελεῖ τῷ Σαούλ· ἐγὼ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν
οἴκου τοῦ πατρὸς σου. 23 Κάθου μετ' ἐμοῦ, μὴ
φοβοῦ· ὅτι οὐ ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω
καὶ τῇ ψυχῇ σου, ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοῦ.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΚΑΙ ἀπήγγελε τῷ Δαυὶδ λέγοντες Ἰδοὺ οἱ
ἀλλοφύλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεῖλᾳ, καὶ αὐτοὶ
διαρπάζουσι καταπατοῦσι τοὺς ἄλλω. 2 Καὶ ἐπη-
ρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου λέγων Εἰ πορευθῶ
καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους; καὶ εἶπε
Κύριος Πορεύου, καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις
τούτοις καὶ σώσεις τὴν Κεῖλᾳ. 3 Καὶ εἶπον
οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ ἡμεῖς
ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται
ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεῖλᾳ, εἰς τὰ σκύλα τῶν
ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα; 4 Καὶ προσέειπε
Δαυὶδ ἔτι ἐπερωτήσαι διὰ τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπεκρίθη
αὐτῷ Κύριος καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάστηθι καὶ κατὰβηθι
εἰς Κεῖλᾳ, ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους
εἰς χεῖράς σου. 5 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ
ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Κεῖλᾳ καὶ ἐπολέμησε τοῖς
ἀλλοφύλοις· καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ
ἀπήγαγε τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς
πληγὴν μεγάλην· καὶ ἔσωσε Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας
Κεῖλᾳ. 6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν
Ἀχίμεlech πρὸς Δαυὶδ, καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς
Κεῖλᾳ κατέβη, ἔχων Ἐφὸδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
7 Καὶ ἀπήγγελε τῷ Σαούλ ὅτι ἦκει ὁ Δαυὶδ εἰς
Κεῖλᾳ, καὶ εἶπε Σαούλ Πέπρακεν αὐτόν ὁ θεὸς εἰς
τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκλείσται εἰσελθὼν εἰς
πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν. 8 Καὶ παρήγγειλε Σαούλ
παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλεμον εἰς Κεῖλᾳ,
συνέχειν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ. 9 Καὶ
ἔγνων Δαυὶδ ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαούλ περὶ αὐτοῦ
τῇσὶ κακίαν, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερεῖα
Προσάγαγε τὸ Ἐφὸδ Κυρίου. 10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου
ὅτι ζητεῖ Σαούλ ἰλθεῖν ἐπὶ Κεῖλᾳ διαφθεῖραι τὴν
πόλιν δι' ἐμέ. 11 Εἰ ἀποκλεισθήσεται; καὶ νῦν
εἰ καταβήσεται Σαούλ καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός
σου; Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπάγγειλον τῷ
δοῦλῳ σου· καὶ εἶπε Κύριος Ἀποκλεισθήσεται.
[12 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ, Εἰ παραδώσουσιν παρὰ
τῆς Κεῖλᾳ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄνδρας μου εἰς χεῖρας
Σαούλ; Καὶ εἶπεν Κύριος, Παραδώσουσιν.]

I. SAMUELIS, XXII. XXIII.

19 Nobe autem civitatem sacerdotum percussit
in ore gladii, viros et mulieres, et parvulos,
et lactentes, bovemque et asinum, et ovem in
ore gladii. 20 Evadens autem unus filius
Achimelech, filii Achitob, cujus nomen erat
Abiathar, fugit ad David, 21 Et annuntiavit
ei quod occidisset Saul sacerdotes Domini.
22 Et ait David ad Abiathar: Sciebam in
die illa, quod cum ibi esset Doeg Idumæus,
procul dubio annuntiaret Sauli: ego sum reus
omnium animarum patris tui. 23 Mane
mecum, ne timeas: si quis quæsierit animam
meam, quæret et animam tuam, mecumque
servaberis.

CAPUT XXIII.

1 Et annuntiaverunt David, dicentes: Ecce
Philistiim oppugnant Ceilam, et diripiunt
areas. 2 Consuluit ergo David Dominum,
dicens: Num vadam, et percutiam Philisthæos
istos? Et ait Dominus ad David: Vade, et
percuties Philisthæos, et Ceilam salvabis. 3 Et
dixerunt viri, qui erant cum David, ad eum:
Ecce nos hic in Judæa consistentes timemus:
quanto magis si ierimus in Ceilam adversum
agnuina Philisthinorum? 4 Rursum ergo
David consuluit Dominum. Qui respondens,
ait ei: Surge, et vade in Ceilam: ego enim
tradam Philisthæos in manu tua. 5 Abiit
ergo David, et viri ejus, in Ceilam, et
pugnavit adversum Philisthæos, et abegit
jumenta eorum, et percussit eos plaga
magna: et salvavit David habitatores Ceilæ.
6 Porro eo tempore, quo fugiebat Abiathar
filius Achimelech ad David in Ceilam, ephod
secum habcus descenderat. 7 Nuntiatum est
autem Sauli quod venisset David in Ceilam,
et ait Saul: Tradidit eum Deus in manus
meas, conclususque est, introgressus urbem,
in qua portæ et seræ sunt. 8 Et præcepit
Saul omni populo ut ad pugnam descenderet
in Ceilam, et obsideret David, et viros ejus.
9 Quod cum David rescisset, quia præpararet
ei Saul clam malum, dixit ad Abiathar
sacerdotem: Applica ephod. 10 Et ait David:
Domine Deus Israel, audivit famam servus
tuus, quod disponat Saul venire in Ceilam, ut
evertat urbem propter me: 11 Si tradent
me viri Ceilæ in manus ejus? et si descendet
Saul, sicut audivit servus tuus? Domine Deus
Israel, indica servo tuo. Et ait Dominus:
Descendet. 12 Dixitque David: Si tradent
me viri Ceilæ, et viros qui sunt mecum, in
manus Saul? Et dixit Dominus: Tradent-

13 וַיָּקָם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו כְּשֶׁשְׁמֹנֶת
 אִישׁ וַיֵּצְאוּ מִקְּעֵלָה וַיַּחֲלֹקְהוּ בְּשֵׂמֶרֶת
 וַיַּחֲלֹקְהוּ בְּשֵׂמֶרֶת הַדֶּשֶׁת כִּי־נִמְלֹט דָּוִד
 מִקְּעֵלָה וַיַּחֲלֹק לָאֵתָּה: 14 וַיָּשָׁב דָּוִד
 בְּמִדְבָּר בְּמִדְבָּרוֹת וַיָּשָׁב בְּהָר בְּמִדְבָּרוֹתָיו
 וַיִּבְקֹשׁהוּ שָׂאִיל כָּל־הַיָּמִים וְלֹא־נִתְּנוּ
 אֲלֵהֶם בְּדָוִד: 15 וַיָּרָא דָּוִד כִּי־נִצָּח שָׂאִיל
 לְבָקֶשׁ אֶת־נַפְשׁוֹ וְדָד בְּמִדְבָּרוֹתָיו בְּהָרָשָׁה:
 16 וַיָּקָם וַיֵּרָדְהוּ בְּרֶשֶׁת־אֵיל וַיִּלְךָ
 אֶל־דָּוִד בְּהָרָשָׁה וַיַּחֲזֹק אֶת־דָּוִד בְּאֲלֵהֶם:
 17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל־תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאָהוּ
 יַד־שָׂאִיל אֲבִי וְאִתָּהּ תִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
 וְאִנֹּכִי אֶתִּירֶדְךָ לְמִשְׁגָּח וְנִשְׁמָאֵל אֲבִי
 יָדָע כֵּן: 18 וַיִּכְרְתֶהוּ שְׁגִיחָם בְּרִית לִפְנֵי
 יְהוָה וַיָּשָׁב דָּוִד בְּהָרָשָׁה וַיֵּחֱזֶק וַיִּלְךָ
 לְבֵיתֹו: 19 וַיַּעֲלֶה זָפִים אֶל־שָׂאִיל
 חֲבֻצָתָהּ לֵאמֹר הֲלוֹא יָוִד מִסְּתֵמָר עָמָּה
 בְּמִדְבָּרוֹת בְּהָרָשָׁה בְּנִבְעָה חֲכִילָה אֲשֶׁר
 מִיָּמִין הַיַּשְׁמֹון: 20 וַעֲמָה לְכָל־אֵתָּה
 נִפְשָׁהּ הַמְּלָכָה לְהַחֲדִיחַ הָרָא וְלֵטֵי חֲסִידֹו
 בְּיַד הַמְּלָכָה: 21 וַיֹּאמֶר שָׂאִיל בְּרָכִים
 אַתָּם לַיהוָה כִּי הִסְלַתֶם עָלָי: 22 לְכָרָא
 הַקֵּנִי עוֹד תִּדְעָה וְרָאָה אֶת־מִקְוֹמוֹ אֲשֶׁר
 תִּתְּנֶה רַגְלֹו כִּי רָאָהוּ שָׁם כִּי אָמַר
 אֵלָיו עָלָם יַעֲרֹם הָרָא: 23 וַיִּצָּח דָּוִד
 מִכָּל הַמַּחְבְּאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם
 וּשְׁבָתָם אֵלָיו אֶל־כָּזֹו וַחֲלֹכָתָי אֶתְחַבֵּם
 וְהָיָה אִם־יִשְׁנֶנּוּ בָּרָצָה וְחַפְשָׁתָי אֲחֹו כָּל־
 אֲלָפִי וְחִתְּדָה: 24 וַיִּקְרָא וַיִּלְכֶּה זָפִיד
 לִפְנֵי שָׂאִיל וְדָד וַאֲנָשָׁיו בְּמִדְבָּר מַעֲוֶן
 בְּעֶרְבָה אֵל יָמִין הַיַּשְׁמֹון: 25 וַיִּלְךָ שָׂאִיל
 וַאֲנָשָׁיו לְבָקֶשׁ וַיַּגִּיד וַיִּגַּד הַמְּלָכָה
 וַיָּשָׁב בְּמִדְבָּר מַעֲוֶן וַיִּשְׁמַע שָׂאִיל וַיַּרְדָּה
 אֶת־רִדְדֹו מִדְבָּר מַעֲוֶן: 26 וַיִּלְךָ שָׂאִיל
 מִצָּר הַהֵר מִזָּה וְדָד וַאֲנָשָׁיו מִצָּד הַהֵר
 מִזָּה וַיְהִי דָּד גִּחְזָה לְלָכָה מִסְּפָג שָׂאִיל
 וְשָׂאִיל וַאֲנָשָׁיו עֲלֵמִים אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו
 לְהַפְשִׁים: 27 וּמִלְחָמָה כָּאֵל־שָׂאִיל לֵאמֹר
 מִתְּרָה וְלָכָה כִּי־קָשָׁמוּ כָל־שְׂתִים עַל־הָאָרֶץ:
 28 וַיָּשָׁב שָׂאִיל מִדָּדָה אֶתְּנִי דָּוִד וַיִּלְךָ
 לְחִבְתָּא כָל־שְׂתִים עַל־כֵּן הָרָא לְמַנְוֹם
 חֲחָמָה סָלַע הַמַּחְלֹקֶת:

13 Kai ἀνίστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ
 ὡς τετρακόςιοι καὶ ἐξήλθον ἐκ Κεϊλά, καὶ ἰπορεύοντο
 οὐ ἴαν ἰπορεύοντο· καὶ τῷ Σαουλ ἀπηγγέλη ὅτι
 διασείσονται Δαυὶδ ἐκ Κεϊλά, καὶ ἀνῆκε τοῦ ἰλθεῖν.
 14 Kai ἐκάθισεν ἐν Μασερίμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς
 στενοῖς, καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζίφ,
 ἐν τῇ γῇ τῇ αὐχμῶδει· καὶ ἐζήτηε αὐτὸν Σαουλ
 πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος
 εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. 15 Kai εἶδε Δαυὶδ ὅτι
 ἐξέρχεται Σαουλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυὶδ· καὶ Δαυὶδ
 ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμῶδει ἐν τῇ Καινῇ Ζίφ.
 16 Kai ἀνίστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαουλ καὶ ἰπορεύθη
 πρὸς Δαυὶδ εἰς Καινήν, καὶ ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας
 αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ. 17 Kai εἶπε πρὸς αὐτόν Μη
 φοβοῦ· ὅτι οὐ μὴ εὕρῃ σε ἡ χεὶρ Σαουλ τοῦ πατρὸς
 μου, καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ ἔσομαι
 σοι εἰς δεῦτερον, καὶ Σαουλ ὁ πατήρ μου οἶδεν
 οὕτως. 18 Kai διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώ-
 πιον Κυρίου· καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ, καὶ
 Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ. 19 Kai
 ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμῶδους πρὸς Σαουλ
 ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ ἐκρύπται
 παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρά ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ
 ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελὰ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ
 Ἰεσσαίμου; 20 Kai νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ
 βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαίνετω πρὸς ἡμᾶς·
 κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
 21 Kai εἶπεν αὐτοῖς Σαουλ Εὐλόγημένοι ὑμεῖς τῷ
 Κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσασθε περὶ ἐμοῦ. 22 Πορεύθητε
 ὁδὴ καὶ ἐτοιμάσατε ἔτι, καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὐ
 ἔσται ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὐ ἔπαυε, μή ποτε
 πανουργήσεται. 23 Kai ἴδετε καὶ γνῶτε, καὶ
 πορεύσασθε μετ' ὑμῶν· καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς
 γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιᾶσιν
 Ἰούδα. 24 Kai ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι καὶ ἰπορεύ-
 θησαν ἔμπροσθεν Σαουλ· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
 αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαὼν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν
 τοῦ Ἰεσσαίμου. 25 Kai ἰπορεύθη Σαουλ καὶ οἱ
 ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν· καὶ ἀπηγγέλαν τῷ
 Δαυὶδ, καὶ κατίβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ
 Μαὼν· καὶ ἤκουσε Σαουλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω
 Δαυὶδ εἰς τὴν ἔρημον Μαὼν. 26 Kai πορεύονται
 Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ
 τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους
 τοῦ ὄρους ἐκ τούτου· καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος
 πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαουλ, καὶ Σαουλ καὶ οἱ
 ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς
 ἄνδρας αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτούς. 27 Kai πρὸς
 Σαουλ ἦλθεν ἄγγελος λέγων Σπεῦδε καὶ δεῦρο, ὅτι
 ἀλλοφύλων ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν. 28 Kai ἀνίσταρε
 Σαουλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἰπορεύθη
 εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη
 ὁ τόπος ἐκεῖνος Πέτρα ἡ μερισθεῖσα.

13 Surrexit ergo David et viri ejus quasi
 sexcenti, et egressi de Ceila, huc atque illuc
 vagabantur incerti: nuntiatumque est Sauli
 quod fugisset David de Ceila, et salvatus
 esset: quam ob rem dissimulavit exire.
 14 Morabatur autem David in deserto in
 locis firmissimis, mansitque in monte solitu-
 dinis Ziph, in monte opaco: quærebat eum
 tamen Saul cunctis diebus: et non tradidit
 eum Deus in manus ejus. 15 Et vidit David
 quod egressus esset Saul ut quæreret animam
 ejus. Porro David erat in deserto Ziph in
 silva. 16 Et surrexit Jonathas filius Saul, et
 abiit ad David in silvam, et confortavit manus
 ejus in Deo: dixitque ei: 17 Ne timeas:
 neque enim inveniet te manus Saul patris
 mei, et tu regnabis super Israel, et ego ero
 tibi secundus, sed et Saul pater meus scit
 hoc. 18 Percussit ergo uterque fœdus coram
 Domino: mansitque David in silva: Jonathas
 autem reversus est in domum suam. 19 Ascenderunt
 autem Ziphæi ad Saul in Gabaa, dicentes: Nonne
 ecce David latitat apud nos in locis tutissimis silvæ, in colle
 Hachila, quæ est ad dexteram deserti? 20 Nunc
 ergo, sicut desideravit anima tua ut descenderes,
 descende: nostrum autem erit ut tradamus eum in
 manus regis. 21 Dixitque Saul: Benedicti vos a
 Domino, quia doluistis vicem meam. 22 Abite
 ergo, oro, et diligentius præparate, et curiosius
 agite, et considerate locum ubi sit pes ejus, vel
 quis viderit eum ibi: recogitat enim de me, quod
 callide insidiet ei. 23 Considerate et videte omnia
 latibula ejus, in quibus absconditur: et revertimini
 ad me ad rem certam, ut vadam vobiscum; quod
 si etiam in terram se abstruserit, perscrutabor
 eum in cunctis millibus Juda. 24 At illi surgentes
 abierunt in Ziph ante Saul: David autem et viri
 ejus erant in deserto Maon, in campestribus,
 ad dexteram Jesimon. 25 Ivit ergo Saul et
 socii ejus ad quærendum eum: et nuntiatum
 est David, statimque descendit ad petram, et
 versabatur in deserto Maon; quod eum audisset
 Saul, persecutus est David in deserto Maon. 26
 Et ibat Saul ad latus montis ex parte una:
 David autem et viri ejus erant in latere
 montis ex parte altera: porro David desperabat
 se posse evadere a facie Saul: itaque Saul et
 viri ejus, in modum coronæ cingebant David et
 viros ejus, ut caperent eos. 27 Et nuntius
 venit ad Saul, dicens: Festina, et veni, quoniam
 infuderunt se Philistiim super terram. 28
 Reversus est ergo Saul desistens persequi David,
 et perrexit in occursum Philistinorum; propter
 hoc vocaverunt locum illum, Petram dividentem.

וַיַּעַל דָּוִד מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב בְּמַצְדֹת עֵיזִי
 גָּדִי : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב שָׂאִל מֵאֶחָיו
 פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְדּוּ לוֹ לְאַמֵּר הַקָּה דָּוִד
 בְּמַדְבַּר עֵיזִי גָּדִי : וַיִּקַּח שָׂאִל שְׁלֶשֶׁת
 אֲלָתִים אִישׁ בְּחֹר מִקְל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחַ
 לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד וְאֶת־שָׂאִל עַל־פָּנָיו
 הַיְעָלִים : וַיָּבֹא אֶל־בְּדֹרוֹת הַצֹּמֶן עַל־
 הַדֶּקֶה וְשָׁם מַעְזָה וַיָּבֹא שָׂאִל לְחַסֵּה
 אֶת־נַגְלָיו וְדָוִד וְאֶת־שָׂאִל בְּנִדְבָתִי הַמַּעְזָה
 וְשָׁבִים : וַיִּמְרָר אֲנָשִׁי דָּוִד אֵלָיו הַקָּה
 הַיּוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה אֵלָיו הַקָּה אֲנִי
 לָחֹם אֶת־יָדְיָךְ בְּדָהּ וְעַשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר
 יִיטֵב בְּעֵינֶיךָ וַיָּקָם דָּוִד וַיִּכְרֹת אֶת־כִּנְתָּ
 הַפָּעִיל אֲשֶׁר־לְשָׂאִל בְּקֵט : וַיְהִי אַחֲרֵי
 כֵן וַיָּקֶה לְבַדְּדָהּ אֹתָהּ עַל אֲשֶׁר בָּרַח אֶת־
 בָּהָּ אֲשֶׁר לְשָׂאִל : וַיִּמְרָר לְאֶתְשָׁיו
 חֲלִילָה לִי מִיְהוָה אֲסַמְּכָהּ אֶת־הַדֶּבֶר
 הַזֶּה לְאֹדִי לְמַשְׁחִית וְיִתְּנָה לְשֹׁלֹחַ דָּי
 בְּיָד כְּרִמְסִים וְיִתְּנָה הוּא : וַיִּשְׁפַּע
 דָּוִד אֶת־אֲנָשָׁיו בְּדָבָרִים וְלֹא נָהָם לָחֹם
 אֶל־שָׂאִל וְשָׂאִל קָם מִמַּעְזָה וַיִּלְחַ
 בְּדָהּ : וַיָּקָם דָּוִד אַחֲרֵיהֶן וַיִּבֹּא
 לְמַעְזָה וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא אַחֲרֵי־שָׂאִל לְאֶמֶר
 אֲלֵךְ הַמַּלְחָה וַיָּבֹט שָׂאִל אַחֲרָיו וַיִּתֵּן
 דָּוִד אֶמְצִים אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה : וַיִּמְרָר דָּוִד
 לְשָׂאִל לָמַח הַשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי אָדָם לְאֶמֶר
 הַקָּה דָּוִד מִבִּקְשׁ הַדֶּקֶה : וַיְהִי הַקָּה הַיּוֹם
 הַזֶּה רָצָה עֵינָיו אֶת אֲשֶׁר־נִבְחָה וְיִתְּנָה
 חַיִּים בְּיָדוֹ בְּמַעְזָה וְאֶמֶר לְחַדְשָׁהּ וַיִּתֵּן
 עֲלֶיהָ וַיִּמְרָר לְאֶתְשֵׁלָח דָּי כַּאֲשֶׁר כִּי
 מִשְׁחִית וְיִתְּנָה הוּא : וַיָּבֹא רָאָה נָם רָאָה
 אֶת־בָּהָה מַעְלָה בְּדָי כִּי בְּכַרְתִּי אֶת־
 בָּהָה מַעְלָה וְלֹא תִרְבֶּה דָּע תִּחַח כִּי
 אִין בְּדָי רָצָה וְשָׁפַע וְלֹא־תִקְרָא לָהּ
 וַיִּקַּח בָּהָה אֶת־נִפְשִׁי לְקַחְתָּהּ : וַיִּשְׁפַּט
 יְהוָה בְּיָדוֹ וַיִּבְרָךְ וַיִּתְּנָה חַיִּים וַיְהִי
 לֹא תִתְּנֶה־בָּהּ : וַיִּשְׁפַּט יִמְרָר מִשָּׁל
 תִּקְרָא מִרְשָׁעִים וַיִּבֹּא הַשֶּׁעַ וַיְהִי לֹא
 תִתְּנֶה־בָּהּ : וַיִּתְּנֶה מִי נָצָא מִלְחָה
 וְשָׂאִל אַחֲרָיו מִי אֶתְנָה רָצָה אַחֲרָיו
 בְּלֵב מִרְ אַחֲרָיו פָּרַעַשׁ אַחֲדָה : וַיִּתְּנָה
 וְיִתְּנָה לְדָוִד וְשָׁפַט בְּיָדוֹ וַיִּבְרָךְ וַיִּתְּנָה
 וַיִּבְרַךְ אֶת־דָּוִד וַיִּשְׁפָּטֵהּ מִיָּד :

1 ΚΑΙ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκείθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς
 στενοῖς Ἐνγαδδί. 2 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνίστηναι
 Σαουλ ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη
 αὐτῷ λεγόντων ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐνγαδδί.
 3 Καὶ ἔλαβε μεθ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν
 ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν
 τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον
 Σαδδαίμ. 4 Καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν
 ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον
 καὶ Σαουλ εἰσῆλθε πυρασκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ
 οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο.
 5 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ ἡ
 ἡμέρα αὕτη ἣν εἶπε Κύριος πρὸς σὲ παραδύναι
 τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις
 αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου· καὶ ἀνέστη
 Δαυὶδ καὶ ἀφείλε τὸ περὺγιον τῆς διπλοῖδος τοῦ
 Σαουλ λαθραίως. 6 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα
 καὶ ἐπάταξε καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτόν, ὅτι ἀφείλε τὸ
 περὺγιον τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
 πρὸς τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ Μηδάρῳ μοι παρὰ Κυρίου,
 εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ
 Κυρίου ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν, ὅτι χριστὸς
 Κυρίου ἐστὶν οὗτος. 8 Καὶ ἐπεισε Δαυὶδ τοὺς ἀνδρας
 αὐτοῦ ἐν λόγοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας
 θῆσαι τὸν Σαουλ· καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη
 τὴν ὁδόν. 9 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ
 τοῦ σπηλαίου· καὶ ἐβόησε Δαυὶδ ὀπίσω Σαουλ
 λέγων Κύριε βασιλεῦ· καὶ ἐπίβλεψε Σαουλ εἰς τὰ
 ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἔκρυψε Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
 ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. 10 Καὶ εἶπε
 Δαυὶδ πρὸς Σαουλ Ἰνα τί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ
 λαοῦ λεγόντων Ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχὴν σου ;
 11 Ἰδοὺ εἰς τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἠωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί
 σου ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου
 ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἤβουλήθην ἀποκτεῖναί
 σε, καὶ ἐφείσάμην σου καὶ εἶπα Οὐκ ἐποιῶ χεῖρά
 μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς Κυρίου οὗτός ἐστι.
 12 Καὶ ἰδοὺ τὸ περὺγιον τῆς διπλοῖδος σου ἐν τῇ
 χεῖρί μου, ἐγὼ ἀφῆρηκα τὸ περὺγιον καὶ οὐκ
 ἀπέκταγά σε· καὶ γυνῶθι καὶ ἴδε σήμερον ὅτι οὐκ
 ἐστὶ κακία ἐν τῇ χεῖρί μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀτίησις
 καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ, καὶ σὺ δεσμέυεις τὴν
 ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. 13 Δικᾶσαι Κύριος ἀνά
 μίσον ἑμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδικῆσαι σοὶ Κύριος ἐκ σοῦ,
 καὶ ἡ χεῖρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ. 14 Καθὼς λέγεται
 ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία Ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται
 πλημύλεια· καὶ ἡ χεῖρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ.
 15 Καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃς, βασιλεῦ
 Ἰσραὴλ ; ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σὺ ; ὀπίσω κυνὸς
 τεθνηκότος καὶ ὀπίσω ψύλλου ἐνός ; 16 Γίνετο
 Κύριος ἐκ κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀνά μίσον ἑμοῦ
 καὶ ἀνά μίσον σοῦ, ἴδοι Κύριος καὶ κρίναι τὴν
 ἰρίαν μου καὶ δικᾶσαι μοι ἐκ χειρὸς σου.

1 ASCENDIT ergo David inde, et habitavit
 in locis tutissimis Engaddi. 2 Cumque re-
 versus esset Saul, postquam persecutus est
 Philisthæos, nuntiaverunt ei, dicentes : Ecce,
 David in deserto est Engaddi. 3 Assumens
 ergo Saul tria millia electorum virorum ex
 omni Israel, perrexit ad investigandum David
 et viros ejus, etiam super abruptissimas
 petras, quæ solis ibicibus perviæ sunt. 4 Et
 venit ad caulas ovium, quæ se offerebant
 vianti ; eratque ibi spelunca, quam ingressus
 est Saul, ut purgaret ventrem : porro David
 et viri ejus in interiore parte speluncæ latebant.
 5 Et dixerunt servi David ad eum : Ecce dies,
 de qua locutus est Dominus ad te : Ego tradam
 tibi inimicum tuum, ut facias ei sicut placuerit
 in oculis tuis. Surrexit ergo David, et præcudit
 oram chlamydis Saul silenter. 6 Post hæc
 percussit cor suum David, eo quod abscedisset
 oram chlamydis Saul. 7 Dixitque ad viros
 suos : Propitius sit mihi Dominus, ne faciam
 hanc rem domino meo, christo Domini, ut
 mittam manum meam in eum, quia christus
 Domini est. 8 Et confregit David viros suos
 sermonibus, et non permisit eos ut consurge-
 rent in Saul : porro Saul exurgens de spelunca,
 pergebat cœpto itinere. 9 Surrexit autem et
 David post eum : et egressus de spelunca,
 clamavit post tergum Saul, dicens : Domine mi
 rex. Et respexit Saul post se : et inclinans se
 David pronus in terram, adoravit, 10 Dixit-
 que ad Saul : Quare audis verba hominum
 loquentium, David querit malum adversum
 te ? 11 Ecce hodie viderunt oculi tui, quod
 tradiderit te Dominus in manu mea in
 spelunca : et cogitavi ut occiderem te, sed
 pepercit tibi oculus meus ; dixi enim : Non
 extendam manum meam in dominum meum,
 quia christus Domini est. 12 Quin potius
 pater mi, vide, et cognosce oram chlamydis
 tuæ in manu mea : quoniam cum præscin-
 derem summitatem chlamydis tuæ, nolui
 extendere manum meam in te ; animadvertite,
 et vide, quoniam non est in manu mea
 malum, neque iniquitas neque peccavi in te :
 tu autem insidiaris animæ meæ ut auferas
 eam. 13 Judicet Dominus inter me et te, et
 ulciscatur me Dominus ex te : manus autem
 mea non sit in te. 14 Sicut et in proverbio
 antiquo dicitur : AB IMPIIS egredietur
 impietas : manus ergo mea non sit in te.
 15 Quem persequeris, rex Israel ? quem
 persequeris ? canem mortuum persequeris,
 et pulcem unum. 16 Sit Dominus judex,
 et judicet inter me et te : et videat, et judicet
 causam meam, et eruat me de manu tua.

שמואל א כד כה

וַיְהִי כַּכֹּלֹת דָּוִד לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־שָׁאֵל וַיֹּאמֶר שָׁאֵל מִלֵּלָהּ יְהוָה
בְּנִי דָוִד וַיֹּאמֶר שָׁאֵל קִלְוֹ וַיִּבְרַךְ : 18 וַיֹּאמֶר
אֶל־דָּוִד צִדִּיק אַתָּה מִפָּנַי כִּי אַתָּה גְּמַלְתָּנִי
חַטּוֹתֶיךָ וַיֹּאמֶר גְּמַלְתִּיךָ חֲרָקָה : 19 וַאֲמַן
הַצֹּדֵק הַזֶּה אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ אֵמָּה מִלִּפְנֵי
אֲתָּה אֲשֶׁר סָבַרְנִי יְהוָה בְּיָדְךָ וְלֹא חֲרָקְתָּנִי :
20 וְכִי־מָצָא אִישׁ אֶת־אֹיְבֹוֹ וְשָׁלַחֵהּ בְּיָדְךָ
מִלִּפְנֵי יְהוָה וְשָׁלַמְתָּ מִלִּפְנֵי הַחַיִּים הַזֶּה
הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִּי : 21 וְעַתָּה חֲרָק
יְדֵעֲתִי כִּי מָלַךְ תִּמְלֹךְ וְלֹא־תִּבְרַךְ בְּיָדְךָ
מִמְלַכֶּת יִשְׂרָאֵל : 22 וְעַתָּה הִשְׁבַּעָה לִּי
בַּיְהוָה אֱסִימָכְרִית אֶת־זִרְעִי אַחֲרַי וְאִם
תִּשְׁמַד אֶת־שְׁמִי מִגִּבּוֹר אֲמִי : 23 וַיִּשְׁבַּע
דָּוִד לְשָׁאֵל בְּלִילָהּ שָׁאֵל אֶל־בֵּיתוֹ וְדָוִד
וַאֲנָשָׁיו צָלוּ עַל־הַמַּצְרָח :

פרשה כה :

וַיִּגְמַר שָׁאֵל וַיִּקְבְּצֵהוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיִּסְפְּדוּלֹו וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּבֵיתוֹ בְּרַמָּתָה וְגַם
דָּוִד וַיִּבְרַךְ אֶל־מַדְבַּר שָׁמָּה : 18 וַאֲשֶׁר
בְּמַעֲזוֹ וּבְמַעֲזוֹהוּ בְּכַרְמֵל וְהָאִישׁ הַזֶּה
מָאֹד קָלוּ וְצֹאן שְׁלֹש־חֲלָלִים וְחֶלֶד עֲצִים
וַיְהִי בְּבָנָיו אֶת־צִמְאֵן בְּכַרְמֵל : 19 וְשָׁאֵל
הָאִישׁ הַזֶּה וְשָׁאֵל אֲשֶׁר־אֲבִיגַיִל וְהָאִשָּׁה
מִבֶּת־שָׁאֵל נִפְתָּח הָאִדָּה וְהָאִישׁ הַזֶּה
וְכָע מַעֲלָלִים וְהָאִישׁ הַזֶּה : 20 וַיִּשְׁמַע דָּוִד
בְּמַדְבַּר בְּרַגְלָיו הַזֶּה אֶת־צִמְאֵן : 21 וַיִּשְׁלַח
דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לְנְעָרָיו
צָלוּ כַּרְמֵלָה וְכַרְמֵלָה אֶת־נָבָל וְשָׁאֵלֶיכֶם
לֹא בַשְּׂמִי לְשָׁלוֹם : 22 וַיִּמְרָצוּם כָּה לְחִי
וְאֶתָּה שָׁלוֹם וְכִי־הָיָה שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר־לָהּ
שָׁלוֹם : 23 וְעַתָּה שְׁמַעְתִּי כִּי גָזִים לָהּ
עָשָׂה הָרָעִים אֲשֶׁר־לָהּ הִנֵּה עָשָׂה לָהּ
הַכְּלָמָה וְלֹא־תִבְרַךְ לְחַם מִאֲמָהָ כָּל־יְמֵי
הַיּוֹתָם בְּכַרְמֵל : 24 וְשָׁאֵל אֶת־נְעָרָיו וַיִּבְרָחוּ
לָהּ וַיִּמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֹל בְּעֵינֶיהָ קָרַע־לִבָּהּ
מִכֹּחַ בְּנֵי הַקְּדֻשָּׁה אֲתָּה אֲשֶׁר תִּשְׁמַד
לְעַבְדִּי וְלִבְנֵי דָוִד : 25 וְנָבָל בְּעֵינֵי דָוִד
וַיִּבְרָךְ אֶת־נָבָל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם
יְהוָה וַיִּמְחָה : 26 וַיִּצֵּן נָבָל אֶת־עַבְדֵּי דָוִד
וַיֹּאמֶר כִּי דָוִד יָמִי בְּרִי־שָׁמַיִם הַיּוֹם כִּי
עָבָדְתִּי חַטּוֹתֶיךָ אִישׁ מִפָּנַי אֲדָנִי :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Δ'. κδ, κε'.

17 Kai igeneto ws συνετίλεισε Δαυιδ τὰ ῥήματα
ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαουλ, καὶ εἶπε Σαουλ Ἡ
φωνὴ σου αὕτη, τέκνον Δαυιδ; καὶ ἦρε Σαουλ
τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσε. 18 Kai εἶπε Σαουλ
πρὸς Δαυιδ Δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ, ὅτι σὺ ἀνταπέ-
δωκάς μοι ἀγαθὰ, ἐγὼ δὲ ἀνταπιδωκά σοι κακά. 19
Καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον & ἐποίησάς μοι
ἀγαθὰ, ὡς ἀπέλεισέ με Κύριος εἰς χεῖράς σου
σήμερον καὶ οὐκ ἀπέτεινάς με. 20 Καὶ ὅτι εἰ εὖροι
τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει καὶ ἐκπέμψοι αὐτὸν
ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ Κύριος ἀποτίσει αὐτῷ ἀγαθὰ,
καθὼς πεποίηκας σήμερον. 21 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ
γινώσκω ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις, καὶ στήσεται
ἐν χεὶρί σου ἡ βασιλεία Ἰσραὴλ. 22 Καὶ νῦν
δμοσὸν μοι ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ
σπέρμα μου ὅπως μου, οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου
ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου. 23 Καὶ ὥμοσε Δαυιδ
τῷ Σαουλ· καὶ ἀπῆλθε Σαουλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ,
καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν
Μισσιρὰ στενὴν.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ ἀπῆθανε Σαμουὴλ, καὶ συναθροίζονται
πᾶς Ἰσραὴλ καὶ κόπτονται αὐτόν, καὶ θάπτουσιν
αὐτόν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαίμ· καὶ ἀνέστη
Δαυιδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μαὼν. 2 Καὶ
ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαὼν, καὶ τὰ ποιμνία αὐτοῦ
ἐν τῷ Καρμήλῳ· καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα,
καὶ τούτῳ ποιμνία τρισχίλια καὶ αἶγες χίλια· καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ
Καρμήλῳ. 3 Καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ
ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀβιγαίᾳ· καὶ ἡ γυνή
αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ ἀγαθὴ τῷ εἶδει σφόδρα,
καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτη-
δεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός. 4 Καὶ ἤκουσε
Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμήλιος
τὸ ποιμνιον αὐτοῦ. 5 Καὶ ἀνέστειλε Δαυιδ δέκα
παιδάρια, καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις Ἀνάβητε εἰς
Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρωτήσατε
αὐτόν ἐπὶ τῷ δνόματί μου εἰς εἰρήνην, 6 Καὶ
εἰρεῖτε τὰδε εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός
σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα. 7 Καὶ νῦν
ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σου
οἳ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπε-
κώλυσάμεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετείλαμεθα αὐτοῖς
οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ. 8
Ἐρώτησον τὰ παιδάρια σου, καὶ ἀπαγγελοῦσί
σοι· καὶ εὐρίτωσον τὰ παιδάριά σου χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκομεν·
δὸς δὴ & ἰδὼν εὖρε ἡ χεὶρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ
Δαυιδ. 9 Καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια καὶ λαλοῦσι
τούς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ δνόματι Δαυιδ. Καὶ
ἀνεπήδησε 10 Καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ
Δαυιδ καὶ εἶπε Τίς ὁ Δαυιδ καὶ τίς ὁ υἱὸς
Ἰσσαί; σήμερον πεπληθυμμένοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἀνα-
χωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

I. SAMUELIS, XXIV. XXV.

17 Cum autem complisset David loquens
sermone hujusmodi ad Saul, dixit Saul :
Numquid vox hæc tua est fili mi David ? Et
levavit Saul vocem suam, et flevit : 18 Dixit-
que ad David : Justior tu es quam ego : tu
enim tribuisti mihi bona : ego autem reddidi
tibi mala. 19 Et tu indicasti hodie quæ
feceris mihi bona : quomodo tradiderit me
Dominus in manum tuam, et non occideris me.
20 Quis enim cum invenerit inimicum suum,
dimittet eum in via bona ? Sed Dominus
reddat tibi vicissitudinem hanc, pro eo quod
hodie operatus es in me. 21 Et nunc quia
scio quod certissime regnatus sis, et habiturus
in manu tua regnum Israel : 22 Jura mihi
in Domino, ne deleas semen meum post me,
neque auferas nomen meum de domo patris
mei. 23 Et juravit David Sauli. Abiit ergo
Saul in domum suam ; et David et viri ejus
ascenderunt ad tutiora loca.

CAPUT XXV.

1 MORTUUS est autem Samuel, et congre-
gatus est universus Israel, et planxerunt eum,
et sepelierunt eum in domo sua in Ramatha.
Consurgensque David descendit in desertum
Pharan. 2 Erat autem vir quispiam in
solitudine Maon, et possessio ejus in Carmelo, et
homo ille magnus nimis : erantque ei oves tria
millia, et mille capræ : et accidit ut tonderetur
grex ejus in Carmelo. 3 Nomen autem viri
illius erat Nabal : et nomen uxoris ejus
Abigail ; eratque mulier illa prudentissima et
speciosa : porro vir ejus durus, et pessimus,
et malitiosus : erat autem de genere Caleb.
4 Cum ergo audisset David in deserto quod
tonderet Nabal gregem suum, 5 Misit decem
juvenes, et dixit eis : Ascendite in Carmelum,
et venietis ad Nabal, et salutabitis eum ex
nomine meo pacifice. 6 Et dicetis : Sit
fratribus meis, et tibi pax, et domui tuæ pax,
et omnibus, quæcumque habes, sit pax.
7 Audiavi quod tonderent pastores tui, qui erant
nobiscum in deserto : nunquam eis molesti
fuimus, nec aliquando defuit quidquam eis de
grege, omni tempore quo fuerunt nobiscum in
Carmelo. 8 Interroga pueros tuos, et indica-
bunt tibi. Nunc ergo inveniant pueri tui
gratiam in oculis tuis : in die enim bona
venimus : quodcumque invenerit manus tua, da
servis tuis, et filio tuo David. 9 Cumque venis-
sent pueri David, locuti sunt ad Nabal omnia
verba hæc ex nomine David : et siluerunt.
10 Respondens autem Nabal pueris David, ait :
Quis est David ? et quis est filius Isai ? hodie
increverunt servi qui fugiunt dominos suos.

11 וְלִקְחֹתִי אֶת־לֶחְמִי וְאֶת־מִיִּי וְאֶת־
טֶבֶחֱתִי אֲשֶׁר שִׁבַּחְתִּי לַיהוָה וְנִתְּנִי
לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אִי מֵהָ
הַמָּדָה: 12 וַיִּחַדְקוּ בַּעֲרִידוֹת לְדֶרֶךְם וַיָּשֻׁבוּ
וַיָּבֹאוּ וַיִּגְדּוּ לוֹ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
13 וַיֹּאמְרוּ דָוִד לְאֲנָשָׁיו חֲנֹנוּ אִישׁ אֶת־
חֲרָפוֹ וַיַּחֲנֹנוּ אִישׁ אֶת־חֲרָפוֹ וַיַּחֲנֹר
בַּמִּדְבָּר אֶת־חֲרָפוֹ וַיַּעֲלֵה אֶת־כִּנּוֹר דָּוִד
בְּפֶתַח מְאוֹת אִישׁ וּמִתָּנִים וְשָׁבַע עַל־
הַגִּבּוֹרִים: 14 וְלִאֲבִיגַי־אִשְׁתּוֹ כָּל־הַיָּד
בְּעֶרְמָתָהּ מִהַנְּעָרִים לְאִמָּה הַנָּחָף שָׁלַח
דָּוִד מַלְאָכָיו מִמִּדְבָּר לְבָרָךְ אֶת־אֲבִיגַיִם
וַיַּעֲטוּ בָהֶם: 15 וְהַמְאֲשִׁים טָבִים לִנְי מֵאֵד
וְלֹא הִכְלִמְנוּ וְלֹא־פָקְדְנוּ מֵאִמָּה כָּל־
יְמֵי הַחַיִּתִּלְכֵנוּ אִתָּם בְּהִיחַתָּהּ בַּשָּׂדֶה:
16 חֲסִמָּה הָיָה עָלֵינוּ בְּסִלְלָהָ בְּסִיּוּמָם
כְּלִי־יָמִי הִיחַתָּהּ עִמָּם רַעִים הִצָּאָהּ:
17 וְעַתָּה דַּעִי וְיָדָעִי מִחֲתָפְשִׁי כִּי־קָלָהָ
הַרְעָה אֶת־אֲבִיגַיִם וְעַל־כֵּן־בִּיתָהּ וְהוּא
בְּרָבִלְעַל מִדְבָּר אֵלָיו: 18 וַתִּמְחַר
אֲבִיגַיִל וַתִּקַּח מֵאִתָּהּ לֶחֶם וּשְׁנַיִם
בָּבִלְיוֹן וְחֶמֶשׁ צֶאֱזָה וְחֶמֶשׁ קִיָּם
וְחֶמֶשׁ חֲמִשִּׁים וְחֶמֶשׁ חֲמִשִּׁים וְחֶמֶשׁ
עֶלְפִי־חֲמִשִּׁים: 19 וַתֹּאמֶר לְנַעֲרֶיהָ עֲבֹדוּ
לְפָנַי הַיּוֹם אַחֲרֵיכֶם בָּצֵא וְלֹא־שָׁמָּה נָגַל
לֹא הִקְדַּח: 20 וְהָיָה תִּימָה וְרַבְּתָה עַל־
הַחֲמֹר וְיִנְדַּח בְּסֶחֱרָה חֲסֵר וְהָיָה דָוִד
וְאֲנָשָׁיו יִדְרִים לְקִרְיָתָהּ וַתִּפְגַּשׁ אִתָּם:
21 וַדַּח אִמָּר אֵלֶּה לְאִמָּה שְׂמִי־אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר לָיָה בַּמִּדְבָּר וְלֹא־נִקְדַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־
לִי מֵאִמָּה וַיִּשְׁבְּלִי דָחַח פֶּתַח טֹבָחָה:
22 כִּי־נִשְׁעַח אֶל־חֵמֶם לְאִתָּהּ דָּוִד וְכֹחַ
יָסִיף אֶת־אֲשִׁירֵי מִכָּל־אֲשֶׁר־לִי עַד־אֲדָר
הַבָּקָר מִשְׁתֵּי־בָקָר: 23 וַתֹּאמֶר אֲבִיגַיִל
אֶת־דָּוִד וַתִּמְחַר וַתִּבְדֹּק מֵעַל הַחֲמֹר
וַתִּפְּלֵל לֵאמֹר דָּוִד עַל־כֵּן־הָיָה וַתִּשְׁתַּחֲוֶה
אֶרֶץ: 24 וַתִּפְּלֵל עַל־בָּבִלְיוֹן וַתֹּאמֶר בְּרָאִי
אֲדֹנָיִי הַעֲזֹן וַיַּחֲבִיר־נָא אֶת־חֲסִי־
וּשְׁבַע אֶת־דְּבָרֵי אֶת־חֲסִי: 25 אֶל־נָא
יָשִׁים אֲדֹנָיִי אֶת־לְבָבוֹ אֶל־אִישׁ הַבָּלְעַל
הַיָּד עַל־נָגַל כִּי כִשְׁמֹל בְּדֹחָמָה נָגַל
שָׁמָּה וַיִּבְלָה עִמּוֹ וַאֲנִי אֶת־חֲסִי לֹא־
רָאִיתִי אֶת־גַּעְרִי אֲדֹנָיִי אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי:

11 Καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν
μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τίθηκα τοῖς κείρουσί
μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν οἷς
οὐκ οἶδα πόθεν εἰσὶ; 12 Καὶ ἀπεστράφησαν τὰ
παιδάρια Δαυὶδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνίστρεψαν
καὶ ἦλθον καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ
ῥήματα ταῦτα. 13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν
αὐτοῦ Ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ
ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυὶδ ὡς τετρακῆσιοι ἄνδρες,
καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν. 14 Καὶ
τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναίκεϊ Νάβαλ ἀπήγγειλεν ἐν τῶν
παιδαρίων λέγων Ἰδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ
ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν. 15 Καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ
ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς οὐδὲ ἐνετίλαντο
ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὅς ἤμεν παρ' αὐτοῖς,
16 Καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ ὡς τεῖχος ἦσαν
περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς
ἡμέρας ὅς ἤμεν παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ
ποιμνιον. 17 Καὶ νῦν γινώμι καὶ ἴδε σὺ τί ποιήσεις,
ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ οὗτος υἱὸς λοιμῶς καὶ οὐκ
ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν. 18 Καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία
καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἶνου
καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα καὶ πέντε οἶφι
ἀλφίτου καὶ γομῶν ἐν σταφίδος καὶ διακοσίας παλά-
θας, καὶ ἔδωκε ἐπὶ τοὺς ὄνους. 19 Καὶ εἶπε τοῖς
παιδαρίοις αὐτῆς Προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι· καὶ τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε. 20 Καὶ ἐγενήθη αὐτῆς
ἐπιβεβηκυῖς ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν
σκέπη τοῦ ὄρου, καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ
κατεβαίνον εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπήντησεν
αὐτοῖς. 21 Καὶ Δαυὶδ εἶπεν Ἵσως εἰς ἀδικον
πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ
ἐνετελέμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθὲν,
καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. 22 Τάδε
ποιῆσαι ὁ θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τάδε προσθεῖη, εἰ
ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ ἕως πρὸς
οὐροῦντα πρὸς τοῖχον. 23 Καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν
Δαυὶδ, καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου,
καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν. 24 Ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Ἐν ἐμοί, κύριέ μου, ἡ
ἀδικία μου. λαλήσάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά
σου, καὶ ἀκουσον λόγων τῆς δούλης σου. 25 Μὴ
δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ οὗτός ἐστι· Νάβαλ ὄνομα αὐτῷ καὶ
ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ
εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ κυρίου μου ἃ ἀπέστειλας.

11 Tollam ergo panes meos, et aquas meas, et
carnes pecorum, quæ occidi tonsoribus meis, et
dabo viris quos nescio unde sint? 12 Regressi
sunt itaque pueri David per viam suam, et
reversi venerunt, et nuntiaverunt ei omnia
verba quæ dixerat. 13 Tunc ait David pueris
suis: Accingatur unusquisque gladio suo. Et
accincti sunt singuli gladiis suis, accinctusque
est et David ense suo: et secuti sunt David
quasi quadringenti viri: porro ducenti
remanserunt ad sarcinas. 14 Abigail autem
uxori Nabal nuntiavit unus de pueris suis,
dicens: Ecce, David misit nuntios de deserto,
ut benedicerent domino nostro: et aversatus
est eos; 15 Homines isti, boni satis fuerunt
nobis, et non molesti: nec quidquam aliquando
periiit omni tempore, quo fuimus conversati
cum eis in deserto; 16 Pro muro erant nobis
tam in nocte quam in die, omnibus diebus
quibus pavimus apud eos greges. 17 Quam
ob rem considera, et recogita quid facias:
quoniam completa est malitia adversum virum
tuum, et adversum domum tuam, et ipse est
filius Belial, ita ut nemo possit ei loqui.
18 Festinavit igitur Abigail, et tulit ducentos
panes, et duos utres vini, et quinque arietes
coctos, et quinque sata polentæ, et centum
ligaturas uvæ passæ, et ducentas massas
caricarum, et posuit super asinos. 19 Dixitque
pueris suis: Præcedite me; ecce, ego post
tergum sequar vos: viro autem suo Nabal non
indicavit. 20 Cum ergo ascendisset asinum,
et descenderet ad radices montis, David et
viri ejus descendebant in occursum ejus,
quibus et illa occurrit. 21 Et ait David: Vere
frustra servavi omnia quæ hujus erant in
deserto, et non periiit quidquam de cunctis quæ
ad eum pertinebant: et reddidit mihi malum
pro bono. 22 Hæc faciat Deus inimicis David,
et hæc addat, si reliquero de omnibus quæ ad
ipsum pertinent usque mane, mingentem ad
parietem. 23 Cum autem vigisset Abigail
David, festinavit, et descendit de asino, et
procidit coram David super faciem suam, et
adoravit super terram, 24 Et cecidit ad pedes
ejus, et dixit: In me sit, domine mi, hæc
iniquitas: loquatur, obsecro, ancilla tua in
auribus tuis: et audi verba famulæ tuæ.
25 Ne ponat, oro, dominus meus rex cor
suum super virum istum iniquum Nabal:
quoniam secundum nomen suum stultus est,
et stultitia est cum eo: ego autem ancilla tua
non vidi pueros tuos, domine mi, quos misisti.

26 ועתה אדני חרונתך וחרונת פשע אשר
מנעך יהיה מפני כדמים וחושע נדך
לך ועתה יהי כנגד אישך וימבקשם
אל-אדני רעה: 27 ועתה הפקדנה הזאת
אשר-הביא שפקדנה לאדני ונתקד לנערים
המהלכים ברגלי אדני: 28 קם נא
לפושע אמתך פירעשו געשו יהיה
לאדני בית נאמן כרמלקות יהיה אדני
גללים ורעה לאתפצא בך ממתי: 29
וגם אדם לרפף ילבקש את-נפשו
ויהיה נפש אדני צרחה וצרחו קהלים
את יהיה אלהיה ואח גפש אישך
יחלצק ביהוה בך הקלע: 30 ויהי כר
געשו יהיה לאדני ככל אשר-דבר אהר
השוכה עלה וצוה לנגיד עלי-ישראל:
31 ולידתה נא וליה לפתחה ולמכשול
לב לאדני ולשפחה דם חכם וליחושע
אדני לו וחיטב יהיה לאדני וזכרה
את-אמתה: 32 ויאמר דוד לאביגיל
ברכה יהיה אלהי ישראל אשר שלחה
היום חנה לקראתי: 33 וברכה טעמה
וברכה אמת אשר פלאתי היום הגה
מפני כדמים וחושע נד לי: 34 ואולם
חרייה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע
אתה פי לולי מחרת ופבאלי לקראתי
פי אכחור לנגד צדאור הפקר משתין
פקר: 35 ויקח דוד מנחה את אשר
הביאה לו ולה אמר עלי לשלום
לביהמה ראי שמעתי בקולך ואשא פקדך:
36 ופבא אביגיל אל-נגל והפדה לו משתה
בביתו כמשתה הפלח ולב נגל טוב
עליו והוא שבר צדאור ולא-הצדה לו
דבר חסון ודול צדאור הפקר: 37 ויהי
בפקר בצאת חיל מנגל ומגדלו אשר
את-הדברים האלה וגמת לבו בחרפו
והוא הגה לאביו: 38 ויהי כשערת הימים
ויגף יהיה את-נגל וגמת: 39 ושמע דוד
פי מת נגל ויאמר ברחה יהיה אשר רב
את-ליב חרפתי מיד נגל ואח-עבדו חשו
מרה ואח רעת נגל השכיב יהיה
בראשו וישלח דוד וינגר באביגיל
לקחתה לו לאשה: 40 ויבא עבדי דוד
אל-אביגיל חפרמלה ויבדדו אליה לאמר
דוד שלחני אליה לקחתה לו לאשה:

26 Καὶ νῦν, κύριέ μου, ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ
σου, καθὼς ἐκώλυσε σε Κύριος τοῦ μὴ ἰλθεῖν εἰς
αἷμα ἀθῶον καὶ σώζειν τὴν χεῖρά σου σοί· καὶ
νῦν γίνονται ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροὶ σου καὶ οἱ
ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακά. 27 Καὶ νῦν λάβε
τὴν εὐλογίαν ταύτην ἣν ἐλήνοχεν ἡ δούλη σου
τῷ κυρίῳ μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς
παρεστηκόσι τῷ κυρίῳ μου. 28 Ἄρον δὴ τὸ
ἀτόμημα τῆς δούλης σου, ὅτι ποιῶν ποιήσει Κύριος
τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν, ὅτι πόλεμον Κυρίου
μου ὁ κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ εὐρεθήσεται
ἐν σοὶ πάποτε. 29 Καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος
καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔσται
ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δισμῷ τῆς ζωῆς
παρὰ Κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου
σφενδονήσεις ἐν μίσῳ τῆς σφενδόνης. 30 Καὶ
ἔσται ὅτε ποιήσῃ Κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα
δσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖται σοὶ εἰς
ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ. 31 Καὶ οὐκ ἔσται σοὶ
τοῦτο βδελυγμός καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου,
ἐκχέαι αἷμα ἀθῶον δωρεὰν καὶ σώσαι χεῖρα κυρίῳ
μου αὐτῷ· καὶ ἀγαθῶσαι Κύριος τῷ κυρίῳ μου.
καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ. 32
Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαίᾳ Εὐλογητὸς Κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν ταύτῃ
εἰς ἀπάντησίν μοι, 33 Καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος
σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον
ἐν ταύτῃ μὴ ἰλθεῖν εἰς αἵματα καὶ σώσαι χεῖρά
μου ἐμοί. 34 Πλὴν ὅτι ζῇ Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ὃς ἀπεκώλυσε με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαι σε, ὅτι
εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι,
τότε εἶπα Εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἔως φωτός
τοῦ πρωὶ οὐρῶν τὸς τοίχων. 35 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα ὃ ἐφerein αὐτῷ, καὶ εἶπεν
αὐτῇ Ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου· βλέπε,
ἤκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ὑρέμισα τὸ πρόσωπόν
σου. 36 Καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία πρὸς Νάβαλ·
καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ὡς πότος
βασιλείας καὶ ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν,
καὶ αὐτὸς μεθῶν ἔως σφόδρα· καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν
αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἔως φωτός τοῦ πρωί. 37
Καὶ ἐγένετο πρωὶ ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου
Νάβαλ, ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα
ταῦτα, καὶ ἠναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,
καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος. 38 Καὶ ἐγένετο
ὥσπερ δέκα ἡμέραι καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Νάβαλ,
καὶ ἀπέθανε. 39 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ καὶ εἶπεν
Εὐλογητὸς Κύριος ὃς ἐκρινε τὴν κρίσιν τοῦ δνει-
δισμού μου ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ
περιποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν κακίαν
Νάβαλ ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ·
καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας
λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. 40 Καὶ ἦλθον
οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κάρμηλον
καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ λέγοντες Δαυὶδ ἀπέστειλεν
ἡμᾶς πρὸς σέ λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα.

26 Nunc ergo, domine mi, vivit Dominus, et
vivit anima tua, qui prohibuit te ne venires
in sanguinem, et salvavit manum tuam tibi:
et nunc fiant sicut Nabal inimici tui, et qui
quærunto domino meo malum. 27 Quapropter
suscipe benedictionem hanc, quam attulit
ancilla tua tibi domino meo: et da pueris
qui sequuntur te dominum meum. 28 Aufer
iniquitatem famulæ tuæ: faciens enim faciet
Dominus tibi domino meo domum fidelem,
quia prælia Domini, domine mi, tu præliaris:
malitia ergo non inveniatur in te omnibus
diebus vitæ tuæ. 29 Si enim surrexerit
aliquando homo persequens te, et quærens
animam tuam, erit anima domini mei custodita
quasi in fasciculo viventium, apud Dominum
Deum tuum: porro inimicorum tuorum anima
rotabitur, quasi in impetu et circulo fundæ.
30 Cum ergo fecerit Dominus tibi domino
meo omnia quæ locutus est bona de te, et
constituerit te ducem super Israel, 31 Non
erit tibi hoc in singultum, et in scrupulum
cordis domino meo, quod effuderis sanguinem
innoxium, aut ipse te ultus fueris: et cum
benefecerit Dominus domino meo, recordaberis
ancillæ tuæ. 32 Et ait David ad Abigail:
Benedictus Dominus Deus Israel, qui misit
hodie te in occursum meum, et benedictum
eloquium tuum, 33 Et benedicta tu, quæ
prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem,
et ulciscerer me manu mea. 34 Alioquin vivit
Dominus Deus Israel, qui prohibuit me ne
malum facerem tibi: nisi cito venisses in
occursum mihi, non remansisset Nabal, usque
ad lucem matutinam, mingens ad parietem.
35 Suscepit ergo David de manu ejus omnia
quæ attulerat ei, dixitque ei: Vade pacifice in
domum tuam, ecce audivi vocem tuam, et
honoravi faciem tuam. 36 Venit autem
Abigail ad Nabal: et ecce erat ei convivium
in domo ejus, quasi convivium regis, et cor
Nabal jucundum: erat enim ebrius nimis: et
non indicavit ei verbum pusillum aut grande
usque mane. 37 Diluculo autem cum digessisset
vinum Nabal, indicavit ei uxor sua verba hæc,
et emortuum est cor ejus intrinsecus, et factus
est quasi lapis. 38 Cumque pertransissent
decem dies, percussit Dominus Nabal, et
mortuus est. 39 Quod cum audisset David
mortuum Nabal, ait: Benedictus Dominus, qui
judicavit causam opprobrii mei de manu Nabul,
et servum suum custodivit a malo, et malitiam
Nabal reddidit Dominus in caput ejus. Misit
ergo David, et locutus est ad Abigail, ut
sumeret eam sibi in uxorem. 40 Et venerunt
pueri David ad Abigail in Carmelum, et
locuti sunt ad eam, dicentes: David misit
nos ad te, ut accipiat te sibi in uxorem.

שמואל א כה כו

41 וַתָּקָם וַתִּשְׁתָּחוּ אֲפִים אֶרְצָה וַתֹּאמֶר
הִנֵּה אֲמָתְךָ לְשִׁפְחוֹת לְרַחֵץ רַגְלֵי עַבְדִּי
אֲדֹנָיִי: 42 וַתִּמָּחֵר וַתָּקָם אַבִּיגַיִל וַתִּרְפֹּב
עַל-קַמְדֹּר וַתִּקְשֶׁשׁ בְּעַלְמֶיהָ הַחֹלְלָה
לְרַגְלָהּ וַתִּלָּח אַחֲרָיִם מִלֵּאכֵי דָוִד וַתִּחַר
לֹו לְאַשָּׁה: 43 וְאֶת-אַחִינוֹאִם לָקַח דָּוִד
מִיִּזְרְעֶלֶל וַתִּהְיֶינָה גַם-שְׁמִיתָתוֹ לֹו לְנָשִׁים:
44 וְשָׂאֵל בֶּתוֹ אֶת-מִיכָל בִּתּוֹ
אֵשֶׁת דָּוִד לְפִלְמִי בְּדִלְיָשׁ אֲשֶׁר מִצִּלָּה:

פרשה כו :

1 וַיָּבֹאוּ הַנָּשִׁים אֶל-שָׂאֵל הַנִּבְעָתָה
לְאִמֶּר חִלּוּא דָּוִד מִסְתַּמֵּר בְּנִבְעָה
הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹת: 2 וַתָּקָם
שָׂאֵל וַיָּרֶד אֶל-מִדְבַּר-זִיפְ וַתִּהְיֶינָה שְׁלֹשֹׁת
אֲלָפִים אִישׁ בְּחֹרֶת וַיִּשְׁאַל לְבָקֵשׁ אֶת-
דָּוִד בְּמִדְבַּר-זִיפְ: 3 וַיֵּחֶן שָׂאֵל בְּנִבְעָתָה
הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימוֹת עַל-הַחֲדָרָהּ
וַדָּר יֵשֶׁב בְּמִדְבַּר וַיָּרָא כִּי בָא שָׂאֵל
אֲחֵרָיו הַמִּדְבָּרָה: 4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַרְגָּלִים
וַיָּדַע כִּי-בָא שָׂאֵל אֶל-נָדָב: 5 וַתָּקָם דָּוִד
וַיָּבֹא אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הִנְחִיטָם שָׂאֵל
וַיָּקָם דָּוִד אֶת-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב-שָׁם
שָׂאֵל וַתִּבְגֵּר בְּדָגֶר שֶׁרֶצְפָא וְשָׂאֵל
שָׁכַב בְּמַעְגָּל וַתִּדְּעַם חָגִים סָבִיבָיו:
6 וַיֵּצֵא דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל-אֲחִימֶלֶךְ קַח־מִי
וְאֶל-אֲבִישַׁי בְּדִרְגָּה אֲחִי יוֹאָב לֹא-מֵה-
מִיָּדָה אֲחִי אֶל-שָׂאֵל אֶת-הַמְּקוֹם וַיֹּאמֶר
אֲבִישַׁי אֲנִי אֶרֶד עִמָּךְ: 7 וַיָּבֹא דָּוִד
וְאֲבִישַׁי אֶת-הַדָּעָם לִילָחָה וַתִּהְיֶה שָׂאֵל
שָׁכַב לִשְׁן בְּמַעְגָּל וַתִּגְדֹּל מַעֲקָהּ-
בְּאֶרֶץ מַרְאֲשֶׁהָ וַתִּבְגֵּר וַתִּקַּם שָׁכָבִים
סָבִיבָיו: 8 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֶל-
דָּוִד סָבֵר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת-אֲבִישַׁי בְּיָדָהּ
וַעֲמִדָה אֶעֱבֹד כִּי בָּא בְּחִנְיָה וַתִּקַּח עִיָּם
אִחָהּ וְלֹא אֲשַׁנָּה לֹו: 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-
אֲבִישַׁי אֶת-פְּשֹׁנֵיהֶם כִּי כִי שָׁלַח יְדֹ
בְּמַעֲרָה יִתְּנָה וְגִדָה: 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד
כִּי יִתְּנָה כִּי אֲבִישַׁי וַתִּתֵּן וַתִּתֵּן אֶת-יָדָהּ
יָבֹא וַתִּתֵּן אֶת-בְּלִיטָהּ וַתִּתֵּן וַתִּתֵּן:
11 וְקִלְיָה לִי מִיָּדָה מִשְׁלֹם כִּי בְּמַעֲרָה
יִתְּנָה וַתִּתֵּן מִיָּדָה אֶת-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
מַרְאֲשֶׁהָ וַתִּתֵּן הַמְּקוֹם וַתִּתֵּן לָנָה:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Α'. κε', κς'.

41 Καὶ ἀνίστη καὶ προσεκύνῃσιν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ
πρόσωπον καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην
νύφαι πόδας τῶν παιδῶν σου. 42 Καὶ ἀνίστη
Ἀβιγαία καὶ ἐπίβη ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ πέντε κοράσια
ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παιδῶν
Δαυὶδ, καὶ γίνεται αὐτῇ εἰς γυναῖκα. 43 Καὶ τὴν
Ἀχινάμ ἐλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἱεζραὲλ, καὶ ἀμφότεραι
ἦσαν αὐτῇ γυναῖκες. 44 Καὶ Σαουλ ἔδωκε Μελχὺλ
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτι
υἱῷ Ἀμὶς τῷ ἐκ Ῥομμά.

ΚΕΦ. κς'.

1 ΚΑΙ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς ἀντιόχου
πρὸς τὸν Σαουλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες Ἰδοὺ
Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχλά
κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσαίου. 2 Καὶ ἀνίστη
Σαουλ καὶ κατῆλθ εἰς τὴν ἔρημον Ζίφ, καὶ μετ'
αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλεκτοὶ ἐξ Ἰσραὴλ,
ζητεῖν τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ. 3 Καὶ παρενέ-
βαλε Σαουλ ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχλά τῷ ἐπὶ προσώπου
τοῦ Ἰεσσαίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ
ἐρήμῳ· καὶ εἶδε Δαυὶδ ὅτι ἦκει Σαουλ ὀπίσω αὐτοῦ
εἰς τὴν ἔρημον. 4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ κατασκο-
πούς, καὶ ἔγνω ὅτι ἦκει Σαουλ Ἰσοιμοῦ ἐκ Κεῖλά. 5
Καὶ ἀνίστη Δαυὶδ λάθρα καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν
τόπον οὗ ἐκάθυσεν ἐκεῖ Σαουλ, καὶ ἐκεῖ Ἀβεννήρ
υἱὸς Νὴρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ· καὶ Σαουλ
ἐκάθυσεν ἐν λαμπίνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκῶς
κύκλῳ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ καὶ εἶπε
πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς Ἀβεσσά υἱὸν
Σαρωνίας ἀδελφὸν Ἰωάβ λέγων Τίς εἰσελεύσεται
μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαουλ εἰς τὴν παρεμβολήν; καὶ
εἶπεν Ἀβεσσά Ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ. 7 Καὶ
εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ Ἀβεσσά εἰς τὸν λαὸν τὴν
νύκτα, καὶ Ἰδοὺ Σαουλ καθύδων ὕπνῳ ἐν λαμπίνῃ,
καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς
κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ Ἀβεννήρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ
ἐκάθυσεν κύκλῳ αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπεν Ἀβεσσά πρὸς
Δαυὶδ Ἀπέλεισε Κύριος σήμερον τὸν ἰχθρὸν σου
εἰς χεῖράς σου, καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι
εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ δευτέρωσω αὐτῷ. 9 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσά Μὴ ταπεινώσῃς αὐτόν,
ὅτι τίς ἐποίει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν Κυρίου καὶ
ἀθωωθήσεται; 10 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Ζῇ Κύριος, ἐάν
μὴ Κύριος παίσῃ αὐτόν, ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἐλθῇ καὶ
ἀποθάνῃ, ἡ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προστεθῇ,
11 Μηδამὼς μοι παρὰ Κυρίου ἐπιενεγκεῖν χεῖρά
μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου· καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ
δόρυ ἀπὸ προσκεφαλῇ αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν
τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπὸ λῶμεν ἡμεῖς καθ' ἑαυτούς.

I. SAMUELIS, XXV. XXVI.

41 Quæ consurgens adoravit prona in terram,
et ait: Ecce famula tua sit in ancillam, ut
lavet pedes servorum domini mei. 42 Et
festinavit, et surrexit Abigail, et ascendit
super asinum, et quinque puellæ ierunt cum
ea, pedissequæ ejus, et secuta est nuntios
David: et facta est illi uxor. 43 Sed et
Achinoam accepit David de Jezrahel: et fuit
utraq; uxor ejus. 44 Saul autem dedit
Michol filiam suam, uxorem David, Phalti filio
Lais, qui erat de Gallim.

CAPUT XXVI.

1 Et venerunt Ziphæi ad Saul in Gabaa,
dicentes: Ecce, David absconditus est in colle
Hachila, quæ est ex adverso solitudinis. 2 Et
surrexit Saul, et descendit in desertum Ziph,
et cum eo tria millia virorum de electis Israel,
ut quæreret David in deserto Ziph. 3 Et
castrametatus est Saul in Gabaa Hachila, quæ
erat ex adverso solitudinis in via: David
autem habitabat in deserto. Videns autem
quod venisset Saul post se in desertum,
4 Misit exploratores, et didicit quod illuc
venisset certissime. 5 Et surrexit David clam,
et venit ad locum ubi erat Saul: cumque
vidisset locum in quo dormiebat Saul, et
Abner filius Ner, princeps militiæ ejus, et
Saulem dormientem in tentorio, et reliquum
vulgus per circuitum ejus, 6 Ait David ad
Achimelech Hethæum, et Abisai filium
Sarviæ, fratrem Joab, dicens: Quis descendet
mecum ad Saul in castra? Dixitque Abisai:
Ego descendam tecum. 7 Venerunt ergo
David et Abisai ad populum nocte, et
invenerunt Saul jacentem et dormientem in
tentorio, et hastam fixam in terra ad caput
ejus: Abner autem et populum dormientes
in circuitu ejus. 8 Dixitque Abisai ad David:
Conclusit Deus inimicum tuum hodie in manus
tuas: nunc ergo perfodiam eum lancea in
terra, semel, et secundo opus non erit. 9 Et
dixit David ad Abisai: Ne interficias eum:
quis enim extendet manum suam in christum
Domini, et innocens erit? 10 Et dixit
David: Vivit Dominus, quia nisi Dominus
percussisset eum, aut dies ejus venerit ut
moriatur, aut in prælium descendens perierit:
11 Propitius sit mihi Dominus ne exten-
dam manum meam in christum Domini;
nunc igitur tolle hastam, quæ est ad
caput ejus, et scyphum aquæ, et abeamus.

12 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־חַמְצֵת וְאֶת־צִפְחַת הַחֶמֶץ
מִקְדָּשָׁיו שָׂאֵל וַיִּלְכְּדוּ לָהֶם וְאִין רֶחֶם
וְאִין יוֹדֵעַ וְאִין מַחֲרִץ כִּי כָלָם יֹשְׁנִים
פָּרְדָּמָה וַיִּהְיֶה גִּלְגָּל עֲלֵיהֶם: 13
וַיִּדְרֹךְ הַעֲבֹר וַיַּעֲבֹד עַל־רֹאשׁ־הָהָר מִחֲזוֹק
כָּבֵד הַשָּׁמַיִם בְּגִיָּתָם: 14 וַיִּקְרָא דָּוִד אֶל־
הָעָם וְאֶל־אֲבִנֵּי הַדָּגֵר לֵאמֹר הַלּוֹא
הַעֲבָדָה אֲבָנִי וַיַּעֲבֹד אֲבָנִי מִי אֲמָרָה
הַקְרָאתִי אֶל־הַמִּלְחָמָה: 15 וַיֹּאמְרוּ דָּוִד
וְאֶל־אֲבָנֵי הַלּוֹא־אֲשֵׁי אֲמָרָה וְאִין כְּמוֹתִי
בְּיִשְׂרָאֵל וְלִפְנֵי לֹא שָׁמְרָם אֶל־אֲדָמָה
הַמִּלְחָמָה כִּי־בָא אֶחָד הָעָם לְחַשְׁתִּית אֶת־
הַמִּלְחָמָה אֲדָמָה: 16 לֹא־טוֹב הַדָּגֵר הַזֶּה
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ מִי וַיִּהְיֶה כִּי בְּגִיָּתוֹת אֲמָרָה
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְרָם עַל־אֲדָמָה עַל־מִיָּתִי
וַיִּהְיֶה וַעֲתָנָה וְרָחֵם אֶת־מִלְחָמָה וְאִין
צִפְחַת הַחֶמֶץ אֲשֶׁר מִקְדָּשָׁיו: 17 וַיִּכְרֹךְ
שָׂאֵל אֶת־קוֹל דָּוִד וַיֹּאמְרָה הַקּוֹלֵךְ זֶה
בְּנִי דָוִד וַיֹּאמְרָה דָּוִד קוֹלִי אֲדָמָה הַמִּלְחָמָה:
18 וַיֹּאמְרָה לְפָנָי זֶה אֲדָמָה חֹתֵם אֲחֵרִי עֲבָדָה
כִּי מִה עָשִׂיתִי וּמַחֲדֵּבִי דָּגָה: 19 וַעֲבָדָה
יִשְׁמַעֲבָל אֲדָמָה הַמִּלְחָמָה אֶחָד דָּבָרִי עֲבָדָה
אֶת־יְהוָה חֲסִידוֹ בִּי גִבָּר מִנְחָה וְאִין
בְּנֵי הָאָדָם אֲרָחִים הֵם לִפְנֵי יְהוָה כִּי
גִבָּרֵינוּ הַיּוֹם מִהַסְתַּפֵּחַ בְּנִתְלָת יְהוָה
לֹא־מָדָה לָהֶם עֲבָדָה אֲרָחִים: 20 וַעֲבָדָה
אֶל־יִשְׂרָאֵל דָּמִי אֲרָחָה מִגֵּד כִּי יְהוָה כִּי
יָצָא מִלְחָמָה יִשְׂרָאֵל לְבָקֵשׁ אֶת־פְּרָעֵשׁ אֲחָד
בְּאֶרֶץ יְהוָה הַקְרָאתִי אֲרָחִים: 21 וַיֹּאמְרוּ
שָׂאֵל חֲטָאתִי שׁוֹב בְּגִידוֹ כִּי לֹא־אֲרָע
לָהֶם עוֹד פְּתַח אֲשֶׁר יִתְּנָה נִפְשִׁי בְּצִיָּגִי
חַיִּים חַיָּה חֲנֹךְ חֲסִידוֹתִי וְאֲשֶׁר הַרְבֵּה
מָדָה: 22 וַיַּעֲבֹד דָּוִד וַיֹּאמְרָה חֲנֹךְ חֲסִידוֹ
הַמִּלְחָמָה וַיַּעֲבֹד אֶחָד מִחֲזוֹרֵם וַיִּתְּנָה:
23 וַיִּהְיֶה וְשׁוֹב לֹא־שׁ אֶת־צִדְקָתוֹ וְאִין
אֲמָרָהוֹ אֲשֶׁר בְּחִקָּה יְהוָה וְחַיִּים בְּדָה
וְלֹא אֲבִיתִי לְשַׁלֵּחַ דָּה בְּמִשְׁחָה יְהוָה:
24 וַיִּהְיֶה כִּי־אֲשֶׁר גִּלְגָּל נִפְשֶׁשׁ הַיּוֹם הַזֶּה
בְּצִיָּגִי בְּחִקָּה נִפְשֶׁשׁ בְּצִיָּגִי יְהוָה וַיַּעֲבֹד
מִבְּלִי־צָרָה: 25 וַיֹּאמְרָה שָׂאֵל אֶל־
דָּוִד בְּרִיחָה אֲמָרָה בְּנִי דָוִד גַּם עָשָׂה חֲצִפָּה
וְגַם לָלֶךְ וַיִּלְכְּדוּ דָּוִד לְדֶרֶסוֹ וְשָׂאֵל
שָׁב לְמִקְוָמוֹ:

12 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ
ὕδατος ἀπὸ προσκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον καθ'
ἐαυτούς· καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων, καὶ οὐκ ἦν ὁ
γινώσκων, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγερόμενος, πάντες
ὕπνουσιν, ὅτι θάμβος Κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς.
13 Καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν καὶ ἔστη ἐπὶ
τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν, καὶ πολλὴ ἡ
ὁδὸς ἀνά μέσον αὐτῶν. 14 Καὶ προσεκάλεσται
Δαυὶδ τὸν λαόν, καὶ τῷ Ἀβεννήρ ἔλαλσε λέγων
Οὐκ ἀποκριθήσῃ, Ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεννήρ
καὶ εἶπε Τίς εἰ σὺ ὁ καλῶν; 15 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς Ἀβεννήρ Οὐκ ἀνὴρ σὺ; καὶ τίς ὡς σὺ ἐν
Ἰσραὴλ; καὶ διὰ τί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου
τὸν βασιλεία; ὅτι εἰσῆλθεν εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ δια-
φθεῖραι τὸν κύριόν σου τὸν βασιλεία. 16 Καὶ οὐκ
ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ πεποίηκας· ζῇ Κύριος,
ὅτι υἱοὶ θανατώσῃς ἡμεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν
βασιλεία τὸν κύριον ἡμῶν τὸν χριστὸν Κυρίου·
καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως καὶ ὁ φακὸς
τοῦ ὕδατος, ποῦ ἐστί τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐπὶγνω Σαουλ τὴν φωνὴν Δαυὶδ καὶ εἶπεν
Ἡ φωνὴ σου αὕτη, τέκνον Δαυὶδ; καὶ εἶπε Δαυὶδ
Δουλός σου, κύριε βασιλεῦ. 18 Καὶ εἶπε Ἰνα τί
τοῦτο καταδίδωκε ὁ κύριος ὀπίσω τοῦ δούλου
αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμάρτηκα, καὶ τί εὐρέθη ἐν ἐμοὶ
ἀδικημα; 19 Καὶ νῦν ἀκουσάτω ὁ κύριός μου ὁ
βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ· εἰ ὁ θεὸς
ἐπιστεῖ σε ἐπ' ἐμὲ, ὁσφρανθεῖς θυσία σου, καὶ εἰ
υἱὸς ἀνθρώπων, ἐπικατάρται οὗτοι ἐνώπιον Κυρίου,
ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ ἰστηρίχθαι ἐν κλη-
ρονομίᾳ Κυρίου λέγοντες· Πορεύου δούλευε θεοῖς
ἐτairois. 20 Καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν
γῆν ἕνεκα ἀντιᾶς προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξελήλυθεν
ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ψυχὴν μου καθὼς
καταδίδωκε ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσι. 21 Καὶ
εἶπε Σαουλ Ἰμάρτηκα· ἐπίστρεφε, τέκνον Δαυὶδ,
ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀνθ' ὧν ἐντιμος ψυχῇ μου
ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐν τῇ σήμερον μεματαίωμαι
καὶ ἡγνόνηκα πολλὰ σφόδρα. 22 Καὶ ἀπεκρίθη
Δαυὶδ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως,
διελθὲν εἰς τῶν παιδάρων καὶ λαβέτω αὐτό.
23 Καὶ Κύριος ἐπιστρέψει ἐκάστην κατὰ τὰς δικαιο-
σύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ· ὡς παρέδωκέ
σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου, καὶ οὐκ ἠθέλησα
ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου. 24 Καὶ
ἰδοὺ καθὼς ἰμεγαλύνθη ἡ ψυχὴ σου σήμερον ἐν
ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως μεγαλυνθήη ἡ
ψυχὴ μου ἐνώπιον Κυρίου, καὶ σκεπασαί με καὶ
ἐξελεῖται με ἐκ πάσης θλίψεως. 25 Καὶ εἶπε
Σαουλ πρὸς Δαυὶδ Ἐὐλογημένος σὺ, τέκνον, καὶ
ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος δυνήσῃ· καὶ ἀπῆλθε
Δαυὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαουλ ἀπέστρεψεν
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

12 Tulit igitur David hastam, et scyphum
aquæ, qui erat ad caput Saul, et abierunt: et
non erat quisquam, qui videret, et intelligeret,
et evigilaret; sed omnes dormiebant, quia
sopor Domini irruerat super eos. 13 Cumque
transisset David ex adverso, et stetisset in
vertice montis de longe, et esset grande
intervallum inter eos, 14 Clamavit David ad
populum, et ad Abner filium Ner, dicens:
Nuncne respondebis, Abner? Et respondens
Abner, ait: Quis es tu, qui clamas, et inquietas
regem? 15 Et ait David ad Abner: Numquid
non vir tu es? et quis alius similis tui in
Israel? quare ergo non custodisti dominum
tuum regem? ingressus est enim unus de
turba, ut interficeret regem, dominum tuum.
16 Non est bonum hoc, quod fecisti: vivit
Dominus, quoniam filii mortis estis vos, qui
non custodistis dominum vestrum, christum
Domini; nunc ergo vide ubi sit hasta regis,
et ubi sit scyphus aquæ, qui erat ad caput
ejus? 17 Cognovit autem Saul vocem David,
et dixit: Numquid vox hæc tua, fili mi David?
Et ait David: Vox mea, domine mi rex.
18 Et ait: Quam ob causam dominus meus
persequitur servum suum? Quid feci? aut
quod est malum in manu mea? 19 Nunc
ergo audi, oro, domine mi rex, verba servi
tui: Si Dominus incitat te adversum me,
odoretur sacrificium: si autem filii hominum,
maledicti sunt in conspectu Domini; qui
ejecerunt me hodie, ut non habitem in
hereditate Domini, dicentes: Vade, servi diis
alienis. 20 Et nunc non effundatur sanguis
meus in terram coram Domino: quia egressus
est rex Israel ut quærat pulicem unum, sicut
persequitur perdix in montibus. 21 Et ait
Saul: Peccavi, revertere fili mi David:
nequaquam enim ultra tibi malefaciam, eo
quod pretiosa fuerit anima mea in oculis
tuis hodie: apparet enim quod stulte egerim,
et ignoraverim multa nimis. 22 Et respondens
David, ait: Ecce, hasta regis: transeat unus
de pueris regis, et tollat eam. 23 Dominus
autem retribuet unicuique secundum justitiam
suam et fidem: tradidit enim te Dominus
hodie in manum meam, et nolui extendere
manum meam in christum Domini. 24 Et
sicut magnificata est anima tua hodie in
oculis meis; sic magnificetur anima mea in
oculis Domini, et liberet me de omni angustia.
25 Ait ergo Saul ad David: Benedictus tu
fili mi David: et quidem faciens facies, et
potens poteris. Abiit autem David in viam
suam, et Saul reversus est in locum suum.

שמואל א כז כח

פרשה כז :

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-לִבּוֹ עַתָּה אֶסְתַּח וְאֶסְתַּח יְהוָה
אֶחָד בְּיַד שְׂמָאל אֶחָד לִי טוֹב כִּי-חֲסַלְמִי
אֶחָד לִי אֶחָד לִי פִלְשְׁתִּים וְנֹאשׁ מִמֶּנִּי
שְׂמָאל לְבִקְשָׁנִי עוֹד בְּכָל-נֶגְבִל וְשְׂמָאל
וְנִמְלִשְׁתִּי מִיָּדוֹ : 2 וַיָּקָם דָּוִד וַיַּעֲבֹר הוּא
וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֶל-אֲכִישׁ
בְּרִמְסֵהוּ מִלָּה דָּר : 3 וַיֵּשֶׁב דָּוִד עִם-
אֲכִישׁ בְּנֶת הוּא וְנָאִשָּׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד
וְשֵׁנֵי נָשָׁיו אַחֲזֵעֶם תִּירְזַעֲמֵלִית וְאַבִּיגַיִל
אִשְׁתִּי-נֶגְבִל הַכַּרְמֶלִית : 4 וַיָּבֵד לְשְׂמָאל
כִּי-רָבַח דָּוִד דָּר וְלֹא-יָרָק עוֹד לְבִקְשׁוֹ :
5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲכִישׁ אֲמֵן :
מִצִּמְתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ יְהוָה לִי מְחִיָּה בְּאַחַת
עָרֵי חֶשְׁתָּה וְאֶשְׁכְּנָה שָׁם וְלִפְנֵי יְשֵׁב
עֲבָדֶיךָ בְּעֵיר הַמִּמְלָכָה עִמָּךְ : 6 וַיֹּמַר
לּוֹ אֲכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-צִקְלָג לְכֹן
הַיְהוּדָה צִקְלָג לְמִלְכֵי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה : 7 וַיְהִי מִסְפֵּר הַיָּמִים
אֲשֶׁר-יָשָׁב דָּוִד בְּשֶׁטָרָה פִלְשְׁתִּים יָמִים
וְאַרְבָּעָה יָדָשִׁים : 8 וַיַּעַל דָּוִד וְנָאִשָּׁיו
וַיִּשְׁתַּמּוּ אֶל-חֲבִישְׁתִּי וְחִבְרֹנִי וְחֶעֱמֶלְקִי בִּי
חֶקֶה וְשִׁבּוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מְעוֹלָם בּוֹאֶתָּה
שֹׁרָה וְעַד-אֶרֶץ מִצְרָיִם : 9 וְהָיָה דָּוִד
אֶת-הָאָרֶץ וְלֹא יִחְתָּה אִישׁ וְאִשָּׁה וְלִבָּהּ
צֹאן וּבָקָר וְחֲמֹרִים וְנִמְלִים וּבְגָדִים וְנָשָׁב
וַיָּבֵא אֶל-אֲכִישׁ : 10 וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל-
דָּוִד שְׂמָתָם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל-גִּבְגֵּב יְהוּדָה
וְעַל-גִּבְגֵּב תִּירְזַעֲמֵלִית וְאֶל-גִּבְגֵּב חֶשְׁתָּה :
11 וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא-יִחְתָּה דָּוִד לְהִבְיֹא-נֶת
לְאִמֹר כִּי-יָבֹדוּ עָלָיו לְאִמֹר כִּי-עָשָׂה
דָּוִד וְכֹחַ מִשְׁפָּטוֹ כִּלְיָהִם אֲשֶׁר יָשָׁב
בְּשֶׁטָרָה פִלְשְׁתִּים : 12 וַיֵּאמְרוּ אֲכִישׁ בְּדָד
לְאִמֹר הַבֹּאֵשׁ הַבֹּאֵשׁ בְּעַמּוֹ בִּישְׁרָאֵל
וְהָיָה לִי לְעַבְדָּ עוֹלָם :

פרשה כח :

וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פִלְשְׁתִּים
אֶת-מִקְרָהֵם לְצִבְיָה לְהִלָּחֵם בִּישְׁרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל-דָּוִד דָּע מִדַּע בִּי אֲתִלִּי
תִּצָּא בְּמִקְרָה אֶתָּה וְנָאִשְׁיֶיךָ : 2 וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל-אֲכִישׁ לְכֹן אֶתָּה הַיּוֹם אֶת
יְשֵׁמֶשׁ עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל-דָּוִד לְכֹן
שְׂמָר לְרֹאשׁ אֲשִׁירְתִּי פִלְשְׁתִּים :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Α'. κζ', κη'.

ΚΕΦ. κζ'.

1 KAI ειπε Δαυιδ εν τη καρδια αυτου λεγων
Nyn prostethesomai en himeris mi e eis cheiras Sautal,
kai ouk esti moi agathon en mh sathw eis gyn
allophulwn kai an h ap' emou Sautal tou zhtein me
eis pan orion 'Israel kai sathesomai ek cheiros
autou. 2 Kai anesth David kai oi exakosioi andres
oi met' autou, kai iporeuthen pros Agchous viden
'Amach basilia Geth. 3 Kai ekathise David meta
'Agchous autous kai oi andres autou hekastos kai o
oikos autou, kai David kai amphotera ai gynaiκες
autou 'Achinnam 'Iezrahelitis kai 'Abigaila h gynh
Nabal tou Karmelion. 4 Kai anaggelith t h
Sautal oti pefeyge David eis Geth kai ou prostithen
eti zhtein auton. 5 Kai eipe David pros 'Agchous
Ei di ephraken o doulos sou charin en ophalmois sou,
dotosan di moi topon en mi twn polewn twn kat'
agron kai kathesomai ekei kai ina ti kathetai o
doulos sou en polei basilenoameni meta sou; 6 Kai edwken aut h en t h himeris ekein h t hn Skealak.
dia touto egeneth Skealak t h basilē t h s 'Ioudaias
ews t h s hmeras taut h s. 7 Kai egeneth o arithmos
twn hmerwn wn ekathise David en agro twn al-
lophulwn tessaras mhnas. 8 Kai anebaine David
kai oi andres autou kai iperithento epi panta ton
Gessuri kai epi ton 'Amalekit h n. kai idou h gyn
katheito apo anakontwn h apo Gelampouor
tereichismenwn kai ews g h s Aiguptou. 9 Kai
enupte t h n gyn, kai ouk izwogonei andra h
gynaiκα kai elambanon poimnia kai boukalia kai
onous kai kamhlous kai imatismoun, kai anestrepan
kai hrxonto pros 'Agchous. 10 Kai eipe 'Agchous
pros David 'Epi tina eptithese s h meron; kai eipe
David pros 'Agchous Kata noton t h s 'Ioudaias kai
kata noton 'Ismegai kai kata noton tou Keneti,
11 Kai andra kai gynaiκα ouk izwogonhse tou
eisagagēin eis Geth, legwn Mh anaggelisw eis Geth
kath h mw n legontes Tade David poiei kai tote
to dikaiωμα autou pasas tas hmeras as ekatheto
David en agro twn allophulwn. 12 Kai epiesteuth
David en t h 'Agchous sfodra, legwn 'Hischuntai
aischunomēnos en t h la h autou en 'Israel, kai
estai moi doulos eis ton aionan.

ΚΕΦ. κη'.

1 KAI egeneth en tais hmerais ekeinais kai si na-
thoizountai allophuloi en tais perimebolais ai wn
izelthein polemein meta 'Israel, kai eipe 'Agchous
pros David Ginwskwn gnws h oti met' emou izelēus h
eis polemon s h kai oi andres sou. 2 Kai eipe
David pros 'Agchous Outhw nyn gnws h o poihsei o
doulos sou kai eipe 'Agchous pros David Outhw
archisumatophylaka thesomai si pasas tas hmeras.

I. SAMUELIS, XXVII. XXVIII.

CAPUT XXVII.

1 Et ait David in corde suo: Aliquando incidam una die in manus Saul: nonne melius est ut fugiam, et salver in terra Philistinorum, ut desperet Saul, cessetque me querere in cunctis finibus Israel? fugiam ergo manus ejus. 2 Et surrexit David: et abiit ipse, et sexcenti viri cum eo, ad Achis filium Maach regem Geth. 3 Et habitavit David cum Achis in Geth, ipse et viri ejus; vir et domus ejus; et David, et duae uxores ejus, Achinoam Jezrahelitis, et Abigail uxor Nabal Carmeli. 4 Et nuntiatum est Sauli quod fugisset David in Geth, et non addidit ultra querere eum. 5 Dixit autem David ad Achis: Si inveni gratiam in oculis tuis, detur mihi locus in una urbium regionis hujus, ut habitem ibi: cur enim manet servus tuus in civitate regis tecum? 6 Dedit itaque ei Achis in die illa Siceleg: propter quam causam facta est Siceleg regum Juda, usque in diem hanc. 7 Fuit autem numerus dierum, quibus habitavit David in regione Philistinorum, quatuor mensium. 8 Et ascendit David, et viri ejus, et agebant praedas de Gessuri, et de Gerzi, et de Amalecitis: hi enim pagi habitabantur in terra antiquitus, euntibus Sur usque ad terram Aegypti. 9 Et percutiebat David omnem terram, nec relinquebat viventem virum et mulierem: tollensque oves, et boves, et asinos, et camelos, et vestes, revertebatur, et veniebat ad Achis. 10 Dicebat autem ei Achis: In quem irruisti hodie? Respondebat David: Contra meridiem Judae, et contra meridiem Jerameel, et contra meridiem Ceni. 11 Virum et mulierem non vivificabat David, nec adducebat in Geth, dicens: Ne forte loquantur adversum nos: Haec fecit David: et hoc erat decretum illi omnibus diebus quibus habitavit in regione Philistinorum. 12 Credidit ergo Achis David, dicens: Multa mala operatus est contra populum suum Israel: erit igitur mihi servus sempiternus.

CAPUT XXVIII.

1 FACTUM est autem in diebus illis, congregaverunt Philistiim agmina sua, ut praepararentur ad bellum contra Israel: dixitque Achis ad David: Sciens nuno scito, quoniam mecum egredieris in castris tu, et viri tui. 2 Dixitque David ad Achis: Nunc scies quae facturus est servus tuus. Et ait Achis ad David: Et ego custodem capitis mei ponam te cunctis diebus.

שמואל א כח

3 וַשָּׁמוּאֵל מָתָּה וַיִּסְפְּדוּ לוֹ בְּלִישְׁתֵּי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּרָמָתָה וַיַּעֲזְרוּ וַשָּׁאוּל חֲסִיר
 אֶת־הַקְּאֻכּוֹת וְאֶת־הַיַּדְעֻלִּים מִקְּאֻרָּא:
 4 וַיִּקְבְּצוּ קְלִשְׁתִּים וַיָּבִיאוּ וַיִּתְּנוּ בְּשֹׁנָם
 וַיִּקְבְּצוּ שָׂאוּל אֶת־בְּלִישְׁתֵּי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ
 בְּגִלְבֹּעַ: 5 וַיָּבֹא שָׁאוּל אֶת־מַחֲנֶה
 פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֹא וַיַּחֲבֹד לְבֹ מָאָד:
 6 וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בַּיהוָה וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה
 גַּם בְּחִלְמוֹת גַּם בְּאִזְנוֹת גַּם בְּנִבְיָאִים:
 7 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַעֲבָדָיו בְּקַשְׁרוּ לִי אִשָּׁה
 בְּעַלְת־אֹיִב וְאֶלְכָה אֵלֶיהָ וְאֶדְרֹשְׁתִּיהָ
 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הִנֵּה אִשָּׁה בְּעַלְת־
 אֹיִב בְּעֵין דֹּר: 8 וַיִּתְּחַפֵּשׂ שָׁאוּל
 וַיִּלְבֹּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וַיִּלְכֶּה הַיּוֹם וַיִּשָּׁג
 אֲנָשִׁים עִמּוֹ וַיָּבִיאוּ אֶל־הָאִשָּׁה לַלַּיְלָה
 וַיֹּאמֶר הַקִּסְמֶרְגָּה לִי בָּאוֹב וַיַּעֲלֵי לִי
 אֶת־אֲשֶׁר־אִמָּר אֵלָיו: 9 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
 אֵלָיו הִנֵּה אִתָּה אִתָּה בִּדְעָלָה אֶת־אֲשֶׁר־עָשָׂה
 שָׁאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת־הַקְּאֻכּוֹת וְאֶת־
 הַיַּדְעֻלִּים מִקְּאֻרָּא וְלָמָּה אִתָּה מִתְּנַקֵּשׁ
 בְּנִבְשֵׁי לַחַמְמִיתִי: 10 וַיִּשָּׁבַע לָהּ שָׁאוּל
 בַּיהוָה לֵאמֹר חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּדָבָר הַזֶּה: 11 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת־
 מִי אֶעֱלֶה לָּךְ וַיֹּאמֶר אֶת־שָׁמוּאֵל קַעֲלֵ־
 לִי: 12 וַתָּבֹא הָאִשָּׁה אֶת־שָׁמוּאֵל וַתִּזְעַק
 בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל
 לֵאמֹר לָמָּה רָפִיתִנִי וְאִתָּה שָׁאוּל:
 13 וַיֹּאמֶר לָהּ הַקְּלֶה אֶת־יִרְאָאָה בִּי כִּי
 רָאִיתִי וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־שָׁאוּל אֵלֶיהֶם
 רָאִיתִי עֲלִים מִקְּאֻרָּא: 14 וַיֹּאמֶר לָהּ
 מִה־קָּאָרוֹ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֲלָח וְהָאָה
 עֵטָה מַעֲלִי וַיַּדַּע שָׁאוּל כִּי־שָׁמוּאֵל הוּא
 וַיִּקְדַּ אֲפָיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה:
 15 וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל לָמָּה חֲרָבְתִּי
 לְהַעֲלֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָׁאוּל צֵר־לִי מָאָד
 וַיִּפְלִשְׁתִּים וַיִּלְחָמִים בִּי וְהָאֱלֹהִים קָרַמְעִלִי
 וְלֹא־עָנְנִי עוֹד גַּם בְּיַד הַנְּבִיאִים גַּם
 בְּחִלְמוֹת וְאֶתְנִסָּה לִּי לְהוֹדִיעַנִי מִה
 אֶעֱשֶׂה: 16 וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל וְלָמָּה תִּשְׁאַלְנִי
 בַּיהוָה כִּי מַעֲלִיָּה וַיַּחֲוֶה צָרָה: 17 וַיַּעַשׂ
 יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד וַיִּתְּנֶה יְהוָה
 אֶת־הַמַּמְלָכָה מִיָּדָה וַיִּתְּנָהּ לְדָוִד:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. κη'.

3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς
 Ἰσραὴλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμαθαίμ ἐν
 πόλει αὐτοῦ· καὶ Σαουλ περιεῖλε τοὺς ἰγγαστρίμυ-
 θους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς. 4 Καὶ
 συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἔρχονται καὶ
 παρεμβάλλουσιν εἰς Σωνάμ· καὶ συναθροίζει Σαουλ
 πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς
 Γαλβού. 5 Καὶ εἶδε Σαουλ τὴν παρεμβολὴν τῶν
 ἀλλοφύλων, καὶ ἐφοβήθη καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ
 σφόδρα. 6 Καὶ ἐπηρώτησε Σαουλ διὰ Κυρίου, καὶ
 οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς ἑνυπνίοις καὶ ἐν
 τοῖς δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις. 7 Καὶ εἶπε
 Σαουλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ Ζητήσατε μοι γυναῖκα
 ἰγγαστρίμυθον, καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτήν καὶ
 ζητήσω ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς
 αὐτόν Ἰδοὺ γυνὴ ἰγγαστρίμυθος ἐν Ἀενδώρ.
 8 Καὶ συνεκαλύψατο Σαουλ καὶ περιεβίβλετο ἱμάτια
 ἕτερα, καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ'
 αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς
 καὶ εἶπεν αὐτῇ Μάντευσαι δὴ μοι ἐν τῇ ἰγγαστρι-
 μύθῳ καὶ ἀναγάγε μοι δὴ ἐὰν εἴπω σοι. 9 Καὶ
 εἶπεν αὐτῇ ἡ γυνὴ Ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησε
 Σαουλ, ὥς ἐξωλόθρευσεν τοὺς ἰγγαστρίμυθους καὶ
 τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα τί σὺ παγιδεύεις
 τὴν ψυχὴν μου θανατῶσαι αὐτήν; 10 Καὶ ὥμοσεν
 αὐτῇ Σαουλ λέγων Ζῇ Κύριος, εἰ ἀπαντήσῃ σοι
 ἀδίκῃ ἐν τῇ λόγῳ τούτῳ. 11 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
 Τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶπε Τὸν Σαμουὴλ ἀναγάγε
 μοι. 12 Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουὴλ, καὶ
 ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς
 Σαουλ Ἰνα τί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἰ Σαουλ.
 13 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς Μὴ φοβοῦ, εἰπὼν
 τίνα ἑώρακας· καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ γυνὴ Θεοὺς
 ἑώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς. 14 Καὶ εἶπεν αὐτῇ
 Τί ἔγνω; καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαί-
 νοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοῖδα ἀναβεβλη-
 μένος· καὶ ἔγνω Σαουλ ὅτι οὗτος Σαμουὴλ, καὶ
 ἐκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
 προσεκύνησεν αὐτῷ. 15 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Ἰνα
 τί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναι με; καὶ εἶπε Σαουλ
 Θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν
 ἐμοί, καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ
 ἐπακήκοέ μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ
 ἐν τοῖς ἑνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι
 μοι τί ποιήσω. 16 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ Ἰνα τί
 ἐπερωτᾷς με, καὶ Κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ
 γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου; 17 Καὶ πεποίηκε
 Κύριος σοι καθὼς ἠλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ μου,
 καὶ διαδῆρξαι Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς
 σου καὶ δώσει αὐτήν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυὶδ.

1. SAMUELIS, XXVIII.

3 Samuel autem mortuus est, planxitque eum
 omnis Israel, et sepelierunt eum in Ramatha
 urbe sua. Et Saul abstulit magos et hariolos
 de terra. 4 Congregatique sunt Philisthiim,
 et venerunt, et castrametati sunt in Sunam:
 congregavit autem et Saul universum Israel,
 et venit in Gelboe. 5 Et vidit Saul castra
 Philisthiim, et timuit, et expavit cor ejus
 nimis. 6 Consuluitque Dominum, et non
 respondit ei, neque per somnia, neque per
 sacerdotes, neque per prophetas. 7 Dixitque
 Saul servis suis: Querite mihi mulierem
 habentem pythonem, et vadam ad eam, et
 sciscitabor per illam. Et dixerunt servi ejus
 ad eum: Est mulier pythonem habens in
 Endor. 8 Mutavit ergo habitum suum:
 vestitusque est aliis vestimentis, et abiit ipse,
 et duo viri cum eo, veneruntque ad mulierem
 nocte, et ait illi: Divina mihi in pythone, et
 suscita mihi quem dixero tibi. 9 Et ait
 mulier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fecerit
 Saul, et quo modo eraserit magos et hariolos
 de terra: quare ergo insidiaris animæ meæ,
 ut occidar? 10 Et juravit ei Saul in Domino,
 dicens: Vivit Dominus, quia non eveniet tibi
 quidquam mali propter hanc rem. 11 Dixitque
 ei mulier: Quem suscitabo tibi? Qui ait:
 Samuelem mihi suscita. 12 Cum autem
 vidisset mulier Samuelem, exclamavit voce
 magna, et dixit ad Saul: Quare imposuisti
 mihi? Tu es enim Saul. 13 Dixitque ei rex:
 Noli timere: quid vidisti? Et ait mulier ad
 Saul: Deos vidi ascendentes de terra. 14
 Dixitque ei: Qualis est forma ejus? Quæ
 ait: Vir senex ascendit, et ipse amictus est
 pallio. Et intellexit Saul quod Samuel esset,
 et inclinavit se super faciem suam in terra, et
 adoravit. 15 Dixit autem Samuel ad Saul:
 Quare inquietasti me ut suscitarer? Et ait
 Saul: Coarctor nimis: siquidem Philisthiim
 pugnant adversum me, et Deus recessit a me,
 et exaudire me noluit, neque in manu pro-
 phetarum, neque per somnia: vocavi ergo
 te ut ostenderes mihi quid faciam. 16 Et ait
 Samuel: Quid interrogas me, cum Dominus
 recesserit a te, et transierit ad æmulum tuum?
 17 Faciet enim tibi Dominus sicut locutus
 est in manu mea, et scindet regnum tuum
 de manu tua, et dabit illud proximo tuo David:

שמואל א כח כט

18 פֶּאֶשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא
עָשִׂיתָ כְּדוֹרֵאֲפֵי בְּעִמְלֶךָ עַל־כֵּן תַּדְבֵּר
הַיָּה עֲשׂוֹחַ לֵתֶךָ יְהוָה מִיּוֹם הַזֶּה׃
19 וַיִּתֵּן יְהוָה בְּכֹחַ אֲרִי־יִשְׂרָאֵל עִמָּהּ בֶּן־
פְּלִשְׁתִּים וַיִּמָּוֶר אֶתָּה וּבָנֶיךָ עִמָּי גַם אֶרֶב־
מִחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַתֵּן יְהוָה בֶּן־פְּלִשְׁתִּים׃
20 וַיִּמָּוֶר שָׁאִיל וַיִּפֹּל מִלֵּאֲקוֹמָתוֹ אֶרְצָה
וַיִּיָּאֵר מֵאֵד מִדְּבָרֵי שְׁמוּאֵל בַּסֶּכֶם לֹא־
הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כְּלִי־הַיּוֹם
וְכָל־חֲלִילָה׃ 21 וַתִּבָּא חֲאִשָּׁה אֶל־שָׁאִיל
וַתֵּרָא כִּי־נִבְחַל מֵאֵד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲגַח
שָׁמַעַתָּ שֶׁפָּתְחָהּ בְּהוֹלֶהָ וְהָשִׁים נִפְשִׁי
בְּכַפִּי וְהִשְׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
אֵלָי׃ 22 וַעֲתָה שְׁמַע־נָא נִדְּאָתָהּ בְּקוֹל
שֶׁפָּתְחָהּ וְהִשְׁמָעָהּ לִפְתָּהּ פֶּת־לֶחֶם וְאָכַל
וַיְחִי כֹה פָּחַד כִּי תִלָּק בַּבֶּרֶךְ׃ 23 וַיִּסְמָן
וַיֹּאמֶר לֹא אֵכָל וַיִּפְרַצְרְבוּ עֲבָדָיו וְגַם־
חֲאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְחֶלֶם וַיִּקַּם מִחֲאֶרֶץ
וַיִּשָּׁב אֶל־חֲמֹשֶׁה׃ 24 וְלֹא־שָׁח עַגְל־מִרְבֶּה
בְּבָיִת וַתִּמָּוֶר וַתִּזְבָּחֶיהָ וַתִּשְׁחַק־קַחַח
וַתִּלְשׁ וַתִּקְחוּ מִצֹּת׃ 25 וַתִּגָּשׁ לִפְתָּהּ
שָׁאִיל וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיִּמְאֲלוּ וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ
בְּלִילָה חֲדָה׃

פרשה כט :

1 וַיִּקְרְצוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־כָּל־מִחְנֵיהֶם
אֶתָּה וַיִּשְׂרָאֵל חֲזִים בָּעֵצִים אֲשֶׁר־
בְּיַרְדֵּנָא׃ 2 וַיִּרְגְּוּ פְלִשְׁתִּים לְעִבְרִים
לְמַאֲוֹת וּלְאֶלְפִים וְדָד וְנִאֲשָׁיו לְעִבְרִים
בְּאֶחָדָה עֶשְׂרֵה׃ 3 וַיֹּאמְרוּ שְׂרָי
פְלִשְׁתִּים מָה קָעֲבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
אֶל־שָׁרִי אֶל־שְׂרָי פְלִשְׁתִּים הֲלוֹא־יָדָהְךָ
עַבְדִּי שָׁאִיל מִלֵּאֲקוֹמָתוֹ אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי
זֶה יָמִים אֲרִיָּה שְׂרָי וְלֹא־מִצָּאֵתִי בּוֹ
מֵאֲמָה מִיּוֹם נִפְלִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃
4 וַיִּקְרְצוּ עָלָיו שְׂרָי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ
שְׂרָי פְלִשְׁתִּים הֲשָׁב אֶת־הָאִישׁ וַיִּשָּׁב
אֶל־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְתָּתוֹ שָׁם וְלֹא־יָדָהְךָ
עַמְּנֶה בְּפִתְחָהּ וְלֹא־יִתְחַלֵּט לְשָׁמֶן
בְּפִתְחָהּ וַיִּבָּחֶה וַיִּתְרַצֵּחַ זֶה אֶל־אֲדָנָיו
הֲלוֹא בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם׃ 5 הֲלוֹא־יָדָהְךָ
דָּד אֲשֶׁר יַעֲבִדֶנּוּ בְּמַחֲלֹת לֹאֲמָר הֲכָה
שָׁאִיל בְּאֶלְפֵי וְדָד בְּרַב־כֹּהֲנֵי׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. κη', εθ'.

18 Διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου καὶ οὐκ
ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλὴκ, διὰ
τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε Κύριος σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, 19 Καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ
μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ αὐρίον σὺ καὶ
οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν
Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων. 20 Καὶ
ἔσπευσε Σαοὺλ καὶ ἔπεσεν ἐσθρῶς ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ καὶ
ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχὺς εἶναι, οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον
ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην. 21 Καὶ
εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ καὶ εἶδεν ὅτι
ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰδοὺ δὴ
ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἰθὺμην
τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ μου, καὶ ἤκουσα τοῦ
λόγου οὗ ἐλάλησάς μοι. 22 Καὶ νῦν ἀκουσον
δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθῆσω ἐνώπιόν
σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ φάγε καὶ ἔσται σοι ἰσχὺς
ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ. 23 Καὶ οὐκ ἐβουλόγη φαγεῖν·
καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ
γυνή, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνίστη
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον. 24 Καὶ
τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομάς ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ
ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτήν, καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ
ἐφύρασε, καὶ ἐπέψεν ἄζυμα, 25 Καὶ προσήγαγεν
ἐνώπιον Σαοὺλ καὶ ἐνώπιον τῶν παιδῶν αὐτοῦ·
καὶ ἔφαγον, καὶ ἀνίστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν
νύκτα ἐκείνην.

ΚΕΦ. κθ'.

1 ΚΑΙ συναθροίζουσιν ἀλλοφύλοι πάσας τὰς
παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφέκ, καὶ Ἰσραὴλ παρ-
εβίβαλιν ἐν Ἀενὼρ τὴν ἐν Ἰεζραὴλ. 2 Καὶ οἱ
σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς
ἐκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἰσχύων μετὰ Ἀγχοῦς. 3
Καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων Τίνες
οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς
τοὺς στρατηγούς τῶν ἀλλοφύλων Οὐχ οὗτος Δαυὶδ
ὁ δούλος Σαοὺλ βασιλεὺς Ἰσραὴλ; γέγονε μεθ'
ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος, καὶ οὐχ εὔρηκα
ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς μέ καὶ
ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης. 4 Καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ'
αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν
αὐτῷ Ἀποστρέψον τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφήτω
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὐ κατίστησας αὐτὸν ἐκεῖ,
καὶ μὴ ἰρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ μὴ
γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐν τίνι
διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν
ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων; 5 Οὐχ οὗτος
Δαυὶδ ὃς ἐξῆρχον ἐν χοροῖς λέγοντες Ἐπάταξε Σαοὺλ
ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;

I. SAMUELIS, XXVIII. XXIX.

18 Quia non obedisti voci Domini, neque
fecisti iram furoris ejus in Amalec; ideo
quod pateris, fecit tibi Dominus hodie. 19 Et
dabit Dominus etiam Israel tecum in manus
Philisthiim: cras autem tu et filii tui mecum
eritis: sed et castra Israel tradet Dominus in
manus Philisthiim. 20 Statimque Saul cecidit
porrectus in terram: extimuerat enim verba
Samuelis, et robur non erat in eo, quia non
comederat panem tota die illa. 21 Ingressa
est itaque mulier illa ad Saul (conturbatus
enim erat valde), dixitque ad eum: Ecce
obedivi ancilla tuae voci tuae, et posui animam
meam in manu mea, et audiui sermones tuos,
quos locutus es ad me. 22 Nunc igitur audi
et tu vocem ancillae tuae, et ponam coram te
buccellam panis, ut comedens convalescas,
et possis iter agere. 23 Qui renuit, et ait:
Non comedam. Coegerunt autem eum servi
sui et mulier, et tandem audita voce eorum
surrexit de terra, et sedit super lectum. 24
Mulier autem illa habebat vitulum
pascualem in domo, et festinavit, et occidit
eum: tollensque farinam, miscuit eam, et
coxit azyma, 25 Et posuit ante Saul et ante
servos ejus. Qui cum comedissent, surrexerunt,
et ambulaverunt per totam noctem illam.

CAPUT XXIX.

1 CONGREGATA sunt ergo Philisthiim
universa agmina in Aphec: sed et Israel
castrametatus est super fontem, qui erat in
Jezrahel. 2 Et satrapae quidem Philisthiim
incedebant in centuriis et millibus: David
autem et viri ejus erant in novissimo agmine
cum Achis. 3 Dixeruntque principes Phi-
listhiim ad Achis: Quid sibi volunt Hebraei
isti? Et ait Achis ad principes Philisthiim:
Num ignoratis David, qui fuit servus Saul
regis Israel, et est apud me multis diebus, vel
annis, et non inveni in eo quidquam, ex die
qua transfugit ad me, usque ad diem hanc? 4
Irati sunt autem adversus eum principes
Philisthiim, et dixerunt ei: Revertatur vir
iste, et sedeat in loco suo, in quo constituisti
eum, et non descendat nobiscum in praelium,
ne fiat nobis adversarius, cum praeliari
coeperimus: quomodo enim aliter poterit
placare dominum suum, nisi in capitibus
nostris? 5 Nonne iste est David, cui
cantabant in choris, dicentes: Percussit Saul in
millibus suis, et David in decem millibus suis?

וַיִּקְרָא אֲכִישׁ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲיֵשׁ
יְהוָה בְּרִשְׁתְּךָ אִתָּהּ וְטוֹב פְּעִינִי צִמְחָהּ
וּבְלֹחַת אֶת־לִי בַּמִּדְבָּר כִּי לֹא־מָצָאתִי בָּהּ
רָצוֹחַ מָיוֹם בְּיוֹמָהּ אֲלֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
וּבְעֵינַי הַסְּכָנִים לֹא־טוֹב אִתָּהּ : וְעַתָּה
שׁוּב וְלֵךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תַעֲשֶׂה לִּי
בְּעֵינַי סִכָּנִי פְּלִשְׁתִּים : וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל־אֲכִישׁ כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמִדָּחִי־מִצָּאָה
בְּעֵבְדְּךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר הֵרִיתִי לְפָנֶיךָ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא אָבֹא וְנִלְחַמְתִּי בְּאֹיְבֵי
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ : וַיַּעַן אֲכִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל־
דָּוִד יָדִיעִתִּי כִּי טוֹב אִתָּהּ בְּעֵינַי כַּמֶּלֶךְ
אֲלֹהִים אֲנִי שָׂרִי פְּלִשְׁתִּים אֲמָרוֹ לֹא
יַעֲלֶה עִשְׁנִי בְּסִלְחָהּ : וְעַתָּה חֲשֹׁב
בְּפִיֶּךָ וַעֲבֹדִי אֲלֹהִים אֲשֶׁר־צִמְחָהּ אִתָּהּ
וּחֲשִׁבְתָּם בְּפִיֶּךָ וְאִמָּר לְבָבִי וְלִבִּי :
וַיִּשְׁכֵּם דָּוִד הָמָּה וַאֲנָשָׁיו לְלֶכֶת בְּפִיֶּךָ
לְשׁוּב אֶל־אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים עָלָיו
יִזְרְעָה :

פרשח ל :

וַיְהִי בַבֹּא דָוִד וַאֲנָשָׁיו צִקְלָג מִיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַעֲקָלָהּ מִשְׁטֵם אֶל־נֶגֶב וְאֶל־
צִקְלָג וַיָּכּוּ אֶת־צִקְלָג וַיִּשְׁרְפוּ אִתָּהּ
בָּאֵשׁ : וַיִּשְׁבּוּ אֶת־הַנְּשִׁים אֲשֶׁר־בָּהּ
מִקְלָן וְעַד־דָּוִל לֹא חִסְרוּ אִישׁ וַיִּנְחֲנוּ
וַיִּלְכְּדוּ לְדָרָם : וַיִּבְלֹא דָוִד וַאֲנָשָׁיו אֶל־
הָעִיר וְהָמָּה שְׂרִיקָה בָּאֵשׁ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
וַיִּבְרִיחוּם וַיִּבְלִיחֵם לְשָׁבוֹ : וַיִּשְׁלַח דָּוִד
וַחֲזָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קֹלֶם וַיִּבְכְּ עַד אֲשֶׁר
אָוִירָתָם כָּח לְבָבוֹת : וַיִּשְׁמַע נָשֵׁי־דָוִד
כַּשְׁבּוֹ אֲחִיעֶזֶר הַיִּזְרְעֵלִית וַאֲבִיגַיִל אֲשֶׁר
נָהָל הַכַּרְמֶלִי : וַתֵּצֵא דָוִד מֵאֵד כִּי
אֲמָרוּ הָעָם לְסַקְלּוֹ בְּרִמְרוֹ גִּשָּׁש קֵל־
הָעָם אִישׁ עַל־בָּרָךְ וְעַל־בְּרִיתוֹ וַיַּחֲזִק
דָּוִד בַּיָּדָהּ אֲלֵהֶּן : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
אֲבִיָּתָר הַכֹּהֵן בְּרָאחִי־יֵלֶךְ הַגִּישְׁתָּהּ לִי
הַמִּזְבֵּחַ וַיָּגֵשׁ אֲבִיָּתָר אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֶל־
דָּוִד : וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיָּדָהּ לֵאמֹר אֲרָצָה
אֲחֵרִי הַגִּיד־תִּנְחָהּ מִשְׁחָנָהּ וַיֹּאמֶר לוֹ
דָּוִד כִּי־חֲשֹׁב תִּשְׁלַח וְהָאֵל מִצִּיל : וַיִּלְחַק
דָּוִד הָמָּה וַאֲנָשָׁיו אִישׁ אֶת־אֶתֶּן
וַיָּבֹאוּ עַד־נֶחַל הַבְּשֹׁר וַחֲשִׁיבֵיהֶם עָמְדוּ :

6 Καὶ ἐκάλεσεν Ἀχίους τὸν Δαυὶδ καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ζῇ Κύριος, ὅτι εὐθὺς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς
μου, καὶ ἡ ἐξοδὸς σου καὶ ἡ εἰσοδὸς σου μετ' ἐμοῦ
ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὅτι οὐχ εὗρηκα κατὰ σοῦ
κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦκεις πρὸς μέτεώς τῆς σήμερον
ἡμέρας, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς
σὺ. 7 Καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην,
καὶ οὐ μὴ ποιήσῃς κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν
σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς Ἀχίους Τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὖρες ἐν τῷ
δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμήσας
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως;
9 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀχίους πρὸς Δαυὶδ Οἶδα ὅτι
ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ἀλλ' οἱ σατράπαι
τῶν ἀλλοφύλων λίγουσιν Οὐχ ἤξει μεθ' ἡμῶν εἰς
πόλεμον. 10 Καὶ νῦν ὕψρισον τὸ πρῶτον σὺ καὶ
οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἥκοντες μετὰ σοῦ,
καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς
ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι
ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου. καὶ ὁρῆσατε ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ πορεύθητε. 11 Καὶ
ὥρθησε Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν
καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ
ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἱεζραήλ.

ΚΕΦ. λ'.

1 ΚΑΙ ἔγενθη εἰσελθόντων Δαυὶδ καὶ τῶν
ἀνδρῶν αὐτοῦ τὴν Σεκελάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
καὶ Ἀμαλὴκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ τὴν
Σεκελάκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελάκ καὶ ἐνεπύρισαν
αὐτὴν ἐν πυρὶ. 2 Καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἔθανάτω-
σαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀλλ' ἤχμαλῶτευσαν, καὶ
ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν. 3 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ
ἐμπεπύρισται ἐν πυρὶ, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἤχμαλῶτευσμέ-
νοι. 4 Καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν
φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἕως θανάτου οὐκ ἦν ἐν
αὐτοῖς ἰσχὺς εἶναι τοῦ κλαίειν. 5 Καὶ ἀμφότεραι
αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ἤχμαλῶτεύθησαν, Ἀχινόαμ ἡ
Ἱεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαῖα ἡ θυγάτηρ Νάβαλ τοῦ
Καρμηλίου. 6 Καὶ ἐθλίβεν Δαυὶδ σφόδρα ὅτι εἶπεν
ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτόν, ὅτι κατὰδυνος ψυχὴ
παντὸς τοῦ λαοῦ ἐκάσταν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ
ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ. 7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Ἀβιάθαρ τὸν ἱερεῖα υἱὸν Ἀχιμέλεχ Προσάγαγε τὸ
Ἐφούδ. 8 Καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου
λέγων Εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ Γεδδόρ τούτου,
εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν αὐτῷ Καταδίωκε,
ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτούς καὶ ἔξαφου-
μενος ἔξει. 9 Καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ
οἱ ἑκατόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως
τοῦ χειμάρρου Βοσόρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν,

6 Vocavit ergo Achis David, et ait ei: Vivit
Dominus, quia rectus es tu, et bonus in
conspectu meo: et exitus tuus, et introitus
tuus mecum est in castris: et non inveni in te
quidquam mali, ex die qua venisti ad me,
usque in diem hanc: sed satrapis non
places. 7 Revertere ergo, et vade in pace, et
non offendas oculos satraparum Philisthiim.
8 Dixitque David ad Achis: Quid enim
feci, et quid invenisti in me servo tuo, a die
qua fui in conspectu tuo usque in diem hanc,
ut non veniam, et pugnem contra inimicos
domini mei regis? 9 Respondens autem
Achis, locutus est ad David: Scio quia bonus
es tu in oculis meis, sicut angelus Dei: sed
principes Philisthinorum dixerunt: Non
ascendet nobiscum in praelium. 10 Igitur
consurge mane tu, et servi domini tui, qui
venerunt tecum: et cum de nocte surrexeritis,
et coeperit dilucescere, pergite. 11 Surrexit
itaque de nocte David ipse, et viri ejus,
ut proficiscerentur mane, et reverterentur
ad terram Philisthiim: Philisthiim autem
ascenderunt in Jezrahel.

CAPUT XXX.

1 CUMQUE venissent David et viri ejus in
Siceleg die tertia, Amalecitæ impetum fecerant
ex parte australi in Siceleg, et percusserant
Siceleg, et succederant eam igni. 2 Et
captivas duxerant mulieres ex ea, a minimo
usque ad magnum: et non interfecerant
quemquam, sed secum duxerant, et pergebant
itinere suo. 3 Cum ergo venissent David et
viri ejus ad civitatem, et invenissent eam
succensam igni, et uxores suas, et filios suos,
et filias ductas esse captivas, 4 Levaverunt
David et populus qui erat cum eo voces suas,
et planxerunt donec deficerent in eis lacrymæ.
5 Siquidem et duæ uxores David captivæ
ductæ fuerant, Achinoam Jezrahelites, et
Abigail uxor Nabal Carmeli. 6 Et contristatus
est David valde: volebat enim eum populus
lapidare, quia amara erat anima uniuscujusque
viri super filiis suis et filiabus: confortatus est
autem David in Domino Deo suo. 7 Et ait
ad Abiathar sacerdotem filium Achimelech:
Applica ad me ephod. Et applicavit Abiathar
ephod ad David, 8 Et consuluit David
Dominum, dicens: Persequar latrunculos hos,
et comprehendam eos, an non? Dixitque
ei Dominus: Persequere: absque dubio
enim comprehendes eos, et excuties prædam.
9 Abiit ergo David ipse, et sexcenti viri
qui erant cum eo, et venerunt usque ad
torrentem Besor: et lassi quidam substituerunt.

10 וַיִּדְרֹךְ דָּוִד הָיָא וַאֲרַבְע־מֵאוֹת אִישׁ
וַיַּעֲמֵדוּ מִתְּחִיל אִישׁ אֶשְׁרֵי פָגֶר מִעֲבֹר
אֶת־הַנָּחַל הַבְּשׂוֹר׃ 11 וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־מִצְרִי
בַּשָּׂדֶה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ־לוֹ
לֶחֶם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁקוּהוּ מַיִם׃ 12 וַיִּתְּנוּ־לּוֹ
כֶּלֶח דְּבָלָה וּשְׁנֵי צִמְקִים וַיֹּאכַל וַיִּתְּשֵׁב
רַחוּוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה
מַיִם שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת׃

13 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לִמְרֹאֲתָהּ וְאֵין מִנָּה
אֲתָה וַיֹּאמֶר גֵּר מִצְרִי אֲנִי עָבֵד לְאִישׁ
עַמְלֹקִי וַנַּעֲבֹדְנִי אֲדֹנִי כִי חֲלִיתִי חַיִּים
שְׁלֹשָׁה׃ 14 אֲנִי־הִנֵּנִי קָשָׁטִי בְּגָב חֲפָרְתִּי
וְעַל־אֶשְׁרִי לִיהֲדֹת וְעַל־גִּבִּי קֶלֶב וְאֶת־
צִהְלָב שְׁרָפְנִי בְּאֵשׁ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
הַתְּוֹדִיעֵנִי אֶל־הַנָּדָד הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַשְׁמַעְצֵה
לִי בְּמַלְאִיִּים אֲחֵי־מִי־מִנִּי וְאֵם־תִּסְבְּרֵנִי בְּנֵד
אֲדֹנִי וְאֶת־דָּהָד אֶל־הַנָּדָד הַזֶּה׃ 16 וַיִּדְרֹךְ

וַהֲנִיחַ וַשְׁמִים עַל־פָּנָיו כִּלְהַאֲרֹץ אֲכָלִים
וְשִׁתִּים וַחֲנֻכִּים בָּלָל הַשֶּׁלֶל הַזֶּה וְלֹא־
לָקְחוּ מֵאֲרֹץ פְּלִשְׁתִּים וּמֵאֲרֹץ יִזְרְעֵל׃
17 וַיָּבֶם דָּוִד מִהַנָּשֹׂא וְעַד־הָעֶרֶב לַמַּחֲרָתָם
וְלֹא־נִמְלֹט מִחֵם אִישׁ כִּי אִם־אֶרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ־נָעַר אֲשֶׁר־הִקְבֹּו עַל־הַנְּמָלִים וַיִּגְסוּ׃

18 וַיִּצָּל דָּוִד אֶת פֶּלִאֲשֶׁר לָקְחוּ עַמְלֹק
וְאֶת־שְׁתֵּי בָנָיו הַצָּעִיר דָּוִד׃ 19 וְלֹא
גָּעַר לָחֵם מִדֶּהֱקָשׁוֹ וְעַד־הַזֹּהֵל וְעַד־
בָּנָם וּבָנוֹת וּבְשָׁלָל וְעַד פֶּלִאֲשֶׁר לָקְחוּ
לָחֵם הַכֵּל הַשֵּׁבִי דָּוִד׃ 20 וַיִּקַּח דָּוִד
אֶת־פֶּלִי־צִמְקֵי וַהֲבָקָר קָהֵנוֹ לִפְנֵי הַמִּקְדָּשׁ
הַזֶּה וַיֹּאמְרוּ זֶה שָׁלַל דָּוִד׃ 21 וַיָּבֶם

דָּוִד אֶל־מַלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־פָּגְרוּ
מִלְכָּתָהּ וְאֶת־דָּוִד וַיִּשְׁבֹּם בְּנָחַל הַבְּשׂוֹר
וַיִּצְאֵי לִקְרֹאֲתָהּ דָּוִד וְלִקְרֹאֲתָהּ הָעַם אֲשֶׁר־
אִתּוֹ וַיִּנָּשׁ דָּוִד אֶת־הָעָם וַיִּשְׁאֵל לָחֵם
לְשָׁלוֹם׃ 22 וַיָּצֵן פֶּלִאֲשִׁי בָּרַע

וּבְלִיעַל מִהַנְּשֵׂאִים אֲשֶׁר הָלְכוּ עִם־
דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יָצֵן אֲשֶׁר לֹא־הָלְכוּ עִמָּי
לֹא־נָתַן לָחֵם מִהַשֶּׁלֶל אֲשֶׁר הַצָּעִיר כִּי
אֲחֵי־אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיִּנְהֲגוּ
וַיִּלְכּוּ׃ 23 וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא־תַעֲשׂוּ כֵן אִתִּי
אֶת אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמָר אֹתָנוּ
וַיִּשְׁלַח אֶת־הַנָּדָד חֲבָא עֲלֵינוּ בְּיָדָהּ׃

10 Καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν·
ὑπῆστθησαν δὲ διακοσίοι ἀνδρας οἵτινες ἐκάθισαν
πίραν τοῦ χιμαῤῥου τοῦ Βοσόρ. 11 Καὶ εὗρί-
σκουσιν ἀνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμβάνουσιν
αὐτὸν καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ· καὶ διδῶσιν
αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ·
12 Καὶ διδῶσιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε,
καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐ
βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπόκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας
καὶ τρεῖς νύκτας. 13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Τίνος
σὺ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ
Αἰγύπτιον Ἐγὼ εἰμι δούλος ἀνδρὸς Ἀμαληκίτου,
καὶ κατέλιπέ με ὁ κύριός μου ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ
σήμερον τριταίος. 14 Καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ τὸν
νότον τοῦ Χελεθὶ καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἰουδαίας μέρη καὶ
ἐπὶ τὸν νότον Χελοῦθ, καὶ τὴν Σικελάκ ἐνεπυρίσαμεν
ἐν πυρί. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Εἰ κατὰξες με
ἐπὶ τὸ Γεδδὸν τοῦτο; καὶ εἶπεν Ὁμοσον δὴ μοι
κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ θανατώσῃς με καὶ μὴ παραδοῦναί
με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ κατὰξω σε ἐπὶ
τὸ Γεδδὸν τοῦτο. 16 Καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ,
καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης
τῆς γῆς, ἐσθιόντες καὶ πίνοντες καὶ ἑορτάζοντες
ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις ὅς ἐλαβον ἐκ
γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα. 17 Καὶ ἦλθεν
ἐπ' αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ
ἑωσφόρου ἕως δειλῆς καὶ τῇ ἐπαύριον, καὶ οὐκ
ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ ὅτι ἄλλ' ἢ τετρακόσια
παιδάρια ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ
ἔφυγον. 18 Καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἃ ἐλαβον
οἱ Ἀμαληκίται, καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ
ἔξειλατο. 19 Καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ
ἕως μεγάλου, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἕως νῶν
καὶ θυγατέρων καὶ ἕως πάντων ὧν ἐλαβον αὐτῶν,
καὶ πάντα ἐπέστρεψε Δαυὶδ. 20 Καὶ ἐλαβε πάντα
τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια καὶ ἀπήγαγεν ἐμπροσθεν
τῶν σκύλων· καὶ τοῖς σκύλοις ἐλείνους ἐλέγετο
Ταῦτα τὰ σκύλα Δαυὶδ. 21 Καὶ παραγίνεται
Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἀνδρας τοὺς ὑπολει-
φθέντας τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν
αὐτοὺς ἐν τῷ χιμαῤῥῷ τοῦ Βοσόρ, καὶ ἐξῆλθον εἰς
ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ
μετ' αὐτοῦ, καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ,
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην. 22 Καὶ
ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν
ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ
Δαυὶδ καὶ εἶπον Ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν,
οὐ δώσωμεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξελόμεθα,
ὅτι ἄλλ' ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ
τέκνα αὐτοῦ ἀπαγίσθωσαν καὶ ἀποστρεφίσωσαν.
23 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ
τὸ παραδοῦναι τὸν Κύριον ἡμῖν καὶ φυλάξαι
ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν Γεδδὸν τὸν
ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.

10 Persecutus est autem David ipse, et
quadringenti viri: substituerant enim ducenti,
qui lassi transire non poterant torrentem
Besor. 11 Et invenerunt virum Aegyptium
in agro, et adduxerunt eum ad David:
dederuntque ei panem ut comederet, et biberet
aquam, 12 Sed et fragmen massæ caricarum,
et duas ligaturas uvæ passæ. Quæ cum
comedisset, reversus est spiritus ejus, et
refocillatus est: non enim comederat panem,
neque biberat aquam, tribus diebus et tribus
noctibus. 13 Dixit itaque ei David: Cujus es
tu? vel unde? et quo pergis? Qui ait: Puer
Aegyptius ego sum, servus viri Amalecitæ:
dereliquit autem me dominus meus, quia
ægotare cœpi nudiustertius. 14 Siquidem
nos erupimus ad australem plagam Cerethi,
et contra Judam, et ad meridiem Caleb, et
Siceleg succendimus igni. 15 Dixitque ei
David: Potes me ducere ad cuneum istum?
Qui ait: Jura mihi per Deum, quod non
occidas me, et non tradas me in manus domini
mei, et ego ducam te ad cuneum istum. Et
juravit ei David. 16 Qui cum duxisset eum,
ecce illi discumbebant super faciem universæ
terræ, comedentes et bibentes, et quasi festum
celebrantes diem, pro cuncta præda et spoliis
quæ ceperant de terra Philisthiim, et de terra
Juda. 17 Et percussit eos David a vespere
usque ad vesperam alterius diei, et non evasit
ex eis quisquam, nisi quadringenti viri
adolescentes, qui ascenderant camelos, et
fugerant. 18 Eruiit ergo David omnia quæ
tulerant Amalecitæ, et duas uxores suas
eruiit. 19 Nec defuit quidquam a parvo usque
ad magnum, tam de filiis quam de filiabus, et
de spoliis, et quæcumque rapuerant, omnia
reduxit David. 20 Et tulit universos greges
et armenta, et minavit ante faciem suam:
dixeruntque: Hæc est præda David. 21 Venit
autem David ad ducentos viros, qui lassi
substituerant, nec sequi potuerant David, et
residere eos jusserat in torrente Besor: qui
egressi sunt obviam David, et populo qui erat
cum eo. Accedens autem David ad populum,
salutavit eos pacifice. 22 Respondensque
omnis vir pessimus et iniquus, de viris qui
ierant cum David, dixit: Quia non venerunt
nobiscum, non dabimus eis quidquam de
præda, quam eruimus: sed sufficiat unicuique
uxor sua et filii: quos cum acceperint, recedant.
23 Dixit autem David: Non sic facietis
fratres mei, de his, quæ tradidit nobis Domi-
nus, et custodivit nos, et dedit latrunculos, qui
eruperant adversum nos, in manus nostras:

שמואל א ל לא

24 ומי ישמע לכם לדבר הזה כי תחלקו
 חיליך במלחמה ותחלק חישב על-
 חכמים תתנו תחלקו: 25 ויהי
 מהיום הזה ומעלה וישמח להם
 ולמשפט לישאל עד היום הזה:
 26 ויבא דוד אל-צולג וישלח מהשקל
 ליוקן ויחזק לרעהו לאמר הנה לכם
 בקר מלל אגרי יחזק: 27 ולאשר
 בבית-אלי ולאשר ברמזה ובגב ולאשר
 בביתר: 28 ולאשר בערער ולאשר בשפמות
 ולאשר באשחמז: 29 ולאשר בקרל
 ולאשר בערי חרדמאלי ולאשר בערי
 חרני: 30 ולאשר בקרמח ולאשר בקור
 צשן ולאשר בעמח: 31 ולאשר בקרון
 ולכל-המלכות אשר-התחלקה שם דוד והא
 ואליו:

פרשח לא

1 ופלישתים גלחמים בישאל ויבאו
 אנשי ישראל מפני פלישתים ויפלו
 חללים בקר הגלבע: 2 ויבקרו פלישתים
 את-שאל ואת-בגיו ויפגו פלישתים את-
 יחזקו ואת-אבנאב ואת-מלכישאע בגי
 שאל: 3 ותבקד המלחמה אל-שאל
 וימצאו חמורים אנשים בקשת ויחל
 מאד מהמורים: 4 וימאר שאל לנשא
 בלוי שלח-חרבך ויחזקני בזה פדבוא
 הערלים האלה ויחזקני ויחזקני ויחזקני
 אבד נשא בלוי כי יבא מאד ויחזק
 שאל את-החרב ויפל צלח: 5 ויבא
 נשא בלוי ברמת שאל ויפל בסהור
 על-חרב ויחזק עמו: 6 וימת שאל
 וישלש בלוי ונשא בלוי גם על-אנשי
 ביום ההוא יחזק: 7 ויבאו אנשי-ישאל
 אשר-בער העמק ואשר בעבר הירדן
 ברגסו אנשי ישראל וברמתו שאל
 ובגיו ובעזבי את-הערים ויבאו ויבאו
 פלישתים וישבו בקו: 8 ויהי
 מחר ויבאו פלישתים לפשט את-
 החללים וימצאו את-שאל ואת-שלש בלוי
 חללים בקר הגלבע: 9 ויכרתו את-ראשו
 ויפסמו את-רגליו וישלחו בארץ-פלישתים
 כדיב לבשר בית עצבותם ואת-העם:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α'. λ', λα'.

24 Καὶ τίς ἰσακουσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων;
 ὅτι οὐχ ἦγγον ἡμῶν εἰσὶ, διότι κατὰ τὴν μερίδα
 τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν πόλεμον οὕτως ἔσται
 ἡ μερίς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη, κατὰ τὸ
 αὐτὸ μεριοῦνται. 25 Καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας
 ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα
 καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.
 26 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σεκελάκ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς
 πρεσβυτέροις τῶν σκύλων Ἰούδα καὶ τοῖς πλησίον
 αὐτοῦ λέγων Ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἰχθῶν
 Κυρίου 27 Τοῖς ἐν Βαιθσοῦρ καὶ τοῖς Ῥαμά
 νύτου καὶ τοῖς ἐν Γεθέρ, 28 Καὶ τοῖς ἐν Ἀροῖρ
 καὶ τοῖς ἐν Ἀμυαδί καὶ τοῖς ἐν Σαφί, καὶ τοῖς ἐν
 Ἑσθῆ 29 Καὶ τοῖς ἐν Γεθ καὶ τοῖς ἐν Κιμάθ,
 καὶ τοῖς ἐν Σαφέκ καὶ τοῖς ἐν Θημάθ καὶ τοῖς ἐν
 Καρμήλ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἱεριμεῖλ
 καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κενεζὶ 30 Καὶ τοῖς
 ἐν Ἱεριμούθ, καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβὲ καὶ τοῖς ἐν
 Νομβε 31 Καὶ τοῖς ἐν Χεβρών, καὶ πάντας τοὺς
 τόπους οὓς διήλθε Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτοὺς καὶ οἱ ἄνδρες
 αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραὴλ,
 καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου τῶν
 ἀλλοφύλων καὶ πίπτουσι τραυματαῖα ἐν τῷ ὄρει
 τῷ Γελβοῦ. 2 Καὶ συνάπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι
 τῷ Σαούλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν
 ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμναδάβ καὶ
 τὸν Μελχισᾶ υἱὸν Σαούλ. 3 Καὶ βαρύνεται ὁ
 πόλεμος ἐπὶ Σαούλ, καὶ εὐρίσκουσιν αὐτὸν οἱ
 ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς
 τὰ ὑποχόνδρια. 4 Καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν
 αἰρῶντα τὰ σκεύη αὐτοῦ Σπάσαι τὴν ῥομφαίαν
 σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ
 ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσί με καὶ ἔμπα-
 ξωσιν ἰμοί· καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἰρῶν τὰ σκεύη
 αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαούλ
 τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐν αὐτῇ. 5 Καὶ
 εἶδεν ὁ αἰρῶν τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθηκε Σαούλ,
 καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ
 ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀπέθανε Σαούλ καὶ
 οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἰρῶν τὰ σκεύη αὐτοῦ
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό. 7 Καὶ εἶδον
 οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῇ πέραν τῆς κοιλάδος
 καὶ οἱ ἐν τῇ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὅτι ἔφυγον οἱ
 ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τέθηκε Σαούλ καὶ οἱ
 υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς πόλεις αὐτῶν
 καὶ φεύγουσι· καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ
 κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς. 8 Καὶ ἐγενήθη τῇ ἑπαύριον
 ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκου τοὺς νεκρούς,
 καὶ εὐρίσκουσιν τὸν Σαούλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς
 αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβοῦ. 9 Καὶ
 ἀποστρέφουσιν αὐτὸν καὶ ἐξίδουσιν τὰ σκεύη αὐτοῦ,
 καὶ ἀποστρέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ
 εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ·

I. SAMUELIS, XXX. XXXI.

24 Nec audiet vos quisquam super sermone
 hoc; æqua enim pars erit descendentis ad
 prælium, et remanentis ad sarcinas, et similiter
 dividunt: 25 Et factum est hoc ex die illa,
 et deinceps constitutum et præfinitum, et
 quasi lex in Israel usque in diem hanc.
 26 Venit ergo David in Siceleg, et misit dona
 de præda senioribus Juda proximis suis,
 dicens: Accipite benedictionem de præda
 hostium Domini: 27 His qui erant in Bethel,
 et qui in Ramoth ad meridiem, et qui in Jether,
 28 Et qui in Aroer, et qui in Sephamoth, et
 qui in Esthamo, 29 Et qui in Rachal, et qui
 in urbibus Jerameel, et qui in urbibus Ceni,
 30 Et qui in Arama, et qui in lacu Asan, et
 qui in Athach, 31 Et qui in Hebron, et
 reliquis qui erant in his locis, in quibus
 commoratus fuerat David ipse, et viri ejus.

CAPUT XXXI.

1 PHILISTHIIM autem pugnabant adversum
 Israel: et fugerunt viri Israel ante faciem
 Philisthiim, et ceciderunt interfecti in monte
 Gelboe. 2 Irrueruntque Philisthiim in Saul,
 et in filios ejus, et percusserunt Jonathan, et
 Abinadab, et Melchisua, filios Saul, 3 Totumque
 pondus prælii versum est in Saul: et consecuti
 sunt eum viri sagittarii, et vulneratus est
 vehementer a sagittariis. 4 Dixitque Saul ad
 armigerum suum: Evagina gladium tuum, et
 percute me: ne forte veniant incircumcisi isti,
 et interficiant me, illudentes mihi. Et noluit
 armiger ejus: fuerat enim nimio terrore
 perterritus; arripuit itaque Saul gladium, et
 irruit super eum. 5 Quod cum vidisset armiger
 ejus, videlicet quod mortuus esset Saul, irruit
 etiam ipse super gladium suum, et mortuus
 est cum eo. 6 Mortuus est ergo Saul, et tres
 filii ejus, et armiger illius, et universi viri ejus
 in die illa pariter. 7 Videntes autem viri Israel,
 qui erant trans vallem, et trans Jordanem,
 quod fugissent viri Israelitæ, et quod mortuus
 esset Saul, et filii ejus, reliquerunt civitates
 suas, et fugerunt: veneruntque Philisthiim,
 et habitaverunt ibi. 8 Facta autem die
 altera, venerunt Philisthiim, ut spoliarent
 interfectos, et invenerunt Saul et tres filios
 ejus jacentes in monte Gelboe. 9 Et
 præciderunt caput Saul, et spoliaverunt
 eum armis: et miserunt in terram Phi-
 listhinorum per circuitum, ut annuntia-
 retur in templo idolorum, et in populis.

שמואל א לא

10 וישמיט את-כליו בית עשתרות ואת-
 גורתו תקעו בחומת בית שן: 11 וישמעו
 אליו ישיבי גבש בלעד את אשר-עשו
 פלשתים לשאול: 12 ויקומו כל-איש חילו
 וילכו כל-חלילה ויקחו את-גורת שאול
 ואת גורת בגיו בחומת בית שן ויקלו
 יבשה וישקפו אתם שם: 13 ויקחו את-
 עצמותיהם ויקברו חת-האשל בגשח
 ויצמו שבועת ימים:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Α'. λα'.

10 Καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρεῖον,
 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει
 Βαιθσάμ. 11 Καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς
 τῆς Γαλααδίτιδος ὃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ
 Σαούλ. 12 Καὶ ἀνίστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμειος
 καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἔλαβον
 τὸ σῶμα Σαούλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάμ, καὶ φέρουσιν
 αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ.
 13 Καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀστέα αὐτῶν καὶ θάπτουσιν
 ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ἰαβὶς, καὶ νηστεύουσιν
 ἑπτὰ ἡμέρας.

I. SAMUELIS XXXI.

10 Et posuerunt arma ejus in templo
 Astaroth, corpus vero ejus suspenderunt in
 muro Bethsan. 11 Quod cum audissent
 habitatores Jabes Galaad, quaecumque fecerant
 Philisthiim Saul, 12 Surrexerunt omnes viri
 fortissimi, et ambulaverunt tota nocte, et
 tulerunt cadaver Saul, et cadavera filiorum
 ejus, de muro Bethsan: veneruntque Jabes
 Galaad, et combusserunt ea ibi: 13 Et
 tulerunt ossa eorum, et sepelierunt in nemore
 Jabes, et jejunaverunt septem diebus.

LIBER SECUNDUS SAMUELIS.

שמואל ב א

ויהי אחרי מות שאול ונדד שב מחיות
אחיהם בלחם וישב דוד בצקלג
שנים שנים : ויהי : ביום השלישי
והנה איש בא מרהפסחה מעם שאול
ובגדיו קרעים ונאמר על ראשו ויהי
בבואו אל דוד ויפל ארצה וישתחוה :
וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אַי מִזֶּה תָּבוֹא וַיֹּאמֶר
אֵלָיו מִפְּתַח יִשְׂרָאֵל נִמְלָטָמִי : וַיֹּאמֶר
אֵלָיו דָּוִד מַה־הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה לִּי
וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם מִרְחֶלְקָהּ וְגַם־
הַרְבֵּה נָפַל מִרְחָצָם וַיָּמָתוּ וְגַם שָׂאֹל
וַיְהִי־כֵן בְּיוֹמֵהוּ : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
הַנָּעַר הַפָּנִי לִי אִיךָ זֶה עָשָׂה בְּיָמָיו
שָׂאֹל וַיְהִי־כֵן בְּיוֹמֵהוּ : וַיֹּאמֶר הַנָּעַר
הַפָּנִי לִי וַיִּקְרָא נְחִיֵּלִי בֶּתֶר הַגִּלְגָּל
וְהָיָה שָׂאֹל נֶשְׁעוֹ עַל־חֲנִיתוֹ וְהָיָה הַרְבֵּה
וַיַּעַל הַקָּדָשִׁים הַדְּבָרָה : וַיִּשְׁמַע אַחֲרָיו
וַיִּקְרָא וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיֹּאמֶר הַנָּעַר : וַיֹּאמֶר
לִי מִרְחֶלְקָהּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲקָלְקִי אֲנִי :
וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲמִדָּה עָלַי וּמָה־לִּי כִּי
אַחֲזִי הַשֶּׁבַע קִרְב־לֵעֹד נִשְׁשִׁי כִּי :
וַיֹּאמֶר עָלַי וַאֲמַרְתָּהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי
לֹא יָדָה אַחֲרֵי נָפְלוֹ וְאַחֲרֵי הַנָּעַר וְאֲשֶׁר
עַל־רָאשׁוֹ וַאֲשֶׁר עַל־זֵרְעוֹ וַאֲבֵאִם
אֶל־אֲדָמִי הָיָה : וַיִּשְׁמַע דָּוִד בְּבִגְדוֹ
וַיִּקְרָע וְגַם קָל־הָאֲשִׁים אֲשֶׁר אָתָּה :
וַיִּסְפְּדוּ וַיִּכְבְּדוּ וַיִּצְמָחוּ עַד־הָעֶרֶב עַל־
שָׂאֹל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל־עַם יִהְיֶה
וְעַל־בָּנָיו יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בַּחֶרֶב :
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנָּעַר הַפָּנִי לִי אִיךָ
זֶה עָשָׂה בְּיָמָיו בְּרָאשֵׁי גֵר עֲקָלְקִי אֲנִי :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Β'. ΚΕΦ. α.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαουλ, καὶ
Δαυὶδ ἀνίσταρε τῷ τῶν Ἀμαλῆκ,
καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελάκ ἡμέρας δύο. 2 Καὶ
ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν
ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαουλ, καὶ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ διεβρώγῃ καὶ γῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς
Δαυὶδ καὶ ἐπίσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσκύνησεν
αὐτῷ. 3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Πόθεν σὺ παραγίνῃ;
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ
ἐγὼ διασέσωσμαι. 4 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Τίς
ὁ λόγος οὗτος; ἀπαγγεῖλόν μοι· καὶ εἶπεν ὅτι
ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ πεπτώκασι
πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον, καὶ Σαουλ καὶ
Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπύθαν. 5 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ Πῶς
οἶδας ὅτι τίθηται Σαουλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς
αὐτοῦ; 6 Καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον
αὐτῷ Περιπτῶματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ
Γελβουί, καὶ ἰδοὺ Σαουλ ἐπιστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ
αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἐκπάρχαι συνῆψαν
αὐτῷ. 7 Καὶ ἐπίβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ,
καὶ εἶδε με καὶ ἐκάλεσέ με, καὶ εἶπα Ἰδοὺ ἐγώ. 8 Καὶ
εἶπέ μοι Τίς εἰ σὺ; καὶ εἶπα Ἀμαληκίτης ἐγώ εἰμι.
9 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Στήθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανά-
τωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος θανάτου, ὅτι πᾶσα
ἡ ψυχὴ μου ἐν ἱμοῖς. 10 Καὶ ἐπέστη ἐπ' αὐτὸν καὶ
ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾔδειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ
τὸ πεσεῖν αὐτόν· καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδύνα τὸν ἐπὶ τοῦ
βραχίονος αὐτοῦ, καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ
μου ὧδε. 11 Καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων
αὐτοῦ καὶ διεβρώξεν αὐτά, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ μετ' αὐτοῦ διεβρώξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. 12 Καὶ
ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δαίλης
ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι
ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ. 13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ
παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ Πόθεν εἰ σὺ; καὶ
εἶπεν Ὑἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαληκίτου ἐγώ εἰμι.

II. SAMUELIS, CAPUT I.

FACTUM est autem, postquam mortuus
est Saul, ut David reverteretur
a caede Amalec, et maneret in Siceleg duos
dies. 2 In die autem tertia, apparuit homo
veniens de castris Saul, veste conscissa, et
pulvere conspersus caput: et ut venit ad
David, cecidit super faciem suam, et adoravit.
3 Dixitque ad eum David: Unde venis? Qui
ait ad eum: De castris Israel fugi. 4 Et
dixit ad eum David: Quod est verbum quod
factum est? indica mihi. Qui ait: Fugit
populus ex praelio, et multi corruentes e populo
mortui sunt: sed et Saul et Jonathas filius
ejus interierunt. 5 Dixitque David ad
adolescentem, qui nuntiabat ei: Unde scis
quia mortuus est Saul, et Jonathas filius ejus?
6 Et ait adolescens, qui nuntiabat ei: Casu
veni in montem Gelboe, et Saul incumbebat
super hastam suam: porro currus et equites
appropinquabant ei, 7 Et conversus post
tergum suum, vidensque me vocavit. Cui cum
respondissem, Adsum: 8 Dixit mihi: Quisnam
es tu? Et aio ad eum: Amalecites ego sum.
9 Et locutus est mihi: Sta super me, et
interfice me: quoniam tenent me angustiae, et
adhuc tota anima mea in me est. 10 Stansque
super eum, occidi illum: sciebam enim quod
vivere non poterat post ruinam: et tuli
diadema quod erat in capite ejus, et armillam
de brachio illius, et attuli ad te dominum
meum huc. 11 Apprehendens autem David
vestimenta sua scidit, omnesque viri qui
erant cum eo, 12 Et planxerunt, et
fleverunt, et jejunaverunt usque ad vesperam,
super Saul, et super Jonathan filium
ejus, et super populum Domini, et super
domum Israel, eo quod corruisent gladio.
13 Dixitque David ad juvenem qui nuntia-
verat ei: Unde es tu? Qui respondit:
Filius hominis advenæ Amalecitis ego sum.

שמואל ב א ב

14 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד אֵיךְ לֹא יָרָאָה לְשַׁלֹּחַ יָדָהּ לְשַׁחַת אֶת־מִשְׁחֵי יְהוָה׃
 15 וַיִּקְרָא דָּוִד לְאַחֵד מִהַפְּעָרִים וַיֹּאמֶר גִּישׁ פִּנְע־גִּו וַיַּחְדָּה וַיָּקֶם׃ 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד דְּמִיָּה עַל־רֹאשְׁךָ כִּי פִיךָ עָגַת בֶּהּ לֹא־מָר אֲנִכִּי מִתְּמִי אֶת־מִשְׁחֵי יְהוָה׃
 17 וַיִּלָּחֶם דָּוִד אֶת־חֲמוּנָה הַגִּלְיָת עַל־שָׂאֵל וַעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ׃ 18 וַיֹּאמֶר לְלִמְד בְּגֵר־יְהוָה הַקָּשָׁת וַיַּחְדָּה כְּחֹבֶבֶה עַל־שֶׁסֶר הַיָּשָׁר׃ 19 הַצִּבֹּל וַיִּשְׂרָאֵל עַל־בְּמוֹתָיו הַלָּל אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים׃ 20 אֶל־הַצִּדִּי בָּנָת אֶל־תִּבְשָׁרֵי בַחֲצֹצֹת אֲשַׁחֲלוּ כְּרֹת־שִׁמְחָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים כְּרֹת־עֲלֻזָּה בְּנוֹת הַעֲלִילִים׃ 21 הֲרִי בְּגִלְעָד אֶל־טָל וְאֶל־מִמֶּנּוּ עֲלִיכֶם וַאֲנִי הַרְוִיחוֹת כִּי שָׁם נָעַל מִנֵּן גִּבּוֹרִים מִנֵּן שָׂאֵל בְּלִי מִשְׁחֵי בָשָׁמ׃ 22 מִנֵּם הַלָּלִים מִחֲלָב גִּבּוֹרִים הַקָּשָׁת וַיְחַוְּלוּ לֹא נִשְׁוּ אַחֲרֵי וַיַּחֲבֹר שָׂאֵל לֹא הִשְׁוִיב רִיקָם׃ 23 שָׂאֵל וַיְחַוְּלוּ הַמַּאֲהָבִים וַחֲפָצִים בְּחִיָּהִם וַבְּמוֹתָם לֹא נִפְגְּדוּ מִשְׁפָּרִים לָלוּ מַאֲרִיזֹת בְּבָרֵי׃ 24 בְּנוֹת וַיִּשְׂרָאֵל אֶל־שָׂאֵל בְּבָרֵי הַפִּלִּיִּשְׁתִּים שָׁנִי עַם־עֲנָנִים הַמַּעֲלָה עָרִי וְחָבַעַל לְבִישָׁק׃ 25 אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים בְּרוּךְ הַפִּלִּיִּשְׁתִּים וַיְחַוְּלוּ עַל־בְּמוֹתָיו הַלָּל׃ 26 צִרְלִי צִלְיָה אַחִי וַיְחַוְּלוּ בַּעֲמֶת לִי מֵאֵד נִפְלְאוּהָ אַחֲבָתָהּ לִי מֵאֲחָבֶת נָשִׁים׃ 27 אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיִּאֲכָדוּ בְּלִי מִלְחָמָה׃

פרשה ב :

1 וַיָּתִי אֶחָד־בָּנָיו וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בְּיַחְדָּה לֹא־מָר הַמַּעֲלָה בְּאֶחָת עָרִי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵיךְ אֲעֲלֶה וַיֹּאמֶר חֲבִרָה׃ 2 וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְנָם שְׁנֵי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם הַמִּזְרַעֲלִית וְאֲבִיגַיִל אִשְׁתּוֹ נֶבֶל הַכַּרְמֶלִי׃ 3 וַתָּבֹאוּ אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ הַעֲלָה דָּוִד אִשׁ וּבָרִיתוֹ וַיִּשְׁבּוּ בְּעָרֵי חֲבִרָה׃ 4 וַיָּבֹאוּ אֲנָשֵׁי יְהוָה וַיִּמְשְׁחֵם אֶת־דָּוִד לְמָלֶכְהָ עַל־בְּרִית יְהוָה וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֹא־מָר אֲנָשֵׁי נָבִישׁ בְּלִי מִלְחָמָה אֶת־הַכָּרִי אֶת־שָׂאֵל׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. α', β'.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν Κυρίου; 15 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἓν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπε Προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ. Καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε. 16 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Δαυὶδ Τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγον ὅτι ἐγὼ ἱθανάτωσα τὸν χριστὸν Κυρίου. 17 Καὶ ἰθρήνησε Δαυὶδ τὸν θρήνον τοῦτον ἐπὶ Σαούλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, 18 Καὶ εἶπε τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα· ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθούς 19 Στήλωσον Ἰσραὴλ ὑπὲρ τῶν θετιηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν· πῶς ἔπεσαν δυνατοί. 20 Μὴ ἀναγγεῖλῃτε ἐν Γέθ, καὶ μὴ εὐαγγελίσῃθε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος, μὴ ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων, μὴ ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμητῶν. 21 Ὅρη τὰ ἐν Γελβουε μὴ καταβάτω δρόσος καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν· θυρεὸς Σαοὺλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἰλαίφ. 22 Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στίατος δυνατῶν τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπειράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ῥομφαία Σαοὺλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή. 23 Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν οἱ ἡγαπημένοι καὶ ὥραιοι οὐ διαχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ ἐν τῇ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν· ὑπὲρ αἰτοῦς κοῦφοι, καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν. 24 Θυγατέρες Ἰσραὴλ, ἐπὶ Σαοὺλ κλαύσατε, τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμον ὕμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὕμῶν. 25 Πῶς ἔπεσαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου· Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματία. 26 Ἀλγῶ ἐπὶ σοί, ἀδελφε μου Ἰωνάθαν· ὥραιώθη μοι σφύδρα, ἱθαυμαστῶθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπῃσιν γυναικῶν. 27 Πῶς ἔπεσαν δυνατοί, καὶ ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά.

ΚΕΦ. β'.

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ λέγων Εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν Ἀνάβηθι· καὶ εἶπε Δαυὶδ Ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν Εἰς Χεβρών. 2 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινόαμ ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαῖα ἡ θυγὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου, 3 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατήκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών. 4 Καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα· καὶ ἀπήγγελλαν τῷ Δαυὶδ λέγοντες ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαοὺλ.

II. SAMUELIS, I. II.

14 Et ait ad eum David: Quare non timuisti mittere manum tuam ut occideres christum Domini? 15 Vocansque David unum de pueris suis, ait: Accedens irruere in eum. Qui percussit illum, et mortuus est. 16 Et ait ad eum David: Sanguis tuus super caput tuum: os enim tuum locutum est adversum te, dicens: Ego interfeci christum Domini. 17 Planxit autem David planctum hujuscemodi super Saul, et super Jonathan filium ejus 18 (Et praecepit ut docerent filios Juda Arcum, sicut scriptum est in Libro Justorum), et ait: Considera Israel, pro his qui mortui sunt super excelsa tua vulnerati. 19 Inclyti, Israel, super montes tuos interfecti sunt: quomodo ceciderunt fortes? 20 Nolite annuntiare in Geth, neque annuntietis in compitis Ascalonis: ne forte lætentur filiae Philisthiim, ne exultent filiae incircumcisorum. 21 Montes Gelboe, nec ros, nec pluvia veniant super vos, neque sint agri primitiarum: quia ibi abjectus est clypeus fortium, clypeus Saul, quasi non esset unctus oleo. 22 A sanguine interfectorum, ab adipe fortium, sagitta Jonathae nunquam rediit retrorsum, et gladius Saul non est reversus inanis. 23 Saul et Jonathas amabiles, et decori in vita sua, in morte quoque non sunt divisi: aquilis velociores, leonibus fortiores. 24 Filiae Israel super Saul flete, qui vestiebat vos coccino in deliciis, qui praebebat ornamenta aurea cultui vestro. 25 Quomodo ceciderunt fortes in praelio? Jonathas in excelsis tuis occisus est? 26 Doleo super te frater mi Jonatha decore nimis, et amabilis super amorem mulierum. Sicut mater unicum amat filium suum, ita ego te diligebam. 27 Quomodo ceciderunt robusti, et perierunt arma bellica?

CAPUT II.

1 IGITUR post hæc consuluit David Dominum, dicens: Num ascendam in unam de civitatibus Juda? Et ait Dominus ad eum: Ascende. Dixitque David: Quo ascendam? Et respondit ei: In Hebron. 2 Ascendit ergo David, et duæ uxores ejus, Achinoam Jezrahelites, et Abigail uxor Nabal Carmeli: 3 Sed et viros, qui erant cum eo, duxit David singulos cum domo sua: et manserunt in oppidis Hebron. 4 Veneruntque viri Juda, et unxerunt ibi David, ut regnaret super domum Juda. Et nuntiatum est David, quod viri Jabes Galaad sepelissent Saul.

וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־יָאָבֶס בֶּן־נֵחָד וְיִאֲמֶר אֲלֵיהֶם בְּרָכִים אַתֶּם לַיהוָה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַחֶסֶד הַזֶּה עִם־אֲדֹנֵיכֶם עִם־שָׂאֵל וַתַּקְדְּרוּ אֹתוֹ׃ וַעֲשֹׂה נָעִשׁ יְהוָה עִמָּכֶם כְּסֹד וְאֱמֶת וְגַם אֲלֵכִי אֲעָשֶׂה אִתְּכֶם כְּפֹקֶה הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַעֲמִתָּה וְסִחַחְתָּה וְיָבֹכֶם וְהָיוּ לְבִגְד־חִיל בְּרַמַּת אֲדֹנֵיכֶם שָׂאֵל וְגַם אֲחֵי קִשְׁיָהוּ בִּתְיֹהֲרָה לְמַלְכָּה עֲלֵיהֶם׃
וַיַּבְנֶה בְּדֹרֵי שִׁירְדָּה אֲשֶׁר לְשָׂאֵל לְחֹף אֲרִי־שִׁשְׁתָּה בְּרִשְׁמָאֵל בְּנֵעֲבָדָהוּ בְּחֻקִּים׃ וַיִּמְלֹכֵהוּ אֶל־יִזְרְעֶל וְאֶל־הָאֲשֻׁרִי וְאֶל־יִזְרְעֶל וְעַל־אֲפֵרַיִם וְעַל־בִּנְיָמִן וְעַל־יִשְׂרָאֵל כָּל־כֹּהֵן׃
וַיִּשְׁכֶּנּוּ אִישׁ־בְּבֵיתוֹ בְּרִשְׁמָאֵל בְּמִלְכּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וַשְׁתַּנִּים שָׁנִים מְלָכָה אֵת בֵּית יְהוֹרָה הָיוּ אַחֲרָיו דָּוִד׃
וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָּוִד מֶלֶךְ בְּחֵבְרוֹן עַל־בֵּית יְהוֹרָה שְׁבַע שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים׃
וַיָּבֵא אַבְנֶר בְּדֹרֵי וְעַבְדֵי אִישׁ בִּשְׁתָּה בְּרִשְׁמָאֵל מִמִּצְחָנִים בְּבִצְרוֹן׃
וַיִּזְרְעֵהוּ וְעַבְדֵי דָּוִד וַיִּפְשְׁטוּם עַל־בְּרִכַּת בְּבִצְרוֹן וַיִּשְׁבּוּ אֵלָיו עַל־הַפְּרָכָה מִזֶּה וְאֵלָיו עַל־הַפְּרָכָה מִזֶּה׃
וַיִּשְׁמְרוּ אַבְנֵי אֶל־יָאָבֶס וְהָיוּ כָּאֲמֹרִים וַיִּשְׁמְרוּ לְפָנָיו וַיִּאֲמֶר יָאָבֶס וְהָיוּ כָּאֲמֹרִים׃
וַיַּעֲבְדוּ בְּמִסְפַּר שָׁנִים אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן וְאֶל־אִישׁ בִּשְׁתָּה בְּרִשְׁמָאֵל וַשְׁתַּנִּים עָשָׂר מִסְבָּעֵי דָּוִד׃
וַיִּחְזָקֵהוּ אִישׁ׃
וַיִּבְרָאֵשׁ רֶעֱהוּ וַחֲרָבֹו בְּעַד רֶעֱהוּ וַיִּפְּלוּ חֲדָיו וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא חֵלְקַת הַמָּאִרִים אֲשֶׁר בְּבִצְרוֹן׃
וַיִּתְּנֵהוּ חֵלְקַת הַמָּאִרִים עַד־מָאוֹד בָּנִים הָיוּ וַיִּגְנָה אַבְנֶר וְאֲנָשָׁיו יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו עַבְדֵי דָּוִד׃
וַיִּתְּנֵהוּ שָׁם שְׁלִשָּׁה בָנִים צְרוּרָה יָאָבֶס וְאֲנָשָׁיו נַעֲשִׂימָאֵל וְעִשְׂתִּימָאֵל מִלְּבָנִי בְּמִתְחַד הַמָּאִרִים׃
וַיִּזְרְעֵהוּ עִשְׂתִּימָאֵל אַחֲרָיו אַבְנֶר וְלִאֲנָמָה לְלִכָּת עַל־חֲמִימִן וְעַל־חֲמִימָאֵל מִמִּתְחַד אַבְנֶר׃
וַיִּגְנָה אַבְנֶר אַחֲרָיו וַיִּאֲמֶר הָאֲמָתָה לֹא עִשְׂתִּימָאֵל וַיִּאֲמֶר אֵלָיו׃
וַיִּגְנָה אַבְנֶר נָמָּה לֹא עַל יָמִינוֹ אֶל עַל־שְׂמֹאלָהוּ וַיִּתְּנֵהוּ לֹא אֲחֵל מִמִּצְחָנִים וַחֲדָלָהּ אֶת־חֲלָצָהוּ וְלִאֲנָמָה עִשְׂתִּימָאֵל לְמִי מִמִּצְחָנִי׃

5 Kai ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δαυὶδ Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἰποιήσατε τὸ θέλος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν ἐπὶ Σαουλ τὸν χριστὸν Κυρίου, καὶ ἰθάψατε αὐτὸν καὶ ἔωνάθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
6 Kai νῦν ποιῆσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐγὼ ποιῶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν τοῦτο ὅτι ἰποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο.
7 Kai νῦν κραταιοῦσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοῦς, ὅτι τίθησκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαουλ, καὶ γὰρ ἐμὲ κίχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ' αὐτὸν εἰς βασιλείαν.
8 Kai Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ ἀρχισπράτης τοῦ Σαουλ ἔλαβε τὸν Ἰεσοθὲ υἱὸν Σαουλ καὶ ἀνέβιβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναιμ.
9 Kai ἰβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδίτιν καὶ ἐπὶ τὴν Θασορ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰεζραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραῖμ καὶ ἐπὶ τὸν Βανιαμὶν καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ.
10 Τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεσοθὲ υἱὸς Σαουλ ὅτε ἰβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἔτη ἰβασίλευσε, πληρὸν τοῦ οἴκου Ἰούδα οἱ ἦσαν ὀπίσω Δαυὶδ.
11 Kai ἐγένοντο αἱ ἡμέραι αὗται Δαυὶδ ἰβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα ἐπτά ἔτη καὶ μῆνας ἕξ.
12 Kai ἐξῆλθεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ καὶ οἱ παῖδες Ἰεσοθὲ υἱοῦ Σαουλ ἐκ Μαναιμ εἰς Γαβαὼν.
13 Kai Ἰωάβ υἱὸς Σαρουιά καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον ἐκ Χεβρών καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαὼν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν.
14 Kai εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Ἰωάβ Ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιξάτωσαν ἐνὼπιον ἡμῶν· καὶ εἶπεν Ἰωάβ Ἀναστήτωσαν.
15 Kai ἀνίστησαν καὶ παρήλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παιδῶν Βανιαμὶν δώδεκα τῶν Ἰεσοθὲ υἱοῦ Σαουλ καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παιδῶν Δαυὶδ.
16 Kai ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευράν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ἐλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μερὶς τῶν ἐπιβούλων, ἢ ἴστιν ἐν Γαβαὼν.
17 Kai ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκίεν· καὶ ἔπταισεν Ἀβεννήρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνὼπιον παιδῶν Δαυὶδ.
18 Kai ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουιά, Ἰωάβ καὶ Ἀβессά καὶ Ἀσαι· καὶ Ἀσαι κοῖφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὥστε μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ.
19 Kai κατεδίωξεν Ἀσαι ὅπισω Ἀβεννήρ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά κατὸπισθεν Ἀβεννήρ.
20 Kai ἐπίβλεψεν Ἀβεννήρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπεν Εἰ σὺ εἶ αὐτός Ἀσαι; καὶ εἶπεν Ἐγὼ εἰμι.
21 Kai εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννήρ Ἐκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, καὶ κάτασχε σεαυτῷ ἐν τῶν παιδάρων καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀσαι ἑκκλίνειν ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ.

5 Misit ergo David nuntios ad viros Jabes Galaad, dixitque ad eos: Benedicti vos Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro Saul, et sepelistis eum. 6 Et nunc retribuet vobis quidem Dominus misericordiam et veritatem: sed et ego reddam gratiam, eo quod fecistis verbum istud. 7 Confortentur manus vestrae, et estote filii fortitudinis: licet enim mortuus sit dominus vester Saul, tamen me unxit domus Juda in regem sibi. 8 Abner autem filius Ner, princeps exercitus Saul, tulit Isboseth filium Saul, et circumduxit eum per castra, 9 Regemque constituit super Galaad et super Gessuri, et super Jezrahel, et super Ephraim, et super Benjamin, et super Israel universum. 10 Quadragesimo annorum erat Isboseth filius Saul, cum regnare copisset super Israel, et duobus annis regnavit: sola autem domus Juda sequebatur David. 11 Et fuit numerus dierum, quos commemoratus est David, imperans in Hebron super domum Juda, septem annorum, et sex mensium. 12 Egressusque est Abner filius Ner, et pueri Isboseth filii Saul, de castris in Gabaon. 13 Porro Joab filius Sarviae, et pueri David egressi sunt, et occurrerunt eis juxta piscinam Gabaon. Et cum in unum convenissent, e regione sederunt, hi ex una parte piscine, et illi ex altera. 14 Dixitque Abner ad Joab: Surgant pueri, et ludant coram nobis. Et respondit Joab: Surgant. 15 Surrexerunt ergo, et transierunt numero duodecim de Benjamin, ex parte Isboseth filii Saul, et duodecim de pueris David. 16 Apprehensoque unusquisque capite comparis sui, defixit gladium in latus contrarii, et ceciderunt simul: vocatumque est nomen loci illius: Ager robustorum, in Gabaon. 17 Et ortum est bellum durum satis in die illa: fugatusque est Abner, et viri Israel, a pueris David. 18 Erant autem ibi trea filii Sarviae, Joab, et Abisai, et Asael: porro Asael cursor velocissimus fuit, quasi unus de capreis quae morantur in silvis. 19 Persequebatur autem Asael Abner, et non declinavit ad dexteram neque ad sinistram omittens persequi Abner. 20 Respexit itaque Abner post tergum suum, et ait: Tune es Asael? Qui respondit: Ego sum. 21 Dixitque ei Abner: Vade ad dextram, sive ad sinistram, et apprehende unum de adolescentibus, et tolle tibi spolia ejus. Noluit autem Asael omittere quin urgeret eum.

22 וַיִּסָּק עוֹד אַבְנֵר לְאַמֵּל אֶל-עֲשָׂאֵל
 קִרְר לֵךְ מֵאַחֲרַי לָקֵחַ אֶפְסָה אֶרְצָה
 וְאִיךָ אֶשְׂאֵל כִּי אֶל-יֹאבֵא אֲחִירָה : 23 וַיִּסָּק
 לְכֹר וַיִּבְרָח אַבְנֵר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל-
 הַחֹמֶשׁ וַיַּמְצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּקְל-עָם
 וַיִּקַּח מִחֲסֵי וַיְחַי כֹּל-הַבָּמָה אֶל-הַמְּקוֹם
 אֲשֶׁר-נָפַל שָׁם עֲשָׂאֵל וַיָּמָת וַיַּעֲמֵדוּ :
 24 וַיִּרְדְּפוּ יֹאבֵא וְאַבְיָשַׁי אַחֲרָיו אַבְנֵר
 וְהַשָּׂמֶשׁ בָּרָח וְהַקָּה אָמַר עַד-בִּבְעֵר
 אֶפְסָה אֶשָּׂא עַל-כִּנְיָה הָרָח מִן-כֶּרֶךְ
 בִּבְעֵר : 25 וַיִּתְקַבְּצוּ בְּגִרְבָּנֵיהֶם אַחֲרָיו אַבְנֵר
 וַיִּהְיוּ לְאַגְדָּה אַחֶת וַיַּעֲמֵדוּ עַל-רֹאשׁ
 בִּבְעֵר אַחֶת : 26 וַיִּקְרָא אַבְנֵר אֶל-יֹאבֵא
 וַיֹּאמֶר הֲלָעֲלָה תֹאכַל מִכֶּרֶב הַלֵּוֹא תִּעְרָמָה
 כִּי-מָרָה הַתִּנָּה בְּאַחֲרֵיהָ וְעַד-מָתַי לֹא
 תֵּאֱמַר לְעָם לְשׁוֹב מֵאַחֲרֵי אֲחִיהֶם :
 27 וַיֹּאמֶר יֹאבֵא חַי הָאֱלֹהִים כִּי לֹא-אֶזְכֹּר
 דְּבָרָה כִּי אֲנִי מִתְפַּלֵּל גַּעֲלָה הָעָם אִישׁ
 מֵאַחֲרָיו אֲחִירָה : 28 וַיִּתְקַע יֹאבֵא בְּשׁוֹפָר
 וַיַּעֲמֵדוּ כָל-הָעָם וְלֹא-יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרָיו
 וַשָּׂאֵל וְלֹא-יִסָּק עוֹד לְהַלָּחֶם : 29 וַאֲבָנֵר
 וְאַבְיָשַׁי קָלְכוּ בְּעַרְבָּה כָּל הַלַּיְלָה הַהוּא
 וַיַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיָּלְכוּ כָל-הַיְּהוּדִים
 וַיָּבֹאוּ מִחֲנִים : 30 וַיֹּאבֵא שָׁב מֵאַחֲרָיו
 אַבְנֵר וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-הָעָם וַיִּשְׁקְדוּ מַעֲבָדֵי
 דָּוִד תִּשְׁעָה-עָשָׂר אִישׁ וַעֲשָׂאֵל : 31 וַעֲבָדֵי
 דָּוִד הַכֹּהֵן מִבְּנֵיהֶם וּבְאַבְיָשַׁי אַבְנֵר שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים אִישׁ מָרוּ : 32 וַיִּשְׂאֵל אֶת-
 עֲשָׂאֵל וַיִּתְּכֶהוּ בְּהַבֵּר אֲבָיו אֲשֶׁר בָּרָח
 לָחֶם וַיָּלְכוּ כָל-הַלַּיְלָה יֹאבֵא וְאַבְיָשַׁי וַאֲבָנֵר
 לָחֶם בְּחֶבְרוֹן :

פֶּרֶשׁ נ :

1 וַיִּתְּתִי הַמֶּלֶךְ הַחֲדָשׁ בֵּין בָּרִחַ
 שָׂאֵל וּבֵין בָּרִחַ דָּוִד חֲלָה וְהוּא
 וּבֵית שָׂאֵל הָלָכִים וְדָלִים : 2 וַיִּלְדוּ
 לְדָוִד בָּנִים בְּחֶבְרוֹן וַיְחִי בְּכֹרֹו אֲמֹנוֹן
 לְאַחֲרָיו הַיְּהוּדִים עֲלִיתָ : 3 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה כָל-עָם
 לְאַבְיָשַׁי אֲשֶׁר נָבַל הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂאֵל וְהַשָּׂאֵל
 אֲבָיָשׁוֹם בְּרַמְצָה בְּתִי-לִמְיָ מִלְּפָה שָׂאֵל :
 4 וְהַרְבִּיעִי אֶלְנָה בְּרַחֲמֵיהָ וְהַשָּׂאֵל
 שְׁשִׁמָּה בְּרַמְצָה : 5 וְהַשָּׂאֵל יִתְּנָם
 לְעֶגְלָה אֲשֶׁר דָּוִד אֶלָּה יִלְדֵי לְדָוִד בְּחֶבְרוֹן :

22 Kai prositheto eti 'Abenner legon tō 'Asaēl
 'Aposthēti ap' emou, ina mē patāzō se eis tēn
 ghēn· kai pōs arō tō prōsōpōn mou prōs 'Iwāb;
 23 Kai pou ēsti taūta; epiēstrefe prōs 'Iwāb
 tōn adelphōn sou· kai ouk eboulēto tō aposthēnai·
 kai tūptei autōn 'Abenner en tō dōrōn tōu
 dōratos epi tēn psan, kai dieēlthe tō dōrōn ek
 tōn dōrōn autōu, kai pēptei ekei kai aposthēskai
 upokātō autōu· kai ēgēneto pās ō erchōmenos
 ēws tōu tōpou, ou ēpisei ekei 'Asaēl kai apēthane,
 kai upōstato. 24 Kai katēdiwzen 'Iwāb kai 'Abesā
 dōpōw 'Abenner, kai ō hlios ēdune· kai autoi eis-
 ēlthon ēws tōu bounoū 'Amān, ō ēstin epi prosōpou
 gai dōdōn ērhmōn Gabaōn. 25 Kai sunathroizōntai
 oi uiōi Beniamin oi dōpōw 'Abenner, kai ēgenēthēsan
 eis sunāntēsan mian kai ēstēsan epi kefalēn bounoū
 enōs. 26 Kai ekālesen 'Abenner 'Iwāb kai ēlpen
 Mē eis nīkos katafāgetai ē romfaia; ē ouk oīdas
 ōti pikrā ēstai eis tā ischuta; kai ēws pōte ou
 mē ēpēs tō laō apostrefein apō dōpōs tōn
 adelphōn hēmōn; 27 Kai ēlpen 'Iwāb Zē Kyrios,
 ōti ei mē ēlālasas, dōti tōte ek prōiōthēn anēbēh an
 ō laos ēkastos katōpise tōu adelphōu autōu.
 28 Kai isālpisen 'Iwāb tē sālpiγγi, kai apēstē-
 san pās ō laos kai ou katēdiwzan dōpōw tōu
 'Israēl, kai ou prōstēthēto eti tōu polemeīn.
 29 Kai 'Abenner kai ōi āndres autōu apēlthon
 eis dōsmās ōlhn tēn nūcta ekeīnēn, kai diēbainon
 tōn 'Iordānēn kai ēporēthēsan ōlhn tēn para-
 teīnouσαν, kai ērchontai eis tēn παρεμβολήν.
 30 Kai 'Iwāb anēstrefen dōpōs apō tōu 'Abenner
 kai sunēthorise pānta tōn laōn, kai ēpescēpēsan
 tōn paidōn Dauid ēnneakaīdeka āndres. 31 Kai
 'Asaēl kai ōi paides Dauid epātazean tōn viōn
 Beniamin tōn āndrōn 'Abenner triakosious ēxē-
 kōnta āndras par' autōu. 32 Kai ārousi tōn
 'Asaēl kai thāptousin autōn en tō tāph tōu
 patrōs autōu en Bethlēēm· kai ēporēthē 'Iwāb
 kai ōi āndres ōi me' autōu ōlhn tēn nūcta, kai
 diēfauσen autōis en Xebrōn.

ΚΕΦ. γ'.

1 KAI ēgēneto ō pōlēmos epi polū ānā mēson
 tōu oīkou Saoul kai ānā mēson tōu oīkou Dauid·
 kai ō oīkos Dauid ēporēueto kai ēkrataiouto, kai
 ō oīkos Saoul ēporēueto kai ēstēnei. 2 Kai
 ētēchthēsan tō Dauid uiōi en Xebrōn, kai ēn ō
 prōtōtokos autōu 'Amōn tēs 'Achmōm tēs
 'Iezrahēlītidos, 3 Kai ō dēuteros autōu Chalōia
 tēs 'Abigaiās tēs Karμηlīas, kai ō trītios
 'Abesalōm viōs Maachā θυγατρὸς Θολμῆ βα-
 σιλῆως Γεσσίρ, 4 Kai ō tētarτος 'Orniā viōs
 'Aggith. kai ō pēmtos Saphathia tēs 'Abithal,
 5 Kai ō ēktos 'Iethraam tēs Aigāl γυναικὸς
 Dauid· οὗτοι ētēchthēsan tō Dauid en Xebrōn.

22 Rursumque locutus est Abner ad Asael:
 Recede, noli me sequi, ne compellat
 confodere te in terram, et levare non po-
 tero faciem meam ad Joab fratrem tuum.
 23 Qui audire contempsit, et noluit
 declinare: percussit ergo eum Abner aversa
 hasta in inguine, et transfodit, et mortuus est
 in eodem loco: omnesque qui transibant per
 locum illum, in quo ceciderat Asael, et mortuus
 erat, subsistebant. 24 Persequentibus autem
 Joab et Abisai fugientem Abner, sol occubuit:
 et venerunt usque ad collem aquae ductus, qui
 est ex adverso vallis itineris deserti in Gabaon.
 25 Congregatique sunt filii Benjamin ad
 Abner: et conglobati in unum cuneum,
 steterunt in summitate tumuli unius. 26 Et
 exclamavit Abner ad Joab, et ait: Num usque
 ad internecionem tuus mucro desaeviet? an
 ignoras quod periculosa sit desperatio?
 usquequo non dicis populo ut omittat
 persequi fratres suos? 27 Et ait Joab: Vivit
 Dominus, si locutus fuisses, mane recessisset
 populus persequens fratrem suum. 28 Insonuit
 ergo Joab buccina, et stetit omnis exercitus,
 nec persecuti sunt ultra Israel, neque iniere
 certamen. 29 Abner autem et viri ejus abierunt
 per campestria, tota nocte illa: et transierunt
 Jordanem, et lustrata omni Beth-horon,
 venerunt ad castra. 30 Porro Joab reversus,
 omisso Abner, congregavit omnem populum:
 et defuerunt de pueris David decem et novem
 viri, excepto Asaele. 31 Servi autem David
 percuressunt de Benjamin, et de viris qui erant
 cum Abner, trecentos sexaginta, qui et mortui
 sunt. 32 Tuleruntque Asael, et sepelierunt
 eum in sepulchro patris sui in Bethlehem: et
 ambulaverunt tota nocte Joab et viri qui erant
 cum eo, et in ipso crepusculo pervenerunt in
 Hebron.

CAPUT III.

1 FACTA est ergo longa concertatio inter
 domum Saul, et inter domum David: David
 proficiens, et semper seipso robustior,
 domus autem Saul decrescens quotidie.
 2 Nati sunt filii David in Hebron:
 fuitque primogenitus ejus Amnon de Achinoam
 Jezrahelitide. 3 Et post eum Cheleab
 de Abigail uxore Nabal Carmeli: porro
 tertius Absalom, filius Maacha filiae Tholmai
 regis Gessur. 4 Quartus autem Adonias, filius
 Haggith: et quintus Saphathia, filius Abithal.
 5 Sextus quoque Jethraam, de Eglā
 uxore David; hi nati sunt David in Hebron

שמואל ב ג

וַיְהִי בַקִּיּוֹת הַמְּלָחָמָה בֵּין בָּנֵי
שָׁאֹל וּבָנֵי בָרִית דָּת וְאַבְנֵר הֵנָּה מִתְּחַנֵּן
בְּבֵית שָׁאֹל : וַיִּלְשָׁאֵל פִּילָגֶשׁ וַשְׁמָה
רָצְפָה בַת-אִיָּה וַיֹּאמֶר אֶל-אַבְנֵר מִדָּוִד
בָּאָהָה אֶל-פִּילָגֶשׁ אֲבִי : וַיַּחֲלֶה לְאַבְנֵר
מָאֹד עַל-דִּבְרָיו אִישׁ-פֶּשַׁר וַיֹּאמֶר הֲלֹאֲשׁ
כָּלֵב אֲנִכִּי אֲשֶׁר לִיחָדָה הַיּוֹם אֲעֲשֶׂה-
חֶסֶד עִם-בָּרִית שָׁאֹל אֲבִי אֶל-אֲחִיו
וְאֶל-מִרְעָהוּ וְלֹא הִמְצִיתָהּ בְּנֵי דָת
וַתִּפְקֹד עָלָיו צִוּוּ הָאִשָּׁה חִיּוֹם : פּוֹד
יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֵר וְכֹחַ יִסְתָּ לּוֹ פִּי
כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּע יְהוָה לְדָוִד בְּרִבּוֹן אֲעֲשֶׂה
לּוֹ : 10 לְחַצְבֵּיר הַמְּמַלְכָּה מִבֵּית שָׁאֹל
וְהַקְּהִים אֶת-דִּבְשָׁא דָוִד עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַל-
יְחִדָּה מִדָּן וְעַד-בְּצָר שָׁבַע : 11 וְלֹא-נָלַךְ
עוֹד לְהַשִּׁיב אֶת-אַבְנֵר דָּבָר מִיָּדָהוּ אֲחִיו :
12 וַיִּשְׁלַח אַבְנֵר מַלְאָכָיו אֶל-דָּת
מִתְּחִיל לְמִירְצָה לֵאמֹר בָּרִיתָהּ
בְּרִיתָהּ אֲחִי וְחִנּוּחַ דָּת עָשָׂה לְחֶסֶד אֱלֹהִים
אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל : 13 וַיִּמְאָרוּטוֹב אֲלֵי אַבְנֵר
אִתָּהּ בְּרִית אֵת דָּבָר אֲחִי אֲנִכִּי שֶׁאֵל
מֵאִתָּה לֵאמֹר לֹא-תִרְחַח אֶת-פָּנָי כִּי אִם-
לְפָנֶיךָ הַבָּיִת אֵת מִיכָל בַּת-שָׁאֹל בְּכֹוֹתָ
לְרֵאוֹת אֶת-פָּנָי : 14 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכָיו
אֶל-אִישׁ-בִּשְׁתָּה בְּרִיתָהּ לֵאמֹר תִּקַּח אֶת-
אִשְׁתִּי אֶת-מִיכָל אֲשֶׁר אֲרַשְׁתִּי לִי בְּמִתָּה
עֲרֹלוֹת פְּלִשְׁתִּים : 15 וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁתָּה
וַיִּקְרָח מַעֲם אִישׁ מַעֲם פְּלִשְׁתִּים בְּרִיתָהּ :
16 וַיִּלָּךְ אִתָּהּ אִשְׁתָּה הַלֵּוִי וּבָכָה אֶת-רִיָּה
עַד-בְּקָרִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אַבְנֵר לָךְ שׁוֹב
וַיָּשָׁב : 17 וַדְּבִר-אַבְנֵר הָלַךְ עִם-
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר גִּם-תִּמְלֹךְ גִּם-שְׁלֹשׁ
הַיָּיִתִּים מִבְּקָשִׁים אֶת-דָּת לְמַלְכָּה עֲלֵיכֶם :
18 וַעֲמָה עָשָׂה כִּי יְהוָה אֵמַר אֶל-דָּת
לֵאמֹר בְּנֵי דָת עָבְדִי חוֹשֵׁעַ אֶת-עַפְנִי
יִשְׂרָאֵל מִיָּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיָּד כְּלָאֲבִיבִים :
19 וַיִּדְבֹּר גִּם-אַבְנֵר בְּאָזְנוֹ בְּנִימֹן וַיִּלָּךְ
גִּם-אַבְנֵר לְדָבָר בְּאָזְנוֹ דָּוִד בְּקָרְבוֹן אֵת
כָּל-אֲשֶׁר-טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָל-
בָּרִית בְּנִימֹן : 20 וַיָּבֹא אַבְנֵר אֶל-דָּוִד
בְּבִירוֹן וְאֵתוֹ עֲשָׂרִים אַנְשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִד
לְאַבְנֵר וְלָאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר-אִתּוֹ מִשְׁתֶּה :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. γ'.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰναι τὸν πόλεμον ἀνὰ μέσον
τοῦ οἴκου Σαούλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ,
καὶ Ἀβεννήρ ἦν κρατὼν τοῦ οἴκου Σαούλ. 7 Καὶ
τῷ Σαούλ παλλακὴ Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἰώλ· καὶ
εἶπεν Ἰεσοσθεὺς υἱὸς Σαούλ πρὸς Ἀβεννήρ· Τί ὅτι
εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς μου;
8 Καὶ ἰθυμώθη σφόδρα Ἀβεννήρ περὶ τοῦ λόγου
τούτου τῷ Ἰεσοσθέϊ· καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς
αὐτόν· Μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι; ἵποισθα σήμερον
ἐλεος μετὰ τοῦ οἴκου Σαούλ τοῦ πατρὸς σου καὶ
περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων, καὶ οὐκ ἠτό-
μωλῃσα εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ'
ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναῖκος σήμερον; 9 Τάδε
ποιῆσαι ὁ θεὸς τῷ Ἀβεννήρ καὶ τάδε προσθεῖη
αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὥμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ὅτι οὕτως
ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, 10 Περιελθὼν
τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαούλ καὶ τοῦ
ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ
τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβέ. 11 Καὶ οὐκ
ἠδυνάσθη· ἔτι Ἰεσοσθεὺς ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννήρ
ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν. 12 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἀβεννήρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαλάμ, οὗ ἦν
παρακρήμα, λέγων Διὰ τοῦ διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ,
καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου μετὰ σοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σέ
πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ. 13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
Καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σέ διαθήκην, πλὴν
λόγον· ἵνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων Οὐκ
ὄψει τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχὼλ
θυγατέρα Σαούλ, παραγινόμενου σου ἰδεῖν τὸ
πρόσωπόν μου. 14 Καὶ ἐξαπέστειλε Δαυὶδ πρὸς
Ἰεσοσθεὺς υἱὸν Σαούλ ἀγγέλους λέγων Ἀπόδος μοι
τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχὼλ, ἣν ἔλαβον ἐν
ἐκατὸν ἀκροβυστίας ἀλλοφύλων. 15 Καὶ ἀπέστει-
λεν Ἰεσοσθεὺς καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς παρὰ Φαλτιήλ υἱοῦ Σελλῆς. 16 Καὶ
ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω
αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἀβεννήρ
Πορεύου ἀνάστρεφε· καὶ ἀνίστρεψε. 17 Καὶ εἶπεν
Ἀβεννήρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ λέγων
Χθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ'
ὅμῃς. 18 Καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε
περὶ Δαυὶδ λέγων· Ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ
σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. 19 Καὶ
ἐλάλησεν Ἀβεννήρ ἐν τοῖς ὡσὶ Βενιαμίν, καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἀβεννήρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὄρη τοῦ Δαυὶδ
εἰς Χεβρών πάντα ὅσα ἤρπεν ἐν ὀφθαλμοῖς
Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν. 20 Καὶ
ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ
μετ' αὐτοῦ ἑκοσὶ ἄνδρες· καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ
Ἀβεννήρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον.

II. SAMUELIS, III.

6 Cum ergo esset praelium inter domum Saul
et domum David, Abner filius Ner regobat
domum Saul. 7 Fuerat autem Sauli concubina
nomine Respha, filia Aia. Dixitque Isboseth ad
Abner: 8 Quare ingressus es ad concubinam
patris mei? Qui iratus nimis propter verba
Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum ad-
versum Judam hodie, qui fecerim misericordiam
super domum Saul patris tui, et super fratres
et proximos ejus, et non tradidi te in manus
David, et tu requisisti in me quod argueres
pro muliere hodie? 9 Hæc faciat Deus Abner,
et hæc addat ei, nisi quomodo juravit Dominus
David, sic faciam cum eo, 10 Ut transferatur
regnum de domo Saul, et elevetur thronus
David super Israel, et super Judam, a Dan
usque Bersabee. 11 Et non potuit respondere
ei quidquam, quia metuebat illum. 12 Misit
ergo Abner nuntios ad David pro se dicentes:
Cujus est terra? et ut loquerentur: Fac
mecum amicitias, et erit manus mea tecum,
et reducam ad te universum Israel. 13 Qui
ait: Optime: ego faciam tecum amicitias: sed
unam rem peto a te, dicens: Non videbis faciem
meam, antequam adduxeris Michol filiam
Saul: et sic venies, et videbis me. 14 Misit
autem David nuntios ad Isboseth filium Saul,
dicens: Redde uxorem meam Michol, quam
despondi mihi centum præputiis Philistiim.
15 Misit ergo Isboseth, et tulit eam a viro suo
Phaltiel, filio Lais. 16 Sequebaturque eam
vir suus, plorans usque Bahurim: et dixit ad
eum Abner: Vade, et revertere. Qui reversus
est. 17 Sermonem quoque intulit Abner ad
seniores Israel, dicens: Tam heri quam
nudiustertius quærebatis David, ut regnaret
super vos. 18 Nunc ergo facite: quoniam
Dominus locutus est ad David, dicens: In
manu servi mei David salvabo populum meum
Israel de manu Philistiim, et omnium inimi-
corum ejus. 19 Locutus est autem Abner etiam
ad Benjamin. Et abiit ut loqueretur ad David
in Hebron, omnia quæ placuerant Israeli, et
universo Benjamin. 20 Venitque ad David in
Hebron cum viginti viris: et fecit David Abner,
et viris ejus qui venerant cum eo, convivium.

21 וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל־דָּוִד אֲרֻמָּה וְאַלְכָּה
וְאֶבְצֵהָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־שֵׁלֶשֶׁת־אֲנָשִׁים
וְיִכְרְמֶהָ אִתָּהּ בָּרִית וְקָלְכָהּ בְּכָל אֲשֶׁר
תִּשְׁאַל נַפְשָׁהּ וְיִשְׁלַח דָּוִד אֶת־אַבְנֵר וְגִלְיָה
בְּשָׁלוֹם: 22 וְהָיָה עַבְדִּי דָּוִד וַיֵּאָבֵב בָּהֶם
מִהַגְדֹּד וְשָׁלַל רֶגֶב עִמָּם הַבָּיִיא וְאַבְנֵר
אֶנְגִּי עַם־דָּוִד בְּחֶבְרוֹן כִּי שָׁלְחוּ וְגִלְיָה
בְּשָׁלוֹם: 23 וַיֵּאָבֵב וְכָל־הַחֲבָבִים אֲשֶׁר־אִתּוֹ
בָּהֶם וַיִּפְּרוּ לַיֹּאֲבֵל לֵאמֹר בָּהֶם אַבְנֵר בְּרֹגֶל
אֶל־הַמֶּלֶךְ וְיִשְׁלַחְהוּ וְגִלְיָה בְּשָׁלוֹם:
24 וַיָּבֵא יֹאֲבֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָה
הַיּוֹמָה בָּהֶם אֲנִי אֶלְוִי לְמַחֲנֵיךְ שְׁלַחְהוּ
וְגִלְיָה חֲלִיף: 25 תֵּעָצֵב אֶת־אַבְנֵר בְּרֹגֶל
כִּי לְפָתוּחַ הָיָה וְלֹדֶעַת אֶת־מוֹצָאָהּ וְאֶת־
מְבֹלָאָהּ וְלֹדֶעַת אֶת כָּל־אֲשֶׁר אִתָּה עָשָׂה:
26 וַיִּצְאָה יֹאֲבֵל מֵעַם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים
אֲחֵרֵי אַבְנֵר וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ מִבּוֹר הַמַּחֲנֶה
וְדָוִד לֹא יָדָע: 27 וַיָּשָׁב אַבְנֵר חֲבֵרוֹן
וַיִּמְחֶה יֹאֲבֵל אֶת־הַיָּדוּחַ הַשָּׁעַר לְדֹבֵר אִתּוֹ
בְּשָׁלִי וַיִּפְּחוּ שָׁם הַחֲמֵשׁ וַיָּמָת בָּהֶם
עֲשׂוֹחָל אֲחִיו: 28 וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאֲחֵרֵי כֹן
וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנִי וּמַמְלַכְתִּי מֵעַם יִחְזֹק
עַד־עוֹלָם מִדָּוִד אַבְנֵר בְּרֹגֶל: 29 וְחָלָה
עַל־רֹאשׁ יֹאֲבֵל וְאֵל כָּל־בְּרִית אֲבִיו וְאֵל־
יִצְחָק מִבְּרִית יֹאֲבֵל רָב וּמִצְדָּע וּמַחֲנִיק
בַּשִּׁלָּה וְנִמְלֵל בַּחֲרֹב וְחִסְרֵלֶחֶם: 30 וַיֹּאֲבֵל
וְאֲבִישִׁי אֲחִיו חָרְטוּ לְאַבְנֵר עַל אֲשֶׁר
הָמִיר אֶת־עֲשָׂהָאֵל אֲחִיתָם בְּגִבְעוֹן
בַּמִּלְחָמָה: 31 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יֹאֲבֵל וְאֵל־כָּל־
הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ חָרְטוּ בְּהַרְבֵּים וְחָרְטוּ שְׁמוֹם
וְסָדְדוּ לִפְנֵי אַבְנֵר וְחִסְּלוּ דָוִד חֲלָה אֲחֵרֵי
הַמַּחֲנֶה: 32 וַיִּקְפְּרוּ אֶת־אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן
וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת־קוֹלוֹ וַיִּבְכֵּה אֶל־אַבְנֵר אַבְנֵר
וַיִּבְכּוּ כָל־הָעָם: 33 וַיִּחַן הַמֶּלֶךְ
אֶל־אַבְנֵר וַיֹּאמֶר חֲפָצוֹת נָבֵל יָמוֹת אַבְנֵר:
34 וַיִּיָּדֶה לֹא־חֲסִדוֹת וְגִלְיָה לֹא־לִחְשָׁשִׁים
הִנָּשׂוּ בְּנִפְּוֹל לִפְנֵי בְּרִיעוֹלָה נִקְלָם
וַיִּסְפוּ כָל־הָעָם לְבָבוֹת עָלָיו: 35 וַיָּבֵא
כָל־הָעָם לְחֶבְרוֹת אֶת־דָּוִד לְחֵם בָּעוֹד
חֲנוּם וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי
אֱלֹהִים וְכֹה יִסָּף כִּי אֶם־לִפְנֵי בֹאֲחַשְׁמַשׁ
אֶמְעַם־לָחֶם אִי כָל־מֵאֲמָה: 36 וְכָל־הָעָם
חָפְּזוּ וַיִּשְׁטַב בְּעֵינֵיהֶם בְּכָל אֲשֶׁר
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ עֲצִיג כָל־הָעָם מוֹב:

21 Καὶ εἶπεν Ἀβενέρ πρὸς Δαυὶδ Ἀναστήσομαι
δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν
μου τὸν βασιλεῖα πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι
μετ' αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ
τὸν Ἀβενέρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ. 22 Καὶ
ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωάβ παρεγένοντο ἐκ
τῆς ἐξορίας, καὶ σκύλα πολλὰ ἔφερον μετ' αὐτῶν·
καὶ Ἀβενέρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, ὅτι
ἀπεστάλει αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.
23 Καὶ Ἰωάβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἦλθον,
καὶ ἀπηγγέλει τῷ Ἰωάβ λέγοντες Ἡκεῖ Ἀβενέρ
υἱὸς Νήρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσταλεν αὐτὸν καὶ
ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ. 24 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς
τὸν βασιλεῖα καὶ εἶπε τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ
ἦλθεν Ἀβενέρ πρὸς σέ, καὶ ἴνα τί ἐξαπέσταλκας
αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ; 25 Ἡ οὐκ
οἶδας τὴν κακίαν Ἀβενέρ υἱοῦ Νήρ, ὅτι ἀπατήσας
σε παρεγένετο καὶ γνώωναι τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν
εἰσοδὸν σου καὶ γνώωναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς;
26 Καὶ ἀνίστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ
ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβενέρ, ὅπισω, καὶ
ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σεεράμ,
καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει. 27 Καὶ ἐπέστρεψε τὸν
Ἀβενέρ εἰς Χεβρών, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωάβ
ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλήσαι πρὸς αὐτὸν
ἐν ἐνδρύνῳ· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν,
καὶ ἀπῆθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαήλ τοῦ ἀδελφοῦ
Ἰωάβ. 28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα καὶ
εἶπεν Ἀθῶς ἐμὶ ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ
κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβενέρ
υἱοῦ Νήρ. 29 Καταντῆσάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν
Ἰωάβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωάβ γονορρύτης
καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκολιότης καὶ πίπτων ἐν
ρομφαίᾳ καὶ ἐλασσόμενος ἄρτος. 30 Ἰωάβ δὲ
καὶ Ἀβισαί ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρετηροῦντο
τὸν Ἀβενέρ ἀνθ' ὧν ἠθανάτωσε τὸν Ἀσαήλ τὸν
ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν ἐν τῷ πολέμῳ. 31 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν
τὸν μετ' αὐτοῦ Διαβρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ
περιζώσαθε σάκκους καὶ κόψασθε ἐνώπιον Ἀβεν-
έρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς
κλίνης. 32 Καὶ θάπτουσι τὸν Ἀβενέρ ἐν
Χεβρών· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ
καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἐκλαυσε
πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβενέρ. 33 Καὶ ἐθρήνησεν ὁ
βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβενέρ καὶ εἶπεν Εἰ κατὰ τὸν
θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβενέρ; 34 Αἱ
χειρὲς σου οὐκ ἰδῆθαι, οἱ πόδες σου οὐκ ἔν
πέδαις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον
αἰῶν ἀδικίας ἐπισας· καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς
τοῦ λαλοῦσai αὐτόν. 35 Καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς
περιδύκεν τὸν Δαυὶδ ἄρτους ἐν ὁσπας ἡμέρας·
καὶ ὡμοσε Δαυὶδ λέγων Τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεός
καὶ τάδε προσθήη, ὅτι ἐὰν μὴ δὴν ὁ φίλος οὐ μὴ
γεύσωμαι ἄρτος ἢ ἀπὸ παντός τινος. 36 Καὶ
ἔγνω πᾶς ὁ λαός, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν
πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

21 Et dixit Abner ad David. Surgam, et
congregem ad te dominum meum regem
omnem Israel, et ineam tecum foedus, et
imperes omnibus, sicut desiderat anima tua.
Cum ergo deduxisset David Abner, et ille
isset in pace, 22 Statim pueri David et
Joab venerunt, cæsis latronibus, cum præda
magna nimis: Abner autem non erat cum
David in Hebron, quia jam dimiserat eum, et
profectus fuerat in pace. 23 Et Joab, et omnis
exercitus qui erat cum eo, postea venerunt:
nuntiatum est itaque Joab a narrantibus: Venit
Abner filius Ner ad regem, et dimisit eum, et
abiit in pace. 24 Et ingressus est Joab ad
regem, et ait: Quid fecisti? Ecce venit Abner
ad te: quare dimisisti eum, et abiit et recessit?
25 Ignoras Abner filium Ner, quoniam ad hoc
venit ad te, ut deciperet te, et sciret exitum
tuum et introitum tuum, et nosset omnia quæ
agis? 26 Egressus itaque Joab a David, misit
nuntios post Abner, et reduxit eum a cisterna
Sira, ignorante David. 27 Camque rediisset
Abner in Hebron, seorsum adduxit eum Joab
ad medium portæ, ut loqueretur ei, in dolo:
et percussit illum ibi in insigne, et mortuus
est in ultionem sanguinis Asael fratris ejus.
28 Quod cum audisset David rem jam gestam,
ait: Mundus ego sum, et regnum meum, apud
Dominum, usque in sempiternum, a sanguine
Abner filii Ner: 29 Et veniat super caput
Joab, et super omnem domum patris ejus: nec
deficiat de domo Joab fluxus seminis sustinens,
et leprosus, et tenens fusum, et cadens gladio,
et indigens pane. 30 Igitur Joab et Abisai
frater ejus interfecerunt Abner, eo quod
occidisset Asael fratrem eorum in Gabaon, in
prælio. 31 Dixit autem David ad Joab, et ad
omnem populum, qui erat cum eo: Scindite
vestimenta vestra, et accingimini saccis, et
plangite ante exequias Abner; porro rex David
sequebatur feretrum. 32 Cumque sepelissent
Abner in Hebron, levavit rex David vocem
suam, et flevit super tumulum Abner: flevit
autem et omnis populus. 33 Plangensque rex
et lugens Abner, ait: Nequaquam ut mori
solent ignavi, mortuus est Abner. 34 Manus
tuæ ligatæ non sunt, et pedes tui non sunt
compedibus aggravati: sed sicut solent cadere
coram filiis iniquitatis, sic corruisti. Con-
gemmansque omnis populus flevit super eum.
35 Cumque venisset universa multitudo cibum
capere cum David, clara adhuc die, juravit
David, dicens: Hæc faciat mihi Deus, et
hæc addat, si ante occasum solis gustavero
panem vel aliud quidquam. 36 Omnisque
populus audivit, et placuerunt eis cuncta
quæ fecit rex in conspectu totius populi.

37 וַיִּדְעוּ כָל־הָעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 כִּי לֹא חֵזְקָה מִחֲפִלָּה לְחַמְּיוֹ
 בְּדָבָר : 38 וַיֹּאמֶר
 עֲבָדָיו הָלוֹא הָרָעָה בִּי־עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל : 39 וְאֵל
 וּמִשְׁתַּחֲוִי אֱלֹהֵי וְהַאֲשִׁים הָאֵלֹהִים
 הָעֲשִׂים מִמֶּנִּי יִשְׁלֹם יְדָעָה לִּי
 מִרְעָה :

וַיִּשְׁמַע דָּוִד שְׂמֵאל בֶּן נֹרְתָא אֲבִי מִלְכָּא דְּבִרְיוֹן
וַיִּרְשָׁה אִיּוֹ וְקִלְיָשָׁאֵל בְּבִהְלֵהוּ : וַיִּשְׁכְּנוּ
אֲנָשִׁים שְׁקִירָדִּיתִים הָיוּ בְּדָשָׁאֵל שֵׁם
הָאִדָּר בְּעֵלָה וְשֵׁם חֲשִׁנָּה רִקְבָּה בְּנֵי רַמְיוֹן
הַבְּאִרְתִּי מִבְּנֵי בְּנִימָן בֶּן גִּם בְּאִרְזֵית
וְהַשֶּׁבַע עַל-בְּנִימָן : וַיִּבְרְחוּ הַבְּאִרְזִים
בְּמִימֵהוּ וַיַּחֲדִישֻׁם צָרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
וְלִיהוֹרְזָן בְּדָשָׁאֵל בֶּן נֹרְתָא
רִנְגִּלִּים בְּרַחֲמֵשׁ שָׁנִים הָיָה בְּכֹל שְׁמַעְיָל
שְׂאֵל וַיְהוֹרְזָנוּ מִיִּזְרְעֵאל וּמִשְׁאֲחָה אֲמִתָּהוּ
וּבְגֵם וַיְחִי בְּחִסְתָּה לְנִים וַיִּפֹּל וַיִּשְׁסַח
וַיִּשְׁמָו מִפִּיבֹשֶׁת : וַיָּלֶלֶהוּ בְּגִירָמְיוֹן הַבְּאִרְתִּי
רִקְבָּה וּבְעֵלָה וּבְכֹל פֶּתַח הַיּוֹם אֶל-בֵּית
אִישׁ בָּשָׂה וְהָיָה שֹׁכֵב אִתָּה מִשְׁכָּב
חֲזָקִים : וְלִהְיֶה בָּהֶם עֲדִימָה הַיּוֹרְזָה
לְחֲזִי חֲשִׁים וַיִּבְרְחוּ אֶל-יִזְרְעֵאל וּרִקְבָּה
וּבְעֵלָה אֲחִיו גְּמִלְטוֹ : וַיִּבְכְּהוּ חֲבִירָה
וְהָיָה שֹׁכֵב עַל-מִשְׁתָּנוּ בְּחִדָּר מִשְׁכָּבוֹ וַיִּשְׁלַח
וַיִּמְלֶהוּ וַיִּסְרֶה אֶת-רֵאשִׁיו וַיִּקְרָה אֶת-
רֵאשִׁיו וַיִּלְכֶּהוּ הָרָחָה הַצְּרִיכָה בֶּל-חֵלְלָה :
וַיִּבְכְּהוּ אֶת-רֵאשִׁי אִישׁ-בָּשָׂה אֶל-בֶּרֶךְ
חִבְרֹן וַיִּאֲמָרֵהוּ אֶל-חֵלְלָה הַגֹּדֶל-רֵאשִׁי אִישׁ-
בָּשָׂה בְּדָשָׁאֵל אֲבִיבָה אֲשֶׁר בָּקֵשׁ אֶת-
בְּשִׁמְשׁ וַיִּתֵּן לָדֹעַ לְאִדָּה חֵלְלָה וַתִּקְמֹת
הַיּוֹם הַזֶּה מִשְׁאֵל וּמִבְּרָחוֹ : וַיִּלְכֶּהוּ דָּוִד
אֶת-רִקְבָּה וְאֶת-בְּעֵלָה אֲחִיו בְּנֵי רַמְיוֹן
הַבְּאִרְתִּי וַיִּאֲמָר לָהֶם חַי וְחַיָּה אֲשֶׁר-
סָדַח אֶת-בְּשִׁמְשִׁי מִקֵּל-צֶדֶה : וַיְּבִי חֲפִצָּה
לִי לְאִמִּי הַגֹּדֶל-מֵת שְׂאֵל וְהָיָה-חֲדָה
כַּמְבֹּשָׁל בְּעֵינָיו וַיִּחְיֶה בֹו וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ
בְּצִהְלָה אֲשֶׁר לְהַתְּרִלּוּ בְּשִׁמְשָׁה : וַיֵּלֶךְ בֶּר-
אֲנָשִׁים וְשָׁעִים הָרַג אֶת-רֵאשִׁי צִהְיָה בְּבִירָה
עַל-מִשְׁכָּבוֹ וַעֲמִידָה חֲלֹמָה אֲבִיבָה אֶת-
בְּמֹל מִיִּזְרָם וּבְעִרְתִּי אֲתַכֶּם מִדְּחָרְצִי :

37 Καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ὅτι οὐκ ἔγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι
τὸν Ἀβεννήρ ὑπὸν Νήρ. 38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· Οὐκ οἶδατε ὅτι ἡγοῦντο;
μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ;
39 Καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι συγγενὴς σήμερον καὶ καθε-
σταμένος ὑπὸ βασιλέως; σὺ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ
Σαρουίας σκληρότεροί μοῦ εἰσιν· ἀποδῶ Κύριος
τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

1 ΚΑΙ ἤκουσεν Ἰεσοῦς υἱὸς Σαουλ ὅτι τίθησκον Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ ἐν Χεβρών, καὶ ἐξελεύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρεῖθονσαν. 2 Καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεφάτων τῷ Ἰεσοῦς υἱῷ Σαουλ· ὄνομα τῷ ἐνὶ Βασάν, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ῥηαίβ, υἱοὶ Ῥεμμών τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, ὅτι Βηρωθ λογιζέτο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν. 3 Καὶ ἀπὸδράσαντο οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαίμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 4 Καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαουλ πῶς πεπληγὼς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε, καὶ οὗτος ἐν τῷ ἔλθειν τὴν ἀγγελίαν Σαουλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζράηλ, καὶ ἤρην αὐτὸν ἡ τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἐφυγε· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν καὶ ἔπεσε καὶ ἐχολάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθί. 5 Καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμών τοῦ Βηρωθαίου Ῥηαίβ καὶ Βασάν καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς σκον Ἰεσοῦς, καὶ αὐτοὺς ἐκάθευδεν ἐν τῷ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας. 6 Καὶ ἰδὼν ὁ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθευε πυρρὸς καὶ ἐνύσταε καὶ ἐκάσθη, καὶ Ῥηαίβ καὶ Βασάν οἱ ἀδελφοὶ δάλαθον. 7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον, καὶ Ἰεσοῦς ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ· καὶ τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀφαίρουσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ θυμὰς ὄλην τὴν νύκτα. 8 Καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεσοῦς τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεσοῦς υἱοῦ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου ὃς ζήτηε τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδικεσὶν τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ὥς ἡ ἡμέρα αὕτῃ ἐκ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. 9 Καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰηαίβ καὶ τῷ Βασάν ἀδελφῶ αὐτοῦ υἱοῖς Ῥεμμών τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ζῆ Κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως, 10 Ὅτι ὁ ἀπαγγέλλας μοι ὅτι τίθησκε Σαουλ καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνὶ ὧπτιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτόν καὶ ἀπέκτευνα αὐτὸν ἐν Σεκελά, ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια. 11 Καὶ νῦν ἀνδρες ποιητῆς ἀπεκρίθασκιν ἄνδρα δικαίον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐκζητῶμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολοθρεῖσθαι ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.

37 Et cognovit omne vulgus et universus
Israel in die illa, quoniam non actum fuisset
a rege ut occideretur Abner filius Ner. 38 Dixit
quoque rex ad servos suos: Num ignoratis
quoniam princeps et maximus cecidit hodie
in Israel? 39 Ego autem adhuc delicatus, et
unctus rex: porro viri isti filii Sarviæ duri
sunt mihi: retribuât Dominus facienti malum
juxta malitiam suam.

1 AUDIUIT autem Isboseth filius Saul, quod cecidisset Abner in Hebron: et dissolutæ sunt manus ejus, omnisque Israel perturbatus est. 2 Duo autem viri principes latronum erant filio Saul, nomen uni Baana, et nomen alteri Rechab, filii Remmon Berothitæ de filiis Benjamin: siquidem et Beroth reputata est in Benjamin. 3 Et fugerunt Berothitæ in Gethaim, fueruntque ibi advenæ usque ad tempus illud. 4 Erat autem Jonathas filio Saul filius debilis pedibus: quinquennis enim fuit, quando venit nuntius de Saul et Jonatha ex Jezrahel; tollens itaque eum nutrix sua, fugit: cumque festinaret ut fugeret, cecidit, et claudus effectus est: habuitque vocabulum Miphiboseth. 5 Venientes igitur filii Remmon Berothitæ, Rechab et Baana, ingressi sunt fervente die domum Isboseth: qui dormiebat super stratum suum meridie. Et ostiaria domus purgans triticum, obdormivit. 6 Ingressi sunt autem domum latenter assumentes spicas tritici, et percusserant eum in inguine Rechab et Baana frater ejus, et fugerunt. 7 Cum autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclavi, et percipientes interfecerunt eum; sublatoque capite ejus, abierunt per viam deserti tota nocte. 8 Et attulerunt caput Isboseth ad David in Hebron, dixeruntque ad regem: Ecce caput Isboseth filii Saul inimici tui, qui quærebatur animam tuam: et dedit Dominus domino meo regni ultionem hodie de Saul, et de semine ejus. 9 Respondens autem David Rechab, et Baana fratri ejus, filiis Remmon Berothitæ, dixit ad eos: Vivit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, 10 Quoniam eum, qui annuntiaverat mihi, et dixerat: Mortuus est Saul, qui putabat se prospera nuntiare, tenui, et occidi eum in Siceleg, cui oportebat mercedem dare pro nuntio. 11 Quanto magis nunc, cum homines impii interfecerunt virum innoxium, in domo sua, super lectum suum, non quæram sanguinem ejus de manu vestra, et auferam vos de terra?

שמואל ב ד ה

וַיִּצְוֶה דָּוִד אֶת־הַנְּעָרִים וַיַּהֲרֹגוּם וַיַּקְצֹצוּ
אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם וַיַּתְּלוּ עַל־הַבְּרָכָה
בְּחֶבְרוֹן וְאֵת רֹאשׁ אִישׁ־בָּשָׁח לִקְחוֹ
וַיִּקְבְּרוּ בַּקְּבֻרֹת אֲבֹנֵי בְּחֶבְרוֹן :

פרשה ה :

וַיָּבֹאוּ כָּל־שִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד
בְּחֶבְרוֹן וַיֹּאמְרוּ לְאֶמֶר הַנֶּנֶה עִמָּנוּ
בְּשִׁנְיָה אֲנַחְנוּ : * בְּסִמְאֵת־מֹל בְּסִשְׁלֹשֹׁם
בְּהִיּוֹת שְׂמָאֵל מְלֶךְ עָלֵינוּ אִמָּה הִנֵּה
מוֹצֵיא וְהַמְבִּי * אֶת־יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר יְהוָה לֵךְ אִמָּה הַנֶּנֶה אֶת־עַמִּי
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאִמָּה תַּהֲרֶה לְנָדִי עַל־
יִשְׂרָאֵל : * וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
הַמֶּלֶךְ בְּחֶבְרוֹן וַיִּכְרַת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד
בָּרִית בְּחֶבְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־
דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל : *
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמַלְכוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה
מְלֶךְ : * בְּחֶבְרוֹן מְלֶךְ עַל־יְהוּדָה שְׁבַע
שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מְלֶךְ
שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה שָׁנָה עַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיְהִיכָה : * וַיִּלָּךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשִׁי וַיְרִשְׁלֻם
אֶל־הַיָּבֵסִי יוֹשֵׁב הָאֲרָץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד
לֹא־מָלֵךְ לִאֲדָבָא הָאֵה כִּי אִם־חֲסִידֶיךָ
הַעֲוָרִים וְהַפְּסָחִים לֹא־מָלֵךְ לִאֲדָבָא דָּוִד
הָאֵה : * וַיִּלָּךְ דָּוִד אֶת מַצֵּבַת צִיּוֹן הִיא
עִיר דָּוִד : * וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּנִים הָאֵה
כָּל־מִמָּנָה וַיְבִסִי וַיַּנֶּעַ בַּצִּפּוֹר וְאֶת־הַפְּסָחִים
וְאֶת־הַעֲוָרִים שִׁנְאָה גִּפְשָׁה דָּוִד עַל־בְּנֵי
יִמְיָהוּ עֹנֵה וַפְּסָח לֹא יָבֹא אֶל־הַכִּיתָ : *
וַיָּשָׁב דָּוִד בַּמַּצֵּדָה וַיִּקְרָא לָהּ עִיר דָּוִד
וַיִּבְנוּ דָּוִד סָבִיב מִן־הַמִּלּוֹא וּבִקְרֹה : *
וַיִּלָּךְ דָּוִד הַלּוֹחַ וַנְּגֹל וַיְהִיכָה אֶל־חֵי
צִבְיָאוֹר עִמּוֹ : * וַיִּשְׁלַח חִיָּים
מֶלֶךְ־צֹר מִלְּאֲכִים אֶל־דָּוִד וַעֲצֵי אֲרָזִים
וְחֲרָשֵׁי צֹר וְחֲרָשֵׁי אֲבֹן קִיר וּבִנְיָכֹת
לְדָוִד : * וַיַּנֶּעַ דָּוִד בְּיַחֲכִינֹה וַיְהִיכָה
לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְכִי נִשְׂאָה מִמַּלְכֻתָּהּ
בַּעֲבִיר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל : *
דָּוִד עוֹד פִּלְגָשִׁים וְנָשִׁים מִירוּשָׁלַם אֲחֵרֵי
בָּאֵה מִחֶבְרוֹן וַיִּגְדִּי עוֹד לְדָוִד בְּנִים
וּבָקֹר : * וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיִּלְדִּים לוֹ
בִּירוּשָׁלַם שְׁמוֹעַ וְשׁוֹבָב וְנָתָן וְשִׁלֹּמֹן :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. δ', ε'.

12 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ
καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτούς, καὶ κολοβοῦσι τὰς
χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν
αὐτούς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρών, καὶ τὴν κεφαλὴν
'Ιεβοσθὲ ἰθαψαν ἐν τῇ τάφῳ 'Αβεννήρ υἱοῦ Νήρ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ 'Ισραὴλ
πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ εἶπαν αὐτῷ 'Ἰδοὺ ὅσα
σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς. 2 Καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην
ὄντος Σαοὺλ βασιλεὺς ἐφ' ἡμῖν σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων
καὶ εἰσάγων τὸν 'Ισραὴλ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
σέ Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν 'Ισραὴλ, καὶ
σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου 'Ισραὴλ.
3 Καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι 'Ισραὴλ
πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς
ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκη ἐν Χεβρών ἐνώπιον
Κυρίου, καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλεία ἐπὶ
πάντα 'Ισραὴλ. 4 Ὑῖος τριάκοντα ἔτων Δαυὶδ ἐν τῇ
βασιλείᾳ αὐτόν, καὶ τισσaráκοντα ἔτη ἐβασίλευ-
σεν· 5 Ἐπτά ἔτη καὶ μῆνας ἑξὲς ἐβασίλευσεν ἐν
Χεβρών ἐπὶ τὸν 'Ιούδαν, καὶ τριάκοντα τρία ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα 'Ισραὴλ καὶ 'Ιούδαν ἐν 'Ιερου-
σαλήμ. 6 Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς
'Ιερουσαλήμ πρὸς τὸν 'Ιεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα
τὴν γῆν, καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυὶδ Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε,
ὅτι ἀντίστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ λέγοντες
ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε. 7 Καὶ προκατελά-
βετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών, αὕτη ἡ πόλις τοῦ
Δαυὶδ. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Πᾶς
τύπτων 'Ιεβουσαῖον ἀπέτισθ' ἐν παραξίφιδι καὶ τοὺς
χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν
ψυχὴν Δαυὶδ· διὰ τοῦτο ἱροῦσι 'Τυφλοὶ καὶ χωλοὶ
οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου. 9 Καὶ ἐκάθισε
Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις
Δαυὶδ· καὶ ψκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ
τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. 10 Καὶ διεπορεύετο
Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος
παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. 11 Καὶ ἀπέστειλε Χειράμ
βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα
κίδρινα καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων,
καὶ ψκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυὶδ. 12 Καὶ ἔγνω
Δαυὶδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλεία
ἐπὶ 'Ισραὴλ, καὶ ὅτι ἐπῆρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ
διὰ τὸν λαόν αὐτοῦ 'Ισραὴλ. 13 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
ἑτὶ γυναῖκας καὶ πᾶλλας ἐξ 'Ιερουσαλήμ μετὰ
τὸ ἰλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρών· καὶ ἰγένοντο
τῷ Δαυὶδ ἑτὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες. 14 Καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν 'Ιερουσαλήμ·
Σαμμὸς καὶ Σωβάβ καὶ Νάθαν καὶ Σαλωμών,

II. SAMUELIS, IV. V.

12 Præcepit itaque David pueris suis, et
interfecerunt eos: præcidentesque manus et
pedes eorum, suspenderunt eos super piscinam
in Hebron: caput autem Isboeth tulerunt,
et sepel'erunt in sepulchro Abner in Hebron.

CAPUT V.

1 Et venerunt universæ tribus Israel ad
David in Hebron, dicentes: Ecce nos, os
tuum et caro tua sumus. 2 Sed et heri et
nudiustertius, cum esset Saul rex super nos,
tu eras educens et reducens Israel: dixit
autem Dominus ad te: Tu pasces populum
meum Israel, et tu eris dux super Israel.
3 Venerunt quoque et seniores Israel ad
regem in Hebron, et percussit cum eis rex
David fœdus in Hebron coram Domino:
unxeruntque David in regem super Israel.
4 Filius triginta annorum erat David, cum
regnare cœpisset, et quadraginta annis
regnavit. 5 In Hebron regnavit super Judam
septem annis et sex mensibus: in Jerusalem
autem regnavit triginta tribus annis super
omnem Israel et Judam. 6 Et abiit rex, et
omnes viri qui erant cum eo, in Jerusalem, ad
Jebuseum habitatorem terræ: dictumque est
David ab eis: Non ingredieris huc, nisi
abstuleris cæcos et claudos dicentes: Non
ingredietur David huc. 7 Cepit autem David
arcem Sion, hæc est civitas David. 8 Propo-
suerat enim David in die illa præmium, qui
percussisset Jebuseum, et tetigisset domatum
fistulas, et abstulisset cæcos et claudos odientes
animam David: idcirco dicitur in proverbio:
Cæcus et claudus non intrabunt in templum.
9 Habitavit autem David in arce, et vocavit
eam, Civitatem David: et ædificavit per
gyrum a Mello et intrinsecus. 10 Et
ingrediebatur proficiens atque succrescens,
et Dominus Deus exercituum erat cum eo.
11 Misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad
David, et ligna cedrina, et artifices lignorum,
artificesque lapidum ad parietes: et ædifica-
verunt domum David. 12 Et cognovit David
quoniam confirmasset eum Dominus regem
super Israel, et quoniam exaltasset regnum
ejus super populum suum Israel. 13 Accepit
ergo David adhuc concubinas et uxores de
Jerusalem, postquam venerat de Hebron:
natique sunt David et alii filii et filię: 14 Et
hæc nomina eorum qui nati sunt ei in Jerusalem,
Samua, et Sobab, et Nathan, et Salomon,

15 וַיִּבְחַר וְאֶלְיָשׁוּעַ וְנָחָשׁ וְיָפִיעַ : 16 וְאֶלְיָשָׁמָע וְאֶלְיָהוּתָלַט : 17 וַיִּשְׁמְעוּ פִּלְשְׁתִּים בְּרִמְשָׁחוֹ אֶת־דָּוִד לְלָלָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל־פִּלְשְׁתִּים לְבָרֶשֶׁת אֶת־דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל־הַפְּצִיחָה : 18 וּפִלְשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּגְטְשׁוּ בַּעֲמֻקַּת רְפָאִים : 19 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה אֶל־פִּלְשְׁתִּים חֲתֻמָּה בְּיָדִי : 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד עֲלֵה כִּי־יָהִן אֶת־פִּלְשְׁתִּים בְּיָדֶךָ : 21 וַיִּבֶלֶת דָּוִד בַּקֶּעֶל־פָּרָצִים וַיִּבְּשׁ שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרָץ יְהוָה אֶת־אֲרֻכִּי לִפְנֵי פָּרָץ מִים עַל־פְּנֵי הַרְאָה שָׁם־הִקְוָם חֲתֻמָּה בַּעֲלֵי פָּרָצִים : 22 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־עֲצָתָם וַיִּשְׁאֲמוּ דָוִד וְאֶנְשָׁיו : 23 וַיִּסְפְּרוּ עוֹד פִּלְשְׁתִּים לְעֵלֹת וַיִּגְטְשׁוּ בַּעֲמֻקַּת רְפָאִים : 24 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר לֹא תֵעָלֶה חֶסֶל אֶל־אֶחָדֵיהֶם וַיִּבְּאֶה לָהֶם מִפָּאֵר בְּבָאִים : 25 וַיְהִי בִּשְׁמֵעָה אֶת־קוֹל צִצְקָה בְּרִמְשָׁח חֲבָרִים אִם תִּפְרָץ כִּי אִם יִצָּחַ יְהוָה לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּמִתְנַחַת פִּלְשְׁתִּים : 26 וַיַּעֲשֵׂה דָוִד כֹּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה וַיִּהְיֶה אֶת־פִּלְשְׁתִּים מִגִּבְעַת עַד־בָּאֵה גֹר : 27 פֶּרֶשׁ ו :

1 וַיִּסְפֹּר עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בְּחָרִי בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֲלָפִים : 2 וַיִּבְּשׁוּ וַיִּלָּחֶם דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעָלֵי יְהוָה לְהַעֲלֹת מִשָּׁם אֶת אֲרֻחֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שָׁם שָׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַפְּרָצִים עָלָיו : 3 וַיִּרְכְּבוּ אֶת־אֲרֻחֵי הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגֻלֹת חֲדָשָׁה וַיִּשְׁאֲמוּ מִבְּרִית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בְּבִבְעָה וַעֲזָא וַאֲחִיו בְּגִל אֲבִינָדָב נִחְרָם אֶת־הָעֲגֻלָּה חֲדָשָׁה : 4 וַיִּשְׁאֲמוּ מִבְּרִית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בְּבִבְעָה עִם אֲרֻחֵי הָאֱלֹהִים וַאֲחִיו הִלָּךְ לִפְנֵי הָאֲרֻחִים : 5 וַיֵּרֶד וְכָל־בְּרִית יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה בָּלָל צִצְקֵי בְּרֹשָׁשׁ וּבְכַפְּרוֹת וּבְכַבְלִים וּבְחָפִים וּבְמַעֲרָעִים וּבְצִלְצָלִים : 6 וַיִּבְּאֵה עַד־פְּנֵי נָחֹן וַיִּשְׁלַח צִבְיָה אֶל־אֲרֻחֵי הָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ כֹּן כַּאֲשֶׁר חֲבָר : 7 וַיִּקְרָא יְהוָה בְּצִבְיָה וַיִּבְּאֶהוּ עִם הָאֱלֹהִים עַל־תֵּשֶׁל נִמְתָּ שָׁם עִם אֲרֻחֵי הָאֱלֹהִים :

15 Καὶ Ἐβερά καὶ Ἐλισούε καὶ Ναφέε καὶ Ἰεφίε, 16 καὶ Ἐλίσαμὰ καὶ Ἐλιδάε καὶ Ἐλιφαλάθ Σαμαί, Ἰεσσαβάθ, Νάθαν, Γαλαμαάν, Ἰεσαάρ, Θεησοῦς, Ἐλφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέε, Ἰανάθαν Λεασαμύς, Βααλιμάθ, Ἐλιφαάθ. 17 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλοφύλοι ὅτι εἰχρίσται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλοφύλοι ζητεῖν τὸν Δαυὶδ· καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν. 18 Καὶ οἱ ἀλλοφύλοι παραγίνονται καὶ συνέπessαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων. 19 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου λέγων· Βί αναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ· Ἀνάβαινε, ὅτι παραδίδους παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου. 20 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν καὶ ἔκοψε τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ, καὶ εἶπε Δαυὶδ Δέικουσε Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἡμοῦ ὡς διακόπτεται ὕδατα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἐπάνω διακοπῶν. 21 Καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάβωσαν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. 22 Καὶ προσέειπεν ἔτι ἀλλοφύλοι τοῦ ἀναβῆναι, καὶ συνέπessαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τιτάνων. 23 Καὶ ἐπρωτήθη Δαυὶδ διὰ Κυρίου, καὶ εἶπε Κύριος· Οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρίσθῃ αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος. 24 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκούσαι σε τὴν φωνὴν τοῦ συγχετισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς αὐτούς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται Κύριος ἐμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων. 25 Καὶ ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς Γαζήρα.

ΚΕΦ. ς'.

1 Καὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραὴλ ὡς ἐβδομήκοντα χιλιάδας. 2 Καὶ ἀνίστη καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰούδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ἡ' ἦν ἐπικλήθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβὶν ἐπ' αὐτῆς. 3 Καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐφ' ἡμάξαν καινὴν καὶ ἤραν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ· καὶ Ὁζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδάβ ἤγαν τὴν ἡμάξαν. 4 Σὺν τῇ κιβωτῷ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἐμπροσθέν τῆς κιβωτοῦ. 5 Καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον Κυρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμωμένοις ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐν ψαλμοῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν αὐλοῖς. 6 Καὶ παραγίνονται ἕως ὧν Ναχώρ· καὶ ἔξτενεν Ὁζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κατασχεῖν αὐτήν, καὶ ἐκράτησεν αὐτήν ὅτι περίεσπασεν αὐτήν ὁ μύσχος. 7 Καὶ ἰθυμώθη ὁργῇ Κύριος ἐν τῷ Ὁζᾷ, καὶ ἐπαιγεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεός, καὶ ἀπίαθεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

15 Et Jabahar, et Elisua, et Nepheg, 16 Et Japhia, et Elisama, et Elioda, et Eliphaeth. 17 Audierunt ergo Philisthiim quod unxissent David in regem super Israel: et ascenderunt universi ut quærerent David: quodcum audisset David, descendit in præsidium. 18 Philisthiim autem venientes diffusi sunt in valle Raphaim; 19 Et consuluit David Dominum, dicens: Si ascendam ad Philisthiim? et si dabis eos in manu mea? Et dixit Dominus ad David: Ascende, quia tradens dabo Philisthiim in manu tua. 20 Venit ergo David in Baal Pharasim: et percussit eos ibi, et dixit: Divisit Dominus inimicos meos coram me sicut dividuntur aquæ. Propterea vocatum est nomen loci illius, Baal Pharasim. 21 Et reliquerunt ibi sculptilia sua: quæ tulit David, et viri ejus. 22 Et addiderunt adhuc Philisthiim ut ascenderent, et diffusi sunt in valle Raphaim. 23 Consuluit autem David Dominum: Si ascendam contra Philisthæos et tradas eos in manus meas? Qui respondit: Non ascendas contra eos, sed gyra post tergum eorum, et venies ad eos ex adverso pyrorum. 24 Et cum audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc inibi prælium: quia tunc egredietur Dominus ante faciem tuam, ut percutiat castra Philisthiim. 25 Fecit itaque David sicut præceperat ei Dominus, et percussit Philisthiim, de Gabaa, usque dum venias Gezer.

CAPUT VI.

1 CONGREGAVIT autem rursum David omnes electos ex Israel triginta millia. 2 Surrexitque David, et abiit, et universus populus qui erat cum eo de viris Juda, ut adducerent arcam Dei, super quam invocatum est nomen Domini exercituum, sedentis in cherubim super eam. 3 Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum novum: tuleruntque eam de domo Abinadab qui erat in Gabaa: Oza autem et Ahio filii Abinadab, minabant plaustrum novum. 4 Cumque tulissent eam de domo Abinadab qui erat in Gabaa, custodiens arcam Dei, Ahic præcedebat arcam. 5 David autem et omnis Israel ludebant coram Domino, in omnibus lignis fabrefactis, et citharis et liris et tympanis et sistris et cymbalis. 6 Postquam autem venerunt ad aream Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, et tenuit eam: quoniam calcitrabant boves, et declinaverunt eam. 7 Iratusque est indignatione Dominus contra Ozam, et percussit eum super temeritate: qui mortuus est ibi juxta arcam Dei.

וַיַּחַד לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרַץ
 בְּצִנְחָה וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרַץ צִנְחָה עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיָּבֵינָה דָּגַת אֲחֵי-יְהוָה בְּיָמֵי
 הַהוּא וַיִּמָּאֵר אֵת גִּבְיָהּ אֵלֵי אֲרֹן יְהוָה׃
 וַיִּלְחָצְקָה דָּוִד לְחַסֵּד אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו
 וַיִּתֵּן עַל-עֵצֵי דָוִד וַיִּמְצָאוּ דָּוִד בְּיַם עֲבֶר-
 אֵלֶם הַהִיא׃ וַיִּגְשֹׁב אֲרֹן יְהוָה בְּיַם
 עֲבֶר אֵלֶם הַהִיא שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַח
 יְהוָה אֶת-עַבְדּוֹ אֲדֹנָם וַאֲחֵי-בִיָּהּ׃
 וַיָּבֹד לְפָנָיו דָּוִד לֵאמֹר בְּרַח יְהוָה
 אֶת-בָּיִת עֲבֶר אֵלֶם וַאֲחֵי-קְלִי-אֲשֶׁר-לֹו
 בְּעֶבֶר אֲרֹן הַקְּלָתִים וַיִּלָּךְ דָּוִד וַיַּצִּל
 אֶת-אֲרֹן הַקְּלָתִים מִבַּיִת עֲבֶר אֵלֶם עַיִר
 דָּוִד בְּשִׁמְחָה׃ וַיְהִי כִּי צָעֲדָה לְשֹׂאֵן
 אֲרֹן-יְהוָה שְׁשָׁה צָעָדִים וַיִּמָּצָה שׁוֹר
 וַיִּקְרָא׃ וַדָּג מִכְרֶכֶר בְּקֶלְעוֹ לִפְנֵי
 יְהוָה וַדָּג הַיָּמָר אֶפְרוֹד קָד׃ וַיְהִי וַיִּבְרַח-
 בְּיַם אֲשֶׁר-אֵלֶם מַעֲלִים אֲחֵי-אֲרֹן יְהוָה
 בְּתַרְוָצָה וַיִּקְוֶל שׁוֹקֵר׃ וַיִּתֵּן אֲרֹן
 יְהוָה בָּא עַיִר דָּוִד וַיִּמְלֵל בְּתַשְׁבּוּחֹת
 לַיהוָה׃ וַיִּבְרַח מִכְרֶכֶר לִפְנֵי יְהוָה וַיִּתְּבוּ לוֹ
 בְּלִבָּהּ׃ וַיִּבְרַח אֶת-אֲרֹן יְהוָה וַיַּצֵּג
 אֲרֹן בְּמִקְוָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֵלֶם אֲשֶׁר נִסְחָד-לוֹ
 דָּוִד וַיַּצֵּל דָּוִד עֲלֹות לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלָמִם׃
 וַיִּכַּל דָּוִד מַחְצֵלוֹת הַעֹלָה וַיַּחֲשִׁלֵם
 וַיִּבְרַח אֶת-הַעֲלָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃
 וַיַּחֲלֶק לְכָל-הָעָם לְכָל-מִסְמֹן וַיִּשְׂרָאֵל
 לְמַאֲשֵׁי וַיַּדְאִשְׁשׁוּ לְאִשׁ חֶלֶת לֶחֶם שֶׁמֶת
 וַאֲשֶׁר אֶחָד וַאֲשֶׁשׁוּחַ אֶחָת וַיִּלָּךְ קָל-
 הָעָם אִשׁ לְבִיָּהּ׃ וַיִּגְשֹׁב דָּוִד לְבָרָה
 אֲחֵי-בִיָּהּ וַיִּמָּאֵר מִכָּל בֵּית-
 שְׂאֵל לְקַרְתָּא דָּוִד וַיִּמָּאֵר מִחֲבֻרָבָד
 הַיּוֹם מִלָּךְ וַיִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם
 לְעֵינֵי אֲמִתּוֹת עַבְדָּיו מִתְּנָלוֹת נִגְלוֹת
 אֶחָד הַקְּרָקִים׃ וַיִּמָּאֵר דָּוִד אֶל-מִכָּל
 לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּחֵר-בִּי מֵאֲבֹתִי וּמִכָּל-
 בִּיָּהּ לְצִוֹת אֵתִי נִתְּן עַל-עֵצֵי יְהוָה עַל-
 וַיִּשְׂרָאֵל וַיַּחֲשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּבְרַח
 עַד מִזְמַת נְחֵמִי שָׁפֵל בְּצִיג וַעֲמֹ
 וַיִּמָּאֵר אֲשֶׁר אֶתְּנֶה עִשָּׁם אֶפְרָדָה׃
 וַיִּמְלֵל בְּתַשְׁבּוּחֹת לַיהוָה לֵאמֹר עַד
 יוֹם מוֹתָה׃

8 Καὶ ἠθύμηντο Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε Κύριος
 διακοπήν ἐν τῷ Ὄζῳ· καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος
 ἐκεῖνος Διακοπή· Ὄζᾱ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
 9 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ λέγων· Πῶς εἰσελεύσεται πρὸς μέ ἐκ βωτῶν
 Κυρίου; 10 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλίνειν
 πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὴν
 πόλιν Δαυὶδ· καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς
 οἶκον Ἀβιδόμᾱ τοῦ Γεθαίου. 11 Καὶ ἐκάθισεν ἡ
 κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον Ἀβιδόμᾱ τοῦ
 Γεθαίου μηνas τρεῖς· καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον
 τὸν οἶκον Ἀβιδόμᾱ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ. 12 Καὶ
 ἀπηγγέλλῃ τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ λέγοντες· Εὐλόγησε
 Κύριος τὸν οἶκον Ἀβιδόμᾱ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ
 ἔνθα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ
 καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου
 Ἀβιδόμᾱ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ·
 13 Καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ αἰρונτες τὴν κιβωτὸν
 ἑπτὰ χοροὶ καὶ θύμα μόσχος καὶ ἄρνις. 14 Καὶ
 Δαυὶδ ἀνεκρούον ἐν ὄργάνοις ἡρμωμένοις ἐνώπιον
 Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδοθῶς σπῶλιν ἐξαλλόν·
 15 Καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον
 τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς
 σάλπιγγος. 16 Καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παρα-
 γωμίνης ἕως πόλεως Δαυὶδ καὶ Μελχὰλ ἡ θυγάτηρ
 Σαούλ διέκλυε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν
 βασιλεῖα Δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ ἀνακρούμενον
 ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ
 καρδίᾳ αὐτῆς. 17 Καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ
 Κυρίου καὶ ἀνέθηκεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς
 μέσον τῆς σπηνῆς ἣς ἐπηξεν αὐτῇ Δαυὶδ· καὶ
 ἀνέστησε Δαυὶδ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου,
 ἱερηνικάs. 18 Καὶ συντίλεσε Δαυὶδ συναναφέρων
 τὰς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς ἱερηνικάs, καὶ εὐλόγησε
 τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων. 19 Καὶ
 διέμερισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν
 τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δᾶν ἕως Βηρσαβὲ καὶ ἀπὸ
 ἀνδρὸς ἕως γυναῖκος ἐκάστην κολληρίδα ἄρτου καὶ
 ἰσχαρίτην καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθε
 πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 20 Καὶ
 ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
 ἐξῆλθε Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ Σαούλ εἰς ἀπάντησιν
 Δαυὶδ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπε· Τί δεδοῦσται
 σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκαλύφθη
 σήμερον ἐκ ὀφθαλμοῦ παιδισκῶν τῶν δοῦλων
 αὐτοῦ καθὼς ἀποκαλύπτειται ἀποκαλυφθεὶς εἰς τῶν
 ὀρχουμένων. 21 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὼλ
 Ἐνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος
 ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τῶν πατέρων σου καὶ ὑπὲρ
 πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ κατιστήσθαι με εἰς
 ἡγοούμενον ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ·
 καὶ παιδεύομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον Κυρίου,
 22 καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἐν οὕτως, καὶ ἔσομαι
 ἀχρεὶς ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν
 ὡς ἐπὶ μέ με μὴ δεξασθῆναι. 23 Καὶ τῇ Μελχὰλ
 θυγατρὶ Σαούλ οὕτως ἐγένετο παιδεύειν ἕως τῆς ἡμέρας
 τοῦ ἀποθανεῖν αὐτῆς.

8 Contristatus est autem David, eo quod
 percussisset Dominus Ozam, et vocatum est
 nomen loci illius, Percussio Ozæ, usque in
 diem hanc. 9 Et extimuit David Dominum in
 die illa, dicens: Quomodo ingredietur ad me
 arca Domini? 10 Et noluit dirertere ad se
 arcam Domini in civitatem David: sed divertit
 eam in domum Obededom Gethæi. 11 Et
 habitavit arca Domini in domo Obededom
 Gethæi tribus mensibus, et benedixit Dominus
 Obededom, et omnem domum ejus. 12 Nuntia-
 tumque est regi David quod benedixisset
 Dominus Obededom, et omnia ejus, propter
 arcam Dei. Abiit ergo David, et adduxit arcam
 Dei de domo Obededom in civitatem David cum
 gaudio: et erant cum David septem chori, et
 victima vituli. 13 Cumque transeendissent qui
 portabant arcam Domini sex passus, immolabat
 bovem et arietem, 14 Et David saltabat totis
 viribus ante Dominum; porro David erat
 accinctus ephod lineæ. 15 Et David et omnis
 domus Israel ducebant arcam testamenti
 Domini in jubilo, et in clangore buccinæ.
 16 Cumque intrasset arca Domini in civitatem
 David, Michol filia Saul prospiciens per
 fenestram, vidit regem David subsilientem,
 atque saltantem eorum Domino: et desepxit
 cum in corde suo. 17 Et introduxerunt arcam
 Domini, et imposuerunt eam in loco suo, in
 medio tabernaculi quod tetenderat ei David:
 et obtulit David holocausta et pacifica coram
 Domino. 18 Cumque complexset offerens
 holocausta, et pacifica, benedixit populo in
 nomine Domini exercituum. 19 Et partitus
 est universæ multitudini Israel, tam viro
 quam mulieri, singulis collyridam panis unam,
 et assaturam bubulæ cardis unam, et simillam
 fruxam oleo: et abiit omnis populus, unusquis-
 que in domum suam. 20 Reversusque est
 David ut benediceret domui suæ: et egressa
 Michol filia Saul in occursum David, ait:
 Quam gloriosus fuit hodie rex Israel, dis-
 cooperiens se ante ancillas servorum suorum,
 et nudatus est, quasi si nudetur unus de sourtis.
 21 Dixitque David ad Michol: Ante Dominum,
 qui elegit me potius quam patrem tuum, et
 quam omnem domum ejus, et præcepit mihi
 ut essem dux super populum Domini in Israel,
 22 Et ludam, et vilior sum plus quam sætus
 sum: et ero humilis in oculis meis: et cum
 ancillis, de quibus locuta es, gloriosior apparebo.
 23 Igitur Michol filix Saul non est natus filius
 usque in diem mortis suæ.

שמואל ב ז

פרשה ז

וַיְהִי כִּי־יָשָׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיִּהְיֶה
הַקִּיָּחֱלוֹ מִסָּבִיב מִסֵּל־אֲבִירָיו׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־יֶתְרוֹ הַכֵּהֲנִי וְרָחֵם נָא אֶנְכִּי
וַיָּשָׁב בְּבֵית אֲרָצוֹ וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יָשָׁב
בְּתֵרוֹ הַיְרִיעָה׃ וַיֹּאמֶר נָחֵן אֶל־הַמֶּלֶךְ
כָּל אֲשֶׁר בָּלָבָדָה לָהּ עָשָׂה כִּי יִהְיֶה
עִמָּךְ׃ וַיְהִי כַּלִּילָה הַחֹמָה
וַיְהִי וַדְּבַר־יְהוָה אֶל־יֶתְרוֹ
לֵאמֹר׃ הֲלָה וַאֲמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה הַמַּעֲרָה תִּבְנֶה־לִּי בֵּית
לְשִׁבְתִּי׃ כִּי לֹא לְשִׁבְתִּי בְּבֵית לְמִיִּם
הָעֹלְתִי אֶת־בָּגְדֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּעֲצִיִּים וְעַד
הַיּוֹם תִּנָּח וְאֶת־הַמֶּלֶךְ מִתְחַלֵּף בְּאֶחָל
וּבְמַשְׁכָּנוֹ׃ בָּלָל אֲשֶׁר־הִתְחַלְּכֶתֶם בְּכָל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדָּבָר וַדְּבַרְתִּי אֶת־אֲחֹחַל שְׂבָמִי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לַרְעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בִנִּיתֶם לִי בֵּית
אֲרָצִים׃ וַיִּעֲשֶׂה כֹה תֹאמַר לַעֲבָדִי לְדָוִד
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְמַחְמֹחַ מִד
הַנָּחַל מֵאַחֵר הַצֹּאֵן לְחַיֹּת בְּיָד עַל־עַמִּי
עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וְאֶת־הָעֵמָּה כָּל־אֲשֶׁר
הִלְכָה וְאֶת־הָרָחֵק אֶת־כָּל־אֲבִירָיו מִפְּנֵי
וְעָשִׂיתִי לָהּ שָׁם גְּדוֹל כְּשֶׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ׃ וַיִּשְׁמָעִי קוֹלָם לַעֲמִי לְיִשְׂרָאֵל
וַיִּמְעַתְּמוּ וַשְׁכֵּנוּ מִחֻמֵּי וְלֹא יָרָגוּ עוֹד
וְלֹא־יִסָּפוּ בְּגִיּוֹעוֹלָהּ לַעֲוֹנוֹתָיו כָּאֲשֶׁר
בְּרָאשׁוֹנָה׃ וַיִּלְמַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי
לְעַמִּים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַתִּנְחִיתִי לָהּ
מִסֵּל־אֲבִירָיו וַתַּגִּיד לָהּ יְהוָה כִּי־בֵּית
יַעֲשֹׂה־לָהּ יְהוָה׃ כִּי וַיִּמְלֹךְ וַיָּמִיךְ
וַשְׁכַּבְּהָ אֶת־אֲבִירָיו וַתִּקְיַמְתִּי אֶת־זִרְעָהּ
אֶת־רִיחָהּ אֲשֶׁר יָצָא מִפְּנֵי וַתִּכְנִיתִי אֶת־
מַמְלַכְתּוֹ׃ וַתֹּהַב וַתִּבְנֶה־בֵּית לְשִׁמִּי וַתִּנְחִיתִי
אֶת־כְּסֵא מַמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם׃ וַאֲנִי
אֶת־יְהוָה לֹאֵב וְהָיָה יְהוָה־לִּי לְבָן אֲשֶׁל
בְּתֻרָתוֹ וַתִּכְתְּבוּתִי בְּשֶׁבֶט צְדָקִים וּבְכַנְּעִי
בְּנֵי אֲדָם׃ וַחֲסִדִּי לֹא־יִסָּד מִפְּנֵי כָאֲשֶׁר
הִסְרֹתִי מֵעַם שְׂאִיל אֲשֶׁר הִסְרֹת
מִלְּפָנָיו׃ וַנִּגְמַלְנוּ בִּיהוָה וּמִמְלַכְתּוֹ עַד־
עוֹלָם לְקַגֵּד כְּסֵאָהּ יְהוָה נָכוֹן עַד־
עוֹלָם׃ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל־
הַחֲזִינוֹ תִּנָּח כֹּה דְבַר נָחֵן אֶל־דָּוִד׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. Ζ.

ΚΕΦ. Ζ.

1 ΚΑΙ ἔγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ
οἰκῇ αὐτοῦ, καὶ Κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν
κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ,
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφῆτην
Ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἰκῇ κεδρίνῃ, καὶ ἡ
κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθεται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.
3 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα Πάντα ὅσα
ἀν ἐν τῇ καρδίᾳ σου βᾶδιζε καὶ ποίει, ὅτι Κύριος
μετὰ σοῦ. 4 Καὶ ἔγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ
ἔγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν λέγων 5 Πορεύου
καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν δούλόν μου Δαυὶδ Τάδε λέγει
Κύριος Οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί
με. 6 Ὅτι οὐ κατέφυκα ἐν οἰκῇ ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἡμῃ ἐμπεριπατῶν ἐν
καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ 7 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον
ἐν παντὶ Ἰσραὴλ· εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν
φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ ὃς ἐνετείλαμην ποιμαίνειν τὸν
λαόν μου Ἰσραὴλ λέγων Ἰνα τί οὐκ ᾠκοδομήκατέ
μοι οἶκον κέδρινον; 8 Καὶ νῦν τάδε ἱρεῖς τῇ
δούλῳ μου Δαυὶδ Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ
Ἐλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ
εἶναι σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ
τὸν Ἰσραὴλ, 9 Καὶ ἡμῃ μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς
ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς
σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν
κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
10 Καὶ θήσομαι τόπον τῇ λαῷ μου τῇ Ἰσραὴλ
καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκευάσω καθ'
ἐαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐδέτις, καὶ οὐ προσθήσει
υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσαι αὐτὸν καθὼς ἂν
ἀρχῇς, 11 Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ
τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ· καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ
πάντων τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἀπαγγελεῖ σοι Κύριος
ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ. 12 Καὶ ἔσται ἰὰν
πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῇσιν μετὰ
τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου
μετὰ σὲ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. 13 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι
οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον
αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. 14 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ
εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· καὶ ἰὰν
ἐλθῇ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ
ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων, 15 Τὸ
δὲ ἑλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ καθὼς
ἀπίστησα ἀφ' ὧν ἀπίστησα ἐκ προσώπου μου.
16 Καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου, καὶ ὁ θρόνος
αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα. 17 Κατὰ
πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν
ῥᾶσιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ.

II. SAMUELIS, VII.

CAPUT VII.

1 FACTUM est autem cum sedisset rex in
domo sua, et Dominus dedisset ei requiem
undique ab universis inimicis suis, 2 Dixit
ad Nathan prophetam: Videsne quod ego
habitem in domo cedrina, et arca Dei posita
sit in medio pellium? 3 Dixitque Nathan ad
regem: Omne quod est in corde tuo, vade,
fac: quia Dominus tecum est. 4 Factum est
autem in illa nocte: et ecce sermo Domini ad
Nathan, dicens: 5 Vade, et loquere ad servum
meum David: Hæc dicit Dominus: Numquid
tu ædificabis mihi domum ad habitandum?
6 Neque enim habitavi in domo ex die illa,
qua eduxi filios Israel de terra Ægypti, usque
in diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo,
et in tentorio. 7 Per cuncta loca, quæ transivi
cum omnibus filiis Israel, numquid loquens
locutus sum ad unam de tribubus Israel, cui
præcepi, ut pasceret populum meum Israel,
dicens: Quare non ædificastis mihi domum
cedrinam? 8 Et nunc hæc dices servo meo
David: Hæc dicit Dominus exercituum: Ego
tuli te de pascuis sequentem greges, ut esses
dux super populum meum Israel: 9 Et fui
tecum in omnibus ubicumque ambulasti, et
interfeci universos inimicos tuos a facie tua:
fecique tibi nomen grande, juxta nomen
magnorum qui sunt in terra. 10 Et ponam
locum populo meo Israel, et plantabo eum, et
habitabit sub eo, et non turbabitur amplius:
nec addent filii iniquitatis ut affigant eum
sicut prius, 11 Ex die qua constituti iudices
super populum meum Israel: et requiem dabo
tibi ab omnibus inimicis tuis; prædicatque tibi
Dominus, quod domum faciat tibi Dominus.
12 Cumque completi fuerint dies tui, et
dormieris cum patribus tuis, suscitabo se-
men tuum post te, quod egredietur de utero
tuo, et firmabo regnum ejus; 13 Ipse ædificabit
domum nomini meo, et stabiliam thronum
regni ejus usque in sempiternum. 14 Ego
ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium:
qui si inique aliquid gesserit, arguam eum in
virga virorum, et in plagis filiorum hominum.
15 Misericordiam autem meam non auferam
ab eo, sicut abstuli a Saul, quem amovi a facie
mea. 16 Et fidelis erit domus tua, et regnum
tuum usque in æternum ante faciem tuam, et
thronus tuus erit firmus jugiter. 17 Secundum
omnia verba hæc, et juxta universam visionem
istam, sic locutus est Nathan ad David.

18 ויבא המלך דוד וגישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני ער-הלם: 19 ותקטן עוד ואמר בעליה אדני יהוה ותדבר גם אל-בית-עבדך למדהוק יזאת תזרח האדם אדני יהוה: 20 ומח-יוסף דוד עוד לדבר אליה ואמרה גרעם את-עבדך אדני יהוה: 21 בעבדך דברך וכל-בך עשיה את בלי-הדוילה הזאת לחתויע את-עבדך: 22 על-כן גדלם יהוה אלתיים בראיו במוח ואין אלתיים ונלמה כלל אשר-שמענו באזנינו: 23 ומי כעפה בישאל נוי אחד בארץ אשר כל-כר אלתיים לפדות-לו לעם ולשום לו שם ולעשות ללם הדוילה וקראות לארצו מפני עפה אשר פדית לה מפעליים ביום ואלתיים: 24 ותכונן לה את-עפה ישאל ו לה לעם ער-עולם ואמרה יהוה היות להם לאלתיים: 25 ועמה יהוה אלתיים הדבר אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו חקם ער-עולם ונעשה באשר דברת: 26 ויגדל שמך ער-עולם לאמר יהוה צבאות אלתיים על-ישאל וביה עבדך דוד יהוה נכון לפניה: 27 כי אמר יהוה צבאות אלתי ישאל גליהח את-אזן עבדך לאמר בית אבנחלה על-כן מצא עבדך את-לפז להחפלה אליה את-התפללה הזאת: 28 ועמה אדני יהוה אמנהחא האלתיים ודבריה ידני אמת ותדבר אל-עבדך את-השובח הזאת: 29 ועמה חאל וברך את-בית עבדך לחיות לעולם לפניה כראמה אדני יהוה דברת ומברכתך וברך בית עבדך לעולם:

פרשה ח:

1 ויהי אחר-כן ויה דוד את-פלשתים ויכניעם ויחך דוד את-מחנן האמה מיד פלשתים: 2 ויה את-מושב וימדתם בחבל הששב אותם ארצה וימדת שגר חבלים להטית וקלא חבל להחיות ותמי מואב לדוד לעבדים לשאן מנחה: 3 ויה דוד את-הדודעור בדרחב כלל צורה בלכתו להשיב דוד בנחמה:

18 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ εἶπε Τίς εἰμι ἐγώ, Κύριε μου Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἡγάπησάς με ἕως τούτων; 19 Καὶ κατεμικρύνθη μὲν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε μου Κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν· οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου, Κύριε μου Κύριε. 20 Καὶ τί προσθήσει Δαυὶδ ἐπὶ τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δούλόν σου, Κύριε μου Κύριε, 21 Καὶ διὰ τὸν δούλόν σου πεποίηκας· καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πάντα τὴν μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου 22 Ἐνεκεν τοῦ μεγαλύναι σε, Κύριε μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σύ, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλην σου ἐν παντί οἷς ἡκούσαμεν ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν. 23 Καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτὸν ἀπὸ λαόν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὗς λυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου ἐθνη καὶ σκηνώματα; 24 Καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς λαὸν ἕως αἰῶνος, καὶ σύ, Κύριε, ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν. 25 Καὶ νῦν, Κύριε μου, ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστῳσον ἕως τοῦ αἰῶνος, Κύριε παντοκράτωρ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας 26 Μεγαλυνθεῖη τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος. 27 Κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὄτιον τοῦ δούλου σου λέγων Οἶκόν οἰκοδομήσω σοι· διὰ ταῦτο εὗρεν ὁ δούλος σου τὴν καρδίαν αὐτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σέ τὴν προσευχὴν ταύτην. 28 Καὶ νῦν, Κύριε μου Κύριε, σὺ εἰ θεός, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. 29 Καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκόν τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου· ὅτι σύ, Κύριε μου Κύριε, ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς· καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων. 2 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωάβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτούς ἐν σχοινίοις κοιμίας αὐτοῦς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώρησε· καὶ ἐγένετο Μωάβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. 3 Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζάρ υἱὸν Ραάβ βασιλεῖα Σουβά, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.

18 Ingressus est autem rex David, et sedit coram Domino, et dixit: Quis ego sum, Domine Deus, et quæ domus mea, quia adduxisti me hucusque? 19 Sed et hoc parum visum est in conspectu tuo Domine Deus, nisi loquereris etiam de domo servi tui in longinquum: ista est enim lex Adam, Domine Deus. 20 Quid ergo addere poterit adhuc David, tu loquatur ad te? ut enim scis servum tuum Domino Deus. 21 Propter verbum tuum, et secundum cor tuum fecisti omnia magnalia hæc, ita ut notum faceres servo tuo. 22 Idcirco magnificatus es Domine Deus, quia non est similis tui, neque est Deus extra te, in omnibus quæ audivimus auribus nostris. 23 Quæ est autem, ut populus tuus Israel, gens in terra, propter quam ivit Deus, ut redimeret eam sibi in populum, et poneret sibi nomen, faceretque eis magnalia, et horribilia super terram, a facie populi tui, quem redemisti tibi ex Ægypto, gentem, et deum ejus? 24 Firmasti enim tibi populum tuum Israel in populum sempiternum: et tu Domine Deus factus es eis in Deum. 25 Nunc ergo Domine Deus, verbum quod locutus es super servum tuum, et super domum ejus, suscita in sempiternum: et fac sicut locutus es, 26 Ut magnificetur nomen tuum usque in sempiternum, atque dicatur: Dominus exercituum, Deus super Israel. Et domus servi tui David erit stabilita coram Domino, 27 Quia tu Domine exercituum Deus Israel revelasti aurem servi tui, dicens: Domum ædificabo tibi: propterea invenit servus tuus cor suum ut oraret te oratione hac. 28 Nunc ergo Domine Deus, tu es Deus, et verba tua erunt vera: locutus es enim ad servum tuum bona hæc. 29 Incipe ergo, et benedic domui servi tui, ut sit in sempiternum coram te: quia tu Domine Deus locutus es, et benedictione tua benedicetur domus servi tui in sempiternum.

CAPUT VIII.

1 FACTUM est autem post hæc, percussit David Philistiim, et humiliavit eos, et tulit David frenum tributi de manu Philistiim. 2 Et percussit Moab, et mensus est eos funiculo, coequans terræ: mensus est autem duos funiculos, unum ad occidendum, et unum ad vivificandum: factusque est Moab David serviens sub tributo. 3 Et percussit David Adarezer filium Rohob regem Soba, quando profectus est ut dominaretur super flumen Euphraten.

שמואל ב ח ט

וילפד דוד מפני אלה ושבע מאות פרשים
ועשרים אלה איש רגלי ויפחד דוד את-
כל-הרכב ויחרר מפניו מאה רכב:
ונבא ארם ומשק לעזר לחדודצר מלך
צובה וגו' דוד בארם עשרים ושנים אלה
איש: וישם דוד נציבים בארם ומשק
ותתי ארם לדוד לעבדים נשאר מנחה
וישע ויחזר את-דוד בכל אשר חלה:
ויקח דוד את שלמי הנזב אשר היו
אל עבדי חדודצר וביאם וישלם:
ומבטח ומברתי ערי חדודצר לחם
המלך דוד נחשת חרב מחר:

וישבע תני מלך חמת גי חנה דוד
את כל-חיל חדודצר: וישלח תני
את-יונים בנז אלי-המלך דוד לשללו
לשלו ולברכו על אשר נלחם בחדודצר
ויבאו פראש מלחמות תני חנה חדודצר
ויבאו חנו כל-רכסם וכל-נזבם וכל
נחשת: ונבאם חקדש המלך דוד
ליחנה עס-הקסח ונחזק אשר חקדש
מכל-חפזים אשר פגש: ומאמר ומפוזב
ומבגן צפון ומפולשמים ומעמלק ומשלל
חדודצר בדרחב מלך צובה: וישע
דוד שם בשבו מחפזותו את-ארם בגיא
מלח שמונה עשר אלה: וישם
בארם נציבים בכל-אדום שם נציבים
ותתי כל-אדום עבדים לדוד וישע ויחזר
את-דוד בכל אשר חלה: וישלח דוד
על-כל-ישראל ויתני דוד ענף משפט
ויצדק לכל-עמו: ויבא בדרצונה
על-הצבא ויהושפט ברחלילד סופר:
וידור ברחמיטוב נאחמלך בראבדור
נחמים ושנה סופר: ובקדחו בך
יחזקע ונחמתי ומפלתו וקני דוד
בנחמים היו:

פרשה ט:

ויאמר דוד הכי ישעוד אשר נחר
לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבדי
יהונתן: וילבית שאול עבד ושמו ציבא
ויקראו אל-דוד ויאמר המלך אליו
האתה ציבא ויאמר עבדך: ויאמר
המלך האם עוד איש לבית שאול ואעשה
עמו חסד אליו ויאמר ציבא אל-
המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. η', θ'.

4 Καὶ προκατέλαβε Δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια
ἄρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἱππέων καὶ ἑκοσι
χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν· καὶ παρέλυσε Δαυὶδ
πάντα τὰ ἄρματα, καὶ ὑπελείπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν
ἄρματα. 5 Καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ
βοηθῆσαι τῷ 'Αδρααζάρ βασιλεῖ Σοβᾶ, καὶ
ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ ἑικοσιδύσ χιλιάδας
ἀνδρῶν. 6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουράν ἐν Συρίᾳ
τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ
εἰς δούλους φέροντας ξένια· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς οἱ ἦσαν ἐπὶ τῶν
παίδων τῶν 'Αδρααζάρ βασιλέως Σοβᾶ καὶ ἤνεγκεν
αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακίμ
βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις 'Ροβοὰμ υἱοῦ Σολομῶντος.
8 Καὶ ἐκ τῆς Μερεβάκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλειων
τοῦ 'Αδρααζάρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν
πολὸν σφόδρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σαλομὼν τὴν
θάλασσαν τὴν χαλκῇν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς
λουτήρας καὶ πάντα τὰ σκεύη. 9 Καὶ ἤκουσε Θεοῦ
ὁ βασιλεὺς 'Ημᾶθ ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν
δυναμὴν 'Αδρααζάρ, 10 Καὶ ἀπήστειλε Θεοῦ 'Ιεδου-
ράμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλεῖα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι
αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ
ἐπολέμησε τὸν 'Αδρααζάρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι
ἀντικείμενος ἦν τῷ 'Αδρααζάρ, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρὰ καὶ σκεύη χρυσὰ καὶ
σκεύη χαλκᾶ. 11 Καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ
χρυσίου οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλειων ὧν
κατεδυνάστευσεν, 12 Ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐκ τῆς
Μωάβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν 'Αμμὼν καὶ ἐκ τῶν
ἀλλοφύλων καὶ ἐκ 'Αμαλῆ καὶ ἐκ τῶν σκύλων
'Αδρααζάρ υἱοῦ 'Ραᾶβ βασιλέως Σοβᾶ. 13 Καὶ
ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα, καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν
αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὴμ εἰς
ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας. 14 Καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ
φρουράν, ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ ἐγένοντο πάντες
οἱ Ἰδουμαῖοι δούλοι τῷ βασιλεῖ· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 15 Καὶ ἐβασίλευσε
Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ· καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν
κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
16 Καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς, καὶ
'Ιωσαφὰτ υἱὸς 'Αχιλὺδ ἐπὶ τῶν ὑπομημάτων,
17 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς 'Αχιτῶβ καὶ 'Αχιμέλεχ υἱὸς
'Αβιάθαρ ἱερεῖς, καὶ Σασά ὁ γραμματεὺς, 18 Καὶ
Βαναίας υἱὸς 'Ιωδαὶ σύμβουλος, καὶ ὁ Χελεθὶ καὶ ὁ
Φελεθὶ καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ ἀυλάρχαι ἦσαν.

ΚΕΦ. Θ'.

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ Εἰ ἔστιν ἐτι ὑπολειμμένος
ἐν τῷ οἴκῳ Σαούλ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος
ἐνκεν Ἰωνάθαν; 2 Καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαούλ
ἦν παῖς καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβᾶ, καὶ καλοῦσιν
αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
Σδ εἰ Σιβᾶ; καὶ εἶπεν Ἐγὼ δούλος σός. 3 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς Εἰ ὑπολείπεται ἐκ τοῦ οἴκου
Σαούλ ἐτι ἀνὴρ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος
θεοῦ; καὶ εἶπε Σιβᾶ πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἐτι
ἔστιν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας.

II. SAMUELIS, VIII. IX.

4 Et captis David ex parte ejus mille
septingentis equitibus, et viginti millibus
peditum, subnervavit omnes jugales currum:
dereliquit autem ex eis centum currus. 5 Venit
quoque Syria Damasci, ut praesidium ferret
Adarezer regi Soba: et percussit David de
Syria viginti duo millia virorum. 6 Et posuit
David praesidium in Syria Damasci: factaque
est Syria David serviens sub tributo: servavit-
que Dominus David in omnibus ad quaecumque
profectus est. 7 Et tulit David arma aurea,
quae habebant servi Adarezer, et detulit ea in
Jerusalem. 8 Et de Bete et de Beroth,
civitatribus Adarezer, tulit rex David aes
multum nimis. 9 Audivit autem Thou rex
Emath, quod percussisset David omne robur
Adarezer, 10 Et misit Thou Joram filium
suum ad regem David, ut saluaret eum
congratulans, et gratias ageret: eo quod
expugnasset Adarezer, et percussisset eum.
Hostis quippe erat Thou Adarezer, et in
manu ejus erant vasa aurea, et vasa argentea,
et vasa aerea: 11 Quae et ipsa sanctificavit rex
David Domino cum argento et auro, quae
sanctificaverat de universis gentibus quas
subegerat. 12 De Syria, et Moab, et filiiis
Ammon, et Philisthiim, et Amalec, et de
manubiis Adarezer filii Rohob regis Soba.
13 Fecit quoque sibi David nomen, cum
reverteretur capta Syria in valle Salinarum,
caesis decem et octo millibus: 14 Et posuit in
Idumaea custodes, statuitque praesidium: et
facta est universa Idumaea serviens David; et
servavit Dominus David in omnibus ad
quaecumque profectus est. 15 Et regnavit
David super omnem Israel: faciebat quoque
David judicium et justitiam omni populo suo.
16 Joab autem filius Sarviae erat super
exercitum: porro Josaphat filius Ahilud erat a
commentariis: 17 Et Sadoc filius Achitob, et
Achimelech, filius Abiathar, erant sacerdotes:
et Saraia, scriba: 18 Banaia autem filius
Joiadae, super Cerethi et Phelethi: filii autem
David sacerdotes erant.

CAPUT IX.

1 Et dixit David: Putasne est aliquis qui
remanserit de domo Saul, ut faciam cum eo
misericordiam propter Jonathan? 2 Erat
autem de domo Saul, servus nomine Siba:
quem cum vocasset rex ad se, dixit ei:
Tune es Siba? et ille respondit: Ego sum
servus tuus. 3 Et ait rex: Numquid
superest aliquis de domo Saul, ut faciam
cum eo misericordiam Dei? Dixitque Siba
regi: Superest filius Jonathae, debilis pedibus.

שמואל ב ט

4 וַיֵּאמְרוּ לוֹ הַפֶּלֶא אִפְּךָ הוּא וַיֵּאמֶר
צִיָּבָא אֶל־הַפֶּלֶא הַגָּדוֹל־הוּא בֵּית מְקִיר
בְּרַעַמְיָאֵל בְּלֹו דָּבָר: 5 וַיִּשְׁלַח הַפֶּלֶא
דָּוִד וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מְקִיר בְּרַעַמְיָאֵל מִלּוֹ
דָּבָר: 6 וַיָּבֹא מִפִּיבֹשֶׁת בְּרִיחֹקֶהוּן בֶּן־
שָׂאִל אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
וַיֵּאמֶר דָּוִד מִפִּיבֹשֶׁת וַיֵּאמֶר הִנֵּה עַבְדְּךָ:
7 וַיֵּאמֶר לוֹ דָּוִד אֶל־תִּירָא כִּי עָשִׂיתָ
אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ חֶסֶד בְּעַבְדִּי וַיְהִי־לָהּ אֲבִי
וַיְהִי־לִי לֶחֶם אֶת־כָּל־שְׂדֵה שָׂאִל אֲבִי
וְאֶת־הַכָּל לֶחֶם עַל־שִׁלְחָנִי מְמִיד:
8 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֵּאמֶר מֶה עַבְדְּךָ כִּי כָּלִיתָ
אֶל־הַקֶּלֶב חַסְדָּת אֲשֶׁר עָמִיד: 9 וַיִּקְרָא
הַפֶּלֶא אֶל־צִיָּבָא נָעַר שָׂאִל וַיֵּאמֶר אֵלָיו
כֹּל־אֲשֶׁר הָיָה לְשָׂאִל וְכָל־בֵּיתוֹ עָתִיד
לְבָר־אֲדֹנָיו: 10 וַעֲבַדְתָּ לוֹ אֶת־הַמִּדְּבָר
אֲמָר וְכָל־הַיָּד וְהַכֹּחַ וְהָיָה לְדָבָר
אֲדֹנָיו לֶחֶם נֹאכָלוֹ וּמִפִּיבֹשֶׁת בְּרִיחֹקֶהוּן
יֵאָכֵל מְמִיד לֶחֶם עַל־שִׁלְחָנִי וְלִצִּיָּבָא
חֲמִשָּׁה עֶשְׂרִי בָנִים וְעֶשְׂרִים עַבְדִּים:
11 וַיֵּאמֶר צִיָּבָא אֶל־הַפֶּלֶא כָּל־אֲשֶׁר
יִצְחָק אֲדֹנִי הַפֶּלֶא אֶת־עַבְדּוֹ בֶּן־עָשָׂה
עַבְדְּךָ וּמִפִּיבֹשֶׁת אָכַל עַל־שִׁלְחָנִי כְּאִתְּךָ
מִבְּנֵי הַפֶּלֶא: 12 וְלִמְפִיבֹשֶׁת בְּרִיחֹקֶהוּן
וְשָׁמָּה מִבָּרָא וְכָל מוֹשָׁב בֵּית־צִיָּבָא עַבְדִּים
לְמִפִּיבֹשֶׁת: 13 וּמִפִּיבֹשֶׁת יָשָׁב בְּיִירוּשָׁלַם
כִּי עַל־שִׁלְחָנוֹ הַפֶּלֶא מְמִיד הוּא אָכַל
וְהוּא פָּסַח שְׁפָי רַגְלָיו:

פרשה י

1 וַיְהִי אַחֲרָיוֹן וַלְמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן
וַיִּמְלֹךְ חֲנָנוֹ בְּנֵי מַחֲמִיד: 2 וַיֵּאמֶר דָּוִד
אֲשֶׁר־חֶסֶד עִם־חֲנָנוֹ בְּרִיחֹקֶהוּן כְּאִשְׁרֵי
עָשָׂה אָבִיו עַבְדִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד
לְחִנְקָיו בְּנֵי עַבְדָּיו אֶל־אֲבִיו וַיָּבֹאוּ
עַבְדֵי דָוִד אֶרֶץ עַמּוֹן: 3 וַיֵּאמְרוּ
שָׂרֵי בְנֵי־עַמּוֹן אֶל־חֲנָנוֹ אֲדֹנִיחֶם הַמִּכְבֹּד
דָּוִד אֶת־אֲבִיהֶם בְּעִנְיָה כִּי־שָׁלַח לָהּ
מִנְחָמִים חֲלוּם בְּעַבְדֵי חֶסֶד אֶת־הָעִיר
וְלִבְנֵיהֶם וְלִהְיוֹתָם שָׁלָח דָּוִד אֶת־
עַבְדָּיו אֵלָיו: 4 וַיִּחַן חֲנָנוֹ אֶת־עַבְדָּיו
דָּוִד וַיְנַלֵּחַ אֶת־חֲצֵי זָקָם וַיַּכְרֹת אֶת־
מִנְיָתָם בְּחֻצֵי צִדְּהוֹחִים וַיִּשְׁלַח־ם:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. Θ', ι'.

4 Kai eipen o basileus Pou outos; kai eipe Sibā
prōs tōn basilēa 'Idō en oikē Machir filii Ammiel
ek tēs Lodabar. 5 Kai απέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Machir υἱοῦ 'Αμὶήλ
ἐκ τῆς Λοδάβαρα. 6 Καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲς
υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαούλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ,
καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ Μεμφιβοσθὲς· καὶ
εἶπεν Ἰδοὺ ὁ δούλός σου. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ
Μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ
'Ιωνάθαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀποκαταστήσω σοι
πάντα ἄγρον Σαούλ πατρὸς τοῦ πατρὸς σου καὶ σὺ
φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός.
8 Καὶ προσεκύνησεν Μεμφιβοσθὲς καὶ εἶπε Τίς εἰμι
ὁ δούλός σου ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν
τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί; 9 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ
βασιλεὺς Σιβὰ τὸ παιδάριον Σαούλ καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν Πάντα ὅσα ἐστὶ τῷ Σαούλ καὶ ὅλα τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ δίδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου. 10 Καὶ ἐργᾷ
αὐτῷ τὴν γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ δούλοι σου,
καὶ εἰσούσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους καὶ
ἔδεται ἄρτους, καὶ Μεμφιβοσθὲς υἱὸς τοῦ κυρίου σου
φάγεται διὰ παντός ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου· καὶ
τῷ Σιβᾷ ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι δούλοι.
11 Καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα Κατὰ πάντα
ὅσα ἐντέλλεται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ
αὐτοῦ, οὕτως ποιήσεις ὁ δούλός σου· καὶ Μεμφιβοσθὲς
ἦσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυὶδ καθὼς εἰς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. 12 Καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲς υἱὸς
μικρὸς ἦν καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχά, καὶ πᾶσα ἡ
κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβὰ δούλοι τοῦ Μεμφιβοσθῆ.
13 Καὶ Μεμφιβοσθὲς κατ΄ἔκειτο ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι
ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς διὰ παντός
ἦσθιεν, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ι'.

1 KAI ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς
υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Ποιήσω ἔλεος μετὰ
'Αννὼν υἱοῦ Ναάδ, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατήρ
αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρα­
καλῆσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ παρεγίνοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς
τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών. 3 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν
'Αμμών πρὸς Ἀννὼν τὸν κύριον αὐτῶν Μὴ παρὰ τὸ
δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου ὅτι
ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας; ἀλλ' ὅπως οὐχὶ
ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτήν
καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτήν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς
παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ; 4 Καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς
παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρῃσεν τοὺς πώγωνας αὐτῶν
καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως
τῶν ἰσχυίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

II. SAMUELIS, IX. X.

4 Ubi, inquit, est? Et Siba ad regem, Ecce, ait, in domo est Machir filii Ammiel, in Lodabar. 5 Misit ergo rex David, et tulit eum de domo Machir filii Ammiel, de Lodabar. 6 Cum autem venisset Miphiboseth filius Jonathæ filii Saul ad David, corruit in faciem suam, et adoravit. Dixitque David: Miphiboseth? Qui respondit: Adsum servus tuus. 7 Et ait ei David: Ne timeas, quia faciens faciam in te misericordiam propter Jonathan patrem tuum, et restituam tibi omnes agros Saul patris tui, et tu comedes panem in mensa mea semper. 8 Qui adorans eum, dixit: Quis ego sum servus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei? 9 Vocavit itaque rex Sibam puerum Saul, et dixit ei: Omnia quæcumque fuerunt Saul, et universam domum ejus, dedi filio domini tui. 10 Operare igitur ei terram tu, et filii tui, et servi tui: et inferes filio domini tui cibos ut alatur: Miphiboseth autem filius domini tui comedet semper panem super mensam meam. Erant autem Sibæ quindecim filii, et viginti servi. 11 Dixitque Siba ad regem: Sicut jussisti domine mi rex servo tuo, sic faciet servus tuus: et Miphiboseth comedet super mensam meam, quasi unus de filiis regis. 12 Habebat autem Miphiboseth filium parvulum nomine Micha: omnis vero cognatio domus Sibæ serviebat Miphiboseth. 13 Porro Miphiboseth habitabat in Jerusalem: quia de mensa regis jugiter vescebatur: et erat claudus utroque pede.

CAPUT X.

1 FACTUM est autem post hæc, ut moreretur rex filiorum Ammon, et regnavit Hanon filius ejus pro eo. 2 Dixitque David: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas, sicut fecit pater ejus mecum misericordiam. Misit ergo David, consolans eum per servos suos super patris interitu. Cum autem venissent servi David in terram filiorum Ammon, 3 Dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon dominum suum: Putas quod propter honorem patris tui miserit David ad te consolatores, et non ideo ut investigaret, et exploraret civitatem, et everteret eam, misit David servos suos ad te? 4 Tulit itaque Hanon servos David, rasisque dimidiam partem barbæ eorum, et præscidit vestes eorum medias usque ad nates, et dimisit eos.

וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לְהִקְרָאתָם כִּרְהִי־
 תַמְלָשִׁים נְכֻלָּמִים מֵאֵד וּמֵאֶמֶר הַמִּלְחָה שָׁבוּ
 בִּירְחוֹ צִדְיָעִיחַ וְנִקְנָם וְשָׁבָם: ⁶ וַיֵּרָא
 בְּגֵן עֲמֹן כִּי נִבְאָשׁוּ דָּדֻד וַיִּשְׁלַחוּ בְגֵר
 עֲמֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת־אַרְבָּם בִּית־רְחוֹב וְאֶת־
 אֶרֶם צֹבָא עֲשָׂרִים אֶלֶף רִבְלִי וְאֶת־מֶלֶךְ
 מַעַכְדָּא אֶלֶף אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁנַיִם עֶשְׂרִי
 אֶלֶף אִישׁ: ⁷ וַיִּשְׁמַע דָּדֻד וַיִּשְׁלַח אֶת־
 יוֹאָב וְאֶת כָּל־הַצָּבָא הַגְּבוּרִים: ⁸ וַיֵּצְאוּ
 בְּגֵן עֲמֹן וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה בְּרֶחֱבִי הַשָּׂעִר
 וְאֶרֶם צֹבָא וְרַחוֹב וְאִישׁ־טוֹב וּמַעַכְדָּא
 לְבָדָם בַּשָּׂעִר: ⁹ וַיָּרָא יוֹאָב כִּרְהִי־תַח
 אֵלָיו בְּגֵן הַמִּלְחָמָה מִקְנִים וּמִצְחֹר וַיִּבְחַר
 מִכָּל בְּחֹרָתוֹ בַּיִשְׁרָאֵל וַיַּעֲרָה לְהִקְרָאתָם
 אֶרֶם: ¹⁰ וְאֶת יִתְרֵה הַקֵּץ לָהֶם בְּיַד אֲבִישִׁי
 אֶחָיו וַיַּעֲרָה לְהִקְרָאתָם בְּגֵן עֲמֹן: ¹¹ וַיֵּאמֶר
 אֲבִישִׁי־תַחֲזֹק אֶרֶם מִמֶּנִּי וְתַקַּח לִי לִישׁוּעָה
 וְאֶת־בְּגֵן עֲמֹן יִחְזָקוּ מִמֶּנִּי וְתִלְכְּתִי
 לְהוֹשִׁיעַ לָהֶם: ¹² וְהָיָה וְנִתְחַזַּק בְּעַד
 עֲמֹן וּבְעַד צָרִי אֶלְתֵּינִי וַיִּתְּנָה הַשָּׁמַיְמָה
 הַטּוֹב בְּצִיָּתוֹ: ¹³ וַיִּגַּשׁ יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר
 עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בָּאַרְם וַיִּגְסוּ מִקְנֵיוֹ:
¹⁴ וּבְגֵן עֲמֹן וַיֵּרָא כִּי־גָס אֶרֶם וַיִּלְכֹּד מִקְנֵי
 אֲבִישִׁי וַיִּבְרָא חֲקִיר וַיִּשָּׁב יוֹאָב מִצֵּל בְּגֵן
 עֲמֹן וַיָּבֵא וַיַּשְׁלֵם: ¹⁵ וַיָּרָא אֶרֶם כִּי
 נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּאֲסֹף יָחִיד: ¹⁶ וַיִּשְׁלַח
 הַדְּרָעָר וַיֵּצֵא אֶת־אֶרֶם אֲשֶׁר מַעַכְדָּא הַקֵּזֶר
 וַיִּבְרָא חֵילָם וְשֹׁבָקָה שֶׁר־צָבָא הַדְּרָעָר
 לְפָנֵיהֶם: ¹⁷ וַיַּעַד לְדָוִד וַיֵּאֲסֹף אֶת־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה אֶת־הַיָּרְדֵּן וַיָּבֵא חֲלָאֲמָה
 וַיַּעֲרְכוּ אֶרֶם לְהִקְרָאתָם דָּדֻד וַיִּלְחֲמֻם עִמּוֹ:
¹⁸ וַיִּגָּס אֶרֶם מִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲרֹג דָּדֻד
 מֵאֶרֶם שָׁבַע מֵאוֹת רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
 קָרָשִׁים וְאֶת שֹׁבָקָה שֶׁר־צָבָאוֹ הִקְדָּח וַיִּגְמַח
 שָׁם: ¹⁹ וַיֵּרָא כָּל־הַמִּלְחָמִים עֲבָדֵי הַדְּרָעָר
 כִּי נִכְפָּל לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
 וַיַּעֲבְדֵם וַיֵּרָא אֶרֶם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד אֶת־
 בְּנֵי עֲמֹן:

פרשה יא:

וַיִּהְיֶה לְהַשְׁבֵּאתָ הַשָּׁמַיְמָה לַעֲמָלָא
 הַמִּלְחָמִים וַיִּשְׁלַח דָּדֻד אֶת־יוֹאָב וְאֶת־עֲבָדָיו
 עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָרוּ אֶת־בְּגֵן עֲמֹן
 וַיֵּצְאוּ עֲלֵירֶכָה וְדָדֻד יוֹאָב בִּירְחוֹ:

5 Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν,
 καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ
 ἄνδρες ἡτισταμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
 Καθίσαιτε ἐν Ἱεριχὺ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς
 πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφήσεσθε. 6 Καὶ εἶδον
 οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι κατασχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυὶδ·
 καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ ἱμισθώσαντο
 τὴν Συρίαν Βαιθραῖμ καὶ τὴν Συρίαν Σουβὰ καὶ
 Ῥωβὴ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλεῖα
 Ἀμαλὴκ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστώβ δώδεκα χιλιά-
 δας ἀνδρῶν. 7 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε
 τὸν Ἰωάβ καὶ πᾶσιν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατοὺς. 8
 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ παρετάξαντο
 πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πόλεως Συρίας Σουβὰ
 καὶ Ῥωβὴ καὶ Ἰστώβ καὶ Ἀμαλὴκ μόνοι ἐν ἀγρῷ. 9
 Καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν
 ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον
 ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὀπισθεν, καὶ ἐπελίστατο ἐκ
 πάντων τῶν νεανιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο
 ἐξεναντίας Συρίας. 10 Καὶ τὸ καταλόικον τοῦ
 λαοῦ ἰδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβιשיὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
 καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμὼν, 11 Καὶ
 εἶπεν ὁ Βὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἵσθεθέ
 μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἴαν κραταιωθῶσιν υἱοὶ
 Ἀμμὼν ὑπὲρ σέ, καὶ ἰσόμεθα τοῦ σῶσαι σε. 12
 Ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν
 καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος
 ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. 13 Καὶ
 προσῆλθεν Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς
 πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου
 αὐτοῦ. 14 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν ὅτι ἔφυγε
 Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβιשיὰ καὶ εἰς-
 ῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀνίστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ
 τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλὴμ. 15
 Καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπαισεν ἐμπροσθεν Ἰσραὴλ,
 καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. 16 Καὶ ἀπέστειλεν
 Ἀδρααζάρ καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ
 πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμὰ, καὶ παρεγένοντο εἰς
 Αἰλάμ· καὶ Σωβάκ ἀρχὼν τῆς δυνάμεως Ἀδρααζάρ
 ἐμπροσθεν αὐτῶν. 17 Καὶ ἀπηγγέλει τῷ Δαυὶδ,
 καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν
 Ἰορδάνην καὶ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ· καὶ παρε-
 τάξαντο Συρία ἀπέναντι Δαυὶδ καὶ ἐπολέμησαν
 μετ' αὐτοῦ. 18 Καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου
 Ἰσραὴλ· καὶ ἀνέειλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑκατόκτσια
 ἄρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱππέων, καὶ
 τὸν Σωβάκ τὸν ἀρχὸνα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ
 ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. 19 Καὶ εἶδαν πάντες
 οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζάρ ὅτι ἔπαισεν
 ἐμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ ἡττομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ
 καὶ ἰδοῦλευσαν αὐτοῖς· καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ
 σῶσαι ἐτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν.

KEΦ. ια'.

1 KAI ἰγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς
 τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλείων καὶ ἀπέ-
 στειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωάβ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
 μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ δι-
 ἐψθιραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν· καὶ διεκάθισαν ἐπὶ
 Ῥαββὰθ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

5 Quod cum nuntiatum esset David, misit in
 occursum eorum: erant enim viri confusi
 turpiter valde, et mandavit eis David: Manete
 in Jericho, donec crescat barba vestra, et tunc
 revertimini. 6 Videntes autem filii Ammon
 quod injuriam fecissent David, miserunt, et
 conduxerunt mercede Syrum Rohob, et Syrum
 Soba, viginti millia peditum, et a rege Maacha
 mille viros, et ab Istob duodecim millia
 virorum. 7 Quod cum audisset David, misit
 Joab, et omnem exercitum bellatorum. 8 Egressi
 sunt ergo filii Ammon, et direxerunt
 aciem ante ipsum introitum portæ: Syrus
 autem Soba, et Rohob, et Istob, et Maacha,
 seorsum erant in campo. 9 Videns igitur
 Joab quod preparatum esset adversum se
 prælium, et ex adverso et post tergum, elegit
 ex omnibus electis Israel, et instruxit aciem
 contra Syrum: 10 Reliquam autem partem
 populi tradidit Abisai fratri suo, qui direxit
 aciem adversus filios Ammon. 11 Et ait Joab:
 Si prævaluerint adversum me Syri, eris mihi
 in adiutorium: si autem filii Ammon præ-
 valuerint adversum te, auxiliabor tibi. 12 Esto
 vir fortis, et pugnemus pro populo nostro, et
 civitate Dei nostri: Dominus autem faciet
 quod bonum est in conspectu suo. 13 Iniiit
 itaque Joab, et populus qui erat cum eo,
 certamen contra Syros: qui statim fugerunt
 a facie ejus. 14 Filii autem Ammon videntes
 quia fugissent Syri, fugerunt et ipsi a facie
 Abisai, et ingressi sunt civitatem: reversusque
 est Joab a filiis Ammon, et venit Jerusalem. 15
 Videntes igitur Syri quoniam corruiissent
 coram Israel, congregati sunt pariter. 16 Misit
 que Adarezer, et eduxit Syros qui erant trans
 fluvium, et adduxit eorum exercitum: Sobach
 autem, magister militiæ Adarezer, erat princeps
 eorum. 17 Quod cum nuntiatum esset David,
 contraxit omnem Israel, et transivit Jorda-
 nem: venitque in Helam: et direxerunt aciem
 Syri ex adverso David, et pugnaverunt contra
 eum. 18 Fugeruntque Syri a facie Israel, et
 occidit David de Syris septingentos currus,
 et quadraginta millia equitum: et Sobach
 principem militiæ percussit: qui statim mortuus
 est. 19 Videntes autem universi reges, qui
 erant in præsidio Adarezer, se victos esse ab
 Israel, expaverunt et fugerunt quinquaginta
 et octo millia coram Israel. Et fecerunt
 pacem cum Israel: et servierunt eis, timue-
 runtque Syri auxilium præbere ultra filiis
 Ammon.

CAPUT XI.

1 FACTUM est autem, vertente anno,
 eo tempore quo solent reges ad bella
 procedere, misit David Joab, et servos
 suos cum eo, et universum Israel, et vas-
 taverunt filios Ammon, et obsederunt
 Rabba: David autem remansit in Jerusalem.

שמואל ב יא

ויהי ו לעת הערב ולקח דוד מעל
משכבו ויהתהלך על-גג בית-הפלז ובקרא
אשה רחצת מעל הגג ותאסף מוכת
מראם מאד : וישלח דוד ויגדרש לאשה
ויאמר הלא זמרת בתי-שבע בתי-אלישם
אשר אהרנה אחתי : וישלח דוד
מלואים ויקחה ויבוא אליה וישכב עמה
ותא מתחלשת משכבה ותשכב אל-
ביתה : ובהר האשה ותשלח ויגד
לדוד ותאמר הנה אנכי : וישלח דוד
אל-יואב שליח אלי את-אהרנה אחתי
וישלח יואב את-אהרנה אל-דוד : ויקרא
אהרנה אליו וישאל דוד לשלום יואב
ולשלום השם ולשלום הפלחמה :
ויאמר דוד לאהרנה הן לביתך ויהי
רנלך ויבא אהרנה מבית הפלז ותבא
אחרי משאת הפלז : וישכב אהרנה
בבית ברת הפלז את על-עבדי אדני
ולא ידע אל-ביתו : ויגדו לדוד לאמר
לא ידע אהרנה אל-ביתו ויאמר דוד אל-
אהרנה הלא מנחם אתה כמדיע לא
יבדק אל-ביתך : ויאמר אהרנה אל-
דוד חארוני וישאל ויחזק וישב
בשפות האלי יואב ועבדי אדני על-פני
השדה הנים ואלי אבוא אל-ביתי לאכל
ולשתות ולשכב עמ-אשתי הנה ויהי
נפשו אס-אשמה את-הדבר הזה :
ויאמר דוד אל-אהרנה שכב בזה גס
היום ויחזר וישלח וישוב אהרנה
בירושלם ביום ההוא ומספרת : ויקרא
ליו דוד ויאכל לפניו וישת וישכבה
ויבא בערב לשכב במשכבו עס-עבדי
אדני ואל-ביתו לא ידע : ויהי בפקד
ויכתב דוד ספר אל-יואב וישלח ביד
אהרנה : ויכתב בפקד לאמר הבו את-
אהרנה אל-מול פני המלחמה תחזק
ולשתם מאחרי ונקה ומה : ויהי
בשקד יואב אל-העיר ויפול את-אהרנה
אל-המקום אשר ידע כי אשר-חל
שם : ויבא אנשי העיר וילקחו את-
יואב ויפלו מרחצם מעבדי דוד ויקח
גם אהרנה אחתי : וישלח יואב
ויגד לדוד את על-עבדי המלחמה :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΙΓ. ια'.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν καὶ ἀνίστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλείως, καὶ εἶδε γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῇ εἵδει σφόδρα. 3 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐζήτησε τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβὲ θυγάτηρ Ἑλιάβ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου; 4 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε τρὸς αὐτήν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ αὕτη ἀγίαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 5 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλε τῇ Δαυὶδ καὶ εἶπεν Ἐγὼ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω. 6 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ λέγων Ἀπόσπεilon πρὸς μὲ τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον· καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δαυὶδ. 7 Καὶ παραγίνεται Οὐρίας καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐκηρώτησε Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωάβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου. 8 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Οὐρίᾳ Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλείως, καὶ ἐξῆλθεν ὅπισω αὐτοῦ ἄρισ τοῦ βασιλείως. 9 Καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλείως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 10 Καὶ ἀνήγγειλαν τῇ Δαυὶδ λέγοντες ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν Οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου; 11 Καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυὶδ Ἡ κιβωτὸς καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωάβ καὶ οἱ δούλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναϊκός μου; πῶς; ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο. 12 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν Κάθισον ἐνταῦθα καὶ γε σήμερον, καὶ ἄθριον ἐξαποστείλω σε· καὶ ἰκάσθαι Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἑπαιδίῳ. 13 Καὶ ἰκάλεσεν αὐτὸν Δαυὶδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπινε, καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ἑσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη. 14 Καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἔγραψε Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωάβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Οὐρίου. 15 Καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ λέγων Εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν ἐξεναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταίου, καὶ ἀποστραφῆσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθάνει. 16 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ φυλάσει Ἰωάβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκε τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον οὗ ᾔδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεις ἐκεῖ. 17 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωάβ· καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυὶδ, καὶ ἀπῆθαν καὶ γε Οὐρίας ὁ Χετταῖος. 18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ καὶ ἀπήγγειλε τῇ Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα.

II. SAMUELIS, XI.

2 Dum hæc agerentur, accidit ut surgeret David de strato suo post meridiem, et deambulet in solario domus regiae: viditque mulierem se lavantem, ex adverso super solarium suum: erat autem mulier pulchra valde. 3 Misit ergo rex, et requisivit quæ esset mulier. Nuntiatumque est ei, quod ipsa esset Bethsabees filia Eliam, uxor Uriæ Hethæi. 4 Missis itaque David nuntiis, tulit eam; quæ cum ingressa esset ad illum, dormivit cum ea: statimque sanctificata est ab immunditia sua. 5 Et reversa est in domum suam concepto foetu. Mittensque nuntiavit David, et ait: Concepi. 6 Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uriam Hethæum. Misitque Joab Uriam ad David. 7 Et venit Urias ad David. Quæsivitque David quam recte ageret Joab, et populus, et quomodo administraretur bellum; 8 Et dixit David ad Uriam: Vade in domum tuam, et lava pedes tuos. Et egressus est Urias de domo regis, secutusque est eum cibus regius. 9 Dormivit autem Urias ante portam domus regiae cum aliis servis domini sui, et non descendit ad domum suam. 10 Nuntiatumque est David a dicentibus: Non ivit Urias in domum suam. Et ait David ad Uriam: Numquid non de via venisti? quare non descendisti in domum tuam? 11 Et ait Urias ad David: Arca Dei et Israel et Juda habitant in papilionibus, et dominus meus Joab, et servi domini mei super faciem terræ manent, et ego ingrediar domum meam, ut comedam et bibam, et dormiam cum uxore mea? per salutem tuam, et per salutem animæ tuæ, non faciam rem hanc. 12 Ait ergo David ad Uriam: Mane hic etiam hodie, et cras dimittam te. Mansit Urias in Jerusalem in die illa et altera: 13 Et vocavit eum David ut comederet coram se et biberet, et inebriavit eum: qui egressus vespere, dormivit in strato suo cum servis domini sui, et in domum suam non descendit. 14 Factum est ergo mane, et scripsit David epistolam ad Joab: misitque per manum Uriæ, 15 Scribens in epistola: Ponite Uriam ex adverso belli, ubi fortissimum est prælium: et derelinquite eum, ut percussus intereat. 16 Igitur cum Joab obsideret urbem, posuit Uriam in loco ubi sciebat viros esse fortissimos. 17 Egressique viri de civitate, bellabant adversum Joab, et ceciderunt de populo servorum David, et mortuus est etiam Urias Hethæus. 18 Misit itaque Joab, et nuntiavit David omnia verba prælii:

19 וַיָּבֹאוּ אֶת־הַמִּלְחָמָה לְאַמֵּר עֲבֹדְהוּ אֶת־
 כָּל־דְּבָרֵי הַמִּלְחָמָה לְדָבָר אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
 20 וְהָיָה אֲסִיפָעָלָה חֶמֶת הַמֶּלֶךְ וְאַמֵּר
 לָהּ מִיָּדָה נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הָעִיר לְהַלְחֵם׃
 הַלּוֹא יִדְעֻם אֶת־אֲשֶׁר־יָרָה מֶעַל הַחוּמָה׃
 21 מִי הָיָה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בְּדֹרֵי־שָׁשׁ הַלּוֹא
 אֲשֶׁר הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלֶח לְכָב מֶעַל
 הַחוּמָה וְנָתַת בְּהֶבֶץ לָקֶחַ נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־
 הַחוּמָה וְאַמֵּרָהּ בָּם עֲבָדְךָ אֲרִיָּה חַחְמִי
 מָת׃ 22 וַיִּגְלֶה הַמֶּלֶךְ וַיִּבְרָא וַיַּגֵּד לְדָוִד
 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר שָׁלְחוּ יוֹאָב׃ 23 וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ אֶל־דָּוִד כִּי־נִבְרָה עָלֶיךָ הַמַּלְאָכִים
 וַיִּבְרָא אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיחַ עֲלֵיהֶם עַד־
 כְּתֹחַ הַשָּׁמַיִם׃ 24 וַיִּרְאֵה הַמּוֹרָאִים אֶל־
 עֲבָדָיו מֶעַל הַחוּמָה וַיִּמְדּוּהוּ מַעֲבָדֵי
 הַמֶּלֶךְ וְגַם עֲבָדְךָ אֲרִיָּה חַחְמִי מָת׃
 25 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמִּלְחָמָה כְּהִתְאֲמֶר אֶל־
 יוֹאָב אֶל־יָרֵעַ בְּעֵינָיו אֶת־יְהוָה הָיָה כִּי־
 כָּהִן וְכוּן תֹּאכַל הַחֶבֶץ הַסּוֹךְ מִלְחָמָתָהּ
 אֶל־הָעִיר וְהָרָסָה וְהַזְקָהּ׃ 26 וְהַתְּשִׁמַּע
 אֲשֶׁר אֲרִיָּה בִּרְמַת אֲרִיָּה אֲשֶׁר וְהַתְּשִׁמַּע
 עַל־בַּעֲלָה׃ 27 וַיַּעֲבֹר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד
 וַיִּתְּנָה אֶל־בִּירוֹ וְהַחֲרִילוּ לְאִשָּׁה וַתִּלְד
 לוֹ בֶּן וַיִּבְרַע הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד
 בְּעֵינָיו יְהוָה׃

פרשה יב

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיִּבְרָא
 אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁנָה אֲנִשִּׁים הִיא בְּעִיר
 אֲחֻת אֶחָד צֹשִׁיר וְאֶחָד רֹאשׁ׃ 2 לְעֹשִׁיר
 הִיא צֹאן וְהָיָה הָרֶבֶץ מֵאֹד׃ 3 וְלָרֹאשׁ
 אֶרְבֶּל כִּי אֲסִיפָעָלָה אֲחֵת הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר־
 הָיָה וַיַּחֲלֶה וְהַגִּבֵּל עָשָׂה וַעֲבָדָיו יִתְּנוּ
 מִפִּתּוֹ הָאֵבֶל וּמִפִּתּוֹ הַשָּׂמֶן וּבְחִינָיו
 הַשָּׂבִב וְהַחֲרִילוּ כֶּתֶר׃ 4 וַיִּבְרָא חֶלֶף
 לְאִישׁ חֶזְקִיָּה וַיַּחֲמֵל לְקַחֲתָּהּ מִצִּיּוֹן
 וּמִבְּרָחוֹ לְעִשְׂתוֹת לְאִתָּהּ הָבָה לוֹ וַיִּתֵּן
 אֶת־בְּרִשְׁתָּהּ הָאִישׁ הָרֹאשׁ וַיַּעֲשֶׂהָ לְאִישׁ
 הָבָה אֵלָיו׃ 5 וַיִּחְרַחֲמָה דָּוִד בְּאִישׁ מֵאֹד
 וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חֲרִיבָהּ כִּי בִדְרִיבָהּ
 הָאִישׁ חֶזְקִיָּה זֶה׃ 6 וְאֶת־הַבְּרִשְׁתָּה וְשִׁלְמָה
 אֶרְבָּעָתָּה עָקֹב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־יְהוָה
 הָיָה וְעַל אֲשֶׁר לֹא־הִקְדֵּם׃

19 Καὶ ἐντεῖλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων Ἐν τῇ
 συντελεῖσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου
 λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα, 20 Καὶ ἔσται ἰὰν
 ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως καὶ εἴπῃ σοι Τί
 ὅτι ἡγγίσαστε πρὸς τὴν πόλιν πολιορκῆσαι; οὐκ
 ᾔδειτε ὅτι τοξεύουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;
 21 Τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἰεροβάαλ υἱοῦ
 Νήρ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε κλάσμα μύλου ἐπ' αὐτόν
 ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί;
 ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τείχος; καὶ ἱρεῖς καὶ
 γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.
 22 Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωάβ πρὸς τὸν
 βασιλέα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγ-
 γειλε τῷ Δαυὶδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ
 Ἰωάβ, πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου. Καὶ
 ἰθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν
 ἄγγελον Ἰνα τί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ
 πολιορκῆσαι; οὐκ ᾔδειτε ὅτι πληγήσεται ἀπὸ τοῦ
 τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἰεροβάαλ;
 οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτόν κλάσμα μύλου ἀπὸ
 τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνα τί
 προσηγάγετε πρὸς τὸ τείχος; 23 Καὶ εἶπεν ὁ
 ἄγγελος πρὸς Δαυὶδ Ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς
 οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν,
 καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ὥς τῆς θύρας τῆς
 πόλεως. 24 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς
 τοὺς παῖδας σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ
 ἀπέθανον τῶν παίδων τοῦ βασιλέως, καὶ γε ὁ
 δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε. 25 Καὶ
 εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον Τάδε ἱρεῖς πρὸς Ἰωάβ
 Μὴ πονηρὸν ἴστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα
 τοῦτο, ὅτι ποτὶ μὲν οὕτως καὶ ποτὶ οὕτως φάγεται
 ἡ μάχαιρα κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν
 πόλιν καὶ κατὰσπασον αὐτήν, καὶ κραταίωσον
 αὐτήν. 26 Καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέ-
 θανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόφιστο τὸν
 ἄνδρα αὐτῆς. 27 Καὶ διῆλθε τὸ πένθος, καὶ
 ἀπίστευε Δαυὶδ καὶ συνήγαγεν αὐτήν εἰς τὸν
 οἶκόν αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς γυναῖκα καὶ
 ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν· καὶ πονηρὸν ἴφάνη τὸ ῥῆμα ὃ
 ἐποίησε Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 Καὶ ἀπίστευε Κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφῆτην
 πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ, εἰς πλούσιος
 καὶ εἰς πέννης. 2 Καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποιμνία
 καὶ βοσκόλια πολλὰ σφόδρα. 3 Καὶ τῷ πέννῃ
 οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀμνάς μία μικρά, ἣν ἐκτήσατο καὶ
 περιποιήσατο καὶ ἐξίθρεψεν αὐτήν, καὶ ἡδρύνθη
 μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό,
 ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἦσθι καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
 αὐτοῦ ἔπινε καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδε,
 καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ. 4 Καὶ ἦλθε πάροδος
 τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἡφίστατο λαβεῖν ἐκ
 τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βοσκολίων αὐτοῦ
 τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὀδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς
 αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πέννητος
 καὶ ἐποίησεν αὐτήν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς
 αὐτόν. 5 Καὶ ἰθυμώθη ὁργῇ Δαυὶδ σφόδρα τῷ
 ἀνδρὶ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν Ζῆ Κύριος, ὅτι
 υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο, 6 Καὶ
 τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει ἐκτεπλασίονα αὐτῷ ὥς ὅτι
 ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἡφίστατο.

19 Præcepitque nuntio, dicens: Cum com-
 pleveris universos sermones belli ad regem,
 20 Si eum videris indignari, et dixerit: Quare
 accessistis ad murum, et præliaremini? an
 ignorabatis quod multa desuper ex muro tela
 mittantur? 21 Quis percussit Abimelech
 filium Jerobaal? nonne mulier misit super
 eum fragmen molæ de muro, et interfecit eum
 in Thebes? quare juxta murum accessistis:
 dices: Etiam servus tuus Urias Hethæus
 occubuit. 22 Abiit ergo nuntius, et venit, et
 narravit David omnia quæ ei præceperat Joab.
 23 Et dixit nuntius ad David: Prævaluerunt
 adversum nos viri, et egressi sunt ad nos in
 agrum: nos autem facto impetu persecuti eos
 sumus usque ad portam civitatis. 24 Et
 direxerunt jacula sagittarii ad servos tuos ex
 muro desuper: mortuique sunt de servis regis,
 quin etiam servus tuus Urias Hethæus mortuus
 est. 25 Et dixit David ad nuntium: Hæc
 dices Joab: Non te frangat ista res: varius
 enim eventus est belli; nunc hunc, et nunc
 illum consumit gladius: conforta bellatores
 tuos adversus urbem, ut destruas eam, et
 exhortare eos. 26 Audivit autem uxor Uriæ,
 quod mortuus esset Urias vir suus, et planxit
 eum. 27 Transacto autem luctu, misit David,
 et introduxit eam in domum suam, et facta est
 ei uxor, peperitque ei filium. Et displicuit
 verbum hoc, quod fecerat David, coram
 Domino.

CAPUT XII.

1 MISIT ergo Dominus Nathan ad David:
 qui cum venisset ad eum, dixit ei: Duo viri
 erant in civitate una, unus dives, et alter
 pauper. 2 Dives habebat oves et boves
 plurimos valde. 3 Pauper autem nihil habebat
 omnino, præter ovem unam parvulam, quam
 emerat et nutrierat, et quæ creverat apud eum
 cum filiis ejus simul, de pane illius comedens,
 et de calice ejus bibens, et in sinu illius
 dormiens: eratque illi sicut filia. 4 Cum
 autem peregrinus quidam venisset ad divitem,
 parcens ille sumere de ovibus et de bobus
 suis, ut exhiberet convivium peregrino illi
 qui venerat ad se, tulit ovem viri pauperis, et
 præparavit cibos homini qui venerat ad se.
 5 Iratus autem indignatione David adversus
 hominem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit
 Dominus, quoniam filius mortis est vir qui
 fecit hoc. 6 Ovem reddet in quadruplum, eo
 quod fecerit verbum istud, et non pepercerit.

וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אֶת־הָאֵשׁ כִּי־
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי מִשְׁחִיתִיךָ
לְמַלְכֶּךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה מִיָּד
שָׂאֵלֶּךָ׃ וְהָאֵתָנָה לְךָ אֶת־בָּתִּי אֲדֹנִיךָ
וְאֶת־נָשָׁי אֲדֹנִיךָ בְּחִיקָה וְהָאֵתָנָה לְךָ אֶת־
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה וְאִם מִצֵּט וְאִם־
לֹא בָתָּה וּבְחֵמָה׃ * מִדּוֹעַ בָּתִּי וְאֶת־
דָּבָר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הַרְעָה בְּעֵינֶיךָ אֶת־
אֲרִיָּה קַח־לִי הַכִּימָה בְּחֶרֶב וְאֶת־אֲשָׁמוֹ
לְקַח־לִי לַאֲשָׁמָה וְאֶת־הַנֶּגֶם בְּחֶרֶב
בְּגֵי עֵינֶיךָ׃ ¹⁰ וְעַתָּה לֹא־תִסָּר חֶרֶב
מִבֵּיתֶךָ עַד־עוֹלָם עָקֵב כִּי בְּזִמְתִּי וּתְשֹׁחַ
אֶת־אֲשָׁמֹה אֲרִיָּה קַח־לִי הַכִּימָה לְהַחֲיוֹת לְךָ
לַאֲשָׁמָה׃ ¹¹ כֹּה אָמַר יְהוָה הַנֶּגֶם
מִיָּמִים עָלֶיךָ רָצוֹחַ מִבֵּיתֶךָ וּלְקַח־לִי אֶת־
נָשָׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרַעְיָה וְשָׂכַל עִם־
נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ הַשְׁמַשׁ הַזֶּה׃ ¹² כִּי אֶתָּה
עָשִׂיתָ בְּסֶתֶר וְאֲנִי אֲעֲשֶׂה אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמַיִם׃

¹³ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חַטָּאתִי לַיהוָה
וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד נִסִּי
וְהַחֲדָה הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ לֹא חֲמִידָה׃
¹⁴ אֲפֹס כִּי־נָאֵץ נִאֲצָה אֶת־אֲבִיךָ יְהוָה
בְּדָבָר הַזֶּה גַּם הִנֵּן הִילָוִד לְךָ מוֹת
נָמֹת׃ ¹⁵ וְגִלְיָה בָתּוֹ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּפֹּחַ יְהוָה
אֶת־הַלֵּל אֲשֶׁר גִּלְיָה אֲשֶׁת־אֲרִיָּה לְדָוִד
וַיֵּאָכֵל׃ ¹⁶ וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת־הַחֲלָלִים בְּעַד
הַנָּעַר וַיֵּצֵא דָוִד צֹם וְקָא וְלֶן וְשָׂכַב
אֲרִצָּה׃ ¹⁷ וַיִּלְמְדוּ וְהָיָה בֵּיתוֹ עָלָיו לְחֻמִּים
מִרְחֻצָּה וְלֹא אָבָה וּלְאִבְרָהָ אֶת־לֶחֶם׃
¹⁸ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיָּלֵד וַיִּקְרָא
עָבְדֵי דָוִד לְחַגְדֵּלּוֹ וּפְרִמַת הַיָּלֵד כִּי
אָמְרוּ הִנֵּה בְּחַיֹּת הַיָּלֵד חַי דְּבָרֵנוּ אֵלָיו
וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאִיךָ נֹאמַר אֵלָיו מָת
הַיָּלֵד וְעַתָּה רָצוֹה׃ ¹⁹ וַיִּקְרָא דָוִד כִּי עָבְדֵי
מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֹן דָּוִד כִּי מָת הַיָּלֵד וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־עָבְדָיו מָת הַיָּלֵד וַיֹּאמְרוּ מָת׃
²⁰ וַיִּקְרָא דָוִד מִתְלַחֲשִׁים וַיִּרְחֹץ וַיִּסְחַף וַיִּשְׁחָף
שְׂמֵלָתוֹ וַיִּבָּא בֵּית־יְהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּבָּא
אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאֵל וַיִּשְׁמְעוּ לוֹ לֶחֶם וַיֵּאָכֵל׃
²¹ וַיֹּאמְרוּ עָבְדָיו אֵלָיו מָת הַדָּבָר הַזֶּה
אֲמָר עֲשִׂיתָה בְּעֵבֶר הַיָּלֵד חַי צִמְקָה וְנִפְחָה
וְקִשְׁרָה מָת הַיָּלֵד חֲמִידָה וְתֵאָכֵל לֶחֶם׃

7 Καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ
ποιήσας τοῦτο· τὰδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
'Εγὼ εἰμι ὁ χρίσας σε εἰς βασιλείαν ἐπὶ Ἰσραὴλ,
καὶ ἐγὼ εἰμι ἱερὸνύμην σε ἐκ χειρὸς Σαούλ,
8 Καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ
τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου,
καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ
εἰ μὲν ἔστι προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα. 9 Ἵ
ὅτι ἐπαύλας τὸν λόγον Κυρίου τοῦ παιῆσαι τὸ
πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν τὸν
Χετταῖον ἱπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέ
κτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμών. 10 Καὶ νῦν οὐκ
ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος,
ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα
τοῦ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναι σοι εἰς γυναῖκα.
11 Τὰδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σὲ
κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς
σου κατ' ὀφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου,
καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον
τοῦ ἡλίου τούτου. 12 Ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆναι
ἐκάνω ποιήσω τὸ ῥήμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς
Ἰσραὴλ καὶ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου. 13 Καὶ
εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν Ἡμέρηκα τῷ Κυρίῳ. Καὶ
εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ Καὶ Κύριος παρεβίβασε
τὸ ἀμάρτημά σου, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. 14 Πλὴν ὅτι
παροργίζων παρώργισας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν τῷ
ῥήματι τούτῳ, καὶ γὰρ ὁ υἱός σου ὁ τεχθὲς σοι θανάτῳ
ἀποθάνειται. 15 Καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. Καὶ ἔθραυσε Κύριος τὸ παιδίον ὃ ἐτεκεν ἡ
γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυίδ, καὶ ἠρρώστησε.
16 Καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου,
καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν καὶ εἰσήλθε καὶ
ἠύλισθη ἐπὶ τῆς γῆς. 17 Καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγείραν αὐτὸν ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησε, καὶ οὐ συνέφεγεν αὐτοῖς
ἄρτον. 18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ
ἀπέθανε τὸ παιδάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι
Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον,
ὅτι εἶπον Ἰδοὺ ἐν τῷ τῷ παιδαρίου ἐστὶ ζῆς ἐλαλήσα
μεν πρὸς αὐτὸν καὶ οὐκ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς
ἡμῶν, καὶ πῶς εἰπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκε τὸ
παιδάριον, καὶ ποιήσει κακὰ; 19 Καὶ συνῆκε Δαυὶδ
ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ
ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τοὺς παῖδας αὐτοῦ Εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ
εἶπαν Τέθνηκε. 20 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς,
καὶ ἐλουσάτο καὶ ἠλείψατο καὶ ἠλλαξε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, καὶ ᾄδῃσεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ παρέθηκαν
αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε. 21 Καὶ εἶπαν οἱ παῖδες
αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν Τί ὁ ῥήμα τοῦτο ὃ ἐποίησας
ἐνεκα τοῦ παιδαρίου; ἐστὶ ζῶντος ἐνήστευες καὶ
ἐκλαυες καὶ ἠγρόπνευσες, καὶ ἡνίκα ἀπέθανε τὸ
παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πίπῳκας;

7 Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille
vir: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ego
unxi te in regem super Israel, et ego eruit te
de manu Saul, 8 Et dedi tibi domum domini
tui, et uxores domini tui in sinu tuo, dedique
tibi domum Israel et Juda: et si parva sunt
ista, adjiciam tibi multo majora. 9 Quare
ergo contempsisti verbum Domini, ut faceres
malum in conspectu meo? Uriam Hethæum
percussisti gladio, et uxorem illius accepisti
in uxorem tibi, et interfecisti eum gladio
filiorum Ammon. 10 Quam ob rem non
recedet gladius de domo tua usque in
sempiternum, eo quod despexeris me, et
tuleris uxorem Uriæ Hethæi, ut esset uxor
tua. 11 Itaque hæc dicit Dominus: Ecce,
ego suscitabo super te malum de domo tua, et
tollam uxores tuas in oculis tuis, et dabo
proximo tuo, et dormiet cum uxoribus tuis
in oculis solis hujus. 12 Tu enim fecisti
abscondite: ego autem faciem verbum istud
in conspectu omnis Israel, et in conspectu
solis. 13 Et dixit David ad Nathan: Peccavi
Domino. Dixitque Nathan ad David: Dominus
quoque transtulit peccatum tuum: non morieris.
14 Verumtamen, quoniam blasphemare fecisti
inimicos Domini, propter verbum hoc, filius,
qui natus est tibi, morte morietur. 15 Et
reversus est Nathan in domum suam. Per
cussit quoque Dominus parvulum, quem
pepererat uxor Uriæ David, et desperatus
est. 16 Deprecatusque est David Dominum
pro parvulo: et jejunavit David jejuniis, et
ingressus seorsum, jacuit super terram.
17 Venerunt autem seniores domus ejus,
cogentes eum ut surgeret de terra: qui
noluit, nec comedit cum eis cibum. 18 Accidit
autem die septima ut moreretur infans:
timueruntque servi David nuntiare ei quod
mortuus esset parvulus; dixerunt enim: Ecce
cum parvulus adhuc viveret, loquebamur ad
eum, et non audiebat vocem nostram: quanto
magis si dixerimus, Mortuus est puer, so
affliget? 19 Cum ergo David vidisset servos
suos mussitantes, intellexit quod mortuus
esset infantulus: dixitque ad servos suos:
Num mortuus est puer? Qui responderunt
ei: Mortuus est. 20 Surrexit ergo David de
terra: et lotus unctusque est: cumque mutasset
vestem, ingressus est domum Domini: et
adoravit, et venit in domum suam, petivitque
ut ponerent ei panem, et comedit. 21 Dixe
runt autem ei servi sui: Quis est sermo,
quem fecisti? propter infantem, cum adhuc
viveret, jejunasti et flebas: mortuo autem
puero, surrexisti, et comedisti panem.

שמואל ב יב יג

22 ויאמר בעור הנלד ה' צמתי ואבדתי
כי אסרתני מי יודע? ויחזק ויחזק
הנלד: 23 ועתה ועתה ועתה ועתה
אני קאכל לחשכו עוד אני חלוק אליו
והוא לא ישוב אלי: 24 וינתחם דוד את
בת-שבע אשתו ויקא אליה וישכב עמה
ותלד בן ויקרא את-שמו שלמה ויחזק
אחיו: 25 וישלח ביד נתן הנביא
ויקרא את-שמו יחזקיה בן-נחמיה ויחזק:
26 וילחם יואב בברכת דגן צמון
ויילד את-עיר הפלוקה: 27 וישלח
יואב מלאכים אל-דוד ויאמר גלחמתי
ברכה גם-לכדתי את-עיר הנחם: 28 ועתה
אם את-העיר תעם תחנה עלי-העיר
ולכדה פוראלדו אני את-העיר ונקרא
שמי עליה: 29 ויאמר דוד את-קל-העם
ויקח רבקה וילחם בה וילכדה:
30 ויחזק את-עמרת מלכם מעל ראשו
וישקלה כפר זקב ויבן ויחזק ויחזק
על-ראשו דוד ושלל העיר חוצית הרבה
מאד: 31 ואת-העם אשר-בה חוצית וישם
במגדו ובקרוצי הפורל ובמגדו
הפורל ויחזקו אותם במלכו וכן יעשו
לכל עיר בגרעמו וישב דוד וכל-
העם וירושלם:

פרשה יג:

י ויתן אחר-כך ולאבשלום בידו
אחות דוד ושמרה סמר ויחזקו אמן
בדוד: 2 ויבן למגדו להחזקו
בשכר סמר אחיו כי ברוקל הוא
וישלא בעיני אמן לעשות לה מאומה:
3 וילאמן רע ושמל ויבן ביד-שמצח
אחי דוד ויבן איש חכם מאד:
4 ויאמר לו בידע אמת ביד דוד
הפלד בפקר בפקר חלוא פקד לו
ויאמר לו אמן את-סמר אחות אבשלם
אחי אני אהב: 5 ויאמר לו ויחזקו
שכב על-משכבו ויחזקו ויבן אבד
לראותו ואמר אליו תבא נא סמר
אחיתי ותבני לחם ועתה לעיני את-
הברכה למען אשר ארצה ואכלתי מנה:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. ιβ', ιγ'.

22 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Ἐν τῇ τὸ παιδάριον ἐτι
ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἐκλαυσα, ὅτι εἶπα Τίς εἶδεν
εἰ ἔλθει με Κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον;
23 Καὶ νῦν τίθνηκεν, ἵνα τί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω;
μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτόν ἐτι; ἐγὼ πορεύσο-
μαι πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς
μέ. 24 Καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαβὲ τὴν
γυναικα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν καὶ ἐκοιμήθη
μετ' αὐτῆς· καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμών, καὶ Κύριος
ἠγάπησεν αὐτόν. 25 Καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ
Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰεζεκιλ ἕνεκεν Κυρίου. 26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωάβ
ἐν Ῥαββάθ υἱὸν Ἀμμών, καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν
τῆς βασιλείας. 27 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ ἀγγέλους
πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν Ἐπολέμησα ἐν Ῥαββάθ
καὶ κατελάβόμην τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων. 28 Καὶ
νῦν συνάγαγε τὸ κατὰλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ
παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ
αὐτήν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν
καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν. 29 Καὶ
συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς
Ῥαββάθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο
αὐτήν. 30 Καὶ ἔλαβε τὸν στίφανον Μολχὸν τοῦ
βασιλείως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ
σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ λίθου τιμίου,
καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυὶδ, καὶ σκέλα τῆς
πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα. 31 Καὶ τὸν λαὸν
τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι
καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ ὑποτομεῦσι
σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου·
καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱὸν
Ἀμμών. Καὶ ἐπίστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς
Ἱερουσαλὴμ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβισσαλὼμ
νιψὲ Δαυὶδ ἀδελφῇ καλῇ τῇ εἶδε σφόδρα καὶ ὄνομα
αὐτῇ Θημάρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτήν Ἀμμών υἱὸς
Δαυὶδ. 2 Καὶ ἐθλίβετο Ἀμμών ὥστε ἀφρώσκειν διὰ
Θημάρ τὴν ἀδελφήν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὐτῇ,
καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμμών τοῦ ποιῆσαι τι
αὐτῇ. 3 Καὶ ἦν τῷ Ἀμμών ἑταῖρος, καὶ ὄνομα
αὐτῷ Ἰωνάδab, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυὶδ·
καὶ Ἰωνάδab ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα. 4 Καὶ εἶπεν
αὐτῷ Τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενής, νιψὲ τοῦ
βασιλείως, τὸ πρῶτον πρῶτον; οὐκ ἀπαγγέλλεις
μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμμών Θημάρ τὴν ἀδελ-
φήν Ἀβισσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ. 5
Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάδab Κοιμήθητι ἐπὶ τῆς
κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ
πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἔρῃς πρὸς αὐτόν
Ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφή μου, καὶ ψωμισάτω
με καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμοῦς μου βρῶμα,
ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

3 N

N. SAMUELIS, XII. XIII.

22 Qui ait: Propter infantem, dum adhuc
viveret, jejunavi et flevi: dicebam enim: Quis
scit si forte donet eum mihi Dominus, et vivat
infans? 23 Nunc autem quia mortuus est,
quare jejunem? Numquid potero revocare
eum amplius? ego vadam magis ad eum: ille
vero non revertetur ad me. 24 Et consolatus
est David Bethsabee uxorem suam, ingressus-
que ad eam, dormivit cum ea: quæ genuit
filium, et vocavit nomen ejus Salomon, et
Dominus dilexit eum. 25 Misitque in manu
Nathan prophetæ, et vocavit nomen ejus.
Amabilis Domino, eo quod diligeret eum
Dominus. 26 Igitur pugnabat Joab contra
Rabbath filiorum Ammon, et expugnabat
urbem regiam. 27 Misitque Joab nuntios ad
David, dicens: Dimicavi adversum Rabbath,
et capienda est Urbs aquarum. 28 Nunc
igitur congrega reliquam partem populi, et
obside civitatem, et cape eam: ne, cum a me
vastata fuerit urbs, nomini meo ascribatur
victoria. 29 Congregavit itaque David omnem
populum, et profectus est adversum Rabbath:
cumque dimicasset, cepit eam. 30 Et tulit
diadema regis eorum de capite ejus, pondo
auri talentum, habens gemmas pretiosissimas,
et impositum est super caput David. Sed et
prædam civitatis asportavit multam valde:
31 Populum quoque ejus adducens serravit,
et circumegit super eos ferrata carpenta:
divisitque cultris, et traduxit in typo laterum:
sic fecit universis civitatibus filiorum Ammon.
Et reversus est David, et omnis exercitus in
Jerusalem.

CAPUT XIII.

1 FACTUM est autem post hæc, ut Absalom
filii David sororem speciosissimam, vocabulo
Thamar, adamaret Amnon filius David, 2 Et
deperiret eam valde, ita ut propter amorem
ejus ægrotaret: quia cum esset virgo, difficile
ei videbatur ut quidpiam inhoneste ageret
cum ea. 3 Erat autem Amnon amicus, nomine
Jonadab, filius Semmaa fratris David, vir
prudens valde. 4 Qui dixit ad eum: Quare
sic attenuaris macie fili regis per singulos
dies? cur non indicas mihi? Dixitque ei
Amnon: Thamar sororem fratris mei Absalom
amo. 5 Cui respondit Jonadab: Cuba super
lectum tuum, et languorem simula: cumque
venerit pater tuus ut visitet te, dic ei: Veniat,
oro, Thamar soror mea, ut det mihi cibum, et
faciat pulmentum, ut comedam de manu ejus.

וַיִּשְׁקֹב אֲמֹנֹן נִתְחַל וַיָּבֹא הַפֶּלֶחַ
 לְרֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר אֲמֹנֹן אֶל־הַפֶּלֶחַ קְבוּא
 כִּי תָמַר אֲחוֹתִי יִתְלַבֵּב לְעֵינַי שְׁתִּי
 לְבָבוֹת וְאִכְרָה מִיָּדָה: 7 וַיִּשְׁלַח דָּגֵר אֶל־
 תָּמַר הַבִּיתָּהּ לֵאמֹר לְכִי כִּי בֵּית אֲמֹנֹן
 אֲחִיךָ וַעֲשִׂי לָךְ הַפֶּרֶחַ: 8 וַתֵּלֶךְ תָּמַר
 בֵּית אֲמֹנֹן אֲחִיהָ וְהָיָה שֶׁבֶד וַתִּשְׁלַח אֶת־
 הַבָּצֵק וַתִּלְוֶשׁ וַתִּלַּבֵּב לְעֵינֶיהָ וַתִּבְשֹׁל
 אֶת־הַלֶּבְבֹת: 9 וַתִּקַּח אֶת־הַפֶּשֶׁת וַתִּצָּק
 לְפָנֶיהָ וַיִּמָּאן לֵאמֹר וַיֹּאמֶר אֲמֹנֹן הֲוָיָא
 כִּלְאִישׁ מִצְלִי וַיִּצָּק כִּלְאִישׁ מִצְלִי:
 10 וַיֹּאמֶר אֲמֹנֹן אֶל־תָּמַר הַבִּיתָּהּ הַפֶּרֶחַ
 הַדָּגֵר וְאִכְרָה מִיָּדָה וַתִּקַּח תָּמַר אֶת־
 הַלֶּבְבֹת וְאֶת־עֶשֶׂת וַתִּבְשֹׁל וַתִּבְרַח לֵאמֹנֹן
 אֲחִיהָ הַחֲדָרָה: 11 וַתִּגָּשׁ אֵלָיו לֵאמֹר
 וַתִּחַזְקֶנָּה וַיֹּאמֶר לָהּ כִּי אֵיךְ שָׂכָרִי עָמִי
 אֲחוֹתִי: 12 וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל־אֲחִי אֶל־תִּפְעֲלֵנִי
 כִּי לֹא־נִעְשָׂה בִּי בִּישְׁתָּאֵל אֶל־תִּפְעֲשָׁה
 אֶת־הַפֶּלֶחַ הַזֶּה: 13 וַיָּנִי אָחָא אֲחִיהָ
 אֶת־הַפֶּשֶׁת וְהָיָה תַּחְתָּהּ פֶּתַח הַפֶּלֶחַ
 כִּי בִישְׁתָּאֵל וְעֶשֶׂת דִּבְרָה אֶל־הַפֶּלֶחַ כִּי
 לֹא יִמָּגְעֵנִי מָוֶה: 14 וְלֹא אָבָה לְשִׁמְעַ
 בְּתוּלָהּ וַתִּחַזַּק מִפְּנֵיהָ וַיִּשְׁקֹב אֶת־הָ:
 15 וַיִּשְׁתָּאֵה אֲמֹנֹן שִׁנְאָה בְּדוּלָהּ מֵאֹד כִּי
 בְּדוּלָהּ הַשִּׁנְאָה אֲשֶׁר שִׁנְאָה מִמֶּנָּה אֲשֶׁר
 אֲהַבָהּ וַיֹּאמֶר לָהּ אֲמֹנֹן קוּמִי לְכִי:
 16 וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל־אִשָּׁוֹת קִרְעֵה מִדּוּלָהּ
 הַזֹּאת מֵאֲחֶרֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ עִמָּי לְשִׁלְחָנִי
 וְלֹא אָבָה לְשִׁמְעַ לָהּ: 17 וַיִּקְרָא אֶת־
 נַעֲרֹ מִשְׁתָּרְתֹּ וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲדָהּ אֶת־זֹאת
 מִצְלִי הַחֲדָה וְנָעַל הַזֵּלָת אֲחֶרֶת:
 18 וַעֲלִיָּהּ פָּתַח פִּסִּים כִּי כֹן תִּלְפָּשׁ
 בְּתוֹר־הַפֶּלֶחַ הַבְּתוּלֹת מִצְעִלִים וַיִּצָּא
 אֶת־הַמִּשְׁתָּרֶת חֲדָה וְנָעַל הַזֵּלָת
 אֲחֶרֶת: 19 וַתִּלָּקַח תָּמַר אֶת־עֶלְיָאֵשָׁה
 וַיִּבְלַח הַפִּסִּים אֲשֶׁר עָלֶיהָ הִרְעָה וַתִּשָּׂם
 דָּהָר עַל־רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הַלֹּדֶה וַיִּצָּקָה:
 20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַבְשָׁלוֹם אֲחִיהָ הַאֲמִינוּ
 אֲחִיךָ הֲיָה עִשָּׂה וְעֹלָה אֲחוֹתִי תִּסְרִישִׁי
 אֲחִיךָ הָיָה אֶל־תִּפְשָׁתִי אֶת־לִבָּהּ לְדָבָר
 הַזֶּה וַתִּשָּׂב תָּמַר וַתִּמָּהַר בֵּית אַבְשָׁלוֹם
 אֲחִיהָ: 21 וַתִּפְלֹךְ דָּוִד שִׁמְעַ אֶת־כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר לוֹ מְאֹד:

6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀμὼν καὶ ἠρρώσθη, καὶ εἰσῆλθεν
 ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἀμὼν πρὸς
 τὸν βασιλῆα Ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφή μου πρὸς
 μέ, καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας
 καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. 7 Καὶ ἀπέστειλε
 Δαυὶδ πρὸς Θημάρ εἰς τὸν οἶκον λέγων Πορεύθητι
 δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποίησον αὐτῇ
 βρώμα. 8 Καὶ ἐπορεύθη Θημάρ εἰς τὸν οἶκον
 Ἀμὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος· καὶ
 ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε καὶ ἐκολλύρισε κατ'
 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἤψησε τὰς κολλυρίδας. 9
 Καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον
 αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν· καὶ εἶπεν Ἀμὼν
 Ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ
 ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ. 10 Καὶ
 εἶπεν Ἀμὼν πρὸς Θημάρ Εἰσένεγκε το βρῶμα εἰς
 τὸ ταμεῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου· καὶ
 ἔλαβε Θημάρ τὰς κολλυρίδας ὥς ἐποίησε καὶ
 εἰσήνεγκε τῇ Ἀμὼν ἀδελφῇ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτώνα, 11
 Καὶ προσήγαγεν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐτελεύτησε
 αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ Δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ,
 ἀδελφῇ μου. 12 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Μὴ, ἀδελφέ μου,
 μὴ ταπεινώσῃς με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν
 Ἰσραὴλ, μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην. 13
 Καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ δυνεῖός μου; καὶ σὺ
 ἔσθ' ὡς εἰς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραὴλ· καὶ νῦν
 λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλῆα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με
 ἀπὸ σοῦ. 14 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμὼν τοῦ ἀκοῦ-
 σαι τῆς φωνῆς αὐτῆς, καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτῆς
 καὶ ἐταπεινώσεν αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. 15
 Καὶ ἐμίσησεν αὐτήν Ἀμὼν μῖσος μέγα σφόδρα
 ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτήν ὑπὲρ τὴν
 ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτήν, ὅτι μείζων ἢ κακία
 ἢ ἐσχάτη ἢ ἡ πρώτη, καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμὼν
 Ἀνάστηθι καὶ πορεύου. 16 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Θημάρ
 περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἐτέραυ
 ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἐξαποστεῖλαι με· καὶ
 οὐκ ἠθέλησεν Ἀμὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς. 17
 Καὶ ἐκάλισε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστη-
 κῶτα τοῦ οἴκου καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐξαποστεῖλατε δὴ
 ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν
 ὀπίσω αὐτῆς. 18 Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτὼν καρπωτός,
 ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως
 αἱ παρθέναι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν
 αὐτήν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισε τὴν
 θύραν ὀπίσω αὐτῆς. 19 Καὶ ἔλαβε Θημάρ σποδὸν
 καὶ ἐπίθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ τὸν
 χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξε καὶ
 ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς,
 καὶ ἐπορεύθη περνεομένη καὶ κλάζουσα. 20 Καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτήν Ἀβισσαλώμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Μὴ
 Ἀμὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν,
 ἀδελφῇ μου, κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σου ἴστι· μὴ
 θῆς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλήσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο·
 καὶ ἐκάθισε Θημάρ χηρεύουσα ἐν τῇ οἴκῳ Ἀβισσα-
 λώμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. 21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
 Δαυὶδ πάντα τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη
 σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμὼν τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

6 Accubuit itaque Amnon, et quasi ægrotare
 cepit: cumque venisset rex ad visitandum
 eum, ait Amnon ad regem: Veniat, obsecro,
 Thamar soror mea, ut faciat in oculis meis
 duas sorbitiunculās, et cibum capiam de manu
 ejus. 7 Misit ergo David ad Thamar domum,
 dicens: Veni in domum Amnon fratris tui, et
 fac ei pulmentum. 8 Venitque Thamar in
 domum Amnon fratris sui: ille autem jacebat:
 quæ tollens farinam commiscuit: et lique-
 faciens, in oculis ejus coxit sorbitiunculās. 9
 Tollensque quod coxerat, effudit, et posuit
 coram eo, et noluit comedere: dixitque Amnon:
 Ejicite universos a me. Cumque ejecissent
 omnes, 10 Dixit Amnon ad Thamar: Infer
 eibum in conclave, ut vescar de manu tua.
 Tulit ergo Thamar sorbitiunculās quas fecerat,
 et intulit ad Amnon fratrem suum in conclave. 11
 Cumque obtulisset ei cibum, apprehendit
 eam, et ait: Veni, cuba mecum, soror mea. 12
 Quæ respondit ei: Noli frater mi, noli
 opprimere me, neque enim hoc fas est in
 Israel: noli facere stultitiam hanc. 13 Ego
 enim ferre non potero opprobrium meum, et
 tu eris quasi unus de insipientibus in Israel:
 quin potius loquere ad regem, et non negabit
 me tibi. 14 Noluit autem acquiescere precibus
 ejus, sed prævalens viribus oppressit eam, et
 cubavit cum ea. 15 Et exosam eam habuit
 Amnon odio magno nimis: ita ut majus esset
 odium quo oderat eam, amore quo ante
 dilexerat. Dixitque ei Amnon: Surge, et
 vade. 16 Quæ respondit ei: Majus est hoc
 malum, quod nunc agis adversum me, quam
 quod ante fecisti, expellens me. Et noluit
 audire eam: 17 Sed vocato puero, qui mi-
 nistrabat ei, dixit: Ejice hanc a me foras, et
 claude ostium post eam. 18 Quæ induta erat
 talari tunica: hujusmodi enim filiæ regis
 virgines vestibibus utebantur. Ejecit itaque
 eam minister illius foras: clausitque fores post
 eam. 19 Quæ aspergens cinerem capiti suo,
 seissa talari tunica, impositisque manibus super
 caput suum, ibat ingrediens, et clamans. 20
 Dixit autem ei Absalom frater suus:
 Numquid Amnon frater tuus concubuit
 tecum? sed nunc soror tace, frater tuus est:
 neque affligas cor tuum pro hac re. Manst
 itaque Thamar contabescens in domo Absalom
 fratris sui. 21 Cum autem audisset rex David
 verba hæc, contristatus est valde, et noluit
 contristare spiritum Amnon filii sui, quoniam
 diligebat eum, quia primogenitus erat ei.

22 וְלֹא־דָבַר אֲבִשְׁלֹם עִם־אֲמֹנֹן לְמַעַן
וְעַד־מָוֶת כִּי־שָׁנָה אֲבִשְׁלֹם אֶת־אֲמֹנֹן
עַל־דֶּבַר אֲשֶׁר עָשָׂה אִתָּהּ תָּמָר אֲחֹתוֹ :
23 וַיְהִי לְשָׁנָיִם שָׁנִים וַיָּחִי וַיָּחִי הַיּוֹם
לְאֲבִשְׁלֹם בְּבַעַל הַצֹּר אֲשֶׁר עִם־אֲפֵרַיִם
וַיִּהְיֶה אֲבִשְׁלֹם לְכָל־בֶּגֶן הַפֶּלֶא : 24 וַיָּבֹא
אֲבִשְׁלֹם אֶל־הַפֶּלֶא וַיֹּאמֶר הַגִּדִּיָּה
הַזֶּה לְעֶבְדְּךָ גִּלְיָה־מֶלֶךְ הַפֶּלֶא וַעֲבָדְתִּי עִם־
עֶבְדְּךָ : 25 וַיֹּאמֶר הַפֶּלֶא אֶל־אֲבִשְׁלֹם אֶל־
בְּנִי אֶל־גִּלְיָה בְּלֹא נִכְפָּר עָלֶיךָ
וַיִּפְדֵּי־כֶסֶף וְלֹא־מָכַר לְלֶבֶת וַיִּבְרָכֶה :
26 וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלֹם וְלֹא־גִלְיָה־מֶלֶךְ אֲמֵנָה
אֲמֵנוּ אֲחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַפֶּלֶא לָפֶה גִלְיָה
עָמָה : 27 וַיִּפְדֵּי־כֶסֶף אֲבִשְׁלֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ
אֶת־אֲמֹנֹן וְאֶת־כָּל־בֶּגֶן הַפֶּלֶא : 28 וַיִּצֹּר
אֲבִשְׁלֹם אֶת־נַעֲרָיו לְאֹמֶר רֵאשִׁית בְּמֹת
לְבָאֲמֹנֹן בָּיִת וְאֹמֶר־מִי אֵלֶיכֶם הִפֵּי
אֶת־אֲמֹנֹן וְהַמָּתָם אֹתוֹ אֶל־תִּי־יָרֶא הַלֹּא
כִּי אֲכָלִי צִנּוֹתֶי אֲחֵיכֶם חֲזָקִי וְהָיָה לְבָנִי
חָיִל : 29 וַיַּעֲשׂוּ בָעָרִי אֲבִשְׁלֹם לְאֲמֹנֹן
כְּאֲשֶׁר צִוָּה אֲבִשְׁלֹם וַיִּקְרָא וְכָל־בֶּגֶן
הַפֶּלֶא וַיִּפְדֵּי אִישׁ עַל־פִּדְיוֹ וַיִּגָּס :
30 וַיְהִי הַמָּחַד בַּחֲדָה וְהַשְּׂמֵעָה בָּאָה אֶל־
דָּוִד לְאֹמֶר הִנֵּה אֲבִשְׁלֹם אֶת־כָּל־בֶּגֶן
הַפֶּלֶא וְלֹא־נִתְּחַר מִמֶּנּוּ אֶחָד : 31 וַיָּקָם
הַמֶּלֶךְ וַיִּזְקַע אֶת־בְּגָדָיו בְּנֵגֶם : 32 וַיַּעַן
וַיִּקְרָא וַיִּשְׁמָעָה אֲחִירָדֹד וַיֹּאמֶר אֶל־
יֹאמֶר אֲחִי אֶת־כָּל־הַנְּעָרִים בְּגֵר־הַפֶּלֶא
הַמִּיָּהוּ כִּי־אֲמֹנֹן לְבָדוֹ מִתָּה כִּי־עַל־פִּי
אֲבִשְׁלֹם הִתְחַן לְשִׁמְחָה מִיּוֹם עַתָּה אֶת
תָּמָר אֲחֹתוֹ : 33 וַעֲמָה אֶל־יֵשׁ־אֲחִי
הַפֶּלֶא אֶל־לְבָב דָּבָר לְאֹמֶר כָּל־בֶּגֶן הַפֶּלֶא
כָּרָה כִּי־אֵם אֲמֵנוּ לְבָדוֹ מִתָּה : 34 וַיִּבְרָח
אֲבִשְׁלֹם וַיִּשָּׂא חֲנָנִי חַצְפָּנִי אֶת־עֵינָיו
וַיֵּאָה וְהָגָה עִם־דָּבִד הַלְקִים מִקֶּדֶה אֲחִירָדֹד
מִצַּד הַקָּהָר : 35 וַיֹּאמֶר וַיִּקְרָב אֶל־הַפֶּלֶא
הַמָּחַד בְּגֵר־הַפֶּלֶא כִּי־עָבַדָה בְּנֵי הַמֶּלֶךְ :
36 וַיְהִי וַיִּכְלְמוּ לְדַבֵּר וְהַמָּחַד בְּגֵר־הַפֶּלֶא
כִּי־אֵם וַיִּשָּׂא הַלְקִים וַיִּבְרָח וַיִּבְרָח אֶל־
עֲבָדָיו בָּכָה בְּכִי בָדוֹל מָוֶד : 37 וְאֲבִשְׁלֹם
בָּרַח גִּלְיָה אֶל־מִלְכִּי בְּרַעֲשִׁיתִי־הָאֵלֶּה מֶלֶךְ
אֲשֶׁר וַיִּרְאֶה אֶל־כָּל־בֶּגֶן כָּל־הַיָּמִים :

22 Καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβισσαλὼμ μετὰ Ἀμνὼν ἀπὸ πορνῆς ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἰμίσει Ἀβισσαλὼμ τὸν Ἀμνὼν ἐπὶ λόγον οὗ ἱταπείνωσε Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐγένετο εἰς διητηρίδα ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβισσαλὼμ ἐν Βελασὼρ τῇ ἐχόμενῃ Ἐφραίμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβισσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. 24 Καὶ ἦλθεν Ἀβισσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλεῖα καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγὼ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου. 25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβισσαλὼμ Μὴ δὴ, υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ· καὶ ἰβιάσατο αὐτόν, καὶ οὐκ ἤθελσε τοῦ πορευθῆναι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν. 26 Καὶ εἶπεν Ἀβισσαλὼμ πρὸς αὐτόν Καὶ εἰ μὴ, πορευθήτω δὴ μετ' ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἴνα τί πορευθῇ μετὰ σοῦ; 27 Καὶ ἰβιάσατο αὐτόν Ἀβισσαλὼμ, καὶ ἀπίστωλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως· καὶ ἰποίησεν Ἀβισσαλὼμ πύτον κατὰ τὸν πύτον τοῦ βασιλέως. 28 Καὶ ἐνετείλατο Ἀβισσαλὼμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων Ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, πατάξατε τὸν Ἀμνὼν καὶ θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως. 29 Καὶ ἰποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβισσαλὼμ τῷ Ἀμνὼν καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβισσαλὼμ· καὶ ἀνίστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπικάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ καὶ ἔφυγον. 30 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοή ἦλθε πρὸς Δαυὶδ λέγων Ἐπάταξεν Ἀβισσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς. 31 Καὶ ἀνίστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἰκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστώτες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. 32 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάδָβ υἱὸς Σαμαὶ ἀδελφοῦ Δαυὶδ καὶ εἶπε Μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἱθανάτωσεν, ὅτι Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν· ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβισσαλὼμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἱταπείνωσε Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. 33 Καὶ νῦν μὴ θίσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων Πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον, ὅτι ἀλλ' ἡ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε. 34 Καὶ ἀπείδρα Ἀβισσαλὼμ· καὶ ἦρε τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοῦς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ λαὸς πολλὸς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὅπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει· καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν Ἄνδρας ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ὥρων ἦν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους. 35 Καὶ εἶπεν Ἰωνάδָβ πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεσι, κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου οὕτως ἐγένετο. 36 Καὶ ἐγένετο ἡνῖκα συνετίλειε λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον, καὶ ἡ ἡρᾶν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα. 37 Καὶ Ἀβισσαλὼμ ἔφυγε καὶ ἰπορεύθη πρὸς Θολμὶ υἱὸν Ἐμοῦδ βασιλεῖα Γεδσοῦρ εἰς γῆν Σαμααχάδ· καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

22 Porro non est locutus Absalom Amnon, nec malum nec bonum: oderat enim Absalom Amnon, eo quod violasset Thamar sororem suam. 23 Factum est autem post tempus biennii, ut tonderentur oves Absalom in Baalhasor, quæ est juxta Ephraim: et vocavit Absalom omnes filios regis, 24 Venitque ad regem, et ait ad eum: Ecce tondentur oves servi tui: veniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. 25 Dixitque rex ad Absalom: Noli fili mi, noli rogare ut veniamus omnes, et gravemus te. Cum autem cogeret eum, et noluisset ire, benedixit ei. 26 Et ait Absalom: Si non vis venire, veniat, obsecro, nobiscum saltem Amnon frater meus. Dixitque ad eum rex: Non est necesse ut vadat tecum. 27 Coegit itaque Absalom eum, et dimisit cum eo Amnon et universos filios regis. Feceratque Absalom convivium quasi convivium regis. 28 Præceperat autem Absalom pueris suis, dicens: Observate cum temulentus fuerit Amnon vino, et dixero vobis: Percutite eum, et interficite: nolite timere: ego enim sum qui præcipio vobis: roboramini, et estote viri fortes. 29 Fecerunt ergo pueri Absalom adversum Amnon, sicut præceperat eis Absalom. Surgentesque omnes filii regis ascenderunt singuli mulas suas, et fugerunt. 30 Cumque adhuc pergerent in itinere, fama pervenit ad David, dicens: Percussit Absalom omnes filios regis, et non remansit ex eis saltem unus. 31 Surrexit itaque rex, et scidit vestimenta sua: et cecidit super terram; et omnes servi illius, qui assistebant ei, seiderunt vestimenta sua. 32 Respondens autem Jonadab filius Semmaa fratris David, dixit: Ne æstimet dominus meus rex, quod omnes pueri filii regis occisi sint: Amnon solus mortuus est, quoniam in ore Absalom erat positus, ex die qua oppressit Thamar sororem ejus. 33 Nunc ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud, diceas: Omnes filii regis occisi sunt: quoniam Amnon solus mortuus est. 34 Fugit autem Absalom: et elevavit puer speculator oculos suos, et aspexit: et ecce populus multus veniebat per iter devium ex latere montis. 35 Dixit autem Jonadab ad regem: Ecce, filii regis adsunt: juxta verbum servi tui sic factum est. 36 Cumque cessasset loqui, apparuerunt, et filii regis: et intrantes levaverunt vocem suam, et fieverunt: sed et rex et omnes servi ejus fieverunt ploratu magno nimis. 37 Porro Absalom fugiens, abiit ad Thelomai filium Ammiud regem Gessur. Luxit ergo David filium suum cunctis diebus.

שמואל ב יג

38 ואבשלום ברח בגלגל ושאר ויחר
שם שלש שנים: 39 ותכל דגרו הפלג
לצאת אבשלום ברחם על-אמנו
ב-רחם:

פרשח יד

1 ויבדע יואב בדרגתו בלגלג
על-אבשלום: 2 וישלח יואב תחנן ויחזק
משם אשה חכמה ויאמר אליה חתאבלי
מא ולבשרא בגדאבלי ואליפסובי שמן
והיית פאשה וזה ימים רבים מתאבלי
על-מת: 3 ובאת אל-הפלג ודברת אליו
בדבר הנח וישם יואב את-הדברים
בפה: 4 ותאמר האשה התלוצית אל-
הפלג ותפל על-אמנו ארצה ותשתחו
ותאמר הושעדה הפלג: 5 ויאמר
לה הפלג מה-לך ותאמר אבל אשה
אלמנה אני וגמת אישי: 6 וישפחתה
שני בנים ויבדע שניהם בשדה ואין
מציל בגיהנם ויבדע האחד את-האחד
וגמת אחיו: 7 והנה חסד כל-המשפחה
על-שפחתה ויאמרו תני את-מנה אחיו
ונמנהו בנקש אחיו אשר הניג ונשפחה
בם את-היחש וכפו את-החלתי אשר
נשפחה לבדתי שום לאיש שם ושארת
על-פני המדמה: 8 ויאמר הפלג
אל-האשה לבי לביתך נאני אשה
עלית: 9 ותאמר האשה התלוצית אל-
הפלג עלי אדני הפלג חסדו ועל-
בית אבי וחסדך וכסא נני:
10 ויאמר הפלג חסדך אליה ונבאנו
אלי ולידית עוד לגעת בך: 11 ותאמר
וזכרנא הפלג את-הנח אלתיה מה-רצית
באל חסד לשחת ולא ישפדו את-בני
ויאמר חסדך אספול משפחת בנה
אדני: 12 ותאמר האשה תדברנא
שפחתך אל-אדני הפלג דבר ויאמר דברי:
13 ותאמר האשה ולקח חשבתך באת
על-עם אלהים ומדבר הפלג הדבר הזה
באשם לבדתי השב הפלג את-הנח:
14 ב-מות נמות וכפול חסדך אדני
אשר לא נאספו ולידית אלהים נקש
והשב חשבות לבדתי תח מנפני נח:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Β'. ιγ', ιδ'.

38 Καὶ Ἀβσαλὼμ ἀπὲρρα καὶ ἐπορεύθη εἰς
Γεδσοῦρ, καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία. 39 Καὶ ἐκόπασεν ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ τοῦ ἐξελεῖν πρὸς Ἀβσαλὼμ, ὅτι
παρελάθη ἐπὶ Ἀμνὼν ὅτι ἀπὸθανε

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἔγνων Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας ὅτι ἡ καρδία
τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβσαλὼμ. 2 Καὶ ἀπέστειλεν
Ἰωάβ εἰς Θεκυῖα, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν
καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Πένθησον δὴ καὶ ἐνδύσαι
ἱμάτια πενθοῦκα καὶ μὴ ἀλείψῃς ἔλαιον, καὶ ἔσθῃ ὡς
γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς,
3 Καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλῆα καὶ λαλήσεις πρὸς
αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωάβ τοὺς
λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς. 4 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ
γυνὴ ἡ Θεκυῖτις πρὸς τὸν βασιλῆα, καὶ ἔπεισεν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ καὶ εἶπε Σῶσον, βασιλεῦ, σῶσον. 5 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς Τί ἔστι σοι; ἡ δὲ εἶπε Καὶ
μάλα γυνὴ χήρα ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπὸθανεν ὁ ἀνὴρ
μου. 6 Καὶ γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί, καὶ
ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐξαιρούμενος ἀνὰ μέσον αὐτῶν, καὶ ἔκασεν ὁ εἰς
τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.
7 Καὶ ἰδοὺ ἐπανάστη ὅλη ἡ πατριά πρὸς τὴν
δούλην σου καὶ εἶπαν Δὸς τὸν παῖσαντα τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσωμεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς
ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαροῦ-
μεν καὶ γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν· καὶ σβέσουσι τὸν
ἀνθράκῃ μου τὸν καταλειφθέντα ὥστε μὴ θεῖσθαι τῷ
ἀνδρὶ μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς. 8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα
Ὑγαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ ἄγῃ ἐντελοῦ-
μαι περὶ σοῦ. 9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκυῖτις πρὸς
τὸν βασιλῆα Ἐπ' ἐμέ, κύριε μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία
καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς
καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῶος. 10 Καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς Τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ, καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς
ἐμέ, καὶ οὐ προσθήσει ἐτι ἄψασθαι αὐτοῦ. 11 Καὶ
εἶπεν Μνημονεύσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον
θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστίᾳ τοῦ αἵματος τοῦ
διαφθεῖραι, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν νύον μου· καὶ
εἶπε Ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ νύου
σου ἐπὶ τὴν γῆν. 12 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ Δαλησάτω
δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου βασιλῆα
ῥῆμα· καὶ εἶπε Ἀάλησον. 13 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
Ἰνα τί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ; ἡ ἐκ στό-
ματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημύλεια,
τοῦ μὴ ἐπιστρέφειν τὸν βασιλῆα τὸν ἐξωσμένον
αὐτοῦ; 14 Ὅτι θανάτῳ ἀποθανοῦμεθα, καὶ
ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς
δ οὐ συναχθήσεται, καὶ λήφεται ὁ θεὸς ψυχῆς,
καὶ λονιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμένοι.

II. SAMUELIS, XIII. XIV.

38 Absalom autem cum fugisset, et venisset
in Gessur, fuit ibi tribus annis. 39 Cessavitque
rex David persequi Absalom, eo quod con-
solatus esset super Amnon interitu.

CAPUT XIV.

1 INTELLIGENS autem Joab filius Sarviae,
quod cor regis versum esset ad Absalom,
2 Misit Thecuam, et tulit inde mulierem
sapientem: dixitque ad eam: Lugere te simula,
et induere veste lugubri, et ne ungaris oleo, ut
sis quasi mulier jam plurimo tempore lugens
mortuum: 3 Et ingredieris ad regem, et
loqueris ad eum sermones hujuscemodi. Posuit
autem Joab verba in ore ejus. 4 Itaque cum
ingressa fuisset mulier Thecutitis ad regem,
cecidit coram eo super terram, et adoravit, et
dixit: Serva me rex. 5 Et ait ad eam rex:
Quid causae habes? Quae respondit: Heu,
mulier vidua ego sum: mortuus est enim vir
meus. 6 Et ancillae tuae erant duo filii: qui
rixati sunt adversum se in agro, nullusque
erat qui eos prohibere posset: et percussit
alter alterum, et interfecit eum. 7 Et ecce
consurgens universa cognatio adversum ancil-
lam tuam, dicit: Trade eum, qui percussit
fratrem suum, ut occidamus eum pro anima
fratris sui quem interfecit, et deleamus
heredem: et quaerunt extinguere scintillam
meam, quae relicta est, ut non supersit viro
meo nomen, et reliquiae super terram. 8 Et
ait rex ad mulierem: Vade in domum tuam, et
ego jubebo pro te. 9 Dixitque mulier Thecutitis
ad regem: In me, domine mi rex, sit iniquitas,
et in domum patris mei: rex autem et thronus
ejus sit innocens. 10 Et ait rex: Qui
contradixerit tibi, adduc eum ad me, et ultra
non addet ut tangat te. 11 Quae ait: Recordetur
rex Domini Dei sui, ut non multiplicentur
proximi sanguinis ad ulciscendum, et nequa-
quam interficiant filium meum. Qui ait: Vivit
Dominus, quia non cadet de capillis filii tui
super terram. 12 Dixit ergo mulier: Loquatur
ancilla tua ad dominum meum regem verbum.
Et ait: Loquere. 13 Dixitque mulier: Quare
cogitasti hujuscemodi rem contra populum
Dei, et locutus est rex verbum istud, ut
peccet, et non reducat ejectum suum? 14 Omnes morimur, et quasi aquae dilabimur
in terram, quae non revertuntur: nec
vult Deus perire animam, sed retractat
cogitans ne penitus pereat qui abjectus est.

שמואל ב יד

15 וְעַתָּה אֲשֶׁר-בָּאתִי לְדַבֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ
אֲדַבֵּר אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה כִּי יִרְאֵנִי הַעַם
וְהִיאָמַר שִׁפְחָתְךָ אֲדַבֵּר-נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ
אֲנִי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ אֶת-דְּבָר אִמְרוֹ:
16 כִּי יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ לַחֲזִיל אֶת-אִמְרוֹ
מִכָּתָהּ חֲאִישׁ לַחֲשׂוֹד אֲתִי וְאֶת-בְּנֵי לֶחֶד
מִבְּחֹלֶת אֲלֻחִים: 17 וְהִיאָמַר שִׁפְחָתְךָ
יִתְּנָהּ דְּבַר-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לַמִּנְחָה כִּי
כַּמִּלְתָּהּ הַאֲלֹהִים כִּן אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לַשְׁמֵעַ
הַצֹּדִק וְהַלֵּךְ בִּיְהוָה אֲלֻחִתְךָ יְהִי עֲשֶׂה:
18 וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ וַיֵּאמֶר אֶל-הַנָּשִׂא
אֲלֵ-נָא תִּכְתְּבִי מִשְׁלִי דְבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי
שָׂאֵל אֹתָךְ וְהִיאָמַר תִּתְּנֶנּוּ וְדַבֵּר-נָא
אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: 19 וַיֵּאמֶר הַמֶּלֶךְ תֵּתֵן יוֹאָב
אֹתָהּ בְּכֶל-זֶמַן וַתַּעַן הַנָּשִׂא וְהִיאָמַר תֵּן
בְּשִׁשִּׁי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶסְ-נִשׁ לַחֲמִין
וְהַחֲשִׁמִּיל מִלֵּל אֲשֶׁר-דָּבַר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
כִּי-עָבַדְתָּ יוֹאָב הוּא צִנֵּי וְהוּא שָׁם בְּפִי
שִׁפְחָתְךָ אִתָּךְ כִּלְיֵי-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
20 לְבַעֲבֹר סֶבֶל אֶת-פִּנְגַּן הַדְּבָר עָשָׂה
עָבַדְתָּ יוֹאָב אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה גְּדֹלְתִי הָכֵם
בְּחֻכְמָה מִלְּתָהּ הַאֲלֹהִים לְרַעַת אֶת-כָּל-
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: 21 וַיֵּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-
יוֹאָב הַגִּיד-נָא עֲשִׂיתִי אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וְלָךְ
הַשָּׁב אֶת-הַנָּשִׂא אֶת-אֲבִישָׁלוֹם: 22 וַיִּפְלֵא
יוֹאָב אֶל-פָּנָיו אֲרָצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּבְרַח אֶת-
הַמֶּלֶךְ וַיֵּאמֶר יוֹאָב הַיּוֹם יָבֵעַ עָבַדְתָּ כִּי-
מִצֵּאתִי הוּא בְּעִנְיָתִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֶת-דְּבָר עָבָדִי: 23 וַיָּקָם
יוֹאָב וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּבָּא אֶת-אֲבִישָׁלוֹם
יְרוּשָׁלָּם: 24 וַיֵּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַיִּשָּׁב אֶל-
בֵּיתוֹ וַיִּפְגַּן לֹא וַיֵּרָא וַיִּשָּׁב אֶבְשָׁלוֹם אֶל-
בֵּיתוֹ וַיִּפְגַּן הַמֶּלֶךְ לֹא רָחֹם:
25 וַכֹּאבְשָׁלוֹם לֹא-הָיָה אִישׁ-יִפְתָּה בְּכֶל-
יִשְׂרָאֵל לְחַלְלֵל מִאֵד מִצָּח רִגְלוֹ וְעַד קַדְמוֹ
לֹא-הָיָה כּוֹ מֹם: 26 וַבִּגְדָלְחוֹ אֶת-יִרְמְיָהוּ
וְהָיָה מִצָּח יָמִים לַיָּמִים אֲשֶׁר יִגְלֹם כִּי-
בָדַד עָלָיו וַיִּגְדָּלוּ וַשְׁמַל אֶת-שִׁשְׁעֵר רִאשׁוֹ
מֵאֵתִים שְׁתָּלִים בָּאָבֹן הַמֶּלֶךְ: 27 וַיִּגְדָּלוּ
לְאֲבִישָׁלוֹם שְׁלוֹשָׁה בָּנִים וְכָתָה אִתָּה
וַיִּשְׁמָהּ הָמָר תִּמָּה תִּקְרָה אֲשֶׁר יִפְתָּה מִרְחֹם:
28 וַיֵּשֶׁב אֲבִישָׁלוֹם בִּירוּשָׁלָּם
שְׁנַתִּים יָמִים וַיִּפְגַּן הַמֶּלֶךְ לֹא רָחֹם:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β. ιδ.

16 Kai nūn ὃ ἦλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλεῖα
τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὕψεται με ὁ
λαός, καὶ ἔρεῖ ἡ δούλη σου Λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν
κύριόν μου τὸν βασιλεῖα, εἰ πως ποιήσει ὁ βασιλεὺς
τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ, 16 "Ὅτι ἀκούσει ὁ
βασιλεὺς· ῥυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς
τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξῆραί με καὶ τὸν υἱόν
μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ. 17 Kai εἶπεν ἡ γυνὴ
Εἰ ἦδὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς
θυσίας, ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ οὕτως ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρὸν,
καὶ Κύριος ὁ θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ. 18 Kai
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα Μὴ
δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἱπερωτῶ σε· καὶ
εἶπεν ἡ γυνὴ Λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς.
19 Kai εἶπεν ὁ βασιλεὺς Μὴ ἡ χεὶρ Ἰωάβ ἐν παντὶ
τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ Ζῷ
ἡ ψυχὴ σου, κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ
ἢ εἰς τὰ ἀριστερά ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ δούλός σου Ἰωάβ αὐτὸς
ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς
δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους. 20 "Ἐνεκεν
τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ὃ
ἐποίησεν ὁ δούλός σου Ἰωάβ τὸν λόγον τούτου·
καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ
θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ. 21 Kai εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ Ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ
τὸν λόγον σου τούτου· πορεύου ἐπιστρέψον τὸ
παιδάριον τὸν Ἀβισσαλώμ. 22 Kai ἔπεισεν Ἰωάβ
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε
καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλεῖα, καὶ εἶπεν Ἰωάβ Σήμερον
ἔγνω ὁ δούλός σου ὅτι εὖρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου, κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ. 23 Kai
ἀνίστη Ἰωάβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦρ, καὶ ἤγαγε
τὸν Ἀβισσαλώμ εἰς Ἱερουσαλὴμ. 24 Kai εἶπεν ὁ
βασιλεὺς Ἀποστραφῆτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω· καὶ ἀπέστρεψεν
Ἀβισσαλώμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον
τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε. 25 Kai ὡς Ἀβισσαλώμ
οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ
ἱχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν
αὐτῷ μῶμος. 26 Kai ἐν τῷ κτερεῖσθαι αὐτὸν τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς
ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν,
καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.
27 Kai ἐτέχθησαν τῷ Ἀβισσαλώμ τρεῖς υἱοὶ καὶ
θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν
γυνὴ καλὴ σφόδρα, καὶ γίνεται γυνὴ Ῥοβοὰμ υἱῷ
Σαλωμών καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Ἀβιάδ. 28 Kai
ἐκάθισεν Ἀβισσαλώμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ἐτη
ἡμερῶν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.

II. SAMUELIS, XIV.

16 Nunc igitur veni, ut loquar ad dominum
meum regem verbum hoc, præsente populo.
Et dixit ancilla tua: Loquar ad regem, si quo
modo faciat rex verbum ancillæ suæ. 16 Et
audivit rex, ut liberaret ancillam suam de
manu omnium, qui volebant de hereditate Dei
delere me, et filium meum simul. 17 Dicat
ergo ancilla tua, ut fiat verbum domini mei
regis sicut sacrificium. Sicut enim angelus
Dei, sic est dominus meus rex, ut nec
benedictione, nec maledictione moveatur:
unde et Dominus Deus tuus est tecum. 18 Et
respondens rex, dixit ad mulierem: Ne
abscondas a me verbum, quod te interrogo.
Dixitque ei mulier: Loquere domine mi rex.
19 Et ait rex: Numquid manus Joab tecum
est in omnibus istis? Respondit mulier, et ait:
Per salutem animæ tuæ, domine mi rex, nec
ad sinistram, nec ad dexteram est, ex omnibus
his quæ locutus est dominus meus rex: servus
enim tuus Joab, ipse præcepit mihi, et ipse
posuit in os ancillæ tuæ omnia verba hæc.
20 Ut verterem figuram sermonis hujus, servus
tuus Joab præcepit istud: tu autem domine
mi rex, sapiens es, sicut habet sapientiam
angelus Dei, ut intelligas omnia super terram.
21 Et ait rex ad Joab: Ecce placatus feci
verbum tuum: vade ergo, et revoca puerum
Absalom. 22 Cadensque Joab super faciem
suam in terram, adoravit et benedixit regi:
et dixit Joab: Hodie intellexit servus tuus,
quia inveni gratiam in oculis tuis, domine mi
rex: fecisti enim sermonem servi tui. 23 Sur-
rexit ergo Joab et abiit in Gessur, et adduxit
Absalom in Jerusalem. 24 Dixit autem rex:
Revertatur in domum suam, et faciem meam
non videat. Reversus est itaque Absalom in
domum suam, et faciem regis non vidit.
25 Porro sicut Absalom, vir non erat pulcher
in omni Israel, et decorus nimis: a vestigio
pedis usque ad verticem non erat in eo ulla
macula. 26 Et quando tondebat capillum
(semel autem in anno tondebatur, quia
gravabat eum cæsaries) ponderabat capillos
capitis sui ducentis siclis, pondere publico.
27 Nati sunt autem Absalom filii tres: et
filia una nomine Tamar, elegantis formæ.
28 Mansitque Absalom in Jerusalem
duobus annis, et faciem regis non vidit.

29 וַיִּשְׁלַח אֲבִישָׁלוֹם אֶל-יוֹאָב לִשְׁלַח אֹתוֹ
אֶל-הַמֶּלֶךְ וְלֹא אָבָה לָבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁלַח
עוֹד שְׁנֵי וְלֹא אָבָה לָבוֹא : 30 וַיֹּאמֶר
אֶל-עֲבָדָיו רְאוּ חֲלָקֹת יוֹאָב אֶל-יָדָיו וְלֹד
שָׁם עֲבָדָיו לָבוֹ וְחֹצֵצִיתָהּ בָּאֵשׁ וַיִּצְרֶהוּ
עֲבָדָיו אֲבִישָׁלוֹם אֶת-הַחֲלָקָה בָּאֵשׁ :

31 וַיָּקָם יוֹאָב וַיָּבֹא אֶל-אֲבִישָׁלוֹם הַבֵּיתָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְמַח הַצִּירָה עֲבָדֶיךָ אֶת-
הַחֲלָקָה אֲשֶׁר-לִי בָּאֵשׁ : 32 וַיֹּאמֶר אֲבִישָׁלוֹם
אֶל-יוֹאָב הֲנִי שָׁלַחְתִּי אֵלָיְךָ לֵאמֹר בֹּא
חֲפָז וַאֲשֶׁלְּחֶיךָ אֶתְּךָ אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
לְמַח בָּאֹתִי מִצִּדְּךָ טוֹב לִי עַד אֲנִישָׁם
וְעִתָּה אֲרָאָה פָּנֶי הַמֶּלֶךְ וְאִם-יִשְׁכַּח עוֹן
וְחַמְדָּתִי : 33 וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּגְדֵּר
לֹד וַיִּקְרָא אֶל-אֲבִישָׁלוֹם וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁתַּחוּ לֹד עַל-צַדִּיקוֹ אֲרָצָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשֶׁק הַמֶּלֶךְ לְאֲבִישָׁלוֹם :

פרשה טו

1 וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לֹד אֲבִישָׁלוֹם
מִרְכָּבָה וְסָבִים וְחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְקִדְּוֹ :
2 וְהַשָּׂבִים אֲבִישָׁלוֹם וְצִדְּךָ עֲלֶיךָ צִדְּךָ
הַשָּׂעִר וַיְחַי קִלְ-הַמֵּלֶךְ אֲשֶׁר-יִתְּחֵלְוּ רִיב
לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְמַשְׁפָּט וַיִּקְרָא אֲבִישָׁלוֹם
אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֶתְּךָ עֵיר אֲמָה וַיֹּאמֶר
מֵאַחֲד שְׁבָטֵי-יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ : 3 וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֲבִישָׁלוֹם וְהָאָה דְּבָרֶיךָ טוֹבִים
וְכִכְתִּים וְשִׁמְעָה אֶת-לִשְׁנֵי הַמֶּלֶךְ :
4 וַיֹּאמֶר אֲבִישָׁלוֹם מִי-יִשְׁמָעִי שֶׁפֶט בָּאֲרָץ
וְעָלִי יָבֹא בְלִי-אֵשׁ אֲשֶׁר-יִתְּחֵלְוּ רִיב
וּמִשְׁפָּט וְהַצִּדְקוֹתָיו : 5 וַיְהִי בְּקִרְבֵּי-אֵשׁ
לְחִשְׁתִּיּוֹת לֹד וְשָׁלַח אֶת-יָדוֹ וְהַחֲזִיק לֹד
וַיִּשֶׁק לֹד : 6 וַיַּעַשׂ אֲבִישָׁלוֹם בְּדָבָר הַזֶּה
לְכַל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-יָבֹא לְמַשְׁפָּט אֶל-הַמֶּלֶךְ
וַיִּגְבַּל אֲבִישָׁלוֹם אֶת-לֵב אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל :
7 וַיְחַי מִקֶּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אֲבִישָׁלוֹם
אֶל-הַמֶּלֶךְ אֵלָיְךָ מָה נִשְׁלַחְךָ אֶת-יָדְךָ
אֲשֶׁר-נִגְרַמְתִּי לִיחֻדָּה בְּקִבְרוֹ : 8 פִּרְגְּרָה
נָגַד עֲבָדֶיךָ בְּשִׁבְתִּי בְּעֶשֶׂר בָּמָה לֵאמֹר
אִם-שָׁב יִשְׁכַּח יְחֻדָּה וְיִשְׁלַח וְעֲבָדֶיךָ
אֶת-יְחֻדָּה : 9 וַיֹּאמֶר לֹד הַמֶּלֶךְ לֹד
בְּשָׁלֹם וַיָּקָם וַיִּלָּךְ בְּקִבְרוֹ :

10 וַיִּשְׁלַח אֲבִישָׁלוֹם מְרַגְלִים בְּכַל-שְׁבָטֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּשַׁע-עֲבַדְתֶּם אֶת-קוֹל הַשָּׂפָר
וַיִּמְדוּם מִלֵּךְ אֲבִישָׁלוֹם בְּקִבְרוֹ :

29 Kai ápisteilen 'Aβessalóm prós 'Iwáβ áποστειλái autón prós tón βασιλεία, καί οὐκ ήθέλησεν ήλθéιν prós autón· καί άπίστευéιν εκ δευτέρου prós autón, καί οὐκ ήθέλησε παραγινέσθαι.

30 Kai eípen 'Aβessalóm prós tous paídaς autou 'Íδετε ή μερς éν άγρῳ του 'Iwáβ éχoméνά μου, καί autῳ íκεí κριθαί, πορεύεσθε καί éμπρósατε autήν éν πυρί· καί éνέπρυσαν οί παídaς 'Aβessalóm tήν μερίδα. Καί παραγίνονται οί δοῦλοι 'Iwáβ prós autón διεπρήχóυτες τά íμάτια autῶν καί eíπον 'Εν-επύρσαν οί δοῦλοι 'Aβessalóm tήν μερίδα éν πυρί.

31 Kai áνίστη 'Iwáβ καί ήλθε prós 'Aβessalóm éis tón oíkon, καί eíπε prós autón 'Íνα τί éνεπύρι-σαν οί παídaς σου tήν μερίδα tήν éμην éν πυρί;

32 Kai eípen 'Aβessalóm prós 'Iwáβ 'Íδοῦ άπί-στειλα prós σέ λέγων 'Ηκε ὧδε καί άποστειλῶ σε prós tón βασιλεία λέγων 'Íνα τί ήλθον εκ Γεδσοῦρ; άγαθόν μοι ήν éíνα íκεí· καί νῦν íδοῦ τὸ πρόσωπον του βασιλέως οὐκ οíδον· éí δέ éστιν éν éμοι άδικία, καί θανάτωσόν με. 33 Kai eíσηλθεν 'Iwáβ prós tón βασιλεία καί άπήγγειλεν autῳ, καί εκάλεσε tόν 'Aβessalóm. Καί eíσηλθε prós tόν βασιλεία καί προσεκύνησεν autῳ, καί éπισεν éπί πρόσωπον autou éπί tήν γήν καί κατá πρόσωπον του βασι-λέως· καί κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς tόν 'Aβessalóm.

ΚΕΦ. ιε'.

1 KAI éγένετο μετá ταῦτα καί íποιησεν éαυτῳ 'Aβessalóm ὅρματα καί íππους καί πενήκοντα άνδρας παρατρέχειν éμπρósθεν autou. 2 Kai ὤρθρισεν 'Aβessalóm καί éστη άνά χείρα tῆς ὁδοῦ tῆς πύλης· καί éγένετο πás άνήρ ὃ éγένετο κρίσις ήλθε prós tόν βασιλεία éis κρίσιν, καί éβόησε prós autón 'Aβessalóm καί éλεγεν autῳ 'Εκ ποίας πόλεως σὺ éí; καί eíπεν 'Εκ μίᾱς φυλῶν 'Ισραήλ ὁ δοῦλός σου. 3 Kai eíπε prós autón ὁ 'Aβessa-λóm 'Íδοῦ οί λόγοι σου άγαθοί καί εὐκοῖοι, καί ὁ άποῶν οὐκ éστι σοι παρá του βασιλέως. 4 Kai eíπεν 'Aβessalóm 'Τίς με καταστήσει κριτήν éν τῷ γῆ, καί éπ' éμὲ éλευσέτω πás άνήρ ὃ éδαν ᾗ άντιλογία καί κρίσις καί δικαιώσω autón; 5 Kai éγένετο éν τῷ éγ-γίζειν άνδρα του προσκυνῆσαι autῳ καί éξέτεινε tήν χείρα autou καί éπελαμβάνετο autou καί κατεφίλησεν autón. 6 Kai íποιησεν 'Aβessalóm κατá τὸ ῥήμα τουτο παντὶ 'Ισραήλ τοίς παραγινόμενοις éis κρίσιν prós tόν βασιλεία, καί íδιοποιεíτο 'Aβessalóm tήν καρδίαν άνδρῶν 'Ισραήλ. 7 Kai éγένετο άπὸ τέλους τεσσαράκοντα éτων καί eíπεν 'Aβessalóm prós tόν πατέρα autou Πορεύεσθαι δὴ καί άποτίσω τὰς εὐχάς μου ὡς ηὐξάμην τῷ Κυρίῳ éν Χεβρών· 8 'Οτι εὐχάτο ηὐξάτο ὁ δοῦλός σου éν τῷ οίκείν με éν Γεδσοῦρ éν Συρίᾳ λέγων 'Εάν éπιστρέφων éπιστρέψῃ με Κύριος éis 'Ιερουσαλήμ, καί λατρεύσω τῷ Κυρίῳ. 9 Kai eíπεν autῳ ὁ βασιλεὺς Βάδιζε éis εἰρήνην· καί άναστás έπορεύθῃ éis Χεβρών. 10 Kai άπέστειλεν 'Aβessalóm κατασκόπους éν πάσαις φυλαίς 'Ισραήλ λέγων 'Εν τῷ άκούσαι ἡμáς tήν φωνήν tῆς κερατίνης καί íρείτε Βεβασίλευσε· βασιλεὺς 'Aβessalóm éν Χεβρών.

29 Misit itaque ad Joab, ut mitteret eum ad regem: qui noluit venire ad eum. Cumque secundo misisset, et ille noluisset venire ad eum, 30 Dixit servis suis: Scitis agrum Joab juxta agrum meum, habentem messem hordei: ite igitur, et succendite eum igni. Succenderunt ergo servi Absalom segetem igni. Et venientes servi Joab, scissis vestibus suis, dixerunt: Succenderunt servi Absalom partem agri igni. 31 Surrexitque Joab, et venit ad Absalom in domum ejus, et dixit: Quare succenderunt servi tui segetem meam igni? 32 Et respondit Absalom ad Joab: Misi ad te obsecrans ut venires ad me, et mitterem te ad regem, et diceres ei: Quare veni de Gessur? melius mihi erat ibi esse: obsecro ergo ut videam faciem regis: quod si memor est iniquitatis meae, interficiat me. 33 Ingressus itaque Joab ad regem, nuntiavit ei omnia: vocatusque est Absalom, et intravit ad regem, et adoravit super faciem terrae coram eo: osculatusque est rex Absalom.

CAPUT XV.

1 IGITUR post haec fecit sibi Absalom currus, et equites, et quinquaginta viros qui praese-derent eum. 2 Et mane consurgens Absalom, stabat juxta introitum portae, et omnem virum, qui habebat negotium ut veniret ad regis judicium, vocabat Absalom ad se, et dicebat: De qua civitate es tu? Qui respondens aiebat: Ex una tribu Israel ego sum servus tuus. 3 Respondebatque ei Absalom: Videntur mihi sermones tui boni et justii. Sed non est qui te audiat constitutus a rege. Dicebatque Absalom: 4 Quis me constituat judicem super terram, ut ad me veniant omnes qui habent negotium, et juste judicem? 5 Sed et cum accederet ad eum homo ut salutaret illum, extendeat manum suam, et apprehen- dens, osculabatur eum. 6 Faciebatque hoc omni Israel venienti ad judicium, ut audiretur a rege, et solicitabat corda virorum Israel. 7 Post quadraginta autem annos, dixit Absalom ad regem David: Vadam, et reddam vota mea quae vovi Domino in Hebron. 8 Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syriae, dicens: Si reduxerit me Dominus in Jerusalem, sacrificabo Domino. 9 Dixitque ei rex David: Vade in pace. Et surrexit, et abiit in Hebron. 10 Misit autem Absalom exploratores in universas tribus Israel, dicens: Statim ut audieritis clangorem buccinae, dicite: Regnavit Absalom in Hebron.

שמואל ב טו

11 ואת־אֲבִשְׁלוֹם הָלַכְוּ בְּמִתְרֵם אִישׁ
 מִירוּשָׁלַם קָרְאִים וְהָלָכִים לְהִסָּם וְלֹא
 יָדָעוּ כִּלְדָּרָה : 12 וַיִּשְׁלַח אֲבִשְׁלוֹם אֶת־
 אֲחִיתָפֶל הַחֵילִי יוֹעַץ דָּוִד מִצִּירָה בְּמִלֹּחַ
 בְּזָבְחוֹ אֶת־הַזִּבְחִים וַיְהִי הַקֹּשֶׁל אֲמִץ
 וְהָעָם הוֹלֵךְ וְרָב אֶת־אֲבִשְׁלוֹם : 13 וַיָּבֹא
 הַמֶּלֶךְ אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִנֵּה לְבִיאִישׁ
 שָׂרָאֵל אֶחָד אֲבִשְׁלוֹם : 14 וַיֹּאמֶר דָּוִד
 לְכֹל־עַבְדָּיו וְאִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם קָמֹה
 וּבִגְדִיחָה עַי לֹא־הִתְיַחֵלְנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי
 אֲבִשְׁלוֹם מִחֲרִי לָלֶכֶת פְּרוּיָמֶתֶר וְחַשְׁמוֹנִי
 וְחַדְיָה עֲלֵינוּ אֶת־הַקֶּלֶחַ וְהַקֶּה הַצִּיר
 לִפְרִיחָרָב : 15 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵּי־הַמֶּלֶךְ אֶל־
 הַמֶּלֶךְ כָּל־אִשְׂרָיִכְתֶּךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
 הַגָּד עַבְדֶּיךָ : 16 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־בֵּיתוֹ
 בְּרִגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֶת־עֶשֶׂר נָשִׁים
 פְּלִגְשִׁים לִשְׁמֹר הַקִּיָּה : 17 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ
 וְכָל־הָעָם בְּרִגְלָיו וַיַּעֲמִדוּ בֵּית הַמִּדְבָּרָה :
 18 וְכָל־עַבְדָּיו עֲבָדִים עֲלֵיהֶוּ וְכָל־הַגִּבּוֹרִי
 וְכָל־הַפְּלִחִי וְכָל־הַגִּבּוֹרִים שְׁש־מֵאוֹת אִישׁ
 וְאִשְׂרָאֵל בְּרִגְלָו מִצֹּחַ עֲבָדִים עֲלֵי־פָנָי
 הַמֶּלֶךְ : 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֶמְנִי הַגִּבּוֹרִי
 לִפְדֹּה הַמֶּלֶךְ בַּסִּמְכָה אֶתְּנֶה שָׂבִי וְשָׁב
 עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְרִי אֶתְּךָ וְנִסְגְּלָה אֶתְּךָ
 לְמִדְבָּרָה : 20 תִּמְכֹּל וּבֹאֲךָ וְהָיִים אֶקְרָצֶה
 עִמָּנִי לָלֶכֶת וְאֶנִּי הוֹלֵךְ עַל־אִשְׂרָאֵל
 הוֹלֵךְ שָׂבִי וְהַשָּׁב אֶת־אֶמְנִי עִמָּךְ חֶסֶד
 וְאֶמֶת : 21 וַיַּעַן אֶמְנִי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
 חֲרִי־יְהוָה וְחַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם
 בַּמִּקְוִים אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁם וְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
 אִם־לְמִנְחָה אִם־לְחַיִּים כִּי־שָׁם יִהְיֶה עַבְדֶּךָ :
 22 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֶמְנִי לֵךְ וְעַבֵּר וַיַּעֲבֵר
 אֶמְנִי הַגִּבּוֹרִי וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַפָּחַח אֲשֶׁר
 אִתּוֹ : 23 וְכָל־הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל
 וְכָל־הָעָם עֲבָדִים וְהַמֶּלֶךְ עָבַר בְּגִבְחַל
 מִדָּוִד וְכָל־הָעָם עֲבָדִים עֲלֵי־פָנָי הָרָחֵק
 אֶת־הַמִּדְבָּרָה : 24 וְהַגִּדָּה בַּסִּדְרוֹת וְכָל־
 הַקְּלָיִים אֵתְּךָ לְשֹׂאִים אֶת־אֲרֹן בְּקִירַת
 הַמַּלְלִים וַיִּזְקְקוּ אֶת־אֲרֹן הַמַּלְלִים וַיַּעַל
 אֶבְיָתָר עֹדֶתָם עֲלֵיהֶם לַעֲבֹד מִדְבָּרָה :
 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְדָוִד הַשָּׁב אֶת־
 אֲרֹן הַמַּלְלִים הַצִּיר אִם־אֶמְכָּרָה חַי וְעֵצִי
 יִהְיֶה וְחַשְׁבִּנִּי וְהַרְאֵנִי אֵתְּךָ וְאֶת־קִרְיָה :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Η. α.

11 Καὶ μετὰ Ἀβессαλὼμ ἰπορευθήσαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλὼμ κλητοί· καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότῃ αὐτῶν καὶ οἰκὲς ἔγνωσαν πᾶν ῥήμα. 12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβессαλὼμ τῷ Ἀχιτόφελ τῷ Θεκωνί σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλά ἐν τῇ θυσίᾳ ἐν αὐτῶν· καὶ ἔγένετο σύστηριμα ἰσχυρὸν, καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολλὸς μετὰ Ἀβессαλὼμ. 13 Καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ λέγων Ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὅτις· Ἀβессαλὼμ. 14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς πασὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ· Ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβессαλὼμ· ταχύνατε τοῦ πορευθῆναι ἵνα μὴ ταχύνη καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας. 15 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλεῦς πρὸς τὸν βασιλεῖα Κατὰ πάντα ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ οἱ παῖδες σου. 16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ ἀφήκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον. 17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ, καὶ ἴστησαν ἐν οἰκῇ τῷ μακράν. 18 Καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ, καὶ ἴστησαν ἐπὶ τῆς ἐλίας ἐν τῇ ἔρημῳ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ καὶ πάντες οἱ μικροὶ ἐξακόσιοι ἄνδρες, καὶ παρῆσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Σδαθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ καὶ πάντες οἱ Γεθαῖοι οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γθθ καὶ πορευόμενοι ἐπὶ πρῶσωπον τοῦ βασιλεῖος. 19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ τὸν Γεθαλον Ἵνα τί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν; ἐπιστρέφει καὶ οἰκεῖ μετὰ τοῦ βασιλεῖος, ὅτι ἔξινος εἰ σὺ καὶ ὅτι μετέψηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου. 20 Εἰ ἔθθεις παραγέγονας, καὶ σήμερον ἐκινήσω σε μεθ' ἡμῶν; καὶ γε μετὰστήσεις τὸν τόπον σου· χθθς ἡ ἐξελυσίς σου, καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὐ ἐάν ἔθθω πορευθῶ· ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεφον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ Κύριος ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. 21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐθὶ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε Ζῇ Κύριος καὶ Ζῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὐ ἐάν θῃ ὁ κύριός μου, καὶ ἐάν εἰς θάνατον καὶ ἐάν εἰς ζωὴν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου. 22 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ Δεῦρο καὶ διάβαινε μετ' ἡμοῦ· καὶ παρῆλθεν Ἐθὶ ὁ Γεθαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ. 23 Καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλεισε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάρρῳ τῶν κείρων, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρουν Κείρων· καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρῶσωπον ἁδὸν τὴν ἔρημον. 24 Καὶ ἰδοὺ καὶ γε Σαδὼκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν διαθέκης Κυρίου ἀπὸ Βαιθάβ, καὶ ἴστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀνέβη Ἀβιάθαρ ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθὲν ἐκ τῆς πόλεως. 25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὼκ Ἀπόστρεφον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν· ἐάν εὑρῃ χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπιστρέψῃ με καὶ δείξει μοι αὐτήν καὶ τὴν ἐνπρέπειαν αὐτῆς

II. SAMUELIS, XV.

11 Porro cum Absalom ierunt ducenti viri de Jerusalem vocati, euntes simplici corde, et causam penitus ignorantes. 12 Accersivit quoque Absalom Achitophel Gilonitem consiliarium David, de civitate sua Gilo. Cumque immolaret victimas, facta est conjuratio valida, populusque concurrens angebatur cum Absalom. 13 Venit igitur nuntius ad David, dicens: Toto corde universus Israel sequitur Absalom. 14 Et ait David servis suis, qui erant eum eo in Jerusalem: Surgite, fugiamus: neque enim erit nobis effugium a facie Absalom: festinate egredi, ne forte veniens occupet nos, et impellat super nos ruinam, et percutiat civitatem in ore gladii. 15 Dixeruntque servi regis ad eum: Omnia quæcumque præceperit dominus noster rex, libenter exequemur servi tui. 16 Egressus est ergo rex, et universa domus ejus, pedibus suis: et dereliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum. 17 Egressusque rex et omnis Israel pedibus suis, stetit procul a domo: 18 Et universi servi ejus ambulant juxta eum, et legiones Cerethi et Phleti, et omnes Gethrei, pugnatores validi, sexcenti viri, qui secuti eum fuerant de Geth pedites, præcedebant regem. 19 Dixit autem rex ad Ethai Gethæum: Cur venis nobiscum? revertere, et habita cum rege, quia peregrinus es, et egressus es de loco tuo. 20 Heri venisti, et hodie compelleris nobiscum egredi? Ego autem vadam quo iturus sum: revertere, et reduc tecum fratres tuos, et Dominus faciet tecum misericordiam et veritatem, quia ostendisti gratiam et fidem. 21 Et respondit Ethai regi, dicens: Vivit Dominus, et vivit dominus meus rex: quoniam in quocumque loco fueris domine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. 22 Et ait David Ethai: Veni, et transi. Et transivit Ethai Gethæus, et omnes viri qui cum eo erant, et reliqua multitudo. 23 Omnesque flebant voce magna, et universus populus transibat: rex quoque transgrediebatur torrentem Cedron, et cunctus populus incedebat contra viam, quæ respicit ad desertum. 24 Venit autem et Sadoc sacerdos, et universi Levitæ cum eo, portantes arcam fœderis Dei, et deposuerunt arcam Dei: et ascendit Abiathar, donec expletus esset omnis populus, qui egressus fuerat de civitate. 25 Et dixit rex ad Sadoc: Reporta arcam Dei in urbem: si invenero gratiam in oculis Domini, reducet me, et ostendet mihi eam, et tabernaculum suum.

שמואל ב טו טז

26 ואם כֹּה יאמר לא הקצתי לך הנָּחִי
נעשה-לִּי בְּאִשֶּׁר טוֹב בְּעֵינָי:
27 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-צִדּוֹן הַכֹּהֵן הַרְחֹק
אֶתָּה שָׂבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאַחֲמִיעַץ בְּנִי
וַיְהִינֶהוּ בְּיָדָהּ וְשָׁנָה בְּגִיבָם אֶתְכֶם:
28 רֹאֵה אֲנִי מִתְמַחֵמֶה בְּעִבְרוֹת הַמִּדְבָּר
עַד-קֵוָא דָּבָר מֵעַמְכֶם לְהַגִּיד לִי: 29 וַיָּשָׁב
צִדּוֹן וַאֲבִיתָר אֶת-אָרְוֹן הַמַּלְאָכִים וַיְרֻשְׁלָם
וַיֵּשְׁבֵי שָׁם: 30 וַיָּרֶד עֲלָהּ בְּמַעְלָה
הַנִּזְתִּים עֲלָהּ וַיְבֹכֶה וַיֵּאמֶר לוֹ חֲפָזִי
וְהָיָה חֲזָלָהּ וְהָיָה וְכִלְיָהּ אֲשֶׁר-אֶתָּה חָפֵז
אִישׁ רָאשׁוֹ וְצִלִּי עָלָהּ וַיְבֹכֶה: 31 וַיְהִי
הַיָּד לֵאמֹר אַחִיתֹפֶל בְּקִשְׁרִים עָם-
אֲבִשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סֶכֶל-נָא אֶת-עֲצַת
אַחִיתֹפֶל וַיְהִי: 32 וַיְהִי דָוִד כָּא עַד
הָרֹאשׁ אֲשֶׁר-יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לַמַּלְאָכִים וַיִּהְיֶה
לְקִרְאוֹ חֲשִׁי הָאָרֶץ קָרָע בְּמִתְלֹו
וַיִּדְבַּק עַל-רֹאשׁוֹ: 33 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם
עָבַרְתָּ אִתִּי וַיְהִי עָלַי לְמַשָּׂא: 34 וְאִם-
הָעִיר תָּשׁוּב וְאָמַרְתָּ לְאֲבִשָׁלוֹם עָבָדְךָ
אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֶתָּה עָבֵד אֲבִי וְאֲנִי מֵאָז
וַעֲתָה וְאֲנִי עָבָדְךָ וְהַפְרַתָּה לִי אֶת עֲצַת
אַחִיתֹפֶל: 35 וַיִּחְלֹא עֲפֹה שָׁם צִדּוֹן
וַאֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים וַיִּזְחַז בְּלִי-חֶדְבָּל אֲשֶׁר
תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּבְּרִיד לְצִדּוֹן
וַיִּלְאֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים: 36 הַגֹּהֲשִׁים עִמָּם
שָׁנָה בְּגִיבָם אֶחָיִמֶעֶץ לְצִדּוֹן וַיְהִינֶהוּ
לְאֲבִיתָר וַיִּשְׁלַחֲתָם בְּדָם אֱלִי בֶלְדָּדָר
אֲשֶׁר תִּשְׁמָע: 37 וַיָּבֹא חֲשִׁי רֹעֵה דָוִד
הָעִיר וְאֲבִשָׁלוֹם יָבֹא וַיְרֻשְׁלָם:

פרשה טז:

1 וַיְהִי דָבָר מֵעַם מִתְלֹאשׁ וַיִּהְיֶה
צִיבָא גַּעַר מִפִּיבֹסֶת לְקִרְאָתוֹ וַיִּצְמַד
חֲמִיִּם חֲבָשִׁים וַעֲלִיחִם מֵאִתָּם לָחֶם
וְחָמָא צִמְחִים וְחָמָא חֲרָץ וְגַבֵּל וְגו':
2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-צִיבָא מִתְלֹאשׁ לָהּ
וַיֹּאמֶר צִיבָא חֲמִיִּים לְבִית-הַמֶּלֶךְ
לְרִעַב וְלִסְלַחֲתָם וְלִמְנוֹץ לְאֲכֹל הַנֶּעְרִים
וְלִנְחֹל לְשִׁתּוֹת הַנִּיָּעָה בַּמִּדְבָּר: 3 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ וְאִיךָ בְּרַחֲמֶיךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-
הַמֶּלֶךְ חֲגֹל יֹשֵׁב בְּיִרְוִשָׁלַם כִּי אֵמֶר הָיוּ
וַיִּשְׁבֵּי לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלַכְתָּא אֲבִי:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. ιε', ις'.

26 Καὶ ἰὰν εἴπῃ οὕτως Οὐκ ἠθέληκα ἐν σοί, ἰδοὺ
ἐγὼ εἰμι, ποιέτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ. 27 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεὶ
Ἴδετε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ
'Αχιμάας ὁ υἱὸς σου καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς 'Αβιάθαρ
οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν. 28 Ἴδετε, ἐγὼ εἰμι
στρατεύομαι ἐν 'Αραβῶθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἰλθεῖν
ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαι μοι. 29 Καὶ
ἀπέρστρεψε Σαδὼκ καὶ 'Αβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ
θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ. 30 Καὶ
Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἑλαιῶν
ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἱπικεκα-
λυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος. καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ
κλαίοντες. 31 Καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ λέγοντες Καὶ
'Αχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ 'Αβισσαλὼμ·
καὶ εἶπε Δαυὶδ Διασκεδάσον δὴ τὴν βουλὴν
'Αχιτόφελ, Κύριε ὁ θεός μου. 32 Καὶ ἦν Δαυὶδ
ἐρχόμενος ἕως τοῦ 'Ρῶς, οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ
θεῷ. καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσί ὁ ἀρχι-
επαῖρος Δαυὶδ, διεβήκῃς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. 33 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ
'Εάν μὲν διαβῶς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς
βάσταγμα. 34 Καὶ ἰὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν,
καὶ ἱρεῖς τῷ 'Αβισσαλὼμ Διελήλυθαι οἱ ἀδελφοί
σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθί μου διελήλυθεν ὁ
πατήρ σου. καὶ νῦν παῖς σου εἰμι, βασιλεῦ, ἑσὺν με
ζῆσαι. πᾶς τοῦ πατρός σου ἦμην τότε καὶ ἀρτίως,
καὶ νῦν ἐγὼ δούλος σός. καὶ διασκεδάσεις μοι
τὴν βουλὴν 'Αχιτόφελ. 35 Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ
σοῦ Σαδὼκ καὶ 'Αβιάθαρ οἱ ἱερεῖς. καὶ ἔσται πᾶν
ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ
ἀπαγγέλῃς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ 'Αβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν.
36 Ἴδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, 'Αχιμάας
υἱὸς τῷ Σαδὼκ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ 'Αβιάθαρ·
καὶ ἀποστελεῖτε ἐκ χειρὸς αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα
ὃ ἐὰν ἀκούσῃτε. 37 Καὶ εἰσῆλθε Χουσί ὁ ἐπαῖρος
Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ 'Αβισσαλὼμ ἄρτι εἰσεπο-
ρεύετο εἰς Ἱερουσαλὴμ.

ΚΕΦ. ις.

1 ΚΑΙ Δαυὶδ παρήλθε βραχύ τι ἀπὸ τῆς 'Ρῶς,
καὶ ἰδοὺ Σιβὰ τὸ παιδάριον Μιφιβοσθὲ εἰς ἀπαντὴν
αὐτοῦ, καὶ ζεύγος ὄνων ἐπισεαγμένων, καὶ ἐπ'
αὐτοῖς διακύσσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ
ἑκατὸν φοίνικες καὶ νίβελ οἶνου. 2 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Σιβὰ Τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε
Σιβὰ Τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ
ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς
βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς
ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3 Καὶ εἶπεν ὁ βα-
σιλεὺς Καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ
εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλῆα Ἴδοὺ κάθηται ἐν
'Ιερουσαλὴμ, ὅτι εἶπε Σήμερον ἐπιστρέψουσιν μοι
οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.

II. SAMUELIS, XV. XVI.

26 Si autem dixerit mihi: Non places: præsto
sum, faciat quod bonum est coram se. 27 Et
dixit rex ad Sadoc sacerdotem: O videns,
revertere in civitatem in pace: et Achimaas
filius tuus, et Jonathas filius Abiathar, duo filii
vestri, sint vobiscum. 28 Ecce ego abscondar
in campestribus deserti, donec veniat sermo
a vobis indicans mihi. 29 Reportaverunt ergo
Sadoc et Abiathar arcam Dei in Jerusalem:
et manserunt ibi. 30 Porro David ascendebat
clivum Olivarum, scandens et flens, nudis
pedibus incedens, et operto capite: sed et
omnis populus, qui erat cum eo, operto capite,
ascendebat plorans. 31 Nuntiatum est autem
David quod et Achitophel esset in conjuratione
cum Absalom, dixitque David: infatua, queso,
Domine, consilium Achitophel. 32 Cumque
ascenderet David summitatem montis, in quo
adoraturus erat Dominum, ecce occurrit ei
Chusai Arachites, scissa veste, et terra pleno
capite. 33 Et dixit ei David: Si veneris
mecum, eris mihi oneri: 34 Si autem in
civitatem revertaris, et dixeris Absalom:
Servus tuus sum, rex, sicut fui servus patris
tui, sic ero servus tuus: dissipabis consilium
Achitophel. 35 Habes autem tecum Sadoc
et Abiathar sacerdotes: et omne verbum
quodcumque audieris de domo regis, indicabis
Sadoc et Abiathar sacerdotibus. 36 Sunt
autem cum eis duo filii eorum, Achimaas filius
Sadoc, et Jonathas filius Abiathar: et mittetis
per eos ad me omne verbum quod audieritis.
37 Veniente ergo Chusai amico David in
civitatem, Absalom quoque ingressus est
Jerusalem.

CAPUT XVI

1 CUMQUE David transisset paululum montis
verticem, apparuit Siba puer Miphiboseth in
occursum ejus, cum duobus asinis, qui onerati
erant ducentis panibus, et centum alligaturis
uvæ passæ, et centum massis palatharum, et
ut্রে vini. 2 Et dixit rex Sibæ: Quid sibi
volunt hæc? Responditque Siba: Asini,
domesticis regis ut sodcant: panes et palathæ,
ad vescendum pueris tuis: vinum autem, ut
bibat si quis defecerit in deserto. 3 Et ait rex:
Ubi est filius domini tui? Responditque Siba
regi: Remansit in Jerusalem, dicens: Hodie
restituēt mihi domus Israel regnum patris mei.

4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִיָּבָה הֲנָה לְךָ כָּל אֲשֶׁר
לְמִפְּקֵי־יָדָי וַיֹּאמֶר צִיָּבָה הַשְׁתַּחֲוִיִּיתִי אֲמָצָא
הָיוּ בְּצִיָּבָה אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ : 5 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
דָּוִד עַד-בְּהוּרִים וַהֲנָה מִשְׁם אִישׁ יוֹצֵא
מִמִּשְׁפַּחַת בִּית-שָׁאֻל וְשֵׁמוֹ שִׁמְעִי בֶרֶךְ
יִצְחָק וְצֹא וּמַקְלֵל : 6 וַיִּסְקֹל בְּאֲבָנִים אֶת-
דָּוִד וְאֶת-קֵל-עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ דָּגָד וְקִלְהָדָב
וְקֹל-הַגִּבּוֹרִים מִיָּמֵינוּ וּמִשְׁמָלָיו : 7 וְכֹדֶד
אֲמָר שִׁמְעִי בְּהַלְלֵנוּ אָמֵן אִישׁ חַדְמִים
וְאִישׁ הַבִּלְעָל : 8 חֲשִׁיבִי עָלֶיךָ יְהוָה
כָּל יָדְמִי בִּית-שָׁאֻל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ תַּחְתָּיו
וַהֲנָה יְהוָה אֶת-הַמֶּלֶכָּה בְּרַח אֲבִישָׁלוֹם
בְּגָדָה וַהֲנָה בְּרַעְיוֹתָ כִּי אִישׁ דָּמִים אָתָּה :
9 וַיֹּאמֶר אֲבִישָׁי בֶרֶךְ-רִיבָה אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
יִחְלָל הַגִּבּוֹר הַזֶּה הַמֶּלֶךְ הַזֶּה אֶת-אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ
אֲעִבְדֶּנּוּ וְאֶסְקֶדָה אֶת-רֵאשִׁיו : 10 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מַחְלִי וְלָקֶם בְּגַד צִיָּבָה כִּי יִחְלָל
וְכִי יִהְיֶה אֲמָר לוֹ יִחְלָל אֶת-דָּוִד וּמִי
יֹאמֶר מָדוּעַ עֲשִׂיתָ כֵּן : 11 וַיֹּאמֶר דָּגָד
אֶל-אֲבִישָׁי וְאֶל-קֵל-עֲבָדָיו הֲנָה בְּגַד אֲשֶׁר
יִצְחָק מִמִּשְׁפַּחַת בִּית-שָׁאֻל אֲתִיבֶנְכֶם וְאֵם כִּרְעָמָה
בְּרַעְיוֹנֵינוּ הֲנָה לוֹ וַיִּחְלָל בִּרְעָמָה לוֹ
יְהוָה : 12 אֵילִי יִרְאָה יְהוָה בְּצִוְיִי וְחֲשִׁיב
יְהוָה לִי מִזִּכָּה תַּחַת הַלְלָתִי הַיּוֹם הַזֶּה :
13 וַיִּהְיֶה דָּגָד וְאֲשִׁירֵי בְּגָדָה
וְשִׁמְעִי חָלְפוּ בְּצֹלַע הָהָר לְעִמְרֹנוֹ הַלֹּחֶף
וַיִּחְלָל וַיִּסְקֹל בְּאֲבָנִים לְעִמְרֹנוֹ וְעַפְרָה
בְּדָדָה : 14 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְקִלְהָדָב
וְאֲשִׁירֵאֶתָּה עֵיפִים וַיִּקְשָׁשׁ שָׁם : 15 וְאֲבִישָׁלוֹם
וְקִלְהָדָב אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאָה וַיִּשְׁאָלֻם
וַיַּחֲתִילֻם אֶתָּה : 16 וַיְהִי כְּאֲשֶׁר-בָּא חֲוָשִׁי
הָאֲרָכִי רָעָה דָּוִד אֶל-אֲבִישָׁלוֹם וַיֹּאמְרוּ
חֲוָשִׁי אֶל-אֲבִישָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי
הַמֶּלֶךְ : 17 וַיֹּאמֶר אֲבִישָׁלוֹם אֶל-חֲוָשִׁי וְהָ
חֲסִדָּה אֶת-רִעְיָה לְמַח לֹא-תִלְכֶם אֶת-
רִעְיָה : 18 וַיֹּאמֶר חֲוָשִׁי אֶל-אֲבִישָׁלוֹם לֵאמֹר
כִּי אֲשֶׁר בָּרַח יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְקִלְ-
אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא אֶחָדָה וְאֶתָּה אָשָׁב :
19 וְהַשְׁבִּיתָ לְמִי אֲנִי אֲעֲבֹד הַלֹּא לְפָנַי
בְּנִי כְּאֲשֶׁר עָבַדְתִּי לְפָנַי אֲבִיָּה כֵּן אֶחָדָה
לְפָנֶיךָ : 20 וַיֹּאמֶר אֲבִישָׁלוֹם אֶל-
אֶחָדָה קָבוּ לָכֶם עֵצָה מִדְּבַעֲשֵׁי :

4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβᾶ Ἰδοὺ σοὶ
πάντα ὅσα ἰστί Μεμφίβοσθί· καὶ εἶπε Σιβᾶ
προσκυνήσας Εὐροίμῃ χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
κύριέ μου βασιλεῦ. 5 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ ἕως Βασιρίμ· καὶ ἰδοὺ ἐκείθεν ἀνὴρ ἐξ-
επορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαούλ, καὶ ὄνομα
αὐτῷ Σεμεὶ υἱὸς Γηρά· ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος
καὶ καταρώμενος. 6 Καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν
Δαυὶδ καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως
Δαυὶδ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ
ἐκ δεξιῶν καὶ ἐκ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως. 7 Καὶ
οὕτως εἶλεγε Σεμεὶ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτόν· Ἐξέλθε
ἐξέλθε, ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος. 8 Ἐπί-
στρεψεν ἐπὶ σε Κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου
Σαούλ, ὅτι ἐβασίλευσας, ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε
Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβессαλὼμ τοῦ
υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ
αἱμάτων σὺ. 9 Καὶ εἶπεν Ἀβессά υἱὸς Σαρουίας
πρὸς τὸν βασιλέα Ἰνα τί καταρᾶται ὁ κύων ὁ
τεθνηκώς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;
διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφεῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 10
Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ
Σαρουίας; καὶ ἀφετε αὐτὸν καὶ οὕτως καταράσθω,
ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυὶδ, καὶ
τίς ἐρεῖ Ὡς τί ποίησας οὕτως; 11 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Ἀβессά καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας
αὐτοῦ Ἰδοὺ ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας
μου ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱός
τοῦ Ἰεμινί· ἀφετε αὐτόν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν
αὐτῷ Κύριος. 12 Εἰ πως ἴδοι Κύριος ἐν τῇ
ταπεινώσει μου, καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ
τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. 13 Καὶ
ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ
ὁδῷ· καὶ Σεμεὶ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους
ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρώμενος καὶ
λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῦ
πάσων. 14 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ
λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκλελυμένοι, καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ. 15
Καὶ Ἀβессαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰσῆλθον
εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ. 16 Καὶ
ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσί ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ
πρὸς Ἀβессαλὼμ, καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβессα-
λὼμ Ζήτησέ το βασιλεῦς. 17 Καὶ εἶπεν Ἀβессαλὼμ
πρὸς Χουσί Τοῦτο τὸ ἑλός σου μετὰ τοῦ ἑταίρου
σου; Ἰνα τί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἑταίρου σου;
18 Καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβессαλὼμ Οὐχί, ἀλλὰ
κατόπισθεν οὐ ἐξελίξατο Κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος
καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετὰ
αὐτοῦ καθήσομαι. 19 Καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ
δουλεύσω, οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ
ἰδοὺ εἰσα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς σου, οὕτως ἔσομαι
ἐνώπιον σου. 20 Καὶ εἶπεν Ἀβессαλὼμ πρὸς
Ἀχιτόφελ Φέρετε λαοὺς βουλὴν τί ποιήσωμεν;

4 Et ait rex Sibæ: Tua sint omnia quæ
fuerunt Miphiboseth. Dixitque Sibæ: Oro ut
inveniam gratiam coram te, domine mi rex.
5 Venit ergo rex David usque Bahurim: et
ecce egrediebatur inde vir de cognatione
domus Saul, nomine Semei, filius Gera,
proceedebatque egrediens, et maledicebat,
6 Mittebatque lapides contra David, et contra
universos servos regis David: omnis autem
populus, et universi bellatores, a dextro et a
sinistro latere regis incedebant. 7 Ita autem
loquebatur Semei cum malediceret regi:
Egredere, egredere vir sanguinum, et vir
Belial. 8 Reddidit tibi Dominus universum
sanguinem domus Saul: quoniam invasisti
regnum pro eo, et dedit Dominus regnum in
manu Absalom filii tui: et ecce premunt te
mala tua, quoniam vir sanguinum es. 9 Dixit
autem Abisai filius Sarviæ regi: Quare
maledicit canis hic mortuus domino meo regi?
vadam, et amputabo caput ejus. 10 Et ait
rex: Quid mihi et vobis est filii Sarviæ?
dimittite eum, ut maledicat: Dominus enim
præcepit ei ut malediceret David: et quis est
qui audeat dicere, quare sic fecerit? 11 Et
ait rex Abisai, et universis servis suis: Ecce
filius meus, qui egressus est de utero meo,
querit animam meam: quanto magis nunc
filius Jemini? dimittite eum, ut maledicat
juxta præceptum Domini: 12 Si forte respiciat
Dominus afflictionem meam: et reddat mihi
Dominus bonum pro maledictione hac hodierna.
13 Ambulabat itaque David et socii ejus per
viam cum eo. Semei autem, per jugum montis
ex latere, contra illum gradiebatur, maledicens,
et mittens lapides adversum eum, terramque
spargens. 14 Venit itaque rex, et universus
populus cum eo lassus, et refocillati sunt ibi.
15 Absalom autem et omnis populus ejus
ingressi sunt Jerusalem, sed et Achitophel
cum eo. 16 Cum autem venisset Chusai
Arachites amicus David ad Absalom, locutus
est ad eum: Salve rex, salve rex. 17 Ad quem
Absalom, Hæc est, inquit, gratia tua ad
amicum tuum? quare non ivisti cum amico
tuo? 18 Responditque Chusai ad Absalom:
Nequaquam: quia illius ero, quem elegit
Dominus, et omnis hic populus, et universus
Israel, et cum eo manebo. 19 Sed ut et hoc
inferam, cui ego serviturus sum? nonne filio
regis? sicut parui patri tuo, ita parebo
et tibi. 20 Dixit autem Absalom ad Achi-
tophel: Inite consilium quid agere debeamus.

21 וַיֹּאמֶר אַחִיתוֹפֶל אֶל־אַבְשָׁלוֹם בּוֹא אֶל־פַּלְגֵי אֲבִיךָ אֲשֶׁר חָנָה לְשָׁמֹר הַבָּתָּה וְשָׁמַע כְּלִי־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְּאֲשָׁתָה אֶת־אֲבִיךָ וְחִזְקוּ יָדֶיךָ בְּלִבְאֶשֶׁר אֶתָּה: 22 וַיָּבֹאוּ לְאַבְשָׁלוֹם הָאֵהָל עַל־הַגֶּגֶז וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פַּלְגֵי אֲבִיו לַעֲיֹן כְּלִי־יִשְׂרָאֵל: 23 וַעֲצָה אַחִיתוֹפֶל אֲשֶׁר יַעַץ בְּיָמָיו הָיָה כֹּהֵם כֹּהֵם יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר הָאֵלֹהִים: 24 כִּי־עָצָה אַחִיתוֹפֶל גַּם־לְדָוִד לֵאמֹר:

פרשה יז:

1 וַיֹּאמֶר אַחִיתוֹפֶל אֶל־אַבְשָׁלוֹם אֲבָנֶיךָ כֹּהֵם כֹּהֵם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָנָה לְשָׁמֹר הַבָּתָּה וְשָׁמַע כְּלִי־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְּאֲשָׁתָה אֶת־אֲבִיךָ וְחִזְקוּ יָדֶיךָ בְּלִבְאֶשֶׁר אֶתָּה: 2 וַיָּבֹאוּ לְאַבְשָׁלוֹם הָאֵהָל עַל־הַגֶּגֶז וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פַּלְגֵי אֲבִיו לַעֲיֹן כְּלִי־יִשְׂרָאֵל: 3 וַעֲצָה אַחִיתוֹפֶל אֲשֶׁר יַעַץ בְּיָמָיו הָיָה כֹּהֵם כֹּהֵם יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר הָאֵלֹהִים: 4 כִּי־עָצָה אַחִיתוֹפֶל גַּם־לְדָוִד לֵאמֹר: 5 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם הָיָה כֹּהֵם כֹּהֵם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָנָה לְשָׁמֹר הַבָּתָּה וְשָׁמַע כְּלִי־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְּאֲשָׁתָה אֶת־אֲבִיךָ וְחִזְקוּ יָדֶיךָ בְּלִבְאֶשֶׁר אֶתָּה: 6 וַיָּבֹאוּ לְאַבְשָׁלוֹם הָאֵהָל עַל־הַגֶּגֶז וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פַּלְגֵי אֲבִיו לַעֲיֹן כְּלִי־יִשְׂרָאֵל: 7 וַעֲצָה אַחִיתוֹפֶל אֲשֶׁר יַעַץ בְּיָמָיו הָיָה כֹּהֵם כֹּהֵם יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר הָאֵלֹהִים: 8 כִּי־עָצָה אַחִיתוֹפֶל גַּם־לְדָוִד לֵאמֹר: 9 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם הָיָה כֹּהֵם כֹּהֵם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָנָה לְשָׁמֹר הַבָּתָּה וְשָׁמַע כְּלִי־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְּאֲשָׁתָה אֶת־אֲבִיךָ וְחִזְקוּ יָדֶיךָ בְּלִבְאֶשֶׁר אֶתָּה: 10 וַיָּבֹאוּ לְאַבְשָׁלוֹם הָאֵהָל עַל־הַגֶּגֶז וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פַּלְגֵי אֲבִיו לַעֲיֹן כְּלִי־יִשְׂרָאֵל: 11 וַעֲצָה אַחִיתוֹפֶל אֲשֶׁר יַעַץ בְּיָמָיו הָיָה כֹּהֵם כֹּהֵם יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר הָאֵלֹהִים: 12 כִּי־עָצָה אַחִיתוֹפֶל גַּם־לְדָוִד לֵאמֹר:

21 Καὶ εἶπεν Ἀχὶτόφελ πρὸς Ἀβессαλὼμ Ἐσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς σου ἃς κατέλιπε φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι κατήσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ. 22 Καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβессαλὼμ ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ εἰσῆλθεν Ἀβессαλὼμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραὴλ. 23 Καὶ ἡ βουλὴ Ἀχὶτόφελ ἦν ἰβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ τις ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ· οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ Ἀχὶτόφελ καὶ γε τῷ Δαυὶδ καὶ γε τῷ Ἀβессαλὼμ.

ΚΕΦ. ΙΖ'.

1 Καὶ εἶπεν Ἀχὶτόφελ πρὸς Ἀβессαλὼμ Ἐπιλέξω δὴ ἑμαιοὺς δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα. 2 Καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλειμμένος χερσὶ, καὶ ἐκστήσω αὐτόν, καὶ φεύξει πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ πατάξω τὸν βασιλεῖα μονώτατον. 3 Καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαόν πρὸς σὲ, ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· πληρὴν ψυχὴν ἄνδρὸς ἐνὸς σὺ ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη. 4 Καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβессαλὼμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ. 5 Καὶ εἶπεν Ἀβессαλὼμ Καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Χουσί τὸν Ἀραχί, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ γε αὐτοῦ. 6 Καὶ εἰσῆλθε Χουσί πρὸς Ἀβессαλὼμ· καὶ εἶπεν Ἀβессαλὼμ πρὸς αὐτόν Λέγων Κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχὶτόφελ· ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μή, σὺ λάλησον. 7 Καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβессαλὼμ Οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλὴ ἣν ἰβουλεύσατο Ἀχὶτόφελ τὸ ἅπαξ τοῦτο. 8 Καὶ εἶπε Χουσί Σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ ὅτι δυνατοὶ εἰσι σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὡς ἄρκος ἡτεκνωμένη ἐν ἀργῇ καὶ ὡς ὅς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστῆς καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν. 9 Ἴδού γάρ αὐτος νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων· καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀκούσῃ ἀκούων καὶ εἴπῃ Ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβессαλὼμ. 10 Καὶ γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδιά καθὼς ἡ καρδιά τοῦ λέοντος τηκομένη τακῆσεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ. 11 Ὅτι οὕτως συμβουλεύουν ἐγὼ συνεβούλευσα· καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σὲ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δάν καὶ ὡς Βηρσαβεί, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πληθός, καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον ἐν μίσῳ αὐτῶν.

21 Et ait Achitophel ad Absalom: Ingredere ad concubinas patris tui, quas dimisit ad custodiendam domum: ut cum audierit omnis Israel quod fœdaveris patrem tuum, roborentur tecum manus eorum. 22 Tedenderunt ergo Absalom tabernaculum in solario, ingressusque est ad concubinas patris sui coram universo Israel. 23 Consilium autem Achitophel, quod dabat in diebus illis, quasi si quis consuleret Deum: sic erat omne consilium Achitophel, et cum esset cum David, et cum esset cum Absalom.

CAPUT XVII.

1 DIXIT ergo Achitophel ad Absalom: Eligam mihi duodecim millia virorum, et consurgens persequar David hac nocte. 2 Et irruens super eum (quippe qui lassus est, et solutis manibus) percutiam eum: cumque fugerit omnis populus qui cum eo est, percutiam regem desolatum. 3 Et reducam universum populum, quomodo unus homo reverti solet: unum enim virum tu quaeris: et omnis populus erit in pace. 4 Placuitque sermo ejus Absalom, et cunctis majoribus natu Israel. 5 Ait autem Absalom: Vocate Chusai Arachitem, et audiamus quid etiam ipse dicat. 6 Cumque venisset Chusai ad Absalom, ait Absalom ad eum: Hujuscemodi sermonem locutus est Achitophel: facere debemus an non? quod das consilium? 7 Et dixit Chusai ad Absalom: Non est bonum consilium, quod dedit Achitophel hac vice. 8 Et rursum intulit Chusai: Tu nosti patrem tuum, et viros qui cum eo sunt, esse fortissimos et amaro animo; veluti si ursa raptis catulis in saltu sæviat: sed et pater tuus vir bellator est, nec morabitur cum populo. 9 Forsitan nunc latitat in foveis, aut in uno, quo voluerit, loco: et cum ceciderit unus quilibet in principio, audiet quicumque audierit, et dicet: Facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom. 10 Et fortissimus quisque, cujus cor est quasi leonis, pavore solvetur: scit enim omnis populus Israel, fortem esse patrem tuum, et robustos omnes qui cum eo sunt. 11 Sed hoc mihi videtur rectum esse consilium: Congregetur ad te universus Israel, a Dan usque Bersabee, quasi arena maris innumerabilis: et tu eris in medio eorum.

12 ובאנו אליו באחת המקומות אשר
נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הפל
על-האדמה ולא-נותר בו ובכל-האנשים
אשר-איתו גם-אחד : 13 ואם-אל-עיר ואם-
והשואו כל-ישראל אל-העיר ההיא
הכלים וסבבו אחו ער-הפל עד
אשר-לא-נמצא שם גם-עוד :

14 ויאמר אבשלום וכל-איש ישאל מזה
עצת חושני הארצי מעצת אחיהפל
ויהיה צוה להם את-עצת
אחיהפל השוזה לבשר הרב ויהיה
אל-אבשלום את-הרעה : 15 ויאמר

חושני אל-עודק ואל-אבנחזל הפחנים
בנאת ובזאת וצץ אחיהפל את-אבשלום
ואת זקני ישראל ובזאת ובזאת יצאתי
אני : 16 ועתה שלחתי מהרה והעידו
לדוד לאמר אל-תלן חלילה בעצבות
המדינה וגם עבד פגעור פריבלע
לפלה וכל-העם אשר איתו : 17 ויהיו
נאחיש צעצעים עמנים בעיר-גל והלקה
השפחה והגדח להם וחס גלכו והעידו
לפלה דגד פני לא ויכלי להראות לבוא
העיר : 18 ויגרא אהם נער ויגד לאבשלום
ויגלכו שגיהם מהרה ובכא אל-בית
איש בבחורים ולו באר פגעור ויגדו
שם : 19 ותקח האשה ותפרש את-המקס
על-פני המאר ותשמה עליו הקרבות ולא
נודע דבר : 20 ויבא עבד אבשלום אל-
האשה הביתה ותאמר אנה אחיש צע
ויהיו ויגלכו ויבא אהם להם האשה עבד
מיכל חמים ויבשו ולא מלא וישבו
ירושלים : 21 ויהי אחרי לכתם ויגלו
מהבאר ויגלו ויגדו לפלה דגד ויאמר
אל-דוד קומ ועבר מהרה את-המים
פריקה וצץ עליכם אחיהפל : 22 ויהם
דוד וכל-העם אשר איתו ויעברו את
הנהר ער-אור המהר עד-אחול לא-נעדר
אשר לא-עבר את-הנהר : 23 ונאחיהפל
ראה פני לא-נעשה צעו ויבשו את
החמור והם וגלה אל-ביתו אל-עירו ויצו
אל-ביתו ויחנק ויבש ויבקר בקבר אביו :

24 ודוד בא מהגתה ואבשלום עבד
את-הנהר ויהי וכל-איש ישאל שמו :

12 Καὶ ἦξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν
εὑρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτὸν
ὡς πίπτει δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα
ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ
καὶ γε ἓνα· 13 Καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν συναχθῇ,
καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην
σχοινία καὶ συροῦμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χεῖμαρρουν,
ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος. 14 Καὶ εἶπεν
'Αβισσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ 'Αγαθὴ ἡ βουλή
Χουσί τοῦ 'Αραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλήν 'Αχιτόφελ·
καὶ Κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλήν τοῦ
'Αχιτόφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος
ἐπὶ 'Αβισσαλὼμ τὰ κακὰ πάντα. 15 Καὶ εἶπε
Χουσί ὁ τοῦ 'Αραχὶ πρὸς Σαδὼκ καὶ 'Αβιάθαρ
τοὺς ἱερεῖς Οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν
'Αχιτόφελ τῷ 'Αβισσαλὼμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
'Ισραὴλ, καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ. 16
Καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγεῖλατε τῷ
Δαυὶδ λέγοντες Μὴ αὐλισθῆς τὴν νύκτα ἐν 'Αραβῶθ
τῆς ἐρήμου, καὶ γε διαβαίνων σπεύσων μὴ ποτε
καταπίσῃ τὸν βασιλεῖα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν
μετ' αὐτοῦ. 17 Καὶ Ἰωνάθαν καὶ 'Αχιμάς εἰστή-
κεισαν ἐν τῇ πηγῇ 'Ρωγὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη
καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ
ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεὶ Δαυίδ, ὅτι οὐκ ἤδυναιτο
ὁρῶνται τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. 18 Καὶ εἶδεν
αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀνήγγειλε τῷ 'Αβισσαλὼμ·
καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως καὶ εἰσῆλθαν εἰς
οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουρίμ, καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν
τῇ αὐλῇ, καὶ κατίβησαν ἐκεῖ. 19 Καὶ ἔλαβεν ἡ
γυνὴ καὶ διετίτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ 'Αραφῶθ, καὶ οὐκ
ἐγνώσθη ῥῆμα. 20 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες 'Αβισσαλὼμ
πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν Ποῦ
'Αχιμάς καὶ Ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ
Παρήλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος· καὶ ἐζήτησαν καὶ
οὐχ εὑραν, καὶ ἀνίστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ. 21
Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέστη-
σαν ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀνήγγειλαν
τῷ βασιλεὶ Δαυίδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυίδ Ἀνάστητε
καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύ-
σατο περὶ ὑμῶν 'Αχιτόφελ. 22 Καὶ ἀνίστη Δαυίδ
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν
'Ιορδάνην ἕως τοῦ φωτός τοῦ πρωῒ, ἕως ἐνὸς οὐκ
ἔλαθεν δὲ οὐ διήλθε τὸν 'Ιορδάνην. 23 Καὶ
'Αχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐα ἐγενήθη ἡ βουλή αὐτοῦ, καὶ
ἐπίσαε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνίστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἀπήγατο καὶ ἀπῆθαν, καὶ
ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 24 Καὶ Δαυὶδ
διήλθεν εἰς Μανათμ, καὶ 'Αβισσαλὼμ διέβη τὸν
'Ιορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.

12 Et irruemus super eum in quocumque loco
inventus fuerit : et operiemus eum, sicut cadere
solet ros super terram : et non relinquemus
de viris qui cum eo sunt, ne unum quidem.
13 Quod si urbem aliquam fuerit ingressus,
circumdabit omnis Israel civitati illi funes, et
trahemus eam in torrentem, ut non reperiatur
ne calculus quidem ex ea. 14 Dixitque
Absalom, et omnes viri Israel : Melius est con-
siliium Chusai Arachitæ, consilio Achitophel :
Domini autem nutu dissipatum est consilium
Achitophel utile, ut induceret Dominus super
Absalom malum. 15 Et ait Chusai Sadoc et
Abiathar sacerdotibus : Hoc et hoc modo
consilium dedit Achitophel Absalom, et
senioribus Israel : et ego tale et tale dedi
consilium. 16 Nunc ergo mittite cito, et
nuntiate David, dicentes : Ne moreris nocte
hac in campestribus deserti, sed absque
dilatione transgredere : ne forte absorbeatur
rex, et omnis populus qui cum eo est.
17 Jonathas autem et Achimaas stabant juxta
fontem Rogel : abiit ancilla, et nuntiavit eis :
et illi profecti sunt, ut referrent ad regem
David nuntium : non enim poterant videri,
aut introire civitatem. 18 Vidit autem eos
quidam puer, et indicavit Absalom : illi vero
concito gradu ingressi sunt domum cujusdam
viri in Bahurim, qui habebat puteum in
vestibulo suo, et descenderunt in eum. 19 Tulit
autem mulier, et expandit velamen super os
putei, quasi siccans ptisanas : et sic latuit res.
20 Cumque venissent servi Absalom in domum,
ad mulierem dixerunt : Ubi est Achimaas et
Jonathas? Et respondit eis mulier : Transierunt
festinanter, gustata paululum aqua. At hi
qui quærebant, cum non reperissent, reversi
sunt in Jerusalem. 21 Cumque abiissent,
ascenderunt illi de puteo, et pergentes nuntia-
verunt regi David, et dixerunt : Surgite, et
transite cito fluvium : quoniam hujusmodi
dedit consilium contra vos Achitophel.
22 Surrexit ergo David, et omnis populus
qui cum eo erat, et transierunt Jordanem,
donec dilucesceret : et ne unus quidem
residuos fuit, qui non transisset fluvium.
23 Porro Achitophel videns quod non
fuisset factum consilium suum, stravit asi-
num suum, surrexitque et abiit in domum
suam et in civitatem suam : et disposita domo
sua, suspendio interiit, et sepultus est in
sepulchro patris sui. 24 David autem
venit in castra, et Absalom transivit
Jordanem, ipse et omnes viri Israel cum eo.

שמואל ב יז יח

25 וְאַחֲרָיו עָמַד אֶבְשָׁלֹם שָׁם אֶבְשָׁלֹם פָּתַח יוֹאָב
עַל־הַצָּבָה וַעֲמָשָׁה בְּרֵאשִׁית וְשֵׁמוֹ יִהְיֶה
הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר־בָּא אֶל־אֲבִיגַיִל בַּת־נִחֲזֵשׁ
אֲחֻת צְרוּיָה אִם יוֹאָב : 26 וַיָּחֹן וַיִּשְׂרָאֵל
וְאֶבְשָׁלֹם אֶרֶץ הַגִּלְעָד : 27 וַיְהִי
כִּבְּרָא דָוִד מִחֲגִמָּה וְשָׁבִי בְּדִנְחָשׁ מִרְעֵת
בְּגֵר־צִמּוֹן וַיִּכְרֶה בְּרֵעֵמָאֵל בֶּלֶא דָּבָר
וַיִּכְרֹזֵלִי הַגִּלְעָדִי מִלְּכִים : 28 מִשְׁעָב וְסִפּוֹת
וַיִּכְרֹזֵלִי יוֹאָב וְחָסִים וְשִׁפְעִים וְחֲמֹחַ וְחֹלִי
וְכֹל נֶעְדָּשִׁים וְחֹלִי : 29 וַיִּבֶשׁ וְחֲמָשָׁה
וַצֵּאֵן וְשִׁפּוֹת בָּבָר הַגִּישׁוֹ לְדָוִד וְלָעָם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ לֶאֱכֹל כִּי אָמְרוּ הָעָם רָעַב
וַעֲרָה וַצֵּאֵן בַּמִּדְבָּר :

פרשה יח :

1 וַיִּפְתָּח דָּוִד אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׁם
עֲלֵיהֶם שְׁבָי אֲלֵפִים וְשָׁבִי מֵאֻרֹת :
2 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־הָעָם הַשְּׁלִישִׁית בְּיַד
יוֹאָב וְהַשְּׁלִישִׁית בְּיַד אֲבִישַׁי בְּרֵעֵי־דָוִד
אֲחֵי יוֹאָב וְהַשְּׁלִישִׁית בְּיַד אֲחֵי הַנָּתָנִי
וַיִּאֱמָר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם וְצֵא
אֲנִי גִבּוֹרִים עִמָּכֶם : 3 וַיִּאֱמָר הָעָם לֹא
הֵצֵאנוּ בְּיָמֵינוּ לְאִישׁוֹמִי אֲלֵינוּ
לֵב וְאִסְמִירָה חֲצִינוּ לְאִישׁוֹמִי אֲלֵינוּ לֵב
כִּי־עָתָה כָּכֵמוֹ עֲשֶׂהָ אֲלֵכֶם וְעָתָה טוֹב
כִּי־הִתְחַלֵּנוּ מִצֵּיר לְעֵזֶר : 4 וַיִּאֱמָר
אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יִטֵּב בְּעֵינֵיכֶם אֲעֲשֶׂה
וַיִּצְמַד הַמֶּלֶךְ אֶל־יָד הַשְּׁעִיר וְכָל־הָעָם
יָצָא לְמָאוֹת וְלָאֲלָפִים : 5 וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ
אֶת־יוֹאָב וְאֶת־אֲבִישַׁי וְאֶת־אֲחֵי הַנָּתָנִי לֵאמֹר
לֵךְ לְאֶבְשָׁלֹם וְכָל־הָעָם שָׁמָּה
בְּצִנָּה הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַשָּׂרִים עַל־דָּבָר
אֶבְשָׁלֹם : 6 וַיִּצְא הָעָם הַשְּׁעִיר לְקִרְיַת
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּי הַמֶּלֶךְ מִבְּנֵי אֲפֶרַיִם :
7 וַיִּגְנָפוּ שָׁם עִם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עֲבָדֵי דָוִד
וַיַּחֲזִיקוּם הַמֶּלֶךְ בְּיָדָם בְּיָמֵי הַחֹמָה
עֲשָׂרִים אֲלָף : 8 וַיִּתֵּי הַמֶּלֶךְ מִבְּנֵי אֲפֶרַיִם
כְּצִנָּה עַל־כֵּן כִּי־הָאֶרֶץ נִרְבָּה הַיָּעַר
לְאֶכָל בָּעָם מֵאֲשֶׁר אֲכָלָה הַחֲרָב בְּיָמֵי
הַחֹמָה : 9 וַיִּקְרָא אֶבְשָׁלֹם לִפְנֵי עֲבָדֵי
דָּוִד וְאֶבְשָׁלֹם רָכַב עַל־הַפָּרָד וַיָּבֵא הַפָּרָד
פָּתַח שׁוֹבָה הַמֶּלֶךְ הַמְדוּלָּה וַיִּתְּנוּ
רֹאשׁוֹ בְּאֶלְהָ נִיפָן בְּיָדוֹ הַשְּׁמִיטָה וַיָּבֵן
הָאֶרֶץ וַיִּסְתַּד אֲשֶׁר־פָּתְחוּ עָבָר :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. ιζ', ιη'.

25 Καὶ τὸν Ἀμεσσαὶ κατέστησεν Ἀβισσαλὼμ
ἀντὶ Ἰωάβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως· καὶ Ἀμεσσαὶ
υἱὸς ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεθέρ ὁ Ἰσραηλι-
τῆς, οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα
Νάας ἀδελφὴν Σαρουίας μητρὸς Ἰωάβ. 26 Καὶ
παρενέβαλε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβισσαλὼμ εἰς
τὴν γῆν Γαλαὰδ. 27 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθε
Δαυὶδ εἰς Μαναιμ, καὶ Οὐεσβὶ υἱὸς Νάας ἐκ
Ῥαββὰθ υἱὸν Ἀμμὼν καὶ Μαχὶρ υἱὸς Ἀμμὶλ ἐκ
Λωδάβαρ καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγελλίμ.
28 Ἦνεγκαν δέκα κοίτας ἀμφιτάπους καὶ λίβητας
δέκα καὶ σκεύη κεράμους, καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς
καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφιτον, καὶ κύαμον καὶ φακὸν
29 Καὶ μέλι καὶ βούτυρον, καὶ πρόβατα καὶ
σαφῶθ βοῶν· καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυὶδ καὶ
τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν, ὅτι εἶπεν Ὁ λαὸς
πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ ἰπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ'
αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ
ἐκατοντάρχους. 2 Καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαὸν
τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ
Ἀβισσά υἱοῦ Σαρουίας ἀδελφοῦ Ἰωάβ, καὶ τὸ
τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθὶ τοῦ Γεθαίου· καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς τὸν λαὸν Ἐξελθὼν ἐξελεύσασθαι καὶ γε ἐγὼ
μετ' ὑμῶν. 3 Καὶ εἶπον Οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐάν
φυγῇ φύγουμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, καὶ
ἐάν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ'
ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες·
καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔσθ' ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια
τοῦ βοηθεῖν. 4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς
Ὁ ἐάν ἀρίσθ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ποιήσω· καὶ
ἔσθ' ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρά τῆς πόλης, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἐκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας.
5 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωάβ καὶ τῷ
Ἀβισσά καὶ τῷ Ἐθὶ λέγων Φείσασθε μοι τοῦ
παιδαρίου τοῦ Ἀβισσαλὼμ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς
ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβισσαλὼμ. 6 Καὶ ἐξῆλθε πᾶς
ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξεναντίας Ἰσραὴλ· καὶ
ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραὶμ. 7 Καὶ
ἔπτασεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παιδῶν
Δαυὶδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραῖσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ· εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν. 8 Καὶ ἐγένετο ἐκεῖ
ὁ πόλεμος δισπαρμένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς
γῆς· καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ
τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὗς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχιρα
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 9 Καὶ συνήντησεν Ἀβισσαλὼμ
ἐνώπιον τῶν παιδῶν Δαυὶδ· καὶ Ἀβισσαλὼμ
ἦν ἱππευτικῶς ἐπὶ τοῦ ἡμίονου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν
ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης,
καὶ περιεπλάκει ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῷ δρυὶ καὶ
ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ μέσον
τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρήλθε.

II. SAMUELIS, XVII. XVIII.

25 Amasam vero constituit Absalom pro Joab
super exercitum: Amasa autem erat filius
viri, qui vocabatur Jetra de Jezraheli, qui
ingressus est ad Abigail filiam Naas, sororem
Sarvix, quæ fuit mater Joab. 26 Et castra-
metatus est Israel cum Absalom in terra
Galaad. 27 Cumque venisset David in castra,
Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon,
et Machir filius Ammihel de Lodabar, et Ber-
zellai Galaadites de Rogelim, 28 Obtulerunt ei
stratoria, et tapetia, et vasa fictilia, frumentum,
et hordeum, et farinam, et polentam, et fabam,
et lentem, et frixum cicer, 29 Et mel, et
butyrum, oves, et pingues vitulos: dederuntque
David, et populo qui cum eo erat, ad vescen-
dum: suspicati enim sunt, populum fame et
siti fatigari in deserto.

CAPUT XVIII.

1 IGITUR considerato David populo suo,
constituit super eos tribunos et centuriones,
2 Et dedit populi tertiam partem sub manu
Joab, et tertiam partem sub manu Abisai filii
Sarvix fratris Joab, et tertiam partem sub
manu Ethai, qui erat de Geth; dixitque rex
ad populum: Egrediar et ego vobiscum. 3 Et
respondit populus: Non exibis: sive enim
fugerimus, non magnopere ad eos de nobis
pertinebit: sive media pars ceciderit e nobis,
non satis curabunt: quia tu unus pro decem
millibus computaris: melius est igitur ut sis
nobis in urbe præsidio. 4 Ad quos rex ait:
Quod vobis videtur rectum, hoc faciam. Stetit
ergo rex juxta portam: egrediebaturque
populus per turmas suas, centeni, et milleni.
5 Et præcepit rex Joab, et Abisai, et Ethai,
dicens: Servate mihi puerum Absalom. Et
omnis populus audiebat præcipientem regem
cunctis principibus pro Absalom. 6 Itaque
egressus est populus in campum contra Israel,
et factum est prælium in saltu Ephraim.
7 Et cæsus est ibi populus Israel ab exercitu
David, factaque est plaga magna in die illa,
viginti millium. 8 Fuit autem ibi prælium
dispersum super faciem omnis terræ, et
multo plures erant, quos saltus consumpserat
de populo, quam hi quos voraverat gladius in
die illa. 9 Accidit autem ut occurreret
Absalom servis David, sedens mulo: cumque
ingressus fuisset mulus subter condensam
quercum et magnam, adhæsit caput ejus
quercui: et illo suspenso inter cælum et
terram, mulus, cui insederat, pertransivit.

10 וירא איש אחד ונגד ליואב ויאמר
הנה רציתי את-אבשלום כלי קלח :
11 ויאמר יואב לאיש הסגיד לו והנה
רציתי וסודו להחיותו שם ארצה וצלי
לרת לה עמדה לסוף נחמה אחרת :
12 ויאמר האיש אל-יואב ולא אלני שקל
על-פני אלה פסוף להאשלה ודי אל-כן
הפלה פי בארצו צנה הפלה אחרת
ואת-אבשאי ואת-אמי לאמר שמרתי
פנער באבשלום : 13 ארעמתי בנפשו
שקר וכל-דבר לא-דבר מרמה ואתה
התנאב ממני : 14 ויאמר יואב לא-כן
אתלח לסגור ויחזק שלשה שבטים
בכפו ויחזקם בלב אבשלום עודנו חי
בלב האלה : 15 ויטבדו עמדה נצחים
קשאי פלי יואב נפדו את-אבשלום וימחהו :
16 ויחזק יואב בשלח ויגש חשם מרדח
אחרת ויחזק קרעו יואב את-הקסם :
17 ויחזקו את-אבשלום וישלכו ארזו ביער
אל-הפחת הגדול ויגבו עליו גל-אבנים
גדול מאד וכל-ישראל גסו איש לאחלו :
18 ואבשלום לקח ויגבולו בחזי את-מאבד
אשר בעמדה הפלה פי אחר ארזו בן
בעבר חזקו שקי ויחזקו למאבד על-
שמו ויחזקו לה י אבשלום עד היום
הנה : 19 ואחרי-מץ בדרדוק אחר
ארצה ויאבדו את-הפלה פירשמו
יחזקו מן ארזו : 20 ויאמר לו יואב לא
איש בשדה אחר היום הנה ובשדה
בנים אחר והיום הנה לא הבשר פי
על-הפלה מר : 21 ויאמר
יואב לכופי לך חגד הפלה אשר רציתי
וישקחו כשאי ליואב וירץ : 22 ויסק עוד
אחרי-מץ בדרדוק ויאמר אל-יואב ויחי
מה ארצה-קא נבאני אחרת הפלתי וני-מר
יואב לקח חתמה וירץ בנזילת אר
בשדה נבאני : 23 ויחזקו ארזו ויאמר לו
רצו ויחזקו אחרי-מץ חנה הפלתי ויגבר את-
הפלתי : 24 ויחזק יואב בדרשני השערים
וילקח הפלתי אל-הג השעל אל-החומה
וישקו את-עצמו וירא ויחזקו איש רץ לבדו :
25 ויחזקו הפלתי ונגד לפלה ויאמר הפלה
אם-לבדו בשדה פלתי וילקח חליו וקרב :

10 Kai elden anhr eis kai anhggeile tw 'Iwab kai
eipen 'Idod iwraka ton 'Abessalom kremamenon
en tw drui. 11 Kai eipen 'Iwab tw anhrui tw
anaggalonti autw Kai idod iwrakas, ti oti oie
epataxas auton ekei eis tēn ghē; kai egw an
dedōkein soi deka argyriou kai parazōnēn mian.
12 Eipe de o anhr pros 'Iwab Kai egw eimi
isthmi epi tās cheirās mou chilious sicλους argyriou,
ou mi epibālw tēn cheirā mou epi tōn uiōn tou
basilews, oti en tois wsin hmōn enetethato o
basileus soi kai tw 'Abessaf kai tw 'Ethi legōn
Phylaxate moi to paidarion ton 'Abessalom,
13 Mē poiēsai en tw psyxē autou adikon. Kai
pās o logos ou lēsetai apō tou basilews, kai
sō sthsh exenantiās. 14 Kai eipen 'Iwab 'Touto
egw arxomai, oūx oūtw meō enōpiōn sh. Kai
elaben 'Iwab tria βίλη en tē cheiri autou kai
enēpēxen autā en tē kardia 'Abessalom, eti
autou zōntos en tē kardia tēs drus. 15 Kai
ekēlōsan deka paidaria airona tā skeuē 'Iwab,
kai epataxan ton 'Abessalom kai thanātōsan
autōn. 16 Kai isālπισen 'Iwab en keratīnē, kai
apēstrepfen o laos tou mi diōkein opīsw 'Israhēl,
oti ipēideto 'Iwab tou laou. 17 Kai elabe tōn
'Abessalom kai ēpripfen autōn eis chāsma mega en
tw drumf eis tōn bōthnon tōn mega, kai isthō-
sen ep' autōn swron lithon mega sfōdra kai
pās 'Israhēl exugēn anhr eis tō skhōnoma autou.
18 Kai 'Abessalom ēti zōn elabe kai isthōsen
en tw sthlēn en tē kōiladi tou basilews,
oti eipen oti ouk ēstin autw uiōs ēneka tou anamnē-
sai tō onoma autou kai ekālēse tēn sthlēn
Cheir 'Abessalom ēws tēs hēmeras tautes. 19 Kai
'Achimaas uiōs Sadōk eipe Drāmō dh kai euaγγελiō
tw basilei oti ekriue Kyrīos ek cheirōs tōn echrōn
autou. 20 Kai eipen autw 'Iwab Ouk anhr eua-
γγελias sō en tē hēmerē tautē, kai euaγγελiō en
hēmerē allag' en de tē hēmerē tautē ouk euaγγελiō
ou ēneken o uiōs tou basilews apēthane. 21 Kai
eipen 'Iwab tw Chusi Badīsas anaggeilon tw
basilei ota eides kai prosekūnse Chusi tw
'Iwab kai ēxēlthe. 22 Kai prosētheto eti 'Achimaas
uiōs Sadōk kai eipe pros 'Iwab Kai istw oti
drāmō kai ge egw opīsw tou Chusi kai eipen
'Iwab 'Ina ti sō touto trēchis, uie mou; deuro,
ouk ēsti soi euaγγελia eis wphēleian porēuōmēnē.
23 Kai eipen 'Ti gār ian drāmō; kai eipen autw
'Iwab Drāmē kai ēdrauen 'Achimaas tēn dōn
tēn tou Kechār kai upēriōh tōn Chusi. 24 Kai
David ekātheto anā mēsson tōn dōo pulwōn kai
iporeūthō o skopos eis tō dōma tēs pūlēs pros tō
teichos, kai ēphē tōus ophthalmoūs autou kai eide, kai
idod anhr trēchōn mōnos enōpiōn autou. 25 Kai
anebōhōsen o skopos kai apēggēile tw basilei kai
eipen o basileus Ei mōnos istin, euaγγελia en tw stō-
mati autou kai iporeueto porēuōmēnos kai ēgchōn.

10 Vidit autem hoc quispiam, et nuntiavit
Joab, dicens: Vidi Absalom pendere de
quercu. 11 Et ait Joab viro, qui nuntiaverat
ei: Si vidisti, quare non confodisti eum cum
terra, et ego dedissem tibi decem argenti siclos,
et unum balteum? 12 Qui dixit ad Joab: Si
appenderes in manibus meis mille argenteos,
nequaquam mitterem manum meam in filium
regis: audientibus enim nobis praecepit rex
tibi, et Abisai, et Ethai, dicens: Custodite
mihi puerum Absalom. 13 Sed et si fecissem
contra animam meam audacter, nequaquam
hoc regem latere potuisset, et tu stares ex
adverso? 14 Et ait Joab: Non sicut tu vis,
sed aggrediar eum coram te. Tulit ergo tres
lanceas in manu sua, et infixit eas in corde
Absalom: cumque adhuc palpitaret hærens
in quercu, 15 Cucurrerunt decem juvenes
armigeri Joab, et percutientes interfecerunt
eum. 16 Cecinit autem Joab buccina, et
retinuit populum, ne persequeretur fugientem
Israel, volens parcere multitudini. 17 Et
tulerunt Absalom, et projecerunt eum in saltu,
in foveam grandem, et comportaverunt super
eum acervum lapidum magnum nimis: omnis
autem Israel fugit in tabernacula sua. 18 Porro
Absalom erexerat sibi, cum adhuc viveret,
titulum qui est in Valle regis: dixerat enim:
Non habeo filium, et hoc erit monumentum
nominis mei. Vocavitque titulum nomine suo,
et appellatur Manus Absalom, usque ad hanc
diem. 19 Achimaas autem filius Sadoc, ait:
Curram, et nuntiabo regi, quia iudicium fecerit
ei Dominus de manu inimicorum ejus? 20 Ad
quem Joab dixit: Non eris nuntius in hac die,
sed nuntiabis in alia: hodie nolo te nuntiare,
filius enim regis est mortuus. 21 Et ait Joab
Chusi: Vade, et nuntia regi quæ vidisti.
Adoravit Chusi Joab, et cucurrit. 22 Rursus
autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Joab:
Quid impedit si etiam ego curram post
Chusi? Dixitque ei Joab: Quid vis currere
fili mi? non eris boni nuntii bajulus. 23 Qui
respondit: Quid enim si cucurrero? Et ait
ei: Curre. Currans ergo Achimaas per viam
compendii, transivit Chusi. 24 David autem
sedebat inter duas portas: speculator vero, qui
erat in fastigio portæ super murum, elevans
oculos, vidit hominem currentem solum. 25 Et
exclamans indicavit regi: dixitque
rex: Si solus est, bonus est nuntius in ore ejus
Properante autem illo, et accedente propius.

שמואל ב יח יט

26 וַיֵּרָא הַצֶּבֶה אִישׁ-אֶחָד רֹץ וַיִּקְרָא הַצֶּבֶה
אֶל-הַשָּׂרָר וַיֹּאמֶר הִנֵּה-אִישׁ רָץ לְבָדֹד
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ נִסְתָּה כִּכְשָׁר׃ 27 וַיֹּאמֶר
הַצֶּבֶה אֶל רֹאשׁ אֶת-מְרֻצָּת הַרְאִשׁוֹן
בְּמֻרָצָת אַחִימֶשֶׁץ בְּדַעְדֹק וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אִישׁ-טוֹב זֶה וְאֶל-בְּשׂוֹרָה טוֹבָה זֶכּוּא׃
28 וַיִּקְרָא אַחִימֶשֶׁץ וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ
שָׁלוֹם וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר אֲרָצָה
וַיֹּאמֶר בָּרֹךְ יְיָנוּהוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר כָּפַל
אֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-נִשְׁחָטוּ אֶת-יָדָם בְּאֹדֹנִי
הַמֶּלֶךְ׃ 29 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם
לְבָעַר לְאֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַחִימֶשֶׁץ רִאֲיוֹ
הַחֲמֹן הַגָּדוֹל לְשָׁלוֹם אֶת-עַבְדְּךָ הַמֶּלֶךְ
יִחָבֵב וְאֶת-עַבְדֶּיךָ וְלֹא יִדְעוּתִי כֹה׃
30 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ כִּי הִתְנַחֵב כָּה וַיִּשָּׁב
וַיַּעֲבֹד׃ 31 וַיִּהְיֶה הַפּוֹשֵׁי בָּהּ וַיֹּאמֶר
הַפּוֹשֵׁי יִתְבַּשֵּׁל אֹדֹנִי הַמֶּלֶךְ בְּרִשְׁתָּתָהּ
יִחְזֹר חַיִּים בְּיַד-הַחֲקָמִים עָלֶיהָ׃

32 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-הַפּוֹשֵׁי הַשָּׁלוֹם
לְבָעַר לְאֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַפּוֹשֵׁי יִחְזֹר
כְּעַרְלֵי אֲבִי אֹדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְכָל אֲשֶׁר-קָמוּ
עָלָיו לְרָעָה׃

פרשה יט

1 וַיִּרְאוּ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל-עֲלִית הַשָּׂעִר-
וַיִּבְּדוּ וְכָה וַיֹּאמֶר בְּלָכְתוּ בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי
בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם מִיִּתְּנוּ מוֹתִי אֶל תַּחֲמוֹתַי
אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְּנֵי׃ 2 וַיִּבְּדוּ לִיחָבֵב הַמֶּלֶךְ
הַמֶּלֶךְ בִּכְרָה וַיִּתְאַבֵּל עַל-אֲבִשְׁלוֹם׃
3 וַיִּתְּנֵהוּ תַחֲשָׁפָה בָּנוֹם חֲתוּמָה לְאֵבֶל לְכָל-
הָעָם בְּרִשְׁמַע הָעָם בָּנוֹם חֲתוּמָה לְאֵמֹר
נִצָּצַב הַמֶּלֶךְ עַל-בְּנֵי׃ 4 וַיִּתְּנֵם הָעָם
בָּנוֹם חֲתוּמָה לְכָה הָעָרִי בְּאֲשֶׁר יִתְנַחֵב
הָעָם הַבְּכֻלָּמִים בְּנוֹסִים בְּמִלְחָמָה׃
5 וַיִּתְּנֵהוּ לְאֵט אֶת-בְּנֵי וַיִּנְעֲקֵה הַמֶּלֶךְ חֹל
גָּדוֹל בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְּנֵי׃
6 וַיָּבֵא יִחָבֵב אֶל-הַמֶּלֶךְ הַבָּתִּית
וַיֹּאמֶר הַבָּתִּית הַיּוֹם אֶת-בְּנֵי כָל-עַבְדֶּיךָ
תִּמְכְּלוּם אֶת-נַפְשֵׁי הַיּוֹם וְאֵת גִּבְשֵׁי בְּנֵיךְ
וַיִּבְכְּוּ וַיִּגְשָׁשׁ לְנֶפֶשׁ וַיִּגְשָׁשׁ פְּלִנְשֵׁיךָ׃
7 לְאִתְּכָה אֶת-שְׂנֵאֶיךָ וְלִשְׂנֵאִי אֶת-אִתְּכָה
כִּי הִנֵּנִי הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ שָׂרִים וַעֲבָדִים
כִּי יִדְעוּתִי הַיּוֹם כִּי לֹא אֲבִשְׁלוֹם חַי
וְכָלֵנִי הַיּוֹם מֵחַיִּים בְּרִאֲוִי אֲשֶׁר בְּעִינֶיךָ׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. ιθ', ιθ'.

26 Καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα, καὶ
ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ πύλῃ καὶ εἶπεν Καὶ ἰδοὺ
ἄνθρωπος ἕτερος τρέχων μόνος· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
καὶ γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος. 27 Καὶ εἶπεν ὁ
σκοπὸς Ἐγὼ ὤρω τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς
δρόμον Ἀχιμάας υἱοῦ Σαδώκ· καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς Ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καὶ γε εἰς εὐαγγελίαν
ἀγαθὴν ἐλεύσεται. 28 Καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας καὶ
εἶπε πρὸς τὸν βασιλεῖα Εἰρήνη· καὶ προσέκνησε
τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
εἶπεν Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεός σου ὃς ἀπέκλεισε
τούς ἄνδρας τοὺς ἱπαραμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν
ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ. 29 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς Εἰρήνη τῷ παιδάρῳ τῷ Ἀβεσσαλώμῳ· καὶ
εἶπεν Ἀχιμάας Εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ
ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωάβ καὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκεῖ. 30 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς Ἐπιστρέψον, στηλῶσθι ὧδε· καὶ
ἐπιστράφη καὶ ἔστη. 31 Καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσί παρε-
γένετο καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός
μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἐκρινέ σοι Κύριος σήμερον ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν ἐπηρειζομένων ἐπὶ σέ. 32 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσί Εἰ εἰρήνη τῷ
παιδάρῳ τῷ Ἀβεσσαλώμῳ· καὶ εἶπεν ὁ Χουσί
Γέγονε ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου
τοῦ βασιλέως καὶ πάντες ὅσοι ἐναντίστησαν ἐπ'
αὐτὸν εἰς κακά. 33 Καὶ ἱταράχθη ὁ βασιλεὺς, καὶ
ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶν τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσε, καὶ
οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοῦ Ὑἱέ μου Ἀβε-
σσαλώμ, νίε μου νίε μου Ἀβεσσαλώμ, τίς ὥσῃ τὸν
θάνατον μου ἀντὶ σοῦ; ἰγὼ ἀντὶ σοῦ, Ἀβεσσαλώμ
νίε μου νίε μου.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 Καὶ ἀνγγίλην τῷ Ἰωάβ λέγοντες Ἰδοὺ ὁ
βασιλεὺς κλαίει καὶ πένθει ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ. 2 Καὶ
γένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος
παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγων ὅτι λυπᾶται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ
αὐτοῦ. 3 Καὶ διεκλῆπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλῆπτεται
ὁ λαὸς οἱ ἀσχυρόμενοι ἐν τῷ αὐτοῦ φεύγειν ἐν τῷ
πολέμῳ. 4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ· καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ
λέγων Ὑἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, Ἀβεσσαλώμ νίε μου.
5 Καὶ ἐσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς τὸν
οἶκον καὶ εἶπε Κατῷσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα
πάντων τῶν δοῦλων σου τῶν ἱξαιρουμένων σε
σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν
θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν
σου καὶ τῶν παλλακῶν σου, 6 Τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς
μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε, καὶ
ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἄρχοντες
σου οὐδὲ παῖδες· ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ
Ἀβεσσαλώμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί,
ὅτι τότε το εὐθείς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

II. SAMUELIS, XVIII. XIX.

26 Vidit speculator hominem alterum cur-
rentem, et vociferans in culmine, ait: Apparet
mihi alter homo currens solus. Dixitque rex:
Et iste bonus est nuntius. 27 Speculator
autem, Contemplor, ait, cursum prioris, quasi
cursum Achimaas filii Sadoc. Et ait rex: Vir
bonus est: et nuntium portans bonum, venit.
28 Clamans autem Achimaas, dixit ad regem:
Salve rex. Et adorans regem coram eo pronus
in terram, ait: Benedictus Dominus Deus
tuus, qui conclusit homines qui levaverunt
manus suas contra dominum meum regem.
29 Et ait rex: Estne pax puero Absalom?
Dixitque Achimaas: Vidi tumultum magnum,
cum mitteret Joab servus tuus, o rex, me
servum tuum: nescio aliud. 30 Ad quem rex:
Transi, ait, et sta hic. Cumque ille transisset,
et staret, 31 Apparuit Chusi; et veniens
ait: Bonum apporto nuntium, domine mi rex:
judicavit enim pro te Dominus hodie de manu
omnium qui surrexerunt contra te. 32 Dixit
autem rex ad Chusi: Estne pax puero
Absalom? Cui respondens Chusi, Fiant,
inquit, sicut puer, inimici domini mei regis,
et universi qui consurgunt adversus eum in
malum. 33 Contristatus itaque rex, ascendit
coenaculum portæ, et flevit. Et sic loquebatur,
vadens: Fili mi Absalom, Absalom fili mi:
quis mihi tribuat ut ego moriar pro te,
Absalom fili mi, fili mi Absalom?

CAPUT XIX.

1 NUNTIATUM est autem Joab quod rex
fletet et lugeret filium suum: 2 Et versa est
victoria in luctum in die illa omni populo:
audivit enim populus in die illa dici: Dolet
rex super filio suo. 3 Et declinavit populus
in die illa ingredi civitatem, quomodo declinare
solet populus versus et fugiens de praelio.
4 Porro rex operuit caput suum, et clamabat
voce magna: Fili mi Absalom, Absalom fili
mi, fili mi. 5 Ingressus ergo Joab ad regem
in domum, dixit: Confudisti hodie vultus
omnium servorum tuorum, qui salvam fecerunt
animam tuam, et animam filiorum tuorum, et
filiarum tuarum, et animam uxorum tuarum,
et animam concubinarum tuarum. 6 Diligis
odientes te, et odio habes diligentes te: et
ostendisti hodie, quia non curas de ducibus
tuis, et de servis tuis: et vere cognovi
modo, quia si Absalom viveret, et omnes
nos occubuissemus, tunc placeret tibi.

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה קִרְיָם וַיִּבְרַח עַל־לֵב עֲבָדָיו
כִּי בִיהָוָה נִשְׁבַּעְתִּי כִּי אֵינֶנּוּ יוֹצֵא אֶם־
לֵבִי אֵשׁ אֶתֶּה לְחַלְלָה וְרָצַח לְךָ זֹאת
מִבְּלִי־הָרָצָח אֲשֶׁר־בָּאָה עָלֶיךָ מִנְּעָרֶיךָ
צֶדֶקְתָּהּ: ⁹ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיָּשָׁב
בְּשָׁעָרָא וַיִּקְבַּל־הֶעָם הַגָּדוֹל לְאַמֵּר הַמֶּלֶךְ
הַמֶּלֶךְ יוֹשִׁיב בְּשָׁעָרָא וַיָּבֹא כָל־הָעָם לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתָּאֵל גַּם אֵשׁ לְאַהֲלָיו:
¹⁰ וַיָּחִי כָל־הָעָם גָּדוֹל בְּכָל־שָׁבָטִי וַיִּשְׁתָּאֵל
לְאַמֵּר הַמֶּלֶךְ הַצִּילֵנוּ מִכַּף אֲנִיכֵינוּ וְהָאֵם
מִלְּטָנוּ מִכַּף פִּלְשְׁתִּים וְעַתָּה בָּרַח מִן־
הָאָרֶץ מִעַל אֲבָשָׁלוֹם: ¹¹ וַאֲבָשָׁלוֹם אֲשֶׁר
מְשַׁחֵנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּפֶּלֶאֱמָה וְעַתָּה לִמָּח
אַתָּם מִתְּרָשִׁים לְהַשְׁבִּיב אֶת־הַמֶּלֶךְ:

¹² וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁלַח אֶל־צִדֹק וְאֶל־
אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר וַיָּבֹאוּ אֶל־זִקְנֵי
יְהוּדָה לֵאמֹר לָמָּה קָחִי אֶת־הַלְוִיִּם לְהַשְׁבִּיב
אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ וְדָבַר כָּל־יִשְׂרָאֵל
בָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ: ¹³ וְאֶחָד אֲמָם
עֲצָמִי וּבָשָׂרִי אֲמָם וְלָמָּה קָחִי אֶת־הַלְוִיִּם
לְהַשְׁבִּיב אֶת־הַמֶּלֶךְ: ¹⁴ וְלַעֲמָשָׂא חֲבֵרִי
הִלְוִי עֲצָמִי וּבָשָׂרִי אֲמָם כֹּה גַּעֲשִׂה־לִּי
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אֶם־לֹא שֶׁרָצָה תִּהְיֶה
לִּפְנֵי כָל־הַיָּמִים תַּחַת יוֹצֵב: ¹⁵ וַיָּגֵט אֶת־
לֵבָב כָּל־אִישׁ־יְהוּדָה כָּאֵשׁ אֶחָד וַיִּשְׁלַח
אֶל־הַמֶּלֶךְ שׁוֹב אֶתָּה וְכָל־עֲבָדֶיךָ: ¹⁶ וַיָּשָׁב
הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא צֶדֶקְתָּהּ וַיְהִי־הָדָר בָּא
הַמֶּלֶךְ לְלֵכָתָה לְהִתְנַחֵם הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר
אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶת־הַיָּמִין: ¹⁷ וַיִּמְחֶר שָׁמָּה
בְּרָגְמָא בְּרִימִינִי אֲשֶׁר מִבְּהָרִים וַיֵּרָד
עִם־אֵשׁ יְהוּדָה לְהִתְנַחֵם הַמֶּלֶךְ דָּוִד:
¹⁸ וְאֵלֶּף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵימֶן וַצִּיָּבָא גֵּעֵר
בֵּית שָׂאֵל תַּחֲשֹׁת עֲשָׂרָה בָּנָיו וְעֲשָׂרִים
עֲבָדָיו אֲתָו וַאֲלִחִי מִיָּהוּדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
¹⁹ וַעֲבָרָה הַעֲבָרָה לַעֲבִיר אֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְלַעֲשׂוֹת הַמָּוֶב בְּעִירָא וְשָׁמָּה בְּרָגְמָא נָפַל
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעִירָא בִּירְחוֹ: ²⁰ וַיִּמְחֶר אֶל־
הַמֶּלֶךְ אֶל־הַשָּׁבִיבִי אֶל־צִדֹק וְאֶת־זִקְנֵי
אֵת אֲשֶׁר הִעֲבִיר עֲבָדָיו בָּיָם אֲשֶׁר־לְבָנָא
אֲדָר־הַמֶּלֶךְ מִירִשְׁלָם לְשׁוֹב הַמֶּלֶךְ אֶל־
לְבָו: ²¹ כִּי יָבֵעַ עֲבָדָיו כִּי אֲנִי חֲסִידִי
וְהַגִּידִי בָּאֵתִי חַיִּים רַחֲשׁוֹן לְכָל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְהִתְנַחֵם אֶת־הַמֶּלֶךְ:

7 Kai nūn *anastās* *ēxelthe* kai *lālēsoun* *eis* *tēn* *karḏian* *tōn* *doūlon* *sou*, *ōti* *en* *Kurīf* *ōmosa* *ōti* *ei* *mē* *ēkporēusē* *hēmēron*, *ēi* *ailasēthētai* *ānēr* *metā* *sōū* *tēn* *nykti* *taūtēn*. kai *ēpīgynōthi* *seautō* kai *kakōn* *soi* *toūto* *ūpēr* *pān* *tō* *kakōn* *tō* *ēpēlthōn* *soi* *ēk* *nyctōtēs* *sou* *ēως* *toū* *nūn*.
8 Kai *ānistē* *ō* *basileūs* kai *ēkāthisen* *en* *tē* *pūlē*, kai *pās* *ō* *laōs* *ānēγγēilān* *lēγοντες* *Ίδοὺ* *ō* *basileūs* *kāthētai* *en* *tē* *pūlē*. kai *ēisēlthe* *pās* *ō* *laōs* *katā* *prōsōpon* *toū* *basileiōs* *ēpī* *tēn* *pūlēn*, kai *Ίσραήλ* *ēfugēn* *ānēr* *eis* *tā* *skēnōmata* *autoū*.
9 Kai *hēn* *pās* *ō* *laōs* *krinόμενος* *en* *pāsais* *phalaīs* *Ίσραήλ* *lēγοντες* *Ὁ* *basileūs* *Dauid* *ēphrūsato* *hēmas* *apō* *pāntōn* *tōn* *ēxthrōn* *hēmōn*, kai *autōs* *ēxeiletō* *hēmas* *ēk* *cheirōs* *allophūlon*, kai *nūn* *pēfugēn* *apō* *tēs* *gēs* kai *apō* *tēs* *basileias* *autoū* kai *apō* *Αβεσσαλὼμ*.
10 Kai *Αβεσσαλὼμ*, *dn* *ēxroisamen* *ēf* *hēmōn*, *āpēthanēn* *en* *tē* *polēmō*. kai *nūn* *ΐνα* *hēis* *kōfēuētē* *toū* *ēpistrefētai* *tōn* *basileia*; kai *tō* *rhēma* *pantrōs* *Ίσραήλ* *hēlthe* *prōs* *tōn* *basileia*.
11 Kai *ō* *basileūs* *Dauid* *āpēsteile* *prōs* *Sadōk* kai *prōs* *Abiathar* *toūs* *ierēis* *lēγον* *Αλησάτε* *prōs* *toūs* *preisbutērouς* *Ίούδα* *lēγοντες* *ΐνα* *tī* *gīnēsēte* *ēxhato* *toū* *ēpistrefētai* *tōn* *basileia* *eis* *tōn* *ōikon* *autoū*; kai *lōgos* *pantrōs* *Ίσραήλ* *hēlthe* *prōs* *tōn* *basileia* *eis* *tōn* *ōikon* *autoū*.
12 *Αδελφοί* *μου* *hēis*, *ōsōtā* *μου* *kai* *sārkes* *μου* *hēis*, *ΐνα* *tī* *gīnēsēte* *ēxhato* *toū* *ēpistrefētai* *tōn* *basileia* *eis* *tōn* *ōikon* *autoū*; 13 Kai *tō* *Αμεσαί* *irēite* *Oūk* *ōsotōn* *μου* *kai* *sārē* *μου* *sū*; kai *nūn* *tāde* *poiēsai* *moi* *ō* *thōs* *kai* *tāde* *prosēthē*, *ēi* *mē* *ārchōn* *dynāmews* *ēsē* *ēnōpion* *ēmoū* *pāsas* *tās* *hēmeras* *antī* *ΐωάβ*.
14 Kai *ēklīne* *tēn* *karḏian* *pantrōs* *āndrōs* *Ίούδα* *ōs* *āndrōs* *ēnός*. kai *āpēstei-* *lan* *prōs* *tōn* *basileia* *lēγοντες* *Επιστράφητι* *sū* *kai* *pāntēs* *oi* *doūloi* *sou*.
15 Kai *ēpistrefēn* *ō* *basileūs* *kai* *hēlthen* *ēως* *toū* *Ίορδάνου*. kai *āndres* *Ίούδα* *hēlthan* *eis* *Gālgala* *toū* *porēusētai* *eis* *āpanthēn* *toū* *basileiōs*, *diabibāsai* *tōn* *basileia* *tōn* *Ίορδάνην*.
16 Kai *itāchune* *Semei* *viōs* *Γηρά* *viōs* *toū* *Ίεμιν* *ēk* *Baurim* *kai* *katēbē* *metā* *āndrōs* *Ίούδα* *eis* *āpanthēn* *toū* *basileiōs* *Dauid*,
17 Kai *chilioi* *āndres* *met* *autoū* *ēk* *toū* *Beniamin*, kai *Siba* *tō* *paidāriōn* *toū* *ōikon* *Saoul* *kai* *pen-* *tekaideka* *viōi* *autoū* *met* *autoū* *kai* *ēkosi* *doūloi* *autoū* *met* *autoū*, kai *katēsthanan* *tōn* *Ίορδάνην* *ēmprosθεν* *toū* *basileiōs*,
18 Kai *ēleitourgēsān* *tēn* *leitourgian* *toū* *diabibāsai* *tōn* *basileia*. kai *diēbē* *hē* *diābasīs* *toū* *ēxeirai* *tōn* *ōikon* *toū* *basileiōs* *kai* *toū* *poiēsai* *tō* *ēthēs* *en* *ōphthalmois* *autoū*. kai *Semei* *viōs* *Γηρά* *ēpisen* *ēpī* *prōsōpon* *autoū* *ēnōpion* *toū* *basileiōs*, *diabaionontos* *autoū* *tōn* *Ίορδάνην*,
19 Kai *ēipe* *prōs* *tōn* *basileia* *Mē* *dē* *logisāsθω* *ō* *kuriōs* *μου* *ānomian*, *kai* *mē* *mnēsēis* *ōsa* *hēdikēsen* *ō* *paīs* *sou* *en* *tē* *hēmera* *hē* *ō* *kuriōs* *μου* *ēxeporeueto* *ēx* *Ίερουσαλήμ*, *toū* *thēsai* *tōn* *basileia* *eis* *tēn* *karḏian* *autoū*.
20 *Ὅτι* *ēgnō* *ō* *doūlός* *sou* *ōti* *ēgō* *hēmartōn*, *kai* *īdoū* *ēgō* *hēlthon* *hēmēron* *prō-* *teros* *pantrōs* *Ίσραήλ* *kai* *ōikon* *ΐωσήφ* *toū* *katabē-* *nai* *me* *eis* *āpanthēn* *toū* *kuriōn* *μου* *toū* *basileiōs*.

7 Nunc igitur surge, et procede, et alloquens satisfac servis tuis: juro enim tibi per Dominum, quod si non exieris, ne unus quidem remansurus sit tecum nocte hac: et pejus erit hoc tibi, quam omnia mala quæ venerunt super te, ab adolescentia tua usque in præsens.
8 Surrexit ergo rex, et sedit in porta: et omni populo nuntiatum est quod rex sederet in porta: venitque universa multitudo coram rege: Israel autem fugit in tabernacula sua.
9 Omnis quoque populus certabat in cunctis tribubus Israel, dicens: Rex liberavit nos de manu inimicorum nostrorum, ipse salvavit nos de manu Philisthinorum: et nunc fugit de terra propter Absalom.
10 Absalom autem, quem unximus super nos, mortuus est in bello: usquequo siletis, et non reducitis regem?
11 Rex vero David misit ad Sadoc et Abiathar sacerdotes, dicens: Loquimini ad majores natu Juda, dicentes: Cur venitis novissimi ad reducendum regem in domum suam? (Sermo autem omnis Israel pervenerat ad regem in domo ejus.)
12 Fratres mei vos, os meum, et caro mea vos, quare novissimi reducitis regem?
13 Et Amasæ dicite: Nonne os meum, et caro mea es? Hæc faciat mihi Deus, et hæc addat, si non magister militiæ fueris coram me omni tempore pro Joab.
14 Et inclinavit cor omnium virorum Juda, quasi viri unius: miseruntque ad regem, dicentes: Revertere tu, et omnes servi tui.
15 Et reversus est rex: et venit usque ad Jordanem, et omnis Juda venit usque in Galgalam, ut occurreret regi, et traduceret eum Jordanem.
16 Festinavit autem Semei filius Gera filii Jemini de Bahurim, et descendit cum viris Juda in occursum regis David
17 Cum mille viris de Benjamin, et Siba puer de domo Saul: et quindecim filii ejus, ac viginti servi erant cum eo: et irrumpentes Jordanem, ante regem
18 Transierunt vada, ut traducerent domum regis, et facerent juxta jussionem ejus: Semei autem filius Gera prostratus coram rege, cum jam transisset Jordanem,
19 Dixit ad eum: Ne reputes mihi domine mi iniquitatem, neque memineris injuriarum servi tui in die qua egressus es domine mi rex de Jerusalem, neque ponas rex in corde tuo.
20 Agnosco enim servus tuus peccatum meum: et idcirco hodie primus veni de omni domo Joseph, descendique in occursum domini mei regis.

שמואל ב יט

22 וַיֵּצֵא אֲבִישַׁי בֶּן-נְרִיעָה וַיֹּאמֶר הִתְחַח
זֶה לֹא יוֹמֵת שְׂמֵעִי כִּי הִלֵּל אֶת-מַשְׁחִים
יְהוָה: 23 וַיֹּאמֶר דָּוִד מַה-לִּי וְלָכֶם בָּנִי
צָרָתָה בִּיהִי-יְהוָה הַיּוֹם לְשֹׂאֵן חַיִּים
וְיָמֹת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל בִּי הָלֹא יָדַעְתִּי כִּי
הַיּוֹם אֲנִי-מֵלֶכְךָ עַל-יִשְׂרָאֵל: 24 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל-שְׂמֵעִי לֹא תָמוּת וַיִּשָּׁבַע לוֹ
הַמֶּלֶךְ: 25 וּמִפְּבֹשֶׁת בֶּן-שָׁאִיל יָרָד
לְהִבָּאֵת הַמֶּלֶךְ וְלֹא-עָשָׂה רָגֶלְיוֹ וְלֹא-עָשָׂה
שְׂפָמוֹ וְאֶת-בְּגָדָיו לֹא כָּסָם לַמַּדְהִיּוֹם
לְבָת הַמֶּלֶךְ עַד-הַיּוֹם אֲשֶׁר-בָּא בְּשָׁלוֹם:
26 וַיְהִי כִּי-בָּא יְרוּשָׁלָּם לְהִבָּאֵת הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא-הִלַּכְתָּ עִמִּי
בְּיָבֹשֶׁת: 27 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי
רַפְנִי כִּי-אָמַר עַבְדְּךָ אֲחַבְּשָׁח-לִי הַחֲמוּר
וְאֶרְבֶּב עֲלֶיךָ וְאֶלְמָה אֶת-הַמֶּלֶךְ כִּי פָסַח
עַבְדְּךָ: 28 וַיְרַגֵּל בַּעֲבָדְךָ אֶל-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
וְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ בְּמִלְחָמָה הֶאֱלִיחִים וַעֲשָׂה
הַטּוֹב בְּעֵינָיו: 29 כִּי לֹא הָיָה קֶל-בִּיָּת
אִבִּי כִּי אֶם-אֲשֶׁר-יָמֹתָ לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וְהָשֵׁתָ
אֶת-עַבְדְּךָ בְּאֶזְבֶּקֶת שְׁלֹחַנְךָ וּמַדִּי-יֵשְׁלִי עוֹד
צִדְקָה וְלִזְלָקָה עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ:
30 וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה תִּדְבָּר עוֹד
דְּבַרְךָ אֲשֶׁר-תֵּי אִתִּי וַיֵּצֵא מִן-הָלֶחֶם אֶת-
הַשָּׂדֶה: 31 וַיֹּאמֶר מִפְּבֹשֶׁת אֶל-הַמֶּלֶךְ
כִּם אֶת-הַכֶּלֶק יִקַּח אֲחֵרֵי אֲשֶׁר-כָּא אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם אֶל-בִּיָּתוֹ: 32 וּבְרָזָלִי
הַנִּלְצָדִי יָרָד מִרְגְּלִים וַיַּעֲבֹר אֶת-הַמֶּלֶךְ
הַיַּרְדֵּן לְשִׁלְחוֹ אֶת-בְּנֵי-רָגֹן: 33 וּבְרָזָלִי יִקַּח
מֵאֵד בְּרִשְׁמֹנִים שָׂגָה וְהוֹאֵד כֶּלֶק אֶת-
הַמֶּלֶךְ בְּשִׁיבָתוֹ בְּמִסְכָּנִים כִּי-אִישׁ בָּדוּל
הוּא מֵאֵד: 34 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-בְּרָזָלִי
אֲתָה עֹבֵר אִתִּי וְכִלְפַלְתִּי אִתְּךָ עֲשֵׂה
בִּירֹשָׁלָּם: 35 וַיֹּאמֶר בְּרָזָלִי אֶל-הַמֶּלֶךְ
בְּשָׂחָה יָמִי שָׁגָה חֲלִי כִּי-אֲעַלֶּה אֶת-הַמֶּלֶךְ
וְיִרְשָׁלָּם: 36 בְּרִשְׁמֹנִים שָׂגָה אֲנִלִּי הַיּוֹם
הַזֶּה: 37 בִּירְטוֹב לָדַע אֲסִיטָעַם עַבְדְּךָ
אֶת-הָאֲשֶׁר אֲכַל וְאֶת-הָאֲשֶׁר אֲשָׁתָה אֶם
אֲשַׁמַּע עוֹד בְּקוֹל שָׂקִים וְשָׁרוֹת וְלָמָּה
יִהְיֶה עַבְדְּךָ עוֹד לְמִשְׁכָּא אֶל-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ:
38 כַּמְעַט יַעֲבֹר עַבְדְּךָ אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶת-הַמֶּלֶךְ
וְלָמָּה יִנְגַּלְנִי הַמֶּלֶךְ הַמְּבֹרָךְ הַזֶּה אֶת:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β. ιθ'.

21 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀβισσαὶ υἱὸς Σαρβίας καὶ εἶπε
Μὴ ἄντι τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεὶ, ὅτι
κατηράσατο τὸν χριστὸν Κυρίου; 22 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ Τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρβίας, ὅτι γίνεσθέ μοι
σήμερον εἰς ἐπιβουλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεται
τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον
βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. 23 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ Οὐ μὴ ἀποθάνῃς· καὶ ὤμοσεν
αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. 24 Καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς
νιὸῦ Σαυὺλ κατέβη εἰς ἀπαντήν τοῦ βασιλέως,
καὶ οὐκ ἰθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ οὐδὲ ὠνυχί-
σατο οὐδὲ ἰποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ καὶ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἀπέπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρε-
γένετο ἐν εἰρήνῃ. 25 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν
εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Τί ὅτι οὐκ ἰπορεύθης μετ'
ἐμοῦ, Μεμφιβοσθὲ; 26 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Μεμφιβοσθὲ Κύριε μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου
παρελογίσαστό με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ
'Ἐπίσασόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτήν καὶ
πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός
σου, 27 Καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς
τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα· καὶ ὁ κύριός μου
ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ θεοῦ, καὶ ποίησον τὸ
ἀγαθὸν ἐν ὁφθαλμοῖς σου. 28 Ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ
οἶκος τοῦ πατρὸς μου ἄλλ' ἢ ὅτι ἄνδρες θανάτου
τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθικας τὸν δούλόν
σου ἐν τούτῃ ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· καὶ τί
ἔστι μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγῆναι με ἔτι
πρὸς τὸν βασιλέα; 29 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς
Ἰνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου; εἶπον Σὺ καὶ
Σιβὰ διελεύσθης τὸν ἀγρόν. 30 Καὶ εἶπε Μεμφιβοσθὲ
πρὸς τὸν βασιλέα Καὶ γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ
τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν
εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. 31 Καὶ Βερzellai ὁ
Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Πρωγελλίμ καὶ διέβη μετὰ
τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν
Ἰορδάνην. 32 Καὶ Βερzellai ἀνὴρ πρεσβύτερος
σφόδρα, υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε
τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Μανασίμ, ὅτι
ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα. 33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Βερzellai Σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρίψω
τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 34 Καὶ εἶπε
Βερzellai πρὸς τὸν βασιλέα Πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς
μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσα-
λὴμ; 35 Υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον·
εἰ μὴν γινώσκει ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; εἰ
γύσεται ὁ δοῦλός σου ἔτι ὃ φάγομαι ἢ πίωμαι;
ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ᾄδόντων καὶ ᾄδουσῶν;
καὶ ἵνα τί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον
ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; 36 Ὡς
βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην
μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἵνα τί ἀνταποδίδωσί
μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;

II. SAMUELIS, XIX

21 Respondens vero Abisai filius Sarviae,
dixit: Numquid pro his verbis non occidetur
Semei, quia maledixit christo Domini? 22 Et
ait David: Quid mihi et vobis, filii Sarviae?
cur efficiamini mihi hodie in satan? ergone
hodie interficietur vir in Israel? an ignorō
hodie me factum regem super Israel? 23 Et
rex Semei: Non morieris. Juravitque ei.
24 Miphiboseth quoque filius Saul descendit
in occursum regis, illotis pedibus, et intonsa
barba: vestesque suas non laverat a die qua
egressus fuerat rex, usque ad diem reversionis
ejus in pace. 25 Cumque Jerusalem occurrisset
regi, dixit ei rex: Quare non venisti mecum
Miphiboseth? 26 Et respondens ait: Domine
mi rex, servus meus contempsit me: dixitque
ei ego famulus tuus, ut sterneret mihi asinum,
et ascendens abirem cum rege: claudus enim
sum servus tuus. 27 Insuper et accusavit me
servum tuum ad te dominum meum regem:
tu autem domine mi rex, sicut angelus Dei
es, fac quod placitum est tibi. 28 Neque enim
fuit domus patris mei, nisi morti obnoxia
domino meo regi: tu autem posuisti me servum
tuum inter convivas mensæ tuæ: quid ergo
habeo justæ querelæ? aut quid possum ultra
vociferari ad regem? 29 Ait ergo ei rex:
Quid ultra loqueris? fixum est quod locutus
sum: tu et Siba dividite possessiones. 30 Res-
ponditque Miphiboseth regi: Etiam cuncta
accipiat, postquam reversus est dominus meus
rex pacifice in domum suam. 31 Berzellai
quoque Galaadites, descendens de Rogelim,
traduxit regem Jordanem, paratus etiam ultra
fluvium prosequi eum. 32 Erat autem Berzellai
Galaadites senex valde, id est, octogenarius, et
ipse præbuit alimenta regi, cum moraretur in
castris: fuit quippe vir dives nimis. 33 Dixit
itaque rex ad Berzellai: Veni mecum, ut
requiescas securus mecum in Jerusalem. 34 Et
ait Berzellai ad regem: Quot sunt dies annorum
vitæ meæ, ut ascendam cum rege in Jerusalem?
35 Octogenarius sum hodie: numquid viget
sensus mei ad discernendum suave, aut
amarum? aut delectare potest servum tuum
cibus et potus? vel audire possum ultra
vocem cantorum atque cantatricum? quare
servus tuus sit oneri domino meo regi?
36 Paululum procedam famulus tuus ab
Jordane tecum: non indigeo hac vicissitudine.

שמואל ב יט כ

38 וְשָׁבָה עֲבָדְךָ וְאָמַת בְּעֵינֵי עַם קָדְרִי אֲבִי וְאִמִּי וְהָעָם עֲבָדְךָ כְּמִתָּם יַעֲבֹל עִם־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וְנִשְׁחָלֵנוּ אֶת אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֶיךָ : 39 וְנִמְאָר הַמֶּלֶךְ אֵתִי יַעֲבֹר בְּמִתָּם וְאֲנִי אֲעֲשֶׂה־לָּו אֶת־חֲטוֹט בְּעֵינֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר־תִּבְחָר עָלַי אֲעֲשֶׂה־לָּךְ : 40 וְנִשְׁעָר בְּלִי־חֲצֵם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְהַמֶּלֶךְ עָבָר וַיֵּשֶׁה הַמֶּלֶךְ לְבָרְזַל וַיִּבְרַחֲהוּ וַיָּשָׁב לְמַחֲזֵו : 41 וַיַּעֲבֹר הַמֶּלֶךְ הַגִּלְגָּל וַיִּמְחֶק עָבָר עִמּוֹ וְכָל־עַם יְהוּדָה וַיַּעֲבִירוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְנָם חֲצֵי עַם יִשְׂרָאֵל : 42 וְהָעָם בְּלִי־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּמְאָרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ מִדֹּעַ עָבְדָה אֲחִינוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבִרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־הַיַּרְדֵּן וְכָל־אֲנָשֵׁי דָוִד עִמּוֹ : 43 וַיַּעַן כָּל־אִישׁ יְהוּדָה עַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קִימָרוֹב הַמֶּלֶךְ אֲלֵי וְלָקַח זֶה חֶרֶת לָךְ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה הַקָּבִיל אֶל־לֵב מִרְחֲמֶלֶךְ אִם־נִשְׁמָת נִשְׁאָ לָנוּ : 44 וַיַּעַן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶת־אִישׁ יְהוּדָה וַיִּמְאָר עֲשֶׂר־יָדוֹת לִי בַּמֶּלֶךְ וְנָם בְּדָוִד אֲנִי מִפְּהַ וּמִדֹּעַ הַקָּבִילֵנִי וְלֹא־הָיָה דָּבָרִי רָאשׁוֹן לִי לְהַשְׁבִּי אֶת־מַלְכִּי וְהָיָה דְּבַר־אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל :

פרשה כ :

1 וְשָׁם נִמְאָר אִישׁ בְּלִי־עַל וְשִׁמּוֹ שֶׁבַע בְּרִבְכֵּרִי אִישׁ יְמִינִי וַיִּתְּקֵה בְּשׁוֹפָר וַיִּמְאָר אֶרְלָטֵה מַלְכָּה בְּדָוִד וְלֹא גִלְגָּלֵה בְּדָוִד יָשִׁי אִישׁ לְאֶחָדִיו יִשְׂרָאֵל : 2 וַיַּעַן כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִפְּהַ דָּוִד אֶת־חֲבֵרִי שֶׁבַע בְּרִבְכֵּרִי וְאִישׁ יְהוּדָה דָּבָרוֹ בַּמֶּלֶךְ מִרְחֲמֶה וְעַד יְרֻשָׁלָּם : 3 וַיָּבֹא דָוִד אֶל־בֵּיתוֹ יְרֻשָׁלָּם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת עֲשֶׂר־נָשִׁים פְּלִזְשִׁים אֲשֶׁר הָפִיחַ לְשָׂמֹר הַבָּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית־מִשְׁכָּנֹה וַיִּכְלְפֵם וַאֲלֵתֵם לִיבָא וְהַתְּחַרְהָ צִרְחָה עַד יוֹם מָתוֹ אֶל־מִתָּה חֵית : 4 וַיִּמְאָר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַמְסָא הַזֶּקֶן לִי אֶת־אִישׁ־יְהוּדָה שְׁלֹשָׁה יָמִים וְאִתָּה פֶּה עָבָד : 5 וַיִּלָּךְ עַמְסָא לְהוֹצִיא אֶת־יְהוּדָה וַיִּתְּן מִרְחֲמֶה אֲשֶׁר יָצָא :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. ιθ', κ'.

37 Καθίσάτω δὴ ὁ δούλος σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῇ τάφῳ τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου· καὶ ἰδοὺ ὁ δούλος σου Χάμααμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ ποιήσων αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. 38 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χάμααμ κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ πάντα ὅσα ἂν ἐκλέγῃ ἐπ' ἐμοῖ ποιήσω σοι. 39 Καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλὶ καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ ἐπιστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 40 Καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλαλα, καὶ Χάμααμ διέβη μετ' αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ. 41 Καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα τί ὅτι ἐκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ; 42 Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα πρὸς ἀνδρά Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν Διότι ἐγγίζει πρὸς μὲ ὁ βασιλεὺς· καὶ ἵνα τί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου; μὴ βρώσιμε ἰφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλείως, ἡ δόμα ἔδωκεν ἡ ἄρσιν ἡμεῖν; 43 Καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα καὶ εἶπεν Δίκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἡ σύ, καὶ γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμι ὑπὲρ σί· καὶ ἵνα τί τοῦτο ὑβρισάς με καὶ οὐκ ἰλογίσθῃ ὁ λόγος μου πρῶτος μοι τοῦ Ἰούδα ἐπιστρεψαί τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ ἐσκληρύνθῃ ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰούδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἔκει ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαβεὶ, υἱὸς Βοχορί ἀνὴρ ὁ Ἰεμινί, καὶ ἰσάλπισε τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν Οὐκ ἔστιν ἡμῖν μέρος ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ἰεσσαί· ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραὴλ. 2 Καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὅπισθεν Δαυὶδ ὅπισω Σαβεὶ υἱοῦ Βοχορί· καὶ ἀνὴρ Ἰούδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἔως Ἱερουσαλήμ. 3 Καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ἃς ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτάς ἐν οἴκῳ φυλακῆς, καὶ διέθρεψεν αὐτάς καὶ πρὸς αὐτάς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἔως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χῆραι ζῶσαι. 4 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαὶ Βόησόν μοι τὸν ἀνδρά Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτοῦ στήθῃ. 5 Καὶ ἐπορεύθη Ἀμεσσαὶ τοῦ βοῆσαι τὸν Ἰούδαν, καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὐ ἰτάξατο αὐτῷ Δαυὶδ.

II. SAMUELIS, XIX. XX.

37 Sed obsecro ut revertar servus tuus, et moriar in civitate mea, et sepeliar juxta sepulchrum patris mei et matris meae. Est autem servus tuus Chamaam, ipse vadat tecum, domine mi rex, et fac ei quidquid tibi bonum videtur. 38 Dixit itaque ei rex: Mecum transeat Chamaam, et ego faciam ei quidquid tibi placuerit; et omne quod petieris a me, impetrabis. 39 Cumque transisset universus populus et rex Jordanem, osculatus est rex Berzellai, et benedixit ei: et ille reversus est in locum suum. 40 Transivit ergo rex in Galgalam, et Chamaam cum eo; omnis autem populus Juda traduxerat regem, et media tantum pars adfuerat de populo Israel. 41 Itaque omnes viri Israel concurrentes ad regem, dixerunt ei: Quare te furati sunt fratres nostri viri Juda, et traduxerunt regem et domum ejus Jordanem, omnesque viros David cum eo? 42 Et respondit omnis vir Juda ad viros Israel: Quia mihi propior est rex: cur irasceris super hac re? numquid comedimus aliquid ex rege, aut munera nobis data sunt? 43 Et respondit vir Israel ad viros Juda, et ait: Decem partibus major ego sum apud regem, magisque ad me pertinet David quam ad te: cur fecisti mihi injuriam, et non mihi nuntiatum est priori, ut reducerem regem meum? Durius autem responderunt viri Juda viris Israel.

CAPUT XX.

1 ACCIDIT quoque ut ibi esset vir Belial, nomine Seba, filius Bochri, vir Jemineus; et cecinit buccina, et ait: Non est nobis pars in David, neque hereditas in filio Isai: revertere in tabernacula tua Israel. 2 Et separatus est omnis Israel a David, secutusque est Seba filium Bochri: viri autem Juda adhæserunt regi suo a Jordane usque Jerusalem. 3 Cumque venisset rex in domum suam in Jerusalem, tulit decem mulieres concubinas, quas dereliquerat ad custodiendam domum, et tradidit eas in custodiam, alimenta eis præbens: et non est ingressus ad eas, sed erant clausæ usque in diem mortis suæ in viduitate viventes. 4 Dixit autem rex Amasæ: Convoca mihi omnes viros Juda in diem tertium, et tu adesto præsens. 5 Abiit ergo Amasa ut convocaret Judam, et moratus est extra placitum quod ei constituerat rex.

שמואל ב כ

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבִּישַׁי עֲמָדָה יָרֵד לָנֹכַח
שָׂבַע בְּרֵכְרֵי מִדְּאֲבָשָׁלוֹם אֶתְחַבֵּא
אֶת-עַבְדֵי אֲדֹנָי וְרַחֵם אֶתְּכֶם כִּי-מִצָּר
לִי עָרִים בְּצִרְתָּם וְהָצִיל עֵינָי: 7 וַיֵּצֵאוּ
אֶתְּכֶם אֲנָשֵׁי יוֹאָב וְחַמְדִּי וְחַפְלָתִי וְכָל-
הַחֲבֵרִים וַיָּצֵאוּ מִירוּשָׁלַם לְרֹדֶף אֶתְּכֶם
שָׂבַע בְּרֵכְרֵי: 8 הֵם צִדְּמָהֶם הַגְדֹּלָה
אֲשֶׁר בְּנִבְלָו וַעֲמָשָׁא בָּא לְבִנְיָמִן וַיֹּאבֵב
הַחֲרֵב וּמָדָן לְבָשׁוּ וְעָלְיוּ חֲנֹדֶר חֲרֵב
מִצָּדֹת צִלְ-מִתְּחִיל בְּמַעֲרָה וְהָיָה צָרָה
וַתִּפֹּל: 9 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְעַמָּשָׁא הַשָּׂלֹם
אִתָּךְ אֲנִי וְחָזִי יְדִימִן יוֹאָב בָּעוֹן
עַמָּשָׁא לְנִשְׁדָּלוֹ: 10 וַעֲמָשָׁא לֹא-נִשְׁמָר
בְּחֵרֵב אֲשֶׁר בְּרֵי-יוֹאָב וַיִּדְּהוּ בָּהּ אֶל-
הַחֲמָשׁ וַיִּשְׁפֹּךְ מִצֵּי מָרָח וְלֹא-שָׁמְרוּ
לִי וַיָּמָת וַיֹּאבֵב וְאַבִּישַׁי אֲחִיו רָדֹף אֶתְּכֶם
שָׂבַע בְּרֵכְרֵי: 11 וְהָיָה עָמֶד עָלָיו
מִצָּרָה יוֹאָב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בְּיוֹאָב
וּבְמִי אֲשֶׁר-לִדְוֹד אֶתְּכֶם יוֹאָב: 12 וַעֲמָשָׁא
מַהֲגִלֵל בָּהֶם בְּרֹחוֹת הַמִּסְלָח וַיִּרְא הָאִישׁ
כִּי-עָמֶד בְּלִי-הָעֵם וַיִּסָּב אֶת-עַמָּשָׁא מִן-
הַמִּסְלָח הַשָּׁמֶר וַיִּשְׁלַח עָלָיו בָּנָד בְּאֲשֶׁר
רָאָה בְּלִי-הָעֵם עָלָיו וַעֲמָד: 13 בְּאֲשֶׁר
חָנָה מִן-הַמִּסְלָח עָבַר בְּלִי-הָאִישׁ אֶתְּכֶם יוֹאָב
לְרֹדֶף אֶתְּכֶם שָׂבַע בְּרֵכְרֵי: 14 וַיִּגְעֲרֵהוּ
בְּכָל-שִׁבְעֵם וַיִּשְׁאַל אֶבְלָה וְיָבִית מִצָּדָה
וְכָל-הַחֲבֵרִים וַיִּקְרָאוּהוּ וַיָּבֵאוּ אֶת-אֶתְּכֶם:
15 וַיָּבֵאוּ וַיִּצְרֻהוּ עָלָיו בְּאֶבְלָה בֵּית הַמִּצָּדָה
וַיִּשְׁפְּרוּ סִלְלָה אֶל-הָעִיר וַתַּעֲמֹד בַּחֲלֹ
וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אֶת-יוֹאָב מִשְׁחִיתִם
לְהַפִּיל חֲדָוּמָה: 16 וַתִּקְרָא אֲשֶׁר חָקָה
מִן-הָעִיר שְׂמָעָה שְׂמָעָה אֶת-רַחֵם אֶל-
יוֹאָב וְהָיָה עֲדָתָהּ וַתִּדְּבָרָה אֵלָיו:
17 וַיִּקְרָב אֵלָיו וַיֹּאמֶר הֲאֵשָׁה הָאֵתָה
יוֹאָב וַיֹּאמֶר אָנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שְׂמָעָה דְּבָרִי
אֲמִתָּה וַיֹּאמֶר שְׂמָעָה אֵלָיו: 18 וַתֹּאמֶר
לְאִמֶּךָ דְּבָר יוֹדֵר בְּרָאשִׁיתָהּ לְאִמֶּךָ שְׂאֹל
יִשְׁאַלְהִי בְּאֶבְלָה וְגַם הַחֲמוּר: 19 אֲנִי שְׂלָמִי
אֲמַנְנִי וַיִּשְׁאַל אֶתָּה מִבְּנֵי הַמִּית עִיר
וְאֵם בְּיִשְׂרָאֵל לָמָּה הַבִּלְעַת גְּחֹלָת יִתְנָה:
20 וַיַּעַן יוֹאָב וַיֹּאמֶר וַיִּלְלָה חֲלִילָה
חֲלִילָה לִי אֶת-אֲבִלְעָה וְאֶת-שְׂחִיתִת:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. κ'.

6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμεσσαὶ Νῦν κακοποιήσε
ἡμᾶς Σαβὶε υἱὸς Βοχורי ὑπὲρ Ἀβισσαλῶμ· καὶ
νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου
σου καὶ καταδιώξον ὀπίσω αὐτοῦ, μὴ ποτε ἑαυτῷ
εὕρῃ πόλεις ὀχυράς καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἡμῶν. 7 Καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ Ἀβισσαὶ καὶ
οἱ ἄνδρες Ἰωάβ καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φελεθὶ καὶ
πάντες οἱ δυνατοί, καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ
διώξαι ὀπίσω Σαβὶε υἱοῦ Βοχורי. 8 Καὶ αὐτοὶ
παρὰ τῇ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαὼν, καὶ
Ἀμεσσαὶ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ Ἰωάβ
περιεζωσμένος μανθῦσαν τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ, καὶ ἐπ'
αὐτῷ ἱζωσμένος μάχαιραν ἔλκευμένην ἐπὶ τῆς
ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς· καὶ ἡ μάχαιρα
ἐξῆλθε, καὶ αὐτὴ ἐξῆλθε καὶ ἔπιεσε. 9 Καὶ εἶπεν
Ἰωάβ τῷ Ἀμεσσαὶ Εἰ θγαίνεις σὺ, ἀδελφέ, καὶ
ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωάβ τοῦ πώγωνος
Ἀμεσσαὶ τοῦ καταφιλήσαι αὐτόν. 10 Καὶ Ἀμεσσαὶ
οὐκ ἠφύλαξεν τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ
Ἰωάβ· καὶ ἔκασεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ Ἰωάβ εἰς τὴν
ψόαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ
οὐκ ἰδεντέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπῆθανε. Καὶ Ἰωάβ
καὶ Ἀβισσαὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἰδὼν ὀπίσω Σαβὶε
υἱοῦ Βοχורי. 11 Καὶ ἄνθρωπος ἔστη ἐπ' αὐτὸν τῶν
παιδαρίων Ἰωάβ καὶ εἶπε Τίς ὁ βουλούμενος Ἰωάβ,
καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ ὀπίσω Ἰωάβ; 12 Καὶ Ἀμεσσαὶ
πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου, καὶ
εἶδεν ἄνθρωπος εἰσθῆκει πᾶς ὁ λαός· καὶ ἀπέστρεψε
τὸν Ἀμεσσαὶ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρόν καὶ ἐπὶ ῥῥοιψεν
ἐπ' αὐτὸν ἱμάτιον, καθότι εἶδε πάντα τὸν ἐρχόμενον
ἐπ' αὐτὸν ἔσθῃ. 13 Ἦνικα δὲ ἐφθασεν ἐκ τῆς
τρίβου, παρήλθε πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωάβ
τοῦ διώξαι ὀπίσω Σαβὶε υἱοῦ Βοχורי. 14 Καὶ
διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβὶλ καὶ εἰς
Βεθμααχά, καὶ πάντες ἐν Χαρβὶ καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν
καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ. 15 Καὶ παρεγενήθη-
σαν καὶ ἐπολιόρουν ἐπ' αὐτὸν ἐν Ἀβὶλ καὶ
Φερμααχά, καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν
καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
μετὰ Ἰωάβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος. 16 Καὶ
ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τεύχους καὶ εἶπεν Ἀκούσατε
ἀκούσατε, εἶπατε δὴ πρὸς Ἰωάβ Ἐγγισον ἕως ὧδε,
καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν. 17 Καὶ προσήγγισεν πρὸς
αὐτήν, καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ Εἰ σὺ εἰ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν
Ἐγώ· εἶπε δὲ αὐτῇ Ἀκουσον τοὺς λόγους τῆς
δοῦλης σου· καὶ εἶπεν Ἰωάβ Ἀκούω ἐγώ εἰμι.
18 Καὶ εἶπε λέγουσα Λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις
λέγοντες Ἡρωτημένος ἠρωτήθη ἐν τῇ Ἀβὶλ καὶ ἐν
Δὰν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραὴλ·
ἠρωτῶντες ἐπερωτῆσουσιν ἐν Ἀβὶλ, καὶ οὕτως εἰ
ἐξέλιπον. 19 Ἐγώ εἰμι εἰρηνικὴ τῶν στηριγμάτων
Ἰσραὴλ, σὺ δὲ ζητεῖς θανάτωσαι πόλιν καὶ μητρό-
πολιν ἐν Ἰσραὴλ· ἵνα τὶ καταποντίζεις κληρονομίαν
Κυρίου; 20 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωάβ καὶ εἶπεν Ἰδεὼς
μοι Ἰδεὼς μοι εἰ καταποντῶ καὶ εἰ φθερῶ·

II. SAMUELIS, XX.

6 Ait autem David ad Abisai: Nunc magis
afflicturus est nos Seba filius Bochri quam
Absalom: tolle igitur servos domini tui, et
persequere eum, ne forte inveniat civitates
munitas, et effugiat nos. 7 Egressi sunt ergo
cum eo viri Joab, Cerethi quoque et Pheleti:
et omnes robusti exierunt de Jerusalem ad
persequendum Seba filium Bochri. 8 Cumque
illi essent juxta lapidem grandem, qui est in
Gabaon, Amasa veniens occurrit eis. Porro
Joab vestitus erat tunica stricta ad mensuram
habitus sui, et desuper accinctus gladio
dependente usque ad ilia, in vagina, qui
fabricatus levi motu egredi poterat, et
percutere. 9 Dixit itaque Joab ad Amasam:
Salve mi frater. Et tenuit manu dextera
mentum Amasæ, quasi osculans eum. 10 Porro
Amasa non observavit gladium, quem habebat
Joab, qui percussit eum in latere, et effudit
intestina ejus in terram, nec secundum vulnus
apposuit, et mortuus est. Joab autem, et
Abisai frater ejus, persecuti sunt Seba filium
Bochri. 11 Interea quidam viri, cum stetissent
juxta cadaver Amasæ, de sociis Joab, dixerunt:
Ecce qui esse voluit pro Joab comes David.
12 Amasa autem conspersus sanguine, jacebat
in media via. Vidit hoc quidam vir quod
subsisteret omnis populus ad videndum eum,
et amovit Amasam de via in agrum, operuitque
eum vestimento, ne subsisterent transeuntes
propter eum. 13 Amoto ergo illo de via,
transibat omnis vir sequens Joab ad per-
sequendum Seba filium Bochri. 14 Porro ille
transierat per omnes tribus Israel in Abelam,
et Bethmaacha, omnesque viri electi congregati
fuerant ad eum. 15 Venerunt itaque et
oppugnabant eum in Abela, et in Bethmaacha,
et circumdederunt munitionibus civitatem, et
obsessa est urbs: omnis autem turba, quæ erat
cum Joab, moliebatur destruere muros. 16 Et
exclamavit mulier sapiens de civitate: Audite,
audite, dicite Joab: Appropinqua huc, et
loquar tecum. 17 Qui cum accessisset ad eam,
ait illi: Tu es Joab? Et ille respondit: Ego.
Ad quem sic locuta est: Audi sermones ancillæ
tuæ. Qui respondit: Audio. 18 Rursumque
illa, Sermo, inquit, dicebatur in veteri
proverbio: Qui interrogant, interrogent in
Abela: et sic perficiebant. 19 Nonne ego sum
quæ respondeo veritatem in Israel, et tu queris
subvertere civitatem, et evertere matrem in
Israel? Quare præcipitas hereditatem Domini?
20 Respondensque Joab, ait: Absit, absit
hoc a me: non præcipito, neque demolior.

שמואל ב כ כא

21 לֹא־גָּן הַדָּבָר כִּי אִישׁ מִחֹר אֶפְרַיִם שָׁבַע
בְּדַבְּרֵי שְׁמוֹ נָשָׂא יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּדוֹד הַמֶּלֶךְ
אֶת־יָדוֹ לִכְדוֹ וְלִקְחָהּ מִצֵּל הָעִיר וַתֹּאמֶר
הַנָּשִׂא אֶל־יֹאכָב הַגֵּחַ רֹאשׁוֹ מִשְׁלָהּ אֶל־הָ
בַּעַד הַחֹמֶה: 22 וַתְּבוֹא הַנָּשִׂא אֶל־קֵל־
הָעָם בְּהַקְטִיחָהּ וַיַּכְרֹהוּ אֶת־רֹאשׁוֹ שָׁבַע
בְּדַבְּרֵי וַיִּשְׁלַח אֶל־יֹאכָב וַיִּתְּנֵהוּ בַּשָּׂר
וַיַּצֵּיץ מִצֵּל־הָעִיר אִישׁ לְאֶחָיו וַיֹּאכַח שָׁב
יְרוּשָׁלַם אֶל־הַמֶּלֶךְ: 23 וַיֹּאכַח אֶל־
בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁאַל וַיַּבְנִיחַ בְּרִיתוֹתָיו עִלֵּי־
הַמֶּלֶךְ וְעִלֵּי־הַמֶּלֶכֶת: 24 וַתֹּאמֶר עֲלֵי־הָעָם
וַיַּחֲשֹׁק שָׁב בְּרִיתוֹתָיו הַפְּזָרִי: 25 וַיִּשְׁאֵל
סֹפֵר וְצֹרֶחַ וַאֲבִיתָר כֹּהֲנִים: 26 וְגַם עִירָא
הַנְּאֻמִּי הֵגַח כֹּהֵן לְדָוִד:

פרשה כא:

1 וַיְהִי רָצֹב בַּיָּמִי דָּוִד שָׁלֹשׁ שָׁנִים
שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת־פָּגַן יְהוָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שָׂאִיל וְאֶל־
בְּנֵי הַדָּמִים עַל אֲשֶׁר־הָמִית אֶת־הַנְּבִלִים:
2 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַנְּבִלָנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
וְהַנְּבִלָנִים לֹא מִדְּבַר יִשְׂרָאֵל הָשָׂה בִּי אֵם
מִיָּתֶר הָאֻמִּי וּבְגֵן יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּעַת לָהֶם
וַיִּבְקֹשׁ שָׂאִיל לְהַפְתָּם בְּקִנְיָנוֹ לְבָנָיִךְ
יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲדָה: 3 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
הַנְּבִלָנִים מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם וּבִקְחָה אֶכְפֹּר
וּבְכָרֵי אֶת־נַחֲלַת יְהוָה: 4 וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הַנְּבִלָנִים אִי־לֵנוּ כֶּסֶף וְחֶבֶל עֵם־שָׂאִיל
וְעֵם־בִּיתוֹ וְאֹרְגָנוֹ אִישׁ לְהָמִית בְּיִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר מַה־עָשִׂיתֶם אֲמָרוּ אַעֲשֶׂה לָכֶם:
5 וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּלָנוּ
וְאֲשֶׁר דָּחַדְנוּ לָנוּ נִשְׁמָדְנוּ מִהַחַיָּבָה בְּקֵל־
בָּרָל וַיִּשְׁאַל: 6 וַיִּתֵּן לָנוּ שְׂבָעָה אֲנָשִׁים
מִבְּנֵי וְהַחֲזָנִים לְיְהוָה בְּגָבַעַת שָׂאִיל
בְּחֵיר יְהוָה: 7 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי
אֶתֶּן: 8 וַיִּתְּמַל הַמֶּלֶךְ עֲלֵי־מִפְּבֹשֶׁת בֶּן־
יְהוֹתָן בֶּן־שָׂאִיל עֲלֵי־שְׂבָעַת יְהוָה אֲשֶׁר
בִּילְתָּם בֶּן־דָּוִד וּבְנֵי יְהוֹתָן בֶּן־שָׂאִיל:
9 וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׁנֵי בָנֵי רָצָח בֶּת־
אִיָּה אֲשֶׁר גָּלְתָה לְשָׂאִיל אֶת־אֶרְמוֹנוֹ וְאֶת־
מִפְּבֹשֶׁת וְאֶת־חֲמִשָּׁת בָּנֵי מִיכָל בֶּת־שָׂאִיל
אֲשֶׁר אָבָה לְעִירָאֵל בֶּן־בְּרִיָּה הַמִּזְלִיתִי:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Β'. κ'. κα'.

21 Οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὕρου Ἐφραίμ, Σαβεὶ υἱὸς Βοχορί ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔπηρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Δαυὶδ· ὅτε αὐτὸν μοι μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωάβ Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφίσεται πρὸς σέ διὰ τοῦ τείχους. 22 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐλάλησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς· καὶ ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν Σαβεὶ υἱοῦ Βοχορί, καὶ ἀφῆκε καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ. Καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ' αὐτοῦ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· καὶ Ἰωάβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλεῖα. 23 Καὶ ὁ Ἰωάβ πρὸς πᾶσιν τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδά ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί, 24 Καὶ Ἀδωνιράμ ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ Ἰωσαφάθ υἱὸς Ἀχιλοῦθ ἀναμνησκων, 25 Καὶ Σουὰ γραμματεὺς, καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, 26 Καὶ γὰρ Ἰράς ὁ Ἰαριν ἦν ἱερεὺς τῷ Δαυίδ.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία ἔτη, ἐνιαυτὸς ὁ ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ, καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸ πρόσωπον Κυρίου· καὶ εἶπε Κύριος Ἐπὶ Σαούλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία ἐν θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ ἱθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας. 2 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Καὶ οἱ Γαβαωνίται οὐχ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσὶν ὅτι ἄλλ' ἢ ἐκ τοῦ Ἰλλείμματος τοῦ Ἀμορραίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμωσαν αὐτοῖς· καὶ ἐζήτησε Σαούλ πατάξαι αὐτούς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. 3 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας Τί ποιήσω ὑμῖν καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσωμαι, καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν Κυρίου; 4 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνίται Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσίον μετὰ Σαούλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραὴλ· καὶ εἶπε Τί ὑμεῖς λέγετε καὶ ποιήσω ὑμῖν; 5 Καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλεῖα Ὁ ἀνὴρ ὃς συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὃς παρελόγησάτο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς, ἀφανίσωμεν αὐτὸν τοῦ μὴ ἐστάναι αὐτὸν ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραὴλ. 6 Δότε ἡμῖν ἐπτά ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτούς τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ Γαβαὼν Σαούλ ἐκλεκτοὺς Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἐγὼ δώσω. 7 Καὶ ἔφεισάτο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθέ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαούλ διὰ τὸν ὄρκον Κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν, καὶ ἀνὰ μέσον Δαυὶδ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνά· ἀν υἱοῦ Σαούλ. 8 Καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ῥεσφά θυγατρὸς Αἰᾶ οὗς ἔτεκε τῷ Σαούλ, τὸν Ἑρμωνὶ καὶ τὸν Μεμφιβοσθέ, καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὼλ θυγατρὸς Σαούλ οὗς ἔτεκε τῷ Ἑσθρίῳ υἱῷ Βερzellai τῷ Μωουλαθί,

II. SAMUELIS, XX. XXI.

21 Non sic se habet res, sed homo de monte Ephraim Seba, filius Bochri cognomine, levavit manum suam contra regem David: tradite illum solum, et recedemus a civitate. Et ait mulier ad Joab: Ecce caput ejus mittetur ad te per murum. 22 Ingressa est ergo ad omnem populum, et locuta est eis sapienter: qui abscissum caput Seba filii Bochri projecerunt ad Joab: et ille cecinit tuba, et recesserunt ab urbe, unusquisque in tabernacula sua: Joab autem reversus est Jerusalem ad regem. 23 Fuit ergo Joab super omnem exercitum Israel: Banaïas autem filius Joiadæ super Cerethæos et Phlethæos. 24 Aduram vero super tributa: porro Josaphat filius Ahilud, a commentariis. 25 Siva autem, scriba: Sadoc vero et Abiathar, sacerdotes. 26 Ira autem Jairites erat sacerdos David.

CAPUT XXI.

1 FACTA est quoque fames in diebus David tribus annis jugiter: et consuluit David oraculum Domini. Dixitque Dominus: Propter Saul, et domum ejus sanguinum, quia occidit Gabaonitas. 2 Vocatis ergo Gabaonitis rex, dixit ad eos. (Porro Gabaonitæ non erant de filiis Israel, sed reliquæ Amorrhæorum: filii quippe Israel juraverant eis, et voluit Saul percutere eos zelo, quasi pro filiis Israel et Juda.) 3 Dixit ergo David ad Gabaonitas: Quid faciam vobis? et quod erit vestri piaculum, ut benedicatis hereditati Domini? 4 Dixeruntque ei Gabaonitæ: Non est nobis super argento et auro quæstio, sed contra Saul, et contra domum ejus: neque volumus ut interficiatur homo de Israel. Ad quos rex ait: Quid ergo vultis ut faciam vobis? 5 Qui dixerunt regi: Virum, qui attrivit nos et oppressit inique, ita delere debemus, ut ne unus quidem residuus sit de stirpe ejus in cunctis finibus Israel. 6 Dentur nobis septem viri de filiis ejus, ut crucifigamus eos Domino in Gabaa Saul, quondam electi Domini. Et ait rex: Ego dabo. 7 Pepercitque rex Miphiboseth filio Jonathæ filii Saul, propter jusjurandum Domini, quod fuerat inter David et inter Jonathan filium Saul. 8 Tulit itaque rex duos filios Respha filiæ Aia, quos peperit Sauli, Armoni, et Miphiboseth: et quinque filios Michol filiæ Saul, quos genuerat Hadrieli filio Berzellai, qui fuit de Molathi,

ויהיגם ביד הגבעונים ויהיגם בקר לקנן
 והיה ויפלו שבועתים אחד והוא המלך
 דימי הקציר בקראשנים בתחלת הקציר
 שערים: 10 ותקח רשפה בת-איה את
 השק ותטחו לה אל-הצור מתחלת
 הקציר עד נפתח-מים עליהם מן-השמים
 ולא-תהיה עוד השמים עליהם 11 ויגד
 יוםם ואת-חנת השקח לילה: 12 ויגד
 לדוד את אשר-עשתה רשפה בת-איה
 פלגש שאול: 13 ויגד דוד ויקח את-
 עצמות שאול ואת-עצמות יחונתו בנה
 מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו אותם
 מרחב ברת-שון אשר תלום שם חפלותם
 ביום חקות פלשתים את-שאול בגלגל:
 14 ויגד משה את-עצמות שאול ואת-
 עצמות יחונתו בנה וגם-עצמות את-עצמות
 חמוקקים: 15 ויקברו את-עצמות שאול
 ויחונתו בנה בארץ בנימין בגלע בלמך
 קיש אביו ויגשו כל אשר-עשה חמלך
 ויגדו אל-הים לארץ אחר-כך: 16 ויהי
 דוד מלחמה לפלשתים את-ישיאל ויגד
 דוד ויגדו עמו וילחמו את-פלשתים
 ויגד דוד: 17 וישבו בלב אשר בלתי
 הרבה ומשקל חינו שלש מאות משקל
 בחשת והוא חגור הדיש והוא לחרות
 את-דוד: 18 ויגדו לו אביו בן-צור
 ויהי את-הפלשתים וימחהו אז נשבעו
 אנשי-דוד לו לאמר לא-תמצא עוד אהבה
 למלחמה ולא תכסה את-גר ישראל:
 19 ויהי אחר-כך ותהרעוד מלחמה
 בגב עמ-פלשתים אז חזה סבלי חמלתי
 את-שם אשר בלתי הרפה:
 20 ותהרעוד מלחמה בגב עמ-פלשתים
 ויהי אלחנן בן-נעמי ארזים בית הלחמי
 את בלתי חמלתי ונעץ חמלתי במגד ארזים:
 21 ותהרעוד מלחמה בגב ויהי
 איש מדין ואמצעות דור ואמצעות רגליו
 שש ושש עשרים וארבע מספר וגם-הוא
 יגד להרפה: 22 ויהיה את-ישיאל ויגד
 ויהי דוד ויגדו עמו וילחמו את-פלשתים
 ויגד דוד: 23 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 24 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 25 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 26 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 27 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 28 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 29 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 30 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 31 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 32 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 33 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 34 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 35 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 36 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 37 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 38 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 39 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 40 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 41 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 42 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 43 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 44 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 45 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 46 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 47 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 48 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 49 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 50 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 51 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 52 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 53 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 54 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 55 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 56 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 57 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 58 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 59 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 60 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 61 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 62 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 63 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 64 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 65 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 66 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 67 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 68 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 69 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 70 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 71 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 72 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 73 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 74 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 75 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 76 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 77 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 78 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 79 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 80 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 81 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 82 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 83 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 84 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 85 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 86 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 87 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 88 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 89 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 90 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 91 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 92 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 93 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 94 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 95 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 96 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 97 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 98 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 99 ויהי דוד ויגדו עמו
 ויגד דוד: 100 ויהי דוד ויגדו עמו

9 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν·
 καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἐναντὶ Κυρίου,
 καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ
 αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θερисμοῦ
 ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερисμοῦ κριθῶν. 10 Καὶ
 ἔλαβε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊᾶ τὸν σάκκον καὶ
 ἐπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερисμοῦ
 κριθῶν ἕως ἑσταξεν ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκε τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ
 καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας καὶ τὰ θηρία τοῦ
 ἀγροῦ νυκτός. 11 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα
 ἐποίησε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Ἀϊᾶ παλλακὴ Σαουλ·
 καὶ ἐξελεύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δάν υἱὸς
 Ἰωᾶ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων. 12 Καὶ
 ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστά Σαουλ καὶ τὰ
 ὀστά Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν
 υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαὰδ, οἱ ἔκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς
 πλατείας Βαιθσάν, ὅτι ἑστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ
 ἀλλοφύλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾧ ἐπάταξαν οἱ ἀλλοφύ-
 λοι τὸν Σαουλ ἐν Γελβονί. 13 Καὶ ἀνήνεγκεν
 ἐκεῖθεν τὰ ὀστά Σαουλ καὶ τὰ ὀστά Ἰωνάθαν
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε τὰ ὀστά τῶν
 ἐξηλιασμένων. 14 Καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστά Σαουλ καὶ
 τὰ ὀστά Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστά
 τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὴν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν
 τῷ τάφῳ Κις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐποίησαν
 πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπήκουσεν
 ὁ θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα. 15 Καὶ ἐγενήθη
 ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραὴλ·
 καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
 καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ
 ἐπορεύθη Δαυὶδ. 16 Καὶ Ἰεσβὶ δὲ ἦν ἐν τοῖς
 ἐγγόνις τοῦ Ῥαφά, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος
 αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὀκτὶ χαλκοῦ, καὶ αὐτὸς
 περιεζωσμένος κορύνην, καὶ διενόετο τοῦ πατάξαι
 τὸν Δαυὶδ. 17 Καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἀβισαὶ υἱὸς
 Σαρουίας, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλοφύλον καὶ ἐθα-
 νάτωσεν αὐτόν. Τότε ὤμωσαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ
 λέγοντες Οὐκ ἐξελεύσῃ ἐτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον,
 καὶ οὐ μὴ σβίσῃς τὸν λύχον Ἰσραὴλ. 18 Καὶ
 ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ μετὰ τῶν
 ἀλλοφύλων· τότε ἐπάταξε Σεβοχὰ ὁ Ἀσταρωθὶ
 τὸν Σέφ ἐν τοῖς ἐγγόνις τοῦ Ῥαφά. 19 Καὶ
 ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Ῥὸμ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων·
 καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἀριωργίμ ὁ Βαιθλε-
 μίτης τὸν Γολιάθ τὸν Γεθαῖον, καὶ τὸ ἔϋλον τοῦ
 δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαιόντων. 20 Καὶ
 ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ· καὶ ἦν ἀνὴρ Μαδὼν,
 καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι
 τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἑξ καὶ ἑξ, εἰκοσιτέσσαρες ἀριθμῷ·
 καὶ γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ῥαφά. 21 Καὶ ὤνειδισε
 τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς
 Σεμὶ ἀδελφοῦ Δαυὶδ. 22 Οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθη-
 σαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γεθ τῷ Ῥαφά οἶκος,
 καὶ ἔπεσαν ἐν χειρὶ Δαυὶδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων
 αὐτοῦ.

9 Et dedit eos in manus Gabaonitarum: qui
 crucifixerunt eos in monte coram Domino: et
 ceciderunt hi septem, simul occisi in diebus
 messis primis, incipiente messione hordei
 10 Tollens autem Respha filia Aia cilicium,
 substravit sibi supra petram, ab initio messis,
 donec stillaret aqua super eos de caelo: et non
 dimisit aves lacerare eos per diem, neque
 bestias per noctem. 11 Et nuntiata sunt David
 quæ fecerat Respha, filia Aia, concubina Saul.
 12 Et abiit David, et tulit ossa Saul, et ossa
 Jonathæ filii ejus, a viris Jabes Galaad, qui
 furati fuerant ea de platea Bethsan, in qua
 suspenderant eos Philisthiim cum interfecissent
 Saul in Gelboe: 13 Et asportavit inde ossa
 Saul, et ossa Jonathæ filii ejus: et colligentes
 ossa eorum qui affixi fuerant, 14 Sepelierunt
 ea cum ossibus Saul et Jonathæ filii ejus in
 terra Benjamin, in latere, in sepulchro Cis
 patris ejus: feceruntque omnia, quæ præceperat
 rex, et repropitiatus est Deus terræ post
 hæc. 15 Factum est autem rursum prælium
 Philistinorum adversum Israel, et descendit
 David, et servi ejus cum eo, et pugnabant
 contra Philisthiim. Deficiente autem David,
 16 Jesibenob, qui fuit de genere Arapha, cujus
 ferrum hastæ trecentas uncias appendebat, et
 accinctus erat ense novo, nisus est percutere
 David. 17 Præsidioque ei fuit Abisai filius
 Sarviæ, et percussus Philisthæum interfecit.
 Tunc juraverunt viri David, dicentes: Jam non
 egredieris nobiscum in bellum, ne extinguas
 lucernam Israel. 18 Secundum quoque bellum
 fuit in Gob contra Philisthæos: tunc percussit
 Sobochai de Husati, Saph de stirpe Arapha
 de genere gigantum. 19 Tertium quoque fuit
 bellum in Gob contra Philisthæos, in quo
 percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius
 Bethlehemites Goliath Gethæum, cujus hastile
 hastæ erat quasi liciatorium textentium.
 20 Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir
 fuit excelsus, qui senos in manibus pedibusque
 habebat digitos, id est, viginti quatuor, et erat
 de origine Arapha. 21 Et blasphemavit Israel:
 percussit autem eum Jonathan filius Samaa
 fratris David. 22 Hi quatuor nati sunt de
 Arapha in Geth, et ceciderunt in manu David,
 et servorum ejus.

שמואל ב כר

פרשה כב :

וַיִּדְבֹּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשְּׁמִינָה
הַגָּמָל בַּיּוֹם הַהוּא יִתְּנָה אֹתוֹ מִקֶּחַ קֶלֶ-
אֲבִיּוֹ וּמִקֶּחַ שָׂאֹל : וַיֹּאמֶר יְהוָה
סִלְּעִי וּמַצְדִּחִי וּמִסְלִי : אֱלֹהֵי צִיּוֹן
אֶתְחַדֵּשׁ בְּךָ מִנִּי וְתָרוּ יָשְׁעִי מִשְׁנֵפִי
וּמִנִּסִּי מִשְׁעִי מִחֶסֶד תִּשְׁעֵנִי : מִחֶלֶל
אֶתְהַלֵּךְ יְהוָה וּמֵאֲבִי אֲשָׁע : כִּי אֶשְׁעֵנִי
מִשְׁבַּר־מוֹת כֶּחָל בְּלִיעַל : בְּעֵתִי :
כִּבְלֵי שָׂאֹל כִּסְּנִי תִדְמִי מִחֲשָׁמוֹת :
בְּצִירִלִי אֶתְהַלֵּךְ וְאֶל־אֱלֹהֵי אֶתְהַלֵּךְ
וַיִּשְׁמַע מִחִיקְלֵי קוֹלִי וְשִׁוְעִי בְּאָזְנוֹ :
וַיִּתְּנָעַשׂ וַתִּתְּנָעַשׂ הָאָרֶץ מִקְדוֹת
הַשָּׁמַיִם : וַיִּתְּנָעַשׂ בְּרִחְדָּה לוֹ :
עָלָה עָשָׁן בָּאָפוֹ וְאֵשׁ מִפִּי תִמְחַל
הַחֲלָלִים : בְּעָרֵי מִמֶּנּוּ : וַיֵּט שָׁמַיִם
וַיַּגְדֵּל וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו : וַיִּרְבֶּב
עַל־קִרְבֵּי וַיִּצָּח וַיִּבְרָא עַל־כַּנְתֵּרֵיהֶם :
וַיִּשְׁתַּחֲשֹׁף קִבְיָהוּ סִבּוֹת הַשְּׁמֵרָה
מִיָּם עָרֵי שְׁחָקִים : מִלְּגָה גִּבּוֹר בְּעָרֵי
הַחֲלָאֵשׁ : וַיִּרְעַם מִדְּשָׁמַיִם יְהוָה
וַעֲלִיּוֹ וַיִּתֵּן קוֹלוֹ : וַיִּשְׁלַח חֲצִצִּים
וַיַּפִּיצֵם בְּרָח וַיִּחְלֹם : וַיִּבְרָא אֶתְהוֹ
לִם וַיִּלְוֵי מִסְנוֹת תִּבְגַּל בְּגִיעֵת יְהוָה
מִדְּשָׁמַיִם רִחַת אָפוֹ : וַיִּשְׁלַח מִסְנוֹת
וַיִּתְּנֵי יִמְאֵנִי מִמֶּנּוּ רַבִּים : וַעֲלִיּוֹ
מֵאֲבִי עָנִי מִשְׁנֵפִי כִּי אֶמְצֵא מִמֶּנּוּ :
וַיִּתְּנֵנִי בַיּוֹם הַהוּא יִתְּנֵי יְהוָה מִשְׁעֹנִי
לִי : וַיִּצָּא לְמִדְבָּר אֹתִי וַיַּחֲלֵצֵנִי כִּי
חֲקַץ בִּי : וַיִּמְלֵנִי יְהוָה בְּצִדְקָתִי
כְּכֹר דָּבִי וְשִׁיב לִי : כִּי שְׁמִרְתִּי דָרְבִּי
יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֲלֹהֵי : כִּי כָל־
מִשְׁפָּטִי לִגְבוֹר וְחִזְקוֹ לֹא־אֶסְדָּר מִמֶּנּוּ :
וַאֲחֵינִחַ הַמִּים לוֹ וְאֶשְׁתַּמְרָה מִעֲוֹנִי :
וַיִּשָּׁב יְהוָה לִי בְּצִדְקָתִי כְּכֹר לִגְבוֹר
עֵינָיו : עַם־חֲסִיד תִּתְחַדֵּד עַם־גִּבּוֹר
הַמִּים תִּתְחַדֵּד : עַם־גִּבּוֹר תִּתְחַדֵּד וְעַם־
עָקָשׁ תִּתְחַדֵּד : וְאֶת־עָם עָנִי תוֹשִׁיעַ
וְעֵינָיו עַל־דְּמִים תִּשְׁפֹּרֵל : כִּי־אֶתְהַלֵּךְ
גִּבִּי יְהוָה וַיִּתְּנֵה נִיחָה חֲשִׁפִּי : כִּי
כָכָה אֶרְצֶה גִּבֹּר מֵאֲלֹהֵי אֲדַלְגֵּשׁוּר :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. κβ'.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΚΑΙ ἠλάλησε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους
τῆς ψῆξης ταύτης ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐξέλειτο αὐτὸν Κύριος
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς
Σαούλ. 2 Καὶ εἶπεν ψῆξὶ Κύριε, πέτρα μου καὶ
δύρωμά μου, καὶ ἐξαιρούμενός με ἰμοί, 3 Ὁ θεός
μου φύλαξ μου ἵσταί μοι, πεποιθώς ἔσομαι ἐπ'
αὐτῷ· ὑπερασπιστὴς μου καὶ κέρας σωτηρίας μου,
ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου σωτηρίας μου,
ἐξ ἀδίκου σώσεις με. 4 Λινετὸν ἱπικαλίσομαι
Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. 5 Ὅτι
περίεσχον με συντριμμοὶ θανάτου, χεῖμαρροι ἄνο-
μίας ἰθάμβησάν με· 6 Ὡδίνες θανάτου ἐκύλωσάν
με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου. 7 Ἐν τῷ
θλίβεσθαι με ἱπικαλίσομαι τὸν Κύριον καὶ πρὸς τὸν
θεόν μου βοήσομαι, καὶ ἑκ ακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ
φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐν τοῖς ὧσιν αὐτοῦ. 8
Καὶ ἱταράχθη καὶ ἰσίσθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια
τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἱσπαράχθησαν, ὅτι
ἰθυμώθη Κύριος αὐτοῖς. 9 Ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ
ὄργῃ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδετα·
ἄνθρακες ἐξέκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ. 10 Καὶ ἔκλιεν
οὐρανὸς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν
αὐτοῦ. 11 Καὶ ἱπεκάθισεν ἐπὶ τῷ Χερουβίμ καὶ
ἱπετάσθη, καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγεσιν ἀνέμου· 12 Καὶ
ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλω αὐτοῦ ἡ
σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὕδατων, ἱπάχυνεν ἐν νεφέλαις
αἶρος. 13 Ἀπὸ τοῦ φέγγους ἱναντίον αὐτοῦ ἐξε-
καύθησαν ἄνθρακες πυρός. 14 Ἐβρόντησεν ἐξ
οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἱδωκε φωνὴν αὐτοῦ·
15 Καὶ ἀπέστειλε βίβη καὶ ἱσκόρπισεν αὐτούς, καὶ
ἱστραψεν ἀστραπὴν καὶ ἱξίστησεν αὐτούς· 16 Καὶ
ὤφθησαν ἀφίσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια
τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἱπιτιμῇσει Κυρίου ἀπὸ πνοῆς
πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ. 17 Ἀπίστειλεν ἐξ ὕψους
καὶ ἱλαβέ με, ἱλκυσέ με ἐξ ὕδατων πολλῶν·
18 Ἐρρύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἱσχύος, ἐκ τῶν
μισούντων με, ὅτι ἱκραταιώθησαν ὑπὲρ ἱμέτο.
19 Προέφθασάν με ἡμέραι θλίψέως μου, καὶ ἱγένετο
Κύριος ἱπιστήριγμά μου· 20 Καὶ ἱξήγαγέ με εἰς
πλατυσμὸν καὶ ἱξέλειτό με, ὅτι ἱηδόκησεν ἐν ἱμοί·
21 Καὶ ἀνταπέδωκέ μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύ-
νην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαρῖότητα τῶν χειρῶν μου
ἀνταπέδωκέ μοι. 22 Ὅτι ἱφύλαξα ὁδοὺς Κυρίου,
καὶ οὐκ ἱσείβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου· 23 Ὅτι πάντα
τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου, καὶ τὰ δικαίω-
ματα αὐτοῦ οὐκ ἀπίστην ἀπ' αὐτῶν. 24 Καὶ
ἱσομαι ἁμωμος αὐτῷ, καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου· 25 Καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαρῖότητα τῶν
χειρῶν μου ἱνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. 26 Μετὰ
δοσίου ὕσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ·
27 Καὶ μετὰ ἱλεκτοῦ ἱλεκτός ἱσῃ, καὶ μετὰ στρε-
βλοῦ στρεβλωθήσῃ. 28 Καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν
σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετρώρων ταπεινώσεις.
29 Ὅτι σὸ ὁ λύχνος μου Κύριε, καὶ Κύριος ἱελάμψει
μοι τὸ σκότος μου· 30 Ὅτι ἐν σοὶ δραμούμαι
μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

II. SAMUELIS, XXII.

CAPUT XXII.

1 LOCUTUS est autem David Domino verba
carminis hujus, in die qua liberavit eum
Dominus de manu omnium inimicorum suorum,
et de manus Saul; 2 Et ait: Dominus petra
mea, et robur meum, et salvator meus. 3 Deus
fortis meus, sperabo in eum: scutum meum,
et cornu salutis meae: elevator meus, et
refugium meum: salvator meus, de iniquitate
liberabis me. 4 Laudabilem invocabo Do-
minum: et ab inimicis meis salvus ero. 5
Quia circumdederunt me contritiones mortis:
torrentes Belial terruerunt me. 6 Funes
infernī circumdederunt me: praevenērunt me
laquei mortis. 7 In tribulatione mea invocabo
Dominum, et ad Deum meum clamabo: et
exaudiet de templo suo vocem meam, et
clamor meus veniet ad aures ejus. 8 Commota
est et contremuit terra: fundamenta montium
concussa sunt et conquassata, quoniam iratus
est eis. 9 Ascendit fumus de naribus ejus, et
ignis de ore ejus vorabit: carbonēs succensi
sunt ab eo. 10 Inclinauit caelos, et descendit:
et caligo sub pedibus ejus. 11 Et ascendit
super cherubim, et volavit: et lapsus est super
pennas venti. 12 Posuit tenebras in circuitu
suo latibulum: cribrans aquas de nubibus
caelorum. 13 Prae fulgore in conspectu ejus,
succensi sunt carbonēs ignis. 14 Tonabit de
caelo Dominus: et excelsus dabit vocem suam.
15 Misit sagittas, et dissipavit eos: fulgur, et
consumpsit eos. 16 Et apparuerunt effusiones
maris, et revelata sunt fundamenta orbis, ab
increpatione Domini, ab inspiratione spiritus
furoris ejus. 17 Misit de excelso, et assumpsit
me: et extraxit me de aquis multis. 18 Libera-
vit me ab inimico meo potentissimo, et ab his
qui oderant me: quoniam robustiores me
erant. 19 Praevenit me in die afflictionis
meae, et factus est Dominus firmamentum
meum. 20 Et eduxit me in latitudinem:
liberavit me, quia complacui ei. 21 Retribuet
mihi Dominus secundum justitiam meam: et
secundum munditiam manuum mearum reddet
mihi. 22 Quia custodi vias Domini, et non
egi impie, a Deo meo. 23 Omnia enim
judicia ejus in conspectu meo: et praecepta
ejus non amovi a me. 24 Et ero perfectus
cum eo: et custodiam me ab iniquitate mea.
25 Et restituet mihi Dominus secundum
justitiam meam: et secundum munditiam
manuum mearum, in conspectu oculorum
suorum. 26 Cum sancto sanctus eris: et
cum robusto perfectus. 27 Cum electo electus
eris: et cum perverso perverteris. 28 Et
populum pauperem salvum facies: oculisque
tuis excelsos humiliabis. 29 Quia tu lucerna
mea Domine: et tu Domine illuminabis
tenebras meas. 30 In te enim curram
accinctus: in Deo meo transiliam myrum:

שמואל ב כב כג

31 חַמָּל תָּמִים דָּרָךְ אִמְרָה יְהוָה
צִדְקָה מִן חוּמָה לְכָל קַחֲסִים בּוֹ:
32 קִי מִיֵּאֵל מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וְכִי צֹר
מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ: 33 חַמָּל מַעֲזוֹ חַל
וַיַּתֵּר תָּמִים דָּרָךְ: 34 מִשְׁנֵה רִגְלֵי
כְּאֵילוֹת וְעַל-קְמוֹתֵי גַעֲמִידָי: 35 מִלְּמַד
יְדִי לִפְלִחָה וַנִּתַּח חֲשֵׁה-נְחֹשֶׁת וְרַעֲהִי:
36 וַתַּהַרְלִי מִנִּי יִשְׁעָה וַעֲזָה תַּרְבֵּנִי:
37 תַּרְחִיב צַעֲדֵי תַחְתָּנִי וְלֹא מַעֲדֵי חֲרָסָלִי:
38 אֲדַדְקָה אֲנִי וְאֲשַׁמִּידֵם וְלֹא אֲשִׁיב
צַד-פִּלְתָּם: 39 וְאֲכַלֶּם וְאֲמַחֲצֵם וְלֹא
יִקְיָמוּ וַיִּפְלֹה תַחַת רִגְלִי: 40 וַתַּהַרְנֵי
חַלִּל לִפְלִחָה תַּכְרִיעַ קִמִּי תַחְתָּנִי:
41 וְאֲנִי תַחַת לִי עֲרַף מִשְׁנֵי וְאֲצַמְחֵם:
42 יִשְׁעֵה וְאִנִּי מוֹשִׁיעַ אֶל-יְהוָה וְלֹא עָגָם:
43 וְאֲשַׁחֲקֵם כַּעֲפֹר־אֶרֶץ כְּמִי־חֲדָצוֹת אֲדָקָם
אֲרַקֶּם: 44 וַתַּפְלִטֵנִי מִרִּיבֵי עַמִּי
תַּשְׁמִרְנִי לְרֹאשׁ בָּיִת עַם לֹא-תַדְעֵמִי
עַבְדֵּנִי: 45 בָּנִי גִבֹּר וַתַּכְּהֵם לִי לְשִׁמּוֹעַ
אֲנִי וְשִׁמְעֵה לִי: 46 בָּנִי גִבֹּר וַיִּפְלֹה
וַיַּתְּרֵנִי מִמִּגְדָּרוֹתָם: 47 חִי-יְהוָה וַתַּכְּהֵם
צִדְקִי וְיָדָם אֱלֹהֵי צֹר יִשְׁעִי: 48 חַמָּל
תַּחְתָּנִי גִבֹּר לִי וַתַּרְדֵּי עַמִּים תַּחְתָּנִי:
49 וַתַּדְרִיֵּץ מֵאִילָנִי וַתַּקְסֵם לִי תַרְוִמֵּי מֵאִישׁ
תָּמִים תַּחְתָּנִי: 50 עַל-בָּנֵי אֲדָרָה יְהוָה
בְּבוֹנִים וְלִשְׁמִי אֲזַמֵּר: 51 מִקְדִּיל יִשְׁוּעוֹת
מִלְּקֹדֶשׁ וְעֲשֹׂה-חֶסֶד לְמִשְׁחֵי לְדָוִד וְלַצִּדִּיק
צַד-עוֹלָם:

פרשה כג:

1 וְאֵלֶּה דִּבְרֵי דָוִד הָאֲחֵרִים בָּאֵם
דָּוִד בְּרִישֵׁי יָמָם תַּחֲבֵר תַּקֵּם עָלָי
מִשְׁחֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַעֲמִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל:
2 רַחֵם יְהוָה דְּבָרָבִי וּמִלְחָתִי עַל-לִשׁוֹנִי:
3 אֲמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דָבָר צֹר יִשְׂרָאֵל
מוֹשֵׁל בָּאֲדָם צִדִּיק מוֹשֵׁל יְרֵאת אֱלֹהִים:
4 וּבְאִזָּר גִּבֹּר וַתַּרְדֵּם מִשְׁמֵה גִבֹּר לֹא עֲבוֹת
מִנִּי מִסֵּטֶר גִּשָּׁא מִאֲרָץ: 5 כִּי
לֹא-בָנִי בֵּיתִי עֲשֵׂה לִי בְּרִית עוֹלָם
עָם לִי צִדְקָה כָּפֹל וְשִׁמְחָה כִּי
כִלִּי-יִשְׁעִי וְכִלִּי-חַיִּים כִּי-לֹא יִצְחָק:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. κβ', κγ'.

31 Ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὸ
ῥῆμα Κυρίου κραταιὸν πεπυρωμένον· ὑπερασπι-
στὴς ἐστὶ πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν.
32 Τίς ἰσχυρὸς πλὴν Κυρίου; καὶ τίς κτίστης
ἐστὶ πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; 33 Ὁ ἰσχυρὸς ὁ
κραταιὸν με δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδὸν
μου· 34 Τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφω, καὶ
ἐπὶ τὰ ὕψη ἰσῶν με· 35 Διδάσκων χεῖράς μου
εἰς πόλεμον, καὶ κατὰς τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί
μου. 36 Καὶ ἰδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας
μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με· 37 Εἰς πλα-
τυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ
ἰσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου. 38 Διώξω ἐχθρούς μου
καὶ ἀφανίσω αὐτούς, καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἂν
συντελέσω αὐτούς· 39 Καὶ θλάσω αὐτούς καὶ οὐκ
ἀναστήσονται, καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοῦ πόδας μου. 40 Καὶ
ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις
τοὺς ἐπιστανομένους μοι ὑποκάτω μου. 41 Καὶ
τοὺς ἐχθρούς μου ἰδωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦντάς
με καὶ ἰθανάτωσας αὐτούς. 42 Βοήσονται καὶ οὐκ
ἐστί βοηθός, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἐπήκουσεν
αὐτῶν. 43 Καὶ ἐλέησα αὐτούς ὡς χοῦν γῆς, ὡς
πῆλόν ἐξόδων ἐλίπτυνα αὐτούς. 44 Καὶ ῥύσῃ με
ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν·
λαὸς δὲν οὐκ ἔγνω ἰδοῦλευσάν μοι· 45 Υἱὸ ἀλλό-
τριον ἠψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὥτιον ἤκουσάν μου·
46 Υἱοὶ ἀλλότριον ἀποβρίψουσιν καὶ σφαλοῦσιν
ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν. 47 Ζῇ Κύριος καὶ
εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός μου
ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου. 48 Ἰσχυρὸς Κύριος
ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω
μου, 49 Καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου· καὶ ἐκ
τῶν ἐπείγειρόμενων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρῶν
ἀδικημάτων ῥύσῃ με. 50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσο-
μαί σοι Κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῇ ὀνοματί σου
ψαλῶ, 51 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλείας
αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι Πιστὸς
Δαυὶδ υἱὸς Ἰσσαι, καὶ πιστὸς ἀνὴρ δὲν ἀνίστησε
Κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπείς
ψαλμοὶ Ἰσραὴλ. 2 Πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν
ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐν γλώσσης μου. 3 Λέγει
ὁ θεός Ἰσραὴλ· ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ ἐξ Ἰσραὴλ
παραβολήν, εἶπον ἐν ἀνθρώπῳ Πῶς κραταιώσῃτε
φόνον χριστοῦ, 4 Καὶ ἐν φωτὶ θεοῦ πρώϊας;
ἀνατελεῖται ἥλιος τὸ πρωί, οὐ Κύριος παρήλθεν ἐκ
φύγους, καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς. 5 Οὐ
γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ· διαθήκη
γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἐποίησεν ἐν παντὶ καιρῷ
ἐπεφλογμένην, ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν
θίλημα ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος.

II. SAMUELIS, XXII. XXIII.

31 Deus, immaculata via ejus, eloquium
Domini igne examinatum: scutum est
omnium sperantium in se. 32 Quis est
Deus præter Dominum: et quis fortis
præter Deum nostrum? 33 Deus qui
accinxit me fortitudine: et complanavit per-
fectam viam meam. 34 Coequans pedes
meos cervis, et super excelsa mea statuens me.
35 Docens manus meas ad praelium, et com-
ponens quasi arcum æreum brachia mea.
36 Dedisti mihi clypeum salutis tuæ: et man-
suetudo tua multiplicavit me. 37 Dilatabis
gressus meos subtus me: et non deficient tali
mei. 38 Persequar inimicos meos, et conteram:
et non convertar donec consumam eos. 39 Con-
sumam eos et confringam, ut non consurgant:
cadent sub pedibus meis. 40 Accinxisti me
fortitudine ad praelium: incurvasti resistentes
mihi subtus me. 41 Inimicos meos dedisti
mihi dorsum, odientes me, et disperdam eos.
42 Clamabunt, et non erit qui salvet: ad
Dominum, et non exaudiet eos. 43 Delabo eos
ut pulverem terræ: quasi lutum platearum
comminuam eos atque confringam. 44 Salvabis
me a contradictionibus populi mei: custodies
me in caput gentium: populum, quem ignoro,
serviet mihi. 45 Filii alieni resistent mihi,
auditu auris obedient mihi. 46 Filii alieni
defluerunt, et contrahentur in angustiis suis.
47 Vivit Dominus, et benedictus Deus meus: et
exaltabitur Deus fortis salutis meæ. 48 Deus
qui das vindictas mihi, et dejicis populos sub
me. 49 Qui educis me ab inimicis meis, et a
resistentibus mihi elevas me: a viro iniquo
liberabis me. 50 Propterea confitebor tibi
Domine in gentibus: et nomini tuo cantabo.
51 Magnificans salutes regis sui, et faciens
misericordiam christo suo David, et semini
ejus in sempiternum.

CAPUT XXIII.

1 HÆC autem sunt verba David novissima.
Dixit David filius Isai: dixit vir, cui con-
stitutum est de christo Dei Jacob, egregius
psaltes Israel: 2 Spiritus Domini locutus est
per me, et sermo ejus per linguam meam.
3 Dixit Deus Israel mihi, locutus est Fortis
Israel: Dominator hominum, justus dominator
in timore Dei: 4 Sicut lux auroræ, oriente sole,
mane absque nubibus rutilat, et sicut pluviis
germinat herba de terra. 5 Nec tanta est domus
mea apud Deum, ut pactum æternum iniret
mecum, firmum in omnibus atque munitum.
Cuncta enim salus mea, et omnis voluntas:
nec est quidquam ex ea quod non germinet.

וּבְלִצְעַל פְּחוּץ מִן־בְּלָחַם פִּרְלָא בְּדִן
 יִקְחוּ: 7 וְיֵאֵשׁ יִצַּע בָּהֶם וּפְלֵא בְּחֵל
 וְיַעַץ חֲכָמִים וּבְלֵא שְׂדֵה וְשָׁרְפֵה בְּשִׁבְתָּ:
 8 אֵלֶּה שְׁמוֹת הַנְּפִיזִים אֲשֶׁר
 לְדָוִד יֹשֵׁב בְּשִׁבְתָּ תְּחַבְּטֵנִי וְיֵאֵשׁ חֲשָׁלִישִׁי
 חֲמָא צְדִינִי קִצְצֵנִי עַל־שִׁמְכָה מֵאוֹת חֲלָל
 בְּפַעַם אֶחָד: 9 וְאֶחָד אֶלְעָזָר בֶּן־
 יִזִּי בְּרֵאשִׁית בְּשִׁלְחֵה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עִם־דָּוִד
 בְּחִרְבָּה בְּשִׁלְשָׁתִים גְּאֻס־פַּרְשָׁה לְמִלְחָמָה
 וַיַּעֲלֵה אִישׁ יִשְׂרָאֵל: 10 חֲמָא קָם וַיֵּן
 בְּשִׁלְשָׁתִים צַד וַיַּגִּיעַ דָּוִד וַתִּדְבַּק דָּוִד
 אֶל־חֲתָרָב וַיַּעַשׂ יְהוֹנָתָן תְּשׁוּבָה בְּדוֹלָה
 בְּיָמֵי חֲמָא וְחָצֵם לְשָׁבוֹ אֶחָדִיו אֶת
 לְפָשֵׁט: 11 וְאֶחָד שָׁפָה בְּרֵאשִׁית
 חֲרָבִי וַיִּסְכְּפוּ פְּלִשְׁתִּים לְחִזָּה וַתִּחַר־שָׁם
 חֲלָתָה חֲשֹׁדָה מִלְחָמָה צִדְשִׁים וְחָצֵם גָּם
 מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים: 12 וַיַּחֲצֹב בְּהוֹרֵת־חֲתָרָב
 וַיַּצִּילָהּ וַיֵּן אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוֹנָתָן
 תְּשׁוּבָה בְּדוֹלָה: 13 וַיַּדְרֹךְ שְׁלִשִׁים
 מִחֲשָׁלִישִׁים רֹאשׁ וַיִּבְאֵהוּ אֶל־קִצְצֵי אֶל־דָּוִד
 אֶל־מִצְרַת צִדְלָם וַתִּנָּח פְּלִשְׁתִּים חֲזָה
 בְּעֵמֶק רַפָּאִים: 14 וַיִּדְרֹךְ אֶת בְּעֵמֶתָה וַיַּחֲצֹב
 פְּלִשְׁתִּים אֶת בֵּית לָחֶם: 15 וַיַּחֲמֹק דָּוִד
 וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי מִיָּם מִבְּאֵר בֵּית־לָחֶם
 אֲשֶׁר בְּשָׁעַר: 16 וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשָׁת הַנְּפִיזִים
 בְּמִחְמָה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבְרוּ מִבְּאֵר בֵּית־
 לָחֶם אֲשֶׁר בְּשָׁעַר וַיִּשְׁאָבוּ וַיִּבְאֵהוּ אֶל־דָּוִד
 וְלֹא אָבָה לִשְׁתוֹתָם וַיִּשְׁתָּה אֶחָד לִיהוֹנָתָן:
 17 וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי יְהוֹנָתָן מִעֲשֹׂתִי זֹאת
 חַדָּשׁ הַאֲנִישִׁים הַחֲלָקִים בְּנִפְשָׁהֶם וְלֹא
 אָבָה לִשְׁתוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוֹ שְׁלֹשַׁת הַנְּפִיזִים:
 18 וַיִּבְאִישִׁי אֶת־יֹאבָב בֶּן־נֶרְיָה
 חֲמָא רֹאשׁ חֲשָׁלִישִׁי וְחֲמָא עֹבֵד אֶת־חֲנִיטָה
 עַל־שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חֲלָל וְלֹא־שָׁם בְּשִׁלְשָׁה:
 19 מִן חֲשָׁלִישׁ חֲכָי נִכְבָּד וַיִּתֵּי לָחֶם
 לְשָׂר וְצִדְהָשִׁלִּשׁ לְאֶבְרָהָם:
 20 וַיִּבְגְּזוּהוּ בְּהִיזְרָעָה בְּרֵאשִׁית חֲכָי רַב־
 פְּעָלִים מִקִּבְצָאֵל חֲמָא חֲזָה אֶת־שָׁג
 אֶרֶאֶל מוֹלֵב וְחֲמָא יָד וְחִקָה אֶת־חֲמָאִיהוּ
 בְּהוֹרֵת הַבְּאֵר בְּיָמֵי חֲשָׁלִישׁ: 21 וְחֲמָא
 חֲזָה אֶת־אִישׁ מִצְרִי אֲשֶׁר מִרְאָה וַיִּבְרַךְ
 הַפְּצִירִי חֲנִית וַיַּגִּיד אֵלָיו בְּשִׁבְטֵי וַיַּחֲלֵל
 אֶת־חֲנִיתִי מִן־הַפְּצִירִי וַיַּחֲרָגֵהוּ בְּחִנְיָהוּ:

6 Ὡςπερ ἀκανθα ἐξωσμένη πάντες οὗτοι, οὗτοι οὐ
 χειρὶ ληφθήσονται, 7 Καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιάσει ἐν
 αὐτοῖς· καὶ πληρεὶς σιδήρου καὶ ξύλον δόρατος, καὶ
 ἐν πυρὶ καύσει, καὶ καυθήσονται αἰσχύνην αὐτῶν.
 8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ· Ἰεβοσθὲ
 ὁ Χαναναῖος ἀρχὼν τοῦ τρίτου ἱστίν· Ἀδινὼν ὁ
 Ἀσωναῖος, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
 ἐπὶ ὀκτακοσίους στρατιώτας ἐσπάαξ. 9 Καὶ
 μετ' αὐτὸν Ἐλεανὰν υἱὸς πατραδελφῶν αὐτοῦ υἱὸς
 Δουὶλ τοῦ ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς μετὰ Δαυὶδ· καὶ
 ἐν τῇ ὀνειδίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις συνήχθη-
 σαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ.
 10 Αὐτὸς ἀνίστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις
 ὥς οὐ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ προσεκολλήθη
 ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν· καὶ ἐποίησε
 Κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
 ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιδύσκειν.
 11 Καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαῖα υἱὸς Ἀσα ὁ Ἀρουχαῖος·
 καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλοφύλοι εἰς Θηρία, καὶ ἦν ἐκεῖ
 μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ, καὶ ὁ λαὸς ἐφυγεν
 ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων. 12 Καὶ ἰσθηλώθη ἐν
 μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἐξέλατο αὐτὴν καὶ ἐπάταξε
 τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν
 μεγάλην. 13 Καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν πριά-
 κοντα καὶ κατέβησαν εἰς Κασὼν πρὸς Δαυὶδ εἰς
 τὸ σπῆλαιον Ὀδολλάμ· καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύ-
 λων, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαῖν.
 14 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστημα
 τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεὲμ. 15 Καὶ ἐπε-
 ῥύμισε Δαυὶδ καὶ εἶπε· Τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ
 λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ
 σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεὲμ. 16 Καὶ
 διέβρηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν
 ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ
 ἐν Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγί-
 νοντο πρὸς Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό· καὶ
 ἐσπευσεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ. 17 Καὶ εἶπε· Ἰλωὺς μοι,
 Κύριε, τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν
 πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίωμα· καὶ
 οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό· ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς
 δυνατοί. 18 Καὶ Ἀβισαὶ ὁ ἀδελφὸς Ἰωάβ υἱὸς
 Σαρουίας αὐτὸς ἀρχὼν ἐν τοῖς τρισὶ, καὶ αὐτὸς
 ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας·
 καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶν, 19 Ἐκ τῶν τριῶν
 ἐκείνων ἐνδοξος, καὶ γίνετο αὐτοῖς εἰς ἀρχόντα,
 καὶ ὥς τῶν τριῶν οὐκ ἦλθε. 20 Καὶ Βαναίας
 υἱὸς Ἰωδὰι ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἐργοῖς ἀπὸ
 Καβσεὶλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριὴλ
 τοῦ Μωάβ· καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν
 λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος.
 21 Αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἀνδρα τὸν Αἰγυπτίου ἀνδρα
 ὁρατὸν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς
 ξύλον δ.α.β.θ.α.ρ. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν
 ῥάβδῳ καὶ ἤρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ
 Αἰγυπτίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῇ δόρατι αὐτοῦ.

6 Prævaricatores autem quasi spinæ evellentur
 universi: quænon tolluntur manibus. 7 Et
 si quis tangere voluerit eas, armabitur
 ferro et ligno lanceato, igneque succensæ
 comburentur usque ad nihilum. 8 Hæc
 nomina fortium David. Sedens in cathedra
 sapientissimus princeps inter tres, ipse est
 quasi tenerrimus ligni vermiculus, qui octin-
 gentos interfecit impetu uno. 9 Post hunc,
 Eleazar filius patris ejus Ahohites inter
 tres fortes, qui erant cum David quando
 exprobraverunt Philisthiim, et congregati
 sunt illuc in prælium. 10 Cumque ascendissent
 viri Israel, ipse stetit et percussit Philisthæos,
 donec deficeret manus ejus, et obrigesceret
 cum gladio: fecitque Dominus salutem magnam
 in die illa: et populus qui fugerat, reversus
 est ad cæsorum spolia detrahenda. 11 Et
 post hunc, Semma filius Age de Arari; et
 congregati sunt Philisthiim in statione: erat
 quippe ibi ager lente plenus. Cumque fugisset
 populus a facie Philisthiim, 12 Stetit ille in
 medio agri, et tuitus est eum, percussitque
 Philisthæos: et fecit Dominus salutem
 magnam. 13 Necon et ante descenderant
 tres qui erant principes inter triginta, et
 venerant tempore messis ad David in speluncam
 Odollam: castra autem Philisthinorum erant
 posita in Valle gigantum. 14 Et David erat
 in præsidio: porro statio Philisthinorum tunc
 erat in Bethlehem. 15 Desideravit ergo David,
 et ait: O si quis mihi daret potum aquæ, de
 cisterna quæ est in Bethlehem juxta portam!
 16 Irruperunt ergo tres fortes castra Phi-
 listhinorum, et hauserunt aquam de cisterna
 Bethlehem, quæ erat juxta portam, et attu-
 lerunt ad David: at ille noluit bibere, sed
 libavit eam Domino, 17 Dicens: Propitius
 sit mihi Dominus, ne faciam hoc: num
 sanguinem hominum istorum, qui profecti
 sunt, et animarum periculum bibam? Noluit
 ergo bibere: hæc fecerunt tres robustissimi.
 18 Abisai quoque frater Joab filius Sarviæ,
 princeps erat de tribus: ipse est qui levavit
 hastam suam contra trecentos, quos interfecit,
 nominatus in tribus, 19 Et inter tres nobilior,
 eratque eorum princeps, sed usque ad tres
 primos non pervenerat. 20 Et Banaïas filius
 Joiadæ viri fortissimi, magnorum operum, de
 Cabseel: ipse percussit duos leones Moab, et
 ipse descendit, et percussit leonem in media
 cisterna in diebus nivis. 21 Ipse quoque interfe-
 cit virum Ægyptium, virum dignum spectaculo,
 habentem in manu hastam: itaque cum
 descendisset ad eum in virga, vi extorsit hastam
 de manu Ægyptii, et interfecit eum hasta sua.

וַיִּשְׁמַר בְּכָל-הָאָרֶץ וַיִּבְלֶה מִקְלָה תִּשְׁעָה
חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם וַיִּרְשָׁלֶם׃ 9 וַיִּתֵּן
יֹאבֵב אֶת-מִסְפַּר מִסְתְּרֵהֶם אֶל-יִשְׂרָאֵל
וַיִּתֵּן יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ-
חֵלֶל שְׁלָלָה חֲרֹב וַיֵּשׂ יְהוֹנָדָה חֲמֵשׁ
מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ׃ 10 וַיָּדָה לְבִדְדָהּ אֹתוֹ

וַחֲרִירָיו קָרַר אֶת-הָעָם

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָדָה חֲטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי וְעַתָּה יִהְיֶה הַעֲבֹרָה אֶת-עֲוֹנוֹ
עֲבֹדָה כִּי נִסְפַּלְתִּי מִדָּר׃ 11 וַיִּקְרָא דָּוִד
בַּבֶּקֶר

וַיִּבְרַךְ יְהוֹנָדָה הָיָה
אֶל-דָּוִד חֲפָזִים תִּנָּח דָּוִד לֵאמֹר׃ 12 הֲלוֹא
וַדַּבַּרְתָּ אֶל-דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוֹנָדָה שְׁלֹשׁ
אַבְנֵי נֹמֶל עָלֶיךָ בְּחִלְקֶה אַחַת-מֵהֶם
וַאֲשֶׁר-לָקָה׃ 13 וַיִּבְלֶה דָּוִד אֶת-דָּוִד וַיִּגְדֵּר
לֹו וַיִּמָּטֵר לוֹ חֲקִיָּוָה לֹו שְׁבַע-שָׁנִים׃
רַעַב׃ 14 בָּאֵלֶּיךָ וְאִם-שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים גָּסָה
לְפָנֶיךָ וְיָחַד וְיָחַד וְאִם-חִיּוֹת שְׁלֹשָׁה
יָמִים דָּבַר בָּאֵלֶיךָ עֲמָלָה בַּעַד וְיָחַד מִדָּ-
אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי דָבָר׃ 15 וַיֹּאמֶר

דָּוִד אֶל-דָּוִד צִירִי מִיָּד נִפְלֹאֲתָה בְּיָד-
יְהוֹנָדָה קִרְדָּיִם רַחֲמֵי וַיִּבְרַךְ אֲדָם אֶל-
אֶפְרָיִם׃ 16 וַיִּשְׁלַח יְהוֹנָדָה דָּבָר בְּיִשְׂרָאֵל
מִחֲבָרָה וְעַד-עֵת מוֹעֵד וַיָּקָם מִדְּהָעָם
מִדָּן וְעַד-בֶּאֱרֵךְ שְׁבַע שָׁבָעִים אֶלֶף אִישׁ׃
17 וַיִּשְׁלַח יְהוֹנָדָה מִפְּלָאָה וַיִּרְשָׁלֶם לְשֹׁמְרֵי
וַיִּקְרָא יְהוֹנָדָה אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְשֹׁמְרֵי
הַמִּשְׁחָתִּים בָּעָם רַב עָמָה חֲרָפָה תִּהְיֶה
וַיִּמְלֹא יְהוֹנָדָה הָיָה עִם-גִּלְיוֹן הַמִּצְרִי
חֲבִיבִי׃ 18 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָדָה
בְּרָאֲתוֹ אֶת-יִשְׂרָאֵל הַפְּסָקָה בָּעָם וַיֹּאמֶר
הָיָה אֲבָנִי חֲטָאתִי וְאַבְנֵי חַגְוִיִּי וְאֶלֶף
הַצֹּאֵן מִדָּה עָשָׂה תִּהְיֶה גִלְיוֹן בְּיָדִי
וַיִּבְרַךְ אֲבָנִי׃ 19 וַיִּבְלֶה דָּוִד אֶת-הָעָם
וַיִּשְׁלַח יְהוֹנָדָה בְּיָדֵי אֲבָנִי וַיִּשְׁחָקוּ
עֲבָדָיו עֲבָרִים עָלָיו וַיִּצָּא אֲבָנִי וַיִּשְׁחָקוּ
לְמֹלֶךְ אֲבָנִי חֲרָפָה׃ 20 וַיֹּאמֶר אֲבָנִי
מִדְּהָעָם בָּא אֲבָנִי-הַפְּסָקָה אֶל-עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר
דָּוִד לְחַיּוֹת מַעֲשֵׂה אֶת-חֲבִיבֵי לְבָבוֹת מוֹלָה
לְיְהוֹנָדָה וְחֲפָזִי הַפְּסָקָה מִעַל הָעָם׃

8 Καὶ περιώδουσεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ
παρεγίνοντο ἀπὸ τέλους ἐννία μηνῶν καὶ εἴκοσι
ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ. 9 Καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν
ἀριθμὸν τῆς ἱπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βα-
σιλέα· καὶ ἐγένετο Ἰσραὴλ ὀκτακόσιαι χιλιάδες
ἀνδρῶν δυνάμειος σπωμένων ῥομφαίαν, καὶ ἀνὴρ
Ἰούδα πεντακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν. 10 Καὶ
ἐπάταξε καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ
ἀριθμῆσαι τὸν λαόν· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Κύριον Ἡμαρτον σφόδρα ὃ ἐποίησα νῦν, Κύριε·
παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου,
ὅτι ἠμωράνθην σφόδρα. 11 Καὶ ἀνίστη Δαυὶδ
τὸ πρωί· καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Γάδ
τὸν προφήτην τὸν ὄνυντα λέγων 12 Πορεύθητι
καὶ ἀλήσον πρὸς Δαυὶδ λέγων Τάδε λέγει Κύριος
Τρία ἔγω εἰμι αἰῶν ἐπὶ σέ, καὶ ἐκλεξαι σεαυτῷ
ὃν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι. 13 Καὶ εἰσηλθε
Γάδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνήγγειλε καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἐκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη
λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε
ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἔσονται διώκον-
τές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ
γῇ σου· νῦν οὖν γινώθι καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ
τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα. 14 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
πρὸς Γάδ Στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἵστί·
ἐμπεισοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου
οὐ μὴ ἐμπέσω. 15 Καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ
τὸν θάνατον· καὶ ἡμέραι θερисμοῦ πυρῶν καὶ
ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωῒθεν ἕως
ῥας ἀρίστου, καὶ ἤρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ,
καὶ ἀπῆθαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δάν καὶ ἕως
Βηρσαβιὲ ἰβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. 16 Καὶ
ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη
Κύριος ἐπὶ τῷ κακίῳ καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ
διαφθεύοντι ἐν τῷ λαῷ Πολλὸν νῦν, ἄνεκ τὴν χεῖρά
σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἦν παρὰ τῷ ἄλῳ
Ὀρνά τοῦ Ἰεβουσαιου. 17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
Κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπ-
τοντα ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ἡδίκησα,
καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ
ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός
μου. 18 Καὶ ἦλθε Γάδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάβηθι καὶ στήσον τῷ
Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλῳ Ὀρνά τοῦ
Ἰεβουσαιου. 19 Καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον
Γάδ καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος. 20
Καὶ διέκρινεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ
τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἰπάνω αὐτοῦ·
ἐξῆλθεν Ὀρνά καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 21 Καὶ εἶπεν Ὀρνά
Τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
δούλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυὶδ Κτήσασθαι παρὰ σοῦ
τὸν ἄλῳνα τοῦ οἰκοδομήσαι θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ, καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις ἰπάνω τοῦ λαοῦ.

8 Et lustrata universa terra, affuerunt post
novem menses et viginti dies in Jerusalem. 9 Dedit ergo Joab numerum descriptionis
populi regi, et inventa sunt de Israel octin-
genta millia virorum fortium, qui edocerent
gladium: et de Juda quingenta millia
pugnatorum. 10 Percussit autem cor David
eum, postquam numeratus est populus: et
dixit David ad Dominum: Peccavi valde in
hoc facto: sed precor Domine, ut transferas
iniquitatem servi tui, quia stulte egi nimis. 11 Surrexit itaque David mane, et sermo
Domini factus est ad Gad prophetam et
videntem David, dicens: 12 Vade, et loquere
ad David: Hæc dicit Dominus: Trium tibi
datur optio, elige unum quod volueris ex his,
ut faciam tibi. 13 Cumque venisset Gad ad
David, nuntiavit ei, dicens: Aut septem annis
veniet tibi fames in terra tua: aut tribus
mensibus fugies adversarios tuos, et illi te
persequentur: aut certe tribus diebus erit
pestilentia in terra tua. Nunc ergo delibera,
et vide quem respondeam ei, qui me misit,
sermonem. 14 Dixit autem David ad Gad:
Coarctor nimis: sed melius est ut incidam in
manus Domini (multæ enim misericordiæ ejus
sunt) quam in manus hominum. 15 Immisitque
Dominus pestilentiam in Israel, de mane
usque ad tempus constitutum, et mortui
sunt ex populo, a Dan usque ad Bersabee,
septuaginta millia virorum. 16 Cumque
extendisset manum suam angelus Domini
super Jerusalem ut disperderet eam, misertus
est Dominus super afflictione, et ait angelo
percutienti populum: Sufficit: nunc contine
manum tuam; erat autem angelus Domini
juxta aream Areuna Jebusæi. 17 Dixitque
David ad Dominum, cum vidisset angelum
cædentem populum: Ego sum qui peccavi,
ego inique egi: isti qui oves sunt, quid
fecerunt? vertatur, obsecro, manus tua contra
me, et contra domum patris mei. 18 Venit
autem Gad ad David in die illa, et dixit ei:
Ascende, et constitue altare Domino in area
Areuna Jebusæi. 19 Et ascendit David juxta
sermonem Gad, quem præceperat ei Dominus. 20 Conspeciensque Areuna, animadvertit regem
et servos ejus transire ad se: 21 Et egressus
adoravit regem prono vultu in terram, et ait:
Quid causæ est ut veniat dominus meus rex
ad servum suum? Cui David ait: Ut emam
a te aream, et ædificem altare Domino, et
cesset interfectio quæ grassatur in populo.

שמואל ב כד

22 וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל־דָּוִד יֵקֵחַ וַיַּעַל אֹהֶל
הַמִּלְחָה חֲטִיב בְּעֵינָיו רֹאחַ הַבֶּקֶר לְעֹלָה
וְחַמְרֵי־נֵחֹם וְכֹלִי הַבֶּקֶר לְעֹצִים: 23 חָפֵל
בָּתָּן אֲרוֹנָה הַמִּלְחָה לְפָנָיו
וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל־הַמִּלְחָה לֵּיתְנָה אֱלֹהֶיהָ
יִרְצֶנָּה: 24 וַיֹּאמֶר הַמִּלְחָה אֶל־אֲרוֹנָה לֹא
קִרְבָנוּ אֶתְנָה מֵאוֹתָהּ בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶהָ
לִיתְנָה אֱלֹהֵי עֲלֹת חֲנֹם וַיִּקְחוּ דָגֵר אֶת־
הַבָּרָד וְאֶת־הַבֶּקֶר בְּבִקְשָׁה שְׁהֵלִים חֲמִשִּׁים:
25 וַיִּבֶן שָׁם דָּגֵר מִזְבֵּחַ לִיתְנָה וַיַּעַל עֲלֹת
וַשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאַרְצָהּ וּנְסָעַר
הַמִּגְדָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β'. εκδ.

22 Καὶ εἶπεν Ὁρνά πρὸς Δαυὶδ Δαβέτω καὶ
ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· ἰδοὺ οἱ βόες
εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη
τῶν βοῶν εἰς ξύλα. 23 Τὰ πάντα ἔδωκεν Ὁρνά
τῷ βασιλεῖ· καὶ εἶπεν Ὁρνά πρὸς τὸν βασιλέα
Κύριος ὁ θεός σου εὐλογήσαι σε. 24 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὁρνά Οὐχὶ ὅτι ἀλλὰ κτώμενος
κτῆσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀναλλάγματι, καὶ οὐκ
ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ μου θεῷ ὀλοκαύτωμα δωρεάν·
καὶ ἐκτήσατο Δαυὶδ τὸν ἔλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν
ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα. 25 Καὶ ψεοδόμησεν
ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν
ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηναίας· καὶ προσέθηκε Σαλω-
μών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἰσχάτῳ, ὅτι μικρὸν
ἦν ἐν πρώτοις· καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῇ γῇ, καὶ
συνεσχίθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραὴλ.

II. SAMUELIS, XXIV.

22 Et ait Areuna ad David: Accipiat, et
offerat dominus meus rex, sicut placet ei:
habes boves in holocaustum, et plaustrum, et
juga boum in usum lignorum. 23 Omnia
dedit Areuna rex regi: dixitque Areuna ad
regem: Dominus Deus tuus suscipiat votum
tuum. 24 Cui respondens rex, ait: Nequaquam
ut vis, sed emam pretio a te, et non offeram
Domino Deo meo holocausta gratuita. Emit
ergo David aream, et boves, argenti sielis
quingenta: 25 Et ædificavit ibi David
altare Domino, et obtulit holocausta et pacifica:
et propitiatus est Dominus terræ, et cohibita
est plaga ab Israel.

LIBER REGUM TERTIUS.

מלכים א א

[illegible]

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προεβηκώς
 ἡμέραις, καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις,
 καὶ οὐκ ἰθερμαίνετο. 2 Καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ
 Ζητήσάτωσαν τῷ βασιλεῖ παρθίνον νεάνίδα καὶ
 παραστήσεται τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα
 καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ, καὶ θερμανθήσεται ὁ
 κύριός μου ὁ βασιλεὺς. 3 Καὶ ἐζήτησαν νεάνίδα
 καλὴν ἐκ παντὸς ὁρίου Ἰσραὴλ, καὶ εὗρον τὴν
 Ἀβισὰν τὴν Σωμανίτιν, καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς
 τὸν βασιλεῖα. 4 Καὶ ἡ νεάνις καλὴ ἕως σφόδρα·
 καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλεῖα καὶ ἰλευτοῦργε
 αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν. 5 Καὶ
 Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγίθ ἐπήρετο λόγων Ἐγὼ βασι-
 λεύσω· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἄρματα καὶ ἵππους
 καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν
 αὐτοῦ. 6 Καὶ οὐκ ἀπέκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
 αὐτοῦ οὐδέποτε λόγων Διὰ τί σὺ ἐποίησας; καί
 γε αὐτὸς ὥρταις τῇ ὄψει σφόδρα, καὶ αὐτὸν ἔτεκεν
 ὀπίσω Ἀβισσαλὼμ. 7 Καὶ ἰγίνοντο οἱ λόγοι
 αὐτοῦ μετὰ Ἰωάβ τοῦ υἱοῦ Σαρουίας καὶ μετὰ
 Αβιάθαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω Ἀδωνίου.
 8 Καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὶ
 καὶ Νάθαν ὁ προφήτης καὶ Σεμέι καὶ Ῥηοὶ καὶ
 υἱοὶ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου.
 9 Καὶ ἐθνόσασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ μόσχους
 καὶ ἄρνας μετὰ αἰθῆ τοῦ Ζωελεθί, ὃς ἦν ἐχόμενα
 τῆς Ῥωγῆλ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
 αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀδροὺς Ἰούδα παῖδας τοῦ
 βασιλεως. 10 Καὶ Νάθαν τὸν προφήτην καὶ
 Βαναίαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν Σαλωμών
 ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσε. 11 Καὶ εἶπε Νάθαν
 πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμών λόγων Οὐκ ἔπου-
 σας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγίθ, καὶ ὁ
 κύριος ἡμῶν Δαυὶδ οὐκ ἔγνω; 12 Καὶ νῦν δεῦρο
 συμβουλευσώ σοι δὴ συμβουλίαν, καὶ ἐξελοῦ τὴν
 ψυχὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμών.

I. REGUM, CAPUT I.

E rex David senuerat, habebatque ætatis plurimos dies: cumque operiretur vestibus, non calefiebat. 2 Dixerunt ergo ei servi sui: Quæramus domino nostro regi adolescentulam virginem, et stet coram rege, et foveat eum, dormiatque in sinu suo, et calefaciat dominum nostrum regem. 3 Quæsierunt igitur adolescentulam speciosam in omnibus finibus Israel, et invenerunt Abisag Sunamitidem, et adduxerunt eam ad regem. 4 Erat autem puella pulchra nimis, dormiebatque cum rege, et ministrabat ei: rex vero non cognovit eam. 5 Adonias autem filius Haggith elevabatur, dicens: Ego regnabo. Fecitque sibi currus et equites, et quinquaginta viros qui currerent ante eum. 6 Nec corripuit eum pater suus aliquando, dicens: Quare hoc fecisti? Erat autem et ipse pulcher valde, secundus natu post Absalom. 7 Et sermo ei cum Joab filio Sarviæ, et cum Abiathar sacerdote, qui adjuvabant partes Adoniæ. 8 Sadoc vero sacerdos, et Banaïas filius Joiadæ, et Nathan propheta, et Semei et Rei, et robur exercitus David, non erat cum Adonia. 9 Immolatis ergo Adonias arietibus et vitulis, et universis pinguibus, juxta lapidem Zohelêth, qui erat vicinus fonti Rogel, vocavit universos fratres suos filios regis, et omnes viros Juda servos regis. 10 Nathan autem prophetam, et Benaïam, et robustos quosque, et Salomonem fratrem suum, non vocavit. 11 Dixit itaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomonis: Num audisti, quod regnaverit Adonias filius Haggith, et dominus noster David hoc ignorat? 12 Nunc ergo veni, accipe consilium a me, et salva animam tuam, aliiq[ue] tui Salomonis

מלכים א א

13 לְכִי וּבֹאִי וְאֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
הֲלֹא־אָמַרְתָּ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאֶמְצָאִי
לְאֹמֶר קִרְשָׁלְמוֹ בְּגֵן וְיִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהָיָה
יָשֵׁב עַל־כִּסֵּאִי וַיִּדְּבַר מֶלֶךְ אֲדֹנָיָהוּ
14 הִנֵּה עֹדֶנָּה מְדַבֵּרְתָּ עִם עַם־הַמֶּלֶךְ
וְאֲנִי אֲבִיא אַחֲרָיָה וּמִלֵּאמֶתִי אֶת־דָּבָרָיָהוּ
15 וְתִבְרָא בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ הַחֹדֶרֶת
וְהַמֶּלֶךְ יָקָן מֵאֵר וְהִבְשִׁיל הַשְּׂוֹנֵפִית מִשְׁרַת
אֶת־הַמֶּלֶךְ : 16 וְהִתְקַדַּר בַּת־שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחֲוֶה
לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ : 17 וְתֹאמַר
לֹא אֲדֹנָי אָמַר נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְאֶמְצָאִי קִרְשָׁלְמוֹ בְּגֵן וְיִמְלֹךְ אַחֲרָי
וְהָיָה יָשֵׁב עַל־כִּסֵּאִי : 18 וְעַתָּה הִנֵּה
אֲדֹנָיָה מֶלֶךְ וְעַתָּה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לֹא
הִדְבָּר : 19 וַיִּזְבַּח שְׁוֹר וּמִקְרִיאֲצִמָּו לְרֹב
וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִאֲבִיתָר הַכֹּהֵן
וְלִיָּאֵב עֶרֶץ הַצֶּבֶא וְלִשְׁלֹמֹה עֶבְדָּהּ לֹא
הָיָה : 20 וְאֶתְּהָ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עִיגִי כָל־
יִשְׂרָאֵל צֹלֶה לְהַגִּיד לָהֶם כִּי יָשֵׁב עַל־
כִּסֵּאִי אֲדֹנָי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָי : 21 וְהָיָה כְּשֶׁכֶּבַּ
אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עַם־אֲבִיתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנֵי
שְׁלֹמֹה חֲשִׁאִים : 22 וְהָיָה עֹדֶנָּה מְדַבֵּרְתָּ
עַם־הַמֶּלֶךְ וְיָקָן חֲבֵרָא בָּא : 23 וַיִּגִּידוּ
לְפָנָיו לְאֹמֶר הִנֵּה קָמוּ חֲבֵרָא וּבִבְרָא
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו עַל־אֶפְסֵי
אֲרָצָה : 24 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶתְּהָ
אֲמַרְתָּ אֲדֹנָיָה וְיִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהָיָה יָשֵׁב
עַל־כִּסֵּאִי : 25 כִּי וַיְבָרֵךְ הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שְׁוֹר
וּמִקְרִיאֲצִמָּו לְרֹב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וְלִשְׁלֹמֹה הַצֶּבֶא וְלִיָּאֵב עֶרֶץ הַצֶּבֶא וְהָיָה
אֲבִלִים וְשָׂרִים לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ יְהִי הַמֶּלֶךְ
אֲדֹנָיָה : 26 וְלִי אֶת־עֶבְדִּי יִלְצֹדָק הַכֹּהֵן
וְלִבְנָהוּ בִּיהוֹדָה וְלִשְׁלֹמֹה עֶבְדָּהּ לֹא
הָיָה : 27 אִם מֵאֵת אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ קָמוּ
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת־עֶבְדִּי כִּי
יָשֵׁב עַל־כִּסֵּאִי אֲדֹנָי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָי : 28 וַיִּצֵּן
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קְרָאִילִי לְבַת־שֶׁבַע
וְתִבְרָא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ :
29 וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר : יְיָהוָה אֱלֹהֵי
דָּוִד אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה : 30 כִּי פָאֶשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְאֹמֶר
קִרְשָׁלְמוֹ בְּגֵן וְיִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהָיָה יָשֵׁב עַל־
כִּסֵּאִי מִתְּחִלָּה כִּי בָּן אֶשְׁמַח הַיּוֹם הַזֶּה :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. α'.

13 Δεῦρο εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλεῖα Δαυὶδ καὶ ἱρεῖς
πρὸς αὐτὸν λέγουσα Οὐχὶ σύ, κύριέ μου βασιλεῦ,
ὡμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι ὁ υἱός σου
Σαλωμὼν βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθίεται
ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν
'Αδωνίας; 14 Καὶ ἰδοὺ ἐτι λαλοῦσης σου ἐκεῖ
μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω
σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου. 15 Καὶ
εἰσῆλθε Βηρσαβεὶ πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς τὸ ταμεῖον·
καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτερος σφόδρα, καὶ 'Αβισάγ
ἡ Σωμανίτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ.
16 Καὶ ἔκυψε Βηρσαβεὶ καὶ προσεκύνησε τῷ
βασιλεῖ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Τί ἐστι σοι;
17 Ἡ δὲ εἶπε Κύριε, σὺ ὡμοσας ἐν Κυρίῳ τῷ θεῷ
σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμὼν
βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου. 18 Καὶ νῦν ἰδοὺ 'Αδωνίας ἐβασίλευσε, καὶ
σύ, κύριέ μου βασιλεῦ, οὐκ ἔγνων. 19 Καὶ
ἔθυσε μοσχούς καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλη-
θος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱούς τοῦ βασιλέως
καὶ 'Αβιάθαρ τὸν ἱερέα καὶ 'Ιωάβ τὸν ἀρχοντα
τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν Σαλωμὼν τὸν δοῦλόν σου
οὐκ ἐκάλεσε. 20 Καὶ σύ, κύριέ μου βασιλεῦ, οἱ
ὀφθαλμοὶ παντός 'Ισραὴλ πρὸς σὶ· ἀπάγγελται
αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου
μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν. 21 Καὶ ἔσται ὥς
ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ Σαλωμὼν ὁ
υἱός μου ἁμαρτωλοί. 22 Καὶ ἰδοὺ ἐτι αὐτῆς
λαλοῦσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Νάθαν ὁ προφή-
της ἦλθε. 23 Καὶ ἀνηγγίλη τῷ βασιλεῖ 'Ιδοὺ
Νάθαν ὁ προφήτης· καὶ εἰσῆλθε κατὰ πρόσωπον
τοῦ βασιλέως, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 24 Καὶ εἶπε Νάθαν
Κύριέ μου βασιλεῦ, σὺ εἶπας 'Αδωνίας βασιλεύσει
ὀπίσω μου, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου; 25 Ὅτι κατέβη σήμερον καὶ ἔθυσε μοσχούς
καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πληθος, καὶ ἐκάλεσε
πάντας τοὺς υἱούς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἀρχοντας
τῆς δυνάμεως καὶ 'Αβιάθαρ τὸν ἱερέα· καὶ ἰδοὺ
εἰσιν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ
εἶπαν Ζήτω ὁ βασιλεὺς 'Αδωνίας. 26 Καὶ ἐμέ
αὐτὸν τὸν δοῦλόν σου καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ
Βαναίαν υἱὸν 'Ιωδὰε καὶ Σαλωμὼν τὸν δοῦλόν σου
οὐκ ἐκάλεσεν. 27 Εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἔγνω-
ρας τῇ δούλῃ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν; 28 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ εἶπε Καλέσατέ
μοι τὴν Βηρσαβεὶ· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ. 29 Καὶ
ὡμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε Ζῇ Κύριος ὃς
ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως,
30 Ὅτι καθὼς ὡμοσά σοι ἐν Κυρίῳ θεῷ 'Ισραὴλ
λέγων ὅτι Σαλωμὼν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ'
ἐμέ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου
ἀντ' ἐμοῦ, ὅτι οὕτω ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

I. REGUM I.

13 Vade, et ingredere ad regem David, et
dic ei: Nonne tu domine mi rex jurasti mihi
ancillæ tuæ, dicens: Salomon filius tuus reg-
nabit post me, et ipse sedebit in solio meo?
quare ergo regnat Adonias? 14 Et adhuc
ibi te loquente cum rege, ego veniam post te,
et complebo sermones tuos. 15 Ingressa est
itaque Bethsabee ad regem in cubiculum: rex
autem senuerat nimis, et Abisag Sunamitis
ministrabat ei. 16 Inclinauit se Bethsabee, et
adoravit regem. Ad quam rex, Quid tibi,
inquit, vis? 17 Quæ respondens, ait: Domine
mi, tu jurasti per Dominum Deum tuum
ancillæ tuæ, Salomon filius tuus regnabit post
me, et ipse sedebit in solio meo. 18 Et ecce
nunc Adonias regnat, te, domine mi rex,
ignorante. 19 Mactavit boves, et pinguia
quæque, et arietes plurimos, et vocavit omnes
filios regis, Abiathar quoque sacerdotem, et
Joab principem militiæ: Salomonem autem
servum tuum non vocavit. 20 Verumtamen
domine mi rex, in te oculi respiciunt totius
Israel, ut indices eis, quis sedere debeat in solio
tuo, domine mi rex, post te. 21 Eritque cum
dormierit dominus meus rex cum patribus suis,
erimus ego et filius meus Salomon peccatores.
22 Adhuc illa loquente cum rege, Nathan
propheta venit. 23 Et nuntiaverunt regi,
dicentes: Adest Nathan propheta. Cumque
introisset in conspectu regis, et adorasset eum
pronus in terram, 24 Dixit Nathan: Domine
mi rex, tu dixisti: Adonias regnet post me: et
ipse sedeat super thronum meum? 25 Quia
descendit hodie, et immolavit boves, et pinguia,
et arietes plurimos, et vocavit universos filios
regis, et principes exercitus, Abiathar quoque
sacerdotem: illisque vescentibus, et bibentibus
coram eo, et dicentibus: Vivat rex Adonias:
26 Me servum tuum, et Sadoc sacerdotem, et
Banaïam filium Joiadæ, et Salomonem famulum
tuum, non vocavit. 27 Numquid a domino
meo rege exivit hoc verbum, et mihi non
indicasti servo tuo, quis sessurus esset super
thronum domini mei regis post eum? 28 Et
respondit rex David, dicens: Vocate ad me
Bethsabee. Quæ cum fuisset ingressa coram
rege, et stetisset ante eum, 29 Juravit rex, et
ait: Vivit Dominus, qui euit animam meam
de omni angustia, 30 Quia sicut juravi tibi
per Dominum Deum Israel, dicens: Salomon
filius tuus regnabit post me, et ipse sedebit
super solium meum pro me: sic faciam hodie.

מלכים א א

31 ויהלך בתשבע אצלם ארץ וישפחו
למלך ויאמרו וחי אדני המלך דוד
לעלם: 32 ויאמר ו המלך דוד
האדני לידוך הפחן וילתו הפגיא
ולבנהו ביהודה ויבאו לפני המלך:
33 ויאמר המלך להם וקחו עמכם את-
עבדי אדניכם והרפבתם את-שלמך בני
על-הפחדה אשר-לי והינדתם אתו אל-
גחון: 34 וישח אתו שם צדוק הפחן
והתו הפגיא למלך על-ישראל והקעם
בשופר ואמרתם וחי המלך שלמך:
35 ויעליהם אחייו ובא וישב על-כסאו
והוא ימלך מחקי ואתו צויתו להיות
גיד על-ישראל ועל-יהודה: 36 ויען
בגדו ביהודה את-המלך ויאמר ואמן
37 יאמר יהוה אלהי אדני המלך:
כאשר הנה יהוה עם-אדני המלך בן
יהוה עם-שלמך ויגדל את-כסאו מפני
אדני המלך דוד: 38 ויגד צדוק הפחן
והתו הפגיא ובגדו ביהודה והפגתו
והפגתו וירפבו את-שלמך על-פחדת
המלך דוד וילכו אתו על-גחון: 39 ויחזק
צדוק הפחן את-הקרו השמן מדהאכל
וימשח את-שלמך ויהקעו בשופר ויאמרו
כל-העם וחי המלך שלמך: 40 ויעלה
כל-העם אחייו והעם מחללים בחרלים
ושמחים שמחה גדולה ותקעו הארץ
בחרלים: 41 וישמע אדניהו וכל-הקראים
אשר אלו והם פלו לאכל וישמע יואב
את-קול השופר ויאמר מקוע קול הקרנ
חזק: 42 עתה מידבר והנה ויתנו
בראבתם הפחן 43 ויאמר אדניהו בוא
כי אלש תל אמה וטוב הבשר:
43 ויען ויתנו ויאמר לאדניהו אכל
אדניהו המלך דוד המלך את-שלמך:
44 וישלח אתו המלך את-צדוק הפחן
ואת-התו הפגיא ובגדו ביהודה והפגתו
והפגתו וירפבו אתו על פחדת המלך:
45 וישפחו אתו צדוק הפחן ויתנו הפגיא
למלך בגחון ויעלה משב שמחים
והתו הפגתו הוא הקול אשר שמעם:
46 ונס ישב שלמך על כסא המלכות:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Γ'. α'.

31 Καὶ ἔκυψε Βηρσαβὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε Ζήτω
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα.
32 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ Καλίσσαί μοι
Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφῆτην καὶ
Βαναΐαν υἱὸν Ἰωδαὶ· καὶ ἐσῆλθον ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως. 33 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς Ἀάβετε
τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καὶ
ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμών ἐπὶ τὴν
ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὴν
Γιών, 34 Καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς
καὶ Νάθαν ὁ προφῆτης εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ,
καὶ σαλπίατε κερατίνην καὶ ἰρεῖτε Ζήτω ὁ βασι-
λεὺς Σαλωμών. 35 Καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου καὶ βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην
τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν.
36 Καὶ ἀπεκρίθη Βαναΐας υἱὸς Ἰωδαὶ τῷ βασιλεῖ
καὶ εἶπε Γένοιτο οὕτως· πιστώσαι Κύριος ὁ θεὸς
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. 37 Καθὼς ἦν
Κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως
εἴη μετὰ Σαλωμών, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον
αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ
βασιλέως Δαυὶδ. 38 Καὶ κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς
καὶ Νάθαν ὁ προφῆτης καὶ Βαναΐας υἱὸς Ἰωδαὶ
καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φελεθὶ, καὶ ἐπεκάθισαν τὸν
Σαλωμών ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ
καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν Γιών. 39 Καὶ ἔλαβε
Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἱλαίου ἐκ τῆς σσηνῆς
καὶ ἔχρισε τὸν Σαλωμών, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ·
καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς Ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών.
40 Καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραίνόμενοι εὐφροσύνην
μεγάλην, καὶ ἰδράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν.
41 Καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ
αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετίεσαν φαγεῖν· καὶ ἤκουσεν
Ἰωάβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ εἶπε Τίς ἡ
φωνὴ τῆς πόλεως ἡχοῦσης; 42 Ἐπὶ αὐτοῦ
λαλοῦντος καὶ ἰδοὺ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀβιάθαρ τοῦ
ιερέως εἰσῆλθε, καὶ εἶπεν Ἀδωνίας Εἰσελθε, ὅτι
ἀνὴρ δυνάμει εἰ σύ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι.
43 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν καὶ εἶπε Καὶ μάλα ὁ
κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσε τὸν
Σαλωμών· 44 Καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς
τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ Νάθαν τὸν προφῆτην
καὶ Βαναΐαν τὸν υἱὸν Ἰωδαὶ καὶ τὸν Χερεθὶ
καὶ τὸν Φελεθὶ, καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν
ἡμίονον τοῦ βασιλέως· 45 Καὶ ἔχρισαν αὐτὸν
Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφῆτης ἐν τῇ
Γιών, καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραίνόμενοι, καὶ
ἤχρυσεν ἡ πόλις· αὕτη ἡ φωνὴ ἦν ἡκούσατε.
46 Καὶ ἐκάθισε Σαλωμών ἐπὶ θρόνον βασιλείας,

I. REGUM, I.

31 Summissoque Bethsabee in terram vultu;
adoravit regem, dicens: Vivat dominus meus
David in æternum. 32 Dixit quoque rex
David: Vocate mihi Sadoc sacerdotem, et
Nathan prophetam, et Banaïam filium Joiadæ.
Qui cum ingressi fuissent coram rege, 33 Dixit
ad eos: Tollite vobiscum servos domini vestri,
et imponite Salomonem filium meum super
mulam meam: et ducite eum in Gihon; 34 Et
ungat eum ibi Sadoc sacerdos, et Nathan
propheta, in regem super Israel: et canetis
buccina, atque dicetis: Vivat rex Salomon.
35 Et ascendetis post eum, et veniet, et sedebit
super solium meum, et ipse regnabit pro me:
illique præcipiam ut sit dux super Israel, et
super Judam. 36 Et respondit Banaïas filius
Joiadæ regi, dicens: Amen: sic loquatur
Dominus Deus domini mei regis. 37 Quomodo
fuit Dominus cum domino meo rege, sic sit
cum Salomone, et sublimius faciat solium ejus
a solio domini mei regis David. 38 Descendit
ergo Sadoc sacerdos, et Nathan propheta, et
Banaïas filius Joiadæ, et Cerethi, et Pheleti:
et imposuerunt Salomonem super mulam
regis David, et adduxerunt eum in Gihon.
39 Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de
tabernaculo, et unxit Salomonem: et cecinerunt
buccina, et dixit omnis populus: Vivat rex
Salomon. 40 Et ascendit universa multitudo
post eum, et populus canentium tibiis, et lætan-
tium gaudio magno, insonuit et terra a clamore
eorum. 41 Audivit autem Adonias, et omnes
qui invitati fuerant ab eo, jamque convivium
finitum erat: sed et Joab, audita voce tubæ,
ait: Quid sibi vult clamor civitatis tumultu-
antis? 42 Adhuc illo loquente, Jonathas
filius Abiathar sacerdotis venit: cui dixit
Adonias: Ingredere, quia vir fortis es, et
bona nuntians. 43 Responditque Jonathas
Adonias: Nequaquam: dominus enim roster
rex David regem constituit Salomonem:
44 Misitque cum eo Sadoc sacerdotem, et
Nathan prophetam, et Banaïam filium Joiadæ,
et Cerethi, et Pheleti, et imposuerunt eum
super mulam regis. 45 Unxeruntque eum
Sadoc sacerdos et Nathan propheta regem in
Gihon: et ascenderunt inde lætantes: et
insonuit civitas: hæc est vox, quam audistis.
46 Sed et Salomon sedet super solium regni.

מלכים א א ב

47 וּבְנֵי־מֶלֶךְ עָבְדוּ הַמֶּלֶךְ לְבָרֵךְ אֶת־
אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר יְיָטִיב אֱלֹהֵינוּ
אֶת־שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְׁמֶנָּה וַיַּגְדֵּל אֶת־כֹּסֶם
מִמֶּנָּה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה הַמֶּלֶךְ עַל־חֲמִשָּׁנָה :
48 וּבְנֵי־בָרָה אָמַר הַמֶּלֶךְ בָּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יָעָב עַל־
כֹּסֶם וְעִינֵי רְאִיתָ : 49 וַיַּחֲדֹדוּ וַיָּקֻמוּ כָל־
הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְאַהֲרֹנָה וַיִּלְכְּדוּ אִישׁ
לְבָרְכוֹ : 50 וַתֵּלְכֶיָּהּ גֵּרָא מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה
וַיִּקְרָא וַיִּלְכְּדוּ וַיַּחֲזִיק בַּמַּקְרָחוֹת הַמִּצָּחָה :
51 וַיַּגֵּד לְשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה אֲתֹנֶיָּהּ גֵּרָא
אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה אֹתָהּ בַּמַּקְרָחוֹת
הַמִּצָּחָה לֵאמֹר יִשְׁבַּע לִי כִּי־וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה אֲמַרְתִּי אֶת־עֲבָדָיו בַּחֲרָב :
52 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אִם יִתֶּנָּה לְכֹרֶתֶל
לְאַיִפֵּל מִשְׁעָרָתָה אֲרָצָה וְאֲסֻדָּעָה
הַמִּצָּחָה וְנָתַן : 53 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וַיַּרְדֵּהוּ מֵעַל הַמִּצָּחָה וַיִּבְרָא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
לַעֲלֹקָה שְׁלֹמֹה וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁלֹמֹה לָךְ
לְבִיקָהָ :

פרש ב :

1 וַיִּקְרָבוּ וַיִּמְדְּדוּ לְמֹתָה וַיַּעַן אֶת־
שְׁלֹמֹה בְּנוֹ לֵאמֹר : 2 אֲלֹכֵי חֵלֶךְ בָּרַכְתָּ
כִּלְיֵי־אֶרֶץ וְחֻזְקָה וְחַיִּיתָ לְאִישׁ : 3 וַשְּׁמִרְתָּ
אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלֶכֶת בְּדַרְכֵי
לְשׁוֹר חֲתָתָיו מִצִּדְתָּיו וּמִשְׁמָתָיו וּמִדְּוָתָיו
כַּדְּהֹב בְּהוֹרֶת מִטָּעָה לְמַעַן תִּשְׁפֹּט
אֶת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר
תַּפְנֹךְ שָׁם : 4 לְמַעַן יָדִים יִתֶּנָּה אֶת־
דָּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר עָלֶיךָ לֵאמֹר אֲמַרְשֶׁמְּרֵי
כָּךְ אֲתִדְרֹכֶם לְלֶכֶת לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת
כִּדְלִי־לִבְכֶם וּבְכִלְנִשְׁשֶׁם לֵאמֹר לֹא־יִקְרָת
לָךְ אִישׁ מֵעַל כֹּסֶם יִשְׂרָאֵל : 5 וְגַם
אֶתָּה יָדַעְתָּ אֲחִי אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב
בְּדַרְדְּרוֹתָ אֲשֶׁר עָשָׂה לְשָׂרֵי־שָׂבִי צִבְאוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בְּרֹגֵר וּלְעִמְשָׁה בֶּד
יִתְרִי וַיַּחֲרֹם וַיִּשָּׁם דָּמִי מִלְחָמָה בְּשָׁלֹם
וַיִּתֵּן דָּמִי מִלְחָמָה בְּחִגְתָּהּ אֲשֶׁר
בְּמִתְּנֵי וַיַּבְעֵלוּ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו : 6 וְעִשְׂתִּי
בְּחִבְּתָהּ וּלְאַהֲרֹנֶה שְׂבִירָהּ בְּשָׁלֹם
שָׁאֵל : 7 וְלִבְנֵי בְרֹזֶל הַבִּלְעָדִי
תַּעֲשִׂיחֶם וְהֵיוּ בְּאֹכְלֵי שְׁלֵהָרָה כִּי־כֹן
תִּקְרָב אֵלַי בְּדַרְדְּרֵי מִפְּנֵי אֲבִישָׁלֹם אֲחִי :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ. α', β'.

47 Καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι
τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυὶδ λέγοντες
'Αγαθὸν αὐτῷ ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμών ὑπὲρ τὸ
ὄνομα σου, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ
ὑπὲρ τὸν θρόνον σου· καὶ προσεκύνησεν ὁ βα-
σιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην. 48 Καὶ γε οὕτως εἶπεν
ὁ βασιλεὺς Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς 'Ισραὴλ,
ὃς ἔδωκε σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμε-
νον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου
βλέπουσι. 49 Καὶ ἐξίστησαν πάντες οἱ κλητοὶ
τοῦ 'Αδωνίου, καὶ ἦλθον ἀνὴρ εἰς τὴν οἶκον αὐτοῦ.
50 Καὶ 'Αδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμών,
καὶ ἀνίστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων
τοῦ θυσιαστηρίου. 51 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμών
λέγοντες 'Ἰδοὺ 'Αδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα
Σαλωμών, καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσια-
στηρίου λέγων 'Ομοσάτω μοι σήμερον Σαλωμών εἰ
οὐ θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ.
52 Καὶ εἶπε Σαλωμών 'Ἐὰν γένηται εἰς νύκτα
δυνάμει, καὶ πεσέτω τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
γῆν· καὶ ἰὰν κακία εὐρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανατωθήσεται.
53 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ
κατήνεγκεν αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ
εἰσῆλθε καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεὶ Σαλωμών, καὶ
εἶπεν αὐτῷ Σαλωμών Δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου.

ΚΕΦ. β'.

1 Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἀποθανεῖν αὐτὸν,
καὶ ἀπεκρίνατο Σαλωμών υἱὸς αὐτοῦ λέγων 2 'Βγῶ
εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἰσχύσεις
καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα, 3 Καὶ φυλάξεις φυλακὴν
Κυρίου Θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ, φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαίω-
ματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ
Μωυσέως· ἵνα συνήσῃς ἅ ποιήσεις κατὰ πάντα
ὅσα ἂν ἐντελωμαί σοι· 4 Ἴνα στήσῃ Κύριος τὸν
λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησε λέγων 'Ἐὰν φυλάξωσιν
οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐν ἀληθείᾳ
μου ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγων Οὐκ
ἐξολοθρευθήσεται σοι ἄνθρωπος ἐκ τῶν ζώνων αὐτοῦ τῇ
'Ισραὴλ. 5 Καὶ γε σὺ ἔγνωσ ὅσα ἐποίησέν μοι
'Ιωάβ υἱὸς Σαρουίας, ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶν
ἀρχοῦσι τῶν δυνάμεων 'Ισραὴλ, τῷ 'Αβεννήρ υἱὸς
Νήρ καὶ τῷ 'Αμεσαὶ υἱὸς 'Ιεθέρ, καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς καὶ ἔταξε τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ,
καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῶον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ
ἐν τῇ ὀσφὶ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ
τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ποιήσεις κατὰ
τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατὰ ζῆλον τὴν πολιάν
αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ᾧδου. 7 Καὶ τοῖς υἱοῖς
Βερzellai τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσου-
ται ἐν τοῖς ἰσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου· ὅτι
οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν
ἀπὸ προσώπου 'Αβσεσάλωμ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

I. REGUM, I. II.

47 Et ingressi servi regis benedixerunt domino
nostro regi David, dicentes: Amplificet Deus
nomen Salomonis super nomen tuum, et
magnificet thronum ejus super thronum tuum.
Et adoravit rex in lectulo suo: 48 Et locutus
est: Benedictus Dominus Deus Israel, qui
dedit hodie sedentem in solio meo, videntibus
oculis meis. 49 Territi sunt ergo, et surrexerunt
omnes, qui invitati fuerant ab Adonia, et ivit
unusquisque in viam suam. 50 Adonias autem
timens Salomonem, surrexit, et abiit, tenuitque
cornu altaris. 51 Et nuntiaverunt Salomoni,
dicentes: Ecce Adonias timens regem Salomo-
nem, tenuit cornu altaris, dicens: Juret mihi
rex Salomon hodie, quod non interficiat servum
suum gladio. 52 Dixitque Salomon: Si fuerit
vir bonus, non cadet ne unus quidem capillus
ejus in terram: sin autem malum inventum
fuerit in eo, morietur. 53 Misit ergo rex
Salomon, et eduxit eum ab altari: et ingressus
adoravit regem Salomonem: dixitque ei Salo-
mon: Vade in domum tuam.

CAPUT II.

1 APPROPINQUAVERUNT autem dies David
ut moreretur, præcepitque Salomoni filio suo,
dicens: 2 Ego ingredior viam universæ terræ:
confortare, et esto vir. 3 Et observa custodias
Domini Dei tui, ut ambules in viis ejus, ut
custodias cæremonias ejus, et præcepta ejus,
et judicia, et testimonia, sicut scriptum est in
lege Moysi: ut intelligas universa quæ facis,
et quocumque te verteris: 4 Ut confirmet
Dominus sermones suos, quos locutus est de
me, dicens: Si custodierint filii tui vias suas,
et ambulaverint coram me in veritate, in omni
corde suo, et in omni anima sua, non auferetur
tibi vir de solio Israel. 5 Tu quoque nosti
quæ fecerit mihi Joab filius Sarviæ, quæ fecerit
duobus principibus exercitus Israel, Abner filio
Ner, et Amasæ filio Jether: quos occidit, et
effudit sanguinem belli in pace, et posuit
cruorem prælii in balteo suo, qui erat circa
lumbos ejus, et in calceamento suo, quod
erat in pedibus ejus. 6 Facies ergo juxta
sapientiam tuam, et non deduces canitiem ejus
pacifice ad inferos. 7 Sed et filiis Berzellai
Galaaditis reddes gratiam, eruntque come-
dentes in mensa tua: occurrerunt enim mihi
quando fugiebam a facie Absalom fratris tui.

מלכים א ב

והנה עמך שמעי ברגתך ברחמיני
מבחרים והוא קללני קללך נמרצת
ביום לבתי מחגם והוא נדד לקראתי
היהוה ואשבע לו ביהוה לאמר אם
אמיתך בקרב: 9 ועתה אליהנהו פן
איש חכם אהיה ונדעל את אשר תעשה
לו והורדק את-שבתו בדם שאול:
10 וישבע דוד עס-אבתיו ויאמר בעיר
דוד: 11 והימים אשר מלך דוד על-
ישׂראל ארבעים שנה בבכורו מלך שבע
שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנים: 12 ושלמון ישב על-כסא דוד
אביו ותפן מלכותו מאז: 13 ויבא
אלהנהו ברחמיני אלי-בת-שבע אם שלמה
והאמר תשלים בלתי ויאמר שלום:
14 ויאמר דוד לי אלהך ותאמר דוד:
15 ויאמר את תצית פירלי קיתת המלוכה
ועלי שמו כל-ישׂראל פניהם למלך
ותפס המלוכה ותתי לאחי פן מדינה
היתה לו: 16 ועתה שאלה אחת אנכי
שאל מאתך אלי-תשבי את-פג ותאמר
אליו דוד: 17 ויאמר אמר-תא לשלמה
המלך פן לא ישיב את-פגתו ויתרלי
את-אבישג השנאמית לאשה: 18 ותאמר
בת-שבע טוב אנכי אדבר עליה אל-
המלך: 19 ותבא בת-שבע אליהמלך
שלמה לדבר-לו על-אלהנהו ונקם המלך
לקראתה וישתחוה לה וישב על-כסא
והשם פסא לאם המלך ותשב לימיני:
20 ותאמר שאלה אחת הטעם אנכי
שאלת מאתך אלי-תשבי את-פג ויאמר
לה המלך שאלתי אפי פן לא-אשיב את-
פגתו: 21 ותאמר ופן את-אבישג השנאמית
לאלהנהו אחיה לאשה: 22 ויניח המלך
שלמה ויאמר לאמו ולקח את שאלת
את-אבישג השנאמית לאלהנהו ושאל-לו
את-המלוכה פן הוא אחי חנניל כסמי
ולו ולביתו הפחן וילחב בדצרוהו:
23 וישבע המלך שלמה ביהוה
לאמר פה נעשה-לי אלהים וכוה יסוף
פן בנפשו דבר אלהנהו את-הדבר הזה:
24 ועתה חיהנהו אשר חנניני גיושיבילי
על-כסא דוד אפי תאשר עשה-לי בית
כאשר דבר פן היום יומת אלהנהו:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. β'.

8 Καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Γηρά υἱὸς τοῦ
'Ιεμεὶ ἐκ Βαυυρίμ, καὶ αὐτὸς κατηράσατό με
κατὰραν ὁδυνηρὰν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἰκορευόμην εἰς
παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντὴν μου
εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὥμοσα αὐτῷ ἐν Κυρίῳ λέγων
Εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ. 9 Καὶ οὐ μὴ ἀθώωσῃς
αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἰ σύ, καὶ γνῶσῃς ἃ ποιήσεις
αὐτῷ καὶ κατὰξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς
ᾗδου. 10 Καὶ ἰκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ. 11 Καὶ αἱ
ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
τεσσαράκοντα ἔτη· ἐν Χεβρὼν ἐβασίλευσεν ἑπτὰ
ἔτη, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τριακοντατρία ἔτη. 12 Καὶ
Σαλωμὼν ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα.
13 Καὶ εἰσῆλθεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγὶλ πρὸς Βηρ-
σαβὲ μητέρα Σαλωμὼν καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ·
ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη ἡ εἰσοδὸς σου; καὶ εἶπεν
Εἰρήνη, 14 Λόγος μοι πρὸς σέ· καὶ εἶπεν αὐτῷ
Λάλησον. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Σὺ οἶδας ὅτι ἐμοὶ
ἦν βασιλεία καὶ ἐπ' ἐμέ ἔθετο πᾶς Ἰσραὴλ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλεία, καὶ ἰστράφη ἡ
βασιλεία καὶ ἐγένετο τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ
Κυρίου ἐγενήθη αὐτῷ. 16 Καὶ νῦν αἰτήσιν μίαν
ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσω-
πόν σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβὲ Δάδι. 17 Καὶ
εἶπεν αὐτῇ Εἰπόν δὴ πρὸς Σαλωμὼν τὸν βασιλεῖα
ὅτι οὐκ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ
δώσει μοι τὴν Ἀβισὰγ τὴν Σωμανίτιν εἰς γυναῖκα.
18 Καὶ εἶπε Βηρσαβὲ Καλῶς, ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ
τῷ βασιλεῖ. 19 Καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβὲ πρὸς τὸν
βασιλεῖα Σαλωμὼν λαλήσας αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου·
καὶ ἐξανίστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ καὶ
κατεφίλησεν αὐτήν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου·
καὶ ἐτίθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθι-
σεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. 20 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Αἰτήσιν
μίαν μικράν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέ-
ψῃς τὸ πρόσωπόν μου· καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς
Αἰτήσαι, μῆτερ ἐμή, καὶ οὐκ ἀποστρέψω σε.
21 Καὶ εἶπε Δοθήτω δὴ Ἀβισὰγ ἡ Σωμανίτις τῷ
Ἀδωνίᾳ τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα. 22 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν καὶ εἶπε τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Καὶ ἵνα τί σὺ ᾔτησαι τὴν Ἀβισὰγ τῷ
Ἀδωνίᾳ; καὶ αἰτήσαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ὅτι
οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ, καὶ αὐτῷ
Ἀβιάθαρ ὁ ἱερεὺς καὶ αὐτῷ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας
ἀρχιστράτηγος ἑταῖρος. 23 Καὶ ὥμοσεν ὁ βα-
σιλεὺς Σαλωμὼν κατὰ τοῦ Κυρίου λέγων Τάδε
ποιήσω μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθήη, ὅτι κατὰ τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν Ἀδωνίας τὸν λόγον τοῦτον.
24 Καὶ νῦν ζῇ Κύριος ὃς ἡτοίμασέ με καὶ
ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου,
καὶ αὐτὸς ἰποιήσῃ μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησε
Κύριος, ὅτι σήμερον θανατωθήσεται Ἀδωνίας.

I. REGUM, II.

8 Habes quoque apud te Semei filium Gera
filii Jemini de Bahurim, qui maledixit mihi
maledictione pessima, quando ibam ad castra:
sed quia descendit mihi in occursum cum
transirem Jordanem, et juravi ei per Dominum,
dicens: Non te interficiam gladio: 9 Tu noli
pati eum esse innoxium. Vir autem sapiens
es, ut scias quæ facies ei, deducesque canos
ejus cum sanguine ad inferos. 10 Dormivit
igitur David cum patribus suis, et sepultus
est in civitate David. 11 Dies autem quibus
regnavit David super Israel, quadraginta anni
sunt: in Hebron regnavit septem annis: in
Jerusalem, triginta tribus. 12 Salomon autem
sedit super thronum David patris sui, et
firmatus est regnum ejus nimis. 13 Et
ingressus est Adonias filius Haggith ad
Bethsabee matrem Salomonis. Quæ dixit ei:
Pacificusne est ingressus tuus? Qui respondit:
Pacificus. 14 Addiditque: Sermo mihi est ad
te. Cui ait: Loquere. Et ille: 15 Tu, inquit,
nostis, quia meum erat regnum, et me præ-
posuerat omnis Israel sibi in regem: sed præ-
translatum est regnum, et factum est fratris
mei: a Domino enim constitutum est ei. 16 Nunc ergo petitionem unam precor a te: ne
confundas faciem meam. Quæ dixit ad eum:
Loquere. 17 Et ille ait: Precor ut dicas
Salomoni regi (neque enim negare tibi quid-
quam potest) ut det mihi Abisag Sunamitidem
uxorem. 18 Et ait Bethsabee: Bene, ego
loquar pro te regi. 19 Venit ergo Bethsabee
ad regem Salomonem, ut loqueretur ei pro
Adonia: et surrexit rex in occursum ejus,
adoravitque eam, et sedit super thronum
suum: positusque est thronus matri regis, quæ
sedit ad dexteram ejus. 20 Dixitque ei:
Petitionem unam parvulam ego deprecor a te,
ne confundas faciem meam. Et dixit ei rex:
Pete mater mea: neque enim fas est ut avertam
faciem tuam. 21 Quæ ait: Detur Abisag
Sunamitis Adoniæ fratri tuo uxor. 22 Re-
sponditque rex Salomon, et dixit matri suæ:
Quare postulas Abisag Sunamitidem Adoniæ?
postula ei et regnum: ipse est enim frater
meus major me, et habet Abiathar sacerdotem,
et Joab filium Sarviæ. 23 Juravit itaque rex
Salomon per Dominum, dicens: Hæc faciat
mihi Deus, et hæc addat, quia contra animam
suam locutus est Adonias verbum hoc. 24 Et nunc vivit Dominus, qui firmavit
me, et collocavit me super solium David
patris mei, et qui fecit mihi domum, sicut
locutus est, quia hodie occidetur Adonias.

25 וישלח המלך שלמה בן דוד בן יחזקאל ויפגעו בן דוד בן יחזקאל :
 26 וילאביהר הכהן אבן המלך אביתר
 לך על-שדה כי איש מנת אמת ובינים
 הנה לא אמינה כי נשאת את-דודו אבני
 יהוה לפני דוד אבי וכן התעצית בכל
 אשר-התענה אבי : 27 ויגרש שלמה את-
 אביתר מהיות פהו ליהוה למלא את-
 דבר יהוה אשר דבר על-בית עלי
 בשלח : 28 והשמעה בן אביתר
 יואב כי יואב נטח אבני אביתר ויחזק
 אבשלום לא נמא וגם יואב אל-אחל
 יהוה ונחזה בחרות הפזקם : 29 ויגד
 למלך שלמה כי גם יואב אל-אחל
 יהוה והנה אצל הפזקם וישלח שלמה
 את-בניהו בן יחזקאל למר לך פגע-
 בו : 30 ויבא בניהו אל-אחל יהוה ויאמר
 אליו למה-אמר המלך לא ויאמר לא
 פרח אמות וישב בניהו את-המלך
 דבר למר לך דבר יואב וזה עני :
 31 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר
 ויגע-בו ויברתו וחסרתו דמי חנם
 אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי :
 32 וחשיר יהוה את-דמו על-ראשו אשר
 פגע בשקר-אנשים צדקים וטובים מפני
 ויחרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את-
 אבגר ברגל שר-בא ושר-אל ואת-
 עמקא ברהר שר-בא ויחזק : 33 ולעבו
 דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם
 ולזרעו ולביתו ולכסאו ויהיה
 שלום עד-עולם מעם יהוה : 34 וישל
 בניהו בן יחזקאל ויפגעו בן דוד בן יחזקאל
 בביתו בשדך : 35 ויבן המלך את-
 בניהו בן יחזקאל בתחמו על-חצבא ואת-
 צדוק הכהן ונתן המלך פחת אביתר :
 36 וישלח המלך בניהו ויחזקא לשמע
 ויאמר לו בנה-לך בית בירושלם וישב
 שם ולא-תבא משם אנה ואנה : 37 ויהיה
 ביום אמתה ובדבר את-נחל חריון דע
 תדע כי מות פמית דמך יהיה בראשך :
 38 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר
 דבר אלך המלך בן יחזקאל עבדך וישב
 שמעי בירושלם ימים רבים :

25 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν
 χειρὶ Βαναίου υἱοῦ Ἰωάβ καὶ ἀνέλεεν αὐτόν, καὶ
 ἀπέθανεν Ἀδωνίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 26 Καὶ
 τῷ Ἀβιάθαρ τῷ ἱερεὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀπότρεχε
 σὺ εἰς Ἀναθὼθ εἰς ἀγρόν σου, ὅτι ἀνὴρ θανάτου
 εἰ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ οὐ θανατώσω σε,
 ὅτι ἤρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐνὶ οἴκῳ
 τοῦ πατρός μου, καὶ ὅτι ἐκακουχῆσθαι ἐν πᾶσιν
 οἷς ἐκακουχῆσθαι ὁ πατὴρ μου. 27 Καὶ ἐξέβλε
 Σαλωμών τὸν Ἀβιάθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱερεὶα τοῦ
 Κυρίου, πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν
 ἐπὶ τὸν οἶκον ἡλὶ ἐν Σηλώμ. 28 Καὶ ἡ ἀκοή
 ἦλθεν ἔως Ἰωάβ υἱοῦ Σαρουίας, ὅτι Ἰωάβ ἦν
 κεκληκὼς ὀπίσω Ἀδωνίου, καὶ ὅπισω Σαλωμών
 οὐκ ἔκλινε. Καὶ ἔφυγεν Ἰωάβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ
 Κυρίου καὶ κατέσχε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
 29 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμών λέγοντες ὅτι
 πέφυγεν Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου, καὶ
 ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ
 ἀπέστειλε Σαλωμών ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ λέγων
 τί γέγονέ σοι ὅτι πέφυγας εἰς τὸ θυσιαστήριον;
 καὶ εἶπεν Ἰωάβ Ὅτι ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου σου,
 καὶ ἔφυγον πρὸς Κύριον. Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών
 τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωάβ λέγων Πορεύου καὶ ἀνέλε
 αὐτόν, καὶ θάψον αὐτόν. 30 Καὶ ἦλθε Βαναίας
 υἱὸς Ἰωάβ πρὸς Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κυρίου
 καὶ εἶπεν αὐτῷ Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἐξέλθε.
 καὶ εἶπεν Ἰωάβ Οὐκ ἐκπορεύομαι, ὅτι ὥδε ἀπο-
 θανούμαι. Καὶ ἐπέστρεψε Βαναίας πρὸς Ἰωάβ
 καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ λέγων Τάδε λελάληκεν Ἰωάβ
 καὶ τάδε ἀποκρίσθαι μοι. 31 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
 βασιλεὺς Πορεύου καὶ ποιήσον αὐτῷ καθὼς εἶρηκε,
 καὶ ἀνέλε αὐτόν καὶ θάψιν αὐτόν, καὶ ἔαρεις
 σήμερον τὸ αἷμα ὃ ὤρεάν ἐξέχεν ἀπ' ἡμοῦ καὶ
 ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. 32 Καὶ ἐπέστρεψε
 Κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν
 αὐτοῦ, ὥς ἀπήντησε τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς
 δίκαιοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν
 αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ὁ πατὴρ μου Δαυὶδ οὐκ
 ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν, τὸν Ἀβενήρ υἱὸν Νήρ
 ἀρχιστράτηγον Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἀμυσά υἱὸν
 Ἰεθὴρ ἀρχιστράτηγον Ἰούδα. 33 Καὶ ἐπεστράφη τὰ
 αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς κεφαλὴν
 τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἶωνα. καὶ τῷ
 Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ
 τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἔως αἰῶνος παρὰ
 Κυρίου. 34 Καὶ ἀνέβη Βαναίας υἱὸς Ἰωάβ καὶ
 ἀπήντησεν αὐτῷ καὶ ἰθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἔθαψεν
 αὐτόν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἱερῇ. 35 Καὶ
 ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωάβ ἀντ'
 αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν. καὶ ἡ βασιλεία κατα-
 θυτο ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερεὶα ἔδωκεν
 αὐτόν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερεὶα πρῶτον ἀντὶ Ἀβιάθαρ. *
 36 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεὶ καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ
 καὶ κάθου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκτείνε οὐδαμοῦ.
 37 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβήσῃ
 τὸν χεῖμαρρον Κεδρὼν, γινώσκων γινώσκῃ ὅτι θανάτῳ
 ἀποθανῇ τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου.
 καὶ ὥρπισεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
 38 Καὶ εἶπε Σεμεὶ πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα
 ὃ ἐλάλησας, κύριε μου βασιλεῦ, οὕτω ποιήσει ὁ δοῦλός
 σου. καὶ ἐκάθισε Σεμεὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη.

* Καὶ Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐβαλύνευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ
 Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σα-
 λωμών καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ πλάτος καρδίας ὥς ἡ
 ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις
 Σαλωμών σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων νῶν ἀρχαίων
 καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου. Καὶ ἔλαβε τὴν θυ-
 γατέρα Φαραὼ καὶ εἰσγάγεν αὐτὴν εἰς πόλιν Δαυὶδ ὥς
 συνετέλεσε αὐτὸν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸν οἶκον
 Κυρίου ἐν πρώτοις καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ ἐκτείνε. ἐν
 ἐπὶ ἔτεσιν ἵσταισε καὶ συνετέλεσε.
 Καὶ ἦν τῷ Σαλωμών ἐβδομήκοντα χιλιᾶδες αἰρόντες ἄρσιν
 καὶ ὀγδοήκοντα χιλιᾶδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐποίησε
 Σαλωμών τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὑποστηρίγματα καὶ τοὺς
 λουτήρας τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς στούλους καὶ τὴν κρήνην
 τῆς αὐλῆς καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῇ καὶ ψοδόμησε
 τὴν ἀκραν ἑπάλειν ἐπ' αὐτῆς, δέικοψε τὴν πλάνιν Δαυὶδ οὕτως
 θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβαινε ἐκ τῆς πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον

25 Misitque rex Salomon per manum Banaia filii Joiadæ, qui interfecit eum, et mortuus est.
 26 Abiathar quoque sacerdoti dixit rex: Vade in Anathoth ad agrum tuum, equidem vir mortis es: sed hodie te non interficiam, quia portasti arcam Domini Dei coram David patre meo, et sustinuisti laborem in omnibus in quibus laboravit pater meus. 27 Ejecit ergo Salomon Abiathar, ut non esset sacerdos Domini, ut impleretur sermo Domini, quem locutus est super domum Heli in Silo. 28 Venit autem nuntius ad Joab, quod Joab declinasset post Adoniam, et post Salomonem non declinasset: fugit ergo Joab in tabernaculum Domini, et apprehendit cornu altaris. 29 Nuntiatumque est regi Salomoni, quod fugisset Joab in tabernaculum Domini, et esset juxta altare: misitque Salomon Banaiam filium Joiadæ, dicens: Vade, interfice eum. 30 Et venit Banaias ad tabernaculum Domini, et dixit ei: Hæc dicit rex: Egredere. Qui ait: Non egrediar, sed hic moriar. Renuntiavit Banaias regi sermonem, dicens: Hæc locutus est Joab, et hæc respondit mihi. 31 Dixitque ei rex: Fac sicut locutus est: et interfice eum, et sepeli, et amovebis sanguinem innocentem, qui effusus est a Joab, a me, et a domo patris mei. 32 Et reddet Dominus sanguinem ejus super caput ejus, quia interfecit duos viros justos, melioresque se: et occidit eos gladio, patre meo David ignorante, Abner filium Ner principem militiæ Israel, et Amasam filium Jether principem exercitus Juda: 33 Et revertetur sanguis illorum in caput Joab, et in caput seminis ejus in sempiternum. David autem et semini ejus, et domui et throno illius, sit pax usque in æternum a Domino. 34 Ascendit itaque Banaias filius Joiadæ, et aggressus eum interfecit: sepultusque est in domo sua in deserto. 35 Et constituit rex Banaiam filium Joiadæ pro eo super exercitum, et Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar. 36 Misit quoque rex, et vocavit Semei, dixitque ei: Ædifica tibi domum in Jerusalem, et habita ibi: et non egredieris inde huc atque illuc. 37 Quacumque autem die egressus fueris, et transieris torrentem Cedron, scito te interficiendum: sanguis tuus erit super caput tuum. 38 Dixitque Semei regi: Bonus sermo; sicut locutus est dominus meus rex, sic faciet servus tuus. Habitavit itaque Semei in Jerusalem diebus multis.

39 וַיְהִי מִצֵּל שָׁלַשׁ שָׁנִים וַיִּבְרָחָה שָׁגֶר
עֲבָדִים לְשִׁמְעִי אֶל־אֲחִישַׁי בֶּרֶם־מַעֲכָה מֶלֶךְ
גֹּת וַיִּגְדְּרוּ לְשִׁמְעִי לֵאמֹר הִנֵּה עֲבָדֶיךָ
בָּתָּר: 40 וַיָּהָם שִׁמְעִי וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹזוֹ
וַיִּלְךָ בָּתָּר אֶל־אֲחִישַׁי לְבָקֵשׁ אֶת־עֲבָדָיו
וַיִּלְךָ שִׁמְעִי וַיָּבֵא אֶת־עֲבָדָיו מִצָּר:

41 וַיִּגְדַּר לְשַׁלְמָה קִרְיָתֶלָה שִׁמְעִי
מִיְרֵשָׁלָם בָּת וַיָּשֹׁב: 42 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא
הַשְׁבַּעְתָּהוּ בִּיהוָה וְהָעֵד בָּהּ לֵאמֹר
בְּיָוִם צָאֲתָהּ וְהִלַּכְתָּ אֹתָהּ וְאָנֹכָה תֵּלַע
תִּרְעַע בִּרְמֹת תַּמְרוֹת וְתֹאמַר אֵלָי מָוֶה
חֲדָר שִׁמְעִי: 43 וַיִּמְדָּע לֹא שָׁמְרָה
אִם שָׁבַעַת יְהוָה וְאֶת־הַפְּצוּנָה אֲשֶׁר
צִוִּיתִי עָלֶיךָ: 44 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שִׁמְעִי
אֲתָה תִּדְעָה אֵת פֶּלִי־הָרָעָה אֲשֶׁר תַּעַל
לְבָבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדֹנֶר אֲבִי וְהַשִּׁיב
יְהוָה אֶת־דַּעְתְּךָ בְּרָאִי: 45 וְהַמֶּלֶךְ
שָׁלְמָה בָּרִיחַ וַיִּסָּא דָוִד יְהוָה נְקֹוֹ לִפְנֵי
יְהוָה עַד־עוֹלָם: 46 וַיִּצֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־בְּנָדָו
בְּרִיתֹהוּ וַיִּצָּא וַיִּפְּצֵם בְּוִיכָת וְהַפְּסִילָהֶם
בְּכֹחַ בְּיַד שָׁלְמָה:

פרשה נ:

1 וַיִּתְחַתֵּן שָׁלְמָה אֶת־פָּרְעָה מֶלֶךְ
מִצְרָיִם וַיִּקַּח אֶת־בִּת־פָּרְעָה וַיִּבְאֶתָהּ אֶל־
עִיר דָּוִד עַד פִּלְתֹו לְבָנוֹת אֶת־בָּתָּר
וְאֶת־בָּתָּר יְהוָה וְאֶת־חֹמֶת יְרֵשָׁלָם
קָבִיב: 2 בָּרַח הָעָם מִצְבָּחִים בַּעֲמֹת קִי
לֹא־יִבְרָךְ בֵּית לָשֵׁם יְהוָה עַד הַיָּמִים
הָהֵם: 3 וַיִּמָּחֶב שָׁלְמָה אֶת־
יְהוָה לֵלֶכֶת בְּחֻקֹת דָּוִד אֲבִיו רַח
בַּבְּמֹת הָהֵם מִצְבָּח וּמִקְדָּשׁ: 4 וַיִּלְךָ
הַמֶּלֶךְ גְּבֻלָּה לְנֹפֶח שָׁם בִּירֵאִי
הַמִּקְדָּשׁ הַגָּדוֹלָה אֵלָה עֲלוֹת יַעֲלֶה
שָׁלְמָה עַל הַמִּצְבָּח הָהֵם:

5 בְּבָנָיו נִרְאָה יְהוָה אֶל־שָׁלְמָה בְּחֻלִים
הַלִּילָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאֵל מָה אֲשֶׁר
לָךְ: 6 וַיֹּאמֶר שָׁלְמָה אֲתָה עָשִׂיתָ עִם־
עֲבָדֶיךָ דָּוִד אֲבִי חֶסֶד גָּדוֹל בְּאֲשֶׁר הִלַּח
לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְצִדְקָה וּבְיִשְׁרָאֵל לְבָב
עֲמָךְ וְהַשְׁמֵרְלוֹ אֶת־הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה
וְהַמְדִּלּוֹ בְּךָ יֵשֶׁב עַל־פְּסָאֵם בְּיָוִם הַזֶּה:

39 Καὶ ἐγενήθη μετὰ τὰ τρία ἔτη καὶ ἀπέδρασαν
δύο δούλοι τοῦ Σεμεὶ πρὸς Ἀχχὺς υἱὸν
Μααχὰ βασιλεία Γέθ· καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σεμεὶ
λέγοντες Ἰδοὺ οἱ δούλοι σου ἐν Γέθ. 40 Καὶ
ἀνέστη Σεμεὶ καὶ ἐπίσασε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ
ἵπορεύθη εἰς Γέθ πρὸς Ἀχχὺς τοῦ ἐκλήθησάι τοὺς
δούλους αὐτοῦ· καὶ ἵπορεύθη Σεμεὶ καὶ ἤγαγε
τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γέθ. 41 Καὶ ἀπηγγέλη
τῷ Σαλωμών λέγοντες ὅτι ἵπορεύθη Σεμεὶ ἐξ
Ἱερουσαλὴμ εἰς Γέθ καὶ ἀνίσταρε τοὺς δούλους
αὐτοῦ. 42 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσε
τὸν Σεμεὶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Οὐχὶ ὥρπισά σε
κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ ἐπεμαρτυράμην σοὶ λέγων
Ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ
πορεύθῃς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά, γινώσκων
γινώσκῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ; 43 Καὶ τί ὅτι οὐκ
ἐφύλαξας τὸν ὄρκον Κυρίου καὶ τὴν ἐντολήν ἣν
ἐνετείλαμην κατὰ σοῦ; 44 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Σεμεὶ Σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν
αἶδεν ἡ καρδία σου, ἃ ἐποίησας Δαυὶδ τῷ πατρὶ
μου, καὶ ἀνταπέδωκε Κύριος τὴν κακίαν σου εἰς
κεφαλὴν σου. 45 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών
εὐλογημένους, καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσται ἔτοιμος
ἐν ὧσιον Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα. 46 Καὶ ἐνετείλατο
ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τῷ Βαναίᾳ υἱῷ Ἰωδαί, καὶ
ἐξῆλθε καὶ ἀνέτειλεν αὐτόν.*

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ. 2 Πλὴν ὁ
λαὸς ἦσαν θυμῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ὅτι οὐκ
ψυχοδομήθη οἶκος τῷ Κυρίῳ ἕως τοῦ νῦν. 3 Καὶ
ἠγάπησε Σαλωμών τὸν Κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς
προστάγμασι Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πλὴν ἐν
τοῖς ὑψηλοῖς ἔθηκε καὶ ἰθυμία. 4 Καὶ ἀνέστη καὶ
ἵπορεύθη εἰς Γαβαὼν θύσαι ἐκεῖ, ὅτι αὕτη ὑψηλο-
τάτη καὶ μεγάλη· χίλιαι δλοκαύτωσιν ἀνιήνεκε
Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαὼν. 5 Καὶ
ὥφθη Κύριος τῷ Σαλωμών ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα·
καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμών Αἰτήσαι τι αἴτημα
σεαυτῷ. 6 Καὶ εἶπε Σαλωμών Σὺ ἐποίησας μετὰ
τοῦ δούλου σου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου ἔλεος μέγα,
καθὼς διηλθεν ἐν ὧσιον σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ,
καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὡς ἡμέρα αὐτῇ.

αὕτη δν ψυχοδομήσεν αὐτῇ. τότε ψυχοδόμησε τὴν ἄκραν* καὶ
Σαλωμών ἀνέφερε τρεῖς ἐν τῇ ἐνιαυτῷ δλοκαυτῶντες καὶ
αἰρητικὰς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον δ ψυχοδομῆσε τῷ Κυρίῳ, καὶ
ἰθυμία ἐνώπιον Κυρίου, καὶ συνετέλεσε τὸν οἶκον. Καὶ οὗτοι
οἱ ἀρχόντες οἱ καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σαλωμών, τρεῖς
χιλιάδες καὶ ἑκατὸν ἐπιστάται τοῦ λαοῦ τὸν ποιούντων τὰ
ἔργα. Καὶ ψυχοδόμησε τὴν Ἀσσοὺρ καὶ τὴν Μαγδὸν καὶ τὴν
Γάζερ καὶ τὴν Βαυθρὼν πᾶνων καὶ τὰ Βαλλὰβ* πλὴν μετὰ
τὸ οικοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ τεῖχος
Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ, μετὰ ταῦτα ψυχοδόμησε τὰς πόλεις ταύτας.
Καὶ ἐν τῷ ἔτι Δαυὶδ ζῆν ἐνετείλατο τῷ Σαλωμών λέγων
Ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Γηθῶ υἱὸς τοῦ σπέρματος τοῦ
Ἰεμεὶ ἐκ Σαρῶν* οὗτος κατηράσατό με κατὰρ ὀδυνῶν
ἐν ᾧ ἡμέρᾳ ἐπορεύονην εἰς παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβαινον
εἰς ἀπαντὴν μοὶ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὤμοσα αὐτῷ κατὰ τοῦ
Κυρίου λέγων Εἰ θανάτωθῇς ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ νῦν μὴ
ἀθώωσθαι αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σὺ, καὶ γνώσκῃ ἃ ποιήσεις
αὐτῷ καὶ κατέφες τὴν πολιάν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἔθον.

* Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών φρόνιμος σφόδρα καὶ σοφός·
καὶ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῇς
θαλάσσης εἰς πλῆθος, ἐσθίωντες καὶ πίνοντες καὶ χαίροντες·
καὶ Σαλωμών ἦν ἀρχὼν ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις, καὶ ἦσαν
προσφέροντες ὄψα καὶ ἰδοῦλενον τῷ Σαλωμών πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· καὶ Σαλωμών πρῆματο ἀνοίγειν τὰ
δυναστεύματα τοῦ Λιβάνου, καὶ αὐτὸς ψυχοδόμησε τὴν Θερμαὶ
ἐν τῇ ἔρημῳ. Καὶ τοῦτο τὸ ἀριστον τῷ Σαλωμών· τριάκοντα
κόροι σμειδάλεως καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλευρὸς κακοπανισμένου,
δέκα μόσχους ἐλεγκτοὺ καὶ εἰκοσι βόες ρομάδες καὶ ἐκατὸν
πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ βορέων καὶ ὀρνίθων ἐλεγκτῶν
ρομάδων· ὅτι ἡ ἀρχὼν ἐν παντὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ
Ῥαφὶ ἕως Γάζης ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι πέραν τοῦ ποταμοῦ.
Καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ ἐκκληθεῖν· καὶ
κατέκειτο Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες ἐκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπε-
λον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκῆν αὐτοῦ, ἐσθίωντες καὶ πίνοντες καὶ
ἐσθιόντες ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβὲ πάσας τὰς ἡμέρας
Σαλωμών. Καὶ οὗτοι οἱ ἀρχόντες τοῦ Σαλωμών Ἀσάριον
υἱὸς Σαδὰκ τοῦ ἱερέως, καὶ Ὀρσιον υἱὸς Νάθαν ἀρχὼν τῶν
ἐπιστακτῶν καὶ ἔδραμον ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ Σουβά
γραμματεὺς, καὶ Βασά υἱὸς Ἀχιζαδὰμ ἀνεμισμῆσκων καὶ

39 Factum est autem post annos tres, ut
fugerent servi Semei ad Achis filium Maacha
regem Geth: nuntiatumque est Semei, quod
servi ejus essent in Geth. 40 Et surrexit
Semei, et stravit asinum suum: ivitque ad
Achis in Geth ad requirendum servos suos, et
adduxit eos de Geth. 41 Nuntiatum est
autem Salomoni, quod isset Semei in Geth de
Jerusalem, et redisset. 42 Et mittens vocavit
eum, dixitque illi: Nonne testificatus sum tibi
per Dominum, et prædixi tibi: Quæcumque
die egressus, ieris huc et illuc, scito te esse
moriturum? Et respondisti mihi: Bonus sermo,
quem audiui. 43 Quare ergo non custodisti
jusjurandum Domini, et præceptum quod
præceperam tibi? 44 Dixitque rex ad Semei:
Tu nosti omne malum, cuius tibi conscius est
cor tuum, quod fecisti David patri meo:
reddidit Dominus malitiam tuam in caput
tuum. 45 Et rex Salomon benedictus, et
thronus David erit stabilis coram Domino
usque in sempiternum. 46 Jussit itaque rex
Banaï filio Joiadæ: qui egressus, percussit
eum, et mortuus est.

CAPUT III.

1 CONFIRMATUM est igitur regnum in manu
Salomonis, et affinitate conjunctus est Pharaoni
regi Ægypti: accepit namque filiam ejus, et
adduxit in civitatem David, donec compleret
ædificans domum suam, et domum Domini, et
murum Jerusalem per circuitum. 2 Attamen
populus immolabat in excelsis: non enim
ædificatum erat templum nomini Domini
usque in diem illum. 3 Dilexit autem Salomon
Dominum, ambulans in præceptis David
patris sui, excepto quod in excelsis immolabat,
et accendebat thymia. 4 Abiit itaque in
Gabaon, ut immolaret ibi: illud quippe erat
excelsum maximum: mille hostias in holo-
caustum obtulit Salomon super altare illud in
Gabaon. 5 Apparuit autem Dominus Salomoni
per somnium nocte, dicens: Postula quod
vis ut dem tibi. 6 Et ait Salomon: Tu
fecisti cum servo tuo David patre meo
misericordiam magnam, sicut ambulavit in
conspectu tuo in veritate, et justitia, et
recto corde tecum: custodisti ei miseri-
cordiam tuam grandem, et dedisti ei filium
sedentem supet thronum ejus, sicut est hodie.

מלכים א ג

וַיָּעַמְדָהּ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲמָתָהּ הַמַּלְכָּה אֶת־
עַבְדָּהּ תַּחַת דָּנֵה אָבִי וְאֶלְכִי גַּעַר קִמֹן
לֹא אֲדַע צֶאֱת וְכֹא: * וְלַעֲבָדָהּ בְּתוֹחַ
עַמָּהּ אֲשֶׁר בְּתַרְתָּ עִסְיָב אֲשֶׁר לֹא־יִמְנָה
וְלֹא יִשְׁעָר מֶרֶב: * וְהָתָּה לַעֲבָדָהּ לֵב
שֹׁמֵעַ לְשִׁפְטָהּ אֲתֵּעַמָּה לְהִבִּין בְּדִמְיוֹ
לְרַע פִּי מִי יִכָּל לְשִׁפְטָהּ אֲתֵּעַמָּה הַעֲבָד
הַזֶּה: ¹⁰ וַיִּמָּכּ הַדָּבָר בְּצִיגֵי אֶלְנֵי בִי
שָׁאֵל שְׁלֹמֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: ¹¹ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֵלָיו יְצוֹ אֲשֶׁר שָׁאֵלְתָּ אֲתֵּי־הַדָּבָר
הַזֶּה וְלֹא־שָׁאֵלְתָּ לְהָיִים רַבִּים וְלֹא
שָׁאֵלְתָּ לְהָיִים עָשִׂיר וְלֹא שָׁאֵלְתָּ נֶפֶשׁ אֲנִיָּה
וְשָׁאֵלְתָּ לְהָיִים הִבִּין לְשִׁמְעַת מִשְׁפָּט: ¹² הֲגַת
עֲשִׂיתִי בְּדַבְרֶהּ הַזֶּה וְנָתַתִּי לָהּ לֵב חָכָם
וְכִבִּין אֲשֶׁר קָמוּהָ לֹא־הִנֵּה לְפָנֶיהָ וְאֶת־הַדָּבָר
לֹא־תִקְרָם קָמוּהָ: ¹³ וְנֹכַח אֲשֶׁר לֹא־שָׁאֵלְתָּ
נָתַתִּי לָהּ גִּם־עֲשִׂיר גִּם־עָשִׂיר גִּם־עָשִׂיר לֹא־
הִנֵּה קָמוּהָ אֵינִשׁ בַּמַּלְכִּים כָּל־יָמֶיהָ:
¹⁴ וְאַתָּה מֶלֶךְ בְּדַרְכֵי לְשִׁמְרָתָהּ וּמִצְוֹתֶיהָ
פָּאֲשֶׁר קִלְקְלָהּ דִּנְיָר אֲבָהָהּ וְתַמְרָכֶיהָ אֶת־
יָמֶיהָ: ¹⁵ וַיִּקַּץ שְׁלֹמֹה וַהֲגִתָּה חֲלוֹם
וַיִּבְרָא וַיְהִי־לָהּ וַיִּשְׁמָע וַיִּשְׁמָע וַיִּשְׁמָע וַיִּשְׁמָע
וַיִּשְׁמָע וַיִּשְׁמָע וַיִּשְׁמָע וַיִּשְׁמָע וַיִּשְׁמָע
מִשְׁמָתָהּ לְכָל־עַבְדֶּיהָ: ¹⁶ וְהָיָה תַּבְּאֵרָה
שְׁתֵּים נָשִׁים זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמִדְנָה
לְפָנָיו: ¹⁷ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ בִּי
אֵלָיו אֵלֵי וְהַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁבַּת בְּבֵיתָ
אֶת־הַמֶּלֶךְ עִמָּה בְּבֵיתָ: ¹⁸ וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתָּהּ וַתִּגְדַּל גִּם־הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ
וַתִּגְדַּל וַתִּגְדַּל וַתִּגְדַּל וַתִּגְדַּל וַתִּגְדַּל וַתִּגְדַּל
שְׁתֵּים־אֶחָדָה בְּבֵיתָ: ¹⁹ וַתִּקַּם בְּדַבְרָהּ
הַמֶּלֶךְ לִלְבָּהּ אֲשֶׁר שָׁכַחָה עָלֶיהָ: ²⁰ וַתִּקַּם
בְּתוֹךְ הַלֵּילָהּ וַתִּקַּם אֶת־בְּנֵי מַאֲצְלֵי
וַתִּקַּם וַיִּשְׁבַּח וַתִּשְׁבַּח וַתִּשְׁבַּח וַתִּשְׁבַּח וַתִּשְׁבַּח
בְּבֵיתָ הַמֶּלֶךְ הַשְּׁתֵּים־בְּבֵיתָ בְּחִיקָיו: ²¹ וַתִּקַּם
בְּבֵיתָ לְחִיקָיו אֶת־בְּנֵי וַתִּקַּם מִתַּבְּאֵרָה
אֵלָיו בְּבֵיתָ וַהֲגִתָּה לֹא־הִנֵּה בְּנֵי אֲשֶׁר
יִלְדִתִּי: ²² וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ לֹא
בִּי בְּנֵי חֲסִי וַיִּבְרָךְ הַמֶּלֶךְ וַתִּבְרָךְ אֲמָתָהּ
לֹא בִי בְּבֵיתָ הַמֶּלֶךְ וַיִּבְרָךְ וַתִּבְרָכָה
לְפָנֶיךָ הַמֶּלֶךְ: ²³ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַתִּבְרָךְ
אֲמָתָהּ וַיִּבְרָךְ הַמֶּלֶךְ וַתִּבְרָכָה וַתִּבְרָכָה
אֲמָתָהּ לֹא בִי בְּבֵיתָ הַמֶּלֶךְ וַיִּבְרָךְ הַמֶּלֶךְ:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. γ'.

7 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεός μου, σὸ ἰδωκάς τὸν
δοῦλόν σου ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου.
καὶ ἐγὼ εἰμι παιδάριον μικρόν, καὶ οὐκ οἶδα
τὴν ἐξόδόν μου καὶ τὴν εἰσοδόν μου. 8 Ὁ
δὲ δοῦλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν
ἐξελεῖς λαόν πολλόν ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται.
9 Καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ
διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοῦ
συνιέν ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ· ὅτι τίς
δυναθήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου τὸν βαρὺν
τούτου; 10 Καὶ ἤρσεις ἐνώπιον Κυρίου ὅτι
ἤτήσατο Σαλωμών τὸ ῥῆμα τούτου. 11 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς αὐτόν Ἀνθ' ὧν ἤτήσω παρ' ἐμοῦ τὸ
ῥῆμα τούτου, καὶ οὐκ ἤτήσω σεαυτῷ ἡμέρας πολλὰς
καὶ οὐκ ἤτήσω πλοῦτον οὐδὲ ἤτήσω ψυχὰς ἰχθυῶν
σου, ἀλλ' ἤτήσω σεαυτῷ τοῦ συνιέν τοῦ εἰσακούειν
κρίμα, 12 Ἴδου πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
Ἴδου δίδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφὴν· ὥς
σὸ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σὲ οὐκ
ἀναστήσεται ὁμοίός σοι. 13 Καὶ ὁ οὐκ ἤτήσω
δίδωκά σοι, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὥς οὐ γέγονεν
ἀνὴρ ὁμοίός σοι ἐν βασιλεύει. 14 Καὶ ἰὰν πορευθῇς
ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσεις τὰς ἐντολάς μου καὶ
τὰ προστάγματά μου ὥς ἰπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ
σου, καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου. 15 Καὶ ἐκπνέ-
σθῃ Σαλωμών, καὶ ἰδοὺ ἐνώπιόν σου· καὶ ἀνίστη καὶ
παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσθῃ κατὰ
πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον
κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐν Σιών, καὶ ἀνήγαγεν
ὀλοκαυτώσεις καὶ ἰποίησεν ἱερηνικάς, καὶ ἰποίησε
πότον μέγαν ἑαυτῷ καὶ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ.
16 Τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῷ βασιλεῖ
καὶ ἔστησαν ἐνώπιόν αὐτοῦ. 17 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
μία Ἐγὼ ἰμοί, κύριε· ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῇ
ῥηκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνί, καὶ ἐτίκομεν ἐν τῷ οἴκῳ.
18 Καὶ ἰγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης
μοῦ ἔτεκε καὶ ἡ γυνὴ αὐτῇ· καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ
αὐτό, καὶ οὐκ ἔστιν οὐδὲς μεθ' ἡμῶν παρίε-
ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ. 19 Καὶ ἀπέθανεν ὁ
υἱὸς τῆς γυναῖκος ταύτης τὴν νύκτα ὥς ἐπέκοιμήθη
ἐκ' αὐτόν. 20 Καὶ ἀνίστη μέσης τῆς νυκτός καὶ
ἔλαβε τὸν υἱὸν μοῦ ἐκ τῶν ἀγκαλιῶν μου καὶ
ἰκοίμην αὐτόν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν
αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἰκοίμην ἐν τῷ κόλπῳ μοῦ.
21 Καὶ ἀνίστην τὸ πρῶτον θηλάσαι τὸν υἱὸν μου, καὶ
ἐκείνος ἦν τεθνηκώς· καὶ ἰδοὺ κατενόησα αὐτόν
πρῶτον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον. 22 Καὶ
εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα Οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ
ζῶν, ὁ δὲ υἱός σου ὁ τεθνηκώς· καὶ ἰλάλησαν
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 23 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
αὐταῖς Σὺ λέγεις Οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ
υἱός ταύτης ὁ τεθνηκώς· καὶ σὺ λέγεις Οὐχί, ἀλλὰ
ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς.

Ἀβὶ υἱὸς Ἰωᾶβ ἀρχιστράτηγος, καὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Ἐδραὶ ἐπὶ
τὰς ἀρσενί, καὶ Βαυαίας υἱὸς Ἰωᾶβ ἐπὶ τῆς αὐλαρχίας καὶ
ἐπὶ τοῦ πλινθίου, καὶ Καχοὺρ υἱὸς Νάβαρ ὁ σὺμβουλος. Καὶ
ἦσαν τῷ Σαλωμών τεσσαράκοντα χιλιᾶδες τοκάδες ἱπποὶ εἰς
ἀρματα καὶ ὀκτώκα χιλιᾶδες ἱπποὶ καὶ ἦν ἄρχων ἐν πᾶσι
τοῖς βασιλεύουσιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ὥς γῆς Ἀλλοφύλων
καὶ ὥς ὁρίων Αἰνύπτου.

I. REGUM, III.

7 Et nunc Domine Deus, tu regnare fecisti
servum tuum pro David patre meo: ego autem
sum puer parvulus, et ignorans egressum et
introitum meum. 8 Et servus tuus in medio
est populi, quem elegisti, populi infiniti, qui
numerari et supputari non potest, prae
multitudine. 9 Dabis ergo servo tuo cor
docile, ut populum tuum judicare possit, et
discernere inter bonum et malum; quis enim
poterit judicare populum istum, populum tuum
hunc multum? 10 Placuit ergo sermo coram
Domino, quod Salomon postulasset hujuscemodi
rem. 11 Et dixit Dominus Salomoni: Quia
postulasti verbum hoc, et non petisti tibi dies
multos, nec divitias, aut animas inimicorum
tuorum, sed postulasti tibi sapientiam ad
discernendum judicium: 12 Ecce feci tibi
secundum sermones tuos, et dedi tibi cor
sapiens et intelligens, in tantum ut nullus
ante te similis tui fuerit, nec post te sur-
recturus sit. 13 Sed et haec, quae non
postulasti, dedi tibi: divitias scilicet, et
gloriam, ut nemo fuerit similis tui in regibus
cunctis retro diebus. 14 Si autem ambulaveris
in viis meis, et custodieris praecepta mea, et
mandata mea, sicut ambulavit pater tuus,
longos faciam dies tuos. 15 Igitur evigilavit
Salomon, et intellexit quod esset somnium:
cumque venisset Jerusalem, stetit coram arca
foederis Domini, et obtulit holocausta, et fecit
victimas pacificas, et grande convivium
universis famulis suis. 16 Tunc venerunt duae
mulieres meretrices ad regem, steteruntque
coram eo, 17 Quarum una ait: Obsecro, mi
domine: ego et mulier haec habitabamus in
domo una, et peperī apud eam in cubiculo.
18 Tertia autem die postquam ego peperī,
peperit et haec: et eramus simul, nullusque
alius nobiscum in domo, exceptis nobis duabus.
19 Mortuus est autem filius mulieris hujus
nocte; dormiens quippe oppressit eum. 20 Et
consurgens intempestae noctis silentio, tulit
filium meum de latere meo ancillae tuae
dormientis, et collocavit in sinu suo; suum
autem filium, qui erat mortuus, posuit in sinu
meo. 21 Cumque surrexissem mane ut darem
lac filio meo, apparuit mortuus: quem dili-
gentius intuens clara luce, deprehendi non esse
meum, quem genueram. 22 Responditque
altera mulier: Non est ita ut dicis, sed filius
tuus mortuus est, meus autem vivit. Econtrario
illa dicebat: Mentiris; filius quippe meus vivit,
et filius tuus mortuus est. Atque in hunc modum
contendebant coram rege. 23 Tunc rex ait:
Haec dicit, Filius meus vivit, et filius tuus
mortuus est. Et ista respondit: Non, sed
filius tuus mortuus est, meus autem vivit.

מלכים א ג ד

24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קָחִי לִי־חֶרֶב וַיָּבִיאוּ
הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
בְּנִי אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי לְשִׁנָּה וְהָיָה אֶת־
הַבָּנִי לְאַחַת וְאֶת־הַבָּנִי לְאַחַת׃ 26 וַתֹּאמֶר
הַאִשָּׁרָה אֲשֶׁר־בָּנָה הַחַי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־
נִדְבַרְתִּי בְּחַיִּיתָ עַל־בָּנָה וַתֹּאמֶר׃ כִּי אֲדֹנִי
תִּבְרָכָה אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי וְהָיָה אֶל־
תְּמִימָהוּ וְנָתַת אִמָּתָה בְּסִלִּי בְּסִלָּה לֹא
יִהְיֶה בָּנָה׃ 27 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תִּבְרָכָה
לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי וְהָיָה לֹא הַמִּיָּתָהוּ
חַיָּא אִמּוֹ׃ 28 וַיִּשְׁמָעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע הַמֶּלֶךְ וַיֵּרָא מִפְּנֵי
הַמֶּלֶךְ כִּי רָאָה כִּי־חִקְמַת אֱלֹהִים בְּנִדְבָרָיו
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט׃

פרשה ד :

1 וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל׃ 2 וְהָיוּ הַשָּׂרִים אֲשֶׁר־לוֹ
עֲזָרְיָהוּ בֶן־צְדֹק הַכֹּהֵן׃ 3 וְאַלְיָהוּ בֶן־אֶחְזֵיָהוּ
בֶן־יִשָּׁא כֹהֵן־שֹׁמֵר וְהוֹשָׁפָט בֶּן־אֶחְזֵיָהוּ
הַמִּזְבֵּיחַ׃ 4 וּבְנֵיהֶם בֶּן־יִהוֹיָדָע עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְצִדְקָה וְאַבְיָתָר כֹּהֲנִים׃ 5 וְעֲזָרְיָהוּ בֶן־
נָחִי וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה וְנָחִי בֶן־נָחִי וְנָחִי
הַמֶּלֶךְ׃ 6 וְאַחִישָׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאַחִישָׁר
בֶּן־עֲבָדָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ 7 וְשָׁרֵי־צֶמֶר
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְכָל־כְּלֵי
אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ הָדָשׁ בְּשָׁנָה יְהִיָּה
עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכָל־כֵּל׃ 8 וְאַחֲרָם שְׂמוֹנֶה בֶן־
חִיר בֶּן־אֶחָד׃ 9 בְּנֵיהֶם בְּמִנְחָה
וּבְשָׁעֵלֶבֶת וּבְנֵיהֶם וְאֵלֶיךָ בֵּית־חֶגְגִּי׃
10 בְּנֵיהֶם בְּנֵיהֶם לֹא שָׁלַח וְכָל־אֶחָד
הַמֶּלֶךְ׃ 11 בְּנֵיהֶם בְּנֵיהֶם לֹא שָׁלַח
בֵּית־שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ לֹא שָׁלַח׃
12 בְּנֵיהֶם בְּנֵיהֶם לֹא שָׁלַח וּבְנֵיהֶם
בֵּית־שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר אֲנִי צִדְקָה מִפְּנֵי
לִי־רָצָא מִבֵּית־שְׁלֹמֹה עַד אֶבֶל מַחֲוִלָּה
עַד מִצְרַיִם לְהַקְדִּישׁ׃ 13 בְּנֵיהֶם
בְּנֵיהֶם לֹא שָׁלַח וְנָחִי בֶן־נָחִי
אֲשֶׁר בְּנֵיהֶם לֹא שָׁלַח וְנָחִי בֶן־נָחִי
שְׁשִׁים עָרִים בְּנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם נָחִי׃
14 וְאַחֲרָיו בְּנֵיהֶם מִפְּנֵי־חֶגְגִּי
15 וְאַחֲרָיו בְּנֵיהֶם מִפְּנֵי־חֶגְגִּי
אֶת־בְּשָׁמֵת בֵּית־שְׁלֹמֹה לֹא שָׁלַח׃
16 בְּנֵיהֶם בְּנֵיהֶם לֹא שָׁלַח וּבְנֵיהֶם

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. γ', δ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀφέτε μάχαιραν· καὶ
προσῆνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Διείλετε τὸ παιδίον τὸ
ζῶν τὸ θηλάζον εἰς δύο, καὶ δότε τὸ ἡμῖν· αὐτοῦ
ταύτη καὶ τὸ ἡμῖν αὐτοῦ ταύτη. 26 Καὶ ἀπεκρίθη
ἡ γυνὴ ἧς ἦν ὁ υἱὸς ὁ ζῶν καὶ εἶπε πρὸς τὸν
βασιλέα, ὅτι ἑταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ
αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐν ἱμοί, κύριε, δότε αὐτῇ τὸ
παιδίον καὶ θανάτω μὴ θανατώσῃτε αὐτό· καὶ
αὕτη εἶπε· Μῆτε ἱμοὶ μῆτε αὐτῇ ἔστω, διείλετε.
27 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε· Δότε τὸ
παιδίον τῇ εἰπούσῃ· Δότε αὐτῇ αὐτὸ καὶ θανάτω
μὴ θανατώσῃτε αὐτό, αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ. 28 Καὶ
ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο· 3 ἔκρινεν
ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐθαύμασαν ἀπὸ προσώπου τοῦ
βασιλέως, ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ
ποιεῖν δίκαιωμα.

ΚΕΦ. δ.

1 ΚΑΙ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων βασιλεύων ἐπὶ
Ἰσραὴλ. 2 Καὶ οὗτοι ἀρχόντες οἱ ἦσαν αὐτῷ·
'Αζαρίας υἱὸς Σαδώκ, 3 'Ελιὰφ καὶ 'Αχιά υἱὸς Σηβά
γραμματεῖς, καὶ 'Ιωσαφὰτ υἱὸς 'Αχιλοῦδ ἀναμνη-
σκων, 4 Καὶ Βαναίας υἱὸς 'Ιωδαὲ ἐπὶ τῆς
δυνάμεως, καὶ Σαδώκ καὶ 'Αβιάθαρ ἱερεῖς, 5 Καὶ
'Ορνία υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῶν καθισταμένων, καὶ
Ζαβοὺθ υἱὸς Νάθαν ἑταῖρος τοῦ βασιλέως, 6 Καὶ
'Αχισάρ ἦν οἰκονόμος, καὶ 'Ελιὰκ ὁ οἰκονόμος, καὶ
'Ελιὰβ υἱὸς Σάφ ἐπὶ τῆς πατρῆς, καὶ 'Αδωνιράμ
υἱὸς Ἀδών ἐπὶ τῶν φόρων. 7 Καὶ τῷ Σαλωμῶν
δώδεκα καθισταμένοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, χορηγεῖν
τῷ βασιλεὶ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· μῆνα ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ ἰγνίετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν. 8 Καὶ ταῦτα
τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Βεὶν υἱὸς 'Ορ ἐν ὄρει 'Εφραῖμ
εἰς· 9 Υἱὸς Δακὰρ ἐν Μακὲς καὶ ἐν Σαλαβὶν
καὶ Βαιθσαμὺν καὶ 'Ελὼν ἕως Βηθανάν εἰς·
10 Υἱὸς 'Εσδὶ ἐν 'Αραβῶθ, αὐτοῦ Σωχὼ καὶ πᾶσα
ἡ γῆ 'Οφείρ· 11 Υἱοῦ 'Αμυναδάβ πᾶσα Νεφθαδῶρ,
Τεφάθ θυγάτηρ Σαλωμῶν ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα εἰς·
12 Βανὰ υἱὸς 'Αχιλοῦδ τὴν 'Ἰθανά καὶ Μαγεδῶν,
καὶ πᾶς ὁ οἶκος Σάν ὁ παρὰ Σισαθάν ὑποκάτω τοῦ
'Εσραὶ, καὶ ἐκ Βηθσάν ἕως Σαβελμαουλά ἕως Μαβέρ
Δουκάμ, εἰς· 13 Υἱὸς Ναβέρ ἐν 'Ραβῶθ Γαλαὰδ,
τούτῃ σχοίνισμα 'Εργάβ ἐν τῇ Βασάν, ἐξήκοντα
πῶδες μεγάλαι τευχῆρις καὶ μοχλοὶ χαλκοί, εἰς·
14 'Αχιναδάβ υἱὸς Σαδῶ Μααναιμ· 15 'Αχιμαὰς
ἐν Νεφθαλίμ, καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν Βασεμμάθ
θυγατέρα Σαλωμῶν εἰς γυναῖκα, εἰς· 16 Βαανὰ
υἱὸς Χουσί ἐν 'Ασηο καὶ ἐν Εαλῶθ εἰς·

I. REGUM, III. IV.

24 Dixit ergo rex: Afferte mihi gladium. Cumque attulissent gladium coram rege, 25 Dividite, inquit, infantem vivum in duas partes, et date dimidiam partem uni, et dimidiam partem alteri. 26 Dixit autem mulier, cujus filius erat vivus, ad regem (commota sunt quippe viscera ejus super filio suo): Obsecro domine, date illi infantem vivum, et uolite interficere eum. Econtrario illa dicebat: Nec mihi, nec tibi sit, sed dividatur. 27 Respondit rex, et ait: Date huic infantem vivum, et non occidatur: hæc est enim mater ejus. 28 Audivit itaque omnis Israel judicium quod judicasset rex, et timuerunt regem, videntes sapientiam Dei esse in eo ad faciendum judicium.

CAPUT IV.

1 ERAT autem rex Salomon regnans super omnem Israel: 2 Et hi principes quos habebat: Azarias filius Sadoc sacerdotis: 3 Elihoreph et Ahia filii Sisa scribæ: Josaphat filius Ahilud a commentariis: 4 Banaïas filius Joiadæ super exercitum: Sadoc autem et Abiathar sacerdotes. 5 Azarias filius Nathan, super eos qui assistebant regi: Zabud filius Nathan sacerdos, amicus regis: 6 Et Ahisar præpositus domus: et Adoniram filius Abda super tributa. 7 Habebat autem Salomon duodecim præfectos super omnem Israel, qui præbebant annonam regi et domui ejus: per singulos enim menses in anno, singuli necessaria ministrabant. 8 Et hæc nomina eorum: Benhur, in monte Ephraim. 9 Bendecar, in Maces, et in Salebim, et in Bethsames, et in Elon, et in Bethanan. 10 Benhessed in Aruboth: ipsius erat Socho, et omnis terra Ephr. 11 Benabinadab, cujus omnis Nephath Dor Tapheth filiam Salomonis habebat uxorem. 12 Bana filius Ahilud regebat Thanac et Mageddo, et univeram Bethsan, quæ est juxta Sarthana, subter Jezrahel, a Bethsan usque Abelmehula e regione Jecmaan. 13 Bengaber in Ramoth Galaad: habebat Avothiair filii Manasse in Galaad, ipse præerat in omni regione Argob, quæ est in Basan, sexaginta civitatibus magnis atque muratis, quæ habebant seras æreas. 14 Ahinadab filius Addo præerat in Manaim. 15 Achimaas in Nephthali: sed et ipse habebat Basemath filiam Salomonis in conjugio. 16 Baana filius Husi, in Aser, et in Baloth.

מלכים א ד ה

17 יהושפט בן-חורם בן-שחר :
 18 שמעי בן-אלם בן-נמן :
 19 גבר בן-ארי בן-אזר בן-חורם
 מלך האמורי ועל מלך חפשו ונציב אחד
 אשר בארץ : 20 והנה וישראל רבים
 בחול אשר-עליהם לרב אכלים ושתיים
 ושמחים :

פרשה ה

1 ושלמח הנה מושל בקל-המלכות
 מן-הקהל ארץ פלשתים ועד בקל מצרים
 מבשרים מנחם ועבדים את-שלמח כל-ימי
 חייו : 2 ויהי לחם-שלמח ליום
 אחד שלשים פל סלת ושנים פל קמח :
 3 וישלח בקר בראים וצפרים בקר רעי
 וימלא צאן לבד מאיל וצביל ויחמור
 ויברברים מבוסים : 4 וירחמא רחל בקל-
 עבר חקור מתפסח ועד-צח בקל-מלכו
 עבר חקור ושלום הנה לו מקל-צביו
 מסקבי : 5 וישב והנה וישראל לבטח
 איש פחת גפנו ונתחת תאגתו מן וער
 באר שבע כל ימי שלמח : 6 ויהי
 לשלמח ארבעים אלה ארזות מסרים
 למרדכו ושנים-עשר אלה פרשים :
 7 וכל-כלו הפצבים האלה את-המלך שלמח
 ואת כל-הקרב אל-שלחן המלך-שלמח
 איש חדשו לא ועדו דבר : 8 והשערים
 והחבון לפסים ולהבש יבאו אליהם
 אשר יתנו-שם איש כמשפטו :
 9 ויהיו אלהים חקמה לשלמח והבניה
 חקמה מאד ורחב לב בחול אשר על-
 שפת הים : 10 ויחבר חקמה שלמח
 מחקמת כל-בניהם ויפל חקמת מצרים :
 11 ויחבר מקל-האדס מאיתו הארזי
 ויחמו וכל-כל ורדע בגן מחול ויחיר
 שמו בקל-הגנים סביב : 12 וידבר שלמח
 אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף :
 13 וידבר על-העצים מרהארז אשר בלבנון
 ועד האזוב אשר יצא בקר וידבר על-
 חקמה ועל-העץ ועל-הקמח ועל-
 חקמים : 14 ויבאו מקל-העצים לשמע
 את חקמת שלמח מאת כל-מלכו הארץ
 אשר שמעי את-חקמהו :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ. δ.

17 Ἰωσαφάτ υἱὸς Φουασοῦδ ἐν Ἰσάχαρ. 18 Σεμεὶ
 υἱὸς Ἑλά ἐν τῇ Βενιαμίν. 19 Γαβὴρ υἱὸς Ἀδαὶ
 ἐν τῇ γῇ Γάδ Σεὼν βασιλείως τοῦ Ἑσείων· καὶ
 Ὀγ βασιλείως τοῦ Βασάν· καὶ Νασιφ εἰς ἐν γῇ
 Ἰούδα. [20 Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ ὡς ἡ
 ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πληθος, ἔσθοντες,
 καὶ πίνοντες, καὶ εὐφραίνοντες. 21 Καὶ Σαλωμών
 ἦν ἐξουσιάζων ἐν πᾶσιν τοῖς βασιλείοις, ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ γῆς Ἀλλοφύλων, καὶ ἕως ὁρίου Αἰγύπτου·
 προσεγγίζοντες δῶρα, καὶ δουλεύοντες τῷ Σαλωμών
 πάσας ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ.] 22 Καὶ ταῦτα τὰ δέοντα
 τῷ Σαλωμών ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ· τριάκοντα κόροι σιμιδά-
 λειως καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένοι,
 23 Καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἰκοσι βόες
 νομάδες καὶ ἱκανὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ
 δορκάδων ἐκλεκτῶν σιτευτά. 24 Ὅτι ἦν ἀρχὼν
 πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων
 τῶν μερῶν κυκλόθεν. [25 Καὶ καταΐκει Ἰούδας
 καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες, ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον
 αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν συκὴν αὐτοῦ, ἑσθιόντες καὶ
 πίνοντες, ἀπὸ Δάν καὶ ἕως Βηρσαβέ, πάσας τὰς
 ἡμέρας Σαλωμών. 26 Καὶ ἦν τῷ Σαλωμών
 τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵππων εἰς ἔρματα,
 καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππίων.] 27 Καὶ ἰχθυόουν
 οἱ καθεστειμένοι οὕτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμών· καὶ
 πάντα τὰ διαγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ
 βασιλεῖς ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουσι
 λόγον. 28 Καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς
 ἵπποις καὶ τοῖς ἵρμασιν ἦρον εἰς τὸν τόπον οὐ
 ἂν ᾗ ὁ βασιλεὺς ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.
 29 Καὶ ἔδωκε Κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμών καὶ
 σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας ὡς ἡ
 ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. 30 Καὶ ἐπληθύνθη
 Σαλωμών σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων
 ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους
 Αἰγύπτου. 31 Καὶ ἐσοφίστο ὑπὲρ πάντας τοὺς
 ἀνθρώπους, καὶ ἐσοφίστο ὑπὲρ Γαιθὰν τὸν Ζα-
 ρίτην καὶ τὸν Αἰνὰν καὶ τὸν Σαλκάδ καὶ Δαράλα
 υἱοὺς Μάλ. 32 Καὶ ἐλάλησε Σαλωμών τρισχιλίας
 παραβολὰς, καὶ ἦσαν ψαλμοὶ αὐτοῦ πεντακισχίλια.
 33 Καὶ ἐλάλησεν ὑπὲρ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου
 τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς
 ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου, καὶ ἐλάλησε περὶ
 τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν
 ἐρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων. 34 Καὶ παρεγίνοντο
 πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμών· καὶ
 παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς ὅσοι ἤκουον
 τῆς σοφίας αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε Σαλωμών τὴν θυγατέρα
 Φαραὼ αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς
 τὴν πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελεῖσαι αὐτὸν τὸν οἶκον
 Κυρίου καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ τεῖχος Ἱερου-
 σαλὴμ· τότε ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 προκατελάβετο τὴν Γαζερ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτήν καὶ
 τὸν Χανανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν Μεργὰβ· καὶ
 ἔδωκεν αὐτὰς Φαραὼ ἀποστολὰς θυγατρὶ αὐτοῦ
 γυναῖκιν Σαλωμών· καὶ Σαλωμών ψωδοῦσεν τὴν
 Γαζερ.

I. REGUM IV.

17 Josaphat filius Pharue, in Issachar. 18 Semei
 filius Ela, in Benjamin. 19 Gaber filius Uri,
 in terra Galaad, in terra Sehon regis
 Amorrhæi et Og regis Basan, super omnia
 quæ erant in illa terra. 20 Juda et Israel
 innumerabiles, sicut arena maris in multitu-
 dine: comedentes, et bibentes, atque lætantes.
 21 Salomon autem erat in ditioe sua, habens
 omnia regna a flumine terræ Philistiim usque
 ad terminum Ægypti: offerentium sibi munera,
 et servientium ei cunctis diebus vitæ ejus.
 22 Erat autem cibus Salomonis per dies
 singulos, triginta cori similæ, et sexaginta cori
 farinæ, 23 Decem boves pingues, et viginti
 boves pascuales, et centum arietes, excepta
 venatione cervorum, caprearum, atque bubalo-
 rum, et avium altitium. 24 Ipse enim
 obtinebat omnem regionem quæ erat trans
 flumen, a Thaphsa usque ad Gazan, et cunctos
 reges illarum regionum: et habebat pacem
 ex omni parte in circuitu. 25 Habitabatque
 Juda et Israel absque timore ullo, unusquisque
 sub vite sua et sub ficu sua, a Dan usque
 Bersabee, cunctis diebus Salomonis. 26 Et
 habebat Salomon quadraginta millia præsepia
 equorum currilium, et duodecim millia eque-
 strium. 27 Nutriebantque eos supradicti regis
 præfecti: sed et necessaria mensæ regis
 Salomonis, cum ingenti cura præbebant in
 tempore suo. 28 Hordeum quoque et paleas
 equorum et jumentorum, deferebant in locum
 ubi erat rex, juxta constitutum sibi. 29 Dedit
 quoque Deus sapientiam Salomoni, et pru-
 dentiam multam nimis, et latitudinem cordis,
 quasi arenam quæ est in littore maris. 30 Et
 præcedebat sapientia Salomonis sapientiam
 omnium Orientalium et Ægyptiorum, 31 Et
 erat sapientior cunctis hominibus: sapientior
 Ethan Ezrahita, et Heman, et Chalcol, et
 Dorda filiis Mahol, et erat nominatus in
 universis gentibus per circuitum. 32 Locutus
 est quoque Salomon tria millia parabolas: et
 fuerunt carmina ejus quinque et mille. 33 Et
 disputavit super lignis, a cedro quæ est in
 Libano, usque ad hyssopum quæ egreditur
 de pariete: et disseruit de jumentis, et
 volucris et reptilibus, et piscibus. 34 Et
 veniebant de cunctia populis ad audiendam
 sapientiam Salomonis, et ab universis regi-
 bus terræ, qui audiebant sapientiam ejus.

מלכים א ה

15 וישלח חיהם מלך-צור את-עבדיו אל-
שלמח כי שמע כי אתו משתחו למלך
תחת אבדיו כי אתה הנה חיהם לדור
כל-הנשים : 16 וישלח שלמח אל-
חיהם לאמר : 17 אתה תדעם ארבעת אבי
כי לא יכל לבנות בית לשל חיהם
אלהיו מפני הפלספה אשר סבגהו עד-
הנה חיהם אתם תחת פפות רגלו :
18 ועתה הלים חיהם אלהיו לי משגיב
אני ששן ואין פגע רע : 19 וחנני אמר
לבנות בית לשל חיהם אלהיו כאשר
דבר וחיהם אלהיו אבי לאמר בגו אשר
אתה תחליט על-פסוקי הוואיבנה תבית
לשמי : 20 ועתה צוה ויבחרהו לי ארזים
מרהלבנון ועבדיו יחגי עס-עבדיו ויבקר
עבדיו אתו לח כל אשר תאמר כי
אתה תדעם כי אין פגע רע אשר תבנה
עצים בצדקים : 21 ויהי בשמע
חיהם את-דברי שלמח וישמח מאד
ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדור
בן חכם על-העם הרב הזה : 22 וישלח
חיהם אל-שלמח לאמר שמעתי את
אשר-שלחת אלי ואני אעשה את-כל-
הפסוקי בצעני ארזים ובצעני ברושים :
23 ועבדיו יחדו מרהלבנון ומה ויבני
אשלים דברות בגם ערהמלום אשר
תשלח אלי ונפצתים שם ותפתה השם
ואתה תעשה את-הפסוקי לחם לחם ביתי :
24 ויהי חירום נתן לשלמח צעני ארזים
ובצעני ברושים כל-הפסוקי : 25 וישלח
לחיהם עשרים אלה ער חשים מפלה
לביהו ועשרים ער שמן עתה פחיתו
שלמח לחיהם שנה בשנה :
26 ויהיה נתן חקקה לשלמח כאשר
דברלו ונתן שלם בגו חיהם ובגו שלמח
ויבחרו ביהו שגיהם : 27 ויעל המלך
שלמח מס מל-ישראל ויהי חפס
שלמים אלה אש : 28 וישלחם לבנות
עשרת אלפים ביהו חליפות חדש יחגי
בלבנון שנים חדשים ביהו ויבחרו
על-העם : 29 ויהי לשלמח שבצים
אלה נשם סגל ושמנים אלה חצב דבר :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. ε΄.

ΚΕΦ. ε΄.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλε Χιράμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς
παῖδας αὐτοῦ χρεῖσαι τὸν Σαλωμών ἀντὶ Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιράμ τὸν
Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας. 2 Καὶ ἀπέστειλε Σα-
λωμών πρὸς Χιράμ λέγων· 3 Σὺ οἶδας τὸν πατέρα
μου Δαυὶδ ὅτι οἶκ ἡδύνατο οἰκοδομησάι οἶκον τῷ
ὀνόματι Κυρίου θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν
πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτόν, ἕως τοῦ δοῦναι
Κύριον αὐτοῦς ὑπὲρ τὰ ἔχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
4 Καὶ νῦν ἀνέπαυε Κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλό-
θεν, οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα
πανηρόν. 5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομησάι οἶκον
τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ μου, καθὼς ἐλάλησε Κύριος
ὁ θεός πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου λέγων· Ὁ υἱός
σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος
οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. 6 Καὶ
νῦν ἐντελεῖται καὶ κοφάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ
Λιβάνου· καὶ ἰδοὺ οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων
σοῦ, καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ
πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν
ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδώνιοι. 7 Καὶ
ἐγενήθη καθὼς ἤκουσε Χιράμ τῶν λόγων Σαλωμών,
ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ θεός σήμερον
ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν
πολὺν τοῦτον. 8 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμών
λέγων· Ἀκήσῃα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρὸς
μέ, ἐγὼ ποιήσω πᾶν θήλημά σου· ξύλα κέδρινα
καὶ πύκινα 9 Οἱ δοῦλοί μου κατὰξουσιν αὐτὰ
ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγὼ θήσομαι
αὐτὰ σχεῖδας ἕως τοῦ τόπου οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς
πρὸς μέ, καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἄρεις·
καὶ ποιήσεις τὸ θήλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ
οἴκῳ μου. 10 Καὶ ἦν Χιράμ διδὸς τῷ Σαλωμών
κέδρους καὶ πύκας καὶ πᾶν θήλημα αὐτοῦ. 11 Καὶ
Σαλωμών ἔδωκε τῷ Χιράμ ἑκοσι χιλιάδας κόρους
πυροῦ καὶ μαχίρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἑκοσι χιλιάδας
βαλθ ἑλαιῶν κεκομμένον· κατὰ τοῦτο ἰδίδον Σαλωμών
τῷ Χιράμ κατ' ἐνιαυτόν. 12 Καὶ Κύριος ἔδωκε
σοφίαν τῷ Σαλωμών καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ· καὶ
ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Χιράμ καὶ ἀνὰ μέσον Σα-
λωμών, καὶ διέθεντο διαθήκην ἀνὰ μέσον αὐτῶν.
13 Καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντός
Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες
ἀνδρῶν. 14 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν
Λίβανον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι·
μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ
αὐτῶν· καὶ Ἀδωνιράμ ἐπὶ τοῦ φόρου. 15 Καὶ
ἦν τῷ Σαλωμών ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἰρונτες
ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει,

I. REGUM, V.

CAPUT V.

1 MISIT quoque Hiram rex Tyri servos suos
ad Salomonem: audivit enim quod ipsum
unxissent regem pro patre ejus: quia amicus
fuerat Hiram David omni tempore. 2 Misit
autem Salomon ad Hiram, dicens: 3 Tu scis
voluntatem David patris mei, et quia non
potuerit ædificare domum nomini Domini Dei
sui propter bella imminencia per circuitum,
donec daret Dominus eos sub vestigio pedum
ejus. 4 Nunc autem requiem dedit Dominus
Deus meus mihi per circuitum: et non est
satan, neque occursus malus. 5 Quamobrem
cogito ædificare templum nomini Domini Dei
mei, sicut locutus est Dominus David patri
meo, dicens: Filius tuus, quem dabo pro te
super solium tuum, ipse ædificabit domum
nomini meo. 6 Præcipe igitur ut prædicant
mihi servi tui cedros de Libano, et servi mei
sint cum servis tuis: mercedem autem
servorum tuorum dabo tibi quaecumque
petieris: scis enim quomodo non est in populo
meo vir qui noverit ligna cædere sicut Sidonii.
7 Cum ergo audisset Hiram verba Salomonis,
lætatus est valde, et ait: Benedictus Dominus
Deus hodie, qui dedit David filium sapientis-
simum super populum hunc plurimum. 8 Et
misit Hiram ad Salomonem, dicens: Audivi
quæcumque mandasti mihi: ego faciam omnem
voluntatem tuam in lignis cedrinis et abiegnis.
9 Servi mei deponent ea de Libano ad mare:
et ego componam ea in ratibus in mari, usque
ad locum quem significaveris mihi; et applicabo
ea ibi, et tu tolles ea: præbebisque necessaria
mihi, ut detur cibus domui meæ. 10 Itaque
Hiram dabat Salomoni ligna cedrina, et
ligna abiegna, juxta omnem voluntatem
ejus. 11 Salomon autem præbebat Hiram
coros tritici viginti millia, in cibum domui
ejus, et viginti coros purissimi olei: hæc
tribuebat Salomon Hiram per singulos annos.
12 Dedit quoque Dominus sapientiam Salo-
moni, sicut locutus est ei: et erat pax inter
Hiram et Salomonem, et percusserunt ambo
fœdus. 13 Elegitque rex Salomon operarios
de omni Israel, et erat indictio triginta
millia virorum. 14 Mittebatque eos in
Libanum, decem millia per menses singulos
vicissim, ita ut duobus mensibus essent in
domibus suis: et Adoniram erat super hujus-
cemodi indictione. 15 Fueruntque Salomoni
septuaginta millia eorum qui onera porta-
bant, et octoginta millia latomorum in monte:

מלכים א ה

30 לְכַד מִשְׁרֵי הַנֶּזֶקִים לְשִׁלְמֹה אֲשֶׁר
עַל-חַפְלֵאֲלָה שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
הָרָדִים בָּצֵם הָעָשִׂים בְּמִלְחָמָה : 31 וַיָּבִי
הַמֶּלֶךְ וַיַּסְעֵם אֲבָלִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים וְהָזֹת
לְיִסָּד הַבָּיִת אֲבָנֵי קִוִּיָּה : 32 וַיִּסְּלֹו בָנָי
שְׁלֹמֹה וּבָנָי חִירֹם וְחַבְלָלִים וַיְקִינֵי הַעֲצִים
וְהָאֲבָנִים לְבֵנוֹת הַבָּיִת :

פרשה ו :

1 וַיְהִי בְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ-מִצְרָיִם
בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בְּחֹדֶשׁ ז' וְהָאֵל הַחֹדֶשׁ
הַשְּׁנִי לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל-יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵן
הַבָּיִת לַיהוָה : 2 וְהַבָּיִת אֲשֶׁר בָּנָה
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שְׁשִׁים-אַמָּה אָרְצוֹ
וְעֶשְׂרִים רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ :
3 וְהָאֵלִם עַל-פָּנָי הַיֵּכָל הַבָּיִת עֶשְׂרִים
אַמָּה אָרְצוֹ עַל-פָּנָי רֹחַב הַבָּיִת עֶשְׂרִי
בְּאַמָּה רָחְבּוֹ עַל-פָּנָי הַבָּיִת : 4 וַיַּגִּשׁ
לַבָּיִת חֲלוֹנֵי שֹׁמַיִם אֲמָסִים : 5 וַיָּבֵן עַל-
חִיר הַבָּיִת וַיְצַע סָבִיב אֶת-מִקְוֵי הַבָּיִת
סָבִיב לַחִיכָל וּלְדָבָר וַיַּגִּשׁ עֲלֵצוֹת סָבִיב :
6 הַיְצִיעַ הַמַּחְתֵּלָה חֲמֵשׁ בְּאַמָּה רָחְבָּהּ
וְהַחִיכָה אֲשֶׁר בְּאַמָּה רָחְבָּהּ וְהַשְׁלִישִׁית
שֶׁבַע בְּאַמָּה רָחְבָּהּ 7 וּמִגְדָּעוֹתָּהּ בָּנוּ
לַבָּיִת סָבִיב חֲמֵשׁ לְבִלְתִּי אֶחָד בְּקִרְיֹות
הַבָּיִת : 8 וְהַבָּיִת בַּהֲבֵלָתוֹ אֲבָנֵי שְׁלֹמֹה
מִסַּע נִבְנָה וּמִקְדָּוֹת וְהַנֶּזֶקִין עַל-פָּנָי בְּרֹאֵל
לְאַנְשֵׁי שְׁמֵעַ בְּבֵית בַּהֲבֵלָתוֹ : 9 בִּתְחֵל הַצֵּלַע
הַחִיכָה אֶל-פָּתָח הַבָּיִת הַמִּנְתָּה וּבִלְוִלִים
יַעֲלֶה עַל-הַחִיכָה וּמִדְּהַחִיכָה אֶל-
הַשְׁלִישִׁים : 10 וַיָּבֵן אֶת-הַבָּיִת וַיְכַלֶּהוּ
וַיִּסָּבֵן אֶת-הַבָּיִת גָּבִים וּשְׁדֹרֹת בְּאַרְצִים :
11 וַיָּבֵן אֶת-הַיְצִיעַ עַל-פָּנֵי-הַבָּיִת חֲמֵשׁ
אַמָּוֹת קוֹמָתוֹ וַיֵּאָחֶז אֶת-הַבָּיִת בְּעֲצֵי
אַרְצִים : 12 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-
שְׁלֹמֹה לֵאמֹר : 13 הַבָּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר-
אַתָּה בֹנֶה אִסְחֶלְךָ בְּחִקְלִי וְאֶת-מִשְׁפָּטִי
תַּעֲשֶׂה וְשִׁמְרָתָה אֶת-קְלִמְצוֹתִי לִלְכָת בָּהֶם
וְהִקְמַתִי אֶת-דְּבָרִי אֲמָתְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-
דָּוִד אָבִיךָ : 14 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בָּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. ε', ε'.

16 Χωρὶς τῶν ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν
ἔργων τῷ Σαλωμῶν, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι
ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα, καὶ ἡτοίμασαν τοὺς
λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη. 17 Καὶ ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς ἵνα αἶρῃσι λίθους μεγάλους τιμίους εἰς
τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους ἀπελεκήτους. 18
Καὶ ἐπέλεικσαν οἱ υἱοὶ Σαλωμῶν καὶ οἱ υἱοὶ
Χιράμ, καὶ ἔβαλαν αὐτοῖς.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἔγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακο-
σιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου,
τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασι-
λεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμῶν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ,
2 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ψκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ,
τεσσαράκοντα ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι ἐν
πῆχει πλάτος αὐτοῦ, καὶ πέντε καὶ εἴκοσι ἐν πῆχει
τὸ ὕψος αὐτοῦ. 3 Καὶ τὸ αἶλμα κατὰ πρόσωπον
τοῦ ναοῦ εἴκοσι ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος
τοῦ οἴκου κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου. καὶ ψκοδό-
μησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν. 4 Καὶ
ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς.
5 Καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοίχον τοῦ οἴκου μέλαθρα
κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβίρ. 6 Ἡ πλευρὰ ἡ
ὑποκάτω πέντε πῆχειν ἐν πῆχει τὸ πλάτος αὐτῆς,
καὶ τὸ μέσον ἕξ, καὶ ἡ τρίτη ἐπὶ πῆχει τὸ
πλάτος αὐτῆς. ὅτι διάστημα ἔδωκε τῷ οἴκῳ κυκλό-
θεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται
τῶν τοίχων τοῦ οἴκου. 7 Καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ
οἰκοδομῆσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργαῖς ψκοδο-
μήθη. καὶ σφύρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν
οὐκ ἤκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομῆσθαι αὐτόν.
8 Καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ
τὴν ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ ἑλκετὴ ἀνάβα-
σις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριόροφα.
9 Καὶ ψκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν. καὶ
ἐκοιλοστάθησε τὸν οἶκον κίθροις. 10 Καὶ
ψκοδόμησε τοὺς ἐνδύμους δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε
ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ συνέσχε τὸν σύνδεσμον
ἐν ξύλοις κεδρίνοις. [11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Σαλωμῶν λέγων 12 Ὁ οἶκος οὗτος ὃν σὺ
οἰκοδομεῖς, ἐὰν ὀδεύῃς τοῖς προστάγμασί μου, καὶ
τὰ κρίματά μου ποιῇς, καὶ φυλάσσῃς πάσας
τάς ἐντολάς μου ἀναστρέφεισθαι ἐν αὐταῖς, στήσω
τὸν λόγον μου σὺν σοὶ ὃν ἐλάλησα πρὸς Δαυὶδ τὸν
πατέρα σου. 13 Καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ υἱῶν
Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

I. REGUM, V. VI.

16 Absque præpositis qui præerant singulis
operibus, numero trium millium et trecentorum,
præcipientium populo et his qui faciebant
opus. 17 Præcepitque rex, ut tollerent
lapides grandes, lapides pretiosos, in funda-
mentum templi, et quadrarent eos : 18 Quos
dolaverunt cæmentarii Salomonis, et cæmen-
tarii Hiram : porro Giblii præparaverunt ligna
et lapides ad ædificandam domum.

CAPUT VI.

1 FACTUM est ergo quadringentesimo et
octogesimo anno egressionis filiorum Israel
de terra Ægypti, in anno quarto, mense Zio
(ipse est mensis secundus), regni Salomonis
super Israel, ædificari cœpit domus Domino.
2 Domus autem, quam ædificabat rex Salomon
Domino, habebat sexaginta cubitos in longitu-
dine, et viginti cubitos in latitudine, et
triginta cubitos in altitudine. 3 Et porticus
erat ante templum viginti cubitorum longitu-
dinis, juxta mensuram latitudinis templi : et
habebat decem cubitos latitudinis ante faciem
templi. 4 Fecitque in templo fenestras
obliquas. 5 Et ædificavit super parietem
templi tabulata per gyrum, in parietibus
domus per circuitum templi et oraculi, et fecit
latera in circuitu. 6 Tabulatum quod subter
erat, quinque cubitos habebat latitudinis, et
medium tabulatum sex cubitorum latitudinis,
et tertium tabulatum septem habens cubitos
latitudinis. Trabes autem posuit in domo per
circuitum forinsecus, ut non hærerent muris
templi. 7 Domus autem cum ædificaretur, de
lapidibus dolatis atque perfectis ædificata est :
et malleus, et securis, et omne ferramentum,
non sunt audita in domo cum ædificaretur
8 Ostium lateris medii in parte erat domus
dextræ : et per cochleam ascendebant in
medium cœnaculum, et a medio in tertium.
9 Et ædificavit domum, et consummavit eam :
texit quoque domum laquearibus cedrinis.
10 Et ædificavit tabulatum super omnem
domum quinque cubitis altitudinis, et operuit
domum lignis cedrinis. 11 Et factus est ser-
mo Domini ad Salomonem, dicens : 12 Domus
hæc, quam ædificas, si ambulaveris in
præceptis meis, et judicia mea feceris, et
custodieris omnia mandata mea, gradiens
per ea : firmabo sermonem meum tibi,
quem locutus sum ad David patrem tuum.
13 Et habitabo in medio filiorum Israel,
et non derelinquam populum meum Israel.

14 וַיִּבְנוּ שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ: 15 וַיִּבְנוּ אֶת־קִירֹת הַבַּיִת מִפְּיֹתָהּ בְּצִלְעוֹת אֲרָזִים מִקֶּרֶקֶת הַבַּיִת עַד־קִירֹת הַסָּפֶן צֶפֶח צָפָה מִבַּיִת וַיִּצַּח אֶת־קֶרֶקֶת הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת בְּרוֹשִׁים: 16 וַיִּבְנוּ אֶת־עֲשָׂרִים אֲמָה מִיִּרְכָּתָיו הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת אֲרָזִים מִן־הַקֶּרֶקֶת עַד־הַקִּירֹת וַיִּבְנוּ לוֹ מִבַּיִת לְדָבָר לַהֲדֹשׁ הַקֹּדֶשִׁים: 17 וַיֹּאדָמֵם בְּאַמָּה הֶחָדָה הַבַּיִת הוּא הַחֵיקֶל לִפְנֵי: 18 וַיִּבְנוּ אֶת־הַבַּיִת פְּנִימָה מִקְלַעַת פִּתְחוֹם וּפְטוּרָיו צִצִּים חֶסֶל אֲרָז אֵין אֶבֶן נִרְאָה: 19 וַחֲבִיר בְּהוֹדֵה־הַבַּיִת מִפְּנִימָה הִכְנוּ לְהִתְנוּ שָׁם אֶת־אֲרֹן בְּרִית יְהוָה: 20 וּלְפָנָיו הַחֲבִיר עֲשָׂרִים אֲמָה אֲרָה וְעֲשָׂרִים אֲמָה רֹחַב וְעֲשָׂרִים אֲמָה קוֹמָתוֹ וַיִּצְחָהוּ זָהָב סָגִיר וַיִּצַּח מִזְבֵּחַ אֲרָז: 21 וַיִּצַּח שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגִיר וַיַּעֲבֹר בְּרִיתֵיהֶם זָהָב לִפְנֵי הַחֲבִיר וַיִּצְחָהוּ זָהָב: 22 וְאֶת־כְּלֵי־הַבַּיִת צֶפֶח זָהָב עַד־הָתָם כְּלֵי־הַבַּיִת וְכָל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־לְחֲבִיר צֶפֶח זָהָב: 23 וַיַּעַשׂ בְּדִבְרֵי שִׁבְעַת כְּרוֹבִים עַצ־שִׁמְשֹׁן עֲשָׂר אֲמֹת קוֹמָתוֹ: 24 וַחֲמֵשׁ אֲמֹת כֶּנֶף הַכְּרוֹב הַחֲמִשָּׁה וַחֲמֵשׁ אֲמֹת וַחֲמֵשׁ כֶּנֶף הַכְּרוֹב הַשֵּׁנִית עֲשָׂר אֲמֹת מִקְצוֹת כְּנָפָיו וְעַד־הַקְצוֹת כְּנָפָיו: 25 וְעֲשָׂר בְּאִמָּה הַכְּרוֹב הַשֵּׁנִי כֶנֶף אֶחָד וְהַקָּב אֶחָד לְשִׁבְעַת כְּרוֹבִים: 26 קוֹמַת הַכְּרוֹב הַחֲמִיד עֲשָׂר בְּאִמָּה וְגֹן הַכְּרוֹב הַשֵּׁנִי: 27 וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכְּרוֹבִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרָשׁוּ אֶת־כְּנָפֵי הַכְּרוֹבִים וַיִּגְעַע כְּנָף־הָאֶחָד בְּאֵיזֶר וּכְנָף הַכְּרוֹב הַשֵּׁנִי נִגְעַת בְּקִיר הַשֵּׁנִי וּכְנָפֵיהֶם אֶל־תְּוֹךְ הַבַּיִת לְנֹעַת כֶּנֶף אֶל־כֶּנֶף: 28 וַיִּצַּח אֶת־הַכְּרוֹבִים זָהָב: 29 וְאֶת־כְּלֵי־קִירֹת הַבַּיִת מִסָּבִי וְהָלַע פְּתוּחֵי מִקְלַעוֹת כְּרוֹבִים וְתַמּוּזֹת הַבַּיִת צִצִּים מִלְּפָנִים וְלַחֲצִצּוֹ: 30 וְאֶת־קֶרֶקֶת הַבַּיִת צֶפֶח זָהָב לִפְנִימָה וְלַחֲצִצּוֹ: 31 וְאֶת־פֶּתַח הַחֲבִיר עֲשָׂה וּלְתוֹת עַצ־שִׁמְשֹׁן הָאֵל מִזְוֹת הַמִּשְׁכָּת: 32 וַשִּׁמְשֹׁן וְלְתוֹת עַצ־שִׁמְשֹׁן וְהָלַע עֲלֵיהֶם מִקְלַעוֹת כְּרוֹבִים וְתַמּוּזֹת הַבַּיִת צִצִּים וְצֶפֶח זָהָב גִּבְדֵּי עַל־הַכְּרוֹבִים וְעַל־הַתַּמּוּזֹת אֶת־הַזָּהָב:

14 Καὶ ᾠκοδόμησεν Σαλωμών τὸν οἶκον, καὶ συνετέλεισεν αὐτόν. 15 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου ἕωθεν διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἰδαφους τοῦ οἴκου καὶ ἕως τῶν τοίχων καὶ ἕως τῶν δοκῶν. ἰκοιλοστάθμησε συνεχόμενα ξύλοις ἕωθεν, καὶ περιέσχε τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίνας. 16 Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς εἴκοσι πήχεις ἀπ' ἄκρου τοῦ τοίχου τὸ πλευρὸν τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἰδαφους ἕως τῶν δοκῶν καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ δαβὶρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων. 17 Καὶ τεσσαράκοντα πήχεων ἦν ὁ ναός. [18 Καὶ διὰ κίδρου πρὸς τὸν οἶκον ἔσω πλοκὴν ἐπαναστάσεις, καὶ πέταλα, καὶ ἀνάγλυφα πάντα κίδρινα· οὐκ ἐφαίνετο λίθος.] 19 Κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἕωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου. 20 Εἴκοσι πήχεις μήκος, καὶ εἴκοσι πήχεις πλάτος, καὶ εἴκοσι πήχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ· καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ· καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ. [21 Καὶ περιεπλήσεν Σαλωμών τὸν οἶκον ἐνδοθεν χρυσίῳ ἀποκλείσθ· καὶ παρήγαγεν ἐν καθηλώμασιν χρυσοῖς κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ.] 22 Καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχε χρυσίῳ ἕως συντελείας παντὸς τοῦ οἴκου. 23 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβὶρ δύο Χερουβὶμ δέκα πήχεων μήγεθος ἱσταθωμένον. 24 Καὶ πέντε πήχεων πτερυγίων τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἐνός, καὶ πέντε πήχεων πτερυγίων αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐν πήχει δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς μέρος πτερυγίου αὐτοῦ. 25 Οὕτως τῷ Χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ ἐν μέτρῳ ἐνὶ συντέλεια μία ἀμφοτέροις. 26 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἐνός δέκα ἐν πήχει, καὶ οὕτω τῷ Χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ. 27 Καὶ ἀμφοτέρα Χερουβὶμ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἱστωτάτου· καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἤπτετο πτέρυξ μία τοῦ τοίχου, καὶ πτέρυξ Χερουβὶμ τοῦ δευτέρου ἤπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου· καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἤπτοντο πτέρυξ πτέρυγος. 28 Καὶ περιέσχε τὰ Χερουβὶμ χρυσίῳ. 29 Πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐγκολαπτὰ ἔγραψε γραφίδι Χερουβὶμ καὶ φοίνικας τῷ ἱστωτέρῳ καὶ τῷ ἱξωτέρῳ. 30 Καὶ τὸ ἰδαφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ τοῦ ἱστωτάτου καὶ τοῦ ἱξωτάτου. 31 Καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβὶρ ἐποίησε θύρας ξύλων ἀρκευθίνων, [καὶ φλιάς πενταπλάς, 32 Καὶ δύο θύρας ξύλων πευκίνων, καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπ' αὐτῶν ἐγκεκολλημένα χερουβείν, καὶ φοίνικας, καὶ πέταλα διαπεπετασμένα, καὶ περιέσχεν χρυσίῳ, καὶ κατέβαιναν ἐπὶ τὰ χερουβείν, καὶ ἐπὶ τοὺς φοίνικας τὸ χρυσίον.]

14 Igitur aedificavit Salomon domum, et consummavit eam. 15 Et aedificavit parietes domus intrinsecus tabulatis cedrinis, a pavimento domus usque ad summitatem parietum, et usque ad laquearia, operuit lignis cedrinis intrinsecus: et texit pavimentum domus tabulis abiegis. 16 Aedificavitque viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata cedrina, a pavimento usque ad superiora: et fecit interiorem domum oraculi in Sanctum sanctorum. 17 Porro quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi. 18 Et cedro omnis domus intrinsecus vestiebatur, habens tornaturas et juncturas suas fabrefactas, et caelaturas eminentes: omnia cedrinis tabulis vestiebantur: nec omnino lapis apparere poterat in pariete. 19 Oraculum autem in medio domus, in interiori parte fecerat, ut poneret ibi arcam foederis Domini. 20 Porro oraculum habebat viginti cubitos longitudinis, et viginti cubitos latitudinis, et viginti cubitos altitudinis: et operuit illud, atque vestivit auro purissimo; sed et altare vestivit cedro. 21 Domum quoque ante oraculum operuit auro purissimo, et affixit laminas clavis aureis. 22 Nihilque erat in templo quod non auro tegetetur: sed et totum altare oraculi texit auro. 23 Et fecit in oraculo duos cherubim de lignis olivarum, decem cubitorum latitudinis. 24 Quinque cubitorum ala cherub una, et quinque cubitorum ala cherub altera: id est, decem cubitos habentes, a summitate aë unius usque ad aë alterius summitatem. 25 Decem quoque cubitorum erat cherub secundus: in mensura pari, et opus unum erat in duobus cherubim, 26 Id est, altitudinem habebat unus cherub decem cubitorum, et similiter cherub secundus. 27 Posuitque cherubim in medio templi interioris: extendebant autem alas suas cherubim, et tangebant ala una parietem, et ala cherub secundi tangebant parietem alterum: aë autem alteræ in media parte templi se invicem contingebant. 28 Texit quoque cherubim auro. 29 Et omnes parietes templi per circuitum sculpsit variis caelaturis et torno: et fecit in eis cherubim, et palmas, et picturas varias, quasi prominentes de pariete, et egredientes. 30 Sed et pavimentum domus texit auro intrinsecus et extrinsecus. 31 Et in ingressu oraculi fecit ostiola de lignis olivarum, postesque angulorum quinque. 32 Et duo ostia de lignis olivarum: et sculpsit in eis picturam cherubim, et palmarum species, et anaglypha valde prominentia: et texit ea auro: et operuit tam cherubim quam palmas, et cætera, auro.

33 וכן עשה לפתח הקהל מזוזות עצי
שמן מאת רבציה: 34 וישתי וזלחות עצי
ברזשים שני זלצים חבלת האחר
גלילים ושני קלעים חבלת השנית
גלילים: 35 וקלע רובים ותפוחות וסמרי
צצים וצפה וזב מישר עליהם חקק:
36 ויבן את-החצר הפנימית שלשה טוהי
גזית וטור פרתת ארזים: 37 בשנה
הרביעית יסד בית יהוה בגדח זו:
38 ובשנה האחת עשרה גברח בול הוא
תחולש השמיני פלה הפתח לכל-דבדו
ולכל-משפחתי ויבנהו שבע שנים:

פרשה ז:

1 ואת-ביתו גברח שלש עשרה
שנה ויכל את-כל-ביתו: 2 ויבן את-ביתו
גער הזבנון מאה אמה ארבע חמש
אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על
ארבעה טוהי עמדי ארזים וברות
ארזים עליהם עמדים: 3 וספן גברח מפעל
עליהם על-העמודים אשר עליהם עמדים
והמשען המעשה אשר המור: 4 והשפס
שלשה טוהי ומהזו אל-מהזו שלש
פעמים: 5 וכל-הפסחים והמזוזות רבצים
שמה ויבן מהזו אל-מהזו שלש פעמים:
6 ואת אולם העמודים עשה חמש
אמה ארבע ושלשים אמה רחבו ואולם
על-פניהם ועמדים וצב על-פניהם:
7 ואולם הפסא אשר יפססם אולם
המשפט עשה וספן גברח מהחזק עד-
החזק: 8 וביתו אשר יושב שם חצר
האחרת מבית האולם כמעשה חזק הנה
ובית העשה לבת-פרעה אשר לקח שלמה
כאולם חזק: 9 על-אלה אבנים יקרה
במדות גזית בגררות במגדה מבית
ימין ומפסל עד-השפחות ומהזו עד-
החצר הגדולה: 10 ומפסל אבנים יקרה
אבנים גדולות אבני עשור אמות ואבני
שמנה אמות: 11 ומלמעלה אבנים
יקרה במדות גזית וארז: 12 וחצר
הגדולה סביב שלשה טוהי גזית וטור
פרתות ארזים ולסצר בית-יהוה
הפנימית ולאולם חזק: 13 וישלח
חמלו שלמה ויחן את-חירם מצי:

33 Καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ πυλῶνι τοῦ ναοῦ · φλῖαι
ξύλων ἀρκύθου,] στοιὰ τετραπλῶς, 34 Ἐν ἀμφοτέ-
ραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα · δύο πτυχὰ ἢ θύρα
ἢ μία καὶ στροφέες αὐτῶν, καὶ δύο πτυχὰ ἢ θύρα ἢ
δευτέρα · στροφόμενα 35 Ἐγκεκολαμμένα Ξερουβὶμ
καὶ φοῖνικες καὶ διαπεπετασμένα πέταλα, καὶ περιεχό-
μενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν. 36 Καὶ
ψικοδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέρην, τρεῖς στίχους
ἀπελεκήτων, καὶ στίχος κατεψασμένης κέδρου
κυκλόθεν · καὶ ψικοδόμησε τὸ καταπέτασμα τῆς
αὐλῆς τοῦ αἰλᾶμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον
τοῦ ναοῦ. 37 Ἐν τῇ ἔτει τῇ τετάρτῃ ἐθεμελίωσε
τὸν οἶκον Κυρίου ἐν μηνὶ Ζιὸν, καὶ τῇ δευτέρῃ
μηνί. 38 Ἐν ἑνδεκάτῃ ἐνιαυτῷ ἐν μηνὶ Βαάλ,
οὗτος ὁ μὴν ὁ ὀγδοος, συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς
πάντα λόγον αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν
αὐτοῦ ·

ΚΕΦ. Ζ'.

1 Καὶ τὸν οἶκον ἑαυτῷ ψικοδόμησε Σαλωμών
τρισκαίδεκα ἔτεσι. 2 Καὶ ψικοδόμησε τὸν οἶκον
δρυμῷ τοῦ Λιβάνου · ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτοῦ,
καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα
πηχῶν ὕψος αὐτοῦ · καὶ τριῶν στίχων στύλων
κεδρίνων, καὶ ὡμῖαι κέδρινα τοῖς στύλοις. 3 Καὶ
ἐφάτνωσε τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν
στύλων · καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα
καὶ πέντε ὁ στίχος, 4 Καὶ μέλαθρα τρία, καὶ
χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς. 5 Καὶ πάντα τὰ θυρώματα
καὶ αἱ χώραι τετραγώνου μεμελαθρωμένοι, καὶ ἀπὸ
τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς. 6 Καὶ τὸ αἰλᾶμ
τῶν στύλων πεντήκοντα μῆκος καὶ πεντήκοντα ἐν
πλάτει ἰζυγούμενα, αἰλᾶμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ·
καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς
αἰλαμίν. 7 Καὶ τὸ αἰλᾶμ τῶν θρόνων οὐ κρινεῖ
ἐκεῖ, αἰλᾶμ τοῦ κριτηρίου. 8 Καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν
ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ, αὐλὴ μία ἐξελοισομένη τοῦτοις
κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο · καὶ οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραὼ
ἣν ἔλαβε Σαλωμών κατὰ τὸ αἰλᾶμ τοῦτο. 9 Πάντα
ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ διαστήματος
ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν γειῶν · καὶ ἔξωθεν
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην. 10 Τὴν θεμελιωμένην
ἐν τιμίῳ λίθῳ μεγάλῳ, λίθῳ δεκαπήχεσι καὶ
τοῖς ὀκταπήχεσι. 11 Καὶ ἐπάνωθεν τιμίῳ κατὰ
τὸ μέτρον ἀπελεκήτων καὶ κέδροις. 12 Τῆς αὐλῆς
τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων καὶ
στίχος κεκολαμμένης κέδρου · καὶ συνετέλεσε Σαλω-
μών ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. 13 Καὶ ἀπίστευεν ὁ
βασιλεὺς Σαλωμών καὶ ἔλαβε τὸν Χιρὰμ ἐκ Τύρου.

33 Fecitque in introitu templi postes de lignis
olivæ quadrangulatos: 34 Et duo ostia de
lignis abiegnis altrinsecus: et utrumque ostium
duplex erat, et se invicem tenens aperiebatur.
35 Et sculpsit cherubim, et palmas, et cœlaturas
valde eminentes: operuitque omnia laminis
aureis opere quadro ad regulam. 36 Et
ædificavit atrium interius tribus ordinibus
lapidum politorum, et uno ordine lignorum
cedri. 37 Anno quarto fundata est domus
Domini in mense Zio: 38 Et in anno undecimo,
mense Bul (ipse est mensis octavus) perfecta
est domus in omni opere suo, et in universis
utensilibus suis: ædificavitque eam annis
septem.

CAPUT VII.

1 DOMUM autem suam ædificavit Salomon
tredecim annis, et ad perfectum usque perduxit.
2 Ædificavit quoque domum saltus Libani
centum cubitorum longitudinis, et quinquaginta
cubitorum latitudinis, et triginta cubitorum
altitudinis: et quatuor deambulacra inter
columnas cedrinæ: ligna quippe cedrina
exciderat in columnas. 3 Et tabulatis cedrinis
vestivit totam cameram, quæ quadraginta
quinque columnis sustentabatur. Unus autem
ordo habebat columnas quindecim. 4 Contra
se invicem positas, 5 Et e regione se re-
spicientes, æquali spatio inter columnas, et
super columnas, quadragulata ligna in cunctis
æqualia. 6 Et porticum columnarum fecit
quinquaginta cubitorum longitudinis, et tri-
ginta cubitorum latitudinis: et alteram porticum
in facie majoris porticus: et columnas, et
epistylia super columnas. 7 Porticum quoque
solii, in qua tribunal est, fecit: et texit lignis
cedrinis a pavimento usque ad summitatem.
8 Et domuncula, in qua sedebatur ad judi-
candum, erat in media porticu, simili opere.
Domum quoque fecit filiæ Pharaonis (quam
uxorem duxerat Salomon) tali opere, quali
et hanc porticum. 9 Omnia lapidibus pretiosis,
qui ad normam quamdam atque mensuram
tam intrinsecus quam extrinsecus serrati erant:
a fundamento usque ad summitatem parietum,
et extrinsecus usque ad atrium majus. 10 Fun-
damenta autem de lapidibus pretiosis, lapidibus
magnis decem sive octo cubitorum. 11 Et
desuper lapides pretiosi æqualis mensuræ
sæoti erant, similiterque de cedro. 12 Et
atrium majus rotundum, trium ordinum de
lapidibus sectis, et unius ordinis de dolata
cedro: necnon et in atrio domus Domini
interiori, et in porticu domus. 13 Misit
quoque rex Salomon, et tulit Hiram de Tyro,

14 בְּרֵאשִׁית אֲלֶמְנָח הָיָה מִמֶּנּוּ נִפְתָּלִי וְאֶבְי וְאִישׁ־צִיר חָרַשׁ נִחְשָׁה וְיִזְבָּא אֶת־הַחֲקִיקָה וְאֶת־הַחֲבִירָה וְאֶת־הַחֲזִיצַת לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בְּנִחְשָׁה וְיִזְבָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלָאכָתוֹ : 15 וַיֵּצֵר אֶת־שֹׁנָן הַעֲמֻדִים נְחָשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמָת הַעֲמֻד הָאֶחָד וְחֹמֶשׁ שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסָב אֶת־הַעֲמֻד הַשֵּׁנִי : 16 וַיִּשְׁלִי לְחִרֹת עֹשֹׁה לְהֵת עַל־רֹאשֵׁי הַעֲמֻדִים מִצָּה נְחָשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמָת הַחֲתָרָה הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמָת הַחֲתָרָה הַשֵּׁנִית : 17 שְׁכָבִים מַעֲשֶׂה שְׂכָה בָּלִים מַעֲשֶׂה שְׂרָשֻׁרֹת לְחִרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַעֲמֻדִים שְׂבָעָה לַחֲתָרָה הָאֶחָת וְשְׂבָעָה לַחֲתָרָה הַשֵּׁנִית : 18 וַיַּעַשׂ אֶת־הַעֲמֻדִים וְאֶשְׁרֵי מַרְיָם סָבִיב עַל־הַשְּׂכָבִים הָאֶחָת לְכֹסֹת אֶת־הַחֲתָרָה אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַמַּרְמְלִים וְכֹן עֹשֶׁה לַחֲתָרָה הַשֵּׁנִית : 19 וְכִרְיֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַעֲמֻדִים מַעֲשֶׂה שְׁשֹׁן קְאֻלָּם אַרְבַּע אַמּוֹת : 20 וְכִרְיֹת עַל־שֹׁנָן הַעֲמֻדִים נִבְמַטְעַל מִלְּעֻמַּת הַבָּטָן אֲשֶׁר לַעֲבֹר שְׂכָבִים וְהַרְמוּנִים קְאֻלָּם מַרְיָם סָבִיב עַל הַחֲתָרָה הַשֵּׁנִית : 21 וַיָּקֶם אֶת־הַעֲמֻדִים לְאֵלִים קְהִיכָל וַיָּקֶם אֶת־הַעֲמֻד הַיְּמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין וַיָּקֶם אֶת־הַעֲמֻד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בּוּז : 22 וַיַּעַל רֹאשׁ הַעֲמֻדִים מַעֲשֶׂה שְׁשֹׁן וְהֵתָם מְלָאכָה הַעֲמֻדִים :

23 וַיַּעַשׂ אֶת־הֵיכָל מִצָּה עֹשֶׁר קְאֻלָּם מַעֲשֶׂה שְׁשֹׁן עַד־שְׁפָרֹו עֵלָּל סָבִיב וְחֲמֵשׁ קְאֻלָּם קוֹמָתוֹ וְהָיָה שְׁלֹשִׁים קְאֻלָּם יָסָב אֶת־הַחֲתָרָה הַשֵּׁנִית : 24 וַיִּפְקְעִים מִתַּחַת לַשְּׁפָרֹו סָבִיב סָבִיבִים אֲרוֹן עֹשֶׁר קְאֻלָּם מַרְמְלִים וְאֶת־הֵיכָל סָבִיב שְׁשֹׁן מַרְמְלִים הַפְּקֻצִּים וְאֶת־בִּרְזָלָתוֹ : 25 לִמָּד עַל־שֹׁנָן עֹשֶׁר בָּהָר שְׁלֹשָׁה בָּתִּים צִפְּרָה וּשְׁלֹשָׁה בָּתִּים יָמָּה וּשְׁלֹשָׁה בָּתִּים נִבְּבָה וּשְׁלֹשָׁה בָּתִּים מְזֻרָּח וְהֵיכָל עַל־יָמִין מִלְּמַעְלָה וְכָל־אֲחֵרֵיהֶם בָּתִּיהֶם : 26 וַיַּעַבְדוּ שָׁפָח וּשְׁפָחָהּ כַּמַּעֲשֶׂה שְׁפָח־בָּתִּים שְׁשֹׁן אֲלֵפִים בָּת יָבִיל : 27 וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּכְנֹחַ עֹשֶׁר נְחָשֶׁת אַרְבַּע קְאֻלָּם הָיָה הַמִּכְנֹחַ הָאֶחָת וְאַרְבַּע קְאֻלָּם רַחֲבָהּ וְשֵׁלֶשׁ קְאֻלָּם קוֹמָתָהּ :

14 Υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Νεφθαλὶμ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, τέκτων χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνίσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ· καὶ εἰσηνέχθη πρὸς τὸν βασιλεῖα Σαλωμών, καὶ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα. 15 Καὶ ἐχώνευσε τοὺς δύο στύλους τῷ αἰλᾷ τοῦ οἴκου, ὅκτωκαίδεκα πῆχεις ὕψος τοῦ στύλου· καὶ περιμέτρον τεσσαρεσκαίδεκα πῆχεις ἰκύκλου αὐτῶν τὸ πάχος τοῦ στύλου· τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα· καὶ οὕτως ὁ στῦλος ὁ δεύτερος. 16 Καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτά· πέντε πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός, καὶ πέντε πῆχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου. 17 Καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπιθέμα τῶν στύλων, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἐνὶ καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. 18 Καὶ ἔργον κρεμαστόν, δύο στίχοι ῥῶν χαλκῶν, δεδικτυωμένοι, ἔργον κρεμαστόν, στίχος ἐπὶ στίχον· καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. 19 Καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αἰλᾷ τεσσάρων πηχῶν. 20 Καὶ μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων, καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει. 21 Καὶ ἔστησε τοὺς στύλους τοῦ αἰλᾷ τοῦ ναοῦ· καὶ ἔστησε τὸν στῦλον τὸν ἕνα καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχούμ, καὶ ἔστησε τὸν στῦλον τὸν δεύτερον καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βολῶζ. [22 Καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἔργον κρίνου, καὶ ἐτελειώθη τὸ ἔργον τῶν στύλων.] 23 Καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν δέκα ἐν πῆχει ἀπὸ τοῦ χεῖλους αὐτῆς ἕως τοῦ χεῖλους αὐτῆς, στρογγύλον κύκλῳ τὸ αὐτό· πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ συνηγμένη τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν πῆχει. 24 Καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χεῖλους αὐτῆς κυκλόθεν ἰκύκλου αὐτῆς δέκα ἐν πῆχει κυκλόθεν· καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χεῖλους ποτηρίου βλαστός κρίνου, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστής. 25 Καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν· καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν. [26 Καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστής· καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χεῖλους ποτηρίου, βλάστος κρίνου, διαχιλίους χοεῖς χωροῦντας.] 27 Καὶ ἐποίησε δέκα μεχωνῶ χαλκᾶς· πέντε πῆχεις μῆκος τῆς μεχωνῶ τῆς μιᾶς, καὶ τέσσαρες πῆχεις τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ ἕξ ἐν πῆχει ὕψος αὐτῆς.

14 Filium mulieris viduæ de tribu Nephthali, patre Tyrio, artificem ærarium, et plenum sapientia, et intelligentia, et doctrina ad faciendum omne opus ex ære. Qui cum venisset ad regem Salomonem, fecit omne opus ejus. 15 Et finxit duas columnas æreas, decem et octo cubitorum altitudinis columnam unam: et linea duodecim cubitorum ambiebat columnam utramque. 16 Duo quoque capitella fecit, quæ ponerentur super capita columnarum, fusilia ex ære: quinque cubitorum altitudinis capitellum unum, et quinque cubitorum altitudinis capitellum alterum: 17 Et quasi in modum retis, et catenarum sibi invicem miro opere contextarum. Utrumque capitellum columnarum fusile erat: septena versuum retiacula in capitello uno, et septena retiacula in capitello altero. 18 Et perfecit columnas, et duos ordines per circuitum retiaculorum singulorum, ut tegerent capitella, quæ erant super summitatem, malogranatorum. eodem modo fecit et capitello secundo. 19 Capitella autem, quæ erant super capita columnarum, quasi opere lillii fabricata erant in porticu quatuor cubitorum. 20 Et rursus alia capitella in summitate columnarum desuper juxta mensuram columnæ contra retiacula: malogranatorum autem ducenti ordines erant in circuitu capitelli secundi. 21 Et statuit duas columnas in porticu templi: cumque statuisset columnam dexteram, vocavit eam nomine Jachin: similiter erexit columnam secundam, et vocavit nomen ejus Booz. 22 Et super capita columnarum opus in modum lillii posuit: perfectumque est opus columnarum. 23 Fecit quoque mare fusile decem cubitorum a labio usque ad labium, rotundum in circuitu: quinque cubitorum altitudo ejus, et resticula triginta cubitorum cingebat illud per circuitum. 24 Et sculptura subter labium circuibat illud decem cubitis ambiens mare: duo ordines sculpturarum striatarum erant fusiles. 25 Et stabat super duodecim boves, e quibus tres respiciebant ad aquilonem, et tres ad occidentem, et tres ad meridiem, et tres ad orientem, et mare super eos desuper erat: quorum posteriora universa intrinsecus latitabant. 26 Grossitudo autem luteris trium unciarum erat: labiumque ejus, quasi labium calicis, et folium repandi lillii: duo millia batos capiebat. 27 Et fecit decem bases æneas, quatuor cubitorum longitudinis bases singulas, et quatuor cubitorum latitudinis, et trium cubitorum altitudinis.

מלכים א ה

8 וַיֵּאָרְכוּ הַכְּהֹנִים בַּיָּמָא רִאשֵׁי הַכְּהֹנִים מִן הַקֹּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרָא הָרָא חֲחוּצָה וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 9 וְאִין בָּאֲרוֹן בֶּן שָׁנָי לְחֹת הַכְּהֹנִים אֲשֶׁר הָיִים שָׁם מִשָּׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר קָרָת יְהוָה עִם־דָּגָן וְשָׂרָאֵל בְּצִמְחָתָם מִמָּרָץ מִצְרַיִם: 10 וַיְהִי בְּצִמְחַת הַכְּהֹנִים מִרְחֻקָּשׁ וַחֲשֹׁנָה מִלֹּא אֶת־בְּרִית יְהוָה: 11 וְלֹא־יָכְלוּ הַכְּהֹנִים לַעֲמֹד לְשִׁמְרַת מִכְּנֵי הַעֲזֹן בְּיִסְלָא כְּבוֹד־יְהוָה אֶת־בְּרִית יְהוָה: 12 וְאִין אֲמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אֲמַר לְשָׁפֹן בְּעֶרְפֶּל: 13 בָּלָה בְּנֵי־בֵית וְהָלַךְ קִדּוֹן לְשִׁבְתָּהּ עוֹלָמִים: 14 וַיִּסָּב הַמֶּלֶךְ אֶת־עֵינָיו וַיִּבְרָךְ אֶת קִלְקֵל וְשָׂרָאֵל וְקִלְקֵל וְשָׂרָאֵל עַמֶּד: 15 וַיֹּאמֶר בְּרָכָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְשָׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבָר בָּפוּי אֶת דָּנָה אֲבִי וַיְבָרֶכְהָ מִלֵּא: 16 מִן־חַיִּים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בִחַרְתִּי בְעִיר מִכָּל שְׂבָתִי וְשָׂרָאֵל לְבָנוֹת בֵּית לְחַיּוֹת שְׂמִי שָׁם וַאֲבָחָר בְּדוֹד לְחַיּוֹת עַל־עַמִּי וְשָׂרָאֵל: 17 וַיְהִי עִם־לֵבָב דָּוִד אֲבִי לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי וְשָׂרָאֵל: 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבִי וְשָׂרָאֵל עִם־לֵבָבִי לְבָנוֹת בֵּית לְשְׁמִי הַשְׁבֵּתָה כִּי הָיָה עִם־לֵבָבִי: 19 בֶּן אֶחָד לֹא חֲבָנָה חֲבִית כִּי אֶם־בְּנֵי הַלְּוִי מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְנֶה חֲבִית לְשְׁמִי: 20 וַיִּגְמַם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבָר וְאֵלֶם הַחֵחַל דָּוִד אֲבִי וְאֶשְׁבֹּא עַל־כִּסֵּא וְשָׂרָאֵל פָּאֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה וַאֲבָנָה חֲבִית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי וְשָׂרָאֵל: 21 וְאֵשֶׁם שָׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר קָרָת עִם־אֲבוֹתָינוּ בְּחוֹצֵי־אֶתֶם מִמָּרָץ מִצְרַיִם: 22 וַיַּעֲמֵד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה וְגַד כְּלִיקֵתִי וְשָׂרָאֵל וַיִּכְרֹשׁ פָּפוּי הַשְּׁמָיִם: 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי וְשָׂרָאֵל אֲדֹר־קְמוֹת אֱלֹהִים בְּשָׂמַיִם מִשְׁעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת שְׁמַר חֲבִרִית וְהַחֲסֹד לְעִבְדֵי־יְהוָה חֲזָלְקִים לְעִנְיָה בְּכָל־לֵבָם: 24 אֲשֶׁר שְׁמָרְתָּ לְעִבְדֵּי דָוִד אֲבִי אֲשֶׁר דְּבָרְתָּ לּוֹ וַתַּעֲבֹר בְּפִיָּה וַיְבָרֶכְהָ מִלֵּאֵת פִּיֹם חֲנָה: 25 וַתֵּתֵן יְהוָה אֱלֹהֵי וְשָׂרָאֵל שְׁמֵר לְעִבְדֵּי דָוִד אֲבִי אֲשֶׁר דְּבָרְתָּ לּוֹ לֹאֲמֹר לֹא־יִבָּרֵךְ לְךָ אִישׁ מִלְּפָנַי יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא וְשָׂרָאֵל וְאֶם־יִשְׁמְרוּ בְּגִידָה אֶת־דְּרָבָם לְלִבָּתָה לְפָנַי כַּאֲשֶׁר חֲלַכְתָּ לְפָנַי:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Ι'. η'.

8 Καὶ ὑπερέιχον τὰ ἡγιασμένα· καὶ ἐνεβλίποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω. 9 Οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν οὗτο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης ὡς ἐθηκε Μωυσῆς ἐν Χωρήβ, ὅς διέθετο Κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐμπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 10 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐξηλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησε τὸν οἶκον. 11 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήκειν λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον. [12 Τότε εἶπεν Σαλωμών· Κύριος εἶπεν τοῦ σκηνώσαι ἐν γνόφῃ. 13 Ὡκοδόμησα οἶκον κατοικητηρίου σοι, ἔδρασμα τῆς καθέδρας σου αἰῶνος.] 14 Καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραὴλ· καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ εἰστήκει. 15 Καὶ εἶπεν Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ σήμερον, ὅς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσε λέγων. 16 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξηγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκῆπτρῳ Ἰσραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ· καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἐξελεξάμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. 17 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ πατρὸς μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. 18 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου Ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου. 19 Πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ἀλλ' ἡ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλυνρῶν σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. 20 Καὶ ἀνίστησε Κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε· καὶ ἀνίστην ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. 21 Καὶ ἐθίμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ᾗ ἴσθιν ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου ἦν διέθετο Κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 22 Καὶ ἀνίστη Σαλωμών κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν. 23 Καὶ εἶπε Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω φυλάσσω διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, 24 Ἄ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου· καὶ γὰρ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσὶ σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 25 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, φύλαξον τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου ὃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων Οὐκ ἐξαρθήσεται σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, πλὴν ἰὰν φυλάξωται τὰ τίκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου καθὼς ἐπορεύθη ἐνώπιόν μου.

I. REGUM, VIII.

8 Cumque eminent vectes, et apparent summitates eorum foris sanctuarium ante oraculum, non apparebant ultra extrinsecus, qui et fuerunt ibi usque in praesentem diem. 9 In arca autem non erat aliud, nisi duae tabulae lapideae, quas posuerat in ea Moyses in Horeb, quando pepigit Dominus foedus cum filiis Israel, cum egredierentur de terra Aegypti. 10 Factum est autem, cum exissent sacerdotes de sanctuario, nebula implevit domum Domini, 11 Et non poterant sacerdotes stare et ministrare propter nebula: impleverat enim gloria Domini domum Domini. 12 Tunc ait Salomon: Dominus dixit ut habitaret in nebula. 13 Aedificans aedificavi domum in habitaculum tuum, firmissimum solium tuum in sempiternum. 14 Convertitque rex faciem suam, et benedixit omni ecclesiae Israel: omnis enim ecclesia Israel stabat. 15 Et ait Salomon: Benedictus Dominus Deus Israel, qui locutus est ore suo ad David patrem meum, et in manibus ejus perfecit, dicens: 16 A die qua eduxi populum meum Israel de Aegypto, non elegi civitatem de universis tribubus Israel, ut aedificaretur domus, et esset nomen meum ibi: sed elegi David ut esset super populum meum Israel. 17 Voluitque David pater meus aedificare domum nomini Domini Dei Israel. 18 Et ait Dominus ad David patrem meum: Quod cogitasti in corde tuo aedificare domum nomini meo, bene fecisti, hoc ipsum mente tractans. 19 Verumtamen tu non aedificabis mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de renibus tuis, ipse aedificabit domum nomini meo. 20 Confirmavit Dominus sermonem suum, quem locutus est: stetitque pro David patre meo, et sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus: et aedificavi domum nomini Domini Dei Israel. 21 Et constitui ibi locum arcæ, in qua foedus Domini est, quod percussit cum patribus nostris, quando egressi sunt de terra Aegypti. 22 Stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiae Israel, et expandit manus suas in caelum, 23 Et ait: Domine Deus Israel, non est similis tui Deus in caelo desuper, et super terram deorsum: qui custodis pactum et misericordiam servis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo. 24 Qui custodisti servo tuo David patri meo quæ locutus es ei: ore locutus es, et manibus perfecisti, ut hæc dies probat. 25 Nunc igitur Domine Deus Israel, conserva famulo tuo David patri meo quæ locutus es ei, dicens: Non auferetur de te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamen si custodierint filii tui viam suam, ut ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo.

מלכים א ח

26 ועתה אלתי ישראל יאמנו כה דברתי
אלהך דברתי לעבדך דוד אבי: 27 כי
האמנתי. ושב אלתי על הארץ והנה
השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו
כי תבנה הבנה אשר בנית: 28 וקניתי
אליהם עבדך ואלהם ואת כל
לשמי אל-הקדש ואלהם ואלהם
עבדך מתפלל לפניך היום: 29 להחיות
עמי ואת כל בית ישראל ואת
לשמי אל-הקדש אשר יהיה עבדך
אליהם הנה: 30 ולשמי אל-הקדש
עבדך ועמי ישראל אשר יהיה
הקדש הנה ואתה תשמע אל-הקדש
שבתך אליהם ולשמי ואלהם:
31 את אשר תשאל איש לרעהו וקשרו
אלה להללו וכן אלה לפני מוצקת
בבית הנה: 32 ואתה תשמע השמים
ועשית ולשמי את-עבדך להשמי רשע
להת דברו בראשו ויהיה צדק לך
לו כדברתו: 33 בהנה עמי ישראל
לפני מלך אשר תמארה ושב אלתי
והודי את-שמי ותתפלל ותתחנן אלתי
בבית הנה: 34 ואתה תשמע השמים
וקלחת לחטאת עמי ישראל ותשבתם
אליהם אשר נתת לאבותם:
35 בהנה שמי ואלהם קשר פי
תמארה ותתפלל ותתחנן אל-הקדש הנה
והודי את-שמי ותמארתם ושבון פי
העגם: 36 ואתה תשמע השמים וקלחת
לחטאת עבדך ועמי ישראל פי חורם
את-הקדש הנה אשר ילכדך ותתנה
קשר על-אדך אשר נתתה לעמי
למלח: 37 רצב כרתתך בארץ
דבר כרתתך שדון ירמון ארצה חסיל
פי יחיה פי יצר לו אבדו בארץ שדון
כל-גנע כל-מלח: 38 כל-מלח כל-
תחלה אשר תתנה לכל-האדם לכל עמי
ישראל אשר ידעו איש גנע לבדו וקשר
פיו אליהם הנה: 39 ואתה תשמע
השמים מן שבתך וקלחת ועשית ונתת
לאיש כל-דבריו אשר תדע את-לבדו כי
אתה ידעת לבדך את-לבדו כל-גנע האדם:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. η.

26 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ
ῥῆμά σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου. 27 Ὅτι εἰ ἀληθῶς
κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ
οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσι
σοι, πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ἐκοδόμησα τῷ ὀνόματί
σου; 28 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν διησίμ μου,
Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς προσευχῆς ἧς
ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σέ
σήμερον, 29 Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου
ἡμερᾶς εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ
νυκτός, εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας Ἔσται τὸ ὄνομά
μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσ-
εύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας
καὶ νυκτός. 30 Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ
δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν
προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ
ἐκαστοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίᾳς σου ἐν
οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις καὶ ἴλεως ἔσῃ. 31 Ὅσα ἂν
ἀμάρτην ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἂν λάβῃ
ἐπ' αὐτὸν ὀρκὸν τοῦ ἀράσασθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ
καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου
σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, 32 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις, καὶ κρίνεις τὸν λαόν
σου Ἰσραὴλ ἀνομιῇ ἀνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαίως δίκαιον
δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. 33 Ἐν
τῷ πταίσει τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν
ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἐξομ-
λογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξονται καὶ
δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, 34 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ
λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν. 35 Ἐν τῷ
συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν
ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν
τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν
ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς, 36 Καὶ εἰσακούσῃ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ
δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ· ὅτι
δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι
ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας
τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ. 37 Λιμὸς ἢ γένηται,
θάνατος ἢ γένηται, ὅτι ἔσται ἐμπυρισμός,
βροῦχος, ἐρυσίβη ἢ γένηται, καὶ ἢ θλίψῃ
αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μῇ τῶν πόλεων αὐτοῦ,
πάν συνάντημα, πάντα πόνον, 38 Πᾶσαν προσ-
ευχὴν, πᾶσαν διήσιν ἢ γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ,
ὡς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἀφὴν καρδίας αὐτοῦ,
καὶ διαπεράσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον
τοῦτον, 39 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ
ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἴλεως ἔσῃ, καὶ
ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ
καθὼς ἂν γνῶς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονώ-
τατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων,

I. REGUM VIII.

26 Et nunc Domine Deus Israel firmentur
verba tua, quæ locutes es servo tuo David
patri meo. 27 Ergone putandum est quod
vere Deus habitet super terram? si enim
cælum, et cæli cælorum te capere non possunt,
quanto magis domus hæc, quam ædificavi?
28 Sed respice ad orationem servi tui, et ad
preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum
et orationem, quam servus tuus orat coram te
hodie: 29 Ut sint oculi tui aperti super
domum hanc nocte ac die: super domum, de
qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut
exaudias orationem, quam orat in loco isto ad
te servus tuus. 30 Ut exaudias deprecationem
servi tui et populi tui Israel, quodcumque
oraverint in loco isto; et exaudies in loco
habitationi tui in cælo, et cum exaudieris,
proptitium eris. 31 Si peccaverit homo in
proximum suum, et habuerit aliquod jura-
mentum, quo teneatur astrictus; et venerit
propter juramentum coram altari tuo in
domum tuam, 32 Tu exaudies in cælo, et
facies, et judicabis servos tuos, condemnans
impium, et reddens viam suam super caput
ejus, justificansque justum, et retribuens ei
secundum justitiam suam. 33 Si fugerit
populus tuus Israel inimicos suos (quia pecca-
turus est tibi), et agentes poenitentiam, et
confitentes nomini tuo, venerint, et oraverint,
et deprecati te fuerint in domo hac; 34 Ex-
audi in cælo, et dimitte peccatum populi tui
Israel, et reduces eos in terram, quam dedisti
patribus eorum. 35 Si clausum fuerit cælum,
et non pluerit propter peccata eorum, et
orantes in loco isto, poenitentiam egerint
nomini tuo, et a peccatis suis conversi fuerint
propter afflictionem suam: 36 Exaudi eos in
cælo, et dimitte peccata servorum tuorum, et
populi tui Israel: et ostende eis viam bonam
per quam ambulent, et da pluviam super
terram tuam, quam dedisti populo tuo in
possessionem. 37 Fames si oborta fuerit in
terra, aut pestilentia, aut corruptus aer, aut
ærugio, aut locusta, vel rubigo, et affixerit
eum inimicus ejus portas obsidens, omnis
plaga, universa infirmitas, 38 Cuncta devo-
tatio, et imprecatio, quæ acciderit omni
homini de populo tuo Israel: si quis cognoverit
plagam cordis sui, et expanderit manus
suas in domo hac, 39 Tu exaudies in cælo
in loco habitationis tuæ, et repropitiaberis,
et facies ut des unicuique secundum omnes
vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu
nosti solus cor omnium filiorum hominum,)

מלכים א ח

40 למען יראוהו כל-הגוים אשר-תם חיים
על-פני המזבח אשר נתתה לאבותינו :
41 וכל-העבד אשר לא-מצאנו : וישראל
הוא וכל-העם אשר יתחנך למען שמך :
42 כי ישמחו את-שמות הודל ואת-הודל
החנך ויחנך חסדך וחסדך וחסדך וחסדך
אל-הי-היה : 43 אתה תשמע השמים
מכון שביתך ועשית פקל אשר-יחנך
אלהי-היה למען ידעו כל-עמי הארץ
את-שמות ליהוה אלהי-היה : וישראל
ולעמך אשר-תשמוך ויחנך אל-הי-היה
אשר בנית : 44 כי-יחנך עמך
למלחמה על-אויביו ויחנך ויחנך
והחנך אל-הי-היה ויחנך ויחנך
בחרת בך ויחנך ויחנך ויחנך :
45 ויחנך השמים את-החנך ויחנך
והחנך ויחנך ויחנך : 46 כי-יחנך
לך כי-יחנך ויחנך ויחנך ויחנך
בם ויחנך ויחנך ויחנך :
47 ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך
לך ויחנך ויחנך ויחנך : 48 ויחנך
אלהי-היה ויחנך ויחנך ויחנך
בך ויחנך ויחנך ויחנך :
49 ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך
תפלת ויחנך ויחנך ויחנך :
50 ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך
לפני-היה ויחנך ויחנך :
51 ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך
הם ויחנך ויחנך ויחנך :
52 ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך
תחנך ויחנך ויחנך ויחנך :
53 ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך
יחנך ויחנך ויחנך ויחנך :
54 ויחנך ויחנך ויחנך ויחנך
לחנך ויחנך ויחנך ויחנך :
והחנך ויחנך ויחנך ויחנך :
מכנע על-בניו ויחנך ויחנך :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. γ'.

40 "Ὅπως φοβῶνται σε πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ
ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
41 Καὶ τῷ ἄλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου
οὗτος, 42 Καὶ ἤξουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν
τόπον τοῦτον, 43 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις
κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσῃται σε ὁ ἄλλοτριος.
ὅπως γινώσιν πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου καὶ
φοβῶνται σε καθὼς ὁ λαός σου 'Ισραὴλ, καὶ
γινώσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦτον ὃν ψκοδόμησα. 44 "Ὅτι ἐξελεύσεται
ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
ἐν ὁδῷ ἢ ἐπιστρέψῃς αὐτούς, καὶ προσεύξονται ἐν
ὀνόματι Κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν
αὐτῇ καὶ τοῦ οἴκου οὗ ψκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου,
45 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δέησεως
αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ
δικαίωμα αὐτοῖς. 46 "Ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἀμαρτήσεται, καὶ
ἐπάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐν ὁπλῶν
ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτισοῦσιν οἱ αἰχμαλωτίζοντες
εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς, 47 Καὶ ἐπιστρέψουσιν
καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ
ἐπιστρέψωσιν ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν καὶ δεηθῶσι
σου λέγοντες 'Ἡμάρτομεν ἡδικήσαμεν ἡνομήσαμεν,
48 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν
καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν
οὗ μετήγαγες αὐτούς, καὶ προσεύξονται πρὸς σε
ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν
καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ
ψκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου, 49 Καὶ εἰσακούσῃ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου, 50 Καὶ
ἴλως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἷς ἡμαρτόν σοι
καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν ἃ ἠθέτησάν
σοι, καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐν ὁπλῶν
αἰχμαλωτευόντων αὐτοὺς καὶ οἰκτιρήσουσιν εἰς
αὐτούς. 51 "Ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου,
οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου
σιθῆρον. 52 Καὶ ἔσωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ
τὰ ὦτά σου ἡνεψήμια εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου
σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου 'Ισραὴλ,
εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνται
σε. 53 "Ὅτι σὺ διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς
κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς
ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωσῆ, ἐν τῇ
ἐξαγαγείν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
Κύριε Κύριε. Τότε ἐλάλησε Σαλωμών ὑπὲρ τοῦ
οἴκου ὡς συνετίλεσε τοῦ οικοδομησάι αὐτόν "Ἥλιον
ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ. Κύριος εἶπε τοῦ κατοικεῖν
ἐν γνόφῳ. οἰκοδόμησον οἶκόν μου, οἶκον εὐπρεπῆ
σεαυτῷ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος. Οὐκ ἰδοὺ
αὐτὴν γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς φθῆς; 54 Καὶ
ἐγένετο ὡς συνετίλεσε Σαλωμών προσευχόμενος
πρὸς Κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν
αὐτῆς, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστη-
ρίου Κύριον ὁκλασῶς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ
αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπτασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν.

I. REGUM, VIII.

40 Ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt
super faciem terræ, quam dedisti patribus
nostris. 41 Insuper et alienigena, qui non
est de populo tuo Israel, cum venerit de terra
longinqua propter nomen tuum. 42 (Audiatur
enim nomen tuum magnum, et manus
tua fortis, et brachium tuum extentum,
ubique), cum venerit ergo, et oraverit in hoc
loco, 43 Tu exaudies in cælo, in firmamento
habitaculi tui, et facies omnia pro quibus
invocaverit te alienigena: ut discant universi
populi terrarum nomen tuum timere, sicut
populus tuus Israel, et probent quia nomen
tuum invocatum est super domum hanc, quam
ædificavi. 44 Si egressus fuerit populus
tuus ad bellum contra inimicos suos, per
viam, quocumque miseris eos, orabunt te
contra viam civitatis, quam elegisti, et contra
domum, quam ædificavi nomini tuo, 45 Et
exaudies in cælo orationes eorum, et preces
eorum, et facies iudicium eorum. 46 Quod
si peccaverint tibi (non est enim homo qui non
peccet), et iratus tradideris eos inimicis suis,
et captivi ducti fuerint in terram inimicorum
longe vel prope, 47 Et egerint poenitentiam
in corde suo in loco captivitatis, et conversi
deprecati te fuerint in captivitate sua, dicentes:
Peccavimus, inique egimus, impie gessimus:
48 Et reversi fuerint ad te in universo corde
suo, et tota anima sua, in terra inimicorum
suorum, ad quam captivi ducti fuerint: et
oraverint te contra viam terræ suæ, quam
dedisti patribus eorum, et civitatis quam
elegisti, et templi quod ædificavi nomini tuo:
49 Exaudies in cælo, in firmamento solii tui,
orationes eorum, et preces eorum, et facies
iudicium eorum: 50 Et propitiaberis populo
tuo qui peccavit tibi, et omnibus iniquitatibus
eorum, quibus prævaricati sunt in te: et
dabis misericordiam coram eis qui eos captivos
habuerint, ut misereantur eis. 51 Populus
enim tuus est, et hereditas tua, quos eduxisti
de terra Ægypti, de medio fornacis ferreæ.
52 Ut sint oculi tui aperti ad deprecationem
servi tui, et populi tui Israel, et exaudias eos
in universis pro quibus invocaverint te.
53 Tu enim separasti eos tibi in hereditatem
de universis populis terræ, sicut locutus es per
Moysen servum tuum, quando eduxisti patres
nostros de Ægypto, Domine Deus. 54 Factum
est autem, cum complisset Salomon orans
Dominum omnem orationem et deprecationem
hanc, surrexit de conspectu altaris
Domini: utrumque enim genu in terram
fixerat, et manus expenderat in cælum

55 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל־יִשְׂרָאֵל קוֹל
 דָּוִד לֵאמֹר: 56 בְּרַחֲמֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מִסְּחָתוֹ לַעֲמֹי יִשְׂרָאֵל כָּל־אֲשֶׁר דָּבָר לֹא
 נָפַל דָּבָר אֲחֵד מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר
 דָּבָר בְּיָד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: 57 יְהוֹי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂנוּ בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵינוּ: 58 לְהַשְׁמִיט לְבָבָם
 אֵלָיו לִלְכֹת בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו
 וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ:
 59 וַיְהִי דְבָרֵי אֵלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַלְּתָה לַפֶּנֶן
 יְהוָה חֲרָבִים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלַיְלָה
 לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 דְּבָרֵינוּ בְּיוֹמָם: 60 לְמַעַן יִדְעַת כָּל־עַמִּי
 הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אִין צוֹד:
 61 וְהָיָה לְבָבָם שֶׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 לִלְכֹת בְּחֻקָּיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו כִּי־הָיָה
 62 וְהִפְלִיחַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ זָבָחִים זָבַח
 לַפֶּנֶן יְהוָה: 63 וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת זָבַח
 הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בְּהָרֵי עֲשָׂרִים
 וּשְׁנָיִם אֶלֶף וְצֵאֵן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף
 וַיִּזְבְּחֵם אֶת־הַבָּקָר יְהוָה הַפִּלֵּל וְכָל־בָּגֵן
 יִשְׂרָאֵל: 64 כִּי־הָיָה הַיּוֹם הַזֶּה הִפְלִיחַ אֶת־
 הַיָּם חֲמִשָּׁה אֲשֶׁר לַפֶּנֶן בֵּית־יְהוָה כִּי־
 עָשָׂה שָׁם אֶת־הַעֲלִילָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת
 הַחֲלִיב הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבֵּחַ הַחֲלִיב אֲשֶׁר
 לַפֶּנֶן יְהוָה הָיָה מִקְדָּשׁ אֶת־הַעֲלִילָה וְאֶת־
 הַמִּנְחָה וְאֶת הַחֲלִיב הַשְּׁלָמִים: 65 וַיַּעֲשֶׂה
 שְׁלֹמֹה בְּעֵת־הַהִיא אֶת־הַחֲנֹךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹ קָוָל דָּוִל מִלְּבָאֵי חֶמֶת וְעַד־נַחֲל
 מִצְרַיִם לַפֶּנֶן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁבַעַת יָמִים
 וּשְׁבַעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם: 66 כִּי־הָיָה
 חַשְׁמִינִי שֶׁלֵּחַ אֶת־הָעָם וַיִּזְבְּחוּ אֶת־הַפִּלֵּל
 וַיִּלְכְּדוּ לְהַחֲלִיחֵם שְׂמֵחִים וְטוֹבִים לֵב עַל
 כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ
 וְלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:

פסוק ט:

וַיְהִי כְּכֹלֹת שְׁלֹמֹה לְבָנֹת אֶת־הַבָּתִּי
 יְהוָה וְאֶת־הַבָּתִּי הַפִּלֵּל וְאֶת־כָּל־הַתְּשֻׁבָּה
 שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפַץ לַעֲשׂוֹת:
 וַיְהִי יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁלֹמֹה שְׁבַעַת כָּאֲשֶׁר
 נִרְאָה אֵלָיו בְּנִבְיָאָה: 1 וַיֵּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
 שְׁמַעְתָּ אֶת־הַתְּפִלּוֹת וְאֶת־הַתְּחִנּוֹת אֲשֶׁר
 הִתְחַנְּנָתָה לְפָנַי הִקְדַּשְׁתָּ אֶת־הַבָּתִּי
 הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָ לְשֵׁם שְׁמִי שָׁם כְּלִי־חַיִּים:

55 Καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησε πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ
 φωνῇ μεγάλῃ λέγων 56 Εὐλογητὸς Κύριος σήμερον,
 ὃς ἔδωκε κατὰπαυσειν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ κατὰ
 πάντα ὅσα ἐλάλησεν· οὐ διεφώνησε λόγος εἰς ἐν
 πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν
 ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Μωυσῆ. 57 Γένοιτο Κύριος
 ὁ θεὸς ἡμῶν μετ' ἡμῶν καθὼς ἦν μετὰ τῶν
 πατέρων ἡμῶν· μὴ ἐγκαταλίποιτο ἡμᾶς μηδὲ
 ἀποστρέψοιτο ἡμᾶς, 58 Ἐπιελίνα καρδίας ἡμῶν
 ἐπ' αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ
 καὶ φυλάσσειν πάσας ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ προσ-
 τάγματα αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
 59 Καὶ ἔτρωσαν οἱ λόγοι οὗτοι ὡς δεδιῆμαι
 ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐγγιζόντες πρὸς Κύριον
 θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τοῦ ποιεῖν τὸ
 δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ θεκάριον λαοῦ
 Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ ἐναντιοῦ· 60 Ὅπως
 γινώσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι Κύριος ὁ θεὸς
 αὐτὸς θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἕτερος. 61 Καὶ ἔτρωσαν
 αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς Κύριον θεὸν ἡμῶν,
 καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προσταγμάσιν αὐτοῦ
 καὶ φυλάσσειν ἐντολάς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
 62 Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
 ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον Κυρίου. 63 Καὶ ἔθυσεν
 ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὰς θυσίας τῶν ἐιρηνικῶν
 ἃς ἔθυσεν τῷ Κυρίῳ βοῶν δύο καὶ εἰκοσι χιλιάδας,
 προβάτων ἑκατὸν καὶ εἰκοσι χιλιάδας· καὶ ἐνεκρίνισεν
 τὸν οἶκον Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ. 64 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἠγάσεν ὁ βασιλεὺς
 τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου
 Κυρίου· ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀσπαύτωσιν καὶ
 τὰς θυσίας καὶ τὰ στίατα τῶν ἐιρηνικῶν, ὅτι τὸ
 θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον Κυρίου μικρόν
 τῷ μὴ δύνασθαι τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας
 τῶν ἐιρηνικῶν ὑπενεγκεῖν. 65 Καὶ ἐποίησε Σαλω-
 μὼν τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
 μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου
 Ἡραθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου, ἐνώπιον Κυρίου
 θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν, ἐσθίων καὶ
 πίνων καὶ εὐφραίνόμενος ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ
 ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας. 66 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 ὀγδόῃ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν, καὶ εὐλόγησαν τὸν
 βασιλεῖα, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα
 αὐτοῦ χαίροντες· καὶ ἀγαθὴ ἡ καρδία ἐπὶ τοῖς
 ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ δούλῳ
 αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Θ'.

1 ΚΑΙ ἰγενήθη ὡς συνετέλεσε Σαλωμών οἰκοδομεῖν
 τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλεῖος καὶ
 πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμών ὅσα ᾤθήλησε
 ποιῆσαι, 2 Καὶ ὥφθη Κύριος τῷ Σαλωμὼν δεύτερον
 καθὼς ὥφθη ἐν Γαβαὼν, 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
 Κύριος Ἦκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ
 τῆς δεισιώας σου ἣς ἐδείξθης ἐνώπιόν μου· πεποίηκά
 σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχήν σου, ἡγίακα τὸν
 οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας τοῦ θίσεαι τὸ ὄνομά
 μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί
 μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας.

55 Stetit ergo, et benedixit omni ecclesiæ
 Israel voce magna, dicens: 56 Benedictus
 Dominus, qui dedit requiem populo suo Israel,
 juxta omnia quæ locutus est: non cecidit ne
 unus quidem sermo, ex omnibus bonis quæ
 locutes est per Moysen servum suum. 57 Sit
 Dominus Deus noster nobiscum, sicut fuit eum
 patribus nostris, non derelinquens nos, neque
 projiciens. 58 Sed inclinet corda nostra ad se,
 ut ambulemus in universis viis ejus, et custo-
 diamus mandata ejus, et cæremonias ejus, et
 judicia quæcumque mandavit patribus nostris.
 59 Et sint sermones mei isti, quibus deprecatus
 sum coram Domino, appropinquantes Domino
 Deo nostro die ac nocte, ut faciat judicium
 servo suo, et populo suo Israel per singulos
 dies: 60 Ut sciant omnes populi terræ, quia
 Dominus ipse est Deus, et non est ultra absque
 eo. 61 Sit quoque cor nostrum perfectum
 cum Domino Deo nostro, ut ambulemus in
 decretis ejus, et custodiamus mandata ejus,
 sicut et hodie. 62 Igitur rex, et omnis Israel
 cum eo, immolabant victimas coram Domino.
 63 Mactavitque Salomon hostias pacificas,
 quas immolavit Domino, boum viginti duo
 millia, et ovium centum viginti millia: et
 dedicaverunt templum Domini rex et filii
 Israel. 64 In die illa sanctificavit rex
 medium atrii, quod erat ante domum Domini:
 fecit quippe holocaustum ibi, et sacrificium, et
 adipem pacificorum: quoniam altare æreum,
 quod erat coram Domino, minus erat, et capere
 non poterat holocaustum, et sacrificium, et
 adipem pacificorum. 65 Fecit ergo Salomon
 in tempore illo festivitatem celebrem, et omnis
 Israel cum eo, multitudo magna ab introitu
 Emath usque ad rivum Ægypti, coram
 Domino Deo nostro, septem diebus, et septem
 diebus, id est, quatuordecim diebus. 66 Et in
 die octavo dimisit populos: qui benedicentes
 regi, profecti sunt in tabernacula sua lætantes,
 et alacri corde super omnibus bonis, quæ
 fecerat Dominus David servo suo, et Israel
 populo suo.

CAPUT IX.

1 FACTUM est autem cum perfecisset
 Salomon ædificium domus Domini, et ædifi-
 cium regis, et omne quod optaveret et
 voluerat facere, 2 Apparuit ei Dominus
 secundo, sicut apparuerat ei in Gabaon.
 3 Dixitque Dominus ad eum: Exaudivi
 orationem tuam et deprecationem tuam,
 quam deprecatus es coram me: sanctifica-
 vi domum hanc, quam ædificasti, ut ponerem
 nomen meum ibi in sempiternum, et erunt
 oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus

וְאַתָּה אֲדַמְלֶנָּה לִפְנֵי פָאָשֶׁר הָלֹךְ דָּוִד
 אֲבִיךָ בְּחֶסֶד-לִבָּב וּבְיֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
 אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֲקִי וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמֹר׃
 וְהִקְמַלְתִּי אֶת-פֶּסֶם מִמְּלַכְתְּךָ עַל-יִשְׂרָאֵל
 לְעֹלָם פָּאָשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל-דָּוִד אֲבִיךָ
 לֵאמֹר לֹא-יִנָּקֶה לְךָ אִישׁ מֵעַל פֶּסֶם
 יִשְׂרָאֵל׃ אֲדַשּׁוּב תִּשְׁבֹּן אִתָּם וּבְנִיכֶם
 מֵאַחֲרֵי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתִי חֲסִי אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לְבְנֵיכֶם וְהִלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְהִכְרַתִּי
 אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לָהֶם וְאֶת-הַבַּיִת אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לִשְׁמִי
 אֲשַׁלַּח מֵעַל פָּנָיו וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמַשְׁלָל
 וּלְשִׁנְיָה כְּכֹל-הָעַמִּים׃ וְהַבַּיִת הַזֶּה
 יִהְיֶה עֲלִיּוֹן כְּלִי-עֵבֶר עֲלֵי יִשָּׁא וְשֶׁהָ
 וְאַחֲרֵי עַל-יָמָה עֲשֶׂה יְהוָה קֶזֶח לְאַרְצָא
 הַזֹּאת וּלְבַיִת הַזֶּה׃ וְאַחֲרֵי עַל אֲשֶׁר
 עָזַבְתִּי אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת
 אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִיקוּ בְּאֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וַיַּעֲבֹדוּם עַל-פְּנֵי
 הַבַּיִת יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת כְּלִי-הָרֶצֶח הַזֶּה׃
 וַיְהִי מִקְצֵה עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר-
 בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת-שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת-בַּיִת
 יְהוָה וְאֶת-בַּיִת הַמֶּלֶךְ׃¹¹ וְהָיָה מֶלֶךְ-
 צִיר נָשָׂא אֶת-שְׁלֹמֹה בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי
 בְרוֹשִׁים וּבְדָהָב לְכִלִּי-חֶפְצוֹ אִין יְהוָה הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֶשְׂרִים צִיר בְּאַרְצָא הַגִּלִּיל׃
¹² וַיֵּצֵא חִירָם מִצִּיר לְרִאוֹת אֶת-הָעִירִים
 אֲשֶׁר גָּדְדָלוּ שְׁלֹמֹה וְלֹא נִשְׂרָו בַּעֲצֵינָיו׃
¹³ וַיֹּאמֶר מֶה הָעִירִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר-נִבְרְתָהּ
 לִי אֲחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֲרָץ כְּבִיל עַד חִיָּים
 הַזֶּה׃¹⁴ וַיִּשְׁלַח חִירָם לְמַלְכָא מֶלֶךְ
 וְעֶשְׂרִים כֶּסֶף זָהָב׃¹⁵ וַיְהִי דְבַר-הַסֵּם
 אֲשֶׁר-הִעֲלָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת-בַּיִת
 יְהוָה וְאֶת-בַּיִתוֹ וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חוֹמֹת
 יְרוּשָׁלַם וְאֶת-הַצִּיר וְאֶת-מִגְדּוֹ וְאֶת-גִּזְרֵי׃
¹⁶ פָּרַעֲזָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם עָלָה וַיִּלְכֹּד אֶת-גִּזְרֵי
 וַיִּשְׁרָפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת-הַפְּנִיעִי חִישָׁב בַּעֲצֵי חֲרָב
 וַיִּתְּנָהּ שְׁלֹחִים לְבָתוֹ אֲשֶׁת שְׁלֹמֹה׃¹⁷ וַיִּבְנוּ
 שְׁלֹמֹה אֶת-גִּזְרֵי וְאֶת-בַּיִת חָדָן תְּחִלָּתוֹ׃
¹⁸ וְאֶת-בַּעֲצֵלָת וְאֶת-יָמֹר בַּמִּדְבָּר בְּאַרְצָא׃
¹⁹ וְאֶת כְּלִי-צִיר הַמִּסְפָּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה
 וְאֶת צִיר הַרְכָּב וְאֶת צִיר הַקָּרָשִׁים
 וְאֶת הַשֶּׁשֶׁת שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר קִשָּׁה לְבָנוֹת
 בִּירִישָׁלַם וּבְכִלְבֹּן וּבְכִלְבֹּן אֲרָץ מִמְּשָׁלָה׃

4 Καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθη
 Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι
 καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλαμην αὐτῷ, καὶ
 τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃς,
 5 Καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου
 ἐν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα καθὼς ἔλαλθσα Δαυὶδ
 πατρί σου λέγων Οὐκ ἐξαρθήσεται σοι ἀνὴρ ἡγού-
 μενος ἐν Ἰσραὴλ. 6 Ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες
 ἀποστραφῇτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ,
 καὶ μὴ φυλάξῃτε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προσ-
 τάγματά μου ἃ ἔδωκε Μωσῆς ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ
 πορευθῇτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσ-
 κυνήσητε αὐτοῖς, 7 Καὶ ἐξαρθῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ
 τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον
 ὃν ἡγίασα τῷ δυνάματί μου ἀποθρήψω ἐκ προσώπου
 μου, καὶ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς
 λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς. 8 Καὶ ὁ οἶκος
 οὗτος ἔσται ὁ ὑψηλός, πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι'
 αὐτοῦ ἐκστήσεται καὶ συριεῖ, καὶ ἐροῦσιν Ἐνεκεν
 τίνος ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ
 οἴκῳ τούτῳ; 9 Καὶ ἐροῦσιν Ἀνθ' ὧν ἡγκατέλιπον
 Κύριον θεὸν αὐτῶν, ὃς ἐξήγαγε τοὺς πατέρας
 αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ ἀντελά-
 βοντο θεῶν ἄλλοτριων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς
 καὶ ἰδοὺλεσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε Κύριος
 ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην. Τότε ἀνήγαγε
 Σαλωμών τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἐκ πόλεως Δαυὶδ
 εἰς οἶκον αὐτοῦ ὃν ψκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς
 ἡμέραις ἐκείναις. 10 Ἐξοῖς ἔτη ἐν οἷς ψκοδόμησε
 Σαλωμών τοὺς δύο οἴκους, τὸν οἶκον Κυρίου καὶ
 τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, 11 Χιρὰμ βασιλεὺς
 Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμών ἐν ξύλοις κεδρίνοις
 καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν
 παντὶ θελήματι αὐτοῦ· τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς
 τῷ Χιρὰμ ἑκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ.
 12 Καὶ ἐξῆλθε Χιρὰμ ἐκ Τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν
 αὐτῷ Σαλωμών· καὶ οὐκ ἦρεσαν αὐτῷ, 13 Καὶ
 εἶπε Τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἔδωκάς μοι, ἀδελφέ;
 καὶ ἐκάλεσεν αὐτάς Ὅριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
 14 Καὶ ἦνεγκε Χιρὰμ τῷ Σαλωμών ἑκατὸν καὶ
 ἑκοσι τάλαντα χρυσίου. [15 Αὕτῃ ἡ πραγματία
 τῆς προνομῆς, ἧς ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών
 οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ
 βασιλέως, καὶ σὺν τὴν Μελῶ, καὶ τὴν Ἄκραν, τοῦ
 περιφράζει τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ
 τὴν Ἀσσοῦρ, καὶ σὺν τὴν Μεδάν, καὶ τὸν τεῖχος
 τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν Ἑσέρ, καὶ τὴν Μαγδώ, καὶ
 τὴν Γεζέρ. 16 Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἀνέβη,
 καὶ κατελάβετο τὴν Γεζέρ, καὶ ἐνέκρησεν αὐτήν
 ἐν πυρὶ, καὶ σὺν τὸν Χαναναῖον τὸν καθήμενον ἐν
 τῇ πόλει ἀπέκτεινεν· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἀποστολάς
 τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, γυναῖκα Σαλωμών. 17 Καὶ
 ψκοδόμησεν Σαλωμών τὴν Γαζέρ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν
 τὴν κατωτάτην, 18 Καὶ τὴν Βαλάβ, καὶ τὴν
 Θερμάθ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 19 Καὶ ἐν τῇ γῇ πάσας τὰς
 πόλεις τῶν σκηνωμάτων, αἱ ἦσαν τῷ Σαλωμών, καὶ
 τὰς πόλεις τῶν ἄρμάτων, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν
 ἵππων, καὶ τὴν πραγματίαν Σαλωμών ἦν ἐπραγ-
 ματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ
 Λιβάνῳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τοῦ μὴ κατάρχει αὐτοῦ.

4 Tu quoque si ambulaveris coram me, sicut
 ambulavit pater tuus, in simplicitate cordis,
 et in aequitate: et feceris omnia quae praecepi
 tibi, et legitima mea et judicia mea servaveris,
 5 Ponam thronum regni tui super Israel in
 sempiternum, sicut locutus sum David patri
 tuo, dicens: Non auferetur vir de genere tuo
 de solio Israel. 6 Si autem aversione aversi
 fueritis vos et filii vestri, non sequentes me,
 nec custodientes mandata mea, et caeremonias
 meas, quas proposui vobis, sed abieritis et
 colueritis deos alienos, et adoraveritis eos:
 7 Auferam Israel de superficie terrae, quam
 dedi eis: et templum, quod sanctificaavi
 nomini meo, projiciam a conspectu meo,
 eritque Israel in proverbium, et in fabulam
 cunctis populis. 8 Et domus haec erit in
 exemplum: omnis qui transierit per eam,
 stupebit, et sibilabit, et dicet: Quare fecit
 Dominus sic terrae huic, et domui huic?
 9 Et respondebunt: Quia dereliquerunt
 Dominum Deum suum, qui eduxit patres
 eorum de terra Aegypti, et secuti sunt deos
 alienos, et adoraverunt eos, et coluerunt eos:
 idcirco induxit Dominus super eos omne ma-
 lum hoc. 10 Expletis autem annis viginti
 postquam aedificaverat Salomon duas domos,
 id est, domum Domini, et domum regis
 11 (Hiram rege Tyri praebente Salomoni ligna
 cedrina et abiegna, et aurum juxta omne quod
 opus habuerat), tunc dedit Salomon Hiram
 viginti oppida in terra Galilaeae. 12 Et
 egressus est Hiram de Tyro, ut videret oppida
 quae dederat ei Salomon, et non placuerunt
 ei, 13 Et ait: Haecine sunt civitates, quas
 dedisti mihi, frater? Et appellavit eas
 terram Chabul, usque in diem hanc. 14 Misit
 quoque Hiram ad regem Salomonem centum
 viginti talenta auri. 15 Haec est summa
 expensarum, quam obtulit rex Salomon ad
 aedificandam domum Domini et domum suam,
 et Mello, et murum Jerusalem, et Heser, et
 Mageddo et Gazer. 16 Pharao rex Aegypti
 ascendit, et cepit Gazer, succenditque eam
 igni: et Chananaeum, qui habitabat in civitate,
 interfecit, et dedit eam in dotem filiae suae
 uxori Salomonis. 17 Aedificavit ergo Salo-
 mon Gazer, et Bethoron inferiorem, 18 Et
 Baalath, et Palmyram in terra solitudinis.
 19 Et omnes vicos, qui ad se pertinebant
 et erant absque muro, munivit, et civitates
 currum et civitates equitum, et quodcumque
 ei placuit ut aedificaret in Jerusalem, et in
 Libano, et in omni terra potestatis suae.

20 כִּלְיָהֶם חֲפוֹרֵי מִדְּהַאֲמֹרֵי קַחְתִּי
הַפְּרִיזִי קַחְתִּי וְהַיְבִיטִי אֶשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל קָחָה : 21 בְּנֵיהֶם אֶשֶׁר קִוְּתָה
אֲחֵרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֶשֶׁר לֹא־לָקְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְקַחְתָּם וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַסַּעֲבָד עַד
חַיִּים חַיָּה : 22 וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־קָחוּ
שְׁלֹמֹה עַבְדֵּי בְּרִחָם אֲנָשִׁי הַמִּלְחָמָה וְעַבְדֵּי
וְשָׂרִי וְשֹׁלְשֵׁי וְעַבְדֵּי רֶכֶב וּפָרָשָׁיו :

23 אֵלֶּה שְׂרָרֵי הַפָּצְצִים אֲשֶׁר עָלֶה
הַמִּלְחָמָה לְשְׁלֹמֹה הַמַּשִּׁים וְהַמַּשִּׁים מֵאֵת
חֲרָדִים בָּעָם הַעֲשִׂים בַּמִּלְחָמָה : 24 אֵלֶּה
בְּתִפְרֵתָם עָלָה מַעִיר דָּוִד אֶל־בִּיתָהָ
אֲשֶׁר בְּנָה־לָּהּ הִיא בְּגֵרָה אֶת־הַמִּלְוָה :
25 וְהַעֲלָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ פָּעִמִּים בַּשָּׁנָה
עֲלוֹת וַשְׁלֹמֹה עָלֶה־מִּצְוֶתָהּ אֲשֶׁר בְּגֵרָה
לִיהְוֶה וְהַקְמִיר אֹהֶל אֶשֶׁר לַפָּנִי יְהוָה
וַיִּשְׁלֹם אֶת־הַבָּיִת : 26 וְאֵלֶּי עָשָׂה הַמִּלְחָמָה
שְׁלֹמֹה בַּעֲצֻדֵּי־רֶכֶב אֲשֶׁר אֶת־אֲלוֹת עָלֶה־
שָׁמָּה יִבְסֹחֶה בְּאֶרֶץ אֲדָם : 27 וַיִּשְׁלַח
חִיָּם בְּאֵלֵי אֶת־עַבְדָּיו אֲנָשִׁי אֲגִיּוֹת וְדָעַי
הֵימָּה עִם עַבְדֵּי שְׁלֹמֹה : 28 וַיָּבֹאוּ אֹפִירָה
וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע־מֵאוֹת וַעֲשָׂרִים
בָּקָר וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה :

פרשה י :

1 וּמִלְכַּת־שָׁבָא שָׁמְעָה אֶת־שֵׁם שְׁלֹמֹה
לְשָׁם יְהוָה וּתְבֵא לִנְסֹתָהּ בְּחִידוֹת :
2 וּתְבֵא וַיִּשְׁלַח בַּחֲלֵל עַבְדֵּי מֶלֶךְ אֲדָם
לְשָׂאִים בָּשָׂרִים וְזָהָב רַב־מְאֹד וְאֶבֶן וְחֶרֶב
וּתְבֵא אֶל־שְׁלֹמֹה וּתְדַבֵּר אֵלָיו אֵת כָּל־
אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבָּהּ : 3 וַיַּגִּדֶּלָה שְׁלֹמֹה
אֶת־קִלְיָדָהּ לִלְחֵם דָּבָר גָּעֵלָם מִדֵּי
הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר לֹא הִגִּידָהּ לָהּ : 4 וּתְבֵא
מִלְכַּת־שָׁבָא אֵת כָּל־הַכֶּמֶת שְׁלֹמֹה וְהַבָּיִת
אֲשֶׁר בָּנָה : 5 וּמִכָּל שֶׁלֶחָנָהּ וּמִשָּׁבַע
עַבְדָּיו וּמִצִּמְד מִשְׁרָרָיו וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁחָיו
וְעֵלְיוֹ אֲשֶׁר גָּעֵלָה בֵּית יְהוָה וְלִלְחֵם
כֶּה עוֹד רַחֵם : 6 וְהִלָּאֹה אֶל־הַמִּלְחָמָה
אִמָּה הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמְעָתִי בְּאֶרֶץ
עַל־דִּבְרֵיהִי וְעַל־הַקְּבָרָתָהּ : 7 וְלֹא־הִתְאֲמַנְתִּי
לְדַבְּרִים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וּתְרַאֲנָה עֵינִי
וְהִנֵּה לֹא־הִצְדִּילִי הַחֲכָמִי הַזֶּה כִּי־קָבַח
וְזָכָב אֶל־חֲשֹׁמֶשׁוֹ אֲשֶׁר שָׁמְעָתִי : 8 אֲשֶׁרִי
אֲנִישִׁי אֲשֶׁרִי עַבְדֵּי אֵלֶּה הַמִּלְחָמָה
לְקָרֶיךָ תָּמִיד הַשְּׂמָעִים אֶת־הַקְּבָרָתָהּ :

20 Πάντα τὸν λαὸν τὸν ὑπολειμμένον ὑπὸ
τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου
καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ
Ἰεβουσαίου καὶ τοῦ Γεργεσαίου τῶν μὴ ἐκ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ὄντων, 21 Τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ
ὑπολειμμένα μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ οὐκ ἰδύναντο
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἀνήγαγεν
αὐτοὺς Σαλωμὼν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
22 Καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμὼν
πρῶγμα, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ καὶ
παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τρισσοὶ αὐτοῦ καὶ
ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ.

23 Οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ ἱστηλωμένοι οἱ ἐπὶ τοῦ
ἔργου τοῦ Σαλωμὼν, πεντήκοντα καὶ πεντακόσιοι,
ἐπικρατοῦντες ἐν τῇ λαῷ, οἱ ποιοῦντες ἐν τῇ ἔργῳ.

24 Πλὴν θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβη ἐκ πόλεως Δαυὶδ
πρὸς οἶκον αὐτῆς, ὃν ψικοδόμησεν σὺν τῇν Μελὼ.

25 Καὶ ἀνεβίβασεν Σαλωμὼν τρεῖς καθόδους ἐν τῇ
ἐνιαυτῷ ὀλοκαύτωμα, καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τοῦ θυσιαστη-
ρίου ὃν ψικοδόμησεν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱθυμία αὐτῆς εἰς
πρόσωπον Κυρίου· καὶ ἀπῆρτισεν σὺν τὸν οἶκον.]

26 Καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
ἐν Γασίῳ Γαβὶρ τὴν ὁσάν ἐχομένην Αἰλᾶθ ἐπὶ τοῦ
χειλὸς τῆς ἱσχυρῆς θαλάσσης ἐν γῇ Ἰδῶμ.

27 Καὶ ἀπέστειλε Χιράμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ
ἄνδρας ναυτικούς ἐλαύνειν εἰδότες θάλασσαν μετὰ
τῶν παίδων Σαλωμὼν.

28 Καὶ ἦλθον εἰς Σαφίρα, καὶ ἐλαβον ἐκεῖθεν χρυσοῦς ἑκατὸν καὶ ἑικοσι τάλαντα
καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν.

ΚΕΦ. ι.

1 ΚΑΙ βασιλίσσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμὼν
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἤλθε πειράσαι αὐτὸν
ἐν αἰνίγμασι. 2 Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν
δυνάμει βαρεῖα σφόδρα· καὶ κάμηλοι αἰρούσαι
ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον
τίμιον· καὶ εἰσῆλθε πρὸς Σαλωμὼν καὶ ἠλάλησεν
αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 3 Καὶ
ἀπήγγειλεν αὐτῷ Σαλωμὼν πάντας τοὺς λόγους
αὐτῆς· οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ
βασιλέως ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ. 4 Καὶ εἶδε
βασιλίσσα Σαβὰ πᾶσαν τὴν φρόνησιν Σαλωμὼν,
καὶ τὸν οἶκον ὃν ψικοδόμησε, 5 Καὶ τὰ βρώματα
Σαλωμὼν καὶ τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ τὴν
στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς οἰνοχοοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν
αὐτοῦ ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς
ἐγένετο. 6 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλῆα Σαλωμὼν
Ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου
7 Περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς
σου· καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσί μοι ἕως
ὅτου παρεγενόμην καὶ ἐωράκασι οἱ ὀφθαλμοί
μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσι τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγ-
γειλάν μοι, προστίθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου.
8 Μακάριοι αἱ γυναῖκες σου, μακάριοι οἱ
παῖδες σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σου
διόλου οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησιν σου.

3 T

20 Universum populum, qui remanserant de
Amorrhæis, et Hethæis, et Pherezeis, et
Hevæis, et Jebusæis, qui non sunt de filiis
Israel: 21 Horum filios, qui remanserant in
terra, quos scilicet non potuerant filii Israel
exterminare, fecit Salomon tributarios, usque
in diem hanc. 22 De filiis autem Israel non
constituit Salomon servire quemquam, sed
erant viri bellatores, et ministri ejus, et
principes, et duces, et præfecti curruum et
equorum. 23 Erant autem principes super
omnia opera Salomonis præpositi quingenti
quingenta, qui habebant subjectum popu-
lum, et statutis operibus imperabant. 24 Filia
autem Pharaonis ascendit de civitate David in
domum suam, quam ædificaverat ei Salomon:
tunc ædificavit Mello. 25 Offerebat quoque
Salomon tribus vicibus per annos singulos
holocausta, et pacificas victimas, super altare
quod ædificaverat Domino, et adolebat thy-
miama coram Domino: perfectumque est
templum. 26 Classem quoque fecit rex
Salomon in Asiongaber, quæ est juxta Ailath
in littore maris Rubri, in terra Idumææ.
27 Misitque Hiram in classe illa servos suos
viros nauticos et gnaros maris, cum servis
Salomonis. 28 Qui cum venissent in Ophir,
sumptum inde aurum quadringentorum viginti
talentorum, detulerunt ad regem Salomonem.

CAPUT X.

1 SED et regina Saba, audita fama Salo-
monis in nomine Domini, venit tentare eum in
ænigmatibus. 2 Et ingressa Jerusalem multo
cum comitatu, et divitiis, camelis portantibus
aromata, et aurum infinitum nimis, et gemmas
pretiosas, venit ad regem Salomonem, et locuta
est ei universa quæ habebat in corde suo.
3 Et docuit eam Salomon omnia verba quæ
proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset
latere, et non responderet ei. 4 Videns
autem regina Saba omnem sapientiam Salo-
monis, et domum quam ædificaverat, 5 Et
cibos mensæ ejus, et habitacula servorum,
et ordines ministrantium, vestesque eorum, et
pincernas, et holocausta quæ offerebat in
domo Domini: non habebat ultra spiritum.
6 Dixitque ad regem: Verus est sermo, quem
audiui in terra mea, 7 Super sermonibus
tuis, et super sapientia tua: et non credebam
narrantibus mihi, donec ipsa veni, et vidi
oculis meis, et probavi quod media pars mihi
nuntiata non fuerit: major est sapientia
et opera tua, quam rumor quem audiui.
8 Beati viri tui, et beati servi tui, qui stant
coram te semper, et audiunt sapientiam tuam.

וַיְהִי יְהוָה אֱלֹהֵי בְרִיקָה אֲשֶׁר חָפַץ בָּהּ
 לַחֲמֹתָ עַל-פָּסָם וַשְׂרָאֵל בְּמַהֲבַת יְהוָה
 אֶת-יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם וַיִּשְׁמָח לְמֹלֶךְ לַעֲשׂוֹת
 מִשְׁפָּט וּצְדָקָה: ¹⁰ וַתֵּתֵן לְמֹלֶךְ מֵאָה
 וָעֶשְׂרִים פָּעֵר זָהָב וּבָשָׂמִים חֲרֻבָּה מְאֹד
 וְאֵבֶן יָהֳרָה לֹא בָּא כְּשֵׁם הַהֵמָּה עוֹד
 לְרֹב אֲשֶׁר-נָתַן מִלְּפַת-שָׂבָא לְמֹלֶךְ
 שְׁלֹמֹה: ¹¹ וְכֵן אֵינֶן חֵלִים אֲשֶׁר-נִשְׁמָה זָהָב
 מֵאִפְרִיר הַבִּיא מֵאִפְרִיר עֲצֵי אֱלֻמִּנִים חֲרֻבָּה
 מְאֹד וְאֵבֶן יָהֳרָה: ¹² וַיַּעַשׂ חֲמֻלָּה אֶת-
 עֲצֵי הָאֱלֻמִּנִים מִסְעָד לְבֵית-יְהוָה וּלְבֵית
 הַמֶּלֶךְ וּכְפֻרֹת וּנְבִילִים לְשָׂרִים לֹא-בָּא כֵן
 עֲצֵי אֱלֻמִּנִים וְלֹא נִרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
¹³ וַחֲמֻלָּה שְׁלֹמֹה נָתַן לְמִלְּפַת-שָׂבָא אֶת-
 כָּל-חֲפָצָהּ אֲשֶׁר שָׁאֲלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר
 נִתְּנָהּ לָהּ כִּי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתֵּתֵן וַתֵּתֵן
 לְאִרְצָהּ הִיא וְעַבְדֶּיהָ: ¹⁴ וַיְהִי
 מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר-בָּא לְשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה
 אֶחָד שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וְשֵׁשׁ פָּעֵר
 זָהָב: ¹⁵ לְבַד מֵאֲנֵשׁ הַתֵּימָרִים וּמִסַּחֲרֵי
 הַרְקָלִים וְכָל-מִלְכֵי הָעֲרָב וּפְחוֹת הָאֲרָץ:
¹⁶ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאֲנֵים עֲצָה זָהָב
 שְׁחוּט שֵׁשׁ-מֵאוֹת זָהָב גַּעֲלָה עַל-הָעֲרָב
 הָאֵלֶּה: ¹⁷ וּשְׁלֹשׁ-מֵאוֹת מִנִּיּוֹת זָהָב שְׁחוּט
 שְׁלֹשֶׁת מִנִּים זָהָב גַּעֲלָה עַל-הַמִּנְיֹת הָאֵלֶּה
 וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בְּיַד גֵּר הַלְבָנִי: ¹⁸ וַיַּעַשׂ
 הַמֶּלֶךְ פֶּסֶל-שָׁן גָּדוֹל וַיַּצְבֵּהוּ זָהָב מִקֵּץ:
¹⁹ שֵׁשׁ מֵעֻלֹת לְפָסָה וְרֹאשׁ עֲגוֹל לְפָסָה
 מֵאֲחֲרָיו וַיִּתֵּן מִנָּה וּמִנָּה אֶל-מִקְוֹם
 הַשְּׂבָב וּשְׁנַיִם אֲרָיוֹת עֲמֻדִים אֶצְלֵי
 הַיְדוֹת: ²⁰ וּשְׁנַיִם עֲשָׂר אֲרָיִים לְמַדִּים
 שָׁם עַל-שֵׁשׁ הַמֵּעֻלֹת מִנָּה וּמִנָּה לֹא
 גַּעֲשָׂה כֵן לְכָל-מַמְלָכוֹת: ²¹ וְכָל כָּלִי
 מִשְׁלָח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכָל כָּלִי גִית-
 גֵּר הַלְבָנִי זָהָב סָגִיר אֵין פָּסָה לֹא נִחָשֵׁב
 בִּימֵי שְׁלֹמֹה לְמֵאֲמָח: ²² כִּי אֵין הַרְאִישִׁי
 לְמֹלֶךְ בָּיִם עִם אֵין חִרָם אַחֵר לְשֹׁלֵשׁ
 שָׁנִים קְבוּאָה אֵין הַרְאִישִׁי לְשֹׁאֵת זָהָב וְכָסֶף
 שְׁנֵהֶנָּה וְחָפִים וְחָפִים: ²³ וַיִּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה מִלֵּךְ מִלְכֵי הָאֲרָץ לְעֶשֶׂר וְלַחֲקָמָה:
²⁴ וְכָל-הָאֲרָץ מִבְּחָשִׁים אֶת-פָּנֵי שְׁלֹמֹה
 לְשֹׁמֵעַ אֶת-חֲכָמָהּ אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים בְּלִבּוֹ:

9 Γένοιτο Κύριος ὁ θεός σου εὐλογημένος ὃς ἠθέλησεν
 ἐν σοὶ δοῦναι σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾶν
 Κύριον τὸν Ἰσραὴλ στήσαι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἔθετό σε
 βασιλεῖα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ
 καὶ ἐν κρίμασιν αὐτῶν. 10 Καὶ ἔδωκε τῷ Σαλωμῶν
 ἑκατὸν ἑκοσι τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἡδύσματα
 πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον· οὐκ ἠηλύθει
 κατὰ τὰ ἡδύσματα ἱκεῖνα ἔτι εἰς πλῆθος ἃ ἔδωκε
 βασίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν. 11 Καὶ
 ἡ ναὺς Χιράμ ἡ αἵρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφίρ
 ἤνεγκε ξύλα πελεκητὰ πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον
 τίμιον. 12 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ
 πελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ τοῦ
 οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς
 ψόοις· οὐκ ἠηλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελίκητα
 ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὠφθησάν ποῦ ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης. 13 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν ἔδωκε τῷ
 βασιλίσσῃ Σαβὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὅσα ᾔτησεν,
 ἐκτὸς πάντων ὧν ἰδεῖσκε αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ
 βασιλέως Σαλωμῶν· καὶ ἀπεστράφη, καὶ ἦλθεν
 εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτὴ καὶ πάντες οἱ παῖδες
 αὐτῆς. 14 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ
 ἠηλυθότος τῷ Σαλωμῶν ἐν ἑνὶ αὐτῷ ἐνὶ ἑξακόσια
 καὶ ἑξηκονταὶ τάλαντα χρυσοῦ, 15 Χωρὶς τῶν
 φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ
 πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν
 τῆς γῆς. 16 Καὶ ἐποίησε Σαλωμῶν τριακόσια
 δόρατα χρυσᾷ ἑλατά· τριακόσιοι χρυσοὶ ἐπῆσαν
 ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἐν· 17 Καὶ τριακόσια ὄπλα
 χρυσᾷ ἑλατά· καὶ ῥεῖς μυᾶ ἑνῆσαν χρυσοῦ εἰς
 τὸ ὄπλον τὸ ἐν· καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς
 εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου. 18 Καὶ ἐποίησεν
 ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφαντινον μέγαν, καὶ περι-
 χρύσωσεν αὐτὸν χρυσῷ δοκίμῳ. 19 Ἐξ ἀναβαθμοῦ
 τῷ θρόνῳ, καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ
 τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ χεῖρες ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ
 τοῦ τόπου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λίοντες ἐστηκότες
 παρὰ τὰς χεῖρας, 20 Καὶ ὠδῶκα λίοντες ἐστῶτες
 ἱκεῖ ἐπὶ τῶν ἑξ ἀναβαθμῶν ἐνθεν καὶ ἐνθεν· οὐ
 γέγονεν οὕτως πάσῃ βασιλείᾳ. 21 Καὶ πάντα
 τὰ σκεύη τὰ ὑπὸ τοῦ Σαλωμῶν γεγονότα χρυσᾷ,
 καὶ λουτήρις χρυσοί, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου
 δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσῷ συγκεκλεισμένα· οὐκ
 ἦν ἀργύριον, ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις
 Σαλωμῶν. 22 Ὅτι ναὺς θαρσίς τῷ βασιλεῖ Σαλωμῶν
 ἐν τῇ θαλάσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιράμ· μία διὰ
 τριῶν ἰτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναὺς ἐκ θαρσίς χρυσοῦ
 καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν.
 Αὕτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνήνεγκεν
 ὁ βασιλεὺς Σαλωμῶν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου
 καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τεῖχος Ἱερου-
 σαλὴμ καὶ τὴν ἄκραν τοῦ περιφράσαι τὸν φραγμὸν
 τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ τὴν Ἀσσοῦρ καὶ τὴν Μαγδάλ
 καὶ τὴν Γαζερ καὶ τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἀνωτέρω
 καὶ τὴν Ἰεθερμάθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν
 ἀρμάτων καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἵππων· καὶ
 τὴν πραγματείαν Σαλωμῶν ἦν ἐπραγματεύσατο
 οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ
 τοῦ μὴ κατὰρξαι αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμῶν
 ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς ἀκούσας καὶ
 φρονήσεις. 24 Καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν
 τὸ πρόσωπον Σαλωμῶν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως
 αὐτοῦ ἧς ἔδωκε Κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

9 Sit Dominus Deus tuus benedictus, cui
 complacuiisti, et posuit te super thronum
 Israel, eo quod dilexerit Dominus Israel in
 sempiternum, et constituit te regem, ut faceres
 iudicium et justitiam. 10 Dedit ergo regi
 centum viginti talenta auri, et aromata multa
 nimis, et gemmas pretiosas: non sunt allata
 ultra aromata tam multa, quam ea quæ dedit
 regina Saba regi Salomoni. 11 (Sed et
 classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir,
 attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, et
 gemmas pretiosas. 12 Fecitque rex de
 lignis thyinis fulcra domus Domini, et domus
 regis, et citharas lyraeque cantoribus: non
 sunt allata hujuscemodi ligna thyina, neque
 visa usque in præsentem diem.) 13 Rex
 autem Salomon dedit reginæ Saba omnia quæ
 voluit et petitiv ab eo: exceptis his, quæ
 ultro obtulerat ei munere regio. Quæ reversa
 est, et abiit in terram suam cum servis suis.
 14 Erat autem pondus auri, quod afferebatur
 Salomoni per annos singulos, sexcentorum
 sexaginta sex talentorum auri: 15 Excepto
 eo, quod afferebant viri qui super vectigalia
 erant, et negotiatores, universique scruta
 vendentes, et omnes reges Arabiæ, ducesque
 terræ. 16 Fecit quoque rex Salomon ducenta
 scuta de auro purissimo, sexcentos auri siclos
 dedit in laminas scuti unius. 17 Et trecentas
 peltas ex auro probato: trecentæ minæ auri
 unam peltam vestiebant; posuitque eas rex in
 domo saltus Libani. 18 Fecit etiam rex
 Salomon thronum de ebore grandem: et
 vestivit eum auro fulvo nimis, 19 Qui
 habebat sex gradus: et summitas throni
 rotunda erat in parte posteriori: et duæ
 manus hinc atque inde tenentes sedile: et
 duo leones stabant juxta manus singulas.
 20 Et duodecim leunculi stantes super sex
 gradus hinc atque inde: non est factum tale
 opus in universis regnis. 21 Sed et omnia
 vasa, quibus potabat rex Salomon, erant
 aurea: et universa supellex domus saltus
 Libani de auro purissimo: non erat argentum,
 nec alicujus pretii putabatur in diebus Salo-
 monis. 22 Quia classis regis per mare cum
 classe Hiram semel per tres annos ibat in
 Tharsis, deferens inde aurum, et argentum, et
 dentes elephantorum, et simias, et pavos.
 23 Magnificatus est ergo rex Salomon
 super omnes reges terræ, divitiis, et sapien-
 tia. 24 Et universa terra desiderabat
 vultum Salomonis, ut audiret sapientiam
 ejus, quam dederat Deus in corde ejus.

25 ותקח מביתם איש מנחלו פלדקסו
וכלי זקב ושלמות וגשק ובשמים סוסים
ופרדים וברשניה בשנה : 26 ויבאם
שלמה רכב ופרשים ויחילו אלה וארבע-
מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים
וינחם בצרי חרב וסם חמלה בירושלם :
27 ויבאו חמלה ארם חמלה בירושלם
באבנים ואת הארזים נתן בשקמים אשר
בשלה לרב : 28 ומוצא הפוסים אשר
לשלמה ממזרים ומקח סחתי חמלה
יחיו מקור בחריר : 29 ופסלה ופסל
מרבקה ממזרים פשש מאות פסל וסוס
בממשלים ובאח וכו' לכלי מלכי החתים
ולמלכי ארם ביהם יצא :

פרשח יא :

1 ותקח שלמה אהב נשים נכריות
רבות ואת פת-פרצה מאבניות צמניות
אנמית צדניות חתיות : 2 מדיניות אשר
אמריהו אל-בני ישראל לארבעה בים
וחם לארבעה בים אכן ושו את-לבבם
אחרי אלחיתם ביהם דבק שלמה
לאהבה : 3 ויחילו נשים שבע
מאות וקילנשים שלש מאות וישו נשיו
את-לבו : 4 ויהי לעל זקנה שלמה נשיו
השו את-לבבו אחרי אלחיתם ואל-
היה לבבו שלם עם-יהוה אלהיו כלב
דוד אביו : 5 ויגלה שלמה אחרי צשתרת
אלחיו צדנים ואחרי מלפם שרץ צמנים :
6 וישש שלמה תרע צעיר יחנה ולא
מלא אחרי יחנה דוד אביו :

7 וכן יכלה שלמה ביהם לבמוש שרץ
מואב דור אשר על-פני ירושלם וימלה
שרץ בגי צמיו : 8 וכן עשו לכל-נשיו
הנכריות מקטירות ומזבחות לאלחיתן :
9 ויהאנה יחנה בשלמה כרענה לבבו
מעם יהוה אלהיו ישראל הפרחה אליו
פעמים : 10 וצנה אליו על-הדבר הזה
לבית-לכת אחרי אלחיתם ואל-
שם את אשר-צנה יחנה :

11 ויאמר יהוה לשלמה וכן אשר
היחידצת צנה ולא שמתה בירתי
והחלתי אשר צויתי עליה קרע אהבה
את-הממלכה מצליח ונחיתה לעבדה :

25 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα σκεύη χρυσᾶ
καὶ ἱματισμόν, στακτὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ
ἡμίονους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτῷ. 26 Καὶ ἦσαν τῷ
Σαλωμὼν τίσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα
καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππῶν, καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς
πόλεσι τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλείως ἐν Ἱερου-
σαλὴμ· καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλείων ἀπὸ
τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὁρίων
Αἰγύπτου. 27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον
καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ
τὰς κείρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ
πεδινῇ εἰς πληθός. 28 Καὶ ἡ ἐξοδος Σαλωμὼν
τῶν ἱππῶν καὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Θεκουτὲ ἔμποροι
τοῦ βασιλείως, καὶ ἱλάμβανον ἐκ Θεκουτὲ ἐν
ἀλλάγματι· 29 Καὶ ἀνέβαιναν ἡ ἐξοδος ἐξ Αἰγύπτου
ἄρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου, καὶ ἵππος ἀντὶ
πεντήκοντα ἀργυρίου· καὶ οὕτως πᾶσι τοῖς βασι-
λεῦσι Χετταίων καὶ βασιλεῦσι Συρίας κατὰ θάλασσαν
ἐξεπορεύοντο.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἦν φιλογύνης· καὶ
ἔλαβε γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ τὴν θυγατέρα Φαραώ,
Μωαβίτιδας, Ἀμμωνίτιδας, Σύρας καὶ Ἰδουμαίας,
Χετταίας καὶ Ἀμορραίας. 2 Ἐκ τῶν ἰθὺν ὧν
ἀπέειπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Οὐκ εἰσελεύσεσθε
εἰς αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς,
μὴ ἐκκλίνωσι τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδῶλων
αὐτῶν, εἰς αὐτοὺς ἐκλήθη Σαλωμὼν τοῦ ἀγαπήσαι.
3 Καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες ἄρχουσαι ἑξακόσσιαι
καὶ παλλακαὶ τριακόσσιαι· καὶ ἐξέκλιναν γυναῖκες
αἱ ἀλλότριοι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν.
4 Καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμὼν καὶ οὐκ
ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ
καθὼς ἡ καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. [5 Καὶ
ἐπορεύθη Σαλωμὼν ὀπίσω τῆς Ἀστάρτης βδελύγματος
Σιδωνίων, καὶ ὀπίσω τῶν βασιλείων αὐτῶν, εἰδῶλου
νύων Ἀμμών.] 6 Καὶ ἐποίησε Σαλωμὼν τὸ πονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω Κυρίου ὡς
Δαυὶδ ὁ πατήρ αὐτοῦ. 7 Τότε ψυχοδόμησε Σαλωμὼν
ὕψηλόν τῷ Χαμὼς εἰδῶλφ Μωάβ, καὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν εἰδῶλφ νύων Ἀμμών, καὶ τῇ Ἀστάρτῃ
βδελύγματος Σιδωνίων. 8 Καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις
ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ ταῖς ἀλλοτρίαις, αἱ ἰθυμίων καὶ
ἔθουν τοῖς εἰδῶλοις αὐτῶν. 9 Καὶ ὠργίσθη Κύριος
ἐπὶ Σαλωμὼν, ὅτι ἐξέκλινε καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ Κυρίου
θεοῦ Ἰσραὴλ τοῦ ὁφθίντος αὐτῷ δις. 10 Καὶ
ἐντεταλαμένον αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ
παράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ
φυλάσασθαι ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ
θεός· οὐδ' ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου
κατὰ τὴν καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαλωμὼν Ἀνθ' ὧν ἐγένετο
ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς
μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἐνετείλαμην
σοι διαβρῆσσαν διαβρῆξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ
χειρὸς σου καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου.

25 Et singuli deferebant ei munera, vas-
argentea et aurea, vestes et arma bellica,
aromata quoque, et equos et mulos, per an-
nos singulos. 26 Congregavitque Salomon
currus et equites, et facti sunt ei mille quad-
ringenti currus, et duodecim millia equitum :
et disposuit eos per civitates munitas, et cum
rege in Jerusalem. 27 Fecitque ut tanta
esset abundantia argenti in Jerusalem, quanta
et lapidum : et cedrorum præbuit multitu-
dinem, quasi sycomoros quæ nascuntur in
campestribus. 28 Et educebantur equi
Salomonis de Ægypto, et de Coa. Negotia-
tores enim regis emebant de Coa, et statuto
pretio perducebant. 29 Egrediebatur autem
quadriga ex Ægypto sexcentis siclis argenti,
et equus centum quinquaginta. Atque in
hunc modum cuncti reges Hethæorum et
Syriæ equos venundabant.

CAPUT XI.

1 REX autem Salomon adamavit mulieres
alienigenas multas, filiam quoque Pharaonis,
et Moabitidas, et Ammonitidas, Idumæas,
et Sidonias, et Hethæas : 2 De gentibus,
super quibus dixit Dominus filiis Israel :
Non ingrediemini ad eas, neque de illis
ingredientur ad vestras : certissime enim
avertent corda vestra ut sequamini deos
earum. His itaque copulatus est Salomon
ardentissimo amore, 3 Fueruntque ei
uxores quasi reginæ septingentæ, et concu-
binæ trecentæ, et averterunt mulieres cor
ejus. 4 Cumque jam esset senex, depravatum
est cor ejus per mulieres, ut sequeretur deos
alienos : nec erat cor ejus perfectum cum
Domino Deo suo, sicut cor David patris ejus.
5 Sed colebat Salomon Astarthen deam
Sidoniorum, et Moloch idolum Ammonitarum.
6 Fecitque Salomon quod non placuerat
coram Domino, et non adimplevit ut seque-
retur Dominum, sicut David pater ejus.
7 Tunc ædificavit Salomon fanum Chamos
idolo Moab, in monte qui est contra Jerusalem,
et Moloch idolo filiorum Ammon. 8 Atque
in hunc modum fecit universis uxoribus suis
alienigenis, quæ adolebant thura, et immo-
labant diis suis. 9 Igitur iratus est Dominus
Salomoni, quod aversa esset mens ejus a
Domino Deo Israel, qui apparuerat ei secundo,
10 Et præceperat de verbo hoc ne sequeretur
deos alienos, et non custodivit quæ mandavit
ei Dominus. 11 Dixit itaque Dominus
Salomoni : Quia habuisti hoc apud te, et
non custodisti pactum meum, et præcepta
mea, quæ mandavi tibi, dirumpens sciendam
regnum tuum, et dabo illud servo tuo.

מלכים א יא

12 וְאֶת־בְּנֵי־יָהוּדָה לֹא אֶעֱשֶׂה לְמַעַן דָּוִד אֲבִיָּה
מִיָּד בְּנֵי אֶחָדֶנָּה: 13 וְהָאֶחָד־כָּל־
הַמְּלָכִים לֹא אֶחָדָם שָׁבַט אֶחָד אֲפָנָה
לְהִגָּה לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי וְלְמַעַן יִרְשָׁלָיִם
אֲשֶׁר בְּחִרְתִּי: 14 וַיָּהֵם יִחְזֹק וְשָׁמוֹן
לְשִׁלְמָה אֶת הַיָּד הָאֲדָמִי מִגֵּרֵעַ הַמֶּלֶךְ
הָיָה בְּאֶדֹם: 15 וַיְהִי בַּחֲנוּת דָּוִד אֶת־
אֲדֹם בְּעִלּוֹת יוֹאָב שֶׁר הַצָּבָא לְהַפֵּר
אֶת־הַחֲלָלִים וַיָּהֵם בְּלִצְקָר בְּאֶדֹם: 16 כִּי־
לָשׁוֹת חֲדָשִׁים יָשָׁב־שָׁם יוֹאָב וְכָל־יִשְׂרָאֵל
עַד־חֲקִירַת בְּלִצְקָר בְּאֶדֹם: 17 וַיִּבְרַח
אֲדָר הַיֹּאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־מִעֲבָדָיו אֲבָיו
אֲהִי לְבָנָם מִצָּרִים וַחֲדָד גֵּרֵעַ חָמֹן:
18 וַיִּלְכְּמוּ מִפְּדֹן וַיִּבְלָמוּ שָׂמָּה וַיַּחֲזֹקוּ אֲנָשִׁים
עִמָּם מִשָּׂמָּה וַיִּבְלָמוּ מִצָּרִים אֶל־פְּרֻעָה מֶלֶךְ־
מִצְרַיִם וַיַּחֲזִקוּ בֵּית וְלֶחֶם אִמָּר לוֹ וְהָרַץ
גָּמָל לוֹ: 19 וַיִּמְצָא הַיָּד תָּנוּ בַּעֲצֵי פֶרֶדָה
מֵאֵד וַיַּחֲזִקוּ אֲשֶׁר אֶת־מַחֲנוֹת אֲשֶׁר־
אֲחֻזֹּת מִחֲפָצִים הַבְּרִיחַ: 20 וְשִׁלְדָּה לוֹ
אֲחֻזֹּת מִחֲפָצִים אֶת בְּנֵי בְנֵי וַתִּמְלִכֶהָ
מִחֲפָצִים בְּחֻזֹּף בֵּית פֶּרֶדָה וַיְהִי נִגְבָּל
בֵּית פֶּרֶדָה בְּחֻזֹּף בְּנֵי פֶרֶדָה: 21 וַיַּחֲזִד
שָׁמַע בְּמִצְרַיִם כִּי־שָׁבָב דָּוִד עַם־מִלְחָמָה
וְכִרְמַת יוֹאָב שֶׁר־הַצָּבָא וַיֹּאמֶר הַיָּד אֶל־
פֶּרֶדָה שְׁלַחְנִי וְאֵלֶּךָ אֶל־אֲחֵי: 22 וַיֹּאמֶר
לוֹ פֶּרֶדָה כִּי מַחֲמֹתָה חֶסֶל עָלַי וְחִפְּךָ
מִבָּקָשׁ לְלָכֶת אֶל־אֲחֵיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא כִי
שְׁלַח מִשְׁלַחְנִי: 23 וַיָּהֵם אֲחֵי־לוֹ שָׁמוֹן
אֲחִירָזֹן בֶּרֶסְלִיגֵעַ אֲשֶׁר בֵּית מִמָּר
הַיַּדְעִיר מֶלֶךְ־צֹרֶחַ אֲדָנִי: 24 וַיַּחֲזֹק
עָלָיו אֲנָשִׁים וַיְהִי שֶׁר־דָּוִד בְּחֻזֹּף דָּוִד
אֲהֵם וַיִּלְכְּמוּ דְּמָשֶׁק וַיִּשְׁבּוּ בָּהּ וַיִּמְלְכוּ
בְּדְמָשֶׁק: 25 וַיְהִי שָׁמוֹן לְיִשְׂרָאֵל בְּלִצְקָר
לְשִׁלְמָה וְאֶת־הַרְעָה אֲשֶׁר הַיָּד וַיַּחֲזֹק
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ עַל־אֲדֹם:
26 וַיִּרְבְּצֵם בְּוִיכָט אֲבִירָתִי מִדְּמָשֶׁק
וְשָׁם אֲשֶׁר צִרְעָה אֲשֶׁר אֲלִמְנָה עָבַד
לְשִׁלְמָה וַיָּהֵם יָד בְּמֶלֶךְ: 27 וַיָּהֵם
הַיָּדִי אֲשֶׁר־הָיָה יָד בְּמֶלֶךְ שְׁלִמָה
בְּיָד אֶת־הַמֶּלֶךְ קֶר אֶת־הָרַץ עִיר
דָּוִד אֲבָיו: 28 וְהָיָה יִרְבָּעָם בְּבֹר חֹל
וַיָּרָא שְׁלִמָה אֶת־הַפֶּדֶר כִּי־עָשָׂה מִלְּאָכָה
וַיֹּאמֶר וַיִּתֵּן אֲהִי לְכָל־סֶבֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. ια'.

12 Πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ
διὰ Δαυὶδ τὸν πατέρα σου· ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου
λήψομαι αὐτήν. 13 Πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ
μὴ λάβω· σκηπτρον ἔν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ
Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν
πόλιν ἣν ἐξελεξάμην. 14 Καὶ ἤγειρε Κύριος Σατάν
τῷ Σαλωμών τὸν Ἀδερ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ τὸν
Ἑσρώμ υἱὸν Ἐλιαδάε τὸν ἐν Ῥαεμὰ Ἀδαδίζερ
βασιλεῖα Σουβά κύριον αὐτοῦ. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἐξολοθρεῦσαι Δαυὶδ τὸν Ἑδώμ ἐν τῷ πορευθῆναι
Ἰωάβ ἀρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυ-
ματίας, καὶ ἔκωψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.
16 Ὅτι ἔξ μηνῶς ἐνέκαθητο ἐκεῖ Ἰωάβ καὶ πᾶς
Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, ὥς ὅτου ἐξωλόθρευσε πᾶν
ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ. 17 Καὶ ἀπὶδρα Ἀδερ
αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς
Αἰγύπτου· καὶ Ἀδερ παιδάριον μικρὸν. 18 Καὶ
ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιάμ καὶ
ἐρχονται εἰς Φαράν, καὶ λαμβάνουσιν ἀνδρας μεθ'
αὐτῶν καὶ ἐρχονται πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου·
καὶ εἰσῆλθεν Ἀδερ πρὸς Φαραὼ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
οἶκον καὶ ἀρτους διέταξεν αὐτῷ. 19 Καὶ εὗρεν
Ἀδερ χάριν ἐναντίον Φαραὼ σφόδρα, καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναῖκος αὐτοῦ, ἀδελφὴν
Θεκμίνας μεζω. 20 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ
Θεκμίνας τῷ Ἀδερ τὸν Γανηβάθ υἱὸν αὐτῆς·
καὶ ἐξίθρεψεν αὐτὸν Θεκμίνα ἐν μίσῳ υἱὸν Φαραὼ,
καὶ ἦν Γανηβάθ ἐν μίσῳ υἱὸν Φαραὼ. 21 Καὶ
Ἀδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν Ἰωάβ
ὁ ἀρχὼν τῆς στρατιᾶς, καὶ εἶπεν Ἀδερ πρὸς Φαραὼ
Ἐξαποστείλῃν με καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου.
22 Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἀδερ Τίνι σὺ ἑλτῶν; μετ'
ἐμοῦ; καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν
γῆν σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδερ ὅτι ἐξαποστέλλων
ἐξαποστελεῖς με· καὶ ἀνίστρεψεν Ἀδερ εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ. [23 Καὶ ἤγειρεν Κύριος Σατάν τῷ
Σαλωμών τὸν Ῥαζών, υἱὸν Ἐλιαδάε τὸν Βαραμέθ
Ἀδαδίζερ βασιλεῖα Σουβά, κύριον αὐτοῦ.] 24 Καὶ
συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἦν ἀρχὼν
συστρέμματος καὶ προκατελάβετο τὴν Δαμασέκ.
25 Καὶ ἦσαν Σατάν τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας
Σαλωμών, καὶ Ἀδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος
τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ. Αὕτη ἡ κακία ἦν ἐποίησεν
Ἀδερ· καὶ ἔβαρυνθῆμυν Ἰσραὴλ, καὶ ἔβασιλευσεν ἐν
γῇ Ἑδώμ. 26 Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβάρ ὁ Ἐφραθὶ ἐκ
τῆς Σαριφά υἱὸς γυναῖκος χήρας δοῦλος Σαλωμών.
27 Καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὥς ἐπῆρατο χεῖρας ἐπὶ
βασιλεῖα Σαλωμών· καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών
ἐκδόδομψε τὴν ἀεραν, συνετέλεισε τὸν φραγμὸν τῆς
πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 28 Καὶ ὁ
ἄνθρωπος Ἱεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει· καὶ εἶδε
Σαλωμών· καὶ παῖς ἱμεῖον ὅτι ἀνὴρ κερχὼν ἰσχύ, καὶ
κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀρσεις οἴκου Ἰωσήφ.

I. REGUM, XI.

12 Verumtamen in diebus tuis non faciam,
propter David patrem tuum: de manu filii
tui scindam illud, 13 Nec totum regnum
auferam, sed tribum unam dabo filio tuo,
propter David servum meum, et Jerusalem
quam elegi. 14 Suscitavit autem Dominus
adversarium Salomoni, Adad Idumæum de
semine regio, qui erat in Edom. 15 Cum
enim esset David in Idumæa, et ascendisset
Joab princeps militiæ ad sepeliendum eos qui
fuerant interfecti, et occidisset omne mascu-
linum in Idumæa, 16 (Sex enim mensibus
ibi moratus est Joab, et omnis Israel, donec
interimeret omne masculinum in Idumæa),
17 Fugit Adad ipse, et viri Idumæi de servis
patris ejus cum eo, ut ingrederetur Ægyptum:
erat autem Adad puer parvulus. 18 Cumque
surrexissent de Madian, venerunt in Pharan,
tuleruntque secum viros de Pharan, et in-
troierunt Ægyptum ad Pharaonem regem
Ægypti: qui dedit ei domum, et cibos
constituit, et terram delegavit. 19 Et invenit
Adad gratiam coram Pharaone valde, in
tantum ut daret ei uxorem, sororem uxoris
sue germanam Taphnes reginæ. 20 Genuit-
que ei soror Taphnes Genubath filium, et
nutrivit eum Taphnes in domo Pharaonis:
eratque Genubath habitans apud Pharaonem
cum filiis ejus. 21 Cumque audisset Adad in
Ægypto, dormisse David cum patribus suis,
et mortuum esse Joab principem militiæ, dixit
Pharaoni: Dimitte me, ut vadam in terram
meam. 22 Dixitque ei Pharaos: Qua enim
re apud me indiges, ut quæras ire ad terram
tuam? At ille respondit: Nulla: sed obsecro
te ut dimittas me. 23 Suscitavit quoque ei
Deus adversarium Razon filium Eliada, qui
fugerat Adazerem regem Soba dominum suum:
24 Et congregavit contra eum viros, et factus
est princeps latronum cum interficeret eos
David: abieruntque Damascus, et habita-
verunt ibi, et constituerunt eum regem in
Damasco, 25 Eratque adversarius Israel
cunctis diebus Salomonis: et hoc est malum
Adad, et odium contra Israel, regnavitque in
Syria. 26 Jeroboam quoque filius Nabat,
Ephrathæus, de Sareda, servus Salomonis,
cujus mater erat nomine Sarva, mulier vidua,
levavit manum contra regem. 27 Et hæc
est causa rebellionis adversus eum, quia
Salomon ædificavit Mello, et coæquavit
voraginem civitatis David patris sui. 28 Erat
autem Jeroboam vir fortis et potens:
vidensque Salomon adolescentem bonæ indolis
et industrium, constituerat eum præfectum
super tributa universæ domus Joseph.

29 ויהי בעת ההיא וירבוע
 יצא מירושלם וימצא אהיא אחיה השילוני
 הנביא בדרכו והוא מתכסה בשלמה
 חדש ושניהם לבדם בשדה: 30 ויהפך
 אחיה בשלמה החדשה אשר עליו
 ויהרעף שנים אשר הרעים: 31 ויאמר
 לירבוע מה לך עשה הרעים כי כח
 אשר ידעו אלתי ישראל חנני להע את
 הממלכה מיד שלמה ונתתי לה את
 עשרה השבטים: 32 והשבעת האחד היתה
 לו למצו עבדי דוד ולמצו ירושלם העיר
 אשר בחרתי בה מפל שבמי ישראל:
 33 ועו אשר עבדתי וישתחוה לעשתרת
 אלתי גדולי למכוש אלתי מואב ולמלכם
 אלתי בגרעמו ולאהלקו בדרך לעשות
 הנער בעיני וחלתי ומשפטו בדרך אביו:
 34 ולא אעזב את-קליה ממלכה מידו כי
 גשמיא אשר-פני כל ימי חיו למצו דוד
 עבדי אשר בחרתי אהיו אשר שמו
 מצותי וחלתי: 35 ולקחתיו המלכה מיד
 בנן ונתתיה לה את עשרת השבטים:
 36 ולבנו אתו שבט אחד למצו היות-כיר
 לדוד-עבדי קליהמים לקני בירושלם
 העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם:
 37 ואתה אחיה וקלכך בכל אשר-אמרו
 בפסוק ותהיה פלח על-ישראל: 38 ותהיה
 אהיה-שמי את-קליה אשר אצוה וקלכך
 בדרך ופשיה הנער בעיני לשמור
 חלתי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי
 והייתי עשו וקלתי לה בית-נאמן כאשר
 בקיתי לדוד ונתתי לה את-ישראל:
 39 ויאמרו את-הנער דוד למצו את
 לא קליהמים: 40 ויבקש שלמה
 לחמית את-ירבוע ויהם ירבעם ויבנה
 מצרים אל-שען מלך-מצרים ויהי
 במצרים ערמות שלמה: 41 ויהי דברי
 שלמה וקליה אשר עשו וקלכתי חלוא
 חם קרבים על-ספר דברי שלמה:
 42 והמים אשר מלח שלמה בירושלם
 על-קליה אשר ארבעים שנה: 43 וישקב
 שלמה עם-אביו ויקבר בעיר דוד אביו
 וימלך ירבעם בן ניבם:

29 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ Ἰεροβοάμ
 ἐξῆλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὔρεν αὐτὸν Ἀχιά ὁ
 Σιλωניתης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπέστησεν
 αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ· καὶ Ἀχιά περιβεβλημένος
 ἱματίῳ καινῷ, καὶ ἀμφότεροι μόνοι ἐν τῷ πεδίῳ.
 30 Καὶ ἐπλάβετο Ἀχιά τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ
 καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ διέβηξεν αὐτὸ δώδεκα
 ῥήγματα, 31 Καὶ εἶπε τῷ Ἰεροβοάμ Δάβν σεαυτῷ
 δέκα ῥήγματα, ὅτι τάδε λῆγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
 Ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμών,
 καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα· 32 Καὶ δύο σκῆπτρα
 ἔσονται αὐτῷ διὰ τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ καὶ διὰ
 Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ
 πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. 33 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπέ
 με, καὶ ἐποίησε τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων
 καὶ τῷ Χάμωσ καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωάβ καὶ τῷ
 βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι εἰδὼν Ἀμμὼν, καὶ
 οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ
 εὐθὺς ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
 34 Καὶ οὐ μὴ λάβω τὴν βασιλείαν ὅλην ἐκ χειρὸς
 αὐτοῦ, διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ
 πάσας τὰς ἡμέρας ἧς ζωῆς αὐτοῦ διὰ τὸν Δαυὶδ
 τὸν δοῦλόν μου δι' ἐξελεξάμην αὐτόν. 35 Καὶ
 λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
 καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα. 36 Τῷ δὲ υἱῷ
 αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα, ὅπως ἢ θέσις τῷ
 δούλῳ μου Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ
 ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἱμαντῷ
 τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. 37 Καὶ σὲ λήψομαι
 καὶ βασιλεύσεις ἐν ὅς ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, καὶ
 οὐ ἔσθ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. 38 Καὶ ἔσται
 ἐάν φυλάξης πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι καὶ
 πορευθῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ ποιήσῃς τὸ εὐθὺς
 ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάσσειν τὰ προστάγματά
 μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καθὼς ἐποίησε Δαυὶδ ὁ
 δούλός μου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω
 σοὶ οἶκον πιστὸν καθὼς ᾤκοδόμησα τῷ Δαυὶδ,
 [καὶ δώσω σοι τὸν Ἰσραὴλ. 39 Καὶ κακουχῇσω τὸ
 σπέρμα Ἰσραὴλ διὰ ταύτην, πλὴν οὐ πάσας τὰς
 ἡμέρας.] 40 Καὶ ἐζήτησε Σαλωμών θανατῶσαι τὸν
 Ἰεροβοάμ· καὶ ἀνίστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς
 Σουσάκιμ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως
 οὐ ἀπέθανε Σαλωμών. 41 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
 Σαλωμών καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσαν τὴν
 φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν
 βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμών; 42 Καὶ αἱ ἡμέραι
 αὐτοῦ ἐβασίλευε Σαλωμών ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα
 Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. 43 Καὶ ἐκοιμήθη
 Σαλωμών μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐθαψαν
 αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ὁ
 βασιλεὺς Σαλωμών ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων
 αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοάμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
 αὐτοῦ.

29 Factum est igitur in tempore illo, ut
 Jeroboam egrederetur de Jerusalem, et in-
 veniret eum Ahias Silonites propheta in via,
 opertus pallio novo: erant autem duo tantum
 in agro. 30 Apprehendensque Ahias pallium
 suum novum, quo coopertus erat, scidit in
 duodecim partes. 31 Et ait ad Jeroboam:
 Tolle tibi decem scissuras: hæc enim dicit
 Dominus Deus Israel: Ecce ego scindam
 regnum de manu Salomonis, et dabo tibi
 decem tribus. 32 Porro una tribus remanebit
 ei, propter servum meum David, et Jerusalem
 civitatem, quam elegi ex omnibus tribubus
 Israel: 33 Eo quod dereliquerit me, et
 adoraverit Astarthen deam Sidoniorum, et
 Chamos deum Moab, et Moloch deum filiorum
 Ammon: et non ambulaverit in viis meis, ut
 faceret justitiam coram me, et præcepta mea,
 et judicia sicut David pater ejus. 34 Nec
 auferam omne regnum de manu ejus, sed
 ducem ponam eum cunctis diebus vitæ suæ,
 propter David servum meum, quem elegi, qui
 custodivit mandata mea et præcepta mea. 35
 Auferam autem regnum de manu filii ejus,
 et dabo tibi decem tribus: 36 Filio autem
 ejus dabo tribum unam, ut remaneat lucerna
 David servo meo cunctis diebus coram me in
 Jerusalem civitate, quam elegi ut esset nomen
 meum ibi. 37 Te autem assumam, et regnabis
 super omnia quæ desiderat anima tua, erisque
 rex super Israel. 38 Si igitur audieris omnia
 quæ præcepero tibi, et ambulaveris in viis
 meis, et feceris quod rectum est coram me,
 custodiens mandata mea et præcepta mea,
 sicut fecit David servus meus: ero tecum, et
 ædificabo tibi domum fidelem, quomodo ædifi-
 cavi David domum, et tradam tibi Israel: 39
 Et affligam semen David super hoc,
 verumtamen non cunctis diebus. 40 Voluit
 ergo Salomon interficere Jeroboam: qui
 surrexit, et aufugit in Ægyptum ad Sesao
 regem Ægypti, et fuit in Ægypto usquo
 ad mortem Salomonis. 41 Reliquum autem
 verborum Salomonis, et omnia quæ fecit, et
 sapientia ejus; ecce universa scripta sunt in
 Libro verborum dierum Salomonis. 42 Dies
 autem, quos regnavit Salomon in Jerusalem
 super omnem Israel, quadraginta anni sunt.
 43 Dormivitque Salomon cum patribus suis,
 et sepultus est in civitate David patris sui,
 regnavitque Roboam filius ejus pro eo.

וַיָּבֹאוּ רַבְעָם וְכָל־הָעָם שָׁמָּה כִּי שָׁמָּה הָיָה
 כָּל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךָ אֹתוֹ: ² וַיְהִי כַשְׁמָעוֹ
 וַיִּרְבְּעָם בְּרֹנְבָט וְהוּא עֹדְפֹה בְּמִצְרַיִם
 אֲשֶׁר בָּרַח מִפָּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיָּשָׁב
 רַבְעָם בְּמִצְרַיִם: ³ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָאֵלֵיו
 וַיִּבְרָאוּ רַבְעָם וְכָל־קָהָל יִשְׂרָאֵל וַיִּדְבְּרוּ
 אֵל־רַבְעָם לֵאמֹר: ⁴ אֲבִיךָ הִקְשָׁה אֶת־
 עַלְנֵי וְאֶתְּחָה עִתָּהּ קָהָל מַעֲבֹדֹת אֲבִיךָ
 הִקְשָׁה וַיַּמְעִלוּ הַבְּנֵי אֲשֶׁר־בָּתָּן עֲלֵינוּ
 וְנַעֲבֹדָה: ⁵ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִכְרֹעַ שְׁלֹשָׁה
 יָמִים וְשִׁיבֵנו אֵלָי וַיִּלְכוּ הָעָם: ⁶ וַיָּבֹאוּ
 הַמֶּלֶךְ וְרַבְעָם אֶת־הַהֲגֹנִים אֲשֶׁר־הָיוּ
 עִמָּיהֶם אֶת־פָּגִל שְׁלֹמֹה אֲבִיו כִּי־הָיוּ חַי
 לִאֲמֹר אֵת אֶתֶּם הַנְּעִיצִים לְהַשְׁכִּיב אֶת־
 הָעָם מִתְּחִלָּה דָּבָר: ⁷ וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו לֵאמֹר
 אֲמִתִּימוֹם הַהִי־נִעְבְּדָה לְעָם הַזֶּה וְנַעֲבֹדָם
 וְנַעֲנִיחָם וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים
 וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כְּלִי־חַיִּים: ⁸ וַיַּעֲזֹב
 אֶת־עֲצַת הַהֲגֹנִים אֲשֶׁר יָעָצָה וַיָּבֹאוּ
 אֶת־הַיָּלְדִים אֲשֶׁר בָּרָא אֹתוֹ אֲשֶׁר הָעֲבָדִים
 לְפָנָיו: ⁹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן אֶתֶּם הַנְּעִיצִים
 וְנָשִׁיב דָּבָר אֶת־הָעָם מִתְּחִלָּה אֲשֶׁר דִּבְרָה
 אֵלָי לֵאמֹר קָהָל מִדְּהָל אֲשֶׁר־בָּתָּן אֲבִיךָ
 עֲלֵינוּ: ¹⁰ וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו הַיָּלְדִים אֲשֶׁר
 בָּרָא אֹתוֹ לֵאמֹר כִּדְרֵאֲמָר לְעָם הַזֶּה
 אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָי לֵאמֹר אֲבִיךָ הַכְּבִיד
 אֶת־עַלְנֵי וְאֶתְּחָה קָהָל מַעֲבֹדֹת אֲבִי
 הַדְּבָר אֲלֵיהֶם הִטָּעַי עֲדָה מִשְׁחָג אֲבִי:
¹¹ וְעַתָּה אֲבִי הַעֲמִים עֲלֵיכֶם עַל כֵּן
 וְאֵנִי אֲסִיף עַל־עַלְכֶם אֲבִי יִפְרֹא אֶתְּכֶם
 בְּשׁוֹטִים וְאֵלֵי אֲסִיף אֶתְּכֶם בְּעֲקֹרָהִים:
¹² וַיִּבְּרוּ רַבְעָם וְכָל־הָעָם אֵל־רַבְעָם בָּיִם
 הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבְרָה הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ
 אֵלָי בָּיִם הַשְּׁלִישִׁי: ¹³ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ
 אֶת־הָעָם הַקָּשָׁה וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַהֲגֹנִים
 אֲשֶׁר יָעָצָהוּ: ¹⁴ וַיִּדְבְּרוּ אֲלֵיהֶם כַּעֲצַת
 הַיָּלְדִים לֵאמֹר אֲבִי הַכְּבִיד אֶת־
 עַלְכֶם וְאֵנִי אֲסִיף עַל־עַלְכֶם אֲבִי
 יִפְרֹא אֶתְּכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֵלֵי אֲסִיף אֶתְּכֶם
 בְּעֲקֹרָהִים: ¹⁵ וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־
 הָעָם כִּי־הִתְחִיל סָבָה מֵעַם יְהוָה לִטָּעַן
 הָקִים אֶת־דָּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה יְהוָה בְּיַד
 אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי אֶל־רַבְעָם בְּרֹנְבָט:

1 KAI πορεύεται βασιλεὺς 'Ροβοάμ εἰς Σίκιμα, ὅτι εἰς Σίκιμα ἤρχοντο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεύσαι αὐτόν. 2 Καὶ ἐγένεθη ὥς ἤκουσεν 'Ιεροβοάμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτοῦ ἐτι δόντος ἐν Αἰγύπτῳ ὥς ἐφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμών, καὶ ἐκάθητο ἐν Αἰγύπτῳ· κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει 'Εφραΐμ. 3 Καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλεῖα 'Ροβοάμ λέγοντες. 4 'Ο πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέως οὐ ἔδωκεν ἰφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι. 5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς 'Απέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν, καὶ ἀναστρέψατε πρὸς μέ· καὶ ἀπήλθαν. 6 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πριεσβυτέροις, οἱ ἦσαν παρестῶτες ἐνώπιον Σαλωμών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐτι ζώντος αὐτοῦ, λέγων Πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον; 7 Καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν λέγοντες Εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔσθ' οὐλὸς τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ δουλεύσεις αὐτοῖς καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς λόγους ἀγαθοῦς, καὶ ἔσονται σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας. 8 Καὶ ἐγκατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν πριεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν παρестηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ. 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμεῖς συμβουλεύετε; καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λέγουσι πρὸς μέ λεγόντων Κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὐ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἰφ' ἡμᾶς; 10 Καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρестηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγοντες Τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασιν πρὸς σέ λέγοντες 'Ο πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἰφ' ἡμῶν· τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτούς 'Ἡ μικρότης μου παχυτέρα τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου. 11 Καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπεσίσσετο ὑμᾶς κλοιῷ βαρεῖ, κἀγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. 12 Καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλεῖα 'Ροβοάμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς λέγων 'Αναστράφητε πρὸς μέ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. 13 Καὶ ἀπεκριθὼ ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρά, καὶ ἐγκατέλιπε 'Ροβοάμ τὴν βουλὴν τῶν πριεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, 14 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαρίων λέγων 'Ο πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ὑμῶν, κἀγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. 15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ Κυρίου, ὅπως στήσῃ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ 'Αχιά τοῦ Σηλωνίτου περὶ 'Ιεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ.

1 VENIT autem Roboam in Sichem: illuc enim congregatus erat omnis Israel ad constituendum eum regem. 2 At vero Jeroboam filius Nabat, cum adhuc esset in Ægypto profugus a facie regis Salomonis, audita morte ejus, reversus est de Ægypto. 3 Miseruntque et vocaverunt eum: venit ergo Jeroboam, et omnis multitudo Israel, et locuti sunt ad Roboam, dicentes: 4 Pater tuus durissimum jugum imposuit nobis: tu itaque nunc imminue paululum de imperio patris tui durissimo, et de jugo gravissimo quod imposuit nobis, et serviemus tibi. 5 Qui ait eis: Ite usque ad tertium diem, et revertimini ad me. Cumque abiisset populus, 6 Iniit consilium rex Roboam cum senioribus, qui assistebant coram Salomone patre ejus, cum adhuc viveret, et ait: Quod datis mihi consilium, ut respondeam populo huic? 7 Qui dixerunt ei: Si hodie obedieris populo huic, et servieris, et petitioni eorum cesseris, locutusque fueris ad eos verba lenia, erunt tibi servi cunctis diebus. 8 Qui dereliquit consilium senum, quod dederant ei, et adhibuit adolescentes, qui nutriti fuerant cum eo, et assistebant illi, 9 Dixitque ad eos: Quod mihi datis consilium, ut respondeam populo huic, qui dixerunt mihi: Levius fac jugum quod imposuit pater tuus super nos? 10 Et dixerunt ei juvenes qui nutriti fuerant cum eo: Sic loqueris populo huic, qui locuti sunt ad te, dicentes: Pater tuus aggravavit jugum nostrum, tu releva nos. Sic loqueris ad eos: Minimus digitus meus grossior est dorso patris mei. 11 Et nunc pater meus posuit super vos jugum grave, ego autem addam super jugum vestrum: pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cædam vos scorpionibus. 12 Venit ergo Jeroboam, et omnis populus ad Roboam die tertia, sicut locutus fuerat rex, dicens: Revertimini ad me die tertia. 13 Responditque rex populo dura, derelicto consilio seniorum, quod ei dederant, 14 Et locutus est eis secundum consilium juvenum, dicens: Pater meus aggravavit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro: pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cædam vos scorpionibus. 15 Et non acquievit rex populo: quoniam aversatus fuerat eum Dominus, ut suscicaret verbum suum, quod locutus fuerat in manu Ahie Silonitæ, ad Jeroboam filium Nabat.

16 וַיֵּרָא כָל-יִשְׂרָאֵל לְיָדֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁכַּח הָעָם אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּבִד לְאֶמֶר
מִה-לָּנָה חָלַק דָּוִד וּלְאֶחָדָם בְּבִרְיָתוֹ
לְאֶחָדָם יִשְׂרָאֵל עָמָה רַחֵם בֵּיתָה דָּגֵר
וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאֶחָדָם: 17 וַיִּבְנֶה יִשְׂרָאֵל
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרָיו וַיִּהְיֶה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
רַחֲבָעַם: 18 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבָעַם
אֶת-אֲדֻרָם אֲשֶׁר עַל-הַפָּס וַיִּרְצָמוּ כָל-יִשְׂרָאֵל
בּוֹ אֲבָן וַיָּמָת וַהֲמִלֹךְ רַחֲבָעַם הַחֲמִשָּׁן
לְעִלּוֹת בְּפִרְכָּה לָנוֹם וַיִּשְׁלָם: 19 וַיִּפְשְׁעוּ
יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

20 וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָל-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׁב
רַחֲבָעַם וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרָאוּ אֹתוֹ אֶל-הַעֲדָה
וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה
אֲחֵרִי בֵית-דָּוִד וְזֹלָתִי שָׁבַט יַהֲוֵה לְבָדוֹ:
21 וַיִּבְנוּ רַחֲבָעַם וְיִרְשָׁלַם וַיִּקְחֵל אֶת-כָּל-
בֵּית יַהֲוֵה וְאֶת-שָׁבַט בְּנֵימִן מֵאֵל וּשְׁמֹנִים
אֲלָף בָּחִיר עֲשָׂה מִלְחָמָה לְחִלָּהם עִם-
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת-הַמְּלִיכָה
לְרַחֲבָעַם בְּיִשְׁרָאֵל: 22 וַיְהִי דָבָר

הָאֱלֹהִים אֲלֵי-שְׁמֹעָה אִשֶׁר-הִקְדִּיחַם לְאֶמֶר:
23 אֲמַר אֶל-רַחֲבָעַם בְּיִשְׁרָאֵל מֶלֶךְ יַהֲוֵה
וְאֶל-כָּל-בֵּית יַהֲוֵה וּבְנֵימִן וַיִּתֵּר הָעָם
לְאֶמֶר: 24 כֹּה אָמַר יַהֲוֵה לֹא-תַעֲלֶוּ וְלֹא-
תִלְחַמְנוּ עִם-יִשְׂרָאֵל בְּכָל-יְמֵי חַיֵּי
לְבִיָּהוּ כִּי מֵאִתִּי קָהָה הַדָּבָר הַזֶּה
וַיִּשְׁמָעוּ אֶת-דְּבַר יַהֲוֵה וַיָּשׁוּבוּ לְלֵכָת
בְּדָבָר יַהֲוֵה: 25 וַיָּבֹן רַחֲבָעַם אֶת-

שָׁבַט בֵּית אֲפֶרַיִם וַיָּשָׁב בָּהֶם וַיַּצֵּא מִשָּׁם
וַיָּבֹן אֶת-פְּנֵאֵל: 26 וַיֹּאמֶר רַחֲבָעַם בְּלִבּוֹ
עָתָה מֵשׁוּב הַמִּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד: 27 אִם-
יַעֲלֶה הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זִבְחִים בְּבֵית-
יַהֲוֵה בִּירְיִשָׁלַם וְאִשָּׁב לֵב הָעָם הַזֶּה
אֶל-אֱלֹהֵיהֶם אֶל-רַחֲבָעַם מֶלֶךְ יַהֲוֵה
וַיִּקְרָא וַיָּשָׁב אֶל-רַחֲבָעַם מֶלֶךְ יַהֲוֵה:
28 וַיּוֹצֵץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שָׁנִי עֲגֹלִי וְהָב
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב־לָכֶם מַעֲלֹת יִרְשָׁלַם
הַזֶּה אֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִעֲלִיהָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: 29 וַיִּשָּׂם אֶת-הָאֲחֹד בְּבֵית-אֵל
וְאֶת-הָאֲחֹד נָתַן בָּדָן: 30 וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה
לְחַטָּאת וַיִּלְכְּדוּ הָעָם לְפָנֶיךָ הָאֲחֹד עַד-דָּן:

31 וַיַּעַשׂ אֶת-בֵּיתֵי בָמֹת וַיַּעַשׂ קָהָנִים
מִקִּצּוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מִבְּנֵי לֵוִי:

16 Καὶ εἶδον πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν· καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεὶ λέγων Τίς ἡμῖν μερίς ἐν υἱῷ Ἰσσαί· ἀπότερε, Ἰσραὴλ, εἰς τὰ σκηνώματά σου· νῦν βύσκε τὸν οἶκόν σου, Δαυὶδ· καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. [17 Καὶ υἱὸν Ἰσραὴλ τῶν καθημένων ἐν πόλει τῆς Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτῶν Ῥοβοάμ.] 18 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιάμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανε· καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ ἐφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φινγίν εἰς Ἱερουσαλὴμ. 19 Καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 20 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἱεροβοάμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ οὐκ ἦν ὅπισω οἴκου Δαυὶδ παρὲς σκῆπτρου Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν μόνον. 21 Καὶ Ῥοβοάμ ἐσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν Ἰούδα καὶ σκῆπτρου Βενιαμὴν ἑκατὸν καὶ εἰκοσι χιλιάδας νεανίων ποιοῦντων πόλεμον τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραὴλ ἐπιστρίψαι τὴν βασιλείαν Ῥοβοάμ νῖφ Σαλωμών. 22 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων 23 Εἰπὸν τῷ Ῥοβοάμ νῖφ Σαλωμών βασιλεὶ Ἰούδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν καὶ τῷ καταλοιπῷ τοῦ λαοῦ λέγων 24 Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ἀναβήσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱὸν Ἰσραὴλ· ἀποστρέφετω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἡμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ κατέπαυσαν τοῦ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου. 25 Καὶ ψυχοδόμησεν Ἱεροβοάμ τὴν Σικίμα τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ κατέσκευε ἐν αὐτῇ· καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ψυχοδόμησε τὴν Φανουήλ. 26 Καὶ εἶπεν Ἱεροβοάμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ Ἰδοὺ νῦν ἐπιστρίψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυὶδ. 27 Ἐὰν ἀναβῇ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπιστραφίσεται καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον καὶ κύριον αὐτῶν πρὸς Ῥοβοάμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀποκτενοῦσί με. 28 Καὶ ἰβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησε δύο δαμάεις χρυσαῖς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν Ἰκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ· ἰδοὺ θεοὶ σου, Ἰσραὴλ, οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 29 Καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθλ, καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δάν. 30 Καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς ἀμαρτίαν· καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μᾶς ἕως Δάν, καὶ εἶσαν τὸν οἶκον Κυρίου. 31 Καὶ ἐποίησεν οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος τι ἐκ τοῦ λαοῦ οἱ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λεβὶ.

* Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κοιμάται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοάμ υἱὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, υἱὸς ὃν ἐξαίδεκα ἔτων ἐν τῷ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ δώδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμάν, θυγάτηρ Ἀνα υἱοῦ Ναὰς βασιλέως υἱὸν Ἀμμὼν, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐξ ὁρῶν Ἐφραΐμ δοῦλος τῷ Σαλωμών, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαριρά, θυγάτηρ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔθηκεν αὐτῷ ἄρχοντα σκηνῶν ἐπὶ ἀρσενικοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ψυχοδόμησε τῷ Σαλωμών τὴν Σαριρά τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἦσαν αὐτῷ τριακόσια δόματα ἱσπῶν· οὗτος συνέλειψε τὴν ἀκρὸν ἐν ταῖς ἀρσενικοῖς οἴκῳ Ἐφραΐμ, οὗτος συνέλειψε τὴν πόλιν Δαυὶδ καὶ ἦν ἐπαρόμενος ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. Καὶ ἐξήγετο Σαλωμών θανατοῦσαι αὐτοὺς καὶ ἐφόβηθη καὶ ἀπέδρα αὐτοὺς πρὸς Σουσακίμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ὡς ἀπέθανε Σαλωμών. Καὶ ἤκουσεν Ἱεροβοάμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι τέθνηκε Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὕδατα Σουσακίμ βασιλέως Αἰγύπτου λέγων Ἐξάποστελόν με, καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν μου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Σουσακίμ Αἴτησά τι αἶγμα καὶ δώσω σοι· καὶ Σουσακίμ ἔδωκε τῷ Ἱεροβοάμ τὴν Ἀνα ἀδελφὴν Θεκεμίας τὴν πρεσβυτέρην τῆς γυναίκας αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα· αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως, καὶ ἔτεκε τῷ Ἱεροβοάμ τὸν Ἀβιά υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἱεροβοάμ πρὸς Σουσακίμ Ὅτιως ἐξάποστελόν με, καὶ ἀπελεύσομαι· καὶ ἐξῆλθεν Ἱεροβοάμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Σαριρά τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ συνέλαβε ἐκεῖ πᾶν σκῆπτρον Ἐφραΐμ, καὶ ψυχοδόμησεν ἐκεῖ Ἱεροβοάμ χάρακα. Καὶ ἤρρωσθη τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀδών.

16 Videns itaque populus quod noluisset eos audire rex, respondit ei dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ hereditas in filio Isai? Vade in tabernacula tua Israel, nunc vide domum tuam David. Et abiit Israel in tabernacula sua. 17 Super filios autem Israel, quicumque habitabant in civitatibus Juda, regnavit Roboam. 18 Misit ergo rex Roboam Aduram, qui erat super tributa: et lapidavit eum omnis Israel, et mortuus est. Porro rex Roboam festinus ascendit currum, et fugit in Jerusalem: 19 Recessitque Israel a domo David, usque in præsentem diem 20 Factum est autem eum audisset omnis Israel, quod reversus esset Jeroboam, miserunt, et vocaverunt eum congregato cœtu, et constituerunt eum regem super omnem Israel, nec secutus est quisquam domum David præter tribum Juda solam. 21 Venit autem Roboam Jerusalem, et congregavit universam domum Juda, et tribum Benjamin, centum octoginta millia electorum virorum bellatorum, ut pugnarent contra domum Israel, et reducerent regnum Roboam filio Salomonis. 22 Factus est autem sermo Domini ad Semeiam virum Dei, dicens: 23 Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Juda, et ad omnem domum Juda, et Benjamin, et reliquos de populo, dicens: 24 Hæc dicit Dominus: Non ascendetis, neque bellabitis contra fratres vestros filios Israel: revertatur vir in domum suam, a me enim factum est verbum hoc. Audierunt sermonem Domini, et reversi sunt de itinere, sicut eis præceperat Dominus. 25 Ædificavit autem Jeroboam Sichem in monte Ephraim, et habitavit ibi: et egressus inde ædificavit Phaniel. 26 Dixitque Jeroboam in corde suo: Nunc revertetur regnum ad domum David, 27 Si ascenderit populus iste ut faciat sacrificia in domo Domini in Jerusalem: et convertetur cor populi huius ad dominum suum Roboam regem Juda, interficientque me, et revertentur ad eum. 28 Et excogitato consilio fecit duos vitulos aureos, et dixit eis: Nolite ultra ascendere in Jerusalem: Ecce dii tui Israel, qui te eduxerunt de terra Ægypti. 29 Posuitque unum in Bethel, et alterum in Dan: 30 Et factum est verbum hoc in peccatum: ibat enim populus ad adorandum vitulum usque in Dan. 31 Et fecit fana in excelsis, et sacerdotes de extremis populi, qui non erant de filiis Levi.

11 ויבא אהל זלמן ישב בבית אל ויבוא
כלו ויספר לו את כל הפעולה אשר עשה
איש האלהים. היום בבית אל את
הדברים אשר דבר אל המלך ויספרם
לאביהם: 12 וידבר אלם אביהם ארנה
הנרדק חלף וירא בני את הנהלך אשר
הלך איש האלהים אשר בא מיהודה:
13 ויאמר אל בני הכשרלי הקמור ויחפשו
לו הקמור ויפכו עליו: 14 וילך אחרי
איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה
ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר
באת מיהודה ויאמר אני: 15 ויאמר אליו
לך אתי הביתה ואכל לחם: 16 ויאמר
לא אכיל לשב אתה ולבוא אתה ולא
אכל לחם ולא אשתה אתה מים במקום
הזה: 17 פירד אל בני בדרך יהודה
לאתאכל לחם ולשתות מים וישתה מים
לדבר שבבית בדרך אשר הלכת בה:
18 ויאמר לו בסימני נביא קמוה ומלך
דבר אל בני בדרך יהודה לאמר השגרה
אתה אל ביתך ויאכל לחם וישתה מים
בבית לו: 19 וישב אהו ויאכל לחם בביתו
וישתה מים: 20 ויהי הם ושבים אל-
השולחן ויהי דבר יהודה אל הנביא
אשר השביו: 21 ויקרא אל איש האלהים
אשר בא מיהודה לאמר פה אפר יהודה
יצו פי מלך פי יהודה ולא שמרם
ארתהם אשר צוה יהודה אלהיה:
22 וישב ויתאכל לחם וישתה מים
במקום אשר דבר אליו אל-תאכל
לחם ואל-תשתה מים לא-תבוא בביתך
אל-דבר אלהיה: 23 ויהי אתי אכלו
לחם ואחרי שתורו ויבכשו לו הקמור
לנביא אשר השביו: 24 וילך וימצאוהו
אחרי בדרך וימיתוהו ותהי נבלתו משלכת
בדרך והקמור עמד אצל ותאמר
עמד אצל הנבלה: 25 ותהי אשנים
עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך
ותאמר ותאמר עמד אצל הנבלה ויבאו
וידברו בעיר אשר הנביא חזקו ישב בה:
26 וישמע הנביא אשר השביו מיהודה
ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את
פי יהודה וימיתוהו יהודה לאמר וישלכוהו
וימיתוהו בדרך יהודה אשר דבר לו:

11 Καὶ προφήτης εἰς πρεσβύτερος κατῴκει ἐν Βαιθίλ, καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγῶνται αὐτῷ πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθίλ καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησε τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπιστρέψαν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 12 Καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν λέγων Ποῖα ὁδὸν πεπόρευται; καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ ἀνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ Ἰούδα. 13 Καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Ἐπιστάξατέ μοι τὸν ὄνον· καὶ ἐπείσασαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐτίβη ἐπ' αὐτόν. 14 Καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ εἶρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ δρῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰούδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἔγω. 15 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ φάγε ἄρτον. 16 Καὶ εἶπεν Οὐ μὴ δύναμαι τοῦ ἐπιστρέφαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῇ τόπῃ τούτῃ. 17 Ὅτι οὕτως ἐντέλλεται μοι ἐν λόγῳ Κύριος λέγων Μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ, καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. 18 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κἀγὼ προφήτης ἐγὼ καθὼς σὺ, καὶ ἄγγελος ἐλάλησε πρὸς με ἐν ῥήματι Κυρίου λέγων Ἐπιστρέψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ φαγέτω ἄρτον καὶ πίετω ὕδωρ· καὶ ἰψύσαστο αὐτῷ. 19 Καὶ ἐπιστρέψεν αὐτόν, καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπινεν ὕδωρ ἐν τῇ οἰκῇ αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθήμενων ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν. 21 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ τὸν ἔκοντα ἐξ Ἰούδα λέγων Τάδε λέγει Κύριος Ἄνθ' ὃν παρετίκρανας τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ θεός σου, 22 Καὶ ἐπιστρέψας, καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπινες ὕδωρ ἐν τῇ τόπῃ τούτῃ ἣ ἐλάλησε πρὸς σὲ λέγων Οὐ μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσέλθῃς τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου. 23 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πιεῖν ὕδωρ, καὶ ἐπείσασεν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπείσטרψε καὶ ἀπῆλθε. 24 Καὶ εἶρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἰρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἰσῆκε παρ' αὐτό, καὶ ὁ λέων εἰσῆκε παρὰ τὸ σῶμα. 25 Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησκύον ἰρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων ἐσθίει ἐχόμενα τοῦ θνησκύου· καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτερος κατῴκει ἐν αὐτῇ. 26 Καὶ ἔκουνον ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ εἶπεν Ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτος ἔστιν ὃς παρετίκρανε τὸ ῥῆμα Κυρίου, [καὶ ἔδωκεν αὐτόν ὁ Κύριος τῷ λέοντι, καὶ συνέτριψεν αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν αὐτῷ].

Ἐφραίμ καὶ συναθροίσαν ἐκεῖ τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Ῥοβοὴμ υἱὸς Σαλωμών, καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Σαμαίαν τὸν Ἐνλαμί λέγων Λάβε σεαυτὸν ἱμάτιον καὶ ῥὸν τὸν οὐκ εἰσεληλυθὸς εἰς ὕδωρ, καὶ ῥῆξον αὐτὸ δάδα ῥῆματα καὶ δώσεις τῷ Ῥοβοὴμ, καὶ ῥεῖς αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος Λάβε σεαυτὸν δέκα ῥῆματα τοῦ περιβαλεῖσθαι σε. Καὶ ἔλαβεν Ῥοβοὴμ· καὶ εἶπε Σαμαίᾳς Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὰς δέκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοὴμ υἱὸν Σαλωμών Ὁ πατὴρ σου ἐβάρυνε τὸν κλῆρον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐβάρυνε τὰ βρῆματα τῆς τραπέζης αὐτοῦ· καὶ νῦν κομφεῖς ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύομεν σοι. Καὶ εἶπε Ῥοβοὴμ πρὸς τὸν λαόν Ἐγὼ τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀποκριθήσονται ὑμῖν ῥῆμα. Καὶ εἶπε Ῥοβοὴμ Εἰσαγάγετέ μοι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ συμβουλευσάμεθα μετ' αὐτῶν τὴν ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ ῥῆμα ἐν τῇ ἡμέρᾃ τῇ τρίτῃ. Καὶ ἐλάλησε Ῥοβοὴμ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν καθὼς ἀπεστείλεν ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν· καὶ ἔλπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ οὗτος ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ λαός. Καὶ διεσκεδάσε Ῥοβοὴμ τὴν βουλὴν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤρσεν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσέγαγε τοὺς συνιρόφους αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Ταῦτα καὶ ταῦτα ἀπὸσταλκεν ὁ λαὸς πρὸς με λέγων. Καὶ ἔτασαν οἱ συνιρόφοι αὐτοῦ οὕτως ἐλάλησεν πρὸς τὸν λαόν λέγων Ἡ μικρότης μου παχυτέρα ὑπὲρ τὴν ὁσφύν τοῦ πατρὸς μου· ὁ πατὴρ μου ἐμαστίγει ὑμᾶς μάστιγι, ἐγὼ δὲ καταρῶ ὑμᾶς ἐν σκορπίῳ. Καὶ ἤρσαν τὸ ῥῆμα ἐνώπιον Ῥοβοὴμ· καὶ ἀπεκρίθη τῷ λαῷ καθὼς συνεβούλευσαν αὐτῷ οἱ συνιρόφοι αὐτοῦ τὰ παιδάρια. Καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἄνθρωπος εἰς ἐκείνους τῷ πᾶσι αὐτοῦ, καὶ ἀνέκραξαν ἅπαντες λέγοντες Οὐ μερίς ἡμῖν ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί·

11 Prophetes autem quidam senex habitabat in Bethel, ad quem venerunt filii sui, et narraverunt ei omnia opera, quæ fecerat vir Dei illa die in Bethel: et verba quæ locutus fuerat ad regem, narraverunt patri suo, 12 Et dixit eis pater eorum: Per quam viam abiit? Ostenderunt ei filii sui viam, per quam abierat vir Dei, qui venerat de Juda. 13 Et ait filiis suis: Sternite mihi asinum. Qui cum stravissent, ascendit. 14 Et abiit post virum Dei, et invenit eum sedentem subtus terebinthum, et ait illi: Tunc es vir Dei qui venisti de Juda? Respondit ille: Ego sum. 15 Dixitque ad eum: Veni mecum domum, ut comedas panem. 16 Qui ait: Non possum reverti, neque venire tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto: 17 Quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini, dicens: Non comedas panem, et non bibes aquam ibi, nec reverteris per viam qua ieris. 18 Qui ait illi: Et ego propheta sum similis tui: et angelus locutus est mihi in sermone Domini, dicens: Reduc eum tecum in domum tuam, ut comedat panem, et bibat aquam. Fefellit eum, 19 Et reduxit eum: comedit ergo panem in domo ejus, et bibit aquam. 20 Cumque sederent ad mensam, factus est sermo Domini ad prophetam, qui reduxerat eum. 21 Et exclamavit ad virum Dei, qui venerat de Juda, dicens: Hæc dicit Dominus: Quia non obediens fuisti ori Domini, et non custodisti mandatum quod præcepit tibi Dominus Deus tuus. 22 Et reversus es, et comedisti panem, et bibisti aquam, in loco in quo præcepit tibi ne comederes panem, neque biberes aquam, non inferetur cadaver tuum in sepulchrum patrum tuorum. 23 Cumque comedisset et bibisset, stravit asinum suum prophetæ, quem reduxerat. 24 Qui cum abisset, invenit eum leo in via, et occidit, et erat cadaver ejus projectum in itinere: asinus autem stabat juxta illum, et leo stabat juxta cadaver. 25 Et ecce, viri transeuntes viderunt cadaver projectum in via, et leonem stantem juxta cadaver. Et venerunt et divulgaverunt in civitate, in qua prophetes ille senex habitabat. 26 Quod cum audisset propheta ille, qui reduxerat eum de via, ait: Vir Dei est, qui inobediens fuit ori Domini, et tradidit eum: Dominus leoni, et confregit eum, et occidit juxta verbum Domini, quod locutus est ei.

27 וַיִּדְבֹּר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר חֲבֹשְׁתִּי אֶת־
הַחֲמֹר וַיִּקְבְּשׁוּ׃ 28 וַיֵּלֶךְ וַיִּמָּצֵא אֶת־
נַבְלָתוֹ מִשְׁלֶכֶת בְּדֶרֶךְ וַחֲמֹר וְהַאֲרִיחַ
עִמָּהִם אֵצֶל הַנַּבְלָה לִמְאֹכַל הָאֲרִיחַ
אֶת־הַנַּבְלָה וְלֹא שָׁבַר אֶת־הַחֲמֹר׃ 29 וַיִּשָּׂא
הַבָּיִיא אֶת־נַבְלָתוֹ אִישׁ־הַאֲלֹתִים וַיַּנְחֵהוּ
אֶל־הַחֲמֹר וַיִּשְׁבְּהוּ וַיִּבְאֵם אֶל־עֵיֶל הַחֲבִיָּא
הַזֶּה וְלִסְפֹּד וַיִּקְבְּרוּ׃ 30 וַיָּנֻחַ אֶת־נַבְלָתוֹ
בְּקִבְרֹו וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו הָיוּ אִמָּי׃ 31 וַיִּהְיֶה
אֶחָד הַבָּנִים אֲתָנָה וַיֵּאמֶר אֶל־בָּנָיו לֵאמֹר
בְּמֹתִי וַיִּקְבְּרָתָם אֲנִי בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר אֵישׁ
הָאֲלֹתִים קִבֵּר בְּנִי אֵצֶל עֲצָמָיו הַחֲבִיָּא
אֶת־עֲצָמָיו׃ 32 כִּי הִיא הָיְתָה הַדָּבָר אֲשֶׁר
נִקְרָא בְּדֶבֶר וַיִּזְחַק עַל־הַמִּצְבָּח אֲשֶׁר בְּבֵית־
אֵל וְעַל קְלִיפְתֵי הַמִּצְבָּח אֲשֶׁר בְּעֶבְרִי
שִׁמְרֹון׃ 33 אַחֲרֵי הַדָּבָר מָזָה לֹא
שָׁב וַיִּבְרָעַם מִדְּרָכֹו הַרְצָח וַיִּשְׁכַּח וַיַּעַשׂ
מִקְצֹות הָעַם בְּחֻנֵּי בְמֹת הַחֲסִפִּין וַיִּמְלֵא
אֶת־יָדֹו וַיְהִי בְּחֻנֵּי בְמֹת׃ 34 וַיְהִי בְּדֶבֶר
הַזֶּה לַחֲסִימָת בֵּית הַרְבָּעַם וַיִּחְבְּדוּ
וַיִּלְחָשְׁמוּ מֵעַל פְּנֵי הַמִּצְבָּח׃

פרשה יג

1 בַּעֲתַת הַחַיָּא חָלָה אֲבִיהַ בְּרוּרְבָעַם׃
2 וַיֵּאמֶר הַרְבָּעַם לְאִשְׁתּוֹ חַיָּא וְהַשְׁתַּפְּתִי
וְלֹא יָדָעוּ בִּירְאֵתִי אֲשֶׁת הַרְבָּעַם וַחֲלִכְתָּ
שְׁלֹחַ הַחֹדֶשׁ שָׁם אֶתְחַנֵּה הַבָּיִיא הַחַדְשָׁנָה
עָלִי לְמַלְאָךְ עַל־הָעַם הַזֶּה׃ 3 וַתִּקְחָתָהּ
בְּיָדָהּ עֲשָׂרָה לֶחֶם וְנִחְמִים וַיִּבְרָכָהּ וַיִּבֹשׁ
וַיָּבֵאתָ אֵלָיו וְהָאֵל וַיִּבֶרֶךְ לָהּ מִחַיִּיתָהּ
לְקֶעֶר׃ 4 וַתַּעַשׂ כֹּן אֲשֶׁת הַרְבָּעַם וַתִּקָּח
וַתִּמְלֵא שְׁלֹחַ וַתִּבְאֵם בֵּית אֶתְחַנֵּה וַתִּחְבְּדוּ
לִמְאֹכַל לְרִאשֹׁת בְּנֵי קָמֹו עֵינֵי מַשְׁכִּיבֹו׃
5 וַיִּחְנֶה אֶמֶר אֶל־אֶתְחַנֵּה הַחֲבִיָּא
אֲשֶׁת הַרְבָּעַם בָּתָּה לְדִרְשׁ דָּבָר מֵעִפְתָּ
אֶל־בָּתָּה כִּי־חָלָה חֹמָה בְּזֹחַ וְכִנְיָ הַדָּבָר
אֵלָיָה וַיְהִי כַּבָּאָה וְהָיָה מִתְנַבְּרָה׃ 6 וַיְהִי
כַּשֶּׁמֶץ אֶתְחַנֵּה אֶתְקוֹל וַתִּלְכֶּיהָ בָּתָּה
בְּתִתָּה וַיֵּאמֶר בָּאִי אֲשֶׁת הַרְבָּעַם לְשָׁח
זֶה אֲמָר מִתְנַבְּרָת וְאֵלָיָה שְׁלִיחַ אֲלֵיךְ
הַשָּׁח׃ 7 לְכִי אִמָּרִי לְהַרְבָּעַם כִּי־אֶמֶר
יִחְנֶה אֲלֵי וַיִּשְׁרָאֵל יַעֲזֹר אֲשֶׁר הַחֲבִיָּא
מִתְחַנֵּה הָעַם וַתִּתֵּן בְּיָד עַמִּי וַיִּשְׁרָאֵל׃

27 Καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τῷ λέγειν,
[Ἐπιστάτε μοι τὴν ὄνον· καὶ ἐπέσααν.] 28 Καὶ
ἐπορεύθη καὶ εὑρε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἰστικμίσαν παρὰ
τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ συνέτριψε τὸν ὄνον.
29 Καὶ ἦρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ θεοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ
ἐπίστρεψεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν 30 Ὁ προφήτης
τοῦ θάψαι αὐτὸν ἐν τῇ τάφῳ ἑαυτοῦ, καὶ ἐκόψαντο
αὐτὸν Οὐαὶ ἀδελφεί. 31 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ
κόψασθαι αὐτὸν καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων
Ἐὰν ἀποθάνω, θάψατέ με ἐν τῇ τάφῳ τούτῳ οὐ
ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τίθασθαι ἐν αὐτῷ· παρὰ
τὰ ὅσα αὐτοῦ θέτε με, ἵνα σωθῶσι τὰ ὅσα μου
μετὰ τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 32 Ὅτι γινόμενον ἔσται
τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ Κυρίου ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ἐν Βαθὴλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς
ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ· 33 Καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα
τοῦτο οὐκ ἐπίστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας
αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐποίησεν ἐν μέρους τοῦ
λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν· ὁ βουλόμενος ἐπὶ λήθρου τὴν
χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά.
34 Καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ
οἴκῳ Ἱεροβοὰμ καὶ εἰς ὀλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμόν
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ιδ'.

[1 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρρώστησεν Ἀβιά υἱὸς
Ἱεροβοὰμ. 2 Καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, Ἀνάστηθι, καὶ ἀλλοιωθήσῃ, καὶ οὐ
γινώσκονται ὅτι σὺ γυνὴ Ἱεροβοὰμ, καὶ πορεύθήσῃ
εἰς Σηλῶ. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ Ἀχιά ὁ προφήτης· αὐτὸς
ἐλάλησεν ἐμὲ τοῦ βασιλεύσαι ἐπὶ τὸν λαόν τοῦτον.
3 Καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ
θεοῦ ἄρτους, καὶ κολλυρίδα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ,
καὶ σταφίδας, καὶ στάμνον μέλιτος, καὶ ἐλεύσῃ
πρὸς αὐτόν· αὐτὸς ἀναγγεῖλῃ σοι τί ἔσται τῷ
παιδί. Καὶ ἐποίησεν οὕτως γυνὴ Ἱεροβοὰμ. 4 Καὶ
ἀνίστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σηλῶ, καὶ εἰσῆλθεν ἐν
οἴκῳ Ἀχιά· καὶ ὁ ἄνθρωπος περισβύτερος τοῦ
ἰδεῖν, καὶ ἡμβλυώπων οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ
γῆρους αὐτοῦ. 5 Καὶ Κύριος εἶπεν πρὸς Ἀχιά,
Ἰδοὺ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοὰμ εἰσέρχεται πρὸς ἐκζητῆσαι
ῥῆμα παρὰ σου ὑπὲρ υἱοῦ αὐτῆς, ὅτι ἄρρωστός
ἐστιν· κατὰ τοῦτο καὶ κατὰ τοῦτο λαλήσεις πρὸς
αὐτήν. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι αὐτήν, καὶ
αὕτη ἀπέχειν αὐτόν. 6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχιά
τὴν φωνὴν ποδῶν αὐτῆς, εἰσερχομένης αὐτῆς ἐν
τῷ ἀνοίγματι, καὶ εἶπεν Ἐσέλθε, γυνὴ Ἱεροβοὰμ,
ἵνατί σὺ τοῦτο ἀπέχειν οὖσαι; καὶ ἐγὼ εἰμι
ἀπόστολος πρὸς σέ σκληρός. 7 Πορεύθῃσα εἰπὺν
τῷ Ἱεροβοὰμ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ·
Ἀνθ' οὗ ὅσον ἔψωσά σε ἀπὸ μέσου λαοῦ,
καὶ ἰδού καὶ σὺ ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ,

ἐκαστος εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος
οὐκ εἰς ἀρχὸντα οὐδὲ εἰς ἡγούμενον. Καὶ διασπάρῃ πᾶς ὁ
λαὸς ἐκ Σακίμων, καὶ ἀπῆλθον ἐκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.
Καὶ κατεκράτησε Ἱεροβοὰμ, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ὄρος
αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ πορεύονται ὅπισθεν
αὐτοῦ πᾶν σκήπτρον Ἰούδα καὶ πᾶν σκήπτρον Βενιαμὴν. Καὶ
ἐγένετο ἰσταμένον τοῦ ἱνιαντοῦ καὶ συνιήθουσιν Ἱεροβοὰμ
πάντα Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἀνέβη τοῦ πολεμεῖν
πρὸς Ἱεροβοὰμ εἰς Σακίμα, καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σα-
κίαν ἀνθρώπον τοῦ θεοῦ λέγων Εἰπὺν τῷ Ἱεροβοὰμ βασιλεῖ
Ἰούδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν καὶ πρὸς τὸ
κατάλειμμα τοῦ λαοῦ λέγων Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ὴλ· οὐκ ἀνίστασθαι οὐδὲ πολεμήσει πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν υἱοὺς
Ἰσραὴλ· ἀναστρέφετε ἐκαστος εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, ὅτι παρ'
ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο. Καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου,
καὶ ἀνέσχον μὴ πορεύθῃν κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

27 Dixitque ad filios suos: Sternite mibi
asinum. Qui cum stravissent, 28 Et ille
abiisset, invenit cadaver ejus projectum in via,
et asinum et leonem stantes juxta cadaver:
non comedit leo de cadavere, nec læsit asinum.
29 Tulit ergo propheta cadaver viri Dei, et
posuit illud super asinum, et reversus intulit
in civitatem prophetæ senis ut plangeret eum.
30 Et posuit cadaver ejus in sepulchro suo,
et planxerunt eum: Heu, heu, mi frater.
31 Cumque planxissent eum, dixit ad filios
suos: Cum mortuus fuero, sepelite me in
sepulchro, in quo vir Dei sepultus est: juxta
ossa ejus ponite ossa mea. 32 Profecto enim
veniet sermo, quem prædixit in sermone
Domini contra altare quod est in Bethel, et
contra omnia fana excelsorum, quæ sunt
in urbibus Samariæ. 33 Post verba hæc non
est reversus Jeroboam de via sua pessima, sed
econtrario fecit de novissimis populi sacerdotes
excelsorum: quicumque volebat, implebat
manum suam, et fiebat sacerdos excelsorum.
34 Et propter hanc causam peccavit domus
Jeroboam, et eversa est, et deleta de super-
ficie terræ.

CAPUT XIV.

1 IN tempore illo ægrotavit Abia filius
Jeroboam. 2 Dixitque Jeroboam uxori suæ:
Surge, et commuta habitum, ne cognoscaris
quod sis uxor Jeroboam: et vade in Silo, ubi
est Ahias propheta, qui locutus est mihi,
quod regnaturus essem super populum hunc.
3 Tolle quoque in manu tua decem panes, et
crustulam, et vas mellis, et vade ad illum:
ipse enim indicabit tibi quid eventurum sit
puero huic. 4 Fecit ut dixerat, uxor Je-
roboam: et consurgens abiit in Silo, et venit
in domum Ahia: at ille non poterat videre,
quia caligaverant oculi ejus præ senectute.
5 Dixit autem Dominus ad Ahiam: Ecce uxor
Jeroboam ingreditur ut consulat te super filio
suo qui ægrotat; hæc et hæc loqueris ei. Cum
ergo illa intraret, et dissimularet se esse quæ
erat, 6 Audivit Ahias sonitum pedum ejus
introeuntis per ostium, et ait: Ingredere
uxor Jeroboam: quare aliam te esse simulas?
ego autem missus sum ad te durus nuntius.
7 Vade, et dic Jeroboam: Hæc dicit Dominus
Deus Israel: Quia exaltavi te de medio populi,
et dedi te ducem super populum meum Israel:

23 וַיִּבְנוּ בְּהִמָּחָ לָהֶם בָּמֹת וּמַצֵּבֹת וַאֲשָׁרִים עַל כָּל־בְּצֻעָה בְּלִזְחָה וּתְחַת כָּל־עֵץ רָעָנָן : 24 וַנִּבְרָאֵשׁ הַיָּהּ בְּאֶרֶץ עֲשׂוֹ כָּל־הַתְּעַבְוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁל הָעֹרֵשׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 25 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לַמֶּלֶךְ רֹבּוֹאָם עָלָה שְׁשָׁנָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־יְרוּשָׁלָּם : 26 וַיָּקָם אֶת־אַחֲזֵרוֹת בֵּית־יְהוָה וְאֶת־אֲצֻרֹתָיו בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־הַכֶּלֶל לָקָח וַיִּקָּח אֶת־כָּל־מִנְיָן הַדָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה : 27 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רֹבּוֹאָם מַחְסֹם מִנְיָן נְחֹשֶׁת וְחֶפְזִי עַל־יָד שְׁנֵי הַרְצָיִם הַשְּׂמָלִיִּים מִתַּח בֵּית הַמֶּלֶךְ : 28 וַיְהִי מִדֵּי כָּל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְשָׂאִים הַרְצָיִם וְהַשְּׂמָלִיִּים אֶל־תָּמָּה הַרְצָיִם : 29 וַיִּתֵּר דָּבָרִי רֹבּוֹאָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה חֲלֹאֲמָה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבָרִי הַיָּמִים לְמַלְכִּי יְהוָה : 30 וּמִלְחָמָה חֵתָה בֵּין־רֹבּוֹאָם וּבֵין יִרְבָּעָם בְּלִי־יָמִים : 31 וַיִּשְׁכַּב רֹבּוֹאָם עִם־אִמּוֹ וַיִּקְבֹּר עִם־אִמּוֹ בְּעִיר דָּוִד וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הַעַמֹּנִית וַיִּמְלֹךְ אַבְיָם בְּנֵי מַחְזִיקֵי :

פרשה טו :

1 וַיִּבְשַׁנְתָּ שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יִרְבָּעָם בְּרִבְכָּט קֶלֶךְ אַבְיָם עַל־יְהוָה : 2 שְׁלֹשׁ שָׁנִים קֶלֶךְ בִּירֹשָׁלָּם וְשֵׁם אִמּוֹ מַעַכָּה בַת־אֲבִישָׁלוֹם : 3 וַיִּלְכֶּה בְּכָל־חַטָּאוֹת אָבִיו אֲשֶׁר־עָשָׂה לְכַנּוֹ וּלְאִהֲרָה לְדָבָר שֶׁלֹּם עִם־יְהוָה אֱלֹהָיו כְּלָבָב דָּוָד אָבִיו : 4 וַיִּלְמַצְנוּ דָּוִד כֹּתָו יְהוָה אֱלֹהָיו לֹא גִיר בִּירֹשָׁלָּם לְהִקָּם אֶת־בְּנֵי אֲחֵרָיו וּלְהַעֲמִיד אֶת־יְרוּשָׁלָּם : 5 אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוָד אֶת־הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וּלְאִדָּר מִכָּל אֲשֶׁר צִוָּהוּ : 6 וַיָּמִי חֲזִיוֹ לֹא בְּדָבָר אֲחֵרָה חֲחִיקִי : 7 וּמִלְחָמָה חֵתָה בֵּין־רֹבּוֹאָם וּבֵין יִרְבָּעָם כְּלִי־יָמִים : 8 וַיִּתֵּר דָּבָרִי אַבְיָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה חֲלֹאֲמָה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבָרִי הַיָּמִים לְמַלְכִּי יְהוָה : 9 וּמִלְחָמָה חֵתָה בֵּין אַבְיָם וּבֵין יִרְבָּעָם : 10 וַיִּשְׁכַּב אַבְיָם עִם־אִמּוֹ וַיִּקְבֹּר אִתּוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אַסָּא בְּנֵי מַחְזִיקֵי : 11 וַיִּבְשַׁנְתָּ עֶשְׂרִים לַרֹבּוֹאָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קֶלֶךְ אַסָּא עַל־יְהוָה :

23 Καὶ ψκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου συσκίου. 24 Καὶ σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἰθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱὸν Ἰσραὴλ. 25 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐνιαυτῷ τῇ πέμπτῃ βασιλεύοντος Ῥοβοὰμ ἀνέβη Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, 26 καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλῆως καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσὰ ἃ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παιδῶν Ἀδραζάαρ βασιλῆως Σουβὰ καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ πάντα ἃ ἔλαβεν ὅπλα τὰ χρυσὰ ὅσα ἐποίησε Σαλωμών, καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Αἴγυπτον. 27 Καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκὰ ἀντ' αὐτῶν· καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτὸν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου βασιλῆως. 28 Καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ᾗρον αὐτὰ οἱ παρατρεχόντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεῖ τῶν παρατρεχόντων. 29 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ῥοβοὰμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 30 Καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ῥοβοὰμ καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας. 31 Καὶ ἐκοιμήθη Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε'.

1 KAI ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἔτει βασιλεύοντος Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ βασιλεύει Ἀβιὸν υἱὸς Ῥοβοὰμ ἐπὶ Ἰούδαν, 2 Καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχά, θυγάτηρ Ἀβισσαλώμ. 3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 4 Ὅτι διὰ Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος κατάλειμμα, ἵνα στήσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτὸν καὶ στήσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ, 5 Ὡς ἐποίησε Δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, [ἰκτὸς ἐν ῥήματι Οὐρίου τοῦ Χετταίου. 6 Καὶ πόλεμος ἦν μετὰ Ῥοβοὰμ, καὶ μετὰ Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.] 7 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβιὸν καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ἀβιὸν καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοὰμ. 8 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀβιὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῇ ἐικοστῇ καὶ τετάρτῃ ἔτει τοῦ Ἱεροβοὰμ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ βασιλεύει Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 9 Ἐν τῇ ἐνιαυτῷ τετάρτῃ καὶ ἐικοστῇ τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλῆως Ἰσραὴλ βασιλεύει Ἀσά ἐπὶ Ἰούδαν.

23 Aedificaverunt enim et ipse sibi aras, et statuas, et lucos, super omnem collem excelsum, et subter omnem arborem frondosam: 24 Sed et effeminati fuerunt in terra, feceruntque omnes abominationes gentium, quas attrivit Dominus ante faciem filiorum Israel. 25 In quinto autem anno regni Roboam, ascendit Sesac rex Aegypti in Jerusalem, 26 Et tulit thesauros domus Domini, et thesauros regios, et universa diripuit: scuta quoque aurea, quæ fecerat Salomon: 27 Pro quibus fecit rex Roboam scuta ærea, et tradidit ea in manum ducum scutariorum, et eorum qui excubabant ante ostium domus regis. 28 Cumque ingrederetur rex in domum Domini, portabant ea qui præeundi habebant officium: et postea reportabant ad armamentarium scutariorum. 29 Reliqua autem sermonum Roboam, et omnia quæ fecit, ecce scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Juda. 30 Fuitque bellum inter Roboam et Jeroboam cunctis diebus. 31 Dormivitque Roboam cum patribus suis, et sepultus est cum eis in civitate David: nomen autem matris ejus Naama Ammanitis: et regnavit Abiam filius ejus pro eo.

CAPUT XV.

1 IGITUR in octavo decimo anno regni Jeroboam filii Nabat, regnavit Abiam super Judam. 2 Tribus annis regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Maacha filia Abessalom. 3 Ambulavitque in omnibus peccatis patris sui, quæ fecerat ante eum: nec erat cor ejus perfectum cum Domino Deo suo, sicut cor David patris ejus. 4 Sed propter David dedit ei Dominus Deus suus lucernam in Jerusalem, ut suscitarret filium ejus post eum, et statueret Jerusalem: 5 Eo quod fecisset David rectum in oculis Domini, et non declinasset ab omnibus, quæ præceperat ei cunctis diebus vitæ suæ excepto sermone Uriæ Hethæi. 6 Attamen bellum fuit inter Roboam et Jeroboam, omni tempore vitæ ejus. 7 Reliqua autem sermonum Abiam, et omnia quæ fecit: nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Juda? Fuitque prælium inter Abiam et inter Jeroboam. 8 Et dormivit Abiam cum patribus suis, et sepelierunt eum in civitate David: regnavitque Asa filius ejus pro eo. 9 In anno ergo vigesimo Jeroboam regis Israel regnavit Asa rex Juda,

10 וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם
 ושם אמו מעכה בת-אבשלום: 11 ונעש
 אסא הנשיא בעיני יהוה כדוד אביו: 12
 ונעקר הקדשים מדהארץ וכל את-
 קל-הגללים אשר עשו אבותיו: 13 ונס
 את-מעכה אמו וסלה מביתו אשר-
 עשתה מפלצת לאשר ויבחר אסא
 את-מפלצתה וישלח בנחל קדרון: 14
 וחקמות לאדרי נק לבב-אסא הנח
 שלם עם-יהודה בלתי: 15 ויבא את-
 הדשני אביו וקדשו בית יהודה כסם וזהב
 וכלים: 16 ומלחמה חמה בין אסא ובין
 בעשא מלך-ישראל בלתי-מנוח: 17 ויעל
 בעשא מלך-ישראל על-יהודה ובין
 את-הקרב לבתי חת יצא ויבא לאסא
 מלך יהודה: 18 ויקח אסא את-כלי-הקסם
 והזקב הקוהים באוצרות בית-יהודה
 ואת-אוצרות בית מלך ויהגבם ביד
 עבדיו וישלחם המלך אסא אל-בן-חנני
 בן-טברון ברחיו מלך ארם חישב
 בדמשק לאמר: 19 ברית ביני וביניך
 בין אבי ובין אביה הנה שלחתי לך
 שחר כסם וזהב לך הנה את-ביתך
 את-בעשא מלך-ישראל ויעל מעלי: 20
 וישמע בן-חנני אל-המלך אסא וישלח
 את-שרי הקלים אשר לו על-עבדו וישראל
 ויה את-עניו ואת-דן ואת אבנ
 מעכה ואת כל-ביתו על כל-ארץ
 נפתלי: 21 ויהי כשמע בעשא ונחל
 מבנות את-הקרב וישב בתרצה: 22
 ויחלף אסא השמיע את-כל-יהודה
 אנו קמו וישאנו את-אבני הקרב ואת-
 עזיה אשר בנה בעשא ובין בם
 המלך אסא את-נגב בגינו ואת-חפציה: 23
 ויחר כל-דבני אסא וכל-ביתו וכל-
 אשר עשה וחקרים אשר בנה מלחמה
 כנהבים על-ספר דברי הנמים למלכי
 יהודה רק לעת זקנתו חלה את-רגליו: 24
 וישב אסא עם-אבותיו ויקבר עם-
 אבותיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט
 בן-יהושפט: 25 ויבא בן-דוד
 מלך על-ישראל בשנת שנים לאסא
 מלך יהודה וימלך על-ישראל שנים:

10 Καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν
 'Ιερουσαλὴμ· καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνά,
 θυγάτηρ Ἀβεσσαλὼμ. 11 Καὶ ἐποίησεν Ἀσά τὸ
 εὐθεὶς ἐνώπιον Κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
 12 Καὶ ἀφῆκε τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
 ἐξαπέστειλε πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν
 οἱ πατέρες αὐτοῦ. 13 Καὶ τὴν Ἀνά τὴν μητέρα
 αὐτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην, καθὼς
 ἐποίησε σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς· καὶ ἐξέκοψεν
 Ἀσά τὰς καταδύσεις αὐτῆς καὶ ἐνέπηρσε πυρὶ ἐν
 τῷ χειμάρρῳ τῶν Κεδρὼν. 14 Τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ
 ἐξῆρε· πλὴν ἡ καρδία Ἀσά ἦν τελεία μετὰ
 Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. 15 Καὶ εἰσ-
 ἤνεγκε τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοὺς
 κίονας αὐτοῦ εἰσῆνεγκεν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου
 ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ σκεύη. 16 Καὶ πόλεμος
 ἦν ἀνὰ μέσον Ἀσά καὶ ἀνὰ μέσον Βαασά βασιλέως
 'Ισραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν. 17 Καὶ ἀνέβη
 Βαασά βασιλεὺς 'Ισραὴλ ἐπὶ 'Ιούδαν, καὶ ψυκοδόμησε
 τὴν 'Ραμὰ τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσ-
 πορευόμενον τῷ Ἀσᾷ βασιλεῖ 'Ιούδα. 18 Καὶ
 ἔλαβεν Ἀσά σύμπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον
 τὸ εὗρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ
 ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ
 ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ· καὶ
 ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πρὸς υἱὸν
 Ἀδερ υἱὸν Ταβερεμά υἱοῦ Ἀζὶν βασιλέως Συρίας
 τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ λέγων 19 Διάθου
 διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ
 ἀνὰ μέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ τοῦ πατρὸς σοῦ·
 ἰδοὺ ἐξαπέσταλκά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον·
 δεῖρο διασκεδάσον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς
 Βαασά βασίλει 'Ισραὴλ, καὶ ἀναβήσεται ἀπ'
 ἐμοῦ. 20 Καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἀδερ τοῦ βασιλέως
 Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἀρχοντας τῶν δυνάμεων
 αὐτοῦ ταῖς πόλεσι τοῦ 'Ισραὴλ· καὶ ἐπάταξαν
 τὴν Αἰν, τὴν Δάν καὶ τὴν Ἀβὲλ οἴκου Μασχά
 καὶ πᾶσαν τὴν Χεννερὲθ ἕως πάσης τῆς γῆς
 Νεφθαλί. 21 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Βαασά, καὶ
 διέλιπε τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν 'Ραμὰ καὶ ἀνέστρεψεν
 εἰς Θερσά. 22 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀσά παρήγγειλε
 παντὶ 'Ιούδᾳ εἰς Ἐνακίμ, καὶ αἶρουσι τοὺς λίθους
 τῆς 'Ραμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ψυκοδόμησε Βαασά,
 καὶ ψυκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πᾶν
 βουνὸν Βενιαμὴν καὶ τὴν σκοπιάν. 23 Καὶ τὰ
 λοιπὰ τῶν λόγων Ἀσά, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία
 αὐτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ τὰς πόλεις ἃς ψυκοδόμησεν,
 οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ
 λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν 'Ιούδα; πλὴν
 ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γήρως αὐτοῦ ἐπόνεσε τοὺς πόδας
 αὐτοῦ. 24 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων
 αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
 πόλει Δαυὶδ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύει 'Ιωσαφάτ
 υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 Καὶ Ναβὰτ υἱὸς 'Ιεροβοάμ
 βασιλεύει ἐπὶ 'Ισραὴλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ἀσά βασι-
 λέως 'Ιούδα, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν 'Ισραὴλ ἔτη δύο.

10 Et quadraginta et uno anno regnavit
 in Jerusalem. Nomen matris ejus Maachia,
 filia Abessalom. 11 Et fecit Asa rectum ante
 conspectum Domini, sicut David pater ejus:
 12 Et abstulit effeminatos de terra, purgavit-
 que universas sordes idolorum, quæ fecerant
 patres ejus. 13 Insuper et Maacham matrem
 suam amovit, ne esset princeps in sacris Priapi,
 et in luco ejus, quem consecraverat: subver-
 titque specum ejus, et confregit simulachrum
 turpissimum, et combussit in torrente Cedron:
 14 Excelsa autem non abstulit. Verumtamen
 cor Asa perfectum erat cum Domino cunctis
 diebus suis: 15 Et intulit ea, quæ sanctifica-
 verat pater suus, et voverat, in domum
 Domini, argentum et aurum, et vasa. 16 Bel-
 lum autem erat inter Asa, et Baasa regem
 Israel, cunctis diebus eorum. 17 Ascendit
 quoque Baasa rex Israel in Judam, et ædifi-
 cavit Rama, ut non posset quispiam egredi
 vel ingredi de parte Asa regis Juda. 18 Tol-
 lens itaque Asa omne argentum et aurum,
 quod remanserat in thesauris domus Domini,
 et in thesauris domus regis, et dedit illud in
 manus servorum suorum: et misit ad Bena-
 dad filium Tabremon filii Hezion, regem
 Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens:
 19 Fœdus est inter me et te, et inter patrem
 meum et patrem tuum: ideo misi tibi munera,
 argentum et aurum: et peto ut venias, et
 irritum facias fœdus, quod habes cum Baasa
 rege Israel, et recedat a me. 20 Acquiescens
 Benadad regi Asa, misit principes exercitus
 sui in civitates Israel, et percusserunt Ahion,
 et Dan, et Abel domum Maacha, et universam
 Cenneroth, omnem scilicet terram Nephthali.
 21 Quod cum audisset Baasa, intermisit
 ædificare Rama, et reversus est in Thersa.
 22 Rex autem Asa nuntium misit in omnem
 Judam, dicens: Nemo sit excusatus; et
 tulerunt lapides de Rama, et ligna ejus, qui-
 bus ædificaverat Baasa, et extruxit de eis rex
 Asa Gabaa Benjamin, et Maspha. 23 Reliqua
 autem omnium sermonum Asa, et universæ
 fortitudines ejus, et cuncta quæ fecit, et
 civitates quas extruxit, nonne hæc scripta
 sunt in Libro verborum dierum regum Juda?
 Verumtamen in tempore senectutis suæ doluit
 pedes. 24 Et dormivit cum patribus suis, et
 sepultus est cum eis in civitate David patris
 sui. Regnavitque Josaphat filius ejus pro
 eo. 25 Nadab vero filius Jeroboam reg-
 navit super Israel anno secundo Asa regis
 Juda: regnavitque super Israel duobus annis.

מלכים א טו טז

26 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְלֵהוּ בְּדָרְחוֹ
אֲבִיו וּבְחַטָּאתָיו אֲשֶׁר חָטְאָה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
27 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן־אֲחִיהָ לְבֵית
יִשְׁשָׁכָר וַיִּבְרָהוּ בַּעֲשָׂא בְּנִבְרָחוֹ אֲשֶׁר
לְפָלֶשְׁתִּים וְנָדָב וְקִלְיָשָׁאֵל צָרִים עָלָיו
בְּבָרְחוֹ׃ 28 וַיִּמְתָּחָהוּ בַּעֲשָׂא בִּשְׁנַת שְׁלֹשׁ
לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו׃
29 וַיְהִי כִּשְׁלֹשׁ הַפָּח אֶת־קִלְיָנִית הַרְבֵּעַם
לְאַחֲשָׁאִיר קִלְיָנִשְׁמָח לַהֲרָבֵעַם עַד־חֲשֹׁמְדוֹ
בְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֲחִיזַח
חֲשִׁילָנִי׃ 30 עַל־חַטָּאוֹת הַרְבֵּעַם אֲשֶׁר חָטְאָה
וְאֲשֶׁר חָטְאָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר
הִכְצִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 31 וַיִּתֵּר
דָּבָרִי נָדָב וְקִלְיָשָׁאֵר עֲשָׂה חֲלָאֲהֶם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבָרִי חֲמִים לְמַלְכִּי
יִשְׂרָאֵל׃ 32 וַיִּמְלֹךְ אֲחִיזַח בֶּן־אֲסָא וַיָּבִין
בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל קִלְיָנִיִּים׃
33 בִּשְׁנַת שְׁלֹשׁ לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה קָלָה
בַּעֲשָׂא בֶן־אֲחִיהָ עַל־קִלְיָשָׁאֵל בְּתַרְעָה
עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁנָה׃ 34 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה וַיִּלְלֵהוּ בְּדָרְחוֹ וּבְחַטָּאתָיו אֲשֶׁר
חָטְאָה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃

פרשה טז

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְהוֹנָה בֶּרֶחֱמִי
עַל־בַּעֲשָׂא לֵאמֹר׃ 2 יֵצֵן אֲשֶׁר חֲרִימְתָּהוּ
מִהַקְשֹׁר וּמִתְנַתָּה לְיָד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וּתְלֹךְ׃ 3 בְּדָרְחוֹ הַרְבֵּעַם וּתְחַטָּא אֶת־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל לְחַכְעִיסָנִי בְּחַטָּאתָם׃ 4 הִנֵּנִי
מִבְּעִיר אֲחֵרִי בַּעֲשָׂא וְאֲחֵרִי בֵּיתִי וְנִתְמַלֵּא
אֶת־בֵּיתִי כְּבֵית הַרְבֵּעַם בְּדָבָרִי׃ 5 הִמָּת
לְבַעֲשָׂא בְּעִיר וְאֲכָלוּ חֲפָלָיִם וְחִמָּת לֹא
בִּשְׁנָה וְאֲכָלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם׃ 6 וַיִּתֵּר דָּבָרִי
בַּעֲשָׂא וְאֲשֶׁר עֲשָׂה וּבְבִרְחוֹתָם חֲלָאֲהֶם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבָרִי חֲמִים לְמַלְכִּי
יִשְׂרָאֵל׃ 7 וַיִּשְׁכַּב בַּעֲשָׂא עִם־אֲבָלָיו וַיִּקְבֹּר
בְּתַרְעָה וַיִּמְלֹךְ אֲלָה בֶּן־תַּחֲתָיו׃ 8 וְגַם
בֶּן־יְהוֹנָה בֶּרֶחֱמִי הִקְיָה אֶת־בַּעֲשָׂא וְאֶת־הַקְשֹׁר
אֶת־בַּעֲשָׂא וְאֶת־בֵּיתִי וְעַל כָּל־הַקְשֹׁר וְאֶת־הַקְשֹׁר
עֲשָׂה׃ 9 בְּעֵינֵי יְהוָה לְחַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשָׂיו
וְיָדִיו לְחַיֹּת כְּבֵית הַרְבֵּעַם וְעַל אֲשֶׁר־הִקְיָה
אֹתָם׃ 10 בְּשָׁנָה עֲשָׂרִים וָשֵׁשׁ
שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה קָלָה אֲלָה
בַּעֲשָׂא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּתַרְעָה שְׁנָתִים׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. ιε', ις'.

26 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ
ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς
ἀμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. 27 Καὶ
περικάθισεν αὐτὸν Βαασά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ τὸν οἶκον
Βελαάν υἱοῦ Ἀχιά, καὶ ἐχάραξεν αὐτοῦ ἐν Γαβαθὼν
τῇ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ Ναβὰτ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
περικάθητο ἐπὶ Γαβαθὼν. 28 Καὶ ἐθανάτωσεν
αὐτὸν Βαασά ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ἀσά υἱοῦ Ἀσά
βασιλέως Ἰουδα, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτ' αὐτοῦ.
29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν, καὶ ἐπάταξεν ὅλον
τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ οὐχ ὑπελείπετο πᾶσαν
πνοὴν τοῦ Ἱεροβοάμ ἕως τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν,
κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου
αὐτοῦ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου 30 Περὶ τῶν ἀμαρτιῶν
Ἱεροβοάμ, ὅς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τῇ
παροργισμῷ αὐτοῦ ᾧ παρώργισε τὸν Κύριον θεὸν
τοῦ Ἰσραὴλ. 31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναβὰτ
καὶ πάντα ᾧ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραὴλ; [32 Καὶ πόλεμος ἦν μεταξὺ Ἀσά, καὶ
μεταξὺ Βαασά βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας
αὐτῶν.] 33 Καὶ ἐν τῇ ἔτει τῇ τρίτῃ τοῦ Ἀσά
βασιλέως Ἰουδα βασιλεύει Βαασά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐν Θερσά ἑικοσι καὶ τέσσαρα ἔτη. 34 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη
ἐν ὁδῷ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις
αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ

ΚΕΦ. ις'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἰοῦ υἱοῦ
Ἀνανὶ πρὸς Βαασά 2 Ἀνθ' ὧν ἔψωσά σε ἀπὸ
τῆς γῆς καὶ ἔδωκά σε ἡγοούμενον ἐπὶ τὸν λαόν
μου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἱεροβοάμ
καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
παροργίσαι με ἐν τοῖς ματαίους αὐτῶν, 3 Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξεγείρω ὀπίσω Βαασά καὶ ὤπισθεν τοῦ οἴκου
αὐτοῦ, καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον
Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ. 4 Τὸν τεθνηκότα τοῦ
Βαασά ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες,
καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῇ πεδίῳ καταφάγονται
αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 5 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Βαασά καὶ πάντα ᾧ ἐποίησε καὶ αἱ
δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ;
6 Καὶ ἐκοιμήθη Βαασά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ θάπτεται ἐν Θερσά· καὶ βασιλεύει Ἡλὰ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 7 Καὶ ἐν χειρὶ Ἰοῦ υἱοῦ Ἀνανὶ
ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Βαασά καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ πᾶσαν τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον
Κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ εἶναι κατὰ τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ
καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρός αὐτόν. 8 Καὶ Ἡλὰ υἱὸς
Βαασά ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ δύο ἔτη ἐν Θερσά.

I. REGUM, XV. XVI.

26 Et fecit quod malum est in conspectu
Domini, et ambulavit in viis patris sui, et
in peccatis ejus, quibus peccare fecit Israel.
27 Insidiatus est autem ei Baasa filius Ahia
de domo Issachar, et percussit eum in Geb-
bethon, quæ est urbs Philisthinorum: siquidem
Nadab et omnis Israel obsidebant Gebbethon.
28 Interfecit ergo illum Baasa in anno tertio
Asa regis Juda, et regnavit pro eo. 29 Cumque
regnasset, percussit omnem domum Jeroboam:
non dimisit ne unam quidem animam de
semine ejus, donec deleteret eum, juxta verbum
Domini, quod locutus fuerat in manu servi
sui Ahia Silonitis, 30 Propter peccata
Jeroboam, quæ peccaverat, et quibus peccare
fecerat Israel: et propter delictum, quod
irritaverat Dominum Deum Israel. 31 Reliqua
autem sermonum Nadab, et omnia quæ ope-
ratus est, nonne hæc scripta sunt in Libro
verborum dierum regum Israel? 32 Fuitque
bellum inter Asa, et Baasa regem Israel,
cunctis diebus eorum. 33 Anno tertio Asa
regis Juda, regnavit Baasa filius Ahia, super
omnem Israel, in Thersa, viginti quatuor
annis. 34 Et fecit malum coram Domino,
ambulavitque in via Jeroboam, et in peccatis
ejus, quibus peccare fecit Israel.

CAPUT XVI.

1 FACTUS est autem sermo Domini ad Jehu
filium Hanani contra Baasa, dicens: 2 Pro
eo quod exaltavi te de pulvere, et posui te
ducem super populum meum Israel, tu autem
ambulasti in via Jeroboam, et peccare fecisti
populum meum Israel, ut me irritares in
peccatis eorum: 3 Ecce, ego demetam
posteriora Baasa, et posteriora domus ejus:
et faciam domum tuam sicut domum Jeroboam
filii Nabat. 4 Qui mortuus fuerit de Baasa
in civitate, comedent eum canes: et qui
mortuus fuerit ex eo in regione, comedent
eum volucres cæli. 5 Reliqua autem ser-
monum Baasa, et quæcumque fecit, et praelia
ejus, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? 6 Dormivit ergo
Baasa cum patribus suis, sepultusque est
in Thersa: et regnavit Ela filius ejus pro eo.
7 Cum autem in manu Jehu filii Hanani
prophetæ verbum Domini factum esset contra
Baasa, et contra domum ejus, et contra omne
malum quod fecerat coram Domino, ad
irritandum eum in operibus manuum suarum,
ut fieret sicut domus Jeroboam: ob hanc
causam occidit eum, hoc est, Jehu filium
Hanani, prophetam. 8 Anno vigesimo sexto
Asa regis Juda, regnavit Ela filius Baasa
super Israel in Thersa duobus annis.

מלכים א טז

9 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו עֲבָדָיו זִמְרִי שֶׁר מַחְצִית
הַרְקָב וְהָיָה בְּתַרְצָח שְׂתָחַח שְׁפוֹר בֵּית
אֲרָאָה אֲשֶׁר עַל־חֲפִית בְּתַרְצָח : 10 וַיָּבֹא
זִמְרִי וַיַּנְהִי וַיִּמְיֹחֶה בַּשָּׁנָה עֲשָׂרִים
וְשִׁבְעָה לְאַסָּא מֶלֶךְ וַיַּחֲדָה וַיִּמְלֹךְ בַּחֲמִישִׁי :
11 וַיְהִי בְּמָלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל־כִּסֵּא הַקֶּה אֶת־
בְּלִיגִית בַּעֲשָׂא לֹא־הִשְׁאִיר לָהּ מִשְׁתָּיוֹן
בְּגִיר וְנִלְוִי וְרַעְיוֹ : 12 וַיִּשְׁמַד זִמְרִי
אֶת בְּלִיגִית בַּעֲשָׂא בְּדֶבֶר יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר אֶל־בַּעֲשָׂא בֶן־יְהוָה הַקָּבִיא : 13 אֶל
בְּלִיגִית וְכָל־אֲחֵיהּ וְכָל־אֲחֵיהּ אֶלָּה בְּנֵי
אֲשֶׁר חֲסָא וְאֲשֶׁר חֲסָמִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל
לְהַכְעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיחֵם :
14 וַיָּחֶר דִּבְרֵי אֱלֹהִים וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה חֲלוֹא־
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַנְּבִיִּים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל : 15 בַּשָּׁנָה עֲשָׂרִים וְשִׁבְעָה
שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ וַיַּחֲדָה מֶלֶךְ זִמְרִי
שְׁבַעֲתָה זִמְרִי בְּתַרְצָח וְהָעָם חָלָם עַל־
בְּתָרְיוֹן אֲשֶׁר לְפָלְשָׁתִים : 16 וַיִּשְׁמַע הָעָם
הַחֲנִיִּים לֵאמֹר הָשֵׁר זִמְרִי וְנָם הַקֶּה אֶת־
הַמֶּלֶךְ וַיִּמְלְכוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲמִיר
שֶׁר־בָּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַחַיָּה בַּמִּקְחָה :
17 וַיַּעֲלֶה עֲמִיר וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִבְּתָרְיוֹן
וַיִּצְרֵה עַל־תַּרְצָח : 18 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁמִינִית
כְּנִלְכָּתָה הָעִיר וַיָּבֹא אֶל־אֲרָמֹן בֵּית־
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁרֹף עָלָיו אֶת־בֵּית־הַמֶּלֶךְ בָּאֵשׁ
וַיָּמָת : 19 עַל־חֲסָמִיא וְאֲשֶׁר חֲסָא לְעִשְׂוֹת
הָרַע בַּעֲיָנִי וַיְהִי לְלֶכֶת בְּתַרְצָח וְרַבָּעַם
וּבְחֲסָמִיא אֲשֶׁר עָשָׂה לְחֲסָמִיא אֶת־
יִשְׂרָאֵל : 20 וַיָּחֶר דִּבְרֵי זִמְרִי וְהָשֵׁר אֲשֶׁר
הָשֵׁר חֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַנְּבִיִּים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : 21 אֵלֶּה הָיָה
הָעָם יִשְׂרָאֵל לְחֲצֵי חֲצֵי הָעָם הָיָה אֶחָד
חֲבָנִי בְּרִיגִית לְחֲסָלִיכוֹ וְחֲסָצִי אֶחָד
עֲמִיר : 22 וַיַּחֲזֶק הָעָם אֲשֶׁר אֶחָד חֲבָנִי וַיָּמָת
אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אֶחָד חֲבָנִי בְּרִיגִית וַיָּמָת
חֲבָנִי וַיִּמְלֹךְ עֲמִיר : 23 בַּשָּׁנָה שְׁלֹשִׁים
וַאֲחֵת שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ וַיַּחֲדָה מֶלֶךְ
עֲמִיר עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה
בְּתַרְצָח מֶלֶךְ שֵׁשׁ שָׁנִים : 24 וַיָּהֲוֶן אֶת־
הָהָר שְׁמֶרֶן מֵאֵת שְׁמֶר בְּכַפְרִים בָּשָׁם
וַיָּבֹן אֶת־הָהָר וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמֹם הָעִיר אֲשֶׁר
בָּנָה עַל שְׁם־שְׁמֶר וְהָיָה הָהָר שְׁמֶרֶן :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Γ'. 15.

9 Καὶ συνέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρί ὁ ἀρχὼν
τῆς ἡμίσεως τῆς ἱπποῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσά
πίνων μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ ὧσά τοῦ οἰκονόμου ἐν
Θερσά. 10 Καὶ εἰσῆλθε Ζαμβρί καὶ ἐπάταξεν
αὐτὸν καὶ ἰθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ. 11 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν
ἐν τῷ καθίσει αὐτόν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βαασά, 12 Κατὰ τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασά καὶ
πρὸς Ἰοῦ τὸν προφήτην 13 Περὶ πασῶν τῶν
ἀμαρτιῶν Βαασά καὶ Ἠλὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ τοῦ παροργίσει Κύριον τὸν
θεὸν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν. 14 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἠλὰ ὃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοῦ
ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ; 15 Καὶ Ζαμβρί ἐβασίλευσεν
ἐν Θερσά ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραὴλ
ἐπὶ Γαβαθὼν τὴν τῶν ἀλλοφύλων. 16 Καὶ ἦκουσεν
ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ λεγόντων Συνεστράφη
Ζαμβρί καὶ ἔπαισε τὸν βασιλεῖα καὶ ἐβασίλευσαν
ἐν Ἰσραὴλ τὸν Ἀμβρί τὸν ἡγούμενον τῆς στρατιᾶς
ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ.
17 Καὶ ἀνέβη Ἀμβρί καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ
ἐκ Γαβαθὼν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσά. 18 Καὶ
ἐγενήθη ὡς εἶδε Ζαμβρί ὅτι προκατεῖληπται αὐτοῦ
ἡ πόλις, καὶ πορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τοῦ
βασιλέως, καὶ ἐνεπύρσεν ἐπ' αὐτόν τὸν οἶκον τοῦ
βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν 19 Ὅτι τῶν ἀμαρτιῶν
αὐτοῦ ὧν ἐποίησε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνὸς
Κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ
καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτε τὸν
Ἰσραὴλ. 20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρί
καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ ὡς συνηψεν, οὐκ ἰδοῦ
ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ; 21 Τότε μερίζεται ὁ λαὸς
Ἰσραὴλ ἡμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνὶ
υἱοῦ Γωνάθ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ τὸ ἡμισυ
τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρί. 22 Ὁ λαὸς ὁ
ὢν ὀπίσω Ἀμβρί ὑπερεκράτησε τὸν λαὸν τὸν
ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ Γωνάθ καὶ ἀπέθανε Θαμνὶ
καὶ Ἰωρὰμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρί μετὰ Θαμνί. 23 Ἐν τῷ
ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλείως Ἀσά
βασιλεῦσι Ἀμβρί ἐπὶ Ἰσραὴλ ὀδύκα ἔτη ἐν
Θερσά βασιλεύει 24 ἔτη. 24 Καὶ ἐκτήσατο Ἀμβρί τὸ
ὄρος τὸ Σεμερῶν παρὰ Σεμήρ τοῦ Κυρίου τοῦ ὄρους ἐν
δύο ταλάντων ἀσχυρίου, καὶ ψυκοδόμησε τὸ ὄρος καὶ
ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ψυκοδόμησεν ἐπὶ
τῷ ὀνόματι Σεμήρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σεμερῶν.

I. REGUM, XVI.

9 Et rebellavit contra eum servus suus
Zambri, dux mediæ partis equitum: erat
autem Ela in Thersa bibens, et temulentus,
in domo Arsa præfecti Thersa. 10 Irruens
ergo Zambri, percussit et occidit eum,
anno vigesimo septimo Asa regis Juda,
et regnavit pro eo. 11 Cumque regnasset, et
sedisset super solium ejus, percussit omnem
domum Baasa, et non dereliquit ex ea min-
gentem ad parietem, et propinquos et amicos
ejus. 12 Delevitque Zambri omnem domum
Baasa, juxta verbum Domini, quod locutus
fuerat ad Baasa in manu Jehu prophete, 13 Propter universa peccata Baasa, et peccata
Ela filii ejus, qui peccaverunt, et peccare
fecerunt Israel, provocantes Dominum Deum
Israel in vanitatibus suis. 14 Reliqua autem
sermonum Ela, et omnia quæ fecit, nonne
hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
regum Israel? 15 Anno vigesimo septimo
Asa regis Juda, regnavit Zambri septem
diebus in Thersa: porro exercitus obsidebat
Gebbethon urbem Philisthinorum. 16 Cumque
audisset rebellasse Zambri, et occidisse regem,
fecit sibi regem omnis Israel Amri, qui erat
princeps militæ super Israel in die illa in
castris. 17 Ascendit ergo Amri, et omnis
Israel cum eo, de Gebbethon, et obsidebant
Thersa. 18 Videns autem Zambri quod
expugnanda esset civitas, ingressus est pala-
tium, et succendit se cum domo regia: et
mortuus est 19 In peccatis suis, quæ pecca-
verat faciens malum coram Domino, et
ambulans in via Jeroboam, et in peccato ejus,
quo fecit peccare Israel. 20 Reliqua autem
sermonum Zambri, et insidiarum ejus, et
tyrannidis, nonne hæc scripta sunt in Libro
verborum dierum regum Israel. 21 Tunc
divisus est populus Israel in duas partes:
media pars populi sequebatur Thebni
filium Gineth, ut constitueret eum regem:
et media pars Amri. 22 Prævaluit
autem populus, qui erat cum Amri,
populo qui sequebatur Thebni filium Gineth:
mortuusque est Thebni, et regnavit Amri.
23 Anno trigesimo primo Asa regis Juda,
regnavit Amri super Israel duodecim
annis: in Thersa regnavit sex annis. 24 Emitque montem Samariæ a Somer
duobus talentis argenti: et ædificavit eum,
et vocavit nomen civitatis, quam extruxerat,
nomine Semer domini montis, Samariam.

מלכים א יז יח

10 ויגמל ויגלה צרפתה ויבא אל-פתח
הציר והתח-שם אשה אלמנה מהשש
צנים ויקרא אליה ויאמר קח-לך לי
מעט-מים בקלי ואשתה: 11 ותלה להחת
ויקרא אליה ויאמר לקח-נא לי פת-לחם
בגדך: 12 ותאמר חר-יהנה אל-ידי אם
יש-לי מעונ כי אם-מלא כח-קמח ביד
ימ-עט-שמן בצפתח ויחני מהשש שנים
צנים וקמה ויש-לחה לי ולבני ואכל-והו
וקמה: 13 ויאמר אליה אל-יהוה אל-תיראי
באי עשי כדבר-הו אה עש-לי מ'שם ענה
המנה בראש-הו והוצאת לי ולה ולבנה
תעשי בצפת-ה: 14 כי כל אומר יהוה
אלתי יש-אל עד הלאח לא תכלה
וצפתח השמן לא תחסר עד יום מת-
יהוה השם על-פני הצפתח: 15 ותלה
ותעשה כדבר אל-הו ותאכל הוצפתח
ויבית-ה ימים: 16 עד תלחח לא כלתה
וצפתח השמן לא חסר כדבר יהוה
אשר דבר ביד אל-הו: 17 ויהי
אחר הדברים האלה ה'ה ברהמשה
בעלת הבית ויהי חליו חנה מאד עד
אשר לא-יתר-הו נשמה: 18 ותאמר
אל-אלהו מה-לי ולה איש האלהים
באח אלי להקרי את-עוני ולהמית את-
בני: 19 ויאמר אליה תני-לי את-בגד
ויתקחה מתקחה ויגלה אל-העלה אשר
הוא ישוב שם וישפכו על-מטהו: 20
ויקרא אל-יהוה ויאמר יהוה אלתי
חנם על-האלמנה אשר-אני מתגורר עמה
הרעות להמית את-בנה: 21 ויתמך
על-הגלד שלש פעמים ויקרא אל-יהוה
ויאמר יהוה אלתי תשב-נא נפש-הגלד
הנה על-מרחו: 22 וישמע יהוה בקול
אלהו ותשוב נפש-הגלד על-מרחו ויהי:
23 ויקח אלהו את-הגלד ויתקחה מר
העלה הביתה ויתקחה לאמו ויאמר
אלהו ראי כי בנה: 24 ותאמר מהשש
אל-אלהו עמה ונה ידעתי כי איש
אלהים אתה דבר-יהוה בפיך אמת:

פרשה יח:

ויהי ימים רבים ודבר יהוה הנה אלי
אלהו בשנה השלישית לאמר לה תרא
אל-אחאב ואחנה אשר על-פני הצפתח.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ. ε', η'.

10 Kai anisthē kai iaporeuthē eis Sareptā, kai
ēlθεν εις τὸν πολῶνα τῆς πόλεως· και ιδού
ἐκεῖ γυνὴ χηρὰ συνέλεγε ξύλα, και ἐβόησεν ὀπίσω
αὐτῆς Ἡλιοῦ και εἶπεν αὐτῇ Δάβε δὴ μοι ὀλίγον
ὕδωρ εις ἀγγος και πόμα. 11 Kai iaporeuthē
λαβεῖν, και ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἡλιοῦ και εἶπεν
Αἴψῃ δὴ μοι ψωμὸν ἀρτου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ σου.
12 Kai εἶπεν ἡ γυνὴ Ζῇ Κύριος ὁ θεός σου, εἰ
ἐστι μοι ἐγκυφίας ἀλλ' ἡ ὁσον δρᾶξ ἀλεύρου ἐν
τῇ ὑδρίᾳ, και ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ· και
ιδού ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλάρια, και εἰσελεύσομαι
και ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ και τοῖς τέκνοις μου, και
φαγόμεθα, και ἀποθανούμεθα. 13 Kai εἶπε πρὸς
αὐτὴν Ἡλιοῦ Θάρσει, εἰσελθε και ποιήσον κατὰ
τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσον μοι ἐκτεῖθεν ἐγκυφίαν
μικρὸν και ἐξοίσεις μοι ἐν πρώτοις, σαυτῇ δὲ και
τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐν ἰσχύει. 14 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Ὁ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ
ἐκλείψει και ὁ καψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἔλαττονήσει
ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν ἐτερόν ἐπὶ τῆς
γῆς. 15 Kai iaporeuthē ἡ γυνὴ και ἐποίησε, και
ἥσθιεν αὐτὴ και αὐτὸς και τὰ τέκνα αὐτῆς.
16 Kai ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλειπε, και ὁ
καψάκης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἔλαττονήθη, κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιοῦ. 17 Kai
ἐγένετο μετὰ ταῦτα και ἡρρώσθησεν ὁ υἱὸς τῆς
γυναίκος τῆς κυρίας τοῦ οἴκου· και ἦν ἡ ἀρρώστια
αὐτοῦ κραταῖα σφόδρα ἕως οὗχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῇ
πνεῦμα. 18 Kai εἶπε πρὸς Ἡλιοῦ Τί ἐμοὶ και
σοί, ἀνθρώπε τοῦ θεοῦ; ἐσηλθες πρὸς μὲ τοῦ
ἀναμνησάαι ἀδικίας μου και θανατῶσαι τὸν υἱόν
μου; 19 Kai εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα Δός
μοι τὸν υἱόν σου· και ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ
κόλπου αὐτῆς και ἀνήνεγκεν αὐτὸν εις τὸ ὑπερῶον
ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, και ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ
τῆς κλίνης. 20 Kai ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ και εἶπεν
Οἱ μοι Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χηρᾶς μεθ' ἧς ἐγὼ
κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι
τὸν υἱόν αὐτῆς. 21 Kai ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ
τρίς, και ἐπεκαλίσσας τὸν Κύριον και εἶπε Κύριε
ὁ θεός μου, ἐπιστράφητω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου
τούτου εις αὐτόν. 22 Kai ἐγένετο οὕτως, και
ἀνεβόησε τὸ παιδάριον. 23 Kai κατήγαγεν αὐτὸ
ἀπὸ τοῦ ὑπερῶου εις τὸν οἶκον και ἔδωκεν αὐτὸ
τῇ μητρὶ αὐτοῦ· και εἶπεν Ἡλιοῦ Βλέπε, Ζῇ ὁ
υἱός σου. 24 Kai εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιοῦ Ἰδοὺ
ἔγνωκα ὅτι σὺ ἀνθρώπος θεοῦ, και ῥῆμα Κυρίου
ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

ΚΕΦ. η'.

1 KAI ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς και ῥῆμα
Κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἡλιοῦ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
τῷ τρίτῳ λέγων Πορεύθητι και ὁφθητι τῷ
Ἀχαάβ, και δώσω ὑμῖν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.

I. REGUM, XVII. XVIII.

10 Surrexit, et abiit in Sarephta. Cumque
venisset ad portam civitatis, apparuit ei mulier
vidua colligans ligna, et vocavit eam, dixitque
ei: Da mihi paululum aquæ in vase, ut bibam.
11 Cumque illa pergeret ut afferret, clamavit
post tergum ejus, dicens: Affer mihi, obsecro,
et buccellam panis in manu tua. 12 Quæ
respondit: Vivit Dominus Deus tuus, quia
non habeo panem, nisi quantum pugillus
capere potest farinæ in hydria, et paululum
olei in lecytho: en colligo duo ligna, ut
ingrediar et faciam illud mihi et filio meo,
ut comedamus, et moriamur. 13 Ad quam
Elias ait: Noli timere, sed vade, et fac sicut
dixisti: verumtamen mihi primum fac de
ipsa farinula subcinericium panem parvulum,
et affer ad me: tibi autem et filio tuo facies
postea. 14 Hæc autem dicit Dominus Deus
Israel: Hydria farinæ non deficiet, nec
lecythus olei minuetur, usque ad diem in qua
Dominus daturus est pluviam super faciem
terræ 15 Quæ abiit, et fecit juxta verbum
Eliæ: et comedit ipse, et illa, et domus ejus:
et ex illa die 16 Hydria farinæ non defecit,
et lecythus olei non est imminutus, juxta
verbum Domini, quod locutus fuerat in manu
Eliæ. 17 Factum est autem post hæc, ægro-
tavit filius mulieris matrisfamilias, et erat
languor fortissimus, ita ut non remaneret in
eo halitus. 18 Dixit ergo ad Eliam: Quid
mihi et tibi vir Dei? ingressus es ad me,
ut rememorarentur iniquitates meæ, et
interficeres filium meum? 19 Et ait ad eam
Elias: Da mihi filium tuum. Tulitque eum
de sinu ejus, et portavit in cœnaculum ubi
ipse manebat, et posuit super lectulum suum.
20 Et clamavit ad Dominum, et dixit:
Domine Deus meus, etiamne viduam, apud
quam ego utcumque sustentor, affixisti ut
interficeres filium ejus? 21 Et expandit se,
atque mensus est super puerum tribus vicibus,
et clamavit ad Dominum, et ait: Domine
Deus meus, revertatur obsecro anima pueri
hujus in viscera ejus. 22 Et exaudivit
Dominus vocem Eliæ, et reversa est anima
pueri intra eum, et revixit. 23 Tulitque
Elias puerum, et deposuit eum de cœnaculo in
inferiorem domum, et tradidit matri suæ, et
ait illi: En vivit filius tuus. 24 Dixitque
mulier ad Eliam: Nunc in isto cognovi,
quoniam vir Dei es tu, et verbum Domini
in ore tuo verum est.

CAPUT XVIII.

1 Post dies multos factum est ver-
bum Domini ad Eliam, in anno tertio.
dicens: Vade, et ostende te Achab. ut
dem pluviam super faciem terræ.

מלכים א יח

2 וַיִּלֶךְ אֵלִיָּהוּ לְהַרְאוֹת אֶל-אַחָאב וְהָרַעַב
הָיָה בְּשָׂמְרוֹן: 3 וַיִּזְכַּר אַחָאב אֶל-עֲבַדְיָהוּ
אֲשֶׁר עַל-הַכִּנֹּר וַעֲבַדְיָהוּ הָיָה נֶחֱמָה אֶת-
יְהוָה מֵאֵל: 4 וַיְהִי בַּחֲכִירֵי אֲחָאב אֶת
נָבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עֲבַדְיָהוּ מֵאֵל נְבִיאִים
וַיַּחְבֵּי־אֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְעָרָה וְכָל־כֶּלֶם
לָחֶם וְנָמִים: 5 וַיֹּאמֶר אַחָאב אֶל-עֲבַדְיָהוּ
לֵךְ בָּאֶרֶץ אֶל-כָּל-מַעֲיָנַי חֲפִים וְאֵל כָּל-
הַכְּסָלִים אֵלַי וְנִמְצָא חֲצִיר וַיִּתְּנָה כֹּסֶם
וַיִּפְדוּ וְלֹא נִכְרִית מִן-בְּחֻמָּה: 6 וַיַּחֲלֹקוּ
לָחֶם אֶת-הָאֶרֶץ לְעֶבְרָה וְאֶחָאב הָלַךְ
בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדוֹ וְעֲבַדְיָהוּ הָלַךְ בְּדֶרֶךְ
אֶחָד לְבָדוֹ: 7 וַיְהִי עֲבַדְיָהוּ בְּדֶרֶךְ וַהֲגִיעַ
אֵלִיָּהוּ לְהַקְדָּמָתוֹ וַיַּפְלֵל עַל-פָּנָיו
וַיֹּאמֶר הֲאֵמָּה זֶה אֲדֹנִי אֵלִיָּהוּ: 8 וַיֹּאמֶר
לּוֹ אֲנִי לֵךְ אֲמַר לְאֵלֶיךָ הֲגַח אֵלִיָּהוּ:
9 וַיֹּאמֶר מֶה חֲקָאֲתִי כִּי-אֵמָּה נָתַן אֶת-
עֲבַדְיָהוּ בְּיַד אַחָאב לְחַמְיָתִי: 10 חַי יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲדֹנָיִשְׁכֹּנִי וּמִמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא-
שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם לְבַקֵּשׁוֹ וְאֲמַר אֲנִי
וְהַשְׂכִּיעַ אֶת-הַמִּמְלָכָה וְאֶת-הַזֵּיטוֹ כִּי לֹא
יִמְצָאָה: 11 וַעֲמָה אֵמָּה אֲמַר לֵךְ אֲמַר
לְאֵלֶיךָ הֲגַח אֵלִיָּהוּ: 12 וַיְהִי אֲנִי וְאֵלֵךְ
מֵאֵמָּה וְרַחֵם יְהוָה וַיִּשְׁמָע עַל-אֲשֶׁר לֹא-
אָדָּע וַיִּבְרָא לְחַגִּיד לְאַחָאב וְלֹא יִמְצָאָה
וַהֲרַגְנִי וַעֲבַדְיָהוּ נֶחֱמָה אֶת-יְהוָה מִפְּעָרִי:
13 הִלַּל-הַיְּהוָה לְאֲדֹנָי אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּהַרְבֵּי
אֲחָאב אֶת נָבִיאֵי יְהוָה וְהַחֲבִיא מִנִּבְיָאֵי
יְהוָה מֵאֵל חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ
בַּמְעָרָה וְאֶכְלִלָם לָחֶם וְנָמִים: 14 וַעֲמָה
אֵמָּה אֲמַר לֵךְ אֲמַר לְאֵלֶיךָ הֲגַח אֵלִיָּהוּ
וְהָרַעַב: 15 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ חַי יְהוָה צִבְאוֹת
אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הָיִים אֶרְאֶה אֵלַי:
16 וַיִּלֶךְ עֲבַדְיָהוּ לְהַקְדָּמָת אַחָאב וַיַּגִּיד-לּוֹ
וַיִּלֶךְ אַחָאב לְהַקְדָּמָת אֵלִיָּהוּ: 17 וַיְהִי כִּי-רָאוּ
אֶחָאב אֶת-אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אַחָאב אֵלַי
הֲאֵמָּה זֶה עֹבֵר יִשְׂרָאֵל: 18 וַיֹּאמֶר לֹא
עֲבַרְתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל כִּי אִם-אֵמָּה וַיָּבִית אַבְדִּי
בַּעֲבֹדְכֶם אֶת-מִצְרַיִם יְהוָה וַיִּשְׁלַח אֶתְּחִי
הַבְּעָלִים: 19 וַעֲמָה שָׁלַח הַלֵּךְ אֵלַי אֶת-
כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה הַכְּרַמֶּל וְאֶת-נְבִיאֵי
הַבְּעָל אַרְבַּע-מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וְנָבִיאֵי
הָאֲשֶׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכָלִי שְׁלֹחַן אֲחָאב:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. ιη'.

2 Καὶ ἰπορεύθη Ἡλίου τοῦ ὀφθῆναι τῷ Ἀχαάβ,
καὶ ἡ λιμὸς κραταῖα ἐν Σαμαρείᾳ. 3 Καὶ ἐκάλεσεν
Ἀχαάβ τὸν Ἀβδιὸν τὸν οἰκονόμον· καὶ Ἀβδιὸς
ὅν φοβούμενος τὸν Κύριον σφόδρα. 4 Καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ τύπτειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφῆτας Κυρίου
καὶ ἔλαβεν Ἀβδιὸς ἑκατὸν ἄνδρας προφῆτας καὶ
κατέκρυπεν αὐτοὺς κατὰ πενήκοντα ἐν σπηλαίῳ,
καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτι καὶ ὕδατι. 5 Καὶ
εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἀβδιὸν Δεῦρο καὶ διέλθωμεν
ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ
χειμάρρους, ἵνα πως εὕρωμεν βοτάνην καὶ περι-
ποιησώμεθα ἵππους καὶ ἡμιόνους, καὶ οὐκ ἐξο-
λοθρευθῇσονται ἀπὸ τῶν σκηνῶν. 6 Καὶ ἐμίρισαν
ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτὴν· Ἀχαάβ
ἰπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ, καὶ Ἀβδιὸς ἰπορεύθη ἐν
ὁδῷ ἄλλῃ μόνος. 7 Καὶ ἦν Ἀβδιὸς ἐν τῇ ὁδῷ
μόνος, καὶ ἦλθεν Ἡλίου εἰς συνάντησιν αὐτοῦ
μόνος· καὶ Ἀβδιὸς ἔσπευσε καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρό-
σωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Εἰ σὺ εἶ αὐτός, κύριέ μου
Ἡλίου; 8 Καὶ εἶπεν Ἡλίου αὐτῷ Ἐγὼ πορεύου
λέγε τῷ κυρίῳ σου Ἰδοὺ Ἡλίου. 9 Καὶ εἶπεν
Ἀβδιὸς Τί ἡμάρτηκα, ὅτι δίδως τὸν δοῦλόν σου
εἰς χεῖρα Ἀχαάβ τοῦ θανατῶσαί με; 10 Ζῷ
Κύριος ὁ θεός σου, εἰ ἔστιν ἔθνος ἡ βασιλεία οὗ
οὐκ ἀπίστευεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε, καὶ εἰ
εἶπον Οὐκ ἔστι· καὶ ἐνέπρησε τὴν βασιλείαν καὶ
τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι οὐχ εὗρηκέ σε. 11 Καὶ νῦν
σὺ λέγεις Πορεύου ἀνάγγελε τῷ κυρίῳ σου Ἰδοὺ
Ἡλίου. 12 Καὶ ἔσται ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ,
καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀρεῖ σε εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ
οἶδα, καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἀχαάβ, καὶ
οὐχ εὗρήσει σε, καὶ ἀποκτενεῖ με· καὶ ὁ δοῦλός
σοῦ ἔστι φοβούμενος τὸν Κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ.
13 Ἡ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου ὅσα
πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς
προφῆτας Κυρίου, καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν
Κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας ἀνὰ πενήκοντα ἐν σπηλαίῳ
καὶ ἔθρεψα ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι; 14 Καὶ νῦν σὺ
λέγεις μοι Πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου Ἰδοὺ
Ἡλίου, καὶ ἀποκτενεῖ με; 15 Καὶ εἶπεν Ἡλίου
Ζῷ Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον
αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὀφθῆσονται αὐτῷ. 16 Καὶ
ἰπορεύθη Ἀβδιὸς εἰς συναντήν τῷ Ἀχαάβ καὶ
ἀπηγγέλειν αὐτῷ· καὶ ἐξέδραμεν Ἀχαάβ καὶ
ἰπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἡλίου. 17 Καὶ ἐγένετο
ὥς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλίου, καὶ εἶπεν Ἀχαάβ
πρὸς Ἡλίου Εἰ σὺ εἶ αὐτός ὁ διαστρέφων τὸν
Ἰσραὴλ ὅτι ἄλλ' ἢ σὺ καὶ οἶκος τοῦ πατρός σου
ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν Κύριον θεὸν ὑμῶν,
καὶ ἰπορεύθης ὀπίσω τῶν Βααλῖμ. 19 Καὶ νῦν
ἀπόστειλον συνάθροισον πρὸς μέ πάντα Ἰσραὴλ εἰς
ὄρος τὸ Καρμὴλ καὶ τοὺς προφῆτας τῆς αἰσχύνης
τετρακοσίους καὶ πενήκοντα, καὶ τοὺς προφῆτας τῶν
ἀλσῶν τετρακοσίους ἰσθιόντας τράπεζαν Ἰεζάβελ.

I. REGUM, XVIII.

2 Ivit ergo Elias, ut ostenderet se Achab:
erat autem fames vehemens in Samaria. 3 Vocavitque Achab Abdiam dispensatorem
domus suæ: Abdias autem timebat Dominum
valde. 4 Nam cum interficeret Jezabel
prophetas Domini, tulit ille centum prophetas,
et abscondit eos quinquagenos et quinquagenos
in speluncis, et pavit eos pane et aqua. 5 Dixit ergo Achab ad Abdiam: Vade in
terram ad universos fontes aquarum, et in
cunctas valles, si forte possimus invenire
herbam, et salvare equos et mulos, et non
penitus jumenta intereant. 6 Diviseruntque
sibi regiones, ut circumirent eas: Achab ibat
per viam unam, et Abdias per viam alteram
seorsum. 7 Cumque esset Abdias in via,
Elias occurrit ei: qui cum cognovisset eum,
cecidit super faciem suam, et ait. Num tu
es, domine mi, Elias? 8 Cui ille respondit:
Ego. Vade, et dic domino tuo: Adest Elias. 9 Et ille, Quid peccavi, inquit, quoniam tradis
me servum tuum in manu Achab, ut inter-
ficiat me? 10 Vivit Dominus Deus tuus, quia
non est gens aut regnum, quo non miserit
dominus meus te requirens: et respondentibus
cunctis: Non est hic: adjuravit regna singula
et gentes, eo quod minime reperireris. 11 Et
nunc tu dicis mihi: Vade, et dic domino tuo:
Adest Elias. 12 Cumque recessero a te,
Spiritus Domini asportabit te, in locum quem
ego ignoro: et ingressus nuntiabo Achab, et
non inveniens te, interficiet me: servus autem
tuus timet Dominum ab infantia sua. 13 Numquid non indicatum est tibi domino
meo, quid fecerim cum interficeret Jezabel
prophetas Domini, quod absconderim de
prophetis Domini centum viros, quinquagenos
et quinquagenos, in speluncis, et paverim eos
pane et aqua? 14 Et nunc tu dicis: Vade, et
dic domino tuo: Adest Elias: ut interficiat
me? 15 Et dixit Elias: Vivit Dominus
exercituum, ante cujus vultum sto, quia hodie
apparebo ei. 16 Abiit ergo Abdias in oc-
cursum Achab, et indicavit ei: venitque
Achab in occursum Eliæ. 17 Et cum vidisset
eum, ait: Tune es ille, qui conturbas Israel? 18 Et ille ait: Non ego turbavi Israel, sed tu,
et domus patris tui, qui dereliquistis mandata
Domini, et secuti estis Baalim. 19 Verumtamen
nunc mitte, et congrega ad me universum Israel
in monte Carmeli, et prophetas Baal quadrin-
gentos quinquaginta, prophetasque lucorum
quadringentos, qui comedunt de mensa Jezabel.

20 וישלח אחאב בכל־בני ישראל ויגזע
את־הנביאים אל־תר הכרמל: 21 ויש
אלהו אל־בִּלְהֶם ויאמר עד־מתי אתם
קסחים על־שמי הספעים אִם־יהוה
האלהים לכו אחזיו ואִם־הבעל לכו
אחזיו ואל־עֶנֶה הַעֵם אהו דָּבָר: 22 ויאמר
אלהו אל־הַעֵם אֲנִי נותנתי נביא ליהוה
לכֹּהֵן ונביא הַבַּעַל ארבע־מאות וחמשים
איש: 23 ויחזק־לֹהֵם שְׁנֵים־כָּרִים ויבחרו
לָהֶם הָפָר האחד וינתחוו וישלמו על־
הַעֲצִים ואש לא תשימו ואֲנִי אַעֲשֶׂה
את־הַפָּר האחד ונתתי על־הַעֲצִים ואש
לא תשימו: 24 ויקראתם בשם אלהיכם
ואֲנִי אקרא בשם־יהוה ויהי ההלחם
אשר־יענה באש הוא האלהים ונעו
בִּלְהֶם ויאמרו טוב הדבר: 25 ויאמר
אלהו לנביא הַבַּעַל בחרו לָכֶם הָפָר
האחד ועשו ראשונה כי אתם הַרְבֵּים
וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו:
26 ויהיו את־הָפָר אשר־נתנו לָהֶם ויעשו
ויקראו בשם־הַבַּעַל מה־פָּר ועד־הַחֲזָהִים
לאמר הַבַּעַל עֲגֹנו וְאֵין קול וְאֵין עֲנָה
ויפסחו על־הַפְּזוּקָה אשר־עָשָׂה: 27 ויהי
בַּחֲזָרִים ויחלל בָּתָם אלהו ויאמר
הָרֹאֵי בקול־גָּדוֹל קראוֹתֶיהֶם הוּא פִּרְשִׁים
וכִּרְשָׁנִי לוֹ וְכִרְבָּנָה לוֹ אֲנִי וְאֵין הוא
וְהָיָה: 28 ויקראו בקול גָּדוֹל ויחזקו
בַּמִּשְׁפָּסִים בַּחֲזָרִים ויהקמים עד־שִׁשְׁפָּדִם
עליהם: 29 ויהי פַּעֲלָר הַחֲזָרִים ויחזקו
עד לעלות הפזקה ואזקול ואזדעקה
וְאֵין קוֹשֵׁב: 30 ויאמר אלהו לִבְלִי־הַעֵם
בָּשָׂר אֲנִי ויגשו בִּלְהֶם אליו ויבאו
את־מִזְבֵּחַ יְהוה סְהָרִים: 31 ויחזקו אלהו
שְׁתֵּים־עָשָׂר אֲבָנִים בַּמִּסְפָּר שְׁבָנֵי כָּהֵן
געזבֶּה אשר־הָיָה נְבִיר־יְהוה אליו לאמר
ישראל יהי שְׁמָה: 32 ויבנה את־הַאֲבָנִים
מִזְבֵּחַ בשם יְהוה ויעש חַעֲלָה כְּבִית
סָמָתִים וָרֹעַ סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ: 33 ויגזעו
את־הַעֲצִים וינתחו את־הָפָר וישם על־
הַעֲצִים: 34 ויאמר מלא ארבעה כדים שֶׁנִּי
וישנו ויאמר שלשו וישלשו: 35 ויגזעו הַפָּרִים
סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ ונִי את־הַחֲזָהִים מִלְּאֲמָרִים:

20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφῆτας εἰς ὄρος τὸ Καρμὴλ. 21 Καὶ προσήγαγεν Ἡλίου πρὸς πάντας· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλίου ὥς ποτε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἐστὶ Κύριος ὁ θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον. 22 Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ υπολείμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος, καὶ οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα ἄνδρες, καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλλου τετρακόσιοι. 23 Δότωσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν καὶ ἐπιθήτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ πῦρ μὴ ἐπιθήτωσαν· καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βούν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ. 24 Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ θεοῦ μου· καὶ ἔσται ὁ θεός ὃς ἂν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος θεός· καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπον Καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας. 25 Καὶ εἶπεν Ἡλίου τὸς προφῆτας τῆς αἰσχύνῃς· Ἐκλεξάσθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα καὶ ποιήσατε πρῶτον, ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς, καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῇτε. 26 Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν, καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Βάαλ ἐκ πρωῒ ἐως μεσημβρίας καὶ εἶπον Ἐπακούσον ἡμῶν, ὁ Βάαλ, ἐπακούσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις, καὶ διέτριχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὐ ἐποίησαν. 27 Καὶ ἐγένετο μεσημβρία καὶ ἔμυκτηρίσεν αὐτοὺς Ἡλίου ὁ Θεοβίτης καὶ εἶπεν Ἐπικαλέσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι θεός ἐστιν, ὅτι ἀδόλεσχία αὐτῷ ἐστίν, καὶ ἅμα μὴ ποτε χρηματίζει αὐτός, ἢ μὴ ποτε καθιεύδει αὐτός, καὶ ἔξαναστήσεται. 28 Καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἰθυσμόν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ σειρομάταις ὥς ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτούς, 29 Καὶ προεφίτενον ὥς οὐ παρήλαθε τὸ δειλινόν. Καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ ἐλάλησεν Ἡλίου ὁ Θεοβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων λέγων Μετάστρετε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου· καὶ μετέστησαν καὶ ἀπῆλθον. 30 Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὸν λαόν Προσαγάγετε πρὸς μέ· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. 31 Καὶ ἔλαβεν Ἡλίου δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτὸν λέγων Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. 32 Καὶ ὑψοδύμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἔλαστο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκευασμένον, καὶ ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρῆτας σπέρματος κυκλῶθεν τοῦ θυσιαστηρίου. 33 Καὶ ἰστοίβασε τὰς σχιδάκας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπῆθεν ἐπὶ τὰς σχιδάκας, καὶ ἰστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, 34 Καὶ εἶπε Δάβετί μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχιδάκας· καὶ ἐποίησαν οὕτως. Καὶ εἶπε Δευτερώσατε· καὶ ἰδεντῶσαν. Καὶ εἶπε Τρισώσατε· καὶ ἐτρίσευσαν. 35 Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησεν ὕδατος.

20 Misit Achab ad omnes filios Israel, et congregavit prophetas in monte Carmeli. 21 Accedens autem Elias ad omnem populum, ait: Usquequo claudicatis in duas partes? si Dominus est Deus, sequimini eum: si autem Baal, sequimini illum. Et non respondit ei populus verbum. 22 Et ait rursus Elias ad populum: Ego remansi propheta Domini solus: prophetæ autem Baal quadringenti et quinquaginta viri sunt. 23 Dentur nobis duo boves, et illi eligant sibi bovem unum, et in frusta cædentes, ponant super ligna, ignem autem non supponant: et ego faciam bovem alterum, et imponam super ligna, ignem autem non supponam. 24 Invoke nomina deorum vestrorum, et ego invocabo nomen Domini mei: et Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis populus ait: Optima propositio. 25 Dixit ergo Elias prophetis Baal: Eligite vobis bovem unum, et facite primi, quia vos plures estis: et invoke nomina deorum vestrorum, ignemque non supponatis. 26 Qui cum tulissent bovem, quem dederat eis, fecerunt: et invocabant nomen Baal de mane usque ad meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet: transiliebantque altare quod fecerant. 27 Cumque esset jam merides, illudebat illis Elias, dicens: Clamate voce majore: Deus enim est, et forsitan loquitur, aut in diversorio est, aut in itinere, aut certe dormit, ut excitetur. 28 Clamabant ergo voce magna, et incidebant se juxta ritum suum cultris et lanceolis, donec perfunderentur sanguine. 29 Postquam autem transiit merides, et illis prophetantibus venerat tempus quo sacrificium offerri solet, nec audiebatur vox, nec aliquis respondebat, nec attendebat orantes: 30 Dixit Elias omni populo: Venite ad me. Et accedente ad se populo, curavit altare Domini, quod destructum fuerat. 31 Et tulit duodecim lapides juxta numerum tribuum filiorum Jacob, ad quem factus est sermo Domini, dicens: Israel erit nomen tuum. 32 Et ædificavit de lapidibus altare in nomine Domini: fecitque aquæductum, quasi per duas aratiunculas in circuitu altaris, 33 Et composuit ligna: divisitque per membra bovem, et posuit super ligna, 34 Et ait: Impleto quatuor hydrias aqua, et fundite super holocaustum, et super ligna. Rursumque dixit: Etiam secundo hoc facite. Qui cum fecissent secundo, ait: Etiam tertio idipsum facite. Feceruntque tertio, 35 Et currebant aquæ circum altare, et fossa aquæductus repleta est.

36 וַיְהִי וּבְעֵלֹת הַמִּטְחָה נִשְׁאָה אֱלֹהֵי הַקְּבִיאַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וַיְצַח וַיִּשְׁתָּאֵל הַיּוֹם יְהוָה קִרְיָתָהּ אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וַאֲנִי עַבְדְּךָ וּבְדַבְּרֹתַי עָשִׂיתִי אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : 37 עַנְנֵי יְהוָה עָנְנִי וַיַּדְעֵה הָעָם הַזֶּה קִרְיָתָהּ יְהוָה הָאֱלֹהִים וְהָיָה הַסִּפָּת אֶת-לֵבָם אֲחֻרָּיִת : 38 וַתִּפֹּל אֲשֶׁר-יָהוָה וַתִּמְאָל אֶת-הַעֲלֹה וְאֶת-הַעֲצִים וְאֶת-הָאֲבָנִים וְאֶת-הַקֶּפֶר וְאֶת-הַפְּנִים אֲשֶׁר בַּתְּעֹלָה לַחֲכָה : 39 וַיִּרָא קָל-הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים : 40 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הָלֵם תִּפְשׁוּ אֶת-נְבִיאֵי הַפֶּעַל אֲשֶׁר אֵל-יִפְלֹט מֵהֶם וַיַּחֲפֹשׂוּם וַיִּזְרְקוּם אֱלֹהֵי אֵל-כָּחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטוּם שָׁם : 41 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי לַחֲמָאָב עֲלֶה אֲכַל וְשַׂחַת כִּי-קוֹל הַקּוֹן הַגָּשָׁם : 42 וַיַּעֲלֶה אַחָאָב לַאֲכַל וּלְשַׂחַת וְאֱלֹהֵי עֲלֶה אֶל-יִרְאֵשׁ הַכְּרָמֶל וַיִּנְתֵּר אֶרֶץ וַיִּשָּׂם פָּנָיו כִּין בִּרְקֹו : 43 וַיֹּאמֶר אֶל-נְעָרָיו עֲלֹה-כֹה הַכֵּס דְּהַחֲזִים וַיַּעַל וַיִּבֹשׁ וַיֹּאמֶר אֲנִי מֵאִמָּה וַיֹּאמֶר שָׁב עַבְדְּךָ פָּעָמִים : 44 וַיְהִי בַשָּׁבָעִית וַיֹּאמֶר הַגֹּדֶעַב הַמִּנְחָה כִּכְחָאִישׁ עֲלֶה מִיָּם וַיֹּאמֶר עֲלֶה אֲמָר אֶל-אַחָאָב אֲסֹר וְגַד וְלֹא יַעֲרָקָה הַגָּשָׁם : 45 וַיְהִי עַרְפָּה וְעַד-כֹּה וַתִּשְׁלֹם הַחֲמֻדָּה עָבִים וַיִּחַם וַיְהִי גָשָׁם בְּגוֹל וַיִּרְבַּב אַחָאָב וַיִּלְחַךְ וַיִּרְעָאֵלָה : 46 וַיַּד יְהוָה הִקִּיָּה אֶל-אֱלֹהֵי וַיִּשְׁגֹּם כַּחֲנֹו וַיִּרָץ לִפְנֵי אַחָאָב עַד-בִּצְרָה וַיִּרְעָאֵלָה :

פרשה יט :

וַיִּגַּד אַחָאָב לְאִיזֶבֶל אֵת קָל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵי וְאֵת קָל-אֲשֶׁר הִקָּה אֶת-כָּל-הַקְּבִיאִים בְּחֶרֶב : 2 וַתִּשְׁלַח אִיזֶבֶל מַלְאָכָה אֶל-אֱלֹהֵי לַאֲמָר כֹּה-עֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵפוּן כִּי-רַעַת מִחֹר אֲעִים אֶת-נִפְשָׁהּ כִּכְפָּשׁ אֶחָד מֵהֶם : 3 וַיִּרָא וַיִּקָּם וַיִּלְחַךְ אֶרֶץ כִּפְשׁוֹ וַיִּבֹא בְּאֶרֶץ שָׁבָע אֲשֶׁר לְהַחֲרָה וַיִּנְחַח אֶת-נְעָרָיו שָׁם : 4 וְהָיָה-הִלָּה בַּמִּדְבָּר דְּכָה יוֹם וַיִּבֹא וַיִּשָּׁב תַּחַת רֶהֱם אַחָאָב וַיִּשְׁאֵל אֶת-נִפְשָׁהּ לְכֹחַ וַיֹּאמֶר וְכֹה עָשָׂה יְהוָה קָח נִפְשִׁי כִי לֹא-טוֹב אֲנִי מֵאֲבֹתִי :

36 Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε Κύριε ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ, ἐπάκουσόν μου, Κύριε, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλός σου καὶ διὰ σὲ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα. 37 Ἐπάκουσόν μου, Κύριε, ἐπάκουσόν μου, καὶ γνώτω ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ θεός, καὶ σὺ ἐστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω. 38 Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς σχίδας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. 39 Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον Ἀληθῶς Κύριος ὁ θεὸς αὐτὸς ὁ θεός. 40 Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὸν λαόν Συλλάβετε τοὺς προφῆτας τοῦ Βάαλ, μηδεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν· καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατὰγει αὐτοὺς Ἡλίου εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσῶν καὶ ἔσφαξεν αὐτούς ἐκεῖ. 41 Καὶ εἶπεν Ἡλίου τῷ Ἀχαάβ Ἀνάβηθι καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ. 42 Καὶ ἀνέβη Ἀχαάβ τοῦ φαγεῖν καὶ πειν· καὶ Ἡλίου ἀνέβη ἐπὶ τὴν Κάρμηλον, καὶ ἔκυσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀνά μέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, 43 Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ Ἀνάβηθι καὶ ἐπίβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπύβλεψε τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν Οὐκ ἔστιν οὐθὲν· καὶ εἶπεν Ἡλίου Καὶ σὺ ἐπιστρέψον ἐπτάκις. 44 Καὶ ἐπιστρεψε τὸ παιδάριον ἐπτάκις· καὶ ἰγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ, καὶ ἰδοὺ νεφέλη μικρὰ ὡς ἰχνος ἀνδρός ἀνάγουσα ὕδωρ. Καὶ εἶπεν Ἀνάβηθι καὶ εἶπὸν Ἀχαάβ Ζεύξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατὰβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. 45 Καὶ ἰγένετο ἕως ὥδε καὶ ὦδε, καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασε νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἰγένετο ὑετός μέγας· καὶ ἔκλαιε καὶ ἰπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἱεζράελ. 46 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἡλίου καὶ συνέσφιξε τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν Ἀχαάβ εἰς Ἱεζράελ.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ τῇ Ἱεζάβελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἡλίου καὶ ὡς ἀπέτεινε τοὺς προφῆτας ἐν βόμφοις. 2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἱεζάβελ πρὸς Ἡλίου καὶ εἶπεν Εἰ σὺ εἶ Ἡλίου καὶ ἐγὼ Ἱεζάβελ, τότε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τότε προσθίη, ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον θήσομαι τὴν ψυχὴν σου καθὼς ψυχὴς ἐνός ἐξ αὐτῶν. 3 Καὶ ἐφοβήθη Ἡλίου, καὶ ἀνίστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβιὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. 4 Καὶ αὐτὸς ἰπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω Ραθμείν· καὶ ψῆγαστο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν καὶ εἶπεν Ἰκανούσθω νῦν, λάβε δὴ τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, Κύριε, ὅτι οὐ κρείσσων ἐγὼ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου.

36 Cumque jam tempus esset ut offerretur holocaustum, accedens Elias propheta, ait : Domine Deus Abraham, et Isaac, et Israel, ostende hodie quia tu es Deus Israel, et ego servus tuus, et juxta præceptum tuum feci omnia verba hæc. 37 Exaudi me Domine, exaudi me : ut discat populus iste, quia tu es Dominus Deus, et tu convertisti cor eorum iterum. 38 Cecidit autem ignis Domini, et voravit holocaustum, et ligna, et lapides, pulverem quoque, et aquam quæ erat in aqueductu lambens. 39 Quod cum vidisset omnis populus, cecidit in faciem suam, et ait : Dominus ipse est Deus, Dominus ipse est Deus. 40 Dixitque Elias ad eos : Apprehendite prophetas Baal, et ne unus quidem effugiat ex eis. Quos cum apprehendissent, duxit eos Elias ad torrentem Cison, et interfecit eos ibi. 41 Et ait Elias ad Achab : Ascende, comede, et bibe, quia sonus multæ pluviae est. 42 Ascendit Achab, ut comederet et biberet : Elias autem ascendit in verticem Carmeli, et pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua, 43 Et dixit ad puerum suum : Ascende, et prospice contra mare. Qui cum ascendisset, et contemplatus esset, ait : Non est quidquam. Et rursum ait illi : Revertere septem vicibus. 44 In septima autem vice, Ecce nubecula parva quasi vestigium hominis ascendebat de mari. Qui ait : Ascende, et dic Achab : Junge currum tuum et descende, ne occupet te pluvia. 45 Cumque se verteret huc atque illuc, ecce cæli contenebrati sunt, et nubes, et ventus, et facta est pluvia grandis. Ascendens itaque Achab abiit in Jezrahel : 46 Et manus Domini facta est super Eliam, accinctisque lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Jezrahel.

CAPUT XIX.

1 NUNTIAVIT autem Achab Jezabel omnia quæ fecerat Elias, et quo modo occidisset universos prophetas gladio. 2 Misitque Jezabel nuntium ad Eliam, dicens : Hæc mihi faciant dii, et hæc addant, nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam unius ex illis. 3 Timuit ergo Elias, et surgens abiit quocumque eum forebat voluntas : venitque in Bersabee Juda, et dimisit ibi puerum suum, 4 Et perrexit in desertum, viam unius diei. Cumque venisset, et sederet subter unam juniperum, petivit animæ suæ ut moreretur, et ait : Sufficit mihi Domine, tolle animam meam : neque enim melior sum quam patres mei.

5 וַיִּשְׁכַּב וַיִּשָּׁן תַּחַת רֶחֱם אֶחָד וְהַחֲזִיקָה
מִלֵּאָהוּ כֵּנֶס בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוֹם אֲכוֹל׃
6 וַיִּבָּט וְהִנֵּה מִקְרָאֲתָיו צַנֵּחַ וְרִצִּים
וְצִפְחַת כֶּמֶס וְנִיכָל וְזִשְׁתּוֹ וְזִשְׁבּוֹ וַיִּשְׁקֹב׃
7 וַיִּשְׁכַּב מִלֵּאָהוּ וְהִנֵּה וְשֵׁנִית וַיִּנְעֶזְבוּ
וַיֹּאמֶר קוֹם אֲכַל כִּי רַב מִסֶּחַק חֲזָקָה׃
8 וְהִנֵּה וַיִּנְכַּל וַיִּשְׁתָּה וַיִּלֶּךְ בָּלֶחָם
וְהִנֵּה חֲמָיִם אֲרָבָעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה עַד הָרִי הַחֲלָלִים חָרָב׃ 9 וַיָּבֹא
שָׁם אֶל־חֲמִצְרָה וַיִּלְכְּדוּ אֹתוֹ וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה
אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מִדִּלְקָה פֹה אֲלִיָּהוּ׃
10 וַיֹּאמְרוּ מָה קָמָתִי לַיהוָה וְאֵלֵינוּ
צָבָאוֹת בִּרְצוֹנָם בְּרִיתָם בְּגַן יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִזְבְּחֵיהֶם הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֵיהֶם הָרְגוּ
בְּחָרֶב וְאֶת־הָאֶחָד לְבָדִי וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי
לְחַתָּמָה׃ 11 וַיֹּאמֶר אֲנִי וְאַפְדֹת בְּהָרִי
לְפָנֶיךָ יְהוָה וְהִנֵּה עֹבֵר וְנָחַם
דְּרוֹלָה וְהִנֵּה מִסְּבָחֶיךָ הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלָעִים
לְפָנֶיךָ יְהוָה לֹא בָרַחַם יְהוָה וְאֶת־הָרִים
רָצַח לֹא בִרְעֹשׁ יְהוָה׃ 12 וְאֶת־הָרֵעַשׁ
אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה וְאֶת־הָאֵשׁ קוֹל
דְּמָמָה דָּמָה׃ 13 וַיְהִי וַיִּשְׁמַע אֲלֵיהֶם
וַיִּלֶּט פָּנָיו בְּאַדְמָתָם וַיִּבָּא וַיִּנְעֶזְבוּ
מִצִּדְקָה וְהִנֵּה אֵלָיו כוֹל וַיֹּאמֶר מִחֲלָה
פֹה אֲלִיָּהוּ׃ 14 וַיֹּאמְרוּ מָה קָמָתִי לַיהוָה
אֵלֵינוּ צָבָאוֹת בִּרְצוֹנָם בְּרִיתָם בְּגַן יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִזְבְּחֵיהֶם הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֵיהֶם הָרְגוּ
בְּחָרֶב וְאֶת־הָאֶחָד לְבָדִי וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי
לְחַתָּמָה׃ 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
לֵךְ שׁוּב לְדִרְצָה מִדְּבָרָה וּמַעֲשֵׂה וַיָּבֹא
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶת־הַמֶּלֶךְ לְמַלְאָךְ צֶל־אֲהָבָה׃
16 וְהוּא יְהוּא בֶן־נִמְשִׁי תִּמְשָׁח לְמַלְאָךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שַׁפְטַי מֵאֲבֵל
מְחִילָה תִּמְשָׁח לְנָבִיא מִחֲמָתִי׃ 17 וְהִנֵּה
הַמֶּלֶךְ מִחֲרַב חֲזָאֵל יָמִית יְהוּא וְהַמֶּלֶךְ
מִחֲרַב יְהוּא יָמִית אֱלִישָׁע׃ 18 וְהַשְׂמָתִי
בְּיִשְׂרָאֵל שְׂבָעָה אֲלָפִים כְּלִי־חַפְצִים
אֲשֶׁר לֹא־כִרְעוּ לְפָעַל וְכִלִּי־הַפָּה אֲשֶׁר
לֹא־נָשָׂה לוֹ׃ 19 וַיִּלְכְּדוּ מֹשֶׁם וַיִּמְצְאוּ
אֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שַׁפְטַי וְהוּא חָרָשׁ שִׁגְמִים
עֲשֵׂה צִמְדִּים לְפָנָיו וְהוּא בִּשְׁגָמִים הִעֲשֵׂה
וַיַּעֲבֹר אֲלֵיהֶם אֵלָיו וַיִּשְׁלַח אֶת־דָּמָתוֹ אֵלָיו׃

5 Καὶ ἰκοιμήθη καὶ ὑπνώσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτὸν· καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάστηθι καὶ φάγε. 6 Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλίου, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῇς αὐτοῦ ἰγκυφίας ὀλυρίτης καὶ καψάκης ὕδατος· καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἰκοιμήθη. 7 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀνάστα φάγε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. 8 Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε· καὶ ἐπορεύθη ἐν ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὕρου Χωρήβ. 9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε Τί σὺ ἐνταῦθα, Ἠλίου; 10 Καὶ εἶπεν Ἠλίου Ζηλῶν ἐξήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολείμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. 11 Καὶ εἶπεν Ἐξελεύσθαι αὐριον καὶ στήσθαι ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἰδοὺ παρελεύσεται Κύριος· καὶ ἰδοὺ πνεῦμα μέγα κρατῶν διαλῦον ὄρη καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, οὗς ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὗς ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος. 12 Καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐρας λεπτῆς. 13 Καὶ γίνετο ὡς ἤκουσεν Ἠλίου, καὶ ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μῆλῳ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη ὑπὸ σπήλαιον· καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπε Τί σὺ ἐνταῦθα, Ἠλίου; 14 Καὶ εἶπεν Ἠλίου Ζηλῶν ἐξήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου καθέλιαν καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολείμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. 15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν Πορεύου ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἦξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκού· καὶ ἦξεις καὶ χρίσεις τὸν Ἀζαὴλ εἰς βασιλείαν τῆς Συρίας. 16 Καὶ τὸν Ἰοὺ υἱὸν Ναμεσσι χρίσεις εἰς βασιλείαν ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ τὸν Ἐλισαῖ υἱὸν Σαφάτ χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ. 17 Καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀζαὴλ θανατώσει Ἰοὺ, καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἰοὺ θανατώσει Ἐλισαῖ. 18 Καὶ καταλείψεις ἐν Ἰσραὴλ ἐπὶ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα γόνατα δ' οὐκ ὠκλασαν γόνυ τῷ Βάαλ, καὶ πᾶν στόμα δ' οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ. 19 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ εὗρεσκε τὸν Ἐλισαῖ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡγορία ἐν βοσεί· δώδεκα ζεύγη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέβριψε τὴν μῆλῳ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν.

5 Projecitque se, et obdormivit in umbra juniperi: et ecce angelus Domini tetigit eum, et dixit illi: Surge, et comede. 6 Respexit, et ecce ad caput suum subcinericius panis, et vas aquæ: comedit ergo, et bibit, et rursus obdormivit. 7 Reversusque est angelus Domini secundo, et tetigit eum, dixitque illi: Surge, comede: grandis enim tibi restat via. 8 Qui cum surrexisset, comedit et bibit, et ambulavit in fortitudine cibi illius, quadraginta diebus et quadraginta noctibus, usque ad montem Dei Horeb. 9 Cumque venisset illuc, mansit in spelunca: et ecce sermo Domini ad eum, dixitque illi. Quid hic agis Elia? 10 At ille respondit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, et quæerunt animam meam ut auferant eam. 11 Et ait ei: Egredere, et sta in monte coram Domino: et ecce Dominus transit, et spiritus grandis et fortis subvertens montes, et conterens petras ante Dominum: non in spiritu Dominus, et post spiritum commotio: non in commotione Dominus, 12 Et post commotionem ignis: non in igne Dominus, et post ignem sibilus auræ tenuis. 13 Quod cum audisset Elias, operuit vultum suum pallio, et egressus stetit in ostio speluncæ, et ecce vox ad eum dicens: Quid hic agis Elia? Et ille respondit: 14 Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum: quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, et quæerunt animam meam ut auferant eam. 15 Et ait Dominus ad eum: Vade, et revertere in viam tuam per desertum in Damascus: cumque perveneris illuc, unges Hazael regem super Syriam, 16 Et Jehu filium Namsi unges regem super Israel: Eliseum autem filium Saphat, qui est de Abelmeula, unges prophetam pro te. 17 Et erit, quicumque fugerit gladium Hazael, occidit eum Jehu: et quicumque fugerit gladium Jehu, interficiet eum Eliseus. 18 Et derelinquam mihi in Israel septem millia virorum, quorum genua non sunt incurvata ante Baal, et omne os, quod non adoravit eum osculans manus. 19 Profectus ergo inde Elias, reperit Eliseum filium Saphat, arantem in duodecim jugis boum; et ipse in duodecim jugis boum arantibus unus erat: cumque venisset Elias ad eum, misit pallium suum super illum,

מלכים א יט כ

20 ויַעֲזֹב אֶת־הַקֶּדֶר וַיֵּלֶךְ אַחֲרַי אֱלֹהֵי
וַיֵּאמֶר אֲשַׁקְדָּהָ לְאָכְלִי וְלִשְׁתִּי
אֲחֲרָיָה וַיֵּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי כֹחַ־עֲשִׂיתִי
לָךְ: 21 וַיָּשֶׁב מֵאֲחֵרָיו וַיָּקָם אֶת־אֶמְדוֹ
הַקֶּדֶר וַיִּזְדַּחֲהוּ וַיַּכְלִי הַקֶּדֶר בְּשֻׁלָּם
הַקֶּדֶר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וַיִּלְחָץ
אֲחֲרָי אֱלֹהֵי וַיִּשְׁרָחֵהוּ:

פרשה כ:

1 וַיִּבְרָח בְּדָד מֶלֶךְ־אֲרָם מִבֶּל אֶת־קִלְחִילוֹ
וַשְׁלֵשִׁים וּשְׁנָיִם מֵלָךְ אִתּוֹ וְסוּם הַרְבֵּב
וַיַּעַל וַיֵּצֵר עַל־שְׂמֹנֶה וַיִּלָּחֶם קָה: 2
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אֲחָאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
הַצִּידָה: 3 וַיֵּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר בְּרַחֲמֶיךָ
בְּסִסְתָּ וַיַּחֲבֹה לִירֵמוּיָה וַיִּשְׁתָּה וַיִּבְרָךְ
הַמַּוֹכִּים לִירָם: 4 וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וַיֵּאמֶר בְּדָרְכָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֵךְ אֲנִי
וְכָל־אֲשֵׁר־לִי: 5 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֵּאמְרוּ
בְּיָד־אֶמְרֵי בְּרַחֲמֶיךָ לֵאמֹר קִרְשָׁנוּ אֱלֹהֵי
לֵאמֹר בְּסִסְתָּ וַיַּחֲבֹה וַיִּשְׁתָּה וַיִּבְרָךְ לִי
חַמּוֹן: 6 כִּי וְאִם־צָעַת כֹּחֶר אֲשַׁלַּח אֶת־
עַבְדִּי אֱלֹהֵי וְחִפְשֹׁנוּ אֶת־בְּתִילָה וְאֵת בְּתִי
עַבְדִּיהָ וְהִיָּדוּ בְּלִמְחָמָה צִיָּה וְשִׁמּוֹ
בְּהֵם וְלִקְחוּ: 7 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
לְכָל־זִקְנֵי הָאָרֶץ וַיֵּאמֶר דַּעֲרֵכָה יִרְאֵה כִּי
רָצָה זֶה מִבְּקֶשְׁךָ קִרְשָׁנוּ אֱלֹהֵי לְגִשִּׁי
וְלִבְנִי וְלִבְסִפִּי וְלִזְחִכִּי וְלֹא כִנְעָתִי מִמֶּנּוּ: 8
וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו קִלְחֵנוּמָהִים וְכָל־הַעָם
אֶל־תִּשְׁמַע וְלֹא תִאָּחֶז: 9 וַיֵּאמֶר לַמַּלְאָכִים
בְּרַחֲמֶיךָ אֲמָרוּ לְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֹּל־אֲשֶׁר־
שָׁלַחְתָּ אֶל־עַבְדֶּיךָ בְּהַשְׁכָּחָה אֲעֲשֶׂה וְהַדָּבָר
הַזֶּה לֹא אֶכְבֵּל לַעֲשׂוֹת וַיִּלָּכְדוּ הַמַּלְאָכִים
וַיִּשְׁיבֵהוּ דָּבָר: 10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו בְּרַחֲמֶיךָ
וַיֵּאמֶר בְּרַחֲמֶיךָ לִי אֱלֹהִים
וְכֹה יִסְפּוּ אִם־יִשְׁפֹּל עַפְרָ שְׂמֹנֶה
לְשַׁעֲלִים לְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרַחֲמֶיךָ: 11 וַיַּעַן
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֵּאמֶר דַּבְּרוּ אֶל־יְהוֹתָנָח לְאֶחָד
הָרִבִּי בְּמִפְתָּח: 12 וַיְהִי בְּשָׁמַע אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְהוּא שָׁמַח הוּא וְחַמְלָכִים בְּשִׁסְתָּ
וַיֵּאמֶר אֶל־עַבְדָּיו שִׁמּוֹ וְשִׁמּוֹ עַל־הָעִיר:
13 וְהַקָּה נָבִיא אֶחָד נָשָׂא אֶת־אֲחָאָב מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל וַיֵּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה הַדָּבָר
אֵת בְּלִתְהִקְמוֹן הַקְּדוֹל הַקָּה הַקָּנִי
לְחִי בְּיָדֶיךָ הַיּוֹם וְהַדָּבָר בְּרַחֲמֶיךָ יִהְיֶה:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. ιθ'. κ'.

20 Καὶ κατέλειπεν Ἐλισαῖ τὰς βόας, καὶ κατέδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ καὶ εἶπε Καταφίλῃσω τὸν πατέρα μου καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου· καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ Ἀνάστρεφε, ὅτι πεποιήκα σοι. 21 Καὶ ἀνέστρεψεν ἐξ ὅπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε τὰ ζεύγη τῶν βοῶν καὶ ἔθυσσε καὶ ἤψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ ἰλιτοῦργει αὐτῷ.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ συνήθροισεν υἱὸς Ἀδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περικάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ τριακονταδύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ πᾶς ἵππος καὶ ὄρμα· καὶ ἀνέβησαν καὶ περικάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτήν. 2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἀχαάβ βασιλεῖα Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τάδε λέγει υἱὸς Ἀδερ 3 Τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἰμὸν ἴσθι, καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἰμά ἴσθι. 4 Καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπε Καθὼς ἐλάλησας, κύριέ μου βασιλεῦ, σὸς ἐγὼ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἰμά. 5 Καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ εἶπαν Τάδε λέγει ὁ υἱὸς Ἀδερ Ἐγὼ ἀπέστειλα πρὸς σέ λίγων τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σου δώσεις ἰμοί, 6 Ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὐριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδάς μου πρὸς σέ, καὶ ἱρευνήσουσι τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παίδων σου, καὶ ἔσται πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ' ᾧ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ λήψονται. 7 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς γῆς καὶ εἶπε Γινώτε διὰ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέσταλκε πρὸς μέ περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου· τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκάλυψα ἀπ' αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαὸς Μη ἀκούσῃς καὶ μὴ ἐδλήσῃς. 9 Καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἀδερ Λέγετε τῷ κυρίῳ ὕμῶν Πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δοῦλόν σου ἐν πρώτοις ποιήσω, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ δύνησμαι ποιῆσαι· καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον. 10 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν υἱὸς Ἀδερ λέγων Τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεός καὶ τάδε προσθήη, εἰ ἐκποιήσῃ ὁ χυὸς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξι παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου. 11 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ἰκανούσθω· μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός. 12 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον, πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς· καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ Οἰκοδομήσατε χάρακα· καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν. 13 Καὶ ἰδοὺ προφήτης εἰς προσῆλθε τῷ Ἀχαάβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Εἰ ἐώρακας τὸν δῆλον τὸν μέγαν τοῦτον; ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον εἰς χεῖρας σás, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος.

I. REGUM, XIX. XX.

20 Qui statim relictis bobus cucurrit post Eliam, et ait: Osculer, oro, patrem meum, et matrem meam, et sic sequar te. Dixitque ei: Vade, et revertere: quod enim meum erat, feci tibi. 21 Reversus autem ab eo, tulit par boum, et mactavit illud, et in aratro boum coxit carnes, et dedit populo, et comederunt: consurgensque abiit, et secutus est Eliam, et ministrabat ei.

CAPUT XX.

1 PORRO Benadad rex Syriæ, congregavit omnem exercitum suum, et triginta duos reges secum, et equos, et currus: et ascendens pugnabat contra Samariam, et obsidebat eam. 2 Mittensque nuntios ad Achab regem Israel in civitatem, 3 Ait: Hæc dicit Benadad: Argentum tuum, et aurum tuum meum est: et uxores tuæ, et filii tui optimi, mei sunt. 4 Responditque rex Israel: Juxta verbum tuum, domine mi rex, tuus sum ego, et omnia mea. 5 Revertentesque nuntii, dixerunt, Hæc dicit Benadad, qui misit nos ad te: Argentum tuum, et aurum tuum, et uxores tuas, et filios tuos dabis mihi. 6 Cras igitur hac eadem hora mittam servos meos ad te, et scrutabuntur domum tuam, et domum servorum tuorum: et omne quod eis placuerit, ponent in manibus suis, et auferent. 7 Vocavit autem rex Israel omnes seniores terræ, et ait: Animadvertite, et videte, quoniam insidietur nobis; misit enim ad me pro uxoribus meis, et filiis, et pro argento et auro: et non abnuī. 8 Dixeruntque omnes majores nati, et universus populus, ad eum: Non audias, neque acquiescas illi. 9 Respondit itaque nuntiis Benadad: Dicite domino meo regi: Omnia propter quæ misisti ad me servum tuum in initio, faciam: hanc autem rem facere non possum. 10 Reversique nuntii retulerunt ei. Qui remisit, et ait: Hæc faciant mihi dii, et hæc addant, si suffecerit pulvis Samariæ pugillis omnis populi qui sequitur me. 11 Et respondens rex Israel, ait: Dicite ei: Ne gloriatur accinctus æque ut discinctus. 12 Factum est autem, cum audisset Benadad verbum istud, bibebat ipse et reges in umbraculis, et ait servis suis: Circumdate civitatem. Et circumdederunt eam. 13 Et ecce propheta unus accedens ad Achab regem Israel, ait ei: Hæc dicit Dominus: Certe vidisti omnem multitudinem hanc nimiam? ecce, ego tradam eam in manu tua hodie: ut scias, quia ego sum Dominus.

מלכים א כ

14 ויאמר אחאב בְּמִי וַיֹּאמֶר בְּדָד־מֶרְ
יָחִיזָה בְּנַעֲרֵי שָׂרֵי הַמַּדִּינֹת וַיֹּאמֶר מֶרְ
יָחִיזָה הַמַּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אָחָה : 15 וַיִּפְקֹד
אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמַּדִּינֹת וַיְחַיֵּי קִמְחֹנִים
שִׁבְעִים וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקֹד אֶת־כָּל־
הָעָם כָּל־בֶּגֶד יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים :
16 וַיֵּצֵאוּ בַּצֹּהֲרִים וּבְכֹהֲדֹל שָׁמָּה שְׁפֹר
בְּסֻפּוֹת הָהָא וְהַמַּלְכִּים שְׁלֹשִׁים־וּשְׁנַיִם מָלָךְ
עֶזְרָא אָתָּה : 17 וַיֵּצֵאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמַּדִּינֹת
בְּרֹאשָׁהֶן וַיִּשְׁלַח בְּרֹחֶד וַיַּגִּידוּ לוֹ
לֵאמֹר אֲנָשִׁים נָצְאוּ מִשְׁמֶרֶת : 18 וַיֹּאמֶר
אֶסְ-לְשָׁלוֹם וַיָּצֵא תַפְשֻׁיִם חֲמִים וְאִם
לְמַלְחָמָה וַיָּצֵא חֲמִים תַפְשֻׁיִם : 19 וְאֵלֶּה
נָצְאוּ מִדֹּחֲלֵי נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמַּדִּינֹת וְהַחֲוִיל
אֲשֶׁר אֲחֲרֵיהֶם : 20 וַיִּכְּזֶה אִישׁ אִישׁוֹ וַיִּגְסֵהוּ
אִתָּם וַיִּדְחֲקֵם וַיִּשְׂרָאֵל וַיַּמְלִיט בְּרֹחֶד־מָלָךְ
אִתָּם עַל־סִיסִים וּפְרָשִׁים : 21 וַיֵּצֵא מָלָךְ
יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה אֶת־הַסּוּסִים וְאֶת־הָרֶכֶב וְהַפָּחַ
בְּאֶרֶץ מִדְּבָר דִּזְלוֹחַ : 22 וַיִּגַּשׁ הַנָּבִיא אֶל־
מָלָךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הַתְּחִלָּה וְהַעֲ
רֵאדָה אֶת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה בִּי לְחַשׁוֹבָתָה
הַשְּׁנִיחַ מָלָךְ אֲרָם עֲלֶיךָ עֲלֶיךָ :
23 וַעֲבֹדִי מָלָךְ־אֲרָם אֲמָרוּ אֱלֹהֵי
הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חֲזָקוֹ מִפְּנֵי וַאֲלֵלָם
נִלְחָם אֲרָם בְּמִשְׁוֹר אֶסְ-לָא נִחְזָק מֵהֶם :
24 וְאֶת־הַדָּבָר הַזֶּה עָשָׂה הַסֵּר הַמַּלְכִּים
אִישׁ מִמְּלָכּוֹ וְשִׁים פְּחוֹת תַּחְתֵּיהֶם :
25 וְאַתָּה תִּמְנַח־לָךְ חֲלִיל פְּחִילֵי הַפָּעִל
מֵאִתָּךְ וְסִיס־פָּסִים וְרֶכֶב פָּרָקֵב וְנִלְחָמָה
אֲרָם בְּמִשְׁוֹר אֶסְ-לָא נִחְזָק מֵהֶם וַיִּשְׁמַע
לְחֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן : 26 וַיְהִי לְחַשׁוֹבָתָה
הַשְּׁנִיחַ וַיִּפְקֹד בְּרֹחֶד־אֲחָרָם וַיַּעַל
אֲחָרָה לְמַלְחָמָה עִם־יִשְׂרָאֵל : 27 וַיִּבְגֵּן
יִשְׂרָאֵל הַתְּפֹקֶדוֹ וְכָל־כָּלְוֵי וַיִּלְכְּדוּ לְהַרְאֵהָ
וַיִּנְחֲנוּ בְּגֵד־יִשְׂרָאֵל בְּנָזָם כְּשֶׁלִּי חֲשָׁנִי עֲזִיב
וְאֲרָם מִלֵּחֵי אֶת־הָאָרֶץ : 28 וַיִּגַּשׁ אִישׁ
הַמַּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֶל־מָלָךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
בְּדָד־מֶרְ יָחִיזָה יָצֵא אֲשֶׁר אֲמָרוּ אֲרָם
אֱלֹהֵי הָרִים יָחִיזָה וְלֹא־אֱלֹהֵי עֲמָקִים הֵמָּה
וְלִקְחָמִי אֶת־כָּל־הַחֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה בְּיָדָהּ
וַיִּדְעָהֶם כִּי־אֵין יָחִיזָה : 29 וַיִּחַקֵּי אֲנָחָה
לְכָה אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים וַיְחַיֵּי בָּיִת
הַשְּׁבִיעִי וְהַקֶּרֶב הַמַּלְחָמָה וַיִּכְּזֶה בְּגֵד־יִשְׂרָאֵל
אֶת־אֲרָם מֵאֶחָד־אֵלֶּה רִבְלֵי בָּיִת אֶחָד :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. α'.

14 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ Ἐν τίνι; καὶ εἶπε Τάδε λέγει
Κύριος Ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν
χωρῶν· καὶ εἶπεν Ἀχαάβ Τίς συνάψει τὸν πόλεμον;
καὶ εἶπεν Σύ. 15 Καὶ ἐπισκέψατο Ἀχαάβ τοὺς
ἀρχοντας τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν, καὶ ἐγένοντο
διακόσια τριάκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπισκέψατο τὸν
λαὸν πάντα υἱὸν δυνάμει, ἑπτὰ χιλιάδας. 16 Καὶ
ἐξῆλθε μεσημβρίας· καὶ υἱὸς Ἄδερ πίνων μεθύων
ἐν Σοκῳθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ
δύο βασιλεῖς συμβηθῶσι αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐξῆλθον
ἀρχοντες παιδάρια τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις· καὶ
ἀποστέλλουσι καὶ ἀπαγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Συρίας
λέγοντες Ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας. 18 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, εἰ εἰς εἰρήνην ἐκπορεύονται, συλλαβεῖν
αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰ εἰς πόλεμον, ζῶντας συλλα-
βεῖν αὐτούς. 19 Καὶ μὴ ἐξεληθάτωσαν ἐκ τῆς
πόλεως ἀρχοντα τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν, καὶ ἡ
δύναμις ὅπισω αὐτῶν. 20 Ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ'
αὐτοῦ, καὶ ἰδεντῆρῶσεν ἕκαστος τὸν παρ'
αὐτοῦ, καὶ ἐφυγε Συρία· καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς
Ἰσραὴλ, καὶ σὺζεται υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας
ἐφ' ἵππον ἱππέως. 21 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ
ἄρματα, καὶ ἐπάταξε πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ. 22
Καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλείᾳ
Ἰσραὴλ καὶ εἶπε Κραταίου καὶ γινώθι καὶ ἴδε τί
ποιήσεις, ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἑνιαιτοῦ υἱὸς
Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ. 23 Καὶ
οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας καὶ εἰπον Θεὸς ὁρέων
θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων, διὰ τοῦτο
ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμᾶς· ἰὰν δὲ πολεμήσωμεν
αὐτοὺς κατ' εὐθύ, εἰ μὴν κραταίωσομεν ὑπὲρ
αὐτούς. 24 Καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσων· ἀπόστησον
τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ
θεοῦ αὐτῶν σατράπας, 25 Καὶ ἀλλάξομεν
σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν καὶ
ἵππον κατὰ τὴν ἵππον καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα,
καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτοὺς κατ' εὐθύ, καὶ
κραταίωσομεν ὑπὲρ αὐτούς. Καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς
αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν οὕτως. 26 Καὶ ἐγένετο
ἐπιστρέψαντος τοῦ ἑνιαιτοῦ καὶ ἐπισκέψατο υἱὸς
Ἄδερ τὴν Συρίαν, καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκά εἰς πόλεμον
ἐπὶ Ἰσραὴλ. 27 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπισκέπησαν,
καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν· καὶ παρενέ-
βαλεν Ἰσραὴλ ἐξεναντίας αὐτῶν ὥστε δύο ποίμνια
αἰῶν, καὶ Συρία ἐπλησε τὴν γῆν. 28 Καὶ προσ-
ῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ
Ἰσραὴλ Τάδε λέγει Κύριος Ἄνθ' ὃν εἶπε Συρία
Θεὸς ὁρέων Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς
κοιλάδων αὐτόν, καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην
ταύτην εἰς χεῖρα σὴν, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος. 29
Καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων
ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
καὶ προσῆγαγεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ
τὴν Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ.

I. REGUM, XX.

14 Et ait Achab: Per quem? Dixitque ei.
Hæc dicit Dominus: Per pedissequos princi-
pum provinciarum. Et ait: Quis incipiet
præliari? Et ille dixit: Tu. 15 Re-
censuit ergo pueros principum provincia-
rum, et reperit numerum ducentorum triginta
duorum: et recensuit post eos populum,
omnes filios Israel, septem millia: 16 Et
egressi sunt meridie. Benadad autem
bibebat temulentus in umbraculo suo, et
reges triginta duo cum eo, qui ad auxilium
eius venerant. 17 Egressi sunt autem pueri
principum provinciarum in prima fronte.
Misit itaque Benadad. Qui nuntiaverunt ei
dicentes: Viri egressi sunt de Samaria.
18 Et ille ait: Sive pro pace veniunt, ap-
prehendite eos vivos: sive ut prælientur,
vivos eos capite. 19 Egressi sunt ergo pueri
principum provinciarum, ac reliquis exercitus
sequebatur: 20 Et percussit unusquisque
virum, qui contra se veniebat: fugeruntquo
Syri, et persecutus est eos Israel. Fugit
quoque Benadad rex Syriæ in equo cum
equitibus suis. 21 Necnon egressus rex
Israel percussit equos et currus, et percussit
Syriam plaga magna. 22 (Accedens autem
propheta ad regem Israel, dixit ei: Vade, et
confortare, et scito, et vide quid facias·
sequenti enim anno rex Syriæ ascendet contra
te.) 23 Servi vero regis Syriæ dixerunt ei:
Dii montium sunt dii eorum, ideo supera-
verunt nos: sed melius est ut pugnemus
contra eos in campestribus, et obtinebimus
eos. 24 Tu ergo verbum hoc fac: Amove re-
ges singulos ab exercitu tuo, et pone principes
pro eis: 25 Et instaura numerum militum
qui ceciderunt de tuis, et equos secundum
equos pristinos, et currus secundum currus
quos ante habuisti: et pugnabimus contra eos
in campestribus, et videbis quod obtinebimus
eos. Credidit consilio eorum, et fecit ita.
26 Igitur postquam annus transierat, recensuit
Benadad Syros, et ascendit in Aphec, ut pug-
naret contra Israel. 27 Porro filii Israel
recensiti sunt, et acceptis cibariis profecti ex
adverso, castraque metati sunt contra eos,
quasi duo parvi greges caprarum: Syri autem
repleverunt terram. 28 (Et accedens unus
vir Dei, dixit ad regem Israel: Hæc dicit
Dominus: Quia dixerunt Syri: Deus montium
est Dominus, et non est Deus vallium: dabo
omnem multitudinem hanc grandem in manu
tua, et scietis quia ego sum Dominus.) 29
Dirigebantque septem diebus ex adverso
hi atque illi acies, septima autem die com-
missum est bellum: percusseruntque filii Israel
de Syris centum millia peditum in die una.

מלכים א כ

30 וַיָּגִדוּ הַקְּדֹחִים אֶל־הַעִיר וַתִּפֹּל
הַחוֹמָה עַל־עַשְׂרִים וּשְׁבַע מֵאֹת אִישׁ
הַקְּדֹחִים וַיִּכְרֹסוּ לָם וַיָּבֹא אֶל־הַעִיר הַחֹדֶר
בַּחֹדֶר : 31 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַבְדֵּי הַחֹדֶר
שְׂמֹעֲנוּ קְרִמְלֵכִי בֵּית יִשְׂרָאֵל קְרִמְלֵכִי
הַסֹּד הָם נִשְׁמָה וְאֵל שְׁלָם בְּמִתְנִי
וַחֲבָלִים בְּרַאשֵׁנוּ וְנִצָּא אֶל־מִלְחָה יִשְׂרָאֵל
אֵלֵינוּ יִחְיֶה אֶת־נַפְשֵׁנוּ : 32 וַיַּחְזְרוּ שְׁלָם
בְּמִתְנֵיהֶם וַחֲבָלִים בְּרַאשֵׁיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־
מִלְחָה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עַבְדְּךָ בְּרִסְוֹךְ אֶמֶר
תַּחֲרִיבָה נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר הַעֲזֹבָה חַי אֱתָנִי
הוּא : 33 וַחֲאֲשִׁימִי וַיִּמְשְׁלוּ וַיִּמְחֲרוּ וַיַּחֲלֹמוּ
תַּמְשִׁימוּ וַיֹּאמְרוּ אֶתְּךָ בְּרִסְוֹךְ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ
הַחֹדֶר וַיָּבֹא אֵלָיו בְּרִסְוֹךְ וַיַּעֲלֶהוּ עַל־
הַמִּדְבָּר : 34 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַעֲבִיר אֶשְׁר־
לְמַדְבָּר מֵאֵת אֲבִיךָ אֲשִׁיר וְחִצֹת תִּשָּׁם
לֶךְ בְּדִשְׁשֶׁךָ בְּאֶשְׁר־שָׁם אֲבִי בְשִׁמְרוֹן וְאֲנִי
בְּבִרְיָת אֲשִׁלְחֶךָ וַיִּכְרַתְלוּ בְּרִית וַיִּשְׁלַחְהוּ :
35 וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַכְּנַעֲנִים
אֶמֶר אֶל־הַעֲבָד בְּדָבָר יְהוָה חֲפִנִי כֹה
וַיִּסְמָן הָאִישׁ לְחַפְתּוֹ : 36 וַיֹּאמֶר לוֹ יַעֲזֹן
אֶשְׁר לֹא־שְׂמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הַהֵן הַחֹלֶה
מֵאֵתִי וְהַהֵן הַהֲרָגָה וַיִּלְחָק מֵאֲזָלוֹ וַיִּמְצָאֻהוּ
הָאֲרָמִי וַיַּבְּהֵהוּ : 37 וַיִּמְצָא אִישׁ אֶחָד
וַיֹּאמֶר הַכְּנַעֲנִי כֹה וַיַּבְּהֵהוּ הָאִישׁ הַהֵן וַיִּפְּצֵהוּ :
38 וַיִּלְחָק הַכְּנַעֲנִי וַיַּעֲמֵד לְמִלְחָה אֶל־הַחֹדֶר
וַיַּחֲחֹפֵשׂ בְּאֶשְׁר עַל־עֵינָיו : 39 וַיַּחֲחִי הַמִּלְחָה
עָבָר וְהוּא צָעַק אֶל־הַמִּלְחָה וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ
וַיָּבֹא בְּקִרְב־הַמִּלְחָה וַיַּחֲבֹד־אִישׁ קֶרֶב וַיָּבֹא
אֵלָיו אִישׁ וַיֹּאמֶר שְׂמֹר אֶת־הָאִישׁ הַהֵן
אֲסִיחֲפֹקוּ וַיִּפְקְדוּ וַיַּחֲרֹהוּ בְּשִׁשֶׁת תַּחַת
בְּשִׁשֶׁת חֹה פָּקַד בְּסֶהַת תִּשְׁקוֹל : 40 וַיַּחֲחִי
עַבְדְּךָ עֲשֹׂה תַּחַת וְהַהֵן וְהוּא אֲנִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלְחָה יִשְׂרָאֵל כֹּה מִשְׁפָּטָה
אֶתְּךָ הַרְצָה : 41 וַיִּמְחֲרוּ וַיִּסְרֹ אֶת־הַמִּלְחָה
מֵעַל עֵינָיו וַיַּבְּהֵהוּ אֶתְּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי
מִתְּנֵיָהִם הוּא : 42 וַיֹּאמֶר אֵלָיו קָח אֶמֶר
יְהוָה יַעֲזֹן שְׁלֹחֶת אֶת־אִישׁ־חֲרָמִי מִיָּד
וְהַיָּהוּ בְּשִׁשֶׁת תַּחַת נִפְשׁוֹ וַעֲשֵׂה תַּחַת
צָמוֹ : 43 וַיִּלְחָק מִלְחָה יִשְׂרָאֵל עַל־בְּרִיתוֹ כֶּרֶם
וַיַּבְּהֵהוּ וַיָּבֹא שְׂמֹרָהוּ :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. κ'.

30 Kai ēphugon oi kat'alloiποι εις 'Aφεκ εις την
πολιν, και επισε το τεϊχος επι εικοσι και επτα
χιλιαδας ανδρων των καταλοιπων· και υιός "Αδερ
εφυγε και εισηλθεν εις τον οικον του κοιτωνος εις
το ταμειον. 31 Kai ειπε τοις παισιν αυτου ΟΙδα
οτι βασιλεις 'Ισραηλ βασιλεις ελιους εισιν·
επιθωμιθα δη σακκους επι τας δσφύας ημων και
σχοινία επι τας κεφαλās ημων και εξελθωμεν προς
βασιλεία 'Ισραηλ, ει πως ζωογονήσει τας ψυχās
ημων. 32 Kai περιεζώσαντο σακκους επι τας
δσφύας αυτων και εξεσαν schoινία επι τας κεφαλās
αυτων, και ειπον τῷ βασιλει 'Ισραηλ Δουλός σου
υιός "Αδερ λέγει Ζησάτω δη ή ψυχή ημων· και
ειπεν Εί ετι ζῇ, ἀδελφός μου εστι. 33 Και οι
ανδρες ολωνισαντο και ισπεισαντο, και ανελίσαντο
τον λόγον εκ του στόματος αυτου και ειπον
'Αδελφός σου υιός "Αδερ· και ειπεν Εισέλθατε
και λάβετε αυτόν· και εξήλθε προς αυτόν υιός
"Αδερ, και αναβιβάζουσιν αυτόν προς αυτόν επι
το ἔρμα. 34 Και ειπε προς αυτόν Τās πόλεις
ας ελαβεν ο πατήρ μου παρὰ του πατρός σου
ἀποδώσω σοι, και εξόδους θήσεις σεαυτῷ εν
Δαμασκῳ καθὼς εθετο ο πατήρ μου εν Σαμαρείᾳ,
και εγὼ εν διαθήκῃ εξαποστελῶ σε· και διέθετο
αυτῷ διαθήκην, και εξαπέστειλεν αυτόν. 35 Και
ανθρωπος εις εκ των υιων των προφητων ειπε
προς τον πλησίον αυτου εν λόγῳ Κυρίου Πάταξον
δη με· και ουκ ήθελησεν ο ανθρωπος πατάξαι
αυτόν. 36 Και ειπε προς αυτόν 'Ανθ' ὦν ουκ
ήκουσας τῆς φωνῆς Κυρίου, και ιδου σὺ ἀποτρί-
χεις ἀπ' ἐμοῦ, και πατάξει σε λέων· και ἀπῆλθεν
ἀπ' αυτου, και ευρίσκει αυτόν λέων και ἐπάταξεν
αυτόν. 37 Και ευρίσκει ανθρωπον ἄλλον και
ειπε Πάταξόν με δη· και ἐπάταξεν αυτόν ο
ανθρωπος, πατάξας και συνέντριψε. 38 Και ιπορεύθη
ο προφήτης και εστη τῷ βασιλει 'Ισραηλ επι τῆς
ὁδοῦ, και κατεδύσατο εν τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς
αυτου. 39 Και ἐγένετο ὡς παρεπορεύετο ο βασι-
λεύς, και οὗτος ἰβόα προς τον βασιλεία και ειπεν
'Ο δουλός σου ἐξηλθεν επι την στρατιάν του
πολέμου, και ιδου ἀνὴρ εἰσηγάγε προς με ἄνδρα·
ἐὰν δε ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ, και εἶται ή ψυχή σου
ἀντι τῆς ψυχῆς αυτου ή τάλαντον ἀργυρίου
στήσεις. 40 Και ἐγενήθη περιεβλέψατο ο δουλός
σου ὡδε και ὡδε, και οὗτος ουκ ἦν· και ειπε
προς αυτόν ο βασιλεύς 'Ισραηλ 'Ιδου και τὰ ἔνδρα
παρ' ἐμοῦ ἐφόνευσας. 41 Και ἔσπευσε και ἀφείλε
τον τελαμῶνα ἀπὸ των ὀφθαλμων αυτου, και ἐπέγνω
αυτόν ο βασιλεύς 'Ισραηλ οτι εκ των προφητων
οὗτος. 42 Και ειπε προς αυτόν Τάδε λέγει Κύριος
Διότι ἐξήνεγκας σὺ ἄνδρα δλίθριον εκ τῆς χειρός
σου, και εἶται ή ψυχή σου ἀντι τῆς ψυχῆς αυτου,
και ο λαός σου ἀντι του λαου αυτου. 43 Και
ἀπῆλθεν ο βασιλεύς 'Ισραηλ συγκεχυμένος και
ικαλυμένος, και ἔρχεται εις Σαμαρίαν.

I. REGUM, XX.

30 Fugerunt autem qui remanserant in
Aphec, in civitatem: et cecidit murus
super viginti septem millia hominum, qui
remanserant. Porro Benadad fugiens in-
gressus est civitatem, in cubiculum quod erat
intra cubiculum; 31 Dixeruntque ei servi
sui: Ecce, audivimus quod reges domus
Israel elementes sint: ponamus itaque saccos
in lumbis nostris, et funiculos in capitibus
nostris, et egridiamur ad regem Israel:
forsitan salvabit animas nostras. 32 Accinxerunt
saccis lumbos suos, et posuerunt funiculos
in capitibus suis, veneruntque ad regem
Israel, et dixerunt ei: Servus tuus Benadad
dicit: Vivat, oro te, anima mea. Et ille ait:
Si adhuc vivit, frater meus est. 33 Quod
acceperunt viri pro omine: et festinantes
rapuerunt verbum ex ore ejus, atque dixerunt:
Frater tuus Benadad. Et dixit eis: Ite, et
adducite eum ad me. Egressus est ergo ad
eum Benadad, et levavit eum in currum
suum. 34 Qui dixit ei: Civitates, quas tulit
pater meus a patre tuo, reddam: et plateas
fac tibi in Damasco, sicut fecit pater meus in
Samaria, et ego federatus recedam a te.
Pepigit ergo fœdus, et dimisit eum. 35 Tunc
vir quidam de filiis prophetarum dixit ad
socium suum in sermone Domini: Percute
me. At ille noluit percutere. 36 Cui ait:
Quia noluisti audire vocem Domini, ecce
recedes a me, et percutiet te leo. Cumque
paululum recessisset ab eo, invenit eum leo,
atque percussit. 37 Sed et alterum inveniens
virum, dixit ad eum: Percute me. Qui
percussit eum, et vulneravit. 38 Abiit ergo
propheta, et occurrit regi in via, et mutavit
aspersione pulveris os et oculos suos. 39
Cumque rex transisset, clamavit ad regem.
et ait: Servus tuus egressus est ad præli-
andum cominus: cumque fugisset vir unus,
adduxit eum quidam ad me, et ait: Custodi
virum istum: qui si lapsus fuerit, erit anima
tua pro anima ejus, aut talentum argenti
appendes. 40 Dum autem ego turbatus huc
illucque me verterem, subito non comparuit.
Et ait rex Israel ad eum: Hoc est judicium
tuum, quod ipse decrevist. 41 At ille statim
abstersit pulverem de facie sua, et cognovit
eum rex Israel, quod esset de prophetis.
42 Qui ait ad eum: Hæc dicit Dominus:
Quia dimisisti virum dignum morte de manu
tua, erit anima tuâ pro animâ ejus, et populus
tuus pro populo ejus. 43 Reversus est
igitur rex Israel in domum suam, audire
contemnens, et furibundus vonit in 'amariam.

ויהי אחרי הדברים האלה ביום ההוא
לנבות היזרעאלי אשר ביהרעאל אצל
חיקל אחאב מלך שומרון : ויבחר
אחאב אל-נבות ולמחר תקדלי את-פרמך
ויהרלי לנבוכה כי הוא קרוב אצל ביתי
ותתקח לה תחתיו ביום טוב ממנו אם
טוב בעיניך ותקדליה ביום קטן מחיר זה :
ויאמר נבות אל-אחאב קדליה לי
מחרון מתני את-תקלת מבתי קח :
ויבא אחאב אל-ביתו כי וועף על-הדבר
אשר-דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר
לחמנו לה את-תקלת מבתי וישפך
על-משחתי נסב את-פנקיו ולא תוכל להם :
ותבא אליו ותזבל משחתי ותדבר אליו
מחזה רחוק סוף ואיך אכל להם :
ויבחר אליו קרע-דבר אל-נבות היזרעאלי
ואמר לו תקדלי את-פרמך בקטן או
אם-תקח אשה ותקדליה ביום טוב מתחתי
ויאמר לחמנו לה את-דרכי : ויתאמר
אליו ותזבל משחתי ותתן עתה מעשה
מלכך על-ישראל והם אכל-להם ויטב
לבו ואני אמן לה את-בשר נבות
היזרעאלי : ותקבל ספרים בשם אחאב
ותחתם בכתמו ותשלח הספרים אל-
הזקנים ואל-הדורים אשר בעירו הישבים
את-נבות : ותקבל בספרים לאמר
קרא-צום וחשיבו את-נבות בראש העם :
ויחשיבו שנים אנשים בגר-בליעל נבדו
ויצדו לאמר ברכת אלהים ומלך
והוציאו וסקלוהו וימת : ויעשו אנשי
עירו הזקנים וקדורים אשר הישבים
בעירו כאשר שלח אלהים ותזבל
כאשר כתב בספרים אשר שלח
אלהם : וקרא צום וחשיבו את-נבות
בראש העם : ויבא שני האנשים בגר-
בליעל וישיבו נבדו ויצדו אנשי
בבל-על את-נבות נבד העם לאמר
בדו נבות אלהים ומלך ויצאחו מתוך
לפיר ויסקלוהו באבנים וימת : וישלחו
אל-אחאב לאמר סקל נבות וימת :

1 ΚΑΙ ἀμπελών εἰς ἣν τῷ Ναβουθαί τῷ
'Ιεζραηλίτῃ παρὰ τῷ ὄλῳ 'Αχαάβ βασιλεὺς
Σαμαρείας. 2 Καὶ ἐλάλησεν 'Αχαάβ πρὸς Ναβου-
θαί λίγων Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ ἔσται
μοι εἰς κῆπον λαχάνων, ὅτι ἐγγίζων οὗτος τῷ
οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν
ὑπὲρ αὐτόν· εἰ δὲ ἥρῃσκει ἐνώπιόν σου, δώσω
σοι ἀργύριον ἄλλαγμα ἀμπελῶνός σου τούτου,
καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων. 3 Καὶ εἶπε
Ναβουθαί πρὸς 'Αχαάβ Μὴ γένοιτό μοι παρὰ
θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί.
4 Καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα 'Αχαάβ τεταραγμένον,
καὶ ἰκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ συνεκάλυψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον. 5 Καὶ
εἰσῆλθεν 'Ιεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν καὶ
ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· Τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον,
καὶ οὐκ εἰ σὺ ἰσθίων ἄρτον; 6 Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὴν ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαί τὸν 'Ιεζραηλίτην
λίγων Δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου· εἰ
δὲ βούλῃ, δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν Οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου.
7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν 'Ιεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
Σὺ νῦν οὕτω ποιεῖς βασιλείᾳ ἐπὶ 'Ισραὴλ; ἀνάστηθι
καὶ φάγε ἄρτον καὶ σuntu γενοῦ, ἐγὼ δὲ δώσω
σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαί τοῦ 'Ιεζραηλίτου.
8 Καὶ ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι 'Αχαάβ
καὶ ἰσφαγίσατο τῷ σφραγίδι αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε
τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαί.
9 Καὶ ἐγγράπτο ἐν τοῖς βιβλίοις λίγων Νηστεύ-
σατε νηστείαν, καὶ καθίσате τὸν Ναβουθαί ἐν
ἀρχῇ τοῦ λαοῦ. 10 Καὶ ἔσταθισαν δύο ἄνδρες
υἱοὺς παρανόμων ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ κατα-
μαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ λέγοντες· Εὐλόγησε θεὸς
καὶ βασιλείᾳ· καὶ ἔξαγαγέτωσαν αὐτόν καὶ
λιθοβολήσάτωσαν αὐτόν, καὶ ἀποθάνειτω. 11 Καὶ
ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύ-
τεροι καὶ οἱ ἐλευθεροὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει
αὐτοῦ καθὼς ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς 'Ιεζάβελ,
καὶ καθὰ ἐγγράπτο ἐν τοῖς βιβλίοις οἱς ἀπέστειλε
πρὸς αὐτούς. 12 Καὶ ἐκάλεσαν νηστείαν, καὶ
ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαί ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ. 13 Καὶ
εἰσῆλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων καὶ ἐκάθισαν
ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτύρησαν αὐτοῦ λέγον-
τες· Εὐλόγησας θεὸν καὶ βασιλείᾳ· καὶ ἐξήγαγον αὐτόν
ἐξω τῆς πόλεως καὶ λιθοβόλησαν αὐτόν ἐν λίθοις,
καὶ ἀπέθανε. 14 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς 'Ιεζάβελ
λέγοντες· Λιθοβολήθητι Ναβουθαί καὶ τίθηκε.

1 Post verba autem hæc, tempore illo
vineæ erat Naboth Jezrahelitæ, quæ erat in
Jezrahel, juxta palatium Achab regis Sa-
marie. 2 Locutus est ergo Achab ad Naboth,
dicens: Da mihi vineam tuam, ut faciam
mihi hortum olerum, quia vicina est, et prope
domum meam, daboque tibi pro ea vineam
meliorem: aut si commodius tibi putas, ar-
genti pretium, quanto digna est. 3 Cui
respondit Naboth: Propitius sit mihi Dominus,
ne dem hereditatem patrum meorum tibi.
4 Venit ergo Achab in domum suam in-
dignans, et frendens super verbo, quod locutus
fuerat ad eum Naboth Jezrahelites, dicens:
Non dabo tibi hereditatem patrum meorum.
Et projiciens se in lectulum suum, avertit
faciem suam ad parietem et non comedit
panem. 5 Ingressa est autem ad eum
Jezabel uxor sua, dixitque ei: Quid est hoc,
unde anima tua contristata est? et quare non
comedis panem? 6 Qui respondit ei: Locutus
sum Naboth Jezrahelitæ, et dixi ei: Da mihi
vineam tuam, accepta pecunia: aut, si tibi
placet, dabo tibi vineam meliorem pro ea.
Et ille ait: Non dabo tibi vineam meam.
7 Dixit ergo ad eum Jezabel uxor ejus:
Grandis auctoritatis es, et bene regis regnum
Israel. Surge, et comede panem, et æquo
animo esto, ego dabo tibi vineam Naboth
Jezrahelitæ. 8 Scripsit itaque litteras ex
nomine Achab, et signavit eas annulo ejus,
et misit ad majores natu et optimates, qui
erant in civitate ejus, et habitabant cum
Naboth. 9 Litterarum autem hæc erat
sententia: Prædicate jejunium, et sedere
facite Naboth inter primos populi, 10 Et
submittite duos viros filios Belial contra eum,
et falsum testimonium dicant: Benedixit
Deum et regem: et educite eum, et lapidate,
sicque moriatur. 11 Fecerunt ergo cives
ejus majores natu et optimates, qui habitabant
cum eo in urbe, sicut præceperat eis Jezabel,
et sicut scriptum erat in litteris quas miserat
ad eos: 12 Prædicaverunt jejunium, et
sedere fecerunt Naboth inter primos populi.
13 Et adductis duobus viris filiis diaboli,
fecerunt eos sedere contra eum: at illi, scilicet
ut viri diabolici, dixerunt contra eum
testimonium coram multitudine: Benedixit
Naboth Deum et regem: quam ob rem educo-
runt eum extra civitatem, et lapidibus inter-
fecerunt. 14 Miseruntque ad Jezabel, di-
centes: Lapidatus est Naboth, et mortuus est.

מלכים א כא כב

15 ויהי פשע אצל פֿרסעל נבות וימת
והאמר אצל אל-אחאב היום רש את-
בְּרָם נבות היזרעאלי אשר מאן להתלח
בְּכֶסֶף פִּי אנו נבות חֵי פֿרמח: 16 ויהי
פשע אחאב פֿרמח נבות וימס אחאב
לְהַדֹת אל-בְּרָם נבות היזרעאלי לרשתו:
17 ויהי דבר-יהוה אל-אליהו
התשבי לאמר: 18 היום יד להקמת אחאב
מלך-ישראל אשר בשמרון הנה בְּרָם
נבות אשר-יגיד שם לרשתו: 19 ודברת
אליו לאמר הו אמר יהוה הרצחתי וגם
הרשתי ודברת אליו לאמר הו אמר יהוה
בשמון אשר לקחתי הפלבים את-נבות
הלוי הפלבים אשר-אחאב וגם-אחאב:
20 ויאמר אחאב אל-אליהו המצאתני
אויבי ויאמר קצאתי רצון התמכרתי
לעשות הרע בעיני יהוה: 21 הנני מבי
אליו רצה ובערתי את-הרעה והקרתי
לאחאב משתינו בקר ועצור ועזוב
בשראלי: 22 ונתתי את-ביתו בברו
וירבם בנבט וברית בעשא ברואיה
אל-הפסל אשר הכעסתי ופתחתי את-
ישראל: 23 וגם-לאזבל דבר יהוה לאמר
הפלבים יאכלו את-אזבל בתל יזרעאל:
24 חמת לאחאב בעיר יאכלו הפלבים
והחמל בשדה יאכלו עוף השמים: 25 רק
לאהיה כאחאב אשר התמכר לעשות
הרע בעיני יהוה אשר-הקסתי אתו אזבל
אשתו: 26 ויהעב מאד ללכת אחרי
הגלולים ככל אשר עשו האמני אשר
הוריש יהוה מפני ישראל: 27 ויהי
כשע אחאב את-הדברים האלה ויקרע
בגדיו וישם-מקל על-בשרו ויצום וישקב
בשן ויהלך אמו. 28 ויהי דבר-יהוה
אל-אליהו התשבי לאמר: 29 הריאתי פֿר
נכע אחאב מלפני רצון פֿרנכע מפני
לאמרו הרעה בקיו בימי כנו אביא
הרעה על-ביתו:

פרשה כב:

1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם
ובין ישראל: 2 ויהי בשנה השלישית
ויגיד יהושפט מלך-יהודה אל-מלך ישראל:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Γ'. κα', κβ'.

15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἰ.ζάβελ, καὶ εἶπε
πρὸς Ἀχαάβ Ἀνάστα κληρονόμι τὸν ἀμπελῶνα
Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλίου ὃς οὐκ ἔδωκέ σοι
ἀργυρίου, ὅτι οὐκ ἐστὶ Ναβουθαί ζῶν, ὅτι τέθνηκε.
16 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχαάβ ὅτι τέθνηκε
Ναβουθαί ὁ Ἰεζραηλίτης, καὶ διέβρηξε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον· καὶ ἐγένετο μετὰ
ταῦτα καὶ ἀνέστη καὶ κατέβη Ἀχαάβ εἰς τὸν
ἀμπελῶνα Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλίου κληρονομήσαι
αὐτόν. 17 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡλιοῦ τὸν
Θεσβίτην λέγων 18 Ἀνάστηθι καὶ κατάρθῃθι εἰς
ἀπαντήν Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ ἐν Σαμαρείας,
ὅτι οὗτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαί, ὅτι καταβέβηκεν
ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτόν. 19 Καὶ λαλήσεις πρὸς
αὐτὸν λέγων Τάδε λέγει Κύριος Ὡς σὺ ἐφόνευσας
καὶ ἐκληρονόμησας, διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
Ἐν παντὶ τόπῳ ᾧ ἔλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ
σῆμα Ναβουθαί, ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμα
σου καὶ αἱ πόρναι λούσονται ἐν τῷ αἵματι σου.
20 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἡλιοῦ Εἰ εὗρηκας με
ὁ ἔχθρός μου; καὶ εἶπεν Εὗρηκα, διότι μάτην
πίπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου
παροργίσαι αὐτόν. 21 Ἴδού ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ
κακά, καὶ ἐκαύσω ὅπισω σου καὶ ἐξολοθρεύσω τοῦ
Ἀχαάβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον
καὶ ἐγκαταλειμμένον ἐν Ἰσραὴλ, 22 Καὶ δώσω
τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ
τὸν ὅς τὸν οἶκον Βαασά υἱοῦ Ἀχιά, περὶ τῶν
παροργισμάτων ὧν παρώργισας καὶ ἐξημαρτες τὸν
Ἰσραὴλ. 23 Καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλάλησε Κύριος
λέγων Οἱ κύνες καταφάγονται αὐτήν ἐν τῷ
προτειχίσματι τοῦ Ἰεζραὴλ. 24 Τὸν τεθνηκότα
τοῦ Ἀχαάβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες, καὶ
τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 25 Πλὴν ματαίως Ἀχαάβ
ὃς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου,
ὃς μετέθηκεν αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.
26 Καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὅπισω τῶν
βδελυγμάτων κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ὁ Ἀμορφαῖος,
ὃν ἐξολόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν
Ἰσραὴλ. 27 Καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη
Ἀχαάβ ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπορεύετο
κλαίων, καὶ διέβρηξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐζώσατο
σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσεν· καὶ
περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾧ ἐπάταξε
Ναβουθαί τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ ἐπορεύθη. 28 Καὶ
ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλιοῦ
περὶ Ἀχαάβ, καὶ εἶπε Κύριος 29 Εὗρακας ὡς
κατενύγη Ἀχαάβ ἀπὸ προσώπου μου; οὐκ ἐπάξω
τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν.

ΚΕΦ. κβ'.

1 KAI EKÁTHISE TÁ TRÍA ETĒ KAI OUK HŶN PÓLEMOΣ
ÁNÁ MÉSON SYRÍAS KAI ÁNÁ MÉSON Ἰσραὴλ.
2 KAI EGENHĒTH EN TŴ ENIAUTŴ TŴ TRÍTŴ KAI KATÉBĒH
Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλεῖα Ἰσραὴλ.

I. REGUM, XXI. XXII.

15 Factum est autem, cum audisset Jezabel
lapidatum Naboth, et mortuum, locuta est ad
Achab: Surge, et posside vineam Naboth
Jezrahelitæ, qui noluit tibi acquiescere, et
dare eam accepta pecunia: non enim vivit
Naboth, sed mortuus est. 16 Quod cum
audisset Achab, mortuum videlicet Naboth,
surrexit, et descendebat in vineam Naboth
Jezrahelitæ, ut possideret eam. 17 Factus
est igitur eermo Domini ad Eliam Thesbiten,
dicens: 18 Surge, et descende in occursum
Achab regis Israel, qui est in Samaria: ecce
ad vineam Naboth descendit, ut possideat
eam: 19 Et loqueris ad eum, dicens: Hæc
dicit Dominus: Occidisti, insuper et posse-
disti. Et post hæc addes: Hæc dicit
Dominus: In loco hoc, in quo linxerunt
canes sanguinem Naboth, lambent quoque
sanguinem tuum. 20 Et ait Achab ad
Eliam: Num invenisti me inimicum tibi?
Qui dixit: Inveni, eo quod venundatus sis,
ut faceres malum in conspectu Domini.
21 Ecce ego inducam super te malum, et
demetam posteriora tua, et interficiam de
Achab mingentem ad parietem, et clausum,
et ultimum in Israel. 22 Et dabo domum
tuam sicut domum Jeroboam filii Nabat, et
sicut domum Baasa filii Ahia: quia egisti,
ut me ad iracundiam provocares, et peccare
fecisti Israel. 23 Sed et de Jezabel locutus
est Dominus, dicens: Canes comedent Jezabel
in agro Jezrahel. 24 Si mortuus fuerit Achab
in civitate, comedent eum canes: si autem
mortuus fuerit in agro, comedent eum volu-
cres cæli. 25 Igitur non fuit alter talis sicut
Achab, qui venundatus est ut faceret malum
in conspectu Domini: concitavit enim eum
Jezabel uxor sua, 26 Et abominabilis factus
est, in tantum ut sequeretur idola, quæ fe-
cerant Amorrhæi, quos consumpsit Dominus
a facie filiorum Israel. 27 Itaque cum audisset
Achab sermones istos, scidit vestimenta sua,
et operuit cilicio carnem suam, jejunavitque
et dormivit in sacco, et ambulavit demisso
capite. 28 Et factus est sermo Domini ad
Eliam Thesbiten, dicens: 29 Nonne vidisti
humiliatum Achab coram me? quia igitur
humiliatus est mei causa, non inducam malum
in diebus ejus, sed in diebus filii sui inferam
malum domui ejus.

CAPUT XXII.

1 TRANSIERUNT igitur tres anni absque bello
inter Syriam et Israel. 2 In anno autem tertio,
descendit Josaphat rex Juda ad regem Israel

מלכים א כב

3 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־עַבְדָּיו הַחַדְשָׁם
כִּי־לֹנֵי רָמֹת גִּלְעָד וַאֲנַחְנוּ מִחֲשָׁם מִקְחָת
אֲחֵינוּ מִיַּד מֶלֶךְ אַרָם : 4 וַיֹּאמֶר אֶל־
יְהוֹשָׁפָט הַחֲמֵלֶךְ אֲנִי לִפְלִחְמָה רָמֹת
גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
כִּמּוֹנִי כִמּוֹךְ כְּעַמִּי כְּעַמֶּיךָ כְּסוֹסֶיךָ כְּסוֹמְכֶיךָ :
5 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דָּד־שׁ
גַּם כִּי־נָם אֶת־דְּבַר יְהוָה : 6 וַיִּקְרָץ מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲמֵלֶךְ עַל־דָּמָת גִּלְעָד
לִפְלִחְמָה אֲסֻחֶיךָ וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וַיִּפְּנוּ
אֲדָנִי בְּיַד הַמֶּלֶךְ : 7 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
הַיֵּן פֹּה נִבְיָא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרָשָׁה
מֵאֲחֵינוּ : 8 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט
עוֹד אִישׁ־אֶחָד לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֲחֵינוּ
וְאֲנִי שְׂמֹחֲתִי כִּי לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי
אֲסַדֵּעַ מִיָּדָה בְּדִימְכָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
אֶל־יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ בָּנוּ : 9 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיסִים אֶחָד וַיֹּאמֶר סָרִיסָה
מִיָּדָה בְּדִימְכָה : 10 וַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְשִׁבְעִים אִישׁ עַל־כִּסֵּא מַלְכָּשִׁים
בְּגָדִים בְּגָדֵי כֹהֵן שָׁעַר שֹׁמְרוֹן וְכָל־
חַבְרִיאִים מִחַנְבְּאִים לַפְּתִיחַם : 11 וַיַּעַשׂ לוֹ
צִדְקָה בְּרַב־עֲנָקָה עַרְבִי בְּרִיגֵל וַיֹּאמֶר כֹּה־
אָמֵר יְהוָה בְּאַחַל חֲנֻכָּה אֶת־אַרְבָּעָם עַד־
כְּלוֹתָם : 12 וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים בָּנוּ לֵאמֹר
עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצֵּלָה וְנָתַן יְהוָה בְּיָד
הַמֶּלֶךְ : 13 וְהַמֶּלֶךְ אֶשְׁרֵה־הֶלֶךְ לְחַנְיָה
מִיָּדָה דָּבָר אֲלֵיו לֵאמֹר הַגִּידֵנִי דְבָרִי
הַנְּבִיאִים סָרִיסָה טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִינָה
דְּבָרֶיךָ כְּדָבָר אֶחָד מֵהֶם וְדַבְּרָה טוֹב :
14 וַיֹּאמֶר מִיָּדָה חִר־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר
יֹאמֶר יְהוָה אֲלֵי אֲחֵנוּ אֲדַבֵּר : 15 וַיְבֹאֲמוּ־
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲלֵיו מִיָּדָה הַגִּידֵה
אֶל־דָּמָת גִּלְעָד לִפְלִחְמָה אֲסֻחֶיךָ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיו עֲלֵה וְהַצֵּלָה וְנָתַן יְהוָה בְּיָד
הַמֶּלֶךְ : 16 וַיֹּאמֶר אֲלֵיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּפָּח
כְּעַמִּים אֲנִי מִשְׁבִּיעֶיךָ אֲשֶׁר לֹא־תִדְבָּר אֲלֵי
רַחֲמָת בָּשָׂם יְהוָה : 17 וַיֹּאמֶר רַחֲמָתִי
אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נִבְּצִים אֶל־יְהוָהִים כְּצֹאֵן
אֲשֶׁר אֲוִלְחָם רִגְחָה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־
אֲדַכֵּם לְאַלֶּה וְשׁוֹבֵב אִישׁ־לְבִיתוֹ בְּשָׁלוֹם :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. κβ.

3 Kai eipe basileus 'Israel pros tous paidas
autou Ei oidate uti hmin 'Remath Galaad, kai
hmeis swpōmen labein autēn ek cheiros basilews
Syrias; 4 Kai eipe basileus 'Israel pros 'Iw-
safat 'Anabāsq meθ' hmwōn eis 'Remath Galaad
eis pōlemon; kai eipen 'Iwsafat Kathws egw,
kai su owtws, kathws o laos mou o laos sou,
kathws oi 'ippoi mou oi 'ippoi sou. 5 Kai eipen
'Iwsafat basileus 'Iouda pros basilea 'Israēl
'Eperwtēsate dh sēmeron tōn Kyriōn. 6 Kai
synēthrousen o basileus 'Israel pantas tous
prophētas ws tetrakosious āndras, kai eipen
autois o basileus Ei poreuthō eis 'Remath Galaad
eis pōlemon h epischw; kai eipon Anabaine, kai
didous dōsei Kyrios eis cheiras tou basilews.
7 Kai eipen 'Iwsafat pros basilea 'Israēl Ouk
estin wde prophētes tou Kyriou, kai eperwtēsomen
tōn Kyriōn di' autou; 8 Kai eipen o basileus
'Israel pros 'Iwsafat Ets estin ānēr eis tō
eperwtēsai di' autou tōn Kyriōn, kai egw meēmēka
autōn, uti ou lalēi peri imou kalā all' h kakā,
Michaias uids 'Iembla. kai eipen 'Iwsafat
basileus 'Iouda Mh legōw o basileus owtws.
9 Kai ekālesen o basileus 'Israel eunouchon ēna
kai eipe Tō tāchos Michaiān uidn 'Iembla. 10 Kai
o basileus 'Israel kai 'Iwsafat basileus 'Iouda
ekāthēnto ānēr epī tou thrōnou autou ēnoptoi en
tais pūlais Samariās, kai pantes oi prophētai
ēprophētēton enwpiōn autōn. 11 Kai ipoiēsen
eautw Sedekias uids Xanaān kērata sidhērā kai
eipe Tāde lēgei Kyrios 'En toutois keratēis tēn
Syriān ēws suntelesθē. 12 Kai pantes oi
prophētai ēprophētēton owtws lēγοντες 'Anabaine
eis 'Remath Galaad, kai eudōsei kai dōsei Kyrios
eis cheiras sou kai tōn basilea Syrias. 13 Kai
o āγγελος o poreuthēs kalēsai tōn Michaiān
elālēsēn autw lēγων 'Idou dh lalōusi pantes oi
prophētai en stōmati eni kalā peri tou basilews.
gīnou dh kai su eis tous lōgous sou katā tous
lōgous enōs toutwōn kai lālēsōn kalā. 14 Kai
eipe Michaias Zē Kyrios uti ā ēan ēpō Kyrios
pros mē, tāuta lālēsō. 15 Kai ēlthe pros tōn
basilea. kai eipen autw o basileus Michaiā, ei
anabw eis 'Remath Galaad eis pōlemon h epischw;
kai eipen 'Anabaine, kai eudōsei Kyrios eis cheira
tou basilews. 16 Kai eipen autw o basileus
Posākis egw ōrkiw se ōπως lālēsēs pros mē
ālētheian en ōnōmati Kyriou; 17 Kai eipen Ouch
owtws. ēwarka panta tōn 'Israēl diesparmēnon
en tois ōreisin ws poīmion w ouk esti poimōn.
kai eipe Kyrios Oū Kyrios tōstois theōs; ēkastos
eis tōn ōikon autou en eirēnē anastrefētō.

I. REGUM, XXII.

3 (Dixitque rex Israel ad servos suos :
Ignoratis quod nostra sit Ramoth Galaad, et
negligimus tollere eam de manu regis Syriæ?)
4 Et ait ad Josaphat: Veniesne mecum ad
præliandum in Ramoth Galaad? 5 Dixitque
Josaphat ad regem Israel: Sicut ego sum,
ita et tu: populus meus, et populus tuus unum
sunt: et equites mei, equites tui. Dixitque
Josaphat ad regem Israel: Quære, oro te,
hodie sermonem Domini. 6 Congregavit
ergo rex Israel prophetas, quadringentos
circeiter viros, et ait ad eos: Ire debeo in
Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere?
Qui responderunt: Ascende, et dabit eam
Dominus in manu regis. 7 Dixit autem
Josaphat: Non est hic propheta Domini
quispiam, ut interrogemus per eum? 8 Et
ait rex Israel ad Josaphat: Remansit vir
unus, per quem possumus interrogare Do-
minum: sed ego odi eum, quia non prophetat
mihi bonum, sed malum, Michæas filius
Jemla. Cui Josaphat ait: Ne loquaris ita,
rex. 9 Vocavit ergo rex Israel eunuchum
quemdam, et dixit ei: Festina adducere
Michæam filium Jemla. 10 Rex autem Israel,
et Josaphat rex Juda, sedebant unusquisque
in solio suo, vestiti cultu regio, in area juxta
ostium portæ Samariæ, et universi prophetæ
prophetabant in conspectu eorum. 11 Fecit
quoque sibi Sedecias filius Chanaana cornua
ferrea, et ait: Hæc dicit Dominus: His
ventilabis Syriam, donec deleas eam. 12 Om-
nesque prophetæ similiter prophetabant,
dicentes: Ascende in Ramoth Galaad, et
vade prospere, et tradet Dominus in manus
regis. 13 Nuntius vero, qui ierat ut vocaret
Michæam, locutus est ad eum, dicens: Ecce
sermones prophetarum ore uno regi bona
prædicant: sit ergo sermo tuus similis eorum,
et loquere bona. 14 Cui Michæas ait: Vivit
Dominus, quia quodcumque dixerit mihi
Dominus, hoc loquar. 15 Venit itaque ad
regem, et ait illi rex: Michæa, ire debemus
in Ramoth Galaad ad præliandum, an
cessare? Cui ille respondit: Ascende, et
vade prospere, et tradet eam Dominus in
manus regis. 16 Dixit autem rex ad
eum: Iterum atque iterum adjuro te, ut
non loquaris mihi nisi quod verum est, in
nomine Domini. 17 Et ille ait: Vidi
cunctum Israel dispersum in montibus,
quasi oves non habentes pastorem; et ait
Dominus: Non habent isti dominum: re-
vertatur unusquisque in domum suam in pace.

מלכים א כב

18 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲלוֹא
אֶמְרָתִי אֵלַי לֹא־יִתְּנָמָה עָלַי טוֹב כִּי
אֶדְרֹעַ : 19 וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה
רִאִיתִי אֶת־יְהוָה יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּאוֹ וְכָל־צָבָא
הַשָּׁמַיִם עִמּוֹ עָלָיו קִימִינוּ וּמִשְׁתַּמְּלִין :
20 וַיֹּאמֶר יְהוָה כִּי יִפְתָּח אֶת־אֲחֻזָּתְךָ וְיֵצֵל
וַיִּפֹּל בְּרַמֹּת בָּלָעַד וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָכָה וְהָ
אִמֶּךָ בָּכָה : 21 וַיֵּצֵא הַרְחֹם וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי
יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶשְׁתַּכְּפָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלָיו בָּקָח : 22 וַיֹּאמֶר אֲמֹן וְהַיִּיתִי רִחֹם
שְׁמֹר בְּפִי כִלְבִּיאוֹ וַיֹּאמֶר תִּפְתָּח וְגַם
תִּפְתָּח בָּהֶן : 23 וַיִּפְתָּח הַחֹם בָּהֶן
וַיִּתְּנָה דָּבָר עָלָהּ רָעָה : 24 וַיִּבֹּשׁ בְּדַמְּהָ
בְּרַגְלָהּ וַיִּקַּח אֶת־מִיכָאֵל וְעַל־הַלְחִי
וַיֹּאמֶר אֵיךְ עָבַד רַחֲמֵיךָ מֵאִתִּי לְדָבָר
אֲחֵךְ : 25 וַיֹּאמֶר מִיכָאֵל הִנֵּה רָאִה בְּיָדִים
הַחַוָּה אֲשֶׁר תִּכְאֵל חֹדֶר בְּחֹדֶר לְהַחֲבֹה :
26 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח אֶת־מִיכָאֵל
וְהַשְׁבִּיבָהוּ אֶל־אֲמֹן שֹׁד־עֵצִיר וְאֶל־יֹאשָׁא
בְּרִי־הַמֶּלֶךְ : 27 וַיִּמְסְרֵהָ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
אֲנִי וְאֶת־הָעָם בְּיָדִים הַמֶּלֶךְ וְהַאֲכִילָהוּ לֶחֶם
לְחָץ וַיָּמִים לְחָץ עַד בֹּאֵי בְשָׁלוֹם :
28 וַיֹּאמֶר מִיכָאֵל אֶב־שׁוּב תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם
לְאִדְכָר יְהוָה כִּי וַיֹּאמֶר שָׁמַע עַמִּים
בָּלָם : 29 וַיֵּצֵל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָמֹת בָּלָעַד : 30 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲתִחַסַּפְשׁ וְכֹא
בַּמִּלְחָמָה וְאִתָּךְ לָבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְּחַפֵּשׂ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא בַּמִּלְחָמָה : 31 וּמֶלֶךְ
אֲרָם צָבָא אֶת־שָׂרָיו הִרְבָּה אֲשֶׁר־לוֹ שְׁלֹשִׁים
וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִלָּחֲמוּ אֶת־הַיָּמִין וְאֶת־
הַיָּמִין כִּי אִם־אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרָאֵל לָבֹדוֹ :
32 וַיְהִי בַּרְאוּת שָׂרָיו הִרְבָּה אֶת־יְהוֹשָׁפָט
וְהַחֲמֵה אֶמְרֵי אֵת מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל חֹמָה וַיִּסְרֹ
עָלָיו לְהַלְחֵם וַיִּצְעַק וַיְהוֹשָׁפָט : 33 וַיְהִי
בַּרְאוּת שָׂרָיו הִרְבָּה כִּי־לֹא־מָלָךְ יִשְׂרָאֵל
חֹמָה וַיִּשְׁבּוּ מֵאֲחֵרָיו : 34 וַיֵּאֱשָׁר מִשָּׁה
בְּלִשְׁתִּי לְחַמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹ
הַדְּהָקִים וַיִּקְּנוּ הַשָּׂרָיו וַיֹּאמֶר לְרַבְּבוֹתֵיהֶם
יָדִיתִּי וְהוֹצִיאֵנִי מִדִּמְעָמָה כִּי הִחֲלִיתִי :
35 וַיִּפְתָּח הַמֶּלֶךְ אֲמֹן בְּיָדִים הַחַוָּה וַיִּפְתָּח
הַחֹם בְּמַרְבֵּקָה לְכַח אֲמֹן וַיָּמָת
בְּעֵרֶב וַיִּקַּח דִּם־הַמֶּלֶךְ אֶל־יָמִין הַחֲבֹב :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. κβ'.

18 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ
βασιλῆα Ἰούδα Οὐκ εἶπα πρὸς σέ ὅτι οὐ προφη-
τεύει οὗτός μοι καλὰ διότι ἀλλ' ἡ κακὰ; 19 Καὶ
εἶπε Μιχαίας Οὐχ οὕτως, οὐκ ἐγώ· ἀκούε ῥῆμα
Κυρίου· οὐχ οὕτως· εἶδον θεὸν Ἰσραὴλ καθή-
μενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ
οὐρανοῦ εἰσῆκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ
ἐξ ἐωνύμων αὐτοῦ. 20 Καὶ εἶπε Κύριος Τίς
ἀπατήσῃ τὸν Ἀχαάβ βασιλῆα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβή-
σεται καὶ πεσέσθαι ἐν Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ; καὶ εἶπεν
οὗτος οὕτως, καὶ οὕτος οὕτως. 21 Καὶ ἐξῆλθε
πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπεν Ἐγὼ
ἀπατήσω αὐτόν. 22 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Κύριος
Ἐν τίνι; καὶ εἶπεν Ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι
πνεῦμα ψευδὲς εἰς τὸ στόμα πάντων τῶν προφη-
τῶν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἀπατήσεις καὶ γε θυγήσῃ·
ἐξελθε καὶ ποιήσον οὕτως. 23 Καὶ νῦν ἰδοὺ
ἔδωκε Κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων
τῶν προφητῶν σου τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν
ἐπὶ σέ κακὰ. 24 Καὶ προσῆλθε Σεδεκίας υἱὸς
Χαναάν καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαῖαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα
καὶ εἶπε Ποῖον πνεῦμα Κυρίου τὸ λαλήσαν ἐν
σοί; 25 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ἰδοὺ σὺ ὄψῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἡκείνῃ ὅταν εἰσέλθῃς ταμῖον τοῦ ταμείου τοῦ
κρυβῆναι ἡκεῖ. 26 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
Λάβετε τὸν Μιχαῖαν καὶ ἀποστρίψατε αὐτὸν πρὸς
Σεμὴρ τὸν βασιλῆα τῆς πόλεως· καὶ τῷ Ἰωᾶς
νιφὶ τοῦ βασιλείως 27 Εἰπὸν θέσθαι τοῦτον ἐν
φυλακῇ, καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως καὶ
ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ.
28 Καὶ εἶπε Μιχαίας Ἐὰν ἐπιστρέψω ἐπιστρέψῃς
ἐν εἰρήνῃ, οὐ λελάηκε Κύριος ἐν ἱμοί. 29 Καὶ
ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς
Ἰούδα μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥεμμὰθ Γαλαὰδ. 30 Καὶ
εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλῆα
Ἰούδα Συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
πόλεμον, καὶ σὺ ἐνδύσαι τὸν ἱματισμὸν μου· καὶ
συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸν πόλεμον. 31 Καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο
τοῖς ἀρχοῦσι τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ τριάκοντα καὶ
δυσὶ λέγων Μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ μέγαν ἀλλ'
ἢ τὸν βασιλῆα Ἰσραὴλ μονώτατον. 32 Καὶ ἐγένετο
ὥς εἶδον οἱ ἀρχόντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφάτ
βασιλῆα Ἰούδα, καὶ αὐτοὶ εἶπαν Φαίνεται βασιλεὺς
Ἰσραὴλ οὗτος· καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν πολεμήσαι·
καὶ ἀνέκραζεν Ἰωσαφάτ. 33 Καὶ ἐγένετο ὥς εἶδον
οἱ ἀρχόντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἔστι βασιλεὺς
Ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἀνίστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ. 34 Καὶ
ἐπέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστόχως καὶ ἐπάταξε τὸν
βασιλῆα Ἰσραὴλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύματος καὶ
ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ
αὐτοῦ Ἐπιστρέψον τὰς χεῖράς σου καὶ ἐξαγάγε με
ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι τέτρωμαι. 35 Καὶ ἐτροπώθη
ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ· καὶ ὁ βασιλεὺς
ἦν ἐστηκώς ἐπὶ τοῦ ὕμματος ἐξεναντίας Συρίας
ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἐσπέρας, καὶ ἀπέχυνε τὸ αἷμα
ἀπὸ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ὕμματος,
καὶ ἀπέθανεν ἐσπέρας, καὶ ἐξεπορεύετο τὸ
αἷμα τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ὕμματος.

I. REGUM, XXII.

18 (Dixit ergo rex Israel ad Josaphat: Numquid non dixi tibi, quia non prophetat mihi bonum, sed semper malum?) 19 Ille vero addens, ait: Propterea audi sermonem Domini: Vidi Dominum sedentem super solium suum, et omnem exercitum caeli assistantem ei a dextris et a sinistris: 20 Et ait Dominus: Quis decipiet Achab regem Israel, ut ascendat, et cadat in Ramoth Galaad? Et dixit unus verba hujusmodi, et alius aliter. 21 Egressus est autem spiritus, et stetit coram Domino, et ait: Ego decipiam illum. Cui locutus est Dominus: In quo? 22 Et ille ait: Egrediar, et ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum ejus. Et dixit Dominus: Decipies, et praevaleris; egredere, et fac ita. 23 Nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum mendacii in ore omnium prophetarum tuorum, qui hic sunt, et Dominus locutus est contra te malum. 24 Accessit autem Sedecias filius Chanaana, et percussit Michæam in maxillam, et dixit: Mene ergo dimisit Spiritus Domini, et locutus est tibi? 25 Et ait Michæas: Visurus es in die illa, quando ingredieris cubiculum, intra cubiculum ut abscondaris. 26 Et ait rex Israel: Tollite Michæam, et maneat apud Amon principem civitatis, et apud Joas filium Amelech, 27 Et dicite eis: Hæc dicit rex: Mittite virum istum in carcerem, et sustentate eum pane tribulationis, et aqua angustiae, donec revertar in pace. 28 Dixitque Michæas: Si reversus fueris in pace, non est locutus in me Dominus. Et ait: Audite populi omnes. 29 Ascendit itaque rex Israel, et Josaphat rex Juda, in Ramoth Galaad. 30 Dixit itaque rex Israel ad Josaphat: Sume arma, et ingredere praelium, et induere vestibus tuis, porro rex Israel mutavit habitum suum, et ingressus est bellum. 31 Rex autem Syriæ præceperat principibus currum triginta duobus, dicens: Non pugnabitis contra minorem et majorem quempiam, nisi contra regem Israel solum. 32 Cum ergo vidissent principes currum Josaphat, suspicati sunt quod ipse esset rex Israel, et impetu facto pugnabant contra eum: et exclamavit Josaphat. 33 Intellexeruntque principes currum quod non esset rex Israel, et cessaverunt ab eo. 34 Vir autem quidam tetendit arcum, in incertum sagittam dirigens, et casu percussit regem Israel inter pulmonem et stomachum. At ille dixit aurigæ suo: Verte manum tuam, et ejice me de exercitu, quia graviter vulneratus sum. 35 Commissum est ergo praelium in die illa, et rex Israel stabat in curru suo contra Syros, et mortuus est vespere; fluebat autem sanguis plagæ in sinum currus:

מלכים א כב

36 ויבצר חרקה בפחמה צבא השמש
לאמר איש אל-עירו ואיש אל-ארצו:
37 וימת המלך ויבוא שמונו ויחזרו את-
המלך בשמרון: 38 וישמח את-חרקב
על-ברכת שמונו ויגלוהו הפלבים את-
דמו ויהזות רחצו ברכר יהנה אשר
דבר: 39 ויהר דבלי אחאב וכל-אשר
עשה ויהי השן אשר בנה וכל-הערים
אשר בנה הלאהם בתוכם על-ספר
דברי הנמים למלכי ישראל: 40 וישכב
אחאב עם-אבתיו וימלוך אחזיהו בנו
תחתיו: 41 ויהושפט בן-אחאב מלך
על-יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך
ישראל: 42 ויהושפט בן-דשלים וחסה
שנה במלכו וישראלים וישראלים מלך
בירושלם ושם אמו צוהבה בת-שלקי:
43 ויגלו בבל-הנה אסא אביו לאסר ממנה
לעשות הילך בעיני יהנה: 44 וה
הבמות לאסרו עוד העם מנזחים
ויבטחים בבמות: 45 וישלם יהושפט
עם-מלך ישראל: 46 ויהר דבלי ויהושפט
ויבחרו אשר-עשה ואשר נלחם הלאהם
בתוכם על-ספר דברי הנמים למלכי
יהודה: 47 ויהר הקדש אשר נשאר בימי
אסא אביו בער מרה-ארץ: 48 וימלוך אנו
באדום נאב מלך: 49 ויהושפט עשה
אכיות תרשים ללכת אופירה לזהב ולא
הלך בירושלם אכיות בעציון גבר:
50 והז אסר אחזיהו בן-אחאב אל-יהושפט
ילכו עבדי עם-עבדיו באכיות ולא אבה
יהושפט: 51 וישכב יהושפט עם-אבתיו
ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלוך
יהורם בנו תחתיו: 52 אחזיהו בן
אחאב מלך על-ישראל בשמרון בשנת
שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלוך
על-ישראל שנהים: 53 וישע הרע בעיני
יהנה ויגלו בנה אביו ויבנה אמו
ויבנה וירבעם בן-בשם אשר חסמה את-
ישראל: 54 ויעבד את-הבעל וישתחנה
לו ויבסם את-יהנה אלתי וישראל כלל
אשר-עשה אביו:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Γ'. κβ'.

36 Καὶ ἔστη ὁ στρατοκέρυξ δύνωντος τοῦ ἡλίου
λέγων "Ἐκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν
ἑαυτοῦ γῆν, 37 "Ὅτι τίθνηκεν ὁ βασιλεὺς. Καὶ
ἦλθον εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἔθαψαν τὸν βασιλεῖα ἐν
Σαμαρείᾳ. 38 Καὶ ἀπένειψαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὴν
κρήνην Σαμαρείας, καὶ ἐξέλιξαν αἱ ὕες καὶ οἱ
κύνες τὸ αἷμα, καὶ αἱ πόρναι ἐλούσαντο ἐν τῷ
αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησε. 39 Καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν λόγων 'Αχαάβ καὶ πάντα ὃ ἐποίησε,
καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ᾤκοδόμησε, καὶ πάσας
τὰς πόλεις ὃς ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται
ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλείων
'Ισραὴλ; 40 Καὶ ἐκοιμήθη 'Αχαάβ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν 'Οχοζίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 41 Καὶ 'Ιωσαφάτ υἱὸς 'Ασά
ἐβασίλευσεν ἐπὶ 'Ιούδαν· ἐν ἔτει τετάρτῳ τοῦ
'Αχαάβ βασιλέως 'Ισραὴλ ἐβασίλευσεν 42 'Ιωσαφάτ,
υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἔτων ἐν τῷ βασιλείῳ
αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
'Ιερουσαλὴμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ 'Αζουβὰ
θυγάτηρ Σαλαί. 43 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ
'Ασά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς
τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθεὶς ἐν ἐφθαλμοῖς Κυρίου. 44 Πλὴν
τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἰθυσίαζε καὶ
ἰθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. 45 Καὶ εἰρήνευσεν
'Ιωσαφάτ μετὰ βασιλέως 'Ισραὴλ. 46 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων 'Ιωσαφάτ καὶ αἱ δυναστεῖαι
αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν βασιλείων 'Ιούδα;
[47 Καὶ περισσὸν τοῦ ἐνδιηλλαγμένου οὐχ ὑπελείφθη
ἐν ἡμέραις 'Ασά πατρὸς αὐτοῦ, ἐπέλεξεν ἀπὸ τῆς
γῆς. 48 Καὶ βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν 'Εδὼμ ἱσθηλω-
μένος. 49 Καὶ ὁ βασιλεὺς 'Ιωσαφάτ ἐποίησεν
νῆας, τοῦ πορευθῆναι 'Ὁφειρά εἰς χυσιόν, καὶ
οὐκ ἐπορεύθησαν, ὅτι συνετριβήσαν νῆες ἐν 'Ασιὼν
Γαβέρ. 50 Τότε εἶπεν 'Οχοζίας υἱὸς 'Αχαάβ πρὸς
'Ιωσαφάτ· Πορευθήτωσαν δούλοι σου μετὰ τῶν
δούλων μου καὶ ταῖς ναυσίν· καὶ οὐκ ἠθέλησεν
'Ιωσαφάτ.] 51 Καὶ ἐκοιμήθη 'Ιωσαφάτ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν
αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ
ἐβασίλευσεν 'Ιωράμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 52 Καὶ
'Οχοζίας υἱὸς 'Αχαάβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ 'Ισραὴλ ἐν
Σαμαρείᾳ· ἐν ἔτει ἑπτακαίδεκάτῃ 'Ιωσαφάτ βασι-
λέως 'Ιούδα 'Οχοζίας υἱὸς 'Αχαάβ ἐβασίλευσεν ἐν
'Ισραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη. 53 Καὶ ἐποίησε τὸ
πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
'Αχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ 'Ιεζάβελ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις οἴκου
'Ιεροβοάμ υἱοῦ Ναβάρ ὃς ἐῆμαρτε τὸν 'Ισραὴλ. 54
Καὶ ἰδοὺλεσε τοῖς Βααλὶμ καὶ προσεκύνησεν
αὐτοῖς, καὶ παρώργισε τὸν Κύριον θεὸν 'Ισραὴλ
κατὰ πάντα τὰ γινόμενα ἐμπροσθεν αὐτοῦ.

I. REGUM, XXII.

36 Et præco insonuit in universo exercitu
antequam sol occumberet, dicens: Unus-
quisque revertatur in civitatem, et in terram
suam. 37 Mortuus est autem rex, et perlatus
est in Samariam: sepelieruntque regem in
Samaria, 38 Et laverunt currum ejus in
piscina Samariæ, et linxerunt canes sanguinem
ejus, et habenas laverunt, juxta verbum
Domini quod locutus fuerat. 39 Reliqua
autem sermonum Achab, et universa quæ fecit,
et domus eburnea quam ædificavit, cuncta-
rumque urbium quas extruxit, nonne hæc
scripta sunt in Libro sermonum dierum regum
Israel? 40 Dormivit ergo Achab cum patribus
suis, et regnavit Ochozias filius ejus pro eo.
41 Josaphat vero filius Asa regnare cœperat
super Judam anno quarto Achab regis Israel.
42 Triginta quinque annorum erat cum
regnare cœpisset, et viginti quinque annis
regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus
Azuba filia Salai. 43 Et ambulavit in omni
via Asa patris sui, et non declinavit ex ea:
fecitque quod rectum erat in conspectu
Domini. 44 Verumtamen excelsa non abstulit:
adhuc enim populus sacrificabat, et adolebat
incensum in excelsis. 45 Pacemque habuit
Josaphat cum rege Israel. 46 Reliqua autem
verborum Josaphat, et opera ejus, quæ gessit,
et prælia, nonne hæc scripta sunt in Libro
verborum dierum regum Juda? 47 Sed et
reliquias effeminatorum, qui remanserant in
diebus patris Asab ejus, abstulit de terra.
48 Nec erat tunc rex constitutus in Edom.
49 Rex vero Josaphat fecerat classes in mari,
quæ navigarent in Ophir propter aurum: et
ire non potuerunt, quia confractæ sunt in
Asiongaber. 50 Tunc ait Ochozias filius
Achab ad Josaphat: Vadant servi mei cum
servis tuis in navibus. Et noluit Josaphat.
51 Dormivitque Josaphat cum patribus suis,
et sepultus est cum eis in civitate David patris
sui: regnavitque Joram filius ejus pro eo.
52 Ochozias autem filius Achab regnare
cœperat super Israel in Samaria, anno septi-
modécimo Josaphat regis Juda, regnavitque
super Israel duobus annis. 53 Et fecit malum
in conspectu Domini, et ambulavit in via
patris sui et matris suæ, et in via Jeroboam
filii Nabat, qui peccare fecit Israel. 54 Servivit
quoque Baal, et adoravit eum, et irritavit
Dominum Deum Israel, juxta omnia quæ
fecerat pater ejus.

LIBER REGUM QUARTUS.

מלכים ב א

ויפגע מואב בישכאל אחרי מות
אחאב: * ויפל אחזה בעד
השכבה בעליתו אשר בשמרון וגחל
וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכו ורשו
בבעל זבוב אלתי עקרון אסמחמה
מחלי זה: * וימלאהו יהוה דבר אל-אלה
התשבי נהם עלה לקראת מלאכי מלך
שמרון ודבר אליהם המבלי אוראלהים
בישכאל אתם חללים לך'וש בבעל
זבוב אלתי עקרון: * ולכן בודאמר
יהוה המשה אשר-עליה שם לאחיה
ממנה כי מות תמית וגלג אל-יה:
* ויאמרו המלכים אליו ויאמר אליהם
מה-זה שבתם: * ויאמרו אליו איש
עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שוב
אל-המלך אשר-שלח אתכם ודברתם
אליו כי אמר יהוה המבלי אוראלהים
בישכאל אתה שלח לך'וש בבעל זבוב
אלתי עקרון לכן המשה אשר-עליה
שם לאחיה ממנה פרמית תמית:
* וידבר אליהם מה משפט האיש אשר
עלה לקראתכם וידבר אליהם את-הדברים
האלה: * ויאמרו אליו איש בעל שער
ואזיר עור וזיר בפתגו ויאמר אליה
התשבי הוא: * וישלח אליו שר המשם
וחמשו ובעל אליו ויהנה ישב על-ראש
הקר וידבר אליו איש המלכים המלך
דבר רדח: * ויגענה אליהו וידבר אל-ש
המשם ואמאיש אליהם אני תרד אש מר
השמים והאכל אתה ואת-המשנה ותרד
אש מר-השמים ותאכל אתה ואת-המשני:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἠθέτησε Μωάβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν
'Αχαάβ. 2 Καὶ ἔπεισεν Ὀχοζίας διὰ τοῦ
δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερφύῳ αὐτοῦ τῷ ἐν
Σαμαρείᾳ, καὶ ἠρρώστησε· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν
τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς
ἀρρώστιας μου ταύτης· καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι
δὲ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκάλεσεν Ἑλισὺν
τὸν Θεσβίτην λέγων Ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν
τῶν ἀγγέλων Ὀχοζίου βασιλέως Σαμαρείας καὶ
λαλήσεις πρὸς αὐτούς Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν
ἐν Ἰσραὴλ ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ
μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; καὶ οὐχ οὕτως. 4 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Ὁ ἐκίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ
καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ· καὶ
ἐπορεύθη Ἑλισὺν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. 5 Καὶ
ἐπιστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς Τί ὅτι ἐπιστρέψατε; 6 Καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτόν Ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ
εἶπε πρὸς ἡμᾶς Δεῦτε ἐπιστράφητε πρὸς τὸν βασι-
λεῖα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς καὶ λαλήσατε πρὸς
αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος Εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι
θεὸν ἐν Ἰσραὴλ σὺ πορεύῃ ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βάαλ
μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; οὐχ οὕτως· ἡ ἐκίνη ἐφ'
ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῇ. Καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν τῷ
βασιλεῖ καθὰ ἐλάλησεν Ἑλισὺν. 7 Καὶ ἐλάλησε
πρὸς αὐτούς Τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀναβάντος
εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς
τοὺς λόγους τούτους; 8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν
'Ανὴρ δασὺς καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος
τὴν δοφὺν αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἑλισὺν Ὁ Θεσβίτης
οὗτός ἐστι. 9 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν πεντη-
κόνταρχον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ Ἑλισὺν ἐκάθητο ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ ὄρους. Καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόν-
ταρχος πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν Ἀνθρῶπε τοῦ Θεοῦ,
ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέ σε, καταβήθαι. 10 Καὶ
ἀπεκρίθη Ἑλισὺν καὶ εἶπε πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον
Καὶ εἰ ἄνθρωπος Θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σὲ καὶ τοὺς πεντή-
κοντά σου· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.

II. REGUM, CAPUT I.

PRÆVARICATUS est autem Moab in
Israel, postquam mortuus est Achab.
2 Ccciditque Ochozias per cancellos coena-
culi sui, quod habebat in Samaria, et ægro-
tavit: misitque nuntios, dicens ad eos: Ite,
consulite Beelzebub deum Accaron, utrum
vivere queam de infirmitate mea hac. 3 An-
gelus autem Domini locutus est ad Eliam
Thesbiten, dicens: Surge, et ascende in
occursum nuntiorum regis Samariæ, et dices
ad eos: Numquid non est Deus in Israel, ut
eatis ad consulendum Beelzebub deum
Accaron? 4 Quam ob rem hæc dicit Domi-
nus: De lectulo, super quem ascendisti, non
descendes, sed morte morieris. Et abiit Elias.
5 Reversique sunt nuntii ad Ochoziam. Qui
dixit eis: Quare reversi estis? 6 At illi
responderunt ei: Vir occurrit nobis, et dixit
ad nos: Ite, et revertimini ad regem, qui
misit vos, et dicetis ei: Hæc dicit Dominus:
Numquid, quia non erat Deus in Israel, mittis
ut consulatur Beelzebub deus Accaron? Id-
circo de lectulo, super quem ascendisti, non
descendes, sed morte morieris. 7 Qui dixit
eis: Cujus figuræ et habitus est vir ille, qui
occurrit vobis, et locutus est verba hæc?
8 At illi dixerunt: Vir pilosus, et zona pellicea
accinctus renibus. Qui ait: Elias Thesbitæ
est. 9 Misitque ad eum quinquagenarium
principem, et quinquaginta qui erant sub eo.
Qui ascendit ad eum: sedentique in vertice
montis, ait: Homo Dei, rex præcepit ut
descendas. 10 Respondensque Elias, dixit
quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat
ignis de cælo, et devoret te, et quinquaginta
tuos. Descendit itaque ignis de cælo, et devo-
ravit eum, et quinquaginta qui erant cum eo

מלכים ב א ב

וַיְהִי בַּחֲצֵלֹת יְהוָה אֶת־אַלְיָהוּ
בְּפָעֶרֶת הַשָּׂמָיִם וַיִּלֶּךְ אֵלָיוּ וַיֵּלֶשֶׁע
מִרְחֶלְגָל : וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ אֶל־אַלְיָשֵׁעַ
שֶׁב־נָא פֹה כִּי יִהְיֶה שְׁלַחְנִי צֶדֶק־בֵּית־אֵל
וַיֹּאמֶר אֵלִישֵׁעַ חִי־יִהְיֶה וְחִרְבְּפָשָׁה אִם־
אֲצֻבָּהּ וַיֵּדֹוּ בֵּית־אֵל : וַיֵּצֵאֵהוּ בֶגֶד
הַקְּבִיאוֹת אֲשֶׁר־בֵּית־אֵל אֶל־אַלְיָשֵׁעַ וַיֹּאמְרָה
אֵלָיו הִלְדָּעָה כִּי הַיּוֹם יִהְיֶה לְקַח אֶת־
אַלְיָהוּ מִעַל רִאשָׁהּ וַיֹּאמֶר בְּסֻמְנִי בְּעֵתִי
חֻשָּׁה : וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵלָיוּ אֵלִישֵׁעַ וְשֶׁב־
נָא פֹה כִּי יִהְיֶה שְׁלַחְנִי יִרְיָהּ וַיֹּאמֶר חִי־
יִהְיֶה וְחִרְבְּפָשָׁה אִם־אֲצֻבָּהּ וַיֵּבֵא יִרְיָהּ :

פרשה ב :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. α', β'.

1 ΚΑΙ ἰγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον ἐν
 συσσεισμῷ τὸν Ἥλιον ὥς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
 ἰπορεύθη Ἥλιος καὶ Ἑλισαί ἐκ Γαλιλάου
 2 Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς Ἑλισαί· Κάθου δὴ
 ἐνταῦθα, ὅτι ὁ θεὸς ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθὴλ·
 καὶ εἶπεν Ἑλισαί· Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου,
 εἰ ἔγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθὴλ. 3 Καὶ
 ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθὴλ πρὸς
 Ἑλισαίον καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· Ἐγνώσκου ὅτι
 Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν Κύριόν σου ἐπάνωθεν
 τῆς κεφαλῆς σου· καὶ εἶπε· Κἀγὼ ἔγνωκα, σιωπάτε.
 4 Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς Ἑλισαί· Κάθου δὴ
 ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἱεριχὼ·
 καὶ εἶπεν Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου,
 εἰ ἔγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχὼ.

II. REGUM, I, II.

1 FACTUM est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in cælum, ibant Elias et Eliseus de Galgalis. 2 Dixitque Elias ad Eliseum: Sede hic, quia Dominus misit me usque in Bethel. Cui ait Eliseus: Vivit Dominus, et vivit anima tua, quia non derelinquam te. Cumque descendissent Bethel, 3 Egressi sunt filii prophetarum, qui erant in Bethel, ad Eliseum, et dixerunt ei: Numquid nosti, quia hodie Dominus tollet dominum tuum a te? Qui respondit: Et ego novi: silite. 4 Dixit autem Elias ad Eliseum: Sede hic, quia Dominus misit me in Jericho. Et ille ait: Vivit Dominus, et vivit anima tua, quia non derelinquam te. Cumque venissent Jericho,

מלכים ב ב

וַיָּבֹאוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ אֶל־
אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם
יִהְיֶה לָּךְ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רִאשָׁה וַיֹּאמֶר
בְּסֹאֲנִי דָבַרְתִּי חֲתָשׁוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲלֵיָּהוּ
שְׂבִינָה פֹה כִּי יִהְיֶה שְׁלַחְנֵי הַיַּרְדֵּן
וַיֹּאמֶר חֲרִי־יָהּ וְחֲרִי־נַפְשִׁי אֲסַמְּכֶנּוּ
וַיִּלְכְּדוּ שְׂנֵיהֶם׃ וַיַּחְמְשִׁים אִישׁ מִבְּגֵי
הַנְּבִיאִים הַלְכֵי וַיַּעֲמֵדוּ מִגֵּד מִרְחֹק
וַשְּׂגִיחַם עָמְדוֹ עַל־הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּקְרָא אֲלֵיָּהוּ
אֶת־אֲדֹנָיו וַיִּגְלֹם וַיִּקְרָא אֶת־הַפָּסִים וַיַּחֲזֶק
תַּקָּה וַחֲמָה וַיַּעֲבְדוּ שְׂגִיחָם בְּחִרְבָּה׃
וַיְהִי דָבָרֵם וְאֲלֵיָּהוּ אָמַר אֶל־אֱלִישָׁע
שָׂאֵל מָה אַעֲשֶׂה־לָּךְ בְּמָרָם אֲלֵךְ מֵעַתָּה
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וַיַּחֲרִימָהּ פִּי־שְׁנֵיהֶם בִּירִיחוֹ
אֵלָיו׃ וַיֹּאמֶר הַקְּשִׁיחַ לְשֹׂאֵל אֶת־תַּרְחָם
אֹתִי לָקַח מֵאִמָּהּ וַיַּחֲלֹץ לוֹ וַאֲמָאָהּ לֹא
יָהִי׃ וַיְהִי תַּחַת הַקָּדִים הַלְוִי וַיִּבָּרַךְ
וַהֲגִה רַב־בָּשָׂא וְסוֹסֵי אִישׁ וַיִּסְרְדוּ בָּנוּ
שְׂגִיחָם וַיַּעַל אֲלֵיָּהוּ בְּצֹדֶקַת הַשָּׁמַיִם׃
וַיֵּלֶךְ אֱלִישָׁע רָחָה וְחָמָה מֵעַתָּה אֲבִי וְאִמִּי
רַב־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְשְׁוּ וְלֹא רָאִהוּ עוֹד וַיַּחֲזֹק
בְּבִלְדֵּיו וַיַּקְרַעֵם לְשִׁנָּה קְרָעִים׃ וַיִּגְדֹּם
אֶת־אֲדֹנָתוֹ אֲלֵיָּהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעַלָּיו וַיָּשֶׁב
וַיַּעֲמֵד עַל־שַׁמְרַת הַיַּרְדֵּן׃ וַיִּקְרָא אֶת־
אֲדֹנָתוֹ אֲלֵיָּהוּ אֲשֶׁר־נָפְלָה מֵעַלָּיו וַיִּקְרָא
אֶת־הַפָּסִים וַיֹּאמֶר אֵינִי יִהְיֶה אֲלֵיָּהוּ
אֶת־הָיָה וַיִּבְרָךְ אֶת־הַפָּסִים וַיַּחֲזֶק תַּקָּה
וַיַּעֲבְדוּ אֱלִישָׁע׃ וַיִּבְרָאֵהוּ בְּגֵר
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בִּירִיחוֹ מִגֵּד וַיֹּאמְרוּ נָחָה
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לֹו אֲרָצָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲגֹד־
נָא יֶשְׁעֵי־אֶת־עַבְדֶּיךָ חֲמָשִׁים אַנְשִׁים דְּגִי־
חֵיל וַיִּכְרֹמָה וַיִּבְקֶשׁוּ אֶת־אֲדֹנֶיךָ שֶׁנִּקְשָׁא
רַחֵם וַיַּחֲלֵם וַיִּשְׁלַחֵהוּ בְּאֶתֶד הַהָרִים אִם
בְּאֶתֶת הַגְּאֻזֹת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלַחֵהוּ׃
וַיִּפְצְרֻהוּ עַד־בֹּשׁ וַיֹּאמֶר שְׁלַחֵהוּ
וַיִּשְׁלַחֵהוּ חֲמָשִׁים אִישׁ וַיִּבְקֶשׁוּ שְׁלַחֵהוּ
יָמִים וְלֹא מָצְאוּ׃ וַיִּשְׁבּוּ אֵלָיו וְחָמָה יָשֶׁב
בִּירִיחוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַלֹּוא־אֲמַרְתֶּם אֲלֵיכֶם
אֶל־תִּלְכֶּנּוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֲנִשְׁי קַעֲיֵל
אֶל־אֱלִישָׁע הֲגֹד־נָא מוֹשֵׁב קַעֲיֵל טוֹב
בְּאֲשֶׁר אֲדֹנִי רָחָה וְהַפָּסִים דָּעִים וְהָאֶרֶץ
מִשְׁקָלָהּ׃ וַיֹּאמֶר קְהוֹרֵלֵי צִלְתִּית
תִּפְשֵׁן וְשִׁמְרוּ שָׁם מִלַּח וַיִּקְרָא אֵלָיו׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. β.

5 Καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχῷ
πρὸς Ἐλισαίην καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν Εἰ ἔγνως ὅτι
σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνω-
θεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε Καὶ γὰρ ἐγὼ ἔγνω-
ν, σιωπᾶται. 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἠλίου Κἀθου δι-
ῶδε, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως εἰς τὸν Ἰορδάνην·
καὶ εἶπεν Ἐλισαίη Ζῷ Κύριος καὶ Ζῷ ἡ ψυχὴ σου,
εἰ ἔγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι,
7 Καὶ πενήτηκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ
ἔστησαν ἔξεναντίας μακρόθεν· καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν
ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. 8 Καὶ ἔλαβεν Ἠλίου τὴν μῆλω-
τήν αὐτοῦ καὶ ἔλυσεν καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διηρέθη
τὸ ὕδωρ ἐνθα καὶ ἐνθα· καὶ διέβησαν ἀμφότεροι
ἐν ἱρήμῳ. 9 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοῦς
καὶ Ἠλίου εἶπε πρὸς Ἐλισαίην Διτῆσαι τί ποιήσω
σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ· καὶ εἶπεν
Ἐλισαίη Γενθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί σου ἐπ'
ἐμέ. 10 Καὶ εἶπεν Ἠλίου Ἐσκήρυνας τοῦ
αἰτήσασθαι· ἰὼν ἰδὲς με ἀναλαμβάνόμενον ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἔσται σοι οὕτως· καὶ ἰὼν μὴ, οὐ μὴ
γένηται. 11 Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων,
ἐπορεύοντο καὶ ἐλάλουν· καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς
καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διέστειλεν ἀνὰ μέσον
ἀμφότερων· καὶ ἀνελήφθη Ἠλίου ἐν συσσεισμῷ ὥς
εἰς τὸν οὐρανόν. 12 Καὶ Ἐλισαίη ἑώρα, καὶ ἔβόα
Πάτερ πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ.
Καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι, καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων
αὐτοῦ καὶ διέβησεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα. 13 Καὶ
ὑψώσε τὴν μῆλωτήν Ἠλίου, ἢ ἔπεισεν ἐπάνωθεν
Ἐλισαίην· καὶ ἐπίστρεψεν Ἐλισαίη, καὶ ἔστη ἐπὶ
τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου. 14 Καὶ ἔλαβε τὴν
μῆλωτήν Ἠλίου, ἢ ἔπεισεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ
ἐπάταξε τὸ ὕδωρ καὶ εἶπε Ποῦ ὁ θεὸς Ἠλίου
ἀφώ; καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ διεβράγχυσαν
ἐνθα καὶ ἐνθα· καὶ διέβη Ἐλισαίη. 15 Καὶ
εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχῷ
ἔξεναντίας καὶ εἶπον Ἐπαναπέπνυται τὸ πνεῦμα
Ἠλίου ἐπὶ Ἐλισαίην. Καὶ ἦλθον εἰς συναντή-
ν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν,
16 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν
παίδων σου πενήτηκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμει-
ος πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν κύριόν σου, μὴ
ποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου καὶ ἔρριψεν
αὐτόν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἢ ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων ἢ ἐφ'
ἓνα τῶν βουνῶν· καὶ εἶπεν Ἐλισαίη Οὐκ ἀπο-
στελεῖτε. 17 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἕως οὗ
ἴσχυντο, καὶ εἶπεν Ἀποστελεῖτε. Καὶ ἀπέστειλαν
πεντήκοντα ἄνδρας, καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας,
καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν. 18 Καὶ ἀνέστρεψαν
πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἱεριχῷ·
καὶ εἶπεν Ἐλισαίη Οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς Μὴ
πορευθῆτε; 19 Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως
πρὸς Ἐλισαίην Ἰδοὺ ἡ κατοικησις τῆς πόλεως
ἀγαθὴ, καθὼς ὁ κύριος βλάπτει, καὶ τὰ ὕδατα
πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτεκνονμένη. 20 Καὶ εἶπεν
Ἐλισαίη Λάβετε μοι ὑδρίσκη καὶνὴν καὶ θίτε
ἐκεῖ ὕλα· καὶ ἔλαβον καὶ ἤνεγκαν πρὸς αὐτόν.

II. REGUM, II.

5 Accesserunt filii prophetarum, qui erant
in Jericho, ad Eliseum, et dixerunt ei:
Numquid nosti quia Dominus hodie tollet
dominum tuum a te? Et ait: Et ego
novi: silete. 6 Dixit autem ei Elias:
Sede hic, quia Dominus misit me usque ad
Jordanem. Qui ait: Vivit Dominus, et vivit
anima tua, quia non derelinquam te. Ierunt
igitur ambo pariter, 7 Et quinquaginta viri
de filiis prophetarum secuti sunt eos, qui et
steterunt econtra, longe: illi autem ambo
stabant super Jordanem. 8 Tulitque Elias
pallium suum, et involvit illud, et percussit
aquas, quæ divisæ sunt in utramque partem,
et transierunt ambo per siccum. 9 Cumque
transissent, Elias dixit ad Eliseum: Postula
quod vis ut faciam tibi, antequam tollar a te.
Dixitque Eliseus: Obsecro ut fiat in me
duplex spiritus tuus. 10 Qui respondit:
Rem difficilem postulasti: attamen si videris
me, quando tollar a te, erit tibi quod petiati:
si autem non videris, non erit. 11 Cum-
que pergerent, et incedentes sermocinarentur,
ecce currus igneus, et equi ignei dividerunt
utrumque: et ascendit Elias per turbinem
in cælum. 12 Eliseus autem videbat, et cla-
mabat: Pater mi, pater mi, currus Israel, et
auriga ejus. Et non vidit eum amplius:
apprehenditque vestimenta sua, et scidit illa
in duas partes. 13 Et levavit pallium Eliæ,
quod ceciderat ei: reversusque stetit super
ripam Jordanis, 14 Et pallio Eliæ, quod
ceciderat ei, percussit aquas, et non sunt
divisæ; et dixit: Ubi est Deus Eliæ etiam
nunc? Percussitque aquas, et divisæ sunt
huc atque illuc, et transiit Eliseus. 15 Vi-
dentes autem filii prophetarum, qui erant in
Jericho econtra, dixerunt: Requievit spiritus
Eliæ super Eliseum. Et venientes in occursum
ejus, adoraverunt eum proni in terram,
16 Dixeruntque illi: Ecce, cum servis tuis
sunt quinquaginta viri fortes, qui possunt ire,
et quærere dominum tuum, ne forte tulerit
eum spiritus Domini, et projecit eum in
unum montium, aut in unam vallium. Qui
ait: Nolite mittere. 17 Coegeruntque eum,
donec acquiesceret, et diceret: Mittite. Et
miserunt quinquaginta viros: qui cum quæ-
sissent tribus diebus, non invenerunt. 18 Et
reversi sunt ad eum: at ille habitabat in
Jericho, et dixit eis: Numquid non dixi vobis:
Nolite mittere? 19 Dixerunt quoque viri
civitatis ad Eliseum: Ecce habitatio civitatis
hujus optima est, sicut tu ipse domine per-
spicis: sed aquæ pessimæ sunt, et terra sterilis.
20 At ille ait: Afferte mihi vas novum, et
mittite in illud sal. Quod cum attulissent,

מלכים ב ב נ

21 וַיֵּצֵא אֱלֹהִים מוֹצֵא חַיִּים וַיִּשְׁלַח שָׁמַיָא מֶלֶךְ
וַיֵּאמֶר קִדְמָתָא יְהוָה וְרַחֲמָיִם לְמַנָּם
הָאֵלֹהִים לֹא יִתְּנָהּ מִשְׁמָם עוֹד מִתּוֹ וּמִשְׁפָּלָתָ:
22 וַיִּדְרֹפֵי הַפִּיִם עַד חַיִּים הַגָּדוֹל דְּבָרָא
אֱלִישָׁע אֲשֶׁר דְּבָרָא: 23 וַיֵּצֵל מִשְׁמָם
בִּית־אֱלֹהִים וְתוֹמָה לְעֵלְיָה בְּדֶרֶךְ וּבְעָרִים
קְטָנִים וְגָדוֹת מִדְּהַר עִיר וַיִּתְּנֵם לְסִבְרָא וַיֵּאמְרוּ
לֹא עֲלָה מִתָּה עֲלָה מִתָּה: 24 וַיִּגְזַן אֲחֵרֵי
וַיִּדְרֹם בְּמִלְלָם בְּשֵׁם יְהוָה וּבִשְׁמָאָה
שְׁפָתַיִם דְּבָרִים מִדְּהַר עִיר וּבְמִשְׁפָּלָתָ מִתָּה
אֲרָבָעִים וּשְׁנַיִם וְלֵוִיִּם: 25 וַיִּגְלֹחַ מִשְׁמָם
אֶל־תֵּר חֲפֵרֶמֶל וּמִשְׁמָם שָׁב שְׁמֵרוֹן:

פרשה ב

וַיַּחְזִקֵם בְּדִרְחָאָהּ מֶלֶךְ עֲלִישָׁרָאָל
בְּשְׁמֵרוֹן בְּשֵׁנָתָ שְׁמֵנָה עָשָׂרָה לִיְהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה:
2 וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא כִמְבִי
וּכְמִנְיָ וְלִסְר־מִצְבָּתָ הַצֵּל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֲבִיו: 3 וְיָהּ בְּחַטָּאוֹת וּבְרַב־עֲוֹנוֹתָ
אֲשֶׁר־חָקְטָהּ אֶת־יִשְׂרָאֵל דְּבָרָא לְאִמְרָא
מִמֶּנָּה: 4 וַיִּשְׁעַם מֶלֶךְ־מוֹאָב הַיָּהּ
לְהָרָא וְהַשִּׁיב לְמֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מִחֲמַת־אֵלֶיָּה
דְּרִים וַיִּמְחָא אֵלֶיָּה אֵלִים עָמִיר: 5 וַיְהִי
בְּסוֹת אֲחָאָב וַיִּשְׁעַם מֶלֶךְ־מוֹאָב בְּמֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל: 6 וַיֵּצֵא מִמֶּלֶךְ יְהוּדָה בְּיָמֵי הַחַמָּה
מִשְׁמֵרוֹן וַיִּפְקֹד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל: 7 וַיִּגְלֹחַ
וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים־יְהוָה שָׁמַיָא מֶלֶךְ־יְהוּדָה לְאִמְרָא
מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בְּיָי חֲמַלְתָּ אֶת־אֱלֹהִים־מוֹאָב
לְפָלְחָתָ וַיֵּאמֶר אֲעֲלֶה בְּמִנִּי כְּחוֹף בְּעַמִּי
כְּעַמֶּךָ בְּסוֹתִי בְּסוֹתִי: 8 וַיֵּאמֶר אֲרָנָה
הַדֶּרֶךְ מַעֲלָה וַיֵּאמֶר הָרָה מִדְּבָרָא אֲדוֹם:
9 וַיִּגְלֹחַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ
אֲדוֹם וַיִּסְבְּבוּ הָרָה שְׁבַע־יָמִים וְלֹא־יִתְּנָה
מִם לְמִתְּנָה וּלְבִתְּנָה אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם:
10 וַיֵּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲחָהּ בְּרַחֲמָה יְהוָה
לְשָׁלֹשָׁתָ הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְמַתָּה אוֹתָם בְּיָד
מוֹאָב: 11 וַיֵּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאֵין פֶּה גְבוּרָה
לִידְוָה וּבְדִרְשָׁה אֶת־יְהוָה מִחוּלָּה וְעַד אֲחָד
מִעֲבָדֵי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֵּאמֶר פֶּה אֱלִישָׁע
בְּרַשְׁתָּ אֲשֶׁר־נָצַח מִם עֲלִיָּה אֲלֵיהֶם:
12 וַיֵּאמֶר יְהוֹשָׁפָט גִּישׁ אוֹתוֹ דְּבָרָא יְהוָה בְּיָדָהּ
אֲלֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט וַיִּמְלֹךְ אֲדוֹם:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. β', γ'.

21 Καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαὶ εἰς τὴν διέξοδον τῶν
ὁδῶν, καὶ ἔβριψεν ἐκεῖ ὕδα καὶ εἶπε Τάδε λῆγει
Κύριος Ἰταίαι τὰ ὕδατα ταῦτα, οὐκ ἔσται ἐν ἐκείθεν
θάνατος καὶ ἀτεκνουμενόν. 22 Καὶ ἰάθησαν τὰ
ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἐλισαὶ θ' ἰλάλησῃ. 23 Καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς
Βαιθήλ· καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ
κατίπαιζον αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ Ἀνάβαινε,
φαλακρί, ἀνάβαινε. 24 Καὶ ἐξέβησεν ὀπίσω
αὐτῶν καὶ εἶδεν αὐτά, καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν
ὀνόματι Κυρίου· καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ
τοῦ θρυμοῦ καὶ ἀνιήρηξαν ἀπ' αὐτῶν τεσσαράκοντα
καὶ δύο παιδας. 25 Καὶ ἰπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ
ὄρος τὸ Καρμήλιον, κάκειθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σα-
μάρειαν.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ Ἰωράμ υἱὸς Ἀχαάβ ἰβασίλευσεν ἐν
Ἰσραὴλ ἐν ἑτὶ ὀκτωκαιεκάτῳ Ἰωσαφάτ βασιλέως
Ἰούδα, καὶ ἰβασίλευσε δώδεκα ἔτη. 2 Καὶ ἐποίησε
τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς ὁ
πατήρ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ
μετίστησε τὰς στήλας τοῦ Βάαλ ἃς ἐποίησεν ὁ
πατήρ αὐτοῦ. 3 Πλὴν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ Ἱεροβοάμ
υἱοῦ Ναβάτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ ἐκολλήθη,
οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς. 4 Καὶ Μωσά βασιλεὺς
Μωάβ ἦν Νωκὴδ, καὶ ἐπέστρεψε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ
ἐν τῇ ἱκαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἄρνων καὶ
ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων. 5 Καὶ ἐγένετο
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ καὶ ἠθέτησε βασιλεὺς
Μωάβ ἐν βασιλείᾳ Ἰσραὴλ. 6 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ
βασιλεὺς Ἰωράμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας
καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Ἰσραὴλ, 7 καὶ ἰπορεύθη καὶ
ἐξαπέστειλε πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλίᾳ Ἰούδα λέγων
Βασιλεὺς Μωάβ ἠθέτησεν ἐν ἡμοῖς· εἰ πορεύσῃ
μετ' ἡμοῦ εἰς Μωάβ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπον
Ἀναβήσομαι· ὅμοιος μοι ὁμοιος σοί, ὡς ὁ λαὸς
μοῦ ὁ λαὸς σου, ὡς οἱ ἵπποι μοῦ οἱ ἵπποι σου. 8
Καὶ εἶπε Ποία ὁδὸς ἀναβῶ; καὶ εἶπεν Ὁδὸν
ἐρήμον Ἐδῶμ. 9 Καὶ ἰπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδῶμ, καὶ
ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἐπτά ἡμερῶν· καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ
τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν
αὐτῶν. 10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ Ὡ,
ὅτι ἐέληκε Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερ-
χομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωάβ. 11 Καὶ
εἶπεν Ἰωσαφάτ Οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ
Κυρίου καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν Κύριον παρ'
αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παιδῶν τοῦ βασι-
λέως Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ὁδε Ἐλισαὶ υἱὸς Σαφάτ,
ὃς ἐπείχετο ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἡλιοῦ. 12 Καὶ
εἶπεν Ἰωσαφάτ Ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου·
καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ
Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ βασιλεὺς Ἐδῶμ.

II. REGUM, II. III.

21 Egressus ad fontem aquarum, misit in
illum sal, et ait: Hæc dicit Dominus: Sanavi
aquas has, et non erit ultra in eis mors, neque
sterilitas. 22 Sanatæ sunt ergo aquæ usque
in diem hanc, juxta verbum Elisei, quod
locutus est. 23 Ascendit autem inde in
Bethel: cumque ascenderet per viam, pueri
parvi egressi sunt de civitate, et illudebant
ei, dicentes: Ascende calve, ascende calve.
24 Qui cum respexisset, vidit eos, et ma-
ledixit eis in nomine Domini: egressique sunt
duo ursi de saltu, et laceraverunt ex eis qua-
draginta duos pueros. 25 Abiit autem inde
in montem Carmeli, et inde reversus est in
Samariam.

CAPUT III.

1 JORAM vero filius Achab regnavit super
Israel in Samaria anno decimo octavo Josa-
phat regis Judæ. Regnavitque duodecim
annis. 2 Et fecit malum coram Domino, sed
non sicut pater suus et mater: tulit enim
statuas Baal, quas fecerat pater ejus. 3 Verum-
tamen in peccatis Jeroboam filii Nabat, qui
peccare fecit Israel, adhæsit, nec recessit ab
eis. 4 Porro Mesa rex Moab, nutriebat
pecora multa, et solvebat regi Israel centum
millia agnorum, et centum millia arietum,
cum velleribus suis. 5 Cumque mortuus
fuisset Achab, prævaricatus est fœdus, quod
habebat cum rege Israel. 6 Egressus est
igitur rex Joram in die illa de Samaria, et
recensuit universum Israel. 7 Misitque ad
Josaphat regem Juda, dicens: Rex Moab
recessit a me, veni mecum contra eum ad
prælium. Qui respondit: Ascendam: qui
meus est, tuus est: populus meus, populus
tuus; et equi mei, equi tui. 8 Dixitque:
Per quam viam ascendemus? At ille respondit:
Per desertum Idumææ. 9 Perrexerunt igitur
rex Israel, et rex Juda, et rex Edom, et
circuierunt per viam septem dierum, nec erat
aqua exeroitui, et jumentis quæ sequebantur
eos. 10 Dixitque rex Israel: Heu heu heu,
congregavit nos Dominus tres reges, ut tra-
deret in manus Moab. 11 Et ait Josaphat:
Estne hic propheta Domini, ut deprecemur
Dominum per eum? Et respondit unus
de servis regis Israel: Est hic Eliseus filius
Saphat, qui fundebat aquam super manus Eliæ.
12 Et ait Josaphat: Est apud eum sermo
Domini. Descenditque ad eum rex Israel,
et Josaphat rex Juda, et rex Edom.

13 וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה-לִּי
וְלָךְ לָךְ אֶל-נִבְיָאִי אֲבִיךָ וְאֶל-נִבְיָאִי אִמִּי
וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל כִּי-הָרָא יִהְיֶה
לְשִׁלְשֵׁת הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם
בֶּן מוֹאָב: 14 וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע חֲרִיחוּ
צִבְאוֹת אֲשֶׁר עִמָּדָי לִפְנֵי לֵהֲלֹךְ
פְּקִי-יְהוֹנָתָן מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֲנִי נֹשֵׂא אִם-
אֲבִים אֱלֹהֵי וְאִם-אֲרָאָה: 15 וַעֲשֵׂה קַח-לִי
מִגִּזְיוֹ וְהָיָה בְּנִי מִגִּזְיוֹ וְהָיָה עִלָּי נָד
יְהוֹנָתָן: 16 וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוֹנָתָן עֲשֵׂה
הַנֶּחֱל הַזֶּה גְּבִים גְּבִים: 17 כִּי-כֹה אָמַר
יְהוֹנָתָן לְאֶחָדָם רֹחַ וְלְאֶחָדָם נֶשֶׁם
וְהַנֶּחֱל הַזֶּה אֵין וְיִמְלָא מִמֶּנּוּ וְשִׁתְיָהֶם אֲתָם
וְהַקְרִיבֵם וְהַקְהִיבֵם: 18 וְנָקַל זֹאת בְּעֵינֶיךָ
יְהוֹנָתָן וְהָיָה אֶת-מוֹאָב בְּיָדְךָ: 19 וְהַפִּיטֵם
כָּל-עֵיר מִבְּצָר וְכָל-עֵיר מִבְּחֹר מִבְּחֹר וְכָל-עֵצ
טוֹב תִּפְּלוּ וְכָל-מִצְוֵי-מִים תִּסְתַּמּוּ וְכָל
הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה תִּכְאֹב בְּאַבְנִים: 20 וְהָיָה
בְּבֹקֶר כְּעֵלוֹת הַמִּנְחָה וְהָגָה מִים בְּאִים
מִתְּתָה אֲדָם וְתִמְלֹא הָאָרֶץ אֶת-הַמִּים:
21 וְכָל-מוֹאָב שָׁמְרוּ כִּי-רָעוּ הַמַּלְכִּים
לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּצְעֲקוּ מִפְּלִי חֹזֶר הַגִּדָּה
וַיַּעֲלֶה וַיַּעֲמֵד עַל-הַבְּקָר: 22 וַיִּשְׁפְּמוּ
בְּבֹקֶר וַיִּשְׁמַשׁ זָרְחָה עַל-הַמִּים וַיִּרְאֵהוּ
מוֹאָב מִקֶּדֶם אֶת-הַמִּים אֲדָמִים בָּדָם:
23 וַיֹּאמְרוּ הֵם זֶה הַחֲרֹב הַחֲרֹב הַמַּלְכִּים
וַיָּבֹאוּ אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וַעֲשֵׂה לְשִׁלְל מוֹאָב:
24 וַיָּבֹאוּ אֶל-מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ וַיִּשְׂרָאֵל
וַיָּבֹאוּ אֶת-מוֹאָב וַיִּגְסוּ מִסְּבִיחָם וַיִּצְרְפוּ
וַיַּחֲזֹק אֶת-מוֹאָב: 25 וַיַּעֲבִירוּ יְהוֹשָׁפָט וְכָל-
הַחֲלָקָה טוֹבָה וְשָׁלִיכוֹ אִישׁ-אֶבְרָהָם וְכָל-
וְכָל-מִצְוֵי-מִים וְכָל-עֵצ-טוֹב וְכָל-
עֲרֵב-שִׁמְרֵי אֲבָנִים בְּקִרֵּי חֲרִשִׁת וַיִּסְבּוּ
הַמַּלְכִּים וַיִּקְרָא: 26 וַיִּרְא מֶלֶךְ מוֹאָב
כִּי-חֲזָק מִמֶּנּוּ הַמַּלְכָּה וַיִּקָּח אוֹתוֹ שְׁבַע-
מֵאוֹת אִישׁ עֹלָה חָרֹב לְהַקְרִיב אֶל-מֶלֶךְ
אֲדָם וְלֹא יָבֹאוּ: 27 וַיִּקָּח אֶת-בְּנוֹ הַבְּכוֹר
אֶת-יִמְלָךְ הַמִּמְלָכָה וַיַּעֲלֶהוּ עֹלָה עַל-
הַחֲרֹב וַיַּחֲרֹקֵהוּ בְּדוֹל עַל-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ
מִצְלָיו וַיֵּשְׁבוּ לְאָרֶץ:

פרשה ד

1 וְהָיָה אֶתָּה מִפְּנֵי בְּרִית-נִבְיָאִים אֲשֶׁר
אֶל-אֵלִישָׁע לְאֹמֶר עֲבַדְתָּ אִישִׁי מֵת וְאֶתָּה
נִדְעָה כִּי עֲבַדְתָּ הָיָה גֵּרָא אֶת-יְהוֹנָתָן וְהַנֶּשֶׁם
כִּי לְחַח אֶת-שִׁנּוֹ וְלִבִּי לוֹ לְעַבְדִּים:

13 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ πρὸς βασιλῖα Ἰσραὴλ Τί
ἐμοὶ καὶ σοί; δεῦρο πρὸς τοὺς προφῆτας τοῦ
πατρὸς σου καὶ τοὺς προφῆτας τῆς μητρός σου·
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ Μὴ ὅτι ἐκέκληκε
Κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδόναι αὐτοὺς
εἰς χεῖρας Μωάβ; 14 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ Ζῇ
Κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ,
ὅτι εἰ μὴ πρόσσωπον Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα
ἐγὼ λαμβάνω, εἰ ἐπίβλεψα πρὸς σέ καὶ εἶδόν σε.
15 Καὶ νῦν λάβε μοι ψάλλοντα· καὶ ἐγένετο ὡς
ἔψαλλον ὁ ψάλλων, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ
Κυρίου, 16 Καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Ποιήσατε
τὸν χειμάρρουν τοῦτον βοθύνους βοθύνους. 17 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ὤψεσθε πνεῦμα καὶ οὐκ
ὤψεσθε ὑετόν, καὶ ὁ χειμάρρους οὗτος πλησθήσεται
ὕδατος, καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ
τὰ κτήνη ὑμῶν. 18 Καὶ κούφη αὐτὴ ἐν ὄφθαλ-
μοῖς Κυρίου· καὶ παραδώσω τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ
ὑμῶν. 19 Καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυράν,
καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε, καὶ πᾶσας
πηγὰς ὕδατος ἐμφράξεσθε, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν
ἀχρῴωσετε ἐν λίθοις. 20 Καὶ ἐγένετο πρῶτῃ
ἀναβαινούσης τῆς θυσίας, καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο
ἐξ ὁδοῦ Ἐδῶμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος. 21 Καὶ
πᾶσα Μωάβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ τρεῖς
βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτοὺς· καὶ ἀνέβησαν ἐκ παντὸς
περιζωσμένοι ζώων καὶ εἶπον Ὁ· καὶ ἴστησαν
ἐπὶ τοῦ ὁρίου. 22 Καὶ ὥρτισαν τὸ πρῶτῃ, καὶ ὁ
ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα· καὶ εἶδε Μωάβ
ἐξεναντίας τὰ ὕδατα πυρρὰ ὡς αἷμα, 23 Καὶ
εἶπον Αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας· καὶ ἐμαχέσαντο
οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξεν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ·
καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα Μωάβ. 24 Καὶ εἰσῆλθον
εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ· καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν
καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προ-
σώπου αὐτῶν· καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ
τύπτοντες τὴν Μωάβ, 25 Καὶ τὰς πόλεις καθείλον,
καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἐῤῥψαν ἀνὴρ τὸν λίθον
καὶ ἐνέπλησαν αὐτήν, καὶ πᾶσαν πηγὴν ἐνέφραξαν,
καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ὥς τοῦ κατα-
λιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθηρημένους· καὶ
ἐκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται καὶ ἐπάταξεν αὐτήν.
26 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωάβ ὅτι ἐκραταίωσεν
ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος, καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ
ἐπτακοσίους ἀνδρὰς ἱσπασμένους ῥομφαίαν διακόψαι
πρὸς βασιλῖα Ἐδῶμ· καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. 27 Καὶ
ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃν ἐβασί-
λευσεν ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα
ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐγένετο μετὰ μῆλος μέγας ἐπὶ
Ἰσραὴλ· καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπίστρεψαν
εἰς τὴν γῆν.

ΚΕΦ. δ.

1 ΚΑΙ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν
ἔβρα πρὸς τὸν Ἐλισαῖ λέγουσα Ὁ δοῦλός σου
ἀνὴρ μου ἀπίθανε, καὶ σὺ ἔγνωσ ὅτι δοῦλός σου
ἦν φοβούμενος τὸν Κύριον· καὶ ὁ δανειστής
ἤλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἰαυτῷ εἰς δούλους.

13 Dixit autem Eliseus ad regem Israel: Quid mihi et tibi est? vade ad prophetas patris tui, et matris tuæ. Et ait illi rex Israel: Quare congregavit Dominus tres reges hos, ut traderet eos in manus Moab? 14 Dixitque ad eum Eliseus: Vivit Dominus exercituum, in cujus conspectu sto, quod si non vultum Josaphat regis Judæa crubescerem, non attendissem quidem te, nec respexissem. 15 Nunc autem adducite mihi psalter. Cumque caneret psalter, facta est super eum manus Domini, et ait: 16 Hæc dicit Dominus: Facite alveum torrentis hujus fossas et fossas. 17 Hæc enim dicit Dominus: Non videbitis ventum, neque pluviam: et alveus iste replebitur aquis, et bibetis vos, et familiæ vestræ, et jumenta vestra. 18 Parumque est hoc in conspectu Domini: insuper tradet etiam Moab in manus vestras. 19 Et percutietis omnem civitatem munitam, et omnem urbem electam, et universum lignum fructiferum succidetis, cunctosque fontes aquarum obturabitis, et omnem agrum egrugium operietis lapidibus. 20 Factum est igitur mane, quando sacrificium offerri solet, et ecce, aquæ veniebant per viam Edom, et repleta est terra aquis. 21 Universi autem Moabitæ, audientes quod ascendissent reges ut pugnarent adversum eos, convocaverunt omnes qui accincti erant balteo desuper, et steterunt in terminis. 22 Primoque mane surgentes, et orto jam sole ex adverso aquarum, viderunt Moabitæ e contra aquas rubras quasi sanguinem, 23 Dixeruntque: Sanguis gladii est: pugnaverunt reges contra se, et cæsi sunt mutuo: nunc perge ad prædam Moab. 24 Perrexeruntque in castra Israel: porro consurgens Israel, percussit Moab. at illi fugerunt coram eis. Venerunt igitur qui vicerant, et percusserunt Moab, 25 Et civitates destruxerunt: et omnem agrum optimum, mittentes singuli lapides, repleverunt: et universos fontes aquarum obturaverunt: et omnia ligna fructifera succiderunt, ita ut muri tantum fictiles remanerent: et circumdata est civitas a fundibulariis, et magna ex parte percussa. 26 Quod cum vidisset rex Moab, prævaluisse scilicet hostes, tulit secum septingentos viros educentes gladium, ut irrumperent ad regem Edom: et non potuerunt. 27 Arripiensque filium suum primogenitum, qui regnaturus erat pro eo, obtulit holocaustum super murum: et facta est indignatio magna in Israel, statimque recesserunt ab eo, et reversi sunt in terram suam.

CAPUT IV.

1 MULIER autem quædam de uxoribus prophetarum clamabat ad Eliseum, dicens: Servus tuus vir meus mortuus est, et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dominum: et ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad serviendum sibi.

וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲלִישֶׁעַ מַה אֲנִי עוֹשֶׂה לָּךְ
 חַדְרֵי לַי מִדֵּי־יְשֻׁלְכִי בְּבֵית וְהָאִמָּר אֲנִי
 לְשִׁפְחָתְךָ כָּל בְּבִית כִּי אֲמַסְתָּה שָׁמָּה׃
 וַיֹּאמֶר לָכִי שְׂאֵלֶיךָ גְּלִים מִדְּחֹוֹץ
 מֵאֵת פְּלִשְׁתִּינִי גְלִים רַקִּים אֲלִי־מִמֶּנִּי׃
 וַיָּבֹא וַיִּקְרָא חֲדָלָה בְּעֵתָהּ וַיַּעַד בָּנֶיהָ
 וַיִּצְחָק עַל פְּלִשְׁתִּינִי הָאֵלֶּה וְהַמֶּלֶךְ
 מִמֶּנִּי׃ וַתֵּלֶךְ מֵאֵתָהּ וַתִּסָּפֶר חֲדָלָה
 בְּעֵתָהּ וַיַּעַד בְּגָדָהּ חֶסֶם מִיָּשִׁים אֵלֶיהָ
 וַתֵּיָא מִתְּקֵר׃ וַיְהִי בְּמִלְאֵת הַגְּלִים
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ אֲנִי עוֹד גְּלִי וַיַּעַד חֲשֹׁמֶן׃
 וַיִּבְרָא וַתֵּלֶךְ לֵאשׁ קַהֲלֹתָם וַיֹּאמֶר לָכִי
 מִכְרִי אֶת־חֲשֹׁמֶן וְשִׁלְמִי אֶת־נִשְׁכִּי וַתֵּאָת
 בְּנִי־יְהוֹנָדָה בְּפוֹתָר׃ וַיְהִי הַיּוֹם
 וַיַּעַבְדֵּר אֲלִישֶׁעַ אֶל־שִׁנְאָה וְשָׁם אֲשָׁח מְדוֹלָח
 וַיִּסְתַּדְּדוּ לְאֶקֶל־לָחֶם וַיְהִי מִנִּי עֲבָדָיו יֹסֵר
 שָׁמָּה לְאֶקֶל־לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 הַחֲדָנָה הַזֹּאת כִּי אִישׁ אֲלֹהִים הָדוּשׁ
 הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ מִיָּמָד׃ וַיַּעֲשֶׂה־הָאֵל
 עֲלֵיתָ חֵיר קִטְפָה וְנָשִׁים לוֹ שָׁם מִטָּה
 וְשִׁלְחוּ וַיִּסָּא וַיִּמְנוּחַ וַיִּהְיֶה בִּבְטָחַ אֲלֵינוּ
 יֹסֵר שָׁמָּה׃ וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה
 גִּיְסִי אֶל־חֲדָלָה וַיִּשְׁכַּב־שָׁמָּה׃ וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם אֲנִי גַעְדוּ הִנֵּה לְשִׁנְפִּית הַנָּאִת
 וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֵד לְפָנָיו׃ וַיֹּאמֶר לוֹ
 הַמֶּלֶךְ אֵלֶיךָ הִנֵּה חֲדָנָה אֲלֵינוּ אֶת־
 פְּלִשְׁתִּינִי חֲדָנָה מַה לַּעֲשׂוֹת לָךְ הַיּוֹם
 לְדַבָּרְךָ אֶל־הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל־שֶׁר הַמֶּלֶךְ
 וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ עַמִּי אֲבָקִי יִשְׁכָּת׃ וַיֹּאמֶר
 וְהַמֶּה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גִּיְסִי אֲבָקִי
 אֲדַבָּרָהּ וַיֵּאשָׁח וַיָּקוּ׃ וַיֹּאמֶר הִקְרָא־לָהּ
 וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֵד בַּמַּחֲתָה׃ וַיֹּאמֶר
 לְמוֹעֵד הַנָּה פַּעַם חֲדָה אֲנִי חֲבֵקָה בָּךְ
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ הַמֶּלֶךְ אֲלֵינוּ
 בְּשִׁפְחָתָהּ׃ וַתִּתֵּר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶךְ בָּךְ
 לְמוֹעֵד הַנָּה פַּעַם חֲדָה אֲשַׁדְּבָךְ אֵלֶיהָ
 אֲלִישֶׁעַ׃ וַיִּגְדֵּל הַגִּלְד וַיְהִי הַיּוֹם
 וַיָּבֹא אֶל־אֲבִיו אֶל־חֲזָקִים׃ וַיֹּאמֶר
 אֶל־אֲבִיו רֹאשִׁי וְרֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־הַפֶּעַר
 שָׂאֵתָ אֶל־אֲמִנִּי׃ וַיִּשְׁאָהוּ וַיִּבְרָאָהּ אֶל־
 אֲמִנִּי וַיָּשָׁב עַל־בְּרִיתָהּ עַד־חֲזָקִים
 וַיָּבֹת׃ וַתֵּלֶךְ וַתִּשְׁכַּח וַתִּסָּפֶר וַתִּשְׁכַּח׃
 אִישׁ הַמֶּלֶךְ וַתִּסָּפֶר וַתִּסָּפֶר וַתִּסָּפֶר׃

2 Καὶ εἶπεν Ἐλισαί· Τί ποιήσω σοι; ἀνάγγελόν
 μοι τί ἐστὶ σοι ἐν τῷ οἴκῳ· ἡ δὲ εἶπεν Οὐκ ἐστὶ
 τῇ δούλῃ σου οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ ὅτι ἄλλ' ἢ 8
 ἀλείψομαι ἔλαιον. 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Δεῦρο
 αἰτῆσαι σεαυτὴν σκεύη ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν
 γειτόνων σκεύη κενά, μὴ ὀλιγώσῃς. 4 Καὶ εἰσ-
 ελίσσῃ καὶ ἀποκλείσῃς τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ
 κατὰ τῶν υἱῶν σου, καὶ ἀποχεῖς εἰς τὰ σκεύη
 ταῦτα, καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρείς. 5 Καὶ ἀπῆλθε
 παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν καθ' ἑαυτῆς
 καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς· αὐτοὶ προσήγγιζον
 πρὸς αὐτήν, καὶ αὕτη ἐπέχεεν ἕως ἐκλήσθησαν τὰ
 σκεύη. 6 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῆς Ἐγγίσατε
 ἔτι πρὸς μὲ τὸ σκεῦος· καὶ εἶπον αὐτῇ Οὐκ ἐστὶν
 ἔτι σκεῦος· καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον. 7 Καὶ ἦλθε καὶ
 ἀπήγγειλε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ· καὶ εἶπεν
 Ἐλισαί Δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον καὶ ἀποτίσεις
 τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ζήσεσθε
 ἐν τῷ πελοπίῳ ἱλαίῳ. 8 Καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ
 διέβη Ἐλισαί εἰς Σωμάν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη
 καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο
 ἄφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν ἐξέκλινε τοῦ
 ἐκεῖ φαγεῖν. 9 Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα
 αὐτῆς Ἰδοὺ δὴ ἔγνωσ ὅτι ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ
 ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός·
 10 Ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶν τὸπον μικρόν,
 καὶ θώμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ
 δίφρον καὶ λυχνίαν, καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι
 πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. 11 Καὶ ἐγένετο
 ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ
 ὑπερῶν καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. 12 Καὶ εἶπε πρὸς
 Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ Κάλῃσόν μοι τὴν Σω-
 μανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη
 ἐνώπιον αὐτοῦ. 13 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰπὼν δὴ
 πρὸς αὐτήν Ἰδοὺ ἐξίστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν
 ἔκστασιν ταύτην, τί δεῖ ποιῆσαι σοι; εἰ ἐστὶ λόγος
 σοι πρὸς τὸν βασιλεῖα ἢ πρὸς τὸν ἀρχοντα τῆς
 δυνάμεως; ἡ δὲ εἶπεν Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγώ
 εἰμι οἰκῶ. 14 Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ Τί δεῖ ποιῆσαι
 αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ Καὶ
 μάλα υἱὸς οὐκ ἐστὶν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 πρεσβύτερος. 15 Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη παρὰ
 τὴν θύραν. 16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαί πρὸς αὐτήν
 Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὥς ἡ ὥρα ζωῶσα σὺ
 περιελήψῃα υἱόν· ἡ δὲ εἶπε Μῆ, κύριε, μὴ
 διαψεύσῃ τὴν δούλην σου. 17 Καὶ ἐν γαστρὶ
 ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔτεκεν υἱόν εἰς τὸν καιρὸν
 τοῦτον ὥς ἡ ὥρα ζωῶσα, ὥς ἐλάλησε πρὸς αὐτήν
 Ἐλισαί. 18 Καὶ ἠδρίνθη τὸ παιδάριον· καὶ
 ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς
 τοὺς θερίζοντας, 19 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα
 αὐτοῦ Τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου· καὶ
 εἶπε τῷ παιδαρίῳ Ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα
 αὐτοῦ. 20 Καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα
 αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως
 μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. 21 Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν
 καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου
 τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε.

2 Cui dixit Eliseus: Quid vis ut faciam
 tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At
 illa respondit: Non habeo ancilla tua quid-
 quam in domo mea, nisi parum olei, quo
 ungar. 3 Cui ait: Vade, pete mutuo ab
 omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca.
 4 Et ingredere, et claude ostium tuum, cum
 intrinsecus fueris tu, et filii tui: et mitte inde
 in omnia vasa hæc: et cum plena fuerint,
 tolles. 5 Ivit itaque mulier, et clausit ostium
 super se, et super filios suos: illi offerebant
 vasa, et illa infundebat. 6 Cumque plena
 fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affer
 mihi adhuc vas. Et ille respondit: Non
 habeo. Stetitque oleum. 7 Venit autem illa,
 et indicavit homini Dei. Et ille, Vade, inquit,
 vende oleum, et redde creditori tuo: tu
 autem, et filii tui, vivite de reliquo. 8 Facta
 est autem quædam dies, et transibat Eliseus
 per Sunam: erat autem ibi mulier magna,
 quæ tenuit eum ut comederet panem: cumque
 frequenter inde transiret, divertebat ad eam
 ut comederet panem. 9 Quæ dixit ad virum
 suum; Animadverto quod vir Dei sanctus est
 iste, qui transit per nos frequenter. 10 Fa-
 ciamus ergo ei cœnaculum parvum, et ponamus
 ei in eo lectulum, et mensam, et sellam, et
 candelabrum, ut cum venerit ad nos, maneat
 ibi. 11 Facta est ergo dies quædam, et
 veniens divertit in cœnaculum, et requievit
 ibi. 12 Dixitque ad Giezi puerum suum:
 Voca Sunamitidem istam. Qui cum vocasset
 eam, et illa stetisset coram eo, 13 Dixit ad
 puerum suum; Loquere ad eam: Ecce, sedule
 in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut
 faciam tibi? numquid habes negotium, et vis
 ut loquar regi, sive principi militiæ? Quæ
 respondit: In medio populi mei habito.
 14 Et ait: Quid ergo vult ut faciam ei?
 Dixitque Giezi: Ne quæras: filium enim non
 habet, et vir ejus senex est. 15 Præcepit
 itaque ut vocaret eam: quæ cum vocata
 fuisset, et stetisset ante ostium, 16 Dixit
 ad eam: In tempore isto, et in hac eadem
 hora, si vita comes fuerit, habebis in utero
 filium. At illa respondit: Noli quæso,
 domine mi, vir Dei, noli mentiri ancillæ tuæ.
 17 Et concepit mulier, et peperit filium, in
 tempore, et in hora eadem, qua dixerat Eliseus.
 18 Crevit autem puer. Et cum esset quædam
 dies, et egressus isset ad patrem suum, ad
 messoras, 19 Ait patri suo: Caput meum
 doleo, caput meum doleo. At ille dixit puero:
 Tolle, et duc eum ad matrem suam. 20 Qui
 cum tulisset, et duxisset eum ad matrem suam,
 posuit eum illa super genua sua usque ad
 meridiem, et mortuus est. 21 Ascendit
 autem, et collocavit eum super lectulum
 hominis Dei, et clausit ostium: et egressa,

מלכים ב ד

22 ותקרא אליאשה ותאמר שלח נא לי אחד מן הנערים וסחח האחרות ותאמר ערואש האלילים ואשכח: 23 ויאמר מרדכי אתי הלכתו אליו היום לאחוז וללא שבת ותאמר שלום: 24 ותחבש הארון ותאמר אלינערה נתן וליה אל-תעצרי לי לרצב כי אם-אמרתי לך: 25 ותלך ותבא אליאש האלילים אל-תר הפרמל ויהי פראות איש-האלילים אותה מנגד ויאמר אל-גחוני נצור חנה השנומית הלי: 26 עתה ריש-נא להקראתה ואמר-לה השלום לך השלום לאישך השלום לגיד ותאמר שלום: 27 ותבא אליאש האלילים אל-התור ותסחח פרקלי וינש גחוני להדסה ויאמר איש האלילים הרפח-לה כרנפשה מרח-לה ויתור העלים מפני ולא הניד לי: 28 ותאמר השאלתי הן מאר אדני מלוא אמרתי לא השלח אתי: 29 ויאמר לגחוני מנהיך ונח משענתי בנהיך ונח כי חמצא-איש לא תגר-לפי וקר-יבדקו איש לא תענפו ושמת משענתי על-פני העצר: 30 ותאמר אם הפער היתה-ה ותרנפשה אם-עצובה ונקם ונלח אחרים: 31 ונחזי עבר לפניהם ונשם את-המשענתי על-פני העצר ואני רחל ואני גושב ונשב להקראנו ונדר-לו לאמר לא תחזי העצר: 32 ויבא אלישע הביתיה והנה העצר הניח מושב על-משתו: 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אליהנה: 34 ויעל וישב על-הגלד וישם פיו על-פיו ועינו על-עינו ונפניו על-פניו וינתר עליו נחם בעד הגלד: 35 וישב ויגלה בפניו אחת הקר ואחת הקר ונעל וינתר עליו ויזרח העצר ער-שבע פסמים ויפקח העצר את-עינו: 36 ויקרא אל-גחוני ויאמר קרא אל-השנומית הזאת ויהקח ותבא אליו ויאמר שני בנה: 37 ותבא ותפל על-רגליו ותשתחו ארצה ותשם את-רגלה ותצא: 38 ויאלישע שב הגלגל ויהרעב בארץ ובגל הפריאים ושבם לפניו ויאמר לגעור שפת הפיר הגדולה ובשל קנד לבגן הפריאים:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. δ'.

22 Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν Ἀποστείλον δὴ μοι ἓν τῶν παιδάρων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω. 23 Καὶ εἶπε Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομενία οὐδὲ σάββατον· ἢ δὲ εἶπεν Εἰρήνη. 24 Καὶ ἐπίσασε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς Ἀγε πορεύου, μὴ ἐπίσχευς μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὃ τι ἐὰν εἴπω σοι. 25 Δεῦρο καὶ πορεύσθ καὶ ἐλεύσθ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἵκωσθ καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἰγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαῖ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ Ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανίτις ἔκτειν. 26 Νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς καὶ ἰρεῖς Ἡ εἰρήνη σοι; ἢ εἰρήνη τῷ ἀνδρὶ σου; ἢ εἰρήνη τῷ παιδάρῳ; ἢ δὲ εἶπεν Εἰρήνη. 27 Καὶ ἦλθε πρὸς Ἐλισαῖ εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐπλάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ ἤγγισε Γιεζὶ ἀπόσασθαι αὐτήν· καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ Ἀφες αὐτήν· ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατὰ-δυνος αὐτῇ, καὶ Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέ μοι. 28 Ἡ δὲ εἶπε Μὴ ὑπὸ τὴν νύκτα παρὰ τοῦ κυρίου μου; ὅτι οὐκ εἶπα Οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ; 29 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ τῷ Γιεζὶ Ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὐργεῖς ἄνδρα οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν, καὶ ἐὰν εὐλογῇ σε ἄνθρωπος οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ σπέρματος σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου. 30 Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἀνίστη Ἐλισαῖ καὶ ἵκωσθ ὅπισθεν αὐτῆς. 31 Καὶ Γιεζὶ διήλθεν ἐμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοῦ σπέρματος αὐτῆς ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου, καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ἐπὶ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων Οὐκ ἦγέρθη τὸ παιδάριον. 32 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαῖ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς κεκοιμημένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. 33 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαῖ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἐαυτῶν, καὶ προσήγατο πρὸς Κύριον. 34 Καὶ ἀνέβη καὶ ἱκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον, καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτόν, καὶ διεθεράμηνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. 35 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἵκωσθ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἐπτάκις, καὶ ἦν ὡς τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. 36 Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισαῖ πρὸς Γιεζὶ καὶ εἶπε Κάλισσον τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ Λάβε τὸν νιόν σου. 37 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεισεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔλαβε τὸν νιόν αὐτῆς καὶ ἔζη. 38 Καὶ Ἐλισαῖ ἐπέστρεψεν εἰς Γαλάλα· καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ νιοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθοντο ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ τῷ παιδάρῳ αὐτοῦ Ἐπίστησον τὸν λίβητα τὸν μέγαν, καὶ ἔψε ἔψμα τοῖς νιοῖς τῶν προφητῶν.

II. REGUM, IV.

22 Vocavit virum suum, et ait: Mitte mecum, obsecro, unum de pueris, et asinam, ut excurram usque ad hominem Dei, et revertar. 23 Qui ait illi: Quam ob causam vadis ad eum? hodie non sunt calendæ, neque sabbatum. Quæ respondit: Vadam. 24 Stravitque asinam, et præcepit puero: Mina, et propere, ne mihi moram facias in eundo: et hoc age quod præcipio tibi. 25 Profecta est igitur, et venit ad virum Dei in montem Carmeli: cumque vidisset eam vir Dei econtra, ait ad Giezi puerum suum: Ecce Sunamitis illa. 26 Vade ergo in occursum ejus, et dic ei: Rectene agitur circa te, et circa virum tuum, et circa filium tuum? Quæ respondit: Recte. 27 Cumque venisset ad virum Dei in montem, apprehendit pedes ejus: et accessit Giezi ut amoveret eam. Et ait homo Dei: Dimitte illam: anima enim ejus in amaritudine est, et Dominus celavit a me, et non indicavit mihi. 28 Quæ dixit illi: Numquid petivi filium a domino meo? Numquid non dixi tibi: Ne illudas me? 29 Et ille ait ad Giezi: Accinge lumbos tuos, et tolle baculum meum in manu tua, et vade. Si occurrerit tibi homo, non salutes eum: et si salutaverit te quispiam, non respondeas illi: et pones baculum meum super faciem pueri. 30 Porro mater pueri ait: Vivit Dominus, et vivit anima tua, non dimittam te. Surrexit ergo, et secutus est eam. 31 Giezi autem præcesserat ante eos, et posuerat baculum super faciem pueri, et non erat vox, neque sensus: reversusque est in occursum ejus, et nuntiavit ei, dicens: Non surrexit puer. 32 Ingressus est ergo Eliseus domum, et ecce puer mortuus jacebat in lectulo ejus: 33 Ingressusque clausit ostium super se, et super puerum: et oravit ad Dominum. 34 Et ascendit, et incubuit super puerum: posuitque os suum super os ejus, et oculos suos super oculos ejus, et manus suas super manus ejus: et incurvavit se super eum, et calefacta est caro pueri. 35 At ille reversus, deambulavit in domo, semel huc atque illuc: et ascendit, et incubuit super eum: et oscitavit puer septies, aperuitque oculos. 36 At ille vocavit Giezi, et dixit ei, Voca Sunamitidem hanc. Quæ vocata, ingressa est ad eum. Qui ait: Tolle filium tuum. 37 Venit illa, et corruit ad pedes ejus, et adoravit super terram: tulitque filium suum, et egressa est. 38 Et Eliseus reversus est in Galgala. Erat autem fames in terra, et filii prophetarum habitabant coram eo; dixitque uni de pueris suis: Pone ollam grandem, et coque pulmentum filiis prophetarum.

מלכים ב ד ה

39 וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל־הַשְּׂדֵה לְלֶקֶט אֹרֶז
וַיִּמְצֵא בְּתוֹךְ הַשְּׂדֵה וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ מַעֲצוֹת
שֵׂדֶה מְלֵא בְּגָדוֹ וּבִגְדוֹ וַיַּפְלֵחַ אֶל־סִיר
הַתְּנִיד כִּי־לֹא יִדְעוּ: 40 וַיִּצְרָה לְאִנְשֵׁים
לְמַאֲכֹל לִיְהוִי פֶּאֶקֶלִים מִהַתְּנִיד וְהַשְּׂדֶה
צִצְקוּ וַיֵּאמְרוּ מִנֵּת בְּסִיר אִישׁ הַתְּנִידִים
וְלֹא יִבְלֶה לְמַאֲכֹל: 41 וַיֵּאמֶר וְהִוָּה־לְכֶמֶח
וַיִּשְׁלַח אֶל־הַסִּיר וַיֵּאמֶר אֵין לָעַם וַיֵּאֱבֹלֵה
וְלֹא הֵנִיחַ דְּבַר הָעַם בְּסִיר: 42 וַיֵּאֱשׁ
כָּא מִבְּעַל שְׁלֹשָׁה וַיֵּבֵא לְאִישׁ הַתְּנִידִים
לֶחֶם בַּפְּתִירִים עֲשָׂרִים־לֶחֶם שְׁעָרִים וּכְרָמִל
בְּצִדְקָלָיו וַיֵּאמֶר הֵן לָעַם וַיֵּאֱבֹלֵה: 43 וַיֵּאמֶר
מִשְׁעָרָיו מִחַ אֲמָנוּ וְהֵן לִפְנֵי מַעֲבָה אִישׁ
וַיֵּאמֶר הֵן לָעַם וַיֵּאֱבֹלֵה כִּי כֹחַ אֲמָר
יִתְּנֵהן אֲכֹל וְהוֹתֵר: 44 וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם
וַיֵּאֱבֹלֵה וַיִּתְּרוּ כְּדֶבֶר יְהוָה:

פרשה ח :

וַיִּשְׁמְעוּ שְׂרָפָה מַלְאֲכֵי ה' הִנֵּה אִישׁ
 בָּדִיל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וַיִּשְׁמָע קִנְיָם פִּרְקוֹ
 הַחֲדָיִתָּהּ וַיִּשְׁמָעָה לְאָהֳרָם וְחַמְאִישׁ הַנָּהָה
 בְּקִדּוֹר חֹל מַצָּרֵעַ : ² וַאֲרָם יָצִיף בְּדָחִים
 וַיִּשְׁכְּבוּ מֵאֲרָץ יִשְׂרָאֵל כַּעֲרָה חֲסֵדָה וַתֵּלֶי
 לִפְנֵי אִשְׁתּוֹ גַּעֲמוֹ : ³ וַתֵּלֶכְרָא אֶל-בְּרִיתָהּ
 אֲחֵלָי אֲדֹנִי לִפְנֵי הַקְּבִירָא אַחֲרֵי בִשְׁמִרְוֹן
 אֲנִי וַאֲסָף אֶתְּוֹ מִקְּרָצְתִּי : ⁴ וַיֵּבֶא וַיַּגִּד
 לְאֲדֹנָיו לְאָמֵר קִנְיָת וְקִזְאֵת דַּבְּרָה הַפְּעֻלָּה
 אַחֲרֵי מֵאֲרָץ יִשְׂרָאֵל : ⁵ וַיֵּאמֶר מַלְאֲכֵי ה'
 לָהּ בָּרָא וַאֲשַׁלְּחָהּ סֹפֵר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 וַיִּלְחֶץ וַיִּשְׁחַר בְּרִדּוֹ עֲשׂוֹר פְּרִי-יָסָף וַאֲשֶׁת
 אֲלִפִּים זָקָב וַעֲשֹׂר חֲלִיקוֹת בְּנָדִים :
 ⁶ וַיֵּבֶא הַסֹּפֵר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר
 וַעֲמָה קְבוֹא הַסֹּפֵר חֲזָה אֵלֶיךָ הַגִּיד
 שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת-יַעֲקֹב עַבְדִּי וַאֲסָפְתִּי
 מִקְּרָצְתִּי : ⁷ וַיֵּלֶי קְרָאָה מַלְאֲכֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-
 הַסֹּפֵר וַיַּקְרַע בְּקִדּוֹ וַיֵּאמֶר הַמַּלְאָכִים אֵלַי
 לְהַפְּרִית הַלְחָמִיּוֹת פִּירוֹחַ שְׁלַח אֵלַי לְאָסָף
 אִישׁ מִקְּרָצְתִּי כִּי אֲחַדְעֻו בָּא וְרָאָה כִּי-
 מִתְאַבֵּחַ הָיָא לִי : ⁸ וַיֵּלֶי פִשְׁמַעַס וַאֲלִישָׁע
 אִישׁ-הַמַּלְאָכִים קִיָּרְבַע מַלְאֲכֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-
 בְּנָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל-יְהִמְלֵךְ לְאָמֵר לָקֵחַ
 חֲרָדָף בְּגָדֶיךָ יִבְרָכָא אֵלַי וַיִּדַּע כִּי יֵשׁ
 גְּבִירָא בְּיִשְׂרָאֵל : ⁹ וַיֵּבֶא גַעֲמוֹ בְּסִסְיוֹ
 וַיַּרְבְּכֻוּ וַיַּעֲמֵד פְּתַח-יְחִיָּיתָא לְאִלְיָשָׁע :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. δ', ε.

39 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλέξαι ἀρίθῳ· καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ συνέλεξε ἐκ αὐτῆς πολὺν ἀγρίαν πλῆρες τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λίσθητα τοῦ ἵψέματος, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν. 40 Καὶ ἐνέχει τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἱσθίῳ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἵψέματος, καὶ ἰδοὺ ἀνεβόησαν καὶ εἶπεν Θάνατος ἐν τῷ λίσθῳ, ἀνθρῶπου τοῦ θεοῦ· καὶ οὗκ ἠδύναντο φαγεῖν. 41 Καὶ εἶπε Ἀάβετ ἀλευρον καὶ ἰμβάλετε εἰς τὸν λίσθητα· καὶ εἶπεν Ἑλισαῖ πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον· Ἐγχεῖ τῷ λαῷ καὶ ἱσθιέωσαν· καὶ οὐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἔτι ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λίσθῳ. 42 Καὶ ἄνθρωπος διήλθεν ἐκ Βαβυλωνίᾶ καὶ ἦγεκε πρὸς τὸν ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ πρωτογεννημάτων εἰκοσι ἄρτους κριθίνους καὶ παλάθας, καὶ εἶπε Δότε τῷ λαῷ καὶ ἱσθιέωσαν. 43 Καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ Τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἐκατὼν ἀνδρῶν, καὶ εἶπε Δὺς τῷ λαῷ καὶ ἱσθιέωσαν, ὅτι τάδε λέγει Κύριος Φάγονται καὶ καταλείψουσι. 44 Καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ Ναιμάν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθνασμάσμενος προσώπῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ· καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχυρῶς λελερωμένοις. 2 Καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι καὶ ἤχμαλῶντισαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν, καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναιμάν. 3 Ἡ δὲ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς· Ὁφείλον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυναΐξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ. 4 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῇ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν Οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραὴλ. 5 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμάν Δεῦρο εἰσελθε καὶ ἑξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλίᾳ Ἰσραὴλ· καὶ ἱπορεύθῃ καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑξακισχίλους χρυσοῦς καὶ δέκα ἄλλασσομένας στολάς. 6 Καὶ ἤνεγκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλίᾳ Ἰσραὴλ λέγων Καὶ νῦν ὥς ἀν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ, ἰδὺν ἀπέστειλε καὶ πρὸς σέ Ναιμάν τὸν δούλόν μου, καὶ ἀποσυναΐξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ. 7 Καὶ ἐγένετο ὥς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον, διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ὁ θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς με ἀποσυναΐξει ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ; ὅτι πλὴν γινώτε διη καὶ ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός μοι. 8 Καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν Ἑλισαίᾳ ὅτι διέῤῥηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλίᾳ Ἰσραὴλ λέγων Ἰνα τί διέῤῥηξας τὰ ἱμάτιά σου; ἰδοὺ ἐγὼ δὴ πρὸς με Ναιμάν καὶ γινώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραὴλ. 9 Καὶ ἦλθε Ναιμάν ἐν ἵππῳ καὶ ἄρματι, καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἑλισαίου.

II. REGUM, IV. V.

39 Et egressus est unus in agrum ut colligeret herbas agrestes: invenitque quasi vitem silvestrem, et collegit ex ea colocynthidas agri, et implevit pallium suum, et reversus concidit in ollam pulmenti: nesciebat enim quid esset. 40 Infuderunt ergo sociis, ut comederent: cumque gustassent de coctione, clamaverunt, dicentes: Mors in olla, vir Dei. Et non potuerunt comedere. 41 At ille, Afferte, inquit, farinam. Cumque tulissent, misit in ollam, et ait: Infunde turbæ, ut comedant. Et non fuit amplius quidquam amaritudinis in olla, 42 Vir autem quidam: venit de Baalsalisa deferens viro Dei panes primitiarum, viginti panes hordeaceos, et frumentum novam in pera sua. At ille dixit: Da populo, ut comedat. 43 Responditque ei minister ejus: Quantum est hoc, ut apponam centum viris? Rursum ille ait: Da populo, ut comedat: hæc enim dicit Dominus. Comedent, et supererit. 44 Posuit itaque coram eis: qui comederunt, et superfuit juxta verbum Domini.

CAPUT V.

1 NAAMAN princeps militiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud dominum suum, et honoratus: per illum enim dedit Dominus salutem Syriæ: erat autem vir fortis et dives, sed leprosus. 2 Porro de Syria egressi fuerant latrunculi, et captivam duxerant de terra Israel puellam parvulam, quæ erat in obsequio uxoris Naaman, 3 Quæ ait ad dominam suam: Utinam fuisset dominus meus ad prophetam, qui est in Samaria: profecto curasset eum a lepra, quam habet. 4 Ingressus est itaque Naaman ad dominum suum, et nuntiavit ei, dicens: Sic et sic locuta est puella de terra Israel. 5 Dixitque ei rex Syriæ: Vade, et mittam litteras ad regem Israel. Qui cum profectus esset, et tulisset secum decem talenta argenti, et sex millia aureos, et decem mutatoria vestimentorum, 6 Detulit litteras ad regem Israel, in hæc verba: Cum acceperis epistolam hanc, scito quod miserim ad te Naaman servum meum, ut cures eum a lepra sua. 7 Cumque legisset rex Israel litteras, scidit vestimenta sua, et ait: Numquid Deus ego sum, ut occidere possim et vivificare, quia iste misit ad me, ut cures hominem a lepra sua? animadvertite, et videte quod occasiones quærat adversum me. 8 Quod cum audisset Eliseus vir Dei, scidisse videlicet regem Israel vestimenta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidisti vestimenta tua? veniat ad me, et sciat esse prophetam in Israel. 9 Venit ergo Naaman cum equis et curribus, et stetit ad ostium domus Elisei.

מלכים ב ה

10 וישלח אליו אלישע מלחא לאמר
הלחך ורחצת פ'בע-פ'עמים ב'י'רדן ונשב
ב'ש'ר'ך ל'ך וט'ה'ר : 11 ויחזקא בע'מן ונלח
ויאמר ה'נה א'מ'רתי אלי ונצא נצוא ונצמד
ונקרא בשם-י'הו'ה אלהיו ונחיה נ'ו אל-
ח'ק'קים וא'ס'ת ח'פ'צ'רע : 12 הלא טוב
אכלה ופ'ר'פ'ר נ'ח'רות ד'מ'ש'ק מכל מי'מן
יש'ר'אל הלא א'ר'ת'ך ע'ה'ם וט'ה'רתי ונ'פ'ן
ונל'ך ב'ח'ק'ה : 13 וינ'ש'ו ע'ב'דיו וי'ד'פ'רו
אליו ויאמרו א'ב'י ד'ב'ר ד'ול ה'ק'ב'יא וד'ב'ר
אל'י'ך ה'לוא ח'פ'צ'ה וא'ת פ'ר'פ'ר אל'י'ך
ר'ח'ץ וט'ה'ר : 14 וי'ר'ד וי'ס'בל ב'י'רדן ש'בע
פ'ע'מים ד'ב'ר א'יש ה'אל'ה'ים וי'ש'ב ב'ש'רו
פ'ב'ש'ר ג'ער ח'ט'ן וי'ט'ה'ר : 15 וי'ש'ב אל-
א'יש ה'אל'ה'ים ה'וא וכל-מ'ח'ג'תי וי'ב'א
וי'צ'מד ל'ק'ניו ויאמר ח'ג'ד'ג'א נ'ד'ע'תי כ'י
א'ין א'לה'ים ב'כל-ה'א'ר'ץ כ'י א'ם-ב'י'ש'ר'אל
וש'ת'ה ח'ד'ג'א ב'ר'ק'ה א'ת' ע'ב'ד'ך :
16 ויאמר ח'י'י'הו'ה א'ש'ר-ע'מ'דתי ל'ק'ניו א'ם
א'ת'ך וי'פ'צ'ר'פו ל'ח'ת וי'ק'או : 17 ויאמר
ג'ע'מן ו'לא וי'ת'נ'ה ל'ע'ב'ד'ך מ'ש'א א'מר
פ'ד'ים א'ד'מ'ה כ'י לוא-י'ע'ש'ה עוד ע'ב'ד'ך
ע'ל'ה ונ'ב'ח ל'אל'ה'ים א'ח'רים כ'י א'ם
ל'י'הו'ה : 18 ל'ד'ב'ר ה'נ'ה וס'ל'ח וי'ת'נ'ה
ל'ע'ב'ד'ך ב'ב'וא א'ד'ני ב'ית-ד'פ'ון ל'ח'ש'ת'מ'ות
ש'מ'ה ונ'ח'א ונ'ש'ען ע'ל-י'ד'י ונ'ש'ת'מ'ול'תי
ב'ית ר'פ'ון ב'ח'ש'ת'מ'ול'תי ב'ית ר'פ'ון וס'ל'ח-
נ'א וי'ת'נ'ה ל'ע'ב'ד'ך ב'ד'ב'ר ה'נ'ה : 19 ויאמר
לו ל'ך ל'ש'לום וי'ל'ך מ'א'ת'ו פ'ב'רת א'ר'ץ :
20 ויאמר ג'י'ח'זי נ'ע'ר א'ליש'ע
א'יש-ה'אל'ה'ים ה'נ'ה וח'ש'ה א'ד'ני א'ת ג'ע'מן
ה'א'ר'פ'י ה'נ'ה מ'ח'ת מ'ד'ו א'ת א'ש'ר-ח'ב'יא
ח'י'י'הו'ה כ'י א'ם-ר'ב'תי א'ח'ל'יו ול'מ'ח'ת'תי
מ'א'ת'ו מ'א'ת'ה : 21 וי'ר'ד'ה ג'י'ח'זי א'ח'ב'רי
ג'ע'מן וי'ר'א'ה ג'ע'מן ג'ש א'ח'ל'יו וי'פ'ל מ'ע'ל
מ'ר'ב'ק'ה ל'ה'ר'א'רו ויאמר ח'ש'לום :
22 ויאמר ו'ש'לום א'ד'ני ש'ל'ח'ני ל'א'מ'ר ה'נ'ה
ע'ת'ה ל'ך ב'וא אל'י ש'ג'ר-נ'ע'רים מ'ת'ר
א'פ'רים מ'ב'ג'ן ה'נ'ב'יא'ם מ'נ'ד'ג'א ל'ח'ם כ'פ'ר-
פ'ס'ת ונ'ש'תי ח'ל'פ'ות ב'נ'ד'ים : 23 ויאמר
ג'ע'מן ה'ואל ח'ק פ'ב'רים וי'פ'ר'ץ-בו וי'צ'ר
פ'ב'רים פ'ס'ת בש'ע'ן ח'ר'ש'ים ונ'ש'ת'י ח'ל'פ'ות
ב'נ'ד'ים וי'ת'ן א'ליש'ע'ן נ'צ'ר'יו וי'ש'א ל'ק'ניו :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ε'.

10 Kai ἀπίστειλεν Ἐλισαίη ἄγγελον πρὸς αὐτὸν
λέγων Πορευθεὶς λούσαι ἐπτάκις ἐν τῇ Ἰορδάνῃ, καὶ
ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ. 11 Kai
θυμώθη Ναϊμάν, καὶ ἀπῆλθε καὶ εἶπον Ἰδοὺ εἶπον
Πρὸς μὲ πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται, καὶ
ἐπικαλίσσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ ἀποσυνάξει
τὸ λεπρόν. 12 Οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφάρ
ποταμοὶ Δαμασκὸς ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ;
οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθί-
σομαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. 13 Kai
ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν
Μίγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφῆτης πρὸς σέ·
οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ Λούσαι καὶ
καθαρίσῃ. 14 Kai κατέβη Ναϊμάν καὶ ἱβαπτί-
σατο ἐν τῇ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαί·
καὶ ἐπίστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου
μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη. 15 Kai ἐπίστρεψε πρὸς
Ἐλισαίη αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ
ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγνώκα
ὅτι οὐκ ἐστὶ θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὅτι ἄλλ' ἢ ἐν
τῇ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν παρὰ
τοῦ δούλου σου. 16 Kai εἶπεν Ἐλισαίη Ζῷ Κύριος
ὃς παρίστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι· καὶ
παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἡπέθισε. 17 Καὶ
εἶπε Ναϊμάν Καὶ εἰ μὴ, δοθήτω δὴ τῷ λούλῳ σου
γόμος ζεύγος ἡμῶνων, ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δούλός
σου ὀλοκαῦτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἐτέροις ἄλλ' ἢ
τῷ Κυρίῳ τῷ ῥήματι τούτῳ. 18 Kai ἰλάσεται Κύριος
τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου
εἰς οἶκον Ῥεμμάν προσκυνῆσαι ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς
ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου, καὶ προσκυνήσω
ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ
Ῥεμμάν, καὶ ἰλάσεται δὴ Κύριος τῷ δούλῳ σου
ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. 19 Kai εἶπεν Ἐλισαίη πρὸς
Ναϊμάν Δεῦρο εἰς εἰρήνην· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ'
αὐτοῦ εἰς Δεβραθὰ τῆς γῆς. 20 Kai εἶπε Γιεζὶ
τὸ παιδάριον Ἐλισαίη Ἰδοὺ ἰφείσατο ὁ κύριός μου
τοῦ Ναϊμάν τοῦ Σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ
χειρὸς αὐτοῦ ἂν ἐνὶ νόχῃ· ζῷ Κύριος ὅτι εἰ μὴ
δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ καὶ λήψομαι ἀπ' αὐτοῦ
τι. 21 Kai ἰδὼξε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναϊμάν· καὶ
εἶδεν αὐτὸν Ναϊμάν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ
ἐπίστρεψεν ἀπὸ τοῦ ὁρματος εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ, καὶ
εἶπεν Εἰρήνη· 22 Ὁ κύριός μου ἀπίστευτέ με λέγων
Ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς μὲ δύο παιδάρια ἐξ ὅρων
Ἐφραΐμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· δὲς δὴ
αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας
στολάς. 23 Kai εἶπε Ἀβίε διτάλαντον ἀργυρίου·
καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δύοι θυλάκοις
καὶ δύο ἀλλασσομένας στολάς, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ
δύο παιδάρια αὐτοῦ, καὶ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

II. REGUM, V.

10 Misitque ad eum Eliseus nuntium, dicens·
Vade, et lavare septies in Jordane, et re-
cipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis.
11 Iratus Naaman recedebat, dicens: Putabam
quod egrederetur ad me, et stans invocaret
nomen Domini Dei sui, et tangeret manu sua
locum leprae, et curaret me. 12 Numquid non
meliores sunt Abana et Pharphar, fluvii
Damasci, omnibus aquis Israel, ut laver in eis,
et munder? Cum ergo vertisset se, et abiret
indignans, 13 Accesserunt ad eum servi sui,
et locuti sunt ei: Pater, et si rem grandem
dixisset tibi propheta, certe facere debueras:
quanto magis quia nunc dixit tibi: Lavare,
et mundaberis? 14 Descendit, et lavit in
Jordane septies juxta sermonem viri Dei, et
restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli,
et mundatus est. 15 Reversusque ad virum
Dei cum universo comitatu suo, venit, et stetit
coram eo, et ait: Vere scio quod non sit alius
Deus in universa terra, nisi tantum in Israel.
Obsecro itaque ut accipias benedictionem a
servo tuo. 16 At ille respondit: Vivit
Dominus, ante quem sto, quia non accipiam.
Cumque vim faceret, penitus non acquievit.
17 Dixitque Naaman: Ut vis: sed, obsecro,
concede mihi servo tuo, ut tollam onus duorum
burdonum de terra: non enim faciet ultra
servus tuus holocaustum aut victimam diis
alienis, nisi Domino. 18 Hoc autem solum
est, de quo deprecaberis Dominum pro servo tuo,
quando ingredietur dominus meus templum
Remmon, ut adoret, et illo innitente super
manum meam, si adoravero in templo Rem-
mon, adorante eo in eodem loco, ut ignoscat
mihi Dominus servo tuo pro hac re. 19 Qui
dixit ei: Vade in pace. Abiit ergo ab eo
electo terrae tempore. 20 Dixitque Giezi puer
viri Dei: Pepercit dominus meus Naaman
Syro isti, ut non acciperet ab eo quae attulit:
vivit Dominus, quia currum post eum, et
accipiam ab eo aliquid. 21 Et secutus est
Giezi post tergum Naaman: quem cum
vidisset ille currentem ad se, desiliit de curru
in occursum ejus, et ait: Rectene sunt omnia?
22 Et ille ait: Recte: dominus meus misit
me ad te, dicens: Modo venerunt ad me duo
adolescentes de monte Ephraim, ex filiis pre-
phetarum: da eis talentum argenti, et vestes
mutatorias duplices. 23 Dixitque Naaman:
Melius est ut accipias duo talenta. Et coegit
eum, ligavitque duo talenta argenti in duobus
saccis, et duplicia vestimenta, et imposuit duo-
bus pueris suis, qui et portaverunt coram eo.

מלכים ב הו

24 וַיָּבֹא אֶל־הַעֶפְלָן וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּשְׁלַח בְּבָרִית וַיִּשְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכְּדוּ :
25 וַיְהִי־בָרֶא וַיַּעֲמֵד אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֱלֹהִים מִיָּן גָּחַץ וַיֹּאמֶר לֹא־הִלַּח עַבְדְּךָ
אֵתָּה וְאֵתָּה : 26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא־לָבִי חֵלֶף
כִּי־אֲשֶׁר הִפְתָּ־אֵישׁ מֵעַל מַרְכָּבְךָ לְהִרְמָתָהּ
חֶצֶת לְחַת אֶת־הַסָּהָר וּלְחַת בָּנָיִם
וְיָתִים וְכִרְמִים וְצִמָּה וְכָל־עֲבָדָיִם
וְשִׁפְחוֹת : 27 וַיַּרְעַת גִּעְזוֹן תַּדְבִּיק־בָּהּ
וַיַּרְעֶצָה לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי מַצְרַע
כְּשֶׁלֶב :

פרשה ו :

1 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֶל־אֱלֹהִים הַגָּד
לָנוּ הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲנִיחָנוּ וְשָׁבִים אִנֵּם לְפָנֶיךָ
כִּי מִמָּוֶה : 2 גִּלְכַּד־נָא עַד־תִּירֶדְךָ וְנִקְחָה
מִשָּׁם אִישׁ חֶרֶב אֲחֹת וְנַעֲשֶׂה־לָנוּ אִנֵּם
מְקוֹם לְשָׁבֶת אִנֵּם וַיֹּאמֶר לָכֵן : 3 וַיֹּאמֶר
הָאֲחִיד הַזֶּה אֲנִי וְלָךְ אֶת־עַבְדְּךָ וַיֹּאמֶר
אֶנִּי אֵלָי : 4 וַיִּלְחֶם אִתָּם וַיָּבֹא הַתִּירָדָה
וַיִּנְהָרוּ הַצָּמִים : 5 וַיְהִי הָאֲחִיד מִפְּלִי
הַקִּרְיָה וְאֶת־הַבְּרִיזָה כָּל־אֶל־מִצְרַיִם וַיַּצֵּחַ
וַיֹּאמֶר אֲחִיהָ אֲדֹנָי וְהָאֵל שָׁמַל : 6 וַיֹּאמֶר
אִישׁ־הַאֲלֹהִים אֲחִיהָ כָּל־וַיִּרְאֶהוּ אֶת־
הַמְּקוֹם וַיַּקְצֵב־עָץ וַיִּשְׁלַח שָׁמַל וַיַּצֵּחַ
הַבְּרִיזָה : 7 וַיֹּאמֶר הָרֵם לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
וַיַּקְחֶהוּ : 8 וַיִּמְלֶה אֲחִים הָרֵם כָּל־הָם
בִּישְׂרָאֵל וַיַּנְצֵץ אֶל־עַבְדְּךָ לֵאמֹר אֶל־
מְקוֹם פְּלִנִּי אֶלְמָנִי תַּחְתִּי : 9 וַיִּשְׁלַח אִישׁ
הַאֲלֹהִים אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הֲשִׁמָּה
מַעֲבַר הַמְּקוֹם הַזֶּה כִּי־שָׁם אֲנִי נִתְּחָם :
10 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
אָמַרְלוֹ אִישׁ־הַאֲלֹהִים וַיְהִי־יָרֵדוּ וַיִּנְשָׁמוּ
אִנֵּם לֹא־אֲחִית וְלֹא שָׁמָיִם : 11 וַיִּשְׁעַל לָב
מֶלֶךְ־אֲחִים עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל־
עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא מַצִּידוֹ לִי מִי
מִשְׁלָלְנִי אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : 12 וַיֹּאמֶר אֲחִיהָ
מַעֲבָדֶיךָ לֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־אֲלֹהִים
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּישְׂרָאֵל נִגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַדָּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבָּר בְּחֶזֶק מִשְׁפָּכָה :
13 וַיֹּאמֶר לָכֵן וַיִּרְאֶה אֵיכָה הָאֵל וַיִּשְׁלַח
וַיִּתְּנֶהוּ וַיַּגִּידְלוֹ לֵאמֹר הֲגַה בְּדָמֶיךָ :
14 וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב וַחֲמִיר
כָּדָד וַיָּבֹא לַיְלָה וַיִּקְרָא עַל־הָעִיר :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ε, ς.

24 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκοτεινόν, καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν
χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ, καὶ ἐξαπέστειλε
τούς ἀνδρας. 25 Καὶ αὐτὸς εἰσῆλθε καὶ παρεστήκει
πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
'Ελισαί Πόθεν Γιεζί; καὶ εἶπε Γιεζί Οὐ πεπό-
ρευται ὁ δοῦλός σου ἐνθα καὶ ἐνθα. 26 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτὸν 'Ελισαί Οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη
μετὰ σοῦ ὅτε ἐπόμενεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος
εἰς συναντήν σοι; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον,
καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια καὶ ἑλαιῶνας καὶ
ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ καῖδας καὶ
παιδίσκας. 27 Καὶ ἡ λέπρα Ναυμὰν κολληθήσεται
ἐν σοὶ καὶ ἐν τῇ σπέρματι σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπρωμένος
ὡσεὶ χιών.

ΚΕΦ. ς.

1 ΚΑΙ εἶπον υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς 'Ελισαί
'Ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν
σου στενὸς ἄφ' ἡμῶν. 2 Πορευθῶμεν δὴ ἕως
τοῦ 'Ιορδάνου καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς δοκὸν
μίαν, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ·
καὶ εἶπε Δεῦτε. 3 Καὶ εἶπεν ὁ εἰς ἐπιεικῶς Δεῦρο
μετὰ τῶν δούλων σου· καὶ εἶπεν 'Εγὼ πορεύσομαι.
4 Καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν
'Ιορδάνην, καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα. 5 Καὶ ἰδοὺ ὁ
εἰς καταβάλλων τὴν δοκόν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπενεν
εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ ἐβόησεν Ὁ κύριε, καὶ αὐτὸ
κεκρυμμένον. 6 Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ
Ποῦ ἔπενες; καὶ εἶδεν αὐτῷ τὸν τόπον· καὶ
ἀπέκτισε ξύλον καὶ ἱρῆσεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπόλασε
τὸ σιδήριον. 7 Καὶ εἶρηκεν Ὑψωσον σεαυτῷ.
καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα καὶ ἔλαβεν αὐτό. 8 Καὶ
ὁ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν 'Ισραὴλ, καὶ
ἐβουλευσάτο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ λέγων Εἰς
τὸν τόπον τόνδε τινὰ ἰλμὼν παρεμβάλω. 9 Καὶ
ἀπέστειλεν 'Ελισαί πρὸς τὸν βασιλεῖα 'Ισραὴλ
λέγων Φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῇ τόπῳ τούτῳ,
ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται. 10 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς 'Ισραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃς εἶπεν αὐτῷ
'Ελισαί, καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ
δύο. 11 Καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας
περὶ τοῦ λόγου τούτου, καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας
αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Οὐκ ἀναγγελεῖτέ
μοι τίς προδώσῃ με βασιλεῖ 'Ισραὴλ; 12 Καὶ
εἶπεν εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ Οὐχί, κύριε μου
βασιλεῦ, ὅτι 'Ελισαί ὁ προφήτης ὁ ἐν 'Ισραὴλ
ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ 'Ισραὴλ πάντας τοὺς
λόγους οὓς ἐὰν λαλήσῃς ἐν τῇ ταμείῳ τοῦ κοιτῶ-
νός σου. 13 Καὶ εἶπε Δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος, καὶ
ἀποστείλας λήψομαι αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ
λέγοντες Ἰδοὺ ἐν Δωθαίμ. 14 Καὶ ἀπέστειλεν
ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δύνανιν βαρεῖαν, καὶ
ἦλθον νυκτὸς καὶ περιέκυκλωσαν τὴν πόλιν.

II. REGUM, V. VI.

24 Cumque venisset jam vesperi, tulit de
manu eorum, et reposuit in domo, dimisitque
viros, et abierunt; 25 Ipse autem ingressus,
stetit coram domino suo. Et dixit Eliseus:
Unde venis Giezi? Qui respondit: Non ivit
servus tuus quoquam. 26 At ille ait: Nonne
cor meum in præsenti erat, quando reversus
est homo de curru suo in occursum tui? Nunc
igitur accepisti argentum, et accepisti vestes,
ut emas oliveta, et vineas, et oves, et boves, et
servos, et ancillas. 27 Sed et lepra Naaman
adhærebit tibi, et semini tuo, usque in
sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus
quasi nix.

CAPUT VI.

1 DIXERUNT autem filii prophetarum ad
Eliseum: Ecce locus, in quo habitamus coram
te, angustus est nobis. 2 Eamus usque ad
Jordanem, et tollant singuli de silva materias
singulas, ut ædificemus nobis ibi locum ad
habitandum. Qui dixit: Ite. 3 Et ait unus
ex illis: Veni ergo, et tu cum servis tuis.
Respondit: Ego veniam. 4 Et abiit cum eis.
Cumque venissent ad Jordanem, cædebant
ligna. 5 Accidit autem, ut cum unus materiam
succidisset, caderet ferrum securis in aquam:
exclamavitque ille, et ait: Heu, heu, heu,
domine mi, et hoc ipsum mutuo acceperam.
6 Dixit autem homo Dei: Ubi cecidit? At
ille monstravit ei locum. Præcidit ergo
lignum, et misit illuc: natavitque ferrum,
7 Et ait: Tolle. Qui extendit manum, et tulit
illud. 8 Rex autem Syriæ pugnavat contra
Israel, consiliumque iniit cum servis suis,
dicens: In loco illo et illo ponamus insidias.
9 Misit itaque vir Dei ad regem Israel,
dicens: Cave ne transeas in locum illum:
quia ibi Syri in insidiis sunt. 10 Misit itaque
rex Israel ad locum quem dixerat ei vir Dei,
et præoccupavit eum, et observavit se ibi non
semel neque bis. 11 Conturbatumque est cor
regis Syriæ pro hac re: et convocatis servis
suis, ait: Quare non indicatis mihi quis
proditor mei sit apud regem Israel? 12 Dixit-
que unus servorum ejus: Nequaquam domine
mi rex, sed Eliseus propheta, qui est in Israel,
indicat regi Israel omnia verba quæcumque
locutus fueris in conclavi tuo. 13 Dixit-
que eis: Ite, et videte ubi sit: ut mittam,
et capiam eum. Annuntiaveruntque ei,
dicentes: Ecce in Dothan. 14 Misit ergo illuc
equos et currus, et robur exercitus: qui cum
venissent nocte, circumdederunt civitatem.

מלכים ב ו

15 וישקם משבת איש האלמים לקום
ויצא והחזיקו סוסים ואת-העיר וקום
והרכב וימרו נצרו אליו אתה אליו איכה
בשקם: 16 ויאמר אל-הימרו כי רבים אשר
אתם מאשר אותם: 17 ויתפלל אלישע
ויאמר יהוה פתח-נא את-עין ויראה
ויפתח יהוה את-עין העזר וירא והנה
חור קלא סוסים ורכב אש סבילת אלישע:
18 וינדה אליו ויתפלל אלישע אל-יהוה
ויאמר הושיע את-העיר הזאת פסגותיהם
ויבס פסגותיהם בדבר אלישע: 19 ויאמר
אלהם אלישע לאמרו הנה ואל-הנה
העיר לכו אחרי ואליכיה אתכם אל-
האיש אשר תבקשו וילך אותם שמרון:
20 ויהי ככלם שמרון ויאמר אלישע יהוה
פתח את-עין אלה וירא ויפתח יהוה
את-עניהם וירא והנה פתוח שמרון:
21 ויאמר מלך-ישראל אל-אלישע פראתו
אותם האמה אמה אבי: 22 ויאמר לא
תפח האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה
מפח שים לחם ולמים לפניהם ויאכלו
וישבעו ויגלו אל-אחיהם: 23 ויבכרו לחם
בבדל גדול ויאכלו וישבעו וישלחו ויגלו
אל-אחיהם ולא יספדו עוד גדולי אלהם
לבוא בארץ ישראל: 24 ויהי אחר-כך
כו ויבסץ ברחוק מלך-אחז את-פלסתריו
ויעל ויצר על-שמרון: 25 ויהי רעב
גדול בשמרון והנה צרים עליה עוד
היו חמשה-עשר בשרים קשים ורעב
תקב חריונים בקמשה קשה: 26 ויהי
מלך ישראל עבר על-הקמח ואשח
אשח אליו לאמר הושיע אדני המלך:
27 ויאמר אל-יחזקיה יהוה מאן אושיעך
המרחלן או מרחיק: 28 ויאמר-לך
המלך מלך ויאמר האשח הזאת
אמרה אלי הני את-בגדך ויאכלנו היום
ואת-בגדך נאכל מחר: 29 ובשל את-בגדך
ויאכלו האמר אליה ביום האחר הני
את-בגדך ויאכלנו ופתח את-בגדך: 30 ויהי
כשבע המלך את-דברו האשח ויבס
את-בגדיו והנה עבר על-החמה וירא קום
והנה העין על-בשרו מקינה: 31 ויאמר
פחד-עשתי אלי אלהים וכו' ויסק אס-יעמד
ראש אלישע בדשקט עליו היום:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ε'

15 Καὶ ὠρθρισεν ὁ λειτουργὸς Ἐλισαῖ ἀναστῆναι
καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἰδοὺ δύναμις ἐκελούσα τὴν πόλιν καὶ
ἵππους καὶ ἄρμα· καὶ εἶπε τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν·
ὦ κύριε, πῶς ποιήσομεν; 16 Καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ·
Μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μετ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς
μετ' αὐτῶν. 17 Καὶ προσήυξατο Ἐλισαῖ καὶ
εἶπε Κύριε, διάνοιξον δὴ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
παιδαρίου καὶ ἰδέτω· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος
πληρὲς ἵππων καὶ ἄρμα πυρὸς περικύκλω· Ἐλισαῖ,
18 Καὶ κατίβησαν πρὸς αὐτόν· καὶ προσήυξατο
πρὸς Κύριον καὶ εἶπε Πάταξον δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο
ἀσρασίᾳ· καὶ ἔπαταξεν αὐτοὺς ἀσρασίᾳ κατὰ τὸ
ῥῆμα Ἐλισαῖ. 19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐλισαῖ·
Οὐχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς· δεῦτε
ὀπίσω μου, καὶ ἄξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν
ζητεῖτε· καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς Σαμάρειαν.
20 Καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς Σαμάρειαν, καὶ
εἶπεν Ἐλισαῖ Ἀνοιξον δὴ, Κύριε, τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν· καὶ διήνοιξε Κύριος τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ
Σαμαρείας. 21 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς
Ἐλισαῖ, ὡς εἶδεν αὐτοὺς· Εἰ πατάξας πατάξω,
πάτερ; 22 Καὶ εἶπεν Οὐ πατάξεις, εἰ μὴ σὺ
ὑχμαλῶτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ
τύπτεις· παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον
αὐτῶν, καὶ φαγέτωσαν καὶ πίετωσαν, καὶ ἀπελθέτω-
σαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. 23 Καὶ παρέθηκεν
αὐτοῖς παράθειον μεγάλην, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον·
καὶ ἀπίστευεν αὐτοὺς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν
κύριον αὐτῶν· καὶ οὐ προσέθεντο ἐπὶ μονόζωνι
Συρίας τοῦ ἰλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. 24 Καὶ
ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἤθροισεν υἱὸς Ἀδερ βασι-
λεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ, καὶ
ἀνέβη καὶ περιέκασεν ἐπὶ Σαμάρειαν. 25 Καὶ
ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἰδοὺ περι-
κάθητο ἐπ' αὐτὴν ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου
πεντήκοντα ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου
κόπρου περιστρωθὲν πίνει ἀργυρίου. 26 Καὶ ἦν
ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους,
καὶ γυνὴ ἰβόσση πρὸς αὐτόν λέγουσα Σῶσον, κύριε
βασιλεῦ. 27 Καὶ εἶπεν αὐτῇ Μὴ σε σώσει
Κύριος· πόθεν σώσω σε, μὴ ἀπὸ ὕλινος ἢ ἀπὸ
ληνοῦ; 28 Καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς Τί ἐστι
σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ Ἀὕτη εἶπε πρὸς μέ Δὸς
τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον, καὶ
τὸν υἱόν μου φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον. 29 Καὶ
ἠψήσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἔφαγον αὐτόν, καὶ
εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ Δὸς τὸν
υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν· καὶ ἔκρυψε τὸν
υἱόν αὐτῆς. 30 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναίκος,
διέβηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διεπορεύετο
ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον
ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν. 31 Καὶ εἶπεν
Τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθήη, εἰ
στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἐλισαῖ ἐπ' αὐτῷ σήμερον.

II. REGUM, VI.

15 Consurgens autem diluculo minister viri
Dei, egressus, vidi exercitum in circuitu
civitatis, et equos et currus: nuntiavitque ei,
dicens: Heu, heu, heu, domine mi, quid
faciemus? 16 At ille respondit: Noli timere:
plures enim nobiscum sunt, quam cum illis.
17 Cumque orasset Eliseus, ait: Domine, aperi
oculos hujus, ut videat. Et aperuit Dominus
oculos pueri, et vidit: et ecce, mons plenus
equorum, et curruum igneorum, in circuitu
Elisei. 18 Hostes vero descenderunt ad
eum: porro Eliseus oravit ad Dominum,
dicens: Percute, obsecro, gentem hanc
cæcitate. Percussitque eos Dominus, ne
viderent, juxta verbum Elisei. 19 Dixit
autem ad eos Eliseus: Non est hæc via, neque
ista est civitas: sequimini me, et ostendam
vobis virum quem queritis. Duxit ergo eos
in Samariam: 20 Cumque ingressi fuissent
in Samariam, dixit Eliseus: Domine, aperi
oculos istorum, ut videant. Aperuitque
Dominus oculos eorum, et viderunt se esso
in medio Samariæ. 21 Dixitque rex Israel
ad Eliseum, cum vidisset eos: Numquid
percutiam eos, pater mi? 22 At ille ait:
Non percuties: neque enim cepisti eos gladio
et arcu tuo, ut percutias: sed pone panem et
aquam coram eis, ut comedant et bibant, et
vadant ad dominum suum. 23 Appositaque
est eis ciborum magna præparatio, et comederunt
et biberunt, et dimisit eos, abieruntque
ad dominum suum, et ultra non
venerunt latrones Syriæ in terram Israel.
24 Factum est autem post hæc, congregavit
Benadad rex Syriæ, universum exercitum
suum, et ascendit, et obsidebat Samariam.
25 Factaque est fames magna in Samaria: et
tamdiu obsessa est, donec venundaretur caput
asini octoginta argenteis, et quarta pars cabi
stercoris columbarum quinque argenteis.
26 Cumque rex Israel transiret per murum,
mulier quædam exclamavit ad eum, dicens:
Salva me, domine mi rex. 27 Qui ait: Non
te salvat Dominus: unde te possum salvare?
de area, vel de torculari? 28 Dixitque ad eam
rex: Quid tibi vis? Quæ respondit:
Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum,
ut comedamus eum hodie, et filium meum
comedemus cras. 29 Coximus ergo filium
meum, et comedimus. Dixique ei die altera:
Da filium tuum, ut comedamus eum. Quæ
abscondit filium suum. 30 Quod cum
audisset rex, scidit vestimenta sua, et
transibat per murum. Viditque omnis
populus cilicium, quo vestitus erat ad
carnem intrinsecus. 31 Et ait rex: Hæc
mihi faciat Deus, et hæc addat, si steterit
caput Elisei filii Saphat super ipsum hodie.

מלכים ב ז ח

10 וַיְבָא וַיִּקְרָא אֶל-שַׁעַר הַצִּיר וַיִּגְדֹּד
 לָהֶם לֶאֱמֹר בְּאֵנִי אֶל-מִסְבְּנָה אֲנִי וְהִנֵּה
 אֵירָעָם אִישׁ וְתוֹל אֲהָם כִּי אֲסִיפִים
 אֲסִיף וְתִחְמֹד אֲסֹף וְאֲהָלִים כְּאֲשֶׁר
 חָפַצְתָּ: 11 וַיִּקְרָא חֲשֻׁעִים וַיִּגְדֹּד בֵּית
 הַמֶּלֶךְ פְּתִיחָה: 12 וַיָּהֶם הַמֶּלֶךְ לֵילֵךְ
 וַיֵּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו אֲנִידֹה-נָא לָכֶם אֶת
 אֲשֶׁר-עָשׂוּ לִנִּי אֲהָם יִדְעוּ קִרְדָּעִים אֲנִחֵנּוּ
 וַיִּצְא מִדִּמְסַסְגָּה לְחֻקָּהּ בְּהַשְׁתָּהּ לֵאמֹר
 בְּרִיזָא מִדִּחְעִיר וְנִתְפָּשָׁם חַיִּים וְאֶל-דְּחִיר
 בָּבֶל: 13 וַיִּצֹר אֶתְּךָ מַעֲבָדָיו וַיֵּאמֶר וַיִּקְחֹד
 נָא חֲמִשָּׁה מִדִּחְפּוּסִים חֲנָשָׁאִים אֲשֶׁר
 לְשֹׁאֲרֵיכֶם תָּהֶם פְּכִלֵּי-חֲמֹן וְשִׂרְאֵל אֲשֶׁר
 לְשֹׁאֲרֵיכֶם תָּהֶם פְּכִלֵּי-חֲמֹן וְשִׂרְאֵל אֲשֶׁר
 תָּהֶם וְשִׁלְחָה וְנִרְאָה: 14 וַיִּקְחוּ שְׁנֵי הַכֹּב
 סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מִסְבְּנָה אֲהָם
 לֵאמֹר לָכֵן יִרְאָה: 15 וַיִּלְכְּדוּ אַחֲרֵיהֶם עַד
 חִינְדֹן וְהִנֵּה כָל־חֲמֹה מֵלֵאחַ בְּהִים
 וְכֹלִים אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אֲהָם בְּהַחֲפָזָם וַיִּשְׁבֹּה
 הַמֶּלֶךְ אֲלֵהֶם וַיָּגִד לַמֶּלֶךְ: 16 וַיִּצָּא הַסֹּס
 וַיִּבְּא אֶת מִסְבְּנָה אֲהָם וַיְהִי סִמְאָה-סֵלֶת
 בַּשָּׁהֶל וְסִמְאָהִים שְׁעָרִים בַּשָּׁהֶל פִּדְבֵּר
 וַיְהִי: 17 וְהַמֶּלֶךְ הַפְּלִיד אֶת-הַשְּׁלִישׁ
 אֲשֶׁר-נִשְׁעַן עַל-יָדוֹ עַל-הַשַּׁעַר וַיִּרְמָסֵהוּ
 תָהֶם בַּשַּׁעַר וַיָּבֵר כְּאֲשֶׁר דָּבָר אִישׁ
 הַאֲלֹהִים אֲשֶׁר דָּבָר בְּרַחַת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו: 18
 וַיְהִי פִדְבֵּר אִישׁ הַאֲלֹהִים אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
 סִמְאָהִים שְׁעָרִים בַּשָּׁהֶל וְסִמְאָה-סֵלֶת בַּשָּׁהֶל
 וַיְהִי בַעַת מִחֹד בַּשַּׁעַר שְׁמֹדֹן: 19 וַיִּצֹן
 הַשְּׁלִישׁ אֶת-אִישׁ הַאֲלֹהִים וַיֵּאמֶר וְהִנֵּה
 יִתְּחַ עֲשָׂה אֲרֵבוֹת בַּשָּׁמַיִם חִינְדֹה פִדְבֵּר
 מִנָּח וַיֵּאמֶר הַנָּח רָאָה בַּעֲיָיָה וּמִשָּׁם
 לֹא תֵאבֵל: 20 וַיִּהְיֶה-לּוֹ גֹן וַיִּקְסֵה אֹתוֹ
 חָקֵם בַּשַּׁעַר וַיָּמוֹת:

פרשה ח :

וְאֵלֵי־שָׁעַ דָּבָר אֶל־הָאֱשֻׁחַ אֲשֶׁר־הִחֲלִיתָ
 אֶת־בְּרִיתָהּ לֹא־מִדָּוָה דְּחִסִּי וְלִבִּי צִדִּיק וּבְרִיתָהּ
 וְהַגִּידִי בְּאֶשְׁרֵי הַעֲבָדִי כִּי־הִנֵּה אֵתְּךָ לְרָעָב וְגַם־
 כָּמָּה אֶל־הָאֶרֶץ שָׁכַב שָׁנִים : וּבְהִנָּחֵם הָאֱשֻׁחַ
 וַיִּפְעַשׂ כְּדָבָר אֵישׁ קְאֻלֹּתִים וַתִּלָּחֶץ הָיָה
 וּבְרִיתָהּ וַתִּגְדֵּל בְּאֶרֶץ־פִּלְשְׁתִּים שָׁכַב שָׁנִים :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ζ, η'.

10 Καὶ εἰσῆλθον καὶ ἰβόησαν πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς λέγοντες Βισήλη-
θμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ καὶ φωνὴ ἀνθρώπου, ὅτι εἰ μὴ
ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὥς
εἰσὶ. 11 Καὶ ἰβόησαν οἱ θυρωροὶ καὶ ἀνήγγειλαν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω. 12 Καὶ ἀνέστη
ὁ βασιλεὺς νυκτὸς καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παῖδας
αὐτοῦ Ἀναγγεῖλθ' ἡμῖν ἃ ἐποίησεν ὑμῖν Συρία·
ἔγνωσαν ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς, καὶ ἐξῆλθαν ἐκ τῆς
παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβησαν ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγοντες
ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συλληψόμεθα
αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα.
13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπε
Λαβέτωσαν δὴ πῖντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολελειμ-
μένων οἱ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδοὺ εἰς πρὸς πᾶν
τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ τὸ ἐκλείπον, καὶ ἀποστελοῦμεν
ἐκεῖ καὶ ὁφύομεθα. 14 Καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας
ἵππων καὶ ἀπίστευεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὅπισω
τοῦ βασιλέως Συρίας λέγων Δεῦτε καὶ ἴδετε.
15 Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ
Ἰορδάνου, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων
καὶ σκευῶν ὧν ἔριψε Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι
αὐτούς· καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν
τῷ βασιλεῖ. 16 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασαν
τὴν παρεμβολὴν Συρίας· καὶ ἐγένετο μέτρον
σεμδάλως σίκλου, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ
δίμετρον κριθῶν σίκλου. 17 Καὶ ὁ βασιλεὺς
κατίσθησε τὸν τριστάτην ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς
ἐπανεπαύετο τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πύλης, καὶ
συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπῆθαν
καθὰ ἠλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, ὃς ἠλάλησεν
ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν. 18 Καὶ
ἐγένετο καθὰ ἠλάλησεν Ἐλισαί πρὸς τὸν βασιλεῖα
λέγων Δίμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σεμδάλως
σίκλου, καὶ ἔσται ὥς ἡ ὥρα αἰθρῶν ἐν τῇ πύλῃ
Σαμαρείας· 19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ
Ἐλισαί καὶ εἶπεν Ἰδοὺ Κύριος ποιεῖ καταράκτας ἐν
τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ
εἶπεν Ἐλισαί Ἰδοὺ ὅψιμι τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ
ἐκείθεν οὐ μὴ φάγῃ. 20 Καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ
συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ
ἀπῆθαν.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ Ἐλισαί ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα ἧς ἔχωνπύρρεσε τὸν υἱὸν λέγων Ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκος σου καὶ παροίκει οὐ ἐὰν παροικῇσθς, ὅτι κέκληκε Ὀύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτά ἔτη. 2 Καὶ ἀνίστη ἡ γυνὴ καὶ ποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαί καὶ αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρῴκει ἐν γῇ ἀλλοφύλων ἑπτά ἔτη.

II. REGEM, VII. VIII.

10 Cumque venissent ad portam civitatis, narraverunt eis, dicentes: Ivimus ad castra Syriæ, et nullum ibidem reperimus hominem, nisi equos et asinos alligatos, et fixa tentoria. 11 Ierunt ergo portarii, et nuntiaverunt in palatio regis intrinsecus. 12 Qui surrexit nocte, et ait ad servos suos: Dico vobis quid fecerint nobis Syri: Sciunt quia fame laboramus, et idcirco egressi sunt de castris, et latitant in agris, dicentes: Cum egressi fuerint de civitate, capiemus eos vivos, et tunc civitatem ingredi poterimus. 13 Respondit autem unus servorum ejus: Tollamus quinque equos, qui remanserunt in urbe (quia ipsi tantum sunt in universa multitudine Israel, alii enim consumpti sunt), et mittentes explorare poterimus. 14 Adduxerunt ergo duos equos, misitque rex in castra Syrorum, dicens: Ita, et videte. 15 Qui abierunt post eos usque ad Jordanem: ecce autem omnis via plena erat vestibibus et vasis, quæ projecerant Syri cum turbarentur: reversique nuntii indicaverunt regi. 16 Et egressus populus diripuit castra Syriæ: factusque est modius similæ statere uno, et duo modii hordei statere uno, juxta verbum Domini. 17 Porro rex ducem illum, in cujus manu incumbabat, constituit ad portam: quem conculcavit turba in introitu portæ, et mortuus est, juxta quod locutus fuerat vir Dei, quando descenderat rex ad eum. 18 Factumque est secundum sermonem viri Dei, quem dixerat regi, quando ait: Duo modii hordei statere uno erunt, et modius similæ statere uno, hoc eodem tempore cras in porta Samariæ: 19 Quando responderat dux ille viro Dei, et dixerat: Etiamsi Dominus fecerit cataractas in cælo, numquid poterit fieri quod loqueris? Et dixit ei: Videbis oculis tuis, et inde non comedes. 20 Evenit ergo ei sicut prædictum fuerat, et conculcavit eum populus in porta, et mortuus est.

CAPUT VIII.

1 ELISEUS autem locutus est ad mulierem, cuius vivere fecerat filium, dicens: Surge, vade tu et domus tua, et peregrinare ubicumque repereris: vocavit enim Dominus famem, et veniet super terram septem annis. 2 Quæ surrexit, et fecit juxta verbum hominis Dei: et vadens cum domo sua, peregrinata est in terra Philistiim diebus multis.

מלכים ב ח

וַיְהִי מִקְּדָח שָׁכַע שְׁנַיִם וּתְשֵׁב הָאִשָּׁה
מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמִצָּא לְעַלֵּם אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֶל־בִּיתָהּ וְאֶל־עֲדָתָהּ : 4 וְהַמֶּלֶךְ
מִדְּבַר אֶל־גִּיזִי בֶּעֶר אִישׁ־הָאֲלֹתִים לֵאמֹר
סִפְּרָה־נָּא לִי אֵת כָּל־הַנְּדֻלּוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה
אֱלֹהִים : 5 וַיְהִי הוּא־מִסְפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת־
אֲשֶׁר חָסְתָה אִתְּךָ וְהַנֶּפֶשׁ הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־
חָסְתָה אִתְּךָ בְּהַנִּיחָהּ אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־
בֵּיתָהּ וְעַל־עֲדָתָהּ וַיֹּאמֶר גִּיזִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
זֹאת הָאִשָּׁה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֲשֶׁר־חָסְתָה אֱלֹהִים :
6 וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתִּסְפָּרֵלּוּ וַיֹּסֶד
לָהּ הַמֶּלֶךְ סִרִּים אֲחָד לֵאמֹר תִּשְׁיָב אִתִּי
כִּלְאִשָּׁר־לָהּ וְאֵת כָּל־תְּבוּאָתָהּ תִּשְׁתָּה
מִיָּוֶם עֲדָתָה אִתְּךָ וְעַד־עַתָּה :

7 וַיָּבֹא אֱלִישָׁע דֹּפֵשׁ וּבְדֻחַד מְלֹחֵ־אֲרָם
חֲלָה וַיִּפְּרֵלּוּ לֵאמֹר כָּמָּה אִישׁ הָאֲלֹתִים
עַד־הַנֶּפֶשׁ : 8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־חֲזַחְלָל חֹה
בְּנֵי־מִנְחָה וְלֵךְ לַחֲרָתָה אִישׁ הָאֲלֹתִים
וַיִּרְשֶׁתָּ אִתְּךָ וְהָיָה מֵאוֹתוֹ לֵאמֹר הָאֲנֹחָה
מִחֲלִי חֹה : 9 וַיִּגְלֹחַ חֲזַחְלָל לַחֲרָתוֹ וַיִּקַּח
מִבְּחָה בְּדוֹ וְכָל־טוֹב דֹּפֵשׁ מִשָּׂא אֲרָצִים
וְגַם וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד לְקִדְּוֹ וַיֹּאמֶר בְּנֵי־בָר
הַדָּד מְלֹחֵ־אֲרָם שְׁלַחְנִי אֵלָיְךָ לֵאמֹר
הָאֲנֹחָה מִחֲלִי חֹה : 10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע
לֵךְ וְאִסְרָלָה חֲחָה הַחֲחָה וְהַחֲחָה יִדְּחָה
בִּרְמֹת וְסוֹת : 11 וַיַּעֲמֵד אִתְּךָ וַיִּשָּׂם
עַד־בֹּשׂ וַיִּבְדֹּק אִישׁ הָאֲלֹתִים : 12 וַיֹּאמֶר
חֲזַחְלָל מְדַבֵּר אֲדֹנָי בְּכָה וַיֹּאמֶר כִּי יִדְּעִי
אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְבָנִי וְשָׂרָאֵל רָעָה
מִבְּעָרִיתָם תִּשְׁלַח בָּאֵשׁ יִכְרִיתֶהֶם בְּחֶרֶב
סַחֲרִי וְעַל־לִיתָם תִּרְשָׁשׁ וְהַחֲחָה
תִּבְקַע : 13 וַיֹּאמֶר חֲזַחְלָל כִּי מָה עֲבָדְךָ
הַמֶּלֶךְ כִּי עָשָׂה הַדָּד הַדָּדֹל חֲחָה
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע חֲחָנִי יִחְזָה אִתְּךָ מֶלֶךְ
עַל־אֲרָם : 14 וַיִּגְלֹחַ מִמֶּת אֱלִישָׁע וַיָּבֹא
אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לִי מַה־אָמַר לָךְ אֱלִישָׁע
וַיֹּאמֶר אָמַר לִי חֲחָה הַחֲחָה : 15 וַיְהִי
מִמְּחִלָּת וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ וַיִּמְצֹל בְּשָׂמִים
וַיִּסְרֹשׁ עַל־פָּנָיו וַיָּגֵת וַיִּמְלֹחַ חֲחָחָל
מִחֲחָנִי : 16 וּבִשְׁנַת חֲמִשׁ לַיָּהּ בָּר
אֲחָאֵל מֶלֶךְ וַיִּשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יִהוּדָה
מָלְכוּ יַחְדָּם בְּרִי־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יִהוּדָה :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. η'.

3 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐπτά ἐτῶν
καὶ ἐπιάστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς φλιθίνων εἰς
τὴν πόλιν, καὶ ἦλθε βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλεῖα
περὶ τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν
αὐτῆς. 4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ
τὸ παιδάριον Ἐλισαί τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
λέγων Διῆγησαι δὴ ἐμοὶ πάντα τὰ μεγάλα ἃ
ἐποίησεν Ἐλισαί. 5 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου
τῷ βασιλεῖ ὡς ἐξωπύρηνεν ὡς ἐθνήκοντα, καὶ
ἰδοὺ ἡ γυνὴ, ἥς ἐξωπύρηνεν τὸν οἶκον αὐτῆς Ἐλισαί,
βοῶσα πρὸς τὸν βασιλεῖα περὶ τοῦ οἴκου αὐτῆς
καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς· καὶ εἶπε Γιεζὶ Κύριε
βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν
ἐξωπύρηνεν Ἐλισαί. 6 Καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασι-
λεὺς τὴν γυναῖκα, καὶ διηγήσατο αὐτῇ· καὶ
ἰδὼκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῶν ὅτι ἡ γυνὴ
Ἐπιάστρεψεν πάντα τὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ
γεννήματα τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἥς κατέλιπε
τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν. 7 Καὶ ἦλθεν Ἐλισαί εἰς
Δαμασκόν· καὶ υἱὸς Ἀδὰρ βασιλεὺς Συρίας
ἐβρώσθη· καὶ ἀνέγγυλιν αὐτῇ λέγοντας ἤκει
ὁ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ ἕως ὧδε. 8 Καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Ἀζαήλ Δάβε ἐν τῇ χυρὶ σου μανὰά,
καὶ δέῃρο εἰς ἀπαντὴν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
καὶ ἐπιάστρεψον τὸν Κύριον παρ' αὐτοῦ λέγων Εἰ
ζήσομαι ἐκ τῆς ἀβρώστιας μου ταύτης; 9 Καὶ
ἐπορεύθη Ἀζαήλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε
μανὰά ἐν τῇ χυρὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ
Δαμασκοῦ, ὅσων τεσσαράκοντα καμήλων, καὶ ἦλθε
καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαί
Υἱὸς σου υἱὸς Ἀδὰρ βασιλεὺς Συρίας ἀπείσπεδός με
πρὸς σὲ ἐπρωτῆσαι λέγων Εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς
ἀβρώστιας μου ταύτης; 10 Καὶ εἶπεν Ἐλισαί
Δεῖρο εἰπόν Ζωῇ ζήσῃ, καὶ ἰδεῖξέ μοι Κύριος ὅτι
θανάτῳ ἀποθανῶ. 11 Καὶ παύσθη τῷ προσώπῳ
αὐτοῦ, καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης· καὶ ἐκλαυσεν ὁ
ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ. 12 Καὶ εἶπεν Ἀζαήλ Τί ὅτι
ὁ κύριός μου κλαίει; καὶ εἶπεν Ὅτι οἶδα ὅσα
ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κακὰ· τὰ ὀχυρώματα
αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτῶν ἐν βομφαίᾳ ἀποκτενεῖς, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν
ἐν σείσει, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν
ἀναβήξουσιν. 13 Καὶ εἶπεν Ἀζαήλ Τίς ἐστὶν ὁ
δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηὼς ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα
τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαί Ἐδεῖξέ μοι Κύριός σε
βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν. 14 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ
Ἐλισαί, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί εἰπέ σοι Ἐλισαί; καὶ εἶπεν
Εἶπέ μοι Ζωῇ ζήσῃ. 15 Καὶ ἐγένετο τῇ ἑπαύριον
καὶ ἔλαβε τὸ μαχβάρ καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι
καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
ἀπέθανε· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀζαήλ ἀντ' αὐτοῦ.
16 Ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωρὰμ υἱῷ Ἀχαάβ
βασιλεῖ Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφὰτ βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασί-
λευσεν Ἰωρὰμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ βασιλεὺς Ἰούδα.

II. REGUM, VIII.

3 Cumque finiti essent anni septem, reversa
est mulier de terra Philisthiim: et egressa
est ut interpellaret regem pro domo sua, et
pro agris suis. 4 Rex autem loquebatur cum
Giezi puero viri Dei, dicens: Narra mihi
omnia magnalia quæ fecit Eliseus. 5 Cum-
que ille narraret regi quo modo mortuum
suscitasset, apparuit mulier, cujus vivificaverat
filium, clamans ad regem pro domo sua, et pro
agris suis. Dixitque Giezi: Domine mi rex,
hec est mulier, et hic est filius ejus, quem
suscitavit Eliseus. 6 Et interrogavit rex
mulierem: quæ narravit ei. Deditque ei rex
eunuchum unum, dicens: Restitue ei omnia
quæ sua sunt, et universos redditus agrorum,
a die qua reliquit terram usque ad præsens.
7 Venit quoque Eliseus Damascus, et Bena-
dad rex Syriæ ægrotabat: nuntiaveruntque
ei, dicentes: Venit vir Dei huc. 8 Et ait
rex ad Hazael: Tolle tecum munera, et vade
in occursum viri Dei, et consule Dominum per
eum, dicens: Si evadere potero de infirmitate
mea hac? 9 Ivit igitur Hazael in occursum
ejus, habens secum munera, et omnia bona
Damasci, onera quadraginta camelorum. Cum-
que stetisset coram eo, ait: Filius tuus
Benadad rex Syriæ misit me ad te, dicens:
Si sanari potero de infirmitate mea hac?
10 Dixitque ei Eliseus: Vade, dic ei: Sana-
beris: porro ostendit mihi Dominus quia
morte morietur. 11 Stetitque cum eo, et
conturbatus est usque ad suffusionem vultus:
flevitque vir Dei. 12 Cui Hazael ait: Quare
dominus meus flet? At ille dixit: Quia
scio quæ facturus sis filiis Israel mala.
Civitates eorum munitas igne succendes, et
juvenes eorum interficies gladio, et parvulos
eorum elides, et prægnantes divides. 13 Dixit-
que Hazael: Quid enim sum servus tuus
canis, ut faciam rem istam magnam? Et
ait Eliseus: Ostendit mihi Dominus te
regem Syriæ fore. 14 Qui cum recessisset
ab Eliseo, venit ad dominum suum. Qui
ait ei: Quid dixit tibi Eliseus? At ille
respondit: Dixit mihi: Recipies sanitatem.
15 Cumque venisset dies altera, tulit stra-
gulum, et infudit aquam, et expandit super
faciem ejus: quo mortuo, regnavit Hazael
pro eo. 16 Anno quinto Joram filii Achab
regis Israel, et Josaphat regis Juda, reg-
navit Joram filius Josaphat rex Juda.

מלכים ב ח ט

17 בַּיָּשָׁלְשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הָיָה בְּמִלְכּוֹ
וּשְׁמִנָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירְוֹשָׁלַם: 18 וַיֵּלֶךְ
בְּנֶחֱוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶּׁר עָשָׂה בֵּית
אֲחָאָב כִּי בֵּית אֲחָאָב הָיְתָה לָאִשָּׁה
וַיַּעַשׂ הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: 19 וְלֹא־אָבָה
יְהוָה לַחֲשֹׁתָיו אֶת־יְהוָה לַמַּעַן דָּוָד
עַבְדּוֹ כְּאִשֶּׁר אָמַר לוֹ לְהָתָּה לוֹ יָרָד לְבָנִי
כָּל־הַיָּמִים: 20 בְּיָמָיו פָּשַׁע אָדָם מִמַּחַת
בֶּן־יְהוָה וַיִּמְלֹכֵהוּ עַל־יָהִם מֶלֶךְ: 21 וַיַּעֲבֹר
יֹרָם צֹעֲדָה וְכָל־חֲרָבָה עִמּוֹ וַיַּחֲרֹאֵם קָם
לְיָלֵה וַיָּקֶחַ אֶת־אָדָם הַסַּבָּב אֵלָיו וְאֵת
שְׁרֵי חֲרָבָה בְּגָסִים הָעָם לְאֲחָלָיו: 22 וַיַּפְשַׁע
אָדָם מִמַּחַת בֶּן־יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
אֵין תִּפְשַׁע לְבָנָה בְּעֵת הַקִּיָּה: 23 וַיַּחַר
דְּבָרֵי יֹרָם וְכָל־אִשֶּׁר עָשָׂה חֲלָאֲתָם
כְּתוֹבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶךְ
יְהוָה: 24 וַיִּשְׁפָּךְ יֹרָם עַם־אֲבָתָיו וַיַּקְבֵּר
עַם־אֲבָתָיו בְּעֵיר דָּגָד וַיִּמְלֹךְ אֲחִיזַחְיָה בֶּן־
מַחְזִיקִי: 25 בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם־עֶשְׂרִים
שָׁנָה לִיָּרָם בְּרֹאֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
אֲחִיזַחְיָה בְּרִיחֹרָם מֶלֶךְ יְהוָה: 26 בֶּן־
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחִיזַחְיָה בְּמִלְכּוֹ
וּשְׁנָה אַחַת מֶלֶךְ בִּירְוֹשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ
עַתְלִזָּה בַּת־עַמְרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 27 וַיֵּלֶךְ
בְּנֶחֱוֹ בֵּית אֲחָאָב וַיַּעַשׂ הַרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה כְּבֵית אֲחָאָב כִּי חָתָן בֵּית־אֲחָאָב
הָיָה: 28 וַיֵּלֶךְ אֶת־יָהִם בְּרֹאֲחָאָב לְמִלְחָמָה
עַם־סוּזָאֵל מֶלֶךְ־אַרָם בְּדָמֹת גִּלְעָד וַיָּקִי
אַרְבָּעִים אֶת־יָהִם: 29 וַיִּשָּׁב יֹרָם חֲמָלָה
לְהַתְרַפָּא בִּירוֹשָׁלַם מִדַּחֲמָפִים אֲשֶׁר יָבִיאוּ
אַרְבָּעִים בְּרָשָׁשׁ בְּהַלְחָמָו אֶת־סוּזָאֵל מֶלֶךְ
אַרָם וְאֲחִיזַחְיָה בְּרִיחֹרָם מֶלֶךְ יְהוָה יָרָד
לְרֹאֲחֹת אֶת־יָהִם בְּרֹאֲחָאָב בִּירוֹשָׁלַם
כִּי־חָלָה הָיָה:

פרשה ט:

וַיֵּלֶךְ יִשְׁעֵל הַקְּבִיָּה קָרָא לְאֶחָד מִבְּנֵי
הַקְּבִיָּאִים וַיֹּאמֶר לוֹ חֲנָן מִבְּנֵי דְמָחָד וְכָן
הַשָּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדְךָ וְלֹךְ דְּמָחָד גִּלְעָד:
וַיִּבְרָח שְׁמָחָה וַיִּרְאֶה שֵׁם יְהוָה בְּרִיחֹרָם
בְּרִיחֹרָם וַיִּבְרָח וַיִּקְרָא לְמַחְזִיקִי מִתְּחִלָּה
וַיִּבְרָא אֵלָיו חֲנָן בְּדָדָר: * וְלִמְחָתָה
כִּי־הָיָה שָׁמֶן וַיִּקְרָא עַל־אִשּׁוֹ וַיֹּאמֶר בֶּן־
אֲמֵר יְהוָה מִשְׁחָתִיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְרָא חֲנָנִי וַיִּסְתַּח וְלֹא חֲסָבָה:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. η', θ'.

17 Τῷς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῇ βασι-
λεύειν αὐτόν, καὶ ὀκτώ ἐτη ἔβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλὴμ. 18 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλείων
Ἰσραὴλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ
Ἀχαάβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐποίησε τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου. 19 Καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος διαφθεῖραι τὸν Ἰούδαν διὰ Δαυὶδ τὸν
δοῦλον αὐτοῦ, καθὼς εἶπε δοῦναι αὐτῷ λύχον
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. 20 Ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτωθεν
χειρὸς Ἰούδα, καὶ ἔβασίλευσεν ἐφ' αὐτὸν βασιλεὺς.
21 Καὶ ἀνέβη Ἰωράμ εἰς Σιών καὶ πάντα τὰ
ἔργα ταῦτα μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ
ἀναστάντος, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ τὸν κυκλώ-
σαντα ἐπ' αὐτόν καὶ τοὺς ἀρχοντας τῶν ἀρμάτων,
καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν.
22 Καὶ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτω τῆς χειρὸς
Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Τότε ἠθέτησε
Λοβνὰ ἐν τῇ καιρῷ ἐκείνῃ. 23 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ἰωράμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν,
οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 24 Καὶ
ἐκοιμήθη Ἰωράμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔβασίλευσεν Ὀχοζίας
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 Ἐν ἐτει δωδεκάτῃ
τῇ Ἰωράμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔβασί-
λευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ. 26 Τῷς εἰκοσι
καὶ δύο ἐτῶν Ὀχοζίας ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτόν,
καὶ ἐνιαντὸν ἔνα ἔβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρὶ
βασιλείως Ἰσραὴλ. 27 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ. 28 Καὶ ἐπορεύθη
μετὰ Ἰωράμ υἱοῦ Ἀχαάβ εἰς πόλεμον μετὰ
Ἀζαὴλ βασιλέως ἀλλοφύλων ἐν Περμὼθ Γαλαὰδ,
καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωράμ. 29 Καὶ
ἐπίστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ τοῦ ἱατρυνθῆναι
ἐν Ἰεζραὴλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν
αὐτόν ἐν Περμὼθ ἐν τῇ πολεμῇ αὐτόν μετὰ
Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ
κατίβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ υἱὸν Ἀχαάβ ἐν
Ἰεζραὴλ, ὅτι ἠρρώσκει αὐτός.

ΚΕΦ. θ'.

1 KAI Ἐλισαῖ ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἓνα τῶν
υἱῶν τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ζῶσαι τὴν
δσφύν σου, καὶ λάβε τὸν φακὸν τοῦ ἑλαίου
τούτου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ δεῦρο εἰς Περμὼθ
Γαλαὰδ. 2 Καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ, καὶ ὄψει ἐκεῖ
τοῦ υἱὸν Ἰωσαφάτ υἱοῦ Ναμισσί, καὶ εἰσελεύσῃ
καὶ ἀναστήσεις αὐτόν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ,
καὶ εἰσάξεις αὐτόν εἰς τὸ ταμίον ἐν ταμίῳ.
3 Καὶ λήψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἑλαίου καὶ ἐπιχειρῇ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰπὲν Τάδε λέγει
Κύριος Κέχρικα σε εἰς βασιλείαν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ
ἀνοίξεις τὴν θύραν, καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μὴνῇς.

II. REGUM, VIII. IX.

17 Triginta duorum annorum erat cum
regnare cœpisset, et octo annis regnavit in
Jerusalem. 18 Ambulavitque in viis regum
Israel, sicut ambulaverat domus Achab: filia
enim Achab erat uxor ejus: et fecit quod
malum est in conspectu Domini. 19 Noluit
autem Dominus disperdere Judam, propter
David servum suum, sicut promiserat ei, ut
daret illi lucernam, et filiis ejus cunctis
diebus. 20 In diebus ejus recessit Edom, ne
esset sub Juda, et constituit sibi regem.
21 Venitque Joram Seira, et omnes currus
cum eo: et surrexit nocte, percussitque
Idumæos, qui eum circumdederant, et principes
curruum, populus autem fugit in tabernacula
sua. 22 Recessit ergo Edom ne esset sub
Juda, usque ad diem hanc. Tunc recessit et
Lobna in tempore illo. 23 Reliqua autem
sermonum Joram, et universa quæ fecit, nonne
hæc scripta sunt in Libro verborum dierum
regum Juda? 24 Et dormivit Joram cum
patribus suis, sepultusque est cum eis in
civitate David, et regnavit Ochozias filius
ejus pro eo. 25 Anno duodecimo Joram filii
Achab regis Israel, regnavit Ochozias filius
Joram regis Judæ. 26 Viginti duorum anno-
rum erat Ochozias cum regnare cœpisset, et
uno anno regnavit in Jerusalem: nomen
matris ejus Athalia filia Amri regis Israel.
27 Et ambulavit in viis domus Achab: et
fecit quod malum est coram Domino, sicut
domus Achab: gener enim domus Achab fuit.
28 Abiit quoque cum Joram filio Achab, ad
præliandum contra Hazael regem Syriæ in
Ramothe Galaad, et vulneraverunt Syri Joram:
29 Qui reversus est ut curaretur, in Jezrahel:
quia vulneraverant eum Syri in Ramoth,
præliantem contra Hazael regem Syriæ,
Porro Ochozias filius Joram rex Judæ,
descendit invisere Joram filium Achab in
Jezrahel, quia ægrotabat ibi.

CAPUT IX.

1 ELISEUS autem propheta vocavit unum
de filiis prophetarum, et ait illi: Accinge
lumbos tuos, et tolle lenticulam olei hanc in
manu tua, et vade in Ramoth Galaad.
2 Cumque veneris illuc, videbis Jehu filium
Josaphat filii Namsi: et ingressus suscitabis
eum de medio fratrum suorum, et introduces in
interius cubiculum. 3 Teneasque lenticulam
olei, fundes super caput ejus, et dices: Hæc dicit
Dominus: Unxi te regem super Israel. Aperies-
que ostium, et fugies, et non ibi subsistes.

4 וַיִּגְדֹּל הַנַּעַר הַנַּעַר חֲפָזָה רַחֵם בְּלֶדֶד :
 5 וַיִּבְנֶה וַיַּחַד שְׁנֵי הַחָלָל יוֹשִׁים וַיֹּאמֶר
 דָּבָר לִי אֵלֶיךָ הַשָּׂר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 מִפְּלֶטֶת וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ הַשָּׂר : 6 וַיִּקָּה וַיִּבְנֶה
 חֲפִיזָה וַיִּצָּק הַשָּׂמֶן אֶל־רֵאשׁוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
 כֹּדֶאֱמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁחִיתָה
 לַמֶּלֶךְ אֶל־עַם יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל : 7 וַחֲפִיזָה
 אֶת־בָּרִית אַחָאב אֲדָגְיָה וַנִּמְחֲלֵי דַמְיוֹ עֲבָדֵי
 הַנְּבִיאִים וַדְּמָן כֹּל־עֲבָדֵי יְהוָה מִיָּד
 אֲזָנָל : 8 וַאֲבָד כֹּל־בָּרִית אַחָאב וַחֲכִרְתֵּי
 לְאַחָאב מִשְׁתֵּיו בְּקוֹר וַעֲצֹר וַעֲזֹב
 בִּישְׂרָאֵל : 9 וַנִּמְחֲלֵי אֶת־בָּרִית אַחָאב בָּרִית
 וַרְדֵּעַם בְּרִדְבָשֵׁת וּבְבָרִית בַּעֲשָׂא בְרֶאחֲמִיָּה :
 10 וְאֶת־אֲזָנָל וַאֲבָד הַפְּלָבִים בְּחֶלֶק
 וַיִּרְעָא וַאֲזָנָל לִבְרֵי וַיִּפְתַּח הַמֶּלֶךְ וַיִּגָּס :
 11 וַיְהִי וַיָּבֵא אֶל־עֲבָדֵי אֲדָגְיָה וַיֹּאמֶר לוֹ
 הַשְׁלֹם מַדְּעַ בְּאֶת־הַשָּׂעֵר תִּזְחַ אֵלֶיךָ
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יַדְעֶתֶם אֶת־הָאִישׁ
 וְאֶת־שִׁיחוֹ : 12 וַיֹּאמְרוּ שָׂרָר הַגִּדְמָא לִנְטָה
 וַיֹּאמֶר בָּרִית וְכֹזֶמֶת אִמְרָ אֵלֵי לֹא־מִר
 כֹּחַ אִמְרָ יְהוָה מִשְׁחִיתָה לַמֶּלֶךְ אֶל־
 יִשְׂרָאֵל : 13 וַיִּמְחֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בְּגֹדוֹ
 וַיִּשְׁמִימוּ תַחֲתָיו אֶל־בָּרִים חַפְצֵי־לֹזֶת וַיִּקְחוּ
 בְּשׂוֹרָר וַיֹּאמְרוּ מֶלֶךְ יְהוָה : 14 וַיִּתְּנֶהָ
 יְהוָה בְּדִיחֹשֶׁקט בְּרִדְמִשֵּׁי אֶל־יִזְרָם וַיִּזְרָם
 הָיָה שֹׁמֵר בְּרִמָּת בְּלֶדֶד הָיָה וְכֹל־יִשְׂרָאֵל
 מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם : 15 וַיִּשְׁבֹּר יְהוֹרָם
 הַמֶּלֶךְ לַחֲתָנָא בִּזְרָעָאֵל מִדַּת־מִפְּנִים
 אֲשֶׁר יִבְחֹה אֲרָמִים בְּהַלְחֲמוֹ אֶת־חֲזָאֵל
 מֶלֶךְ אֲרָם וַיֹּאמֶר יְהוָה אִישׁ נִפְשָׁם
 אֶל־נֶצַח פִּלֵּשׁ מִדִּחְצִיר לִלְכָּת לִגְדִי
 בִּזְרָעָאֵל : 16 וַיִּרְבֵּב יְהוָה וַיִּגְדֹּל יִזְרָעָאֵל
 בִּי יִזְרָם שֶׁבֶט שָׁמָּה וַאֲחֻזָּה מֶלֶךְ יְהוֹרָם
 נָבִד לַרְאוֹת אֶת־יִזְרָם : 17 וַהֲצָאֵר עֲמֹד
 עַל־הַמִּנְבֵּל בִּזְרָעָאֵל וַיִּרָא אֶת־שִׁפְסַת יְהוָה
 בְּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר שִׁפְסַת אֲנִי רָחַח וַיֹּאמֶר
 יְהוֹרָם קַח רֶכֶב וְשִׁלַּח לְקִרְאָתָם וַיֹּאמֶר
 הַשְׁלֹם : 18 וַיִּגְדֹּל רֶכֶב הַפָּסִיס לְקִרְאָתוֹ
 וַיֹּאמֶר כֹּדֶאֱמֶר הַמֶּלֶךְ הַשְׁלֹם וַיֹּאמֶר
 יְהוָה מַחֲלֶה וְשִׁלֹם סָב אֶל־אֲחֵרֵי וַיִּגְדֹּל
 חֲצָפָה לֹא־מִר בְּאֶת־הַמֶּלֶךְ עֲדִידָם וְלֹא־
 שָׁב : 19 וַיִּשְׁלַח רֶכֶב סוֹסֵי שָׁנִי וַיִּבָּא אֲלֵיהֶם
 וַיֹּאמֶר כֹּדֶאֱמֶר הַמֶּלֶךְ הַשְׁלֹם וַיֹּאמֶר
 יְהוָה מַחֲלֶה וְשִׁלֹם סָב אֶל־אֲחֵרֵי :

4 Καὶ ἰπορεύθη τὸ παιδᾶριον ὁ προφήτης εἰς Ῥεμμόθ Γαλααδ. 5 Καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο, καὶ εἶπε Λόγος μοι πρὸς σέ, ὁ ἄρχων· καὶ εἶπεν Ἰοὺ Πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν; καὶ εἶπε Πρὸς σέ, ὁ ἄρχων. 6 Καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐπέχει τὸ ξάκιον ἐπὶ τὴν ἐφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Κίχρικᾶ σε εἰς βασιλεία ἐπὶ λαὸν Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. 7 Καὶ ἐξολοθρεύσεις τὸν οἶκον Ἀχαάβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου, καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων Κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ. 8 Καὶ ἐκ χειρὸς ὄλου τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐξολοθρεύσεις τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ εὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλειμμένον ἐν Ἰσραὴλ. 9 Καὶ δώσω τὸν οἶκον Ἀχαάβ ὡς τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Νοβάθ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασά υἱοῦ Ἀχιά. 10 Καὶ τὴν Ἰεζάβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι Ἰεζράελ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων. Καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ἔφυγεν. 11 Καὶ Ἰοὺ ἐξῆλθε πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἶπαν αὐτῷ Εἰρήνη; τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπιληπτός οὗτος πρὸς σέ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥμεις οἰδατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολοσχίαν αὐτοῦ. 12 Καὶ εἶπον Ἀδικον, ἀπάγγειλον δὴ ἡμῖν· καὶ εἶπεν Ἰοὺ πρὸς αὐτοὺς Οὕτω καὶ οὕτω ἐλάλησε πρὸς μὲ λέγων, καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Κίχρικᾶ σε εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ. 13 Καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν, καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ τὸ γαρὲμ τῶν ἀναβάθμων, καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ καὶ εἶπαν Ἐβασίλευσεν Ἰοὺ. 14 Καὶ συνεστράφη Ἰοὺ υἱὸς Ἰωσαφάτ υἱοῦ Ναμεσὶ πρὸς Ἰωράμ· καὶ Ἰωράμ αὐτὸς ἐφύλασεν ἐν Ῥεμμόθ Γαλααδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἀχαὴλ βασιλέως Συρίας. 15 Καὶ ἀπίστρεψεν Ἰωράμ ὁ βασιλεὺς ἱατρυνθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπισαν αὐτὸν οἱ Σύριοι ἐν τῇ πολεμείᾳ αὐτὸν μετὰ Ἀχαὴλ βασιλέως Συρίας. Καὶ εἶπεν Ἰοὺ Εἰ ἔστι ψυχὴ ὧμων μετ' ἐμοῦ, μὴ ἐξελεύθω ἐκ τῆς πόλεως διαπεφευγὸς τοῦ πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζράελ. 16 Καὶ ἔπνευσε καὶ ἰπορεύθη Ἰοὺ, καὶ κατέβη εἰς Ἰεζράελ, ὅτι Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἠεραπέτετο ἐν τῷ Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Ἀραμίῃ ἐν τῇ Ῥαμμαθ ἐν τῇ πολέμῳ μετὰ Ἀχαὴλ βασιλέως Συρίας, ὅτι αὐτὸς δυνατοὶ καὶ ἀνὴρ δυνάμεως· καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ. 17 Καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζράελ, καὶ εἶδε τὸν κοινορτὸν Ἰοὺ ἐν τῇ παραγίνεσθαι αὐτόν, καὶ εἶπε Κοινορτὸν ἐγὼ βλέπω· καὶ εἶπεν Ἰωράμ Λάβε ἐπιβάτην καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἐπάτω Ἡ εἰρήνη. 18 Καὶ ἰπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ εἶπεν Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἡ εἰρήνη· καὶ εἶπεν Ἰοὺ Τί σοὶ καὶ εἰρήνη; ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου· καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων Ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψε. 19 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου δεύτερον, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἡ εἰρήνη, καὶ εἶπεν Ἰοὺ Τί σοὶ καὶ εἰρήνη; ἐπίστρέφου εἰς τὰ ὀπίσω μου.

4 Abiit ergo adolescens puer prophetæ in Ramoth Galaad, 5 Et ingressus est illuc: ecce autem principes exercitus sedebant, et ait: Verbum mihi ad te, o princeps. Dixitque Jehu: Ad quem ex omnibus nobis? At ille dixit: Ad te, o princeps. 6 Et surrexit et ingressus est cubiculum: at ille fudit oleum super caput ejus, et ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Unxi te regem super populum Domini Israel, 7 Et percutes domum Achab domini tui, ut ulciscar sanguinem servorum meorum prophetarum, et sanguinem omnium servorum Domini, de manu Jezabel. 8 Perdamque omnem domum Achab: et interficiam de Achab mingentem ad parietem, et clausum et novissimum in Israel. 9 Et dabo domum Achab, sicut domum Jeroboam filii Nabat, et sicut domum Baasa filii Ahia. 10 Jezabel quoque comedent canes in agro Jezrahel, nec erit qui sepeliat eam. Aperuitque ostium, et fugit. 11 Jehu autem egressus est ad servos domini sui: qui dixerunt ei: Rectene sunt omnia? quid venit insanus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hominem, et quid locutus sit. 12 At illi responderunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc et hæc locutus est mihi, et ait: Hæc dicit Dominus: Unxi te regem super Israel. 13 Festinaverunt itaque, et unusquisque tollens pallium suum posuerunt sub pedibus ejus, in similitudinem tribunalis, et cecinerunt tuba, atque dixerunt: Regnavit Jehu. 14 Conjuravit ergo Jehu filius Josaphat filii Namsi contra Joram: porro Joram obsederat Ramoth Galaad, ipse et omnis Israel, contra Hazael regem Syriæ: 15 Et reversus fuerat ut curaretur in Jezrahel propter vulnera, quia percusserant eum Syri, præliantem contra Hazael regem Syriæ. Dixitque Jehu: Si placet vobis, nemo egrediatur profugus de civitate, ne vadat, et nuntiet in Jezrahel. 16 Et ascendit, et profectus est in Jezrahel. Joram enim ægrotabat ibi, et Ochozias rex Juda descenderat ad visitandum Joram. 17 Igitur speculator qui stabat super turrim Jezrahel, vidit globum Jehu venientis, et ait: Video ego globum. Dixitque Joram: Tolle currum, et mitte in occursum eorum, et dicat vadens: Rectene sunt omnia? 18 Abiit ergo, qui ascenderat currum, in occursum ejus, et ait: Hæc dicit rex: Pacatane sunt omnia? Dixitque Jehu: Quid tibi et paci? transi, et sequere me. Nuntiavet quoque speculator, dicens: Venit nuntius ad eos et non revertitur. 19 Misit etiam currum equorum secundum: venitque ad eos, et ait: Hæc dicit rex: Numquid pax est? Et ait Jehu: Quid tibi et paci? transi, et sequere me.

מלכים ב ט

20 ויגד הצפחה לאמר קם ערמליהם ולא-שכב וחפצתו קמנהג יהוא בנחמשי כי בשפצו ויחג: 21 ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויגא ויהורם מלך ישראל ויאחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויגא לקראת יהוא וימצאנהו בבקלות נבות היותצמלי: 22 ויהי פראות יהורם את-יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עדונתני איזבל אשתו וכשפחה הרעים: 23 ויחפץ יהורם נדיו ויגס ויאמר אל-אחזיהו מרמח חסיוה: 24 ויהוא מלא נדו בקשת ויגד את-יהורם ביו ורצו ויגא החצי מלכו ויכרע ברכבו: 25 ויאמר אל-בדקר שלשו שם השלכהו בבקלות שדה נבות היותצמלי כי זכר אני ואמה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו היותו ושא צליו את-חפשא הנה: 26 אסלא את-דמי נבות ואת-דמי בניו רמחי אמש נאסחנה ושלמתי לה בבקלות הנה נאסחנה ועמא שם השלכהו בבקלות בדרך יהודה: 27 ויאחזיהו מלך יהודה רץ ויגס ויגד בית הגו ויגד את-אחזיהו ויהוא ויאמר גס-אחזיהו השנה אל-הפרדכח במעלה-נר אשר את-יבולעם ויגס מגדו וימת שם: 28 ויכרעו אחרו עבדיו וירשלוה ויחברו אחרו בבקרתו עס-אבתיו בעיר דוד: 29 ויבשרנה את-עשרת שנה ליהורם בראחאב מלך אחזיהו על-יהודה: 30 ויבוא יהוא וירצאלי ואיזבל שמעה וקשם בפיהו צליתו ויפוש את-יראשהו ויפסקה בעד החלון: 31 ויהוא קם בשער ויפאר השלום וסרי חגב אדניו: 32 וישא קניו אל-חלון ויאמר מי אחי מי וישקופו אליו שגים שלשה קריקים: 33 ויאמר שמעיהו וישקטוהו ויז קדמה אל-חקיר ואל-חפסוקים ויחפסוק: 34 ויבא וימכל ויגשת ויאמר פקדתי את-הארתה הנה ויבדקה כי ברת-מלך היא: 35 ויגדו להקרה ולא-מצאנה בה כי אס הגללות והקנלים וכפות הגדים: 36 וישבו ויגדו לו ויאמר דבר-יהודה הוא אשר דבר בך עבדו אליהו החתשבי לאמר בבקלות ירצאלי ימכלו חבלים את-בשר איזבל:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. θ'.

20 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων Ἦλθεν Ἰωσὺς αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνίσταρε, καὶ ὁ ἄγων ἦγε τὸν Ἰούδιον Ναρμεσσί, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο. 21 Καὶ εἶπεν Ἰωρὰμ Ζεῦξον· καὶ ἔξυξεν ἄρμα· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα, ἀνὴρ ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπαντήν Ἰού, καὶ εὗρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλίου. 22 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωρὰμ τὸν Ἰού, καὶ εἶπεν Ἡ εἰρήνη Ἰού; καὶ εἶπεν Ἰού Τί εἰρήνη; ἔτι αἱ πορνείαι Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου καὶ τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλὰ. 23 Καὶ ἐπίστρεψεν Ἰωρὰμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφυγε, καὶ εἶπε πρὸς Ὀχοζίαν Δόλος, Ὀχοζία. 24 Καὶ ἐπλησεν Ἰού τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰωρὰμ ἀνὰ μέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ. 25 Καὶ εἶπε πρὸς Βαδεκάρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ Ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλίου, ὅτι μνημονεύω, ἰγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη ὀπίσω Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο. 26 Ῥίμῃ τὰ αἵματα Ναβουθαί καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἰχθίς, φησὶ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσω αὐτῷ ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ, φησὶ Κύριος· καὶ νῦν ἄρας δὴ ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου. 27 Καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα εἶδε, καὶ ἔφυγεν ὁδὸν Βαιθγάν· καὶ ἰδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἰού καὶ εἶπε Καὶ γε αὐτόν· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν πρὸς τῷ ἄρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαί, ἣ ἴστιν Ἰεβλαὰμ· καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδῶν, καὶ ἀπύθανεν ἐκεῖ. 28 Καὶ ἐπιβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄρμα καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. 29 Καὶ ἐν ἔτει ἐνδεκάτῳ Ἰωρὰμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἱβασίλευσεν Ὀχοζίας ἐπὶ Ἰούδαν. 30 Καὶ ἦλθεν Ἰού ἐπὶ Ἰεζράελ· καὶ Ἰεζάβελ ἤκουσε καὶ ἰστιμμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἠγάθυσε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ διέκυψε διὰ τῆς θυρίδος. 31 Καὶ Ἰού εἰσπορεύετο ἐν τῇ πόλει, καὶ εἶπεν Ἡ εἰρήνη Ζαμβρί ὁ φονεὺς τοῦ κυρίου αὐτοῦ; 32 Καὶ ἐπῆρε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα καὶ εἶδεν αὐτήν, καὶ εἶπε Τίς εἰ σὺ; κατὰβηθι μετ' ἐμοῦ· καὶ κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο εὐνοῦχοι. 33 Καὶ εἶπε Κυλίσατε αὐτήν· καὶ ἐκύλισαν αὐτήν, καὶ ἔρραντίσθη τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους, καὶ συνεπάτησαν αὐτήν. 34 Καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ εἶπεν Ἐπισείψασθε δὴ τὴν κατηγορούμενην ταύτην καὶ θάψατε αὐτήν, ὅτι θυγάτηρ βασιλεὺς ἴσθι. 35 Καὶ ἰπορεύθησαν θάψαι αὐτήν, καὶ οὐχ εὗρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν. 36 Καὶ ἐπίστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, καὶ εἶπε Λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλίου τοῦ Θεοβίτου λέγων Ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὴλ καταφάγονται οἱ κύνεις τὰς σάρκας Ἰεζάβελ.

II. REGUM, IX.

20 Nuntiavit autem speculator, dicens: Venit usque ad eos, et non revertitur: est autem incessus quasi incessus Jehu filii Namsi, princeps enim graditur. 21 Et ait Joram: Junge currum. Junxeruntque currum ejus, et egressus est Joram rex Israel, et Ochozias rex Juda, singuli in curribus suis, egressique sunt in occursum Jehu, et invenerunt eum in agro Naboth Jezrahelitæ. 22 Cumque vidisset Joram Jehu, dixit: Pax est Jehu? At ille respondit: Quæ pax? adhuc fornicationes Jezabel matris tuæ, et veneficia ejus multa vigent. 23 Convertit autem Joram manum suam, et fugiens ait ad Ochoziam: Insidiæ Ochozia. 24 Porro Jehu tetendit arcum manu, et percussit Joram inter scapulas: et egressa est sagitta per cor ejus, statimque corruit in curru suo. 25 Dixitque Jehu ad Badacer ducem: Tolle, projice eum in agro Naboth Jezrahelitæ; memini enim quando ego et tu sedentes in curru sequebamur Achab patrem hujus, quod Dominus onus hoc levaverit super eum, dicens: 26 Si non pro sanguine Naboth, et pro sanguine filiorum ejus, quem vidi heri, ait Dominus, reddam tibi in agro isto, dicit Dominus. Nunc ergo tolle, et projice eum in agrum, juxta verbum Domini. 27 Ochozias autem rex Juda videns hoc, fugit per viam domus horti: persecutusque est eum Jehu, et ait: Etiam hunc percutite in curru suo; et percusserunt eum in ascensu Gaver, qui est juxta Jebllaam: qui fugit in Mageddo, et mortuus est ibi. 28 Et imposuerunt eum servi ejus super currum suum, et tulerunt in Jerusalem: sepelieruntque eum in sepulchro cum patribus suis in civitate David. 29 Anno undecimo Joram filii Achab, regnavit Ochozias super Judam, 30 Venitque Jehu in Jezrahel. Porro Jezabel introitu ejus audito, depinxit oculos suos stibio, et ornavit caput suum, et respexit per fenestram. 31 Ingredientem Jehu per portam, et ait: Numquid pax potest esse Zambri, qui interfecit dominum suum? 32 Levavitque Jehu faciem suam ad fenestram, et ait: Quæ est ista? et inclinaverunt se ad eum duo vel tres eunuchi. 33 At ille dixit eis: Præcipitate eam deorsum: et præcipitaverunt eam, aspersusque est sanguine paries, et equorum ungulæ conculcaverunt eam. 34 Cumque introgressus esset, ut comederet, biberetque, ait: Ite, et videte maledictam illam, et sepelite eam: quia filia regis est. 35 Cumque issent ut sepelirent eam, non invenerunt nisi calvariam, et pedes, et summas manus. 36 Reversique nuntiaverunt ei. Et ait Jehu: Sermo Domini est, quem locutus est per servum suum Eliam Thesbiten, dicens: In agro Jezrahel comedent canes carnes Jezabel,

מלכים ב ט

וַיִּחַדְתָּ נָבִלָה אִתָּךְל פָּדְמוֹן עַל-פָּנֶיךָ
הַשָּׂדֶה בְּחֶלֶק יִזְרְעֶאל אֲשֶׁר לֹא-יִמָּקְרוּ
נָתַת אִתָּךְל :

פרשה י :

וּלְאַחֲבָב שְׂבָעִים בָּנִים בְּשִׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב
יְהוֹנָדָה כְּסָרִים וַיִּשְׁלַח שְׁמֹרוֹן אֶל-שָׂרֵי
יִזְרְעֶאל הַזִּקְנִים וְאֶל-הָאֲמָנִים אַחֲבָב
לֵאמֹר : וְעַתָּה כִּבְלָה הַסָּפֶר הַזֶּה אֲלֵיכֶם
וְאִתְּכֶם בָּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאִתְּכֶם חֲרָבָה
וְחַסְיוֹתִים וְעִיר מְבָצָר וְחֶקֶשׁ : וַיִּרְאִיהֶם
הַשָּׂרִים וַחֲזָשׁל מִבָּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְשִׁמְתָם עַל-
פְּסָא אֲבִיו וְהַלְחִמָה עַל-בָּרִית אֲדֹנֵיכֶם :
וַיִּקְרָא מִתָּה מִתָּה וַיִּמָּקְרוּ הֵנָּה שָׁנָה
הַמִּלְכִּים לֹא עָמְדוּ לִפְנֵי וְאִתָּה נִצְמַד
אֲנָחְנִי : וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר-עַל-הַבָּרִית וְאֲשֶׁר
עַל-הַחֲסִי וְהַזִּקְנִים וְהָאֲמָנִים אֶל-יְהוֹנָדָה
לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ אֲנָחְנִי וְכָל אֲשֶׁר-הִתְאַמַּר
אֵלַינִי נַעֲשֶׂה לְדַבְּרֶיךָ אִישׁ הַשָּׂרִים בְּעִינֶיךָ
עָשָׂה : וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם כְּסָר וּשְׁלִיחַ
לֵאמֹר אִם-לִי אַתֶּם וְלֹא-לֵי אֲנָתְכֶם שְׂבָעִים
קָחָה אֶת-דָּמָשִׁי אֲנָשִׁי בְּנֵי-אֲדֹנֵיכֶם וּבָאָה
אֵלַי עֲצָת מַחֵר יִזְרְעֶאלָה וּבְנֵי הַמִּלְכֹּת
שְׂבָעִים אִישׁ אֶת-בְּדֹלֵי הָעִיר מִנְּדָלִים
אִתָּם : וַיְהִי כִּבְלָה הַסָּפֶר אֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ
אֶת-בָּנֵי הַמִּלְכֹּת וַיִּשְׁחָטוּ שְׂבָעִים אִישׁ
וַיִּשְׁמָו אֶת-יְהוֹנָדָה בְּדָדִים וַיִּשְׁלַח
אֵלָיו יִזְרְעֶאלָה : וַיָּבֹא הַמִּלְכֹּת וַיַּגִּדְלוּ
לֵאמֹר הִבֵּינָה דָּמָשִׁי בְּנֵי-הַמִּלְכֹּת וַיִּמָּר
שָׂמָו אֹתָם שָׁנָה עֲבָרִים כִּסְחַח חֲשָׁדָר
עַד-חֲבָרָה : וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד
וַיִּמָּר אֶל-כָּל-הָעָם עֲבָרִים אֲנִי הֵנָּה
אֵלַי חֲשָׁדָרִי עַל-אֲדֹנִי וְאֶתְּרָהוּ וּמִן הַקָּח
אֶת-כָּל-אֲדֹנִי : וַיַּעַר אֲנָחְנִי כִּי לֹא יִפְל
מִבָּצָר וַיְהִי אֲרָצָה אֲשֶׁר-אֲבָר יְהוֹדָה עַל-
בָּרִית אַחֲבָב וַיְהִיחָה עָשָׂה אִתָּה אֲשֶׁר דָּבָר
בְּיַד עֲבָדֶיךָ אֲלֵיהֶם : וַיָּבֹא יְהוֹנָדָה אֶת
כָּל-הַשְּׂפָאָה לְבֵית-אֲחֲבָב בְּיִזְרְעֶאל וְכָל-
בְּדֹלֵי וּמִצְרָעִי וּכְבָּלֵי עַד-בְּלֹתֵי הַשְּׂפָאָה לְ-
שָׂרֵי : וַיָּקָם וַיָּבֹא וַיִּלְךָ שְׁמֹרוֹן הוּא
בְּרִית-עַמֵּד קָרְעִים בְּדָדִים : וַיְהוּנָה
מִצָּה אֶת-אֲחִי אֶתְרָהוּ מִלְכֵי-יְהוּדָה וַיִּמָּר
כִּי אַתֶּם וַיִּמָּרֻה אֲנִי אֶתְרָהוּ אֲנָחְנִי
וְנָתַד לְשָׁלוֹם בְּגֵר-הַמִּלְכֹּת וּבְנֵי הַמִּלְכֹּת :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. θ'. ι'.

37 Καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον 'Ιεζάβελ ὡς κοπρία
ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι 'Ισραὴλ,
ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτοὺς 'Ιεζάβελ.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ τῷ 'Αχαάβ ἰβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ·
καὶ ἔγραψεν 'Ιοὺ βιβλίον καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμα-
ρείᾳ πρὸς τοὺς ἀρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς
πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνούς 'Αχαάβ
λέγων 2 Καὶ νῦν ὡς ἂν ἴθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο
πρὸς ὑμᾶς, καὶ μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου
ὑμῶν, καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἔρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ
πόλεις ὄχυραι καὶ τὰ ὄπλα· 3 Καὶ ἐψηθε τὸν
ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθὴ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου
ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ
κυρίου ὑμῶν. 4 Καὶ ἰφοβήθησαν σφόδρα, καὶ
εἶπον 'Ιδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς;
5 Καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς
πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς
'Ιοὺ λέγοντες Παιδὲς σου ἡμεῖς· καὶ ὅσα ἐὰν
εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν, οὐ βασιλεύσομεν
ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ποιήσομεν.
6 Καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς 'Ιοὺ βιβλίον δεύτερον
λέγων Εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς
εἰσακούετε, λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν
τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρὸς με ὡς ἡ
ῥα αὐριον ἐν 'Ιεζραὴλ. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως
ἦσαν ἰβδομήκοντα ἄνδρες, οὗτοι ἄδρῳ τῆς πόλεως
ἐξέτρεφον αὐτούς. 7 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ
βιβλίον πρὸς αὐτούς, καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ
βασιλέως καὶ ἐσφαζαν αὐτοὺς ἰβδομήκοντα ἄνδρας,
καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ
ἀπέστειλαν αὐτάς πρὸς αὐτὸν εἰς 'Ιεζραὴλ. 8 Καὶ
ἦλθεν ὁ ἀγγέλος καὶ ἀπήγγειλε λέγων· Ἦνεγκαν
τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπε
Θίτε αὐτάς βουνοῦς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς
πόλεως εἰς πρωί. 9 Καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἐξῆλθε
καὶ ἔστη, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν Δίκαιοι
ὑμεῖς, ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι σινεστράφην ἐπὶ τὸν κύριόν
μου καὶ ἀπέστεινα αὐτόν· καὶ τίς ἐπάταξε πάν-
τας τούτους; 10 'Ἰδετε ἀφ' ὧ, ὅτι οὐ πεισῖται
ἀπὸ τοῦ ῥήματος Κυρίου εἰς τὴν γῆν οὐ ἰδάλῃσε
Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον 'Αχαάβ· καὶ Κύριος
ἐποίησεν ὅσα ἰδάλῃσεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ
'Ηλιοῦ. 11 Καὶ ἐπάταξεν 'Ιοὺ πάντας τοὺς
καταληφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ 'Αχαάβ ἐν 'Ιεζραὴλ
καὶ πάντας τοὺς ἄδρους αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς
αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὥστε μὴ καταλιπεῖν
αὐτοῦ κατ'ἀλειμμα. 12 Καὶ ἀνέστη καὶ ἱστορεύθη εἰς
Σαμαρείαν, αὐτὸς ἐν Βαιθακάθ τῶν ποιμένων ἐν τῇ
ὁδῷ. 13 Καὶ 'Ιοὺ εἶρε τοὺς ἀδελφοὺς 'Οχοζίου βασι-
λέως 'Ιούδα καὶ εἶπε Τίνες ὑμεῖς; καὶ εἶπον Ἀδελφοί
'Οχοζίου ἡμεῖς, καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν
τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστεύουσας.

II. REGUM, IX. X.

37 Et erunt carnes Jezabel sicut stercus
super faciem terræ in agro Jezrahel, ita ut
prætereuntes dicant: Hæccine est illa Jezabel?

CAPUT X.

1 ERANT autem Achab septuaginta filii in
Samaria: scripsit ergo Jehu litteras, et misit
in Samariam, ad optimates civitatis, et ad
majores natu, et ad nutritios Achab, dicens:
2 Statim ut acceperitis litteras has, qui
habetis filios domini vestri, et currus, et equos,
et civitates firmas, et arma, 3 Eligite me-
liorem, et eum qui vobis placuerit de filiis
domini vestri, et eum ponite super solum
patris sui, et pugnate pro domo domini vestri.
4 Timuerunt illi vehementer, et dixerunt:
Ecce duo reges non potuerunt stare coram
eo, et quo modo nos valebimus resistere?
5 Miserunt ergo præpositi domus, et præfecti
civitatis, et majores natu, et nutritii, ad Jehu,
dicentes: Servi tui sumus, quæcumque jussieris
faciemus, nec constituemus nobis regem:
quæcumque tibi placeant, fac. 6 Rescripsit
autem eis litteras secundo, dicens: Si
mei estis, et obeditis mihi, tollite capita
filiorum domini vestri, et venite ad me hac
eadem hora cras in Jezrahel. Porro filii regis,
septuaginta viri, apud optimates civitatis
nutriebantur. 7 Cumque venissent litteræ ad
eos, tulerunt filios regis, et occiderunt septua-
ginta viros, et posuerunt capita eorum in
cophinis, et miserunt ad eum in Jezrahel.
8 Venit autem nuntius, et indicavit ei, dicens:
Attulerunt capita filiorum regis. Qui respon-
dit: Ponite ea ad duos acervos juxta introitum
portæ usque mane. 9 Cumque diluxisset, eg-
ressus est, et stans dixit ad omnem populum:
Justi estis: si ego conjuravi contra dominum
meum, et interfeci eum, quis percussit omnes
hos? 10 Videte ergo nunc quoniam non
occidit de sermonibus Domini in terram, quos
locutus est Dominus super domum Achab, et
Dominus fecit quod locutus est in manu servi
sui Elie. 11 Percussit igitur Jehu omnes,
qui reliqui erant de domo Achab in Jezrahel,
et universos optimates ejus, et notos, et sacer-
dotes, donec non remanerent ex eo reliquias.
12 Et surrexit, et venit in Samariam: cumque
venisset ad Cameram pastorum in via, 13 In-
venit fratres Ochozias regis Juda, dixitque
ad eos: Quinam estis vos? Qui responderunt:
Fratres Ochozias sumus, et descendimus
ad salutandos filios regis, et filios reginæ.

מלכים ב י

14 וַיֹּאמֶר תִּפְשׂוּם הַיּוֹם וְהַפֶּשֶׁשׁוֹם הַיּוֹם
וַיִּשְׁחָטוּם אֶל-בֵּיֹר בֵּית-עֶדְרָא אַרְבָּעִים
וּשְׁנַיִם אִישׁ וְלֹא-הִשְׁאִיר אִישׁ מֵהֶם :

15 וַיִּלָּךְ מִשָּׁם וַיִּמָּצֵא אֶת-יְהוֹנָדָב בֶּן-
רֵכָב לְקִרְיָתוֹ וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲיֵשׁ
אֶת-לִבְכֶּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי לִבְכֶּךָ
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב יֵשׁ וְיֵשׁ הַבַּיִת אֶת-יְהוָה
וַיִּתֵּן יָדוֹ וַיַּעֲלֶהוּ אֵלָיו אֶל-חֲמֻד-קֶכֶךָ :

16 וַיֹּאמֶר לָכֵן אֵלֵי וַיֵּרָאָה בְּקִנְיָתִי לַיהוָה
וַיִּבְרַכְהוּ אֹתוֹ בְּרִכְבּוֹ : 17 וַיָּבֹא שָׁמָיוֹן וַיִּזְחַק
אֶת-כָּל-חַפְּצֵי-הָאֲדָמָה בְּשִׁמְרוֹן עַד-
הַשֶּׁמֶרַי בְּדֶבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל-
אֱלֹהֵיוֹ : 18 וַיִּקְרָץ יְהוָה אֶת-כָּל-הָעָם
וַיֹּאמֶר אֶלְחָם אַחֲבָב עַבְדֵּי אֶת-הַפֶּעַל

מִצֵּט יְהוָה וַיַּבְרִיכּוּם הַרְבֵּה : 19 וַעֲתִיקָה
כָּל-בְּרִיָּתוֹ הַפֶּעַל כָּל-עַבְדָּיו וְכָל-עַבְדָּתָיו
הָרָא אֵלָיו אִישׁ אֶל-יִשְׂרָאֵל כִּי זָכָר הָיָה
לִי לַפֶּעַל כֹּל אֲשֶׁר-יִבְרָךְ לֹא הִתְנָה וַיְהוָה

עֲשָׂה בְּעֵקֶבָה לְמַעַן הַאֲבִיר אֶת-עַבְדֵּי
הַפֶּעַל : 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִשְׁמֹד עֲצֵרָה
לַפֶּעַל וַיִּקְרָא : 21 וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּכָל-
יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא כָל-עַבְדֵּי הַפֶּעַל וְלֹא-נִשְׁמָר
אִישׁ אֲשֶׁר לֹא-בָא וַיָּבֹא בֵּית הַפֶּעַל

וַיִּשְׁלַח בֵּית-הַפֶּעַל כָּח לָקֹחַ : 22 וַיֹּאמֶר
לְאֲשֶׁר עַל-הַמִּלְחָמָה הַזֶּה לִבְּשׁ לָלֵךְ
עַבְדֵּי הַפֶּעַל וַיֵּצֵא לָהֶם חֲפָצֵי-בִשׁ :
23 וַיָּבֹא יְהוָה וַיְהוֹנָדָב בֶּן-רֵכָב בֵּית
הַפֶּעַל וַיֹּאמֶר לְעַבְדֵּי הַפֶּעַל חֲפָצֵי

יְהוָה כִּי-יִשְׁלַח עִמָּכֶם מַעְבְּדֵי יְהוָה כִּי
אֲסִי-עַבְדֵּי הַפֶּעַל לְבָכֶם : 24 וַיָּבֹא לַעֲשׂוֹת
זָבָחִים וּלְעֹלֹת וַיְהוָה שָׁמָיוֹן בַּחֲוֶץ
שְׁמֵינִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִשְׁלַח מִן-

הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵלֵי מִבְּנֵי עַל-יְדֵיכֶם נִפְשׁוֹ
תִּחַת נַפְשׁוֹ : 25 וַיָּבֹא כָכָלָהוּ לַעֲשׂוֹת
הַעֲלֹה וַיֹּאמֶר יְהוָה לְרָצִים וְלִשְׁלֹשִׁים
כָּאֵל הַפֶּסֶם אִישׁ אֶל-יָצֵא וַיִּפְּסֹם לְפָרֹ

חֶבֶב וַיִּשְׁלַח הָרָצִים וְהַשְׁלֹשִׁים וַיִּלָּכְדוּ
עַד-עֵיר בֵּית-הַפֶּעַל : 26 וַיֵּצֵא אֶת-
מַעְבְּדֵי בֵּית-הַפֶּעַל וַיִּשְׁחָדּוּם : 27 וַיִּתְּצוּ
אֶת מַעְבְּדֵי הַפֶּעַל וַיִּתְּצוּ אֶת-בְּרִית
הַפֶּעַל וַיִּשְׁחָדּוּ לְמִזְבְּחֵי-עַד-הַיּוֹם :

28 וַיִּשְׁמַד יְהוָה אֶת-הַפֶּעַל מִיִּשְׂרָאֵל :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. 4.

14 Καὶ εἶπε Συλλαβέτε αὐτοὺς ζῶντας· καὶ
ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαιθακάθ τεσσαράκοντα καὶ
δύο ἄνδρας· οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν.

15 Καὶ ἐπορεύθη ἐκείθεν καὶ εὗρε τὸν Ἰωναδὰβ
υἱὸν Ῥηχὰβ εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν
αὐτόν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰοῦ Εἴ ἔστι καρδία
σοῦ μετὰ καρδίας μου εὐθεῖα καθὼς ἡ καρδία μου
μετὰ τῆς καρδίας σου; καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ Ἔστιν·
καὶ εἶπεν Ἰοῦ Καὶ εἴ ἔστι, δὸς τὴν χεῖρά σου·
καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν
πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα, 16 Καὶ εἶπε πρὸς

αὐτόν Δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ ἴδε ἐν τῷ ζηλωσάί με
τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐπεκάθισεν αὐτόν ἐν τῷ ἄρματι
αὐτοῦ. 17 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμαρείαν, καὶ
ἐπάταξε πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀχαάβ
ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτὸν κατὰ τὸ
ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησε πρὸς Ἠλίου. 18 Καὶ
συνήθροισεν Ἰοῦ πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς Ἀχαάβ ἰδοὺλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, Ἰοῦ
δουλεύσει αὐτῷ πολλὰ. 19 Καὶ νῦν πάντες οἱ
προφῆται τοῦ Βάαλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ

καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρὸς μέ, ἀνὴρ μὴ
ἐπισκεπήτω, ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βάαλ·
πᾶς δὲ ἂν ἐπισκεπῇ ἔν' ζησεται. Καὶ Ἰοῦ
ἐποίησεν ἐν πτερνισμῷ ἔν' ἀπολίσσῃ τοὺς δούλους
τοῦ Βάαλ. 20 Καὶ εἶπεν Ἰοῦ Ἀγιάσατε ἱερείαν
τῷ Βάαλ· καὶ ἐκίρυσαν. 21 Καὶ ἀπίστευεν Ἰοῦ
ἐν παντὶ Ἰσραὴλ λέγων Καὶ νῦν πάντες οἱ δούλοι

καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται
αὐτοῦ, μηδὲς ἀπολιπέσθω, ὅτι θυσίαν μεγάλην
ποιῶ· δὲ ἂν ἀπολειφθῇ οὐ ζησεται. Καὶ ἦλθον
πάντες οἱ δούλοι τοῦ Βάαλ καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς
αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ· οὐ κατε-
λείφθη ἀνὴρ δὲ οὐ παρεγένετο· καὶ εἰσῆλθον εἰς
τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ

Βάαλ στόμα εἰς στόμα. 22 Καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τοῦ
οἴκου μεσθάαλ Ἐξάγαγε ἐνδύμα πᾶσι τοῖς δούλοις
τοῦ Βάαλ· καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής.
23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰοῦ καὶ Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ
εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ εἶπε τοῖς δούλοις τοῦ
Βάαλ Ἐρηνήσατε καὶ ἴδετε, εἴ ἔστι μεθ' ὑμῶν
τῶν δούλων Κυρίου ὅτι ἄλλ' ἢ οἱ δούλοι τοῦ

Βάαλ μονώτατοι. 24 Καὶ εἰσῆλθε τοῦ ποιῆσαι
τὰ θύματα καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα· καὶ Ἰοῦ
ἔταξεν ἑαυτῷ ἕξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας καὶ εἶπεν
Ἀνὴρ δὲ ἂν διασωθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ
ἀνάγω ἐπὶ χεῖρα ὑμῶν, ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ. 25 Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεισε
ποιῶν τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ εἶπεν Ἰοῦ τοῖς

παρatreχούσι καὶ τοῖς τριστάταις Ἐισελθόντες
πατάξατε αὐτούς, μὴ ἐξελθάτω ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ·
καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ
ἐξήρψαν οἱ παρatreχόντες καὶ οἱ τριστάται, καὶ
ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βάαλ. 26 Καὶ
ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βάαλ καὶ ἐνέπρησαν
αὐτήν. 27 Καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βάαλ,

καὶ ἔταξαν αὐτόν εἰς λυτῶνα ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 28 Καὶ ἠφάνισεν Ἰοῦ τὸν Βάαλ ἐξ Ἰσραὴλ.

II. REGUM, X.

14 Qui ait: Comprehendite eos vivos. Quos
cum comprehendissent vivos, jugulaverunt
eos in cisterna juxta Cameram, quadraginta
duos viros, et non reliquit ex eis quemquam.

15 Cumque abiisset inde, invenit Jonadab
filium Rechab in occursum sibi, et benedixit
ei. Et ait ad eum: Numquid est cor tuum
rectum, sicut cor meum cum corde tuo? Et
ait Jonadab: Est. Si est, inquit, da manum
tuam. Qui dedit ei manum suam. At

ille levavit eum ad se in currum: 16 Dixit-
que ad eum: Veni mecum, et vide
zelum meum pro Domino. Et impositum in
curru suo, 17 Duxit in Samariam. Et
percussit omnes qui reliqui fuerant de Achab
in Samaria usque ad unum, juxta verbum
Domini, quod locutus est per Eliam. 18 Con-
gregavit ergo Jehu omnem populum, et dixit

ad eos; Achab coluit Baal parum, ego autem
colam eum amplius. 19 Nunc igitur omnes
prophetas Baal, et universos servos ejus, et
cunctos sacerdotes ipsius, vocate ad me: nullus
sit qui non veniat, sacrificium enim grande
est mihi Baal: quicumque defuerit, non vivet.

Porro Jehu faciebat hoc insidiosè, ut disper-
deret cultores Baal. 20 Et dixit: Sanctificate
diem solemnem Baal. Vocavitque 21 Et
misit in universos terminos Israel, et venerunt
cuncti servi Baal: non fuit residuus ne unus
quidem qui non veniret. Et ingressi sunt
templum Baal: et repleta est domus Baal, a
summo usque ad summum. 22 Dixitque his

qui erant super vestes: Proferte vestimenta
universis servis Baal. Et protulerunt eis
vestes. 23 Ingressusque Jehu, et Jonadab
filius Rechab, templum Baal, ait cultoribus
Baal: Perquirite, et videte, ne quis forte
vobiscum sit de servis Domini, sed ut sint
servi Baal soli. 24 Ingressi sunt igitur ut
facerent victimas et holocausta: Jehu autem
præparaverat sibi foris octoginta viros, et
dixerat eis: Quicumque fugerit de hominibus

his, quos ego adduxero in manus vestras,
anima ejus erit pro anima illius. 25 Factum
est autem, cum completum esset holocaustum,
præcepit Jehu militibus et ducibus suis:
Ingredimini, et percutite eos, nullus evadat.

Percusseruntque eos in ore gladii, et projece-
runt milites et duces: et ierunt in civitatem
templi Baal, 26 Et protulerunt statuam de
fano Baal, et combusserunt, 27 Et commi-
nuerunt eam. Destruxerunt quoque sedem
Baal, et fecerunt pro ea latrinas usque in diem
hanc. 28 Delevit itaque Jehu Baal de Israel:

מלכים ב יא

29 וְהָיָה חֶסֶד וְיִרְכָּשׁ בְּרִבְעָם בְּדִבְכֵּי אֲשֶׁר חָתְמוּ
אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־כָר יְהוָה מִמְּחִירֵיהֶם עָלָיו
חֲזָקָב אֲשֶׁר בֵּית־אֵל וְאֲשֶׁר בְּדָן :
30 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוָה יֵצֵן אֲשֶׁר־הִשְׁכִּיחַ
לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינַי כָּל־אֲשֶׁר בְּלִבִּי
עָשִׂיתָ לְבֵית אַחֲזָב בְּגַן רִבְעִים יִשְׁכְּבוּ לָהּ
עַל־כִּסֵּא וְיִשְׂרָאֵל : 31 וַיְהִי כִּי לֹא שָׁמַר
לְלֶכֶת בְּתוֹרַת־יְהוָה אֲלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־
לְבָבוֹ לֹא כִּי מַעַל חֲסִמּוֹת יִרְבָּעִם אֲשֶׁר
הַחֲסִמּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל : 32 בְּיָמִים חֲחֹם חֲחֹל
יְהוָה לְחַצּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּבֶם חֲחֹל בְּכָל־
בְּכָל יִשְׂרָאֵל : 33 מִדִּיחֲדָן מִזִּבְחַת הַשֶּׁמֶשׁ
אֶת כָּל־אֲרָץ הַבְּלָעַד הַזֹּאת וְהָרֵאֵבֶנִי
וְחִמְשָׁא מַעֲרֵעַ אֲשֶׁר עַל־נַחַל אַרְנוֹן
וְהַבְּלָעַד וְחִמְשָׁן : 34 וַיָּחֶד דְּבָרֵי יְהוָה
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־בְּדִבְרָיו הַלּוֹא־הָיָה
בְּתוֹכָם עַל־מִקְדָּשׁ דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל : 35 וַיִּשְׁפֹּךְ יְהוָה עַם־אֲבָלָיו
וַיִּקְדְּרוּ אֹתוֹ בְּשִׁמְרוֹ וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־
חִזְקִיָּה : 36 וַתִּיָּמֵם אֲשֶׁר מָלָךְ יְהוָה עַל־
יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים־וָשֶׁנָּה שָׁנָה בְּשִׁמְרוֹ :

פרשה יא

1 וַתַּעֲמִלְהָ אִם אֲחִיהָ וְהָיָה כִּי מָתָה
בְּגָה וַתִּקַּח וַתֵּאֱמַד אֶת כְּלִי־הַמִּזְבֵּחַ :
2 וַתִּקַּח וַחֲשֹׁבֶכֶת בֵּית־הַמִּזְבֵּחַ יָדָם אֲחֻזָּה
אֲחִיהָ אֶת־יֹאחָז בְּרִבְעָה וַתִּגְלַב אֹתוֹ
מִתַּחַת בְּגָדֵיהָ חֲסִמּוֹתֶיהֶם אֹתוֹ וְאֶת־
מִקְדָּשָׁהּ בְּחִנְיָהּ וַיִּסְתְּרוּ אֹתוֹ מִפְּנֵי
עַמֲלִיהָ וְלֹא חִקְתָּ : 3 וַיְהִי אִתָּהּ בֵּית
יְהוָה מִתְחַבֵּא שָׁם שָׁנָה וַתַּעֲמִלְהָ מַלְכָּה
עַל־הָאָרֶץ : 4 וַיִּשְׁמַר חֲשִׁבְיָה
שֶׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי חֲסִמּוֹת
לְקָרִי וְלָרָצִים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו בֵּית יְהוָה
וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁפֹּךְ אֹתָם בְּבֵית
יְהוָה וַיִּבְרָא אֹתָם אֶת־בְּרִיתֵיהֶם : 5 וַיִּצְוֶם
לֵאמֹר הִנֵּה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן הַשְּׁלִישִׁית
מִכָּם בַּיּוֹם הַשֶּׁמֶר וְשִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
בֵּית הַמִּזְבֵּחַ : 6 וְהַשְּׁלִישִׁית בְּשַׁעַר סוּר
וְהַשְּׁלִישִׁית בְּשַׁעַר אֶתֶר הַרְצִים וְשִׁמְרֵיהֶם
אֶת־מִשְׁמֶרֶת הַבֵּית מִסָּח : 7 וְשִׁמְרֵי
הַיָּדוֹת בָּלֶם כָּל יֹצֵאן הַשַּׁעַר וְשִׁמְרֵי
אֶת־מִשְׁמֶרֶת בֵּית־יְהוָה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Δ'. ι', ια'.

29 Πλὴν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπίστη Ἰοὺ ἀπὸ
δπισθῆν αὐτῶν, αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαὶ ἐν Βαιθὴλ
καὶ ἐν Δάν. 30 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰοῦ Ἄνθ'
ὧν ὅσα ἡγάθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
μου κατὰ πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἰποίησας
τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι
ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ. 31 Καὶ Ἰοὺ οὐκ ἐφύλαξε
πορεύεσθαι ἐν νόμῳ Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἀπίστη ἀπάνωθεν ἀμαρτιῶν
Ἰεροβοάμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. 32 Ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κόριος συγκόπτειν ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀζαὴλ ἐν παντὶ
ὀρίῳ Ἰσραὴλ, 33 Ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνα-
τολάς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ τοῦ Γαδδὶ
καὶ τοῦ Ρουβὴν καὶ τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ Ἀροὴρ
ἢ ἔστιν ἐπὶ τοῦ χειλὸς χειμάρρου Ἀρνῶν, καὶ
τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν. 34 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ἰοῦ καὶ πάντα ὅσα ἰποίησε καὶ πᾶσα
ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ τὰς συνάψεις ὃς συνῆψεν,
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; 35 Καὶ ἰκοι-
μήθη Ἰοὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάχαζ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 36 Καὶ αἱ ἡμέραι ὃς
ἐβασίλευσεν Ἰοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰκοσιεὶς ἔτη ἐν
Σαμαρείᾳ.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ΓΟΘΟΛΙΑ ἡ μήτηρ Ὀχοζιᾶ εἶδεν ὅτι
ἀπύθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ
σπέρμα τῆς βασιλείας. 2 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβὲ
θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ ἀδελφὴ Ὀχοζιᾶ
τὸν Ἰωάσ υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ ἐκλεψεν αὐτὸν
ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατου-
μένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμίῳ
τῶν κλινῶν, καὶ ἐκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου
Γοθολίας καὶ οὐκ ἔθανάτωθη. 3 Καὶ ἦν μετ'
αὐτῆς κρυβόμενος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἕξ ἔτη· καὶ
Γοθολία βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ ἐν τῷ
ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἀπίστειλεν Ἰωδαὲ καὶ ἔλαβε τοὺς
ἐκατοντάρχους τῶν Χορβὶ καὶ τῶν Ρασιμ καὶ
ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον Κυρίου,
καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην Κυρίου καὶ ὥρκωσε·
καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως,
5 Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων Οὗτος ὁ λόγος ὃν
ποιήσετε· τὸ τρίτον ἕξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ
σάββατον καὶ φυλάξατε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασι-
λέως ἐν τῷ πυλῶνι, 6 Καὶ τὸ τρίτον ἐν τῷ
πύλῳ τῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω
τῶν παρατρεχόντων, καὶ φυλάξατε τὴν φυλακὴν
τοῦ οἴκου. 7 Καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν, πᾶς
ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον, καὶ φυλάξουσιν
τὴν φυλακὴν οἴκου Κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα.

4 B

II. REGUM, X. XI.

29 Verumtamen a peccatis Jeroboam filii
Nabat, qui peccare fecit Israel, non recessit,
nec dereliquit vitulos aureos, qui erant in
Bethel et in Dan. 30 Dixit autem Dominus
ad Jehu : Quia studiose egisti quod rectum
erat, et placebat in oculis meis, et omnia quæ
erant in corde meo fecisti contra domum
Achab : filii tui usque ad quartam genera-
tionem sedebunt super thronum Israel. 31 Porro Jehu non custodivit ut ambularet
in lege Domini Dei Israel in toto corde suo :
non enim recessit a peccatis Jeroboam, qui
peccare fecerat Israel. 32 In diebus illis
cepit Dominus tædere super Israel : percussit-
que eos Hazael in universis finibus Israel, 33 A Jordane contra orientalem plagam,
omnem terram Galaad, et Gad, et Ruben, et
Manasse, ab Aroer, quæ est super torrentem
Arnon, et Galaad, et Basan. 34 Reliqua
autem verborum Jehu, et universa quæ fecit,
et fortitudo ejus, nonne hæc scripta sunt in
Libro verborum dierum regum Israel? 35 Et
dormivit Jehu cum patribus suis, sepelierunt-
que eum in Samaria : et regnavit Joachaz
filius ejus pro eo. 36 Dies autem, quos
regnavit Jehu super Israel, viginti et octo
anni sunt, in Samaria.

CAPUT XI.

1 ATHALIA vero mater Ochoziæ, videns
mortuum filium suum, surrexit, et interfecit
omne semen regium. 2 Tollens autem Josaba
filia regis Joram, soror Ochoziæ, Joas filium
Ochoziæ, furata est eum de medio filiorum
regis qui interficiebantur, et nutricem ejus, de
triclinio : et abscondit eum a facie Athaliæ,
ut non interficeretur. 3 Eratque cum ea sex
annis clam in domo Domini : porro Athalia
regnavit super terram. 4 Anno autem septimo
misit Joiada, et assumens centuriones et
milites, introduxit ad se in templum Domini,
pepigitque cum eis fœdus : et adjurans eos in
domo Domini, ostendit eis filium regis : 5 Et præcepit filis, dicens : Iste est sermo,
quem facere debetis. 6 Tertia pars vestrum
introeat sabbato, et observet excubias domus
regis. Tertia autem pars sit ad portam Sur,
et tertia pars sit ad portam, quæ est post
habitaculum scutariorum : et custodietis
excubias domus Messa. 7 Duæ vero partes
e vobis, omnes egredientes sabbato, custo-
diant excubias domus Domini circa regem.

מלכים ב יב

וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ חֲזָשׁ בְּצִיּוֹן יְהוָה קֹל-
יָמָיו אֲשֶׁר הוֹדָהוּ יְהוָה עַד חֲזָשׁ חֲפֹזוֹ : ⁴ בָּרַךְ
הַכֹּהֲנִים לֹא-סָרָה עוֹד הָעֵבֶה מִזִּבְחִים
וּמִקְדָּשִׁים בְּקָדְשׁוֹ : ⁵ וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל-
הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִבְרָא
בֵּית-יְהוָה קֶסֶף עוֹבֵר אִישׁ קֶסֶף נִשְׁשׁוֹת
עָרְפוֹ כֹּל-קֶסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לִב-אִישׁ
לְהִבְרֹא בֵּית יְהוָה : ⁶ וַיִּקְרָא לְהֵם הַכֹּהֲנִים
אִישׁ מֵאֵת מִכְּרוֹ וְהֵם יִסְתְּרוּ אֶת-הַכֶּסֶף
הַזֶּה לְכָל אֲשֶׁר-יִצְאָא שָׁם בְּיָדָם :

⁷ וַיְהִי בִשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ שָׁנָה לְמֶלֶךְ
יְהוֹאָשׁ לֹא-הִתְקַדְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-הַכֶּסֶף הַזֶּה :
⁸ וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לַיהוֹדָד חֲפֹזוֹ
וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִדּוֹעַ אֵינְכֶם
מִסְתְּרִים אֶת-הַכֶּסֶף הַזֶּה וְעַתָּה אֶל-תִּתְּחוּרוּ
כֶּסֶף מֵאֵת מִכְּרֵיכֶם כִּי לְהַכֶּה הַכֹּהֲנִים
תִּתְּחוּרוּ : ⁹ וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קָחַת
כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וְלְבִלְתִּי חֲזוֹק אֶת-הַכֶּסֶף
הַזֶּה : ¹⁰ וַיִּקְרָא יְהוֹדָד חֲפֹזוֹ אֶתְּחִי
וַיִּקְרָב חֹר בְּדִלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ
בְּיָמִין בְּבוֹאֵי אִישׁ בֵּית יְהוָה וְנִתְּנָה שָׁמָּה
הַכֹּהֲנִים שְׁמֵרֵי הַסֵּף אֶת-כֹּל-הַכֶּסֶף
הַמִּבְרָא בֵּית-יְהוָה : ¹¹ וַיְהִי כִּדְבָרָם כִּי-
כָב הַכֶּסֶף בְּאָזְנוֹ וַיַּעַל סֵפֶר הַמֶּלֶךְ
וְהַכֹּהֲנִים הַגְּדוֹל וַיִּצְרָה וַיִּמְנֶה אֶת-הַכֶּסֶף
הַמִּצְעָא בֵּית-יְהוָה : ¹² וַתִּתֵּן אֶת-הַכֶּסֶף
הַמִּתְּקֵן עַל-יְדֵי עַלְי הַמֶּלֶךְ אֶת-הַכֶּסֶף
בֵּית יְהוָה וַיִּצְיָאֵהוּ לְחַדְשֵׁי חֶצֶץ וּלְכֹהֲנִים
הַעֲשִׂים בֵּית יְהוָה : ¹³ וּלְהַדְרִים וְלַחֲזָבִי
הָאֵבֶן וְלַחֲזָבִי עֲצִים וְאֵבֶן מִחֲזָב לְחֲזוֹק
אֶת-הַכֶּסֶף בֵּית-יְהוָה וְלְכָל אֲשֶׁר-יִצְאָא עַל-
בֵּית לְחֲזוֹק : ¹⁴ אֵף לֹא יִצְאָא בֵּית
יְהוָה סָפּוֹת כֶּסֶף מִזִּבְחֹת מִזִּבְחֹת הַצִּצְיָוֹת
כֹּל-כֶּלִי זָהָב וְכֶלִי-כֶסֶף מִזִּבְחֹת הַמִּבְרָא
בֵּית-יְהוָה : ¹⁵ כִּי-לֹעַשׂ הַמֶּלֶךְ יִתְּנָהוּ
וְהִתְּנָהוּ בִּזְמַן בֵּית יְהוָה : ¹⁶ וְלֹא יִתְּנָהוּ
אֶת-הָאֲשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנֵי אֶת-הַכֶּסֶף עַל-יָדָם
לְתֵת לְעַלְי הַמֶּלֶךְ כִּי בִּשְׁמֵרָה הֵם
עֲשִׂים : ¹⁷ כֶּסֶף אֲשֶׁם וְכֶסֶף חֲסִיּוֹת לֹא יִבְרָא
בֵּית יְהוָה לְכֹהֲנִים יְהוָה : ¹⁸ אֵף יַעֲלֶה
חֲזָל מֶלֶךְ אֶלֶם וְלֵהֶם עַל-יָדָם וְלִפְתָּה
וַיִּשָּׂם חֲזָל קָנִי לְעִזּוֹת עַל-יְהוֹשָׁלָם :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Δ'. β'.

2 Καὶ ἰποίησεν Ἰωᾶς τὸ εὐθὺς ἐνὼπιον Κυρίου
πάσας τὰς ἡμέρας ὡς ἐφώτισεν αὐτὸν Ἰωδαὶ ὁ
ἱερεὺς. 3 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν,
καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἰθυσίαζε καὶ ἰθυμίων ἐν τοῖς
ὑψηλοῖς. 4 Καὶ εἶπεν Ἰωᾶς πρὸς τοὺς ἱερεῖς
Πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐν
τῷ οἴκῳ Κυρίου ἀργύριον συντιμήσεως, ἀνὴρ
ἀργύριον λαβὼν συντιμήσεως, πᾶν ἀργύριον δ'
ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν οἴκῳ
Κυρίου, 5 Λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ
τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ κρατήσουσι τὸ
βεδέκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὐ ἐὰν εὐρεθῇ ἐκεῖ
βεδέκ. 6 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ
ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωᾶς οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς
τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου. 7 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰωᾶς ὁ
βασιλεὺς Ἰωδαὶ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Τί ὅτι οὐκ ἐκραταίωτε τὸ βεδέκ
τοῦ οἴκου; καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον ἀπὸ
τῶν πράσεων ὑμῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου
δώσετε αὐτό. 8 Καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ
μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μὴ
ἐνισχύσθαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου. 9 Καὶ ἔλαβεν
Ἰωδαὶ ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν, καὶ ἔτρησε τρώγλην
ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ
Ἀμμαζιβεὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου Κυρίου.
καὶ ἔδωκεν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν
πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου.
10 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολλὸ τὸ ἀργύριον ἐν
τῇ κιβωτῇ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλείως
καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἐσφίγγαν καὶ ἠρίθμουν
τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 11 Καὶ
ἔδωκεν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθὲν ἐπὶ χειρας
ποιοῦντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων οἴκου Κυρίου.
καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσι τῶν ξύλων καὶ τοῖς
οικοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 12 Καὶ
τοῖς τευχισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ
κτῆσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοῦς τοῦ
κατασχεῖν τὸ βεδέκ οἴκου Κυρίου, εἰς πάντα ὅσα
ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταίωσαι. 13 Πλὴν
οὐ ποιηθήσονται οἴκῳ Κυρίου θύραι ἀργυραὶ, ἤλοι,
φιάλαι καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ
σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος
ἐν οἴκῳ Κυρίου, 14 Ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα
δώσουσιν αὐτό· καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν
οἶκον Κυρίου. 15 Καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς
ἀνδρας οἱς ἰδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χειρας αὐτῶν
δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν
ποιοῦσιν. 16 Ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας καὶ
ἀργύριον περὶ πλημμελείας, ὃ τι εἰσηνέχθη ἐν
οἴκῳ Κυρίου, τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο. 17 Τότε
ἀνέβη Ἀζαὶλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ
Γέθ, καὶ προκατελάβετο αὐτήν· καὶ ἔταξεν Ἀζαὶλ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ.

II. REGUM, XII.

2 Fecitque Joas rectum coram Domino cunctis
diebus, quibus docuit eum Joiada sacerdos.
3 Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc
enim populus immolabat, et adolebat in
excelsis incensum. 4 Dixitque Joas ad
sacerdotes: Omnem pecuniam sanctorum,
quæ illata fuerit in templum Domini a
prætereuntibus, quæ offertur pro pretio
animæ, et quam sponte et arbitrio cordis sui
inferunt in templum Domini: 5 Accipiant
illam sacerdotes juxta ordinem suum, et
instaurent sartatecta domus, si quid neces-
sarium viderint instauratione. 6 Igitur
usque ad vigesimum tertium annum regis
Joas, non instauraverunt sacerdotes sartatecta
templi. 7 Vocavitque rex Joas Joiadam
pontificem et sacerdotes, dicens eis: Quare
sartatecta non instauratis templi? nolite
ergo amplius accipere pecuniam juxta ordinem
vestrum, sed ad instaurationem templi reddite
eam. 8 Prohibitique sunt sacerdotes ultra
accipere pecuniam a populo, et instaurare
sartatecta domus. 9 Et tulit Joiada pontifex
gazophylacium unum, aperuitque foramen
desuper, et posuit illud juxta altare ad
dexteram ingredientium domum Domini,
mittebantque in eo sacerdotes, qui custo-
diebant ostia, omnem pecuniam, quæ defere-
batur ad templum Domini. 10 Cumque
viderent nimiam pecuniam esse in gazophy-
lacio, ascendebat scriba regis, et pontifex,
effundebantque et numerabant pecuniam,
quæ inveniebatur in domo Domini: 11 Et
dabant eam juxta numerum atque mensuram,
in manu eorum qui præerant cæmentariis
domus Domini: qui impendebant eam in
fabris lignorum, et in cæmentariis iis, qui
operabantur in domo Domini, 12 Et
sartatecta faciebant: et in iis, qui cædebant
saxa, et ut emerent ligna, et lapides, qui
excidebantur, ita ut impleretur instauratione
domus Domini, in universis quæ indigebant
expensa ad muniendam domum. 13 Verum-
tamen non fiebat ex eadem pecunia hydryæ
templi Domini, et fuscinae, et thuribula, et
tubæ, et omne vas aureum et argenteum, de
pecunia quæ inferebatur in templum Domini;
14 Iis enim qui faciebant opus, dabatur ut
instauraretur templum Domini: 15 Et non
fiebat ratio iis hominibus, qui accipiebant
pecuniam ut distribuerent eam artificibus, sed
in fide tractabant eam. 16 Pecuniam vero pro
delicto, et pecuniam pro peccatis, non infere-
bant in templum Domini, quia sacerdotum erat.
17 Tunc ascendit Hazael rex Syriæ, et pug-
nabat contra Geth, cepitque eam: et direxit
faciem suam ut ascenderet in Jerusalem.

מלכים ב יב יג

19 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶת מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶת כָּל-
תַּנְדָּשִׁים אֲשֶׁר-הִקְדִּישׁוּ יְהוֹשֻפָּט וַיְחַדְרֵם
וַיַּחְזִיחֵם אַבְתָּיו מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת-תַּנְדָּשָׁיו
וְאֶת כָּל-הַיְדֻבִּים הַפְּמָצָה בְּאֶרְצוֹת בֵּית-
יְהוֹנָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְחַזְאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל יְרוּשָׁלָּם׃ 20 וַיִּסְתַּר דָּבְרִי
יְהוָה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה חִלּוּאֵיהֶם כְּתוּבִים
עַל-סֵפֶר דָּבְרִי הַנִּסִּים לְמַלְכִּי יְהוּדָה׃
21 וַיָּקָמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ-הָאֵשׁ וַיִּפְּלוּ אֶת-יְהוָה
בֵּית מֶלֶךְ חִיָּד סָלָא׃ 22 וַיִּזְכֹּר כֹּהֵן
שֹׁמֵעַ וַיַּחְזִקְדֵּי כֹהֵן אֱלֹהֵי עֲבָדָיו הַזֶּה
וַיִּזְכֹּר וַיִּקְבְּרֵהוּ אִתּוֹ עַם-אַבְתָּיו בְּעִיר דָּגֹד
וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בֶּן-תַּחֲפִיז׃

פרשה יב :

וּבְשֵׁנָה עֲשִׂירִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לַיהוֹשֻׁעַ
בְּרִאשֹׁתָיו מָלַךְ יְהוֹנָדָה בֶּלֶךְ יְהוֹאָחָז
בְּיָהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרֹון שְׁבַע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה : 2 וַעֲשֵׂה הָרַע בְּצִיגַי יְהוֹנָדָה וְלִלְךָ
אַחֵר חֲטָאֹת יִרְדְּעָם בְּדִבְכָּם אֲשֶׁר־חֲסִמְיָא
אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר מִמֶּנָּה : 3 וַיִּחְרַם
יְהוֹנָדָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהַלֵּם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
אֲדָם וַיִּבְנֶה בְּרוּחַדָּה בְּרוּחַדָּה בְּלִיחִים :
4 וַיִּתֵּל יְהוֹאָחָז אֶת־פָּגַן יְהוֹנָדָה וַיִּשְׁמַע
אֵלָיו יְהוֹנָדָה כִּי רָחַל אֶת־לִחְזַי יִשְׂרָאֵל
בְּלִיחִים אֲתָם מָלַךְ אֲדָם : 5 וַיִּהְיֶה יְהוֹנָדָה
לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיִּצְאֵהוּ מִתַּחַת הַדָּם
וַיִּשְׁבֵּהוּ בְּבִיר־יִשְׂרָאֵל בְּחֻק־לִיחִים בְּתִמְלֹל
שִׁלְשֹׁם : 6 אִתָּה לֹא־סָרוּ מִחֲטָאֹת בֵּית־
יִרְדְּעָם אֲשֶׁר־חֲסִמְיָא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּהָהּ הָהָה
וְכֵן הָאֲשֵׁרָה עֲמִידָה בְּשִׁמְרֹון : 7 כִּי לֹא
הִשְׁאִיר לַיהוֹאָחָז עִם כִּי אֲסִיחִמְשִׁים
הָרִשִׁים וַעֲשָׂרָה לִבָּב וַעֲשָׂרָה אֲלָפִים רִגְלֵי
כִּי אֲבָדָם מָלַךְ אֲדָם וַיִּשְׁמָם בְּעֶפְרָה לְדָשׁ :
8 וְאַחֵר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּבְרָתֵהוּ מִלֹּא־יָתֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : 9 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז
עַבְדֵּי־בָתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּשִׁמְרֹון וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ
בְּנֵי שִׁמְרֹון : 10 בְּשֵׁנָה שְׁלֹשִׁים
וּשְׁבַע שָׁנָה לַיהוֹשֻׁעַ מָלַךְ יְהוֹנָדָה בֶּלֶךְ
יְהוֹאָשׁ בְּיָהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרֹון
שָׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה : 11 וַיַּעֲשֵׂה הָרַע בְּצִיגַי
יְהוֹנָדָה לֹא כֹר מִקְל־חֲטָאֹת יִרְדְּעָם בְּרִ-
בְּכָה אֲשֶׁר־חֲסִמְיָא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּהָהּ הָהָה :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ιβ', ιγ'.

18 Καὶ ἔλαβεν Ἰῶδς βασιλεὺς Ἰουδα πάντα τὰ ἄγια ὅσα ἡγίασεν Ἰωσαφάτ καὶ Ἰωράμ καὶ Ὁχοζίας, οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰουδα, καὶ τὰ ἄγια αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ Ἀζαήλ βασιλεῖ Συρίας, καὶ ἀνίβη ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. 19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰῶδς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα; 20 Καὶ ἀνέστησαν οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν πάντα σύνδεσμον, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰῶδς ἐν οἴκῳ Μαλλὺ τῷ ἐν Σελῇ. 21 Καὶ Ἰεζιρχάρ υἱὸς Ἱεμουάθ καὶ Ἰεζεβοῦθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμὴρ οἱ δούλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπίαθνε, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἰβασίλευσεν Ἀμωσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς υἱῷ Ὁχοζίου βασιλεῖ Ἰούδα ἱβασίλευσεν Ἰωᾶχαζ υἱὸς Ἰοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ὅπως ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπίστη ἀπ' αὐτῆς. 3 Καὶ ὥργισθη θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαὴλ βασιλεῶς Συρίας καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαὴλ πάσας τὰς ἡμέρας. 4 Καὶ ἰδεῖσθαι Ἰωᾶχαζ τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπληκτοσεν αὐτοῦ Κύριος, ὅτι εἶδε τὴν θλίψιν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐθλίψεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας. 5 Καὶ ἔδωκε Κύριος σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας· καὶ ἐκάθισεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἰχθὺς καὶ τρίτης. 6 Πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοὰμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη· καὶ γε τὸ ἅλσος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ. 7 Ὅτι οὐχ ὑπέλειφθη τῷ Ἰωᾶχαζ λαὸς ἄλλ' ἢ πεντήκοντα ἱππεῖς καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιᾶδες πεζῶν, ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐζεντο αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν. 8 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶχαζ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ θυνασταίαι αὐτοῦ, οὐκ ἵκανα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; 9 Καὶ ἰκοιμήθη Ἰωᾶχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ· καὶ ἱβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 10 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἰβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰούδα ἱβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς Ἰωᾶχαζ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκαίδεκα ἔτη. 11 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου· οὐκ ἀπίστη ἀπὸ πάσης Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ἁμαρτίας ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη.

II. REGUM, XII. XIII.

18 Quam ob rem tulit Joas rex Juda omnia sanctificata, quæ consecraverant Josaphat et Joram et Ochozias, patres ejus reges Juda, et quæ ipse obtulerat: et universum argentum, quod inveniri potuit in thesauris templi Domini, et in palatio regis: misitque Hazael regi Syriæ, et recessit ab Jerusalem. 19 Reliqua autem sermonum Joas, et universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Juda? 20 Surrexerunt autem servi ejus, et conjuraverunt inter se, percusseruntque Joas in domo Mello in descensu Sella. 21 Josachar namque filius Semaath, et Jozabad filius Somer, servi ejus, percusserunt eum, et mortuus est: et sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David, regnavitque Amasias filius ejus pro eo.

CAPUT XIII.

1 ANNO vigesimo tertio Joas filii Ochozia regis Juda, regnavit Joachaz filius Jehu super Israel in Samaria decem et septem annis. 2 Et fecit malum coram Domino, secutusque est peccata Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel, et non declinavit ab eis. 3 Iratusque est furor Domini contra Israel, et tradidit eos in manu Hazael regis Syriæ, et in manu Benadad filii Hazael, cunctis diebus. 4 Deprecatus est autem Joachaz faciem Domini, et audivit eum Dominus: vidit enim angustiam Israel, quia attriverat eos rex Syriæ: 5 Et dedit Dominus salvatorem Israeli, et liberatus est de manu regis Syriæ: habitaveruntque filii Israel in tabernaculis suis sicut heri et nudius tertius. 6 Verumtamen non recesserunt a peccatis domus Jeroboam, qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambulaverunt: siquidem et lucus permansit in Samaria. 7 Et non sunt derelicti Joachaz de populo nisi quinquaginta equites, et decem currus, et decem millia peditum: interfecerat enim eos rex Syriæ, et redegerat quasi pulverem in tritura areæ. 8 Reliqua autem sermonum Joachaz, et universa quæ fecit, et fortitudo ejus, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? 9 Dormivitque Joachaz cum patribus suis, et sepelierunt eum in Samaria: regnavitque Joas filius ejus pro eo. 10 Anno trigesimo septimo Joas regis Juda, regnavit Joas filius Joachaz super Israel in Samaria sedecim annis, 11 Et fecit quod malum est in conspectu Domini: non declinavit ab omnibus peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.

מלכים ב יד

12 וַיָּחַד דְּבָרֵי יוֹאָשׁ וְכָל-אַשְׁרֵי עִמּוֹ
בְּהַבְרֹתוֹ אֶשְׁרֵי נְלֻחִים עִם אֲמַצְיָה מֶלֶךְ-
יְהוּדָה חֲלָדְתָם כְּרוּכִים עַל-סֶפֶר דְּבָרֵי
הַיָּמִים לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 13 וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ
עִם-אֲבֹתָיו וַיִּרְבֵּעַם יָשָׁב עַל-פֶּסֶסֶאֱוֹ וַיִּקְבְּרוּ
יוֹאָשׁ בְּשִׁמְרוֹן עִם מֶלְכֵי יִשְׂרָאֵל:

14 וְאַלְיָשָׁע חֶלֶה אֶת-חֲלֹוֹ אֶשְׁרֵי יָמֹת
כִּי וַיָּבֹד אֵלָיו יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרַךְ
עַל-פָּנָיו וַיֹּאמֶר אֵבִי וְאֵבִי רַבֵּב יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְרָאָיו: 15 וַיֹּאמֶר לוֹ אֲלִישָׁע קַח קֶשֶׁת
וְחֲצִים וַיִּקַּח וְאֵלָיו קֶשֶׁת וְחֲצִים: 16 וַיֹּאמֶר
לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הִרְבֵּב יָדְךָ עַל-הַקֶּשֶׁת
וַיִּרְבֵּב יָדָאֵל וַיִּשֶׁם אֲלִישָׁע דָּוִי עַל-יָדֵי
הַמֶּלֶךְ: 17 וַיֹּאמֶר פָּתַח חַלְזֹון הַדְּרָה
וַיִּפְתַּח וַיֹּאמֶר אֲלִישָׁע יְהוָה וַיֹּאמֶר חֲזֵק
תִּשְׁמָעָה לַיהוָה וְחֲזֵק-תִּשְׁמָעָה בְּאֵזְרִים וְחֲזֵקָה
אֶת-יָדְכֶם בְּמַקֵּה עַד-פֶּלֶח: 18 וַיֹּאמֶר קַח
הַחֲצִים וַיִּקַּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח
אֶרְצָה בְּיָדָאֵל שְׁלֹשׁ-פַּעֲמִים וַיַּעֲמֵד: 19 וַיִּקְרָא
עָלָיו אִישׁ חֲמֻלִים וַיֹּאמֶר לַחֲפֹזֹת הַמָּשׁ
אֶת-שֵׁשׁ פַּעֲמִים אֵן הִקִּית אֶת-יָדְכֶם עַד
פֶּלֶח וְעַתָּה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים תִּפְקֶה אֶת-יָדְכֶם:
20 וַיִּקַּח אֲלִישָׁע וַיַּהַבְרֹתוּ וַיִּבְרֹתוּ

מִיָּאֵב בְּכֹחַ בְּאֶרֶץ כָּאָ שָׁמָּה:
21 וַיְהִי חֵם וְלִבְרִים אִשׁ וְהַחֹה רָחַב אֶת-
חֲדָרָה וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת-הָאִשׁ בְּהֶקֶר אֲלִישָׁע
וַיִּלָּךְ וַיַּגֵּעַ הָאִשׁ בְּעֶצְמוֹת אֲלִישָׁע וַיְהִי
וַיִּהְיֶה עַל-רִגְלָיו: 22 וְחֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם לָחֵץ אֶת-יִשְׂרָאֵל כֹּל יָמֵי יְהוֹאָשׁ:
23 וַיִּהְיוּ יְחִזְקָה אֲתָם וַיִּרְחֹמֶם וַיִּגְפוּ אֲלֵיהֶם
לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת-אֲבֹתָהֶם וַיִּתְּנוּ וַיַּעֲלֶה
וְלֹא אָבָה תִּשְׁחִיתָם וְלֹא-תִשְׁלִיכֶם מֵעַל-
פָּנָיו עַד-עַתָּה: 24 וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ-אֲרָם
וַיִּמְלֹךְ בְּרִמְסֵד בֶּן־תַּחֲמִי: 25 וַיָּשָׁב
יְהוֹאָשׁ בְּרִי-יְהוֹאָשׁ וַיִּקַּח אֶת-הַקְּצִירִים מִיָּד
בְּרִמְסֵד בְּרִמְסֵד אֶשְׁרֵי לָחֵץ מִיָּד
יְהוֹאָשׁ אֵבִי בְּפִלְחָה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים
הִקְבֹה יוֹאָשׁ וַיָּשָׁב אֶת-עִבְרֵי יִשְׂרָאֵל:

פרשן יד:

1 בְּשָׁנָה שְׁנִיָּה לְיוֹאָשׁ בְּרִי-יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲמַצְיָה בְּרִי-יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Δ'. ιγ', ιδ'.

12 Kai ta loipa tōn logōn 'Iwās kai panta
ta ipoiēse kai ai dunasteiai autou ὡς ipoiēse
μετὰ 'Αμυσίου βασιλέως 'Ιούδα, οὐχὶ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν 'Ισραὴλ; 13 Kai ikomēthē 'Iwās μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ 'Ιεροβοὰμ ἐκάθισεν ἐπὶ
τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ
τῶν βασιλέων 'Ισραὴλ. 14 Kai 'Ελισαὶ ἡρρώσθησε
τὴν ἀρρώστιαν αὐτοῦ δι' ἣν ἀπέθανε· καὶ κατέβη
πρὸς αὐτὸν 'Iwās βασιλεὺς 'Ισραὴλ καὶ ἔλασεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Πάτερ πάτερ, ἄρμα
'Ισραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. 15 Kai εἶπεν αὐτῷ
'Ελισαὶ Λάβε τόξον καὶ βέλη· καὶ ἔλαβε πρὸς
ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη. 16 Kai εἶπε τῷ βασιλεῖ
'Επιβίβασον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ τόξον· καὶ
ἐπιβίβασεν 'Iwās τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπίθηκεν
'Ελισαὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ
βασιλέως. 17 Kai εἶπεν 'Ανοῖξον τὴν θυρίδα
κατ' ἀνατολὰς· καὶ ἤνοιξε· καὶ εἶπεν 'Ελισαὶ
Τόξευσον· καὶ ἐτόξευσε· καὶ εἶπε Βίλος σωτηρίας
τῷ Κυρίῳ καὶ βίλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ, καὶ
πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν 'Αφέκ ἕως συντελείας.
18 Kai εἶπεν αὐτῷ 'Ελισαὶ Λάβε τόξα· καὶ
ἔλαβε· καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ 'Ισραὴλ Πάταξον
εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρίς καὶ
ἑστῆ. 19 Kai ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ
θεοῦ καὶ εἶπεν Εἰ ἐπάταξαι πεντάκις ἢ ἑξάκις,
τότε ἂν ἐπάταξαι τὴν Συρίαν ἕως συντελείας, καὶ
νῦν τρίς πατάξεις τὴν Συρίαν. 20 Kai ἀπέθανεν
'Ελισαὶ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν· καὶ μονόζωνος Μωάβ
ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἱναυτοῦ. 21 Kai
ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα, καὶ ἰδοὺ
εἶδον τὸν μονόζωνον, καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνδρα ἐν
τῷ τάφῳ 'Ελισαί· καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦψατο τῶν
ὀστέων 'Ελισαί, καὶ ἔζησε καὶ ἀνίστη ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ. 22 Kai 'Αζαήλ ἐξεθλίψε τὸν 'Ισραὴλ
πάσας τὰς ἡμέρας 'Ιωάχαζ. 23 Kai ἠλήσε
Κύριος αὐτοὺς καὶ ψκτείρησεν αὐτούς, καὶ ἐπίβλεψεν
ἐπ' αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ
'Αβραὰμ καὶ 'Ισαὰκ καὶ 'Ιακώβ, καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀπέρριψεν
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ. 24 Kai ἀπέ-
θανεν 'Αζαήλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐβασίλευσεν
υἱὸς 'Αδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 25 Kai
ἐπίστρεψεν 'Iwās υἱὸς 'Ιωάχαζ καὶ ἔλαβε τὰς
πόλεις ἐκ χειρὸς υἱοῦ 'Αδερ υἱοῦ 'Αζαήλ, ὡς ἔλαβεν
ἐκ χειρὸς 'Ιωάχαζ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ
πολέμῳ· τρίς ἐπάταξεν αὐτὸν 'Iwās καὶ ἐπίστρεψε
τὰς πόλεις 'Ισραὴλ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 'EN ἔτει δευτέρῳ τῷ 'Iwās υἱῷ
'Ιωάχαζ βασιλεῖ 'Ισραὴλ καὶ ἱβασίλευ-
σεν 'Αμυσίας υἱὸς 'Iwās βασιλεὺς 'Ιούδα.

II. REGUM, XIII. XIV.

12 Reliqua autem sermonum Joas, et universa
quae fecit, et fortitudo ejus, quomodo pugna-
verit contra Amasiam regem Juda, nonne
haec scripta sunt in Libro sermonum dierum
regum Israel? 13 Et dormivit Joas cum
patribus suis: Jeroboam autem sedit super
solium ejus. Porro Joas sepultus est in
Samaria cum regibus Israel. 14 Eliseus
autem aegrotabat infirmitate, qua et mortuus
est: descenditque ad eum Joas rex Israel, et
flebat coram eo, dicebatque: Pater mi, pater
mi, currus Israel, et auriga ejus. 15 Et ait
illi Eliseus: Affer arcum, et sagittas. Cumque
attulisset ad eum arcum, et sagittas, 16 Dixit
ad regem Israel: Pone manum tuam super
arcum. Et cum posuisset ille manum suam,
superposuit Eliseus manus suas manibus regis,
17 Et ait: Aperi fenestram orientalem.
Cumque aperuisset, dixit Eliseus: Jace sagit-
tam. Et jecit. Et ait Eliseus: Sagitta salutis
Domini, et sagitta salutis contra Syriam:
percutiesque Syriam in Aphec, donec consu-
mas eam. 18 Et ait: Tolle sagittas. Qui
cum tulisset, rursum dixit ei: Percute jaculo
terram. Et cum percussisset tribus vicibus,
et stetisset, 19 Iratus est vir Dei contra eum,
et ait: Si percussisses quinquies, aut sexies,
sive septies, percussisses Syriam usque ad
consumptionem: nunc autem tribus vicibus
percuties eam. 20 Mortuus est ergo Eliscus,
et sepelierunt eum. Latrunculi autem de
Moab venerunt in terram in ipso anno.
21 Quidam autem sepelientes hominem vide-
runt latrunculos, et projecerunt cadaver in
sepulchro Elisei. Quod cum tetigisset ossa
Elisei, revixit homo, et stetit super pedes
suos. 22 Igitur Hazael rex Syriæ affixit
Israel cunctis diebus Joachaz: 23 Et misertus
est Dominus eorum, et reversus est ad eos
propter pactum suum, quod habebat cum
Abraham, et Isaac, et Jacob: et noluit
disperdere eos, neque projicere penitus, usque
in praesens tempus. 24 Mortuus est autem
Hazael rex Syriæ, et regnavit Benadad filius
ejus pro eo. 25 Porro Joas filius Joachaz
tulit urbes de manu Benadad filii Hazael,
quas tulerat de manu Joachaz patris sui jure
prælii, tribus vicibus percussit eum Joas, et
reddidit civitates Israel.

CAPUT XIV.

1 In anno secundo Joas filii Joachaz regis
Israel, regnavit Amasias filius Joas regis Juda.

מלכים ב יד

2 בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושמו אביו יהויעזר מירושלם: 3 וישע חזקו בציגו יחזקו רק לא פדוה אביו כלל אשר-עשה יואש אביו עשה: 4 רק חזקות לא-קרה עוד הקים מזבחים ומקדשים בבתים: 5 ויהי כאשר חזקה חזקה חזקה בידו ויהי את-עבדיו חפצים את-המלך אביו: 6 ואת-בני חפצים לא המית בכתוב בספר תורת-משה אשר-צוה יחזקו לאמר לא-יומרו אבות על-בנים ובנים לא-יומרו על-אבות כי אם-איש בחטאו ימות: 7 והאיהל את-אדום בגר-המלך עשרת אלפים וחמש את-הסלע בפלחמה ויהיה את-שמה יתחלל עד היום הזה: 8 ויהי שלח אמציה מלכיהם אל-יהואש בירושלם בירחיה מלך ישראל לאמר לךה נחמה קנים: 9 וישלח יהואש מלך-ישראל אל-אמציה מלך-יחזקו לאמר חזקו אשר בלכנון שלח אל-יהואש אשר בלכנון לאמר חזקו את-בתך לבני לאשה ופער חנה השנה אשר בלכנון ותרם את-החיות: 10 חנה הפיה את-אדום ונשאה לכה חקבל ושב בביתו ולקה חנה ברה ברה וגפלה אתה ויהיה עשה: 11 ויהי-שמע אמציה ויעל יהואש מלך-ישראל ויהיה קנים הוא ואמציה מלך-יחזקו בבית שמש אשר ליחזקו: 12 ויגבה יחזקו לכני ישראל וגבסו איש לאחיו: 13 ויהי אמציה מלך-יחזקו בירושלם בירחיה חפץ יהואש מלך-ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד-שער הפנה ארבע מאות אמה: 14 ולקח את-קל-החנה ויחזקו ואת קל-החלם הנמצאים בית יחזקו ובאוצרות בית המלך ואת בני חפצים ושב שמונה: 15 ויהי יהואש אשר עשה ויבחרו ואשר כלם עם אמציה מלך-יחזקו חלאתם פתגים על-ספר דברי הנבים למלך ישראל: 16 וישפך יהואש עם-אבדיו ויהיה בשמון עם מלך ישראל וימלך וידעם בנו חתמו:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. δ'

2 Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδὴμ ἐξ Ἱερουσαλὴμ. 3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὶς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωὰς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποίησεν. 4 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν· εἰς ὁ λαὸς ἰθυσίαζεν καὶ ἰθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. 5 Καὶ ἐγένετο ὅτε κατῆσχυσεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας τὸν πατέρα αὐτοῦ. 6 Καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν πατάξαντων οὐκ ἱθανάγωσε, καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μωσῆ, ὡς ἐνετείλατο Κύριος λέγων Οὐκ ἀποθάνουσι πατέρες ὑπὲρ υἱῶν, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθάνουσι ὑπὲρ πατέρων, ὅτι ἄλλ' ἡ ἕκαστος ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθάνειται. 7 Αὐτὸς ἐπάταξε τὴν Ἑδὼμ ἐν Γεμελὶδ δέκα χιλιάδας, καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰεθὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 8 Τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσίας ἀγγέλους πρὸς Ἰωὰς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰοὺ βασιλέως Ἰσραὴλ λέγων Δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις. 9 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεσίαν βασιλέα Ἰούδα λέγων Ὁ ἄκαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κείδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα· καὶ διήλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὴν ἄκανα. 10 Τύπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπῆρς σε καρδία σου· ἐνδοξάσθῃς καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ἵνα τί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου; καὶ περὶ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ. 11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσίας· καὶ ἀνίστη Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν προσώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεσίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺς τῇ τοῦ Ἰούδα. 12 Καὶ ἐπτασεν Ἰούδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ. 13 Καὶ τὸν Ἀμεσίαν υἱὸν Ἰωὰς υἱοῦ Ὀχοζίου συνέλαβεν Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμὺς· καὶ ἤλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέβη ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πύλῃ Ἐφραὴμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίου πῆχους. 14 Καὶ ἔλαβε τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμύξων, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν. 15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωὰς ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπολέμησε μετὰ Ἀμεσίου βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; 16 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωὰς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμάρειᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

II. REGUM, XIV.

2 Viginti quinque annorum erat cum regnare cœpisset: viginti autem et novem annis regnavit in Jerusalem, nomen matris ejus Joadan de Jerusalem. 3 Et fecit rectum coram Domino, verumtamen non ut David pater ejus. Juxta omnia, quæ fecit Joas pater suus, fecit: 4 Nisi hoc tantum, quod excelsa non abstulit: adhuc enim populus immolabat, et adolebat incensum in excelsis. 5 Cumque obtinuisset regnum, percussit servos suos, qui interfecerant regem patrem suum: 6 Filios autem eorum qui occiderant, non occidit, juxta quod scriptum est in libro legis Moysi, sicut præcepit Dominus, dicens: Non morientur patres pro filiis, neque filii morientur pro patribus: sed unusquisque in peccato suo morietur. 7 Ipse percussit Edom in valle Salinarum decem millia, et apprehendit petram in prælio, vocavitque nomen ejus Jecthel, usque in præsentem diem. 8 Tunc misit Amasias nuntios ad Joas filium Joachaz, filii Jehu regis Israel, dicens: Veni, et videamus nos. 9 Remisitque Joas rex Israel ad Amasiam regem Juda, dicens: Carduus Libani misit ad cedrum quæ est in Libano, dicens: Da filiam tuam filio meo uxorem. Transieruntque bestię saltus, quæ sunt in Libano, et conculcaverunt carduum. 10 Percutiens invaluisti super Edom, et sublevavit te cor tuum: contentus esto gloria, et sede in domo tua: quare provocas malum, ut cadas tu et Judas tecum? 11 Et non acquievit Amasias: ascenditque Joas rex Israel, et viderunt se, ipse et Amasias rex Juda in Bethsames oppido Judæ. 12 Percussusque est Juda coram Israel, et fugerunt unusquisque in tabernacula sua. 13 Amasiam vero regem Juda, filium Joas filii Ochoziæ, cepit Joas rex Israel in Bethsames, et adduxit eum in Jerusalem: et interrupt murum Jerusalem, a porta Ephraim usque ad portam anguli, quadringentis cubitis. 14 Tulitque omne aurum, et argentum, et universa vasa, quæ inventa sunt in domo Domini, et in thesauris regis, et obsides, et reversus est in Samariam. 15 Reliqua autem verborum Joas quæ fecit, et fortitudo ejus qua pugnavit contra Amasiam regem Juda, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? 16 Dormivitque Joas cum patribus suis, et sepultus est in Samaria cum regibus Israel: et regnavit Jeroboam filius ejus pro eo.

מלכים ב יד טו

17 ויהי אמסיהו בן-יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן-יואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: 18 ויהי דברי אמסיהו הלאהם פתחים על-ספר דברי הנביאים למלכי יהודה: 19 ויחשבו עליו קשר בירושלם ונגסו לבישולו וישלחו אחריו לבישול וימתהו שם: 20 וישארו אתו על-הפוסים ויחבך בירושלם עם-אבתיו בעיר דוד: 21 ויחזרו כל-עם יהודה את-עזרה ויהא בן-שש עשרה שנה וימלכו אתו פחת אביו אמסיהו: 22 והוא בנה את-אילת וישבך ליהודה אחרי שקב המלך עם-אבתיו: 23 בשנת חמש-עשרה שנה לאמסיהו בן-יואש מלך יהודה פלך רבצם בן יואש מלך-ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: 24 ויגש חרע בעיני יהנה לא פן מלך-הפואל הרבצם בן-נבט אשר החמיא את-ישראל: 25 והוא חשיב את-נבט ישראל מלכו חמת עדים הערבה בדרך יהנה אלתי ישראל אשר דבר בן עבדו יונה בראמלי הנביא אשר מנת החפר: 26 בדרך יהנה את-עני ישראל מנה מאד ואסם צעור ואסם צדב ואן עזר לישאל: 27 וקלדדך יהנה למחול את-שם ישראל מתחת השמים וישעם בן הרבצם בן-יואש: 28 ויהי דברי הרבצם וכל-אשר עשו ובגברתו אשר כלום ואשר חשיב את-דמשק ואת-חמת ליהודה בישאל הלאהם פתחים על-ספר דברי הנביאים למלכי ישראל: 29 וישבך הרבצם עם-אבתיו עם מלכי ישראל וימלכו זכרנה בן פתחיו:

פרשה טו:

1 בשנת עשרים ושבע שנה לרובצם מלך ישראל מלך עזרה בראמליה מלך יהודה: 2 בן-שש עשרה שנה הנה במלכו חמש-עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו יקלדיה מירושלם: 3 ויגש חרע בעיני יהנה כלל אשר-עשו אמסיהו אביו: 4 הן העמדת לאסרו עור העם מפתחים ומפתחים בעמדות:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ Δ'. ιδ', ιε'.

17 Καὶ ἔζησεν Ἀμεσσίας υἱὸς Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰουδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωᾶχαζ βασιλείᾳ Ἰσραὴλ πεντεκαίδεκα ἔτη. 18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίων λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα; 19 Καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐφυγεν εἰς Λαχὶς· καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτὸν εἰς Λαχὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ. 20 Καὶ ἦραν αὐτὸν ἐφ' ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. 21 Καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰουδα τὸν Ἀζαρίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμεσίου. 22 Αὐτὸς ψυχοδόμησε τὴν Αἰλῶθ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδᾳ μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλεῖα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. 23 Ἐν ἔτει πεντεκαίδεκάτῳ τοῦ Ἀμεσίου υἱῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ἰωᾶς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἔν ἔτος. 24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. 25 Αὐτὸς ἀπέστησε τὸ ὄριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμάθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἀραβα, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνᾶ υἱοῦ Ἀμαθὶ τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοφὲρ. 26 Ὅτι εἶδε Κύριος τὴν ταπείνωσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους καὶ ἱσπανισμένους καὶ ἱγκαταλειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθὼν τῷ Ἰσραὴλ. 27 Καὶ οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωᾶς. 28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἱεροβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυνασταίαι αὐτοῦ, ὅσα ἐπολέμησε καὶ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμάθ τῷ Ἰούδᾳ ἐν Ἰσραὴλ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίων λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; 29 Καὶ ἐκοιμήθη Ἱεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλείων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιε'.

1 Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τῷ Ἱεροβοὰμ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσίου βασιλείᾳ Ἰουδα. 2 Ὑἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ πεντηκονταδύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἐξ Ἱερουσαλὴμ. 3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμεσσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 4 Πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν· ἐνὶ ὁ λαὸς ἰθυσίαζε καὶ ἰθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.

II. REGUM, XIV. XV.

17 Vixit autem Amasias, filius Joas, rex Juda, postquam mortuus est Joas filius Joachaz regis Israel, quindecim annis. 18 Reliqua autem sermonum Amasiae, nonne haec scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Juda? 19 Factaque est contra eum conjuratio in Jerusalem: at ille fugit in Lachis. Miseruntque post eum in Lachis, et interfecerunt eum ibi. 20 Et asportaverunt in equis, sepultusque est in Jerusalem cum patribus suis in civitate David. 21 Tulit autem universus populus Judae Azariam annos natum sedecim, et constituerunt eum regem pro patre ejus Amasia. 22 Ipse aedificavit Aelath, et restituit eam Judae, postquam dormivit rex cum patribus suis. 23 Anno quintodecimo Amasiae filii Joas regis Juda, regnavit Jeroboam filius Joas regis Israel in Samaria, quadraginta et uno anno: 24 Et fecit quod malum est coram Domino. Non recessit ab omnibus peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel. 25 Ipse restituit terminos Israel, ab introitu Emath, usque ad mare solitudinis, juxta sermonem Domini Dei Israel, quem locutus est per servum suum Jonam filium Amathi prophetam, qui erat de Geth, quae est in Opher. 26 Vidit enim Dominus afflictionem Israel amaram nimis, et quod consumpti essent usque ad clausos carcere, et extremos, et non esset qui auxiliaretur Israeli. 27 Nec locutus est Dominus ut deleret nomen Israel de sub caelo, sed salvavit eos in manu Jeroboam filii Joas. 28 Reliqua autem sermonum Jeroboam, et universa quae fecit, et fortitudo ejus qua praeliatus est, et quomodo restituit Damascus et Emath Judae in Israel, nonne haec scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? 29 Dormivitque Jeroboam cum patribus suis regibus Israel, et regnavit Zacharias filius ejus pro eo.

CAPUT XV.

1 ANNO vigesimo septimo Jeroboam regis Israel, regnavit Azarias filius Amasiae regis Juda. 2 Sedecim annorum erat cum regnare coepisset, et quinquaginta duobus annis regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Jechelia de Jerusalem. 3 Fecitque quod erat placitum coram Domino, juxta omnia quae fecit Amasias pater ejus. 4 Verumtamen excelsa non est demolitus: adhuc populus sacrificabat, et adolebat incensum in excelsis.

מלכים ב טו

וַיָּנֶשֶׁת יוֹחָנָן אֶת־הַפֶּלֶף וַיְהִי מִצְרֵעַ עַד־
יָמָם מָוֶתוֹ וַיֵּשֶׁב בְּבֵית חֻקְשִׁיט וַיְהִי־
בְּיֹהֲלָהּ עַל־הַפֶּלֶף שֶׁשָּׁם אֶת־עַם הָאָרֶץ׃
וַיָּחֵד דָּבְרֵי עֲזַרְיָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
חֲלֹמֹתָם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבְרֵי הַנְּבִיִּים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיֵּשֶׁב עֲזַרְיָה עִם־
אֲבָיִיו וַיְהַבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבָתָיו בְּעִיר דָּוִד
וַיִּמָּלֶךְ יוֹחָם בֶּן־חִזְקִיָּה׃
שְׁלֹשִׁים וָשָׁמְנָה שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ
יְהוּדָה קָלָה וְכִרְיָהוּ בְּרִדְבָּעָם עַל־
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁמְרוֹן שָׁשָׁה חֳדָשִׁים׃
וַיַּעַשׂ חֶרֶץ בְּעִיגֵי יוֹחָם כְּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲבָתָיו לֹא
כִּי מִחֲטָאוֹת וְרָבָעָם בְּרִדְבָּעָם אֲשֶׁר
חִקְטָם אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּחֲשֹׁר עָלָיו שְׁלֹם
בְּרִדְבָּשׁ וַיַּהֲרֹג וְכָל־עַם וַיִּמְתָּהוּ וַיִּמָּלֶךְ
חִזְקִיָּה׃ וַיָּחֵד דָּבְרֵי הַנְּבִיִּים לְמַלְכֵי
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבְרֵי הַנְּבִיִּים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי דָּבָר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֶל־יְהוָה לֵאמֹר בְּגַג רִבְעִים וָשָׁבָי לָךְ
עַל־כֵּן יִשְׂרָאֵל נִחְרָבוּ׃
בְּרִדְבָּשׁ מֶלֶךְ בְּשָׁנָה שְׁלֹשִׁים וָשֶׁשׁ שָׁנָה
לְעִנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמָּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט
בְּשָׁמְרוֹן׃ וַיַּעַל מִנְחָם בְּרִדְבָּי מִתְּרָצָה
וַיָּבֵא שָׁמְרוֹן וַיֵּךְ אֶת־שְׁלֹם בְּרִדְבָּשׁ
בְּשָׁמְרוֹן וַיִּמְתָּהוּ וַיִּמָּלֶךְ חִזְקִיָּה׃
דָּבְרֵי שְׁלֹם וְהַשָּׂר אֲשֶׁר הָשָׂר חֶסֶם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דָּבְרֵי הַנְּבִיִּים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֵא מִנְחָם אֶת־
חִזְקִיָּה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ
מִתְּרָצָה כִּי לֹא כָתוּב וַיָּבֵא אֶת־כָּל־
חֻקְהֶיהָ בְּקָע׃
וַיַּעַשׂ שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה קָלָה
מִנְחָם בְּרִדְבָּי עַל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁנִים
בְּשָׁמְרוֹן׃ וַיַּעַשׂ חֶרֶץ בְּעִיגֵי יוֹחָם
לֹא־כִּי מִחֲטָאוֹת וְרָבָעָם בְּרִדְבָּעָם אֲשֶׁר
חִקְטָם אֶת־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוָה׃
כָּל־מֶלֶךְ־אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ וַיָּתֵן מִנְחָם לְכָל־
אֶלֶף כֶּסֶף־בָּרֶקֶת לְחַיֹּת דָּוִד אֹתוֹ לְחֻקְהֶיהָ
עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֵא מִנְחָם אֶת־חֻלִּיל לְחַת
לְמַלְכֵי אֲשֶׁר חִמְשִׁים שָׁנָה לְכָל־שָׁנָה
וַיֵּשֶׁב מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְלֹא־עָמַד שָׁם בְּאֶרֶץ׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ιε'.

5 Καὶ ἦσαν Κύριος τὸν βασιλείᾳ, καὶ ἦν λελερω-
μένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν
ἐν οἴκῳ ἀφφουσώθ· καὶ Ἰωάθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως
ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. 6 Καὶ
τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα
ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα; 7 Καὶ
ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἐθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων, αὐτοῦ ἐν πόλει
Δαβὶδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ. 8 Ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ
Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς
Ἰεροβοάμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑξάμηνον. 9
Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ
πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάρ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. 10 Καὶ συνεστράφησαν
ἐπ' αὐτὸν Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβίς, καὶ ἐπάταξαν
αὐτὸν Κεβλαὰμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν, καὶ
ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. 11 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Ζαχαρίου ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. 12
Ὁ λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησε πρὸς τοῦ λέγων
Ἰοὶ τέταρτοι καθίσουνταί σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ,
καὶ ἐγένετο οὕτως. 13 Καὶ Σελλοὺμ υἱὸς Ἰαβίς
ἐβασίλευσεν· καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ
Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσε Σελλοὺμ μῆνα
ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ. 14 Καὶ ἀνέβη Μαναήμ
υἱὸς Γαδδὶ ἐκ Θαρσίᾳ καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν,
καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλοὺμ υἱὸν Ἰαβίς ἐν Σαμαρείᾳ
καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. 15 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Σελλοὺμ καὶ ἡ συστροφή αὐτοῦ ἣ συνε-
στράφη ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων
τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. 16 Τότε
ἐπάταξε Μαναήμ καὶ τὴν Θερσὰ καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσὰ, ὅτι οὐκ
ἠνοιξαν αὐτῷ· καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ τὰς ἐν
γαστρὶ ἐχούσας ἀνέβηξεν. 17 Ἐν ἔτει τριακοστῷ
καὶ ἐννάτῳ τῷ Ἀζαρίᾳ βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσε
Μαναήμ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ
δέκα ἔτη. 18 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν
ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβάρ ὃς ἐξήμαρτε
τὸν Ἰσραὴλ. 19 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη
Φουὰ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
Μαναήμ ἔδωκε τῷ Φουᾷ χίλια τάλαντα ἀργυρίου
εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐξήνεγκε
Μαναήμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ πᾶν
δυνατὸν ἰσχύϊ δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων
πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνί· καὶ ἀπέστρεψε
βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἔσθη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ.

II. REGUM, XV.

5 Percussit autem Dominus regem, et fuit
leprosus usque in diem mortis suae, et habi-
tabat in domo libera seorsum: Joathan vero
filius regis gubernabat palatium, et judicabat
populum terrae. 6 Reliqua autem sermonum
Azariae, et universa quae fecit, nonne haec
scripta sunt in Libro verborum dierum regum
Juda? 7 Et dormivit Azarias cum patribus
suis: sepelieruntque eum cum majoribus suis
in civitate David, et regnavit Joathan filius
ejus pro eo. 8 Anno trigesimo octavo Azariae
regis Juda, regnavit Zacharias filius Jeroboam
super Israel in Samaria sex mensibus: 9 Et
fecit quod malum est coram Domino, sicut
fecerant patres ejus: non recessit a peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.
10 Conjuravit autem contra eum Sellum filius
Jabes: percussitque eum palam, et interfecit,
regnavitque pro eo. 11 Reliqua autem ver-
borum Zachariae, nonne haec scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Israel?
12 Iste est sermo Domini, quem locutus est
ad Jehu, dicens: Filii tui usque ad quartam
generationem sedebunt super thronum Israel.
Factumque est ita. 13 Sellum filius Jabes
regnavit trigesimo nono anno Azariae regis
Judæ: regnavit autem uno mense in Samaria.
14 Et ascendit Manahem filius Gadi de
Thersa: venitque in Samariam, et percussit
Sellum filium Jabes in Samaria, et interfecit
eum, regnavitque pro eo. 15 Reliqua autem
verborum Sellum, et conjuratio ejus, per quam
tetendit insidias, nonne haec scripta sunt in
Libro sermonum dierum regum Israel?
16 Tunc percussit Manahem Thapsam, et
omnes qui erant in ea, et terminos ejus de
Thersa; noluerant enim aperire ei: et inter-
fecit omnes prægnantes ejus, et scidit eas.
17 Anno trigesimo nono Azariae regis Juda,
regnavit Manahem filius Gadi super Israel
decem annis in Samaria. 18 Fecitque quod
erat malum coram Domino: non recessit a
peccatis Jeroboam filii Nabat, qui peccare
fecit Israel cunctis diebus ejus. 19 Veniebat
Phul rex Assyriorum in terram, et dabat
Manahem Phul mille talenta argenti, ut
esset ei in auxilium, et firmaret regnum ejus.
20 Indixitque Manahem argentum super
Israel cunctis potentibus et divitibus, ut
daret regi Assyriorum quinquaginta siclos
argenti per singulos: reversusque est rex
Assyriorum, et non est moratus in terra.

וַיַּחַר דְּבָרֵי מַנְחֵם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
הַלְוֵאֲתָנָם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: ²² וַיִּשְׁכַּב מַנְחֵם עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ פְּחַמְצָה בְּנֵוֹ מַחֲסִיו:

²³ בְּשָׁנָה חֲמִשִּׁים שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ־
יְהוּדָה לָלוֹךְ פְּחַמְצָה בְּרַמְחָם עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁמְרוֹן שְׁנָתָם: ²⁴ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה לֹא כִּי מִרְשָׁאוֹ הִרְבָּעָם בְּדִבְלֹת
אֲשֶׁר חֲסִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל: ²⁵ וַיִּקְשֹׁר עָלָיו
פָּתָח בְּרִמְלִיחוֹ קָלִישׁוֹ וַיַּבְהֵוּ בְּשָׁמְרוֹן
בְּאֲרָמוֹ בֵּית־מֶלֶךְ אֶת־יֶזְבָּב וְאֶת־חֲנָנִיָּה
וְעַמִּי חֲמִשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי גִלְעָדִים וַיִּמְתּוּהוּ
וַיִּמְלֹךְ מַחֲסִיו: ²⁶ וַיַּחַר דְּבָרֵי מַחֲסִיו
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵנָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:

²⁷ בְּשָׁנָה חֲמִשִּׁים וּשְׁמֹנִים שָׁנָה לַעֲזַרְיָה
מֶלֶךְ יְהוּדָה לָלוֹךְ פָּתָח בְּרִמְלִיחוֹ עַל־
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁמְרוֹן עָשָׂרִים שָׁנָה: ²⁸ וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא כִּי מִרְשָׁאוֹ
הִרְבָּעָם בְּדִבְלֹת אֲשֶׁר חֲסִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל:
²⁹ בַּיָּמִי פָּתָח מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בֵּית־חֲנָנִיָּה
פְּלִאֲסָר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּקַּח אֶת־עֵינָיו וְאֶת־
אֶבֶל בְּיַת־מַעֲבָדָה וְאֶת־זִנּוֹת וְאֶת־לִבְדָּשׁ
וְאֶת־חֲצוֹר וְאֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־הַגְּלִילָה כָּל־
אֶרֶץ נַפְתָּלִי וַיִּבְלַם אַשּׁוּרָה: ³⁰ וַיִּקְשֹׁר
לְאֲשֶׁר הוֹשֵׁעַ בְּרִאֲלָה עַל־פָּתָח בְּרִמְלִיחוֹ
וַיַּבְהֵוּ וַיִּמְתּוּהוּ וַיִּמְלֹךְ מַחֲסִיו בְּשָׁנָה
עָשָׂרִים לַיּוֹהֵם בְּרַמְחָה: ³¹ וַיַּחַר דְּבָרֵי
מַחֲסִיו וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֵנָּה כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:

³² בְּשָׁנָה שְׁמֹנִים לְפָתָח בְּרִמְלִיחוֹ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלָךְ יוֹתָם בְּרַמְחָה מֶלֶךְ־
יְהוּדָה: ³³ בְּרַעֲשָׁרִים וְחֲמִשָּׁה שָׁנָה הָיָה
בְּמַלְכוֹ וַיִּשָּׂא עֲשָׂרָה שָׁנָה בִּירוּשָׁלַם
וַיָּשֶׂם אֹפוֹ וַיִּרְשָׁא בֶּת־צְדוֹק: ³⁴ וַיַּעַשׂ
הַיִּשָּׂר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה
עֲזַרְיָה אָבִיו עָשָׂה: ³⁵ כִּי חָק חֲבִיבוֹתָיו
כִּי עוֹד הָעָם מִזְבֹּחִים וּמִקְדָּשִׁים
בְּמִקְוֹת הָיָה בְּנָה אֶת־שַׁעַר בֵּית־יְהוָה
הַעֲלִיּוֹ: ³⁶ וַיַּחַר דְּבָרֵי יוֹהָנָן וְכָל־אֲשֶׁר
עָשָׂה הַלְוֵאֲתָנָם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה:

21 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναήμ καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα
ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραὴλ; 22 Καὶ ἐκοιμήθη Μαναήμ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 23 Ἐν ἔτει πεντηκοστῇ τοῦ
'Αζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεσίας
υἱὸς Μαναήμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη.
24 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου,
οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ
ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. 25 Καὶ συνεστράφη
ἐπ' αὐτὸν Φακέε υἱὸς Ῥομελίου ὁ τριστάτης
αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον
οἴκου τοῦ βασιλεῖος μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ μετὰ
τοῦ Ἀρία, καὶ μετ' αὐτοῦ πενήκοντα ἄνδρες
ἀπὸ τῶν τετρακοσίων, καὶ ἱθανάτωσεν αὐτόν,
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. 26 Καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Φακεσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν
ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. 27 Ἐν ἔτει
πεντηκοστῇ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ
Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακέε υἱὸς Ῥομελίου ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἰκοσι ἔτη. 28 Καὶ ἐποίησε
τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, οὐκ ἀπέστη
ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. 29 Ἐν ταῖς ἡμέραις
Φακέε βασιλεῖος Ἰσραὴλ ἦλθε Θαλαβθελλασάρ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβε τὴν Ἀϊν καὶ τὴν
Ἀβὲλ καὶ τὴν Θαμααχὰ καὶ τὴν Ἀνιὼχ καὶ τὴν
Κενὶζ καὶ τὴν Ἀσώρ καὶ τὴν Γαλαάν καὶ τὴν
Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλί, καὶ ἀπώκισεν
αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους. 30 Καὶ συνέστρεψε
σύστρεμμα Ὡση υἱὸς Ἠλὰ ἐπὶ Φακέε υἱὸν
Ῥομελίου, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἱθανάτωσεν,
καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῇ
Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἀζαρίου. 31 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Φακέε καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. 32 Ἐν ἔτει δευτέρῳ
Φακέε υἱοῦ Ῥομελίου βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν
Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίου βασιλεῖος Ἰούδα. 33 Υἱὸς
εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτόν,
καὶ ἐκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσὰ θυγάτηρ
Σαδὼκ. 34 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὶς ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ
πατὴρ αὐτοῦ. 35 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν·
ἔτι ὁ λαὸς ἱθυσίαζε καὶ ἱθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς·
αὐτὸς ψευδοῦναι τὴν πόλιν οἴκου Κυρίου τὴν
ἐπάνω. 36 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάθαμ καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;

21 Reliqua autem sermonum Manahem, et
universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in
Libro sermonum dierum regum Israel? 22 Et
dormivit Manahem cum patribus suis: reg-
navitque Phaceia filius ejus pro eo. 23 Anno
quingagesimo Azariæ regis Juda, regnavit
Phaccia filius Manahem super Israel in
Samaria biennio: 24 Et fecit quod erat
malum coram Domino: non recessit a peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.
25 Conjuravit autem adversus eum Phacee
filius Romeliæ, dux ejus, et percussit eum in
Samaria in turre domus regiæ, juxta Argob,
et juxta Arie, et cum eo quinquaginta viros
de filiis Galaaditarum, et interfecit eum,
regnavitque pro eo. 26 Reliqua autem
sermonum Phaceia, et universa quæ fecit,
nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum
dierum regum Israel? 27 Anno quinquag-
esimo secundo Azariæ regis Juda, regnavit
Phacee filius Romeliæ super Israel in Samaria
viginti annis. 28 Et fecit quod erat malum
coram Domino: non recessit a peccatis
Jeroboam filii Nabat, qui peccare fecit Israel.
29 In diebus Phacee regis Israel venit
Theglathphalasar rex Assur, et cepit Ajon, et
Abeldomum, Maacha et Janoe, et Cedes, et
Abor, et Galaad, et Galilæam, et universam
terram Nephthali: et transtulit eos in
Assyrios. 30 Conjuravit autem, et tetendit
insidias Osee filius Ela contra Phacee filium
Romeliæ, et percussit eum, et interfecit: reg-
navitque pro eo vigesimo anno Joatham filii
Oziæ. 31 Reliqua autem sermonum Phacee,
et universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Israel? 32
Anno secundo Phacee, filii Romeliæ regis
Israel, regnavit Joatham filius Oziæ regis
Juda. 33 Viginti quinque annorum erat cum
regnare cœpisset, et sedecim annis regnavit
in Jerusalem: nomen matris ejus Jerusa, filia
Sadoc. 34 Fecitque quod erat placitum coram
Domino: juxta omnia quæ fecerat Ozias
pater suus, operatus est. 35 Verumtamen
excelsa non abstulit: adhuc populus im-
molabat, et adolebat incensum in excelsis: ipse
ædificavit portam domus Domini sublimis-
simam. 36 Reliqua autem sermonum Joatham,
et universa quæ fecit, nonne hæc scripta
sunt in Libro verborum dierum regum Juda?

מלכים ב טו טז

37 בַּיָּמִים הָהֵם הָחֵל יְהוֹנָתָן לְהַשְׁלִיחַ
בְּיַחְזָקָה רָצִין מֶלֶךְ אֲרָם וְאֵת מֶלֶךְ
רַמְלִיקָה: 38 וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם־אֲבָתָיו
וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבָתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
אַחָז בְּנוֹ מִתְּחִלָּה:

פרשה טז:

1 בַּשָּׁנָה שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמָּוֶת
רַמְלִיקָה מֶלֶךְ אֲרָם בְּרִיּוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה:
2 בְּרִעְשָׁרִים שָׁנָה אָחָז בְּמִלְכּוֹ וְשִׁשְׁעֶשְׂרֵה
שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְלֹא־עָשָׂה הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו כְּדָוִד אָבִיו: 3 וַיִּלְכֶּךְ
בְּדָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶת־בְּנוֹ הַעֲבָרִי
בְּאֵשׁ כְּתָעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
אֲתָם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 4 וַיּוֹצֵא וַיַּנְחֵם
בְּכַמּוֹת וַעֲלֵה־הַנֶּבֱעוֹת וְחַחַת קֶלֶעֶץ
רַעֲמָה: 5 אָז יָצָא רָצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וַיִּקְרָח
בְּרַמְלִיקָה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשָׁלֶם לַמְּלָחָמָה
וַיִּצְרֶה עַל־אֲחָז וְלֹא יָכֹלָה לְהִלָּחֵם:

6 בְּעֵת הַהִיא חָשִׁיב רָצִין מֶלֶךְ־אֲרָם
אֶת־אֵילָת לֶאֱרָם וַיִּנְשָׁא אֶת־הַיְּהוּדִים
מֵאֵילֹת וְאֲדֹמִים בָּאָה אֵילָת וַיִּשְׁבּוּ שָׁם
עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 7 וַיִּשְׁלַח אָחָז מַלְאָכִים
אֶל־תַּגְּלַת־פַּלְאֶסָר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר לֵאמֹר עֲבֹדֶךָ
וּבְנֶךָ אָנִי עֲלֵה וְהוֹשַׁעֲנִי מִבַּיַּת מֶלֶךְ־אֲרָם
וּמִבַּיַּת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלַי: 8 וַיִּקְרָח
אָחָז אֶת־הַכֹּהֵן וְאֶת־הַדֹּחֵב הַנִּמְצָא בֵּית
יְהוָה וּבְאֲצִרֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
לְמֶלֶךְ־אַשּׁוּר שָׂחָד: 9 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵי מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וַיַּעַל מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶל־דִּמְשִׁיקַן
וַיַּחַפְּשֵׁהוּ וַיִּגְלֶה מִדָּחַ וְאֶת־רָצִין הַקִּמָּה:
10 וַיִּלְכֶּךְ הַמֶּלֶךְ אָחָז לְקִרְיַת הַנָּגֶל
כִּלְאֶסָר מֶלֶךְ־אַשּׁוּר דִּמְשִׁיקַן וַיָּרָא אֶת־
הַמִּצְבֵּה אֲשֶׁר בְּדִמְשִׁיקַן וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
אָחָז אֶל־אֲרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־דָּמָת הַמִּצְבֵּה
וְאֶת־תְּבִנָתוֹ לְכִלְמַעֲשָׁה: 11 וַיָּבֹאוּ אֲרִיָּה
הַכֹּהֵן אֶת־הַמִּצְבֵּה כָּל־אֲשֶׁר־שָׁלַח הַמֶּלֶךְ
אָחָז מִדִּמְשִׁיקַן כֹּן עָשָׂה אֲרִיָּה הַכֹּהֵן עִד:
כִּי הַמֶּלֶךְ־אָחָז מִדִּמְשִׁיקַן: 12 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
מִדִּמְשִׁיקַן וַיָּרָא הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמִּצְבֵּה וַיִּתְקַב
הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּצְבֵּה וַיַּעַל עָלָיו: 13 וַיִּקְרָח
אֶת־עֲלָתוֹ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וַיִּשְׂקֶה אֶת־נִסְכּוֹ וַיִּקְרָח
אֶת־דַּם־הַשְּׁלֵמִים אֲשֶׁר־לָו עַל־הַמִּצְבֵּה:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ιε', ις'.

37 'Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο Κύριος
ἐξαποστέλλειν ἐν 'Ιουδα τὸν 'Ραασσὼν βασιλεῖα
Συρίας καὶ τὸν Φακεὶ υἱὸν 'Ρομελίου. 38 Καὶ
ἐκοιμήθη 'Ιωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσεν 'Αχαζ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ις'.

1 'ΕΝ ἔτει ἐπτακαίδεκάτῳ Φακεὶ υἱοῦ 'Ρομελίου
ἐβασίλευσεν 'Αχαζ υἱὸς 'Ιωάθαμ βασιλεὺς 'Ιουδα·
2 ὧς ἑκοσὶ ἐτῶν ἦν 'Αχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν 'Ιερου-
σαλὴμ· καὶ οὐκ ἐποίησε το εὐθεὶς ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλείων 'Ισραὴλ,
καὶ γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διήγειν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ
βδελύγματα τῶν ἰθνην ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ
προσώπου τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ. 4 Καὶ ἰθυσίαζε καὶ
ἰθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ
ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους. 5 Τότε ἀνέβη
'Ραασσὼν βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεὶ υἱὸς 'Ρομελίου
βασιλεὺς 'Ισραὴλ εἰς 'Ιερουσαλὴμ εἰς πόλεμον καὶ
ἐπολιορκουν ἐπὶ 'Αχαζ, καὶ οὐκ ἤδυναντο πολεμεῖν.
6 'Εν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψε 'Ραασσὼν βασι-
λεὺς Συρίας τὴν Αἰλὰθ τῇ Συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλε
τούς 'Ιουδαίους ἐκ Αἰλὰθ, καὶ 'Ιδουμαῖοι ἦλθον
εἰς Αἰλὰθ καὶ κατέκταναν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 7 Καὶ ἀπέστειλεν 'Αχαζ ἀγγέλους πρὸς
Θαλαβφελλασάρ βασιλεῖα 'Ασσυρίων λέγων Δουλός
σου καὶ υἱός σου ἐγώ, ἀνάβηθι σῶσόν με ἐκ χειρὸς
βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλεὺς 'Ισραὴλ
τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ. 8 Καὶ ἔλαβεν 'Αχαζ
ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὗρεθὲν ἐν θησαυροῖς
οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλεὺς καὶ ἀπέστειλε
τῷ βασιλεῖ δῶρα. 9 Καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς
'Ασσυρίων· καὶ ἀνέβη βασιλεὺς 'Ασσυρίων εἰς
Δαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτήν καὶ ἀπώκισεν
αὐτήν, καὶ τὸν 'Ραασσὼν βασιλεῖα ἔθανάτωσε.
10 Καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς 'Αχαζ εἰς Δαμασκόν
εἰς ἀπαντὴν Θαλαβφελλασάρ βασιλεῖ 'Ασσυρίων
εἰς Δαμασκόν· καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν
Δαμασκῷ· καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς 'Αχαζ πρὸς
Οὐρίαν τὸν ἱερεῖα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποίησιν αὐτοῦ.
11 Καὶ ψκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστή-
ριον κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς 'Αχαζ
ἐκ Δαμασκοῦ. 12 Καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσια-
στήριον, καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτό, 13 Καὶ ἰθυμίασε
τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ
καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ προσέχει τὸ αἷμα
τῶν εἰρηνεύων τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

II. REGUM, XV. XVI.

37 In diebus illis coepit Dominus mittere in
Judam Rasin regem Syriae, et Phacee filium
Romeliae. 38 Et dormivit Joatham cum
patribus suis, sepultusque est cum eis in
civitate David patris sui, et regnavit Achaz
filius ejus pro eo.

CAPUT XVI.

1 ANNO decimo septimo Phacee filii Ro-
meliae, regnavit Achaz filius Joatham regis
Juda. 2 Viginti annorum erat Achaz cum
regnare coepisset, et sedecim annis regnavit in
Jerusalem: non fecit quod erat placitum in
conspectu Domini Dei sui, sicut David pater
ejus: 3 Sed ambulavit in via regum Israel:
insuper et filium suum consecravit, transferens
per ignem secundum idola gentium, quae
dissipavit Dominus coram filiis Israel. 4 Im-
molabat quoque victimas, et adolebat incensum
in excelsis, et in collibus, et sub omni ligno
frondoso. 5 Tunc ascendit Rasin rex Syriae,
et Phacee filius Romeliae rex Israel, in Jeru-
salem ad praeliandum: cumque obsiderent
Achaz, non valuerunt superare eum. 6 In
tempore illo restituit Rasin rex Syriae, Ailam
Syriae, et ejecit Judaeos de Aila: et Idumaei
venerunt in Ailam, et habitaverunt ibi usque
in diem hanc. 7 Misit autem Achaz nuntios
ad Theglathphalasar regem Assyriorum, di-
cens: Servus tuus, et filius tuus ego sum:
ascende, et salvum me fac de manu regis
Syriae, et de manu regis Israel, qui consur-
rexerunt adversum me. 8 Et cum collegisset
argentum et aurum, quod inveniri potuit in
domo Domini, et in thesauris regis, misit regi
Assyriorum munera. 9 Qui et acquievit
voluntati ejus: ascendit enim rex Assyriorum
in Damascus, et vastavit eam: et transtulit
habitatores ejus Cyrenen, Rasin autem inter-
fecit. 10 Perrexitque rex Achaz in occursum
Theglathphalasar regi Assyriorum in Da-
mascum: cumque vidisset altare Damasci,
misit rex Achaz ad Uriam sacerdotem
exemplar ejus, et similitudinem juxta omne
opus ejus. 11 Extruxitque Urias sacerdos
altare: juxta omnia quae praeceperat rex
Achaz de Damasco, ita fecit sacerdos Urias,
donec veniret rex Achaz de Damasco. 12 Cumque
venisset rex de Damasco, vidit
altare, et veneratus est illud: ascenditque
13 Et libavit libamina, et fudit sanguinem
pacificorum, quae obtulerat super altare.

מלכים ב טז יז

14 וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ הַחֲשֹׁת׃ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּקְרַב מֵאֵל פֶּגַן בְּפִת מִבְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ
וּמִבְּנֵי בֵית יְהוָה וַיִּפְּנוּ אֹתוֹ עַל־יְמִינוֹ
הַמִּזְבֵּחַ צָפוֹנָה׃ 15 וַיִּצְוֶהוּ הַמֶּלֶךְ אָחָז
אֶת־אֲרִיֶּזֶה חֲפִזִּין לֵאמֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ
הַגָּדוֹל הַקָּמָר אֶת־עֹלֹת־הַבֶּקָר וְאֶת־מִנְחֹת
הָעֶרֶב וְאֶת־עֹלֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־מִנְחֹתָיו וְאֵת
עֹלֹת כָּל־עַם הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
וְקִלְבִּים עֲלֶיהָ וְקִלְבִּים זָבַח עָלֶיהָ תִּזְרֶק
וּמִזְבֵּחַ הַחֲשֹׁת׃ יְהִי־לִי לְבָקָר׃ 16 וַיַּעַשׂ
אֲרִיֶּזֶה כַּכֵּן כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה הַמֶּלֶךְ
אָחָז׃ 17 וַיִּמְצָא הַמֶּלֶךְ אָחָז אֶת־הַמַּסְכְּנוֹת
הַמְכֻנּוֹת וַיִּסֶּר מַעְלֵיהֶם וְאֶת־חִפְיָם וְאֶת־
הַנֵּס הַזֶּה מִצֵּל הַבָּקָר הַחֲשֹׁת׃ אֲשֶׁר
הִתְקַיֵּם וַיִּפְּנוּ אֹתוֹ עַל מַרְצֶפֶת אֲבָנִים׃
18 וְאֶת־מִסְבֵּי הַשָּׁמֶרֶת אֲשֶׁר־בְּבֵית
יְהוָה מִבְּנוֹת הַמֶּלֶךְ הַחֲצִינָה הַסָּבִב בֵּית
יְהוָה מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשֶׁר׃ 19 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי
אָחָז אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְאֵתָם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
20 וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם־אֲבָהָיו וַיִּקְבֹּר עִם־
אֲבָהָיו בְּעִיר דָּגַד וַיִּמְלֶךְ חִזְקִיָּה בְּנוֹ
תַּחֲתָיו׃

פרשה יז

1 בְּשָׁנָה שְׁתַּיִם עָשָׂרָה לְאָחָז מֶלֶךְ
יְהוּדָה קָלַח הוֹשֵׁעַ בְּדֹאֵלָה בִּשְׁמֶרֶן
עַל־יִשְׂרָאֵל תָּשַׁע שָׁנִים׃ 2 וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וְהָ לֹא כַּמִּלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הָיוּ לִפְנֵי׃ 3 עָלֶיהָ עָלָה שְׁלֹמֶנֶסֶר מֶלֶךְ
אֲשֶׁר וַיְהִירֵלּוּ הוֹשֵׁעַ עֶבֶד וַיִּשָּׁב לוֹ
מִנְחָה׃ 4 וַיִּמְצָא מֶלֶךְ־אֲשֶׁר בְּהוֹשֵׁעַ מֶלֶךְ
אֲשֶׁר שָׁלַח מַלְאָכִים אֶל־סוּס מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
וּלְאֶחָדָם מִנְחָה לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר בְּשָׁנָה
בְּשָׁנָה וַיַּעֲזְרֵהוּ מֶלֶךְ אֲשֶׁר וַיִּמְצָא
בֵּית בָּלָא׃ 5 וַיַּעַל מֶלֶךְ־אֲשֶׁר בְּכָל־הָאָרֶץ
וַיַּעַל שְׁמֶרֶן וַיַּעַר עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ שָׁנִים׃
6 בְּשָׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְהוֹשֵׁעַ לְכַד מֶלֶךְ־
אֲשֶׁר אֶת־שְׁמֶרֶן וַיִּגַּל אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הָ
וַיִּשָּׁב אֹתָם בְּחָלָה וּבְחִבּוֹר נָתַר
בְּנֵן וְעָבִי כְּדִי׃ 7 וַיְהִי כִּרְקֻמָּא
בְּגִיר־יִשְׂרָאֵל לִיהוָה וְלַחֲיִימָם הַמַּעֲלָה
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִמֶּסֶחַת יַד פַּרְעֹה
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיִּירָא אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ιϛ'. ιζ'.

14 Τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι Κυρίου· καὶ προσήγαγε
τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου Κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ
οἴκου Κυρίου, καὶ ἔδειξεν αὐτὸ ἐπὶ μὴρὸν τοῦ
θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν. 15 Καὶ ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς Ἀχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεὶ λέγων Ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὀλοκαύτωςιν
τὴν πρωινήν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινήν, καὶ
τὴν ὀλοκαύτωςιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν
αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀλοκαύτωςιν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ
τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν, καὶ
πᾶν αἷμα ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ'
αὐτῷ ἐκχεεῖ· καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν
ἔσται μοι εἰς τὸ πρῶν. 16 Καὶ ἰποίησεν Οὐρίας
ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ
βασιλεὺς Ἀχαζ. 17 Καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς
Ἀχαζ τὰ συγχείσματα τῶν μηχανῶν καὶ μετήρην
ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτήρα, καὶ τὴν θάλασσαν καθέλειν
ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην. 18 Καὶ τὸν
θεμέλιον τῆς καθέδρας ᾧ κοδόμαζεν ἐν οἴκῳ Κυρίου,
καὶ τὴν εἰσόδον τοῦ βασιλέως, τὴν ἔξω ἐπίστρεψεν
ἐν οἴκῳ Κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.
19 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαζ ὅσα ἰποίησεν,
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα; 20 Καὶ ἐκοιμήθη
Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν
πόλει Δαυὶδ· καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιζ.

1 Ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἀχαζ βασιλέως Ἰουδα
ἐβασίλευσεν Ὡση υἱὸς Ἠλᾶ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ
Ἰσραὴλ ἐννία ἔτη. 2 Καὶ ἰποίησε τὸ ποιηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, πλὴν οὐχ ὥς οἱ βασιλεῖς
Ἰσραὴλ οἱ ἦσαν ἐμπροσθεν αὐτοῦ. 3 Ἐπ' αὐτὸν
ἀνέβη Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ Ὡση δούλος καὶ ἐπίστρεψεν αὐτῷ
μαναά. 4 Καὶ εὗρε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ
Ὡσῇ ἀδικίαν, ὅτι ἀπίστευεν ἀγγέλους πρὸς
Σηγῶρ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἤνεγκε μαναά
τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ· καὶ
ἐπολιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ
ἔθηκεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς. 5 Καὶ ἀνέβη ὁ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἀνέβη
εἰς Σαμαρείαν καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ' αὐτὴν τρία
ἔτη. 6 Ἐν ἔτει ἐννάτῳ Ὡση συνέλαβε βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὴν Σαμαρείαν, καὶ ἀπώπσειεν Ἰσραὴλ
εἰς Ἀσσυρίους, καὶ κατῴκησεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαί
καὶ ἐν Ἀβῶρ ποταμοῖς Ἰωζάν καὶ ὅρῃ Μήδων.
7 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἡμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ
Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραῶ βασι-
λέως Αἰγύπτου, καὶ ἐφοβήθησαν θεοὺς ἑτέρους,

II. REGUM, XVI. XVII.

14 Porro altare æreum, quod erat coram
Domino, transtulit de facie templi, et de
loco altaris, et de loco templi Domini: posuit-
que illud ex latere altaris ad aquilonem.
15 Præcepit quoque rex Achaz Uriæ sacerdoti,
dicens: Super altare majus offer holocaustum
matutinum, et sacrificium vespertinum, et
holocaustum regis, et sacrificium ejus, et holo-
caustum universi populi terræ, et sacrificia
eorum, et libamina eorum: et omnem san-
guinem holocausti, et universum sanguinem
victimæ super illud effundes: altare vero
æreum erit paratum ad voluntatem meam.
16 Fecit igitur Urias sacerdos, juxta omnia
quæ præceperat rex Achaz. 17 Tulit autem
rex Achaz cælatas bases, et luterem, qui erat
desuper: et mare deposuit de bobus æreis,
qui sustentabant illud, et posuit super pavi-
mentum stratum lapide. 18 Musach quoque
sabbati, quod edificaverat in templo, et
ingressum regis exterius convertit in templum
Domini, propter regem Assyriorum. 19 Reli-
qua autem verborum Achaz, quæ fecit, nonne
hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum
regum Juda? 20 Dormivitque Achaz cum
patribus suis, et sepultus est cum eis in
civitate David, et regnavit Ezechias filius
ejus pro eo.

CAPUT XVII.

1 ANNO duodecimo Achaz regis Juda,
regnavit Osee filius Ela in Samaria super
Israel novem annis. 2 Fecitque malum
coram Domino: sed non sicut reges Israel,
qui ante eum fuerant. 3 Contra hunc ascendit
Salmanasar rex Assyriorum, et factus est ei
Osee servus, reddebatque illi tributa. 4 Cum-
que deprehendisset rex Assyriorum Osee,
quod rebellare nitens misisset nuntios ad Sua
regem Ægypti, ne præstaret tributa regi
Assyriorum, sicut singulis annis solitus erat,
obsedit eum, et vinctum misit in carcerem.
5 Pervagatusque est omnem terram: et
ascendens Samariam, obsedit eam tribus
annis. 6 Anno autem nono Osee, cepit rex
Assyriorum Samariam, et transtulit Israel in
Assyrios: posuitque eos in Hala, et in
Harbor juxta fluvium Gozan, in civitatibus
Medorum. 7 Factum est enim, cum peccas-
sent filii Israel Domino Deo suo, qui eduxerat
eos de terra Ægypti, de manu Pharaonis
regis Ægypti, coluerunt deos alienos.

מלכים ב יז

8 ויגלו בְּחֻקֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁל חוֹרֵשׁ יִהְיֶה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ 9 וַיַּחֲפֹּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא־לָבוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ לָהֶם בָּמוֹת בְּכָל־עֲרֵיָהֶם מִמִּגְדָּל לְנִצָּרִים עַד־עִיר מִבְּצָר׃ 10 וַיִּצְבּוּ לָהֶם מַצֵּבוֹת וְאֲשֵׁרִים עַל־כָּל־בָּצֵעָה בְּהָרָה וּתְחַת כָּל־עֵץ הָעֵצ׃ 11 וַיִּקְרְרוּ־שֵׁם בְּכָל־בָּמוֹת פְּגוֹיִם אֲשֶׁר הִגְלָח יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ דְבָרִים רָעִים לַחֲכָעִים אֲתֵּי־יְהוָה׃ 12 וַיַּעֲבְדוּ הַגִּלְלִים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם לֹא תַעֲשׂוּ אֶת־חֻדְקֵי הַנָּחַ׃ 13 וַיַּעַר יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבְיִחְזָקָה בֶּן־נִבְיָאֻוּ כֹל־יְהוָה לֵאמֹר שֹׁב מִדְּרָכֶיךָ הָרָעִים וְשִׁמְרֵ מִצְוֹתֵי חֻקֹּתַי כְּכֹל־הַתְּוָדָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֶיךָ וְאֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם בְּנֵי עַבְדֵי הַכְּנַעֲנִים׃ 14 וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּחֲשׂוּ אֶת־עֲרֹפְתָם כַּעֲרֹף אֲבוֹתָם אֲשֶׁר לֹא הִאֱמִינוּ בְּיְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ 15 וַיִּמָּאֲסוּ אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר קָרַת אֶת־אֲבוֹתָם וְאֵת עֲרֹפְתָיו אֲשֶׁר חָצַד כָּם וַיִּגְלוּ אֶחָד מֵהַגִּלְלִים וַיַּהֲבִילוּ וְאֶחָד הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבָהֶם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיהֶם לְבָלְתִי עֲשׂוֹת קִדְּמָה׃ 16 וַיַּעֲזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסֵּכָה שְׁגִימָה עֲגִלִים וַיַּעֲשׂוּ אֲשֶׁרָה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְכָל צֶבֶד הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַצֵּבָל׃ 17 וַיַּעֲבִירוּ אֶת־בָּנֵיהֶם וְאֶת־בָּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְרְמוּ קִסְמִים וַיִּנְחֲשׂוּ וַיִּתְּמַדּוּ לַעֲשׂוֹת הַרָעָה עֲצִיגֵי יְהוָה לַחֲכָעִים׃ 18 וַיִּתְּאֲפֹף יְהוָה מֵאֵל בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסְרֹם מֵעַל פָּנָיו לֹא נִשְׁאַר רַק שִׁבְט יְהוּדָה לְבָדוּ׃ 19 גַּם־יְהוֹנָדָה לֹא שָׁמַר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּגְלוּ בְּחֻקֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ 20 וַיִּמָּאֲסוּ יְהוָה בְּכָל־זֶבַע יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשֶׂם וַיִּתְּנֵם בְּיַד שִׁשְׁמִי עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכֶם מִפָּנָיו׃ 21 כִּי הָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בְּרִית דָּוִד וַיִּמְלִיכוּ אֶת־הָרָבָעִים בְּדָבָר וַיִּזָּא הָרָבָעִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמֶּחֱבֵי יְהוָה וַיַּחֲסִיטֵם בְּחֻקֵּיהֶם בְּכָל־חֻשָּׁאוֹת הָרָבָעִים אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא־סָרוּ מִמֶּנָּה׃ 23 עַד אֲשֶׁר־חִסֵּר יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פָּנָיו כַּאֲשֶׁר דָּבָר בְּנֵי עַד־עַבְדֵי הַכְּנַעֲנִים וַיִּגְלֵ יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲדָמָהּ אֲשֶׁרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ιζ'.

8 Καὶ ἱπορεύθησαν τοῖς δικαίωμασι τῶν ἰθνῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἐκ προσώπου υἱὸν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσοι ἐποίησαν, 9 Καὶ ὅσοι ἠμφίσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους οὐχ οὕτως κατὰ Κυρίου θεοῦ αὐτῶν· καὶ ψυκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς· 10 Καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βουνῷ ὑψηλῇ καὶ ὑποκάτω παντός ξύλου ἀλσώδους· 11 Καὶ ἰθυμίαςαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπέφησε Κύριος ἐκ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἰδοῖσαν κοινωνοὺς καὶ ἐχάραξαν τοῦ παροργίσαι τὸν Κύριον· 12 Καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς εἰδώλοις οἳς εἶπε Κύριος αὐτοῖς Οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ Κυρίῳ. 13 Καὶ διεμαρτύρατο Κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰουδᾷ καὶ ἐν χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὁρῶντος λέγων Ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετείλαμην τοῖς πατέράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπίστευλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ τῶν δοῦλων μου τῶν προφητῶν. 14 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐσκληρύναν τὸν νῶτον αὐτῶν ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν· 15 Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ ἐφύλαξαν, καὶ ἱπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἠματαιώθησαν καὶ ὀπίσω τῶν ἰθνῶν τῶν περικύβηψ αὐτῶν ὧν ἐνετείλατο Κύριος αὐτοῖς μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα· 16 Ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο δαμάλεις, καὶ ἐποίησαν ἄλση, καὶ προσεκύνησαν πᾶσιν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ· 17 Καὶ διήγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἡμαντεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο· καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου παροργίσαι αὐτόν. 18 Καὶ ἰθυμώθη Κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπίστευσεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑπέλειψθη πλὴν φυλῇ Ἰουδα μονωτάτη. 19 Καὶ γε Ἰουδας οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἱπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαίωμασιν Ἰσραὴλ οἳς ἐποίησαν, καὶ ἀπέωσαν τὸν Κύριον. 20 Καὶ ἰθυμώθη Κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλυσεν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτούς, ἕως οὗ ἀπὲρρίψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. 21 Ὅτι πλὴν Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν τὸν Ἰεροβοὰμ υἱὸν Ναβάρ· καὶ ἐξέωσεν Ἰεροβοὰμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθε Κυρίου καὶ ἐξῆμαρτεν αὐτοὺς ἀμαρτίαν μεγάλην. 22 Καὶ ἱπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ ἀμαρτίᾳ Ἰεροβοὰμ ἧς ἐποίησεν· οὐκ ἀπίστησαν ἀπ' αὐτῆς· 23 Ἔως οὗ μετίστησε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δοῦλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν· καὶ ἀπέφισθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

II. REGUM, XVII.

8 Et ambulaverunt juxta ritum gentium, quas consumpserat Dominus in conspectu filiorum Israel, et regum Israel, quia similiter fecerant. 9 Et offenderunt filii Israel verbis non rectis Dominum Deum suum: et edificaverunt sibi excelsa in cunctis urbibus suis, a Turre custodum usque ad Civitatem munitam. 10 Feceruntque sibi statuas, et lucos, in omni colle sublimi, et subter omne lignum nemorosum: 11 Et adolebant ibi incensum super aras in morem gentium, quas transtulerat Dominus a facie eorum: feceruntque verba pessima irritantes Dominum: 12 Et coluerunt immunditias, de quibus præcepit eis Dominus ne facerent verbum hoc. 13 Et testificatus est Dominus in Israel et in Juda, per manum omnium prophetarum et videntium, dicens: Revertimini a viis vestris pessimis, et custodite præcepta mea, et caeremonias, juxta omnem legem quam præcepi patribus vestris: et sicut misi ad vos in manu servorum meorum prophetarum. 14 Qui non audierunt, sed induraverunt cervicem suam juxta cervicem patrum suorum, qui noluerunt obedire Domino Deo suo. 15 Et abjecerunt legitima ejus, et pactum, quod pepigit cum patribus eorum, et testificationes, quibus contestatus est eos: secuti sunt vanitates, et vane egerunt; et secuti sunt gentes, quæ erant per circuitum eorum, super quibus præceperat Dominus eis, ut non facerent sicut et illæ faciebant. 16 Et dereliquerunt omnia præcepta Domini Dei sui: feceruntque sibi conflabiles duos vitulos, et lucos, et adoraverunt universam militiam cæli: servieruntque Baal, 17 Et consecraverunt filios suos et filias suas per ignem: et divinationibus inserviebant et auguriis: et tradiderunt se ut facerent malum coram Domino, ut irritarent eum. 18 Iratusque est Dominus vehementer Israeli, et abstulit eos a conspectu suo, et non remansit nisi tribus Juda tantummodo. 19 Sed nec ipse Juda custodivit mandata Domini Dei sui: verum ambulavit in erroribus Israel, quos operatus fuerat. 20 Projecitque Dominus omne semen Israel, et affixit eos, et tradidit eos in manu diripientium, donec projiceret eos a facie sua: 21 Ex eo jam tempore, quo scissus est Israel a domo David, et constituerunt sibi regem Jeroboam filium Nabat: separavit enim Jeroboam Israel a Domino, et peccare eos fecit peccatum magnum. 22 Et ambulaverunt filii Israel in universis peccatis Jeroboam quæ fecerat: et non recesserunt ab eis, 23 Usquequo Dominus auferret Israel a facie sua, sicut locutus fuerat in manu omnium servorum suorum prophetarum: translatusque est Israel de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc.

24 וַיָּבֹא מֶלֶךְ-אַשּׁוּר מִבָּבֶל וּמִכַּתָּה וּמִצָּרַיִם וּמִסִּפְרוֹנִים וּיְשֻׁב בְּצָרָה שְׁמֵרוֹן בְּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשֻׁבוּ אִתָּה שְׁמֵרוֹן וַיֵּשְׁבוּ בְּצָרָה: 25 וַיְהִי בְּתַחֲלֵל שְׁבָתָם שֶׁם לֹא יָרָא אֶת-יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּהֶם אֶת-הָאֲרִיֹּת וַיַּהֲרִי וַיִּהְיוּ הָרָגִים בָּהֶם: 26 וַיֹּאמְרוּ לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא-מָנוּ חַגֵּי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִגְלִיָּה וַתֹּשֶׁב בְּצָרָה שְׁמֵרוֹן לֹא יָדְעוּ אֶת-מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי חֲמָרָה וַיִּשְׁלַח בָּם אֶת-הָאֲרִיֹּת וַהֲבָם מִמֵּיתִים אִוְלָם כַּאֲשֶׁר אֵינָם יָדְעִים אֶת-מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי חֲמָרָה: 27 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-אַשּׁוּר לִאמֹר חֲלִיכֵי שִׁפְחָה אֶחָד מִהַקְּדָנִים אֲשֶׁר הִגְלִיתֶם מִשָּׁם וַיָּלִיכֵי וַיֵּשְׁבוּ שָׁם וְלֹא אֶת-מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי חֲמָרָה: 28 וַיָּבֹא אֶחָד מִהַקְּדָנִים אֲשֶׁר הִגְלִיָּה מִשְׁמֵרוֹן וַיָּשֻׁב בְּבֵית-אֵל וַיְהִי מִזְבֵּחַ אֹהֶל אֵת יִרְמְיָה אֶת-יְהוָה: 29 וַיְהִי עֲשִׂים גֹּי גֹי אֱלֹהֵי וַיַּקְדִּיחוּ בְּבֵית הַקְּדוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַשְׁמֵרָנִים גֹּי גֹי בְּצָרָתָם אֲשֶׁר חָם וְשָׂבִים שָׁם: 30 וַיִּנְשָׁן בָּבֶל עָשָׂה אֶת-קְדוֹת בְּדוֹת וַיִּשְׁכַּח עָשָׂה אֶת-הַגִּלְגָּל וַיִּנְשָׁן חֲמָת עָשָׂה אֶת-אֲשָׁמָה: 31 וַהֲעֵנִים עָשָׂה נִכְחָן וְאֶת-מִרְיָם וַהֲסִפְרוֹת שָׂרָהִים אֶת-בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ לֹא-דַרְבָּלָה וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת־סִפְרוֹת: 32 וַיְהִי יִרְמְיָה אֶת-יְהוָה וַיֵּשֶׁב לָהֶם מִקְדוֹתָם בְּחַת בְּדוֹת וַיְהִי עֲשִׂים לָהֶם בְּבֵית הַקְּדוֹת: 33 אֶת-יְהוָה הָיוּ יִרְמְיָה וְאֶת-אֱלֹהֵיהֶם הָיוּ עֲבָדִים בְּמִשְׁפַּל חַגֵּי אֲשֶׁר-הִגְלִיָּה אֹהֶל מִשָּׁם: 34 עַד הַיּוֹם הַזֶּה חָם עֲשִׂים בְּמִשְׁפָּטִים הַקְּדוֹשִׁים וַיִּהְיוּ אֲשֶׁר יִרְמְיָה אֶת-יְהוָה וַיֵּשֶׁב עֲשִׂים בְּחַתָּהֶם וַיִּמְשָׁקֻם וַתְּהַדְרָה וַתִּמְצָנָה אֲשֶׁר צָנָה יְהוָה אֶת-בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר-שָׁם שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: 35 וַיִּכְרֹת יְהוָה אֹהֶל בְּרִית וַיִּצְוֶם לֵאמֹר לֹא תִירָא אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶי לָהֶם: 36 כִּי וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִזְבְּחוּ לָהֶם: 37 וְאֶת-אֲסִרְיָה וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים וַתְּהַדְרָה וַתִּמְצָנָה אֲשֶׁר קָתַב לָהֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּלֵי-הַיָּמִים וְלֹא תִירָא אֱלֹהִים אֲחֵרִים:

24 Καὶ ἤγαγε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος τὸν ἐκ Χουθᾶ, ἀπὸ Αἰδᾶ καὶ ἀπὸ Αἰμάθ καὶ Σεφάρουαἴμ, καὶ κατψέκισθησαν ἐν πόλεσι Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκλήρονόμησαν τὴν Σαμαρείαν καὶ κατψέκισθησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς. 25 Καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθίδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ἀπίστευε Κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας, καὶ ἦσαν ἀποκτείνοντες ἐν αὐτοῖς. 26 Καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων λέγοντες Τὰ ἔθνη ἃ ἀπώκισας καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπίστευεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας, καὶ ἰδοὺ εἰσι θανατοῦντες αὐτοὺς καθότι οὐκ ὀλοῦσι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. 27 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων λέγων Ἀπαγάγετε ἐκεῖθεν, καὶ πορευέσθωσαν καὶ κατοικήτωσαν ἐκεῖ, καὶ φωτισθῶν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. 28 Καὶ ἤγαγον ἓνα τῶν ἱερέων ὧν ἀπώκισαν ἀπὸ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθίλ, καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσι τὸν Κύριον. 29 Καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἔθικαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν ὧν ἰκοίοντο οἱ Σαμαρείται ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατψέκουν. 30 Καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἰκοίοντο τὴν Σεκχώθ Βενίθ, καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἰκοίοντο τὴν Ἑργίλ, καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμάθ ἰκοίοντο τὴν Ἀσιμάθ, 31 Καὶ οἱ Εὐαῖοι ἰκοίοντο τὴν Ἑβλαζέρ καὶ τὴν Θαρθᾶκ, καὶ ὁ Σεφάρουαἴμ ἡνίκα κατέκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμέλεχ καὶ Ἀνημέλεχ ἡτοῖς Σεφάρουαἴμ. 32 Καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον καὶ κατψέκουν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἰκοίοντο ἐν Σαμαρείᾳ, ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ᾗ κατψέκουν ἐν αὐτῇ καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν Κύριον καὶ ἰκοίοντο ἐαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἰκοίοντο ἐαυτοῖς ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν. 33 Καὶ τὸν Κύριον ἐφοβούντο, καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἰθὺν ὅθεν ἀπώκισαν αὐτοὺς ἐκεῖθεν. 34 Ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἰκοίοντο κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν αὐτοὶ φοβούνται, καὶ αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 35 Καὶ διέθετο Κύριος μετ' αὐτῶν διαθήσῃ, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων Οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτάρους, καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς, 36 Ὅτι ἅλλ' ἡ τῷ Κυρίῳ δεῖ ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ισχύϊ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· αὐτὰν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε, αὐτῷ θύσετε. 37 Τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς ἃς ἔγραψεν ὑμῖν ποιεῖν φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτάρους.

24 Adduxit autem rex Assyriorum de Babylone, et de Cutha, et de Avah, et de Emath, et de Sepharvaim: et collocavit eos in civitatibus Samariæ pro filiis Israël: qui possederunt Samariam, et habitaverunt in urbibus ejus. 25 Cumque ibi habitare cœpissent, non timebant Dominum: et immisit in eos Dominus leones, qui interfeciebant eos. 26 Nuntiatumque est regi Assyriorum, et dictum: Gentes, quas transtulisti, et habitare fecisti in civitatibus Samariæ, ignorant legitima Dei terræ: et immisit in eos Dominus leones, et ecce interficiunt eos, eo quod ignorant ritum Dei terræ. 27 Præcepit autem rex Assyriorum, dicens: Ducite illuc unum de sacerdotibus, quos inde captivos adduxistis, et vadat, et habitet cum eis: et doceat eos legitima Dei terræ. 28 Igitur cum venisset unus de sacerdotibus his, qui captivi ducti fuerant de Samaria, habitavit in Bethel, et docebat eos quomodo colerent Dominum. 29 Et unaquæque gens fabricata est deum suum: posueruntque eos in fanis excelsis, quæ fecerant Samaritæ, gens et gens in urbibus suis, in quibus habitabat. 30 Viri enim Babylonii fecerunt Sochothbenoth: viri autem Chutæi fecerunt Nergel: et viri de Emath fecerunt Asima. 31 Porro Hevæi fecerunt Nebahaz et Tharthac. Hi autem qui erant de Sepharvaim comburebant filios suos igni, Adramelech et Anamelech diis Sepharvaim. 32 Et nihilominus colebant Dominum. Fecerunt autem sibi de novissimis sacerdotes excelsorum, et ponebant eos in fanis sublimibus. 33 Et cum Dominum colerent, diis quoque suis serviebant juxta consuetudinem gentium, de quibus translati fuerant Samariam: 34 Usque in præsentem diem morem sequuntur antiquum: non timent Dominum, neque custodiunt cæremonias ejus, judicia, et legem, et mandatum, quod præceperat Dominus filiis Jacob, quem cognominavit Israel: 35 Et percusserat cum eis pactum, et mandaverat eis, dicens: Nolite timere deos alienos, et non adoretis eos, neque colatis eos, et non immoletis eis: 36 Sed Dominum Deum vestrum, qui eduxit vos de terra Ægypti in fortitudine magna, et in brachio extento, ipsum timete, et illum adorare, et ipsi immolate. 37 Cæremonias quoque, et judicia, et legem, et mandatum, quod scripsit vobis, custodite ut faciatis cunctis diebus: et non timeatis deos alienos.

מלכים ב יז יח

38 ויחזקיהו את־העם לא תשכחו
ולא תיראו אלהים אחרים: 39 כי אם
את־יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל
אתכם מיד כל־אויביכם: 40 ולא שמעו
כי אם־במשפטם הראשון הם עשים:
41 ויהי חנוכה האלה יראים את־יהוה
ואת־פסילתם היו עבדים גם־בגיתם
ובני בניכם כאשר עשו אבותם הם
עשים עד היום הזה:

פרשה יח:

1 ויהי בשנת שלש לחושע בראלה
מלך ישראל מלך חזקיה בראהו מלך
יהודה: 2 בדרשורים וקמש שנה הנה
במלכו ועשרים וחמש שנה מלך
בירושלם ונשם אמו אבי בת־זכרה:
3 ונעש השנה צעני יהוה כלל אשר־עשה
דוד אביו: 4 הוא הסיר את־המזבחות
ושבר את־המזבחות וקרת את־האשרה
וכתב נחש הפחשת אשר־עשה משח
כי עד־המים החפח היו בגיר־ישראל
מקשרים לו וימלאו נחשקו: 5 ביהוה
אלה־ישראל בקח ואת־לוי לכהנה
כמזבז כלל מלכי יהודה ואשר היו
לקחו: 6 ויבדק ביתו לדרס מאחרי
וישבר מצותיו אשר־ענה יהוה את־משח:
7 ויהי יהוה עמו כלל אשר־נצח ושב
וימלך במלך־אשר ואל עבדו: 8 הוא
הקח את־פסילתם עד־ענה ואת־גבולות
ממנו בנצרים עד־עיר מבצר:

9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו
חיה השנה השביעית לחושע בראלה
מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך־אשור
על־שמרן ונצר עליה: 10 וילכדה
מנהג שלש שנים בשנת־מש לחזקיהו
חיה שנת־משע לחושע מלך ישראל
ללכדה שמרון: 11 וגל מלך־אשור את־
ישראל אשרה ונחם בקלח ובחבור
בחר בזה וערי מדי: 12 על אשר לא
שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו
את־בריתו את כל־אשר צוה משח
עבר יהוה ולא שמעו ולא עשו:
13 ובארבע עשרה שנה למלך
חזקיהו עלה סנחריב מלך־אשור על
כל־ערי יהודה הבצורות ויתקשם:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ιζ', ιη'.

38 Καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσασθε· καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους,
39 Ἀλλ' ἡ τὸν Κύριον θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε,
καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. 40 Καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῇ κρίματι αὐτῶν ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι. 41 Καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν Κύριον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες· καὶ γὰρ οἱ υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΚΑΙ ἰγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ὡση υἱῷ Ἡλᾶ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἱβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα. 2 Ὑἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἔτων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ ἑννία ἔτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβου θυγάτηρ Ζαχαρίου. 3 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὶς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἱκέτησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 4 Αὐτὸς ἐξῆρε τὰ ὑψηλά, καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν ἐποίησε Μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμιῶντες αὐτῷ· καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεθάν. 5 Ἐν Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ ἠλπισε, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη ὁμοιος αὐτῷ ἐν βασιλεύσειν Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 6 Καὶ ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀπίστη ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῆς. 7 Καὶ ἦν Κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἱκέτοι συνέηκε· καὶ ἐθίστησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἰδοῦλευσεν αὐτῷ. 8 Αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὀρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως Ὀχυράς. 9 Καὶ ἰγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Ἐζεκία, αὐτὸς ἑνναυτὸς ὁ ἑβδομος τῷ Ὡση υἱῷ Ἡλᾶ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλαμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιοῖκε ἐπ' αὐτήν, 10 Καὶ κατελάβετο αὐτὴν ἀπὸ τέλους τριῶν ἔτων ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Ἐζεκία, αὐτὸς ἑνναυτὸς ἑνναυτὸς τῷ Ὡση βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ συνελήφθη Σαμάρεια. 11 Καὶ ἀπέκισε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους, καὶ ἐθηκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαί καὶ ἐν Ἀβὺρ ποταμῷ Γωζάν καὶ ὅρη Μήδων. 12 Ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δοῦλος Κυρίου, καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησαν. 13 Καὶ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς Ὀχυράς καὶ συνέλαβεν αὐτάς.

II. REGUM, XVII. XVIII.

38 Et pactum, quod percussit vobiscum, nolite oblivisci: nec colatis deos alienos, 39 Sed Dominum Deum vestrum timete, et ipse eruet vos de manu omnium inimicorum vestrorum. 40 Illi vero non audierunt, sed juxta consuetudinem suam pristinam perpetrabant. 41 Fuerunt igitur gentes istæ timentes quidem Dominum, sed nihilominus et idolis suis servientes: nam et filii eorum, et nepotes, sicut fecerunt patres sui, ita faciunt usque in præsentem diem.

CAPUT XVIII.

1 ANNO tertio Osee filii Ela regis Israel, regnavit Ezechias filius Achaz regis Juda. 2 Viginti quinque annorum erat, cum regnare cœpisset: et vigintinovem annis regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Abi filia Zachariæ. 3 Fecitque quod erat bonum coram Domino, juxta omnia quæ fecerat David pater ejus. 4 Ipse dissipavit excelsa, et contrivit statuas, et succidit lucos, confregitque serpentem æneum, quem fecerat Moyses: siquidem usque ad illud tempus filii Israel adolebant ei incensum: vocavitque nomen ejus Nohestan. 5 In Domino Deo Israel sepevit: itaque post eum non fuit similis ei de cunctis regibus Juda, sed neque in his qui ante eum fuerunt: 6 Et adhæsit Domino, et non recessit a vestigiis ejus, fecitque mandata ejus, quæ præceperat Dominus Moysi. 7 Unde et erat Dominus cum eo, et in cunctis, ad quæ procedebat, sapienter se agebat. Rebollavit quoque contra regem Assyriorum, et non servivit ei. 8 Ipse percussit Philisthæos usque ad Gazam, et omnes terminos eorum, a Turre custodum usque ad Civitatem munitam. 9 Anno quarto regis Ezechiae, qui erat annus septimus Osee filii Ela regis Israel, ascendit Salmanasar rex Assyriorum in Samariam, et oppugnavit eam, 10 Et cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechiae, id est, nono anno Osee regis Israel, capta est Samaria: 11 Et transtulit rex Assyriorum Israel in Assyrios, collocavitque eos in Hala et in Habor fluviis Gozan in civitatibus Medorum: 12 Quia non audierunt vocem Domini Dei sui, sed prætergressi sunt pactum ejus: omnia, quæ præceperat Moyses servus Domini, non audierunt, neque fecerunt 13 Anno quartodecimo regis Ezechiae, ascendit Sennacherib rex Assyriorum ad universas civitates Juda munitas: et cepit eas.

מלכים ב יח

14 וישלח חזקיה מלך־יהודה אל־מלך־
אשור לְכִישָׁה וְלִמְנָחֵם וְלִמְנָחֵם וְלִמְנָחֵם
מִצְלֵי אֶת־אֲשֶׁר־תִּתֶּנָּה עָלַי אֲשֶׁר וְיִשָּׁם
מִלְּךְ־אֲשֶׁר עַל־חַזְקִיָּה מִלְּךְ־יְהוּדָה שֶׁלֹּשׁ
מֵאוֹת כֶּסֶף וְשֶׁלֹשִׁים כֶּסֶף זָהָב׃
15 וַיִּתֵּן חֲזִקְיָה אֶת־כֶּסֶף־הַכֶּסֶף הַכֶּסֶף
בְּיַד־יְהוֹנָתָן וּבְיַד־צִדְקִיָּה בְּיַד חֲזִקְיָה׃
16 בָּעֵת הַהִיא חָצַץ חֲזִקְיָה אֶת־דִּלְהוֹת הַיֶּכֶל
וַיְהִי וְאֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר צָפָה חֲזִקְיָה
מִלְּךְ יְהוּדָה וַיִּתֶּנָּה לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר׃

17 וַיִּשְׁלַח מִלְּךְ־אֲשֶׁר אֶת־תִּרְחָן וְאֶת־
רַב־צָרִים וְאֶת־דִּבְשִׁלֵּם מִן־לְכִישׁ אֶל־הַמֶּלֶךְ
חֲזִקְיָה בְּתוֹל פֶּדֶר וַיִּשְׁלָם וַיַּעֲלֵה וַיַּעֲלֵה
וַיִּבְרָא וַיִּשְׁלָם וַיַּעֲלֵה וַיִּבְרָא וַיַּעֲלֵה
בְּהַעֲלֵת הַבְּרִיחַ הַעֲלִיָּה אֲשֶׁר בְּמִסְלַת
שָׁרָה כֹּהֵם׃ 18 וַיִּקְרָא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם אֲלֵיהֶם בְּרַחֲלֵהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבְּרִיחַ
וְשִׁבְּרָה הַסֶּפֶר וַיִּתֵּן בְּרִיחַ הַמִּצְרֵי׃
19 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב־שָׁרָה אֲמַרְרָא אֶל־
חֲזִקְיָה וְאֶת־הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מִלְּךְ
אֲשֶׁר מִן הַבְּשִׁחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִצְרָה׃
20 אֲמַרְרָא אֶת־דְּבַר שְׂמָיִם עָצָה וַיִּבְרָח
לְפָנֶיהָ עָמָה עַל־מִי בְּמִצְרָה כִּי מִדְּרָה
כִּי׃ 21 עָמָה הִנֵּה בְּמִצְרָה לֵךְ עַל־מִשְׁעָנָה
הַקִּנָּה הַרְצִיץ הַזֶּה עַל־מִצְרָה אֲשֶׁר
יִשְׁמָה אִישׁ עָלָיו וְכָא כִּכְפֹּ וַיִּקְרָא בֶן
פְּרָעָה מִלְּךְ־מִצְרָיִם לְכִל־הַבְּשִׁחוֹן עָלָיו׃
22 וַיִּבְרָחֶם מִן־אֶל־יְהוֹנָתָן אֶל־חִינִי
בְּמִצְרָה הַלְוִיִּתָּהּ אֲשֶׁר הָסִיר חֲזִקְיָה
אֶת־בְּמִצְרָה וְאֶת־מִצְרָה וַיֹּאמֶר לִיהוֹנָתָן
וְלִירֵשָׁלָם לְכִי הַמִּצְרָה הַזֶּה תִּשְׁמָחֶה
בִּירֵשָׁלָם׃ 23 וַעֲמָה הַרְצִיב לָא אֶת־אֲדָנִי
אֶת־מֶלֶךְ אֲשֶׁר וַאֲמָרָה לֵךְ אֶלְפִים סוֹמִים
אֶת־הַגָּדוֹל לְחַת לֵךְ רַבִּים עַל־יָמָם׃
24 וַאֲדָה מִשִּׁיב לֵאמֹר פָּגַי פָּחַת אֶת־דְּבַר
אֲדָנִי הַקִּטְסִים וְהַבְּשִׁחוֹן לֵךְ עַל־מִצְרָה
לְרַבֵּב וּלְרַב־שָׁמַיִם׃ 25 עָמָה הַמִּבְּשִׁחוֹן וַיְהִי
עַל־יָמָם עַל־הַמִּקְוִים הַזֶּה לְהַשְׁחִיט וַיְהִי
אֲמַר אֶל־עַל־הַמִּצְרָה הַזֶּה וְהַשְׁחִיטָה׃
26 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּרַחֲלֵהוּ וְשִׁבְּרָה וַיֹּאמֶר
אֶל־רַב־שָׁרָה וּבְרַחֲלֵהוּ אֶל־עַבְדֵּי אֲרָמִית
כִּי שְׂמָעִים אֲמָרָה וְאֶת־דְּבַר עָמָה
יְהוֹנָתָן בְּאֶזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל־הַחֹמָה׃

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. 17.

14 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκιῆς βασιλεὺς Ἰούδα
ἀγγέλους πρὸς βασιλίαν Ἀσσυρίων εἰς Λαχὶς λέγων
Ἡμάρτητα, ἀποστράφηθι ἀπ' ἐμοῦ· ὃ ἐὰν ἐπιθῇς
ἐπ' ἐμὲ βαστάσω· καὶ ἐπιθήκεν ὁ βασιλεὺς
Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐζεκιῶν βασιλίαν Ἰούδα τριακόσια
τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσοῦ.
15 Καὶ ἔδωκεν Ἐζεκιῆς πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ
εὗρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου
τοῦ βασιλέως. 16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκοψεν
Ἐζεκιῆς τὰς θύρας ναοῦ καὶ τὰ ἐστηριγμένα αὐ-
τῷ ἐχύρσωσεν Ἐζεκιῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν
αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων. 17 Καὶ ἀπέστειλε βασι-
λεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθάν καὶ τὸν Ῥαβῖς καὶ
τὸν Ῥαψάκην εἰς Λαχὶς πρὸς τὸν βασιλῆα Ἐζεκιῶν
ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἀνέβησαν
καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν ἐν τῷ
ὕδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἣ ἐστὶν ἐν
τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γραφέως. 18 Καὶ ἰβόησαν
πρὸς Ἐζεκιῶν, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακὶμ
υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σωμνάς ὁ γραμμα-
τεὺς καὶ Ἰωᾶς ὁ υἱὸς Σαφάρ ὁ ἀναμνησκων.
19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης Εἰπατε δὴ
πρὸς Ἐζεκιῶν Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
βασιλεὺς Ἀσσυρίων Τί ἡ πεποιθήσις αὕτη ἦν
ἐπίποιθας; 20 Εἶπας Πλὴν λόγῳ χειλέων, βουλῇ
καὶ δύναμει εἰς πόλεμον· νῦν οὖν τίμη πεποιθὼς
ἠθέτησας ἐν ἐμοί; 21 Νῦν ἰδοὺ ἐπίποιθας σαυτῷ
ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην
ταύτην, ἐκ Αἰγύπτου; ὅς ἂν στηριχθῇ ἄνθρωπος ἐπ'
αὐτήν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
τρήσει αὐτήν· οὕτως Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου
πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν. 22 Καὶ ὅτι
εἶπας πρὸς μέ ἐπὶ Κύριον θεὸν πεποιθήμεν·
οὐχὶ αὐτὸς οὗτος ἀπέστησεν Ἐζεκιῆς τὰ ὑψηλὰ
αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ
Ἰούδᾳ καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ Ἐνώπιον τοῦ θυσιαστη-
ρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ἱερουσαλὴμ; 23 Καὶ
νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων,
καὶ δώσω σοι διαχιλίους ἵππους, εἰ δυνήσῃ δοῦναι
σαυτῷ ἐπιβάτας ἐκ' αὐτοῦ. 24 Καὶ πῶς
ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἐνδὸς τῶν
δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων; καὶ
ἡλπισας σαυτῷ ἐκ' Αἰγύπτου εἰς ἔρματα καὶ
ἱππεῖς. 25 Καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνίστημεν
ἐπὶ τὸν τόπον τούτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν;
Κύριος εἶπε πρὸς μέ Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην
καὶ διάφθειρον αὐτήν. 26 Καὶ εἶπεν Ἐλιακὶμ
υἱὸς Χελκίου καὶ Σωμνάς καὶ Ἰωᾶς πρὸς
Ῥαψάκην Λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παιδᾶς σου
Συριστί, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ οὐ λαλήσεις
μεθ' ἡμῶν Ἱουδαῖστί· καὶ ἴνα τί λαλεῖς ἐν
τοῖς ὧσι τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους;

II. REGUM, XVIII.

14 Tunc misit Ezechias rex Juda nuntios ad
regem Assyriorum in Lachis, dicens: Peccavi,
recede a me: et omne, quod imposueris
mihi, feram. Indixit itaque rex Assyrio-
rum Ezechiae regi Judae trecenta talenta
argenti, et triginta talenta auri. 15 Deditque
Ezechias omne argentum quod repertum
fuerat in domo Domini, et in thesauris regis.
16 In tempore illo confregit Ezechias valvas
templi Domini, et laminas auri, quas ipse
affixerat, et dedit eas regi Assyriorum. 17 Misit
autem rex Assyriorum Tharthan, et Rabsaris,
et Rabsacen, de Lachis ad regem Ezechiam,
cum manu valida, Jerusalem: qui cum
ascendissent, venerunt Jerusalem, et stete-
runt juxta aquaeductum piscinae superioris,
quae est in via Agrifullonis. 18 Vocaverunt-
que regem: egressus est autem ad eos
Eliacim filius Helciae, praepositus domus
et Sobna scriba, et Joabe filius Asaph a
commentariis. 19 Dixitque ad eos Rabsaces:
Loquimini Ezechiae: Haec dicit rex magnus,
rex Assyriorum: Quae est ista fiducia, qua
niteris? 20 Forsitan inisti consilium, ut
praeares te ad praelium. In quo confidis, ut
audeas rebellare? 21 An speras in baculo
arundineo atque confracto Aegypto, super
quem, si incubuerit homo, comminutus in-
gredietur manum ejus, et perforabit eam? sic
est Pharaon rex Aegypti, omnibus qui confidunt
in se. 22 Quod si dixeritis mihi: In Domino
Deo nostro habemus fiduciam: nonne isto est,
cujus abstuli Ezechias excelsa et altaria: et
praecipit Judae et Jerusalem: Ante altare hoc
adorabitis in Jerusalem? 23 Nunc igitur
transite ad dominum meum regem Assyrio-
rum, et dabo vobis duo millia equorum, et
videte an habere valeatis ascensores eorum.
24 Et quomodo potestis resistere ante unum
satrapam de servis domini mei minimis? An
fiduciam habes in Aegypto propter currus et
equites? 25 Numquid sine Domini voluntate
ascendi ad locum istum, ut demolirer eum?
Dominus dixit mihi: Ascende ad terram
hanc, et demolire eam. 26 Dixerunt autem
Eliacim filius Helciae, et Sobna, et Joabe,
Rabsaci: Precamur ut loquaris nobis servis
tuis syriace: siquidem intelligimus hanc
linguam: et non loquaris nobis judaice,
audiente populo, qui est super murum.

מלכים ב יח יט

27 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם רַב־שָׁאֵן הַעֵל אֶדְגָּחַי וְאֶלְיָהוּ שְׁלִיחֵי אֱלֹהֵי דָדָךְ אֲתֵּיחֶדְבְּרֵם הַמֶּלֶךְ הַלֵּל עַל־הַנְּאֻשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־הַחֹמָה לֵאמֹל אֲתֵּיחֶדְבְּרֵם וְלִשְׁתּוֹת אֶת־שַׁנְיָהֶם עִמָּכֶם : 28 וַיַּעֲמֵל רַב־שָׁאֵן וַיִּקְרָא בְּקוֹל־דָּוִד וַהֲדִיר וַיִּבְרַךְ וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ הַדָּוִד מֶלֶךְ אֲשׁוּר : 29 וְכֹחַ אֶמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יִשְׂרָאֵל לֵבָב הַחֹזֶק הַזֶּה יִכָּל לְחַצֵּל אֶתְכֶם מִיָּד : 30 וְאֶל־יִבְטַח אֶתְכֶם הַחֹזֶק הַזֶּה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַחֵל יִשְׂרָאֵל וַהֲדִיר וְלֹא הִשְׁתַּחֲוֶה אֶת־הַמֶּלֶךְ אֲשׁוּר : 31 אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־הַחֹזֶק הַזֶּה כִּי כֹחַ אֶמֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר עָשׂוֹ אֶתִּי בְּרִכּוֹ וַהֲדִיר אֱלֹהֵי וְאֶמְלֹךְ אִישׁ־בָּבֶל וְאִישׁ הַמִּצְרַיִם וְשָׂרָה אִישׁ מִיִּבְרָי : 32 עַד־כֹּחַ וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ פָּאָרְצִים אֶרֶץ דָּגוֹ וְתִירֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וְיִבְרָיִם אֶרֶץ צֶרֶת וְצָחַל דְּבָשׁ וְחֵי וְלֹא הִסְרֹו וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־הַחֹזֶק הַזֶּה כִּי־יִשְׁתַּחֲוֶה אֶתְכֶם לֵאמֹר יְהוָה וַיִּשְׁלָנוּ : 33 הַחֵל חַצֵּלוֹ אֶלְיָהוּ הַנּוֹיִם אִישׁ אֶת־אֶרֶץ מִדְּ מֶלֶךְ אֲשׁוּר : 34 אֲנִי אֱלֹהֵי חֶסֶד וְאֶפְדֹּר אֶת־אֶלְיָהוּ סִפְרוֹיִם הַנֶּעַ וְעַתָּה כִּי־חַצֵּלוֹ אֶת־שְׁמִדוֹן מִיָּד : 35 מִי בְּכֹל־אֶלְיָהוּ הַמִּצְוֹת אֶת־חַצֵּלוֹ אֶת־אֶרֶץ מִיָּד כִּי־חַצֵּלוֹ יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלַם מִיָּד : 36 וְהַחֲדִישׁוּ הַעֵם וְלֹא־עָנֶה אֹהֵו דְּבַר כִּי־מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ הָיָא לֵאמֹר לֹא הִסְדָּחוּ : 37 וַיָּבֹא אֶלְיָהוּ בְּרִיחָהֶנָּה אֶת־עַל־חִפְיָת וְשִׁבְלָה הַסֶּפֶר וַיֹּאמֶר בְּרַחֲמֵי הַמֶּלֶךְ אֶל־יְהוָה וַיִּבְרָח לֹו אֶת דְּבַר רַב־שָׁאֵן :

פרשח יט :

1 וַיְהִי כַשֶּׁמֶץ הַמֶּלֶךְ הַחֹזֶק הַזֶּה וַיִּקְרַע אֶת־בִּגְדָיו וַיַּחֲפֵם בַּשָּׂק וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה : 2 וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶלְיָהוּ אֶת־עַל־חִפְיָת וְשִׁבְלָה הַסֶּפֶר וַהֲדִיר וַהֲנִי הַמֶּלֶךְ הַזֶּה מִתְּפִסִּים בַּשָּׂקִים אֶל־יְשֻׁעָהוּ הַנָּבִיא בְּרַחֲמֵי : 3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּחַ אֶמֶר הַחֹזֶק הַזֶּה יוֹסֵדֶנָּה וְהַחֲדִישׁוּ וַהֲדִיר הַנּוֹיִם הַנֶּעַ כִּי־בָבֶל עַד־מִשְׁבַּר וְכֹחַ אֶמֶר לְלֶחָ : 4 אֱלֹהֵי שְׁמֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶת־כֹּל־דְּבַר רַב־שָׁאֵן אֶת־שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ־אֲשׁוּר וַאֲדָנִי לְהַרְחֵל אֶלְיָהוּ חֵי וְחִלְתִּי בְּדִבְרֵי אֶת־שְׁמֵי יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשְׁמָח הַמֶּלֶךְ בְּעַד הַשְׁתַּחֲוִיָּה הַנִּשְׁמָח :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ιη', ιθ'.

27 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς 'Ραψάκης Μὴ ἐπὶ τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σὲ ἀπίστευέ με ὁ κύριός μου λαλήσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ πιεῖν τὸ οὖρον αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἅμα; 28 Καὶ ἔστη 'Ραψάκης καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ 'Ιουδαῖστί, καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπεν 'Ακούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως 'Ασσυρίων 29 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Μὴ ἱκαίρω ὑμᾶς 'Εzekías λόγοις, ὅτι οὐ μὴ δύνῃται ὑμᾶς ἐξελεῖσθαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. 30 Καὶ μὴ ἐπελπίζετε ὑμᾶς 'Εzekías πρὸς Κύριον λέγων 'Ἐξαιρούμενος ἐξελεῖται Κύριος, οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως 'Ασσυρίων. 31 Μὴ ἀκούετε 'Εzekίου, ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς 'Ασσυρίων Ποῦσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν καὶ ἐξελεῖσθαι πρὸς μέ, καὶ πίεται ἄνθρωπος τὴν ἀμπελον αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὴν συκῆν αὐτοῦ φάγεται, καὶ πίεται ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, 32 Ἔως ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρου καὶ ἀμπελώνων, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος, καὶ ζήσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε· καὶ μὴ ἀκούετε 'Εzekίου, ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς λέγων Κύριος ῥύσεται ὑμᾶς. 33 Μὴ ῥυθόμενοι ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἰθύνων ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως 'Ασσυρίων; 34 Ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Αἰμάθ καὶ 'Αρφάδ; ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Σεφαρουαῖμ 'Ανά καὶ 'Αβά, ὅτι ἐξελεῖντο Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου; 35 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν οἱ ἐξελεῖντο τὰς γῆς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ἐξελεῖται Κύριος τὴν 'Ιερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου; 36 Καὶ ἐκώφευσαν καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως λέγων Οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ. 37 Καὶ εἰσῆλθεν 'Ελιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σωμνάς ὁ γραμματεὺς καὶ 'Ιωὰς υἱὸς Σαφάρ ὁ ἀναμνηστὴς πρὸς 'Εzekían διεβήρχετες τὰ ἱμάτια, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους 'Ραψάκου.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ΚΑΙ ἴγινετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς 'Εzekías, καὶ διεβήχε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου. 2 Καὶ ἀπέστειλεν 'Ελιακὶμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σωμνάν τὸν γραμματεῖα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς 'Ησαῖαν τὸν προφήτην υἱὸν 'Αμώς, 3 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Τάδε λέγει 'Εzekías 'Ἡμέρα θλίψεως καὶ ἰλεγμοῦ καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη, ὅτι ἦλθον υἱοὶ ἔως ὠδίνων, καὶ ἰσχύς οὐκ ἐστὶ τῇ τικτούσῃ. 4 Ἐὰν πῶς εἰσακούσεται Κύριος ὁ θεός σου πάντας τοὺς λόγους 'Ραψάκου, ὃν ἀπίστευεν αὐτὸν βασιλεὺς 'Ασσυρίων ὁ κύριος αὐτοῦ ἐνεδίδειν θεὸν ζῶντα καὶ βλασφημεῖν ἐν λόγοις οἷς ἤκουσε Κύριος ὁ θεός σου, καὶ λήψῃ προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ εὐρισκομένου.

II. REGUM, XVIII. XIX.

27 Responditque eis Rabsaces, dicens: Numquid ad dominum tuum, et ad te misit me dominus meus, ut loquerer sermones hos, et non potius ad viros, qui sedent super murum, ut comedant stercora sua, et bibant urinam suam vobiscum? 28 Stetit itaque Rabsaces, et exclamavit voce magna judaice, et ait: Audite verba regis magni, regis Assyriorum. 29 Hæc dicit rex: Non vos seducat Ezechias: non enim poterit eruere vos de manu mea. 30 Neque fiduciam vobis tribuat super Dominum, dicens: Eruens liberabit nos Dominus, et non tradetur civitas hæc in manu regis Assyriorum. 31 Nolite audire Ezechiam. Hæc enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum quod vobis est utile, et egredimini ad me: et comedet unusquisque de vinea sua, et de ficu sua; et bibetis aquas de cisternis vestris: 32 Donec veniam, et transferam vos in terram, quæ similis est terræ vestræ, in terram fructiferam, et fertilem vini, terram panis et vinearum, terram olivarum, et olei ac mellis, et vivetis, et non moriemini. Nolite audire Ezechiam, qui vos decipit, dicens: Dominus liberabit nos. 33 Numquid liberaverunt dii gentium terram suam de manu regis Assyriorum? 34 Ubi est deus Emath, et Arphad? ubi est deus Sepharvaim, Ana, et Ava? numquid liberaverunt Samariam de manu mea? 35 Quinam illi sunt in universis diis terrarum, qui eruerunt regionem suam de manu mea, ut possit eruere Dominus Jerusalem de manu mea? 36 Tacuit itaque populus, et non respondit ei quidquam: siquidem præceptum regis acceperant, ut non responderent ei. 37 Venitque Eliacim filius Helcise, præpositus domus, et Sobna scriba, et Joahe filius Asaph a commentariis, ad Ezechiam, scissis vestibus, et nuntiaverunt ei verba Rabsacis.

CAPUT XIX.

1 QUÆ cum audisset Ezechias rex, scidit vestimenta sua, et opertus est sacco, ingressusque est domum Domini. 2 Et misit Eliacim præpositum domus, et Sobnam scribam, et senes de sacerdotibus, opertos saccis, ad Isaiam prophetam filium Amos. 3 Qui dixerunt: Hæc dicit Ezechias: Dies tribulationis, et increpationis, et blasphemiarum, dies iste: venerunt filii usque ad partum, et vires non habet parturiens. 4 Si forte audiat Dominus Deus tuus universa verba Rabsacis, quem misit rex Assyriorum dominus suus, ut exprobraret Deum viventem, et argueret verbis, quæ audivit Dominus Deus tuus: et fac orationem pro reliquiis, quæ repertæ sunt.

מלכים ב יט

5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אלישעיהו:
6 ויאמר להם ישעיהו כן האמרו אל-
אלהיכם כן אמר יהוה אל-תירא מפני
הדברים אשר שמעת אשר דפפו בערי
מלך-אשר אחי: 'הנני נתן בך רוח
ושמע שמעך ושב לארצו והפלתי
בחרב בארצו: 'וישב רבשלקו וימצא
את-מלך אשר נלחם על-לבנה כי שמע
כי נסע מלכיש: 'וישמע אל-התרחק
מלך-פוש לאמר הנה נצא להלחם אהו
וישב וישלח מלכיש אל-חזקיהו לאמר:
10 כן האמרו אל-חזקיהו מלך-יהודה
לאמר אל-ישאך אל-ידו אשר אהו פתח
בו לאמר לא תפחו וירשלו ביד מלך
אשר: '11 הנה אהו שמעת אשר
עשו מלכי אשר לקל-האצות להסריקם
ואהו תפול: '12 קהצילו אהם אלתי
חפזים אשר שחתו אבותי את-בנות ואת-
חגו והאף וגרעו אשר בת-לאשר:
13 ואל מלך-חמל ומלך ארשד ומלך
לציר ספרגום חנצ וענה: '14 ויחם
חזקיהו את-הספרים מיד הפלשים
ויקראם ויצל ביה יתח ויפרשחו
חזקיהו לפני יתח: '15 ויתפלל
חזקיהו לפני יתח ויאמר יתח אלתי
ישאל לשב הדברים את-היהוה תאלהם
לבדך לכל מלכות הארץ אהו עשית
את-השמים ואת-הארץ: '16 השלח יתח
אנה ושמע פתח יתח ענה וראה
ושמע את דברי סכריב אשר שלחו
לחנה אלהים כי: '17 אמנם יתח
החריבו מלכי אשר את-חפזים ואת-
ארצם: '18 ונתנה את-הלחם פאש כי
לא אלהים תפח כי אם-מפשו תיראם
עצ ואהו ויאמרו: '19 ועתה יתח
אלהים הושיענו כי מידו וידעו על-
מלכות הארץ כי אהו יתח אלהים
לבדך: '20 וישלח ישעיהו בראשו
אל-חזקיהו לאמר כן אמר יתח אלתי
ישאל אשר התפלל אלתי אל-סכריב
מלך-אשר שמעתי: '21 ונה הדבר אשר
דבר יתח עליו כן לה לענה לה בתולה
בת-ציון אהליה ראש חזקיהו פת וירשלו:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ιθ'.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς
'Ἡσαΐαν, 6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας Τάδε ἱερεῖτε
πρὸς τὸν Κύριον ὑμῶν Τάδε λέγει Κύριος Μὴ
φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, ὧν ἐβλασ-
φήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων. 7 Ἴδού
ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα, καὶ ἀκούσεται
ἀγγελίαν καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ·
καὶ καταβαλὼν αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
8 Καὶ ἐπίστρεψε Ῥαψάκης, καὶ εὔρε τὸν βασιλεῖα
'Ασσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λοβινά, ὅτι ἤκουσεν
ὅτι ἀπῆρεν ἐκ Λαχίς. 9 Καὶ ἤκουσε περὶ Θαρακά
βασιλέως Αἰθιοπίων λέγων Ἴδού ἐξῆλθε πολεμεῖν
μετὰ σοῦ· καὶ ἐπίστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸς Ἐζεκιαν λέγων 10 Μὴ ἱπαιρίτω σε ὁ θεὸς
σου, ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐν αὐτῷ λέγων Οὐ μὴ
παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων. 11 Ἴδού σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίησαν
βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαίαις τοῦ
ἀναθεματίσαι αὐτάς, καὶ σὺ ῥωθήσῃ; 12 Μὴ
ἐξαιρούμενοι ἐξείλαντο αὐτοῦς οἱ θεοὶ τῶν ἰθύνων
οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γωζάν καὶ
τὴν Χαβράν καὶ τὴν Ῥαφίς καὶ υἱοὺς Ἐδέμ τοὺς
ἐν Θαισθέιν; 13 Ποῦ ἐστιν ὁ βασιλεὺς Αἰμάθ καὶ
ὁ βασιλεὺς Ἀρφαδ; καὶ ποῦ ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς
πόλεως Σεφφαραυαῖν Ἀνά καὶ Ἀβά; 14 Καὶ
ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἀγγέλων
καὶ ἀνέγνω αὐτά· καὶ ἀνίσθη εἰς οἶκον Κυρίου
καὶ ἀνέκλυεν αὐτὰ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίου,
15 Καὶ εἶπεν Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθημένος
ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σὺ εἰ ὁ θεὸς μόνος ἐν πάσαις
ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν. 16 Κλίνειν Κύριε τὸ οὖς σου καὶ
ἀκουσον, ἀνοιξὼν Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ
ἴδε, καὶ ἀκουσον τοὺς λόγους Σενναχηρίμ οὓς
ἀπέστειλεν δυνεῖν θρόνον ζῶντα. 17 Ὅτι ἀληθεῖα
Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη,
18 Καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι
οὐ θεοὶ εἰσιν ἀλλ' ἡ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα
καὶ λίθος, καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς. 19 Καὶ νῦν
Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ,
καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλείαι τῆς γῆς ὅτι σὺ
Κύριος ὁ θεὸς μόνος. 20 Καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμώς πρὸς Ἐζεκιαν λέγων Τάδε λέγει
Κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων θεὸς Ἰσραὴλ Ἄ
προσηύξω πρὸς μὲ περὶ Σενναχηρίμ βασιλέως
'Ασσυρίων ἤκουσα. 21 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε
Κύριος ἐπ' αὐτόν Ἐξουδένωσέ σε καὶ ἐμυκτή-
ρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ
κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ.

II. REGUM, XIX.

5 Venerunt ergo servi regis Ezechiæ ad
Isaiam. 6 Dixitque eis Isaias: Hæc dicetis
domino vestro: Hæc dicit Dominus: Noli
timere a facie sermonum, quos audisti, quibus
blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me.
7 Ecce, ego immittam ei spiritam, et audiet
nuntium, et revertetur in terram suam, et
dejiciam eum gladio in terra sua. 8 Reversus
est ergo Rabsaces; et invenit regem Assyrio-
rum expugnantem Lobnam: audierat enim
quod recessisset de Lachis. 9 Cumque audis-
set de Tharaca rege Æthiopiæ, dicentes:
Ecce, egressus est ut pugnet adversum te:
et iret contra eum, misit nuntios ad Ezechiam,
dicens: 10 Hæc dicite Ezechiæ regi Juda:
Non te seducat Deus tuus, in quo habes
fiduciam: neque dicas: Non tradetur Jerusa-
lem in manus regis Assyriorum. 11 Tu enim
ipse audisti quæ fecerunt reges Assyriorum
universis terris, quomodo vastaverunt eas:
num ergo solus poteris liberari? 12 Numquid
liberaverunt dii gentium singulos, quos
vastaverunt patres mei, Gozan videlicet, et
Haran, et Reseph, et filios Eden, qui erant in
Thelassar? 13 Ubi est rex Emath, et rex
Arphad, et rex civitatis Sepharvaim, Ana, et
Ava? 14 Itaque cum accepisset Ezechias
litteras de manu nuntiorum, et legisset eas,
ascendit in domum Domini, et expandit eas
coram Domino, 15 Et oravit in conspectu
ejus, dicens: Domine Deus Israel, qui sedes
super cherubim, tu es Deus solus regum
omnium terræ: tu fecisti cælum et terram.
16 Inclina aurem tuam, et audi: aperi
Domine oculos tuos, et vide: audi omnia
verba Sennacherib, qui misit ut exprobraret
nobis Deum viventem. 17 Vere Domino
dissipaverunt reges Assyriorum gentes, et
terras omnium. 18 Et miserunt deos eorum
in ignem: non enim erant dii, sed opera
manuum hominum ex ligno et lapide, et
perdiderunt eos. 19 Nunc igitur Domine
Deus noster, salvos nos fac de manu ejus,
ut sciant omnia regna terræ, quia tu es
Dominus Deus solus. 20 Misit autem Isaias,
filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc
dicit Dominus Deus Israel: Quæ depre-
catus es me super Sennacherib rege
Assyriorum, audiui. 21 Iste est sermo,
quem locutus est Dominus de eo: Sprevit
te et subsannavit te virgo filia Sion: post
tergum tuum caput movit, filia Jerusalem.

מלכים ב יט כ

22 אחמי חרפת וגדפת ועלמי חרימות
קול ותשוא מרומ צנח על קרנש
ישאל: 23 ביד מלאכיה חרפת ואל
והאמר ברב רכבי אני עליתי מרומ הרים
ירדתי לבקור ואכרות חומת ארזי מבחור
ברשוי ואבואח מלון קצח יצר פרמלו:
24 אני מרתי ושתימי מים זרים ואחר
בקה פצמי כל ואורי מצור: 25 הלא
שמעתי למרחוק אתה עשיתי למימי קדם
ויצרתיה עמה הבאיה ואתי להשקות
פלים נצים ערים בצרות: 26 וישביהן
הצריד חמו וגבשו חיי עשב שדה וירק
ישא חציר גדות ושרפה לפני קמח:
27 ושבתי ואמרה ובאיה געתי ואמ
התגדו עלי: 28 יעו התגדו עלי
ושאנתי עלי באוני ושמי חחי באפה
ומחי בשמתי ונשיבתי בצרה אשר
באתי: 29 וחדלתי האות אכול השנה
ספיה ובשנה השנית סחש ובשנה
השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים
ואכלו פרים: 30 ולספה פליטת בית
יהודה הנפארה עשש למשח ועשח פרי
למזלח: 31 כי מירשלה מנא שארית
ופליטה סתר ציון הנאת יהודה:
32 לכן פהאמר יהודה
אלמלך אשר לא יבוא אליה עיר הנאת
ולא יירח שם חץ ולא יתקע קול
ולא ישפח עליה סלח: 33 בנה אשר
יבא ביה ישוב ואליה עיר הנאת לא יבא
באיה: 34 ונפתי אליה עיר הנאת
להשיגה למעני ולמען דור עבדי:

35 ויהי בליל החמה ויגא מלח
יהודה ויהו במחנה אשר מאח שמונים
וחמש אלף וישפיו בכור והנה בלב
פגרים מתים: 36 וישע ואלה וישב סנחריב
מלך אשר וישב בגיגור: 37 ויהי היום
משמח בית וסרן אלחי ואורפלח
ושאמר: הנהו בחרב והשח נמלטי
אדא ארבת וימלח אסרחו בנן פחתי:

פרשה כ:

1 פינים חסם חלה חזקתי למה
ויבא אליו ושעתי ברמץ הנביא
ויאמר אליו פהאמר יהודה צו
לביחיה כי מר אתה ולא תחזק:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ιθ', ε.

22 Τίνα ὠνειδίσας καὶ τίνα ἰβλασφήμησας; καὶ
ἐπὶ τίνα ὑψώσας φωνὴν καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοῦς
ὀφθαλμούς σου; εἰς τὸν ἅγιον τοῦ 'Ισραὴλ.
23 'Εν χειρὶ ἀγγέλων σου ὠνειδίσας Κύριον καὶ
εἶπας 'Εν τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων μου ἐγὼ
ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὁρίων μνηρὸς τοῦ Λιβάνου
καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς κέδρου αὐτοῦ, τὰ
ἐκλεκτὰ κυπαρίσσω αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς μέσον
δρομοῦ καὶ Καρμήλου. 24 'Εγὼ ἐψύξα καὶ ἔπιον
ὕδατα ἀλλότρια, καὶ ἐξημέμωσα τῷ ἵχνει τοῦ
ποδὸς μου πάντας ποταμούς περιοχῆς. 25 'Ἐπλα-
σα αὐτῇ, συνήγαγον αὐτήν· καὶ ἰγενήθη εἰς
ἐπάρσεις ἀποικιστῶν μαχίμων πόλεως ὀχυράς.
26 Καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ
χειρὶ, ἐπτήξαν καὶ κατσχέθησαν· ἰγίνοντο
χόρτος ἀγροῦ ἢ χλωρὰ βοτάνη, χλόη δωμάτων
καὶ πάτημα ἀπέναντι ἱστηκότος. 27 Καὶ τὴν
καθίδραν σου καὶ τὴν ἐξόδόν σου ἔγνω αὐτὸν καὶ τὸν
θυμὸν σου ἐπ' ἐμέ, 28 διὰ τὸ ὀργισθῆναι σε ἐπ'
ἐμέ, καὶ τὸ στρήνός σου ἀνίστη ἐν τοῖς ὥσι μου·
καὶ θῆσω τὰ ἔγκιστρά μου ἐν τοῖς μυκτήροί σου
καὶ χαλίσω ἐν τοῖς χεῖλεσί σου, καὶ ἀποστρέψω
σε ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ. 29 Καὶ τοῦτό σοι
τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτόματα,
καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα, καὶ ἔτει
τρίτῳ σπορὰ καὶ ἀμνητὸς καὶ φυτεῖα ἀμπελώνων,
καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. 30 Καὶ προσθήσει
τὸν διασσεωσμένον οἴκου 'Ιουδα τὸ ὑπολειφθὲν
ρίζαν κάτω, καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω. 31 'Ὅτι ἐξ
'Ιερουσαλὴμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα, καὶ ἀνασώζο-
μενος ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου τῶν
δυνάμεων ποιήσει τοῦτο. 32 Οὐχ οὕτως; τάδε
λέγει Κύριος πρὸς βασιλεία 'Ασσυρίων Οὐκ
εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ οὐ τοξεύ-
σει ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προβάσει ἐπ' αὐτήν
θυρεός, καὶ οὐ μὴ ἐχέῃ πρὸς αὐτήν πρόσχωμα.
33 Τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ
εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται, λέγει
Κύριος. 34 Καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως
ταύτης δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου.
35 Καὶ ἰγένετο νυκτὸς καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου
καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν 'Ασσυρίων
ἐκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ὤρθισαν
τὸ πρωί, καὶ ἶδον πάντες σώματα νεκρά. 36 Καὶ
ἀπῆρε καὶ ἱπορεύθη καὶ ἀπίστρεψε Σενναχηρίμ
βασιλεὺς 'Ασσυρίων, καὶ ἤκειεν ἐν Νινευί. 37 Καὶ
ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Μεσεράχ
τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ 'Αδραμέlech καὶ Σαρσάρ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ· καὶ
αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν 'Αραράθ· καὶ ἰβασίλευσεν
'Ασρδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κ'.

1 'Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώσθησεν 'Εζεκίας εἰς
θάνατον· καὶ ἐσῆλθε πρὸς αὐτὸν 'Ησαίας υἱὸς
ἁμοῦς ὁ προφήτης καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τάδε λέγει Κύριος
Ἐντεταται τῷ οἴκῳ σου, ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ.

II. REGUM, XIX. XX.

22 Cui exprobrasti, et quem blasphemasti? contra quem exaltasti vocem tuam, et elevasti in excelsum oculos tuos? contra sanctum Israel. 23 Per manum servorum tuorum exprobrasti Domino, et dixisti: In multitudine curruum meorum ascendi excelsa montium in summitate Libani, et succidi sublimes cedros ejus, et electas abietes illius. Et ingressus sum usque ad terminos ejus, et saltum Carmeli ejus. 24 Ego succidi. Et bibi aquas alienas, et siccavi vestigiis pedum meorum omnes aquas clausas. 25 Numquid non audisti quid ab initio fecerim? Ex diebus antiquis plasmavi illud, et nunc adduxi: eruntque in ruinam collium pugnantium civitates munitæ. 26 Et qui sedent in eis, humiles manu, contremuerunt et confusi sunt, facti sunt velut fœnum agri, et virens herba tectorum quæ arefacta est antequam veniret ad maturitatem. 27 Habitatulum tuum, et egressum tuum, et introitum tuum, et viam tuam ego præscivi, et furorem tuum contra me. 28 Insanisti in me, et superbia tua ascendit in aures meas: ponam itaque circulum in naribus tuis, et camum in labiis tuis, et reducam te in viam, per quam venisti. 29 Tibi autem Ezechia hoc erit signum: Comede hoc anno quæ repereris: in secundo autem anno, quæ sponte nascuntur: porro in tertio anno seminate et metite: plantate vineas, et comedite fructum earum. 30 Et quodcumque reliquum fuerit de domo Juda, mittet radicem deorsum, et faciet fructum sursum. 31 De Jerusalem quippe egredientur reliquiae, et quod salvetur de monte Sion: zelus Domini exercituum faciet hoc. 32 Quam ob rem hæc dicit Dominus de rege Assyriorum: Non ingredietur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec circumdabit eam munitio. 33 Per viam, qua venit, revertetur: et civitatem hanc non ingredietur, dicit Dominus. 34 Protegamque urbem hanc, et salvabo eam propter me, et propter David servum meum. 35 Factum est igitur in nocte illa, venit angelus Domini, et percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia: Cumque diluculo surrexisset, vidit omnia corpora mortuorum: et recedens abiit, 36 Et reversus est Sennacherib rex Assyriorum, et mansit in Ninive. 37 Cumque adoraret in templo Nesroch deum suum, Adramelech et Sarasar filii ejus percusserunt eum gladio, fugeruntque in terram Armeniorum, et regnavit Asarhadon filius ejus pro eo.

CAPUT XX.

1 In diebus illis ægrotavit Ezechias usque ad mortem: et venit ad eum Isaias filius Amos propheta, dixitque ei: Hæc dicit Dominus Deus: Præcipe domui tuæ: morieris enim tu, et non vives.

מלכים ב כ

וַיִּשָּׁב אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה לֵאמֹר: * אֲנִי וַיְהוָה זָכְרָא אֶת־אֲשֶׁר הִתְחַלֵּכְתִּי לַעֲשֹׂה בְּאֶמְטָה וּבְלִבָּב שְׁלֹם וְחַפְזֹב בְּעֵינָי וְעֲשִׂיתִי וַיִּבְרָךְ חֲזִקְתִּי כְּדֹל: * וַיְהִי וַיִּשְׁעֶהוּ לֹא יָאֵם חֲזִקִּי הַתִּלְכָּה דְּכַר וַיְהוָה הִנֵּה אֵלָיו לֵאמֹר: * שָׁב וְאֶמְרָה אֶל־חֲזִקְתִּי וַיִּבְרָךְ עָפִי כֹד־אֶמֶר וַיְהוָה אֱלֹהֵי דְנֶגֶד אֲבִי שְׁמַעְתִּי אֶת־הַתְּפִלָּה דְּרֵאִיתִי אֶת־הַמַּצְחָה דְּחִנֵּי לְפָא לָהּ בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַּעֲלֶה בֵּית יְהוָה: * וְהִסְתַּפְּתִי עַל־קִמְיָה דְּמַשׁ אֲשֶׁרֶה שָׁנָה וּמִבְּרָה מְלִיכָא־אֲשׁוּרִי אֲפִלָּה וְאֶת חֲזִקִּי הַגָּאָה וּבְנֹתֵי עַל־חֲזִקִּי הַגָּאָה לְמַעַנִּי וּלְמַעַנִּי דְנֶגֶד עַבְדִּי: * וַיֵּאמֶר וַיִּשְׁעֶהוּ קִדְּשָׁה דְּבִלְתָּה מֵאֲנָס וַיִּתְקַח וַיִּשְׁמֹר עַל־הַשְּׁחִין וַיְהִי: * וַיֵּאמֶר חֲזִקְתִּי אֶל־וַיִּשְׁעֶהוּ מִן אֹת כִּרְיָא יְהוָה לִי וְעֲלִיתִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בֵּית יְהוָה: * וַיֵּאמֶר וַיִּשְׁעֶהוּ וַיְהוָה הָאֵל מֵאֵת יְהוָה בִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר הֵלֶךְ הַגָּל אֲשֶׁר מַעֲלֹת אֶם יֵשׁוּב אֲשֶׁר מַעֲלֹת: * 10 וַיֵּאמֶר חֲזִקְתִּי וַיִּבְרָךְ הַגָּל לְגָל לְנִמּוֹת אֲשֶׁר מַעֲלֹת לֹא לִי יֵשׁוּב הַגָּל אֲחֻרְיָה אֲשֶׁר מַעֲלֹת: * 11 וַיִּקְרָא וַיִּשְׁעֶהוּ חֲזִקִּי אֶל־יְהוָה וַיִּשָּׁב אֶת־הַגָּל מֵמַעֲלֹת אֲשֶׁר יִרְדָּה בְּמַעֲלֹת אֲחֻרְיָה אֲשֶׁר מַעֲלֹת: * 12 בְּעֵת הַחַיִּים שְׁלַח בְּרִאֲתָהּ מֵלֶאזֶן בֶּרֶךְ בְּלֶאזֶן מְלִיכָא־בְּבֵל סַפְרִים וּמִנְחָה אֶל־חֲזִקְתִּי בִּי שְׁמַע בִּי חֵלֶךְ חֲזִקְתִּי: * 13 וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חֲזִקְתִּי וַיִּרְאֵם אֶת־כֶּל־בֵּית נְכֹחִי אֶת־הַקִּיר וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבָּשָׂמִים וְאֶת־הַשֵּׁמֶן הַטֹּיֵב וְאֶת כָּל־בֵּית בְּלִי וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאֲחֻרְיָה לֹא־הִנֵּה דְבָר אֲשֶׁר לֹא־הָרָא חֲזִקְתִּי וַיֵּאמֶר אֵלָיו מִן אֲמָרִי הַקִּלְקֵל וַיִּמָּלֵךְ וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁעֶהוּ: * 14 וַיִּבְרָא וַיִּשְׁעֶהוּ חֲזִקִּי אֶל־הַתְּפִלָּה חֲזִקְתִּי וַיֵּאמֶר אֵלָיו מִן אֲמָרִי הַקִּלְקֵל וַיִּמָּלֵךְ וַיִּבְרָךְ וַיִּשְׁעֶהוּ: * 15 וַיֵּאמֶר מִן רֵאָה בְּבִיתָהּ וַיֵּאמֶר חֲזִקְתִּי אֶת כָּל־אֲשֶׁר בְּבִיתִי רֵאָה לֹא־הִנֵּה דְבָר אֲשֶׁר לֹא־הָרָא חֲזִקְתִּי: * 16 וַיֵּאמֶר וַיִּשְׁעֶהוּ אֶל־חֲזִקְתִּי שְׁמַע דְּבָר יְהוָה:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. ε'.

2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἠθέλητο πρὸς Κύριον λέγων 3 Κύριε, μνήσθητι δὴ ὅσα περιπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ καρδίᾳ πλήρει, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ. 4 Καὶ ἦν Ἡσαίας ἐν τῇ αὐτῇ τῇ μίση, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων 5 Ἐπίστρεψον καὶ ἱρεῖς πρὸς Ἐζεκίαν τὸν ἡγοούμενον τοῦ λαοῦ μου Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου Ἐκουσα τῆς προσευχῆς σου, εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαι σε, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον Κυρίου. 6 Καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλεῶς Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δούλόν μου. 7 Καὶ εἶπε Δαβιέτωσαν παλάθην σύκων καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἔλκος, καὶ ὑγιαίνει. 8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαίαν Τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεται με Κύριος, καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον Κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ; 9 Καὶ εἶπεν Ἡσαίας Τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου ὅτι ποιήσει Κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησε· πορεύσεται ἡ σκιά δέκα βαθμοῦς, ἵαν ἐπιστρέψῃ δέκα βαθμοῦς. 10 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Καῦθρον τὴν σκιάν κλίνας δέκα βαθμοῦς· οὐχί, ἀλλ' ἐπιστραφήτω ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς δέκα βαθμοῦς εἰς τὰ ὀπίσω. 11 Καὶ ἐβόησεν Ἡσαίας ὁ προφήτης πρὸς Κύριον, καὶ ἐπίστρεψεν ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμοῦς. 12 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδάν υἱὸς Βαλαδάν βασιλεὺς Βαβυλωνῶς βιβλία καὶ μανὰ πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώσθησεν Ἐζεκίας. 13 Καὶ ἐχάρη ἐν αὐτοῖς Ἐζεκίας, καὶ εἶδεν ἐν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεχωθά, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν, καὶ ὅσα ἠνέριθεν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· οὐκ ἦν λόγος ὃν οὐκ εἶδειεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. 14 Καὶ εἰσῆλθεν Ἡσαίας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ πόθεν ἤκασιν πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασιν πρὸς μέ ἐκ Βαβυλωνῶς. 15 Καὶ εἶπε Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπε Πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον, οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἶδεα αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. 16 Καὶ εἶπεν Ἡσαίας πρὸς Ἐζεκίαν Ἄκουσον λόγον Κυρίου·

II. REGUM, XX.

2 Qui convertit faciem suam ad parietem, et oravit Dominum, dicens: 3 Obsecro Domine, memento quæso quomodo ambulaverim coram te in veritate, et in corde perfecto, et quod placitum est coram te fecerim. Flevit itaque Ezechias fletu magno. 4 Et antequam egrederetur Isaïas mediam partem atrii, factus est sermo Domini ad eum, dicens: 5 Revertere, et dic Ezechias duci populi mei: Hæc dicit Dominus Deus David patris tui: Audi orationem tuam, et vidi lacrymas tuas: et ecce sanavi te, die tertio ascendes templum Domini. 6 Et addam diebus tuis quindecim annos: sed et de manu regis Assyriorum liberabo te, et civitatem hanc, et protegam urbem istam propter me, et propter David servum meum. 7 Dixitque Isaïas: Afferte massam ficorum. Quam cum attulissent, et posuissent super ulcus ejus, curatus est. 8 Dixerat autem Ezechias ad Isaïam: Quod erit signum, quia Dominus me sanabit, et quia ascensurus sum die tertia templum Domini: 9 Cui ait Isaïas: Hoc erit signum a Domino, quod facturum sit Dominus sermonem, quem locutus est: Vis ut ascendat umbra decem lineis, an ut revertatur totidem gradibus? 10 Et ait Ezechias: Facile est, umbram crescere decem lineis: nec hoc volo ut fiat, sed ut revertatur retrorsum decem gradibus. 11 Invoçavit itaque Isaïas propheta Dominum, et reduxit umbram per lineas, quibus jam descenderat in horologio Achaz, retrorsum decem gradibus. 12 In tempore illo misit Berodach Baladan, filius Baladan, rex Babyloniorum, litteras et munera ad Ezechiam: audierat enim quod ægrotasset Ezechias. 13 Lætatus est autem in adventu eorum Ezechias, et ostendit eis domum aromatum, et aurum et argentum, et pigmenta varia, unguenta quoque, et domum vasorum suorum, et omnia quæ habere poterat in thesauris suis. Non fuit quod non monstraret eis Ezechias in domo sua, et in omni potestate sua. 14 Venit autem Isaïas propheta ad regem Ezechiam, dixitque ei: Quid dixerunt viri isti? aut unde venerunt ad te? Cui ait Ezechias: De terra longinqua venerunt ad me, de Babylone. 15 At ille respondit: Quid viderunt in domo tua? Ait Ezechias: Omnia quæcumque sunt in domo mea, viderunt: nihil est quod non monstraverim eis in thesauris meis. 16 Dixit itaque Isaïas Ezechias: Audi sermonem Domini:

מלכים ב כ כא

17 והנה ימים באים ונשאם וכל אשר
בביתך ואשר אצרך ובתיהם עדיהם
הנה בקלח לא יתנחך דבר אשר יהיה
18 ובבניהם אשר יצאו מפתח אשר תוליד
הנה ויהי כרישים בחרכל מלך בקל
19 וימחר חזקתו אליהם טוב דבר
יהיה אשר דברת ויאמר הלא אמרשלו
ואמת יהיה בימי: 20 ויתר דברי חזקתו
וקל-בגדו ואשר צפה את-הברכה
ואת-העלה ובה את-המסע העיר
הלא תם פתחים על-ספר דברי הנסם
למלך יהיה: 21 וישפך חזקתו עם
אבתו וימלך מנשה בנו פתחיו:

פרשה כא

1 בְּיָשָׁרִים אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁנָה מִנְשֶׁה בְּמִלְכוֹ
וּבְחַמְשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם
אִמּוֹ חַפְצִיבָה: 2 וַיַּעַשׂ חֲרֹב בְּעֵינֵי יְהוָה
כִּהְיָעֲבֹר הַגּוֹיִם אֲשֶׁר חֹרֵשׁ יְהוָה
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 3 וַיָּשֶׁב וַיָּבֹן אֶת-
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר אָבָד חֲזַקְיָהוּ אֲבִיו וְהָלָם
מִזְבְּחוֹת לַפֶּעַל וַיַּעַשׂ אֲשֶׁר צָוָה
אֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל-צָבָא
הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֲתָם: 4 וַיִּקְרָא מִזְבְּחוֹת
בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁל אִמֶּר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם
אֲשֶׁם אֶת-שְׁמִי: 5 וַיָּבֹן מִזְבְּחוֹת לְכָל-
צָבָא הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁמֵי חֲצֹרוֹת בְּיַד-יְהוָה:
6 וַהֲעִבִיר אֶת-בְּנוֹ בָּאֵשׁ וַעֲוָן וְנֹחַשׁ
וְעֶשֶׂה אֹב וַיַּעֲלֶם הַרְבֵּה לַעֲשׂוֹת חֲבֵעַ
בְּעֵינֵי יְהוָה לַחֲדָקִים: 7 וַיָּשֶׁם אֶת-פֶּסֶל
הָאֲשֶׁרֶת אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֲשֶׁר אִמֶּר
יְהוָה אֶל-דָּוִד וְאֶל-שְׁלֹמֹה בְּנוֹ בְּבֵית הַזֶּה
וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי מִכָּל שְׂדֵנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁם אֶת-שְׁמִי לַעֲוֹלָם: 8 וְלֹא
אֶסֶף לְהִנָּל בְּגֵל יִשְׂרָאֵל מִדְּתַאֲדָחָה
אֲשֶׁר קָמָתִי לְאַבְרָם בָּק: 9 אִם-יִשְׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת כָּלֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִים וְלִכְלֹל-הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר-צָוָה אֲתָם עֲבָדֵי מִשְׁחָה: 10 וְלֹא
שְׁמַעוּ וַיַּהֲרֹעַם מִנְשֶׁה לַעֲשׂוֹת אֶת-הַדָּעַ
מִכִּהְיִים אֲשֶׁל הַשְּׂמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: 11 וַיִּבְרָךְ יְהוָה בְּיַד-
עֲבָדָיו הַפְּכִיָּים לֵאמֹר: 12 יֵצֵא אֲשֶׁר עָשָׂה
מִנְשֶׁה מִלֹּד-יְהוָה הַתַּעֲבֹבוֹת הָאֵלֶּה הַדָּעַ
מִכָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה הָאֲמָרִי אֲשֶׁר לָקִינוּ
וַיִּחְמָט נִסְאֵת-יְהוָה בְּגִלְגָּלָיו:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. κ'. κα'.

17 'Idou hēmerai ēρχονται καὶ ληφθήσεται πάντα
τὰ ἐν τῇ οἰκῇ σου καὶ ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ
πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα·
καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα δ' εἶπε Κύριος·
18 Καὶ οἱ υἱοὶ σου οἱ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὗς
γεννήσεις λήψεται, καὶ ἔσονται εὐνούχοι ἐν τῇ
οἰκῇ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. 19 Καὶ εἶπεν
'Εzekías πρὸς 'Hσαΐαν Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου
ὃν ἐλάλησεν, ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.
20 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων 'Εzekίου καὶ πᾶσα
ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησε, τὴν κρίνην
καὶ τὸν ὕδραγωγόν, καὶ εἰσήγαγε τὸ ὕδωρ εἰς
τὴν πόλιν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν 'Ιούδα;
21 Καὶ ἐκοιμήθη 'Εzekías μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κα'.

1 ΥΙΟΣ δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῇ βασι-
λεύειν αὐτόν, καὶ πενήκοντα καὶ πέντε ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Ἀψιά. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν
ἰθῶν ὧν ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν
'Ισραὴλ. 3 Καὶ ἐπίστρεψε καὶ ψκοδόμησε τὰ
ὑψηλὰ ἃ κατίσπασεν 'Εzekías ὁ πατήρ αὐτοῦ,
καὶ ἀνίστησε θυσιαστήριον τῇ Βάαλ, καὶ ἐποίησε
τὰ ἅλη καθὼς ἐποίησεν Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ,
καὶ προσεκύνησε πᾶσιν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἰδοῦλευσεν αὐτοῖς. 4 Καὶ ψκοδόμησε θυσια-
στήριον ἐν οἰκῇ Κυρίου ὡς εἶπεν Ἐν Ἱερουσαλήμ
θήσω τὸ ὄνομά μου. 5 Καὶ ψκοδόμησε θυσια-
στήριον πᾶσιν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς
δυαίν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. 6 Καὶ διῆγε τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ, καὶ ἐκλιδονίζετο καὶ
οἰωνίζετο, καὶ ἐποίησε τεμένη, καὶ γνώστας
ἐκλήθυσε τοῦ ποιῆν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου παροργίσαι αὐτόν. 7 Καὶ ἔθηκε τὸ
γλυπτὸν τοῦ ἁλσους ἐν τῇ οἰκῇ ᾗ εἶπε Κύριος
πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
'Ἐν τῇ οἰκῇ τούτῃ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἡ
ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα, 8 Καὶ ἐβ'
προσθήσω τοῦ σαλευσθαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ
τῆς γῆς ἣς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, οἵτινες
φυλάξουσιν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην κατὰ πᾶσαν
τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου
Μωσῆς. 9 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάγησεν
αὐτοὺς Μανασσῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη ἃ ἠφάνισε
Κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. 10 Καὶ
ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν λίγων 11 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησε
Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα τὰ βδελύγματα
ταῦτα τὰ ποιητὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίη-
σεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ ἐμπροσθεν, καὶ ἐξήμαρτε
καὶ γὰρ τὸν Ἰούδαν ἐν τοῖς αἰσῶσις αὐτῶν.

II. REGUM, XX. XXXI.

17 Ecce dies venient, et auferentur omnia,
quæ sunt in domo tua, et quæ condiderunt
patres tui usque in diem hanc, in Babylonem:
non remanebit quidquam, ait Dominus.
18 Sed et de filiis tuis qui egredientur ex
te, quos generabis, tollentur, et erunt eunuchi
in palatio regis Babylonis. 19 Dixit Ezechias
ad Isaiam: Bonus sermo Domini, quem
locutus es: sit pax et veritas in diebus meis.
20 Reliqua autem sermonum Ezechiae, et
omnis fortitudo ejus, et quomodo fecerit
piscinam, et aquæductum, et introduxerit
aquas in civitatem, nonne hæc scripta sunt
in Libro sermonum dierum regum Juda?
21 Dormivitque Ezechias cum patribus suis,
et regnavit Manasses filius ejus pro eo.

CAPUT XXI.

1 DUODECIM annorum erat Manasses cum
regnare cœpisset, et quinquaginta quinque
annis regnavit in Jerusalem: nomen matris
ejus Haphsiba. 2 Fecitque malum in cons-
pectu Domini, juxta idola gentium, quas
delevit Dominus a facie filiorum Israel.
3 Conversusque est, et edificavit excelsa,
quæ dissipaverat Ezechias pater ejus: et
erexit aras Baal, et fecit lucos sicut fecerat
Achab rex Israel, et adoravit omnem militiam
cœli, et coluit eam. 4 Extruxitque aras in
domo Domini, de qua dixit Dominus: In
Jerusalem ponam nomen meum. 5 Et
extruxit altaria universæ militiæ cœli in
duobus atris templi Domini. 6 Et traduxit
filium suum per ignem: et ariolatus est, et
observavit auguria, et fecit pythones, et arus-
pices multiplicavit, ut faceret malum coram
Domino, et irritaret eum. 7 Posuit quoque
idolum luci, quem fecerat in templo Domini,
super quod locutus est Dominus ad David, et
ad Salomonem filium ejus: In templo hoc, et in
Jerusalem, quam elegi de cunctis tribubus
Israel, ponam nomen meum in sempiternum.
8 Et ultra non faciam commoveri pedem Israel
de terra, quam dedi patribus eorum: si tamen
custodierint opera omnia quæ præcepi eis, et
universam legem, quam mandavit eis servus
meus Moyses. 9 Illi vero non audierunt:
sed seducti sunt a Manasse, ut facerent
malum super gentes, quas contrivit Dominus
a facie filiorum Israel. 10 Locutusque est
Dominus in manu servorum suorum propheta-
rum, dicens: 11 Quia fecit Manasses rex
Juda abominationes istas pessimas, super
omnia quæ fecerunt Amorrrhaei ante eum, et
peccare fecit etiam Judam in immunditiis suis:

מלכים ב כא כב

12 לכן כד-אמר יהוה אלהי ישראל הנני
מביא רעה על-ירושלם ויהודה אשר
על-שמיציו תצלקה שמי אזורי: 13 ונפתחי
על-ירושלם את קו שחרון ואח-משללת
בית אחאב ומהיתי את-ירושלם פאשר
ימתח את-הצלחת מלח וקפה על-פניה:
14 ונמשפתי את שארית כחלתי ונתתים
ב-יד איביתם ויהי לבן ולמשפח לכל-
איביתם: 15 ויען אשר עשו את-הרע
ב-עניי ויהיו מקדסים אתי מדהיום אשר
הצא אתם מפצרים ועד היום תנח:
16 וגם הם קחו שפח מנשח הרבה מאד
עד אשר-מלא את-ירושלם פח למח לבד
מחשאריו אשר חקטו את-יהודה לעשות
הרע ב-עניי יהוה: 17 ויהי דברי מנשח
וכל-אשר עשו וחשאריו אשר חקטו
הלואיתם פתויבים על-ספר דברי חזקים
למלכי יהודה: 18 וישפך מנשח עב-
אבותיו ויקבר בגו ביתו בגורענא וימלח
אמון בגו חתמיו: 19 ב-דעשלים
ושפתים שנה אמון במלכו ושפתים שנים
מלח בירושלם ושם אפו משלמת ב-
הרע מר-בקה: 20 ונעש הרע ב-עניי
יהוה פאשר עשו מנשח אביו: 21 ויהי
ב-כל-הדרך אשר-הלך אביו ונשכר את-
הגללים אשר-עבר אביו וישפחו להם:
22 ונשכר את-יהוה אלהי אבותיו ולא חלה
ב-הרע יהוה: 23 ויקשרו עבדי אמון עליו
וימיתו את-המלך בביתו: 24 ויהי עב
הארץ את פליחקשרים על-המלך אמון
וימליכו עב-הארץ את-השנהו בגו
חתמיו: 25 ויהי דברי אמון אשר עשו
חלואיתם פתויבים על-ספר דברי חזקים
למלכי יהודה: 26 ויקבר אהו בקברו
בגורענא וימלח וישנהו בגו חתמיו:

פרשה כב:

1 ב-דשמנה שנה וישנהו במלכו
ושלשים ואחת שנה מלח בירושלם ושם
אפו יהודה ב-תעודה מצנח: 2 ונעש
הנשר ב-עניי יהוה ויהי ב-כל-הדרך דע
אביו ולאמר ימיו ושמואל:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. α'. κβ'.

12 Οὐχ οὕτως· τὰδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
'Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδαν,
ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἡχῆσει ἀμφότερα τὰ ὦτα
αὐτοῦ. 13 Καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ τὸ μέτρον
Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Ἀχαάβ, καὶ
ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλὴμ καθὼς ἀπαλείφεται ὁ
ἀλάστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ. 14 Καὶ ἀπέωσομαι τὸ ὑπὸλεμμα
γῆς κληρονομίας μου, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς
χειρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν
καὶ εἰς προνομίην πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν. 15 Ἄνθ'
ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου,
καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ
ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης. 16 Καὶ γε αἷμα ἀθῶον
ἐξέχεε Μανασσῆς πολλὴ σφόδρα ἔως οὐ ἐπλησε τὴν
Ἱερουσαλὴμ στόμα εἰς στόμα, πλην ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰούδαν τοῦ
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου. 17 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ
πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ ἣν
ἤμαρτεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
18 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
ἐν κήπῳ Ὀζά· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς
αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ. 19 Ὑἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν
Ἀμὼς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτόν, καὶ δύο ἐτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
αὐτοῦ Μεσολλάμ θυγάτηρ Ἀρούς ἐξ Ἰετίβα. 20 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς
Κυρίου καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθη ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐλάτρευσε τοῖς εἰδώλοις οἷς
ἐλάτρευεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν
αὐτοῖς. 22 Καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Κύριον θεὸν
τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ
Κυρίου. 23 Καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμὼς
πρὸς αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλεῖα ἐν τῇ
οἰκῇ αὐτοῦ. 24 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς
πάντας τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλεῖα
Ἀμὼς· καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν
'Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ. 25 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμὼς ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν
τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; 26 Καὶ ἐθαψαν αὐτόν
ἐν τῇ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῇ κήπῳ Ὀζά· καὶ
ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κβ'.

1 Ὑἱὸς ὀκτὼ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῇ βασιλείᾳ
αὐτόν, καὶ τριάκοντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδία θυγά-
τηρ Ἐδεΐα ἐκ Βασουρώθ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

II. REGUM, XXI. XXII.

12 Propterea hæc dicit Dominus Deus Israel:
Ecce ego inducam mala super Jerusalem et
Judam: ut quicumque audierit, tinniant
ambæ aures ejus. 13 Et extendam super
Jerusalem funiculum Samarise, et pondus
domus Achab: et delebo Jerusalem, sicut
cleri solent tabulæ: et delens vertam, et
ducam crebrius stylum super faciem ejus.
14 Dimittam vero reliquias hereditatis meæ,
et tradam eas in manus inimicorum ejus:
eruntque in vastitatem, et in rapinam cunctis
adversariis suis: 15 Eo quod fecerint malum
coram me, et perseveraverint irritantes me,
ex die qua egressi sunt patres eorum ex
Ægypto, usque ad hanc diem. 16 Insuper et
sanguinem innoxium fudit Manasses multum
nimis, donec impleret Jerusalem usque ad os:
absque peccatis suis, quibus peccare fecit
Judam, ut faceret malum coram Domino.
17 Reliqua autem sermonum Manasse, et
universa quæ fecit, et peccatum ejus quod
peccavit, nonne hæc scripta sunt in Libro
sermonum dierum regum Juda? 18 Dormi-
vitque Manasses cum patribus suis, et sepultus
est in horto domus suæ, in horto Oza: et
regnavit Amon filius ejus pro eo. 19 Viginti
duorum annorum erat Amon cum regnare
cepisset; duobus quoque annis regnavit in
Jerusalem: nomen matris ejus Messalemeth
filia Harus de Jcteba. 20 Fecitque malum
in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses
pater ejus. 21 Et ambulavit in omni via, per
quam ambulaverat pater ejus: servivitque
immunditiis, quibus servierat pater ejus, et
adoravit eas, 22 Et dereliquit Dominum
Deum patrum suorum, et non ambulavit in
via Domini. 23 Tetenderuntque ei insidias
servi sui, et interfecerunt regem in domo sua.
24 Percussit autem populus terræ, omnes qui
conjuraverant contra regem Amon: et con-
stituerunt sibi regem Josiam filium ejus pro
eo. 25 Reliqua autem sermonum Amon quæ
fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
num dierum regum Juda? 26 Sepelieruntque
eum in sepulchro suo, in horto Oza: et
regnavit Josias filius ejus pro eo.

CAPUT XXII.

1 Octo annorum erat Josias cum regnare
cepisset, triginta et uno anno regnavit in
Jerusalem: nomen matris ejus Idida, filia
Hadaia de Besecath. 2 Fecitque quod
placitum erat coram Domino, et ambu-
lavit per omnes vias David patris sui: non
declinavit ad dexteram, sive ad sinistram.

מלכים ב כב

וַיְהִי בְשִׁמְנֵי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְכוֹ
וַאֲשֶׁר־הָיָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת־שָׁפָן בֶּן־
אַחֲזִיָּהוּ בֶרֶךְ־שֹׁלֵם הַסֹּפֵר בֵּית יְהוָה
לֵאמֹר: 4 עֲלֶה אֶל־חֲלֻקְתָּהּ הַפְּתוּחָה הַגְּדוֹלָה
וְנָתַם אֶת־הַקֶּסֶף הַחֹבֶקֶת בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר
אֶסְפֹּף שָׁמָּה הַסֹּפֵר מֵאֵת הָעָם: 5 וַיַּתְּנֵהוּ
עַל־יָד עַמְּוִי הַמִּלְאָכָה הַמִּשְׁקֵדִים בְּבֵית
יְהוָה וַיַּתְּנֵה אֹרֹן לְעַמְּוִי הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר
בְּבֵית יְהוָה לְחֹזֶק אֶת־גִּדְּקָה בְּבֵית:
6 לְחֹרָשִׁים וּלְפָנִים וּלְדֹרָגִים וּלְקִנֹּת עֲשִׂים
וְאֶבֶן מַחֲצָב לְחֹזֶק אֶת־הַבָּיִת: 7 אֵת
לִאֲחִיזָב אֲהָם הַקֶּסֶף הַנִּתְּנָה עַל־הָעָם כִּי
כִּמְיֻנָּה הֵם עֲשִׂים: 8 וַיֹּאמֶר חֲלֻקְתָּהּ
הַפְּתוּחָה הַגְּדוֹלָה אֶת־שָׁפָן הַסֹּפֵר סֹפֵר הַהִמְנוּחָה
מִצָּמָתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חֲלֻקְתָּהּ אֶת־
הַסֹּפֵר אֶת־שָׁפָן וַיִּקְרָאָהּ: 9 וַיִּבְרָא שָׁפָן
הַסֹּפֵר אֶת־הַמִּלְאָכָה וַיִּשָּׁב אֶת־הַמִּלְאָכָה דָּבָר
וַיֹּאמֶר הַתִּיכֵי עֲבָדֶיךָ אֶת־הַקֶּסֶף הַנִּתְּנָה
בְּבֵית יְהוָה עַל־יָד עַמְּוִי הַמִּלְאָכָה
הַמִּשְׁקֵדִים בֵּית יְהוָה: 10 וַיֵּרָא שָׁפָן הַסֹּפֵר
לְמָלְכוֹ לֵאמֹר סֹפֵר נָתַן לִי חֲלֻקְתָּהּ הַפְּתוּחָה
וַיִּקְרָאָהּ שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: 11 וַיְהִי כְשֶׁמַּעַ
הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרֵי סֹפֵר הַהִמְנוּחָה וַיִּקְרַע אֶת־
בְּגָדָיו: 12 וַיִּצַּע הַמֶּלֶךְ אֶת־חֲלֻקְתָּהּ הַפְּתוּחָה
וְאֶת־אֲחִיקָם בֶּרֶךְ־שֹׁלֵם וְאֶת־עֲבָדָיו בְּרִמְכִיָּהוּ
וְאֶת־שָׁפָן הַסֹּפֵר וְאֶת־עֲשָׂרָה עֲבָדֵי־הַמֶּלֶךְ
לֵאמֹר: 13 לָכוּ דַרְשׁוּ אֶת־יְהוָה בְּעַדִּי
וּבְעַד־הָעָם וּבְעַד־כָּל־יְהוּדָה עַל־דְּבָרֵי
הַסֹּפֵר הַנִּתְּנָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת יְהוָה
אֲשֶׁר־הָיָה נִתְּנָה לָנוּ עַל־אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ
אֲבוֹתֵינוּ עַל־דְּבָרֵי הַסֹּפֵר הַזֶּה לַעֲשׂוֹת
כְּכָל־הַקְּרוֹב עֲלֵינוּ: 14 וַיִּלְקֹךְ חֲלֻקְתָּהּ
וַיִּפְתֹּחַ וַיַּחֲלִיק וַעֲבָדָיו וְשָׁפָן וְעֲשָׂרָה
אֶל־חֲלֻקְתָּהּ הַנִּתְּנָה אֲשֶׁר שָׁלַם בְּרִמְכִיָּהוּ
בְּרִחְרִחַס שֹׁמֵר הַבְּגָדִים וְהָיָה יִשְׁכַּת
בִּירוּשָׁלַם כְּמִשְׁכַּת יוֹדָהוּ אֱלֹהֵי: 15 וַתֹּאמֶר
אֱלֹהִים כֹּד־אֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲמַרְנוּ לֵאמֹר אֲשֶׁר־שָׁלַח אֲתָכֶם אֵלָּי:
16 בָּה אֲמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא רָעָה אֶל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יִשְׁכָּתִּי אֵת כָּל־דְּבָרֵי
הַסֹּפֵר אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ יְהוָה: 17 פָּתַח
אֲשֶׁר צִבְיָנִי וַיִּקְשְׁרוּ לְאֵלִים אֲחֵרִים
לְמַעַן הַכְּעִסֵּנִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
וַיִּצְתָּקוּ מִסִּתִּי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבָּה;

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ. κβ'.

3 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἔτει τῇ
βασιλείᾳ Ἰωσία ἐν τῇ μηνὶ τῇ ὀγδόῃ ἀπίστευεν
ὁ βασιλεὺς τὸν Σαφάν υἱὸν Ἐζελίου υἱοῦ
Μεσολλάμ τὸν γραμματεῖα οἴκου Κυρίου λέγων
4 Ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερεῖα τὸν μέγαν
καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν
οἴκῳ Κυρίου, ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν
σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ, 5 Καὶ δότωσαν αὐτὸ
ἐπὶ χεῖρα ποιοῦντων τὰ ἔργα τῶν καθισταμένων
ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιοῦσι τὰ
ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ Κυρίου τοῦ κατισχύσαι τὸ βεδέκ
τοῦ οἴκου, 6 Τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ
τοῖς τευχισταῖς, καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους
λατομητοῦς τοῦ κραταιώσαι τὸ βεδέκ τοῦ οἴκου.
7 Πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ
διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσι.
8 Καὶ εἶπε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαφάν
τὸν γραμματεῖα Βιβλίου τοῦ νόμου εἶδρον ἐν οἴκῳ
Κυρίου· καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς
Σαφάν, καὶ ἀνέγνω αὐτό. 9 Καὶ εἰσῆλθεν ἐν
οἴκῳ κυρίου πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ ἀπίστρεψε τῇ
βασιλεῖ ῥῆμα καὶ εἶπεν Ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοι σου
τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ
ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιοῦντων τὰ ἔργα καθε-
σταμένων ἐν οἴκῳ Κυρίου. 10 Καὶ εἶπε Σαφάν
ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλεῖα λέγων Βιβλίον
ἔδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς· καὶ ἀνέγνω αὐτὸ
Σαφάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ ἰγένετο
ὡς ἠκούσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους βιβλίου τοῦ
νόμου, καὶ διῆρξεν τὰ ἱμάτια ἐαυτοῦ. 12 Καὶ
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῇ Χελκίᾳ τῇ ἱερεῖ καὶ τῇ
Ἀχικὰμ υἱῷ Σαφάν καὶ τῇ Ἀχοβὼρ υἱῷ Μιχαίου
καὶ τῇ Σαφάν τῇ γραμματεῖ καὶ τῇ Ἀσαῖα
δοῦλῳ τοῦ βασιλέως λέγων 13 Δεῦτε ἐκζητήσατε
τὸν Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ
λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰουδα καὶ περὶ τῶν
λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος τούτου, ὅτι
μεγάλη ἡ ὀργὴ Κυρίου ἐκκαυμένη ἐν ἡμῖν
ὕπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν
λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα
τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν. 14 Καὶ ἐπορεύθη
Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ Ἀχικὰμ καὶ Ἀχοβὼρ καὶ
Σαφάν καὶ Ἀσαῖα πρὸς Ὀλδαν τὴν προφῆτιν
μητέρα Σελλίμ υἱοῦ Θεκουάν υἱοῦ Ἀράς τοῦ
ἱματιοφύλακος, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ
ἐν τῇ μασεῖ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν. 15 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Εἰπατε
τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς μὲ 16 Τάδε
λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον
τούτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτὸν πάντα
τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὗς ἀνέγνω βασιλεὺς
Ἰουδα, 17 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίωσαν
θεοὺς ἑτέροις, ὅπως παροργίσωσί με ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐκαυθήσεται θυμὸς
μου ἐν τῇ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται

II. REGUM, XXII.

3 Anno autem octavo decimo regis Josiæ,
misit rex Saphan filium Aslia, filii Messulam,
scribam templi Domini, dicens ei: 4 Vade
ad Helciam sacerdotem magnum, ut conflatur
pecunia, quæ illata est in templum Domini,
quam collegerunt janitores templi a populo,
5 Deturque fabris per præpositos domus
Domini: qui et distribuunt eam his qui
operantur in templo Domini, ad instauranda
sartatecta templi: 6 Tignariis videlicet et
cæmentariis, et iis qui interrupta componunt:
et ut emanant ligna, et lapides de lapidinis,
ad instaurandum templum Domini. 7 Verum-
tamen non supputetur eis argentum quod
accipiunt, sed in potestate habeant, et in fide.
8 Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan
scribam: Librum Legis reperi in domo
Domini: deditque Helcias volumen Saphan,
qui et legit illud. 9 Venit quoque Saphan
scriba ad regem, et renuntiavit ei quod
præceperat, et ait: Conflaverunt servi tui
pecuniam, quæ reperta est in domo Domini:
et dederunt ut distribueretur fabris a præfectis
operum templi Domini. 10 Narravit quoque
Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit
mihi Helcias sacerdos. Quem cum legisset
Saphan coram rege, 11 Et audisset rex
verba libri legis Domini, scidit vestimenta
sua. 12 Et præcepit Helciæ sacerdoti, et
Ahicam filio Saphan, et Achobor filio Michæ,
et Saphan scribæ, et Asaiæ servo regis,
dicens: 13 Ite et consulite Dominum super
me, et super populo, et super omni Juda, de
verbis voluminis istius, quod inventum est:
magna enim ira Domini succensa est contra
nos: quia non audierunt patres nostri verba
Libri hujus, ut facerent omne quod scriptum
est nobis. 14 Ierunt itaque, Helcias sacerdos,
et Ahicam, et Achobor, et Saphan, et Asaia,
ad Holdam prophetidem, uxorem Sellum,
filii Thecæ, filii Araas custodis vestium,
quæ habitabat in Jerusalem in Secunda:
locutique sunt ad eam. 15 Et illa respondit
eis: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dicite
viro, qui misit vos ad me: 16 Hæc dicit
Dominus: Ecce, ego adducam mala super
locum istum, et super habitatores ejus, omnia
verba Legis quæ legit rex Juda: 17 Quia
dereliquerunt me, et sacrificaverunt diis
alienis, irritantes me in cunctis operibus
manuum suarum: et succendetur indignatio
mea in loco hoc, et non extinguetur.

מלכים ב כב כג

18 ואל-מלך יהודה השלח אתכם לךש
את-יהודה כח האמרו אליו כד-אמר יהודה
אלתי ישאל הדברים אשר שמעתם:
19 וצו נח לבדך ותפגעו מפני יהודה
בשמעך אשר דברתי על-השלחם הנה
ועל-ישיביו להיות לשפח ולקללה ותקרב
את-בגדי ותבדק לפני נח אנכי שמעתי
נאם-יהודה: 20 לבן הנני מספק על-אבותי
ונאספת אליהם ברחמי בשלום וקללה-אנח
עליה בכל הרעה אשר-אני מבוא על-
המקום הנה ונשבתי את-המלך דבר:

פרשה כג:

1 וישלח המלך ויאספו אליו קל-הנח
יהודה וירושלם: 2 וישלח המלך בית-
יהודה וכל-איש יהודה וכל-ישיביו וירושלם
אחיו ותקדנים ותפגעים וכל-העם למקדן
ועד-גדול ויהא באונייהם את-קל-דברי ספר
הברית המצא בבית יהודה: 3 וישמע
המלך על-העפוד ויקר את-הברית ולפני
יהודה ללכת אחר יהודה ולשמר מצותיו
ואת-עדותיו ואת-חקתיו בכל-לב ובכל-
נפש להקים את-דברי הברית הזאת
הברית על-הספר הזה וישמע קל-העם
בברית: 4 ויצו המלך את-הלקנה הפלן
הגדול ואת-פנני המשנה ואת-שמרי הסף
להוציא מהיכל יהודה את קל-הפלים
העשויים לפעל ולהשנה וכלל צבא
השמים וישלחם מחוץ לירושלם בשדמות
קדרון ונשא את-עפרם בית-אל: 5 והשפית
את-הקדרים אשר נחמל מלך יהודה
ויהפך בקמות בערי יהודה ומסבי וירושלם
ואת-המקדשים לפעל לשמש ולגלח
ולפגולות וכלל צבא השמים: 6 ויצא
את-האשרה מבית יהודה מחוץ לירושלם
אל-גחל קדרון וישלח אתה בקחל קדרון
ויהיה לעפר וישלח את-עפרה על-הקבר בנ
העם: 7 ויהי את-בני הקדשים אשר
בבית יהודה אשר הקשים ארנות עם בתי
לאשרה: 8 ויהא את-קל-הקדנים מערי
יהודה וטפח את-הקמות אשר הורשעו את-
הקדנים מבצע עד-באר שבע ונאץ את-
במות השערים אשר-פחתו שער יהושע שר-
העיר אשר על-שמאל איש בשער העיר:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. κβ', κγ.

18 Καὶ πρὸς βασιλίᾳ Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα
ὑμᾶς ἐπιζητήσας τὸν Κύριον, τὰδε εἶπτε πρὸς
αὐτόν· Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· Οἱ λόγοι
οὓς ἤκουσας, 19 Ἄνθ' ὧν ὅτι ἠπαλύνθη ἡ καρδία
σου καὶ ἐνερπάπης ἀπὸ προσώπου, ὡς ἤκουσας
ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς
ἐνοικοῦντας αὐτὸν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμόν καὶ
εἰς κατάραν, καὶ διέβηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ
ἐκλαυσας ἐνώπιόν μου, καὶ γέ ἐγὼ ἤκουσα, λέγει
Κύριος. 20 Οὐχ οὕτως· Ἰδοὺ προστίθωμί σε
πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν
τάφον σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ εἶμι
ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΚΑΙ ἐπίστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα· καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε πρὸς ἑαυτὸν
πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ.
2 Καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ
πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
Ἱερουσαλήμ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ὥς
μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας
τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ
εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ Κυρίου. 3 Καὶ ἔστη ὁ βασι-
λεὺς πρὸς τὸν στυλόν, καὶ διέθετο διαθήκην
ἐνώπιον Κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὅπισω Κυρίου,
τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ
καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ, τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους
τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ
βιβλίον τοῦτο· καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ
διαθήκῃ. 4 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελεΐφ
τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσι τῆς
δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὸν σταθμὸν
τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ Κυρίου πάντα τὰ
σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἄλσει
καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατέκαυ-
σεν αὐτὰ ἔξω Ἱερουσαλήμ ἐν σαδημῷ Κεδρων,
καὶ ἔβαλε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθίλ. 5 Καὶ
κατέκαυσε τοὺς Χωμαρίμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς
Ἰούδα, καὶ ἰθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς
πόλεσιν Ἰούδα καὶ τοῖς περικύκλῳ Ἱερουσαλήμ,
καὶ τοὺς θυμίωντας τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἡλὶφ καὶ τῇ
σελήνῃ καὶ τοῖς μαζουρῶθ καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει
τοῦ οὐρανοῦ. 6 Καὶ ἐξήνεγκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου
Κυρίου ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ εἰς τὸν χειμάρρουν
Κεδρων, καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάρρῳ
Κεδρων καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν, καὶ ἔρριψε τὸν
χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ.
7 Καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν Καδῆσιμ τῶν ἐν τῷ
οἴκῳ Κυρίου, οὗ αἱ γυναῖκες ὕψαινον ἐκείνῳ χεττὶμ
τῷ ἄλσει. 8 Καὶ ἀνήγαγε πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ
πόλεων Ἰούδα, καὶ ἐμίανε τὰ ὑψηλὰ οὗ ἰθυμίαςαν
ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαιβὰλ καὶ ὥς Βηρσαβεί· καὶ
καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν
θύραν τῆς πόλεως Ἰησοῦ ἀρχοντος τῆς πόλεως
τῶν ἐξ ἀριστέρων ἀνδρῶν ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως.

II. REGUM, XXII. XXIII.

18 Regi autem Juda, qui misit vos ut con-
suleretis Dominum, sic dicetis: Hæc dicit
Dominus Deus Israel: Pro eo quod audisti
verba voluminis, 19 Et perterritum est cor
tuum, et humiliatus es coram Domino, auditis
sermonibus contra locum istum, et habitatores
ejus, quod videlicet fierent in stuporem et in
maledictum: et scidisti vestimenta tua, et
flevisti coram me, et ego audiui, ait Dominus:
20 Idcirco colligam te ad patres tuos, et
colligeris ad sepulchrum tuum in pace, ut non
videant oculi tui omnia mala quæ inducturus
sum super locum istum.

CAPUT XXIII.

1 Et renuntiaverunt regi quod dixerat.
Qui misit: et congregati sunt ad eum omnes
senes Juda et Jerusalem. 2 Ascenditque rex
templum Domini, et omnes viri Juda, universi-
que qui habitabant in Jerusalem cum eo
sacerdotes et prophetæ, et omnis populus a
parvo usque ad magnum: legitque cunctis
audientibus omnia verba libri fœderis, qui
inventus est in domo Domini. 3 Stetitque
rex super gradum: et fœdus percussit coram
Domino, ut ambulant post Dominum, et
custodirent præcepta ejus, et testimonia, et
cæremonias, in omni corde et in tota anima,
et suscitarent verba fœderis hujus, quæ
scripta erant in libro illo: acquievitque
populus pacto. 4 Et præcepit rex Helciæ
pontifici, et sacerdotibus secundi ordinis, et
janitoribus, ut projicerent de templo Domini
omnia vasa, quæ facta fuerant Baal, et in
luco, et universæ militiæ cæli: et combussit
ea foris Jerusalem in convalle Cedron, et tulit
pulverem eorum in Bethel. 5 Et delevit
aruspices, quos posuerant reges Juda ad
sacrificandum in excelsis per civitates Juda,
et in circuitu Jerusalem: et eos, qui adolebant
incensum Baal, et Soli, et Lunæ, et duodecim
signis, et omni militiæ cæli. 6 Et efferr
fecit lucum de domo Domini foras Jerusalem
in convalle Cedron, et combussit eum ibi, et
redegit in pulverem, et projecit super sepul-
chra vulgi. 7 Destruxit quoque ædículas
effeminatorum, quæ erant in domo Domini,
pro quibus mulieres texebant quasi domun-
culas luci. 8 Congregavitque omnes sacerdo-
tes de civitatibus Juda: et contaminavit
excelsa, ubi sacrificabant sacerdotes, de Gabaa
usque Bersabee: et destruxit aras portarum
in introitu ostii Josue principis civitatis,
quod erat ad sinistram portæ civitatis.

מלכים ב כג

9 וְהָיָה לֹא יַעֲלֶה קֹדֶשׁ הַקְּדוֹת אֶל־מִזְבֵּחַ יְהוָה בִּירוּשָׁלַם כִּי אֲסֻכְלֶה מִצֹּדֹת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: 10 וְנִמְצָא אֶת־תּוֹהֶפֶת אֲשֶׁר בֶּן בְּנֵי־הַגָּם לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ וְאֶת־בִּתּוֹ בָּאֵשׁ לְמֹלֶךְ: 11 וַיִּשְׁבֹּת אֶת־הַסּוֹסִים אֲשֶׁר נָתַן מַלְכִי יְהוּדָה לְשֹׁמֵשׁ מִבָּא בֵית־יְהוָה אֶל־לְשָׁעַר בְּתוֹרֵמָהּ הַסָּרִיס אֲשֶׁר בִּפְתָּוִהּ וְאֶת־מִרְבָּבוֹת הַשָּׂמֶשׁ שָׂרָף בָּאֵשׁ: 12 וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה מַלְכִי יְהוּדָה וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה בְּשָׂמָיו הַחֲצֹרוֹת בֵּית־יְהוָה נָתַן הַמֶּלֶךְ וַיַּרְץ שָׂמָם וַיִּשְׁלַח אֶת־עֲצָמָם אֶל־בְּחַל קְדְרוֹן: 13 וְאֶת־הַקְּדוֹת אֲשֶׁר עָלִיבָנָה בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר מִמִּין לַחֲרֹת הַמִּשְׁחָה אֲשֶׁר קָנָה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְעִשְׂתָּרֶת לַעֲשֹׁשׁ צִידָם וְלִכְמוֹשׁ שִׁנְיָ מִזָּב וְלִמְלָכָם הַיַּעֲבָד בְּגִירָעָמוֹן מִפֶּנֶא הַמֶּלֶךְ: 14 וַיִּשְׁבֹּר אֶת־הַמִּצְבֹּת וַיַּכֹּת אֶת־הָאֲשֵׁרִים וַיַּמְלֵא אֶת־מִקְוָם עֲצָמוֹת אָדָם: 15 וְכֵם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל הַקְּדוֹחַ אֲשֶׁר עָשָׂה יִרְבֵּעָם בְּדִנְכֶם אֲשֶׁר הִקְטִיף אֶת־יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא וְאֶת־הַקְּדוֹחַ נָתַן וַיִּשְׁרֹף אֶת־הַקְּדוֹחַ הַהוּא לְעֵפֶר וַשָּׂרָף אֲשֶׁרָה: 16 וַיִּפֹּן וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּרְא אֶת־הַקְּדָרִים בְּדָר וַיִּשְׁלַח וַיִּקְחָ אֶת־הַקְּדָרִים הָאֵלֶּה: 17 וַיֹּאמֶר מָה הַצִּיּוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲנִשִּׁי הָעִיר הַקְּדָר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת־הַקְּדָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַל הַמִּזְבֵּחַ בֵּית־אֵל: 18 וַיֹּאמֶר הַקְּדוֹחַ לוֹ אִישׁ אֶל־נַעַם עֲצָמָתוֹ וַיַּמְלֵמוּ עֲצָמָתוֹ אֵת עֲצָמוֹת הַקְּדָרִים אֲשֶׁר־בָּא מִשְׁמֶרֶן: 19 וְכֵם אֶת־קַלְבֹּתֵי הַקְּדוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֶרֶן אֲשֶׁר עָשָׂה מַלְכִי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִים הַסִּיר וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיַּעֲשֵׂה לָהֶם קַל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־אֵל: 20 וַיִּזְבַּח אֶת־קַלְבֹּתֵי הַקְּדוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה עַל־הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשְׁרֹף אֶת־עֲצָמוֹת אָדָם עָלֵיהֶם וַיִּשְׁבֹּר בִּירוּשָׁלַם:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. κγ'.

9 Πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον Κυρίου ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. 10 Καὶ ἐμίανε τὸν Ταφέθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ τοῦ διαγαγεῖν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολὸχ ἐν πυρί. 11 Καὶ κατέκαυσε τοὺς ἵππους οὓς ἔδωκεν βασιλεῖς Ἰουδα τῷ ἡλίφ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου Κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως τοῦ εὐνούχου ἐν Φαρουρίμ· καὶ τὸ ἕρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσε ἐν Φαρουρίμ. 12 Καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερφύου Ἀχαζ, ἃ ἐποίησεν βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησε Μανασσῆς ἐν ταῖς θυρίσιν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἑκείθεν, καὶ ἔρριψε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χεμάρρουν Κεδρὼν. 13 Καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρὸς ὄρει Ἱερουσαλήμ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσθὰθ, ὃν ψεδόμνησε Σαλωμών βασιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμὼς προσοχθίσματι Μωάβ καὶ τῷ Μολὸχ βδελύγματι υἱῶν Ἀμμὼν ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς. 14 Καὶ συνέτριψε τὰς στήλας καὶ ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση καὶ ἔπλησε τοὺς τόπους αὐτῶν ὀστέων ἀνθρώπων. 15 Καὶ γὰρ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθήλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ γὰρ τὸ θυσιαστήριον ἐκείνο τὸ ὑψηλὸν κατέσπασε, καὶ συνέτριψε τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν, καὶ κατέκαυσε τὸ ἄλσος. 16 Καὶ ἐξένευσεν Ἰωσίας καὶ εἶδε τοὺς τάφους τοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀπέστειλε καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν τάφων καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐστάναι Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ ἑορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐπιστρέψας ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους, 17 Καὶ εἶπεν τί τὸ σκόπελον ἐκείνο ὃ ἐγὼ ὄρω; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὃ ἐξεληλυθὼς ἐξ Ἰούδα καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐπικατέσαστο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθήλ. 18 Καὶ εἶπεν Ἀφετε αὐτόν, ἄνθρω μὴ κινήσάτωσαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ· καὶ ἐρύσθησαν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀστέων τοῦ προφῆτου τοῦ ἡκόντος ἐκ Σαμαρείας. 19 Καὶ γὰρ πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι Σαμαρείας, οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραὴλ παροργίζειν Κύριον, ἀπίστησεν Ἰωσίας, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθήλ. 20 Καὶ ἔθυσσε πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων, καὶ κατέκαυσε τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων ἐν αὐτᾷ, καὶ ἐπιστράφη εἰς Ἱερουσαλήμ.

II. REGUM, XXIII.

9 Verumtamen non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Jerusalem: sed tantum comedebant azyma in medio fratrum suorum. 10 Contaminavit quoque Topheth, quod est in convalle filii Ennom: ut nemo consecraret filium suum aut filiam per ignem, Moloch. 11 Abstulit quoque equos, quos dederant reges Juda Soli, in introitu templi Domini juxta exedram Nathanmelech eunuchi, qui erat in Pharurim: currus autem Solis combussit igni. 12 Altaria quoque, quæ erant super tecta cœnaculi Achaz, quæ fecerant reges Juda, et altaria quæ fecerat Manasses in duobus atrii templi Domini, destruxit rex: et cucurrit inde, et dispersit cinerem eorum in torrentem Cedron. 13 Excelsa quoque, quæ erant in Jerusalem ad dexteram partem montis offensionis, quæ ædificaverat Salomon rex Israel Astaroth idolo Sidoniorum, et Chamos offensionis Moab, et Melchom abominationi filiorum Ammon, polluit rex. 14 Et contrivit statuas, et succidit lucos: replevitque loca eorum ossibus mortuorum. 15 Insuper et altare, quod erat in Bethel, et excelsum quod fecerat Jeroboam filius Nabat, qui peccare fecit Israel: et altare illud, et excelsum destruxit, atque combussit, et comminuit in pulverem, succenditque etiam lucum. 16 Et conversus Josias, vidit ibi sepulchra, quæ erant in monte: misitque et tulit ossa de sepulchris, et combussit ea super altare, et polluit illud juxta verbum Domini, quod locutus est vir Dei, qui prædixerat verba hæc. 17 Et ait: Quis est titulus ille, quem video? Responderuntque ei cives urbis illius: Sepulchrum est hominis Dei, qui venit de Juda, et prædixit verba hæc, quæ fecisti super altare Bethel. 18 Et ait: Dimittite eum, nemo commoveat ossa ejus. Et intacta manserunt ossa illius, cum ossibus prophetæ qui venerat de Samaria. 19 Insuper et omnia fana excelsorum, quæ erant in civitatibus Samariæ, quæ fecerant reges Israel ad irritandum Dominum, abstulit Josias: et fecit eis secundum omnia opera quæ fecerat in Bethel. 20 Et occidit universos sacerdotes excelsorum, qui erant ibi super altaria: et combussit ossa humana super ea: reversusque est Jerusalem.

21 וַיֹּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת-כָּל-הָעָם לְאֹמֶר עֲשׂוּ
 כְּסֹחַ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּדָּבָר עַל כִּסֵּר
 הַבְּרִית הַזֶּה: 22 כִּי לֹא נַעֲשָׂה בְּכֶסֶחַ
 הַזֶּה מִיָּמַי הַעֲשֵׂפָסִים אֲשֶׁר עָשָׂהוּ אֶת-
 יִשְׂרָאֵל וְכָל יָמַי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי
 יְהוּדָה: 23 כִּי אִם-בְּשִׁמְנָה עֲשָׂהוּ שָׁנָה
 לַמֶּלֶךְ וְאֲשִׁיחֶהוּ נַעֲשָׂה הַכֶּסֶחַ הַזֶּה לַיהוָה
 בִּירוּשָׁלַם: 24 וְנָתַם אֶת-הַקִּבּוֹת וְאֶת-
 הַזִּידֹעִנִים וְאֶת-הַתְּהֻמִּים וְאֶת-הַגִּזְלִים וְאֶת-
 כָּל-הַשִּׁנְאִים אֲשֶׁר נָתַן בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
 וּבִירוּשָׁלַם בָּעֵר וְאֲשִׁיחֶהוּ לְמַעַן חַיִּים אֶת-
 דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַכְּרִבִּים עַל-הַכֶּסֶר אֲשֶׁר
 קִצָּץ הַלְהִיחֶהוּ כַּחֲזֹן בֵּית יְהוָה: 25 וְכִמְחֹהוּ
 לְאַחֲרָיו לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר-עָשָׂה אֱלֹהֵי-יְהוָה
 בְּכָל-לְבָבוֹ וּבְכָל-נַפְשׁוֹ וּבְכָל-מָאֻדוֹ כְּכָל
 הַתּוֹרָה מִשְׁחָ וְאֲחֵרָיו לְאֲדָם קִמְחֹהוּ:
 26 אַתָּה לְאַעֲשֶׂה יְהוָה מִחֲזֹן אִפּוֹ הַגָּדוֹל
 אֲשֶׁר-הִרְאָה אִפּוֹ בַּיהוָה עַל כָּל-הַנְּעֻסִים
 אֲשֶׁר חִכְעִסוּ מִנִּשְׁחָ: 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה בָּם
 אֶת-יְהוּדָה אֲסִיר מִעַל פְּנֵי כָּאֲשֶׁר חִסֵּרְתִּי
 אֶת-יִשְׂרָאֵל וְקִמְחֹהוּ אֶת-הַעִיר הַזֹּאת
 אֲשֶׁר-בְּחֵרְתִּי אֶת-יְהוּשָׁלַם וְאֶת-הַבְּרִית אֲשֶׁר
 אֲכַרְתִּי יְהוָה שְׂמִי שָׁם: 28 וַיָּחֹר וּבְרִי
 וְאֲשִׁיחֶהוּ וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה הַלְהִיחֶם כַּחֲזֹנִים
 עַל-כֶּסֶר דְּבָרֵי הַמִּסִּים לְמַלְכֵי יְהוּדָה:
 29 בְּיָמָיו עָלָה פָּרְעֹה נְכֹחַ מֶלֶךְ-מִצְרַיִם
 עַל-מֶלֶךְ אֲשֶׁר עָלִיתָ פָּתַח וּגְלָהוּ הַמֶּלֶךְ
 וְאֲשִׁיחֶהוּ לְחִרְאָיו וַיְמַלִּיחֶהוּ בְּמַגֵּדוֹ כִּרְאֻתוֹ
 אֲתָו: 30 וַיַּרְבֵּהוּ עַבְדָּיו מִתּוֹ מִמֶּנִּי
 וַיְבִיאֶהוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּחְפְּרֶהוּ בַּקְּבָרֹת וַיַּקְח
 עִם-הָאֶרֶץ אֶת-יְהוֹאָחָז בֶּן-יִשְׁחָבֵהוּ וַיִּשְׁתָּחֶהוּ
 אֲתָו וַיַּמְלִיכוּ אֲתָו נַחֲמָת אֲבִיו:
 31 בֶּן-עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה יְהוֹאָחָז בְּמַלְכוֹ
 וַיִּשְׁלַח הַדָּשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם
 אִפּוֹ חֲמוּטָל בֶּת-יִרְמְיָהוּ מַלְכָּה: 32 וַיַּעַשׂ
 חֲרָס בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה אֲבֹתָיו:
 33 וַיִּמְסְרֶהוּ פָּרְעֹה נְכֹחַ בְּרַבְלָה בְּאֶרֶץ
 חֶמֶת בְּפֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּתְּרֵלֶשׁ עַל-
 הָאֶרֶץ מֵאָרָ כְּכֶסֶחַ וְכֶסֶר וְחָב:
 34 וַיַּמְלֶךְ פָּרְעֹה נְכֹחַ אֶת-אֱלִיאִים בֶּן-יִשְׁחָבֵהוּ
 נַחֲמָת וְאֲשִׁיחֶהוּ אֲבִיו וַיַּקְשֹׁב אֶת-שְׁמוֹ יְהוֹאָחָז
 וְאֶת-יְהוֹאָחָז לְחֹחַ וּנְכֹחַ מִצְרַיִם וַיָּמָת שָׁם:

21 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ
 λέγων Ποίησατε πάσχα τῷ Κυρίῳ θεῷ ἡμῶν
 καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύ-
 της. 22 "Ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πάσχα τοῦτο ἀφ'
 ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἱ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ καὶ
 πάσας τὰς ἡμέρας βασιλείων Ἰσραὴλ καὶ βασιλείων
 Ἰούδα. 23 "Ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει
 τοῦ βασιλείως Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ Κυρίῳ
 ἐν Ἱερουσαλὴμ. 24 Καὶ γε τοὺς θελητάς καὶ
 τοὺς γνωριστάς καὶ τὰ θραφὶν καὶ τὰ εἰδῶλα
 καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν τῇ
 γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξήρην Ἰωσίας, ἵνα
 στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοῦς γεγραμμένους
 ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρε Σελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν
 οἴκῳ Κυρίου. 25 Ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεὺς ὃς ἐπέστρεψε πρὸς
 Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ
 αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν
 νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνίστη ὅμοιος
 αὐτῷ. 26 Πλὴν οὐκ ἀπειστράφη Κύριος ἀπὸ
 θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης οὗ ἰθυμώθη
 ὀργῇ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰούδᾳ ἐπὶ τοὺς παροργισμοὺς
 οὗς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς. 27 Καὶ εἶπε
 Κύριος Καὶ γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ
 προσώπου μου καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ
 ἀπώσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν
 Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον "Ἔσται τὸ ὄνομά
 μου ἐκεῖ. 28 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου
 καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα
 ἐπὶ βιβλίῳ λόγων ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα;
 29 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραὼ
 Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων
 ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς
 ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἱθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὼ ἐν
 Μαγεδδῷ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν. 30 Καὶ ἐπεβίβασαν
 αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδῶ, καὶ
 ἤγαγον αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔθαψαν αὐτόν
 ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς
 τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου καὶ ἐχρῖσαν αὐτόν, καὶ
 ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 31 Ὑἱὸς
 εἴκοσι καὶ τριῶν ἑτῶν ἦν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν
 αὐτόν, καὶ τριμήνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ ὄνομα τῷ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ
 Ἱερεμίου ἐκ Δοβνά. 32 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
 ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν
 οἱ πατέρες αὐτοῦ. 33 Καὶ μετίστησεν αὐτόν
 Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Παβλαὰμ ἐν γῇ Ἐμὰθ τοῦ μὴ
 βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔδωκε ζῆμίαν ἐπὶ
 τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν
 τάλαντα χρυσοῦ. 34 Καὶ ἐβασίλευσε Φαραὼ
 Νεχαὼ ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἐλιακίμ υἱὸν Ἰωσίου βασι-
 λέως Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
 ἐπέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ. καὶ τὸν Ἰωάχαζ
 ἔλαβε καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.

21 Et præcepit omni populo, dicens: Facite
 Phase Domino Deo vestro, secundum quod
 scriptum est in libro fœderis hujus. 22 Nec
 enim factum est Phase tale a diebus judicum,
 qui judicaverunt Israel, et omnium dierum
 regum Israel et regum Juda, 23 Sicut in
 octavo decimo anno regis Josiæ factum est
 Phase istud Domino in Jerusalem. 24 Sed et
 pythones, et ariolos, et figuras idolorum, et
 immunditias, et abominationes, quæ fuerant
 in terra Juda et Jerusalem, abstulit Josias: ut
 statueret verba legis, quæ scripta sunt in
 libro, quem invenit Helcias sacerdos in templo
 Domini. 25 Similis illi non fuit ante eum
 rex, qui reverteretur ad Dominum in omni
 corde suo, et in tota anima sua, et in universa
 virtute sua, juxta omnem legem Moysi: neque
 post eum surrexit similis illi. 26 Verumtamen
 non est aversus Dominus ab ira furoris sui
 magni, quo iratus est furor ejus contra Judam:
 propter irritationes quibus provocaverat eum
 Manasses. 27 Dixit itaque Dominus: Etiam
 Judam auferam a facie mea, sicut abstuli
 Israel: et projiciam civitatem hanc, quam
 elegi, Jerusalem, et domum, de qua dixi: Erit
 nomen meum ibi. 28 Reliqua autem sermo-
 num Josiæ, et universa quæ fecit, nonne hæc
 scripta sunt in Libro verborum dierum regum
 Juda? 29 In diebus ejus ascendit Pharaos
 Nechao rex Ægypti, contra regem Assyriorum,
 ad flumen Euphraten: et abiit Josias rex in
 occursum ejus: et occisus est in Mageddo, cum
 vidisset eum. 30 Et portaverunt eum servi
 sui mortuum de Mageddo: et pertulerunt in
 Jerusalem, et sepelierunt eum in sepulchro
 suo. Tulitque populus terræ Joachaz filium
 Josiæ: et unxerunt eum, et constituerunt eum
 regem pro patre suo. 31 Viginti trium
 annorum erat Joachaz cum regnare cœpisset,
 et tribus mensibus regnavit in Jerusalem:
 nomen matris ejus Amital, filia Jeremiæ, de
 Lobna. 32 Et fecit malum coram Domino,
 juxta omnia quæ fecerant patres ejus. 33
 Vinxitque eum Pharaos Nechao in Rebla,
 quæ est in terra Emath, ne regnaret in
 Jerusalem: et imposuit mulctam terræ,
 centum talentis argenti, et talento auri. 34
 Regemque constituit Pharaos Nechao
 Eliacim filium Josiæ pro Josia patre ejus:
 vertitque nomen ejus Joakim; porro Joachaz
 tulit, et duxit in Ægyptum, et mortuus est ibi.

מלכים ב כג כד

35 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 36 ויהיה כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 37 ויהיה כהן ויהיה כהן ויהיה כהן

פרשה כד :

1 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 2 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 3 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 4 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 5 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 6 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 7 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 8 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 9 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 10 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 11 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 12 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן
 13 ויהי כהן ויהיה כהן ויהיה כהן

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. κγ', κδ'.

35 Καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωακὶμ
 τῷ Φαραῶ· πλὴν ἐτιμολόγησε τὴν γῆν τοῦ
 δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραῶ· ἀνὴρ
 κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον
 καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοῦ δοῦναι
 τῷ Φαραῶ Νεχάφ. 36 Ὑῖδες εἴκοσι καὶ πέντε
 ἔτων Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεῦεν αὐτόν, καὶ ἑνδεκά
 ἔτη ἱερατεύσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ
 μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδὰφ θυγάτηρ Φαδαὶλ ἐκ Ῥουμά.
 37 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
 κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κδ'.

1 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ
 βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακὶμ
 δοῦλος τρία ἔτη, καὶ ἐπίστρεψε καὶ ἠθέτησαν ἐν
 αὐτῷ. 2 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζώ-
 νους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζώωνους Συρίας
 καὶ τοὺς μονοζώωνους Μωάβ καὶ τοὺς μονοζώωνους
 υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἱερατίσεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
 Ἰούδα τοῦ κατισχύσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ὃν
 ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφη-
 τῶν. 3 Πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἦν ἐν τῷ
 Ἰούδᾳ ἀποστήσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ
 ἐν ἀμαρτίαις Μανασσῆ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε.
 4 Καὶ γὰρ τὸ αἷμα ἀθῶον ἐξέχεε, καὶ ἐπληρεῖ τὴν
 Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἀθῶου, καὶ οὐκ ἠθέλησε
 Κύριος ἱλασθῆναι. 5 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
 Ἰωακὶμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
 γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
 βασιλεῦσιν Ἰούδα; 6 Καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὶμ μετὰ
 τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἱερατεύσεν Ἰωακὶμ υἱὸς
 αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 7 Καὶ οὐ προσέθετο εἶτι βασι-
 λεὺς Αἰγύπτου ἐξελεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι
 ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου
 Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα
 ἦν τοῦ βασιλείως Αἰγύπτου. 8 Ὑῖδες ὀκτωκαίδεκα
 ἔτων Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεῦεν αὐτόν, καὶ τρίμηνον
 ἱερατεύσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ
 αὐτοῦ Νίσθα θυγάτηρ Ἑλλανασθάμ ἐξ Ἱερουσαλὴμ.
 9 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου
 κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 10 Ἐν
 τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
 Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν
 περιοχῇ. 11 Καὶ εἰσῆλθε Ναβουχοδονόσορ βασι-
 λεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
 ἐπολιορκούν ἐπ' αὐτήν. 12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωακὶμ
 βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλείᾳ Βαβυλῶνος, αὐτὸς
 καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ
 ἀρχοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν
 αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς
 βασιλείας αὐτοῦ. 13 Καὶ ἐξηνγκεν ἐκείθεν πάντα
 τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς
 οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ
 σκεύη τὰ χρυσὰ ἃ ἐποίησε Σαλωμών ὁ βασιλεὺς
 Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναφ Κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου.

II. REGUM, XXIII. XXIV.

35 Argentum autem et aurum dedit Joakim
 Pharaoni, cum indixisset terræ per singulos,
 ut conferretur juxta præceptum Pharaonis.
 et unumquemque juxta vires suas exegit, tan
 argentum quam aurum de populo terræ, ut
 daret Pharaoni Nechao. 36 Vigintiquinque
 annorum erat Joakim cum regnare cœpisset :
 et undecim annis regnavit in Jerusalem :
 nomen matris ejus Zebida filia Phadaia de
 Ruma. 37 Et fecit malum coram Domino,
 juxta omnia quæ fecerant patres ejus.

CAPUT XXIV.

1 In diebus ejus ascendit Nabuchodonosor
 rex Babylonis, et factus est ei Joakim servus
 tribus annis: et rursum rebellavit contra eum.
 2 Immisitque ei Dominus latrunculos Chal-
 dæorum, et latrunculos Syriæ, et latrunculos
 Moab, et latrunculos filiorum Ammon: et
 immisit eos in Judam, ut disperderent eum,
 juxta verbum Domini, quod locutus fuerat
 per servos suos prophetas. 3 Factum est
 autem hoc per verbum Domini contra Judam,
 ut auferret eum coram se, propter peccata
 Manasse universa quæ fecit, 4 Et propter
 sanguinem innoxium, quem effudit, et implevit
 Jerusalem cruore innocentium: et ob hanc
 rem noluit Dominus propitiari. 5 Reliqua
 autem sermonum Joakim, et universa quæ
 fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
 num dierum regum Juda? Et dormivit Joakim
 cum patribus suis: 6 Et regnavit Joachin
 filius ejus pro eo. 7 Et ultra non addidit rex
 Ægypti, ut egrederetur de terra sua: tulerat
 enim rex Babylonis, a rivo Ægypti usque ad
 fluvium Euphraten, omnia quæ fuerant regis
 Ægypti. 8 Decem et octo annorum erat
 Joachin cum regnare cœpisset, et tribus
 mensibus regnavit in Jerusalem: nomen
 matris ejus Nohesta filia Elnathan de Jeru-
 salem. 9 Et fecit malum coram Domino,
 juxta omnia quæ fecerat pater ejus. 10 In
 tempore illo ascenderunt servi Nabuchodonosor
 regis Babylonis in Jerusalem, et circum-
 data est urbs munitionibus. 11 Venitque
 Nabuchodonosor rex Babylonis ad civitatem
 cum servis suis, ut oppugnarent eam. 12
 Egressusque est Joachin rex Juda ad
 regem Babylonis, ipse et mater ejus, et servi
 ejus, et principes ejus, et eunuchi ejus: et
 suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni
 sui. 13 Et protulit inde omnes thesauros domus
 Domini, et thesauros domus regis: et concecit
 universa vasa aurca, quæ fecerat Salomon rex
 Israel in templo Domini juxta verbum Domini.

מלכים ב כד כה

14 וַתִּקַּח אֶת-קִירוֹשָׁם וְאֶת-כָּל-חַשְׁמִיִּים
וְאֶת כָּל-גִּבּוֹרֵי הַחֵיל עֲשָׂרָה אֲלָפִים
וְכָל-הַחֲרָשׁ וְהַמְסַגֵּר לֹא נִשְׁאַר
וְזֶלַת זֶלַת עִם-הָאָרֶץ: 15 וַיִּגַּל אֶת-יְהוֹיָכִן
בְּבֵלָה וְאֶת-אִמּוֹ חַמְלָה וְאֶת-נָשֵׁי הַמֶּלֶךְ
וְאֶת-קָרִיָּיו וְאֶת אֲלֵי הָאָרֶץ הַחֵילִית
וְכָל מִירוֹשָׁלַם בְּבֵלָה: 16 וְאֶת כָּל-אֲנָשֵׁי
הַחֵיל שְׂבַעַת אֲלָפִים וְהַחֲרָשׁ וְהַמְסַגֵּר
אֵלֶּה הַכֹּל גִּבּוֹרִים עֲשֵׂי מֵלְחָמָה וַיְבִיֵּאֵם
מֶלֶךְ-בָּבֶל בִּילָה בְּבֵלָה: 17 וַיִּמְלֶךְ מֶלֶךְ-
בָּבֶל אֶת-מַתְאֲנִיָּה דָּוִד פַּחְמִי וַיִּשָּׂב אֶת-
שְׁמוֹ צִדְקִיָּהוּ: 18 בְּגִזְעֵשָׁרִים וְאֶת-
שָׂרָה צִדְקִיָּהוּ בְּמִלְכּוֹ וְאֶת-עֲשָׂרָה שָׂרָה
קִלְיָה בִּירוֹשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חַמְלָה בַּת-
יִרְמְיָהוּ מִלְכָּה: 19 וַיַּעַשׂ הַרֵעַ בְּעֵינֵי
יְהוָה כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוֹנָתָן: 20 כִּי
עַל-אֵפֶס יְהוָה הִנִּיחָה בִּירוֹשָׁלַם וַיְקַחְתָּהּ
עַד-הַשְׁלִכּוֹ אֹתָם מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרָד
צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל:

פרשה כה :

1 וַיְהִי בְשָׁנַת הַתְּשִׁיעִית לְמִלְכּוֹ בַּחֹדֶשׁ
הָעֲשִׂירִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ 2 וְנָבֻכַדְנֶאֱצַר
מֶלֶךְ-בָּבֶל הָאֵל וְכָל-חֵילָיו עַל-יְהוֹשָׁלַם
וַיִּחַן עָלָיו וַיִּבְנֵה עָלָיו דָּמָה סָבִיב:
3 וַתִּבְרָא הָעִיר בְּמַצוֹר עַד עֲשָׂתַי עֲשָׂרָה
שָׁנָה לְמֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ: 4 בַּחֲשָׁעָה לַחֹדֶשׁ
וַיִּחַן הָרָעָב בָּעִיר וּלְאִדְתָּהּ לַחֵם
לֵעָם הָאָרֶץ: 5 וַתִּבְקַע הָעִיר וְכָל-אֲנָשֵׁי
הַמִּלְחָמָה וְהַחֵילִית הָרָעָב שָׁעָר וַיָּבֹאוּ
הַחֲבָתִים אֲשֶׁר עָלֵינוּ הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים
עַל-הָעִיר סָבִיב וַיִּלְכְּדוּהָ הָעַרְבָּה:
6 וַיִּרְדּוּ כָל-יְפֹשְׁדִים אֲחֵר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֹנוּ
אֹתוֹ בְּעַרְבוֹת יִרְחוֹ וְכָל-חֵילָיו נָבְצָה
מֵעָלָיו: 7 וַיַּחֲשֹׁשׁ אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלֵה אֹתוֹ
אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לַחַם וַיַּדְבֵּר אִתּוֹ
מִשְׁפָּט: 8 וְאֶת-בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ שָׁחָם לְעֵינָיו
וְאֶת-עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עָזַר וַיִּמְסְרֵהוּ בְּיַד-שָׂרָה
וַיְבִיֵּאֵהוּ בָבֶל: 9 וַיַּחֲדֹשׁ הַחֲמִישִׁי
בְּשַׁבָּעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה שְׁנֵת הַשָּׁעָר
עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ נָבֻכַדְנֶאֱצַר מֶלֶךְ-
בָּבֶל 10 וַיַּחֲדֹשׁ רַב־שָׂרָהִים עָבַד
מֶלֶךְ-בָּבֶל יְרוֹשָׁלַם: 11 וַיִּשְׂרָף אֶת-בֵּית
יְהוָה וְאֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל-בָּמֹת
יְרוֹשָׁלַם וְאֶת-קְלִבִּית גְּדוֹל שָׂרָה בָּאֵשׁ:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. κδ', κε'.

14 Καὶ ἀπώκισε τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς
ἀρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχυροὺς αἰχμαλωσίας
δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας καὶ πᾶν τέκνονα καὶ
τὸν συγκλείοντα, καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλην οἱ πτωχοὶ
τῆς γῆς. 15 Καὶ ἀπώκισε τὸν Ἰωακὴμ εἰς Βαβυλῶνα,
καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας
τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνοῦχους αὐτοῦ· καὶ
τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν εἰς ἀποικεσίαν
ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα. 16 Καὶ πάντας
τοὺς ἀνδρας τῆς δυνάμεως ἑπτακισχιλίου καὶ τὸν
τέκνονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους, πάντες
δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον, καὶ ἦγαγεν αὐτοὺς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα.
17 Καὶ ἱβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν
Βαθθανίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπίθηκε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκία. 18 Ὑἱὸς εἴκοσι καὶ ἐνὸς
ἐνιαυτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ
ἐνδεκά ἐτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα
τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερειμίου. 19 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὧπτιον Κυρίου κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν Ἰωακὴμ. 20 Ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν
Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα, ἕως
ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ
ἤθετσε Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ ἡλθε
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα
ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρενέβαλεν
ἐπ' αὐτήν, καὶ ψκοδόμησεν ἐπ' αὐτήν περίτειχος
κύκλῳ. 2 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως τοῦ
ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου ἐννάτῳ τοῦ
μηνός, 3 Καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει,
καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς. 4 Καὶ
ἐβράγη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου
ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀνὰ μέσον τῶν
τειχῶν, αὕτη ἐστὶ τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ
οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλῳ· καὶ ἐπορεύθη
ὁδὸν τὴν Ἀραβὰ, 5 Καὶ ἰδίωξεν ἡ δύναμις τῶν
Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον
αὐτόν ἐν Ἀραβῶθ Ἱεριχώ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις
αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ. 6 Καὶ συνέλαβον
τὸν βασιλέα, καὶ ἦγαγον αὐτόν πρὸς βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Πρεθλαθὰ· καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ
κρίσιον. 7 Καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἐσφαξε κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου
ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδωκεν αὐτόν ἐν πείδαις καὶ ἦγαγεν
εἰς Βαβυλῶνα. 8 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ
ἐβδόμῃ τοῦ μηνός, αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαιδέκατος
τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ἡλθε
Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ἱσθὺς ἐν ὧπτιον βασι-
λέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ. 9 Καὶ
ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

II. REGUM, XXIV. XXV.

14 Et transtulit omnem Jerusalem, et uni-
versos principes, et omnes fortes exercitus,
decem millia, in captivitatem; et omnem
artificem et clusorem: nihilque relictum est,
exceptis pauperibus populi terræ. 15 Trans-
tulit quoque Joachin in Babylonem, et matrem
regis, et uxores regis, et eunuchos ejus: et
judices terræ duxit in captivitatem de Jeru-
salem in Babylonem. 16 Et omnes viros
robustos, septem millia, et artifices, et clusores
mille, omnes viros fortes et bellatores: duxit-
que eos rex Babylonis captivos in Babylonem.
17 Et constituit Matthaniam patrum ejus
pro eo: imposuitque nomen ei Sedeciam.
18 Vigessimum et primum annum ætatis
habebat Sedecias cum regnare cœpisset, et
undecim annis regnavit in Jerusalem: nomen
matris ejus erat Amital, filia Jeremiæ, de
Lobna. 19 Et fecit malum coram Domino,
juxta omnia quæ fecerat Joakim. 20 Iras-
cebatur enim Dominus contra Jerusalem et
contra Judam, donec projiceret eos a facie
sua: recessitque Sedecias a rege Babylonis.

CAPUT XXV.

1 FACTUM est autem anno nonæ regni
ejus, mense decimo, decima die mensis, venit
Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse et omnis
exercitus ejus, in Jerusalem, et circumdederunt
eam: et extruxerunt in circuitu ejus muni-
tiones. 2 Et clausa est civitas atque vallata,
usque ad undecimum annum regis Sedeciæ,
3 Nona die mensis: prævaluitque fames in
civitate, nec erat panis populo terræ. 4 Et
interrupta est civitas: et omnes viri bellatores
nocte fugerunt, per viam portæ, quæ est inter
duplicem murum ad hortum regis (porro
Chaldæi obsidebant in circuitu civitatem):
fugit itaque Sedecias per viam quæ ducit ad
campestris solitudinis. 5 Et persecutus est
exercitus Chaldæorum regem, comprehendit-
que eum in planitie Jericho: et omnes
bellatores, qui erant cum eo, dispersi sunt,
et reliquerunt eum. 6 Apprehensum ergo
regem duxerunt ad regem Babylonis in
Reblatha: qui locutus est cum eo judicium.
7 Filios autem Sedeciæ occidit coram eo, et
adduxit in Babylonem. 8 Mense quinto,
septima die mensis, ipse est annus nonus
decimus regis Babylonis: venit Nabuzardan
princeps exercitus, servus regis Baby-
lonis, in Jerusalem. 9 Et succendit domum
Domini, et domum regis: et domos
Jerusalem, omnemque domum combussit igni.

מלכים ב כה

10 ואת־חומות ירושלים סביב קצוה כל־
 תיל פשוים אשר רב־טבחים: 11 ואת
 לתר העם הנשארים בעיר ואת־הנפלים
 אשר קבלו על־המלח בבל ואת יהר
 הקמון הגלח בבית־אדון רב־טבחים:
 12 ומדלת הארץ השאר רב־טבחים
 לכהנים ולנבים: 13 ואת־עמודי הנחשת
 אשר ביהודה ואת־הפסלות ואת־הם
 הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים
 וישא את־הנחשתם בבל: 14 ואת־
 הסירות ואת־הנצים ואת־המזפורות ואת־
 הפפוחות ואת קל־בלי הנחשת אשר־ישרתו
 בם לקחו: 15 ואת־המחנות ואת־
 המזירות אשר זקב וזקב והאשר־בם
 בשר לקח רב־טבחים: 16 העמודים ו
 שנים הם האחד והפסלות אשר־עשה
 שלמה לבית יהוה לזכרה משגל
 לנחשת קל־הפלים האלה: 17 שמנה
 עשרה אמה קומתו העמוד האחד
 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת
 שלש אמה ושקבה ורמנים על־הכתרת
 סביב הפל נחשת וקצתה לעמוד השני
 על־השקבה: 18 ויהי רב־טבחים את
 שריה בןו הוראש ואת־צנחנה בןו
 משנה ואת־שלשת שמרי הקף: 19 ומר
 העיר לקח סרים אחד אשר־הוא קרדו
 על־אנשי המלחמה והמשפח אנשים מרא
 בניהם ואת־נמצא בעיר ואת הפסל
 שר הבגד המצא את־עם הארץ
 וששים אל מעם הארץ המצאים בעיר:
 20 ויהי אחם בבית־אדון רב־טבחים ויהי
 אתם על־מלח בבל ובלתח: 21 ויהי
 אתם מלח בבל וימיתם בבלתח בארץ
 חמת וגל יהודה מעל אדמתי: 22 והעם
 הנשאר בארץ יהודה אשר השאר
 בבית־אדון מלח בבל וימקד עליהם
 את־גדליהו ברחמיהם בירשקו:
 23 וישמעו כל־שרי החלים המה והאנשים
 ביהודה מלח בבל את־גדליהו ויבאו
 אל־גדליהו המצפה וישמעאל ביהודה
 ויהי ביהודה ויהי ביהודה המצפה
 ויהי ביהודה המצפה ויהי ביהודה המצפה:

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. κ'.

10 Καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν κατέσπασεν
 ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων. 11 Καὶ τὸ περισσὸν
 τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς
 ἱμπεπτωκότας οἱ ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλεῖα
 Βαβυλῶνος καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῆρε
 Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος. 12 Καὶ ἀπὸ τῶν
 πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλειπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς
 ἀμπελοργοὺς καὶ εἰς γαβίν. 13 Καὶ τοὺς
 στύλους τοὺς χαλκοὺς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου
 καὶ τὰς μεκωνῶθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν
 τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ
 ἤραν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα. 14 Καὶ
 τοὺς λίβητας καὶ τὰ ἱάμιν καὶ τὰς φιάλας καὶ
 τὰς θυσκεας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς
 λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἔλαβι. 15 Καὶ τὰ πυρεῖα
 καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς ἀργυρᾶς
 ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος, 16 Στύλους δύο καὶ τὴν
 θάλασσαν μίαν καὶ τὰς μεκωνῶθ ὡς ἐποίησε
 Σαλωμών τῷ οἴκῳ Κυρίου· οὗς ἦν σταθμὸς τοῦ
 χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν. 17 Ὅκτωκαίδεκα
 πῆχειν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός, καὶ τὸ χυθάρ
 ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν, καὶ τὸ ὕψος τοῦ χυθάρ
 τριῶν πῆχειν σαβαχά, καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῷ χυθάρ
 κύκλῳ, τὰ πάντα χαλκᾶ· καὶ κατὰ ταῦτα τῷ
 στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχά. 18 Καὶ
 ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραϊὰν ἱερεῖα τὸν
 πρῶτον καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως καὶ
 τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμὸν·
 19 Καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον εὐνοῦχον ἓνα ὃς
 ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ
 πέντε ἀνδρας τῶν ὁρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ
 βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν
 γραμματεῖα τοῦ ἀρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἱκτάσ-
 σοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἔξιποντα ἄνδρας
 τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ
 πόλει· 20 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδάν ὁ
 ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλεῖα
 Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθά. 21 Καὶ ἐπάσειεν αὐτοὺς
 ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἰθανάτωσεν αὐτοὺς εἰς
 Ῥεβλαθά ἐν γῇ Αἰμάθ· καὶ ἀπώκισθη Ἰούδας
 ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ. 22 Καὶ ὁ λαὸς ὁ κατα-
 λειφθεὶς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα οὗς κατέλιπε
 Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ κατέ-
 στησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ
 υἱὸν Σαφάν. 23 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἀρχοντες
 τῆς δυνάμεως, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι
 κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν·
 καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ
 Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου καὶ Ἰωνά υἱὸς Καρήθ καὶ
 Σαραῖα υἱὸς Θαναμάθ ὁ Νετωφάθιτης καὶ Ἰεζονίας
 υἱὸς τοῦ Μαχαθί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

II. REGUM, XXV.

10 Et muros Jerusalem in circuitu destruxit
 omnis exercitus Chaldæorum, qui erat cum
 principe militum. 11 Reliquam autem populi
 partem, quæ remanserat in civitate, et
 perfugas qui transfugerant ad regem Babylonis,
 et reliquum vulgus, transtulit Nabuzardan
 princeps militiæ. 12 Et de pauperibus terræ
 reliquit vinitores et agricolas. 13 Columnas
 autem æreas, quæ erant in templo Domini, et
 bases, et mare æreum, quod erat in domo
 Domini, confregerunt Chaldæi, et transtulerunt
 æs omne in Babylonem. 14 Ollas quoque
 æreas, et trullas, et tridentes, et scyphos, et
 mortariola, et omnia vasa ærea, in quibus
 ministrabant, tulerunt. 15 Necnon et
 thuribula, et phialas: quæ aurea, aurea; et
 quæ argentea. argentea; tulit princeps
 militiæ: 16 Id est, columnas duas, mare
 unum, et bases quas fecerat Salomon in templo
 Domini: non erat pondus æris omnium
 vasorum. 17 Decem et octo cubitos altitudinis
 habebat columna una: et capitellum æreum
 super se altitudinis trium cubitorum: et
 retiaculum, et malogranata super capitellum
 columnæ, omnia ærea: similem et columna
 secunda habebat ornatum. 18 Tulit quoque
 princeps militiæ Saraiam sacerdotem primum,
 et Sophoniam sacerdotem secundum, et tres
 janitores. 19 Et de civitate eunuchum unum,
 qui erat præfectus super bellatores viros: et
 quinque viros de his qui steterant coram rege,
 quos réperit in civitate: et Sopher principem
 exercitus, qui probabat tyrones de populo
 terræ: et sexaginta viros e vulgo, qui inventi
 fuerant in civitate. 20 Quos tollens Nabu-
 zardan princeps militum, duxit ad regem
 Babylonis in Reblatha. 21 Percussitque eos
 rex Babylonis, et interfecit eos in Reblatha
 in terra Emath: et translatus est Juda de
 terra sua. 22 Populo autem qui relictus erat
 in terra Juda, quem dimiserat Nabuchodonosor
 rex Babylonis, præfecit Godoliam filium Ahicam
 filii Saphan. 23 Quod cum audissent omnes duces
 militum, ipsi et viri qui erant cum eis, videli-
 cet quod constituisset rex Babylonis Godoliam:
 venerunt ad Godoliam in Maspha, Ismahel
 filius Nathanizæ, et Johanan filius Caree, et
 Saraias filius Thanehumeth Netophathites, et
 Jezonias filius Maachathi, ipsi et socii eorum.

מלכים ב כה

24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אליהוֹרֵאם מעבְדֵי חַפְשִׁים שְׁבוּ בָאָרֶץ וְעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וַיָּמָב לָכֵן : 25 וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּיָּמֵי יִשְׁמַעְיָאֵל בֶּרֶךְ־נְחִיָּה בְּדֹאֲלִישָׁאֵעַ מִנְּרַע הַמְּלוּכָה וַעֲשָׂהָ אֲנָשִׁים אֲחֹו וַיָּבֹו אֶת־גְּדַלְיָהוּ וַיָּקֵת וְאֶת־הַיְּחֻדִּים וְאֶת־הַכְּשִׁיִּים וְאֶת־הַנָּחִי וְאֶת־הַכְּשִׁיִּים : 26 וַיָּקָמוּ כָּל־הָעָם מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל וַשְּׁנֵי הַחֲנִיָּלִים וַיָּבֹאוּ מִצְּרָתִים כִּי יֵרָאֻ מִפָּנֶי כְּשִׁיִּים : 27 וַיְהִי בְּשָׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְגִלְיָה וַיְהִי־קִינוּ מֶלֶךְ־יְהוֹדָה בְּשָׁנָה עָשָׂר רִבְשָׁה בְּעֶשְׂרִים וָשֶׁבַע לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֶת־מֶלֶךְ מִרְיָהוּ בָּבֶל בְּשָׁנָה מְלָכֻ אֶת־רָאֵשׁ יְהוֹיָקִינוּ מֶלֶךְ־יְהוֹדָה מִבֵּית בָּלָא : 28 וַיַּדְבֵּר אֲחֹו מַלְכוּת וַיַּחֲלֹו אֶת־בְּרָאָה מֶלֶךְ הַמְּלָכִים וְאֶת־הָאֲחֹו בָּבֶל : 29 וַשָּׂאָה אֶת־בְּנֵי כָל־אֹו וְאֶת־לָחֵם הַמֶּלֶךְ לְעָנִי קְרִיִּימֵי חַיִּי : 30 וַיַּרְחֲקֵהוּ אֶרְחֹת הַמֶּלֶךְ נִתְּנָה־לֹו מֵאֵת הַמְּלָכֹו דְּבָרִיִּים בְּיוֹמֹו כֹּל יְמֵי חַיָּיו :

חזק ונתחזק :

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Δ'. κε'.

24 Καὶ ὤμοσε Γοδολίας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μὴ φοβεῖσθε παράδοον τῶν Χαλδαίων· καθίσαιτε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν. 25 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλισαμὰ ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλείων, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν Γοδολίαν καὶ ἀπέθανε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφᾷ. 26 Καὶ ἀνίστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων. 27 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικίας τοῦ Ἰωαχὶμ βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ὑψώσεν Εὐιλαμρωδὲκ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωαχὶμ τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ. 28 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλείων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. 29 Καὶ ἡλλοίωσε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς ἐνὼπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. 30 Καὶ ἡ ἐστιατορία αὐτοῦ ἐστιατορία διὰ παντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

II. REGUM, XXV.

24 Juravitque Godolias ipsis et sociis eorum, dicens: Nolite timere servire Chaldaeis: manete in terra, et servite regi Babylonis, et bene erit vobis. 25 Factum est autem in mense septimo, venit Ismahel filius Nathaniae, filii Elisama de semine regio, et decem viri cum eo: percusseruntque Godoliam, qui et mortuus est: sed et Judæos et Chaldaeos, qui erant cum eo in Maspha. 26 Consurgensque omnis populus a parvo usque ad magnum, et principes militum, venerant in Ægyptum, timentes Chaldaeos. 27 Factum est vero in anno trigesimo septimo transmigrationis Joachin regis Juda, mense duodecimo, vigesima septima die mensis: sublevavit Evilmerodach rex Babylonis, anno quo regnare cœperat, caput Joachin regis Juda de carcere. 28 Et locutus est ei benigne: et posuit thronum ejus super thronum regum, qui erant cum eo in Babylone. 29 Et mutavit vestes ejus, quas habuerat in carcere, et comedebat panem semper in conspectu ejus eumetis diebus vitæ suæ. 30 Annonam quoque constituit ei sine intermissione, quæ et dabatur ei a rege per singulos dies, omnibus diebus vitæ suæ.

LIBER PRIMUS CHRONICORUM.

דברי הימים א א

אדם שנת אנוש: ¹ חָנֹךְ מְחַלְלֵאל
יָרֵד: ² חֲנוֹךְ מְחַלְלֵאל לְמֶנֶח:
³ לֹחַ שֵׁם חָם וְנֹחַ: ⁴ בְּנֵי יֶפֶת בְּמֶרֶץ
וּמְנוּחַ וּמְדַי וּמְגֹר וּמְמָדַי וּמְמָדַי:
⁵ בְּנֵי שֵׁם אֲשֶׁרֶץ וְדִיפֶת וְחִוְרָמָה:
⁶ בְּנֵי יוֹן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה בְּתוּרִים
וְיֹדָנִים: ⁷ בְּנֵי חָם פֶּשֶׁת וּמִצְרַיִם פֶּשֶׁת
יִכְנָז: ⁸ בְּנֵי כְנָעַן סָבָא וְחִיטָא וְסִבְתָּא
וְרִעְמָא וְסִבְתָּא וְבֶגֶן רַעְמָה שָׂבָא וְדָדָן:
⁹ וְכֹשֶׁם יֶלֶד אֶת־נִמְרוֹד הָיָה הַחֵלֶל לְהָיוֹת
בְּכֹר בָּאָרֶץ: ¹⁰ וּמִצְרַיִם יֶלֶד אֶת־לֹדִימִים
וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לֶחָבִים וְאֶת־נִפְתָּלִים:
¹¹ וְאֶת־פְּתֹרִים וְאֶת־פְּסִלִים וְאֶת־אֲשֶׁר
יִצְחָק פֶּלְשִׁתִּים וְאֶת־פְּתָרִים:
¹² וְבֶגֶן יֶלֶד אֶת־צִיֹּן בְּכֹר וְאֶת־חֵת:
¹³ וְאֶת־חִיבֹנִי וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַחֲרָשִׁי:
¹⁴ וְאֶת־חִתְיוֹ וְאֶת־הַעֲרָקִי וְאֶת־הַסִּנִּי:
¹⁵ וְאֶת־הָאֲרָקִי וְאֶת־הַמִּמְרִי וְאֶת־הַמִּמְרִי:
¹⁶ בְּנֵי שֵׁם עֵלָם וְאֲשֶׁר וְאַרְפַּכְשָׁד
וְלֹד גָּאֵר וְעִיֵּץ וְחִיל וְנָחֵר וְנֹחַשׁ:
¹⁷ וְאַרְפַּכְשָׁד יֶלֶד אֶת־שֵׁלָח וְשֵׁלָח
יֶלֶד אֶת־עֵבֶר: ¹⁸ וְעֵבֶר יֶלֶד שְׁנֵי בָנִים
שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְּקִיּוֹ נִפְלְגָה הָאָרֶץ
וְשֵׁם הָאֶחָד יֶקָח: ¹⁹ וְיֶקָח יֶלֶד אֶת
אֶלְמוֹדָד וְאֶת־שָׁלֵף וְאֶת־אֲסַרְמוֹת וְאֶת־
יָרֵד: ²⁰ וְאֶת־חִדְרֹם וְאֶת־אֲמֹרֶת וְאֶת־
דִּקְלָה: ²¹ וְאֶת־עֵיבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־
שָׂבָא: ²² וְאֶת־אוֹפִיר וְאֶת־חִיטָא וְאֶת־
יֹדָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יֶקָח: ²³ שֵׁם
אַרְפַּכְשָׁד שֵׁלָח: ²⁴ עֵבֶר פֶּלֶג רָעִי:
²⁵ שָׂרָב נָחֹר קָרָח: ²⁶ אֲבָרָם הוּא אֲבָרָהָם:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. ΚΕΦ. α'.

A ΔΑΜ, Σήθ, Ἐνός, 2 Καὶ Καϊνᾶν, Μαλεεήλ,
'Ιάρεδ, 3 Ἐνώχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ,
4 Νῶε, υἱοὶ Νῶε· Σήμ, Χάμ, 'Ιάφεθ. 5 Υἱοὶ
'Ιάφεθ· Γαμέρ, Μαγώγ, Μαδαΐμ, 'Ιωῶαν, 'Ελισά,
Θοβέλ, Μοσὸχ καὶ Θίρας. 6 Καὶ οἱ υἱοὶ Γαμέρ·
'Ασχανάζ καὶ 'Ριφάθ καὶ Θοργαμά. 7 Καὶ οἱ υἱοὶ
'Ιωῶαν· 'Ελισά καὶ Θάρσις, Κίτιοι καὶ 'Ρόδιοι.
8 Καὶ υἱοὶ Χάμ· Χούς καὶ Μεσραΐμ, Φοῦδ καὶ
Χανασάν. 9 Καὶ υἱοὶ Χούς· Σαβὰ καὶ Εὐλά
καὶ Σαβαθά καὶ 'Ρεγμά καὶ Σεβεθαχά· καὶ υἱοὶ
'Ρεγμά· Σαβὰ καὶ Δαδάν. 10 Καὶ Χούς ἐγέννησε
τὸν Νεβρώδ· οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας κυνηγὸς
ἐπὶ τῆς γῆς. [11 Καὶ Μεσραΐμ ἐγέννησεν τοὺς
Λωδιεὶμ καὶ τοὺς 'Αναμειμ καὶ τοὺς Λαβειν καὶ
τοὺς Νεφθαλὶμ 12 Καὶ τοὺς Πατροσωνιεὶμ καὶ
τοὺς Χασλωνιεὶμ, ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκείθεν Φυλιστιεὶμ,
καὶ τοὺς Χασφοριεὶμ. 13 Καὶ Χανασάν ἐγέννησεν τὸν
Σιδῶνα πρωτότοκον καὶ τὸν Χετταῖον 14 Καὶ
τὸν 'Ιεβουσαιον καὶ τὸν 'Αμορραῖον καὶ τὸν
Γεργεσαιον 15 Καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν 'Αρουκαῖον
καὶ τὸν 'Ασενναῖον 16 Καὶ τὸν 'Αράδιον καὶ
τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν 'Αμαθί.] 17 Υἱοὶ Σήμ·
Αἰλάμ καὶ 'Ασσοῦρ καὶ 'Αρφαξάδ· [καὶ Λοῦδ καὶ
'Αράμ. Καὶ υἱοὶ 'Αράμ· 'Ως καὶ Οὐδ καὶ Γαθέρ καὶ
Μοσόχ. 18 Καὶ 'Αρφαξάδ ἐγέννησεν τὸν Καϊνάν,
καὶ Καϊνάν ἐγέννησεν τὸν Σαλά, καὶ Σαλά
ἐγέννησεν τὸν Ἑβερ. 19 Καὶ τῷ Ἑβερ ἐγεννήθη-
σαν δύο υἱοί· ὄνομα τῷ ἐνὶ Φαλέκ, ὅτι ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτοῦ διμερίσθη ἡ γῆ· καὶ ὄνομα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰεκτάν. 20 Καὶ Ἰεκτάν ἐγέννησεν
τὸν Ἑλμωδάδ καὶ τὸν Σαλέφ καὶ τὸν 'Αραμῶθ
21 Καὶ τὸν Κεδουράν καὶ τὸν Αἰξήν καὶ τὸν
Δεκλάμ 22 Καὶ τὸν Γεμιάν καὶ τὸν 'Αβιμεήλ
καὶ τὸν Σαβάν 23 Καὶ τὸν Οὐφέιρ καὶ τὸν
Εὐὶ καὶ τὸν 'Οράμ· πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεκτάν.
24 Υἱοὶ Σήμ· Αἰλάμ καὶ 'Ασσοῦρ καὶ 'Αρφαξάδ
Σάλα, 25 Ἑβερ, Φαλέν, 'Ραγάν, 26 Σερούχ,
Ναχώρ, Θάρρα, 27 [Ἀβράμ, αὐτὸς] Ἀβραάμ.

I. CHRONICORUM, CAPUT I.

A DAM, Seth, Enos, 2 Cainan, Malaleel,
Jared, 3 Henoch, Mathusale, Lamech,
4 Noe, Sem, Cham, et Japheth. 5 Filii
Japheth: Gomer, et Magog, et Madai, et
Javan, Thubal, Mosoch, Thiras. 6 Porro filii
Gomer: Ascenez, et Riphath, et Thogorma.
7 Filii autem Javan: Elisa et Tharsis, Cethim
et Dodanim. 8 Filii Cham: Chus, et Mesraim,
et Phut, et Chanaan. 9 Filii autem Chus:
Saba, et Hevila, Sabatha, et Regma, et
Dadan. 10 Chus autem genuit Nemrod:
iste coepit esse potens in terra. 11 Mesraim
vero genuit Ludim, et Ananim, et Laabim,
et Nephthum, 12 Phetrusim quoque et
Casluim: de quibus egressi sunt Philistiim,
et Caphtorim. 13 Chanaan vero genuit
Sidonem primogenitum suum, Hothæum
quoque, 14 Et Jebusæum, et Amorrhæum, et
Gergessæum, 15 Hevæumque et Aracæum, et
Sinæum; 16 Aradium quoque, et Samaræum,
et Hamathæum. 17 Filii Sem: Ælam, et
Assur, et Arphaxad, et Lud, et Aram, et Hus,
et Hul, et Gether, et Mosoch. 18 Arphaxad
autem genuit Sale, qui et ipse genuit Heber.
19 Porro Heber nati sunt duo filii, nomen uni
Phaleg, quia in diebus ejus divisa est terra;
et nomen fratris ejus Jectan. 20 Jectan autem
genuit Elmodad, et Saleph, et Asarmoth, et
Jare, 21 Adoram quoque, et Huzal, et Decla,
22 Hebal etiam, et Abimael, et Saba, necnon
23 Et Ophir, et Hevila, et Jobab; omnes isti
filii Jectan: 24 Sem, Arphaxad, Sale,
25 Heber, Phaleg, Ragau, 26 Serug,
Nachor, Thare, 27 Abram, iste est Abraham.

דברי הימים א א

28 בְּנֵי אֲבֹתָם יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל :
 29 אֵלֶּה הַיּוֹלְדֹתָם בְּכוֹר יִשְׁמָעֵאל
 בְּכֹוֹת וְהָדָר וְאֲדָבֵאל וּמִבְשָׁם : 30 מִשְׁמֶע
 וְדִיטָה מִשָּׂא חֲדָד וְתִמָּא : 31 וְיָטוּר נָפִישׁ
 וְהַדְמָה אֵלֶּה חָם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל :
 32 וּבְנֵי קַטוּרָה פִּילֶגֶשׁ אֲבֹתָם יִלְדָה
 אֶת־זִמְרָן וְהַיְסָן וְהַמָּדָן וְהַיֶּסְבֹּק וְהַיִּסְבֹּק
 וּבְנֵי זִמְרָן שָׁבָא וְדָדָן : 33 וּבְנֵי מִדְיָן
 עִיפָה וְעֶפְרָי וְחִנֹּזֶה וְנַחֲשִׁימֹן וְאֶלְדָּאָה
 כִּלְיָאֵל בְּנֵי קַטוּרָה : 34 וְיִלְדָה
 אֲבֹתָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עֶשָׂו
 וְיִשְׂרָאֵל : 35 בְּנֵי עֶשָׂו אֱלִיפָז רַעְוָאל
 וְיִשְׂשָׁכָר וְעֶלְיָזָר וְהֶחָדָד : 36 בְּנֵי אֱלִיפָז
 תִּימָן וְאוּמָל וְעִפִּי וְנַעֲשָׂם קֶזֶן וְהַמִּנְכֶּזֶר
 וְעֶזְרָאֵל : 37 בְּנֵי רַעְוָאל נַחֲתָן וְזָכָה
 שָׁמָח וְיִמְנָה : 38 וּבְנֵי עֶשָׂו לֹטָן וְשׁוּבָל
 וְזַבְדִּיעוֹן וְנַעֲמָן וְדִישֹׁן וְהַאֲשֵׁר וְדִישֹׁן :
 39 וּבְנֵי לֹטָן חֹרִי וְחֹמֶם וְנַחֲתָן לֹטָן
 הַמִּנְכֶּזֶר : 40 בְּנֵי שׁוּבָל עֶלְיָן וְנַחֲתָן
 וְעִיבָל שְׁפִי וְאוּמָל וּבְנֵי זַבְדִּיעוֹן אֵיָה
 וְנַעֲמָן : 41 בְּנֵי עֶשָׂו דִּישֹׁן וּבְנֵי
 דִּישֹׁן חֲמָרָן וְהַאֲשֵׁר וְהַיְסָן וְהַאֲשֵׁר :
 42 בְּנֵי־הַאֲשֵׁר כִּלְיָן וְנַעֲמָן וְהַאֲשֵׁר בְּנֵי דִישֹׁן
 עִיפָז וְהַאֲשֵׁר : 43 וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
 חָלְכוּ בְּמִדְיָן אֲדָם לִפְנֵי מֶלֶךְ־מֶלֶךְ לְבָנִי
 יִשְׂרָאֵל בְּלַע בְּרִדְעִיזֶר וְשָׁם עִירֵי דִּנְהָבָה :
 44 וְנִמְתָּ בְּלַע וְיִמְלִיךְ תַּחֲתָיו יֹאבֵב בְּרִדְעִיזֶר
 מִבְּצָרָה : 45 וְנִמְתָּ יֹאבֵב וְיִמְלִיךְ תַּחֲתָיו
 חִישָׁם מִמִּדְיָן הַמִּיִּסְתִּי : 46 וְנִמְתָּ חִישָׁם
 וְיִמְלִיךְ תַּחֲתָיו חֲדָד בְּרִדְעִיזֶר הַמִּנְכֶּזֶר אֶת־
 מִדְיָן בְּשֹׁרָה מִוָּאָב וְשָׁם עִירֵי צִוִּית :
 47 וְנִמְתָּ חֲדָד וְיִמְלִיךְ תַּחֲתָיו שְׁמֵלָה
 מִמִּשְׁרָקָה : 48 וְנִמְתָּ שְׁמֵלָה וְיִמְלִיךְ תַּחֲתָיו
 שָׂאֵל מִרְחֹבֹת הַמִּנְכֶּזֶר : 49 וְנִמְתָּ שָׂאֵל
 וְיִמְלִיךְ תַּחֲתָיו בָּעַל חֲנָן בְּרִדְעִיזֶר :
 50 וְנִמְתָּ בָּעַל חֲנָן וְיִמְלִיךְ תַּחֲתָיו חֲדָד
 וְשָׁם עִירֵי פָּעִי וְשָׁם אֲשֶׁרֹת מִקְּטִיבֵי־אֵל
 בְּרִחַמֵּי־בֵּת מִן וְהָבָה : 51 וְנִמְתָּ חֲדָד
 וְיִחִיֵּה אֲלֹהֵי אֲדָם אֲלֹהֵי הַמִּנְכֶּזֶר אֲלֹהֵי
 עֶלְיָה אֲלֹהֵי יִתָּה : 52 אֲלֹהֵי אֲחִיזֶבֶדֶק
 אֲלֹהֵי אֵלֶּה אֲלֹהֵי פִינֹן : 53 אֲלֹהֵי קֶזֶן אֲלֹהֵי
 תִּימָן אֲלֹהֵי מִבְּצָר : 54 אֲלֹהֵי מִבְּצָרֵאל
 אֲלֹהֵי עִיפָז אֲלֹהֵי אֱלִיפָז אֲדָם :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. α'.

28 Υἱοὶ δὲ Ἀβραάμ· Ἰσαάκ καὶ Ἰσμαήλ. 29 Αὗται
 δὲ αἱ γενέσεις αὐτῶν· πρωτότοκος Ἰσμαήλ, Ναβαϊώθ
 καὶ Κηδάρ, Ναβδεήλ, Μασσάμ, 30 Μασμά, Ἰδουμά,
 Μασσῆ, Χονδάν, Θαιμάν, 31 Ἰεττούρ, Ναφίς,
 Κεδμά· οὗτοι υἱοὶ Ἰσμαήλ. 32 Καὶ υἱοὶ Χεττού-
 ρας παλλακῆς Ἀβραάμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν
 Ζεμβρᾶμ, Ἰεζάν, Μαδιάμ, Μαδάμ, Σοβάκ, Σωί· καὶ
 υἱοὶ Ἰεζάν Δαιδάν καὶ Σαβαί· 33 Καὶ υἱοὶ Μαδιάμ·
 Γεφάρ καὶ Ὀφὲρ καὶ Ἐνώχ καὶ Ἀβιδά καὶ Ἐλδαδά·
 πάντες οὗτοι υἱοὶ Χεττούρας. 34 Καὶ ἐγέννησεν
 Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ· καὶ υἱοὶ Ἰσαάκ· Ἰακώβ
 καὶ Ἡσαῦ. 35 Υἱοὶ Ἡσαῦ· Ἐλιφάζ καὶ Ραγουήλ
 καὶ Ἰεούλ καὶ Ἰεγλὸμ καὶ Κορέ. 36 Υἱοὶ Ἐλιφάζ·
 Θαιμάν καὶ Ὀμάρ, Σωφάρ καὶ Γωθαῦμ καὶ Κενίζ
 καὶ Θαμνά καὶ Ἀμαλῆκ. 37 Καὶ υἱοὶ Ραγουήλ·
 Ναχίς, Ζαρέ, Σομέ καὶ Μοζί. 38 Υἱοὶ Σηίρ· Ἀωτάν,
 Σωβάλ, Σεβεγών, Ἀνά, Δησών, Ὀσάρ καὶ Δισάν.
 39 Καὶ υἱοὶ Ἀωτάν· Χορρί καὶ Αἰμάν· ἀδελφὴ
 δὲ Ἀωτάν Θαμνά. 40 Υἱοὶ Σωβάλ· Ἀλών,
 Μαχανάθ, Ταιβήλ, Σωφί καὶ Ὀνάν. Υἱοὶ δὲ
 Σεβεγών· Ἀἶθ καὶ Σωνάν. 41 Υἱοὶ Σωνάν·
 Δαισών. Υἱοὶ δὲ Δαισών· Ἐμερὼν καὶ Ἀσεβών
 καὶ Ἰεθράμ καὶ Χαρράν. 42 Καὶ υἱοὶ Ὀσάρ·
 Βαλαάμ καὶ Ζουκὺμ καὶ Ἀκάν. Υἱοὶ Δισάν· Ὡς
 καὶ Ἀράν. 43 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν·
 Βαλάκ υἱὸς Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
 Δεναβά. 44 Καὶ ἀπέθανε Βαλάκ, καὶ ἐβασίλευ-
 σεν αὐτῷ αὐτοῦ Ἰωβάβ υἱὸς Ζαρά ἐκ Βοσόρρας.
 45 Καὶ ἀπέθανεν Ἰωβάβ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῷ
 αὐτοῦ Ἀσὸμ ἐκ γῆς Θαιμανῶν. 46 Καὶ ἀπέθανεν
 Ἀσὸμ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῷ αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς
 Βαράδ ὁ πατάξας Μαδιάμ ἐν τῇ πεδίῳ Μωάβ,
 καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ. 47 Καὶ ἀπέ-
 θανεν Ἀδὰδ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῷ αὐτοῦ Σεβλά
 ἐκ Μασεκκάς. 48 Καὶ ἀπέθανε Σεβλά, καὶ ἐβασί-
 λευσεν αὐτῷ αὐτοῦ Σαούλ ἐκ Ῥωβώθ τῆς παρὰ
 ποταμόν. 49 Καὶ ἀπέθανε Σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν
 αὐτῷ αὐτοῦ Βαλαεννὼρ υἱὸς Ἀχωβώρ. 50 Καὶ
 ἀπέθανε Βαλαεννὼρ, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῷ
 αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
 Φογώρ. 51 Ἡγεμόνες Ἐδώμ· ἡγεμὼν Θαμνά,
 ἡγεμὼν Γωλαδά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ, 52 Ἡγεμὼν
 Ἐλιβαμάς, ἡγεμὼν Ἡλὰς, ἡγεμὼν Φινών,
 53 Ἡγεμὼν Κενίζ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν
 Βαβσάρ, 54 Ἡγεμὼν Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν Ζαφωίν·
 οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδώμ.

I. CHRONICORUM, I.

28 Filii autem Abraham, Isaac et Ismahel.
 29 Et hæ generations eorum. Primogenitus
 Ismahelis, Nabaioth, et Cedar, et Adbeel,
 et Mabsam, 30 Et Masma, et Duma, Massa,
 Hadad, et Thema, 31 Jetur, Naphis, Cedma ;
 hi sunt filii Ismahelis. 32 Filii autem
 Ceturæ concubinæ Abraham, quos genuit :
 Zamran, Jecsan, Madan, Madian, Jesboc,
 et Sue. Porro filii Jecsan : Saba, et Dadan.
 Filii autem Dadan : Assurim, et Latussim, et
 Laomim. 33 Filii autem Madian : Ephra, et
 Ephra, et Henoah, et Abida, et Eldaa ; omnes
 hi, filii Ceturæ. 34 Genuit autem Abraham
 Isaac : cujus fuerunt filii Esau et Israel.
 35 Filii Esau : Eliphaz, Rahuel, Jehus, Ihelom,
 et Core. 36 Filii Eliphaz : Theman, Omar,
 Sephi, Gathan, Cenez, Thamna, Amalec.
 37 Filii Rahuel : Nahath, Zara, Samma, Meza.
 38 Filii Seir : Lotan, Sobal, Sebeon, Ana,
 Disan, Eser, Disan. 39 Filii Lotan : Hori,
 Homam. Soror autem Lotan fuit Thamna.
 40 Filii Sobal : Alian, et Manahath, et
 Ebal, Sephi, et Onam. Filii Sebeon : Aia
 et Ana. Filii Ana : Disan. 41 Filii Disan :
 Hamram, et Eseban, et Jethran, et Charan.
 42 Filii Eser : Balaaan, et Zavan, et Jacan. Filii
 Disan : Hus et Aran. 43 Isti sunt reges, qui
 imperaverunt in terra Edom, antequam esset
 rex super filios Israel : Bale filius Beor : et
 nomen civitatis ejus, Denaba. 44 Mortuus
 est autem Bale, et regnavit pro eo Jobab filius
 Zare de Bosra. 45 Cumque et Jobab fuisset
 mortuus, regnavit pro eo Husam de terra
 Themanorum. 46 Obiit quoque et Husam, et
 regnavit pro eo Adad filius Badad, qui per-
 cussit Madian in terra Moab : et nomen
 civitatis ejus Avith. 47 Cumque et Adad
 fuisset mortuus, regnavit pro eo Semla de
 Masreca. 48 Sed et Semla mortuus est, et
 regnavit pro eo Saul de Rohoboth, quæ juxta
 amnem sita est. 49 Mortuo quoque Saul,
 regnavit pro eo Balanan filius Achobor. 50 Sed
 et hic mortuus est, et regnavit pro eo Adad :
 cujus urbis nomen fuit Phau, et appellata est
 uxor ejus Meetabel filia Matred filiæ Mezaab
 51 Adad autem mortuo, duces pro regibus in
 Edom esse cœperunt : dux Thamna, dux Alva,
 dux Jetheth, 52 Dux Oolibama, dux Ela, dux
 Phinon, 53 Dux Cenez, dux Theman, dux
 Mabsar, 54 Dux Magdiel, dux Hiram ; hi
 duces Edom.

דברי הימים א ב

פרשה ב :

וַאֲלֵה בְנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי
וַיהוֹדָה וַיִּשְׁשַׁכַּר וַזְבּוּלוֹן : 2 דָּן יוֹסֵף
וּבִנְיָמִן נֶפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר : 3 בְּנֵי
יְהוֹדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה שְׁלוּשָׁה בָּנִים
לִיו מִבְּתֹלָה שֶׁעַם חַפְנִיעָה וַחֲדָה עֵר וּבָכּוֹר
יְהוֹדָה בֶּעַ צִיִּיגַן יְחִזְקִי וַיְמִיתָהּ : 4 וְחֶמְלִי
כִלְתּוֹ יְלֹדָה לִיו אֶת־תָּמָר וְאֶת־זָרָה כִּלְתּוֹ
יְהוֹדָה חֲמִשָּׁה : 5 בְּנֵי פָרֶז חֲצִרוֹן
וְחֶמְלִי : 6 וּבְנֵי זָרָה חֶמְלִי וְאֶת־
וְחִיָּה וְכִלְכֵּל וְדָרַע שְׁלֹם חֲמִשָּׁה :
7 וּבְנֵי פָרֶז עָבֵר עֹבֵד וְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
מַעַל בְּחָרָם : 8 וּבְנֵי אֶת־עֲדִיָּה : 9 וּבְנֵי
חֲצִרוֹן אֲשֶׁר כִּלְדָּהּ אֶת־יְהֹשָׁפָט וְאֶת־
הֵם וְאֶת־כְּלִיבִי : 10 וְהֵם הוֹלִיד אֶת־עֲמִינָדָב
וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשֹׁן בְּשֵׁם בְּנֵי
יְהוֹדָה : 11 וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת־שֹׁלְמָא
וְשֹׁלְמָא הוֹלִיד אֶת־בּוֹז : 12 וּבּוֹז הוֹלִיד
אֶת־עֹבֵד וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָּׁי : 13 וַיֵּשֶׁב
הוֹלִיד אֶת־בָּכּוֹר אֶת־אֱלִיאָב וְאֶת־בְּרָדָב
חֲשִׁי וְשִׁמְעָא הַשְּׁלִישִׁי : 14 וְנָתָנָל
הַרְבִּיעִי וְחִי חַמְשִׁישִׁי : 15 אֵלֶּם הַשְּׁשִׁי
דָּוִד הַשְּׁבִיעִי : 16 וְאֶת־יְחִיָּה וְצִדְקִיָּה
וְאֶת־בְּרָכִיָּה וּבְנֵי צִדְקִיָּה אֲבִשָׁי וַיִּוָּלֶד וַעֲשָׂה
אֵל שְׁלֹמֹה : 17 וְאֶת־יְהוֹנָדָה אֶת־עֲשָׂא
וְאֶת־עֲמָשָׂא יְהוֹר הַיִּשְׁמַעְעָלִי :
18 וְכָלֵב בְּרִחְצִרוֹן הוֹלִיד אֶת־עֲזֹבָה אֲשֶׁר
וְאֶת־יִרְעִיָּה וְאֶת־בְּרָכִיָּה יִשָּׁר וְשׁוּבָב
וְאֶת־דָּוִן : 19 וְתָמָר עֲזֹבָה וַיִּשְׁחָלּוּ כָלֵב
אֶת־אֶפְרַת וְתָלַד לִיו אֶת־חֹרֶה : 20 וְחֹרֶה
הוֹלִיד אֶת־אֲחִיָּה וְאֶת־יְהוֹדָה אֶת־בְּרָכִיָּה :
21 וְאֲחִיר בֶּנֶם חֲצִרוֹן אֶת־בְּתִיקָר אֲבִי
גִלְעָד וְחֹמִי לְחֹמִי וְחֹמִי בְּרִשְׁמַיִם
שָׁנָה וְתָלַד לִיו אֶת־שִׁנְבָב : 22 וְשִׁנְבָב
הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק וַיְחַיֵּל עֲשָׂרִים וְשְׁלוֹשׁ
עָרִים בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד : 23 וַיָּקָם בְּשָׁרִי־אֶרֶם
אֶת־חֹמִי וְאֶת־מִתְנָח אֶת־חֹמִי וְאֶת־
בְּנוֹתֶיהָ שְׁשִׁים עֵר כִּלְאֵה בְּנֵי מְקִיר אֲבִי
גִלְעָד : 24 וְאֲחִיר מוֹת־חֲצִרוֹן בְּכָלֵב אֶת־חֹמִי
וְאֶת־חֲצִרוֹן אֲבִיָּה וְתָלַד לִיו אֶת־אֲשִׁחָרִי
אֲבִי תְחֻזָּה : 25 וַיְהִי בְּגִירַת־יִשְׂרָאֵל אֶת־חֹמִי
חֲצִרוֹן חֲבֹר וְרִי־יִגִּיד יִמְרָן וְאֶת־חֹמִי :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. β'.

ΚΕΦ. β'.

1 ΤΑΥΤΑ τὰ δνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ · Ρουβὴν,
Συμεὼν, Λεὺι, Ἰούδα, Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν, 2 Δάν,
'Ιωσήφ, Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γάδ, Ἀσήρ. 3 Υἱοὶ
'Ιούδα · Ἡρ, Οὐνάν, Σηλώμ · τοεῖς ἐγεννήθησαν
αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς Σανᾶς τῆς Χανανίτιδος.
Καὶ ἦν Ἡρ ὁ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἐναντίον
Κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. 4 Καὶ Θάμαρ ἡ
νύμφη αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρέε καὶ τὸν Ζαρά.
Πάντες υἱοὶ Ἰούδα πέντε. 5 Υἱοὶ Φαρέε · Ἑσρώμ
καὶ Ἰεμουήλ. 6 Καὶ υἱοὶ Ζαρά · Ζαμβρί καὶ Αἰθάμ
καὶ Αἰμουάν καὶ Καλχάλ καὶ Δαράδ, πάντες πέντε.
7 Καὶ υἱοὶ Χαρμί · Ἀχαρ ὁ ἐμποδοστάτης Ἰσραὴλ
ὃς ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα. 8 Καὶ υἱοὶ Αἰθάμ ·
'Αζαρίας. 9 Καὶ υἱοὶ Ἑσρώμ οἱ ἐτέχθησαν αὐτῷ ·
ὁ Ἰεραμεὴλ καὶ ὁ Ἀράμ καὶ ὁ Χαλέβ. 10 Καὶ
'Αράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ Ἀμιναδάβ
ἐγέννησε τὸν Ναασσών ἀρχοντα οἴκου Ἰούδα.
11 Καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών, καὶ
Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοόζ, 12 Καὶ Βοόζ ἐγέννησε
τὸν Ὠβήδ, καὶ Ὠβήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, 13 Καὶ
'Ιεσσαί ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ τὸν Ἐλιάβ ·
'Αμιναδάβ ὁ δεῦτερος, Σαμαὰ ὁ τρίτος, 14 Ναθαναὴλ
ὁ τέταρτος, Ζαβδαὶ ὁ πέμπτος, 15 Ἀσάμ ὁ ἕκτος,
Δαυὶδ ὁ ἕβδομος. 16 Καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρωνία
καὶ Ἀβιγαία. Καὶ υἱοὶ Σαρωνία · Ἀβισαὶ καὶ Ἰωάβ
καὶ Ἀσαήλ, τρεῖς. 17 Καὶ Ἀβιγαία ἐγέννησε τὸν
'Αμεσσάβ · καὶ πατὴρ Ἀμεσσάβ Ἰοθάρ ὁ Ἰσμαη-
λίτης. 18 Καὶ Χαλέβ υἱὸς Ἑσρώμ ἔλαβε τὴν
Γαζουβά γυναῖκα καὶ τὴν Ἰεριώθ. Καὶ οὗτοι
υἱοὶ αὐτῆς · Ἰασάρ καὶ Σουβάβ καὶ Ἀρδών.
19 Καὶ ἀπέθανε Γαζουβά, καὶ ἔλαβεν αὐτῷ
Χαλέβ τὴν Ἐφράθ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὀρ.
20 Καὶ Ὀρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί, καὶ Οὐρί ἐγέννησε
τὸν Βεελεήλ. 21 Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν
'Εσρώμ πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχὶρ πατρὸς Γαλαάδ,
καὶ αὐτὸς ἔλαβεν αὐτήν, καὶ αὐτὸς ἐξηκονταπέντε
ἔτων ἦν, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σεγούχ. 22 Καὶ
Σεγούχ ἐγέννησε τὸν Ἰαῖρ · καὶ ἦσαν αὐτῷ εἰκοσι
καὶ τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλαάδ. 23 Καὶ ἔλαβε
Γεδσοῦρ καὶ Ἀράμ τὰς κόμας Ἰαῖρ ἐξ αὐτῶν, τὴν
Κανὰθ καὶ τὰς κόμας αὐτῆς, ἐξηκοντα πόλεις ·
πᾶσαι αὗται υἱῶν Μαχὶρ πατρὸς Γαλαάδ. 24 Καὶ
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἑσρώμ ἦλθε Χαλέβ εἰς
'Εφραθὰ · καὶ ἡ γυνὴ Ἑσρώμ Ἀβιά, καὶ ἔτεκεν
αὐτῷ τὸν Ἀσχὺν πατέρα Θεκυᾶ. 25 Καὶ ἦσαν οἱ
υἱοὶ Ἰεραμεὴλ πρωτοτόκου Ἑσρώμ ὁ πρωτότοκος
'Ράμ καὶ Βαυὰ καὶ Ἀράμ καὶ Ἀσάν ἀδελφὸς αὐτοῦ.

I. CHRONICORUM, II.

CAPUT II.

1 FILII autem Israel : Ruben, Simeon, Levi,
Juda, Issaachar, et Zabulon, 2 Dan, Joseph,
Benjamin, Nephthali, Gad, et Aser. 3 Filii
Juda : Her, Onan, et Sela ; hi tres nati sunt
ei de filia Sue Chananitide. Fuit autem Her
primogenitus Juda, malus coram Domino, et
occidit eum. 4 Thamar autem nurus ejus
peperit ei Phares et Zara ; omnes ergo filii
Juda, quinque. 5 Filii autem Phares : Hesron
et Hamul. 6 Filii quoque Zaræ : Zamri, et
Ethan, et Eman, Chalchal quoque, et Dara,
simul quinque. 7 Filii Charmi : Achar, qui
turbavit Israel, et peccavit in furto anathe-
matis. 8 Filii Ethan : Azarias. 9 Filii
autem Hesron qui nati sunt ei : Jerameel, et
Ram, et Calubi. 10 Porro Ram genuit
Aminadab. Aminadab autem genuit Nahasson,
principem filiorum Juda. 11 Nahasson quo-
que genuit Salma, de quo ortus est Booz.
12 Booz vero genuit Obed, qui et ipse genuit
Isai. 13 Isai autem genuit primogenitum
Eliab, secundum Abinadab, tertium Simma,
14 Quartum Nathanael, quintum Raddai,
15 Sextum Asom, septimum David ; 16 Quo-
rum sorores fuerunt, Sarvia, et Abigail. Filii
Sarviæ : Abisai, Joab, et Asael : tres. 17 Abigail
autem genuit Amasa, cujus pater fuit Jether
Ismahelites. 18 Caleb vero filius Hesron acce-
pit uxorem nomine Azuba, de qua genuit
Jerioth : fueruntque filii ejus Jazer, et Sobab, et
Ardon. 19 Cumque mortua fuisset Azuba, acce-
pit uxorem Caleb, Ephrata : quæ peperit ei Hur.
20 Porro Hur genuit Uri : et Urigenit, Bezeleel.
21 Post hæc ingressus est Hesron ad filiam
Machir patris Galaad, et accepit eam cum
esset annorum sexaginta : quæ peperit ei
Segub. 22 Sed et Segub genuit Jair, et pos-
sedit viginti tres civitates in terra Galaad.
23 Cepitque Gessur, et Aram, oppida Jair :
et Canath, et viculos ejus sexaginta civitatum ;
omnes isti, filii Machir patris Galaad. 24 Cum
autem mortuus esset Hesron, ingressus est
Caleb ad Ephrata. Habuit quoque Hesron
uxorem Abia, quæ peperit ei Ashur patrem
Thecuæ. 25 Nati sunt autem filii Jerameel
Hesron, Ram primogenitus ejus,
et Buna, et Aram, et Asom, et Achia.

דברי הימים א ב

26 ויהי אשה אחת לירחמאל ושמה
צפורה היא אם אונם : 27 ויהיו בניה
בכור ירחמאל מעץ ונמו ועזר : 28 ויהיו
בני-אונם שני ונדע וקנן שני קנן
ובני-אונם : 29 ושם אשת אבישור אביחיל
ותלד לו את-אחזן ואת-מוליד : 30 ובגן
קנן סלד ואפס וקמת סלד לא בנים :
31 ובגן אפס ושני ובגן ושני ושני ובגן
ושני אחי : 32 ובגן נדע אחי ושני ותר
ויהיו וקמת ותר לא בנים : 33 ובגן
ויהיו פלת וזא אלה חיה בגירי-ירחמאל :
34 ולאהיה לשני בנים פי אבי-עזר
ולשני עבד מצרי ושמו ירחע : 35 ויהיו
שני את-בנה לירחע עבד לאשה ותלד
לו את-עמי : 36 ועמי חלד את-נחן
ונחן חולד את-נבד : 37 ונבד חולד
את-אפלי ואפלי חולד את-עזר : 38
ועזר חלד את-חזא ונחא חלד
את-עזר : 39 ועזר חלד את-חלץ
וחלץ חלד את-אלעזר : 40 ואלעזר
חלד את-סמך וסמך חלד את-שלום :
41 ושלום חלד את-נחמיה ונחמיה חלד
את-אלישע : 42 ובגן כלב אחי ירחמאל
מישע בכר חזא אבי-נח וקנן מרשח
אבי חכר : 43 ובגן חכר ונח ונח
והם ושע : 44 ושע חלד את-נחם
אבי ירחם ונחם חלד את-שני :
45 ובגן שני מצון ומצון אבי בית-צור :
46 ועזר פילגש קנן גלד את-נחן
ואת-מצא ואת-נחן חלד את-נחן :
47 ובגן נחן נחם ויהיו נחם ונחם
ועזר ושע : 48 פילגש קנן מצור
ולד שבר ואת-נחם : 49 ואלד שע
אבי מנחם את-שנא אבי מנחם ואבי
נבא ובת-קנן עקס : 50 אלה חיו
בגן כלב ברחמי בכור אפרחא שולל
אבי קרית יערים : 51 שלמא אבי בית-
לחם חנא אבי בית-צור : 52 ויהיו בנים
לשולל אבי קרית יערים קרית יערים
המקרות : 53 ומשפחות קרית יערים
היהי והפתי והשמי והשמי והשמי
מאלה נאמי העזרתי והאשפזתי :
54 בגן שלמא בית לחם ונחמיה עמרם
בית יואב ונחמיה המקרות העזרתי :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α. Β.

26 Καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα τῇ Ἰεραμεὶλ, καὶ ὄνομα
αὐτῇ Ἀτάρα· αὕτη ἐστὶ μήτηρ Ὀζόμ. 27 Καὶ
ἦσαν υἱοὶ Ῥάμ πρωτοτόκου Ἰεραμεὶλ Μωός
καὶ Ἰαμὴν καὶ Ἀχάρ. 28 Καὶ ἦσαν υἱοὶ Ὀζόμ
Σαμαὶ καὶ Ἰαδαί, καὶ υἱοὶ Σαμαὶ Ναδάβ καὶ
Ἀβισούρ. 29 Καὶ ὄνομα τῆς γυναικὸς Ἀβισούρ
Ἀβιχαία, καὶ ἔτεκεν αὐτῇ τὸν Ἀχαβάρ καὶ τὸν
Μωήλ. 30 Καὶ υἱοὶ Ναδάβ· Σαλαδ καὶ Ἀφφαίμ·
καὶ ἀπέθανε Σαλαδ οὐκ ἔχων τέκνα. 31 Καὶ υἱοὶ
Ἀφφαίμ· Ἰεραμὴλ, καὶ υἱοὶ Ἰεραμὴλ· Σωσάν,
καὶ υἱοὶ Σωσάν· Δαδαί. 32 Καὶ υἱοὶ Δαδαί·
Ἀχισαμάς, Ἰεθέρ, Ἰωνάθαν· καὶ ἀπέθανεν Ἰεθέρ
οὐκ ἔχων τέκνα. 33 Καὶ υἱοὶ Ἰωνάθαν· Φαλίθ
καὶ Ὀζάμ· οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ἰεραμεὶλ. 34 Καὶ
οὐκ ἦσαν τῇ Σωσάν υἱοὶ ἄλλοι ἢ θυγατέρες· καὶ
τῇ Σωσάν παῖς Αἰγύπτιος, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἰωχήλ.
35 Καὶ ἔδωκε Σωσάν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῇ
Ἰωχήλ παιδί αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῇ
τὸν Ἐθί. 36 Καὶ Ἐθί ἐγέννησε τὸν Ναθάν, καὶ
Ναθάν ἐγέννησε τὸν Ζαβιδ, 37 Καὶ Ζαβιδ
ἐγέννησε τὸν Ἀφαιήλ, καὶ Ἀφαιήλ ἐγέννησε τὸν
Ὠβιδ, 38 Καὶ Ὠβιδ ἐγέννησε τὸν Ἰηού, καὶ
Ἰηού ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, 39 Καὶ Ἀζαρίας
ἐγέννησε τὸν Χελλή, καὶ Χελλή ἐγέννησε τὸν
Ἑλεσά, 40 Καὶ Ἑλεσά ἐγέννησε τὸν Σοσομαί,
καὶ Σοσομαί ἐγέννησε τὸν Σαλούμ, 41 Καὶ Σαλούμ
ἐγέννησε τὸν Ἰεχεμίαν, καὶ Ἰεχεμίας ἐγέννησε τὸν
Ἐλισαμά, καὶ Ἐλισαμά ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ.
42 Καὶ υἱοὶ Χαλιβ ἀδελφοῦ Ἰεραμεὶλ· Μαρισά ὁ
πρωτότοκος αὐτοῦ, οὗτος πατήρ Ζίφ· καὶ υἱοὶ
Μαρισά πατρὸς Χεβρών. 43 Καὶ υἱοὶ Χεβρών·
Κορέ καὶ Θαφθούς καὶ Ῥεκούμ καὶ Σαμαά. 44 Καὶ
Σαμαά ἐγέννησε τὸν Ῥαίμ πατέρα Ἰεκλάν, καὶ
Ἰεκλάν ἐγέννησε τὸν Σαμαί. 45 Καὶ υἱὸς αὐτοῦ
Μαών, καὶ Μαών πατήρ Βαιθσοῦρ. 46 Καὶ Γαιφά
ἡ παλλακὴ Χαλιβ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ καὶ τὸν
Μοσά καὶ τὸν Γεζού. 47 Καὶ υἱοὶ Ἀδδαί·
Ῥαγίμ καὶ Ἰωάθαμ καὶ Σωγάρ καὶ Φαλέκ καὶ
Γαιφά καὶ Σαγαί. 48 Καὶ ἡ παλλακὴ Χαλιβ
Μωχά ἐγέννησε τὸν Σαβέρ καὶ τὸν Θαρανά.
49 Καὶ ἐγέννησε Σαγαί πατέρα Μαδμηνά καὶ τὸν
Σαού πατέρα Μαχβηνὰ καὶ πατέρα Γαιβάλ· καὶ
θυγάτηρ Χαλιβ Ἀσχά. 50 Οὗτοι ἦσαν υἱοὶ
Χαλιβ. Υἱοὶ Ὠρ πρωτοτόκου Ἐφραθά· Σωβάλ
πατήρ Καραθιάριμ. 51 Σαλωμών πατήρ Βαιθά,
Λαμμών πατήρ Βαιθαλαίμ, καὶ Ἀρίμ πατήρ
Βεθγεδωρ. 52 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῇ Σωβάλ πατρὶ
Καραθιάριμ Ἀρά καὶ Αἰσί καὶ Ἀμμανιθ 53 Καὶ
Ὀυασαφέ, πόλεις Ἰαθρ, Αἰθαλίμ καὶ Μιφιθίμ
καὶ Ἡσασαθίμ καὶ Ἡσασαράμ· ἐκ τούτων ἐξῆλ-
θον οἱ Σαραθαῖοι καὶ υἱοὶ Ἐσθαάμ. 54 Υἱοὶ
Σαλωμών· Βαιθαλαίμ ὁ Νετωφαθί, Ἀταρώθ
οἴκου Ἰωάβ καὶ ἡμισυ τῆς Μαλαθί, Ἡσαρί,

I. CHRONICORUM, II.

26 Duxit quoque uxorem alteram Jerameel,
nomine Atara, quæ fuit mater Onam. 27 Sed et
filii Ram primogeniti Jerameel, fuerunt Moos,
Jamin, et Achar. 28 Onam autem habuit
filios, Semei, et Jada. Filii autem Semei :
Nadab, et Abisur. 29 Nomen vero uxoris
Abisur, Abihail, quæ peperit ei Ahobban,
et Molid. 30 Filii autem Nadab fuerunt,
Saled, et Apphaim. Mortuus est autem Saled
absque liberis. 31 Filius vero Apphaim, Jesi :
qui Jesi genuit Sesan. Porro Sesan genuit
Oholai. 32 Filii autem Jada fratris Semei :
Jether et Jonathan. Sed et Jether mortuus est
absque liberis. 33 Porro Jonathan genuit
Phaleth, et Ziza. Isti fuerunt filii Jerameel.
34 Sesan autem non habuit filios, sed filias ; et
servum Ægyptium nomine Jeraa. 35 Deditque
ei filiam suam uxorem : quæ peperit ei Ethei.
36 Ethei autem genuit Nathan, et Nathan
genuit Zabad. 37 Zabad quoque genuit
Ophlal, et Ophlal genuit Obed, 38 Obed
genuit Jehu, Jehu genuit Azariam, 39 Azarias
genuit Helles, et Helles genuit Elasa, 40 Elasa
genuit Sisamoi, Sisamoi genuit Sellum,
41 Sellum genuit Icamiam, Icamia autem
genuit Elisama. 42 Filii autem Caleb fratris
Jerameel : Mesa primogenitus ejus, ipse est
pater Ziph : et filii Maresa patris Hebron.
43 Porro filii Hebron, Core, et Taphua, et
Recem, et Samma. 44 Samma autem genuit
Raham, patrem Jercaam, et Recem genuit
Sammai. 45 Filius Sammai, Maon : et Maon
pater Bethsur. 46 Ephra autem concubina Caleb
peperit Haran, et Mosa, et Gezez. Porro
Haran genuit Gezez. 47 Filii autem Jahaddai,
Regom, et Joathan, et Gesan, et Phalet, et
Epha, et Saaph. 48 Concubina Caleb Maacha,
peperit Saber, et Tharana. 49 Genuit autem
Saaph pater Madmena, Sue patrem Machbena,
et patrem Gabaa. Filia vero Caleb, fuit Achsa,
50 Hi erant filii Caleb, filii Hur primogeniti
Ephratha, Sobal pater Cariathiarim, 51 Salma
pater Bethlehem, Hariph pater Bethgader.
52 Fuerunt autem filii Sobal patris Cariathiarim,
Qui videbat dimidium requietionum. 53 Et
de cognatione Cariathiarim, Jethrei, et
Aphuthei, et Semathei, et Maserei. Ex his
egressi sunt Saraitæ, et Esthaolitæ. 54 Filii
Salma, Bethlehem, et Netophathi, Coronæ
domus Joab, et Dimidium requietionis Sarai.

דברי הימים א ב נ

55 ומשפחות סופרים ושברי ועץ תרפתים
שמצתים שובתים תחת חקנים תבאים
תחת אבי בית דרב :

פרשה ב :

וואלה היו בנ דוד אשר נולד
לו בבתרון הבכור ו אמן לאחיעזר
היזרעאלי שני בנאח לאביגיל
הכרמלית : 3 השלישי לאבשלום בן
מעכה בת דמלי מלך אשר הרביעי
אדניהו ברחניה : 4 החמישי שפט
לאבימל הששני יהורם לעגלה השתני :
7 ששון נולד לו בבתרון ולמלך שם שבע
שנים וששון חדשים ושלשים ושלוש
שנה מלך בירושלם : 8 ואחיה
נולד לו בירושלם שפט ושוכב ונתן
ושלמה ארבעה לבת שוע בת צמאל :
9 ויבחר ואלישבע ואליפלט : 10 ונתן
ורקיע : 11 ואלישבע ואליפלט
הששה : 12 כל בנ דוד מלבד בנ
פילגשם וחרם אחיהם : 13 וכל
שלמה וחרם אחיהם בנ אסא בנ
יהושפט בנ : 14 יורם בנ אחזיהו בנ
יואש בנ : 15 אמציה בנ צוריה בנ
יותם בנ : 16 אחז בנ חזקיהו בנ
מנשה בנ : 17 אמן בנ ואשמה בנ :
18 ובני ואשמה הבכור יוחנן השני
יהורם השלישי צדקיהו הרביעי שלום :
19 ובני יהורם ונתן בנ צדקיהו בנ :
20 ובני יוחנן ונתן בנ חזקיהו בנ :
21 ובני יוחנן ונתן בנ חזקיהו בנ :
22 ובני יוחנן ונתן בנ חזקיהו בנ :
23 ובני יוחנן ונתן בנ חזקיהו בנ :
24 ובני יוחנן ונתן בנ חזקיהו בנ :
25 ובני יוחנן ונתן בנ חזקיהו בנ :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. β'. γ'.

55 Πατρίαι γραμματίων κατοικοῦντες ἐν Ἰάβις,
Θαργαθίμ καὶ Σαμαθίμ καὶ Σωχαθίμ· οὗτοι οἱ
Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐξ Αἰμάθ πατρὸς οἴκου Ῥηχάβ.

ΚΕΦ. γ'.

1 KAI οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυὶδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ
ἐν Χεβρών· ὁ πρωτότοκος Ἀμνὼν τῇ Ἀχινάα
τῇ Ἰεζραηλίδι, ὁ δεύτερος Δαμνιὴλ τῇ Ἀβιγαῖα
τῇ Καρμηλίᾳ, 2 Ὁ τρίτος Ἀβεσσαλὼμ υἱὸς Μωῶα
θυγατρὸς Θολμαῖ βασιλῆως Γεδσοῦρ, ὁ τέταρτος
'Αδωνία υἱὸς Ἀγγίθ, 3 Ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς
'Αβιτάλ, ὁ ἕκτος Ἰεθραῆμ τῇ Ἀγλᾷ γυναικὶ αὐτοῦ.
4 Ἐξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρών, καὶ ἰβασί-
λευσεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἐτη καὶ ἐξάμηνον· καὶ τριάκοντα
καὶ τρία ἐτη ἰβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 5 Καὶ
οὗτοι ἐγέννησαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ· Σαμαά,
Σωβάβ, Νάθαν καὶ Σαλωμών, τέσσαρες τῇ Βηρσαβῆ
θυγατρὶ Ἀμιάλ, 6 Καὶ Ἐβαρ καὶ Ἐλισά καὶ
'Ελιφαθ 7 Καὶ Ναγὰ καὶ Ναφὲ καὶ Ἰαφὲ
8 Καὶ Ἐλισαμὰ καὶ Ἐλισά καὶ Ἐλιφαθ, ἑννέα.
9 Πάντες υἱοὶ Δαυὶδ, πλην τῶν υἱῶν τῶν παλλακῶν·
καὶ Θημάρ ἀδελφὴ αὐτῶν. 10 Υἱοὶ Σαλωμών·
'Ροβοάμ, Ἀβιά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ,
'Ιωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ, 11 Ἰωρὰμ υἱὸς αὐτοῦ,
'Οχοζίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωᾶς υἱὸς αὐτοῦ, 12 Ἀμασίας
υἱὸς αὐτοῦ, Ἀζαρίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσθὰν υἱὸς
αὐτοῦ, 13 Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ,
Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ, 14 Ἀμὼν υἱὸς αὐτοῦ,
'Ιωσία υἱὸς αὐτοῦ. 15 Καὶ υἱοὶ Ἰωσία· πρωτό-
τοκος Ἰωανάν, ὁ δεύτερος Ἰωακίμ, ὁ τρίτος
Σεδεκίας, ὁ τέταρτος Σαλούμ. 16 Καὶ υἱοὶ Ἰωακίμ·
'Ιεχονίας υἱὸς αὐτοῦ, Σεδεκίας υἱὸς αὐτοῦ. 17 Καὶ
υἱοὶ Ἰεχονία· Ἀσίρ, Σαλαθιήλ υἱὸς αὐτοῦ,
18 Μελχירὰμ καὶ Φαδαίας καὶ Σανσερ καὶ Ἰεκμία
καὶ Ὀσαμὰ καὶ Ναβαδίας. 19 Καὶ υἱοὶ Φαδαίας·
Ζοροβάβελ καὶ Σεμὶ. Καὶ υἱοὶ Ζοροβάβελ· Μοσολλάμ
καὶ Ἀνανία, καὶ Σαλωμεθὶ ἀδελφὴ αὐτῶν, 20 Καὶ
'Ασουβὲ καὶ Ὀδὸ καὶ Βαραχία καὶ Ἀσαδία καὶ
'Ασοβὶδ, πέντε. 21 Καὶ υἱοὶ Ἀνανία· Φαλεττία,
καὶ Ἰεσίας υἱὸς αὐτοῦ, Ῥαφὰλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀρνά
υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβδία υἱὸς αὐτοῦ, Σεχενίας υἱὸς αὐτοῦ.
22 Καὶ υἱὸς Σεχενία· Σαματά. Καὶ υἱοὶ Σαματά·
Χαττοῦς καὶ Ἰωηλ καὶ Βερόλ καὶ Νωαδία καὶ
Σαφάθ, ἑξ. 23 Καὶ υἱοὶ Νωαδία· Ἐλιοέναν καὶ
'Εζεκία καὶ Ἐζρικὰμ, τρεῖς. 24 Καὶ υἱοὶ Ἐλιοέναν·
'Οδολία καὶ Ἐλαιοσίβων καὶ Φαδαία καὶ Ἀκούβ καὶ
'Ιωανάν καὶ Δαλααία καὶ Ἀνάν, ἑπτὰ.

I. CHRONICORUM, II. III.

55 Cognationes quoque scribarum habitan-
tium in Jabes, canentes atque resonantes, et
in tabernaculis commorantes. Hi sunt Cinei,
qui venerunt de Calore patris domus Rechab.

CAPUT III.

1 DAVID vero hos habuit filios, qui ei nati
sunt in Hebron; primogenitum Amnon ex
Achinoam Jezrahelitide, secundum Daniel de
Abigail Carmelitide, 2 Tertium Absalom
filium Maacha filiae Tholmai regis Gessur,
quartum Adoniam filium Aggith, 3 Quintum
Saphatiam ex Abital, sextum Jethraham de
Egla uxore sua. 4 Sex ergo nati sunt ei in
Hebron, ubi regnavit septem annis, et sex
mensibus. Triginta autem et tribus annis
regnavit in Jerusalem. 5 Porro in Jerusalem
nati sunt ei filii, Simmaa, et Sobab, et Nathan,
et Salomon, quatuor de Bethsabee filia
Ammiel, 6 Jebaar quoque, et Elisama, et
Eliphaleth, 7 Et Noge, et Nepheg, et Japhia,
8 Necnon Elisama, et Eliada, et Elipheleth,
novem: 9 Omnes hi, filii David, absque
filiis concubinarum: habueruntque sororem
Thamar. 10 Filius autem Salomonis, Roboam:
cujus Abia filius genuit Asa. De hoc quoque
natus est Josaphat, 11 Pater Joram: qui
Joram genuit Ochoziam, ex quo ortus est Joas:
12 Et hujus Amasias filius genuit Azariam.
Porro Azariae filius Joathan 13 Procreavit
Achaz patrem Ezechiae, de quo natus est
Manasses. 14 Sed et Manasses genuit Amon
patrem Josiae. 15 Filii autem Josiae fuerunt,
primogenitus Johanan, secundus Joakim, ter-
tius Sedecias, quartus Sallum. 16 De Joakim
natus est Jechonias, et Sedecias. 17 Filii
Jechoniae fuerunt, Asir, Salathiel, 18 Melchi-
ram, Phadaia, Senneser, et Jecemia, Sama, et
Nadabai. 19 De Phadaia orti sunt Zorobabel
et Semei. Zorobabel genuit Mosollam,
Hananiam, et Salomith sororem eorum:
20 Hasaban quoque, et Ohol, et Barachian, et
Hasadian, Josabhesed, quinque. 21 Filius
autem Hananiae, Phaltias pater Jeseiae, cujus
filius Raphaia; hujus quoque filius, Arnan,
de quo natus est Obdia, cujus filius fuit
Sechenias. 22 Filius Secheniae, Semeia:
cujus filii, Hattus, et Jegaal, et Baria, et
Naaria, et Saphat, sex numero. 23 Filius
Naariae, Elioenai, et Ezechias, et Ezricam,
tres. 24 Filii Elioenai, Oduia, et Eliasub, et
Pheleia, et Accub, et Johanan, et Dalaia, et
Anani, septem.

י בְּנֵי יִהוֹנָדָה פָּרָץ חֲצִלֹן וְכַרְמִי
וְחֹדֶר וְשׁוּבָל : יִירָאָה בְּדֹשׁוּבָל חֲלִיד
אֶת־יִחִת וְיִחִת חֲלִיד אֶת־אֲחֻמַּי וְאֶת־
לֶחֶד אֶלֶף מִשְׁפְּחוֹת חֲצִרְתָּי :

וְאֶלֶף אֲבִי עִישָׁם יִירָאָה וְיִשְׁמָא וְיִדְגָשׁ
וְשָׁם אֲחִיהֶם הַצֵּלְלֹפוֹנִי : יִפְנֹתָאֵל אֲבִי
בְּדֹר וְעֶזֶר אֲבִי חִישָׁה אֶלֶף בְּגִרְחֹהִל
בְּכֹר אֶפְרָתָה אֲבִי בֵּית לָחֶם : וְיִלְאֲשָׁחֹר
אֲבִי תְחֹזֶז הָיִי שְׁתֵּי לָשִׁים חֲלָאָה וְנַעֲרָה :
וְיִלְדֹר לֹו גַעֲרָה אֶת־אֲחֻזָּם וְאֶת־יִחְפָּר
וְאֶת־יִמְמִי וְאֶת־יִחְשָׁמְרִי אֶלֶף בְּנֵי
גַעֲרָה : וְבָנֵי חֲלָאָה אֶת־יִחְשָׁר וְאֶת־יִחְנֹן :
וְיִחְשָׁר חֲלִיד אֶת־עֲנֹב וְאֶת־יִחְשָׁבֶה
וְיִשְׁפָּחוֹת אֶת־יִחְשָׁל בְּדִרְהָם : וְיִחְשָׁל
בְּכֹר מֵאֲחִי וְאִמּוֹ קִרְיָה שְׁמִי וְעַצְרָא לֵאמֹר
כִּי יִלְדֵתִי בְּעַצְבִּי : וְיִקְרָא וְעַצְבִּי לֵאמֹר
יִשְׁרָאֵל לֵאמֹר אֶת־בְּרָךְ תִּבְרַכְנִי וְהִרְבִּיתִי
אֶת־בְּבִלִי וְיִחְיֶה יְדִי עִמִּי וְעִשְׂרִי
מִרְעָה לְבִלְתִּי עַצְבִּי וְיִבָּא אֱלֹהִים אֶת־
אֲשֶׁר שָׁאֵל : וְיִקְרָא אֶת־יִשְׁחָה חֲלִיד
אֶת־מִחִיר הָיִי אֲבִי אֲשָׁמוֹן : וְאֲשָׁמוֹן
חֲלִיד אֶת־בֵּית רָפָא וְאֶת־פִּסְחָם וְאֶת־
תַּחֲזָה אֲבִי עִיר־קֶשׁ אֶלֶף אֲנָשֵׁי רָכָה :
וְיִבְנֵי קֶזֶז עֲתִינְיָאֵל וְיִשְׁרָה וְיִבְנֵי עֲתִינְיָאֵל
חֲבִיר : וְיִמְעֹנְתָי חֲלִיד אֶת־עֲפָרָה
וְיִשְׁרָה חֲלִיד אֶת־יִחְשָׁב אֲבִי צִיא חֲרָשִׁים
כִּי חֲרָשִׁים הָיִי : וְיִבְנֵי פֶלֶב בְּדִרְיָאֵה
עִירִי אֶלֶף וְנַעֲם וְיִבְנֵי אֶלֶף וְקֶזֶז :
וְיִבְנֵי יִתְלָלָאֵל צִיא וְיִשְׁחָה מִיִּרְיָה
וְאֶת־יִרְיָה : וְיִבְנֵי יִתְלָלָאֵל וְיִשְׁחָה וְיִבְנֵי
וְיִלְדֹר וְיִחְשָׁר אֶת־יִחְשָׁר וְאֶת־יִחְשָׁר וְאֶת־
יִשְׁבָּח אֲבִי אֲשָׁמוֹן : וְיִשְׁבָּח אֲבִי יִחְשָׁר
יִלְדָה אֶת־יִלְדֵּי אֲבִי בְדֹר וְאֶת־יִחְשָׁר אֲבִי
שׁוּבָל וְאֶת־יִחְשָׁר אֲבִי וְיִחְשָׁר וְיִחְשָׁר בְּנֵי
בִּתְרָה בְּתִפְרָאֵה אֲשֶׁר לְמֹחַ מִרְדִּי :
וְיִבְנֵי אֲשֶׁת הַדִּינָה אֲחֹת לָחֶם אֲבִי
קַעֲלָה חֲנָנִי וְאֶת־יִחְשָׁר חֲנָנִי :
וְיִבְנֵי שִׁימֹן אֲמִנֹן וְיִחְשָׁר בְּדִרְמֹן וְיִחְשָׁר
וְיִבְנֵי יִשְׁעִי וְיִחְשָׁר וְיִחְשָׁר : וְיִבְנֵי שְׁלָה
בְּדִרְיָאֵה עִיר אֲבִי לָחֶם וְיִחְשָׁר אֲבִי קִרְיָה
וְיִשְׁפָּחוֹת בֵּית־עֲבֶרֶת מִרְדִּי לְבֵית אֲשָׁמוֹן :

1 ΚΑΙ υἱοὶ 'Ιούδα· Φαρίς, 'Εσρώμ καὶ Χαρμί
καὶ 'Ὀρ, Σουβάλ, 2 Καὶ 'Ράδα υἱὸς αὐτοῦ· καὶ
Σουβάλ ἐγέννησε τὸν 'Ιῆθ, καὶ 'Ιῆθ ἐγέννησε τὸν
'Αχιμαὶ καὶ τὸν Λαάδ· αὗται αἱ γενεαὶ τοῦ
'Αραθί. 3 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Αἰτάμ· 'Ιεζραὴλ καὶ
'Ιεσμάν καὶ 'Ιεβδάς, καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν
'Εσηλεββών. 4 Καὶ Φανουὴλ πατὴρ Γεδώρ, καὶ
'Ιαζήρ πατὴρ 'Ὡσάν· οὗτοι υἱοὶ 'Ὀρ τοῦ πρωτο-
τόκου 'Εφραθά πατρὸς Βαιθαλαίν. 5 Καὶ τῇ
'Ασοὺρ πατρὶ Θεκῶ ἐῖσαν δύο γυναῖκες, 'Αωδὰ
καὶ Θααδὰ. 6 Καὶ ἔτεκεν αὐτῇ 'Αωδὰ τὸν 'Ὀχαία
καὶ τὸν 'Ηφάλ καὶ τὸν Θαιμάν καὶ τὸν 'Αασθήρ·
πάντες οὗτοι υἱοὶ 'Αωδὰς. 7 Καὶ υἱοὶ Θααδὰς·
Σερίθ καὶ Σαάρ καὶ 'Εθανάμ. 8 Καὶ Κωὶ ἐγέννησε
τὸν 'Ενώβ καὶ τὸν Σαβαθά· καὶ γεννήσεις ἀδελφοῦ
'Ρηχάβ υἱοῦ 'Ιαρίν. 9 Καὶ ἦν 'Ιγαβὴς ἐνδοξος
ὑπὲρ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ 'Ιγαβὴς λίγουσα· ἔτεκεν ὡς γαβίης.
10 Καὶ ἐπεκαλίσσατο 'Ιγαβὴς τὸν θεὸν 'Ισραὴλ
λίγων· Ἐάν εὐλογῶν εὐλογήσῃς με, καὶ πληθύνῃς
τὰ ὄριά μου, καὶ ἡ χεὶρ σου μετ' ἐμοῦ, καὶ
ποιήσῃς γινῶσιν τοῦ μὴ ταπεινωσαί με· καὶ ἐπὶ-
γαγεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ᾔτησατο. 11 Καὶ Χαλὶβ
πατὴρ 'Ασχά ἐγέννησε τὸν Μαχίρ· οὗτος πατὴρ
'Ασασθών. 12 Ἐγέννησε τὸν Βαθραΐαν καὶ τὸν
Βεσσηὶ καὶ τὸν Θαιμάν πατέρα πόλεως Ναῶς
ἀδελφοῦ 'Εσελὼμ τοῦ Κενεζί· οὗτοι ἄνδρες 'Ρηχάβ.
13 Καὶ υἱοὶ Κενεζί· Γοθονιὴλ καὶ Σαραΐα. καὶ
υἱοὶ Γοθονιὴλ· 'Αθάθ. 14 Καὶ Μαναθὶ ἐγέννησε
τὸν Γοφερά. καὶ Σαραΐα ἐγέννησε τὸν 'Ιωβάβ
πατέρα 'Αγεαδδαίρ, ὅτι τέκτονες ἦσαν. 15 Καὶ
υἱοὶ Χάλεβ υἱοῦ 'Ιεφοννῇ· 'Ηρ, 'Αδὰ καὶ Νοόμ.
Καὶ υἱοὶ 'Αδὰ· Κενεζ. 16 Καὶ υἱοὶ 'Αλεὶλ· Ζιβ
καὶ Ζεφὰ καὶ Θιριά καὶ 'Εσερήλ. 17 Καὶ υἱοὶ 'Εσρί·
'Ιεθέρ, Μωράδ καὶ Αφερ καὶ 'Ιαμύν. Καὶ ἐγέννησεν
'Ιεθέρ τὸν Μαρών καὶ τὸν Σιμεὶ καὶ τὸν 'Ιεσβά
πατέρα 'Εσθαιμύν. 18 Καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ αὕτη
'Αδία ἔτεκε τὸν 'Ιάρεδ πατέρα Γεδώρ καὶ τὸν 'Αβέρ
πατέρα Σωχών καὶ τὸν Χειθὴλ πατέρα Ζαμών·
καὶ οὗτοι υἱοὶ Βεθθία θυγατρὸς Φαραὼ ἦν ἑλᾶβε
Μωρήδ. 19 Καὶ υἱοὶ γυναῖκος τῆς 'Ιδουίας ἀδελφῆς
Ναχαὶμ πατρὸς Κεϊλά· Γαρμὶ καὶ 'Εσθαιμύν,
Νωχαθί. 20 Καὶ υἱοὶ Σεμὼν· Ἀμνὼν καὶ 'Ανά
υἱὸς Φανά καὶ 'Ινών. Καὶ υἱοὶ Σέ· Σωάν, καὶ
υἱοὶ Ζωάβ, 21 Υἱοὶ Σηλὼμ υἱοῦ 'Ιούδα, 'Ηρ
πατὴρ Ἀηχάβ, καὶ Λααδὰ πατὴρ Μαρισά· καὶ
γενεαὶ οἰκείων 'Εφραθαβὰκ τῇ οἰκῇ 'Εσοβὰ,

1 FILII Juda : Phares, Hesron, et Charmi,
et Hur, et Sobal. 2 Raia vero filius Sobal
genuit Jahath, de quo nati sunt Ahumai et
Laad; hæ cognationes Sarathi. 3 Ista quoque
stirps Etam : Jezrahel, et Jesema, et Jedebos.
Nomen quoque sororis eorum, Asalephuni.
4 Phanuel autem pater Gedor, et Ezer pater
Hosa; isti sunt filii Hur primogeniti Ephratha
patris Bethlehem. 5 Assur vero patri Thecuæ
erant duæ uxores, Halaa, et Naara. 6 Peperit
autem ei Naara, Oozam, et Hopher, et
Themani, et Ahasthari; isti sunt filii Naara.
7 Porro filii Halaa, Sereth, Isaar, et Ethnan.
8 Cos autem genuit Anob, et Soboba, et
cognitionem Aharehel filii Arum. 9 Fuit
autem Jabes inclytus præ fratribus suis, et
mater ejus vocavit nomen illius Jabes, dicens :
Quia peperit eum in dolore. 10 Invocavit
vero Jabes Deum Israel, dicens : Si benedicens
benedixeris mihi, et dilataveris terminos
meos, et fuerit manus tua mecum, et feceris
me a malitia non opprimi. Et præstitit Deus
quæ precatus est. 11 Caleb autem frater Sua
genuit Mahir, qui fuit pater Esthon. 12 Porro
Esthon genuit Bethrapha, et Phesse, et
Tehinna patrem urbis Naas : hi sunt viri
Recha. 13 Filii autem Cenez, Othoniel, et
Saraia. Porro filii Othoniel, Hathath, et
Maonathi. 14 Maonathi genuit Ophra, Saraia
autem genuit Joab patrem Vallis artificum :
ibi quippe artifices erant. 15 Filii vero Caleb
filii Jephone, Hir, et Ela, et Naham. Filii
quoque Ela : Cenez. 16 Filii quoque Jaleleel :
Siph, et Zipha, Thiria, et Asrael. 17 Et filii
Ezra, Jether, et Mered, et Ephier, et Jalon,
genuitque Mariam, et Sammai, et Jesba
patrem Esthamo. 18 Uxor quoque ejus
Judaia peperit Jared patrem Gedor, et Heber
patrem Socho, et Icutiel patrem Zanoë; hi
autem filii Bethiæ filiæ Pharaonis, quam
accepit Mered. 19 Et filii uxoris Odaïæ
sororis Naham patris Ceila, Garmi, et Esthamo,
qui fuit de Machathi. 20 Filii quoque Simon,
Amnon, et Rinna filius Hanan, et Thilon.
Et filii Jesi, Zoheth, et Benzoheth. 21 Filii
Sela, filii Juda : Her pater Lecha, et
Laada pater Maresa, et cognationes domus
operantium byssum in domo juramenti.

דברי הימים א ד

22 וַיֹּחֲלֵם וַיֵּלֶךְ לְגֹאֵל יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּח אֶת־
 קַעֲזֵי לְמִוְצֵא וַיֵּשְׁבִי לָחֹם וַיַּחֲדִּיבֵם
 עֲתִיקִים: 23 הִפְחָה הַיְצֻרִים וַיִּשְׁבִּי נְשָׁעִים
 וַיִּדְרָגָה עַם־הַפִּלָּה בְּמִלֻּאֲכֹתָהּ וַיִּשְׁבֹּה שָׁם:
 24 בָּגַן שְׁמֵעֹזֹן נִמְצָאֵל וַיִּזְוֶן וַיְהִיב
 יָצַח שְׂאֵאֵל: 25 שָׁלַם בָּנָו מִבְּשֵׁם בָּנָו
 מִשְׁמָע בָּנָו: 26 וַיִּבְגֵּן מִשְׁמָע חֲמוּמָאֵל בָּנָו
 זָקֹר בָּנָו שְׁמַעִי בָנָו: 27 וַיִּלְשַׁמְעִי בָּנִים
 שִׁשְׁעָה עָשָׂר וּבָנֹת שֵׁשׁ וַיִּלְאֲחִיו אִין בָּנִים
 רַבִּים וְכָל מִשְׁפַּחָתָם לֹא הִרְבּוּ עַד־בָּגַן
 יַחֲדָה: 28 וַיִּשְׁבֹּה בְּבֹאֲר־שָׁבַע וַיִּמְלֻלָהּ
 וַחֲצֹר שְׂוָעֵל: 29 וַיִּבְכְּלָחָה וַיַּעֲצֵם וַיְהַוֹּלָהּ:
 30 וַיִּבְכְּתֵאֵל וַיִּבְכְּרָמָה וַיִּבְכְּקֹלֵג: 31 וַיִּבְכְּרִית
 מִרְּבֹבֹת וַיִּבְכְּצֹר סִיסִים וַיִּבְכְּרִית בִּרְאִי
 וַיִּבְשָׁעֲהֶם אֵלֶּה עֲרִיָהֶם עַד־מִלָּה דָּוִיד:
 32 וַחֲצִירָהֶם עֵיטָם וְעִין רַפְּזֹן וַחֲזֹן וַעֲשֹׂן
 עָהִים חֲמֹשׁ: 33 וְכָל־חֲצִירָהֶם אֲשֶׁר
 סָבִיבוֹת חֲצָרִים הֵאֵלָה עַד־גָּעֵל זֵאת
 מִוְשָׁבָתָם וַהֲתִיחֲשֹׁם לָחֹם: 34 וּמִשְׁוֹבֵב
 וַיִּמְלָה וַיִּשְׁחָה בִּרְאֵמֻצָּה: 35 וַיִּוְאֵל
 וַיַּהֲאֵל בִּרְיֻשְׁכָּה בִּרְשָׁרָה בִּרְעִשְׂאֵל:
 36 וַאֲלִיזְעֵלִי וַנְעֹלָהּ וַיִּשְׁחָהּ וַנְשַׁחֲהָ
 וַנְעִדְאֵל וַיִּשְׁמִימָל וַיִּבְנֶה: 37 וַיִּזְאֵל בֹּר
 שְׁפָעִי בִּרְאֵלֹן בִּרְדִּיגָה בִּרְשִׁמְהִי בִּרְ
 שְׁמַעֲהָ: 38 אֵלֶּה הַבָּאִים בְּשִׁמּוֹת נְשָׂאִים
 בְּמִשְׁפּוֹחָתָם וּבִית אֲבוֹתֵיהֶם פָּרָצָה לְרוֹב:
 39 וַיִּגְלֹכוּ לְמִבּוֹא בֹר עַד לְמִזְרַח הַגֵּיא
 לְבִקֵּשׁ מַרְעָה לְצִמְאֻם: 40 וַיִּמְצְאוּ מַרְעָה
 שָׁמֹן וְטוֹב וְהָאֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם וְשִׁקְטָה
 וַיִּשְׁלַח בִּי מִדָּחִים הַיִּשְׁכָּבִים שָׁם לִפְקִים:
 41 וַיִּבְנֵאוּ אֵלֶּה חֲפֻצוֹתַיִם בְּשִׁמּוֹת בִּימִי
 וַיַּחֲזִקְהוּ מִלֶּחֶד־יַהֲדָה וַיִּבְנוּ אֶת־אֲחֵלִיָּם
 וְאֶת־הַפְּעִיזִים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁמָּה וַיִּתְּרִיבֵם
 עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּשְׁבּוּ מִחֲמִיתָם בִּירְמַעְיָה
 לְצִמְאֻם שָׁם: 42 וַהֲמֵם מִרְּבֹגֵן שְׁמֵעֹזֹן
 הִלְכֹּי לְתֹר שְׁעִיר אֲנָשִׁים חֲמֹשׁ מֵאוֹת
 וּפִלְמִיָּה וְאִנְעִרְיָה וַרְפָּזָה וַעֲזִיזָאֵל בָּגַן יִשְׁעִי
 בִּרְאֵאֻם: 43 וַיִּבְנוּ אֶת־שְׂאֵרֵית הַפִּלָּטָה
 לַעֲמִילָה וַיִּשְׁבּוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. Δ'.

22 Καὶ Ἰωακὴμ καὶ ἄνδρες Χωζηβὶ καὶ Ἰωὰς καὶ Σαρὰφ, οἱ κατήκταν ἐν Μωάβ· καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ἀβεδρηὶν ἀθουκίμ. 23 Οὗτοι κεραμεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀταίμ καὶ Γαδιρὰ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσαν καὶ κατήκταν ἐκεῖ. 24 Υἱοὶ Σιμεὼν· Ναμουήλ καὶ Ἰαμίν, Ἰαριβ, Ζαρίς, Σαούλ, 25 Σαλὲμ υἱὸς αὐτοῦ, Μαβασαὶμ υἱὸς αὐτοῦ, Μασμὰ υἱὸς αὐτοῦ, 26 Ἀμουήλ υἱὸς αὐτοῦ, Σαβουὸ υἱὸς αὐτοῦ, Ζακχοὺρ υἱὸς αὐτοῦ, Σιμεὶ υἱὸς αὐτοῦ. 27 Τῷ Σιμεὶ υἱοὶ ἑκαίδεκα καὶ θυγατέρες ἕξ· καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί· καὶ πᾶσαι αἱ πατρίαι αὐτῶν οὐκ ἐπλείονασαν ὥς υἱοὶ Ἰούδα. 28 Καὶ κατήκταν ἐν Βηρσαβεὶ καὶ Μωλαδὰ καὶ ἐν Ἑσερσουάλ, 29 Καὶ ἐν Βαλαὰ καὶ ἐν Αἰσέμ καὶ ἐν Θωλάδ, 30 Καὶ ἐν Βαθουήλ καὶ ἐν Ἑρμὰ καὶ ἐν Σικελάγ, 31 Καὶ ἐν Βαιθμαριμῶ καὶ Ἡμισουσεν-σιν καὶ οἶκον Βαρουσεωρίμ· αὐταὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἕως βασιλείως Δαυίδ. 32 Καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν· Αἰτάν καὶ Ἦν, Ῥεμνῶν καὶ Θοκκὰ καὶ Αἰσάρ, πόλεις πέντε. 33 Καὶ πᾶσαι ἐπαύλεις αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βάαλ· αὕτη κατάσχεσις αὐτῶν καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν. 34 Καὶ Μωσωβάβ καὶ Ἰεμολόχ καὶ Ἰωσία υἱὸς Ἀμασία 35 Καὶ Ἰωήλ καὶ Ἰηοὺ υἱὸς Ἀσαβία υἱὸς Σαραῦ υἱὸς Ἀσιυλ 36 Καὶ Ἐλιωναὶ καὶ Ἰωκαβὰ καὶ Ἰασουία καὶ Ἀσαία καὶ Ἰεδιήλ καὶ Ἰσμαιήλ καὶ Βαναίας 37 Καὶ Ζουζὰ υἱὸς Σαφαὶ υἱοῦ Ἀλὼν υἱοῦ Ἰεδιὰ υἱοῦ Σεμρί υἱοῦ Σαμαίου. 38 Οὗτοι οἱ διεληθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν· καὶ ἐν οἴκοις πατριῶν αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος, 39 Καὶ ἐπορεύθησαν ἕως τοῦ ἰλθεῖν Γέραρα ἕως τῶν ἀνατολῶν τῆς Γαὶ τοῦ ζητῆσαι νομὰς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν. 40 Καὶ εὗρον νομὰς πλείονας καὶ ἀγαθὰς· καὶ ἡ γῆ πλατεία ἐναντίον αὐτῶν, καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χάμ τῶν κατοικούντων ἐκεῖ ἔμπροσθεν. 41 Καὶ ἤλθοσαν οὗτοι οἱ γεγραμμένοι ἐπ' ὀνόματος ἐν ἡμέραις Ἐξεκίου βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς Μιναίους οὓς εὗροσαν ἐκεῖ, καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ᾤκησαν ἀντ' αὐτῶν, ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ. 42 Καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Συμεὼν ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σηὶρ ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ Φαλαετία καὶ Νωαδία καὶ Ῥαφαὰ καὶ Ὀζιήλ υἱοὶ Ἰεσὶ ἀρχοντες αὐτῶν. 43 Καὶ ἐπάταξαν τοὺς καταλοίπους τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀμαλὶκ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

I. CHRONICORUM, IV.

22 Et qui stare fecit solem, virique Mendacii, et Securus, et Incendens, qui principes fuerunt in Moab, et qui reversi sunt in Lahem; hæc autem verba vetera. 23 Hi sunt figuli habitantes in plantationibus, et in sepibus, apud regem in operibus ejus, commoratique sunt ibi. 24 Filii Simeon: Namuel et Jamin, Jarib, Zara, Saul. 25 Sellum filius ejus, Mapsam filius ejus, Masma filius ejus. 26 Filii Masma: Hamuel filius ejus, Zachur filius ejus, Semei filius ejus. 27 Filii Semei sedecim, et filiæ sex: fratres autem ejus non habuerunt filios multos, et universa cognatio non potuit adæquare summam filiorum Juda. 28 Habitaverunt autem in Bersabee, et Molada, et Hasarsuhal, 29 Et in Bala, et in Asom, et in Tholad, 30 Et in Bathuel, et in Horma, et in Siceleg, 31 Et in Bethmarchaboth, et in Hasarsusim, et in Bethberai, et in Saarim; hæc civitates eorum usque ad regem David. 32 Villæ quoque eorum: Etam, et Aen, Remmon, et Thochen, et Asan, civitates quinque. 33 Et universi viculi eorum per circuitum civitatum istarum usque ad Baal; hæc est habitatio eorum, et sedium distributio. 34 Mosobab quoque et Jemlech, et Josa filius Amasiæ, 35 Et Joel, et Jehu filius Josabiæ filii Saraïæ filii Asiel, 36 Et Elioenai, et Jacoba, et Isuhaia, et Asaia, et Adiel, et Ismiel, et Banaia, 37 Ziza quoque filius Sephei filii Allon filii Idaia filii Semri filii Samaia. 38 Isti sunt nominati principes in cognationibus suis, et in domo affinitatum suarum multiplicati sunt vehementer. 39 Et profecti sunt ut ingrederentur in Gador usque ad orientem vallis, et ut quærerent pascua gregibus suis. 40 Invenēruntque pascuas uberes, et valde bonas, et terram latissimam et quietam et fertilem, in qua ante habitaverant de stirpe Cham. 41 Hi ergo venerunt, quos supra descripsimus nominatim, in diebus Ezechie regis Juda: et percusserunt tabernacula eorum, et habitatores qui inventi fuerant ibi, et deleverunt eos usque in presentem diem: habitaveruntque pro eis, quoniam uberrimas pascuas ibidem reppererunt. 42 De filiis quoque Simeon abierunt in montem Seir viri quingenti, habentes principes Phaltiam et Naariam et Raphaia et Oziel filios Jesi: 43 Et percusserunt reliquias, quæ evadere potuerant, Amalecitarum, et habitaverunt ibi pro eis usque ad diem hanc.

1 ובני ראובן בכור־ישראל פרתו
הבכור־ובחללו יצונוֹ אֲבִיו נתנה בְּכֹרֹתוֹ
לבני יוסף בְּרִשְׁרָאֵל וְלֹא לַהֲתַנַּחֵשׁ
לְבָכְרָהּ: 2 בְּיַחְדָּהּ זָכַר בְּאֲחֵיו וּלְנָגִיד
מִשְׁפַּח וְהַבְּכֹרָה לְיוֹסֵף: 3 בְּנֵי רָאֻבֵן
בְּכֹר־יִשְׂרָאֵל חֲנֹךְ וְסִלְמִי וְכַרְמִי:
4 בְּנֵי יוֹאֵל שְׁמִיעֵיה בְּנֵי גֹג בְּנֵי שְׁמַעִי בְנֵי:
5 מִיָּחָה בְּנֵי רְעִיָה בְנֵי פֶעַל בְּנֵי: 6 בְּנֵי
בְנֵי אֲשֶׁר הִנֵּלָה תַלְגַּת פִּלְאֶסָר מֶלֶךְ
אֲשֶׁר הָיָה נָשִׂיא לְרָאֻבֵן: 7 וְאֲחֵיו
לְמִשְׁפַּחֹתָיו בְּהִתְנַחֵשׁ לְהַלְדוֹתָם הָרָאשׁ
יִצְיָאֵל וְכַרְמִי: 8 וְגִלְעָד בְּרָעִזוֹ בְּרָשָׁמַע
בְּרִיֹאֵל הָיָה יוֹשֵׁב פְּעֹלֶר וְעִדְנָבוֹ וְכַעַל
מִצֹּן: 9 וְלַפְתָּרָה לָשֵׁב עַד־לְכוּא מִדְּבָרָה
לְמִדְּבָרָהּ פָּרָת בְּיַחְדָּהּ רָבִי בְּאֶרֶץ
גִּלְעָד: 10 וּבִיָּמֵי שְׁאִיל עָשָׂה מִלְחָמָה
עִם־הַגִּבְעָתִים וּפְסָלֵי בָדָם וַיִּשְׁבּוּ בְּאֶחָדֵיהֶם
עַל־כֵּל־פָּנֵי מִזְרָח לְגִלְעָד: 11 וּבְנֵי
גָד לְנָדָם וַיִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ הַקֶּשֶׁן עַד־סֶלְכָה:
12 יוֹאֵל הָרָאשׁ וְשָׁפָם הַמִּשְׁפָּחָה וַיַּעֲבִי וְשָׁפָם
בְּקֶשֶׁן: 13 וְאֲחֵיהֶם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם
מִיִּכְאֵל וַיִּשְׁלָם וַיִּשְׁבַּע וַיִּתְּנִי וַיַּעֲבֹר וַיַּעֲבֹר
וַעֲבָר שְׁבָעָה: 14 אֶלֶף בְּנֵי אֲבִיחַיִל
בְּרִיחַיִל בְּרִיֹרוֹחַ בְּרִיִּלְעָד בְּרִיִּמְכָאֵל
בְּרִישִׁיעִי בְרִיחִדּוֹ בְרִיבִזּוֹ: 15 אֶחָד בֶּן
עַבְדִּיֹאֵל בְּרִיבִזּוֹ רָאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָם:
16 וַיִּשְׁבּוּ בְּגִלְעָד בְּקֶשֶׁן וּבְכַנְתִּיָּה וּבְכַל־
מִדְּבָרֵי שָׁרֹן עַל־הַתְּצִיָּה: 17 בְּלָם
הַתְּנַחֲשׁוֹ בִּיָּמֵי יוֹתָם מֶלֶךְ־יִהוּדָה וּבִיָּמֵי
יִרְבֵּעָם מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל: 18 בְּרִיִּרְאֻבֵן
וְנָדִי וְחֲצִי שְׁבַט־מְנַשֶּׁה מִדְּבָר־חִיִּל
אֲנָשִׁים גִּבּוֹרִים וְחֲרָב וְחֲרָב וְנָדָב וְנָשָׂה
וְלִמְתִּי מִלְחָמָה אֲרָצִים וְאֲרָצֵה אֶלֶף
וַיִּשְׁבּוּ מִמָּוֶת וְשָׁמַיִם וַיִּצָּן דָּבָא: 19 וַיַּעֲשׂוּ
מִלְחָמָה עִם־הַגִּבְעָתִים וַיִּשְׁבּוּ וַיִּשְׁבּוּ
וְנָדָב: 20 וַיַּעֲזְרוּ עֲלֵיהֶם וַיִּתְּנֵהוּ בָדָם
קַהֲלֵיהֶם וְכָל שְׁמֵיהֶם בְּיַחְדָּהּ לְאֵלֵיהֶם
וַעֲבָר בְּמִלְחָמָה וְנִתְּנָה לָהֶם בְּרִיבִימָחָה
בִּזּוֹ: 21 וַיִּשְׁבּוּ מִקִּנְיָנָם וּבְמִלְחָמָה
אֶלֶף וַיִּצָּן מִמָּוֶת וְנָשָׂה אֶלֶף וְנָשָׂה
אֶלֶף וְנָשָׂה אֶלֶף וְנָשָׂה אֶלֶף: 22 כִּי־
חָלָלִים רַבִּים נָקְלוּ בְּיַחְדָּהּ מִלְחָמָה
וַיִּשְׁבּוּ מִמָּוֶת וְנָשָׂה אֶלֶף:

1 KAI υιοι 'Ρουβὴν πρωτοτόκου 'Ισραὴλ· ὅτι
οὗτος ὁ πρωτότοκος, καὶ ἐν τῇ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν
κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἶδκε τὴν εὐλογίαν
αὐτοῦ τῇ υἱῷ αὐτοῦ 'Ιωσήφ· 'Ισραὴλ, καὶ οὐκ
ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτότοκον, 2 Ὅτι 'Ιούδας
δυνατὸς ἰσχυρὸς καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἰς
ἡγουμένον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ 'Ιωσήφ·
3 Υἱοὶ 'Ρουβὴν πρωτοτόκου 'Ισραὴλ· 'Ενώχ καὶ
Φαλλούς, 'Ασρώμ καὶ Χαρμί. 4 Υἱοὶ 'Ιωήλ·
Σεμεὶ καὶ Βαναία υἱὸς αὐτοῦ. Καὶ υἱοὶ Γούγ υἱοῦ
Σεμεὶ· 5 Υἱὸς αὐτοῦ Μιχά, υἱὸς αὐτοῦ 'Ρηχά,
υἱὸς αὐτοῦ 'Ιωήλ, 6 Υἱὸς αὐτοῦ Βεήλ, ὃν μετέκισε
Θαγλαφαλλασάρ βασιλεὺς 'Ασσοῦρ· οὗτος ἄρχων
τῶν 'Ρουβὴν. 7 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ πατρίδι
αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενεάς
αὐτῶν· ὁ ἄρχων 'Ιωήλ καὶ Ζαχαρία 8 Καὶ Βαλέκ
υἱὸς 'Αζούζ υἱὸς Σαμὰ υἱὸς 'Ιωήλ. Οὗτος κατέκρη-
σεν ἐν 'Αροὴρ καὶ ἐπὶ Ναβαὺ καὶ Βεελμωσάν,
9 Καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατέκρησεν ἕως ἱερομένων
τῆς ἐρήμου ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ὅτι κτήνη
αὐτῶν πολλὰ ἐν γῇ Γαλαὰδ. 10 Καὶ ἐν ἡμέραις
Σαούλ ἰποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους,
καὶ ἔπαιον ἐν χερσὶν αὐτῶν κατοικοῦντες ἐν σκη-
ναῖς αὐτῶν πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλαὰδ.
11 Υἱοὶ Γὰδ κατέναντι αὐτῶν κατέκρησαν ἐν γῇ
Βασάν ἕως Σελά· 12 'Ιωήλ πρωτότοκος, καὶ
Σαφάμ ὁ δεύτερος, καὶ 'Ιανὶν ὁ γραμματεὺς ἐν
Βασάν. 13 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἶκους
πατριῶν αὐτῶν· Μιχαὴλ, Μωσολλὰμ καὶ Σεβεὶ
καὶ 'Ιωρεὶ καὶ 'Ιωαχάν καὶ Ζουὶ καὶ 'Ωβήδ, ἑπτὰ.
14 Οὗτοι υἱοὶ 'Αβιχαΐα υἱοῦ Οὐρὶ υἱοῦ 'Ιδαὶ υἱοῦ
Γαλαὰδ υἱοῦ Μιχαὴλ υἱοῦ 'Ιεσαὶ υἱοῦ 'Ιεδδαὶ υἱοῦ
Βουζ 15 'Αδελφοὺ υἱοῦ 'Αβδιὴλ υἱοῦ Γουνὶ, ἄρχων
οἴκου πατριῶν. 16 Κατέκρησαν ἐν Γαλαὰδ, ἐν Βασάν
καὶ ἐν ταῖς κώμας αὐτῶν καὶ πάντα τὰ περικύρω
Σαρὼν ἕως ἐξόδου. 17 Πάντων ὁ καταλοχισμὸς
ἐν ἡμέραις 'Ιωάθαμ βασιλεὺς 'Ιούδα καὶ ἐν ἡμέραις
'Ιεροβοὰμ βασιλεὺς 'Ισραὴλ. 18 Υἱοὶ 'Ρουβὴν
καὶ Γὰδ καὶ ἡμουν φυλῆς Μανασσῆ ἐξ υἱῶν δυνάμεως,
ἄνδρες αἰρόντες ἀσπίδας καὶ μάχαιραν καὶ τείνον-
τες τόξον καὶ δεδιδαγμένοι πόλεμον, τεσσαράκοντα
καὶ τίσσaris χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ ἐξήκοντα
ἐμπορευόμενοι εἰς παράταξιν. 19 Καὶ ἰποίησαν
πόλεμον μετὰ τῶν 'Αγαρηνῶν καὶ 'Ιτουραίων καὶ
Ναφθαλαίων καὶ Ναδαβαίων, 20 Καὶ κατήσχυσαν
ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν
'Αγραιῶι καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν, ὅτι
πρὸς τὸν θεὸν ἐβόησαν ἐν τῇ πολέμῳ καὶ ἐπήκου-
σεν αὐτοῖς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν. 21 Καὶ
ῥυμυλώτησαν τὴν ἀπασκεὶν αὐτῶν, καμήλους
πεντακισχιλίας, καὶ προβάτων διακοσίας πενή-
κοντα χιλιάδας, ὄνους δισχιλίους, καὶ ψυχὰς
ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας. 22 Ὅτι τραυματῆαι
πολλοὶ ἔπαιον, ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ὁ πόλεμος.
Καὶ κατέκρησαν αὐτῶν ἕως μετοικεσίας.

1 FILII quoque Ruben primogeniti Israel
(ipse quippe fuit primogenitus ejus: sed cum
violasset thorum patris sui, data sunt primo-
genita ejus filiis Joseph filii Israel, et non est
ille reputatus in primogenitum. 2 Porro
Judas, qui erat fortissimus inter fratres suos,
de stirpe ejus principes germinati sunt:
primogenita autem reputata sunt Joseph.)
3 Filii ergo Ruben primogeniti Israel: Enoch,
et Phallu, Esron, et Carmi. 4 Filii Joel:
Samia filias ejus, Gog filius ejus, Semei
filius ejus, 5 Micha filius ejus, Reia filius
ejus, Baal filius ejus, 6 Beera filius ejus,
quem captivum duxit Thelgathphalnasar rex
Assyriorum, et fuit princeps in tribu Ruben.
7 Fratres autem ejus, et universa cognatio
ejus, quando numerabantur per familias suas,
habuerunt principes Jehiel et Zachariam.
8 Porro Bala filius Azaz, filii Samma, filii
Joel, ipse habitavit in Aroer usque ad Nebo
et Beelmeon. 9 Contra orientalem quoque
plagam habitavit usque ad introitum eremi,
et flumen Euphraten. Multum quippe jumen-
torum numerum possidebant in terra Galaad.
10 In diebus autem Saul praeliati sunt contra
Agareos, et interfecerunt illos, habitaverunt-
que pro eis in tabernaculis eorum, in omni
plaga quæ respicit ad orientem Galaad.
11 Filii vero Gad e regione eorum habitaverunt
in terra Basan usque Selcha: 12 Joel in
capite, et Saphan secundus: Janai autem,
et Saphat, in Basan. 13 Fratres vero
eorum secundum domos cognationum suarum,
Michael, et Mosollam, et Sebe, et Jorai, et
Jachan, et Zie, et Heber, septem. 14 Hi filii
Abihail, filii Huri, filii Jara, filii Galaad, filii
Michael, filii Jesesi, filii Jeddo, filii Buz.
15 Fratres quoque filii Abdiel, filii Guni,
princeps domus in familiis suis. 16 Et
habitaverunt in Galaad, et in Basan, et in
viculis ejus, et in cunctis suburbanis Saron,
usque ad terminos. 17 Omnes hi numerati
sunt diebus Joathan regis Juda, et in diebus
Jeroboam regis Israel. 18 Filii Ruben, et
Gad, et dimidiæ tribus Manasse, viri bella-
tores, scuta portantes et gladios, et tendentes
arcum, eruditique ad praelia, quadraginta
quatuor millia et septingenti sexaginta, pro-
cedentes ad pugnam. 19 Dimicaverunt contra
Agareos: Ituræi vero, et Naplis, et Nodab,
20 Præbuerunt eis auxilium. Traditique
sunt in manus eorum Agarei, et universi qui
fuerant cum eis, quia Deum invocaverunt
cum praeliarentur: et exaudivit eos, eo quod
credidissent in eum. 21 Ceperuntque omnia
quæ possederant, camelorum quinquaginta
millia, et ovium ducenta quinquaginta millia,
et asinos duo millia, et animas hominum
centum millia. 22 Vulnerati autem multi
corruerunt: fuit enim bellum Domini. Habita-
veruntque pro eis usque ad transmigrationem.

דברי הימים א ה

23 ובני חצי שבט מנשה ושבט דן
מבטן צד-בעל חרמון וחרמון
תקה רבו: 24 ואלה ראשי בתי-אבותם
ועשר וישעי ואלהאל ויעריאל וירמיה
והידיה ויהדיאל אנשים גבורי חיל אנשי
שמות ראשים לבית אבותם:

25 וימצעו באלהי אבותיהם ויזנו אחריו אלהי
עמיה-הארץ אשר-תשמיד אלהים מפניהם:
26 ויער אלהי ויעריאל את-נרות פגל
מלך-אשור ואת-דוריה מלכת פלגסר מלך
אשור ויגלם להאביבני ולגדי ולחצי שבט
מנשה ויביאם לחלח וחרבור וחרל וחרר
בזון עד חיום הזה: (VI. 1) 27 בגן לגו
גרשון קחת ומררי: 28 ובני קחת

עמרם יצחק וחקרון ועזיאל:
29 ובני עמרם אהרן ושמעון ומררי ובני
אהרן קדב ואביהוא אלעזר ואיהמר:
30 אלעזר הוליד את-פניחס פניחס חלד
את-אבישוע: 31 ואבישוע הוליד את-פני
ובני הוליד את-עצי: 32 ועצי הוליד
את-נחמיה ונחמיה הוליד את-מרות:
33 מרות הוליד את-אמרנה ואמרנה
הוליד את-אחיסוב: 34 ואחיסוב הוליד
את-צדוק וצדוק הוליד את-אחיקמש:
35 ואחיקמש הוליד את-עזריה ועזריה
הוליד את-יהונן: 36 ויהונן הוליד את-
עזריה הוא אשר בן בנות אשר-בנה
שלמה בירושלם: 37 ויהונן עזריה את-
אמרנה ואמרנה הוליד את-אחיסוב:
38 ואחיסוב הוליד את-צדוק וצדוק הוליד
את-שלום: 39 ושלום הוליד את-חלקיה
וחלקיה הוליד את-עזריה: 40 ועזריה
הוליד את-שריה ושריה הוליד את-
יהוצבק: 41 ויהוצבק הלה בת-נחמיה ויהוצבק
את-יהודה ויהוצבק בן נבכדנאצר:

פרשה ו

1 בגן לגו גרשם קחת ומררי: 2 ואלה
שמות בגר-גרשם לבני ושמעי: 3 ובני
קחת עמרם ויעזר וחקרון ועזיאל:
4 בגן מררי מחלי וישעי ואלה משפחות
הלוי לאבותיהם: 5 לגרשם לבני בנו
יחת בנו ומה בנו: 6 ויהוצבק בנו עדו
בנו ונח בנו ואהרי בנו: 7 בגן קחת
עמרם בנו וחרר בנו אסיר בנו:

ΠΑΡΑΒΙΒΟΜΕΝΩΝ Α'. ε', σ.

23 Kai oi himiseis φυλης Μανασση κατήκησαν ἀπὸ
Βυσάν ἕως Βαὰλ Ἑρμών καὶ Σανὶρ καὶ ὄρος
'Αερμών· καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάστησαν.
24 Kai οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατρῶν αὐτῶν· Ὀφὴρ
καὶ Σεὶ καὶ Ἐλιήλ καὶ Ἱερεμία καὶ Ὀδοῖα καὶ
'Ιεδιήλ, ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄνδρες ὀνομαστοί,
ἀρχοντες τῶν οἰκῶν πατρῶν αὐτῶν. 25 Kai
ἠθέτησαν ἐν θεῷ πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν
ὀπίσω θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς οὗς ἐξῆρεν ὁ θεὸς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 26 Kai ἐπήγειρεν ὁ θεὸς
'Ισραὴλ τὸ πνεῦμα Φαλὼχ βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ
τὸ πνεῦμα Θαλγαφαλνασάρ βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ
μετέψικε τὸν Ρουβὴν καὶ τὸν Γαδδὶ καὶ τὸ ἥμισυ
φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Σαδὰχ καὶ
Χαβῶρ καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζὰν ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.

ΚΕΦ. ε'.

1 Υἱοὶ Λευὶ· Γεδσών, Καὰθ καὶ Μεραρὶ. 2 Kai υἱοὶ
Καὰθ· Ἀμβράμ καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών καὶ Ὀζιήλ.
3 Kai υἱοὶ Ἀμβράμ· Ἀαρών καὶ Μωυσῆς καὶ
Μαριάμ. Kai υἱοὶ Ἀαρών· Ναδὰβ καὶ Ἀβιουδ,
'Ελεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. 4 Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν
Φινεὺς, Φινεὺς ἐγέννησε τὸν Ἀβισού, 5 Ἀβισού
ἐγέννησε τὸν Βοκκί, καὶ Βοκκί ἐγέννησε τὸν Ὀζί,
6 Ὀζι ἐγέννησε τὸν Ζαραία, Ζαραία ἐγέννησε τὸν
Μαριήλ, 7 Kai Μαριήλ ἐγέννησε τὸν Ἀμαρία,
καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτῶβ, 8 Kai Ἀχιτῶβ
ἐγέννησε τὸν Σαδῶκ, καὶ Σαδῶκ ἐγέννησε τὸν
'Αχιμάας, 9 Kai Ἀχιμάας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν,
καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Ἰωανάν, 10 Kai
'Ιωανάν ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν· οὗτος ἱεράτευσε
ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ψυκοδόμησε Σαλωμών ἐν Ἱερουσαλὴμ.
11 Kai ἐγέννησεν Ἀζαρίας τὸν Ἀμαρία, καὶ
'Αμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτῶβ, 12 Kai Ἀχιτῶβ
ἐγέννησε τὸν Σαδῶκ, καὶ Σαδῶκ ἐγέννησε τὸν
Σαλῶμ, 13 Kai Σαλῶμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν,
καὶ Χελκίας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν, 14 Kai Ἀζαρίας
ἐγέννησε τὸν Σαραία, καὶ Σαραίας ἐγέννησε τὸν
'Ιωσαδάκ. 15 Kai Ἰωσαδάκ ἐπορεύθη ἐν τῇ
μετοικίᾳ μετὰ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ
Ναβουχοδονόσορ. 16 Υἱοὶ Λευὶ· Γεδσών, Καὰθ
καὶ Μεραρὶ. 17 Kai ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Γεδσών· Λοβενὶ καὶ Σεμεὶ. 18 Υἱοὶ Καὰθ·
'Αμβράμ καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών καὶ Ὀζιήλ. 19 Υἱοὶ
Μεραρὶ· Μωολὶ καὶ ὁ Μουσί. Καὶ αὗται αἱ πατρίαι
τοῦ Λευὶ κατὰ πατρίδας αὐτῶν. 20 Τῷ Γεδσών,
τῷ Λοβενὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ἰέθ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαμμάθ υἱὸς
αὐτοῦ, 21 Ἰωάθ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀδδὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαρά
υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθρι υἱὸς αὐτοῦ, 22 Υἱοὶ Καὰθ· Ἀμινα-
δάβ υἱὸς αὐτοῦ, Κορέ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὴρ υἱὸς αὐτοῦ,

I. CHRONICORUM, V. VI.

23 Filii quoque dimidiæ tribus Manasse
possederunt terram a finibus Basan usque
Baal, Hermon, et Sanir, et montem Hermon,
ingens quippe numerus erat. 24 Et hi fuerunt
principes domus cognationis eorum, Ephraim,
et Jesi, et Eliel, et Ezriel, et Jeremia, et
Odoia, et Jediel, viri fortissimi et potentes, et
nominati duces in familiis suis. 25 Reliquerunt
autem Deum patrum suorum, et fornicati sunt
post deos populorum terræ, quos abstulit
Deus coram eis; 26 Et suscitavit Deus Israel
spiritum Phul regis Assyriorum, et spiritum
Thelgathphalnasar regis Assur: et transtulit
Ruben, et Gad, et dimidiam tribum Manasse,
et adduxit eos in Lahela, et in Habor, et Ara,
et fluvium Gozan, usque ad diem hanc.

CAPUT VI.

1 FILII Levi: Gerson, Caath, et Merari.
2 Filii Caath: Amram, Isaar, Hebron, et
Oziel. 3 Filii Amram: Aaron, Moyses, et
Maria: Filii Aaron: Nadab et Abiu, Eleazar
et Ithamar. 4 Eleazar genuit Phinees, et
Phinees genuit Abisue, 5 Abisue vero genuit
Bocci, et Bocci genuit Ozi. 6 Ozi genuit
Zaraia, et Zaraia genuit Meraioth. 7 Porro
Meraioth genuit Amariam, et Amarias genuit
Achitob. 8 Achitob genuit Sadoc, et Sadoc
genuit Achimaas, 9 Achimaas genuit Azariam,
Azarias genuit Johanan, 10 Johanan genuit
Azariam; ipse est qui sacerdotio functus est, in
domo quam ædificavit Salomon in Jerusalem.
11 Genuit autem Azarias Amariam, et Amarias
genuit Achitob, 12 Achitob genuit Sadoc,
et Sadoc genuit Sellum, 13 Sellum genuit
Helciam, et Helcias genuit Azariam, 14 Azarias
genuit Saraia, et Saraia genuit Josedec.
15 Porro Josedec egressus est, quando transtulit
Dominus Judam et Jerusalem per manus
Nabuchodonosor. 16 Filii ergo Levi: Gerson,
Caath, et Merari. 17 Et hæc nomina filiorum
Gerson: Lobni, et Semei. 18 Filii Caath:
Amram, et Isaar, et Hebron, et Oziel.
19 Filii Merari: Moholi et Musi. Hæc
autem cognationes Levi secundum familias
eorum. 20 Gersom, Lobni filius ejus, Jahath
filius ejus, Zamma filius ejus, 21 Joah filius
ejus, Addo filius ejus, Zara filius ejus,
Jethrai filius ejus. 22 Filii Caath, Aminadab
filius ejus, Core filius ejus, Asir filius ejus,

8 אֶלְקָנָה בֶּן־וַאֲבִישָׁף בֶּן־וַאֲסִיר בֶּן־
 9 תַּחַת בֶּן־אֲחִיזָאֵל בֶּן־צִיָּה בֶּן־וַשְׁאִיֵּל
 10 בֶּן־יִבְגַּי אֶלְקָנָה עֲשָׂשׁי וַאֲחִימוֹתִי:
 11 אֶלְקָנָה בֶּן־אֶלְקָנָה צֹפִי בֶּן־וַתַּחַת
 12 בֶּן־אֶלְיָאֵב בֶּן־יִרְחָם בֶּן־אֶלְקָנָה
 13 בֶּן־יִבְגַּי שְׁמוּאֵל הַכֹּהֵן וְשֵׁנִי וַאֲבִיָּה:
 14 בֶּן־מֶרָרִי מְחֹלִי לְבִנֵי בֶּן־שִׁמְעִי בֶּן־
 15 עֲזָרָה בֶּן־שִׁמְעָא בֶּן־חַגִּיָּה בֶּן־
 16 עֲשָׂהָה בֶּן־וַאֲלָהָה אֲשֶׁר הַעֲמִיד דָּגִיד
 17 עַל־יְדֵי־שִׁיר בֵּית יִחְזָק מִמְּנוֹת הָאָרֶץ:
 18 וַיְהִי מִשְׁרָאִים לְכָל מִשְׁכָּן אֶחָד־מוֹעֵד
 19 בְּשִׁיר עַד־בְּנוֹת שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יִחְזָק
 20 בִּירֹשָׁלָּם וַיַּעֲמֵדוּ כְּשִׁשְׁפָּסָם עַל־עֲבֹדָתָם:
 21 וַאֲלָהָה הַלְמָדִים וּבְגִיָּתָם מִבְּנֵי הַקֹּהֲלִי
 22 חִיָּן מְשֹׁנֶה דָּוִידָאֵל דָּוִד־שְׁמוּאֵל:
 23 דָּוִד־אֶלְקָנָה דָּוִר־רָחֵם דָּוִד־אֶלְיָאֵל דָּוִד־חִיָּה:
 24 דָּוִד־צִיָּה דָּוִד־אֶלְקָנָה דָּוִד־מִתָּח דָּוִד־עֲשָׂשׁי:
 25 דָּוִד־אֶלְקָנָה דָּוִד־אֶלְיָאֵל דָּוִד־עֲשָׂהָה:
 26 דָּוִד־מֶרָרִי דָּוִד־אֲסִיר דָּוִד־אֶלְקָנָה דָּוִד־תַּחַת:
 27 דָּוִד־אֶלְיָאֵב דָּוִד־יִרְחָם דָּוִד־אֶלְקָנָה:
 28 דָּוִד־יִבְגַּי דָּוִד־שִׁמְעִי דָּוִד־וַאֲבִישָׁף
 29 דָּוִד־וַאֲסִיר דָּוִד־צִיָּה דָּוִד־וַשְׁאִיֵּל
 30 אֶת־דָּוִד־בְּרָכָה דָּוִד־שִׁמְעָא: 31 דָּוִד־מִיָּקָאֵל
 32 דָּוִד־בְּעֲשָׂהָה דָּוִד־מִלְכָּיָה: 33 דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 34 דָּוִד־בְּרָכָה: 35 דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 36 שִׁמְעִי: 37 דָּוִד־תַּחַת דָּוִד־רָחֵם דָּוִד־אֶלְיָאֵל
 38 דָּוִד־צִיָּה: 39 דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 40 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 41 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 42 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 43 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 44 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 45 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 46 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 47 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 48 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 49 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 50 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 51 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 52 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 53 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 54 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי
 55 אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי דָּוִד־אֶת־בְּנֵי

23 'Ελκανά υἱὸς αὐτοῦ, 'Αβισάφ υἱὸς αὐτοῦ, 'Ασὴρ
 υἱὸς αὐτοῦ, 24 Θαθά υἱὸς αὐτοῦ, Οὐριὴλ υἱὸς
 αὐτοῦ, 'Οζία υἱὸς αὐτοῦ, Σαούλ υἱὸς αὐτοῦ. 25 Καὶ
 υἱοὶ 'Ελκανά · 'Αμεισὶ καὶ 'Αχιμὼθ, 26 'Ελκανά
 υἱὸς αὐτοῦ, Σουφὶ υἱὸς αὐτοῦ, Καυναὰθ υἱὸς αὐτοῦ,
 27 'Ελιὰβ υἱὸς αὐτοῦ, 'Ιεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ,
 'Ελκανά υἱὸς αὐτοῦ. 28 Υἱοὶ Σαμουὴλ · ὁ πρω-
 τότοκος Σανὶ καὶ 'Αβιά. 29 Υἱοὶ Μερὰρι · Μοολί,
 Λοβνὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμεὶ υἱὸς αὐτοῦ, 'Οζὰ υἱὸς
 αὐτοῦ, 30 Σαμαὰ υἱὸς αὐτοῦ, 'Αγγία υἱὸς αὐτοῦ,
 'Ασαίας υἱὸς αὐτοῦ. 31 Καὶ οὗτοι οὗς κατέστησε
 Δαυὶδ ἐπὶ χεῖρας ῥδόντων ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν τῇ
 καταπαύσει τῆς κυβωτοῦ. 32 Καὶ ἦσαν λειτουρ-
 γοῦντες ἰναντίον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν
 ὁργάνοις ὥς οὗ ᾠκοδόμησε Σαλωμών τὸν οἶκον
 Κυρίου ἐν 'Ιερουσαλὴμ · καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν
 κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. 33 Καὶ
 οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν
 τοῦ Καὰθ · Αἰμάν ὁ ψαλτψδὸς υἱὸς 'Ιωὴλ υἱοῦ
 Σαμουὴλ 34 Υἱοῦ 'Ελκανά υἱοῦ 'Ιεροβοὰμ υἱοῦ
 'Ελιὴλ υἱοῦ Θεοῦ 35 Υἱοῦ Σουφ υἱοῦ 'Ελκανά
 υἱοῦ Μαὰθ υἱοῦ 'Αμαθὶ 36 Υἱοῦ 'Ελκανά υἱοῦ
 'Ιωὴλ υἱοῦ 'Αζαρία υἱοῦ Σαφανία 37 Υἱοῦ Θαθά
 υἱοῦ 'Ασὴρ υἱοῦ 'Αβισάφ υἱοῦ Κορέ 38 Υἱοῦ
 'Ισαὰρ υἱοῦ Καὰθ υἱοῦ Λευὶ υἱοῦ 'Ισραὴλ. 39 Καὶ
 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ 'Ασάφ ὁ ἱερεὺς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ·
 'Ασάφ υἱὸς Βαραχία, υἱοῦ Σαμαὰ 40 Υἱοῦ Μιχαὴλ
 υἱοῦ Βασαία υἱοῦ Μελχία 41 Υἱοῦ 'Αθανί υἱοῦ
 Ζααραὶ υἱοῦ 'Αδαὶ 42 Υἱοῦ Αἰθὰμ υἱοῦ Ζαμμὰμ
 υἱοῦ Σεμεὶ 43 Υἱοῦ 'Ιεθ υἱοῦ Γεδσὼν υἱοῦ Λευί.
 44 Καὶ υἱοὶ Μερὰρι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν ·
 Αἰθὰμ υἱὸς Κισὰ υἱοῦ 'Αβαὶ υἱοῦ Μαλῶχ 45 Υἱοῦ
 'Ασεβὶ 46 Υἱοῦ 'Αμεισσία υἱοῦ Βανὶ υἱοῦ Σεμήρ
 47 Υἱοῦ Μοολὶ υἱοῦ Μουσί υἱοῦ Μερὰρι υἱοῦ Λευί.
 48 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἶκον πατριῶν
 αὐτῶν οἱ Λευῖται οἱ δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἰργασίαν
 λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ θεοῦ. 49 Καὶ 'Ααρὼν
 καὶ υἱοὶ αὐτοῦ θυμῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν
 ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν
 θυμιαμάτων εἰς πᾶσαν ἰργασίαν ἕγια τῶν ἁγίων
 καὶ ἐξελάσκεσθαι περὶ 'Ισραὴλ κατὰ πάντα ὅσα
 ἐνετείλατο Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ. 50 Καὶ οὗτοι
 υἱοὶ 'Ααρὼν · 'Ελεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ, Φινεὺς υἱὸς
 αὐτοῦ, 'Αβισὺδ υἱὸς αὐτοῦ, 51 Βοκκὶ υἱὸς αὐτοῦ,
 'Οζὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σαραὰ υἱὸς αὐτοῦ, 52 Μαριὴλ
 υἱὸς αὐτοῦ, 'Αμαρία υἱὸς αὐτοῦ, 'Αχιτῶβ υἱὸς
 αὐτοῦ, 53 Σαδώκ υἱὸς αὐτοῦ, 'Αχιμαὰς υἱὸς αὐτοῦ.
 54 Καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις
 αὐτῶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν τοῖς υἱοῖς 'Ααρὼν τῇ
 πατριᾷ αὐτῶν τοῖς Κααθί, ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ
 κλήρος. 55 Καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρών ἐν γῇ
 'Ιούδα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς.

23 Elcana filius ejus, Abiasaph filius ejus, Asir
 filius ejus. 24 Thahath filius ejus, Uriel
 filius ejus, Ozias filius ejus, Saul filius ejus.
 25 Filii Elcana, Amasai et Achimoth 26 Et
 Elcana: Filii Elcana: Sophai filius ejus,
 Nahath filius ejus, 27 Eliab filius ejus,
 Jeroham filius ejus, Elcana filius ejus. 28 Filii
 Samuel, primogenitus Vasseni, et Abia. 29 Filii
 autem Merari, Moholi: Lobni filius ejus,
 Semei filius ejus, Oza filius ejus, 30 Samma
 filius ejus, Haggia filius ejus, Asaia filius
 ejus. 31 Isti sunt, quos constituit David
 super cantores domus Domini, ex quo collocata
 est arca: 32 Et ministrabant coram taber-
 naculo testimonii, canentes donec aedificaret
 Salomon domum Domini in Jerusalem: stabant
 autem juxta ordinem suum in ministerio.
 33 Hi vero sunt, qui assistebant cum filiis suis,
 de filiis Caath, Hemam cantor filius Johel, filii
 Samuel, 34 Filii Elcana, filii Jeroham, filii
 Eliel, filii Thohu, 35 Filii Suph, filii Elcana,
 filii Mahath, filii Amasai, 36 Filii Elcana,
 filii Johel, filii Azariae, filii Sophoniae, 37 Filii
 Thahath, filii Asir, filii Abiasaph, filii Core,
 38 Filii Isaar, filii Caath, filii Levi, filii Israel.
 39 Et frater ejus Asaph, qui stabat a dextris
 ejus, Asaph filius Barachiae, filii Samaa,
 40 Filii Michael, filii Basai, filii Melchiae,
 41 Filii Athanai, filii Zara, filii Adaia, 42 Filii
 Ethan, filii Zamma, filii Semei, 43 Filii Jeth,
 filii Gersom, filii Levi. 44 Filii autem Merari
 fratres eorum, ad sinistram, Ethan filius Cusi,
 filii Abdi, filii Maloch, 45 Filii Hasabiae,
 filii Amasiae, filii Helciae, 46 Filii Amasai,
 filii Boni, filii Somer, 47 Filii Moholi, filii
 Musi, filii Merari, filii Levi. 48 Fratres
 quoque eorum Levitae, qui ordinati sunt in
 cunctum ministerium tabernaculi domus Do-
 mini. 49 Aaron vero, et filii ejus adolebant
 incensum super altare holocausti, et super
 altare thymiamatis, in omne opus Sancti
 sanctorum: et ut precarentur pro Israel, juxta
 omnia quae praeceperat Moyses servus Dei.
 50 Hi sunt autem filii Aaron: Eleazar filius
 ejus, Phinees filius ejus, Abisue filius ejus,
 51 Bocci filius ejus, Ozi filius ejus, Zarahia
 filius ejus, 52 Meraioth filius ejus, Amarias
 filius ejus, Achitob filius ejus, 53 Sadoc
 filius ejus, Achimaas filius ejus. 54 Et
 haec habitacula eorum per vicos atque
 confinia, filiorum scilicet Aaron, juxta cog-
 nationes Caathitarum: ipsis enim sorte con-
 tingerant. 55 Dederunt igitur eis Hebron in
 terra Juda, et suburbana ejus per circuitum:

41 וְאֶת־שִׁרְהָ הָעִיר וְאֶת־צִרְיָהּ כָּהֵן
לְכָל־בְּרִי־יָסָדָהּ : 42 וּלְבָנֶי אֶחָד
נָחֵב וְאֶת־צִרְיָהּ הַמִּקְלָט אֶת־בְּרִיָּו וְאֶת־
לְבָנָהּ וְאֶת־מִגְדָּלָהּ וְאֶת־יִתְרָהּ וְאֶת־אֶשְׁתִּמָּצ
וְאֶת־מִגְדָּלָהּ : 43 וְאֶת־חִילָו וְאֶת־מִגְדָּלָהּ
אֶת־דָּבִיר וְאֶת־מִגְדָּלָהּ : 44 וְאֶת־עֶשֶׂן
וְאֶת־מִגְדָּלָהּ וְאֶת־בִּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת־
מִגְדָּלָהּ : 45 וּמִפְּתָה בְנִיָּמִן אֶת־
גָּבֵעַ וְאֶת־מִגְדָּלָהּ וְאֶת־עֲלָמָת וְאֶת־
מִגְדָּלָהּ וְאֶת־עֲנָחוֹת וְאֶת־מִגְדָּלָהּ כָּל־
עָרֵיהֶם שֶׁל־שִׁרְהָ עִיר בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם :
46 וְלִבְנֵי קָהָת חֲפוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת
הַמִּטָּה מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה חֲזִי מִנְּשָׁה
בְּנוֹתָל עָרִים עֶשְׂרִי : 47 וְלִבְנֵי
גֵרְשֹׁם לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִפְּתָח וְשֶׁשְׂכָר
וּמִפְּתָח אֶשֶׁר וּמִפְּתָח נִפְתָּלִי וּמִפְּתָח
מִנְּשָׁה בְּעֶשֶׂן עָרִים שֶׁל־שִׁרְהָ :
48 לִבְנֵי מֶרָרִי לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִפְּתָח
וְאִיבֹן וּמִפְּתָח־נָד וּמִפְּתָח זָבִלֹן בְּנוֹתָל
עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרִי : 49 וַיִּתְּנֵהּ בְּגֵר
יִשְׂרָאֵל לְלוֹגִים אֶת־הָעָרִים וְאֶת־מִגְדָּלָהּ :
50 וַיִּתְּנֵהּ בְּנוֹתָל מִפְּתָח בְּגֵר־יְהוּדָה וּמִפְּתָח
בְּגֵר־שִׁמְעוֹן וּמִפְּתָח בְּנִיָּמִן אֶת
חֲצֵרִים הָאֵלֶּה וְאֶת־יִתְרָה אֶת־הֶם
בְּשִׁמּוֹת : 51 וּמִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי קָהָת
וַיְהִי עָרֵי גְבוּלָם מִפְּתָח אֶפְרַיִם : 52 וַיִּתְּנֵהּ
לָהֶם אֶת־צִרְיָהּ הַמִּקְלָט אֶת־שֶׁכֶם וְאֶת־
מִגְדָּלָהּ בֵּית אֶפְרַיִם וְאֶת־גָּזֶר וְאֶת־
מִגְדָּלָהּ : 53 וְאֶת־יִתְרָה וְאֶת־מִגְדָּלָהּ
וְאֶת־בִּית חוֹרֹן וְאֶת־מִגְדָּלָהּ : 54 וְאֶת־
אֶזְלֹן וְאֶת־מִגְדָּלָהּ וְאֶת־צִדְמוֹן וְאֶת־
מִגְדָּלָהּ : 55 וּמִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה מִנְּשָׁה
אֶת־עֶגְרִי וְאֶת־מִגְדָּלָהּ וְאֶת־בְּלָעַם וְאֶת־
מִגְדָּלָהּ לְמִשְׁפַּחַת לְבִי־קָהָת חֲפוֹתָרִים :
56 לִבְנֵי גֵרְשֹׁם מִמִּשְׁפַּחַת חֲזִי מִנְּשָׁה
מִנְּשָׁה אֶת־גִּלְוִן בְּעֶשֶׂן וְאֶת־מִגְדָּלָהּ וְאֶת־
עֶשְׁתָּרֹת וְאֶת־מִגְדָּלָהּ : 57 וּמִפְּתָח
יִשְׂשָׁכָר אֶת־קֶדֶשׁ וְאֶת־מִגְדָּלָהּ אֶת־דָּבִיר
וְאֶת־מִגְדָּלָהּ : 58 וְאֶת־דָּמוֹת וְאֶת־מִגְדָּלָהּ
וְאֶת־עָגֶם וְאֶת־מִגְדָּלָהּ : 59 וּמִפְּתָח
אֶשֶׁר אֶת־מִגְדָּלָהּ וְאֶת־מִגְדָּלָהּ וְאֶת־
עֶבְדֹן וְאֶת־מִגְדָּלָהּ : 60 וְאֶת־חֶמְלֵן וְאֶת־
מִגְדָּלָהּ וְאֶת־רֹבֹב וְאֶת־מִגְדָּלָהּ :

56 Καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς ἔδωκεν τῷ Χαλὶθ υἱῷ 'Ιεφονῆ. 57 Καὶ
τοῖς υἱοῖς 'Ααρὼν ἔδωκεν τὰς πόλεις τῶν φυγα-
δευτηρίων, τὴν Χιβρὼν, καὶ τὴν Λοβνὰ καὶ τὰ
περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Σελνὰ καὶ τὰ περι-
σπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν 'Εσθαμὺ καὶ τὰ περισπόμενα
αὐτῆς, 58 Καὶ τὴν 'Ιεθάρ καὶ τὰ περισπόμενα
αὐτῆς, καὶ τὴν Δαβὶρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,
59 Καὶ τὴν 'Ασάν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ
τὴν Βαιθσαμὺς καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, 60 Καὶ
ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν τὴν Γαβαὶ καὶ τὰ περισπόμενα
αὐτῆς, καὶ τὴν Γαλεμάθ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,
καὶ τὴν 'Αναθὼθ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς· πᾶσαι
αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριὰς
αὐτῶν. 61 Καὶ τοῖς υἱοῖς Καάθ τοῖς καταλοιποῖς
ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσεος
φυλῆς Μανασσὴ κλήρω πόλεις δέκα. 62 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Γεδσὼν κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς
'Ισάχαρ, ἐκ φυλῆς 'Ασὴρ, ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλί,
ἐκ φυλῆς Μανασσὴ ἐν τῇ Βασάν πόλεις τρισκαί-
δεκα. 63 Καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρὶ κατὰ πατριὰς
αὐτῶν ἐκ φυλῆς 'Ρουβὴν, ἐκ φυλῆς Γάδ, ἐκ φυλῆς
Ζαβουλὼν κλήρω πόλεις δεκαδύο. 64 Καὶ ἔδωκεν
οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ τοῖς Δευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ
περισπόμενα αὐτῶν· 65 Καὶ ἔδωκεν ἐν κλήρῳ ἐκ
φυλῆς υἱὸν 'Ιουδὰ καὶ ἐκ φυλῆς υἱὸν Συμεὼν καὶ
ἐκ φυλῆς υἱὸν Βενιαμὴν τὰς πόλεις ταύτας ὥς
ἐκάλεσεν αὐτάς ἐκ' ὀνόματος. 66 Καὶ ἀπὸ τῶν
πατριῶν υἱὸν Καάθ, καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν
ὀρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς 'Εφραὶμ. 67 Καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Συχέμ
καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς ἐν ὄρει 'Εφραὶμ, καὶ τὴν
Γαζερ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, 68 Καὶ τὴν
'Ιεκμαάν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Βαιθωρὼν
καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, 69 Καὶ τὴν Αἰλὼν καὶ
τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν Γεθρεμμὼν καὶ τὰ
περισπόμενα αὐτῆς· 70 Καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς
Μανασσὴ τὴν 'Ανὰρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ
τὴν 'Ιεμβλαάν καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, κατὰ
πατριὰν τοῖς υἱοῖς Καάθ τοῖς καταλοιποῖς. 71 Τοῖς
υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ πατριῶν ἡμίσεος φυλῆς Μανασσὴ
τὴν Γωλάν ἐκ τῆς Βασάν καὶ τὰ περιπόμενα αὐτῆς,
καὶ τὴν 'Ασρηὼθ καὶ τὰ περιπόμενα αὐτῆς· 72 Καὶ
ἐκ φυλῆς 'Ισάχαρ τὴν Κέδες καὶ τὰ περισπόμενα
αὐτῆς, καὶ τὴν Διεβερὶ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς,
καὶ τὴν Δαβῶρ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, 73 Καὶ τὴν
'Ραμῶθ, καὶ τὴν Αἰνάν καὶ τὰ περι-
σπόμενα αὐτῆς· 74 Καὶ ἐκ φυλῆς 'Ασὴρ τὴν Μασσάλ
καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς, καὶ τὴν 'Αβδὼν καὶ τὰ περι-
σπόμενα αὐτῆς, 75 Καὶ τὴν 'Ακάκ καὶ τὰ περισπόμενα
αὐτῆς, καὶ τὴν 'Ρωῶβ καὶ τὰ περισπόμενα αὐτῆς·

56 Agros autem civitatis, et villas, Caleb filio
Jephone. 57 Porro filiis Aaron dederunt
civitates ad confugiendum, Hebron, et Lobna
et suburbana ejus, 58 Jether quoque et
Esthemo cum suburbanis suis, sed et Helon
et Dabir cum suburbanis suis, 59 Asan quo-
que et Bethsemes et suburbana earum. 60 De
tribu autem Benjamin, Gabee et suburbana
ejus, et Almath cum suburbanis suis, Anathoth
quoque cum suburbanis suis; omnes civitates,
tredecim, per cognationes suas. 61 Filiis
autem Caath residuis de cognatione sua,
dederunt ex dimidia tribu Manasse in pos-
sessionem urbes decem. 62 Porro filiis Gersom
per cognationes suas, de tribu Issachar, et de
tribu Aser, et de tribu Nephthali, et de tribu
Manasse in Basan, urbes tredecim. 63 Filiis
autem Merari per cognationes suas, de tribu
Ruben, et de tribu Gad, et de tribu Zabulon,
dederunt sorte civitates duodecim. 64 Dederunt
quoque filii Israel Levitis civitates, et subur-
bana earum: 65 Dederuntque per sortem, ex
tribu filiorum Juda, et ex tribu filiorum
Simeon, et ex tribu filiorum Benjamin,
urbes has quas vocaverunt nominibus suis,
66 Et his qui erant de cognatione filiorum
Caath, fueruntque civitates in terminis eorum
de tribu Ephraim. 67 Dederunt ergo eis
urbes ad confugiendum, Sichem cum subur-
banis suis in monte Ephraim, et Gazer cum
suburbanis suis, 68 Jecmaam quoque cum
suburbanis suis, et Bethoron similiter, 69 Nec-
non et Helon cum suburbanis suis, et
Gethremmon in eundem modum. 70 Porro
ex dimidia tribu Manasse, Aner et suburbana
ejus, Baalam et suburbana ejus: his videlicet,
qui de cognatione filiorum Caath reliqui
erant. 71 Filiis autem Gersom, de cognatione
dimidiæ tribus Manasse, Gaulon in Basan et
suburbana ejus, et Astharoth cum suburbanis
suis. 72 De tribu Iseachar, Cedec et suburbana
ejus, et Dabereth cum suburbanis suis, 73
Ramoth quoque et suburbana ejus, et
Anem cum suburbanis suis. 74 De tribu
vero Aser: Masal cum suburbanis suis,
et Abdon similiter, 75 Hucac quoque et
suburbana ejus, et Robob cum suburbanis suis.

דברי הימים א ו ז

61 ובמפתח נפתלי את-החדש בגליל ואת-
מנרשית ואת-חמון ואת-מנרשית ואת-
הרבתים ואת-מנרשית: 62 לבני
מנרשית הקוררים מפתח זבלון את-דמונו
ואת-מנרשית את-תבור ואת-מנרשית:
63 ומלכר לידנו ורחו למנחם חננדן
מפתח ראובן את-קצד במדבר ואת-
מנרשית ואת-חצח ואת-מנרשית: 64 ואת-
קדמות ואת-מנרשית ואת-מיסעת ואת-
מנרשית: 65 ומפטה נד את-קדמות
בגלעד ואת-מנרשית ואת-מנרשית ואת-
מנרשית: 66 ואת-חשבון ואת-מנרשית
ואת-עזר ואת-מנרשית:

פרשח ז:

1 ולבני יששכר תולע ובפתח וישכר
ושמרון ארבעה: 2 ובני תולע צף ורפח
וריאל ורחמי ויבשם ושמאל ראשים
לבית-אבותם לתולע גבורי חיל לתלדוהם
מספרם בימי דוד עשרים ושנים-אלף
ושש מאות: 3 ובני צף ורחמי וישכר
ובני מיקאל לעבדיה ויאל וישכר
חמשה ראשים כלם: 4 ועליהם לתלדוהם
לבית אבותם גדולי צבא מלחמה שלשים
וששה אלף קררררר נשים ובנים:
5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי
חילים שמונים ושבעה אלף התחשם
לכל: 6 ובנין בלע ובני ודיעאל
שלשה: 7 ובני בלע אצבון וצף ויעזאל
ורחמיה ויערי חמשה ראשי בית אבות
גבורי חילים והתחשם עשרים ושנים
אלף ושלשים וארבעה: 8 ובני
בכר ומירר ויוסף ואליעזר ואליעזר
ועמרי וירמיה ואביה ונחמיה ועלמיה
כל-אלה בני בכר: 9 והתחשם לתלדוהם
ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים
אלף ומאתים: 10 ובני ודיעאל
בלחן ובני בלחן ועיש אבנמן ואחיה
ובניענה ויחן וחרשש ונחישחר: 11 כל-
אלה בני ודיעאל לראשי האבות גבורי
חילים שבעה-עשר אלף ומאתים וצאן
צבא למלחמה: 12 ושפם וחפם בני עיר
חשם בני אחר: 13 בני נפתלי ודיעאל
ובני נחיר ושלום בני בלחן:
14 בני מנשה אשריאל אשר גלדו קילגשו
האשריאל גלדו את-מקרי אבי גלעד:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. ε', ζ'.

76 Καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν Κίδες ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Χαμὼν
καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Καριαθαὶμ καὶ τὰ
περισπῶρια αὐτῆς. 77 Τοῖς υἱοῖς Μερὰρ τοῖς
καταλοιποῖς ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν 'Ρεμμὼν
καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Θαβὼρ καὶ τὰ
περισπῶρια αὐτῆς, 78 'Εκ τοῦ πέραν τοῦ 'Ιορδάνου· ἐκ
φυλῆς 'Ρουβὴν τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ ἰρήμῃ καὶ τὰ
περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν 'Ιασὰ καὶ τὰ περισπῶ-
ρια αὐτῆς, 79 Καὶ τὴν Καδμῶθ καὶ τὰ περισπῶρια
αὐτῆς, καὶ τὴν Μαεφλὰ καὶ τὰ περισπῶρια αὐτῆς·
80 'Εκ φυλῆς Γὰδ τὴν 'Ραμμὺθ Γαλαὰδ καὶ τὰ
περισπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαναιμ καὶ τὰ περι-
σπῶρια αὐτῆς, 81 Καὶ τὴν 'Εσεβῶν καὶ τὰ περι-
σπῶρια αὐτῆς, καὶ τὴν 'Ιαζήρ καὶ τὰ περισπῶρια
αὐτῆς.

ΚΕΦ. Ζ'.

1 ΚΑΙ τοῖς υἱοῖς 'Ισσάχαρ· Θωλὰ καὶ Φουὰ
καὶ 'Ιασοῦβ καὶ Σεμερών, τέσσαρες. 2 Καὶ υἱοὶ
Θωλὰ· 'Οζί, 'Ραφαῖα καὶ 'Ιεριηλ καὶ 'Ιαμαὶ καὶ
'Ιεμασάν καὶ Σαμουήλ, ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν
αὐτῶν τῷ Θωλὰ ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις
αὐτῶν· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ εἴκοσι
καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. 3 Καὶ υἱοὶ 'Οζί·
'Ιεζραῖα. Καὶ υἱοὶ 'Ιεζραῖα· Μιχαὴλ, 'Αβδιοῦ καὶ
'Ιωήλ καὶ 'Ιεσία, πέντε, ἄρχοντες πάντες. 4 Καὶ
ἐκ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν ἰσχυροὶ παρατάσθαι εἰς πόλεμον τριά-
κοντα καὶ εἴς χιλιάδες, ὅτι ἐκλήθουναν γυναῖκας
καὶ υἱούς. 5 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριάς
'Ισσάχαρ καὶ ἰσχυροὶ δυνάμει ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ
χιλιάδες, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων. 6 Υἱοὶ
Βενιαμίν· Βαλὲ καὶ Βαχίρ καὶ 'Ιεδιήλ, τρεῖς.
7 Καὶ υἱοὶ Βαλὲ· 'Εσεβῶν καὶ 'Οζί καὶ 'Οζιήλ
καὶ 'Ιεριμοῦθ καὶ Οὐρί, πέντε, ἄρχοντες οἰκῶν
πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν
εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριακοντατέσσαρες.
8 Καὶ υἱοὶ Βαχίρ· Ζεμρά καὶ 'Ιωὰς καὶ 'Ελιέζερ
καὶ 'Ελιθενάν καὶ 'Αμαρία καὶ 'Ιεριμοῦθ καὶ 'Αβιοῦδ
καὶ 'Αναθὼθ καὶ 'Ελημέθ. Πάντες οὗτοι υἱοὶ
Βαχίρ, 9 Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις
αὐτῶν, ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ
δυνάμει, εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 10 Καὶ
υἱοὶ 'Ιεδιήλ· Βαλαάν. Καὶ υἱοὶ Βαλαάν· 'Ιαοὺς
καὶ Βενιαμίν καὶ 'Αῶθ καὶ Χανανά καὶ Ζαῖθαν
καὶ Θαρσί καὶ 'Αχισαάρ. 11 Πάντες οὗτοι υἱοὶ
'Ιεδιήλ, ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει,
ἑπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι, ἑκπορευόμενοι
δυνάμει πολέμειν. 12 Καὶ Σαπφὶν καὶ 'Απφὶν
καὶ υἱοὶ 'Ωρ, 'Ασώμ, υἱὸς αὐτοῦ 'Αόρ. 13 Υἱοὶ
Νεφθαλί· 'Ιασιήλ, Γωνὶ καὶ 'Ασῆρ καὶ Σελλοῦμ
υἱοὶ αὐτοῦ, Βαλὰμ υἱὸς αὐτοῦ. 14 Υἱοὶ
Μανασσῆ· 'Εσριήλ, ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ
ἡ Σύρα, ἔτεκε δὲ αὐτῷ καὶ Μαχίρ πατέρα Γαλαὰδ.

I. CHRONICORUM, VI. VII.

76 Porro de tribu Nephthali, Cedes in Galilæa
et suburbana ejus, Hamon cum suburbanis suis,
et Cariathaim et suburbana ejus. 77 Filiis
autem Merari residuis: de tribu Zabulon,
Remmono et suburbana ejus, et Thabor cum
suburbanis suis: 78 Trans Jordanem quoque
ex adverso Jericho contra orientem Jordanis,
de tribu Ruben, Bosor in solitudine cum
suburbanis suis, et Jassa cum suburbanis suis,
79 Cademoth quoque et suburbana ejus, et
Mephaat cum suburbanis suis. 80 Neenon et
de tribu Gad, Ramoth in Galaad et suburbana
ejus, et Manaim cum suburbanis suis, 81 Sed
et Hesebon cum suburbanis suis, et Jezer
cum suburbanis suis.

CAPUT VII.

1 PORRO filii Issachar: Thola, et Phua,
Jasub, et Simeron, quatuor. 2 Filii Thola:
Ozi et Raphaia, et Jeriel, et Jemai, et Jebsem,
et Samuel, principes per domos cognationum
suarum. De stirpe Thola viri fortissimi
numerati sunt in diebus David, viginti duo
millia sexcenti. 3 Filii Ozi: Izrahia, de quo
nati sunt Michael, et Obadia, et Johel, et
Jesia, quinque omnes principes. 4 Cumque
eis per familias et populos suos, accincti ad
prælium, viri fortissimi, triginta sex millia:
multas enim habuerunt uxores, et filios.
5 Fratres quoque eorum per omnem cog-
nationem Issachar, robustissimi ad pugnan-
dum, octoginta septem millia numerati sunt.
6 Filii Benjamin: Bela, et Bechor, et Jadiel,
tres. 7 Filii Bela: Esbon, et Ozi, et Oziel, et
Jerimoth, et Urai, quinque principes fami-
liarum, et ad pugnandum robustissimi:
numerus autem eorum, viginti duo millia et
triginta quatuor. 8 Porro filii Bechor: Zamira,
et Joas, et Eliezer, et Elioenai, et Amri, et
Jerimoth, et Abia, et Anathoth, et Almath:
omnes hi, filii Bechor. 9 Numerati sunt
autem per familias suas principes cognationum
suarum, ad bella fortissimi, viginti millia et
ducenti. 10 Porro filii Jadihel: Balan. Filii
autem Balan: Jehus, et Benjamin, et Aod, et
Chanana, et Zethan, et Tharsis, et Ahisahar:
11 Omnes hi filii Jadihel, principes cogna-
tionum suarum, viri fortissimi, decem et
septem millia et ducenti, ad prælium proceden-
tes. 12 Sepham quoque, et Hapham filii Hir,
et Hasim filii Aher. 13 Filii autem Nephthali:
Jaziel, et Guni, et Jeser, et Sellum, filii Bala.
14 Porro filius Manasse, Esriel: concubinaque
ejus Syra peperit Machir patrem Galaad.

15 ומכיר לקח אשה לחקים ולשפלים
ושם אחתו מצדק ושם השני צלפחד
והתנייח לצלפחד בנות: 16 ופלד מצדק
אשת-מכיר בן ותקרא שמו פֶּרֶשׁ ושם אחיו
אֶשֶׁר ובניו אֶלֶם וְרָחֵם: 17 ובני אֶלֶם בְּנֵי
אֶלֶם בְּנֵי גִלְעָד בְּרִמְקִיר בְּרִמְנָשָׁא:
18 ואחיו הפלכת גלדה את-אישחוד ואת-
אביעזר ואת-מחלה: 19 ויהיו בְּנֵי שְׁמִידָע
אחיו ושם ולחיו ואניעם:

20 ובני אפרים שותלח ובכר בְּנֵי ותחת
בְּנֵי ואלצדה בְּנֵי ותחת בְּנֵי: 21 וזכר בְּנֵי
ושותלח בְּנֵי ועזר ואלצד והרננים אנשר
נח הפולדים בצֶרֶךְ בִּי-יְרֵדִי לקחת את-
מקניהם: 22 ויהאגל אפרים אביהם ונים
רבים ויבאו אחיו לנחמם: 23 ויבא אל-
אשתו ופתח ופלד בן ותקרא את-שמו
בריעה בִּי ברעה היתה בְּרִיתוֹ: 24 ובתו
שְׁאִלָה נתן את-בית-חורון המתהוון ואת-
הצליון ואת אָזָן שְׁאִלָה: 25 ותרפח בְּנֵי
ורשף ותלח בְּנֵי ותחנן בְּנֵי: 26 לעזר
בְּנֵי עמיהוד בְּנֵי אלשקע בְּנֵי: 27 בן
בְּנֵי יהושע בְּנֵי: 28 ואחיהם ומשבותם
בית אל ובנתניה ולמנחם בעזר ולמשעב
בְּנֵי ובנתניה ושכם ובנתניה עד-ענח
ובנתניה: 29 ועל-ידי בגרמנשה בית-שאן
ובנתניה מענח ובנתניה מקדו ובנתניה דור
ובנתניה בצלח ושבו בְּנֵי יוסף בְּרִישָׁאֵל:
30 בְּנֵי אֶשֶׁר ומנח וימנח וישנן וישני
ובריעז וזכר אחיהם: 31 ובני בריעז
חבר ומלציאל הוא אבי ברנח: 32 וחבר
הוליד את-יפלט ואת-שומר ואת-חיותם
ואת שועא אחיהם: 33 ובני יפלט פסח
ובמחל ועשנת אֶלֶם בְּנֵי יפלט: 34 ובני
שֶׁמֶר אחי וירחנה ורָחֵם ואָרָם: 35 ובני
חֶלֶם אחי צופח וימנע ושֶׁלֶשׁ ועמל:
36 בְּנֵי צופח קיח ותרמנר ושועל ובני
וימנח: 37 בצר יהוד ושפא ושֶׁלֶשׁ
ויהיו ובקרא: 38 ובני יחזר ויפח ופספח
ואָרָם: 39 ובני צלח אֶלֶם ונפאל ורָחֵם:
40 כל-אלה בגרשור ראשי בית-האבות
בירישים ובְּרִי חֲלִים ראשי הנשיאים
והתנייחם בצבא במלחמה מספרם
אנשים עשרים ושש אלף:

15 Καὶ Μαχὶρ ἔλαβε γυναῖκα τῇ Ἀφφὶν καὶ
Σαφφίν· καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ Μωυχά, καὶ
ὄνομα τῇ δευτέρῃ Σαφφαάδ· ἐγεννήθησαν δὲ τῇ
Σαφφαάδ θυγατέρες. 16 Καὶ ἔτεκε Μωυχά γυνή
Μαχὶρ υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές,
καὶ ὄνομα ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σοῦρος· υἱοὶ αὐτοῦ
Οὐλάμ καὶ Ροκόμ. 17 Καὶ υἱοὶ Οὐλάμ· Βαδάμ.
Οὗτοι υἱοὶ Γαλαάδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ.
18 Καὶ ἡ ἀδελφή αὐτοῦ ἡ Μαλεχὶθ ἔτεκε τὸν
Ἰσοῦδ καὶ τὸν Ἀβιέζερ καὶ τὸν Μαελά. 19 Καὶ
ἦσαν υἱοὶ Σεμίρ· Ἀἴμ καὶ Συχὲμ καὶ Λακίμ
καὶ Ἀνιάν. 20 Καὶ υἱοὶ Ἐφραΐμ· Σωθαλάθ, καὶ
Βαράδ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Θαὰδ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλαδὰ
υἱὸς αὐτοῦ, Σαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, 21 Καὶ Ζαβὰδ
υἱὸς αὐτοῦ, Σωθελὲ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀζὲρ καὶ
Ἑλεὰδ· καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες Γεθ οἱ
τεχθίντες ἐν τῇ γῇ, ὅτι κατέβησαν τοῦ λαβεῖν τὰ
κτῆνη αὐτῶν. 22 Καὶ ἐπένθησεν Ἐφραΐμ ὁ
πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἦλθον ἀδελφοὶ
αὐτοῦ τοῦ παρακαλεῖσαι αὐτόν. 23 Καὶ εἰσῆλθε
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ
καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βεριά,
ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου. 24 Καὶ ἡ
θυγάτηρ αὐτοῦ Σαραά, καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς κατα-
λοιπικοῖς, καὶ ψκοδόμησε τὴν Βαιθωρῶν τὴν κάτω
καὶ τὴν ἄνω. Καὶ υἱοὶ Ὀζάν· Σεηρά, 25 Καὶ
Ῥαφὴ υἱὸς αὐτοῦ, Σαράφ καὶ Θαλεῖς υἱοὶ αὐτοῦ,
Θαὲν υἱὸς αὐτοῦ. 26 Τῇ Λααδάν υἱῷ αὐτοῦ υἱὸς
Ἀμιοῦδ, υἱὸς Ἑλισαμα, 27 Ὑῖος Νούν, υἱὸς
Ἰησουνέ, υἱοὶ αὐτοῦ. 28 Καὶ κατάσχεσις αὐτῶν
καὶ κατοικία αὐτῶν· Βαιθλ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
κατ' ἀνατολὰς Νοράν πρὸς δυσμαῖς Γαζερ καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ Συχὲμ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
ἕως Γάζης καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς 29 Καὶ ἕως
ὀρίων υἱῶν Μανασσῆ, Βαιθσαάν καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῆς, Θανάχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Μαγεδδὼ καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς, Ἀώρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς· ἐν
ταύτῃ κατέψαξαν υἱοὶ Ἰωσήφ υἱοῦ Ἰσραὴλ.
30 Υἱοὶ Ἀσήρ· Ἰεμνά καὶ Σουία καὶ Ἰσουὶ καὶ
Βεριά, καὶ Σορέ ἀδελφὴ αὐτῶν. 31 Καὶ υἱοὶ
Βεριά· Χαβὲρ καὶ Μελχιήλ, οὗτος πατὴρ Βερ-
θαθ. 32 Καὶ Χάβερ ἐγέννησε τὸν Ἰαφλήτ καὶ
τὸν Σαμὴρ καὶ τὸν Χωθάν καὶ τὴν Σωλὰ ἀδελφὴν
αὐτῶν. 33 Καὶ υἱοὶ Ἰαφλήτ· Φασέκ καὶ Βαμαήλ
καὶ Ἀσιθ· οὗτοι υἱοὶ Ἰαφλήτ. 34 Καὶ υἱοὶ
Σεμμὴρ· Ἀχὶ καὶ Ῥοογὰ καὶ Ἰαβὰ καὶ Ἀράμ
35 Καὶ Βανηλάμ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωφὰ καὶ Ἰμανὰ
καὶ Σελλῆς καὶ Ἀμάλ. 36 Υἱοὶ Σωφᾶς· Σουέ
καὶ Ἀρναφάρ καὶ Σουδὰ καὶ Βαρίν καὶ Ἰμράν
37 Καὶ Βαδάν καὶ Ὠὰ καὶ Σαμὰ καὶ Σαλισὰ καὶ
Ἰεθρά καὶ Βεηρά. 38 Καὶ υἱοὶ Ἰεθέρ· Ἰεφινὰ
καὶ Φασφὰ καὶ Ἀρά. 39 Καὶ υἱοὶ Ὀλὰ· Ὁρέχ,
Ἀνιήλ καὶ Ρασιά. 40 Πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀσήρ,
πάντες ἄρχοντες πατριῶν ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει,
ἄρχοντες ἡγούμενοι· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παρά-
ταξιν τοῦ πολεμεῖν, ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἰκοσὶ
χιλιάδες.

15 Machir autem accepit uxores filiis suis
Happhim et Saphan: et habuit sororem
nomine Maacha: nomen autem secundi, Sal-
phaad, natæque sunt Salphaad filiae. 16 Et
peperit Maacha uxor Machir filium, vocavit-
que nomen ejus Phares: porro nomen fratris
ejus, Sares: et filii ejus, Ulam et Recen.
17 Filius autem Ulam, Badan; hi sunt filii
Galaad, filii Machir, filii Manasse. 18 Soror
autem ejus regina peperit Virum decorum, et
Abiezer, et Mohola. 19 Erant autem filii
Semida, Ahin, et Sechem, et Leci, et Aniam.
20 Filii autem Ephraim: Suthala, Bared
filius ejus, Thahath filius ejus, Elada filius
ejus, Thahath filius ejus, hujus filius Zabab,
21 Et hujus filius Suthala, et hujus filius
Ezer et Elad: occiderunt autem eos viri Geth
indigenæ, quia descenderant ut invaderent
possessiones eorum. 22 Luxit igitur Ephraim
pater eorum multis diebus, et venerunt fratres
ejus ut consolarentur eum. 23 Ingressusque
est ad uxorem suam: quæ concepit, et peperit
filium, et vocavit nomen ejus Beria, eo quod
in malis domus ejus ortus esset: 24 Filia
autem ejus fuit Sara, quæ ædificavit Bethoron
inferiorem et superiorem, et Ozensara. 25 Porro
filius ejus Rapha, et Reseph, et Thale, de quo
natus est Thaan, 26 Qui genuit Laadan:
hujus quoque filius Ammiud, qui genuit
Elizama, 27 De quo ortus est Nun, qui
habuit filium Josue. 28 Possessio autem
eorum et habitatio, Bethel cum filiabus suis,
et contra orientem Noran, ad occidentalem
plagam Gazer et filiae ejus, Sichem quoque
cum filiabus suis, usque ad Aza cum filiabus
ejus. 29 Juxta filios quoque Manasse, Beth-
san et filias ejus, Thanach et filias ejus,
Mageddo et filias ejus, Dor et filias ejus: in
his habitaverunt filii Joseph, filii Israel.
30 Filii Aser: Jemna, et Jesua, et Jessui, et
Baria, et Sara soror eorum. 31 Filii autem
Baria: Heber, et Melchiel: ipse est pater
Barsaith. 32 Heber autem genuit Jephlat,
et Somer, et Hotham, et Suaa sororem eorum.
33 Filii Jephlat: Phosech, et Chamaal, et
Asoth: hi filii Jephlat. 34 Porro filii Somer:
Ahi, et Roaga, et Haba, et Aram. 35 Filii
autem Helem fratris ejus: Supha, et Jemna,
et Selles, et Amal. 36 Filii Supha: Sue,
Harnapher, et Sual, et Beri, et Jamra,
37 Bosor, et Hod, et Samma, et Salusa, et
Jethran, et Bera. 38 Filii Jether: Jephone,
et Phaspha, et Ara. 39 Filii autem Olla:
Aree, et Haniel, et Resia. 40 Omnes hi filii
Aser, principes cognationum, electi atque
fortissimi duces ducum: numerus autem eorum
ætatis, quæ apta esset ad bellum, viginti sex
millia.

דברי הימים א ח

פרשה ח :

1 ובג'מון הוליד את־בלע בְּכֹרֹו אִשָּׁשֶׁל
הַשֵּׁנִי וְאַחֲרָה חֲשִׁילָשִׁי : 2 נֹחָה בְּנִים לְבָלֵעַ
וְרָפָא חֲמִישִׁי : 3 וְהָיָה בְּנִים לְבָלֵעַ
אֲדָר וְגָרָא וְאַבְיֻד : 4 וְאַבְיֻד וְנָעֲמָן
וְאַחֲזִיח : 5 וְגָרָא וְשִׁפְחָן וְחֹרָם : 6 וְאַחֲזִיח
בְּנֵי אַחֲרֵי אֵלֶּה הֵם רֵאשֵׁי אֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל
בְּכֵעַ וּבְנֵיהֶם אֶל־מִנְחָת : 7 וְנָעֲמָן וְאַחֲזִיח
וְגָרָא הָיוּ הַגִּלָּם הַחֲלִיד הַחֲלִיד אֶת־עֲזָא וְאַחֲזִיח
אֶת־יָחִיד : 8 וְשִׁחְזִים הַחֲלִיד בְּשָׂרָה מִוָּאָב
מִן־שְׁלֹחַ אֲתָם חֹשִׁים וְאַתֶּן־בְּעָרָא לְשׂוֹי :
9 וְיֹלִיד מִן־חֲנָשׁ אִשְׁתּוֹ אֶת־יֹבָב וְאַחֲזִיח
בְּכִיָּא וְאַחֲזִיח וְאַחֲזִיח : 10 וְאַחֲזִיח
וְעִזָּי וְאַחֲזִיח וְאַחֲזִיח אֵלֶּה בְּנֵי
רֵאשֵׁי אֲבוֹת : 11 וּמִחֲשִׁים הַחֲלִיד אֶת־
אַבְיֻד וְאַחֲזִיח : 12 וּבְנֵי אֶלְפָּעַל
עֲבָר וּמִשְׁעָם וְשִׁמְרָה הָיוּ בְּנֵי אֶת־אֲוֹנִי
וְאַחֲזִיח וּבְכִיָּה : 13 וּבְרִיעָה וְשִׁמְרָה הָיוּ
רֵאשֵׁי חֲאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל אֵלֶּה הָיוּ
הַבְּרִיחֵי אֶת־יִשְׂרָאֵל : 14 וְאַחֲזִיח שִׁשָּׁה
וְיִרְמֹת : 15 וְיִרְמֹת וְעֲבָר וְעֲבָר : 16 וּמִיָּחָל
וְיִשְׁפָּח וְיִחָא בְּנֵי בְרִיעָה : 17 וְיִרְמֹת
וּמִשְׁלָם וְיִחָזִי וְיִחָר : 18 וְיִשְׁמָר וְיִזְלִיחָה
וְיֹבָב בְּנֵי אֶלְפָּעַל : 19 וְיִחָזִי וְיִחָר
וְיִחָר : 20 וְיִחָזִי וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר :
21 וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר בְּנֵי שְׁמַעִי :
22 וְיִשְׁשֹׁן וְעֲבָר וְיִחָר : 23 וְעֲבָר וְיִחָר
וְיִחָר : 24 וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר :
25 וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר : 26 וְיִחָר וְיִחָר
וְיִחָר וְיִחָר : 27 וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר :
וְיִחָר בְּנֵי יִחָר : 28 אֵלֶּה רֵאשֵׁי אֲבוֹת
לְחִלְדֹתָם רֵאשֵׁי אֵלֶּה יִשְׂרָאֵל בְּיִרְמֹתָם :
29 וּבְנֵיהֶם וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר :
אֶת־אֲוֹנִי מִעָרָה : 30 וּבְנֵי הַבְּכֹר עֲבָר
וְעֲבָר וְיִחָר וְיִחָר : 31 וְיִחָר וְיִחָר
וְיִחָר : 32 וּמִחֲשִׁים הַחֲלִיד אֶת־שְׁמַעִי וְאַחֲזִיח
חֲמִשָּׁה גִּדְּרֵי אֶת־יִחָר וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר :
אֶת־יִחָר : 33 וְגָרָא הַחֲלִיד אֶת־יִחָר
אֶת־יִחָר וְאַחֲזִיח וְאַחֲזִיח וְאַחֲזִיח :
וְאַחֲזִיח : 34 וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר :
וְיִחָר : 35 וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר :
מִיָּחָר פִּתְיוֹן וְיִחָר וְיִחָר וְיִחָר :

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. η'.

ΚΕΦ. η'.

1 ΚΑΙ Βενιαμιν ἰγέννησε Βαλὲ πρωτότοκον
αὐτοῦ, καὶ Ἀσβὴλ τὸν δεύτερον, Ἀρὰ τὸν τρίτον,
2 Νῶα τὸν τέταρτον, καὶ Ῥαφὰ τὸν πέμπτον.
3 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλὲ· Ἀδὴρ καὶ Γηρά καὶ
Ἀβιὺδ 4 Καὶ Ἀβισουὲ καὶ Νοαμὰ καὶ Ἀχιά
5 Καὶ Γερά καὶ Σεφουφάμ καὶ Οὐράμ. 6 Οὗτοι
υἱοὶ Ἀῶδ· οὗτοί εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς
κατοικοῦσιν Γαβεί, καὶ μετέκισαν αὐτοὺς εἰς
Μαχαναθί· 7 Καὶ Νοομὰ καὶ Ἀχιά καὶ Γηρά·
οὗτος Ἰεγλαάμ, καὶ ἰγέννησε τὸν Ἀζὰ καὶ τὸν
Ἰαχινώ. 8 Καὶ Σααρίν ἰγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ
Μωάβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ὀσὶν καὶ τὴν
Βααδὰ γυναῖκα αὐτοῦ. 9 Καὶ ἰγέννησεν ἐκ τῆς
Ἀδὰ γυναῖκος αὐτοῦ τὸν Ἰωλάβ καὶ τὸν Σεβιά
καὶ τὸν Μισὰ καὶ τὸν Μελχὰς 10 Καὶ τὸν Ἰεβούς
καὶ τὸν Ζαβιά καὶ τὸν Μαρμά· οὗτοι ἄρχοντες
πατριῶν. 11 Καὶ ἐκ τῆς Ὀσὶν ἰγέννησε τὸν
Ἀβιτωὺ καὶ τὸν Ἀλφαάλ. 12 Καὶ υἱοὶ Ἀλφαάλ·
Ὀβήδ, Μισαάλ, Σεμμήρ· οὗτος ὑποκόδμησε τὴν
Ὠνάν καὶ τὴν Ἀῶδ καὶ τὰς κόμας αὐτῆς· 13 Καὶ
Βερία καὶ Σαμά· οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν
τοῖς κατοικοῦσιν Αἰλάμ, καὶ οὗτοι ἐξεδίωξαν τοὺς
κατοικοῦντας Γέθ. 14 Καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωσῆς
καὶ Ἀριμώθ 15 Καὶ Ζαβαδία καὶ Ὀρήδ καὶ Ἐδερ
16 Καὶ Μιχαὴλ καὶ Ἰεσφὰ καὶ Ἰωδά, υἱοὶ Βερία·
17 Καὶ Ζαβαδία καὶ Μοσολλάμ καὶ Ἀζακὶ καὶ
Ἀβάρ 18 Καὶ Ἰσαμαρὶ καὶ Ἰεζλίας καὶ Ἰωβάβ,
υἱοὶ Ἐλφαάλ· 19 Καὶ Ἰακίμ καὶ Ζαχρί καὶ
Ζαβδί 20 Καὶ Ἐλιωναὶ καὶ Σαλαθὶ καὶ Ἐλινλλ
21 Καὶ Ἀδαία καὶ Βαραία καὶ Σαμαράθ, υἱοὶ
Σαμαθ· 22 Καὶ Ἰεσφάν καὶ Ὀβιηδ καὶ Ἐλειλ
23 Καὶ Ἀβδών καὶ Ζεχρί καὶ Ἀνάν 24 Καὶ
Ἀνανία καὶ Ἀμβρί καὶ Αἰλάμ καὶ Ἀναθώθ
25 Καὶ Ἰαθὶν καὶ Ἰεφάθιας καὶ Φανουήλ, υἱοὶ
Σωσῆ· 26 Καὶ Σαμσαρί καὶ Σααρία καὶ Γοθολία
27 Καὶ Ἰαρασία καὶ Ἐριά καὶ Ζεχρί, υἱὸς Ἰροάμ.
28 Οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν
ἄρχοντες· οὗτοι κατέκτισαν ἐν Ἱερουσαλὴμ.
29 Καὶ ἐν Γαβαὼν κατέκτισε πατὴρ Γαβαὼν, καὶ
ὄνομα γυναῖκι αὐτοῦ Μοαχά· 30 Καὶ ὁ υἱὸς
αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Ἀβδών, καὶ Σοὺρ καὶ Κίς
καὶ Βάαλ καὶ Ναδὰβ καὶ Νήρ 31 Καὶ Γεδοὺρ
καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ζαχχοὺρ καὶ Μακελώθ·
32 Καὶ Μακελώθ ἰγέννησε τὸν Σαμαά. Καὶ γὰρ
οὗτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατέκτισαν
ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. 33 Καὶ
Νήρ ἰγέννησε τὸν Κίς, καὶ Κίς ἰγέννησε τὸν
Σαούλ, καὶ Σαούλ ἰγέννησε τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν
Μελχισουὲ καὶ τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Ἀσαβάλ.
34 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ· καὶ Μερι-
βαάλ ἰγέννησε τὸν Μιχά. 35 Καὶ υἱοὶ
Μιχά· Φιθὼν καὶ Μελέχ καὶ Θαραχ καὶ Ἀχάζ.

I. CHRONICORUM, VIII.

CAPUT VIII.

1 BENJAMIN autem genuit Bale primo-
genitum suum, Asbel secundum, Ahara
tertium, 2 Nohaa quartum, et Rapha quin-
tum. 3 Fueruntque filii Bale: Addar, et Gera,
et Abiud. 4 Abisue quoque et Naaman, et
Ahoë, 5 Sed et Gera, et Sephuphan, et
Huram. 6 Hi sunt filii Ahod, principes cogna-
tionum habitantium in Gabaa, qui translati
sunt in Manahath. 7 Naaman autem, et
Achia, et Gera ipse transtulit eos, et genuit
Oza, et Ahiud. 8 Porro Saharaim genuit in
regione Moab, postquam dimisit Husin et
Bara uxores suas. 9 Genuit autem de Hodes
uxore sua Jobab, et Sebia, et Mosa, et
Molchom, 10 Jehus quoque, et Sechia, et
Marma; hi sunt filii ejus, principes in
familiis suis. 11 Mehusim vero genuit
Ahitob, et Elphaal. 12 Porro filii Elphaal:
Heber, et Misaam, et Samad: hic ædificavit
Ono, et Lod, et filias ejus. 13 Baria autem
et Sama, principes cognationum habitantium
in Aialon: hi fugaverunt habitatores Gethi.
14 Et Ahio, et Sesac, et Jerimoth, 15 Et
Zabadia, et Arod, et Heder, 16 Michael
quoque, et Jespha, et Joha, filii Baria, 17 Et
Zabadia, et Mosollam, et Hezeci, et Heber,
18 Et Jesamari, et Jezlia, et Jobab, filii
Elphaal, 19 Et Jacim, et Zechri, et Zabdi,
20 Et Elioenai, et Selethai, et Eliel, 21 Et
Adaia, et Baraia, et Samarath, filii Semei.
22 Et Jespham, et Heber, et Eliel, 23 Et
Abdon, et Zechri, et Hanan, 24 Et Hanania,
et Ælam, et Anathothia, 25 Et Jephdaia, et
Phanuel, filii Sesac, 26 Et Samsari, et
Sohoria, et Otholia, 27 Et Jersia, et Elia, et
Zechri, filii Jeroham; 28 Hi patriarchæ, et
cognationum principes, qui habitaverunt in
Jerusalem. 29 In Gabaon autem habitaverunt
Abigabaon, et nomen uxoris ejus Maacha:
30 Filiusque ejus primogenitus Abdon, et
Sur, et Cis, et Baal, et Nadab. 31 Gedor
quoque, et Ahio, et Zacher, et Macelloth:
32 Et Macelloth genuit Samaa: habitaverunt-
que ex adverso fratrum suorum in Jerusalem
cum fratribus suis. 33 Ner autem genuit
Cis, et Cis genuit Saul. Porro Saul genuit
Jonathan, et Melchisua, et Abinadab, et
Esbaal. 34 Filius autem Jonathan, Merib-
baal: et Meribtaal genuit Micha. 35 Filii
Micha, Phithon, et Melech, et Tharaa, et Ahaz;

דברי הימים א ח ט

36 ואחז הוליד את־יהועזב ויהועזב
הוליד את־עלמח ואת־עזמח ואת־זמרי
וזמרי הוליד את־מוצא : 37 ומוצא הוליד
את־בנעז רפח בנו אלעזר בנו אצל
בנו : 38 ולאצל ששון בנו ואלח שמוחם
עזריקם : 39 ובנו אצל : 40 ובנו עשן
אחיו אלקם בכורו ועזש השני ואליפלט
השלישי : 41 ויהי בגרמלם אנשים
בבגד־חליל נרכי חֲשֵׁת ומרגים בנים
ובגן בנים מאח נחמשים קל־אלח מבגן
בבגן :

פרשה ט :

1 וכל־ישראל התחילו ויהם פתגים
על־ספר מלכ־ישראל ויהודה הגלו
לדב־לם במעלם : 2 ויהושבים קראשלים
אשר באחזם בעריהם ישראל הפתגים
חלונם ופתגים : 3 ובירושלם השבו
מירבגן ויהודה ומירבגן בגוֹמֶן ומירבגן
אפרים ומנשה : 4 עזרי בירבגן בירבגן
עמרי בירבגן בירבגן בירבגן בירבגן
יהודה : 5 ומירבגן בירבגן בירבגן
בירבגן : 6 ומירבגן בירבגן בירבגן
שש־מאות ורשעים : 7 ומירבגן בירבגן
סלוא בירבגן בירבגן בירבגן : 8
ובירבגן בירבגן בירבגן בירבגן : 9
ובירבגן בירבגן בירבגן בירבגן : 10
ובירבגן בירבגן בירבגן בירבגן : 11
ובירבגן בירבגן בירבגן בירבגן : 12
ובירבגן בירבגן בירבגן בירבגן : 13
ובירבגן בירבגן בירבגן בירבגן : 14
ובירבגן בירבגן בירבגן בירבגן : 15
ובירבגן בירבגן בירבגן בירבגן :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. η', θ'.

36 Καὶ Ἀχάζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδὰ, καὶ Ἰαδὰ
ἐγέννησε τὸν Σαλαιμὰθ καὶ τὸν Ἀσμῶθ καὶ τὸν
Ζαμβρί, καὶ Ζαμβρί ἐγέννησε τὸν Μαισά, 37 Καὶ
Μαισά ἐγέννησε τὸν Βαανά· Ῥαφαία υἱὸς αὐτοῦ,
Ἐλασά υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. 38 Καὶ τῷ
Ἐσὴλ ἔξι υἱοί, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν·
Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ καὶ
Σαραία καὶ Ἀβδία καὶ Ἀνὰν καὶ Ἀσά· πάντες
οὗτοι υἱοὶ Ἐσὴλ. 39 Καὶ υἱοὶ Ἀσὴλ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ· Αἰλὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰὰς ὁ
δεύτερος, καὶ Ἐλιφαλὲτ ὁ τρίτος. 40 Καὶ ἦσαν
υἱοὶ Αἰλὰμ ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει τείνοντες τόσον
καὶ πληθύνοντες υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν ἑκατὸν
πεντήκοντα. Πάντες οὗτοι ἐξ υἱῶν Βενιαμίν.

ΚΕΦ. θ'.

1 ΚΑΙ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν, καὶ
οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλείων
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς
Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, 2 Καὶ οἱ
κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσεσιν αὐτῶν
ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ
οἱ δεδομένοι. 3 Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατῴκησαν
ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμίν
καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραὴμ καὶ Μανασσῆ. 4 Καὶ
Γυνθὶ καὶ υἱὸς Σαμουὺ υἱοῦ Ἀμρί υἱοῦ Ἀμβραὶμ
υἱοῦ Βουνὶ υἱοῦ τῶν Φαρίε υἱοῦ Ἰούδα. 5 Καὶ ἐκ
τῶν Σηλωνι Ἀσαία πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ. 6 Ἐκ τῶν υἱῶν Ζαρά Ἰεὴλ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτῶν ἑξακόσιοι καὶ ἑννῆκοντα. 7 Καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Βενιαμίν Σαλὼμ υἱὸς Μοσολλὰμ υἱοῦ Ὠδουῖα
υἱοῦ Ἀσινού, 8 Καὶ Ἰεμναὰ υἱὸς Ἰεροβοὰμ καὶ
Ἠλῶ· οὗτοι υἱοὶ Ὀζὶ υἱοῦ Μαχίρ· καὶ Μοσολλὰμ
υἱὸς Σαφαρία υἱοῦ Ῥαγουὴλ υἱοῦ Ἰεμναὰ, 9 Καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενεάς αὐτῶν ἑννακόσιοι
πεντηκονταίξ, πάντες οἱ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. 10 Καὶ ἀπὸ τῶν
ἱερέων Ἰωθαὲ καὶ Ἰωαρίμ καὶ Ἰαχὴν 11 Καὶ
Ἀζαρία υἱὸς Χελκία υἱοῦ Μοσολλὰμ υἱοῦ Σαδὼκ
υἱοῦ Μαραῖωθ υἱοῦ Ἀχινὼθ ἡγουμένου οἴκου τοῦ
θεοῦ, 12 Καὶ Ἀδαία υἱὸς Ἰραὰμ υἱοῦ Φασχῶρ
υἱοῦ Μελχία, καὶ Μασαία υἱὸς Ἀδὴλ υἱοῦ Ἐζρά
υἱοῦ Μοσολλὰμ υἱοῦ Μασελμῶθ υἱοῦ Ἐμμήρ, 13
Καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν
αὐτῶν χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα, ἰσχυροὶ
δυνάμει εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ. 14
Καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν Σαμαία υἱὸς Ἀσὼβ υἱοῦ
Ἐζρικὰμ υἱοῦ Ἀσαβία ἐκ τῶν υἱῶν Μερारी, 15
Καὶ Βαββακάρ καὶ Ἀρής καὶ Γαλαὰλ καὶ
Μαθανίας υἱὸς Μιχὰ υἱοῦ Ζεχρί υἱοῦ Ἀσάφ,

I. CHRONICORUM, VIII. IX.

36 Et Ahaz genuit Joadā : et Joadā genuit
Alamath, et Azmoth, et Zamri : porro Zamri
genuit Mosa, 37 Et Mosa genuit Banaa,
cujus filius fuit Rapha, de quo ortus est Elasa,
qui genuit Asel. 38 Porro Asel sex filii
fuerunt his nominibus, Ezricam, Boeru,
Ismael, Saria, Obdia, et Hanan ; omnes hi
filii Asel. 39 Filii autem Esec fratris ejus,
Ulam primogenitus, et Jehus secundus, et
Eliphalet tertius. 40 Fueruntque filii Ulam
viri robustissimi, et magno robore tendentes
arcum : et multos habentes filios ac nepotes,
usque ad centum quinquaginta. Omnes hi,
filii Benjamin.

CAPUT IX

1 UNIVERSUS ergo Israel dinumeratus est :
et summa eorum scripta est in Libro regum
Israel et Juda : translaticque sunt in Baby-
lonem propter delictum suum. 2 Qui autem
habitaverunt primi in possessionibus, et in
urbibus suis : Israel, et sacerdotes, et Levitæ,
et Nathinæi. 3 Commorati sunt in Jerusalem
de filiis Juda, et de filiis Benjamin, de filiis
quoque Ephraim, et Manasse. 4 Othei filius
Amiud, filii Amri, filii Omrai, filii Bonni,
de filiis Phares filii Juda. 5 Et de Siloni :
Asaia primogenitus, et filii ejus. 6 De filiis
autem Zara : Jehuel, et fratres eorum, sexcenti
nonaginta. 7 Porro de filiis Benjamin : Salo
filius Mosollam, filii Oduia, filii Asana : 8 Et
Jobania filius Jeroham : et Ela filius Ozi, filii
Mochori ; et Mosollam filius Saphatiæ, filii
Rahuel, filii Jebaniæ, 9 Et fratres eorum
per familias suas, nongenti quinquaginta sex.
Omnes hi, principes cognationum per domos
patrum suorum. 10 De sacerdotibus autem :
Jedaia, Joarib, et Jachin : 11 Azarias quo-
que filius Helciæ, filii Mosollam, filii Sadoc,
filii Maraioth, filii Achitob, pontifex domus
Dei. 12 Porro Adaia filius Jeroham, filii
Phassur, filii Melchiæ : et Maasai filius Adiel,
filii Jezra, filii Mosollam, filii Mosollamith,
filii Emmer ; 13 Fratres quoque eorum
principes per familias suas, mille septingenti
sexaginta, fortissimi robore ad faciendum
opus ministerii in domo Dei. 14 De Levitis
autem : Semeia filius Hassub, filii Ezricam,
filii Hasebia, de filiis Merari. 15 Bacbacar
quoque carpentarius, et Galal, et Matha-
nia filius Micha, filii Zechri, filii Asaph :

16 וְלִבְדִּיָּה בֶרֶשֶׁמְעִיָּה בֶרֶשֶׁלָל בֶּרֶשֶׁדִּיִּתְהוֹן
וְכִרְכִּיָּה בֶרֶשֶׁאֶחָא בֶרֶשֶׁלֶלְכָּה חֵילֶשֶׁב בֶּחֲצֵרִי
נְטוֹפָתִי: 17 וְהַשְּׁעָרִים שְׁלֹמֹה וְעֶאֱבָר
וְשִׁלְמוֹן וְאַחִיָּזָו וְאַחִיָּהָם שְׁלֹמֹה הָרֹאשׁ:
18 וְעַד־הַיָּמָה בְּשַׁעַר הַמִּלְחָמָה מִן־הַחֹמֶה
הַשְּׁעָרִים לְמַחְנֹת בְּגִי לֵוִי: 19 וְשְׁלֹמֹה
בֶּרֶשֶׁלָל וְאַחִיָּזָו בֶּרֶשֶׁלֶלְכָּה וְאַחִיָּהָם לְבֵית־
אֲבִי הַקְּרָחִים עַל מַלְאֲכַת הָעֲבָדִים
שְׁמָרִי הַסָּפִים לְאַחֲלֵל וְאַבְחִיָּהם עַל־מַחְנֶה
יְהוָה שְׁמָרִי הַמְּבֹאֵר: 20 וַיִּפְתְּחוּ בָּרֹאשׁ
אֶלְעָזָר בְּנֵי הָיָה עֲלֵיהֶם לְכָנִים וְהָיָה
עִמּוֹ: 21 וְזִכְרִיָּה בֶן מִשְׁלֵמָה שֶׁעַד פֶּתַח
לְאַחֲלֵל מוֹעֵד: 22 בָּלֶם הַכְּרִיתִים לְשֹׁעֲרִים
בְּסָפִים מֵאֲחֵים וְשָׂרִים עֲשָׂרִי הַמֶּלֶךְ בְּחֲצֵרֵיהֶם
הַתְּחִתִּים הַמֶּלֶךְ יִסָּר דָּוִד וְשִׁמְשֹׁן
הָרֹאשׁ בְּאַחְיָהָם: 23 וְהֵם וּבְנֵיהֶם עַל־
הַשְּׁעָרִים לְבֵית־יְהוָה לְבֵית הָאֲחִיל
לְמַשְׁכֵּרוֹת: 24 לְאַרְבַּע רִחְוֹת יְהוָה
הַשְּׁעָרִים מִיָּרֵךְ וְהָיָה צְפוֹנָה וְנֶגְבָּה:
25 וְאַחִיָּהָם בְּחֲצֵרֵיהֶם לְבֹא לְשַׁבְּעַת
הַיָּמִים מִעַתָּה אֶל־עֵצָה עַם־אֱלֹהֵי: 26 כִּי
בְּאַחְיָהָם הַמֶּלֶךְ אֶרְבַּעַת בְּנֵי הַשְּׁעָרִים
הֵם חֲלוּמִים וְהָיָה עַל־הַלְשָׁכוֹת וְעַל־
הַחֲצֵרוֹת בֵּית הָאֲחִילִים: 27 וְכִבְיֹת
בֵּית־הָאֲחִילִים יִלְיֶנָּה כִּרְעִילֵיהֶם מִשְׁמֶרֶת
וְהֵם עַל־הַמִּשְׁמֶרֶת וְלִפְקֹד לִפְקֹד: 28 וּמֵהֶם
עַל־כָּלִי הָעֲבָדָה כִּי בְּמִסְפָּר יִבְיָאוּ
וּבְמִסְפָּר יוֹצִיאוּ: 29 וּמֵהֶם מִמְּעִים עַל־
הַכָּלִים וְעַל כָּל־כָּלִי הַקֹּדֶשׁ וְעַל־הַפֶּלֶל
וְהֵנָּה וְהַשְּׁמֹן וְהַלְבֹנָה וְהַבִּשְׁמִים: 30 וּמִן
בְּנֵי הַכְּתֻלִים וְהָיָה הַמִּתְקַחֵת לְבִשְׁמִים:
31 וּמִהַתְּחִלָּה מִרְחֵלִים הָיָה הַכָּבוֹד לְשֹׁלֵם
הַקְּרָחִי בְּאַחְיָהָם עַל מַעֲשֵׂה הַחֲבָתִים:
32 וּמִרְבֵּנִי הַקְּרָחִי מִרְחֵלֵיהֶם עַל־לֶחֶם
הַמַּעֲרֶכֶת לְהַכִּין שִׁבְתָּ שִׁבְתָּ:
33 וְאַלְהָה חֲמִשְׁתָּרִים רָאשֵׁי אֲבוֹת לְלוּיִם
בְּלִשְׁכַת פְּטִיגִים כִּרְיֹוֹם וְלִלְחָה עֲלֵיהֶם
בְּמַלְאֲכָה: 34 אֶלְהָה רָאשֵׁי אֲבוֹת לְלוּיִם
לְתִלְדוֹתָם רָאשֵׁים אֶלְהָה וְשָׂבִי בִירְוִשָׁלַם:
35 וּבְנֵבְעֹז וְשָׂבִי אֲבִירְבָּעֹז
יְצִוְאֵל וְשָׂם אֲשֶׁתוֹ מַעֲכָה: 36 וּבְנֵי
הַכָּבוֹד עֲבָדוֹן וְצֹדֵר וְחִישׁ וְגִעֵל וְגֹר
וְגֹדֵר: 37 וְגִדְדִיר וְאַחִיָּה וְזִכְרִיָּה וּמַקְלֹת:

16 Καὶ Ἀβδία υἱὸς Σαμία υἱοῦ Γαλαὰ υἱοῦ
Ἰδῖθουν, καὶ Βαραχία υἱὸς Ὀσσά υἱοῦ Ἐλκανά ὁ
κατοικῶν ἐν ταῖς κώμαις Νωτεφάτι. 17 Οἱ
πυλωροί· Σαλῶμ, Ἀκούμ, Τελμών καὶ Διμάν καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν, Σαλῶμ ὁ ἄρχων. 18 Καὶ ἕως
ταύτης ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλείως κατ' ἀνατολὰς·
αὐταὶ αἱ πύλαι τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Δευί.
19 Καὶ Σελλὸν υἱὸς Κορέ υἱοῦ Ἀβιασάφ υἱοῦ
Κορέ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς
αὐτοῦ, οἱ Κορίται ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας
φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς· καὶ πατέ-
ρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς Κυρίου φυλάσσοντες
τὴν εἰσοδόν. 20 Καὶ Φινεὺς υἱὸς Ἐλεάζαρ ἡγού-
μενος ἦν ἐπ' αὐτῶν ἐμπροσθεν Κυρίου, καὶ οὗτοι
μετ' αὐτοῦ. 21 Ζαχαρίας υἱὸς Μοσολλαμί πυλωρὸς
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 22 Πάντες
οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπὶ τῆς πύλης ἐν ταῖς πύλαις διακό-
σιοι καὶ δεκάδύο· οὗτοι ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, ὁ
καταλοχισμὸς αὐτῶν· τοὺς ἐστῆσε Δαυὶδ καὶ
Σαμουὴλ ὁ βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν. 23 Καὶ
οὗτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ
Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ φυλάσσειν.
24 Κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν αἱ πύλαι,
κατὰ ἀνατολὰς, θάλασσαν, βορρᾶν, νότον. 25 Καὶ
ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσ-
πορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς
καιρὸν μετὰ τούτων· 26 Ὅτι ἐν πίστει εἰσὶ
τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν. Καὶ οἱ Λευῖται
ἦσαν ἐπὶ τῶν παμποφορίων, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
οἴκου τοῦ θεοῦ παρεμβάλλουσιν, 27 Ὅτι ἐπ'
αὐτοὺς ἡ φυλακή· καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν τὸ
πρῶτ' ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ. 28 Καὶ
ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν
ἀριθμῷ εἰσίσουσιν καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξίσουσιν.
29 Καὶ ἐξ αὐτῶν καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ
ἐπὶ πάντα σκεύη τὰ ἅγια, καὶ ἐπὶ τῆς σμιδάλως,
τοῦ οἴνου, τοῦ ἔλαιου, τοῦ λιβανωτοῦ καὶ τῶν
ἀρωμάτων. 30 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων
ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα.
31 Καὶ Ματθαθίας ἐκ τῶν Δευιτῶν, οὗτος ὁ
πρωτότοκος τῷ Σαλῶμ τῷ Κορίτῃ, ἐν τῇ πίστει
ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου
ἱερώς. 32 Καὶ Βαναῖας ὁ Κααθίτης ἐκ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως
τοῦ ἐτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον. 33 Καὶ
οὗτοι ψαλτφοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν
Δευιτῶν διατεταγμένοι ἐφημερίαι, ὅτι ἡμέρα καὶ
νύξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις. 34 Οὗτοι ἄρχοντες
τῶν πατριῶν τῶν Δευιτῶν κατὰ γενεαίς αὐτῶν,
ἄρχοντες οὗτοι κατέφκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 35 Καὶ
ἐν Γαβαὼν κατέφκησε πατὴρ Γαβαὼν Ἰεὴλ, καὶ
δνομα γυναῖκός αὐτοῦ Μωαχά· 36 Καὶ υἱὸς
αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Ἀβδῶν, καὶ Σοὺρ καὶ
Κίς καὶ Βάαλ καὶ Νήρ καὶ Ναδάβ 37 Καὶ
Γεδοὺρ καὶ ἀδελφὸς καὶ Ζαχαροὺρ καὶ Μακελῶθ.

16 Et Obdia filius Semeiæ, filii Galal, filii
Idithun: et Barachia filius Asa, filii Elcana,
qui habitavit in atris Netophati. 17 Janito-
res autem: Sellum, et Accub, et Telmon, et
Ahimam, et frater eorum Sellum princeps.
18 Usque ad illud tempus, in porta regis ad
orientem, observabant per vices suas de filiis
Levi. 19 Sellum vero filius Core, filii Abia-
saph, filii Core, cum fratribus suis, et domo
patris sui, hi sunt Coritæ super opera minis-
terii, crustodes vestibulorum tabernaculi: et
familie eorum per vices castrorum Domini
custodientes introitum. 20 Phinees autem
filius Eleazari, erat dux eorum coram Domino.
21 Porro Zacharias filius Mosollamia, janitor
portæ tabernaculi testimonii. 22 Omnes hi
electi in ostiarios per portas, ducenti duodecim:
et descripti in villis propriis: quos constitue-
runt David, et Samuel videns, in fide sua,
23 Tam ipsos, quam filios eorum, in ostiis
domus Domini, et in tabernaculo, vicibus suis.
24 Per quatuor ventos erant ostiarii: id est,
ad orientem, et ad occidentem, et ad aquilonem,
et ad austrum. 25 Fratres autem eorum in
viculis morabantur, et veniebant in sabbatis
suis de tempore usque ad tempus. 26 His
quatuor Levitis creditus erat omnis numerus
janitorum, et erant super exedras, et thesauros
domus Domini. 27 Per gyrum quoque templi
Domini morabantur in custodiis suis: ut cum
tempus fuisset, ipsi mane aperirent fores.
28 De horum genere erant et super vasa
ministerii: ad numerum enim et inferebantur
vasa, et efferebantur. 29 De ipsis, et qui
credita habebant utensilia sanctuarii præ-
erant similæ, et vino, et oleo, et thuri, et
aromatibus. 30 Filii autem sacerdotum
unguenta ex aromatibus conficiebant. 31 Et
Mathathias Levites primogenitus Sellum
Coritæ, præfectus erat eorum, quæ in sartagine
frigeabantur. 32 Porro de filiis Caath, fratri-
bus eorum, super panes erant propositionis,
ut semper novos per singula sabbata præpara-
rent. 33 Hi sunt principes cantorum per
familias Levitarum, qui in exedris morabantur,
ut die ac nocte jugiter suo ministerio deser-
virent. 34 Capita Levitarum, per familias
suas principes, manserunt in Jerusalem.
35 In Gabaon autem commorati sunt, pater
Gabaon Jehiel, et nomen uxoris ejus Maaacha.
36 Filius primogenitus ejus Abdon, et Sur,
et Cis, et Baal, et Ner, et Nadab, 37 Gedor
quoque, et Ahio, et Zacharias, et Macelloth.

דברי הימים א ט

38 ובמקלות הוליד את־שמואל ואת־הם נגד אחיהם לשבוי ביד־שולם עס־אחיהם : 39 וגל הוליד את־נחיש וקיש הוליד את־שמואל ואת־יהונתן ואת־מלכישוע ואת־אבינדב ואת־אשבעל : 40 ובדי־יהונתן מריב בעל ומריב־על הוליד את־מריב : 41 ובגן מיקה פיתו ומלך ונתקע : 42 ונחיש הוליד את־יערה ויערה הוליד את־עלמח ואת־עזמח ואת־זמרי וזמרי הוליד את־מוצא : 43 ומוצא את־בנעא ורפיה בנן אלעזר בנן אשל בנן : 44 ולא־על שעה בנים ולא־על שמוחם עזרם : 45 בָּכְרוּ וישמעאל וישערה ולבדך וקנן אלה בגן אשל :

פרשה י :

1 ופלשתים כל־חמו בישראל וגם איש־ישראל מפגן פלשתים ויפלו חללים בתר גלבע : 2 וידבקו פלשתים אחרי שמואל ואחרי בגו ויפגו פלשתים את־יהונתן ואת־אבינדב ואת־מלכישוע בגן שמואל : 3 ויתקדח מלחמה על־שמואל וימצאחו המורים בקשת ויחל מריחורים : 4 וינאמר שמואל אל־נשוא כליו שלח חרבך וידבקני בה פריבוא חצלים האלה וחתעל־לבי ולא אבד נשוא כליו פי גרמא מאד וגרמא שמואל את־החרב ויפל עליו : 5 וינאמר נא־אכלי פרימת שמואל ויפל בסחוא על־החרב וימת : 6 וימת שמואל וישלש בניו וכל־ביתו יתנו מתו : 7 וינאמר כל־איש־ישראל אשר־בעמלן פי לסו וכימתו שמואל ובגו ויעזבו עריהם וגסו ויבאו פלשתים וישבו בהם : 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את־החללים וימצאו את־שמואל ואת־בניו לפלים בתר גלבע : 9 וישלחו וינאמר את־האישו ואת־בניו וישלחו בארץ פלשתים קביב לבשר את־עצמותם ואת־העצם : 10 וישמו את־בניו בית אלחיהם ואת־גלגלתו הקטני בית דגון : 11 וישמעו כל יבש גלעד את־כל־אשר־עשו פלשתים לשמואל :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. θ'. ι'.

38 Καὶ Μακελῶθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά· καὶ οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατέκταναν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. 39 Καὶ Νήρ ἐγέννησε τὸν Κίς, καὶ Κίς ἐγέννησε τὸν Σαούλ, καὶ Σαούλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Μελχισουνὲ καὶ τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Ἀσαβάλ. 40 Καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ· καὶ Μεριβαάλ ἐγέννησε τὸν Μιχά. 41 Καὶ υἱοὶ Μιχά· Φιθὼν καὶ Μαλάχ καὶ Θαραχ. 42 Καὶ Ἀχάζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδά, καὶ Ἰαδά ἐγέννησε τὸν Γαλεμέθ καὶ τὸν Γαζμῶθ καὶ τὸν Ζαμβρί, καὶ Ζαμβρί ἐγέννησε τὸν Μασσά, 43 καὶ Μασσά ἐγέννησε τὸν Βαανά, καὶ Ῥαφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασά υἱὸς αὐτοῦ, Ἑσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. 44 Καὶ τῷ Ἑσὴλ ἔξι υἱοί, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ καὶ Σαραία καὶ Ἀβδία καὶ Ἀνὰν καὶ Ἀσά· οὗτοι υἱοὶ Ἑσὴλ.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΚΑΙ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἔπεσον τραυματαί ἐν ὄρει Γελβουί. 2 Καὶ κατεδίωξαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅπισω Σαούλ καὶ ὅπισω τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Μελχισουνὲ υἱοὺς Σαούλ. 3 Καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαούλ· καὶ εὗρον αὐτὸν οἱ τοξόται ἐν τόξοις καὶ πόνοις, καὶ ἐπόνισαν ἀπὸ τῶν τόξων. 4 Καὶ εἶπε Σαούλ τῷ αἵροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ Σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἐκκίνησόν με ἐν αὐτῷ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσί μοι. Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἷρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβέτο σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαούλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν. 5 Καὶ εἶδεν ὁ αἷρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἀπείθανε Σαούλ, καὶ ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ. 6 Καὶ ἀπείθανε Σαούλ καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπείθανε. 7 Καὶ εἶδε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ αὐλῶνι ὅτι ἔφυγεν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἀπείθανε Σαούλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον· καὶ ἦλθον οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατέκταναν ἐν αὐταῖς. 8 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλεύειν τοὺς τραυματίας, καὶ εὗρον τὸν Σαούλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουί. 9 Καὶ ἐξίδουσιν αὐτόν, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ τοῦ εὐαγγελίσασθαι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ. 10 Καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτῶν ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγών. 11 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλαὰδ ἅπαντα ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαούλ καὶ τῷ Ἰσραὴλ.

I. CHRONICORUM, IX. X.

38 Porro Macelloth genuit Samaan : isti habitaverunt e regione fratrum suorum in Jerusalem, cum fratribus suis. 39 Ner autem genuit Cis : et Cis genuit Saul : et Saul genuit Jonathan, et Melchisua, et Abinadab, et Esbaal. 40 Filius autem Jonathan, Meribbaal : et Meribbaal genuit Micha. 41 Porro filii Micha, Phithon, et Melech, et Tharaa, et Ahaz. 42 Ahaz autem genuit Jara, et Jara genuit Alamath, et Azmoth, et Zamri : Zamri autem genuit Mosa. 43 Mosa vero genuit Banaa : cujus filius Raphaia genuit Elasa : de quo ortus est Asel. 44 Porro Asel sex filios habuit his nominibus, Ezricam, Boceru, Ismahel, Saria, Obdia, Hanan ; hi sunt filii Asel.

CAPUT X.

1 PHILISTHIIM autem pugnabant contra Israel, fugeruntque viri Israel Palæstinos, et ceciderunt vulnerati in monte Gelboe. 2 Cumque appropinquassent Philisthæi persequentes Saul, et filios ejus, percusserunt Jonathan, et Abinadab, et Melchisua, filios Saul. 3 Et aggravatum est prælium contra Saul, inveneruntque eum sagittarii, et vulneraverunt jaculis. 4 Et dixit Saul ad armigerum suum : Evagina gladium tuum, et interfice me : ne forte veniant incircumcisi isti, et illudant mihi. Noluit autem armiger ejus hoc facere, timore perterritus : arripuit ergo Saul ensem, et irruit in eum. 5 Quod cum vidisset armiger ejus, videlicet mortuum esse Saul, irruit etiam ipse in gladium suum, et mortuus est. 6 Interiit ergo Saul, et tres filii ejus, et omnis domus illius pariter concidit. 7 Quod cum vidissent viri Israel, qui habitabant in campestribus, fugerunt : et Saul ac filii ejus mortuis, dereliquerunt urbes suas, et huc illucque dispersi sunt : veneruntque Philisthiim, et habitaverunt in eis. 8 Die igitur altero detrahentes Philisthiim spolia cæsorum, invenerunt Saul, et filios ejus jacentes in monte Gelboe. 9 Cumque spoliassent eum, et amputassent caput, armisque nudassent, miserunt in terram suam, ut circumferretur, et ostenderetur idolis templis, et populis : 10 Arma autem ejus consecraverunt in fano dei sui, et caput affixerunt in templo Dagon. 11 Hoc cum audissent viri Jabes Galaad, omnia scilicet quæ Philisthiim fecerant super Saul,

דברי הימים א י יא

12 וַיִּקְרְאוּ כָל־אִישׁ חֵלֶל וַיִּשְׂאוּ אֶת־נוֹפֶת שָׂאֹל וְאֶת גִּזְתָּא בְּנֵי וַיִּבְיָאוּם בְּקֶשֶׁה וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עַצְמוֹתיהֶם תַּחַת הָאֵלֶּל בְּיָבֶשׁ וַיָּצִיאוּם שִׁבְעַת יָמִים: 13 וַיָּמָת שָׂאֹל בְּמַעַלָּו אֲשֶׁר־מַעַל בִּיהְיוֹתָ עַל־דָּבָר יְהוָה: אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַר וְנִסְלֵשָׁאֵל בְּאוֹיֵב לְדָרוֹשׁ: 14 וְלֹא־דָבַשׁ בִּיהְיוֹת וַיִּמְתָּהוּ וַיִּשָּׁב אֶת־הַמְּלִיכָה לְדָוִד בְּיָשִׁי:

פרשה יא:

1 וַיִּקְבְּצוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד בְּכַבְרוֹתָ לֵאמֹר הִנֵּה עָצַמְתָּ וַיִּבְשָׁרְךָ אֶחָד: 2 בְּכֵן תִּמְכֹּל בְּשִׁלְשׁוֹם גַּם בְּתִיּוֹת שָׂאֹל מְלֵךְ אֶתֶּנָּה הַמּוֹצִיא וְהַמְבִּיא אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּמְכְּרוּ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶּ לָהּ אֶתֶּנָּה הַרְעָה אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶתֶּנָּה תַּתֵּנָּה קָלִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל: 3 וַיָּבִיאוּ כָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמְּלֵךְ בְּכַבְרוֹתָ וַיִּכְרֹתָ לָהֶם דָּגִיד בְּכַבְרוֹתָ לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל כַּדָּבָר יְהוָה בְּנֵר שְׂמוֹאֵל: 4 וַיִּלָּךְ דָּגִיד וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּדְשְׁלֶם תִּימָא וְבֹס וְשֵׁם תִּיבֹסִי וְשִׁבִּי הַקָּדָשׁ: 5 וַיִּלְמְדוּ וְשִׁבִּי וְבֹס לְדָוִד לֹא תָבוֹא הַקָּה וַיִּלָּךְ דָּוִד אֶת־מִצְדַּת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד: 6 וַיִּלְמְדוּ דָּוִד כַּל־מִמֶּנָּה וְבֹסִי בְּרִאשׁוֹנָה יְהִיָּה לְרֹאשׁ וְלִשָּׁר וַיַּעַל בְּרִאשׁוֹנָה יוֹאָב בֶּן־צֶרֶחַ וַיְהִי לְרֹאשׁ: 7 וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּמִצְדָּה עַל־גִּבְּרֵי הַקְּדָרִילִי עִיר דָּוִד: 8 וַיִּבְנוּ הָעִיר מִסְבִּיב מִדְּהַמְלֵאוֹ וְעַד־הַמְּסָבִיב וַיִּבְנֶה אֶת־שָׂאֹר הָעִיר: 9 וַיִּלָּךְ דָּוִד חֲלֹוֹה וְגִדֹּל וַיְהִיָּה צָבָאוֹת עִמּוֹ: 10 וְאֵלֶּה רֹאשֵׁי הַגְּבֻרִים אֲשֶׁר לְדָוִד הַמִּתְחַזְּקִים עִמּוֹ בַּמְּלָכוּתוֹ עַם־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיכֹו כַּדָּבָר יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל: 11 וְאֵלֶּה מִסְפֵּר הַגְּבֻרִים אֲשֶׁר לְדָוִד הַשְּׂבָעִם בְּדַחֲמוֹנִי רֹאשׁ חֲשִׁלְשִׁים הַמַּדְעֹקֶה אֶת־חֲנִיתוֹ עַל־שְׁלֹש־מֵאוֹת הִלָּל בְּפַעַם אֶחָד: 12 וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּרֶדְדוֹ הַחֲתֻמִּי הוּא בְּשִׁלְשָׁה הַגְּבֻרִים: 13 הַמַּדְקִיָּה עַם דָּוִד בְּפַעַם דְּמִים וְהַמְּלָשִׁתִּים נֶאֱסָפָה לְמַלְחָמָה וַתְּהִי חֲלָקֶת הַשִּׁדָּה מִלֵּאָה שְׂעֻרִים וְהָעָם גָּסִי מִפְּנֵי פִלְשְׁתִּים:

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. ι', ια'.

12 Καὶ ἡγήθησαν ἐκ Γαλαὰδ πᾶς ἀνὴρ δυνατός, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ εἰς Ἰαβὶς, καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστέα αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρυῖν ἐν Ἰαβὶς· καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας. 13 Καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ αἷς ἠνόμῃσιν τῷ θεῷ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, διότι οὐκ ἐφύλαξεν· ὅτι ἐπηρώτησε Σαοὺλ ἐν τῷ ἰγγραστριμύθῳ τοῦ ζητήσαι, καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουὴλ ὁ προφήτης, 14 Καὶ οὐκ ἐζήτησε Κύριον· καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψε τὴν βασιλείαν τῷ Δαυὶδ υἱῷ Ἰεσσαί.

ΚΕΦ. ια'.

1 Καὶ ἦλθε πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ ἐν Χεβρών λέγοντες Ἰδοὺ ὀστέα σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς. 2 Καὶ ἔχθεις καὶ τρίτην ὥντος Σαοὺλ βασιλεὺς σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ Κύριός σοι Σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἐσθ' εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ. 3 Καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς Χεβρών, καὶ δάθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρών ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον Κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουὴλ. 4 Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, αὕτη Ἰεβούς, καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν 5 Εἶπον τῷ Δαυὶδ Οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε. Καὶ προκατελήβετο τὴν περιοχὴν Σιών, αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ. 6 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἐν πρώτοις, καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατιγόν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτήν ἐν πρώτοις Ἰωάβ υἱὸς Σαρουιά, καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα. 7 Καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ· διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτήν πόλιν Δαυὶδ. 8 Καὶ ἠκοδόμησε τὴν πόλιν κύκλῳ. 9 Καὶ ἐπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. 10 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν οἱ ἦσαν τῷ Δαυὶδ, οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντός Ἰσραὴλ τοῦ βασιλεύσαι αὐτόν κατὰ τὸν λόγον Κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ. 11 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυὶδ· Ἰεσεβαὰ υἱὸς Ἀχαμάν πρῶτος τῶν τριάκοντα, οὗτος ἰσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἅπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί. 12 Καὶ μετ' αὐτόν Ἐλεάζαρ υἱὸς Δωδαὶ ὁ Ἀχωχί, οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς. 13 Οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ ἐν Φασοδαμίν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἦν μερίς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν, καὶ ὁ λαὸς ἐφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων.

I. CHRONICORUM, X. XI.

12 Consurrexerunt singuli virorum fortium, et tulerunt cadavera Saul et filiorum ejus: attuleruntque ea in Jabes, et sepelierunt ossa eorum subter quercum, quæ erat in Jabes, et jejunaverunt septem diebus. 13 Mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas, eo quod prævaricatus sit mandatum Domini quod præceperat, et non custodierit illud, sed insuper etiam pythionissam consuluerit, 14 Nec speraverit in Domino: propter quod interfecit eum, et transtulit regnum ejus ad David filium Isai.

CAPUT XI.

1 CONGREGATUS est igitur omnis Israel ad David in Hebron, dicens: Os tuum sumus, et caro tua. 2 Heri quoque, et nudius tertius, cum adhuc regnaret Saul, tu eras qui educebas et introducebas Israel: tibi enim dixit Dominus Deus tuus: Tu pasces populum meum Israel, et tu eris princeps super eum. 3 Venerunt ergo omnes majores natu Israel ad regem in Hebron, et iniit David cum eis fœdus coram Domino: unxeruntque eum regem super Israel, juxta sermonem Domini, quem locutus est in manu Samuel. 4 Abiit quoque David, et omnis Israel, in Jerusalem; hæc est Jebus, ubi erant Jebusæi habitatores terræ. 5 Dixēruntque qui habitabant in Jebus ad David: Non ingredieris huc. Porro David cepit arcem Sion, quæ est civitas David, 6 Dixitque: Omnis qui percusserit Jebusæum in primis, erit princeps et dux. Ascendit igitur primus Joab filius Sarviæ, et factus est princeps. 7 Habitavit autem David in arce, et idcirco appellata est civitas David. 8 Edificavitque urbem in circuitu a Mello usque ad gyrum, Joab autem reliqua urbis extruxit. 9 Proficiebatque David vadens et crescens, et Dominus exercituum erat cum eo. 10 Hi principes virorum fortium David, qui adjuverunt eum ut rex fieret super omnem Israel, juxta verbum Domini, quod locutus est ad Israel. 11 Et iste numerus robustorum David: Jesbaam filius Hachamoni princeps inter triginta: iste levavit hastam suam super trecentos vulneratos una vice. 12 Et post eum Eleazar filius patruī ejus Ahohites, qui erat inter tres potentes. 13 Iste fuit cum David in Phesdomim, quando Philistiim congregati sunt ad locum illum in prælium: et erat ager regionis illius plenus hordeo, fugeratque populus a facie Philistinorum.

14 ויתנצבו בתוך החלקה ויציילו ויפגו
את-פלישתים וישע יהודה תשובה גדולה:
15 וגדדו שלוש קדש שלוש קדש לאש
על-ההר אל-דוד אל-מקרת צדלם
ומתקו פלישתים חזק בעמק רפאים:
16 ודוד אז במצודה וצב פלישתים
אז בבית לחם: 17 ויהא דוד ויאמר
מי ישקני מים מבזר בית-לחם אשר
בשער: 18 ויבקעו השלשה במתקו
פלישתים וישאבם מבזר בית-לחם
אשר בשער וישאו ויבאו אל-דוד ולא
אבד דוד לשותתם וינסו אתם ליתקו:
19 ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות
זאת היום האנשים האלה אשר
בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא
אבד לשותתם אלה עשו שלשת
הנפשות: 20 ואבשי אחרי-אב הוא היה
ראש השלושה והוא עזר את-חניניו
על-שלש מאות חלל ולא-שם בשלושה:
21 מר-השלושה בשנים נכבד ויהי לחם
לשאר ועד-השלשה לא בא: 22 ונחזק
בד-היורה בראש-חיל רב-פעלים כך
הבצאל הוא הפך את שגן אריאל מואב
והוא נדד והכה את-הארי בקרן הבזר
ביום השלג: 23 ותוא חזק את-האיש
המצרי איש מדה חכם באמה וכל
המצרי חנית במנזר ארזים ויבד אלו
בשכט וינזל את-החנית כי הן המצרי
ויהרגו בנחיתו: 24 אלה עשו בנחיה
בד-היורה ולו שם בשלושה הנפשות:
25 מר-השלושים הפו נכבד הוא ואל-
משפחתו: 26 ונבדו החילים צפחאל
אחי יואב אלעזר בדרודו מבית לחם:
27 שפוחת הקרני חלץ הפלוגי: 28 עירא
בן-ענש התקועי אביעזר הענתותי:
29 סבכי השלתי צילי האחוזי: 30 מחר
הנפלותי חלד בדרבנא הנפוסתי: 31 אחי
בדריכי מבצעת בני בנמן בנח הפרעתני:
32 חררי מבחלי עש אביאל הערבתי:
33 ענאנת העברתי אליהם השעלבי:
34 בני השם חזוני וידתו בדרשנא חזרתי:
35 אחימא בדרשנא חזרתי אליהם בדרשנא:

14 Καὶ ἔστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἔσωσεν
αὐτήν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε
Κύριος σωτηρίαν μεγάλην. 15 Καὶ κατέβησαν
τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς τὴν πέτραν
πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ, καὶ παρεμ-
βολή τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων. 16 Καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιουσίᾳ, καὶ τὸ σύστημα
τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεὲμ. 17 Καὶ ἐπε-
θύμησε Δαυὶδ καὶ εἶπε Τίς ποιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ
λάκκου Βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; 18 Καὶ διέρ-
ρηξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων
καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν
Βηθλεὲμ, ὅς ἦν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβον καὶ
ἦλθον πρὸς Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Δαυὶδ τοῦ
πιεῖν αὐτό· καὶ ἔσπασεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ. 19 Καὶ
εἶπεν Ἰλεώς μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα
τοῦτο, εἰ αἶμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς
αὐτῶν, ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἠνεγκαν· καὶ οὐκ
ἐβούλετο πιεῖν αὐτό. Ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς
δυνατοί. 20 Καὶ Ἀβισαὶ ἀδελφὸς Ἰωάβ, οὗτος
ἦν ἀρχὼν τῶν τριῶν, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί·
καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστός ἐν τοῖς τρισίν, 21 Ἀπὸ
τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἐνδοξος, καὶ ἦν αὐτοῖς
εἰς ἀρχοντα, καὶ ἔως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο. 22 Καὶ Βαναία υἱὸς Ἰωδὰε υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ,
πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καθβασιλ· οὗτος ἐπάταξε
τοὺς δύο Ἀριὴλ Μωάβ, καὶ οὗτος κατέβη καὶ
ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν τῇ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος, 23 Καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἀνδρα τὸν Αἰγύπτιον,
ἀνδρα ὁρατὸν πεντάπηχυν, καὶ ἐν χειρὶ τοῦ
Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ἀντίον ὑφαινότων· καὶ
κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναία ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀφείλατο
ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ, καὶ ἀπί-
κτεινεν αὐτὸν ἐν τῇ δόρᾳ αὐτοῦ. 24 Ταῦτα
ἐποίησε Βαναία υἱὸς Ἰωδὰε, καὶ τοῦτῃ ὄνομα ἐν
τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς· 25 Ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα
ἦν ἐνδοξος οὗτος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο,
καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυὶδ ἐπὶ τὴν πατρίαν
αὐτοῦ. 26 Καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων· Ἀσαὴλ
ἀδελφὸς Ἰωάβ, Ἐλεανὰν υἱὸς Δωδὰε ἐκ Βηθλεὲμ,
27 Σαμωὺθ ὁ Ἀρωρί, Χελλῆς ὁ Φελωνί, 28 Ὡρὰ
υἱὸς Ἐκεὶς ὁ Θεκωί, Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθί, 29 Σο-
βοχαὶ ὁ Οὐσαθί, Ἡλὶ ὁ Ἀχωνί, 30 Μαράι ὁ
Νετωφαθί, Χθαδ υἱὸς Νοοζὰ ὁ Νετωφαθί, 31 Αἰρί
υἱὸς Ρεβιὲ ἐκ βουνοῦ Βενιαμίν, Βαναίας ὁ
Φαραθωνί, 32 Οὐρί ἐκ Ναχαλ Γάας, Ἀβιὴλ ὁ
Γαραβαθί, 33 Ἀζβὼν ὁ Βαρωμί, Ἐλιαβὰ ὁ
Σαλαβωνί, 34 Υἱὸς Ἀσάμ τοῦ Γιζωνίτου,
Ἰωνάθαν υἱὸς Σωλὰ ὁ Ἀραρί, 35 Ἀχίμ
υἱὸς Αχάρ ὁ Ἀραρί, Ἐλφάρ υἱὸς Θυροφάρ

14 Hi steterunt in medio agri, et defenderunt
eum: cumque percussissent Philisthæos, dedit
Dominus salutem magnam populo suo. 15 De-
scenderunt autem tres de triginta principibus
ad petram, in qua erat David, ad speluncam
Odollam, quando Philisthiim fuerant castra-
metati in valle Raphaim. 16 Porro David
erat in præsidio, et statio Philisthinorum in
Bethlehem. 17 Desideravit igitur David, et
dixit: O si quis daret mihi aquam de cisterna
Bethlehem, quæ est in porta! 18 Tres ergo
isti per media castra Philisthinorum perrexe-
runt, et hauserunt aquam de cisterna Beth-
lehem, quæ erat in porta, et attulerunt ad
David ut biberet: qui noluit, sed magis libavit
illam Domino, 19 Dicens: Absit ut in con-
spectu Dei mei hoc faciam, et sanguinem
istorum virorum bibam: quia in periculo ani-
marum suarum attulerunt mihi aquam. Et
ob hanc causam noluit bibere; hæc fecerunt
tres robustissimi. 20 Abisai quoque frater
Joab ipse erat princeps trium, et ipse levavit
hastam suam contra trecentos vulneratos, et
ipse erat inter tres nominatissimus, 21 Et
inter tres secundos inclutus, et princeps
eorum: verumtamen usque ad tres primos
non pervenerat. 22 Banaïas filius Joiadæ viri
robustissimi, qui multa opera perpetrarat, de
Cabseel: ipse percussit duos Ariel Moab: et
ipse descendit, et interfecit leonem in media
cisterna tempore nivis. 23 Et ipse percussit
virum Ægyptium, cujus statura erat quinque
cubitum, et habebat lanceam ut licitorium
textentium: descendit igitur ad eum cum virga,
et rapuit hastam, quam tenebat manu; et
interfecit eum hasta sua. 24 Hæc fecit Ba-
naïas filius Joiadæ, qui erat inter tres robustos
nominatissimus, 25 Inter triginta primus,
verumtamen ad tres usque non pervenerat:
posuit autem eum David ad auriculam suam. 26 Porro fortissimi viri in exercitu, Asahel
frater Joab, et Elchanan filius patruī ejus de
Bethlehem, 27 Sammoth Arorites, Helles Pha-
lonites, 28 Ira filius Acces Thecutes, Abiezer
Anathothites, 29 Sobbochai Husathites, Ithai
filius Baana Netophathites, 31 Ethai filius
Ribai de Gabaath filiorum Benjamin, Banaia
Pharathonites, 32 Hurai de torrente Gaas,
Abiel Arbathites, Azmoth Bauramites, Eli-
aba Salabonites. 33 Filii Assem Gezonites,
Jonathan filius Sage Ararites, 34 Ahiam
filius Sachar Ararites, 35 Eliphaz filius Ur,

דברי הימים א יא יב

36 חֲפֶר הַמִּכְרָתִי אֲחִיָּה הַפִּלְגִי : 37 חֲצֹר
הַכַּרְמֶלִי גַעְרִי בְּדֹאנָי : 38 יוֹאֵל אֲחִי
נָתָן מִבְּחַר בְּרֵהֲנִי : 39 צֶלֶק הַעַמּוֹנִי
יֹאבָב הַבְּרִתִּי נֶשֶׁא פֶלִי יוֹאָב בְּדֹרְוִיָּה :
40 עִירָא הַתִּתִּי גָרֵב הַתִּתִּי : 41 אֲחִיָּה
הַתִּתִּי וְגַד בְּדֹאנָי : 42 עֲדִיָּה בְּדֹשָׁא
הַתִּתִּי נֶאֱשׁ לְרֹאשֵׁי וְעָלִי שְׁלֹשִׁים :
43 חֲנֹן בְּרִמְעָלָה וְיֹשֶׁפָט הַמִּתְנִי : 44 אֲזַיָּה
הַעַשְׁתָּרִתִּי שָׁמַל וְיִצְחָאֵל בֶּן חֹתָם
הַעַשְׁתָּרִתִּי : 45 יְהִיעֶל בְּדֹשָׁמִי וְיֹחָא
אֲחִי הַתִּתִּי : 46 אֲלִיָּאֵל הַמִּתְנִי וְיִרְבִּי
וְיֹשֶׁבֶת בֶּן אֶלְנָעַם וְיֹחָאֵם הַמִּתְנִי :
47 אֲלִיָּאֵל וְעֹבֵד וְיִצְחָאֵל הַמִּצְבָּרָה :

פרשה יב :

1 וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֶל־דָּוִד לְצִיָּקָה עֹד
עֲצֹר מִבֶּן שָׁמַל בְּרִמְעָלָה וְיֹשֶׁפָט
וְיִצְחָאֵל הַמִּתְנִי : 2 נֶשֶׁא וְנֶשֶׁא מִמִּיתָם
וּמִשְׁמָלִים בָּאֲבָנִים וּבְחַצִּים בְּקֶשֶׁת
מִתְנִי שָׁמַל מִבְּנֵימֹן : 3 הָרֹאשׁ אֲחִיָּה
וְיֹאבָב בֶּן הַשִּׁמְעֵה הַבְּרִתִּי וְיִצְחָאֵל
וְנֶאֱשׁ בֶּן עֲזַמְתָּה וְיִבְרָכָה וְיֹחָא הַעַשְׁתָּרִתִּי :
4 וְיִשְׁמַעְיָה הַבְּרִתִּי בֶּן שְׁלֹשִׁים וְעַל־
הַשְּׁלֹשִׁים וְיִרְמְיָה וְיִצְחָאֵל וְיִחִזְקִי וְיִחִזְקִי
הַבְּרִתִּי : 5 אֲלֶעָזָר וְיִרְמְיָה וְיִצְחָאֵל
וְיִשְׁמַעְיָה וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
6 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
7 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
8 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
9 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
10 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
11 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
12 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
13 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
14 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
15 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :
16 וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל
וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל וְיִצְחָאֵל :

ΠΑΡΑΒΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. ια', ιβ'.

36 'Ο Μεχωραθρί, 'Αχιά ὁ Φελλωνί, 37 'Ησερὲ ὁ
Χαρμαδαί, Naarai υἱὸς 'Αζοβαί, 38 'Ιωὴλ υἱὸς
Náthan, Μεβαὰλ υἱὸς 'Αγαρί, 39 Σελὴ ὁ 'Αμμωνί,
Naχώρ ὁ Βηρωθί αἰρων σκευὴ υἱῷ Σαρωνία,
40 'Ιρά ὁ 'Ιεθρί, Γαρήβ ὁ 'Ιεθρί, 41 Οὐρία ὁ
Χετρί, Zafēr υἱὸς 'Αχαϊά, 42 'Αδινά υἱὸς Σαϊζά
τοῦ 'Ρουβὴν ἄρχων καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα,
43 'Ανάν υἱὸς Μωωχὰ καὶ 'Ιωσαφὰρ ὁ Μαθρανί,
44 'Οζία ὁ Ασταρωθί, Σαμαθά καὶ 'Ιεὺλ υἱοὶ
Χωθάμ τοῦ 'Αραρί, 45 'Ιεδιήλ υἱὸς Σαμερί καὶ
'Ιωζαβὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Θωσαί, 46 'Ελιήλ ὁ
Μαωὶ καὶ 'Ιαρίβι καὶ 'Ιωσία υἱὸς αὐτοῦ, 'Ελλαδὴμ
καὶ 'Ιεθαμὶ ὁ Μωαβίτης, 47 Δαλιήλ καὶ 'Οβήθ
καὶ 'Ιεσσὴλ ὁ Μεσωβία.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 KAI οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Σικελάγ,
ἐν συνεχομένῳ ἀπὸ προσώπου Σαουλ υἱοῦ Κίς.
Καὶ οὗτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ,
2 Καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν, καὶ
σφινδονήται ἐν λίθοις καὶ τόξοις, ἐκ τῶν ἀδελφῶν
Σαουλ ἐκ Βενιαμίν. 3 'Ο ἄρχων 'Αχιέζερ, καὶ
'Ιωὰς υἱὸς 'Ασμά τοῦ Γαβαθίτου, καὶ 'Ιωὴλ καὶ
'Ιωφαλὴτ υἱοὶ 'Ασμῶθ, καὶ Βερχία, καὶ 'Ιηοὺλ ὁ
'Αναθωθί, 4 Καὶ Σαμαίας ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς
ἐν τοῖς τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, 'Ιερεμία
καὶ 'Ιεζιήλ καὶ 'Ιωανάν καὶ 'Ιωαζαβὰθ ὁ Γαδαρ-
θίμ, 5 'Αζαὶ καὶ 'Αριμοῦθ καὶ Βααλιά καὶ
Σαμαραία καὶ Σαφατίας ὁ Χαραφιήλ, 6 'Ελκανά
καὶ 'Ιησοννὶ καὶ 'Οζριήλ καὶ 'Ιωζαρά καὶ Σοβοκάμ
καὶ οἱ Κορίται, 7 Καὶ 'Ιελία καὶ Ζαβαδία υἱοὶ
'Ιροάμ καὶ οἱ τοῦ Γεδώρ. 8 Καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδδὶ
ἐχωρίσθησαν πρὸς Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ
δυνατοὶ ἄνδρες παρατάξεως πολέμου, αἰρωντες
θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ πρόσωπον λέοντος τὰ
πρόσωπα αὐτῶν, καὶ κοῦφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν
ὀρέων τῷ τάχει. 9 'Αζὰ ὁ ἄρχων, 'Αβδία ὁ
δεύτερος, 'Ελιὰβ ὁ τρίτος, 10 Μασμανὰ ὁ τέταρ-
τος, 'Ιερεμίας ὁ πέμπτος, 11 'Ιεθὶ ὁ ἕκτος,
'Ελιὰβ ὁ ἕβδομος, 12 'Ιωανάν ὁ ὄγδοος, 'Ελιαζέρ
ὁ ἕννατος, 13 'Ιερεμία ὁ δέκατος, Μελαβαθανὰ ὁ
ἐνδέκατος. 14 Οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γὰδ ἄρχοντες
τῆς στρατίας, εἰς τοῖς ἑκατὸν μικροὺς καὶ μέγας
τοῖς χιλίοις. 15 Οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν 'Ιορδάνην
ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ οὗτος πεπληρωκὴς
ἐπὶ πᾶσαν κρητίδα αὐτοῦ, καὶ ἐξεδίωξαν πάν-
τας τοὺς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν
ἕως δυσμῶν. 16 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν
Βενιαμίν καὶ 'Ιούδα εἰς βοήθειαν τοῦ Δαυὶδ.

I. CHRONICORUM, XI. XII.

36 Hephher Mecherathites, Ahia Phelonites,
37 Hseero Carmelites, Naarai filius Asbai,
38 Joel frater Nathan, Mibahar filius Agarai.
39 Selec Ammonites, Naarai Berothites armi-
ger Joab filii Sarvæ. 40 Ira Jethræus, Gareb
Jethræus, 41 Urias Hethæus, Zabad filius
Oholi, 42 Adina filius Ziza Rubenites prin-
ceps Rubenitarum, et cum eo triginta:
43 Hanan filius Maacha, et Josaphat Matha-
nites, 44 Ozia Astarothites, Samma et Jehiel
filii Hotham Arorites, 45 Jedihel filius Samri,
et Joha frater ejus Thosaites, 46 Eliel Ma-
humites, et Jeribai et Josai filii Elnaem, et
Jethma Moabites, 47 Eliel, et Obed, et Jasiel
de Masobia.

CAPUT XII.

1 Hi quoque venerunt ad David in Siceleg,
cum adhuc fugeret Saul, filium Cis, qui erant
fortissimi et egregii pugnatores, 2 Tendentes
arcum, et utraque manu fundis saxa jacentes,
et dirigentes sagittas: de fratribus Saul ex
Benjamin. 3 Princeps Ahiezer, et Joas, filii
Soma, Gabaathites; et Jaziel, et Phallet filii
Azmoth; et Baracha, et Jehu Anathotites.
4 Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter
triginta et super triginta. Jeremias, et Jehe-
ziel, et Johanan, et Jezabad Gaderothites;
5 Et Eluzai et Jerimuth, et Baalia, et Samaria,
et Saphatia Haruphites. 6 Elcana, et Jesia,
et Azareel, et Joezer, et Jesbaam de Carehim:
7 Joela quoque, et Zabadia, filii Jeroham de
Gedor. 8 Sed et de Gaddi transfugerant ad
David, cum lateret in deserto, viri robustis-
simi, et pugnatores optimi, tenentes clypeum
et hastam: facies eorum quasi facies leonis, et
veloces quasi capreæ in montibus: 9 Ezer
princeps, Obdias secundus, Eliab tertius:
10 Masmana quartus, Jeremias quintus, 11 Ethi
sextus, Eliel septimus, 12 Johanan octavus,
Elzebad nonus, 13 Jeremias decimus, Mach-
banai undecimus; 14 Hi de filiis Gad prin-
cipes exercitus: novissimus centum militibus
præerat, et maximus, mille. 15 Isti sunt qui
transierunt Jordanem mense primo, quando
inundare consuevit super ripas suas: et
omnes fugaverunt qui morabantur in valli-
bus ad orientalem plagam et occidentalem.
16 Venerunt autem et de Benjamin, et de
Juda, ad præsidium, in quo morabatur David.

17 וַיָּבֹאוּ דָוִד לְפָנֵיהֶם וַיֵּצֵא וַיֹּאמֶר לָהֶם
אִם-לְשָׁלוֹם בָּאתֶם אֵלַי לְעֻזִּי וְהִתְחַלְּוּ
עִלְיֵיכֶם לִבָּב לְהַחֲדוֹ וְאִם-לְרִמּוֹתַי לְעֹרִי
בְּלֹא חֶמֶס בְּכַף יָדָא אֶלְתָּי אֲבוֹתֵינוּ
וַיֹּקֶחַ: 18 וַיִּרְחַק לְבָשָׁת אֶת-עֲמָשָׁי רֹאשׁ
הַשְּׁלֹשִׁים לֶחֶ דָּוִד וַעֲמָשָׁה בְּרִשְׁתִּי שְׁלוֹם.
שְׁלוֹם לָהּ וְשְׁלוֹם לְעֻזָּהּ כִּי עֲזָרָה
אֶלְתָּהּ וַיִּתְּנָהּ דָּוִד וַיִּתְּנֵם בְּרֹאשֵׁי
הַדָּוָד: 19 וּמִמְנַשֶּׁה קָפְלוּ עַל-דָּוִד
בְּבֹאֵי עַם-פְּלִשְׁתִּים עַל-שָׂמָר לְפָלְחָמָה
וְלֹא עֲזָרָם כִּי בַעֲצָה שְׁלֹחָהּוּ סָרְגוּ
פְּלִשְׁתִּים לְאַמֶּר בְּרֹאשֵׁי וּפָוֶל אֶל-אֲדֹנָיו
שָׂמָר: 20 בְּלָכְתּוֹ אֶל-צִיְהוֹלָב קָפְלוּ עָלָיו
מִמְנַשֶּׁה עֲרֹנָה וַיִּזְכֹּר וַיִּדְעֵאל וּמִיכָאֵל
וַיִּזְכֹּר אֶת-יְהוָה וַיִּצְלָמוּ רֹאשֵׁי קַלְבָּיִם
אֲשֶׁר לְמִנְשֶׁה: 21 וַחֲמָה עֲזָרָה עַם-דָּוִד
עַל-הַדָּוָד כִּי-בָּבוֹרֵי חָיִל עָלָם וַיִּהְיוּ
שָׂרִים בְּעָמָה: 22 כִּי לַעֲתִיָּוִם בָּיוֹם נָבִיא
עַל-דָּוִד לְעֹזָר עַד-לְמָחָה דָּוִד כְּמָחָה
אֶלְתָּהּ: 23 אֶלְתָּה מִסְפָּרֵי רֹאשֵׁי
קַלְבָּיִם לְעָמָה בָּאוּ עַל-דָּוִד חֲבֵרֹנִי
לְחָסֵב מִלְּכֻת שָׂמָר אֶלָּוִי בְּכִי וַיִּתֵּן:
24 בָּנֵי יְהוֹדָה נִשְׂאִי צָהָר וְרַמְחָה שֵׁשֶׁת
אֲלָפִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת חֲלוּצֵי צָהָר:
25 מִדְּבָרֵי שְׁמֵעוֹן בָּבוֹרֵי חָיִל לְעָמָה שְׁבַע
אֲלָפִים וּמֵאוֹת: 26 מִדְּבָרֵי חֲלֹוִי
אַרְבַּעַת אֲלָפִים וּשְׁשֵׁי מֵאוֹת:
27 וַיְהִי־דָע הַקִּנְדִּי לְאַחֲרָן וַעֲמָו שְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת: 28 וַעֲדֹנָה נָעַר
בָּבוֹר חָיִל וּבֵית-אֲבִיו שָׂרִים עֲשָׂרִים וּשְׁנָיִם:
29 וּמִדְּבָרֵי בִגְמֹן אֶחָד שָׂמָר
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַעֲדֹנָה מִדְּבָרֵי שְׁמֵרִים
מִשְׁמֶרֶת בֵּית שָׂמָר: 30 וּמִדְּבָרֵי
אֲפֹרִים עֲשָׂרִים אֲלָף וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת בָּבוֹרֵי
חָיִל אֶחָד שְׁמֹנֶה לְבֵית אֲבוֹתָם:
31 וּמִחֻצֵּי מִנְחָה מִנְשֶׁה שְׁמֹנֶה עָשָׂר אֲלָף
אֲשֶׁר נָקְבוּ בְּשֵׁמוֹת לְבָוָה לְחִמְלָה אֶת-
דָּוִד: 32 וּמִדְּבָרֵי יוֹדָעֵי בִּיבָה
לְעִתִּים לְרַעַת מִהַיְעָשָׁה וַיִּשְׂתָּאֵל
רֹאשֵׁיהֶם מֵאֲנָשִׁים וְקִלְאֲסִיָּהֶם עַל-פִּיָּהֶם:
33 מִדְּבָרֵי יוֹדָעֵי צָהָר עָרְבוּ
מִלְּחָמָה בְּכָל-בָּלִי מִלְּחָמָה מִמְּשִׁיִּם
אֲלָף וְלַעֲדָר בְּלֹא-לֵב וְלֵב:

17 Kai David ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Εἰ εἰς εἰρήνην ἦκατε πρὸς μέ, εἴη
μοι καρδία καθ' ἑαυτήν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ εἰ τοῦ
παραδοῦναι με τοῖς ἐχθροῖς μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ
χειρός, ἴδοι ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐλιγ-
ξαιτο. 18 Καὶ πνεῦμα ἐνέδυσσε τὸν Ἀμασαὶ
ἄρχοντα τῶν τριάκοντα καὶ εἶπεν Πορεύου καὶ ὁ
λαὸς σοῦ, Δαυὶδ υἱὸς Ἰσσαί, εἰρήνην εἰρήνην σοι,
καὶ εἰρήνην τοῖς βοηθοῖς σου, ὅτι ἐβοήθησέ σοι ὁ
θεὸς σου· καὶ προσεδίξατο αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ
κατίστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων. 19 Καὶ
ἀπὸ Μανασσῆ προσεχώρησαν πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ
ἐλθεῖν τοὺς ἀλλοφύλους ἐπὶ Σαούλ εἰς πόλεμον·
καὶ οὐκ ἐβοήθησεν αὐτοῖς, ὅτι ἐν βουλήν ἐγένετο
παρὰ τῶν στρατηγῶν τῶν ἀλλοφύλων λεγόντων
Ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει
πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Σαούλ. 20 Ἐν τῇ πορευ-
θῆναι τὸν Δαυὶδ εἰς Σικελὰν προσεχώρησαν αὐτῷ
ἀπὸ Μανασσῆ Ἐδνὰ καὶ Ἰωζαβὰθ καὶ Ῥωδιὴλ
καὶ Μιχαὴλ καὶ Ἰωσαβαὶθ καὶ Ἐλιμουθ καὶ
Σεμαθί· ἄρχηγοὶ χιλιάδων εἰσὶ τοῦ Μανασσῆ.
21 Καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τὸν
Γεδδούρ, ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες· καὶ ἦσαν
ἡγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει, 22 Ὅτι
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυὶδ εἰς δύναν
μεγάλην ὡς δύναμις τοῦ θεοῦ. 23 Καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στρατιᾶς, οἱ ἐλθόντες
πρὸς Δαυὶδ εἰς Χιβρὼν τοῦ ἀποστρέψαι τὴν
βασιλείαν Σαούλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον
Κυρίου. 24 Υἱοὶ Ἰούδα θυρεοφόροι καὶ δορατοφό-
ροι 25 χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παρατάξεις.
25 Τῶν υἱῶν Συμεὼν δυνατοὶ ἰσχύος εἰς παρατάξιν
ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόν. 26 Τῶν υἱῶν Λευὶ
τετρακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. 27 Καὶ Ἰωαδάς ὁ
ἡγούμενος τῷ Ἀαρών, καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς
χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. 28 Καὶ Σαδὼκ υἱὸς
δυνατὸς ἰσχυῖ, καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ
ἄρχοντες εἰκοσιδύο. 29 Καὶ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν
τῶν ἀδελφῶν Σαούλ τρεῖς χιλιάδες· καὶ ἐν τῷ
πλείστον αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου
Σαούλ. 30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐφραὶμ εἰκοσι χιλιάδες
καὶ ὀκτακόσιοι, δυνατοὶ ἰσχυῖ ἄνδρες ὀνομαστοί.
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. 31 Καὶ ἀπὸ τοῦ
ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ δεκαοκτὼ χιλιάδες, καὶ
οἱ ὀνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν
Δαυὶδ. 32 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσσαχάρ γινώσκοντες
σύνεσιν εἰς τοὺς καιροὺς, γινώσκοντες τί ποιῆσαι
Ἰσραὴλ, διακόσιοι, καὶ πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ'
αὐτῶν. 33 Καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἑκπορευόμενοι εἰς
παρατάξιν πολέμου ἐν πᾶσι σκεύεισι πολεμικοῖς πεν-
τήκοντα χιλιάδες βοηθῆσαι τῷ Δαυὶδ οὐ χεροκένως.

17 Egressusque est David obviam eis, et ait:
Si pacifice venistis ad me ut auxiliemini mihi,
cor meum jungatur vobis: si autem insidia-
mini mihi pro adversariis meis, cum ego
iniquitatem in manibus non habeam, videat
Deus patrum nostrorum, et judicet. 18 Spi-
ritus vero induit Amasai principem inter
triginta, et ait: Tui sumus, o David, et tecum
fili Isai: pax, pax tibi, et pax adjutoribus
tuis; te enim adjuvat Deus tuus. Suscepit
ergo eos David, et constituit principes turmæ.
19 Porro de Manasse transfugerunt ad David,
quando veniebat cum Philistiim adversus
Saul, ut pugnaret: et non dimicavit cum eis:
quia inito consilio remiserunt eum principes
Philisthinorum, dicentes: Periculo capitis
nostri revertetur ad dominum suum Saul.
20 Quando igitur reversus est in Siceleg,
transfugerunt ad eum de Manasse, Ednas, et
Jozabad, et Jedihel, et Michael, et Ednas, et
Jozabad, et Eliu, et Salathi, principes millium
in Manasse; 21 Hi præbuerunt auxilium
David adversus latrunculos: omnes enim erant
viri fortissimi, et facti sunt principes in exer-
citu. 22 Sed et per singulos dies veniebant
ad David ad auxiliandum ei, usque dum fieret
grandis numerus, quasi exercitus Dei. 23 Iste
quoque est numerus principum exercitus, qui
venerunt ad David, cum esset in Hebron, ut
transferrent regnum Saul ad eum, juxta ver-
bum Domini. 24 Filii Juda portantes clypeum
et hastam, sex millia octingenti expediti ad
prælium. 25 De filiis Simeon, virorum for-
tissimorum ad pugnandum, septem millia
centum. 26 De filiis Levi, quatuor millia sex-
centi. 27 Joiada quoque princeps de stirpe
Aaron, et cum eo tria millia septingenti.
28 Sadoc etiam puer egregie indolis, et domus
patris ejus, principes viginti duo. 29 De
filiis autem Benjamin fratribus Saul, tria
millia: magna enim pars eorum adhuc seque-
batur domum Saul. 30 Porro de filiis Ephraim
viginti millia octingenti, fortissimi robore, viri
nominati in cognationibus suis. 31 Et ex
dimidia tribu Manasse, decem et octo millia,
singuli per nomina sua. venerunt ut consti-
tuerent regem David. 32 De filiis quoque
Issachar viri eruditi, qui noverant singula
tempora ad præcipiendum quid facere de-
beret Israel, principes ducenti: omnis autem
reliqua tribus eorum consilium sequebatur.
33 Porro de Zabulon qui egrediebantur
ad prælium, et stabant in acie instructi
armis bellicis, quinquaginta millia vene-
runt in auxilium, non in corde duplici.

דברי הימים א יב יג

34 ומנפתלי שרים אלה ועמקם בצנח
 חזית שלשים ושבעה אלה :
 35 ומרדכני ערכני מלחמה עשרים ושמונה
 אלה ושש מאות : 36 ומאשר וזאן
 צבא לערף מלחמה ארבעים אלה :
 37 ומעבר לירדן מרדכני
 וחנני וחצי ושבע מנשה בכל כלי
 צבא מלחמה מאה ועשרים אלה :
 38 כל-אלה אנשי מלחמה עזרי מערכה
 בלבב שלם באו חבריה להמליח
 את-דוד על-כל-ישראל ונס כל-שרית
 ישראל לב אחד להמליח את-דוד :
 39 ויהי-ישם עסדוד ומים שלוש אכלים
 ושתיים כהני לם אחיהם : 40 ונס
 הקרובים אליהם עד-יששכר וזבלון ונפתלי
 מביאים להם בחמורים ובגמלים
 ובפרדים ובפקר מאכל-למח דבליים
 וצמחים וגו' ושמו וקור וצאן לרב כי
 שמחה בישאל :

פרשה יג :

1 וינצח דוד עם-שרי האלפים והמאות
 כל-יגיד : 2 ויאמר דוד לכל וחתל
 ישראל אם-עליכם טוב ומרדכני ואלחני
 נפרצו ושלחם על-אתני הנשאים
 בכל ארצות ישראל ועמקם הפתחים
 והלויים בערי מנשיתם וקצצו אלינו :
 3 וקצצו את-ארזון אלחני אלינו כרם
 דרשקו בימי שאול : 4 ויאמר כל-הקהל
 לעשות כן כדבר דוד בעני כל-העם :
 5 ויחתל דוד את-כל-ישראל מרשקור
 מצרים ועד-לבוא חמת להביא את-ארזון
 האלחים מקרית וערים : 6 ויעל דוד
 וכל-ישראל בעלתה אל-קרית וערים
 אשר ליהודה להעלות משם אל
 ארון האלחים ויהנה וישב הפרים
 אשר-נקרא שם : 7 וירכיבו את-ארזון
 האלחים על-עגלה חדשה מבית אבינב
 וצא ואחיו נחנים בעגלה : 8 ודוד
 וכל-ישראל משתקים לפני האלחים
 בקרעו ובשיחים ובכפורות ובנגלים
 ובהפים ובמזלותם ובקצצות : 9 ויבא
 עד-לן דוד וישלח צבא את-דוד
 לחזק את-הארזון כי שמטי הקר :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. ιβ', ιγ'.

34 Kai από Nephthali ἄρχοντες χίλιοι, καὶ μετ'
 αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασι τριακονταεπτὰ
 χιλιάδες. 35 Kai από τῶν Δανιτῶν παρατασσό-
 μενοι εἰς πόλεμον εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακό-
 σιοι. 36 Kai από τοῦ Ἀσὴρ ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι
 εἰς πόλεμον τεσσαράκοντα χιλιάδες. 37 Kai ἐκ
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ 'Ρουβὴν καὶ Γαδὶ καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσὴ ἐν πᾶσι σκέυσι
 πολεμικοῖς ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδες. 38 Πάντες
 οὗτοι ἄνδρες πολεμιστὰι παρατασσόμενοι παράταξιν
 ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ, καὶ ἦλθον εἰς Χεβρών τοῦ
 βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ· καὶ ὁ
 κατάλοιπος Ἰσραὴλ ψυχὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν
 Δαυὶδ. 39 Kai ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἰσθιοντες
 καὶ πίνοντες, ὅτι ἡτοίμασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν.
 40 Kai οἱ ὁμορῶντες αὐτοῖς ἔως Ἰσσάχαρ καὶ
 Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλὶ ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν
 καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ ἐπὶ
 τῶν μόσχων βρώματα, ἄλευρα, παλάθας, σταφίδας,
 οἶνον καὶ ἔλαιον, μόσχους καὶ πρόβατα εἰς πληθος,
 ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 KAI ἐβουλεύσατο Δαυὶδ μετὰ τῶν χιλιάρχων
 καὶ τῶν ἑκατοντάρχων παντὶ ἡγούμενῳ. 2 Kai
 εἶπε Δαυὶδ πάσῃ ἐκκλησίᾳ Ἰσραὴλ Εἰ ἰφ' ὑμῖν
 ἀγαθὸν καὶ παρὰ Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν εὐδοῶθῃ,
 ἀποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς
 ὑπολειμμένους ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, καὶ μετ'
 αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλει κατασχείεως
 αὐτῶν, καὶ συναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς, 3 Kai
 μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν πρὸς
 ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἐζήτησαν αὐτὴν ἀφ' ἡμερῶν Σαούλ.
 4 Kai εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι οὕτως,
 ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ.
 5 Kai ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ
 ἀπὸ ὀρίων Αἰγύπτου καὶ ἔως εἰσόδου Ἑμάθ τοῦ
 εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐκ πόλεως Ἰαρίμ.
 6 Kai ἀνήγαγεν αὐτὴν Δαυὶδ· καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
 ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἡ ἦν τοῦ Ἰούδα, τοῦ
 ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Κυρίου
 καθημένου ἐπὶ Χερουβὶμ οὗ ἐκλήθη ὄνομα αὐτοῦ.
 7 Kai ἐπέθηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἰφ' ἡμαξαν
 καινὴν ἐξ οἴκου Ἀβιναδάβ· καὶ Ὁζὰ καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἦγον τὴν ἡμαξαν. 8 Kai Δαυὶδ
 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἐν
 πάσῃ δυνάμει, καὶ ἐν ψαλμοῖς καὶ ἐν κινύραις
 καὶ ἐν ᾠδαῖς, ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις
 καὶ ἐν σάλπιγι. 9 Kai ἦλθον ἔως τῆς Ὠλωνος·
 καὶ ἐξέτεινεν Ὁζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατα-
 σχεῖν τὴν κιβωτόν, ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος.

I. CHRONICORUM. XII. XIII.

34 Et de Nephthali, principes mille : et cum
 eis instructi clypeo et hasta, triginta et sep-
 tem millia. 35 De Dan etiam præparati ad
 prælium, viginti octo millia sexcenti. 36 Et
 de Aser egredientes ad pugnam, et in acie
 provocantes, quadraginta millia. 37 Trans
 Jordanem autem de filiis Ruben, et de Gad, et
 dimidia parte tribus Manasse, instructi armis
 bellicis, centum viginti millia. 38 Omnes
 isti viri bellatores expediti ad pugnandum,
 corde perfecto venerunt in Hebron, ut consti-
 tuerent regem David super universum Israel :
 sed et omnes reliqui ex Israel, uno corde erant,
 ut rex fieret David. 39 Fueruntque ibi apud
 David tribus diebus comedentes et bibentes :
 præparaverant enim eis fratres sui. 40 Sed
 et qui juxta eos erant, usque ad Issachar, et
 Zabulon, et Nephthali, afferebant panes in
 asinis, et camelis, et mulis, et bobus, ad
 vescendum : farinam, palathas, uvam passam,
 vinum, oleum, boves, arietes, ad omnem
 copiam ; gaudium quippe erat in Israel.

CAPUT XIII.

1 INIIT autem consilium David cum tribu-
 nis, et centurionibus, et universis principibus,
 2 Et ait ad omnem cœtum Israel : Si placet
 vobis, et a Domino Deo nostro egreditur sermo,
 quem loquor : mittamus ad fratres nostros
 reliquos in universas regiones Israel, et ad
 sacerdotes, et Levitas, qui habitant in subur-
 banis urbium, ut congregentur ad nos, 3 Et
 reducamus arcam Dei nostri ad nos : non enim
 requisivimus eam in diebus Saul. 4 Et re-
 spondit universa multitudo ut ita fieret :
 placuerat enim sermo omni populo. 5 Con-
 gregavit ergo David cunctum Israel, a Sihor
 Ægypti, usque dum ingrediariis Emath, ut
 adduceret arcam Dei de Cariathiarim. 6 Et
 ascendit David, et omnis vir Israel, ad collem
 Cariathiarim, qui est in Juda, ut afferret inde
 arcam Domini Dei sedentis super cherubim,
 ubi invocatum est nomen ejus. 7 Imposue-
 runtque arcam Dei super plaustrum novum,
 de domo Abinadab : Oza autem, et frater
 ejus, minabant plaustrum. 8 Porro David,
 et universus Israel, ludebant coram Deo omni
 virtute in canticis, et in citharis, et psalteriis,
 et tympanis, et cymbalis, et tubis. 9 Cum
 autem pervenissent ad arcam Chidon, tetendit
 Oza manum suam, ut sustentaret arcam : bos
 quippe lasciviens paululum inclinaverat eam.

דברי הימים א יג יד

10 ויחר-אף יחזק בצינא ויפירו על אשר-
שלח ידו על-הארון וימת שם לפני אל-הים:
11 ויחר לדוד כרפק יחזק פקע צנא עד היום
ויקרא למקום ההוא פקע צנא עד היום
הזה: 12 ויבא דוד את-האלהים ביום
ההוא לאמר יהוה אביא אלי את ארון
האלהים: 13 וילא-הסיר דוד את-הארון
אלי אל-עיר דוד וישחיו אל-בית-עבד
אדם הגמי: 14 וישב ארון האלהים עם-
בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים
ויבנה יחזק את-בית עבד אדם ואת-פל-
אשר לו:

פרשה יד

1 וישלח חילים מלח-צד מלכים אל-
דוד וצאי ארזים וחרשי לור וחרשי עצים
לבנות לו בית: 2 ויבדע דוד כרפקו
יחזק למלח על-ישראל כרפאם למעלה
מלכותו בעבד עמו ישראל:
3 ויבא דוד עוד נשים בירושלם ויולד
דוד עוד בנים ובנות: 4 ואלה שמות
הילדים אשר הוילד בירושלם שמוע
ושובב נתן ושלמון: 5 ויבחר ואלישוע
ואלפלס: 6 ונבגה ונפג ונפיע: 7 ואלישמע
ובצלח: 8 ואלפלס: 9 וישמעו פלשתים
כרנמשח דוד למלח על-פלשתים ויעלו
כל-פלשתים לבקש את-דוד וישמע דוד
ויבא לבניהם: 9 ופלשתים באו ונפשו
בעמק רפאים: 10 וישאל דוד באלהים
לאמר תעלה על-פלשתים ובנתם בדי
ויאמר לו יחזק עלה ובנתם בדי:
11 ויעלו בבעל-פרצו ויבא שם דוד
ויאמר דוד פרץ האלהים את-אויבי דוד
כפדץ מים על-פני קרני שם המקום ההוא
בעל פרצו: 12 ויבדע שם את-האלהים
ויאמר דוד וישקפו באש:
13 ויסיפו עוד פלשתים וישמו בעמק:
14 וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו
האלהים לא תעלה את-הימם הסב מעליהם
ובאת להם ממול הבקאים: 15 ויהי כשמעו
את-קול הצעדה בראשי הבקאים
אז מצא במלחמה כרפאם האלהים
לקדו להפית את-מחנה פלשתים:

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. ιγ', ιδ'.

10 Καὶ ἰθυμώθη Κύριος ὀργῇ ἐπὶ Ὁζῆ, καὶ ἐπά-
ταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτείνειν τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν κιβωτὸν· καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπέναντι
τοῦ θιοῦ. 11 Καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὅτι διέκοψε
Κύριος διακοπὴν ἐν Ὁζῇ, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον
ἐκεῖνον Διακοπὴ Ὁζᾶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
12 Καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγων Πῶς εἰσώσω τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
πρὸς ἑμαυτὸν; 13 Καὶ οὐκ ἀπέστρεψε Δαυὶδ τὴν
κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἐξεκλινεν
αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβεδδάρᾳ τοῦ Γεθαίου. 14 Καὶ
ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν οἴκῳ Ἀβεδδάρᾳ
τρεῖς μῆνας· καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Ἀβεδδάρᾳ καὶ
πάντα τὰ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλε Χειράμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγί-
λους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα ἐδρίνα καὶ οἰκοδόμους
καὶ τέκτονας ξύλων τοῦ οἰκοδομήσαι αὐτῷ οἶκον.
2 Καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν Κύριος
εἰς βασιλείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ἠύξηθη εἰς ὕψος ἡ
βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ.
3 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἑπὶ γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλὴμ·
καὶ ἐτέχθησαν Δαυὶδ ἑπὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες. 4 Καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων οἱ ἦσαν
αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ· Σαμαά, Σωβάβ, Νάθαν
καὶ Σαλωμών. 5 Καὶ Βαάρ καὶ Ἐλισά καὶ Ἐλιφα-
λὴθ. 6 Καὶ Ναγὶθ καὶ Ναφάθ καὶ Ἰαφίθ. 7 Καὶ
Ἐλισαμαὶ καὶ Ἐλιαδὲ καὶ Ἐλιφαλά. 8 Καὶ ἤκου-
σαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ
πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι
ζητῆσαι τὸν Δαυὶδ· καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἐξῆλθεν
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς. 9 Καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον
καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων.
10 Καὶ ἠπρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ θεοῦ λέγων Εἰ
ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ δώσω αὐτοὺς
εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος
Ἀνάβηθι, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου.
11 Καὶ ἀνέβη εἰς Βαὰλ Φαρασὶν καὶ ἐπάταξεν
αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυὶδ· καὶ εἶπε Δαυὶδ Διέκοψεν ὁ
θεὸς τοὺς ἐχθροὺς μου ἐν χειρὶ μου ὡς διακοπὴν
ὑδατος· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκεῖνον Διακοπὴ Φαρασίν. 12 Καὶ ἐγκατέλιπον
ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ εἶπε
Δαυὶδ κατακαῦσαι ἐν πυρὶ. 13 Καὶ προσέθεντο ἑπὶ
ἀλλόφυλοι καὶ συνέπεσαν ἑπὶ ἐν τῇ κοιλάδι τῶν
γιγάντων. 14 Καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ ἑπὶ ἐν θεῷ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός Οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν,
ἀποστρίψου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρίσθι αὐτοῖς πλησίον
τῶν ἀπίων. 15 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν
τοῦ συσσεισμοῦ αὐτῶν ἀκρὺν τῶν ἀπίων, τότε εἰς-
ελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἐξῆλθεν ὁ θεός ἐμπροσθέν
σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων.

I. CHRONICORUM, XIII. XIV.

10 Iratus est itaque Dominus contra Ozam, et percussit eum, eo quod tetigisset arcam: et mortuus est ibi coram Domino. 11 Contristatusque est David, eo quod divisisset Dominus Ozam: vocavitque locum illum: Divisio Ozæ, usque in præsentem diem. 12 Et timuit Deum tunc temporis, dicens: Quomodo possum ad me introducere arcam Dei? 13 Et ob hanc causam non adduxit eam ad se, hoc est, in civitatem David, sed avertit in domum Obededom Gethæi. 14 Mansit ergo arca Dei in domo Obededom tribus mensibus: et benedixit Dominus domui ejus, et omnibus quæ habebat.

CAPUT XIV.

1 MISIT quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David, et ligna cedrina, et artifices parietum, lignorumque, ut ædificarent ei domum. 2 Cognovitque David quod confirmasset eum Dominus in regem super Israel, et sublevatum esset regnum suum super populum ejus Israel. 3 Accepit quoque David alias uxores in Jerusalem: genuitque filios, et filias. 4 Et hæc nomina eorum, qui nati sunt ei in Jerusalem: Samua, et Sobad, Nathan, et Salomon, 5 Jebahar, et Elisua, et Eliphalet, 6 Noga quoque, et Napheg, et Japhia, 7 Elisama, et Baaliada, et Eliphalet. 8 Audientes autem Philisthiim eo quod unctus esset David in regem super universum Israel, ascenderunt omnes ut quærent eum: quod cum audisset David, egressus est obviam eis. 9 Porro Philisthiim venientes, diffusi sunt in valle Raphaim. 10 Consuluitque David Dominum, dicens: Si ascendam ad Philisthæos, et si trades eos in manu mea? Et dixit ei Dominus: Ascende, et tradam eos in manu tua. 11 Cumque illi ascendissent in Baalpharasim, percussit eos ibi David, et dixit: Divisit Deus inimicos meos per manum meam, sicut dividuntur aquæ: et ideo vocatum est nomen illius loci Baalpharasim. 12 Dereliqueruntque ibi deos suos, quos David jussit exuri. 13 Alia etiam vice Philisthiim irruerunt, et diffusi sunt in valle. 14 Consuluitque rursum David Deum, et dixit ei Deus: Non ascendas post eos, recede ab eis, et venies contra illos ex adverso pyrorum. 15 Cumque audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc egredieris ad bellum. Egressus est enim Deus ante te, ut percutiat castra Philisthiim.

דברי הימים א יד טו

16 וַיַּעַשׂ דָּוִד בְּאֶמְרָא צְהָרָה הַחֲלָתִים וַיַּכֵּה אֶת־מִקְנֵהוּ פִּלְשְׁתִּים מִבְּעֵזָן וְעַד־צֹרֶחַ׃
17 וַיִּגְלַע שֶׁס־דָּוִד בְּכָל־חֲאֲרָצוֹת נִחְנָח בְּתוֹ אֶת־פָּחָדוֹ עַל־קַל־חֲנֻכִּים׃

פרשה טו

1 וַיַּעַשְׂלוּ קְתִים בְּעִיר דָּוִד וַיִּבְנוּ מְקוֹם לְאֶזְרוֹן הַחֲלָתִים וַיִּשְׁלֹ אֶחָל׃
2 אַחַר כֵּן דָּוִד לֹא לָשָׂא אֶת־אֶזְרוֹן הַחֲלָתִים כִּי אִם־הִלְוִים בְּיָבָם׃
3 וַיִּחַן לָשֵׂאת אֶת־אֶזְרוֹן הַחֲלָתִים וַיִּשְׁלָהוּ עַד־עֹלָם׃
4 וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֶזְרוֹן הַחֲלָתִים אֶל־מִקְוֵמוֹ אֲשֶׁר־חָקַן לוֹ׃
5 וַיִּבְנוּ אֶת־בֵּגֶן אֶחָל וְאֶת־חֲסִי מֶמֶח׃
6 לְבָגִי מְרָבִי עֲשִׂיָה׃
7 לְבָגִי מְרָבִי חֲסִי מֶמֶח׃
8 לְבָגִי מְרָבִי חֲסִי מֶמֶח׃
9 לְבָגִי מְרָבִי חֲסִי מֶמֶח׃
10 לְבָגִי מְרָבִי חֲסִי מֶמֶח׃
11 וַיִּקְהַל דָּוִד לְצִדְקָה וּלְמַכְרֵת חֲסִי מֶמֶח׃
12 וַיִּמְרָר לֵהֵם אֶת־רָאשֵׁי הַחֲבָתוֹת לְלוֹוִים הַתְּמַנְדְּשׁוֹ אֶת־הַחֲסִי מֶמֶח׃
13 כִּי לְמַכְרֵתוֹ לֹא אֶת־הַחֲבָתוֹת לֵהֵם אֶת־רָאשֵׁי הַחֲבָתוֹת לְלוֹוִים הַתְּמַנְדְּשׁוֹ אֶת־הַחֲסִי מֶמֶח׃
14 וַיִּתְּנוּ לְלוֹוִים הַתְּמַנְדְּשׁוֹ אֶת־הַחֲסִי מֶמֶח׃
15 וַיִּשְׁמָר בְּגָדֵיהֶם אֶת־אֶזְרוֹן הַחֲלָתִים בְּאֶמְרָא צְהָרָה הַחֲלָתִים׃
16 וַיִּמְרָר דָּוִד לְשָׁרֵי הַחֲסִי מֶמֶח׃
17 וַיִּשְׁמָר בְּגָדֵיהֶם אֶת־אֶזְרוֹן הַחֲלָתִים בְּאֶמְרָא צְהָרָה הַחֲלָתִים׃

ΠΑΡΑΡΕΠΟΜΕΝΩΝ Α'. δ', ιε'.

16 Καὶ ἐποίησε καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός, καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ Γαβαὼν ἕως Γαζηρά. 17 Καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυὶδ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ Κύριος ἔδωκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

ΚΕΦ. ιε'.

1 Καὶ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίαν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἡτοίμασε τὸν τόπον τῇ κιβωτῇ τοῦ θεοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν. 2 Τότε εἶπε Δαυὶδ Οὐκ ἔστιν ἀραι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἡ τοὺς Λευίτας, ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο Κύριος αἶρεν τὴν κιβωτὸν Κυρίου καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος. 3 Καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἀνεῖνγκαι τὴν κιβωτὸν Κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἡτοίμασεν αὐτῷ. 4 Καὶ συνήγαγε Δαυὶδ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας. 5 Τῶν υἱῶν Καὰθ Οὐριὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν εἰκοσι· 6 Τῶν υἱῶν Μεραρὶ Ἀσαία ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι εἰκοσι· 7 Τῶν υἱῶν Γεδσὼν Ἰωὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν τριάκοντα· 8 Τῶν υἱῶν Ἐλισαφάν Σεμεὶ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι· 9 Τῶν υἱῶν Χεβρώμ Ἐλιὴλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀγδοήκοντα· 10 Τῶν υἱῶν Ὀζιὴλ Ἀμιναδάβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν δεκαδύο. 11 Καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ τὸν Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, τὸν Οὐριὴλ, Ἀσαίαν καὶ Ἰωὴλ καὶ Σεμαίαν καὶ Ἐλιὴλ καὶ Ἀμιναδάβ, 12 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὑμεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν Λευιτῶν, ἀγνίσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, καὶ ἀνοίσετε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ οὐ ἡτοίμασα αὐτῇ. 13 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρότερον ὑμεῖς εἶναι δέικοψεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐξεζήτησαμεν ἐν κρίματι. 14 Καὶ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευίται τοῦ ἀνεῖνγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ Ἰσραὴλ. 15 Καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὴν γραφήν, ἐν ἀναφορεῦσιν ἐπ' αὐτούς. 16 Καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀρχουσι τῶν Λευιτῶν Στήσατε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς ψαλτῶδους ἐν ὄργάνοις, νάβλαις, κινύραις καὶ κυμβάλοις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος ἐν φωνῇ εὐφροσύνης. 17 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευίται τὸν Αἰμάν υἱὸν Ἰωὴλ· ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ἀσάφ υἱὸς Βαραχία, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ Αἰθάν υἱὸς Κισαίω.

I. CHRONICORUM, XIV. XV.

16 Fecit ergo David sicut præceperat ei Deus, et percussit castra Philisthinorum, de Gabaon usque Gazera. 17 Divulgatumque est nomen David in universis regionibus, et Dominus dedit pavorem ejus super omnes gentes.

CAPUT XV.

1 FECIT quoque sibi domos in civitatibus David: et ædificavit locum arcæ Dei, tetendiūque ei tabernaculum. 2 Tunc dixit David: Illicitum est ut a quocumque portetur arca Dei nisi a Levitis, quos elegit Dominus ad portandum eam, et ad ministrandum sibi usque in æternum. 3 Congregavitque universum Israel in Jerusalem, ut afferretur arca Dei in locum suum, quem præparaverat ei. 4 Necnon et filios Aaron, et Levitas; 5 De filiis Caath, Uriel princeps fuit: et fratres ejus centum viginti. 6 De filiis Merari, Asaia princeps; et fratres ejus ducenti viginti. 7 De filiis Gersom, Joel princeps; et fratres ejus centum triginta. 8 De filiis Elisaphan, Semeias princeps; et fratres ejus ducenti. 9 De filiis Hebron, Eliel princeps; et fratres ejus octoginta. 10 De filiis Oziel, Aminadab princeps; et fratres ejus centum duodecim. 11 Vocavitque David Sadoc, et Abiathar sacerdotes, et Levitas, Uriel, Asaia, Joel, Semeiam, Eliel, et Aminadab: 12 Et dixit ad eos: Vos qui estis principes familiarum Leviticarum, sanctificamini cum fratribus vestris, et afferte arcam Domini Dei Israel ad locum qui ei præparatus est: 13 Ne ut a principio, quia non eratis præsentes, percussit nos Dominus; sic et nunc fiat, illicitum quid nobis agentibus. 14 Sanctificati sunt ergo sacerdotes, et Levitæ, ut portarent arcam Domini Dei Israel. 15 Et tulerunt filii Levi arcam Dei, sicut præceperat Moyses juxta verbum Domini, humeris suis, in vectibus. 16 Dixitque David principibus Levitarum, ut constituerent de fratribus suis cantores in organis musicorum, nablis videlicet, et lyris, et cymbalis, ut resonaret in excelsis sonitus lætitiæ. 17 Constitueruntque Levitas: Heman filium Joel, et de fratribus ejus, Asaph filium Barachis: de filiis vero Merari, fratribus eorum, Ethan filium Casaie.

18 וַעֲמָקָה אֶחָיָהּ מַשְׁשָׁנִים זָכְרָהּוּ בֶן
וַעֲזִיָּאֵל וְשִׁמְרָמוֹת וַיְחִיָּאל וַחֲזִי וְאֵלִיָּאֵב
וּבְכִיָּהוּ וּמַתְתִּיָּהוּ וּמַלְיָהוּ וְזַחְרָהוּ
וּמִכְנִיָּהוּ וְעֵבֶד אֲדָם וַיַּעֲזָרֵם הַשּׁוֹמְרִים׃
19 וְהַמְשָׁרְדִים חִמְקוֹ אֶסָף וְאֶהֱדָן בְּמִצְלָתָם
נִחְשֹׁת לְהַשְׁמִיעַ׃ 20 וּזְכַרְיָה וַעֲזִיָּאֵל
וְשִׁמְרָמוֹת וַיְחִיָּאל וַחֲזִי וְאֵלִיָּאֵב וּמַתְתִּיָּהוּ
וּבְכִיָּהוּ בְּנִקְלִים עַל־עֲלָמוֹת׃ 21 וּמַתְתִּיָּהוּ
וְאֵלִיָּהוּ וְזַחְרָהוּ וְעֵבֶד אֲדָם וַיַּעֲזָרֵם
וַעֲזִיָּהוּ בְּכִנְרוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית לְנֶגְבָּהּ׃
22 וּבְכִנְיָהוּ שֹׁרֶת־לִנְיָם בְּמִשְׁמָא יִסֹּר בְּמִשְׁמָא כִּי
מִבֵּין הָיָה׃ 23 וּבְכַרְכִּיָּה וְאֶלְנָה שְׁעָרִים
לְאֶרֶץ׃ 24 וְשִׁבְכָהוּ וְיִשְׁשָׁבֶט וּבְנִתְנָאֵל
וְעִשְׂיָהוּ אֶחָדָהּ וּבְכִיָּהוּ וְאֵלִיָּהוּ הַקִּנְיָנִים
מִחֲצִצְרִים בְּחִצְצֹרוֹת לִפְנֵי אֶרֶץ הַחִלָּתִים
וְעֵבֶד אֲדָם יִתְנָה שְׁעָרִים לְאֶרֶץ׃
25 וַיְהִי דָוִד דֹּנֵד וְזָקֵן יִשְׂרָאֵל וְשָׁבִי הַמַּלְאָכִים
הַחֲלָכִים לְהַעֲלֹת אֶת־אֶרֶץ בְּרִית־יְהוָה
מִן־בְּרִית עֲבָדָאֵם בְּשִׁמְחָה׃
26 וַיְהִי בַּעֲזָר הַמַּלְאָכִים אֶת־הַלִּיָּם נִשְׁאָר
אֶרֶץ בְּרִית־יְהוָה וַיִּזְכְּרוּ שִׁבְכָהוּ־פָרִים
וְשִׁבְכָה אֵילִים׃ 27 וַיְהִי דָּמָרְקַל בְּמַעֲלֵ
בִּנְיָם וְכִלְיָהוּם הַנְּשָׂאִים אֶת־הָאֶרֶץ
וַיַּמְשָׁרִים וּבְכִנְיָהוּ הַשּׁוֹר הַמִּשְׁמָא הַמְשָׁרְדִים
וְעַל־דָּוִד אֶחָד קָד׃ 28 וְכִלְיָהוּ וְשִׁבְכָה
אֶת־אֶרֶץ בְּרִית־יְהוָה בְּתִרְעָה וּבְקָדָה
שׁוֹרָה וּבְחִצְצֹרוֹת וּבְמִצְלָתָם מִשְׁמָעִים
בְּנִקְלִים וְכִנְרוֹת׃ 29 וַיְהִי אֶרֶץ בְּרִית־
יְהוָה בָּא עַד־עֵיר דָּוִד וּמִכֹּל בֵּית־שֹׁאֵל
נִשְׁקָה׃ בְּעַד תְּחִלָּתוֹ וְהָיָה אֶת־הַמִּלָּחָה
דָּוִד מִבְּרִית וּמִשְׁחָה וּמִבְּרִית לֹא בְּלָקָה׃

פרשה טז

1 וַיְבִיֵּאוּ אֶת־אֶרֶץ הַמַּלְאָכִים וַיַּצִּיטוּ
אֹתָהּ בְּתִתָּהּ הַחֲלָל אֲשֶׁר נִשְׁחָלוּ דָּוִד
וַיַּקְרִיבוּ עֹלֹת וְשִׁלָּמִים לִפְנֵי הַמַּלְאָכִים׃
2 וַיִּבֶל דָּוִד מִהַעֲלֹת הַעֹלָה וְהַשְׁלָמִים
וַיַּקְדֵּחַ אֶת־הַקֶּדֶשׁ בְּשֵׁם יְהוָה׃ 3 וַיַּחֲלֵק לְכָל־
אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ כֶּפֶר
לֶחֶם וְאֶשְׁפָּר וְאֶשֶׁשׁ׃ 4 וַיִּמָּן לִפְנֵי
אֶרֶץ יְהוָה מִן־הַלִּיָּם מִשְׁרָתִים וּלְחֻצֵּי־
וְלַחֲזֹנוֹת וּלְרִגְלֵי לִיתְהָה אֶלְתִּי וְיִשְׂרָאֵל׃

18 Καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δεῦτεροι, Ζαχαρίας καὶ Ὁζιὴλ καὶ Σεμιραμὼθ καὶ Ἰεὶήλ καὶ Ἐλιωὴλ καὶ Ἐλιὰβ καὶ Βαναία καὶ Μαασαία καὶ Ματθαθίας καὶ Ἐλιφανά καὶ Μακελλίας καὶ Ἀβδεδὸμ καὶ Ἰεὶήλ καὶ Ὀζίας, οἱ πυλωροί. 19 Καὶ οἱ ψαλτφοδοὶ· Αἰμάν, Ἀσάφ καὶ Αἰθάν ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς τοῦ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι. 20 Ζαχαρίας καὶ Ὁζιὴλ, Σεμιραμὼθ, Ἰεὶήλ, Ἀνὶ, Ἐλιὰβ, Μαασαίας, Βαναίας ἐν νάβλαις ἐπὶ ἀλαιμῶθ. 21 Καὶ Ματθαθίας καὶ Ἐλιφாலὺ καὶ Μακενίας καὶ Ἀβδεδὸμ καὶ Ἰεὶήλ καὶ Ὀζίας ἐν κινύραις ἀμασενίθ τοῦ ἰσοχῦσαι. 22 Καὶ Χωνενίας ἀρχὼν τῶν Λευιτῶν ἀρχὼν τῶν ψδῶν, ὅτι συνιτὸς ἦν. 23 Καὶ Βαραχία καὶ Ἐλκανὰ πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ. 24 Καὶ Σομνία καὶ Ἰωσαφὰρ καὶ Ναθαναὴλ καὶ Ἀμασαὶ καὶ Ζαχαρία καὶ Βαναία καὶ Ἐλιέζερ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. Καὶ Ἀβδεδὸμ καὶ Ἰεῖα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. 25 Καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλιάρχοι οἱ πορευόμενοι τοῦ ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐξ οἴκου Ἀβδεδὸμ ἐν εὐφροσύνῃ. 26 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ κατισχύσει τὸν θεὸν τοὺς Λευίτας αἶροντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ἔθυσαν ἀν' ἑπτὰ μόσχους καὶ ἀν' ἑπτὰ κριοὺς. 27 Καὶ Δαυὶδ περιεζωμένος ἐν στολῇ βυσσίνῃ, καὶ πάντες οἱ Λευῖται αἶροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου καὶ οἱ ψαλτφοδοὶ καὶ Χωνενίας ὁ ἀρχὼν τῶν ψδῶν τῶν ᾄδόντων, καὶ ἐπὶ Δαυὶδ στολῇ βυσσίνῃ. 28 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἐν σημασίᾳ καὶ ἐν φωνῇ σωφῆρ καὶ ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κυμβάλοις, ἀναφωνοῦντες ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις. 29 Καὶ ἐγένετο ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως Δαυὶδ· καὶ Μετχὼλ ἡ θυγάτηρ Σαουλ παρέκλυσε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλεῖα Δαυὶδ ὀρχοῦμενον καὶ παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

ΚΕΦ. ις'.

1 ΚΑΙ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπείσαντο αὐτήν ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυὶδ, καὶ προσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου ἐναντίον τοῦ θεοῦ. 2 Καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου. 3 Καὶ διεμέρισε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναίκος, τῷ ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἄρτοκοπικὸν καὶ ἀμορίτην. 4 Καὶ ἔταξε κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας καὶ ἱερολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν Κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ.

18 Et cum eis fratres eorum: in secunda ordine, Zachariam, et Ben, et Jaziel, et Semiramoth, et Jahiel, et Ani, Eliab, et Banaïam, et Maasiam, et Mathathiam, et Eliphalu, et Maceniam, et Obededom, et Jehiel, janitores. 19 Porro cantores, Heman, Asaph, et Ethan, in cymbalis æneis concrepantes. 20 Zacharias autem, et Oziel, et Semiramoth, et Jahiel, et Ani, et Eliab, et Maasias, et Banaïas, in nablīs arcana cantabant. 21 Porro Mathathias, et Eliphalu, et Macenias, et Obededom, et Jehiel, et Ozaziu, in citharis pro octava canebant epinicion. 22 Chonenias autem princeps Levitarum, prophetiæ præerat, ad præcuiendam melodiam: erat quippe valde sapiens. 23 Et Barachias, et Elcana, janitores arcæ. 24 Porro Sebenias, et Josaphat, et Nathanael, et Amasai, et Zacharias, et Banaïas, et Eliezer, sacerdotes, clangebant tubis coram arca Dei: et Obededom, et Jehias, erant janitores arcæ. 25 Igitur David, et omnes majores natu Israel, et tribuni, ierunt ad deportandam arcam fœderis Domini de domo Obededom, cum lætitia. 26 Cumque adjuvisset Deus Levitas, qui portabant arcam fœderis Domini, immolabantur septem tauri, et septem arietes. 27 Porro David erat indutus stola byssina, et universi Levitæ qui portabant arcam, cantoresque, et Chonenias princeps prophetiæ inter cantores: David autem etiam indutus erat ephod lineo. 28 Universusque Israel deducebant arcam fœderis Domini in jubilo, et sonitu buccinæ, et tubis, et cymbalis, et nablīs, et citharis concrepantes. 29 Cumque pervenisset arca fœderis Domini usque ad civitatem David, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, vidit regem David saltantem atque ludentem, et despexit eum in corde suo.

CAPUT XVI.

1 ATTULERUNT igitur arcam Dei, et constituerunt eam in medio tabernaculi, quod tetenderat ei David: et obtulerunt holocausta, et pacifica coram Deo. 2 Cumque complisset David offerens holocausta, et pacifica, benedixit populo in nomine Domini. 3 Et divisit universis per singulos, a viro usque ad mulierem, tortam panis, et partem assæ carnis bubalæ, et frixam oleo similam. 4 Constituitque coram arca Domini de Levitis, qui ministrarent, et recordarentur operum ejus, et glorificarent, atque laudarent Dominum Deum Israel:

דברי הימים א טז

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. ις'.

I. CHRONICORUM, XVI.

5 אסף הראש ומשקניו וזכריה ויהיאל ושמירמות ויהיאל ומתתיהו ואלהב ובכניהו ועבד אדם ויעיאל בקלי נבלים ובכנרות ואסף במצלפתים משמיע : 6 ובכניהו ויהיאל הכננים בקצצרות סמיד לפני ארון ברית-האלהים : 7 ביום הזה אמן וזמן דוד בראש להודות ליהוה בירמיהו ואחיו : 8 הודו ליהוה קראו בשמו חזקו בעמים עלילותיו : 9 שירו לו ושמרו לו שירה בקל-נבל ואחיו : 10 הנהללו בשם קדשו ושמחו לב מבקשני יהוה : 11 ודשו יהוה ועשו בקשיו כגיו סמיד : 12 וזכרו נפלאותיו אשר עשה לפניו ומשפטיו יסודו : 13 ורע ישראל עבדו כגיו יעקב בחריו : 14 והוא יהוה אלהינו בקל-הארץ משפטיו : 15 וזכרו לעולם בריתו דבר צדק לאלה דוד : 16 אשר כרת את-אבותם ושבעתו ליצחק : 17 ויבטח יעקב לזרע לישראל בריית עולם : 18 לאמר לה אמתו ארץ כלעז חבל נחלתכם : 19 בחריתכם מתי מספר פקעט ונרים בם : 20 ויהיה כלב מנוי אליהו ומפקדון אל-עם אחר : 21 לא חזקו לאיש לעשותם ויזכרו עליהם מלכים : 22 אל-יתעצו במשחית ובכבדו אל-יתקעו : 23 שירו ליהוה כל-הארץ בגוים את-עבודו בקל-העמים נפלאותיו : 24 כדול יהוה ומחלל מאד ונוהא הוא על-כל-אלהים : 25 כי כל-אלה העמים אלילים ויהוה שמים עשה : 26 הודו וחדלו לפניו ויודו במוקדו : 27 הודו ליהוה משפחת עמים קבו ליהוה קבד וזו : 28 קבו ליהוה קבד שמו מנחל וכלו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת-קדש : 29 חילו מלפניו כל-הארץ את-תבון חבל בלי-תפוט : 30 ושמחו השמים והגל הארץ וימרו בגוים יהוה מלך : 31 ויעם הים ומלואו יעלץ תשודה וכל-אשר בו : 32 ויפניו עני הער מלפני יהוה בירקא לשפוט את-הארץ : 33 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :

5 Ἀσάφ ὁ ἡγουμένος, καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας, Ἰεὶήλ, Σμιραμὼθ καὶ Ἰεὶήλ, Ματθαθίας, Ἐλιαβ καὶ Βαναίας καὶ Ἀβδεδὼμ, καὶ Ἰεὶήλ ἐν ὄργανοις νάβλαις κινύραις, καὶ Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν, 6 Καὶ Βαναίας καὶ Ὀζιήλ οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξι διὰ παντὸς ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ 7 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Τότε ἔταξε Δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐν χειρὶ Ἀσάφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. 8 ΩΔΗ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ἐπικαλεῖσθε αὐτὸν ἐν δνόματι αὐτοῦ, γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. 9 Αἰσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε αὐτῷ, διηγῆσασθε πᾶσι τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε Κύριος. 10 Αἰνεῖτε ἐν δνόματι ἀγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ. 11 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσατε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός. 12 Μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε, τέρατα καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. 13 Σπέρμα Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. 14 Αὐτὸς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. 15 Μνημονεύωμεν εἰς αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετέλειτο εἰς χιλίας γενεάς, 16 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὅρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. 17 Ἐστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον, 18 Λέγων σοι δώσω τὴν γῆν Χαναάν σχολίσμα κληρονομίας ὑμῶν. 19 Ἐν τῷ γενέσθαι αὐτοὺς ὀλιγοστὸς ἀριθμῷ ὥς ἰσμερικύνθησαν καὶ παρῴκησαν ἐν αὐτῇ. 20 Καὶ ἱπορεύθησαν ἀπὸ ἐθνῶν εἰς ἔθνος καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. 21 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεῦσαι αὐτούς, καὶ ἡλεγε περὶ αὐτῶν βασιλεῖς. 22 Μὴ ἄψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύσθε. 23 Αἰσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῇ, ἀναγγεilate ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν αὐτοῦ. 24 Ἐξηγιέσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. 25 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς. 26 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἰδῶλα, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν οὐρανοὺς ἐποίησε. 27 Δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, ἰσχὺς καὶ καύχημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ. 28 Δότε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν, 29 Δότε τῷ Κυρίῳ δόξαν δνόματι αὐτοῦ. Λάβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε Κυρίῳ ἐν αὐλαῖς ἁγίας αὐτοῦ. 30 Φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῇ, κατορθώτω ἡ γῇ καὶ μὴ σαλευθήτω. 31 Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῇ, καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι Κύριος βασιλεύων. 32 Βομβήσει ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι, καὶ ἔξλιν ἄγροϋ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ. 33 Τότε εὐφρανθήσεται τὰ ἔξλα τοῦ ὄρου ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἦλθε κρίναι τὴν γῆν. 34 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Asaph principem; et secundum ejus Zachariam: porro Jehiel, et Semiramoth, et Jahiel, et Mathathiam, et Eliab, et Banaïam, et Obededom: Jehiel super organa psalterii, et lyras: Asaph autem ut cymbalis personaret; 6 Banaïam vero et Jaziel sacerdotes, canere tuba jugiter coram arca foederis Domini. 7 In illo die fecit David principem ad confitendum Domino Asaph, et fratres ejus. 8 Confitemini Domino, et invocate nomen ejus: notas facite in populis adinventiones ejus. 9 Cantate ei, et psallite ei: et narrate omnia mirabilia ejus. 10 Laudate nomen sanctum ejus: lætetur cor quærentium Dominum. 11 Quærite Dominum, et virtutem ejus: quærite faciem ejus semper. 12 Recordamini mirabilium ejus, quæ fecit: signorum illius, et judiciorum oris ejus. 13 Semen Israel servi ejus: filii Jacob electi ejus. 14 Ipse Dominus Deus noster: in universa terra judicia ejus. 15 Recordamini in sempiternum pacti ejus: sermonis, quem præcepit in mille generationes, 16 Quem pepigit cum Abraham: et juramenti illius cum Isaac. 17 Et constituit illud Jacob in præceptum: et Israel in pactum sempiternum, 18 Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funiculum hereditatis vestræ. 19 Cum essent pauci numero, parvi et coloni ejus. 20 Et transierunt de gente in gentem, et de regno ad populum alterum. 21 Non dimisit quemquam calumniari eos, sed increpavit pro eis reges. 22 Nolite tangere christos meos: et in prophetis meis nolite malignari. 23 Cantate Domino omnis terra: annuntiate ex die in diem salutare ejus. 24 Narrate in gentibus gloriam ejus: in cunctis populis mirabilia ejus. 25 Quia magnus Dominus, et laudabilis nimis: et horribilis super omnes deos. 26 Omnes enim dii populorum, idola: Dominus autem cælos fecit. 27 Confessio et magnificentia coram eo: fortitudo et gaudium in loco ejus. 28 Afferte Domino familiæ populorum: afferte Domino gloriam et imperium. 29 Date Domino gloriam, nomini ejus, levate sacrificium, et venite in conspectu ejus: et adorare Dominum in decore sancto. 30 Commoveatur a facie ejus omnis terra: ipse enim fundavit orbem immobilem. 31 Lætentur cæli, et exultet terra: et dicant in nationibus, Dominus regnavit. 32 Tonet mare, et plenitudo ejus: exultent agri, et omnia quæ in eis sunt. 33 Tunc laudabunt ligna saltus coram Domino: quia venit judicare terram. 34 Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia ejus.

35 ויאמרו הושיענו אלהינו וישענו ותקצנו
והצילנו מידהגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: 36 ברוך יהוה
אלהינו ישראל מרקעולם וצדקתם
ויאמרו כל־העם אמן וחלל ליהוה:
37 ויצב־שם לפני ארון ברית־
יהוה אשף וילאחי לשאת לפני קארון
מסיד לדבריו ביום: 38 ועבר אדם
ואחיהם שנים ושמנה ועבד אדם בן־
ידיהו וחסה לשערים: 39 ואת צדוק
הכהן ואחיו מלכים לפני משכן יהוה
בבמה אשר בבצון: 40 להעלות עלות
ליהוה על־מזבח העלה מסיד לפניך
ולערב ולכל־הקרב בתורת יהוה אשר
צוה על־ישראל: 41 ועמם הימן וידיהו
וישאר הכהנים אשר נקבו בשמות
להודות ליהוה כי לעולם חסדו:
42 ועמם הימן וידיהו וצדוק וימצללים
במשמעים וכלי שיר האלהים ויבגו
ידיהו לשער: 43 ויגלו כל־העם איש
לביהו ויפסד דוד לבקש את־ביתו:

פרשה י:

1 ויהי כאשר ישב דוד בביתו ויאמר
דוד אליהו הנביא הגו אנכי וישב
בבית האלים וארון ברית־יהוה פחת
ירעות: 2 ויאמר נתן אליהו כל אשר
בלבך עשה כי האלהים עמך:
3 ויהי כעלה ההוא ויהי דבר אלהים
אליהו לאמר: 4 לך ואמר אליהו
עבדי פה אמן יהוה לא אהה מבגדלי
הבית לשבת: 5 כי לא ישובתי בבית
מרחים אשר תעליתי את־ישראל עד
היום הגו ואהנה מאהל אליהל
ומשכן: 6 בכל אשר־התחלתי בכל־
ישראל מדבר דברים את־אחל שפתי
ישראל אשר ציתי לרעות את־עמי לאמר
למה לאבניהם לי בית אלים: 7 וצדוק
קדו־אמר לעבדי דוד פה אמן יהוה
צבאות אני למחיה מרחם מרחם
תצא לתות גיד על עמי ישראל:

35 Καὶ εἶπατε Σῶσον ἡμᾶς, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας
ἡμῶν, καὶ ἀθροισον ἡμᾶς, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἐθνῶν, τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου καὶ
καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνεσί σου. 36 Εὐλογημένος
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως
τοῦ αἰῶνος, καὶ ἔρει πᾶς ὁ λαὸς Ἀμήν. Καὶ
ἤνεσαν τῷ Κυρίῳ. 37 Καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἔναντι
τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου τὸν Ἀσάφ καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν ἔναντι τῆς
κιβωτοῦ διὰ παντὸς τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν.
38 Καὶ Ἀβδεὲδμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐξήκοντα
καὶ ὀκτώ· καὶ Ἀβδεὲδμ υἱὸς Ἰδιθὺν καὶ Ὁσά
εἰς τοὺς πυλῶνους. 39 Καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερεῖα
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἔναντι τῆς
σκηνῆς Κυρίου ἐν Βαμὲ τῇ ἐν Γαβαὼν, 40 Τοῦ
ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσια-
στηρίου τῶν ὀλοκαυμάτων διὰ παντὸς τὸ πρωὶ
καὶ τὸ ἑσπέρας, καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα
ἐν νόμῳ Κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ
ἐν χειρὶ Μωσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ θεοῦ. 41 Καὶ
μετ' αὐτοῦ Αἰμάν καὶ Ἰδιθὺν καὶ οἱ λοιποὶ
ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 42 Καὶ μετ'
αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τῶ ἀναφωνεῖν καὶ
ὄργανα τῶν ψδῶν τοῦ θεοῦ, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰδιθὺν
εἰς τὴν πύλην. 43 Καὶ ἔπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπίστρεψε Δαυὶδ
τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ὡς κατῴκησε Δαυὶδ ἐν οἷκῳ
αὐτοῦ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν τὸν προφῆτην
Ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἷκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς
διαθήκης Κυρίου ὑποκάτω δῖρρων. 2 Καὶ εἶπε
Νάθαν πρὸς Δαυὶδ Πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει,
ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ. 3 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Νάθαν
4 Πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Δαυὶδ τὸν δούλόν μου
Οὕτως εἶπε Κύριος Οὐ σὸ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον
τοῦ κατοικῆσαι με ἐν αὐτῷ. 5 Ὅτι οὐ κατῴκησα
ἐν οἷκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ
ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐν σκηνῇ καὶ
ἐν καλύμματι. 6 Ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ
Ἰσραὴλ· εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν
τοῦ Ἰσραὴλ οἷς ἐνετείλαμην τοῦ ποιμαίνειν τὸν
λαόν μου λέγων Ὅτι οὐκ ὀικοδομήσατέ μοι οἶκον
κεδρίνον; 7 Καὶ νῦν οὕτως ἔρεῖς τῷ δούλῳ μου
Δαυὶδ Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐγὼ
ἐλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν ποιμνίων
τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ,

35 Et dicite: Salva nos Deus salvator noster;
et congrega nos, et erue de gentibus, ut confi-
teamur nomini sancto tuo, et exultemus in
carminibus tuis. 36 Benedictus Dominus
Deus Israel ab æterno usque in æternum: et
dicat omnis populus: Amen, et hymnum
Domino. 37 Reliquit itaque ibi coram arca
fœderis Domini, Asaph et fratres ejus, ut
ministrarent in conspectu arcæ jugiter, per
singulos dies, et vices suas. 38 Porro Obed-
edom, et fratres ejus sexaginta octo; et Obed-
edom filium Idithun, et Hosa constituit jani-
tores. 39 Sadoc autem sacerdotem, et fratres
ejus sacerdotes, coram tabernaculo Domini in
excelso, quod erat in Gabaon, 40 Ut offerrent
holocausta Domino super altare holocaustatis
jugiter, mane et vespere, juxta omnia quæ
scripta sunt in lege Domini, quam præcepit
Israel. 41 Et post eum Heman, et Idithun,
et reliquos electos, unumquemque vocabulo
suo ad confitendum Domino: Quoniam in
æternum misericordia ejus. 42 Heman quoque
et Idithun canentes tuba, et quatientes eym-
bala, et omnia musicorum organa, ad canendum
Deo; filios autem Idithun fecit esse portarios.
43 Reversusque est omnis populus in domum
suam.

CAPUT XVII.

1 CUM autem habitaret David in domo sua,
dixit ad Nathan prophetam: Ecce ego habito
in domo cedrina: area autem fœderis Domini
sub pellibus est. 2 Et ait Nathan ad David:
Omnia, quæ in corde tuo sunt, fac: Deus
enim tecum est. 3 Igitur nocte illa factus est
sermo Dei ad Nathan, dicens: 4 Vade, et
loquere David servo meo: Hæc dicit Dominus:
Non ædificabis tu mihi domum ad habitan-
dum. 5 Neque enim mansi in domo, ex eo
tempore quo eduxi Israel, usque ad diem hanc:
sed fui semper mutans loca tabernaculi, et in
tentorio 6 Manens cum omni Israel. Num-
quid locutus sum saltem uni judicum Israel, qui-
bus præceperam ut pascere populum meum,
et dixi: Quare non ædificastis mihi domum
cedrinam? 7 Nunc itaque sic loqueris ad
servum meum David: Hæc dicit Dominus
exercituum: Ego tuli te, cum in pascuis se-
quereris gregem, ut esses dux populi mei Israel.

וַיִּהְיֶה עִמָּךְ כָּל־אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְהָאֲבֵרֹת
 אֶת־כָּל־אֲוִיבֶיךָ מִפְּנֵיךָ וְעַשְׂתִּי לְךָ שֵׁב
 כְּשֶׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ: 9 וְשִׁמְתִּי
 מְקוֹם לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁכְּתוּהוּ וְשָׁבוּ
 מִחֻרָיו וְלֹא יִרְצוּ עוֹד וְלֹא־יִסְכְּפוּ בְּגִרְעוֹלָהּ
 לְבִלְתֹּי פֶּאֶשֶׁר בְּרָאשׁוֹנָה: 10 וְלִמְנִימִים
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל
 וְהִכְנַעְתִּי אֶת־כָּל־אֲוִיבֶיךָ וְאָנֹכִי לֹא וְיָבִיר
 וּבְגִדְלֹת יִתְּנָה: 11 וְהָיָה כִּי־יִבְנֶה אֶת־הַבַּיִת
 לַיהוָה עִם־אַבְנֵיהוּ וְחִמְיֹתָיו אֶת־נִרְצָה
 אֶת־הָיָה מִפְּנֵיךָ וְהָיָה מִפְּנֵיךָ אֶת־
 מַלְכוּתוֹ: 12 הוּא יִבְנֶה־לִּי בַּיִת וְלִנְנָתִי
 אֶת־בְּסֻמִּי עַד־עוֹלָם: 13 אֲנִי אֶחְיֶה־לְךָ לְאָב
 וְהוּא יִתְּנֶה־לִּי לְבֵן וְחִסְדִּי לֹא־אֶסִּיר מִפְּנֵי
 פֶּאֶשֶׁר חֲסִידוֹתַי מֵאֲשֶׁר חָרָה לְפָנֶיךָ:
 14 וְהִצַּמְדְתִּיהוּ בְּבֵיתִי וּבְמַלְכוּתִי עַד־
 הָעוֹלָם וְכֻסְּמוּ יִתְּנָה בְּכֹן עַד־עוֹלָם:
 15 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל־הַחֲזוֹן הַזֶּה
 בָּן דָּוִד רָאוּ אֶל־דָּוִד: 16 וַיֵּבֶן
 הַבַּיִת דָּוִד וַיֵּשֶׁב לְפָנָיִם יְהוָה וַיֵּאמֶר מִן־
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהִים וְיָמִי בֵּיתִי כִּי־יִבְנֶה
 עַד־עוֹלָם: 17 וְהָיָה מִן־הַיּוֹם הַזֶּה
 וְהַדָּבָר עַל־בֵּית־עַבְדְּךָ לְמַדְחֹק וְיִרְאִיתִי
 כְּתוּר הָאֲדָמָה הַמַּעֲלָה יְהוָה אֱלֹהִים:
 18 מִדִּי־יִסְכְּפוּ עוֹד דָּוִד אֱלֹהִי לְבָבָד אֶת־
 עַבְדְּךָ וְאֶתָּה אֶת־עַבְדְּךָ יְהוָה: 19 וְהָיָה
 בְּעַבְדְּךָ עַבְדְּךָ וְכָל־בָּרָךְ עֲשִׂיהָ אֶת־כָּל־
 הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לְחַיֵּיךָ אֶת־כָּל־הַגְּדֻלּוֹת:
 20 יְהוָה אֵין בְּמוֹד וְאֵין אֱלֹהִים וְיִלְחָק
 כָּל־אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאֶזְנוֹתָם: 21 וְיָמִי כַּעֲמֶת
 יִשְׂרָאֵל כִּי־אֶתָּה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־הָלַךְ
 הָאֱלֹהִים לְפָנֶיךָ לֹא עָם לְשׁוֹם לְךָ שָׁם
 גְּדֻלּוֹת וְקִרְאוֹת לְגֹרֶשׁ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר־
 פָּדִיתָ מִמִּצְרָיִם גִּזְרִים: 22 וְהָיָה אֶת־עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לְךָ לְעָם עַד־עוֹלָם וְאֶתָּה יְהוָה
 הָיָה לָהֶם לֵאלֹהִים: 23 וְעַתָּה יְהוָה
 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־בֵּיתוֹ
 וְאֵמֶן עַד־עוֹלָם וְעַתָּה פֶּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
 24 וְהָיָה וְיִבְנֶה שְׁמֹךְ עַד־עוֹלָם לְאָמֶד
 יְהוָה דְּבָרָתוֹ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל
 וְיִבְנֶה דָּוִד עַבְדְּךָ בְּכֹן לְפָנֶיךָ: 25 כִּי־וַיֵּרֶד
 אֱלֹהֵי בֵּיתוֹ אֶת־אֵמֶן עַבְדְּךָ לְבָנֹת לְךָ
 עַל־פִּי כַּעֲמֶת עַבְדְּךָ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ.

8 Καὶ ἦμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. 9 Καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκευνώσει καθ' αὐτόν καὶ οὐ μεριμνήσει ἔτι, καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν καθὼς ἀρχῆς. 10 Καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἐταπείνωσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ αὐξήσω σε καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι Κύριος. 11 Καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῇς μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ πνεῦμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. 12 Αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 13 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν, καὶ τὸ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ ὥς ἀπίστησα ἀπὸ τῶν ὄντων ἐμπροσθέν σου. 14 Καὶ πιστώσω αὐτόν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνθρωποειδὲς ἕως αἰῶνος. 15 Κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ. 16 Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι Κυρίου, καὶ εἶπε Τίς εἰμι ἐγώ, Κύριε ὁ θεός; καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἡγάπησάς με ἕως αἰῶνος; 17 Καὶ ἐμμεκρύβη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν, καὶ ἐπέιδες με ὥς ὄρασις ἀνθρώπου καὶ ὑψώσας με, Κύριε ὁ θεός. 18 Τί προσθήσει ἔτι Δαυὶδ πρὸς σέ τοῦ δοξάσαι; καὶ σὺ τὸν δοῦλόν σου οἶδας. 19 Καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλυσύνην. 20 Κύριε, οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν σοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὧσιν ἡμῶν. 21 Καὶ οὐκ ἔστιν ὥς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς, ὥς ὠδήγησεν αὐτόν ὁ θεός τοῦ λυτρώσασθαι λαὸν αὐτῷ, τοῦ θέσθαι αὐτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανές, τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου οὗς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη. 22 Καὶ ἔδοκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῷ λαόν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ Κύριος ἐγενήθης αὐτοῖς εἰς θεόν. 23 Καὶ νῦν, Κύριε, ὁ λόγός σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πιστωθήτω ἕως αἰῶνος, καὶ ποιήσων καθὼς ἐλάλησας. 24 Καὶ πιστωθήτω καὶ μεγαλυνθήτω τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος λεγόντων Κύριε Κύριε παντοκράτωρ θεός Ἰσραὴλ. καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παιδός σου ἀνθρωποειδὲς ἐναντίον σου. 25 Ὅτι σὺ, Κύριε ὁ θεός μου, ἠνοίξας τὸ οὖς τοῦ παυλίου σου τοῦ οἰκοδομήσαι αὐτῷ οἶκον. διὰ τοῦτο εἶπες ὁ παῖς σου τοῦ προσεύξασθαι κατὰ πρόσωπόν σου.

8 Et fui tecum quocumque perrexisti: et interfeci omnes inimicos tuos coram te, fecique tibi nomen quasi unius magnorum, qui celebrantur in terra. 9 Et dedi locum populo meo Israel: plantabitur, et habitabit in eo, et ultra non commovebitur: nec filii iniquitatis atterent eos, sicut a principio. 10 Ex diebus quibus dedi iudices populo meo Israel, et humiliavi universos inimicos tuos. Annuntio ergo tibi, quod ædificaturus sit tibi Dominus domum. 11 Cumque impleveris dies tuos ut vadas ad patres tuos, suscitabo semen tuum post te, quod erit de filiis tuis: et stabiliam regnum ejus. 12 Ipse ædificabit mihi domum, et firmabo solium ejus usque in æternum. 13 Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium: et misericordiam meam non auferam ab eo, sicut abstuli ab eo qui ante te fuit. 14 Et statuam eum in domo mea, et in regno meo, usque in sempiternum: et thronus ejus erit firmissimus in perpetuum. 15 Juxta omnia verba hæc, et juxta universam visionem istam, sic locutus est Nathan ad David. 16 Cumque venisset rex David, et sedisset coram Domino, dixit: Quis ego sum Domine Deus, et quæ domus mea, ut præstares mihi talia? 17 Sed et hoc parum visum est in conspectu tuo, ideoque locutus es super domum servi tui etiam in futurum: et fecisti me spectabilem super omnes homines, Domine Deus. 18 Quid ultra addere potest David, cum ita glorificaveris servum tuum, et cognoveris eum? 19 Domine propter famulum tuum juxta cor tuum fecisti omnem magnificentiam hanc, et nota esse voluisti universa magnalia. 20 Domine, non est similis tui: et non est alius Deus absque te, ex omnibus, quos audivimus auribus nostris. 21 Quis enim est alius, ut populus tuus Israel, gens una in terra, ad quam perrexit Deus, ut liberaret, et faceret populum sibi, et magnitudine sua atque terroribus ejiceret nationes a facie ejus, quem de Ægypto liberarat? 22 Et posuisti populum tuum Israel tibi in populum usque in æternum, et tu Domine factus es Deus ejus. 23 Nunc igitur Domine, sermo, quem locutus es famulo tuo, et super domum ejus, confirmetur in perpetuum, et fac sicut locutus es. 24 Permaneatque et magnificetur nomen tuum usque in sempiternum, et dicatur: Dominus exercituum Deus Israel, et domus David servi ejus permanens coram eo. 25 Tu enim Domine Deus meus revelasti auriculam servi tui, ut ædificares ei domum: et idcirco invenit servus tuus fiduciam, ut oret coram te.

דברי הימים א יז יח

26 ועתה יחזו אלהיהם ויבדלו
על-עבדך השוכח הלאה: 27 ועתה
הואיל לך לברך את-בית עבדך לחיות
לעולם לפניך בראשך יחזו ברכה
ומבטח לעולם:

פרשה יח:

1 ויהי אחר-כך ויהי דגד אחר-שנים
ויבניעם ויבנה את-ביתו ויבנהו מיד
בשנים: 2 ויהי אחר-מוצאי נחמיה מואב
עבדים לדוד נשאו מנחה: 3 ויהי דגד
אחר-הדרגה מלך-צובה חמשה בלכיהו
לחציב דו בנהר פרת: 4 ויגלו דגד
ממנו אלף רב ושבעת אלפים פרישים
ועשרים אלף איש רגלי ויבנה דגד
אחר-לחציב ויבנה ממנו מנחה רב: 5
ויבנה ארם דרשקו לעזור להדרגה
מלך צובה ויהי באלם עשרים-ושנים
אלף איש: 6 ויבנה דגד באלם דרשקו
ויהי ארם לדוד עבדים נשאו מנחה
ויבנה יחזו לדוד בכל אשר הלה:
7 ויבנה דגד את שלמי הנחב אשר ה'י
על-עבדו הדרגה ויבנהו ויבנהו:
8 ומבכרת ומפני עבד הדרגה לקח דגד
הנחש רבה מאד ביה עשה שלמה
את-הנחש ואת-העפונים ואת כל
הנחש: 9 וישמע תעו מלך
חמט ביה הנחש דגד אחר-לחציב הדרגה
מלך-צובה: 10 וישלח את-הדרגה-בני
אל-המלך דגד לשלח-לשלו
ולברכו על אשר נלחם בהדרגה ויבנהו
בית-מלכות תעו הנה הדרגה וכל
כלי זקב וקסח וקשת: 11 ויבנה
הנחש המלך דגד ליתנה עם-הקסח
והנחב אשר נשאו מלך-הנחש מאדום
ומבכרת ומפני עפונים ומפני-מלך:
12 ואבשי בדרגה הנחש את-אדום בנה
המלך שמונה עשר אלף: 13 ויבנה באלם
בצבים ויהי כל-אדום עבדים לדגד
ויבנה יחזו את-דגד בכל אשר הלה:
14 וימלך דגד על-כל-ישראל ויהי עשה
משפט וצדקה לכל-עמו: 15 ויבנה בדרגה
על-הצבא ויהי-שקט ביה-חילת מוצרי:

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ Α. ιζ', ιη'.

26 Kai nūn, Κύριε, σὺ εἶ αὐτὸς θεός, καὶ ἐλάλησας
ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. 27 Kai nūn
ἤρξαι τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου
τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου· ὅτι σὺ
Κύριε εὐλόγησας, καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα.

ΚΕΦ. ιη'.

1 KAI ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ
ἔλαβε τὴν Γεθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς
ἀλλοφύλων. 2 Καὶ ἐπάταξε τὴν Μωαβ, καὶ
ἦσαν Μωαβ παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα. 3
Καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζάρ βασιλεῖα
Σουβά Ἡμάθ, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι χεῖρα
αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην. 4 Καὶ προκατε-
λάβετο Δαυὶδ αὐτῶν χίλια ἄρματα καὶ ἑπτὰ
χιλιάδας ἵππων καὶ ἑκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν·
καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα, καὶ
ὑπελείπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα. 5 Καὶ ἦλθε
Σύρος ἐκ Δαμασκού βοηθῆσαι Ἀδρααζάρ βασιλεῖ
Σουβά, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ ἑκοσι καὶ
δύο χιλιάδας ἀνδρῶν. 6 Καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν
ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ
εἰς παῖδας φέροντας δῶρα· καὶ ἔσωσε Κύριος
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 7 Καὶ ἔλαβε Δαυὶδ
τοὺς κλοιοὺς τοὺς χρυσοὺς οἱ ἦσαν ἐπὶ τοὺς
παῖδας Ἀδρααζάρ, καὶ ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς Ἱερου-
σαλήμ. 8 Καὶ ἐκ τῆς Ματαβέθ καὶ ἐκ τῶν
ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Ἀδρααζάρ ἔλαβε Δαυὶδ
χαλκὸν πολλὸν σφόδρα· ἐξ αὐτοῦ ἵκτισε Σαλωμὼν
τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῇν καὶ τοὺς στύλους καὶ
τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ. 9 Καὶ ἤκουσε Θωὰ βασιλεὺς
Ἡμάθ ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν πᾶσαν δύναμιν
Ἀδρααζάρ βασιλείῳ Σουβά, 10 Καὶ ἀπέστειλε
τὸν Ἀδουράμ υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλεῖα Δαυὶδ
τοῦ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ τοῦ εὐλογῆ-
σαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἠπολέμησε τὸν Ἀδρααζάρ καὶ
ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωὰ ἦν τῷ
Ἀδρααζάρ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ
ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ. 11 Καὶ ταῦτα ἠγίασεν ὁ
βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ
τοῦ χρυσοῦ οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἰθύνων, ἐξ
Ἰδουμαίας καὶ Μωαβ καὶ ἐξ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐκ
τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαλῆ. 12 Καὶ Ἀβισὰ
υἱὸς Σαρουίας ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι
τῶν ἁλῶν, ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας, 13 Καὶ ἔθετο
ἐν τῇ κοιλάδι φρουράς· καὶ ἦσαν πάντες οἱ
Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυὶδ· καὶ ἔσωζε Κύριος τὸν
Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. 14 Καὶ ἐβασίλευσε
Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ποιῶν κρίμα
καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ. 15 Καὶ
Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς, καὶ
Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλὺδ ὁ ὑπομνηματογράφος.

I. CHRONICORUM, XVII. XVIII.

26 Nunc ergo Domine, tu es Deus, et locutus
es ad servum tuum tanta beneficia. 27 Et
cœpisti benedicere domui servi tui, ut sit
semper coram te: te enim Domine benedi-
cente, benedicta erit in perpetuum.

CAPUT XVIII.

1 FACTUM est autem post hæc, ut percuteret
David Philisthiim, et humiliaret eos, et tol-
leret Geth, et filias ejus, de manu Philisthiim,
2 Percuteretque Moab, et fierent Moabitæ
servi David, offerentes ei munera. 3 Eo tem-
pore percussit David etiam Adarezer regem
Soba regionis Hemath, quando perrexit ut
dilataret imperium suum usque ad flumen
Euphraten. 4 Cepit ergo David mille quad-
rigas ejus, et septem millia equitum, ac viginti
millia virorum peditum, subnervavitque omnes
equos curruum, exceptis centum quadrigis,
quas reservavit sibi. 5 Supervenit autem et
Syrus Damascenus, ut auxilium præberet
Adarezer regi Soba: sed et hujus percussit
David viginti duo millia virorum. 6 Et posuit
milites in Damasco, ut Syria quoque serviret
sibi, et offerret munera. Adjuvitque eum
Dominus in cunctis, ad quæ perrexerat.
7 Tulit quoque David pharetras aureas, quas
habuerant servi Adarezer, et attulit eas in
Jerusalem. 8 Necnon de Thebath et Chun,
urbibus Adarezer, æris plurimum, de quo fecit
Salomon mare æneum, et columnas, et vasa
ænea. 9 Quod cum audisset Thou rex
Hemath, percussisse videlicet David omnem
exercitum Adarezer regis Soba, 10 Misit
Adoram filium suum ad regem David, ut pos-
tularret ab eo pacem, et congratularetur ei,
quod percussisset et expugnasset Adarezer:
adversarius quippe erat Thou Adarezer.
11 Sed et omnia vasa aurea, et argentea, et
ænea, consecravit David rex Domino, cum
argento et auro, quod tulerat ex universis
gentibus, tam de Idumæa, et Moab, et filiis
Ammon, quam de Philisthiim et Amalec.
12 Abisai vero filius Sarviæ percussit Edom
in valle Salinarum, decem et octo millia.
13 Et constituit in Edom præsidium, ut
serviret Idumæa David: salvavitque Do-
minus David in cunctis, ad quæ per-
rexerat. 14 Regnavit ergo David super
universum Israel, et faciebat judicium atque
justitiam cuncto populo suo. 15 Porro
Joab filius Sarviæ erat super exercitum,
et Josaphat filius Ahilud a commentariis.

16 וַיָּדֹק בְּרֹאחֵימֶלֶךְ וַאֲבִימֶלֶךְ בְּרֹאחֵימֶלֶךְ
פְּהֶגִים וְשֹׁשֶׁמֶת סֶפֶר: 17 וּבְנֵיהֶוָה בְּרִיתֵיהֶוָה
עַל־הַפָּרֶזֶת וְהַפְּלֵתִי וּבְגֵרֵי דָוִד הַקְּרָאשִׁים
לִדְ הַמֶּלֶךְ:

פרשה יט:

וַיָּחֵל אַחֲרֵיהֶן וַיָּקֶם קֹחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי
עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ בְּנֵי תַחֲמִי: 2 וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד וְעִסְתָּנוּ בְּרִיתֵךְ קִרְיָשׁ
אֲבִי עַמִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים
לְקַחְמוֹ עַל־אֲבִי וַיִּבְאֵר עַבְדֵי דָוִד אֶל־
אֶרֶץ בְּגֵר־עַמּוֹן אֶל־חֲנָנוּ לְקַחְמוֹ: 3 וַיֹּאמְרוּ
שָׁבִי בְגֵר־עַמּוֹן לְחָנָנוּ הַמִּכְבֹּד דָּוִד אֶת־
אֲבִיךָ עֲצִינִיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ מִנְחָמִים
הֲלֹא פָּעַבְנוּ לְחֶלֶק וְלִחְסֶה וְלִרְגֵל הָאֶרֶץ
בְּאֵי עַבְדֵי אֱלֹהִי: 4 וַיִּשְׁחַח חֲנָנוּ אֶת־עַבְדֵי
דָּוִד וַיִּגְלַחֻם וַיִּכְרֹת אֶת־מִנְיֹתָם בַּחֲצִי
עֵד־הַמִּשְׁפָּחָה וַיִּשְׁלַחֻם: 5 וַיִּלְכְּדוּ וַיַּגִּידוּ
לְדָוִד עַל־הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַח לְקַרְאָתָם כִּי־
הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
שָׁבִי בִּירוּחוֹ עַד אֲשֶׁר־יִצְמַח זִמְנְךָ
וַיִּשְׁבָּתָם: 6 וַיִּרְאֵהוּ בְּנֵי עַמּוֹן כִּי
הִתְבַּשְׁשׁוּ עֵד־דָּוִד וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּבְרֹךְ עַמּוֹן
אֶלֶף כֶּסֶף־כֶּסֶף לְשֹׁכְרֵי הָאֶרֶץ מִדְּבָרִים
וּמִדְּבָרִים מַעֲבָה וּמִצְוָה רָבָה וּפְרָשִׁים:
7 וַיִּשְׁפְּרוּ לָהֶם שָׂנִיִּם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף רָבָב
וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲבָה וְאֶת־עַמּוֹ וַיִּבְאֵר וַיַּחֲזִק
לְפָנָי מִיָּדָא וַיִּבְגֵּן עַמּוֹן בְּאֶסְפֵּי מַעֲבָרָתָם
וַיִּבְאֵר לְמִלְחָמָה: 8 וַיִּשְׁמַע דָּוִד
וַיִּשְׁלַח אֶת־יֹאבָב וְאֶת־כָּל־צָבָא הַגְּבוּרִים:
9 וַיִּצְאֵהוּ בְּנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה בְּתַחַת
הָעֵיר וַיַּחֲלֹקֻם אֲשֶׁר־צָאָה לְבָרָם בַּעֲזָה:
10 וַיִּרְאֵהוּ יֹאבָב כִּי־הִתְקַח פְּגִיר־מִלְחָמָה
אֱלֹהֵי פָנָי וְאֶחָד וַיִּבְחַר מִכָּל־צָבָאוֹ
כִּי־שָׂאֵל וַיַּעֲרָךְ לְקַרְאָתָם אֲרָם: 11 וְאֶת־
יֶתֶר הָעָם נָתַן בֶּן־אֲבִישֵׁי אֶחָד וַיַּעֲרָכֵהוּ
לְקַרְאָתָם בְּנֵי עַמּוֹן: 12 וַיֹּאמֶר אֶסְתַּחֲוֶה
מִפְּנֵי אֲרָם וְהִנֵּה לִי לְהִשְׁעָה וְאֶסְבֹּג
עַמּוֹן הַחֲזָקָה מִפְּנֵי וְהִשְׁעָתִי: 13 חֲזָקָה
וַיַּחֲזָקֵהוּ בַּעֲד־עַמּוֹן וַיַּעֲד עָרֵי אֶל־חֵיטִי
וַיַּחֲזָקֵהוּ הַטּוֹב בַּעֲדֵינוּ יַעֲשֶׂה: 14 וַיִּנָּשׂ
יֹאבָב וְאֲרָם אֲשֶׁר־עַמִּי לְפָנָי אֲרָם לְמִלְחָמָה
וַיִּנְהָסוּ מִפָּנָיו: 15 וַיִּבְרֹךְ עַמּוֹן רָאֵה כִּי־רָם
אֲרָם וַיִּנְהָסוּ נִסְתָּם מִפְּנֵי אֲבִישֵׁי אֶחָד
וַיִּבְאֵר הָעִירָה וַיִּבְאֵר יֹאבָב וַיִּשְׁלַחֻם:

16 Καὶ Σαδὸκ υἱὸς Ἀχιτὼβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς
'Αβιάθαρ οἱ ἱερεῖς, καὶ Σουσα γραμματεὺς, 17 Καὶ
Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὶ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ
Φελεθί, καὶ υἱοὶ Δαυὶδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ
βασιλέως.

ΚΒΦ. ιθ'.

1 KAI ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπῆλθε Naas
βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀνὰν
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Ποιήσω
ἔλεος μετὰ Ἀνὰν υἱοῦ Naas, ὥς ἐποίησεν ὁ πατήρ
αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
Δαυὶδ τοῦ παρακαλῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ. Καὶ ἦλθον παῖδες Δαυὶδ εἰς γῆν υἱῶν
'Αμμών πρὸς Ἀνὰν τοῦ παρακαλῆσαι αὐτόν·
3 Καὶ εἶπον ἀρχόντες υἱῶν Ἀμμών πρὸς Ἀνὰν
Μὴ δοξάζωμεν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἵναντίον σου
ἀπέστειλὲ σοι παρακαλοῦντας; οὐχὶ ὅπως ἐξερευ-
νήσωσι τὴν πόλιν καὶ τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν
ἦλθον παῖδες αὐτοῦ πρὸς σὶ; 4 Καὶ ἔλαβεν
'Ανὰν τοὺς παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρηνεν αὐτούς,
καὶ ἀφείλε τῶν μανδύων αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς
ἀναβολῆς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς. 5 Καὶ ἦλθον
ἀπαγγεῖλαι τῷ Δαυὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν, καὶ
ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν
ἡτιμωμένοι σφόδρα, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Καθίστατε
ἐν Ἱεριχώ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πύργους ὑμῶν,
καὶ ἀνακάμψατε. 6 Καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμών
ὅτι ἤρχυνθη λαὸς Δαυὶδ· καὶ ἀπέστειλεν Ἀνὰν
καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμών χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ
μισθώσασθαι ἑαυτοὺς ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας καὶ
ἐκ Συρίας Μααχὰ καὶ παρὰ Σωβᾶλ ἄρματα καὶ
ἱππεῖς. 7 Καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοῖς δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδας ἁρμάτων καὶ τὸν βασιλεῖα
Μααχὰ καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἦλθον καὶ
παρενέβαλον κατέναντι Μεδάβᾶ· καὶ οἱ υἱοὶ
'Αμμών συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν καὶ
ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι. 8 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ
ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιάν τῶν
δυνατῶν. 9 Καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμών καὶ
παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα
τῆς πόλεως· καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέ-
βαλον καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ. 10 Καὶ εἶπεν
'Ιωάβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν
πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον καὶ ἐξόπισθε, καὶ
ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ
παρετάξαντο ἑναντίον τοῦ Σύρου. 11 Καὶ τὸ
κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβισαὶ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν
'Αμμών. 12 Καὶ εἶπεν Ἐὰν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμὲ ὁ
Σύρος, καὶ ἔσθ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ ἰὰν οἱ
υἱοὶ Ἀμμών κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ, καὶ σώσω σε.
13 Ἀνδρίζου καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν,
καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος
τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσει. 14 Καὶ
παρετάξατο Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ
κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγον ἀπ' αὐτῶν.
15 Καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμών εἶδον ὅτι ἔφυγον οἱ Σύροι,
καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβισαὶ καὶ
ἀπὸ προσώπου Ἰωάβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον
εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἦλθεν Ἰωάβ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

16 Sadoc autem filius Achitob, et Ahimelech
filius Abiathar, sacerdotes: et Susa, scriba.
17 Banaia quoque filius Joiadæ super legiones
Cereethi et Pheleti: porro filii David, primi ad
manum regis.

CAPUT XIX.

1 ACCIDIT autem ut moreretur Naas rex
filiorum Ammon, et regnaret filius ejus pro eo.
2 Dixitque David: Faciam misericordiam
cum Hanon filio Naas: præstitit enim mihi
pater ejus gratiam. Misitque David nuntios
ad consolandum eum super morte patris sui.
Qui cum pervenissent in terram filiorum
Ammon, ut consolarentur Hanon, 3 Dixe-
runt principes filiorum Ammon ad Hanon:
Tu forsitan putas, quod David honoris causa
in patrem tuum miserit qui consentunt te:
nec animadvertis, quod ut explorent, et inves-
tigant, et scrutentur terram tuam, venerint ad
te servi ejus. 4 Igitur Hanon pueros David
decalvavit, et rasis, et præcidit tunicas eorum
a natibus usque ad pedes, et dimisit eos.
5 Qui cum abiissent, et hoc mandassent David,
misit in occursum eorum (grandem enim con-
tumeliam sustinuerant), et præcepit ut mane-
rent in Jericho, donec cresceret barba eorum,
et tunc reverterentur. 6 Videntes autem filii
Ammon, quod injuriam fecissent David, tam
Hanon, quam reliquos populus, miserunt mille
talenta argenti, ut conducerent sibi de Meso-
potamia, et de Syria Maacha, et de Soba,
currus et equites. 7 Conduxeruntque triginta
duo millia currum, et regem Maacha, cum
populo ejus. Qui cum venissent, castrametati
sunt e regione Medaba. Filii quoque Ammon
congregati de urbibus suis, venerunt ad bel-
lum. 8 Quod cum audisset David, misit
Joab, et omnem exercitum virorum fortium:
9 Egressique filii Ammon, direxerunt aciem
juxta portam civitatis: reges autem, qui ad
auxilium ejus venerant, separatim in agro
steterunt. 10 Igitur Joab, intelligens bellum
ex adverso, et post tergum contra se fieri,
elegit viros fortissimos de universo Israel, et
perrexit contra Syrum. 11 Reliquam autem
partem populi dedit sub manu Abisai fratris
sui, et perrexerunt contra filios Ammon.
12 Dixitque: Si vicerit me Syrus, auxilio eris
mihi: si autem superaverint te filii Ammon,
ero tibi in presidium. 13 Confortare, et
agamus viriliter pro populo nostro, et pro
urbibus Dei nostri: Dominus autem, quod in
conspectu suo bonum est, faciet. 14 Per-
rexit ergo Joab, et populus qui cum eo
erat, contra Syrum ad prælium: et fugavit
eos. 15 Porro filii Ammon videntes quod
fugisset Syrus, ipsi quoque fugerunt Abisai
fratrem ejus, et ingressi sunt civitatem:
reversusque est etiam Joab in Jerusalem.

דברי הימים א יט כ

16 וַיָּבֹא אֹרֶם בֶּן נִפְסֵי לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכָיו וַיִּצְיֵאוּ אֶת־אֹרֶם
מֵעֵבֶר הַנָּהָר וַיִּשְׁקָצוּ שְׂרָצָה הַדְּרָגָז
לְבָנֵיהֶם: 17 וַיָּבֹא לְדָוִד וַיִּמְאָסֵהוּ אֶת־קֶלֶד
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא אֶל־הָעָם
וַיִּלָּחֶם וַיִּגְדֹּל דָּוִד לְתַהֲרֹת אֹרֶם מִלְחָמָה
וַיִּלָּחֶם עִמּוֹ: 18 וַיָּגֶס אֹרֶם מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאֹרֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים לְכָב
וְאֶרְבָּעִים אֲלָף אִישׁ רַגְלִי וְאֵת שׂוֹקֵהוּ
שֶׁר־הִצִּיק מִמֶּנּוּ: 19 וַיִּרְאוּ עֲבָדֵי הַדְּרָגָז
כִּי נִפְסֵי לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלִימוּ עִם־דָּוִד
וַיִּשְׁבְּרוּהוּ וַלִּאֲחָבָה אֹרֶם לְחֹלְעֵי אֶת־
בְּגָדָיו עֹד:

פרשה כ :

וַיְהִי לַעֲשֹׂת תְּשׁוּבָה הַשָּׁנָה לַעֲשֹׂת צִדְקָה
הַמְּלָכִים וַיִּנָּתֶן יוֹאָב אֶת־חֵיל הַצָּבָא
וַיִּשְׁתַּח וְאֶת־אֲרָץ בְּגֶרְעָמוֹן וַיָּבֹא וַיַּעַר
אֶת־רֶבֶה וְדָוִד יָשָׁב בִּירושָׁלַם וַיָּבֹא יוֹאָב
אֶת־רֶבֶה וַיַּהֲרֹסָהּ: 2 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־
עַמְרֹת־מִלְכָם מֶלֶךְ רַאשֵׁי וַיִּמְצָאָהּ וַיִּשְׁתַּח
בְּפָרְזֶהָ וַיָּבֹא אֵלָיו וַיִּקַּח וַיִּתֵּן עַל־רֹאשׁוֹ
דָּוִד וַשִּׁלַּל הַעֵרִי הַחֲצִי הַרְבֵּה מֵאֹד:
3 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הַחֲצִי וַיִּשֶׁר בְּפִגְמָהּ
וַיִּבְחָרְוּהָ הַפְּרָגִל וַיִּבְמַגְדֹּת וְכָל גַּעֲשָׁה
דָּוִד לְכָל עַבְדֵי בְּגֶרְעָמוֹן וַיִּשָּׁב דָּוִד
וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלַם: 4 וַיְהִי אַחֲרָיו
כִּן וַתַּעֲבֹד מִלְחָמָה בְּגֹזַר עַם־פְּלִשְׁתִּים
אֲזִי הָיָה סָבִיב הַחֲשֹׁתִי אֶת־סָבִיב מִלִּיתִי
הַרְבֵּה וַיִּבְקָעוּ: 5 וַתַּהֲרֹעַד מִלְחָמָה
אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיָּהֹא אֶלְתָּנוּ בְּדָרְעֹר אֶת־
לְחָמִי אֶת־לִיתִי חֲפָתִי וַעֲצֵי חֲבִירוֹ
בְּמִגְדֹר אֲרָגִים: 6 וַתַּהֲרֹעַד מִלְחָמָה
בְּנֵת וַיְהִי אִישׁ מִיָּחָ וַאֲצָעֵתִי שֶׁש־
לִשְׁעֵי עֲשָׂרִים וְאַרְבָּע וַנִּסְתַּחֵם נוֹלָד
לְהַרְבֵּה: 7 וַיִּתְּנָה אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרָח
יְהוֹנָתָן בֶּרֶשֶׁמֶעַם אֶת־יְדִיד: 8 אֵל נִבְלָהוּ
לְהַרְבֵּה בְּנֵת וַיִּפְּלוּ בְּיַד־דָּוִד וַיִּבְנֶה
עֲבָדָיו:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. ιθ', κ'.

16 Καὶ εἶδεν ὁ Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν
'Ισραὴλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους· καὶ ἐξήγαγον
τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σωφάθ
ἀρχιστράτηγος δυνάμειος Ἀδρααζάρ ἐμπροσθεν
αὐτῶν. 17 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε
τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ
ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτούς·
καὶ παρατάσσεται Δαυὶδ ἐξεναντίας τοῦ Σύρου εἰς
πόλεμον, καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν. 18 Καὶ ἔφυγε
Σύρος ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ· καὶ ἀπείκτεινε
Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἀρμάτων
καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν Σωφάθ
ἀρχιστράτηγον δυνάμειος ἀπείκτεινε. 19 Καὶ εἶδον
παῖδες Ἀδρααζάρ ὅτι ἐπταίκασιν ἀπὸ προσώπου
'Ισραὴλ, καὶ διέθεντο μετὰ Δαυὶδ καὶ ἰδοῦλευσαν
αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησε Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς
υἱοῖς Ἀμμὼν ἐτι.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΚΑΙ ἰγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι εἶτι ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν
βασιλείων καὶ ἦγαγεν Ἰωάβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς
στρατιᾶς, καὶ ἐφθέρην τὴν χώραν υἱῶν Ἀμμὼν·
καὶ ἦλθε καὶ περιεκάθισε τὴν Ῥαββὰ, καὶ Δαυὶδ
ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐπάταξεν Ἰωάβ τὴν
'Ραββὰ καὶ κατέσκαψεν αὐτήν. 2 Καὶ ἔλαβε
Δαυὶδ τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εὗρήθη ὁ σταθμὸς
αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ, καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος,
καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυὶδ· καὶ σκύλα τῆς
πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα. 3 Καὶ τὸν λαὸν
τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ διέπρισε πρίοσι καὶ ἐν
σκεπάρνοις σιδηροῖς καὶ ἐν διασχίζουσι, καὶ οὕτως
ἐποίησε Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν υἱοῖς Ἀμμὼν· καὶ
ἀνίσταρε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερου-
σαλὴμ. 4 Καὶ ἰγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἰγένετο
εἶτι πόλεμος ἐν Γαζερ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων· τότε
ἐπάταξε Σοβοχαὶ Σωσαθὶ τὸν Σαφούτ ἀπὸ τῶν
υἱῶν τῶν γιγάντων καὶ ἐταπείνωσεν αὐτόν. 5 Καὶ
ἰγένετο εἶτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἰαῖρ τὸν Λαχμί ἀδελφὸν
Γολιάθ τοῦ Γεθαιού, καὶ ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς
ἀντίον ὑφαινόγων. 6 Καὶ ἰγένετο εἶτι πόλεμος
ἐν Γέθ, καὶ ἦν ἀνὴρ ὑπερμεγίσθης, καὶ δάκτυλοι
αὐτοῦ ἑξ καὶ ἑξ εἰκοσιτίσσοις, καὶ οὗτος ἦν
ἀπόγονος γιγάντων. 7 Καὶ ὤνειδισε τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ
Δαυὶδ. 8 Οὗτοι ἰγένοντο τῷ Ῥαφᾷ ἐν Γέθ, πάν-
τες ἦσαν τισσάρεις γίγαντες, καὶ ἐπισυν ἰν χειρὶ
Δαυὶδ καὶ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ.

I. CHRONICORUM, XIX. XX.

16 Videns autem Syrus quod cecidisset coram
Israel, misit nuntios, et adduxit Syrum, qui
erat trans fluvium: Sophach autem princeps
militiæ Adarezer, erat dux eorum. 17 Quod
cum nuntiatum esset David, congregavit uni-
versum Israel, et transivit Jordanem, irruitque
in eos, et direxit ex adverso aciem, illis contra
pugnantibus. 18 Fugit autem Syrus Israel:
et interfecit David de Syris septem millia
curruum, et quadraginta millia peditum, et
Sophach exercitus principem. 19 Videntes
autem servi Adarezer se ab Israel esse su-
peratos, transfugerunt ad David, et servierunt
ei: noluitque ultra Syria auxilium præbere
filiis Ammon.

CAPUT XX.

1 FACTUM est autem post anni circulum, eo
tempore, quo solent reges ad bella procedere,
congregavit Joab exercitum, et robur militiæ,
et vastavit terram filiorum Ammon; perrexit-
que et obsedit Rabba: porro David manebat
in Jerusalem, quando Joab percussit Rabba, et
destruxit eam. 2 Tulit autem David coronam
Melchom de capite ejus, et invenit in ea auri
pondo talentum, et pretiosissimas gemmas,
fecitque sibi inde diadema: manubias quoque
urbis plurimas tulit: 3 Populum autem, qui
erat in ea, eduxit: et fecit super eos tribulas,
et trahas, et ferrata carpenta transire, ita ut
dissecarentur, et contererentur: sic fecit David
cunctis urbibus filiorum Ammon: et reversus
est cum omni populo suo in Jerusalem. 4 Post
hæc initum est bellum in Gazer adversum
Philisthæos: in quo percussit Sobochai Husa-
thites, Saphai de genere Raphaim et humi-
liavit eos. 5 Aliud quoque bellum gestum est
adversus Philisthæos, in quo percussit Adeo-
datus filius Saltus Bethlehemites fratrem
Goliath Gethæi, cujus hastæ lignum erat
quasi liciatorium textentium. 6 Sed et aliud
bellum accidit in Geth, in quo fuit homo
longissimus, senos habens digitos, id est,
simul viginti quatuor: qui et ipse de Rapha
fuerat stirpe generatus. 7 Hic blasphemavit
Israel: et percussit eum Jonathan filius Samaa
fratris David. Hi sunt filii Rapha in Geth,
qui ceciderunt in manu David et servorum
ejus.

וַיַּעֲמֵד שָׁמָּה עַל-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְתַּח אֶת-
דָּוִד לְמִנּוֹת אֶת-יִשְׂרָאֵל : 2 וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל-יֹאבָב וְאֶל-שָׂרֵי הָעָם לֵאמֹר סַפְּרוּ אֶת-
יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע וְעַד-גִּזְרֹן וְהַבִּיאוּ אֵלַי
וְאֶדְרָגָה אֶת-מִסְפָּרָם : 3 וַיֹּאמֶר יֹאבָב יוֹסֵף
יְהוָה עַל-עַמּוֹ כְּחֹם מֵאָה כַּעֲשִׂים הֵלֵךְ
אֲדֹנִי הַפֶּלֶא שֶׁלֵּם לְאֲדֹנִי לַעֲבָדִים לָמָּה
יִבְקֹשׁ זֶה אֲדֹנִי לָמָּה יִתְּנָה לְאַשְׁמָה
לְיִשְׂרָאֵל : 4 וְדָבַר-הַפֶּלֶא הַזֶּה עַל-יֹאבָב
וַיִּצְא יֹאבָב וַיִּתְּנָה לְכָל-יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵא
וַיִּשְׁלֶם : 5 וַיָּפֶן יֹאבָב אֶת-מִסְפָּר
מִפְּתוֹחַיִם אֶל-דָּוִד וַיְהִי כֹל-יִשְׂרָאֵל
אַלֶּף אַלְפִּים וּמֵאָה אַלֶּף אִישׁ שְׁלֹשׁ חֲרָב
וַיִּתְּנָה אַרְבַּע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אַלֶּף אִישׁ
שְׁלֹשׁ חֲרָב : 6 וְלֹוֹ וּבְנָיִם לֹא פָקַד
בְּתוֹכָם כִּרְטֻמָּעַב דְּבַר-הַפֶּלֶא אֶת-יֹאבָב :
וַיֵּרֶע בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים עַל-הַדָּבָר הַזֶּה
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-
הָאֱלֹהִים חַטָּאתִי מֵאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אֶת-
הַדָּבָר הַזֶּה וְעַתָּה הַעֲבֵר-נָא אֶת-עֲוֹנוֹ
עַבְדְּךָ כִּי נִסְפַּלְתִּי מֵאֹד : 7 וַיִּדְבֹּר
יְהוָה אֶל-דָּוִד חֲזוֹן דָּוִד לֵאמֹר : 8 לָךְ
וְדַבְּרָה אֶל-דָּוִד לֵאמֹר זֶה אֲמַר יְהוָה
שְׁלֹשׁ אֲנִי נֹתֵן עֲלֶיךָ בְּחֶרֶץ אֶחָת
מִהַגָּה וְאֶעֱשֶׂה-לָּךְ : 9 וַיָּבֵא דָּוִד אֶל-דָּבָר
וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּד-אֲמַר יְהוָה הַכֹּל-לָּךְ : 10 אִם-
שְׁלֹשׁ שָׁנִים רָעָב וְאִם-שְׁלֹשׁ חֲדָשִׁים
נִסְפָּה מִפְּתוֹחַיִם וְחֲרָב אֲוִיבָה לְמִשְׁנֵה
וְאִם-שְׁלֹשַׁת יָמִים חֲרָב יְהוָה וְדָבַר בְּאָזְנוֹ
וַיִּמְלֹא יְהוָה מִשְׁחִית בְּכָל-זָבָב יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה רָאָה מַחֲשָׁבִים אֶת-שְׁלֹחֵי דָבָר :
11 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-דָּבָר צָר-לִי מֵאֹד
אֶפְלֹה-נָא בְּדִ-יְהוָה כִּרְרָבִים רַחֲמִיו מֵאֹד
וּבְדִ-אֲדָמָה אֶל-אֶפֶס : 12 וַיָּפֶן יְהוָה דָּבָר
בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּפֵּל מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְעִים אַלֶּף
אִישׁ : 13 וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים מַלְאָךְ
לְיִרְמְיָהוּ לְהַשְׁחִיתָהּ וּבְהַשְׁחִיתָהּ רָאָה
יְהוָה וַיִּנָּחֵם עַל-הַרְגָּה וַיֹּאמֶר לְמַלְאָךְ
הַמַּשְׁחִית רֹב עָמָה הִנֵּה הִנֵּה וַיִּמְלֹא
יְהוָה עֹלָם עֲסֹארוֹ אֶרְגֹן חִיכֹכִי :

1 ΚΑΙ ἔστη διάβολος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσπασεν τὸν Δαυὶδ τοῦ ἀριθμῆσαι τὸν Ἰσραὴλ.
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῆς δυνάμεως Πορεύθητε ἀριθμῆσατε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβὲ καὶ ἕως Δάν, καὶ ἐνέγκατε πρὸς μέ, καὶ γνῶσμαι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. 3 Καὶ εἶπεν Ἰωάβ Προσθήη Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὥς αὐτοὶ ἑκατονταπλασίως, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως βλέποντες· πάντες τῷ κυρίῳ μου παῖδες· ἵνα τί ζητεῖ κύριός μου τοῦτο ἵνα μὴ γίνηται εἰς ἁμαρτίαν τῷ Ἰσραὴλ; 4 Τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἰσχύσεν ἐπὶ Ἰωάβ· καὶ ἐξῆλθεν Ἰωάβ καὶ διῆλθεν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. 5 Καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκίψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυίδ· καὶ ἦν πᾶς Ἰσραὴλ χίλιαι χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν, καὶ υἱοὶ Ἰούδα τετρακόσαιο καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν. 6 Καὶ τὸν Λευὶ καὶ τὸν Βενιαμὴν οὐκ ἠριθμήσεν ἐν μέσφ αὐτῶν, ὅτι κατίσχυσε λόγος τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωάβ. 7 Καὶ πονηρὸν ἐναντίον τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ. 8 Καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν θεόν· Ἐμάρτηκα σφόδρα ὅτι ἵκνησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο· καὶ νῦν περίελε δὴ τὴν κακίαν παιδός σου, ὅτι ἠμυνάμην σφόδρα. 9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Γάδ τὸν ὄρωστα λέγων· 10 Πορεύου καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ λέγων Οὕτως λέγει Κύριος· Τρία αἰρῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ, ἐλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι. 11 Καὶ ἦλθε Γάδ πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὕτως λέγει Κύριος· Ἐλεξαι σεαυτῷ 12 Ἡ τρία ἐτη λιμοῦ, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου ἰχθρῶν σου, καὶ μάχαιρα ἰχθρῶν σου τοῦ ἐξολοθρεῖσαι, ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν Κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῷ γῆ, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐξολοθρεύων ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν ἶδε τί ἀποκριθῇ τῷ ἀποστείλαντι λόγον. 13 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γάδ Στενά μοι καὶ τὰ τρία σφόδρα· ἠμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἠμπίσω. 14 Καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ ἐβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. 15 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολοθρεῖσαι αὐτήν· καὶ ὡς ἐξωλόθρευεν, εἶδε Κύριος καὶ μετεμέληθη ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἄγγέλῳ τῷ ἐξολοθρεύοντι· Ἰκανόσθω σοι, ἀνέε τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου ἔστη ἐν τῷ ὄρει Ὁρὰν τοῦ Ἱερουσαλὴμ.

1 CONSURREXIT autem Satan contra Israel: et concitavit David ut numeraret Israel. 2 Dixitque David ad Joab, et ad principes populi: Ite, et numerate Israel a Bersabee usque Dan: et afferte mihi numerum ut sciam. 3 Responditque Joab: Augeat Dominus populum suum centuplum, quam sunt: nonne domine mi rex, omnes servi tui sunt? quare hoc querit dominus meus, quod in peccatum reputetur Israeli? 4 Sed sermo regis magis praevaluit: egressusque est Joab, et circumivit universum Israel; et reversus est Jerusalem: 5 Deditque Davidi numerum eorum, quos circumierat: et inventus est omnis numerus Israel, mille millia et centum millia virorum educentium gladium: de Juda autem quadringenta septuaginta millia bellatorum. 6 Nam Levi et Benjamin non numeravit: eo quod Joab invitatus exsequeretur regis imperium. 7 Displicuit autem Deo quod jussum erat: et percussit Israel. 8 Dixitque David ad Deum: Peccavi nimis ut hoc facerem: obsecro aufer iniquitatem servi tui, quia insipienter egi. 9 Et locutus est Dominus ad Gad videntem Davidis, dicens: 10 Vade, et loquere ad David, et dic ei: Haec dicit Dominus: Trium tibi optionem do; unum, quod volueris, elige, et faciam tibi. 11 Cumque venisset Gad ad David, dixit ei: Haec dicit Dominus: Elige quod volueris: 12 Aut tribus annis famem: aut tribus mensibus te fugere hostes tuos, et gladium eorum non posse evadere: aut tribus diebus gladium Domini, et pestilentiam versari in terra, et angelum Domini interficere in universis finibus Israel. Nunc igitur vide quid respondeam ei, qui misit me. 13 Et dixit David ad Gad: Ex omni parte me angustiae premunt: sed melius mihi est, ut incidam in manus Domini, quia multae sunt miserationes ejus, quam in manus hominum. 14 Misit ergo Dominus pestilentiam in Israel: et ceciderunt de Israel septuaginta milia virorum. 15 Misit quoque angelum in Jerusalem, ut percuteret eam: cumque percuteretur, vidit Dominus, et misertus est super magnitudine mali: et imperavit angelo, qui percutiebat: Sufficit, jam cesset manus tua. Porro angelus Domini atabat juxta arcam Ornan Jebusae.

דברי הימים א כא כב

16 וישא דוד את-עניו ורא את-מלואו
יהיה עמו בן הארץ וכן השמים
והארץ שלמה בידו נטוה על-ירושלם
ויפל דוד ויחנקים מקשים בשמים על-
פניהם: 17 ויאמר דוד אל-האלהים הלא
אני אמרתי למנות בקם ואני-הוא אשר
הטאתי וחקע הרעותי ואלה הצאן מה
עשו יהודה אלהי תהי נא ידך בי
ובבית אבי ובצמתי לא למנקה:
18 ומלואו יהיה אחר אל-ך לאמר לדוד
פי ויעלה דוד להקים מזבח ליהוה
בגן ארנן היבסי: 19 ויעל דוד בדבר-
יד אשר דבר בשם יהוה: 20 וישב ארנן
וירא את-המלואו וארבעת בניו עמו
מהחפאים וארנן דש חפים: 21 ויקרא
דוד צד-ארנן ויבט ארנן וירא את-דוד
וגאח מרה-גון וישפחו לדוד אפים ארצו:
22 ויאמר דוד אל-ארנן תתהל' מקום
הגן ואבנה-כו מזבח ליהוה בקרב מלא
תקוה לי ותצער המנפה מעל העם:
23 ויאמר ארנן אל-דוד חד-לך ונעש
אדני המלך השוב בעניו ראח גתה
הבחר לעלות והפוריגים לעצים והחפים
למנקה הכל גתה: 24 ויאמר המלך
דוד לארנן לא ביהנה אנה בקרב מלא
פי לאששא אשר-לך ליהוה ותעלות
עולה חכם: 25 ויתן דוד לארנן בקום
שקלני וזהב מנחל שש מהם: 26 ויבן
שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות
ושלמים ויקרא אל-יהוה וינענהו באש
מהשמים על מזבח העלה:
27 ויאמר יהוה למלואו וישב חרפו
אל-בנה: 28 בצת חתא בראות דוד כר
ענהו יהוה בגן ארנן היבסי וינח
שם: 29 ומשכן יהוה אשר-עש משה
במדבר וימנח העלה בצת חתא
בבמה בגבעון: 30 ולא-יכל דוד ללכת
לקני לדרש אלותים פי נבצת מפני
חרב מלואו יהוה:

פרשה כב:

1 ויאמר דוד נח הוא בית יהוה
האלהים ותח-מזבח לעלה לישראל:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κα', κβ'.

16 Καὶ ἐπῆρε Δαυὶδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ
εἶδε τὸν ἄγγελον Κυρίου ἐστῶτα ἀνὰ μέσον τῆς
γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἱστα-
μένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερου-
σαλήμ· καὶ ἔπεσε Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι
περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν.
17 Καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν θεόν Οὐκ ἐγὼ εἶπα
τοῦ ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ἁμαρ-
τῶν, κακοποιῶν ἐκακοποίησα, καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα
τί ἐποίησαν· Κύριε ὁ θεός, γενηθῇτω ἡ χεὶρ σου
ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, καὶ μὴ
ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν, Κύριε. 18 Καὶ
ἄγγελος Κυρίου εἶπε τῷ Γὰδ τοῦ εἰπεῖν πρὸς
Δαυὶδ ἵνα ἀναβῇ τοῦ στήσαι θυσιαστήριον Κυρίῳ
ἐν ὠψ' Ὀρνά τοῦ Ἱεβουσαιίου. 19 Καὶ ἀνέβη
Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γὰδ ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι
Κυρίου. 20 Καὶ ἐπέστρεψεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν
βασιλεῖα καὶ τίσσaras νιούς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
μεθ' ἀχαβίων· καὶ Ὀρνά ἦν ἀλῶν πυρούς.
21 Καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά, καὶ Ὀρνά
ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ὠψ' καὶ προσεκύνησε τῷ
Δαυὶδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν. 22 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πρὸς Ὀρνά Δός μοι τὸν τόπον σου τῆς
ὠψ' καὶ οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ, ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν, καὶ
παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ. 23 Καὶ εἶπεν
Ὀρνά πρὸς Δαυὶδ Λάβε σεαυτῷ, καὶ ποιήσάτω ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον ἑαυτοῦ·
ἰδε δίδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὀλοκαύτωσιν καὶ τὸ
ἄροτρον εἰς ἔβλα καὶ τὸν σῖτον εἰς θυσίαν, τὰ
πάντα δίδωκα. 24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ
τῷ Ὀρνά Οὐχί, ὅτι ἀγοράζων ἀγοράσω ἐν ἀργυρίῳ
ἀξίῳ, ὅτι οὐ μὴ λάβω ἢ ἴσθι σοι Κυρίῳ τοῦ
ἀνενέγκαι ὀλοκαύτωσιν δωρεὰν Κυρίῳ. 25 Καὶ
ἔδωκε Δαυὶδ τῷ Ὀρνά ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίελους
χρυσίου ὀκτῆς ἑξακοσίους. 26 Καὶ ψκοδόμησεν
ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ, καὶ ἀνήγεικεν
ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου· καὶ ἐβόησε πρὸς
Κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως
καὶ κατηγάλωσε τὴν ὀλοκαύτωσιν. 27 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον, καὶ κατέθηκε τὴν ῥομ-
φαίαν εἰς τὸν κολεόν αὐτῆς. 28 Ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυὶδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ
Κύριος ἐν ὠψ' Ὀρνά τοῦ Ἱεβουσαιίου, καὶ ἰθυσία-
σεν ἐκεῖ. 29 Καὶ σκηנὴ Κυρίου ἦν ἐποίησε
Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θυσιαστήριον τῶν
ὀλοκαυτωμάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν Βαμῇ ἐν
Γαβαὼν. 30 Καὶ οὐκ ἔδυνάτο Δαυὶδ τοῦ πορευ-
θῆναι ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν, ὅτι
οὐ κατίσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας
ἀγγέλου Κυρίου.

ΚΕΦ. κβ'.

1 KAI EIPe Δαυιδ Ουτός ἐστιν ὁ
οἶκος Κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦτο τὸ θυ-
σιαστήριον εἰς ὀλοκαύτωσιν τῷ Ἰσραὴλ.

I. CHRONICORUM, XXI. XXII.

16 Levansque David oculos suos, vidit ange-
lum Domini stantem inter cælum et terram,
et evaginatum gladium in manu ejus, et ver-
sum contra Jerusalem: et ceciderunt, tam ipse
quam majores natu vestiti ciliciis, proni in
terram. 17 Dixitque David ad Deum: Nonne
ego sum, qui jussi ut numeraretur populus?
Ego, qui peccavi; ego, qui malum feci: iste
grex quid commeruit? Domine Deus meus,
vertatur obsecro manus tua in me, et in
domum patris mei: populus autem tuus non
percutiatur. 18 Angelus autem Domini præ-
cepit Gad, ut diceret Davidi ut ascenderet,
extrueretque altare Domino Deo in area
Ornan Jebusæi. 19 Ascendit ergo David
juxta sermonem Gad, quem locutus ei fuerat
ex nomine Domini. 20 Porro Ornan cum
suscepisset, et vidisset angelum, quatuorque
filii ejus cum eo, absconderunt se: nam eo
tempore terebat in area triticum. 21 Igitur
cum veniret David ad Ornan, conspexit eum
Ornan, et processit ei obviam de area, et
adoravit eum pronus in terram. 22 Dixitque
ei David: Da mihi locum areae tuæ, ut
ædificem in ea altare Domino: ita ut quantum
valet argenti accipias, et cesset plaga a populo.
23 Dixit autem Ornan ad David: Tolle, et
faciat dominus meus rex quodcumque ei placet:
sed et boves do in holocaustum, et tribulas in
ligna, et triticum in sacrificium: omnia libens
præbebo. 24 Dixitque ei rex David: Nequa-
quam ita fiet, sed argentum dabo quantum
valet: neque enim tibi auferre debeo, et sic
offerre Domino holocausta gratuita. 25 Dedit
ergo David Ornan pro loco siclos auri justis-
simi ponderis sexcentos. 26 Et ædificavit ibi
altare Domino: obtulitque holocausta, et
pacifica, et invocavit Dominum: et exaudivit
eum in igne de cælo super altare holocausti.
27 Præcepitque Dominus angelo: et convertit
gladium suum in vaginam. 28 Protinus ergo
David, videns quod exaudivisset eum Dominus
in area Ornan Jebusæi, immolavit ibi victimas.
29 Tabernaculum autem Domini, quod fecerat
Moyses in deserto, et altare holocaustorum, ea
tempestate erat in excelso Gabæon. 30 Et
non prævaluit David ire ad altare, ut ibi
obsecraret Deum: nimio enim fuerat in timore
perterritus, videns gladium angeli Domini.

CAPUT XXII.

1 DIXITQUE David: Hæc est domus
Dei, et hoc altare in holocaustum Israel.

דברי הימים א כב

2 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָנוֹס אֶת־הַגִּירִים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד הַצִּבִּיִּם לְחַצֹּב
אֲבָנִי זָהָב לְבָנוֹת בַּיִת הַמִּלְחָמָה׃
3 וּבַרְזֶל וְלָרֶב לְמַסְמָרִים לְדַלְתוֹת
הַשְּׁעָרִים וּלְמַחְבְּרוֹת הַקִּיּוֹן דָּגָד וְהַקֹּשֶׁת
לָרֶב אֲזוֹ מִשְׁקָל׃ 4 וַיַּעַזְזוּ אֲדָמִים לְאִזּוֹ
מִסָּפֶר קִרְחִיבָאִי הַצִּידָנִים וְהַצִּלְרִים וַיַּעַזְזוּ
אֲדָמִים לָרֶב לְדָגִיד׃ 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד
שְׁלֵמָח בְּנִי נָעַר יְהוָה וְחַפְצֵי לְבָנוֹת
לַיהוָה לְהַגְדִּילָם לְמַעַן לִשְׂאֵם הַתַּפְאֵרָה
לְכָל־תַּאֲרֻצוֹת אֲדִינָה כִּי לֹא וַיָּבֹאוּ דָגִיד
לָרֶב לְפָנָי מוֹתָו׃ 6 וַיִּקְרָא שְׁלֵמָח בְּנִי
וַיַּצְחֵהוּ לְבָנוֹת־בַּיִת לַיהוָה מֵאֲחֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשְׁלֵמָח בְּנִי אֲנִי
הָיָה עִם־לָבָבִי לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה
מֵאֲחֵי׃ 8 וַיְהִי עָלַי דְּבַר־יְהוָה לֵאמֹר דָּם
לָרֶב שִׁפְכָתָהּ וּמִלְחָמוֹת בְּדִלּוֹת עָשִׂיתָ
לְאַהֲבֵנָהּ בַּיִת לְשֵׁמִי בְּיָדַי דָּמִים רַבִּים
שִׁפְכָתָהּ אֶרְצָה לְפָנָי׃ 9 הַגִּידָנוּ נֹכַח
לָךְ הֵאָה אִישׁ מִנְחָתָהּ וְהַתְּחַוֵּתִי
לֹא מִכֶּל־אֲוִיבָיו מִסָּבִיב כִּי שְׁלֵמָח יְהוָה
שְׁמוֹ וְשָׁלוֹם וְשִׁקְטָהּ אֲתָנוּ עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּיָמָיו׃ 10 הֵאָה־בָנָהּ בַּיִת לְשֵׁמִי וְהֵאָה
יְהוָה־לִּי לָבוֹ וְאֶנְרִלָּהּ לְאֵב וְהַכִּינֹתִי
אֶת־כֶּסֶף מִלְכוּתָהּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם׃
11 עַתָּה בְנִי יְהִי יְהוָה עִמָּךְ וְהִצְלַחָתָהּ
וּבְכִלָּתָהּ בַּיִת יְהוָה מֵאֲחֵיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבָר
עָלֶיךָ׃ 12 אַתָּה יִתְדֶלֶךְ יְהוָה וְשָׁכַל
וּבְכִלָּתָהּ וַיַּצְחֵה עַל־יִשְׂרָאֵל וְלִשְׁמֹר אֶת־
תּוֹכָתָהּ יְהוָה מֵאֲחֵיךָ׃ 13 אֲנִי תַצְלִיחַ אֶת־
תְּשׁוּבָתָהּ לַעֲשׂוֹת אֶת־חֻקִּים וְאֶת־
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
עַל־יִשְׂרָאֵל חֹזֶק וְאֶפְסָה אֱלֹהִים וְאֶל־
תּוֹכָתָהּ׃ 14 וְהִגִּידָה בְּעֵינַי הַכִּינֹתִי לְבַיִת־
יְהוָה וְהָבָה כְּפָרִים מִמֶּה־אֵלֶּה וְכֶסֶף אֵלֶּה
מֵאֲלָפִים כְּפָרִים וּלְחֹשֶׁת וּלְבַרְזֶל אֲזוֹ
מִשְׁקָל כִּי לָרֶב הָיָה וַעֲצִים וְאֲבָנִים
הַכִּינֹתִי וַעֲלִיתֶם תּוֹסֹפִים׃ 15 וַעֲשֶׂה
לָרֶב עֲשֵׂי מְלָאכָה חֲצִבִּים וְחַרְשֵׁי אֲבָנִים
וַעֲשֵׂי וְכָל־חֶקֶם בְּכָל־מְלָאכָה׃ 16 לְזָהָב
לְכֶסֶף וּלְחֹשֶׁת וּלְבַרְזֶל אֲזוֹ מִסָּפֶר נָחַם
וַעֲשֶׂה וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ׃ 17 וַיַּעַזְזוּ דָּוִד
לְכָל־שִׁבְרֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲזֹר לְשְׁלֵמָח בְּנִי׃

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΕΝΩΝ Α'. κβ'.

2 Καὶ εἶπε Δαυὶδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσ-
ηλύτους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ, καὶ κατέστησε λατόμους
λατομήσαι λίθους ξυστοὺς τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον
τῷ θεῷ. 3 Καὶ σίδηρον πολλόν εἰς τοὺς ἡλούς
τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν καὶ τοὺς στροφεῖς
ἡτοίμασε Δαυὶδ καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος, οὐκ ἦν
σταθμός. 4 Καὶ ξύλα κέδρινα, οὐκ ἦν ἀριθμός·
ὅτι ἐφέρουσιν οἱ Σιδῶνιοι καὶ οἱ Τύριοι ξύλα
κέδρινα εἰς πλῆθος τῷ Δαυίδ. 5 Καὶ εἶπε Δαυὶδ
Σαλωμὼν ὁ υἱός μου παιδάριον ἀπαλόν, καὶ ὁ
οἶκος τοῦ οἰκοδομῆσαι τῷ Κυρίῳ εἰς μεγαλυσύνην
ἄνω, εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐτοιμάσω αὐτῷ· καὶ ἡτοίμασε Δαυὶδ εἰς πλῆθος
ἐμπροσθεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. 6 Καὶ ἐκάλεσε
Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ
τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ.
7 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμὼν τέκνον, ἔμοι ἐγένετο
ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου
θεοῦ. 8 Καὶ ἐγένετό μοι λόγος Κυρίου λέγων
Αἷμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας, καὶ πολέμους μεγάλους
ἐποίησας· οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματι μου,
ὅτι αἷματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον
ἐμοῦ. 9 Ἴδού υἱός τίκτεται σοι, οὗτος ἔσται ἀνὴρ
ἀναπαύσεως, καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κελεύθειν, ὅτι Σαλωμὼν ὄνομα
αὐτῷ, καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ Ἰσραὴλ
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. 10 Οὗτος οἰκοδομήσει
οἶκον τῷ ὀνόματι μου, καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς
υἱὸν κἀγὼ αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ ἀνορθώσω θρόνον
βασίλειάς αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. 11 Καὶ
νῦν, υἱέ μου, ἔσται μετὰ σοῦ Κύριος, καὶ εὐδοῶσει
καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ Κυρίῳ θεῷ σου, ὥς
ἐλάλησε περὶ σοῦ. 12 Ἄλλ' ἢ δῶῃ σοι σοφίαν
καὶ συνέσιν Κύριος, καὶ κατισχύσαι σε ἐπὶ Ἰσραὴλ
καὶ τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον
Κυρίου τοῦ θεοῦ σου. 13 Τότε εὐδοῶσει ἰάν
φυλάξῃς τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρί-
ματα ἃ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ ἐπὶ Ἰσραὴλ·
ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς.
14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἡτοίμασα
εἰς οἶκον Κυρίου χρυσίου ταλάντων ἑκατὸν χιλιά-
δας, καὶ ἀργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας, καὶ
χαλκὸν καὶ σίδηρον οὐ οὐκ ἔστι σταθμός, ὅτι εἰς
πλῆθος ἐστὶ· καὶ ξύλα καὶ λίθους ἡτοίμασα, καὶ
πρὸς ταῦτα πρόσθετες. 15 Καὶ μετὰ σοῦ πρόσθετες
εἰς πλῆθος ποιούντων ἔργα, τεχνῖται καὶ
οἰκοδόμοι λίθων καὶ τέκτονες ξύλων, καὶ πᾶς
σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ, 16 Ἐν χρυσῷ καὶ ἀργυρίῳ,
χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ, οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
ἀνάστηθι καὶ ποίει, καὶ Κύριος μετὰ σοῦ.
17 Καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν ἀρχουσιν
Ἰσραὴλ ἀντιλαβεσθαι τῷ Σαλωμὼν υἱῷ αὐτοῦ.

I. CHRONICORUM, XXII.

2 Et præcepit ut congregarentur omnes
proselyti de terra Israel, et constituit ex eis
latomos ad cædendos lapides et poliendos, ut
ædificaretur domus Dei. 3 Ferrum quoque
plurimum ad clavos januarum, et ad commis-
suras atque juncturas præparavit David: et
æris pondus innumerabile. 4 Ligna quoque
cedrina non poterant æstimari, quæ Sidonii
et Tyrii deportaverant ad David. 5 Et dixit
David: Salomon filius meus puer parvulus est
et delicatus: domus autem, quam ædificari
volo Domino, talis esse debet ut in cunctis
regionibus nominetur: præparabo ergo ei
necessaria. Et ob hanc causam ante mortem
suam omnes præparavit impensas. 6 Voca-
vitque Salomonem filium suum: et præcepit
ei ut ædificaret domum Domino Deo Israel.
7 Dixitque David ad Salomonem: Fili mi,
voluntatis meæ fuit ut ædificarem domum
nomini Domini Dei mei, 8 Sed factus est
sermo Domini ad me, dicens: Multum san-
guinem effudisti, et plurima bella bellasti: non
poteris ædificare domum nomini meo, tanto
effuso sanguine coram me: 9 Filius, qui
nascetur tibi, erit vir quietissimus: faciam
enim eum requiescere ab omnibus inimicis suis
per circuitum: et ob hanc causam Pacificus
vocabitur: et pacem et otium dabo in Israel
cunctis diebus ejus. 10 Ipse ædificabit domum
nomini meo, et ipse erit mihi in filium, et ego
ero illi in patrem: firmaboque solium regni
ejus super Israel in æternum. 11 Nunc ergo
fili mi, sit Dominus tecum, et prosperare, et
ædifica domum Domino Deo tuo, sicut locutus
est de te. 12 Det quoque tibi Dominus pru-
dentiam et sensum, ut regere possis Israel, et
custodire legem Domini Dei tui. 13 Tunc
enim proficere poteris, si custodieris mandata
et judicia, quæ præcepit Dominus Moysi ut
doceret Israel: confortare et viriliter age, ne
timeas, neque paveas. 14 Ecce ego in pauper-
tate mea præparavi impensas domus Domini,
auri talenta centum millia, et argenti mille
millia talentorum: æris vero et ferri non est
pondus, vincitur enim numerus magnitudine:
ligna et lapides præparavi ad universa im-
pendia. 15 Habes quoque plurimos artifices,
latomos, et cæmentarios, artificesque lignorum,
et omnium artium ad faciendum opus pruden-
tissimos, 16 In auro et argento et ære et
ferro, cujus non est numerus. Surge igitur,
et fac, et erit Dominus tecum. 17 Præ-
cepit quoque David cunctis principibus
Israel, ut adjuvarent Salomonem filium suum.

דברי הימים א כב כג

18 הלא יהודה ואלהיכם עמכם ותהיה לכם
מסביב כיון ונתן בידו את ושבך הארץ
ונבצעה הארץ לפני יהודה ולפני עמו :
19 עתה נתנו לבבכם ונששכם ליהושע
ליהודה ואלהיכם וליומו ובנה את-מקדש
יהודה והאלהים להביא את-אזנו ברת-
יהודה ובלי חוש האלהים לבית הנבנה
לשם-יהודה :

פרשח כג :

1 ויהי וזמן ושבך ימים וימלך את-
שלמה בנו של-ישראל : 2 ויבאם את-
כל-שכני ישראל ותקדשנים ותלויים :
3 וימסרם כללם מנו שלשים שנה
ומעלה ויהי מספרם לגלגלהם לבקרים
שלשים ושמונה אלף : 4 מאלה לבנה
על-מלאכת בית-יהודה עשרים וארבעה
אלף ושמונים וששים אלפים :
5 וארבעה אלפים שערים וארבעה אלפים
מחלקים ליהודה בכלים אשר עשויה
להלל : 6 ויחלקם דוד מחלקות
לבגן לוי לגרשון וחת ומררי :
7 לגרשון לעדן ושמי : 8 בגן
לעדן הראש וחיאל וחתם ויחאל
שלשה : 9 בגן שמי שלמה
והיחאל והנו שלשה אלה ראשי
האבות ללעדן : 10 ובגן שמי
חת ויחאל ויעוש ובריעה אלה בגר
שמי ארבעה : 11 ויהי-חת הראש
ויוחז השני ויעוש ובריעה לאחריהם
בנים ויהיו לבית אב לפקדן אחת :
12 בגן חת עמהם יצחק וברנו
ויחאל ארבעה : 13 בגן עמרם
אחזן ומשח ויבגל אחדן לחקדשו
חדש חדשים והוא וברנו עד-עולם
להקטיר לפני יהודה לשירתו ולבנה
בשמו עד-עולם : 14 ומשח איש האלהים
בני יחזקאל על-שבט חלוי :
15 בגן משח גרשום ואליעזר : 16 בגן
גרשום שבואל הראש : 17 ויהיו בגר
אליעזר ורמיהו הראש ורמיהו לאליעזר
בנים אחים ובגן רמיהו רבי למעלה :
18 בגן יצחק שלמה הראש :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κβ', κγ'.

18 Οὐχὶ Κύριος μετ' ὑμῶν; καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς
κυκλόθεν, ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν ὑμῶν τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν, καὶ ὑπεράγαγε ἡ γῆ ἐναντίον
Κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ. 19 Νῦν δότε
καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητῆσαι τῷ
Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε
ἅγιασμα τῷ θεῷ ὑμῶν, τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν
διαθήκης Κυρίου καὶ σκεῦη τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εἰς
οἶκον τὸν οἰκοδομούμενον τῷ ὀνόματι Κυρίου.

ΚΒΦ. κγ'.

1 ΚΑΙ Δαυὶδ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν,
καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ. 2 Καὶ συνήγαγε τοὺς πάντας
ἀρχοντας Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας. 3
Καὶ ἡριθμήσαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετούς
καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ
χιλιάδας. 4 Ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα
οἴκου Κυρίου εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες, καὶ γραμμα-
τεῖς καὶ κριταὶ ἑξακισχίλιοι, 5 Καὶ τέσσαρες
χιλιάδες πυλωροί, καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνούντες
τῷ Κυρίῳ ἐν ὄργανοις ὅς ἐποίησε τοῦ αἰνεῖν τῷ
Κυρίῳ. 6 Καὶ διέδωκεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἰφημερίας
τοῖς υἱοῖς Λευί, τῷ Γεδσών, Καὰθ καὶ Μερारी. 7
Καὶ τῷ Γεδσών· Ἐδάν καὶ Σεμεὶ. 8 Υἱοὶ τῷ
'Εδάν· ἄρχων 'Ιεὺλ καὶ Ζηθάν καὶ 'Ιωήλ, τρεῖς. 9
Υἱοὶ Σεμεὶ· Σαλωμίθ, 'Ιεὺλ καὶ Δάν, τρεῖς·
οὗτοι ἀρχόντες πατριῶν τῶν Ἐδάν. 10 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Σεμεὶ· 'Ιεθ καὶ Ζιζά καὶ 'Ιωὰς καὶ Βεριά,
οὗτοι υἱοὶ Σεμεὶ τέσσαρες. 11 Καὶ ἦν 'Ιεθ ὁ
ἀρχων, καὶ Ζιζά ὁ δεύτερος· καὶ 'Ιωὰς καὶ Βεριά
οὐκ ἐπλήθυναν υἱούς, καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον
πατριᾶς εἰς ἐπίσκειψιν μίαν. 12 Υἱοὶ Καὰθ·
'Αμβράμ, 'Ισαάρ, Χιβρών, 'Οζιήλ, τέσσαρες. 13
Υἱοὶ Ἀμβράμ· 'Ααρὼν καὶ Μωυσῆς. Καὶ
διεστάλη Ἀαρὼν τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγια ἀγίων
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ
θυμιᾶν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ
ἐπύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 14
Καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, υἱοὶ
αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευί. 15 Υἱοὶ
Μωυσῆ· Γηρσάμ καὶ Ἐλιέζερ. 16 Υἱοὶ Γηρσάμ·
Σουβαήλ ὁ ἀρχων. 17 Καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ
'Ελιέζερ· Ραβία ὁ ἀρχων, καὶ οὐκ ἦσαν τῷ
'Ελιέζερ υἱοὶ ἑτεροί· καὶ υἱοὶ Ραβία πνύθησαν
εἰς ἑφς. 18 Υἱοὶ 'Ισαάρ· Σαλωμῶθ ὁ ἀρχων.

I. CHRONICORUM, XXII. XXIII.

18 Cernitis, inquiens, quod Dominus Deus
vester vobiscum sit, et dederit vobis requiem
per circuitum, et tradiderit omnes inimicos
vestros in manus vestras, et subjecta sit terra
coram Domino, et coram populo ejus. 19 Præ-
bete igitur corda vestra et animas vestras, ut
quærat Dominum Deum vestrum : et con-
surgite, et ædificate sanctuarium Domino Deo,
ut introducatur arca fœderis Domini : et vasa
Domino consecrata, in domum, quæ ædificatur
nomini Domini.

CAPUT XXIII.

1 IGITUR David senex et plenus dierum,
regem constituit Salomonem filium suum super
Israel. 2 Et congregavit omnes principes
Israel, et sacerdotes atque Levitas. 3 Nume-
ratique sunt Levitæ a triginta annis, et supra :
et inventa sunt triginta octo millia virorum. 4
Ex his electi sunt, et distributi in minis-
terium domus Domini, viginti quatuor millia :
præpositorum autem et judicum sex millia. 5
Porro quatuor millia janitores : et totidem
psaltæ canentes Domino in organis, quæ
fecerat ad canendum. 6 Et distribuit eos
David per vices filiorum Levi, Gerson vide-
licet, et Caath, et Merari. 7 Filii Gerson :
Leedan, et Semei. 8 Filii Leedan : princeps
Jahiel, et Zethan, et Joel, tres. 9 Filii Semei :
Salomith, et Hosiel, et Aran, tres : isti prin-
cipes familiarum Leedan. 10 Porro filii
Semei, Leheth, et Ziza, et Jaus, et Baria : isti
filii Semei, quatuor. 11 Erat autem Leheth
prior, Ziza secundus : porro Jaus et Baria non
habuerunt plurimos filios, et idcirco in una
familia, unaque domo, computati sunt. 12 Filii
Caath : Amram, et Isaac, Hebron, et Oziel,
quatuor. 13 Filii Amram : Aaron, et Moyses.
Separatusque est Aaron ut ministraret in
Sancto sanctorum, ipse et filii ejus in sempi-
ternum, et adoleret incensum Domino se-
cundum ritum suum, ac benediceret nomini
ejus in perpetuum. 14 Moysi quoque hominis
Dei filii annumerati sunt in tribu Levi. 15 Filii
Moysi : Gersom, et Eliezer. 16 Filii Gersom :
Subuel primus. 17 Fuerunt autem filii
Eliezer : Rohobia primus : et non erant Eliezer
filii alii. Porro filii Rohobia multiplicati
sunt nimis. 18 Filii Isaac : Salomith primus

דברי הימים א כג כד

19 בְּנֵי חֲבֵרֹן יִרְיָאוּ וְיִחְזִי וְיִחְזִי חֲרָשׁ
 וְיִחְזִי חֲרָשׁ וְיִחְזִי חֲרָשׁ וְיִחְזִי חֲרָשׁ
 חֲרָשׁ וְיִחְזִי חֲרָשׁ : 20 בְּנֵי צִיֹּאֵל מִיָּכָה
 חֲרָשׁ וְיִחְזִי חֲרָשׁ : 21 בְּנֵי מֶרָרִי
 מִחֲלִי וּמִשִּׁי בְּנֵי מִחֲלִי אֶלְעָזָר וְקִישׁ :
 22 וְיִחְזִי אֶלְעָזָר וְיִחְזִי לֵוִי בְּנֵי אֶם
 בָּנוֹת וּשְׂמֵאִים בְּנֵי קִישׁ וְיִחְזִי חֲרָשׁ : 23 בְּנֵי
 מִשִּׁי מִחֲלִי וְעֶדֶר וְיִחְזִי חֲרָשׁ :
 24 אֵלֶּה בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם חֲרָשׁ
 חֲרָשׁ לְמַחְשְׁבֵיהֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלָתָם
 עֲשָׂה הַמֶּלֶךְ לְעִבְדוֹת בֵּית יְהוָה מִגֵּן
 עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמֵעַלָּה : 25 בִּי אֶמֶר דָּוִד
 הִנֵּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שָׂאֵל לְעַמּוֹ וְיִשְׁכֹּן
 בִּירֹשָׁלַם עַד-לְעוֹלָם : 26 וְנָם לְלִוִּים אִר
 לְשֹׂאֵת אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-יִשְׁכָּנוֹ לְעִבְדוֹתוֹ :
 27 בִּי בְּדַבְּרֵי דָוִד הַמַּחְזִינִים הַמִּסְפָּר
 בְּנֵי-לֵוִי מִגֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמֵעַלָּה : 28 בִּי
 מִצִּדָּם לֵבַד בְּנֵי-יְהוָה לְעִבְדוֹת בֵּית יְהוָה
 עַל-הַמִּצִּדּוֹת וְעַל-הַשְּׁכוֹת וְעַל-הַמִּשְׁכָּן
 לְכָל-חֶרֶשׁ וּמֵעַלָּה עִבְדוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים :
 29 וְלִלְחָם הַמַּעֲרָכָה וְלִסְלָח לְמִנְחָה
 וְלִרְחֹקֵי הַמִּצִּדּוֹת וְלַמַּחְשְׁבֵיהֶם וְלִכְלִ-
 מִשְׁכָּן וּמִקְדָּשׁ : 30 וְלַעֲמֹל בְּעֹקֶר
 לְחִדּוֹת וְלִחְלָל לְיִחְזִי וְכֵן לְעַבְדוֹ : 31 וְלִכְלִ
 הַעֲלִיֹת עֲלֹת לְיִחְזִי לְשִׁבְחוֹת לְחִדּוֹשִׁים
 וּלְמַעֲשֵׂים בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁכָּם עֲלֵיהֶם מִסִּיד
 לְפָנֵי יְהוָה : 32 וְשֹׂמְרֵי אֶת-מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל-
 מוֹעֵד וְאֶת מִשְׁמֶרֶת הַחֹדֶשׁ וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי
 אֲהֵרֹן אֲחֵיהֶם לְעִבְדוֹת בֵּית יְהוָה :

פרשה כד :

וְלִבְנֵי אֲהֵרֹן מִחֲלֹקֵיהֶם בְּנֵי אֲהֵרֹן
 נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְיִחְזִי : 2 וְיִחְזִי
 נָדָב וַאֲבִיהוּא לְפָנֵי אֲבִיהֶם וּבְנֵיהֶם לְאֲהֵרֹן
 לָחֵם וּבְנֵיהֶם אֶלְעָזָר וְיִחְזִי : 3 וְיִחְזִי
 דָּוִד וְדָוִד מִדְּבַר אֶלְעָזָר תַּחֲסִיחֵלֶךְ מִן
 בְּנֵי אֲהֵרֹן לְמַחְשְׁבֵיהֶם בְּעִבְדוֹתָם : 4 וְיִחְזִי
 בְּנֵי-אֶלְעָזָר רַבִּים לְרֹאשֵׁי הַבְּבָרִים מִדְּבַר
 אֲהֵרֹן וְיִחְזִי לָחֵם לְבָנֵי אֶלְעָזָר רַבִּים
 לְבֵית-אֲבוֹתָם שְׂשֻׁחַ עֲשֹׂר וְלִבְנֵי אֲהֵרֹן
 לְבֵית אֲבוֹתָם שְׂמוֹנָה : 5 וְיִחְזִי לָחֵם בְּנֵי-לֵוִי
 אֵלֶּה עַם-אֲזָלָה קִרְיָתִי שְׂנֵי-לִפְנֵי וְשְׂנֵי
 חֲלָלִים מִבְּנֵי אֶלְעָזָר וּבְנֵי אֲהֵרֹן :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κγ', κδ'.

19 Υἱοὶ Χεβρών· Ἰερῖα ὁ ἄρχων, Ἀμαριά ὁ
 δεύτερος, Ἰεζαὶλ ὁ τρίτος, Ἰεκειμίας ὁ τέταρτος.
 20 Υἱοὶ Ὀζιήλ· Μιχα ὁ ἄρχων καὶ Ἰσιὰ ὁ
 δεύτερος. 21 Υἱοὶ Μερὰρ· Μοολὶ καὶ Ὁμουσί.
 Υἱοὶ Μοολὶ· Ἐλεάζαρ καὶ Κίς. 22 Καὶ ἀπέθανεν
 Ἐλεάζαρ, καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέ-
 ρες, καὶ ἔλαβον αὐτὰς υἱοὶ Κίς ἀδελφοὶ αὐτῶν.
 23 Υἱοὶ Μουσί· Μοολὶ καὶ Ἐδὲρ καὶ Ἰαριμώθ,
 τρεῖς. 24 Οὗτοι υἱοὶ Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν
 αὐτῶν, ἀρχόντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν
 ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων
 αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ποιοῦντες τὰ ἔργα
 λειτουργίας οἴκου Κυρίου ἀπὸ εἰκοσαιοῦς καὶ
 ἑπάνω. 25 Ὅτι εἶπε Δαυὶδ Κατέπαυσεν Κύριος ὁ
 θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν
 Ἱερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος. 26 Καὶ οἱ Λευῖται οὐκ
 ἦσαν αἰρόντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα σκεύη
 αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς. 27 Ὅτι ἐν
 τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς ἰσχυαίοις ἴσθι ἐν ἀριθμὸς
 υἱῶν Λευὶ ἀπὸ εἰκοσαιοῦς καὶ ἑπάνω, 28 Ὅτι
 ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ χειρὶ Ἀαρὼν τοῦ λειτουργεῖν
 ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ πα-
 στοφόρια, καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν πάντων
 ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου τοῦ
 θεοῦ. 29 Καὶ εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως,
 καὶ εἰς τὴν σμιθάλα τῆς θυσίας, καὶ εἰς τὰ
 λάγανα τὰ ἄζυμα, καὶ εἰς τῆγανον, καὶ εἰς τὴν
 πεφυραμένην, καὶ εἰς πᾶν μέτρον. 30 Καὶ τοῦ
 στήναι πρῶτῳ τοῦ αἰνεῖν καὶ ἑξομολογεῖσθαι τῷ
 Κυρίῳ, καὶ οὕτω τὸ ἑσπέρασ· 31 Καὶ ἐπὶ πάντων
 τῶν ἀναφερομένων ὀλοκαυτωμάτων τῷ Κυρίῳ ἐν
 τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς
 ἑορταῖς, κατὰ ἀριθμὸν, κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς
 διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ. 32 Καὶ φυλάξουσιν τὰς
 φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν φυλακὴν
 τοῦ ἁγίου καὶ τὰς φυλακὰς υἱῶν Ἀαρὼν ἀδελφῶν
 αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

ΚΕΦ. κδ'.

1 ΚΑΙ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν διαίρεισι Ναδάβ καὶ
 Ἀβιοὺδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. 2 Καὶ ἀπέθανε
 Ναδάβ καὶ Ἀβιοὺδ ἑναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν,
 καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ
 καὶ Ἰθάμαρ υἱοὶ Ἀαρὼν. 3 Καὶ διέειλεν αὐτοὺς
 Δαυὶδ, καὶ Σαδὼκ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, καὶ
 Ἀχιμέλεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν
 αὐτῶν, κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, κατ' οἴκους
 πατριῶν αὐτῶν. 4 Καὶ εὗρήθησαν οἱ υἱοὶ Ἐλεάζαρ
 πλείους εἰς ἀρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς
 υἱοὺς Ἰθάμαρ· καὶ διέειλεν αὐτοὺς τοῖς υἱοῖς
 Ἐλεάζαρ ἀρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἑκαίδεκα,
 τοὺς υἱοὺς Ἰθάμαρ κατ' οἴκους πατριῶν ὅκτω. 5 Καὶ
 διέειλεν αὐτοὺς κατὰ κλήρους τοὺς τοῦτους, ὅτι
 ἦσαν ἀρχόντες τῶν ἁγίων καὶ ἀρχόντες Κυρίου
 ἐν τοῖς υἱοῖς Ἐλεάζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ.

4 K

I. CHRONICORUM, XXIII. XXIV.

19 Filii Hebron: Jeriau primus, Amaria
 secundus, Jahaziel tertius, Jecmaam quartus.
 20 Filii Oziel: Micha primus, Jesia secundus.
 21 Filii Merari: Moholi, et Musi. Filii Mo-
 holi: Eleazar, et Cis. 22 Mortuus est autem
 Eleazar, et non habuit filios, sed filias: acce-
 peruntque eas filii Cis fratres earum. 23 Filii
 Musi: Moholi, et Eder, et Jerimoth, tres.
 24 Hi filii Levi in cognationibus et familiis
 suis, principes per vices, et numerum capitum
 singulorum, qui faciebant opera ministerii
 domus Domini, a viginti annis et supra.
 25 Dixit enim David: Requiem dedit Dominus
 Deus Israel populo suo, et habitationem Jeru-
 salem usque in æternum. 26 Nec erit officii
 Levitarum ut ultra portent tabernaculum, et
 omnia vasa ejus ad ministrandum. 27 Juxta
 præcepta quoque David novissima supputa-
 bitur numerus filiorum Levi a viginti annis et
 supra. 28 Et erunt sub manu filiorum Aaron
 in eultum domus Domini, in vestibulis, et in
 exedris, et in loco purificationis, et in sanc-
 tuario, et in universis operibus ministerii
 templi Domini. 29 Sacerdotes autem, super
 panes propositionis, et ad similæ sacri-
 ficii, et ad lagana azyma, et sarta-
 ginem, et ad torrendum, et super omne
 pondus atque mensuram. 30 Levitæ vero, ut
 stent mane ad confitendum et canendum
 Domino: similiterque ad vesperam 31 Tam
 in oblatione holocaustorum Domini, quam in
 sabbatis et calendis et solemnitatibus reliquis
 juxta numerum, et cæremônias uniuscujusque
 rei, jugiter coram Domino. 32 Et custodiant
 observationes tabernaculi fœderis, et ritum
 sanctuarii, et observationem filiorum Aaron
 fratrum suorum, ut ministrent in domo Domini.

CAPUT XXIV.

1 PORRO filiis Aaron hæ partitiones erant:
 Filii Aaron: Nadab, et Abiu, et Eleazar, et
 Ithamar. 2 Mortui sunt autem Nadab et
 Abiu ante patrem suum absque liberis: sacer-
 dotioque functus est Eleazar, et Ithamar. 3
 Et divisit eos David, id est, Sadoc de filiis
 Eleazari, et Ahimelech de filiis Ithamar,
 secundum vices suas et ministerium. 4 In-
 ventique sunt multo plures filii Eleazar in
 principibus viris, quam filii Ithamar. Divisit
 autem eis, hoc est filiis Eleazar, principes
 per familias sedecim: et filiis Ithamar per
 familias et domos suas octo. 5 Porro di-
 visit utrasque inter se familias sortibus: erant
 enim principes sanctuarii, et principes Dei,
 tam de filiis Eleazar, quam de filiis Ithamar.

דברי הימים א כד כה

וַיִּכְתְּבֵם שְׁמֵיהֶם בְּרִנְתָּנְאֵל
הַסּוֹפֵר מִדְּהַלְוֵי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וְצִנְהוּ
הַכֹּהֵן וְאַחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲבִיחָזָר וְרֹאשֵׁי הָאֲבֹת
לְבִנְיָמִן וְלִלְוִיִּם בֵּית־אֲבֹת אֶחָד אֶחָד לְאֵלֶיךָ
וְאַחֲזָו אֶחָד לְאַחֲמָר: ⁷ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ
הָרֹאשִׁים לִיתְחַרְיֵב לִידְעִיָּה הַשָּׂרִי: ⁸ לְחָרִם
הַשְּׁלִישִׁי לְשַׁעְרִים הָרְבִיעִי: ⁹ לְמַלְכִּיָּה
הַחֲמִישִׁי לְמִיָּמִן הַשָּׂרִי: ¹⁰ לְחַקוּץ הַשְּׁבִיעִי
לְאַבְיָה הַשְּׁמִינִי: ¹¹ לְיִשׁוּעַ הַתְּשִׁיעִי
לְשַׁכְנָיָה הַעֲשָׂרִי: ¹² לְאֶלְעָזָר עֲשָׂרִי
עָשָׂר לְגֵהִים שְׁנִים עָשָׂר: ¹³ לְחַפְזָה שְׁלֹשָׁה
עָשָׂר לְיִשְׁבָבֶבֶת אַרְבָּעָה עָשָׂר: ¹⁴ לְבִלְחָה
חֲמִשָּׁה עָשָׂר לְאַמֶּר שֵׁשׁ עָשָׂר: ¹⁵ לְחַזִּיר
שִׁבְעָה עָשָׂר לְחַפְצָה שְׁמֹנֶה עָשָׂר:
¹⁶ לְפַחְחָה תִּשְׁעָה עָשָׂר לִיהוֹנָדָא
הָעֲשָׂרִים: ¹⁷ לְבִין אֶחָד וְעֲשָׂרִים לְנִמְלִי
שְׁנִים וְעֲשָׂרִים: ¹⁸ לְדָלְיָה שְׁלֹשָׁה וְעֲשָׂרִים
לְמַעֲזָבִיָּה אַרְבָּעָה וְעֲשָׂרִים:
¹⁹ אֶלֶּה הַכֹּהֲנִים לְעֹבְדֹתָם לְבֹא לְבֵית־
יְהוָה כְּמִשְׁפָּחָם בֵּין אֲחֲזָו אֲבִיחָזָר אֲמָר
צִנְהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ²⁰ וּלְבִנְיָ לֵוִי
הַקֹּהֲנִים לְבִנְיָ עֲמָרָם שׁוּבְאֵל לְבִנְיָ שׁוּבְאֵל
יְהוֹדָה: ²¹ לְרַחֲבִיָּה לְבִנְיָ רַחֲבִיָּה הָרֹאשׁ
וְשִׁנְיָ: ²² לְיִצְחָקִי שְׁלֹמֹת לְבִנְיָ שְׁלֹמֹת
יְהוֹת: ²³ וּבִנְיָ וְיִהוָה אֲמָרְיָה הַשָּׂרִי יְהוֹיָאֵל
הַשְּׁלִישִׁי יְחִזְקִיָּה הָרְבִיעִי: ²⁴ בִּנְיָ עֲדִיָּאֵל
מִיָּה לְבִנְיָ מִיָּה שְׁמִיר: ²⁵ אֲחִי מִיָּה
וְשִׁנְיָ לְבִנְיָ יִשְׁנָה וְכִרְיָה: ²⁶ בִּנְיָ מְרָרִי
מִחִי וּמִשְׁעִי בִּנְיָ גַּעֲזָרָה בִּנְיָ: ²⁷ בִּנְיָ
מְרָרִי לְיִצְחָקָה בִּנְיָ וְשִׁנְיָ וְשִׁנְיָ וְעִבְרִי:
²⁸ לְמִחִי אֶלְעָזָר וְלֹאֲחִיָּה לִזְבִּיָּה:
²⁹ לְהִישׁ בְּגִרְיָשׁ יְרֵחִמָּאֵל: ³⁰ וּבִנְיָ מִשְׁעִי
מִחִי וְעֵדֶר יְרִימֹת אֶלֶּה בְּנֵי הַלְוִיִּם
לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם: ³¹ וַיַּפְלֹךְ נִסְחָם חֻלּוֹת
לְעִפְתָּה וְאֲחֵיהֶם בְּגִרְיָה לִפְנֵי דָוִד
הַמֶּלֶךְ וְצִנְהוּ וְאַחִימֶלֶךְ וְרֹאשֵׁי הָאֲבֹת
לְבִנְיָמִן וְלִלְוִיִּם אֲבֹת הָרֹאשׁ לְעִפְתָּה
אֲחִיו הַקָּטָן:

פרשה כה:

וַיִּכְתְּבֵם דָּוִד וְשָׂרֵי הָעָמָל לְעֹבְדֵי
לְבִנְיָ אֶחָד וְיִהוָה וְיִהוָה הַכֹּהֲנִים
בְּכִנְרוֹת בְּנִבְלִים וּבְקִמְצָלִים וְיִהוָה
מִסְפָּרָם אֲנֹשִׁי מִלֵּאכָה לְעֹבְדֵיהֶם:

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κδ'. κε'.

6 Καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς Σαρταῖς υἱὸς Ναθαναὴλ
ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευὶ κατέναντι τοῦ βασιλέως
καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ
'Αχιμέλεχ υἱὸς 'Αβιάθαρ, καὶ ἀρχόντες τῶν πατριῶν
τῶν ἱερίων καὶ τῶν Λευιτῶν οἶκον πατριᾶς εἰς εἰς
τῷ 'Ελεάζαρ καὶ εἰς εἰς τῷ 'Ιθάμαρ. 7 Καὶ
ἔξηλθεν ὁ κληρὸς ὁ πρῶτος τῷ 'Ιωαρίμ, τῷ 'Ιεδίᾳ
ὁ δεῦτερος, 8 τῷ Χαριβὶς ὁ τρίτος, τῷ Σεωρίμ ὁ
τέταρτος, 9 τῷ Μελχιά ὁ πέμπτος, τῷ Μείαμιν
ὁ ἕκτος, 10 τῷ Κῶς ὁ ἑβδόμος, τῷ 'Αβία ὁ
ὀγδοός, 11 τῷ 'Ιησοῦ ὁ ἑννατός, τῷ Σεχενία ὁ
δέκατος, 12 τῷ 'Ελιαβι ὁ ἑνδέκατος, τῷ 'Ιακίμ ὁ
δωδέκατος, 13 τῷ 'Οπφῆ ὁ τρισκαίδέκατος, τῷ
'Ιεσσαῦ ὁ τεσσαρεσκαίδέκατος, 14 τῷ Βελγᾷ ὁ
πεντεκαίδέκατος, τῷ 'Εμμὴρ ὁ ἑκκαίδέκατος, 15 τῷ
Χηζὶν ὁ ἑπτακαίδέκατος, τῷ 'Αφῆσι ὁ ὀκτωκαί-
δέκατος, 16 τῷ Φεταῖᾳ ὁ ἑννεακαίδέκατος, τῷ
'Εζεκιῇ ὁ εἰκοστός, 17 τῷ 'Αχίμ ὁ εἰς καὶ
εἰκοστός, τῷ Γαμουὺ ὁ δεῦτερος καὶ εἰκοστός,
18 τῷ 'Αδάλαι ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός, τῷ
Μαασαὶ ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός. 19 Αὕτη ἡ
ἐπισκεψὶς αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν
τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον Κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν
αὐτῶν διὰ χειρὸς 'Ααρὼν πατρὸς αὐτῶν, ὡς
ἐνετείλατο Κύριος ὁ θεὸς 'Ισραὴλ. 20 Καὶ τοῖς
υἱοῖς Λευὶ τοῖς καταλοιποῖς, τοῖς υἱοῖς 'Αμβράμ
Σωβαὶλ· τοῖς υἱοῖς Σωβαὶλ 'Ιεδία· 21 τῷ 'Ρααβία
ὁ ἀρχὼν. 22 Καὶ τῷ 'Ισσαρὶ Σαλωμῶθ· τοῖς
υἱοῖς Σαλωμῶθ 'Ιαθ. 23 Υἱοὶ 'Εκδιου· 'Αμαδία ὁ
δεῦτερος, 'Ιαζιῇ ὁ τρίτος, 'Ιεκμοῦ ὁ τέταρτος.
24 Τοῖς υἱοῖς 'Οζιῇ Μιχά· υἱοὶ Μιχά Σαμήρ·
25 'Αδελφὸς Μιχά 'Ισία· υἱὸς 'Ισία Ζαχαρίας.
26 Υἱοὶ Μερარი Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί· υἱοὶ 'Οζία
27 τοῦ Μεραρὶ τῷ 'Οζία· υἱοὶ αὐτοῦ 'Ισοῦ καὶ
Σακχούρ καὶ 'Αβαί. 28 τῷ Μοολὶ 'Ελεάζαρ καὶ
'Ιθάμαρ· καὶ ἀπέναντι 'Ελεάζαρ καὶ οὐκ ἦσαν
αὐτῷ υἱοί. 29 τῷ Κίς, υἱοὶ τοῦ Κίς 'Ιεραμὴλ.
30 Καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσι Μοολὶ καὶ 'Εδὲρ καὶ
'Ιεριμῶθ. Οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ' οἶκον
πατριῶν αὐτῶν. 31 Καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους
καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ 'Ααρὼν ἐναντίον
τοῦ βασιλέως καὶ Σαδὼκ καὶ 'Αχιμέλεχ καὶ οἱ
ἀρχόντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερίων καὶ τῶν
Λευιτῶν πατριάρχαι 'Αραάβ, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ οἱ νεώτεροι.

ΚΕΦ. κε'.

1 KAI ἔστησε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἀρχον-
τες τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς
'Ασάφ καὶ Αἰμάν καὶ 'Ιδὶθουν τοὺς ἀποφθεγ-
γομένους ἐν κινύσας καὶ ἐν νάβλας καὶ ἐν
κυμβάλοις· καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ
κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.

I. CHRONICORUM, XXIV. XXV.

6 Descripsitque eos Semeias filius Nathanuel
scriba Levites, coram rege et principibus, et
Sadoc sacerdote, et Ahimelech filio Abiathar,
principibus quoque familiarum sacerdotalium
et Leviticarum: unam domum, quæ ceteris
præerat, Eleazar: et alteram domum, quæ sub
se habebat ceteros, Ithamar. 7 Exivit autem
sors prima Joiarib, secunda Jedei, 8 Tertia
Harim, quarta Seorim, 9 Quinta Melchia,
sexta Maiman, 10 Septima Accos, octava
Abia, 11 Nona Jesua, decima Sechenia,
12 Undecima Eliasib, duodecima Jacim,
13 Tertiadecima Hoppa, decimaquarta Is-
baab, 14 Decimaquinta Belga, decimasexta
Emmer, 15 Decimaseptima Hezir, decima-
octava Aphses, 16 Decimanona Pheteia,
vigesima Hezechiel, 17 Vigesima prima Ja-
chin, vigesima secunda Gamul, 18 Vigesima-
tertia Dalaiu, vigesima quarta Maaziau.
19 Hæ vices eorum secundum ministeria sua,
ut ingrediantur domum Domini, et juxta
ritum suum sub manu Aaron patris eorum:
sicut præceperat Dominus Deus Israel.
20 Porro filiorum Levi, qui reliqui fuerant,
de filiis Amram erat Subael, et de filiis Subael,
Jehedeia. 21 De filiis quoque Rohobiae prin-
ceps Jesias. 22 Isaari vero filius Salemoth,
filiusque Salemoth Jabath: 23 Filiusque
ejus Jeriau primus, Amarias secundus, Jaha-
ziel tertius, Jecmaan quartus. 24 Filius
Oziel, Micha: filius Micha, Samir. 25 Frater
Micha, Jesia: filiusque Jesiæ, Zacharias.
26 Filii Merari: Moholi et Musi. Filius
Oziau: Benno. 27 Filius quoque Merari:
Oziau et Soam et Zachur et Hebræi. 28 Porro
Moholi filius: Eleazar, qui non habebat
liberos. 29 Filius vero Cis, Jerameel.
30 Filii Musi: Moholi, Eder, et Jerimoth;
isti filii Levi secundum domos familiarum
suarum. 31 Miseruntque et ipsi sortes
contra fratres suos filios Aaron, coram David
rege, et Sadoc, et Ahimelech, et principibus
familiarum sacerdotalium et Leviticarum, tam
majores, quam minores: omnes sors æquali-
ter dividebat.

CAPUT XXV.

1 Igitur David et magistratus exercitus,
segregaverunt in ministerium filios Asaph,
et Heman, et Idithun: qui prophetarent in
citharis, et psalteriis, et cymbalis, secundum
numerus suum dedicato sibi officio servientes.

דברי הימים א כה

2 לבגן אסף וזכור יוסף ונחמיה ואשראליה
בגן אסף על יד אסף הכהן על-ידי
המלך: 3 לידותהו בן ידיתון גדליתו
וצרי וזעיהו חשביתו ומתתיהו ששה
על ידי אביהם ידיתון בכפור הכהן
על-החיות וחלל ליהוה: 4 לחימו בן
חיקו בקליו מתתיהו צריאל שבחאל
וירימוח חנניה חזני מלכותה גדלתי
ורממתי צור לשבטשה מלוחי הוהר
מחזיאות: 5 בלאלה בנים לחימו חזה
חזקיה בדברי האלמים להרים גזון ויחזו
האלמים לחימו בנים ארבעה עשר
ובנות שלוש: 6 בלאלה על-ידי אביהם
בשיר בית יהוה במצלמים גדלים
וכהרות לעבודת בית האלמים על ידי
המלך אסף וידיתון וחימו: 7 ויהי
מספרם עשרתיהם מלמד-שיר ליהוה
כל-המבין מאתים שמנים ושמנה:
8 ויפילו גזירות משפחת לצפת פקטון
בדול מבין עשרת-מיר: 9 ויבא
הגזל הראשון לאסף ליוסף גדליתו
השני הואראחיו ובנו שנים עשר:
10 השלישי זכור בןו ואחיו שנים עשר:
11 הרביעי לצרי בןו ואחיו שנים עשר:
12 החמישי נחמיה בןו ואחיו שנים עשר:
13 הששי בקיהו בןו ואחיו שנים עשר:
14 השביעי אשראליה בןו ואחיו שנים עשר:
15 השמיני זעיהו בןו ואחיו שנים עשר:
16 התשיעי מתתיהו בןו ואחיו שנים עשר:
17 העשירי שמעי בןו ואחיו שנים עשר:
18 עשרת-עשר צריאל בןו ואחיו שנים
עשר: 19 השנים עשר לחשביתו בןו ואחיו
שנים עשר: 20 לשלשה עשר שבחאל
בןו ואחיו שנים עשר: 21 לארבעה
עשר מתתיהו בןו ואחיו שנים עשר:
22 לחמשה עשר לירמיהו בןו ואחיו
שנים עשר: 23 לששה עשר לחנניהו
בןו ואחיו שנים עשר: 24 לשבעה
עשר לשבטשה בןו ואחיו שנים עשר:
25 לשמונה עשר לחזני בןו ואחיו
שנים עשר: 26 לחשבע עשר למלוחי
בןו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים
לאלהיה בןו ואחיו שנים עשר:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κε'.

2 Υἱοὶ Ἀσάφ· Σακχοὺρ, Ἰωσήφ καὶ Ναθανίας καὶ
'Εραὶλ· υἱοὶ Ἀσάφ ἰχόμενοι τοῦ βασιλείως. 3 Τῷ
'Ιδითούν, υἱοὶ Ἰδითούν· Γοδολίας καὶ Σουρί καὶ
'Ισίας καὶ Ἀσαβίας καὶ Ματθαθίας, ἔξι μετὰ τὸν
πατέρα αὐτῶν Ἰδითούν ἐν κινύρᾳ ἀνακρουόμενοι
ἐξομολόγησιν καὶ αἰνεῖσιν τῷ Κυρίῳ. 4 Τῷ Αἰμάν,
υἱοὶ Αἰμάν· Βουκίας καὶ Ματθανίας καὶ Ὀζιήλ καὶ
Σουβαήλ καὶ Ἱεριμῶθ καὶ Ἀνανίας καὶ Ἀνὰν καὶ
'Ελιαθά καὶ Γοδολαθὶ καὶ Ῥωμεθθίζερ καὶ Ἱε-
σβασακά καὶ Μαλλιθὶ καὶ Ὠθιρὶ καὶ Μεαζώθ. 5
Πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αἰμάν τῷ ἀνακρουμένῳ
τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις θεοῦ ὑψῶσαι κέρας· καὶ
ἰδωκεν ὁ θεὸς τῷ Αἰμάν υἱοὺς τεσσαρεσκαίδεκα καὶ
θυγατέρας τρεῖς. 6 Πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν ὑμνοῦντες ἐν οἴκῳ θεοῦ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν
νάβλαις καὶ ἐν κινύραις εἰς τὴν δουλείαν οἴκου τοῦ
θεοῦ ἰχόμενα τοῦ βασιλείως, καὶ Ἀσάφ καὶ Ἰδითούν καὶ
Αἰμάν. 7 Καὶ ἰγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῶν διδιδυγμένοι ἔδειν Κυρίῳ πᾶς
συνῶν διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ. 8 Καὶ
ἱεραὶοι καὶ αὐτοὶ κληρικοὶ ἰψημερίων κατὰ τὸν
μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν, τελείων καὶ μανθανόν-
των. 9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πρῶτος υἱὸν
αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ Ἀσάφ τοῦ Ἰωσήφ,
Γοδολίας· ὁ δευτέρος Ἦνεία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκαδύο. 10 Ὁ τρίτος Ζακχοὺρ, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 11 Ὁ τέταρτος Ἱεσρί,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 12 Ὁ
πέμπτος Νάθαν, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο. 13 Ὁ ἕκτος Βουκίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 14 Ὁ ἕβδομος Ἱεσριήλ,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 15 Ὁ
ὕψτος Ἰωσία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο. 16 Ὁ ἔννατος Ματθανίας, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 17 Ὁ δέκατος Σεμεία,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 18 Ὁ
ἐνδέκατος Ἀσριήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκαδύο. 19 Ὁ δωδέκατος Ἀπαβία, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 20 Ὁ τρισκαίδεκατος
Σουβαήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 21
Ὁ τεσσαρεσκαίδεκατος Ματθαθίας, υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 22 Ὁ πεντεκαίδεκατος
'Ιεριμῶθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 23
Ὁ ἑξακαίδεκατος Ἀνανία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκαδύο. 24 Ὁ ἑπτακαίδεκατος Ἱεσβασακά,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 25 Ὁ
ὀκτωκαίδεκατος Ἀνανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκαδύο. 26 Ὁ ἑννεακαίδεκατος Μαλλιθί,
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. 27 Ὁ εἰκο-
στός Ἐλιαθά, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο.

I. CHRONICORUM, XXV.

2 De filiis Asaph: Zacchur, et Joseph, et
Nathania, et Asarela, filii Asaph: sub manu
Asaph prophetantis juxta regem. 3 Porro
Idithun: filii Idithun, Godolias, Sori, Jeseias,
et Hasabias, et Mathathias, sex, sub manu
patris sui Idithun, qui in cithara prophetabat
super confitentes et laudantes Dominum.
4 Heman quoque: filii Heman, Boceian, Mathanau, Oziel, Subuel, et Jerimoth, Hananias, Hanani, Eliatha, Geddelthi, et Romemthiezer, et Jesbacassa, Mellothi, Othir, Mahazioth: 5 Omnes isti filii Heman vi-
dentis regis in sermonibus Dei, ut exaltaret
cornu: deditque Deus Heman filios quatuor-
decim, et filias tres. 6 Universi sub manu
patris sui ad cantandum in templo Domini
distributi erant, in cymbalis, et psalteriis,
et citharis, in ministeria domus Domini juxta
regem: Asaph videlicet, et Idithun, et He-
man. 7 Fuit autem numerus eorum cum
fratribus suis, qui erudiebant canticum
Domini, cuncti doctores, ducenti octoginta
octo. 8 Miseruntque sortes per vices suas,
ex æquo tam major quam minor, doctus
pariter, et indoctus. 9 Egressaque est sors
prima Joseph, qui erat de Asaph. Secunda
Godolias, ipsi et filiis ejus, et fratribus ejus
duodecim. 10 Tertia Zachur, filiis et fratri-
bus ejus duodecim. 11 Quarta Isari, filiis et
fratribus ejus duodecim. 12 Quinta Na-
thanias, filiis et fratribus ejus duodecim.
13 Sexta Bocciau, filiis et fratribus ejus
duodecim. 14 Septima Isreela, filiis et fratribus
ejus duodecim. 15 Octava Jesaia, filiis et
fratribus ejus duodecim. 16 Nona Mathaniae,
filiis et fratribus ejus duodecim. 17 Decima
Semeia, filiis et fratribus ejus duodecim.
18 Undecima Azareel, filiis et fratribus ejus
duodecim. 19 Duodecima Hasabias, filiis et
fratribus ejus duodecim. 20 Tertiadecima
Subuel, filiis et fratribus ejus duodecim.
21 Quartadecima Mathathias, filiis et fratribus
ejus duodecim. 22 Quintadecima Jerimoth,
filiis et fratribus ejus duodecim. 23 Sexta-
decima Hananias, filiis et fratribus ejus
duodecim. 24 Septimadecima Jesbacassæ,
filiis et fratribus ejus duodecim. 25 Octava-
decima Hanani, filiis et fratribus ejus
duodecim. 26 Nonadecima Mellothi, filiis
et fratribus ejus duodecim. 27 Vigesima
Eliatha, filiis et fratribus ejus duodecim.

דברי הימים א כה כו

28 לאחד ועשרים להוֹתִיר בְּנֵי וְאֶחָיו
שָׁנִים עָשָׂר : 29 לשָׁנִים וְעֶשְׂרִים לְכַלְתִּי
בְּנֵי וְאֶחָיו שָׁנִים עָשָׂר : 30 לשְׁלֹשָׁה
וְעֶשְׂרִים לְמַחְזִיאֹת בְּנֵי וְאֶחָיו שָׁנִים
עָשָׂר : 31 לְאַרְבָּעַת וְעֶשְׂרִים לְרֹמֶמְתִּיזֶר
עֶזֶר בְּנֵי וְאֶחָיו שָׁנִים עָשָׂר :

פרשח כו :

1 לְמַחְלֹקֹת לְשָׁעָרִים לְתַרְחִים מִלְּאֵל מִקְנֵהוּ
בְּרִחְמָא מִדְּבָנִי אֶסָּף : 2 וְלְמִשְׁלֵמֵהוּ בָּנִים
זְכָרֵיהֶם הַבְּכוֹר יָדִיחֵל הַשְּׁנִי זְכָרֵיהֶם
הַשְּׁלִישִׁי יִתְנִיחֵל הַרְבִּיעִי : 3 עֲלֵם הַחֲמִישִׁי
יִהְיֶה הַשְּׁשִׁי אֶלְיָהוּעִי הַשְּׁבִיעִי : 4 וְלַעֲבָד
אֵלֶם בָּנִים שְׁמֵעִיָּה הַבְּכוֹר יְהוֹנָדָה הַשְּׁנִי
יִזְחָר הַשְּׁלִישִׁי וְשָׁחַר הַרְבִּיעִי וְיִתְנִיחֵל
הַחֲמִישִׁי : 5 עֲמִיחֵל הַשְּׁשִׁי וְשָׁשָׁר הַשְּׁבִיעִי
פַּעֲלִי הַשְּׁמִינִי כִּי בָּרַךְ אֱלֹהִים : 6 וְלְשְׁמֵעִיָּה
בְּנוֹ נִלְדָּה בָּנִים הַמִּשְׁפָּלִים לְבֵית אֲבִיהֶם כִּי
גְבוּרֵי חֵיל הָיָה : 7 בָּנֵי שְׁמֵעִיָּה עֲתָנִי
וְרַפָּאֵל וְעֹבֵד אֱלֹהָד אֶחָיו בְּנֵי חֵיל אֱלֹהֵיהֶם
וְשְׁמֵעִיָּה : 8 כִּלְיָאֵל מִבְּנֵי וְעֹבֵד אֵלֶם
הָיָה וּבְנֵיהֶם וְאֶחָיהֶם אִישׁ־חֵיל בָּפָח
לְעֲבָדָה שְׁעָרִים וּשְׁנִים לַעֲבָד אֵלֶם :
9 וְלְמִשְׁלֵמֵהוּ בָּנִים וְאֶחָים בְּרִחְמֵיהֶם שְׁמוֹנָה
עָשָׂר : 10 וְלִחְזָקָה מִדְּבָנִי מִרְיָה בָּנִים שְׁמֵי
חֲרָאֵל כִּי לֹא־הָיָה בְּכוֹר וְנִשְׁמָחָה אֶבְיָהוּ
לְרָאֵשׁ : 11 חֶלְקֵיהֶם הַשְּׁנִי מִבְּלִיָּהוּ הַשְּׁלִישִׁי
זְכָרֵיהֶם הַרְבִּיעִי כִּלְבָּנִים וְאֶחָים לְחֶסֶק
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר : 12 לְיִלְאֵל מִחְלֹקֹת הַשְּׁעָרִים
לְרָאֵשִׁי הַנְּבָרִים מִשְׁמֹרֹת לְעֶמֶת אֶחָיהֶם
לְשָׁרֵת בְּבֵית יְהוָה : 13 וְיִפְלִיָּה גִזְלֹת
פְּהִיָּן פְּגִדֹל לְבֵית אֲבוֹהֶם לְשַׁעַר וְשַׁעַר :
14 וְיִפְלִיָּה הַגִּזְלֹת מִזְחָח לְמִשְׁלֵמֵהוּ וְזִכְרֵיהֶם
בְּנוֹ יוֹעָץ בְּשֹׁכֵל הַפִּילֹה גִזְלֹת וְיִצְחָק
גִּזְלֹל עֲפֹנָה : 15 לַעֲבָד אֵלֶם גִּגָּה וְדָבָר
בֵּית הָאֲסָפִים : 16 לְשָׁפִים וְלִחְזָקָה לְמַעֲרָב
עֵם שַׁעַר שְׁלֹשָׁה בְּמִסְלָה חֲפֹלָה מִשְׁמֵר
לְעֶמֶת מִשְׁמֵר : 17 לְמַזְרָח חֲלֹנִים שְׁשָׁה
לְמַפְרָח לִיּוֹם אֲרָבָעָה לְפָנֶיהָ לִיּוֹם
אֲרָבָעָה וְלְאֲסָפִים שָׁנִים שָׁנִים : 18 לְפָרָדָר
לְמַעֲרָב אֲרָבָעָה לְמִסְלָה שָׁנִים לְפָרָדָר :
19 אֵלֶה מִחְלֹקֹת הַשְּׁעָרִים לְבָנֵי הַתְּחִנִּי
וְלְבָנֵי מִרְיָה : 20 וְחֲלֹנִים אֶחָד עַל־
אֲזִיזֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וְלְאֲזִיזֹת הַקֹּדֶשִׁים :

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κέ, κς'.

28 'Ο εικοστός πρῶτος 'Οθηρί, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκάδύο· 29 'Ο εικοστός δεύτερος
Γοδόλλαθι, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκάδύο·
30 'Ο εικοστός τρίτος Μεαζιῶθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκάδύο· 31 'Ο εικοστός τέταρτος
Ῥωμεθιέζερ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκάδύο.

ΚΕΦ. κς'.

1 ΚΑΙ εἰς διαρίσεις τῶν πυλῶν υἱοὶ Κορεῖμ
Μοσελλεμίᾱ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ. 2 Καὶ τῷ
Μοσελλεμίᾱ υἱὸς Ζαχαρίας ὁ πρωτότοκος, Ἰαδὺηλ
ὁ δεύτερος, Ζαβαδία ὁ τρίτος, Ἰενοῦηλ ὁ τέταρτος,
3 Ἰωλάμ ὁ πέμπτος, Ἰωνάθαν ὁ ἕκτος, Ἐλιωναὶ
ὁ ἕβδομος, 4 Ἀβδεδὸμ ὁ ὄγδοος. Καὶ τῷ Ἀβδεδὸμ
υἱοὶ· Σαμαίᾱς ὁ πρωτότοκος, Ἰωζαβὰθ ὁ δεύτερος,
Ἰωῶθ ὁ τρίτος, Σαχάρ ὁ τέταρτος, Ναθαναήλ ὁ
πέμπτος, 5 Ἀμμιήλ ὁ ἕκτος, Ἰσσάχαρ ὁ ἕβδομος,
Φελαθὶ ὁ ὄγδοος, ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός.
6 Καὶ τῷ Σαμαίᾱ υἱὸς αὐτοῦ ἐτίχθησαν υἱοὶ τοῦ
πρωτότοκου Ῥωσαι εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν
αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ ἦσαν. 7 Υἱοὶ Σαμαί· 'Οθνὶ
καὶ Ῥαφαήλ καὶ Ὀβὲδ καὶ Ἐλζαβὰθ καὶ Ἀχιοῦδ,
υἱοὶ δυνατοὶ Ἐλιού καὶ Σαβαχία καὶ Ἰσβακώμ.
8 Πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀβδεδὸμ, αὐτοὶ καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες δυνα-
τῶς ἐν τῇ ἰργασίᾳ, οἱ πάντες ἐξεκονταδύο τῷ
Ἀβδεδὸμ. 9 Καὶ τῷ Μοσελλεμίᾱ υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ
δεκακαικοῦ δύο δυνατοὶ. 10 Καὶ τῷ Ὁσῆ τῶν υἱῶν
Μεραρί υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχήν, ὅτι οὐκ ἦν
πρωτότοκος· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ
ἀρχοντα τῆς διαρίσεως τῆς δευτέρας. 11 Χελκίας
ὁ δεύτερος, Ταβλαὶ ὁ τρίτος, Ζαχαρίας ὁ τέταρτος·
πάντες οὗτο υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὁσῆ τρισκαίδεκα,
12 Τούτοις αἱ διαρίσεις τῶν πυλῶν τοῖς ἀρχοῦσι
τῶν δυνατῶν ἰφημερίαι καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν
λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 13 Καὶ ἔβαλον
κλήρους κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κατ'
οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα.
14 Καὶ ἔπεισεν ὁ κλήρος τῶν πρὸς ἀνατολὰς
τῷ Σελεμίᾱ καὶ Ζαχαρίᾱ· υἱοὶ Σωᾶζ τῷ
Μελχίᾱ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλήρος
βορρᾶ· 15 Ὁ τῷ Ἀβδεδὸμ νότον κατέναντι οἴκου
Ῥοεφίμ· 16 Εἰς δευτέρον τῷ Ὁσῆ πρὸς δυσμαῖς
μετὰ τὴν πύλην παστοφορίου τῆς ἀναβάσεως·
φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς. 17 Πρὸς ἀνατολὰς
ἔξ τὴν ἡμέραν, βορρᾶ τῆς ἡμέρας τέσσαρες,
νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες, καὶ εἰς τὸν
Ῥοεφίμ δύο· 18 Εἰς διαδεχομένους, καὶ τῷ
Ὁσῆ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην τοῦ
παστοφορίου τρεῖς. Φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς
τῆς ἀναβάσεως πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἡμέρας ἔξ,
καὶ τῷ βορρᾶ τέσσαρες, καὶ τῷ νότῳ τέσσαρες,
καὶ Ῥοεφίμ δύο εἰς διαδεχομένους, καὶ πρὸς
δυσμαῖς τέσσαρες, καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχο-
μένους. 19 Αὗται αἱ διαρίσεις τῶν πυλῶν τοῖς
υἱοῖς τοῦ Κορεὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί. 20 Καὶ
οἱ Δευταῖαι ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου
Κυρίου καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν καθηγιασμένων.

I. CHRONICORUM, XXV. XXVI

28 Vigesima prima Othir, filiis et fratribus
ejus duodecim. 29 Vigesima secunda Ged-
delthi, filiis et fratribus ejus duodecim.
30 Vigesima tertia Mahazioth, filiis et fratri-
bus ejus duodecim. 31 Vigesima quarta
Romemthiezer, filiis et fratribus ejus duo-
decim.

CAPUT XXVI.

1 DIVISIONES autem janitorum : de Coritis
Meselemia, filius Core, de filiis Asaph. 2 Filii
Meselemiae : Zacharias primogenitus, Jadhil
secundus, Zabadias tertius, Jathanael quartus,
3 Ælam quintus, Johanan sextus, Elioenai
septimus. 4 Filii autem Obededom : Semeias
primogenitus, Jozabad secundus, Joaha ter-
tius, Sachar quartus, Nathanael quintus,
5 Ammiel sextus, Issachar septimus, Pollathi
octavus : quia benedixit illi Dominus. 6 Se-
mei autem filio ejus nati sunt filii, præfecti
familiarum suarum : erant enim viri fortis-
simi ; 7 Filii ergo Semeiae : Othni, et
Raphael, et Obed, Elzabad, fratres ejus viri
fortissimi : Eliu quoque, et Samachias.
8 Omnes hi, de filiis Obededom : ipsi, et filii,
et fratres eorum fortissimi ad ministrandum.
sexaginta duo de Obededom. 9 Porro Mese-
lemiae filii, et fratres eorum robustissimi,
decem et octo. 10 De Hosa autem, id est, de
filiis Merari : Semri princeps (non enim
habuerat primogenitum, et idcirco posuerat
eum pater ejus in principem), 11 Helcias
secundus, Tabelias tertius, Zacharias quartus ;
omnes hi filii, et fratres Hosa, tredecim.
12 Hi divisi sunt in janitores, ut semper
principes custodiarum, sicut et fratres eorum,
ministrarent in domo Domini. 13 Missæ
sunt ergo sortes ex æquo, et parvis, et magnis,
per familias suas, in unamquamque portarum.
14 Cecidit ergo sors orientalis, Selemiae.
Porro Zachariae filio ejus, viro prudentissimo,
et erudito, sortito obtigit plaga septentrio-
nalis. 15 Obededom vero et filiis ejus ad
austrum : in qua parte domus erat seniorum
concilium. 16 Sephim, et Hosa ad occi-
dentem, juxta portam, quæ ducit ad viam
ascensionis : custodia contra custodiam.
17 Ad orientem vero Levitæ sex : et ad
aquilonem quatuor per diem : atque ad
meridiem similiter in die quatuor : et ubi
erat concilium, bini et bini. 18 In cellulis
quoque janitorum ad occidentem quatuor in
via, binique per cellulas. 19 Hæ sunt divi-
siones janitorum, filiorum Core et Me-
rari. 20 Porro Achias erat super the-
sauros domus Dei, et vasa sanctorum.

דברי הימים א כו כז

21 בגי' ל'עזון בגי' הגרשמי' לל'עזון ראשי
האבות לל'עזון הגרשמי' ויחיאלי: 22 בגי'
ויחיאלי זתם ויחאל אחיו על-אצרות בית
יהוה: 23 לעמרמי ל'צחקי' ל'חברוני'
ל'עזיאלי: 24 וישבאל בן-גרשום בן-משח
בניד על-האצרות: 25 ואחיו ל'אליעזר'
ר'חיהו בנ' וישעיהו בנ' וירם בנ' וזכרי
בנ' ושלמון בנ': 26 הוא ושלמון ואחיו
על כל-אצרות חקדשים אשר הקדיש
דניד המלך וראשי האבות לשגר-האלקים
והמאות ושני חצקא: 27 מר'המלכות
ומר'השקל הקדישו לחזק לבית יהוה:
28 וכל הקהדיש שממאל הר'ה ושאול
בן-קיש ואבנר בן-נר ויחאל בן-צריה
כל המקדיש על יד-שלמים ואחיו:
29 ל'צחקי' בן-נחיה ובניו למלאכה החיצונה
על-ישראל לשמרים ולשפטים: 30 ל'חברוני'
השכנה ואחיו בן-חיל אלף ושב-מאות
על פקדון ישראל מעבר ל'יזון מעברה
לכל מלאכה יהוה ול'עזר המלך:
31 ל'חברוני' יר'ה הר'ש ל'חברוני' ל'חלדיו
ל'אבות בשנת הארבעים למלכות דניד
בד'ש וימצא בהם גבורי חיל ב'עזר
ב'עזר: 32 ואחיו בן-חיל אלפים ושב-
מאות ראשי האבות ונפיקים דניד המלך
על-הראבנ' והנדי נחלי שבט חמשי
ל'דבר המלך ודבר המלך:

פרשה כו:

ובני ישראל למספדים ראשי האבות
ושני האלפים והמאות ושמרים
המשרתים את-המלך לכל דבר הפקדות
הבאה והיצאה חדש בחדש לכל החדש
השנה הפקדות האות עשרים וארבע
אלף: 2 על הפקדות הראשונה
לחדש הראשון ושב-עם בן-דניאל ועל
מקלות עשרים וארבע אלף: 3 מר'
בן-פרץ הראש לכל-שני חצקא לחדש
הראשון: 4 ועל מקלות
השני דני הח'חיל ומקלות
הגדיר ועל מקלות עשרים וארבע
אלף: 5 שר חצקא השלישי
לחדש השלישי ב'גרה בן-ה'נ'נ'נ'נ'נ'
ראש ועל מקלות עשרים וארבע אלף:

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κς', κζ'.

21 Υἱοὶ Λαδάν οὗτοι, υἱοὶ τῷ Γερσωνί· τῷ Λαδάν
ἀρχόντες πατριῶν τῷ Λαδάν, τῷ Γερσωνί 'Ιεὺλ.
22 Υἱοὶ 'Ιεὺλ Ζεθὺμ καὶ 'Ιωὺλ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ
τῶν θησαυρῶν οἴκου Κυρίου. 23 Τῷ 'Αμράμ καὶ
'Ισσαάρ Χεβρών καὶ 'Οζιήλ. 24 Καὶ Σουβαὶλ ὁ
τοῦ Γερσάμ τοῦ Μωυσῆ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν.
25 Καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 'Ελιέζερ 'Ραβίας υἱὸς
καὶ 'Ιωσίας καὶ 'Ιωράμ καὶ Ζεχρί καὶ Σαλωμῶθ.
26 Αὐτὸς Σαλωμῶθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ
πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἁγίων, οὓς ἡγίασε
Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἀρχόντες τῶν πατριῶν
χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς
δυνάμεως. 27 Ἄλλαθεν ἐκ πόλεων καὶ ἐκ τῶν
λαφύρων, καὶ ἡγίασεν ἀπ' αὐτῶν τοῦ μὴ καθυ-
στερῆσαι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ.
28 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ Σαμουὴλ
τοῦ προφήτου καὶ Σαούλ τὸν Κίς καὶ 'Αβεννὴρ
τοῦ Νήρ καὶ 'Ιωάβ τοῦ Σαρουία, πᾶν δ' ἡγίασαν
διὰ χειρὸς Σαλωμῶθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
29 Τῷ 'Ισσααρί Χωνενία καὶ υἱοὶ τῆς ἰργασίας
τῆς ἐξω ἐπὶ τὸν 'Ισραὴλ τοῦ γραμματεῦν καὶ
διακρίνουν. 30 Τῷ Χεβρωνί 'Ασάβιας καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ
τῆς ἐπισκέψεως τοῦ 'Ισραὴλ πέραν τοῦ 'Ιορδάνου
πρὸς δυσμαῖς εἰς πᾶσαν λειτουργίαν Κυρίου καὶ
ἰργασίαν τοῦ βασιλέως. 31 Τοῦ Χεβρωνί Οὐρίας
ὁ ἀρχὼν τῶν Χεβρωνι κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ
πατρίδας, ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἐπισκέπησαν, καὶ εὗρεθ' ἀνὴρ δυνατὸς ἐν
αὐτοῖς ἐν 'Ιαζήρ τῆς Γαλααδίτιδος. 32 Καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δισχιλιοὶ ἑπτακόσιοι
οἱ ἀρχόντες τῶν πατριῶν, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς
Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ 'Ρουβηνί καὶ Γαδί καὶ
ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ εἰς πᾶν πρόσταγμα Κυρίου
καὶ λόγον βασιλέως.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΚΑΙ υἱοὶ 'Ισραὴλ κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν ἀρχον-
τες τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ
γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ καὶ εἰς
πᾶν λόγον τοῦ βασιλέως κατὰ διαιρίσεις, πᾶν
λόγον τοῦ εἰσπορευομένου καὶ ἔκπορευομένου μῆνα
ἐκ μηνός, εἰς πάντας τοὺς μῆνας τοῦ ἔνιαυτοῦ,
διαίσεις μία εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 2 Καὶ
ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς πρώτης τοῦ μηνός τοῦ
πρώτου 'Ισβοάξ ὁ τοῦ Ζαβδιήλ, ἐπὶ τῆς διαιρέσεως
αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 3 Ἀπὸ τῶν
υἱῶν Φαρές ἀρχὼν πάντων τῶν ἀρχόντων τῆς
δυνάμεως τοῦ μηνός τοῦ πρώτου. 4 Καὶ ἐπὶ τῆς
διαίσεως τοῦ μηνός τοῦ δευτέρου Δωδία ὁ ἐκ
Χώκ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ καὶ Μακελλῶθ
ὁ ἡγούμενος, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ
εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες ἀρχόντες δυνάμεως.
5 Ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βαναίας
ὁ τοῦ 'Ιωθαὶ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀρχὼν, καὶ ἐπὶ τῆς
διαίσεως αὐτοῦ εἰκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.

I. CHRONICORUM, XXVI. XXVII.

21 Filii Ledan, filii Gersonni: de Ledan
principes familiarum, Ledan, et Gersonni,
Jehieli. 22 Filii Jehieli: Zathan, et Joel
fratres ejus, super thesauros domus Domini,
23 Amramitis, et Isaaritis, et Hebronitis,
et Ozihelitis. 24 Subuel autem filius Gersom,
filii Moysi, praepositus thesauris. 25 Fratres
quoque ejus Eliezer, cujus filius Rahabia,
et hujus filius Isaiaas, et hujus filius Joram,
hujus quoque filius Zechri; et hujus filius
Selemith. 26 Ipse Selemith, et fratres ejus,
super thesauros sanctorum, quæ sanctificavit
David rex, et principes familiarum, et tribuni,
et centuriones, et duces exercitus, 27 De
bellis, et manubiis praeliorum, quæ consecra-
verant ad instaurationem et suppellectilem
templi Domini. 28 Hæc autem universa
sanctificavit Samuel videns, et Saul filius Cis,
et Abner filius Ner, et Joab filius Sarviæ:
omnes, qui sanctificaverunt ea per manum
Selemith, et fratrum ejus. 29 Isaaritis vero
præerat Chonenias, et filii ejus, ad opera
forinsecus super Israel, ad docendum et
judicandum eos. 30 Porro de Hebronitis
Hasabias, et fratres ejus viri fortissimi, mille
septingenti, præerant Israeli trans Jordanem
contra occidentem, in cunctis operibus
Domini, et in ministerium regis. 31 Hebroni-
tarum autem princeps fuit Jeria, secundum
familias et cognationes eorum. Quadragesimo
anno regni David recensiti sunt, et inventi
sunt viri fortissimi in Jazer Galaad, 32 Fra-
tresque ejus robustioris ætatis, duo millia
septingenti principes familiarum. Præposuit
autem eos David rex Rubenitis, et Gadditis,
et dimidiæ tribui Manasse, in omne minis-
terium Dei et regis.

CAPUT XXVII.

1 FILII autem Israel secundum numerum
suum, principes familiarum, tribuni, et cen-
turiones, et prefecti, qui ministrabant regi
juxta turmas suas, ingredientibus et egredientibus
per singulos menses in anno, viginti quatuor
millibus singuli præerant. 2 Primæ turmæ
in primo mense Jesboam præerat filius
Zabdiel, et sub eo viginti quatuor millia.
3 De filiis Phares, princeps cunctorum prin-
cipum in exercitu mense primo. 4 Secundi
mensis habebat turmam Dudia Ahohtes,
et post se alter nomine Macelloth, qui rege-
bat partem exercitus viginti quatuor millium.
5 Dux quoque turmæ tertie in mense
tertio, erat Banaias filius Joiadæ sacerdos.
et in divisione sua viginti quatuor millia.

דברי הימים א כז

6 והוא בניהו גבור השלשים ועל השלשים
ומחלקתו עמיצד בןו : 7 הרביעי
לחמש הרביעי עשהאל אחי יואב ויבנה
בנו אחרי ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלה : 8 החמישי לחמש החמישי
השני שמחור חזק ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלה : 9 הששי
לחמש הששי עירא ברעקש התחזי
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלה :
10 השביעי לחמש השביעי חלץ
הפלוגי מרפג אפרים ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלה : 11 השמיני
לחמש השמיני סבני קחשתי לזרחי
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלה :
12 התשיעי לחמש התשיעי אביעזר
הענתתי לבנימין ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלה : 13 העשירי לחמש
העשירי מחרי המסופתי לזרחי ועל
מחלקתו עשרים וארבעה אלה :
14 עשתי-עשר לעשתי עשר חמש בנה
הפרחתי מרפג אפרים ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלה : 15 השנים
עשר לשנים עשר חמש חלגי
המסופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלה : 16 ועל שבני
ישראל לראובן נדי אליעזר ברזבדי
לשמעוני שמעיה ברמבעה : 17 ללוי
חשבה ברקמאל לאחרי צדוק : 18 ליהודה
אליהו מחני דוד ליששכר עמרי בר
מיקאל : 19 לזבולון לשמעיהו ברעבדנה
לנפתלי ירימיהו ברעזריאל : 20 לבני
אפרים חושע ברעזריהו לחצי שבט
מנשה יואל ברפדנהו : 21 לחצי המנשה
זלעדה ידו ברזבדיהו לבנימין עשיאל
בראבגר : 22 לדן עזראל ברירחם אלה
שני שבטי ישראל : 23 ולעזראל דוד
מספרם למנו עשרים שנה ולמטה פי
אמר יחזה להרבות את ישראל כדוק
השמים : 24 יואב ברזריה החל למנות
ולא כלח ויהי בנות קצח על ישראל ולא
עלה המספר במספר דברי המנים למנה
דוד : 25 ועל אצרות המלך עזריה
ברעדיאל ועל האצרות בשנה בערים
ובכפרים ובמנדלות ויחזקו ברעזריה :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κζ'.

6 Αὐτὸς Βαναίας ὁ δυνατώτερος τῶν τριάκοντα
καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως
αὐτοῦ Ζαβιάδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 7 Ὁ τέταρτος εἰς
τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαιήλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωάβ
καὶ Ζαβαδίας υἱὸς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ἐπὶ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
8 Ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος
Σαμαὺθ ὁ Ἰσραήλ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ
εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 9 Ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ
τῷ ἕκτῳ Ὁδοῦϊας ὁ τοῦ Ἑκκίης ὁ Θεκωίτης, καὶ
ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιά-
δες. 10 Ὁ ἑβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ Χελλήης
ὁ ἐκ Φαλλοῦς ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
11 Ὁ ὀγδοὺς τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ Σοβοχαΐ ὁ
Οὐσαΐ τῷ Ζαραΐ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ
εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. 12 Ὁ ἕννατος τῷ
μηνὶ τῷ ἑννάτῳ Ἀβιέζερ ὁ ἐξ Ἀναθῶθ ὁ ἐκ γῆς
Βενιαμίν, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες
καὶ εἴκοσι χιλιάδες. 13 Ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ Μετρά ὁ ἐκ Νετωφathi τῷ Ζαραΐ, καὶ ἐπὶ
τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
14 Ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἑνδεκάτῳ Βαναΐας ὁ
ἐκ Φαραθῶν ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ τῆς
διαίρεσιν αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
15 Ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον
Χολδία ὁ ἐκ Νετωφathi τῷ Γοθονιήλ, καὶ ἐπὶ τῆς
διαίρεσιν αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
16 Καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τῷ Ρουβὴν
ἡγούμενος Ἐλιέζερ ὁ τοῦ Ζεχρί· τῷ Συμεὼν
Σαφατίας ὁ τοῦ Μααχά· 17 τῷ Λευὶ Ἀσαβίας ὁ τοῦ
Καμουήλ· τῷ Ἀαρὼν Σαδὼκ· 18 τῷ Ἰούδα Ἐλιὰβ
τῶν ἀδελφῶν Δαυὶδ· τῷ Ἰσσαχάρ Ἀμβρι ὁ τοῦ
Μιχαήλ· 19 τῷ Ζαβουλὼν Σαμαΐας ὁ τοῦ
Ἀβδίου· τῷ Νεφθαλὶ Ἰεριμῶθ ὁ τοῦ Ὀζιήλ·
20 τῷ Ἐφραΐμ Ὀσὴ ὁ τοῦ Ὀζίου· τῷ ἡμίσει
φυλῆς Μανασσὴ Ἰωήλ υἱὸς Φαδαΐα· 21 τῷ
ἡμίσει φυλῆς Μανασσὴ τῷ ἐν γῇ Γαλαὰδ Ἰαδὰ
ὁ τοῦ Ζαδαίου· τοῖς υἱοῖς Βενιαμὴν Ἰασιήλ ὁ
τοῦ Ἀβεννήρ· 22 τῷ Δάν Ἀζαριήλ ὁ τοῦ
Ἰρωάβ· οὗτοι πατρίρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ.
23 Καὶ οὐκ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω, ὅτι εἶπε Κύριος πληθῆναι
τὸν Ἰσραὴλ ὥς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ.
24 Καὶ Ἰωάβ ὁ τοῦ Σαρουΐα ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν
τῷ λαῷ, καὶ οὐ συνετέλεσε· καὶ ἐγένετο ἐν τού-
τοις ὁργὴ ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ
ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασι-
λέως Δαυὶδ. 25 Καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασι-
λέως Ἀσμων ὁ τοῦ Ὀδιήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν τοῖς
ἐποικίους καὶ ἐν τοῖς πύργοις Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ὀζίου.

I. CHRONICORUM, XXVII.

6 Ipse est Banaïas fortissimus inter triginta,
et super triginta; præerat autem turmas
ipsius Amizabad filius ejus. 7 Quartus,
mense quarto, Asahel frater Joab, et Zabadias
filius ejus post eum: et in turma ejus viginti
quatuor millia. 8 Quintus, mense quinto,
princeps Samaoth Jezerites: et in turma ejus
viginti quatuor millia. 9 Sextus, mense
sexto, Hira filius Acces Thecutes: et in
turma ejus viginti quatuor millia. 10 Septi-
mus, mense septimo, Helles Phallonites de
filiis Ephraim: et in turma ejus viginti
quatuor millia. 11 Octavus, mense octavo,
Sobochai Husathites de stirpe Zarahi: et in
turma ejus viginti quatuor millia. 12 Nonus,
mense nono, Abiezer Anathothites de filiis
Jemini: et in turma ejus viginti quatuor
millia. 13 Decimus, mense decimo, Marai,
et ipse Netophathites de stirpe Zarai: et in
turma ejus viginti quatuor millia. 14 Un-
decimus, mense undecimo, Banaïas Pharatho-
nites de filiis Ephraim: et in turma ejus
viginti quatuor millia. 15 Duodecimus, mense
duodecimo, Holdai Netophathites, de stirpe
Gothoniel: et in turma ejus viginti quatuor
millia. 16 Porro tribubus præerant Israel,
Rubenitis, dux Eliezer filius Zechri: Simeo-
nitis, dux Saphatias filius Maacha: 17 Levitis,
Hasabias filius Camuel: Aaronitis, Sadoc:
18 Juda, Eliu frater David: Issachar, Amri
filius Michael: 19 Zabulonitis, Jesmaïas
filius Abdiæ: Nephthalitibus, Jerimoth filius
Ozriel: 20 Filiis Ephraim, Osee filius Ozaziu:
dimidiæ tribui Manasse, Joel filius Phadaïa:
21 Et dimidiæ tribui Manasse in Galaad,
Jaddo filius Zachariæ: Benjamin autem,
Jasiel filius Abner: 22 Dan vero, Ezrihel
filius Jeroham: hi principes filiorum Israel.
23 Noluit autem David numerare eos a
viginti annis inferius: quia dixerat Dominus
ut multiplicaret Israel quasi stellas cæli.
24 Joab filius Sarviæ cœperat numerare, nec
complevit: quia super hoc ira irruerat in
Israel: et idcirco numerus eorum qui fuerant
recensiti, non est relatus in fastos regis
David. 25 Super thesauros autem regis fuit
Azmoth filius Adiel; his autem thesauris,
qui erant in urbibus, et in vicis, et in
turribus, presidebat Jonathan filius Ozia.

דברי הימים א כז כח

26 ועל עשוי מלאכה חפזו
לעבודת האדמה עזרי בדרגות:
27 ועל-הפרקים שמעני ההקטני ועל
שפכרמים לאצרות חינו ובהי השפמי:
28 ועל-היתנים והשקמים אשר
בשפלה בעל חנו הגדלי ועל-אצרות
השמן יושב: 29 ועל-הפקר הרעים
בשרון שפני השרונ ועל-הפקר בצקנים
שפט בדרגות: 30 ועל-המטלים
אוביל הישמעלי ועל-התננות ויהודה
המרתני: 31 ועל-הצאן וינו ההגרי
כל-אלה שפני הרקוש אשר לפלח דגור:
32 ויהודה דוד-דוד יושב אשר-
מבין וסוף הוא ויהואל ברחמני עם
בגן המלח: 33 והחיתפל יושב למלח
והשני הארפי בע המלח: 34 והחיתפל
אחיתפל ויהודה ברגליה ואבנר ושר
צבא למלח יושב:

פרשה כח:

1 ויהקח דגור את-כל-שפני ישראל שפני
השכטים ושפני הממלקות השמקמים
את-המלח ושפני האלפים ושפני הממלאות
ושפני כל-רשומקנה למלח ולכליו עם-
הסריסים והצבתיים ולכל-בגור חיל
אליהם: 2 ויהם דגור המלח על-
רגליו ויאמר שמעני אחי ועמי אני
עם-לבבי לבנות בית מנחה לארון
בית-יהודה ולחם רגלי אלהינו נקנינותי
לבנות: 3 והאלהים אמר לי לאתבנה
בית לשמי כי איש מלחמות אהם
ודמים שפמי: 4 ויבחר יהודה אלהי
ישראל כי מפל בית-אבי להיות למלח
על-ישראל לעולם כי ביהודה בחר
לגדיר ובבית יהודה בית אבי ובבג
אבי כי רצה להמליח על-כל-ישראל:
5 ומפל-בני פי רבים בנים נתן לי
יהודה ויבחר בשלמה בני לשפמי
על-כפמי מלכות יהודה על-ישראל:
6 ויאמר לי שלמה בנך הוה-יבנה
ביתי וסארותי ברחמני כי לי לבן
נאני אהיה-לו לאב: 7 נקנינותי
את-מלכותי עד-לעולם אם-יהיה
לעשות מצותי ומשפט פיום חנה:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κζ', κη'.

26 Καὶ ἐπὶ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τῶν
ἐργαζομένων Ἐσδρὶ ὁ τοῦ Χελούβ. 27 Καὶ ἐπὶ
τῶν χωρίων Σμεὶ ὁ ἐκ Παίλ, καὶ ἐπὶ τῶν
θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου Ζαβδὶ
ὁ τοῦ Σεφνί. 28 Καὶ ἐπὶ τῶν ἱλαιώνων καὶ ἐπὶ
τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ Βαλλανάν ὁ
Γεδωρίτης· ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἱλαίου Ἰωάς.
29 Καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῇ
Σαρὼν Σατραὶ ὁ Σαρωνίτης, καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν
τῶν ἐν τοῖς αὐλώσι Σωφάρ ὁ τοῦ Ἀδλί. 30 Ἐπὶ
δὲ τῶν καμήλων Ἀβίας ὁ Ἰσμαηλίτης. Ἐπὶ δὲ
τῶν ὄνων Ἰαδίας ὁ ἐκ Μεραθῶν. 31 Καὶ ἐπὶ
τῶν προβάτων Ἰαζίζ ὁ Ἀγαρίτης. Πάντες οὗτοι
προστάται ὑπαρχόντων Δαυὶδ τοῦ βασιλέως.
32 Καὶ Ἰωνάθαν ὁ πατράδελφος Δαυὶδ σύμβουλος,
ἄνθρωπος συνετός· καὶ Ἰεὴλ ὁ τοῦ Ἀχαμί μετὰ
τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. 33 Ἀχίτοφελ σύμβουλος
τοῦ βασιλέως, καὶ Χουσί ὁ πρῶτος φίλος τοῦ
βασιλέως. 34 Καὶ μετὰ τούτων Ἀχίτοφελ ἰχόμε-
νος Ἰωδὰς ὁ τοῦ Βαναίου καὶ Ἀβιάθαρ· καὶ
Ἰωάβ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. κη'.

1 ΚΑΙ ἔξεκλησάσας Δαυὶδ πάντας τοὺς ἀρχον-
τας Ἰσραὴλ ἀρχοντας τῶν κριτῶν, καὶ πάντας
τοὺς ἀρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα
τοῦ βασιλέως, καὶ ἀρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ
τῶν ἑκατοντάδων, καὶ τοὺς γαζοφύλακας, καὶ
τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ πάσης τῆς
κτίσεως τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ σὺν
τοῖς εὐνοῦχοις, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς
μαχητὰς τῆς στρατῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ. 2 Καὶ
ἔστη Δαυὶδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ εἶπεν
Ἀκούσατέ μου, ἀδελφοί μου καὶ λαός μου. Ἐμοὶ
ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον ἀναπαύσεως
τῆς κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου καὶ στήσιν ποδῶν
Κυρίου ἡμῶν, καὶ ἡτοίμωσα τὰ εἰς τὴν κατασκευῶ-
σιν ἐπιτήδεια· 3 Καὶ ὁ θεὸς εἶπεν Οὐκ οἰκοδομή-
σεις ἱμοὶ οἶκον τοῦ ἐπονομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ
αὐτῷ, ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστὴς εἰ σὺ καὶ αἷμα
ἐξέχεας. 4 Καὶ ἐξελέξατο Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ἐν ἱμοὶ ἀπὸ παντὸς οἴκου πατρὸς μου εἶναι
βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐν
Ἰούδα ἤρτεκε τὸ βασίλειον, καὶ ἐξ οἴκου Ἰούδα
τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ
πατρὸς μου ἐν ἱμοὶ ἠθέλησε τοῦ γινέσθαι με εἰς
βασιλεῖα ἐπὶ παντὶ Ἰσραὴλ. 5 Καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν υἱῶν μου, ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέ μοι
Κύριος, ἐξελέξατο ἐν Σαλωμών τῷ υἱῷ μου
καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνον βασιλείας Κυρίου ἐπὶ
τὸν Ἰσραὴλ, 6 Καὶ εἶπὶ μοι ὁ θεὸς Σαλωμών
ὁ υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν
αὐλήν μου, ὅτι ἤρτεκε ἐν αὐτῷ εἶναι μου υἱόν
ἀγάθ' ἴσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα. 7 Καὶ
πατορθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος,
ἐὰν ἰσχύσῃ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου
καὶ τὰ κρίματά μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

I. CHRONICORUM, XXVII. XXVIII.

26 Operi autem rustico, et agricolis qui
exercebant terram, præerat Ezri filius Che-
lub: 27 Vinearumque cultoribus, Semeias
Romathites: cellis autem vinariis, Zabdi-
as Aphonites. 28 Nam super oliveta et ficeta,
quæ erant in campestribus, Balanan Gederites:
super apothecas autem olei, Joas. 29 Porro
armentis, quæ pascebantur in Saron, præposi-
tus fuit Setrai Saronites: et super boves in
vallibus, Saphat filius Adli: 30 Super came-
los vero, Ubil Ismahelites: et super asinos,
Jadiah Meronathites. 31 Super oves quoque
Jaziz Agareus: omnes hi, principes substantiæ
regis David. 32 Jonathan autem patruus
David, consiliarius, vir prudens et litteratus,
ipse et Jahiel filius Hachamoni erant cum filiis
regis. 33 Achitophel etiam consiliarius regis,
et Chusai Arachites amicus regis. 34 Post
Ahitophel fuit Joiada filius Banaia, et
Abiathar. Princeps autem exercitus regis
erat Joab.

CAPUT XXVIII.

1 CONVOCAVIT igitur David omnes principes
Israel, duces tribuum, et præpositos turma-
rum, qui ministrabant regi: tribunos quoque
et centuriones, et qui præerant substantiæ et
possessionibus regis, filiosque suos cum eunu-
chis, et potentes, et robustissimos quosque in
exercitu Jerusalem. 2 Cumque surrexisset
rex, et stetisset, ait: Audite me fratres mei,
et populus meus: Cogitavi ut ædificarem
domum, in qua requiesceret arca fœderis
Domini, et scabellum pedum Dei nostri: et ad
ædificandum, omnia præparavi. 3 Deus
autem dixit mihi: Non ædificabis domum
nomini meo, eo quod sis vir bellator, et
sanguinem fuderis. 4 Sed elegit Dominus
Deus Israel me de universa domo patris mei,
ut essem rex super Israel in sempiternum: de
Juda enim elegit principes: porro de domo
Juda, domum patris mei: et de filiis patris
mei, placuit ei ut me eligeret regem super
cunctum Israel. 5 Sed et de filiis meis (filios
enim mihi multos dedit Dominus) elegit
Salomonem filium meum, ut sederet in throno
regni Domini super Israel, 6 Dixitque mihi:
Salomon filius tuus ædificabit domum meam,
et atria mea: ipsum enim elegi mihi in filium,
et ego ero ei in patrem. 7 Et firmabo reg-
num ejus usque in æternum, si perseveraverit
facere præcepta mea, et judicia, sicut et hodie.

וְעָתָה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל קָהֵל־יְהוָה
 וּבִאֲזֵנִי אֶלְחִינֵי שְׁמִירָה וְדָרָשׁוּ כָל־מִצְוֹת
 יְהוָה אֲלֵהֶיכֶם לַמַּעַן תִּירָשׁוּ אֶת־הַצִּוִּיֹּת
 הַפְּסוּכָה וְהַנִּחְלָתָם לְכַנְּקֶם אֲחֵרֵיכֶם עַד
 עוֹלָם: * וְאַתָּה שְׁלֹמֹה־בְנִי דַע אֶת־אֱלֹהֵי
 אֲבִיךָ וַעֲבֹדֵהוּ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְקִנְיָן חֹסֵד
 כִּי כָל־לְבָבוֹת דּוֹרָשׁ יְהוָה וְכָל־יֶאֱדָר
 מִחֲשָׁבוֹת מְבִין אֶת־הַדָּרָשׁ וְיִצְחָק לֵךְ
 וְאַתָּה־עֲזָבָה זִמְנִיתָ לְעַד: *¹⁰ וְאַתָּה וְ
 כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּיָד יְהוָה בָּרוּךְ לְבָבוֹת־בְּיָד לַמַּחֲשָׁה
 חֶזֶק וְיִשְׁתָּחֶה וְיִתְּנֶה לְשִׁלְמוֹ:¹¹
 בְּנֵי אֶת־הַבְּנֵי הָאֵלֶּם וְאַחֲרָיו וְנִגְזְרוּ
 וְגַלְיָתָיו וְהַדָּרָיו הַפְּנִימִים וּבְיָד הַפְּסוּכָה:¹²
 וְהַבְּנֵי כָּל־אֲשֶׁר הָיָה בְּיָדָם עֹמֵד
 לְחִצְרוֹת בְּיָת־יְהוָה וְלְכָל־הַלְשָׁכוֹת סָבִיב
 לְאֲצִרוֹת בְּיָת־הָאֱלֹהִים וְלְאֲצִרוֹת הַקֹּדֶשׁ:¹³
 וְלְמַחְלָקוֹת הַפְּתִיחִים וְחִלּוּיִם וְלְכָל־
 מְלָאכָה עֲבָדֵי בְּיָת־יְהוָה וְלְכָל־כְּלֵי עֲבֹדָת
 בְּיָת־יְהוָה: *¹⁴ לְזָהָב בְּמִשְׁקָל לְזָהָב
 לְכָל־כְּלֵי עֲבֹדָתָה וְעֲבֹדָתָה לְכָל־כְּלֵי
 בְּמִשְׁקָל לְכָל־כְּלֵי עֲבֹדָתָה וְעֲבֹדָתָה:¹⁵
 וּבְמִשְׁקָל לְמִנְחֹת הַזָּהָב וְגִדְמֵיהֶם זָהָב
 בְּמִשְׁקָל־מִנְחָה וּמִנְחָה וְגִדְמֵיהָ וְלְמִנְחֹת
 חֲבֹסָה בְּמִשְׁקָל לְמִנְחָה וְגִדְמֵיהָ עֲבֹדָת
 מִנְחָה וּמִנְחָה: *¹⁶ וְאַחֲרֵיהֶם בְּמִשְׁקָל
 לְשִׁלְחָנוֹת הַמַּצְרֵכֶת לְשִׁלְתָּו וּשְׁלֹחָו וְכֹסֶף
 לְשִׁלְחָנוֹת הַחֲבֹסָה: *¹⁷ וְהַמִּפְלָאוֹת וְהַמַּחֲשָׁבוֹת
 וְהַקְּשָׁרוֹת זָהָב שְׁהוֹר וְזָהָב וְלְכַפּוֹרֵי הַזָּהָב
 בְּמִשְׁקָל לְכַפּוֹר וּבַפּוֹר וְלְכַפּוֹרֵי הַחֲבֹסָה
 בְּמִשְׁקָל לְכַפּוֹר וּבַפּוֹר: *¹⁸ וְלַמִּנְחָה הַקְּשָׁרָה
 זָהָב מִזְרָה בְּמִשְׁקָל וְלַהֲבִנֵּי הַמַּחֲשָׁבָה
 הַפְּרָבִים זָהָב לְפָרָשִׁים וְכִבְרִים עֲלֵי־אֲזָן
 בְּיָת־יְהוָה: *¹⁹ חָפֶל בְּכֶתֶב מִיַּד יְהוָה
 עֲלֵי־הַשֹּׁפָר כָּל־מְלָאכֹת הַמַּחֲשָׁבוֹת:²⁰
 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשִׁלְמוֹ בְּנֵי חֶזֶק
 וְאַחֲרָיו וְעֲשֹׂה אֶת־יְהוָה וְאַל־תִּחַת כִּי יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי עֲשֹׂה לֹא יִפְסֹף וְלֹא יַעֲזֹב
 עַד־לְכָלוֹת כָּל־מְלָאכָה עֲבֹדָת בְּיָת־יְהוָה:²¹
 וְהַנִּחָ מַחְלָקוֹת הַפְּתִיחִים וְחִלּוּיִם לְכָל־
 עֲבֹדָת בְּיָת־הָאֱלֹהִים וְעֲשֹׂה כָּל־מְלָאכָה
 לְכָל־דָּבָר כְּהַקְדָּמָה לְכָל־עֲבֹדָת וְתִשְׁמְרֶם
 וְכָל־הָעָם לְכָל־דְּבָרָה:

8 Καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας
 Κυρίου καὶ ἐν ὧσι θεοῦ ἡμῶν, φυλάξαθε καὶ
 ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ θεοῦ
 ἡμῶν, ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν
 καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ'
 ὑμᾶς ἕως αἰῶνος. 9 Καὶ νῦν, Σαλωμών υἱέ,
 γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων σου καὶ δούλευε αὐτῷ
 ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ, ὅτι πάσας
 καρδίας ἐτάζει Κύριος καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει.
 ἰὰν ζητήσῃς αὐτόν, εὐρεθήσεται σοι· καὶ ἰὰν
 καταλείψῃς αὐτόν, καταλείψει σε εἰς τέλος. 10 Ἴδε
 νῦν, ὅτι Κύριος ἠρέτικέ σε οἰκοδομῆσαι αὐτῷ
 οἶκον εἰς ἁγίασμα, ἵσχυε καὶ ποιεῖ. 11 Καὶ ἔδωκε
 Δαυὶδ Σαλωμὸν τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ
 ναοῦ καὶ τῶν οἰκῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ζακχῶν αὐτοῦ
 καὶ τῶν ὑπερῶν καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἱσω-
 τέρων καὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἐξιλαμοῦ, 12 Καὶ τὸ
 παράδειγμα ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ τῶν αὐλῶν
 οἴκου Κυρίου, καὶ πάντων τῶν παστοφοριῶν τῶν
 κύκλῳ τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου Κυρίου καὶ τῶν
 ἀποθηκῶν τῶν ἁγίων, 13 Καὶ τῶν καταλυμάτων
 καὶ τῶν ἡμεριῶν τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Λευιτῶν
 εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου Κυρίου,
 καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίων σκευῶν
 τῆς λατρίας οἴκου Κυρίου. 14 Καὶ τὸν σταθμὸν
 τῆς ὀλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν,
 15 Λυχνῶν τὴν ὀλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν
 λύχνων. 16 Ἐδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σταθμὸν
 τῶν τραπέζων τῆς προθέσεως, ἐκάστης τραπέζης
 χρυσῆς καὶ ὁσαύτως τῶν ἀργυρῶν, 17 Καὶ τῶν
 κρεαγρῶν καὶ σπονδίων καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυ-
 σῶν, καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν
 καὶ θυτσκων κεφουρί, ἐκάστου σταθμοῦ. 18 Καὶ τῶν
 τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων ἐκ χρυσοῦ
 δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ, καὶ τὸ παρά-
 δειγμα τοῦ ἕρματος τῶν Χερουβὶμ τῶν διαπετε-
 τασμένων ταῖς πτέρυξι καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς
 κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου. 19 Πάντα ἐν γραφῇ
 χειρὸς Κυρίου ἔδωκε Δαυὶδ Σαλωμὸν κατὰ τὴν
 περιγενηθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργασίας τοῦ
 παραδείγματος. 20 Καὶ εἶπε Δαυὶδ Σαλωμὸν τῷ
 υἱῷ αὐτοῦ Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποιεῖ, μὴ
 φοβοῦ μηδὲ πτοηθῇς, ὅτι Κύριος ὁ θεός μου μετὰ
 σοῦ, οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ ἕως τοῦ
 συντελεῖσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου
 Κυρίου. Καὶ ἴδου τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ
 τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ζακχῶ αὐτοῦ καὶ τὰ ὑπερῶα
 καὶ τὰς ἀποθήκας τῆς ἱσωτέρας καὶ τὸν οἶκον τοῦ
 ἱλασμοῦ, καὶ τὸ παράδειγμα οἴκου Κυρίου. 21 Καὶ
 ἴδου αἱ ἡμεριῶν τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς
 πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου Κυρίου, καὶ μετὰ σοῦ ἐν
 πάσῃ πραγματείᾳ, καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ
 κατὰ πᾶσαν τέχνην, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ
 λαὸς εἰς πάντας τοὺς λόγους σου.

8 Nunc ergo coram universo coetu Israel,
 audiente Deo nostro, custodite, et perquirite
 cuncta mandata Domini Dei nostri: ut pos-
 sideatis terram bonam, et relinquatis eam
 filiis vestris post vos usque in sempiternum.
 9 Tu autem Salomon fili mi, scito Deum
 patris tui, et servito ei corde perfecto, et
 animo voluntario: omnia enim corda scruta-
 tur Dominus, et universas mentium cogi-
 tationes intelligit. Si quaesieris eum, invenes:
 si autem dereliqueris eum, projiciet te in
 aeternum. 10 Nunc ergo quia elegit te
 Dominus ut edificares domum sanctuarii,
 confortare, et perfice. 11 Dedit autem David
 Salomoni filio suo descriptionem porticus, et
 templi, et cellariorum, et caenaculi, et cubicu-
 lorum in adytis, et domus propitiationis,
 12 Neenon et omnium quae cogitaverat
 atriorum, et exedrarum per circuitum in
 thesauros domus Domini, et in thesauros
 sanctorum, 13 Divisionumque sacerdotalium
 et Leviticarum, in omnia opera domus
 Domini, et in universa vasa ministerii templi
 Domini. 14 Aurum in pondere per singula
 vasa ministerii, argenti quoque pondus pro
 vasorum et operum diversitate. 15 Sed et in
 candelabra aurea, et ad lucernas eorum, aurum
 pro mensura uniuscujusque candelabri et
 lucernarum. Similiter et in candelabra
 argentea, et in lucernas eorum, pro diversitate
 mensurae, pondus argenti tradidit. 16 Aurum
 quoque dedit in mensas propositionis pro
 diversitate mensarum: similiter et argentum
 in alias mensas argenteas. 17 Ad fuscinulas
 quoque, et phialas, et thuribula ex auro
 purissimo, et leunculos aureos, pro qualitate
 mensurae pondus distribuit in leunculum et
 leunculum. Similiter et in leones argenteos
 diversum argenti pondus separavit. 18 Altari
 autem, in quo adoletur incensum, aurum
 purissimum dedit: ut ex ipso fieret similitudo
 quadrigae cherubim, extendentium alas, et
 velantium arcam foederis Domini. 19 Omnia,
 inquit, venerunt scripta manu Domini ad me,
 ut intelligerem universa opera exemplaris.
 20 Dixit quoque David Salomoni filio suo:
 Viriliter age, et confortare, et fac: ne timeas,
 et ne paveas: Dominus enim Deus meus
 tecum erit, et non dimittet te, nec derelinquet,
 donec perficias omne opus ministerii domus
 Domini. 21 Ecce divisiones sacerdotum et
 Levitarum in omne ministerium domus
 Domini assistant tibi, et parati sunt, et
 noverunt tam principes quam populus facere
 omnia praecepta tua.

וַיֹּאמֶר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְכָל־הַקָּהָל
שֶׁלֹּמֹה בְנִי אֶחָד בְּחָרְצוֹ אֱלֹהִים נָעַר
וְהָיָה וְהַפְּלִאקָה גְדוֹלָה כִּי לֹא לְאָדָם
הַבְּיָרָה כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים : וּבְכָל־פְּחָיו
הַבְּיָרָה לְבִירֹתֵי־אֱלֹהֵי הַזָּהָב וּלְזָהָב
וְחַסְמָס לְפָסֶף וְהַפְּחָשֶׁת לְפָחֶשֶׁת הַבְּרָזָל
לְבָרְזָל וְהַעֲצִים לְעֲצִים אֲבִגְר־שֶׁחַם
וּמִלִּוּאִים אֲבִגְר־פִּיחַ וְרִקְמָה וְכָל אֲבֹן יְהוָה
וְאֲבִגְר־שֶׁשׁ לְרֹב : וַיֹּצִד בְּרִצְוֹתַי בְּבֵית
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל סִלָּה זָהָב וְקֶסֶף נִתְּתִי לְבִירֹת־
אֱלֹהֵי לְמַעַלְהָ מִקְדַּל־הַבְּיָרָה לְבִירֹת
חֲתָשׁ : שְׁלֹשֶׁת אֲלָכִים פְּגָרִי זָהָב
מִזָּהָב אֲוִפִּיר וְשִׁבְעַת אֲלָפִים פְּגָר־פֶּסֶף
מִזָּהָב לְמִדָּה חֲרוֹת הַבָּתִּים : וַיִּזְחַק
לְזָהָב וְלַפָּסֶף לְפָסֶף וְלְכָל־מִלְאָקָה בְּיַד
חָרָשִׁים וּבְמִן מִתְנַבֵּב לְמַלְאוֹת יְדֵי חַיִּים
לִיתְרוֹ : וַיִּתְּנֵבּוּ שְׂרָי הַקְּאֻזֹּת וְשָׂרֵי
שְׂבָמִי וְשָׂרֵי אֶלְפִים וְהַמְּאֻזֹּת
וְלִשְׂרֵי מִלְּאָכָה הַמֶּלֶךְ : וַיִּתְּנֵהוּ לַעֲבוֹדַת
בֵּית־הָאֱלֹהִים זָהָב פְּגָרִים מִשְׁשֶׁת־אֲלָפִים
וְאַרְבָּעִים רֶבֶוּ וְקֶסֶף פְּגָרִים עֶשְׂרֵת אֲלָפִים
וּבְרִצְוֹתַי וְשִׁמּוֹנָה אֲלָפִים פְּגָרִים
וּבְרָזָל מֵאָה־אֲלָף פְּגָרִים : וְהַפְּחָשֶׁת אֶתֹּר
אֲבָדִים נִתְּנֵה לְאֹצֵר בֵּית־יְהוָה עַל יַד־
יְחִיאל חֲנָרְשָׁנִי : וַיִּשְׁמְחוּ הָעָם עַל־
הַתְּנָדָבָם כִּי בָלַב שָׁלֹם חֲתָנֵבּוּ לַיהוָה
וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ שָׂמַח שִׂמְחָה גְדוֹלָה :

10 וַיְבָרַךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה לְעִיגֵי
כָל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרַחֵם אֶתְּחָ אֶתְּחָ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מַעֲלָם וְעַד־עוֹלָם :
11 לָהּ יְהוָה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבִירָה וְהַמְּפָאֶרֶת
וְהַנְּעֻצָה וְהַחֹדֶר כִּי־לֹל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָהּ
יְהוָה הַמְּפָלָה וְהַמְּחַנְשָׁה לְכָל וְלָרֹאשׁ :
12 וְהַעֲשֵׂר וְהַקְּבֹחַ מִלְּפָנָיו וְאֶתְּחָ מוֹשֵׁל
בְּכָל יִבְרָהָה פֶּחַ וּבְבִירָה וּבְיָדָהּ לְהַגִּיל
וְלַחֲזֹק לְכָל : 13 וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹרִים
אֲנִיחֵנו לָהּ וּבִתְלִילִים לְשֵׁם מִפְּאֶרְתָּה :
14 וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עֲשֵׂי כִּי־נַעֲצֹר פֶּחַ לְהַתְּנָדָב
כְּזֹאת כִּי מִפְּנֵי הַכָּל וּבְיָדָהּ נִתְּנָה לָהּ :
15 כִּי־גִרִים אֲנִיחֵנו לְפָנָיו וְהַעֲשֵׂים כָּל־
אֲבוֹתֵינוּ כְּכָל וּבְיָמֵינוּ עַל־הָאָרֶץ וְאִין מִקֶּדֶם :

1 ΚΑΙ εἶπε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τῇ ἐκκλησίᾳ
Σαλωμών ὁ υἱός μου, εἰς ὃν ἤρτικεν ἐν αὐτῷ
Κύριος, υἱός καὶ ἀπαλός, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι
οὐκ ἀνθρώπων ἀλλ' ἡ Κυρίῳ θεῷ. 2 Κατὰ πᾶσαν
τὴν δύναμιν ἡτοίμακα εἰς οἶκον θεοῦ μου χρυσίον,
ἀργύριον, χαλκόν, σίδηρον, ξύλα, λίθους σοδὴ καὶ
πληρώσεις, λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους, καὶ
πάντα λίθον τίμιον καὶ Πάριον πολύν. 3 Καὶ ἔτι
ἐν τῷ εὐδοκῆσαι με ἐν οὐκῷ θεοῦ μου ἔστι μοι ὁ
περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ
δίδωκα εἰς οἶκον θεοῦ μου εἰς ὕψος, ἐκτὸς ὧν
ἡτοίμακα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἁγίων, 4 Τρισχίλια
τάλαντα χρυσίου τοῦ ἐκ Σουφῆρ καὶ ἑπτακισχίλια
τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἐξαφιθῆναι ἐν αὐτοῖς
τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ, 5 Εἰς τὸ χρυσίον τῷ
χρυσίῳ, καὶ εἰς τὸ ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ, καὶ εἰς
πᾶν ἔργον διὰ χειρὸς τῶν τεχνιτῶν. Καὶ τίς ὁ
προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον
Κυρίῳ; 6 Καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες πατριῶν
καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ χιλιάρ-
χοι καὶ οἱ ἐκατόνταρχοι, καὶ οἱ ποσάται τῶν
ἐργῶν, καὶ οἱ οἰκοδόμοι τοῦ βασιλείου. 7 Καὶ
ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου Κυρίου χρυσίου
τάλαντα πεντακισχίλια καὶ χρυσοῦς μυριάς, καὶ
χαλκοῦ τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια, καὶ σιδήρου τάλαν-
των χιλιάδας ἑκατόν. 8 Καὶ οἱς εὐρίθη παρ'
αὐτοῖς λίθος, ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου
Κυρίου διὰ χειρὸς Ἰεὺλ τοῦ Γεδωνί. 9 Καὶ
εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προθυμηθῆναι, ὅτι ἐν
καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ Κυρίῳ, καὶ
Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως. 10 Καὶ
εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐνώπιον
τῆς ἐκκλησίας λέγων Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ, ὁ πατήρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως
τοῦ αἰῶνος. 11 Σοί, Κύριε, ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ
δύναμις καὶ τὸ καύχημα καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἰσχὺς,
ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
δεσπόζεις· ἀπὸ προσώπου σου ταρασσεται πᾶς
βασιλεὺς καὶ ἔθνος. 12 Παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ
ἡ δόξα, σὺ πάντων ἀρχαίς, Κύριε ὁ ἀρχῶν πάσης
ἀρχῆς, καὶ ἐν χειρὶ σου ἰσχὺς καὶ δυναστεία, καὶ
ἐν χειρὶ σου παντοκράτωρ, μεγαλύναι καὶ κατι-
σχῆσαι τὰ πάντα. 13 Καὶ νῦν, Κύριε, ἐξομολογού-
μεθά σοι καὶ αἰνοῦμεν τὸ δνομα τῆς καυχῆσιώς
σου. 14 Καὶ τίς εἰμι ἐγὼ καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι
ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναι σοι κατὰ ταῦτα; ὅτι σὺ
τὰ πάντα, καὶ ἐκ τῶν σῶν δίδωκάμεν σοι. 15 Ὅτι
πάροικοί ἴσμεν ἱναντίον σου, καὶ παροικούντες ὡς
πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· ὡς σκιά πρὸς ἡμέρας
ἡμῶν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή.

1 LOCUTUSQUE est David rex ad omnem
ecclesiam: Salomonem filium meum unum
elegit Deus, adhuc puerum et tenellum: opus
namque grande est, neque enim homini præ-
paratur habitatio, sed Deo. 2 Ego autem
totis viribus meis præparavi impensas domus
Dei mei: aurum ad vasa aurea, et argentum
in argentea, æs in senea, ferrum in ferrea,
ligna ad lignea: et lapides onychinos, et quasi
stibinos, et diversorum colorum, omnemque
pretiosum lapidem, et marmor Parium.
abundantissime: 3 Et super hæc, quæ
obtuli in domum Dei mei de peculio meo
aurum et argentum, do in templum Dei mei,
exceptis his, quæ præparavi in sedem sanc-
tam. 4 Tria millia talenta auri de auro
Ophir: et septem millia talentorum argenti
probatissimi, ad deaurandos parietes templi.
5 Et ubicumque opus est aurum de auro, et
ubicumque opus est argentum de argento,
opera fiant per manus artificum: et si quis
sponte offert, impleat manum suam hodie,
et offerat quod voluerit Domino. 6 Polliciti
sunt itaque principes familiarum, et proceres
tribuum Israel, tribuni quoque, et centuriones,
et principes possessionum regis. 7 Dede-
runtque in opera domus Dei auri talenta
quinque millia, et solidos decem millia:
argenti talenta decem millia, et æris talenta
decem et octo millia: ferri quoque centum
millia talentorum. 8 Et apud quemcumque
inventi sunt lapides, dederunt in thesauros
domus Domini, per manum Jahiel Gersonitis.
9 Letatusque est populus, cum vota sponte
promitterent: quia corde toto offerebant ea
Domino: sed et David rex letatus est gaudio
magno. 10 Et benedixit Domino coram
universa multitudine, et ait: Benedictus es
Domine Deus Israel patris nostri ab æterno
in æternum. 11 Tua est Domine magnifi-
centia, et potentia, et gloria, atque victoria:
et tibi laus: cuncta enim quæ in cælo sunt,
et in terra, tua sunt: tuum Domine regnum,
et tu es super omnes principes. 12 Tuæ
divitiæ, et tua est gloria: tu dominaris
omnium, in manu tua virtus et potentia:
in manu tua magnitudo, et imperium
omnium. 13 Nunc igitur Deus noster confite-
mur tibi, et laudamus nomen tuum ineluctum.
14 Quis ego, et quis populus meus, ut possimus
hæc tibi universa promittere? tua sunt omnia:
et quæ de manu tua accepimus, dedimus tibi.
15 Peregrini enim sumus coram te, et ad-
venæ, sicut omnes patres nostri. Dies nostri
quasi umbra super terram, et nulla est mora.

דברי הימים א כט

16 יהוה אלהינו כל הקמון חזק אשר
הכינונו לבנות לך בית לשם קדשך מקדש
הם וכל הקל: 17 ויבדעתי אלהי פני אמת
בתן לבב ומישרים תרצח אני בישר
לבבלי חתנבתי כל-אלה ועמך עמך
הנמצא-פח ראיתי בשמחה להתגדב-לך:
18 יהוה אלהי אבותי יצחק וישראל
אבותינו שמרה-צאח לעולם לנצח
משכבות לבב עמך ודכו לבבם אליה:
19 ולשלמך בני מן לבב שלם לשמור
מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הפל
ולבנות חפצך אשר-הכניתי:
20 וימסר דוד לכל-הקהל גרברא את-
יהוה אלהיכם ויברכו כל-הקהל ליהוה
אלהי אבותיכם ויחדו וישמחו ליהוה
ולמלך: 21 ויזבחו ליהוה זבחים ויצלי
עלות ליהוה למחרת חנוס חחא פלים
אלה אילים אלה פקשים אלה ונספיהם
וזבחים לרב כל-ישראל: 22 וימלאו
וישאו לפני יהוה ביום החוא בשמחה
גדולה וימליכו שניה לשלמך בן-דוד
וימשחו ליהוה לגיד ולצדוק לכהן:
23 וישב שלמך על-פסא יהוה למלך
פחת-דוד, אביו ויצלח וישמעו אלו
כל-ישראל: 24 וכל-השורים והזבחים וגם
כל-בגד המלך דוד נתנו ליהוה את-שלמך
למלך לעני כל-ישראל ויתן עליו חור
מלכות אשר לא-היה על-כל-מלך לפני
על-ישראל: 25 ודוד בן-ישי מלך
על-ישראל: 26 ויהימים אשר מלך
על-ישראל ארבעים שנה בן-דוד מלך
שבע שנים ובירושלם מלך שלשים
ושלש: 27 ויהי בשיבה טובה שבע
מים עשר וקבוצ וימלך שלמך בן
פחאיו: 28 ודבר דוד המלך הראשונים
והאחרונים חכם פתגמים על-דברי שמואל
הראש ועל-דברי חזקיהו ועל-דברי
גד החזק: 29 עם כל-מלכותו ובגברתו
והעמים אשר עברו עליו ועל-ישראל
ועל כל-ממלכות הארצות:

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Α'. κθ.

16 Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, πρὸς πᾶν τὸ πληθὺς
τοῦτο ὃ ἡτοίμακα οἰκοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι
τῷ ἁγίῳ σου, ἐκ χειρὸς σου ἐστὶ, καὶ σοὶ τὰ
πάντα. 17 Καὶ ἔγνω, Κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐτάζων
καρδίας καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾷς· ἐν ἀπλότητι
καρδίας προεθυμήθην ταῦτα πάντα, καὶ νῦν τὸν
λαόν σου τὸν εὐρεθίντα ὤδε εἶδον ἐν εὐφροσύνῃ
προθυμηθέντα σοι. 18 Κύριε ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ τῶν πατέρων ἡμῶν, φύλαξον
ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ. 19
Καὶ Σαλωμών τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν
ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου καὶ
τὰ προστάγματά σου, καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν
τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου. 20 Καὶ εἶπε
Δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Εὐλογήσατε Κύριον τὸν
θεὸν ἡμῶν· καὶ εὐλόγησε πᾶσα ἡ ἐκκλησία Κύριον
τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ κάμψαντες τὰ
γόνατα προσεκύνησαν Κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεῖ. 21 Καὶ
ἔθυσε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ θυσίας, καὶ ἀνήνεγκεν
ὀλοκαυτώματα τῷ θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης
ἡμέρας, μόσχους χιλίους, κριοὺς χιλίους, ἄρνas
χιλίους, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, καὶ θυσίας εἰς
πληθος παντὶ τῷ Ἰσραὴλ. 22 Καὶ ἔφαγον καὶ
ἐπιον ἑναντίον τοῦ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
μετὰ χαρᾶς, καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν
Σαλωμών υἱὸν Δαυὶδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ Κυρίῳ
εἰς βασιλεία καὶ Σαδὼκ εἰς ἱερουσύνην. 23 Καὶ
ἐκάθισε Σαλωμών ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ εὐδοκήθη, καὶ ὑπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς
Ἰσραὴλ. 24 Οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ δυνάσται καὶ
πάντες υἱοὶ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ. 25 Καὶ ἐμεγάλυνε
Κύριος τὸν Σαλωμών ἐπ' ἀνῶθεν παντὸς Ἰσραὴλ,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως ὃ οὐκ ἐγένετο
ἐπὶ παντὸς βασιλέως ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 26 Καὶ
Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ
27 Ἐτη τεσσαράκοντα, ἐν Χεβρών ἐτη ἑπτὰ, καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐτη τριακοντατρία. 28 Καὶ ἐτε-
λεύτησεν ἐν γῇ καλῇ, πλήρης ἡμερῶν, πλούτης
καὶ δόξης· καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμών υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ. 29 Οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως
Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι γεγραμμένοι εἰσὶν
ἐν λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλεπόντος καὶ ἐπὶ λόγων
Νάθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ λόγων Γαδ τοῦ
βλεπόντος, 30 Περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ
καὶ τῆς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ οἱ καιροὶ οἱ ἐγένοντο
ἐν αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ πάσας
βασιλείας τῆς γῆς.

I. CHRONICORUM, XXIX.

16 Domine Deus noster, omnis hæc copia,
quam paravimus ut ædificaretur domus no-
mini sancto tuo, de manu tua est, et tua sunt
omnia. 17 Scio Deus meus quod probes
corda, et simplicitatem diligas, unde et ego in
simplicitate cordis mei lætus obtuli universa
hæc: et populum tuum, qui hic repertus est,
vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria.
18 Domine Deus Abraham, et Isaac, et
Israel, patrum nostrorum, custodi in æternum
hanc voluntatem cordis eorum, et semper
in venerationem tui mens ista permaneat.
19 Salomoni quoque filio meo da cor per-
fectum, ut custodiat mandata tua, testimonia
tua, et cæremonias tuas, et faciat universa:
et ædificet sedem, cujus impensas paravi.
20 Præcepit autem David universæ ecclesiæ:
Benedicite Domino Deo nostro. Et bene-
dixit omnis ecclesia Domino Deo patrum
suorum: et inclinaverunt se, et adoraverunt
Deum, et deinde regem. 21 Immolaveruntque
victimas Domino: et obtulerunt holocausta
die sequenti, tauros mille, arietes mille, agnos
mille, cum libaminibus suis, et universo ritu
abundantissime in omnem Israel. 22 Et com-
ederunt, et biberunt coram Domino in die
illo cum grandi lætitia. Et unxerunt secundo
Salomonem filium David. Unxerunt autem
eum Domino in principem, et Sadoc in ponti-
ficem. 23 Seditque Salomon super solium
Domini, in regem pro David patre suo, et
cunctis placuit: et paruit illi omnis Israel.
24 Sed et universi principes, et potentes et
cuncti filii regis David dederunt manum, et
subjecti fuerunt Salomoni regi. 25 Magnifi-
cavit ergo Dominus Salomonem super omnem
Israel: et dedit illi gloriam regni, qualem
nullus habuit ante eum rex Israel. 26 Igitur
David filius Isai regnavit super universum
Israel. 27 Et dies, quibus regnavit super
Israel, fuerunt quadraginta anni: in Hebron
regnavit septem annis: et in Jerusalem annis
triginta tribus. 28 Et mortuus est in senec-
tute bona, plenus dierum, et divitiis, et gloria;
et regnavit Salomon filius ejus pro eo. 29 Gesta
autem David regis priora, et novissima, scripta
sunt in Libro Samuelis videntis, et in Libro
Nathan prophetæ, atque in volumine Gad
videntis: 30 Universique regni ejus, et
fortitudinis, et temporum, quæ transierunt
sub eo, sive in Israel, sive in cunctis regnis
terræ rum.

LIBER SECUNDUS CHRONICORUM.

דברי הימים ב א

ויתחנן שלמה בן דוד על-מלכותו
ויהנה אל-ה' עמו ויגדלה
למעלה: **ו** יאמר שלמה לכל-ישראל
לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל
נשיא לכל-ישראל ראשי האבות: **ו** ילכו
שלמה וכל-הקהל עמו לבקרה אשר
בנבעון פישם הנה אהל מועד האלהים
אשר עשה משה עבד-יהוה במדבר:
ו יבן אהל ארון האלהים העלה דוד מקרית
יערים בקצו לו דגדג כי גסה-לו אהל
בירושלם: **ו** ימצא חפזת אשר עשה
בצלאל בן-אורי בן-חור קם לפני משכן
יהוה ויורשאה שלמה והקהל: **ו** יעל
שלמה קם על-מזבחה חפזת לפני יהוה
אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות
אלה: **ו** יעלה החומר נראה
אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אמר
לך: **ו** יאמר שלמה לאלהים אלה עשית
עם-דוד אבי חסד גדול והמלכותי
תחזקו: **ו** עתה יהנה אלהים יאמן ודבר
עם דוד אבי כי אלה המלכותי על-עם
רב כעפר הארץ: **ו** יעלה חכמה וימדע
מורלי ואצא לפני העם-הזה ואבוא
ברמי יושפט את-עמך הזה הגדול:
ו יאמר אלהים לשלמה יעו אשר
היתה זאת עם-לדבך ולא שאלת עשר
נבקים וקבוד ואהל גפש שואה ונבקים
רבים לא שאלת ותשא-לה חכמה וימדע
אשר תשפוט את-עמי אשר המלכותי
עליו: **ו** יחזק חכמה והמדע נתן לך ועשר
נבקים וקבוד אמר-לך אשר לא-היתה כן
למלכים אשר לפני ואמרת לא יתחזקו:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. ΚΕΦ. Α'.

ΚΑΙ ἐνίσχυσε Σαλωμων υἱὸς Δαυὶδ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος. 2 Καὶ
εἶπε Σαλωμὼν πρὸς πάντα Ἰσραὴλ, τοῖς χιλιάρ-
χοις καὶ τοῖς ἑκατοντάρχου καὶ τοῖς κριταῖς καὶ
πᾶσι τοῖς ἀρχουσιν ἰναντίον Ἰσραὴλ τοῖς ἀρχουσι
τῶν πατριῶν. 3 Καὶ ἐπορεύθη Σαλωμὼν καὶ
πᾶσα ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβαὼν,
οὐ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ θεοῦ ἦν
ἐποίησε Μωυσῆς παῖς Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ. 4 Ἀλλὰ
κυβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ἐκ πόλεως
Καριαθιάρημ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτῇ Δαυὶδ, ὅτι ἐπηξεν
αὐτῇ σκηνὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 5 Καὶ τὸ θυσι-
αστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε Βεσειλὴ υἱὸς
Οὐρίου υἱοῦ Ὀρ ἐκεῖ ἦν ἐναντὶ τῆς σκηνῆς Κυρίου·
καὶ ἐξέζητησεν αὐτὸ Σαλωμὼν καὶ ἡ ἐκκλησία, 6
καὶ ἤνεγκε Σαλωμὼν ἐκεῖ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ χαλκοῦν ἑνὶ ἑκατὼν Κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ
ἤνεγκεν ἐπ' αὐτῷ ὀλοκαύτως χιλίαν. 7 Ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ ὤφθη θεὸς τῷ Σαλωμὼν καὶ εἶπεν
αὐτῷ Αἰτήσαι τί σοι δοῦ. 8 Καὶ εἶπε Σαλωμὼν
πρὸς τὸν θεόν Σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρός
μου ἔλεος μέγα, καὶ ἱβασίλευσάς με ἀντ' αὐτοῦ. 9
Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεός, πειρωθήτω δὴ τὸ δογμα
σου ἐπὶ Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, ὅτι σὺ ἱβασίλευσάς
με ἐπὶ λαὸν πολλὸν ὥς ὁ χοῦς τῆς γῆς. 10 Νῦν
σοφίαν καὶ σύνεσιν δός μοι, καὶ ἐξελεύσομαι ἐν ὧ-
πιον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσελεύσομαι, ὅτι τίς
κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τοῖ τοι; 11 Καὶ
εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμὼν Ἀνθ' ὧν ἐγένετο
τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ οὐκ ᾔτησας πλοῦτον
χρημάτων οὐδὲ δόξαν οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν ὑπεναν-
τίων, καὶ ἡμέρας πολλὰς οὐκ ᾔτησας, καὶ ᾔτησας
σεαυτῷ σοφίαν καὶ σύνεσιν ὅπως κρίνῃς τὸν λαόν
μου ἐφ' ὃν ἱβασίλευσάς σε ἐπ' αὐτόν, 12 Τὴν
σοφίαν καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι, καὶ πλοῦτον
καὶ χρήματα καὶ δόξαν δώσω σοι, ὥς οὐκ
ἐγενήθη ὁμοίους σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς
ἐμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἔσται οὕτως.

II. CHRONICORUM, CAPUT I.

CONFORTATUS est ergo Salomon filius
David in regno suo, et Dominus Deus
ejus erat cum eo, et magnificavit eum in ex-
celsum. 2 Præcepitque Salomon universo
Israeli, tribunis, et centurionibus, et ducibus,
et judicibus omnis Israel, et principibus fami-
liarum: 3 Et abiit cum universa multitudine
in excelsum Gabaon, ubi erat tabernaculum
fœderis Dei, quod fecit Moyses famulus Dei
in solitudine. 4 Arcam autem Dei adduxerat
David de Cariathiarim, in locum quem præ-
paraverat ei, et ubi fixerat illi tabernaculum,
hoc est, in Jerusalem. 5 Altare quoque
æneum, quod fabricatus fuerat Beseleel filius
Uri filii Hur, ibi erat coram tabernaculo
Domini: quod et requisivit Salomon, et
omnis ecclesia. 6 Ascenditque Salomon ad
altare æneum, coram tabernaculo fœderis
Domini, et obtulit in eo mille hostias. 7 Ecce
autem in ipsa nocte apparuit ei Deus, dicens:
Postula quod vis, ut dem tibi. 8 Dixitque
Salomon Deo: Tu fecisti cum David patre
meo misericordiam magnam: et constituisti
me regem pro eo. 9 Nunc ergo Domine
Deus impleatur sermo tuus, quem sollicitus
es David patri meo: tu enim me fecisti regem
super populum tuum multum, qui tam innu-
merabilis est, quam pulvis terræ. 10 Da
mihi sapientiam et intelligentiam, ut ingre-
diar et egrediar coram populo tuo: quis enim
potest hunc populum tuum digne, qui tam
grandis est, judicare? 11 Dixit autem Deus
ad Salomonem: Quia hoc magis placuit cordi
tuo, et non postulasti divitias, et substantiam,
et gloriam, neque animas eorum qui te ode-
rant, sed nec dies vitæ plurimos: petisti
autem sapientiam et scientiam, ut judicare
possis populum meum, super quem constitui
te regem: 12 Sapientia et scientia data sunt
tibi: divitias autem et substantiam et
gloriam dabo tibi, ita ut nullus in regibus
nec ante te nec post te fuerit similis tui

דברי הימים ב א ב

13 וַיְבֹא שְׁלֹמֹה לִבְרָקָה אֲשֶׁר-בְּנִבְעֹן
 וַיְרֻשְׁלָם מִלִּפְנֵי אֲחִיזָה מֹדֵד וַיִּמְלֹךְ עַל-
 יִשְׂרָאֵל : 14 וַיֵּאסֶף שְׁלֹמֹה הַקֶּבֶד
 וַיִּבְרָשִׁים וַיַּחֲרִילוּ אֵלָיו וַיִּבְרָצֵם מֵאוֹת הַקֶּבֶד
 וַיִּשְׁתִּים עֲשָׂר אֲלֹף כִּרְשִׁים וַיַּיְחֹם בְּעֵבְרֵי
 הַקֶּבֶד וְעַם הַמִּלְחָה בִּירֻשָׁלָּם : 15 וַיִּמְן
 הַמִּלְחָה אֶת-הַבָּקָה וְאֶת-הַתֵּבָה בִּירֻשָׁלָּם
 כְּבָבָגִים וְאֶת-הָאֲרוֹזִים רָבּוּ כְּשֹׁהֲמִים אֲשֶׁר
 בַּשְּׂמֵלָה לְרֹב : 16 וּמוֹצָא הַסּוֹסִים אֲשֶׁר
 לְשִׁלֹּמֹה מִמִּצְרַיִם וּמִקִּיּוֹא סִחֲתֵי הַמִּלְחָה
 מִקִּיּוֹא יַחֲזִיחַ בְּעֵדִיר : 17 וַיַּיְצֵא
 מִמִּצְרַיִם מִרְרָבָה בְּעֶשֶׂת מֵאוֹת בָּקָה וְסוֹסִים
 בָּחֲמַשִּׁים וַיֵּאסֶף לְכַל-מִלְכֵי הַחֲתָתִים
 וּמִלְכֵי אֲרָם בְּגָבִים וַיַּיְצֵא : 18 וַיֵּאמֶר
 שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת בָּיִת לָעֵם יִהְיֶה וּבָיִת
 לְמִלְחָתוֹ :

פרשה ב :

וַיִּפְּרֹשׂ שְׁלֹמֹה שְׁבָעִים אֲלָהִים אִשׁ
 סֶבֶל וַשְׁמָקִים אֲלָהִים אִשׁ חֲצָב דָּהָר
 וּמִנְצָחִים צִלְהִים שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וְאִשׁ
 מֵאוֹת : 1 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־חִיָּהוּ
 מֶלֶךְ־דָּדָר לֵאמֹר כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ עַבְדִּי
 אֲבִי וַתִּשְׁלַח־לּוֹ אֲרָזִים לְבָנוֹת לוֹ בַּיִת
 לַעֲשׂוֹת בּוֹ : 2 הִנֵּה אֲנִי בֹנֶה־בַּיִת לַיהוָה
 וַהֲנֵה אֲלֹהֶיךָ לְהִתְקַדֵּשׁ לוֹ לְהִתְקַדֵּשׁ לְפָנָיו
 הַמִּזְבֵּחַ סָפִים וּמִצְבַּחַת הַקֹּמֵד וְעֹלוֹת
 לַפָּקֹד וְלָעֹרֵב לַשְּׁבִחוֹת וּלְחֹדָשִׁים
 וּלְמוֹעֲדֵי יְהוָה אֲלֹהֵינוּ לְעוֹלָם זֶמֶן
 עַל־יִשְׂרָאֵל : 3 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־אֲנִי בֹנֶה
 גָּדוֹל כִּי־גָדוֹל אֲלֹהֵינוּ מֶלֶךְ־הָאֱלֹהִים :
 4 וְאִי יַעֲרֹכֶנּוּ לְבָנוֹת־לוֹ בַּיִת כִּי הַשָּׁמַיִם
 וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּהוּ וְאִי אֲנִי
 אֲשֶׁר אֲבַנְחֵלּוֹ בַּיִת כִּי אִם־לְהִתְקַדֵּשׁ
 לְפָנָיו : 5 וְעַתָּה שְׁלַח־לִי אִישׁ־חָכָם
 לַעֲשׂוֹת בְּהָבָה וּבְכָסֶת וּבְחָכְמָה וּבְכָרֶזֶל
 וּבְאֲרָצוֹ וּכְרֵמִיל וַהֲבָלֶלֶת וְהָעֵצ לַפְתָּח
 פְּתִיחִים עִם־הַחֲכָמִים אֲשֶׁר עִמִּי בַּיהוָה
 וּבִירֵשׁוֹלַם אֲשֶׁר חָכֵן דָּדָר אֲבִי : 6 וַיִּשְׁלַח
 לוֹ עֲצֵי אֲרָזִים בְּרוֹשִׁים וְאַלְגֻמִּים מִחֶלְבָנוֹן
 כִּי אֲנִי יוֹדְעֵתִי אֲשֶׁר עָבְדִּיהָ יוֹדְעִים
 לַכְרוֹת עֵצִי לְבָנָיו וְהַנָּה עָבְדִּי עִם
 עָבְדֶּיהָ : 7 וַיִּלְחֲכוּ לוֹ עֲצִים לָרֹב כִּי
 הַבַּיִת אֲשֶׁר־אֲנִי בֹנֶה גָדוֹל וְהַפֶּלֶא

ΠΑΡΔΕΙΠΟΜΕΝ:ΥΝ Β' α', β'.

13 Καὶ ἤλθε Σαλωμών ἐκ Βαιθὶ τῆς ἐν Γαβαὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἱεραρίσκει ἐπὶ ἰσοαήλ. 14 Καὶ συνήγαγε Σαλωμών ἄρματα καὶ ἵπκεις, καὶ ἔγεγονον αὐτῷ χίλια καὶ τετρακόσιοι ἄρματα· καὶ ὡς δώδεκα χιλιάδες ἵπκων· καὶ κατήλειπον αὐτὰ ἐν πόλεσι τῶν ἀρμάτων, καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ. 15 Καὶ ἔβηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κρήνας ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πληθός. 16 Καὶ ἡ ἐξοδος τῶν ἵπκων Σαλωμών ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἱμῶν τοῦ βασιλέως πορεύεσθαι, καὶ ἡ ἡγόραζον. 17 Καὶ ἐνέβαινον καὶ ἐξῆγον ἐξ Αἰγύπτου ἄρματα ἑν ἑξακοσίων ἀργυρίου, καὶ ἵπκων πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου· καὶ οὕτω πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι τῶν Χετταίων καὶ τοῖς βασιλεῦσι Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔφερον.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ εἶπε Σαλωμών τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
δνόματι Κυρίου καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
2 Καὶ συνήγαγε Σαλωμών ἑξορκήκοντα χιλιάδας
ἀνδρῶν νωτοφόρων καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας
λατόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ οἱ ἱστιάται ἐπ' αὐτῶν
τρισχίλιοι ἑξακόσιοι. 3 Καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών
πρὸς Χιράμ βασιλέα Τύρου λέγων Ὡς ἰποίησας
μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ
κίδρους τοῦ οἰκοδομῆσαι ἑαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι
ἐν αὐτῷ, 4 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ
οἶκον τῷ δνόματι Κυρίου θεοῦ μου, ἀγιάσαι αὐτὸν
αὐτῷ τοῦ θυμῶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα καὶ
πρόθεσιν διὰ παντός, καὶ τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώ-
ματα διὰ παντός τὸ πρωὶ καὶ τὸ δείλης, καὶ ἐν
τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις καὶ ἐν
ταῖς ἑορταῖς τοῦ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦτο ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. 5 Καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ
οἰκοδομῶ μέγας, ὅτι μέγας Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς. 6 Καὶ τίς ἰσχύσει
οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ
οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσι τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶ αὐτῷ οἶκον; ὅτι ἄλλ' ἢ
τοῦ θυμῶν κατέναντι αὐτοῦ. 7 Καὶ νῦν ἀπόστειλόν
μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ
χρυσῷ καὶ ἐν τῷ ἀργυρῷ καὶ ἐν τῷ χαλκῷ καὶ
ἐν τῷ σιδήρῳ καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῷ
κοκκίνῳ καὶ ἐν τῇ ὑάκινθῳ, καὶ ἱπιστάμενον
γλύφει γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ
ἐν Ἰουδᾷ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἃ ἡτοίμασε Δαυὶδ ὁ
πατὴρ μου. 8 Καὶ ἀπόστειλόν μοι ἑξάτα κίδρινα
καὶ ἀρκέυθινα καὶ πύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου, ὅτι ἐγὼ
οἶδα ὥς ὁ δοῦλοί σου οἰδαὶς κόπτειν ἑξάτα ἐκ τοῦ
Λιβάνου, καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μετὰ τῶν παιδῶν
μου. 9 Πορεύσονται ἡτοίμασαι μοι ἑξάτα ἐς πλῆθος,
ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἐνδοξος.

II. CHRONICORUM, I. II.

13 Venit ergo Salomon ab excelso Gabaon in
Jerusalem coram tabernaculo fœderis, et reg-
navit super Israel. 14 Congregavitque sibi
currus et equites, et facti sunt ei mille quad-
ringenti currus, et duodecim millia equitum :
et fecit eos esse in urbibus quadrigarum, et
cum rege in Jerusalem. 15 Præbuitque rex
argentum et aurum in Jerusalem quasi
lapides, et cedros quasi sycomoros, quæ
cuntur in campestribus multitudine magna.
16 Adducebantur autem ei equi de Ægypto,
et de Coa, a negotiatoribus regis, qui ibant, et
emebant pretio, 17 Quadrigam equorum
sexcentis argenteis, et equum centum quin-
quaginta : similiter de universis regnis
Hethæorum, et a regibus Syriæ, emptio
celebrabatur.

CAPUT II.

1 DECREVIT autem Salomon ædificare domum nomini Domini, et palatium sibi. 2 Et numeravit septuaginta millia virorum portantium humeris, et octoginta millia qui cæderent lapides in montibus, præpositosque eorum tria millia sexcentos. 3 Misit quoque ad Hiram regem Tyri, dicens: Sicut egisti cum David patre meo, et misisti ei ligna cedrina ut ædificaret sibi domum, in qua et habitavit: 4 Sic fac mecum, ut ædificem domum nomini Domini Dei mei, ut consecrem eam ad adolendum incensum coram illo, et fumiganda aromata, et ad propositionem panum sempiternam, et ad holocaustomata mane, et vespere, sabbatis quoque, et neomeniis, et solemnitatibus Domini Dei nostri in sempiternum, quæ mandata sunt Israeli. 5 Domus enim, quam ædificare cupio, magna est: magnus est enim Deus noster super omnes deos. 6 Quis ergo poterit prævalere, ut ædificet ei dignam domum? si cælum, et cæli cælorum capere eum nequeunt: quantus ego sum, ut possim ædificare ei domum? sed ad hoc tantum, ut adoleatur incensum coram illo. 7 Mitte ergo mihi virum eruditum, qui noverit operari in auro, et argento, ære et ferro, purpura, coccino, et hyacintho, et qui sciat sculpture cælaturas, cum his artificibus, quos mecum habeo in Judæa et Jerusalem, quos præparavit David pater meus. 8 Sed et ligna cedrina mitte mihi, et arceuthina, et pinca, de Libano; scio enim quod servi tui noverint cædere ligna de Libano, et erunt servi mei cum servis tuis, 9 Ut parentur mihi ligna plurima. Domus enim, quam cupio ædificare, magna est nimis, et incolyta.

דברי הימים ב ב ג

9 והנה לחטבים לכתתי קצצים נחתי חטים מפות לעבדיך פרים עשרים אלף ושעורים פרים עשרים אלף וזון בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: 10 וימחר חתם מלך-צל בקרב וישלח אל-שלמח באהבת יהוה את-עמו נחנך עליהם מלך: 11 וימחר חתם בריהו יהוה אלתי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה וכן למלכותו: 12 ועתה שלחתי איש-חכם יודע בניה לחתם אבי: 13 בראש מדינתו וזון ואביו איש-צדי יודע לעשות בכתב ובכסף בחרושת בפרזל באבנים ובקצצים באבנים ובפרזל ובכסף ובפרזל וכל מה שכל-פניהם וכל מה שכל-מחשבתו אשר יתהלל עס-חקקיה וחכמי אדני דוד אביו: 14 ועתה חטים ושעורים חטים וזון וימחר אשר-אמר אדני ושלח לעבדיו: 15 וימחר נכרת עצים מיהלבונו ככל-צרכו ויבאם לתן בפסדות עליהם וכו' ואתה מעלה אתם ויהיה: 16 ויספר שלמח כל-האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דוד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלש אלפים ושש מאות: 17 וישע מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חבב בחר ושלש אלפים ושש מאות מנצחים לחעבד את-העם:

פרשה ג

1 ויחל שלמח לבנות את-בית-יהוה בירושלם בהל המורה אשר נראה לדוד אביו אשר הכין במקום דוד בגרן ארזו חביו: 2 ויחל לבנות בחודש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: 3 ואלה חוקי שלמח לבנות את-בית האלוקים הארץ אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: 4 והאולם אשר על-פני הארץ על-פני רחבה בית אמות עשרים ורחבה מאה ועשרים ויצפהו מפניה וקב קדור:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. β', γ'.

10 Καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κύπτουσι ξύλα εἰς βρώματα δίδωκα σίτον εἰς δόματα τοῖς παισὶ σου κόρων πυροῦ εἰκοσι χιλιάδας, καὶ κριθῶν κόρων εἰκοσι χιλιάδας, καὶ οἶνον μέτρων εἰκοσι χιλιάδας, καὶ ἐλαίου μέτρων εἰκοσι χιλιάδας. 11 Καὶ εἶπε Χιρὰμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμών λέγων 'Ἐν τῷ ἀγαπήσῃ Κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔδωκέ σε ἐπ' αὐτοὺς βασιλεῖα. 12 Καὶ εἶπε Χιρὰμ Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς 'Ισραὴλ ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφὸν καὶ ἐπιστάμενον ἐπιστήμῃν καὶ σύνεσιν, ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ Κυρίῳ καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 13 Καὶ νῦν ἀπέστειλά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδῶτα σύνεσιν Χιρὰμ τὸν πατέρα μου, 14 ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρων Δάν, καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, εἰδῶτα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ καὶ ἐν λίθοις καὶ ξύλοις, καὶ ὑφαίνειν ἐν τῷ πορφύρῳ καὶ ἐν τῷ ὑακίνθῳ καὶ ἐν τῷ βύσσῳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ γλύψαι γλυφάς, καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν, ὅσα ἂν δῶς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ σοφῶν Δαυὶδ κυρίου μου πατρός σου. 15 Καὶ νῦν τὸν σίτον καὶ τὴν κριθὴν καὶ τὸ ἐλαιον καὶ τὸν οἶνον, ἃ εἶπεν ὁ κύριός μου, ἀποστείλω τῷ παισὶν αὐτοῦ. 16 Καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου, καὶ ἄξομεν αὐτὰ σχεδίασις ἐπὶ θάλασσαν 'Ιόππης, καὶ σὺ ἄξεις αὐτὰ εἰς 'Ιερουσαλήμ. 17 Καὶ συνήγαγε Σαλωμών πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους τοὺς ἐν γῇ 'Ισραὴλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν ὃν ἠριθμήσεν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ εὐρέθησαν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι. 18 Καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων, καὶ τρισχίλιους ἑξακοσίους ἐργοδῶντας ἐπὶ τὸν λαόν.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ ἤρξατο Σαλωμών τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον Κυρίου ἐν 'Ιερουσαλήμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμωρία, οὗ ὤφθη Κύριος τῷ Δαυὶδ πατρὶ αὐτοῦ, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἡτοίμασε Δαυὶδ ἐν ἄλλῳ 'Ορνὰ τοῦ 'Ιεβουσαιού. 2 Καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. 3 Καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμών τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ· μήκος πῆχυν ἢ διαμέτρῳσις ἢ πρώτη πῆχυν ἐξήκοντα, καὶ εὖρος πῆχυν εἰκοσι. 4 Καὶ ἀλάμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, μήκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πῆχυν εἰκοσι, καὶ ὕψος πῆχυν ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ κατεχύρωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ.

II. CHRONICORUM, II. III.

10 Præterea operariis, qui cæsuri sunt ligna, servis tuis dabo in cibaria tritici coros viginti millia, et hordei coros totidem, et vini viginti millia metretas, olei quoque sata viginti millia. 11 Dixit autem Hiram rex Tyri per litteras, quas miserat Salomoni: Quia dilexit Dominus populum suum, idcirco te regnare fecit super eum. 12 Et addidit, dicens: Benedictus Dominus Deus Israel, qui fecit cælum et terram, qui dedit David regi filium sapientem et eruditum et sensatum atque prudentem, ut ædificaret domum Domino, et palatium sibi. 13 Misi ergo tibi virum prudentem et scientissimum Hiram, patrem meum, 14 Filium mulieris de filiabus Dan, cujus pater fuit Tyrius, qui novit operari in auro, et argento, ore, et ferro, et marmore, et lignis, in purpura quoque, et hyacintho, et bysso, et coccino: et qui scit cælare omnem sculpturam, et adinvenire prudenter quodcumque in opere necessarium est, cum artificibus tuis, et cum artificibus domini mei David patris tui. 15 Triticum ergo, et hordeum, et oleum, et vinum, quæ pollicitus es domine mi, mitte servis tuis. 16 Nos autem cædemus ligna de Libano, quot necessaria habueris, et applicabimus ea ratibus per mare in Joppe: tuum autem erit transferre ea in Jerusalem. 17 Numeravit igitur Salomon omnes viros proselytos, qui erant in terra Israel, post dinumerationem, quam dinumeravit David pater ejus, et inventi sunt centum quinquaginta millia, et tria millia sexcenti. 18 Fecitque ex eis septuaginta millia, qui humeris onera portant, et octoginta millia, qui lapides in montibus cæderent: tria autem millia et sexcentos præpositos operum populi.

CAPUT III.

1 Et cœpit Salomon ædificare domum Domini in Jerusalem in monte Moria, qui demonstratus fuerat David patri ejus, in loco, quem paraverat David in area Ornan Jebusæi. 2 Cœpit autem ædificare mense secundo, anno quarto regni sui. 3 Et hæc sunt fundamenta, quæ jecit Salomon, ut ædificaret domum Dei, longitudinis cubitos in mensura prima sexaginta, latitudinis cubitos viginti. 4 Porticum vero ante frontem, quæ tendebatur in longum juxta mensuram latitudinis domus, cubitorum viginti: porro altitudo centum viginti cubitorum erat: et deauravit eam intrinsecus auro mundissimo.

דברי הימים ב ג ד

וַיֹּאמֶר הַבַּיִת הַגָּדוֹל חִפּוּ עֲצֵי בְרוֹשִׁים
וַיַּחֲפֹהוּ זָהָב טוֹב וַיַּעַל עָלָיו תַּפְרִיִּם
וּשְׂרָרֹת׃ 6 וַיִּצָּף אֶת־הַבַּיִת אֲכָז וְהָרָה
לַחֲפָאֲרָת וַתִּזְדָּקֵב זָהָב פָּרָנִים׃ 7 וַיִּחַף
אֶת־הַבַּיִת הַקְּדוֹת הַסָּפִיִּם וְקִירוֹתָיו
וּלְתוֹתָיו זָהָב וַתִּפְתָּח בְּרוֹבִים עַל־
הַקְּדוֹת׃ 8 וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית־הַקֹּדֶשׁ
הַקָּדָשִׁים אֲרָצוֹ עַל־פְּנֵי רֹחַב־הַבַּיִת אֲמוֹת
עֶשְׂרִים וָרֹחַבֹּו אֲמוֹת עֶשְׂרִים וַיַּחֲפֹהוּ
זָהָב טוֹב לַבְּקָדִים עָשׂ מֵאוֹת׃ 9 וַיַּמְשְׁקֵל
לַמִּסְמְרוֹת לִשְׁקָלִים חֲמִשִּׁים זָהָב וַתַּעֲלִיֹּת
חִפּוּ זָהָב׃ 10 וַיַּעַשׂ בְּבֵית־הַקֹּדֶשׁ
הַקָּדָשִׁים בְּרוֹבִים שְׁנַיִם מִצָּעֶשׁ עֶשְׂרִים
וַיִּצָּפוּ אֹתָם זָהָב׃ 11 וַיִּכְנְסֵי הַבְּרוֹבִים
אֲרָבָּם אֲמוֹת עֶשְׂרִים כִּנְחָה הָאֹחֵד לַאֲמוֹת
חֲמֵשׁ מֵעַל לְקִיר הַבַּיִת וַתִּכְנַח הָאֲחֵלָת
אֲמוֹת חֲמֵשׁ מִצָּע לַכִּנְחָה הַבְּרוֹב הָאֲחֵר׃
12 וַיִּכְנַח הַבְּרוֹב הָאֹחֵד אֲמוֹת חֲמֵשׁ מִצָּע
לְקִיר הַבַּיִת וַתִּכְנַח הָאֲחֵלָת אֲמוֹת חֲמֵשׁ
דְּבָלָה לַכִּנְחָה הַבְּרוֹב הָאֲחֵר׃ 13 כִּנְסֵי
הַבְּרוֹבִים הָאֵלֶּה פָּרֹשִׁים אֲמוֹת עֶשְׂרִים
וְהֵם עֹמְדִים עַל־יְדֵיגְלִיתָם וַיַּגִּיתָם לְבָיִת׃
14 וַיַּעַשׂ אֶת־הַפְּתָח תִּבְלָת
וְאַרְבָּעֹן וּכְרָטִיל וּבֹיץ וַיַּעַל עָלָיו בְּרוֹבִים׃
15 וַיַּעַשׂ לַפָּנֵי הַבַּיִת עֲמֻדִים
שְׁנַיִם אֲמוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמֵשׁ אֲרָז וַתִּכְנַח
אֶשֶׁר־עַל־רֹאשׁוֹ אֲמוֹת חֲמֵשׁ׃
16 וַיַּעַשׂ שְׂשֻׁרוֹת בְּדָבָר וַיִּתֵּן עַל־רֹאשׁ
הָעֲמֻדִים וַיַּעַשׂ רִמּוֹנִים מֵאָה וַיִּתֵּן
בְּשֻׁרְשׁוֹת׃ 17 וַיִּהְיֶה אֶת־הָעֲמֻדִים עַל־פְּנֵי
הַחִלָּל אֶחָד מִזִּמּוֹ וְאֶחָד מִחֲשָׁמָאוֹל
וַיִּקְרָא שֵׁם־הַיְמִינִי לְזִין וְשֵׁם הַשְּׂמָאֵלִי
בָּעֵז׃

פרשה ד :

וַיַּעַשׂ מִזְבֵּחַ בְּחֵשֶׁת עֲשָׂרִים אַמָּה
אָרְצוֹ וְעֲשָׂרִים אַמָּה רָחְקוֹ וַיַּעֲשֶׂה אֹמֶת
קוֹמָתוֹ: ² וַיַּעַשׂ אֶת־הֵנָּה מִבֶּזֶק
עֲשֶׂה בְּאֵמָה מִשְׁקָלָהּ אֶל־שִׁקְלָהּ עֶזְרָא
סָבִיב וְחִמָּשׁ בְּאֵמָה קוֹמָתָהּ וְהָיוּ שְׁלֹשִׁים
בְּאֵמָה יָקָב אֹתָהּ סָבִיב: ³ וַיִּדְמִית בְּהִקְרִיב
תַּחַת לָזוֹ סָבִיב סָבִיב סָבִיבִים אֹתָהּ
עֲשֶׂה בְּאֵמָה מִקְפִּים אֶת־תְּהִיָּם סָבִיב
שָׁנִים שְׁנָיִם חֲבָלָהּ וַיַּזְקִים בְּמִצְחָתָהּ:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. γ', δ.

5 Καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσε ξύλοις κεδρί-
νοις, καὶ κατεχύρωσε χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἐγλύψεν
ἐπ' αὐτοῦ φοῖνικας καὶ χαλαστά. 6 Καὶ ἐκόσμησε
τὸν οἶκον λίθοις τιμίαις εἰς δόξαν, καὶ ἐχύρωσε
χρυσίῳ χρυσίου τοῦ ἐκ Φαρουίμ, 7 Καὶ ἐχύρωσε
τὸν οἶκον καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ καὶ τοὺς πυλῶ-
νας καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ,
καὶ ἐγλύψε Χερουβὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων. 8 Καὶ
ἐποίησε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, μήκος
αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον, πλάτος τοῦ οἴκου πήχεων
εἴκοσι, καὶ τὸ μήκος πήχεων εἴκοσι, καὶ ἐχύρωσεν
αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ εἰς Χερουβὶμ εἰς τάλαντα
ἐξακόσια. 9 Καὶ ὅλην τῶν ἡλων, ὅλην τοῦ ἐνὸς
πεντήκοντα σέλοι χρυσίου, καὶ τὸ ὑπερῶν ἐχύ-
ρωσε χρυσίῳ. 10 Καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ οἰκῇ τῇ ἁγίῃ
τῶν ἁγίων Χερουβὶμ δύο, ἔργον ἐκ ξύλων, καὶ ἐχύ-
ρωσεν αὐτὰ χρυσίῳ. 11 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν Χε-
ρουβὶμ τὸ μήκος πήχεων εἴκοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ
μία πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου,
καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πήχεων πέντε ἀπτομένη
τῆς πτέρυγος τοῦ Χερουβ τοῦ ἑτέρου. [12 Καὶ
ἡ πτέρυξ τοῦ Χερουβ τοῦ ἐνὸς πήχεων πέντε
ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ
ἑτέρα πήχεων πέντε ἀπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ
Χερουβ τοῦ ἑτέρου.] 13 Καὶ αἱ πτέρυγες τῶν
Χερουβὶμ τούτων διαπεπετασμέναι πήχεων εἴκοσι,
καὶ αὐτὰ ἱστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον. 14 Καὶ ἐποίησε
τὸ καταπέτασμα ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκ-
κίνου καὶ βύσσου, καὶ ὕφανε ἐν αὐτῷ Χερουβὶμ.
15 Καὶ ἐποίησεν ἐμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους
δύο, πήχεων τριακονταπέντε τὸ ὕψος, καὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε. 16 Καὶ ἐποίησε
σερσερῶθ ἐν τῇ θάβρῃ καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν
τῶν στύλων, καὶ ἐποίησε ρότσικους ἑκατὸν καὶ
ἐθῆκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν. 17 Καὶ ἔστησε τοὺς
στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἓνα ἐκ δεξιῶν
καὶ τὸν ἓνα ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ
ἀριστερῶν Ἰσχύς.

ΚΕΦ. 8.

1 ΚΑΙ ἔποίησε θυσιαστήριον χαλκοῦν, εἰκοσι πῆχων τὸ μῆκος, καὶ εἰκοσι πῆχων τὸ εὖρος, καὶ δέκα πῆχων τὸ ὕψος. 2 Καὶ ἔποίησε τὴν θάλασσαν χυτὴν, δέκα πῆχων τὴν διαμέτρην, στρογγυλὴν κυκλόθεν, καὶ πέντε πῆχων τὸ ὕψος, καὶ τὸ κύκλωμα τριάκοντα πῆχων. 3 Καὶ ὁμοίωμα μόσχων ὑποκάτω αὐτῆς κύκλῳ κυκλοῦσιν αὐτήν· δέκα πῆχεις περιέχουσι τὸν λουτήρα κυκλόθεν· δύο γίνῃ ἰχθύες αὐτῶν τοὺς μόσχους ἐν τῇ χωνεύσει αὐτῶν,

II. CHRONICORUM, III. IV.

5 Domum quoque majorem texit tabulis lignis abiegnis, et laminas auri obrizi affixit per totum: sculpsitque in ea palmas, et quasi catenulas se invicem complectentes. 6 Stravit quoque pavimentum templi pretiosissimo marmore, decore multo. 7 Porro aurum erat probatissimum, de cujus laminis texit domum, et trabes ejus, et postes, et parietes, et ostia: et cælavit cherubim in parietibus. 8 Fecit quoque domum Sancti sanctorum: longitudinem juxta latitudinē domus, cubitorum viginti: et latitudinem similiter viginti cubitorum: et laminis aureis texit eam, quasi talentis sexcentis. 9 Sed et clavos fecit aureos, ita ut singuli clavi siclos quinquagenos appenderent: cenacula quoque texit auro. 10 Fecit etiam in domo Sancti sanctorum cherubim duos, opere statuario; et texit eos auro. 11 Alæ cherubim viginti cubitis extendebantur, ita ut una ala haberet cubitos quinque, et tangeret parietem domus: et altera quinque cubitos habens, alam tangeret alterius cherub. 12 Similiter cherub alterius ala quinque habebat cubitos, et tangebatur parietem: et ala ejus altera quinque cubitorum, alam cherub alterius contingebat. 13 Igitur alæ utriusque cherubim expansæ erant, et extendebantur per cubitos viginti: ipsi autem stabant erectis pedibus, et facies eorum erant versæ ad exteriorem domum. 14 Fecit quoque velum ex hyacintho, purpura, cocco, et bysso: et intexuit ei cherubim. 15 Ante fores etiam templi duas columnas, quæ triginta et quinque cubitos habebant altitudinis; porro capita earum, quinque cubitorum. 16 Neenon et quasi catenulas in oraculo, et superposuit eas capitibus columnarum: malogranata etiam centum, quæ catenulis interposuit. 17 Ipsas quoque columnas posuit in vestibulo templi, unam a dextris, et alteram a sinistris: eam, quæ a dextris erat, vocavit Jachin; et quæ ad lævam, Booz.

CAPUT IV.

1 FECIT quoque altare æneum viginti cubitorum longitudinis, et viginti cubitorum latitudinis, et decem cubitorum altitudinis. 2 Mare etiam fusile decem cubitis a labio usque ad labium, rotundum per circuitum: quinque cubitos habebat altitudinis, et funiculus triginta cubitorum ampiebat gyrum ejus. 3 Similitudo quoque boum erat subter illud, et decem cubitis quædam extrinsecus cælaturæ, quasi duobus versibus alvum maris circuibant. Boves autem erant fusiles:

דברי הימים ב ד

4 עֹמֶד צִבְיֹנִים עָמַד קֶדֶר שְׁלֹשָׁה
פָּנִים וְצִבְיָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים וְשְׁלֹשָׁה
פָּנִים גִּבְיָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרְחָה וְהֵם
עָלִיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל־אֲחֵרֵיהֶם בְּיָתָה:
5 וְצִבְיָה שֹׁפָח וְשֹׁפָחֵי שְׂפָתַיִם
פָּרָח שְׁוֹשְׁנָה מִחוּץ בָּתִּים שְׁלֹשָׁה אֲלֵפִים
קִיל: 6 וַיַּעַשׂ בְּיָרֵם צִבְיָה וַיִּתֵּן
בְּמִשְׁחָה מִמֶּיֶן וּבְמִשְׁחָה מִשְׁמָאל לְרַחֲצָה
בָּתִּים אֲחֵרֵי־מִשְׁחָה הָעוֹלָה וַיַּחֲדוּ בָּם
וְהֵימָּה לְרַחֲצָה לְפָנֵיהֶם בּוֹ:
7 וַיַּעַשׂ אֲתֵימְלוֹת הַזֶּהָב עֶשֶׂר כִּמְשָׁפָם
וַיִּתֵּן בְּהִכָּל הַמֶּשֶׁח מִמֶּיֶן וּבְמִשְׁחָה מִשְׁמָאל:
8 וַיַּעַשׂ שְׁלֹחֹת צִבְיָה וַיַּחֲדוּ
בְּהִכָּל הַמֶּשֶׁח מִמֶּיֶן וּבְמִשְׁחָה מִשְׁמָאל:
9 וַיַּעַשׂ מִזְבֵּחַ זָהָב מֵאָה:
10 וַיַּעַשׂ הַפְּתִילִים וְהַעֲזָרָה הַדּוֹלָה וְהַלְוֹת
לְעֹזָרָה וְהַלְוֹתֵיהֶם צִפָּה נִחֲשֹׁת: 11 וְאֵת־
הָיִם גָּבֵן מִמֶּנָּה הַמִּנְיָה קֶדֶם מִמָּוֶל
גִּבְיָה: 12 וַיַּעַשׂ חֲגֹרִם אֲתֵימְלוֹת
וְאֲתֵימְלָעִים וְאֵת־הַמְּזֻקָּה וַיַּכֵּל חֲגֹרִם
לְעֹשֹׂת אֲתֵימְלָאֵה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמִלְחָה
שְׁלֹמֹה בְּבֵית הָאֱלֹהִים: 13 עֲמֻדָּיִם שְׁנֵים
וְהַגְּלוֹת וְהַפְּתִילֹת עַל־רֹאשׁ הָעֲמֻדָּיִם
שְׁתֵּים וְהַשְּׂבָכֹת שְׁתֵּים לְכַפּוֹת אֲתֵימְלָה
גְּלוֹת הַפְּתִילֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעֲמֻדָּיִם:
14 וְאֵת־הַרְמוּמִים אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי
הַשְּׂבָכֹת שְׁנֵים טַרְזִים רְמוּמִים לְשְׂבָכָה
הָאֶחָת לְכַפּוֹת אֲתֵימְלָה גְּלוֹת הַפְּתִילֹת
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעֲמֻדָּיִם: 15 וְאֵת־הַמְּלָכֹת
עָשָׂה וְאֵת־הַפְּתִילֹת עָשָׂה עַל־הַמְּלָכֹת:
16 אֲחֵי־הַיָּם אֶחָד וְאֵת־הַבָּקָר שְׁנֵים־עָשָׂר
מִחֲמִיו: 17 וְאֵת־הַפְּתִילֹת וְאֵת־הַיָּעִים וְאֵת־
הַמְּלָכֹת וְאֵת־קְלֵי־הַיָּעִים עָשָׂה חֲגֹרִם
אֶבֶר לְמִלְחָה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה נִחֲשֹׁת
מִרְיָה: 18 בְּכֶדֶר תִּירָדוֹ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
בְּעֵבֶי הָאֲדָמָה בֵּין רִסְוֹת וּבֵין צִבְיָה:
19 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה קְלֵי־הַיָּעִים
הָאֵלֶּה לְרֹב מְאֹד כִּי לֹא נִתְּקָר מִשְׁקַל
הַמֶּלֶךְ: 20 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֵת קְלֵי־הַיָּעִים
אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים וְאֵת מִזְבֵּחַ הַזָּהָב
וְאֵת־הַשְּׂבָכֹת וְהַפְּתִילֹת וְהַיָּעִים:

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. δ'.

4 Ἡ ἐποίησαν αὐτοὺς δώδεκα μόσχους, οἱ τρεῖς
βλέποντες βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς δυσμάς, καὶ οἱ
τρεῖς νότον, καὶ οἱ τρεῖς κατ' ἀνατολὰς, καὶ ἡ
θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω, ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν
ἔσω. 5 Καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστής, καὶ τὸ
χείλος αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου, διαγεγλυμμένα
βλαστοὺς κρίνου, χωροῦσαν μετρητὰς τρισχιλίου,
καὶ ἐξέτελλε. 6 Καὶ ἐποίησε λουτήρας δέκα, καὶ
ἔθηκε τοὺς πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐκ
ἀριστερῶν, τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν
ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ
θάλασσα εἰς τὸ νίπτειν τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτῇ.
7 Καὶ ἐποίησε τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς δέκα κατὰ
τὸ κρίμα αὐτῶν καὶ ἔθηκεν ἐν τῇ ναφ, πέντε ἐκ
δεξιῶν καὶ πέντε ἐκ ἀριστερῶν. 8 Καὶ ἐποίησε
τραπέζας δέκα καὶ ἔθηκεν ἐν τῇ ναφ, πέντε ἐκ
δεξιῶν καὶ πέντε ἐκ ἐνωμόνων· καὶ ἐποίησε φιάλας
χρυσᾶς ἑκατόν. 9 Καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τῶν
ἱερίων, καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ θύρας τῇ
αὐλῇ, καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλωμένα χαλκῷ.
10 Καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου
ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολὰς κατάναντι. 11 Καὶ
ἐποίησε Σιράμ τὰς κρεάγρας καὶ τὰ πυρεῖα καὶ
τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσε Σιράμ ποιῆσαι πᾶσαν
τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησε Σαλωμών τῷ βασιλεῖ ἐν
οἴκῳ τοῦ θεοῦ, 12 Στύλους δύο καὶ ἐπ' αὐτῶν
γυλᾶθ τῇ χωθαρεῖ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων
δύο, λαὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν
χωθαρεῖ ἃ ἴσθιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων,
13 Καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο
δίκτυα, καὶ δύο γένη ῥοίσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ
ἐνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γυλᾶθ τῶν χωθαρεῖ
ἃ ἴσθιν ἐπάνω τῶν στύλων. 14 Καὶ τοὺς μεχωνῶθ
ἐποίησε δέκα, καὶ τοὺς λουτήρας ἐποίησεν ἐπὶ τοὺς
μεχωνῶθ, 15 Καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τοὺς
μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς, 16 Καὶ
τοὺς ποδιστήρας καὶ τοὺς ἀναλημπτήρας καὶ τοὺς
λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη
αὐτῶν ἃ ἐποίησε Σιράμ καὶ ἀνήνεγκε τῷ βασιλεῖ
Σαλωμών ἐν οἴκῳ Κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ. 17 Ἐν
τῇ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου ἰχθυήσεν αὐτὰ ὁ
βασιλεὺς ἐν τῇ πάχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχῶθ
καὶ ἀνά μέσον Σαρηδαθά. 18 Καὶ ἐποίησε Σαλω-
μὼν πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πληθος σφόδρα,
ὅτι οὐκ ἐξέλειπεν ὀλκὴ τοῦ χαλκοῦ. 19 Καὶ
ἐποίησε Σαλωμών πάντα τὰ σκεύη οἴκου
Κυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ
τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεις,

II. CHRONICORUM, IV.

4 Et ipsum mare super duodecim boves
impositum erat, quorum tres respiciebant ad
aquilonem, et alii tres ad occidentem: porro
tres alii meridiem, et tres qui reliqui erant,
orientem, habentes mare superpositum: pos-
teriora autem boum erant intrinsecus sub
mari. 5 Porro vastitas ejus habebat mensu-
ram palmi, et labium illius erat quasi labium
calicis, vel repandi lili: capiebatque tria
millia metretas. 6 Fecit quoque conchas
decem: et posuit quinque a dextris, et quinque
a sinistris, ut lavarent in eis omnia, quæ in
holocaustum oblaturi erant: porro in mari
sacerdotes lavabantur. 7 Fecit autem et
candelabra aurea decem, secundum speciem
qua jussa erant fieri: et posuit ea in templo,
quinque a dextris, et quinque a sinistris:
8 Necnon et mensas decem: et posuit eas in
templo, quinque a dextris, et quinque a
sinistris: phialas quoque aureas centum.
9 Fecit etiam atrium sacerdotum, et basilicam
grandem: et ostia in basilica, quæ textit ærc.
10 Porro mare posuit in latere dextro contra
orientem ad meridiem. 11 Fecit autem
Hiram lebetes, et creagras, et phialas: et
complevit omne opus regis in domo Dei:
12 Hoc est, columnas duas, et epistylia,
et capita, et quasi quædam retiacula, quæ
capita tegerent super epistylia. 13 Malo-
granata quoque quadringenta, et retiacula
duo, ita ut bini ordines malogranatorum
singulis retiaculis jungerentur, quæ protege-
rent epistylia, et capita columnarum. 14 Bases
etiam fecit, et conchas, quas superposuit
basibus: 15 Mare unum, boves quoque
duodecim sub mari. 16 Et lebetes, et crea-
gras, et phialas. Omnia vasa fecit Salomoni
Hiram pater ejus in domo Domini ex æro
mundissimo. 17 In regione Jordanis fudit
ea rex in argillosa terra, inter Sochet et
Saredatha. 18 Erat autem multitudo
vasorum innumerabilis, ita ut ignora-
retur pondus æris. 19 Fecitque Salomon
omnia vasa domus Dei, et altare aureum,
et mensas, et super eas panes propositionis:

דברי הימים ב ה ו

13 ויהי כִּאֲחֵד לְמַחְצָרִים וּלְמִשְׁרָדִים
לְהַשְׁמִיעַ קוֹל־אֶחָד לְהַלֵּל וּלְהַדוֹת לַיהוָה
וּבְקִרְיִים קוֹל בְּחֻצְרוֹת וּבְמִצְלָאִים וּבְכָלִי
הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם
חֲסִדוֹ וּבְבָרִית מְלֶאכֶּה עֲנֹ בֵּית יְהוָה : 14 וְלֹא
יִקְלִי הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשֹׁמֵר מִסְּגֵי חֻצֹתָם
כִּי־מֶלֶךְ כְּבוֹד־יְהוָה אֶת־בָּרִית הַאֲלֹהִים :

פרשה ו :

1 וְאֵן אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אֱמֹר לְשִׁפּוֹן
בְּעֶרְסָל : 2 וְאֵן בְּרִיתִי בֵּית־זָבֵל לָךְ
וּמִקְוֹן לְשִׁבְתָּהּ עוֹלָמִים : 3 וַיִּסֵּב הַמֶּלֶךְ
אֶת־פָּנָיו וַיִּבָּרֶךְ אֶת כָּל־קָהָל יִשְׂרָאֵל וְכָל־
קָהָל יִשְׂרָאֵל עֹמְדִים : 4 וַיֹּאמֶר בָּרַךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָּבָר בְּפִיו אֶת דָּוִד
אָבִי וּבְכִרְוִי מְלֶאכֶּה לְאָמַר : 5 מִדִּיהִיֹם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא
בְּחֶרְתִּי בְּעִיר מֶלֶךְ שְׂבָמִי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת
בְּיָת לַהֲיוֹת שְׂמִי שָׁם וְלֹא־בְחֶרְתִּי בְּאִישׁ
לַהֲיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל : 6 וַאֲבָחִי
בִּירוּשָׁלַם לַהֲיוֹת שְׂמִי שָׁם וַאֲבָחִי בְּדָוִד
לַהֲיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל : 7 וַיְהִי עַם־לִבָּב
דָּוִד אָבִי לְבָנוֹת בְּיָת לְשָׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל : 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִי
אֲשֶׁר הֵחָל עַם־לִבָּבֶךָ לְבָנוֹת בְּיָת לְשָׁמִי
הַמִּיבֹרֶךְ כִּי חָזַק עַם־לִבָּבֶךָ : 9 בָּרוּךְ אַתָּה
לֹא תִבְרָךְ חֲבִית כִּי בָרָךְ חֲזָקָה מִחֲזָקָתִי
הַמַּאֲבִיבָה חֲבִית לְשָׁמִי : 10 וַיָּקָם יְהוָה
אֶת־דָּוִד אֲשֶׁר דָּבָר וַאֲלֹהִים תַּחֲלֹת דָּוִד
אָבִי וַאֲשֶׁבַע עַל־פִּסְמָה יִשְׂרָאֵל בְּאֲשֶׁר דָּבָר
יְהוָה וַאֲבָנָה חֲבִית לְשָׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל : 11 וַאֲשֶׁם שָׁם אֶת־תַּחֲנוּן אֲשֶׁר
שָׁם בְּרִירָה יְהוָה אֲשֶׁר בָּרַךְ עַם־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : 12 וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי מוֹצֵא יְהוָה בְּגֵד
כָּל־קָהָל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ בְּפָיו : 13 כִּי־עָשָׂה
שְׁלֹמֹה בְּיָד כְּחֹשֶׁת וַיַּתְּהִי בְּתוֹךְ הַעֲנָוִת
חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְבֹּעַ וַחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחֵב וַאֲמֹת
שְׁלֹשׁ קוֹמָתוֹ וַיַּעֲמֵד עָלָיו וַיִּבְרָךְ עַל־בְּרָכֵי
בְּגֵד כָּל־קָהָל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ פָּסָיו חֲשִׁמְקָה :
14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲבִירֵינוּ
אֱלֹהִים בְּשִׁמְכֶם וּבְאֶרֶץ שְׂמֵךְ חֲבִית
וַחֲסִדֵּךְ לַעֲבָדֶיךָ חֲלָקִים לְפָנֶיךָ בְּכָל־לְבָב :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β' ε', ε'.

13 Καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν
τῷ ψαλτῶδειν καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μὴ
τοῦ ἱερομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ὡς
ἔψωσαν φωνὴν ἐν σάλπιγγι καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ
ἐν ὄργανοις τῶν ψδῶν, καὶ ἔλεγον· Ἐξομολογεῖσθε
τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. Καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης
Κυρίου· 14 Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στήναι
λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνέ-
πλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

ΚΕΦ. ε'.

1 TOTE εἶπε Σαλωμών Κύριος εἶπε τοῦ κατα-
σκευῶσαι ἐν γνόφῳ, 2 Καὶ ἐγὼ ᾤκοδόμηκα οἶκον
τῷ δυνάμει σου ἁγίον σοι καὶ ἱετοιμον τοῦ κατασκευ-
ῶσαι εἰς τοὺς αἰῶνας. 3 Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ
βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησε τὴν
πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία
Ἰσραὴλ παριστήκει. 4 Καὶ εἶπεν Εὐλογητὸς
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησεν ἐν στόματι
αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου καὶ ἐν χειρὶν
αὐτοῦ ἐπλήρωσε λίγων 5 Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ
ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ
τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ,
καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς ἡγού-
μενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, 6 Καὶ ἐξελε-
ξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ, καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν
λαόν μου Ἰσραὴλ. 7 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν
Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ
ὀνόματι Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. 8 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου Διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν
σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι μου, καλῶς
ἐποίησας ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σου· 9 Πλὴν
σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ὅτι ὁ υἱός σου ὃς
ἐξελεύσεται ἐκ τῆς ὀσφύος σου, οὗτος οἰκοδομήσει
τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι μου. 10 Καὶ ἀνίστησε
Κύριος τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἐλάλησε· καὶ ἐγε-
νήθη ἀντὶ Δαυὶδ πατρὸς μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ
τὸν θρόνον Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησε Κύριος, καὶ
ᾤκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου θεοῦ
Ἰσραὴλ, 11 Καὶ ἔθκα ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν ἐν ᾗ
ἐκεῖ διαθήκη Κυρίου ἦν διέθετο τῷ Ἰσραὴλ. 12
Καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου
ἐναντὶ πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε
τὰς χεῖρας αὐτοῦ· 13 Ὅτι ἐποίησε Σαλωμών
βάσιν χαλκὴν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς
αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, πέντε πῆχειν το μήκος αὐτῆς
καὶ πέντε πῆχειν τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ τριῶν
πῆχειν τὸ ὕψος αὐτῆς· καὶ ἔστη ἐκ' αὐτῆς, καὶ
ἐπισθεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἐναντὶ πάσης ἐκκλησίας
Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν
οὐρανόν 14 Καὶ εἶπε Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ
ἔστιν ὁμοίός σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς,
φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισὶ σου
τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ,

II. CHRONICORUM, V. VI.

13 Igitur cunctis pariter, et tubis, et voce,
et cymbalis, et organis, et diversi generis
musicorum concinentibus, et vocem in sub-
lime tollentibus, longe sonitus audiebatur,
ita ut cum Dominum laudare cœpissent et
dicere: Confitemini Domino quoniam bonus,
quoniam in æternum misericordia ejus; im-
pleretur domus Dei nube, 14 Nec possent
sacerdotes stare et ministrare propter caligi-
nem. Compleverat enim gloria Domini
domum Dei.

CAPUT VI.

1 TUNC Salomon ait: Dominus pollicitus
est ut habitaret in caligine: 2 Ego autem
ædificavi domum nomini ejus, ut habitaret
ibi in perpetuum. 3 Et convertit rex faciem
suam, et benedixit universæ multitudini
Israel (nam omnis turba stabat intenta), et
ait: 4 Benedictus Dominus Deus Israel, qui
quod locutus est David patri meo, opere
complevit, dicens: 5 A die, qua eduxi
populum meum de terra Ægypti, non elegi
civitatem de cunctis tribubus Israel, ut ædifi-
caretur in ea domus nomini meo: neque elegi
quemquam alium virum, ut esset dux in
populo meo Israel, 6 Sed elegi Jerusalem,
ut sit nomen meum in ea, et elegi David, ut
constituerem eum super populum meum
Israel. 7 Cumque fuisset voluntatis David
patris mei, ut ædificaret domum nomini
Domini Dei Israel, 8 Dixit Dominus ad
eum: Quia hæc fuit voluntas tua, ut ædifi-
cares domum nomini meo, bene quidem fecisti
hujuscemodi habere voluntatem: 9 Sed non
tu ædificabis domum, verum filius tuus, qui
egredietur de lumbis tuis, ipse ædificabit
domum nomini meo. 10 Complevit ergo
Dominus sermonem suum, quem locutus
fuerat: et ego surrexi pro David patre meo,
et sedi super thronum Israel, sicut locutus est
Dominus: et ædificavi domum nomini
Domini Dei Israel. 11 Et posui in ea ar-
cam, in qua est pactum Domini, quod pepigit
cum filiis Israel. 12 Stetit ergo coram altari
Domini ex adverso universæ multitudinis
Israël, et extendit manus suas. 13 Siquidem
fecerat Salomon basim æneam, et posuerat
eam in medio basilicæ, habentem quinque
cubitos longitudinis, et quinque cubitos
latitudinis, et tres cubitos altitudinis: stetit-
que super eam: et deinceps flexis genibus
contra universam multitudinem Israel, et
palmis in cælum levatis, 14 Ait: Domine
Deus Israel, non est similis tui Deus in
cælo et in terra: qui custodis pactum et
misericordiam cum servis tuis, qui am-
bulant coram te in toto corde suo:

15 וְאֶשֶׁר שָׁמַרְתָּ לַעֲבֹדָה וְדָוִד
וְאֶשֶׁר-דָּבַרְתָּ לָּוִי וְיִתְחַבֵּר בְּקִי
מִלֵּאָה בַּיּוֹם הַהוּא : 16 וְעֹלָה וְדָוִד
וְיִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לַעֲבֹדָה וְדָוִד אֲבִי
דָּבִיד לֹא לֵאמֹר לֹא-יִפְקֹד לָהּ
וְיִשָּׁב עַל-בִּסְמָן יִשְׂרָאֵל וְהָאֵם-יִשְׂרָאֵל
אֶת-דָּוִדָם לְלֵבָת בְּתוּרָתִי בְּאֵשׁ
לִפְנֵי : 17 וְעֹלָה וְיִתְחַבֵּר אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל
דָּבִיד וְאֶשֶׁר דָּבַרְתָּ לַעֲבֹדָה לְדָוִד
הַמֶּלֶךְ וְשָׁב אֵלָיו אֶת-יִתְחַבֵּר
וְהָאֵם שְׁמֹר וְיִשְׂרָאֵל הַשְּׁמֹר לֹא
לֵאמֹר בְּתוּרָתִי הַהוּא וְאֶשֶׁר בְּתוּרָתִי
אֶת-יִתְחַבֵּר עֲבֹדָה וְאֶת-יִתְחַבֵּר
לְשֹׁמֵר אֶת-יִתְחַבֵּר וְאֶת-יִתְחַבֵּר
עֲבֹדָה מִתְּחִלָּה לִפְנֵי : 20 לָהּ
כְּתוּבָה אֶת-יִתְחַבֵּר הַהוּא וְיִשְׂרָאֵל
אֶת-יִתְחַבֵּר וְאֶשֶׁר אֶת-יִתְחַבֵּר
לְשֹׁמֵר אֶת-יִתְחַבֵּר וְאֶשֶׁר יִתְחַבֵּר
אֶת-יִתְחַבֵּר הַהוּא : 21 וְשֹׁמֵר
עֲבֹדָה וְעֹלָה יִשְׂרָאֵל וְאֶשֶׁר יִתְחַבֵּר
הַהוּא וְאֶת-יִתְחַבֵּר וְשֹׁמֵר מִשְׁמֵר
מִיִּתְחַבֵּר וְשֹׁמֵר וְשֹׁמֵר : 22
אֵשׁ לְרֹעֵהוּ וְשֹׁמֵר אֵלָיו לֵב
אֵלָיו לִפְנֵי מִיִּתְחַבֵּר בְּתוּרָתִי הַהוּא
הַשְּׁמֹר מִיִּתְחַבֵּר וְשֹׁמֵר וְשֹׁמֵר
עֲבֹדָה לְשֹׁמֵר וְשֹׁמֵר וְשֹׁמֵר
וְשֹׁמֵר צִדִּיק לְתֵת לוֹ בְּעֹדָה
23 וְאֶת-יִתְחַבֵּר עֲמֹה יִשְׂרָאֵל
כִּי יִתְחַבֵּר וְשֹׁמֵר וְיִתְחַבֵּר
וְיִתְחַבֵּר וְיִתְחַבֵּר לִפְנֵי בְּ
24 וְאֶת-יִתְחַבֵּר תִּשְׁמֹר מִיִּתְחַבֵּר
לְשֹׁמֵר עֲמֹה יִשְׂרָאֵל וְשֹׁמֵר
הַהוּא וְאֶת-יִתְחַבֵּר לְשֹׁמֵר וְשֹׁמֵר
25 בְּהַעֲזָר הַשְּׁמֹר
מִיִּתְחַבֵּר כִּי יִתְחַבֵּר וְיִתְחַבֵּר
הַהוּא וְיִתְחַבֵּר אֶת-יִתְחַבֵּר
כִּי תִשְׁמֹר : 26 וְאֶת-יִתְחַבֵּר
וְשֹׁמֵר לְשֹׁמֵר עֲבֹדָה וְשֹׁמֵר
כִּי תִשְׁמֹר אֶת-יִתְחַבֵּר חֲשׂוֹן
וְיִתְחַבֵּר וְיִתְחַבֵּר מִיִּתְחַבֵּר
תִּתְחַבֵּר לְשֹׁמֵר : 27

15 Ἄ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυιδ τῷ πατρί μου, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων, καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου καὶ ἐν χερσὶ σου ἰπλήρωσας ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη. 16 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων Οὐκ ἐκλείψει σοὶ ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνον Ἰσραὴλ, πλην ἰὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου ὡς ἐπορεύθης ἰναντίον μου. 17 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθῆτω δὴ τὸ ῥῆμά σου ἃ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαυιδ. 18 Ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ψεκδόμησα; 19 Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδὸς σου καὶ ἐπὶ τὴν δεισίν μου, Κύριε ὁ θεός, τοῦ ἱσακοῦσαι τῆς δέσσεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται ἰναντίον σου σήμερον, 20 Τοῦ εἶναι ὀφθαλμοῦς σου ἀνεψυγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ παῖς σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. 21 Καὶ ἀκούσῃ τῆς δέσσεως τοῦ παιδὸς σου καὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἀν προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικησέως σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀκούσῃ καὶ ἴλωες ἔσθ. 22 Ἐὰν ἀμάρτυ ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἀράσῃται κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, 23 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις, καὶ κρινεῖς τοὺς δούλους σου τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ καὶ ἀποδοῦναι ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαιοῦσαι δίκαιον τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. 24 Καὶ ἰὰν θρασυθῇ ὁ λαός σου Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ἰχθοῦ ἰὰν ἀμάρτωσί σοι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰξομολογήσωνται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξονται καὶ δεηθῶσιν ἰναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, 25 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλωες ἔσθ ταῖς ἀμαρτίαις λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν. 26 Ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς, 27 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλωες ἔσθ ταῖς ἀμαρτίαις τῶν παιδῶν καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν σου ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς ἐληρονομίαν.

15 Qui præstitisti servo tuo David patri meo quaecumque locutus fueras ei: et quæ ore promiseras, opere complesti, sicut et præsens tempus probat. 16 Nunc ergo Domine Deus Israel, imple servo tuo patri meo David quaecumque locutus es, dicens: Non deficiet ex te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamen si custodierint filii tui vias suas, et ambulaverint in lege mea, sicut et tu ambulasti coram me. 17 Et nunc Domine Deus Israel, firmetur sermo tuus, quem locutus es servo tuo David. 18 Ergone credibile est ut habitet Deus cum hominibus super terram? Si cælum et cæli cælorum non te capiunt, quanto magis domus ista, quam ædificavi? 19 Sed ad hoc tantum facta est, ut respicias orationem servi tui, et obsecrationem ejus, Domine Deus meus: et audias preces, quas fundit famulus tuus coram te: 20 Ut aperias oculos tuos super domum istam diebus ac noctibus, super locum, in quo pollicitus es ut invocaretur nomen tuum. 21 Et exaudires orationem, quam servus tuus orat in eo: et exaudias preces famuli tui, et populi tui Israel. Quicumque oraverit in loco isto, exaudi de habitaculo tuo, id est, de cælis, et propitiare. 22 Si peccaverit quispiam in proximum suum, et jurare contra eum paratus venerit, seque maledicto constrinxerit coram altari in domo ista: 23 Tu audies de cælo, et facies judicium servorum tuorum, ita ut reddas iniquo viam suam in caput proprium, ut ulciscaris justum, retribuens ei secundum justitiam suam. 24 Si superatus fuerit populus tuus Israel ab inimicis (peccabunt enim tibi) et conversi egerint pœnitentiam, et obsecraverint nomen tuum, et fuerint deprecati in loco isto, 25 Tu exaudies de cælo, et propitiare peccato populi tui Israel, et reduc eos in terram, quam dedisti eis, et patribus eorum. 26 Si clauso cælo pluvia non fluxerit propter peccata populi, et deprecati te fuerint in loco isto, et confessi nomini tuo, et conversi a peccatis suis, cum eos afflixeris, 27 Exaudi de cælo Domine, et dimitte peccata servis tuis et populi tui Israel, et doce eos viam bonam, per quam ingrediantur: et da pluviam terræ, quam dedisti populo tuo ad possidendum.

דברי הימים ב ו

28 רָצַב פְּרִיָּהֶנָּה בָּאָרֶץ גִּבֹּר פְּרִיָּהֶנָּה שְׂדֵפוֹן וְגִרְלוֹן אֲרָבָה וְחִסִּיל כִּי יִהְיֶה כִּי יִצְרְלוּ אֲדָוִי בָּאָרֶץ שְׁעָרָיו כְּלִיגָנֵעַ וְכָל־מִחְלָה: 29 כְּלִי־תַפְלָה כְּלִי־תַחֲפֹחַ אֲשֶׁר יִהְיֶה לְכָל־הָאָדָם וְלָכָל עַמָּה וְשָׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְעֶה אִישׁ נֶעֱזֹר וּמִכְאָבוֹ וּפְרֶשׁ כַּפּוֹי אֶל־הַפִּתּוּת הַזֶּה: 30 וְאִתָּה תִשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתָּהּ וְקַלְחָהּ וְהִתְחַדָּה לְאִישׁ כְּכִלְדֻכְיוֹ אֲשֶׁר תִּדְעַת אֶת־לִבּוֹ כִּי־אִתָּה לְבַדָּה תִּדְעֶת אֶת־לִבּוֹ בְּכָן הָאָדָם: 31 לְמַעַן יִירָאֵה לְלִבָּתָּ בְּדִרְכֶיהָ כְּלִי־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פָּנֶיךָ הַאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּתְחַד לְאֲבוֹתֶיהָ: 32 וְגַם אֶל־הַקִּבְרִי אֲשֶׁר לְאַחַד־עַמָּה וְשָׂרָאֵל חוּאָ וּבְכָאֵל מִן־בָּנֵי דָוִד לְמַעַן שְׁמַחַת הַגְּדוֹל וְהַדָּת הַחֲזָקָה וְהַרְוֵעָה הַמְּטֹמֶמֶת וּבְכָאֵל וְהַתַּפְלָלוֹת אֶל־הַפִּתּוּת הַזֶּה: 33 וְאִתָּה תִשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתָּהּ וְעִשְׂתִּי כְּכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא אֱלֹהִי הַקִּבְרִי לְמַעַן יִדְעֶה כִּי־עָשִׂי הָאָרֶץ אֶת־שְׁמֹתָ וְלִירְאָהָ אֶת־הָעַמָּה וְשָׂרָאֵל וְלִדְעֹתָ כִּי־שְׁמֹתָ נִקְרָא עַל־הַפִּתּוּת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: 34 כִּי־נִצָּא עַמָּה לְפִלְחֵמָה עַל־אֲדָוִי בְּבִרְחָה אֲשֶׁר תִּשְׁלַח וְהַתַּפְלָלוֹת אֱלֹהִי דָוִד הַעֲזִיר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּתֹרֶם קָדַם וְהַפִּתּוּת אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשִׁמְחָה: 35 וְשִׁמְעָה מִן־הַשָּׁמַיִם אֶת־תַּפְלָתָם וְאֶת־תַּחֲנֻנָּם וְעִשְׂתִּי מִשְׁפָּטָם: 36 כִּי יִחְסָאֵר לֵךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יִחְסָאֵר וְהַנֶּפֶשׁ שׁוֹבֵהָם לָכֵן וְהַנֶּפֶשׁ שׁוֹבֵהָם אֶל־אֲרָץ דְּחֻקָּה אִי חֲרוֹבָה: 37 וְהַשִּׁיבֹה אֶל־לִבָּכֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְשָׁם וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֱלֹהִי בָּאָרֶץ שְׁבִתָּהּ לְאִמֹר חֲסָאֵנִי הַעֲזִירִי וְרַשְׁעִנִי: 38 וְשָׁבוּ אֱלֹהִי בְּכִלְכֵּם וּבְכִלְנִפְשָׁם בָּאָרֶץ שְׁבִתָּהּ אֲשֶׁר שָׁבוּ אֲתָם וְהַתַּפְלָלוֹת דָּוִד אֲדָם אֲשֶׁר־תִּתְחַד לְאֲבֹתָם וְהַעֲזִיר אֲשֶׁר בְּתֹרֶם וְלִפְנֵי אֲשֶׁר בְּנִיתִי לְשִׁמְחָה: 39 וְשִׁמְעָה מִן־הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתָּהּ אֶת־תַּפְלָתָם וְאֶת־תַּחֲנֻנָּם וְעִשְׂתִּי מִשְׁפָּטָם וְקַלְחָתָם לְעַמָּה אֲשֶׁר חֲסָאֵר לֵךְ: 40 וְעַתָּה אֱלֹהִי יִהְיֶהנָּה עֵינִי פְתוּחֹת וְאִנְיָה מִשְׁכּוֹת לְתַפְלָתָם הַמְּקוֹם הַזֶּה:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β', ε'.

28 Λιμός ἰάν γίνηται ἐπὶ τῆς γῆς, θάνατος ἰάν γίνηται, ἀνεμοφθορία καὶ ἰετέρος, ἀκρίαι καὶ βροῦχος ἰάν γίνηται, καὶ ἰάν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἰχθὺς κατίναντι τῶν πόλεων αὐτῶν, κατὰ πᾶσαν πληγὴν καὶ πάντα πόνον, 29 Καὶ πᾶσα προσευχὴ καὶ πᾶσα δέησις ἢ ἰάν γίνηται παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ παντὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἰάν γνῷ ἄνθρωπος τὴν ἀφὴν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ, καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, 30 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἰοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἰλάσῃ, καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ὡς ἂν γνῷ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν καρδίαν υἱῶν ἀνθρώπων, 31 "Ὅπως φοβῶνται πάσας ὁδοὺς σου πάσας τὰς ἡμέρας ὥς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν. 32 Καὶ πᾶς ἀλλότριος δεῖ οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἴστωιν αὐτούς, καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν, καὶ ἔλθωσι καὶ προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, 33 Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἰοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσθαι σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, καὶ τοῦ φοβεῖσθαι σε ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ γνῶναι ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ψευδόμησα. 34 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃ ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἰχθῦς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἢ ἀποστείλῃς αὐτούς, καὶ προσεύξωνται πρὸς σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἢ ἐξελίξῃ ἐν αὐτῇ καὶ οἴκου οὐ ψευδόμηκα τῷ ὀνόματί σου, 35 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δέησεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δίκαιωμα αὐτῶν. 36 "Ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος δεῖ οὐχ ἁμαρτήσεται, καὶ πατάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἰχθῶν, καὶ αἰχμαλωτεύουσιν αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτοὺς εἰς γῆν ἰχθῶν εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς, 37 Καὶ ἐπιστρέψωσι καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ γε ἐπιστρέψωσι καὶ δεηθῶσι σου ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν λέγοντες Ἠμάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, 38 Καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ αἰχμαλωτεύσαντων αὐτούς, ὅπου ψευδόμειψαν αὐτούς, καὶ προσεύξωνται ὡς γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελίξῃ καὶ τοῦ οἴκου οὐ ψευδόμησα τῷ ὀνόματί σου, 39 Καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἰοίμου κατοικητηρίου σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δέησεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις κρίματα καὶ ἔλεως ἔσθῃ τῷ λαῷ τῷ ἁμαρτωνῷ σοι 40 Καὶ νῦν, Κύριε, ἴστωσαν διὰ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀνεψυγμένοι καὶ τὰ ὦτά σου ἐπήκουσιν εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τοῦτου.

II. CHRONICORUM, VI.

28 Fames si orta fuerit in terra, et pestilentia, ærugo, et aurugo, et locusta, et bruchus, et hostes, vastatis regionibus, portas obsederint civitatis, omnisque plaga et infirmitas presserit: 29 Si quis de populo tuo Israel fuerit deprecatus, cognoscens plagam et infirmitatem suam, et expanderit manus suas in domo hac, 30 Tu exaudies de cælo, de sublimi scilicet habitaculo tuo, et propitiare, et redde unicuique secundum vias suas, quas nosti eum habere in corde suo (tu enim solus nosti corda filiorum hominum): 31 Ut timeant te, et ambulent in viis tuis cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. 32 Externum quoque, qui non est de populo tuo Israel, si venerit de terra longinqua, propter nomen tuum magnum, et propter manum tuam robustam, et brachium tuum extensum, et adoraverit in loco isto, 33 Tu exaudies de cælo firmissimo habitaculo tuo, et facies cuncta, pro quibus invocaverit te ille peregrinus: ut sciant omnes populi terræ nomen tuum, et timeant te sicut populus tuus Israel, et cognoscant, quia nomen tuum invocatum est super domum hanc, quam ædificavi. 34 Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra adversarios suos per viam in qua miseris eos, adorabunt te contra viam, in qua civitas hæc est, quam elegisti, et domus, quam ædificavi nomini tuo: 35 Tu exaudies de cælo preces eorum, et obsecrationem, et ulciscaris. 36 Si autem peccaverint tibi (neque enim est homo, qui non peccet), et iratus fueris eis, et tradideris hostibus, et captivos duxerint eos in terram longinquam, vel certe quæ juxta est, 37 Et conversi in corde suo, in terra, ad quam captivi ducti fuerant, egerint penitentiam, et deprecati te fuerint in terra captivitatis suæ, dicentes: Peccavimus, inique fecimus, injuste egimus: 38 Et reversi fuerint ad te in toto corde suo, et in tota anima sua, in terra captivitatis suæ, ad quam ducti sunt, adorabunt te contra vianem terræ suæ, quam dedisti patribus eorum, et urbis, quam elegisti, et domus, quam ædificavi nomini tuo: 39 Tu exaudies de cælo, hoc est, de firmo habitaculo tuo, preces eorum, et facias iudicium, et dimittas populo tuo, quamvis peccatori: 40 Tu es enim Deus meus: aperiantur, quæso, oculi tui, et aures tuæ intentæ sint ad orationem quæ fit in loco isto.

דברי הימים ב ו י

41 וַעֲתָה לָקִימָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְנֶחֱמֶיךָ
אֶתֶּךָ וְאֶתֶּךָ אֲנִי וְגַם כָּל־יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְבָשֶׁת תְּשׁוּבָה וְחִסְדֶּיךָ יִשְׁמָחֶיךָ בְּשׁוֹבָ:
42 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲלִי־תִשָּׁב פֶּגַן מִשְׁחָה
וְכָל־הָלַחֲסִי דָגִיד עֲבָדֶיךָ:

פרשה ו:

1 וַיִּבְנֶה־לָּהּ שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל וְהִשָּׁא
יָרְדָּה מִחֲשָׁמַיִם וְהִאֲכִיל־הָעֵלָה וְהַגְבִּיהֶם
וַיִּבְכְּדוּ יְהוָה מְלֶאכֶת אֱתֵיחֶקֶת: * וְלֹא יָבֹלֻ
הַקְּחָלִים לְבֹא אֶל־בֵּית יְהוָה כִּי־מֶלֶךְ
כְּבֹד־יְהוָה אֱתֵיחֶקֶת יְהוָה: * וְכָל־פֶּגַן
יִשְׂרָאֵל רֹאִים בְּנֶגְדָה הָאֵשׁ וַיִּבְכְּדוּ יְהוָה
עַל־הַבָּיִת וַיִּקְרַע־וּפְנֵי אֲפִים אֲרָצָה עַל־הַקְּדָשָׁה
וַיִּשְׁתַּחֲוֶי וַהֲדִיחֻת לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי
לְעֹלָם חֶסֶד: * וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם
זָבָחִים וְזָבַח לִפְנֵי יְהוָה: * וַיִּזְכֹּר הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה אֶת־זִבְחַת הַקֶּהֶר עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם
אֵלֶּף וְצֵאֵן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֵלֶּף וַיִּתְּנֵם
אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם:
* וְהַקְּחָלִים עַל־מִשְׁמֹרֶתָם עֲמִידִים וְהַלְוִיִּם
בְּכֹל־יָשִׁיר יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה דָּוִד הַמֶּלֶךְ
לַהֲדִיחֹת לַיהוָה קִרְלֹעַלָם חֶסֶדוֹ בַּהֲלֵל
דָּוִד בָּתָּם וְהַקְּחָלִים מִחֲצִצְרִים נְגָדָם
וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֲמִידִים: * וַיִּתְּנֵם
שְׁלֹמֹה אֶת־יְהוָה הַחֲזָר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית־
יְהוָה כִּי־עָשָׂה שָׁם הַעֲלֹת וְאֵת חֲלָבִי
הַשְּׁלֵמִים כִּי־מִזְבַּח הַחֲזָשָׁה אֲשֶׁר־עָשָׂה
שְׁלֹמֹה לֹא יָכֹל לְהַקִּיל אֶת־הַעֲלֹלָה
וְאֶת־הַפְּנִיחָה וְאֶת־הַקְּחָלִים: * וַיַּעַשׂ
שְׁלֹמֹה אֶת־חֲזָקָה בְּעֵת הַחַיָּה שְׁבַע־
שָׁנִים וְכָל־יִשְׂרָאֵל עָפֹה וְהָלַל דָּוִד מֶלֶךְ
מִלְכָּם בְּחַת עֲדָנָהל מִצְרִים: * וַיַּעַשׂ
בָּיִתם הַשְּׁמִינִי עֲצָתָה כִּי־חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
עָשָׂה שְׁבַע־שָׁנִים וְהָחֵג שְׁבַע־שָׁנִים:
* וַיְבִיֹם עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם לַחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי שָׁלַח אֶת־הָעָם לְאֶחָיִהם
שְׁמָחִים וְטוֹבִי לֵב עַל־הַחֲזָקָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְדָוִד וּלְשְׁלֹמֹה וּלְיִשְׂרָאֵל עָפֹה:
* וַיִּקַּל שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית
הַמֶּלֶךְ וְאֵת קַל־הָפָא עַל־לֵב שְׁלֹמֹה
לְעֲשׂוֹת בְּבֵית־יְהוָה וּבְבֵית־וְהָיָה חֲזָלִית:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. ε, ζ.

41 Kai nūn anásthe, Kýrie ó Theós, eis tēn
katápausín sou, sū kal ἡ κιβωτός τῆς ἰσχύος
σου. 'Ιερεῖς σου, Kýrie ó Theós, endýsaiντο σωτη-
ρίαν, kal oi υἱοί σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀγαθοῖς.
42 Kýrie ó theós, μὴ ἀποστρίψῃς τὸ πρόσωπον
τοῦ χριστοῦ σου, μνήσθητι τὰ ἰλιή Δαυὶδ τοῦ
δοῦλου σου.

ΚΕΦ. Ζ.

1 KAI ὡς συνετίλειε Σαλωμων προσευχόμενος,
kal τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ kal κατέφαγε
τὰ ὀλοκαυτώματα kal τὰς θυσίας, kal δόξα Κυρίου
ἐπλησε τὸν οἶκον. 2 Kai οὐκ ἤδύναντο οἱ ἱερεῖς
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
ὅτι ἐπλησε δόξα Κυρίου τὸν οἶκον. 3 Kal πάντες
οἱ υἱοί 'Ισραὴλ ἑώρων καταβαίνειν τὸ πῦρ, kal ἡ
δόξα Κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον· kal ἔπεσον ἐπὶ πρό-
σωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον, kal
προσεκύνησαν kal ἤνουν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 4 Kal ὁ βασι-
λεὺς kal πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἐναντι
Κυρίου. 5 Kai ἰθυσάσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών
τὴν θυσίαν μόσχων ἑικοσι kal δύο χιλιάδας,
βοσκημάτων ἑκατὸν kal ἑικοσι χιλιάδας, kal
ἐνεκαίνισε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς kal
πᾶς ὁ λαός. 6 Kal οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς
αὐτῶν ἱστηκότες, kal οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις
ψῶδων Κυρίου τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλεως τοῦ ἱερο-
λογεῖσθαι ἐναντι Κυρίου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ, ἐν ὕμνοις Δαυὶδ διὰ χειρὸς αὐτῶν·
kal οἱ ἱερεῖς σάλπιζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἐναντίον
αὐτῶν, kal πᾶς 'Ισραὴλ ἱστηκώς. 7 Kai ἡγίασε
Σαλωμών τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ Κυρίου·
ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα kal τὰ στίατα
τῶν σωτηρίων, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ
ἐποίησε Σαλωμών οὐκ ἐξποιεῖ διέξασθαι τὰ ὀλο-
καυτώματα kal τὰ μαναὰ kal τὰ στίατα. 8 Kal
ἐποίησε Σαλωμών τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
ἐπτά ἡμέρας, kal πᾶς 'Ισραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλη-
σία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσόδου Αἰγύπτου ἕως
χειμάρρου Αἰγύπτου. 9 Kal ἐποίησεν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον, ὅτι ἡγιασμένον τοῦ
θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἐπτά ἡμέρας ἑορτὴν, 10 Kai
ἐν τῇ τρίτῃ kal εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου
ἀπέστειλε τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν
εὐφρανομένους kal ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
οἷς ἐποίησε Κύριος τῷ Δαυὶδ kal τῷ Σαλωμῶντι kal
τῷ 'Ισραὴλ λαῷ αὐτοῦ. 11 Kai συνετίλειε Σαλωμών
τὸν οἶκον Κυρίου kal τὸν οἶκον τοῦ βασιλεως, kal
πάντα ὅσα ἡθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμών τοῦ
ποιῆσαι ἐν οἴκῳ Κυρίου kal ἐν οἴκῳ αὐτοῦ εὐωδῶθη.

II. CHRONICORUM, VI. VII.

41 Nunc igitur consurge Domine Deus in
requiem tuam, tu et arca fortitudinis tuæ:
sacerdotes tui Domine Deus induantur salu-
tem, et sancti tui lætentur in bonis. 42 Do-
mine Deus ne averteris faciem christi tui:
memento misericordiarum David servi tui.

CAPUT VII.

1 Cumque complisset Salomon fundens
preces, ignis descendit de cælo, et devoravit
holocausta et victimas: et majestas Domini
implevit domum. 2 Nec poterant sacerdotes
ingredi templum Domini, eo quod impleset
majestas Domini templum Domini. 3 Sed et
omnes filii Israel videbant descendentem
ignem et gloriam Domini super domum: et
corruentes proni in terram super pavementum
stratum lapide, adoraverunt, et laudaverunt
Dominum: Quoniam bonus, quoniam in
sæculum misericordia ejus. 4 Rex autem, et
omnis populus, immolabant victimas coram
Domino. 5 Mactavit igitur rex Salomon
hostias, boum viginti duo millia, arietum
centum viginti millia: et dedicavit domum
Dei rex, et universus populus. 6 Sacerdotes
autem stabant in officiis suis: et Levitæ in
organis carminum Domini, quæ fecit David
rex ad laudandum Dominum: Quoniam in
æternum misericordia ejus, hymnos David
canentes per manus suas: porro sacerdotes
canebant tubis ante eos, cunctusque Israel
stabat. 7 Sanctificavit quoque Salomon
medium atrii ante templum Domini: obtu-
lerat enim ibi holocausta et adipēs pacificorum:
quia altare æneum, quod fecerat, non poterat
sustinere holocausta et sacrificia et adipēs.
8 Fecit ergo Salomon solemnitatem in tem-
pore illo septem diebus, et omnis Israel cum
eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath
usque ad torrentem Ægypti. 9 Fecitque die
octavo collectam, eo quod dedicasset altare
septem diebus, et solemnitatem celebrasset
diebus septem. 10 Igitur in die vigesimo
tertio mensis septimi dimisit populos ad
tabernacula sua, lætantes atque gaudentes
super bono, quod fecerat Dominus Davidi,
et Salomoni, et Israeli populo suo. 11 Com-
plevitque Salomon domum Domini, et
domum regis, et omnia quæ disposuerat
in corde suo, ut faceret in domo Do-
mini, et in domo sua, et prosperatus est.

דברי הימים ב ז ח

12 ויהי ויהי אל-שלמה בלילה
ויאמר לו שבעתי את-תפלתך ובחרתי
במקום הזה לי לבית זבח: 13 הן אעזר
השמים ולא יתענה קשר ותראצתה על-
הקרב לאכול הארץ ואם-אשלח דבר
בצמתי: 14 וינקעו עמי אשר נקראשמי
עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו
מדרבתם הרעים ואני אשמע מרחשמים
ואשלח לחטאתם וארפא את-ארצם:
15 עתה צילי יחיו פרחות ואני השבות
לתפלת המקום הזה: 16 ועתה בחרתי
ותקדשתי את-הבית הזה להיות שמי
שם עד-עולם והיו ציני ולפי שם פל-
המים: 17 ואמח אסמלך לפני באשר
הלך דגיד אביך ולעשות כלל אשר
צויתיו ונתי ומשפט תשבור: 18 ונתקדשתי
את פסא מלכותך באשר ברת לך דגיד
אביך לאמר לא יבדת לך איש מושל
בישראל: 19 ואם-תשכין אתם ועזבתם
הקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם
ותלכתם ועזבתם אלוהים אחרים
והשפתויהם להם: 20 ונתשמים מעל
ארמתי אשר נתתי להם ואת-הבית הזה
אשר-הקדשתי לשמי אשליח מעל פני
ואתגפא לשלם ולשניק בבל-העמים:
21 והבית הזה אשר-הנח צליון לכל-עבר
צליו ישם ואמר בשח עשה יחיה בכה
לדך הזאת ולבית הזה: 22 ואמר עז
אשר עזבו את-יהוה אלוהי אבותיהם
אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו
באלהים אחרים וישפתו להם ויעבדו
על-פני חביא עליהם את כל-הקדש
הזאת:

פרשה ח:

1 ויהי מקצו עשרים שנה אשר בנה
שלמה את-בית יהוה ואת-ביתו: 2 והערים
אשר נתן חרם לשלמה בנה שלמה
אותם וישב שם אר-בגן ישראל:
3 ובלה שלמה חמת צדקה ויחזק עליה:
4 ויבן את-המזבח במדבר ואת כל-קרי
המסכנות אשר בנה בחמת: 5 ויבן את-
בית חורון העליון ואת-בית חורון
התחתון עני מזבח חומות דלקים וקרי:

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΕΝΩΝ Β'. Ζ', η'.

12 Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Σαλωμῶν τὴν νύκτα καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἐκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ ἐξε-
λεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἱμαυτῷ εἰς οἶκον
θυσίας. 13 Ἐὰν συσχω τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ
γίνηται ὑετός, καὶ ἰὰν ἐντεῖλωμαι τῇ ἀκρίδι κατα-
φαγεῖν τὸ ξύλον, καὶ ἰὰν ἀποστεῖλω θάνατον ἐν
τῷ λαῷ μου, 14 Καὶ ἰὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου
ἐφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, καὶ
προσεύξωνται καὶ ζητήσωσι τὸ πρόσωπόν μου, καὶ
ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν ποιη-
ρῶν, καὶ ἰγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἴλωσω ἴσομαι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ ἰάσομαι
τὴν γῆν αὐτῶν. 15 Καὶ νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου
ἴσονται ἀνεψφγμένοι καὶ τὰ ὦτά μου ἰπήκω τῇ
προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου. 16 Καὶ νῦν ἐξελε-
ξάμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ εἶναι
ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος, καὶ ἴσονται οἱ ὀφθαλ-
μοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας. 17
Καὶ σὺ ἰὰν πορευθῇς ἐναντίον μου ὡς Δαυὶδ ὁ
πατήρ σου, καὶ ποιήσῃς κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλα-
μην σοι, καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά
μου φυλάξῃς, 18 Καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς
βασιλείας σου ὡς διέθιμην Δαυὶδ τῷ πατρί σου
λέγων Οὐκ ἐξαρθήσεται σοι ἡγεύμενος ἀνὴρ ἐν
Ἰσραὴλ. 19 Καὶ ἰὰν ἀποστρέψῃτε ὑμεῖς, καὶ
ἐγκαταλείπητε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς
ἐντολάς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν, καὶ πορευ-
θῇτε καὶ λατρεύσῃτε θεοῖς ἑτέροις καὶ ποσοκνή-
σῃτε αὐτοῖς, 20 Καὶ ἐξαρθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα
τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου, καὶ
δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. 21 Καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλός,
πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἰκστήσεται καὶ ἰρεῖ
Χάριν τίνος ἰποίησε Κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ
ὀκρῷ τούτῳ; 22 Καὶ ἱροῦσι Διδύμι ἐγκατέλιπον
Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἑξαγα-
γόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀντελάβοντο
θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἰδοὺ-
λευσαν αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς
πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην.

ΚΕΦ. η.

1 KAI ἐγένετο μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδό-
μησε Σαλωμῶν τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ, 2 Καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκε Χιρὰμ τῷ
Σαλωμῶν, ᾠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμῶν καὶ κατῴ-
κισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. 3 Καὶ ἦλθε Σαλωμῶν
εἰς Βαισωβὰ καὶ κατίσχυσεν αὐτήν. 4 Καὶ ᾠκοδό-
μησε τὴν Θεοδόμῃ ἐν τῇ ἱρήμῃ καὶ πάσας τὰς πόλεις
τὰς ὀχυράς ἃς ᾠκοδόμησεν ἐν Ἠμάθ. 5 Καὶ ᾠκο-
δόμησε τὴν Βαιθωρῶν τὴν ἀνω καὶ τὴν Βαιθωρῶν
τὴν κάτω, πόλεις ὀχυράς· τεῖχη, πύλαι καὶ μοχλοί·

II. CHRONICORUM, VII. VIII.

12 Apparuit autem ei Dominus nocte, et
ait: Audivi orationem tuam, et elegi locum
istum mihi in domum sacrificii. 13 Si clau-
sero cælum, et pluvia non fluxerit, et mandavero
et præcepero locustæ, ut devoret terram, et
misero pestilentiam in populum meum:
14 Conversus autem populus meus, super
quos invocatum est nomen meum, deprecatus
me fuerit, et exquisierit faciem meam,
et egerit poenitentiam a viis suis pessimis:
et ego exaudiam de cælo, et propitius ero
peccatis eorum, et sanabo terram eorum.
15 Oculi quoque mei erunt aperti, et aures
meæ erectæ ad orationem ejus, qui in loco
isto oraverit. 16 Elegi enim, et sanctificavi
locum istum, ut sit nomen meum ibi in sem-
piternum, et permaneant oculi mei, et cor
meum, ibi cunctis diebus. 17 Tu quoque si
ambulaveris coram me, sicut ambulavit David
pater tuus, et feceris juxta omnia quæ præ-
cepi tibi, et justitias meas judiciaque serva-
veris: 18 Suscitabo thronum regni tui, sicut
pollicitus sum David patri tuo, dicens: Non
auferetur de stirpe tua vir, qui sit princeps in
Israel. 19 Si autem aversi fueritis, et de-
reliqueritis justitias meas, et præcepta mea,
quæ proposui vobis, et abeuntes servieritis
diis alienis, et adoraveritis eos, 20 Evellam
vos de terra mea, quam dedi vobis: et domum
hanc, quam sanctificavi nomini meo, projiciam
a facie mea, et tradam eam in parabolam, et
in exemplum cunctis populis. 21 Et domus
ista erit in proverbium universis transeunti-
bus, et dicent stupentes: Quare fecit Dominus
sic terræ huic, et domui huic? 22 Responde-
buntque: Quia dereliquerunt Dominum Deum
patrum suorum, qui eduxit eos de terra
Ægypti, et apprehenderunt deos alienos,
et adoraverunt eos, et coluerunt: idcirco
venerunt super eos universa hæc mala.

CAPUT VIII.

1 EXPLETIS autem viginti annis, postquam
ædificavit Salomon domum Domini et domum
suam: 2 Civitates, quas dederat Hiram
Salomoni, ædificavit, et habitare ibi fecit
filios Israel. 3 Abiit quoque in Emath Suba,
et obtinuit eam. 4 Et ædificavit Palmyram in
deserto, et alias civitates munitissimas ædifi-
cavit in Emath. 5 Extruxitque Bethoron
superiorem, et Bethoron inferiorem, civitates
muratas, habentes portas et vectes et scras:

דברי הימים ב ח

וְאֶת־בְּעֵלָה וְאֶת־קִלְעָי הַמִּסְקָנֹת
וְאֶת־הַנִּי לְשִׁלְמֹה וְאֶת־קִלְעָי הַרְבֵּב
וְאֶת־עֲרֵי הַחֲרָשִׁים וְאֶת־כָּל־חֶשֶׁק שִׁלְמֹה
אֲשֶׁר חָשָׂה לְבָנוֹת בֵּירוּשָׁלַם וּבְלִבְנוֹן
וּבְכָל־אֶרֶץ מִמְּשָׁלָתוֹ : כָּל־הָעָם הַפּוֹחֵר
מִדִּקְחָתִי וְהַמֵּאֲמֵר וְהַסְּחָרִי וְהַיּוֹבִטִי
אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל הֵמָּה : 8 מִדְּבָנִיחִם
אֲשֶׁר נִזְתְּרוּ אֶחְרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
כְּלֹם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵם שִׁלְמֹה לְמָס
עַד הַיּוֹם הַזֶּה : 9 וּמִדְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
לֹא־נָתַן שִׁלְמֹה לְעֲבָדָיו לְמַלְאכָתוֹ כִּי
חֵמָה אֲנָשִׁי מִלְחָמָה וְשָׂרֵי שְׁלִישֵׁי וְשָׂרֵי
רִבְבוֹ וַחֲרָשָׁיו : 10 וְאֵלֶּה שְׂרָי מִנְּצֻבִּים
אֲשֶׁר־לְמֶלֶךְ שִׁלְמֹה חֲמֵשִׁים וּמֵאָתַיִם הָרִדִים
בָּעָם : 11 וְאֶת־כֶּתֶם־פָּרֶזֶחַ הַעֲלָה שִׁלְמֹה
מִעֵיר דָּוִד לְבֵית אֲשֶׁר בָּנָה־לָּהּ בֶּן־אַמֶּר
לֹא־תִשָּׁב אֲשֶׁרָה לִי בְּבֵית דָּוִד מִלְּךְ
יִשְׂרָאֵל כִּי־יִקְרָא שֵׁם חֵמָה אֲשֶׁר־בָּאָה אֵלֵיהֶם
אֲרֹן וְחֹנֶה : 12 אֵין הַעֲלָה שִׁלְמֹה
עֲלֹת לִיתְחָה עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה אֲשֶׁר בָּנָה
לְפָנֵי הָאֱלֹהִים : 13 וּבְדִבְרֵי־נֹס בָּיּוֹם לְהַעֲלֹת
בְּמִצְוַת מֹשֶׁה לְשִׁבְחוֹת וְלִקְדָּשִׁים וּלְמִצְוֹת
שְׁלוֹשׁ עָצָרִים בַּשָּׁנָה בְּחַג הַמִּצְוֹת וּבְחַג
הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסִּפּוֹת : 14 וַיַּעֲמֵד כְּמִשְׁפַּט
דָּוִד־אֲבִיו אֶת־מִחְלָקוֹת הַכֹּהֲנִים עַל־
עֲבָדָיו וְהַלְוִיִּם עַל־שְׂמֹמֹתָם לְהַלְלֵי
וְלִשְׁבַּח גִּגְד הַכֹּהֲנִים לְדִבְרֵי־נֹס בְּיוֹמוֹ
וְהַשְּׁעָרִים בְּמִחְלָקוֹתָם לְשַׁעַר וְלִשְׁעָר בֶּן
כֹּן מִצְוַת דָּוִד אִישׁ־הָאֱלֹהִים : 15 וְלֹא
סָר מִצְוַת הַמֶּלֶךְ עַל־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
לְכַל־דָּבָר וְלִאֲצֻרוֹת : 16 וּתְפֹן כְּלִי־מִלְחָמָה
שִׁלְמֹה עַד־הַיּוֹם מוֹסֵד בֵּית־יְהוָה וְעַד־
כִּלְהֹ שְׁלֹם בֵּית יְהוָה : 17 אֵין
הָלַךְ שִׁלְמֹה לְעֲצֻר־וָגֵר וְאֶל־אֵילָנוֹת עַל־
שֶׁת הַיָּם בְּאֶרֶץ אֱדוֹם : 18 וַיִּשְׁלַח־לוֹ
חִירָם בֶּן־עֲדֹנִי אֲמִינֹת וַעֲבָדָיו יְחֻדָּי
יָם וְנָאָו עַם־עֲבָדֵי שִׁלְמֹה אֲמִינֹת וַיִּקְרָא
מִשָּׁם אַרְבַּע־מֵאוֹת וּמֵאָשִׁים כָּצֵר וְחָב
וְנִבְיָא אֶל־הַמֶּלֶךְ שִׁלְמֹה :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. η'.

6 Καὶ τὴν Βαλαάθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς
ὄχυράς αἱ ἦσαν τῷ Σαλωμών, καὶ πάσας τὰς
πόλεις τῶν ἀρμάτων καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων,
καὶ ὅσα ἐπεθύμησε Σαλωμών κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν
τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῇ Λιβάνῃ
καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 7 Πᾶς ὁ λαὸς
ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορ-
ραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ
Ἰεβουσαίου, οἳ οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ, 8 ἅλλ'
ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων
μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ οὗς οὐκ ἐξολόθρευσαν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμών εἰς
φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 9 Καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμών εἰς παῖδας τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἰδοὺ ἄνδρες πολεμιστὰ καὶ
ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἀρμάτων
καὶ ἱππέων. 10 Καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προ-
στατῶν βασιλείως Σαλωμών, πενήκοντα καὶ δια-
κόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῇ λαῷ. 11 Καὶ τὴν
θυγατέρα Φαραὼ ἀνήγαγε Σαλωμών ἐκ πόλεως
Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ψικοδόμησεν αὐτῇ, ὅτι
εἶπεν Οὐ κατοικήσει ἡ γυνή μου ἐν πόλει Δαυὶδ
τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, ὅτι ἄγιός ἐστιν οὗ ἐισῆλθεν
ἐκεῖ κιβωτὸς Κυρίου. 12 Τότε ἀνέηγκε Σαλωμών
ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ
ψικοδόμησε Κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ ναοῦ, 13 Κατὰ
τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ, τοῦ ἀναφέρειν κατὰ
τὰς ἐντολάς Μωυσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν
τοῖς μηνὶ καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, τρεῖς καιροὺς
τοῦ ἑνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ
ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἐβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ
τῶν σκηνῶν. 14 Καὶ ἔστησε κατὰ τὴν κρίσιν
Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὰς διαίσεις τῶν
ἱερέων καὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν· καὶ οἱ
Λευῖται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν τοῦ αἰνεῖν καὶ
λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ τὸν λόγον
ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ· καὶ οἱ πυλωροὶ κατὰ τὰς
διαίσεις αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην, ὅτι οὕτως
ἐντολαὶ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. 15 Οὐ παρήλ-
θον τὰς ἐντολάς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων
καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πάντα λόγον καὶ εἰς τοὺς
θησαυροὺς. 16 Καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ ἐργασία
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἰθιμελιώθη ἕως οὗ ἐτελείωσε Σαλω-
μών τὸν οἶκον Κυρίου. 17 Τότε ᾤχετο Σαλωμών
εἰς Γασιὼν Γαβὶρ καὶ εἰς τὴν Αἰλάθ τὴν παρα-
θαλασσίαν ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ. 18 Καὶ ἀπίστευτε
Χιράμ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ πλοῖα καὶ παῖδας
εἰδότας θάλασσαν, καὶ ᾤκοντο μετὰ τῶν παίδων
Σαλωμών εἰς Σωφίρᾳ, καὶ ἔλαβον ἐκείθεν τὰ τετρα-
κόσια καὶ πενήκοντα τάλαντα χρυσοῦ, καὶ ἦλθον
πρὸς τὸν βασιλεῖα Σαλωμών.

II. CHRONICORUM, VIII.

6 Balaath etiam et omnes urbes firmissimas,
quæ fuerunt Salomonis, cunctasque urbes
quadrigarum, et urbes equitum; omnia quæ-
cumque voluit Salomon atque disposuit,
ædificavit in Jerusalem et in Libano, et in
universa terra potestatis suæ. 7 Omnem
populum, qui derelictus fuerat de Hethæis, et
Amorrhæis, et Pherezæis, et Hevæis, et
Jebusæis, qui non erant de stirpe Israel:
8 De filiis eorum, et de posteris, quos non
interfecerant filii Israel, subjugavit Salomon
in tributarios, usque in diem hanc. 9 Porro
de filiis Israel non posuit ut servirent operibus
regis: ipse enim erant viri bellatores, et
duces primi, et principes quadrigarum et
equitum ejus. 10 Omnes autem principes
exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti
quinquaginta, qui erudiebant populum. 11 Fi-
liam vero Pharaonis transtulit de civitate
David, in domum quam ædificaverat ei. Dixit
enim rex: Non habitabit uxor mea in domo
David regis Israel, eo quod sanctificata sit:
quia ingressa est in eam arca Domini. 12 Tunc
obtulit Salomon holocausta Domino super
altare Domini, quod extruxerat ante porticum,
13 Ut per singulos dies offerretur in eo
juxta præceptum Moysi in sabbatis et in
calendis, et in festis diebus, ter per annum,
id est, in solemnitate azymorum, et in so-
lemnitate hebdomadarum, et in solemnitate
tabernaculorum. 14 Et constituit juxta
dispositionem David patris sui, officia sacer-
dotum in ministeriis suis: et Levitas in
ordine suo, ut laudarent, et ministrarent
coram sacerdotibus, juxta ritum uniuscujusque
diei: et janitores in divisionibus suis per
portam et portam: sic enim præceperat
David homo Dei. 15 Nec prætergressi sunt
de mandatis regis, tam sacerdotes quam
Levitæ, ex omnibus quæ præceperat, et in
custodiis thesaurorum. 16 Omnes impensas
præparatas habuit Salomon, ex eo die quo
fundavit domum Domini, usque in diem quo
perfectit eam. 17 Tunc abiit Salomon in
Asiongaber, et in Ailath ad oram maris Rubri,
quæ est in terra Edom. 18 Misit autem ei
Hiram per manus servorum suorum naves,
et nautas gnaros maris, et abierunt cum servis
Salomonis in Ophir, tuleruntque inde quadrin-
genta quinquaginta talenta auri, et attulerunt
ad regem Salomonem.

וּמִלְפֶּת־שָׁבָא שָׁמְעָה אֶת־שִׁמְעוֹ
 שְׁלֹמֹה וַיָּבֹאוּ לְנִסּוֹת אֶת־שְׁלֹמֹה בְּחִידוֹת
 בִּירֹשָׁלַם בְּתֵל כֶּדָּר מֵאֵד וְגַמְלִים לְשִׂאִים
 בַּשָּׂמִים וְזָהָב לָרֶב וְאֶבֶן וְחֶרֶץ וַיָּבֹאוּ
 אֶל־שְׁלֹמֹה וַיִּדְבֹּר עִמּוֹ אֶת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה
 עִם־לִבָּהּ : ² וַיַּגִּד־לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־קֶלֶד
 וּדְבָרֶיהָ וְלֹא־נִעְלָם דְּבַר מִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא
 חָזַד לָהּ : ³ וַתֵּרָא מִלְפֶּת־שָׁבָא אֶת חֻקֶּת
 שְׁלֹמֹה וְחֻזְיֹת אֲשֶׁר בָּנָה : ⁴ וַיִּמְאָכַל
 שְׁלֹמֹה וַיִּשְׁעֵב עֲבָדָיו וַיַּמְעִמֵּם מִשְׁחָתָיו
 וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וּמִשְׁחָיו וּמִלְבָּשֵׁיהֶם וְעַל־יָתֵי
 אֲשֶׁר נִעְלָה בֵּית יְהוָה וְלֹא־תָהָה עוֹד בָּהּ
 רִחַם : ⁵ וַתֵּאֱמַר אֶל־הַמֶּלֶךְ אִמָּת חֻדְרָה
 אֲשֶׁר שָׁמְעָתִי בְּאַרְצָא עַל־דְּבָרֶיהָ וְעַל־
 חֻקֶּתֶיהָ : ⁶ וְלֹא־חָמַקְנִיתִי לְדְבָרֶיהָ עַד
 אֲשֶׁר־בָּאתִי וַתִּרְאֵנִי עֵינִי וְהִנֵּה לֹא הָגִיד
 לִי חֲצֵי מַרְבִּית חֻקֶּתֶיהָ וְשִׁמְעָתִי עַל־
 הַשְּׂמִיעָה אֲשֶׁר שָׁמְעָתִי : ⁷ אֲשֶׁר־אֶנְשִׂי
 וְאֲשֶׁר־עֲבָדֶיהָ אֵלֶּה הַעֲמָדִים לְפָנֶיהָ סָמִיד
 וְשִׁמְעִים אֶת־חֻקֶּתֶיהָ : ⁸ וַיְהִי וַיְחַזֵּק אֶל־חֻזְיֹת
 בֵּיתָהּ אֲשֶׁר חָפֵץ בָּהּ לְחַמְּתָהּ עַל־כִּסְאוֹ
 לְמַלְכוֹ לַיהוָה אֱלֹהֶיהָ בְּאַחֲבָת אֱלֹהֶיהָ
 אֶת־יִשְׂרָאֵל לְחַזְמִתָּהּ לְעוֹלָם וַיִּסְתַּב עֲלֵיהֶם
 לְמַלְכוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וַצְדִּיקָה : ⁹ וַתֵּמֹן
 לְמַלְכוֹ מֵאֵד וְעֶשְׂרִים כֶּדָּר זָהָב וּבַשָּׂמִים
 לָרֶב מֵאֵד וְאֶבֶן וְחֶרֶץ וְהָיָה בְּבָשָׁם
 הַחַוָּה אֲשֶׁר חָתְנָה מִלְפֶּת־שָׁבָא לְמַלְכוֹ
 שְׁלֹמֹה : ¹⁰ וְגַם עֲבָדֵי חֶרֶץ וְעֲבָדֵי שְׁלֹמֹה
 אֲשֶׁר־הִקְיָא זָהָב מֵאֶפְרַיִם הִקְיָא עֲצֵי
 אֶל־נִפְתָּים וְאֶבֶן וְחֶרֶץ : ¹¹ וַיַּעַשׂ חֶמְלֶךְ אֶת־
 עֲצֵי הַמִּלְבָּשִׁים מִסְּלֹת לְבֵית־יְהוָה וּלְבֵית
 הַמֶּלֶךְ וּכְפֻרוֹת וּבָבִילִים לְשָׂרִים וְלֹא־נִרְאָה
 בָּתָם לְפָנִים בְּאַרְצָא יְחֻדָּה : ¹² וַתִּמְלֶכֶת שְׁלֹמֹה
 בָּתָּהּ לְמִלְפֶּת־שָׁבָא אֶת־קֶלֶד־חֻדְרָה אֲשֶׁר
 שָׁאֲלָה מִלְכָּהּ אֲשֶׁר־הִקְיָא אֶל־הַמֶּלֶךְ
 וַתִּמְלֶכֶת וַתִּלְחֹץ לְאַרְצָהּ תִּיָּא וְעַבְדֶּיהָ :
¹³ וַיְהִי מִשְׁקַל חֻדְרָה אֲשֶׁר־בָּא
 לְשְׁלֹמֹה בַּשָּׂמֶה אֶחָת שֶׁשׁ מֵאוֹת וְשָׁמִים
 וְשֶׁשׁ כֶּדָּר זָהָב : ¹⁴ לְכֹד מֵאֲנָשֵׁי חֶמְרִים
 וְחִסְתָּרִים מִבְּיָאִים וְכָל־מִלְכֵי עָרֵב וּפְחֹת
 חֶמְרֵי כִּבְיָעִים זָהָב וְכֶסֶד לְשְׁלֹמֹה :

1 ΚΑΙ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα
 Σαλωμών, καὶ ἦλθε τοῦ πειράσαι Σαλωμών ἐν
 αἰνίγμασιν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρεῖα
 σφόδρα, καὶ κάμηλοι αἰρουνσαι ἀρώματα εἰς πληθος
 καὶ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον· καὶ ἦλθε πρὸς
 Σαλωμών καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἦν
 ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς. 2 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ
 Σαλωμών πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς, καὶ οὐ
 παρήλθε λόγος ἀπὸ Σαλωμών ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν
 αὐτῇ. 3 Καὶ εἶδε βασίλισσα Σαβὰ τὴν σοφίαν
 Σαλωμών καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε, 4 Καὶ τὰ
 βρώματα τῶν τραπεζῶν καὶ καθέδραν παίδων
 αὐτοῦ, καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ ἱματισμὸν
 αὐτῶν, καὶ οἰνοχοὺς αὐτοῦ καὶ στολισμὸν αὐτῶν,
 καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἃ ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 καὶ ἐξ αὐτῆς ἐγένετο. 5 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν
 βασιλεῖα Ἀλθιθὺς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ
 μου περὶ τῶν λόγων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας
 σου. 6 Καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἕως οὗ
 ἦλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἰδοὺ οὐκ
 ἀπηγγέλη μοι ἡμῖν τοῦ πληθους τῆς σοφίας σου,
 προσέθηκας ἐπὶ τὴν ἀκοήν ἣν ἤκουσα. 7 Μακά-
 ριοι οἱ ἄνδρες σου, μακάριοι οἱ παῖδες οὗτοι οἱ
 παριστηκότες σοὶ διὰ παντός καὶ ἀκούοντες τὴν
 σοφίαν σου. 8 Ἔστω Κύριος ὁ θεός σου εὐλογη-
 μένος ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ τοῦ δοῦναι σε ἐπὶ θρόνον
 αὐτοῦ εἰς βασιλεία Κυρίῳ θεῷ σου· ἐν τῇ ἀγαπήσει
 Κύριον τὸν θεόν σου τὸν Ἰσραὴλ τοῦ στήσαι
 αὐτὸν εἰς αἰῶνα, καὶ ἔδωκε σε ἐπ' αὐτοῦ εἰς
 βασιλεία τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δικαιοσύνην. 9 Καὶ
 ἔδωκε τῷ βασιλεῖ ἑκατὸν εἰκοσι τάλαντα χρυσίου
 καὶ ἀρώματα εἰς πληθος πολὺ καὶ λίθον τίμιον·
 καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἱερίνα ἃ ἔδωκε
 βασίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. 10 Καὶ
 οἱ παῖδες Σαλωμών καὶ οἱ παῖδες Χιρὰμ ἔφερον
 χρυσίον τῷ Σαλωμών ἐκ Σουφὶρ καὶ ξύλα πεύκινα
 καὶ λίθον τίμιον. 11 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
 τὰ ξύλα τὰ πεύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ Κυρίου
 καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ κιθάρας καὶ νάβλας
 τοῖς ᾠδοῖς, καὶ οὐκ ὤφθησαν τοιαῦτα ἐμπροσθεν
 ἐν γῇ Ἰούδα. 12 Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἔδωκε
 τῷ βασιλεῖσσι Σαβὰ πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ
 ᾔτησεν, ἐκτὸς πάντων ὧν ᾔνεγκε τῷ βασιλεῖ
 Σαλωμών· καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς. 13
 Καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ ἐνεχ-
 θέντος τῷ Σαλωμών ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἑξακόσια
 ἑξήκονταξί τάλαντα χρυσίου, 14 Πλὴν τῶν
 ἀνδρῶν τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευο-
 μένων ὧν ἔφερον, καὶ πάντων τῶν βασιλείων
 τῆς Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς, πάντες
 ἔφερον χρυσίον καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.

1 REGINA quoque Saba, cum audisset fa-
 mam Salomonis, venit ut tentaret eum in
 ænigmatibus in Jerusalem, cum magnis opi-
 bus, et camelis qui portabant aromata, et
 auri plurimum, gemmasque pretiosas. Cum-
 que venisset ad Salomonem, locuta est ei
 quæcumque erant in corde suo. 2 Et exposuit
 ei Salomon omnia quæ proposuerat: nec
 quidquam fuit, quod non perspicuum ei fecerit.
 3 Quæ postquam vidit, sapientiam scilicet
 Salomonis, et domum quam ædificaverat,
 4 Necnon et cibaria mensæ ejus, et habitacula
 eorum, et officia ministrorum ejus, et vesti-
 menta eorum, pincernas quoque et vestes
 eorum, et victimas quas immolabat in domo
 Domini: non erat præ stupore ultra in ea
 spiritus. 5 Dixitque ad regem: Verus est
 sermo, quem audieram in terra mea de virtu-
 tibus et sapientia tua. 6 Non credebam
 narrantibus, donec ipsa venissem, et vidissent
 oculi mei, et probassem vix medietatem
 sapientiæ tuæ mihi fuisse narratam: vicisti
 famam virtutibus tuis. 7 Beati viri tui, et
 beati servi tui, qui assistunt coram te omni
 tempore, et audiunt sapientiam tuam. 8 Sit
 Dominus Deus tuus benedictus, qui voluit te
 ordinare super thronum suum, regem Domini
 Dei tui. Quia diligit Deus Israel, et vult
 servare eum in æternum, idcirco posuit te
 super eum regem, ut facias judicia atque
 justitiam. 9 Dedit autem regi centum viginti
 talenta auri, et aromata multa nimis, et
 gemmas pretiosissimas: non fuerunt aromata
 talia ut hæc, quæ dedit regina Saba regi
 Salomoni. 10 Sed et servi Hiram cum servis
 Salomonis attulerunt aurum de Ophir, et
 ligna thyina, et gemmas pretiosissimas:
 11 De quibus fecit rex, de lignis scilicet
 thyinis, gradus in domo Domini, et in domo
 regia, citharas quoque et psalteria cantoribus:
 nunquam visa sunt in terra Juda ligna talia.
 12 Rex autem Salomon dedit reginæ Saba
 cuncta quæ voluit, et quæ postulavit, et multo
 plura quam attulerat ad eum: quæ reversa,
 abiit in terram suam cum servis suis. 13 Erat
 autem pondus auri, quod afferebatur Salo-
 moni per singulos annos, sexcenta sexaginta
 sex talenta auri: 14 Excepta ea summa,
 quam legati diversarum gentium, et negotia-
 tores afferre consueverant, omnesque reges
 Arabiæ, et satrapæ terrarum, qui com-
 portabant aurum et argentum Salomoni.

15 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹשָׁה מֵאוֹת צִיָּה וְהָבָה שְׁחָוִט מֵעֵשׂ מֵאוֹת וְהָבָה שְׁחָוִט יַעֲלֶה עַל-הַצִּיָּה הָאֶחָת : 16 וַיִּשְׁלַח-מֵאוֹת מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָבָה שְׁחָוִט שֶׁלֹשׁ מֵאוֹת וְהָבָה יַעֲלֶה עַל-הַמִּזְבֵּחַ הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בְּבֵית יְעֶזֶר הַלְבָנוֹן : 17 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא-שָׁמַן גָּדוֹל וַיַּצְבֵּהוּ וְהָבָה שְׁחָוִט : 18 וַיִּנָּשׂ מַעֲלֹת לְכֶסֶם וְכֶסֶם בְּהָבָה לְכֶסֶם מִתְּחִיל וְהָבָה מִזָּה וּמִזָּה עַל-מִקְוֵה הַשָּׁמֶן וּשְׁנַיִם אֲרֻזֹּת לְמִקְוֵה הַמִּזְבֵּחַ : 19 וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲרֻזֹּת לְמִקְוֵה הַשָּׁמֶן עַל-שְׁנֵי מַעֲלֹת מִזָּה וּמִזָּה לֹא נִשְׁעָה בּוֹ לְכַל-מִמְלָכָה : 20 וְכָל כְּלֵי מִשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ שֶׁלְמֹחַ וְהָבָה וְכָל כְּלֵי בֵית-יְעֶזֶר הַלְבָנוֹן וְהָבָה סָגִיר אִין כֶּסֶם בְּחֶשֶׁב בִּימֵי שְׁלֹמֹה לְמַאֲמָה : 21 כִּי-הָיוּ לְמֶלֶךְ הַזְכָּרוֹת תַּרְשִׁישׁ עִם עַבְדֵי חֲתָם אַחֵר לְשֹׁלוֹשׁ שָׁנִים תְּבוּאָה וְאֲנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ נִשְׁאוֹת וְהָבָה וְכֶסֶם שְׁנֵה־כֶסֶם וְחֹפִים וְחֹפִיִּים : 22 וַיִּבְדֵּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִכָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ לְעָשֶׂר וְהַכְמָה : 23 וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ מִבְּחָשִׁים אֲתִפְּנָה שְׁלֹמֹה לְשֹׁמֵעַ אֶת-הַכְמָתוֹ אֲשֶׁר-נָתַן הָאֱלֹהִים בְּלִבּוֹ : 24 וְהָם מִבְּיָאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ כְּלֵי כֶסֶף וְכָלִי וְהָבָה וּשְׁלֵמוֹת נֶשֶׁן וּבִשְׂמִים סֹסִים וּפָרָדִים דְּבַר-שָׁנָה בְּשָׁנָה : 25 וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אֲרֻצֵּי אֱלֹהִים אֲרֻזֹּת כֹּסִים וּמַרְקָבוֹת וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָה שְׁנֵה־כֶסֶם וַיִּצְחַם בְּצַרְיָה הַרְבֵּה וַעֲסֵה-הַמֶּלֶךְ בִּירֹשָׁלָּם : 26 וַיְהִי מוֹשֵׁל בְּכָל-הַמְּלָכִים מִן-הַנְּהָר וְעַד-הָאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבִיל מִצְרַיִם : 27 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת-הַכְּסֵה בִּירֹשָׁלָּם כְּאֲבָנִים וְאֶת הָאֲרָזִים נָתַן בְּשִׁמְעִים אֲשֶׁר-בְּשֹׁפְלָה לְרֹב : 28 וּמִבְּיָאִים סֹסִים מִמִּצְרַיִם לְשְׁלֹמֹה וּמִכָּל-הָאֲרָצוֹת : 29 וַשָּׂאֵר דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הָאֲשֶׁנִּים וְהַחֲקֻלִּים הַלֵּאֲהֵם כְּתוּבִים עַל-דְּבָרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל-בְּרִיאוֹת אֲחֵיהֶם הַשְׂוִלְנֵי וּבְכָחוֹת יַעֲזָר הַחֹזֶה עַל הַרְבֵּעַ בִּירְבֵּב : 30 וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בִּירֹשָׁלָּם עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה : 31 וַיִּשְׁכֵּב שְׁלֹמֹה עַם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם בְּנֵי תַחְמֹנִי :

15 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών διακοσίους θυρεοὺς χρυσοῦς ἱλατοῦς, ἑξακόσιοι χρυσοὶ καθαροὶ ἐπὶ ἑνὶ τῶν ἑνα θυρεῶν· 16 Καὶ τριακοσίας ἀσπίδας ἱλατοῦς χρυσᾶς, τριακοσίων χρυσῶν ἀνεφέρετο ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἑκάστην, καὶ ἔδωκεν αὐτάς ὁ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου. 17 Καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφαντίνων ὀδόντων μίγαν, καὶ κατεχύρυσσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. 18 Καὶ ἔξ ἀναβαθμῶν τῷ θρόνῳ ἐνδεέμενοι χρυσίῳ, καὶ ἀγκῶνες ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς καθίδρας, καὶ δύο λέοντες ἑστηκότες παρὰ τοὺς ἀγκῶνας. 19 Καὶ δώδεκα λέοντες ἑστηκότες ἐκεί ἐπὶ τῶν ἔξ ἀναβαθμῶν ἐνθεν καὶ ἐνθεν· οὐκ ἰγενήθη οὕτως ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ. 20 Καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ βασιλείως Σαλωμών χρυσοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ κατελιημμένα· οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμών εἰς οὐθὶν. 21 Ὅτι ναὺς τῇ βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσίς μετὰ τῶν παιδῶν Χιράμ· ἅπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο πλοῖα ἐκ Θαρσίς τῇ βασιλεῖ γίμοντα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων καὶ πιθῆκων. 22 Καὶ ἰμεγαλύνθη Σαλωμών ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλοτηρ καὶ σοφία. 23 Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμών ἀκοῦσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ ἧς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. 24 Καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, στακτήν καὶ ἡδύσματα, ἵππους καὶ ἡμίονους, τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν. 25 Καὶ ἦσαν τῇ Σαλωμών τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵπτιων, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλείως ἐν Ἱερουσαλὴμ. 26 Καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλείων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου. 27 Καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κείδους ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πληθός. 28 Καὶ ἡ ἐξοδος τῶν ἵππων ἐξ Αἰγύπτου τῇ Σαλωμών καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς. 29 Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμών οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, ἰδοὺ οὗτοι γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Ἀχὶά τοῦ Σηλωνίτου καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ τοῦ ὀρώντος περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ. 30 Καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμών ἐπὶ πάντα Ἱσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. 31 Καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών, καὶ ἐθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοάμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

15 Fecit igitur rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sexcentorum aureorum, qui in singulis hastis expendebantur: 16 Trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorum, quibus tegebantur singula scuta: posuitque ea rex in armamentario, quod erat consitum nemore. 17 Fecit quoque rex solium eburneum grande, et vestivit illud auro mundissimo. 18 Sex quoque gradus, quibus ascendebatur ad solium, et scabellum aureum, et brachiola duo altrinsecus, et duos leones stantes juxta brachiola, 19 Sed et alios duodecim leunculos stantes super sex gradus ex utraque parte: non fuit tale solium in universis regnis. 20 Omnia quoque vasa convivii regis erant aurea, et vasa domus saltus Libani ex auro purissimo. Argentum enim in diebus illis pro nihilo reputabatur. 21 Siquidem naves regis ibant in Tharsis cum servis Hiram, semel in annis tribus: et deferebant inde aurum et argentum, et ebur, et simias, et pavos. 22 Magnificatus est igitur Salomon super omnes reges terræ præ divitiis et gloria. 23 Omnesque reges terrarum desiderabant videre faciem Salomonis, ut audirent sapientiam, quam dederat Deus in corde ejus: 24 Et deferebant ei munera, vasa argentea, et aurea, et vestes, et arma, et aromata, equos, et mulos, per singulos annos. 25 Habuit quoque Salomon quadraginta millia equorum in stabulis, et curruum equitumque duodecim millia, constituitque eos in urbibus quadrigarum, et ubi erat rex in Jerusalem. 26 Exercuit etiam potestatem super cunctos reges, a flumine Euphrate usque ad terram Philistinorum, et usque ad terminos Ægypti. 27 Tantamque copiam præbuit argenti in Jerusalem quasi lapidum: et cedrorum tantam multitudinem velut sycomororum, quæ gignuntur in campestribus. 28 Adducebantur autem ei equi de Ægypto, cunctisque regionibus. 29 Reliqua autem operum Salomonis priorum et novissimorum, scripta sunt in verbis Nathan prophetæ, et in libris Ahia Silonitis, in visione quoque Addo videntis, contra Jeroboam filium Nabat. 30 Regnavit autem Salomon in Jerusalem super omnem Israel quadraginta annis. 31 Dormivitque cum patribus suis, et sepeliunt eum in civitate David: regnavitque Roboam filius ejus pro eo.

וַיִּגְלֶה יְרֹבָאָם שְׂכָמָה כִּי שָׁכַם אָמָה
 כָּל־יִשְׂרָאֵל לְחַמְלָהּ אֹתוֹ: ² וַיְהִי כְּשָׁמַע
 יְרֹבָאָם בְּדִבְרֵי וְהָיָה בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר
 בָּרַח מִפָּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיָּשָׁב יְרֹבָאָם
 מִמִּצְרַיִם: ³ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָאֵלָיו וַיָּבֵא
 יְרֹבָאָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֵל־יְרֹבָאָם
 לֵאמֹר: ⁴ אֲבִי הִקְשָׁח אֶת־עֲלֶיךָ וְעָתָה
 הִחַל מַעֲבֹדֹת אֲבִי הַקְשָׁח וּמַעֲלֹו
 הַבֶּהֱ אֲשֶׁר־נָתַן עָלֶיךָ וְנִגְדָהָ: ⁵ וַיֹּאמֶר
 אֲלֵהֶם עוֹד שְׁלֹשָׁת יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי וַיִּגְלֶה
 הָעָם: ⁶ וַיִּנְצֵף הַמֶּלֶךְ יְרֹבָאָם אֶת־
 הַזִּנָּהִים אֲשֶׁר־הָיוּ עִמָּוִים לְפָנָיו שְׁלֹמֹה
 אֲבִי בְּהִיתוֹ כִּי לֹאמֶר אִיֶּה אַתָּם
 נִצָּצִים לְהַשְׁבִּיב לְעַם־הַזֶּה דָּבָר: ⁷ וַיְדַבְּרוּ
 אֵלָיו לֵאמֹר אִם־תִּתְּנָה לָטוֹב לְהָעָם הַזֶּה
 וַיְצִיחֵם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם דְּבָרִים טוֹבִים
 וְהָיוּ לָהֶם צִדִּיקִים כָּל־יָמֵיהֶם: ⁸ וַיַּעֲזֹב
 אֶת־עֲצָתָהּ הַזִּנָּהִים אֲשֶׁר יָצְאָה וַיִּנְצֵף
 אֶת־הַיְלָדִים אֲשֶׁר בָּרָא אֹתָם הַעֲמֹמִים
 לְפָנָיו: ⁹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מָה אַתֶּם נוֹצָצִים
 וְנִשְׁבִּיב דָּבָר אֶת־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרָה
 אֵלַי לֵאמֹר הִחַל מִדְּהָל אֲשֶׁר־נָתַן אֲבִי
 עָלֶיךָ: ¹⁰ וַיְדַבְּרוּ אֹתָם הַיְלָדִים אֲשֶׁר
 בָּרָא אֹתָם לֵאמֹר לָמָּה לָעַם אֲשֶׁר
 דִּבְּרָה אֵלָיו לֵאמֹר אֲבִי הַכְּבִיד אֶת־עֲלֵנוּ
 וְעָתָה הִחַל מַעֲלֵנוּ כֹּה הִלְכָה אֲלֵהֶם
 הַיָּמִי אֲבָה מִמֶּנֶּה אֲבִי: ¹¹ וַעֲתָה אֲבִי
 הַעֲמֹמִים עָלֵיכֶם עַל כֵּךְ וַאֲנִי אֲסִיף עֲלֵי־
 עֲלֵיכֶם אֲבִי יִסֵּר אֹתְכֶם בְּשׁוֹטִים וַאֲנִי
 בְּעִתְרָתִי: ¹² וַיָּבֵא יְרֹבָאָם וְכָל־הָעָם
 אֶל־יְרֹבָאָם בָּנִים הַשְׁלֵשִׁי כִּי־אֲשֶׁר
 דִּבְּרָה הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בָּנִים
 הַשְׁלֵשִׁי: ¹³ וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ הַזֶּה וַיַּעֲזֹב
 הַמֶּלֶךְ יְרֹבָאָם אֶת עֲצָתָהּ הַזִּנָּהִים: ¹⁴
 וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם בְּעִתְרָתָהּ הַיְלָדִים לֵאמֹר
 אֲבִי הַכְּבִיד אֶת־עֲלֵכֶם וַאֲנִי אֲסִיף עָלֶיךָ
 אֲבִי יִסֵּר אֹתְכֶם בְּשׁוֹטִים וַאֲנִי בְּעִתְרָתִי: ¹⁵
 וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם כִּי
 הִתְחַל נִסְבָּה מֵעַם הַיְלָדִים לְמַעַן
 הָיִים יִתְּנָה אֶת־דִּבְרֵי אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָד
 אֲחֵיהֶם הַשְׁלֵשִׁי אֶל־יְרֹבָאָם בְּדִבְרֵי:

1 ΚΑΙ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Συγχέμ, ὅτι εἰς Συγχέμ
 ἦρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεῦσαι αὐτόν. 2 Καὶ
 ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ναβάτ, καὶ
 αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἐφυγεν ἀπὸ προσώπου
 Σαλωμών τοῦ βασιλέως καὶ κατέκρησεν Ἰεροβοὰμ
 ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀπίστρεψεν Ἰεροβοὰμ ἐξ Αἰγύ-
 πτου. 3 Καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν· καὶ
 ἦλθεν Ἰεροβοὰμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία πρὸς
 Ῥοβοὰμ λέγοντες 4 Ὁ πατήρ σου ἐσκέληρυνε
 τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ νῦν ἀφες ἀπὸ τῆς δουλείας
 τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ
 αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὐ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δου-
 λεύσομεν σοι. 5 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορεύεσθε ἕως
 τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἔρχεσθε πρὸς μέ· καὶ ἀπήλθεν
 ὁ λαός. 6 Καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ
 τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἐστηκότας ἐναντίον τοῦ
 Σαλωμών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτόν
 λέγων Πῶς ὑμεῖς βουλευέσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ
 λαῷ τούτῳ λόγον; 7 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ λέγοντες
 Ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένη εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ
 τούτῳ, καὶ εὐδοκήσῃς καὶ λαλήσῃς αὐτοῖς λόγους
 ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονται σοι παῖδες πάσας τὰς
 ἡμέρας. 8 Καὶ κατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυ-
 τέρων οἱ συνεβουλευσάντο αὐτῷ, καὶ συνεβου-
 λέυσαν μετὰ τῶν παιδάρων τῶν συνεκτραφέντων
 μετ' αὐτοῦ τῶν ἐστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ. 9 Καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς Τί ὑμεῖς βουλευέσθε καὶ ἀποκρι-
 θήσομαι λόγον τῷ λαῷ τούτῳ, οἱ ἐλάλησαν πρὸς μέ
 λέγοντες Ἄνεις ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὐ ἔδωκεν ὁ πατήρ
 σου ἐφ' ἡμᾶς; 10 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια
 τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ λέγοντες Οὕτως λαλήσεις
 τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σέ λέγων Ὁ πατήρ
 σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ σὺ ἀφες ἀφ'
 ἡμῶν, οὕτως ἔρις Ὁ μικρὸς δάκτυλος μου παχύ-
 τερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου. 11 Καὶ νῦν
 ὁ πατήρ μου ἐπαίδευεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ, κἀγὼ
 προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν· ὁ πατήρ μου
 ἐπαίδευεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς
 ἐν σκορπίοις. 12 Καὶ ἦλθεν Ἰεροβοὰμ καὶ πᾶς ὁ
 λαὸς πρὸς Ῥοβοὰμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλά-
 λησεν ὁ βασιλεὺς λέγων Ἐπιστρέψατε πρὸς μέ ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. 13 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς
 σκληρά, καὶ ἐκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὴν
 βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, 14 Καὶ ἐλάλησεν πρὸς
 αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν νεωτέρων λέγων Ὁ
 πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ
 προσθήσω ἐπ' αὐτόν· ὁ πατήρ μου ἐπαίδευεν
 ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορ-
 πίοις. 15 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ,
 ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ τοῦ θεοῦ λέγων Ἀνίστησι
 Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὅν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
 Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβάτ

1 PROPECTUS est autem Roboam in Sichem
 illuc enim cunctus Israel convenerat ut con-
 stituerent eum regem. 2 Quod cum audisset
 Jeroboam filius Nabat, qui erat in Ægypto
 (fugerat quippe illuc ante Salomonem), statim
 reversus est. 3 Vocaveruntque eum, et venit
 cum universo Israel, et locuti sunt ad Roboam,
 dicentes: 4 Pater tuus durissimo jugo nos
 pressit, tu leviora impera patre tuo, qui nobis
 imposuit gravem servitutem, et paululum de
 onere subleva, ut serviamus tibi. 5 Qui ait:
 Post tres dies revertimini ad me. Cumque
 abiisset populus, 6 Iniit consilium cum seni-
 bus, qui steterant coram patre ejus Salomone
 dum adhuc viveret, dicens: Quid datis consilii
 ut respondeam populo? 7 Qui dixerunt ei:
 Si placueris populo huic, et leniveris eos
 verbis clementibus, servient tibi omni tempore.
 8 At ille reliquit consilium senum, et cum
 juvenibus tractare cœpit, qui cum eo nutriti
 fuerant, et erant in comitatu illius. 9 Dixit-
 que ad eos: Quid vobis videtur? vel respon-
 dere quid debeo populo huic, qui dixit mihi:
 Subleva jugum quod imposuit nobis pater
 tuus? 10 At illi responderunt ut juvenes, et
 nutriti cum eo in deliciis, atque dixerunt: Sic
 loqueris populo, qui dixit tibi: Pater tuus
 aggravavit jugum nostrum, tu subleva: et
 sic respondebis ei: Minimus digitus meus
 grossior est lumbis patris mei. 11 Pater
 meus imposuit vobis grave jugum, et ego
 majus pondus apponam: pater meus cecidit
 vos flagellis, ego vero cædam vos scorpionibus.
 12 Venit ergo Jeroboam, et universus po-
 pulus, ad Roboam die tertio, sicut præceperat
 eis. 13 Responditque rex dura, derelicto
 consilio seniorum: 14 Locutusque est juxta
 juvenum voluntatem: Pater meus grave
 vobis imposuit jugum, quod ego gravius
 faciam: pater meus cecidit vos flagellis,
 ego vero cædam vos scorpionibus. 15 Et
 non acquievit populi precibus: erat enim
 voluntatis Dei, ut compleretur sermo
 ejus, quem locutus fuerat per manum
 Ahiah Silonitis ad Jeroboam filium Nabat.

דברי הימים ב יא

16 וכל־ישראל ראו כי לא־שמע המלך להם וישׁיבו העם ואת־המלך ו לא־מח־לנו חלק בְּדָוִד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבָרְיִשׁי אִישׁ לְאֶחָדֵיהֶם וְיִשְׂרָאֵל עָמָה רַחֵם בִּיהֶם דָּגִיד וַיֵּלֶךְ כָּל־יִשְׂרָאֵל לְאֶחָדָיו : 17 וּבָנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֶךְ עֲלֵיהֶם רֹחָבֶעַם : 18 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רֹחָבֶעַם אֶת־הַדָּרִם אֲשֶׁר עַל־הַפָּס וַיִּרְבְּמוּ בִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲבָן וַיָּמָת וַיִּמְלֶךְ רֹחָבֶעַם חֲמֵשֶׁת שָׁנִים לְעָלֹת בְּמִדְבָּרָה לָקִים וְיִרְשָׁלָם : 19 וַיִּשְׁעֶר וְיִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

פרשה יא :

וַיָּבֹא רֹחָבֶעַם וַיְרַשֵּׁם וַיַּקְהֵל אֶת־עַמֹּת יְהוּדָה וּבְנֵיהֶם מֵאֶחָד וּשְׁמוֹנִים אֲלֶף בָּחֹר עָשָׂה מִלְחָמָה לְהַלְחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֶת־הַמִּמְלָכָה לְרֹחָבֶעַם : 2 וַיְהִי דָבָר יְהוָה אֶל־שְׁמַעְיָהוּ אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר : 3 אֲמַר אֶל־רֹחָבֶעַם בְּיִרְשָׁלָם מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֵל כָּל־יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה וּבְנֵיהֶם לֵאמֹר : 4 כֹּה אָמַר יְהוָה גְּדֹלְתָהּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּ עִם־אֲחֵיהֶם שְׂבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ כִּי־מֵאֲחֵי קָתַח תִּדְבָּר הַיּוֹם וַיִּשְׁמָעוּ אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה וַיִּשְׁבּוּ מִלָּחָם אֶל־רֹחָבֶעַם : 5 וַיָּשָׁב רֹחָבֶעַם בְּיִרְשָׁלָם וַיָּבֹן עָרִים לְמִצֹּר בִּיהוּדָה : 6 וַיָּבֹן אֶת־בֵּית־לָחֶם וְאֶת־עֵיטָם וְאֶת־תִּקְוָע : 7 וְאֶת־בֵּית־צֹר וְאֶת־שׁוֹכֹ וְאֶת־עֲדֹלָם : 8 וְאֶת־נֶעְנֹן וְאֶת־מִרְשָׁח וְאֶת־נֹף : 9 וְאֶת־אֲדוּרָיִם וְאֶת־לָכִישׁ וְאֶת־עֲזֹקָה : 10 וְאֶת־צִרְעָה וְאֶת־אֵילָן וְאֶת־חֲבֹנָן אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וּבְנֵיהֶם עָרֵי מִצְדוֹת : 11 וַיַּחַק אֶת־הַמִּצְדוֹת וַיִּמָּן בָּהֶם בְּיָדִים וְאֲצִוָּת מֶאֱקֵל וְשִׁמּוֹן : 12 וּבְכָל־עִיר עִיר צָפוֹת רִמְמוֹת וַיַּחַקם לְחַרְבָּה מֵאֵד וַיַּחֲדִל־וְיַהֲדָה וּבְנֵיהֶם : 13 וַיִּחַדְּשׁוּ הַלְוִיִּם אֲשֶׁר כָּל־יִשְׂרָאֵל הִתְאַזְּבוּ עָלָיו מִכָּל־בָּבֶלֶם : 14 כִּי־עָזְבוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִנְרַשְׁיָהֻם וַיַּחֲזִקוּם וַיִּגְלִקוּ לַיהוָה וְלִירְשָׁלָם כִּי־הֵנִיחָם וַיִּרְבְּעוּ וַיָּבִיזוּ מִבֵּית לַיהוָה : 15 וַיַּעֲמִדֻה לְפָנֵיהֶם לְבָמֹת וּלְשַׁעֲרֵים וּלְעֹלִים אֲשֶׁר עָשָׂה :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. ε', ια'.

16 Καὶ παντὸς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλεῖα λέγων Τίς ἡμῶν ἢ μέρος ἐν Δαυὶδ καὶ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί; εἰς τὰ σκηνώματά σου, Ἰσραὴλ· νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου, Δαυὶδ. Καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. 17 Καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ Ἰσβαίλευσαν ἐπ' αὐτῶν Ῥοβοάμ. 18 Καὶ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτοὺς Ῥοβοάμ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιράμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἠλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λίθοις καὶ ἀπῆθαν· καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ ἔσπευσε τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὕψος τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ. 19 Καὶ ἠθίεθσεν Ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΚΑΙ ἦλθε Ῥοβοάμ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξεκλήσασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιοῦντων πόλεμον, καὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραὴλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ῥοβοάμ. 2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων 3 Εἰπὸν πρὸς Ῥοβοάμ τὸν τοῦ Σαλωμών καὶ πάντα Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν λέγων 4 Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ἀναβήσεσθε καὶ οὐ πολεμήσεσθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν· ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο. Καὶ ἐπήκουσαν τοῦ λόγου Κυρίου, καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοάμ. 5 Καὶ κατήκτισε Ῥοβοάμ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἠκοδόμησε πόλεις τευχῆρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. 6 Καὶ ἠκοδόμησε τὴν Βηθλεὲμ καὶ Αἰτάν καὶ Θεκωί, 7 Καὶ Βαιθσουρά καὶ τὴν Σοχώθ καὶ τὴν Ὀδολλάμ, 8 Καὶ τὴν Γέθ καὶ τὴν Μαρισάν καὶ τὴν Ζίφ, 9 Καὶ τὴν Ἀδωραὶ καὶ Λαχίς καὶ τὴν Ἀζηκά, 10 Καὶ τὴν Σαραά καὶ τὴν Αἰλὼν καὶ τὴν Σεβρών ἣ ἐστὶ τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, πόλεις τευχῆρεις. 11 Καὶ ὠχύρωσεν αὐτάς τευχῆρεις, καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους καὶ παραθίστας βρωμάτων, ἔλαιον καὶ οἶνον, 12 Κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεοὺς καὶ δόρατα, καὶ κατίσχυσεν αὐτάς εἰς πληθὺς σφόδρα· καὶ ἦσαν αὐτῷ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν. 13 Καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὀρίων. 14 Ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατασέσεως αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐξεβαλεν αὐτοὺς Ἱεροβοάμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μὴ λειτουργεῖν Κυρίῳ. 15 Καὶ κατέστησεν ἐαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς μόσχους, ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοάμ·

II. CHRONICORUM, X. XI.

16 Populus autem universus, rege duriora dicente, sic locutus est ad eum: Non est nobis pars in David, neque hereditas in filio Isai. Revertere in tabernacula tua Israel, tu autem pasce domum tuam David. Et abiit Israel in tabernacula sua. 17 Super filios autem Israel, qui habitabant in civitatibus Juda, regnavit Roboam. 18 Misitque rex Roboam Aduram, qui praeerat tributis, et lapidaverunt eum filii Israel, et mortuus est: porro rex Roboam currum festinavit ascendere, et fugit in Jerusalem. 19 Recessitque Israel a domo David, usque ad diem hanc.

CAPUT XI.

1 VENIT autem Roboam in Jerusalem, et convocavit universam domum Juda et Benjamin, centum octoginta millia electorum atque bellantium, ut dimicaret contra Israel, et converteret ad se regnum suum. 2 Factusque est sermo Domini ad Semeiam hominem Dei, dicens: 3 Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Juda, et ad universum Israel, qui est in Juda et Benjamin: 4 Haec dicit Dominus: Non ascendetis, neque pugnabitis contra fratres vestros: revertatur unusquisque in domum suam, quia mea hoc gestum est voluntate. Qui cum audissent sermonem Domini, reversi sunt, nec perrexerunt contra Jeroboam. 5 Habitavit autem Roboam in Jerusalem, et aedificavit civitates muratas in Juda. 6 Extruxitque Bethlehem, et Etam, et Thecue, 7 Bethsur quoque, et Socho, et Odollam, 8 Necon et Geth, et Maresa, et Ziph, 9 Sed et Aduram, et Lachis, et Azeca, 10 Saraa quoque, et Aialon, et Hebron, quae erant in Juda et Benjamin, civitates munitissimas. 11 Cumque clausisset eas muris, posuit in eis principes, ciborumque horrea, hoc est, olei, et vini. 12 Sed et in singulis urbibus fecit armamentarium scutorum et hastarum, firmavitque eas summa diligentia, et imperavit super Judam et Benjamin. 13 Sacerdotes autem et Levitae, qui erant in universo Israel, venerunt ad eum de cunctis sedibus suis, 14 Relinquentes suburbana et possessiones suas, et transeuntes ad Judam et Jerusalem: eo quod abjecisset eos Jeroboam, et posterij ejus, ne sacerdotio Domini fungerentur. 15 Qui constituit sibi sacerdotes excelsorum et daemoniorum, vitulorumque quos fecerat.

דברי הימים ב יא יב

16 וַתִּחַדְרֵהֶם מִפְּלֵי שִׁבְמִי וַיִּשְׂרָאֵל הַחֲתָנִים אֶת־לִבָּם לִבְלֹשׁ אֶת־יִתְרוֹ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה וַיְהִי־שָׁלֹם לִבְנֹתָיו לִיְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם : 17 וַיַּחֲזִקוּ אֶת־מַלְכוּת יְהוָה וַיִּשְׁמְצוּ אֶת־רֹחֲבָעַם בְּיִשְׂרָאֵל לְשָׁנִים שְׁלֹשׁ כִּי הָלַכוּ בְּהַרְוֹת דָּגִיד וַיִּשְׁלַח לְשָׁנִים שְׁלֹשׁ : 18 וַיַּחֲזִקְלוּ רֹחֲבָעַם אִשָּׁה אֶת־מַחְלָת בְּרִיָּמוֹת בְּרִדְגִיד אֲבִיהֶיךָ בִּתְּאֵלִיָּא בְּרִישִׁי : 19 וַתֵּלֶד לוֹ בָנִים אֶת־יָעִישׁ וְאֶת־שִׁמְרִיָּה וְאֶת־נָחֶם : 20 וַתַּחֲבִיחַ לָמוֹת אֶת־מַעֲכָה בִּתְּאֵבְשָׁלוֹם וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אֲבִיָּה וְאֶת־צִמִּי וְאֶת־זִיזָא וְאֶת־שְׁלֹמִית : 21 וַיֵּאָחֶב רֹחֲבָעַם אֶת־מַעֲכָה בִּתְּאֵבְשָׁלוֹם מִכָּל־נָשָׁיו וַיִּפְלַגְשֵׁי חָמֵשׁ נָשִׁים שְׂמוֹנֶת־עֶשְׂרִים וַיִּפְלַגְשֵׁי שְׁשִׁים וַיֵּלֶד עֶשְׂרִים וַשְׂמוֹנֶה בָנִים וְשִׁשִּׁים בָּנוֹת : 22 וַיַּעֲמֹד לְרֹאשׁ רֹחֲבָעַם אֶת־אֲבִיָּה בְּרִמְעָקָה לִנְגִיד בְּאֶחָיו כִּי לַחֲמִלְכּוֹ : 23 וַיָּבֹךְ וַיִּפְרָץ מִכָּל־בָּנָיו לְכִלְיָרְצוֹת יְהוָה וּבְנֵיָם לְכָל־עָבֵי הַמִּצְדּוֹת וַיִּתֵּן לָהֶם הַקְּזוֹן לָרֶב וַיִּשְׁאַל הַקְּזוֹן נָשִׁים :

פרשח יב:

1 וַיְהִי כִּכְנִין מַלְכוּת רֹחֲבָעַם וַיַּחֲזִקְהוּ עֹבֵד אֶת־יְהוָה יְהוָה וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ : 2 וַיְהִי בַשָּׁנָה חֲמִישִׁית לְמַלְכוֹת רֹחֲבָעַם עָלָה שִׁישַׁק מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־יְהוֹשָׁפָט כִּי מָצְאוּ בִּיהַרְוָה : 3 בְּאֵלֶּה הַמַּלְכִּים וְכָבֹד וְכֶשֶׁף אֱלֹהֵי פְרָשִׁים וַאֲנִי מִסְפֵּר לָעָם אֲשֶׁר־בָּאָה עִמּוֹ מִמִּצְרַיִם לַיָּבֵים סָבִיב וְכֹשֵׁשׁ : 4 וַיֵּלֶכְדָּ אֶת־עָבֵי הַמִּצְדּוֹת אֲשֶׁר לַיהוָה וַיָּבֵא עַד־יְהוֹשָׁפָט : 5 וַשְׁמַעְיָה הַקִּבְיָא בָּא אֶל־רֹחֲבָעַם וְשָׁבִי יְהוָה אֲשֶׁר־נִקְרָאסָפוּ אֶל־יְהוֹשָׁפָט מִסָּבִי שִׁישַׁק וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי עֲזֹבְתֶם אֱמִי וְאֶת־אֲנִי עֲזֹבְתִי אֶתְכֶם בְּרִישִׁישַׁק : 6 וַיִּקְרָעוּ שָׂרֵי־יִשְׂרָאֵל וַחֲפָלָה וַיִּמְרֹדוּ צִדִּיק וְיְהוָה : 7 וַיִּבְרָאוּת יְהוָה כִּי נִכְרָעוּ הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֶל־שְׁמַעְיָה : 8 לֹא־מָרָה לֹא־אֲשַׁחֲתֶם וְנִתְּתִי לָהֶם כְּמַעַט לְפָלִישָׁה וְלֹא־חֶסֶד חֶסֶדִי בְּיִשְׂרָאֵל בְּרִישִׁישַׁק :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. ια', ιβ'.

16 Καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ ὅτι ἔδωκεν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ θύσαι Κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν. 17 Καὶ κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν Ἰούδα· καὶ κατίσχυσεν Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμών εἰς ἑτὴ τρία, ὅτι ἰπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυὶδ καὶ Σαλωμών ἑτὴ τρία. 18 Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Ῥοβοὰμ γυναῖκα τὴν Μοολὰθ θυγατέρα Ἰεριμοὺθ υἱοῦ Δαυὶδ καὶ Ἀβιγαίαν θυγατέρα Ἐλιάβ τοῦ Ἰεσσαί. 19 Καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱοὺς τὸν Ἰεοὺς καὶ τὸν Σαμορίαν καὶ τὸν Ζαάμ. 20 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἑαυτῷ τὴν Μααχὰ θυγατέρα Ἀβισσαλῶμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀβιά καὶ τὸν Ἰεθὶ καὶ τὸν Ζηζὰ καὶ τὸν Σαλημῶθ. 21 Καὶ ἡγάπησεν Ῥοβοὰμ τὴν Μααχὰ θυγατέρα Ἀβισσαλῶμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκας δεκαοκτὼ εἶχε καὶ παλλακὰς ἐξήκοντα· καὶ ἰγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι καὶ ὀκτὼ καὶ θυγατέρας ἐξήκοντα. 22 Καὶ κατίστησεν εἰς ἄρχοντα Ἀβιά τὸν τῆς Μααχὰ εἰς ἡγουμένον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ὅτι βασιλεῦσαι διενόετο αὐτόν. 23 Καὶ ἠυξήθη παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς, καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς πολλὰς καὶ πόλιν πολλὰς καὶ πόλιν πολλὰς θυγατέρων.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 ΚΑΙ ἰγένετο ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ῥοβοὰμ καὶ ὡς κατεκρατήθη, ἰγκατέλιπε τὰς ἐντολὰς Κυρίου καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ. 2 Καὶ ἰγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ τῆς βασιλείας Ῥοβοὰμ ἀνέβη Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤμαρτον ἐναντίον Κυρίου, 3 Ἐν χιλίοις καὶ διακοσίοις ὄρμασι καὶ ἐξήκοντα χιλιᾶσιν ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πληθους τοῦ ἰλθόντος μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου, Λίβυες, Τρωγοδύται καὶ Αἰθίοπες. 4 Καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν ὀχυρῶν αἱ ἦσαν ἐν Ἰούδᾳ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ. 5 Καὶ Σαμαίας ὁ προφῆτης ἦλθε πρὸς Ῥοβοὰμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα τοὺς συναχθέντας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου Σουσακὶμ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ὁὕτως εἶπε Κύριος Ὑμεῖς ἰγκατέλιπετέ με, καὶ ἐγὼ ἰγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακὶμ. 6 Καὶ ὑψύνηθησαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπαν Δίκαιος ὁ Κύριος. 7 Καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν Κύριον ὅτι ἐνετράπησαν, καὶ ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Σαμαίαν λέγων Ἐνετράπησαν, οὐ καταφθερῶ αὐτούς, καὶ δώσω αὐτούς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν, καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμὸς μου ἐν Ἱερουσαλὴμ,

II. CHRONICORUM, XI. XII.

16 Sed et de cunctis tribubus Israel, qui cumque dederant cor suum ut quærerent Dominum Deum Israel, venerunt in Jerusalem ad immolandum victimas suas coram Domino Deo patrum suorum. 17 Et roboraverunt regnum Juda, et confirmaverunt Roboam filium Salomonis per tres annos: ambulaverunt enim in viis David et Salomonis, annis tantum tribus. 18 Duxit autem Roboam uxorem Mahalath, filiam Jerimoth, filii David: Abihail quoque filiam Eliab filii Isai, 19 Quæ peperit ei filios, Jehus, et Somoriam, et Zoom. 20 Post hanc quoque accepit Maacha filiam Absalom, quæ peperit ei Abia, et Ethai, et Ziza, et Salomith. 21 Amavit autem Roboam Maacha filiam Absalom, super omnes uxores suas, et concubinas; nam uxores decem et octo duxerat, concubinas autem sexaginta: et genuit viginti octo filios, et sexaginta filias. 22 Constituit vero in capite, Abiam filium Maacha, ducem super omnes fratres suos: ipsum enim regem facere cogitabat, 23 Quia sapientior fuit, et potentior super omnes filios ejus, et in cunctis finibus Juda, et Benjamin, et in universis civitatibus muratis: præbuitque eis escas plurimas, et multas petivit uxores.

CAPUT XII.

1 CUMQUE roboratum fuisset regnum Roboam et confortatum, dereliquit legem Domini, et omnis Israel cum eo. 2 Anno autem quinto regni Roboam, ascendit Sesac rex Ægypti in Jerusalem (quia peccaverant Domino), 3 Cum mille ducentis curribus, et sexaginta millibus equitum: nec erat numerus vulgi quod venerat cum eo ex Ægypto, Libyes scilicet, et Troglodytæ, et Æthiopes. 4 Cepitque civitates munitissimas in Juda, et venit usque in Jerusalem. 5 Semeias autem propheta ingressus est ad Roboam, et principes Juda, qui congregati fuerant in Jerusalem fugientes Sesac, dixitque ad eos: Hæc dicit Dominus: Vos reliquistis me, et ego reliqui vos in manu Sesac. 6 Consternatique principes Israel et rex dixerunt: Justus est Dominus. 7 Cumque vidisset Dominus, quod humiliati essent, factus est sermo Domini ad Semeiam, dicens: Quia humiliati sunt, non disperdam eos, daboque eis pauxillum auxilii, et non stillabit furor meus super Jerusalem per manum Sesac.

דברי הימים ב יב יג

8 פִּי יְהוֹרָלוּ לַעֲבָדִים וַיַּעֲדוּ עֲבֹדָתִי
וַיֵּצֵל 9 וַיִּשְׁקַח מֶלֶךְ-מִצְרַיִם עַל-יְהוֹשָׁפָט וַיִּשְׁקַח
אֶת-אֲצִיזוֹת בְּתִי-יְהוָה וְאֶת-אֲצִיזוֹת בְּתִי
הַמֶּלֶךְ אֶת-הַכֶּלֶל לָקַח וַיִּקַּח אֶת-חֲנֹנִי
הַחֲזָקִי אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה 10 וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ רַחֲבָעַם תַּחְתֵּיהֶם מִגְנֵי הַחֲשֵׁת
וְהַפְלִיד עַל-יָד שְׁנֵי הַרְצִים הַשְּׂמָרִים
פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ 11 וַיְהִי מִדֶּרֶבְרָא
הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה בָּאֵי הַרְצִים וַיִּשְׁאָלוּ
וַיַּחֲשִׁבֻם אֶל-קִטָּה הַרְצִים 12 וַיִּבְחָנֻהוּ
שֶׁב מִפְּנֵי אֵף יְהוָה וְלֹא לַהֲשִׁיחִית לְכֹלָהּ
וְנֹכַח בִּיהוֹדָה הָרָד וְדָרִים טוֹבִים 13
וַיִּתְחַלֵּךְ הַמֶּלֶךְ רַחֲבָעַם
בִּירוּשָׁלַם וַיִּמְלֹךְ פִּי דָרָבָעַם וְאַחֲרָיו
שָׁנָה רַחֲבָעַם בְּמִלְכּוֹ וַיִּשְׁבַּע עֲשָׂרָה שָׁנָה
מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר-בָּחֹר יְהוָה
לְשׁוֹם אֶת-שְׁמוֹ שֶׁם מִפֶּלֶא שְׁבָמִי וַיִּשְׁרָאֵל
וְשֵׁם אִמּוֹ בַּעֲמָה הַעֲמֻנִית 14 וַיַּעַשׂ הָרַע
כִּי לֹא חָזַן לְפִי לְהָרוֹשׁ אֶת-יְהוָה 15
וַיִּדְבְּרֵי רַחֲבָעַם הַקְּאֻשִׁים
וְהַמְּחֻרָנִים הַלֹּא-אֵלֶם פְּרוֹגִים בְּדָבָר
שֶׁמִּצִּיחַ הַקְּבִיא וַעֲדוֹ תַחֲנוּן לְהַתְיַחֵשׁ
וּמִלְחָמוֹת רַחֲבָעַם וַיִּרְבְּעֻם פְּלִי-הַמִּים 16
וַיִּשְׁכַּב רַחֲבָעַם עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּעִיר
דָּגִיד וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּה בֶן-טַחְמִי :

פרשה יג :

1 בְּשָׁנָה שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרִי לְמֶלֶךְ הַרְבָּעַם
וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּה עַל-יְהוּדָה 2 שְׁלוֹשׁ שָׁנִים
מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ מִיכָאֵל בִּת-
אֲחִיָּאֵל מִדִּבְעָה וּמִלְחָמָה קִיָּחָה בִּין
אֲבִיָּה וּבִין הַרְבָּעַם 3 וַיִּאָּסֶר אֲבִיָּה אֶת-
הַמִּלְחָמָה בְּחֵיל גְּבוּרָתוֹ מִלְחָמָה אֲרֻבָּע-
מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בָּחֹר וַיִּרְבְּעֻם עֲרֵף
עֲמֹל מִלְחָמָה בְּשִׁמּוֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ
בָּחֹר גְּבוּר חֵיל 4 וַיָּקָם אֲבִיָּה
מִצֵּל לְתֵר עֲמֻנִים אֲשֶׁר בְּתֵר אֲפִיָּה
וַיִּמָּר שְׁמִיעִי הַרְבָּעַם וְקִרְיָשָׁרָאֵל 5
הָלֹא לָכֵם לְדַעַת כִּי יְהוָה וְאֵלֵינוּ
יִשְׂרָאֵל נָתַן מִמְּלָכָה לְדָגִיד עַל-יִשְׂרָאֵל
לְעֹלָם לוֹ וּלְבָנָיו בְּרִית מִלַּח :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β', ιβ', ιγ'.

8 Ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας, καὶ γνώσονται τὴν δου-
λείαν μου καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀνέβη Σουσάκμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ
Κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασι-
λέως, τὰ πάντα ἔλαβε· καὶ ἔλαβε τοὺς θυρεοὺς τοὺς
χρυσοὺς οὓς ἐποίησε Σαλωμών. 10 Καὶ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ θυρεοὺς χαλκοῦς ἀντ' αὐτῶν·
καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτὸν Σουσάκμ ἄρχοντας
παραιτρεχόντων τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα
τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν
τὸν βασιλέα εἰς οἶκον Κυρίου, εἰσπορεύοντο οἱ
φυλάσσοντες καὶ οἱ παραιτρεχόντες καὶ οἱ ἐπιστρέ-
φοντες εἰς ἀπάντησιν τῶν παραιτρεχόντων. 12 Καὶ
ἐν τῷ ἐντραπήναι αὐτὸν ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ
ὁργὴ Κυρίου, καὶ οὐκ εἰς καταφθορὰν εἰς τέλος·
καὶ γὰρ ἐν Ἰούδᾳ ἦσαν λόγοι ἀγαθοί. 13 Καὶ
κατίσχυσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἐν Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἱβασίλευσεν· καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἐνδὲς ἐτῶν
Ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεύσει αὐτόν, καὶ ἑπτακαίδεκα
ἔτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ πόλει ἣ
ἐξελέξατο Κύριος ἱκονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ
ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς
μητρὸς αὐτοῦ Νοομὰ ἢ Ἀμμανίτις. 14 Καὶ
ἐποίησε τὸ πονηρόν, ὅτι οὐ κατέθυνε τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον. 15 Καὶ λόγοι
Ῥοβοὰμ οἱ πρῶτοι καὶ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμ-
μένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαΐα τοῦ προφήτου καὶ
Ἀδδὼ τοῦ ὁρῶντος καὶ πράξεις αὐτοῦ; καὶ ἐπο-
λέμησε Ῥοβοὰμ τὸν Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας.
16 Καὶ ἀπέθανε Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἱβασίλευσεν Ἀβιά
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 Ἐν τῷ δευκαδικατῷ ἔτει τῆς βασιλείας
Ἱεροβοὰμ ἱβασίλευσεν Ἀβιά ἐπὶ Ἰούδαν. 2 Τρία
ἔτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῷ
μητρὶ αὐτοῦ Μααχὰ θυγάτηρ Οὐρυὴλ ἀπὸ Γαβαών·
καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ἀβιά καὶ ἀνὰ μέσον
Ἱεροβοὰμ. 3 Καὶ παρετάξατο Ἀβιά ἐν δυνάμει
πολεμισταῖς δυνάμει τετρακοσίων χιλιῶν ἀνδρῶν
δυνατῶν· καὶ Ἱεροβοὰμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν
πόλεμον ἐν ὀκτακοσίων χιλιῶν, δυνατοὶ πολε-
μιστὰι δυνάμει. 4 Καὶ ἀνίστη Ἀβιά ἀπὸ τοῦ
ὄρους Σομόρων, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ
εἶπεν Ἀκούσατε, Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ.
5 Οὐχ ὑμῖν γινώσκω ὅτι Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ἔδωκε βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα
τῷ Δαυὶδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διαθήκη ἀλόγος;

II. CHRONICORUM, XII. XIII.

8 Verumtamen servient ei, ut sciant distan-
tiam servitutis meae, et servitutis regni
terrarum. 9 Recessit itaque Sesac rex
Ægypti ab Jerusalem, sublati thesauris
domus Domini, et domus regis, omniaque
secum tulit, et clypeos aureos, quos fecerat
Salomon, 10 Pro quibus fecit rex æneos, et
tradidit illos principibus scutariorum, qui
custodiebant vestibulum palatii. 11 Cumque
introidet rex domum Domini, veniebant
scutarii, et tollebant eos, iterumque referebant
eos ad armamentarium suum. 12 Verumtamen
quia humiliati sunt, aversa est ab eis ira
Domini, nec deleti sunt penitus: siquidem et
in Juda inventa sunt opera bona. 13 Con-
fortatus est ergo rex Roboam in Jerusalem,
atque regnavit: quadraginta autem et unius
anni erat cum regnare cœpisset, et decem et
septem annis regnavit in Jerusalem, urbe,
quam elegit Dominus, ut confirmaret nomen
suum ibi, de cunctis tribubus Israel, nomen
autem matris ejus Naama Ammanitis. 14 Fe-
cit autem malum, et non præparavit cor suum
ut quæreret Dominum. 15 Opera vero
Roboam prima et novissima, scripta sunt in
libris Semeiæ prophetæ, et Addo videntis, et
diligenter exposita: pugnaveruntque ad-
versum se Roboam et Jeroboam cunctis
diebus. 16 Et dormivit Roboam cum patribus
suis, sepultusque est in civitate David. Et
regnavit Abia filius ejus pro eo.

CAPUT XIII.

1 ANNO octavo decimo regis Jeroboam,
regnavit Abia super Judam. 2 Tribus annis
regnavit in Jerusalem, nomenque matris ejus
Michaia, filia Uriel de Gabaa: et erat bellum
inter Abiam et Jeroboam. 3 Cumque iniisset
Abia certamen, et haberet bellicosissimos
viros, et electorum quadringenta millia:
Jeroboam instruxit econtra aciem octingenta
millia virorum, qui et ipsi electi erant, et ad
bella fortissimi. 4 Stetit ergo Abia super mon-
tem Semeron, qui erat in Ephraim, et ait:
Audi Jeroboam, et omnis Israel. 5 Num
ignoratis quod Dominus Deus Israel dederit
regnum David super Israel in sempi-
ternum, ipsi et filii ejus in pactum suis?

וַיָּקָם יִרְבֵּעַם בֶּן־נִבְטָן עַבְדֵּי שְׁלֹמֹה כִּד
 דָּוִד וַיִּמְרֹד עַל־אֲדָמָיו : ⁷ וַיִּקְבְּצוּ
 עָלָיו אֲנָשִׁים רַחֲמִים בְּגַן בָּלֵעַל וַיִּתְּמַצְמוּ
 עַל־יִרְבֵּעַם בֶּן־שְׁלֹמֹה וַיַּחֲבֹצֵם תְּהָה לְעַל
 וַיַּחֲלֹב וְלֹא הִתְחַנֵּן לַפְּנִיָּהם : ⁸ וַיַּעֲתֹה
 אִתָּם אֲמָרִים לְהִתְחַנֵּן לַפְּנֵי מַמְלַכַת וַיִּחַן
 בֶּן־דָּוִד וַיִּגֵּד וְאִתָּם הַמֶּלֶךְ רֹב וַעֲמָקָם
 אֶגְלֵי זָהָב וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יִרְבֵּעַם
 לְאַלְחִים : ⁹ הֲלֹא הִתְחַנַּם אֶת־פְּתָנָי וַיִּחַן
 אֶת־בְּנֵי אֲחֵרֹן וְהַלֹּוֹים וַתַּעֲשִׂי לָכֶם פְּתָנִים
 בְּעַמִּי הַמְּצֻרֹת קִלְיָהָם לְמַלְא יָדוֹ בַּפֶּה
 בֶּן־דָּוִד וְאִלָּם שִׁבְעָה וַיִּחַן כֶּהֱן לְלֹא
 אֱלֹהִים : ¹⁰ וַיִּנְאֲחֵנוּ וַיִּחַן אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
 עֲזָבָנוּ וְכֹהֲלִים מִשְׁמֵרִים לִיְהוָה בְּנֵי
 אֲחֵרֹן וְהַלֹּוֹים בְּמִלְאָכָם : ¹¹ וּמִקְטָרִים
 לִיְהוָה עֲלֹת בַּבֶּקֶר־בַּבֶּקֶר וּבַעֲרֹב בַּעֲרֹב
 וּמִקְטָר־סַמִּים וּמִעֲרֹבָת לָחֶם עַל־שִׁלְחָנוֹ
 הַשָּׁחֹר וּמִנֹּחַת הַזֶּהָב וּמִנֹּחַת לְבָעַל
 בַּעֲרֹב בַּעֲרֹב פִּרְשָׁמַיִם אֲנֵחֵנוּ אֶת־מִשְׁמֵרֵת
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאִתָּם עֲזָבָתָם אֲתָם : ¹² וַיִּהְיֶה
 עֲמָנוּ בְּרָאשׁ הָאֱלֹהִים וְלִהְיוּ וַיַּחֲזִקוּ
 הַמִּדְּבָרִים לְהַרְיֵעַ עַל־כֶּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵל
 תִּלְחָמָם עִם־יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִלָא
 תַּצְלִיחוּ : ¹³ וַיִּרְבֹּעַם הַסֵּב אֶת־הַמֶּלֶךְ
 לְבֹא מֵאֲחֵרֵיהֶם וַיִּהְיֶה לַפְּנֵי יְהוָה
 וּמִפְּאֲרֵב מֵאֲחֵרֵיהֶם : ¹⁴ וַיִּפְּנֵי יְהוָה וַיִּחַן
 לָחֶם הַמִּלְחָמָה כֶּנֶם וְאֲחֹר וַיַּעֲשֶׂה לִיְהוָה
 וַתַּפְּתֹלִים מִתַּצְּרִים בַּחֲצֻצֹת : ¹⁵ וַיִּהְיֶה
 אִישׁ יְהוָה וַיְהִי בְּהִלָּע אִישׁ יְהוָה
 וְהָאֱלֹהִים גָּבַהּ אֶת־יִרְבֵּעַם וְכִלְי־יִשְׂרָאֵל לַפֶּה
 אֲבִיָּה וַיִּחַדָּה : ¹⁶ וַיָּנִסוּ בְּגִירֵי־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי
 יְהוָה וַיִּתְּנֵם אֱלֹהִים בְּיָדָם : ¹⁷ וַיָּבִי
 אֲבִיָּה וַעֲמָו מִפֶּה רֶבֶה וַיִּפְּלוּ סִלְלִים
 מִיִּשְׂרָאֵל מִמִּשְׁמֵרֵת אֱלֹהִים אִישׁ בַּחֲדָה :
¹⁸ וַיִּפְּנֵהוּ בְּגִירֵי־יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא וַיִּתְּמַצְמוּ
 בְּנֵי יְהוָה כִּי נִשְׁעֲנִי עַל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲבֹתֵינוּ : ¹⁹ וַיִּדְּחֵה אֲבִיָּה אֶת־יִרְבֵּעַם
 וַיִּלְכֹּד מִמֶּנּוּ עֲרִים אֶת־בֵּית־אֵל וְאֶת־בְּנוֹתָיו
 וְאֶת־שָׁרָה וְאֶת־בְּנוֹתָיו וְאֶת־עַבְדָּיו
 וּבְתָרֵיהֶם : ²⁰ וְלֹא־עָצָר קָם יִרְבֵּעַם עוֹד
 בֵּיתָם אֲבִיָּה וַיַּעֲתֹה יְהוָה וַיָּמָת :

6 Καὶ ἀνίστη Ἰεροβοὰμ ὁ τοῦ Ναβὰτ ὁ παῖς
 Σαλωμών τοῦ Δαυὶδ καὶ ἀτίστη ἀπὸ τοῦ κυρίου
 αὐτοῦ. 7 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες
 λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνίστη πρὸς Ῥοβοὰμ
 τὸν τοῦ Σαλωμών, καὶ Ῥοβοὰμ ἦν νεώτερος καὶ
 δειλὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἀντίστη κατὰ πρόσωπον
 αὐτοῦ. 8 Καὶ νῦν ὑμεῖς λέγετε ἀντιστῆναι κατὰ
 πρόσωπον βασιλείας Κυρίου διὰ χεῖρὸς υἱῶν Δαυὶδ·
 καὶ ὑμεῖς πληθὺς πολὺ, καὶ μεθ' ὑμῶν μόσχοι
 χρυσοὶ οὗς ἐποίησεν ὑμῖν Ἰεροβοὰμ εἰς θεοὺς.
 9 Ἡ οὐκ ἐξβάλετε τοὺς ἱερεῖς Κυρίου τοὺς υἱοὺς
 Ἀαρὼν καὶ τοὺς Λευῖτας, καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς
 ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πάσης; ὁ προσπορευό-
 μενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ
 κριοῖς ἐπτά καὶ ἐγένετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι θεῷ.
 10 Καὶ ἡμεῖς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκατε-
 λίσκομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσι τῷ
 Κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐν ταῖς
 ἐφημερίαις αὐτῶν 11 Θυμῶσι τῷ Κυρίῳ ὀλοκαύ-
 τωμα πρῶτῃ καὶ δευτέρῃ, καὶ θυμίαμα συνθέσω, καὶ
 προθήσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς,
 καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσῇ καὶ οἱ λυχνοὶ τῆς καύσεως
 ἀνάψαι δευτέρῃ· ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλακάς
 Κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς
 ἐγκατελίπετε αὐτόν. 12 Καὶ ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν
 ἀρχῇ Κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ αἱ σάλπιγγες
 τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ' ὑμᾶς· οἱ υἱοὶ τοῦ
 Ἰσραὴλ, μὴ πολεμήσητε πρὸς Κύριον θεὸν τῶν
 πατέρων ἡμῶν, ὅτι οὐκ εὐδωσεται ὑμῖν. 13 Καὶ
 Ἰεροβοὰμ ἀπίστρεψε τὸ ἐνεδρὸν ἰλθεῖν αὐτῷ ἐκ τῶν
 ὀπισθε, καὶ ἐγένετο ἐμπροσθεν Ἰούδα, καὶ τὸ ἐνεδρὸν
 ἐκ τῶν ὀπισθεν. 14 Καὶ ἀπίστρεψεν Ἰούδας, καὶ
 ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ τῶν ἐμπροσθε καὶ ἐκ τῶν
 ὀπισθεν, καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς
 ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγι. 15 Καὶ ἐβόησαν ἄνδρες
 Ἰούδα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾶν ἄνδρας Ἰούδα,
 καὶ Κύριος ἐπάταξε τὸν Ἰεροβοὰμ καὶ τὸν Ἰσραὴλ
 ἐναντίον Ἀβιά καὶ Ἰούδα. 16 Καὶ ἔφυγον οἱ
 υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν
 αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. 17 Καὶ
 ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Ἀβιά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ
 πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔπεσον τραυματίαι ἀπὸ
 Ἰσραὴλ πεντακῶσiai χιλιάδες ἄνδρες δυνατοί.
 18 Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ὅτι
 ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
 19 Καὶ κατεδίωξεν Ἀβιά ὀπίσω Ἰεροβοὰμ καὶ
 προκατέλαβετο παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, τὴν
 Βαιθὴλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν
 Ἰεσνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐφρών
 καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. 20 Καὶ οὐκ ἔσχεν
 ἰσχὺν Ἰεροβοὰμ εἶτι πάσας τὰς ἡμέρας Ἀβιά,
 καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος, καὶ ἐτελεύτησε.

6 Et surrexit Jeroboam filius Nabat, servus
 Salomonis filii David: et rebellavit contra
 dominum suum. 7 Congregatique sunt ad
 eum viri vanissimi, et filii Belial: et præval-
 erunt contra Roboam filium Salomonis: porro
 Roboam erat rudis, et corde pavidus, nec
 potuit resistere eis. 8 Nunc ergo vos dicitis
 quod resistere possitis regno Domini, quod
 possidet per filios David, habetisque grandem
 populi multitudinem, atque vitulos aureos,
 quos fecit vobis Jeroboam in deos. 9 Et
 eiecistis sacerdotes Domini, filios Aaron,
 atque Levitas: et fecistis vobis sacerdotes
 sicut omnes populi terrarum: quicumque
 venerit, et initiaverit manum suam in tauro
 de bobus, et in arietibus septem, fit sacerdos
 eorum qui non sunt dii. 10 Noster autem
 Dominus, Deus est, quem non relinquimus,
 sacerdotesque ministrant Domino de filiis
 Aaron, et Levitæ sunt in ordine suo: 11 Ho-
 locausta quoque offerunt Domino per singulos
 dies mane et vespere, et thymiamata juxta
 legis præcepta confectum, et proponuntur
 panes in mensa mundissima, estque apud nos
 candelabrum aureum, et lucernæ ejus, ut
 accendantur semper ad vesperam: nos quippe
 custodimus præcepta Domini Dei nostri, quem
 vos reliquistis. 12 Ergo in exercitu nostro
 dux Deus est, et sacerdotes ejus, qui clangunt
 tubis, et resonant contra vos: filii Israel
 nolite pugnare contra Dominum Deum patrum
 vestrorum, quia non vobis expedit. 13 Hæc
 illo loquente, Jeroboam retro moliebatur
 insidias. Cumque ex adverso hostium staret,
 ignorantem Judam suo ambiebat exercitu.
 14 Respiciensque Judas vidit instare bel-
 lum ex adverso et post tergum, et clamavit
 ad Dominum: ac sacerdotes tubis canere
 cœperunt. 15 Omnesque viri Juda vociferati
 sunt, et ecce illis clamantibus, perterruit Deus
 Jeroboam, et omnem Israel qui stabat ex ad-
 verso Abia, et Juda. 16 Fugeruntque filii
 Israel Judam, et tradidit eos Deus in manu
 eorum. 17 Percussit ergo eos Abia, et popu-
 lus ejus, plaga magna: et corruerunt vulnerati
 ex Israel quingenta millia virorum fortium.
 18 Humiliatique sunt filii Israel in tempore
 illo, et vehementissime confortati filii Juda, eo
 quod sperassent in Domino Deo patrum suorum.
 19 Persecutus est autem Abia fugientem
 Jeroboam, et cepit civitates ejus, Bethel et
 filias ejus, et Jessana cum filiabus suis, Ephron
 quoque et filias ejus: 20 Nec valuit
 ultra resistere Jeroboam in diebus Abia:
 quem percussit Dominus, et mortuus est.

דברי הימים ב יג יד

21 וַיַּהֲרֹגְהָ אַבְיָה וַיִּשְׁאֵלֵהוּ לְשֵׁים אֲרָבַע
עֲשָׂרָה וַיּוֹלֶד עֲשָׂרִים וּשְׁנָיִם בָּלִים וְשֵׁשׁ
עֲשָׂרָה בָּנוֹת: 22 וְהָיָה דְבָרִי אַבְיָה דְּדַבְּרוֹ
דְּדִבְרָיו כְּתוּבִים בְּמִקְרָשׁ הַקְּבִיָּא עָדוֹ:
23 וַיִּשְׁעֵב אַבְיָה עַם־אֲבֹתָיו וַיַּקְדְּרוּ אֹתוֹ
בְּעֵיר דָּוִד וַיִּמְלְךְ אַסָּא בְּנוֹ מַחֲמָדוֹ בְּיָמָיו
לְמַחְמָה הָאֵרָצָה עֲשָׂר שָׁנִים:

פרשה יד:

1 וַיַּעַשׂ אַסָּא הַטוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו: 2 וַיִּסָּר אֶת־מִזְבְּחוֹת הַגֵּזֶר וְהַמִּזְבְּחוֹת
וַיִּשְׁבֹּר אֶת־הַמִּצְבָּחוֹת וַיִּנָּבֵעַ אֶת־הָאֲשֵׁרִים:
3 וַיֹּאמֶר לִיהוָה לְדָוִד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ וְלַעֲשׂוֹת הַחֲסִדִּים וְהַמִּצְוֹת:
4 וְכָסַל מִכָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֶת־הַמִּצְוֹת וְאֶת־
הַחֲמִנִים וְהַתְּשִׁילֵם הַמִּמְלָכָה לְפָנָיו: 5 וַיָּגֵן
עָרֵי מְצוּדָה בְּיְהוָה פְּרִשְׁתָּמָה הָאֵרָצָה
וְאֶרְצוֹת מִלְחָמָה בְּשָׁנִים הָאֵלֶּה כִּי־הִנֵּחַ
יְהוָה לוֹ: 6 וַיֹּאמֶר לִיהוָה נִבְנָה אֶת־
הָעָרִים הָאֵלֶּה וְנִסָּב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים
דְּלִתִּים וּבְרִיחִים עוֹדְפֵי הָאֵרָצָה לְפָנָיו כִּי
יִרְשָׁנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דְּלִשְׁנֵי וַיָּנַח לָנוּ
מִסָּבִיב וַיִּבְנֵה וַיִּצְלִיחוּ: 7 וַיְהִי לְאַסָּא
חֵלֶל נָשָׂא צָנָה וְרַמָּח מִיְּהוָה שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת
אֵלֶּה וּמִבְּנֵיהֶם נָשָׂא מִגֶּן וְדָרְבִי לְשֵׁשׁ מֵאוֹת
וּשְׁמוֹנִים אֵלֶּה כִּלְאֵלָה גְּבוּרֵי חֵיָל:
8 וַיֵּצֵא אֱלִיָּהוּ גֵרָח חַפְזֵי בְּחֵיל אֵלֶּה
אֲלָפִים וּמִרְבָּבוֹת שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת וַיָּבֵא עַד
מִרְשָׁה: 9 וַיֵּצֵא אַסָּא לְפָנָיו וַיַּעֲרֹכוּ מִלְחָמָה
בְּגִיא צִדְקָה לְמִרְשָׁה: 10 וַיַּקְרָא אַסָּא אֶל־
יְהוָה אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶרְצָנוּ לְעוֹלָם בְּנוֹ
רַב לְאִין כָּח עֲזָרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־צָלְיָה
נִשְׁעָפֵי וּבִשְׁמָנוּ כָּאֵנוּ עַל־יְהוָה הַזֶּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֶתָּח אֶל־יַעֲצֹר עֲמָנוּ אֲנִישׁ:
11 וַיִּנָּח יְהוָה אֶת־הַפְּזִישִׁים לְפָנָיו אַסָּא
וּלְפָנָיו יְהוָה וַיִּסָּר הַפְּזִישִׁים: 12 וַיַּרְדֵּם
אַסָּא וְהָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ עַד־לִגְרָה וַיִּפְּלּוּ
מִפְּזִישִׁים לְאֶרְצָתָם מִחַיָּה כִּי־נִשְׁבְּרוּ לְפָנָיו
יְהוָה וּלְפָנָיו מַחֲמָה וַיִּשְׁאֵל שָׁלָל חֲרָבָה
מֵאֵד: 13 וַיָּפֹּי אֶת־כִּלְהָרִים סָבִיבוֹת גֵּזֶר
כִּי־הָיָה כַּחַד־יְהוָה צִלְתָּם וַיִּבְנוּ אֶת־כִּלְהָרִים
הָעָרִים כִּי־בָנָה רַבָּח הָיָה בָּהֶם: 14 וְכָסַל
אֶתְּלֵי מַחֲמָה הַזֶּה וַיִּשְׁפֹּךְ דָּמָא לְרַב וּבְמִלִּים
וַיִּשְׁבֹּר יְהוָה:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. ιγ', ιδ'.

21 Καὶ κατέσχευεν Ἀβιά, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ
γυναῖκας δεκατέσσαρας, καὶ ἐγέννησεν υἱούς ἑκο-
σιδύο καὶ ἑκαίδεκα θυγατέρας. 22 Καὶ οἱ λοιποὶ
λόγοι Ἀβιά καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι
αὐτοῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ προφήτου
Ἀδδῶ.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἀτίθανεν Ἀβιά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ,
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἔβασί-
λευσεν Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἀσά ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα δέκα ἔτη,
2 Καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἀπίστησε τὰ
θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλά, καὶ
συνέτριψε τὰς στήλας καὶ ἔξεκοψε τὰ ἄλση, 4 Καὶ
εἶπε τῷ Ἰούδᾳ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον θεὸν τῶν
πατέρων αὐτῶν καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ τὰς
ἐντολάς. 5 Καὶ ἀπίστησεν ἀπὸ πασῶν πόλεων
Ἰούδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδωλά, καὶ εἰρή-
νευσεν 6 Πόλεις τευχίρεις ἐν γῇ Ἰούδα, ὅτι εἰρή-
νευσεν ἡ γῆ· καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς
ἔτεσι τούτοις, ὅτι κατέπαυσε Κύριος αὐτῷ. 7 Καὶ
εἶπε τῷ Ἰούδᾳ Οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας,
καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ
μοχλοῦς, ἐνώπιον τῆς γῆς κυριεύσομεν· ὅτι καθὼς
ἐξεζητήσαμεν Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐξεζητήσεν
ἡμᾶς, καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν καὶ εὐώδωσεν
ἡμῖν. 8 Καὶ ἐγένετο δύναμις τῷ Ἀσᾷ ὀπλοφόρων
αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῇ Ἰούδα τρια-
κόσαιοι χιλιάδες, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὴν πελτασταὶ
καὶ τοξοὶ διακόσαιοι καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες,
πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμει. 9 Καὶ ἐξῆλθεν
ἐκ' αὐτοῦ Ζαρὲ ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίας
χιλιάσι καὶ ἄρμασι τριακοσίοις, καὶ ἦλθεν ἕως
Μαρησά. 10 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀσά εἰς συνάντησιν
αὐτῷ, καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ
βορρᾶν Μαρησά. 11 Καὶ ἐβόησεν Ἀσά πρὸς
Κύριον θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπε Κύριε, οὐκ ἄδυνατὶ
παρὰ σοὶ σώζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις·
κατέσχευσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ
πεποιθήσαμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἦλθομεν ἐπὶ
τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο· Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, μὴ
κατισχυπάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος. 12 Καὶ ἐπάταξε
Κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἑναντίον Ἰούδα, καὶ ἔφυγον
Αἰθίοπες, 13 Καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἀσά καὶ ὁ
λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδώρ· καὶ ἔπεσον Αἰθίοπες ὥστε
μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποιήσιν, ὅτι συνεντρίβισαν
ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἑναντίον τῆς δυνάμειος αὐτοῦ,
καὶ ἰσχύλευσαν σκῦλα πολλὰ. 14 Καὶ ἔξεκοψαν
τὰς κώμας αὐτῶν κύκλῳ Γεδώρ, ὅτι ἐγενήθη
ἑκστασις Κυρίου ἐκ' αὐτοῦ, καὶ ἰσχύλευσαν πάσας
τὰς πόλεις αὐτῶν, ὅτι πολλὰ σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς.
15 Καὶ γε σκηνὰς κτήσεων καὶ τοὺς Ἀλιμαζονεῖς
ἔξεκοψαν, καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμή-
λους, καὶ ἐπίστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

II. CHRONICORUM, XIII. XIV.

21 Igitur Abia, confortato imperio suo, ac-
cepit uxores quatuordecim: procreavitque
viginti duos filios, et sedecim filias. 22 Re-
liqua autem sermonum Abia, viarumque et
operum ejus, scripta sunt diligentissime in
libro Addo prophetæ.

CAPUT XIV.

1 DORMIVIT autem Abia cum patribus suis,
et sepelierunt eum in civitate David: reg-
navitque Asa filius ejus pro eo, in cujus diebus
quievit terra annis decem. 2 Fecit autem
Asa quod bonum et placitum erat in conspectu
Dei sui, et subvertit altaria peregrini cultus,
et excelsa, 3 Et confregit statuas, lucosque
succidit: 4 Et præcepit Judæ ut quæreret
Dominum Deum patrum suorum, et faceret
legem, et universa mandata: 5 Et abstulit
de cunctis urbibus Juda aras, et fana, et reg-
navit in pace. 6 Ædificavit quoque urbes
munitas in Juda, quia quietus erat, et nulla
temporibus ejus bella surrexerant, pacem
Domino largiente. 7 Dixit autem Judæ:
Ædificemus civitates istas, et vallemus muris,
et roboremus turribus, et portis, et seris, donec
a bellis quieti sunt omnia, eo quod quæsie-
rimus Dominum Deum patrum nostrorum, et
dederit nobis pacem per gyrum. Ædifica-
verunt igitur, et nullum in extruendo im-
pedimentum fuit. 8 Habuit autem Asa in
exercitu suo portantium scuta et hastas de
Juda trecenta millia, de Benjamin vero scu-
tatorum et sagittariorum ducenta octoginta
millia, omnes isti viri fortissimi. 9 Egressus
est autem contra eos Zara Æthiops cum
exercitu suo, decies centena millia, et curribus
trecentis: et venit usque Maresa. 10 Porro
Asa perrexit obviam ei, et instruxit aciem ad
bellum in valle Sephata, quæ est juxta
Maresa: 11 Et invocavit Dominum Deum,
et ait: Domine, non est apud te ulla distantia,
utrum in paucis auxiliis, an in pluribus:
adjuva nos Domine Deus noster: in te enim,
et in tuo nomine habentes fiduciam, venimus
contra hanc multitudinem. Domine, Deus
noster tu es, non prævaleat contra te homo.
12 Exterritus itaque Dominus Æthiopes coram
Asa et Juda: fugeruntque Æthiopes. 13 Et
persecutus est eos Asa, et populus qui cum eo
erat, usque Gerara: et ruerunt Æthiopes
usque ad internecionem, quia Domino cædente
contriti sunt, et exercitu illius præliante.
Tulerunt ergo spolia multa, 14 Et percusse-
runt civitates omnes per circuitum Geraræ:
grandis quippe cunctos terror invaserat: et
diripuerunt urbes, et multam prædam asporta-
verunt. 15 Sed et caulas ovium destruentes,
tulerunt pecorum infinitam multitudinem, et
camelorum: reversique sunt in Jerusalem.

פרשה טו :

וַעֲזַרְיָהוּ בְּנֵי־עֹדֵד הִתְחַדּוּ עָלָיו רִחַם
 אֱלֹהִים: ² וַיֵּצֵא לִבָּנוֹ אֶסָּא וַיֹּאמֶר לֹא
 שָׁמַעְתִּי אֶסָּא וְכָל־יִהוּדָה וּבְנֵיהֶם וַיִּחְדּוּ
 עִמָּכֶם בְּחִיּוֹתֵיכֶם עִמּוֹ וְאֶסְתַּדְרָשְׁחוּ וַיִּצְא
 לָכֶם וְאֶסְתַּדְרָשְׁחוּ וַעֲזַרְיָהוּ אֶתְּכֶם:
³ וַיָּמִים רַבִּים לִישָׁרָאֵל לֵאמֹר אֶלְתִּי אִמָּת
 וְלֵאמֹר מִתְחָה וְלֵאמֹר הִנֵּה: ⁴ וַיָּשֻׁב
 בְּצִרְלוֹ עַל־יְהוָה אֶלְתִּי וְיִשְׁרָאֵל וַיִּבְקֶשְׁתָּהוּ
 וַיִּצְאָה לָהֶם: ⁵ וַיַּבְעֵתִים הָחֹם אֲנִי שְׁלוֹם
 לִישָׁרָאֵל וְלָכֶם בִּי מְהִימָה רַבּוֹת עַל כָּל־
 יִשְׂרָאֵל הָאֲרָצוֹת: ⁶ וַתִּהְיֶה גִירָבָנִי וַעֲרִיר
 בְּעִיר קְרִיאֲתִים הַמָּמָס בְּכַל־עָרָה: ⁷ וְאַתָּם
 חִזְקוּ וְאַל־יִרְשָׁו וַיִּדְבְּקוּ בִּי יֵשׁ שָׂרָר
 לִפְעֻלָּתְכֶם: ⁸ וַיִּשְׁמַע אֶסָּא הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה וַתִּבְבֹּהֶן עֵדֶי הַקְּבִיאָה הַתְּחַנֵּן
 וַיַּעֲבֹר הַשְׁתַּדְּרָאִים מִכָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה וּבְנֵיהֶם
 וּמִן־הַעֲרִים אֲשֶׁר לְכָד מִקֶּרֶם אֶפְרַיִם וַיִּחְדָּשׁ
 אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אֵילָם יְהוָה:
⁹ וַיִּקְרָץ אֶת־כָּל־יְהוּדָה וּבְנֵיהֶם וַתִּהְיֶינָם
 עִמָּתָם מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וּמִשְׁמַעִי בִּירְמְיָהוּ
 עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לְדָב בְּרָאָתָם קִרְיָהוּ
 אֶלְתִּי עִמּוֹ: ¹⁰ וַיִּבְקֶשׁ יְרֻשָּׁלַם
 בְּחֵדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לַשָּׁנָה הַחֲמִש־עֶשְׂרִי
 לְמַלְכוּת אֶסָּא: ¹¹ וַיִּזְבְּחֵהוּ לַיהוָה בָּנִים
 הַחֹמָה מִן־הַשָּׁלָל הַקְּבִיאָה בְּקֹר שְׁבַע מֵאוֹת
 וַצֹּאן שְׁבַעַת אֱלָפִים: ¹² וַיָּבִיאוּ בְּבָרִית
 לַיהוָה אֶת־יְהוָה אֶלְתִּי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל־
 לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם: ¹³ וְכָל אֲשֶׁר לֹא
 יָדָרַשׁ לַיהוָה אֶלְתִּי־יִשְׂרָאֵל יִמָּת לְמִדְקָטָן
 וַעֲדָבָוִל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה: ¹⁴ וַיִּשְׁבְּעוּ
 לַיהוָה בְּקוֹל צָדוֹל וּבְתִרְעוּלָה וּבְחִצְצוּת
 וּבְשׁוֹפְרוֹת: ¹⁵ וַיִּשְׁמְחוּ כָל־יְהוּדָה עַל־
 הַשְּׁבִיעָה בִּי בְּכָל־לְבָבָם נִשְׁבְּעוּ וּבְכָל־
 רִצְוֹנָם בִּקְשָׁהוּ וַיִּצְאָה לָהֶם וַיִּגְדּוּ יְהוָה
 לָהֶם מִסְּקִיב: ¹⁶ וְכַסְּמָכָה אִם אֶסָּא
 הַמֶּלֶךְ הִסְרִיחַ מִבְּרִיחַ אֲשֶׁר־עָשְׂתָהוּ
 לַאֲשֶׁרָה מִפְּלִצָּה וַיִּכְרַת אֶסָּא אֶת־מִפְּלִצָּתָהּ
 וַיִּדֶק וַיִּשְׂרַף בְּגִחַל חֲדָרִין: ¹⁷ וַתִּבְמָת
 לֹא־סָה מִיִּשְׂרָאֵל בָּהּ לְבִבְיָאָה הָהָה שְׁלֵם
 כָּל־יִשְׂרָאֵל: ¹⁸ וַיָּבִיאוּ אֶת־הַקֶּדֶשׁ אֲבִיו וְהַקֶּדֶשׁ
 בִּית הָאֱלֹהִים בְּסָפָה וְהָבָה וְכֵלִים:
¹⁹ וּמִלְחָמָה לֹא הָיָה עַד שְׁנַת־שְׁלֹשִׁים
 וַחֲמֵשׁ לְמַלְכוּת אֶסָּא:

ΚΕΦ. ιε'.

1 KAI 'AZARIAS υἱὸς 'Οδεδ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν
 πνεῦμα Κυρίου. 2 Kai ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν
 'Ασά καὶ παντὶ 'Ιουδᾶ καὶ Βενιαμίν, καὶ εἶπεν
 'Ακούσατέ μου, 'Ασά καὶ πᾶς 'Ιουδᾶ καὶ Βενιαμίν.
 Κύριος μετ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ·
 καὶ ἐὰν ἐκζητήσῃτε αὐτόν, εὐρεθήσεται ὑμῖν· καὶ
 ἐὰν ἐγκαταλείπητε αὐτόν, ἐγκαταλείψει ὑμᾶς.
 3 Kai ἡμέραι πολλαὶ τῷ 'Ισραὴλ ἐν οὐ θεῷ ἄλῃ-
 θινῷ καὶ οὐκ ἱερέως ὑποδείκνυντος καὶ ἐν οὐ νόμῳ.
 4 Kai ἐπιστρέφει αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον θεὸν 'Ισραὴλ,
 καὶ εὐρεθήσεται αὐτοῖς. 5 Kai ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
 οὐκ ἔστιν ἐρήνη τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσ-
 πορευομένῳ, ὅτι ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ πάντας τοὺς
 κατοικοῦντας τὰς χώρας. 6 Καὶ πολεμήσει ἔθνος
 πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν, ὅτι ὁ θεὸς
 ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει. 7 Kai ὑμεῖς
 ἰσχύσατε καὶ μὴ ἐκλείσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, ὅτι
 ἔστι μισθὸς τῇ ἔργασίᾳ ὑμῶν. 8 Kai ἐν τῷ
 ἀκοῦσαι τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν
 'Αζαρίου τοῦ προφήτου, καὶ κατίσχυσε καὶ ἐξέβαλε
 τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς 'Ιουδᾶ καὶ
 Βενιαμίν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέσχευεν 'Ιερο-
 βοὰμ ἐν ὅρῃ 'Εφραΐμ, καὶ ἐνεκαίνισε τὸ θυσια-
 στήριον Κυρίου ὃ ἦν ἐμπροσθεν τοῦ ναοῦ Κυρίου.
 9 Kai ἐξεκκλησίασε τὸν 'Ιουδαν καὶ Βενιαμίν καὶ
 τοὺς προσελύτους τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ
 ἀπὸ 'Εφραΐμ καὶ ἀπὸ Μανασσὴ καὶ ἀπὸ Συμεὼν,
 ὅτι προσετίθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ 'Ισραὴλ
 ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς ὅτι Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ'
 αὐτοῦ. 10 Kai συνήχθησαν εἰς 'Ιερουσαλὴμ ἐν
 τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ πεντεκαίδεκάτῳ
 τῆς βασιλείας 'Ασά. 11 Kai ἔθυσσε τῷ Κυρίῳ ἐν
 τῷ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκαν,
 μίσχους ἑπτακόσιους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίδια.
 12 Kai διήλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι Κύριον θεὸν
 τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν. 13 Kai πᾶς δς ἐὰν μὴ
 ἐκζητήσῃ τὸν Κύριον θεὸν τοῦ 'Ισραὴλ, ἀποθα-
 νεῖται ἀπὸ νεωτέρου ἕως πρεσβυτέρου, ἀπὸ ἀνδρὸς
 ἕως γυναικός. 14 Kai ὡμοσαν ἐν Κυρίῳ ἐν φωνῇ
 μεγάλῃ καὶ ἐν σάλπιγγι καὶ ἐν κερatinais. 15 Kai
 εὐφράνθησαν πᾶς 'Ιουδᾶ περὶ τοῦ ὅρκου, ὅτι ἐξ
 ὅλης τῆς ψυχῆς ὡμοσαν, καὶ ἐν πάσῃ θελήσει
 ἐξήγησαν αὐτόν, καὶ εὐρίθη αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε
 Κύριος αὐτοῖς ευκλόθεν. 16 Kai τὴν Μααχὰ τὴν
 μητέρα αὐτοῦ μετίστησε τοῦ μὴ εἶναι τῇ 'Αστάρτῃ
 λειτουργοῦσαν, καὶ κατέκοψε τὸ εἶδωλον καὶ κατέ-
 καυσεν ἐν χεϊμάρῳ Κεδρων. 17 Πλὴν τὰ ὑψηλὰ
 οὐκ ἀπέστησαν, ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ 'Ισραὴλ· ἄλλ'
 ἡ καρδία 'Ασά ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς ἡμέρας
 αὐτοῦ. 18 Kai ἐσήνεγκε τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἅγια οἴκου τοῦ θεοῦ, ἀργύριον
 καὶ χρυσίον καὶ σκῆπη. 19 Kai πόλεμος οὐκ ἦν
 μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ τριακοστοῦ ἔτους
 τῆς βασιλείας 'Ασά

CAPUT XV.

1 AZARIAS autem filius Oded, facto in se
 spiritu Dei, 2 Egressus est in occursum Asa,
 et dixit ei: Audite me Asa et omnis Juda et
 Benjamin: Dominus vobiscum, quia fuistis
 cum eo. Si quæsieritis eum, invenientis: si
 autem dereliqueritis eum, derelinquet vos.
 3 Transibunt autem multi dies in Israel
 absque Deo vero, et absque sacerdote doctore,
 et absque lege. 4 Cumque reversi fuerint in
 angustia sua ad Dominum Deum Israel, et
 quæsierint eum, reperient eum. 5 In tempore
 illo non erit pax egredienti, et ingredienti,
 sed terrores undique in cunctis habitatoribus
 terrarum: 6 Pugnabit enim gens contra
 gentem, et civitas contra civitatem, quia
 Dominus conturbabit eos in omni angustia.
 7 Vos ergo confortamini, et non dissolvantur
 manus vestrae: erit enim merces operi vestro.
 8 Quod cum audisset Asa, verba scilicet et
 prophetiam Azariæ filii Oded prophetæ, con-
 fortatus est, et abstulit idola de omni terra
 Juda, et de Benjamin, et ex urbibus, quas
 ceperat, montis Ephraim, et dedicavit altare
 Domini quod erat ante porticum Domini.
 9 Congregavitque universam Judam et
 Benjamin, et advenas cum eis de Ephraim, et
 de Manasse, et de Simeon: plures enim ad
 eum confugerant ex Israel, videntes quod
 Dominus Deus illius esset cum eo. 10 Cumque
 venissent in Jerusalem mense tertio, anno
 decimoquinto regni Asa, 11 Immolaverunt
 Domino in die illa, de manubiis et præda
 quam adduxerant, boves septingentos, et
 arietes septem millia. 12 Et intravit ex
 more ad corroborandum fœdus, ut quærerent
 Dominum Deum patrum suorum in toto corde,
 et in tota anima sua. 13 Si quis autem,
 inquit, non quæsierit Dominum Deum Israel,
 moriatur, a minimo usque ad maximum, a
 viro usque ad mulierem. 14 Juraveruntque
 Domino voce magna in jubilo, et in clangore
 tubæ, et in sonitu buccinarum, 15 Omnes
 qui erant in Juda cum exeratione: in omni
 enim corde suo juraverunt, et in tota voluntate
 quæsierunt eum, et invenerunt: præstititque
 eis Dominus requiem per circuitum. 16 Sed
 et Maacham matrem Asa regis ex augusto
 deposuit imperio, eo quod fecisset in luco
 simulacrum Priapi: quod omne contrivit, et
 in frusta comminuens combussit in torrente
 Cedron. 17 Excelsa autem derelicta sunt
 in Israel: attamen cor Asa erat perfectum
 cunctis diebus ejus. 18 Eaue quæ voverat
 pater suus et ipse, intulit in domum Domini,
 argentum, et aurum, vasorumque diversam
 suppellectilem. 19 Bellum vero non fuit
 usque ad trigesimum quintum annum regni
 Asa.

וּבְשַׁנְתָּ שְׁלֹשִׁים וָשֵׁשׁ לְמִלְחָתָהּ אָסָא
עָלָה בַעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה
וַיָּבֹאוּ אֶת־הַקָּרְמָה לְבִלְתִּי הָתָּה יוֹצֵא וְכֹא
לְאָסָא מֶלֶךְ־יְהוּדָה : * וַיֵּצֵא אָסָא בָּסֶפֶס
וְחֹבֵב מֵאֲצִוְרוֹת בֵּית יְהוּדָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁלַח אֶל־בְּרִיחֹד מֶלֶךְ אֲדָם הַיִּזְעֵב
בְּדִרְמָשָׁן לֵאמֹר : * בָּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵינוּ אֲבִי וּבֵינוּ אֲבִיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי לָךְ
בָּסֶפֶס וְחֹבֵב לָךְ הַפֶּר בְּרִיתְךָ אֶת־בַּעֲשָׂא
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה מַעֲלִי : * וַיִּשְׁמַע
בְּרִיחֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת־שׁוּרֵי
הַחֲנָלִים אֲשֶׁר־לוֹ אֶל־עֲבִי יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּ
אֶת־עֵינָיו וְאֶת־זָרוֹ וְאֶת אֲבֵל מִים וְאֶת
כָּל־מִסְכָּנֹתָי עָבִי נִפְתְּלוּ : * וַיְהִי בְשָׁמַע
בַּעֲשָׂא וַיַּחְזֵל מִבָּנָיו אֶת־הַקָּרְמָה וַיִּשְׁבֹּת
אֶת־מִלְאכָהּ : * וְאָסָא הַמֶּלֶךְ לָקַח
אֶת־כָּל־יְהוּדָה וַיִּשְׁאֵל אֶת־אֲבִיגַי הַקָּרְמָה
וְאֶת־צִיָּה אֲשֶׁר בָּנָה בַעֲשָׂא וַיָּבֹאוּ בָּהֶם
אֶת־גִּבְעָה וְאֶת־הַמַּצְפָּה : * וַיַּעֲרֶה
הַחַיָּא בָּא חֲנָי קַחְיָה אֶל־אָסָא מֶלֶךְ
יְהוּדָה וַיֵּאמֶר אֵלָיו בְּחָשְׁעֶיךָ עַל־מֶלֶךְ
אֲדָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עַל־כֵּן נִמְלַט הַיּוֹל מֶלֶךְ־אֲדָם מִיָּדָה :
* הֵלֵא ! הַפְּרָשִׁים וְהַלֹּבִיִּם הֵיךְ לִסְתֵּל !
לָרֵב לָרֵבֵב וְהַפְּרָשִׁים לְהַרְבֶּה מֵאֹד
וּבְחָשְׁעֶיךָ עַל־יְהוָה נִהְגָּם בְּיָדָה : * כִּי
יְהוָה עֵינָיו מֵאֲשַׁטּוֹת בְּכָל־הָאָרֶץ
לְיַחְתַּחֲזָק עַם־לִבְבָם שְׁלָם אֵלָיו נִסְכְּלָה
עַל־זֹאת כִּי מַעֲרֹתָ יֵשׁ עִמָּךְ מִלְחָמוֹת :
10 וַיִּכְעַס אָסָא אֶל־הַרְאֹח וַיַּתְּנָהוּ בֵּית
הַמַּחֲשָׁבֶת כִּרְבֻּעָה עִמּוֹ עַל־זֹאת וַיִּרְאֶץ
אָסָא מִרְהָצִים בָּעֵת הַחַיָּא 11 וַיַּחֲזֶה דִּבְרֵי
אָסָא תְּרַאשׁוֹנִים וְהַאֲחִירוֹנִים חָפִים בְּתוֹבִים
עַל־סֹפֶר חַמְלָכִים לְיְהוּדָה וּיִשְׂרָאֵל :
12 וַיַּחֲלֶה אָסָא בְּשַׁנְתָּ שְׁלֹשִׁים
וַחֲשָׁע לְמִלְחָתוֹ בְּרִגְלָיו עַד־לְמַעְלָה
חָלָיו וְגַם־בָּחֲלָיו לֹא־דָבַשׁ אֶת־יְהוָה כִּי
בְּרָפָאִים : 13 וַיִּשְׁכַּב אָסָא עַם־אֲבָתָיו וַיָּמָת
בְּשַׁנְתָּ אַרְבָּעִים וָאַחַת לְמָלְכוֹ : 14 וַיַּחֲבִרְהוּ
בְּקִבְרֹתָיו אֲשֶׁר בְּרָדֹה־לוֹ בְּעִיר דֹּוֹד
וַיִּשְׁכְּבֻהוּ בַּמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר מֵלֵא בְּשָׁמַים
וְהָיָה מְרַחֲמִים בְּמִרְקָחַת מַעֲשֵׂה וַיִּשְׁאָרֶה
לֹו שְׂרָפָה גְדוֹלָה עַד־לְמָאוֹ :

1 ΚΑΙ ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ ἔτει τῆς βασιλείας Ἀσά ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰού-
θαν, καὶ ψκοδόμησε τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ δοῦναι
ἐξοδὸν καὶ εἰσοδὸν τῇ Ἀσῃ βασιλεῖ Ἰούδα. 2 Καὶ
ἔλαβεν Ἀσά ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐκ θησαυρῶν
οἴκου Κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέ-
στειλε πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀδερ βασιλέως Συρίας
τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ λέγων 3 Διάθου
διαθήκην ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνά μέσον
τοῦ πατρὸς μου καὶ ἀνά μέσον τοῦ πατρὸς σοῦ
ἵδου ἀπέσταλκά σοι χρυσίον καὶ ἀργύριον, δέυρο
καὶ διασεδάσων ἀπ' ἐμοῦ τὸν Βασά βασιλεῖα
Ἰσραὴλ, καὶ ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ. 4 Καὶ ἤκουσεν
υἱὸς Ἀδερ τοῦ βασιλέως Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς
ἀρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξε τὴν Αἰὼν καὶ τὴν Δὰν καὶ
τὴν Ἀβελμαῖν καὶ πάσας τὰς περιχώρους Νεφ-
θαλί. 5 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἀκούσει Βασά, ἀπέλιπε
τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ καὶ κατέπαυσε
τὸ ἔργον αὐτοῦ. 6 Καὶ Ἀσά βασιλεὺς ἔλαβε
πάντα τὸν Ἰούθαν, καὶ ἔλαβε τοὺς λίθους τῆς
Ῥαμὰ καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ψκοδόμησε Βασά,
καὶ ψκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὴν Γαβαῖ καὶ τὴν
Μασφά. 7 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν Ἀνανὶ
ὁ προφῆτης πρὸς Ἀσά βασιλεῖα Ἰούδα καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἐν τῷ πεποιθῆναι σε ἐπὶ βασιλεῖα Συρίας
καὶ μὴ πεποιθῆναι σε ἐπὶ Κύριον θεόν σου, διὰ
τοῦτο ἐσώθη ἡ δύναμις Συρίας ἀπὸ τῆς χειρὸς
σου. 8 Οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες ἦσαν εἰς
δύναμιν πολλήν, εἰς θάρσος εἰς ἱππεῖς εἰς πλῆθος
σφόδρα, καὶ ἐν τῷ πεποιθῆναι σε ἐπὶ Κύριον
παρίδωκεν εἰς τὰς χεῖράς σου; 9 Ὅτι οἱ ὀφθαλ-
μοὶ Κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ κατι-
σχῦσαι ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν·
ἠγγόνθας, ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μετὰ σοῦ
πόλεμος. 10 Καὶ ἰθυμώθη Ἀσά τῷ προφῆτῃ,
καὶ παρέθετο αὐτόν εἰς φυλακὴν, ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ
τούτῳ· καὶ ἰθυμώγατο Ἀσά ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ. 11 Καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι Ἀσά οἱ
πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ
βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. 12 Καὶ ἐμαλακίσθη
Ἀσά ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ καὶ τριακοστῷ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ τοὺς πόδας, ἕως σφόδρα ἐμαλα-
κίσθη· καὶ ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησε τὸν
Κύριον ἀλλὰ τοὺς ἰατροὺς. 13 Καὶ ἐκοιμήθη Ἀσά
μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ
τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. 14 Καὶ
ἐθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ μνήματι ψ ὥρυξεν ἐαυτῷ ἐν
πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐκοίμωσαν αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης,
καὶ ἐπλησαν ἀρωμάτων καὶ γένη μύρον μυρεψῶν,
καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην ἕως σφόδρα.

1 ANNO autem trigesimo sexto regni ejus, ascendit Baasa rex Israel in Judam, et muro circumdabat Rama, ut nullus tute posset egredi et ingredi de regno Asa. 2 Protulit ergo Asa argentum et aurum de thesauris domus Domini, et de thesauris regis, misitque ad Benadad regem Syriæ, qui habitabat in Damasco, dicens: 3 Fœdus inter me et te est, pater quoque meus et pater tuus habuerunt concordiam: quam ob rem misi tibi argentum et aurum, ut rupto fœdere, quod habes cum Baasa rege Israel, facias cum a me recedere. 4 Quo comperto, Benadad misit principes exercituum suorum ad urbes Israel: qui perculserunt Ahion, et Dan, et Abelmaim, et universas urbes Nephthali muratas. 5 Quod cum audisset Baasa, desiit ædificare Rama, et intermisit opus suum. 6 Porro Asa rex assumpsit universum Judam, et tulerunt lapides de Rama, et ligna quæ ædificationi præparaverat Baasa, ædificavitque ex eis Gabaa et Maspha. 7 In tempore illo venit Hanani propheta ad Asa regem Juda, et dixit ei: Quia habuisti fiduciam in rege Syriæ, et non in Domino Deo tuo, idcirco evasit Syriæ regis exercitus de manu tua. 8 Nonne Æthiopes et Libyes multo plures erant quadrigis et equitibus, et multitudine nimia: quos, cum Domino credidisses, tradidit in manu tua? 9 Oculi enim Domini contemplantur universam terram, et præbent fortitudinem his, qui corde perfecto credunt in eum. Stulte igitur egisti, et propter hoc ex præsentī tempore adversum te bella consurgent. 10 Iratusque Asa adversus videntem, jussit eum mitti in nervum: valde quippe super hoc fuerat indignatus: et interfecit de populo in tempore illo plurimos. 11 Opera autem Asa prima et novissima, scripta sunt in Libro regum Juda et Israel. 12 Ægrotavit etiam Asa anno trigesimo nono regni sui, dolore pedum vehementissimo, et nec in infirmitate sua quæsivit Dominum, sed magis in medicorum arte confisus est. 13 Dormivitque cum patribus suis: et mortuus est anno quadragesimo primo regni sui. 14 Et sepelierunt eum in sepulchro suo, quod foderat sibi in civitate David: posueruntque eum super lectum suum, plenum aromatibus et unguentis meretriciis, quæ erant pigmentariorum arte confecta, et combusserunt super eum ambitione nimia.

1 וימלך יהושפט בנו מנחם ויהונתן
על־ישראל : 2 ויהונתן על־ערי יהודה
הבצורות וימנו נציבים בארץ יהודה
ובערי אפלים אשר לכד אסא אביו :
3 ויהי יהודה עם־יהושפט כפי הנה
בדרכי דוד אביו הראשונים ולא דרש
לבעלים : 4 כי לא־לתי אביו דרש
ובמדותיו הנה ולא במעשה ישראל :
5 ויבן יהודה את־המזבחות ביהו ויהונתן
כל־יהודה מנחה ליהושפט ויהונתן
עשר וכבוד לרב : 6 ויבנה לבן בדרבו
יהודה ועוד הקיר את־המזבחות ואת־
האשירים מיהודה : 7 ובשנת
שלוש למלכו שלח לשכרו לבדל־ל
ולעבדו ולזכרו ולנחל ולמכרה
ללמד בערי יהודה : 8 ועשתם חלום
שמעיה ויהונתן וזבדיה ונעשהאל
ושפרימון ויהונתן וזבדיה ונעשהאל
ומזבד אדונים חלום ועשתם אלישבע
ויהודה חלום : 9 וילמדו ביהודה
ועשתם סגר תורת יהודה ויסבב בל־
ערי יהודה וילמדו בעם : 10 ויהי
פחד יהודה על כל־ממלכות הארצות
אשר סביבות יהודה ולא נלחמו
עם־יהושפט : 11 ומדלשתיים מבאים
ליהושפט מנחה ונסח משא גם
העריבאים מבאים לו צאן אילים שבעת
אלפים ושבע מאות ויהושפט שבעת
אלפים ושבע מאות : 12 ויהי
יהושפט חלם ויגדל עד־למעלה ויבן
ביהודה בירגיות וערי מספנות :
13 ומלמכה רבקה הנה לו בערי יהודה
ואנשי מלמכה גבורי חיל בירושלם :
14 ואלח פהקם לבית אבותיהם
ליהודה שתי אלפים עדנה חסר ועמו
גבורי חיל שלש מאות אלה :
15 ועל־ידו יהונתן חסר ועמו מאתים
ושמונים אלה : 16 ועל־ידו עמסיה בר
זכרי המהנדב ליהודה ועמו מאתים אלה
גבור חיל : 17 ומדבדו גבור חיל
אלה ועמו לשחור־קשת ומגן מאתים אלה :

1 KAI Ibasileusen Iwsaphat uios autou anr
autou· kai katisthsen Iwsaphat epi ton Israhl.
2 Kai edwke dynamin en pasais tais poleusin
Iouda tais ochrais, kai katisthsen hgonimous
en pasais tais poleusin Iouda kai en poleusin
Ephraim ds prokateleabeto Asa o pater autou.
3 Kai egineto Kyrios meta Iwsaphat, ut ipeuthe
en doois tou patros autou tais prwtais· kai
ouk exezhthse ta idwla, 4 Allal Kyrios ton
theon tou patros autou exezhthse, kai en tais
intolais tou patros autou ipeuthe, kai oux ws
ta erga tou Israhl. 5 Kai Kateuthune Kyrios
tyn basileian en xei ri autou, kai idwe pas Iouda
dwra tw Iwsaphat, kai egineto autw ploutos kai
doxa pollh. 6 Kai upwthe h kardia autou en
dof Kyriou, kai ezhre ta uphla kai ta alsh
apo ths ghs Iouda. 7 Kai en tw eite tw tritw
eite ths basileias autou apistule tods hgoni-
mους autou kai tods uiou ds twn dynatwn, ton
Abdian kai Zacharian kai Nathanael kai Michai-
an, tou didaskein en poleusin Iouda. 8 Kai me-
t autwn oi Leuitai Samaias kai Nathanas kai
Zabdiad kai Asiel kai Simiramoth kai Iwanathan kai
Adonias kai Twabias kai Twabadonias, Leuitai kai
oi me- t autwn Elisama kai Iwarai oi ierεις. 9 Kai
ididascon en Iouda, kai me- t autwn biblos nomou
Kyriou, kai dihlathon en tais poleusin Iouda kai
ididascon ton laon. 10 Kai egineto ekstasis
Kyriou epi pasais tais basileiais ths ghs kulew
Iouda, kai ouk ipoleimon pros Iwsaphat. 11 Kai
apo twn allofulton eferon tw Iwsaphat dwra
kai argyriou kai dματα, kai oi Arabes eferon
autw kriods probatwn epakischilious epako-
sius. 12 Kai hn Iwsaphat porudomenos meizwn
ews eis upos, kai upoddmhsen en tw Ioudaie
oikeis kai poleis ochras. 13 Kai erga polla
egineto autw en tw Ioudaie, kai andres pole-
mistai dynatoi ischuntes en Ierousalhm. 14 Kai
outos o arithm ds autwn kat oikos patriwn
autwn· kai tw Iouda xiliarchoi, Ednas o arxwn,
kai me- t autou ui oi dynatoi dunamews triakosisai
xiliades. 15 Kai me- t auton Iowan an o hgoni-
mos, kai me- t autou diakosisai ogдохонτα xiliades.
16 Kai me- t auton Amasias o tou Zari o proth-
moumenos tw Kyriw, kai me- t autou diakosisai
xiliades dynatoi dunamews. 17 Kai ek tou
Beniamin dynat ds dunamews kai Eliada, kai me- t
autou tosoisai kai peltasai diakosisai xiliades.

1 REGNAVIT autem Josaphat filius ejus pro
eo, et invaluit contra Israel. 2 Constituitque
militum numeros in cunctis urbibus Juda,
quæ erant vallatæ muris. Præsidiaque dis-
posuit in terra Juda, et in civitatibus Ephraim,
quas ceperat Asa pater ejus. 3 Et fuit
Dominus cum Josaphat, quia ambulavit in
viis David patris sui primis: et non speravit
in Baalim, 4 Sed in Deo patris sui, et per-
rexit in præceptis illius, et non juxta peccata
Israel. 5 Confirmavitque Dominus regnum
in manu ejus, et dedit omnis Juda munera
Josaphat: factæque sunt ei infinitæ divitiæ,
et multa gloria. 6 Cumque sumpsisset cor
ejus audaciam propter vias Domini, etiam
excelsa et lucos de Juda abstulit. 7 Tertio
autem anno regni sui, misit de principibus
suis Benhail, et Obdiam, et Zachariam, et
Nathanael, et Michæam, ut docerent in civita-
tibus Juda: 8 Et cum eis Levitas, Semeiam,
et Nathaniam, et Zabadiam, Asael quoque, et
Semiramoth, et Jonathan, Adoniamque et
Tobiam, et Thobadoniam, Levitas, et cum eis
Elisama et Joram sacerdotes, 9 Docebantque
populum in Juda, habentes librum legis
Domini, et circuibant cunctas urbes Juda,
atque erudiebant populum. 10 Itaque factus
est pavor Domini super omnia regna terrarum,
quæ erant per gyrum Juda, nec audebant
bellare contra Josaphat. 11 Sed et Philisthæi
Josaphat munera deferebant, et vectigal
argenti, Arabes quoque adducebant pecora,
arietum septem millia septingenta, et hir-
corum totidem. 12 Crevit ergo Josaphat, et
magnificatus est usque in sublime: atque
ædificavit in Juda domos ad instar turrium,
urbesque muratas. 13 Et multa opera paravit
in urbibus Juda: viri quoque bellatores, et
robusti erant in Jerusalem, 14 Quorum iste
numerus per domos atque familias singulorum:
In Juda principes exercitus, Ednas dux, et
cum eo robustissimi viri trecenta millia.
15 Post hunc Johanan princeps, et cum
eo ducenta octoginta millia. 16 Post
istum quoque Amasias filius Zechri, con-
secratus Domino, et cum eo ducenta millia
virovum fortium. 17 Hunc sequebatur ro-
bustus ad proelia Eliada, et cum eo te-
nentium arcum et clypeum ducenta millia.

דברי הימים ב יז יח

18 וַעֲלִיזוּ יְהוֹזָבָד וַעֲפוּ מֵאֶחָד־עֶשְׂרִים אֶלֶף
חִלּוּצֵי צָבָא׃ 19 אֵלֶּה מִקְשָׁרֵתָיִם
אֲתֵּימָלֶךְ מִלְכָּד אֲשֶׁר־נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעֶבֶר
הַשָּׂבָר בְּכָל־יְהוּדָה׃

פרשח יח׃

1 וַיְהִי לַיהוֹשָׁפָט עֶשֶׂר וְכָבֹד לָרֹב
וַיַּחֲסֶנָּה לְאַחָב׃ 2 וַיַּגִּדֵּל לְקֹץ שָׁנָם אֶל־
אַחָב לְשִׁמּוֹן וַיִּזְבַּח־לוֹ אַחָב צֹאן
וּבָקָר לֶרֶב וְלָעֶם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיִּסְתַּחֲחֶה
לְעֵלֹת אֶל־רָמֹת גִּלְעָד׃ 3 וַיֹּאמֶר אַחָב
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
הַחֲלֵךְ עִמִּי רַבֹּת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר לוֹ קִמּוֹנִי
בְּמוֹת וַיַּעֲמֶנּוּ עִמִּי וַעֲמֹךְ בַּמִּלְחָמָה׃
4 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דָּרֶשׁ
נָא כִּי־נָם אֲתֵּדְבָר יְהוָה׃ 5 וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת־חֲנֻכִּיָּים אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲגִלְתָּ אֶל־רַבֹּת גִּלְעָד
לְמִלְחָמָה אִם־אֶחָדָם וַיֹּאמְרוּ עֲלֹה וְנִתֵּן
הַיָּלֻחִים בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
הֲאֵין פֶּה נָכִיחַ לִיהוָה עוֹד וַנְדַרְשָׁה
מֵאֵתוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט
עוֹד אִישׁ־אֶחָד לְרֹשֵׁשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֵתוֹ
וְאֵנִי שְׂמַחֲתִיהוּ כִּי אֵינֶנּוּ מִתְנַבְּא עָלַי
לְטוֹכָה כִּי כִלְיָמִי לְרַעָה הוּא מִיִּכְיָהוּ
בְּרִימְלָא וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ
כֵּן׃ 8 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיסִים אֲחֵי
וַיֹּאמֶר מִתְּרֵי מִיִּכְיָהוּ בְּרִימְלָא׃ 9 וַיִּמָּלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי־אִישׁ עַל־
כִּסְאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים וַיּוֹשְׁבִים בְּגָדָם
פָּתַח שַׁעַר שִׁמְרוֹן וְכָל־חֲנֻכִּיָּים מִתְנַבְּאִים
לְפָנֵיהֶם׃ 10 וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּהוּ בֶּרֶךְ־בְּנֵי־נָחַם
חֲרָגִי בִתְּלָל וַיֹּאמֶר לְפָנֵיהֶם יְהוָה בְּאֵלֶּה
הַנְּבִיאִם אֲתֵּמָר עַד־פְּלוֹתָם׃ 11 וְכָל־חֲנֻכִּיָּים
נְבִיאִים כֵּן לֹאמֹר עֲלֹה רַבֹּת גִּלְעָד וַחֲצֹלָה
וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ 12 וַחֲסִילָאָה
אֲשֶׁר־הָלַךְ לְהִנָּחֵל לְהִנָּחֵל לְמִיכְיָהוּ דָּבָר אֱלֹהִי
לֹאמֹר הִנֵּה דְבָרִי הַנְּבִיאִים פְּתַח־אֶתְּךָ מִן־
אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְהִי־נָא דְבָרָה פֶּתַח מִתְּרֵי
וַדְּבָרָה פֶּתַח׃ 13 וַיֹּאמֶר מִיכְיָהוּ חֲרָגִי־
כֵּן אֶת־אֲשֶׁר־יֹאמֶר אֲלֵי אֱלֹהֵי אֲדָמָה׃
14 וַיִּבְרָא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵי
מִיכָה הֲגִלְתָּ אֶל־רַבֹּת גִּלְעָד לְמִלְחָמָה אִם־
אֶחָדָם וַיֹּאמֶר עָלַי וַחֲצֹלָיִהוּ וְנָתַתִּי בְּיָדָם׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β. ιζ. ιη.

18 Kai μετ' αὐτὸν Ἰωζαβάδ, καὶ μετ' αὐτοῦ
ἐκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνάτοι πολέμου.
19 Οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ, ἐκτὸς ὧν
ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς ἐν
πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ.

ΚΕΦ. ιη.

1 Kai ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφάτ ἐτι πλοῦτος καὶ
δόξα πολλή, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαάβ.
2 Καὶ κατέβη διὰ τῶν ὄρων πρὸς Ἀχαάβ εἰς
Σαμάρειαν, καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχαάβ πρόβατα καὶ
μόσχους πολλοὺς καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἡγάπα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς
Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος. 3 Καὶ εἶπεν Ἀχαάβ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλεῖα Ἰούδα
Εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδί-
τιδος; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ὡς ἐγώ, οὕτω καὶ σύ· ὥς
ὁ λαὸς σου, καὶ ὁ λαὸς μου μετὰ σου εἰς πόλεμον.
4 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλεῖα Ἰσραὴλ
Ζήτησον δὴ σήμερον τὸν Κύριον. 5 Καὶ συνή-
γαγεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς προφῆτας τετρα-
κοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς Εἰ πορευθῶ εἰς
Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπαν
Ἀνάβαινε, καὶ δώσω ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
βασιλεως. 6 Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ Οὐκ ἐστὶν ὥδε
προφήτης τοῦ Κυρίου ἐτι καὶ ἐπιζητήσομεν παρ'
αὐτοῦ; 7 Καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς
Ἰωσαφάτ Ἐτι ἀνὴρ εἰς τοῦ ζητῆσαι τὸν Κύριον
δε' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτόν, ὅτι οὐκ ἐστὶ
προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅτι πᾶσαι αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακά, οὗτος Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλά.
Καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ Μὴ λαλήτῳ ὁ βασιλεὺς οὕτως.
8 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἓνα καὶ εἶπε
Τάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλά. 9 Καὶ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καθήμενοι
ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐνδεδυμένοι στολὰς,
καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πύλης Σαμαρείας,
καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφίτευον ἐναντίον
αὐτῶν. 10 Καὶ ἐποίησεν ἱερωτὴς Σεδεκίας υἱὸς
Χαναάν κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπε Ἰάδε λέγει Κύριος
Ἐν τούτοις κερατιῶσι τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντε-
λεσθῇ. 11 Καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφίτευον
οὕτω λέγοντες Ἀνάβαινε εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ, καὶ
εὐδοθήσῃ, καὶ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας τοῦ
βασιλεως. 12 Καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ
καλῆσαι τὸν Μιχαίαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων Ἰδοὺ
ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ ἀγαθὰ περὶ
τοῦ βασιλεως, καὶ ἔστρωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ὥς
ἐνός αὐτῶν, καὶ λαλήσεις ἀγαθὰ. 13 Καὶ εἶπε
Μιχαίας Ζῇ Κύριος ὅτι ὁ ἐὰν εἴπῃ ὁ θεὸς
πρὸς μέ, αὐτὸ λαλήσω. 14 Καὶ ἦλθε πρὸς
τὸν βασιλεῖα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς
Μιχαία, εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλαὰδ εἰς
πόλεμον ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν Ἀνάβαινε, καὶ
εὐδοθήσεις, καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν.

II. CHRONICORUM, XVII. XVIII.

18 Post istum etiam Jozabad, et cum eo
centum octoginta millia expeditorum militum.
19 Hi omnes erant ad manum regis, exceptis
aliis, quos posuerat in urbibus muratis, in
universo Juda.

CAPUT XVIII.

1 FUIT ergo Josaphat dives et inelutus
multum, et affinitate conjunctus est Achab.
2 Descenditque post annos ad eum in Sa-
mariam: ad cujus adventum mactavit Achab
arietes et boves plurimos, ipsi, et populo qui
venerat cum eo: persuasitque illi ut ascen-
deret in Ramoth Galaad. 3 Dixitque Achab
rex Israel ad Josaphat regem Juda: Veni
mecum in Ramoth Galaad. Cui ille respondit:
Ut ego, et tu: sicut populus tuus, sic et
populus meus: tecumque erimus in bello.
4 Dixitque Josaphat ad regem Israel: Con-
sule obsecro impresentiarum sermonem
Domini. 5 Congregavit igitur rex Israel pro-
phetarum quadringentos viros, et dixit ad
eos: In Ramoth Galaad ad bellandum ire
debemus, an quiescere? At illi, Ascende,
inquiunt, et tradet Deus in manu regis.
6 Dixitque Josaphat: Numquid non est hic
prophetes Domini, ut ab illo etiam requi-
ramus? 7 Et ait rex Israel ad Josaphat:
Est vir unus, a quo possumus querere Domini
voluntatem: sed ego odi eum, quia non pro-
phetat mihi bonum, sed malum omni tempore:
est autem Michæas filius Jemla. Dixitque
Josaphat: Ne loquaris rex hoc modo. 8 Vo-
cavit ergo rex Israel unum de eunuchis, et
dixit ei: Voca cito Michæam filium Jemla.
9 Porro rex Israel, et Josaphat rex Juda,
uterque sedebant in solio suo, vestiti cultu
regio: sedebant autem in aua juxta portam
Samarie, omnesque prophetæ vaticinabantur
coram eis. 10 Sedecias vero filius Chanaana
fecit sibi cornua ferrea, et ait: Hæc dicit
Dominus: His ventilabis Syriam, donec con-
teras eam. 11 Omnesque prophetæ similiter
prophetabant, atque dicebant: Ascende in
Ramoth Galaad, et prosperaberis, et tradet
eos Dominus in manu regis. 12 Nuntius
autem, qui ierat ad vocandum Michæam, ait
illi: En verba omnium prophetarum uno ore
bona regi annuntiant: quæso ergo te ut et
sermo tuus ab eis non dissentiat, loquarisque
prospera. 13 Cui respondit Michæas:
Vivit Dominus, quia quodcumque dixerit
mihi Deus meus, hoc loquar. 14 Venit
ergo ad regem. Cui rex ait: Michæa,
ire debemus in Ramoth Galaad ad bel-
landum, an quiescere? Cui ille respondit:
Ascendite: cuncta enim prospera evo-
nient, et tradentur hostes in manus vestras.

דברי הימים ב יח

15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַפֶּלֶף עַד-פֶּתַח פְּעָמַיִם
אֲנִי מַשְׁפִּיעֶיךָ אֲשֶׁר לֹא-תִדְבַּר אֵלַי כִּי
אֶמֶת בְּשֵׁם יְהוָה : 16 וַיֹּאמֶר רֵאיוֹתִי אֶת-
כָּל-יִשְׂרָאֵל נִפְצָרִים עַל-הַהָרִים כַּצֹּאן אֲשֶׁר
אֵין לָהֶן רֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לְאַחֲזֵנִים
לְאַחֲזֵנִים וְשׂוֹבֵב אִישׁ-לְבִירוֹ בְּשָׁלוֹם : 17 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשָׁפָט הֲלֹא אֶמְרָתִי
אֵלֶיךָ לֹא-יִחַנְכֶּנָּה עָלַי מָוֶב כִּי אֶסְלַחֶנּוּ :
18 וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה

רֵאיוֹתִי אֶת-יְהוָה יוֹשֵׁב עַל-פֶּסֶף וְכַל-צִבְיָה
הַשְּׂמִימִים עֲמִידִים עַל-יָמִינוֹ וְשִׁמְאֵלוֹ :
19 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּה אֶת-אַחֲזָנִים מֶלֶךְ-
יִשְׂרָאֵל וְעַל וְיִפֹּל בְּרַמֹּת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר
זֶה אֹמֵר עֲקָה זֶה אֹמֵר עֲקָה : 20 וַיִּצְא
הָרִים וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי
אֶשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בְּמָה : 21 וַיֹּאמֶר
אֲנִי וְהִלֵּיתִי לְרֵיחַ שְׁמֶךָ בְּכִי-נִבְיָאִיו
וַיֹּאמֶר הַפֶּתַח וְנִסְתַּחֲלֵל צֶא וַעֲשֵׂה-כֵן :
22 וַעֲבֹת הַגֹּחַ בְּתוֹךְ יְהוָה רֵיחַ שְׁמֶךָ בְּכִי
נִבְיָאִיו אֵלֶּה נִיהֲנֶה דָּבָר עָלֶיךָ רָעָה :
23 וַיִּשָּׁע צְרוּקָהוּ בְּרִנְיָהוּ וַיִּשָּׁע אֶת-מִיכָהוּ
עַל-הַלְחִי וַיֹּאמֶר אֵי זֶה הַדְּבָר עֲבָר
רִחַ-יְהוָה מֵאֵפֶיךָ לְדָבָר אֶתָּה : 24 וַיֹּאמֶר
מִיכָהוּ הַנֶּחֱרָה רֵאיוֹתִי בֵּינִים הַהֵם אֲשֶׁר
הִקְבִּיאתָ בְּחֹדֶר לַחֲקָה : 25 וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קָח אֶת-מִיכָהוּ וְהַשְׁבִּיחֵהוּ
אֶל-אַמֶּן שֶׁרֶהֱצִיר וְאֶל-יְהוֹשָׁפָט בְּרִחַ-הַפֶּלֶף :
26 וַיִּמְרָקוּם כֹּחַ אֹמֶר הַפֶּלֶף שְׁמִי זֶה
בֵּית הַגִּלְעָד וְהַאֲכִילָהוּ לֶחֶם לַחֹץ וּמִים
לַחֹץ עַד שׁוֹבֵי בְּשָׁלוֹם : 27 וַיֹּאמֶר מִיכָהוּ
אֶם-שׁוֹב תִּשְׁוֹב בְּשָׁלוֹם לֹא-דָבָר יְהוָה
כִּי וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלֵם :

28 וַיַּעַל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה
אֶל-דְּרֹמֹת גִּלְעָד : 29 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-
יְהוֹשָׁפָט הַחֲתֻמָּשׁ וְכֹחַ בַּמִּלְחָמָה וְאֶתָּה
לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיְהַחֲפֹשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵא
בַּמִּלְחָמָה : 30 וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת-
שְׁנֵי הַרְבֵּב אֲשֶׁר-לֹו לֹא הִלָּחֶמְהוּ
אֶת-הַקָּשָׁן וְאֶת-הַגִּדּוֹל כִּי אֶם-אֶת-מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לְבָדוּ : 31 וַיְהִי כִּי-רָאִתָּה שְׁנֵי הַרְבֵּב
אֶת-יְהוֹשָׁפָט וְהָמָה אֲמַרְיָה מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל
הָמָה וַיִּקְרָבוּ עָלָיו לְהַלְחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט
יְהוָה עֲנֵה וְנִסִּיתֶם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β', ιθ'.

15 Kai eipen autō ὁ βασιλεὺς Ποσάκις ὀρκίζω σε
ἵνα μὴ λαλήσῃς πρὸς μέ πλὴν τὴν ἀλήθειαν ἐν
ὀνόματι Κυρίου; 16 Kai eipen Eidon tōn 'Iσραὴλ
διασπαρμένους ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα οἷς οὐκ
ἔστι ποιμήν· καὶ εἶπε Κύριος Οὐκ ἔχουσιν ἡγοῦ-
μενον οὗτοι, ἀναστρέψαντες ἕκαστος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. 17 Kai eipen ὁ βασιλεὺς
'Ισραὴλ πρὸς 'Ιωσαφάτ Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι οὐ προ-
φητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλ' ἢ κακὰ; 18 Kai
eipen Οὐχ οὕτως· ἀκούσατε λόγον Κυρίου. Eιδον
τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα
δύναμις τοῦ οὐρανοῦ παρείστηκε ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. 19 Kai eἶπε Κύριος Τίς
ἀπατήσῃ τὸν 'Αχάβ βασιλεῖα 'Ισραὴλ, καὶ ἀνα-
βήσεται καὶ πεσέται ἐν 'Ραμὼθ Γαλαὰδ; καὶ
οὗτος εἶπεν οὕτως, καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως. 20
Kai ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον Κυρίου
καὶ εἶπεν 'Εγὼ ἀπατήσω αὐτόν. Καὶ εἶπε Κύριος
'Εν τίνι; 21 Kai eipen 'Εξελεύσομαι καὶ ἔσομαι
πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν
αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν 'Απατήσεις καὶ δυνήσῃ, ἐξελεθε
καὶ ποιήσουσιν οὕτω. 22 Kai νῦν ἰδοὺ ἔδωκε Κύριος
πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι τῶν προφητῶν σου
τούτων, καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ. 23 Kai
ἤγγισε Σεδεκίας υἱὸς Χαναάν καὶ ἐπάταξε τὸν
Μιχαῖαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν αὐτῷ Ποίᾳ τῇ
ὁδῷ παρήλθε πνεῦμα Κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ
λαλήσαι πρὸς σέ; 24 Kai eἶπε Μιχαῖας 'Ἰδοὺ
ὄψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμίον
ἐκ ταμείου τοῦ κατακρυβήναι. 25 Kai eἶπε βασι-
λεὺς 'Ισραὴλ Λάβετε τὸν Μιχαῖαν καὶ ἀποστρέψατε
πρὸς 'Εμὴν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ πρὸς 'Ιωᾶς
ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως, 26 Kai ἔρειτε
Οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς 'Απόθεσθε τοῦτον εἰς
οἶκον φυλακῆς, καὶ ἐσθίτω ἄρτον θλίψεως καὶ
ἔδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ. 27
Kai eἶπε Μιχαῖας 'Εὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς
ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησε Κύριος ἐν ἐμοί· καὶ εἶπεν
'Ακούσατε λαοὶ πάντες. 28 Kai ἀνέβη βασιλεὺς
'Ισραὴλ καὶ 'Ιωσαφάτ βασιλεὺς 'Ιούδα εἰς 'Ραμὼθ
Γαλαὰδ. 29 Kai eἶπε βασιλεὺς 'Ισραὴλ πρὸς
'Ιωσαφάτ Κατακάλυψόν με καὶ εἰσελεύσομαι εἰς
τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἐνδύσαι τὸν ἱματισμὸν μου·
καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς 'Ισραὴλ καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν πόλεμον. 30 Kai βασιλεὺς Συρίας ἐνετεί-
λατο τοῖς ἀρχουσὶ τῶν ἀρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ
λέγων Μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρόν καὶ τὸν μέγαν
ἀλλ' ἢ τὸν βασιλεῖα 'Ισραὴλ μόνον. 31 Kai
ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν
'Ιωσαφάτ, καὶ αὐτοὶ εἶπαν Βασιλεὺς 'Ισραὴλ
ἔστι, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτόν τοῦ πολεμεῖν· καὶ
ἐβόησεν 'Ιωσαφάτ, καὶ Κύριος ἔσωσεν αὐτόν,
καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἅπ' αὐτοῦ.

II. CHRONICORUM, XVIII.

15 Dixitque rex: Iterum atque iterum te
adjuro, ut mihi non loquaris, nisi quod verum
est, in nomine Domini. 16 At ille ait: Vidi
universum Israel dispersum in montibus,
sicut oves absque pastore: et dixit Dominus:
Non habent isti dominos: revertatur unus-
quisque in domum suam in pace. 17 Et ait
rex Israel ad Josaphat: Nonne dixi tibi, quod
non prophetaret iste mihi quidquam boni, sed
ea quæ mala sunt? 18 At ille, idcirco, ait,
audite verbum Domini: Vidi Dominum se-
dentem in solio suo, et omnem exercitum cæli
assistentem ei a dextris et a sinistris. 19 Et
dixit Dominus: Quis decipiet Achab regem
Israel, ut ascendat et corruat in Ramoth
Galaad? Cumque diceret unus hoc modo, et
alter alio: 20 Processit spiritus, et stetit
coram Domino, et ait: Ego decipiam eum.
Cui Dominus, In quo, inquit, decipies? 21 At
ille respondit: Egrediar, et ero spiritus
mendax in ore omnium prophetarum ejus.
Dixitque Dominus: Decipies, et prævalebis:
egredere, et fac ita. 22 Nunc igitur, ecce
Dominus dedit spiritum mendacii in ore
omnium prophetarum tuorum, et Dominus
locutus est de te mala. 23 Accessit autem
Sedecias filius Chanaana, et percussit Michææ
maxillam, et ait: Per quam viam transivit
Spiritus Domini a me, ut loqueretur tibi? 24
Dixitque Michæas: Tu ipse videbis in die
illo, quando ingressus fueris cubiculum de
cubiculo ut abscondaris. 25 Præcepit autem
rex Israel, dicens: Tollite Michæam, et
ducite eum ad Amon principem civitatis, et
ad Joas filium Amelech. 26 Et dicetis:
Hæc dicit rex: Mittite hunc in carcerem, et
date ei panis modicum, et aquæ pauxillum,
donec revertar in pace. 27 Dixitque Michæas:
Si reversus fueris in pace, non est locutus
Dominus in me. Et ait: Audite omnes
populi. 28 Igitur ascenderunt rex Israel et
Josaphat rex Juda in Ramoth Galaad. 29
Dixitque rex Israel ad Josaphat: Mutabo
habitum, et sic ad pugnam vadam, tu autem
induere vestibus tuis. Mutatoque rex Israel
habitu, venit ad bellum. 30 Rex autem
Syriæ præceperat ducibus equitatus sui,
dicens: Ne pugnetis contra minimum,
aut contra maximum, nisi contra solum re-
gem Israel. 31 Itaque cum vidissent prin-
cipes equitatus Josaphat, dixerunt: Rex
Israel est iste. Et circumdederunt eum
dimicantes: at ille clamavit ad Dominum.
et auxiliatus est ei, atque avertit cos ab illo.

32 ויהי פראות אשרי הרכב פי לאתחיה מלך ושראלי ונשבו מאחרי: 33 ואיש משנה בששת לחמו ויהי את-מלך ושראלי גיו הדקדקם וכן השרגו ונאמר לרבב הפסח ויהי והוא מבני מדינת-מלך פי החליתי: 34 ופעל תפלהמה ביום החוה ומלך ושראלי הלו מעמיד במרפקה נכח ארם ערה-ערב ונמח לעת בוא השמש:

פרשה יט:

1 וישב יהושפט מלך-יהודה אל-ביתו בשלום לירושלם: 2 ויבא אל-פניו ויהא בדחנקו חתול ויאמר אל-תפלה יהושפט הדרשע לעזר ולשנאי יהודה פאקה ובווא עליה פאקה מלפני יהודה: 3 מכל דברים טובים נמצא עמך פירערת האשרות מדה-אדני וחכמות לבדך לדרש האלוקים: 4 וישב יהושפט פירושלם וישב ויבא בעם מן-עבר עדי-תר אפרים וישלם אל-יהודה אבותיהם: 5 ויגמד שפטים בארץ בכל-ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר: 6 ויאמר אל-השפטים ראוי קח-אתם עשים פי לא לאדם השפטי פי ליהודה ועמכם בדבר משפט: 7 ועתה יהי פחד-יהודה עליכם שמרי נעשו פראיין עב-יהודה אלהינו עולת ומשא פנים ומח-שחר: 8 וגם פירושלם העמיד יהושפט מן-הלויים והפזנים ומראשי האבות לשראלי למשפט יהודה ולקריב ונשבו וירושלם: 9 ויבאו עליהם לאמר פח העשון ביראת יהודה באמנה ובלבב שלם: 10 וכל-ידי אשר-בוא עליכם מאחריכם וישבים בצריהם ביוצם וכלם בירחוקה למצוה לחקים ולמשפטים והחזרתם אתם ולא יאשמו ליהודה והחזקתם עליכם ועל-אחיהם פח העשון ולא האשמו: 11 והנה אמרנהו כחן הראש עליכם לכל ודבר יהודה ונבדלהו בדישמשאל הפגד לבית-יהודה לכל דבר-הפלה ושפטים תלויים לפניהם חזקה נעשו ויהי יהודה עס-השוב:

32 Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἀρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ. 33 Καὶ ἀνὴρ ἔειπεν τόσον εὐστόχως καὶ ἰπτάξει τὸν βασιλεῖα Ἰσραὴλ ἀνὰ μίσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μίσον τοῦ θώρακος· καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ· Ἐπίστρεφε τὴν χεῖρά σου, ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι ἐπόνεσα. 34 Καὶ ἔτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἦν ἐσθῆκως ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξεναντίας Συρίας ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέθανε δύνωντος τοῦ ἡλίου.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 Καὶ ἐπίστρεψεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰουδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ. 2 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰηοὺ ὁ τοῦ Ἀνανι ὁ προφήτης καὶ εἶπεν αὐτῷ Βασιλεὺς Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς ἡ μισοῦμένῃ ὑπὸ Κυρίου φιλιάζεις; διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὁργὴ παρὰ Κυρίου· 3 Ὅτι ἄλλ' ἢ λόγους ἀγαθοὺς ἡρῖθησαν ἐν σοί, ὅτι ἐξήρας τὰ ἅλα ἀπὸ τῆς γῆς Ἰουδα, καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον. 4 Καὶ κατέκνησεν Ἰωσαφάτ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβὲ ἕως ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ἐπίστρεψεν αὐτοὺς ἐπὶ Κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. 5 Καὶ κατέστησε τοὺς κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰουδα ταῖς ὀχυραῖς ἐν πόλει καὶ πόλει. 6 Καὶ εἶπε τοῖς κριταῖς Ἴδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε, ὅτι οὐκ ἀνθρώπων ὑμεῖς κρίνετε ἄλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, καὶ μετ' ὑμῶν λόγος τῆς κρίσεως. 7 Καὶ νῦν γενέσθω φόβος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσατε, ὅτι οὐκ ἔστι μετὰ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀδικία οὐδὲ θαυμάσαι πρόσωπον οὐδὲ λαβεῖν δῶρα. 8 Καὶ γὰρ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατέστησεν Ἰωσαφάτ τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν Κυρίου καὶ κρίνουν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ. 9 Καὶ ἐντείλατο πρὸς αὐτοὺς λέγων Οὕτω ποιήσετε ἐν φόβῳ Κυρίου, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν πληρίᾳ καρδίας, 10 Πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀνὰ μίσον αἷμα αἵματος, καὶ ἀνὰ μίσον τοῦ προστάγματος καὶ ἐντολῆς, καὶ δικαιώματα καὶ κρίματα· καὶ διαστειλεῖτε αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἁμαρτήσονται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὁργὴ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν· οὕτως ποιήσετε, καὶ οὐχ ἁμαρτήσετε. 11 Καὶ ἰδοὺ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς ἡγουμένος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πάντα λόγον Κυρίου, καὶ Ζαβδιάς υἱὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἡγούμενος εἰς οἶκον Ἰουδα πρὸς πάντα λόγον βασιλείω, καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ λεῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν· ἰσχύσατε καὶ ποιήσατε, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

32 Cum enim vidissent duces equitatus, quod non esset rex Israel, reliquerunt eum. 33 Accidit autem ut unus e populo sagittam in incertum jaceret, et percuteret regem Israel inter cervicem et scapulas; at ille aurigæ suo ait: Converte manum tuam, et educ me de acie, quia vulneratus sum. 34 Et finita est pugna in die illo: porro rex Israel stabat in curru suo contra Syros usque ad vespem, et mortuus est occidente sole.

CAPUT XIX.

1 REVERSUS est autem Josaphat rex Juda in domum suam pacifice in Jerusalem. 2 Cui occurrit Jehu filius Hanani videns, et ait ad eum: Impio præbes auxilium, et his qui oderunt Dominum amicitia jungeris, et ideo iram quidem Domini merebaris: 3 Sed bona opera inventa sunt in te, eo quod abstuleris lucos de terra Juda, et præparaveris cor tuum ut requireres Dominum Deum patrum tuorum. 4 Habitavit ergo Josaphat in Jerusalem: rursumque egressus est ad populum de Bersabee usque ad montem Ephraim, et revocavit eos ad Dominum Deum patrum suorum. 5 Constituitque judices terræ in cunctis civitatibus Juda munitis per singula loca, 6 Et præcipiens judicibus, Videte, ait, quid faciatis: non enim hominis exercetis judicium, sed Domini: et quodcumque judicaveritis, in vos redundabit. 7 Sit timor Domini vobiscum, et cum diligentia cuncta facite: non est enim apud Dominum Deum nostrum iniquitas, nec personarum acceptio, nec cupido munerum. 8 In Jerusalem quoque constituit Josaphat Levitas, et sacerdotes, et principes familiarum ex Israel, ut judicium et causam Domini judicarent habitatoribus ejus. 9 Præcepitque eis, dicens: Sic ageris in timore Domini fideliter et corde perfecto. 10 Omnem causam, quæ venerit ad vos, fratrum vestrorum, qui habitant in urbibus suis inter cognitionem et cognationem, ubicumque quæstio est de lege, de mandato, de cæremoniis, de justificationibus: ostendite eis, ut non peccent in Dominum, et ne veniat ira super vos et super fratres vestros: sic ergo agentes non peccabitis. 11 Amarias autem sacerdos et pontifex vester: in his, quæ ad Deum pertinent, præsidebit: porro Zababias filius Ismahel, qui est dux in domo Juda, super ea opera erit, quæ ad regis officium pertinent: habetisque magistros Levitas coram vobis, confortamini, et agite diligenter, et erit Dominus vobiscum in bonis.

וַיְהִי אֲחֵרֶיכֶן בָּאוּ בְנֵי-מוֹאָב וּבְנֵי
עַמּוֹן וַעֲמֻקָּם וּמַחְצִימוֹתָם עַל-יְהוֹשָׁפָט
לְפָלְחָקָם: ¹ וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּידוּ לַיהוֹשָׁפָט לֵאמֹר
בָּא עֲלֵינוּ חֶמְדָּן רַב מֵעַבְרָא לָנוּם מֵאֶרֶץ
וַחֲזָקָה בְּחִצְצוֹן מִמֶּנּוּ הָיָא עֵין גִּדִּי:
² וַיִּבְרָא וַיִּתֵּן יְהוֹשָׁפָט אֶת-פָּקֶדוֹ לְדָרוֹשׁ
לַיהוָה וַיִּקְרָא-צֶדֶק עַל-כָּל-יְהוּדָה: ³ וַיִּקְרָצֵהָ
יְהוּדָה לְבָקֶשׁ מִיְּהוָה גַּם מִכָּל-עַבְדֵי יְהוָה
בָּא לְבָקֶשׁ אֶת-יְהוָה: ⁴ וַיַּעֲמֵד יְהוֹשָׁפָט
בְּקֶהֱל יְהוּדָה וַיְרַשְׁלֵם בְּבֵית יְהוָה לִפְנֵי
הַחֹזֶק הַחֲדָשׁ: ⁵ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶלְהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ הִלָּא אִתְּחִי-הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם
וְאִתְּחֵנוּ מִשְׁכָּן כָּל מַמְלָכוֹת הַגּוֹיִם וַיִּבְרָחַ
פָּח וַיִּבְרָחָה וְאֵין עִמָּה לְהִתְנַצֵּב: ⁶ וְהִלָּא
אִתְּחֵנוּ אֱלֹהֵינוּ הוֹרֵשֵׁת אֶת-יִשְׂרָאֵל הַחֹזֶק
הַזֶּה מִלִּפְנֵי עַמָּה וַיִּשְׂרָאֵל וַיִּתְּנָהּ לַיָּרֵעַ
אֲבִרְתָּם אֲחֵרֶיהָ לְעוֹלָם: ⁷ וַיִּשְׁכְּבוּ בָּהָר
וַיִּבְנוּ לָהּ וּבָהָר מִקְדָּשׁ לַשֵּׁמָה לֵאמֹר:
⁸ אִם-תִּבְּאוּ עָלֵינוּ רָעָה חֲרָב שָׁפוֹט וַיִּבְרָחַ
וַיִּרְצֹב בְּעַמְּתָהּ לִפְנֵי הַבַּיִת הַזֶּה וְלִפְנֵיהָ
כִּי שָׁמָּה בְּבֵית הַזֶּה וְנִזְעַק אֱלֹהֵינוּ מִצָּרֵינוּ
וַיִּשְׁמָע וַיִּרְוֹשָׁע: ⁹ וַעֲתָה הַחֹד בְּנֵי-עַמּוֹן
וּבְמוֹאָב וַחֲרָשָׁעִיר וְאִשְׂרָאֵל לֹא-תִתְּחֵם לִישְׂרָאֵל
לְבֹא בָהֶם בְּלֹאם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם כִּי קָרָה
מַעֲלִיתָם וְלֹא הִשְׁמִידוֹם: ¹⁰ וַחֲגִידָהֶם
בְּמִלִּים עָלֵינוּ לְבֹא לְבָרְשָׁנוּ מִיִּשְׂרָאֵל
וְאִשְׂרָאֵל הוֹרֵשֵׁתָם: ¹¹ אֱלֹהֵינוּ הִלָּא תִשְׁפֹּט
בָּם כִּי אֵין בָּנוּ פָּח לִפְנֵי חֶמְדָּן חֲרָב
הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ וְאִתְּחֵנוּ לֹא גִדֵּל מִחַ-
בְּעִשָׁה כִּי עָלֵינוּ עֵינֵינוּ: ¹² וְכָל-יְהוּדָה
עֲמִידִים לִפְנֵי יְהוָה בְּשִׁטָּה נִשְׁתָּחִי
וַיִּבְרָחָם: ¹³ וַיִּחְיִי-אֵל בְּנֵי-יְהוּדָה
בְּרָצִיחָה בְּרִצְיָאֵל בְּרִמְתָּנָה הַלֵּוִי מִן
בְּנֵי אֶסָה הַיְּהוּדָה עָלֵיו רַחֵם יְהוָה בְּתוֹךְ
הַקֶּהֱל: ¹⁴ וַיֹּאמֶר הַקֹּשֵׁיבֵי כָל-יְהוּדָה
וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּרְשָׁלֵם וַיִּתְּנָהּ יְהוֹשָׁפָט כֹּד
אֲמֹר יְהוָה לָכֶם אֶתֶם אֱלֹהֵינוּ וְאֵל-
הַחֲרָב מִפְּנֵי חֶמְדָּן חֲרָב הַזֶּה כִּי לֹא
לָכֶם הַפְּלִחָקָה כִּי לְאֱלֹהִים: ¹⁵ מִחֹד רַדֵּי
עָלֵיכֶם הָיָה עָלֵיכֶם בְּמַעֲלָה הַזֶּה וּבְמַצָּחָה
וְאִתְּחֵנוּ הַפָּחֱל פָּנֵי מִדְּבַר יְהוָה:

1 KAI μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωάβ καὶ υἱοὶ
'Αμμὼν καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναιῶν πρὸς
'Ιωσαφάτ εἰς πόλεμον. 2 Καὶ ἦλθον καὶ ὑπέ-
δειξαν τῷ 'Ιωσαφάτ λέγοντες "Ἦκει ἐπὶ σὲ πλῆθος
πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ
ἰδοὺ εἰσιν ἐν 'Ασασάν Θαμάρ, αὕτη ἴσθιν 'Εγγαδί.
3 Καὶ ἰφοβήθη, καὶ ἔδωκεν 'Ιωσαφάτ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκήρυξε νηστείαν
ἐν παντὶ 'Ιουδα. 4 Καὶ συνήχθη 'Ιούδα ἐκζητῆσαι
τὸν Κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων 'Ιούδα
ἦλθον ζητῆσαι τὸν Κύριον. 5 Καὶ ἀνίστη 'Ιωσα-
φάτ ἐν ἐκκλησίᾳ 'Ιούδα ἐν 'Ιερουσαλὴμ ἐν οἴκῳ
Κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς,
6 Καὶ εἶπε Κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου, οὐχὶ
σὺ εἶ θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν
τῶν βασιλειῶν τῶν ἰθύνων, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου
ἰσχύς δυναστείας, καὶ οὐκ ἔστι πρὸς σὲ ἀντιστῆναι;
7 Οὐχὶ σὺ ὁ Κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς κατοι-
κοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ
σου 'Ισραὴλ, καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι 'Αβραάμ
τῷ ἡγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα; 8 Καὶ κατή-
κησαν ἐν αὐτῇ, καὶ ψικοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἁγίασμα
τῷ ὀνόματι σου λέγοντες 9 'Εὰν ἐπίλθῃ ἐφ' ἡμᾶς
κακὰ, ῥομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμός, στήσόμεθα
ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου, ὅτι
τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοησόμεθα
πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσεις.
10 Καὶ νῦν ἰδοὺ οἱ υἱοὶ 'Αμμὼν καὶ Μωάβ καὶ
ὄρος Σηεὶρ, εἰς οὗς οὐκ ἔδωκας τῷ 'Ισραὴλ διελ-
θεῖν δι' αὐτῶν, ἐξελεθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν
αὐτούς. 11 Καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ'
ἡμᾶς ἐξελεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονο-
μίας ἡμῶν ἧς ἔδωκας ἡμῖν. 12 Κύριε ὁ θεὸς
ἡμῶν, οὐ κρίνεις ἐν αὐτοῖς; ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν
ἰσχύς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ
τούτο τὸ ἐλθὺν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἶδαμεν τί
ποιήσωμεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἡ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν. 13 Καὶ πᾶς 'Ιούδα ἐστηκώς ἐναντὶ Κυρίου
καὶ τὰ παῖδια αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν.
14 Καὶ τῷ 'Οζιῇλ τῷ τοῦ Ζαχαρίου τῶν υἱῶν
Βαναίου τῶν υἱῶν 'Ελεῖλ τοῦ Μαθανίου τοῦ
Λευίτου ἀπὸ τῶν υἱῶν 'Ασάφ, ἰγένετο ἐπ' αὐτὸν
πνεῦμα Κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, 15 Καὶ εἶπεν
'Ακούσατε, πᾶς 'Ιούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν
'Ιερουσαλὴμ καὶ ὁ βασιλεὺς 'Ιωσαφάτ. Τάδε λέγει
Κύριος ὁ θεὸς ὑμῖν αὐτοῖς Μὴ φοβείσθε μηδὲ κτηθήτε
ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου,
ὅτι οὐχ ὑμῖν ἴσθιν ἡ παράταξις ἀλλ' ἡ τῷ θεῷ.
16 Αὐριοὶ κατάβητε ἐπ' αὐτούς. Ἰδοὺ ἀναβαί-
νουσι κατὰ τὴν ἀνάβασιν 'Ασείας, καὶ εὐρήσετε
αὐτοὺς ἐπ' ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἱρήμῳ 'Ιεριούλ.

1 POST hæc congregati sunt filii Moab, et
filii Ammon, et cum eis de Ammonitiis, ad
Josaphat, ut pugnarent contra eum. 2 Ve-
neruntque nuntii, et indicaverunt Josaphat,
dicentes: Venit contra te multitudo magna,
de his locis quæ trans marc sunt, et de Syria,
et ecce consistunt in Asasonthamar, quæ est
Engaddi. 3 Josaphat autem timore perter-
ritus, totum se contulit ad rogandum Dominum,
et prædicavit jejunium universo Juda. 4 Con-
gregatusque est Judas ad deprecandum
Dominum: sed et omnes de urbibus suis
venerunt ad obsecrandum eum. 5 Cumque
stetisset Josaphat in medio cœtu Juda, et
Jerusalem, in domo Domini ante atrium
novum, 6 Ait: Domine Deus patrum nos-
trorum, tu es Deus in cælo, et dominaris
cunctis regnis gentium, in manu tua est
fortitudo et potentia, nec quisquam tibi
potest resistere. 7 Nonne tu Deus noster
interfecisti omnes habitatores terræ hujus
coram populo tuo Israel, et dedisti eam semini
Abraham amici tui in sempiternum? 8 Ha-
bitaveruntque in ea, et extruxerunt in illa
sanctuarium nomini tuo, dicentes: 9 Si
irruerint super nos mala, gladius judicii,
pestilentia, et fames, stabimus coram domo
hac in conspectu tuo, in qua invocatum est
nomen tuum: et clamabimus ad te in tri-
bulationibus nostris, et exaudies, salvosque
facies. 10 Nunc igitur ecce filii Ammon, et
Moab, et mons Seir, per quos non concessisti
Israel ut transirent quando egrediebantur de
Ægypto, sed declinaverunt ab eis, et non
interfecerunt illos: 11 Econtrario agunt, et
nituntur ejicere nos de possessione, quam
tradidisti nobis. 12 Deus noster, ergo non
judicabis eos? In nobis quidem non est tanta
fortitudo, ut possimus huic multitudini resis-
tere, quæ irruit super nos. Sed cum ignoremus
quid agere debeamus, hoc solum habemus
residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.
13 Omnis vero Juda stabat coram Domino,
cum parvulis, et uxoribus, et liberis suis.
14 Erat autem Jahaziel filius Zachariæ, filii
Banaïæ, filii Jehiel, filii Mathaniæ, Levites de
filiis Asaph, super quem factus est Spiritus
Domini in medio turbæ, 15 Et ait: Attendite
omnis Juda, et qui habitatis Jerusalem, et tu
rex Josaphat: Hæc dicit Dominus vobis:
Nolite timere, nec paveatis hanc multitu-
dinem: non est enim vestra pugna, sed
Dei. 16 Cras descendetis contra eos:
ascensuri enim sunt per clivum nomine
Sis, et invenietis illos in summitate tor-
rentiæ, qui est contra solitudinem Jeruel.

17 לא לָכֶם לְהִלָּחֵם בְּאַחַת הַתַּנְצָבִים עִמָּדִי
וְיָרֵא אֶת־יְשׁוּעָה יְהוָה עִמָּכֶם וְהִנֵּה
וַיְרֻשְׁלָם אֶל־יִרְמְיָהוּ וְאֶל־סִמְעֹנִי מֶחֶר צָנִי
לְפָנֵיהֶם וַיַּחֲזֵק עִמָּכֶם : 18 וַיִּקְרָא יְהוֹשָׁפָט
אֶפְרַיִם אֶרְדָּא וְכָל־יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל וַיְרֻשְׁלָם
בְּפֶלֶא לְפָנָי יְהוָה לְחַשְׁתָּחוֹת לַיהוָה :
19 וַיִּקְרָא כָל־זֶם מִדְּבַר הַמִּקְדָּשׁ וַיִּדְּבַר
הַקְּדָשִׁים לְחַלֵּל לַיהוָה אֶלְתָּוִי וְשִׁמְרָא
בְּקוֹל קוֹל לְמַעַל : 20 וַיִּשְׁפָּטוּ בַּבֶּקֶר
וַיִּצְאָה לְמִדְּבַר הַקֹּדֶשׁ וַיִּצְאָה אֶת־יְהוֹשָׁפָט
וַיִּשְׁמַר שְׁמֵי יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל וַיְרֻשְׁלָם
הַמִּמְנֵה בַּיְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְהַמִּמְנֵה הַמִּמְנֵה
בְּמִצְוֵי וְחֻצְלָהוּ : 21 וַיִּנְעַץ אֶל־הָעָם
וַיַּעֲמֵד מִשְׁרָרִים לַיהוָה וּמִחֲלָלִים לְחַדְרֵי־
הַדָּשׁ בְּצִמָּה לְפָנָי הַחֲלָוִי וְאֶמְרֵי הַדָּשׁ
לַיהוָה כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ : 22 וַיִּבְרָא הַחֲלָוִי
בְּרָאָה וַיַּחֲלֹץ גִּמְוִי וְהַחֲלָוִי מִיִּרְמְיָהוּ
בְּגִי עֲמֹן מִיִּרְמְיָהוּ חֲבָאִים לַיהוָה
וַיִּנְעַץ : 23 וַיַּעֲמֵד בְּגִי עֲמֹן וּמִיִּרְמְיָהוּ
וְיִשְׂרָאֵל הַרְשָׁעִי לְחַדְרֵי הַחֲשָׁמִיד
וּבְכָל־חֲשָׁמִיד שְׁמֵי עֲמֹן אִישׁ בְּרָעָהוּ
לְמִשְׁחָת : 24 וַיַּחֲדָה בָּא עַל־חֲמִצְפָּה
לְמִדְּבַר וַיִּפְגַּע אֶל־הַחֲמֹן וְהַחֲמֹן פָּגַעִים
לְפָנִים אֶרְדָּא וְאֶזְרָא פִּלְסָה : 25 וַיִּבְרָא
יְהוֹשָׁפָט וַעֲמֹן לָכֵן אֶת־שְׁלָלָם וַיִּמְצָא
בָּהֶם לְרֹב יִרְמְיָהוּ וּפְגָרִים וּכְלֵי חַמְדֹּת
וַיִּנְעַץ לְחַם לְאֶזְרָא מִשְׁחָ וַיַּחֲזֵק וְיָמִים
שְׁלֹשָׁה בָּזִזִים אֶת־הַשְׁלָלָה כִּי רַב־הָיָה :
26 וּבָזִזִים הַרְבִּיעִי נִקְחָהוּ לַעֲמָן בְּרָאָה
כִּי שָׁם בְּרָבִי אֶת־יְהוָה עַל־צֶדֶק גְּרָאָה אֶת־
שָׁם הַמִּקְדָּשׁ הָיָה עֲמָן בְּרָבִי עַד־הַיּוֹם :
27 וַיִּשְׁבֹּב עַל־אִישׁ יְהוּדָה וַיְרֻשְׁלָם וַיְהוֹשָׁפָט
בְּרָאָה לְשׁוֹב אֶל־יְרֻשָׁלָּם בְּשִׁמְחָה כִּי
שָׁמְחָם יְהוָה מִיִּרְמְיָהוּ : 28 וַיִּבְרָא יְרֻשָׁלָּם
בְּבָבִלִים וּבְכְּנָחוֹת וּבְקִצְצֵרוֹת אֶל־גִּיּוֹר
יְהוָה : 29 וַיַּחֲזֵק פָּחַד אֱלֹהִים עַל־כָּל־
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ וַיִּשְׁמַר בְּיָגִלִּים יְהוָה
עַם אֱיִרָא וְיִשְׁרָאֵל : 30 וַתִּשְׁלַח מַלְכֵי
יְהוֹשָׁפָט וַיִּבְרָא לוֹ אֶלְתָּוִי מִשְׁבִּיב :
31 וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט עַל־יְהוּדָה בְּרָשָׁלְשִׁים
וְחָמֵשׁ שָׁנָה בְּמִלְכּוֹ וַעֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
בְּיִרְמְיָהוּ וְאֶזְרָא אִמּוֹ עֲוָרָה בַּת־שִׁלְחִי :

17 Οὐχ ὑμῖν ἐστὶ πολέμῃσαι· ταῦτα σύνετε καὶ
ἴδετε τὴν σωτηρίαν Κυρίου μεθ' ὑμῶν, Ἰούδα καὶ
Ἱερουσαλὴμ· μὴ φοβηθῆτε μηδὲ πτοηθῆτε αὐριον
ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, καὶ Κύριος μεθ'
ὑμῶν. 18 Καὶ κύψας Ἰωσαφάτ ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερου-
σαλὴμ ἔπεσον ἑναντί Κυρίου προσκυνῆσαι Κυρίῳ.
19 Καὶ ἀνίστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν νῶν Καάθ
καὶ ἀπὸ τῶν νῶν Κορέ αἰνεῖν Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ
ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὕψος. 20 Καὶ ὠρῆρισαν
πρῶτ' καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωῆ· καὶ ἐν
τῇ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἔστη Ἰωσαφάτ καὶ ἰβύσηε καὶ
εἶπεν Ἀκούσατέ μου, Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Ἱερουσαλὴμ· ἰμπιστεύσατε ἐν Κυρίῳ θεῷ
ὑμῶν, καὶ ἰμπιστευθήσεσθε· ἰμπιστεύσατε ἐν προ-
φήτῃ αὐτοῦ, καὶ εὐδοθήσεσθε. 21 Καὶ ἰβουλεύ-
σατο μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησε ψαλτῳδοὺς καὶ
αἰνοῦντας ἑξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἄγια ἐν
τῇ ἐξελθεῖν ἐμπροσθεν τῆς δυνάμεως· καὶ ἔλεγον
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ. 22 Καὶ ἐν τῇ ἀρξασθαι αὐτοὺς τῆς
αἰνέσεως καὶ τῆς ἑξομολογήσεως ἔδωκε Κύριος
πολεμῖν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐπὶ Μωάβ καὶ ὄρος
Σηεῖρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐτροπύ-
θησαν. 23 Καὶ ἀνίστησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ
Μωάβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὄρος Σηεῖρ ἐξολο-
θεῦσαι καὶ ἐκτρίψαι αὐτούς· καὶ ὥς συνετίλεισαν
τοὺς κατοικοῦντας Σηεῖρ, ἀνίστησαν εἰς ἀλλήλους
τοῦ ἐξολοθρεῦσθαι. 24 Καὶ Ἰούδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν
σκοπὴν τῆς ἔρημου, καὶ ἐπέβλεψε καὶ εἶδε τὸ
πλῆθος· καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ
τῆς γῆς, οὐκ ἦν σωζόμενος. 25 Καὶ ἐξῆλθεν
Ἰωσαφάτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεύσαι τὰ σκῦλα
αὐτῶν, καὶ εὗρον κτήνη πολλὰ καὶ ἀποσκευὴν καὶ
σκῦλα καὶ σκεύη ἐπιθυμητά, καὶ ἐσκύλευσαν ἐν
αὐτοῖς· καὶ ἰγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων
αὐτῶν τὰ σκῦλα, ὅτι πολλὰ ἦν. 26 Καὶ ἰγένετο τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν αὐλῶνα
τῆς εὐλογίας, ἐκεῖ γὰρ ἠυλόγησαν τὸν Κύριον·
διὰ τοῦτο ἱκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
Κολὰς Εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 27 Καὶ
ἐπέστρεψε πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ
Ἰωσαφάτ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ,
ὅτι εὐφρανεῖν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῶν ἰχθρῶν
αὐτῶν. 28 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν
νάβλαις καὶ κινύραις καὶ ἐν σάλπιγγιν εἰς οἶκον
Κυρίου. 29 Καὶ ἰγένετο ἑκστασις Κυρίου ἐπὶ
πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἐν τῇ ἀκοῇ
αὐτοῦ ὅτι Κύριος ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ὑπερναντίους
Ἰσραὴλ. 30 Καὶ ἐρήνευσεν ἡ βασιλεία Ἰωσαφάτ,
καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν.
31 Καὶ ἱβασίλευσεν Ἰωσαφάτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὡν
ἐτῶν τριακονταπέντε ἐν τῇ βασιλεύσει αὐτόν, καὶ
εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγάτηρ Σαλί.

17 Non eritis vos qui dimicabitis, sed tan-
tummodo confidenter state, et videbitis
auxilium Domini super vos, o Juda, et Jeru-
salem: nolite timere, nec paveatis: cras
egrediemini contra eos, et Dominus erit vo-
biscum. 18 Josaphat ergo, et Juda, et
omnes habitatores Jerusalem, ceciderunt
proni in terram coram Domino, et adoraverunt
eum. 19 Porro Levitæ de filiis Caath, et de
filiis Core, laudabant Dominum Deum Israel
voce magna, in excelsum. 20 Cumque mane
surrexissent, egressi sunt per desertum
Thecue: profectisque eis, stans Josaphat in
medio eorum, dixit: Audite me viri Juda, et
omnes habitatores Jerusalem: credite in
Domino Deo vestro, et securi eritis: credite
prophetis ejus, et cuncta evenient prospera.
21 Deditque consilium populo, et statuit
cantores Domini, ut laudarent eum in turmis
suis, et antecederent exercitum, ac voce
consona dicerent: Confitemini Domino,
quoniam in æternum misericordia ejus.
22 Cumque cœpissent laudes canere, venit
Dominus insidias eorum in semetipsos, filio-
rum scilicet Ammon, et Moab, et montis Seir,
qui egressi fuerant ut pugnarent contra Judam,
et percussi sunt: 23 Namque filii Ammon,
et Moab, consurrexerunt adversum habitatores
montis Seir, ut interficerent et delerent eos:
cumque hoc opere perpetrassent, etiam in
semetipsos versi, mutuis concidere vulneribus.
24 Porro Juda cum venisset ad speculam,
quæ respicit solitudinem, vidit procul omnem
late regionem plenam cadaveribus, nec su-
peresse quemquam, qui necem potuisset
evadere. 25 Venit ergo Josaphat, et omnis
populus cum eo, ad detraheunda spolia mor-
tuoꝝ: inveneruntque inter cadavera variam
suppellectilem, vestes quoque, et vasa pretio-
sissima, et diruperunt, ita ut omnia portare
non possent, nec per tres dies spolia auferre
præ prædæ magnitudine. 26 Die autem
quarto congregati sunt in valle Benedictionis:
etenim quoniam ibi benedixerant Domino,
vocaverunt locum illum vallis Benedictionis
usque in præsentem diem. 27 Reversusque
est omnis vir Juda, et habitatores Jerusalem,
et Josaphat ante eos, in Jerusalem cum lætitia
magna, eo quod dedisset eis Dominus gaudium
de inimicis suis. 28 Ingressique sunt in
Jerusalem cum psalteriis, et citharis, et tubis,
in domum Domini. 29 Irruit autem pavor
Domini super universa regna terrarum, cum
audissent quod pugnasset Dominus contra
inimicos Israel. 30 Quievitque regnum
Josaphat, et præbuit ei Deus pacem per
circuitum. 31 Regnavit igitur Josaphat
super Judam, et erat triginta quinque an-
norum cum regnare cœpisset: viginti autem
et quinque annis regnavit in Jerusalem,
et nomen matris ejus Azuba filia Selahi.

32 וַיֵּלֶךְ בְּנֶהְדָּה אָבִיו אֶסָּא וְלִמְסָר מִשְׁמַח
לְעִשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה : 33 אֵת
הַבָּמֹת לִמְסָר וְעֹד הָעָם לִמְסָר
לְבָבָם לֵאלֹהֵי אֲבֹתָיהֶם : 34 וַיֵּתֶר דָּבָר
יְהוֹשָׁפָט הַרְאֲשִׁים וְהַחֲסִירִים הַנֶּחֱסָ
בְּתוֹכָם בְּדָבָר יְהוֹאָה בֶּרֶךְ לְנֶפֶשׁ
הַצֶּלֶה עַל־סֶפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל : 35 וְאַחֲרֵי
כֵן אֶתְחַבֵּל יְהוֹשָׁפָט מִלֹּחֵי־יְהוָה עִם
אֲחֵיהֶם מִלֹּחֵי־יִשְׂרָאֵל הוּא הַרְשִׁיעַ לְעִשׂוֹת :
36 וַיִּהְיֶה עִמּוֹ לְעִשׂוֹת אֲנִיּוֹת לְלֶכֶת
מִיָּשָׁר וּבְעֵשׂוֹת אֲנִיּוֹת בְּבֶרֶךְ :
37 וַיִּהְיֶה אֵלֶיךָ אֲלִיעֶזֶר בֶּרֶךְ־יְהוָה מִפְּרִשָּׁה
עַל־יְהוֹשָׁפָט לֵאמֹר בְּהַחֲבֹרְךָ עִם־אֲחֵיהֶם
בְּיָד יְהוָה אֶת־מַעֲשֵׂיךָ וַיִּשְׁכַּרְוּ אֲנִיּוֹת
וְלֹא עָצָר לְלֶכֶת אֶל־מִיָּשָׁר :

פרשה כא :

1 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר
עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּגִיד וַיִּמָּלֶךְ יְהוֹרָם בֶּן־
יְהוֹאָה : 2 וְלֹא־אֵרִים בֶּן־יְהוֹשָׁפָט עֲזַרְיָה
וְיִחִיָּאל בֶּן־זַכְרְיָה וְעִזְרִיָּה וּמִיכָאֵל וְשַׁפְתָּיָה
בְּלִילָה בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מִלֹּחֵי־יִשְׂרָאֵל :
3 וַיָּתֵן לָהֶם אֲבֹתָם מִתְּנוֹת רַבּוֹת
לְכֶסֶף וְלָזָהָב וּלְמִנְחָה עִם־עַבְדֵי מַצֻּחוֹת
בַּיַּחֲדָה וְאֶת־הַמִּמְלָכָה נָתַן לַיהוָה בֶּרֶךְ
הוּא הַבְּכֹר : 4 וְהָיָה יְהוֹרָם עַל־
מִמְלַכְתָּא אָבִיו וַיִּתְחַזֵּק וַיִּהְיֶה אֶת־בְּלִילָה
בְּחֶרֶב וְנָם מִשְׁכֵּי יִשְׂרָאֵל : 5 בְּדָשָׁלְשִׁים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמִלְכּוֹ וַשְׁמִינָה
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם : 6 וַיֵּלֶךְ בְּנֶהְדָּה
מִלְכֵי יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶּׁר עָשָׂה בֵּית אַחָאָב בִּי
בֵּית־אַחָאָב הַיָּחִיד לֹא לֵאמֹר וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה : 7 וְלִמְסָר הָיָה לְהַשְׁחִית
אֶת־בֵּית דָּוִד לְמַעַן חַבְרִית אֲשֶׁר בָּרַח
לְדָגִיד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לָהֶם לֹא קִיר וְלִבְנֵי
בְּלִילָה : 8 בְּיָמָיו פָּשַׁע אֲדֹמ מִפְּתַח
יְדֵי יְהוָה וַיִּמְלִיכֵהוּ עַל־יָהִים מֶלֶךְ : 9 וַיַּעֲבֹר
יְהוֹרָם עִם־שָׂרָיו וְכָל־הַרְבֵּב עִמּוֹ וַיַּחֲזִי
קָם לִילָה וַיִּזְק אֶת־אֲדֹמ הַסּוֹבֵב אֵלָיו
וְאֵת שָׂרָיו הַרְבֵּב : 10 וַיִּפְשַׁע אֲדֹמ
מִפְּתַח יְדֵי יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֵין
הַפְּשַׁע לְבֶנְהָדָה בְּעֵת הַקִּיָּא מִפְּתַח
יְדֵי יְהוָה אֶת־יְהוָה אֵלֵינוּ אֲבֹתָיו :

32 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
'Ασά, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώ-
πιον Κυρίου. 33 Ἀλλὰ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἔτι ὑπῆρχε,
καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐτῶν
πρὸς Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
34 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι 'Ιωσαφάτ οἱ πρῶτοι καὶ
οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις 'Ιησοῦ τοῦ
'Ανανί, ὃς κατήγαγε βιβλίον βασιλέων 'Ισραὴλ.
35 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐκoinώνησεν 'Ιωσαφάτ βασι-
λεὺς 'Ιούδα πρὸς 'Οχοζίαν βασιλῆα 'Ισραὴλ, καὶ
οὗτος ἠνόμησεν. 36 Ἐν τῇ ποιῆσαι καὶ πορευθῆ-
ναι πρὸς αὐτὸν τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι
εἰς Θαρσεῖς· καὶ ἐποίησε πλοῖα ἐν Γασιὼν Γαβέρ.
37 Καὶ προεφίτησεν Ἐλιέζερ ὁ τοῦ Δωδία ἀπὸ
Μαριῆς ἐπὶ 'Ιωσαφάτ λέγων ὡς ἐφιλίαςας τῇ
'Οχοζίᾳ, ἔθραυσε Κύριος τὸ ἔργον σου, καὶ συνε-
τρίβη τὰ πλοῖά σου. Καὶ οὐκ ἐδυνάσθη πορευθῆ-
ναι εἰς Θαρσεῖς.

ΚΕΦ. λα.

1 ΚΑΙ ἐκοιμήθη 'Ιωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἐβασίλευσεν
'Ιωράμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 2 Καὶ αὐτῷ
ἀδελφοὶ υἱοὶ 'Ιωσαφάτ ἔξ, 'Αζαρίας καὶ 'Ιεὺλ καὶ
Ζαχαρίας καὶ 'Αζαρίας καὶ Μιχαὴλ καὶ Σαφατίας·
πάντες οὗτοι υἱοὶ 'Ιωσαφάτ βασιλέως 'Ιούδα.
3 Καὶ ἰδὼκεν αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν δόματα πολλὰ,
ἀργύριον καὶ γρυσίον καὶ ὅπλα μετὰ τῶν πόλεων
τεταχισμένων ἐν 'Ιούδᾳ, καὶ τὴν βασιλείαν ἰδὼκε
τῷ 'Ιωράμ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος. 4 Καὶ ἀνίστη
'Ιωράμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη,
καὶ ἀπῆκτεινε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν
ῥομφαίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων 'Ισραὴλ. 5 Ὅντος
αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἔτη, κατίστη 'Ιωράμ
ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὅπῳ ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν 'Ιερουσαλὴμ. 6 Καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων
'Ισραὴλ ὡς ἐποίησεν οἶκος 'Αχαάβ, ὅτι θυγάτηρ
'Αχαάβ ἦν αὐτοῦ γυνή, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου. 7 Καὶ οὐκ ἐβούλετο Κύριος
ἐξολοθρεῖσαι τὸν οἶκον Δαυὶδ, διὰ τὴν διαθήκην
ἣν διέθετο τῷ Δαυίδ, καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ δοῦναι
αὐτῷ λύχρον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς
ἡμέρας. 8 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπίστη 'Εδὼμ
ἀπὸ τοῦ 'Ιούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' αὐτοὺς
βασιλεῖα. 9 Καὶ ὤχρετο 'Ιωράμ μετὰ τῶν ἀρχόν-
των, καὶ πᾶσα ἡ ἔπικος μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο
καὶ ἡγέρθη νυκτός, καὶ ἐπάταξεν 'Εδὼμ τὸν κυ-
κλοῦντα αὐτὸν καὶ τοὺς ἀρχοντας τῶν ἀρμάτων, καὶ
ἐφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν. 10 Καὶ ἀπῆ-
στη ἀπὸ 'Ιούδα 'Εδὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε
ἀπίστη Λομνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ,
ὅτι ἐγκατέλιπε Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ.

32 Et ambulavit in via patris sui Asa, nec
declinavit ab ea, faciens quæ placita erant
coram Domino. 33 Verumtamen excelsa non
abstulit, et adhuc populus non direxerat cor
suum ad Dominum Deum patrum suorum.
34 Reliqua autem gestorum Josaphat priorum
et novissimorum scripta sunt in verbis Jehu
filii Hanani, quæ digessit in Libros regum
Israel. 35 Post hæc iniit amicitias Josaphat
rex Juda cum Ochozia rege Israel, ejus
opera fuerunt impiissima. 36 Et particeps
fuit ut facerent naves, quæ irent in Tharsis:
feceruntque classem in Asiongaber. 37 Pro-
phetavit autem Eliezer filius Dodau de
Maresa ad Josaphat, dicens: Quia habuisti
fœdus cum Ochozia, percussit Dominus opera
tua, contritæque sunt naves, nec potuerunt
ire in Tharsis.

CAPUT XXI.

1 DORMIVIT autem Josaphat cum patribus
suis, et sepultus est cum eis in civitate David:
regnavitque Joram filius ejus pro eo. 2 Qui
habuit fratres, filios Josaphat, Azariam, et
Jahiel, et Zachariam, et Azariam, et Michael,
et Saphatiam; omnes hi, filii Josaphat regis
Juda. 3 Deditque eis pater suus multa
munera argenti et auri, et pensationes, cum
civitatis munitissimis in Juda: regnum
autem tradidit Joram, eo quod esset primo-
genitus. 4 Surrexit ergo Joram super
regnum patris sui: cumque se confirmasset,
occidit omnes fratres suos gladio, et quosdam
de principibus Israel. 5 Triginta duorum
annorum erat Joram cum regnare cœpisset:
et octo annis regnavit in Jerusalem. 6 Ambu-
lavitque in viis regum Israel, sicut egerat
domus Achab: filia quippe Achab erat uxor
ejus, et fecit malum in conspectu Domini.
7 Noluit autem Dominus disperdere domum
David, propter pactum quod inierat cum eo:
et quia promiserat ut daret ei lucernam, et
filiis ejus omni tempore. 8 In diebus illis
rebellavit Edom, ne esset subditus Judæ,
et constituit sibi regem. 9 Cumque trans-
isset Joram cum principibus suis, et cuncto
equitatu qui erat secum, surrexit nocte, et
percussit Edom qui se circumdederat, et
omnes duces equitatus ejus. 10 Attamen re-
bellavit Edom, ne esset sub ditione Juda,
usque ad hanc diem: eo tempore et Lobna
recessit, ne esset sub manu illius. Dereli-
querat enim Dominum Deum patrum suorum:

דברי הימים ב כא כב

11 וַיִּבְנֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם בְּמִית בְּחָרִי יְהוֹרָח וַיִּזְנֶה אֶת־יְהוֹרָח : 12 וַיָּבֹא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אֲבִיךָ מִתַּחַת אֲשֶׁר לֹא־חָלַכְתָּ בְּדַרְכֵי יְהוֹשָׁפָט אֲבִיךָ וּבְדַרְכֵי אַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה : 13 וְהִלַּךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּזְנֶה אֶת־יְהוֹרָח וְאֶת־יִשְׁבָּי יְרוּשָׁלַם בְּהִזְנוֹת בְּיָת אַחָב וְגַם אֶת־יִצְחָק בִּית־אֲבִיךָ הַזֹּנִתִים מִפְּנֵי הָרָקָם : 14 הַנָּחַ יְהוָה לָקַח מִגִּדְּךָ נְדֻלָּה בַּעֲמָהּ וּבְבִגְדֶיהָ וּבְכִנְיֶיהָ וּבְכָל־דְּרֹכֶיהָ : 15 וְהָתַח בְּחַלְלִים רַבִּים בְּמַחֲלֶה מַעֲיָה עַד־יִצְחָק מֵעִיָּה מֶלֶךְ חֲזָלִי יָמִים עַל־יָמָיו : 16 וַיַּעַר יְהוָה עַל־יְהוֹרָם אֶת־יְרֵחַת הַפְּלִשְׁתִּים וְהַעַרְבִים אֲשֶׁר עַל־יַד פְּזִישִׁים : 17 וַיַּעֲלֶה בְּיְהוֹרָח וַיַּבְהִיקוּהוּ וַיִּשְׂפֹּךְ אֶת־קִיְרָכּוֹשׁ הַתַּבְּעָא לְבֵית־הַמֶּלֶךְ וַנִּבְדָּקוּ וַיָּשָׁאוּ וַיִּלְאֲשָׁאוּ לוֹ בֶּן פִּי אִם־יְהוֹאָחָז קָטָן בָּנָיו : 18 וְאַחֲרֵי כֵן־לָאָת נָכְפוּ יְהוָה בַּמַּעֲוִי לְחָלִי לְאִין מִרְפָּא : 19 וַיְחִי יָמָיו מְלָכִים וַיַּעַר צֶאֱתָ לְאִין הַמָּוֶן לְיָמָיו שְׁנָיִם וַיָּבֹא מֵעִיָּה עֲסִיחָלוֹ וַיָּמָת בְּחַלְלִים דָּעִים וְלֹא־עָשָׂה לוֹ עֲמֹל שִׁרְפָּה בַּשִּׁרְפָּה אֲבִתָּיו : 20 בְּיִשְׁרָאֵל וּשְׁמֹנֶה שָׁנִים מֶלֶךְ בְּיְרוּשָׁלַם וַיִּלָּךְ בְּלֹא חֲמָהּ וַיַּהַרְחֹל בַּעֲרֵי דָוִד וְלֹא בַּהֲבָרוֹת הַמֶּלְכִים :

פרשה כב :

1 וַיִּמְלִיכוּ וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם אֶת־אַחָזְיָהוּ בֶּן־הַקָּטָן הַמִּתְחַיֵּי בִּי כִלְיָה־הַשִּׁנִּים הָרַב הַגָּדוֹל הַגָּבֹהַּ הַעֲרָבִים לַפְּתָנָה וַיִּמְלֶךְ אַחָזְיָהוּ בְּיְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה : 2 בְּרֵאשִׁית־בָּרִצִּים וּשְׁתֵּים־שָׁנָה אַחָזְיָהוּ בְּמֶלְכוֹ וּשְׁנָה אַחַת מֶלֶךְ בְּיְרוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עַתְלִיָּהוּ בַת־עַמְרִי : 3 וַנִּבְחַרְהָ חֲלָה בְּדַרְכֵי בְּיָת אַחָב בִּי אִמּוֹ הִתְחַל וַיַּעֲבֹד לַהֲשִׁיעַ : 4 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה בְּבֵית אַחָב בִּי חֲמָה חֲרִילוֹ וַיַּעֲזִים אַחֲרֵי מוֹת אֲבִיו לַמַּשְׁחִית לוֹ : 5 גַּם בַּעֲצָתָם חָלָה וַיִּלָּךְ אֶת־יְהוֹרָם בְּרֵאשִׁית מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עַל־חֲמָהּ מֶלֶךְ אֲרָם בְּקִמּוֹת גָּלָד וַיָּפִי חֲרָמִים אֶת־יְהוֹרָם :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. κα', κβ'.

11 Kai gar autōs ipoiēsen ūphlā en tais pōleusin 'Iouda, kai ixeponnuse tous κατοικοῦντας ἐν 'Ιερουσαλήμ, και ἀπεπλάνησε τὸν 'Ιούδαν. 12 Kai ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ 'Ηλίου τοῦ προφήτου λίγων τάδε λέγει Κύριος θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου 'Ανθ' ὧν οὐκ ἱπορεύθης ἐν ὁδῷ 'Ιωσαφάτ τοῦ πατρὸς σου και ἐν ὁδοῖς 'Ασά βασιλέως 'Ιούδα, 13 Kai ἱπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων 'Ισραήλ, και ἱξεπόμενους τὸν 'Ιούδαν και τοὺς κατοικοῦντας ἐν 'Ιερουσαλήμ ὡς ἱξεπόμενους οἶκος 'Αχαάβ, και τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς τοῦ πατρὸς σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας, 14 'Ιδοὺ Κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου και ἐν τοῖς υἱοῖς σου και ἐν γυναιξὶ σου και ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου. 15 Kai σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρῇ, ἐν νόσφ κοιλίας, ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. 16 Kai ἰπήγυρε Κύριος ἐπὶ 'Ιωράμ τοὺς ἀλλοφύλους και τοὺς 'Αραβας και τοὺς ὁμόρους τῶν Αἰθίοπων. 17 Kai ἀνέβησαν ἐπὶ 'Ιούδαν και κατεδυνάστευσον, και ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν εὔρον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ και τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, και οὐ κατέλειφθη αὐτῷ υἱὸς ἄλλ' ἢ 'Οχοζίας ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ. 18 Kai μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίαν ἣ οὐκ ἔστιν ἰατρεία. 19 Kai ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. και ὡς ἦλθε καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο, ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου, και ἀτίθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρῇ. και οὐκ ἱποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφοράν καθὼς ἐκφοράν πατέρων αὐτοῦ. 20 'Ἦν τριάκοντα και δύο ἐτῶν ὅτε ἱβασίλευσε, και ὀκτὼ ἐτῇ ἱβασίλευσεν ἐν 'Ιερουσαλήμ. και ἱπορεύθη οὐκ ἐν ἱπαίνῳ, και ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, και οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων.

ΚΕΦ. κβ'.

1 KAI ἱβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν 'Ιερουσαλήμ τὸν 'Οχοζίαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινε τὸ ἱπελθὼν ἐπ' αὐτοὺς ληστήριον, οἱ 'Αραβες και οἱ 'Αλιμαζονεῖς. και ἱβασίλευσεν 'Οχοζίας υἱὸς 'Ιωράμ βασιλέως 'Ιούδα. 2 'Ὡν ἐτῶν εἴκοσι 'Οχοζίας ἱβασίλευσε, και ἱνιαυτὸν ἕνα ἱβασίλευσεν ἐν 'Ιερουσαλήμ, και ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ 'Αμρί. 3 Kai οὗτος ἱπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου 'Αχαάβ, ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τοῦ ἀμαρτάνειν. 4 Kai ἱποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου ὡς οἶκος 'Αχαάβ, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ σύμβουλοι μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, 5 Kai ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἱπορεύθη. και ἱπορεύθη μετὰ 'Ιωράμ υἱοῦ 'Αχαάβ βασιλέως 'Ισραήλ εἰς πόλεμον ἐπὶ 'Αζαήλ βασιλῆα Συρίας εἰς 'Ραμὼθ Γαλαάδ. και ἐπάταξαν οἱ τοξόται τὸν 'Ιωράμ.

II. CHRONICORUM, XXI. XXII.

11 Insuper et excelsa fabricatus est in urbibus Juda, et fornicari fecit habitatores Jerusalem, et praevaricari Judam. 12 Allatæ sunt autem ei litteræ ab Elia propheta, in quibus scriptum erat: Hæc dicit Dominus Deus David patris tui: Quoniam non ambulasti in viis Josaphat patris tui, et in viis Asa regis Juda, 13 Sed incessisti per iter regum Israel, et fornicari fecisti Judam, et habitatores Jerusalem, imitatus fornicationem domus Achab, insuper et fratres tuos, domum patris tui, meliores te, occidisti: 14 Ecce Dominus percutiet te plaga magna, cum populo tuo, et filiis, et uxoribus tuis, universaque substantia tua; 15 Tu autem ægrotabis pessimo languore uteri tui, donec egrediantur vitalia tua paulatim per singulos dies. 16 Suscitavit ergo Dominus contra Joram spiritum Philistinorum, et Arabum, qui confines sunt Æthiopicibus; 17 Et ascenderunt in terram Juda, et vastaverunt eam, diripueruntque cunctam substantiam quæ inventa est in domo regis, insuper et filios ejus, et uxores: nec remansit ei filius, nisi Joachaz, qui minimus natu erat. 18 Et super hæc omnia percussit eum Dominus alvi languore insanabili. 19 Cumquo diei succederet dies, et temporum spatia volverentur, duorum annorum expletus est circulus: et sic longa consumptus tabe, ita ut egeret etiam viscera sua, languore pariter et vita caruit. Mortuusque est in infirmitate pessima, et non fecit ei populus secundum morem combustionis, exequias, sicut fecerat majoribus ejus. 20 Triginta duorum annorum fuit, cum regnare cœpisset, et octo annis regnavit in Jerusalem. Ambulavitque non recte, et sepelierunt eum in civitate David: verumtamen non in sepulchro regum.

CAPUT XXII.

1 CONSTITUERUNT autem habitatores Jerusalem Ochoziam filium ejus minimum, regem pro eo: omnes enim majores natu, qui antè eum fuerant, interfecerant latrones Arabum, qui irruerant in castra: regnavitque Ochozias filius Joram regis Juda. 2 Quadraginta duorum annorum erat Ochozias cum regnare cœpisset, et uno anno regnavit in Jerusalem, et nomen matris ejus Athalia filia Amri. 3 Sed et ipse ingressus est per vias domus Achab: mater enim ejus impulit eum ut impie ageret. 4 Fecit igitur malum in conspectu Domini, sicut domus Achab: ipsi enim fuerunt ei consilarii post mortem patris sui, in interitum ejus. 5 Ambulavitque in consiliis eorum. Et perrexit cum Joram filio Achab rege Israel, in bellum contra Hazael regem Syriæ in Ramoth Galaad: vulneraveruntque Syri Joram.

דברי הימים ב כב כג

וַיָּשָׁב לַחֲתָנָא בִּיְרֵמֶהָל כִּי חֲסִידִים
אֲשֶׁר חָתְנוּ בְּרָמָה בְּחֶלְקָם אֶת־יְהוֹחָנָן
מִלֶּךְ אֲרָם וַעֲזַרְיָהוּ בְּרֵיהֲוֹרָם מִלֶּךְ יְהוּדָה
יָרְדוּ לְרֹאשׁ אֶת־יְהוֹרָם בְּרֵאֲחָאָב בִּיְרֵמֶהָל
בִּיְהוֹלָה הוּא׃ וַיִּצְאֵלֵהֶם הַיָּתֵד וַיְבַרְכֵם
אֶתְּיָהוּ לְבֹא אֶל־יְהוֹרָם וּבְכֹאֵל אֲמָר עִם
יְהוֹרָם אֶל־יְהוֹאָחָז בְּנִמְשִׁי אֲשֶׁר מִשְׁחָהוּ
יְהוֹנָדָה לַחֲכִית אֶת־בַּיִת אֲחָאָב׃ וַיְהִי
בַּחֲשָׁכָה וַיְהִי עִם־בָּרִית אֲחָאָב וַיִּמָּצֵא אֶת־
שָׂרֵי יְהוֹנָדָה וּבְנָיו אֶתְּיָהוּ מִשְׁרָתִים
לְאֶתְּיָהוּ וַיַּחֲרֹק׃ וַיִּבְכְּשׁ אֶת־יְהוֹנָדָה
וַיִּלְבְּדוּהוּ וְהוּא מְחַבֵּץ בְּשִׁמּוֹן וַיִּבְכְּוּהוּ
אֶל־יְהוֹאָחָז וַיִּמְתְּחֵהוּ וַיַּקְדְּדוּהוּ כִּי אָמַר בְּרֹךְ
יְהוָה שֶׁשָׁמַר חוֹמָה אֲשֶׁר־בָּשׂ אֶת־יְהוֹדָה בְּכָל־
לְבָבוֹ וְאֵל לְבָרִית אֶתְּיָהוּ לַעֲצֹד פֶּחַ
לְמַלְכָּה׃¹⁰ וַעֲמַלְלֵהוּ אִם אֶתְּיָהוּ
הָאִתָּה בִּרְמָה בְּנֵה וּפְקָם וַתַּעֲבֹד אֶת־
בִּלְעָזֶר הַמַּמְלָכָה לְבַיִת יְהוֹדָה׃

וַיִּמָּצֵא יְהוֹשָׁבֶעֶץ בַּת־הַמֶּלֶךְ אֶת־
יֹאשָׁף בְּרֵאֲחָאָב וַתִּנָּכַח אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ הַמְּסֻכִּים וַתִּתֵּן אִתּוֹ וְאֶת־מִינְחָתוֹ
בְּבֶרֶךְ הַמְּסֻכִּים וַתִּסְתַּבֵּרֶנָּה יְהוֹשָׁבֶעֶץ
בַּת־הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אֲשֶׁר יְהוֹדָה הַכֹּהֵן
כִּי הִיא הָיְתָה אֲחֻת אֶתְּיָהוּ מִפְּנֵי עַמְלֵהוּ
וְלֹא מִמִּיתָהוּ׃¹¹ וַיְהִי אִתָּם בְּבַיִת
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר שָׁנָם וַעֲמַלְלָהּ
מִלְכָּה עַל־אֲרָץ׃

פרשה כב :

וַיִּשְׁלַח הַשְּׂבִיעִית הַתְּחִנָּה יְהוֹדָה
וַיַּקָּח אֶת־שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ לַעֲזַרְיָה בְּרֵיהֲוֹרָם
וַיִּשְׁמָעֵאל בְּרֵיהֲוֹרָם וַיַּעֲזַרְיָהוּ בְּרֵיהֲוֹרָם
וְאֶת־מִצְעָדָהוּ בְּרֵיהֲוֹרָם וְאֶת־אֶלְיָשָׁפָט בְּרֹךְ
זַכְרִי עָמֹן בְּבַרְיָה׃ וַיִּסְבֹּף בִּיהוֹדָה
וַיַּקְדְּדוּ אֶת־חֲלוֹנֵי מַדְיָנָה יְהוֹדָה וַיִּאֲשֹׁר
הַמְּבֹרָה לְיֹשְׁבָאֵל וּבְכֹאֵל אֶל־יְהוֹשָׁבֶעֶץ׃
וַיִּבְרֹךְ עַל־הַמֶּלֶךְ בְּבַיִת בְּרֵית הַמֶּלֶךְ
עִם־הַמֶּלֶךְ וַיִּאֲמָר לָהֶם חֲנֹן בְּרֵיתָם
יִמְלֹךְ אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה עַל־יַד יְהוֹדָה׃
וַיִּדְבַּר אֲשֶׁר מִצְעָד הַשְּׂבִיעִית מִלֵּם בָּאָרֶץ
הַשְּׂבִיעִית לְבָנִים וְלָלוֹם לְשַׁעֲרֵי חֲסִידִים׃
וַתִּשְׁלֹשׁ יְהוֹדָה בְּבַיִת הַמֶּלֶךְ וַתִּשְׁלֹשׁ בְּשַׁעֲרֵי
חֲסִידֵי וְלִבְיָעָם בְּחֶזְקָתָהּ בַּיִת יְהוֹדָה׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β. κβ', κγ'.

6 Καὶ ἰεστρεψεν Ἰωράμ τοῦ ἱατρευθῆναι εἰς
'Ιεζραὴλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἰπάταξαν αὐτὸν οἱ
Σύροι ἐν 'Ραμωθ ἐν τῇ πολιεῖν αὐτὸν πρὸς
'Αζαὴλ βασιλία Συρίας· καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ
βασιλεὺς Ἰούδα κατίβη θεάσασθαι τὸν Ἰωράμ υἱὸν
'Αχαάβ εἰς Ἰεζραὴλ, ὅτι ἠῆρώσθη. 7 Καὶ παρὰ
τοῦ θεοῦ ἰγένετο καταστροφὴ Ὀχοζίᾳ ἰλθεῖν πρὸς
'Ιωράμ· καὶ ἐν τῇ ἰλθεῖν αὐτὸν ἐξῆλθε μετ'
αὐτοῦ Ἰωράμ πρὸς Ἰηοῦ υἱὸν Ναμισαί χριστὸν
Κυρίου εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ. 8 Καὶ ἰγένετο ὡς
ἐξεικίησεν Ἰηοῦ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ εὗρε τοὺς
ἀρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου
λαειτουργοῦντας τῇ Ὀχοζίᾳ καὶ ἀπίετινεν αὐτούς.
9 Καὶ εἶπε τοῦ ζητῆσαι τὸν Ὀχοζίαν· καὶ πατή-
λαβον αὐτὸν ἱατρευόμενον ἐν Σαμαρίᾳ καὶ ἤγαγον
αὐτὸν πρὸς Ἰηοῦ, καὶ ἀπίετινεν αὐτόν. Καὶ
ἐθαψαν αὐτόν, ὅτι εἶπεν Ὑἱὸς Ἰωσαφάτ ἐστιν, ὃς
ἐζήτησε τὸν Κύριον ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Ὀχοζίᾳ κατισχυῆσαι δύναμιν περὶ
τῆς βασιλείας. 10 Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου
εἶδεν ὅτι τίθηνκεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη καὶ
ἀπώλειε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ
'Ιούδα. 11 Καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὶθ θυγάτηρ τοῦ
βασιλέως τὸν Ἰωᾶς υἱὸν Ὀχοζίου, καὶ ἐκλεψεν
αὐτὸν ἐκ μίσου υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατου-
μένων, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ
εἰς ταμίον τῶν κλινῶν· καὶ ἐκρυσεν αὐτόν
'Ιωσαβεὶθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ ἀδελφῇ
'Οχοζίου θυγῇ Ἰωδαὴ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐκρυσεν
αὐτὸν ἀπὸ προσώπου τῆς Γοθολίας, καὶ οὐκ
ἀπίετινεν αὐτόν. 12 Καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν οἴκῳ
τοῦ θεοῦ κατακεκρυμμένος 22 ἔτη, καὶ Γοθολία
ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΚΑΙ ἐν τῇ ἔτει τῇ ὀγδόῃ ἐκραταίωσεν Ἰωδαὶ
καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν Ἀζαρίαν υἱὸν
'Ιωράμ καὶ τὸν Ἰσμαὴλ υἱὸν Ἰωανᾶν καὶ τὸν
'Αζαρίαν υἱὸν Ὀββὴδ καὶ τὸν Μασσαίαν υἱὸν Ἀδία
καὶ τὸν Ἐλισαφάν υἱὸν Ζαχαρίου μετ' αὐτοῦ εἰς
οἶκον Κυρίου. 2 Καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ἰούδαν, καὶ
συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων
'Ιούδα καὶ ἀρχοντας πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ. 3 Καὶ διέθεντο πᾶσα ἡ
ἐκκλησία Ἰούδα διαθήκη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ μετὰ
τοῦ βασιλέως· καὶ εἶδειεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ
βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασι-
λέως βασιλευσάτω καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ τὸν
οἶκον Δαυὶδ. 4 Νῦν ὁ λόγος οὗτος δὲ ποιή-
σετε· τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευεῖσθωσαν τὸ
σάββατον τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ εἰς
τάς πύλας τῶν εἰσόδων, 5 Καὶ τὸ τρίτον ἐν
οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πόλει
τῇ μίση. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου.

4 P

II. CHRONICORUM, XXII. XXIII.

6 Qui reversus est ut curaretur in Jezrahel :
multas enim plagas acceperat in supradicto
certamine. Igitur Ochozias filius Joram, rex
Juda, descendit ut inviseret Joram filium
Achab in Jezrahel ægrotantem. 7 Voluntatis
quippe fuit Dei adversus Ochoziam, ut veniret
ad Joram : et cum venisset, et egrederetur
cum eo adversum Jehu filium Namsi, quem
unxit Dominus ut deleteret domum Achab.
8 Cum ergo everteret Jehu domum Achab,
invenit principes Juda, et filios fratrum Ocho-
zias, qui ministrabant ei, et interfecit illos.
9 Ipsum quoque perquirens Ochoziam, com-
prehendit latitantem in Samaria : adductum-
que ad se occidit, et sepelierunt eum : eo
quod esset filius Josaphat, qui quæsierat
Dominum in toto corde suo ; nec erat ultra
spes aliqua, ut de stirpe quis regnaret Ocho-
zias ; 10 Siquidem Athalia mater ejus, videns
quod mortuus esset filius suus, surrexit, et
interfecit omnem stirpem regiam domus Jo-
ram. 11 Porro Josabeth filia regis tulit Joas
filium Ochozias, et furata est eum de medio
filiorum regis, cum interficerentur : abscon-
ditque eum cum nutrice sua in eubiculo
lectulorum : Josabeth autem, quæ absconderat
eum, erat filia regis Joram, uxor Joiadæ pon-
tificis, soror Ochozias, et idcirco Athalia non
interfecit eum. 12 Fuit ergo cum eis in
domo Dei absconditus sex annis, quibus
regn timerat Athalia super terram.

CAPUT XXIII.

1 ANNO autem septimo confortatus Joiada,
assumpsit centuriones, Azariam videlicet
filium Jeroham, et Ismahel filium Johanan,
Azariam quoque filium Obed, et Maasiam
filium Adaiæ, et Elisaphat filium Zechri : et
iniit cum eis fœdus. 2 Qui circumeuntes
Judam, congregaverunt Levitas de cunctis
urbibus Juda, et principes familiarum Israel,
veneruntque in Jerusalem. 3 Iniit ergo
omnis multitudo pactum in domo Dei cum
rege : dixitque ad eos Joiada : Ecce filius
regis regnabit, sicut locutus est Dominus super
filios David. 4 Iste est ergo sermo quem
facietis : 5 Tertia pars vestrum qui veniunt
ad sabbatum, sacerdotum, et Levitarum,
et janitorum, erit in portis : tertia vero
pars ad domum regis : et tertia ad portam,
quæ appellatur fundamenti : omne vero reli-
quum vulgus sit in atriis domus Domini.

וְאֶל־יִבְיָא בִּית־יְהוֹחָז כִּי אִם־הַכֹּהֲנִים
וְהַמְשָׁרְתִּים לָלוּם תִּפְחָ וְכֹאֵן פִּי־יְהוֹשֻׁעַ
תִּפְחָ וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת יְהוֹחָז׃
וְהַקִּיפּוּ הַלִּוִּים אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כְּכֹבֵד אֱשֵׁ
וְכָלִי בָנָיו וְחֶבֶד אֶל־הַבַּיִת יִימָת וְהָיָה
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ בְּבֹאֵי וּבְצֹאֵי׃ וַיַּעֲשׂוּ הַלִּוִּים
וְכָל־יְהוֹחָז כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹחָז הַכֹּהֵן
וַיִּקְחוּ אֵשׁ אֶת־צִנְעוֹ בְּאֵי הַשִּׁבְתָּ עִם
יֹצֵאֵי הַשִּׁבְתָּ כִּי לֹא־פָנָה יְהוֹחָז הַכֹּהֵן
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לְקֹדֶשׁ׃ וַיִּתֵּן יְהוֹחָז
הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמִּצֵּבֹת אֶת־הַקִּנְיָנִים וְאֶת־
הַמִּנְפֹּת וְאֶת־הַשְּׁלִיטִים אֲשֶׁר לַמִּזְבֵּחַ דָּגִיד
אֲשֶׁר בֵּית הַמִּלֻּחִים׃¹⁰ וַיַּעֲמֵד אֶת־כָּל־
הָעָם וַיֵּשׁ׃ וְשָׁלְחוּ בָנָיו מִמֶּכֶתֶה הַבַּיִת
הַקִּנְיָנִי עַד־כֶּתֶה הַבַּיִת הַשְּׁמֵאלִית לַמִּנְפָּה
וְלַבַּיִת עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּכֹבֵד׃¹¹ וַיֹּצִיאוּ אֶת־
בְּנֵי־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתְּנוּ עָלֵי אֶת־הַגִּבּוֹר וְאֶת־
הַעֲדוֹת וַיִּמְלִיכוּ אֹתָם וַיִּמְשְׁקוּהוּ יְהוֹחָז
וְכָלִי וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמִּזְבֵּחַ׃
¹² וַתִּשְׁמַע עֲתָלְיָהוּ אֶת־קוֹל הָעָם הַרְצִים
וְהַמְחַלְלִים אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַתִּבְּאוּ אֶל־הָעָם
בֵּית יְהוֹחָז׃¹³ וַתֹּאמֶר וְהִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ עֹמֵד
עַל־עַמּוּדָיו בְּכֹבֵד וְהַשָּׂרִים וְהַתְּחַצְּרוֹת
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְכָל־עַם הָאָרֶץ עִמָּם וְהַמִּלֻּחִים
בְּתְחַצְּרוֹת וְהַמְשָׁרְתִּים בְּכָלִי הַשָּׂרִי
וְהַקִּדְּשִׁים לַחֲלָל וְהַתְּקַבֵּעַ עַתְלְיָהוּ אֶת־
בְּנֵי־יָדָהּ וְהַאֲמֵר יִשְׁמְרוּ קֹדֶשׁ׃
¹⁴ וַיֹּצֵא יְהוֹחָז הַכֹּהֵן אֶת־שָׂרֵי הַמִּצֵּבֹת
פָּתְחֵי הַחֵלֶל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַצִּיאֵיהֶם אֶל־
מִבֵּית הַשְּׁעָרוֹת וְחֶבֶד אֶתְרֵיהֶם יִימָת בְּחֶבֶד
כִּי אָמַר הַכֹּהֵן לֹא תִמְהַדְּקוּ בֵּית יְהוֹחָז׃
¹⁵ וַיַּעֲשׂוּ לָהּ יָדִים וַתִּבְּאוּ אֶל־מִבְּעַר
הַפְּסִיסִים בֵּית הַמִּזְבֵּחַ וַיִּמְתְּיָהּ שָׁם׃
¹⁶ וַיִּכְרֹת יְהוֹחָז בָּרִית בֵּינוֹ וּבֵין כָּל־
הָעָם וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ לַחֲיוֹת לְעַם לַיהוָה׃
¹⁷ וַיִּבְּאוּ כָל־הָעָם בֵּית־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתְּצוּהוּ
וְאֶת־מִזְבְּחֵיהֶם וְאֶת־זִלְמֵיהֶם שָׂבְרוּ וְאֶת מִתְּנֵן
כָּתוּב הַכָּתוּב הַזֶּה לִפְנֵי הַמִּנְפָּה׃¹⁸ וַיֵּשֶׁב
יְהוֹחָז פָּתְחֵי מִבֵּית בֵּית יְהוֹחָז בְּיַד הַפְּסִיסִים
הַלִּוִּים אֲשֶׁר חֶלַק דָּוִיד עַל־בֵּית יְהוֹחָז
לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת יְהוָה כַּקְּתוּב בְּתוֹכָהּ
מִשְׁחָ בְּשִׁמְחָה וּבְשִׂיר עַל יְדֵי דָּוִיד׃

6 Καὶ μὴ εἰσελθῆτω εἰς οἶκον Κυρίου ἢ ἂν μὴ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν
Λευιτῶν· αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοι εἰσι, καὶ
πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς Κυρίου. 7 Καὶ
κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλεῖα κύβηλ ἀνδρὸς
σκεύος σκεῦος ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος
εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται, καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ
βασιλέως ἐκπορευομένου καὶ εἰσπορευομένου αὐτοῦ. 8
Καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς·
καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς
τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου, ὅτι οὐ
κατίλυσεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας. 9 Καὶ
ἔδωκεν Ἰωδαὲ τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ
τὰ ὅπλα αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τοῦ
θεοῦ. 10 Καὶ ἔστησε τὸν λαὸν πάντα ἕκαστον ἐν
τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὥμιας τοῦ οἴκου τῆς
δεξιᾶς ἕως τῆς ὥμιας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσια-
στηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλεῖα κύβηλ. 11
Καὶ ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν
ἐπ' αὐτὸν τὸ βασιλεῖον καὶ τὴν μαρτύριαν· καὶ
ἱερατεύσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἔλεον Ζήτω ὁ βασιλεὺς. 12
Καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ
τραχόντων καὶ ἐξομολογούμενων καὶ αἰνούντων τὸν
βασιλεῖα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς οἶκον
Κυρίου. 13 Καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
τῆς στάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς ἐισόδου οἱ ἀρχον-
τες καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ οἱ ἀρχοντες περὶ τὸν
βασιλεῖα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ἠψόρανθη, καὶ
ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγι, καὶ οἱ φῶντες ἐν τοῖς
ὄργανοις ψῶδοι καὶ ὕμνοῦντες αἶνον· καὶ διέφθξε
Γοθολία τὴν στολὴν αὐτῆς, καὶ ἐβόησεν Ἐπιτι-
θήμενοι ἐπιτίθεσθε. 14 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδαὲ ὁ
ἱερεὺς· καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἐκατον-
τάρχαις καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμειος καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου, καὶ
εἰσέλθατε ὀπίσω αὐτῆς, καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ·
ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς Μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ Κυρίου. 15
Καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ἄνεσιν, καὶ διῆλθε διὰ τῆς
πύλης τῶν ἱππίων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ
ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ. 16 Καὶ διέθετο Ἰωδαὲ
διαθήκην ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ
βασιλέως εἶναι λαὸν τῷ Κυρίῳ. 17 Καὶ εἰσῆλθε
πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βάαλ, καὶ κατί-
σπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιάστῃα αὐτοῦ, καὶ
τὰ ἰδῶλα αὐτοῦ ἐλίπνυναν, καὶ τὸν Μαθᾶν
ἱερίαν Βάαλ ἐθανάτωσαν ἰναντίον τῶν θυσια-
στηρίων αὐτοῦ. 18 Καὶ ἐνεχείρισεν Ἰωδαὲ ὁ
ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου Κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων
καὶ Λευιτῶν, καὶ ἀνίστησε τὰς ἐφημερίας τῶν
ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὡς διέστειλε Δαυὶδ ἐπὶ
τὸν οἶκον Κυρίου καὶ ἀνενέγκαι ὁλοκαυτώματα
Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ, ἐν
ἐνθυμίσιν καὶ ἐν ψαλμοῖς διὰ χυμοῦ Δαυὶδ.

6 Nec quispiam alius ingrediatur domum
Domini, nisi sacerdotes, et qui ministrant de
Levitis: ipsi tantummodo ingrediantur, quia
sanctificati sunt: et omne reliquum vulgus
observet custodias Domini. 7 Levitæ autem
circumdant regem, habentes singuli arma sua
(et si quis alius ingressus fuerit templum,
interficiatur): sintque cum rege et intrante et
egrediente. 8 Fecerunt ergo Levitæ, et
universus Juda, juxta omnia quæ præceperat
Joiada pontifex: et assumpserunt singuli viros
qui sub se erant, et veniebant per ordinem
sabbati, cum his qui impleverant sabbatum,
et egressuri erant; siquidem Joiada pontifex
non dimiserat abire turmas, quæ sibi per
singulas hebdomadas succedere consueverant.
9 Deditque Joiada sacerdos centurionibus
lanceas, clypeosque et peltas regis David, quas
consecraverat in domo Domini. 10 Constitu-
itque omnem populum tenentium pugiones,
a parte templi dextra, usque ad partem templi
sinistram, coram altari, et templo, per cir-
cuitum regis. 11 Et eduxerunt filium regis,
et imposuerunt ei diadema, et testimonium,
dederuntque in manu ejus tenendam legem,
et constituerunt eum regem: unxit quoque il-
lum Joiada pontifex, et filii ejus: impreca-
tione sunt ei, atque dixerunt: Vivat rex.
12 Quod cum audisset Athalia, vocem scilicet
currentium atque laudantium regem, ingressa
est ad populum in templum Domini.
13 Cumque vidisset regem stantem super
gradum in introitu, et principes, turmasque
circa eum, omnemque populum terræ gau-
dentem, atque clangentem tubis, et diversi
generis organis concinentem, vocemque lau-
dantium, scidit vestimenta sua, et ait: Insidiæ,
insidiæ. 14 Egressus autem Joiada pontifex
ad centuriones, et principes exercitus, dixit
eis: Educite illam extra septa templi, et
interficiatur foris gladio. Præcepitque sacer-
dos ne occideretur in domo Domini. 15 Et
imposuerunt cervicibus ejus manus: cumque
intrasset portam eorum domus regis, inter-
fecerunt eam ibi. 16 Pepigit autem Joiada
fœdus inter se, universumque populum, et
regem, ut esset populus Domini. 17 Itaque
ingressus est omnis populus domum Baal,
et destruxerunt eam: et altaria ac simulacra
illius confregerunt: Mathan quoque sacer-
dotem Baal interfecerunt ante aras. 18 Con-
stituit autem Joiada præpositos in domo
Domini, sub manibus sacerdotum, et Le-
vitarum, quos distribuit David in domo
Domini, ut offerrent holocausta Domino,
sicut scriptum est in lege Moysi, in gaudio
et canticis, juxta dispositionem David.

דברי הימים ב כג כד

19 וַיַּעֲמֵל הַשּׁוֹמְרִים עַל-שַׁעְרֵי בֵּית יְהוָה וּלְאַדְבָּאָה טָמֵא לְכַלֵּדָּבָר: 20 וַיִּקְחָה אֶת-שְׁנֵי הַמַּאֲוֹת וְאֶת-הַדְּדִירִים וְאֶת-הַמְּשֻׁשִׁים בָּעֵם וְאֶת ׀ בְּלִיעָם הָאֶרֶץ וַיִּנְדֹּד אֶת-הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֵאוּ בְּהוֹת-שָׁעַר הַחֲלָיוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיּוֹשִׁיבֻהוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ עַל כִּסֵּא הַמַּמְלָכָה: 21 וַיִּשְׁמְחוּ כָּל-עַבְדֵי הָאֶרֶץ וְהָעִיר אֲשֶׁר־הָיָה וְאֶת-עַמְּלֵיהֶּוּ הַכְּרִיָּה בְּחֶרֶב:

פרשה כד:

1 בְּרָשָׁבַע שְׁנֵי יָמִשׁ בְּמַלְכוֹ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלָךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּתָר שָׁבַע: 2 וַיַּעַשׂ יִהְיֶה שֶׁשָׁר צִבְיָן יְהוָה בְּלִיָּמִי וַיְהִינֶנּוּ הַכֹּהֲנִים: 3 וַיִּשְׁאֲלוּ יְהוֹנָדָע נָשִׁים שְׂתָמִים וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: 4 וַיְהִי אַחֲרֵיכֵן הָיָה עִד־לֵב יֹאשׁ לְחַבֵּשׁ אֶת-בֵּית יְהוָה: 5 וַיִּקְבְּצוּ אֶת-הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וַיֹּאמֶר לָהֶם צֵאוּ לְעָרֵי יְהוּדָה וְקַבְּצוּ מִכָּל-יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף לְחֶנֶךְ ׀ אֶת-בְּנֵי הַלְוִיִּים מִנִּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְאַתֶּם תִּמְסַחֲרוּ לְדָבָר וְלֹא מִסְחָר הַלְוִיִּם: 6 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לִיהוֹנָדָע הָרֹאשׁ וַיֹּאמֶר לוֹ מִדּוֹעַ לְאַדְבָּאָה עַל-הַלְוִיִּם לְהָבִיא מִיְהוּדָה וּמִיְרֻשָׁלַם אֶת-מִשְׁחַת מִשְׁחָה עֲבַד-יְהוָה וְהַקְהֵל לִישְׂרָאֵל לְאַחַל הַעֲדוּת: 7 כִּי עֲתִלְהֵוּ הַמִּדְּשָׁה בְּנֵיהָ כָּרָצוּ אֶת-בְּנֵי הַלְוִיִּים וְגַם בְּלִיָּמֵי בֵּית-יְהוָה עָשׂוּ לְבָעֲלִים: 8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ אֲרֹן אֶחָד וַיִּתְּנָהוּ בְּשָׁעַר בֵּית-יְהוָה הַדָּפָה: 9 וַיִּתְּנֵהוּ לְבֵית יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם לְהָבִיא לִיהוָה מִשְׁחָה עֲבַד-הָאֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל בַּפְּדָה: 10 וַיִּשְׁמְחוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל וְכָל-הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לְאֲרוֹן עִד־לֵבָלָה: 11 וַיְהִי בַּעֲתָ בָּיָא אֶת-הָאֲרֹן אֶל-פֶּתַח הַמֶּלֶךְ בְּיַד הַלְוִיִּם וּבְרָאֲוֹתָם בִּירְגֵב הַכֶּסֶף וְכֹא כוֹפֵר הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָד פֶּתֶן הָרֹאשׁ וַיַּעֲרֵה אֶת-הָאֲרֹן וַיִּשְׁאֲחֵהוּ וַיּוֹשִׁיבֵהוּ אֶל-מַלְכוֹ כִּי עָשׂוּ לְוִיִּם בְּיוֹם וַיִּאֲסְפוּ כֶסֶף לָרֶב: 12 וַיִּתְּנֵהוּ הַמֶּלֶךְ וַיְהִינֶנּוּ עַל-עוֹשֵׂה מַלְאָכָה עֲבֹדַת בֵּית-יְהוָה וַיְהִי שָׁבְרִים הַזִּבְכִּים וְהַחֲרָשִׁים לְחַבֵּשׁ בֵּית יְהוָה וְגַם לְהַדְּשׁ בְּרָזֵל וְנִחְשָׁה לְחֶנֶךְ אֶת-בְּנֵי יְהוָה:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. κγ', κδ.

19 Καὶ ἔστησαν οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου Κυρίου, καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα. 20 Καὶ ἔλαβε τοὺς πατριάρχας καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἐπεβίβασαν τὸν βασιλεῖα εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ εἰσῆλθε διὰ τῆς πύλης τῆς ἰσωτέρας εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλείως, καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλεῖα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας. 21 Καὶ ἠθύφρανθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε· καὶ τὴν Γοθολίαν ἰθνατωσαν.

ΚΕΦ. κδ.

1 ὋΝ ἔτῳ ἐπτά Ἰωᾶς ἐν τῷ βασιλευειν αὐτον, καὶ τιςσαόκοντα ἔτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαβιά ἐκ Βηρσαβεί. 2 Καὶ ἐποίησεν Ἰωᾶς τὸ εὐθὺς ἐνώπιον Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. 3 Καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ δύο γυναῖκας ἑαυτῷ, καὶ ἰγέννησαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. 4 Καὶ ἰγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἰγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωᾶς ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου. 5 Καὶ συνήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἑξέλθατε εἰς τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ ἀργύριον κατισχύσαι τὸν οἶκον Κυρίου ἰναυτὸν κατ' ἰναυτὸν, καὶ σπεύσατε λαλήσαι· καὶ οὐκ ἔσπυσαν οἱ Λευῖται. 6 Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωᾶς τὸν Ἰωδαὲ τὸν ἄρχοντα καὶ εἶπεν αὐτῷ Διὰ τί οὐκ ἐπεσκέψω περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσευίγκαι ἀπὸ Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλήμ τὸ κεκριμένον ὑπὸ Μωυσῆ ἀνθρόπου τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐξεκλήσιασε τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου; 7 Ὅτι Γοθολία ἦν ἡ ἀνομος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατίσπασαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ γὰρ τὰ ἅγια οἴκου Κυρίου ἐποίησαν ταῖς Βααλῖμ. 8 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Γενηθήτω γλωσσόκομον καὶ τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου Κυρίου ἕξω. 9 Καὶ κηρυξάτωσαν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ εἰσενέγκαι Κυρίῳ καθὼς εἶπε Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἱρήμῳ. 10 Καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαός, καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνίβαλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη. 11 Καὶ ἰγένετο ὡς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστάτας τοῦ βασιλείως διὰ χειρὸς τῶν Λευιτῶν, καὶ ὡς εἶδον ὅτι ἐπλεόνασε τὸ ἀργύριον, καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλείως καὶ ὁ προστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ ἐξεκίνωσαν τὸ γλωσσόκομον, καὶ κατίστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ· οὕτως ἰποιοὺν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολὺν. 12 Καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα εἰς ἐργασίαν οἴκου Κυρίου· καὶ ἱμισθοῦντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ χαλκεῖς σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον Κυρίου.

II. CHRONICORUM, XXIII. XXIV.

19 Constituit quoque janitores in portis domus Domini, ut non ingrederetur eam immundus in omni re. 20 Assumpsitque centuriones, et fortissimos viros ac principes populi, et omne vulgus terræ, et fecerunt descendere regem de domo Domini, et introire per medium portæ superioris in domum regis, et collocaverunt eum in solio regali. 21 Lætatusque est omnis populus terræ, et urbs quievit: porro Athalia interfecta est gladio.

CAPUT XXIV.

1 SEPTEM annorum erat Joas cum regnare cœpisset: et quadraginta annis regnavit in Jerusalem, nomen matris ejus Sebia de Bersabee. 2 Fecitque quod bonum est coram Domino, cunctis diebus Joiadæ sacerdotis. 3 Accepit autem ei Joiada uxores duas, e quibus genuit filios et filias. 4 Post quæ placuit Joas, ut instauraret domum Domini. 5 Congregavitque sacerdotes, et Levitas, et dixit eis: Egredimini ad civitates Juda, et colligite de universo Israel pecuniam ad sartatecta templi Dei vestri, per singulos annos, festinatoque hoc facite. Porro Levitæ egere negligentius. 6 Vocavitque rex Joiadam principem, et dixit ei: Quare tibi non fuit curæ, ut cogeress Levitas inferre de Juda et de Jerusalem pecuniam, quæ constituta est a Moyse servo Domini, ut inferret eam omnis multitudo Israel in tabernaculum testimonii? 7 Athalia enim impiissima, et filii ejus, destruxerunt domum Dei; et de universis, quæ sanctificata fuerant in templo Domini, ornauerunt fanum Baalim. 8 Præcepit ergo rex, et fecerunt arcam: posueruntque eam juxta portam domus Domini forinsecus. 9 Et prædicatum est in Juda et Jerusalem, ut deferrent singuli pretium Domino, quod constituit Moyses servus Dei super omnem Israel in deserto. 10 Lætati que sunt cuncti principes, et omnis populus: et ingressi contulerunt in arcam Domini, atque miserunt ita ut impleretur. 11 Cumque tempus esset ut deferrent arcam coram rege per manus Levitarum (videbant enim multam pecuniam), ingrediebatur scriba regis, et quem primus sacerdos constituerat: effundebantque pecuniam quæ erat in arca: porro arcam reportabant ad locum suum: sicque faciebant per singulos dies, et congregata est infinita pecunia. 12 Quam dederunt rex et Joiada his, qui præerant operibus domus Domini: at illi conducebant ex ea cæsores lapidum, et artifices operum singulorum, ut instaurarent domum Domini: fabros quoque ferri et æris, ut quod cadere cœperat, fulciretur.

דברי הימים ב כד

13 ויבששו עמי הפלאכה ופעל ארקה
לפלאכה בנהם ויבששו את-התחתית
על-מחנהו ויבששו: 14 ובכלותם הביאו
לפני המלך יהויכד את-שאר הקסח
ויבששו כלים לבית-יהוה פלי שרת
וחצלות וכפות וכלי זהב וקסח ויבששו
מכלים עלות בבית-יהוה מלך כל
ימי יהויכד: 15 ויבששו ויבששו
ויבששו ימים ויבששו ביהמקד ויבששו
שנה במותו: 16 ויבששו בעיר-דוד
עם-המלכים בירשח טוהר בישחאל
ועם-התחתית ויבששו: 17 ויבששו
מות יהויכד ביום שני יהויכד ויבששו
למלך את שמש המלך אליהם: 18
ויבששו את-התחתית ויבששו ויבששו
ויבששו את-התחתית ויבששו ויבששו
קסח על-התחתית ויבששו בישחאל
ואת: 19 ויבששו בהם ביום להשחם
אליהם ויבששו בהם ולא קאנו: 20 ויבששו
אליהם לבשח את-התחתית ביהמקד
הכלו ויבששו מכל לצם ויבששו להם
בהם ויבששו המלכים להם ויבששו
את-התחתית ויבששו ויבששו ביהמקד
את-התחתית ויבששו ויבששו: 21 ויבששו
ויבששו ויבששו המלך ביהמקד
יהויכד: 22 ויבששו ויבששו המלך
אשר צוה יהויכד אביו עזר ויבששו
את-התחתית ויבששו ויבששו ויבששו:
23 ויבששו ויבששו המלך ויבששו
עליו חיל ארם ויבששו ויבששו
ויבששו ויבששו את-התחתית ויבששו
מקם ויבששו ויבששו המלך ויבששו:
24 כי במצור אנשים ביהמקד ויבששו
יהויכד עלו ביהמקד חיל לרב מאד כי
קנו את-התחתית ויבששו ויבששו ויבששו
עשו שמחים: 25 ויבששו ויבששו
עזר את-התחתית ויבששו ויבששו
עליו עזר ביהמקד ויבששו ויבששו
ויבששו על-משהו ויבששו ויבששו
ביום ולא קבחו בבקריות המלכים:
26 ויבששו ויבששו ויבששו ויבששו
התחתית ויבששו ויבששו ויבששו:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β. κδ.

13 Καὶ ἰποῖον οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα, καὶ ἀνίσθη
μήκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἀνίστησαν
τὸν οἶκον Κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ καὶ ἐνί-
σχυσαν. 14 Καὶ ὡς συνετίλεσαν, ἤνεγκαν πρὸς
τὸν βασιλεῖα καὶ πρὸς Ἰωδαὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ
ἀργυρίου, καὶ ἰποίησαν σκεύη εἰς οἶκον Κυρίου,
σκεύη λειτουργικά ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυίσκεας
χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις
ἐν οἴκῳ Κυρίου διὰ παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας
Ἰωδαί. 15 Καὶ ἰγήρασαν Ἰωδαὶ πλήρης ἡμερῶν,
καὶ ἐτελεύτησεν ὢν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἔτων ἐν
τῷ τελευτᾷ αὐτόν. 16 Καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
πόλει Δαυὶδ μετὰ τῶν βασιλέων, ὅτι ἰποίησεν
ἀγαθωσύνην μετὰ Ἰσραὴλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ
τοῦ οἴκου αὐτοῦ. 17 Καὶ ἰγένετο μετὰ τὴν
τελευτήν Ἰωδαὶ εἰσῆλθον οἱ ἄρχοντες Ἰούδα καὶ
προσεκύνησαν τὸν βασιλεῖα· τότε ἰπήκουσεν αὐτοῖς
ὁ βασιλεῖς. 18 Καὶ ἰκατέλιπον τὸν οἶκον Κυρίου
θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἰδοῦλευον ταῖς
Ἀστάρταις καὶ τοῖς εἰδώλοις· καὶ ἰγένετο ὀργὴ
ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ. 19 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς προφῆτας
ἰπιστρέψαι πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ ἤκουσαν· καὶ
διεμαρτύρατο αὐτοῖς, καὶ οὐκ ὑπήκουσαν. 20 Καὶ
πνεῦμα θεοῦ ἐνέδυσσε τὸν Ἀζαρίαν τὸν τοῦ Ἰωδαὶ
τὸν ἱερέα, καὶ ἀνίστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν
Τάδε λέγει Κύριος Τί παρακορεύεσθε τὰς ἐντολὰς
Κυρίου; καὶ οὐκ εὐδοκῆσατε· ὅτι ἰκατέλιπετε
τὸν Κύριον, καὶ ἰκαταλείψετε ὑμᾶς. 21 Καὶ ἐπί-
θεντο αὐτῷ, καὶ ἰλιθοβόλησαν αὐτόν δι' ἐντολῆς
Ἰωδαὶ τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῇ οἴκῳ Κυρίου. 22 Καὶ
οὐκ ἰμνήθησεν Ἰωδαὶ τοῦ ἱερέως οὐ ἰποίησεν Ἰωδαὶ
ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἰθανάτωσε τὸν
νιὸν αὐτοῦ· καὶ ὡς ἀπύθνησκεν, εἶπεν Ἰδοὺ Κύριος
καὶ κρινάτω. 23 Καὶ ἰγένετο μετὰ τὴν συντίλειαν
τοῦ ἰνιαυτοῦ ἀνίσθη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας, καὶ
ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατί-
φθειραν πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ
λαῷ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ
βασιλεῖ Δαμασκοῦ. 24 Ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι
παρεγένετο δύναμις Συρίας, καὶ ὁ θεὸς παρέδωκεν
εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα, ὅτι
ἰκατέλιπον Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν,
καὶ μετὰ Ἰωδαὶ ἰποίησε κρίματα. 25 Καὶ μετὰ τὸ
ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἰκαταλείπειν
αὐτόν ἐν μαλακίαις μεγάλαις, καὶ ἐπίθεντο αὐτῷ
οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵματι νιὸν Ἰωδαὶ τοῦ ἱερέως,
καὶ ἰθανάτωσαν αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ
ἀπύθνη· καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ
ἔθαψαν αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων. 26 Καὶ
οἱ ἰπιθήμενοι ἐπ' αὐτόν Ζαβὰδ ὁ τοῦ Σαμαὰθ ὁ
Ἀμμανιτῆς καὶ Ἰωζαβὰδ ὁ τοῦ Σαμαριθ ὁ Μωαβιτῆς

II. CHRONICORUM, XXIV.

13 Egerantque hi qui operabantur indus-
trie, et obducebatur parietum cicatrix
per manus eorum, ac suscitaverunt domum
Domini in statum pristinum, et firmiter eam
stare fecerunt. 14 Cumque complerent
omnia opera, detulerunt coram rege et Joiada
reliquam partem pecunie: de qua facta sunt
vasa templi in ministerium, et ad holocausta,
phialæ quoque, et cetera vasa aurea et ar-
gentea: et offerebantur holocausta in domo
Domini jugiter cunctis diebus Joiadæ. 15 Senuit autem Joiada plenus dierum, et
mortuus est cum esset centum triginta anno-
rum; 16 Sepelieruntque eum in civitate
David cum regibus, eo quod fecisset bonum
cum Israel, et cum domo ejus. 17 Postquam
autem obiit Joiada, ingressi sunt principes
Juda, et adoraverunt regem; qui delinitus
obsequiis eorum, acquievit eis. 18 Et dereli-
querunt templum Domini Dei patrum suorum,
servieruntque lucis et sculptilibus, et facta
est ira contra Judam et Jerusalem propter
hoc peccatum. 19 Mittebatque eis prophetas
ut reverterentur ad Dominum, quos protes-
tantes, illi audire nolebant. 20 Spiritus
itaque Dei induit Zachariam filium Joiadæ
sacerdotem, et stetit in conspectu populi, et
dixit eis: Hæc dicit Dominus Deus: Quare
transgredimini præceptum Domini, quod
vobis non proderit, et dereliquistis Dominum
ut derelinqueret vos? 21 Qui congregati
adversus eum, miserunt lapides juxta regis
imperium in atrio domus Domini. 22 Et
non est recordatus Joas rex misericordiæ,
quam fecerat Joiada pater illius secum, sed
interfecit filium ejus. Qui cum moreretur,
ait: Videat Dominus, et requirat. 23 Cumque
evolutus esset annus, ascendit contra eum
exercitus Syriæ: venitque in Judam et
Jerusalem, et interfecit cunctos principes
populi, atque universam prædam miserunt
regi in Damascus. 24 Et certe cum permo-
dicus venisset numerus Syrorum, tradidit
Dominus in manibus eorum infinitam multi-
tudinem, eo quod dereliquissent Dominum
Deum patrum suorum: in Joas quoque igno-
miniosa exercuere judicia. 25 Et abeuntes
dimiserunt eum in languoribus magnis: sur-
rexerunt autem contra eum servi sui, in
ultionem sanguinis filii Joiadæ sacerdotis, et
occiderunt eum in lectulo suo, et mortuus est:
sepelieruntque eum in civitate David, sed
non in sepulchris regum. 26 Insidiati
vero sunt ei Zabad filius Semmaath Ammani-
tidis. et Jozabad filius Semarith Moabitidis.

דברי הימים ב כד כה

27 ובקצו וְהָרַב הַמִּשְׁמָה עָלָיו וַיְסוּד בַּיָּמִים
הָאֵלֶּים הָעַם פְּחוּלִים עַל־מִדְּוָשׁ סֶסֶר
הַמִּלְכִּים וַיִּמְלֹךְ אֲמַסְיָהוּ בֶן־יְהוֹנָדָּה :

פרשה כה :

1 בְּרֵעֵשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה שָׁנָה מָלַךְ אֲמַסְיָהוּ
וַעֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה שָׁנָה מָלַךְ בִּירְשָׁלָּם
וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעָדָן מִירושָׁלָּם : 2 וַיַּעַשׂ
הַיֶּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא בָלָבָב שָׁלֵם :
3 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חָזָק הַמִּמְלָכָה עָלָיו וַיַּחֲרֹץ
אֶת־עַבְדָּיו הַפְּסִיִּם אֶת־הַמִּמְלָכָה אֲבָיו :
4 וְאֶת־בְּנֵיהֶם לֹא הִסִּיר פִּי כִּבְרִית
בְּהוֹלֵךְ בְּסֶסֶר מִשְׁחָר אֲשֶׁר־צָוָה יְהוָה
לֵאמֹר לֹא־יִמְחֲרוּ אֲבֹתָ עַל־בְּנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם
לֹא־יִמְחֲרוּ עַל־אֲבֹתָם פִּי אִישׁ בְּחִשְׁתּוֹ
יְמֹרָתוֹ : 5 וַיִּקְבֹּץ אֲמַסְיָהוּ אֶת־
יְהוּדָה וַיַּעֲמִידֶם לְבֵית־אֲבֹתָם לְשִׁבְי
הָאֲלֵפִים וּלְשִׁבְי הַמִּשְׁמָה לְכָל־יְהוּדָה
וּבְנֵיהֶם וַיַּפְקִדֵם לְמִשְׁמָה עֲשָׂרִים שָׁנָה
וַיַּעֲלֶה וַיִּמְצָאֵם שְׁלֹש־מֵאוֹת אֵלֶּף בָּחוּרִי
יוֹצֵא צָבָא אֲחִיו נְסִיחָה וְעָקָב : 6 וַיִּשְׁפֹּר
מִיִּשְׂרָאֵל מֵאָה אֵלֶּף גִּבּוֹר חָיִל בְּמִמְחָה
כְּפֶרֶסֶת : 7 וַיֵּשֶׁב הָאֲלֹהִים בָּא אֵלָיו
לֵאמֹר הַמִּלְכָּה אֲלִי־בָוָא עִמָּךְ צָבָא וַיִּשְׂרָאֵל
פִּי אֵן וַיְהִי עַם־יִשְׂרָאֵל כֹּל בְּגֵן אֲפָרַיִם :
8 בִּי אֲבִי־אֵת אֵתָּה עָשָׂה חֲזֹק לְמִלְחָמָה
וּכְשִׁילֶךְ הָאֲלֹהִים לְפָנֶיךָ אֲנִי בִּי־שָׁמַח
בְּאֲלֹהִים לְעֶזְרִי וּלְחִשְׁתִּי : 9 וַיִּאֲמַר
אֲמַסְיָהוּ לְאִישׁ הָאֲלֹהִים וַיַּחֲזִקֵם לְעֶשְׂרֹת
לְמֵאוֹת חֲפָר אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבָנָי וַיִּשְׂרָאֵל
וַיִּאֲמַר אִישׁ הָאֲלֹהִים יֵשׁ לַיהוָה לְחַיָּה
לֶךְ חֲרָבָה מִנָּה : 10 וַיִּבְדִּילֵם אֲמַסְיָהוּ
לְהַבְדִּיל אֲשֶׁר־בָּא אֵלָיו מֵאֲפָרַיִם לְלֶכֶת
לְמִקְוָם וַיַּחֲרֹץ אֶת־מֵאָה בִּיהוּדָה
וַיִּשְׁוֹבֵם לְמִקְוָם בְּחֶרֶד־חָפָה :
11 וַאֲמַסְיָהוּ הִתְחַזַּק וַיַּחֲזֵק אֶת־עַמּוֹ וַיִּגְדֹּל
בָּא הַמִּמְלָכָה בְּיָד אֶת־בְּגָדֵי־שָׁעִיר עֲשָׂרֹת
אֲלֵפִים : 12 וַעֲשָׂרֹת אֲלֵפִים חַיִּים שָׁבוּ
בְּגֵן יְהוּדָה וַיִּבְיָאֵם לְרֹאשׁ הַסִּלַּע
וַיִּשְׁלִיכֵם מִרֹאשׁ הַסִּלַּע וּכְלָם גְּבָהָעִי :
13 וּבְגֵן הַבְּדִיד אֲשֶׁר חָשַׁב אֲמַסְיָהוּ מִלְּכָתָה
עָמַל לְמִלְחָמָה וַיִּשְׁפֹּט בְּעַרְיָה יְהוּדָה
מִשְׁמָרֹן וְעַד־בֵּית חֲזִרֹן וַיִּפֹּי מִמֶּה
שְׁלֹשָׁת אֲלֵפִים וַיָּבֹאוּ בָּהֶם רַבָּה :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. εδ', κε'.

27 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες, καὶ προσῆλθον αὐτῷ
οἱ πέντε. Καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τὴν
γραφὴν τῶν βασιλείων· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας
υἱὸς αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κε'.

1 Ὅτι ἑκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ἀμα-
σίας, καὶ ἑκοσιεννία ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαθαὶν ἀπὸ Ἱερου-
σαλὴμ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὺς ἐνώπιον Κυρίου,
ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς
κατίσθη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἰθανάτωσε
τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλεῖα
πατέρα αὐτοῦ. 4 Καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ
ἀπίστευε, κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου Κυρίου
καθὼς γέγραπται, ὡς ἐνετείλατο Κύριος λέγων Οὐκ
ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ υἱοὶ οὐκ
ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἡ ἕκαστος τῇ
ἐαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανοῦνται. 5 Καὶ συνήγαγεν
Ἀμασίας τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς
κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ
ἐκατοντάρχους ἐν παντὶ Ἰουδᾶ καὶ Ἱερουσαλὴμ·
καὶ ἡρίθμυσεν αὐτοὺς ἀπὸ ἑκοσαιοῦς καὶ ἱπάνω,
καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας ἐξελθὲν εἰς
πόλεμον δυνατοὺς κρατοῦντας δόρυ καὶ θυρόν. 6
Καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας
δυνατοὺς ἰσχυροὺς ἐκατὸν τάλαντων ἀργυρίου. 7 Καὶ
ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθε πρὸς αὐτὸν λέγων
Βασιλεῦ, οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ δύναμις Ἰσραὴλ,
ὅτι οὐκ ἔστι Κύριος μετὰ Ἰσραὴλ πάντων τῶν
υἱῶν Ἐφραΐμ. 8 Ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχυῆσαι
ἐν τούτοις, καὶ τροπώσειαι σε Κύριος ἐναντίον τῶν
ἐχθρῶν, ὅτι ἴσθι παρὰ Κυρίου καὶ ἰσχύσαι καὶ
τροπώσασθαι. 9 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ ἀνθρώπῳ
τοῦ θεοῦ Καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ
ἶδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος
τοῦ θεοῦ Ἔστι τῷ Κυρίῳ δοῦναί σοι πλεῖστα
τούτων. 10 Καὶ διεχώρισεν Ἀμασίας τῇ δυνάμει
τῇ ἑλθοῦσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἐφραΐμ ἀπελθεῖν εἰς
τὸν τόπον αὐτῶν· καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ
Ἰουδᾶν, καὶ ἐπίστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν
ὄργῃ θυμοῦ. 11 Καὶ Ἀμασίας κατίσχυσε καὶ
παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν
κοιλίαν τῶν ἀλῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς
Σηεὶρ δέκα χιλιάδας. 12 Καὶ δέκα χιλιάδας ἐξώ-
γησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ
ἄκρον τοῦ κρημνοῦ, καὶ κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ
τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ, καὶ πάντες διεβήγγυνοντο. 13
Καὶ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὗς ἀπίστρεψεν Ἀμα-
σίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον,
καὶ ἐπύθοντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα ἀπὸ Σαμα-
ρείας ἕως Βαιθωρών, καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς
τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐσκόλευσαν σκῆλα πολλὰ.

II. CHRONICORUM, XXIV. XXV.

27 Porro filii ejus, ac summa pecuniæ quæ
adunata fuerat sub eo, et instauratio domus
Dei, scripta sunt diligentius in Libro regum :
regnabit autem Amasias filius ejus pro eo.

CAPUT XXV.

1 VIGINTI quinque annorum erat Amasias
cum regnare cœpisset, et viginti novem annis
regnabit in Jerusalem, nomen matris ejus
Joadan de Jerusalem. 2 Fecitque bonum in
conspectu Domini: verumtamen non in corde
perfecto. 3 Cumque roboratum sibi videret
imperium, jugulavit servos, qui occiderant
regem patrem suum, 4 Sed filios eorum non
interfecit, sicut scriptum est in Libro legis
Moysi, ubi præcepit Dominus, dicens: Non
occidentur patres pro filiis, neque filii pro
patribus suis, sed unusquisque in suo peccato
moriatur. 5 Congregavit igitur Amasias
Judam, et constituit eos per familias, tribu-
nosque et centuriones in universo Juda et
Benjamin: et recensuit a viginti annis supra,
invenitque trecenta millia juvenum, qui egre-
derentur ad pugnam, et tenerent hastam et
clypeum. 6 Mercede quoque conduxit de
Israel centum millia robustorum, centum
talentis argenti. 7 Venit autem homo Dei ad
illum, et ait: O rex, ne egrediatur tecum
exercitus Israel: non est enim Dominus cum
Israel, et cunctis filiis Ephraim: 8 Quod si
putas in robore exercitus bella consistere,
superari te faciet Deus ab hostibus: Dei
quippe est adjuvare, et in fugam convertere.
9 Dixitque Amasias ad hominem Dei: Quid
ergo fiet de centum talentis, quæ dedi mili-
tibus Israel? Et respondit ei homo Dei:
Habet Dominus unde tibi dare possit multo
his plura. 10 Separavit itaque Amasias
exercitum, qui venerat ad eum ex Ephraim,
ut reverteretur in locum suum: at illi contra
Judam vehementer irati, reversi sunt in
regionem suam. 11 Porro Amasias confidenter
eduxit populum suum, et abiit in vallem
Salinarum, percussitque filios Seir decem
millia. 12 Et alia decem millia virorum
ceperunt filii Juda, et adduxerunt ad præ-
ruptum ejusdam petræ, præcipitaveruntque
eos de summo in præceps, qui universi
crepuerunt. 13 At ille exercitus, quem
remiserat Amasias ne secum iret ad præ-
lium, diffusus est in civitatibus Juda, a
Samaris usque ad Bethoron, et interfectis
tribus millibus, diripuit prædam magnam.

14 ויהי אחרי כוא אמציהו מקפוח את-
אדומים ויבא את-אלהי בגן שליר וינעמיהם
לו לאלהים ולפניהם וישמחוהו ולתם
ומפר: 15 ויחראת יחזה באמציהו וישלח
אליו נביא ויאמר אליו לפה דלשת את-
אלתי העם אשר לאהציל את-עמם
מיה: 16 ויהי בדברו אליו ויאמר לו
הליעץ למלך נתפיה חדל-לך לקוח
ויקה ויחבל הנביא ויאמר ידעתי קריעץ
אלהים להשחיתו קריעתי זאת ולא
שמעת לעצתי: 17 וינעץ אמציהו
מלך יהודה וישלח אל-יואש בן-יהואחז
בן-יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה
פנים: 18 וישלח יואש מלך-ישראל אל-
אמציהו מלך-יהודה לאמר החוח אשר
בלבנון שלח אל-הארז אשר בלבנון לאמר
תקה את-בתך לבני לאשה ותעבר חית
השדה אשר בלבנון ותקמם את-החוח:
19 אמרת הקה חית את-אדום וינאף
לכה להכביר עמה שבה בביתך לקוח
התקרה ברצה ונפלה אתה ויהודה עמו:
20 ולא שמע אמציהו כי מקהלים היא
למען תתם בגן כי דרשו את אלתי
אדום: 21 ויעל יואש מלך-ישראל ויחראת
פנים הוא באמציהו מלך-יהודה בבית
שמש אשר ליהודה: 22 ויגת יהודה
לבני ישראל ויגסו איש לאחיו: 23 ואת
אמציהו מלך-יהודה בן-יואש בן-יהואחז
מפס יואש מלך-ישראל בבית שמש
ויבאהו ירושלם ויפדץ בחומת ירושלם
משער אפרים עד-שער הפונה ארבע
מאות אמה: 24 וכל-הנזק והפסד ואת
כל-הכלים הנמצאים בבית-האלהים עם-
עבד אדום ואת-אצרות בית המלך ואת
בני המערכות וישב שמרון:

25 ויהי אמציהו בן-יואש מלך יהודה
אחרי מות יואש בן-יהואחז מלך ישראל
חמש עשרה שנה: 26 ויהי דברי אמציהו
הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים
על-ספר מלכי יהודה וישראל: 27 ומעת
אשר-קר אמציהו מאחרי יחזה ויחזי ויחזי
עליו קשר בירושלם ויגסו לבשה
וישלתו אחריו לבשה וימיתוהו שם:

14 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἔλθειν Ἀμασίαν παρὰ-
Ξαντος τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἤνεγκε πρὸς αὐτὸν
τοὺς θεοὺς τῶν Σειρ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς αὐτῷ
εἰς θεοὺς, καὶ ἑναντίον αὐτῶν προσεκύνη, καὶ
αὐτὸς αὐτοῖς ἔθυε. 15 Καὶ ἐγένετο ὀργὴ Κυρίου
ἐπὶ Ἀμασίαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτην καὶ
εἶπεν αὐτῷ Τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ οἱ
οὐκ ἐξέλιοντο τὸν λαὸν λαυτῶν ἐκ χειρὸς σου;
16 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ πρὸς αὐτόν,
καὶ εἶπεν αὐτῷ Μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως
οἶδωκά σε; πρόσεχε ἵνα μὴ μαστιγῶθῃς. Καὶ
ἐσιώπησεν ὁ προφήτης, καὶ εἶπεν ὅτι γινώσκω ὅτι
ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραι σε, ὅτι ἐποίησας
τοῦτο καὶ οὐκ ἐπικούσας τῆς συμβουλίας μου.
17 Καὶ ἐβουλεύσατο Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα,
καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰואς υἱὸν Ἰואχάζ υἱοῦ Ἰهوῦ
βασιλείᾳ Ἰσραὴλ λέγων Δεῦρο καὶ ὀφθῶμεν προσώ-
ποις. 18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰואς βασιλεὺς Ἰσραὴλ
πρὸς Ἀμασίαν βασιλείᾳ Ἰούδα λέγων Ὁ ἀκούχ
ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κείδρον τὴν
ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων Δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ
νιῷ μου εἰς γυναῖκα, καὶ ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία
τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ· καὶ ἦλθον τὰ θηρία
καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀκούχ. 19 Ἐπας Ἰδοὺ
ἐπάταξα τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδία
σου ἢ βαρεῖα· νῦν κάθισον ἐν οἴκῳ σου, καὶ ἵνα
τί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ, καὶ περὶ σὺ καὶ Ἰούδας
μετὰ σοῦ; 20 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμασίας, ὅτι παρὰ
Κυρίου ἐγένετο τοῦ παραδῶναι αὐτὸν εἰς χεῖρας,
ὅτι ἐξέζητησε τοὺς θεοὺς τῶν Ἰδουμαίων. 21 Καὶ
ἀνέβη Ἰואς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν ἀλλή-
λοις αὐτοὺς καὶ Ἀμασίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν
Βαιθσαμὺς ἢ ἰστί τοῦ Ἰούδα. 22 Καὶ ἱεροκώθη
Ἰούδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος
εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ. 23 Καὶ τὸν Ἀμασίαν
βασιλείᾳ Ἰούδα τὸν τοῦ Ἰואς υἱοῦ Ἰואχάζ κατέ-
λαβεν Ἰואς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμὺς, καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέσπασεν
ἀπὸ τοῦ τείχους Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πύλης Ἐφραὶμ
ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίους πήχεις. 24 Καὶ
πάν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ
σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ παρὰ τῷ
Ἀβδεδὺμ καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως
καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμύξων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς
Σαμάρειαν. 25 Καὶ ἔζησεν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἰואς
βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰואς τὸν
τοῦ Ἰואχάζ βασιλέα Ἰσραὴλ ἔτη δεκαπέντε.
26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀμασίου οἱ πρῶτοι καὶ
οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου
βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ; 27 Καὶ ἐν τῷ
καιρῷ ὃ ἀπίστη Ἀμασίας ἀπὸ Κυρίου, καὶ
ἐπίθεντο αὐτῷ ἐπίθειςιν, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ Ἱερου-
σαλὴμ εἰς Λαχίς· καὶ ἀπέστειλαν ἐατόπισθεν
αὐτοῦ εἰς Λαχίς, καὶ θανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ.

14 Amasias vero post eadem Idumæorum,
et allatos deos filiorum Seir, statuit illos in
deos sibi, et adorabat eos, et illis adolebat
incensum. 15 Quam ob rem iratus Dominus
contra Amasiam, misit ad illum prophetam,
qui diceret ei: Cur adorasti deos, qui non
liberaverunt populum suum de manu tua?
16 Cumque hæc ille loqueretur, respondit ei:
Num consiliarius regis es? quiesce ne interfici-
ciam te. Discedensque propheta, Scio, inquit,
quod cogitaverit Deus occidere te, quia fecisti
hoc malum, et insuper non acquievisti consilio
meo. 17 Igitur Amasias rex Juda, inito
pessimo consilio, misit ad Joas filium Joachaz
filii Jehu, regem Israel, dicens: Veni, videa-
mus nos mutuo. 18 At ille remisit nuntios,
dicens: Carduus, qui est in Libano, misit ad
cedrum Libani, dicens: Da filiam tuam
filio meo uxorem: et ecce bestiae, quæ erant
in silva Libani, transierunt, et conculcaverunt
carduum. 19 Dixisti: Percussi Edom, et
idecirco erigitur cor tuum in superbiam:
sede in domo tua; cur malum adversum te
provocas, ut cadas et tu, et Juda tecum?
20 Noluit audire Amasias, eo quod Domini
esset voluntas ut traderetur in manus hostium
propter deos Edom. 21 Ascendit igitur Joas
rex Israel, et mutuos sibi præbuere con-
spectus: Amasias autem rex Juda erat in
Bethsames Juda: 22 Corruitque Juda coram
Israel, et fugit in tabernacula sua. 23 Porro
Amasiam regem Juda, filium Joas filii Joachaz,
cepit Joas rex Israel in Bethsames, et adduxit
in Jerusalem: destruxitque murum ejus
porta Ephraim usque ad portam anguli,
quadringentis cubitis. 24 Omne quoque
aurum, et argentum, et universa vasa, quæ
repererat in domo Dei, et apud Obededom,
in thesauris etiam domus regis, necnon
et filios obsidum, reduxit in Samariam.
25 Vixit autem Amasias filius Joas rex
Juda, postquam mortuus est Joas filius
Joachaz rex Israel, quindecim annis. 26 Re-
liqua autem sermonum Amasie priorum et
novissimorum scripta sunt in Libro re-
gum Juda et Israel. 27 Qui postquam
recessit a Domino, tetenderunt ei insi-
dias in Jerusalem. Cumque fugisset in
Lachis, miscrunt, et interfecerunt eum ibi.

דברי הימים ב כה כו

28 וַיִּקְרָאוּהוּ עַל-הַפָּסוּסִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר יְהוּדָה :

פרשה כו :

1 וַיִּקְרָא קַלְעָם יְהוּדָה אֶת-עֲזַרְיָה וְהָאָם בְּרֹשֶׁשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אֲבִיו אֲמַצְיָהוּ : 2 הָיָה בָּנָה אֶת-אֵילֹת וַיִּשְׁבֶּה לַיהוּדָה אֲחֵרֵי שְׂכַב-הַמֶּלֶךְ עִם אֲבֹתָיו : 3 בְּרֹשֶׁשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה עֲזַרְיָה בְּמִלְכּוֹ וַחֲמִשָּׁים וַשְּׁמֹנִים שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם אָמַר יְכִיָּיָה מֶר וַיִּשְׁלַם : 4 וַיַּעַשׂ הַיֶּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה אֲמַצְיָהוּ אָבִיו : 5 וַיְהִי לְדָרֹשׁ אֱלֹהִים בְּיָמָיו וַיִּכְרָתוּ הַמִּבְּזִים בְּרָאוֹת הָאֱלֹהִים וּבְיָמָיו דָּרְשׁוּ אֶת-יְהוָה הַצִּלְיָהוּ הָאֱלֹהִים : 6 וַיֵּצֵא וַיִּלְחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיִּפְרָץ אֶת-חֻמַּת נֹת וְאֵת חֻמַּת יַבְנָה וְאֵת חֻמַּת אֲשָׁדוֹד וַיִּבְנֶה עָרִים בְּאֲשָׁדוֹד וּבַפְּלִשְׁתִּים : 7 וַיַּעֲזְרוּהוּ הָאֱלֹהִים עַל-פְּלִשְׁתִּים וְעַל-הָעַרְבִים חַיִּישָׁכִים בְּגֹר בָּעַל וַחֲמֵנָקִים : 8 וַיִּתְּנוּ הַעַמּוֹנִים מִנְחָה לְעֲזַרְיָה וַיִּלָּךְ שְׂמוֹ עַד-לְבֹא מִצְרַיִם כִּי חָזְקָה עַד-לְמַעְלָה : 9 וַיִּבְנוּ עֲזַרְיָה מִגְדָּלִים בִּירוּשָׁלַם עַל-שֶׁעַר הַפֶּנֶה וְעַל-שֶׁעַר הַצִּיָּא וְעַל-הַמִּקְצוֹץ וַיַּחֲזֶקֶם : 10 וַיִּבְנוּ מִגְדָּלִים בַּפְּדָר וַיַּחֲזֵב בָּרוֹת רַפִּים כִּי מִקְנַדְרֵי תֵיחַ לֹא יִכְשַׁפְּלָה וּבְמִשְׁאֹר אֲפָרִים וְכִרְמִים בְּהָרִים וּבְכַרְמֵל כִּי אֲחֵב אֲדָמָה קָדָה : 11 וַיִּתֵּי לְעֲזַרְיָה חֵיל עֹשֶׂה מִלְחָמָה וַיֵּצֵא צָבָא לְבָדוֹד בְּמִסְפָּר פְּקָדָם בְּיָד יַעֲזָאֵל הַפּוֹדָר וַיַּעֲשִׂיָהוּ הַשּׁוֹמֵר עַל יַד-הַמִּגְדָּלוֹ מִשְׁנֵי הַמֶּלֶךְ : 12 וְכָל מִסְפָּר רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְבָנָיו חֵיל אֲלָפִים וְשָׁשׁ מֵאוֹת : 13 וְעַל-יָדָם חֵיל צָבָא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֲלָף וּשְׁבַע אֲלָפִים וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת עוֹשֵׂי מִלְחָמָה בָּלָם חֵיל לַעֲזָר לַמֶּלֶךְ עַל-הָאוֹיֵב : 14 וַיִּבְנוּ לָהֶם עֲזַרְיָה לְקִלְעֹנָם מִגְנָם וְרִמְחֵים וְכִבְדָּעִים וְשִׁרְיָנוֹת וְחֻשְׁתֹּת וְלִמְדָנֵי קֶלְעִים : 15 וַיַּעַשׂ בִּירוּשָׁלַם חֲשִׁבָנוֹת מִקְשָׁבֵת חוֹשֶׁב לַהֲיוֹת עַל-הַמִּגְדָּלִים וְעַל-הַפָּחוֹת לִירוֹא בָּהֶם וּבְהִבְנֵם גְּדִילוֹת וַיֵּצֵא שְׂמוֹ עַד-לְמִדְּרוֹם פְּרִתְפִּלִּיא לַחֲצוֹר עַד פְּרִתְפָּנָה :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. κε', κς'.

28 Καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ.

ΚΕΦ. κς'.

1 ΚΑΙ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ὀζίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἑκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἔβασιλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμασίου. 2 Αὐτὸς ψκοδόμησε τὴν Αἰλᾶθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλεῖα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. 3 Υἱὸς ἑκαίδεκα ἐτῶν ἔβασιλευσεν Ὀζίας, καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἔβασιλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. 4 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὶς ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 5 Καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τοῦ συνιόντος ἐν φόβῳ Κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζήτησε τὸν Κύριον, καὶ εὐώδωσεν αὐτῷ Κύριος. 6 Καὶ ἐξηλθε καὶ ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ κατίσπασε τὰ τείχη Γεθ καὶ τὰ τείχη Ἰαβνὴρ καὶ τὰ τείχη Ἀζότου, καὶ ψκοδόμησε πόλεις Ἀζότου καὶ ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις. 7 Καὶ κατίσχυσεν αὐτὸν Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐπὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναῖους. 8 Καὶ ἔδωκεν οἱ Μιναῖοι δῶρα τῷ Ὀζίᾳ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσοδοῦ Αἰγύπτου, ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἂν. 9 Καὶ ψκοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν καὶ κατίσχυσε. 10 Καὶ ψκοδόμησε πύργους ἐν τῇ ἱρήμῳ, καὶ ἔλατόμνησε λάκκους πολλούς, ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σιδηρᾷ καὶ ἐν τῇ πεδυνῇ καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ ἐν τῷ Καρμὴλ, ὅτι γεωργὸς ἦν. 11 Καὶ ἐγένετο τῷ Ὀζίᾳ δύναμις ποιοῦσα πόλεμον καὶ ἐκπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς πόλεμον καὶ εἰσπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμὸν· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἱειήλ τοῦ γραμματέως καὶ Μασίου τοῦ κριτοῦ, διὰ χειρὸς Ἀνανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως. 12 Πας ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δισχιλίοι ἑξακόσιοι, 13 Καὶ μετ' αὐτῶν δύναμις πολέμου τριακόσιοι χιλιᾶδες καὶ ἑπτακισχιλίοι καὶ πεντακόσιοι· οὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθῶσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους. 14 Καὶ ἡτοίμασεν αὐτοῖς Ὀζίας πάσῃ τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ δόρυα καὶ περικεφαλίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ εἰς λίθους σφενδόνας. 15 Καὶ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ μηχανὰς μεμηχανεμένας λογιστοῦ τοῦ εἶνα ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν βάλλειν βέλει καὶ λίθοις μεγάλοις· καὶ ἠκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόρρω, ὅτι ἰθανμαστῶθη τοῦ βοηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσε.

II. CHRONICORUM, XXV. XXVI.

28 Reportantesque super equos, sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David.

CAPUT XXVI.

1 OMNIS autem populus Juda, filium ejus Oziam annorum sedecim, constituit regem pro Amasia patre suo. 2 Ipso aedificavit Ailath, et restituit eam ditioni Juda, postquam dormivit rex cum patribus suis. 3 Sedecim annorum erat Ozias cum regnare cœpisset, et quinquaginta duobus annis regnavit in Jerusalem, nomen matris ejus Jechelia de Jerusalem. 4 Fecitque quod erat rectum in oculis Domini, juxta omnia quæ fecerat Amasias pater ejus. 5 Et exquisivit Dominum in diebus Zachariæ intelligentis et videntis Deum: cumque requireret Dominum, direxit eum in omnibus. 6 Denique egressus est, et pugnavit contra Philisthiim, et destruxit murum Geth, et murum Jabniæ, murumque Azoti: aedificavit quoque oppida in Azoto, et in Philisthiim. 7 Et adjuvit eum Deus contra Philisthiim, et contra Arabes, qui habitabant in Gurbaal, et contra Ammonitas. 8 Appendebantque Ammonitæ munera Oziae, et divulgatum est nomen ejus usque ad introitum Ægypti propter crebras victorias. 9 Aedificavitque Ozias turres in Jerusalem super portam anguli, et super portam vallis, et reliquas in eodem muri latere, firmavitque eas. 10 Extruxit etiam turres in solitudine, et effodit cisternas plurimas, eo quod haberet multa pecora, tam in campestribus, quam in eremi vastitate: vineas quoque habuit et vinitores in montibus, et in Carmelo: erat quippe homo agriculturæ deditus. 11 Fuit autem exercitus bellatorum ejus, qui procedebant ad prælia, sub manu Jehiel scribæ, Maasiusque doctoris, et sub manu Hananiæ, qui erat de ducibus regis. 12 Omnisque numerus principum per familias virorum fortium, duorum millium sexcentorum. 13 Et sub eis universus exercitus, trecentorum et septem millium quingentorum: qui erant apti ad bella, et pro rege contra adversarios dimicabant. 14 Præparavit quoque eis Ozias, id est, cuncto exercitui, clypeos, et hastas, et galeas, et loricas, arcusque et fundas ad jaciendos lapides. 15 Et fecit in Jerusalem diversi generis machinas, quas in turribus collocavit, et in angulis murorum, ut mitterent sagittas, et saxa grandia: egressumque est nomen ejus procul, eo quod auxiliaretur ei Dominus, et corroborasset illum.

דברי הימים ב כו כז

16 ובהזקנתו גבול לבו צדלחשחית וימצל ביהנה אלחיו ויבא אל-היכל יהנה להקטיר על-מזבח הקטרת: 17 ויבא אחרי צוריהו הפתח ועמו כהנים ליהנה שמונים בגד-חיל: 18 וימצא על-צורה המלך ויאמר לו לא-לך צורה להקטיר ליהנה כי לכהנים בגד-הקטן מתקשים להקטיר צא מן-המקדש כי מעלת ול-לך לכבוד מלתח אלהים: 19 וימצא צורה ויבנו מקטרת להקטיר ויבצר עמ-הכהנים והצער צורח במצחו לפני כהנים בבית יהנה מעל למזבח הקטרת: 20 ויבנו אלה צורה כהן הלאש וכל-הכהנים והמזבח-מצלע במצחו ובהיליהו משם ונסחא נדחף לצאת כי נצרו יהנה: 21 ויהי צורה המלך מצרע עד-יום מותו וישב בית הקדש צר מצרע כי נצר מצרית יהנה ויהם בנו על-בית המלך שופט את-עם הארץ: 22 ויהי דברי צורה הקאשנים והאחרים כתב וצורה בראשון הקבא: 23 וישב צורה עמ-אבותיו ויקברו אהו עמ-אבותיו בשדה הקבריה אשר למלכים כי אמה מצרע הוא וימלך יתם בנו פתחיו:

פרשה כז:

1 בור-עשרים ותש שנה יתם במלכו ויש עשרה שנה מלך בירושלם וישם אהו ירשח ב-צדוק: 2 וישע הנשר בעיני יהנה כלל אשר-עשה צורה אהו רם לא-בא אל-היכל יהנה ועוד העם משחיתים: 3 הוא בנה את-שער בית-יהנה העליון ובחומת העלל בנה לרב: 4 וצרים בנה ביתר והנה ובהרשם בנה ביריח ובהלים: 5 והוא גלחם עמ-מלך בגרעמוץ ויחזק עליהם ויתגר לו בגרעמוץ בשנה ההיא מאח כפר-קסה וצלת אלפים פרים חטים ושעורים וצלת אלפים זאת חשיכו לו בגר עמוץ ובשנה השנית והשלשית: 6 ויהנה ויתם כי חקו דכלי לפני יהנה אלחיו:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. κς', κζ.

16 Καὶ ὡς κατέσχυσεν, ἐψάθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ καταθεῖραι· καὶ ἤδικησεν ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου θυμιασαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων. 17 Καὶ εἰσῆλθεν ὁπίσω αὐτοῦ Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς, καὶ μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ὀγδοήκοντα υἱοὶ δυνατοί. 18 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ Ὀζίαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ Οὐ σοί, Ὀζία, θυμιασαι τῷ Κυρίῳ, ἀλλ' ἡ τοῖς ἱερεῦσιν υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις θῆσαι· ἐξέλθε ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, ὅτι ἀπίστης ἀπὸ Κυρίου· καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ Κυρίου θεοῦ. 19 Καὶ ἰθυμώθη Ὀζίας, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον τοῦ θυμιασαι ἐν τῷ ναῷ· καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἰναυτίον τῶν ἱερῶν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστήριου τῶν θυμιαμάτων. 20 Καὶ ἐπιστρεψε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ· καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκείθειν, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἐξελθεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν Κύριος. 21 Καὶ Ὀζίας ὁ βασιλεὺς ἦν λεπρὸς ὥς ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ ἐν οἴκῳ ἀφουσῶθ ἐκάθητο λεπρὸς, ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου Κυρίου· καὶ Ἰωάθαμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. 22 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ὀζίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἰσχατοὶ γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεσίου τοῦ προφήτου. 23 Καὶ ἱκοιμήθη Ὀζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων, ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρὸς ἐστὶ· καὶ ἱβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κζ'.

1 Ὡς εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωάθαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ ἑκαίδεκα ἔτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσα θυγάτηρ Σαδὼκ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἰνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν Ὀζίας ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου, καὶ ἐτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο. 3 Αὐτὸς ᾠκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου Κυρίου τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἐν τείχει Ὀφὲλ ᾠκοδόμησε πολλά, 4 Ἐν ὄρει Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ οἰκίσαις καὶ πύργους. 5 Αὐτὸς ἱμαχίσασα πρὸς βασιλεία υἱῶν Ἀμμὼν καὶ κατέσχυσεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδιδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ κατ' ἱναυτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα χιλιάδας κόρων πυροῦ καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας· ταῦτα ἔφερεν αὐτῷ βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν κατ' ἱναυτὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ. 6 Κατέσχυσεν Ἰωάθαμ, ὅτι ἤτοιμασε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἰναυτίον Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ.

II. CHRONICORUM, XXVI. XXVII.

16 Sed cum roboratus esset, elevatum est cor ejus in interitum suum, et neglexit Dominum Deum suum: ingressusque templum Domini, adolere voluit incensum super altare thymiamatis. 17 Statimque ingressus post eum Azarias sacerdos, et cum eo sacerdotes Domini octoginta, viri fortissimi, 18 Restiterunt regi, atque dixerunt: Non est tui officii Ozia, ut adoleas incensum Domino, sed sacerdotum, hoc est, filiorum Aaron, qui consecrati sunt ad hujuscemodi ministerium: egredere de sanctuario, ne contempseris: quia non reputabitur tibi in gloriam hoc a Domino Deo. 19 Iratusque Ozias, tenens in manu thuribulum ut adoleret incensum, minabatur sacerdotibus. Statimque orta est lepra in fronte ejus coram sacerdotibus, in domo Domini super altare thymiamatis. 20 Cumque respexisset eum Azarias pontifex, et omnes reliqui sacerdotes, viderunt lepram in fronte ejus, et festinato expulerunt eum. Sed et ipse perterritus, acceleravit egredi, eo quod sensisset illico plagam Domini. 21 Fuit igitur Ozias rex leprosus usque ad diem mortis suæ, et habitavit in domo separata plenus lepra, ob quam ejectus fuerat de domo Domini. Porro Joatham filius ejus rexit domum regis, et judicabat populum terræ. 22 Reliqua autem sermonum Ozias priorum et novissimorum, scripsit Isaïas filius Amos, propheta. 23 Dormivitque Ozias cum patribus suis, et sepelierunt eum in agro regalium sepulchrorum, eo quod esset leprosus: regnavitque Joatham filius ejus pro eo.

CAPUT XXVII.

1 VIGINTI quinque annorum erat Joatham cum regnare cœpisset, et sedecim annis regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Jerusa filia Sadoc. 2 Fecitque quod rectum erat coram Domino, juxta omnia quæ fecerat Ozias pater suus, excepto quod non est ingressus templum Domini, et adhuc populus delinquebat. 3 Ipse ædificavit portam domus Domini excelsam, et in muro Ophel multa construxit. 4 Urbes quoque ædificavit in montibus Juda, et in saltibus castella et turrets. 5 Ipse pugnavit contra regem filiorum Ammon, et vicit eos, dederuntque ei filii Ammon in tempore illo centum talenta argenti, et decem millia coros tritici, ac totidem coros hordei: hæc ei præbuerunt filii Ammon, in anno secundo et tertio. 6 Corroboratusque est Joatham, eo quod direxisset vias suas coram Domino Deo suo.

דברי הימים ב כז כח

וַיָּחֹל דָּבְרֵי יוֹחָם וְכָל־מַלְחָמָתּוֹ דָּרְכָיו
הַנֶּחֱמָ כְּחֻבִּים עַל־סֶפֶר מַלְכִּי יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲדָה: ⁸ בְּרֵעֵשֶׁתִּים וְחֻמֶּשׁ שָׁנָה
הָיָה בְּמֶלְכּוֹ וְשֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלָה
בִּירוּשָׁלַם: ⁹ וַיִּשְׁכַּב יוֹחָם עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אַחֲזָ בֶן־
תַּחֲזָקִי:

פרשה כח:

וַיַּעֲשֶׂה שָׁנָה אֲחִיזָ בְּמֶלְכּוֹ וְשֵׁשׁ־
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלָה בִּירוּשָׁלַם וְלֹא־עָשָׂה
חֻמֶּשׁ בְּעִינֵי יְהוָה דָּוִד אָבִיו: ² וַיֵּלֶךְ
בְּדָרְכֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם מַשְׁכּוֹת עָשָׂה
לְבָעֲלִים: ³ וְהָיָה חֻמְסִיר בְּגִימָה בְּרֵעֵשֶׁת
וַיִּבְעֶר אֶת־בְּנָיו בָּאֵשׁ כְּתַעֲבוֹת חַוִּיִּם
אֲשֶׁר חָרַשׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
⁴ וַיִּזְבַּח זִמְרֹם בְּעִמּוֹת וְעַל־הַנֶּבְעוֹת וְהָחַת
כִּלְעָז בְּעֵקֶן: ⁵ וַיִּתְּנָהוּ יְהוָה אֶל־תָּוֶר
בְּיַד מָלָךְ אֲרָם וַיַּכּוּהוּ וַיִּשְׁבּוּ מִפְּנֵי
שָׂבָרָה בְּדוֹלָה וַיָּבִיאוּ בְּרֻמָּשׁ וְגַם בְּיַד
מָלָךְ יִשְׂרָאֵל נָתַן וַיַּחֲדָה מִקֶּדֶשׁ בְּדוֹלָה:
⁶ וַיַּחֲדָה בְּקֹחַ בְּרִמְלִיחָה בַּיַּחֲדָה מֵאָה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בָּיִת אֶחָד הַכֹּל בְּגִרְחִיל
בְּעֵשֶׂת אֶת־יְהוָה אֶל־תָּוֶר אֲבֹתָם:
⁷ וַיַּחֲדָה זִכְרִי בְּבֹר אֲפִרִּים אֶת־מִצְבֵּי
בְּרִמְלִיחָה וְאֶת־עֲזָרָהם בְּיַד הַבַּיִת וְאֶת־
אֶלְנָה מִשְׁנֵה הַמֶּלֶךְ: ⁸ וַיִּשְׁבּוּ בְּגֵר
יִשְׂרָאֵל מֵאֲחִיזָם מֵאֲחִיזָם אֶלֶף נָשִׁים בָּנִים
וּבָנוֹת וְנָשִׁי לְרֹב בָּנֵי מִתְּנָה וַיָּבִיאוּ
אֶת־הַשָּׁלָל לְשִׁמְרוֹן: ⁹ וְלָשִׁם תָּוֶר נָבִיא
לִיְהוָה עָבַד שְׂמוֹ וַיִּצָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַבָּיִת
לְשִׁמְרוֹן וַיִּנְאֶר לָהֶם וְהָיָה בְּחֵמַת יְהוָה
אֶל־חֲבִיחֵיכֶם עַל־יְהוָה וְחָנַם בְּיָדְכֶם
וּתְהַרְרֶכֶם בְּיָדָה עַד לְשָׁמַיִם חֲגִיעַ:
¹⁰ וַיַּעֲמֵהוּ בְּגִירְיָהוּ וַיִּרְשָׁלָם אֲתָם
אֲחִיזָם לְכַבֵּשׁ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת לָכֶם
חֲלָא וְקִצְמוֹת עִמָּכֶם אֲשָׁמוֹת לִיְהוָה
אֶל־חֵיכֶם: ¹¹ וַעֲמֵהוּ שְׂמֵעִי וְחֻשִּׁיבִי
הַשְׁבִּיחָה אֲשֶׁר שָׁבִיתֶם מֵאֲחִיזָם כִּי חָרָן
אֶת־יְהוָה עֲלֵיכֶם: ¹² וַיִּלְחֲמוּ אֲנָשִׁים
מִבְּרִיחָה בְּגִירְיָהוּ עֲזָרָהוּ בְּדִיחָהוּ
בְּרִיחָהוּ בְּדִיחָהוּ וַיַּחֲדָהוּ בְּדִיחָהוּ
וַיִּשְׁכַּב בְּדִיחָהוּ עַל־הַבָּיִת מִדִּיחָהוּ:

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. κζ', κη'.

7 Kai oi λοιποὶ λόγοι Ἰωάθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ ἰδοὺ γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλείων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. [8 Kai εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν βασιλεύσας, καὶ 25 καὶ δέκα ἐτη ἰβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.] 9 Καὶ κοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ ἰβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κη'.

1 Υἱὸς εἰκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλείῳ αὐτόν, καὶ ἐκαίδεκα ἐτη ἰβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐνώπιον Κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 2 Καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλείων Ἰσραὴλ· καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησε, 3 Καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐν γῇ Βενεννόμ καὶ διῆγε τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἰθύνων ὧν ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. 4 Καὶ ἰθυμία ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν δωματίων καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλώδους. 5 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ καὶ ἔχμαλῶτισεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλήν καὶ ἤγαγεν εἰς Δαμασκόν· καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐτόν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην. 6 Καὶ ἀπέκτεινε Φακεὶ ὁ τοῦ Ῥομελίας βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἰούδα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχυῖ, ἐν τῷ καταλιπεῖν αὐτοὺς Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. 7 Καὶ ἀπέκτεινε Ζεχρί ὁ δυνατὸς τοῦ Ἐφραὶμ τὸν Μαασίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν Ἐζρικὰν ἡγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸν Ἐλκανὰ τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως. 8 Καὶ ἔχμαλῶτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας, γυναῖκας καὶ υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἰσέκυλυσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν τὰ σκῦλα εἰς Σαμάρειαν. 9 Καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ Κυρίου, Ὡδῆδ ὄνομα· αὐτῷ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰδοὺ ὁργὴ Κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ Ἰούδα, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκτείνετε ἐν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ, καὶ ὥς τῶν οὐρανῶν ἐφθακε. 10 Καὶ νῦν υἱοὺς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ὑμεῖς λέγετε κατακτείνεσθαι εἰς δούλους καὶ δούλας· οὐκ ἰδοὺ εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρῆσαι Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν; 11 Καὶ νῦν ἀκούσατέ μου καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ἔχμαλῶτισατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὁργὴ θυμοῦ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν. 12 Καὶ ἀνίστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Οὐδέας ὁ τοῦ Ἰωανοῦ καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μωσολαμῶθ καὶ Ἐζεκίας ὁ τοῦ Σελλήμ καὶ Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἐλδα, ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου

II. CHRONICORUM, XXVII. XXVIII.

7 Reliqua autem sermonum Joatham, et omnes pugnae ejus, et opera, scripta sunt in Libro regum Israel et Juda. 8 Viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset, et sedecim annis regnavit in Jerusalem. 9 Dormivitque Joatham cum patribus suis, et sepelierunt eum in civitate David: et regnavit Achaz filius ejus pro eo.

CAPUT XXVIII.

1 VIGINTI annorum erat Achaz cum regnare coepisset: et sedecim annis regnavit in Jerusalem: non fecit rectum in conspectu Domini sicut David pater ejus: 2 Sed ambulavit in viis regum Israel, insuper et statuas fudit Baalim. 3 Ipse est, qui adolevit incensum in valle Benennom, et lustravit filios suos in igne, juxta ritum gentium, quas interfecit Dominus in adventu filiorum Israel. 4 Sacrificabat quoque, et thymiana succendebat in excelsis, et in collibus, et sub omni ligno frondoso. 5 Tradiditque eum Dominus Deus ejus in manu regis Syriæ, qui percussit eum, magnamque prædam cepit de ejus imperio, et adduxit in Damascus: manibus quoque regis Israel traditus est, et percussus plaga grandi. 6 Occiditque Phacee, filius Romeliæ, de Juda centum viginti millia in die uno, omnes viros bellatores: eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum. 7 Eodem tempore occidit Zechri, vir potens ex Ephraim, Maasiam filium regis, et Ezricam ducem domus ejus, Elcanam quoque secundum a rege. 8 Ceperuntque filii Israel de fratribus suis ducenta millia mulierum, puerorum, et puellarum, et infinitam prædam: pertuleruntque eam in Samariam. 9 Ea tempestate erat ibi propheta Domini, nomine Oded: qui egressus obviam exercitui venienti in Samariam, dixit eis: Ecce iratus Dominus Deus patrum vestrorum contra Juda, tradidit eos in manibus vestris, et occidistis eos atrociter, ita ut ad cælum pertingeret vestra crudelitas. 10 Insuper filios Juda et Jerusalem vultis vobis subicere in servos et ancillas; quod nequaquam facto opus est: peccastis enim super hoc Domino Deo vestro. 11 Sed audite consilium meum, et reducite captivos, quos adduxistis de fratribus vestris, quia magnus furor Domini imminet vobis. 12 Steterunt itaque viri de principibus filiorum Ephraim, Azarias filius Johanan, Barachias filius Mosollamoth, Ezechias filius Sellum, et Azama filius Adali, contra eos qui veniebant de prælio,

13 ויאמרו להם לאתבואו אתהשבעה
הנה פו לאשמת ותנח עלינו אתם
אמרים לחסיה על-חטאנו ועל-אשמתנו
קירבה אשמה לנו ונחרון את אל-ישראל:
14 ויעזב קהליו אתהשבעה ואתהשבעה
לפני השרים וכלהקהל: 15 ויקמו
האנשים אשרנקבו בשמות ונחנקהו
בשבעה וכל-מערשיהם הלישו מדהשכל
וילבשו וינעלו ויאכלום וישקום
ויסבום וינחלום בקמרים לכל-פושל
ויביאום ורחו ציריהםקרים אצל אחיהם
וישבו שרון: 16 בעת ההיא
שלח המלך אתו על-מלכי אשר לעזר
לו: 17 ועוד אדומים באו ויפדו ביהודה
וישברשבי: 18 ופלישתים פשמו בעלי
השפלה ונחנכו ליהודה וילדו את-בית
שמש ואת-אילון ואתהגדרות ואת-שוכו
ובנותיה ואתהתמנה ואת-בנותיה ואת-
גמזו ואת-בנותיה וישבו שם: 19 כי
הכניע יחזק אתיהודה בעבר אתו מלך
ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל
ביהודה: 20 ויבא עליו תלפת פלנאסר
מלך אשר ויגד לו ולא חזקו: 21 כי
חלק אתו את-בית יחזק ואת-בית השפלה
והשקים ויתל למלך אשר ולא לעזרה
לו: 22 ובעת חצר לו ויוסף למעול
ביהודה הוא השפלה אתו: 23 וינפח לאלתי
ורמשק המזים בו ויאמר כי אלתי מלך
ארם הם מעזרים אתם להם אונח
ויעזרתי ותם חילי להקשילו ולכל-
ישראל: 24 ויאסף אתו את-פלי בית
האלהים ויחצץ את-פלי ביתהאלהים
ויסגר אתהגדרות ביתיהודה ויעש לו
מזבחות בקל-פנה בירושלם: 25 ובכל-
ציר וציר ליהודה עשה במות להפזר
לאלתים אחרים ויבאם אתיהודה אלתי
אבתיו: 26 ויגדו וכל-דרכיו קראשנים
והאחרונים חנם כהובים על-מפר מלכי
יהודה וישראל: 27 וישב אתו עם
אבתיו ויחברוהו בעיר בירושלם כי לא
הביאהו לקבר מלכי ישראל וימלך
ויהנהגו בנו סחמיו:

13 Kai eipán autois Oð mē eisagághete tēn aichmalusián wðs pròs hēmas, òti eís tò amartánein tō Kyriō ið' hēmas hmeis légete prosθειnai epi tais amartiās hēmōn kai epi tēn agnoian hēmōn, òti pollē ē amartía hēmōn kai òργή θυμοῦ Κυρίου epi tòn 'Israēl. 14 Kai afhēkan oi polemistai tēn aichmalusián kai tà skeula enantíon tōn archōntōn kai pásēs tēs ekklesiās. 15 Kai anístēsan ándres oí ipeklēthēsan en ónomati kai antelábonto tēs aichmalusiās, kai pantas tous gymnōus peribalon apō tōn skúlōn, kai enēdusan autous kai upēthēsan autous, kai edōkan φαγεῖν kai álēpsasθai, kai antelábonto kai en upozugíois pantōs ásthenountos, kai katístēsan autous eís 'Ierichō pōlin phoiníkw pròs tous adelphous autōn, kai epiστrefsan eís Samárian. 16 'En tō καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ πρὸς βασιλεία Ἀσσοῦρ βοηθῆσαι αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ, 17 "Ὅτι οἱ Ἰδουμαῖοι ἐπίθεντο καὶ ἐπάταξεν ἐν Ἰούδα, καὶ ἤχμαλῶσαν αἰχμαλωσίαν. 18 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπίθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδυνῆς καὶ ἀπὸ λιβὸς τοῦ Ἰούδα, καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθσαμὺς καὶ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ τὴν Ἀίλῶν καὶ τὴν Γαλθῶ καὶ τὴν Σωχώ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Θαμνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Γαμζώ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς· καὶ κατήκυσαν ἐκεῖ. 19 "Ὅτι ἱτακύνωσε Κύριος τὸν Ἰούδαν διὰ Ἀχαζ βασιλεία Ἰούδα, ὅτι ἀπίστη ἀποστάσει ἀπὸ Κυρίου. 20 Καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν Θαλασσεύς βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ ἐξήλθεν αὐτόν. 21 Καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ Ἀσσοῦρ· καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐτῷ ἦν, 22 Ἄλλ' ἢ τῷ θλιῆναι αὐτόν. Καὶ προσέθηκε τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ 23 Ἐκζητήσω τοὺς θεοὺς Δαμασκοῦ τοὺς τύπτοντάς με, καὶ εἶπεν ὅτι θεοὶ βασιλέως Συρίας αὐτοὶ κατισχύουσιν αὐτούς, αὐταῖς τοῖνον θέσω καὶ ἀντιλήψονται μου· καὶ αὐτοὶ ἐγίνοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ἰσραήλ. 24 Καὶ ἀπίστησεν Ἀχαζ τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου καὶ κατέκοψεν αὐτά, καὶ ἔκλεισε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ θυσιастήρια ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ, 25 Καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλιν ἐν Ἰούδα ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμῶν θεοῖς ἀλλοτρίοις, καὶ παρώργισαν Κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. 26 Καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ ἔσχαται ἰδοὺ γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραήλ. 27 Καὶ κοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτι οὐκ εἰσήνεκεν αὐτόν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων Ἰσραήλ· καὶ ἔβασιλευσεν. Ἐξέκλειε υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

13 Et dixerunt eis: Non introducetis huc captivos, ne peccemus Domino. Quare vultis adicere super peccata nostra, et vetera cumulare delicta? grande quippe peccatum est, et ira furoris Domini imminet super Israel. 14 Dimiseruntque viri bellatores prædam, et universa quæ ceperant, coram principibus, et omni multitudine. 15 Steteruntque viri, quos supra memoravimus, et apprehendentes captivos, omnesque qui nudi erant, vestierunt de spoliis; cumque vestissent eos, et calceassent, et refecissent cibo ac potu, unxissent propter laborem, et adhibuissent eis curam: quicumque ambulare non poterant, et erant imbecillo corpore, imposuerunt eos jumentis, et adduxerunt Jericho civitatem palmarum ad fratres eorum, ipsique reversi sunt in Samariam. 16 Tempore illo misit rex Achaz ad regem Assyriorum, postulans auxilium. 17 Veneruntque Idumæi, et percusserunt multos ex Juda, et ceperunt prædam magnam. 18 Philisthiim quoque diffusi sunt per urbes campestris, et ad meridiem Juda: ceperuntque Bethsames, et Aialon, et Gaderoth, Socho quoque, et Thamnan, et Gamzo, cum viculis suis, et habitaverunt in eis. 19 Humiliaverat enim Dominus Judam propter Achaz regem Juda, eo quod nudasset eum auxilio, et contemptui habuisset Dominum. 20 Adduxitque contra eum Thelgathphalnasar regem Assyriorum, qui et affixit eum, et nullo resistente vastavit. 21 Igitur Achaz, spoliata domo Domini, et domo regum ac principum, dedit regi Assyriorum munera, et tamen nihil ei profuit. 22 Insuper et tempore angustiarum suarum auxit contemptum in Dominum, ipse per se rex Achaz, 23 Immolavit diis Damasci viotimas percussoribus suis, et dixit: Dii regum Syriæ auxiliantur eis, quos ego placabo hostiis, et aderunt mihi, cum e contrario ipsi fuerint ruinæ ei, et universo Israel. 24 Direptis itaque Achaz omnibus vasis domus Dei, atque confractis, clausit januas templi Dei, et fecit sibi altaria in universis angulis Jerusalem. 25 In omnibus quoque urbibus Juda extruxit aras ad cremandum thus, atque ad iracundiam provocavit Dominum Deum patrum suorum. 26 Reliquæ autem sermonum ejus, et oranium oporum suorum priorum et novissimorum, scripta sunt in Libro regum Juda et Israel. 27 Dormivitque Achaz eum patribus suis, et sepelierunt eum in civitate Jerusalem: neque enim receperunt eum in sepulchra regum Israel. Regnavitque Ezechias filius ejus pro eo.

18 וַיָּבֹאוּ פְּלִימָה אֶל־חֲזַקְיָהוּ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ מִתְרַנֵּנוּ אֶת־קִלְבִּית וְחִנָּה וְאֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלֹת וְאֶת־קִלְיוֹ וְאֶת־שִׁלְתָּן הַמַּעֲרֶכֶת וְאֶת־קִלְיוֹ: 19 וְאֶת־קִלְיוֹ הַבָּלִים אֲשֶׁר הִזְנִיתָ הָאֵפוֹ בְּמִלְכָּתוֹ בְּמַעֲלֹ הַכֹּפֵּי וְהַחֲזָשֵׁנוּ וְהָאֵפוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה: 20 וַיִּשָּׁבֶט יְחֲזַקְיָהוּ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסֶף אֶת־שָׂרֵי חֲצֵר וַיַּעַל בָּיִת יְהוָה: 21 וַיָּבִיאוּ פָּרִים־שֶׁבַע וְאֵילִים שֶׁבַע וְכִבְשִׁים שֶׁבַע וְצִמְדֵי עֲצִים שֶׁבַע לַחֲפָאֵת עַל־הַמִּמְלָכָה וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעַל־יְהִיזְכָּרָה וַיִּבְנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לְפָנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְיְהוָה: 22 וַיִּשְׁחֲטוּ הַבָּקָר וְהַצִּמְדִּים וְהַזִּמְרִים וַיִּשְׁחֲטוּ הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחֲטוּ הַכִּבְשִׁים וְיְהוָה: 23 וַיִּגְשׁוּ אֶת־שְׂעֵיר הַחֲפָאֵת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן וַיִּסְמְכוּ וַיִּדְּחֵם עֲלֵיהֶם: 24 וַיִּשְׁחֲטוּ הַכֹּהֲנִים וַיִּשְׁחֲטוּ אֶת־דָּם הַמִּזְבֵּחַ לְכָכָר עַל־קִלְיֹנָאֵל כִּי לְכִלְיֹנָאֵל אָמַר הַמֶּלֶךְ הָעֹלֹת וְהַחֲפָאֵת: 25 וַיַּעֲמֵד אֶת־הַלֵּוִיִּם בָּיִת יְהוָה בְּמַעֲלֹת בְּנִבְלִים וּבְכִפֹּרוֹת בְּמִצְוַת דָּוִד וְגַד חֹדֶם־הַמֶּלֶךְ וְנָתַן הַקִּבְיָא כִּי בְּדִי־יְהוָה הַמִּצְוָה בְּיָד בִּיֹּאיוֹ: 26 וַיַּעֲמֵד הַלֵּוִיִּם בְּכִלְיֹנָאֵל וַיִּדְּ וַיִּשְׁחֲטוּ בְּחִצֵּי־חַדָּרֹת: 27 וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ הַמֶּלֶךְ הָעֹלֹת לַהַמִּזְבֵּחַ וּבָרַךְ הַחֵל הָעֹלֹת הַחֵל שִׁיר־יְהוָה וְהַחֲצִצְרוֹת וְעַל־יְדֵי כָלִי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: 28 וְכִלְיֹנָאֵל מִשְׁתַּחֲוִים וְחֲשִׁיר מִשְׁחֹר וְהַחֲצִצְרוֹת מִחֲצִצְרִים הָלָל עַד לְכִלְיֹת הָעֹלֹת: 29 וּבְכִלְיֹת הָעֹלֹת קָרְעוּ הַמֶּלֶךְ וְכִלְיֹנָאֵל אֲמֵנוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ: 30 וַיֹּאמֶר יְחֲזַקְיָהוּ הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לַלֵּוִיִּם לְהַלֵּל לַיהוָה בְּדָבָר דָּוִד וְאָסַף חֲזַקְיָהוּ וַיִּהְיֶה עַד־לְשִׁמְחָה וַיִּקְרְאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ: 31 וַיֵּצֵא יְחֲזַקְיָהוּ וַיֹּאמֶר עֲבֹדָה מִלְּאֲכָם יִדְכֶם לַיהוָה גִּשּׁוּ וְהִקְבִּיאוּ זָבָחִים וְחֻדּוֹת לְבֵית יְהוָה וַיָּבִיאוּ הַקֹּהֵל זָבָחִים וְחֻדּוֹת וְכִלְיֹת לִבְעֹלֹת:

18 Καὶ εἰσῆλθαν ἔσω πρὸς Ἐζεκιάν τὸν βασιλεῖα καὶ εἶπαν Ἠγνίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, 19 Καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἵμῳ ἐν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ ἡγοιμάκαμεν καὶ ἡγνίσαμεν, ἰδοὺ ἵστιν ἑναντίον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου. 20 Καὶ ὤρθησαν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγε τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου. 21 Καὶ ἀνήνεγκε μὸσχους ἑπτὰ, κριοὺς ἑπτὰ, ἄμνοὺς ἑπτὰ, χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ ἁμαρτίας, περὶ τῆς βασιλείας καὶ περὶ τῶν ἁγίων καὶ περὶ Ἰσραὴλ· καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου. 22 Καὶ ἔθυσαν τοὺς μὸσχους, καὶ ἰδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσέχεαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔθυσαν τοὺς κριοὺς, καὶ προσέχεαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔθυσαν τοὺς ἄμνοὺς, καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ. 23 Καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς περὶ ἁμαρτίας ἑναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. 24 Καὶ ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς, καὶ ἐξέλασαν τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξέλασαν περὶ παντὸς Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπεν ὁ βασιλεὺς Περὶ παντὸς Ἰσραὴλ ἡ ὀλοκαύτως καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας. 25 Καὶ ἔστησε τοὺς Λευῖτας ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως καὶ Γὰδ τοῦ ὀρθῶτος τῷ βασιλεῖ καὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, ὅτι διὰ ἐντολῆς Κυρίου τὸ πρόσταγμα ἐν χεὶρὶ τῶν προφητῶν. 26 Καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται ἐν ὄργανοις Δαυὶδ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγξι. 27 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἀνενίγκαί τὴν ὀλοκαύτως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὀλοκαύτως ἤρξαντο ᾄδειν Κυρίῳ, καὶ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ. 28 Καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνη, καὶ οἱ ψαλτμοδοὶ ᾄδοντες καὶ σάλπιγγες σαλπίζουσαι ἕως οὗ συνετελέσθη ἡ ὀλοκαύτως. 29 Καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀναφέροντες, ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες καὶ προσεκύνησαν. 30 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς Λευῖταις ὕμνεῖν τὸν Κύριον ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ Ἀσάφ τοῦ προφήτου· καὶ ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν. 31 Καὶ ἀπεκρίθη Ἐζεκίας καὶ εἶπε Νῦν πληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν Κυρίῳ, προσάγαγετε καὶ φέρετε θυσίας αἰνίσσεως εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνίσσεις εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὀλοκαυτώσεις.

18 Ingressi quoque sunt ad Ezechiam regem, et dixerunt ei: Sanctificavimus omnem domum Domini, et altare holocausti, vasaque ejus, necnon et mensam propositionis cum omnibus vasis suis, 19 Cunctamque templi supellectilem, quam polluerat rex Achaz in regno suo, postquam prævaticatus est: et ecce exposita sunt omnia coram altare Domini. 20 Consurgensque diluculo Ezechias rex, adunavit omnes principes civitatis, et ascendit in domum Domini: 21 Obtuleruntque simul tauros septem, et arietes septem, agnos septem, et hircos septem, pro peccato, pro regno, pro sanctuario, pro Juda, dixitque sacerdotibus filiis Aaron ut offerrent super altare Domini. 22 Mactaverunt igitur tauros, et susceperunt sanguinem sacerdotes, et fuderunt illum super altare, mactaverunt etiam arietes, et illorum sanguinem super altare fuderunt, immolaveruntque agnos, et fuderunt super altare sanguinem. 23 Applicuerunt hircos pro peccato, coram rege et universa multitudo, imposueruntque manus suas super eos: 24 Et immolaverunt illos sacerdotes, et asperserunt sanguinem eorum coram altare propitiaculo universi Israelis: pro omni quippe Israel præceperat rex ut holocaustum fieret, et pro peccato. 25 Constituit quoque Levitas in domo Domini, cum cymbalis, et psalteriis, et citharis, secundum dispositionem David regis, et Gad videntis, et Nathan prophetæ: siquidem Domini præceptum fuit, per manum prophetarum ejus. 26 Steteruntque Levitæ tenentes organa David, et sacerdotes tubas. 27 Et jussit Ezechias ut offerrent holocausta super altare: cumque offerrentur holocausta, cœperunt laudes canere Domino, et clangere tubis, atque in diversis organis, quæ David rex Israel præparaverat, concrepare. 28 Omni autem turba adorante, cantores, et ii qui tenebant tubas, erant in officio suo, donec compleretur holocaustum. 29 Cumque finita esset oblatio, incurvatus est rex, et omnes qui erant cum eo, et adoraverunt. 30 Præcepitque Ezechias et principes Levitis, ut laudarent Dominum sermonibus David, et Asaph videntis: qui laudaverunt eum magna letitia, et incurvato genu adoraverunt. 31 Ezechias autem etiam hæc addidit: Implestis manus vestras Domino, accedite, et offerte victimas, et laudes in domo Domini. Obtulit ergo universa multitudo hostias, et laudes, et holocausta, mente devota.

דברי הימים ב כט ל

32 ויהי מספר העלה אשר הביא הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאהם לעלה ליהוה פלגה: 33 והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים: 34 רק הקדנים היו למעט ולא יכלו להקשים את-קליליהם ויהזקו אחיהם קלנים עד-קלות חמלאכה ועד-יהודה הקדנים כי קלנים ישרי לבב להחמלא חמלאכה: 35 וגם-עולה לרב בחלב השלמים ובפסחים לעלה ותפון עבודת בית-יהוה: 36 וישמח יחזקיהו וכל-העם על חקניו האלהים לעם כי בפראם חגג הדבר:

פרשה ל:

1 וישלח יחזקיהו עז-קלישאל ויהודה ונס-אגרות קתב על-אפנים ומנשה לבוא לבית-יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: 2 וינעץ המלך ושאריו וכל-הקהל בירושלם לעשות הפסח בתוך השנה: 3 כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כי הקדנים לא-התקדשו למדי וחצם לא-תאספו לירושלם: 4 וישער הדבר בעיני המלך ובעיני כל-הקהל: 5 ויעמידו דבר להעביר קול בקלישאל מפאר-שבע ועד-כן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא להב עשו פקדונם: 6 וגלכו הרצים באגרות מיד המלך ושאריו בקלישאל ויהודה וכמזנת המלך לאמר בגן ישראל שובו אל-יהוה אלהי אברהם ויחזק וישב אל-הפליטה הנשארת לכם מפני מלכי אשר: 7 ואל-תחזו באבתיכם ובאבותיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשפוח פאשר אתם ראים: 8 עתה אל-תקשו ערפכם באבותיכם תעריד ליהוה וכלו למקדשו אשר הקדש לעולם ועבדו את-יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו: 9 כי בשובכם על-יהוה אלהיכם ובגידכם לבחמים לפני שוביכם ולשוב לארץ חגאת פרחון ורחם יהוה אלהיכם ולא-יסייר פנים מכם אסדת-שובו אליו:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. κθ'. λ'.

32 Καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως ἧς ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία, μύσχοι ἐξδομήκοντα, κριεὶ ἑκατόν, ἀμνοὶ διακόσιοι, εἰς ὀλοκαύτωςιν Κυρίῳ πάντα ταῦτα. 33 Καὶ οἱ ἡγιασμένοι μύσχοι ἑξακόσιοι, πρόβατα τρισχίλια. 34 Ἀλλ' ἡ οἱ ἱερεῖς ἦσαν ὀλίγοι καὶ οὐκ ἠδύναντο ἐκδεῖραι τὴν ὀλοκαύτωςιν, καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὗ συνετελέσθη τὸ ἔργον, καὶ ἕως οὗ ἡγιώσθησαν οἱ ἱερεῖς, ὅτι οἱ Λευῖται προθύμως ἡγίσαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς. 35 Καὶ ἡ ὀλοκαύτωςις πολλή ἐν τοῖς στίαισι τῆς τελείωσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς ὀλοκαυτώσεως· καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ Κυρίου, 36 Καὶ ἠψόφραθη Ἐζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαὸς διὰ τὸ ἡτοιμακῆναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ, ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ λόγος.

ΚΕΦ. λ'.

1 ΚΑΙ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ἐπιστολάς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν Ἐφραΐμ καὶ Μανασσὴ ἰλθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ ποιῆσαι τὸ φασέκ τῷ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. 2 Καὶ ἰβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἀρχόντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἐν Ἱερουσαλὴμ ποιῆσαι τὸ φασέκ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ. 3 Οὐ γὰρ ἠδυνάσθησαν ποιῆσαι αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι οἱ ἱερεῖς οὐκ ἡγιώσθησαν ἱκανοί, καὶ ὁ λαὸς οὐ συνήχθη εἰς Ἱερουσαλὴμ. 4 Καὶ ἤρρεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας. 5 Καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβὲ ἕως Δάν ἰλθόντας ποιῆσαι τὸ φασέκ Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησε κατὰ τὴν γραφήν. 6 Καὶ ἰπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως λέγοντες Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον θεὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψατε τοὺς ἀνασσωσμένους τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ. 7 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν οἱ ἀπίστησαν ἀπὸ Κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἱρῆμοσιν καθὼς ὑμεῖς ὁρᾶτε. 8 Καὶ νῦν μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν· δότε δόξαν Κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ εἰσέλθετε εἰς τὸ ἅγισμα αὐτοῦ ὃ ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψετε ἀφ' ὑμῶν θυμὸν ὀργῆς. 9 Ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς Κύριον οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἐναντὶ πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς, καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτιρμων Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν.

II. CHRONICORUM, XXIX. XXX.

32 Porro numerus holocaustorum, quæ obtulit multitudo, hic fuit: tauros septuaginta, arietes centum, agnos ducentos. 33 Sanctificaveruntque Domino boves sexcentos, et oves tria millia. 34 Sacerdotes vero pauci erant, nec poterant sufficere ut pelles holocaustorum detraherent: unde et Levitæ fratres eorum adjuverunt eos, donec impleretur opus, et sanctificarentur antistites: Levitæ quippe faciliiori ritu sanctificantur, quam sacerdotes. 35 Fuerunt ergo holocausta plurima, adipēs pacificorum, et libamina holocaustorum: et completus est cultus domus Domini. 36 Lætatusque est Ezechias, et omnis populus, eo quod ministerium Domini esset expletum. De repente quippe hoc fieri placuerat.

CAPUT XXX.

1 MISIT quoque Ezechias ad omnem Israel et Judam: scripsitque epistolas ad Ephraim et Manassen, ut venirent ad domum Domini in Jerusalem, et facerent Phase Domino Deo Israel. 2 Inito ergo consilio regis et principum, et universi cœtus Jerusalem, decreverunt ut facerent Phase mense secundo. 3 Non enim potuerant facere in tempore suo, quia sacerdotes, qui possent sufficere, sanctificati non fuerant, et populus nondum congregatus fuerat in Jerusalem. 4 Placuitque sermo regi, et omni multitudini. 5 Et decreverunt ut mitterent nuntios in universum Israel, de Bersabee usque Dan, ut venirent, et facerent Phase Domino Deo Israel in Jerusalem: multi enim non fecerant sicut lege præscriptum est. 6 Perrexeruntque cursores cum epistolis ex regis imperio, et principum ejus, in universum Israel et Judam, juxta id, quod rex jussu erat, prædicantes: Filii Israel revertimini ad Dominum Deum Abraham, et Isaac, et Israel: et revertetur ad reliquias, quæ effugerunt manum regis Assyriorum. 7 Nolite fieri sicut patres vestri et fratres, qui recesserunt a Domino Deo patrum suorum, qui tradidit eos in interitum, ut ipsi cernitis. 8 Nolite indurare cervices vestras, sicut patres vestri: tradite manus Domino, et venite ad sanctuarium ejus, quod sanctificavit in æternum: servite Domino Deo patrum vestrorum, et avertetur a vobis ira furoris ejus. 9 Si enim vos reversi fueritis ad Dominum: fratres vestri et filii habebunt misericordiam coram dominis suis, qui illos duxerunt captivos, et revertentur in terram hanc: pius enim et clemens est Dominus Deus vester, et non avertet faciem suam a vobis, si reversi fueritis ad eum.

דברי הימים ב ל

10 ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ-אפרים ובנפתל ועד-זבלון ויהיו משוחקים עליהם ומלענים בם: 11 ואלה שמות האשר ובנפתל וזבלון ויהיו נכבדים ונבוא לירושלם: 12 ב גיהודה היה חיד האלמים להם להם לב אחד לעשות מצות המלך ושמעיה בן-בריה: 13 ויהי אסף וירושלם עם-רב לעשות את-המצות בחדש השני קהל לרב מאד: 14 ויהיו ויסירו את-המזבחות אשר בירושלם ואת כל-המקדושים וישלכו לנהל קדרון: 15 וישחטו השם בארבעה עשר לחדש השני והפחלים והקלוגים נכלמו ויהי מקדשו ונבוא עלות בית יהודה: 16 ויעמדו על-עמדם במשפטים בתורת משה איש-האלמים הפחלים ורקים את-הדם מיד קלוגים: 17 כירצת בקהל אשר לא-התקדשו והלויים על-שחימת הססחים לכל לא מהור להקדש ליהודה: 18 כי מרצית העם רצת מאפרים ובנפתל וזבלון לא השחרו ביראכלו את-הפסח בלא כהנהג ב' והפסל יחזקיהו עליהם לאמר יתנה הסוב וכפר בצד: 19 כל-לכבו הכין לחדש האלמים ויהיה אלתי אבותיו ולא קטחת הקדש: 20 וישמע יהודה אל-יחזקיהו וירפא את-העם: 21 ויעשו בני-ישראל הפמציאם בירושלם את-המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהודה יום ביום קלוגים והפחנים בכלי עז ליתנה: 22 וידבר יחזקיהו על-לכ כל-קלוגים השפסילים שכל-טוב ליהודה ויאכלו את-הפסח שבעת הימים מזבחים וזבחי שלמים ומחנות ליהודה אלתי אבותיהם: 23 ויגשעו כל-הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: 24 כי חזקיהו מלך-יהודה הרים לקהל אלה פרים ושבעת אלפים צאן והשלים חרימו לקהל פרים אלה וצאן צאנה אלפים ונתקדשו לחנים לרב: 25 וישמחו כל-הקהל ויהיה והפחנים והקלוגים וכל-הקהל הקאים מישראל והגרים הקאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. Α'.

10 Καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῇ ὕρει Ἐφραὶμ καὶ Μανασσὴ καὶ Ἰωσὰβουλῶν· καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν καὶ καταμωκώμενοι. 11 Ἀλλὰ ἄνθρωποι Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ Μανασσὴ καὶ ἀπὸ Ἀβουλῶν ἐνετράπησαν, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα. 12 Καὶ ἐγένετο χεὶρ Κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν μίαν ἰλθεῖν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὰ προτάγματα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ Κυρίου. 13 Καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ λαὸς πολλὸς τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῇ μηνί τῇ δευτέρῃ, ἐκκλησία πολλὰ σφοδρά. 14 Καὶ ἀνίστησαν καὶ καθείλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντα ἐν οἷς ἰθυμίων τοῖς ψευδοῖσι κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χειμᾶρ-ρόν Κεδρὼν. 15 Καὶ ἔθυσαν τὸ φασὶν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου· καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν καὶ ἤγνισαν, καὶ εἰσῆνεγκαν ὀλοκαυτώματα ἐν οἴκῳ Κυρίου. 16 Καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἰδέγοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν. 17 Ὅτι πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐκ ἠγνόηθη, καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασὶν παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἄγνισθῆναι τῷ Κυρίῳ. 18 Ὅτι πλείστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Ἐφραὶμ καὶ Μανασσὴ καὶ Ἰσάακ καὶ Ἀβουλῶν οὐκ ἤγνισαν, ἀλλ' ἔφαγον τὸ φασὶν παρὰ τὴν γραφὴν. Τοῦτο καὶ προσήξατο Ἐζεκιὰς περὶ αὐτῶν λέγων Κύριος ἀγαθὸς ἐξιλᾶσθαι. 19 Ὑπὲρ πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκζητῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγνίαν τῶν ἁγίων. 20 Καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῇ Ἐζεκίᾳ, καὶ ἴασατο τὸν λαόν. 21 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ καὶ καθυμνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὄργανοις τῷ Κυρίῳ. 22 Καὶ ἐλάλησεν Ἐζεκιὰς ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνειν ἀγαθὴν τῷ Κυρίῳ· καὶ συνετίεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας θύοντες θυσίαν σωτηρίου καὶ ἱερολογούμενοι τῷ Κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν. 23 Καὶ ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας· καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ. 24 Ὅτι Ἐζεκιὰς ἀπῆρξατο τῷ Ἰούδᾳ τῇ ἐκκλησίᾳ χιλίους μόσχους καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα, καὶ οἱ ἀρχόντες ἀπῆρξαντο τῷ λαῷ μόσχους χιλίους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας, καὶ τὰ ἄγρια τῶν ἱερῶν εἰς πλῆθος. 25 Καὶ ἠψφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα, καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐκ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἰσθόντες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰούδα.

II. CHRONICORUM, XXX.

10 Igitur cursores pergebant velociter de civitate in civitatem, per terram Ephraim e. Manasse usque ad Zabulon, illis irridentibus et subsannantibus eos. 11 Attamen quidam viri ex Aser, et Manasse, et Zabulon, acquiescentes consilio, venerunt Jerusalem. 12 In Juda vero facta est manus Domini ut daret eis cor unum, ut facerent juxta præceptum regis et principum, verbum Domini. 13 Congregatique sunt in Jerusalem populi multi, ut facerent solemnitatem azymorum, in mense secundo: 14 Et surgentes destruxerunt altaria, quæ erant in Jerusalem, atque universa, in quibus idolis adolebatur incensum, subvertentes, projecerunt in torrentem Cedron. 15 Immolaverunt autem Phase quartadecima die mensis secundi. Sacerdotes quoque atque Levitæ tandem sanctificati, obtulerunt holocausta in domo Domini: 16 Steteruntque in ordine suo, juxta dispositionem et legem Moysi hominis Dei: sacerdotes vero suscipiebant effundendum sanguinem de manibus Levitarum, 17 Eo quod multa turba sanctificata non esset: et idcirco immolarent Levitæ Phase his, qui non occurrerant sanctificari Domino. 18 Magna etiam pars populi de Ephraim, et Manasse, et Issachar, et Zabulon, quæ sanctificata non fuerat, comedit Phase, non juxta quod scriptum est: et oravit pro eis Ezechias, dicens: Dominus bonus propitiabitur. 19 Cunctis, qui in toto corde requirunt Dominum Deum patrum suorum: et non imputabit eis quod minus sanctificati sunt. 20 Quem exaudivit Dominus, et placatus est populo. 21 Feceruntque filii Israel, qui inventi sunt in Jerusalem, solemnitatem azymorum septem diebus in lætitia magna, laudantes Dominum per singulos dies: Levitæ quoque et sacerdotes, per organa, quæ suo officio congruebant. 22 Et locutus est Ezechias ad cor omnium Levitarum, qui habebant intelligentiam bonam super Domino: et comederunt septem diebus solemnitatis, immolantes victimas pacificorum, et laudantes Dominum Deum patrum suorum. 23 Placuitque universæ multitudini ut celebrarent etiam alios dies septem: quod et fecerunt cum ingenti gaudio. 24 Ezechias enim rex Juda præbuerat multitudini mille tauros, et septem millia ovium: principes vero dederant populo tauros mille, et oves decem millia: sanctificata est ergo sacerdotum plurima multitudo. 25 Et hilaritate perfusa omnis turba Juda, tam sacerdotum et Levitarum, quam universæ frequentiæ, quæ venerat ex Israel: proselytorum quoque de terra Israel, et habitantium in Juda.

דברי הימים ב ל לא

26 ותהי שמחה גדולה בירושלם כי
מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא
קזאת בירושלם: 27 ויהיו הקהנים
הלויים ויהרבו אלהים וישמע בקולם
ותבוא הפלגתם למעון קדשו לשמים:

פרשה לא:

1 ובכללות כל־ישראל
המקצאים לערי יהודה וישבתי המצבות
והנצחתי האשרים ונתתיו את־המצבות ואת
המזבחות מקל־יהודה ובנימן ובאפרים
ומנשה עד־לכליה וישבו כל־בני ישראל
איש לאחיו לעריהם: 2 ויעמד יחזקיהו
אח־מחלקות הקהנים והלויים על־
מחלקותם איש פני עבדו לקהנים
וללויים לעלה ולשלמים לשבת ולחנות
ולחלל בשערי מקנות יהוה: 3 ומנה
המלך מרדכוש לעלות לעלות חזק
והעבד ותללות לשבחות ולחודשים
ולמועדים פקדו בתורת יהוה: 4 ויאמר
לעם לוישבי ירושלם להחזיק מנה
הקהנים והלויים למען יחזקו בתורת
יהוה: 5 ובכרץ הדבר הרבו בני־ישראל
האשרית דון תירוש ויצהר דבש וכל
תבואת שנה ומעשר חל לרב הקבוא:
6 ובני ישראל ויהודה חושבים בעני
יהודה בסיחם מעשר דקר וצאן ומעשר
הדשים המקדשים ליהודה וללויים:
7 ויהיו ויהיו ערמות ערמות:
8 ובחודש השלישי החלו הערמות ליפוד
ובחודש השביעי פלי: 9 ויבוא יחזקיהו
והשרים ויהיו את־הערמות ויהרבו
את־יהודה ואת עמו ישראל:

9 ויירש יחזקיהו על־הקהנים והלויים
על־הערמות: 10 ויאמר אליו עזקיהו
הפזן הראש לבית צדוק ואמר מחול
הקדושה לבית־יהודה אכול ושבע
והחזק עד־ליום כי יהיה עתה
עמו והפזת את־הקמון הזה:

11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית
יהודה ובניי: 12 ויבוא את־התורקה
והפזשן והקדשים האמנה ועליתם נגד
פונקיהו הלוי ושמי את־יהוה משנה:

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. Λ'. λα'.

26 Καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη ἐν Ἱερουσαλὴμ·
ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμῶν υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ
οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 27 Καὶ
ἀνίστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ εὐλόγησαν τὸν
λαόν, καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ
προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΚΑΙ ὡς συνετέλεσθη πάντα ταῦτα, ἐξῆλθε
πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ
συνέτριψαν τὰς στήλας καὶ ἔκοψαν τὰ ἄλση καὶ
κατίσπασαν τὰ ὑψηλὰ καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ
πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμὴν καὶ ἐξ Ἐφραΐμ
καὶ ἀπὸ Μανασσὴ ἕως εἰς τέλος· καὶ ἐπέστρεψαν
πᾶς Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν. 2 Καὶ ἔταξεν Ἐζεκίας
τὰς ἡμερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ
τὰς ἡμερίας ἕκαστον κατὰ τὴν λειτουργίαν
τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευῖταις, εἰς τὴν
ὀλοκαύτωσιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου καὶ
αἰνεῖν καὶ ἑξομολογεῖσθαι καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς
πόλεις ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. 3 Καὶ μερὶς
τοῦ βασιλέως ἔκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς
ὀλοκαυτώσεις τὴν πρωινήν καὶ τὴν δειληνὴν, καὶ
ὀλοκαυτώσεις εἰς τὰ σάββατα καὶ εἰς τὰς νομην-
ίας καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῇ
νόμῳ Κυρίου. 4 Καὶ εἶπαν τῷ λαῷ τοῖς κατοι-
κῶσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ δοῦναι τὴν μερίδα τῶν
ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως κατισχύσωσιν ἐν
τῇ λειτουργίᾳ οἴκου Κυρίου. 5 Καὶ ὡς προσέταξε
τὸν λόγον, ἠπλόνασεν Ἰσραὴλ ἀπαρχὴν σίτου
καὶ οἴνου καὶ λαίου καὶ μέλιτος, καὶ πᾶν
γέννημα ἀγροῦ καὶ ἐπιδικατά πάντα εἰς πλῆθος
ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. 6 Καὶ
οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ
αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδικατά μόσχων καὶ προβάτων
καὶ ἐπιδικατά αἰγῶν, καὶ ἠγάσαν τῷ Κυρίῳ
θεῷ αὐτῶν, καὶ εἰσήνεγκαν καὶ ἔθηκαν σωροὺς
σωροῦς. 7 Ἐν τῇ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ
σωροὶ θεμελιοῦσθαι, καὶ ἐν τῇ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ
συνετελέσθησαν. 8 Καὶ ἦλθεν Ἐζεκίας καὶ οἱ
ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς σωροὺς, καὶ ὑλόγησαν
τὸν Κύριον καὶ τὸν λαόν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. 9 Καὶ
ἐκυνθάνετο Ἐζεκίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
ὑπὲρ τῶν σωρῶν. 10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν
Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδώε, καὶ
εἶπεν Ἐξ οὗ ἤρκει ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον
Κυρίου, ἡφάγομεν καὶ ἤπιομεν καὶ κατελίπομεν
ἕως εἰς πλῆθος, ὅτι Κύριος ὑλόγησε τὸν λαόν
αὐτοῦ, καὶ κατελίπομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦτο. 11
Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἔτι ἐτοιμάσαι πασοφόρια
εἰς οἶκον Κυρίου καὶ ἡτοίμασαν. 12 Καὶ ἤνεγκαν
ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδικατά ἐν πίστει,
καὶ ἐπ' αὐτὸν ἐπιστάτης Χωνανίας ὁ Λευΐτης,
καὶ Σεμεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος,

II. CHRONICORUM, XXX. XXXI.

26 Factaque est grandis celebritas in Je-
rusalem, qualis a diebus Salomonis filii
David regis Israel in ea urbe non fuerat.
27 Surrexerunt autem sacerdotes, atque Le-
vitæ benedicentes populo: et exaudita est
vox eorum: pervenitque oratio in habitacu-
lum sanctum cæli.

CAPUT XXXI.

1 CUM hæc fuissent rite celebrata, egres-
sus est omnis Israel, qui inventus fuerat in
urbibus Juda, et fregerunt simulacra, succi-
deruntque lucos, demoliti sunt excelsa, et
altaria destruxerunt, non solum de universo
Juda et Benjamin, sed et de Ephraim quo-
que et Manasse, donec penitus everterent:
reversique sunt omnes filii Israel in posses-
siones et civitates suas. 2 Ezechias autem
constituit turmas sacerdotales et Leviticæ
per divisiones suas, unumquemque in officio
proprio, tam sacerdotum videlicet quam Le-
vitarum, ad holocausta et pacifica, ut minis-
trarent et confiterentur, canerentque in portis
castrorum Domini. 3 Pars autem regis erat,
ut de propria ejus substantia offerretur holo-
caustum, mane semper et vespere. Sabbatis
quoque, et calendis, et solemnitatibus ceteris,
sicut scriptum est in lege Moysei. 4 Præ-
cepit etiam populo habitantium Jerusalem, ut
darent partes sacerdotibus, et Levitis, ut
posset vacare legi Domini. 5 Quod cum
percerebisset in auribus multitudinis, pluri-
mas obtulere primitias filii Israel frumenti,
vini et olei, mellis quoque: et omnium, quæ
gignit humus, decimas obtulerunt. 6 Sed et
filii Israel et Juda, qui habitabant in urbibus
Juda, obtulerunt decimas boum et ovium,
decimasque sanctorum, quæ voverant Domino
Deo suo: atque universa portantes, fecerunt
acervos plurimos. 7 Mense tertio cœperunt
acervorum jacere fundamenta, et mense
septimo complerunt eos. 8 Cumque ingressi
fuissent Ezechias et principes ejus, viderunt
acervos, et benedixerunt Domino ac populo
Israel. 9 Interrogavitque Ezechias sacerdotes
et Levitas, eum ita jacerent acervi. 10 Re-
spondit illi Azarias sacerdos primus de stirpe
Sadoc, dicens: Ex quo cœperunt offerri
primitiæ in domo Domini, comedimus, et
saturati sumus, et remanserunt plurima, eo
quod benedixerit Dominus populo suo:
reliquiarum autem copia est ista, quam cernis.
11 Præcepit igitur Ezechias ut præpara-
rent horrea in domo Domini. Quod cum
fecissent, 12 Intulerunt, tam primitias,
quam decimas, et quæcumque voverant,
fideliter. Fuit autem præfectus eorum Cho-
nenias Levita, et Semei frater ejus, secundus,

דברי הימים ב לא לב

13 וַיְהִי־אֵל וַעֲזַרְיָה וְנַחְתָּ וַעֲשָׂאֵל וַיִּרְמִיָּה וַיִּזְכָּר וַאֲלִיָּאֵל וַיִּסְמַכְיָה וַיִּמְחַת וּבְנֵיהֶם פְּחִדִּים מִן־בְּנֵיהֶם וַשְׁמַעְי וְאֶחָיו בְּסֻמֶּלֶךְ יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וַעֲזַרְיָהוּ בְּנֵי־בִירְת־הַמֶּלֶכִּים: 14 וְהָרְאָה בְּוִימָנָה הַלְוִי הַשּׁוֹעֵר לַמִּזְבֵּחַ עַל־נְדָבוֹת הַמֶּלֶכִּים לְחַל־תְּרוּמַת יְחִזְקִיָּהוּ וְנָדָשׁ הַקֹּדֶשִׁים: 15 וְעַל־יָדוֹ עָדוֹ אֲמָנוֹן וַיִּשׁוּעַ וַשְׁמַעְיָהוּ אֲמָרְיָהוּ וַשְׁכַּנְיָהוּ בָּעָרֵי הַכֹּהֲנִים בְּאַמְוִיָּה לְהַתִּיחֵם לְאַחֲיהֵם בְּמַחֲלָקוֹת בְּגָדוֹל פָּקָדוֹן: 16 מִלְכָּד הַתִּיחָשָׁם לְזָכְרִים מִבְּנוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַלְמַעַלָּה לְכַל־תְּכַנָּא לְבֵית־יְחִזְקִיָּה לְדַבְּרֵיהֶם בְּיָמָיו לַעֲבֹדָתָם בְּמִשְׁמֹרֶתָם בְּמַחֲלָקוֹתֵיהֶם: 17 וְאַתָּה הַתִּיחַשׁ הַכֹּהֲנִים לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם וְהַלְוִיִּם מִבְּנוֹ עֲשָׂרִים שָׁנָה וַלְמַעַלָּה בְּמִשְׁמֹרֶתֵיהֶם בְּמַחֲלָקוֹתֵיהֶם: 18 וְהַתִּיחַשׁ בְּכָל־טָפָם נְשִׂיתָם וּבְגִיתָם וּבְכֹתֻמֵּיהֶם לְכַל־קֶחֶל כִּי בְּאַחֲיָתָם יִתְקַדְּשׁוּ לָדָשׁ: 19 וְלִבְנֵי אֶחָיו הַכֹּהֲנִים בְּשָׁנֵי מַגִּישׁ עֲרִיסָה בְּכָל־עֵיר וְעִיר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִקְבְּרוּ בְּשִׁמּוֹחַ לְתַת־מִנְחָה לְכַל־זָּכָר בְּכֹהֲנִים וּלְכַל־תִּיחַשׁ בְּלוֹגִים: 20 וַיַּעַשׂ כְּצִוְּתָהּ יְחִזְקִיָּהוּ בְּכָל־יְהוּדָה וַיַּעַשׂ הַשּׁוֹב וְהַיֹּשֵׁב וְהַאֲמָתָה לַכֹּהֵן יְחִזְקִיָּהוּ אֶלְהָיו: 21 וּבְכָל־מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר־הִחֲלָה בְּעִבְדוֹת בֵּית־הַמֶּלֶכִּים וּבַתְּהִלָּה וּבַמִּצְוָה לְדָרֵשׁ לְאַחֲיוֹ בְּכָל־לְבָבוֹ עָשָׂה וַהֲצִלִּים:

פרשח לב :

1 אֶחָיו הַדָּבָרִים וְהַאֲמָתָה הַלְוִיָּהּ כִּי סִנְחָרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיִּבָּא בְּיְהוּדָה וַיִּחַן עַל־הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת וַיֹּאמֶר לְבָקָעִם אֶלְיִי: 2 וַיָּרָא יְחִזְקִיָּהוּ בִּירְתָה סִנְחָרִיב וַיִּבְּרָא לַמֶּלֶכָה עַל־יְרוּשָׁלָּם: 3 וַיִּנְעֹץ עַם־שָׂרֵי וַיִּבְּרָאוּ לְסָתוֹם אֶת־מִמֵּי הַעֲיֵנוֹת אֲשֶׁר מִחוּץ לְעִיר וַעֲזַרְיָהוּ: 4 וַיִּקְבְּצוּ עַם־רַב וַיִּסְתַּמּוּ אֶת־כָּל־הַמַּעֲיָנוֹת וְאֶת־הַמַּחֲלָקוֹת הַשְּׂמֹנֶה בְּהוֹדֵה הָאָרֶץ לְאֹמֶר לָפָה וְכֹאֵל מִלְּגֵי אֲשׁוּר וַיִּצְטָא מִן־רָקִים: 5 וַיִּתְחַזַּק וַיִּבְרָא אֶת־כָּל־הַחֻמָּה הַפְּרָצָה וַיַּעַל עַל־הַמַּגְדָּלוֹת וַיִּלְחָצֶה הַחֻמָּה אֶחָת וַיִּחַזַּק אֶת־הַמִּלְוָה עֵיר דָּגִיד וַיַּעַשׂ שָׁלָח לְרַב וַיִּסְמָכִים:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. λα', λβ'.

13 Kai 'Ieijl kal 'Ozias kal Naēth kal 'Asaīl kal 'Ierimōth kal 'Iwzabād kal 'Eluīl kal ὁ Σαμαχία kal Maāth kal Banaias kal οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεστάνοντες διὰ Χωνενίου καὶ Σεμεὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καθὼς προσέταξεν 'Εzekias ὁ βασιλεὺς καὶ 'Αζαρίας ὁ ἡγούμενος οἴκου Κυρίου. 14 Kai Korē ὁ τοῦ 'Ιερνά ο Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ τῶν δομάτων δοῦναι τὰς ἀπαρχὰς Κυρίου καὶ τὰ ἄγια τῶν ἁγίων, 15 διὰ χειρὸς 'Οδὸμ καὶ Βενιαμὴν καὶ 'Ιησοῦς καὶ Σεμεὶ καὶ 'Αμαρίας καὶ Σεχονίας, διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν πίστει δοῦναι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας, κατὰ τὸν μίγαν καὶ τὸν μικρόν, 16 'Εκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω, παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς ἡμέραν, εἰς λειτουργίαν ἐφημερίας διατάξας αὐτῶν. 17 Οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἶκους πατρῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ἐν διατάξει 18 'Εγκαταλοχίσαι ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν πλῆθος, ὅτι ἐν πίστει ἤγγισαν τὸ ἅγιον. 19 Τοῖς υἱοῖς 'Ααρὼν τοῖς ἱερατεῦσιν, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἱ ὠνομάσθησαν ἐν δυνάμει, δοῦναι μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσι καὶ παντὶ καθαριζομένῳ ἐν τοῖς Λευῖταις. 20 Καὶ ἐποίησεν οὕτως 'Εzekias ἐν παντὶ 'Ιούδα, καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθεὶς ἐναντίον τοῦ Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ᾧ ᾗεζατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξεζήτησε τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὕλης ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε καὶ εὐοδώθη.

ΚΕΦ. λβ'.

1 KAI μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἦλθε Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἦλθεν ἐπὶ 'Ιούδαν καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τειχίρεις, καὶ εἶπε προκαταλάβομαι αὐτάς. 2 Καὶ εἶδεν 'Εzekias ὅτι ἦκει Σενναχηρίμ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ. 3 Καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῷ. 4 Καὶ συνήγαγε λαὸν πολὺν καὶ ἐνέφραξε τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν καὶ τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως, λέγων Μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ἀσσοὺρ καὶ εὕρῃ ὕδωρ πολλὸν καὶ κατισχύσῃ. 5 Καὶ κατίσχυσεν 'Εzekias καὶ ψωδόμῃσιν πᾶν τὸ γέρας τὸ κατεσκευασμένον καὶ πύργους καὶ ἔξω προτείχισμα ἄλλο, καὶ κατίσχυσε τὸ ἀνάλημμα τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλά.

II. CHRONICORUM, XXXI. XXXII.

13 Post quem Jahiel, et Azarias, et Nahath, et Asael, et Jerimoth, Jozabad quoque, et Eliel, et Jesmachias, et Mahath, et Banaias, præpositi sub manibus Chonenias, et Semei fratris ejus, ex imperio Ezechias regis et Azarias pontificis domus Dei, ad quos omnia pertinebant. 14 Core vero filius Jemna Levites et janitor orientalis portæ, præpositus erat iis quæ sponte offerebantur Domino, primitiisque et consecratis in Sancta sanctorum. 15 Et sub cura ejus Enen, et Benjamin, Jesue, et Semeias, Amarias quoque et Sechenias, in civitatibus sacerdotum, ut fideliter distribuerent fratribus suis partes, minoribus atque majoribus: 16 Exceptis maribus ab annis tribus et supra, cunctis qui ingrediebantur templum Domini, et quidquid per singulos dies conducebat in ministerio, atque observationibus juxta divisiones suas, 17 Sacerdotibus per familias, et Levitis a vigesima anno et supra, per ordines et turmas suas, 18 Universæque multitudini, tam uxoribus, quam liberis eorum utriusque sexus, fideliter cibi, de his quæ sanctificata fuerant, præbebantur. 19 Sed et filiorum Aaron per agros, et suburbana urbium singularum, dispositi erant viri, qui partes distribuerent universo sexui masculino de sacerdotibus et Levitis. 20 Fecit ergo Ezechias universa quæ diximus in omni Juda: operatusque est bonum et rectum et verum, coram Domino Deo suo, 21 In universa cultura ministerii domus Domini, juxta legem et cæremonias, volens requirere Deum suum in toto corde suo: fecitque et prosperatus est.

CAPUT XXXII.

1 Post quæ et hujuscemodi veritatem, venit Sennacherib rex Assyriorum, et ingressus Judam, obsedit civitates munitas, volens eas capere. 2 Quod cum vidisset Ezechias, venisse scilicet Sennacherib, et totum belli impetum verti contra Jerusalem, 3 Inito cum principibus consilio, virisque fortissimis, ut obturarent capita fontium, qui erant extra urbem: et hoc omnium decernente sententia, 4 Congregavit plurimam multitudinem, et obturaverunt cunctos fontes, et rivum qui fluebat in medio terræ, dicentes: Ne veniant reges Assyriorum, et inveniant aquarum abundantiam. 5 Edificavit quoque, agens industrie, omnem murum, qui fuerat dissipatus, et extruxit turres desuper, et forinsecus alterum murum: instauravitque Mello in civitate David, et fecit universi generis armaturam et clypeos:

דברי הימים ב לב

6 ויתנו שָׂרֵי מִלְחָמֹת צֶלֶהֶם וַיִּקְרָעוּ
אֵלָיו אֶל־יְרוּשָׁלַם לְשֹׁעַר הַצִּיר וַיִּדְבֹּר עַל־
לְבָבָם לֵאמֹר : 7 הִזְקֵנוּ וְאִמְצָנוּ אֶל־יְהוָה
וְאֶל־תַּחֲנוּנֵנוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר וּמִלִּפְנֵי
בְּלִי־הַחַיִּים אֲשֶׁר־עִמּוֹ כִּי־עָמַד רַב מִעִמּוֹ :
8 עִמּוֹ זָרָע בְּשָׂר וְעָמַד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְעֹזְרֵנוּ אֶל־הַלָּחֶם מִלְחָמָתֵנוּ וַיִּסְמְכֵנוּ הָעָם
עַל־דְּבָרֵי יְהוֹנָתָן מֶלֶךְ־יְהוּדָה :

9 אַחֵר זָרָה שָׁלַח סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
עֲבָדָיו יְרֻשָׁלַם וְהָאָם עַל־לֵבָשׁ וְקֶלֶב
מִשְׁלָלָתוֹ עִמּוֹ עַל־יְחֻזְקֹתָיו מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְעַל־כֹּחַ־יְהוּדָה אֲשֶׁר בִּירֻשָׁלַם לֵאמֹר :
10 כֹּחַ אֲמִר סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל־מָה
אִפְסָם בְּטוֹחִים וְיֹשְׁבִים בְּמִצְרָיִם בִּירֻשָׁלַם :
11 הֲלָא יְחֻזְקֹתָיו מִסִּית אֲחֵכֶם לְהַרְגֵם
אֲחֵכֶם לְמִית בְּרָעָב וּבְצָמָה לֵאמֹר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יַצִּילֵנוּ מִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר :

12 הֲלֹא־הָאָם יְחֻזְקֹתָיו הִסִּיר אֶת־בְּמֹתָיו
וְאֶת־מִזְבְּחֹתָיו וְלֵאמֹר לִיְהוָה וְלִירֻשָׁלַם
לֵאמֹר לִפְנֵי מִזְבֵּחַ אֶחָד תִּשְׁתַּחֲוֶה וְעַל־י
תַּקְיָיו : 13 הֲלָא הִרְעָנוּ מִן עֲשִׂיתִי אֲנִי
וְאֲבוֹתַי לְכָל עַמֵּי הָאֲרָצוֹת הַיְּבֹלָה וְכָל־
אֱלֹהֵי בְּנֵי הָאֲרָצוֹת לְהַצִּיל אֶת־אֲדָמָם
מִיָּד : 14 מִי בְּכֹל־אֱלֹהֵי הַבָּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר חֲקִימוֹ אֲבוֹתַי אֲשֶׁר יָכֹל לְהַצִּיל
אֶת־עַמּוֹ מִיָּד כִּי יִכָּל אֱלֹהֵיכֶם לְהַצִּיל
אֲחֵכֶם מִיָּד : 15 וְעַתָּה אֲלִי־יִשְׂרָאֵל אֲחֵכֶם
חֻזְקָתוֹ וְאֲלִי־סִיִּת אֲחֵכֶם כְּזֹאת וְאֶל־
תַּאֲמִינוּ לֹא כִּי־לֵא יִכָּל כֹּל־אֱלֹהֵי כֹל־בְּנֵי־
וּמִלְכָּה לְהַצִּיל עִמּוֹ מִיָּד וּמִיָּד אֲבוֹתָיו
אִם כִּי אֱלֹהֵיכֶם לְאִי־יִצְאֵלוּ אֲחֵכֶם מִיָּד :

16 וְעוֹל דְּבָרֵי עֲבָדָיו עַל־יְהוָה הָאֱלֹהִים
וְעַל יְחֻזְקָתוֹ עֲבָדָיו : 17 וּסְפָרִים כְּתֹב
לְחֶרֶת לִיתְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלֵאמֹר עָלִי
לֵאמֹר כֹּל־אֱלֹהֵי בְּנֵי הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר לְאִי־הִצִּילֹ
עִמּוֹ מִיָּד כִּי לְאִי־יִצְאֵלוּ אֱלֹהֵי יְחֻזְקָתוֹ
עִמּוֹ מִיָּד : 18 וַיִּקְרָא בְּקוֹל־בְּדוֹל יְהוֹנָתָן
עַל־עַם יְרֻשָׁלַם אֲשֶׁר עַל־קוֹפָה
לִירְאָם וּלְבָקָלָם לְמַעַן יִלְבְּדוּ אֶת־יְהוָה :

19 וַיִּדְבְּרוּ אֶל־אֱלֹהֵי יְרֻשָׁלַם כַּעַל אֱלֹהֵי
עַמֵּי הָאָרֶץ מִשְׁעָת יְהוָה הָאֵלֶּם :
20 וַיִּהְיֶה־לָּל יְחֻזְקָתוֹ הַכֹּלֵל וַיִּשְׁעֲתָהּ כִּי־
אֲמָץ הִקְבִּיָה עַל־זֹאת וַיִּשְׁעֲתָהּ שְׁמָיָם :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. λβ'.

6 Καὶ ἔθετο ἀρχοντας τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν πλατείαν τῆς πόλεως τῆς φάραγγος, καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν λέγων 7 Ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε, καὶ μὴ φοβηθῆτε μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τοῦ ἔθνους τοῦ μετ' αὐτοῦ, ὅτι μεθ' ἡμῶν πλείονες ἢ μετ' αὐτοῦ. 8 Μετὰ αὐτοῦ βραχίονες σάρκινοι, μεθ' ἡμῶν δὲ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ σώζειν καὶ τοῦ πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν· καὶ κατεθάρρησεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα.

9 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας ἑαυτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ Λαχίς καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ πρὸς πάντα Ἰούδα τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ λέγων 10 Οὕτως λέγει Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων Ἐπὶ τί ὑμεῖς πεποιθάτε καὶ καθίσθετε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ἱερουσαλήμ; 11 Οὐχὶ Ἐζεκίας ἀπατᾷ ὑμᾶς τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς δίψαν, λέγων Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ; 12 Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἐζεκίας ὃς περιεῖλε τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλήμ λέγων Κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε καὶ ἐπ' αὐτῷ θυμιάσετε; 13 Οὐ γινώσκεσθε ὅτι ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν; μὴ δυνάμενοι ἠδύναντο θεοὶ τῶν ἰθῶντων πάσης τῆς γῆς σώσαι τὸν λαόν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου; 14 Τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἰθῶντων τούτων οὐδὲ ἐξωλόθρευσαν οἱ πατέρες μου; μὴ ἰδύναντο σώσαι τὸν λαόν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν σώσαι ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου; 15 Νῦν οὖν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, καὶ μὴ πεποιθῆναι ὑμᾶς ποιείτω κατὰ ταῦτα, καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὁ θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σώσαι τὸν λαόν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου, ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου.

16 Καὶ ἔτι ἐλάλησεν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Κύριον θεόν καὶ ἐπὶ Ἐζεκίαν παῖδα αὐτοῦ. 17 Καὶ βιβλίον ἔγραψεν δνειδίζειν τὸν Κύριον θεόν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε περὶ αὐτοῦ λέγων Ὡς οἱ θεοὶ τῶν ἰθῶντων τῆς γῆς οὐκ ἐξείλαντο λαοὺς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, οὕτως οὐ μὴ ἐξέλθῃ ὁ θεὸς Ἐζεκίου λαόν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου. 18 Καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖσι ἐπὶ τὸν λαόν Ἱερουσαλήμ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ βοηθῆσαι αὐτοῖς καὶ κατασπάσαι, ὅπως προκαταλάβωσιν τὴν πόλιν. 19 Καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ θεὸν Ἱερουσαλήμ ὡς καὶ ἐπὶ θεοὺς λαῶν τῆς γῆς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. 20 Καὶ προσήχετο Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ Ἡσαίας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης περὶ τούτων, καὶ ἐβόησεν εἰς τὸν οὐρανόν.

II. CHRONICORUM, XXXII.

6 Constituitque principes bellatorum in exercitu: et convocavit universos in platea portæ civitatis, ac locutus est ad cor eorum, dicens: 7 Viriliter agite, et confortamini: nolite timere, nec paveatis regem Assyriorum, et universam multitudinem quæ est cum eo: multo enim plures nobiscum sunt, quam cum illo. 8 Cum illo enim est brachium carneum: nobiscum Dominus Deus noster, qui auxiliator est noster, pugnatque pro nobis. Confortatusque est populus hujuscemodi verbis Ezechie regis Juda. 9 Quæ postquam gesta sunt, misit Sennacherib rex Assyriorum servos suos in Jerusalem (ipse enim cum universo exercitu obsidebat Lachis) ad Ezechiam regem Juda, et ad omnem populum qui erat in urbe, dicens: 10 Hæc dicit Sennacherib rex Assyriorum: In quo habentes fiduciam sedetis obsessi in Jerusalem? 11 Num Ezechias decipit vos, ut tradat morti in fame et siti, affirmans quod Dominus Deus vester liberet vos de manu regis Assyriorum? 12 Numquid non iste est Ezechias, qui destruxit excelsa illius, et altaria, et præcepit Juda et Jerusalem, dicens: Coram altari uno adorabitis, et in ipso comburetis incensum? 13 An ignoratis quæ ego fecerim, et patres mei, cunctis terrarum populis? numquid prævaluerunt dii gentium, omniumque terrarum, liberare regionem suam de manu mea? 14 Quis est de universis diis gentium quas vastaverunt patres mei, qui potuerit eruere populum suum de manu mea, ut possit etiam Deus vester eruere vos de hac manu? 15 Non vos ergo decipiat Ezechias, nec vana persuasionem deludat, neque credatis ei. Si enim nullus potuit deus cunctarum gentium atque regnorum liberare populum suum de manu mea, et de manu patrum meorum, consequenter nec Deus vester poterit eruere vos de manu mea. 16 Sed et alia multa locuti sunt servi ejus contra Dominum Deum, et contra Ezechiam servum ejus, 17 Epistolas quoque scripsit plenas blasphemiarum in Dominum Deum Israel, et locutus est adversus eum: Sicut dii gentium ceterarum non potuerunt liberare populum suum de manu mea, sic et Deus Ezechie eruere non poterit populum suum de manu ista. 18 Insuper et clamore magno, lingua judaica, contra populum qui sedebat in muris Jerusalem, personabat, ut terreret eos, et caperet civitatem. 19 Locutusque est contra Deum Jerusalem, sicut adversus deos populorum terræ, opera manuum hominum. 20 Oraverunt igitur, Ezechias rex, et Isaïas filius Amos propheta, adversus hanc blasphemiam, ac vociferati sunt usque in cælum.

דברי הימים ב לב לו

21 וישלח יהוה מלאך ויכרד קל-גבור
חילי ונגיד ושר בקצתה מלך אשר
וישב בבשרת פנים לארצו ונבא בית
אלהיו ומיצא מצוי שם הפלגה בקרב:
22 וישלח יהוה את-יהונתן ואת
יהושלם מנחם סנחריב מלך-אשר ומנחם
כל וינחלם מסביב: 23 ורבים מביאים
מנחה ליהוה לירושלם ומנחות ליהונתן
מלך יהודה וינחלם לענין כל-הגוים מאחרי
כן: 24 בגמים הם חלח יהונתן
עד למות ויהפלה אלי-יהוה ויאמר לו
יבשרת נחן לו: 25 ולא-כגמול עליו
השניב יהונתן כי נבא לגו ויהי עליו
נחש ועל-יהודה וירושלם: 26 ויבשר
יהונתן בנבא לגו הוא ויהושלם וירושלם
ולא-בא עליהם נחש יהוה כימי
יהונתן: 27 ויהי ליהונתן עשר וקבוצ
הרבה מאד ואוצרות עשה-לו לבשר
וילחב ולאבן וחרה ולבשמים ולמנחים
ולכל כלי המקדש: 28 ומסכנות להבאת
דגן ותירוש ויצחק וארוה לכל-במה
ובהמה ועדרים לאורות: 29 וצרים עשה
לו ומקומות צאן וקרבן פני חתולו
אלהים רבים רב מאד: 30 והוא יהונתן
סתב אר-מוצא ממנו נוחל העליון
וישקם למשה-מזבח לעיר דגד וינחל
יהונתן בכל-מקומו: 31 וכן במלכותו
שני ככל חמשותף עליו לדרש המופת
אשר הנה בארץ עזבו האלהים לנפולו
לנעת כל-בליבם: 32 ויגד דברי
יהונתן וחסדיו הנם פתגמים פחזון
ישעיהו בראשית הפניא על-ספר מלך
יהודה וישלח: 33 וישלח יהונתן עם
אבותיו ויקברו במעלה חברי בגדוד
וקברו עשורלו במותו כל-יהודה וישלח
ירושלם וימלך מנשה בנו פתחיו:

פרשה לו:

1 וישלח יהוה מלאך ויכרד קל-גבור
חילי ונגיד ושר בקצתה מלך אשר
וישב בבשרת פנים לארצו ונבא בית
אלהיו ומיצא מצוי שם הפלגה בקרב:
22 וישלח יהוה את-יהונתן ואת
יהושלם מנחם סנחריב מלך-אשר ומנחם
כל וינחלם מסביב: 23 ורבים מביאים
מנחה ליהוה לירושלם ומנחות ליהונתן
מלך יהודה וינחלם לענין כל-הגוים מאחרי
כן: 24 בגמים הם חלח יהונתן
עד למות ויהפלה אלי-יהוה ויאמר לו
יבשרת נחן לו: 25 ולא-כגמול עליו
השניב יהונתן כי נבא לגו ויהי עליו
נחש ועל-יהודה וירושלם: 26 ויבשר
יהונתן בנבא לגו הוא ויהושלם וירושלם
ולא-בא עליהם נחש יהוה כימי
יהונתן: 27 ויהי ליהונתן עשר וקבוצ
הרבה מאד ואוצרות עשה-לו לבשר
וילחב ולאבן וחרה ולבשמים ולמנחים
ולכל כלי המקדש: 28 ומסכנות להבאת
דגן ותירוש ויצחק וארוה לכל-במה
ובהמה ועדרים לאורות: 29 וצרים עשה
לו ומקומות צאן וקרבן פני חתולו
אלהים רבים רב מאד: 30 והוא יהונתן
סתב אר-מוצא ממנו נוחל העליון
וישקם למשה-מזבח לעיר דגד וינחל
יהונתן בכל-מקומו: 31 וכן במלכותו
שני ככל חמשותף עליו לדרש המופת
אשר הנה בארץ עזבו האלהים לנפולו
לנעת כל-בליבם: 32 ויגד דברי
יהונתן וחסדיו הנם פתגמים פחזון
ישעיהו בראשית הפניא על-ספר מלך
יהודה וישלח: 33 וישלח יהונתן עם
אבותיו ויקברו במעלה חברי בגדוד
וקברו עשורלו במותו כל-יהודה וישלח
ירושלם וימלך מנשה בנו פתחיו:

ΠΑΡΑΒΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. λβ', λγ'.

21 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψε
πάντα δυνατὸν καὶ πολεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ
στρατηγὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλείᾳ Ἀσσοῦρ·
καὶ ἀπέστρεψε μετὰ αἰσχύνῃς προσώπου εἰς τὴν
γῆν ἑαυτοῦ. Καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτοῦ, καὶ
τῶν ἐξελεγχθέντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν
ἐν ῥομφαίᾳ. 22 Καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Ἐζεκιάν
καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς
Σενναχωρίμ βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων, καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κεκλόθεν. 23 Καὶ
πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ Κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ
δόματα τῷ Ἐζεκιᾷ βασιλεῖ Ἰουδα, καὶ ἐπερήρθη
κατ' ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἰθύνων μετὰ ταῦτα.
24 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Ἐζεκιᾶς
ἕως θανάτου, καὶ προσεύξατο πρὸς Κύριον, καὶ
ἐπήκουσεν αὐτῷ, καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ. 25 Καὶ
οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέ-
δωκεν Ἐζεκιᾶς, ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ· καὶ
ἐγένετο ἵπ' αὐτὸν ὄργη καὶ ἵπ' Ἰουδαν καὶ Ἱερου-
σαλὴμ. 26 Καὶ ἐταπεινώθη Ἐζεκιᾶς ἀπὸ τοῦ
ῥήματος τῆς καρδίας αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ κατοί-
κοντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἵπ' αὐτοὺς
ὄργη Κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκιᾶ. 27 Καὶ
ἐγένετο τῷ Ἐζεκιᾷ πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα·
καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν αὐτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου
καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα καὶ
ὀπλοθήκας καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητά, 28 Καὶ
πόλεις εἰς τὰ γεννήματα τοῦ σίτου καὶ οἶνου καὶ
ἐλαίου, καὶ κώμας καὶ φάτνας παντὸς κτήνου καὶ
μάνδρας εἰς τὰ ποιμνία, 29 Καὶ πόλεις ὅς ψκο-
δόμησεν αὐτῷ καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν
εἰς πλῆθος, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ Κύριος ἀποσκευὴν
πολλὴν σφόδρα. 30 Αὐτὸς Ἐζεκιᾶς ἐνέφραξε τὴν
ἐξόδον τοῦ ὕδατος Γειῶν τὸ ἄνω, καὶ κατηύθυνεν
αὐτὰ κάτω πρὸς λίβα τῆς πόλεως Δαυὶδ· καὶ
εὐοδῶθη Ἐζεκιᾶς ἐν παντί τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 31 Καὶ οὕτως τοῖς πρεσβευταῖς τῶν ἀρχόντων
ἀπὸ Βαβυλωνίως τοῖς ἀποσταλείσι πρὸς αὐτὸν
πυθίσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἵπ' αὐτοῦ
τῆς γῆς, ἡκατέλειπεν αὐτὸν Κύριος τοῦ πειράσαι
αὐτόν, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 32 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκιᾶ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἰδοὺ
γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἡσαίου υἱοῦ Ἀμώς
τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰουδα
καὶ Ἰσραὴλ. 33 Καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκιᾶς μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει
τάφων υἱῶν Δαυὶδ· καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκεν
αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰουδα καὶ οἱ
κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐβασίλευσε
Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λγ'.

1 ὩΝ δεκάδθ ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεῦσαι
αὐτόν, καὶ πεντηκονταπέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου
ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἰθύνων οὐκ
ἐξωλόθρευσε Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

II. CHRONICORUM, XXXII. XXXIII.

21 Et misit Dominus angelum, qui percussit
omnem virum robustum, et bellatorem, et
principem exercitus regis Assyriorum:
reversusque est cum ignominia in terram
suam. Cumque ingressus esset domum dei
sui, filii qui egressi fuerant de utero ejus,
interfecerunt eum gladio. 22 Salvavitque
Dominus Ezechiam et habitatores Jerusalem
de manu Sennacherib regis Assyriorum, et de
manu omnium, et præstitit eis quietem per
circuitum. 23 Multi etiam deferebant hostias
et sacrificia Domino in Jerusalem, et munera
Ezechiae regi Juda: qui exaltatus est post
hæc coram cunctis gentibus. 24 In diebus
illis ægrotavit Ezechias usque ad mortem, et
oravit Dominum: exaudivitque eum, et dedit
ei signum. 25 Sed non juxta beneficia, quæ
acceperat, retribuit, quia elevatum est cor
ejus: et facta est contra eum ira, et contra
Judam et Jerusalem. 26 Humiliatusque est
postea, eo quod exaltatum fuisset cor ejus,
tam ipse, quam habitatores Jerusalem, et
ideo non venit super eos ira Domini in
diebus Ezechiae. 27 Fuit autem Ezechias
dives, et inclutus valde, et thesaurus sibi
plurimos congregavit argenti et auri et
lapis pretiosi, aromatum, et arborum uni-
versi generis, et vasorum magni pretii. 28
Apothecas quoque frumenti, vini, et olei,
et præsepia omnium jumentorum, caulasque
pecorum, 29 Et urbes edificavit sibi: habe-
bat quippe greges ovium et armentorum
innumerabiles, eo quod dedisset ei Dominus
substantiam multam nimis. 30 Ipse est
Ezechias, qui obturavit superiorem fontem
aquarum Gihon, et avertit eas subter ad
occidentem urbis David: in omnibus operibus
suis fecit prospere quæ voluit. 31 Attamen
in legatione principum Babylonis, qui missi
fuerant ad eum, ut interrogarent de portento,
quod acciderat super terram, dereliquit eum
Deus ut tentaretur, et nota fierent omnia quæ
erant in corde ejus. 32 Reliqua autem
sermonum Ezechiae, et misericordiarum ejus,
scripta sunt in visione Isaie filii Amos pro-
phetæ, et in Libro regum Juda et Israel. 33
Dormivitque Ezechias cum patribus suis,
et sepelierunt eum super sepulchra filiorum
David: et celebravit ejus exequias universus
Juda, et omnes habitatores Jerusalem: regna-
vitque Manasses filius ejus pro eo.

CAPUT XXXIII.

1 DUODECIM annorum erat Manasses cum
regnare cœpisset, et quinquaginta quinque an-
nis regnavit in Jerusalem. 2 Fecit autem malum
coram Domino, juxta abominaciones gentium,
quas subvertit Dominus coram filiis Israel:

דברי הימים ב לג

וַיָּשָׁב וַיִּבְנֶן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר נִסָּח וַיִּזְכְּרוּהוּ אֲבֵי וְנָחִים מִזְבְּחוֹת לְבָצָלִים וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרוֹת וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל־צִבְיָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֱהִים׃¹ וַיִּבְנֶה מִזְבְּחוֹת בְּנִי־יְהוָה אֲשֶׁל אֲמֹר יְהוָה בִּירושָׁלַם יִהְיֶה־שְׁמִי לְעוֹלָם׃² וַיִּבְנֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל־צִבְיָא הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁמִי חֲצֹצֹת בֵּית־יְהוָה׃³ וַיִּזְכְּרוּהוּ הַעֲבָדִים אֲת־בְּנֵי בָאֵשׁ בְּגֵן בְּרֵהֶם וַעֲוֹנוֹ וַיִּחַשׁ וַיִּכְשַׁף וַיַּעֲשֶׂה אֹיֵב וַיִּדְעַן הַרְבֵּה לַעֲשׂוֹת חֲרָע בְּצִיגֵי יְהוָה לְחַכְעִיטוֹ׃⁴ וַיִּשָּׁם אֶת־הַסֶּל הַסֶּמֶל אֲשֶׁר צִלַּח בְּבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֲמֹר אֱלֹהִים אֶל־דָּוִיד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְּנֵי בְּנֵית הַזֶּה וּבִירושָׁלַם אֲשֶׁר בְּחֵרְתִי מִכָּל שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁם אֶת־שְׁמִי לְעוֹלָם׃⁵ וְלֹא אֹסִיף לְהִסִּיר אֶת־הַגִּבְלִי וְיִשְׂרָאֵל מִעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר חָצַמְתִּי לְאַבְרָהָם בְּקוֹם־יִשְׁמָעֵאל לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִים לְכָל־הַתּוֹרָה וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד־מֹשֶׁה׃⁶ וַיִּתַּע מִנְשָׁה אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁבֹּן וַיִּרְשָׁלַם לַעֲשׂוֹת לֵעַ מְרֻחָוִים אֲשֶׁל הַשְּׁמִיד וְהָזָה מִפְּגֵן בְּגֵן יִשְׂרָאֵל׃⁷ וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל־מִנְשָׁה וְאֶל־עַמּוֹ וְלֹא חֲקִיעִיטוֹ׃⁸ וַיִּבְנֹא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־שָׂרֵי הַצִּבְיָא אֲשֶׁל לְמַלְחָה אֲשֶׁר וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מִנְשָׁה בְּחֻחִים וַיִּמְאַסְיָהּ בְּנִחְשָׁתִים וַיִּזְלִיכֶיהָ בְּגִלָּה׃⁹ וַיִּבְחָצֵר לוֹ חֲלָה אֶת־פְּגֵן יְהוָה וַיִּקְנַע מֵאֵד מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃¹⁰ וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹהֵי וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁכַּח וַיִּרְשָׁלַם לְמַלְכֻתוֹ וַיִּדַּע מִנְשָׁה כִּי יְהוָה חָמָא הָאֱלֹהִים׃¹¹ וַאֲחֵרֶכֶן בְּנֵה חֻמָּה חֲצִצְוָה לְעִיר־דָּוִיד מַעֲרָבָה לַגִּיחֹן בְּפֶחֶל וּלְבֹאֵא בְּשַׁעַר הַחַיִּים וְסָבַב לְעֶפֶל וַיִּבְנִיחָהּ מֵאֵד וַיִּשָּׁם שְׂרֵרֶתֶיךָ בְּכָל־הַעֲרִים חֲבָצֹת בֵּית־יְהוָה׃¹² וַיִּסֵּר אֶת־אֱלֹהֵי הַבָּקָר וְאֶת־הַסֶּמֶל מִבֵּית יְהוָה וְכָל־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּבֵית יְהוָה וּבִירושָׁלַם וַיִּשְׁלַח חֲצִצְוָה לְעִיר׃¹³ וַיִּבְנֶן אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה וַיִּקְרַח עָלָיו זִכְרֵי שְׁלָמִים וְהוֹדָה וַיִּמְאֵל לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃¹⁴ וְאֵבֶל צִיד הָעֵם זָבָחִים בְּבִמֹת רָק לַיהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל׃

ΠΑΡΑΛΗΠΟΜΕΝΩΝ Β'. λγ'.

3 Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ὑποδόμησε τὰ ὑψηλὰ ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἔστησε στήλας τοῖς Βααλίμ καὶ ἐποίησεν ἄλση, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰδοῦλευσεν αὐτοῖς. 4 Καὶ ὑποδόμησε θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ Κυρίου οὗ εἶπε Κύριος Ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. 5 Καὶ ὑποδόμησε θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου. 6 Καὶ αὐτὸς διήγαγε τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν γῇ Βενεννόμ· καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἱφάρμακεύετο, καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ ἱπαιδιούς, καὶ ἐπλήθυνε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτόν. 7 Καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτόν τὸ χωνευτόν, εἰκόνα ἣν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ οὗ εἶπε θεὸς πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν υἱὸν αὐτοῦ Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἣν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. 8 Καὶ οὐ προσθήσω σαλεῦσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, πλην ἵαν φυλάσσωνται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ Μωϋσῆ. 9 Καὶ ἐπλάνησε Μανασσῆς τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξῆρε Κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. 10 Καὶ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μανασσῇ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπήκουσαν. 11 Καὶ ἤγαγε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχοντας τῆς δυνάμεως τοῦ βασιλείου Ἀσσοῦρ, καὶ κατέλαβον τὸν Μανασσῆ ἐν δεσμοῖς καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πίδασι καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα. 12 Καὶ ὡς ἐθλίβη, ἐζήτησε τὸ πρόσωπον θεοῦ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ. 13 Καὶ προσηύξατο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσε τῆς βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἔγνω Μανασσῆς ὅτι Κύριος αὐτός ἐστι θεός. 14 Καὶ μετὰ ταῦτα ὑποδόμησε τεῖχος ἔξω τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ λιβὸς κατὰ νότον ἐν τῷ χειμάρρῳ καὶ κατὰ τὴν εἰσοδὸν τὴν διὰ τῆς πύλης τῆς Ἰχθυῆς ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν καὶ εἰς Ὀπὲλ, καὶ ὕψωσε σφόδρα, καὶ κατέστησεν ἀρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς τευχῆσαι ἐν Ἰούδᾳ. 15 Καὶ περιέειλε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριους καὶ τὸ γλυπτόν ἐξ οἴκου Κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια ἃ ὑποδόμησεν ἐν δριμύτι οἴκου Κυρίου καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως. 16 Καὶ κατέσθρωσε τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ ἱθυσίασεν ἐπ' αὐτὸ θυσίας σωτηρίου καὶ αἰνέσεως, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ τοῦ δουλεῦν Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. 17 Πλὴν ἐτι ὁ λαὸς ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ἱθυσίαζε, πλην Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν.

II. CHRONICORUM, XXXIII.

3 Et conversus instauravit excelsa, quæ demolitus fuerat Ezechias pater ejus: construxitque aras Baalim, et fecit lucos, et adoravit omnem militiam cæli, et coluit eam. 4 Ædificavit quoque altaria in domo Domini, de qua dixerat Dominus: In Jerusalem erit nomen meum in æternum. 5 Ædificavit autem ea cuncto exercitui cæli, in duobus atriis domus Domini. 6 Transireque fecit filios suos per ignem in valle Benennom: observabat somnia, sectabatur auguria, maleficis artibus inserviebat, habebat secum magos, et incantatores: multaque mala operatus est coram Domino, ut irritaret eum: 7 Sculptile quoque et conflatile signum posuit in domo Dei, de qua locutus est Deus ad David, et ad Salomonem filium ejus, dicens: In domo hac et in Jerusalem, quam elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in sempiternum. 8 Et moveri non faciam pedem Israel de terra, quam tradidi patribus eorum: ita dumtaxat si custodierint facere quæ præcepi eis, cunctamque legem et cæremonias, atque judicia per manum Moysi. 9 Igitur Manasses seduxit Judam, et habitatores Jerusalem, ut facerent malum super omnes gentes, quas subverterat Dominus a facie filiorum Israel. 10 Locutusque est Dominus ad eum, et ad populum illius, et attendere noluerunt. 11 Idcirco superinduxit eis principes exercitus regis Assyriorum: ceperuntque Manassen, et vinctum catenis atque compedibus duxerunt in Babylonem. 12 Qui postquam coangustatus est, oravit Dominum Deum suum: et egit pœnitentiam valde coram Deo patrum suorum. 13 Deprecatusque est eum, et obsecravit intente: et exaudivit orationem ejus, reduxitque eum Jerusalem in regnum suum, et cognovit Manasses quod Dominus ipse esset Deus. 14 Post hæc ædificavit murum extra civitatem David, ad occidentem Gihon in convalle, ab introitu portæ piscium per circuitum usque ad Ophel, et exaltavit illum vehementer: constituitque principes exercitus in cunctis civitatibus Juda munitis: 15 Et abstulit deos alienos, et simulacrum de domo Domini: aras quoque, quas fecerat in monte domus Domini et in Jerusalem, et projecit omnia extra urbem. 16 Porro instauravit altare Domini, et immolavit super illud victimas, et pacifica, et laudem: præcepitque Judæ ut serviret Domino Deo Israel. 17 Attamen adhuc populus immolabat in excelsis Domino Deo suo.

דברי הימים ב לג לד

18 ויהי דברי מנשה ותפלתו אל-אלהיו
ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה
אלתי ישראל היום על-דברי מלכו
ישאאל : 19 ותפלתו ותערתו וקל-
השאתו ומעלות ותפלות אשר בנה בהם
במות ותעמיד האשרים ותפסלים לפני
הקנעו חכם פרושים על דברי חזיו :
20 וישפך מנשה עמ-אבניו וינקרהו
ביתו וימלך אמן בנו מתחיו :

21 בך-עשרים ושתים שנה אמן מלכו
ושתים שנים מלך בירושלם : 22 ונעש
הכל בעיני יהוה כאשר עשה מנשה
אביו וכל-הפסלים אשר עשה מנשה
אביו ובה אמן ונעבדם : 23 ולא נכנע
מלכו יהוה כהנע מנשה אביו כי הוא
אמן חרקה אשמה : 24 ויקשרו עליו
עבדיו וימיהו בביהו : 25 ונפד עמ-הארץ
את כל-הקשרים על-המלך אמן ונמליכו
עם-הארץ את-יאשיהו בנו מתחיו :

פרשה לר :

1 בך-שמונה שנים ויאשיהו מלכו
ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם :
2 ונעש הנער בעיני יהוה וכלו בדרב
דניד אביו ולא-סר מן ושמאל :
3 ובשמונה שנים למלכו וחמ עורפו
נער החל לרדוש לאלתי דניד אביו
ובשתים שנה החל לטמא את-
ההוד וירושלם מן-במות ותאשרים
ותפסלים ותפסלות : 4 וינחצו לקניו את
מזבחות הבצלים ותפסלים אשר למעלה
מעליהם בנצ ותאשרים ותפסלים
ותפסלות שבר והדק ויזרק על-פני המזבחים
הזבחים לקם : 5 ועצמות בנחים
שקה על-מזבחותם ויטמא את-ההוד
ואת-ירושלם : 6 ובצלי מנשה ואשרים
ושמרון ועד-נפתלי בחרו להיהם סביב :
7 וינתץ את-המזבחות ואת-הקאשרים
ותפסלים בפת להדק וכל-התפסלים בנצ
בכל-ארץ ישראל ונאב לירושלם :

8 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטמא את-
הארץ ונחית עליו את-שמו בירושלם
ואת-מקדשו שרת-עיר זאת יואח בירושלם
מפני-עיר לחנה את-בית יהוה אלתי :

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. λγ', λδ.

18 Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ ἡ
προσευχὴ αὐτοῦ ἢ πρὸς τὸν θεὸν καὶ λόγοι τῶν
ὁρώντων τῶν λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι
θεοῦ 'Ισραὴλ, 19 'Ιδοὺ ἐπὶ λόγων προσευχῆς
αὐτοῦ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ· καὶ πᾶσαι αἱ
ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ ἀποστάσεις αὐτοῦ, καὶ οἱ τόποι
ἐφ' οἷς ψκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὰ ὑψηλὰ καὶ
ἐστήσεν ἐκεῖ ἄλσιν καὶ γλυπτὰ πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι,
ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὁρώντων.
20 Καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ, καὶ ἐθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου
αὐτοῦ· καὶ ἱβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμών υἱὸς
αὐτοῦ. 21 Ὡν ἐτῶν εἴκοσι καὶ δύο Ἀμών ἐν τῷ
Βασιλείῳ αὐτόν, καὶ δύο ἔτη ἱβασίλευσεν ἐν
'Ιερουσαλὴμ. 22 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου ὡς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·
καὶ πᾶσι τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ
πατὴρ αὐτοῦ, ἔθυσεν Ἀμών καὶ ἰδοῦλευσεν αὐτοῖς.
23 Καὶ οὐκ ἐταπυνώθη ἐναντίον Κυρίου ὡς
ἐταπυνώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς
αὐτοῦ Ἀμών ἐπλήθυνεν πλημμέλειαν. 24 Καὶ
ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν
αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ. 25 Καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς
τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν Βασιλεῖα Ἀμών·
καὶ ἱβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν 'Ιωσίαν υἱὸν
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λδ'.

1 Ὡν ὀκτώ ἐτῶν 'Ιωσίας ἐν τῷ Βασιλείῳ
αὐτόν, καὶ τριάκοντα καὶ ἔν ἔτος ἱβασίλευσεν ἐν
'Ιερουσαλὴμ. 2 Καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεῖς ἐναντίον
Κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε δεξιὰ καὶ ἀριστερά. 3 Καὶ
ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
ἔτι παιδάριον, ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι Κύριον τὸν
θεὸν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ὄντι
κατ' ἔπει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ
καθαρίσαι τὸν 'Ιουδαν καὶ τὴν 'Ιερουσαλὴμ ἀπὸ
τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν ἄλσεων, καὶ ἀπὸ τῶν
περιβωμίων καὶ ἀπὸ τῶν χωνευτῶν. 4 Καὶ
κατέσπασε τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ θυσιαστήρια
τῶν Βααλὶμ καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν, καὶ
ἔκοψε τὰ ἄλσιν καὶ τὰ γλυπτὰ, καὶ τὰ χωνευτὰ
συνέτριψε καὶ ἐλίπνυε καὶ ἔρριπεν ἐπὶ πρόσωπον
τῶν μνημάτων τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς. 5 Καὶ
ὅσα ἱερίων κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ
ἐκαθάρισε τὸν 'Ιουδαν καὶ τὴν 'Ιερουσαλὴμ, 6 Καὶ
ἐν πόλεσι Μανασσῆ καὶ Ἐφραὶμ καὶ Συμεὼν καὶ
Νεφθαλὶ καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλῳ. 7 Καὶ
κατέσπασε τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ ἄλσιν, καὶ εἰδωλὰ
κατέκοψε λεπτά, καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ
πάσης τῆς γῆς 'Ισραὴλ, καὶ ἀπίστρεψεν εἰς 'Ιερου-
σαλὴμ. 8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδέκτῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρίσαι τὴν γῆν καὶ τὸν
οἶκον ἀπέστειλε τὸν Σαφάν υἱὸν 'Εσελίᾳ καὶ
τὸν Μασσὰ ἀρχοντα τῆς πόλεως καὶ τὸν
'Ιουάχ υἱὸν 'Ιωάχαζ τὸν ὑπονηματογράφον αὐτοῦ
ἐκραυῶσαι τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ.

II. CHRONICORUM, XXXIII. XXXIV.

18 Reliqua autem gestorum Manasse, et
obsecratio ejus ad Deum suum : verba quoque
videntium, qui loquebantur ad eum in nomine
Domini Dei Israel, continentur in sermonibus
regum Israel. 19 Oratio quoque ejus et
exauditio, et cuncta peccata atque contemptus,
loca etiam in quibus edificavit excelsa, et fecit
lucos et statuas, antequam ageret pœnitentiam,
scripta sunt in sermonibus Hozai. 20 Dor-
mivit ergo Manasses cum patribus suis, et
sepelierunt eum in domo sua : regnavitque
pro eo filius ejus Amon. 21 Viginti duorum
annorum erat Amon cum regnare cœpisset, et
duobus annis regnavit in Jerusalem. 22 Fe-
citque malum in conspectu Domini, sicut
fecerat Manasses pater ejus : et cunctis idolis,
quæ Manasses fuerat fabricatus, immolavit
atque servivit. 23 Et non est reveritus
faciem Domini, sicut reveritus est Manasses
pater ejus : et multo majora deliquit. 24 Cum-
que conjurassent adversus eum servi sui,
interfecerunt eum in domo sua. 25 Porro
reliqua populi multitudo, cæsis iis qui Amon
percusserant, constituit regem Josiam filium
ejus pro eo.

CAPUT XXXIV.

1 OCTO annorum erat Josias cum regnare
cœpisset, et triginta et uno anno regnavit in
Jerusalem. 2 Fecitque quod erat rectum in
conspectu Domini, et ambulavit in viis David
patris sui : non declinavit neque ad dextram,
neque ad sinistram. 3 Octavo autem anno
regni sui, cum adhuc esset puer, cœpit quæ-
rere Deum patris sui David : et duodecimo
anno postquam regnare cœperat, mundavit
Judam et Jerusalem ab excelsis, et lucis,
simulacrisque et sculptilibus. 4 Destruxe-
runtque coram eo aras Baalim : et simulacra,
quæ superposita fuerant, demoliti sunt : lucos
etiam, et sculptilia succidit atque comminuit :
et super tumulos eorum, qui eis immolare
consueverant, fragmenta dispersit. 5 Ossa
præterea sacerdotum combussit in altaribus
idolorum, mundavitque Judam et Jerusalem.
6 Sed et in urbibus Manasse, et Ephraim,
et Simeon, usque Nephthali, cuncta subvertit.
7 Cumque altaria dissipasset, et lucos, et
sculptilia contrivisset in frusta, cunctaque
delubra demolitus esset de universa terra Is-
rael, reversus est in Jerusalem. 8 Igitur
anno octavodecimo regni sui, mundata
jam terra, et templo Domini, misit Saphan
filium Eseliæ, et Maasiam principem civi-
tatis, et Joha filium Joachaz a commentariis,
ut instaurarent domum Domini Dei sui.

דברי הימים ב לד

9 ויבאו אליהלקהו הפהן הכול ונתנו
אתהפסח הפוכא ביהלחם אשר אספר
הלויים שמלי הפסח מיד מנשה ואפרים
ומפלל שמאית ושראל ומפלל יהודה ובנימין
ויששבי וירושלם: 10 ונתנו עליה עשה
המלכה המפקדים בבית יהוה ונתנו
ארז עשוי המלכה אשר עשים בבית
יהוה לבדוק ולחזק הבית: 11 ונתנו
לחרשים ולפנים לקנח אבני מחצב
ועצים למחפרות ולקורות אתהביתים
אשר השחיתו מלכי יהודה: 12 והאשם
עשים באמנה במלכה ועליהם למפקדים
יחזק ויבדקו הלויים מרדכי מררי וזכריה
ומשלם מרדכי חקיהם לנאם וללויים
כלמבין בקלרשיר: 13 ועל הסבלים
ומנצחים לכל עשה מלכה לעבודה
ועבודה ומחלליים קופרים ושמרים
ושוערים: 14 ובחוצות אתהפסח הפוכא
בית יהוה מצא חלקיה הפתח אתהפסח
תורתיהוה בידמשה: 15 ונעז חלקיהוה
ויאמר אלשפן הסופר ספר התורה מצאתי
בבית יהוה ונתנו חלקיהוה אתהפסח אל-
שפן: 16 ויבא שפן אתהפסח אליהפלה
ולשב עוד אתהפלה דבר לאמר כל
אשר נתנו בידעבדהוה תם עשים: 17 ויהיו
אתהפסח הפוכא בביתיהוה ונתנו
עליה המפקדים ועליה עשוי המלכה:
18 ויגד שפן הסופר לנלה לאמר ספר
נתנו לי חלקיהוה הפתח ויהי שפן
לפני המלה: 19 ויהי בשמע המלה את
דברי התורה ויחזק אתהפסח: 20 וינע
המלה אתחלקיהוה ואתהפסח בשרשפן
ואתעבדו בןמלכה ואת שפן הסופר
ואת עשה עבדהפלה לאמר: 21 לכו
דרשו אתיהוה בעדי ובעד הפסח
בשראל וביהודה עלדברי הפסח אשר
נמצא בקדוהוה סמתייהוה אשר נתנה
בנו על אשר לאשמרו אבותינו אתדבר
יהוה לעשות ככליהקרב עלהפסח הנה:
22 ויגלה חלקיהוה ואשר המלה אל-
חלה המבית אשר שלם בדרמהוה
בדבריהוה שומר הדגים והיא ושמרת
בירושלם בפסחה ויבדקו אליה בנאם:

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. ΛΔ.

9 Kai ἦλθον πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν,
καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον θεοῦ,
ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πύλην
ἐκ χειρὸς Μανασσὶ καὶ Ἐφραΐμ καὶ τῶν ἀρχόντων
καὶ ἀπὸ παντὸς καταλοίπου ἐν Ἰσραὴλ καὶ υἱῶν
Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν καὶ οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ.
10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιοούντων τὰ ἔργα
οἱ καθισταμένοι ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ
ποιῶσι τὰ ἔργα οἱ ἰποῖον ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐπι-
σκευάσαι καὶ κατισχυῆσαι τὸν οἶκον. 11 Καὶ
ἔδωκαν τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις ἀγοράσαι
λίθους τετραπίδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγᾶσαι
τοὺς οἴκους οὓς ἐξωλόθρευσαν βασιλεῖς Ἰούδα.
12 Καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ
ἐπ' αὐτῶν ἐπισκοποῖ Ἰθ καὶ Ἀβδίας οἱ Λευῖται
ἐξ υἱῶν Μεραρί, καὶ Ζαχαρίας καὶ Μωσολλάμ ἐκ
τῶν υἱῶν Καθθ ἐπισκοπεῖν, καὶ πᾶς Λευίτης καὶ
πᾶς συνῶν ἐν ὄργανοις ψῶδων. 13 Καὶ ἐπὶ τῶν
νωτοφόρων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιοούντων τὰ
ἔργα, ἔργασίᾳ καὶ ἔργασίᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν
γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί. 14 Καὶ ἐν τῇ
ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς
οἶκον Κυρίου εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου
Κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ. 15 Καὶ ἀπεκρίθη
Χελκίας καὶ εἶπε πρὸς Σαφάν τὸν γραμματεῖα
Βιβλίον νόμου εὑρον ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ ἔδωκε
Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ Σαφάν. 16 Καὶ εἰσήνεγκε
Σαφάν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέ-
δωκεν ἐν τῇ βασιλεῖ λόγον Πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύ-
ριον ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν σου τῶν ποιοούντων.
17 Καὶ ἐχώνευσεν τὸ ἀργύριον τὸ εὗρεθὲν ἐν οἴκῳ
Κυρίου, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων καὶ
ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιοούντων τὴν ἐργασίαν. 18 Καὶ
ἀπήγγειλε Σαφάν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λόγον
λέγων Βιβλίον δέδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς· καὶ
ἀνέγνω αὐτὸ Σαφάν ἑναντίον τοῦ βασιλέως.
19 Καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους
τοῦ νόμου, καὶ διῆρξεν τὰ ῥήματα αὐτοῦ. 20 Καὶ
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ καὶ τῷ Ἀχιζάμ
υἱῷ Σαφάν καὶ τῷ Ἀβδὸμ υἱῷ Μιχαῖα καὶ τῷ
Σαφάν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαῖα παιδί τοῦ
βασιλέως λέγων 21 Πορεύθητε ζητήσατε τὸν
Κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλει-
φέντος ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδᾳ περὶ τῶν λόγων τοῦ
βιβλίου τοῦ εὗρεθέντος, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς Κυρίου
ἐκείκασται ἐν ἡμῖν, διότι οὐκ εἰσήκουσαν οἱ πατέρες
ἡμῶν τῶν λόγων Κυρίου τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα
τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. 22 Καὶ ἐπο-
ρεύθη Χελκίας καὶ οἱς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀλδαν
τὴν προφῆτιν γυναῖκα Σελλήμ υἱοῦ Θεκεὶ υἱοῦ Ἀράς
φυλάσσουσαν τὰς ἐντολάς, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ ἐν μαसानαί, καὶ ἐλάλησεν αὐτῇ κατὰ ταῦτα.

II. CHRONICORUM, XXXIV.

9 Qui venerunt ad Helciam sacerdotem mag-
num : acceptamque ab eo pecuniam, quæ illata
fuerat in domum Domini, et quam congrega-
verant Levitæ, et janitores, de Manasse, et
Ephraim, et universis reliquiis Israel, ab omni
quoque Juda, et Benjamin, et habitatoribus
Jerusalem, 10 Tradiderunt in manibus eorum
qui præerant operariis in domo Domini, ut
instaurarent templum, et infirma quæque sar-
cinent. 11 At illi dederunt eam artificibus,
et cæmentariis, ut emerent lapides de lapidici-
nis, et ligna ad commissuras ædificii, et ad
contignationem domorum, quas destruxerant
reges Juda. 12 Qui fideliter cuncta faciebant.
Erant autem præpositi operantium, Jahath et
Abdias de filiis Merari, Zacharias et Mosol-
lam de filiis Caath, qui urgebant opus : omnes
Levitæ scientes organis canere. 13 Super eos
vero, qui ad diversos usus onera portabant,
erant scribæ, et magistri de Levitis janitores.
14 Cumque efferrent pecuniam, quæ illata
fuerat in templum Domini, reperit Helcias
sacerdos librum legis Domini per manum
Moysi. 15 Et ait ad Saphan scribam : Librum
legis inveni in domo Domini. Et tradidit ei.
16 At ille intulit volumen ad regem, et nun-
tiavit ei, dicens : Omnia quæ dedisti in manu
servorum tuorum, ecce complentur. 17 Ar-
gentum, quod repertum est in domo Domini,
conflaverunt : datumque est præfectis artificum,
et diversa opera fabricantium. 18 Præterea
tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum.
Quem cum rege præsentē recitasset, 19 Au-
dissetque ille verba legis, scidit vestimenta
sua : 20 Et præcepit Helcias, et Ahicam
filio Saphan, et Abdon filio Micha, Saphan
quoque scribæ, et Asaæ servo regis, dicens :
21 Ite, et orate Dominum pro me, et pro
reliquiis Israel et Juda, super universis ser-
monibus libri istius, qui repertus est :
magnus enim furor Domini stillavit super
nos, eo quod non custodierint patres
nostri verba Domini, ut facerent omnia quæ
scripta sunt in isto volumine. 22 Abiit ergo
Helcias, et hi qui simul a rege missi fuerant,
ad Oldam prophetidem, uxorem Sellum
filii Thecuath, filii Hasra custodis vestium,
quæ habitabat in Jerusalem in Secunda :
et locuti sunt ei verba, quæ supra narravimus.

דברי הימים ב לה

וַיֹּאמֶר לְלוֹיִם הַמְּבֹרָכִים לְכֹל־יִשְׂרָאֵל
הַקְּדוֹשִׁים לַיהוָה הִנֵּה אֲתָאֲרֹךְ-הַקֹּדֶשׁ
בְּבֵית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה בְּדָוִד מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֲדִירְכֶם מִשָּׂא בְּקִתָּה עִמָּה עֲבֹדוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
וְהִקְרַנּוּ לְבֵית־אֲבֹתֵיכֶם בְּמִחְלָקוֹתֵיכֶם
בְּקֹדֶשׁ דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבְמִכְתָּב שְׁלֹמֹה
בְּנוֹ׃ וְעַמְּךָ בְּקֹדֶשׁ לִפְלִיזָה בֵּית
הַעֲבֹדֹת לְאַחֲרֵיכֶם בְּגֵן הָעֵץ וְחִלְקֹת בֵּית־
אֲבֹתֵיכֶם לְלוֹיִם׃ וְשִׁחֲטוּ הַפֶּסֶח וְהַחֲקֹדֶשׁ
וְהִקְרַנּוּ לְאַחֲרֵיכֶם לַעֲשׂוֹת פְּדֻכ־יְהוָה
בְּיַד־מִשְׁחָה׃ וְגֵרָם וְאֲשֻׁרָהוּ לִבְנֵי
הָעֵץ צֹאן בְּקָשִׁים וּבְגֵרָעִים הַזֶּל
לְפִסְחֵיכֶם לְכֹל־הַנִּמְצָא לְמִסְפַּר שְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וּבָקָר שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים אֶלֶף מְרֻכָּשׁ
הַמִּלֵּךְ׃ וְשָׂרָיו לְנִדְבָרָה לָעָם
לְפָחִים וְלִלְוִיִּם חֲרִיטֵי חִלְקֵיהֶם הַכֹּהֲנִים
וְיִחִיאֵל בְּנֵי־בֵית הַמִּלֵּאִים לְפָחִים
חֲרִיטֵי לְפִסְחִים אֲלָפִים וְשָׁשׁ מֵאוֹת וּבָקָר
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ וְיִזְבְּנִיחָה וּשְׁמִינִיחָה וְנִתְנָאֵל
אֲחִיו וְהַשֹּׁבֵת וְיַעֲזָר וְיִזְבֹּד שְׁנֵי
חֲלִיפֵי חֲרִיטֵי לְלוֹיִם לְפִסְחִים חֲמִשָּׁת
אֲלָפִים וּבָקָר חֲמִשָּׁה מֵאוֹת׃
וְיִזְבֹּן הַעֲבֹדֹת וְנִעֲמֹדוּ הַפָּחִים עַל־
עֲמֻדָם וְהַלְוִיִּם עַל־מִחְלָקוֹתָם בְּמִצְוַת
הַמֶּלֶךְ׃ וְיִשְׁחָטוּ הַפֶּסֶח וְיִזְרְקוּ הַפָּחִים
מִיָּדָם וְהַלְוִיִּם מִשְׁפָּטֵיהֶם׃ וְיִזְבִּירוּ
הָעֹלָה לְחֵמָה לְמִסְלָחוֹת לְבֵית־אֲבֹתָם
לִבְנֵי חָצֵם לְחֻקֵּיכֶם לַיהוָה פְּתֹחֵי בִּסְתָם
מִשָּׁה וְכֹן לְבָקָר׃ וְיִזְבְּשֻׁלֵי הַפֶּסֶח בָּשָׂשׁ
פִּשְׁשֻׁקִּי וְהַקְּדָשִׁים בָּשָׂלוּ בַּסִּירֹת וּבַדָּוִדִים
וּבַקְּלָחוֹת וְיִזְרְעוּ לְכֹל־בְּגֵן הָעֵץ׃ וְאֲחֵר
הִקְרַנּוּ לָהֶם וְלַפָּחִים כִּי הַפָּחִים עַד
אֲחֵרֵי בְתַעֲלוֹת הָעֹלָה וְחִסְדָּהִם עַד
לְגִלָּה וְהַלְוִיִּם חֲרִיטֵי לָהֶם וְלַפָּחִים בְּגֵן
אֲחֵרֵי׃ וְהַמִּשְׁחָרִים בְּגֵרָעִים עַל־מִצְעָדָם
בְּמִצְוַת דָּוִד וְאֲחֵר וְהִקְרַנּוּ נִדְבָנֵי חֹמֶה
הַמֶּלֶךְ וְהַשֹּׁבֵת לְשָׂעַר וְשָׂעַר אֶצְלוֹ לָהֶם
לְסוּר מִעַל עֲבֹדָתָם בְּרִאשֹׁתֵי הַלְוִיִּם
הִקְרַנּוּ לָהֶם׃ וְיִזְבֹּן צִלְעֲבוֹדֹת יְהוָה
בְּיָדֵם הַהֵאָה לַעֲשׂוֹת הַפֶּסֶח וְהַעֲלוֹת עֲלֹת
עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה בְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ וְאֲשֻׁרָה׃

ΠΑΡΑΛΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. λ'.

3 Καὶ εἶπε τοῖς Λευῖταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ
'Ισραὴλ τοῦ ἁγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ· καὶ
ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον ὃν
ψικοδόμησε Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως
'Ισραὴλ. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Οὐκ ἔστιν ὑμῖν
ἐπ' ὧμων ἄραι οὐδὲν· νῦν οὖν λειτουργήσατε τῷ
Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ 'Ισραὴλ·
4 Καὶ ἐτοιμάσθητε κατ' οἴκους πατριῶν ὑμῶν καὶ
κατὰ τὰς ἡμερίας ὑμῶν, κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ
βασιλέως 'Ισραὴλ καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμών υἱοῦ
αὐτοῦ· 5 Καὶ στήτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαί-
σεις οἰκῶν πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν υἱοῖς
τοῦ λαοῦ, καὶ μερὲς οἴκου πατριᾶς τοῖς Λευῖταις·
6 Καὶ θύσατε τὸ φασέκ, καὶ ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελ-
φοῖς ὑμῶν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον Κυρίου
διὰ χειρὸς Μωσῆ. 7 Καὶ ἀπῆρξατο 'Ιωσίας τοῖς
υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα καὶ ἄμνους καὶ ἱρφόους
ἀπὸ τῶν τίκνων τῶν αἰγῶν, πάντα εἰς τὸ φασέκ,
καὶ πάντα τοὺς εὐρεθέντας εἰς ἄρθρῳ τριάκοντα
χιλιάδας, καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας· ταῦτα ἀπὸ
τῆς ἐπαφῆς τοῦ βασιλέως. 8 Καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτοῦ ἀπῆρξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ
τοῖς Λευῖταις· ἔδωκε δὲ Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ
'Ιεὴλ οἱ ἄρχοντες τοῖς ἱερεῦσιν ὄκτου θεοῦ, καὶ
ἔδωκεν εἰς τὸ φασέκ πρόβατα καὶ ἄμνους καὶ
ἱρφόους δισχίλια ἑξακόσια καὶ μόσχους τρεακοσίους.
9 Καὶ Χωνενίας καὶ Βαναίας καὶ Σαμάριας καὶ
Ναθαναὴλ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ 'Ασαβίας καὶ 'Ιεὴλ
καὶ 'Ιωζαβὰδ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπῆρξαντο
τοῖς Λευῖταις εἰς τὸ φασέκ πρόβατα πεντακοσμία
καὶ μόσχους πεντακοσίους. 10 Καὶ κατορθώθη ἡ
λειτουργία, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν
αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαίσεις αὐτῶν
κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ ἔθυσαν
τὸ φασέκ, καὶ προσέχεον οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ
χειρὸς αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐξίδεον. 12 Καὶ
ἡτοιμάσαν τὴν ὀλοκαυτῶσιν παραδοῦναι αὐτοὺς
κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους πατριῶν τοῖς υἱοῖς
τοῦ λαοῦ τοῦ προσάγειν τῷ Κυρίῳ, ὡς γέγραπται
ἐν βιβλῳ Μωσῆ· καὶ οὕτως εἰς τὸ πρῶν.
13 Καὶ ὤπησαν τὸ φασέκ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν
ἐρίσιν, καὶ τὰ ἄγρια ἤψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ
ἐν τοῖς λίθῃσι, καὶ εὐωδῶθη, καὶ ἔδραμον πρὸς
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ. 14 Καὶ μετὰ τὸ
ἐτοιμάσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν
τῷ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτῶματα καὶ τὰ στέατα ἕως
νυκτός, καὶ οἱ Λευῖται ἡτοιμάσαν αὐτοῖς καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς 'Ααρῶν. 15 Καὶ οἱ ψαλψοὶ
υἱοὶ 'Ασάφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς
ἐντολὰς Δαυὶδ καὶ 'Ασάφ καὶ Αἰμάν καὶ 'Ιδὶθῶμ οἱ
προφῆται τοῦ βασιλέως· καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ
πυλῶροι πύλης καὶ πύλης, οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι
ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν ἁγίων, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοιμάσαν αὐτοῖς. 16 Καὶ
κατωρθώθη καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία Κυρίου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἡκεῖν τοῦ ποιῆσαι τὸ φασέκ καὶ
ἡνεγκεῖν τὰ ὀλοκαυτῶματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
Κυρίου κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως 'Ιωσίου.

II. CHRONICORUM, XXXV.

3 Levitis quoque, ad quorum eruditionem
omnis Israel sanctificabatur Domino, locutus
est : Ponite arcam in sanctuario templi, quod
ædificavit Salomon filius David rex Israel,
nequaquam enim eam ultra portabitis : nunc
autem ministrare Domino Deo vestro, et
populo ejus Israel. 4 Et præparate vos per
domos et cognationes vestras, in divisionibus
singulorum, sicut præcepit David rex Israel,
et descripsit Salomon filius ejus. 5 Et
ministrare in sanctuario per familias turmas-
que Leviticas, 6 Et sanctificati immolate
Phase : fratres etiam vestros, ut possint juxta
verba quæ locutus est Dominus in manu
Moysi facere, præparate. 7 Dedit præterea
Josias omni populo, qui ibi fuerat inventus in
solemnitate Phase, agnos et hœdos de gregibus,
et reliqui pecoris triginta millia, boum quoque
tria millia ; hæc de regis universa substantia.
8 Duces quoque ejus, sponte quod voverant,
obtulerant, tam populo, quam sacerdotibus et
Levitis. Porro Helcias, et Zacharias, et
Jahiel, principes domus Domini, dederunt
sacerdotibus ad faciendum Phase pecora com-
mixtim duo millia sexcenta, et boves tre-
centos. 9 Chonenias autem, et Semeias, etiam
Nathanael, fratres ejus, necnon Hasabias,
et Jehiel, et Jozabad, principes Levitarum,
dederunt ceteris Levitis ad celebrandum
Phase quinque millia pecorum, et boves quin-
gentos. 10 Præparatumque est ministerium,
et steterunt sacerdotes in officio suo : Levitæ
quoque in turmis, juxta regis imperium.
11 Et immolatum est Phase : asperseruntque
sacerdotes manu sua sanguinem, et Levitæ
detraxerunt pelles holocaustorum : 12 Et
separaverunt ea ut darent per domos et
familias singulorum, et offerrentur Domino,
sicut scriptum est in Libro Moysi : de bobus
quoque fecerunt similiter. 13 Et assaverunt
Phase super ignem, juxta quod in lege
scriptum est : pacificas vero hostias coxerunt
in lebetibus, et cacabis, et ollis, et festinato
distribuerunt universæ plebi : 14 Sibi autem,
et sacerdotibus postea paraverunt : nam in
oblacione holocaustorum et adipum usque ad
noctem sacerdotes fuerunt occupati : unde
Levitæ sibi, et sacerdotibus filiis Aaron para-
verunt novissimis. 15 Porro cantores filii
Asaph stabant in ordine suo, juxta præceptum
David, et Asaph, et Heman, et Idithun,
prophetarum regis, janitores vero per portas
singulas observabant, ita ut nec puncto
quidem discederent a ministerio : quam ob
rem et fratres eorum Levitæ paraverunt eis
cibos. 16 Omnis igitur cultura Domini
rite completa est in die illa, ut facerent
Phase, et offerrent holocausta super altare
Domini, juxta præceptum regis Josiæ.

דברי הימים ב לה לו

17 וַיַּעֲשֵׂה בְּכָרִישׁ אֱלֹהֵי מִצְרָיִם אֶת־הַפֶּסַח
בַּעַת חֲצִיָּה וְאֶת־חֹג הַמִּצּוֹת שֶׁבַע־
יָמִים : 18 וְלֹא־נֶעֱשָׂה פֶסַח בְּמֹחוֹ בִּישְׁתָּאֵל
מִיָּמָי שְׂמִינְאֵל הַכֹּהֵן וְכֹל־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא־עָשׂוּ בַּפֶּסַח אֲשֶׁר־עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֵיהֶם
וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכֹל־יִחְדָּהוּ וַיִּשְׁרָאֵל
הַמִּצְרָאִי וְיִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלָּם : 19 בַּשְּׂמוּנָה
עֲשָׂרָה שָׁנָה לְמַלְכוּת יֹאשִׁיָּהוּ נֶעֱשָׂה
הַפֶּסַח הַזֶּה : 20 אַחֲרֵי כֵל־זֶה אֲשֶׁר
הָכִין יֹאשִׁיָּהוּ אֶת־הַבַּיִת עָלָה נְכוֹ מֶלֶךְ־
מִצְרַיִם לְהַלְחֵם בְּכָרְעָמִישׁ עַל־פֶּתַח וַיִּצָּא
לְקָרְאוֹ וַיֹּאשִׁיָּהוּ : 21 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו מַלְאָכָיו
לֵאמֹר מִחֲלִי וְלֹךְ מֵלֶךְ יִחְדָּהוּ לֹא־עָלִים
אִתָּה הַיּוֹם כִּי אֵל־בַּיִת מַלְחָמָתִי וְאִלֹּחִים
אֲמַר לְבַחֲלִנִי חֲדַל־לֶךְ מֵאִלֹּחִים אֲשֶׁר־
עָמִי וְאֵל־יִשְׁחִיָּהוּ : 22 וְלֹא־הִסָּב וַיֹּאשִׁיָּהוּ
סָבִיו מִמֶּנּוּ כִּי לְהַלְחֵם־בּוֹ הִתְחַפֵּשׂ וְלֹא
שָׁמַע אֶל־דְּבָרָיו נְכוֹ מִפְּנֵי אִלֹּחִים וַיִּבָּא
לְהַלְחֵם בְּבִקְעַת מִדְּבָר : 23 וַיִּרְאֵה הַיָּדִים
לְמֶלֶךְ וַיֹּאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַעֲבָדָיו
הַעֲבִירֵנִי כִּי הִחֲלִיתִי מָאֹד : 24 וַיַּעֲבִירֵהוּ
עַבְדָּיו מִדֹּחַן־קָדֶשׁ וַיַּרְפִּיבֵהוּ עַל רֶכֶב
הַפִּשְׁעָה אֲשֶׁר־לוֹ וַיּוֹלִיכֵהוּ יְרוּשָׁלָּם וַיָּמָת
וַיִּשְׁקֶר בְּתַבְרוֹת אֲבָתָיו וְכֹל־יִחְדָּהוּ
יְרוּשָׁלָּם מֵהַמְּאֵלִים עַל־יֹאשִׁיָּהוּ :

25 וַיִּקְרָא יְרֵמְיָהוּ עַל־יְאֹשָׁעִיָּהוּ וְאֶת־כָּל־
הַשָּׂרִים וְאֶת־שָׂרֵי הַבְּחִינֹתֵיהֶם עַל־יְאֹשָׁעִיָּהוּ
עַד־הַיּוֹם וַיִּתְּנֵם לְחָק עַל־יִשְׂרָאֵל וְהֵם
כְּתוּבִים עַל־הַקִּינֹת : 26 וַיֵּצֵא דָבָר
וְאֹשָׁעִיָּהוּ וְחִסְדָּיו פָּתַח בְּרוּרָת יְהוָה :
27 וְדָבָרֵי הַקְּרָאֲשִׁים וְהַחֲרֹנִים הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּחְדָּד :

פרשה לו :

וַיִּקְרָא עִם הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹשָׁפָא בֶן־
יֹאשָׁפָא וּבְמִלְכָּהוּ כַּחֲתָנֵהוּ בִּירֹשָׁלָּם׃
בֶּן־שָׁלֹשׁ וָעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיֹּאמְרוּ בְּמִלְכּוֹ
וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירֹשָׁלָּם׃ וַיִּסְבְּחֻהוּ
מִלֶּחֶם מִצְרַיִם בִּירֹשָׁלָּם וַיַּעֲשֶׂה אֶת־הָאָרֶץ
מִצָּחָה כְּפֶרֶסָּה וּכְפֶרֶסָּה׃ וַיִּמְלֹךְ
מִלֶּחֶם מִצְרַיִם אֶת־אֱלִיָּהוּ אֲחִיו עַל־יְהוּדָה
וּבִירֹשָׁלָּם וַיִּסָּב אֶת־שָׁמוֹ יְהוֹשָׁפָא וְאֶת־
יֹאשָׁפָא אֲחִיו לְקַח כָּל־וְיָבִיאָהוּ מִצְרַיִם׃

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. λε', λς'.

17 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθίνες τὸ φάσκε ἐν τῷ καιρῷ ἱκεῖν· καὶ ἦν ἐξοργιστὴν τῶν ἀξιωματῶν ἐπὶ τὴν ἡμέραν. 18 Καὶ οὐκ ἐγένετο φάσκε ὅμοιον αὐτῶν ἐν Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουὺλ τοῦ προφήτου καὶ παντὸς βασιλεῖς· Ἰσραὴλ οὐκ ἐποίησαν τὸ φάσκε δὲ ἵπποιεν· Ἰωσιὰς καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθῖς καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ τῷ Κυρίῳ. 19 Τῷ ὀκτωκαίδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰωσιὸν ἐποίησεν τὸ φάσκε τοῦτο· 20 Μετὰ ταῦτα πάντα δ' ἔδρασαν Ἰωσιὰς ἐν τῷ οἴκῳ καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας καὶ τὰ θαρσυν καὶ τὰ εἰδωλα καὶ τὰ καρσημὶ ἀ ἦν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐνεκυρίωσεν οὐ βασιλεῖς· Ἰωσιὰς, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρε Χελκίας οὐ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Ὅμοιος αὐτῷ οὐκ ἐγένεθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ δις ἐπίστρεψε πρὸς Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ῥοχῇ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνίστηθ' ὅμοιος· πλὴν οὐκ ἀπέστράφη Κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὐ ὥργισεν θυμῷ Κύριος ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ πάντα τὰ παρανομίατα αὐτοῦ ἀ παρώτρην Μαισάσῃ. Καὶ εἶπε Κύριος Καὶ γὰρ τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου καθὼς ἀπίστησαν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπωσύμην τὴν πόλιν ἣν ἐξελέγμην τὴν Ἰερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶκον δὲν εἶπα· Ἔσται τὸ ὄνομα μου ἱκεῖ. Καὶ ἀνέβη Φαραὺ Νεχάω βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσιὰς εἰς συνάντησιν αὐτῷ. 21 Καὶ ἀπίστειλε πρὸς αὐτὸν ἀγγέλοις λέγων· Τί ἔμοι καὶ σοί, βασιλεῦ Ἰούδα; οὐκ ἐπὶ σε ἦκω σήμερον πόλεμον πολεμήσαι· καὶ οὐ θεὸς εἶπε τοῖς κατασπεύσαι με· πρόσδεξαι ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ καὶ καταφθείρου σε. 22 Καὶ οὐκ ἀπίστρεψεν Ἰωσιὰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ πολεμὶα αὐτὸν ἐκραταιώθη, καὶ οὐκ ἤκουσε τῶν λόγων Νεχάω διὰ στόματος θεοῦ, καὶ ἤλθε τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδώ. 23 Καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξοὶ ἐπὶ βασιλεῖ Ἰωσιάν· καὶ εἶπεν οὐ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Ἐξάγαγέ με, ὅτι ἐπόνεμα σφοδρὸν. 24 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἡμαρτος καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕρμα τὸ δευτερεῖον δ' ἦν αὐτῷ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλὴμ· καὶ ἀπῆλθεν, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλὴμ ἐπένθησαν ἐπὶ Ἰωσιάν. 25 Καὶ ἠθρήνηsen Ἰερμίας ἐπὶ Ἰωσιάν, καὶ ἔπλαν πάντες οἱ ἀρχόντες καὶ αἱ ἀρχονταὶ ἠθρήνηsen ἐπὶ Ἰωσιάν ἕως τῆς σήμερον, καὶ ἶδωκαν αὐτὸν εἰς πρόσταγμα καὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν ῥηγῶν. 26 Καὶ ἦσαν οἱ λοιποὶ λόγους Ἰωσιὸν καὶ ἡ ἑλπίς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Κυρίου, 27 Καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλεῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

ΚΕΦ. λς'.

1 ΚΑΙ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ καθίστησαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς βασιλεῖα ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ.
2 Ὅσοι εἴκοσι καὶ τριῶν ἑτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτὸν, καὶ τριήμιον ἰεραβίλλεισεν ἐν Ἰερουσαλῇ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμειζὰ θυγατὴρ Ἰερεμίου τοῦ Λοβνὰ. Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὺ ἐν Δειβλαθῇ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ τὸ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἰερουσαλὴμ. 3 Καὶ μετῴχηκε αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσοῦ. 4 Καὶ καθίστησε Φαραὼ Νεχαὺ τὸν Ἐλιακίμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλεῖα ἐπὶ Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ· καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβε Φαραὼ Νεχαὺ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσὸν ἔδωκε τῇ Φαραῷ. Τότε ἤρξατο ἡ γῆ φορολογεῖσθαι τὸν δούναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόμα Φαραῷ· καὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἀπέτρε τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς δούναι Φαραῷ Νεχαῷ.

II. CHRONICORUM, XXXV. XXXVI.

17 Feceruntque filii Israel, qui reperti fuerant ibi, Phase in tempore illo, et sollemnitate azymorum septem diebus. 18 Non fuit Phase simile huic in Israel a diebus Samuelis prophetæ: sed nec quisquam de cunctis regibus Israel fecit Phase sicut Josias, sacerdotibus, et Levitis, et omni Judæ, et Israel qui repertus fuerat, et habitantibus in Jerusalem. 19 Octavodecimo anno regni Josiæ hoc Phase celebratum est. 20 Postquam instauraverat Josias templum, ascendit Nechao rex Ægypti ad pugnandum in Charcamis juxta Euphraten: et processit in occursum ejus Josias. 21 At ille, missis ad eum nuntiis, ait: Quid mihi et tibi est rex Juda? non adversum te hodie venio, sed contra aliam pugno domum, ad quam me Deus festinato ire præcepit: desine adversum Deum facere, qui mecum est, ne interficiat te. 22 Noluit Josias reverti, sed præparavit contra eum bellum, nec acquievit sermonibus Nechao ex ore Dei: verum perrexit ut dimicaret in campo Mageddo. 23 Ibique vulneratus a sagittariis, dixit pueris suis: Educite me de prælio, quia oppido vulneratus sum. 24 Qui transtulerunt eum de curru in alterum currum, qui sequebatur eum more regio, et asportaverunt eum in Jerusalem, mortuusque est, et sepultus in mausoleo patrum suorum: et universus Juda et Jerusalem luxerunt eum: 25 Jeremias maxime: cujus omnes cantores atque cantatrices, usque in præsentem diem, lamentationes super Josiam replicant; et quasi lex obtinuit in Israel: Ecce scriptum fertur in lamentationibus. 26 Reliqua autem sermonum Josiæ et misericordiarum ejus, quæ lege præcepta sunt Domini: 27 Opera quoque illius prima et novissima, scripta sunt in Libro regum Juda et Israel.

CAPUT XXXVI.

1 TULIT ergo populus terræ Joachaz filium Josiæ, et constituit regem pro patre suo in Jerusalem. 2 Viginti trium annorum erat Joachaz cum regnare cepisset, et tribus mensibus regnavit in Jerusalem. 3 Amovit autem eum rex Ægypti cum venisset in Jerusalem, et condemnavit terram centum talentis argenti, et talento auri. 4 Constituitque pro eo regem, Eliakim fratrem ejus, super Judam et Jerusalem: et vertit nomen ejus Joakim: ipsum vero Joachaz tulit secum, et abduxit in Ægyptum.

בִּרְעֻשָׁיִם וְחֶמֶשׁ שָׁנָה יְהוֹנָתָן
בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עָשָׂר שָׁנָה מָלַךְ בִּירֻשָׁלַם
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו : * עָלָיו
עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּסְבְּרֶהָ
בְּחֻשָׁתָיִם לְחַלְוֶיהָ בְּבָלָח : * וַיִּמְכְּרֵהָ
יְהוָה הַבָּיָא נְבוּכַדְנֶאצַּר לְבָבֶל וַיִּתְּנֶם
בְּחֻזְקָהּ בְּבָבֶל : * וַיִּתֵּן דָּבָר יְהוֹנָתָן
וְהַעֲבֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה וְהַמַּעֲמָא עָלָיו הָעַם
כְּרוֹבִים עַל־סֹפֶר מִלְּךָ יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲתֶה
וַיִּמְלֹךְ יְהוֹנָתָן בֶּן דָּוִד חֲמִישִׁי :
* בִּרְשׁוֹמָהּ שָׁנִים יְהוֹנָתָן בְּמָלְכוֹ וְאֶשְׁלַח
חֲדָשִׁים וְעֶשְׂרֵת יָמִים מָלַךְ בִּירֻשָׁלַם
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה : * וְלִתְשֻׁבָּתָהּ
הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיִּבְאֶהוּ
בְּבָלָח עֲסִיפְלָן חֲמִשָּׁת בָּיִת־יְהוָה וַיִּמְלֹךְ
אֶת־דְּמַרְחָה אֲחִיו עַל־יְהוּדָה וִירֻשָׁלַם :
* בִּרְעֻשָׁיִם וְאַחַת שָׁנָה דְּמַרְחָה
בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עָשָׂר שָׁנָה מָלַךְ בִּירֻשָׁלַם :
* וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו לֹא
נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְרֻמָּהּ חֲבָיָא מִפִּי יְהוָה :
* וְלָנִים בְּמָלְכוֹ נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ אֲשֶׁר
הַעֲבִירָהּ בְּמַלְחָמָה וַיִּקְשֶׁת אֶת־עַרְפוֹ וַיִּמְאַצֵּן
אֶת־לְבָבוֹ מִשֹּׁבֵב אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו יִשְׂרָאֵל :
* וְכִּי־כָל־שָׁרֵי חֲלָקִים וְהַעֲבָד הָרַע
לְמַעַל־מַעַל כָּל־הַעֲבֹת חַיִּים וַיִּשְׁפָּט
אֶת־בָּיִת יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירֻשָׁלַם :
* וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֲחִיו אֶלְחִיָּה אֶלְחִיָּהם
בְּנֵי־מִלְכָּיו הַשָּׂמַיִם וְשָׁלוֹם כִּי־חָמַל עַל־
עַם וְעַל־מַעֲוָיו : * וַיַּחֲזֶה מַלְעָבִים בְּמַלְאָכָיו
הָאֲלֹהִים וּבָחִים דְּבָרָיו וּמַתְּעַתְּעִים בְּבִבְיָאֵו
עַד עֲלוֹת חֲמַת־יְהוָה בְּעַם עַד־לְאִין
מִרְכָּא : * וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת־מֶלֶךְ פְּשָׁרִים
וַיַּחֲזֶה בְּחֻרֵיהֶם בְּחֶרֶב בְּבָיִת מִתְּשָׁם
וְלֹא חָמַל עַל־בָּחֹר וּבְחֻזְקָהּ זָקֵן וַיִּשָּׁשׁ
חָזֵל קָמוּ בָּיָדוֹ : * וְכָל־כָּלִי בָּיִת
הָאֲלֹהִים הַגְּדֹלִים וְהַקְּטָנִים וְהַצִּוְרוֹת בָּיִת
יְהוָה וְהַצִּוְרוֹת חֲמֻלָּה וְשָׁבִיו חָזֵל הַבָּיָא
בָּבֶל : * וַיִּשְׁרָפוּ אֶת־בָּיִת הָאֲלֹהִים וַיִּנְתְּצוּ
אֶת חֻמָּת יֻרֻשָׁלַם וְכָל־אֲרָמֹנֶיהָ שָׂרְפוּ
בָּאֵשׁ וְכָל־כָּלִי מִתְּשָׁמֶיךָ לְחֻשָׁתָהּ : * וַיִּנְתְּצוּ
הַשָּׂמַיִם מִדְּחַרְבֵּי אֱלִי־בָבֶל וַיַּחֲתִירֻהוּ
וַיִּבְנוּ לְעַבְדִּים עַד־מֶלֶךְ מַלְכֵי כְּדָם :

5 Ὡν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασι-
λεύειν αὐτόν, καὶ ἑνδεκά ἐτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ζεχωρὰ θυγά-
τηρ Νηρίου ἐκ Παμὰ. Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν
ἐναντίον Κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ
πατέρες αὐτοῦ. (Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθε
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἦν αὐτῷ δουλεύων τρία ἔτη, καὶ ἀπέστη
ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς
Χαλδαίους καὶ ληστήρια Σύρων καὶ ληστήρια
Μωαβιτῶν καὶ υἱὸν Ἀμμὼν καὶ τῆς Σαμαρείας,
καὶ ἀπέστησαν μετὰ τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τὸν
λόγον Κυρίου ἐν χειρὶ τῶν παίδων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν. Πλὴν θυμὸς Κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰούδαν
τοῦ ἀποστῆναι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διὰ τὰς
ἀμαρτίας Μανασσῆ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησε, καὶ ἐν
αἵματι ἀθώψ ὃ ἔειχεν Ἰωακὶμ, καὶ ἐκλήσεν τὴν
Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἀθώου, καὶ οὐκ ἠθέλησε
Κύριος ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς.) 6 Καὶ ἀνέβη ἐπ'
αὐτὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πίδασι καὶ ἀπήγαγεν
αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. 7 Καὶ μέρος τῶν σκευῶν
οἴκου Κυρίου ἀνήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔθηκεν
αὐτὰ ἐν τῷ ναφὶ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. 8 Καὶ τὰ
λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὶμ καὶ πάντα ὃ ἐποίησεν,
οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεύουσιν Ἰούδα; καὶ ἐκοιμήθη
Ἰωακὶμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν
γανοῶν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἱβασί-
λευσεν Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 9 Ὀκτώ
ἐτῶν Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ τρι-
μνηον καὶ δέκα ἡμέρας ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου. 10 Καὶ
ἐπιστρίφοντος τοῦ ἐναντιοῦ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
Ναβουχοδονόσορ καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς Βαβυ-
λῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν οἴκου
Κυρίου καὶ ἱβασίλευσε Σεδεκίαν ἀδελφὸν τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλὴμ. 11 Ἐτῶν
εἴκοσι υἱὸς καὶ ἐνὸς ἔτους Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, καὶ ἑνδεκά ἐτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.
12 Καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου θεοῦ
αὐτοῦ οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου Ἱερεμίου τοῦ
προφήτου καὶ ἐκ στόματος Κυρίου, 13 Ἐν τῷ τὰ
πρὸς τὸν βασιλῆα Ναβουχοδονόσορ ἀθετήσθαι ὃ
ᾠρκίουν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἰσκέληρνε τὸν
τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατίσχυσε
τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ. 14
Καὶ πάντες οἱ ἐνδοῦοι Ἰούδα καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ
λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετήσθαι ἀθετή-
ματα βδελυγμάτων ἰδυνῶν, καὶ ἰμίαναν τὸν οἶκον
Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 15 Καὶ ἐξαπίστειλε
Κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ τῶν
προφητῶν αὐτοῦ, ὁρροῖζων καὶ ἀποστέλλων τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ, ὅτε ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
καὶ τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ. 16 Καὶ ἦσαν μυκτη-
ρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐξουθενούντες
τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἠμπαίζοντες ἐν τοῖς προ-
φήταις αὐτοῦ, ἕως ἀνέβη ὁ θυμὸς Κυρίου ἐν τῷ
λαφ αὐτοῦ, ἕως οὐκ ἦν ἱαμα. 17 Καὶ ἤγαγεν ἐπ'
αὐτοὺς βασιλεία Χαλδαίων, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς
νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἁγιάσματος
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ Σεδεκίου, καὶ τὰς
παρθένους αὐτῶν οὐκ ἠλέησε, καὶ τοὺς πρεσβυ-
τέρους αὐτῶν ἀπήγαγον, τὰ πάντα παρέδωκεν ἐν
χειρὶ αὐτῶν. 18 Καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου τοῦ
θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά, καὶ τοὺς θησαυροὺς
οἴκου Κυρίου, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ
βασιλεῖος καὶ τῶν μεγιστάνων, πάντα εἰσήνεγκεν
εἰς Βαβυλῶνα. 19 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου,
καὶ κατίσκαψε τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς
βάρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ, καὶ πᾶν σκεῦος
ῥαπτοὺν εἰς ἀφανισμόν. 20 Καὶ ἀπέφικε τοὺς
καταλοιπούς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἦσαν αὐτῶν καὶ τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας Μήδων,

5 Viginti quinque annorum erat Joakim cum
regnare cœpisset, et undecim annis regnavit
in Jerusalem: fecitque malum coram Domino
Deo suo. 6 Contra hunc ascendit Nabuchodo-
nosor rex Chaldæorum, et vinctum catenis
duxit in Babylonem. 7 Ad quam et vasa
Domini transtulit, et posuit ea in templo suo.
8 Reliqua autem verborum Joakim, et abomi-
nationum ejus, quas operatus est, et quæ
inventæ sunt in eo, continentur in Libro
regum Juda et Israel. Regnavit autem Joachin
filius ejus pro eo. 9 Octo annorum erat
Joachin cum regnare cœpisset, et tribus
mensibus, ac decem diebus regnavit in Jeru-
salem, fecitque malum in conspectu Domini.
10 Cumque anni circulus volveretur, misit
Nabuchodonosor rex, qui adduxerunt eum in
Babylonem, asportatis simul pretiosissimis
vasis domus Domini. Regem vero constituit
Sedeciam patrum ejus super Judam et Jeru-
salem. 11 Viginti et unius anni erat Sedecias
cum regnare cœpisset, et undecim annis
regnavit in Jerusalem. 12 Fecitque malum
in oculis Domini Dei sui, nec erubuit faciem
Jeremiæ prophetæ, loquentis ad se ex ore
Domini. 13 A rege quoque Nabuchodonosor
recessit, qui adjuraverat eum per Deum: et
induravit cervicem suam et cor, ut non
reverteretur ad Dominum Deum Israel.
14 Sed et universi principes sacerdotum, et
populus, prævaricati sunt inique juxta uni-
versas abominationes gentium, et polluerunt
domum Domini, quam sanctificaverat sibi in
Jerusalem. 15 Mittebat autem Dominus
Deus patrum suorum ad illos per manum
nuntiorum suorum, de nocte consurgens, et
quotidie commonens: eo quod parceret populo
et habitaculo suo. 16 At illi subsannabant
nuntios Dei, et parvipendebant sermones ejus,
illudebantque prophetis, donec ascenderet
furor Domini in populum ejus, et esset nulla
curatio. 17 Adduxit enim super eos regem
Chaldæorum, et interfecit juvenes eorum
gladio in domo sanctuarii sui: non est mi-
sertus adolescentis, et virginis, et senis, nec
decrepiti quidem, sed omnes tradidit in mani-
bus ejus. 18 Universaque vasa domus
Domini, tam majora, quam minora, et the-
sauros templi, et regis, et principum,
transtulit in Babylonem. 19 Incenderunt
hostes domum Domini, destruxeruntque
murum Jerusalem, universas turres com-
busserunt, et quicquid pretiosum fuerat,
demoliti sunt. 20 Si quis evaserat gladium,
ductus in Babylonem servivit regi et
filiis ejus, donec imperaret rex Persarum,

דברי הימים ב לי

21 למלאות דברי יהוה בפי ירמיהו עד
הצחה הארץ את שבתותיה בלמי
השמה שבתה למלאות שבועים שנה:
22 ובשנת אחת לכורש מלך פרס
לכלות דברי יהוה בפי ירמיהו העיר
יהוה את יהוה כורש מלך פרס ויגברקהל
בכל-מלכותו ונסבמכתב לאמר: 23 פה
אמר כורש מלך פרס כל-ממלכות
הארץ גמול לי יהוה אלהי השמים והוא
פחד עלי לבנות-לו בית בירושלם אשר
בחרתה מרבכם מפל-עמו יהוה אלהי
עמו ויגבר.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ Β'. λς'.

21 Τοῦ πληρωθῆναι λόγον Κυρίου διὰ στόματος
'Ιερεμίου, ὥς τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάβ-
βατα αὐτῆς σαββατίζειν, πάσας τὰς ἡμέρας ἱρημώ-
σεως αὐτῆς σαββατίζειν εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν
ἑβδομήκοντα. 22 Ἐτους πρώτου Κύρου βασιλέως
Περσῶν, μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα Κυρίου διὰ
στόματος 'Ιερεμίου, ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα
Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε κηρῦξαι
ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ λέγων
23 Τάδε λέγει Κύριος βασιλεὺς Περσῶν πάσαις
ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς Ἐδωκέ μοι Κύριος ὁ θεὸς
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι οἰκοδο-
μῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν 'Ιερουσαλὴμ ἐν τῇ 'Ιουδαίᾳ·
τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; ἔσται
θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήτω.

II. CHRONICORUM, XXXVI.

21 Et compleretur sermo Domini ex ore
Jeremiæ, et celebraret terra sabbata sua:
cunctis enim diebus desolationis egit sabba-
tum, usque dum complerentur septuaginta
anni. 22 Anno autem primo Cyri regis
Persarum, ad explendum sermonem Domini,
quem locutus fuerat per os Jeremiæ, susci-
tavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum:
qui jussit prædicari in universo regno suo,
etiam per scripturam, dicens: 23 Hæc dicit
Cyrus rex Persarum: Omnia regna terræ
dedit mihi Dominus Deus cæli, et ipse
præcepit mihi ut ædificarem ei domum in
Jerusalem, quæ est in Judæa: quis ex vobis
est in omni populo ejus? sit Dominus Deus
suis cum eo et ascendat.

LIBER ESDRAS.

עזרא א

ובשנת אחת לכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרֶס לְכָלוֹת
דְּבָרֵי־יְהוָה מִפִּי יְרֵמְיָהוּ הַחֵזֶק
יְהוָה אֶת־יְרֵמְיָהוּ בְּרֹשׁ מֶלֶךְ־פָּרֶס וַיַּעֲבֵר
קוֹלִי בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְנִסְבַּמְכָתָב לֵאמֹר :
יָחַ אֲמַר בְּרֹשׁ מֶלֶךְ פָּרֶס עַל מַמְלֻכֹת
הָאָרֶץ כִּמּוֹ לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
וְהוֹאֲרַתְךָ עָלַי לְבָבוֹת־לִּי כִּי בִירוּשָׁלַם
אֲשֶׁר בִּיהְדָּה : יִמְרְכֶם מֶלֶךְ־עַמּוֹ
יְהִי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וְיַעַל לִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר
בִּיהְדָּה וַיָּבֹן אֶת־בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם :
וְכָל־הַנְּשֹׂאֵר מִכָּל־הַמִּטּוֹרֹת אֲשֶׁר־הוּא
גִּרְשָׁם וְנִשְׁאֲמוֹהוּ אֲנֹכִי מִקּוֹמוֹ בַּבֶּסֶת
וּבְזָהָב וּבִבְרָכָשׁ וּבִבְהֶמָה לַעֲסֹתָנָה
לְבַיִת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם : וַיְהִי־מִי
כִּאֲשֶׁר הָאֲבֹת לִיהְדָּה וּבְגִימֹן וְהַפְּתֻגִּים
וְהַלּוּגִים לְכָל הָעִיר הָאֱלֹהִים אֶת־יְרֵמְיָהוּ
לַעֲלוֹת לְבָנוֹת אֶת־בַּיִת יְהוָה אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלַם : וְכִלְסִיבִיחִיָּהֵם חֲזָקָה
בְּיָהֵם בְּכָל־רֶכֶשׁ בְּזָהָב בְּרָכָשׁ וּבִבְהֶמָה
וּבַמִּטּוֹרֹת לְכָד עַל־כִּלְחָתָהֶם :

וְחַמְלָה פָּרַשׁ הוֹצִיא אֶת־פְּלִי בֵּית־יְהוֹנָח
 אֲשֶׁר הוֹצִיא נְבֻכַדְנֶצַּר מִיְּרֻשָׁלַם וַיְהִי
 בְּבֵית אֱלֹהֵיוֹ : 9 וַיֹּצִיאם פָּרַשׁ מֶלֶךְ
 פָּרַס עַל־יַד מַחְרַת הַנְּזֻר וַיִּסְקְרֵם
 לְשֹׁפְעַר הַנְּשִׂיא לִיהוֹדָה : 10 וְהָלָה
 מִסְקָרָם אֲנַטְלִי וְהָב שְׁלֹשִׁים אֲנַטְלִי־כֶסֶף
 אֶלֶף מִחְלָפִים תַּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים : 11 כִּפְּרִי
 וְהָב שְׁלֹשִׁים כִּפְּרִי כֶסֶף מֵשִׁנִּים אַרְבַּע
 מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה גִלִּים אַחֲרֵים אֶלֶף : 12 כֹּל־
 גִּלִּים לְזָהָב וּלְכֶסֶף חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת הֶפֶל חֲצֵלָה שְׁשֹׁפְעַר עִם חֲצֵלֹת
 הַנְּזֻלָּה מִכָּבֶל לִירֻשָׁלַם :

ΕΣΔΡΑΣ, ΚΕΦ. α΄.

ΚΑΙ ἰν τῇ πρώτῃ ζῆτι Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, τοῦ τελεσθῆναι λόγον Κυρίου ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἐξῆγγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε φωνῇ ἰν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ γε ἰν γραπτῇ λίγων 2 Οὕτως εἶπε Κύριος βασιλεὺς Περσῶν Πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἰδωκὲ μοι Κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ' ἡμὲ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ ἰν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἰν τῇ Ἱουδαίᾳ. 3 Τίς ἂν ἑμὶν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; καὶ ἴσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἰν τῇ Ἱουδαίᾳ καὶ οἰκοδομήσάτω τὸν οἶκον θεοῦ Ἰσραὴλ· αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ ἰν Ἱερουσαλὴμ. 4 Καὶ πᾶς ὁ κατατεκόμενος ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὐ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ, καὶ λήψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἰν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ ἀποσκευῇ καὶ κτήνῃσι μετὰ τοῦ ἰκουσίου εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἰν Ἱερουσαλὴμ. 5 Καὶ ἀνίστησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, πάντων ὧν ἐξῆγγειρε ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἰν Ἱερουσαλὴμ. 6 Καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν ἐνίσχυσαν ἰν χερσὶν αὐτῶν ἰν σκεύειν ἀργυρίου, ἰν χρυσῷ, ἰν ἀποσκευῇ καὶ ἰν κτήνεσι καὶ ἰν ξενίοις, πάρεξ τῶν ἰκουσίων. 7 Καὶ ὁ βασιλεὺς Κύριος ἐξῆνεγκε τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, ἃ ἔλαβε Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἰν οἴκῳ θεοῦ αὐτοῦ. 8 Καὶ ἐξῆνεγκεν αὐτὰ Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἰπὶ χεῖρα Μιθράδατον Γα-σβαρηνοῦ, καὶ ἡρίθμῃσεν αὐτὰ τῷ Σασαβασάρ τῷ ἄρχοντι τοῦ Ἰούδα. 9 Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν· ψυκτῆρες χρυσοὶ τριάκοντα καὶ ψυκτῆρες ἀργυροὶ χίλιοι, παρηλλαγμένα ἰννία καὶ εἴκοσι, 10 Κεφουρῆς χρυσοὶ τριάκοντα καὶ ἀργυροὶ διπλοὶ τετρακόσια δέκα, καὶ σκεῦη ἑτέρα χίλια. 11 Πάντα τὰ σκεῦη τῷ χρυσῷ καὶ τῷ ἀργυρῷ πεντακισχίλια τετρακόσια, τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασα-βασάρ ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ.

ESDRAS, CAPUT I.

IN anno primo Cyri regis Persarum, ut compleretur verbum Domini ex ore Jeremiæ, suscitavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum: et traduxit vocem in omni regno suo, etiam per scripturam, dicens: 2 Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Omnia regna terræ dedit mihi Dominus Deus cæli, et ipse præcepit mihi ut ædificarem ei domum in Jerusalem, quæ est in Judæa. 3 Quis est in vobis de universo populo ejus? Sit Deus illius cum ipso. Ascendat in Jerusalem, quæ est in Judæa, et ædificet domum Domini Dei Israel, ipse est Deus qui est in Jerusalem. 4 Et omnes reliqui in cunctis locis ubicumque habitant, adjuvent eum viri de loco suo, argento et auro, et substantia, et pecoribus, excepto quod voluntarie offerunt templo Dei, quod est in Jerusalem. 5 Et surrexerunt principes patrum de Juda, et Benjamin, et sacerdotes, et Levitæ, et omnis cujus Deus suscitavit spiritum, ut ascenderent ad ædificandum templum Domini, quod erat in Jerusalem. 6 Universique qui erant in circuitu, adjuverunt manus eorum in vasis argenteis et aureis, in substantia et jumentis, in suppellectili, exceptis his quæ sponte obtulerant. 7 Rex quoque Cyrus protulit vasa templi Domini, quæ tulerat Nabuchodonosor de Jerusalem, et posuerat ea in templo dei sui. 8 Protulit autem ea Cyrus rex Persarum per manum Mithridatis filii Gazabar, et annumeravit ea Sassabasar principi Juda. 9 Et hic est numerus eorum: Phialæ aureæ triginta, phialæ argenteæ mille, cultri viginti novem, scyphi aurei triginta, 10 Scyphi argentei secundi quadringenti decem: vasa alia mille. 11 Omnia vasa aurea et argentea, quinque millia quadringenta: universa tulit Sassabasar, cum his qui ascendebant de transmigratione Babylonis in Jerusalem.

עזרא ב

פרשה ב:

1 וַתָּלֶזְכֶּר בְּנֵי הַמִּדְיָהָהּ הַעֲלִים מִשְׁכְּבֵי הַבִּגְדִים אֲשֶׁר הִקְלָה בְּיָדָם לְבָרְכָאֵל מֶלֶךְ-בָּבֶל לְבָבֶל וְשֹׁבָיו לִירֻשָׁלַם וַיַּהֲרֹג אִישׁ לְעֵירוֹ: 2 אֲשֶׁר-בָּאוּ עִם-זִרְבָבֶל וְשֹׁנֵי חֲמִיֶּשֶׁת שָׁרֵי הָעֵלִיָּה מִדָּבָר בְּלָשׁוֹן מִסְפָּר בְּנֵי רַחֲוִים בְּעֵנָה מִסְפָּר אֲנָשִׁי עִם יִשְׂרָאֵל: 3 בְּנֵי פֶרֶעַשׁ אֱלֹפִים מֵאָה שְׁבָעִים וָשָׁנָיִם: 4 בְּנֵי שִׁמְשִׁיָּה שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שְׁבָעִים וָשָׁנָיִם: 5 בְּנֵי אֶחָד שְׁבָע מֵאוֹת חֲמִשָּׁה וָשָׁבָעִים: 6 בְּנֵי-רַפְּחָת מֵאָה לְבָנָי וְשֹׁנֵי יֹאבָב אֱלֹפִים שְׁמֹנֶה מֵאוֹת וָשָׁנָיִם עָשָׂר: 7 בְּנֵי צִלָם לָלֶה שְׁמֹנֶה חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה: 8 בְּנֵי זֹחָאִי תִשְׁעֵי מֵאוֹת וָאַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה: 9 בְּנֵי זִפְיָ שְׁבָע מֵאוֹת וָשָׁנָיִם: 10 בְּנֵי בְּנֵי שֶׁשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וָשָׁנָיִם: 11 בְּנֵי בְּנֵי שֶׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וָשָׁלֹשׁ: 12 בְּנֵי עֲזָדָה לָלֶה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרִים וָשָׁנָיִם: 13 בְּנֵי אֲנַלְיָה שֶׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָיִם וָשָׁלֹשׁ: 14 בְּנֵי בְּנֵי אֱלֹפִים חֲמִשִּׁים וָשָׁלֹשׁ: 15 בְּנֵי צִדִּי אַרְבַּע מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה: 16 בְּנֵי אֶמֶר לִיחֻזְקִיָּה חֲמִשִּׁים וָשָׁמֹנֶה: 17 בְּנֵי בְּנֵי שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וָשָׁלֹשׁ: 18 בְּנֵי יֹרְחָה מֵאָה וָשָׁנָיִם עָשָׂר: 19 בְּנֵי חֲשִׁים שְׁמֹנֶה עֶשְׂרִים וָשָׁלֹשׁ: 20 בְּנֵי גִבְרָ חֲמִשִּׁים וָשָׁלֹשׁ: 21 בְּנֵי בִית לָחֶם מֵאָה עֶשְׂרִים וָשָׁלֹשׁ: 22 אֲנָשֵׁי מִסְפָּה חֲמִשִּׁים וָשָׁלֹשׁ: 23 אֲנָשֵׁי עֲנָתוֹת מֵאָה עֶשְׂרִים וָשָׁמֹנֶה: 24 בְּנֵי עֲזָרְיָה אַרְבָּעִים וָשָׁנָיִם: 25 בְּנֵי חֲרִיָּה עֲרִים עֲרִים וְכִפְתָּה וְכִפְתָּה שְׁבָע מֵאוֹת וָאַרְבָּעִים וָשָׁלֹשׁ: 26 בְּנֵי חֲרִיָּה וְכִפְתָּה שֶׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וָאֶחָד: 27 אֲנָשֵׁי מִכְּלִים מֵאָה עֶשְׂרִים וָשָׁנָיִם: 28 אֲנָשֵׁי בֵית אֵל וְהָעִי מֵאוֹת עֶשְׂרִים וָשָׁלֹשׁ: 29 בְּנֵי נְבוֹ חֲמִשִּׁים וָשָׁנָיִם: 30 בְּנֵי מִגְדִּישׁ מֵאָה חֲמִשִּׁים וָשָׁלֹשׁ: 31 בְּנֵי צִלָם אֶחָד מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה: 32 בְּנֵי חֲרָם שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת וָעֶשְׂרִים: 33 בְּנֵי-רֶלֶל חֲרִיד וְאֲזַנֵּי שְׁבָע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה: 34 בְּנֵי רַחֲוִי שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה: 35 בְּנֵי מִסְפָּה שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת אֱלֹפִים וָשָׁלֹשׁ:

ΕΣΔΡΑΣ, β.

ΚΕΦ Β΄.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπέκτισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπίστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ, 2 ὧν ἦλθον μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦς, Νεεμίας, Σαραίας, Ῥεελίας, Μαρδοχαῖος, Βαλασάν, Μασφάρ, Βαγουαί, Ῥεοῦμ, Βαανά. Ἀνδρῶν ἄριθμὸς λαοῦ Ἰσραὴλ. 3 Υἱοὶ Φαρίς, δισχίλιοι ἑκατὸν ἐβδομηκονταδύο. 4 Υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἐβδομηκονταδύο. 5 Υἱοὶ Ῥαίς, ἑπτακόσιοι ἐβδομηκονταπέντε. 6 Υἱοὶ Φαθὰθ Μωάβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ Ἰωάβ, δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο. 7 Υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατίσσεσaris. 8 Υἱοὶ Ζαθουά, ἑννακόσιοι τεσσακονταπέντε. 9 Υἱοὶ Ζακχού, ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα. 10 Υἱοὶ Βανού, ἑξελόσιοι τεσσακονταδύο. 11 Υἱοὶ Βαβαί, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. 12 Υἱοὶ Ἀσγάδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο. 13 Υἱοὶ Ἀδωνικὰ ἱμ, ἑξακόσιοι ἐξηκονταεῖς. 14 Υἱοὶ Βαγουά, δισχίλιοι πεντηκονταεῖς. 15 Υἱοὶ Ἀδδίν, τετρακόσιοι πεντηκοντατίσσεσaris. 16 Υἱοὶ Ἀθήρ τῷ Ἐζεκίᾳ, ἑννηκονταοκτώ. 17 Υἱοὶ Βασσοῦ, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. 18 Υἱοὶ Ἰωρά, ἑκατὸν δεκαδύο. 19 Υἱοὶ Ἀσοῦμ, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. 20 Υἱοὶ Γαβέρ, ἑννηκονταπέντε. 21 Υἱοὶ Βεθλαίμ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς. 22 Υἱοὶ Νετωφά, πεντηκονταεῖς. 23 Υἱοὶ Ἀναθώ, ἑκατὸν εἰκοσιόκτω. 24 Υἱοὶ Ἀζμῶθ, τεσσακοντατρεῖς. 25 Υἱοὶ Καριαθ ἀρίμ, Σαφίρᾳ καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσακοντατρεῖς. 26 Υἱοὶ τῆς Ῥαμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς. 27 Ἄνδρες Μαχμάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο. 28 Ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ Αἰά, τετρακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. 29 Υἱοὶ Ναβού, πεντηκονταδύο. 30 Υἱοὶ Μαγεβίς, ἑκατὸν πεντηκονταεῖς. 31 Υἱοὶ Ἠλαμάρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατίσσεσaris. 32 Υἱοὶ Ἠλάμ, τριακόσιοι εἰκοσι. 33 Υἱοὶ Λοδαδ καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε. 34 Υἱοὶ Ἰεριχώ, τριακόσιοι τεσσακονταπέντε. 35 Υἱοὶ Σενά, τρισχίλιοι ἑξακόσιοι τριακοντα.

ESDRAS, II.

CAPUT II.

1 Hi sunt autem provinciae filii, qui ascenderunt de captivitate, quam transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylonem, et reversi sunt in Jerusalem et Judam, unusquisque in civitatem suam. 2 Qui venerunt cum Zorobabel, Josue, Nehemia, Saraia, Rahelaia, Mardochai, Belsan, Mesphar, Beguai, Rehun, Baana. Numerus virorum populi Israel: 3 Filii Pharos, duo millia contum septuaginta duo. 4 Filii Sephatia, trecenti septuaginta duo. 5 Filii Area, septingenti septuaginta quinque. 6 Filii Phathath Moab, filiorum Josue: Joab, duo millia octingenti duodecim. 7 Filii Aelam, mille ducenti quinquaginta quatuor. 8 Filii Zethua, nongenti quadraginta quinque. 9 Filii Zachai, septingenti sexaginta. 10 Filii Bani, sexcenti quadraginta duo. 11 Filii Bebai, sexcenti viginti tres. 12 Filii Azgad, mille ducenti viginti duo. 13 Filii Adonicam, sexcenti sexaginta sex. 14 Filii Beguai, duo millia quinquaginta sex. 15 Filii Adin, quadringenti quinquaginta quatuor. 16 Filii Ather, qui erant ex Ezechia, nonaginta octo. 17 Filii Besai, trecenti viginti tres. 18 Filii Jora, centum duodecim. 19 Filii Hasum, ducenti viginti tres. 20 Filii Gebbar, nonaginta quinque. 21 Filii Bethlehen, centum viginti tres. 22 Viri Netupha, quinquaginta sex. 23 Viri Anathoth, centum viginti octo. 24 Filii Azmaveth, quadraginta duo. 25 Filii Cariathiarim, Cephira, et Beroth, septingenti quadraginta tres. 26 Filii Rama et Gabaa, sexcenti viginti unus. 27 Viri Machmas, centum viginti duo. 28 Viri Bethel et Hai, ducenti viginti tres. 29 Filii Nebo, quinquaginta duo. 30 Filii Megbis, centum quinquaginta sex. 31 Filii Aelam alterius, mille ducenti quinquaginta quatuor. 32 Filii Harim, trecenti viginti. 33 Filii Lod, Hadid, et Ono, septingenti viginti quinque. 34 Filii Jericho, trecenti quadraginta quinque. 35 Filii Senaa, tria millia sexcenti triginta.

עזרא ב

56 הַחֲתָנִים בָּגַן וַדְּעוּהָ לְבֵית יִשְׁרָע וַתֵּשֶׁע
 מֵאוֹת שְׁבָעִים וַיִּשְׁלָשׁוּ: 57 בָּגַן אִמֶּר אֵלֶּה
 חֲמִשִּׁים וַיִּשְׁגִּים: 58 בָּגַן כִּשְׁחֹרֶר אֵלֶּה
 מֵאֲחֵים אֲרָבָעִים וַשְּׁבַעַח: 59 בָּגַן חָרִים
 אֵלֶּה וַשְּׁבַעַח עֶשְׂרִי: 40 חֲלוּגִים בְּגִרְשִׁיעַ
 וַחֲדָמִיאל לְבָגַן הַדִּוְרָה שְׁבָעִים וַאֲרָבָעַח:
 41 חֲמִשְׁרָגִים בָּגַן אִסָּף מֵאֶה עֶשְׂרִים
 וַשְּׁמָחָ: 42 בָּגַן הַשְּׁעָרִים בְּגִרְשִׁילִים בָּגַר
 אִמֶּר בְּגִרְטִלְמוֹ בְּגִרְעֻיָּב בָּגַן חֲמִיטָא
 בָּגַן שֶׁבַח הַפֶּל מֵאֶה שְׁלֹשִׁים וַחֲשַׁעַח:
 43 חֲפִתִיגִים בְּגִרְצִיחָא בְּגִרְשִׁיעֻיָּב בָּגַן
 טַבְּעוֹת: 44 בְּגִרְחֹלִים בְּגִרְסִיעֻיָּב בָּגַן
 קְדוּז: 45 בְּגִרְלִבְרָח בְּגִרְסֻבְּחָ בָּגַן עֶקֶב:
 46 בְּגִרְחֻבִּי בְּגִרְשִׁילִי בָּגַן חָגוֹ: 47 בָּגַר
 מְקַל בְּגִרְחֹרֶר בָּגַן רֶאֱחָח: 48 בְּגִרְדִּיעֻז
 בְּגִרְנִחֻדָּא בָּגַן נָגִם: 49 בְּגִרְעֻיָּב בְּגִרְסֻבְּחָ
 בָּגַן בָּסִי: 50 בְּגִרְאֻסָּח בְּגִרְמֻעֻיָּבִים בָּגַן
 כְּפִיִּים: 51 בְּגִרְבֻּבְּחָ בְּגִרְחֻיָּבִים בָּגַן
 חֲרִיחֹרֶר: 52 בְּגִרְבֻּבְּחָ בְּגִרְמֻחֻדָּא בָּגַן
 חֲרֻשָּׁא: 53 בְּגִרְבֻּרְקוֹם בְּגִרְסֻיָּבִים בָּגַר
 הַמַּח: 54 בָּגַן כְּצִיחָ בָּגַן חֲמִיטָא: 55 בָּגַן
 עֶבְדִּי שְׁלֻמָּח בְּגִרְסֻמִּי בְּגִרְחֻסְפָּרָח בָּגַן
 פִּרְחָא: 56 בְּגִרְעֻיָּלָה בְּגִרְדֻּרְחֻז בָּגַן גִּלְדִּי:
 57 בָּגַן שְׁפִטָּחָ בְּגִרְחֻשִׁיל בָּגַן פִּכְרָח חֲבָבִים
 בָּגַן אִמִּי: 58 כָּל־חֲפִתִיגִים וּבָגַן עֶבְדִּי
 שְׁלֻמָּח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲשַׁעִים וַיִּשְׁגִּים:
 59 וְאֵלֶּה חֲסֻלִּים מִפֶּל מִלָּח מִלִּי
 חֲרֻשָּׁא קְרֻב אֲזָן אִמֶּר וְלֹא יִבְלִי לַחֲגִיד
 גִּירַת־אֲבֹתָם וַחֲרָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל חָם:
 60 בְּגִרְדִּילָה בְּגִרְטֻבְּחָ בָּגַן נִחֻדָּא שֵׁשׁ
 מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וַיִּשְׁגִּים: 61 וּבְמִבְּלִי הַפֶּלְחִים
 בָּגַן חֲבִיחָ בָּגַן חֲרֻז בָּגַן כִּרְדִּילִי אִמֶּר
 לְקַח מִבְּחֹרֶת כִּרְדִּילִי חֲגִלְעִדִּי אִשָּׁח
 וַיִּתְּנָה עַל־שִׁסָּם: 62 אֵלֶּה בְּחֻשִׁי חֲבָבִים
 חֲמִת־חֻשִׁים וְלֹא נִמְצָא וַיִּגְאֻלִּי מִדִּי
 הַבְּרָחָח: 63 וַיִּאֲמֶר חֲתֻרְשָׁח לְחָם אִמֶּר
 לֹא־יִאֲכֹלִי מִקֹּדֶשׁ חֲחֻדָּשִׁים עַד אֶמְדִּי כִּמְזֻז
 לֹא־אֲרִים וְלֹחֲמִים: 64 כָּל־חֲחֻלִּי פִּיחֻדִּי
 אֲרָבָע רִבּוֹא אֵלְפִים שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת שְׁשִׁים:
 65 מְלִכִּד עֲבֹדִיתָם וַאֲחֻחִיתָם אֵלֶּה
 שְׁבַעַח אֵלְפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים
 וַשְּׁבַעַח וְלָתֵם מִשְׁרָגִים וּמִשְׁרָרֹת מֵאֲחֵיב:

ΕΣΔΡΑΣ, β΄.

36 Καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδουὰ τῇ οἴκῃ Ἰησοῦ, Ἰννακόσιοι ἰβδομηκοντατρεῖς · 37 Υἱοὶ Ἐμμήρ, χίλιοι πεντηκονταδύο · 38 Υἱοὶ Φασσούρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτὰ · 39 Υἱοὶ Ἡρίμ, χίλιοι ἐπτὰ · 40 Καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμὴλ τοῖς υἱοῖς Ὠδουῖα, ἰβδομηκοντατίσσεσaris · 41 Οἱ ῥῥδοντεῖς υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ · 42 Υἱοὶ τῶν πυλωρῶν υἱοὶ Σελλούμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελμών, υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀιτιά, υἱοὶ Σωβαί, οἱ πάντες ἑκατὸν τριακονταεννία · 43 Οἱ Ναθινίμ · υἱοὶ Σουθία, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταβαώθ, 44 Υἱοὶ Κάδης, υἱοὶ Σαάδ, υἱοὶ Φαδών, 45 Υἱοὶ Λαβανώ, υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Ἀκούβ, 46 Υἱοὶ Ἀγάβ, υἱοὶ Σελαμί, υἱοὶ Ἀνάν, 47 Υἱοὶ Γεδδύλ, υἱοὶ Γαάρ, υἱοὶ Ραϊά, 48 Υἱοὶ Ρασών, υἱοὶ Νεκωδά, υἱοὶ Γαζίμ, 49 Υἱοὶ Ἀζώ, υἱοὶ Φασή, υἱοὶ βασι, 50 Υἱοὶ Ἀσενά, υἱοὶ Μοουνίμ, υἱοὶ Νεφουσίμ, 51 Υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀρούρ, 52 Υἱοὶ Βασαλῶθ, υἱοὶ Μασουδά, υἱοὶ Ἀρσά, 53 Υἱοὶ Βαρκός, υἱοὶ Σασάρα, υἱοὶ Θεμά, 54 Υἱοὶ Νασθί, υἱοὶ Ἀτουφά, 55 Υἱοὶ δούλων Σαλωμών, υἱοὶ Σωταί, υἱοὶ Σιφνρά, υἱοὶ Φαδουρά, 56 Υἱοὶ Ἰσηλά, υἱοὶ Δαρκών, υἱοὶ Γεδύλ, 57 Υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἀτῶ, υἱοὶ Φαχεράθ, υἱοὶ Ἀσεβσείμ, υἱοὶ Ἡμέ. 58 Πάντες οἱ Ναθανίμ καὶ υἱοὶ Ἀβδησελμὰ τριακόσιοι ἐνενηκονταδύο. 59 Καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θεμελεῖχ, Θελαρησά, Χιρούβ, Ἡδάν, Ἐμμήρ, καὶ οὐκ ἰδυνάσθησαν τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἐξ Ἰσραὴλ εἰσίν · 60 Υἱοὶ Δαλαθα, υἱοὶ Βουά, υἱοὶ Τωβίου, υἱοὶ Νεκωδά, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο. 61 Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ Λαβεία, υἱοὶ Ἀκούς, υἱοὶ Βερζελλαῖ, ὃς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Βερζελλαῖ τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκα καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν · 62 Οὗτοι ἰζήτησαν γραφὴν αὐτῶν οἱ μεθωσίμ καὶ οὐχ εὐρίθησαν, καὶ ἤγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας. 63 Καὶ εἶπεν Ἀθερασσά αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ἱερεὺς τοῖς φωτίζουσι καὶ τοῖς τελείοις. 64 Πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία ὁμοῦ ὥσει τεσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα, 65 Χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδικῶν αὐτῶν, οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτὰ · καὶ οὗτοι ῥῥδοντες καὶ ῥῥδουσαι διακόσιοι.

ESDRAS, II.

36 Sacerdotes: Filii Jadaia in domo Josue
nongenti septuaginta tres. 37 Filii Emmer,
mille quinquaginta duo. 38 Filii Pheshur,
mille ducenti quadraginta septem. 39 Filii
Harim, mille decem et septem. 40 Levitæ:
Filii Josue et Cedmihel filiorum Odovix
septuaginta quatuor. 41 Cantores: filii Asaph,
centum viginti octo. 42 Filii janitorum:
filii Sellum, filii Ater, filii Telmon, filii Accub,
filii Hatita, filii Sobai, universi centum triginta
novem. 43 Nathinæi: filii Siha, filii Hasupha,
filii Tabbaath, 44 Filii Ceros, filii Saa, filii
Phadon, 45 Filii Lebana, filii Hagaba, filii
Accub, 46 Filii Hagab, filii Semlai, filii
Hanan, 47 Filii Gaddel, filii Gaher, filii
Raaia, 48 Filii Rasin, filii Necoda, filii
Gazam, 49 Filii Asa, filii Phasea, filii Bessee,
50 Filii Asena, filii Munim, filii Nephusim,
51 Filii Bacbuc, filii Hacupha, filii Harhur,
52 Filii Besluth, filii Mahida, filii Harsa,
53 Filii Bercos, filii Sisara, filii Thema,
54 Filii Nasia, filii Hatipha, 55 Filii servo-
rum Salomonis, filii Sotai, filii Sopheret, filii
Pharuda, 56 Filii Jala, filii Dercon, filii
Geddel, 57 Filii Saphatia, filii Hatth, filii
Phochereth, qui erant de Asebaim, filii Ami;
58 Omnes Nathinæi, et filii servorum Sa-
lomonis, trecenti nonaginta duo. 59 Et hi
qui ascenderunt de Thelmala, Thelharsa,
Cherub, et Adon, et Emer: et non potuerunt
indicare domum patrum suorum et semen
suum, utrum ex Israel essent. 60 Filii
Dalaia, filii Tobia, filii Necoda, sexcenti quin-
quaginta duo. 61 Et de filiis sacerdotum:
Filii Hobia, filii Accos, filii Berzellai, qui
accepit de filiabus Berzellai Galaaditis, uxorem,
et vocatus est nomine eorum: 62 Hi quæ-
sierunt scripturam genealogiæ suæ, et non
invenerunt, et ejecti sunt de sacerdotio.
63 Et dixit Athersatha eis, ut non come-
derent de Sancto sanctorum, donec sur-
geret sacerdos doctus atque perfectus.
64 Omnis multitudo quasi unus, quadra-
ginta duo millia trecenti sexaginta: 65 Ex-
ceptis servis eorum, et ancillis, qui erant
septem millia trecenti triginta septem: et in
ipsis cantores atque cantatrices ducenti

66 כריתיהם שבקע מאות שלשים ושש
פרתיהם מאתים ארבעים וחמש
67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמש
חמרים שש מאות שלשים ושש
68 ומראשי האבות בבואם לבית
יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית
האלהים לתעמידו על-מכונו : 69 כלהם
הנה לאוצר המלאכה וזה דרומנים
שש-במאות ואלה וקם קנים ממשה
אלפים וקנה קנים מאה :
70 וישבו חלקנים וחלונים ומרחקים
ומשקרים ומשוערים ומתנים בעריהם
וכל-ישראל בעריהם :

פרשן ב :

1 ויבטל החדש השביעי יבגן ישראל
בערים ובאספני חצם פאיש אחד אל-
ירושלם : 2 ויהם ושוש ברוצח ואחיו
החכמים וזרובבל בושאלתיאל ואחיו
ויבנו את-מזבח אלהי ישראל להעלות
עליו עלות פתוח בחרת משה איש
האלהים : 3 ויבנו המזבח על-מכונו
פי באימה עליהם כענין המצות ויגלו
עליו עלות ליהוד עלות לבקר ולקרב :
4 וישעו את-תבן הסקות פתוח עלות יום
ביום במספר כמשפט דבריום ביום :
5 ואחר-כן עלת תמיד ולחודשים וכל-
מוצאי יחוד המזדשים וכל מנהג
דבר ליהוד : 6 מיום אחד לתחד
השביעי חללו להעלות עלות ליהוד
וחיכל יהוד לא קר : 7 ויהי-לם
לחצבים ולחרשים ומאכל ומשח ושמן
לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן
הלבנון אליהם ופוא גרשון בורש מלח
פרס עליהם : 8 ובשנה השנית לבואם
אל-בית האלהים לירושלם בחדש השני
חללו זרובבל בושאלתיאל ושוש בן
יוצק ושמר אחיהם חלקנים וחלונים
וכל-הבאים מהשבי ירושלם וישעו את-
חלונים מן עשרים שנה ומעלה לנצח
על-מלאכת בית-יהוד : 9 וישעו
בני ואחיו ומיאל יבגן בירושלם פאחד
לנצח על-עמל המלאכה בבית האלהים
בני חדר בביתם ואחיהם חלונים :

66 Ἴκποι αὐτῶν ἑπτακόσιοι τριακονταίξ· ἡμίονοι
αὐτῶν διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 67 Κάμηλοι
αὐτῶν τετρακόσιοι τριακονταπέντε· ὄνοι αὐτῶν
ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἴκοσι· 68 Καὶ ἀπὸ ἀρχόν-
των πατριῶν ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον
Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἠκουσίσαντο εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ τοῦ στηῖσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν
αὐτοῦ· 69 Ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν, ἔδωκαν εἰς
θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον καθαρὸν μναὶ 25
μυριάδες καὶ χίλια, καὶ ἀργυρίου μναὶ πεντακισχι-
λίας, καὶ κούβωνοι τῶν ἱερέων ἑκατόν· 70 Καὶ
ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ
λαοῦ καὶ οἱ ᾄδοντες καὶ οἱ πυλῶροι καὶ οἱ Ναθινὴν
ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν
αὐτῶν.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΚΑΙ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἑβδόμος καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνήχθη ὁ λαὸς
ὡς ἀνὴρ εἰς εἰς Ἱερουσαλὴμ· 2 Καὶ ἀνίστη
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς
καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ καὶ ψκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον τοῦ
Ἰσραὴλ, τοῦ ἀνεῖγκαι ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις κατὰ
τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ
θεοῦ· 3 Καὶ ἠτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν
ἐτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς
ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν· καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ
ὀλοκαύτως τῷ Κυρίῳ τὸ πρωὶ καὶ εἰς ἑσπέραν·
4 Καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ
γεγραμμένον, καὶ ὀλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ
ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ
αὐτοῦ· 5 Καὶ μετὰ τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδε-
χισμοῦ, καὶ εἰς τὰς νομηνίας καὶ εἰς πάσας
ἑορτάς τῷ Κυρίῳ τὰς ἡγιασμένας, καὶ παντὶ
ἐκουσάζομένῳ ἐκούσιον τῷ Κυρίῳ· 6 Ἐν ἡμέρᾳ
μὲν τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν
ὀλοκαυτώσεις τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου
οὐκ ἰθιμελιώθη· 7 Καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς
λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοις, καὶ βρώματα καὶ ποτὰ
καὶ ἔλαιον τοῖς Σιδωνίοις καὶ τοῖς Τυρίοις, ἐνέγκαι
ξύλα· εἰδρίνα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν
Ἰόπης, κατ' ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν
ἐπ' αὐτούς· 8 Καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ
ἔλθειν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ,
ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ
Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ κατὰ-
λοιποὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται
καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευῖτας ἀπὸ εἴκο-
σατοῦς καὶ ἱπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν
οἴκῳ Κυρίου· 9 Καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Καθμιὴλ καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦν-
τας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ, υἱοὶ Ἡναδάδ,
υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται·

66 Equi eorum septingenti triginta sex,
muli eorum, ducenti quadraginta quinque,
67 Cameli eorum, quadringenti triginta
quinque, asini eorum, sex millia septingenti
viginti. 68 Et de principibus patrum, cum
ingrederentur templum Domini, quod est in
Jerusalem, sponte obtulerunt in domum Dei
ad extruendam eam in loco suo. 69 Secun-
dum vires suas dederunt impensas operis,
auri solidos sexaginta millia et mille, argenti
mnas quinque millia, et vestes sacerdotales
centum. 70 Habitaverunt ergo sacerdotes, et
Levitæ, et de populo, et cantores, et janitores,
et Nathinæi, in urbibus suis, universusque
Israel in civitatibus suis.

CAPUT III.

1 JAMQUE venerat mensis septimus,
et erant filii Israel in civitatibus suis:
congregatus est ergo populus quasi vir
unus in Jerusalem. 2 Et surrexit Josue
filius Josedec, et fratres ejus sacerdotes, et
Zorobabel filius Salathiel, et fratres ejus, et
ædificaverunt altare Dei Israel, ut offerrent
in eo holocausta, sicut scriptum est in
lege Moysi viri Dei. 3 Collocaverunt autem
altare Dei super bases suas, deterrentibus eos
per circuitum populis terrarum, et obtulerunt
super illud holocaustum Domino mane et
vespere: 4 Feceruntque solemnitate[m] taber-
naculorum, sicut scriptum est, et holocaustum
diebus singulis per ordinem secundum præ-
ceptum opus diei in die suo. 5 Et post hæc
holocaustum jube, tam in calendis quam in
universis solemnitatibus Domini, quæ erant
consecrate, et in omnibus in quibus ultro
offerebatur manus Domino. 6 A primo die
mensis septimi cœperunt offerre holocaustum
Domino: porro templum Dei nondum funda-
tum erat. 7 Dederunt autem pecunias latomis
et cæmentariis: cibum quoque, et potum, et
oleum, Sidoniis Tyriisque, ut deferrent ligna
cedrina de Libano ad mare Joppe, juxta quod
præceperat Cyrus rex Persarum eis. 8 Anno
autem secundo adventus eorum ad templum
Dei in Jerusalem, mense secundo, cœperunt
Zorobabel filius Salathiel, et Josue filius
Josedec, et reliqui de fratribus eorum sacer-
dotes, et Levitæ, et omnes qui venerant de
captivitate in Jerusalem, et constituerunt
Levitas, a viginti annis et supra, ut urgerent
opus Domini. 9 Stetitque Josue et filii ejus,
et fratres ejus, Cedmiel, et filii ejus, et filii
Juda, quasi vir unus, ut instarent super eos
qui faciebant opus in templo Dei; filii Hena-
dad, et filii eorum, et fratres eorum Levitæ.

עזרא נ ד

10 וַיִּסְדּוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־חִמְקֵי יְהוָה וַיַּעֲמִידוּ
הַקְּהֻלִּים מִלְּפָשִׁים בְּחֻצְרוֹת וּמִלְּוִיִּם בְּגֶר
אֶחָד בְּמִצְלָתָם לְהַלֵּל אֶת־יְהוָה עַל־יְדֵי
דָּוִד מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל: 11 וַיִּנְעֲנוּ בַּהֲלֵל וּבַחֲזֹנֹת
לַיהוָה כִּי מִזֶּבֶר קִיר־עֹלָם חֲסִדוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְכָל־הָעָם חֲרִיעָה הִרְוִיעָה בְּדוֹלָה בַּהֲלֵל
לַיהוָה עַל חֲסִד בֵּית־יְהוָה: 12 וְרַבִּים
מִחֻמְתֵּיכֶם וּמִלְּוִיִּם וְרָאשֵׁי קְהָלוֹת הַקֹּהֲנִים
אֲשֶׁר רָאוּ אֶת־חֲסִידַת הַרְאִשׁוֹן בְּיָסְדוֹ וְהָ
חֲבִית בְּעִנְיָתָם בָּכִים בָּקוֹל גָּדוֹל וְרַבִּים
בְּהִרְוִיעָה בְּשִׁמְחָה לְהָרִים קוֹל: 13 וַיִּנָּחַן
הָעָם מִכִּרְיִים קוֹל תְּרוּעַת חֲשִׁמְחָה לְקוֹל
בְּכֵי הָעָם כִּי חָסֵם מְרִיעִים תְּרוּעָה
בְּדוֹלָה וְהַקּוֹל נִשְׁמַע עַד־לְמַרְדּוֹת:

פרשה ד

1 וַיִּשְׁמְעוּ צָרִי יְהוּדָה וּבְנֵימָן קִירְבָּנִי
הַבּוֹלֵה בּוֹמִים חִזְלֵי לַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: 2 וַיָּנֻשׂוּ אֶל־זֶרְבָבֶל וְאֶל־רָאשֵׁי
קְהָלוֹת וַיֹּאמְרוּ לָהֶם בְּנֵימָן עִמָּכֶם כִּי
כָל־כָּדוֹשׁ לֵאלֹהֵיכֶם וְלֵא: 3 אֲנִי
זָכָרִים מִיָּמֵי אֶסֶר חֲדָן מֶלֶךְ אֲשׁוּר
הַמְּעַלָּה אֲחִנֹּנִי פֹה: 4 וַיֹּאמְרוּ לָהֶם זֶרְבָבֶל
וַיִּשְׁוֹעַ וַאֲשֶׁר רָאשֵׁי קְהָלוֹת לֵאמֹר
לָכֶם וְלָנוּ לְבָנוֹת בֵּית לֵאלֹהֵינוּ כִּי אֲנִי
אֶחָד בְּנֵימָן לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר
צִוֵּנוּ הַמֶּלֶךְ בְּיָדֶיךָ מֶלֶךְ פָּרָס: 5 וַיְהִי
עַם הָאָרֶץ מְרִפִּים יְדֵי עַם־יְהוּדָה וּמִבְּלָתִים
אוֹתָם לְבָנוֹת: 6 וְסֹכְרִים צִלְתָּם וַיַּעֲצִים
לְהַפֵּךְ צִדְתָּם כִּי־יָמֵי בְּיָדֶיךָ פָּרָס
וְעַד־מְלָכֹת דָּרְגוֹשׁ מֶלֶךְ פָּרָס: 7
8 וּבְמַלְכֹת אֲחַשְׁוֶרֶשׁ בְּתַחֲלֹת מַלְכֻתוֹ
קָתְבוּ שְׁטָנָה עַל־יְשֻׁבֵי יְהוּדָה וִירֻשָׁלָּם:
9 וּבְיָמֵי אֲרַתְשֶׁשְׁתָּא קָתְבוּ
בְּשָׁלֹם מִתְּרַדָּת מְבָאֵל וַאֲשֶׁר בְּרִיתוֹ עַל־
אֲרַתְשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פָּרָס וּבְהֵב הַפְּשָׁתוֹן
כְּתוּב אֲרַמִּית וּמִתְּרַגְּם אֲרַמִּית:
10 רְחוֹם בְּעַל־טַעַם וְשִׁמְשִׁי קִסְרָא כְּתָבוּ
אֲרַמִּית וְעַל־יְרוּשָׁלָּם לְאֲרַתְשֶׁשְׁתָּא
מֶלֶךְ פָּרָס: 11 וְאִינוּ רְחוֹם בְּעַל־טַעַם
וְשִׁמְשִׁי קִסְרָא וַאֲשֶׁר בְּנִימָן וְיָגִי
וְאַפְרַסְתָּא טַרְפָּלִינָא אֲפָרְסָא אֲרַכְנִי
בְּכָל־יָא שְׁשִׁנְכָא דְּתִנָּא עַל־מִיָּא:

ΕΣΔΡΑΣ, γ', δ'.

10 Καὶ ἰθιμελίωσαν τοῦ οἰκοδομήσαι τὸν οἶκον
Κυρίου· καὶ ἴστησαν οἱ λεριῖς ἱστολισμένοι ἐν
σάλπιγγι καὶ οἱ Δευῖται υἱοὶ Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις
τοῦ αἰνεῖν τὸν Κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυὶδ βασιλέως
Ἰσραὴλ. 11 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἴνῳ καὶ ἀνθρο-
μολογήσει τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἰσήμεναι φωνῇ μεγάλῃ αἰνεῖν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ
τῇ θεμελιώσει τοῦ οἴκου Κυρίου. 12 Καὶ πολλοὶ
ἀπὸ τῶν ἱερίων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ ἄρχοντες
τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἶδον τὸν οἶκον
τὸν πρῶτον ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ, καὶ τοῦτον τὸν
οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλαιον φωνῇ μεγάλῃ,
καὶ ὁ δῆλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ
ὑψῶσαι ψῆδον. 13 Καὶ οὕς ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώ-
σκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς
φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἱεραύ-
γασε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἡ φωνὴ ἤκούετο ὥς ἀπὸ
μακρόθεν.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰουδα καὶ Βενια-
μὴν ὅτι υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ
Κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ, 2 Καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζορο-
βάβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν, καὶ
εἶπον αὐτοῖς Οἰκοδομήσομεν μετ' ὑμῶν, ὅτι ὡς
ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ αὐτῷ ἡμεῖς
θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ἀσαραδὰν βασιλέως
Ἀσσοῦρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε. 3 Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατὰ-
λοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ
Οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ θεῷ
ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν
τῷ Κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος
ὁ βασιλεὺς Περσῶν. 4 Καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς
ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰουδα, καὶ ἐνεπό-
διζον αὐτοὺς οἰκοδομεῖν, 5 Καὶ μισθοῦμενοι ἐπ'
αὐτοὺς βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλὴν
αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν
καὶ ὡς βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.
6 Καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσσουήρου καὶ ἐν ἀρχῇ βασι-
λείας αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας
Ἰουδα καὶ Ἰερουσαλὴμ. 7 Καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθα-
σαστᾶ ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβειλ καὶ
τοῖς λοιποῖς συνδούλοις· πρὸς Ἀρθασαστᾶ βασιλεῖα
Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν Συριστὶ καὶ
ἡρμηνευμένην. 8 Ῥεὺμ Βαλτάμ καὶ Σαμψά ὁ
γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν μίαν κατὰ Ἰερου-
σαλὴμ τῷ Ἀρθασαστᾷ βασιλεῖ. 9 Τάδε ἔκρανε
Ῥεὺμ Βαλτάμ καὶ Σαμψά ὁ γραμματεὺς καὶ
οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν, Δειναῖοι,
Ἀφαρσαθαχαῖοι, Ταρφαλαῖοι, Ἀφαρσαῖοι, Ἀρ-
χυαῖοι, Βαβυλωνιοὶ, Σουσαναχαῖοι, Δαναῖοι,

ESDRAS, III. IV.

10 Fundato igitur a cæmentariis templo
Domini, steterunt sacerdotes in ornatu suo
cum tubis, et Levitæ filii Asaph in cymbalis,
ut laudarent Deum per manus David regis
Israel. 11 Et concinebant in hymnis, et
confessione Domino: Quoniam bonus, quoniam
in æternum misericordia ejus super Israel.
Omnis quoque populus vociferabatur clamore
magno in laudando Dominum, eo quod fun-
datum esset templum Domini. 12 Plurimi
etiam de sacerdotibus et Levitis, et principes
patrum, et seniores, qui viderant templum
prius cum fundatum esset, et hoc templum
in oculis eorum, flebant voce magna: et
multi vociferantes in lætitia, elevabant
vocem. 13 Nec poterat quisquam agnoscere
vocem clamoris lætantium, et vocem fletus
populi: commixtim enim populus vocifera-
batur clamore magno, et vox audiebatur
procul.

CAPUT IV.

1 AUDIERUNT autem hostes Judæ et Ben-
jamin, quia filii captivitatis ædificarent tem-
plum Domino Deo Israel: 2 Et accedentes
ad Zorobabel, et ad principes patrum, dixerunt
eis: Ædificemus vobiscum, quia ita ut vos,
querimus Deum vestrum: ecce nos immola-
vimus victimas a diebus Asor Haddan regis
Assur, qui adduxit nos huc. 3 Et dixit eis
Zorobabel, et Josue, et reliqui principes
patrum Israel: Non est vobis et nobis ut
ædificemus domum Deo nostro, sed nos ipsi
soli ædificabimus Domino Deo nostro, sicut
præcepit nobis Cyrus rex Persarum. 4 Fac-
tum est igitur, ut populus terræ impediret
manus populi Judæ, et turbaret eos in ædifi-
cando. 5 Conduxerunt autem adversus eos
consiliatores, ut destruerent consilium eorum
omnibus diebus Cyri regis Persarum, et usque
ad regnum Darii regis Persarum. 6 In regno
autem Assueri, in principio regni ejus, scripse-
runt accusationem adversus habitatores Judæ
et Jerusalem. 7 Et in diebus Artaxerxis
scripsit Beselam Mithridates, et Thabeel, et
reliqui qui erant in consilio eorum, ad Artax-
erxem regem Persarum: epistola autem
accusationis scripta erat Syriace, et legebatur
sermone Syro. 8 Reum Beelteem, et Samsai
scriba, scripserunt epistolam unam de Je-
rusalem Artaxerxi regi, hujusmodi: 9 Reum Beelteem, et Samsai scriba, et
reliqui consiliatores eorum, Dinei, et Aphar-
sathachæi, Terphalæi, Apharsæi, Erchusæi,
Babylonii, Susanechæi, Dievi, et Ælamitæ,

10 וישאר אשנפאר רבא ויחזקו
והותב המו בקרנא די שמהו וישאר
עבר-נהרה ובעת: 11 דנה פרשנו
אנרפא די שלחו עלוהי על-ארמחששתא
מלכא עבדו ואלש עבר-נהרה ובעת:
12 וידע לחנא למלכא די יהודה
די סליחא מרלוקה עליה ויהו וישלח
הריתא מרמא וקאשחא בננו ושוה
אשכלל וישנא וחיטא: 13 פנו וידע
לחנא למלכא די תו הריתא דה התבא
ושהנא ושמכללנו מנה בלו ונהל לא
יחננו ואפלה מלכא תחננו: 14 פנו
כל-הכל דרמלח חיקלא מלחמא ושהנא
מלכא לא-הנהל לא למחנא על-דנה
שלחמא ויהודהנא למלכא: 15 די ובה
בספר דנהנא ויהודהנא ויהודהנא
מרה ומהנהנא מלכא ויהודהנא ויהודהנא
עבדו בננו מרמא עליה על-דנה
הריתא דה חנהנא: 16 מהנהנא ויהודהנא
למלכא די תו הריתא דה התבא ושהנא
ישמכללנו ונהל דנה חלק בעבר נהנא
לא ויהי לה: 17 פתנא שלח
מלכא על-דנה בנל-שעם ושמשי ספא
וישאר בנהנא די יהודהנא בשמהו וישאר
עבר-נהרה שלם ובעת: 18 ושהנא די
שלחמא עליה מרמא ויהודהנא: 19 ובה
שם שעם ושהנא ושהנא די הריתא דה
מרמא עליה על-מלכא מתנשא ומה
ושהנא מרמא: 20 ומלכא פתנא
הו על-יהושלם ושלשין בל עבר
נהרה ונהל בלו ונהל מתנא להו:
21 פנו שישם שעם לבשלא ובהנא ושהנא
והריתא דה לא התבא ערמני מעמא
יהושם: 22 ויהודהנא חנו שלח למעבד
על-דנה למח ושהנא חכלא לחנהנא
מלכא: 23 ויהודהנא מרמא פרשנו ושהנא
די ארמחששתא מלכא מרה ויהודהנא
ושהנא ושהנא ושהנא ושהנא ושהנא
ליהושלם על-יהודהנא ושהנא ושהנא
וחל: 24 בנהנא ושהנא ושהנא ושהנא
די ויהושלם ושהנא ושהנא ושהנא
פרשנו למלכא ושהנא ושהנא ושהנא

10 Καὶ οἱ καταλοῖποι ἰθὺν ὧν ἀπέκτισεν Ἀσσηνα-
φάρ ὁ μίγας καὶ ὁ τίμιος καὶ κατέφυγεν αὐτοὺς
ἐν πόλεσι τῆς Σομώρων καὶ τὸ καταλοῖπον πέραν
τοῦ ποταμοῦ. 11 Αὕτη ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς
ἧς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν. Πρὸς Ἀρθασασθᾶ
βασιλεία παῖδες σου ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ.
12 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ
ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ἤλθοσαν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτην καὶ πονηράν, ἣν
οἰκοδομοῦσι· καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισμένα
εἰσὶ, καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσαν. 13 Νῦν οὖν
γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἔκείνη
ἀνοικοδομηθῇ καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῶσι,
φύροι οὐκ ἔσονται σοι οὐδὲ δώσουσι· καὶ τοῦτο
βασιλεῖς κακοποιεῖ, 14 Καὶ ἀσχημοσύνην βασιλείᾳ
οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν. Διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ
ἰγνωρίσαμεν τῷ βασιλεῖ, 15 ἵνα ἐπισκίψῃται ἐν
βίβλῳ ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου, καὶ
εὐρήσεις καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἔκείνη πόλις
ἀποστάτης, καὶ κακοποιούσα βασιλεῖς καὶ χώρας,
καὶ φυγαδεῖαι δούλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος· διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτη
ἡρμώθη. 16 Γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ
ὅτι ἂν ἡ πόλις ἔκείνη οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τεῖχη
αὐτῆς καταρτισθῇ, οὐκ ἔστι σοι εἰρήνη. 17 Καὶ
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ῥεοῦμ Βαλτάμ καὶ
Σαμφά γραμματεῖα καὶ τοὺς καταλοῖπους συνδού-
λους αὐτῶν τοὺς οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς
καταλοῖπους πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην, καὶ
φῃσιν 18 Ὁ φορολόγος ὃν ἀπέστειλας πρὸς
ἡμᾶς ἐκλήθη ἔμπροσθεν ἡμοῦ. 19 Καὶ παρ' ἡμοῦ
ἐτίθη γνώμη καὶ ἐπεσκέψαμεθα, καὶ εὗραμεν ὅτι
ἡ πόλις ἔκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς
ἐπαίρεται, καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγαδεῖαι γίνονται
ἐν αὐτῇ· 20 Καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ ἐγένοντο ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς πέραν
τοῦ ποταμοῦ, καὶ φύροι πλήρεις καὶ μέρος δίδονται
αὐτοῖς. 21 Καὶ νῦν θέτε γνώμην καταργῆσαι τοὺς
ἄνδρας ἑκείνους, καὶ ἡ πόλις ἔκείνη οὐκ οἰκοδομη-
θήσεται ἔτι. 22 Ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης πεφυλαγ-
μένοι ἦτε ἀνείσιν ποιῆσαι περὶ τούτου, μή ποτε
πληθυνθῇ ἀφανισμὸς εἰς κακοποιήσιν βασιλεῦσι.
23 Τότε ὁ φορολόγος τοῦ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως
ἀνέγνω ἐνώπιον Ῥεοῦμ Βαλτάμ καὶ Σαμφά γραμ-
ματεῖας καὶ συνδούλων αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν
σπουδῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰούδα, καὶ κατήρ-
γησαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει. 24 Τότε
ἤρρησε τὸ ἔργον οἶκου τοῦ θεοῦ τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἦν ἀργεὺν ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας
Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

10 Et ceteri de gentibus quas transtulit
Asenaphar magnus et gloriosus, et habitare
eas fecit in civitatibus Samariæ, et in reliquis
regionibus trans flumen in pace: 11 (Hoc
est exemplar epistolæ, quam miserunt ad
eum) Artaxerxi regi, servi tui, viri qui sunt
trans fluvium, salutem dicunt. 12 Notum sit
regi, quia Judæi, qui ascenderunt a te ad nos,
venerunt in Jerusalem civitatem rebellem et
pessimam, quam ædificant, extruentes muros
ejus, et parietes componentes. 13 Nunc
igitur notum sit regi, quia si civitas illa
ædificata fuerit, et muri ejus instaurati, tri-
butum, et vectigal, et annuos redditus non
dabunt, et usque ad reges hæc noxa perveniet.
14 Nos autem memores salis, quod in palatio
comedimus, et quia læsiones regis videre nefas
ducimus, idcirco misimus et nuntiavimus regi,
15 Ut recenseas in libris historiarum patrum
tuorum, et invenies scriptum in commentariis:
et scies quoniam urbs illa, urbs rebellis est, et
nocens regibus et provinciis, et bella concitan-
tur in ea ex diebus antiquis: quomobrem
et civitas ipsa destructa est. 16 Nuntiamus
uos regi, quoniam si civitas illa ædificata
fuerit, et muri ipsius instaurati, possessionem
trans fluvium non habebis. 17 Verbum misit
rex ad Reum Beelteem, et Samsai scribam, et
ad reliquos qui erant in consilio eorum habi-
tatores Samariæ, et ceteris trans fluvium,
salutem dicens et pacem. 18 Accusatio, quam
misistis ad nos, manifeste lecta est coram me,
19 Et a me præceptum est: et recensuerunt,
inveneruntque quoniam civitas illa a diebus
antiquis adversum reges rebellat, et seditiones,
et proelia concitantur in ea: 20 Nam et
reges fortissimi fuerunt in Jerusalem, qui et
dominati sunt omni regioni, quæ trans fluvium
est: tributum quoque et vectigal, et redditus
accipiebant. 21 Nunc ergo audite senten-
tiam: Prohibeatis viros illos, ut urbs illa non
ædificetur, donec si forte a me jussum fuerit.
22 Videte ne negligenter hoc impleatis, et
paulatim crescat malum contra reges. 23 Ita-
que exemplum edicti Artaxerxis regis lectum
est coram Reum Beelteem, et Samsai scriba,
et consiliariis eorum: et abierunt festini in
Jerusalem ad Judæos, et prohibuerunt eos in
brachio et robore. 24 Tunc intermissum est
opus domus Domini in Jerusalem, et non
fiebat usque ad annum secundum regni Darii
regis Persarum.

ו וְהִתְנַבְּא חֲנַנִי בְּנֵימָח וּזְכַרְיָה בֶּרֶךְ
 עֲדֹמָה בְּנֵימָחָה עַל־יְהוָה וְהָיָה בִּיחַד
 וּבִירֻשָׁלַיִם בְּשָׁם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶן:
 2 בְּאֵלֶיךָ יְהוָה זָרְבָבֶל בֶּרֶשׁאֲלֵתִימָלֵךְ
 וְשֹׁשֶׁבֶץ בֶּרֶשׁאֲלֵתִי וְשָׁרִי לְמִכְנָה בִּירָה
 אֱלֹהֵיךָ בִּירֻשָׁלַיִם וְעַמְּהֶן בְּנֵימָחָה
 דִּרְאֲלֵהֶם מִסְעָדֵיהֶן לְהוֹן: 3 בְּחִזְקָתָה
 אֱלֹהֵי עֲלִיָּהֶן תִּתֵּנִי פֶתַח עֲבֵר־נִהְיָה
 וְשָׁרִי בְּיוֹן וּבְנִיחָהֶן וְכֹן אֲמַרְי לְהֵם
 מִן־שָׁם לְכֵם טַעַם בִּיחָה דְּנָה לְבָנָה
 וְאֲשָׁרָה דְּנָה לְשַׁכְלָלָה: 4 אֲמַרְי בְּנָה
 אֲמַרְי לְהֵם מִרְאֲפֹן שְׁמִיחָה בְּנָה
 דִּירְדָּה בְּנָה בְּנָה: 5 וְעַיִן אֲלֵהֶם
 חֹת עַל־שָׁרִי יְהוָה וְלֹא־בִשְׁלֵי הַפֹּה
 עַד־מִצְרָה לְהַרְגֹשׁ וְהָיָה וְהָיָה
 נִשְׁתַּנְּנָה עַל־דָּהָה: 6 פֶּרֶשׁוֹן אֲמַרְי
 דִּירְשָׁלַח פֶּתַח פֶּתַח עֲבֵר־נִהְיָה וְשָׁרִי
 בְּיוֹן וּבְנִיחָה אֲמַרְי בִּירָה דִּי בְּעֵבֶר נִהְיָה
 עַל־דָּהָה מִלְכָּה: 7 פֶּתַח אֲמַרְי שְׁלַח
 עֲלֵיהִי וּבְדָה פֶתַח בְּנָה לְהַרְגֹשׁ
 מִלְכָּה שְׁלַח כְּלָה: 8 יִצְחָר לְהוֹנָה
 לְמִלְכָּה דִּירְשָׁלַח לִיהוָה מִן־נִהְיָה לְבִירָה
 אֱלֹהֵי רָפָא וְהָיָה מִרְאֲפֹן אֲמַרְי
 וְאֵעַ מִתְּשָׁם בְּכַתְלָה וְעַבְדִּיהָ דָּה
 אֲמַרְי מִתְּשָׁרָה וּמִצְלָח בְּנִיחָה:
 9 אֲמַרְי שְׁלַח לְשָׁרִי אֱלֹהֵי בְּנָה
 אֲמַרְי לְהֵם מִן־שָׁם לְכֵם טַעַם בִּיחָה
 דְּנָה לְמִכְנָה וְאֲשָׁרָה דְּנָה לְשַׁכְלָלָה:
 10 וְאֵחָ שְׁמִיחָה שְׁלַח לְהֵם לְחִזְקָתָה
 דִּי נִכְתָּב שְׁמִיחָה דִּי בְּנָה שְׁמִיחָה:
 11 וּבְנָה פֶתַח אֲמַרְי חֲתִיבָה
 לְמִימָר אֲמַרְי הַפֹּה עֲבֵר־נִהְיָה דִּירְשָׁלַח
 שְׁמִיחָה וְאֲרָה וּבְנָה בִיחָה דִּירְשָׁלַח בְּנָה
 מִתְּשָׁרָה דְּנָה שְׁנָיִם וּשְׁלֹשָׁה לְיִשְׂרָאֵל
 לְבִירָה בְּנָה וְשַׁכְלָלָה: 12 לְהוֹן מִרְי
 חֲרָה וְאֲמַרְי לְאֱלֹהֵי שְׁמִיחָה יִתֵּב הַפֹּה
 בְּנָה וּבְכִרְדָּה מִלְכָּה בְּכִרְדָּה וּבִיחָה
 דְּנָה סִתְלָה וְעַמְּהָ הַגְּלִי לְבָבֵל: 13 בְּרַם
 בְּשָׁנָה חֲדָה לְקֹדֶשׁ מִלְכָּה דִּי בְּכַל פֶּתַח
 מִלְכָּה שָׁם טַעַם בִּיחָה אֱלֹהֵי דְּנָה לְבָנָה:

1 ΚΑΙ προεφήτευσεν Ἀγγαῖος ὁ προφήτης καὶ
 Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδώ προφητεῖαν ἐπὶ τοῦς
 Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν
 ὀνόματι θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς. 2 Τότε ἀνίστη-
 σαν Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς υἱὸς
 Ἰωσεδέκ καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ
 θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφη-
 ται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες αὐτοῖς. 3 Ἐν αὐτῷ τῷ
 καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτούς Θανθανά ἐπαρχος πέραν
 τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαρβουζαναὶ καὶ οἱ σύνδουλοι
 αὐτῶν, καὶ τοιάδε εἶπαν αὐτοῖς Τίς ἔθηκεν ὑμῖν
 γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τὴν
 χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι; 4 Τότε ταῦτα
 εἶπον αὐτοῖς Τίνα ἴσθι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν
 τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην; 5 Καὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα,
 καὶ οὐ κατήργησαν αὐτούς ἕως γνώμῃ τῷ Δαρείῳ
 ἀπηνέχθη· καὶ τότε ἀπεστάλη τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ
 τούτου. 6 Διασάφῃς ἐπιστολῆς ἥς ἀπέστειλε
 Θανθανά ὁ ἐπαρχος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ
 Σαθαρβουζαναὶ καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφάρσα-
 χαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ Δαρείῳ τῷ
 βασιλεῖ. 7 Πῆμασιν ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν,
 καὶ τάδε γέγραπται ἐν αὐτῷ. Δαρείῳ τῷ βασι-
 λεῖ εἰρήνη πᾶσα. 8 Γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ
 ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν χώραν εἰς οἶκον
 τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται
 λίθοις ἑλεκτοῖς, καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοί-
 χοις, καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδίξιον γίνεται καὶ
 εὐδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 9 Τότε ἠρωτή-
 σαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους, καὶ οὕτως
 εἶπαμεν αὐτοῖς Τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον
 τοῦτον οἰκοδομῆσαι καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην
 καταρτίσασθαι; 10 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
 ἠρωτήσαμεν αὐτούς γνωρίσαι σοι, ὥστε γράψαι
 σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν.
 11 Καὶ τοιοῦτο τὸ ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγον-
 τες Ἡμεῖς ἐσμεν δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἦν
 ψεκδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλά, καὶ βασι-
 λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μέγας ψεκδόμησεν αὐτὸν καὶ
 καταρτίσας αὐτὸν αὐτοῖς. 12 Ἀφ' ὅτε δὲ
 παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν θεὸν τοῦ
 οὐρανοῦ, ἔδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονό-
 σορ βασιλέως Βαβυλωνος τοῦ Χαλδαίου, καὶ τὸν
 οἶκον τοῦτον κατέλυσε, καὶ τὸν λαὸν ἀπέκτισεν
 εἰς Βαβυλῶνα. 13 Ἀλλ' ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου
 τοῦ βασιλέως Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνώμην
 τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦτον οἰκοδομηθῆναι.

1 PROPHETAVERUNT autem Aggaeus pro-
 pheta et Zacharias filius Addo, prophetantes
 ad Judæos, qui erant in Judæa et Jerusalem,
 in nomine Dei Israel. 2 Tunc surrexerunt
 Zorobabel filius Salathiel, et Josue filius
 Josedec, et cœperunt ædificare templum Dei
 in Jerusalem, et cum eis prophetæ Dei adju-
 vantes eos. 3 In ipso autem tempore venit
 ad eos Thathanai, qui erat dux trans flumen,
 et Stharbuzanai, et consilarii eorum: sicque
 dixerunt eis: Quis dedit vobis consilium ut
 domum hanc ædificaretis, et muros ejus in-
 stauraretis? 4 Ad quod respondimus eis, quæ
 essent nomina hominum auctorum ædificationis
 illius. 5 Oculus autem Dei eorum factus est
 super senes Judæorum, et non potuerunt
 inhibere eos. Placuitque ut res ad Darium
 referretur, et tunc satisfacerent adversus
 accusationem illam. 6 Exemplar epistolæ,
 quam misit Thathanai dux regionis trans
 flumen, et Stharbuzanai, et consiliatores ejus
 Apharsachæ, qui erant trans flumen, ad
 Darium regem. 7 Sermo, quem miserant ei,
 sic scriptus erat: Dario regi pax omnis.
 8 Notum sit regi, isse nos ad Judæam provin-
 ciam, ad domum Dei magni, quæ ædificatur
 lapide impolito, et ligna ponuntur in parietib-
 us: opusque illud diligenter extruitur, et
 crescit in manibus eorum. 9 Interrogavimus
 ergo senes illos, et ita diximus eis: Quis dedit
 vobis potestatem ut domum hanc ædificaretis,
 et muros hos instauraretis? 10 Sed et nomina
 eorum quæsimus ab eis, ut nuntiaremus
 tibi: scripsimusque nomina eorum virorum,
 qui sunt principes in eis. 11 Hujusmodi
 autem sermonem responderunt nobis, dicentes:
 Nos sumus servi Dei cæli et terræ, et ædifi-
 camus templum, quod erat extructum ante
 hos annos multos, quodque rex Israel magnus
 ædificaverat, et extruxerat. 12 Postquam
 autem ad iracundiam provocaverunt patres
 nostri Deum cæli, tradidit eos in manus
 Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldæi,
 domum quoque hanc destruxit, et populum
 ejus transtulit in Babylonem. 13 Anno autem
 primo Cyri regis Babylonis, Cyrus rex propo-
 suit edictum ut domus Dei hæc ædificaretur.

9 ויבנה השֹׁחֵן ובני תורני ודכרני ואֲמִרְנוּ
לַעֲלֹנָו לֵאלֹהִים שְׁמֵיָם חֲנֻכָּה כְּלָחוּ חֶמֶר
וּמִשְׁחָה מִמָּאֵר כְּהֵנָּה דִּירִבְיֹשֶׁלֶם לְחֹהֵל
מִהֶיחֵב לְחֵם יוֹם בָּיִם דִּירֵלָא שְׁלִי:
10 דִּירֵלְחוֹן מִתְּחַרְבֵּי קִיחוֹחִין לֵאלֹהִים שְׁמֵיָם
וּמִצְלִין לְחֵין מִלְּפָא וּבְנוֹתָי: 11 וּמִפְּיָ שָׁם
מַעַם בִּי כִלְאֵשׁ דִּי יִשְׁכָּנָה פְּרִיָּהּ וְזָה
וְהִנֵּסָה אֶל מִדְּבָרָהּ וְהָיָה וְהִמָּחָה עֲלֹהִי
וּבְיָהֳמָה גִּלְיָה וְהַעֲבֵד עַל־דָּגָה: 12 וְאֵלֶּהָ
דִּירֵשְׁקֹן שְׁמָהּ מִפְּחָ וּמִפְּחָ קִלְמֵלֶה וְעַם
בִּי וְשִׁלְחָ וְזָה לְהַשְׁכָּה לְחַבְלָהּ בִּיהִי
אֵלֶּהָ וְזָה דִּירִבְיֹשֶׁלֶם אֲמָא דְּרִגְוֵשׁ שְׁמָהּ
מַעַם אֲסַפְרָא וְהַעֲבֵד: 13 וְהָיוּ
תַּתְּלֵי שְׁתֵּי עֶבְרֵי־נְחָרָה שְׁתֵּי בְּוִין
וּבְנֵי־תַּחְוִין לְחַבְלָה דִּירֵשְׁלֹחַ דְּרִיגֵשׁ מִלְּפָא
כְּהֵנָּה אֲסַפְרָא עֲבָדוּ: 14 וְשִׁבְיָ וְהַחֲנִיָּה
עָבְדוּ וּמִצְלִין בְּנִבְרָאִי חֲנִי נִבְרָאָה
וּבְנֵי־דָה בְּרַעְדָּוָה וּבְנֵי וְשִׁכְלָלוּ מִן
מַעַם אֵלֶּה וְיִשְׂרָאֵל וּמִפְּעַם בְּוִיָּשׁ וְדִרְוֵשׁ
וְאִתְּחַשְׁבָּתָא מִלְּוֹ פֶּהֶם: 15 וְשִׁיבְיָ
בִּיתָה דָּה עַד יוֹם תְּלָהָה לִיבָה אֲדָר
דִּירֵחִיָּה שְׁנֵי־שָׁנֹת לְמַלְכוּת דְּרִיגֵשׁ מִלְּפָא:
16 וְעֲבָדוּ בְּגִירֵי־יִשְׂרָאֵל כְּהֵנָּה וְלֹנָיָה וְשִׁמְרָה
בְּגִירֵי־אֵלֶּהָ חֲנַפְרָה בִּירֵי־אֵלֶּהָ וְזָה
בְּחִדְוֹן: 17 וְהַחֲרִיבוּ לְחַבְלָה בִּית־אֵלֶּהָ
דְּכָד תּוֹרְכִין מֵאָה דְּכָרִין מֵאֲנִין אֲמִרְנוּ
אֲרַבְּעָ מֵאָה וּצְפִירֵי עֲזִין לְחַשְׁיָא עַל־כֵּל־
יִשְׂרָאֵל תְּבִי עֲשֵׂר לְמִנְיָן שְׁבַמִּין וְיִשְׂרָאֵל:
18 גַּחְמִיבִי קִהְנִיָּה בְּפִלְתֵּי־תַחְוִין וְלֹנָיָה
בְּמִחְלֵת־חֹחִין עַל־עֲבִידָה אֵלֶּהָ בִּי
בִּירֵי־שָׁלֶם כְּכַתֵּב סֵפֶר מִשְׁחָ:
19 וְיַעֲקֹב בְּגִירֵי־גִוְלָה אֲתִי־חַפְסָה בְּאַרְבַּעַ
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ קֶרֶם־שָׁוִין: 20 בִּי הַשְׁחִיבִי
הַפְּתִיכִים וְהַלְוִיִּים כְּאֶחָד עֶלְם מְחֻוָּגִים
וְיִשְׁחַסֹּף תַּחְסֹּף לְכִלְיָנִי גִוְלָה וְלֹאֲחִיָּה
תְּלָהָנִים וְלֶהֱם: 21 וְיִמְכְּלוּ בְּגִירֵי־יִשְׂרָאֵל
הַשְּׂבִיִּים מִגִּוְלָה וְכִלְיָנִי־קֶלֶל מִשְׁמָתָה
בְּיִרְחָאֶרְצָה אֵלֶּהָ לְדִישׁ לִיהִוָּה אֲלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: 22 וְיַעֲקֹב חֲרַמְצֹחַת שְׁבַעַת יָמִים
בְּשִׁמְתָהּ פִּרְשִׁתָּהּ וְהָיָה וְחָסֵב לֵב מִלְּוֹ
אֲשֹׁר עֲלִיָּהּ לְחֵיָה וְיִחְסֵה בְּקִלְמָכָה
בִּית־הַאֲלֹהִים אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

9 Καὶ ὁ ἄν ὑστέρημα, καὶ υἱοὺς βοῶν καὶ κριῶν
καὶ ἀμνοὺς εἰς ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ,
πυρούς, ὦλας, οἶνον, ἔλαιον, κατὰ τὸ ῥῆμα ἱερῶν
τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔστω διδόμενον αὐτοῖς ἡμέραν
ἐν ἡμέρᾳ ὃ ἰὰν αἰτήσωσιν, 10 Ὡς ὡσιν εὐωδίας
προσφέροντες τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προσεύ-
χωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλείως καὶ νιῶν αὐτοῦ.
11 Καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτίθη γνώμη ὅτι πᾶς ἄνθρωπος
ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τοῦτο, καθαιρεθήσεται ξύλον
ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ὠρθωμένος πληγήσεται
ἐκ' αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθή-
σεται. 12 Καὶ ὁ θεὸς οὐ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα
ἐκτὶ καταστρίψαι πάντα βασιλεία καὶ λαὸν ὃς
ἐτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλλάξει ἢ ἀφανίσαι τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ἐγὼ Δαρείος
ἔθηκε γνώμην, ἐπιμελῶς ἔσται. 13 Τότε θανατᾷ
ὁ ἐπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ, Σαθαρβουζαναὶ καὶ
οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ, πρὸς ὃ ἀπίστειλε Δαρείος βασι-
λεὺς, ὅπως ἐποίησαν ἐπιμελῶς. 14 Καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι τῶν Ἰουδαίων ψεφοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν
προφητεῖᾳ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ
Ἀδῶ, καὶ ἀνψοδόμησαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ
γνώμης θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ γνώμης Κύρου καὶ
Δαρείου καὶ Ἀρθασασθᾶ βασιλέων Περσῶν. 15 Καὶ
ἐτίλειαν τὸν οἶκον τοῦτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς
Ἀδάρ, ὃ ἐστιν ἔτος ἕκτον τῆς βασιλείας Δαρείου
τοῦ βασιλέως. 16 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν
ἀποικισίας ἑκαταῖα τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν εὐφρο-
σύνῃ. 17 Καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἑκαταῖα τοῦ
οἴκου τοῦ θεοῦ μόσχους ἑκατὸν, κριοὺς διακοσίους,
ἀμνοὺς τετρακοσίους, χιμάρρους αἰγῶν ὑπὲρ ἄμαρ-
τίας ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ δώδεκα εἰς ἀριθμὸν
φυλῶν Ἰσραὴλ. 18 Καὶ ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν
διαφύσειςιν αὐτῶν καὶ τοὺς Λευῖτας ἐν μερισμοῖς
αὐτῶν ἐπὶ δουλείας θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν
γραφὴν βιβλίου Μωσῆ. 19 Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ
τῆς ἀποικισίας τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ
τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. 20 Ὅτι ἑκαθάρισθησαν
οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται, ἕως εἰς πάντας καθαροί· καὶ
ἔσφαξαν τὸ πάσχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικε-
σίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῖσι καὶ
ἐαυτοῖς. 21 Καὶ ἔφαγον υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα,
οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικισίας καὶ πᾶς ὁ χωριζόμενος τῆς
ἀκαθαρσίας ἰθὺς τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ
ἐκζητῆσαι Κύριον θεὸν Ἰσραὴλ. 22 Καὶ ἐποίησαν
τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφρο-
σύνῃ, ὅτι ἐθάρσεν αὐτοὺς Κύριος, καὶ ἐπίστρεψε
καρδίαν βασιλέως Ἀσσοῦ ἐκ' αὐτοῦ κραταιῶσαι
τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ.

9 Quod si necesse fuerit, et vitulos, et agnos,
et hædos, in holocaustum Deo cæli, frumen-
tum, sal, vinum, et oleum, secundum ritum
sacerdotum, qui sunt in Jerusalem, detur eis
per singulos dies, ne sit in aliquo querimonia.
10 Et offerant oblationes Deo cæli, orentque
pro vita regis, et filiorum ejus. 11 A me
ergo positum est decretum: Ut omnis homo
qui hanc mutaverit jussionem, tollatur lignum
de domo ipsius, et erigatur, et configatur in
eo, domus autem ejus publicetur. 12 Deus
autem, qui habitare fecit nomen suum ibi,
dissipet omnia regna, et populum qui exten-
derit manum suam ut repugnet, et dissipet
domum Dei illam, quæ est in Jerusalem.
Ego Darius statui decretum, quod studiose
impleri volo. 13 Igitur Thathania dux re-
gionis trans flumen, et Stharbuzanai, et
consilarii ejus, secundum quod præceperat
Darius rex, sic diligenter executi sunt. 14 Seniores autem Judæorum ædificabant, et
prosperabantur juxta prophetiam Aggæi
prophetæ, et Zachariæ filii Addo: et ædifi-
caverunt et construxerunt, jubente Deo
Israel, et jubente Cyro, et Dario, et Arta-
xerxe, regibus Persarum. 15 Et comple-
verunt domum Dei istam, usque ad diem
tertium mensis Adar, qui est annus sextus
regni Darli regis. 16 Fecerunt autem filii
Israel, sacerdotes et Levitæ, et reliqui filiorum
transmigrationis, dedicationem domus Dei in
gaudio. 17 Et obtulerunt in dedicationem
domus Dei, vitulos centum, arietes ducentos,
agnos quadringentos, hircos caprarum pro
peccato totius Israel duodecim, juxta numerum
tribuum Israel. 18 Et statuerunt sacerdotes
in ordinibus suis, et Levitas in vicibus suis,
super opera Dei in Jerusalem, sicut scriptum
est in Libro Moysi. 19 Fecerunt autem filii
Israel transmigrationis, Pascha, quartadecima
die mensis primi. 20 Purificati enim fuerant
sacerdotes et Levitæ quasi unus: omnes
mundi ad immolandum pascha universis filiis
transmigrationis, et fratribus suis sacerdoti-
bus, et sibi. 21 Et comederunt filii Israel,
qui reversi fuerant de transmigratione, et
omnes qui se separaverant a coinquinatione
gentium terræ ad eos, ut quæerent solemnitate
Deum Israel. 22 Et fecerunt solemnitate
azymorum septem diebus in lætitia, quoniam
lætificaverat eos Dominus, et converterat cor
regis Assur ad eos, ut adjuvaret manus eorum
in opere domus Domini Dei Israel.

וַיָּחֹזֶר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמַלְכוּת
אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא מֶלֶךְ-פָּרְסָא עֶזְרָא בִּרְשָׁרָיָה
בִּרְעֻזָּה בִּרְחֻלְמָה: 2 בְּשָׁלֹשׁ בָּרֶ
צִדֻק בִּרְאֲחִיטֹב: 3 בִּרְאֲמָרְיָה בִּרְעֻזָּה
בִּרְמִיּוֹת: 4 בִּרְחֻלְמָה בִּרְעֻזָּה בִּרְעֻזָּה:
5 בִּרְאֲבִישׁוּעַ בִּרְחֻלְמָה בִּרְעֻזָּה בִּרְעֻזָּה:
6 אֶחָד הַכֹּהֵן הָרִאשׁ: 7 הוּא עֶזְרָא
עֶלֶּה מִבָּבֶל וְהַמְּסֻפָּר מִהָיִל בְּתוֹכָהּ
מִשָּׁה אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּסְדְּלוּ חֲפָלָה בִּרְחֻלְמָה אֱלֹהֵי עַלְיוֹ
כָּל בִּקְשָׁתוֹ: 8 וַיַּעֲלֵה מִבְּגָדֵי-יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְדֻהֶם לְכֹהֲנִים וְלָלוּם וְהַמְּסֻפָּרִים וְהַשְּׂעִרִים
וְהַתְּנִיכִים אֶל-יְרֻשָׁלַם בְּשָׁנָה-שְׁלֹשָׁה
לְאַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא חֲפָלָה: 9 וַיָּבֹא יְרֻשָׁלַם
בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הוּא שְׁנֵה הַשְּׂעִרִים
לַחֹדֶשׁ: 10 כִּי בָּאָה לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
הוּא לְדֹת הַפִּעֻלָּה מִבָּבֶל וּבָאָה לַחֹדֶשׁ
הַחֲמִישִׁי בָּא אֶל-יְרֻשָׁלַם בִּרְחֻלְמָה
הַשּׁוֹמֵר עַלְיוֹ: 11 כִּי עֶזְרָא חָבֵן לְבָבוֹ
לְדַרְשׁ אֶת-הַתּוֹרָה וְיִתְּנָה וְלַעֲשׂוֹת וּלְלַמֵּד
בְּיִשְׂרָאֵל חֹק וּמִשְׁפָּט: 12 וַיִּתֵּן
פֶּרֶשְׁנוֹן הַנִּשְׁתַּנֵּן אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ
אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא לְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר סֵפֶר
דְּבָרֵי מִצְוֹת-יְהוָה וְתִקְוֵי עַל-יִשְׂרָאֵל:
13 אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא מֶלֶךְ מִלְכֵּי
לְעֶזְרָא לְחֵמָה סֵפֶר דָּוָא דִּירָאָה שְׁמֵי
בְּמִיר וּבְקַעֲתָ: 14 מִכָּאֵן שְׁנֵים-עָשָׂר
כָּל-מִתְנַבֵּר בְּמִלְכּוּתוֹ מִדְּעָמָא וְיִשְׂרָאֵל
וְהַתְּנִיכִים וְלִנְיָא לְמִתְנָה לִירֻשָׁלַם עִמָּה
יָחֹד: 15 כִּלְהֻבֵּל דִּי מִדְּעָמָא מִלְכָּא
וְשָׂבַעַת יַעֲזַחֵי שְׁלִיחַ לְבַקֵּרָה עַל-יְהוּדָה
וְלִירֻשָׁלַם בְּנֵה אֶלְהָה דִּי בִּיְדָה:
16 וְלִחְיָקֵלָה כֶּסֶף דִּיחָב דִּרְמִלְכָּא וְנִעְטוּחֵי
הַתְּנִיכִי לְאַלְהָה וְיִשְׂרָאֵל דִּי בִּירֻשָׁלַם
מִשְׁבָּקָה: 17 וְכָל כֶּסֶף דִּיחָב דִּי חֲתָשְׁפָה
כָּל מִדְּנָה כָּבֵל עִם הַתְּנִיכִיבָת עִמָּה
וְכִתְנָא מִתְנַבְּרֵי לְבִית אֶלְהָה דִּי
בִּירֻשָׁלַם: 18 כִּלְהֻבֵּל דִּיחָב אֶסְפֵּרָה תִּקְוָה
בְּכֶסֶף דִּיחָב וְדָרְיוֹן דְּכִרְיוֹן וּמִתְנַתְּהוֹן
וְכִסְפִּיחֵן וְיִתְקַבֵּב חֲפֹז עַל-מִדְּנָה דִּי
בֵּית אֶלְהָה דִּי בִּירֻשָׁלַם: 19 וַיִּתֵּן דִּי
עַלְיָה וְעַל-אַחֲרָיָה וַיִּטֵּב בְּשָׁנָה כֶּסֶף
וְיִתְקַבֵּב לְמַעַבְדֵּי פִּרְעוֹת אֶלְהָם מִעַבְדֵּי

1 ΚΑΙ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ
'Αρθασασθᾶ βασιλέως Περσῶν ἀνέβη 'Εσδρας υἱὸς
Σαραίου υἱοῦ 'Αζαρίου υἱοῦ Χελκία 2 Υἱοῦ Σελούμ
υἱοῦ Σαδδούκ υἱοῦ 'Αχτιώβ 3 Υἱοῦ Σαμαρία υἱοῦ
'Εσριά υἱοῦ Μαριῶθ 4 Υἱοῦ Ζαραῖα υἱοῦ 'Οζίου
υἱοῦ Βοκκί 5 Υἱοῦ 'Αβισουὲ υἱοῦ Φινεὲς υἱοῦ
'Ελεάζαρ υἱοῦ 'Ααρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου.
6 Αὐτὸς 'Εσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ αὐτὸς
γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῆ ὃν ἔδωκε
Κύριος ὁ θεὸς 'Ισραὴλ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασι-
λεὺς, ὅτι χεὶρ Κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν
πᾶσιν οἷς ἐζήτει αὐτός. 7 Καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ
τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἀπὸ τῶν
Λευιτῶν καὶ οἱ ῥηδοῦντες καὶ οἱ πυλῶροι καὶ οἱ
Ναθινίμ εἰς 'Ιερουσαλὴμ ἐν ἔτει ἰβδόμῳ τῷ 'Αρθα-
σασθᾷ τῷ βασιλεῖ. 8 Καὶ ἦλθον εἰς 'Ιερουσαλὴμ
τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, τοῦτο τὸ ἔτος ἰβδόμου τῷ
βασιλεῖ. 9 Ὅτι ἐν μὲ τῷ μηνὸς τοῦ πρώτου
αὐτὸς ἰθμελίωσε τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυ-
λῶνος, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου
ἦλθον εἰς 'Ιερουσαλὴμ, ὅτι χεὶρ θεοῦ αὐτοῦ ἦν
ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν. 10 Ὅτι 'Εσδρας ἔδωκεν ἐν
καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον καὶ ποιῆν καὶ
διδάσκειν ἐν 'Ισραὴλ προστάγματα καὶ κρίματα.
11 Καὶ αὕτη ἡ διασάφσις τοῦ διατάγματος οὗ
ἔδωκεν 'Αρθασασθᾶ τῷ 'Εσδρᾷ τῷ ἱερεῖ τῷ γραμ-
ματεῖ βιβλίου λόγων ἐντολῶν Κυρίου καὶ προσταγ-
μάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν 'Ισραὴλ. 12 'Αρθασασθᾶ
βασιλεὺς βασιλέων 'Εσδρᾷ γραμματεῖ νόμου Κυρίου
τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. Τετίλειστο λόγος καὶ ἡ
ἀπόκρισις. 13 Ἀπ' ἐμοῦ ἐτίθη γυνώμη ὅτι πᾶς ὁ
ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ 'Ισραὴλ
καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς 'Ιερουσαλὴμ
μετὰ σοῦ πορευθῆναι. 14 Ἀπὸ προσώπου τοῦ
βασιλέως καὶ τῶν ἐπτά συμβούλων ἀπεστάλη
ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν 'Ιουδαίαν καὶ εἰς 'Ιερουσαλὴμ
νόμῳ θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρὶ σου. 15 Καὶ εἰς
οἶκον Κυρίου ἀργύριον καὶ χρυσίον ὃ ὁ βασιλεὺς
καὶ οἱ σύμβουλοι ἐκουσιάσθησαν τῷ θεῷ τοῦ
'Ισραὴλ τῷ ἐν 'Ιερουσαλὴμ κατασκευοῦντι. 16 Καὶ
πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ὃ τι ἐὰν εὕρῃς ἐν πάσῃ
χώρᾳ Βαβυλῶνος μετὰ ἐκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ
ἱερέων τῶν ἐκουσιαζομένων εἰς οἶκον θεοῦ τὸν ἐν
'Ιερουσαλὴμ. 17 Καὶ πάντα προσπορευόμενον
τούτον ἐτοιμάς ἐνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ, μίσχους,
κριοὺς, ἀμνοὺς, καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδάς
αὐτῶν· καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου
τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ὑμῶν τοῦ ἐν 'Ιερουσαλὴμ.
18 Καὶ εἰ τι ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς σου ἀγα-
θὸν ἐν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου
ποιῆσαι, ὡς ἀρεστὸν τῷ θεῷ ὑμῶν ποιήσατε.

1 POST hæc autem verba, in regno Ar-
taxerxis regis Persarum, Esdras filius Saraiæ,
filii Azariæ, filii Helciæ, 2 Filii Sellum,
filii Sadoc, filii Achitob, 3 Filii Amariæ,
filii Azariæ, filii Maraiioth, 4 Filii Zarahiæ,
filii Ozi, filii Bocci, 5 Filii Abisue, filii
Phinees, filii Eleazar, filii Aaron sacerdotis
ab initio. 6 Ipse Esdras ascendit de Baby-
lone, et ipse scriba velox in lege Moysi, quam
Dominus Deus dedit Israel: et dedit ei rex,
secundum manum Domini Dei ejus super eum,
omnem petitionem ejus. 7 Et ascenderunt
de filiis Israel, et de filiis sacerdotum, et de
filiis Levitarum, et de cantoribus, et de jani-
toribus, et de Nathinæis, in Jerusalem, anno
septimo Artaxerxis regis. 8 Et venerunt in
Jerusalem mense quinto, ipse est annus
primi cœpit ascendere de Babylone, et in
primo die mensis quinti venit in Jerusalem,
juxta manum Dei sui bonam super se.
10 Esdras enim paravit cor suum, ut investi-
garet legem Domini, et faceret et doceret in
Israel præceptum et judicium. 11 Hoc est
autem exemplar epistolæ edicti, quod dedit
rex Artaxerxes Esdræ sacerdoti, scribæ eru-
dito in sermonibus et præceptis Domini, et
cæremoniis ejus in Israel. 12 Artaxerxes
rex regum Esdræ sacerdoti, scribæ legis Dei
cæli doctissimo, salutem. 13 A me decretum
est, ut cuicumque placuerit in regno meo de
populo Israel, et de sacerdotibus ejus, et de
Levitis, ire in Jerusalem, tecum vadat. 14 A
facie enim regis, et septem consiliatorum
ejus, missus es, ut visites Judæam et Jeru-
salem in lege Dei tui, quæ est in manu tua:
15 Et ut feras argentum et aurum, quod rex
et consiliatores ejus sponte obtulerunt Deo
Israel, cujus in Jerusalem tabernaculum est.
16 Et omne argentum et aurum quodcumque
inveneris in universa provincia Babylonis, et
populus offerre voluerit, et de sacerdotibus
quæ sponte obtulerint domui Dei sui, quæ
est in Jerusalem, 17 Libere accipe, et
studiose eme de hac pecunia vitulos, arietes,
agnos, et sacrificia et libamina eorum, et offer
ea super altare templi Dei vestri, quod est in
Jerusalem. 18 Sed et si quid tibi et fratribus
tuis placuerit, de reliquo argento et auro
ut faciatis, juxta voluntatem Dei vestri facite.

19 ומאנניא דרמנחבין לך לסלחן בית
אלהך השלם בדם אלה וירושלם: 20 ושאר
השחרות בית אלהך די יפללך למנחן
תנחן מרבית בנן מלך: 21 ומפי אלה
ארמחשסתא מלכא שים טעם לכל
בנכרין די בעבר גתה די כרני
שאלככו עזרא כחא כסר דתא דיראלה
שמיא אספרנא ותעבד: 22 עדפסך פפרין
מאח ועדחנמין פורין מאח ועדחמל
פתין מאח ועדפתין משח מאח ומלח
דירלך כחב: 23 קלדי מרשעם אלה
שמיא ותעבד ארמחשסתא לבית אלה שמיא
דירלך לחנא חפח עלמלכות מלכא
ובנחיי: 24 ולכם מהודעין די כלחנניא
ולחנא ושרא חרעא נתינא ופלחי בית
אלהך דנח מנח בלח חלף לא שלם
למרמא עליהם: 25 ואנת עזרא פחכמל
אלהך דירבדך מפי שפסין ודנין די
לחנן חנני ללעפא די בעבר גתה
לכלחנני דתני אלהך ודי לא תע
מהודעין: 26 וכלדירלך לחנא עבד דתא
דיראלהך ודחא די מלכא אספרנא דירלך
לחנא מהעבד מנח תו למור תו
לשרשן הולענש נכסין ולאסרין:

27 ברחך ותח אלהי אבתי אשר
בתו בוזת בלב חלף לקאר את-בית
יהנה אשר בירושלם: 28 ועלי השח-
סד לפנ חלף וועצין ולכלשני
חלף הנפרים ואני התחננתי פיר-יהנה
אלהי עלי ואחפצה מישנאל ראשים
לעלות עמי:

פרשה ח:

1 ואלה ראשי אבותיהם והתחננשם
העלים עמי במלכות ארמחשסתא חלף
מבבל: 2 מבגן קינחם גרשם מבגן
אחמר דניאל מבגן דוד חפוש: 3 מבגן
שכנח מבגן פרעש זכריה ועמי החינחש
לזכרים מאח וחמשים: 4 מבגן פחת מואב
אליהועני דור-יהנה ועמי מארים הזכרים:
5 מבגן שכנח דור-יהנה ועמי של
מאות הזכרים: 6 ומבגן עזר עבד בך
ויהנה ועמי חמשים הזכרים: 7 ומבגן עילם
ישעיה דור-יהנה ועמי שבעים הזכרים:

19 Kai ta skei ta didomena soi eis leitourgian
oikon theou parados enwption tou theou en Ierou-
salem. 20 Kai kataloipon chreias oikon theou sou
o an phan soi doynai dwseis apo eikon gatzis
basilews. 21 Kai ap' emou. Ego Artaxerxes
rex, statui atque decrevi omnibus
custodibus arcæ publicæ, qui sunt trans
flumen, ut quodcumque petierit a vobis Esdras
sacerdos, scriba legis Dei cæli, absque mora
detis. 22 Usque ad argenti talenta centum,
et usque ad frumenti coros centum, et usque
ad vini batos centum, et usque ad batos olei
centum, sal vero absque mensura. 23 Omne,
quod ad ritum Dei cæli pertinet, tribuatur
diligenter in domo Dei cæli: ne forte irasca-
tur contra regnum regis, et filiorum ejus.
24 Vobis quoque notum facimus de universis
sacerdotibus, et Levitis, et cantoribus, et
janitoribus, Nathinæis, et ministris domus
Dei hujus, ut vectigal, et tributum, et annonas
non habeatis potestatem imponendi super eos.
25 Tu autem Esdra, secundum sapientiam
Dei tui, quæ est in manu tua, constitue judi-
ces et præsides, ut judicent omni populo qui
est trans flumen, his videlicet qui noverant
legem Dei tui, sed et imperitos doceat libere.
26 Et omnis qui non fecerit legem Dei tui, et
legem regis diligenter, judicium erit de eo,
sive in mortem, sive in exilium, sive in con-
demnationem substantiæ ejus, vel certe in
carcerem. 27 Benedictus Dominus Deus
patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde
regis, ut glorificaret domum Domini, quæ est
in Jerusalem, 28 Et in me inclinavit miseri-
cordiam suam coram rege, et consiliatoribus
ejus, et universis principibus regis potentibus:
et ego confortatus manu Domine Dei mei,
quæ erat in me, congregavi de Israel principes
qui ascenderent mecum.

ΚΕΦ. Η'.

1 KAI outoi oi archontes patriwn autwn oi
odhgol anaβαινοντες μετ' εμου εν βασιλεία
Artaxerxes tou basilews Basylwros. 2 Apo
uwn Phineis, Gersom. apo uwn Ithamar, Danihl.
apo uwn David, Artous. 3 Apo uwn Zacharia
kai apo uwn Phoros, Zacharias, kai μετ' autou
to sustrema ekaton kai penthekonta. 4 Apo
uwn Phadth Moab, Elioenai uws Sarata, kai μετ'
autou diakosioi ta arsenika. 5 Kai apo uwn
Zaboth Sechenias uws Azihl, kai μετ' autou
trikosioi ta arsenika. 6 Kai apo twn uwn Adin,
Obihl uws Iwnathan, kai μετ' autou penthekonta ta
arsenika. 7 Kai apo uwn Hlam, Isaias uws
Athalia, kai μετ' autou ebdomhekonta ta arsenika.

19 Vasa quoque, quæ dantur tibi in minis-
terium domus Dei tui, trade in conspectu
Dei in Jerusalem. 20 Sed et cetera, quibus
opus fuerit in domum Dei tui, quantumcumque
necesse est ut expendas, dabitur de thesauro
et de fisco regis, 21 Et a me. Ego Artaxerxes
rex, statui atque decrevi omnibus
custodibus arcæ publicæ, qui sunt trans
flumen, ut quodcumque petierit a vobis Esdras
sacerdos, scriba legis Dei cæli, absque mora
detis, 22 Usque ad argenti talenta centum,
et usque ad frumenti coros centum, et usque
ad vini batos centum, et usque ad batos olei
centum, sal vero absque mensura. 23 Omne,
quod ad ritum Dei cæli pertinet, tribuatur
diligenter in domo Dei cæli: ne forte irasca-
tur contra regnum regis, et filiorum ejus.
24 Vobis quoque notum facimus de universis
sacerdotibus, et Levitis, et cantoribus, et
janitoribus, Nathinæis, et ministris domus
Dei hujus, ut vectigal, et tributum, et annonas
non habeatis potestatem imponendi super eos.
25 Tu autem Esdra, secundum sapientiam
Dei tui, quæ est in manu tua, constitue judi-
ces et præsides, ut judicent omni populo qui
est trans flumen, his videlicet qui noverant
legem Dei tui, sed et imperitos doceat libere.
26 Et omnis qui non fecerit legem Dei tui, et
legem regis diligenter, judicium erit de eo,
sive in mortem, sive in exilium, sive in con-
demnationem substantiæ ejus, vel certe in
carcerem. 27 Benedictus Dominus Deus
patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde
regis, ut glorificaret domum Domini, quæ est
in Jerusalem, 28 Et in me inclinavit miseri-
cordiam suam coram rege, et consiliatoribus
ejus, et universis principibus regis potentibus:
et ego confortatus manu Domine Dei mei,
quæ erat in me, congregavi de Israel principes
qui ascenderent mecum.

CAPUT VIII.

1 HI sunt ergo principes familiarum, et
genealogia eorum, qui ascenderunt mecum in
regno Artaxerxis regis de Babylone. 2 De
filiis Phinees, Gersom. De filiis Ithamar,
Daniel. De filiis David, Hattus. 3 De filiis
Secheniæ, filiis Pharos, Zacharias: et cum
eo numerati sunt viri centum quinquaginta.
4 De filiis Phahath Moab, Elioenai filius
Zarehe, et cum eo ducenti viri. 5 De filiis
Secheniæ, filius Ezechiel, et cum eo trecenti
viri. 6 De filiis Adan, Abed filius Jonathan, et
cum eo quinquaginta viri. 7 De filiis Alam,
Isaias filius Athaliæ, et cum eo septuaginta viri.

27 ובכורי זקב עשרים לאדרכנים אלה
וכלי נחשת מצהב טובה שנים ממדות
בזהב: 28 ואמרה אליהם אתם חוש
ליהוה וחפלים חוש וחפסם וחזהב
נדבך ליהוה אלתי אבתיכם: 29 שנקדו
ושמרו עדתשקלם לפני שרי הפקנים
וחלונים ושריהאבות לישראל בירושלם
הלשכות בית יהוה: 30 וקבלו הפקנים
וחלונים משקל הפסם וחזהב וחפלים
להביא לירושלם לבית אלתינו: 31
ונפצרה מקתר אחוא בשנים עשר
לחדש הראשון ללכת לירושלם ויד
אלתינו היתה עלינו ונצילנו מקח אויב
ואויב על-הדרך: 32 ובקאו לירושלם ובשב
שם ימים שלשה: 33 ובנים הרביעי
לשקל הפסם וחזהב וחפלים בבית
אלתינו על יד-מקמות בראיהן הפלן
ועשו אלצור בורפניהם ועפולם ויחד
בורשוע ויחדנה בורפני חלונים: 34 במסמר
במשקל לכל ויקתב על-המשקל בעת
הקיא: 35 והבאים מהשבי בגר
הנולה והקריבו עלות לאלתי וישראל
פרים שבים-עשר על-קלישראל אילים
השעים וששה פבשים שבעים ושבעה
צפירי חפאם שנים עשר הפל עולה
ליהוה: 36 ויתנו לאלתי הפל
לחשדפני הפל ופקחות עבר הנהר
ונשאו אתהעם ואת-בית האלהים:

פרשה ט:

1 ויבכלו לאלה נגשו אלי השרים
לאמר לאנדבדלו העם ישראל והפקנים
וחלונים מעמי הארצות חלעבתיים
לפנעני החתי הפרצי היבסי העמלי
המלכי הפרצי והאמרי: 2 בירושלם
מבתיים להם ולבתיים והתעברו ונרע
החדש בעמי הארצות ויד השרים
והפקנים היתה בפעל החדש האשונה:
3 ובשמע את-הדבר הזה הקדתי את
בנדי ומעלי ואמרפה משער ראשי ונקי
ואשבה משומם: 4 ואלי יאספו כל חדר
בדברי אלתי-ישראל על מעל הנולה
ואלי ישב משומם עד למותת הקרב:

27 Kai xaphourē chrousoi eikosi eis tēn dōdēn chōi, kai skeuē chalcoi stibontes anathō diáphora ipeithumētā en chrousoi. 28 Kai eipa prōs autōus 'Hmeis ἅγιοι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ σκεύη ἅγια καὶ τὸ ἀργυρίον καὶ τὸ χρυσίον ἐκούσια τῷ Κυρίῳ θεῷ πατέρων ἡμῶν. 29 Ἀγρυπνεῖτε καὶ τηρεῖτε, ὥς στήτε ἐνώπιον ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς σπηνὰς οἴκου Κυρίου. 30 Kai idēxanto oī iereis kai oī leuitai stathmōn tou argyriou kai tou chrousiou kai tōn skeuōn energein eis Ἱερουσαλὴμ εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν. 31 Kai eixēraμεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ 'Αουὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἐλθεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ χεῖρ θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐβρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ. 32 Kai ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκαθίσταμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. 33 Kai ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἰστήσαμεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα Μερμωθ υἱοῦ Οὐρία τοῦ ἱερέως, καὶ μετ' αὐτοῦ 'Ελεάζαρ υἱὸς Φινεὺς, καὶ μετ' αὐτῶν 'Ιωζαβὰδ υἱὸς Ἰησοῦ καὶ Νωαδία υἱὸς Βαναά οἱ Λευῖται, 34 'Εν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ τὰ πάντα, καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμός. 'Εν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 35 Οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροικίας προσήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ Ἰσραὴλ, μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐνενηκονταεῖς, ἀμνοὺς ἐβδωμηκονταεπτὰ, χιμᾶρους περὶ ἁμαρτίας δώδεκα, τὰ πάντα ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ. 36 Kai ἔδωκαν τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπαρχοῦς παρὰ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἰδόξαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

ΚΕΦ Θ'.

1 Kai ὡς ἐτελεισθη ταῦτα, ἤγγισαν πρὸς μέ οἱ ἄρχοντες λέγοντες Οὐκ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, τῷ Χαναάνι, ὁ 'Εθί, ὁ Φερεζί, ὁ 'Ιεβουσί, ὁ Ἀμμωνί, ὁ Μωαβί καὶ ὁ Μοσери καὶ ὁ Ἀμορρί. 2 'Ὅτι ἰλάβασαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἄγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν, καὶ χεῖρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθείᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ. 3 Kai ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον, διέβρηξα τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην, καὶ ἐτιλλον ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πώγωνός μου, καὶ ἐκαθήμεν ἡρεμάζων. 4 Kai συνήχθησαν πρὸς μέ πᾶς ὁ δῖσκων λόγον θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ ἀσυνθείᾳ τῆς ἀποικίας. ἀγῶ καθήμενος ἡρεμάζων ὥς τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς.

27 Et crateres aureos viginti, qui habebant solidos millenos, et vasa æris fulgentis optimi duo, pulchra, ut aurum. 28 Et dixi eis. Vos sancti Domini, et vasa sancta, et argentum et aurum quod sponte oblatum est Domino Deo patrum nostrorum: 29 Vigilate et custodite, donec appendatis coram principibus sacerdotum, et Levitarum, et ducibus familiae Israel in Jerusalem, in thesaurum domus Domini. 30 Susceperunt autem sacerdotes et Levitæ pondus argenti et auri, et vasorum, ut deferrent Jerusalem in domum Dei nostri. 31 Promovimus ergo a flumine Ahava duodecimo die mensis primi ut pergeremus Jerusalem: et manus Dei nostri fuit super nos, et liberavit nos de manu inimici et insidiatoris in via. 32 Et venimus Jerusalem, et mansimus ibi tribus diebus. 33 Die autem quarta appensum est argentum, et aurum, et vasa in domo Dei nostri per manum Meremoth filii Uriæ sacerdotis, et cum eo Eleazar filius Phinees, cumque eis Jozabed filius Josue, et Noadaia filius Bennoi Levitæ. 34 Juxta numerum et pondus omnium: descriptumque est omne pondus in tempore illo. 35 Sed et qui venerant de captivitate filii transmigrationis, obtulerunt holocausta Deo Israel, vitulos duodecim pro omni populo Israel, arietes nonaginta sex, agnos septuaginta septem, hircos pro peccato duodecim: omnia in holocaustum Domino. 36 Dederunt autem edicta regis satrapis, qui erant de conspectu regis, et ducibus trans flumen, et elevaverunt populum et domum Dei.

CAPUT IX.

1 POSTQUAM autem hæc completa sunt, accesserunt ad me principes, dicentes: Non est separatus populus Israel, sacerdotes et Levitæ, a populis terrarum, et abominationibus eorum, Chananæi videlicet, et Hethæi, et Pherezæi, et Jebusæi, et Ammonitarum, et Moabitarum, et Ægyptiorum, et Amorrhæorum: 2 Tulerunt enim de filiabus eorum sibi et filiis suis, et commiscuerunt semen sanctum cum populis terrarum: manus etiam principum et magistratum fuit in transgressionem hac prima. 3 Cumque audissem sermonem istum, scidi pallium meum et tunicam, et evelli capillos capitis mei et barbæ, et sedi mœrens. 4 Convenerunt autem ad me omnes, qui timebant verbum Dei Israel, pro transgressionem eorum qui de captivitate venerant, et ego sedebam tristis usque ad sacrificium vespertinum:

ובמנחת הערב חמתי מפענתי ובהרעי
בדני ומעילי ואחרצה על-פרצי ואפרשנה
כפי אליהנה אלתי : ואמנה אלתי
בשתי ונכלמתי להרים אלתי פני אליה
פי עונתי רבו למעלה ראש ואשמתני
גדלח עד לשמים : מימי אבותי אלה
באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתי
באשמה אכחנה מלכתי בלתי עדי מלכי
הארצות בחרב בשבי ובפנה ובקשת
פנים ביום הזה : ועתה במעט-רגלי
היתה תחלה מאת יחנה אלתי להשאיר
לני פליטה ולתת-לני יחד במקום קדשו
להאיר עיני אלתי ולתתני מחנה
מעט בעבדתי : קרעבדים אלה
ובעבדתי לא עזבני אלתי וימ-עלני
חסד לפני מלכי פנים לתת-לני מחנה
לרואם אר-גית אלתי ולתעמיד
את-הרבתי ולתת-לני גדר ביהודה
ובירושלם : ועתה מחד-נאמר אלתי
אחר-נאמר פי עונתי מצותי : אשר
צוית ביד עבדתי הנביאים לאמור הארץ
אשר אתם באים לרשתה ארץ בזה
היא בנחת עמי הארצות בהעבדתיכם
אשר בלתייהם מפה אליהם בממאדם :
ועתה בנתיכם אלתיכם לבגיתם
ובנתיכם אלתיכם לבגיתם ולאתת-רשו
שליכם וטובתם עד-עולם למען תהיו
ואכלתם אר-טוב הארץ והורשתם
לבגיתם עד-עולם : ואחר-כך בלתי
עלני במעשתי הרעים ובאשמתני הגדלה
פי אתה אלתי השבת למשח מעלני
ונתתה לני פליטה קזאת : 14 תקשוב
להפך מצותי ולתת-לני בצעם חתוכות
האלה הלא האנח-בני עד-פלה לאון
שארת ופליטה : 15 יהנה אלתי
ישאל צדיק אתה פריש-אנני פליטה
בהיום הזה הנני לפניך באשמתני פי
אין לעמוד לפניך על-זאת :

פרשה י :

ובתפלת עזרא ובתחלתו בכה
ובתנפלו לפני בית האלמים נקבצו אליו
מישראל קהל רב-מאד אנשים ונשים
וילדים פרקו העם הרבה בכה :

5 Καὶ ἐν θυσίῃ τῇ ἑσπρινῇ ἀνίστην ἀπὸ ταπεινώ-
σεώς μου· καὶ ἐν τῷ διαβρῆξαι με τὰ ἱμάτιά μου
καὶ ἐπαλλόμεν, καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ
ἐκπετάζω τὰς χιτῶνας μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν,
6 Καὶ εἶπα Κύριε, ἤσυχόν η̄ν καὶ ἐνερπάτην τοῦ
ὑψῶσαι θεὸς μου τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σὶ, ὅτι αἱ
ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν,
καὶ αἱ πλημμέλειαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς
τὸν οὐρανόν. 7 Ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν
ἰσμέν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλη ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης· καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν
ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν
χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρπαγῇ καὶ ἐν αἰσχύνῃ
προσώπου ἡμῶν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 8 Καὶ νῦν
ἐπεικέυσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν
ἡμᾶς εἰς σωτηρίαν καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν
τόπῳ ἁγίῳ σου αὐτοῦ, τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς
ἡμῶν καὶ δοῦναι ζωοποίησιν μακρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ
ἡμῶν. 9 Ὅτι δοῦλοί ἐσμεν, καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ
ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ ἐκλινεν ἰφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων
Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι
αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἀναστῆσαι
τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμόν ἐν
Ἰούδᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ. 10 Τί εἰπόμεν ὁ Θεὸς
ἡμῶν μετὰ τούτου; ὅτι ἐγκατέλιπομεν ἐντολὰς σου,
11 Ὅτι εἶδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προ-
φητῶν λέγων Ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύσεθαι κληρονο-
μήσαι αὐτὴν γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει
λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, ὧν
ἐπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρ-
σίαις αὐτῶν. 12 Καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν
μὴ δότε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων
αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκζη-
τήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος,
ὥπως ἐνίσχυσητε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ
κληροδοτήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος. 13 Καὶ
μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἰφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν
ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ
μεγάλῃ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐκού-
φισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας καὶ εἶδωκας ἡμῖν σωτηρίαν.
14 Ὅτι ἐπεστρέψαμεν διασκεδάσαι ἐντολὰς σου καὶ
ἐπιγαμβρεῖσθαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν· μὴ παρο-
ξυνθῆς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας τοῦ μὴ εἶναι ἐκα-
τάλειμμα καὶ διασωζόμενον. 15 Κύριε ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, δίκαιος σὺ, ὅτι κατελείφθημεν διασωζό-
μενοι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη· ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν
πλημμελείαις ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι στήναι ἐνώπιόν
σου ἐν τούτῳ.

ΚΕΦ. ι.

1 KAI ὡς προσήξατο Ἐσδρας, καὶ ὡς ἐξηγό-
ραυσε κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ
Θεοῦ, συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκκλησία
πολλὴ σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανί-
σκοι, ὅτι ἐκλαυσεν ὁ λαὸς καὶ ὕψωσε κλαίων.

5 Et in sacrificio vespertino surrexi de afflic-
tione mea, et scisso pallio et tunica, curvavi
genua mea, et expandi manus meas ad Domi-
num Deum meum, 6 Et dixi: Deus meus,
confundor et erubescio levare faciem meam ad
te: quoniam iniquitates nostrae multiplicatae
sunt super caput nostrum, et delicta nostrae
creverunt usque ad caelum, 7 A diebus patrum
nostrorum: sed et nos ipsi peccavimus graviter
usque ad diem hanc, et in iniquitatibus nostris
traditi sumus ipsi, et reges nostri, et sacerdo-
tes nostri, in manum regum terrarum, et in
gladium, et in captivitatem, et in rapinam, et
in confusionem vultus, sicut et die hac. 8 Et
nunc quasi parum et ad momentum facta est
deprecatio nostra apud Dominum Deum nos-
trum, ut dimitterentur nobis reliquiae, et dare-
tur nobis paxillus in loco sancto ejus, et
illuminaret oculos nostros Deus noster, et
daret nobis vitam modicam in servitute nostra,
9 Quia servi sumus, et in servitute nostra non
dereliquit nos Deus noster, sed inclinavit
super nos misericordiam coram rege Persarum,
ut daret nobis vitam, et sublimaret domum
Dei nostri, et extrueret solitudines ejus, et
daret nobis sepem in Juda et Jerusalem. 10 Et
nunc quid dicemus, Deus noster, post haec?
quia dereliquimus mandata tua, 11 Quae
praecipisti in manu servorum tuorum prophe-
tarum, dicens: Terra, ad quam vos ingredimini
ut possideatis eam, terra immunda est, juxta
immunditiam populorum, ceterarumque terra-
rum, abominationibus eorum qui repleverunt
eam ab ore usque ad os in coinquinatione sua.
12 Nunc ergo filias vestras ne detis filiis
eorum, et filias eorum ne accipiat filii
vestris, et non quaeratis pacem eorum, et
prosperitatem eorum, usque in aeternum: ut
confortemini, et comedatis quae bona sunt
terrae, et heredes habeatis filios vestros usque
in saeculum. 13 Et post omnia quae venerunt
super nos in operibus nostris pessimis, et in
delicto nostro magno, quia tu Deus noster
liberasti nos de iniquitate nostra, et dedisti
nobis salutem sicut est hodie, 14 Ut non
converteremur, et irrita faceremus mandata
tua, neque matrimonia jungeremus cum
populis abominationum istarum. Numquid
iratus es nobis usque ad consummationem ne
dimitteres nobis reliquias ad salutem? 15 Do-
mine Deus Israel, justus es tu: quoniam
derelicti sumus, qui salvaremur sicut die hac.
Ecce coram te sumus in delicto nostro; non
enim stari potest coram te super hoc.

CAPUT X.

1 Sic ergo orante Esdra, et implorante
eo, et flente, et jacente ante templum
Dei, collectus est ad eum de Israel coetus
grandis nimis virorum, et mulierum, et
puerorum, et flevit populus fletu multo,

וַיַּעַן שְׁכֵנְיָה בְּרִיחֵי־אֵל מִבְּנֵי צִלְם
וַיֹּאמֶר לְעִזְרָא אֲלֵחֶנּוּ מִעַלְתִּי בְּאַלְחֵינוּ
וּנִשָּׁב נָשִׁים נְכָרִיּוֹת מִמִּצְרַיִם הָאָרֶץ וְעַתָּה
יִשְׁמְרֵנוּ לִישְׂרָאֵל עַל־זֵאת: 3 וְעַתָּה
נִכְרַת־בְּרִית לְאַלְחֵינוּ לְהוֹצִיא קְלִנָּשִׁים
וְהַפֹּלֵךְ מִחֵם בְּצִצְרָא אֲדָי וְחַסְדִּים
בְּמִצְוַת אֱלֹהֵינוּ וְכַתּוּבָה יִשְׁמָר: 4 קָם
כִּי־עָלִיתָ תִּדְבֵּר וַנִּמְחַנֵּה עִמָּךְ חֶזֶק וְעִשָׂה:
5 וַיָּקָם עִזְרָא וַיִּשְׁבַּע אֶת־שָׂרֵי
הַכְּהֻנִּים חֲלִילִים וְכֹל־יִשְׂרָאֵל לְעֲשׂוֹת בְּדָבָר
הַזֶּה וַיִּשְׁבַּע: 6 וַיָּקָם עִזְרָא מִלִּפְנֵי בְּרִית
הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ אֶל־לִשְׁפָתָהּ וַיְחַזְקֵהּ בְּרִית
אֲלֵהֶם וַיֵּלֶךְ שָׁם לָחֵם לֹא־אָכַל וַיִּמָּס
לֹא־שָׁתָה כִּי מִחֶמְבֶּל עַל־מַעַל הַפֹּלֵךְ:
7 וַיַּעֲבִירוּ חֹל לְבִיתָהּ וַיִּרְשָׁלָם לְכָל בָּנֵי
הַפֹּלֵךְ לְהַקְדִּישׁ וַיִּרְשָׁלָם: 8 וְכָל־אִשָּׁר לֹא
בָּאוּ לִשְׁלֹשַׁת הַיָּמִים כְּעֶצֶר הַשָּׂרִים
וְהַזְּנָיִם וְהָרָם בְּלִדְכָשָׁו וְהָאָם וַיִּבְדֵּל
מִקְהַל הַפֹּלֵךְ: 9 וַיִּקְבְּצוּ כָל־אֲשֶׁר־
יְהוָה וַיְבָנֶינָה וַיִּרְשָׁלָם לִשְׁלֹשַׁת הַיָּמִים
וְהָאָם חֹדֶשׁ חַמְשִׁיעִי בְּעֶשְׂרִים בָּרוּךְ
וַיִּשְׁבִּי כִלְיָהָם בְּרַחוּב בְּרִית הָאֱלֹהִים
מִרְעִיָּה עַל־חֶדְבֶּר וַיְהַנֶּשְׂמִים: 10 וַיָּקָם
עִזְרָא חֲפֹץ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם מִעַלְתֶּם
וַתִּשְׁבִּי נָשִׁים נְכָרִיּוֹת לְחֹסֶף עַל־אֲשַׁמָּת
יִשְׂרָאֵל: 11 וְעַתָּה תִּנֵּי תִּנְרָה לִיתְהַךְ
אֲלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמָר וַיִּשְׁמָר מִמִּצְרַיִם
הָאָרֶץ וַיִּשְׁמָר הַכְּהֻנִּים: 12 וַיַּעֲבִירוּ
כִלְיָהָם וַיֹּאמְרוּ חֹל גָּדוֹל בְּרִית בְּרִיתָהּ
עָלֵינוּ לְעֲשׂוֹת: 13 אֲכָל חֶסֶם רָב וְהָעֵת
גְּשָׁמִים וַאֲנִי פֹחַ לְעֲמֹד בְּהוֹץ וְחַמְלָה־
לְאֵלִים אֲחִי וְלֹא לְשָׂנִים כְּרִיבָנוּ
לְקַשֵּׁשׁ בְּדָבָר הַזֶּה: 14 וַעֲמִידָנוּ אֲשֶׁר־
לְכִלְיָהָם וְכָל־אֲשֶׁר בְּעִירָנוּ חַמְשִׁי
נָשִׁים נְכָרִיּוֹת בָּאוּ לְעֵתִים מְזֻנָּתִים
וְעִמָּתָם וְהִירְעִיר וְעִיר וְשִׁמְרָהָ עַד
לְחֵשֶׁב חֶזֶק אֶת־אַלְחֵינוּ מִפְּנֵי עַד לְדָבָר
הַזֶּה: 15 אֲמַן וַיִּתְּנוּ בְּרַעֲשָׁתָהּ וַיְחַזְקוּ
בְּרִיתָהּ עִמָּנוּ עַל־זֵאת וַיִּשְׁלָם וַיִּשְׁבְּתִי
חֲלֹץ עֲזָרָם: 16 וַיַּעֲשִׂרְכֵּן בְּנֵי הַפֹּלֵךְ
וַיִּבְדְּלוּ עֲזָרָא חֲפֹץ אֲנָשִׁים רַאשֵׁי הָאֲבֹת
לְבֵית אֲבֹתָם וְכָל־שְׁמֹת וַיִּשְׁבְּתֵי בָּיִם
אֲחִי לְחֹדֶשׁ חַמְשִׁיעִי לְרִירוֹשׁ תִּדְבֵּר:

2 Καὶ ἀπεκρίθη Σεχενίας υἱὸς Ἰειλ ἀπὸ υἱῶν
'Ηλὰμ καὶ εἶπε τῷ Ἑσδράῳ Ἡμεῖς ἡσυνθετήσαμεν
τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἐκαθίσταμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας
ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς· καὶ νῦν ἵσθι ἐν ὑπομονῇ
τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τούτῳ. 3 Καὶ νῦν διαθώμεθα
διαθήκην τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς
γυναῖκας καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν, ὥς ἂν βούλῃ·
ἀνάστηθι καὶ φοβέρισον αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς θεοῦ
ἡμῶν, καὶ ὥς ὁ νόμος γενηθήτω. 4 Ἀνάστα,
ὅτι ἐπὶ σὲ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ· κραταιοῦ
καὶ ποιήσων. 5 Καὶ ἀνίστη Ἑσδρας καὶ ὤρκεισε
τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευῖτας καὶ πάντα
'Ισραὴλ, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ
ᾤμωσαν. 6 Καὶ ἀνίστη Ἑσδρας ἀπὸ προσώπου
οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον
'Ιωανᾶν υἱοῦ Ἑλισοῦβ, καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ· ἄρτον
οὐκ ἔφαγε καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ὅτι ἐκένθει ἐπὶ
τῷ ἡσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας. 7 Καὶ παρήνεγκαν
φωνὴν ἐν Ἰούδᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς
υἱοῖς τῆς ἀποικίας τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερου-
σαλὴμ. 8 Πᾶς δὲ ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας
ὥς ἡ βουλὴ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸς διασταλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας. 9
Καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰούδα καὶ
Βενιαμὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας,
οὗτος ὁ μὴν ὁ ἐννατος· ἐν εἰκάδι τοῦ μηνὸς
ἐκάθισε πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ θεοῦ
ἀπὸ θυρῶν αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος καὶ ἀπὸ
τοῦ χειμῶνος. 10 Καὶ ἀνίστη Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς
καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ὑμεῖς ἡσυνθετήκατε καὶ
ἐκαθίσατε γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ
πλημμύλειαν Ἰσραὴλ. 11 Καὶ νῦν δότε αἰνεσιν
Κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ
ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ διαστάλητε ἀπὸ λαῶν
τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων. 12
Καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία καὶ εἶπαν
Μέγα τοῦτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιῆσαι. 13
Ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς, καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός,
καὶ οὐκ ἔστι δύναμις στήναι ἔξω· καὶ τὸ ἔργον
οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο, ὅτι ἐπληθύ-
ναμεν τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ. 14 Στή-
ρωσαν δὲ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πόλει
ἡμῶν δὲ ἐκάθισε γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἐλθόντων
εἰς καιρὸς ἀπὸ συνταγῶν· καὶ μετ' αὐτῶν πρε-
σβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως καὶ κριταὶ τοῦ
ἀποστρίψαι ὁργὴν θυμοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν
περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. 15 Πλὴν Ἰωνά-
θαν υἱὸς Ἀσαιλ καὶ Ἰαζίας υἱὸς Θεκωῆ μετ'
ἰμοῦ περὶ τούτου, καὶ Μεσολλάμ καὶ Σαββαθαὶ ὁ
Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς. 16 Καὶ ἵποισαν οὕτως
υἱοὶ τῆς ἀποικίας· καὶ διεστάλησαν Ἑσδρας
ὁ ἱερεὺς καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ
καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν, ὅτι ἐπίστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ
μὴ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα.

2 Et respondit Sechenias filius Jehiel de filiis
Ælam, et dixit Esdræ: Nos prævaricati
sumus in Deum nostrum, et duximus uxores
alienigenas de populis terræ: et nunc, si est
pœnitentia in Israel super hoc, 3 Percutiamus
fœdus cum domino Deo nostro, ut pro-
jiciamus universas uxores, et eos qui de his
nati sunt, juxta voluntatem Domini, et eorum
qui timent præceptum Domini Dei nostri:
secundum legem fiat. 4 Surge, tuum est
decernere, nosque erimus tecum: confortare,
et fac. 5 Surrexit ergo Esdras, et adjuravit
principes sacerdotum et Levitarum, et omnem
Israel, ut facerent secundum verbum hoc, et
juraverunt. 6 Et surrexit Esdras ante do-
mum Dei, et abiit ad cubiculum Johanan filii
Eliasib, et ingressus est illuc, panem non
comedit, et aquam non bibit: lugebat enim
transgressionem eorum, qui venerant de
captivitate. 7 Et missa est vox in Juda, et
in Jerusalem omnibus filiis transmigrationis,
ut congregarentur in Jerusalem: 8 Et omnis
qui non venerit in tribus diebus juxta con-
siliu principum et seniorum, auferetur
universa substantia ejus, et ipse abjicietur de
cœtu transmigrationis. 9 Convenerunt igitur
omnes viri Juda et Benjamin in Jerusalem
tribus diebus, ipse est mensis nonus, vigesimo
die mensis: et sedit omnis populus in platea
domus Dei, tremantes pro peccato, et pluviiis.
10 Et surrexit Esdras sacerdos, et dixit ad
eos: Vos transgressi estis, et duxistis uxores
alienigenas, ut adderetis super delictum Israel.
11 Et nunc date confessionem Domino Deo
patrum vestrorum, et facite placitum ejus, et
separamini a populis terræ, et ab uxoribus
alienigenis. 12 Et respondit universa multi-
tudo, dixitque voce magna: Juxta verbum
tuum ad nos, sic fiat. 13 Verumtamen quia
populus multus est, et tempus pluviæ, et non
sustinemus stare foris, et opus non est diei
unius vel duorum (vehementer quippe pecca-
vimus in sermone isto), 14 Constituantur
principes in universa multitudine: et omnes
in civitatibus nostris qui duxerunt uxores
alienigenas, veniant in temporibus statutis,
et cum his seniores per civitatem et civitatem,
et judices ejus, donec avertatur ira Dei nostri
a nobis super peccato hoc. 15 Igitur Jonathan
filius Azahel, et Jaasia filius Thecue,
steterunt super hoc, et Mesollam et Se-
bethai Levites adjuverunt eos: 16 Fe-
ceruntque sic filii transmigrationis. Et
abierunt, Esdras sacerdos, et viri principes
familiarum, in domos patrum suorum, et
omnes per nomina sua, et sederunt in die
primo mensis decimi ut quærerent rem.

17 ויכלו כָּל אֲנָשִׁים הַחֹשְׁבִים בְּשֵׁם
בְּרִיּוֹת עַד יוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן:
18 וַיִּמְצְאוּ מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
חֹשְׁבֵי בְּשֵׁם בְּרִיּוֹת מִבְּנֵי יִשְׁוּעַ בֶּן
יֹצָדָק וְאֶחָיו מַעֲשִׂיָה וְאַלְיָעֶזֶר וְיָרִיב
וְגִדְלִיָּה: 19 וַיִּתְּנוּ יָדָם לְהַזְכִּיר לְאֲשֵׁרֵם
וְאֲשֵׁרֵם אֵל-צֶאֱן עַל-אֲשֵׁרֵם: 20 וּמִבְּנֵי
אֶמֶר בְּנֵי יִזְבֶּדְיָה: 21 וּמִבְּנֵי חֶרֶם מַעֲשִׂיָה
וְאַלְיָה וְשִׁמְעִיָה וְיִחְיָאֵל וְעִזְיָה: 22 וּמִבְּנֵי
פֶּשְׁחִיר אֶלְיָעִינִי מַעֲשִׂיָה וְשִׁמְעִיָה וְיֹצָדָק
וְאַלְעָשָׁח: 23 וּמִבְּנֵי לֵוִי וְיֹצָדָק וְשִׁמְעִי
וְהַלְלִיָּה חָמָה קָלִיטָא פְּתָחָה וְיִתְדָה וְאַלְיָעֶזֶר:
24 וּמִבְּנֵי מְשֻׁרַיִם אֶלְיָשִׁיב וְיִסְרָהֵל שְׁעִירִים
שֶׁלֶם וְשֶׁלֶם וְאֶמֶר: 25 וּמִיִּשְׂרָאֵל מִבְּנֵי
פֶּרֶשׁ וְיִסְרָהֵל וְיִתְדָה וְיִסְרָהֵל וְאַלְעָזָר
וְיִסְרָהֵל וְיִתְדָה: 26 וּמִבְּנֵי עֵלָם מִתְנַחַח
וְיִתְדָה וְיִחְיָאֵל וְעִזְיָה וְיִסְרָהֵל וְאַלְיָה:
27 וּמִבְּנֵי זִמְרָה אֶלְיָעִינִי אֶלְיָשִׁיב מִתְנַחַח
וְיִסְרָהֵל וְיִתְדָה וְיִסְרָהֵל: 28 וּמִבְּנֵי בְּנֵי יִתְדָה
חֲנָנִיָּה וְנָבִי עֲתָנִי: 29 וּמִבְּנֵי בְּנֵי מִשְׁלֵם
מִלְּחָה וְיִתְדָה וְשִׁבְיָה וְשֶׁלֶם וְיִסְרָהֵל: 30 וּמִבְּנֵי
פֶּחֶר מִיָּאֵב עֲדָנָה וְכַלָּל בְּנֵי מַעֲשִׂיָה
מִתְנַחַח בְּצִלְאֵל וּבְנֵי וְיִסְרָהֵל: 31 וּבְנֵי
חֶרֶם אֶלְיָעֶזֶר וְיִסְרָהֵל מִלְּחָה שְׁמִיעִיָּה
שְׁמִיעִיָּה: 32 בְּנֵי מִלְּחָה שְׁמִיעִיָּה: 33 מִבְּנֵי
חֶשֶׁם מִתְנַחַח מִתְנַחַח וְיִסְרָהֵל וְיִסְרָהֵל
בְּנֵי שְׁמִיעִיָּה: 34 מִבְּנֵי בְּנֵי עֲמֶרֶם
וְיִסְרָהֵל: 35 בְּנֵי בְּנֵי עֲמֶרֶם: 36 וּבְנֵי
בְּנֵי מִתְנַחַח אֶלְיָשִׁיב: 37 מִתְנַחַח מִתְנַחַח וְיִסְרָהֵל:
38 וּבְנֵי וּבְנֵי שְׁמִיעִיָּה: 39 וְשֶׁלֶם וְיִסְרָהֵל
וְיִסְרָהֵל: 40 מִבְּנֵי שְׁשִׁי שְׁשִׁי: 41 עֲזַרְיָה
וְשֶׁלֶם וְיִסְרָהֵל: 42 שְׁלֹם וְיִסְרָהֵל וְיִסְרָהֵל:
43 מִבְּנֵי בְּנֵי יִסְרָהֵל מִתְנַחַח וְיִסְרָהֵל וְיִסְרָהֵל:
וְיִסְרָהֵל בְּנֵי: 44 כָּל-אֵלֶּה נִשְׁאָרִים בְּשֵׁם
בְּרִיּוֹת וַיֵּשׁ מִתְנַחַח וְיִסְרָהֵל בְּנֵי:

17 Καὶ ἐτέλεισαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν οἱ ἐκάθισαν
γυναῖκας ἀλλοτρίας ἕως ἡμέρας μιᾶς τοῦ μηνὸς
τοῦ πρώτου. 18 Καὶ εὗρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν
ἱερέων οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἀπὸ υἱῶν
'Ιησοῦ υἱοῦ 'Ιωσεδέκ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μαασία καὶ
'Ελιέζερ καὶ 'Ιαρίβ καὶ 'Ιαδαλία. 19 Καὶ ἰδωκαν
χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενίγκαι γυναῖκας ἑαυτῶν καὶ
πλημμελείας κρὶν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως
αὐτῶν. 20 Καὶ ἀπὸ υἱῶν 'Εμμέρ, 'Ανανὶ καὶ
Ζαβδία. 21 Καὶ ἀπὸ υἱῶν 'Ηράμ, Μασαιήλ καὶ
'Ελία καὶ Σαμαῖα καὶ 'Ιεὴλ καὶ Οζία. 22 Καὶ
ἀπὸ υἱῶν Φασούρ, 'Ελιωναί, Μαασία καὶ 'Ισμαήλ
καὶ Ναθαναήλ καὶ 'Ιωζαβὰδ καὶ 'Ηλασά. 23 Καὶ
ἀπὸ τῶν Λευιτῶν 'Ιωζαβὰδ καὶ Σαμουὶ καὶ Κωλία,
αὐτὸς Κωλίτας, καὶ Φεθέια καὶ 'Ιούδας καὶ 'Ελιέζερ,
24 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀδόκτων 'Ελισάβ, καὶ ἀπὸ τῶν
πυλωρῶν Σολμὴν καὶ Τελμὴν καὶ 'Ωδούθ. 25 Καὶ
ἀπὸ 'Ισραὴλ ἀπὸ υἱῶν Φόρος, 'Ραμία καὶ 'Αζία
καὶ Μελχία καὶ Μερμὴν καὶ 'Ελεάζαρ καὶ 'Ασαβία
καὶ Βαναία. 26 Καὶ ἀπὸ υἱῶν 'Ηλάρ, Μαθανία
καὶ Ζαχαρία καὶ 'Ιαίηλ καὶ 'Αβδία καὶ 'Ιαριμώθ
καὶ 'Ηλία. 27 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθουά, 'Ελιωναί,
'Ελισούβ, Μαθαναί καὶ 'Αρμώθ καὶ Ζαβὰδ καὶ
'Οζιζά. 28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβέτ, 'Ιωανάν, 'Ανα-
νία καὶ Ζαβούθ καὶ Θαλί. 29 Καὶ ἀπὸ υἱῶν
Βανουί, Μοσολλάμ, Μαλούχ, 'Αδαίας, 'Ιασούβ
καὶ Σαλουία καὶ 'Ρημώθ. 30 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Φαάθ
Μωάβ, 'Εδνὲ καὶ Χαλήλ καὶ Βανία, Μαασία,
Μαθανία, Βεσελείλ καὶ Βανουί καὶ Μανασσή. 31
Καὶ ἀπὸ υἱῶν 'Ηράμ, 'Ελιέζερ, 'Ιεσία, Μελχία,
Σαμαῖας, Σιμῶν, 32 Βενιαμίν, Βαλούχ, Σαμαρία. 33
Καὶ ἀπὸ υἱῶν 'Ασήμ, Μερθανία, Μαρθαθά,
Ζαδὰβ, 'Ελιφαλίτ, 'Ιεραμί, Μανασσή, Σιμεί. 34
Καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανί, Μοοδία, 'Αμράμ, Οὐήλ,
35 Βαναία, Βαδαία, Χελκία, 36 Οὐουανία,
Μαριμώθ, 'Ελυσίφ, 37 Μαθανία, Μαθαναί.
καὶ ἰποίησαν 38 Οἱ υἱοὶ Βανουί καὶ οἱ υἱοὶ
Σιμεί, 39 Καὶ Σιλεμία καὶ Νάθαν καὶ 'Αδαία,
40 Μαχαδναβού, Σισίτ, Σαριού, 41 'Εζριήλ καὶ
Σιλεμία καὶ Σαμαρία 42 Καὶ Σιλλούμ, 'Αμαρεία,
'Ιωσήφ. 43 'Απὸ υἱῶν Ναβού, 'Ιαήλ, Μαθανίας,
Ζαβὰδ, Ζεβεννάς, 'Ιαδαί καὶ 'Ιωήλ καὶ Βαναία.
44 Πάντες οὗτοι ἔλαβον γυναῖκας ἀλλοτρίας,
καὶ ἐγέννησαν ἐκ αὐτῶν υἱούς.

17 Et consummati sunt omnes viri, qui duxe-
rant uxores alienigenas, usque ad diem primam
mensis primi. 18 Et inventi sunt de filiis
sacerdotum qui duxerant uxores alienigenas:
de filiis Josue filii Josedec, et fratres ejus,
Maasia, et Eliezer, et Jarib, et Godolia.
19 Et dederunt manus suas ut ejicerent
uxores suas, et pro delicto suo arietem de
ovibus offerrent. 20 Et de filiis Emmer,
Hanani, et Zebedia. 21 Et de filiis Hariun,
Maasia, et Elia, et Semeia, et Jehiel, et Ozias.
22 Et de filiis Pheshur, Elioenai, Maasia,
Ismael, Nathanael, Jozabed, et Elasa. 23 Et
de filiis Levitarum, Jozabed, et Semei, et
Celaia, ipse est Calita, Phataia, Juda, et
Eliezer. 24 Et de cantoribus, Eliasib. Et
de janitoribus, Sellum, et Telem, et Uri.
25 Et ex Israel, de filiis Pharos, Remeia, et
Jesia, et Melchia, et Miamin, et Eliezer, et
Melchia, et Baneas. 26 Et de filiis Elam,
Mathania, Zacharias, et Jehiel, et Abdi, et
Jerimoth, et Elia. 27 Et de filiis Zethua,
Elioenai, Eliasib, Mathania, et Jerimoth, et
Zabad, et Aziza. 28 Et de filiis Bebai,
Johanan, Hanania, Zabbai, Athalai. 29 Et de
filiis Bani, Mosollam, et Melluch, et Adaia,
Jasub, et Saal, et Ramoth. 30 Et de filiis
Phahath Moab, Edna, et Chalal, Banaías, et
Maasias, Mathanias, Beseleel, Bennui, et
Manasse. 31 Et de filiis Herem, Eliezer,
Josue, Melchias, Semeias, Simeon, 32 Benja-
min, Maloch, Samarías. 33 Et de filiis
Hasom, Mathanai, Mathatha, Zabad, Eli-
phelet, Jermai, Manasse, Semei. 34 De filiis
Bani, Maaddi, Amram, et Vel, 35 Baneas,
et Badaías, Chelíau, 36 Vania, Marimuth,
et Eliasib, 37 Mathanias, Mathanai, et Jasi,
38 Et Bani, et Bennui, Semei, 39 Et Sal-
mias, et Nathan, et Aduias, 40 Et Mechné-
debai, Sisai, Sarai, 41 Ezrel, et Selemiau,
Semeria, 42 Sellum, Amaria, Joseph. 43 De
filiis Nebo, Jehiel, Mathathias, Zabad, Zabina,
Jeddu, et Joel, et Banaia. 44 Omnes hi
acceperant uxores alienigenas, et fuerunt ex
eis mulieres, quæ pepererant filios.

LIBER NEHEMIAE.

נחמיה א

NEEMIAS, KEΦ. α.

NEHEMIAS, CAPUT I.

דברי נחמיה בן חכיה בן חכיה ויהי בחדש
בסליו שנת עשרים ואני הייתי
בשושן הבירה: ² ויבא חנני אחד מאחי
הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על-היהודים
הפליטה אשר נשאר מן-השבי ועל-
ירושלם: ³ ויאמרו לי הפשאים אשר
נשאר מן-השבי שם בפדירה ברעה
גדלה ובחרפה וחומת וירושלם מפוצצת
ושעריה נצתו באש: ⁴ ויהי פשמעני
אחיהודים האלה ושבתו ואבקה
ואחאפלח ימים ואחי צם ומתפלל לפני
אלהי השמים: ⁵ ואמר אָנָה יהוה אלהי
השמים האל הגדול והפלא שמך הבירה
והיָסֵד לְאַחֲבָיו וְלַשְׁמָרִי מִצִּוְתֶיךָ: ⁶ תהי-נא
אזנה לשבת ועיניך כרחוק לשמע אל-
תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך
היום יומם ולילה על-בני ישראל עבדיך
ומהרה עליהם ואלהם בגירי-שארל אשר
המאנו לך ואני וביתי-אני חמאנו: ⁷ חבל
חבלנו לך ולאשמרנו את-המצוות ואת-
החקים ואת-המשפטים אשר צוית את-
עבדך: ⁸ וקרנא את-הדבר אשר צוית את-
משח עבדך לאמר אתם תמלכו עלי אפי-
אחכם בעמים: ⁹ ושבתם אלי ושמרתם
מצויתי ועציתם אתם אביהיה נתחכם
בהנה השמים משם ואבצם ונתבארתם
אליהם ואלהם אשר בחרתי לשבן את-שמי
שם: ¹⁰ והם עבדי ועמך אשר פויה
בכחך הגדול ובגדך חזקה: ¹¹ אָנָה אֲדַבֵּר
תתי נא אזנה לשבת אלי-תפלת עבדך ואל-
תפלת עבדיך החפצים ליהא את-שמי
הנצחית-הנא לעבדך היום והנהו לרחמים
לפני חניש הצה ואני הייתי משקה למלך:

ΛΟΓΟΙ Νεμίας υἱοῦ Χελκία. Καὶ ἐγένετο ἐν
μηνὶ Χασελεῦ ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἐγὼ ἦμην
ἐν Σουσάν ἀβιρά· ² Καὶ ἦλθεν Ἀνανὶ εἰς ἀπὸ
ἀδελφῶν μου, αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ἰουδα, καὶ
ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν σωθέντων οἱ κατελεί-
φθησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ.
³ Καὶ εἶποσαν πρὸς μέν Οἱ καταλειπόμενοι οἱ κατα-
λειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ
ἐν πονηρίᾳ μεγάλη καὶ ἐν δυνειδισμῷ, καὶ τείχη
Ἱερουσαλὴμ καθρημένα, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνε-
πρήσθησαν ἐν πυρὶ. ⁴ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκούσάί
με τούτους λόγους τούτους ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ
ἐπένθησα ἡμέρας, καὶ ἦμην νηστεύων καὶ προσευ-
χόμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. ⁵ Καὶ
εἶπα Μὴ δὴ, Κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἰσχυρὸς
ὁ μέγας καὶ φοβερός, φυλάσσω τὴν διαθήκην καὶ
τὸ ἔλεός σου τοῖς ἁγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσ-
σουσι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ· ⁶ Ἔστω δὴ τὸ οὖς σου
προσέχον καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεψγμένοι τοῦ
ἀκούσαι προσευχὴν τοῦ δούλου σου, ἣν ἐγὼ προσ-
εύχομαι ἐνώπιόν σου σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα
περὶ υἱῶν Ἰσραὴλ δούλων σου, καὶ ἐξαγορεύῃ ἐπὶ
ἀμαρτίαις υἱῶν Ἰσραὴλ αἵς ἡμάρτομέν σοι, καὶ ἐγὼ
καὶ ὁ οἶκος πατρός μου ἡμάρτομεν. ⁷ Διαλύσει
διελύσαμεν πρὸς σέ, καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς
ἐντολάς καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ
ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου. ⁸ Μνήσθητι δὴ
τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου λέγων
Ἵνα ἵδαν ἀσυνθετήσητε, ἐγὼ διασκορπίω ὑμᾶς ἐν
τοῖς λαοῖς· ⁹ Καὶ ἵαν ἐπιστρέψετε πρὸς μέν, καὶ
φυλάξτε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσητε αὐτάς,
ἵαν ἦ ἡ διασπορά ὑμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ,
ἐκεῖθεν συναῶ αὐτούς, καὶ εἰσάξω αὐτούς εἰς τὴν
τόπον ὃν ἐξελεάμην κατεσκηῶσαι τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ. ¹⁰ Καὶ αὐτοὶ καίδεις σου καὶ λαός σου, οὗς
ἐλυτρώσω ἐν τῇ δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ
χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ. ¹¹ Μὴ δὴ, Κύριε· ἀλλὰ
ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ
δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παιδῶν σου τῶν
θελόντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· Καὶ εὐδώσον
δὴ τῷ παιδί σου σήμερον καὶ ὅς αὐτὸν εἰς οἶκον
μου ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Καὶ ἐγὼ ἦμην
οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ.

VERBA Nehemiae filii Helchiae. Et fac-
tum est in mense Casleu, anno vigesimo,
et ego eram in Susis castro. ² Et venit
Hanani unus de fratribus meis, ipse et viri ex
Juda: et interrogavi eos de Judæis, qui
remanserant et supererant de captivitate, et
Jerusalem, ³ Et dixerunt mihi: Qui reman-
serunt, et relictī sunt de captivitate ibi in
provincia, in afflictione magna sunt, et in
opprobrio: et murus Jerusalem dissipatus est,
et portæ ejus combustæ sunt igni. ⁴ Cumque
audissem verba hujuscemodi, sedi, et flevi, et
luxi diebus multis: jejunabam, et orabam
ante faciem Dei cæli. ⁵ Et dixi: Quæso
Domine Deus cæli fortis, magne atque terri-
bilis, qui custodis pactum et misericordiam
cum his qui te diligunt, et custodiunt man-
data tua; ⁶ Fiant aures tuæ auscultantes,
et oculi tui aperti, ut audias orationem servi
tui, quam ego oro coram te hodie, nocte et
die, pro filiis Israel, servis tuis: et confiteor
pro peccatis filiorum Israel, quibus pecca-
verunt tibi: ego et domus patris mei pecca-
vimus. ⁷ Vanitate seducti sumus, et non
custodivimus mandatum tuum, et cæremonias,
et judicia, quæ præcepisti Moysi famulo tuo.
⁸ Memento verbi, quod mandasti Moysi servo
tuo, dicens: Cum transgressi fueritis, ego
dispergam vos in populos: ⁹ Et si reverta-
mini ad me, et custodiatīs præcepta mea, et
faciatīs ea; etiamsi abducti fueritis ad
extrema cæli, inde congregabo vos, et redu-
cam in locum, quem elegi ut habitaret nomen
meum ibi. ¹⁰ Et ipsi servi tui, et populus
tuus: quos redemisti in fortitudine tua
magna, et in manu tua valida. ¹¹ Obsecro
Domine, sit auris tua attendans ad orationem
servi tui, et ad orationem servorum tuorum,
qui volunt timere nomen tuum: et dirige
servum tuum hodie, et da ei misericordiam
ante virum hunc; ego enim eram pincerna
regis.

ו ידתי ו בְּתַרְשׁ נִסָּן שְׁנַת עֶשְׂרִים
לְאַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא הַמֶּלֶךְ יָנוּ לִפְנֵי וְאֶשָּׁא
אֶת־הַלֵּוֹי וְאֶתְּנָה לַמֶּלֶךְ וְלֹא־הָיִיתִי רַע
לְפָנָיו : 2 וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ מִדְּעוּ פָנָיו
רָעִים וְאֶתָּה אֵינְךָ חוֹלֵה אֵין זֶה פְּרָא
רַע לֵב וְהִיאָה הַרְבֵּה מָאָד : 3 וַיֹּאמֶר
לַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ לַעֲוֹלָם תִּהְיֶה מִדְּעוּ לֹא־רָעוּ
כִּי אֲשֶׁר הָעִיר בְּיַת־הַקְּבֻרֹת אֲבָתִי הַרְבֵּה
וַשְׁעֶיהָ אֲפֵלֶה בָּאֵשׁ : 4 וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ
עַל־מַדְעָה אֲתָנָה מִבְּקֵשׁ וְאֶתְּנָה לִי אֶל־אֶתְּנִי
הַשָּׂמָיִם : 5 וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ
טוֹב וְאִם־יֵשֶׁב עֲבָדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחְנִי
אֶל־יְהוּדָה אֶל־עִיר הַקְּבֻרֹת אֲבָתִי וְאֶבְנֶנָּה :
6 וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ וְהַשְׁגֵּל וְיִשְׁכַּח אֲפִלּוּ
עַד־מָתִי יִהְיֶה קוֹלְכָהּ יִמָּתִי תִּשְׁכַּח וְיֵשֶׁב
לְפָנֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחְנִי וְאֶתְּנָה לוֹ זָמָן :
7 וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב אֲמַרְוֹת
יִתְּנֵנִי עַל־פְּחֻזֹּת עֶבֶר הַקָּהָר אֲשֶׁל
יַעֲבֹדֵנִי עַד אֲשֶׁר־אָבֹא אֶל־יְהוּדָה :
8 וַיֹּאמֶר אֶל־אֶחָד שְׂמֵר הַפְּרָאִים אֲשֶׁר
לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִתְּנֵנִי עֲצִים לְקִרְוֹת אֶת־
שְׁעֵי הַקְּבֻרֹת אֲשֶׁר לְבֵית וְלַחֻמַּת הָעִיר
וְלְבֵית אֲשֶׁר־אָבֹא אֵלָיו וַיִּתְּנֵנִי הַמֶּלֶךְ
כִּי אֲלֵתִי הַטּוֹבָה עָלַי : 9 וְאָבֹא אֶל־
פְּחֻזֹּת עֶבֶר הַקָּהָר וְאֶתְּנָה לָהֶם אֶת
אֲמֻנֹת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח עִמִּי הַמֶּלֶךְ עֲרִי
חֵיל וּפָרָשִׁים : 10 וַיֵּשְׁבֻעַ סַבְלַט חַזְרִי
וַיִּכְבְּדֵהוּ הַעֲבָד הַעֲפָלִי וַיַּרְעֵה לָהֶם רָעָה
כִּלְהָ אֲשֶׁר־בָּא אֲדָם לְבָקֵשׁ טוֹבָה לְבָנָה
יִשְׂרָאֵל : 11 וְאָבֹא אֶל־יְרוּשָׁלַם וְאֶתְּרָשָׁם
נָמִים שְׁלֹשָׁה : 12 וְאֶתְּנָה לִילָה אֶתְּנִי
וְאֶתְּנִים מַעֲזָ עִמִּי וְלֹא־הִגַּדְתִּי לְאָדָם
כִּי אֲלֵתִי נָתַן אֶל־לְבִי לַעֲשׂוֹת לִירֻשָׁלַם
וּבִקְחָה אֵין עִמִּי גִי אִם־הַפְּחֻזֹּת אֲשֶׁר
אֵין רֶכֶב בָּהֶן : 13 וְאֶתְּנָה בְּשַׁעֲרֵהֶנָּה
לִילָה וְאֶתְּנִי עֵין הַתְּפִיז וְאֶתְּנִי
הָאֲשָׁפֶת וְאֶתִּי שֹׁבֵר בְּחֻמַּת יְרוּשָׁלַם
אֲשֶׁר־הֵם : 14 פְּרָשִׁים וַשְׁעֶיהָ אֲפֵלֶה בָּאֵשׁ :
15 וְאֶעֱבֹר אֶל־שַׁעֲרֵי הָעֵין וְאֶתְּנִי בְּחֻמַּת
הַמֶּלֶךְ וְאֶתְּנִי לְפָנֶיךָ לַעֲבֹד תַּחְתִּי :
16 וְאֶתִּי עָלָה בְּחֻמַּת לִילָה וְאֶתִּי שֹׁבֵר
בְּחֻמַּת וְאֶשְׁבֵּב וְאָבֹא בְּשַׁעֲרֵי חֲצִי וְאֶשְׁבֵּב :

1 KAI IGÉNETO EN MHNÍ NISÁN ETOUS EÍKOSTOY
'Arthasasbē basilei kai hēn o oínos enwpiōn emou,
kai elabon tōn oínon kai idwka tō basilei, kai
ouk ēn ēteros enwpiōn autou. 2 Kai eipē moi o
basileus diá ti tō próswpōn σου πονηρόν, kai
ouk eí meiriázōn; kai ouk ēsti touto eí mh
ponhria kardias. Kai ephobēthēn polū sfōdra,
3 Kai eipa tō basilei 'O basileus eís tōn aióna
zhētō. Diá ti ou mh gínētai πονηρόν tō prósw-
pōn μου dióti ē pūlis oikos mnēmíōn patírwon
μου hērhēmōthē kai ai pūlai autēs katēbrōthēsan
en puri; 4 Kai eipē moi o basileus Peri tinos
touto sū zhētēs; kai prōshēxámēn prōs tōn theōn
tōu ouranou, 5 Kai eipa tō basilei Eí epi tōn
basileia ágathōn, kai eí ágathunthēsetai o país
σου enwpiōn σου ōste épēfai autōn en 'Iouda
eís pōlin mnēmíōn patírwon μου, kai anoiokodomēsō
autēn. 6 Kai eipē moi o basileus kai ē pallakē
ē kathēmínē ichómēna autou "Ews póte ēstai ē
porēia σου, kai póte epistréfēs; kai hēgathūnēthē
enwpiōn tou basilews, kai ápisteilē me, kai
idwka autō ōron. 7 Kai eipa tō basilei Eí
epi tōn basileia ágathōn, dōtō moi epistolās prōs
tous epárchous peran tou potamou, ōste para-
gēin me ēws elthō epi 'Ioudan, 8 Kai epistolēn
epi 'Asáf fýlaka tou paradeíson ōs ēsti tō
basilei, ōste doúnaí moi zýla stegásai tās pýlas
kai eís tō tēichos tēs pōlews kai eís oíkon dn
eíseleúsomai eís autón. Kai idwké moi o basileus
ōs χεῖρ θεοῦ ἢ ἀγαθῇ. 9 Kai ἦλθον prōs tous
epárchous peran tou potamou, kai idwka autois
tās epistolās tou basilews. kai ápisteile me
emou o basileus árchēgous dunámēws kai íppeis.
10 Kai ἤκουσε Σαναβαλλὰδ ὁ Ἀρωνὶ καὶ Τωβία
ὁ δοῦλος Ἀμμωνί, καὶ πονηρόν αυτοῖς ἐγένετο
ὅτι ἦκει ὁ ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς
'Ισραήλ. 11 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἦμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. 12 Καὶ ἀνέστην νυκτός
ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλα
ἀνθρώπῳ τί ὁ θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ
ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ κτήνος οὐκ ἔστι
μετ' ἐμοῦ εἰ μὴ τὸ κτήνος ᾧ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ'
αὐτῷ. 13 Καὶ ἐξῆλθον ἐν πύλῃ τοῦ Γωλιὰ
καὶ prōs στόμα πηγῆς τῶν συκῶν καὶ εἰς
πύλιν τῆς κοπρίας. καὶ ἦμην συντρίβων ἐν τῷ
τείχει Ἱερουσαλὴμ ὃ αὐτοὶ καθαιρούσι, καὶ πύλαι
αὐτῆς κατεβρώθησαν πυρί. 14 Καὶ παρήλθον
ἐπὶ πύλιν τοῦ Ἀῖν καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ
basilews, καὶ οὐκ ἦν τύπος τῷ κτήνῳ παρελθεῖν
ὑποκάτω μου. 15 Καὶ ἦμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχει
χιμαῖρόν νυκτός, καὶ ἦμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει.
καὶ ἦμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος, καὶ ἐπιστρέψα.

1 FACTUM est autem in mense Nisan, anno
vigesimo Artaxerxis regis: et vinum erat
ante eum, et levavi vinum, et dedi regi: et
eram quasi languidus ante faciem ejus.
2 Dixitque mihi rex: Quare vultus tuus
tristis est, cum te egrotum non videam?
Non est hoc frustra, sed malum nescio quod
in corde tuo est. Et timui valde, ac nimis:
3 Et dixi regi: Rex in æternum vive: quare
non mœreat vultus meus, quia civitas domus
sepulchrorum patris mei deserta est, et portæ
ejus combustæ sunt igni? 4 Et ait mihi rex:
Pro qua re postulas? Et oravi Deum cæli,
5 Et dixi ad regem: Si videtur regi bonum,
et si placet servus tuus ante faciem tuam, ut
mittas me in Judæam, ad civitatem sepulchri
patris mei, et ædificabo eam: 6 Dixitque
mihi rex, et regina quæ sedebat juxta eum:
Usque ad quod tempus erit iter tuum, et
quando reverteris? Et placuit ante vultum
regis, et misit me: et constitui ei tempus.
7 Et dixi regi: Si regi videtur bonum, epis-
tolas det mihi ad duces regionis trans flumen,
ut traducant me, donec veniam in Judæam:
8 Et epistolam ad Asaph custodem saltus
regis, ut det mihi ligna, ut tegere possim
portas turris domus, et muros civitatis, et
domum, quam ingressus fuero. Et dedit mihi
rex juxta manum Dei mei bonam mecum.
9 Et veni ad duces regionis trans flumen,
dedique eis epistolas regis. Miserat autem
rex mecum principes militum, et equites.
10 Et audierunt Sanaballat Horonites, et
Tobias servus Ammanites: et contristati
sunt afflictione magna, quod venisset homo,
qui quæreret prosperitatem filiorum Israel.
11 Et veni Jerusalem, et eram ibi tribus
diebus, 12 Et surrexi nocte ego, et viri
pauci mecum, et non indicavi cuiquam quid
Deus dedisset in corde meo ut facerem in
Jerusalem, et jumentum non erat mecum,
nisi animal, cui sedebam. 13 Et egressus sum
per portam vallis nocte, et ante fontem dra-
conis, et ad portam stercoreis, et con-
siderabam murum Jerusalem dissipatum, et
portas ejus consumptas igni. 14 Et tran-
sivi ad portam fontis, et ad aquæductum
regis, et non erat locus jumento, cui sede-
bam, ut transiret. 15 Et ascendi per
torrentem nocte, et considerabam murum,
et reversus veni ad portam vallis, et redii.

11 מִן־הַמִּדְּיָה שְׁנֵי הַחֲזִיקִים מִלְּפָנֶיהָ בְּרִחְמָם
וְהַשֹּׁבֵב בְּרִפְתָּהּ מִזֶּמֶן וְאֵת מִנְּגֵל
הַתַּנְּחִיָּה: 12 וְעַל־יָדָיו הַחֲזִיק שְׁלֹשָׁה
בְּנֵי־הַלֹּחֶשׁ שֶׁר־חָצִי פֶלֶא וְיִשְׁלָם הָיָה
וּבְנֵיהֶם: 13 אֶת־שַׁעַר הַנֶּגֶז הַחֲזִיק חֲנָנִי
וְיִשְׁכָּנִי זָנוֹחַ תִּפְחָה בְּנֵיהֶם וְעַמִּידֹה דַּלְחָנִי
מִנְּגֵלֵי וּבְרִיחֵי וְאֵת אֶת־הַחֲזִיקָה עַד
שַׁעַר הַשְּׂפֹת: 14 וְאֵת־שַׁעַר הַשְּׂפֹת
הַחֲזִיק מִלְּפָנֶיהָ בְּדֹדֶלֶב שֶׁר־פֶּלֶא בֵּית־
הַקֶּרֶם הָיָה וּבְנֵיהֶם וְעַמִּידֹה דַּלְחָנִי מִנְּגֵלֵי
וּבְרִיחֵי: 15 וְאֶת־שַׁעַר הַנֶּגֶז הַחֲזִיק
שֶׁלֹּחַן בְּנֵי־דִלְחֹזָה שֶׁר־פֶּלֶא הַמַּצְפָּה
הָיָה וּבְנֵיהֶם וְיִשְׁלָם וְעַמִּידֹה דַּלְחָנִי
מִנְּגֵלֵי וּבְרִיחֵי וְאֵת חֹמַת בְּרִחְמָם
הַשְּׁלַח לְנִרְחֵי־פֶלֶא וְעַד־הַמַּצְפָּה הַיְּהוּדָה
מִעִיר דָּוִד: 16 אֶת־כִּי הַחֲזִיק הַמַּכְנֶה
בְּרִצְפָּה שֶׁר־חָצִי פֶלֶא בֵּית־צִיר עֲדִינָה
וְעַד־בְּנֵי דָוִד וְעַד־הַבְּרִחָה הַשְּׂפֹת וְעַד
בֵּית הַנְּבִירִים: 17 אֶת־כִּי הַחֲזִיק חֲשִׁבְנָה
רְחִים בְּרִצְפָּה עַל־יָדָיו הַחֲזִיק חֲשִׁבְנָה
שֶׁר־חָצִי־פֶלֶא קַעֲלָה לְכַלְכֹּ: 18 אֶת־כִּי
הַחֲזִיק חֲשִׁבְנָה בְּנֵי בְּרִחְמָם שֶׁר־חָצִי
פֶלֶא קַעֲלָה: 19 וְיִשְׁכָּנִי עַל־יָדָיו עֲדִינָה
בְּרִצְפָּה שֶׁר־הַמַּצְפָּה מִן־הַשְּׂפֹת מִלְּפָנֶיהָ
עַל־חֹמֶת הַמַּקְצֵעַ: 20 אֶת־כִּי הַחֲזִיק
הַחֲזִיק בְּרִצְפָּה בְּרִצְפָּה מִן־הַשְּׂפֹת לְכַל־
הַמַּקְצֵעַ עַד־פֶּתַח בֵּית אֶלְשִׁיב הַפֶּתַח
הַגָּדֹל: 21 אֶת־כִּי הַחֲזִיק מִרְכָּה בְּרִצְפָּה
בְּרִחְמָם מִן־הַשְּׂפֹת מִלְּפָנֶיהָ בֵּית אֶלְשִׁיב
וְעַד־פֶּתַח בֵּית אֶלְשִׁיב: 22 וְאֶת־כִּי
הַחֲזִיק הַפֶּתַח אֶת־כִּי הַפֶּתַח: 23 אֶת־כִּי
הַחֲזִיק בְּרִצְפָּה וְיִשְׁכָּנִי גִגֵּי אֶת־כִּי
הַחֲזִיק עֲדִינָה בְּרִצְפָּה בְּרִצְפָּה אֶת־כִּי
בֵּית־כִּי: 24 אֶת־כִּי הַחֲזִיק בְּרִצְפָּה
מִן־הַשְּׂפֹת מִלְּפָנֶיהָ עֲדִינָה עַד־הַמַּקְצֵעַ
וְעַד־הַפֶּתַח: 25 פֶּלֶא בְּרִצְפָּה מִן־הַמַּקְצֵעַ
וְהַפֶּתַח הַיְּהוּדָה מִבֵּית הַפֶּלֶא הַעֲלִיזֹן
אֶת־כִּי הַחֲזִיק הַמַּכְנֶה אֶת־כִּי בְּרִחְמָם
פֶּרֶשׁ: 26 וְהַפֶּתַח הַיְּהוּדָה וְשְׁכָנִים בְּעַל־
עַד־כִּי שַׁעַר הַפֶּתַח לְפֶתַח וְהַפֶּתַח
הַיְּהוּדָה: 27 אֶת־כִּי הַחֲזִיק הַמַּכְנֶה מִן־הַשְּׂפֹת
שְׁכָנִים מִן־הַמַּכְנֶה הַגָּדֹל הַיְּהוּדָה וְעַד
חֹמַת הַעֲלִיזֹן: 28 מִעַל־שַׁעַר הַפֶּתַח
הַחֲזִיק הַפֶּתַח אֶת־כִּי לְכַל־בֵּית־כִּי:

11 Καὶ δεύτερος ἐκράτησε Μελχίας υἱὸς Ἡράμ καὶ
'Ἀσοῦ υἱὸς Φαὰτ Μωάβ, καὶ ἔως πύργου τῶν
θανουρίμ. 12 Καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησε
Σαλλοὺμ υἱὸς Ἀλλωῆς, ἄρχων ἡμίους περιχώρου
'Ιερουσαλὴμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. 13 Τὴν
πύλιν τῆς φάραγγος ἐκράτησαν Ἀνὸν καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ζανώ· αὐτοὶ ὠκοδόμησαν αὐτήν, καὶ
ἐστήσαν θύρας αὐτῆς καὶ κλείθρα αὐτῆς καὶ
μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ χιλιούς πήχεις ἐν τῇ τείχει
ἔως τῆς πύλης τῆς κοπρίας. 14 Καὶ τὴν πύλιν
τῆς κοπρίας ἐκράτησε Μελχία υἱὸς Ῥηχάβ, ἄρχων
περιχώρου Βηθαχαρίμ, αὐτὸς καὶ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ
ἐσείπασαν αὐτήν, καὶ ἐστήσαν θύρας αὐτῆς καὶ
κλείθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. 15 Τὴν δὲ
πύλιν τῆς πηγῆς ἡσφαλίσαστο Σαλωμών υἱὸς
Χολεζὶ, ἄρχων μέρους τῆς Μασφά· αὐτὸς ἐξοκο-
δόμησεν αὐτήν καὶ ἐσείπασεν αὐτήν, καὶ ἐστήσε
τὰς θύρας αὐτῆς, καὶ μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τὸ
τείχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῇ κορυφῇ τοῦ
βασιλείως, καὶ ἔως τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινου-
σῶν ἀπὸ πόλεως Δαυὶδ. 16 Ὅπισω αὐτοῦ ἐκρά-
τησε Νεμίας υἱὸς Ἀζαβούχ, ἄρχων ἡμίους
περιχώρου Βηθσοῦρ ἔως κήπου τάφου Δαυὶδ καὶ
ἔως τῆς κολυμβήθρας τῆς γεγονυίας καὶ ἔως
Βηθαγαρίμ. 17 Ὅπισω αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ
Λευῖται, Ῥαοὺμ υἱὸς Βανί. Ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ
ἐκράτησεν Ἀσαβία ἄρχων ἡμίους περιχώρου Κεῖλָα
τῇ περιχώρῳ αὐτοῦ. 18 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκρά-
τησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενεὶ υἱὸς Ἡναδάδ, ἄρχων
ἡμίους περιχώρου Κεῖλָα. 19 Καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ
χεῖρα αὐτοῦ Ἀζοὺρ υἱὸς Ἰησοῦ, ἄρχων τοῦ Μασφά,
μέτρον δεύτερον πύργου ἀναβάσεως τῆς συνα-
πτουσης τῆς γωνίας. 20 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε
Βαρὺχ υἱὸς Ζαβού μέτρον δεύτερον ἀπὸ τῆς
γωνίας ἔως θύρας Βηθελισαοῦβ τοῦ ἱερέως τοῦ
μεγάλου. 21 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεραμῦθ υἱὸς
Οὐρία υἱοῦ Ἀκωῆ μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας
Βηθελισαοῦβ ἔως ἐκλείψεως Βηθελισαοῦβ. 22 Καὶ
μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Ἐκχιχάρ.
23 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βενιαμὴν καὶ Ἀσοῦβ
κατέναντι οἴκου αὐτῶν. Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν
'Αζαρίας υἱὸς Μασαίου υἱοῦ Ἀνανία ἱχόμενα
οἴκου αὐτοῦ. 24 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βανὶ υἱὸς
'Αδάδ μέτρον δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρία ἔως τῆς
γωνίας καὶ ἔως τῆς καμπῆς. 25 Φαλὰχ υἱοῦ Εὐζαὶ
ἐξεναντίας τῆς γωνίας, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ
τοῦ οἴκου τοῦ βασιλείως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς
τῆς φυλακῆς. Καὶ μετ' αὐτὸν Φαδαία υἱὸς Φόρος.
26 Καὶ οἱ Ναθινὴμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῇ Ὠφάλ
ἔως κήπου πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολάς, καὶ ὁ
πύργος ὁ ἐξέχων. 27 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν
οἱ Θεκιωμ μέτρον δεύτερον ἐξεναντίας τοῦ πύργου
τοῦ μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος καὶ ἔως τοῦ τείχους
τοῦ Ὠφά. 28 Ἀνώτερον πύλης τῶν ἑπικων
ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς, ἀνὴρ ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ.

11 Mediam partem vici ædificavit Melchias filius Herem, et Hasub filius Phahath Moab, et turrim furnorum. 12 Et juxta eum ædificavit Sellum filius Alohes princeps mediæ partis vici Jerusalem, ipse et filiae ejus. 13 Et portam vallis ædificavit Hanun, et habitatores Zanoë: ipsi ædificaverunt eam, et statuerunt valvas ejus, et seras, et vectes, et mille cubitos in muro usque ad portam sterquilini. 14 Et portam sterquilini ædificavit Melchias filius Rechab, princeps vici Bethacharam: ipse ædificavit eam, et statuit valvas ejus, et seras, et vectes. 15 Et portam fontis ædificavit Sellum filius Cholhoza, princeps pagi Maspha: ipse ædificavit eam, et textit, et statuit valvas ejus, et seras, et vectes, et muros piscinæ Siloe in hortum regis, et usque ad gradus, qui descendunt de civitate David. 16 Post eum ædificavit Nehemias filius Azboe, princeps dimidiæ partis vici Bethsur, usque contra sepulchrum David, et usque ad piscinam, quæ grandi opere constructa est, et usque ad domum fortium. 17 Post eum ædificaverunt Levitæ, Rehūm filius Benni: post eum ædificavit Hasebias princeps dimidiæ partis vici Ceilæ in vico suo. 18 Post eum ædificaverunt fratres eorum, Bavai filius Enadad, princeps dimidiæ partis Ceilæ. 19 Et ædificavit juxta eum Aser filius Josue, princeps Maspha, mensuram secundam, contra ascensum firmissimi anguli. 20 Post eum in monte ædificavit Baruch filius Zachai mensuram secundam, ab angulo usque ad portam domus Eliasib sacerdotis magni. 21 Post eum ædificavit Merimuth filius Uriæ filii Haccus mensuram secundam, a porta domus Eliasib, donec extenderetur domus Eliasib. 22 Et post eum ædificaverunt sacerdotes, viri de campestribus Jordanis. 23 Post eum ædificavit Benjamin et Hasub contra domum suam: et post eum ædificavit Azarias filius Maasias filii Ananias contra domum suam. 24 Post eum ædificavit Bennui filius Henadad mensuram secundam, a domo Azarias usque ad flexuram, et usque ad angulum. 25 Phalel filius Ozi contra flexuram et turrim, quæ eminet de domo regis excelsa, id est, in atrio carceris: post eum Phadaia filius Pharos. 26 Nathinæi autem habitabant in Opheel usque contra portam aquarum ad orientem, et turrim, quæ prominebat. 27 Post eum ædificaverunt Thecueni mensuram secundam e regione, a turre magna et eminente usque ad murum templi. 28 Sursum autem a porta equorum ædificaverunt sacerdotes, unusquisque contra domum suam.

29 וְאַחֲרָיו הַחֹזֶק צִדּוֹק בְּרֹאמֶר בֶּנֶד בִּירוֹ
וְאַחֲרָיו הַחֹזֶק שְׁמַעְיָה בֶּרֶשְׁכַּנְיָה שֶׁמֶר
שְׁעַר הַמְּזוּחָה: 30 אַחֲרָיו הַחֹזֶק חֲנַנְיָה
בֶּרֶשְׁלֹמֶיָה וְחֲנִנּוּ בֶּרֶשֶׁלֶף הַשְּׁשִׁי מִבְּנֵי
שְׁנֵי אַחֲרָיו הַחֹזֶק מְשֻׁלֵּם בֶּרֶשְׁכַּנְיָה בֶּנֶד
לְשִׁבְתִּי: 31 אַחֲרָיו הַחֹזֶק מִלְכִּיָה בֶּרֶשֶׁצְרִי
צֶדֶקִית הַפְּתִינִים וְהַרְכֵּלִים בֶּנֶד שְׁעַר
הַמִּשְׁקָד וְצֵד צִלְתִּי הַפֶּקֶד: 32 וְהָיוּ עֲלֵית
הַפֶּקֶד לְשְׁעַר הַצֵּאֵן הַחֲנוּכָה הַצְּרִי
וְהַרְכֵּלִים: (iv. 1) 33 וַיְהִי כִּשְׁשָׁר שְׁמַע
סִבְלֵט פְּרִימִיָּה בֹנִים אֶת־תְּחוּמָּהּ וַיַּחַר
לּוֹ וַיִּכְעַס הַרְבֵּה וַיִּלְעָג עַל־הַיְּהוּדִים:
34 וַיֹּאמֶר לִפְנֵי אֶחָיו וְחֵיל שְׁמִירָיו וַיֹּאמֶר
מָה הַיְּהוּדִים הַאֲמֹלִלִים עֲשִׂים תִּנְצְוּבוֹ
לָהֶם תִּתְּנֶחָה תִּכְבְּלוּ בַיּוֹם הַיּוֹמִי אֶת־
הַאֲבָקִים מִצִּמְרוֹת הַצֶּדֶק וְהַפֶּקֶד שְׂרִיפֹתָם:
35 וְשִׁבְתִּי הַצֶּמֶרֶץ אֶצְלוֹ וַיֹּאמֶר גַּם אֲשֶׁר
תָּה בֹנִים אֲסִיגְעֶלָה שְׂוֹעַל וּפְרָץ חוֹמָה
אֲבָקִים: 36 שְׁמַע אֶל־יָדֶיךָ פִּי־יָדֶיךָ בַּיּוֹם
וְהַשָּׁב הַרְבֵּהם אֶל־רֹאשָׁם וְהָגַם לְבָנָה
בְּאֶרֶץ שְׁבָתָה: 37 וְאֶל־תִּכְבֵּם עַל־עֲוֹנֵם
וְחַטֹּאתֵם מִלְּפָנֶיךָ אֶל־תִּשְׁחָק כִּי הִכְעִיסוּ
לְגַד חֲבוּרִים: 38 וּפְקִדָה אֶת־תְּחוּמָּהּ
וְתִשְׁמָר כְּלִי־תְחוּמָּה עַד־תִּצְטָק וַיְהִי לִבּוֹ
לִצֵּם לַעֲשׂוֹת:

פרשה ד

1 וַיְהִי כִּשְׁשָׁר שְׁמַע סִבְלֵט וְשִׁבְתִּי
וְהַעֲרָבִים וְהַעֲמִינִים וְהַשְּׂוֹדִיִּים פִּרְ
עֲלֹתָה אֶרֶבְכָה לְחֻמּוֹת יְרוּשָׁלַם פִּרְחֲחֵלוֹ
הַפְּרָצִים לְחֻמָּתָם וַיַּחַר לָהֶם מְאֹד:
2 וַיִּקְשְׁרוּ כָלֵם יָחִיד לְבֹיָה לְחֻמָּתָם
בִּירוּשָׁלַם וְלַעֲשׂוֹת לּוֹ תוֹעֵה: 3 וּפְקִדָה
אֶל־יָדֶיךָ וּפְקִדָה וּפְקִדָה מִשְׁמֶר עֲלֵיתָם
יוֹמָם וְלַיְלָה מִפְּתִיחָם: 4 וַיֹּאמֶר וְהָדָה
כָּשֶׁל כָּח חֲסִיָּל וְהַצֶּדֶק הַרְבֵּה וְהַנְּחִי
לֹא נִכְלָל לְבָנוֹת בְּחֻמָּה: 5 וַיֹּאמְרוּ
צִדְקָה לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִרְאוּ עַד אֲשֶׁר
נָבִיא אֶל־תוֹרָם וְהַנְּחִי וְהַשְּׁבִיחֵהּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ: 6 וַיְהִי כִּשְׁשָׁר שְׁמַע וְהַשְּׂוֹדִיִּים
הַיְּשָׁבִים אֶצְלוֹ וַיֹּאמְרוּ לִבְנֵי עֲמָר
פְּעָמִים מִקְלִי־תְחוּמָּה אֲשֶׁר־תִּשְׁבֹּבוּ עֲלֵינוּ:

29 Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαδδούκ υἱὸς Ἐμμήρ
ἱξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ. Καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε
Σαμαῖα υἱὸς Σεχενία, φύλαξ τῆς πύλης τῆς ἀνα-
τολῆς. 30 Μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀνανία υἱὸς
Σελεμία καὶ Ἀνὼμ υἱὸς Σελίφ ὁ ἔκτος μίτρον
δεύτερον. Μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεσουλὰμ υἱὸς
Βαραχία ἱξεναντίας γαζοφυλακίου αὐτοῦ. 31 Μετ'
αὐτὸν ἐκράτησε Μελχία υἱὸς τοῦ Σαρεφὶ ἕως Βηθάν
Ναθινίμ, καὶ οἱ ῥοποπῶλαι ἀπέναντι πύλης τοῦ
Μαφεκάδ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς. 32 Καὶ
ἀνὰ μίσον τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν
οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥοποπῶλαι.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἰγένετο ἡνίκα ἤκουσε Σαναβαλλὰρ ὅτι
ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, καὶ πονηρὸν αὐτῷ
ἐφάνη, καὶ ὤργισθη ἐπὶ πολὺ, καὶ ἐξεῖλα ἐπὶ
τοῖς Ἰουδαίοις. 2 Καὶ εἶπεν ἐνὶ ἑνὶ ἡμέρῳ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ Αὐτῇ ἡ δύναμις Σομόρων ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι
οὗτοι οἰκοδομοῦσι τὴν ἑαυτῶν πόλιν; ἀρα θυσιά-
ζουσιν; ἀρα δυνήσονται; καὶ σήμερον ἰάσονται
τοὺς λίθους μετὰ τὸ χῶμα γενέσθαι γῆς καυθίντας;
3 Καὶ Τωβίας ὁ Ἀμμανίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἦλθε
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Μη θυσιάζουσιν ἢ φάγονται
ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν; οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ
καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν; 4 Ἄκουσον
ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμὸν,
5 Καὶ ἐπίστρεψον δνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν
αὐτῶν, καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῇ
αἰχμαλωσίας, 6 Καὶ μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀνομίαν.
7 Καὶ ἰγένετο ὡς ἤκουσε Σαναβαλλὰρ καὶ Τωβία
καὶ οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Ἀμμανῖται ὅτι ἀνέβη ἡ φωνὴ
τοῖς τεῖχεσιν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤρξαντο αἱ διασφαγαὶ
ἀναφράσσεσθαι, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα.
8 Καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔλθειν
παρατάξασθαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ποιῆσαι αὐτὴν
ἀφανῆ. 9 Καὶ προσηνάμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἡμῶν, καὶ ἐστήσαμεν προφύλακας ἐπ' αὐτοὺς
ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 10 Καὶ
εἶπεν Ἰούδας Συνετριβὴ ἡ ἰσχύς τῶν ἰχθρῶν, καὶ
ὁ χοῦς πολὺς, καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν
ἐν τῇ τείχει. 11 Καὶ εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς
Οὐ γνώσκονται καὶ οὐκ ὄψονται ἕως ὅτου ἔλθωμεν
εἰς μίσον αὐτῶν καὶ φονεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύ-
σωμεν τὸ ἔργον. 12 Καὶ ἰγένετο ὡς ἦλθοσαν οἱ
Ἰουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες ἐχόμενα αὐτῶν, καὶ εἶπσαν
ἡμῖν Ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς.

29 Post eos ædificavit Sadoc filius Emmer
contra domum suam. Et post eum ædificavit
Semaia filius Secheniæ, custos portæ orien-
talis. 30 Post eum ædificavit Hanania filius
Seleniæ, et Hanun filius Seleph sextus,
mensuram secundam: post eum ædificavit
Mosollam filius Barachiae, contra gazophy-
lacium suum. 31 Post eum ædificavit Melchias
filius aurificis usque ad domum Nathinæorum,
et scruta vendentium contra portam judicia-
lem, et usque ad cœnaculum anguli. 32 Et
inter cœnaculum anguli in porta gregis ædifi-
caverunt aurifices et negotiatores.

CAPUT IV.

1 FACTUM est autem, cum audisset Sana-
ballat quod ædificaremus murum, iratus est
valde: et motus nimis subsannavit Judæos,
2 Et dixit coram fratribus suis, et frequentia
Samaritanorum: Quid Judæi faciunt im-
becilles? Num dimittunt eos gentes? Num
sacrificabunt, et complebunt in una die?
Numquid ædificare poterunt lapides de acervis
pulveris, qui combusti sunt? 3 Sed et Tobias
Ammanites proximus ejus, ait: Ædificent:
si ascenderit vulpes, transiliet murum eorum
lapideum. 4 Audi Deus noster, quia facti
sumus despectui: converte opprobrium super
caput eorum, et da eos in despectionem in
terra captivitatis. 5 Ne operias iniquitatem
eorum, et peccatum eorum coram facie tua non
deleatur, quia irriserunt ædificantes. 6 Itaque
ædificavimus murum, et conjunximus totum
usque ad partem dimidiam: et provocatum
est cor populi ad operandum. 7 Factum est
autem, cum audisset Sanaballat, et Tobias, et
Arabes, et Ammanitæ, et Azotii, quod obducta
esset cicatrix muri Jerusalem, et quod cœpis-
sent interrupta concludi, irati sunt nimis.
8 Et congregati sunt omnes pariter, ut veni-
rent, et pugnarent contra Jerusalem, et
molirentur insidias. 9 Et oravimus Deum
nostrum, et posuimus custodes super murum
die ac nocte contra eos. 10 Dixit autem
Judas: Debilitata est fortitudo portantis, et
humus nimia est, et nos non poterimus
ædificare murum. 11 Et dixerunt hostes
nostri: Nesciant, et ignorent, donec veniamus
in medium eorum, et interficiamus eos, et
cessare faciamus opus. 12 Factum est
autem, venientibus Judæis, qui habitabant
juxta eos, et dicentibus nobis per decem vices,
ex omnibus locis quibus venerant ad nos,

וַיִּחַר לִי מְאֹד מֵאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֶת־וְעֲהָהֶם
וְאֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ⁷ וַיִּשְׁלַח לְכָל עַלִי
וְאֶל־יְדִידֵי אֶת־הַחֲכִירִים וְאֶת־הַסֹּנְאִים וְאֶת־הַ
לְהֵם מִשָּׂא אִישׁ־בְּאֹחֲיוֹ אֶתֶּם נִשְׁאִים וְאֶתֶּן
עֲלֵיהֶם חֲחֻלָּה גְדוֹלָה: ⁸ וְאֶתֶּן לְהֵם
אֶתֶּן לְקִנְיָנִי אֶת־אֲחֵינִי הַיְּהוּדִים חֲמִשָּׁה
לְפָנִים בְּכָל יוֹם וְנִסְתַּתֶּם הַמִּקְדָּשׁ אֶת־הַחֲכִירִים
וְנִמְכְּרֵם לְכָל וְיִחָדְשׁוּ וְלֹא מִצָּאָה דָּבָר:
⁹ וְאֶתֶּן לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר־אַתֶּם עֹשִׂים
הַלּוֹא בִּירְאֵת אֱלֹהֵינוּ תִּלְכֹּה מִקְדָּשְׁךָ
הַיּוֹדִים אֲחֵינִי: ¹⁰ וְנִסְתַּתֶּן אֶתֶּן וְנִצְרִי
נָשִׁים בָּתָּם בָּתָּם וְדָגָן נִעְזְבֵּהָ אֶת־
הַמִּשָּׂא תִּתֵּן: ¹¹ הַשִּׁיבָה לָּא לְהֵם בְּהֵימָם
שְׂחִיתֵם בְּרִמְיָתָם וְיִחַדְשׁוּ וְיִתְּנֵם וְיִתֵּן
חֲמִשָּׁה וְיִתְּנֵם הַיְּהוּדִים וְיִתְּנֵם אֶתֶּן
נָשִׁים בָּתָּם: ¹² וְיִתְּנֵם נָשִׁים וְיִתְּנֵם לֹא
בְּכֹשֶׁת בְּנֵי בְּעֻשָׁה אֶתֶּן אֶתֶּן וְיִתְּנֵם
אֶת־הַפְּחָדִים וְאֶת־הַשִּׁיבָה לְעִשְׂוֹת דָּבָר
הַזֶּה: ¹³ גִּם־חֲצָנִי נִצְרִי וְאֶתֶּן בָּתָּם
וְנִצְרִי הַיְּהוּדִים אֶת־כָּל־הַיִּשְׂרָאֵלִים אֶתֶּן לֹא
יָחִים אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִבֵּיתִי וּמִיִּנְיָנוּ
וְיִתְּנֵם וְיִתְּנֵם נָשִׁים וְיִתְּנֵם לְהִתְקַלֵּל
אֲנִי וְיִתְּנֵם אֶת־יִתְּנֵם וְנִעַשׂ הַעֵם דָּבָר
הַזֶּה: ¹⁴ גִּם־מִיָּם וְאֶת־הַשִּׁיבָה אֶתֶּן לְהִתְקַלֵּל
דָּבָר בְּיָמֵינוּ יִחַדְשׁוּ מִשְׁנֵת עֲשָׂרִים וְעַד
שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמִינֵים לְאַרְבַּע־שָׁנָה הַשְּׁלֹשָׁה
שָׁנִים שְׁמִינֵים עֶשְׂרִים אֲנִי וְאֶתֶּן לְהֵם
הַפְּחָדִים לֹא אֶתֶּן: ¹⁵ וְהַפְּחָדִים הַקָּדָשִׁים
אֲשֶׁר־לְכָל הַבְּכִירִים עַל־הָעָם וְיִתְּנֵם מִתָּם
בְּלֵחֶם וְיִתְּנֵם אֶתֶּן קֶסֶת־שֶׁקֶלִים אֶתֶּן
גִּם בְּצִירֵיהֶם שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים וְאֶתֶּן לֹא
עֲשִׂיתִי כֹן מִפְּנֵי יִרְאֵת אֱלֹהִים: ¹⁶ וְגִם
בְּמִלְאֲכַת הַחֹמֶה הַזֶּה הַחֲזִקְתִּי וְשָׂדֶה
לֹא קִנְיָנִי וְלֹא־נִצְרִי קִבְּצִים שָׂם עַל־
הַמִּלְאָכָה: ¹⁷ וְיִתְּנֵם וְיִתְּנֵם מִן־הַחֲכִירִים
וְיִתְּנֵם אִישׁ וְיִתְּנֵם אֶתֶּן עַל־שְׁלֹחֲנִי: ¹⁸ וְאֶתֶּן
בְּעֻשָׁה לְיָוִם אֶתֶּן שְׂדֵה אֶתֶּן אֶתֶּן
בְּרִירוֹת וְיִתְּנֵם וְיִתְּנֵם לְכָל עֲשָׂרֵת יָמִים
בְּכָל־יָוִם לְחִרְבָּה וְעַד־יָוִם לְהֵם הַפְּחָדִים
לֹא בְּשִׁמְתִּי בִּירְבִּיבָה הַעֲבָרָה עַל־הָעָם
הַזֶּה: ¹⁹ וְיִתְּנֵם אֶתֶּן לְשִׁיבָה כָּל אֲשֶׁר
עֲשִׂיתִי עַל־הָעָם הַזֶּה:

6 Καὶ ἰλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκουσα τὴν
κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους. 7 Καὶ
ἐβουλεύσατο καρδία μου ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐμαχεσάμην
πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἀρχοντας καὶ εἶπα
αὐτοῖς Ἀπαιτήσῃ ἀνὴρ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἂ
ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε; καὶ ἰδὼσα ἐπ' αὐτοὺς ἱκελῆσιαν
μεγάλην, 8 Καὶ εἶπα αὐτοῖς Ἡμεῖς ἐκστήμεθα
τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλου-
μένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἑκουσίῳ ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς
πωλεῖτε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, καὶ παραδοθήσονται
ἡμῖν; καὶ ἡσύχασαν καὶ οὐκ εὗρισαν λόγον. 9
Καὶ εἶπε Οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε,
οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ θεοῦ ἡμῶν ἀπελεύσεσθε ἀπὸ
δυνεῖσμοῦ τῶν ἰθὺν τῶν ἰχθῶν ἡμῶν. 10 Καὶ
οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί μου καὶ ἐγὼ ἐθή-
καμεν ἑαυτοῖς ἀργύριον καὶ σῖτον, ἐγκατέλιπομεν
δὴ τὴν ἀπαιτήσιν ταύτην. 11 Ἐπιστρέψατε δὴ
αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγροὺς αὐτῶν καὶ ἀμπέλωνας
αὐτῶν καὶ ἑλαιῶνας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν, καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ
ἐλαιον ἐξενέγκατε ἑαυτοῖς. 12 Καὶ εἶπαν Ἀποδώ-
σομεν καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν, οὕτως ποιή-
σομεν καθὼς σὺ λέγεις. Καὶ ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς
καὶ ὤρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο. 13
Καὶ τὴν ἀναβολὴν μου ἐξετίναξα καὶ εἶπα
Οὕτως ἰκτινάζει ὁ θεὸς πάντα ἄνδρα ὃς οὐ στήσῃ
τὸν λόγον τοῦτον ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ
κόπου αὐτοῦ, καὶ ἵσται οὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ
κενός. Καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἀμήν, καὶ
ἤνυσαν τὸν Κύριον· καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα
τοῦτο. 14 Ἀπὸ ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι εἶναι
εἰς ἀρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ Ἰούδα, ἀπὸ ἔτους
εἰκοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου
τῷ Ἀρθασασθᾷ, ἔτη δώδεκα, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί
μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον. 15 Καὶ τὰς βίας
τὰς πρώτας ὃς πρὸ ἐμοῦ ἰβάρυναν ἐπ' αὐτούς,
καὶ ἐλάβωσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἀρτοῖς καὶ ἐν οἴνῳ,
ἔσχατον ἀργύριον δίδραγμα τεσσαράκοντα, καὶ οἱ
ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν·
ἀγὼ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου
θεοῦ. 16 Καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτων οὐκ
ἐκράτησα, ἀγρόν οὐκ ἐκτησάμην, καὶ πάντες οἱ
συνηγμένοι ἐκί ἐπὶ τὸ ἔργον. 17 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι
ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ ἐρχόμενοι πρὸς
ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἰθὺν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ
τράπεζάν μου. 18 Καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν
μίαν μόσχος εἰς, καὶ πρόβατα 25 ἐκλεκτά καὶ
χίμαρος ἐγίνοντό μοι, καὶ ἀνὰ μίσην δῖκα ἡμερῶν
ἐν πᾶσιν οἶνος τῷ πλήθει· καὶ σὺν τούτοις ἀρτους
τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα, ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ
τὸν λαόν τοῦτον. 19 Μνήσθητί μου ὁ θεὸς εἰς
ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ.

6 Et iratus sum nimis cum audissem cla-
morem eorum secundum verba hæc: 7 Co-
gitavitque cor meum mecum: et increpavi
optimates et magistratus, et dixi eis: Usurane
singuli a fratribus vestris exigitis? Et con-
gregavi adversum eos concionem magnam, 8
Et dixi eis: Nos, ut scitis, redemimus
fratres nostros Judæos, qui venditi fuerant
gentibus, secundum possibilitatem nostram:
et vos igitur vendetis fratres vestros, et redi-
memus eos? Et siluerunt, nec invenerunt
quid responderent. 9 Dixique ad eos: Non
est bona res, quam facitis: quare non in
timore Dei nostri ambulatis, ne exprobetur
nobis a gentibus inimicis nostris? 10 Et
ego, et fratres mei, et pueri mei, commodavimus
plurimis pecuniam et frumentum: non re-
petamus in commune istud, æs alienum
concedamus, quod debetur nobis. 11 Reddite
eis hodie agros suos, et vineas suas, et oliveta
sua, et domos suas: quin potius et centesimam
pecuniæ, frumenti, vini, et olei, quam exigere
soletis ab eis, date pro illis. 12 Et dixerunt:
Reddemus, et ab eis nihil quæremus: sicque
faciemus ut loqueris. Et vocavi sacerdotes,
et adjuravi eos, ut facerent juxta quod
dixeram. 13 Insuper excussi sinum meum,
et dixi: Sic excutiat Deus omnem virum, qui
non compleverit verbum istud, de domo sua,
et de laboribus suis: sic excutiatur, et vacuus
fiat. Et dixit universa multitudo: Amen.
Et laudaverunt Deum. Fecit ergo populus
sicut erat dictum. 14 A die autem illa, qua
præceperat rex mihi ut essem dux in terra
Juda, ab anno vigesimo usque ad annum
trigesimum secundum Artaxerxis regis, per
annos duodecim, ego et fratres mei annonas,
quæ ducebis debebantur, non comedimus. 15
Duces autem primi, qui fuerant ante me,
gravaverunt populum, et acceperunt ab eis, in
pane, et vino, et pecunia, quotidie siclos
quadraginta: sed et ministri eorum depresse-
runt populum. Ego autem non feci ita propter
timorem Dei: 16 Quin potius in opere muri
edificavi, et agrum non emi, et omnes pueri
mei congregati ad opus erant. 17 Judæi
quoque et magistratus, centum quinquaginta
viri, et qui veniebant ad nos de gentibus quæ
in circuitu nostro sunt, in mensa mea erant. 18
Parabatur autem mihi per dies singulos
bos unus, arietes sex electi, exceptis vola-
tilibus, et inter dies decem vina diversa, et
alia multa tribuebam: insuper et annonas
ducatus mei non quæsivi: valde enim atte-
nuatus erat populus. 19 Memento mei Deus
meus in bonum, secundum omnia quæ feci
populo huic.

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע לְסִבְלֵט וְיִטְבִּיחַ
וְלִשְׁלֹחַ הַעֲרָבִי וְלִיְהוֹנָתָן אֲבוֹנֵי כִּי בְּיָתִי
אֶת־תְּחִיבָהּ וְלִדְלֹתָר בָּהּ פֶּרֶץ גַּם עַד
הַעֲתָ הַחַיָּא דְּלִהוֹת לִדְהַעֲמִדִי בְּשַׁעֲרֵים:
וַיִּשְׁלַח סִבְלֵט וְגִשְׁם אֵלַי לֵאמֹר לָךְ
וְנִשְׁעָרָה יַחְדָּו בְּפִסְרִים בְּבִקְעָה אֲנִי
וְהִפְחִי חֲשָׁבִים לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה:
וַיִּשְׁלַחְהָ אֲלֵיהֶם מַלְאָכִים לֵאמֹר מַלְאָכָה
דְּדִלְחָ אֲנִי עָשָׂה וְלֹא אֵיכָל לְהַדָּת לְפָנָה
תִּשְׁבֹּת מִלְּמַלְכָּה כַּאֲשֶׁר אֲרַפֶּה וְנִדְבִי
אֲלֵיהֶם: וַיִּשְׁלַחְהוּ אֵלַי פֶּדְרָה הַגָּדִי אֲרַבֵּעַ
פְּעָמִים וְאַשְׁכִּיב אֹתָם פֶּדְרָה הַגָּדִי:
וַיִּשְׁלַח אֵלַי סִבְלֵט פֶּדְרָה הַגָּדִי פֶּעַם
חֲמִישִׁית אֶת־גִּבְעָרִי וְאֶת־חַתָּמָה בְּדָדִי:
פְּתָרָב בָּהּ בְּנֵי־יָמִים נִשְׁמַע וְנִשְׁמָר אֲמָר
אֶתָּה וְהַיְחִידִים חֲשָׁבִים לְמַדִּיר עַל־כֵּן
אֶתָּה בִּנְיָה קְחוּמָה וְאֶתָּה חִנָּה לְהַם
לְמַלְכָּה פֶּדְרָרִים הַגָּלָה: וְנִסְבִּי־אִים
הַעֲמִדָה לְקֶרֶם צִלִּי בִּירוּשָׁלַם לֵאמֹר
מַלְכָּה בִּיהַדָּרָה וְעַתָּה יִשְׁמַע לְמַלְכָּה
פֶּדְרָרִים הַגָּלָה וְעַתָּה לְכֹה וְנִשְׁעָרָה
יַחְדָּו: וַיִּשְׁלַחְהוּ אֵלַי לֵאמֹר לֹא נִתְּרָה
פֶּדְרָרִים הַגָּלָה אֲשֶׁר אֶתָּה אֲמָר כִּי
מִלְּכָה אֶתָּה בִּתְרָם: וְכִי כֻלָּם מִרְרָאִים
אֲוִיבֵי לֵאמֹר יִרְפֵּי יְדֵיהֶם מִדְּהַעֲמִדָּה
וְלֹא תַעֲשֶׂה וְעַתָּה חֲנָה אֶת־דָּדִי:
וְאֲנִי כֹאֲמִי בֵּית שְׁמִעִיָּה בִּירוּשָׁלַם
בְּדִמְחִיטְכָאֵל וְהוּא עָצִיר נִלְאָמֵר בְּעָרִי
אֲלֵי־בֵית הַגָּלָתִים אֲלֵי־תִתִּיחַ חֲחִיָּל וְנִסְבִּיחַ
דְּלִתוֹת חֲחִיָּל בִּי בָּאִים לְתִרְנָה וְלִלְחָה
בָּאִים לְתִרְנָה: וְאֲמָרָה חֲחִיָּשׁ כְּמוֹנִי
וְכִיָּח יִמִּי כְּמוֹנִי אֲשֶׁר־נָכַל אֲלֵי־חֲחִיָּל וְחִי
לֹא אֲבֹא: וְאֲפִירָה וְחִנָּה לֹא אֲלִתִּים
שְׁלַחְהוּ כִּי הַנְּבִיאָה דְּבָרָה צִלִּי וְיִטְבִּיחַ
וְסִבְלֵט שְׁכָרִי: וְלִמְעַן שְׁכִיר חוּא לְמַעַד
אֶתָּה וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן וְחִטָּאִי וְחִיָּה לְחֵם לִשְׁם
רַע לְמַעַן יִתְרַפֵּי: וְנִתְּרָה אֲלֵי
לְיִטְבִּיחַ וְלִסִּבְלֵט פְּעָמִים אֶלָּה וְגַם
לְיִעֲדִיָּה הַנְּבִיאָה וְלִיְהוֹנָתָן הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר חִי
מִרְרָאִים אֲוִיבֵי: וְנִשְׁלַם קְחוּמָה בְּעִשְׂרִים
נְחִשְׁתָּה לֵאחֲלִיל לְחִמְשִׁים וּשְׁנַיִם יוֹם:

1 ΚΑΙ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῇ Σαναβαλλάτ
καὶ Τωβία καὶ τῇ Γησάμ τῇ Ἀραβί καὶ τοῖς
καταλοιποῖς ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ψκοδόμησα τὸ τεῖχος
καὶ οὐ κατέλειφθη ἐν αὐτοῖς πνοή, ἕως τοῦ καιροῦ
ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπίστησα ἐν ταῖς πύλαις, 2 Καὶ
ἀπέστειλε Σαναβαλλάτ καὶ Γησάμ πρὸς με λίγων
δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς κώμαις
ἐν πεδίῳ Ὠνὼ· καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαί
μοι πονηρίαν. 3 Καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέ-
λους λέγων Ἔργον μέγα ἐγὼ ποιῶ, καὶ οὐ δυνή-
σομαι καταβῆναι μή ποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον·
ὡς ἂν τελειώσω αὐτό, καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς.
4 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς με ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο,
καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα. 5 Καὶ ἀπέστειλε
πρὸς με Σαναβαλλάτ τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἐπι-
στολὴν ἀνυψωμένην ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἦν
γεγραμμένη ἐν αὐτῇ Ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ
καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογιζέσθε ἀποστατῆσαι, διὰ τοῦτο
σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος, καὶ σὺ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς
βασιλεία. 7 Καὶ πρὸς τοὺτους προφήτας ἔστησας
σεαυτῷ, ἵνα καθίσῃς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς βασιλεία
ἐπὶ Ἰουδα. Καὶ νῦν ἀπαγγελλήσονται τῇ βασιλεῖ
οἱ λόγοι οὗτοι, καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπὶ
τὸ αὐτό. 8 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν λέγων
Οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ὡς σὺ λίγεις, ὅτι
ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδῃ αὐτούς. 9 Ὅτι πάντες
φοβερίζουσιν ἡμᾶς λέγοντες Ἐκλυθήσονται χεῖρες
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου, καὶ οὐ ποιηθήσεται·
καὶ νῦν ἐκρατίωσα τὰς χεῖράς μου. 10 Κἀγὼ
εἰσῆλθον εἰς οἶκον Σεμεΐ υἱοῦ Δαλαΐα υἱοῦ Μεταβείλ,
καὶ αὐτὸς συνεχόμενος καὶ εἶπε Συναχθῶμεν εἰς
οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ κλεισώμεν τὰς
θύρας αὐτοῦ, ὅτι ἐρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε.
11 Καὶ εἶπα Τίς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰσελεύσεται εἰς
τὸν οἶκον καὶ ζήσεται; 12 Καὶ ἐπύγνων, καὶ ἰδοὺ
ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτόν, ὅτι ἡ προφητεία
λόγος κατ' ἐμοῦ· καὶ Τωβίας καὶ Σαναβαλλάτ
ἰμυσθῶσαντο 13 Ἐπ' ἐμὲ ὄχλον, ὅπως φοβηθῶ
καὶ ποιῶσιν οὕτως καὶ ἁμάρτω καὶ γίνωμαι αὐτοῖς
εἰς ὄνομα πονηρόν, ὅπως ὀνειδίσωσί με. 14 Μνή-
σθητι ὁ θεὸς Τωβία καὶ Σαναβαλλάτ ὡς τὰ
ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα, καὶ τῇ Νωαδίᾳ τῇ προφῆτῃ
καὶ καταλοιποῖς τῶν προφητῶν οἱ ἦσαν φοβερίζον-
τές με. 15 Καὶ ἐτελείσθη τὸ τεῖχος πέμπτῃ καὶ εἰκάδι
τοῦ Ἑλὺλ μηνὸς εἰς πενήκοντα καὶ δύο ἡμέρας.

1 FACTUM est autem, cum audisset Sana-
ballat, et Tobias, et Gossem Arabs, et ceteri
inimici nostri, quod ædificassem ego murum,
et non esset in ipso residua interruptio (usque
ad tempus autem illud valvas non posueram
in portis), 2 Miserunt Sanaballat et Gossem
ad me, dicentes: Veni, et percutiamus fœdus
pariter in viculis in campo Ono. Ipsi autem
cogitabant ut facerent mihi malum. 3 Misi
ergo ad eos nuntios, dicens: Opus grande ego
facio, et non possum descendere: ne forte
negligatur, cum venero et descendero ad vos.
4 Miserunt autem ad me secundum verbum
hoc per quatuor vices: et respondi eis juxta
sermonem priorem. 5 Et misit ad me Sana-
ballat juxta verbum prius quinta vice puerum
suum, et epistolam habebat in manu sua
scriptam hoc modo: 6 IN GENTIBUS au-
ditum est, et Gossem dixit, quod tu et Judæi
cogitatis rebellare, et propterea ædifices
murum, et levare te velis super eos regem:
propter quam causam 7 Et propheta posueris,
qui prædicent de te in Jerusalem, dicentes:
Rex in Judæa est. Auditurus est rex verba
hæc: ideo nunc veni, ut ineamus consilium
pariter. 8 Et misi ad eos, dicens: Non est
factum secundum verba hæc, quæ tu loqueris:
de corde enim tuo tu componis hæc. 9 Omnes
enim hi terrebant nos, cogitantes quod cessa-
rent manus nostræ ab opere, et quiesceremus.
Quam ob causam magis confortavi manus
meas: 10 Et ingressus sum domum Semaiæ
filii Dalaiæ filii Metabeel secreto. Qui ait:
Tractemus nobiscum in domo Dei in medio
templi, et claudamus portas ædis: quia venturi
sunt ut interficiant te, et nocte venturi sunt
ad occidendum te. 11 Et dixi: Num quisquam
similis mei fugit? et quis ut ego ingredietur
templum, et vivet? non ingrediar. 12 Et
intellexi quod Deus non misisset eum, sed
quasi vaticinans locutus esset ad me, et
Tobias et Sanaballat conduxissent eum;
13 Acceperat enim pretium, ut territus fa-
cerem, et peccarem, et haberent malum, quod
exprobrarent mihi. 14 Memento mei Domine
pro Tobia et Sanaballat, juxta opera eorum
talia: sed et Noadiæ prophetæ, et cæterorum
prophetarum, qui terrebant me. 15 Con-
pletus est autem murus vigesimo quinto die
mensis Elul, quinquaginta duobus diebus.

16 ויהי כאשר שמעו כל-אויביו
ויראו קליהוים אשר סביבתינו ונפלו
מאד בעיניהם וינצו כי מאת אל-הינו
נעשה הלאה חזאת: 17 גם בנימין
החם מרבים חזי ויהודה אנשי-חיות
הולכות על-ידיה ואשר למדינה באות
אליהם: 18 קרבים ביהודה בעלי שבועה
לו קיימתו הוא לשכנה בראיה
ויהיוגו בנו לזה את-בר-משלם בן
ברכה: 19 גם מלכיו היו אמרים לפני
ידביו היו מוצאים לו אנחות שלח
מדינה לראי:

פרשה ו:

1 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד
הדלתות וינקנו השוערים והמשקרים
ותלויים: 2 ונצו את-חנני אחי ואמר
חנני שר הבירה על-ירושלם ברהא
באיש אמת וברא את-האלהים מרבים:
3 ואמר להם לא יפתחו שערי ירושלם
עדהם השמש ועד הם עמדים ויפיו
הדלתות ואחיו והעמיד משמרות ושבי
ירושלם איש במשכרו ואיש בגד ביתו:
4 והעיר רחבת ידים ודלתה וקעס מעט
בתורה ואין בתים בנינים: 5 ונתן אל-הי
אל-לבי ונאקדח את-החורים ואת-הסנקים
ואת-הקעס להחיתתם ואמץ ספר היחש
העולים בראשונה ואמץ קרוב בו:
6 אלה בגן המדינה העלים משכי
הנולח אשר הנלח בבוכדנצר מלך בבל
ושבתי לירושלם וליהודה איש לעירו:
7 העמים עמדו בבל וישוע נחמיה וצורח
העמל נחמיה מרדכי בלשן מסכת בגני
נחם בענה מקור אנשי עמ-ישראל: 8 בגן
פרש אלפים מאה ושבעים ושנים: 9 בגן
שפתי שלש מאות ושבעים ושנים:
10 בגן ארץ שש מאות חמשים ושנים:
11 בגן פתח מואב לבני ישיע ויחב
אלפים ושמה מאות שמנה עשר:
12 בגן עולם אלה מאתים חמשים וארבעה:
13 בגן ויהא שמנה מאות ארבעים
וחמשים: 14 בגן זכי שבע מאות ושנים:
15 בגן בנאי שש מאות ארבעים ושמה:
16 בגן בבאי שש מאות עשרים ושמה:

16 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ
ἡμῶν, καὶ ἐπέπεσε φόβος σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς
αὐτῶν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο. 17 Καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων Ἰουδα
ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς Τωβίαν, καὶ αἱ Τωβία
ἤρχοντο πρὸς αὐτούς. 18 Ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰούδᾳ
ἐνόμοι ἦσαν αὐτῷ, ὅτι γαμβρὸς ἦν τοῦ Σεχενία
υἱοῦ Ἡραΐ, καὶ Ἰωνᾶν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβε τὴν
θυγατέρα Μεσουλὰμ υἱοῦ Βαραχία εἰς γυναῖκα.
19 Καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρὸς μέ,
καὶ λόγους μου ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ. καὶ ἐπιστο-
λὰς ἀπέστειλε Τωβίας φοβερίσαι με.

KEΦ. Ζ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ὑποδομήθη τὸ τεῖχος, καὶ
ἔστησαν τὰς θύρας, καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλῶροι
καὶ οἱ ἔδοντες καὶ οἱ Λευῖται. 2 Καὶ ἐνετείλαμην
τῷ Ἀνανίᾳ ἀδελφῷ μου καὶ τῷ Ἀνανίᾳ ἀρχοντι
τῆς βιβᾶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ
ἀληθὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν παρὰ πολλούς,
3 Καὶ εἶπα αὐτοῖς Οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι
Ἱερουσαλὴμ ἕως ἡμῶν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἐπὶ αὐτῶν
γρηγορούντων κλεισθῶσαν αἱ θύραι καὶ σφηνού-
σθωσαν. καὶ στήσιν προφύλακας οἰκούντων ἐν
Ἱερουσαλὴμ, ἀνὴρ ἐν προφύλακῃ αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ
ἀπέναντι οἰκίας αὐτοῦ. 4 Καὶ ἡ πόλις πλατεία
καὶ μεγάλη, καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ οὐκ
ἦσαν οἰκίαι ὑποδομημέναι. 5 Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς
εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ
τοὺς ἀρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίαν. καὶ
εὔρον βιβλίον τῆς συνοδίας ὃ ἀνέβησαν ἐν πρώ-
τοις, καὶ εὔρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ 6 Καὶ
οὗτοι υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλω-
σίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπέκτισε Ναβουχοδονόσορ ὁ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐπίστρεψεν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ
7 Μετὰ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ καὶ Νεμίας, Ἀζαρία
καὶ Ῥεεμά, Ναεμανί, Μαρδοχαῖος, Βαλσάν,
Μασφάρθ, Ἐσδρα, Βογούια, Ἰναούμ, Βαανά,
Μασφάρ. Ἄνδρες λαοῦ Ἰσραὴλ, 8 Υἱοὶ Φόρος,
δισχιλιοὶ ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο. 9 Υἱοὶ Σαφαρία,
τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο. 10 Υἱοὶ Ἡρά, ἑξακό-
σιοι πεντηκονταδύο. 11 Υἱοὶ Φαάθ Μωάβ τοῖς
υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωάβ, δισχιλιοὶ ἑξακόσιοι δεκα-
οκτώ. 12 Υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκον-
ταῖσσαι. 13 Υἱοὶ Ζαθουία, ὀκτακόσιοι τεσσα-
ρακονταπέντε. 14 Υἱοὶ Ζαχού, ἑπτακόσιοι
ἑξήκοντα. 15 Υἱοὶ Βανού, ἑξακόσιοι τεσσαρα-
κονταοκτώ. 16 Υἱοὶ Βηβί, ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ.

16 Factum est ergo cum audissent omnes
inimici nostri, ut timerent universæ gentes
quæ erant in circuitu nostro, et conciderent
intra semetipsos, et scirent quod a Deo factum
esset opus hoc. 17 Sed et in diebus illis,
multæ optimatum Judæorum epistolæ mitte-
bantur ad Tobiam, et a Tobia veniebant ad
eos. 18 Multi enim erant in Judæa habentes
juramentum ejus, quia gener erat Secheniæ
filii Area, et Johanan filius ejus acceperat
filiam Mosollam filii Barachis: 19 Sed et
laudabant eum coram me, et verba mea
nuntiabant ei: et Tobias mittebat epistolas
ut terreret me.

CAPUT VII.

1 POSTQUAM autem ædificatus est murus, et
posui valvas, et recensui janitores, et cantores,
et Levitas: 2 Præcepi Hanani fratri meo, et
Hananis principi domus de Jerusalem (ipse
enim quasi vir verax et timens Deum plus
ceteris videbatur), 3 Et dixi eis: Non aperi-
antur portæ Jerusalem usque ad calorem solis.
Cumque adhuc assisterent, clausæ portæ sunt,
et oppilatæ: et posui custodes de habitatori-
bus Jerusalem, singulos per vices suas, et
unumquemque contra domum suam. 4 Civitas
autem erat lata nimis et grandis, et populus
parvus in medio ejus, et non erant domus
ædificatæ. 5 Deus autem dedit in corde meo,
et congregavi optimates, et magistratus, et
vulgus, ut recenserem eos: et inveni librum
census eorum, qui ascenderant primum, et
inventum est scriptum in eo: 6 Isti filii
provinciæ, qui ascenderunt de captivitate
migrantium, quos transtulerat Nabuchodo-
nosor rex Babylonis, et reversi sunt in
Jerusalem, et in Judæam, unusquisque in
civitatem suam. 7 Qui venerunt cum Zoro-
babel, Josue, Nehemias, Azarias, Raamias,
Nahamani, Mardocheus, Belsam, Mespharath,
Begoai, Nahum, Baana. Numerus virorum
populi Israel: 8 Filii Pharos, duo millia
centum septuaginta duo: 9 Filii Saphatia,
trecenti septuaginta duo: 10 Filii Area,
sexcenti quinquaginta duo: 11 Filii Pha-
hathmoab filiorum Josue et Joab, duo millia
octingenti decem et octo: 12 Filii Ælam,
mille ducenti quinquaginta quatuor: 13 Filii
Zethua, octingenti quadraginta quinque:
14 Filii Zachai, septingenti sexaginta:
15 Filii Bannui, sexcenti quadraginta
octo: 16 Filii Bebai, sexcenti viginti octo:

נחמיה ז

17 בָּגָן עֶזְרָא אֲלֵפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים
וּשְׁנָיִם: 18 בָּגָל אֲלֵנִיקָם שֵׁשׁ מֵאוֹת
שָׁשִׁים וּשְׁבַע־עָרָה: 19 בָּגָן בִּגְוִי אֲלֵפִים
שָׁשִׁים וּשְׁבַע־עָרָה: 20 בָּגָן עֶדְיוֹן שֵׁשׁ מֵאוֹת
חֲמִשִּׁים וְחֲמִשָּׁה: 21 בָּגָן אֶטֶר לְחִזְקִיָּה
תְּשַׁע־עָשָׂר וּשְׁמֹנֶה: 22 בָּגָן חֲשֵׁם שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה: 23 בָּגָן בְּגִי שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה: 24 בָּגָן חֲרֹף
מֵאָה שְׁנָיִם עָשָׂר: 25 בָּגָן נִבְעֹז תְּשַׁע־עָשָׂר
וְחֲמִשָּׁה: 26 אֲנָשִׁי בֵּית־לֶחֶם וְנֶטֶפְחָה
מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה: 27 אֲנָשִׁי עֶרְתָּוֹת
מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה: 28 אֲנָשִׁי בֵּית־
עֶזְרָתָר אֲרִבְעִים וּשְׁנָיִם: 29 אֲנָשִׁי חֲרִית
וְעֵרִים כְּפִירָה וּבִבְרָתָה שֶׁבַע מֵאוֹת
אַרְבָּעִים וּשְׁלֹשָׁה: 30 אֲנָשִׁי הֶרְמֶה וְלִבְעִי
שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאַחַד: 31 אֲנָשִׁי מִכְּסִם
מֵאָה וְעֶשְׂרִים וּשְׁנָיִם: 32 אֲנָשִׁי בֵּית־רֵאֵל
וְחִצִּי מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה: 33 אֲנָשִׁי
נֶבֶז אַחֵר חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם: 34 בָּגָל עֲלָם
אַחֵר אֲלֵף מֵאָתַיִם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה: 35
בָּגָן חֲרֹם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים: 36 בָּגָן
יִרְחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֲרִבְעִים וְחֲמִשָּׁה: 37
בָּגָן לֹד חֲדָד וְאֹנוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת
וְעֶשְׂרִים וְאַחַד: 38 בָּגָן סִנְאָה שְׁלֹשָׁה
אֲלֵפִים תְּשַׁע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: 39 הַכֹּהֲנִים
בָּגָן יְדִיעִיָּה לְבֵית יְשׁוּעַ תְּשַׁע מֵאוֹת
שְׁבַע־עָשָׂר וּשְׁלֹשָׁה: 40 בָּגָן אֶפְרָיִם אֲלֵף
חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם: 41 בָּגָן פִּשְׁחֹרֶת אֲלֵף
מֵאָתַיִם אֲרִבְעָה וּשְׁבַע־עָרָה: 42 בָּגָן חֲרֹם
אֲלֵף שְׁבַע־עָרָה וְאַחַד: 43 הַלִּוִּים בְּגֵר־יְשׁוּעַ
לְמִדְיָאֵל לְבָגָן לְחִזְקִיָּה שְׁבַע־עָשָׂר וְאַרְבָּעָה: 44
הַמְשֻׁרִיִּים בָּגָן אֶפְרָיִם מֵאָה אֲרִבְעִים
וּשְׁמֹנֶה: 45 הַשָּׂרִיסִים בְּגֵר־שֶׁלֶם בְּגֵר־אֶמֶל
בְּגֵר־טִלְמֹן בְּגֵר־עֵינִי בְּגֵר־חֲטִימָה בְּגֵר־
שֶׁבֶר מֵאָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה: 46 הַנְּתִיבִים
בְּגֵר־עֲחָא בְּגֵר־חֲשָׁא בְּגֵר־טַבְעוֹת: 47 בְּגֵר־
חֲרִים בְּגֵר־סִימָא בְּגֵר־דָּוִן: 48 בְּגֵר־לִבְנָה
בְּגֵר־נִבְכָּא בְּגֵר־שֶׁלֶמִי: 49 בְּגֵר־חֲנָן בְּגֵר־גִּבְלָה
בְּגֵר־חֲרָר: 50 בְּגֵר־רֵאֵל בְּגֵר־רָצִין בְּגֵר־
נִחְרָא: 51 בְּגֵר־נָתַן בְּגֵר־רָצָא בְּגֵר־סָסָה: 52
בְּגֵר־בְּרִי בְּגֵר־מַעֲנִים בְּגֵר־נְפִישִׁים: 53
בְּגֵר־בְּרִי בְּגֵר־חֲרָר בְּגֵר־חֲרָר: 54 בְּגֵר־בְּרִי
בְּגֵר־חֲרָר

NEEMIAS, Ζ'.

17 Υἱοὶ Ἀσγάδ, διαχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο·
18 Υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἐξηκονταεπτὰ· 19 Υἱοὶ
Βαγοῖ, διαχίλιοι ἐξηκονταεπτὰ. 20 Υἱοὶ Ἡδίν,
ἑξακόσιοι πεντηκονταπέντε· 21 Υἱοὶ Ἀτήρ τῷ
Ἐζεΐα, ἑννηκονταοκτώ· 22 Υἱοὶ Ἡσάμ, τρια-
κόσιοι εἰκοσιοκτώ· 23 Υἱοὶ Βεσαί, τριακόσιοι εἰκοσι-
τέσσαρες· 24 Υἱοὶ Ἀρίφ, ἑκατὸν δώδεκα· υἱοὶ
Ἀσίν, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς· 25 Υἱοὶ Γαβαών,
ἑννηκονταπέντε· 26 Υἱοὶ Βαυθαλέμ, ἑκατὸν εἰκο-
σιτρεῖς· υἱοὶ Ἀτωφά, πεντηκονταεῖς· 27 Υἱοὶ
Ἀναθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· 28 Ἄνδρες Βηθασμώθ,
τεσσαρακονταδύο· 29 Ἄνδρες Καραθαρίμ, Κα-
φίρα καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς·
30 Ἄνδρες Ἀραμὰ καὶ Γαβαά, ἑξακόσιοι εἰκοσι·
31 Ἄνδρες Μαχημάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο· 32 Ἄνδρες
Βαιθίλ καὶ Ἄι, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς· 33 Ἄνδρες
Ναβία, ἑκατὸν πεντηκονταδύο· 34 Ἄνδρες Ἡλα-
μαάρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκονταδύο· 35 Υἱοὶ
Ἡράμ, τριακόσιοι εἰκοσι· 36 Υἱοὶ Ἰεριχώ, τρια-
κόσιοι τεσσαρακονταπέντε· 37 Υἱοὶ Λοθαδὶδ καὶ
Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιεῖς· 38 Υἱοὶ Σανανά,
τρισχιλίοι ἑννακόσιοι τριακόσια· 39 Οἱ ἱερεῖς
υἱοὶ Ἰωθαὲ εἰς οἶκον Ἰησοῦ, ἑννακόσιοι ἐβδωμη-
κοντατρεῖς· 40 Υἱοὶ Ἐμμήρ, χίλιοι πεντηκονταδύο·
41 Υἱοὶ Φασεούρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακον-
ταεπτὰ· 42 Υἱοὶ Ἡράμ, χίλιοι δεκαεπτὰ· 43 Οἱ
Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ τοῦ Καθμὴλ τοῖς υἱοῖς τοῦ
Οὐδονία, ἐβδωμηκοντατέσσαρες· 44 Οἱ ᾄδοντες
υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν τεσσαρακονταοκτώ· 45 Οἱ
πυλῶροι υἱοὶ Σαλούμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελμών,
υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιτά, υἱοὶ Σαβί, ἑκατὸν
τριακονταοκτώ· 46 Οἱ Ναθινλμ υἱοὶ Σηά, υἱοὶ
Ἀσφά, υἱοὶ Ταβαθώθ, 47 Υἱοὶ Κιράς, υἱοὶ Ἀσούνα,
υἱοὶ Φαδών, 48 Υἱοὶ Λαβανά, υἱοὶ Ἀγαβά,
υἱοὶ Σελμεί, 49 Υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ Γαδὴλ, υἱοὶ
Γαάρ, 50 Υἱοὶ Παάθα, υἱοὶ Πασσών, υἱοὶ
Νεκωδά, 51 Υἱοὶ Γηζάμ, υἱοὶ Ὀζί, υἱοὶ Φεσή,
52 Υἱοὶ Βησί, υἱοὶ Μεϊνών, υἱοὶ Νεφωσασί,
53 Υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀχιφά, υἱοὶ Ἀρούρ,
54 Υἱοὶ Βασαλώθ, υἱοὶ Μιδά, υἱοὶ Ἀδασάν,

NEHEMIAS, VII.

17 Filii Azgad, duo millia trecenti viginti
duo: 18 Filii Adonicam, sexcenti sexaginta
septem: 19 Filii Beguai, duo millia sexa-
ginta septem: 20 Filii Adin, sexcenti
quingaginta quinque: 21 Filii Ater, filii
Hezeciae, nonaginta octo: 22 Filii Hasem,
trecenti viginti octo: 23 Filii Besai, trecenti
viginti quatuor: 24 Filii Hareph, centum
duodecim: 25 Filii Gabaaon, nonaginta
quinque: 26 Filii Bethlehem, et Netupha,
centum octoginta octo. 27 Viri Anathoth,
centum viginti octo. 28 Viri Bethazmoth,
quadragesima duo. 29 Viri Cariathiarim,
Cephira, et Beroth, septingenti quadragesima
tres. 30 Viri Rama et Geba, sexcenti viginti
unus. 31 Viri Machmas, centum viginti duo.
32 Viri Bethel et Hai, centum viginti tres.
33 Viri Nebo alterius, quinquaginta duo.
34 Viri Ælam alterius, mille ducenti quinquaginta
quatuor. 35 Filii Harem, trecenti
viginti. 36 Filii Jericho, trecenti quadra-
ginta quinque. 37 Filii Lot Hadid et Ono,
septingenti viginti unus. 38 Filii Senaa,
tria millia nongenti triginta. 39 Sacerdotes:
Filii Idaia in domo Josue, nongenti septua-
ginta tres. 40 Filii Emmer, mille quinquaginta
duo. 41 Filii Phashur, mille ducenti
quadragesima septem. 42 Filii Arem, mille
decem et septem. Levitae: 43 Filii Josue
et Cedmihel, filiorum 44 Oduiae, septua-
ginta quatuor. Cantores: 45 Filii Asaph,
centum quadragesima octo. 46 Janitores:
Filii Sellum, filii Ater, filii Telmon, filii
Accub, filii Hatita, filii Sobai: centum tri-
ginta octo. 47 Nathinæi: filii Soha, filii
Hasupha, filii Tebbaoth, 48 Filii Ceros, filii
Siaa, filii Phadon, filii Lebana, filii Hagaba,
filii Selmai, 49 Filii Hanan, filii Geddel,
filii Gaher, 50 Filii Raasia, filii Rasin, filii
Necoda, 51 Filii Gezem, filii Aza, filii Phaeæ,
52 Filii Bessai, filii Munim, filii Nephusim,
53 Filii Bacbuc, filii Hacupha, filii Harhur,
54 Filii Besloth, filii Mahida, filii Harsa,

נחמיה ז

NEHEMIAS, Z.

NEHEMIAS, VII.

55 בְּנֵי-בִרְקוֹס בְּנֵי-סִיסְרָא בְּנֵי חֶמֶח׃
 56 בְּנֵי נַצִּיחַ בְּנֵי חַטִּיפָּה׃ 57 בְּנֵי עֲבָרִי
 שְׁלֹמֹה בְּנֵי-סוֹמֵי בְּנֵי-סַפְרַת בְּנֵי פִרְדָּא׃
 58 בְּנֵי-יִצְחָק בְּנֵי-דָוִד בְּנֵי בְּנֵי׃ 59
 שְׁפִטָּה בְּנֵי-חֲשִׁיל בְּנֵי פִקְרַת הַצְּבָיִם
 בְּנֵי אֲמֹן׃ 60 כָּל-חֲתָנִים וּבְנֵי עֲבָרִי
 שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תְּשַׁעִּים וּשְׁנָיִם׃
 61 וְהָאֵלֶּה הָעוֹלִים מִתָּלַל מִלְּחָה תָּלַל
 חֲרָפָא פְּרִיב אֲדוֹן וְאֶחָד וְלֹא וְכָלִי לְחַגְדִּי
 בְּחַטֹּתֵיכֶם וְזֶרַע אִם מִשְׁחָאֵל חֶם׃
 62 בְּנֵי-דָלָיָה בְּנֵי-טוֹבְיָה בְּנֵי נְחֻמָּה שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם׃ 63 וּמִן-הַכֹּהֲנִים
 בְּנֵי הַכֹּהֵן בְּנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנֵי בְרֹחִי אֶחָד
 לְחַח מִבְּנוֹת בְּרֹחִי הַכֹּהֵן אֶחָד וְחֶמֶח
 עַל-שְׁמֵם׃ 64 אֵלֶּה בְּחָשׁוֹ כְּהֵנָּה הַמִּתְחַנְּטִים
 וְלֹא נִמְצְאוּ וְנִלְוִי מִן-הַכֹּהֲנִים׃ 65 וְיִמָּאֵר
 חַתְרָשְׁתָּה לְחֵם אֶחָד לֹא-יִמָּאֵר מִן-חֶשׁ
 הַקֹּדֶשׁ עַד עַמֹּד הַפֶּה לְאִיִּרִים וְרָמִים׃
 66 כָּל-הַקֹּהֵל פָּאֵחָד אַרְבַּע רִבּוֹא אֶלְפִים
 שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וּשְׁנָיִם׃ 67 מִלְּבָד עֲבָדֵיהֶם
 וְאֶחָדִים אֵלֶּה שְׁבַע אֶלְפִים שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַע וְלֹחֶם מִשְׁרָרִים
 וּמִשְׁרָרִים מֵאֵלֶּים וְאַרְבָּעִים וְחֶמֶשׁ׃
 68 מִסִּיחֵם שְׁבַע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁנָיִם
 פְּרִיִּיִם מֵאֵלֶּים אַרְבָּעִים וְחֶמֶשׁ׃
 69 גְּמָלִים אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֶמֶשׁ
 חֲמֹרִים שְׁנָשׁ אֶלְפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְשְׁנָיִם׃
 70 וּמִקֶּחַל רִמְשֵׁי הָאֲבוֹת חֲנִי לְמִלְחָמָה
 חַתְרָשְׁתָּה נָתַן לְאִוָּר זָהָב דְּרַכְמָנִים
 אֵלֶּה מִזְרָקוֹת חֲמִשִּׁים קֶחֶתֶל פְּתִיחִים
 שְׁלֹשִׁים וְחֶמֶשׁ מֵאוֹת׃ 71 וּמִרְאֲשֵׁי
 הָאֲבוֹת חֲנִי לְאִוָּר חֲמִלְאָה זָהָב
 דְּרַכְמָנִים שְׁנָיִם רִבּוֹא וְכֶסֶף מֵאֵלֶּים
 וּמֵאֵלֶּים׃ 72 וְאֶחָד חֲנִי שְׁאֵרִית הָעַם
 זָהָב דְּרַכְמָנִים שְׁנָיִם רִבּוֹא וְכֶסֶף מֵאֵלֶּים
 אֶלְפִים וְכֶתֶת פְּתִיחִים שְׁנָיִם וּשְׁבַע׃
 73 וַיִּשְׁכְּבוּ הַכֹּהֲנִים הַתְּלִיִּים וְהַשְׂוֹעִיִּים
 וְהַמִּשְׁרָרִים וּמִדְּחָעִם וְהַנְּחִיִּים וְכָל־
 יִשְׂרָאֵל בְּצִרְיָתָם וַיְבַע חַתְרָשׁ הַשְּׂוֹעִי
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצִרְיָתָם׃

55 Υἱοὶ Βαρκού, υἱοὶ Σισαρά, υἱοὶ Θημά, 56 Υἱοὶ
 Νασιά, υἱοὶ Ἀτιφά· 57 Υἱοὶ δούλων Σαλωμών
 υἱοὶ Σουρι, υἱοὶ Σαφαράτ, υἱοὶ Φεριδά, 58 Υἱοὶ
 Ἰελήλ, υἱοὶ Δορκών, υἱοὶ Γαθαήλ, 59 Υἱοὶ Σαφα-
 τία, υἱοὶ Ἐττήλ, υἱοὶ Φακαράθ, υἱοὶ Σαβαίμ, υἱοὶ
 Ἡμίμ· 60 Πάντες οἱ Ναθινίμ καὶ υἱοὶ δούλων
 Σαλωμών τριακόσιοι ἐνενηκονταδύο. 61 Καὶ οὗτοι
 ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελίθ, Θελαρσά, Χαρούβ,
 Ἡρών, Ἰεμήρ, καὶ οὐκ ἐδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι
 οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ ἀπὸ
 Ἰσραὴλ εἰσιν· 62 Υἱοὶ Δαλαία, υἱοὶ Τωβία, υἱοὶ
 Νεκωδά, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο· 63 Καὶ ἀπὸ
 τῶν ἱερέων υἱοὶ Ἑβία, υἱοὶ Ἀκώς, υἱοὶ Βερzellai,
 ὅτι λαβὼν ἀπὸ θυγατέρων Βερzellai τοῦ Γαλααδί-
 του γυναῖκα καὶ ἐκλήθησαν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν·
 64 Οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας
 καὶ οὐχ εὑρίθη, καὶ ἡγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς
 ἱερατείας. 65 Καὶ εἶπεν Ἀθερσαθά ἵνα μὴ
 φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ
 ἱερεὺς φωτίσω. 66 Καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία
 ὥσει τέσσαρες μυριάδες διαχίλιοι τριακόσιοι ἐξη-
 κοντα, 67 Πᾶρεξ δούλων αὐτῶν καὶ παιδικῶν
 αὐτῶν, οὗτοι ἐπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακον-
 ταεπτὰ καὶ ἄδοντες καὶ ἄδουσαι διακόσιοι
 τεσσαρακονταπέντε· [68 Ἴπποι ἐπτακόσιοι τρια-
 κονταίξ· ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
 69 Κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε· ὄνοι
 ἑξακισχίλιοι ἐπτακόσιοι εἴκοσι.] 70 Καὶ ἀπὸ μέρους
 ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῇ
 Νειμίᾳ εἰς θησαυρὸν χρυσοῦς χιλῖους, φιάλας
 πεντήκοντα καὶ χρῶθινῶ τῶν ἱερέων τριάκοντα.
 71 Καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς
 θησαυροὺς τοῦ ἔργου χρυσοῦ νομίσματος δύο
 μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς διαχίλιας τριακοσίας,
 72 Καὶ ἔδωκαν οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσοῦ
 δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς διαχίλιας διακο-
 σίας, καὶ χρῶθινῶ τῶν ἱερέων ἑξακονταεπτὰ.
 73 Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται καὶ οἱ
 πυλῶροι καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ
 οἱ Ναθινίμ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.
 Καὶ ἐφθασεν ὁ μὴν ὁ ἑβδόμος καὶ οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

55 Filii Bercos, filii Sisara, filii Thema,
 56 Filii Nasia, filii Hatipha, 57 Filii ser-
 vorum Salomonis, filii Sothai, filii Sophereth,
 filii Pharida, 58 Filii Jahala, filii Darcon,
 filii Jeddell, 59 Filii Saphatia, filii Hatil,
 filii Phochereth, qui erat ortus ex Sabaim,
 filio Amon. 60 Omnes Nathinæi, et filii
 servorum Salomonis, trecenti nonaginta duo.
 61 Hi sunt autem, qui ascenderunt de Thel-
 mela, Thelharsa, Cherub, Addon, et Emmer :
 et non potuerunt indicare domum patrum
 suorum, et semen suum, utrum ex Israel
 essent. 62 Filii Dalaia, filii Tobia, filii Ne-
 coda, sexcenti quadraginta duo. 63 Et de
 sacerdotibus, filii Habia, filii Accos, filii
 Berzellai, qui accepit de filiabus Berzellai
 Galaaditis uxorem : et vocatus est nomine
 eorum. 64 Hi quesierunt scripturam suam
 in censu, et non invenerunt : et ejecti sunt de
 sacerdotio. 65 Dixitque Athersatha eis ut
 non manducarent de Sanctis sanctorum, donec
 staret sacerdos doctus et eruditus. 66 Omnis
 multitudo quasi vir unus, quadraginta duo
 millia trecenti sexaginta, 67 Absque servis
 et ancillis eorum, qui erant septem millia
 trecenti triginta septem, et inter eos cantores
 et cantatrices, ducenti quadraginta quinque.
 68 Equi eorum, septingenti triginta sex :
 muli eorum, ducenti quadraginta quinque :
 69 Cameli eorum, quadringenti triginta
 quinque : asini, sex millia septingenti viginti.
 70 Nonnulli autem de principibus familiarum
 dederunt in opus. Athersatha dedit in the-
 saurum auri drachmas mille, phialas quinquaginta,
 tunicas sacerdotales quingentas triginta.
 71 Et de principibus familiarum dederunt
 in thesaurum operis, auri drachmas viginti
 millia, et argenti mnas duo millia ducentas.
 72 Et quod dedit reliquus populus, auri
 drachmas viginti millia, et argenti mnas duo
 millia, et tunicas sacerdotales sexaginta sep-
 tem. 73 Habitaverunt autem sacerdotes, et
 Levitæ, et janitores, et cantores, et reliquum
 vulgus, et Nathinæi, et omnis Israel, in civita-
 tibus suis. Et venerat mensis septimus : filii
 autem Israel erant in civitatibus suis.

וַיִּקְרָא עֲזָרָה כָּל־הָעָם בְּיָמָיו אֶחָד אֶל־
הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר לִפְנֵי שְׁעֵר־הַמִּקְדָּשׁ וַיֹּאמְרוּ
לְעֲזָרָה הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר הַתּוֹרָה
מִשָּׁנָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֱתֵי־יִשְׂרָאֵל :
וַיָּבִיָּא עֲזָרָה וְהַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לִפְנֵי
הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכָל מִבְּנוֹ לִשְׁמֹעַ
בְּיוֹם אֶחָד לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי : וַיִּקְרָאבוּ
לִפְנֵי הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר לִפְנֵי שְׁעֵר־הַמִּקְדָּשׁ
מִן־הָאֹרֶז עַד־מִקְצֵית הַיּוֹם גִּגְד הָאֲנָשִׁים
וְהַנָּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְהַזָּקֵן כָּל־הָעָם אֶל־סֵפֶר
הַתּוֹרָה : וַיַּעֲמֵד עֲזָרָה הַסֹּפֵר עַל־מִגְדֹּל־
עֵץ אֲשֶׁר־עָשָׂה לְדָבָר וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ מִתְּהִלָּה
וְשָׁמַע וַיִּצְנֶנָּה וְהִתְנַחֵם וַיַּעֲשֶׂה
עַל־יְמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ קִרְיָה וּמִיִּשְׁשָׁאֵל וּמִלִּפְתָּה
וְהָעָם וְהַשְּׁבִיבָנָה זָכְרָה מִשְׁלָם : וַיִּפְתַּח
עֲזָרָה הַסֹּפֵר לְעֵינֵי כָל־הָעָם קִרְמָעֵל
כָּל־הָעָם הָיָה וַיִּפְתְּחוּ עֲמֻדוֹ כָּל־הָעָם :
וַיִּבְרָךְ עֲזָרָה אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל
וַיַּעֲשֶׂה כָל־הָעָם אָמֵן וְאָמֵן בְּקֶעֶל וְיִרְחֵם
וַיִּתְּנֵי וַיִּשְׁמַחֲנֵהוּ לִיתְהַלֵּךְ אֲמֵן אֲרָצָה :
וַיִּשְׁמַח וַיִּבְלֵי וַיִּשְׂרָבֵנָה וְלֵבָי עָלִיב שְׂבִתִּי ו
הַזִּלְזָה מַעֲשֵׂהָ קִלְיָה עֲזָרָה וְיִתְּנֵהוּ
חֲזֹן פְּלִיאָה וְחִלּוֹם מִבְּנִים אֶת־הָעָם
לְהוֹרָה וְהָעָם עַל־עַמְדָם : וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר
בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפֶּהָ שְׁמוֹם שְׁכָר
וַיָּבִינֵהוּ בְּמִקְדָּשָׁה : וַיֹּאמֶר נַחֲמִיָּה
הוּא הַתְּרַשְׁתָּה וְעֲזָרָה הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר
וְהַלְלוּם הַמְּבִינִים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם
הַיּוֹם קִדְשִׁיהוּא לִיתְהַלֵּךְ אֶל־הַיָּמִים
תְּהַאֲבִלִי וְאֶל־תִּבְכֵּי כִּי בֹכִים כָּל־הָעָם
בְּשִׁמְעָם אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה : וַיֹּאמֶר
לָהֶם לְכוּ אֲכָלוּ מִשְׁמֵינִי וּשְׁתּוּ מִסִּתְּמִי
וְשִׁלְחוּ מִנּוֹחַ לֵאמֹר כִּכּוֹן לוֹ קִרְיָהוּ
הַיּוֹם לְאַלְגִּנָּה וְאֶל־תַּעֲצֹבוּ כִּי־הַיּוֹרָה
יְהוָה תִּיָּא מַעֲזָבָם : וַיִּתְּנוּם מִחֲשִׁים
לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הִסּוֹ קִרְיָהוּם קִדְשׁ
וְאֶל־תַּעֲצֹבוּ : וַיִּגְלֹבוּ כָל־הָעָם לְאַלְקֵל
וְלִשְׁתוּת וְלִשְׁלַח מִנּוֹחַ וְלַעֲשׂוֹת שְׂמִחָה
גְּדוֹלָה כִּי הִבִּיט בְּדָבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעָהוּ
לָהֶם : וַיָּבִינֵהוּ חֲשֵׁלִי נֶאֱסָפוּ רָאשֵׁי
הָאֲבוֹת לְכָל־הָעָם הַמְּבִינִים וְחִלּוֹם אֶל־
עֲזָרָה הַסֹּפֵר וְלִשְׁפִיל אֶל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה :

1 KAI συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς
εἰς τὸ πλάτος τὸ ἐμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος,
καὶ εἶπαν τῷ Ἑσδρά τῷ γραμματεῖ ἐνέγκαι
τὸ βιβλίον νόμου Μωσῆ ὃν ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Ἰσραὴλ. 2 Καὶ ἤνεγκεν Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς
τὸν νόμον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς
ἕως γυναικὸς καὶ πᾶς ὁ συνιῶν ἀκούειν ἐν
ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου, 3 Καὶ
ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι
τὸν ἥλιον ἕως ἡμίσεως τῆς ἡμέρας ἀπέναντι τῶν
ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ συνιέντες,
καὶ ὡτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.
4 Καὶ ἔστη Ἑσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος
ξυλίνου, καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτοῦ Μαθθαθίας
καὶ Σαμαίας καὶ Ἀνανίας καὶ Οὐρίας καὶ Χελκία
καὶ Μαασία ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξ ἀριστερῶν
Φαθαίας καὶ Μισαὴλ καὶ Μελχίας καὶ Ἀσὼμ καὶ
Ἀσσαβαδμὰ καὶ Ζαχαρίας καὶ Μεσολλάμ. 5 Καὶ
ἠνέκειν Ἑσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ
λαοῦ, ὅτι αὐτὸς ἦν ἱπάνω τοῦ λαοῦ· καὶ ἐγένετο
ἡνίκα ἠνέκειν αὐτό, ἔστη πᾶς ὁ λαός. 6 Καὶ
ἠλόγησεν Ἑσδρας Κύριον τὸν θεὸν τὸν μέγαν,
καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπαν Ἀμήν, ἐπά-
ραντες τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔκυσαν καὶ προσε-
κύνησαν τῷ Κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.
7 Καὶ Ἰησοῦς καὶ Βαναίας καὶ Σαραβίας ἦσαν
συνεπιζόντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον, καὶ ὁ λαὸς
ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ. 8 Καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ
νόμου τοῦ θεοῦ, καὶ ἰδίδασκεν Ἑσδρας καὶ διέ-
σπελθεν ἐν ἐπιστήμῃ Κυρίου, καὶ συνῆκεν ὁ λαὸς
ἐν τῇ ἀναγνώσει. 9 Καὶ εἶπε Νεεμίας καὶ Ἑσδρας
ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ
συνεπιζόντες τὸν λαόν, καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ
Ἡμέρα ἁγία ἐστὶ τῷ Κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, μὴ πενθεῖτε
μηδὲ κλαίετε· ὅτι ἔκλειε πᾶς ὁ λαός, ὡς ἤκουσαν
τοὺς λόγους τοῦ νόμου. 10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
Πορεύεσθε φάγετε λιπάσματα καὶ πίετε γλυκίσματα
καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν, ὅτι ἁγία
ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, καὶ μὴ διαπίσητε,
ὅτι ἐστὶ Κύριος ἰσχυρὸς ἡμῶν. 11 Καὶ οἱ Λευῖται
κατεσιώπων πάντα τὸν λαὸν λέγοντες Σιωπαῖτε,
ὅτι ἡμέρα ἁγία, καὶ μὴ καταπίπτετε. 12 Καὶ
ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πίνειν καὶ ἀποστέλ-
λειν μερίδας καὶ ποιεῖσαι εὐφροσύνην μεγάλην,
ὅτι συνῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἠγνώρισεν αὐτοῖς.
13 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ
ἀρχόντες τῶν πατριῶν σὺν τῷ παντὶ λαῷ οἱ
ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Ἑσδραν τὸν γραμματέα,
ἐπιστήσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου.

1 CONGREGATUSQUE est omnis populus
quasi vir unus, ad plateam quæ est ante
portam aquarum: et dixerunt Esdras scribæ
ut afferret librum legis Moysi, quam præ-
ceperat Dominus Israeli. 2 Attulit ergo
Esdras sacerdos legem coram multitudine
virorum et mulierum, cunctisque qui pote-
rant intelligere, in die prima mensis septimi.
3 Et legit in eo aperte in platea quæ erat
ante portam aquarum, de mane usque ad
mediam diem, in conspectu virorum et
mulierum et sapientium; et aures omnis
populi erant erectæ ad librum. 4 Stetit
autem Esdras scriba super gradum ligneum,
quem fecerat ad loquendum: et steterunt
juxta eum, Mathathias, et Semeia, et Ania, et
Uria, et Helcia, et Maasia, ad dexteram ejus:
et ad sinistram, Phadaia, Misael, et Melchia,
et Hasum, et Hasbadana, Zacharia, et Mosol-
lam. 5 Et aperuit Esdras librum coram omni
populo: super universum quippe populum
eminebat: et cum aperuisset eum, stetit
omnis populus. 6 Et benedixit Esdras Do-
mino Deo magno: et respondit omnis populus:
Amen, amen: elevans manus suas; et incur-
vati sunt, et adoraverunt Deum proni in
terram. 7 Porro Josue, et Bani, et Serebia,
Jamin, Accub, Septhai, Odia, Maasia, Celita,
Azarias, Jozabed, Hanan, Phalaia, Levitæ,
silentium faciebant in populo ad audiendam
legem: populus autem stabat in gradu suo.
8 Et legerunt in libro legis Dei distincte, et
aperte ad intelligendum: et intellexerunt cum
legeretur. 9 Dixit autem Nehemias (ipse est
Athersatha) et Esdras sacerdos et scriba, et
Levitæ interpretantes universo populo: Dies
sanctificatus est Domino Deo nostro: nolite
lugere, et nolite flere. Flebat enim omnis
populus cum audiret verba legis. 10 Et
dixit eis: Ite, comedite pinguis, et bibite
mulsum, et mittite partes his qui non præpara-
verunt sibi: quia sanctus dies Domini est, et
nolite contristari: gaudium etenim Domini
est fortitudo nostra. 11 Levitæ autem silentium
faciebant in omni populo, dicentes: Tacete,
quia dies sanctus est, et nolite dolere. 12
Abiit itaque omnis populus, ut comederet
et biberet, et mitteret partes, et faceret
lætitiâ magnam: quia intellexerant verba,
quæ docuerat eos. 13 Et in die secundo con-
gregati sunt principes familiarum universi
populi, sacerdotes et Levitæ, ad Esdram
scribam, ut interpretaretur eis verba legis.

14 וַיִּמְצְאוּ קְתוֹב בְּתוֹכָהּ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יָשָׁב בְּגִרְיֹשְׁרָאֵל בְּשָׁנֹת
בְּהַגְן בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: 15 וְהָאֲשֶׁר יִשְׁמְעִי
וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַם לֵאמֹר
צִוָּה הָיָה וְהָיָא עַל־זוֹת וְעַל־עַצְמוֹ שֶׁמֶן
וְעַל־יָדָם וְעַל־יָמֵיהֶם וְעַל־יָמֵיהֶם עַצְמוֹ
לַעֲשׂוֹת סֶלֶת פְּתוּב: 16 וַיִּצְטָרְפוּ הָעָם
וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם קִפּוֹת אִישׁ עַל־צִנּוֹ
וּבְחִצְרֵיהֶם וּבְחִצְרוֹת בָּיִת הַאֲלֹהִים
וּבְכִרְחֹב שְׁעַר הַיָּמִים וּבְכִרְחֹב שְׁעַר הָאֲפִקִים:
17 וַיַּעֲשׂוּ כָל־חֻקְהֶל הַשָּׁבִים מִיַּד־הַשִּׁבְיָ
קִפּוֹת וַיַּשְׁכְּבוּ בְּשָׁנֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִיָּמֵי
יִשְׁרָע בְּדִרְתָּן כֹּן בְּגֵן יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה וְהָיָה וְהָיָה שְׁמִיחָה בְּדוֹלָה מְאֹד: 18 וַיִּקְרָא
בְּסֵפֶר תּוֹרַת הַאֲלֹהִים נֹסֶם יְהוֹם מִיָּהוֹם
הָרִאשׁוֹן עַד הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי וַיַּעֲשִׂהֶם שְׁבָעַת
יָמִים וּבָיִם הַשְּׁמִינִי עֲצָרַת בְּשִׁשְׁמֵט:

פרשה ט:

1 וּבָיִם עָשִׂיָם וְהָרְבִּיעִי לַחֲדָשׁ הַזֶּה
וְהָרִבִּיעִי בְּגִרְיֹשְׁרָאֵל בְּצוֹם וּבְשָׁמִים וְהָרִבִּיעִי
עַל־יָמֵיהֶם: 2 וַיַּגְדִּלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל
בְּגֵן גֶּבֶר וַיַּעֲמִדוּ וַיַּהֲרִיזוּ עַל־חַטֹּאתֵיהֶם
וַיַּעֲזִיבוּ אֲלֵיהֶם: 3 וַיִּקְרָאוּ עַל־עַמְּהֶם
וַיִּקְרָאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה אֲלֵיהֶם
רַב־עֵצִי הַיּוֹם וּבִרְעִיָּה מִתְּנִיחִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים
לַיהוָה אֲלֵיהֶם: 4 וְהָיָה עַל־מַעֲלָה
הַלְלוֹם וַיִּשְׁעוּ וַיִּבְּנוּ מִדְּמֵאֵל שְׁבָנָה בְּגֵן
שְׁבָנָה בְּגֵן כִּנְגִי וַיַּעֲשִׂהוּ בְּקוֹל דָּוִד
אֲלֵיהֶם אֲלֵיהֶם: 5 וַיִּקְרָאוּ הַלְלוֹם
וַיִּשְׁעוּ וַיִּבְּנוּ מִדְּמֵאֵל בְּגֵן שְׁבָנָה
הַיּוֹדִיָּה שְׁבָנָה פְּתוּחָה לְהַיָּם בְּרָכָה אֲתָ
יְהוָה אֲלֵיהֶם מִיָּהוֹם עַד־הַיּוֹם וְעַד־הַיּוֹם
וַיִּבְרָכֵהוּ שֶׁם כְּבוֹדוֹ וּמְרֹאסוֹ עַל־כָּל־בְּרָכָה
וְחַזְקָה: 6 אֲמַת־הַיּוֹם יְהוָה לְבָדוֹ
אֲתָ עָשִׂיתָ אֲחֵי־הַשָּׁמַיִם שְׁמִי הַשָּׁמַיִם
וְכָל־דָּבָרָם הָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיךָ חַיִּים
וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֲמַת מִתְּנִיחִים אֲתָ־שָׁלַם וַיַּבְּרָא
הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: 7 אֲמַת הוּא יְהוָה
הַאֲלֹהִים אֲשֶׁר בְּחֶרֶף בָּאֲבָרָם וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאֵר פְּשָׁדִים וְשָׁמֵם שְׁמִי אֲבָרָהֶם:
8 וַיִּמְצְאוּ אֲתָ־לְבָבוֹ נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ וְכִוִּיתָ
עֲמֹ חֲבִיטָה לְהָאֵל אֲתָ־אֲרָץ הַבְּנֵי־הַקְּהָלִי
הָאֲמִרִי וְהַפְּרָצִי וְהַיּוֹבִי וְהַפְּרָצִי לְהָאֵל
לְזִרְצֹ וְהָקָם אֲתָ־דְבָרֶיךָ כִּי צִוִּיתָ אֲמַת:

14 Kai eūroσαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ᾧ ἐνε-
τείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, ὅπως κατοικήσωσιν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ
ἐβδόμῳ, 15 Kai ὅπως σημάνωσι σάλπικτιν ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ.
Kai εἶπεν "Εσθρας Ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐνέγ-
κατε φύλλα ἑλαιᾶς καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων
καὶ φύλλα μυρσίνης καὶ φύλλα φοινίκων καὶ φύλλα
ξύλου δασίος, ποιῆσαι σκηνὰς κατὰ τὸ γεγραμ-
μένον. 16 Kai ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ ἤνεγκαν, καὶ
ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηνὰς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δώματος
αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς
οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐν πλατείαις τῆς πόλεως καὶ ἕως
πόλης Ἐφραῖμ. 17 Kai ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία
οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκηνὰς, καὶ
ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς, ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν
Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυὴ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης" καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη. 18
Kai ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ ἡμέραν ἐν
ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας
τῆς ἑσάτης" καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν ἐπτά ἡμέρας,
καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα.

ΚΕΦ. θ.

1 KAI ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς
τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν νηστείᾳ καὶ
ἐν σάκκοις καὶ σποδῷ ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν. 2 Kai
ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ
ἄλλοτριου, καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν. 3
Kai ἔστησαν ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν, καὶ ἀνί-
γνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ
ἦσαν ἐξαγορεύοντες τῷ Κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες
τῷ Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν. 4 Kai ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει
τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ Καθμὴλ, Σεχενία
υἱὸς Σαραβία, υἱοὶ Χωνενί, καὶ ἐβόησαν φωνῇ
μεγάλῃ πρὸς Κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν. 5 Kai
εἶπσαν οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καθμὴλ Ἀνάστητε
εὐλογεῖτε Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος" καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα
δύξης σου, καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ
αἰνέσει. 6 Kai εἶπεν Ἐσθρας Σὺ εἶ αὐτὸς Κύριος
μόνος, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν
τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν, τὴν
γῆν καὶ πάντα ὅσα ἵσθιν ἐν αὐτῇ, τὰς θαλάσσας
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς" καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ
πάντα, καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν
οὐρανῶν. 7 Σὺ εἶ Κύριος ὁ θεός, σὺ ἐξελέξω ἐν
Ἀβραμ καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν
Χαλδαιῶν, καὶ ἐπέθηκας αὐτῷ ὄνομα Ἀβραάμ. 8
Kai εὗρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν
σου, καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι
αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναανίων καὶ Χετταίων
καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ἰεβουσαιῶν
καὶ Γεργεσαιῶν καὶ τῷ σπύματι αὐτοῦ" καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, ὅτι δίκαιος σὺ.

14 Et invenerunt scriptum in lege, prae-
cepisse Dominum in manu Moysi, ut habitent
filii Israel in tabernaculis, in die solemnī,
mense septimo: 15 Et ut praedicent, et
divulgent vocem in universis urbibus suis, et
in Jerusalem, dicentes: Egredimini in montem,
et afferte frondes olivæ, et frondes ligni pul-
cherrimi, frondes myrti, et ramos palmarum,
et frondes ligni nemorosi, ut fiant tabernacula,
sicut scriptum est. 16 Et egressus est populus,
et attulerunt. Feceruntque sibi tabernacula
unusquisque in domate suo, et in atriis suis,
et in atriis domus Dei, et in platea portæ
aquarum, et in platea portæ Ephraim. 17
Fecit ergo universa Ecclesia eorum qui
redierant de captivitate, tabernacula, et
habitaverunt in tabernaculis: non enim fece-
rant a diebus Josue filii Nun taliter filii Israel
usque ad diem illum. Et fuit lætitia magna
nimis. 18 Legit autem in libro legis Dei per
dies singulos, a die primo usque ad diem
novissimum; et fecerunt solemnitate septem
diebus, et in die octavo collectam juxta ritum.

CAPUT IX.

1 In die autem vigesimo quarto mensis
hujus, convenerunt filii Israel in jejunio et in
saccis, et humus super eos. 2 Et separatum
est semen filiorum Israel ab omni filio alieni-
gena: et steterunt, et confitebantur peccata
sua, et iniquitates patrum suorum. 3 Et
consurrexerunt ad standum: et legerunt in
volumine legis Domini Dei sui, quater in die,
et quater confitebantur, et adorabant Dominum
Deum suum. 4 Surrexerunt autem super
gradum Levitarum, Josue, et Bani, et Cedmi-
hel, Sabania, Bonni, Sarebias, Bani, et Cha-
nani: et clamaverunt voce magna ad Dominum
Deum suum. 5 Et dixerunt Levitæ, Josue,
et Cedmihel, Bonni, Hasebnia, Serebia, Odaia,
Sebnia, Phathahia: Surgite, benedicite Do-
mino Deo vestro ab æterno usque in æternum:
et benedicant nomini gloriæ tuæ excelso in
omni benedictione et laude. 6 Tu ipse
Domine, solus, tu fecisti cælum, et cælum
cælorum, et omnem exercitum eorum: terram,
et universa quæ in ea sunt: maria, et omnia
quæ in eis sunt: et tu vivificas omnia hæc, et
exercitus cæli te adorat. 7 Tu ipse Domine
Deus, qui elegisti Abram, et eduxisti eum de
igne Chaldæorum, et posuisti cor ejus fidele
coram te: et percussisti cum eo fœdus,
ut dares ei terram Chananæi, Hethæi, et
Amorrhæi, et Pherezæi, et Jebusæi, et
Gergesæi, ut dares semini ejus: et
implesti verba tua, quoniam justus es.

9 ונתרא את־עני אבותינו במצרים ואת
 זעזועתם שמשעת עלינו־קח: 10 ונתנו
 אלה ומהותם בפרעה ובכל־עבדיו ובכל
 עם ארצו כי ידעת כי חנידו עליהם
 ופועשלתו לשם פניהם חזק: 11 והגם
 בקצת לפניהם ובעברו בחרו־הים ביבשה
 ואת־יהודהם השלכתו במצולת פמ־אגו
 במים עזים: 12 ובקפח צדן חזקיהם
 יומם ובקפח אש לילה להאיר להם
 את־הדרך אשר גלברכה: 13 ועל הר־
 סיני גדתו ודבר עמם משמים ונתנו
 להם משפטים ושרים וחויות אמת
 חקים ומצות טובים: 14 ואת־שפת קדש
 חוצתה להם ומצות וחוקים וחזקה צניח
 להם ביד משה עבדך: 15 ואלהם משמים
 נתת להם לרצחם ויום מסלע הוצאת
 להם לצמאם ואת־מך להם לבוא לרשת
 את־הארץ אשר־נשאת את־הדף לתת
 להם: 16 והם גאבתינו חנידו ובקשו את־
 ערשם ולא קמעו אלי־מצותי: 17 והמאני
 לשמע ולא־יזכרו נפלאותי אשר עשית
 עמם ובקשו את־ערשם ונתצרתם לשב
 לעבדיהם במרים ואחרי אלילם סליחות
 חזון ורחמים אלה־אפנים ורכו־קסר ולא
 עזבתם: 18 את פירשם להם עגל
 מסכה ונאמרו נח אלילי אשר קעלה
 מצרים ונעשו גאזות גדולות: 19 ואתה
 ברחמיך הרבים לא עזבתם בפדך את־
 עמך חזקו לא־קר מעליהם ביוסם
 להחיותם ברחמיך ואת־עפוד האש בלילה
 להאיר להם ואת־הדרך אשר גלבר
 כה: 20 ורחמיך הטובה נתת להם חפציהם
 ובנה לא־קנעת מפיהם ומים נתת
 להם לצמאם: 21 וארבעים שנה בלפתם
 בפדך לא חסרי שלמיהם לא בלו
 ורגליהם לא בזהו: 22 ונתנו להם ממלכות
 נעמים ותחלקם לפניה וידעו את־ארץ
 סיון ואת־ארץ מלך השפון ואת־
 ארץ עוג מלך־הקשן: 23 ובגיתם הרבה
 ברכי השמים ותביאם אליהם א־הארץ
 אשר־אמרת לאבותיהם לבוא לרשת:

9 Καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν
 Αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἡκουσας ἐπὶ
 θάλασσαν ἰρυθράν. 10 Καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ
 τέρατα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι
 τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς
 αὐτοῦ, ὅτι ἔγνωσ ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ' αὐτούς,
 καὶ ἐποίησας σιαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. 11 Καὶ τὴν θάλασσαν ἐρρήξας ἐν ὕπτιον αὐτῶν,
 καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ,
 καὶ τοὺς καταβύζοντας αὐτοὺς ἐρρήψας εἰς βυθὸν
 ὡσεὶ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῶ. 12 Καὶ ἐν στύλῳ
 νεφέλης ὁδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας καὶ ἐν στύλῳ
 πυρός τὴν νύκτα τοῦ φωτίσαι αὐτοὺς τὴν ὁδὸν ἐν
 ᾗ πορεύσονται ἐν αὐτῇ. 13 Καὶ ἐπὶ ὄρος Σινᾶ
 κατίβης καὶ ἰλάησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ,
 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθία καὶ νόμους ἀλη-
 θίας, προστάγματα καὶ ἐντολὰς ἀγαθὰς. 14 Καὶ
 τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἔγνωσαν αὐτοῖς,
 ἐντολὰς καὶ προστάγματα καὶ νόμον ἐντειλῶ
 αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωσῆ δούλου σου. 15 Καὶ ἄρτον
 ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδοσίαν αὐτῶν,
 καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν
 αὐτῶν. Καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομήσαι
 τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέειπας τὴν χεῖρά σου δοῦναι
 αὐτοῖς. 16 Καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερη-
 φανεύσαντο καὶ ἐκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν,
 καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου. 17 Καὶ
 ἀνένυσαν τοῦ εἰσακοῦσαι, καὶ οὐκ ἐμνήθησαν
 τῶν θαυμασίων σου ὧν ἐποίησας μετ' αὐτῶν· καὶ
 ἐκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν
 ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ. Καὶ
 σὺ ὁ θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν, μακρόθυμος καὶ
 πολυέλεος, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς. 18 Ἐτι
 δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν καὶ
 εἶπαν Οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ
 Αἰγύπτου· καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους. 19 Καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ
 ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἱρήμῳ, τὸν στῆλον τῆς
 νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας ὁδηγεῖσαι
 αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὸν στῆλον τοῦ πυρός τὴν
 νύκτα φωτίζειν αὐτοὺς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύονται
 ἐν αὐτῇ. 20 Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν
 ἔδωκας συντεῖσαι αὐτούς, καὶ τὸ μάννα σου οὐκ
 ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ
 ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῷ δίψῃ αὐτῶν. 21 Καὶ τεσ-
 σαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἱρήμῳ, οὐχ
 ὑστέρησας αὐτοῖς οὐδ' ἐν ἱμάτια αὐτῶν οὐκ ἐπα-
 λαιώθησαν, καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διεβράβησαν. 22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, καὶ λαοὺς
 ἡμίρας αὐτοῖς, καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν
 Σηὸν βασιλεὺς Ἑσέβων καὶ τὴν γῆν Ὀγ
 βασιλεὺς τοῦ Βασάν. 23 Καὶ τοὺς υἱοὺς
 αὐτῶν ἐκλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ,
 καὶ ἐσέγαγες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς
 πατράσιν αὐτῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν.

9 Et vidisti afflictionem patrum nostrorum in
 Ægypto: clamoremque eorum audisti super
 mare Rubrum. 10 Et dedisti signa atque
 portenta in Pharaone, et in universis servis
 ejus, et in omni populo terræ illius: cognovisti
 enim quia superbe egerant contra eos: et
 fecisti tibi nomen, sicut et in hac die. 11 Et
 mare divisisti ante eos, et transierunt per
 medium maris in sicco: persecutores autem
 eorum projecisti in profundum, quasi lapidem
 in aquas validas. 12 Et in columna nubis
 ductor eorum fuisti per diem, et in columna
 ignis per noctem, ut appareret eis via, per
 quam ingrediebantur. 13 Ad montem quoque
 Sinai descendisti, et locutus es cum eis de
 cælo, et dedisti eis judicia recta, et legem
 veritatis, cæremonias, et præcepta bona: 14 Et sabbatum sanctificationum tuum ostendisti
 eis, et mandata, et cæremonias, et legem præ-
 cepisti eis in manu Moysi servi tui. 15 Panem
 quoque de cælo dedisti eis in fame eorum, et
 aquam de petra eduxisti eis sitientibus, et
 dixisti eis ut ingrederentur et possiderent
 terram, super quam levasti manum tuam, ut
 traderes eis. 16 Ipsi vero et patres nostri
 superbe egerunt, et induraverunt cervices
 suas, et non audierunt mandata tua. 17 Et
 noluerunt audire, et non sunt recordati mira-
 bilium tuorum quæ feceras eis. Et indura-
 verunt cervices suas, et dederunt caput, ut
 converterentur ad servitutem suam, quasi per
 contentionem. Tu autem Deus propitius,
 clemens et misericors, longanimis et multæ
 miserationis, non dereliquisti eos, 18 Et
 quidem cum fecissent sibi vitulum conflatilem,
 et dixissent: Iste est Deus tuus, qui eduxit
 te de Ægypto: feceruntque blasphemias
 magnas. 19 Tu autem in misericordiis tuis
 multis non dimisisti eos in deserto: columna
 nubis non recessit ab eis per diem: ut du-
 ceret eos in viam, et columna ignis per
 noctem, ut ostenderet eis iter per quod ingre-
 derentur. 20 Et spiritum tuum bonum
 dedisti qui doceret eos, et manna tuum non
 prohibuisti ab ore eorum, et aquam dedisti
 eis in siti. 21 Quadraginta annis pavisti eos
 in deserto, nihilque eis defuit: vestimenta
 eorum non inveteraverunt, et pedes eorum
 non sunt attriti. 22 Et dedisti eis regna, et
 populos, et partitus es eis sortes: et posse-
 derunt terram Sehon, et terram regis Hesebon,
 et terram Og regis Basan. 23 Et multipli-
 casti filios eorum sicut stellas cæli, et ad-
 duxisti eos ad terram, de qua dixeras patribus
 eorum ut ingrederentur et possiderent.

24 ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע
לפניהם את יושבי הארץ הכנענים
ותתקם בדם ואת מלכיהם ואת עממם
הארץ לעשות בתם כצונם: 25 וילדו
ערים בצורות ואדמה שמנה וירשו
בתים מלאים קלטוב פירות חצובים
כרמים ויתים ועץ מאכל לרב וימלאו
וישבעו וישמנו ויהעדו בשמחה גדול:
26 וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך
אחרי גבם ואת נביותך הרגו אשר עזרו
בם לחשיכם אלך ונעשו נאצות גדולות:
27 ותתגבם בך צריכם ונצרו להם ובעת
צרתם יצחקו אליה ואחזו משקים תשפכו
ובקרחתם חרפים תתן להם מושעים
ויושעים מיד צריכם: 28 ובקנח להם
לשבו לעשות רע לפניך ופוצצו בך
אליהם וינדו בדם וישלכו וינצרו ואחזו
משקים תשפכו ותצילם בקרחתך רבות
עמים: 29 ומהדד בדם לחשיכם אל
התורה והפח הזר ואלא שמעו למצותך
ובמשפחתך חמארכם אשר נצטו אדם
וחזק בדם וימנו כחם סודרת וערפם
הקשו ולא שמעו: 30 ותמשש עליהם
שנים רבות ומהדד בם בקרחתך ביד
נביאך ולא האמינו ותתגבם ביד עמי
הארצות: 31 ובקרחתך חרפים לא עשיתם
כלה ולא עזבתם כי אליהו ורחום
אחיה: 32 ועמך אלחיה האל הגדול
הנפיר והפזר שומר הבית והחסד אל
ימעט לפניך את פלישתיהם אשר מצאחיה
למלכיה לשריו ולקנניה ולנביאיה
ולאחיהם ולכל עמם מימי מלכי אשר
עד היום הזה: 33 ואחזו צדיק על כל חכם
עליו כראמת עשית ונאחזו חרשני:
34 ואת מלכיה שריו פהגני ואבחינו לא
עשו תורתך ולא חקשבו אל מצותיך
ולעזוביך אשר חצית בדם: 35 ותם
מלכותם ובקרבך חרב אשר נתתם
להם ובארץ תרחקו ותשכחו אשר נתתם
לפניהם לא עבדו ולא שבו מפעל עליהם
הרעים: 36 הנה אנחנו היום עבדים והארץ
אשר נתתם לאבחינו לאכל את פריה
ואשר נתתם הנה אנחנו עבדים עליה:

24 Kai ixiptivas enwpiwn autwn tois κατοικοῦντας
την γην των Χαναανῶν, kai edwkas autous eis
tas xairas autwn kai tous basileis autwn kai
tous laous tēs gēs, poihsai autois ws arestōn
enwpiwn autwn. 25 Kai katelabosan polεις
ψηλὰς, kai ekληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων
ἀγαθῶν, λάκκους λελατομημένους, ἀμπελῶνας και
ἐλαιῶνας και πᾶν ξύλον βρώσιμον eis plithos· kai
efagosan kai eneplysthsan kai elipanthsan, kai
etruφhsan en agathosynē σου tē megalē. 26 Kai
hllaxan kai απίστησαν ἀπὸ σοῦ, και ἐρύψαν τὸν
νόμον σου ὀπίσω σώματος αὐτῶν, και τοὺς προ-
φήτας σου ἀπέκτειναν οἱ διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς
ἐπιστρέψαι αὐτοὺς πρὸς σέ, και ἐποίησαν παρορ-
γισμοὺς μεγάλους. 27 Kai edwkas αὐτοὺς ἐν
χειρὶ θλιβόντων αὐτοῦς, και ἐθλίψαν αὐτούς· και
ἀνεβόησαν πρὸς σέ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν,
και σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου ἤκουσας, και ἐν οἰκτιρμοῖς
σου τοῖς μεγάλους edwkas αὐτοῖς σωτήρας και
ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτούς. 28 Kai
ws ἀνεπαύσαντο, ἐπιστρέψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου· και ἐγκατέλιπες αὐτοὺς eis xairas
ἐχθρῶν αὐτῶν, και κατήρξαν ἐν αὐτοῖς. Kai
πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς σέ, και σὺ ἐξ οὐρανοῦ
εἰσήκουσας και ἐῤῥώσω αὐτοὺς ἐν οἰκτιρμοῖς σου
πολλοῖς, 29 Kai ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐπιστρέψαι
αὐτοὺς eis τὸν νόμον σου· και οὐκ ἤκουσαν, ἀλλ'
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου και κρίμασί σου ἡμάρτοσαν,
ἀ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· και
edwkan nwton ἀπειθοῦντα και τράχην αὐτῶν
ἐκλήρουναν, και οὐκ ἤκουσαν. 30 Kai eilκυσας
ἐπ' αὐτοὺς ἔτη πολλά, και ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν
πνεύματί σου ἐν χειρὶ προφητῶν σου· και οὐκ
ἠνωτίσαντο, και edwkas αὐτοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς
γῆς. 31 Kai σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς
οὐκ ἐποίησας αὐτοὺς eis συντέλειαν και οὐκ ἐγκα-
τέλιπες αὐτούς, ὅτι ἰσχυρὸς εἶ και ἐλεήμων και
οἰκτίρμων. 32 Kai νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς
ὁ μέγας ὁ κραταῖος και ὁ φοβερός, φυλάσσων τὴν
διαθήκην σου και τὸ ἐλεός σου, μὴ ὀλιγωθήτω
ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ μόχθος ὃς εῤῥεν ἡμᾶς και
τοὺς basileis ἡμῶν και τοὺς ἀρχοντας ἡμῶν και
τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν και τοὺς προφήτας ἡμῶν και
τοὺς πατέρας ἡμῶν και ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ
ἡμερῶν βασιλείων 'Assour και ἔως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 33 Kai σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐρχο-
μένοις ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἀλήθειαν ἐποίησας· και ἡμεῖς
ἐξημάρτομεν, 34 Kai οἱ basileis ἡμῶν και οἱ
ἀρχοντες ἡμῶν και οἱ ἱερεῖς ἡμῶν και οἱ πατέρες
ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον σου, και οὐ προσ-
έσχον τῶν ἐντολῶν σου και τὰ μαρτήρια σου ἀ
διεμαρτύρω αὐτοῖς. 35 Kai αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ
σου και ἐν ἀγαθῶσύνῃ σου tē pollē ὃ edwkas
αὐτοῖς και ἐν tē γῇ tē πλατείᾳ και λιπαρᾷ ὃ
edwkas ἐνώπιον αὐτῶν οὐκ ἰδοῦλευσάν σοι, και οὐκ
ἀπίστρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν πονη-
ρῶν. 36 'Idou σήμερον ἵσμεν δοῦλοι, και ἡ γῇ ἣν
edwkas τοῖς πατράσιν ἡμῶν φαγῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς
και τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἰδοὺ ἵσμεν δοῦλοι ἐπ' αὐτῆς,

24 Et venerunt filii, et possederunt terram,
et humiliasti coram eis habitatores terræ
Chananæos, et dedisti eos in manu eorum, et
reges eorum et populos terræ, ut facerent eis
sicut placebat illis. 25 Ceperunt itaque
urbes munitas, et humum pinguem, et posse-
derunt domos plenas cunctis bonis: cisternas
ab aliis fabricatas, vineas, et oliveta, et ligna
pomifera multa: et comederunt, et saturati
sunt, et impinguati sunt, et abundaverunt
deliciis in bonitate tua magna. 26 Provo-
cauerunt autem te ad iracundiam, et recesserunt
a te, et projecerunt legem tuam post terga
sua: et prophetas tuos occiderunt, qui contesta-
bantur eos ut reverterentur ad te: feceruntque
blasphemias grandes. 27 Et dedisti eos in
manu hostium suorum, et affixerunt eos.
Et in tempore tribulationis suæ clamaverunt
ad te, et tu de cælo audisti, et secundum
miserationes tuas multas dedisti eis salvatores,
qui salvarent eos de manu hostium suorum.
28 Cumque requievisset, reversi sunt ut
facerent malum in conspectu tuo: et dere-
liquisti eos in manu inimicorum suorum, et
possederunt eos. Conversique sunt, et cla-
maverunt ad te: tu autem de cælo exaudisti,
et liberasti eos in misericordiis tuis, multis
temporibus. 29 Et contestatus es eos ut
reverterentur ad legem tuam. Ipsi vero
superbe egerunt, et non audierunt mandata
tua, et in iudiciis tuis peccaverunt, quæ faciet
homo, et vivet in eis: et dederunt humerum
recedentem, et cervicem suam induraverunt,
nec audierunt. 30 Et protraxisti super eos
annos multos, et contestatus es eos in spiritu
tuo per manum prophetarum tuorum: et non
audierunt, et tradidisti eos in manu populorum
terrarum. 31 In misericordiis autem tuis
plurimis non fecisti eos in consumptionem,
nec dereliquisti eos: quoniam Deus misera-
tionum, et clemens es tu. 32 Nunc itaque
Deus noster magne, fortis, et terribilis, custo-
diens pactum et misericordiam, ne avertas a
facie tua omnem laborem, qui invenit nos,
reges nostros, et principes nostros, et sacer-
dotes nostros, et prophetas nostros, et patres
nostros, et omnem populum tuum, a diebus
regis Assur usque in diem hanc. 33 Et tu
justus es in omnibus, quæ venerunt super nos:
quia veritatem fecisti, nos autem impie egimus.
34 Reges nostri, principes nostri, sacerdotes
nostri, et patres nostri, non fecerunt legem
tuam, et non attenderunt mandata tua, et
testimonia tua quæ testificatus es in eis. 35 Et
ipsi in regnis suis, et in bonitate tua multa,
quam dederas eis, et in terra latissima et
pingui, quam tradideras in conspectu eorum,
non servierunt tibi, nec reversi sunt a studiis
suis pessimis. 36 Ecce nos ipsi hodie servi
sumus: et terra, quam dedisti patribus nostris
ut comederent panem ejus, et quæ bona
sunt ejus, et nos ipsi servi sumus in ea.

וּבְכָל־זֹאת אֶנְחֵנוּ בְּרִיתִים אֲמַנָּה
וּבְתִבִּים וְעַל הַחֲרוֹם שְׁרֵנוּ לִוְיָהּ
לְחֵנֵנוּ : 2 וְעַל הַחֲתֻמִּים קִמְמָה הַתַּרְשָׁמָה
בְּרוֹכָלֶיךָ וְצִדְקָתְךָ : 3 שְׁרָה צִדְקָה
וְיִמְכָּר : 4 פֶּשְׁתִּיר אֲמָרָה מִלִּפְנֵיהֶ :
5 חֲפֹשׁ שְׁבִינָה מִלֶּחֶד : 6 חָרָם מִרְמֹת
עֲבֹדָה : 7 דִּנְיָאֵל בְּתוֹן דְּרוֹה : 8 מִשְׁלֵם
אֲבָהּ מִיָּמִיו : 9 מַעֲזָה בְּלִי שְׁמַעֲתָ
אֵלֶּה הַפְּתִינִים : 10 וְחִלּוֹם וְנִשְׁוֹעַ בְּדֹ
אֲזוּרָה בְּפָנֵי מִבְּנֵי הַגִּיד מִדִּמְיָאֵל :
11 וְנִחְסִיתֶם שְׁבִינָה הַדִּוְרָה הַלִּישָׁא פְּלִאנָה
הָגוּ : 12 מִיָּכָה רַחוּב הַשְּׁבִינָה : 13 וְזִפּוֹר
שְׁבִינָה שְׁבִינָה : 14 הַדִּוְרָה בְּנֵי בְּנֵי :
15 רִאשֵׁי חֲרָם פֶּרֶעַשׁ פִּתַּח מוֹאָב עִילָם
וְתַמָּה בְּנֵי : 16 בְּנֵי עֲזֹדָה בְּנֵי : 17 אֲדִינָה
בְּנֵי עֲדִיו : 18 אֲמָר הַחֲזִיקָה עֲזָרָה : 19 הַדִּוְרָה
חֲשָׁם בְּנֵי : 20 חֲרִיף עֲנִיתוֹת גְּרִי :
21 מִנְּפִיעַשׁ מִשְׁלֵם חֲזִיר : 22 מִשְׁוִיבֵאל
דְּרוֹחַ יְדִיעַ : 23 פְּלִמְטָה הָגוּ עֲנָה : 24 הַזִּשְׁעַ
הַנִּבְנָה חֲשׂוֹב : 25 הַלּוֹחֶשׁ פְּלִחָא שׁוֹבָה :
26 רַחוּם הַשְּׁבִינָה מַעֲשִׂיָה : 27 וְנִחְסִיתָ הָגוּ
עָגוּ : 28 מִלֶּחֶד חָרָם בְּעֵקֶה : 29 וְשִׁאֵר הָעָם
הַפְּתִינִים וְחִלּוֹם חֲשׂוֹעִיִּים חֲמִשְׁרָיִים
הַתִּינִים וְכִלְיָהֲבָל מַעֲמֵי הַאֲרָצוֹת אֶל־
תּוֹרַת הָאֱלֹהִים נִשְׁיָהם בְּגִיתָם וּבְלִמְיָתָם
כָּל יוֹדֵעַ מִבְּנֵי : 30 מְחֻזְקִים עַל־אֲחֵיהֶם
אֲדִירֵיהֶם וּבָאִים בְּאֵלֶּה וּבְשִׁבְעָה לְלֵכָה
בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה בְּיַד מֹשֶׁה
עַבְדְּהָאֱלֹהִים וְלִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת אֹתִי
כֹל־מִצְוָה יִהְיֶה אֲדִינָה וּמִשְׁפָּטֵי וְחֻקֵּי :
31 וְאֲשֶׁר לֹאֲנִתָּן בְּתִינָה לְעַמִּי הָאֲרָץ
וְאֹתִי בְּנִתְחִים לֹא נָקַח לְבָנֵינוּ : 32 וְעַמִּי
הָאֲרָץ הַמִּבְּיָאִים אֹתִי־הַמְּקוֹחוֹת וְכֹל־שֹׁכֵר
בָּיִת הַשְּׁבִינָה לְמַפְזֹר לֹאֲנִקְחָה מִתָּם
בְּשִׁבְרָה וּבְכֵיף חֹדֶשׁ וְנִשְׁוֹעַ אֹתִי־הַשְּׁבִינָה
חֲשִׁבְעִית וּמִשְׁנָה כֹּל־יָד : 33 וְחֲמִשְׁמִנִי
עֲלֵינוּ מִצְוֹת לְתוֹר עֲלֵינוּ שְׁלִישִׁית
חֲשִׁמְלָה בְּשִׁנָּה לַעֲבֹדָה בֵּית אֱלֹהֵינוּ :

37 Καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς πολλοὶ τοῖς βασιλεῦσιν
οἷς ἔδωκες ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ
τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσιν καὶ ἐν κτήνεσιν
ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς, καὶ ἐν θλίψει μεγάλῃ
ἐσμέν. 38 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἡμεῖς διατιθέμεθα
πίστιν καὶ γράφομεν, καὶ ἐπισφραγίζουσιν ἄρχοντες
ἡμῶν, Λευῖται ἡμῶν, ἱερεῖς ἡμῶν.

1 ΚΑΙ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων Νεμείας Ἀργασασθὰ
νὸς Ἀχαλία, καὶ Σεδεκίας 2 Υἱὸς Ἀραία, καὶ
Ἀζαρία, καὶ Ἱερεμία, 3 Φασούρ, Ἀμπαρία, Μελχία,
4 Ἀττούς, Σεβανί, Μαλούχ, 5 Ἰράμ, Μεραμῶθ,
Ἀβδία, 6 Δανιὴλ, Γανναθών, Βαρούχ, 7 Με-
σουλάμ, Ἀβία, Μιαμίν, 8 Μασζία, Βελγατ, Σα-
μαία, οὗτοι ἱερεῖς · 9 Καὶ οἱ Λευῖται Ἰησοὺς νὸς
Ἀζανία, Βαναίου ἀπὸ υἱῶν Ἡναδάδ, Καδμυή
10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σαβανία, Ὤδονία,
Καλιτάν, Φελία, Ἀνάν, 11 Μιχά, Ῥώβ, Ἀσε-
βίας, 12 Ζακχώρ, Σιραβία, Σεβανία, 13 Ὤδουμ,
νιοὶ Βανουαΐ · 14 Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ Φόρος,
Φαῖθ Μωάβ, Ἠλάμ, Ζαθονία · νιοὶ Βανί, 15 Ἀγαιδ,
Βηβαί, 16 Ἀδανία, Βαγοί, Ἡδίν, 17 Ἀτήρ,
Ἐζεκία, Ἀζούρ, 18 Ὤδονία, Ἡσάμ, Βησί,
19 Ἀρίφ, Ἀναθῶθ, Νωβαί, 20 Μεγαφής, Με-
σουλλάμ, Ἡζίρ, 21 Μεσωζεβήλ, Σαδούκ, Ἰεδδούα,
22 Φαλτία, Ἀνάν, Ἀνατα, 23 Ὡσηΐ, Ἀνανία,
Ἀσοίβ, 24 Ἀλωής, Φαλαΐ, Σωβήκ, 25 Ῥεούμ,
Ἑσσαβανά, Μασσία, 26 Καὶ Ἀία, Αἰνάν, Ἡνάμ,
27 Μαλούχ, Ἡράμ, Βιανά, 28 Καὶ οἱ κατὰ-
λοιποι τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, οἱ πυλωροί,
οἱ ῥήτορες, οἱ Ναθινίμ, καὶ πᾶς ὁ προσπορευό-
μενος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς νόμον τοῦ θεοῦ,
γυναῖκες αὐτῶν, νιοὶ αὐτῶν, θυγατέρες αὐτῶν ·
πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνιὼν 29 Ἐνίσχουν ἐπὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ κατηράσαιντο αὐτοὺς καὶ
εἰσήλθοσαν ἐν ἁρᾷ καὶ ἐν ὀρκῷ τοῦ πορεύεσθαι ἐν
νόμῳ τοῦ θεοῦ ὃς ἐδόθη ἐν χερσὶ Μωυσῆ δούλου
τοῦ θεοῦ, φιλάσσεισθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντο-
λάς Κυρίου καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγ-
ματα αὐτοῦ, 30 Καὶ τοῦ μὴ δοῦναι θυγατέρας
ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
οὐ ληψόμεθα τοῖς νιόις ἡμῶν · 31 Καὶ λαοὶ τῆς
γῆς οἱ φέροντες τοὺς ἀγορασμοὺς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν
ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἀποδόσθαι, οὐκ ἀγορῶμεν
παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἁγίᾳ · καὶ
ἀνήσομεν τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον καὶ ἀπαιτήσιν πάσης
χειρός. 32 Καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολάς,
δοῦναι ἐφ' ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδράχμου κατ'
ἑνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου τοῦ θεοῦ ἡμῶν,

37 Et fruges ejus multiplicantur regibus, quos
posuisti super nos propter peccata nostra, et
corporibus nostris dominantur, et jumentis
nostris secundum voluntatem suam, et in
tribulatione magna sumus. 38 Super omnibus
ergo his nos ipsi percutimus fœdus, et scribi-
mus, et signant principes nostri, Levitæ
nostri, et sacerdotes nostri.

1 SIGNATORES autem fuerunt, Nehemias, Athersatha filius Hachelai, et Sedecias, 2 Saraias, Azarias, Jeremias, 3 Pheshur, Amarias, Melchias, 4 Hattus, Sebenia, Melluch, 5 Harem, Merimuth, Obdias, 6 Daniel, Genthon, Baruch, 7 Mosollam, Abia, Miamin, 8 Maazia, Belgai, Semeia : hi sacerdotes. 9 Porro Levitæ, Josue filius Azanise, Bennui de filiis Henadad, Cedmihel, 10 Et fratres eorum, Sebenia, Odaia, Celita, Phalaia, Hanan, 11 Micha, Rohob, Hasebia, 12 Zachur, Serebia, Sabania, 13 Odaia, Bani, Baninu. 14 Capita populi, Pharos, Phahathmoab, Ælam, Zethu, Bani, 15 Bonni, Azgad, Bebai, 16 Adonia, Begoai, Adin, 17 Ater, Hezecia, Azur, 18 Odaia, Hasum, Besai, 19 Hareph, Anathoth, Nebai, 20 Megphias, Mosollam, Hazir, 21 Mesizabel, Sadoc, Jeddua, 22 Pheltia, Hanan, Anaia, 23 Osee, Hanania, Hasub, 24 Alohes, Phalea, Sobec, 25 Rehum, Hasebna, Maasia, 26 Echaia, Hanan, Anan, 27 Melluch, Haran, Baana : 28 Et reliqui de populo, sacerdotes, Levitæ, janitores, et cantores, Nathinæi, et omnes qui se separaverunt de populis terrarum ad legem Dei, uxores eorum, filii eorum, et filiæ eorum, 29 Omnes qui poterant sapere spondentes pro fratribus suis, optimates eorum, et qui veniebant ad pollicendum et jurandum ut ambularent in lege Dei, quam dederat in manu Moysi servi Dei, ut facerent et custodirent universa mandata Domini Dei nostri, et judicia ejus et cæremonias ejus, 30 Et ut non daremus filias nostras populo terræ, et filias eorum non acciperemus filiis nostris. 31 Populi quoque terræ, qui important venalia, et omnia ad usum, per diem sabbati ut vendant, non accipiemus ab eis in sabbato et in die sanctificato. Et dimittemus annum septimum, et exactionem universæ manus. 32 Et statuemus super nos præcepta, ut demus tertiam partem sicii per annum ad opus domus Dei nostri,

34 ללחם המצות ומנחת חתמיד
ולעולת חתמיד השבתות חתמים
למזבחים ולקדשים ולחשאות לכפר
על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו:
35 והגדרות חפלונו על קרבן העצים
הקדשים הלויים והעם לקבא לבית
אלהינו לבית אבותינו לעתים מועמים
שנה בשנה לבשר על מזבח והנה אלהינו
בקהל בתורה: 36 ולהביא את פפתי
אדמתנו ובפתי כל פתי כל עץ שנה
בשנה לבית יהוה: 37 ואת ברכות בגיני
ובקמתנו בקהל בתורה ואת ברכות
בקהלנו וצאנו לקבא לבית אלהינו
לפתנים המשרתים בבית אלהינו: 38 ואת
ראשית עריסתינו וחרומתינו ופדי כל עץ
תירוש ויצהר קבא לפתנים אל לשכות
בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם
הלויים המעשרים בכל ערי עבדנו:
39 והלח הפהן בראשית עמ הלויים בעשר
הלויים והלויים גילו את מעשר המעשר
לבית אלהינו אל לשכות לבית האוצר:
40 כי אל הלשכות גיאו בגירשאל ובגי
חלני את המרתם הדגן המירוש והיצהר
ושם פלי המקדש והפתנים המשרתים
והשופרים והמשרתים ולא נעזב את
בית אלהינו:

פרשה יא:

1 וישבו שרי העם בירושלם ושמע
העם הפילו גדרות להביא אחד מן
העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש
ותשע הדות בערים: 2 ויברכו העם
לכל האנשים המתגדלים לשבת
בירושלם: 3 ואלה ראשי המדינה
אשר ישבו בירושלם ובצרי יהודה ושב
איש בצאתו בעריהם ישראל הפתנים
והלויים והפזינים ובגי עבדי שלמה:
4 ובירושלם ושב מדין יהודה ובגי בנימין
מדין יהודה וצלה בירושלם בנזכרה
בראשונה ברשעיה ברסללאל מדין
פרץ: 5 ומעשה ברצונה ברסללאל
ברצונה ברצונה ברצונה ברצונה ברצונה
השלי: 6 כל פגרי פרץ השבים בירושלם
ארכם ממות ששם ושמה אנשי חיל:

33 Εἰς ἄρτους τοῦ προσώπου καὶ θυσίαν τοῦ
ἐνδελειχισμοῦ, καὶ εἰς ὀλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελειχισμοῦ
τῶν σαββάτων, τῶν νομηνιῶν, εἰς τὰς ἑορτάς
καὶ εἰς τὰ ἅγια, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι
περὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς ἔργα οἴκου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
34 Καὶ κλήρους ἐβάλομεν περὶ κλήρου ξυλοφορίας
οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς ἐνέγκαι εἰς
οἶκον θεοῦ ἡμῶν, εἰς οἶκον πατριῶν ἡμῶν, εἰς
καιροὺς ἀπὸ χρόνων ἵναυτὸν κατ' ἵναυτὸν ἐκαυ-
σαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου θεοῦ ἡμῶν, ὡς
γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, 35 Καὶ ἐνέγκαι τὰ
πρωτογενήματα τῆς γῆς ἡμῶν καὶ πρωτογενή-
ματα καρποῦ παντὸς ξύλου ἵναυτὸν κατ' ἵναυτὸν
εἰς οἶκον Κυρίου, 36 Καὶ τὰ πρωτότοκα υἱῶν
ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ
νόμῳ, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ἡμῶν καὶ
ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν τοῖς
ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν.
37 Καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν καὶ τὸν καρπὸν
παντὸς ξύλου, οἴνου καὶ ἑλαίου οἴσομεν τοῖς
ἱερεῦσιν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ
δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευίταις· καὶ αὐτοὶ οἱ
Λεῦνται δεκατοῦντες ἐν πάσαις πόλεσι δουλείας
ἡμῶν. 38 Καὶ ἴσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ἀαρὼν μετὰ
τοῦ Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευίτου, καὶ οἱ
Λεῦνται ἀνοίσουσιν τὴν δεκάτην τῆς δεκάδος εἰς
οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ. 39 Ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσίοισουσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λεὲν τὰς ἀπαρχὰς
τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἑλαίου, καὶ ἱκεῖ
σκεύη τὰ ἅγια καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοὶ καὶ
οἱ πυλῶροι καὶ οἱ ῥιζοντες, καὶ οἵκε ἐγκαταλείψομεν
τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

KEΦ. 11.

1 KAI ikáthisan oi áρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ· καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλοσαν
κλήρους ἐνέγκαι ἓνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν
Ἱερουσαλὴμ πόλει τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐννία μέρη ἐν ταῖς
πόλεσι. 2 Καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας
ἄνδρας τοὺς ἱκουσιαζομένους καθίσαι ἐν Ἱερου-
σαλὴμ. 3 Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἱ
ἐκάθισαν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα·
ἐκάθισαν ἄνθρωποι ἐν κατασχέσει αὐτοῦ ἐν πόλεσιν
αὐτῶν Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λεῦνται καὶ οἱ
Ναθιναιοὶ καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμών. 4 Καὶ
ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀπὸ
υἱῶν Βενιαμίν. Ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα Ἀθαία υἱὸς
Ἀζία υἱὸς Ζαχαρία υἱὸς Σαμαρία υἱὸς Σαφατία
υἱὸς Μαλεεὶλ. Καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές·
5 Καὶ Μαασία υἱὸς Βαροῦχ υἱὸς Χαλαζά υἱὸς
Ὀζία υἱὸς Ἀδα υἱὸς Ἰωαβ υἱὸς Ζαχαρίου υἱὸς τοῦ
Σηλων. 6 Πάντες υἱοὶ Φαρές οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερου-
σαλὴμ τετρακόσιοι ἐξηκονταοκτὼ ἄνδρες δυνάμεις.

33 Ad panes propositionis, et ad sacrificium
sempiternum, et in holocaustum sempiternum
in sabbatis, in calendis, in solemnitatibus, et
in sanctificatis, et pro peccato: ut exoretur
pro Israel, et in omnem usum domus Dei
nostri. 34 Sortes ergo misimus super obla-
tionem lignorum, inter sacerdotes, et Levitas,
et populum, ut inferrentur in domum Dei
nostri per domos patrum nostrorum, per
tempora, a temporibus anni usque ad annum:
ut arderent super altare Domini Dei nostri,
sicut scriptum est in lege Moysi: 35 Et ut
afferremus primogenita terræ nostræ, et
primitiva universi fructus omnis ligni, ab anno
in annum, in domo Domini; 36 Et primitiva
filiorum nostrorum, et pecorum nostrorum,
sicut scriptum est in lege, et primitiva boum
nostrorum, et ovium nostrarum, ut offerrentur
in domo Dei nostri, sacerdotibus qui ministrant
in domo Dei nostri: 37 Et primitias ciborum
nostrorum, et libaminum nostrorum, et poma
omnis ligni, vindemiæ quoque et olei, affere-
mus sacerdotibus ad gazophylacium Dei nostri,
et decimam partem terræ nostræ Levitis. Ipsi
Levitæ decimas accipient ex omnibus
civitatibus operum nostrorum. 38 Erit autem
sacerdos filius Aaron cum Levitis in decimis
Levitarum, et Levitæ offerent decimam partem
decimæ suæ in domo Dei nostri, ad gazophy-
lacium in domum thesauri. 39 Ad gazophy-
lacium enim deportabunt filii Israel, et filii
Levi, primitias frumenti, vini, et olei: et ibi
erunt vasa sanctificata, et sacerdotes, et
cantores, et janitores, et ministri, et non
dimittemus domum Dei nostri.

CAPUT XI.

1 HABITAVERUNT autem principes populi
in Jerusalem: reliqua vero plebs misit sortem,
ut tollerent unam partem de decem, qui
habitaturi essent in Jerusalem civitate sancta,
novem vero partes in civitatibus. 2 Benedixit
autem populus omnibus viris qui se sponte
obtulerant ut habitarent in Jerusalem. 3 Hi
sunt itaque principes provinciæ, qui habita-
verunt in Jerusalem, et in civitatibus Juda.
Habitavit autem unusquisque in possessione
sua, in urbibus suis, Israel, sacerdotes, Levitæ,
Nathinæi, et filii servorum Salomonis. 4 Et
in Jerusalem habitaverunt de filiis Juda, et de
filiis Benjamin: de filiis Juda, Athaias filius
Aziam, filii Zachariæ, filii Amariæ, filii
Zaphatiæ, filii Malaleel: de filiis Phares,
5 Maasia filius Baruch, filius Cholhoza,
filius Hazia, filius Adaia, filius Joiarib, filius
Zachariæ, filius Silonitis: 6 Omnes hi
filii Phares, qui habitaverunt in Jeru-
salem, quadringenti sexaginta octo viri fortes.

וַיֵּלֶךְ בְּנֵי בְנִימִן סָלָא בְּרִימְשָׁלָם
בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם
בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם : 8 וַחֲתָנֵי בְנֵי
בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם : 9 וַיֵּלֶךְ
בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם וַיֵּלֶךְ בְּרִימְשָׁלָם
בְּרִימְשָׁלָם : 10 מִדְּחַלְחָלָם
וַיֵּלֶךְ בְּרִימְשָׁלָם וְכִין : 11 שְׂדֵה בְּרִימְשָׁלָם
בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם
בְּרִימְשָׁלָם : 12 וַחֲתָנֵם עֲשֵׂי
הַמְּלָאכָה לְבֵית שְׂמֹנָה מֵאוֹת עֲשָׂרִים
וַיִּשְׁגְּמוּ לְעֵדוּת בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם
אֲמָצִי בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם :
13 וַחֲתָנֵי רָאשֵׁי לְאֲבוֹת מֵאוֹת אַרְבָּעִים
וַיִּשְׁגְּמוּ נְעֻמָּשִׁי בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם :
מִשְׁלֵמוֹת בְּרִימְשָׁלָם : 14 וַחֲתָנֵם בְּרִי
חֵיל מֵאוֹת עֲשָׂרִים וַיִּשְׁמְנוּ וַיִּקְרִי עֲלֵיהֶם
זְבֻדִּיָּאל בְּרִימְשָׁלָם : 15 וַיִּמְדוּ
שְׂמֹנָה בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם
בְּרִימְשָׁלָם : 16 וַיִּשְׁבְּחֵי וַיִּזְכְּדוּ עֲלֵימְלָאכָה
הַחֲיִצָּה לְבֵית הַחֲלָוִים מֵרָאשֵׁי קְלוֹנִים :
17 וַיִּמְדוּ בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם רָאשֵׁי
הַמְּלָאכָה וַיִּחְזְקוּ לְתַפְלָה וַיִּבְרְכּוּהָ מִשְׁנָה
מֵאוֹתֵי וַעֲבָדָה בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם
וַיִּחְזְקוּ : 18 קְלוֹנִים בְּרִימְשָׁלָם
מֵאוֹתֵי שְׂמֹנִים וַיִּבְרְכּוּ : 19 וַיִּשְׁוֹעִים
עֲקִיב טְלָמוֹן וַחֲתָנֵם חֲשָׁמִים בְּשָׁעִים
מֵאוֹת שְׂבָעִים וַיִּשְׁגְּמוּ : 20 וַיִּשְׁאֵר יִשְׂרָאֵל
הַחֲנָנִים קְלוֹנִים בְּרִימְשָׁלָם וַיִּחְזְקוּ
בְּנִימְשָׁלָם : 21 וַיִּמְדוּ וַיִּשְׁגְּמוּ בְּעַמְל וַיִּצִּיאוּ
וַיִּשְׁאֵר עֲלֵימְשָׁלָם : 22 וַיִּקְרִי קְלוֹנִים
בְּרִימְשָׁלָם עֲלֵי בְּרִימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם
בְּרִימְשָׁלָם מִבְּנֵי אֶסָה הַמְּשֻׁרִים לְגִד
קְלוֹנִים בְּרִימְשָׁלָם : 23 קְלוֹנִים הַמְּלָאכָה
עֲלֵיהֶם וַיִּמְדוּ עֲלֵימְשָׁלָם בְּרִימְשָׁלָם
בְּרִימְשָׁלָם : 24 וַיִּמְדוּ בְּרִימְשָׁלָם מִבְּנֵי
בְּרִימְשָׁלָם לְגִד הַמְּלָאכָה לְעָם :
25 וַיִּמְדוּ בְּרִימְשָׁלָם בְּשָׁעִים מִבְּנֵי וַיִּחְזְקוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ בְּרִימְשָׁלָם וַיִּבְרְכּוּ וַיִּבְדּוּ
וַיִּבְרְכּוּ וַיִּבְרְכּוּ וַיִּבְרְכּוּ : 26 וַיִּשְׁוֹעוּ
וַיִּבְרְכּוּ וַיִּבְרְכּוּ : 27 וַיִּבְרְכּוּ שְׂוֹעַל
וַיִּבְרְכּוּ שְׂבָע וַיִּבְרְכּוּ : 28 וַיִּבְרְכּוּ וַיִּבְרְכּוּ
וַיִּבְרְכּוּ : 29 וַיִּבְרְכּוּ וַיִּבְרְכּוּ וַיִּבְרְכּוּ :

7 Καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμίν· Σηλῷ υἱὸς Μεσουλὰμ υἱὸς Ἰωᾶδ υἱὸς Φαδαῖα υἱὸς Κωλῆια υἱὸς Μασαίου υἱὸς Ἑθὶλ υἱὸς Ἰεσία, 8 Καὶ ὁπίσω αὐτοῦ Γηβέ, Σηλί, Ἰννακόσιοι εἰκοσιοκτῶ. 9 Καὶ Ἰωήλ υἱὸς Ζεχρί ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτούς, καὶ Ἰούδα υἱὸς Ἀσανά ἀπὸ τῆς πόλεως δεύτερος· 10 Ἀπὸ τῶν ἱερέων· καὶ Ἰαδία υἱὸς Ἰωαβὶβ, Ἰαχίν, 11 Σαραία υἱὸς Ἐλχία υἱὸς Μεσουλὰμ υἱὸς Σαδδούκ υἱὸς Μαριώθ υἱὸς Αἰθῶ ἀπέναντι οἴκου τοῦ θεοῦ. 12 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου ὀκτακόσιοι εἰκοσιδύο. Καὶ Ἀδαία υἱὸς Ἰερόαμ υἱοῦ Φαλαλῖα υἱοῦ Ἀμασι υἱὸς Ζαχαρία υἱὸς Φασσουρ υἱὸς Μελχία, 13 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἄρχοντες πατριῶν διακόσιοι τεσσαρακονταδύο. Καὶ Ἀμασία υἱὸς Ἑσδριήλ υἱοῦ Μεσαμὶθ υἱοῦ Ἑμμήρ, 14 Καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεις ἑκατὸν εἰκοσιοκτῶ, καὶ ἐπίσκοπος Βαδιήλ υἱὸς τῶν μεγάλων. 15 Καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Σαμαΐα υἱὸς Ἑσρικάμ, [υἱοῦ Ἀσαβία υἱοῦ Βοννά· 16 Καὶ Σαθαῖος καὶ Ἰωσαβὰδ ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἱερωτάτου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν· 17 Καὶ] Μαθθανίας υἱὸς Μιχά [υἱὸς Ζεχρεί υἱοῦ Ἀσάβ] ἄρχων τοῦ αἵνου, καὶ Ἰούδας τῆς προσευχῆς, καὶ Βοκχείας δεύτερος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ Ἀβδίας υἱὸς Σαμαίου υἱοῦ Γαλὲλ υἱοῦ Ἰδιθούν· 18 Πάντες οἱ Λευῖται ἐν τῇ πόλει τῇ ἁγίῃ διακόσιοι ὀγδοηκοντατίσσερες. 19 Καὶ οἱ πυλῳοὶ Ἀκούβ, Τελαμίν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑκατὸν ἰσδομηκονταδύο. [20 Τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰουδαίας, ἀνὴρ ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ. 21 Καὶ οἱ Ναθιναιοὶ οἱ καταψέψαν ἐν Ὁφλῇ· καὶ Σιαδ καὶ Ἰεσφὰς ἀπὸ τῶν Ναθιναιῶν.] 22 Καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανὶ υἱὸς Ὀζὺ υἱὸς Ἀσαβία υἱὸς Μιχά. Ἀπὸ υἱῶν Ἀσάφ τῶν ψάλλοντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου τοῦ θεοῦ· 23 Ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλεῖος εἰς αὐτούς, [καὶ διέμενεν ἐν πίστει ἐπὶ τοῖς ψόδοις λόγος ἐκάστης ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.] 24 Καὶ Φαθαία υἱὸς Βασηζά [ἀπὸ τῶν υἱῶν Ζαρά υἱοῦ Ἰούδα,] πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλεῖος εἰς πᾶν χρῆμα τῷ λαῷ, 25 Καὶ πρὸς τὰς ἱπαύλεις ἐν ἀγρῷ αὐτῶν. Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθурβόκ [καὶ ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, καὶ ἐν Δαιβῶν καὶ ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, καὶ ἐν Καρσειλ καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῆς,] 26 Καὶ ἐν Ἰησοῦ [καὶ ἐν Μωλαδῇ καὶ ἐν Βηρφαλαῖ 27 Καὶ ἐν Ἀσερσῶλ] καὶ ἐν Βηρσαβεῖ [καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, 28 Καὶ ἐν Σεκελύ καὶ ἐν Μαβνῇ καὶ ἐν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, 29 Καὶ ἐν Ῥεμῶν καὶ ἐν Σαρῇ καὶ ἐν Ἰεριμούθ.]

7 Hi sunt autem filii Benjamin : Sellum filius Mosollam, filius Joed, filius Phadaia, filius Colaia, filius Masia, filius Etheel, filius Isaia, 8 Et post eum Gebbai, Sellai, nongenti viginti octo, 9 Et Joel filius Zechri præpositus eorum, et Judas filius Senua super civitatem secundus. 10 Et de sacerdotibus, Idaia filius Joarib, Jachin, 11 Saraia filius Helciæ, filius Mosollam, filius Sadoc, filius Meraioth, filius Achitob princeps domus Dei. 12 Et fratres eorum facientes opera templi : octingenti viginti duo. Et Adaia filius Jeroham, filius Phelelia, filius Amsi, filius Zachariæ, filius Pheshur, filius Melchiæ, 13 Et fratres ejus principes patrum : ducenti quadraginta duo. Et Amassai filius Azreel, filius Ahazi, filius Mosollamoth, filius Emmer, 14 Et fratres eorum potentes nimis : centum viginti octo, et præpositus eorum Zabdiel filius potentium. 15 Et de Levitis, Semeia filius Hasub, filius Azaricam, filius Hasabia, filius Boni, 16 Et Sabathai et Jozabed, super omnia opera, quæ erant forinsecus in domo Dei, a principibus Levitarum. 17 Et Mathania filius Micha, filius Zebedei, filius Asaph, princeps ad laudandum et ad confitendum in oratione, et Becbecia secundus de fratribus ejus, et Abda filius Samua, filius Galal, filius Idithun : 18 Omnes Levitæ in civitate sancta ducenti octoginta quatuor. 19 Et janitores, Accub, Telmon, et fratres eorum, qui custodiebant ostia : centum septuaginta duo. 20 Et reliqui ex Israel sacerdotes et Levitæ in universis civitatibus Juda, unusquisque in possessione sua. 21 Et Nathinæi, qui habitabant in Ophel, et Siaha, et Gaspha de Nathinæis. 22 Et episcopus Levitarum in Jerusalem, Azzi filius Bani, filius Hasabiæ, filius Mathaniæ, filius Michæ. De filiis Asaph, cantores in ministerio domus Dei. 23 Præceptum quippe regis super eos erat, et ordo in cantoribus per dies singulos, 24 Et Phathahia filius Meszebel, de filiis Zara filii Juda in manu regis, juxta omne verbum populi, 25 Et in domibus per omnes regiones eorum. De filiis Juda habitaverunt in Cariatharbe, et in filiabus ejus : et in Dibon, et in filiabus ejus : et in Cahseel, et in viculis ejus, 26 Et in Jesue, et in Molada, et in Bethphaleth, 27 Et in Hasersual, et in Bersabee, et in filiabus ejus, 28 Et in Siceleg, et in Mochona, et in filiabus ejus, 29 Et in Remmon, et in Saraa, et in Jerimuth,

נחמיה יא יב

30 וְזָנוּחַ וְעֹדֹלָם וְחִצְרֵיהֶם לְכִישׁ וּשְׂדֵהֵיהֶם
עֲזָקָה וּבִנְתֵיהֶם וַיָּבֹאוּ מִבְּרֶשֶׁת שָׁבַע עַד
גִּבְיָה הָהֵם : 31 וַיָּבֹאוּ בְנֵימִן מִבְּרֶשֶׁת
וַעֲזָתוֹת וּבִנְתֵיהֶם : 32 עֲזָתוֹת לֵב
עֲזָתוֹת : 33 חֲצֹר רָמָה וְנָחִים : 34 חֲצֹר
צִבְעִים נְבֹלָט : 35 לֹד וְאוֹנוֹ גִּי חֲתָרְשִׁים :
36 וּמִדְּחֵלִיָּה מִחֲלָקוֹת יְהוּדָה לְבְנֵימִן :

פרשח יב :

1 וְאַלֶּה הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר עָלוּ
עִם זִרְבָבֶל בְּרֶשֶׁת־יִשְׂרָאֵל וְנָשִׂיע שְׂרָחָה
וְרִמְיָה עֲזָרָה : 2 אֲמַרְיָה מְלִיחָה חַטּוּשׁ :
3 שְׁכַנְיָה רָחֵם מְרִמֹּת : 4 עֲדוּיָה נְחֻמִּי
אֲבִיָּה : 5 מִיָּמִין סַעֲדִיָּה בִלְחָה : 6 שְׁמַעְיָה
וַיְהִיבִיב וַדַּעְיָה : 7 סֶלֶוּ עֲמֹה חֶלְקִיָּה
וַדַּעְיָה אֶלֶה רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְנָחִים
בִּימֵי יֵשׁוּעַ : 8 וְהַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ בְּפָרִי
קַדְמִיָּאֵל שְׁרָבִיָּה וְחַנְנִיָּה מִתְנַגֵּה עַל
הַיְדוּת הָיָה וְאֶחָיו : 9 וּבִקְבֻלָּה וַעֲזָרָה
אֲחִיתָם לְנָגִיד לְמִשְׁכָּנוֹת : 10 וְיֵשׁוּעַ
הוֹלִיד אֶת־יְהוֹנָתָן וַיְהִי־הוּא הוֹלִיד אֶת־
אֱלִישִׁיב וְאֶלְשִׁיב הוֹלִיד אֶת־יְהוֹנָתָן הוֹלִיד
וַיְהִי־עַד אֶת־יְהוֹנָתָן וַיְהִי־הוּא הוֹלִיד
אֶת־יְהוֹנָתָן : 12 וּבִימֵי יְהוֹנָתָן הָיוּ לְכֹהֲנִים
רָאשֵׁי הַקָּהָלוֹת לְשָׂרָה מְרִיָּה לְרִמְיָה
חֲנַנְיָה : 13 לְעֲזָרָה מִשְׁלֵם לְאֲמַרְיָה
יְהוֹנָתָן : 14 לְמִלְכִּי וַיְהִי־הוּא לְשִׁבְנָה יוֹסֵף :
15 לְחֶרֶם עֲדָנָה לְמִרְיָה חֶלְמִי : 16 לְעֲדָיָה
זַכְרִיָּה לְנַחֲמִי מִשְׁלֵם : 17 לְאֲבִיָּה זַכְרִיָּה
לְמִנְחִיָּם לְמוֹעֲדָה פֶּלְחִי : 18 לְבִלְחָה שְׁמַעְיָה
לְשִׁמְעֵיָה וַיְהִי־הוּא : 19 וַיְהִי־יְהוֹנָתָן מִתְנַגֵּה לְיַדְעָה
עֲזִי : 20 לְסֶלֶוּ חֶלְמִי לְעֲמֹה עֲבָרָה : 21 לְחֶלְקִיָּה
חֲשַׁבְיָה לְיַדְעָה נְחֵמְיָה : 22 חֶלְוִיָּם בִּימֵי
אֱלִישִׁיב וַיְהִי־עַד וַיְהִי־הוּא עֲזָרָה חֲתָרְשִׁים
רָאשֵׁי אֲבֹת וְחֲתָרְשִׁים עַל־מִלְכּוֹת דְּרָגָשׁ
חֲפָרְסִי : 23 בְּנֵי לֹוִי רָאשֵׁי הַקָּהָלוֹת
חֲתָרְשִׁים עַל־סֶפֶר דְּבָרֵי חֲנַנִּים וְעֲדוּיָמִי
וַיְהִי־הוּא בְּרֶשֶׁת־יִשְׂרָאֵל : 24 וְרָאשֵׁי חֶלְוִיָּם חֲשַׁבְיָה
שְׁרָבִיָּה וְנָשִׂיע בְּרֶשֶׁת־יִשְׂרָאֵל וְנָחִים לְנָגִיד
לְחֶלְלִי לְהוֹדוֹת בְּמִצְוֹת דְּרָגָשׁ אִישׁ
הָאֲלֹהִים מִשְׁמֵר לְעִמְתּוֹ מִשְׁמֵר : 25 מִתְנַגֵּה
וּבִקְבֻלָּה עֲבָרָה מִשְׁלֵם טֶלְמוֹן עֲזָרָה
שְׁמַעְיָה שְׁמַעְיָה מִשְׁמֵר בְּמִצְוֹת חֲשַׁבְיָה :

NEEMIAS, ια', ιβ'.

[30 Καὶ ἐν Ζαννοῦ καὶ Ὀδολλάμ καὶ ταῖς ἐπαύ-
λεισιν αὐτῶν, καὶ ἐν Λαχίς καὶ ἄγροισι αὐτῆς,
[καὶ ἐν Ἀζεκᾷ καὶ ἐν ταῖς θυγατρῶσιν αὐτῆς.]
Καὶ παρεμβάλοσαν ἐν Βηρσαβεί [ἕως φάραγγος
'Εννὸμ.] 31 Καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀπὸ Γαβαὰ Μαχ-
μάς, [καί γε Αἰὰ καὶ Βηθὴλ καὶ τῶν θυγατέρων
αὐτῆς, 32 Καὶ ἐν Ἀναθῶθ, Νόβ, Ἀνία, 33 Ἀσώρ,
'Ραμᾶ, Γεθθαίμ, 34 Ἀδῶδ, Σεβωείμ, Ναβαλάτ,
35 Λύδδα καὶ Ὠνώ, γῆ Ἀρασίμ.] 36 Καὶ ἀπὸ τῶν
Λευιτῶν μερίδες Ἰουδα τῷ Βενιαμίν.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 KAI οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναβάν-
τες μετὰ Ζοροβάβελ υἱοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦ·
Σαραῖα, Ἰερεμίας, Ἐσδρά, 2 Ἀμαρία, Μαλούχ,
[Ἀττούς, 3 Σεχενία, Ῥεοῦμ, Μαρεμῶθ, 4 Ἀδαίας,
Γεναθῶν, Ἀβίας, 5 Μιαμείν, Μααδίας, Βεργάς,
6 Σεμείας, Ἰωαρὶβ, Ἰδείας, 7 Σαλού, Ἀμούκ,
Χελκίας, Ὡδουίας.] Οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν ἱερέων
καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῦ. 8 Καὶ οἱ
Λευῖται· Ἰησοῦ, Βανουί, Καδμυήλ, Σαραβία,
'Ιωδαί, Μαθθανία, ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτὸς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῶν, [9 Καὶ Βακβακίας καὶ Ἀκαὶ καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἀπέναντι αὐτῶν] εἰς τὰς ἡμε-
ρίας. 10 Καὶ Ἰησοὺς ἐγέννησε τὸν Ἰωακίμ, καὶ
'Ιωακίμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιασίβ, καὶ Ἐλιασίβ τὸν
'Ιωδαί, 11 Καὶ Ἰωδαί ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν,
καὶ Ἰωνάθαν ἐγέννησε τὸν Ἰαδού. 12 Καὶ ἐν
ἡμέραις Ἰωακίμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
ἄρχοντες τῶν πατριῶν· τῷ Σαραῖα Ἀμαρία, τῷ
'Ιερεμίᾳ Ἀνανία, 13 τῷ Ἐσδρά Μεσουλάμ, τῷ
'Αμαρίᾳ Ἰωανάν, 14 τῷ Ἀμαλοῦχ Ἰωνάθαν, τῷ
Σεχενίᾳ Ἰωσήφ, 15 τῷ Ἀρὲ Μαννάς, τῷ Μαριῶθ
'Ελκαί, 16 τῷ Ἀδαθαί Ζαχαρία, τῷ Γεναθῶθ
Μεσολάμ, 17 τῷ Ἀβίᾳ Ζεχρί, τῷ Μιαμίν Μααδαί,
τῷ Φελετί, 18 τῷ Βαργάς Σαμουί, τῷ Σεμίᾳ
'Ιωνάθαν, 19 τῷ Ἰωαρὶβ Μαθθαναί, τῷ Ἐδίῳ
'ΟΖί, 20 τῷ Σαλαῖ Καλλαί, τῷ Ἀμὲκ Ἀβίδ,
21 τῷ Ἐλκίᾳ Ἀσαβίας, τῷ Ἰεδοῖδ Ναθαναήλ.
22 Οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ἐλιασίβ, Ἰωδαί καὶ
'Ιωα καὶ Ἰωανάν καὶ Ἰδοῦα γεγραμμένοι ἄρχοντες
τῶν πατριῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου
τοῦ Πέρσου· 23 Υἱοὶ δὲ Λεβὶ ἄρχοντες τῶν
πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν καὶ τῶν ἡμερῶν Ἰωανάν υἱοῦ Ἐλισού.
24 Καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν· Ἀσαβία καὶ
Σαραβία καὶ Ἰησοῦ, καὶ υἱοὶ Καδμυήλ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ὕμνον αἰνεῖν ἐν
ἐκτολῇ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ἡμερίαν πρὸς
ἡμερίαν. 25 [Μαθθανίας καὶ Βακβακίας, Ἀβδείας,
Μοσαλλάμ, Τελμών, Ἀκεοθβ φυλάσσοντες πυλω-
ροὶ φυλακῆς.] Ἐν τῇ συναγωγῇ με τοὺς πυλωροὺς

NEHEMIAS, XI. XII.

30 Zanoa, Odollam, et in villis earum, Lachis
et regionibus ejus, et Azeca, et filiabus ejus.
Et manserunt in Bersabee usque ad vallem
Ennom. 31 Filii autem Benjamin, a Geba,
Mechmas, et Hai, et Bethel, et filiabus ejus :
32 Anathoth, Nob, Anania, 33 Asor, Rama,
Gethaim, 34 Hadid, Seboim, et Neballat,
Lod, 35 Et Ono valle artificum. 36 Et de
Levitis portiones Judæ et Benjamin.

CAPUT XII.

1 Hi sunt autem sacerdotes et Levitæ, qui
ascenderunt cum Zorobabel filio Salathiel,
et Josue : Saraia, Jeremias, Esdras, 2 Amaria,
Melluch, Hattus, 3 Sebenias, Rheum, Meri-
muth, 4 Addo, Genthon, Abia, 5 Miamin,
Madia, Belga, 6 Semeia, et Joiarib, Idaia,
Sellum, Amoc, Helcias, 7 Idaia. Isti principes
sacerdotum, et fratres eorum, in diebus Josue.
8 Porro Levitæ, Jesua, Bennui, Cedmihel,
Sarebia, Juda, Mathanias, super hymnos ipsi
et fratres eorum : 9 Et Becbecia atque
Hanni, et fratres eorum, unusquisque in
officio suo. 10 Josue autem genuit Joacim,
et Joacim genuit Eliasib, et Eliasib genuit
Joiada, 11 Et Joiada genuit Jonathan, et
Jonathan genuit Jeddoa. 12 In diebus autem
Joacim erant sacerdotes et principes familia-
rum : Saraia, Maraia : Jeremia, Hanania :
13 Esdra, Mosollam : Amaria, Johanau :
14 Milicho, Jonathan : Sebenia, Joseph :
15 Haram, Edna : Maraiioth, Helci : 16 Adaiæ,
Zacharia : Genthon, Mosollam : 17 Abie, Zechri :
Miamin et Moadia, Phelti : 18 Belgæ, Sammua :
Semaia, Jonathan : 19 Joiarib, Mathanai :
Jodaia, Azzi : 20 Sellai, Celai : Amoc, Heber :
21 Helcia, Hasebia : Idaia, Nathanael. 22 Levitæ
in diebus Eliasib, et Joiada, et Johanau, et Jeddoa,
scripti principes familiarum, et sacerdotes in regno
Darii Persæ. 23 Filii Levi principes familiarum,
scripti in Libro verborum dierum, et usque
ad dies Jonathan, filii Eliasib. 24 Et prin-
cipes Levitarum, Hasebia, Serebia, et Josue
filius Cedmihel : et fratres eorum per vices
suas, ut laudarent et confiterentur juxta
præceptum David viri Dei, et observarent
æque per ordinem. 25 Mathania, et Becbecia,
Obedia, Mosollam, Telmon, Accub, custo-
des portarum et vestibulorum ante portas.

נחמיה יב יג

44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על-הנשכות
לחצוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות
לכלום ביום לשני חצרים מנאות התורה
לפניהם וללויים כי שמחת יהודה על-
הפניהם ועל-הלויים העמים: 45 וישמרו
משמרת אלהיהם ומשמרת המורה
והמשמרים והשערים כמצות דוד שלמה
בן: 46 קריבני דניד ואסף מקדם ראש
המשמרים ושרי-תחלה וחזרות לאלוים:
47 וכל-ישראל בימי זבבל ובני נחמיה
לחנים מננות המשמרים והשערים דבר
יום ביום ומקדשים ללויים והלויים
מקדשים לבני אהרן:

פרשה יג:

1 ביום ההוא נקרא בספר משה באזן
העם ונמצא קהוב פו אשר לא-נבוא
עמוי ויחזקו בקהל האלוים עד-עולם:
2 כי לא חדמו את-בני ישראל בלחם
ובבשר וישפר עלי את-בלעם לקללו
והחזקו אלהינו את-החלקה לבקרה: ויהי
בשמצם את-התורה ויבדילו קל-ערב
מישראל: 3 ולפני מנה אלשיב הפזון
נתנו בלשפת בית-אלהינו הרוב לשוביה:
4 ויעש לו לשפת גדולה ושם היו לפנים
לפניהם את-המנחה הלבונה והפללים
ומעשר הדגן המירוש ומעשר מצות
הלויים והמשמרים והשערים והרומת
הפניהם: 5 ובכל-זה לא היתי בירושלם
כי בשנת שלשים ושנים לארבת-שסמה
מלך-בבל צאתי אל-המלך ולקח ימים
בשאלתי מרמלה: 6 ואבוא לירושלם
ואביקו קרעו אשר עשה אלשיב
למבנה לעשות לו נשפה בנצרי בית
האלוים: 7 וירע לי מאד ואשליכה
את-כל-פלי בית-שוביה החוצו מן
הלשכה: 8 ואמרו ונשכרי הלשכות
ואשיבה שם פלי בית האלוים את-המנחה
והלבונה: 9 ואדע פרמנות מלויים
לא נתנה ויבדלו איש-לשנהו הלויים
והמשמרים עמי המלאכה: 10 ואריבה
את-הפניהם ואמרו מדיע געצב בית-
האלוים ואמרום ואמרום על-עמדם:

NEHEMIAS, 13, 17.

44 Καὶ κατήστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἱερεῖς ἀνδρὰς ἐπὶ
τῶν γαζοφυλακίων, τοῖς θησαυροῖς, ταῖς ἀπαρχαῖς
καὶ ταῖς δεκάταις καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν αὐτοῖς
ἀρχαῖσι τῶν πόλεων, μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς
Λευίταις, ὅτι ἐυφροσύνῃ ἐν Ἰούδᾳ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς
καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἱερωτάς. 45 Καὶ
ἐφύλαξαν φυλακὰς θεοῦ αὐτῶν καὶ φυλακὰς τοῦ
καθαρισμοῦ καὶ τοὺς ᾄδοντας καὶ τοὺς πυλωροὺς,
ὡς ἐντολαὶ Δαυὶδ καὶ Σαλωμὼν υἱοῦ αὐτοῦ. 46 Ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυὶδ Ἀσάφ ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος
τῶν ᾄδόντων καὶ ὕμνον καὶ αἶνεσιν τῷ θεῷ. 47 Καὶ
πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις Νεμίου διδόντες μερίδας τῶν ᾄδόντων καὶ
τῶν πυλωρῶν, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ, καὶ
ἀγιάζοντες τοῖς Λευίταις, καὶ οἱ Λευῖται ἀγιάζοντες
τοῖς υἱοῖς Ἀαρών.

KEF. 17.

1 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ
Μωσῆ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ· καὶ εὐρίθη γεγραμμένον
ἐν αὐτῷ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν Ἀμμωνῖται καὶ
Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἕως αἰῶνος, 2 Ὅτι
οὐ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν ἄρτι καὶ
ὕδατι, καὶ ἰμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλαάμ
καταράσασθαι, καὶ ἐπίστρεψεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν
κατάραν εἰς εὐλογίαν. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν
τὸν νόμον, καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς ἐπὶ μίμικτος ἐν
Ἰσραὴλ. 4 Καὶ πρὸ τούτου Ἐλιασίβ ὁ ἱερεὺς
οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίᾳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίω
Τωβία. 5 Καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ γαζοφυλάκιον μέγα,
καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν μαναὰ καὶ τὸν
λίβανον καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου
καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν
καὶ τῶν ᾄδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, καὶ ἀπαρχὰς
τῶν ἱερέων. 6 Καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἦμην ἐν
Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ
Ἀρθασασθᾶ βασιλέως Βαβυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν
βασιλέα, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ὑψήσαμην
παρὰ τοῦ βασιλέως, 7 Καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ·
καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ἣ ἐποίησεν Ἐλιασίβ
τῷ Τωβίᾳ, ποιῆσαι αὐτῷ γαζοφυλάκιον ἐν αὐτῇ
οἴκῳ τοῦ θεοῦ. 8 Καὶ πονηρόν μοι ἰφάνη σφόδρα,
καὶ ἔρριψα πάντα τὰ σκεύη οἴκου Τωβία ἔξω ἀπὸ
τοῦ γαζοφυλακίου. 9 Καὶ εἶπα, καὶ ἱκαθήρισαν
τὰ γαζοφυλάκια, καὶ ἐπίστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου
τοῦ θεοῦ τὴν μάννα καὶ τὸν λίβανον. 10 Καὶ
ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἰδόθησαν,
καὶ ἐφύγισαν ἀνὴρ εἰς ἀγρὸν αὐτοῦ οἱ Λευῖται
καὶ οἱ ᾄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον. 11 Καὶ
ἱμαχυσάμην τοῖς στρατηγοῖς καὶ εἶπα Διὰ τί
ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ; καὶ συνήγαγον
αὐτούς, καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν.

NEHEMIAS, XII. XIII.

44 Recensuerunt quoque in die illa viros super
gazophylacia thesauri ad libamina, et ad
primitias, et ad decimas, ut introferrent per eos
principes civitatis in decore gratiarum actionis,
sacerdotes et Levitas: quia lætificatus est
Juda in sacerdotibus et Levitis adstantibus. 45 Et custodierunt observationem Dei sui,
et observationem expiationis, et cantores,
et janitores juxta præceptum David, et
Salomonis filii ejus, 46 Quia in diebus David
et Asaph ab exordio erant principes constituti
cantorum, in carmine laudantium et confi-
tentium Deo. 47 Et omnis Israel, in diebus
Zorobabel, et in diebus Nehemiæ, dabant
partes cantoribus et janitoribus per dies
singulos, et sanctificabant Levitas, et Levitæ
sanctificabant filios Aaron.

CAPUT XIII.

1 In die autem illo lectum est in volumine
Moysi audiente populo: et inventum est
scriptum in eo, quod non debeant introire
Ammonites et Moabites in ecclesiam Dei
usque in æternum: 2 Eo quod non occurre-
rint filiis Israel cum pane et aqua: et
conduxerint adversum eos Balaam, ad male-
dicendum eis: et convertit Deus noster
maledictionem in benedictionem. 3 Factum
est autem, cum audissent legem, separaverunt
omnem alienigenam ab Israel. 4 Et super
hoc erat Eliasib sacerdos, qui fuerat præ-
positus in gazophylacio domus Dei nostri, et
proximus Tobie. 5 Fecit ergo sibi gazophy-
ladium grande, et ibi erant ante eum re-
ponentes munera, et thus, et vasa, et decimam
frumenti, vini, et olei, partes Levitarum, et
cantorum, et janitorum, et primitias sacer-
dotalis. 6 In omnibus autem his non fui in
Jerusalem, quia anno trigesimo secundo
Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, et
in fine dierum rogavi regem. 7 Et veni in
Jerusalem, et intellexi malum, quod fecerat
Eliasib Tobie, ut faceret ei thesaurum in
vestibulis domus Dei. 8 Et malum mihi
visum est valde. Et projecit vasa domus
Tobie foras de gazophylacio: 9 Præce-
pique, et emundaverunt gazophylacia: et
retuli ibi vasa domus Dei, sacrificium, et
thus. 10 Et cognovi quod partes Levita-
rum non fuissent datæ: et fugisset unus-
quisque in regionem suam de Levitis, et
cantoribus, et de his qui ministrabant: 11 Et
egi causam adversus magistratus, et dixi:
Quare dereliquimus domum Dei? Et con-
gregavi eos, et feci stare in stationibus suis.

12 וכל־יחודה הביאו משער מדגן והתירוש
והיצהר לאוצרות: 13 ואוצרה על־
האוצרות שלמנה הפלון וצנור הסופר
יפדנה מן־הלולים ועל־הם חנו ברוצרי
בדמיהן כי נאמנים נחשבו ועליהם
לחלק לאחיהם: 14 וזכרה־לי אלהי
על־זאת ואלי־תמח חסדי אשר עשיתי
בבית אלהי ובמשמריו: 15 בנמים חלשח
ראיתי ביהודה ודרכים נתיבות בשבת
ויביתים הערמות וצמסים על־החמרים
ואח־לו עבדים ותאנים וכל־משא ומביאים
ורושלם בנים חשבת ואעיר ביום מקרב
אד: 16 וחצרים נשבו ביה מביאים דא
וכל־מכר ומוכרים בשבת לבגד ויחודה
ובירושלם: 17 ואריבך את חכי ויחודה
ואמרה להם קחיהדבר הרע הזה אשר
אתם עשים ומחללים את־ימים השבת:
18 הלאו כה עשו אבותיכם ונבא אלהינו
עלינו את קל־הרעה הזאת ועל העיר
הזאת ואחם מוספים הרון על־ישראל
לחלל את־השבת: 19 ויהי כאשר
אמרתי שאלתי וירושלם לפני השבת
ואמרה וישגרו הדלתות ואמרה אשר
לא יפתחוהו עד אחר השבת ומצדתי
העמדת על־השערים לא־יבוא משא
ביום השבת: 20 וגלינו הרקלים וקברתי
כל־מקבר מחוץ לירושלם פעם ושנים:
21 ואעדה בהם ואמרה אליהם מרוע
אתם לנים נגד החוקה אסתשנו נך
אשלח בכם מיהעת חזיא לא בא
בשבת: 22 ואמרה ללולים אשר
יהיו מסחרים וקאים שמרים השערים
למקדש את־ימים השבת נסדא וזכרה־לי
אלהי וחוקה עלי כרב חסד: 23 גם
בנמים חלש ראיתי את־היהודים
השבו נשים אשדוריות עמוןיות
מואביות: 24 ובניהם חצי מדבר
אשדוריות ואנק מפרים לדבר ויהודית
וכלשון עם נקם: 25 ואריב צמם ואמללם
ואמרה מהם אנשים ואמרם ואשביעם
באלהים אסתתנו בלתיכם לבגיהם
ואסתשאו מבגיהם לבגיהם ולכם:

12 Καὶ πᾶς Ἰούδα ἤνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ
καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυροὺς,
13 'Ἐπὶ χεῖρα Σελεμία τοῦ ἱερέως καὶ Σαδὸκ τοῦ
γραμματίως καὶ Φαδαῖα ἀπὸ τῶν Λευιτῶν· καὶ
ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Ἀνὰν υἱὸς Ζακχοῦρ υἱὸς Ματ-
θαίου, ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. 14 Μνήσθητί μου ὁ θεὸς
ἐν ταύτῃ, καὶ μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ἔλεός μου ὃ ἐποίησα
ἐν οὐκῳ Κυρίου τοῦ θεοῦ. 15 'Ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις εἶδον ἐν Ἰούδᾳ πατοῦντας ληνοὺς ἐν τῇ
σαββάτῃ, καὶ φέροντας δράγματα καὶ ἐπιγεμιζόν-
τας ἐπὶ τοὺς δύνους καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν καὶ
σῦκα καὶ πᾶν βάσταγμα, καὶ φέροντας εἰς Ἱερου-
σαλὴμ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· καὶ ἐπεμαρτυράμην
ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν. 16 Καὶ ἐκάθισαν ἐν
αὐτῇ φέροντες ἰχθὺν καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλοῦντες
τῇ σαββάτῃ τοῖς υἱοῖς Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ.
17 Καὶ ἐμαχέσασθην τοῖς υἱοῖς Ἰούδα τοῖς ἐλευθέ-
ροις καὶ εἶπα αὐτοῖς Τίς ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρὸς
ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε, καὶ βιβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου; 18 Οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες
ὑμῶν, καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτοὺς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ
ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
ταύτην; καὶ ὑμεῖς προστίθετε ὀργὴν ἐπὶ Ἰσραὴλ
βιβηλώσαν τὸ σάββατον; 19 Καὶ ἐγένετο ἡνίκα
κατίσθησαν πύλαι ἐν Ἱερουσαλὴμ πρὸ τοῦ σαβ-
βάτου, καὶ εἶπα καὶ ἐκλυσαν τὰς πύλας, καὶ εἶπα
ὥστε μὴ ἀνοίγῃν αὐτὰς ἕως ὅπισω τοῦ σαββά-
του· καὶ ἐκ τῶν παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς
πύλας, ὥστε μὴ αἶρειν βασιτάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου. 20 Καὶ ἠυλόησαν πάντες καὶ ἐποίη-
σαν πρᾶσιν ἕξω Ἱερουσαλὴμ ἅπαρ καὶ δις. 21 Καὶ
ἐπεμαρτυράμην ἐν αὐτοῖς καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς
Διὰ τί ὑμεῖς ἀυλίζεσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους;
ἐὰν δευτερώσητε, ἔκτεν' ἡμεῖς χεῖρά μου ἐν ὑμῖν. Ἀπὸ
τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἤλθοσαν ἐν σαββάτῃ.
22 Καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις, οἱ ἦσαν καθαριζόμενοι
καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντας τὰς πύλας, ἀγιάζειν
τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. Πρὸς ταῦτα μνήσθητί
μου, ὁ θεός, καὶ φέισαί μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
ἐλεός σου. 23 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον
τούς Ἰουδαίους οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας,
'Αμμονίτιδας, Μωαβίτιδας, 24 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
ἦμιν λαλοῦντες Ἀζωτιστὶ, καὶ οὐκ εἶσαν ἐπιγινώ-
σκοντες λαλεῖν Ἰουδαῖστῃ. 25 Καὶ ἐμαχέσασθην
μετ' αὐτῶν καὶ κατηρασάμην αὐτούς· καὶ ἐπάταξα
ἐν αὐτοῖς ἄνδρας καὶ ἐμαθάρωσα αὐτούς, καὶ
ᾤρκισα αὐτοὺς ἐν τῇ θεῇ· Ἐὰν ὧτε τὰς θυγατέ-
ρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐὰν λάβῃτε
ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

12 Et omnis Juda apportabat decimam
frumenti, vini, et olei, in horrea. 13 Et con-
stituimus super horrea Selemiam sacerdotem,
et Sadoc scribam, et Phadaia de Levitis,
et juxta eos Hanan filium Zachur, filium
Mathaniae: quoniam fideles comprobati sunt,
et ipsis creditae sunt partes fratrum suorum.
14 Memento mei Deus meus pro hoc, et ne
deleas miserationes meas, quas feci in domo
Dei mei, et in caeremoniis ejus. 15 In diebus
illis vidi in Juda calcantes torcularia in sab-
bato, portantes acervos, et onerantes super
asinos vinum, et uvas, et ficus, et omne onus,
et inferentes in Jerusalem die sabbati. Et
contestatus sum, ut in die qua vendere liceret,
venderent. 16 Et Tyrii habitaverunt in ea,
inferentes pisces, et omnia venalia: et vende-
bant in sabbatis filiis Juda in Jerusalem:
17 Et objurgavi optimates Juda, et dixi eis:
Quae est haec res mala, quam vos facitis, et
profanatis diem sabbati? 18 Numquid non
haec fecerunt patres nostri, et adduxit Deus
noster super nos omne malum hoc, et super
civitatem hanc? Et vos additis iracundiam
super Israel violando sabbatum. 19 Factum
est autem, cum quievissent portae Jerusalem
in die sabbati, dixi: et clauserunt januas, et
praecepi ut non aperirent eas usque post
sabbatum: et de pueris meis constitui super
portas ut nullus inferret onus in die sabbati,
20 Et manserunt negotiatores, et vendentes
universa venalia, foris Jerusalem semel et bis.
21 Et contestatus sum eos, et dixi eis:
Quare manetis ex adverso muri? si secundo
hoc feceritis, manum mittam in vos. Itaque
ex tempore illo non venerunt in sabbato.
22 Dixi quoque Levitis ut mundarentur, et
venirent ad custodiendas portas, et sanctifi-
candam diem sabbati. Et pro hoc ergo
memento mei Deus meus, et parce mihi
secundum multitudinem miserationum tuarum.
23 Sed et in diebus illis vidi Judaeos ducentes
uxores Azotidas, Ammonitidas, et Moabitidas.
24 Et filii eorum ex media parte loque-
bantur azotice, et nesciebant loqui judaice,
et loquebantur juxta linguam populi et
populi. 25 Et objurgavi eos, et maledixi.
Et cecidi ex eis viros, et decalavi eos, et
adjuravi in Deo, ut non darent filias
suas filiis eorum, et non acciperent de filia-
bus eorum filiis suis, et sibimetipsis, dicens:

נחמיה יג

26 הלא על-אלה המאשלים מלך-ישראל
ובניוים הרבים לא-היה סלף כמחז
ואהוב לאלהיו היה ויתגדלו אל-הים
מלך על-כל-ישראל גמאותו הקפוא
הפשים הנכדור: 27 ולכם הנשטע
לעשה את כל-הרעה הנדולח הלא
למלך באלהינו להשיב נשים נכדיות:
28 ומפני ויגדע בן-אלישיב הכהן הדול
חתן לסנדלם החיני ואבריהו מצלי:
29 זכרה להם אלהי על גאלו תפלה
ובקיר תפלה נחלים: 30 נסחיתים
מכל-גדר ואצמירח משמרות לפנהים
וללנים איש במלאכתו: 31 ולחרבן חפצים
בעתים מזמנות ולפפתים זכרה-לי אלהי
למזבח:

NEEMIAS, 13.

26 Οὐχ οὕτως ἤμαρτι Σαλωμών βασιλεὺς Ἰσραὴλ;
καὶ ἐν ἔθνεσι πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος
αὐτῷ, καὶ ἀγαπώμενος τῷ θεῷ ἦ, καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς βασιλείαν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ
τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι. 27 Καὶ
ὑμῶν μὴ ἀκουσώμεθα ποιῆσαι πᾶσαν πονηρίαν
ταύτην, ἀσυνθεῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν, καθίσει
γυναῖκας ἀλλοτρίας. 28 Καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδὰ
τοῦ Ἑλισοῦβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ
Σαναβαλλὰτ τοῦ Οὐρανίτου, καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν
ἀπ' ἐμοῦ. 29 Μνήσθητι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀγχι-
στείᾳ τῆς ἱερατείας καὶ διαθήκῃ τῆς ἱερατείας καὶ
τοῦς Λευίταις. 30 Καὶ ἐκαθάρισα αὐτοὺς ἀπὸ
πάσης ἀλλοτριώσεως, καὶ ἔστησα ἱφημερίας τοῖς
ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ,
31 Καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ
χρόνων καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις. Μνήσθητί μου ὁ
θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην.

NEHEMIAS, XIII.

26 Numquid non in hujusmodi re peccavit
Salomon rex Israel? et certe in gentibus
multis non erat rex similis ei, et dilectus Deo
suo erat, et posuit eum Deus regem super
omnem Israel: et ipsum ergo duxerunt ad
peccatum mulieres alienigenæ. 27 Numquid
et nos inobedientes faciemus omne malum
grande hoc, ut prævaricemur in Deo nostro,
et ducamus uxores peregrinas? 28 De filiis
autem Joiada filii Eliasib sacerdotis magni,
gener erat Sanaballat Horonites, quem fugavi
a me. 29 Recordare Domine Deus meus,
adversum eos qui polluunt sacerdotium, jusque
sacerdotale et leviticum. 30 Igitur mundavi
eos ab omnibus alienigenis, et constitui ordines
sacerdotum et Levitarum, unumquemque in
ministerio suo: 31 Et in oblatione lignorum
in temporibus constitutis, et in primitiviis.
Memento mei Deus meus in bonum. Amen.

LIBER ESTHER.

אסתר א

ויהי בימי אחשורוש המלך המלך מדינתו ועד-פוש שבע ועשרים ומאה מדינתו : בימים ההם בשנה המלכה אחשורוש על פסח מלכותו אשר בששון חזקה : בשנה שלוש למלכו עשה משתה לכל-שריו ועבדיו חיל פרס וימי הפרתמים ושתי המדינות לקניו : בהמאות את-עשר פקדו מלכותו ואח-יחד הממלכה גדולה ימים רבים שמנים ומאת יום : ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל-העם הנמצאים בששון הבירה למגדול ועד-ההוא משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתו המלכה : חנה ופרס ותכלת אחוזי הבגד-כרצו וארצון על-גלילי כחם ועמדי שש משותות וזב וקסח על רצפת המטעש ותר וסחרת : והשקות בכלי זקב וכלים מקלים שונים וינו מלכות רב פד המלך : והשתנה כדת אנו אגס פרגו ופד המלך על כל רב ביתו לעשות פרצון איש-דאיש : גם ושתי המלכה עשתה משתה לשם בית המלכות אשר למלך אחשורוש : ביום השביעי קטוב לב-המלך פגו אשר למחנן בותא חרבוני בנותא ואבנתא ותר וכרפס שבעה חפריים קמשרתים אח-פג המלך אחשורוש : להביא את-נשותי המלכה לסג המלך בבית מלכות לחמאות העמים והשרים את-נפות פרימבור מרחה היא : ונתמא המלכה ושתי לבוא בקרב המלך אשר פד חסריים ויקרץ המלך מאד וקשרו בעגה ב :

ΕΣΘΗΡ, ΚΕΦ. α.

*ΚΑΙ ἔγένετο μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου, οὗτος δ' Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιπτά χωρὼν ἐκράτησεν. 2 Ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἐθρονίσθη βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσις τῇ πόλει, 3 Ἐν τῇ τρίτῃ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχὴν ἐποίησε τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις καὶ τοῖς ἀρχουσι τῶν σατραπῶν. 4 Καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ ἐν ἡμέραις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. 5 Ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς ἐπυθίσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας 22 ἐν αὐτῇ οἴκῳ τοῦ βασιλέως, 6 Κεκοσμημένης βυσσίνους καὶ καρπασίνους τεταμίνοις ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνους καὶ πορφυροῖς, ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς, ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λυθίοις. κλῖναι χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λίθοστρωτῶν σμαραγδῖτου λίθου καὶ πεννίνου καὶ παρίνου λίθου, καὶ στρωμνὰι διαφανεῖς ποικίλως διανησιμέναι, κύκλῳ ῥόδα πεπασμένα. 7 Ποτήρια χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ, καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προκειμένον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων. οἶνος πολλὸς καὶ ἡδύς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν. 8 Ὁ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ προκειμένον νόμον ἔγένετο. οὕτως δὲ ἡθέλησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπτάκις τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. 9 Καὶ Ἄστιν ἡ βασιλίσσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖκιν ἐν τοῖς βασιλείοις ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης. 10 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἡδύς γενόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῇ Ἀμάν καὶ Βαζάν καὶ Θαβάρᾳ καὶ Βαραζὶ καὶ Ζαβθολθᾷ καὶ Ἀβαθαζᾷ καὶ Θαραβᾷ, τοῖς ἐκτὰ εὐνοῦχοις τοῖς διακόνους τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου, 11 Εἰσαγαγεῖν τὴν βασιλίσσαν πρὸς αὐτὸν, βασιλεύειν αὐτὴν καὶ περιβεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα καὶ δεῖξαι αὐτὴν τοῖς ἀρχοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν. 12 Καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτὸν Ἄστιν ἡ βασιλίσσα ἰθὺς μετὰ τῶν εὐνοούχων. καὶ ἰλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη,

*ΕΤΟΥΣ δευτέρου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ μεγάλου βασιλέως τῇ μιᾷ τοῦ Νισάν ἐννεννιον εἶδε Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαφρου τοῦ Σαμείου τοῦ Κισαίου ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἀνθρώπος ἰουδαῖος οἰκῶν ἐν Σούσις τῇ πόλει, ἀνθρώπος μέγας, θαρραλὴν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἡρακλειώσεως Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλωνῶς ἐξ Ἱερουσαλὴμ μετὰ Ἰερχοῦν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας. Καὶ τοῦτο αὐτοῦ τὸ ἐννεννιον. Καὶ ἰδοὺ φωναὶ καὶ ὁρμήσεις, βροταὶ καὶ σεισμοί, τάρachος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἰδοὺ δύο δράκοντες μεγάλοι, ἔτοιμοι προήλθοι ἀμφοτέρωι παλαίειν καὶ ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ μεγάλη, καὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν ἠτοιμάσθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πολέμησαι δικαίων ἔθνος. Καὶ ἰδοὺ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, θλίψεως καὶ στενοχωρίας, κακωσις καὶ τάρachος μέγας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐταράχθη πᾶν ἔθνος δικαίων ἀπολέσθαι, καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεόν. Ἀπὸ δὲ τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὡσάνει ἀπὸ μικρᾶς πηγῆς ποταμοῦ μέγας, ὕδωρ πολλόν. καὶ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτελλε, καὶ οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν καὶ καταβῆκαν τοὺς ἐνδοξοῦς. Καὶ διεγερθεὶς Μαρδοχαῖος ὁ ἰουδαῖος τὸ ἐννεννιον τοῦτο, καὶ τίς ὁ θεός βοηθῶνται ποιῆσαι, εἶχεν αὐτὸ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν παντὶ λόγῳ ἤθελεν ἐπιγινώσκειν αὐτὸ ὥς τῆς ἡμέρας. Καὶ συνέχευσε Μαρδοχαῖος ἐν τῇ αὐτῇ μετὰ Ταβθά καὶ Θαβάρᾳ τῶν δύο εὐνοούχων

ESTHER, CAPUT I.

IN diebus Assueri, qui regnavit ab India usque Aethiopiam, super centum viginti septem provincias: 2 Quando sedit in solio regni sui, Susan civitas regni ejus exordium fuit. 3 Tertio igitur anno imperii sui, fecit grande convivium cunctis principibus et pueris suis, fortissimis Persarum, et Medorum inclytis, et praefectis provinciarum coram se, 4 Ut ostenderet divitias gloriae regni sui, ac magnitudinem, atque jactantiam potentiae suae, multo tempore, centum videlicet et octoginta diebus. 5 Cumque implerentur dies convivii, invitavit omnem populum, qui inventus est in Susan, a maximo usque ad minimum: et jussit septem diebus convivium praeparari in vestibulo horti, et nemoris, quod regio cultu et manu consitum erat. 6 Et pendebat ex omni parte tentoria aeri coloris, et carbasini ac hyacinthini, sustentata funibus byssinis atque purpureis, qui eburneis circulis inserti erant, et columnis marmoreis fulciebantur. Lectuli quoque aurei et argentei, super pavementum smaragdino et pario stratum lapide, dispositi erant: quod mira varietate pictura decorabat. 7 Bibebant autem qui invitati erant, aureis poculis, et aliis atque aliis vasis cibi inferebantur. Vinum quoque, ut magnificentia regia dignum erat, abundans, et praecipuum ponebatur. 8 Nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex statuerat, praeponebat mensis singulos de principibus suis, utsumeret unusquisque quod vellet. 9 Vasthi quoque regina fecit convivium feminarum in palatio, ubi rex Assuerus manere consueverat. 10 Itaque die septimo, cum rex esset hilarior, et post nimiam potationem incaluisse mero, praecipit Maumam, et Bazatha, et Harbona, et Bagatha, et Abgatha, et Zethar, et Charchas, septem eunuchos, qui in conspectu ejus ministrabant, 11 Ut introducerent reginam Vasthi coram rege, posito super caput ejus diademate, ut ostenderet cunctis populis et principibus pulchritudinem illius: erat enim pulchra valde. 12 Quae renuit, et ad regis imperium, quod per eunuchos mandaverat, venire contempsit. Unde iratus rex, et nimio furore succensus,

13 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים וְיָצְאוּ
הַחֲכָמִים פִּירְכּוֹ דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי
קֶזֶז וְדִין: 14 וַתִּקְרַב אֵלָיו פֶּרְשָׁמָה שְׂמַר
אֲדִמְתָּא תְּרִישׁ מָרְסָא מְדִינַת
שִׁבְעָת שָׂרֵי פָרְס וְיָדִי רֶמֶל פֶּגִי הַמֶּלֶךְ
וְיִשְׁבִּימִי הַשֶּׁנִּי בַּמֶּלֶךְ: 15 בְּרַת מֶדֶה
לְעִשׂוֹת בַּמֶּלֶךְ וְשָׂתִי עַל וְאֶשֶׁר לֹא
עֲשִׂתָּה אֶת־מַמְּשַׁר הַמֶּלֶךְ אֲחִישֶׁרֶשׁ בֶּן
חֲפְרִיָּם: 16 וַיֹּאמֶר מִמֶּכֶן לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְחֲשׂוֹנִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לִבְיָ
עֲוֹתָהּ וְשָׂתִי הַמֶּלֶךְ כִּי עַל־חֲשׂוֹנִים
וְעַל־קִלְעֹנִים אֶשֶׁר בְּכָל־מְדִינַת הַמֶּלֶךְ
אֲחִישֶׁרֶשׁ: 17 כִּי־יִצְאָה דְּבַר־הַמֶּלֶךְ עַל־
כָּל־הַנָּשִׁים לְחַבְּרוֹת בְּעִלְיָהֶן בְּצִיגֵיהֶן
בְּמִסְתֵּי הַמֶּלֶךְ אֲחִישֶׁרֶשׁ אָמַר לְהִבְיָ
אֶת־נִשְׂתֵּי הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי וְלֹא־בָאָה:
18 וְחִיוֹם הַזֶּה תִּלְבַּחְתָּהּ שָׂרֵי פָרְס
וְיָדִי אֶשֶׁר שָׁמַעוּ אֶת־דְּבַר הַמֶּלֶךְ לְכָל
שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְיָדִי בְּיָדוֹ וְהָזָה: 19 אִם־עַל־
הַמֶּלֶךְ מִיֵּד וְיָצָא דְּבַר־מַלְכָּהּ מִלְּפָנָיו
וְיִתְּנָה בְּדָרְךָ כְּרִיסִיָּהּ וְלֹא יַעֲבֹר אֶשֶׁר
לֹא־תִבְוֹא וְשָׂתִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחִישֶׁרֶשׁ
וּמַלְכָּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעֲיָתָהּ הַפּוֹדָה
מִמֶּנָּה: 20 וְנִשְׁמַע שְׂמֵעַם הַמֶּלֶךְ אֶשֶׁר
יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכָּתָהּ כִּי רָצָה לָהּ וְכָל־
הַנָּשִׁים יִתְּנִי יָחַד לְבַעֲלֵיהֶן לְמַדּוּל וְעַד
קָמוּ: 21 וַיֵּשֶׁב הַדָּבָר בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדָבָר מְדִינָהוּ:
22 וַיִּשְׁלַח סָפָרִים אֶל־כָּל־מְדִינַת הַמֶּלֶךְ
אֶל־מְדִינָהּ וּמְדִינָהּ כְּכֹתֶבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם
כָּל־שֹׁנֵי לְחַיֹּת כְּלִיאֵשׁ שָׂרֵי בְּבִיתוֹ
וּמִדְּבַר בְּלִשׁוֹן עַם:

פרשח ב:

1 וְאַחֲרֵי כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה פָּשָׁה מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ
אֲחִישֶׁרֶשׁ זָכַר אֶת־נִשְׂתֵּי וְאֶת אֶשֶׁר־עָשָׂתָהּ
וְאֶת אֶשֶׁר־נָתַן עָלֶיהָ: 2 וַיֹּאמְרָה בְּעֶבֶר
הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתִי וּבְחֶשֶׁל לְמַלְכָּהּ נִצְרוֹת
בְּחִילָת מִזְכּוֹת מִרְאָה: 3 וַיִּפְלֹד הַמֶּלֶךְ
מִמְּדִינָה בְּכָל־מְדִינַת מַלְכָּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת־
כָּל־נִצְרָתָהּ לְחַלְלָה מִזְכּוֹת מִרְאָה אֶל־שִׁשְׁנֵי
הַבָּיְתָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יָדֵי הַנָּשִׁים סָרִיסִים
הַמֶּלֶךְ שָׂרֵי הַנָּשִׁים וְנָחִיו מִמְּדִינָתוֹ:

13 Καὶ εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ Κατὰ ταῦτα ἰλά-
λησέν Ἀστὶν, ποιήσατε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ
κρίσιν. 14 Καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσάιος καὶ
Σαρσαθαῖος καὶ Μαλισαῖρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ
Μήδων οἱ ἰγγὺς τοῦ βασιλέως, οἱ πρῶτοι παρα-
καθήμενοι τῷ βασιλεῖ, 15 Καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ
κατὰ τοὺς νόμους ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστὶν τῇ βασι-
λίᾳ, ὅτι οὐκ ἐποίησε τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνούχων. 16 Καὶ εἶπεν ὁ
Μουχάιος πρὸς τὸν βασιλῆα καὶ τοὺς ἄρχοντας
Οὐ τὸν βασιλῆα μόνον ἠδίκησεν Ἀστὶν ἡ
βασιλισσά, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας
καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως. 17 Καὶ γὰρ
διηγέσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλείας, καὶ
ὡς ἀντίειπε τῷ βασιλεῖ. Ὡς οὖν ἀντίειπε τῷ
βασιλεῖ Ἀραξίρξῃ, 18 Οὕτω σήμερον αἱ τυραν-
νίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων
ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς
τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἀνδρας αὐτῶν.
19 Εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προσταχάτω βασι-
λικὸν καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ
Περσῶν, καὶ μὴ ἄλλως χρῆσθαι, μηδὲ εἰσελθεῖν
εἰς ἡ βασιλισσά πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν βασιλείαν
αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναίκει κρείττονι αὐτῆς.
20 Καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
ὃν ἐάν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· καὶ οὕτω
πάσαι αἱ γυναῖκες περιθήσονται τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν
ἐαυτῶν, ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου. 21 Καὶ
ἤρτισεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἀρχουσιν· καὶ
ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἠλάλησεν ὁ Μουχάιος,
22 Καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ
χώραν, κατὰ τὴν λίξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι φόβον
αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ μετὰ τοὺς λόγους τουτους ἐκόπασεν ὁ
βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ, καὶ οὐκ εἶτι ἐμνήσθη τῆς Ἀστὶν,
μνημονεύων ὅλα ἠλάλησε καὶ ὡς κατέκριεν αὐτήν.
2 Καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Ζητήσῃτω
τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἶδει. 3 Καὶ
καταστήσῃ ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς
χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπιλεξάτωσαν
κοράσια παρθενικά καλὰ τῷ εἶδει εἰς Σούσαν τὴν
πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα, καὶ παραδοθήτωσαν τῷ
εὐνοῦχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν,
καὶ δοθήτω σμῆγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια.

τοῦ βασιλέως τῶν φυλασσόντων τὴν αὐλήν, ἡκούσε τε αὐτῶν
τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρνήνησεν, καὶ
ἐμαθεν ὅτι ἐτοιμάζοντο τὰς χώρας ἐπιβαλεῖν Ἀραξίρξῃ τῷ
βασιλεῖ. Καὶ ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξήτασεν
ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο εὐνοῦχους, καὶ ὁμολογήσαντες ἀπή-
χθησαν. Καὶ ἐγραψεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους εἰς
μνημόσυνον, καὶ Μαρδοχαῖος ἐγρήψε περὶ τῶν λόγων τούτων·
καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαῖον θεραπεύειν ἐν τῇ αὐλῇ,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δώματα περὶ τούτων. Καὶ ἦν ἡμῶν Ἀμα-
δάθου Βενγαιοῦ ἱερεὺς ἐνὸς τῶν βασιλέων, καὶ ἐξήτησε
κακοποιῆσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν λαόν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν
δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως.

13 Interrogavit sapientes, qui ex more regio
semper ei aderant, et illorum faciebat cuncta
consilio, scientium leges ac jura majorum
14 (Erant autem primi et proximi, Charsena,
et Sethar, et Admatha, et Tharsis, et Mares,
et Marsana, et Mamuchan, septem duces
Persarum atque Medorum, qui videbant
faciem regis, et primi post eum residere soliti
erant), 15 Cui sententiæ Vasthi regina
subjaceret, quæ Assueri regis imperium, quod
per eunuchos mandaverat, facere noluisset.
16 Responditque Mamuchan, audiente rege,
atque principibus: Non solum regem læsit
regina Vasthi, sed et omnes populos, et
principes, qui sunt in cunctis provinciis regis
Assueri. 17 Egre dietur enim sermo reginæ ad
omnes mulieres, ut contemnant viros suos, et
dicant: Rex Assuerus jussit ut regina Vasthi
intraret ad eum, et illa noluit. 18 Atque
hoc exemplo omnes principum conjuges Persa-
rum atque Medorum, parvipendunt imperia
maritorum: unde regis justa est indignatio.
19 Si tibi placet, egrediatur edictum a facie
tua, et scribatur juxta legem Persarum atque
Medorum, quam præteriri illicitum est, ut
nequaquam ultra Vasthi ingre diatur ad
regem, sed regnum illius, altera, quæ melior
est illa, accipiat. 20 Et hoc in omne (quod
latissimum est) provinciarum tuarum divul-
getur imperium, et cunctæ uxores tam
majorum, quam minorum, deferant maritis
suis honorem. 21 Placuit consilium ejus
regi, et principibus: fecitque rex juxta con-
siliu Mamuchan, 22 Et misit epistolas ad
universas provincias regni sui, ut quæque
gens audire et legere poterat, diversis linguis
et litteris, esse viros principes ac majores in
domibus suis: et hoc per cunctos populos
divulgari.

CAPUT II.

1 His ita gestis, postquam regis Assueri
indignatio deferbuerat, recordatus est Vasthi,
et quæ fecisset, vel quæ passa esset: 2 Dixe-
runtque pueri regis, ac ministri ejus: Quæ-
rantur regi puellæ virgines ac speciosæ, 3 Et
mittantur qui considerent per universas
provincias puellas speciosas et virgines: et
adducant eas ad civitatem Susan, et tradant
eas in domum feminarum sub manu Egei
eunuchi, qui est præpositus et custos
mulierum regiarum: et accipiant mundum
muliebrem, et cetera ad usus necessaria.

4 והענינה אשר תיטב בעיני המלך
תמלך פחת ושפתי ויטב הדבר בעיני
המלך ונעש כן: 5 אשר יהודי
היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן
יאיר בדרשמי בדרוש איש ימיני:
6 אשר הגלה מירושלים עסיהלח אשר
הגלה עם ונחנה מלך יהודה אשר
הגלה בבכדנצר מלך בבל: ויהי אמן
את-הנפשה היא אסתר בת-דוד כי אין
לה אב ואם והענינה ופתיהלח וטובת
מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי
לו לבת: 7 ויהי בפשע דבר-המלך
ויהי ובהקדש נערו רבות אל-שושן
הבירה אל-יד הג ופתיהלח אסתר אל-
בית המלך אל-יד הגי שמר הנשים:
8 ותיטב הענינה בעיניו ופתיהלח חסד
לקניו ויבחר את-המרתיה ואמר
מנחם לקחת לה ואת שבע הענינות
הראיות להתלה מביית המלך וישנה
ואת-המרתיה לטוב בית הנשים:
10 ללה-הנידה אסתר את-עמה ואת-מולדתה
כי מרדכי צנח עליה אשר לא-תגיד:
11 ובכל-ימים יום מרדכי מה-המלך לפג
הצר בית-הנשים לדעת את-שלוש אסתר
ומה-נעשה בה: 12 ובחניצ חר גערה
והעלה לבוא אל-המלך אחשורוש מן
היות לה פדת הנשים שגם עקר חרש
כי בן ימלא ימי מרדכי וישנה הנשים
בשמן המר ושמה הנשים בפשמים
ובמרתיה הנשים: 13 ובזה הענינה פתח
אל-המלך את כל-אשר תאמר ופתח לה
לבוא עמה מבית הנשים עד-בית
המלך: 14 בערב היא באה ובפך היא
שכה אל-בית הנשים שני אל-יד ששנה
סרים המלך שמר הפילגשים ללה-בוא
עוד אל-המלך כי אסתר פתח המלך
ונקרא בשם: 15 ובחניצ תר-אסתר בת-
אביהל ונד מרדכי אשר לקח-לו לבת
לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם
את-אשר יאמר הגי סריס-המלך שמר
הנשים ויהי אסתר נשאת חן בעיני
כל-המלך: 16 ופתחה אסתר אל-המלך
אחשורוש אל-בית מלכותו בחדש תשרי
חמדתה שבת בשנת-שבע למלכותו:

4 Kai ἡ γυνὴ ἣ ἀν ἀρίστη τῇ βασιλεῖ βασιλεύσει
ἀντὶ Ἀσθίν. Καὶ ἤρесе τῇ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα,
καὶ ἐποίησεν οὕτως. 5 Καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰου-
δαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτοῦ
Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαίρου τοῦ Σιμείου τοῦ Κισαίου,
ἐκ φυλῆς Βενιαμίν. 6 Ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ
Ἱερουσαλὴμ ἦν ἡχμαλώτευσεν Ναβουχοδονόσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος. 7 Καὶ ἦν τούτῳ παῖς
θρεπτή, θυγάτηρ Ἀμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἑσθήρ. Ἐν δὲ τῇ μεταλλάξει
αὐτῆς τοὺς γονεῖς ἐπαίδευσεν αὐτὴν ταυτὶ εἰς
γυναικα. καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῇ εἶδει.
8 Καὶ ὅτε ἡκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα,
συνήχθησαν πολλὰ κοράσια εἰς Σούσαν τὴν πόλιν
ὑπὸ χεῖρα Γαῖ, καὶ ἤχθη Ἑσθήρ πρὸς Γαῖ τὸν
φύλακα τῶν γυναικῶν. 9 Καὶ ἤρесе αὐτῇ τὸ
κοράσιον, καὶ εὖρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ
ἐσπευσε δοῦναι αὐτῇ τὸ σμήγμα καὶ τὴν μερίδα
καὶ τὰ ἐπὶ τὰ κοράσια τὰ ὑποδειγμένα αὐτῇ ἐκ
βασιλικῆς, καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς
ἄβραις αὐτῆς ἐν τῇ γυναικῶν. 10 Καὶ οὐχ
ὑπέδειξεν Ἑσθήρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα.
ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγέλλαι.
11 Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν περιεπάτει ὁ Μαρ-
δοχαῖος κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν, ἐπι-
σκοπῶν τί Ἑσθήρ συμβήσεται. 12 Οὗτος δὲ ἦν
καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν
ἀναπληρώσῃ μῆνας δεκάδύο. οὕτως γὰρ ἀναπλη-
ροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας, μῆνας 25
ἀλειφομένης ἐν μυρρινῇ ἰλαίῃ, καὶ μῆνας 25 ἐν
τοῖς ἀρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμήγμασι τῶν γυναικῶν.
13 Καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ
ψ ἰὰν εἴπῃ, παραδώσει αὐτὴν συνεισέχεσθαι αὐτῇ
ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων. 14 Δεῖλης
εἰσπορεύεται, καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν
γυναικῶνα τὸν δεύτερον οὐ Γαῖ ὁ εὐνοῦχος τοῦ
βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκ ἐτι
εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα ἰὰν μὴ κληθῇ
δνόματι. 15 Ἐν δὲ τῇ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον
Ἑσθήρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς
Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, οὐδὲν ἠθέτη-
σεν ὡς ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν.
ἦν γὰρ Ἑσθήρ εὐρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν
βλεπόντων αὐτήν. 16 Καὶ εἰσῆλθεν Ἑσθήρ πρὸς
Ἀραξέρσην τὸν βασιλέα τῇ δωδεκάτῃ μηνὶ ὅς
ἴστιν Ἀδάρ, τῇ ἐβδόμῃ ἐτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

4 Et quæcumque inter omnes oculis regis
placuerit, ipsa regnet pro Vasthi. Placuit
sermo regi: et ita, ut suggesserant, jussit
fieri. 5 Erat vir Judæus in Susan civitate,
vocabulo Mardochæus, filius Jair, filii Semei,
filii Cis, de stirpe Jemini, 6 Qui translatus
fuerat de Jerusalem eo tempore, quo Jechoniam
regem Juda Nabuchodonosor rex Babylonis
transtulerat, 7 Qui fuit nutritus filia fratris
sui Edissæ, quæ altero nomine vocabatur
Esther, et utrumque parentem amiserat:
pulchra nimis, et decora facie. Mortuisque
patre ejus ac matre, Mardochæus sibi eam
adoptavit in filiam. 8 Cumque percrebruisset
regis imperium, et juxta mandatum illius
multæ pulchræ virgines adducerentur Susan,
et Egeo traderentur eunuchis; Esther quoque
inter ceteras puellas ei tradita est, ut serva-
retur in numero feminarum. 9 Quæ placuit
ei, et invenit gratiam in conspectu illius. Et
præcepit eunuchis, ut acceleraret mundum
muliebrem, et traderet ei partes suas, et
septem puellas speciosissimas de domo regis,
et tam ipsam quam pedisequas ejus ornaret
atque excoleret. 10 Quæ noluit indicare ei
populum et patriam suam: Mardochæus enim
præceperat ei, ut de hac re omnino reticeret:
11 Qui deambulabat quotidie ante vestibulum
domus, in qua electæ virgines servabantur,
curam agens salutis Esther, et scire volens
quid ei accideret. 12 Cum autem venisset
tempus singularum per ordinem puellarum, ut
intrarent ad regem, expletis omnibus quæ ad
cultum muliebrem pertinebant, mensis duo-
decimus vertebatur: ita duntaxat, ut sex
mensibus oleo ungerentur myrrhino, et aliis
sex quibusdam pigmentis et aromatibus
uterentur. 13 Ingredientesque ad regem,
quidquid postulassent ad ornatum pertinens,
accipiebant, et ut eis placuerat, compositæ de
triclino feminarum ad regis cubiculum trans-
ibant. 14 Et quæ intraverat vespere, egre-
diebatur mane, atque inde in secundas sedes
deducebatur, quæ sub manu Susagazi eunuchi
erant, qui concubinis regis præsidebat: nec
habebat potestatem ad regem ultra redeundi,
nisi voluisset rex, et eam venire jussisset ex
nomine. 15 Evoluta autem tempore per
ordinem, instabat dies, quo Esther filia
Abihail fratris Mardochæi, quam sibi
adoptaverat in filiam, deberet intrare ad
regem. Quæ non quæsit muliebrem
cultum, sed quæcumque voluit Egeus eunu-
chus custos virginum, hæc ei ad ornatum
dedit. Erat enim formosa valde, et incredi-
bili pulchritudine, omnium oculis gratiosa
et amabilis videbatur. 16 Ducta est itaque
ad cubiculum regis Assueri mense docimo,
qui vocatur Tebeth, septimo anno regni ejus.

אסתר ב נ

17 ויאמרו המלך את-אסתר מכל-הנשים
ותשאיתן ותסד לקנין מכל-הבתולות
ונשם כתר-מלכות בראשה וימליכה תחת
ושתי: 18 ונעש המלך משתה גדול
לכל-שכניו ועבדיו את משתה אסתר
ותקחה למדינות עשה ויפנו משאת צד
המלך: 19 ובהקדש ברתולות שגור
וקרדכי ישב בשער-המלך: 20 אין אסתר
מבית מולדתה ואת-עמה כאשר צוה
עליה קרדכי ואת-מאמר קרדכי אסתר
עשה כאשר היתה באמנה איתו:

21 בימים הלם וקרדכי ישב בשער-המלך
הוא בביתו וקרא שגירסיו המלך
משכני המלך ויבקשו לשלח לו במלך
אחשורש: 22 ויבדק הדבר למדכי ויגד
לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
בשם קרדכי: 23 ויבקש הדבר וישא
ויחלי שניהם על-עץ ויכתב בקשר דברי
המים לפני המלך:

פרשה ג:

1 ואת-הדברים האלה גדל המלך
אחשורש את-המן ברהמנותיו האגני
וינשאחיו וישם את-צמא מעל כל
השמים אשר איתו: 2 וכל-עבדי המלך
אשר-בשער המלך פרעים ומשפחותים
להמן ברגו צהלו המלך וקרדכי לא
יכרע ולא ישתחוו: 3 ויאמר עבדי
המלך אשר-בשער המלך למדכי מיהל
אתה עובר את מצות המלך: 4 ויהי
במקום אליו יום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות חצמדי דברי קרדכי
ב-הגיד להם אשר-תאמר יחזק: 5 ויבא
המן בראיו קרדכי ברגו ומשתחוו לו
ויקרא המן חמך: 6 ויגדו בעיניו לשלח לו
בקרדכי לבדו ברהמנותיו ואת-עם קרדכי
ויבקש להמן להשמיד את-כל-היהודים
אשר בכל-מלכות אחשורש עם קרדכי:
7 בחדש הראשון הוא-חדש ניסן בשנת
שנים עשרה למלך אחשורש הפיל פור
הוא הגדל לפני המן מים ליום ויחלש
לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר:

ΕΣΘΗΡ, β', γ'.

17 Καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Ἑσθήρ, καὶ εὖρε χάριν
παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ
τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον. 18 Καὶ ἐποίησεν ὁ
βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς
δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, καὶ ὑψωσε τοὺς γάμους
Ἑσθήρ, καὶ ἄφεισιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ. 19 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἰθεράπευεν ἐν τῇ
αὐλῇ. 20 Ἡ δὲ Ἑσθήρ οὐχ ὑπιδεῖξε τὴν πατρίδα
αὐτῆς· οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος,
φοβεῖσθαι τὸν θεὸν καὶ ποιῆν τὰ προστάγματα
αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ Ἑσθήρ οὐ
μετήλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς. 21 Καὶ ἱλυπή-
θησαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισυ-
ματοφύλακες ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἰζήτουν
ἀποκτεῖναι Ἀραξέρξην τὸν βασιλεῖα. 22 Καὶ
ἰδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἰσήμανεν Ἑσθήρ,
καὶ αὕτη ἐνεφάνησε τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς.
23 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἤσασε τοὺς δύο εὐνοῦχους καὶ
ἐκρέμασεν αὐτούς· καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς
καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ
βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἐν
ἐγκωμίῃ.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἰδοῦσιν ὁ βασιλεὺς Ἀρα-
ξέρξης Ἀμάν Ἀμαδάθου Βουγαῖον, καὶ ὑψωσεν
αὐτὸν καὶ ἐπρωτοβάθρῃ πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ·
2 Καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ,
οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι· ὁ δὲ
Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ. 3 Καὶ ἰλάλησαν
οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ
Μαρδοχαίε, τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως
λεγόμενα; 4 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἰλάουν αὐτῷ,
καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν· καὶ ὑπιδέξαν τῷ Ἀμάν
Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτα-
σόμενον, καὶ ὑπιδεῖξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι
Ἰουδαῖός ἐστι. 5 Καὶ ἐπιγινούς Ἀμάν ὅτι οὐ
προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ἰθυμῶθι σφόδρα,
6 Καὶ ἰβουλεύσατο ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ
τὴν Ἀραξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους. 7 Καὶ
ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῃ τῆς βασιλείας
Ἀραξέρξου, καὶ ἔβαλε κλήρους ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας καὶ μῆνα ἐκ μηνὸς ὥστε ἀπολίσαι ἐν μὲν
ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου, καὶ ἔπεισεν ὁ κληρὸς
εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ μηνὸς ὅς ἐστιν Ἀδάρ.

ESTHER, II. III.

17 Et adamavit eam rex plus quam omnes
mulieres, habuitque gratiam et misericordiam
coram eo super omnes mulieres, et posuit
diadema regni in capite ejus, fecitque eam
regnare in loco Vasthi. 18 Et jussit con-
vivium præparari permagnificum cunctis
principibus, et servis suis, pro conjunctione
et nuptiis Esther. Et dedit requiem uni-
versis provinciis, ac dona largitus est juxta
magnificentiam principalem. 19 Cumque
secundo quærerentur virgines et congrega-
rentur, Mardochæus manebat ad januam
regis: 20 Necdum prodiderat Esther patriam,
et populum suum, juxta mandatum ejus.
Quidquid enim ille præcipiebat, observabat
Esther: et ita cuncta faciebat, ut eo tempore
solita erat, quo eam parvulam nutriebat.
21 Eo igitur tempore, quo Mardochæus ad
regis januam morabatur, irati sunt Bagathan
et Thares, duo eunuchi regis, qui janitores
erant, et in primo palatii limine præsidebant:
volueruntque insurgere in regem, et occidero
eum. 22 Quod Mardochæum non latuit,
statimque nuntiavit reginæ Esther; et illa
regi, ex nomine Mardochæi, qui ad se rem
detulerat. 23 Quæsitum est, et inventum:
et appensus est uterque eorum in patibulo.
Mandatumque est historiis, et annalibus
traditum coram rege.

CAPUT III.

1 Post hæc rex Assuerus exaltavit Aman
filium Amadathi, qui erat de stirpe Agag: et
posuit solium ejus super omnes principes,
quos habebat. 2 Cunctique servi regis, qui
in foribus palatii versabantur, flectebant
genua, et adorabant Aman: sic enim præ-
ceperat eis imperator; solus Mardochæus non
flectebat genu, neque adorabat eum. 3 Cui
dixerunt pueri regis, qui ad fores palatii
præsidebant: Cur præter ceteros non observas
mandatum regis? 4 Cumque hoc crebrius
dicerent, et ille nollet audire, nuntiaverunt
Aman, scire cupientes utrum perseveraret in
sententia: dixerat enim eis se esse Judæum.
5 Quod cum audisset Aman, et experimento
probasset quod Mardochæus non flecteret sibi
genu, nec se adoraret, iratus est valde, 6 Et
pro nihilo duxit in unum Mardochæum
mittere manus suas: audierat enim quod
esset gentis Judæ; magisque voluit omnem
Judæorum, qui erant in regno Assueri, perdere
nationem. 7 Mense primo (cujus vocabulum
est Nisan) anno duodecimo regni Assueri,
missa est sors in urnam, quæ hebraice dicitur
phur, coram Aman, quo die et quo
mense gens Judæorum deberet interfici: et
oxivit mensis duodecimus, qui vocatur Adar.

וַיֹּאמֶר הָמוֹן לְהַלְלֹת אֱחָשָׁוֶרֶשׁ
 לְשָׁנָה עַם-אֶחָד מִמֶּנּוּ וּמִכָּל בְּנֵי הָעָם
 בְּכָל מַדִּינַת מְלֻכְתָּהּ וְהִמָּיְתָם שָׁנֹת
 מִכָּל-עָם וְאֶת-דָּתָהּ הַמְּלֻחָה אֵינֶם עֹשִׂים
 וְלַמְּלָכָה אֲדָרְשָׁנָה לְהִמָּיְתָם: 9 אִם-עַל-הַמְּלָכָה
 מִזֶּכֶר וּמִכָּבֹד לְאִבְדָּם וְעַל-מַלְכֵּי כְפֹר
 נֶסֶת אֲשָׁחֹל עַל-יְדֵי עַמִּי הַמְּלֹאכָה לְהִבְרִיא
 אֶל-בְּנוֹת הַמְּלָכָה: 10 וַיָּסֶר הַמְּלָכָה אֶת-
 מַעֲבָדָהּ מֵעַל יָדָיו וַיִּסְבֶּה לְחֹמֶן בֶּרֶךְ
 הַמְּדֻחָה הַזֶּה צִיר מִדְּחִימִים: 11 וַיֹּאמֶר
 הַמְּלָכָה לְחֹמֶן הַכֹּסֶם וְתֵן לָהּ וְהָעָם
 לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּמֶּלֶךְ בְּעִירָהּ: 12 וַיַּעֲרֹמֶה
 סִפְרֵי הַמְּלָכָה בַּתְּנֵשׁ קִרְאָשׁוֹן בְּשִׁלְשֹׁמֶה
 עֶמֶק יוֹזֵב בֹּן וַיִּקְרָב בְּעַל-אֲשֶׁר-בָּנָה הָמוֹן
 אֶל אֲחִישֶׁרֶת-סִפְרֵי-הַמְּלָכָה וְאֶל-חַפְצֹתָהּ אֲמָר:
 עַל-מַדִּינָהּ וּמַדִּינָתָהּ וְאֶל-עָרֶיהָ עַל וְעַם
 מַדִּינָתָהּ וּמַדִּינָתָהּ כִּכְרָכָהּ וְעַם וְעַם כְּלִשְׁוֹנָהּ
 בְּשֵׁם הַמְּלָכָה אֱחָשָׁוֶרֶשׁ נִקְרָב וְהַחֲסִים
 בְּמַעֲבַת הַמְּלָכָה: 13 וַיִּשְׁלַחֵם סִפְרֵים בְּיַד
 הַכֹּרֵעִים אֶל-כָּל-מַדִּינַת הַמְּלָכָה לְהַשְׁמִיד
 לְחַרֵּב וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-אֲחֵיחָדִים מִנְּעָר וְעַד
 זָקֵן מֵהָ עָם וְכָשִׁים בָּנִים אֶחָד בְּשִׁלְשֹׁמֶה עֶמֶק
 לְחֹדֶשׁ שָׁנִים-עֶשְׂרֵה הַחֲדָרִיתֹשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם
 לְבוֹז: 14 כִּי-שָׁמְעוּ הַמֶּלֶךְ לְהַעֲמֹת חַד בְּכָל
 מַדִּינָהּ וּמַדִּינָתָהּ וְלֹא יָבִיל-הֵעָמָם לְהַלִּיתָם
 עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה: 15 הַרְצִיִם הַזֵּה
 וְחַפְצִים בְּרֹבֶר הַמְּלָכָה וְיִחְדָּת נִתְּנָה בְּשִׁלְשֹׁמֶה
 הַבִּירָה וְהַמְּלָכָה וְהָמוֹן אֲשֶׁבִי לְשִׁתְּחוֹת
 חֲסִיר שֹׁשֶׁן נְכוֹכָה:

פרשה ד :

וַיִּמְדֵּכִי יְדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נִעְשָׂה
וַיִּסְבֶּעַ סָרְדִכִּי אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבֹּשׁ שָׂרָם וַאֲמַר
נִשְׂאָה בְּתוּלָה הַעֲלִיר וַיִּזְעַק וַעֲקָה בְּתוּלָה
וַיִּמְרָה: ³ וַיִּבְרָא עַד לִפְנֵי שְׁעֵר־חַמְלָה
כִּי אֵין לָבֹא אֶל־שַׁעַר חַמְלָה בְּלִבְיָשׁ
שָׂרָם: ⁴ וּבְכָל־מִדְיָנָה וּבְמִדְיָנָה מְהוֹם אֲשֶׁר
דָּבַר חַמְלָה וַתְּחַל מִיָּע אֶבֶל בְּתוּלָה
לְיַחֲזָאִים וְעוֹם וּבְכִי וַיִּסְבֹּךְ שָׂרָם וַאֲמַר
יָצַע לְרַעִים: ⁵ וַאֲבֹאֲמָנָה נְעוּזָה אֲסַתָּר
וּמְרִיסָהּ וַיַּנְיָה לָּהּ וַתַּחֲמֹלֶתֶל חַמְלָה
מִיָּד וַתַּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־
מִדְיָכִי וַלְחַסֵּד שָׂרָם מִדְּעָלָיו וְלֹא חָגַל:

7 Καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἀρταξέρξης λίγων ὕπαρχι ἐθνὸς διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἐθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἕκαστοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλείως παρακούουσι, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεὺς αὐτούς. 8 καὶ δοκεῖ τῷ βασιλεὶ, δογματισάτω ἀπολύσει αὐτούς, καὶ γὰρ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια. 9 Καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ἰδὼν ἐκ τῆς χειρὸς τῷ Ἀμάν, σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων. 10 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν· Τὸ μὲν ἀργύριον ἔχει, τῷ δὲ ἔθνει χρῶ εἰς βούλει. 11 Καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μὴ πρῶτον τῷ τρισαυκαίδεσσι, καὶ ἔγραψαν ὡς ἐπέταξεν Ἀμάν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἀρχουσιν κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, τοὺς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χώρας, τοὺς τε ἀρχοὺς τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτὴν λέξει, διὰ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως. 12 Καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιαφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν, ἀφανίσαι τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκάτου, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.* 13 Τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν καὶ προσετάνη πᾶσι τοῖς ἐθνεσιν ἐτοίμως εἶναι ἐς τὴν ἡμέραν ταύτην. 14 Ὁ βασιλεὺς δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς Σούσαν. 15 Ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἐκωθωνίζοντο, ἐπαράσσοντο δὲ ἡ πόλις.

ΚΕΦ. δ'.

1 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνούς τὸ συντελούμενον
διέβηκε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο σάκκον
καὶ κατεπάσεν σποδὸν, καὶ ἐκπηδήσας διὰ τῆς
πλατείας τῆς πόλεως ἵβόα φωνῇ μεγάλῃ Ἀλρεταί
ἔθνος μὴδὲν ἡδίκησός. 2 Καὶ ἦλθεν ἕως τῆς
πύλης τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη· οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ
ἔξω ἐισέλθον εἰς τὴν αὐλὴν σάκκον ἔχοντι καὶ
σποδόν. 3 Καὶ ἐν πάσῃ χυρᾷ οὐ ἔξετίθετο τὰ
γράμματα κραυγῇ καὶ κοπετός καὶ πίνθος μέγα
τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σποδὸν ἑστρωσαν
ἑαυτοῖς. 4 Καὶ ἐισήλθον αἱ ἄβραι καὶ οἱ
εὐνοῦχοι τῆς βασιλείσης καὶ ἀνῆγγυλαν
αὐτῇ· καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός,
καὶ ἀπέστειλε στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ
ἀφέλῃσθαι αὐτοὺ τὸν σάκκον· ὃ δὲ οὐκ ἐπίσθη.

• Τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστὶ τὸ ἀντίγραφον τοῦδε • Βασιλεὺς μέγας Ἀρταβάζης τοῦ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἕως τῆς Λιβύης ἐπὶ τοὺς ἐκατοὺς ἐκκοιτᾷ χωρὶς ἄρχουν καὶ τοπαρχῶν υποταγὰς μόνους τοὺς γράφει. Πολλοὺς ἐπαρῶς ἔθνην καὶ πάσης ἐμπροσφάτως οὐκονομήει, βουλομένη, καὶ τῇ ὁρσῇ τῆς ἐξουσίας ἐπαρῶς ἐννεύκετον δὲ καὶ μετὰ ἡγεστῶτος αἰ διεσφάλη, τοὺς τὴν υποταγὰς ἐννεύκετον διὰ παντὸς καταστῆσαι βίους, τὴν τε βασιλείαν ἡμερον καὶ πορευτὴν μέχρι περάτων παρεῖοντες ἀνανεύσασθαι τε τὴν πορευτὴν τοῖς πάσι ἀνθρώποις εἰρήνην. Πυθόμενοι δὲ ὁμοῦ τὴν συμβουλίαν πᾶς ἀν ἀφείη τοῦτο εἶπε πρῶτον, ὁ σφωρόντη παρ ἡμῖν διενέγκας καὶ ἐν τῇ ἐνόμῳ ἀπαρράλλετώς καὶ βίβειαι πιστεῖ ἀποδεχόμενος καὶ διατερον τὴν βασιλείαν γέρας ἀπαιτηγμένους ἂν ἐπέσειεν ἡμῖν, ἐν πάσις ταῖς κατὰ τὴν ἐκκοινῶν φύλας ἀνεμειγμένα δυσμενὲ λαόν τῶν, τοῖς νόμοις ἀντίθετον πρὸς πᾶν ἔθνος, τὰς τε τῶν βασιλέων παρατίκτοντας δικεινὰς διατάγματα, πρὸς τοὺς μὴ κατατίθεσθαι τὴν φύσιν κατεθνηνομένην ἐκείνων συναρχίαν. Διελθούσας οὖν τοὺς τὸ ἔθνος μονάστον ἐν ἀντιπαράγῳ παντὶ διὰ παντὸς ἀνθρώπῳ κεκμενον, διαγνήν τῶμιν γενέουσιν παρὰ λαλῶσσαν, καὶ δοῦσιν τοῖς κτηνέροις πρῶτον καὶ χερσίν τοῖς συντελούν κακὰ καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν ἐνδοθεῖας τυγχάνειν • προστεταγμένων οὖν τοὺς σφωρόντομους ἡμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ Ἀλιὰν τὸ τεταγμένον ἐπὶ τὴν πραγμάτων καὶ δευτέρω πατρὸς ἡμῶν, πάντας οὖν γυναῖδας καὶ τέκνους ἀποδοῦσαι ἑλορίαι ταῖς τῶν ἔθρων μαχαίρας ἀνεπαικτοῦ οἴκου καὶ φειδύου τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός ἅπαν τοὺς ἀνέστοις ἔτους, ὅπως αἰ πάσαις καὶ ἡμῖν δυσμενέας ἐν ἡμέρῳ μὲν βίβας ἐν τῷ πόρῳ καταλόντες ἐν τῷ μετῆπεινα χρόνῳ ἐννοσθῇ καὶ ἀνταρῇ παρόντως ἡμῖν διὰ τέλους τὰ πρῶτα.

8 Dixitque Aman regi Assuero : Est populus per omnes provincias regni tui dispersus, et a se mutuo separatus, novis utens legibus et caeremoniis, insuper et regis scita contemnens. Et optime nosti quod non expediat regno tuo, ut insolescat per licentiam ; 9 Si tibi placet, decerne ut pereat, et decem millia talentorum appendam arcariis gazæ tuæ. 10 Tulit ergo rex annulum, quo utēbatur, de manu sua, et dedit eum Aman filio Amadathi de progenie Agag, hosti Judæorum, 11 Dixitque ad eum : Argentum, quod tu polliceris, tuum sit ; de populo age quod tibi placet. 12 Vocatique sunt scribæ regis mense primo Nisan, tertiadecima die ejusdem mensis : et scriptum est, ut jusserrat Aman, ad omnes satrapas regis, et judices provinciarum, diversarumque gentium, ut quæque gens legere poterat, et audire pro varietate linguarum, ex nomine regis Assueri : et litteræ signatæ ipsius annulo, 13 Missæ sunt per cursores regis ad universas provincias, ut occiderent atque delerent omnes Judæos, a puero usque ad senem, parvulos et mulieres, uno die, hoc est, tertiodecimo mensis duodecimi, qui vocatur Adar, et bona eorum diriperent. 14 Summa autem epistolarum hæc fuit, ut omnes provinciæ scirent, et pararent se ad prædictam diem. 15 Festinabant cursores, qui missi erant, regis imperium explere. Statimque in Susan pependit edictum, rege et Aman celebrante convivium, et cunctis Judæis, qui in urbe erant, flentibus.

CAPUT IV.

1 QUÆ cum audisset Mardocheus, scidit vestimenta sua, et indutus est sacco, spargens cinerem capiti: et in platea medius civitatis voce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, 2 Et hoc ejalatu usque ad fores palatii gradiens. Non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare. 3 In omnibus quoque provinciis, oppidis, ac locis, ad quæ crudele regis dogma pervenerat, plenus ingens erat apud Judæos, jejunium, ululatus, et fletus, sacco et cinere multis pro strato utentibus. 4 Ingressæ autem sunt puellæ Esther et eunuchi, nuntiaveruntque ei. Quod audiens consternata est: et vestem misit, ut ablato sacco induerent eum: quam accipere noluit.

וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לַחֲכֵם מִסֵּרִים הַמֶּלֶךְ
 אֶת־הַעֲמִיד לִפְנֵיהֶם וַתַּצְוֶה עַל־מִרְדֳּכָי
 לַדָּעַת מַחֲזָה וְעַל־מַחֲזָה: * וַיֵּצֵא הַחֵן
 אֶל־מִרְדֳּכָי אֶל־רְחֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי
 אֶת־הַמֶּלֶךְ: * וַיַּגִּדְלוּ מִרְדֳּכָי אֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר קָרָה וַתֵּן: * פָּרִשְׁתָּ הַסֶּסֶף אֲשֶׁר
 אִמֶּר הָיוּ לְשָׂקוֹל עַל־זִמְנָה הַמֶּלֶךְ בִּיהִדּוּיִם
 לַאֲבָדָם: * וַתַּחֲפֹצְשֶׁן כְּתָב־לִמְדָה אֲשֶׁר־
 נָתַן בְּשֹׁשְׁלֹן לְהַשְׁמִידם כָּמוֹן לֹא לְהַרְאוֹת
 אֶת־אֶסְתֵּר וְלִהְיוֹת לָהּ וּלְצִנּוֹת עֲלֶיהָ
 לְבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהַחֲמֹדָהּ וּלְבַקֵּשׁ
 מִלִּפְנֵי עַל־עַמָּה: * וַיָּבֹא הַחֵן וַיַּגִּד
 לַאֲסֵר אֶת דְּבָרֵי מִרְדֳּכָי: * וַתֹּאמֶר
 אֶסְתֵּר לְהַחֲזֹק וַתַּצְוֶה אֶל־מִרְדֳּכָי: * כָּל־
 עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מִדְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְיָדְעִים
 אֲשֶׁר כָּל־יָדָע וְאֲשֶׁר אֲשֶׁר־יָבֹא אֶל־
 הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־
 יִקְרָא אֶת־הָרֹאשׁ לְהָמִית לְכָד מֵאֲשֶׁר
 יוֹשִׁיטְלוּ הַמֶּלֶךְ אֶת־שֶׁרָבִיט הַדָּגָב וְהָיָה
 וְאִנִּי לֹא נִקְרָאתִי לְבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ עַד
 שְׁלוֹשִׁים יָוֵם: * וַיַּגִּידוּ לְמִרְדֳּכָי אֶת־
 דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: * וַתֹּאמֶר מִרְדֳּכָי לְהַשְׁכִּיב
 אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־הַחֲצֵר בְּנִשְׁשָׁה לְהַשְׁכִּיב
 בִּית־הַמֶּלֶךְ מִכֵּל־הַיְּהוּדִים: * כִּי אִם־
 הִחָרַשׁ תַּחֲרִישׁ בְּעֵת הַזֶּה הַזֶּה רַחֵם
 וְהַצִּלָּה גַּעֲמִיד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר
 וְאֶת־בֵּית־אֲבִיךָ תִּמְאֲדוּ וְיָי וְיָדָע אִם־
 לַעֲת קִזְזָה הַעֲמָה לְפִלְקָתָהּ: * וַתֹּאמֶר
 אֶסְתֵּר לְהַשְׁכִּיב אֶל־מִרְדֳּכָי: * כִּי כֵּן
 אֶת־כָּל־יְהוּדִים הַמִּסְתָּאִים בְּשֹׁשְׁלֹן וְצִוּוּ
 עָלֵי וְאֶל־תִּמְאֲדוּ וְאֶל־תִּפְּרֹחַ שְׁלֹשֶׁת
 יָמִים לֵילָה נְיוֹם בְּסֻמְגִי וְנִגְרַתִּי אֲצִי
 כִּי וְכֵן אֲבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כָדָה
 וְכֵן אֲשֶׁר אֲבִידִי אֲבִידִי: * וַיַּעֲבֹר מִרְדֳּכָי
 וַיַּעַשׂ כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה עָלָיו אֶסְתֵּר:

פרשה ח:

וַיָּתֵן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר
 מַלְכוּת וַתַּעֲמֵד בְּפֶתַח בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִי
 לְכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
 מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמֶּלֶךְ לְכַח פֶּתַח תְּבִיר:

5 'H: δὲ Ἐσθήρ προσεκαλίσατο Ἀχραθάιον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παριστήκει αὐτῇ, καὶ ἀντίστιλε μαθεῖν αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὰ ἀκριβῆς, [6 'Ἐπὶ τὴν πλατίαν πρὸς τὰ βασιλεία.] 7 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπιδέκεν αὐτῇ τὸ γεγονός καὶ τὴν ἐπαγγελίαν. ἦν ἐπαγγέλλατο Ἀμάν, τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν τολώντων μυρίων, ἵνα ἀπολίσσῃ τοὺς Ἰουδαίους. 8 Καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολίσθαι αὐτοὺς ἰδὼκεν αὐτῇ δεῖξαι τῇ Ἐσθήρ, καὶ εἶπεν αὐτῇ ἐντείλασθαι αὐτῇ, εἰσελθούσῃ παραστήσασθαι τὸν βασιλεῖα καὶ ἀξιώσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ, μηθυσθεῖσα, ἡμῶν ταπεινώσεώς σου ὡς ἐτράφης ἐν χειρὶ μου, διότι Ἀμάν ὁ δευτερεύων τῇ βασιλεῖ ἡλάλησεν κατ' ἡμῶν, εἰς θάνατον, ἐπικάλεσαι τὸν Κύριον καὶ λήλυσον. τῷ βασιλεῖ παρὶ ἡμῶν, ῥῖσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου. 9 Εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος ἡλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους, τοὺς τοὺς. 10 Ἔπει δὲ Ἐσθήρ, πρὸς Ἀχραθαῖον Πορεύθητι πρὸς Μαρδοχαῖον καὶ εἰπὸν 11 Ὅτι τὰ ἔθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκου, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἡ γυνὴ ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς τὴν αὐλήν, τὴν ἰσχυρὰν, ἀλλήλους, οὐκ ἔστιν. αὐτῇ σωτηρία, πλὴν ὃς ἐκείνη ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσὴν ῥάβδον, οὗτος σωθήσεται, καὶ οὐκ ἐκκλημαί εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλεῖα, εἰσὶν αὐταὶ ἡμέραι τριάκοντα. 12 Καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Ἐσθήρ. 13 Καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον Πορεύθητι καὶ εἰπὸν αὐτῇ Ἐσθήρ, μὴ εἴπῃς, σεαυτῇ, ὅτι σωθήσῃ μόνῃ ἐν τῇ βασιλείᾳ, παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους. 14 Ὡς δὲ ἐλὼν παρακούσῃς ἐν τούτῳ, τῷ καιρῷ, ἀλλοθεν βοήθεια καὶ σέπῃ ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις. Σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, ἀπολίσσῃ καὶ τίς εἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν, τοῦτον ἰβασίλευσας; 15 Καὶ ἔξαπείστανεν Ἐσθήρ, τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν πρὸς Μαρδοχαῖον λέγουσα 16 Βαδίσας ἐκκλησίασαν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις, καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἡμέραις, καὶ μὴ φάγητε, μηδὲ πίετε ἐπὶ ἡμέρας νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ οὐκ εἰ καὶ αἱ ὕβρις μου ἀσπίσομεν, καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλεῖα παρὰ τὸν νόμον, ἵαν καὶ ἀπολίσθαι με δέξῃ. 17 Καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐντείλατο αὐτῇ Ἐσθήρ.

ΚΕΦ. ε'.

[1] KAI ἔγένετο, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐνεύσατο ἡ Ἐσθήρ βασιλικαῖς, καὶ ἔστη ἐν αὐλῇ τοῦ οἴκου βασιλικῶς, τῇ ἰσχυρᾷ ἔξεναντίας, τῆς βασιλικῆς τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἰκάθετο ἐν θρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν τῇ οἰκῇ βασιλικῇ ἔξεναντίας τῆς θύρας τοῦ οἴκου.

* Καὶ ἰδεῖθαι Κύριον, μνημονεύων πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἶπε Κύριε Κύριε βασιλεῦ πάντων πνευμάτων, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ σου τὸ πᾶν ἐστίν, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιδρῶν σοὶ ἐν τῷ θέλειν σε σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πᾶν θαυμάζομενον ἐν τῇ ὑπ' οὐρανῶν, καὶ Κύριος ἐὶ πάντων, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιτάξεται σοὶ τῷ Κυρίῳ, σὺ πάντα γινώσκεις, σὺ οἶδας Κύριε ὅτι οὐκ ἐν ὑβρεὶ οὐδὲ ἐν υπερηφανείᾳ οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα τούτο, τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπερῆφανον Ἀμάν, ὅτι ὑβδόκον φιλεῖν πάλματα, ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἐποίησα τούτο ἵνα μὴ θῶ δοῦρα ἀνθρώπου ὑπερῶν δοῦρῃ θεοῦ, καὶ οὐ προσσηγήσω οὐδένα, πλὴν σου τοῦ Κυρίου μου, καὶ οὐ ποιήσω αὐτὰ ἐν ὑπερῆφανείᾳ. Καὶ νῦν, Κύριε ὁ θεός ὁ βασιλεὺς, ὁ θεός Ἀβραάμ, φέισαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι ἐπιβόησαν ἡμῶν εἰς καταφθοράν καὶ ἐπεθύμησαν ἀπολίσθαι τὴν ἐξ ἀρχῆς κληρονομίαν σου, μὴ ὑπερίδῃς τὴν μαριδίαν σου ἢ σεαυτὴν ἐλευτρώσω ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐπακούσων τῆς δεήσεώς μου καὶ ἰλασθήναι τῷ κλήρῳ σου, καὶ στρέψων τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐνοχίαν, ἵνα ζώμεν ὡς ἄνθρωποι σου τὸ ἔθνος, Κύριε, καὶ μὴ ἀφάριστος στομα αἰνούντων σε, Κύριε. Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐκκραζεν ἐξ ἰσχυρίας αὐτῶν, ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν φθολοῖς αὐτῶν. Καὶ Ἐσθήρ ἡ βασιλίσσα κατέφυνεν ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν ἀγῶνι θανάτου κατελημμένη, καὶ ἀφελομένη τὰ ἱμάτια τῆς δόξης αὐτῆς ἐνεύσατο ἱμάτια στενωχωρίας καὶ πένητους, καὶ αὐτὴ τῶν ὑπερῆφανων ἡδυσμάτων στοδοῦ καὶ κοσμητῶν ἐπέπλησεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐπατίνασε σφόδρα, καὶ πάντα τὸν κόσμον ἀγαλλιάματα αὐτῆς ἐπλήσθη στερεῶν τριχῶν αὐτῆς, καὶ ἐδέετο Κύριον θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Κυρίε μου, βασιλεῦς ἡμῶν σὺ εἰ μόνος, βοήθησάν μοι τὴν μὴ καὶ μὴ ἐχούσῃ βοήθῃ ἐν μὴ σέ, ὅτι

5 Accitoque Athach eunuchus, quem rex ministrum ei dederat, praecepit ei ut iret ad Mardochaeum, et disceret ab eo cur hoc faceret. 6 Egressusque Athach, ivit ad Mardochaeum stantem in platea civitatis, ante ostium palatii: 7 Qui indicavit ei omnia quae acciderant, quomodo Aman promississet, ut in thesauros regis pro Judaeorum nece inferret argentum; 8 Exemplar quoque edicti, quod pendebat in Susa, dedit ei, ut reginae ostenderet, et moneret eam, ut intraret ad regem, et deprecaretur eum pro populo suo. 9 Regressus Athach, nuntiavit Esther omnia quae Mardochaeus dixerat. 10 Quae respondit ei, et jussit ut diceret Mardochaeo: 11 Omnes servi regis, et cunctae, quae subditione ejus sunt, norunt provinciae, quod sive vir, sive mulier, non vocatus, interius atrium regis intraverit, absque ulla cunctatione statim interficiatur: nisi forte rex auream virgam ad eum tetenderit pro signo clementiae, atque ita possit vivere. Ego igitur quomodo ad regem intrare poteris, quae triginta jam diebus non sum vocata ad eum? 12 Quod cum audisset Mardochaeus, 13 Rursum mandavit Esther, dicens: Ne putes quod animam tuam tantum liberes, quia in domo regis es praecunctis Judaeis: 14 Si enim nunc silueris, per aliam occasionem liberabuntur Judaei: et tu, et domus patris tui, peribitis. Et quis novit, utrum ideo ad regnum veneris, ut in tali tempore parareris? 15 Rursumque Esther haec Mardochaeo verba mandavit: 16 Vade et congrega omnes Judaeos, quos in Susa repereris, et orate pro me. Non comedatis, et non bibatis tribus diebus, et tribus noctibus: et ego cum ancillis meis similiter jejunabo, et tunc ingrediar ad regem, contra legem faciens, non vocata, tradensque me morti et periculo. 17 Ivit itaque Mardochaeus, et fecit omnia, quae ei Esther praeceperat.

CAPUT V:

1 DIE autem tertio induta est Esther regalibus vestimentis, et stetit in atrio domus regiae, quod erat interius, contra basilicam regis: at ille sedebat super solium suum in consistorio palatii contra ostium domus.

וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
עֹמֶדֶת בְּחֹזֶר גִּשְׁמָה חֹן בְּעֵינֶיהָ וַיֵּשֶׁם
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שְׂרָבִישׁ חֲזָקִי
אֲשֶׁר בָּנָהּ וַתִּתְּנָה אֶסְתֵּר וַתֵּצֵא בְּרֹאשׁ
הַשְּׂרָבִישׁ: * וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַחֲלָה
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַחֲבֹרֶתָהּ צִדִּיקִי
הַמַּלְכֹּת וַיִּתְּנָהּ לָהּ: * וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
אֲסִדֶּל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יְבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן
הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ:
* וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ כִּמְרוּ אֶת־הָמֶן לַעֲשׂוֹת
אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן
אֶל־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: * וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁפָּחָה חַיִּים מַחֲבֹרֶתָהּ
וַיִּתְּנָהּ לָהּ וּמַחֲבֹרֶתָהּ צִדִּיקִי הַמַּלְכֹּת
וְהַעֲשֵׂה: * וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִּי
וּבִקִּשְׁתִּי: * אֲסִמְצָאֵנִי חֹן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ
וְאֲסִדֶּל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לַחַת אֶת־שְׂאֵלְתִּי
וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בִּקְשָׁתִּי יְבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן
אֶל־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וַיִּסְתַּח
אֶעֱשֶׂה דְּבַר הַמֶּלֶךְ: * וַיֵּצֵא הָמֶן
בְּיָמָם הַהֵוא עֶמֶת וְטוֹב לֵב וּכְרֹאוֹת
הָמֶן אֶת־מִדְּבָרִי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא
הָם וְלֹא־נָעַם מִשְׁפָּחָה וַיִּפְלֹא הָמֶן עַל־מִדְּבָרֵי
חֲמָה: * 10 וַיַּהֲרֹמֶן הָמֶן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ
וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־אֶחָיו וְאֶת־גִּישָׁה אֲשֶׁרָהּ:
11 וַיִּסְמַר לָהֶם חֲמֵן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ
וַיָּבֵא בָנָיו וְאִרְיָא קַל־אֲשֶׁר בָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ
וְאִרְיָא אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וַעֲבָדֵי
הַמֶּלֶךְ: * 12 וַיֹּאמֶר חֲמֵן אֶת־לִבְיָאָה
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עַם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁפָּחָה
אֲשֶׁר־עָשְׂתָה כִּי אֲסִיחוּנִי וְנִסְלִמְתִּי
אֲנִי קְרוֹאֵלָהּ עַם־הַמֶּלֶךְ: * 13 וְקַל־יָהּ
אִיכָפוֹ שֶׁנָּה לִי בְּכִלְעֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה
אֶת־מִדְּבָרֵי הַיְּהוּדִים יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ:
14 וַתֹּאמֶר לֹא יֵרֵשׁ אֲשֶׁרָהּ וְקַל־אֶחָיו
נַעֲשֶׂה־צֶדֶק בָּהֶם חֲמֵשִׁים אֲמָרוֹ וּבְבִקְרָה
אֲמִר לַמֶּלֶךְ וַיַּחֲלִי אֶת־מִדְּבָרֵי עַל־יָהּ
וַיָּבֹא עַם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁפָּחָה שְׂמֵחַ וַיִּיטֵב
הַדְּבַר לִפְנֵי חֲמֵן יַעֲשֶׂה חֶסֶד:

2 Ὡς δὲ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Ἑσθὴρ τὴν βασιλισσαν
ισταμένην ἐν τῇ αὐλῇ, εὗρεν δὲ χάριν ἐν ὀφθαλ-
μοῖς αὐτοῦ, καὶ ἱκτείνας ὁ βασιλεὺς τῇ Ἑσθὴρ
τὴν ῥάβδον τὴν χρυσὴν τὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ προσήλθεν ἡ Ἑσθὴρ καὶ ἤψατο τῆς ἀκρας
τῆς ῥάβδου.] 3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Τί θίλεις,
Ἑσθὴρ; καὶ τί σοῦ ἴσται τὸ ἀξίωμα; ἔως τοῦ
ἡμῖσους τῆς βασιλείας μου, καὶ ἴσται σοι. 4 Εἶπε
δὲ Ἑσθὴρ Ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστιν·
εἰ οὐδὲν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἰλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ
Ἀμάν εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω σήμερον. 5 Καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς Κατασιύσατε Ἀμάν ὅπως
ποιήσωμεν τὸν λόγον Ἑσθὴρ· καὶ παραγίνονται
ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχὴν ἣν εἶπεν Ἑσθὴρ. 6 Ἐν
δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθὴρ Τί
ἴσται, βασιλίσσα Ἑσθὴρ; καὶ ἴσται ὅσα ἀξίως.
7 Καὶ εἶπε Τὸ αἰτήμά μου καὶ τὸ ἀξίωμα· 8 Εἰ
εὗρον χάριν ἐν ὧπιον τοῦ βασιλέως, ἰλθάτω ὁ
βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἐπὶ τὴν αὐρίον εἰς τὴν δοχὴν
ἣν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ αὐρίον ποιήσω τὰ αὐτά.
9 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμάν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερ-
χαρὴς εὐφραϊνόμενος· ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Ἀμάν
Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἰθυμώθη
σφοδρά. 10 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσε
τοὺς φίλους καὶ Ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
11 καὶ ὑπιδέκεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ
τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὥς
ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασι-
λείας. 12 Καὶ εἶπεν Ἀμάν Οὐ κίχλησεν ἡ βασι-
λίσσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδὲνα εἰς τὴν δοχὴν·
ἀλλ' ἡ ψι, καὶ εἰς τὴν αὐρίον κίχληται. 13 Καὶ
ταῦτά μοι οὐκ ἀρίσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν
Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ. 14 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι Κοπήτω σοι
ξύλον πηχῶν πεντήκοντα, δρῦρον καὶ εἰπὸν τῷ
βασιλεῖ καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ
ξύλου· σὺ δὲ εἰσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ
βασιλεῖ καὶ εὐφραίνου. Καὶ ἤρεσε τὸ ῥῆμα τῷ
Ἀμάν, καὶ ἠτοιμάσθη τὸ ξύλον.

κίδυνός μου ἐν χειρὶ μου. Ἐγὼ ἤκουον ἐκ γενετῆς μου ἐν
φυλῇ πατρίδος μου, ὅτι σὺ, Κύριε, ἔλαβες τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν
προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον, καὶ ἐποίησας
αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας· καὶ νῦν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, καὶ
παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἀπ' ὧν ἔδοξα-
σαμεν τοὺς θεοὺς αὐτῶν. Δίκαιος εἶ, Κύριε· καὶ νῦν οὐχ
ἱκανώθησαν ἐν πεπρασμῇ δουλείας ἡμῶν, ἀλλ' ἔθηκαν τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν ἐδούλων αὐτῶν, ἐξάραι
δυσκοῦν σὺν ἡμῖν σου καὶ ἀφανίσαι κληρονομίαν σου, καὶ
ἐμφράξαι στόμα αἰνουμένων σοι καὶ σβῆσαι δόξαν οἴκου σου
καὶ θυσιάζειν σοὶ σου, καὶ ἀνοίξαι στόμα ἰθύνων εἰς ἀρετὰς
ματαιῶν καὶ θαυμασθῆναι βασιλεῖα σάρκινον εἰς αἰῶνα. Μὴ
παράβῃ, Κύριε, τὸ σκήπτρόν σου τοῖς μὴ ὄντι, καὶ μὴ κατα-
γλασάτωσαν ἐν τῇ τῷσσι ἡμῶν, ἀλλὰ στρέψον τὴν βουλήν
αὐτῶν ἐπ' αὐτούς· τὸν δὲ ἀρεζόμενον ἐφ' ἡμᾶς παραδειγμάτι-
σον. Μνήσθητι, Κύριε, γενετῆς ἐν καιρῷ θλίψεως ἡμῶν,
καὶ ἐμὲ θάρσυνον, βασιλεὺς τῶν θεῶν καὶ πάσης ἀρχῆς ἐπι-
κρατῶν· δὸς λόγον εὐρύθυμον εἰς τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ
λέοντος, καὶ μετὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς μίσος τοῦ πολε-
μούντος ἡμᾶς, εἰς συντέλειαν αὐτοῦ καὶ τῶν ὀμνοσούντων
αὐτῷ· ἡμᾶς δὲ ῥύσαι ἐν χειρὶ σου, καὶ βοηθήσόν μοι τῇ
μόρῃ καὶ μὴ ἐχούσῃ εἰ μὴ σέ, Κύριε. Πάντων γυνῶν ἔχεις,
καὶ οὐδας οὐκ ἐμίσπρα δόξαν ἀνθρώπων, καὶ βδελύσσομαι κοί-
την ἀπειρηγμένων καὶ παντὸς ἀλλοτρίου. Σὺ οὐδας τὴν ἀνέγ-
κη μου, ἐπὶ βδελύσσομαι τὸ σμῆλον τῆς ὑπερηφανείας μου· βδε-
λύσσομαι αὐτὸ ὡς ῥάκος καταμηνίαν, καὶ οὐ φορὰ αὐτὸ ἐν
ἡμέραις ἡσχίας μου. Καὶ οὐκ ἐφάγην ἡ δούλη σου γράψαν
Ἀμάν, καὶ οὐκ ἐδόξασα συμπόσιον βασιλέως, οὐδὲ ἐπιον
ἐλθόν σπονδῶν· καὶ οὐκ ὑψώθη ἡ δούλη σου ἀφ' ἡμέρας
μεταβολῆς μου μέχρι νῦν πλὴν ἐπὶ σοί, Κύριε ὁ θεὸς
Ἀβραάμ. Ὁ θεὸς ὁ ἰσχυρὸν ἐπὶ πάντας, εἰσάκουσον φωνὴν
ἀπληστισμένην καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν πονηρευομένων,
καὶ ῥύσαι με ἐκ τοῦ φόβου μου.

V.

* Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσευχο-
μένη, ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θαλασσίας καὶ περιεβάλλετο
τὴν δόξαν αὐτῆς· καὶ γενηθεῖσα ἐπιφανής, ἐπικαλομένη
τὸν πάντων ἐπόπτην θεὸν καὶ σωτήρα, παρέλαβε τὰς δύο
ἄβρας, καὶ τῇ μὴ μὴ ἐπηρῶτο ὡς τρυφερομένη, ἡ δὲ
ἐτέρα ἐπεκρούσθη κομφίζουσα τὴν ἰνδυσιν αὐτῆς· καὶ αὐτῇ

2 Cumque vidisset Esther reginam stantem,
placuit oculis ejus, et extendit contra eam
virgam auream, quam tenebat manu. Quæ
accedens, osculata est summitatem virgæ ejus.
3 Dixitque ad eam rex: Quid vis Esther
regina? quæ est petitio tua? etiam si
dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi.
4 At illa respondit: Si regi placet, obsecro
ut venias ad me hodie, et Aman tecum, ad
convivium quod paravi. 5 Statimque rex,
Vocate, inquit, cito Aman, ut Esther obediat
voluntati. Venerunt itaque rex et Aman ad
convivium, quod eis regina paraverat.
6 Dixitque ei rex, postquam vinum biberat
abundanter: Quid petis ut detur tibi? et pro
qua re postulas? etiam si dimidiam partem
regni mei petieris, impetrabis. 7 Cui
respondit Esther: Petitio mea, et preces
sunt istæ: 8 Si inveni in conspectu regis
gratiam, et si regi placet, ut det mihi quod
postulo, et meam impleat petitionem: veniat
rex et Aman ad convivium quod paravi eis,
et cras aperiā regi voluntatem meam.
9 Egressus est itaque illo die Aman lætus et
alacer. Cumque vidisset Mardochæum se-
dentem ante fores palatii, et non solum non
assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de
loco sessionis suæ, indignatus est valde:
10 Et dissimulata ira, reversus in domum
suam, convocavit ad se amicos suos, et Zares
uxorem suam: 11 Et exposuit illis magni-
tudinem divitiarum suarum, filiorumque
turbam, et quanta eum gloria super omnes
principes et servos suos rex elevasset. 12 Et
post hæc ait: Regina quoque Esther nullum
aliū vocavit ad convivium cum rege, præter
me: apud quam etiam cras cum rege pransu-
rus sum. 13 Et cum hæc omnia habeam,
nihil me habere puto, quamdiu videro Mar-
dochæum Judæum sedentem ante fores regias.
14 Responderuntque ei, Zares uxor ejus,
et ceteri amici: Jube parari excelsam tra-
bem, habentem altitudinis quinquaginta
cubitos, et die mane regi ut appendatur super
eam Mardochæus, et sic ibis cum rege lætus
ad convivium. Placuit ei consilium, et jussit
excelsam parari crucem.

בַּלֵּילָה הַהוּא נָדְחָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר לְחֵבִיָּה אֶת־סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת דְּבָרֵי
הַיָּמִים וַיִּקְרְאוּ נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
וַיִּשְׁמָע כְּרוֹב אֲשֶׁר חָלִיד מְרָדְכִי עַל־
בִּנְתָּהּ וְהָרַשׁ שָׁלִי מְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלֹּחַ יוֹד בַּמֶּלֶךְ
וַיַּחְשְׁדוּ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַחֲדַעֲשָׁה
יָקָר וַדְּוָלָה לְמֶרְדֵּכִי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי
הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִשּׂוֹ דָּבָר׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בִּהְיָה וְהָמָּן כֹּה־נֶאֱמָר
בִּיחֻד־הַמֶּלֶךְ חֲתִיבוֹנָה לֹא־מֶלֶךְ
לְחִלּוֹת אֶת־מְרָדְכִי עַל־חֶזֶק אֲשֶׁר־חָקִין
לוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה
הָמָּן עֹמֵד בַּחֲצָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא׃
וַיָּבֹאוּ הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַחֲדַעֲשׁוֹת
בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר
הָמָן בְּלִבּוֹ לֵאמֹר יִחַץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת
יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי׃ וַיֹּאמֶר הָמָן אֵל־הַמֶּלֶךְ
אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ׃ וַיָּבֹא
לְבִישׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבִשְׁוֹ הַמֶּלֶךְ וְסֹסִים
אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וַאֲשֶׁר נָפֹן בְּחֶרֶם
מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ׃ וַיִּגְדְּלוּ הַלְבוּשׁ וְהַסֹּסִים
עַל־יְדֵי־אִישׁ מִשְׁמָרֵי הַמֶּלֶךְ חֲשֹׁת־חַיִּים
וְהַלְבוּשׁ אֶת־חֵאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
בִּיקְרוֹ וַיַּרְפִּיעֵהוּ עַל־הַסֹּסִים בְּרִתּוֹב חֲזִיר
וְהָרָא לִפְנָיו גָּדָה נַעֲשָׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְחָקוֹ מִחֶרֶם אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסֹּסִים
כַּאֲשֶׁר הָיָה נַעֲשֶׂה־כֵן לְמֶרְדֵּכִי בַּיּוֹמָיו
חֵישָׁב בְּעֶצֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־מַמְלַךְ דָּבָר מִפֶּלֶא
אֲשֶׁר דְּבָרָתוֹ׃ וַיִּנְהַךְ הָמָן אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־
הַסֹּסִים וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מְרָדְכִי וַיַּרְפִּיעֵהוּ בְּרִתּוֹב
חֲזִיר וַיִּקְרָא לִפְנָיו גָּדָה נַעֲשָׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ׃ וַיִּגְשֶׁב מְרָדְכִי
אֶל־עֶצֶר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדְחָה אֶל־בֵּיתוֹ
אֲבֵל נַחֲפָיו רָאשׁ׃ וַיִּסְפָּר הָמָן לְזֶרֶשׁ
אִשְׁתּוֹ וַיְקַל־אֶת־חֲבוּדָיו אֶת עַל־אֲשֶׁר תָּקְדוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ מְרָדְכִי וְהָרַשׁ אֲשֶׁר הָיָה מִגִּזְרֵי
הַיְּהוּדִים מְרָדְכִי אֲשֶׁר קָחָהוּ לְנַפְלָה
לְמַחֲלֵה לֹא־חִתּוּבָל לֹא־קִרְקוֹל תַּפּוּל לִפְנָיו׃

1 Ὁ δὲ Κύριος ἀπίστευσεν τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ εἶπε τῷ διακόνῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ. 2 Εὐρὲ δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτοὺς καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξη. 3 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τίνα δόξαν ἢ χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν. 4 Ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλεῖα περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμάν ἐν τῇ αὐλῇ· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμάν εἰσῆλθιν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ ᾧ ἡτοίμασε. 5 Καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως Ἰδοὺ Ἀμάν ἔστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Καλίστατε αὐτόν. 6 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ ὃν ἐγὼ θίλω δοῦναι; εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμάν τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοῦναι εἰ μὴ ἡμῖ; 7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλεῖ Ἀνθρῶπον ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοῦναι, 8 Ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον ἱφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει, 9 Καὶ δότω ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων καὶ στολισάτω αὐτὸν ἀνθρῶπον ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ, καὶ ἀναβιβασάτω αὐτόν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως λέγων Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς δοῦναι. 10 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν Καλὴς ἰλάλησας· οὕτως ποιήσον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὧν ἐλάλησας. 11 Ἐλαβε δὲ Ἀμάν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἱστοῖσεν τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀνέβιβασεν αὐτόν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ διήλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως καὶ ἐκίρυσσε λέγων Οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοῦναι. 12 Ἐπίστρεψε δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν· Ἀμάν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλὴν. 13 Καὶ διηγῆσάτο Ἀμάν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωάρᾳ τῇ γυναίκῃ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις· καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνὴ Εἰ ἐκ γένους Ἰουδαίου Μαρδοχαῖος, ἥρξει ταπεινούσθαι ἐνὶ πῶτον αὐτοῦ, πεσὼν πεσῶν, καὶ οὐ μὴ δύνηται αὐτὸν ἀμύνεσθαι, ὅτι θεὸς ζῶν μὴ' αὐτοῦ.

θυροῖσιν ἀκμή κάλλους αὐτῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἰλαρόν ὡς προσφίλης, ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἀπεστενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου. Καὶ εἰσελθούσα πᾶσαι τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνεδύκει, ὅλος δὲ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν, καὶ ἦν φοβερός σφόδρα. Καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπνυρωμένον δόξῃ ἐν ἀκμῇ θυμοῦ ἐβλεψεν· καὶ ἔπεσεν ἡ βασιλίσσα καὶ μετεβαλε τὸ χρομα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει, καὶ κατεπέτευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἄβρας τῆς προπορευομένης. Καὶ μετεβαλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως εἰς πραότητα, καὶ ἀγωνιάσας ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ μετρίως οὐ κατέστη, καὶ παρεκάλε αὐτὴν λόγοις εἰρηνικοῖς καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἐστίν, Ἐσθήρ; ἡγὼ δὲ ἀδελφὸς σου, θάρσει, οὐ μὴ ἀποθάνῃς· ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστίν· πρόσελθε. Καὶ ἄρας τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐνὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς, καὶ ἡσπάσατο αὐτὴν καὶ εἶπε Δαλῆσθόν μοι. Καὶ εἶπεν αὐτῇ Εἶδόν σε, κύριε, ὡς ἀγγελὸν θεοῦ, καὶ ἐταραχθῇ ἡ καρδία μου ἀπὸ φόβου τῆς δόξης σου ὅτι θαυμαστός εἶ, κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου χαρίτης μεστόν. Ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν ἔπεσεν ἀπὸ ἐκλύσεως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐταράσσεται, καὶ πᾶσα ἡ θραύς αὐτοῦ παρακάλει αὐτήν.

1 NOCTEM illam duxit rex insomnem, jussitque sibi afferri historias et annales priorum temporum. Quæ cum illo presente legerentur, 2 Ventum est ad illum locum ubi scriptum erat, quomodo nuntiasset Mardochæus insidias Bagathan et Thares eunuchorum, regem Assuerum jugulare cupientium. 3 Quod cum audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris ac præmii Mardochæus consecutus est? Dixerunt ei servi illius ac ministri: Nihil omnino mercedis accepit. 4 Statimque rex, Quis est, inquit, in atrio? Aman quippe interius atrium domus regiæ intraverat, ut suggereret regi, et juberet Mardochæum affigi patibulo, quod ei fuerat præparatum. 5 Responderunt pueri: Aman stat in atrio. Dixitque rex: Ingrediat. 6 Cumque esset ingressus, ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honorare desiderat? Cogitans autem in corde suo Aman, et reputans quod nullum alium rex, nisi se, vellet honorare, 7 Respondit: Homo, quem rex honorare cupit, 8 Debet indui vestibus regiis, et imponi super equum, qui de sella regis est, et accipere regium diadema super caput suum, 9 Et primus de regiis principibus ac tyrannis teneat equum ejus, et per plateam civitatis incedens clamet, et dicat: Sic honorabitur, quemcumque voluerit rex honorare. 10 Dixitque ei rex: Festina, et sumpta stola et equo, fac, ut locutus es, Mardochæo Judæo, qui sedet ante fores palatii. Cave ne quidquam de his, quæ locutus es, prætermittas. 11 Tulit itaque Aman stolam et equum, indutumque Mardochæum in platea civitatis, et impositum equo præcedebat, atque clamabat: Hoc honore condignus est, quemcumque rex voluerit honorare. 12 Reveresusque est Mardochæus ad januam palatii: et Aman festinavit ire in domum suam, lugens et operto capite: 13 Narravitque Zares uxori suæ, et amicis, omnia quæ evenissent sibi. Cui responderunt sapientes, quos habebat in consilio, et uxor ejus: Si de semine Judæorum est Mardochæus, ante quem cadere cœpisti, non poteris ei resistere, sed cades in conspectu ejus.

אסתר ו ז ח

14 עוֹדֵם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְהָרִיט הַמֶּלֶךְ
הַצִּיֵּעַ וַיִּבְהַלֵּה לְהַבְיֵא אֶת־הֶקְוֹ אֶל־
הַמִּשְׁתָּחָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר :

פרשה ז :

1 וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהֶקְוֹ לַשְׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר
הַמֶּלֶכָּה : 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם
בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתָּחָה הַיּוֹם מִחֲשָׁאֲלָתָהּ
אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָּה וְהַתְּהַוָּה לָהּ וּמִחֲשָׁאֲלָתָהּ
עַד־חֲצִי הַמֶּלֶכָּה וְהַתְּהַוָּה : 3 וַתַּעַן אֶסְתֵּר
הַמֶּלֶכָּה וַתֹּאמֶר אֶם־מִצְאֵתִי הוּא בְּעֵינֶיךָ
הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּפְסְחוּ לִי נִשְׁעִי
בְּשַׁאֲלֹתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי : 4 כִּי נִמְכְּרָה
אֲנִי וְעַמִּי לְחַשְׁמִיר לְחֶרֶד וּלְאֶבֶד וְאֵלֵּי
לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכְּרָה תְּחַלְשֵׁתִי כִּי
אֵין הַצָּר שְׁנָה בְּנֶגַע הַמֶּלֶךְ :

5 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶחָשְׁוֶרֶשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר
הַמֶּלֶכָּה מִי הוּא זֶה וְהָרִיט חוּמָא אֲשֶׁר־
מִלְּאָה לְבֹו לַעֲשׂוֹת כֵּן : 6 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
אִישׁ צָר וְאֵלֵּיךְ הָקָם הָרַע הַזֶּה וְהָקָם
נִכְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶכָּה : 7 וְהַמֶּלֶךְ
הָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתָּחָה הַיּוֹם אֶל־בִּנְיָמִן
הַבִּיתָּהּ וְהָקָם עִמָּה לְבָקֵשׁ עַד־נִשְׁשׁוֹ
מֵאֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָּה כִּי רָחַם בִּרְכֻלָּהּ אֱלֹהֵי
הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ : 8 וְהַמֶּלֶךְ שָׁבַ מִמֶּנֶּה
הַבִּיתָּהּ אֶל־בִּנְיָמִן מִשְׁתָּחָה הַיּוֹם וְהָקָם לִפְנֵי
עַל־חֲפֹשֶׁדוֹ אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ חֲנָם לְכַבּוֹשׁ אֶת־הַמֶּלֶכָּה עִמִּי
בְּבִית הַדָּבָר וְצֵא מִסִּי הַמֶּלֶךְ וַיִּכַּן הָקָם
הָקָם : 9 וַיֹּאמֶר חֲרֹבֶכָה אֶחָד מִדְּחַרְיָשִׁים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִתְהַדְּעָה אֲשֶׁר־עָשָׂה
הָקָם לְמַדְבְּרֵי אֲשֶׁר דִּבְרִטָּוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ
עַמָּה בְּבִית הָקָם גְּבוּהָ מַשְׁעִים אֶמְכָּה
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְחֹה עֲלָיו : 10 וַיִּבְהַלֵּה אֶת־
הָקָם עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָקָם לְמַדְבְּרֵי הַמֶּלֶכָּה
שָׁקָה :

פרשה ח :

1 בַּיּוֹם הַהוּא בָּאוּ הַמֶּלֶךְ אֶחָשְׁוֶרֶשׁ
לְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָּה אֶת־בִּית הָקָם צָר
תִּיחַוָּתִיךְ וְהָרִיט גַּם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
כִּי־הִגִּידָהּ אֶסְתֵּר מִחֲשָׁאֲלָתָהּ :

ΕΣΘΗΡ, ε', ζ, η'.

14 Ἐτι αὐτῶν λαλοῦντων παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι
ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμάν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἡτοί-
μασεν Ἑσθήρ.

ΚΕΦ. ζ'.

1 Εἰσῆαθε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν συμπεῖν
τῇ βασιλίσσῃ. 2 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἑσθήρ τῇ
δευτέρῃ ἡμέρῃ ἐν τῷ πότῳ Τί ἐστίν, Ἑσθήρ
βασιλίσσα, καὶ τί τὸ αἰτημά σου καὶ τί τὸ ἀξιωμα-
σου; καὶ ἔστω σοι ὥς ἡμίσεις τῆς βασιλείας
μου. 3 Καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν Εἰ εὖρον χάριν
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, δοθῆτω ἡ ψυχὴ τῇ αἰτή-
ματί μου, καὶ ὁ λαὸς μου τῷ ἀξιωματί μου.
4 Ἐπράθην γὰρ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς μου εἰς
ἀπώλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς καὶ
τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ
παρήκουσα· οὐ γὰρ ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς
τοῦ βασιλέως. 5 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Τίς οὗτος
ὅστις ἐτόλμησε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο; 6 Εἶπε
δὲ Ἑσθήρ Ἀνθρωπος ἰχθρὸς Ἀμάν ὁ πονηρὸς
οὗτος. Ἀμάν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ
τῆς βασιλίσσης. 7 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξανίστη ἀπὸ
τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον· ὁ δὲ Ἀμάν παρ-
τεῖτο τὴν βασιλίσσαν, ὥρα γὰρ αὐτὸν ἐν κακοῖς
ὄντα. 8 Ἐπίστρεψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου,
Ἀμάν δὲ ἐπιπετώκει ἐπὶ τὴν κλίνην ἀξιῶν τὴν
βασιλίσσαν· εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ὡστε καὶ τὴν
γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμάν δὲ ἀκούσας
διετράπη τῷ προσώπῳ. 9 Εἶπε δὲ Βουγαθάν εἰς
τῶν εὐνοῦχων πρὸς τὸν βασιλέα Ἰδοὺ καὶ ξύλον
ἡτοίμασεν Ἀμάν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ
τοῦ βασιλέως, καὶ ὥρθωται ἐν τοῖς Ἀμάν ξύλον
πηχῶν πεντήκοντα. Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Σταυρω-
θῆτω ἐπ' αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμάν ἐπὶ
τοῦ ξύλου ὃ ἡτοίμασθη Μαρδοχαίῳ. Καὶ τότε ὁ
βασιλεὺς ἐκόπασε τοῦ θυμοῦ.

ΚΕΦ. η'.

1 Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρῃ ὁ βασιλεὺς Ἀρτα-
ξέρξης ἰδωρῆσατο Ἑσθήρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμάν τῷ
διαβόλῳ, καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασι-
λέως· ὑπέδειξε γὰρ Ἑσθήρ ὅτι ἰνοικιῶται αὐτῇ.

ESTHER, VI. VII. VIII.

14 Adhuc illis loquentibus, venerunt eunuchi
regis, et cito eum ad convivium, quod regina
paraverat, pergere compulerunt.

CAPUT VII.

1 INTRAVIT itaque rex et Aman, ut biberet at
cum regina. 2 Dixitque ei rex etiam secunda
die, postquam vino incaluerat: Quæ est petitio
tua Esther ut detur tibi? et quid vis fieri?
etiam si dimidiam partem regni mei petieris,
impetrabis. 3 Ad quem illa respondit: Si
inveni gratiam in oculis tuis o rex, et si tibi
placet, dona mihi animam meam, pro qua
rogo, et populum meum, pro quo obsecro.
4 Traditi enim sumus ego et populus meus,
ut conteramur, jugulemur, et pereamus. Atque
utinam in servos et famulas venderemur: esset
tolerabile malum, et gemens tacere; nunc
autem hostis noster est, cujus crudelitas
redundat in regem. 5 Respondensque rex
Assuerus ait: Quis est iste, et cujus potentiae,
ut hæc audeat facere? 6 Dixitque Esther:
Hostis et inimicus noster pessimus iste est
Aman. Quod ille audiens, illico obstupuit,
vultum regis ac reginæ ferre non sustinens.
7 Rex autem iratus surrexit, et de loco con-
vivii intravit in hortum arboribus consitum.
Aman quoque surrexit ut rogaret Esther
reginam pro anima sua, intellexit enim a rege
sibi paratum malum. 8 Qui cum reversus
esset de horto nemoribus consito, et intrasset
convivii locum, reperit Aman super lectulum
corruisse, in quo jacebat Esther, et ait: Etiam
reginam vult opprimere, me præsentem, in
domo mea. Needum verbum de ore regis
exierat, et statim operuerunt faciem ejus.
9 Dixitque Harbona, unus de eunuchis, qui
stabant in ministerio regis: En lignum, quod
paraverat Mardochæo, qui locutus est pro
rege, stat in domo Aman, habens altitudinis
quinquaginta cubitos. Cui dixit rex: Ap-
pendite eum in eo. 10 Suspensus est itaque
Aman in patibulo quod paraverat Mardochæo:
et regis ira quievit.

CAPUT VIII.

1 DIE illo dedit rex Assuerus Esther reginæ
domum Aman adversarii Judæorum, et Mar-
dochæus ingressus est ante faciem regis. Con-
fessa est enim ei Esther quod esset patruus suus

2 וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־טבעתוֹ אֲשֶׁר הָעֵבֶר
מִחֲמֹן וַיִּתְּנָהּ לְמַרְדֳּכָי וַתִּשָּׂם אֶסְתֵּר
אֶת־מַרְדֳּכָי עַל־בֵּית חֶמֶן׃ 3 וַתִּתְּקֶה
אֶסְתֵּר וַתַּדְבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפְּלֹל לִפְנֵי
רַגְלָיו וַתִּתְחַנְּנוּ לֹא לְהַעֲבִיר אֶת־
רַעַת חֶמֶן הָאֲנֹכִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר
הָשִׁב עַל־הַיְּהוּדִים׃ 4 וַיִּשָּׂם הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר אֶת שַׂרְבִּיט הַדָּחָב וַתִּקֶּה אֶסְתֵּר
וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 5 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר־
הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מָצָאתִי חַן לִפְנֵי וְאִם־
הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּקֶּה אֲנִי בַּעֲיֵנִי
יִכָּתֵב לְהַשִּׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מִחֲשַׁבַּת חֶמֶן
כִּי־הִפְדִּיתִּי אֶת־הָאֲנֹכִי אֲשֶׁר קָטַב לְאֹבֵד
אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ׃
6 כִּי אִי־קָרָה אֵיכָל וְהָיִיתִי בְּרַעַת אֲשֶׁר
יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאִי־קָרָה אֵיכָל וְהָיִיתִי
בְּמַדְבָּר מוֹלְדֹתִי׃ 7 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֲחִישֶׁרֶשׁ לְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָּה וּלְמַרְדֳּכָי
הַיְּהוּדִי הַנֶּהָר בֵּית־חֶמֶן נִתְּנִי לְאֶסְתֵּר
וְאֵתוֹ תְּלֹו עַל־הָעֵץ עַל־אֲשֶׁר־שָׁלַח
יָדוֹ בַּיְּהוּדִים׃ 8 וְאִם־כֵּן פָּתְבוּ עַל־
הַיְּהוּדִים פְּטוֹב בַּעֲיֵינֵכֶם בָּשָׂם הַמֶּלֶךְ
וַחֲתָמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־קָטַב אֲשֶׁר
נִכְתָּב בָּשָׂם־הַמֶּלֶךְ וְנִחְתָּמוּ בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ אִזּוֹ לְהַשִּׁיב׃ 9 וַיִּקְרָא סִפְרֵי־הַמֶּלֶךְ
בַּעֲת־חֲמִישִׁי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הַחֲמִיתָּהּ
סִינּוֹ בְּשִׁלְשֹׁנָה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּפְתַּח בְּכָל־
אֲשֶׁר־צִוָּה מַרְדֳּכָי אֶל־הַיְּהוּדִים וְאֵל
הָאֲחִישֶׁרֶשׁ וְהַפָּקִידִים וְהַשָּׂרִי הַמְּדִינָה
אֲשֶׁר׃ 10 מִחֲדָו וְעַד־פֹּשֵׁעַ שָׁבַע וְעֶשְׂרִים
וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה בְּכִתְבָּהּ
וְעַם וְעַם כָּל־שָׁנָה וְאֶל־הַיְּהוּדִים בְּכִתְבָּם
וְכָל־שָׁנָה׃ 10 וַיִּכְתֹּב בָּשָׂם הַמֶּלֶךְ
אֲחִישֶׁרֶשׁ וְנִחְתָּמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
סְפָרִים בְּיַד הַקָּצִיצִים בְּפוֹסִים רַבִּי
הַרְקִישׁ הָאֲחִישֶׁרֶשִׁים בְּגִי הַרְקִישִׁים׃
11 אֲשֶׁר קָטַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים׃ אֲשֶׁר
בְּכָל־עִיר וְעִיר לְהַקְהִיל וּלְעַמֹּד עַל־נַפְשָׁם
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת־קְדֻשָּׁתוֹ
עִם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֲהֵם טָף וְנָשִׁים
וְשָׁלָלָם לְבָז׃ 12 בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־
מְדִינָה הַמֶּלֶךְ אֲחִישֶׁרֶשׁ בְּשִׁלְשֹׁנָה עֶשְׂרִי
לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הַחֲמִיתָּהּ אָדָּר׃

2 Ἐλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν ἀφεί-
λατο Ἀμάν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ, καὶ
κατέστησεν Ἐσθὴρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν
Ἀμάν. 3 Καὶ προσθεῖσα ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλῆα,
καὶ προσέειπε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤξιου
ἀφελεῖν τὴν Ἀμάν κακίαν καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς
Ἰουδαίοις. 4 Ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ τὴν
ράβδον τὴν χρυσοῦν· ἐξηγήθη δὲ Ἐσθὴρ παρε-
στηκίαν τῷ βασιλεῖ. 5 Καὶ εἶπεν Ἐσθὴρ Εἰ δοκεῖ
σοι καὶ εὖρον χάριν, πεμφθήτω ἀποστραφῆναι τὰ
γράμματα τὰ ἀπισταλμένα ὑπὸ Ἀμάν, τὰ γρα-
φέντα ἀπολίσθαι τοὺς Ἰουδαίους οἳ εἰσιν ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου. 6 Πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν
κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου; 7 Καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ Εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα
Ἀμάν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι, καὶ αὐτὸν
ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς
Ἰουδαίοις, τί ἔτι ἐπιζητεῖς; 8 Γράψατε καὶ ὑμεῖς
ἐκ τοῦ ὀνόματός μου ὡς δοκεῖ ὑμῖν, καὶ σφραγι-
σατε τῷ δακτυλίῳ μου· ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ
βασιλέως ἐπιτάξαντος καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ
μου, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντεπεῖν. 9 Ἐκλήθησαν
δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ὅς ἐστι
Νισάν, τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ
ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονό-
μοις καὶ τοῖς ἀρχοῦσι τῶν σατραπῶν ἀπὸ τῆς
Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ἑκατὸν ἑκοσιεπτὰ
σατράπαις κατὰ χώραν καὶ χώραν, κατὰ τὴν
αὐτῶν λίξιν. 10 Ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως
καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐξαπέ-
στειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιοφόρων, 11 Ὡς
ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν
ἐν πάσῃ πόλει, βοηθήσαι τε αὐτοῖς καὶ
χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκους αὐτῶν καὶ τοῖς
ἀντικειμένοις αὐτῶν ὡς βούλονται, 12 Ἐν
ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου, τῇ
τρισκαιδέκτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς ὅς ἐστιν Ἀδάρ.

2 Tulitque rex annulum, quem ab Aman
recipi jusserat, et tradidit Mardochæo. Es-
ther autem constituit Mardochæum super
domum suam. 3 Nec his contenta, procidit
ad pedes regis, flevitque, et locuta ad eum
oravit, ut malitiam Aman Agagitæ, et
machinationes ejus pessimas, quas excogita-
verat contra Judæos, juberet irritas fieri.
4 At ille ex more sceptrum aureum protendit
manu, quo signum clementiæ monstrabatur:
illaque consurgens stetit ante eum, 5 Et ait:
Si placet regi, et si inveni gratiam in oculis
ejus, et deprecatio mea non ei videtur esse
contraria, obsecro, ut novis epistolis, veteres
Aman litteræ, insidiatoris et hostis Judæorum,
quibus eos in cunctis regis provinciis perire
præceperat, corrigantur. 6 Quomodo enim
potero sustinere necem et interfectionem
populi mei? 7 Responditque rex Assuerus
Esther reginæ, et Mardochæo Judæo: Domum
Aman concessi Esther, et ipsum jussi affigi
cruci, quia ausus est manum mittere in Judæos.
8 Scribite ergo Judæis, sicut vobis placet,
regis nomine, signantes litteras annulo meo.
Hæc enim consuetudo erat, ut epistolis, quæ
ex regis nomine mittebantur, et illius annulo
signatæ erant, nemo auderet contradicere.
9 Accitisque scribis et librariis regis (erat
autem tempus tertii mensis, qui appellatur
Siban) vigesima et tertia die illius, scriptæ
sunt epistolæ, ut Mardochæus voluerat, ad
Judæos, et ad principes, procuratoresque
et judices, qui centum viginti septem pro-
vinciis ab India usque ad Æthiopiam, præsi-
debant; provinciæ atque provinciæ, populo
et populo, juxta linguas et litteras suas,
et Judæis, prout legere poterant, et audire.
10 Ipsæque epistolæ, quæ regis nomine mitte-
bantur, annulo ipsius obsignatæ sunt, et missæ
per veredarios: qui per omnes provincias
discurrentes, veteres litteras novis nuntiis
prævenirent. 11 Quibus imperavit rex, ut
convenirent Judæos per singulas civitates,
et in unum præciperent congregari, ut starent
pro animabus suis, et omnes inimicos suos,
cum conjugibus ac liberis et universis
domibus, interficerent atque delerent, et
spolia eorum diriperent. 12 Et constituta
est per omnes provincias una ultionis dies,
id est, tertiadecima mensis duodecimi Adar.

13 פתשגו חקב להפחו דת בקל-מדינה
ומדינה גלוי לכל-העמים ולהיות
היהודים עתידים ליום הזה להקים
מלכותם: 14 הרגים לבני חלקש
האחשבתנים ואזי מכללים ודחופים
בדבר המלך וחסד נתנה בששון
המדינה: 15 ומרדכי ואזי מלפני
המלך בלבוש מלכות המלך וחרור
נעמרת זהב גדולה ומכתרה בוש ואדמו
והעיר ששון גדולה ושמחה: 16 ליהודים
היתה אורה ושמחה וששון ויוקר: 17 ובכל-
מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום
אשר דבר-המלך ונתן מצו שמתח
וששון ליהודים משתה ויום טוב ורגים
מצעץ הארץ מתהודים קרנפל פחד
היהודים עליהם:

פרשה ט:

ובשגים עשר חרש הואתדש אר
בשלושה עשר יום בו אשר חניע דבר
המלך וחרו להעשות ביום אשר שברו
אלי היהודים לשלוט בהם ונקפוח הוא
אשר לשלמו היהודים המה בשנאיהם:
2 נקחלו היהודים בעריהם בכל-מדינות
המלך אחשורוש לשלח לך במבוקשי
העתם ואיש לא עמד בפניהם קרנפל
פחדם עלי-כל-העמים: 3 וכל-שלי המדינות
והאחשורפים והפחות ועלי המלכה
אשר למלך מנשאים את-היהודים קר
נפל פחד-מרדכי עליהם: 4 קרנפל
מרדכי בבית המלך ושמו חולק בכל-
המדינות קרנפל מרדכי חולק וקדול:
5 ויפו היהודים בכל-אביהם מפת-הקרב
וחרג ואבדו ויעשו בשנאיהם פרצוקם:
6 ובששון הפילה הרגו היהודים ואבד
חמש מאות איש: 7 ואת פרשקם ואת
דלפון ואת ואספתא: 8 ואת פורתה ואת
אדליא ואת ארדקתא: 9 ואת פרמסתא
ואת ארסי ואת ארדי ואת וזתא:
10 אשור חלי הקו ברהמסתא צר
היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את-הקרב:

13 Ὡν ἰσὶν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπο-
γεγραμμένα. [τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτεθεισθ
ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἵτοιμους δὲ
εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν
ἡμέραν, πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπανεστίους.]
14 Οὐ μὲν οὖν ἱππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ
τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν· ἐξετίθη δὲ τὸ
πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσις. 15 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος
ἐξῆλθεν ἰστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν καὶ
στέφανον ἔχων χρυσοῦν καὶ διάδημα βύσσινον
πορφυροῦν· ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσις ἐχάρησαν.
16 Τοῖς δὲ Ἰουδαίοις γένητο φῶς καὶ εὐφροσύνη.
17 Κατὰ πόλιν καὶ χώραν οὐ ἂν ἐξετίθη τὸ
πρόσταγμα, οὐ ἂν ἐξετίθη τὸ ἔκθεμα· χαρὰ καὶ
εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις, κῶθον καὶ εὐφροσύνη·
καὶ πολλοὶ τῶν ἰθὺν περιετίμοντο καὶ Ἰου-
δαῖζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦ. θ'.

1 ἘΝ γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τῷ τρισκαιδέκτῳ
τοῦ μηνός, ὃς ἴσιν Ἀδάρ, παρὶν τὰ γράμματα
τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως. 2 Ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις·
οὐδὲς γὰρ ἀντίστη, φοβούμενος αὐτοῦς. 3 Οἱ
γὰρ ἀρχόντες τῶν σατραπειῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ
οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἱγίμων τοῖς Ἰουδαίοις·
ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς.
4 Προσέτεσε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασι-
λέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ.

* * * *

6 Καὶ ἐν Σούσις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι
ἄνδρας πεντακοσίους, 7 Τὸν τε Φαρσάνην
καὶ Δελφῶν καὶ Φασγά 8 Καὶ Φαραθαθὰ
καὶ Βαρεὰ καὶ Σαρβακὰ 9 Καὶ Μαρμασίμᾳ
καὶ Ρουφαῖον καὶ Ἀρσαῖον καὶ Ζαβουθαῖον,
10 Τοῖς δὲ καὶ υἱοὺς Ἀμάν Ἀμυδάθου Βουγαῖον
τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ διήρπασαν

* Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ὄντες
τῆς Αἰθιοπίας ἱκανὸν εἰσσεύμεντο σατραπείας χωρῶν ἐρχοῦσι
καὶ τοῖς τὰ μέγιστα φρονεῖναι χραίρειν. Πολλοὶ τῇ κλείετῃ
τῶν εὐεργετησάντων χρηστότητι πικρότερον τιμωμένοι καὶ
ἐφρόνησαν, καὶ οὐ μόνον τοῦ ὑποταγμαμένου ἡμῶν ἔχοντες
κακοποιεῖν, τὸν τε κέρων οὐ δύναμει φέρειν καὶ τοῖς ἐκείνων
ἐνέργειαι ἐπιχειροῦσι μηχανήσασθαι· καὶ τὴν εὐχαρίστησιν
οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνταναρπῶντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς
τῶν ἀπειραγμένων κόμπους ἐπαρθύντες, τοῦ τὰ πάντα κατὰ
δικτύοντος αἰθερὸς μυστοσύνην ὑπολαμβάνουσιν ἐκφεύεσθαι
πύλιν. Πολλὰ δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐξ Ἰουδαίας τεταγ-
μένων τῶν πιστευθέντων χειρίζων φίλων τὰ πράγματα
παρὰ μὲν μετόχους αἱμάτων ἁδῶν καταστήσασα περιβάλλει
συμφορὰς ἀνέκδοτος, τῇ τῆς καθυστήρας ψυχῆς παραλο-
γισμῷ παραλογισμῶν τὴν τῶν ἐπικρατούντων ἀέριον
εὐνομήσιν. Σκοπεῖν δὲ ἐξέστη, οὐ τοσοῦτον ἐκ τῶν
παλαιστίνων ὡς παρὸς ἡμετέρας ἰστορίων, ἀλλὰ ἰσὶ παρὰ πόδας
ὑμᾶς ἐκστῶντας ἀνίστασιν συντελεσμένα τῇ τῶν ἀνέκτων
δυναστευόντων λαομότητι, καὶ προσέειπεν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα
εἰς τὴν βασιλείαν ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις μετ'
εἰρήνης παρεβόησεν χρώμενοι ταῖς μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ
τῆν ὄψιν ἐρχόμενα διακρίνοντες αἰετ' ἐπικειμένους ἀπαν-
τήσαντες. Ὡς γὰρ Ἀμάν Ἀμυδάθου Μακεδὼν ταῖς ἀληθείαις
ἀλλοτρίος τοῦ τῶν Περσῶν αἱματος καὶ πολὺ διασπῶν τῆς
ἡμετέρας χρηστότητος, ἐπιβουλεύει ἡμῶν ἐντυχῆν ἥς ἔχοντες
πρὸς πᾶν ἔθνος φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἀναγορεύ-
σθαι ἡμῶν πατέρα καὶ προσκυνούμενον ὑπὸ πάντων τῶν δεύ-
τερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπων διατελῶν. Οὐκ ἐνίγκας
δὲ τὴν ὑπερηφανίαν ἐπετίθεισε τῇ ἀρχῇ στερεῖσαι ἡμᾶς
καὶ τοῦ πνεύματος τῶν τε ἡμετέρων σωτηρίας καὶ διὰ πάντοτε
εὐεργετῆν Μαρδοχαίου καὶ τὴν ἀμεμπτὴν τῆς βασιλείας κοι-
νήσαν Ἐσθέρ σὺν παντὶ τῇ τούτων ἔθνη πολυπλοκοῦς μεθό-
δων παραλογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν· διὰ γὰρ τῶν
τρόπων τούτων ψῆφον λαβὼν ἡμᾶς ἐρήμους τὴν τῶν Περσῶν
κράτιστον εἰς τοὺς Μακεδόνας μεταξοῖ. Ἡμεῖς δὲ τοῖς ὑπὸ τοῦ
τρισελιστηρίου παραδεδωμένοις εἰς ἀφανισμόν Ἰουδαίους εὐρι-
σκομεν οὐ κακοῦ, οὐκ ὄντας, δικαιοσύνης μὴ προσχερᾶται
νόμους, ὄντας δὲ υἱοὺς τοῦ ὑψίστου μεγίστου ζῶντος θεοῦ τοῦ
κατευθυνόντος ἡμῶν τε καὶ τοῖς προγόνους ἡμῶν τὴν βασιλείαν
ἐν τῇ καλλίστῃ διαθήσει. Καλῶς οὖν κοινίστηκε μὴ προσχερᾶται
μεν τοῖς ὑπὸ Ἀμάν Ἀμυδάθου ἀποσταλτοῖς γράμματα, ἀλλὰ
τὸ αὐτὸν τὸν ταῦτα ἐξαργασάμενον πρὸς ταῖς Σούσις πύλαις
ἐσταυρώσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν καταβῆναι τὸν τὰ πάντα
ἐπικρατούντος θεοῦ διὰ τῶν ἀποδόσεων αὐτῷ κρίσιν· τὸ δὲ
ἀντιγραφὸν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθέντες ἐν παντὶ τόπῳ
μετὰ παρήρσις, ἴδαν τοὺς Ἰουδαίους χρῆσθαι τοῖς ἐκείνων
νομίοις, καὶ συνεπισχεῖν αὐτοῖς ὅπως τὸν ἐν καιρῷ βλί-
ψους ἐπιθεμένους αὐτοῖς ἀμύνονται τῇ τρισκαιδέκτῃ τοῦ

13 Summaque epistolæ hæc fuit, ut in
omnibus terris ac populis, qui regis Assueri
subjacebant imperio, notum fieret, paratos
esse Judæos ad capiendam vindictam de
hostibus suis. 14 Egressique sunt veredarii
celerēs nuncia perferentes, et edictum regis
pependit in Susan. 15 Mardochæus autem,
de palatio, et de conspectu regis egrediens,
fulgebat vestibus regiis, hyacinthinis videlicet
et aereis, coronam auream portans in capite,
et amictus serico pallio atque purpureo.
Omnisque civitas exultavit, atque lætata
est. 16 Judæis autem nova lux oriri visa
est, gaudium, honor, et tripudium. 17 Apud
omnes populos, urbes, atque provincias, quo-
cumque regis jussa veniebant, mira exultatio,
epulæ, atque convivia, et festus dies: in
tantum ut plures alterius gentis et sectæ,
eorum religioni et cæremoniis jungerentur.
Grandis enim cunctos judæici nominis terror
invaserat.

CAPUT IX.

1 IGITUR duodecimi mensis, quem Adar
vocari ante jam diximus, tertiadecima die,
quando cunctis Judæis interfectio parabatur,
et hostes eorum inhiabant sanguini, versa
vice Judæi superiores esse cœperunt, et se de
adversariis vindicare. 2 Congregatique sunt
per singulas civitates, oppida, et loca, ut
extenderent manum contra inimicos et per-
secutores suos. Nullusque ausus est resistere,
eo quod omnes populos magnitudinis eorum
formido penetrarat. 3 Nam et provinciarum
judices, et duces, et procuratores, omnisque
dignitas quæ singulis locis ac operibus præ-
erat, extollebant Judæos timore Mardochæi:
4 Quem principem esse palatii, et plurimum
posse cognoverant: fama quoque nominis
ejus crescebat quotidie, et per cunctorum ora
volitabat. 5 Itaque percusserunt Judæi
inimicos suos plaga magna, et occiderunt eos,
reddentes eis quod sibi paraverant facere:
6 In tantum ut etiam in Susan quingentos
viros interficerent, extra decem filios Aman
Agagitæ hostis Judæorum: quorum ista sunt
nomina: 7 Pharsandatha, et Delphon, et
Esphatha, 8 Et Phoratha, et Adalia, et
Aridatha, 9 Et Phermesta, et Arisai, et Aridai,
et Jezatha. 10 Quos cum occidissent, prædas
de substantiis eorum tangere noluerunt.

11 בָּנִים הָיוּ בָּהֶם מֵסֶפֶר דְּחִירוֹתָם בְּשֹׁשֶׁן
 חֲבִירָה לְכָן הַמֶּלֶךְ: 12 וַיֹּאמֶר חֲמֵלָה
 לְאִסְתֵּר הַמֶּלֶכֶת בְּשֹׁשֶׁן חֲבִירָה חֲרָה
 הַיְּהוּדִים וְאֶבֶד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֶחָד
 עֶשְׂרֵת בְּגִידֵהֶם בְּשֹׁשֶׁן חֲבִירָה חֲמֵלָה
 מֶלֶךְ עָשָׂה וְכֹה־שָׁמְלֵהוּ וְנָתַן לָהּ וְכֹה
 בְּקִשְׁתָּהּ עוֹד וְחֵקֶשׁ: 13 וַיֹּאמֶר אִסְתֵּר
 אֶם־עַל־חֲמֵלָה מֶלֶךְ וְנָתַן בְּסִמְחָה לַיְּהוּדִים
 אֲשֶׁר בְּשֹׁשֶׁן לַעֲשׂוֹת בְּכָרַת הַיּוֹם וְאֶחָד
 עֶשְׂרֵת בְּגִידֵהֶם וְיָתֵל עַל־הָעַץ: 14 וַיֹּאמֶר
 חֲמֵלָה לְחֻשְׁשׁוֹתָיו וְהַפְתָּן דָּת בְּשֹׁשֶׁן
 וְאֶת עֶשְׂרֵת בְּגִידֵהֶם מֶלֶךְ: 15 וַיִּקְרָא
 הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשֹׁשֶׁן אֶם בָּנִים אֲרֻבָּעָה
 עָשָׂר לְחֻדֶּשׁ אֶחָד וְנִהְרָה בְּשֹׁשֶׁן שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת אִישׁ וּבְכֻזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־הֶם: 16
 וְשֹׁשֶׁן הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת חֲמֵלָה
 נִקְרָא וְעַד עַל־נַפְשָׁם וְלֹחַ מֵאִיבֵיהֶם
 וְהָרָג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים אֶלֶף
 וּבְכֻזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־הֶם: 17 בָּנִים
 שְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֻדֶּשׁ אֶחָד וְנִהְרָה בְּאֲרֻבָּעָה
 עָשָׂר בֵּן וְעָשָׂה אֶחָד יוֹם מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה: 18
 וְהַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשֹׁשֶׁן נִקְרָא בְּשִׁלְחָה
 עָשָׂר בֵּן וּבְאֲרֻבָּעָה עָשָׂר בֵּן וְנִהְרָה בְּחִמְשָׁה
 עָשָׂר בֵּן וְעָשָׂה אֶחָד יוֹם מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה: 19
 עַל־כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרוּסִים הַיִּשְׁבִּים
 בְּעָרֵי הַפְּרוּסוֹת עָשִׂים אֶת יוֹם אֲרֻבָּעָה
 עָשָׂר לְחֻדֶּשׁ אֶחָד שְׁמִינִי וּמִשְׁתָּה וְנִהְרָה
 מֶלֶךְ וּמִשְׁלָחַת מֵאוֹת אִישׁ לְרֻבָּה: 20 וַיִּקְרָא
 מֶלֶךְ אֶת־הַיְּהוּדִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סָרִיסִים
 אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מִדְיָנוֹת חֲמֵלָה
 וְהַיְּהוּדִים הַפְּרוּסִים וְהַיִּשְׁבִּים: 21 לְהֵם
 גְּלוּיָהֶם לְהַיּוֹת עָשִׂים אֶת יוֹם אֲרֻבָּעָה
 עָשָׂר לְחֻדֶּשׁ אֶחָד וְאֶת יוֹם־חֲמֵשָׁה עָשָׂר
 בֵּן בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: 22 בְּיָמִים אֲשֶׁר־הָיוּ
 בְּהֵם הַיְּהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְחֻדֶּשׁ אֶחָד
 נִקְרָא לְהֵם מִיָּנוֹן לְשִׁמְחָה וּמִשְׁתָּה וְנִהְרָה
 מֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יוֹם מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה
 וּבְשִׁלְחַת מֵאוֹת אִישׁ לְרֻבָּה וּמִשְׁתָּה
 לְאִיבֵיהֶם: 23 וַיִּקְרָא הַיְּהוּדִים אֶת אֲשֶׁר־הִמְלִיכוּ
 לַעֲשׂוֹת וְאֶת אֲשֶׁר־קָרָא אֶל־הֵם:

11 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπιδόθη τε ὁ ἀριθμὸς τῶν βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις. 12 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθὴρ Ἀπώλειαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους· ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἷε ἐχρήσαντο; τί οὖν ἀξιοῦς εἶναι καὶ ἔσται σοι; 13 Καὶ εἶπεν Ἑσθὴρ τῷ βασιλεῖ Δοθῆτω τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αἰρίον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμάν κρεμάσαι. 14 Καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι, καὶ ἐξήθη τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμάν κρεμάσαι. 15 Καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους, καὶ οὐδὲν δῆρπασαν. 16 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ ἑαυτοῖς ἰβοῦντο, καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων· ἀπώλειαν γὰρ αὐτῶν μυρίου πεντακισχιλίου τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ, καὶ οὐδὲν δῆρπασαν. 17 Καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ἤγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. 18 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ καὶ ἀνεπαύσαντο· ἤγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτῃ μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. 19 Διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω ἀγούσι τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης, ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῷ πλησίον. 20 Ἐγραψεν δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαπέστειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀργαξέρῳ βασιλείᾳ τοῖς ἑγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, 21 Στῆσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς, ἀγεῖν τε τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ· 22 Ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· καὶ τὸν μῆνα ἐν ᾧ Ἰσράφῃ αὐτοῖς, ὃς ἦν Ἀδάρ, ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ δόνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἀγεῖν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἐξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς. 23 Καὶ προσεέβξαντο οἱ Ἰουδαῖοι καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος,

δοδεκάτου μηνός Ἀδάρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· ταύτην γὰρ ὁ τὰ πάντα δυναστεύων θεὸς αὐτῷ ἀλθρίως τοῦ ἐλεκεῖν γενέσθαι ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην. Καὶ ὕμεις οὖν ἐν ταῖς ἐπινύμοις ὑμῶν ἰορταῖς ἐπίσημον ἡμέραν μετὰ πάσης εὐωχίας ἀγαγεῖτε ὅπως καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα σωτηρία ἢ ἡμῖν καὶ τοῖς ἐννοσούσι Πέρσαις, τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπιβουλεύουσιν μηνύουσιν τῆς ἀπωλείας. Πᾶσα ἐξ πόλεως ἡ χώρα τὸ σύνολον ἦτις κατὰ ταῦτα μὴ ποιῇσθαι δόρατι καὶ πυρὶ καταναλωθῆσθαι μετ' ὀργῆς· οὐ μόνον ἀνθρώποις ἀβραῖος, ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ πετεινοῖς εἰς τὸν ἀπαντα χρόνον ἐχθιστος κατασταθῆσθαι. Τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτίθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἐτοιμοὺς τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπερβάντους.

11 Statimquo numerus eorum, qui occisi erant in Susan, ad regem relatus est. 12 Qui dixit reginae: In urbe Susan interfecerunt Judæi quingentos viros, et alios decem filios Aman: quantam putas eos exercere eadem in universis provinciis? Quid ultra postulas, et quid vis ut fieri jubeam? 13 Cui illa respondit: Si regi placet, detur potestas Judæis, ut sicut fecerunt hodie in Susan, sic et cras faciant, et decem filii Aman in patibulis suspendantur. 14 Præcepitque rex ut ita fieret. Statimque in Susan pependit edictum, et decem filii Aman suspensi sunt. 15 Congregatis Judæis quartadecima die mensis Adar, interfecti sunt in Susan trecenti viri: nec eorum ab illis direpta substantia est. 16 Sed et per omnes provincias, quæ ditioni regis subiacebant, pro animabus suis steterunt Judæi, interfectis hostibus ac persecutoribus suis: in tantum ut septuaginta quinque millia occisorum implerentur, et nullus de substantiis eorum quidquam contingeret. 17 Dies autem tertiusdecimus mensis Adar, primus apud omnes interfectionis fuit, et quartadecima die cedere desierunt. Quem constituerunt esse solemnem, ut in eo omni tempore deinceps vacarent epulis, gaudio atque conviviis. 18 At hi qui in urbe Susan cædem exercuerant, tertiodecimo et quartodecimo die ejusdem mensis in cæde versati sunt: quintodecimo autem die percutere desierunt. Et idcirco eundem diem constituerunt solemnem epularum atque lætitiæ. 19 Hi vero Judæi, qui in oppidis non muratis ac villis morabantur, quartumdecimum diem mensis Adar conviviorum et gaudii decreverunt, ita ut exsultent in eo, et mittant sibi mutuo partes epularum et ciborum. 20 Seripsit itaque Mardocheus omnia hæc, et litteris comprehensa misit ad Judæos, qui in omnibus regis provinciis morabantur, tam in vicino positos, quam procul, 21 Ut quartamdecimam et quintamdecimam diem mensis Adar pro festis susciperent, et reverte semper anno solemnem celebrarent honore: 22 Quia in ipsis diebus se ulti sunt Judæi de inimicis suis, et luctus atque tristitia in hilaritatem gaudiumque conversa sunt, essentque dies isti epularum atque lætitiæ, et mitterent sibi invicem ciborum partes, et pauperibus munuscula largirentur. 23 Susceperuntque Judæi in solemnem ritum cuncta quæ eo tempore facere cœperant, et quæ Mardocheus litteris facienda mandaverat.

LIBER JOB.

איוב א

IOB, KEΦ α.

JOB, CAPUT I.

איש היה בארץ עניז איוב שמו והיה
האיש החזק תם וישר ויבא
אלהים וקר מרע: ² ויולדו לו שבעה
בנים ושלוש בנות: ³ ויהי מקומו שבעת
אלפי צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש
מאות צמד בקר וחמש מאות אהנות
ועבדו רבה מאד ויהי האיש החזק
בדול מקל-בגד: ⁴ והלכו בניו ועשו
משלהם ביה אש יקמו ושלחו וקראו
לשלשת אחיהם לאכל ולשתות
עמם: ⁵ ויהי כי הקיפו ימי השנה
וישלח איוב ויחששם ויחשבים בבקר
והעלה עלות מספר פלס כי אמר איוב
אולי חטאנו בני וגרנו אלהים בלבבם
בקה נעשה איוב כל-הימים: ⁶ ויהי
היום ויבאו בגו האלהים להתעצב על-
יהוה ויקרא בדישטון ברום: ⁷ ויאמר
יהוה אליהשטון מאן תבא ויען השטן
את-יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך
בה: ⁸ ויאמר יהוה אליהשטון השטן
לבך על-עבדי איוב כי אין קמחו
בארץ איש תם וישר ויבא אלהים וקר
מרע: ⁹ ויען השטן את-יהוה ויאמר
תחנם וקא איוב אלהים: ¹⁰ הלא חס סכך
בצרו וגברו ביתו ובעד כל-אשר לו מסקיב
מעשהו גדול בלבב ומהקומו פקד בארץ:
¹¹ ואלם שלח-נא ידך וגע בכל-אשר לו
אסלם על-פניו וקרב: ¹² ויאמר יהוה
אליהשטון הקה כל-אשר לו בגדו בה
אליו אליהשטן וקא ויאמר השטן מעם
פני יהוה: ¹³ ויהי היום וקלו וקבחו
אכלים ושתים ויון בבית אחיהם הבקד:

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσιτίδι ᾧ
ὄνομα Ἰὼβ· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἱκτεῖνος
ἀληθινός, ἀμειπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχό-
μενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. 2 Ἐγέν-
οντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς.
3 Καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑκτακισχίλια,
κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσiai,
θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσiai, καὶ ὑπηρεσία
πολλὴ σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἱκτεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ'
ἡλίου ἀνατολῶν. 4 Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἵπποιονσαν πότον καθ'
ἐκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ
τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἰσθίου καὶ πίνειν μετ'
αὐτῶν. 5 Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ πότου, ἀπέστειλεν Ἰὼβ καὶ ἱκαθάρizεν αὐτοὺς
ἀνιστάμενος τὸ πρῶν, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν
θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἓνα
περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγε γάρ
Ἰὼβ Μὴ ποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν
κακὰ ἐνενόησαν πρὸς θεόν. Οὕτως οὖν ἔποιε
Ἰὼβ πάσας τὰς ἡμέρας. 6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ
παρastῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος
ἦλθε μετ' αὐτῶν. 7 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
διάβολῳ Πόθεν παραγίγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ
ἱμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρεμι. 8 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου
κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ'
αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἀμειπτος, ἀληθινός,
θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγ-
ματος; 9 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν
ἐναντίον τοῦ Κυρίου Μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σίβεται
τὸν Κύριον; 10 Οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω
αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ
ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη
αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; 11 Ἀλλὰ
ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου καὶ ᾤψαι πάντων ὧν
ἔχει· ἡ μὲν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. 12 Τότε
εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διάβολῳ Ἴδου πάντα ὅσα
ἐστὶν αὐτῷ δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλ' αὐτοῦ
μὴ ᾤψῃ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ
Κυρίου. 13 Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ
Ἰὼβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου·

VIR erat in terra Hus, nomine Job, et erat
vir ille simplex, et rectus, ac timens
Deum, et recedens a malo: 2 Nati sunt
ei septem filii, et tres filiae, 3 Et fuit
possessio ejus, septem millia ovium, et tria
millia camelorum, quingenta quoque juga
bouvum, et quingentae asinae, ac familia multa
nimis: eratque vir ille magnus inter omnes
orientales. 4 Et ibant filii ejus, et faciebant
convivium per domos, unusquisque in die suo.
Et mittentes vocabant tres sorores suas ut
comederent et biberent cum eis. 5 Cumque
in orbem transissent dies convivi, mittebat
ad eos Job, et sanctificabat illos, consurgensque
diluculo offerebat holocausta pro singulis.
Dicebat enim: Ne forte peccaverint filii mei,
et benedixerint Deo in cordibus suis. Sic
faciebat Job cunctis diebus. 6 Quadam autem
die, cum venissent filii Dei ut assisterent
coram Domino, affuit inter eos etiam Satan.
7 Cui dixit Dominus: Unde venis? Qui
respondens, ait: Circuivi terram, et perambu-
lavi eam. 8 Dixitque Dominus ad eum:
Numquid considerasti servum meum Job,
quod non sit ei similis in terra, homo simplex,
et rectus, ac timens Deum, et recedens a
malo? 9 Cui respondens Satan, ait: Num-
quid Job frustra timet Deum? 10 Nonne tu
vallasti eum, ac domum ejus, universamque
substantiam per circuitum, operibus manuum
ejus benedixisti, et possessio ejus crevit in
terra? 11 Sed extende paululum manum
tuam, et tange cuncta quae possidet, nisi in
faciem benedixerit tibi. 12 Dixit ergo
Dominus ad Satan: Ecce, universa quae
habet, in manu tua sunt: tantum in eum ne
extendas manum tuam. Egressusque est
Satan a facie Domini. 13 Cum autem qua-
dam die filii et filiae ejus comederent et bibe-
rent vinum in domo fratris sui primogeniti,

14 ומלאך ה' בא אל-איוב ויאמר המקל ה' ה' חשון והשתחרר רעות על-ידיהם :
 15 ותפל שכא ותקחם ואת-הפצרים הפי
 לפי-הקרב והפלטת רחמך לבדי להגיד
 לך : 16 עוד וזה מדבר וזה בא ויאמר
 אש אלהים נפלה מ-השמים ותבער
 בצאן ובפצרים ותאכלם והפלטת רחמך
 לבדי להגיד לך : 17 עוד וזה מדבר
 וזה בא ויאמר פשוים שמו ושלטת
 ראשים ויפשוטו על-הגמלים ויקחוהם ואת-
 הפצרים הפי לפי-הקרב והפלטת רחמך
 לבדי להגיד לך : 18 עד וזה מדבר וזה
 בא ויאמר בגיף ובנחשית אכלים ושחיתם
 לו בבית אחיהם המקור : 19 והגד רחם
 גדולה כחא מעבר מפתח וינע בארבע
 פנות כבית ויפל על-הפצרים ויקחם
 והפלטת רחמך לבדי להגיד לך : 20 ויגם
 איוב ויקרע את-מעילו ויגז את-תאשור
 ויפל ארצה וישתחו : 21 ויאמר צד
 יצתי סבטן אפי וצדא אשכ שפה וחת
 גלו גיהנום לקח יתי שם וחתו סבטן :
 22 בכל-זאת לא-תקטא איוב ולדנתו
 תפלה לאלהים :

פרשה ב :

1 ויחתי היום ויבא בגי קאלהים
 להתנאב על-יחיה ויבא נס-השטן
 בתלם להתנאב על-יחיה : 2 ויאמר
 יחיה אל-השטן מי מצא חבא ויעז
 השטן את-יחיה ויאמר ששט בארץ
 ומהתהלך בה : 3 ויאמר יחיה אל-השטן
 חשמת לבך אל-עבדי איוב כי אין
 פסחו בארץ איש תם וישר ורא אלהים
 וקר מדע ועדל פתחיה ברחמי וחסיתי
 בו לכליו חסם : 4 ויעז השטן את-יחיה
 ויאמר עוד בעד-צור וכל אשר לאיש
 ותן בעד נפשו : 5 אהלם שלחנא גר
 וגע אל-עצמו ואל-בשרו אם-לא אל-פגרו
 יברכה : 6 ויאמר יחיה אל-השטן הפו
 ברגלך תא את-נפשו שקר : 7 ויבא השטן
 מאח פני יחיה ויח את-איוב בשחין גע
 סבטן רגלו : 8 עד מהמו : 9 ויחללו ורגשו
 להתגד בו ותא אשב ביהוה-האמר :

14 Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰὼβ καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Ὅτι Ζεύς τῶν βοῶν ἡροστρία, καὶ αἱ θήλαι
 ὄνοι ἰβόσκοντο ἰχόμεναι αὐτῶν. 15 Καὶ ἐλθόντες
 οἱ αἰχμαλωτεύοντες ψυχαλῶτευσαν αὐτάς, καὶ
 τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις. σωθεὶς δὲ
 ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι. 16 Ἐπὶ
 τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπε
 πρὸς Ἰὼβ Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέ-
 καυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν
 ὁμοίως. σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγ-
 γεῖλαι σοι. 17 Ἐπὶ τούτου λαλοῦντος ἦλθεν
 ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς Ἰὼβ Οἱ ἱππεῖς
 ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς, καὶ ἐκύλωσαν τὰς
 μαμήλους καὶ ψυχαλῶτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας
 ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις. ἰσώθην δὲ ἐγὼ μόνος
 καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαι σοι. 18 Ἐπὶ τούτου
 λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λίγων τῷ Ἰὼβ
 τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἰσθιόντων
 καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρε-
 σβυτέρῳ, 19 Ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ
 τῆς ἱρήμου καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς
 οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παῖδια σου καὶ
 ἐτελεύτησαν. ἰσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ
 ἀπαγγεῖλαι σοι. 20 Οὕτως ἀναστάς Ἰὼβ ἔβρηξε
 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς
 κεφαλῆς, καὶ πεισὼν χαμαὶ προσεκύνησε. 21 Καὶ
 εἶπεν Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός
 μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ. ὁ Κύριος
 ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο. ὥς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν,
 οὕτως ἰγένετο. εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.
 22 Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ
 οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ οὐκ
 ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ.

ΚΕΦ. β'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἦλθον οἱ
 ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἐναντὶ Κυρίου, καὶ
 ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι
 ἐναντίον τοῦ Κυρίου. 2 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
 διαβόλῳ Πόθεν σὺ ἔρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος
 ἐνὶ πνεύματι τοῦ Κυρίου Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν
 καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν πάρεμι. 3 Ἐπε-
 δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον Προσέσχες ὁδὸν τῷ
 θεράποντί μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τῶν
 ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνθρώπος ἄκακος, ἀληθινός, ἀμειπτος,
 θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἐπὶ δὲ
 ἔχειται ἀκακίας. σὸ δὲ εἶπας ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ
 κενῆς ἀπολίσσαι. 4 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε
 τῷ Κυρίῳ Δίρμα ὑπὲρ δερματος, ὅσα ὑπάρχει
 ἀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔκτισται. 5 Οὐ
 μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστεύλας τὴν χεῖρά σου ἄψαι
 τῶν ὀστέων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἡ
 μὴν εἰς πρόσωπόν σου εὐλογῇ. 6 Εἶπε δὲ
 ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ Ἰδοὺ παραδίδωμί σοι
 αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. 7 Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ
 ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἔλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως
 κεφαλῆς. 8 Καὶ ἔλαβεν ὀστρακὸν ἵνα τὸν ἰχθῶρα
 ξύγ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἐξω τῆς πόλεως.

14 Nuntius venit ad Job, qui diceret: Boves
 arabant, et asinae pascebantur juxta eos,
 15 Et irruerunt Sabæi, tuleruntque omnia,
 et pueros percusserunt gladio, et evasi ego
 solus ut nuntiarem tibi. 16 Cumque adhuc
 ille loqueretur, venit alter, et dixit: Ignis
 Dei cecidit e cælo, et tactas oves puerosque
 consumpsit, et effugi ego solus ut nuntiarem
 tibi. 17 Sed et illo adhuc loquente, venit
 alius, et dixit: Chaldæi fecerunt tres turmas,
 et invaserunt camelos, et tulerunt eos, necnon
 et pueros percusserunt gladio, et ego fugi
 solus ut nuntiarem tibi. 18 Adhuc loque-
 batur ille, et ecce alius intravit, et dixit:
 Filiis tuis et filiabus vescentibus et bibentibus
 vinum in domo fratris sui primogeniti,
 19 Repente ventus vehemens irruit a regione
 deserti, et concussit quatuor angulos domus,
 quæ corruens oppressit liberos tuos, et mortui
 sunt, et effugi ego solus ut nuntiarem tibi.
 20 Tunc surrexit Job, et scidit vestimenta
 sua, et tonso capite corruens in terram, adora-
 vit, 21 Et dixit: Nudus egressus sum de
 utero matris meæ, et nudus revertar illuc:
 Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut
 Domino placuit, ita factum est: sit nomen
 Domini benedictum. 22 In omnibus his non
 peccavit Job labiis suis, neque stultum quid
 contra Deum locutus est.

CAPUT II.

1 FACTUM est autem, cum quadam die
 venissent filii Dei, et starent coram Domino,
 venisset quoque Satan inter eos, et staret in
 conspectu ejus, 2 Ut diceret Dominus ad Satan:
 Unde venis? Qui respondens ait: Circuivi
 terram, et perambulavi eam. 3 Et dixit Do-
 minus ad Satan: Numquid considerasti servum
 meum Job, quod non sit ei similis in terra, vir
 simplex et rectus, ac timens Deum, et rece-
 dens a malo, et adhuc retinens innocentiam?
 Tu autem commovisti me adversus eum, ut
 affligerem eum frustra. 4 Cui respondens
 Satan, ait: Pellem pro pelle, et cuncta quæ
 habet homo, dabit pro anima sua: 5 Alioquin
 mitte manum tuam, et tange os ejus et carnem,
 et tunc videbis quod in faciem benedicat tibi.
 6 Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce in
 manu tua est, verumtamen animam illius
 serva. 7 Egressus igitur Satan a facie
 Domini, percussit Job ulcere pessimo, a
 planta pedis usque ad verticem ejus: 8 Qui
 testa saniem radebat, sedens in sterquilino.

21 תמחכים למות ואניני ויחפרו
מפטרמונים: 22 השמחים אליגיל ושישו
כי ימצאקבר: 23 לגבר אשרדרכו
נסתרח ויחסו אליו בעדו: 24 קרלפג
לחמי אנחתי חבל ויחביו כלפי שאלתי:
25 כי פחד פחדתי ויאתני ואשר לגדתי
נבא לי: 26 לא שליתי ולא שקטתי ולא
נחתי ויבא רגז:

פרשה ד :

1 ויעזו אליני חתמיני ויאמר: הנשח
דבר אליה חללח ופצר במליו כי יקל:
2 החג יסרת רבים ונזים רפות תחוק:
3 פושל ויחמיו מליה וברכום קרעו
תאמץ: 4 כי עשה ויבוא אליה ותלא
תבש צדיה וימקרה: 5 חלא ויחמיה
פסלחח חתומח ויחם דרכיה: 6 זכר
כי הוא גבו אבד ואיפו ישרים נכחדו:
7 פאשר ראיני חרשי אנו ויחרי עמל
יקצרהו: 8 משפחתי אליו יאבדו ומרה
אפו יכלו: 9 שפחת ארצה וקול שחל
ושגן כפירים נקעו: 10 גיש אבד מכלר
מרה ויגד לביא ויחפרדו: 11 ואלו דבר
יגבר ויחמח אנו למחז מנהו: 12 בשעפים
מחזינות לגלח בנפל מרדפה על-אנשים:
13 פחד חרמי פדעה ורב עצמותי הפחד:
14 גרמח על-פני חלחח חסמר שער
בשרי: 15 יעמד וילאדאיר מראהו המנה
לגבר עיני דמחח וקול אשקע: 16 חמחש
מחלח ויחמח חסמר שחח ויחמח חסמר:
17 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
18 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
19 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
20 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
21 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
22 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:

פרשה ה :

1 ויחמח חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
2 כי לחלח ויחמח חסמר חסמר חסמר:
3 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
4 ויחמח חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
5 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
6 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
7 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
8 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
9 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
10 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
11 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
12 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
13 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
14 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
15 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
16 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
17 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
18 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
19 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
20 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
21 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:
22 חמחש חסמר חסמר חסמר חסמר חסמר:

21 Οἱ ἱμῖρονται τοῦ θανάτου, καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὡς περ θησαυροῦς, 22 Περιχαρεῖς δὲ ἰγίνονται ἰὰν κατατύχωσι. 23 Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαντα, συνέκλεισε γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ. 24 Πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμὸς ἦκει, δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ. 25 Φόβος γὰρ ὅν ἐφρόντισα ἦλθε μοι, καὶ ὅν ἰδεοῖκεν συνήντησέ μοι. 26 Οὐτε εἰρήνευσα οὔτε ἡσύχασα οὔτε ἀνεπαυσάμην, ἦλθε δέ μοι ὀργή.

ΚΕΦ. δ'.

1 ὙΠΟΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφάξ ὁ Θαυμανίτης λέγει 2 Μὴ πολλάκις σοι λεγέσθαι ἐν κόπῳ; ἰσχύον δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει; 3 Εἰ γὰρ σὺ ἰνουθίγησας πολλοὺς, καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας, 4 Ἀσθενοῦντάς τε ἐξανίστησας ῥήμασι, γόνασί τε ἀδυνατοῦσι θάρσος περιέθηκας. 5 Νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἡσαστό σου, σὺ ἰσχυρόδασας. 6 Πότερον οὐχ ὁ φόβος σοῦ ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἡ ἱλιπὶς σου καὶ ἡ κακία τῆς ὁδοῦ σου; 7 Μνήσθητι οὖν τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο, ἢ πότε ἀληθινοὶ ὀλοόρριζοι ἀπώλοντο; 8 Καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ ὀδύναις θειοῦσιν ἐαυτοῖς. 9 Ἀπὸ προστάγματος Κυρίου ἀπολούνται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται. 10 Σθῆνος λίοντος, φωνὴ δὲ λαλίνης, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἰσθίση. 11 Μυρμηκόλειον ὦλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν, σκύμμοι δὲ λείοντων ἔλεπον ἀλλήλους. 12 Εἰ δὲ τί τὸ ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου, οὐθὲν ἂν σοι τούτων κακὸν ἀπήνηται. Πότερον οὐ δίζεταί μοι τὸ ὅς ἐξαΐσια παρ' αὐτοῦ; 13 Φόβῳ δὲ καὶ ἡχῃ νυκτερινῇ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους, 14 Φρίκη μοι συνήντησε καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως μου τὰ δσά διέσεισε, 15 Καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν, ἐφριξαν δὲ μοι τρίχες καὶ σάρκες. 16 Ἀνίστην καὶ οὐκ ἐίγνων, εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἢ σέβαν καὶ φωνὴν ἤκουον. 17 Τί γὰρ; μὴ καθαρὸς ἐστὶ βροτὸς ἰναντίον τοῦ Κυρίου; ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνὴρ; 18 Εἰ κατὰ παῖδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολίων τι ἐπενόησε. 19 Τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἰσμέν; ἔκτισεν αὐτοὺς σηγὸς τρόπον, 20 Καὶ ἀπὸ πρωΐθεν μίχρη ἐσπείρας οὐκ ἔτι εἰσὶ, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι ἀπώλοντο. 21 Ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν, ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

ΚΕΦ. ε'.

1 ἘΠΙΚΑΛΕΣΑΙ δὲ εἰ τίς σοι ὑπακούσεται, ἢ εἴ τινα ἀγγέλων ἀγίων ὄψῃ. 2 Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναρεῖ ὀργή, πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζήλος. 3 Ἐγὼ δὲ ἰώρακα ἄφρονας ῥίζαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθὺς ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δαίτα. 4 Πιόρρῳ γίνονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρίζουσι δὲ ἐπὶ θύραις ἡσόνων, καὶ οὐκ ἐστὶ ὁ ἐξαπρούμενος. 5 Ἄ γὰρ ἰκίνοιο συνήγαγον, δίκαιοι ἰδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρειτο ἰσονται. ἰκσιφωνισθῇ αὐτῶν ἡ ἰσχύς.

21 Qui expectant mortem, et non venit, quasi effodientes thesaurum: 22 Gaudetque vehementer cum invenerint sepulchrum: 23 Viro cujus abscondita est via, et circumdedit eum Deus tenebris? 24 Antequam comedam suspiro: et tanquam inundantes aquæ, sic rugitus meus: 25 Quia timor, quem timebam, evenit mihi: et quod verebar accidit. 26 Nonne dissimulavi? nonne silui? nonne quievi? et venit super me indignatio.

CAPUT IV.

1 RESPONDENS autem Eliphaz Themanites, dixit: 2 Si cœperimus loqui tibi, forsitan moleste accipies, sed conceptum sermonem tenere quis poterit? 3 Ecce docuisti multos, et manus lassas roborasti: 4 Vacillantes confirmaverunt sermones tui, et genua trementia confortasti: 5 Nunc autem venit super te plaga, et defecisti: tetigit te, et conturbatus es. 6 Ubi est timor tuus, fortitudo tua, patientia tua, et perfectio viarum tuarum? 7 Recordare, obsecro te, quis unquam innocens periit? aut quando recti deleti sunt? 8 Quin potius vidi eos, qui operantur iniquitatem, et seminant dolores, et metunt eos, 9 Flante Deo perisse, et spiritu iræ ejus esse consumptos. 10 Rugitus leonia, et vox leonæ, et dentes catulorum leonum contriti sunt. 11 Tigris periit, eo quod non haberet prædam, et catuli leonis dissipati sunt. 12 Porro ad me dictum est verbum absconditum, et quasi furtive suscepit auris mea susurri ejus. 13 In horrore visionis nocturnæ, quando solet sopor occupare homines, 14 Pavor tenuit me, et tremor, et omnia ossa mea perterrita sunt: 15 Et cum spiritus me præsentem transiret, inhorruerunt pili carnis meæ. 16 Stetit quidam, cujus non agnoscebam vultum, imago coram oculis meis, et vocem quasi auræ lenis audiui: 17 Numquid homo, Dei comparatione justificabitur, aut factore suo purior erit vir? 18 Ecce qui serviunt ei, non sunt stabiles, et in angelis suis reperit pravitatem: 19 Quanto magis hi qui habitant domos luteas, qui terrenum habent fundamentum, consumentur velut a tineæ? 20 De mane usque ad vespæram succidentur: et quia nullus intelligit, in æternum peribunt. 21 Qui autem reliqui fuerint, auferentur ex eis: morientur, et non in sapientia.

CAPUT V.

1 VOCA ergo, si est qui tibi respondeat, et ad aliquem sanctorum convertere. 2 Vere stultum interficit iracundia, et parvulum occidit invidia. 3 Ego vidi stultum firma radice, et maledixi pulchritudini ejus statim. 4 Longe fient filii ejus a salute, et conterentur in porta, et non erit qui eruat. 5 Cujus messem famelicus comedet, et ipsum rapiet armatus, et bibent sitientes divitias ejus.

6 כִּי לֹא-נִצָּא מִצֶּדֶק אֲנִי וּמִנִּצְחָה לֹא-
יִצְמַח עָמָל: 7 כִּי אָדָם לִעְמָל יִקְלָה
וּבְגֵן יִשְׁתֶּה וּבְקִיחוֹ עָרָה: 8 אֲוִלִים אֲנִי
אֲרֹשׁ אֶל-אֵל וְאֶל-אֱלֹהִים אֲשֶׁם וּבְרָתִי:
9 עֲשֵׂה גְדֻלּוֹת וְאֶנִּי חֲקֹר נִפְלְאוֹת עֲרֹאֵן
מִסָּפֶר: 10 חֲפֹתָי חֲשֵׁר עַל-פְּנֵי אָרֶץ וְשִׁלְחִי
יָמַי עַל-פְּנֵי חֲדָצוֹת: 11 לְשׁוֹם שְׂפָלִים
לְמָרוֹם וְלִזְרוֹיִם שְׂגָבִי יִשָּׁע: 12 מִפֶּה
מִחֲשָׁבוֹת עֲרֹמִים וְלֹא-הִרְעָלְתִּי לְיָהוָה
הַתְשִׁיגָה: 13 לִבִּי חֲכָמִים בְּעֶרְמָם וְעֵצָה
נִפְתָּלִים נִמְקְדָה: 14 יָדָם וּפְשָׁעֵי חֲשֵׁהוּ
וְכִלְיָהוּ וּמִשְׁשֵׁי בִצְחָרִים: 15 וְיִשָּׁע מִחֲרֹב
מִפִּתְחָם וּמִצֵּד חֲזֹן אֲבִיוֹן: 16 וּתְתִי לִצֵּל
הַתְהַוָּה וְעֵלְתִּיהָ תִפְצֶה פִּיהָ: 17 הִנֵּה אֲשֶׁר־
אֲבִישׁ וְיִכְתְּפוּ אֵלָיוּ וּמוֹסֵר שְׂדֵי אֶל-
הַמָּאֵס: 18 כִּי תֹאם יִכְתֹּב וְיִחַשׁ לְמִחֶץ
וְיִגְדֹל תִּרְפִּיקָה: 19 בְּשֵׁשׁ צִרְחִי וַעֲלִילָה
וּבִשְׁבַע לֹא-יִנָּע בִּי הָעַ: 20 בְּרַעַב פִּדְתָּ
מִמֶּנִּי וּבְכִלְחִיָּה מִיַּד חֲרָב: 21 בְּשֹׁט
לְשׁוֹן תִּחְבֶּא וְלֹא-תִתְרָם מִשְׁדּוֹ כִּי יִבֹּא:
22 לִמְדָּה וּלְחֶדֶן תִּשְׁחָק וּמִחֵת הָאָרֶץ אֶל-
תִּיהָ: 23 כִּי עֲסֹאבֶנָּה חֲשִׁמְרָה בְּרִיתָהוּ
וּתְחַת חֲשִׁמְרָה תִּשְׁלַחְתִּילָה: 24 וְיִדְעָה כִּי
שְׁלוֹם אֲחִילָה וּבְשִׁמְרָתִי לֶחֶם וְלֹא תִחַשְׁמָה:
25 וְיִדְעָה פִּירְכִּי וּרְעָה וְאֶתְעִיִּי עֲשֻׁב
הָאָרֶץ: 26 תִּבֹּא בְּכֹחַ אֱלֹהֶיךָ קַעֲלֹת
בְּיָשׁ בְּעֵתוֹ: 27 הִנֵּה-זֹאת חֲמֻקֶּיךָ כִּי
תִּיא שְׂמֵעָה וְתִתֵּן דַּעְלָה:

פרשה ו'

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 לֹא שָׁקָל יִשְׁחָל
פְּעָלִי וְתִתֵּן בְּמִאֲזָנִים וּשְׂאֵרֶיךָ: 3 כִּי
עָשִׂיתָ מִחֹל וַיִּיָּם יִכְבֹּד עַל-פְּנֵי דִבְרִי
לְעַו: 4 כִּי חָצִי שְׂדֵי עֲפָדִי אֲשֶׁר חִמַּמְתָּ
שִׁחָה רִחִי בַּעֲתִי אֵלָיוּ וְעִרְכִּי:
5 תִּתְּנֶנָּה אֲנִי עַל-יִדְשָׁא אִם יִנְעֶה
שׂוֹר עַל-בִּלְלִי: 6 תִּתְּנֶנָּה אֲנִי עַל-בִּלְלִי
מִלֵּחַ אֲנִי-יִשְׁטָעַם בְּרִיר חֲלֻמָּת: 7 מִתְּנֶנָּה
לְנִזְעֵר נִפְשִׁי חֲמֹד פְּדִי לְחַמִּי: 8 כִּי
יִתֵּן תִּבֹּא שְׂאֵלְתִי וְתִתְּנִי יָתֵן אֵלָיוּ:
9 וְיִתֵּן אֵלָיוּ יִדְפָּא יִתֵּן יָדִי וְיִבְשָׁעִי:

6 Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ
δρίων ἀναβλαστήσει πόνος· 7 Ἀλλὰ ἄνθρωπος
γεννᾶται κόπῳ, νεύσοι δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πίτονται·
8 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἰγὼ διηθήσομαι Κυρίου,
Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλίσσεται,
9 Τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξὰ
τε καὶ ἱεράσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· 10 Τὸν
διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὕδωρ
ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν· 11 Τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς
εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότες ἐξεγείροντα· 12 Δια-
λίσσοντα βουλὰς πανούργων, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν
αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθείας· 13 Ὁ καταλαμβάνων
σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει, βουλὴν δὲ πολυπλόκων
ἐξίστησιν· 14 Ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος,
τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψαλαφήσασιν ἰσα νυκτί·
15 Ἀπόλιντο δὲ ἐν πολέμῳ, ἀδύνατος δὲ ἐξέλθῃ
ἐκ χειρὸς δυνατοῦ· 16 Εἷη δὲ ἀδυνάτῳ ἱλπίς,
ἀδίκῳ δὲ στόμα ἱμφοχρείη· 17 Μακάριος δὲ
ἄνθρωπος ὃν ἡλεγξεν ὁ Κύριος· νοσήτημα δὲ
παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου· 18 Αὐτὸς γὰρ
ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν· ἐπαισε,
καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο· 19 Ἐξάκις ἐξ
ἀναγκῶν σε ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ
ᾤψηταί σου κακόν· 20 Ἐν λιμῷ ῥίσειαί σε ἐκ
θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδηροῦ λύσει
σε· 21 Ἀπὸ μαστίγος γλώσσης σε κρύψει, καὶ οὐ
μὴ φοβηθῇς ἀπὸ κακῶν ἱρχομένων· 22 Ἀδίκων
καὶ ἀνόμων καταγελᾷς, ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων
οὐ μὴ φοβηθῇς· 23 Θῆρες γὰρ ἀγριοὶ εἰρηνεύσουσί
σοι· 24 Εἴτα γνῶσθι ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος,
ἡ δὲ δαίαια τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἀμάρτυ·
25 Γνῶσθι δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα
σου ἴσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ·
26 Ἐλεύσει δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σίτος ὥριμος κατὰ
καιρὸν θεριζόμενος, ἡ ὥσπερ θιμωνία ἄλωνος καθ'
ῶραν συγκομισθεῖσα· 27 Ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχ-
νιάσαμεν, ταῦτα ἔστιν ἃ ἀκηκόαμεν· σὺ δὲ γνῶθι
σεαυτῷ εἰ τι ἐπραξας.

KEP. 6.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Εἰ γὰρ τις
ιστῶν στήσαι μου τὴν ὀργήν, τὰς δὲ ὀδύνας μου
ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν, 3 Καὶ δὴ ἄμμου
παρρησίας βαρυτέρα ἔσται· ἀλλ' ὥς εἶκοι τὰ ῥήματά
μού ἴσται φαῦλα· 4 Βίλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ
σώματί μου ἴσται, ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου
τὸ αἷμα, ὅταν ἀρξώμαι λαλεῖν κεντροῦσί με· 5 Τί
γάρ; μὴ διὰ κενῆς κεκράζεται ὄνος ἀγριος ἀλλ'
ἡ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς
ἐπὶ φάντης ἔχων τὰ βρώματα; 6 Εἰ βρωθήσεται
ἄρτος ἀνευ ἀλόος; εἰ δὲ καὶ ἔστι γεῦμα ἐν ῥήμασι
κενοῖς; 7 Οὐ δύναται γὰρ παύσασθαι ὁμοῦ ἢ
ὀργῇ· βρόμον γὰρ ὀρῶ τὰ σῖτά μου ὥσπερ δὲ μὴν
λίοντος· 8 Εἰ γὰρ δὴ καὶ ἔλθοι μου ἡ αἰτήσις,
καὶ τὴν ἱλπίδα μου δῶ ὁ Κύριος· 9 Ἀρξάμενος ὁ
Κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀνέλτω.

6 Nihil in terra sine causa fit, et de humo non
oritur dolor. 7 Homo nascitur ad laborem,
et avis ad volatum. 8 Quam ob rem ego
deprecabor Dominum, et ad Deum ponam
eloquium meum: 9 Qui facit magna et
inscrutabilia et mirabilia absque numero:
10 Qui dat pluviam super faciem terræ, et
irrigat aquis universa: 11 Qui ponit humiles
in sublime, et moerentes erigit sospitate:
12 Qui dissipat cogitationes malignorum, ne
possint implere manus eorum quod cœperant:
13 Qui apprehendit sapientes in astutia
eorum, et consilium pravorum dissipat:
14 Per diem incurrent tenebras, et quasi in
nocte sic palpabunt in meridie. 15 Porro
salvum faciet egenum a gladio oris eorum, et
de manu violenti pauperem. 16 Et erit
egeno spes, iniquitas autem contrahet os
suum. 17 Beatus homo, qui corripitur a
Deo: increpationem ergo Domini ne reprobes:
18 Quia ipse vulnerat, et medetur: percutit,
et manus ejus sanabunt. 19 In sex tribula-
tionibus liberabit te, et in septima non tanget
te malum. 20 In fame eruet te de morte, et
in bello de manu gladii. 21 A flagello linguæ
absconderis, et non timebis calamitatem cum
venerit. 22 In vastitate et fame ridebis; et
bestias terræ non formidabis. 23 Sed cum
lapidibus regionum pactum tuum, et bestię
terræ pacificę erunt tibi. 24 Et scies quod
pacem habeat tabernaculum tuum, et visitans
speciem tuam, non peccabis. 25 Scies quoque
quoniam multiplex erit semen tuum, et pro-
genies tua quasi herba terræ. 26 Ingredieris
in abundantia sepulchrum, sicut infertur
acervus tritici in tempore suo. 27 Ecce, hoc,
ut investigavimus, ita est: quod auditum,
mente pertracta.

CAPUT VI.

1 RESPONDENS autem Job, dixit: 2 Uti-
nam appenderentur peccata mea, quibus iram
merui: et calamitas, quam patior, in statera!
3 Quasi arena maris hæc gravior appareret:
unde et verba mea dolore sunt plena: 4 Quia
sagittę Domini in me sunt, quarum indig-
natio ebibit spiritum meum, et terrores
Domini militant contra me. 5 Numquid
rugiet onager cum habuerit herbam? aut
mugiet bos cum ante præsepe plenum steterit?
6 Aut poterit comedi insulsum, quod non est
sale conditum? aut potest aliquis gustare,
quod gustatum affert mortem? 7 Quę prius
nolebat tangere anima mea, nunc præ
angustia, cibi mei sunt. 8 Quis det ut
veniat petitio mea: et quod exspecto, tribuat
mihi Deus? 9 Et qui cœpit, ipse me
conterat: solvat manum suam, et succidat me!

10 ותהי עוֹד וְנִחַמְתִּי וְאֶסְלַח בְּחִילָה לֹא
יִחַמֵּל בְּיָלֵא כְּחֻדְתִּי אִמְרֵי קְדוֹשׁ׃ 11 מִה־
לְחִי בִּי אֶתֵּל וּמִחֻדְתִּי בְּרִאשֹׁתֶיהָ נִפְשִׁי׃
12 אֶבְלֹחַ אֲבָנִים פְּתִי אֶבְשָׁרִי נְחוּשׁ׃
13 הָאֵם אֲנִי עֲזַרְתִּי בִּי וְהִשְׁתָּה בְּדַחַה
מִמֶּנִּי׃ 14 לִמָּס מְרַעְהוּ חֶסֶד וְנִרְאָת שְׁבִי
נְעֻזֹב׃ 15 אֲחִי בְּנָדוּ כְּמִדְבָּרִים פֶּאֱסִיָּה
בְּחֵלִים וְעֵבְרִי׃ 16 הַקְּדָרִים מִפְּרִקְתָּהּ לְעִימֹו
יִתְעַלְּשׁוּלֵג׃ 17 בַּעֲת וְזָרְבָה נִצְמָתוֹ בְּחֻפֹּזוֹ
נִדְעָבָה מִמָּוָה׃ 18 גִּלְפָתוֹ אֲרָחֹות דְּרָכָם
יַעֲלֶי בַּתְּהוֹ וְיִבְדְּדוּ׃ 19 הַבִּיטוּ אֲרָחֹות
הַמָּא חֲלִיקֹות שְׁבָא קִדְרָמוֹ׃ 20 בְּשׁוֹ
כִּי־בָמָּה בָּאָה עֲזִיזָהּ וְיִחַפְּרוּ׃ 21 כִּי־עָמָה
הַיִּיתָם לֹא תִרְאֶה לְחַמַּת וּמִיָּרָא׃ 22 הַכִּי־
אִמְרֵתִי תָבִי לִי וּמִפְתָּחִים שִׁחְדוֹ בַּעֲדִי׃
23 וּמִלְשׁוֹנִי מִי־דָר וּמִי־עָרִיצִים תִּפְדִּינִי׃
24 הוֹרִדְנִי וְאֲנִי אֲחֻרִּישׁ וּמִה־שִׁנְיָתִי הַכִּינֵה
לִי׃ 25 מִה־נִּמְרָצוֹ אֲמַרְיִלְשֶׁר וּמִה־יֹּחֲכִי
הוֹכֵחַ מִמֶּנִּי׃ 26 הַלְחֹכָה מִלִּים תִּחְשָׁבוּ
לְהִרְחֵם אִמְרֵי נֹאֵשׁ׃ 27 אִמָּה עַל־יָתוֹם
תִּפְלִי וְהִכְרֵה עַל־יָעֵקֶם׃ 28 וְעָמָה הוֹאִילֹו
כְּנִרְבִּי וְעַל־פְּגִימָם אֶבְשָׁאֲנָב׃ 29 שָׁבוּ
גַם אֲלֵי־תִתִּי עֹלָה וְשָׁבִי עוֹד צְדִיקֶרְבָּה׃
30 תִּשְׁבַּלְשׁוּנִי עֹלָה אֶחָדִי לִיאֲבִינוּ
תְּהִיֹו׃

פרשה ז :

1 תְּהִלַּת־צָרָה לְאִנּוּשׁ עַל־אֶרֶץ וְכִימִי
שְׁכִיר יָמָיו׃ 2 כְּעֶבֶד וְשֹׂאֵם־צֶלֶל אֶכְשָׁרִי
וְתַחַם כְּעָלִי׃ 3 בְּגַן הַבְּחֵלֶתִי לִי יִרְחֹאֲשׁוּ
וְלִילִיחַ עָלִי מִפְּרִלִי׃ 4 אֶבְשָׁבִתִּי
וְאִמְרֵתִי מִתִּי אֲהוּם וּמִי־דָר עָרֵב וְשֹׁבֵעֵתִי
נִדְרִים עֲדִיר־נֶשֶׁף׃ 5 לִבִּשׁ בְּשָׂרִי רֶמֶחַ
וְנִישׁ עֶפֶר עֹרִי רָגַע וּיִמָּאֵם׃ 6 יָצִי קִלְוֹ
מִפְּרִיָּה וְיִכְלֹו בַּמָּאֵם תַּחֲנוּה׃ 7 זָכַר כִּי־
רַיִם חָגָה לִּי־תִשָּׁבֵב עָלַי לְרָחֹות מִוֵּב׃
8 לִמְרִישׁוֹרְתִּי עֵזֶן רַגְלִי עִינָה בִּי וְאִינִי׃
9 בָּלָה עֵדֶן וְיִלְלָה בְּנִי יִכְרֹד שְׂאֹול לֹא יַעֲלֶה׃
10 לִמְרִישׁוֹב עוֹד לְבִיתוֹ וְלֹא לְפִרְתּוֹ עוֹד
מִקְוִי׃ 11 גַּם־אֲנִי לֹא אֲחֻשָׁה־כִּי אֲדַבְּרָה
בְּצֶר רִחְוִי אֲשִׁיחָה בְּמֶר גִּשְׁשִׁי׃ 12 הִיבֵד־
אֲנִי אֶמִיתֶנּוּ בְּרִיחֵשִׁים עָלַי מִשְׁמָר׃ 13 כִּי־
אִמְרֵתִי תִקְחֵנִי עֲרֵמִי וְשָׂא כְּשִׁיחִי מִשְׁפָּכִי׃

10 Εἴη δέ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τευχίων
ἡλλόμην, ἐπ' αὐτῆς οὐ φείσομαι· οὐ γὰρ ἐψευ-
σάμην ῥήματα ἄγιο θεοῦ μου. 11 Τίς γάρ μου
ἡ ἰσχύς ὅτι ὑπομείνω; ἢ τίς μου ὁ χρόνος ὅτι
ἀνίχεται μου ἡ ψυχὴ; 12 Μὴ ἰσχύς λίθων ἢ
ἰσχύς μου; ἢ αἱ σάρκες μου εἰσι χάλκεαι; 13 Ἡ
οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπιποιοῖται; βοήθεια δὲ ἀπ' ἑμοῦ
ἀπεστίν, 14 Ἀπειπάτο με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ
Κυρίου ὑπερεῖδὲ με. 15 Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἰγγύ-
τατοί μου, ὥσπερ χεῖμαρρὸν ἐκλείπων ἡ ὥσπερ
κῆμα παρήλθον με· 16 Οἷτίνας με διευλαβοῦντο,
νῦν ἐπιπεπτῶκασί μοι ὥσπερ χιών ἡ κρύσταλλος
πεπηγώς· 17 Καθὼς τακτίσα θέρμης γενομένης
οὐκ ἐπεγνώσθη ὥπερ ἦν, 18 Οὕτω ἐγὼ κατε-
λείφθην ὑπὸ πάντων, ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος
ἐγενόμην. 19 Ἰδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ἀτραποὺς
Σαβῶν οἱ διορῶντες, 20 Καὶ αἰσχύνην ὀφειλή-
σουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιοῦτες. 21 Ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπίβητέ μοι ἀνελημόνων, ὥστε
ιδόντες τὸ ἔμδον τραῦμα φοβήθητε. 22 Τί
γάρ; μὴ τι ὑμᾶς ᾔτησα, ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος
ἐπιδόμαί, 23 Ὡστε σῶσάι με ἐξ ἐχθρῶν, ἢ ἐκ
χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθάι με; 24 Διδάξατέ με,
ἐγὼ δὲ κωφεύσω· εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ με. 25 Ἀλλ' ὥς ἔοικε φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα, οὐ γὰρ
παρ' ὑμῶν ἰσχύν αἰτοῦμαι, 26 Οὐδὲ ἔλεγχος
ὑμῶν ῥήμασί με παύσει, οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθίγμα
ῥήματος ἀνίξομαι. 27 Πλὴν ὅτι ἐπ' ὄρφανῷ
ἐπιπίπτετε, ἐνᾷλλασθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν. 28 Νυνὶ
δὲ εἰσδύλας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι. 29 Καθίσате δὴ καὶ μὴ εἶη ἄδικον, καὶ πάλιν τῷ
δικαίῳ συνέχεσθε. 30 Οὐ γὰρ ἴσταν ἐν γλώσσῃ
μου ἄδικον· ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ;

ΚΕΦ. Ζ.

1 ΠΟΤΕΡΟΝ οὐχὶ παρὰτῆρίον ἴσταν ὁ βίος
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὥσπερ μισθὸν αὐθι-
μερῖν ἢ ζωὴ αὐτοῦ; 2 Ἡ ὥσπερ θεράπων
δοδοικῶς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχῶς σκιάς;
ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμεινων τὸν μισθὸν αὐτοῦ; 3 Οὕτως γὰρ ὑπέμεινα μῆνας κενούς, νύκτες δὲ
δοῦναι δεδομέναι μοι εἰσιν. 4 Ἐὰν κοιμησῶ, λέγω
Πότε ἡμέρα; ὥς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν Πότε
ἐσπέρα; πλήρης δὲ γίνομαι δδυνῶν ἀπὸ ἐσπέρας
ἕως πρωί. 5 Φύρεται δὲ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ
σκολήκων, τήκω δὲ βῶλακας γῆς ἀπὸ ἰχώρου
ξύων. 6 Ὁ δὲ βίος μου ἴσταν ἐλαφρότερος λαλιάς,
ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῷ ἱλπίδι. 7 Μνήσθητι οὖν ὅτι
πνεῦμά μου ἢ ζωὴ, καὶ οὐκ ἔτι ἐπανελύσεται
ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἡγαθόν. 8 Οὐ περιβλή-
νεται μὲ ὀφθαλμός ὁρῶντός με· οὐ φθαλμοί
σου ἐν ἑμοί, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί. 9 Ὡςπερ νέφος
ἀποκαθαρθέν ἀπ' οὐρανοῦ· ἵαν γάρ ἄνθρωπος
καταβῆ εἰς ᾤδην, οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῆ, 10 Οὐδ'
οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδ' οὐ μὴ
ἐπιγνῶ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ. 11 Ἀτὰρ οὖν
οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματι μου, λαλήσω
ἐν ἀνάγκῃ ὦν. ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου
συνεχόμενος. 12 Πότερον θάλασσα εἰμι ἢ
ὄράων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμέ φυλακήν; 13 Εἶπα ὅτι παρακαλᾷ με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω
δὲ πρὸς ἑμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου·

10 Et hæc mihi sit consolatio, ut affligens me
dolore, non parcat, nec contradicam sermoni-
bus Sancti. 11 Quæ est enim fortitudo mea
ut sustineam? aut quis finis meus, ut patienter
agam? 12 Nec fortitudo lapidum fortitudo
mea, nec caro mea ænea est. 13 Ecce, non
est auxilium mihi in me, et necessarii quoque
mei recesserunt a me. 14 Qui tollit ab
amico suo misericordiam, timorem Domini
derelinquit. 15 Fratres mei præterierunt me,
sicut torrens qui raptim transit in convallibus.
16 Qui timent pruinam, irruet super eos nix.
17 Tempore, quo fuerint dissipati, peribunt:
et ut incaluerit, solventur de loco suo. 18 In-
volutæ sunt semitæ gressuum eorum: ambu-
labunt in vacuum, et peribunt. 19 Considerate
semitas Thema, itinera Saba, et expectate
paulisper. 20 Confusi sunt, quia speravi:
venerunt quoque usque ad me, et pudore
cooperti sunt. 21 Nunc venistis: et modo
videntes plagam meam timetis. 22 Numquid
dixi: Afferte mihi, et de substantia vestra
donate mihi? 23 Vel, Liberate me de manu
hostis, et de manu robustorum eruite me? 24
Docete me, et ego tacebo: et si quid forte
ignoravi, instruite me. 25 Quare detraxistis
sermonibus veritatis, cum e vobis nullus sit
qui possit arguere me? 26 Ad increpandum
tantum eloquia concinnatis, et in ventum
verba profertis. 27 Super pupillum irruitis,
et subvertete nitimini amicam vestrum.
28 Verumtamen quod cœpistis explete: præ-
bete aurem, et videte an mentiar. 29 Re-
spondete obsecro absque contentione: et
loquentes id quod justum est, judicate. 30 Et
non invenietis in lingua mea iniquitatem, nec
in faucibus meis stultitia personabit.

CAPUT VII.

1 MILITIA est vita hominis super terram:
et sicut dies mercenarii, dies ejus. 2 Sicut
servus desiderat umbram, et sicut mercenarius
præstolatur finem operis sui: 3 Sic et ego
habui menses vacuos, et noctes laboriosas
enumeravi mihi. 4 Si dormiero, dicam:
Quando consurgam? et rursus expectabo
vesperam, et replebor doloribus usque ad
tenebras. 5 Induta est caro mea putredine
et sordibus pulveris, cutis mea aruit, et con-
tracta est. 6 Dies mei velocius transierunt
quam a textente tela succiditur, et consumpti
sunt absque ulla spe. 7 Memento quia ventus
est vita mea, et non revertetur oculus meus
ut videat bona. 8 Nec aspiciet me visus
hominis: oculi tui in me, et non subsistam.
9 Sicut consumitur nubes, et pertransit, sic
qui descenderit ad inferos, non ascendet.
10 Nec revertetur ultra in domum suam,
neque cognosset eum amplius locus ejus.
11 Quapropter et ego non parcam ori
meo, loquar in tribulatione spiritus mei:
confabulabor cum amaritudine animæ meæ.
12 Numquid mare ego sum, aut cetus,
quia circumdediti me carcere? 13 Si
dixero: Consolabitur me lectulus meus,
et relevabor loquens mecum in strato meo:

14 וחתפני בחלמיות ומהיונות תבעתני :
 15 ותבחר מחנה נפשי מנעצמותי :
 16 מאסתי לאלללם אחיה חבל מפני
 17 פרחי רמי : 17 מהאכוש כי הנדלפי וכר
 18 תשית אליו לכה : 18 ותשקנני לבקרים
 19 לרגלים תבחקנני : 19 במה לאתשענה
 20 מפני לא תרפני צד-בלעי רמי : 20 תפאתי
 21 קח מפעל וליך נער חאדם למה שמפני
 22 למפגע לך ואחיה עלי למשא : 21 ומה
 22 לאתשענא פשעני ותעביר את-עוני קרעתה
 לעפר אשעב ושחרתני ואינני :

פרשה ח :

1 וניען בלבד חשתי ויאמר : 2 עראן
 3 תמלל-אלה ורחם פניו אמר-רמי :
 4 חאל יענה משפט ואיש-י : 4 יענה-אדק :
 5 אש-אדק חסאדלו וישלחם ביד-פושעם :
 6 אש-אדק תשחר אל-אל ואיש-י :
 7 תתחנן : 6 אש-אדק וישר אמה קרעתה
 8 יעיר עליו וישלם ענה צדקה : 7 ויהנה
 9 ראשיתו מצער ואחריתו ישנה מאד :
 10 קרש-אלה לנור רישו וכונו לחנה
 11 אבותם : 9 ביהמול אכנה ולא גרע פי
 12 על ימיני על-אדק : 10 חלאתם ויהנה
 13 ואמר לך מלכם ויצא מלים : 11 חנאח
 14 אמה בלא בנה וישא-אחיו בל-רמי :
 15 ערפה באפו לא וקחם ולפני כל-חציר
 16 ייבש : 13 בן ארחות כל-שכחי אל והתנה
 17 חנה תאבד : 14 אש-אדק פסלו ובית
 18 עבדי מביחיו : 15 ישעו על-ביתו ולא
 19 יעמר יחזיק בו ולא יקום : 16 רמב חא
 20 לקרשמש ועל-נפשו ויחנה חנא :
 21 על-גל שרשיו וסבבו בית אבנים
 22 חחוק : 18 אש-אדק ממוקמו וקחש
 23 בו לא ראיתו : 19 חדקתו ממש
 24 ורפו למעפר אחר וצחקו : 20 חנאל
 25 לא ימס-תם ולא יחזיק ביד-מרעים :
 26 עד-ימלה שחוק פיה וישפתי תרועה :
 27 מנאיה וקשר-בשר ואחל רשעים
 אינני :

פרשה ט :

1 וניען איוב ויאמר : 2 אמנם ידעתי כי
 3 הן ומה-יבנה אכוש עסאל : 3 אש-אדק
 4 לריב עמי לא יענני אחר מע-אלה :

14 'Εσφοβίεις με ἐν πνεύματι, καὶ ἐν ὁράμασί με
 καταπλήσσεις. 15 'Απαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός
 μου τὴν ψυχὴν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστέα
 μου. 16 Ὅδ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα
 μαρτυρηθῶμαι· ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γάρ μου
 ὁ βίος. 17 Τί γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐμὴ γὰρ
 αὐτόν; ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν;
 18 'Ὁ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ ποιήσω ἕως τὸ πρῶτον, καὶ
 εἰς ἀνάπαισιν αὐτὸν κρινεῖς; 19 'Εὖς τίνας οὐκ
 ἔβας με οὐδὲ προίτη με, ἕως ἂν καταπίω τὸν
 πύελόν μου; 20 Εἰ ἐγὼ ἤμαρτον, τί δυνήσομαι
 πρᾶξαι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων;
 διὰ τί ἔθου με κατένταυκέν σου, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ
 φορτίον; 21 Διὰ τί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου
 λίθην καὶ καθαρσμόν τῆς ἀμαρτίας μου; νυνὶ
 δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμὶ.

ΚΕΦ. η'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης λίγει
 2 Μίχριν τίνας λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυῤῥήμον
 τοῦ στόματός σου; 3 Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσει
 κρίνων; ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταραξὶ τὸ
 δίκαιον; 4 Εἰ οἱ υἱοὶ σου ἡμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ,
 ἀπίστευαν ἐν χυρὶ ἀνομίας αὐτῶν. 5 Σὺ δὲ
 ὑβρίζεις πρὸς Κύριον παντοκράτορα δεόμενος·
 6 Εἰ καθάρως εἰ καὶ ἀληθινός, δέησας ἱπακού-
 σεται σου, ἀποκαταστήσει δὲ σοὶ δίκαιαν δικαιοσύ-
 νην. 7 'Εσται οὖν τὰ μὲν πρῶτα σου ὀλίγα, τὰ
 δὲ ἔσχατα σου ἀμύθητα. 8 'Επερώτησον γὰρ
 γενεάν πρῶτην, ἰζηύσασον δὲ κατὰ γένους πατέρων·
 9 Χθιζοὶ γὰρ ἴσμεν καὶ οὐκ οἶδμεν, σκιά γὰρ
 ἔστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος. 10 'Ὁ οὗτοι
 σε διδάξουσιν καὶ ἀναγγελοῦσι, καὶ ἐκ καρδίας
 ἐλάτουσιν ῥήματα; 11 Μὴ θάλλει πάπυρος ἀνευ
 ὕδατος; ἢ ὑψωθίσεται βούτομον ἀνευ πότου;
 12 'Ἐὰν ἂν ἐπὶ ῥίζης, καὶ οὐ μὴ θειρσθῇ; πρὸ
 τοῦ πεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται; 13 Ὅπως
 τοῖνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανο-
 μένων τοῦ Κυρίου· ἱλπίς γὰρ ἀσιβοῦς ἀπολείπεται.
 14 'Αοικητός γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος, ἀράχνη δὲ
 αὐτοῦ ἀποβήσεται ἢ σκηνή. 15 'Ἐὰν ὑπερείσῃ
 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στῇ· ἐπιλαβόμενου δὲ
 αὐτοῦ οὐ μὴ ὑπομείνῃ. 16 Ὑγρὸς γὰρ ἔστιν ὁ πό-
 ῥος, καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ
 ἐξελεύσεται. 17 'Ἐπὶ συναγωγῇ λίθων κομᾶται,
 ἐν δὲ μέσῳ χαλίσων ζήσεται. 18 'Ἐὰν καταπίῃ,
 ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν· οὐχ ἰώρακος τοιαῦτα,
 19 'Ὅτι καταστροφὴ ἀσιβοῦς τοιαύτη, ἐκ δὲ γῆς
 ἄλλον ἀναβλαστήσει. 20 'Ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ
 ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον, πᾶν δὲ ἔθρον ἀσιβοῦς
 οὐ δέξεται. 21 'Ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει
 γέλωτος, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως·
 22 Οἱ δὲ ἰχθὺοι αὐτῶν ἐν ὕδασι τὰ ἀσχύνην,
 δάττα δὲ ἀσιβοῦς οὐκ ἔσται.

ΚΕΦ. θ'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ ἰώβ λίγει 2 'Ἐπ' ἀληθείας
 οἶδα ὅτι οὕτως ἐστί. Πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος
 βροτὸς πρὸς Κύριον; 3 'Ἐὰν γὰρ βούληται
 κολῆσαι αὐτόν, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μὴ
 ἀντίπαρ πρὸς ἵνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χυλίων.

14 Terrebis me per somnia, et per visiones
 horrore concuties. 15 Quam ob rem elegit
 suspendium anima mea, et mortem ossa mea.
 16 Desperavi, nequaquam ultra jam vivam :
 parce mihi, nihil enim sunt dies mei. 17 Quid
 est homo, quia magnificas eum? aut quid
 apponis erga eum cor tuum? 18 Visitas eum
 diluculo, et subito probas illum : 19 Usque-
 quo non parcis mihi, neo dimittis me ut
 glutiam salivam meam? 20 Peccavi, quid
 faciam tibi o custos hominum? quare posuisti
 me contrarium tibi, et factus sum mihimetipsi
 gravis? 21 Cur non tollis peccatum meum,
 et quare nos auferis iniquitatem meam? ecce,
 nunc in pulvere dormiam, et si mane me qua-
 sieres, non subsistam.

CAPUT VIII.

1 RESPONDENS autem Baldad Subites,
 dixit : 2 Usquequo loqueris talia, et spiritus
 multiplex sermones oris tui? 3 Numquid
 Deus supplantat iudicium, aut Omnipotens
 subvertit quod justum est? 4 Etiam si filii
 tui peccaverunt ei, et dimisit eos in manu
 iniquitatis suæ : 5 Tu tamen si diluculo
 consurrexeris ad Deum, et Omnipotentem
 fueris deprecatus : 6 Si mundus et rectus
 incesseris, statim evigilabit ad te, et peccatum
 reddet habitaculum justitiæ tuæ : 7 In
 tantum, ut si priora tua fuerint parva, et
 novissima tua multiplicantur nimis. 8 In-
 terroga enim generationem pristinam, et
 diligenter investiga patrum memoriam :
 9 (Hesterni quippe sumus, et ignoramus
 quoniam sicut umbra dies nostri sunt super
 terram.) 10 Et ipsi docebunt te : loquentur
 tibi, et de corde suo proferent eloquia. 11 Num-
 quid virere potest scirpus absque humore?
 aut crescere carectum sine aqua? 12 Cum
 adhuc sit in flore, nec carpatur manu, ante
 omnes herbas arescit : 13 Sic viæ omnium
 qui obliviscuntur Deum, et spes hypocritæ
 peribit. 14 Non ei placebit recordia sua, et
 sicut tela araneorum fiducia ejus. 15 Innitetur
 super domum suam, et non stabit : fuleiet
 eam, et non consurgat : 16 Humectus videtur
 antequam veniat sol, et in ortu suo germen
 ejus egredietur. 17 Super acervum petrarum
 radices ejus densabuntur, et inter lapides
 commorabitur. 18 Si absorbuerit eum de
 loco suo, negabit eum, et dicet : Non novi te.
 19 Hæc est enim lætitia viæ ejus, ut rursum
 de terra alii germinetur. 20 Deus non
 projiciet simplicem, neo porriget manuum
 malignis : 21 Donec impleatur risu os tuum,
 et labia tua júbilo. 22 Qui oderant te,
 induentur confusione, et tabernaculum impio-
 rum non subsistet.

CAPUT IX.

1 ET respondens Job, ait : 2 Vere scio
 quod ita sit, et quod non justificetur homo
 compositus Deo. 3 Si voluerit contendere cum
 eo, non poterit ei respondere unum pro mille.

4 חכם לבב ואמץ פה מרחקשח אליו
וישלים: 5 חפצתיך הרים ולא יגע
אשר חפצם באפו: 6 חפצו ארץ
מפוקמה ועפודיה יתפלצו: 7 האמר
לחרם ולא יזרח ובקר פוקבים יחלם:
8 נמח שמים לבדו ויזח על כמתיים:
9 עשח עש פסיל וכימה וחדרי חמו:
10 עשח גדלות עדאין חקר ונפלאות
עדאין מספר: 11 חן יעבר עלי ולא
ארח יחלח ולא יאבין לו: 12 חן יחלח
מי ושיכפי מראמר אליו מחפצשח:
13 אלוה לא ישיב אפו מחפצו שחחו עזרי
החב: 14 אף פראלכי אעגפי מבחרה ובכי
עמו: 15 אשר אבדוקתי לא אעגרי
למשפטי אחרון: 16 אבדוקתי וגעגני
לא אאמין פראצון קולי: 17 אשר בשפחה
ישפני וחריה פצעי חקם: 18 לא יתגני
השכ ריחי פי לשפיעני מחרים: 19 אם
לכח אפני חקם ואם למשפט מי ויעדני:
20 אם אצדק פי וישפני חם אני ויעקשני:
21 חם אני לא אדע נפשי אפאם חמי:
22 אחרת חיא עלינו אחרתי חם ורשע
הוא מכלח: 23 אם שוט ימית פראם
למסת נזחם ורשע: 24 ארץ נתנה ביד
רשע פגישפחה וכסה אכלא אפו
מרחו: 25 ונמי חלו מריגץ קרחו
לארצא מוכח: 26 חלפו עמאניות אבה
פגשר נטוש על אקל: 27 אם אפרי
אשפחה שיחי אצדק פני ואבליה:
28 ונרתי כל עפכתי וריתי פירלא חבני:
29 אבני ארשע למחצה חבל איגע:
30 אם חתרתצתי כמו שלג ויחפזתי בבור
פני: 31 אז בשחת המפלגי ויחפזני
שלמותי: 32 פירלאיש פמוני אעגפי
בדא ויחפו בשפחם: 33 לא ישיפני
מוכח ושת נדו על שפני: 34 יסר מצלי
שכני ואחרו אליהם חמי: 35 אבדח
ולא איראני פירלאבן אלכי עמדי:

פרשה י

1 נקמה נפשי בוחי אצדק עלי שיחי
אבדח במר נפשי: 2 אמר אלוהות
אליהם וישיפני חוידני על מחפצתי:

4 Σοφός γάρ ἵστι διανοία, κραταίος τε καὶ μέγας·
τίς σκληρὸς γενόμενος ἑναντίον αὐτοῦ ὑπὸ μινεν;
5 Ὁ παλαιὸν ὄρη καὶ οὐκ οἶδασιν, ὁ καταστρέφει
αὐτὰ ὄρη· 6 Ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ
θεμελίων, οἱ δὲ στῆλοι αὐτῆς σαλεύονται· 7 Ὁ
λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατίλλει, κατὰ δὲ ἄστρων
κατασφραγίζει· 8 Ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος,
καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἰθάλας ἐπὶ θαλάσσης·
9 Ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἑσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον
καὶ ταμεῖα Νότου· 10 Ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξίτηλα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός· 11 Ἐάν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἴδω· ἴαν
παρέλθῃ με, οὐδ' ὧς ἔγνω· 12 Ἐάν ἀπαλλάξῃ,
τίς ἀποστρέψει; ἢ τίς ἱρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας;
13 Αὐτὸς γὰρ ἀπίστραπται ὄρη, ὑπ' αὐτοῦ
ἐκἀμφόθεν κήτῃ τὰ ὑπ' οὐρανόν· 14 Ἐάν δὲ
μου ὑπακούσῃ, ἡ διακρινεῖ τὰ ῥήματά μου·
15 Ἐάν γὰρ ὦ δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεται μου, τοῦ
κρίματος αὐτοῦ διεθήσομαι· 16 Ἐάν τε καλέσω
καὶ μὴ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοί μου
τῆς φωνῆς· 17 Μὴ γνώψῃ με ἐκρίψῃ; πολλὰ
δὲ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκε διὰ κενῆς·
18 Οὐκ ἔφ' γὰρ με ἀναπνεῦσαι, ἐνέπλησε δὲ με
πικρίας· 19 Ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύει κράτει· τίς οὖν
κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται; 20 Ἐάν γὰρ ὦ
δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσειθήσει· ἴαν τε ὦ
ἀμεμπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι· 21 Εἴτε γὰρ
ἡσέβησα, οὐκ οἶδα τῷ ψυχῇ, πλὴν ἀφαιρεῖται μου
ἡ ζωὴ· 22 Δὴ εἶπον Μέγα καὶ δυνάστην
ἀπολλύει ὄρη, 23 Ὅτι παῦλοι ἐν θανάτῳ
ἐξαισίοι, ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται· 24 Παραδί-
δονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβούς, πρόσωπα κριτῶν
αὐτῆς συγκαλύπτει· εἰ δὲ μὴ αὐτός ἵστι, τίς
ἵστι; 25 Ὁ δὲ βίος μου ἵστιν ἱλαφρότερος
δρομῆς· ἀπείρασεν, καὶ οὐκ εἶδον· 26 Ἡ
καὶ ἵστι ναυσὶν ἱχνος ὁδοῦ, ἡ αὐτοῦ πετομένου
ζητοῦντος βοράν; 27 Ἐάν τε γὰρ εἶπω, ἐπιλήσο-
μαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω·
28 Σείομαι πᾶσι τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ
ἀθῶν με ἰάσεις· 29 Ἐπειδὴ δὲ εἰμι ἀσεβής, διὰ
τί οὐκ ἀπέθανον; 30 Ἐάν γὰρ ἀπολούσωμαι
χιόνι, καὶ ἀποκαθάρμαι χερσὶ καθαραῖς, 31 Ἰκανῶς
ἐν ῥύπῳ με ἱβας, ἰβδελύξατο δὲ με ἡ στολή·
32 Οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος κατ' ἐμὲ ὧς ἀντικρινόμαι,
ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν· 33 Εἴθε ἦν
ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἱλέγχων καὶ διακούων ἀνὰ
μίσον ἡμφοτέρων· 34 Ἀπαλλάξάτω ἀπ' ἐμοῦ
τὴν ῥάβδον, ὃ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με στροβείτω,
35 Καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ ἀλλὰ λαλήσω· οὐ γὰρ
οὕτω συνεπίσταμαι.

KEΦ. ι.

1 KAMNON τῷ ψυχῇ μου, στένων ἐπαθήσω
ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματά μου· λαλήσω περὶ ψυχῆς
μου συνεχόμενος, 2 Καὶ ἰρῶ πρὸς Κύριον Μὴ
με ἀσειεῖν διδάσκει· καὶ διὰ τί με οὕτως ἐκρινας;

4 Sapiens corde est, et fortis robore: quis
restitit ei, et pacem habuit? 5 Qui transtulit
montes, et nescierunt hi quos subvertit in
furore suo. 6 Qui commovet terram de loco
suo, et columnæ ejus concutuntur. 7 Qui
præcipit soli, et non oritur: et stellas claudit
quasi sub signaculo. 8 Qui extendit cælos
solus, et graditur super fluctus maris.
9 Qui facit Arcturum, et Oriona, et Hyadas,
et interiora austri. 10 Qui facit magna, et
incomprehensibilia, et mirabilia, quorum non
est numerus. 11 Si venerit ad me, non
videbo eum: si abierit, non intelligam.
12 Si repente interroget, quis respondebit ei?
vel quis dicere potest: Cur ita facis? 13 Deus,
cujus iræ nemo resistere potest, et sub quo
curvantur qui portant orbem. 14 Quantus
ergo sum ego, ut respondeam ei, et loquar
verbis meis cum eo? 15 Qui etiam si habuero
quippiam justum, non respondebo, sed meum
judicem deprecabor. 16 Et cum invocantem
exaudierit me, non credo quod audierit vocem
meam. 17 In turbine enim conteret me, et
multiplicabit vulnera mea etiam sine causa.
18 Non concedit requiescere spiritum meum,
et implet me amaritudinibus. 19 Si fortitudo
quæritur, robustissimus est: si æquitas judicii,
nemo audet pro me testimonium dicere. 20 Si
justificare me voluero, os meum condemnabit
me: si innocentem ostendero, pravum me
comprobat. 21 Etiam si simplex fuero, hoc
ipsum ignorabit anima mea, et tædebit me
vitæ meæ. 22 Unum est quod locutus sum,
et innocentem et impium ipse consumit. 23 Si
flagellat, occidat semel, et non de poenis
innocentem rideat. 24 Terra data est in
manus impii, vultum judicum ejus operit;
quod si non ille est, quis ergo est? 25 Dies
mei velociores fuerunt cursore: fugerunt, et
non viderunt bonum. 26 Pertransierunt quasi
naves poma portantes, sicut aquila volans ad
escam. 27 Cum dixerō: Nequaquam ita
loquar: commuto faciem meam, et dolore
torqueor. 28 Verebar omnia opera mea,
sciens quod non parceres delinquenti. 29 Si
autem et sic impius sum, quare frustra labo-
ravi? 30 Si lotus fuero quasi aquis nivis, et
fulserint velut mundissimæ manus meæ:
31 Tamen sordibus intinges me, et abomina-
buntur me vestimenta mea. 32 Neque enim
viro qui similis mei est, respondebo: nec qui
mecum in judicio ex æquo possit audiri.
33 Non est qui utrumque valeat arguere, et
ponere manum suam in ambobus. 34 Auferat
a me virgam suam, et pavor ejus non me
terreat: 35 Loquar, et non timebo eum;
neque enim possum metuens respondere.

CAPUT X.

1 TÆDET animam meam vitæ meæ, dimittam
adversum me eloquium meum, loquar in amari-
tudine animæ meæ. 2 Dicam Deo: Noli me
condemnare: indica mihi cur me ita judices.

3 הַטוֹב לְךָ וּפְרִי־עֲשֶׂיךָ כִּי הִסָּאס יָצַע
פְּתִיךָ וְעַל־עֲצָתְךָ רָשָׁעִים הִחֲפִיעַ: 4 הַצִּיָּג
בְּשֶׁךְ לָךְ אִם־בְּרָאוֹת אֲנֹכִי תִרְאֶה:
5 הַכִּימִי אֲנֹכִי וְיָמִיךָ אִם־שִׁנּוּתִיךָ פִּימִי
גָּבַר: 6 כִּי־הִבְקַשְׁתָּ לְעֹיֵבִי וּלְחַטָּאתַי
תִּדְרֹשׁ: 7 עַל־דַּעְתְּךָ פִּירָלָא אֲרָשָׁע וְאִין
מִגְדָּה מִצִּיל: 8 הִיךָ עֲצָבִי וְנִעְשִׂי
יָחַד סָבִיב וּתְבַלְעֵנִי: 9 וְזָכַרְתָּ כִּי־כֹחַמֶר
עֲשִׂיתִי וְאֶרְפֶּהּ תְּשִׁיבִי: 10 הִלָּא
הַחֶלֶב תִּתִּיבֵנִי וְכִבְבֶּךָ תִּקְפִּיאֵנִי: 11 עוֹר
וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי וּבְעֲצָמוֹתַי וְיִדְוִים
תִּשְׁכְּבֵנִי: 12 חֲיִים וְחֶסֶד עֲשִׂיתָ עִמָּדִי
וּלְפָנֶיךָ שָׁמַרְתָּ רַחֲמֵי: 13 וְאֵלֶּה צַפְנִיתָ
בְּלִבְּךָ לֹא־עָמִיתִי כִּי־נָתַתָּ עִמָּדִי: 14 אִם־
חֲסָאמִי וְשִׁמְרָנִי אֲמַעֲזִי לֹא־הִבְקַעִי:
15 אִם־דָּשְׁעָתִי אֲלֵלִי לִי וְצִדְקָתִי לֹא־אֲשָׁא
רֹאשִׁי שֶׁבַע קָלוֹן תִּרְאֶה עִמָּדִי: 16 וְיִנְאָה
פְּשָׁחִי תִצְדַּקִּי וְחֶשֶׁב תִּתְּפֶלֶא בִּי:
17 תִּחְנֹשׁ עֲזִידִי וְנָגִיד וְתִרְבַּב כַּעֲשֻׁת עִמָּדִי
תְּלִיפֹת וְצָבָא עִמָּדִי: 18 וְלִפְנֵי מַרְחָם
תִּרְצָאמִי אֲנֹעַ וְצִין לֹא־תִרְאֵנִי: 19 כֹּה־אֲשָׁר
לֹא־הִיִּיתִי אֲחִיךָ סָבִיב לְקִבְרִי אֲיָקָל:
20 הִלָּא־מַעֲצָם יָמִי אֲחִיךָ וְשִׁירִי סָבִיב
וְאֲבִלְיָה מַעֲצָם: 21 בְּמַעֲצָם אֲלֹחַ וְלֹא אֲשׁוֹב
אֶל־אֲרָץ חֲשֹׁךְ וְעַלְמֹת: 22 אֲרָץ עֲלִמָּה
כְּמֹר־אֲפֶל וְלֹא־סִדְרִים וְתַפַּע
כְּמֹר־אֲפֶל:

פרשה יא :

1 וַיַּעַן צֹפָר הַכַּעֲפָתִי וַיֹּאמֶר: 2 חֲבִיב
דְּבָרִים לֹא יִשְׁמַע וְאִם־אֲשִׁישׁ שְׁפָתַיִם יִצְדָּק:
3 בְּדִיךָ מַתִּים תִּחְיֶישׁ וְתִלְעַב וְאִין מִכְּלָם:
4 וְתִלְמַךְ גֵּזַל לְחֹתִי אֲכָר הִיִּיתִי כַּעֲיָה:
5 וְאֵיִלָּם כִּי־יִתֵּן אֱלֹהִים דָּבָר וְיִסְתַּח שְׁפָתַי
עִמָּדִי: 6 וְיִגְדֹּלְךָ וּתְעַלְמוֹת תִּכְמֹךְ כִּי
כַּפְלִים לְתִישְׁתָּה וְנָע וּפְרִישְׁתָּ לֹךְ אֱלֹהִים
מִצְדָּקָה: 7 הַחֲקֹר אֱלֹהִים תִּמְצָא אִם־
עַד תִּכְלִית שְׁבִי תִּמְצָא: 8 גִּבְתִּי שָׁמַיִם מַחֲ
תִפְעֵל עֲמֻקָּה מִשְׁאֹל מִחֲדָתָה: 9 אֲרָקָה
מִצָּרָה מִדָּה וְיִדְבָּח מִצִּירִים: 10 אִם־תִּחְלָה
וְיִסְבֵּיר וְיִתְחַלֵּל וְיִי וְיִשְׁבָּח: 11 כִּי־הִיא
נָע מִחִישָׁא וְיִתְחַלֵּל וְלֹא יִתְבַּוֵּן:
12 וְאִישׁ גָּבִיב וְיִבְבֵּי וְעִיר מִרָא אֲדָם וְאֵלִי:

3 Ἡ καλὸν σοὶ ἰὰν ἀδικήσω; ὅτι ἀπείπω ἔργα
χειρῶν σου, βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσίσχες; 4 Ἡ
ὥσπερ βροτὸς ὄρεα καθορᾷ; ἢ καθὼς ὄρεα ἀνθρω-
πος βλάψῃ; 5 Ἡ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν,
ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρός; 6 Ὅτι ἀνεζητήσας τὴν
ἀνομίαν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐξηνίασας;
7 Οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ
ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος; 8 Αἱ χεῖρες
σου ἐπλάσαν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα
μεταβαλὼν με ἔπαισας. 9 Μνήσθητι ὅτι πηλὸν
με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις.
10 Ἡ οὐχ ὥσπερ γάλα με ἡμέλειξας, ἐτύρωσας δὲ
με ἴσα τυρῶ; 11 Δέρμα δὲ καὶ κρέας με ἐνέδυσας,
ὅστοις δὲ καὶ νεύροις με ἐνεύρας. 12 Ζωὴν δὲ
καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοί, ἢ δὲ ἐπισκοπῇ σου
ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα. 13 Ταῦτα ἔχων ἐν
σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι· ἀδυνατεῖ δὲ σοὶ
οὐθὶν. 14 Ἐάν τε γὰρ ἁμάρτω, φυλάσσεις με,
ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθώων με πεποιήσας. 15 Ἐάν
τε γὰρ ἀσεβήσω, οἴμοι· ἰὰν δὲ ὦ δίκαιος, οὐ
δύναμαι ἀνακύψαι, πληρώς γὰρ ἀτιμίας εἰμί.
16 Ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λίων εἰς σφαγὴν· πάλιν
γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις, 17 Ἐπανα-
καινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου· ὀργῇ δὲ
μεγάλῃ μοι ἰχρήσω, ἐπὶ γὰρ ἐμὲ περα-
τήρια. 18 Ἴνα τί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες,
καὶ οὐκ ἀπέθανον, οφθαλμὸς δὲ με οὐκ εἶδε,
19 Καὶ ὥσπερ οὐκ ὦν ἐγενόμην; διὰ τί γὰρ ἐκ
γαστρὸς εἰς μνήμα οὐκ ἀπηλλάγην; 20 Ἡ οὐκ
ὀλίγος ἐστὶν ὁ βίος τοῦ χρόνου μου; ἔλασόν με
ἀναπαύσασθαι μικρὸν 21 Πρὸ τοῦ με πορευθῆναι
ὄθιν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ
γνοφερὰν, 22 Εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὗ οὐκ ἔστι
φύγος οὐδὲ ὅραν ζωὴν βροτῶν.

KEΦ. 11.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος λέγει
2 Ὅ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσεται· ἢ καὶ ὁ
εὐλαὸς οἶεται εἶναι δίκαιος; 3 Εὐλόγημένος
γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγύβιος. Μὴ πολὺς ἐν
ῥήμασι γίνου, οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ ἀντικρινόμενός σοι.
4 Μὴ γὰρ λέγε ὅτι καθαρὸς εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ
ἄμειπτος ἰναντίον αὐτοῦ. 5 Ἀλλὰ πῶς ἀν ὁ
Κύριος λαλῆσαι πρὸς σέ, καὶ ἀνοίξει χεῖλῃ αὐτοῦ
μετὰ σου; 6 Εἰτα ἀναγγελεῖ σοὶ δύναμιν σοφίας,
ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ, καὶ τότε γνώσῃ
ὅτι ἀξιά σοι ἀπὸ Κυρίου ὦν ἡμάρτηκας. 7 Ἡ ἔχου
Κυρίου εὐρήσεις; ἢ εἰς τὰ ἔσχατα
ἀφίκου ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ; 8 Ὑψηλὸς ὁ
οὐρανός, καὶ τί ποιήσεις; βαθύτερα δὲ τῶν ἐν
ᾗδου, τί οἶδας; 9 Ἡ μακρότερα μέτρου γῆς ἢ
ἐβρους θαλάσσης; 10 Ἐάν δὲ καταστρίψῃ τὰ
πάντα, τίς ἰρεῖ αὐτῷ; Τί ἐποίησας; 11 Αὐτὸς
γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἄτοκα οὐ παρό-
ψεται. 12 Ἀνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις·
βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνῃ ἱρημίτῃ.

3 Numquid bonum tibi videtur, si calumniaris
me, et opprimas me opus manuum tuarum, et
consilium impiorum adjuves? 4 Numquid
oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo,
et tu videbis? 5 Numquid sicut dies hominis
dies tui, et anni tui sicut humana sunt tem-
pora, 6 Ut quæras iniquitatem meam, et
peccatum meum scruteris? 7 Et scias quia
nihil impium fecerim, cum sit nemo qui de
manu tua possit eruere. 8 Manus tuæ
fecerunt me, et sic plasmaverunt me totum in
circuitu: et sic repente præcipitas me? 9
Memento quæso quod sicut lutum feceris
me, et in pulverem reduces me. 10 Nonne
sicut lac mulisti me, et sicut caseum me
coagulasti? 11 Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et nervis compegisti me: 12 Vitam et misericordiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum. 13 Licet hæc celes in corde tuo, tamen scio quia universorum memineris. 14 Si peccavi, et ad horam pepercisti mihi: cur ab iniquitate mea mundum me esse non pateris? 15 Et si impius fuero, vae mihi est: et si justus, non levabo caput, saturatus afflictione et miseria. 16 Et propter superbiam quasi leonem capies me, reversusque mirabiliter me crucias. 17 Instauras testes tuos contra me, et multiplicas iram tuam adversum me, et poenæ militant in me. 18 Quare de vulva eduxisti me? qui utinam consumptus essem in oculum me videret. 19 Fuissem quasi non essem, de utero translatus ad tumulum. 20 Numquid non paucitas dierum meorum finietur brevi? dimitte ergo me, ut plangam paululum dolorem meum: 21 Antequam vadam et non revertar ad terram tenebrosam, et opertam mortis caligine: 22 Terram miserie, et tenebrarum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

CAPUT XI.

1 RESPONDENS autem Sophar Naamathites, dixit: 2 Numquid qui multa loquitur, non et audiet? aut vir verbosus justificabitur? 3 Tibi soli tacebunt homines? et cum ceteros irriseris, a nullo confutaberis? 4 Dixisti enim: Purus est sermo meus, et mundus sum in conspectu tuo. 5 Atque utinam Deus loqueretur tecum, et aperiret labia sua tibi! 6 Ut ostenderet tibi secreta sapientiæ, et quod multiplex esset lex ejus, et intelligeres quod multo minora exigaris ab eo, quam meretur iniquitas tua. 7 Forsitan vestigia Dei comprehendes, et usque ad perfectum Omnipotentem reperies? 8 Excelsior cælo est, et quid facies? profundior inferno, et unde cognosces? 9 Longior terra mensura ejus, et latior mari. 10 Si subverterit omnia, vel in unum coarctaverit, quis contradicet ei? 11 Ipse enim novit hominum vanitatem, et videns iniquitatem, nonne considerat? 12 Vir vanus in superbiam erigitur, et tanquam pullum onagri se liberum natum putat.

13 אִם־אֶתֶּחַת חֲכִינֹתַי לִבִּי וְיִפְרָשׁוּן אֵלַי
כַּפִּיָּי: 14 אִם־אֶנְחַן גִּבְרֹת הַרְחֹקוֹת וְאֶל־
מִשְׁכַּן בְּמִדְבָּרָי עֲלֶה: 15 כִּי־אֵין תִּפְסֹחַ
דַּגְרִי מִיָּם וְהַיָּם יִסָּע וְלֹא תִהְיֶה:
16 קִרְיַתְהָ עָמַל תִּשְׁכַּח בְּמָם עֲבָרִי
הַזֶּכֶר: 17 וּמִצְחֵי נָחִים תִּהְיֶה לִּי לִפְנֵי
בְּקָרִי הַחֲנֹךְ: 18 וְהַטְחֹת פְּרִי־הַטְחֹת
וְהַפְרִי־הַטְחֹת תִּשְׁכַּח: 19 וְהַבְּרָכָה וְאֵין
מִחֲרִיד וְחֹלִי פִגְמָה רַבִּים: 20 וְעִינַי וְשָׁעִים
תִּכְלִינָה וְכִנּוּס אֶבֶד מִפְּנֵי וְהַחֲרֹת מִפְּנֵי
נָקָשׁ:

פרשח יב

1 וְעִינַי אֵיבֹב וְיִאמַר: 2 אֲמַנִּים כִּי אֶתֶּחַת
עָם וְעַמִּים תִּמְחֹר חֲכָמָה: 3 גִּם־לִי
לֵב. 4 כְּמוֹתָם לִדְחֹל אֶלְכִי מִבֵּם וְאֶת־
מִרְאֵן מִמִּדְבָּרָי: 5 שָׁחָה לְרַעְהוֹ. 6 אֶתֶּחַת
לִרְאָה לְאֵלֹהִים וְנִצְחָה שְׁחֹת צִדִּיק תִּפְסֹחַ:
7 לִפְדֹּר בִּין לַעֲשִׂתוֹת שְׁאֵן לָכֵן לְמוֹעֲדִי
הַגָּל: 8 יִשְׁלִי אֶת־לִי. 9 לְשָׁדִים וְכִשְׁחֹת
לְמִרְצֵי אֵל לְהַשְׁרֵה הַבִּיא אֶת־הַבִּיא:
10 וְאֵלִים שְׁאֵל־נָא בְּחִמּוֹת וְהַבִּיא וְעוֹת
הַשָּׁמַיִם וְהַבִּיא: 11 אֵין שָׁחָה לְאֵרֶץ וְהַבִּיא
וְיִסְפְּרִי לִי דָגֵן הַיָּם: 12 מִי לִדְחֹל בְּכִלִּי
אֶת־הַיָּם כִּי יִדְחֹל עֲשִׂתָהּ אֵין: 13 אֶתֶּחַת
בְּדִיד גִּבְשֵׁי קִלְחֵי אֶרֶץ קִל־בְּשָׂר־אִישׁ:
14 הַלִּדְחֹל מִלֵּן תִּבְחֹן וְחֹת אֶתֶּחַת וְשָׁחָה
לִי: 15 בְּיִשְׁשִׁים חֲכָמָה וְאֶתֶּחַת וְיָמִים
תִּבְחֹן: 16 עֲמֹ חֲכָמָה וְהַבִּיא לִי עֲשִׂתָה
וְהַבִּיא: 17 הֵן יִחְרֹס וְלֹא יִבְנֶה וְשָׁחָה
עַל־אִישׁ וְלֹא יִפְתָּח: 18 הֵן יִבְנֶה וְשָׁחָה
וְיִבְנֶה וְיִשְׁלֹחַם וְהַבִּיא: 19 עֲמֹ לִי
וְהַבִּיא לִי שָׁחָה וְהַבִּיא: 20 מִוִּלְיָה וְיִבְנֶה
שׁוֹלָל וְשָׁחָה יִחְלָל: 21 מִוִּסֶּר מִלְכִּים
כִּתְחֹת וְיִבְנֶה אֶתֶּחַת: 22 מִוִּלְיָה
כִּתְחֹת שׁוֹלָל וְיִבְנֶה וְשָׁחָה: 23 מִוִּסֶּר
שָׁחָה לְאֶתֶּחַת וְשָׁחָה וְשָׁחָה: 24 מִוִּסֶּר
עַל־גִּידִים וְיִבְנֶה וְשָׁחָה: 25 מִוִּסֶּר
מִנְּחָה עֲשִׂתוֹת מִרְחֹת וְיִבְנֶה לְאֵרֶץ
צִלְחֹת: 26 מִשְׁכָּנִי לְנֹחַם וְיִבְנֶה שָׁחָה
לְנֹחַם וְיִבְנֶה: 27 מִוִּסֶּר לֵב רִאשִׁי עִם
הַבִּיא וְיִבְנֶה בְּחֹת לְאֶתֶּחַת: 28 וְשָׁחָה
וְשָׁחָה וְיִבְנֶה וְיִבְנֶה:

13 Εἰ γὰρ σὺ καθάρᾱν ἔθου τὴν καρδίαν σου, θπτιάξεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν· 14 Εἰ ἀνομόν τί ἐστὶν ἐν χερσὶ σου, πόρρω ποιήσου αὐτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σου μὴ αὐλισθήτω. 15 Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον ὥσπερ ὕδωρ καθάρων, ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον καὶ οὐ μὴ φοβηθήσῃ· 16 Καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ ὥσπερ κύμα παραλθόν, καὶ οὐ πτοηθήσῃ· 17 Ἡ δὲ εὐχή σου ὥσπερ ἑωσφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή· 18 Πειποιθὼς τε ἔσῃ ὅτι ἐστὶ σοι ἑλπίς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανείσῃ σοι εἰρήνη. 19 Ἐσυχάσεις γάρ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε· μεταβαλόμενοι δὲ πολλοὶ σοῦ δεηθήσονται. 20 Σωτηρία δὲ αὐτοῦς ἀπολείψει· ἡ γὰρ ἑλπίς αὐτῶν ἀπώλεια, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακῆσονται.

KEF. υβ'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ λέγει 2 Εἰτα ὑμεῖς ἰστὲ ἄνθρωποι, ἡ μετ' ὑμῶν τελευτήσῃ σοφία; 3 Κάμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστίν. 4 Δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἀμεμπτος ἐγεννήθη εἰς χλεύασμα· 5 Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαστο πειεῖν ὑπὸ ἄλλων, 6 Οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθὲς πονηρὸς ὢν ἄθως ἔσθαι, ὅσοι παροργίζουσι τὸν Κύριον, ὡς οὐκ καὶ ἔτασι αὐτῶν ἐσται. 7 Ἀλλὰ δι' ἐρώτησον τετράποδα ἰάν σοι εἰπωσι, πετεινὰ δὲ οὐρανῷ ἰάν σοι ἀπαγγεῖλωσιν· 8 Ἐκδιήγησαι γὰρ ἰάν σοι φράσῃ, καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης. 9 Τίς οὖν οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τοῖς οὗτοι ὅτι χεῖρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα; 10 Εἰ μὴ ἐν χερσὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων ζώντων καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου. 11 Οὐδὲ μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει, λάρυγξ δὲ οἷα γέυεται. 12 Ἐν πολλῇ χρόνῃ σοφία, ἐν δὲ πολλῇ βίῃ ἐπιστήμη. 13 Παρ' αὐτῇ σοφία καὶ δύναμις, αὐτῇ βουλή καὶ σύνσις. 14 Ἐὰν καταβάλῃ, τίς οἰκοδομήσῃ; ἰάν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξῃ; 15 Ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ἔρηαν τὴν γῆν· ἰάν δὲ ἐπαφῇ, ἀπώλυσεν αὐτὴν καταστρέψας. 16 Παρ' αὐτῇ κράτος καὶ ἰσχύς, αὐτῇ ἐπιστήμη καὶ σύνσις. 17 Διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κριτὰς δὲ γῆς ἐξίστησε. 18 Καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους, καὶ περιέδωκε ζώῃ ὁσφύας αὐτῶν. 19 Ἐξασπείλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε. 20 Διαλλάσων χεῖλη πιστῶν, σύνειπεν δὲ πρὸς βυτίρων ἔγνω. 21 Ἐκχύνων ἀτιμίαν ἐπ' ἀρχοντας, ταπεινοὺς δὲ ἰσάτο. 22 Ἀνακαλύπτων βαθία ἐκ σκοτός, ἐξήγαγε δὲ εἰς φῶς σκοιὰν θανάτου. 23 Πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύνων αὐτά, καταστρωνύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά. 24 Διαλλάσων καρδίας ἀρχόντων γῆς, ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ἐν ὁδῷ ὃ οὐκ ἔδεισαν· 25 Ψηλαφήσασαν σκοτός καὶ μὴ φῶς, πλανηθείσαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων.

13 Tu autem firmasti cor tuum, et expandisti ad eum manus tuas. 14 Si iniquitatem, quæ est in manu tua, abstuleris a te, et non manserit in tabernaculo tuo injustitia: 15 Tunc levare poteris faciem tuam absque macula, et eris stabilis, et non timebis. 16 Miseriæ quoque oblivisceris, et quasi aquarum quæ præterierunt recordaberis. 17 Et quasi meridianus fulgor consurget tibi ad vesperam: et cum te consumptum putaveris, orieris ut lucifer. 18 Et habebis fiduciam, proposita tibi spe, et defossus securus dormies. 19 Requiesces, et non erit qui te exterreat: et deprecabuntur faciem tuam plurimî. 20 Oculi autem impiorum deficient, et effugium peribit ab eis, et spes illorum abominatio animæ.

CAPUT XII.

1 RESPONDENS autem Job, dixit: 2 Ergo vos estis soli homines, et vobiscum morietur sapientia? 3 Et mihi est cor, sicut et vobis, nec inferior vestri sum: quis enim hæc, quæ nostis, ignorat? 4 Qui deridetur ab amico suo sicut ego, invocabit Deum et exaudiet eum: deridetur enim justi simplicitas. 5 Lampas contempta apud cogitationes divitum, parata ad tempus statutum. 6 Abundant tabernacula prædonum, et audacter provocant Deum, cum ipse dederit omnia in manus eorum. 7 Nimirum interroga jumenta, et docebunt te: et volatilia cæli, et indicabunt tibi. 8 Loquere terræ, et respondebit tibi: et narrabunt pisces maris. 9 Quis ignorat quod omnia hæc manus Domini fecerit? 10 In cujus manu anima omnis viventis, et spiritus universæ carnis hominis. 11 Nunc aures verba dijudicat, et fauces comedentis, saporem? 12 In antiquis est sapientia, et in multo tempore prudentia. 13 Apud ipsum est sapientia et fortitudo, ipse habet consilium et intelligentiam. 14 Si destruxerit, nemo est qui ædificet: si incluserit hominem, nullus est qui aperiat. 15 Si continuerit aquas, omnia siccabuntur: et si emisit eas, subvertent terram. 16 Apud ipsum est fortitudo et sapientia: ipse novit et decipientem, et eum qui decipitur. 17 Adducit consiliarios in stultum finem, et judices in stuporem. 18 Balteum regum dissolvit, et præcingit fune renes eorum. 19 Ducit sacerdotes inglorios, et optimates supplantat: 20 Commutans labium veracium, et doctrinam senum auferens: 21 Effundit despectionem super principes, eos, qui oppressi fuerant, relevans. 22 Qui revelat profunda de tenebris, et producit in lucem umbram mortis. 23 Qui multiplicat gentes et perdit eas, et subversas in integrum restituit. 24 Qui immutat cor principum populi terræ, et decipit eos ut frustra incedant per invium: 25 Palpabunt quasi in tenebris, et non in luce, et errare eos faciet quasi ebrios.

1 הִרְפֵּל רִאשִׁית עֵינַי שְׁמַעְהָ אֲזַי וְהִבֵּן
לִי: 2 יְדַעְתֶּם וְיָדַעְתִּי נִסְאֵי לֹא־נִלְכַּח
אֲבָכִי מִמֶּנִּי: 3 אֵלֶם אֲנִי אֶל־שָׁנִי אֲדַבֵּר
וְהִוָּה אֶל־אֵל אֲחִיקָץ: 4 וְאֵלֶם אֲמַם
מִסְלִי־שָׁנִי רָפְאִי אֶל־עַלְלִי עֲלֵם: 5 מִיָּתוֹ
קִחְבֵּשׁ תַּחֲרִישׁוּן תַּחֲרִי לֵבִי לְחִקְקוֹ:
6 שְׂמַעְתָּ הַחֲכָמִי וְרִבּוֹת שְׂפָתַי הִקְשִׁיבוּ:
7 חֲלָל תַּדְבָּר עֲלֵה לִי: 8 תַּדְבָּר רַחֲמֵי:
9 הִקְנִי תַשְׁאֵן אֶסְלֵאֵל תִּרְבֶּנִּי: 10 חֲטֹב
קִרְחָלֶךָ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל מְאֹנֵשׁ תַּחֲתָיו:
11 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
12 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
13 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
14 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
15 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
16 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
17 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
18 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
19 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
20 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
21 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
22 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
23 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
24 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
25 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
26 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
27 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:
28 חֲוָה יוֹכִיחַ אֲתֵבֶם אֶסְבֶּהֶל:

פרשה יד

1 אֲדָם יָלַד אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וְשָׁבַע
רָחֵם: 2 בְּצִיץ וָנֶזֶם וַיִּגְדַּל וַיִּבְרָךְ כָּל־וָלָד
נֶעֱמָד: 3 אֶחָד־עֶלְזָה מִקְדָּשׁ עֲרִיבָה וְהָיָה
חֲבִיב בְּשִׁשְׁמִשׁ עָמָה: 4 מִיָּתוֹן מְחֹר
מִשְׁמָלָה לֹא מָחָד: 5 אֶסְבֶּהֶל יוֹכִיחַ
מִקְדָּשׁוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים חָזָה וְלֹא יַעֲבֹר:

1 ἸΔΟΥ ταῦτα ἰώρακί μου ὁ ὀφθαλμός καὶ
ἀκὴκοῦ μου τὸ οὖς· 2 Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς
ἐπίστασθε, καὶ οὐκ ἀσυνειτώτερός εἰμι ὑμῶν. 3 Οὐ
μὴν δὲ ἀλλ' ἰγὼ πρὸς Κύριον λαλήσω, ἐλίσσω δὲ
ἐναντίον αὐτοῦ ἵνα βούληται. 4 Ὑμεῖς δὲ ἴστε
λατρὸι ἀδικοὶ καὶ λαταὶ κακῶν πάντες. 5 Εἴη δὲ
ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν σοφία. 6 Ἀκούσατε δὲ ἐλεγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν
δὲ χειλῶν μου προσέχετε. 7 Πότερον οὐκ ἐναντι
Κυρίου λαλεῖτε, ἐναντι δὲ αὐτοῦ φθίγγετε δόλον; 8 Ἡ ὑποστειλίσθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε. 9 Καλὸν γάρ
ἐάν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς· εἰ γὰρ τὰ
πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ, 10 Οὐθὲν
ἦττον ἐλίσσει ὑμᾶς· εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα
θαυμάσεσθε, 11 Πότερον οὐχ ἡ δὶνα αὐτοῦ στροβή-
σει ὑμᾶς; ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐκπαιεῖται
ὑμῖν, 12 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ γαυρίαμα ἴσα
σποδῷ, τὸ δὲ σῶμα πῆλινον. 13 Κωφεύσατε ἵνα
λαλήσω καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ, 14 Ἀναλαβὼν
τὰς σάρκας μου τοῖς ὁδοῖσι, ψυχὴν δὲ μου θήσω
ἐν χειρί. 15 Ἐάν με χειρώσῃται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ
καὶ ἤρκα, ἡ μὴν λαλήσω καὶ ἐλίσσω ἐναντίον
αὐτοῦ. 16 Καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτη-
ρίαν, οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται. 17 Ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου, ἀναγγελῶ
γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων. 18 Ἰδοὺ ἰγὼ ἰγγύς εἰμι
τοῦ κρίματός μου, οἶδα ἰγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανού-
μαι. 19 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι, ὅτι
νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω; 20 Δυσθεῖν δὲ μοι
χρήσι, τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβή-
σομαι. 21 Τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου, καὶ ὁ
φόβος σου μὴ με καταπλησάτω. 22 Εἰτα καλῶμαι,
ἰγὼ δὲ σοι ὑπακούσομαι· ἡ λαλήσεις, ἰγὼ δὲ σοι
δώσω ἀνταπόκρισιν. 23 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἀμαρτίαι
μου καὶ ἀνομίαι μου· διδάξόν με τίνας εἰσὶ. 24 Διὰ τί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ, ἡγησάι δὲ με ὑπεναν-
τίον σοι; 25 Ἡ ὥς φύλλον κινούμενον ὑπὸ
ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ, ἡ ὥς χόρτι φερομένη ὑπὸ
πνεύματος ἀντίκεισαι μοι; 26 Ὅτι κατέγραψας
κατ' ἐμοῦ κακά, περιέθηκες δὲ μοι νύκτους ἀμαρ-
τίας. 27 Ἐθὼν δὲ μοι τὸν πόδα ἐν κλωμάτι,
ἐφύλακας δὲ μοι πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ῥίζας τῶν
ποδῶν μου ἀφίκου. 28 Ὁ παλαιοῦται ἴσα ἀσκή,
ἡ ὥσπερ ἱμάτιον σηρόβρωτον.

KEΦ. ιδ'.

1 ΒΡΟΤΟΣ γὰρ γεννητός γυναικὸς ὀλιγόβιος
καὶ πλήρης ὀργῆς, 2 Ἡ ὥσπερ ἀνθος ἀνθῆσαν
ἐξέπεσεν, ἀπέδρα δὲ ὥσπερ σκιά καὶ οὐ μὴ στῇ. 3 Οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποίησω, καὶ τοῦτον
ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου; 4 Τίς
γὰρ καθαρὸς ἴσται ἀπὸ ῥύπου; ἀλλ' οὐδεὶς, 5 Ἐάν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς γῆς· ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρ'
αὐτοῦ, εἰς χρόνον ἰθὺς καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ.

1 ECCE omnia hæc vidit oculus meus, et
audivit auris mea, et intellexi singula. 2 Secundum scientiam vestram et ego novi:
nec inferior vestri sum. 3 Sed tamen ad
Omnipotentem loquar, et disputare cum Deo
cupio: 4 Prius vos ostendens fabricatores
mendacii, et cultores perversorum dogmatum. 5 Atque utinam taceretis, ut putaremini esse
sapientes! 6 Audite ergo correptionem meam,
et iudicium laborum meorum attendite. 7 Numquid Deus indiget vestro mendacio, ut
pro illo loquamini dolos? 8 Numquid faciem
ejus accipitis, et pro Deo judicare nitimini?
9 Aut placebit ei quem celare nihil potest?
aut decipietur ut homo, vestris fraudulentis?
10 Ipse vos arguet, quoniam in abscondito
faciem ejus accipitis. 11 Statim ut se com-
moverit, turbabit vos, et terror ejus irruet
super vos. 12 Memoria vestra comparabitur
cineri, et redigentur in lutum cervices vestrae. 13 Tacete paulisper, ut loquar quodcumque
mihi mens suggesserit. 14 Quare lacero
carnes meas dentibus meis, et animam meam
porto in manibus meis? 15 Etiam si occiderit
me, in ipso sperabo: verumtamen vias meas in
conspectu ejus arguam. 16 Et ipse erit
salvator meus: non enim veniet in conspectu
ejus omnis hypocrita. 17 Audite sermonem
meum, et ænigmata percipite auribus vestris. 18 Si fuero judicatus, scio quod justus in-
veniar. 19 Quis est qui judicetur mecum?
veniat: quare tacens consumo? 20 Duo
tantum ne facias mihi, et tunc a facie tua non
abscondar: 21 Manum tuam longe fac a me,
et formido tua non me terreat. 22 Voca me,
et ego respondebo tibi: aut certe loquar, et
tu responde mihi. 23 Quantas habeo iniqui-
tates et peccata, scelera mea et delicta ostende
mihi. 24 Cur faciem tuam abscondis, et
arbitraris me inimicum tuum? 25 Contra
folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam
tuam, et stipulam siccam persequeris: 26 Scribis enim contra me amaritudines, et
consumere me vis peccatis adolescentiæ meæ. 27 Posuisti in nervo pedem meum, et obser-
vasti omnes semitas meas, et vestigia pedum
meorum considerasti: 28 Qui quasi putredo
consumendus sum, et quasi vestimentum,
quod comeditur a tineâ.

CAPUT XIV.

1 Homo natus de muliere, brevi vivens
tempore, repletur multis miseriis. 2 Qui
quasi flos egreditur et conteritur, et fugit
velut umbra, et nunquam in eodem statu
permanet. 3 Et dignum ducis super hujus-
cemodi aperire oculos tuos, et adducere eum
tecum in iudicium? 4 Quis potest facere mun-
dum de immundo conceptum semine? nonne
tu qui solus es? 5 Breves dies hominis sunt,
nunc eras mensium ejus apud te est: consti-
tuerit terminos ejus, qui præteriri non poterunt.

6 שְׁעָה מִצְלִי וְנִחַל עַד-רִצָּח פֶּשְׁעִי
 יוֹמוֹ: 7 כִּי אֵשׁ לִעַץ תִּהְיֶה אֲסִיפֶתָּ
 וְעֵדוּ יִחַלֶּיף וְיִנְקֶהוּ לֹא תִחַלֶּל: 8 אִם-
 יִזְקֶנּוּ בְּאֶרֶץ שְׂרָשָׁיו וּבְעֶפֶר יָמָת זִמְצוּ:
 9 מִיָּחִים מִים יִפְרֹחַ וְעֶשֶׂה הָצִיר כְּמוֹ-
 קֶמֶעַ: 10 וְגֵבֶר גְּמוּת וְיִחַלֶּשׁ וַיִּגְנֹעַ אֲנִים
 וְאֵינִי: 11 אֲחִלֵּי-מִים מִיָּדָם וְיִקְהַר הַחֶבֶב
 וְיִבָּשׁ: 12 וְאִישׁ שָׁכַב וְלֹא-יָקוּם עַד-בִּלְתִּי
 שְׁמִים לֹא יִקְרָא וְלֹא יִלְעָד מִשְׁנָחָם:
 13 מִי יִתֵּן בְּשִׂמְלִי תַּצְפֵּנִי תִסְתַּמְרֵנִי
 עַד-שֹׁב אֶפְשָׁה תִשִּׁית לִי חֵן וְתִזְכְּרֵנִי:
 14 אֲסִימָתָה בְּכֹר הַתִּימָנָה כְּלִימִי צִבְיָה
 אֲנִיחַל עַד-בֹּאֹת חֲלִיפָתִי: 15 תִּקְרָא וְאֲנִי
 אֲעֲבֹד לְמַעַן יִדְּרֶה הַכֶּסֶף: 16 קִרְעֶתָהּ
 צִצְיֹתֶיהָ תִסְכְּרוּ לֹא תִשְׁמֹר עַל-חֲפָצֶיהָ:
 17 חֶסֶם בְּצִנּוֹר פֶּשְׁעִי וְתַטְפֹּל עַל-עֵינִי:
 18 וְאֵלִים הַרְנוּתֶּל וְכֹל נִצְרֵה וְעִתָּהּ
 מִמְּקוֹמוֹ: 19 אֲבָנִים שִׁחֲלוּ מִים תִּשְׁטַח
 סִפְתֵּיהֶם עַפְרָאֶרץ וְתִקְרָא אֲנִישׁ הַמִּדְבָּר:
 20 תִּתְקַדְּחוּ לְגִצָּח וְיִחַלֶּשׁ מִשְׁנָה שְׁנִי
 וְתִשְׁלַחְהוּ: 21 יִכְבְּדוּ בְּנֵי וְלֹא יִגְדֹעַ וְיִצְעֲרוּ
 וְלֹא-יִבְּיוּ לְמוֹ: 22 אֶחָד בְּשָׁרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב
 וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תִּמָּאֵל:

פרשה טו :

וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו תְּמַנִּי וְיִמָּנִי: 2 הַחֶסֶם
 בְּעֵינָיו וְעִתָּהּ וְיִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:
 3 הַחֶסֶם בְּעֵינָיו וְיִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:
 4 אֲחִימָתָה בְּכֹר הַתִּימָנָה כְּלִימִי צִבְיָה
 שִׁיחֵהּ לְפָנֶיהָ: 5 בְּרִימָלָה עֲנֵהתָהּ כִּי
 וְתִקְרָא לְשׁוֹן עֲרוּמִים: 6 יִשְׁתַּחֲוֶה תִיחַ
 וְלֹא-יִבְּיוּ לְמוֹ: 7 הַחֶסֶם בְּעֵינָיו
 אֲדָם תִּתְקַדְּחוּ וְלֹא-יִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:
 8 הַחֶסֶם בְּעֵינָיו וְיִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:
 9 הַחֶסֶם בְּעֵינָיו וְיִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:
 10 בְּעֵינָיו וְיִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:
 11 הַחֶסֶם בְּעֵינָיו וְיִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:
 12 הַחֶסֶם בְּעֵינָיו וְיִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:
 13 הַחֶסֶם בְּעֵינָיו וְיִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:
 14 הַחֶסֶם בְּעֵינָיו וְיִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:
 15 הַחֶסֶם בְּעֵינָיו וְיִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו:

6 Ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ἡσυχάζῃ, καὶ εὐδούκησιν
 τὸν βίον ὡς περὶ ὁ μισθωτός. 7 Ἔστι γὰρ δένδρῳ
 ἰλίπρις· ἰάν γὰρ ἱκκοῦν, ἔτι ἱπανθήσει, καὶ ὁ
 ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλείπῃ. 8 Ἐὰν γὰρ
 γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ῥίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρᾳ τελευτήσῃ
 τὸ στέλεχος αὐτοῦ, 9 Ἀπὸ ὁσμῆς ὕδατος ἀνήσσει,
 ποιήσει δὲ θριαμβὸν ὥσπερ νεόφυτοι. 10 Ἀνὴρ
 δὲ τελευτήσας ὥχετο, πεισὼν δὲ βροτὸς οὐκ ἔτι
 ἵστί. 11 Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμός
 δὲ ἱερημωθείς ἐξηράνθη. 12 Ἀνθρώπος δὲ κοιμηθεὶς
 οὐ μὴν ἀναστῇ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συρράφῃ,
 καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν. 13 Εἰ
 γὰρ ὕφελον ἐν ᾧ με ἰφύλαξας, ἐκρυψας δὲ με
 ἕως ἂν παύσῃται σου ἡ ὀργή, καὶ τάξῃ μοι χρόνον
 ἐν ᾧ μνηστὴρ μου ποιήσῃ. 14 Ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ
 ἄνθρωπος, ζήσεται συντελείας ἡμέρας τοῦ βίου
 αὐτοῦ· ὑπομένω ἕως πάλιν γίνωμαι. 15 Εἴτα
 καλίσσεις, ἐγὼ δὲ σοὶ ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν
 χειρῶν σου μὴ ἀποποιού. 16 Ἡρίμης δὲ μου
 τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν
 ἁμαρτιῶν μου. 17 Ἐσφράγισας δὲ μου τὰς ἀνο-
 μίας ἐν βαλαντίῳ, ἐπιστημῆναι δὲ εἰ τι ἄκων
 παρέβην. 18 Καὶ πλὴν ὅρος πίπτει διαπείσεται,
 καὶ πέτρα παλαιωθείσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς,
 19 Λίθους ἱλίαναν ὕδατα, καὶ κατέκλυεν ὕδατα
 ὕπνια τοῦ χύματος τῆς γῆς· καὶ ὑπομονὴν
 ἀνθρώπου ἀπώλεσας. 20 Ὡς αὐτὸν εἰς τέλος,
 καὶ ὥχετο· ἐπιστήσας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, καὶ
 ἐξαπίστευλας. 21 Πολλῶν δὲ γενομένων τῶν νύκτων
 αὐτοῦ οὐκ οἶδεν, ἰάν δὲ ὀλίγοι γίνονται οὐκ
 ἐπιστάται. 22 Ἄλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἡλγησαν, ἡ
 δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἱπνέθησεν.

KEΦ. id.

1 ΤΥΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφάζ ὁ Θαϊμανίτης λέγει
 2 Πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσις πνεῦμα,
 καὶ ἐνέπλησεν πόνον γαστρός, 3 Ἐλέγχων ἐν
 ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ἐφέλος;
 4 Οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συνετελείσω δὲ
 ῥήματα τοιαῦτα ἐναντὶ τῷ Κυρίου; 5 Ἐνοχος
 εἰ ῥήμασι στόματός σου, οὐδὲ δίκρινας ῥήματα
 δυνατῶν. 6 Ἐλέγξει σε τὸ σὺν στόμα καὶ μὴ
 ἐγώ, τὰ δὲ χεῖρ σου καταμαρτυρήσουσί σου.
 7 Τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγεννήθης; ἡ
 πρὸ θινῶν ἐπάγης; 8 Ἡ σύνταγμα Κυρίου
 ἀκήκοας; ἡ συμβούλῃ σοι ἐχρήσατο ὁ θεός, εἰς
 δὲ σὲ ἀφίκετο σοφία. 9 Τί γὰρ οἶδας ὃ οὐκ
 οἶδαμεν; ἡ τί συνιῖς ὃ οὐ καὶ ἡμεῖς. 10 Καὶ
 γε πρεσβύτερος καὶ γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, βαρύτερος
 τοῦ πατρός σου ἡμέραις. 11 Ὅλιστα ὧν ἡμάρτη-
 κας μεμαστὶγώσας, μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελά-
 ληκας. 12 Τί ἰδὼλμησεν ἡ καρδία σου; ἡ τί
 ἐπὶ ἡγνήκεαν οἱ ὀφθαλμοί σου, 13 Ὅτι θυμὸν ἐρρήξας
 ἐναντὶ Κυρίου, ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα
 τοιαῦτα; 14 Τίς γὰρ ὧν βροτὸς ὅτι ἴσται
 ἀμemptos; ἡ ὡς ἰσόμενος δίκαιος γεννητὸς
 γυναικός, 15 Εἰ κατὰ ἀγίων οὐ πιστεύει,
 οὐρανός δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ;

6 Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec
 optata veniat, sicut mercenarii dies ejus.
 7 Lignum habet spem: si præcisum fuerit,
 rursum virescit, et rami ejus pullulant. 8 Si
 senuerit in terra radix ejus, et in pulvere
 emortuus fuerit truncus illius, 9 Ad odorem
 aquæ germinabit, et faciet comam quasi cum
 primum plantatum est: 10 Homo vero cum
 mortuus fuerit, et nudatus atque consumptus,
 ubi quæso est? 11 Quomodo si recedant
 aquæ de mari, et fluvius vacuefactus arescat:
 12 Sic homo cum dormierit, non resurget;
 donec atteratur cælum, non evigilabit, nec
 consurget de somno suo. 13 Quis mihi hoc
 tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas
 me, donec pertranseat furor tuus, et in constituas
 mihi tempus, in quo recorderis mei? 14 Pu-
 tasne mortuus homo rursum vivat? cunctis
 diebus, quibus nunc milito, expecto donec
 veniat immutatio mea. 15 Vocabis me, et ego
 respondebo tibi: operi manuum tuarum
 porriges dexteram. 16 Tu quidem gressus
 meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.
 17 Signasti quasi in sacculo delicta mea, sed
 curasti iniquitatem meam. 18 Mons cadens
 defluit, et saxum transfertur de loco suo.
 19 Lapides excavant aquæ, et alluvione
 paulatim terra consumitur: et hominem ergo
 similiter perdes. 20 Roborasti eum paululum
 ut in perpetuum transiret: immutabis faciem
 ejus, et emittes eum. 21 Sive nobiles fuerint
 filii ejus, sive ignobiles, non intelliget.
 22 Attamen caro ejus dum vivet dolebit, et
 anima illius super semetipso lugebit.

CAPUT XV.

1 RESPONDENS autem Eliphaz Themanites,
 dixit: 2 Numquid sapiens respondebit quasi
 in ventum loquens, et implebit ardore stom-
 achum suum? 3 Arguis verbis eum qui non
 est equalis tibi, et loqueris quod tibi non
 expedit. 4 Quantum in te est, evacuasti
 timorem, et tulisti preces coram Deo. 5 Docuit
 enim iniquitas tua os tuum, et imitaris linguam
 blasphemantium. 6 Condemnabit te os tuum,
 et non ego: et labia tua respondebunt tibi.
 7 Numquid primus homo tu natus es, et ante
 colles formatus? 8 Numquid consilium Dei
 audisti, et inferior te erit ejus sapientia? 9
 Quid nosti quod ignoremus? quid intelligis
 quod nesciamus? 10 Et senes et antiqui sunt
 in nobis, multo vetustiores quam patres tui.
 11 Numquid grande est ut consoletur te Deus?
 sed verba tua prava hoc prohibent. 12 Quid
 te elevat cor tuum, et quasi magna cogitans,
 attonitos habes oculos? 13 Quid tumet contra
 Deum spiritus tuus, ut proferas de ore tuo
 hujuscemodi sermones? 14 Quid est homo,
 ut immaculatus sit, et ut justus appa-
 reat natus de muliere? 15 Ecce inter
 sanctos ejus nemo immutabilis, et cæli
 non sunt mundi in conspectu ejus.

16 אף קִינְתָּ עֵצִי וְנִחַלְתָּ אִישׁ־שֹׁתָה כַּסֵּם
עוֹלָה: 17 אֲחִינֹחַ שָׁמַע־לִי וְנִחַלְתָּוִי
וְאֲסַפְרָה: 18 אֲשֶׁר־כִּכְמִים יִגְדִּי וְלֹא כִחֹד
מֵאֲבוֹקֶם: 19 לָתֵם לְבָדֶם בְּתִמְנָה הָאָרֶץ
וְלֹא־עֲבַר יָד בְּתוֹכָם: 20 כֹּל־יָמַי רָשָׁע
תָּהָא מִהֲחֻלָּל וּמִסֶּפֶר שָׁנִים נִצָּפְנִי לְעֵרִיצִי:
21 קוֹל־פִּתְחֵי בָּאֲזְנוֹי פִּשְׁלֹחַ שׁוֹרֵד וְבוֹאֲנִי:
22 לֹא־יִאֱמָנוּ שׁוֹב מִי־חֲשָׁה וְצָפִי תָהָא
אֲלִי־חֶרֶב: 23 נִלְדָּ תָהָא לְלֶחֶם אִמִּי בְּעֵוֹ
כִּי־נָכְוֹ בְּיָדִי יוֹם חֲשָׁה: 24 וּבְעֶרְחֹי צָר
וּמִצְנָחָה אֲתִקְפָּחֹה בְּמַלְחָה וְעֹלִיד לְפִי־דֹר:
25 כִּי־נָקַח אֶל־אֵל גִּדִּי וְאֶל־שֹׁפֵי יִתְנַבֵּר:
26 יִרְדֵּץ אֱלֹהֵי בְּצֻרָה פִּעְבִּי נִגְנִי:
27 כִּי־כִסְתָּה קַנְיִי בְּחֻלְבֹּ וַיַּעַשׂ פִּי־מַחַ
עֲלִי־קֶסֶל: 28 וַיִּשְׁפֹּן וְצָרִים נִכְחֹדֹת בָּתֵּי
לֹא־יִשְׁכְּבוּ לָמוֹ אֲשֶׁר הִתְעַתְּרִי לְגִלִּים:
29 לֹא־יַעֲשֶׂר וְלֹא־יִקְוִים חִילִּי וְלֹא־יִשְׁחַ
לְאָרֶץ מִגִּלִּים: 30 לֹא־יִסְמֹר מִי־חֲשָׁה
וְנִתְהוֹת הַעֲבָשׁ שֶׁלִּבָּתִּי וְיִסְמֹר בְּרִיחִי פִּי:
31 אֶל־יִאֱמָנוּ בִּשְׁנֵי נִחְסָה כִּי־שָׁוִי תִּהְיֶה
תְּהַדְרֶהוּ: 32 כֹּל־יִוְמוֹ תִּפְלֹא וְכִסְתָּהוּ לֹא
תִּעֲנֶהוּ: 33 וְיִחַסֵּם בְּנֶפֶשׁ בִּסְרֹ וַיִּשְׁלַח
פְּזִית נִצְתָּו: 34 כִּי־עֲצַת חֲנֻת בְּלִמָּד
יִאֵשׁ אֶכְלֶה אֶחֱלֶה־שֹׁחַד: 35 תִּרְחַ אֶמֶל
וְיִלְדֵּ אֲנִי וְיִבְטְנֶם תְּהִינִי מִרְחַ:

פרשה טז:

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 שָׁמַעְתִּי כִּלְאָה
רַבּוֹת מִנְחֻמִּי עָמַל בְּלִבִּי: 3 תִּחַץ לְדַבָּר־
רִיחַ אִי מִהֲלִמְרִצָּהוּ כִּי חֲנֻתָּ: 4 גַּם
אֶכְלֵי בָקָם אֲדַבְּרָה לוֹ יֵשׁ נִפְשָׁם תִּחַת
נִפְשִׁי אֲחַבְּדָה. עֲלִיבָם בְּמַלִּים וְאֲנִי־עַ
עֲלִיבָם בְּמֹר רֹאשִׁי: 5 אֲמַפְצֶקֶם בְּמֹרִשִׁי וְגִיד
שִׁפְתֵי יִחְשָׁה: 6 אֲסַפְרָה לֹא־יִחְשָׁה
כִּי־יִחַדְדָּה מִהֲמִנִּי תִּחַלֵּף: 7 אֲחֻד־עַתָּה
הִלְאֵנִי הִשְׁמוּחַ כֹּל־עַדְתִּי: 8 וְתִתְקַמְּנִי
לְעַד הִנֵּה נִגְהָם בִּי כִחֲשִׁי בִּפְנֵי יַעֲקֹב:
9 אֲפֹי מִרְחַ וַיִּשְׁטַמְנִי חֲבִיבָה עָלִי בִּשְׁנֵי
צִלֵּי וַיִּלְמַשׁ עֵינָי לִי: 10 פִּעְבִּי עָלִי
בְּפִי־חֵם בְּחֶרֶף חֲפוֹ לְחַגִּי לִחַד עָלִי
יִתְמַלְאֹן: 11 וְסִבְתִּנִּי אֶל אֵל עֲגִיל וְעַל־יָדִי
רָשָׁעִים וְרָמִי: 12 שָׁלֹן חֵילִי וַיִּפְרֹצְנִי
וְאֲתִי בְּעֶרְפִי וַיִּפְצַּעְנִי וַיְחַמְנִי לֹא לְמִטְרָה:

16 Ἐὰ δὲ ἰβδόλυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἄνθρωπος, πίνων
ἀδικίας ἴσα ποτῶ. 17 Ἀναγγεῶ δὲ σοι, ἀκούε
μου, ἃ δὴ ἰώρακα ἀναγγεῶ σοι, 18 Ἀ σοφοὶ
ἱρῶσιν, καὶ οὐκ ἱερῶσαν πατέρες αὐτῶν. 19 Αὐτοῖς
μόνοις ἰδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ'
αὐτούς. 20 Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι, ἐτη
δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστη, 21 Ὁ δὲ φόβος
αὐτοῦ ἐν ὧσιν αὐτοῦ. ὅταν δοκῇ ἡδὴ εἰρηνεύειν,
ἤξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή. 22 Μη πιστεύτω ἀπο-
στραφῆναι ἀπὸ σκότους. ἐντίγεται γὰρ ἡδὴ εἰς
χεῖρας σιδήρου, 23 Κατατίεται δὲ εἰς σῖτα
γυψίν. οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πῶμα. 24
Ἡμέρα δὲ σκοτεινὴ αὐτὸν στροβήσει, ἀνάγκη
δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει ὥσπερ στρατηγὸς
πρωτοστάτης πίπτων. 25 Ὅτι ἦρκε χεῖρας ἐναν-
τίον τοῦ Κυρίου, ἐναντί δὲ Κυρίου παντοκράτορος
ἱτραχλίσαντος, 26 Ἐδραμε δὲ ἐναντίον αὐτοῦ
ῥῆρι ἐν πάχῃ νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ. 27 Ὅτι
ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν σέτει αὐτοῦ, καὶ
ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων. 28 Αὐλισθεῖ
δὲ πόλεις ἱρήμους, εἰσελθοὶ δὲ εἰς οἴκους ἀοικητούς.
ἃ δὲ ἐκείνοι ἠτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσουνται. 29 Οὐτε
μὴ πλουτισθῇ, οὐτε μὴ μείνῃ αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα.
οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σιάν, 30 Οὐδὲ μὴ
ἐκφύγῃ τὸ σκότος. τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι
ἄνεμος, ἐκπίσει δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος. 31 Μη
πιστεύτω ὅτι ὑπομενεῖ, κενὴ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ.
32 Ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ
ῥάδαμος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ. 33 Τρυγηθεῖ δὲ
ὡς ὄμφα πρὸ ὥρας, ἐκπίσει δὲ ὡς ἄνθος ἱλαίας.
34 Μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος, πῦρ δὲ καύ-
σει οἴκους ὀμωροδεκτῶν. 35 Ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται
δύνας, ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενά, ἡ δὲ κοιλία
αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

KEΦ. ιε'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ λέγει 2 Ἀκίκοα τοιαῦτα
πολλά, παραλήγορες κακῶν πάντες. 3 Τί γὰρ
μὴ τάξεις ἰστί ῥήμασι πνεύματος; ἢ τί παρενοχλή-
σει σοι ὅτι ἀποκρίνῃ; 4 Καὶ καθ' ὑμᾶς λαλήσω.
Εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς, εἴτ'
ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασι, κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν
κεφαλὴν. 5 Εἴη δὲ ἰσχύς ἐν τῷ στόματι μου,
κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι. 6 Ἐὰν γὰρ
λαλήσω, οὐκ ἀλήγησὼ τὸ τραῦμα. ἰὰν δὲ καὶ
σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσομαι; 7 Νῦν δὲ
κατάσκοπόν με πεποίηκε μωρὸν σεσηπότα, καὶ
ἐπελάβου μου. 8 Εἰς μαρτύριον ἰγνήθη, καὶ
ἀνίστη ἐν ἱμοὶ τὸ ψεῦδος μου, κατὰ πρόσωπόν
μου ἀνταπεκρίθη. 9 Ὅργῃ χρησάμενος κατέβαλέ
με, ἔβρουξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας, βέλη πειρατῶν
αὐτοῦ ἐπ' ἱμοὶ ἔπεσαν. 10 Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν
ἐνήλατο, ὅξει ἔπαισέ με εἰς τὰ γόνατα, ὀμθυμαδὸν
δὲ κατίδραμον ἐπ' ἱμοί. 11 Παρίδωκε γὰρ με ὁ
Κύριος εἰς χεῖρας ἀδικῶν, ἐπὶ δὲ ἀσεβίσιν
ἐβρίψαί με. 12 Εἰρηνεύοντα διεσκόδασέ με. λαβὼν
με τῆς κόμης διέτιλε, κατίστησέ με ὥσπερ σκοπόν.

16 Quanto magis abominabilis et inutilis
homo, qui bibit quasi aquam iniquitatem?
17 Ostendam tibi, audi me: quod vidi nar-
rabo tibi. 18 Sapientes confitentur, et non
abscondunt patres suos. 19 Quibus solis data
est terra, et non transivit alienus per eos.
20 Cunctis diebus suis impius superbit, et
numerus annorum incertus est tyrannidis ejus.
21 Sonitus terroris semper in auribus illis: et
cum pax sit, ille semper insidias suspicatur.
22 Non credit quod reverti possit de tenebris
ad lucem, circumspectans undique gladium.
23 Cum se moverit ad quærendum panem,
novit quod paratus sit in manu ejus tenebra-
rum dies. 24 Terrebit eum tribulatio, et
angustia vallabit eum, sicut regem qui præ-
paratur ad proelium. 25 Tetendit enim
adversus Deum manum suam, et contra Omni-
potentem roboratus est. 26 Cucurrit adversus
eum erecto collo, et pingui cervice armatus
est. 27 Operuit faciem ejus crassitudo, et de
lateribus ejus arvina dependet. 28 Habitavit
in civitatibus desolatis, et in domibus desertis,
quæ in tumulos sunt redactæ. 29 Non dita-
bitur, nec perseverabit substantia ejus, nec
mittet in terra radicem suam. 30 Non
recedet de tenebris: ramos ejus arefaciet
flamma, et auferetur spiritu oris sui. 31 Non
credet frustra errore deceptus, quod aliquo
pretio redimendus sit. 32 Antequam dies
ejus impleantur, peribit: et manus ejus
arescent. 33 Lædetur quasi vinea in primo
flore botrus ejus, et quasi oliva projiciens
florem suum. 34 Congregatio enim hypocritæ
sterilis, et ignis devorabit tabernacula eorum,
qui munera libenter accipiunt. 35 Concepit
dolorem, et peperit iniquitatem, et uterus
ejus preeparat dolos.

CAPUT XVI.

1 RESPONDENS autem Job, dixit: 2 Audivi
frequenter talia, consolatores onerosi omnes
vos estis. 3 Numquid habebunt finem verba
ventosa? aut aliquid tibi molestum est si
loquaris? 4 Poteram et ego similia vestri
loqui: atque utinam esset anima vestra pro
anima mea: consolarer et ego vos sermoni-
bus, et moverem caput meum super vos:
5 Roborarem vos ore meo: et moverem labia
mea, quasi parcens vobis. 6 Sed quid agam?
si locutus fuero, non quiescet dolor meus: et
si tacuero, non recedet a me. 7 Nunc autem
oppressit me dolor meus, et in nihilum redacti
sunt omnes artus mei. 8 Rugæ meæ testi-
monium dicunt contra me, et suscitatur falsi-
loquus adversus faciem meam contradicens
mihi. 9 Collegit furorem suum in me,
et comminans mihi, infremuit contra me
dentibus suis: hostis meus terribilibus
oculis me intuitus est. 10 Aperuerunt
super me ora sua, et exprobrantes percus-
serunt maxillam meam, satiati sunt pœnis
meis. 11 Conclusit me Deus apud ini-
quum, et manibus impiorum me tradidit.
12 Ego ille quondam opulentus, repente
contritus sum: tenuit cervicem meam, con-
fregit me, et posuit me sibi quasi in signum.

13 נִסְבָּה עָלַי וּפָלַח בְּלִיטִי וְלֹא
יִחַמֵּל וְשָׁפַךְ לְאַרְצִי מִדַּמִּי: 14 וּפָרְצָנִי
מִרֶגֶץ עַל-פִּנְיָה־רַגְצִי וְרֶגֶץ עָלַי כְּנִבְזֹר: 15 שָׁק
הַסִּפְרִי עָלַי בְּלִי וְעַל-לִמִּי בַעֲפָר מִרְקִי:
16 פָּנֵי הַמִּרְמָרָה מִצִּבְרֵי וְעַל עַפְעָפִי
צִלְמִנִי: 17 עַל לִאֲחָסִים בְּכֶסֶף הַתְּפִלָּה
וְכָה: 18 אֶרֶץ אֲלִי-תִכְסִּי דָמִי וְאֲלִי-יָתִי
קָחִים לִי-עֲקָתִי: 19 בִּצְעָתָהּ הִקְנָה בְּשָׂמִים
עָדִי וְשִׁחֲרִי בַּמִּרְמָסִים: 20 מְלִיצִי בָעִי
אֲלִי-אֱלֹהִים הִלְקַח עֵינִי: 21 וַיִּזְכַּךְ לְנֶכֶד
עַם-אֱלֹהִים וַיְבַרְכֵם לְרַעְיוֹ: 22 קִרְשֹׁנוֹת
מִסָּפֶר נִחְמִי וְאֶרֶץ לֹא-אֲשׁוּב אֲחִלָּה:

פרשה יז:

1 רַחֲמֵי הַבִּלְהָ יָמִי לְעֹשֵׂי הַכְּבִידִים לִי:
2 אֲמַלְלָה הַתְּחִלִּים עֲפָרִי וַיִּכְחַשְׁתִּי-לָהֶם תְּהִלָּה
עֵינִי: 3 שָׁמַח אֶנּוּ עָרְבָנִי עֲפָר מִרְחֹמֵי
לִבִּי וְתִקְוָה: 4 קִרְבָּם צִמְצָמָה מִשְׁבֵּל
עַל-יָדִי לֹא תִרְחַם: 5 לְחַלֵּק וַיִּזְדֹּר רַעִים
וְעֵינִי בְּקִי תִכְלִיחַ: 6 וַיִּצְיָנִי לְמַשָּׁל
עַמִּים וְתִלְחַח לְפָנִים אֲחֵיהֶם: 7 וְתִכְוָה
מִכְעַשׁ עֵינִי וַיִּצְרֵי כָּל דָּלִים: 8 וְשָׁמַח
וְשָׁרִים עַל-גִּלְתִּי וַיִּקְנֵי עַל-תְּהִלָּתִי וַיִּתְעַרְרֵהוּ:
9 וַיִּלְחַח צִדִּיק בְּרֶגְלֵי וַיִּשְׁחַרְצֻנוּ יָסָרָה
אֶרֶץ: 10 וְאֵלִים כָּלִם וְשׁוֹבֵי וַיִּבְרָא נָחַם
וְלֹא-אֲמַצָּא בָכֶם חֶסֶד: 11 יָמִי אֲבִיר וּמִוִּתִּי
בְּתִקְוָה מִוִּתְשֵׁי לְבָבִי: 12 לִזְלֹחַ לִיּוֹם וְשִׁמּוֹ
אֶזְרִי קָרוֹב מִפִּגְרִי-חֲשָׁה: 13 אֲמַלְלָה
שָׂאִיל בִּיתִי בְּחֹשֶׁךְ רַפְּתִי וַיִּצְעָקִי:
14 לְעֻחַת קִרְיָתִי אֲבִי אֲתָהּ אֲמִי וְאֲחֵתִי
לְרַשָּׁה: 15 וְאֵיחָה אִפֹּי תִקְוִתִי וְתִקְוִתִי מִי
וְשׁוֹרְקָה: 16 בְּנֵי שָׂאִיל תִּכְדְּרֶה אֲמִי-יָחִיד
עַל-עַקֵּר קַחַת:

פרשה יח:

1 וַיַּעַן בְּלִדָּה חֲשָׁדִי וַיֹּאמֶר: 2 צִדְקָתִי
תִּשְׁפִּיתִנִי מִנָּעִי לְמִלִּין מִבְּנֵי וְאֶתֶר נִבְזֹר:
3 מִדֹּעַ נִחְשָׁבְנִי כִּפְחָמָה לְטִמְיָה בְּעֵינֵיכֶם:
4 מִרְהָ נִכְשָׁו בְּאִפֹּי הַלְמַעֲנָה הַמַּעֲבֹב אֶרֶץ
וַיַּעֲתֶק צִיר מִפְּחֻמּוֹ: 5 בָּם אֶזְרִי וְשָׁעִים
יִדְעָה וְלֹא-יִנָּח שָׁבִיב אֲשׁוּ: 6 אֶזְרִי חֲשָׁה
בְּאִחְלִי וַיִּזְדֹּר עָלַי וַיִּדְעָה: 7 וַיִּצְרֵה צִעְרִי
אִנִּי וְתִשְׁלִיכֶנּוּ עֲצָתִי: 8 קִרְשֵׁנִי
בְּרֶגֶץ בְּרִגְלִי וְעַל-שִׁבְכָה יִתְחַלֵּק:

13 Ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφρούς μου, οὐ φειδόμενοι ἐξέχυν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν μου. 14 Κατέβαλόν με πῦμα ἐπὶ πῦματι, ἰδραμον πρὸς μὲ δυνάμενοι. 15 Σάκκον ἰβράσαν ἐπὶ βύρσης μου, τὸ δὲ σθῆνος μου ἐν γῇ ἰσθίσθη. 16 Ἡ γαστήρ μου συγκίεσθαι ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ βλεφαρίους μου σκιά. 17 Ἀδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσὶ μου, εὐχή δὲ μου καθάρᾳ. 18 Ὡς μὴ ἱκαλῶνυς ἰφ' αἵματι τῆς σαρκός μου, μηδὲ εἰη τόπος τῇ κραυγῇ μου. 19 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου, ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις. 20 Ἀφίκοιτό μου ἡ δέσις πρὸς Κύριον, ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζει μου ὁ ὀφθαλμός. 21 Ἐπὶ δὲ ἐλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου, καὶ νῦν ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ. 22 Ἐπὶ δὲ ἀριθμητὰ ἤκασιν, ὅδ' ἔτι οὐκ ἵκαναστραφίσσεται πορεύσομαι.

KEΦ. ιζ'.

1 Ὁ Αἰεκομαὶ πνεύματι φερόμενος, δίδωμαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω. 2 Λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιῶς; 3 Ἐκλεψαν δὲ μου τὰ ὑπάρχοντα ἄλλοτριοι. τίς ἐστὶν οὗτος; τῇ χειρὶ μου συν-δεθήτω. 4 Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἐκρυσψας ἀπὸ φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς. 5 Τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας, ὀφθαλμοὶ δὲ ἰφ' οὐοῖς ἰτάκσων. 6 Ἐθου δὲ με θρόλλημα ἐν ἰθνεσι, γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην. 7 Πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου, πεπολύομαι μέγας ὑπὸ πάντων. 8 Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινὸς ἐπὶ τούτῳ, δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἱκανασταίη. 9 Σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν, καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος. 10 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε καὶ δεῦτε δὴ, οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθείς. 11 Αἱ ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βρόμῳ, ἰβράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου. 12 Νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθκα, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώ-που σκότους. 13 Ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ᾄδῃς μου ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνώφῃ ἱστρωταί μου ἡ στρωμνή. 14 Θάνατον ἱκεκαλίσαμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα δὲ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν. 15 Ποῦ οὖν μου εἶσι ἱσθῆν ἡ ἱλπίς; ἡ τὰ ἀγαθὰ μου ὑψομαί; 16 Ἡ μετ' ἐμοῦ εἰς ᾄδην καταβήσονται; ἡ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χύματος καταβήσονται;

KEΦ. ιη'.

1 Ὁ Πουααβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 Μέχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν. 3 Διὰ τί δὲ ὥσπερ τετράποδα σε-σωπῆκαμεν ἑναντίον σου; 4 Κίχρηται σοι ὀργή. τί γάρ· ἰὰν σὺ ἀποθάνῃς, ἀοικητος ἡ ὑπ' οὐρα-νόν; ἡ καταστροφῆσεται ὀργὴ ἐς θεμελίω; 5 Καὶ φῶς ἀσιβῶν σβησθήσεται, καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ. 6 Τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ, ὁ δὲ λύχνος ἰπ' αὐτῷ σβησθήσεται. 7 Θηρεύσασαν ἰλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή. 8 Ἐμβιβλῆται δὲ ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν παγίδι, ἐν δικτύῳ ἐλιχθείη.

13 Circumdedit me lanceis suis, convulneravit lumbos meos, non pepercit, et effudit in terra viscera mea. 14 Concidit me vulnere super vulnere, irruit in me quasi gigas. 15 Saccum consui super cutem meam, et operui cinere carnem meam. 16 Facies mea intumuit a fletu, et palpebrae meae caligaverunt. 17 Haec passus sum absque iniquitate manus meae, cum haberem mundas ad Deum preces. 18 Terra ne operias sanguinem meum, neque inveniat in te locum latendi clamor meus. 19 Ecce enim in caelo testis meus, et conscius meus in excelsis. 20 Verbosi amici mei: ad Deum stillat oculus meus. 21 Atque utinam sic judicaretur vir cum Deo, quomodo judicatur filius hominis cum collega suo! 22 Ecce enim breves anni transeunt, et semitam, per quam non revertar, ambulo.

CAPUT XVII.

1 SPIRITUS meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi superest sepulchrum. 2 Non peccavi, et in amaritudinibus moratur oculus meus. 3 Libera me Domine, et pone me juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me. 4 Cor eorum longe fecisti a disciplina, propterea non exaltabuntur. 5 Praedam pollicetur sociis, et oculi filiorum ejus deficient. 6 Posuit me quasi in proverbium vulgi, et exemplum sum coram eis. 7 Caligavit ab indignatione oculus meus, et membra mea quasi in nihilum redacta sunt. 8 Stupebunt justi super hoc, et innocens contra hypocritam suscitabitur. 9 Et tenebit justus viam suam, et mundis manibus addet fortitudinem. 10 Igitur omnes vos convertimini, et venite, et non inveniam in vobis ullum sapientem. 11 Dies mei transierunt, cogitationes meae dissipatae sunt, torquentes cor meum. 12 Noctem verterunt in diem, et rursum post tenebras spero lucem. 13 Si sustinuero, infernus domus mea est, et in tenebris stravi lectulum meum. 14 Putredini dixi: Pater meus es; mater mea, et soror mea, vermibus. 15 Ubi est ergo nunc praestolatio mea, et patientiam meam quis considerat? 16 In profundissimum infernum descendent omnia mea: putasne saltem ibi erit requies mihi?

CAPUT XVIII.

1 RESPONDENS autem Baldad Suhites, dixit: 2 Usque ad quem finem verba jactabitis? intelligite prius, et sic loquamur. 3 Quare reputati sumus ut jumenta, et sorduimus coram vobis? 4 Qui perdis animam tuam in furore tuo, numquid propter te derelinquetur terra, et transferentur rupes de loco suo? 5 Nonne lux impii extinguetur, nec splendet flamma ignis ejus? 6 Lux obtenebrescet in tabernaculo illius, et lucerna, quae super eum est, extinguetur. 7 Arcubuntur gressus virtutis ejus, et praecipitabit eum consilium suum. 8 Immisit enim in rete pedes suos, et in maculis ejus ambulat.

9 יאחזו בעקב פה יחזק עליו צמים :
 10 סמיו בארץ חבלו ופלגדו עליו
 קריב : 11 קריב בעתהו בלחות ונפצוהו
 לרגליו : 12 יתדעב אגו ואד נכו
 לצלפו : 13 יאכל בצי עורו יאכל בצי
 בקור סור : 14 יתקן מאחלו מבטחו
 ונפצוהו למלח בלחות : 15 תשפון
 באחלו מבלילו ונח על-גנתו גפרית :
 16 מתחר שרשו יבשו ופער יפל
 קצרו : 17 וקרואבד מניארץ וליאשם
 לו על-גריהו : 18 יתדעוהו מאור אל-
 חשו ומתבל ינחמו : 19 לא נן לו
 ולאגד בעשו ואין שרד במגריי :
 20 על-יומו קשמו וחרים וחרמנים וחרו
 קצר : 21 וחרמנים משפנות חל וחר
 מקום לארבע אל :

פרשה יט :

1 ויען איוב ויאמר : 2 עד-אנח תנינו
 נפשי ותרפאנוני במלים : 3 ונח ופער
 פערמים תכלימני לארבעה תחפצוהו :
 4 ותרפאנוני שרתי אמי תליו משפתי :
 5 ותרפאנוני עלי תבדלו ותרפאנוני עלי
 תרפתי : 6 ותרפאנוני קרואבד ותרפאנוני
 עלי תרפתי : 7 ונח ופער חסם ונח
 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 8 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 9 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 10 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 11 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 12 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 13 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 14 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 15 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 16 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 17 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 18 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 19 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :
 20 ותרפתי ותרפתי ותרפתי ותרפתי :

9 Ἐλθοῦσαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας. 10 Κίκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίαν αὐτοῦ, καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβον. 11 Κύελψ ὀλίσιαισαν αὐτὸν ὀδύναι· πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ. 12 Πτῶμα δὲ αὐτῷ ἡτοίμασται ἐξάισιον. 13 Βρωθεύσαν αὐτοῦ κλώνες ποδῶν, κατίδεται δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραία θάνατος. 14 Ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἰασις, σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτίᾳ βασιλεῦ. 15 Κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θίψ. 16 Ὑποκάτωθεν αἱ ρίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐπάνωθεν ἐκπίπτειται θερμὸς αὐτοῦ. 17 Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, καὶ ὑπάρξει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἰσχυρῶν. 18 Ἀπόσιμει αὐτὸν ἐκ φωτός ἐκ σκότος. 19 Οὐκ ἔσται ἐπὶ γέννηστος ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὁπ' οὐρανῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἔτεροι. 20 Ἐπ' αὐτῷ ἰστίναξαν ἰσχατοί, πρῶτους δὲ ἰσχε θαῦμα. 21 Οὗτοί εἰσιν οἱ οἶκοι ἀδίκων, οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ ἰδόντων τὸν Κύριον.

ΚΕΦ. יח.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Ἔως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχὴν μου, καὶ καθαιρέτε με λόγοις; 3 Γνωτὲ μόνον ὅτι ὁ Κύριος ἰσποίησέ με οὕτως. Καταλαλεῖτέ μου, ὥς αἰσχυρόμενοί με ἐκπίπτει μοι. 4 Ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην, παρ' ἡμοῖ δὲ αὐλιζέται πλάνος, λαλήσαι ῥήματα 2 οὐκ εἶδε, τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ. 5 Ἐὰ δὲ ὅτι ἐπ' ἡμοῖ μεγαλύνισθε, ἐνάλισθε δὲ μοι ὀνειδέ. 6 Γνωτὲ οὖν ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ταραξας, ὁχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὑψωσεν. 7 Ἴδού γελῶ ὀνειδέ, οὐ λαλήσω· κεκράξομαι, καὶ οὐδαμῶς κρίμα. 8 Κύελψ περιωκοδόμεμαι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ, ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἴδωτο. 9 Τὴν δὲ ὁδὸν ἀπ' ἡμοῦ ἔβδυσεν, ἀφείλε δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου. 10 Διέσπασί με κύελψ καὶ ὥχρημν, ἐξέκυψε δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου. 11 Δεινῶς δὲ μοι ὄργῃ ἐχρήσατο, ἡγήσατο δὲ με ὥσπερ ἐχθρόν. 12 Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἤλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἡμοῖ, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύελωσαν ἐγκάθειτο. 13 Ἀπ' ἡμοῦ ἀδελφοί μου ἀπίστησαν, ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμὲ· φίλοι δὲ μου ἀνελήμονες γείγονασιν. 14 Οὐ προσειποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου, καὶ οἱ ἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου. 15 Γείτονες οἰκίας θεράπαιναί τε μου, ἀλλογενῆς ἡμην ἐναντίον αὐτῶν. 16 Θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσε· στόμα δὲ μου ὀδῖετο, 17 Καὶ ἰκίτευον τὴν γυναικὰ μου, προσεκάλουμην δὲ κολακέων υἱὸς παλλακίδων μου. 18 Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο, ὅταν ἀναστῶ κατ' ἡμοῦ λαλοῦσιν. 19 Ἐβδελύξαντό με οἱ ἰδόντες με· οὐδὲ δὴ ἡγαπήκειν, ἐκάνιστῃσάν μοι. 20 Ἐν δέρματί μου ἰσάπησαν αἱ σάρεις μου, τὰ δὲ ὀστά μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται.

9 Tenebitur planta illius laqueo, et exardescet contra eum sitis. 10 Abscondita est in terra pedica ejus, et decipula illius super semitam. 11 Undique terrebant eum formidines, et involvent pedes ejus. 12 Attenuetur fame robor ejus, et inedia invadat costas illius. 13 Devoret pulchritudinem cutis ejus, consummat brachia illius primogenita mors. 14 Avelatur de tabernaculo suo fiducia ejus, et calcet super eum, quasi rex, interitus. 15 Habitent in tabernaculo illius socii ejus qui non est, aspergatur in tabernaculo ejus sulphur. 16 Deorsum radices ejus siccantur, sursum autem atteratur messis ejus. 17 Memoria illius pereat de terra, et non celebretur nomen ejus in plateis. 18 Expellet eum de luce in tenebras, et de orbe transferet eum. 19 Non erit semen ejus, neque progenies in populo suo, nec ullæ reliquæ in regionibus ejus. 20 In die ejus stupebunt novissimi, et primos invadet horror. 21 Hæc sunt ergo tabernacula iniqui, et iste locus ejus qui ignorat Deum.

CAPUT XIX.

1 RESPONDENS autem Job, dixit : 2 Usquequo affligitis animam meam, et atteritis me sermonibus? 3 En, decies confunditis me, et non erubescitis opprimentes me. 4 Nempè, etsi ignoravi, mecum erit ignorantia mea. 5 At vos contra me erigimini, et arguitis me opprobriis meis. 6 Saltem nunc intelligite, quia Deus non æquo judicio afflixerit me, et flagellis suis me cinxerit. 7 Ecce clamabo vim patiens, et nemo audiet : vociferabor, et non est qui judicet. 8 Semitam meam circumsepsit, et transire non possum, et in calle meo tenebras posuit. 9 Spoliavit me gloria mea, et abstulit coronam de capite meo. 10 Destruxit me undique, et pereit, et quasi evulsæ arbori abstulit spem meam. 11 Iratus est contra me furor ejus, et sic me habuit quasi hostem suum. 12 Simul venerunt latrones ejus, et fecerunt sibi viam per me, et obsederunt in gyro tabernaculum meum. 13 Fratres meos longe fecit a me, et noti mei quasi alieni recesserunt a me. 14 Dereliquerunt me propinqui mei : et qui me noverant, obliti sunt mei. 15 Inquilini domus meæ, et ancillæ meæ, sicut alienum habuerunt me, et quasi peregrinus fui in oculis eorum. 16 Servum meum vocavi, et non respondit, ore proprio deprecabar illum. 17 Halitum meum exhorruit uxor meæ, et orabam filios uteri mei. 18 Stulti quoque despiciebant me, et cum ab eis recessissem, detrahebant mihi. 19 Abominati sunt me quondam consiliarii mei : et quem maxime diligebam, aversatus est me. 20 Pelli meæ, consumptis carnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos.

21 חֲפָזִי חֲפָזִי אֶתֶם רַעֲי כִי יִדְאֹלוּ
הַנֶּפֶשׁ כִּי : 22 לִפְנֵי תִרְדַּעֲנִי כְמוֹ אֵל
אֲמַשְׁרִי לֹא תִשְׁעָעָה : 23 מִיִּתְּנִי אֶפֶס
וַיִּקְרָבוּן כָּל מִיִּתְּנִי בִּסְפָר וַיִּחְקִי :
24 בְּעֶמְ-בְּרִנָּה וַעֲלֶה לְעֹד בְּצָר וַיִּחְקֶבּוּ :
25 וְאֲנִי יִדְעֹתִי בְּאֵלֵי הָי אֶתְחַרֵּן עַל-פָּנֶי
יָקוֹב : 26 וְאַחֲרַי עֲרִי נִקְפְּרָאֵת אֲמַשְׁרִי
אֶחְזֹק אֶלֹהִים : 27 אֲשֶׁר אֵלֵי וְאֶחְזֹק-לִי
וְעֵינַי דָּמָה וְלֹא-אֶזְכֹּר קִלְוִי כְלִיִּי בְחֹקִי :
28 כִּי תִלְמְדוּ מִחֲפֻדְהִי לִי וְלִשְׁרֵשׁ דָּבָר
נִמְצָאֲרִי : 29 וְיָרֵד לִבִּי מִפְּנֵי-חֶרֶב כִּי-חֲקֹה
עֲוֹנוֹת חֶרֶב לִמְעַן תִּדְעוּ שְׂדֵי :

פרשח כ :

1 וַיֵּצֵן צֹפָר חֲפָזִי וַיֹּאמֶר : 2 לָבוֹ
שְׁעָפִי וַיִּשְׁבְּרִי אֶבְעָבִיר תִּדְעִי כִי : 3 מִסָּפֶר
כָּל-פִּתִּי אֲשַׁמַּע וְיָדַח מִכִּיִּתִּי יַעֲנֵנִי :
4 חֲנִיָּאתִי תִדְעָה מִכִּיִּתִּי מִכִּי שֵׁם אֶתֶם
עַל-אֶרֶץ : 5 כִּי רִנְנָה רָשָׁעִים מִתְּרֹב
וְשִׁמְחָה חֲנָף עֲדִירָנֵעַ : 6 אֲמַיִעֲלָה
לְשִׁמְחִים שִׁמְחִי וְרָאשׁוֹ לִבִּי יַעֲנֵנִי : 7 בְּכָל-לֵל
לִבִּי יִמְכֹּר רִאשׁוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵין : 8 בְּכָל-לֵל
יַעֲנֵנִי וְלֹא יִמְצָאָהוּ יָדָד בְּחֻזְנוֹ לִילָה :
9 עֵין שְׁוֹפָתוֹ וְלֹא הוֹסִיף וְלֹא-עוֹד תִּשְׁתַּרְפֹּה
מִקּוֹמוֹ : 10 בָּגִדוֹ יִרְצָה וְדָלִים יִדְעוּ תִּשְׁבַּחַה
אֵין : 11 עֲצָמוֹתָיו מִלֵּאֵי עֲלִימָה וְעִפּוֹ
עַל-פָּנֶי תִשְׁעָה : 12 אֲדַמְּתִיתָהּ בְּפִי
רָעָה לְכַחֲדִיכָהּ תַּחַת לְשׁוֹנִי : 13 יִחַמֵּל
עֲלֶיהָ וְלֹא יַעֲזֹבָהּ וַיִּמְכַּעֲזָהּ בְּתוֹךְ חֶדֶר :
14 לְחִמּוֹ בְּמַעְוִי נִחְפָּה מִרְחֹת פְּתָנִים
בְּתֹרֶבּוֹ : 15 תִּחַל קֹלַע וַיִּקְאֲפֵה מִבְּטָנוֹ
וַיִּשְׁתַּח וְאֵל : 16 רִאשֵׁי-פְתָנִים יִיגָה תִּתְרַגְּמוּ
לְשׁוֹן אִפְעָה : 17 אֲלֵי-רָמָה בְּכָל-לֵל תִּתְרַגֵּם
נִחֲלִי דָבָשׁ וְחִמְאָה : 18 מִשְׁעִי יִנֵּעַ וְלֹא
יִכְלַע בְּתִיל תִּמְרָתוֹ וְלֹא יַעֲלֶם : 19 כִּי-רָצָה
עֹבֵב דָּלִים בָּרִית לֵאמֹר וְלֹא יִבְרָה : 20 כִּי ו
לֹא-יִתֵּעַ שְׁלִי בְּבִטְנִי בְּחִמְדוֹ לֹא יִמְלֹט :
21 אֲרִישְׁרִיד לְאֶחָד עַל-פָּנֵי לֹא-יִתֵּל מִיָּדָד :
22 בְּמִלְאוֹת סָפֶה יִצָּר לִי כְלִיד עָמַל
תִּבְלָפּוּ : 23 יִתֵּן לִמְלָאֵה בְטָנוֹ וַיִּשְׁלַח-בּוֹ חֶרֶן
אֶפֶס וַיִּמְכֹּר עֲלִימוֹ בְּלִחְוָהוּ : 24 וַיִּבְרַח
מִפָּנֶיךָ בְּרִנָּה תִּחַלְפָהוּ קֹשֶׁה יִדְעָה :

21 Ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, ὦ φίλοι· χεὶρ γὰρ
Κυρίου ἡ ἀφαιμένη μου ἔστιν. 22 Διὰ τί με διώ-
κετε ὡς περ καὶ ὁ Κύριος, ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ
ἐμπέπλασθε; 23 Τίς γάρ ἂν δοίη γραφῆναι τὰ
ῥήματά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν
αἰῶνα, 24 Ἐν γραφεῖσι σιδηρῇ καὶ μολὶβδῳ, ἢ ἐν
πίτραϊς ἐγγλυφῆναι; 25 Οἶδα γὰρ ὅτι αἰνναὸς
ἔστιν ὁ ἐκλύει με μέλλων ἐπὶ γῆς 26 Ἀνα-
στήσῃ τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα· παρὰ
γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη, 27 Ἄ ἐγὼ
ἐμυτῶ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε
καὶ οὐκ ἄλλος, πάντα δὲ μοι συνετελέσθη ἐν
κόλπῳ. 28 Εἰ δὲ καὶ ἔριτε τί ἱροῦμέν ἔναντι
αὐτοῦ, καὶ ῥίζαν λόγου εὐρήσομεν ἐν αὐτῷ; 29
Εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἱπποκαλύμματος·
θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται, καὶ τότε
γινώσκονται ποῦ ἔστιν αὐτῶν ἡ ὕλη.

ΚΕΦ. κ.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Σωφῶρ ὁ Μιναῖος λέγει
2 Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντιτεῖν σε ταῦτα,
καὶ οὐχὶ συνέετι μάλλον ἢ καὶ ἐγώ· 3 Παιδείαν
ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς
συνέσεως ἀποκρίνεταί μοι. 4 Μὴ ταῦτα ἔγνως
ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ' οὗ ἐτίθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς;
5 Εὐφροσύνη δὲ ἀσεβῶν πτῶμα ἐξαισίων, χαρμονὴ
δὲ παρανόμων ἀπόβλητα· 6 Ἐὰν ἀναβῇ εἰς οὐρα-
νὸν αὐτοῦ τὰ ὄψα, ἢ δὲ θυσία αὐτοῦ νιφῶν
ᾤψηται. 7 Ὅταν γὰρ δοκῇ ἡδὴ κατεστηρίχθαι,
τότε εἰς τέλος ἀπολείπεται· οἱ δὲ εἰδότες αὐτὸν
ἱεροῦσι Ποῦ ἔστιν; 8 Ὅσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν
οὐ μὴ εὐρεθῇ, ἐπὶ δὲ ὡς περ φάσμα νυκτερινόν· 9
Ὁφθαλμὸς παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, καὶ
οὐκ ἐτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ. 10 Τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσασαι ἤττονες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ
πυρσεύσασαι ὀδύνας. 11 Ὅστ' αὐτοῦ ἰνέπλη-
σθαι νιότητος αὐτοῦ, καὶ μεν' αὐτοῦ ἐπὶ χύματος
κοιμηθήσεται. 12 Ἐὰν γλυκανθῇ ἐν στόματι αὐτοῦ
κακία, κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ,
13 Οὐ φέισται αὐτῆς καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτήν·
καὶ συναίξει αὐτήν ἐν μίσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ,
14 Καὶ οὐ μὴ δυνηθῇ βοηθήσαι ἑαυτῷ. Χολὴ
ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ. 15 Πλοῦτος ἀδίκως
συναγόμενος ἐξεμεθήσεται, ἐξ οἰκίας αὐτοῦ ἐξελεύσει
αὐτὸν ἄγγελος. 16 Θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν,
ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσαν ὄφεως. 17 Μὴ ἴδωι
ἀμελξιν νομάδων μηδὲ νομάς μέλιτος καὶ βουτύρου.
18 Εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασεν, πλοῦτον ἐξ οὗ
οὐ γέυσεται· ὡς περ στρίφνος ἀμάσσητος, ἀκατά-
ποτος. 19 Πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἴκους ἐθλάσεν·
δαίαντα δὲ ἤρπασε, καὶ οὐκ ἐστησεν. 20 Οὐκ
ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, ἐν ἐπιθυμίᾳ
αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. 21 Οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα
τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ
τὰ ἀγαθὰ. 22 Ὅταν δὲ δοκῇ ἡδὴ πεπληρωθῆναι,
θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσε-
ται. 23 Εἰ πως εἰ πληρῶσαι γαστέρα αὐτοῦ,
ἐπαποστεῖλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νίψαι ἐπ'
αὐτὸν ὀδύνας· 24 Καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ
χειρὸς σιδήρου, τοῦσαι αὐτὸν τύζον χάλκεον·

21 Miseremini mei, miseremini mei, saltem
vos amici mei, quia manus Domini tetigit me.
22 Quare persequimini me sicut Deus, et
carnibus meis saturamini? 23 Quis mihi
tribuat ut scribantur sermones mei? quis
mihi det ut exarentur in libro, 24 Stylo
ferreo, et plumbi lamina, vel celte sculpantur
in silice? 25 Scio enim quod Redemptor
meus vivit, et in novissimo die de terra sur-
recturus sum: 26 Et rursus circumdabor
pelle mea, et in carne mea videbo Deum meum.
27 Quem visurus sum ego ipse, et oculi mei
conspicuri sunt, et non alius: reposita est
hæc spes mea in sinu meo. 28 Quare ergo
nunc dicitis: Persequamur eum, et radicem
verbi inveniamus contra eum? 29 Fugite
ergo a facie gladii, quoniam ultor iniquitatum
gladius est: et scitote esse judicium.

CAPUT XX.

1 RESPONDENS autem Sophar Naamathites,
dixit: 2 Idcirco cogitationes meæ variæ
succedunt sibi, et mens in diversa rapitur.
3 Doctrinam, qua me arguis, audiam, et
spiritus intelligentiæ meæ respondebit mihi.
4 Hoc scio a principio, ex quo positus est
homo super terram, 5 Quod laus impiorum
brevis sit, et gaudium hypocritæ ad instar
puncti. 6 Si ascenderit usque ad cælum
superbia ejus, et caput ejus nubes tetigerit:
7 Quasi sterquilinum in fine perdetur: et qui
eum viderant, dicent: Ubi est? 8 Velut
somnia avolans non invenietur, transiet
sicut visio nocturna. 9 Oculus, qui eum
viderat, non videbit, neque ultra intuebitur
eum locus suus. 10 Filii ejus atterentur
egestate, et manus illius reddent ei dolorem
suum. 11 Ossa ejus implebuntur vitis
adolescentiæ ejus, et cum eo in pulvere
dormient. 12 Cum enim dulce fuerit in ore
ejus malum, abscondet illud sub lingua sua.
13 Parcet illi, et non derelinquet illud, et
celabit in gutture suo. 14 Panis ejus in utero
illius vertetur in fel aspidum intrinsecus.
15 Divitias, quas devoravit, evomet, et de
ventre illius extrahet eas Deus. 16 Caput
aspidum suget, et occidet eum lingua viperæ.
17 Non videat rivulos fluminis, torrentes
mellis, et butyri. 18 Luet quæ fecit omnia,
nec tamen consumetur: juxta multitudinem
ad inventionum suarum, sic et sustinebit.
19 Quoniam confringens nudavit pauperes:
domum rapuit, et non ædificavit eam. 20 Nec
est satiatus venter ejus: et cum habuerit quæ
concupierat, possidere non poterit. 21 Non
remansit de cibo ejus, et propterea nihil
permanebit de bonis ejus. 22 Cum satiatus
fuerit, arcebitur, æstuabit, et omnis dolor
irruet super eum. 23 Utinam impleatur venter
ejus, ut emittat in eum iram furoris sui, et
pluat super illum bellum suum. 24 Fugiet
arma ferrea, et irruet in arcum æreum.

25 שֶׁלֹּה וַיֵּצֵא מִגֶּחֱוֹן וַיִּדְרֹק מִמִּדְרָגְהוּ יִהְיֶה
עָלָיו אֲמָרִים: 26 כִּלְחֹשֶׁת שָׁמַיִן לִצְפֹּנָאִי
הַתְּקַלְהוּ אֵשׁ לֹא־תִגָּחַ וְיֵרֵעַ שְׂרִיר בְּאַחֲלָיו:
27 וַיִּנְלֵי שְׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאֶרֶץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ:
28 וַיִּגַּל וַיְבַל בֵּיתוֹ בְּנֹחַת בְּנוֹם אִפּוֹ:
29 וְזֶה הַקְּלָאָנִים רָשָׁע מֵאֲלֹהִים וְנִחַלַת
אִמְרָו מֵאֵל:

פרשה כא

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 שְׁמַעוּ שְׁמוֹעַ
מַלְאָכִי וְתַחֲרִיצוּת תַּחֲרִיצוּתֵיכֶם: 3 שְׁמַעֲנִי
וְאֲלַכְּ אֲדַבֵּר וְאַחֵר דַּבְּרִי תִלְעֵנִי: 4 הֲאֲלֹכִי
לְאֵתָם שִׁחִי וְאִם־מִדֹּעַ לֹא־תִקְצֹר רַחֲמֵי:
5 כִּנְרָאִילִי וְהַשְׁמֹו וְשִׁמְיֹו יְדַ עַל־יָדָה:
6 וְאִם־זִכְרָתִי וְנִבְחָלָתִי וְאִחִי בְּשִׁחִי פִלְצִית:
7 מִדֹּעַ רָשָׁעִים יִחַיִּי לְחַקֹּו גַם־גִּבְרִי
חֵיל: 8 וְזָרַע נָכוֹן לִפְנֵיתָם עֲמָם וְאִם־אֵיחָם
לְעִיָּיִתָם: 9 בְּתִיתָם שָׁלוֹם מִקְּחָד וְלֹא
שָׁבַט אֲלֹהִם עֲלֵיהֶם: 10 שְׁרִיר עֲבַר וְלֹא
יִנְעַל תִּשְׁלַט מִלְּחָמָה וְלֹא תִשְׁלַח: 11 וְיִשְׁלַח
בְּצִאֵן עֲוִילֵיהֶם וְיִלְדִּיהֶם וְיִרְדּוּן: 12 וְיִשְׁאֹו
בְּתִיתָ וְכִנְרָו וְיִשְׁמָחוּ לְקוֹל עֲוֹנָם: 13 וְיִנְלֵו
בְּשִׁיב וְיִמְיָהֶם אֲבָרָע שְׁאוֹל יִחַתָּה:
14 וַיֹּאמְרוּ לֹאֵל סֹד מִפְּנֵי וְנַעַת אֲרִבְרִי
לֹא תִקְצֹנוּ: 15 מִחֲשָׁבִי כִּנְרָעֲבִירָה וּמִחֲ
פִזְעִיל כִּי נִפְעֲעִבוּ: 16 הֵן לֹא בָּנִים מִיָּדָה
עֲצָת רָשָׁעִים תִּחַקֹּחַ מִי: 17 כִּפְהָ וְגַר
רָשָׁעִים יִדְעוּ וְזָכָא עֲלִימוֹ אֵתָם לִחְבָּלִים
יִחַלֵּן כִּמְשֹׁו: 18 יִחַיִּי בְּתִבְנוּ לִפְנֵי רִיהַ
אֲכַמֵּץ נִבְכַּתִּי סִיפָה: 19 אֲלֹהִים וַיִּפְּרֹד־לִבְנִי
אִינִי וְיִשְׁלַח אֱלֹהִי וַיִּדַּע: 20 וַיֹּאמֶר עֵינִי
פִּדְיוֹ וְיִחַתֵּם שְׁבִי יִשְׁתָּה: 21 כִּי מִחֲ
חִפְצִי בְּבִיתִי אֲחִירִי וּמִסְפָּר חֲדָשִׁי
חִפְצִי: 22 חֲלָאֵל וְלִמְדָּעַת וְחִמָּה רָמִים
יִשְׁפֹּוט: 23 וְזֶה גִּמְוֹת בְּעֵצָם חִפְצִי לְעֹלָם
שְׁלָאֵן וְשִׁלְיוֹ: 24 עֲמִירִי מִלְּאֵו חֲלָב
וּמִחֲ עֲצִמִיתִי וְשִׁחָה: 25 וְזֶה גִּמְוֹת בְּעֵצָם
מִחָה וְלֹא אֲכָל בְּשִׁחָה: 26 וְיִחַד עַל־עֲקָר
יִשְׁבְּבוּ וְרִפְהָ תִכְסֶּה עֲלֵיהֶם: 27 הֵן
יִדְעִתִּי מִחֲשָׁבוֹתֵיכֶם אֲמַזְפֹּות עָלִי תִחַסְמוּ:

25 Διεξελθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βίλος, ἄστρα
δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ· περιπατήσασαν ἐπ' αὐτῷ
φόβοι, 26 Πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομένει· κατε-
δεσται αὐτὸν πῦρ ἀκαυστον, κακῶσαι δὲ αὐτοῦ
ἐπὶ πλῆτος τὸν οἶκον. 27 Ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ
οὐρανὸς τὰς ἀνομίας, γῆ δὲ ἐπανασταίῃ αὐτῷ.
28 Ἐλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος,
ἡμέρα ὀργῆς ἐπιέλθαι αὐτῷ. 29 Αὕτη ἡ μερίς
ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, καὶ κτῆμα ὑπαρ-
χόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

KEB. ka.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ ἰὼβ λέγει 2 Ἀκούσατε
ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ᾖ μοι παρ'
ὕμῶν αὕτη ἡ παράκλησις. 3 Ἀρατὲ με, ἐγὼ δὲ
λαλήσω, εἴτ' οὐ καταγελᾷτέ μου. 4 Τί γάρ;
μὴ ἀνθρώπου μου ἡ ἔλεξις; ἢ διὰ τί οὐ θυ-
μωθίσσομαι; 5 Εἰσβλήσαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσετε,
χεῖρα θίντες ἐπὶ σιαγόνι. 6 Ἐάν τε γὰρ μνησθῶ,
ἰσποῦδάκα, ἔχουσι δὲ μου τὰς σάρκας ὀδύναι.
7 Διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν
πλούτῳ; 8 Ὁ σπύρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν, τὰ δὲ
τίκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς. 9 Οἱ οἴκοι αὐτῶν
εὐθηνούσι, φόβος δὲ οὐδαμοῦ, μάλιστα δὲ παρὰ
Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς. 10 Ἡ βοῦς αὐτῶν
οὐκ ὠμοτόκησε, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα
καὶ οὐκ ἔσφαλεν. 11 Μίνουσι δὲ ὡς πρόβατα
αἰώνια, τὰ δὲ παῖδια αὐτῶν προσπαίζουσιν,
12 Ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν, καὶ
εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ. 13 Συνετίλεισαν δὲ
ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει
ᾤδου ἰκοιμήθησαν. 14 Αἶγι δὲ Κυρίῳ Ἀπόστα
ἀπ' ἐμοῦ, ὁδοὺς σου εἰδῖναι οὐ βούλομαι. 15 Τί
ἱκανὸς ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; καὶ τίς ὠφέλεια
ᾗτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ; 16 Ἐν χερσὶ γὰρ ἦν
αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ, ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἔφορῃ.
17 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθί-
σεται, ἐκελύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή, ὥδινες
δὲ αὐτοὺς ἔξουσιν ἀπὸ ὀργῆς. 18 Ἔσονται δὲ
ὥσπερ ἄχυρα ὑπ' ἀνέμου, ἡ ὥσπερ κοινορτὸς ὃν
ὑφείλετο λαίλαψ. 19 Ἐκλείπει υἱοὺς τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνῶ-
σεται. 20 Ἴδουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ
σφαγὴν, ἀπὸ δὲ Κυρίου μὴ διασωθῇ. 21 Ὅτι
τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἀριθμοὶ μνηῶν αὐτοῦ διηριθήσαν. 22 Πότερον
οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ
ἐπιστήμην; αὐτὸς δὲ φόνους διακρίνει; 23 Οὗτος
ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ, ὅλος δὲ
εὐπαθὼν καὶ εὐθυμῶν, 24 Τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ
πλήρη στίατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχείται.
25 Ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φαγὼν
οὐδὲν ἀγαθόν. 26 Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς
κοιμῶνται, σασπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν.
27 Ὡστε οἶδα ὑμᾶς ὅτι τὸλμῃ ἐπικείσθε μοι,

25 Eductus, et egrediens de vagina sua, et
fulgurans in amaritudine sua: vadent et
venient super eum horribiles. 26 Omnes
tenebræ absconditæ sunt in occultis ejus:
devorabit eum ignis, qui non succenditur,
affligetur relictus in tabernaculo suo. 27 Re-
velabunt cæli iniquitatem ejus, et terra
consurget adversus eum. 28 Apertum erit
germen domus illius, detrahatur in die furoris
Dei. 29 Hæc est pars hominis impii a Deo,
et hereditas verborum ejus a Domino.

CAPUT XXI.

1 RESPONDENS autem Job, dixit: 2 Audite
quæso sermones meos, et agite pœnitentiam.
3 Sustinete me, et ego loquar, et post mea, si
videbitur, verba ridete. 4 Numquid contra
hominem disputatio mea est, ut merito non
debeam contristari? 5 Attendite me, et
obstupescite, et superponite digitum orti vestro:
6 Et ego quando recordatus fuero, peritresco,
et concutit carnem meam tremor. 7 Quare
ergo impii vivunt, sublevati sunt, confortatique
divitiis? 8 Semen eorum permanet coram
eis, propinquorum turba et nepotum in con-
spectu eorum. 9 Domus eorum securæ sunt
et pacatæ, et non est virga Dei super illos.
10 Bos eorum concepit, et non abortivit:
vacca peperit, et non est privata fœtu suo.
11 Egrediuntur quasi greges parvuli eorum,
et infantes eorum exultant lusibus. 12 Tenent
tympanum, et citharam et gaudent ad sonitum
organî. 13 Ducunt in bonis dies suos, et in
puncto ad inferna descendunt. 14 Qui
dixerunt Deo: Recede a nobis, et scientiam
viarum tuarum nolumus. 15 Quis est Omni-
potens ut serviamus ei? et quid nobis prodest
si oraverimus illum? 16 Verumtamen quia
non sunt in manu eorum bona sua, consilium
impiorum longe sit a me. 17 Quoties lucerna
impiorum extinguetur, et superveniet eis
inundatio, et dolores dividet furoris sui!
18 Erunt sicut paleæ ante faciem venti, et
sicut favilla quam turbo dispergit. 19 Deus
servabit filiis illius dolorem patris: et cum
reddiderit, tunc sciet. 20 Videbunt oculi ejus
interfectionem suam, et de furore Omnipotentis
bibet. 21 Quid enim ad eum pertinet de
domo sua post se? et si numerus mensium ejus
dimidiatur? 22 Numquid Deum docebit quis-
piam scientiam, qui excelsos judicat? 23 Iste
moritur robustus et sanus, dives et felix.
24 Viscera ejus plena sunt adipe, et medullis
ossa illius irrigantur: 25 Alius vero moritur
in amaritudine animæ absque ullis opibus:
26 Et tamen simul in pulvere dormient. et
vermes operient eos. 27 Certe novi cogitationes
vestras, et sententias contra me iniquas.

28 כִּי הָאֵמָרוּ אֵינָהּ בֵּית־דָּבָר לְאֵלֶּהָ וְ
מִשְׁכְּנֹתָ רִשְׁעִים׃ 29 הֲלֹא שְׂאֵלְתָם עֹדְכִי
דָּרְךָ וְאֵחָתָם לֹא תִגְדְּרִי׃ 30 כִּי לֵלוֹם אִיד
תִּשְׁפֹּךְ הֵעָ לֵלוֹם עֲבָרוֹת יִקְבְּלוּ׃ 31 מִרְ
בִּיד עַל־שִׁנִּי דִּרְצֹו וְחֹמַר עֲפֹחַ מִי יִשְׁלֹם
לִי׃ 32 וְחֹמַר לִקְבָרוֹת יִקְבֹּל וְעַל־גְּדִישׁ
יִשְׁקֹד׃ 33 מִתְקַדְּלוֹ רִנְבִי הַחֵל וְאֶחָדִי
כִּלְיָתָם יִשְׁפֹּךְ אֶלְפָּנָיו אֵין מִסְפָּר׃
34 וְאֵת תַּנְחֻמִּי תִקְבֹּל וְהַשׁוֹבְתִיכֶם
נִשְׁאֲר־עַל׃

פרשה כב :

1 וַיַּעַן אֱלִיפָז הַתְּמַנִּי וַיֹּאמֶר׃ 2 תִּלְאֵל
יִשְׁדָּרְבָּר כִּי־יִסְפֹּךְ עֲלֵימוֹ מִשְׁקָל׃ 3 הַחֲפֹץ
לְשֹׂדֵי כִי תִצָּק וְאִם־תִּצָּע קִרְיַתְתָּם
דִּרְבָּר׃ 4 הַמִּצְחָתָהּ וְכִתְחָהּ וְכֹא עֲפֹחַ
בְּמִשְׁפָּתָהּ׃ 5 תִּלְאֵל רַעְיוֹת רַבָּה וְאֶחָדִי
לְעִזְזֹתֶיהָ׃ 6 קִרְיַתְחָצֵל אֶחָדָה חֲנֹק וְכִנְיָ
צְרוּפִים תִּפְשִׁיט׃ 7 לֹא־תִמָּסַע צִנְחַת מִשְׁחָה
אֶחָדָה תִּמְנַע־לָחֶם׃ 8 וְאִישׁ חָדָע לִי
הַחֲרָץ וְכֹשֶׁם כְּנִים יִשָּׁב כָּהֶ׃ 9 אֶלְמִנּוֹת
שִׁלְחָתָהּ רַגְלָם חֲרָצוֹת וְחִמִּים חֲדָמָה׃
10 עַל־כֵּן סָבִיב־וְחָדָה פָּחִים וְיִקְבְּלוּ פָחַד
פָּחִים׃ 11 אֶחָדָה לֹא תִרְאֶה וְשִׁפְעָתָהּ
מִים תִּכְסֹּף׃ 12 תִּלְאֵל־אֵלֶּהָ תִּבְחַם שְׁמִים
וְחָדָה רֹאשׁ כֹּדְכִים כִּרְחֹם׃ 13 וְאֶחָדָה
מִדְּרִיעַ אֵל הַכֶּדֶר עֲרַפֵּל וְשִׁשׁ׃ 14 עֲבִים
סִתְרִלֹו וְלֹא וְחָדָה חֲחֹק שְׁמִים וְחִתְלָהּ׃
15 הַחֲרָד עֹלָם תִּשְׁמָר אֲשֶׁר דִּרְבָּה מִחֵר
אֵין׃ 16 אֲשֶׁר־חֲמָסָה וְלֹא־עֵת לִחֵר יִצָּק
יִסְדָּר׃ 17 הַמִּתְרִים לֹא־לֵךְ סִיר מִשְׁפָּה
וְכִדְּמִי עֲשֵׂי לֵמוֹ׃ 18 וְחֹמַר מִלְּאֵה
בְּחִיתָם טוֹב וְעֲצָה לְשָׁעִים תִּקְחָה מִנִּי׃
19 יִדְּמִי צְדִיקִים וְיִשְׁמָחוּ וְאֵין לְעַבְדָּם׃
20 אֶסְלֵא נִכְתָּד חֲסִידִים וְיִתְּלִם אֶתְלַח אֲשֶׁר׃
21 תִּסְכְּרֶנָּה עֲפֹחַ וְשִׁלְמָה בְּחִים תִּבְחָתָהּ
טוֹבָה׃ 22 תִּדְּמֶנָּה מִסִּי תִּתְּחָה וְשִׁים
אֶסְבִּיב בִּלְבָבָהּ׃ 23 אֶסְדָּשׁוּב עַד־שִׁדִּי
תִּבְגֶּה תִּרְדִּיחַ עֹלָה מִחֲחָלֶיהָ׃ 24 וְשִׁית־
עַל־עַרְבִי בָצִיר וְבָצִיר בְּחִלִּים אֶסְרִי׃

28 Ὅστε ἱραῖτε τοῦ ἔστιν οἶκος ἀρχοντος; καὶ ποῦ ἔστιν ἡ σκία τῶν σκηνημάτων τῶν ἀσεβῶν; 29 Ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν, καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε. 30 Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός, εἰς ἡμέραν ὁργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται. 31 Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; καὶ αὐτὸς ἐποιήσει, τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ; 32 Καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σωρῶν ἡγρόκησεν. 33 Ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου, καὶ ὅπισω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπειλίσσεται, καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι. 34 Πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κινά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἐλιφάζ ὁ Θαϊμανίτης λέγει 2 Πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεισιν καὶ ἐπιστήμην; 3 Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ ἔάν σὺ ᾔσθα τοῖς ἔργοις ἀμemptos; ἢ ὥφελια ὅτι ἀπλώσῃς τὴν ὁδόν σου; 4 Ἡ λόγον σου ποιούμενος ὁλίξεις, καὶ συνασελεύσεται σοι εἰς κρίσιν; 5 Πότερον οὐχὶ ἡ κακία σου ἐστὶ πολλή, ἀναρίθμητοι δὲ σοῦ εἰσιν αἱ ἁμαρτίαι; 6 Ἡνεχύρατις δὲ τοῦ ἀδελφοῦ σου διὰ κενῆς, ἀμψισιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου. 7 Οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινῶντων ἐστέρησας ψυμῶν. 8 Ἐθαύμασας δὲ τινῶν πρόσωπον, ᾤκισας δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. 9 Χήρας δὲ ἐξαπίστεilas κενάς, ὀρφανούς δὲ ἐκάκωσας. 10 Τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐσπούδασί σε πόλεμος ἐξάισος. 11 Τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυψε. 12 Μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλά ναιῶν ἱφαρῶ, τοὺς δὲ ὕβρι φερομένους ἐταπεινώσῃ; 13 Καὶ ἀπας τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός, ἢ κατὰ τοῦ γνώφου κρίνει; 14 Νεφέλη ἀποκρυφὴ αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ὁραθήσεται, καὶ γῆρον οὐρανοῦ διαπορεύεται. 15 Μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις ἣν ἐπάτησαν ἄνδρες δίκαιοι, 16 Οἱ συνελήφθησαν ἄωροι; ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ θεμίλιοι αὐτῶν, 17 Οἱ λέγοντες Κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ; 18 Ὅς δὲ ἐνέκλῃσε τοὺς οἶκους αὐτῶν ἀγαθῶν, βουλὴ δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτοῦ. 19 Ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν, ἀμemptos δὲ ἰμνετήρμεν. 20 Εἰ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, καὶ τὸ κατὰλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ. 21 Γενοῦ δὴ σκληρός, ἵν' ὑπομείνῃς εἰτα ὁ καρπὸς σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς. 22 Ἐκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου. 23 Ἐάν δὲ ἐπιστραφῇς καὶ ταπεινώσῃς σιαυτὸν ἐναντι Κυρίου, πόρρω ἐποιήσας ἀπὸ διαίτης σου ἀδικον. 24 Θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πίτῃ, καὶ ὡς πίτῃ χειμάρρου σωφίρ.

28 Dicitis enim: Ubi est domus principis? et ubi tabernacula impiorum? 29 Interrogate quemlibet de viatoribus, et hæc eadem illum intelligere cognoscetis. 30 Quia in diem perditionis servatur malus, et ad diem furoris ducetur. 31 Quis arguet coram eo viam ejus? et quæ fecit quis reddet illi? 32 Ipse ad sepulchra ducetur, et in congerie mortuorum vigilabit. 33 Dulcis fuit glareis Cocyti, et post se omnem hominem trahet, et ante se innumerabiles. 34 Quomodo igitur consolamini me frustra, cum responsio vestra repugnare ostens sit veritati?

CAPUT XXII.

1 RESPONDENS autem Eliphaz Themanites, dixit: 2 Numquid Deo potest comparari homo, etiam cum perfectæ fuerit scientiæ? 3 Quid prodest Deo, si justus fueris? aut quid ei confers, si immaculata fuerit via tua? 4 Numquid timens arguet te, et veniet tecum in judicium, 5 Et non propter malitiam tuam plurimam, et infinitas iniquitates tuas? 6 Abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa, et nudos spoliasti vestibus. 7 Aquam lasso non dedisti, et esurienti subtraxisti panem. 8 In fortitudine brahii tui possidebas terram, et potentissimus obtinebas eam. 9 Viduas dimisisti vacuas, et lacertos pupillorum comminuisti. 10 Propterea circumdatus es laqueis, et conturbat te formido subita. 11 Et putabas te tenebras non visurum, et impetu aquarum inundantium non oppressum iri? 12 An non cogitas quod Deus excoelsior cælo sit, et super stellarum verticem sublimetur? 13 Et dicis: Quid enim novit Deus? et quasi per caliginem judicat. 14 Nubes latibulum ejus, nec nostra considerat, et circa cardines cæli perambulat. 15 Numquid semitam sæculorum custodire cupis, quam calcaverant viri iniqui? 16 Qui sublati sunt ante tempus suum, et flavius subvertit fundamentum eorum: 17 Qui dicebant Deo: Recede a nobis: et quasi nihil posset facere Omnipotens, æstimabant eum: 18 Cum ille impleisset domus eorum bonis: 19 Acquiesce igitur ei, et habeto pacem: et per hæc habebis fructus optimos. 22 Suscipe ex ore illius legem, et pone sermones ejus in corde tuo. 23 Si reversus fueris ad Omnipotentem, ædificaberis, et longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo. 24 Dabit pro terra silicem, et pro silice torrentes aureas.

איוֹב כב כג כד

25 והנה שני בצורה נקמה תועפות לך :
 26 פירא על-שני תוענך ותשא אל-אלות
 פקדו : 27 תעזיר אלו וישמחה ונחיה
 תשלים : 28 ותנור-אמר נקם לך ועל-
 ידרכי נגה אור : 29 גיר-שפילי ותאמר
 גור ושח עינים יושע : 30 ימלט ארמו
 ונמלט בלר בפרו :

פרשה כב :

1 ונען איוֹב ויאמר : 2 גס-היום מרי
 שחי ידי בקרה על-אנחתי : 3 מריפני
 תועתי ואמצאחי אבוא ער-תקתחי :
 4 אערקה לקני משפט אפי אמלא
 תוקחות : 5 אדעה מלים נעני ואבינה
 מדי-אמר לי : 6 הקרב-לך תבי עפני
 לא אודא ואשם פי : 7 שם אשר נקח
 עמי ואפלקח לנצח משפטי : 8 הן ידום
 אחלף ואינני ואחור ואל-אביו לו :
 9 שםאל בעשתו ואל-אחיו יעלה אמי
 ולא ארא : 10 קרדע דרד עפני פחני
 פנהב אמי : 11 באשרו אחנה רגלי ורד
 שפרתי ואל-אמי : 12 מצנת שפרתי ולא
 אמיש מלחי צפנתי אמר-קיו : 13 ותא
 באדיר ופי ישיבני ונפשו איתח ונעש :
 14 פי ישלים דחי ובהנח רבות עמו :
 15 על-בן מסני אהגל אהבנו ואפתח
 מפני : 16 ואל הבח לפי ושני הבח-לני :
 17 קרל נצמתי מפני-חשף ומפני פסח
 אפל :

פרשה כד :

1 מודע משני לאנצפני עתים וידעו
 לאחיו ימיו : 2 גבולח יסני ענר
 גולד וירדו : 3 סחור ותומים ינהגו
 יחבלו שור אל-קח : 4 נפח אבינים בקרה
 נחד חפאי אגרי-ארץ : 5 הן פדלים
 עמד-ר נציא בקעלים משחתי לפנה
 ערקה לו ללחם לפערים : 6 בשפה בלילו
 יקצירו וקדם קשע ילקשו : 7 ערום גלינו
 מבלי לבוש ואין פסנת בקרה : 8 מנרם
 חרים יקטבו ומבלי מחסח חמר-דור :

IQB, εβ', κγ', κδ.

25 Ἐσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ
 ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον
 τυπωμένον. 26 Ἢτα παρρησιασθήσῃ ἰναντίον
 Κυρίου ἀναβλήσας εἰς τὸν οὐρανὸν ἡλῶς·
 27 Εὐξαμένον δὲ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακουσέσθαι
 σου, δώσει δὲ σοι ἀποδοῦναι τὰς ἐσχάς· 28 Ἀπο-
 καταστήσει δὲ σοι δίκαιαν δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ
 ὁδοῖς σου ἴσται φέγγος. 29 Ὅτι ἰταπείνωσας
 σεαυτὸν, καὶ ἰρεῖς Ὑπερηφανεύσατο, καὶ ἐφύοντα
 ὀφθαλμοῖς σώσει· 30 Ῥύσεται ἀθῶον, καὶ διασω-
 θηγὶ ἐν καθαρῇς χερσὶ σου.

KEΦ. κγ.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰὼβ λέγει 2 Καὶ διὴ οἶδα
 ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἐλεγχίς ἐστι, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
 βαρεῖα γίγονεν ἐπ' ἐμὴ στεναγμῷ. 3 Τίς δ' ἄρα
 γνοίῃ ὅτι εὐροίμι αὐτὸν καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος ;
 4 Ἐπινοίω δὲ ἑαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στόμα μου
 ἐμπλήσει ἐλεγχῶν· 5 Γνοίην δὲ ἰάματα ἃ μοι
 ἰρεῖ, αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ. 6 Καὶ
 ἐν πολλῇ ἰσχυρῇ ἐπιδεύσεται μοι, εἴτα ἐν ἀπειλῇ μοι
 οὐ χρήσεται. 7 Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἐλεγχος παρ'
 αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου. 8 Εἰ
 γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί, τὰ δὲ
 ἐπ' ἰσχύοις, τί οἶδα ; 9 Ἀριστερὰ ποιήσαντος
 αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον, περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ
 ὀψομαι. 10 Οἶδε γὰρ ἡδὴ ὁδόν μου, δίκρινε δὲ
 με ὥσπερ τὸ χρυσίον. 11 Ἐξελύσομαι δὲ ἐν
 ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἰφύλαξα, καὶ
 οὐ μὴ ἐκκλίνω 12 Ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ καὶ
 οὐ μὴ παρῆλθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἐκρυψα ῥήματα
 αὐτοῦ. 13 Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν ὄψους, τίς
 ἐστιν ὁ ἀντιπῶν αὐτῷ ; 14 γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε,
 καὶ ἐποίησεν. 14 Διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἰσπούδακα·
 νοουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ. 15 Ἐπὶ τούτῳ
 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ· κατανόησω,
 καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ. 16 Κύριος δὲ ἰμαλά-
 κυνε τὴν καρδίαν μου, ὃ δὲ παντοκράτωρ ἐκού-
 दाσὶ με· 17 Οὐ γὰρ ἵδεν ὅτι ἐπιδεύσεται μοι
 σκότος, πρὸ προσώπου δὲ μου ἐκάλυψε γνόφος.

KEΦ. κδ.

1 ΔΙΑ τί δὲ Κύριον ἔλαθον ὦραι, 2 Ἀσεβεῖς
 δὲ ὕμνον ὑπερίβησαν, ποιμνιον σὺν ποιμένι ἀρπά-
 σαντες ; 3 Ὑποζύγιον ὀφαναῶν ἀπήγαγον, καὶ
 βούν χήρας ἠνεχύρασαν. 4 Ἐξέκλιναν ἀδυνάτους
 ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐκρύβησαν πρᾶεις
 γῆς. 5 Ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ, ὑπὲρ
 ἑμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἑαυτῶν τάξιν· ἡδύνηθη αὐτῷ
 ἄστρος εἰς νεωτέρους. 6 Ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν
 ὄντα ἔθιρσαν· ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσειῶν ἀμσθί
 καὶ ἀσπὶ εἰργάσαντο. 7 Γυνούδες πολλοὺς ἐκοίμι-
 σαν ἀνευ ἱματίων, ἀμφίαιον δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφεί-
 λαντο· 8 Ἀπὸ ψικᾶδων ὀρέων ὑγραίνονται, παρὰ
 τὸ μὴ ἔχειν ἱνυτοὺς σκίτην πίτραν περιεβάλλοντο.

JOB, XXII. XXIII. XXIV.

25 Eritque Omnipotens contra hostes tuos, et argentum coacervabitur tibi. 26 Tunc super Omnipotentem deliciis afflues, et elevabis ad Deum faciem tuam. 27 Rogabis eum, et exaudiet te, et vota tua reddes. 28 Decernes rem, et veniet tibi, et in viis tuis splendeat lumen. 29 Qui enim humiliatus fuerit, erit in gloria: et qui inclinaverit oculos, ipse salvabitur. 30 Salvabitur innocens, salvabitur autem in munditia manuum suarum.

CAPUT XXIII.

1 RESPONDENS autem Job, ait: 2 Nunc in amaritudine est sermo meus, et manus plagæ meæ aggravata est super genitum meum. 3 Quis mihi tribuat ut cognoscam et inveniam illum, et veniam usque ad solium ejus? 4 Ponam coram eo judicium: et os meum replebo increpationibus. 5 Ut sciam verba quæ mihi respondeat, et intelligam quid loquatur mihi. 6 Nolo multa fortitudine contendat mecum, nec magnitudinis suæ mole me premat. 7 Proponat æquitatem contra me, et perveniat ad victoriam judicium meum. 8 Si ad orientem iero, non apparet: si ad occidentem, non intelligam eum. 9 Si ad sinistram, quid agam? non apprehendam eum: si me vertam ad dexteram, non videbo illum. 10 Ipse vero scit viam meam, et probavit me quasi aurum, quod per ignem transit: 11 Vestigia ejus secutus est pes meus, viam ejus custodivi, et non declinavi ex ea. 12 A mandatis labiorum ejus non recessi, et in sinu meo abscondi verba oris ejus. 13 Ipse enim solus est, et nemo avertero potest cogitationem ejus: et anima ejus quodcumque voluit, hoc fecit. 14 Cum expleverit in me voluntatem suam, et alia multa similia præsto sunt ei. 15 Et idcirco a facie ejus turbatus sum, et considerans eum, timore sollicitor. 16 Deum mollivit cor meum, et Omnipotens conturbavit me. 17 Non enim perii propter imminentes tenebras, nec faciem meam operuit caligo.

CAPUT XXIV.

1 AB Omnipotente non sunt abscondita tempora: qui autem noverunt eum, ignorant dies illius. 2 Alii terminos transtulerunt, diripuerunt greges, et paverunt eos. 3 Asinum pupillorum abegerunt, et abstulerunt pro pignore bovem viduæ. 4 Subverterunt pauperum viam, et oppresserunt pariter mansuetos terræ. 5 Alii quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum: vigilantes ad prædam, præparant panem liberis. 6 Agrum non suum demetunt: et vineam ejus, quem vi oppresserunt, vindemiant. 7 Nudos dimittunt homines, indumenta tollentes, quibus non est operimentum in frigore: 8 Quos imbres montium rignant: et non habentes velamen, amplexantur lapides.

איוב כד כה כו

9 יִנְזְלוּ מִשָּׁר יְהוָה וְעַל־עֲנִי יִחְבְּלוּ :
 10 עֲרֹם חָלְכוּ בְּלִי לְבוּשׁ אֲרָצִים נָשְׂאוּ
 עֲמָר : 11 בֵּין שְׂדֵה־תָּמָר וּבְחֵירוֹת וְהָבִים
 דָּרְכוּ וַיִּצְמָאוּ : 12 מִצְעִיר מְתִים וַיִּנְאָקוּ
 וַיִּגְשַׁח־לָלִים תִּשְׁנַע אֲלֵיהֶם לֹא־נָשִׂים
 תִּפְקֹחַ : 13 חֶמְדָּה וְחֵי בְּמִרְדֵּי־אֹר לֹא
 הִקִּירוּ וְדָרְכוּ וְלֹא אָשְׁבוּ בְּנִתְיָבוֹתָיו :
 14 לְאֹר וְלָהֶם רֹצֵחַ וְחַסְלֵי־עֲנִי וְאֲבָיו
 וְכִלְיָה וְחֵי בְּנָבָב : 15 וַעֲנִי נֶאֱמָר וְשִׁמְרָה
 נֶאֱמָר לֵאמֹר לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶי עָנִי וְסָהֵר פְּנֵים
 דָּשִׁים : 16 חֶמְדָּה בְּחֹשֶׁךְ בְּתֵים יוֹמָם
 חֶמְדָּמֶר־לָמוֹ לֹא־יִרְעֶה אֹר : 17 כִּי יִחְדּוּ
 בָּהֶר לָמוֹ צִלְמוֹת כִּי יִפִּיר בְּלִחוֹת
 צִלְמוֹת : 18 מְלִי־הָיָה וְעַל־פְּנֵי־הַיָּם תִּחְבֹּל
 חֶלְקֵהֶם בְּאֶרֶץ לֹא־יִפְקֹחַ בְּרָמִים :
 19 צִיָּה נִסְחָם יִנְזְלוּ מִי־מִשְׁלָב שְׂמֹאל
 חֶמְדָּה : 20 וְשִׁפְחָהּ וְחֵם וּמִתְקֹר רִמָּה
 עוֹד לֹא־יִדְבַּק וּתִשְׁבֵּר עֲנִי עוֹלָה :
 21 רֵעֵה עֲקָרָה לֹא מַלְד וְאֵלֶמְנָה לֹא
 יִימִיב : 22 וּמִשְׁנָה אֲבִירִים בְּכֹחוֹ וְחֵם
 וְלֹא־יִצְמִין בְּחֵיוֹ : 23 וְתִרְלֹו לְבַשָּׁח
 וְיִשְׁעוֹ וְיִגְיָהוּ עַל־דְּרָכֵיהֶם : 24 רָמִי מַעֲטָה
 וְאִנְפֵּי וְחִפְכֵּי כָּל יִקְפְּצוּ וְכִרְאֵשׁ שִׁפְלָה
 וְקִלְיָה : 25 וְאֵסֵל־לָהּ אִפֹּס מִי־יִזְבְּגִי וְיִשָּׁם
 לֹא־לִי מִלְּתִי :

פרשה כה

1 וַעֲנִי בְּקֶדֶד הַשָּׂדֶה וַיִּמְרָה : 2 הַמִּשְׁכָּל
 וַיִּפְחַד עָמִי עַל־הָשָׁלוֹם בְּמִרְוִי : 3 חֵי
 מִסָּפֶר לְנִדְחָיו וְעַל־מִי לֹא־יָקוּם אֲוֶהָה :
 4 וּמִחֲדָצָה אֲנִי עַם־אֶל וּמִחֲדָצָה יָלִיד
 אֲשָׁח : 5 חֵי עֲרֵי־הָיָה וְלֹא יִתְחַל וְכֹכְבִים
 לֹא־יִזְכְּרוּ בְּעֵינָיו : 6 אֶחָד פְּרִי־אֲנִשׁ וְרִמָּה
 אֶחָד תִּלְעָה :

פרשה כו

1 וַעֲנִי אִיִּב וַיִּמְרָה : 2 מִחֲדָצָה לִלְאֶלֶח
 חֲוִשְׁתָּהּ זָרַע לֹא־עָז : 3 מִחֲדָצָה לִלְאֶלֶח
 חֲכָמָה וְהַשְׁמִיחַ לְרֵב הַחֲדָצָה : 4 אֶחָד
 חֲדָצָה מִלֵּין וְנִשְׁמַח־מִי וְהָאֶחָד מִשְׁנָה :
 5 חֲרָסָם יִחְלָלִי מִפְּתַח מִיִּם וְשִׁבְגִיתָם :

IQB, κδ', κε', κς'.

9 Ἡρπασαν ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπετωκότα δὲ
 ἵταπεινώσαν. 10 Γυμνοὺς δὲ ἱκοίμην ἀδίκως,
 πεινῶντων δὲ τὸν ψυμὸν ἀφείλαντο. 11 Ἐν στε-
 νοῖς ἀδίκως ἐνὶ ἡδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ
 ᾔδεισαν. 12 Οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἰκῶν ἰδίῳ
 ἐξεβάλλοντο, ψυχὴ δὲ νηπίων ἱστίναξε μέγα.
 13 Αὐτὸς δὲ διὰ τὶ τοῦτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποιήται;
 ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπίγινωσαν, ὁδὸν δὲ
 δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν, οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῶν
 ἐπορεύθησαν. 14 Γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα παρί-
 δωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς
 κλίπτης. 15 Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος,
 λέγων Οὐ προνοήσι με ὀφθαλμός, καὶ ἀποκρυβὴν
 προσώπου ἔθετο. 16 Διῶρυσεν ἐν σκότει οἰκίας,
 ἡμέρας ἱσφράγισαν αὐτοὺς, οὐκ ἐπίγινωσαν φῶς.
 17 Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρῶν σκία θανάτου,
 ὅτι ἐπιγινώσεται τάραχος σκιάς θανάτου. 18 Ἐλα-
 φρός ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, καταραθίη ἡ
 μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς, ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ
 αὐτῶν. 19 Ἐπὶ γῆς ξηρά· ἀγκαλιδα γὰρ ὀρφανῶν
 ἥρπασαν. 20 Εἰτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἁμαρτία·
 ὥσπερ δὲ ὁμίχλη δρόσου ἀφανὴς ἰγνέτο· ἀποδο-
 θεὶ δὲ αὐτῷ ἡ ἐπράξεν, συντριβείη δὲ πᾶς ἀδικος
 ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῃ. 21 Στείραν δὲ οὐκ εὖ ἐποίησε,
 καὶ γύναιον οὐκ ἡλίψε, 22 Θυμῷ δὲ κατέστρεψεν
 ἀδυνάτους. Ἀναστὰς τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ
 κατὰ τῆς αὐτοῦ ζωῆς. 23 Μαλακισθεὶς μὴ ἐλπι-
 ζέτω ὕγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσφ. 24 Πολ-
 λούς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὕψωμα αὐτοῦ· ἐμαράνθη δὲ
 ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι, ἡ ὥσπερ στάχυς ἀπὸ
 καλάμης αὐτόματος ἀποπεσών. 25 Εἰ δὲ μή, τίς
 ἐστιν ὁ φάμενος ψευδῇ με λέγειν, καὶ θήσει εἰς
 οὐδὲν τὰ ῥήματά μου;

KEΦ. κε'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης λέγει
 2 Τί γὰρ προσίμιον ἡ φόβος παρ' αὐτοῦ, ὁ ποίων
 τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ; 3 Μὴ γάρ τις ὑπολάβοι
 ὅτι ἐστὶ παρίλκυσσις πειραταῖς· ἐπὶ τίνος δὲ οὐκ
 ἐπελεύσεται ἐνεδρα παρ' αὐτοῦ; 4 Πῶς γὰρ
 ἐστὶ δικαίος βροτὸς ἐναντὶ Κυρίου; ἡ τίς ἂν
 ἀποκαθαρίσαι αὐτὸν γεννητὸς γυναικός, 5 Εἰ
 σιλήσῃ συντάσσει καὶ οὐκ ἐπιφάσκει, ἄστρα δὲ
 οὐ καθὰς ἰναντίον αὐτοῦ; 6 Ἐὰ δέ, ἀνθρωπος
 σαπρία καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

KEΦ. κς'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ λέγει 2 Τίνι πρόσκει-
 σαι ἡ τίνι μίλλεις βοηθεῖν; πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ
 ἰσχὺς καὶ ᾧ βραχίων κραταῖς ἐστὶ; 3 Τίνι
 συμβεβούλευσαι; οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία; τίνι ἐπα-
 κολουθήσεις; οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις; 4 Τίνι
 ἀνγγίλλας ῥήματα; πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἡ
 ἐξελευσάσα ἐκ σοῦ; 5 Μὴ γίγαντες μαιωθήσονται
 ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ;

JOB, XXIV. XXV. XXVI.

9 Vim fecerunt deprædantes pupillos, et
 vulgum pauperem spoliaverunt. 10 Nudis et
 incedentibus absque vestitu, et esurientibus
 tulerunt spicas. 11 Inter acervos eorum
 meridiati sunt, qui calcatis torcularibus sitiunt.
 12 De civitatibus fecerunt viros gemere, et
 anima vulneratorum clamavit, et Deus inultum
 abire non patitur. 13 Ipsi fuerunt rebelles
 lumini, nescierunt vias ejus, nec reversi sunt
 per semitas ejus. 14 Mane primo consurgit
 homicida, interficit egenum et pauperem: per
 noctem vero erit quasi fur. 15 Oculus
 adulteri observat caliginem, dicens: Non me
 videbit oculus: et operiet vultum suum.
 16 Perfidit in tenebris domos, sicut in die
 condixerant sibi, et ignoraverunt lucem.
 17 Si subito apparuerit aurora, arbitrantur
 umbram mortis: et sic in tenebris quasi in
 luce ambulant. 18 Levis est super faciem
 aquæ: maledicta sit pars ejus in terra, neo
 ambulet per viam vinearum. 19 Ad nimium
 calorem transeat ab aquis nivium, et usque ad
 inferos peccatum illius. 20 Obliviscatur ejus
 misericordia: dulcedo illius vermes: non sit
 in recordatione, sed conteratur quasi lignum
 infructuosum. 21 Pavit enim sterilem, quæ
 non parit, et viduæ bene non fecit. 22 De-
 traxit fortes in fortitudine sua: et cum steterit,
 non credit vitæ suæ. 23 Dedit ei Deus
 locum pœnitentiæ, et ille abutitur eo in
 superbiam: oculi autem ejus sunt in viis
 illius. 24 Elevati sunt ad modicum, et non
 subsistent, et humiliabuntur sicut omnia, et
 auferentur, et sicut summitates spicarum
 conterentur. 25 Quod si non est ita, quis me
 potest arguere esse mentitum, et ponere ante
 Deum verba mea?

CAPUT XXV.

1 RESPONDENS autem Baldad Suhites,
 dixit: 2 Potestas et terror apud eum est, qui
 facit concordiam in sublimibus suis. 3 Num-
 quid est numerus militum ejus? et super
 quem non surget lumen illius? 4 Numquid
 justificari potest homo comparatus Deo, aut
 apparere mundus natus de muliere? 5 Ecce
 luna etiam non splendet, et stellæ non sunt
 mundæ in conspectu ejus: 6 Quanto magis
 homo putredo, et filius hominis vermis?

CAPUT XXVI.

1 RESPONDENS autem Job, dixit: 2 Cujus
 adjutor es? numquid imbecillis? et sustentas
 brachium ejus, qui non est fortis? 3 Cui de-
 disti consilium? forsitan illi, qui non habet
 sapientiam, et prudentiam tuam ostendisti plu-
 rimam. 4 Quem docere voluisti? nonne eum,
 qui fecit spiramentum? 5 Ecce gigantes
 gemunt sub aquis, et qui habitant cum eis.

6 ערום שאל נגדו ואין פסית לאבדו:
7 נטה צפון על-תחיה תלה ארץ על-
בלימה: 8 צהרמים בצביו וקל-נבדק צנן
תחתם: 9 מאחו פגרכסר פרשו עלי
צננו: 10 חק חג על-פגרכסר עדי-תכלית
אור עס-השן: 11 עשני שמים ירפא
יחמחו מנערתו: 12 גלחו רגע חים
אבת-בנותו מן-חב: 13 גרחו שמים
שפחה חללה ידו נתש ברח: 14 הך
אלה קצות דרכו ימח-שמש דבר לשמע-גו
ורעם גברתו מי יתבונן:

פרשה כז:

1 וינסח איוב שאר משלו ויאמר:
2 חראל חסיר משפמי ושוני חמר נפשי:
3 ברכ-צוד נשפתי כי ורחם אלהים
באפי: 4 אסת-בננה שפתי עולה
ולשוני אסת-בננה רמיה: 5 חלילה לי
אסת-בננה אסת-בננה ער-אנני לא-אסיר
נפתי מפי: 6 בצדקתי חזקתי וכל
אסת-בננה לרבי מימי: 7 יתי
גרשע אבני ימח-קוממי כעגל: 8 כי
מדת-תונת חנה כי יבצע פי ואל אלהים
נפשו: 9 חצצקרו יסמע ואל פר-בוא
צלי צרה: 10 אסת-על-שפי יתעצב ורחם
אלהים בקל-צת: 11 אונה אסת-בננה
אשר עס-שוני לא אסת-בננה: 12 חראתם
בלכם חזיתם וקל-חזה תכל תחלה:
13 וך וכל-חזה רשע וסת-אל ונחלת
אריצים משפתי ירחו: 14 אסת-בננה
למח-רב וצא-איו לא יסע-לחם:
15 שרדיו בעשר וקברו ואל-מנחיו לא
תבננה: 16 אסת-בננה בעשר קסת וכו-מ
וכיו מל-בש: 17 וכיו וצת וקש וסת
נח וכל-חזה: 18 בנה קש ביתו וכל-חזה
צת נח: 19 צת וקש וסת וכל-חזה
צת וקש וסת: 20 וסת-בננה רמים
בלחות לילה גבתה סבה: 21 וסת-בננה
חנים וכל-חזה וסת-בננה: 22 וסת-בננה
עליו וכל-חזה וסת-בננה:

6 Γυμνός ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ. 7 Ἐκτείνων βορίαν ἐπ' οὐδέν, κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός. 8 Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἡρπάγη νίφος ὑποκάτω αὐτοῦ. 9 Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου, ἐκπτάζων ἐπ' αὐτὸν νίφος αὐτοῦ. 10 Πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος μέχρι συντελείας φωτός μετὰ σκότους. 11 Στήλοι οὐρανοῦ ἐκτετάθησαν, καὶ ἐξίστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμῆσεως αὐτοῦ. 12 Ἰσχύϊ κατέπαυσε τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμη δὲ ἔστρωται τὸ κῆτος. 13 Κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοικασιν αὐτόν· προστάγματι δὲ ἰθανάτωσε δράκοντα ἀποσπάτην. 14 Ἴδὸν ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἐκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῇ· σθίνος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὅποτε ποιήσει;

ΚΕΦ. κζ.

1 ἘΤΙ δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ 2 Ζῷ ὁ θεός θες οὕτω με κίρισκε, καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχὴν, 3 Εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἰνούσης, πνεῦμα δὲ θεῶν τὸ περιόν μοι ἐν ῥίνι, 4 Μὴ λαλήσειν τὰ χεῖλη μου ἀνομα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ μου μελετήσῃ ἀδικα. 5 Μὴ μοι εἴη δικαίους ὕμῃς ἀποφθῆναι ἔως ἀν ἀποθάνω, οὐ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν μου. 6 Δικαιοσύνη δὲ προσέχω οὐ μὴν προῦμαι, οὐ γὰρ σύνοιδα ἱμαντῷ ἄτοπα πράξας. 7 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴσαν οἱ ἰχθυοὶ μου ὥσπερ ἡ καταστροφή τῶν ἀσεβῶν, καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστάμενοι ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων. 8 Καὶ τίς γάρ ἐστιν ἰλιπὶς ἀσεβεῖ ὅτι ἐπίχει; πεποιθώς ἐπὶ Κύριον ἄρα σωθήσεται; 9 Ἢ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσ ακούσεται ὁ θεός; ἢ ἐπαλθούσης αὐτῷ ἀνάγκης 10 Μὴ ἔχει τινὰ παρρησίαν ἐναντὶ αὐτοῦ; ἢ ὡς ἐπικαλεσάμενου αὐτοῦ εἰσ ακούσεται αὐτοῦ; 11 Ἀλλὰ δι' ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ Κυρίου, ἃ ἐστὶ παρὰ παντοκράτορι οὐ ψεύσομαι. 12 Ἴδὸν πάντες οἴδατε ὅτι κενὰ κενόις ἐπιβάλλετε. 13 Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς. 14 Ἐὰν δὲ πολλοὶ γίνωνται οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἰς σφαγὴν ἔσονται· ἰὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαίτησουσιν. 15 Οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἐλήσει. 16 Ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον, ἴσα δὲ πληρῇ ἐτοιμάσῃ χρυσίον, 17 Ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσουσιν, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν. 18 Ἀπίθη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες καὶ ὥσπερ ἀράχνη. 19 Πλούσιος κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξε καὶ οὐκ ἔστι. 20 Συννήτησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύναι, νυκτὶ δὲ ὑφέλιτο αὐτόν γνόφος. 21 Ἀναλήψεται δὲ αὐτόν καύσων καὶ ἀπελεύσεται, καὶ λυμήσει αὐτόν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, 22 Καὶ ἐπιβρίψει ἐπ' αὐτόν καὶ οὐ φείσεται· ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φείζεται.

6 Nudus est infernus coram illo, et nullum est operimentum perditioni. 7 Qui extendit aquilonem super vacuum, et appendit terram super nihilum. 8 Qui ligat aquas in nubibus suis, ut non erumpant pariter deorsum. 9 Qui tenet vultum solii sui, et expandit super illud nebulam suam. 10 Terminum circumdedit aquis, usque dum finiantur lux et tenebrae. 11 Columnae caeli contremiscunt, et pavent ad nutum ejus. 12 In fortitudine illius repente maria congregata sunt, et prudentia ejus percussit superbum. 13 Spiritus ejus ornavit caelos: et obstetricante manu ejus, eductus est coluber tortuosus. 14 Ecce, haec ex parte dicta sunt viarum ejus: et cum vix parvam stillam sermonis ejus audierimus, quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri?

CAPUT XXVII.

1 ADDIDIT quoque Job, assumens parabolam suam, et dixit: 2 Vivit Deus, qui abstulit judicium meum, et Omnipotens, qui ad amaritudinem adduxit animam meam: 3 Quia donec superest halitus in me, et spiritus Dei in naribus meis, 4 Non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium. 5 Absit a me ut justos vos esse judicem: donec deficiam, non recedam ab innocentia mea. 6 Justificationem meam, quam coepi tenere, non deseram: neque enim reprehendit me cor meum in omni vita mea. 7 Sit ut impius, inimicus meus: et adversarius meus quasi iniquus. 8 Quae est enim spes hypocritae si avare rapiat, et non liberet Deus animam ejus? 9 Numquid Deus audiet clamorem ejus cum venerit super eum angustia? 10 Aut poterit in Omnipotente delectari, et invocare Deum omni tempore? 11 Docebo vos per manum Dei quae Omnipotens habet, nec abscondam. 12 Ecce, vos omnes nostis, et quid sine causa vana loquimini? 13 Haec est pars hominis impii apud Deum, et hereditas violentorum, quam ab Omnipotente suscipient. 14 Si multiplicati fuerint filii ejus, in gladio erunt, et nepotes ejus non saturabuntur pane. 15 Qui reliqui fuerint ex eo, sepelientur in interitu, et viduae illius non plorabunt. 16 Si comportaverit quasi terram argentum, et sicut lutum praeparaverit vestimenta: 17 Praeparabit quidem, sed justus vestiatur illis: et argentum innocens dividet. 18 Aedificavit sicut tinea domum suam, et sicut custos fecit umbraculum. 19 Dives cum dormierit, nihil secum auferet: aperiet oculos suos, et nihil inveniet. 20 Apprehendet eum quasi aqua inopia, nocte opprimit eum tempestas. 21 Tollet eum ventus urens, et auferet, et velut turbo rapiet eum de loco suo. 22 Et mittet super eum, et non parcat: de manu ejus fugiens fugiet.

איוב כז כח

23 ישפך עלימו כפמו וישקה עליו
ממקומו :

פרשה כח :

1 כי יש לשפך מוצא מקומו לזקב
לזקו : 2 ברחל כפמך רחמ וזכו וציו
בזחשק : 3 קץ שם לחשק ולכלתכלית
הוא חזק אבן אשל וצלמות : 4 פרץ
נחל מעט-זר השפכות מפרגל ולי
מאניש גע : 5 ארץ ממנה גמלהם
ותחמיה נחשק כמראש : 6 מקום כפיר
אדגדק ועפרות זקב לו : 7 גתיב להגיעו
צמ ולם שפתי ציו אה : 8 להחריבה
בגישקח להצדה עליו שחל : 9 בחלמיש
שלח גרו חפז משקח חקים : 10 בצחור
ימים בנש וכליך האתה ציו :
11 מבכי נחיות חפז ותעלה נצא
אור : 12 ותחכמה מאין תמצא
ואן זח מקום ביקה : 13 להגיע אנוש
צדקה ולא חפצא בנש חקים :
14 תתום אמר לא ברחמ וגם אמר
אין עפדי : 15 להיתן סגור תחמיה ולא
ישלח חסד מחיה : 16 לא חסלה
בכחם אפיר בשחם נקר וספיר : 17 לא
נערכה זקב וזכרית ותמורתה בלרז :
18 ראיות נביש לא זכר ומשק חכמה
מפנינים : 19 להצדקה פטרה-גוש
בכחם שחור לא חסלה : 20 ותחכמה
מאין תבוא ואן זח מקום ביקה :
21 וגעלה מעיג קליחי ומעוף השמים
נסתרה : 22 אבדו וקמת אמר באוני
שקעני שמעה : 23 אלזים הבין ורעה
זהא גע את-מקומה : 24 ברהמ להקות
הארץ נגיש תחת קליחשמים ורחם :
25 לצעות לרחם משקל ימים תבין
במדה : 26 בעשתי לשקך חז וזרו
לחיו קולוח : 27 אן ראיה ונספחה
חכמה ונסתרה : 28 ויאמר לאדם
הו ירחא אולי היא חכמה וסיר
מגע ביקה :

IOB, κζ, κη'.

23 Κροτήσῃ ἐπ' αὐτοὺς χεῖρας αὐτῶν. καὶ συριεῖ
αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κη'.

1 ἜΣΤΙ γὰρ ἀργυρίφ τόπος ὅθεν γίνεται, τόπος
δὲ χρυσοῦ ὅθεν διηθεῖται. 2 Σιδήρος μὲν γὰρ ἐκ
γῆς γίνεται, χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.
3 Τάξιν ἔθετο σκότει, καὶ πᾶν πύρας αὐτὸς ἐξακρι-
βάζεται. λίθος σκοτία καὶ σκιά θανάτου, 4 Διακοπή
χειμάρρου ἀπὸ κοινίας. οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν
δικαίαν ἡσθίνησαν, ἐκ βροτῶν ἰσαλεύθησαν. 5 Γῇ
ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος, ὑποκάτω αὐτῆς
ἰσθράφη ὥστε πῦρ. 6 Τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι
αὐτῆς, καὶ χῶμα χρυσοῦ αὐτῶ. 7 Τρίβος οὐκ
ἐγνώ αὐτὴν πετεινόν, καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν
ὄφθαλμός γυπός. 8 Καὶ οὐκ ἐπάτησαν αὐτὸν
νιοὶ ἀλαζόνων, οὐ παρέλθον ἐπ' αὐτῆς λίων.
9 Ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινε χεῖρα αὐτοῦ, κατέστρεψε
δὲ ἐκ ῥιζῶν βοή. 10 Δίνας δὲ ποταμῶν διέβηξε,
πᾶν δὲ ἐντιμον εἶδε μου ὁ ὄφθαλμός. 11 Βάθη
δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυσεν, ἔδειξε δὲ αὐτοῦ δύναμιν
εἰς φῶς. 12 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρίθη; ποῖος δὲ
τόπος ἵστί τῆς ἐπιστήμης; 13 Οὐκ οἶδε βροτὸς
ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴν εὐρίθη ἐν ἀνθρώποις.
14 Ἀβυσσος εἶπεν Οὐκ ἐνιστίν ἐν ἰμοί. καὶ ἡ
θάλασσα εἶπεν Οὐκ ἐνιστι μετ' ἰμοῦ. 15 Οὐ δώσει
συγκλεισμένον αὐτ' αὐτῆς, καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύ-
ριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς. 16 Καὶ οὐ συμβαστα-
χθήσεται χρυσίφ Σωφίρ, ἐν ὄνυχι τιμίφ καὶ
σαπφείρῳ. 17 Οὐκ ἰσθηθήσεται αὐτῇ χρυσοῖν καὶ
ὑαλος, καὶ τὸ ἀλλάγμα αὐτῆς σκευὴ χρυσᾶ.
18 Μετίωρα καὶ γαβίς οὐ μνησθήσεται, καὶ ἔλκυσον
σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἰσώτατα. 19 Οὐκ ἰσθηθήσεται
αὐτῇ τοπαζίον Αἰθιοπίας, χρυσίφ καθαρῶ οὐ συμ-
βασταχθήσεται. 20 Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρίθη;
ποῖος δὲ τόπος ἵστί τῆς συνέσεως; 21 Αἶλθε
πάντα ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ
ἐκρύβη. 22 Ἡ ἀπώλεα καὶ ὁ θάνατος εἶπαν
Ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὴν κλῆος. 23 Ὁ θεὸς εὖ
συνίστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν, αὐτὸς δὲ οἶδε τὸν
τόπον αὐτῆς. 24 Αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν
πᾶσαν ἔφορξ, εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα ἃ ἰποίησεν,
25 Ἀνέμων σταθμόν, ὕδατος μέτρα 26 Ὅτε
ἰποίησεν ὁδῶν ἡρίθμησι, καὶ ὁδὸν ἐν τινάγ-
ματι φωνάς. 27 Τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξηγήσατο
αὐτὴν, ἐτοιμάσας ἐξιχνίασεν. 28 Εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ
Ἰδοὺ ἡ θεοσιβιά ἐστι σοφία, τὸ δὲ ἀπείχεσθαι ἀπὸ
κακῶν ἵστί ἐπιστήμη.

JOB, XXVII. XXVIII.

23 Stringet super eum manus suas, et sibilabit
super illum, intuens locum ejus.

CAPUT XXVIII.

1 HABET argentum venarum suarum prin-
cipia: et auro locus est, in quo conflatur.
2 Ferrum de terra tollitur: et lapis solutus
calore, in aes vertitur. 3 Tempus posuit
tenebris, et universorum finem ipse considerat,
lapidem quoque caliginis, et umbram mortis.
4 Dividit torrens a populo peregrinante, eos
quos oblitus est pes egentis hominis, et invios.
5 Terra, de qua oriebatur panis in loco suo,
igni subversa est. 6 Locus sapphiri lapides
ejus, et glebæ illius aurum. 7 Semitam igno-
ravit avis, nec intuitus est eam oculus vulturis.
8 Non calcaverunt eam filii institorum, nec
pertransivit per eam læna. 9 Ad silicem
extendit manum suam, subvertit a radicibus
montes. 10 In petris rivos excidit, et omne
pretiosum vidit oculus ejus. 11 Profunda
quoque fluviorum scrutatus est, et abscondita
in lucem produxit. 12 Sapientia vero ubi
invenitur? et quis est locus intelligentiæ?
13 Nescit homo pretium ejus, nec invenitur
in terra suaviter viventium. 14 Abyssus
dicit: Non est in me; et mare loquitur: Non
est mecum. 15 Non dabitur aurum obrisum
pro ea, nec appendetur argentum in commuta-
tione ejus. 16 Non conferetur tinctis Indiæ
coloribus, nec lapidi sardonio pretiosissimo,
vel sapphiro. 17 Non adæquabitur ei aurum
vel vitrum, nec commutabuntur pro ea vasa
auri: 18 Excelsa et eminentia non memora-
buntur comparatione ejus: trahitur autem
sapientia de occultis. 19 Non adæquabitur
ei topazius de Æthiopia, nec tincturæ mundis-
simæ componetur. 20 Unde ergo sapientia
venit? et quis est locus intelligentiæ? 21 Ab-
scondita est ab oculis omnium viventium,
volucres quoque cæli latet. 22 Perditio et
mors dixerunt: Auribus nostris audivimus
famam ejus. 23 Deus intelligit viam ejus, et
ipse novit locum illius. 24 Ipse enim fines
mundi intuetur: et omnia, quæ sub cælo sunt,
respicit. 25 Qui fecit ventis pondus, et aquas
appendit in mensura. 26 Quando ponebat
pluviis legem, et viam procellis sonantibus:
27 Tunc vidit illam, et enarravit, et præpa-
ravit, et investigavit. 28 Et dixit homini:
Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: et
recedere a malo intelligentia.

איוב ל לא

5 מִדְּבַר יִגְדָּשׁוּ וְהִרְעוּ עֲלֵימוֹ פְּנֵיָהּ :
6 בְּעֶרְשׁ בָּחֳלִים לִשְׁכֹּן חֲדָי עָפָר וְכִסִּים :
7 בְּיוֹשְׁבֵי תַחַת הַרְיָל יִרְפָּחוּ :
8 בְּגֵן גָּבֹל גִּסְפָּגִן בְּלִישָׁם לִפְנֵי מֶרֶץ
הָאָרֶץ : 9 וְעֵתָהּ נִגְנְתָהּ הַיְיָתִי וְהָאֱלֹהִי לְהֵם
לְמַלְחָה : 10 הַתְּעַבְּנִי בְּחֻקֵּי מַגִּי וְכַסְּנִי לֹא
תִשְׁכַּח רָחֵם : 11 כִּרְיֹתֶיךָ פִּתַּח וַיַּעֲבְדִי וְיָסֹן
מִפְּנֵי שְׁלַחִי : 12 עַל־יָמֶיךָ פָּרַחַח וְהִקְוִיתִי
רִגְלִי שְׁלַחִי וְיִסְלַח עָלַי אֲדָרְתִּי אֲדָם :
13 הִנֵּהסָה נִתְּקִיתִי לְחֵיתִי יַעֲלֶה לֹא עֵצֶר
לָמוֹ : 14 בְּפֶרֶץ רֶחֶב וְהָאֱלֹהִי תַחַת שְׁלַחִי
הַתְּבַלְלָה : 15 הַהֶפְקֵה עָלַי פְּלִחוֹת תַּרְדֵּף
קָרַחַח נִדְבָתִי וְכַעֲבַר עֲבָרָה וְשִׁעָרִי :
16 וְעֵתָהּ אֶעֱלֶה תִשְׁתַּפֵּחַ נִפְשִׁי וְיִתְחַנֵּן
יְמִי־עָלַי : 17 לִלְחָה עֲצָמִי נִקְרַח מִצֶּלַע
וְלִקְרָחִי לֹא יִשְׁכְּבוֹן : 18 בְּרִבְפֶּתַח יִתְחַפֵּשׂ
לְבִשָּׁי כִּפְיִ כִּתְּנֵי אֲזֹנָיִי : 19 חֲרָנִי
לְחֹמֶר וְאֶתְמַשֵּׁל בְּעָפָר וְאֶפָּר : 20 אֲשַׁנֵּעַ
אֶלְיָה וְלֹא תִעַנֵּנִי עֲמִידָתִי וְתִתְּבַנֵּן בִּי :
21 תִּתְּקֵה לְאֶבְנֶי לִי בַעֲצֵם הַדָּף תִּשְׁמָמִנִי :
22 תִּשְׁמָמִנִי אֶל־רִיחִי תִרְפִּיבִנִי אֶתְמַנֵּנִי
תִּשְׁלֹחַ : 23 כִּרְיֹתֶיךָ פִּתַּח תִּשְׁכַּבֵּנִי וְיָסֹן
מוֹעֵד לְכַל־הִי : 24 אֵךְ לֹא־בָעִי וְשִׁלַּח־נִי
אֶת־פִּסְדֹּי לְחֹן שָׁמַע : 25 אִם־לֹא גְבוּרָה
לְקֹשֶׁת־יָדַי עֲנֵמָה נִפְשִׁי לְאֶבְנִין : 26 כִּי
טוֹב הָיִיתִי וְגִבַּר רַע וְאַתְחַלֵּה לְאוֹר וְיִכָּא
אֶפֶל : 27 מַעַן רִתְּחוּ וְלֹא־דָפוּ קִדְמָתִי וְיִמִּי
עָלִי : 28 חֲדָרַי הִלְכִיתִי בְּלֹא חֶמֶךְ קִדְמָתִי
בְּחֻקֵּי אֲשַׁנֵּעַ : 29 אֵךְ הָיִיתִי לְכִפְתָּם וְרַע
לְבָבוֹת יַעֲנֶה : 30 עֲוֹרִי שָׁתַר מִצֶּלַע יַעֲצָמִי
חֲדָרַי מִפִּרְחֹתֶיךָ : 31 וַיְחִי לְאֶבֶל כְּפָרִי
וְעָבְדִי לְקוֹל בָּכִים :

פרשה ד :

1 בְּרִית קָבָתִי לְעֵינֶיךָ וְיָחַד אֶתְבַּנֵּן
עַל־בְּחִילָה : 2 וַיִּמָּחַר חֶלֶק אֶלְיָה מִמַּעַל
וְנִחַלֵּחַ שְׁפִי מִפְּרוֹחֵיכֶם : 3 הִלֵּא־אֲנִי
לְעֵגֶל וְנִקְרַח לְפָעֲלִי אֲנִי : 4 הִלֵּא־הוּא וְיָחַד
וְדָרַג וְכִלְעָעִי יִסְפֹּר : 5 אִם־הִלְכִיתִי
עַל־מִרְמָה רִגְלִי :

IOB, λ', λα'.

5 Ἐπανάστησάν μοι κλίπται, 6 Ὡν οἱ οἶκοι αὐτῶν
ἦσαν τρωγαίαι πετρῶν. 7 Ἀνὰ μίσσον εὐήχων
βοήσονται οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διγνῶντο. 8
Ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων, ὄνομα καὶ κλῆρος
ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς. 9 Νυνὶ δὲ κιθάρᾳ ἐγὼ εἶμι
αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχουσιν. 10 Ἐβδελύ-
ξαντο δὲ με ἀποστάντες μακράν, ἀπὸ δὲ τοῦ
προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον. 11 Ἀνοί-
ξας γὰρ φάρετραν αὐτοῦ ἰκάωσέ με, καὶ χαλινὸν
τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλαν. 12 Ἐπὶ δεξιῶν
βλαστοῦ ἱπανίστησαν, πόδα αὐτῶν ἐξείταναν καὶ
ὠδοποίησαν ἐπ' ἐμέ. τριβους ἀπωλείας αὐτῶν
13 Ἐξετρίβησαν τρίβοι μου, ἐξίδυσαν γάρ μου
τὴν στολὴν. 14 Βίλειςιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με,
κίχεται δὲ μοι ὡς βούλει. Ἐν ὁδύναϊς πέφυρμαι,
15 Ἐπιστρίφονται μοι αἱ ὁδύναι, ψῆχτό μου ἡ
ἰλπίς ὥσπερ πνεῦμα, καὶ ὥσπερ νίφος ἡ σωτηρία
μου. 16 Καὶ νῦν ἐπ' ἐμέ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ
μου, ἔχουσι δὲ με ἡμέραι ὁδυνῶν. 17 Νυκτὶ δὲ
μου τὰ ὀσά συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέ-
λυνται. 18 Ἐν πολλῇ ἰσχυρῇ ἐπελάβέτό μου τῆς
στολῆς, ὥσπερ τὸ περιστόμῳ τοῦ χιτῶνος μου
περίεσχε με. 19 Ἡγησάμην δὲ με ἴσα πηλῶ, ἐν γῇ
καὶ σποδῶ μου ἡ μερίς. 20 Κίεραγα δὲ πρὸς σέ
καὶ οὐκ ἀκούεις μου, ἴστησαν δὲ καὶ κατενόησάν
με. 21 Ἐπέβησαν δὲ μοι ἀνελεημόνως, χειρὶ
κραταῇ με ἐμαστιγώσας. 22 Ἐταξας δὲ με ἐν
ὁδύναϊς, καὶ ἀπέβριψάς με ἀπὸ σωτηρίας. 23 Οἶδα
γὰρ ὅτι θανάτός με ἐκτρίψει. οἰκία γὰρ παντὶ
θνητῷ γῆ. 24 Εἰ γὰρ ὅφελον δυνάμην ἐμαυτὸν
χειρώσασθαι, ἢ δεηθείς γε ἑτέρου καὶ ποιήσει μοι
τοῦτο. 25 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔλαυσα,
ἰστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις. 26 Ἐγὼ δὲ
ἐπέχων ἀγαθοῖς, ἰδοὺ συνήντησάν μοι μάλλον
ἡμέραι κακῶν. 27 Ἡ κοιλία μου ἐξέεσε καὶ οὐ
σιωπήσεται, προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας. 28
Στένων πεπόμεναι ἀνευ φιμοῦ, ἴσθηκα δὲ ἐν
ἐκκλησίᾳ κειραγῶς. 29 Ἀδελφός γέγονα σειρήνων,
ἐταῖρος δὲ στρουθῶν. 30 Τὸ δὲ δέρμα μου ἰσκό-
τῶται μεγάλως, τὰ δὲ ὀσά μου ἀπὸ καύματος. 31
Ἀπίβη δὲ εἰς πένθος μου ἡ κιθάρᾳ, ὃ δὲ ψαλμός
μου εἰς κλαυθμὸν ἱμοί.

KEΦ. λα'.

1 ΔΙΑΘΗΚΗΝ ἔθιμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ
οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον. 2 Καὶ τί ἐμίρισην ὃ
θεὸς ἄνωθεν, καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων;
3 Οὐαὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ, καὶ ἀπαλλοτρίωσις τοῖς
ποιοῦσιν ἀνομίαν. 4 Οὐχὶ αὐτὸς ὀψεται ὁδὸν
μου, καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμήσεται;
5 Εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιστῶν,
εἰ δὲ καὶ ἰσπούδασην ὃ πούς μου εἰς δόλον.

JOB, XXX. XXXI.

5 Qui de convallibus ista rapientes, cum
singula reperissent, ad ea cum clamore cur-
rebant. 6 In desertis habitabant torrentium,
et in cavernis terræ, vel super glaream. 7
Qui inter hujusmodi lætabantur, et esse
sub sentibus delicias computabant. 8 Filii
stultorum et ignobilium, et in terra penitus
non parentes. 9 Nunc in eorum canticum
versus sum, et factus sum eis in proverbium.
10 Abominantur me, et longe fugiunt a me,
et faciem meam conspuere non verentur.
11 Pharetram enim suam aperuit, et affixit
me, et frenum posuit in os meum. 12 Ad
dexteram orientis calamitates meæ illico
surrexerunt: pedes meos subverterunt, et
oppresserunt quasi fluctibus semitis suis.
13 Dissipaverunt itinera mea, insidiati sunt
mihi, et prævaluerunt, et non fuit qui ferret
auxilium. 14 Quasi rupto muro, et aperta
janua, irruerunt super me, et ad meas miserias
devoluti sunt. 15 Redactus sum in nihilum:
abstulisti quasi ventus desiderium meum: et
velut nubes pertransiit salus mea. 16 Nunc
autem in memetipso marcescit anima mea, et
possident me dies afflictionis. 17 Nocte os
meum perforatur doloribus: et qui me come-
dunt, non dormiunt. 18 In multitudine
eorum consumitur vestimentum meum, et
quasi capitis tunicæ succinxerunt me. 19 Com-
paratus sum luto, et assimilatus sum favillæ
et cineri. 20 Clamo ad te, et non exaudis me:
sto et non respicis me. 21 Mutatus es mihi
in crudelem, et in duritia manus tuæ adver-
saris mihi. 22 Elevasti me, et quasi super
ventum ponens elisisti me valide. 23 Scio
quia morti trades me, ubi constituta est domus
omni viventi. 24 Verumtamen non ad cou-
sumptionem eorum emititis manum tuam: et
si corruerint, ipse salvabis. 25 Flebam
quondam super eo qui afflictus erat, et com-
patiebatur anima mea pauperi. 26 Expecta-
bam bona, et venerunt mihi mala: præstolabar
lucem, et eruperunt tenebræ. 27 Interiora
mea efferbuerunt absque ulla requie, præ-
venerunt me dies afflictionis. 28 Mœrens
incedebam, sine furore; consurgens, in turba
clamabam. 29 Frater fui draconum, et socius
struthionum. 30 Cutis mea denigrata est
super me, et ossa mea aruerunt præ caumate.
31 Versa est in luctum cithara mea, et
organum meum in vocem flentium.

CAPUT XXXI.

1 PEPIGI fœdus cum oculis meis, ut ne
cogitarem quidem de virgine. 2 Quam enim
partem haberet in me Deus desuper, et
hereditatem Omnipotens de excelsis? 3 Num-
quid non perditio est iniquo, et alienatio
operantibus injustitiam? 4 Nonne ipse
considerat vias meas, et cunctos gressus
meos dinumerat? 5 Si ambulavi in
vanitate, et festinavit in dolo pes meus:

6 וישקלני במאזני צדקה ויגדע אֵלֹהִים תִּפְסִי :
 7 אִם תִּפְסֶה אֶשְׁרִי מִן הַתְּהוֹם וְאֶתֶר עֲנִי
 הִלֵּךְ לִבִּי וְכִכְפִּי הִבֵּה מֵאִים : 8 אֲוֹרֶעָה
 וְאֶתֶר יִאֲבֵל וְאֶתֶר יִשְׁרָשֵׁר : 9 אֲבִינִפְתָּה
 לִבִּי עַל-אִשָּׁה וְעַל-פֶּתַח רַעֲי אֶהְבֵּתִי :
 10 תִּפְסֹתוּ לְאֶתֶר אֶשְׁתִּי וְעַלִּיהָ יִכְרַעוּ
 אֲחֵרִיו : 11 בִּרְחִילָא וּפְחָא וְחִילָא עָנוּ
 פְּלִילִים : 12 כִּי אִשׁ הִיא עַד-אֲבִדֹנָהּ הִלֵּאֵל
 וְכִכְלִי-תִּבְיָאֲתִי תִשְׁרָשֵׁר : 13 אֲבִינִפְתָּה מִשְׁפָּט
 עֲבָדִי וְאֶתֶרִי בָרַבִּם עֲפָדִי : 14 וְנִמְחָ אֶעֱשֶׂה
 בִּי-רִיזִים אֶל וְכִי-יִפְקֹד מִדָּה אֶשְׁיַבֵּנִי :
 15 הִלֵּאֵל-בִּבְשָׁטוֹן עֲשָׂנִי עֲשָׂהוּ וְיִכְוֶנֶנִּי בְּרִחִים
 אֶחָד : 16 אֲבִינִפְתָּה מִתְּפֹץ דָּלִים וְעִינִי
 אֶלְמַנָּה אֶכְלֶה : 17 וְאֶכְלֶה פֶתִי לִבְנֵי וְלֹא־
 אֶכְלֶה יְתוֹם מִמֶּנֶּה : 18 כִּי מִפְּעֹרֵי גְדִלִי
 כָאֵב וּמִבְּשָׁטוֹן אֶפְצִי אֶתְחַבֵּה : 19 אֲבִינִפְתָּה
 אֲוִבֵר מִבְּלִי לִבְיָשׁ וְאֶנּוּן פֶּסֶתִי לְאֶבְיוֹן :
 20 אֲבִינִפְתָּה בְּרִכְיִי הִלְצֹנִי וּמִגֵּן בְּבִשִּׁי
 יִתְחַבֵּם : 21 אֲבִינִפְתָּה עַל-יְתוֹם יָגִי כִּי
 אֶתְחַבֵּם בְּשֶׁעַר עֲוֹנוֹתִי : 22 בְּחִפִּי מִשְׁכַּמָּה
 הַפּוֹל וְאֶתְחַבֵּם מִקֶּהֶה הַשֶּׁבֶר : 23 בִּי-רִפְתִּי
 אֶלִי אֵיד אֶל וּמִשְׁאֲלוֹ לֹא אֶבְקֶה : 24 אֲבִינִפְתָּה
 שְׁמִתִּי זָהָב כֶּסֶף וְלִפְתָּהּ אֶתְחַבֵּם מִבְּשָׁטוֹן :
 25 אֲבִינִפְתָּה בִּי-רִבֵּב חִילִי וְכִי-כִבְדִּיר מִצֶּהָ
 יָדִי : 26 אֲבִינִפְתָּה אֲוִר כִּי יִתְחַבֵּם וְיִתְחַבֵּם
 חִלֵּה : 27 וְנִפְתָּה בִּפְסֹתִי לִבִּי וְתִשָּׁא נְדִי לִבִּי :
 28 גִּבְדִּיהָ עָנוּ פְּלִילִי בִּי-רִכְשָׁתִי לְאֶלֶל
 מִמֶּעַל : 29 אֲבִינִפְתָּה בְּתִיר מִשְׁפָּטִי
 וְהִתְחַבֵּם יְתוֹם בִּי-רִבֵּב רַע : 30 וְלֹא-תִבְיָאֲתִי
 לְחִטָּה חֲכִי לְשֹׂאֵל בְּאֶלֶה נִפְשִׁי : 31 אֲבִינִפְתָּה
 לֹא אֶתְחַבֵּם מִתִּי אֶתְחַבֵּם מִיִּתְחַבֵּם מִבְּשָׁטוֹן לֹא
 כִּשְׁבָּע : 32 בְּחִיץ לֹא-גִלְיוֹן גֵּר וְלִמִּי לֹא-נֶחֱד
 אֶתְחַבֵּם : 33 אֲבִינִפְתָּה כִּי-אֶתְחַבֵּם מִשְׁפָּטִי
 בְּחִיץ עֹנִי : 34 כִּי אֶתְחַבֵּם וְהָיָה רִבֵּה
 וּבְגִדִי מִשְׁפָּחוֹת יִתְחַבֵּם וְאֶתְחַבֵּם לֹא-אֶתְחַבֵּם
 פֶּתַח : 35 כִּי יִתְחַבֵּם לִי הָיָה שְׁמִי
 יִתְחַבֵּם וְשִׁמְרִי שְׁמִי רִבֵּי : 36 אֲבִינִפְתָּה
 עַל-שְׁמִי אֶתְחַבֵּם וְאֶתְחַבֵּם לִי :
 37 מִסְּפָר צִעְרֵי אֶתְחַבֵּם כִּי-יָגִיד אֶתְחַבֵּם :

6 "Εσταμαι γὰρ ἐν ζυγῇ δικαίῃ, οἶδε δὲ ὁ Κύριος
 τὴν ἀκακίαν μου." 7 Εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ
 τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἡ πηλοκλούθησεν
 ἡ καρδία μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερsaί μου ἡψάμην
 δώρων. 8 Σπείρωμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν,
 ἄβριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς. 9 Εἰ ἐξηκολούθησεν
 ἡ καρδία μου γυναῖκὶ ἀνδρὸς ἑτέρου, εἰ καὶ
 ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς. 10 Ἀρίσται
 ἄρα καὶ ἡ γυνὴ μου ἑτέρω, τὰ δὲ νήπιά μου
 ταπεινωθεῖη. 11 Θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος,
 τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα. 12 Πῦρ γάρ ἐστι
 καίόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὐ δ' ἂν ἐπέλθῃ
 ἐκ ριζῶν ἀπόλυσεν. 13 Εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα
 θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης, κρινομένων αὐτῶν
 πρὸς μέ. 14 Τί γὰρ ποιήσω ἵαν ἑτασίν μου
 ποιῆται ὁ Κύριος; ἵαν δὲ καὶ ἐπισκοπήν, τίνα
 ἀποκρισὶν ποιήσομαι; 15 Πότερον οὐχ ὥς καὶ
 ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ καὶ ἐκείνῳ γεγόνασι;
 γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ. 16 Ἀδύνατοι δὲ
 χρεῖαν ἦν ποτε εἶχον οὐκ ἀπέτυχον, χήρας δὲ τὸν
 ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα. 17 Εἰ δὲ καὶ τὸν ψυμὸν
 μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχ ὀρφάνῳ μετίδωκα. 18
 "Ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατήρ, καὶ
 ἐκ γαστρός μητρός μου ὠδήγησα." 19 Εἰ δὲ καὶ
 ὑπερίδον γυμνὸν ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἡμφίασα
 αὐτόν. 20 Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με,
 ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου ἑτερμάνθησαν οἱ ὦμοι
 αὐτῶν. 21 Εἰ ἐπῆρα ὀρφάνῳ χεῖρα, πεποιθώς ὅτι
 πολλή μοι βοήθεια περίεστιν. 22 Ἀποσταίῃ ἄρα
 ὁ ὦμός μου ἀπὸ τῆς κλειδός, ὁ δὲ βραχίον μου
 ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος συντριβείη. 23 Φόβος γὰρ
 Κυρίου συνέσχε με, ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ
 ὑπόσχοι. 24 Εἰ ἔταξα χρυσίον εἰς χυτὸν μου, εἰ δὲ
 καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπικρίθησα, 25 Εἰ δὲ καὶ
 εὐφράνθην πολλοῦ πλοῦτου μοι γενομένου, εἰ δὲ
 καὶ ἐπ' ἀναρμῆτοις ἐθίμην χεῖρά μου. 26 Ἡ
 οὐχ ὀρώμεν ἦλιον τὸν ἐπιφάσκοντα ἐκλείποντα,
 σελήνην δὲ φθίνουσιν; οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστὶ.
 27 Καὶ εἰ ἡπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου, εἰ δὲ
 χεῖρά μου ἐπιθεῖς ἐπὶ στόματί μου ἐβλήθη. 28
 Καὶ τοῦτο μοι ἄρα ἀνομία ἢ μεγίστη λογισ-
 θείη, ὅτι ὑψεύσαμεν ἱκαντίον Κυρίου τοῦ ὑψίστου.
 29 Εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρῆς ἐγενόμην πτώματι ἰχθῶν
 μου, καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου Εὐγε. 30 Ἀκούσαι
 ἄρα τὸ οὖς μου τὴν καθάραν μου, θρυλληθείην
 δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος. 31 Εἰ δὲ καὶ
 πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναι μου Τίς ἂν δῶῃ
 ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μου
 χρηστοῦ ὄντος. 32 Ἐξω δὲ οὐκ ἠὺλίζετο ἕννος,
 ἢ δὲ θύρα μου παντὶ ἰλθόντι ἀνέπκτο. 33 Εἰ δὲ
 καὶ ἀμαρτῶν ἀκουσίως ἐκρυψα τὴν ἀμαρτίαν μου,
 34 Οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους τοῦ μὴ
 ἔξαγορεύσαι ἐνώπιον αὐτῶν. εἰ δὲ καὶ εἴασα
 ἀδύνατον ἐξελεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ. 35
 Τίς δῶῃ ἀκούοντά μου; χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ
 μὴ ἰδεδοίκεν, συγγραφὴν δὲ ἦν εἶχον κατὰ τινος
 36 Ἐπ' ὦμοις ἂν περιθέμενος στίφανον ἀνε-
 γίνωσκον, 37 Καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέ-
 δωκα, οὐθὲν λαβὼν παρὰ χρομφιλίου.

6 Appendat me in statera justa, et sciat Deus
 simplicitatem meam. 7 Si declinavit gressus
 meus de via, et si secutum est oculus meos cor
 meum, et si manibus meis adhæsit macula :
 8 Seram, et alius comedat : et progenies mea
 eradicetur. 9 Si deceptum est cor meum
 super muliere, et si ad ostium amici mei
 insidiatus sum : 10 Scortum alterius sit uxor
 mea, et super illam incurventur alii. 11 Hoc
 enim nefas est, et iniquitas maxima : 12 Ignis
 est usque ad perditionem devorans, et omnia
 eradicans genimina. 13 Si contempsi subire
 iudicium cum servo meo, et ancilla mea, cum
 disceptarent adversum me, 14 Quid enim
 faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus ?
 et cum quæsierit, quid respondebo illi ?
 15 Numquid non in utero fecit me qui et
 illum operatus est : et formavit me in vulva
 unus ? 16 Si negavi, quod volebant, paupe-
 ribus, et oculis viduæ expectare feci : 17 Si
 comedi buccellam meam solus, et non comedit
 pupillum ex ea 18 Quia ab infantia mea
 crevit mecum miseratio : et de utero matris meæ
 egressa est mecum : 19 Si despexi pereuntem :
 eo quod non habuerit indumentum, et absque
 operimento pauperem : 20 Si non benedixe-
 runt mihi latera ejus, et de velleribus ovium
 mearum calefactus est : 21 Si levavi super
 pupillum manum meam, etiam cum viderem
 me in porta superiorem : 22 Humerus meus
 a junctura sua cadat, et brachium meum cum
 suis ossibus confringatur ; 23 Semper enim
 quasi tumentes super me fluctus timui Deum,
 et pondus ejus ferre non potui. 24 Si putavi
 aurum robur meum, et obrizo dixi : Fiducia
 mea : 25 Si lætatus sum super multis divitiis
 meis, et quia plurima reperit manus mea :
 26 Si vidi solem cum fulgeret, et lunam
 incedentem clare, 27 Et lætatum esse in
 abscondito cor meum, et osculatus sum manum
 meam ore meo : 28 Quæ est iniquitas maxima,
 et negatio contra Deum altissimum : 29 Si
 gavisus sum ad ruinam ejus qui me oderat, et
 exultavi quod invenisset eum malum : 30 Non
 enim dedi ad peccandum guttur meum, ut
 expeterem maledicens animam ejus. 31 Si
 non dixerunt viri tabernaculi mei : Quis det
 de carnibus ejus ut saturemur ? 32 Foris
 non mansit peregrinus, ostium meum viatori
 patuit. 33 Si abscondi quasi homo peccatum
 meum, et celavi in sinu meo iniquitatem
 meam : 34 Si expavi ad multitudinem
 nimiam, et despectio propinquorum terruit me :
 et non magis tacui, nec egressus sum ostium,
 35 Quis mihi tribuat auditorem, ut desiderium
 meum audiat Omnipotens : et librum scribat
 ipse qui iudicat, 36 Ut in humero meo
 portem illum, et circumdem illum quasi coro-
 nam mihi ? 37 Per singulos gradus meos pro-
 nuntiabo illum, et quasi principi offeram eum.

איוב לא לב

38 אִם־עָלַי אֲדַמְתִּי הַזֶּמֶן וְנִסְדָּה תִּלְמִיחַ
יִבְקִיעוּן : 39 אִם־פָּתַח אֶקְלָמִי בְּלִי־כֶסֶף
וְנִכְשָׁשׁ בְּעַלְיָהּ חֶפְחָמִי : 40 פִּתְחָה הַשָּׂחַ
וְיֵצֵא חֹמֶה וְקִחְתִּי־שִׁעְרָהּ בְּאֶשְׁרָה תְּלִמּוֹ
דְּבָרִי אֵינֹב :

פרשה לב :

1 וַיִּשְׁפָּאוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
מַעֲבֹת אֶת־אֵינֹב כִּי הָיָה צָדִיק בְּעֵינָיו :
2 וַיַּחֲדֹר אֵלָּה וְאֵלִיתָא בְּרַבְכָּאֵל
הַבְּנוֹי מִפִּשְׁפֻּחַת הָאֵם בְּאֵינֹב חֲרָה אִפּוֹ
עַל־צִדְקוֹ נִפְשׁוּ מֵאֲלֹהִים : 3 וּבִשְׁלֹשֶׁת
רִצְיֹן חֲרָה אִפּוֹ עַל אֶשֶׁר לֹא־מִצָּאָה
מַעֲבָה וַיִּרְשָׁעוּ אֶת־אֵינֹב : 4 וְאֵלִיתָא חֲרָה
אֶת־אֵינֹב בְּדִבְרָהּ כִּי וַתִּזְכֹּר־חֶסֶד מִמֶּנּוּ
לְיָמָיו : 5 וַיֵּרָא אֵלִיתָא כִּי אֵין מַעֲבָה
בְּפִי שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲדֹר אִפּוֹ :
6 וַיַּעַן וְאֵלִיתָא בְּרַבְכָּאֵל חַבְדָּי
וַיֹּאמֶר צִירִי אֲנִי לְיָמָיו וְאֶתָּם וְשִׁישִׁים
עַל־כֵּן וְחִלְתִּי וְאֵלָּה מִחֲמַל דְּעֵי אֶתָּם :
7 אֲמַרְתִּי יָמָיו וַדְּבָרִי וְרַב שָׁנִים יִרְעֶנּוּ
חֲכָמָה : 8 אֲהֹו רַחֲמֵינָא בְּאֶנְשִׁי וְנִשְׁמַת
שְׁנֵי חֲבֵינָם : 9 לֹא־רַבִּים וְחֲכָמָה וְחֲכָמָה
יָבִיט מִשְׁפָּט : 10 לָכֵן אֲמַרְתִּי שְׁמַעְדִּילִי
אֶתְחַנֶּה דְּעֵי אֶתְחַנֶּה : 11 הֵן הוֹחֵלְתִּי
לְדִבְרֵיכֶם אֵינִי צִדְקָתְכֶם וְצִדְקָתְכֶם
מִלִּין : 12 וְעִדְכֶם אֶתְחַנֶּה וְחֲמַל אֵין
לְאֵינֹב מוֹכֵחַ עוֹנָה אֶתְחַנֶּה מִכֶּם :
13 פִּתְחָמִי מִצָּאָה חֲכָמָה אֶל יִרְפָּה
לֹא־אִישׁ : 14 וְלֹא־עֲרָה אֵלִי מִלִּין וְכִבְּרִים
לֹא אֶשִׁיבָנּוּ : 15 חֲמַל לֹא־עֲרָה צוֹד חֲסִידִיקָה
מִכֶּם מִלִּין : 16 וְחֲמַל מִלִּין וְדִבְרָה
כִּי עֲמִיד לֹא־עֲרָה צוֹד : 17 אֶתְחַנֶּה אֶתְחַנֶּה
חֲלָקִי אֶתְחַנֶּה דְּעֵי אֶתְחַנֶּה : 18 כִּי מִלְתִּי
מִלִּין חֲסִידִיקָה רַחֲמֵינָא בְּסִינִי : 19 הַגִּידָה
בְּסִינִי כִּינִי לֹא יִשְׁחַח שְׂמִיכֹר חֲרָשִׁים
יִבְקֶע : 20 וְדִבְרָה וַיִּרְחַל־לִי אֶשְׁפָּה שְׁפָתִי
וְאֶתְחַנֶּה : 21 אֶתְחַנֶּה אֶתְחַנֶּה וְאֶתְחַנֶּה
לֹא אֶתְחַנֶּה : 22 כִּי לֹא יִבְקֶע אֶתְחַנֶּה
בְּמַעֲשֵׂי יִשְׁפָּאוּ עֲשֵׂי :

IOB, λα', λβ'.

38 Εἰ ἐπ' ἐμοὶ ποτε ἡ γῆ ἐστὲναίξει, εἰ δὲ καὶ οἱ
αὐλακες αὐτῆς ἐκλαυσαν ὁμοθυμαδόν· 39 Εἰ δὲ
καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἐφαγον μόνος ἄνθρωπος, εἰ
δὲ καὶ ψυχὴν Κυρίου τῆς γῆς ἐκλαβὼν ἐλύπησα·
40 Ἄντι πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη, ἀντι δὲ
κνίδος βάτος.

KEΦ. λβ'.

1 KAI ἐπαύσατο Ἰὼβ ῥήμασιν· ἡσύχασαν δὲ
καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἰὼβ, ἣν
γὰρ Ἰὼβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν. 2 Ὁργισθὲν δὲ
Ἐλιοὺς ὁ τοῦ Βαραχὶλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγ-
γενείας Ῥάμ, τῆς Αὐσιτίδος χώρας· Ὁργισθὲν δὲ
τῷ Ἰὼβ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον
ἐναντίον Κυρίου. 3 Καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων
Ὁργισθὲν σφόδρα, διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆ-
ναι ἀντίθετα Ἰὼβ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ. 4
Ἐλιοὺς δὲ ὑπέμεινε δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰὼβ, ὅτι
πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις. 5 Καὶ εἶδεν
Ἐλιοὺς ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν
τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ. 6 Ὑπο-
λαβὼν δὲ Ἐλιοὺς ὁ τοῦ Βαραχὶλ ὁ Βουζίτης
εἶπεν 7 Νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δὲ
ἐστε πρεσβύτεροι, διὸ ἡσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὕμιν.
ἀναγγεῖλαι τὴν ἑμαυτοῦ ἐπιστήμην. 8 Εἶπα δὲ
ὅτι οὐχ ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ
ἔτεσιν οἶδαι σοφίαν. 9 Ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν
βροτοῖς, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἐστὶν ἡ διδά-
σκουσα. 10 Οὐχ οἱ πολυχρόνιοι εἰσι σοφοί, οὐδ'
οἱ γέροντες οἶδαι κρίμα. 11 Διὸ εἶπα Ἀκούσατέ
μου, καὶ ἀναγγεῖλῶ ὑμῖν ἃ οἶδα· ἐνωτίζεσθέ μου
τὰ ῥήματα· ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων ἄχρις οὗ
ἐτάσσετε λόγους, 12 Καὶ μίχρι ὑμῶν συνήσω·
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰὼβ ἐλέγχων ἀνταποκρινό-
μενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὕμνων. 13 Ἵνα μὴ εἴπητε
Εὐρομεν σοφίαν Κυρίῳ προσθέμενοι· 14 Ἀνθρώπῳ
δὲ ἐπετρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα. 15 Ἐπτοή-
θησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἐκαλαιώσαν ἐξ αὐτῶν
λόγους. 16 Ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησα, ὅτι ἔστη-
σαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν. 17 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς
λέγει 18 Πάλιν λαλήσω· πλήρης γὰρ εἰμι
ῥημάτων, ὥλκεν γὰρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός·
19 Ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσπὺς γλεύκουρος ζέων
δεδεμένος, ἡ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκίως ἐρρήγῃς.
20 Λαλήσω ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χεῖρά·
21 Ἀνθρώπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνοῦμαι, ἀλλὰ μὴν
οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ· 22 Οὐ γὰρ ἐπίστα-
μαι θαυμάσαι πρόσωπα· εἰ δὲ μή, καὶ ἐμὲ σῆτες
ἐδονταί.

JOB, XXXI. XXXII.

38 Si adversum me terra mea clamat, et cum
ipsa solei ejus deflent: 39 Si fractus ejus
comedi absque pecunia, et animam agricolarum
ejus affixi: 40 Pro frumento oriatur mihi
tribulus, et pro hordeo spina.

CAPUT XXXII.

1 OMISERUNT autem tres viri isti respondere
Job, eo quod justus sibi videretur. 2 Et iratus,
indignatusque est Eliu filius Barachel Buzitæ,
de cognatione Ram: iratus est autem adversum
Job, eo quod justum se esse diceret coram Deo.
3 Porro adversum amicos ejus indignatus est,
eo quod non invenissent responsionem ra-
tionabilem, sed tantummodo condemnassent
Job. 4 Igitur Eliu expectavit Job loquentem:
eo quod seniores essent qui loquebantur.
5 Cum autem vidisset quod tres respondere
non potuissent, iratus est vehementer. 6 Re-
spondensque Eliu filius Barachel Buzites,
dixit: Junior sum tempore, vos autem anti-
quiores, idcirco demisso capite, veritus sum
vobis indicare meam sententiam. 7 Sperabam
enim quod ætas prolixior loqueretur, et
annorum multitudo doceret sapientiam. 8 Sed,
ut video, Spiritus est in hominibus, et inspi-
ratio Omnipotentis dat intelligentiam. 9 Non
sunt longævi sapientes, nec senes intelligunt
judicium. 10 Ideo dicam: Audite me, osten-
dam vobis etiam ego meam sapientiam. 11 Expectavi
enim sermones vestros, audiavi
prudentiam vestram, donec disceptaremini
sermonibus: 12 Et donec putabam vos aliquid
dicere, considerabam: sed, ut video, non est
qui possit arguere Job, et respondere ex vobis
sermonibus ejus. 13 Ne forte dicatis: Inve-
nimus sapientiam, Deus projecit eum, non
homo. 14 Nihil locutus est mihi, et ego non
secundum sermones vestros respondebo illi.
15 Extimuerunt, nec responderunt ultra,
abstuleruntque a se eloquia. 16 Quoniam
igitur expectavi, et non sunt locuti: steterunt,
nec ultra responderunt: 17 Respondebo et
ego partem meam, et ostendam scientiam
meam. 18 Plenus sum enim sermonibus, et
coarctat me spiritus uteri mei. 19 En venter
meus quasi mustum absque spiraculo, quod
lagunculas novas dirumpit. 20 Loquar, et
respirabo paululum: aperiam labia mea, et
respondebo. 21 Non accipiam personam viri,
et Deum homini non æquabo. 22 Nescio
enim quam diu subsistam, et si post modicum
tollat me Factor meus.

וואלם שמענא איוב מלי וקלדדברי
 חאזיקה : 2 חגהנא פתחתני כי דברך
 לשוני כחני : 3 ושרלני ואמרי ונעם
 שפתי כרור מללי : 4 ורחמאל עשהני
 ונשמת שני תחני : 5 אמתקל השניני
 צרקה לפני התנצחה : 6 הרמני כפיה
 לאל מחזר לרצתי גסאני : 7 חגה
 אמתני לא תבעתה ואכפי עליה לא
 יקדד : 8 אה אמרת באוני וחול מלני
 אשמע : 9 ויהי עלי בלרשע חף אבני
 ולא ענו לי : 10 תו תנחמות עלי ימצא
 וישבני לאיוב לו : 11 ואשם בסוד רגלי
 ושמר כל-אחריני : 12 הרחמני לא-צדקה
 אעגב קריבך אליות מאניש : 13 מדוע
 אליו ריבתי כי קלדדניו לא יענה :
 14 קריבאחר ודבראלי רבשמים לא
 ישוהנה : 15 בנחלם וסיון ללח בנל
 תרדמה על-אנשים בנחמות עלי משקב :
 16 אה ונלח און אנשים ובמקום יחם :
 17 להסיר אדם מעשאו וגוה מגבר וספה :
 18 חשדו גפשו מעשאת חניתו מעבר
 בשלח : 19 וחוקה גמכאוב על-משקבו
 וריב עצמו אה : 20 ונחמה חיתו להם
 ונפשו מאכל פאנה : 21 נל בשנו מלא
 ושמר עצמתי לא ראי : 22 ותקרב לשחת
 נפשו חניתו למקמים : 23 אשם עלי
 מלאה מליץ אהד מעראלה להגיד
 לאדם ושרו : 24 ויהפך ויאמר פדעה
 מרדת שחת מצאתי כפר : 25 רמקש בשנו
 מער ושוב לימי עליאיו : 26 יפתר
 אל-אלות וינצחה ונרא פניו בתרעה
 וישב לאנש צדקהו : 27 ושר על-אנשים
 ויאמר חסאתי וישר העניתי ולא-שנה
 לי : 28 פנה גפשו מעבר בשחת חניתו
 באור תרחח : 29 הרקלאלח ופעלאל
 פמים שלש עם-גבר : 30 להשיב גפשו
 מעשאת לאור באור חסנים : 31 חקש
 איוב שמעלי חקש ואבני אדגר :
 32 אשם-מלני השניני ושר קריבצתי
 צדקה : 33 אשם אהד שמעלי חקש
 ואלפת חקמה :

1 ΟΥ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀκουσον ἰὼβ τὰ ῥήματά
 μου, καὶ λαλῶν ἐνὶ τῷ μου. 2 Ἴδὸς γὰρ
 ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά
 μου. 3 Καθαρὰ μου ἡ καρδία ῥήμασιν, σύνεσις δὲ
 χειλῶν μου καθαρὰ νοήσῃ. 4 Πνεῦμα θεῶν τὸ
 ποιῶσάν με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά
 με. 5 Ἐὰν δύνῃ, δὸς μοι ἀποκρίσιν πρὸς ταῦτα,
 ὑπόμεινον, στήθι κατ' ἐμὲ καὶ ἐγὼ κατὰ σέ. 6 Ἐκ
 πολλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγώ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 διηρτίσθη. 7 Οὐχ ὁ φόβος μου σε στροβίσει,
 οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί. 8 Πλὴν
 ἔπας ἐν ὧσι μου, φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα,
 9 Διότι λίγεις καθαρὸς εἰμι οὐχ ἁμαρτῶν,
 ἁμμεπτὸς εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα. 10 Μὲψιν δὲ
 κατ' ἐμοῦ εὔρεν, ἦγεται δὲ με ὥσπερ ὑπεναντίον. 11
 Ἔθετο δὲ ἐν ξίλῳ τὸν πόδα μου, ἐφύλαξε δὲ
 μου πάσας τὰς ὁδοὺς. 12 Πῶς γὰρ λίγεις Δικαίος
 εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοί μου; αἰώνιος γὰρ ἔστιν ὁ
 ἐπ' ἐμὼ βροτῶν. 13 Λίγεις δὲ διὰ τί τῆς δίκης
 μου οὐκ ἐπακήκοί μου πᾶν ῥῆμα; 14 Ἐν γὰρ
 τῷ ἅπαξ λαλήσαις ὁ Κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ
 15 Ἐνύπνιον, ἡ ἐν μελίτῃ νυκτερινῇ, ὡς ὅταν
 ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπου, ἐπὶ νυσταγ-
 μάτων ἐπὶ κοίτης. 16 Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν
 ἀνθρώπων, ἐν εἰδει φόβου τοιοῦτος αὐτοῦς
 ἐξεφύβησιν, 17 Ἀποστρέψαι ἀνθρώπον ἀπὸ ἀδι-
 κίας· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἰβρύσαστο,
 18 Ἐφείσαστο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου,
 καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ. 19 Πάλιν δὲ
 ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης, καὶ πληθὺς
 ὁστῶν αὐτοῦ ἐνάρκησε. 20 Πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου
 οὐ μὴ δύνηται προσδεῖσθαι, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 βρωσὶν ἐπιθυμήσει. 21 Ἐως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ
 αἱ σάρκες, καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστά αὐτοῦ κενά. 22
 ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ
 αὐτοῦ ἐν ᾧ. 23 Ἐὰν ὡς χίλιοι ἄγγελοι θανατη-
 φόροι, εἰς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν. Ἐὰν νοήσῃ τῇ
 καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι πρὸς Κύριον, ἀναγγελεῖ δὲ
 ἀνθρώπῳ τὴν ἐαυτοῦ μέψιν, τὴν δὲ ἀνοίαν αὐτοῦ
 δεῖξῃ, 24 Ἀνθίξεται τοῦ μὴ πεσεῖν εἰς θάνατον· ἀνα-
 νίσσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἀλοιφήν ἐπὶ τοίχου,
 τὰ δὲ ὀστά αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ. 25 Ἀπαλυνεῖ
 δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου, ἀποκατα-
 στήσιν δὲ αὐτὸν ἀνδρωθῆντα ἐν ἀνθρώποις. 26
 Εὐξάμενος δὲ πρὸς Κύριον, καὶ δεκτὰ αὐτῷ
 ἔσται, εἰσελεύσεται προσώπῳ ἰλαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ·
 ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην. 27 Εἴτα τότε
 ἀπομίμνηται ἄνθρωπος αὐτὸς ἐαυτῷ λέγων Οἷα
 συνετέλουν, καὶ οὐκ ἀξία ἦτασέ με ὧν ἤμαρτον. 28
 Σῶσον ψυχὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν,
 καὶ ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται. 29 Ἴδὸς ταῦτα πάντα
 ἰργάται ὁ ἰσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός. 30 Καὶ
 ἰβρύσαστο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωὴ
 μου ἐν φωτὶ οἴσῃ αὐτόν. 31 Ἐνὶ τῷ μου καὶ
 ἀκούσῃ μου· κώφευσον, καὶ ἐγὼ εἰμι λαλήσω. 32
 Εἰ εἰσὶ σοι λόγοι, ἀποκρίθητί μοι· λάλησον,
 θέλω γὰρ δικαιοθῆναι σε. 33 Εἰ μὴ, σὺ ἀκουσόν
 μου· κώφευσον, καὶ διδάξω σε.

1 AUDI igitur Job eloquia mea, et omnes
 sermones meos ausculta. 2 Ecce aperui os
 meum, loquatur lingua mea in faucibus meis. 3
 Simplici corde meo sermones mei, et senten-
 tiam puram labia mea loquentur. 4 Spiritus
 Dei fecit me, et spiraculum Omnipotentis
 vivificavit me. 5 Si potes, responde mihi, et
 adversus faciem meam consiste. 6 Ecce, et
 me sicut et te fecit Deus, et de eodem luto ego
 quoque formatus sum. 7 Verumtamen mira-
 culum meum non te terreat, et eloquentia mea
 non sit tibi gravis. 8 Dixisti ergo in auribus
 meis, et vocem verborum tuorum audiavi:
 9 Mundus sum ego, et absque delicto: im-
 maculatus, et non est iniquitas in me. 10 Quia
 querelas in me reperit, ideo arbitratus est me
 inimicum sibi. 11 Posuit in nervo pedes
 meos, custodivit omnes semitas meas. 12 Hoc
 est ergo, in quo non es justificatus: respon-
 debo tibi, quia major sit Deus homine. 13
 Adversus eum contendis, quod non ad
 omnia verba responderit tibi? 14 Semel
 loquitur Deus, et secundo id ipsum non repetit.
 15 Per somnium in visione nocturna, quando
 irrui sopor super homines, et dormiunt in
 lectulo: 16 Tunc aperit aures virorum, et
 erudiens eos instruit disciplina, 17 Ut avertat
 hominem ab his quæ facit, et liberet eum de
 superbia: 18 Eruens animam ejus a cor-
 ruptione: et vitam illius, ut non transeat in
 gladium. 19 Increpat quoque per dolorem in
 lectulo, et omnia ossa ejus marcescere facit.
 20 Abominabilis ei fit in vita sua panis, et
 animæ illius cibus ante desiderabilis. 21 Ta-
 bescet caro ejus; et ossa, quæ tecta fuerant,
 nudabuntur. 22 Appropinquavit corruptioni
 anima ejus, et vita illius mortiferis. 23 Si
 fuerit pro eo angelus loquens, unus de millibus,
 ut annuntiet hominis æquitatem: 24 Misere-
 bitur ejus, et dicet: Libera eum, ut non
 descendat in corruptionem: inveni in quo ei
 propitius. 25 Consumpta est caro ejus a
 suppliciis, revertatur ad dies adolescentiæ
 suæ. 26 Deprecabitur Deum, et placabilis ei
 erit: et videbit faciem ejus in jubilo, et red-
 det homini justitiam suam. 27 Respiciet
 homines, et dicet: Peccavi, et vere deliqui, et,
 ut eram dignus, non recepi. 28 Liberavit
 animam suam ne pergeret in interitum, sed
 vivens lucem videret. 29 Ecce, hæc omnia
 operatur Deus tribus vicibus per singulos,
 30 Ut revocet animas eorum a corruptione, et
 illuminet luce viventium. 31 Attende Job,
 et audi me: et tace, dum ego loquor. 32 Si
 autem habes quod loquaris, responde mihi,
 loquere: volo enim, te apparere justum. 33
 Quod si non habes, audi me: tace, et
 docebo te sapientiam.

וַיַּעַן אֱלִיהֵא וַיֹּאמֶר : שְׁמַעוּ חֲכָמִים
מִלִּי יוֹדְעִים חֲמִינִי לִי : פִּרְאֹה מִלִּי
תִּבְחֲנוּ יוֹחַ וְשַׁעַם לְאַלֵּל : מִשְׁפָּט
נִבְחַחֲדִלְגִי גִדְעָה בִּיגִנִי מִדִּפְּחִי : פִּי
אֶמַר אֱיֹיב צִדְקָתִי וְאֵל הַקִּיר מִשְׁפָּטִי :
עַל־מִשְׁפָּטִי אֶבְגֵּב אֶנִּישׁ חֲצִי בְּלִי־פֶשַׁע :
מִרְגָּרֵר פֶּאֱיֹיב יִשְׁחַד־לִעַב פְּשָׁם : וְאֶרְחַ
לְחִבְרָה עִם־פְּעָלִי אֲנִי וְלִלְכֹת עִם־אֲנָשִׁי
רָשָׁע : פִּי־אֶמַר לֹא יִסְרָדָר בְּרָצוֹתִי
עִם־אֲלֹהִים : לִבִּי אֲנָשִׁי לִבָּב שְׂמִי לִי
חִלְלָה לְאֵל מִרְשָׁע וְשָׁעִי מִצָּד : פִּי
כָּעַל אָדָם יִשְׁלַם־לִי וְכִנְיָהּ אִישׁ וּמִצָּמָה :
אֶת־אֲמֹנֶב אֵל לֹא־יִרְשָׁע וְשָׁעִי לֹא־יִצְחָק
מִשְׁפָּט : מִרְפָּדָר עָלָיו אֶרְצָה וּמִי
שָׁם תִּבְלֵל בְּלֹחַ : אֶת־יָדָיו אֲלִי לִבִּי
רִחְוִי וְנִשְׁמָתִי אֲלִי יִאֲסֹף : וַיִּגַּע
כִּלְעֶשֶׁר הָיָה וְאֵדָם עַל־פֶּשַׁע יִשְׁבָּב :
וְאֶת־בִּיחָה שְׁמַד־דָּמָה לְחַיִּיחָה לְחֹלִי
מִלִּי : הָאֵף שׁוֹנֵה מִשְׁפָּט חֲבֹשׁ וְאֶם
צִדְקָה כְּפִיר תִּרְשָׁע : הַאֲמִיר לְמִלְחָה
בְּלִיגַל רָשָׁע אֶל־נְדִיבִים : אֲשֶׁר לֹא
בָּשָׂא פֶגַע שָׂרִים וְלֹא נִפְרִשׁוּעַ לְפִגְרִי
פִּרְמִשְׁחָה וְגִיו רָלָם : וַיִּגַּע וַיִּמָּחֶה
וְחִצּוֹת לִלְחָה וְנִשְׁשָׁע עִם וְנִצְחָרִי וְקִירִי
אֶפִּיר לֹא בָּרָה : פִּרְעִינִי עַל־דִּרְבָּרִישׁ
וְכִלְעֶשֶׁר יִרְחָה : אֶת־חֲדָשָׁה וְאִנִּי
צִלְמָת לְחִסְרָה שָׁם כְּעָלִי אֲנִי : פִּי
לֹא עַל־אִישׁ נָשִׁים עוֹד לְחִלְחָה אֶל־אֵל
בְּמִשְׁפָּט : יָרַע פְּעִירִים לֹא־חָדָר וַיִּצְמַד
אֲחֵרִים תִּחְרָם : לִבִּי יִפִּיר מִצְבִּירֵיהֶם
וְהַפֶּה לִילָה וְדִפְחָה : סִחַת־רָשָׁעִים
סִפָּהם בְּמָקוֹם רָאִים : אֲשֶׁר עַל־גִּן סִיו
מִאֲחֵרִי וְכִלְעֶשֶׁר לֹא חֲשָׁקִילִי : לְחִבְיָה
עָלָיו צִמְחָת־גִּל וְנִצְחָת צִנְיִים יִשְׁמַע :
וְהָיָה וְשָׁמָּה וּמִי יִרְשָׁע וְיִסְתַּר מִיָּדִים
וּמִי יִשְׁתַּרֵּם וְעַל־בִּי וְעַל־אֲנָם הָיָה :
מִפְּלֹה אֲנָם חֲנָה מִפְּלֹשִׁי עִם : פִּי אֶל־אֵל
הַאֲמִיר נְשָׁמָתִי לֹא אֶחְבֹּל : בְּלִיגַל וְאֶת־חֲדָ
אֶת־חֲדָתִי אֶת־עֵל עָלִיתִי לֹא אֶסֶף :

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ ἑλισσὺς λίγει 2 Ἀκούσατί μου σοφοί, ἐπιστάμενοι ἰνωτίζεσθε. 3 Ὅτι οὐδὲ λόγους δοκιμάζει, καὶ λάρυγγε γεύεται βρώσιν. 4 Κρίσιν ἐλώμεθα ἑαυτοῖς, γινώμεν ἀνὰ μέσον ἑαυτῶν ὅ τι καλόν. 5 Ὅτι εἶρηκεν Ἰώβ Δίκαιός εἰμι, ὁ Κύριος ἀπῆλλαξέ μου τὸ κρίμα, 6 Ἐψεύσατο δὲ τῷ κριματί μου· βίαιον τὸ βέλος μου ἀνεν ἀδικίας. 7 Τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰώβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ; 8 Οὐχ ἁμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβήσας, ἡ οὐδ' οὐ κοινωνήσας μεταποιούντων τὰ ἄνομα, τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν. 9 Μὴ γὰρ εἶπες ὅτι σὺκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός, καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ Κυρίου. 10 Διὸ συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου· μὴ μοι εἴη ἔναντι Κυρίου ἀσεβῆσαι, καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον. 11 Ἀλλὰ ἀποδοῖο ἀνθρώπῳ καθὰ ποιῇ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὐρήσει αὐτόν. 12 Οἷε δὲ τὸν Κύριον ἄτοπα ποιήσιν; ἡ ὁ παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν, 13 Ὃς ἐποίησε τὴν γῆν; τίς δὲ ἐστὶν ὁ ποῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα; 14 Εἰ γὰρ βούλοιο συνέχῃ, καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχέῃ, 15 Τελεῦτήσῃ πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν, πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται ὅθεν καὶ ἐπλάσθη. 16 Ἴδε μὴ νοουεῖς, ἀκούε ταῦτα, ἰνωτίζου φωνῇ ῥημάτων. 17 Ἴδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς, ὅντα αἰώνιον δίκαιον. 18 Ἀσεβὴς ὁ λίγων βασιλεῖ Παρανομεῖς, ἀσειβίστατε τοῖς ἀρχουσιν. 19 Ὃς οὐκ ἰπαισχυνοῦ πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἀδρόις, θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν. Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται τὸ κειραγῆναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός. 20 Ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκλεινομένων ἀδυνάτων. 21 Αὐτὸς γὰρ ὁρατὸς ἐστὶν ἔργων ἀνθρώπων, λήληθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν. 22 Οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποισύντας τὰ ἄνομα. 23 Ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρα θήσει ἐτι. Ὁ γὰρ Κύριος πάντας ἑφορᾷ, 24 Ὁ καταλαμβάνων ἀνεύχνιαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἱεραῖα, ὧν οὐκ ἐστὶν ἀριθμός. 25 Ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ στρίψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται. 26 Ἐσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἔναντιον αὐτοῦ. 27 Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ, δεικνύματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπὶ γνῶσαν, 28 Τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πονήτων, καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται. 29 Καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάζεται; καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν; καὶ κατὰ ἔθλους καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ 30 Βασιλεύων ἀνθρώπων ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ. 31 Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λίγων Ἐληφα, σὺκ ἐνεχυρώσω. 32 Ἄνεν ἑμαυτοῦ ὀψομαι· σὺ δεῖξόν μοι, εἰ ἀδικίαν εἰργασάμην, οὐ μὴ προσθήσω.

1 PRONUNTIANS itaque Eliu, etiam hæc locutus est: 2 Audite sapientes verba mea, et eruditi auscultate me: 3 Auris enim verba probat, et guttur escas gustu dijudicat. 4 Judicium eligamus nobis, et inter nos videamus quid sit melius. 5 Quia dixit Job: Justus sum, et Deus subvertit judicium meum. 6 In judicando enim me, mendacium est: violenta sagitta mea absque ullo peccato. 7 Quis est vir ut est Job, qui bibit subsanationem quasi aquam: 8 Qui graditur cum operantibus iniquitatem, et ambulat cum viris impiis? 9 Dixit enim: Non placebit vir Deo, etiam si cucurrerit cum eo. 10 Ideo viri cordati audite me, absit a Deo impietas, et ab Omnipotente iniquitas. 11 Opus enim hominis reddet ei, et juxta vias singulorum restituet eis. 12 Vere enim Deus non condemnabit frustra, nec Omnipotens subvertet judicium. 13 Quem constituit alium super terram? aut quem posuit super orbem, quem fabricatus est? 14 Si direxerit ad eum cor eum, spiritum illius et flatum ad se trahet. 15 Deficiet omnis caro simul, et homo in cinerem revertetur. 16 Si habes ergo intellectam, audi quod dicitur, et ausculta vocem eloquii mei. 17 Numquid qui non amat judicium, sanari potest? et quomodo tu eum, qui justus est, in tantum condemnas? 18 Qui dicit regi, Apostata: qui vocat duces impios: 19 Qui non accipit personas principum: nec cognovit tyrannum, cum disceptaret contra pauperem: opus enim manuum ejus sunt universi. 20 Subito morientur, et in media nocte turbabuntur populi, et pertransibunt, et auferent violentum absque manu. 21 Oculi enim ejus super vias hominum, et omnes gressus eorum considerat. 22 Non sunt tenebræ, et non est umbra mortis, ut abscondantur ibi qui operantur iniquitatem. 23 Neque enim ultra in hominis potestate est, ut veniat ad Deum in judicium. 24 Conteret multos, et innumerabiles, et stare faciet alios pro eis. 25 Novit enim opera eorum: et ideo inducet noctem, et conterentur. 26 Quasi impios percussit eos in loco videntium. 27 Qui quasi de industria recesserunt ab eo, et omnes vias ejus intelligere noluerunt: 28 Ut pervenire facerent ad eum clamorem egeni, et audiret vocem pauperum. 29 Ipso enim concedente pacem, quis est qui condemnet? ex quo absconderit vultum, quis est qui contempletur eum et super gentes, et super omnes homines? 30 Qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi. 31 Quia ergo ego locutus sum ad Deum, te quoque non prohibebo. 32 Si erravi, tu doce me: si iniquitatem locutus sum, ultra non addam.

איוב לד לה לו

33 חמץמחץ ישלכמה קרימאסת קראתה
תבחר ולאמני ומהינעת דבר: 34 אנשני
ללב ואמרו לי וגבר חכם שמע לי:
35 איוב לאדברת ודבר אדבריו לא
בחקשקלי: 36 אבי יבחנו איוב עדגנח
עלמשכח באשראנו: 37 פי יכיה
עלחשאתו פשע ביגינו יספוק ויגב
אמרו לאל:

פרשה לה:

1 ויגן אליהו ויאמר: 2 הולאת חשבת
למשפט אמת צדק מאל: 3 קרהאמר
מהיסקדלך מה אעיל מחשאתי: 4 אני
אשיבך מליו ואחרעיה עמך: 5 הבט
שמים וראה ושור שחקים גבהי מפתח:
6 אמתאמת מהתפעלכו ורפו פשעיה
מהתפעלכו: 7 אבצדקת מהתפעלכו
א מהפידך יאמר: 8 לאשכמה רשעה
ולכדאדם צדקתך: 9 מרוב עשוקים
ועקיה ושנאו מזרע רבים: 10 ואלאמר
איה אלוה עשן נחן ומרות בלילה:
11 מלפני מבחמות ארץ ומעוז השמים
יחבטני: 12 שם יצעה ולא יענה מפני
צאן רעים: 13 אהשוא לאישמע אל
אשני לא ישקח: 14 אה קרהאמר לא
תשקפו גיו לקני התחולל לו: 15 ועתה
פראו פקד אפי ואלתה בפש מאד:
16 ואיוב תכל יפצהפיהו בבלידע
מליו ודבר:

פרשה לו:

1 ויאמר אליהו ויאמר: 2 בחר לי וציר
באחנה פירעור לאלוה מלים: 3 אשנא
דעי למרחוק ולפצלי אפודצנה: 4 פ
אמנם לאשקח מלי תמים דעות עמך:
5 חדאל בפיר ולא ימאס בפיר פח לב:
6 לאיחנה רשע ומשפט צנינים וקן:
7 לאינרע מצדקת עיני ואמתמלים
לפסא ושיקם לנצח וינקה: 8 ואם
אמרים בזקים לקדון פחבלרעני:
9 ויגן לתם פצלם אפשעיהם פי ותבקר:

IQB, λδ, λε, λς.

33 Μη από σου αποτίσει αυτήν, ὅτι σὺ ἀπώσῃ;
ὅτι σὺ ἐκείνη καὶ οὐκ ἐγώ; καὶ τί ἐγὼς λάλησον.
34 Διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ
σοφὸς ἀκίκοί μου τὸ ῥήμα. 35 Ἰὼβ δὲ οὐκ ἐν
συνέσει ἐλάλησεν, τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπι-
στήμῃ. 36 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰὼβ, μὴ δῶς
ἐτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες. 37 Ἵνα μὴ
προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ'
ἡμῖν λογισθῆται, πολλὰ λαλούντων ῥήματα
ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

KΦ. λς.

1 ὙΠΟΔΑΒΩΝ δὲ Ἐλιοὺς λέγει 2 Τί τοῦτο
ἡγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἰ ὅτι εἶπας Δίκαιός εἰμι
ἐναντί Κυρίου; [3 Ἡ ἱρεὺς· Τί ποιήσω ἁμαρ-
τῶν;] 4 Ἐγὼ σοὶ δώσω ἀποκρίσιν καὶ
τοῖς τρισὶ φίλοις σου. 5 Ἀνάβλεψον εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἴδε, κατὰθε δὲ νύφη ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ
σοῦ. 6 Εἰ ἡμάρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ
ἡνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι; 7 Ἐπεὶ δὲ οὐδὲν
δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ, ἢ τί ἐκ χειρὸς σου
λήψεται; 8 Ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσίβειά σου,
καὶ νύφ' ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου. 9 Ἀπὸ
πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράζονται, βοήσονται
ἀπὸ βραχίονος πολλῶν. 10 Καὶ οὐκ εἴπει Ποῦ
ἐστιν ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με, ὁ κατατάσσω φυλακὰς
νυκτερινὰς, 11 Ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων
γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ; 12 Ἐκεῖ κεκρά-
ζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβριτος
πονηρῶν. 13 Ἀποκα γὰρ οὐ βούλειτα ἰδεῖν ὁ
Κύριος· αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ ὁρατὴς ἐστὶ
14 Τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, καὶ σώσει με.
Κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν
αἰνέσαι ὡς ἐστὶ. 15 Καὶ νῦν ὅτι οὐκ ἐστιν
ἐπισκεπτόμενος ὁργὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγὼν παρά-
πτωμά τι σφόδρα. 16 Καὶ Ἰὼβ ματαίως ἀνοίγει
τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

KΦ. λς.

1 ΠΡΟΣΘΕΙΣ δὲ ἐτι Ἐλιοὺς λέγει 2 Μείνόν
με μακρόν ἐτι ἵνα διδάξω σε· ἐτι γὰρ ἐν ἐμοὶ ἐστὶ
λίξις. 3 Ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακράν,
ἐργοίς δὲ μου δίκαια ἐρῶ ἐπ' ἀληθείας, 4 Καὶ
οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνιείς. 5 Γίνωσκε δὲ
ὅτι ὁ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον,
δυνατὸς ἰσχύϊ καρδίας 6 Ἀσεβῇ οὐ μὴ
ζωοποιήσῃ, καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει. 7 Οὐκ
ἀφελὶ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ
μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον καὶ καθιεῖ αὐτοῦ εἰς
νίκος, καὶ ὑψωθήσονται. 8 Καὶ οἱ πεπεδη-
μένοι ἐν χειροπέδαις συσχεθήσονται ἐν σχοινοῖς
πενίας. 9 Καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν
καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν ὅτι ἰσχύσουσιν.

JOB, XXXIV. XXXV. XXXVI.

33 Numquid a te Deus expetit eam, quia
displicuit tibi? tu enim cœpisti loqui, et non
ego: quod si quid nosti melius, loquere.
34 Viri intelligentes loquantur mihi, et vir
sapiens audiat me. 35 Job autem stulte
locutus est, et verba illius non sonant discipli-
nam. 36 Pater mi, probetur Job usque ad
finem: ne desinas ab homine iniquitatis.
37 Quia addit super peccata sua blasphemiam,
inter nos interim constringatur: et tunc ad
judicium provocet sermonibus suis Deum.

CAPUT XXXV.

1 IGITUR Eliu hæc rursum locutus est:
2 Numquid æqua tibi videtur tua cogitatio,
ut diceres: Justior sum Deo? 3 Dixisti
enim: Non tibi placet quod rectum est: vel
quid tibi proderit, si ego peccavero? 4 Itaque
ego respondebo sermonibus tuis, et amicis tuis
tecum. 5 Suspice cœlum et intue, et con-
templare æthera quod altior te sit. 6 Si
peccaveris, quid ei nocebis? et si multiplicatæ
fuerint iniquitates tuæ, quid facies contra eum?
7 Porro si justo egeris, quid donabis ei, aut
quid de manu tua accipiet? 8 Homini, qui
similis tui est, nocebit impietas tua: et filium
hominis adjuvabit justitia tua. 9 Propter
multitudinem calumniatorum clamabunt: et
ejulabunt propter vim brachii tyrannorum.
10 Et non dixit: Ubi est Deus, qui fecit me,
qui dedit carmina in nocte? 11 Qui docet
nos super jumenta terræ, et super volucres
cœli erudit nos. 12 Ibi clamabunt, et non
exaudiet, propter superbiam malorum. 13 Non
ergo frustra audiet Deus, et Omnipotens
causas singulorum intuebitur. 14 Etiam cum
dixeris: Non considerat: judicare coram illo,
et expecta eum. 15 Nunc enim non infert
furorem suum, nec ulciscitur scelus valde.
16 Ergo Job frustra aperit os suum, et absque
scientia verba multiplicat.

CAPUT XXXVI.

1 ADDENS quoque Eliu, hæc locutus est:
2 Sustine me paululum, et indicabo tibi:
adhuc enim habeo quod pro Deo loquar.
3 Repetam scientiam meam a principio, et
operatorem meum probabo justum. 4 Vere
enim absque mendacio sermones mei, et per-
fecta scientia probabitur tibi. 5 Deus potentes
non abjicit, cum et ipse sit potens. 6 Sed non
salvat impios, et judicium pauperibus tribuit.
7 Non auferet a justo oculos suos, et reges in
solio collocat in perpetuum, et illi eriguntur.
8 Et si fuerint in catenis, et vinciantur funibus
paupertatis: 9 Indicabit eis opera eorum,
et scelera eorum, quia violenti fuerunt.

10 ויגל אָזנֶם לְפִנְיָם לְפִנְיָם קִי־יִשְׁכְּבוּ
מֵאֵן : 11 אֲדִישְׁמַעוּ וְנִעְבְּדוּ יְכֹלֵי יְמִיתָם
בְּטוֹב וְשִׁנְיָהֶם בְּנִצְיָמִים : 12 וְאִם-לֹא
יִשְׁמַעוּ בְּשִׁלַּח יַעֲבְדוּ וְיִנְעוּ בְּכָל־הָעֵת :
13 וְחִנְקֵהֶם יִשְׁמָוּ אֶת לֹא יִשְׁמָוּ כִּי
אֶקְרָם : 14 תִּמְתָּ בְּנֶעַר נִפְשָׁם וְחִנְיָהֶם
בְּתוֹשִׁים : 15 וְחִלַּץ עַיִן בְּעֵינָיו וְגַל בְּלִפְנֵי
אָזְנֵם : 16 וְאֶת הַסִּתְרוֹ מִפְּרִצַּר רַחֲב לֹא
מִנְעָן מִחֲתִיךָ וְנִחַח שְׁלֹחֲנֹה מִלֵּא דָשׁוֹן :
17 וְיִדְרֹשׁעַ מִלֵּא הָיוּ וּמִשְׁפָּט יִחְסְכוּ :
18 כִּי-חֲסִידָה פְּרִי־חִיָּהוּ בְּשִׁפְהָ וּרְב־פֶּקֶד
אֶל-יָמָהּ : 19 וְחִנְקֵהוּ שְׁמֵהָ לֹא בָּרָךְ וְלֹא
מִאֲמָרֶיהֶם : 20 אֶל-תִּשְׁמָחַ חֲלִילָה לְעֵלּוֹת
עַיִנים מִחֲתָם : 21 וְהִשְׁמַר אֶל-תִּפְסֹן אֶל-
אָזְנוֹ כִּי עַל-זֶה בְּחִרְתָּ מַעֲנִי : 22 הִרְאֵה
יִשְׁבִּיב בְּלִחוֹ מִי כְחָהוּ מוֹרָה : 23 מִי־פֶקֶד
עָלָיו דִּרְבּוֹ וּמִי־אֶמֶר פְּעֵלָהּ עוֹלָה : 24 וְזָכַר
כִּי-תִשְׁמָחַ מִפְּעֵלֵי אֲשֶׁר שָׁרְנִי אֲנִישִׁים :
25 כִּלְ-אֶהֱם חוֹרְבוֹ אֲנִישׁ יִבִּישׁ מִחֲחִיקוֹ :
26 הִרְאֵה שְׁמִי וְלֹא גִהַע מִסְפֵּר שְׁנֵי וְלֹא-
חֶקֶר : 27 כִּי יִנְבֵּעַ נִסְפֵּר־מִים תִּזְקֵי מִמֶּנּוּ
לְאֶדָּה : 28 אֲשֶׁר-יִחְלֶה שְׁחָקִים וְרִעַפִּי עָלָיו
אֲדֹם רֵב : 29 אֶת אִם-יִגְבִּין מִפְּרִשְׁרֵעֵב
תִּשְׁמָחוֹת סִבְהוֹ : 30 הִרְפֵּשׁ עָלָיו אִוְרוֹ
וְשִׁרְשֵׁי הַיָּם כֶּסֶף : 31 כִּי-פֶרֶם יִדִּין עַיִנים
וְתִמְאֵלֵל לְמַכְבֵּיר : 32 עַל-כֶּסֶף כֶּסֶף-אִוֶּר
וְיִצֹר עָלֶיהָ בְּכַסְפִּים : 33 וְיִבִּיר עָלָיו רֵעוֹ
מִקֵּהָ אֶת עַל-עוֹלָה :

פרשה לו :

1 אֶת-לִזְמַת יַחֲבֵד לְבִי וְיִפְרֵר מִמְּקוֹמוֹ :
2 שְׁמִיעֵי שְׁמוֹעַ בְּרָגוֹ קִלְוֹ וְחִנְהָ מִפְּי וְאֶת-
3 תַּחַת כִּלְ-הַשְׁמִים יִשְׁרָהוּ וְאִוְרוֹ עַל-כִּנְפוֹת
הָאָרֶץ : 4 אֶתְחַיֵּי וְיִשְׁאֲכִיל וְרַעַם בְּקוֹל
בְּאִזְנוֹ וְלֹא יַעֲקֹבֵם כִּי-שְׁמַע קוֹלוֹ : 5 יִרַעַם
אֶל בְּקוֹלוֹ כִּלְ-אִוֶּר עֲלֵה גִלְלוֹת וְלֹא גִהַע :
6 כִּי לְשֹׁלֵג יִאֲמַר הִוָּא-אֶרֶץ וְגִשָּׁם מִמֶּנּוּ
וְאִשָּׁם מִסִּתּוֹת עָזוֹ : 7 בִּידְ-כִּלְ-אֶהֱם יַחֲתֹם
לְדֶעַר כִּלְ-אֲנִישֵׁי מַעֲשָׂהוּ : 8 וְתִמְאֵל
חִיָּה בְּמִדְבָּר וּבְמִדְבָּרֵי תִּחְיֶה תִּשְׁלֹן :

10 Αλλά τοῦ δικαίου ἰσακούσεται· καὶ εἶπεν ὅτι
ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας. 11 Ἐὰν ἀκούσωσι
καὶ δουλεύσωσι, συντελείσουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν
ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρείαις. 12 Ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζονται, παρὰ τὸ μὴ βουλεύσθαι
αὐτοὺς εἶδέναι τὸν Κύριον, καὶ διότι νοθεύονται
ἀνήκοοι ἦσαν. 13 Καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάζανσι
θυμόν· οὐ βοηθονται, ὅτι ἔδρασαν αὐτοὺς. 14 Ἀπο-
θάνοι τοῖνον ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ ζωὴ
αὐτῶν τιτρωσκόμενη ἐπὶ ἀγγέλων, 15 Ἀνθ' ὧν
ἐθλίψαν ἀσθενὴ καὶ ἀδύνατον· κρίμα δὲ πρῶτων
ἐκθήσει. 16 Καὶ προσεπιπάτησέν σε ἐκ στόματος
ἐχθροῦ, ἄβυσσος κατὰχυσίς ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ
κατέβη τράπεζά σου πλήρης πύθης. 17 Οὐχ
ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα, 18 Θυμὸς δὲ ἐπ'
ἀσεβείας ἔσται, δι' ἀσεβείαν δώρων ὧν ἰδέχοντο
ἐπ' ἀδικίας. 19 Μὴ σε ἐκκλινάτω ἑκὼν ὁ νοῦς
δείσεως ἐν ἀνάγκῃ θνῶν ἀδυνάτων, 20 Καὶ
πάντας τοὺς κραταοῦντας ἰσχύον μὴ ἐξελεύσῃς
τὴν νύκτα, τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν. 21 Ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξῃς ἄτοπα· ἐπὶ τούτων
γὰρ ἔειπλ' ἀπὸ πτωχείας. 22 Ἴδού ὁ ἰσχυρὸς
κραταιώσεται ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ· τίς γὰρ ἔστι κατ'
αὐτὸν δυνάστης; 23 Τίς δὲ ἔστιν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ
τὰ ἔργα; ἢ τίς ὁ εἰπὼν Ἐπραξεν ἀδικα;
24 Μνήσθητι ὅτι μέγала ἔσθ' ἐν αὐτῷ τὰ ἔργα ὧν
ἤρξαν ἄνδρες. 25 Πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ,
ὅσοι τιτρωσκόμενοι εἰσι βροτοί. 26 Ἴδού ὁ ἰσχυρὸς
πολύς, καὶ οὐ γνωσόμεθα· ἀριθμὸς ἰγῶν αὐτοῦ
καὶ ἀπείρατος. 27 Ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες
ὑετοῦ, καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῶς ἐπὶ νεφέλῃν· 28 Ρυή-
σονται παλαιώματα, ἰσχύς δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθίῃ
βροτῶν. Ὁραν ἔθετο κτήνεσιν, οἶδας δὲ κοίτης τάζειν.
Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταται σου ἡ διάνοια, οὐδὲ
διαλλάσσεται σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος. 29 Καὶ
ἐὰν συνῇ ἀπεκτασὶς νεφέλης, ἰσότης σηπῆς αὐτοῦ
30 Ἴδού ἐκτείνει ἐπ' αὐτὸν ἡδῶν, καὶ ῥιζώματα τῆς
θαλάσσης ἐκάλυψεν. 31 Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ
λαοὺς, δώσει τροφήν τῇ ἰσχύϊ. 32 Ἐπὶ χειρῶν
ἐκάλυψε φῶς, καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαν-
τῶντι. 33 Ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ
Κυριος, κτῆσις καὶ περὶ ἀδικίας.

KEΦ. λζ.

1 KAI ἀπο ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου καὶ
ἀπερρήν' ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς. 2 Ἀκούε ἀκοὴν ἐν
ὄργῃ θυμοῦ Κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ
ἐξελευσεται. 3 Ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ
ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς
γῆς. 4 Ὅπισω αὐτοῦ βοήσεται φωνῇ, βροντῇ
ἐν φωνῇ ὑβρεως αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀνταλλάξει
αὐτοῦς, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ. 5 Βροντῇ
ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια· ἐποίησε
γὰρ μέγала αὐτῷ οὐκ ὑδεῖμεν, 6 Συντάσων
χιόνι γίνον ἐπὶ γῆς, καὶ χιμῶν ὑετός, καὶ
χιμῶν ὑετῶν δυνάστεας αὐτοῦ. 7 Ἐν χειρὶ
παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει, ἵνα γνῶ πᾶς
ἄνθρωπος τὴν ἐκτασὴν αὐτοῦ. 8 Εἰσῆλθε δὲ
θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσυχάσαν δὲ ἐπὶ κοίτης.

10 Revelabit quoque aurem eorum, ut corripiat :
et loquetur, ut revertantur ab iniquitate. 11 Si
audierint et observaverint, complebunt dies
suos in bono, et annos suos in gloria : 12 Si
autem non audierint, transibunt per gladium,
et consumentur in stultitia. 13 Simulatores
et callidi provocant iram Dei, neque clama-
bunt cum vinceti fuerint. 14 Morietur in
tempestate anima eorum, et vita eorum,
inter effeminatos. 15 Eripiet de angustia
sua pauperem, et revelabit in tribulatione
aurem ejus. 16 Igitur salvabit te de
ore angusto latissime, et non habente funda-
mentum subter se : requies autem mensæ tuæ
erit plena pinguedine. 17 Causa tua quasi
impīi judicata est, causam judiciumque reci-
pies. 18 Non te ergo superet ira, ut aliquem
opprimas : nec multitudo donorum inclinet
te. 19 Depone magnitudinem tuam absque
tribulatione, et omnes robustos fortitudine. 20
Ne protrahas noctem, ut ascendant populi
pro eis. 21 Cave ne declines ad iniquitatem :
hanc enim cœpisti sequi post miseriam. 22 Ecce,
Deus excelsus in fortitudine sua, et
nullus ei similis in legislatoribus. 23 Quis
poterit scrutari vias ejus? aut quis potest ei
dicere : Operatus es iniquitatem? 24 Me-
mento quod ignores opus ejus, de quo
cecinerunt viri. 25 Omnes homines vident
eum, unusquisque intuetur procul. 26 Ecce,
Deus magnus vincens scientiam nostram :
numerus annorum ejus inestimabilis. 27 Qui
aufert stillas pluviae, et effundit imbres ad
instar gurgitum : 28 Qui de nubibus fluunt,
quæ prætexunt cuncta desuper. 29 Si voluerit
extendere nubes quasi tentorium suum, 30 Et
fulgurare lumine suo desuper, cardines quoque
maris operiet. 31 Per hæc enim judicat
populos, et dat escas multis mortalibus. 32 In
manibus abscondit lucem, et præcipit ei ut
rursus adveniat. 33 Annuntiat de ea amico
suo, quod possessio ejus sit, et ad eam possit
ascendere.

CAPUT XXXVII.

1 SUPER hoc expavit cor meum, et emotum
est de loco suo. 2 Audite auditionem in
terrore vocis ejus, et sonum de ore illius
procedentem. 3 Subter omnes cælos ipse
considerat, et lumen illius super terminos
terræ. 4 Post eum rugiet sonitus, tonabit
voce magnitudinis suæ; et non investigabitur,
cum audita fuerit vox ejus. 5 Tonabit Deus
in voce sua mirabiliter, qui facit magna et
inscrutabilia. 6 Qui præcipit nivi ut
descendat in terram, et hiemis pluvias,
et imbri fortitudinis suæ. 7 Qui in
manu omnium hominum signat, ut no-
verint singuli opera sua. 8 Ingredietur
bestia latibulum, et in antro suo morabitur.

9 מרחקך תבוא סופה ומשקלים קרח :
 10 מפשמתאל יתהגנח ורחב פנים
 במצוק : 11 אחרי ימים עב לפי עני
 אור : 12 ורחם מסכות ומתהפך בתהפכותו
 לפעלים כל אשר יצא על פני חבל
 ארצה : 13 אמלשכט אמלרצו אמלחוס
 ימצאנו : 14 קמניח נאח איוב צמד
 ותהפכו נפלאות אל : 15 תהדע בשום
 אלה עליתם לחופים אור עני : 16 תהדע
 על מפלש עב מלואות המים דעים :
 17 אשר פגרה חמים בתשקט ארץ מדרום :
 18 תרניע צפו לשחקים תזוים פתח מצוק :
 19 תודיענו מהפאמר לו לא נערה מפר
 חשוק : 20 תיספרלו פי אנבר אמאמר
 איש פי יבלע : 21 ועתה ולא תאמר אור
 בתיר הוא בשחקים ורחם אברה
 ותשחקים : 22 מצפון ותב יאחז על
 אלה נדא חוד : 23 שני לא מצאנה
 שניא לח ומשקט ורב צדקה לא יענה :
 24 לבן ורחימו אנשים לא יאחז כל
 חכמל :

פרשה לח :

1 וגערתיו אר-איוב מ- חסרה
 נאמר : 2 מי זה מחשק עצה כמליו
 בלידע : 3 וזרנא כגבר בלעז
 ואשאלה ותודיעני : 4 אפח היח בנסד
 ארץ תגר אמרעם ביה : 5 מישם
 ממדיה פי הדע או מרגה עליה
 קו : 6 עליה אדנה חסרע או מ-
 גרה אבן פקח : 7 בגריתו פוכי
 גר וזריעו כל-בני אלהים : 8 וגמק
 בלתיים גם בניחו מרחם נא : 9 בשומי
 עני לבשו וצדקל חללתו : 10 ואשפר
 עליו חמו ואשים בניה ידלים : 11 ואמר
 עד-פה תבוא ולא תסח ופא אשיר
 בנאיו בליה : 12 המימה צניח גר
 תעסח שחר מקומו : 13 לאחוז בכנפות
 חאצ ונערי רשעים מפה : 14 תהפך
 פאמר חותם ותהפכו פמו לבוש :

9 'Εκ ταμνίων ἐπὶ ῥχονται ὁδῶναι, ἀπὸ δὲ ἀκρω-
 τηρίων ψῆχος. 10 Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ ὄψει
 πάγος· οἰκίξει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἰάν βούληται,
 11 Καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη· διασκορπιῖ
 νίφος φῶς αὐτοῦ, 12 Καὶ αὐτὸς κεκλῶματα δια-
 στρέψει, ἐν θειβουλαθῶθ, ἐξ ἔργα αὐτῶν· πάντα
 ὅσα ἂν ἐντεῖλῃται αὐτοῖς, ταῦτα συντίταται παρ'
 αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, 13 'Εάν τε εἰς παιδείαν, ἰάν
 εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἰάν εἰς ἑλκὸς εὐρήσει αὐτόν.
 14 'Ενωτίζου ταῦτα, 'Ιώβ· στήθι νοουθετοῦμενος
 δύναμιν Κυρίου. 15 Οἶδαμεν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο
 ἔργα αὐτοῦ, φῶς ποιήσας ἐκ σκότους. 16 'Επί-
 σταται δὲ διάκρισιν νεφῶν, ἐξαΐσια δὲ πτώματα
 πονηρῶν. 17 Σοῦ δὲ ἡ στολή θερμή, ἡ συχάζεται
 δὲ ἐπὶ τῆς γῆς. 18 Στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς
 παλαιώματα, ἰσχυραὶ ὡς ὄρασις ἐπιχύσεως. 19 Διὰ
 τί διδάξον με, τί ἱροῦμεν αὐτῷ; καὶ παυσώμεθα
 πολλὰ λίγοντες. 20 Μὴ βίβλος ἡ γραμματεὺς
 μοι παρέστηκεν, ἵνα ἀνθρώπον ἐσττικῶς κατασιω-
 πήσω; 21 Πᾶσι δὲ οὐχ ὄρατὸν τὸ φῶς, τηλαυγὲς
 ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὥσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ
 ἐπὶ νεφῶν. 22 'Απὸ βορρᾶ νίφη χρυσουοῦντα·
 ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ παντοκρά-
 τορος, 23 Καὶ οὐχ εὐρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ
 ἰσχύϊ αὐτοῦ. 'Ο γὰρ δίκαια κρίνων, οὐκ οἶει ἱπα-
 κοῦειν αὐτόν; 24 Διὸ φοβηθήσονται αὐτόν οἱ
 ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτόν καὶ οἱ σοφοὶ
 καρδίᾳ.

KEΦ. λη'.

1 META δὲ τὸ παύσασθαι 'Ελιὸν τῆς λίξεως
 εἶπεν ὁ Κύριος τῷ 'Ιώβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν
 2 Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ
 ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἡμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; 3 Ζῶσαι
 ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου, ἰρωτήσω δὲ σε, σὺ
 δὲ μοι ἀποκρίθητι. 4 Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιῶν με
 τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δὲ μοι, εἰ ἐπίστω σύνεισιν.
 5 Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἡ τίς ὁ
 ἱσαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; 6 'Επὶ τίνος οἱ
 κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν
 λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; 7 'Οτε ἰγενήθησαν
 ἄστρα, ἦνισάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοι
 μου. 8 'Εφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἰμαί-
 μασεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη·
 9 'Εθέμην δὲ αὐτῇ νίφος ἀμφιάσιν, δμίχλην δὲ
 αὐτῇ ἐσπαργάνωσα· 10 'Εθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια,
 περιθεις κλεῖθρα καὶ πύλας· 11 Ἐπα δὲ αὐτῇ
 Μίχριοι τοῦτου ἱλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν
 σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα. 12 'Η ἐπὶ
 σοῦ συντίταχα φέγγος πρωινόν; ἰωσφόρος δὲ εἶδε τὴν
 ἑαυτοῦ τάξιν, 13 'Επιδραβίσθαι περὶ γων γῆς, ἐκτι-
 νάζει ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; 14 'Η σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν
 ἐπλασας ζῶον, καὶ λαλατὸν αὐτόν ἔθου ἐπὶ γῆς;

9 Ab interioribus egredietur tempestas, et ab
 Arcturo frigus. 10 Flante Deo concrescit
 gelu, et rursum latissimæ funduntur aquæ.
 11 Frumentum desiderat nubes, et nubes
 spargunt lumen suum. 12 Quæ lustrant per
 circuitum, quocumque eas voluntas guber-
 nantis duxerit, ad omne quod præceperit illis
 super faciem orbis terrarum: 13 Sive in una
 tribu, sive in terra sua, sive in quocumque
 loco misericordiæ suæ eas jusserit inveniri.
 14 Ausculta hæc Job: sta, et considera
 mirabilia Dei. 15 Numquid scis quando præ-
 ceperit Deus pluviis, ut ostenderent lucem
 nubium ejus? 16 Numquid nosti semitas
 nubium magnas, et perfectas scientias?
 17 Nonne vestimenta tua calida sunt, cum
 perflata fuerit terra austro? 18 Tu forsitan
 cum eo fabricatus es cælos qui solidissimi
 quasi ære fusi sunt. 19 Ostende nobis quid
 dicamus illi: nos quippe involvimur tenebris.
 20 Quis narrabit ei quæ loquor? etiam si
 locutus fuerit homo, devorabitur. 21 At nunc
 non vident lucem: subito aer cogetur in
 nubes, et ventus transiens fugabit eas. 22 Ab
 aquilone aurum venit, et ad Deum formidolosa
 laudatio. 23 Digne eum invenire non pos-
 sumus: magnus fortitudine, et judicio, et
 justitia, et enarrari non potest. 24 Ideo
 timebunt eum viri, et non audebunt contem-
 plari omnes qui sibi videntur esse sapientes.

CAPUT XXXVIII.

1 RESPONDENS autem Dominus Job do
 turbine, dixit: 2 Quis est iste involvens
 sententias sermonibus imperitis? 3 Accinge
 sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, et
 responde mihi. 4 Ubi eras quando ponebam
 fundamenta terræ? indica mihi si habes
 intelligentiam. 5 Quis posuit mensuras ejus,
 si nosti? vel quis tetendit super eam lineam?
 6 Super quo bases illius solidatæ sunt? aut
 quis dimisit lapidem angularem ejus; 7 Cum
 me laudarent simul astra matutina, et jubila-
 rent omnes filii Dei? 8 Quis conclusit ostiis
 mare, quando erumpetat quasi de vulva
 procedens: 9 Cum ponerem nubem vesti-
 mentum ejus, et caligine illud quasi pannis
 infantie obvolverem? 10 Circumdedit illud
 terminis meis, et posui vectem, et ostia;
 11 Et dixi: Usque huc venies, et non procedes
 amplius, et hic confringes tumentes fluctus
 tuos. 12 Numquid post ortum tuum præcepisti
 diluculo, et ostendisti auroræ locum suum?
 13 Et tenuisti concutiens extrema terræ, et
 excussisti impios ex ea? 14 Restituitur ut lu-
 tum signaculum, et stabit sicut vestimentum:

15 וַיִּמְכַּר אִיּוֹב אֶת־לְבָבוֹ וְאֶת־כָּל־אֲרָצוֹ וַיֵּלֶךְ
 16 תַּשְׁכֵּר׃ 17 הֲתִהְיֶה הַתְּהוֹמָה לְךָ שְׂעִיר
 18 מִנָּה וְשִׁעְרֵי צִלְמֹת תִּרְאֶה׃ 19 הֲתִבְרָאֶנָּה
 20 עֲרִבְתָּ בְּרִאשָׁתָּהּ חֶגֶד אִם־תִּתְּצֶנָּה בְּלִיָּה׃
 21 אִי־נָה חֲדָרָהּ וְשִׁעְרָהּ אִי־נָה
 22 מִדְּמוֹ׃ 23 כִּי־תִקְחֶנָּה אֶל־בְּבִילֹהּ וְכִי־תִבְנוּ
 24 בְּתִיבּוֹת בֵּיתָהּ׃ 25 הֲיִדְעָה בְּרִאשָׁתָּהּ הַמֶּלֶךְ
 26 וְסִסְפָּר יָמֶיהָ רַבִּים׃ 27 הֲבָאֶה אֶל־אֲצִירֹתָהּ
 28 שְׂלֵג וְאֲוִצְרוֹתָהּ כֶּדֶד תִּרְאֶה׃ 29 אֲשֶׁר
 30 הִשְׁכַּתִּי לַעֲתָ צֶדֶק לִי־לֵב וְיָדַי מִלִּקְחָהּ׃
 31 אִי־נָה חֲדָרָהּ חֲתֹלֶה אִדָּה וְנָה
 32 אֶל־רִאשָׁתָּהּ׃ 33 מִי־שְׂלֵג לִשְׁמָהּ תִּפְעֹלָהּ וְיָדָהּ
 34 לַחֲנוּחַ חֲלֹת׃ 35 לְחִמְשֵׁי עֶלְאֶנָּה לֹא־
 36 אִישׁ מִדָּבָר לֹא־אָנֹכִי בָּהּ׃ 37 לְחִשְׁבֵּי עֲשָׂה
 38 וּמִשְׁוֹאֵה אֶל־חֲצִיטִּים מִצֵּא חֶשֶׁם׃ 39 חֵנֶשׁ
 40 לְמִטָּה אֶבֶן מִי־חֲזִילֵי אֶל־רִשָּׁתָּהּ׃
 41 מִמֶּנָּה חֵי יִצָּא חֲדָרָהּ וּבְכֹר שְׂטִיִּים מִי
 42 יִלְדוּ׃ 43 גִּמְלוֹ מִיָּם יִתְחַבֵּא וּפִגְם תִּהְיֶה
 44 יִחְלָדָהּ׃ 45 הֲתִתְּשֶׁר מַעֲדוֹת פִּימָה אִו־
 46 מוֹשְׁכֹת פִּסָּל תִּתְּקֶנָּה׃ 47 הֲתִצְאִי מִדְּרוֹת
 48 בְּעֵתָהּ וְעֵשׂ עַל־בְּגִידָהּ מִנָּהם׃ 49 הֲיִדְעָה
 50 חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם־תִּשְׁמָעִים מִשְׁטָנָהּ בְּאָזְנָהּ׃
 51 הֲתִדְרִים לַעֲבֹד חֲזָקָה וּשְׁפַעֲת־מִיָּם תִּתְּקֶנָּה׃
 52 הֲתִתְּשֶׁלֶךְ בְּדַקִּים וּלְלֹכֵי וּמִמְדֵּי לֶחֶם
 53 תִּתְּקֶנָּה׃ 54 מִי־אֶשֶׁת בְּשִׁחוֹת חֲבִיבָהּ אִו־
 55 מִיָּה לְשֹׁכֵי בֵּיתָהּ׃ 56 מִי־יִסְפָּר שְׁחָקִים
 57 בְּחִבָּהּ וּבְבִלְי שְׂטִיִּים מִי יִשְׁקִיב׃ 58 בְּצִנְחָה
 59 עָרָה לְמוֹצָק וּרְגָבִים יִרְקָהּ׃ 60 הֲתִתְּצִיר
 61 לְלִבָּיָה מִנָּה וְחַיִּת בְּפִיבָיָה תִּמְלֹא׃ 62 כִּי
 63 יִשְׁאֹה בְּמַעֲרֹת יִשְׁכֹּב בְּסִפָּה לְמוֹרָבָה׃
 64 מִי יִקְוֶה לַעֲרֹב צִידוֹ מִי יִלְדוּ אֶל־אֶל־
 65 יִשְׁאֹה וְיִהְיֶה לְבִלְאֶלֶל׃

פרשה לט :

1 וַיִּתְּצֶנָּה עַת לְבָתָּהּ וְעֶלְאֶלֶל חֲלָל
 2 אֶלְלוֹת תִּשְׁמָר׃ 3 תִּסְפֹּר וְיָחִים תִּמְלֹאֲנָה
 4 וְיִדְעָה עַת לְחִתָּהּ׃ 5 תִּתְּקֶנָּה וְיִלְדִּיהָ
 6 תִּתְּקֶנָּה חֲבִלֶיהָ תִּתְּשֶׁלֶךְ׃ 7 יִתְּקֶנָּה
 8 בְּגִידָהּ יִצָּא בְּכֹר וְלֹא־שָׂכָה לָמוֹ׃

15 Αφείλες δὲ ἀπὸ ἀσειβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ
 16 ὑπερῆφάνων συνέτριψας; 17 Ἐλθεις δὲ ἐπὶ πηγὴν
 18 θαλάσσης, ἐν δὲ ἔχουσιν ἀβύσσου περιπάτησας;
 19 Ἀνοίγονται δὲ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου,
 20 πύλῳροι δὲ ᾄδου ἰδόντες σε ἔπηξαν; 21 Νενου-
 22 θίσθαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν; ἀνάγγελον
 23 δὴ μοι πόση τίς ἐστι. 24 Ποία δὲ γῆ αὐλίζεται
 25 τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος; 26 Εἰ
 27 ἀγάγεις με εἰς ὕρια αὐτῶν; εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι
 28 τρίβους αὐτῶν; 29 Οἶδα ἅρα ὅτι τότε γαγίνησθαι,
 30 ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς. 31 Ἐλθεις δὲ ἐπὶ
 32 θησαυροὺς χύνης, θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἐώρακας;
 33 Ἀπόκειται δὲ σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν, εἰς ἡμέραν
 34 πολέμων καὶ μάχης; 35 Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται
 36 πάχνη, ἣ διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπ'
 37 οὐρανόν; 38 Τίς δὲ ἠγοίμασεν ὑετὶ λάβρῳ ῥύσιν,
 39 ὁδὸν δὲ κυδιμῶν, 40 τοῦ ὑετῆσαι ἐπὶ γῆν οὐ οὐκ
 41 ἀνὴρ, ἔρημον οὐ οὐκ ὑπάρχει ἀνθρώπος ἐν αὐτῇ,
 42 τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον, καὶ τοῦ
 43 ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης; 44 Τίς ἐστὶν ὑετοῦ
 45 πατήρ; τίς δὲ ἐστὶν ὁ τετοκῶς βῶλους δρόσου;
 46 Ἐκ γαστροῦ δὲ τίνας ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος;
 47 πάχνην δὲ ἐν αὐρανῷ τίς τίτοκεν; 48 Ἡ κατα-
 49 βαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον ἀσειβῶς τίς
 50 ἔπηξεν; 51 Συνῆκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος, καὶ
 52 φραγμὸν Ὀρίωνος ἠνοίξας; 53 Ἡ διανοίξεις
 54 Μαζουρῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ Ἐσπερον ἐπὶ κόμης
 55 αὐτοῦ ἄξεις αὐτά; 56 Ἐπίστασαι δὲ τροπὰς
 57 οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;
 58 Καλίσσεις δὲ νόφος φωνῇ, καὶ τρόμῳ ὕδατος
 59 λάβρου ὑπακούσεται σου; 60 Ἀποστειλεῖς δὲ
 61 κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται; ἱεροὺς δὲ σοι Τί
 62 ἐστι; 63 Τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν
 64 ἢ ποικιλικτὴν ἐπιστήμην; 65 Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν
 66 νύφης σοφίᾳ, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἐκλινε; 67 Κέχυται
 68 δὲ ὥσπερ γῆ κοιλία, κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσπερ
 69 λίθῳ κύβον. 70 Θηρεύσεις δὲ λέοντι βοράν, ψυχὰς
 71 δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις; 72 Δεδοίκασι γὰρ ἐν
 73 κοίταις αὐτῶν, κάθονται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες.
 74 Τίς δὲ ἠγοίμασε κόρακι βοράν; νεοσσοὶ γὰρ
 75 αὐτοῦ πρὸς Κύριον κεκράγασι πλανώμενοι τὰ σῖτα
 76 ζητοῦντες.

KEΦ. λθ'.

1 Εἰ ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας,
 2 ἰφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων; 3 Ἡρίθμησας δὲ
 4 μῆνας αὐτῶν πλήρεις τοκετοῦ αὐτῶν, ὠδῖνας δὲ
 5 αὐτῶν ἔλυσας; 6 Ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παῖδια ἐξω
 7 φύβου, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστειλεῖς; 8 Ἀπο-
 9 ῥήξουσ τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γεννή-
 10 ματι· ἐξελίσσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακάλυψουσιν αὐτοῖς.

15 Auferetur ab impiis lux sua, et brachium
 16 excelsum confringetur. 17 Numquid ingres-
 18 sus es profunda maris, et in novissimis abyssi
 19 deambulasti? 20 Numquid apertæ sunt tibi
 21 portæ mortis, et ostia tenebrosa vidisti?
 22 Numquid considerasti latitudinem terræ?
 23 indica mihi, si nosti, omnia, 24 In qua via
 25 lux habitat, et tenebrarum quis locus sit:
 26 Ut ducas unumquodque ad terminos suos,
 27 et intelligas semitas domus ejus. 28 Sciebas
 29 tunc quod nasciturus esses? et numerum
 30 dierum tuorum noveras? 31 Numquid in-
 32 gressus es thesauros nivis, aut thesauros
 33 grandinis aspexisti? 34 Quæ præparavi in
 35 tempus hostis, in diem pugnae et belli? 36 Per
 37 quam viam spargitur lux, dividitur æstus super
 38 terram? 39 Quis dedit vehementissimo imbi
 40 cursum, et viam sonantis tonitru, 41 Ut
 42 plueret super terram absque homine in deserto,
 43 ubi nullus mortalium commoratur, 44 Ut
 45 impleret inviam et desolatam, et produceret
 46 herbas virentes? 47 Quis est pluviae pater?
 48 vel quis genuit stillas roris? 49 De cujus
 50 utero egressa est glacies? et gelu de cælo quis
 51 genuit? 52 In similitudinem lapidis aquæ
 53 durantur, et superficies abyssi constringitur.
 54 Numquid conjungere valebis micaantes
 55 stellas Pleiadas, aut gyrum Arcturi poteris
 56 dissipare? 57 Numquid producis Luciferum
 58 in tempore suo, et Vesperum super filios terræ
 59 consurgere facis? 60 Numquid nosti ordinem
 61 cæli, et pones rationem ejus in terra?
 62 Numquid elevabis in nebula vocem tuam,
 63 et impetus aquarum operiet te? 64 Numquid
 65 mittes fulgura, et ibunt, et revertentia dicent
 66 tibi: Adsumus? 67 Quis posuit in visceribus
 68 hominis sapientiam? vel quis dedit gallo
 69 intelligentiam? 70 Quis enarrabit cælorum
 71 rationem, et concentum cæli quis dormire
 72 faciet? 73 Quando fundebatur pulvis in
 74 terra, et glebæ compingebantur? 75 Num-
 76 quid capies lænenæ prædam, et animam catu-
 77 lorum ejus implebis, 78 Quando cubant in
 79 antris, et in specubus insidiantur? 80 Quis
 81 præparat corvo escam suam, quando pulli
 82 ejus clamant ad Deum, vagantes, eo quod non
 83 habeant cibos?

CAPUT XXXIX.

1 NUMQUID nosti tempus partus ibicum in
 2 petris, vel parturientes cervas observasti?
 3 Dinumerasti menses conceptus earum, et
 4 scisti tempus partus earum? 5 Incurvantur
 6 ad fœtum, et pariunt, et rugitus emittunt.
 7 Separantur filii eorum, et pergunt ad pastum:
 8 egrediuntur, et non revertuntur ad eas.

5 מִי־שָׁלַח כָּרָא חֲפָשִׁי וּמִסְכְּרוֹת צִדֹּד
מִי פָתַח: 6 אֲשֶׁר־עָמְתִי עֲרֵבָה בֵּיתִי
וּמִשְׁכְּנֹתַי מִלְחָה: 7 וְשֹׁחַק לִחְפֹּז חֲרָה
תִּשְׁמָח וְנֹגֵשׁ לֹא יִשְׁמָח: 8 יְהוָה הָרִים
מִרְעָהוּ וְאַחַר כָּל־יָרוֹק יִדְרֹשׁ: 9 הַנִּלְאָה רִים
עֲבָדָה אֲסִילִין עַל־אֲבוֹקָה: 10 הַתִּקְשָׁרִים
בְּתֵלֶם עֲבָדוּ אֲסִי־שֹׁדֵד עֲמָקִים אֲחֵרִי:
11 הַתִּבְשָׁח־בּוֹ פִּירָב פָּחוּ וַתַּעֲזֹב אֱלֹהִי
וַיִּנָּקֶה: 12 הַתְּאֵמָן בּוֹ פִּירִישׁוֹב וַיִּנָּקֶה
וַיִּדְרֹק וַיִּמָּסֶה: 13 בְּנֶחֱרָנִים גַּעֲלָסָה אִם
לִבְרָה חֲסִידָה וְנָעָה: 14 פִּירֵה־עֲזֹב לִעֲרֹץ
בִּיעֲרָה וְעַל־עֵצָה תִּחַמֵּם: 15 וַתִּשְׁפַּח
פִּירְבָּל תּוֹרָה וְתִתַּת הַשְׁנָה תִּדְרֹשָׁה:
16 הַקְשִׁיעַ בְּגִיָּה לִלְאֵלָה לְרִיָּה וַיִּנָּקֶה
פִּלִּי־חֹד: 17 פִּירֵה־שָׁמָּה אֲלֹתָה חֲכָמָה
וְלִהְיוֹתָ לָהּ בִּפְיָה: 18 גִּעַת בִּפְיָה
תִּמְרִיא תִשְׁחַק לְפִיָּה וְלִרְכָּבָה: 19 הַחֲפֹן
לְפִיָּה גְבוּרָה תִּתְּלֶפֶשׁ צִנְאוֹ רַעֲמָה:
20 הַתִּרְעִישָׁה כְּאֶרְצָה הָיָה טִרְחָה אִמָּה:
21 וַחֲפָרָה גַּעֲמָה וַיִּשְׁעֵשׂ בָּלֶחַ לְאֵם
לְחִרְתֵּי־נֶשֶׁק: 22 יִשְׁחַק לְפָחוֹד וְלֹא תִתַּת
וְלֹא יִשְׁוֹב מִפְּגִירָה: 23 עֲלִיו תִּרְגָּה
אֲשָׁפָה לִּהְיוֹת חֲכִיָּה וְכִדּוֹן: 24 בְּרַעֲשׁ
וַיִּמְאֹצֵר וְלֹא יִמָּיֵן פִּרְקוֹל שׁוֹפָר:
25 בְּרִי שֹׁפָר וַיִּמְרָח הָאֵחָ וּמִרְחֹק גִּבִּים
מִלְחָמָה רַעֲשׁ שָׁרִים וַתִּרְעָה: 26 הַמִּבְרָה
וַיִּבְרָג וַיִּרְשׁ בְּתֵלִי לְחִיָּה: 27 אֲסִי־עַל־
פִּיָּה וַיִּנְבִּיֵה לְגֹשׁ וְכִי גִבִּים הָיוּ: 28 כָּל־עַל־
יִשְׁכֹּן וַיִּתְּלֶנּוּ עַל־שׁוֹרָלֶע וַיִּמְצָה:
29 מִשָּׁם חֲפָר אָכַל לְמִרְחֹק עֵינָיו וַיִּקְסֶם:
30 וַיִּמְרָחוּ וַעֲרֵבָם וַיִּבְרָשׁ וַיִּלְלִים
עָם חָמָּה:

פרשה מ

1 וַיַּעַן יְהוָה אֶת־אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 חֲרָב
עַם־שָׂנִי יִסּוֹר מִכִּיד אֲלֹתָה יַעֲבֹדָה:
3 וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר: 4 הֵן מַלְתִּי
כָּה אֲשִׁיבָה לִי שְׂמָתִי לְמוֹרִי: 5 אַחַת
וַיִּבְרָתִי וְלֹא אֶעֱבֹד אֲשִׁמָּה וְלֹא אֲסִיף:

5 Τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἀφείς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον,
δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν; 6 Ἐθέμην δὲ τὴν
δαίταν αὐτοῦ ἔρημον, καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ
ἀλμυρίδα· 7 Καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως, μέμ-
ψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων, 8 Κατασπίζεται
ὄρη νομὴν αὐτοῦ, καὶ ὀπίσω παντὶς χλωροῦ ζητεῖ.
9 Βουλήσεται δὲ σοι μονόκρινος δουλεύσαι, ἢ ποιη-
θῆναι ἐπὶ φάτνης σου, 10 Δῆσεις δὲ ἐν ἱμάσι
ζυγὸν αὐτοῦ, ἢ ἐλκύσει σου αὐλακὰς ἐν πεδίῳ;
11 Πίποιθας δὲ ἐπ' αὐτῇ, ὅτι πολλῇ ἡ ἰσχύς
αὐτοῦ, ἱπαρήσεις δὲ αὐτῇ τὰ ἔργα σου; 12 Πι-
στεύσεις δὲ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, εἰσώσει
δὲ σου τὸν ὄλωνα; 13 Πτέρυξ τερπομένην νείλασσαν,
ἰὰν συλλάβῃ ἀσίδα καὶ νίσσα· 14 Ὅτι ἀφίσεις εἰς
γῆν τὰ φῶς αὐτῆς, καὶ ἐπὶ χθὺν θάψει, 15 Καὶ
ἐπιλάθετο ὅτι πούς σκορπεῖ καὶ θηρία ἀγροῦ
καταπατήσει. 16 Ἀπεσλήρυνε τὰ τέκνα ἑαυτῆς
ὥστε μὴ ἑαυτήν· εἰς κενὸν ἱκοπίασεν, ἀνευ φόβου.
17 Ὅτι κατεσίωπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς σοφίαν, καὶ οὐκ
ἐπεμίρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνείσει. 18 Κατὰ καιρὸν
ἐν ὕψει ὑψώσει, καταγελάσεται ἵππου καὶ τοῦ
ἐπιβάτου αὐτοῦ. 19 Ἡ σὺ περιέθικας ἵππῳ δύνα-
μιν, ἐνίδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον; 20 Περιέ-
θικας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν, ὄξαν δὲ στηθίων αὐτοῦ
τόλμη; 21 Ἀνорύσσω ἐν πεδίῳ γαυριᾷ, ἐκο-
ρεῖται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ. 22 Συναντῶν
βασιλεῖ καταγελᾷ, καὶ οὐ μὴν ἀποστραφῇ ἀπὸ
σιδήρου. 23 Ἐπ' αὐτῇ γαυριᾷ τόξον καὶ μάχαιρα,
24 Καὶ ὄργῃ ἀφανιεῖ τὴν γῆν· καὶ οὐ μὴ πιστεύ-
σει ἕως ἂν σημάνῃ σάλπιγγι. 25 Σάλπιγγος δὲ
σημαινούσης λέγει Ἐὐγε· πόρρωθεν δὲ ὑσφραίνεται
πολέμου σὺν ὄλματι καὶ κραυγῇ. 26 Ἐκ δὲ τῆς
σῆς ἐπιστήμης ἔστηκεν ἱέραξ, ἀναπετάσας τὰς
πτέρυγας ἀκίνητος, καθορῶν τὰ πρὸς νότον;
27 Ἐπὶ δὲ σῶ προστάγματι ὑψοῦται ἀετός, γυψ
δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτοῦ καθεσθεις αὐλίζεται, 28 Ἐπ'
ἔξοχῳ πέτρας καὶ ἀποκρύφῳ; 29 Ἐκείσε ὦν ζητεῖ
τὰ σῖτα, πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι·
30 Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι, οὗ δ'
ἂν ὥς τεθνεώτες παραχρῆμα εὐόσκονται.

KEΦ. μ'.

1 ΚΑΙ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἰώβ καὶ ἔπε-
2 Μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλίνει; ἰλέγων δὲ
θεὸν ἀποκριθήσεται αὐτήν. 3 Ὑπολαβὼν δὲ
Ἰώβ λέγει τῷ Κυρίῳ 4 Τί ἐτι ἐγὼ κρίνομαι,
νοουθετούμενος καὶ ἰλέγων Κύριον, ἀκούων
τοιαῦτα οὐθὲν ὦν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ
πρὸς ταῦτα; χεῖρα θῆσω ἐπὶ στοματί μου.
5 Ἀπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

5 Quis dimisit onagrum liberum, et vincula
ejus quis solvit? 6 Cui dedi in solitudine
domum, et tabernacula ejus in terra salsuginis.
7 Contemnit multitudinem civitatis, clamorem
exactoris non audit. 8 Circumspicit montes
pascuæ suæ, et virentia quæque perquirat.
9 Numquid volet rhinoceros servire tibi, aut
morabitur ad præsepe tuum? 10 Numquid
alligabis rhinoceros ad arandum loro tuo?
aut confringet glebas vallium post te?
11 Numquid fiduciam habebis in magna forti-
tudine ejus, et derelinques ei labores tuos?
12 Numquid credes illi quod sementem reddat
tibi, et aream tuam congreget? 13 Penna
struthionis similis est pennis herodii, et
accipitris. 14 Quando derelinquit ova sua in
terra, tu forsitan in pulvere calefacies ea?
15 Obliviscitur quod pes conculcet ea, aut
bestia agri conterat. 16 Duratur ad filios
suos quasi non sint sui, frustra laboravit nullo
timore cogente. 17 Privavit enim eam Deus
sapientia, nec dedit illi intelligentiam. 18 Cum
tempus fuerit, in altum alas erigit: deridet
equum et ascensorem ejus. 19 Numquid
præbebis equo fortitudinem, aut circumdabis
collo ejus hinnitum? 20 Numquid suscitabis
eum quasi locustas? gloria narium ejus terror.
21 Terram ungula fodit, exultat audacter:
in occursum pergit armatis. 22 Contemnit
pavorem, nec cedit gladio. 23 Super ipsum
sonabit pharetra, vibrabit hasta et clypeus.
24 Fervens et fremens sorbet terram, nec
reputat tubæ sonare clangorem. 25 Ubi
audierit buccinam, dicit: Vah, procul odora-
tur bellum, exhortationem ducum, et ululatum
exercitus. 26 Numquid per sapientiam tuam
plumescit accipiter, expandens alas suas ad
austrum? 27 Numquid ad præceptum tuum
elevabitur aquila, et in arduis ponet nidum
suum? 28 In petris manet, et in præruptis
silicibus commoratur, atque inaccessis rupibus.
29 Inde contemplatur escam, et de longe
oculi ejus prospiciunt. 30 Pulli ejus lambent
sanguinem: et ubicumque cadaver fuerit,
statim adest.

CAPUT XL.

1 Et adjecit Dominus, et locutus est ad
Job: 2 Numquid qui contendit cum Deo,
tam facile conquiescit? utique qui arguit
Deum, debet respondere ei. 3 Respondens
autem Job Domino, dixit: 4 Qui leviter
locutus sum, respondere quid possum?
manum meam ponam super os meum.
5 Unum locutus sum, quod utinam non
dixissem, et alterum, quibus ultra non addam.

וַיַּעַן יְהוָה אֶת־אִיּוֹב מִן־הַקֶּץ׃
וַיֹּאמֶר׃ 7 אֶזְרֵנָה כַּגֹּבֶר הַלְעָדוּ אֶשְׁמָלֶיךָ
וְהוֹדִיעֵנִי׃ 8 הֲהֵאָה תִּפְקֹד מִשְׁפָּטִי תִּרְשָׁעֵנִי
לְמַעַן תִּצְדָּק׃ 9 וְאִם־זָרוּעַ כָּאֵל ׀ לָךְ
אֶבְקֹל קְמוֹתֶיךָ תִּרְעֵם׃ 10 צִדְדֵי־נָה צִוּוּ
וְלָבָה וְהוֹד וְהוֹרֵר תִּלְבָּשׁ׃ 11 הֲפֹץ עֲבָרוֹת
אֶהְיֶה וְתִתֶּנָּה כֹּל־חַסֵּד וְחֶסֶד־לִי׃ 12 רַחֵם
כֹּל־חַסֵּד הַכְּנִיעֵהוּ וְחַחֵף לְשָׁעִים מִחוּסִם׃
13 שְׂמֵם בְּעָפָר יִחַד פְּגִיחִים חֲבוּשׁ בְּשָׂמִינוּ׃
14 וְנִסְמָךְ אֶתְּךָ פִּירֵתוֹשִׁיעַ לְךָ יִמְיָךְ׃
15 הִקְדֵּה־נָה בְּחַמּוֹת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ
חֲצִיר בְּעָפָר יִמְכַר׃ 16 הִקְדֵּה־נָה כִּחוֹ
בְּמִתְּנֵי לֵאמֹר בְּשִׁרְרִי בָּטָנוּ׃ 17 יִחַפֵּץ
זִכְרִי כְמוֹ־זֶרֶם בְּחַיֵּי יִשְׂרָאֵל׃ 18 עֲצָמָיו
אֶפְיָקִי בְּחֹשֶׁל בְּרָמִי בְּמִטְל בְּרֹקֶל׃
19 הֲוָה רַחֲשִׁית וּבְרִכְרֹאֵל חֲעָשׂוֹ וְגֹשׁ
חֲרָבוֹ׃ 20 בְּרִבְבֵּל תִּבְרִים יִשְׁמָרְגֵּל וְכֹל־
חַיַּת הַשָּׂדֶה יִשְׁחָקֶרֶשׂ׃ 21 תַּחַת־צִמְצָמִים
יִשְׁכַּב בְּסֶחַר חֲנָה וּבְכָז׃ 22 יִסְדָּהוּ
צִמְצָמִים צִלְלוּ יִסְדָּהוּ עֲרִבְרִיחֵל׃ 23 הֲנֹ
יִשְׁלַח נָהָר לֹא יִחַפֵּז וְכֹחַ בְּרִיגִית
יִתֵּן אֶל־פִּיהוּ׃ 24 בְּעֵינָיו יִחַפֵּז בְּמִוֶּקְשִׁים
וְנִבְרָאָה׃ 25 תִּמְשָׁךְ לִוְיָתָן בְּחֶפֶז וּבְחֶבֶל
תִּשְׁקֹץ לְשׁוֹנוֹ׃ 26 תִּהְיֶינָם אֲנָקוּ בְּאֶפְסוֹ
אֶבְחֹחַ תִּתְּבֵל לַחֲיוֹ׃ 27 תִּתְּרַחֵף אֶל־יָ
תִּתְּנִיגִים אֶסְיִדֵּבֶר אֶל־יָ רַבּוֹת׃ 28 תִּיכַרְתָּ
בְּרִית עִמָּךְ תִּתְּרַחֵף לְעַבְדְּךָ עוֹלָם׃
29 תִּתְּשַׁחֲדֶבֶר בְּעַפְּסוֹ תִּתְּשַׁחֲדֶבֶר לְנַעֲרֹתֶיךָ׃
30 יִכְרֶה עֲלֵיו חֲבָרִים יִתְּצָהוּ בֵּין בְּנֵי־בָנִים׃
31 תִּתְּמַלֵּא בְּשִׁפּוֹת עֲדָרָהּ וּבְצִלְצֵל דָּגִים
רִאשׁוֹ׃ 32 שִׁים־עֲלֵיו בָּרָא וְלֹךְ מְלִיחָה
אֶל־תֹּרֶסָה׃

פרשח מא :

1 תִּתְּרַחֲלֵתָּ וְנִבְרָא חֲנָם אֶל־מִרְצָיו
יָמָל׃ 2 לֹא־אֶבְדָּה כִּי יַעֲלֶנֶה וְכִי חָוָה לִסְגִי
יִתְּצָב׃ 3 מִי הִקְדִּיעַ מִי וְאֶשְׁלָם תַּחַת
כִּלְיֵי־שָׂמִים לִרְחֹמָה׃ 4 לֹא־אֶחְתָּרֵשׁ עֲדָיו
תִּבְרֵר בְּבִירוֹת וְתִזֵּן עֲרָבָה׃ 5 מִרְגֵּלָה פָּגַ
לְבָשׁוֹ בְּכֶפֶל יִסְנֹה מִי יָבוֹא׃ 6 הִלְתִּי
תִּנִּי מִי פִתְּחָה כִּיבִירוֹת שְׁמִי אִמְרָה׃
7 גִּמְחָה אֶפְיָקִי מִנֶּגַע חֲסֹתִם אֶרֶץ׃

6 "Ετι δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος εἶπε τῷ Ἰὼβ
ἐκ τοῦ νέφους 7 Μη, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἄνθρωπος
τὴν ὁσφύν σου, ἱρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ μοι ἀπο-
κρίναι· 8 Μη ἀποποιῶ μου τὸ κρίμα. Οἷται δὲ με
ἄλλως σοι κεχηματικείται ἢ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος ;
9 Ἡ βραχίων σοί ἐστι κατὰ τοῦ Κυρίου, ἡ φωνὴ
κατ' αὐτοῦ βροντᾷ ; 10 Ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ
δύναμιν, δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφιάσαι. 11 Ἀπό-
στειλον δὲ ἀγγέλους ὁρῶν, πάντα δὲ ὑβριστὴν
ταπεινώσον, 12 Ὑπερήφανον δὲ σβίῃσον· σῆψον
δὲ ἀσειβεῖς παραχρήμα, 13 Κρύψον δὲ εἰς γῆν
ὁμοθυμαδόν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἐμπλη-
σον· 14 Ὁμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ σου
σῶσαι. 15 Ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοί, χόρτον
ἴσα βοῦσιν ἰσθίουσιν. 16 Ἰδοὺ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ
ἐπ' ὀσφύϊ, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ ἐπ' ὀμφαλοῦ γασ-
τρὸς· 17 Ἐστησεν οὐρανὸν ὡς κυβάρισσον, τὰ δὲ
νεύρα αὐτοῦ συμπίπλεκται· 18 Αἱ πλευραὶ αὐτοῦ
πλευραὶ χάλκεαι, ἡ δὲ ῥάχις αὐτοῦ σιδήρεος χυτὸς.
19 Τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου, πεποιη-
μένοιον ἰγκαταπυλίσσασθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
20 Ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον ἐποίησε χαρ-
μονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ· 21 Ὑπὸ
παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται, παρὰ πάπυρον καὶ
κάλαμον καὶ βούτομον· 22 Σκιάζονται δὲ ἐν
αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδύμοις καὶ κλώνες
ἀγροῦ. 23 Ἐὰν γένηται πλήμμυρα, οὐ μὴ αἰσθηθῇ,
πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα
αὐτοῦ· 24 Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτόν,
ἰνσκολιεῦόμενος τρήσει ῥίνα.

ΚΕΦ. μα.

1 ἈΞΕΙΣ δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθῆσεις
δὲ φορβαίαν περὶ ῥίνα αὐτοῦ ; 2 Ἡ δῆσις κρίκον
ἐν τῷ μυκτήρῳ αὐτοῦ, ψελλίψ δὲ τρυπήσεις τὸ
χείλος αὐτοῦ ; 3 Αἰλήσει δὲ σοι δέησις, ἱκετηρία
μαλακῶς ; 4 Θῆσεται δὲ μετὰ σοῦ διαθήκη ;
λήψῃ δὲ αὐτόν δοῦλον αἰώνιον ; 5 Παιῖξ δὲ ἐν
αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέψ ; ἡ δῆσις αὐτόν ὥσπερ στρου-
θίον παιδίον ; 6 Ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη,
μεριτεύονται δὲ αὐτόν Φοινίκων ἔθνη, 7 Πᾶν δὲ
πλωτὸν συνελθὼν οὐ μὴ ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν
οὐρᾶς αὐτοῦ, καὶ ἐν πλοίοις ἀλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ.
8 Ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεὶς πόλεμον τὸν
γινόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ, καὶ μηκέτι γινέσθω.
9 Οὐχ ἰώρακας αὐτόν ; οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις
τεθαύμακας ; 10 Οὐ δέδοικας ὅτι ἡτοίμασται μοι ;
τίς γὰρ ἴσθιν ὁ ἰμοὶ ἀντιστάς ; 11 Ἡ τίς ἀντιστή-
σεται μοι καὶ ὑπομενέϊ ; εἰ πᾶσα ἡ ὕψ' οὐρανὸν
ἐμὴ ἴσθιν, 12 Οὐ σιωπήσομαι δὲ αὐτόν, καὶ λόγον
δυνάμειος ἐλίσσει τὸν ἴσον αὐτῷ. 13 Τίς ἀποκαλύ-
ψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν
θώρακος αὐτοῦ τίς ἀν εἰσελθοί ; 14 Πύλας
προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει ; κύκλῳ ὀδόντων
αὐτοῦ φόβος. 15 Τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες
χάλκαι, σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σφυρίτης λίθος·

6 Respondens autem Dominus Job de turbine,
dixit : 7 Accinge sicut vir lumbos tuos :
interrogabo te, et indicā mihi. 8 Numquid
irritum facies iudicium meum : et condemnabis
me, ut tu iustificeris ? 9 Et si habes brachium
sicut Deus, et si voce simili tonas ? 10 Cir-
cumda tibi decorem, et in sublimē erigere, et
esto gloriosus, et speciosis induere vestibus.
11 Disperge superbos in furore tuo, et
respiciens omnem arrogantem humilia.
12 Respice cunctos superbos, et confunde eos,
et contere impios in loco suo. 13 Absconde
eos in pulvere simul, et facies eorum demerge
in foveam : 14 Et ego confitebor quod salvare
te possit dextera tua. 15 Ecce, behemoth,
quem feci tecum, fœnum quasi bos comedet :
16 Fortitudo ejus in lumbis ejus, et virtus
illius in umbilico ventris ejus. 17 Stringit
caudam suam quasi cedrum, nervi testiculorum
ejus perplexi sunt. 18 Ossa ejus velut fistulæ
æris, cartilago illius quasi laminæ ferreæ.
19 Ipse est principium viarum Dei, qui fecit
eum, applicabit gladium ejus. 20 Huic
montes herbas ferunt : omnes bestię agri
ludent ibi. 21 Sub umbra dormit in secreto
calami, et in locis humentibus. 22 Protegunt
umbræ umbram ejus, circumdabunt eum
salices torrentis. 23 Ecce, absorbebit fluvium,
et non mirabitur : et habet fiduciam quod
influxat Jordanis in os ejus. 24 In oculis ejus
quasi hamo capiet eum, et in sudibus perforabit
nares ejus.

CAPUT XLI.

1 AN extrahere poteris leviathan hamo, et
fune ligabis linguam ejus ? 2 Numquid pones
circulum in naribus ejus, aut armilla perforabis
maxillam ejus ? 3 Numquid multiplicabit
ad te preces, aut loquetur tibi mollia ?
4 Numquid feriet tecum pactum, et accipies
eum servum sempiternum ? 5 Numquid
illudes ei quasi avi, aut ligabis eum ancillis
tuis ? 6 Concident eum amici, dividunt illum
negociatores ? 7 Numquid implebis sagenas
pelle ejus, et gurgustium piscium capite illius ?
8 Pone super eum manum tuam : memento
belli, nec ultra addas loqui. 9 Ecce, spes
ejus frustrabitur eum, et videntibus cunctis
præcipitabitur. 10 Non quasi crudelis
suscitabo eum : quis enim resistere potest
vultui meo ? 11 Quis ante dedit mihi, ut
reddam ei ? omnia quæ sub cælo sunt, mea
sunt. 12 Non parcam ei, et verbis potentibus,
et ad deprecandum compositis. 13 Quis
revelabit faciem indumenti ejus ? et in medium
oris ejus quis intrabit ? 14 Portas vultus
ejus quis aperiet ? per gyrum dentium ejus
formido. 15 Corpus illius quasi scuta
fusilia, compactum squamis se prementibus.

8 אֶחָד בְּאֶחָד יָגֵשׁוּ יְהוָה לֹא־יָבֹא בִּיגִיחָם׃
9 אִישׁ־בְּאֶחֶיחוּ יִדְבָקוּ יִתְלַכְדוּ וְלֹא
יִתְפָּרְדוּ׃ 10 עֲשִׂישׁוּמֵי תְהַל אֲדָר וְעִינֵי
כַּעֲפַע־שִׁיר־שֹׁחַר׃ 11 מְפִי לִפְתִּים יִתְלַכּוּ
כִּינֹדִי אֲשׁ יִתְמַלְטוּ׃ 12 מְעֻחֲרֵי יִגְאָ
עֲשֹׂן כְּדָד כְּפִיחַ וְאֶנְקוּ׃ 13 גִּפְשׁוּ גְהָלִים
הַלְחֹט לְלֶחֶב מְפִי יִגְאָ׃ 14 בְּצִנְאוֹ גִּלְיוֹ
עַז אֶלְכִּנִי תִדְוֹץ דְּאִבָּה׃ 15 מִפְּלִי בְשִׁנִּי
דְּבִהוּ יִצְחָק עָלַי בְּלִי־יִסּוּס׃ 16 לִבִּי יִצְחָק
כְּמִוֲלִיכֵן יִצְחָק כְּפִלַּח תִּתְחַתֵּי׃ 17 מְשֹׁחֵי
יִגְיָדוּ אֵילִים מְשִׁבְרִים יִתְחַטְּאוּ׃ 18 מְשִׁיגִיחַ
חֶרֶב בְּלִי חֲקֹם חֲנִית מִסַּע וְשִׁרְדָּה׃
19 יִתְשַׁב לִהְיוֹת בְּרוּל לַעֲזֹ רִקְבּוֹ כְּחֹשֶׁה׃
20 לֹא־יִבְרִיחַפּוּ בְּהֻלָּה לְחֹשֶׁה בְּחִפְכִּרְלוֹ
אֲבִי־קֹלֶס׃ 21 פֶּקֶד מְשִׁבְרֵי הוֹחַח וְיִשְׁחַק
לִבְעֹשׁ כִּינֹד׃ 22 תִּתְחַתֵּי חֲנֹדִי חֶרֶשׁ
יִרְפֵּד חֲנֹדִי עָלִי־טִיט׃ 23 יִתְחַתֵּי פִסִּי
מְצֻלָּה אֶם יִשְׁם פְּתֻחָה׃ 24 אֲחִירֵי
יִאִיר כְּתִיב יִתְשַׁב תִּתְחַתֵּי לְשִׁיבָה׃ 25 אִיר
עַל־עֶקֶר מְשִׁלֹּי חֲעֹשׁוּ לְבִלִּי־חַת׃ 26 אֶת
כָּל־גְּבִלֹת יִרְאֶה חֲמָה מְלִיחַ עַל־כָּל־פִּגְרֵי
שָׁחַף׃

פרשה מב :

1 וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר׃ 2 יְהוָה
כִּי־כָל הַתְּהַל וְלֹא־יָבֹא מִפְּתֻ מִזְחָה׃
3 מִי הָאֵל מַעֲלִים עֲצָה בְּלִי־עֲצָה לִבּוֹ
חֲנֹדִי וְלֹא אֶבְיוֹ נִפְלְאוֹת מְפִי וְלֹא
אֶדַע׃ 4 שְׁמַע־נָא וְאֶלְכִּי אֲדַבֵּר אֲשַׁמְלֶה
וְחֹדִיעֲנִי׃ 5 לִשְׁמַע אֲנִי שְׁמַע־תִּיחַ וְעִתָּה
עֵינִי רִאֲחָה׃ 6 עַל־כֵּן אֶמְאָם וְנִתְחַתֵּי
עַל־עֶקֶר וְאֶפֶר׃ 7 וַיְהִי אַחֲרֵי
דִּבְרֵי יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־אִיּוֹב
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֱלִיפַז הַתִּימְנִי כִּתְלָה אִשִּׁי
כִּי יִבְשָׁנָה רִעִי מִי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי
נְכוּנָה כְּעַבְדִּי אִיּוֹב׃ 8 וְעִתָּה קְהִי־לְכֶם
שְׁבַע־פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים וְלִבְנֵי אֶל־עַבְדֵּי
אִיּוֹב וְחֵלְיִתְכֶם עֹלָה כְּעֹלָתְכֶם וְאִיּוֹב
עֲבָדִי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם כִּי אֶסְפְּקוּ אֲשָׁא
לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עִמָּכֶם נִבְלָה מִי לֹא
דִבַּרְתֶּם אֵלַי נְכוּנָה כְּעַבְדִּי אִיּוֹב׃

16 Εἰς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν. 17 Ἄνιρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται, συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν. 18 Ἐν παρυφ' αὐτοῦ ἐπιφάσκειται φέγγος, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἑωσφόρου. 19 Ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται ὡς λαμπάδες καίόμεναι, καὶ διαρρίπτονται ὡς ἑσχάρα πυρός. 20 Ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης κυρὶ ἀνθρώπων. 21 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀνθρακες, φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται. 22 Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ ἀυλίζεται δόναμις, ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια. 23 Σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληται. καταχίει ἐπ' αὐτόν, οὐ σαλευθήσεται. 24 Ἡ καρδία αὐτοῦ πίπτηεν ὡς λίθος, ἔστηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος. 25 Στραφίντος δὲ αὐτοῦ φόβος θηρίους τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένους. 26 Ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχοι, οὐδὲν μὴ ποιήσωσι, δόρυ καὶ θώρακα. 27 Ἡγῆται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα, χαλεδὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν. 28 Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκειον. Ἡγῆται μὲν πετροβόλον χόρτοι, 29 Ὡς καλὰ μὲν ἰλογίσθησαν σφυρά, καταγελᾷ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου. 30 Ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτόν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος. 31 Ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκίον. Ἡγῆται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἱξάλειπρον, 32 Τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον. ἰλογίσαστο ἄβυσσον εἰς περίπατον. 33 Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ, πεποιημένον ἰκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου. 34 Πᾶν ὑψηλὸν ὄρεα, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδατιν.

KEΦ. μβ'.

1 ὙΠΟΛΑΒΩΝ δὲ Ἰώβ λέγει τῷ Κυρίῳ 2 Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἄδυνατὶ δὲ σοι οὐδέν. 3 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλὴν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ὃ οὐκ ᾔδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά ὃ οὐκ ἐπιστάμην; 4 Ἀκουσον δὲ μου, Κέρμε, ἦ τὴν καγὼ λαλήσω. ἑρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ με διδάξον. 5 Ἀκοῇ μὲν ὥτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακί σε. 6 Διὸ ἐφάυλισα ἑμαυτὸν καὶ ἰτάκην. ἦγμαι δὲ ἑμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν. 7 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὸν Κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰώβ, εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφᾶζ τῷ Θαμανίτῃ Ἡμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου. οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθῆς οὐδὲν ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰώβ. 8 Νῦν δὲ λάβετε ἑπτά μόσχους καὶ ἑπτὰ κρούς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰώβ, καὶ ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἰώβ δὲ ὁ θεράπων μου εὐξεται περὶ ὑμῶν, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι. εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτόν, ἀπώλεια ἀνὴρμας. οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθῆς κατὰ τοῦ θεοῦ ἀποντὸς μου Ἰώβ.

16 Una uni conjungitur, et ne spiraculum quidem incedit per eas: 17 Una alteri adhærebit, et tenentes se nequaquam separabuntur. 18 Sternutatio ejus splendor ignis, et oculi ejus, ut palpebræ diluculi. 19 De ore ejus lampades procedunt, sicut tædæ ignis accensæ. 20 De naribus ejus procedit fumus, sicut ollæ succensæ atque ferventis. 21 Halitus ejus prunas ardere facit, et flamma de ore ejus egreditur. 22 In collo ejus morabitur fortitudo, et faciem ejus præcedit egestas. 23 Membra carniū ejus cohærentia sibi: mittit contra eum fulmina, et ad locum alium non ferentur. 24 Cor ejus indurabitur tanquam lapis, et stringetur quasi malleatoris incus. 25 Cum sublatus fuerit, timebunt angeli, et territi purgabuntur. 26 Cum apprehenderit eum gladius, subsistere non poterit neque hasta, neque thorax: 27 Reputabit enim quasi paleas ferrum, et quasi lignum putridum, æs. 28 Non fugabit eum vir sagittarius, in stipulam versi sunt ei lapides fundæ. 29 Quasi stipulam æstimabit malleum, et deridebit vibrantem hastam. 30 Sub ipso erunt radii solis, et sternet sibi aurum quasi lutum. 31 Fervescere faciet quasi ollam profundum mare, et ponet quasi cum unguenta bulliunt. 32 Post eum lucebit semita, æstimabit abyssum quasi senescentem. 33 Non est super terram potestas, quæ comparetur ei, qui factus est ut nullum timeret. 34 Omne sublime videt, ipse est rex super universos filios superbise.

CAPUT XLII.

1 RESPONDENS autem Job Domino, dixit: 2 Scio quia omnia potes, et nulla te latet cogitatio. 3 Quis est iste, qui celat consilium absque scientia? ideo insipienter locutus sum, et quæ ultra modum excederent scientiam meam. 4 Audi, et ego loquar: interrogabo te, et responde mihi. 5 Auditū auris audivi te, nunc autem oculus meus videt te. 6 Idcirco ipse me reprehendo, et ago pœnitentiam in favilla et cinere. 7 Postquam autem locutus est Dominus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanitem: Iratus est furor meus in te, et in duos amicos tuos, quoniam non estis locuti coram me rectum, sicut servus meus Job. 8 Sumite ergo vobis septem tauros, et septem arietes, et ite ad servum meum Job, et offerte holocaustum pro vobis: Job autem servus meus orabit pro vobis: faciem ejus suscipiam ut non vobis imputetur stultitia: neque enim locuti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

9 וַיִּלְכְּדוּ אֱלִיפָאז הַתְּמַנִּי וְבָלְדָד הַחֲטִיטִי
 וְסוֹפָר נַאֲמַתִּיטִי וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים
 וַיְהִי וַיָּקָם יְהוָה וַיִּתֵּן אֶת־פָּנָיו אֵינֹב:¹⁰ וַיִּהְיֶה
 אֵשׁ אֶת־שִׁבְרֵי אֵינֹב בְּחִתְּפָלְלוֹ בְּעַד
 רַעְיוֹתָיו וַיִּקְרָא יְהוָה אֶת־קֶלֶט־אֲשֶׁר לְאֵינֹב
 לְמַשְׁכָּן:¹¹ וַיָּבֵא אֱלֹהִי קֶלֶט־אֲחֵי־
 אֵינֹב וְקָלִי־דָעִי לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ עִמּוֹ
 לֵהֱמָה בְּבֵיתוֹ וַיִּגְדּוּ לוֹ וַיִּנְחֲמוּ אֹתוֹ עַל
 כָּל־תַּרְעֵלָה אֲשֶׁר־הָקִיָּה וַיְהִי עָלָיו וַיִּתְּנוּ־
 לוֹ אִישׁ קִשְׁתָּה אֶחָת וְאִישׁ גִּזְם וְהָב
 אֶחָד:¹² וַיִּהְיֶה בְּכֹד אֶת־מַחְקֵי אֵינֹב
 מִרְאִישֵׁיָּהּ וַיַּחֲיֶיָּהּ אַרְבָּעִי עָשָׂר אֶלֶף צֹאן
 וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים גְּמָלִים וְאַלֶּף אֶמֶד בָּקָר וְאַלֶּף
 אֲתוֹנוֹת:¹³ וַיִּתְּרֵלָה שְׁבַע־בָּנָיו וְשִׁלְשָׁה
 בָּנוֹת:¹⁴ וַיִּקְרָא אֶשְׁמֵהֶם יְמִיָּה וְשֵׁם
 הַשֵּׁנִית קַצִּיעָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָחוֹ
 הַרְבִּיעִי:¹⁵ וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים נָכוֹת בְּבָנוֹת
 אֵינֹב בְּכָל־הָאָרֶץ וַיִּהְיוּ לָהֶם אֲבִיהֶם גְּמָלָה
 בְּתָוֶךְ אֲחִיהֶם:¹⁶ וַיְהִי אֵינֹב אֶחָד־מֵהֶם
 מֵאָח וְאַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּרָם אֶת־בָּנָיו וְאֶת־
 בָּנֵי בָנָיו אַרְבָּעָה דָּרוֹת:¹⁷ וַיָּגַת אֵינֹב
 זָקֵן וְשָׁבַע יָמִים:

9 Ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφάζ ὁ Θαυμανίτης καὶ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφάρ ὁ Μιναιῖος καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος· καὶ ἔλυσεν τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰώβ. 10 Ὁ δὲ Κύριος ἠύξησε τὸν Ἰώβ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν· ἔδωκε δὲ ὁ Κύριος διπλὰ ὅσα ἦν ἐμπροσθεν Ἰώβ εἰς διπλασιασμόν. 11 Ἦκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ πάντες ὅσοι ᾔδεισαν αὐτὸν ἐκ πρώτου· φαγόντες δὲ καὶ πίνοντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτόν, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπηγάγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ Κύριος· ἔδωκε δὲ αὐτῷ ἑκατοσὶ ἀμνάδα μίαν καὶ τετραδράχμων χρυσοῦ καὶ ἀσίμουν. 12 Ὁ δὲ Κύριος εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰώβ ἢ τὰ ἐμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑκακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια. 13 Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς. 14 Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὴν πρώτην Ἠμίραν, τὴν δὲ δευτέραν Κασίαν, τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθαίας κίρας. 15 Καὶ οὐχ εὐρίθυσαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰώβ βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. 16 Ἐζῆσε δὲ Ἰώβ μετὰ τὴν πληγὴν ἐτη ἑκατὸν ἐβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἐτη ἐζῆσε διακόσια τεσσαράκοντα· καὶ εἶδεν Ἰώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν. 17 Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰώβ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν.*

* Γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γὰρ κατοικῶν τῇ Λύσιτιδι ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας· προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάζ. Λαβίων δὲ γυναικα Ἀράβισσαν γεννᾷ υἱὸν ὃν ὄνομα Ἐννών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητρός δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδὼμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἦρξε χώρας· πρῶτος Βαλὰκ ὁ τοῦ Βεώρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δεγναβὰ· μετὰ δὲ Βαλὰκ Ἰωβάζ ὁ καλούμενος Ἰώβ· μετὰ δὲ τοῦτον Ἀσώρ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν ἐκ τῆς Θαυμανίδος χώρας· μετὰ δὲ τοῦτον Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ ὁ ἐκκόψας Μαδιὺμ ἐν τῇ πεδίῳ Μωάβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ. Οἱ δὲ ἑλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι Ἐλιφάζ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, Θαυμανῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτων τύρηνος, Σωφάρ ὁ Μιναιῶν βασιλεὺς.

9 Abierunt ergo, Eliphaz Themanites, et Baldad Suhites, et Sophar Naamathites, et fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad eos, et suscepit Dominus faciem Job. 10 Dominus quoque conversus est ad poenitentiam Job, cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dominus omnia quaecumque fuerant Job, duplicia. 11 Venērunt autem ad eum omnes fratres sui, et universæ sorores suæ, et cuncti qui noverant eum prius, et comederunt cum eo panem in domo ejus: et moverunt super eum caput, et consolati sunt eum super omni malo quod intulerat Dominus super eum: et dederunt ei unusquisque ovem unam et iuvam auream unam. 12 Dominus autem benedixit novissimis Job magis quam principio ejus. Et facta sunt ei quatuordecim millia ovium, et sex millia camelorum, et mille juba boum, et mille asinæ. 13 Et fuerunt ei septem filii, et tres filiæ. 14 Et vocavit nomen unius Diem, et nomen secundæ Cassiam, et nomen tertiæ Cornustibii. 15 Non sunt autem inventæ mulieres speciosæ sicut filiæ Job in universa terra: deditque eis pater suus hereditatem inter fratres earum. 16 Vixit autem Job post hæc, centum quadraginta annis, et vidit filios suos, et filios filiorum suorum usque ad quartam generationem, 17 Et mortuus est senex et plenus dierum.

LIBER PSALMORUM.

תחלים א ב ג

אשרי האיש אשר לא חלף בעצת
רשעים ובדרך חסאים לא עמו
במשב לצים לא ישב: ² כי אם בתורת
יהוה חפצו ובחורתו לחגה יומם ולילה:
³ והיה קצף שחול על-פלגים אשר
פריו יתן בעתו ועלחו לא יפול וכל
אשר יצא יצא: ⁴ לא יבן הרשעים
כי אם כפץ אשר תדפנו רוח: ⁵ על-כן
לא יקמו רשעים בפשעם וחסאים בעת
צדיקים: ⁶ כריזע יהוה גרו צדיקים
וגרו רשעים תאבד:

ב

¹ למה רגשו גוים ולמים תגדריק:
² יתצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד
על-יהוה ועל-משחו: ³ גתקו את-
מסרותיו ונשליכו מפני עבדיו:
⁴ יושב בשמים ישחק אלני ילעגלמו:
⁵ אז ידבר אליו באפו ובחרונו יבגלמו:
⁶ ואני נסכתי מלכי על-ציון הר-קדש:
⁷ ומספרה אליהם יהוה אמר אלי בני
אתה אני היום ולדך: ⁸ שאל מפני
ואתגד גוים נחלתה ואחזקה ממסר
ארץ: ⁹ תלעם בשבט ברזל ככלי יוצר
תנפצם: ¹⁰ ועפת מלכים חשפילו חסריו
שפטי ארץ: ¹¹ עבדו את-יהוה ביראה
ויילו ברעה: ¹² נשחרר פדאנתו
ותאבדו דרך קריבצר פמעט אפו אשרי
כל-יחסי בו:

ג

מקור לדוד בברו מפני אכשלו
בנו: ² יהוה סר-רעו צדי רבים
קמים עלי: ³ רבים אמרים לנפשי
אני וישלחה לו באלהים קלה:

ΨΑΛΜΟΙ α, β, γ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ
ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη,
καὶ ἐπὶ καθίδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. ² Ἄλλ'
ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.
³ Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ
τάς διεόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀποφύησεται· καὶ πάν-ι ὃς τ' αὐτὸ ποιῇ κατιουδα-
θήσεται. ⁴ Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ'
ἢ ὡς ὁ χνούς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς. ⁵ Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἀσεβεῖς
ἐν κρίσει, οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. ⁶ Ὅτι
γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν
ἀπολείπει.

δ.

¹ ἸΝΑ τί ἐφύαζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν
κενὰ; ² Παρίστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ
ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου
καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. ³ Διαφρήξωμεν τοὺς
δεσμούς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν
ζυγὸν αὐτῶν. ⁴ Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλα-
σεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.
⁵ Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ
ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς. ⁶ Ἐγὼ δὲ
κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὅρος τὸ
ἄγιον αὐτοῦ, ⁷ Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.
Κύριος εἶπε πρὸς μέ Ἰός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε. ⁸ Αἰτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω
σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν
σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. ⁹ Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν
ράβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμῆως συντρίψεις
αὐτούς. ¹⁰ Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε
πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. ¹¹ Δουλεύσατε τῷ
Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμφῳ.
¹² Δράξασθε παιδείας μή ποτε ὀργισθῇ Κύριος,
καὶ ἀπολείθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ
ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτῷ.

γ.

Ψαλμος τῷ Δαυίδ, ὅποτε ἀπεδίδοσεν ἀπὸ
ποσσωπον Ἀβессαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

¹ ΚΥΡΙΕ, τί ἐπληθύνησαν οἱ θλίβοντες με; πολλοὶ
ἐκινίστανται ἐπ' ἐμέ. ² Πολλοὶ λείγουσι τῇ ψυχῇ μου
Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. Διάψαλμα.

PSALMI, I. II. III.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio
impiorum, et in via peccatorum non
stetit, et in cathedra pestilentiae non sedit:
² Sed in lege Domini voluntas ejus, et in lege
ejus meditabitur die ac nocte. ³ Et erit
tanquam lignum, quod plantatum est secus
decursus aquarum, quod fructum suum dabit
in tempore suo: et folium ejus non defluet:
et cumque quaecumque faciet prosperabuntur.
⁴ Non sic impii, non sic: sed tanquam pulvis,
quem projicit ventus a facie terrae. ⁵ Ideo
non resurgent impii in judicio: neque pecca-
tores in consilio justorum. ⁶ Quoniam novit
Dominus viam justorum: et iter impiorum
peribit.

II.

¹ QUARE fremuerunt gentes, et populi
meditati sunt inania? ² Adstiterunt reges
terrae, et principes convenerunt in unum
adversus Dominum, et adversus christum ejus.
³ Dirumpamus vincula eorum: et projiciamus
a nobis jugum ipsorum. ⁴ Qui habitat in
caelis irridebit eos: et Dominus subsannabit
eos. ⁵ Tunc loquetur ad eos in ira sua, et in
furore suo conturbabit eos. ⁶ Ego autem
constitutus sum rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, praedicans praeceptum ejus.
⁷ Dominus dixit ad me: Filius meus es tu,
ego hodie genui te. ⁸ Postula a me, et dabo
tibi gentes hereditatem tuam, et possessionem
tuam terminos terrae. ⁹ Reges eos in virga
ferrea, et tanquam vas figuli confringes eos.
¹⁰ Et nunc reges intelligite: erudimini qui
judicatis terram. ¹¹ Servite Domino in
timore: et exultate ei cum tremore. ¹² Ap-
prehendite disciplinam, nequando irascatur
Dominus, et pereatis de via justa. Cum
exarserit in brevi ira ejus, beati omnes, qui
confidunt in eo.

III.

Psalmus David, cum fugeret a facie Absalom
filii sui.

¹ DOMINE quid multiplicati sunt
qui tribulant me? multi insurgunt ad-
versum me. ² Mutli dicunt animae
meae: Non est salus ipsi in Deo ejus.

ההלים נ ד ה

4 ואפתח יחנך מנן בעדני פְּבוֹדִי וּמְרִים
רִאשִׁי : 5 קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶקְרָא וְיַעֲנֵנִי
מִתּוֹךְ קִדְשׁוֹ סֵלָה : 6 אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְהִאֲשִׁנָּה
הַקִּיצוֹתִי כִּי יִחַנֶּנִּי יִסְמְכֵנִי : 7 לֹא־אֶירָא
מִדְּרָכֹת עַם אֲשֶׁר קָכִיב שְׁתֵּי עָלַי :
8 הִקְרָה יְהוָה וְהוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִי כִּי־חֲפָזָה
אֶת־קִלְאִיכִי לְחַי שְׁנֵי רָשָׁעִים שֶׁפָּרְפוּ :
9 לִיהְיוֹת חִישׁוּעָה עַל־עַמִּי בְּרִכְתָּהּ
סֵלָה :

ד

1 לִמְנַצֵּחַ בְּנִינֹת מְזִמֹּר לְדָוִד :
2 בְּקִרְאִי עֲנֵנִי וְאֶלְתֵּי צָדִיק בְּצַר הַחֲתִיבָה
לִי חֲלָנִי וְשִׁמְעַתְּ פִּתְלָתִי : 3 בְּגִירָאִישׁ עַד־
כָּח כְּבוֹדִי לְכַלֵּחַ כְּאֶחָד בְּיָמֵי הַבְּקוּשָׁה
קָנָה סֵלָה : 4 יָדָעוּ כִּי־חֲפָזָה יְהוָה חֲסִיד
לוֹ יִחַנֶּנִּי אֲשַׁמֵּעַ בְּקִרְאִי אֱלֹהִי : 5 רְבוּ
וְאֶל־תִּתְּנוּ אֶמְרֵי בְּלִבְכֶּם עַל־מַשְׁפָּכֶם
וְלִמּוֹ סֵלָה : 6 זָכְרוּ וְזָכַרְתֶּם אֲבֹתֵיכֶם
אֶל־יְהוָה : 7 רַבִּים אֶמְרִים כִּי־יִרְאֵנִי כָּבוֹד
נִסְחָצְלִי אִדֹּר שְׂגָרָה יְהוָה : 8 נִתְּתָה
שִׁמְחָה בְּלִבִּי מִצֵּד דָּגָם וּמִיַּדְּשָׁם רַבִּים :
9 בְּשָׁלוֹם יִחַדֶּה אֲשַׁבֵּחַ וְאֵישׁוֹן כִּי־אֶתְּחַד
יְהוָה לְבָרֵךְ לְבָטָח תְּהִשְׁבֵּנִי :

ה

1 לִמְנַצֵּחַ אֶל־הַפְּחִילֹת מְזִמֹּר לְדָוִד :
2 אֶמְרֵי כְּאֶחָד יְהוָה בְּיָמֵי חֲנִינִי :
3 חֲתִיבָה לְהוֹל שְׁנֵי מַלְכֵי וְאֶלְתֵּי
כִּי־אֶלְתֵּי אֶתְּחַלֵּל : 4 יְהוָה בָּקָר תִּשְׁמַע
קוֹלִי בָּקָר אֶעֱרֹךְ לָהּ הַאֲצִפָּה : 5 כִּי לֹא
אֶתְּחַלֵּץ רֶשַׁע אֶתְּחַד לֹא יִגְרֹעַ רָע :
6 לֹא־יִתְּנֵנִי הוֹלָלִים לְגֵד עֵינַי שְׂמָחָה
כִּי־פָעַלִי אֲנִי : 7 תִּשְׁמַע יְהוָה וְיִתְּעַב : 8 וְאֲנִי
בְּרַב חֲסִידִים אֶבְרָא בֵּיתוֹ אֲשַׁבֵּחַ
אֶל־חֵיכַל קִדְשׁוֹ בְּיִרְאָתוֹ : 9 יְהוָה ו
נִחְנֵי בְּצִדְקָתוֹ לְמַעַן שְׂדֵרְהִי הַיָּשָׁר לְפָנֶי
דְּרָגָה : 10 כִּי אֲנִי בְּיָהּ נִבְרָה חֲרָפָה
חֲרָפָה חֲרָפָתִי בְּרַגְלִי לְשׁוֹנֵם חֲלִיקָיו :
11 תִּשְׁמַע יְהוָה וְיִתְּעַב וְיִפְלֵה מִפְּעֻצּוֹתֵיהֶם
בְּרַב שְׁשִׁיעֵיהֶם חֲדָתָם כִּי כִּרִי קָה :

ΨΑΛΜΟΙ, γ, δ, ε.

3 Σὺ δέ, Κύριε, ἀντλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ
ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. 4 Φωνὴ μου πρὸς Κύριον
ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὧρου ἁγίου αὐτοῦ.
Διάψαλμα. 5 Ἐγὼ ἱκοιμήθην καὶ ἔπνωσα· ἐξη-
γύρην, ὅτι Κύριος ἀντλήψεταιί μου. 6 Οὐ φοβη-
θήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ ἐπιτιθε-
μένων μοι. 7 Ἀνάστα Κύριε, σωσον με ὁ θεός
μου· Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθροῦντάς
μοι ματαίως, δδόντας ἀμαρτωλῶν συνείρτας.
8 Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

δ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ψδὴ τῷ Δαυίδ.

1 ἘΝ τῷ ἱπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσέ μου ὁ θεός
τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἱπλάτυνας μοι·
οἰκτεῖρήσόν με καὶ εἰσακουσον τῆς προσευχῆς μου.
2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί
ἀγαπᾶτε ματαιόγητα καὶ ζητεῖτε ψεύδος; Διά-
ψαλμα. 3 Καὶ γινώτε ὅτι ἰθαυμάστως Κύριος τὸν
δοῖον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ
κεκραῖναι με πρὸς αὐτόν. 4 Ὁργίστε καὶ μὴ
ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ
ταῖς κοιταῖς ὑμῶν κατανύγητε. Διάψαλμα. 5 Θύσατε
θύσιαν δικαιοσύνης, καὶ ἱπλάσατε ἐπὶ Κύριον.
6 Πολλοὶ λέγουσι Τίς δεῖξει ὑμῖν τὰ ἀγαθὰ;
ἰσημεῖσθ' ἱψ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε. 7 Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν
μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἑλαιῶν αὐτῶν
ἱπληθύνθησαν. 8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμη-
θήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας
ἐπ' ἱπλίδι κατέκισάς με.

ε.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομώσεως ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.

1 ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς
κραυγῆς μου, 2 Πρόσχεῖς τῷ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ
προσεύχομαι, Κύριε. 3 Τὸ πρῶν εἰσακούσθ' τῆς
φωνῆς μου· τὸ πρῶν παραστήσομαί σοι, καὶ
ἱπόψομαι. 4 Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ
εἶ οὐδὲ παροικῆσαι σοι πονηρευόμενος, 5 Οὐδὲ
διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
σου· ἱμίσθησας, Κύριε, πάντας τοὺς ἱργαζομένους
τὴν ἀνομίαν, 6 Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας
τὸ ψεῦδος· ἀνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται
Κύριος. 7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πληθεῖ τοῦ ἱλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκενύσω πρὸς
ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. 8 Κύριε, ὀδήγησόν
με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,
κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. 9 Ὅτι
οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία
αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεργήμινος ὁ λάρυγξ
αὐτῶν, ταῖς γλῶσσαις αὐτῶν ἱδολοῦσαν. 10 Κρίνον
αὐτούς, ὁ θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβου-
λιῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν·
ἱξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπύκρναν σε, Κύριε.

PSALMI, III. IV. V.

3 Tu autem Domine susceptor meus es, gloria
mea, et exaltans caput meum. 4 Voce mea
ad Dominum clamavi: et exaudivit me de
monte sancto suo. 5 Ego dormivi, et sopora-
tus sum: et exsurrexi, quia Dominus suscepit
me. 6 Non timebo millia populi circumdantis
me: exsurge Domine, saluum me fac Deus
meus. 7 Quoniam tu percussisti omnes
adversantes mihi sine causa: dentes pecca-
torum contrivisti. 8 Domini est salus: et
super populum tuum benedictio tua.

IV.

In finem in carminibus, Psalmus David.

1 CUM invocarem, exaudivit me Deus
justitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi.
Miserere mei, et exaudi orationem meam.
2 Filii hominum, usquequo gravi corde? ut
quid diligitis vanitatem, et queritis men-
dacium? 3 Et scitote quoniam mirificavit
Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet
me cum clamavero ad eum. 4 Irascimini, et
nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris,
in cubilibus vestris compungimini. 5 Sacrifi-
cate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino:
multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?
6 Signatum est super nos lumen vultus tui
Domine: dedisti lætitiā in corde meo.
7 A fructu frumenti, vini, et olei sui, multipli-
cati sunt. 8 In pace in idipsum dormiam, et
requiescam: 9 Quoniam tu Domine singu-
lariter in spe constituisti me.

V.

In finem pro ea, quæ hereditatem consequitur
Psalmus David.

1 VERBA mea auribus percipe Domine,
intellige clamorem meum. 2 Intende voci
orationis meæ, rex meus et Deus meus.
3 Quoniam ad te orabo: Domine mane
exaudies vocem meam. 4 Mane adstabo tibi
et videbo: quoniam non Deus volens iniqui-
tatem tu es. 5 Neque habitabit juxta te
malignus: neque permanebunt injusti ante
oculos tuos. 6 Odisti omnes, qui operantur
iniquitatem: perdes omnes, qui loquuntur
mendacium. Virum sanguinum et dolosum
abominabitur Dominus: 7 Ego autem in
multitudine misericordiæ tuæ, introibo in
domum tuam: adorabo ad templum sanctum
tuum in timore tuo. 8 Domine deduc me in
justitia tua: propter inimicos meos dirige
in conspectu tuo viam meam. 9 Quoniam non
est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.
10 Sepulchrum patens est guttur eorum,
linguis suis dolose agebant: judica illos
Deus. Decidant a cogitationibus suis,
secundum multitudinem impietatum eorum
expelle eos, quoniam irritaverunt te Domine.

תהלים הו

12 וְנִשְׂמְחוּ כָּל-חַיִּים בְּךָ לְעוֹלָם וָרָגֶנֶת
וְהִסְתַּחֲפִיחוּ וְנִשְׂמְחוּ בְּךָ אֱלֹהֵי שָׁמַיִם׃
13 כִּי-רַחֲמֶיךָ תִּבְרָא וְצִדִּיקֶיךָ יִתְנַחֵם
בְּרָצוֹן תַּעֲמִירָנִי׃

1

1 לַמְנַצֵּחַ בְּגִיטָה עַל-הַשְּׁמִינִית מִזְמֹר
לְדָוִד׃ 2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹדִיתָנוּ וְאֵל-
בְּחִמָּתְךָ תִּסְמְכֵנוּ׃ 3 חֲנֻנִי יְהוָה כִּי אֶמְלֵל
אֱמִי רַחֲמֵי יְהוָה כִּי נִבְחַלְתִּי וַעֲצָמִי׃
4 וְנִפְשִׁי נִבְחַלְתָּ מֵאֵד וְאֶת יְהוָה עֲדַמְתִּי׃
5 שׁוּבָה יְהוָה חֲלֵצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי
לִמְצֹא חַסְדְּךָ׃ 6 כִּי אֲנִי בַּפֶּה וְכֶחָד
בְּשֹׁאֵל כִּי יוֹדֶה-לָּךְ׃ 7 וְנִגְעֵתִי בַּמַּחְבֵּרִי
אֶשְׁחָת בְּכָל-לֵלִיל מִשְׁחֵי בְּדַמְעָתִי עֲרַשִׁי
אֶמְסָה׃ 8 עֲשֵׂשָׁה מִצָּעַם עֵינִי אֶחְתָּק
בְּכָל-צִוְרֵי׃ 9 סִירָה מִמֶּנִּי כָל-פִּעֲלִי אֲנִי
כִּי-שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי׃ 10 שָׁמַע יְהוָה
תְּחִנָּתִי יְהוָה תַּפְלִתִּי יִקָּח׃ 11 גִּבְשָׁה
וַיִּבְחַלְתִּי מֵאֵד כָּל-אֵיבִי לְשׁוֹב גִּבְשָׁה רָגַע׃

2

1 שְׁמִי לְדָוִד אֲשֶׁר-שָׁר לִיתְהוָה עַל-
דַּבְרֵי-כָבוֹד בְּיָמָיו׃ 2 יְהוָה אֱלֹהֵי בְּרָחָם
הִסִּיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל-יָדָיו וְחַסְדֵּיךָ׃
3 כִּי-יִשְׁתַּחֲוֶה כְּאֶרְצָה נַפְשִׁי פֶלֶח וְאֲנִי מִצִּלָּה׃
4 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ יֵאָמֶר אֲבֹתֵינוּ
בְּכִי׃ 5 אֲבֹתֵינוּ שָׁלְמֵי רַע וְאֶחָד לְעַלְמָא
צִוְרֵי רָחֵם׃ 6 יִרְחַח אֱלֹהִים נַפְשִׁי וְיִשְׁכַּח
וְיִרְחַם לְעַד חַי וְכַבֻּדִּי לְעַד רַע׃
7 הִלְמָה יְהוָה בְּאֶפְסָה תַּעֲשֶׂה
בְּעִבְרֹת צִוְרֵי וְעִבְרָה אֵלֵי מִשְׁפָּט
צִדִּיק׃ 8 נַעֲרַת לְאִמִּים תִּסְבַּח וְעַלֶּיךָ
לִשְׁרוֹם שׁוּבָה׃ 9 יְהוָה יִרְחַח עַמִּים שְׁפָטֵנִי
יְהוָה כְּצִדְקִי וְכֶחֱמִי עָלֵי׃ 10 יִבְרָא
רַע וְרַשָּׁעִים תַּחֲכֹּן צִדִּיק וּבַחֲנוּ לְבוֹשׁ
יִכְלִיֹּת אֱלֹהִים צִדִּיק׃ 11 מִגִּנֵּי עַל-אֱלֹהִים
לְשׁוֹשׁ וְשִׁירֵי-לֵב׃ 12 אֱלֹהִים שׁוּפָט צִדִּיק
לֹא יִזְעַם בְּכִלְיוֹם׃ 13 אֲבִי-לֵא אֲשׁוּב
חֲרָבִי לְמֹשֶׁה קִשְׁתִּי וְיִבְרָא וְיִכְלֹן׃ 14 וְלֹא
חֲכִין כְּלִי-מִלְחָמָה חֲצִי לְלִלָּה יִשְׁפָּל׃

ΨΑΛΜΟΙ, ε', ε', ζ'.

11 Καὶ εὐφρανθήσονται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἱλπί-
ζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατα-
σκηνώσουσιν ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ
πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα σου, 12 Ὅτι σὺ
εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπως εὐδοκίας
ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ε'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς οὐδοῆς ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΕ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἡλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. 2 Ἐλήσων με Κύριε, ὅτι
ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐπαράχθη τὰ
ὀστά μου. 3 Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐπαράχθη σφόδρα·
καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε; 4 Ἐπίστρεψον Κύριε,
ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἐνεκεν τοῦ ἱλίου
σου. 5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημο-
νεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;
6 Ἐκοίτασα ἐν στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην
νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσι μου τὴν στρωμνὴν
μου βρέξω. 7 Ἐπαράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός
μου, ἐπαλειψύθη ἐν πᾶσι τοῖς ἰχθυοῖς μου. 8 Ἀπό-
στητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου·
9 Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν
προσευχὴν μου προσεδέξατο. 10 Αἰσχυνθῆσαν καὶ
παράχθεισαν σφόδρα πάντες οἱ ἰχθυοὶ μου, ἐπι-
στραφείησαν καὶ αἰσχυνθῆσαν σφόδρα διὰ τάχους.

ζ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ᾄσει τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν
λόγων Χουσί υἱοῦ Ἰεμενί.

1 ΚΥΡΙΕ ὁ θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. σῶσόν με
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαι με, 2 Μὴ
ποτε ἀρπάσῃ ὡς λίων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος
λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος. 3 Κύριε ὁ θεός μου,
εἰ ἡκοίμην τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου,
4 Εἰ ἀνταπίδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσι μοι κακά,
ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπο τῶν ἰχθῶν μου κενός·
5 Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἰχθὼς τὴν ψυχὴν μου καὶ
καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν
μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκευώσαι.
Διάψαλμα. 6 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώ-
θητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἰχθῶν μου· ἐξεγέρθητι,
Κύριε ὁ θεός μου, ἐν προσταγμᾷ ᾧ ἐντείλω,
7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ
ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον. 8 Κύριος κρινεῖ
λαούς· κρινόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. 9 Συν-
τελεισθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατενθυνεῖς
δίκαιον, ἐγείζων καρδίας καὶ νεφροῦς ὁ θεός.
10 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ
σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 11 Ὁ θεός
κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος, μὴ
ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν· 12 Ἐὰν
μὴ ἐπιστραφήτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στυλῶσει,
τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό·
13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σέβη θανάτου,
τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξεργάσατο.

PSALMI, V. VI. VII.

11 Et lætentur omnes, qui sperant in te, in
æternum exultabunt: et habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt
nomen tuum, 12 Quoniam tu benedices justo.
Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coro-
nasti nos.

VI.

In finem in carminibus, Psalmus David, pro
octava.

1 DOMINE, ne in furore tuo arguas me,
neque in ira tua corripas me. 2 Miserere
mei Domine, quoniam infirmus sum: sana me
Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.
3 Et anima mea turbata est valde: sed tu
Domine usquequo? 4 Convertere Domine,
et eripe animam meam: saluum me fac propter
misericordiam tuam. 5 Quoniam non est in
morte qui memor sit tui: in inferno autem
quis confitebitur tibi? 6 Laboravi in gemitu
meo, lavabo per singulas noctes lectum meum:
lacrymis meis stratum meum rigabo. 7 Tur-
batus est a furore oculus meus: inveteravi
inter omnes inimicos meos. 8 Discedite a me
omnes qui operamini iniquitatem, quoniam
exaudivit Dominus vocem fletus mei. 9 Exau-
divit Dominus deprecationem meam, Dominus
orationem meam suscepit. 10 Erubescant,
et conturbentur vehementer omnes inimici
mei: convertantur et erubescant valde
velociter.

VII.

Psalmus David, quem cantavit Domino pro
verbis Chusi filii Jemini.

1 DOMINE Deus meus in te speravi: saluum
me fac ex omnibus persequentibus me, et
libera me. 2 Nequando rapiat ut leo animam
meam, dum non est qui redimat, neque qui
salvum faciat. 3 Domine Deus meus, si feci
istud, si est iniquitas in manibus meis: 4 Si
reddidi retribuētibus mihi mala, decidam
merito ab inimicis meis inanis. 5 Persequatur
inimicus animam meam, et comprehendat, et
conculcet in terra vitam meam, et gloriam
meam in pulverem deducat. 6 Exsurge
Domine in ira tua: et exaltare in finibus
inimicorum meorum. Et exsurge Domine
Deus meus in præcepto quod mandasti:
7 Et synagoga populorum circumdabit te.
Et propter hanc in altum regredere: 8 Do-
minus judicat populos. Judica me Domine
secundum justitiam meam, et secundum inno-
centiam meam super me. 9 Consumetur
nequitia peccatorum, et diriges justum,
scrutans corda et renes Deus. Justum 10 Ad-
jutorium meum a Domino, qui salvos facit
rectos corde. 11 Deus iudex justus, fortis,
et patiens, numquid irascitur per singulos
dies? 12 Nisi conversi fueritis, gladium
suum vibrabit: arcum suum tetendit, et
paravit illum. 13 Et in eo paravit vasa
mortis, sagittas suas ardentibus effecit.

תהלים זח ט

15 הקה ויחלצו ויחיה ויגדל שגור :
 16 בור גרד ויחפרהו ויפל בשחת
 ויפול : 17 וישב וימלוך ויגדל
 חסדו ויגדל : 18 אורח יתה ויגדל
 שם יתה עליון :

ח

1 למנצח עלי-מיתת מזמור לדוד :
 2 יתה ויחיה ויגדל שגור :
 3 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 4 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 5 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 6 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 7 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 8 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 9 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 10 שגור יתה ויחיה ויגדל :

ט

1 למנצח עלי-מיתת לבן מזמור לדוד :
 2 אורח יתה ויחיה ויגדל :
 3 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 4 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 5 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 6 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 7 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 8 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 9 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 10 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 11 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 12 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 13 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 14 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 15 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 16 שגור יתה ויחיה ויגדל :
 17 שגור יתה ויחיה ויגדל :

ΨΑΛΜΟΙ, ז', η', θ'.

14 Ἰδοὺ ὠδίνῃσεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν· 15 Λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνίσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεισῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο· 16 Ἐπιστρίψῃ ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφῇ αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται· 17 Ἐξομολογήσεται Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ψαλῶ τῷ δυνάμει Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

η.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ δυνάμει σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρεπεία σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. 2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρίσθη αἶνον ἕνεκα τῶν ἰχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἰχθρὸν καὶ ἰκδοκίτην. 3 Ὅτι ὁψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἰθεμελίωσας· 4 Τί ἴστιν ἀνθρώπος ὅτι μνησέσῃ αὐτοῦ, ἡ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπῃ αὐτόν; 5 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἰσπεφάνωσας αὐτόν, 6 Καὶ κατίστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, 7 Πρόβατα καὶ βόας πάσας, ἐπὶ δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου, 8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διασκορπούμενα τριβύζι θαλασσῶν. 9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν δυνάμει σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

θ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσμαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου· 2 Ὑψρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ δυνάμει σου, ὕψιστε, 3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἰχθρὸν μου εἰς τὰ ὅπισω· ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου. 4 Ὅτι ἰποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην. 5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· τὸ δόγμα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 6 Τοῦ ἰχθροῦ ἐξέλιπον αἱ βρομαίαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἡξου. 7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει· ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ, 8 Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. 9 Καὶ ἰγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πίνητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίᾳ ἐν θλίψει. 10 Καὶ ἰπιστάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ δόγμα σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητούντάς σε, Κύριε. 11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ· 12 Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἠμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς δεήσεως τῶν πεινῶν. 13 Ἐλίσσον με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἰχθρῶν μου, ὁ ὑψών με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, 14 Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσης τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. 15 Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἡ ἰποίησαν· ἐν παγίδι ταύτῃ ἡ ἐκρυψαν συνέληφθη ὁ ποὺς αὐτῶν.

PSALMI, VII. VIII. IX.

14 Ecce parturiit injustitiam: concepit dolo-rem, et peperit iniquitatem. 15 Lacum aperuit, et effodit eum: et incidit in foveam, quam fecit. 16 Convertetur dolor ejus in caput ejus: et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet. 17 Confitebor Domino secundum justitiam ejus: et psallam nomini Domini altissimi.

VIII.

In finem pro torcularibus, Psalmus David.

1 DOMINE Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra! Quoniam elevata est magnificentia tua super caelos. 2 Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, ut destruas inimicum et ultorem. 3 Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: lunam et stellas, quae tu fundasti. 4 Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam visitas eum? 5 Minuisti eum paulominus ab angelis, gloria et honore coronasti eum: 6 Et constituisti eum super opera manuum tuarum. 7 Omnia subjecisti sub pedibus ejus, oves et loves universas: insuper et pecora campi; 8 Volucres caeli, et pisces maris, qui perambulant semitas maris. 9 Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

IX.

In finem pro occultis filii, Psalmus David.

1 CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua. 2 Lætabor et exultabo in te: psallam nomini tuo Altis sime, 3 In convertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur, et peribunt a facie tua. 4 Quoniam fecisti judicium meum et causam meam: sedisti super thronum, qui judicas justitiam. 5 Increpasti gentes, et periit impius: nomen eorum delesti in aeternum, et in saeculum saeculi. 6 Inimici defecerunt fræmæ in finem: et civitates eorum destruxisti. Periit memoria eorum cum sonitu: 7 Et Dominus in aeternum permanet. Paravit in judicio thronum suum: 8 Et ipse judicabit orbem terræ in æquitate, judicabit populos in justitia. 9 Et factus est Dominus refugium pauperi: adjutor in opportunitatibus, in tribulatione. 10 Et sperent in te qui noverunt nomen tuum: quoniam non dereliquisti quærentes te Domine. 11 Psallite Domino, qui habitat in Sion: annuntiate inter gentes studia ejus: 12 Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum. 13 Miserere mei Domine: vide humilitatem meam de inimicis meis. 14 Qui exaltas me de portis mortis, ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiae Sion. 15 Exultabo in salutari tuo: infixæ sunt gentes in interitu, quem absconderunt. comprehensus est pes eorum.

תהלים ט יא

17 נִדְרָהּ יִחְדָּהּ מִשְׁפָּט עֲקָרָה בְּפֶלַע
בְּפִי נִקְשָׁה רֶשַׁע הַזָּנוּן סֶלָה : 18 וְשֹׁבָה
רֶשָׁעִים לְשִׁאֲלָהּ כְּלִי-זָמִים שְׂכָתִי אֱלֹהִים :
19 כִּי לֹא לְנֶפֶשׁ וְשִׁכְחָה אֲבִיוֹן תִּהְיֶה
עֲנִיִּים תִּלְבֹּד לְעַד : 20 קוֹמָה יְהוָה אֱלֹהֵי
יִצְחָק אֲנֹשׁ יִשְׁפָּטֵנוּ נְיָוִים עַל-פְּקָדָה : 21 שְׁחַתָּה
יְהוָה מוֹרָה לְהֵם יִדְעוּ גוֹיִם אֲנֹשׁ תִּפְחָה
סֶלָה :

1 לִמָּה יְהוָה תִּפְחָה בְּרַחֲמֶיךָ מַעֲלִים
לְעֵתוֹת בְּצָרָה : 2 בְּנִצְאָה רֶשָׁע וְזָלָה
עַנִּי וְתִפְשֹׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו חֶשְׁבֹּנוּ : 3 כִּי-חֲלַל
רֶשָׁע עַל-תִּפְשֹׁנוּ נִפְשֹׁנוּ וּבִצְרָה בְּרָחָה נִצָּחָה :
יְהוָה : 4 רֶשָׁע כְּלָבָה אֲפֹו בַל-יִדְרֹשׁ אֵין
אֱלֹהִים כְּלִי-מִצְוֹתָיו : 5 יִחְיֶה וְדָרְכֹו
בְּכָל-עֵת מְרוֹם מִשְׁפָּטֵיךָ מִפְּנֵי כָל-
צָרָתִי יִפְתָּה בְּהֵם : 6 אֲמַר בְּלִבִּי בַל-
אֲנֹשׁ לִדָּר נָדָר אֲשַׁר לֹא בִרְעָה : 7 אֲלֵה
פִּי-יִי מִלֵּא וּמִרְמֹת וְהָיָה פִּתְחֵי לִשְׁוֹנִי עָמַל
וְאֵין : 8 אֲשַׁב בְּמִצְרָיִם חֲצָרִים בְּמִסְתָּרִים
יִתְרַגַּג גִּמְיֹו לִי-יָצִי לְחֻלְכָּה וְצָפְנוּ : 9 יִתְרַב
בְּמִסְתָּרִי כִּסְפָּה וְאֶרֶב לְחֻמָּה
עַנִּי יִחְטָא עֲנִי בְּמִשְׁכֹּו בְּרִשְׁתִּי : 10 וְיִרְכָּה
יִשָּׁח וְנִקַּל בְּעֲצוֹתָיו חֲלָפָאִים : 11 אֲמַר
בְּלִבִּי עָנָה אֶל-חֲסִתִּי אֲנִי בַל-דָּאָה
לְנֶפֶשׁ : 12 קוֹמָה יְהוָה אֱלֹהֵי נִצְחָה אֱלֹהֵי
תִשְׁפָּח עֲנִיִּים : 13 עַל-מָה וְנִצָּחָה רֶשָׁע
אֱלֹהִים אֲמַר בְּלִבִּי לֹא תִדְרֹשׁ : 14 רִאֲמָה
כִּי-רִאֲמָה וְעָמַל וְנֶפֶשׁ תִּפְשֹׁנוּ לְהֵת בְּרָחָה
עַל-יָדִי יַעֲזֹב חֲלָבָה לְרוֹם אִתָּה הָיִיתִי
עוֹרָר : 15 אֲשַׁב וְיָדָע רֶשָׁע וְיָדָע תִּדְרֹשׁ-
רֶשָׁע בַּל-תִּמְצָא : 16 יְהוָה מִלֵּחַ עוֹלָם
וְיָדָע אֲבָדִי נְיָוִים מִצָּרָה : 17 תִּפְשֹׁנוּ עֲנִיִּים
שְׂמֵעָה יְהוָה מִקְוִי לְבָם תִּתְשִׁיב אֲזָנָה :
18 לְשִׁפְטֵי רוֹם וְהָיָה בַל-יִוִּסֵּף עוֹד לְיָדָה
אֲנֹשׁ מִדִּהְרָרָה :

א

לְמִנְחָה לְיָדָה בִּיהוָה וּפִי-יִי אֲחִי
תִּלְמִדִי לְנִפְשִׁי נִדָּה חֲרָבָה צָפֹר : 2 כִּי
הָיָה הַרְשָׁעִים יִדְרֹשׁוּ וְהָיָה קוֹנֵי חֲצָה
עַל-יָדִי לִירוֹחַ בְּמוֹאֲפֵל לְיִשְׁרָאֵל :

ΨΑΛΜΟΙ, θ', ι, ια.

16 Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.
Ὡς δὲ διαψάλλματος. 17 Αποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθα-
νόμενα τοῦ θεοῦ. 18 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθή-
σεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ
ἀπολείπεται εἰς τὸν αἰῶνα. 19 Ἀνάστηθι Κύριε,
μὴ κραταιοῦσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη
ἐνώπιόν σου. 20 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην
ἐπ' αὐτοὺς, γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν.
Διάψαλμα.

ι.

1 ἸΝΑ τί, Κύριε, ἀφίστηκας μακρόθεν, ὑπεροχῆς
ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει; 2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύ-
εσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός· συλλαμ-
βάνονται ἐν διαβουλοῖς οἱς διαλογίζονται. 3 Ὅτι
ἐπαινῆται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. 4 Παρώ-
ξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς ὁργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητῆσαι· οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς
ἐνώπιον αὐτοῦ. 5 Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν
παντὶ καιρῷ· ἀνταναιρείται τὰ κρίματά σου ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἰχθρῶν αὐτοῦ
κατακυριεύσει. 6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐ
μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀνευ κακοῦ.
7 Οὐ ἄρας τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ
δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.
8 Ἐγκάθεται ἐν ἰδρύματι μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφους
τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῶον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς
τὸν πίνητα ἀποβλέπουσιν. 9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀπο-
κρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάντρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει
τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν, ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ
ἐλκύσαι αὐτόν· ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ. 10 Τα-
πεινώσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν
κατακυριεύσει τῶν πενήτων. 11 Εἶπε γὰρ ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ Ἐπιλήσεται ὁ θεός, ἀπίστρεψε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
12 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ θεός, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου,
μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων. 13 Ἐνεκεν τίνος παρώ-
ξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θένον; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ Οὐ ζητήσῃ. 14 Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ
θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς
χείράς σου· σοὶ ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχός,
ὀρφανῷ σὺ ἴσθα βοηθός. 15 Σύντριψον τὸν
βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ποιηροῦ· ζητηθή-
σεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.
16 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολείψει ἔθνη ἐκ τῆς γῆς
αὐτοῦ. 17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσέκουσε
Κύριος, τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσ-
έσχε τὸ οὖς σου. 18 Κρίναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ,
ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι μεγαλυνεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ
τῆς γῆς.

ια.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ἘΠΙ τῷ Κυρίῳ πεποιθα· πῶς ἔρειτε τῇ
ψυχῇ μου Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς
στρουθίον; 2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν
τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φάρετραν, τοῦ κατατο-
ξεῖσθαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

PSALMI, IX. X. XI.

16 Cognoscetur Dominus judicia faciens: in
operibus manuum suarum comprehensus est
peccator. 17 Convertantur peccatores in
infernum, omnes gentes quæ obliviscuntur
Deum. 18 Quoniam non in finem oblivio erit
pauperis: patientia pauperum non peribit in
finem. 19 Exsurge Domine, non confortetur
homo: judicentur gentes in conspectu tuo.
20 Constitue Domine legislatorem super eos:
ut sciant gentes quoniam homines sunt.

X.

1 Ut quid Domine recessisti longe, despicias
in opportunitatibus, in tribulatione? 2 Dum
superbit impius, incenditur pauper: compre-
henduntur in consiliis quibus cogitant. 3 Quo-
niam laudatur peccator in desideriis animæ
sue: et iniquus benedicitur. 4 Exacerbavit
Dominum peccator, secundum multitudinem
iræ sue non queret. 5 Non est Deus in
conspectu ejus: inquinatæ sunt viæ illius in
omni tempore. Auferuntur judicia tua a
facie ejus: omnium inimicorum suorum
dominabitur. 6 Dixit enim in corde suo:
Non movebor a generatione in generationem,
sine malo. 7 Cujus maledictione os plenum
est, et amaritudine, et dolo: sub lingua ejus
labor et dolor. 8 Sedet in insidiis cum divi-
tibus in occultis, ut interficiat innocentem.
9 Oculi ejus in pauperem respiciunt: insidia-
tur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.
Insidiatur ut rapiat pauperem: rapere paupe-
rem dum attrahit eum. 10 In laqueo suo
humiliabit eum, inclinabit se, et cadet cum
dominatus fuerit pauperum. 11 Dixit enim
in corde suo: Oblitus est Deus, avertit faciem
suam ne videat in finem. 12 Exsurge Domine
Deus, exaltetur manus tua: ne obliviscaris
pauperum. 13 Propter quid irritavit impius
Deum? dixit enim in corde suo: Non requi-
ret. 14 Vides, quoniam tu laborem et dolo-
rem consideras: ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris
adjutor. 15 Contere brachium peccatoris et
maligni: queretur peccatum illius, et non
invenietur. 16 Dominus regnabit in æter-
num, et in sæculum sæculi: peribitis gentes
de terra illius. 17 Desiderium pauperum
exaudivit Dominus: præparationem cordis
eorum audivit auris tua. 18 Judicare pupillo
et humili, ut non apponat ultra magnificare
se homo super terram.

XI.

In finem, Psalmus David.

1 IN Domino confido: quomodo dicitis
animæ meæ: Transmigre in montem sicut
passer? 2 Quoniam ecce peccatores intende-
runt arcum, praverunt sagittas suas in
pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

תהלים יא יב יד

3 כי חשבות יתרכון צדיק מחשבת :
4 יהנה בזהכל קדשו יהנה בנפשו
פסלו עיניו יתנו עפעפי יבנה בנ
אדם : 5 יהנה צדיק יבנה ורשע ואתב
חכם קנאה נפשו : 6 נמנר עלרשעים
פחים אש וגפרית ורחם ולעפות מנר
בוקם : 7 קרציה יהנה צדקות אהב אשר
יחנה קנאו :

יב

1 למנצח עלרשמינת מזמור לדוד :
2 הושעיה יהנה קרנר חסד פרסו
למנוים מבני אדם : 3 שמו יבנה אש
אררעהו שפר חלקות בלב ולב
יבנה : 4 יבנה יהנה עלרשמינת חלקות
לשון מדברת גדלות : 5 אשר אמרו
ללשוננו גביר שפתינו מתנו כי אנו
לנו : 6 משור עניים מאנקת אב ונים עתה
אדם יאמר יהנה אשית פושע ימים לו :
7 אמנות יהנה אמנות טחנות פסח ארנה
בעליל לארץ מזהה שבדקים : 8 מתח
יהנה תשמחם תצליח מןהדור ו
לעולם : 9 כביב רשעים יתחלקו פהם
לחות לבני אדם :

יג

1 למנצח מזמור לדוד : 2 עדאנה יהנה
תשפתי גצח עדאנה מסתיר אתפתי
מפני : 3 עדאנה אשית עצות בנפשי
יבנה בלבבי יומם עדאנה ירום איבי עלי :
4 תביטה עני יהנה אלהי האירח עלי
פראישן חסות : 5 פריאמר איבי יכלתיו
צרי יליד כי אמות : 6 נאני ברחמי
בטחתי גגל לפי בישותה אשירה
ליהנה כי גמל עלי :

יד

1 למנצח לדוד אשר גבל גלבו און
אלהים השחירו התעיבו עלילח און עשה
טוב : 2 יהנה משמים השקות עלבגרתם
לראות הנש משפל אשית אתאלהים :
3 הפל סד יתנו גאלחו און עשה טוב און
בסמך : 4 קלא גרעה עלרשמינת און
אכלי צמי אכלי לחם יהנה לא קראי :
5 אשם פחדו פחד קראי אלהים פדור צדיק :

ΨΑΛΜΟΙ, ια', ιβ', ιγ, ιδ'.

3 "Οτι & κατηγορίσω καθέilon· ο δὲ δίκαιος τί
ἐποίησε; 4 Κύριος ἐν ναφ̄ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος
ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
εἰς τὸν πίνητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ
ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. 5 Κύριος
ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβή· ὁ δὲ ἁγαπῶν
ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. 6 Ἐπιβρίξει ἐπὶ
ἀμαρτωλοὺς παγίδα, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα
καταιγίδος ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. 7 "Οτι
δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἡγάπησεν, εὐθύτητα
εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ιβ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
1 ΣΩΣΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐκλείπειν ὅσιος, ὅτι
ὠλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν νύων τῶν
ἀνθρώπων. 2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ, χεὶλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν
καρδίᾳ ἐλάλησαν. 3 Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα
τὰ χεῖλη τὰ δόλια καὶ γλώσσας μεγαλοφρόνους,
4 Τοὺς ἐπὶόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυ-
νοῦμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστί, τίς ἡμῶν
κύριός ἐστιν; 5 Ἀπὸ τῆς τλαιπωρίας τῶν
πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν
ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ,
παρήρσιόσομαι ἐν αὐτῷ. 6 Τὰ λόγια Κυρίου
λόγια ἁγνά, ἀργύριον παυρωμένον, δοκιμὸν τῇ
γῇ, κεκαθαρισμένον ἐπαπλάσιος. 7 Σὺ Κύριε
φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. 8 Κύκλιψ οἱ ἀσεβεῖς
περιπατοῦσι· κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ιγ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
1 "ΕΩΣ πότε, Κύριε, ἐπλήρησεν μου εἰς τέλος; ἕως
πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
2 "Εως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας
ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ
ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; 3 Ἐπιβλέψον, εἰσακούσόν
μου, Κύριε ὁ θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς
μου, μή ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, 4 Μή ποτε
εἶποι ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλί-
βοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ. 5 Ἐγὼ
δὲ ἐπὶ τῷ ἔλει σου ἠλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία
μου ἐν τῷ σωτηρίᾳ σου· ἔσω τῷ Κυρίῳ τῷ ἐυε-
ργετήσαντι με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ
ὑψίστου.

ιδ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
1 ΕἶΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐκ ἐστὶ θεός.
Διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν,
οὐκ ἐστὶ ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἐστὶν ἕως ἐνός.
2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δέκνυσεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἐστὶ συνιών ἡ ἐκλήτων
τὸν θεόν. 3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν, οὐκ
ἐστὶ ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἐστὶν ἕως ἐνός.
(Τάφος ἀνεψφμένιος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις
αὐτῶν ἰδολοῖσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη
αὐτῶν, ὧν τὸ στόμα ἀράς καὶ πικρίας γέμει·
ὁδεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχίαί αἷμα· συντριμμα καὶ
τάλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὕδον ἐρήνης
οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἐστὶ φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν.) 4 Οὐχὶ γινώσκονται πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατέσθιοντες
τὸν λαόν ὡς μὲν βρώμει ἄρτου; τὸν Κύριον
οὐκ ἐπικαλῶντο. 5 Ἐκεῖ ἰδουλίαςαν φόβῳ
οὐ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ θεός ἐν γενεᾷ δίκαια.

PSALMI, XI. XII. XIII. XIV.

3 Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: justus
autem quid fecit? 4 Dominus in templo
sancto suo, Dominus in cælo sedes ejus.
Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ
ejus interrogant filios hominum. 5 Dominus
interrogat justum et impium: qui autem
diligat iniquitatem, odit animam suam.
6 Pluet super peccatores laqueos: ignis, et
sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis
eorum. 7 Quoniam justus Dominus et justitias
dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

XII.

In finem pro octava, Psalmus David.

1 SALVUM me fac Domine, quoniam defecit
sanctus: quoniam diminutæ sunt veritates a
filiis hominum. 2 Vana locuti sunt unus-
quisque ad proximum suum: labia dolosa, in
corde et corde locuti sunt. 3 Disperdat
Dominus universa-labia dolosa, et linguam
magniloquam. 4 Qui dixerunt: Linguam
nostram magnificabimus, labia nostra a nobis
sunt, quis noster Dominus est? 5 Propter
miseriam inopum, et gemitum pauperum nunc
exsurgam, dicit Dominus. Ponam in salutari:
fiducialiter agam in eo. 6 Eloquia Domini,
eloquia casta: argentum igne examinatum,
probatum terræ, purgatum septuplum. 7 Tu
Domine servabis nos: et custodies nos a
generatione hac in æternum. 8 In circuitu
impii ambulant: secundum altitudinem tuam
multiplicasti filios hominum.

XIII.

In finem, Psalmus David.

1 USQUEQUO Domine oblivisceris me in
finem? Usquequo avertis faciem tuam a me?
2 Quamdiu ponam consilia in anima mea,
dolorem in corde meo per diem? Usquequo
exaltabitur inimicus meus super me? 3 Re-
spice, et exaudi me Domine Deus meus.
Illumina oculos meos ne unquam obdormiam
in morte: 4 Nequando dicat inimicus meus:
Prævalui adversus eum. Qui tribulant me,
exultabunt si motus fuero: 5 Ego autem in
misericordia tua speravi. Exultabit cor
meum in salutari tuo: cantabo Domino qui
bona tribuit mihi: et psallam nomini Domini
altissimi.

XIV.

In finem, Psalmus David.

1 DIXIT insipiens in corde suo: Non est
Deus. Corrupti sunt, et abominales facti
sunt in studiis suis: non est qui faciat bonum,
non est usque ad unum. 2 Dominus de cælo
prospexit super filios hominum, ut videat si
est intelligens, aut requirens Deum. 3 Omnes
declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non
est qui faciat bonum, non est usque ad unum.
(Sépulchrum patens est guttur eorum: linguis
suis dolose agebant, venenum aspidum sub
labiis eorum. Quorum os maledictione et
amaritudine plenum est: veloces pedes eorum
ad effundendum sanguinem. Contritio et infe-
licitas in viis eorum, et viam pacis non cogno-
verunt: non est timor Dei ante oculos eorum.)
4 Nonne cognoscent omnes qui operantur
iniquitatem, qui devorant plebem meam sicut
esum panis? 5 Dominum non invocaverunt,
illie trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

תהלים יד טו יז

עצרת-עני תבישו כי יחנה מוסקה:
מי יתן מציון ושוער וישראל בשב
יחנה שביה עמו וגל יצאב ושמח
ישראל:

טו

1 מן-מור לך יחנה מ-ינר ב-חלק
מ-ינר ב-חלק יחנה: 2 חלקה המים
ב-חלק יחנה ודבר אמת ב-חלק: 3 לא
רכל על-לשנו לא-עשה לרעהו רעה
יחנה לא-עשה על-חלק: 4 נבנה ב-חלק
ב-חלק ואת-יחנה יחנה וכבר נשבע ל-חנה
ולא ימיר: 5 ב-חלק לא-נחן ב-חלק ויחנה
על-חלק לא ל-חנה עשה אלה לא יחנה
ל-חלק:

יז

1 מכתם לך יחנה מ-ינר ב-חלק
קח: 2 אמת ל-חנה אמת מ-ינר ב-חלק
ב-חלק: 3 ל-חנה מ-ינר ב-חלק
יחנה ב-חלק: 4 יחנה ב-חלק
אמת מ-ינר ב-חלק: 5 יחנה ב-חלק
אמת מ-ינר ב-חלק: 6 יחנה ב-חלק
אמת מ-ינר ב-חלק: 7 יחנה ב-חלק
אמת מ-ינר ב-חלק: 8 יחנה ב-חלק
אמת מ-ינר ב-חלק: 9 יחנה ב-חלק
אמת מ-ינר ב-חלק: 10 יחנה ב-חלק
אמת מ-ינר ב-חלק: 11 יחנה ב-חלק
אמת מ-ינר ב-חלק: 12 יחנה ב-חלק
אמת מ-ינר ב-חלק:

יז

1 תפלה לך יחנה מ-ינר ב-חלק
תפלה לך יחנה מ-ינר ב-חלק: 2 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק: 3 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק: 4 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק: 5 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק: 6 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק: 7 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק: 8 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק: 9 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק: 10 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק: 11 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק: 12 תפלה לך
יחנה מ-ינר ב-חלק:

ΨΑΛΜΟΙ, יד', יז', יז'.

6 Βουλὴν πτωχοῦ κατασχύναι, ὅτι Κύριος ἱλπίς
αὐτοῦ ἰστί. 7 Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ
Ἰσραὴλ; ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ Κύριον τὴν αἰχμαλω-
σίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ καὶ
ἐψφρανθήτω Ἰσραὴλ.

יז.

Ψαλμός τῷ Δαυיד.

1 ΚΥΡΙΕ, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;
καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῇ ὄρει τῇ ἁγίῃ σου;
2 Πορευόμενος ἄμμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιο-
σύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. 3 Ὃς
οὐκ ἰδὼλευσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἱποίησε τῇ
πλησίῳ αὐτοῦ κακόν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν
ἐπὶ τοὺς ἔγγιστά αὐτοῦ. 4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον
αὐτοῦ πονηρούμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον
δοξάζει. ὁ ὀμνύων τῇ πλησίῳ αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἀθετῶν. 5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ
τόκῳ, καὶ δῶρα ἐκ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν. ὁ ποιῶν
ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

יז.

Σηλογραφία τῷ Δαυיד.

1 ΦΥΛΑΞΘΝ με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα.
2 Ἐπα τῷ Κυρίῳ Κύριός μου εἰ σύ, ὅτι τῶν
ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις. 3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς
ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἰθαυμάστωσι πάντα τὰ θελήματα
αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. 4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι
αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. οὐ μὴ συναγάγω
τάς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἰμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ
τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. 5 Κύριος
μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου.
οὐ εἰ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἔμοι.
6 Σχοινία ἐκίπτεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις, καὶ γὰρ
ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἰστί. 7 Εὐλογῶ
τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με. ἔτι δὲ καὶ ἔως
νυκτός ἐπαίδυσάν με οἱ νεφροὶ μου. 8 Προ-
ωρμήν τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι
ἐκ δεξιῶν μου ἰστί ἵνα μὴ σαλευθῶ. 9 Διὰ τοῦτο
ἠψόφρανη ἐκ καρδίας μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά
μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐκ'
ἰστί. 10 Ὅτι οὐκ ἔγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου
εἰς ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδίῳ δια-
φθοράν. 11 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς. πληρώ-
σεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου,
τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

יז.

Προσευχὴ τοῦ Δαυיד.

1 ΕΙΣΑΚΟΥΣΘΝ, Κύριε, τῆς δικαιοσύνης μου,
πρόσχε τῇ δέήσει μου. ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν
μου οὐκ ἐν χερίσιν δολοῖς. 2 Ἐκ προσώπου σου
τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητα. 3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπε-
σκέψω νυκτός. ἐπίρυσάς με, καὶ οὐκ εὐρέθη ἐν
ἐμοὶ ἀδικία. 4 Ὅπως ἂν μὴ λαλήσω τὸ στόμα
μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν
χειλέων σου ἐγὼ ἱψύλαξα ὁδοὺς σκληράς. 5 Κατάρ-
τισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβους σου,
ἵνα μὴ σαλευθῶ τὰ διαβήματά μου. 6 Ἐγὼ
ἐκίκρασα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ θεός. κλῖνον τὸ
ὄς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

5 a

PSALMI, XIV. XV. XVI. XVII.

6 Quoniam Dominus in generatione justa est,
consilium inopis confudistis: quoniam Do-
minus spes ejus est. 7 Quis dabit ex Sion
salutare Israel? cum averterit Dominus
captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et
lætabitur Israel.

XV.

Psalmus David.

1 DOMINE quis habitabit in tabernaculo
tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?
2 Qui ingreditur sine macula, et operatur
justitiam: 3 Qui loquitur veritatem in corde
suo, qui non egit dolum in lingua sua. Nec
fecit proximo suo malum, et opprobrium non
accepit adversus proximos suos. 4 Ad nihilum
deductus est in conspectu ejus malignus:
timentes autem Dominum glorificat. Qui
jurat proximo suo, et non decipit: 5 Qui
pecuniam suam non dedit ad usuram, et
munera super innocentem non accepit. Qui
facit hæc, non movebitur in æternum.

XVI.

Tituli inscriptio ipsi David.

1 CONSERVA me Domine, quoniam speravi
in te. 2 Dixi Domino: Deus meus es tu,
quoniam bonorum meorum non eges. 3 Sanctis,
qui sunt in terra ejus, mirificavit omnes
voluntates meas in eis. 4 Multiplicatæ sunt
infirmities eorum: postea acceleraverunt.
Non congregabo conventicula eorum de
sanguinibus: nec memor ero nominum eorum
per labia mea. 5 Dominus pars hereditatis
meæ, et calicis mei: tu es, qui restitues heredi-
tatem meam mihi. 6 Funes ceciderunt mihi
in præclaris: etenim hereditas mea præclara
est mihi. 7 Benedicam Dominum, qui tribuit
mihi intellectum: insuper et usque ad noctem
increpauerunt me renes mei. 8 Providebam
Dominum in conspectu meo semper: quoniam
a dextris est mihi, ne commovear. 9 Propter
hoc lætatum est cor meum, et exultavit
lingua mea: insuper et caro mea requiescet
in spe. 10 Quoniam non derelinques animam
meam in inferno: nec dabis sanctum tuum
videre corruptionem. 11 Notas mihi fecisti
vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu
tuo: delectationes in dextera tua usque in
finem.

XVII.

Oratio David.

1 EXAUDI Domine justitiam meam: intende
deprecationem meam. Auribus percipe ora-
tionem meam, non in labiis dolosis. 2 De
vultu tuo judicium meum prodeat: oculi tui
videant æquitates. 3 Probasti cor meum, et
visitasti nocte: igne me examinasti, et non
est inventa in me iniquitas. 4 Ut non loquatur
os meum opera hominum: propter verba
labiorum tuorum ego custodivi vias duras.
5 Perfice gressus meos in semitis tuis: ut
non moveantur vestigia mea. 6 Ego
clamavi, quoniam exaudisti me Deus: in-
clina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

תהלים יז

הַפֶּלֶחַ הַקָּדִישׁ מוֹשִׁיעַ חַסִּידִים מִיַּד הַמִּתְקַדְּמִים
 בְּיָמֶיךָ : 8 שְׁמֵרֵנִי כְּאִשְׁחֹן בַּת־עֶזְרָא
 בְּכָפְיִי מִסִּתְהַיֵּי : 9 מִפָּנֵי רָשָׁעִים וְ
 שׂוֹנְאֵי אֱלֹהֵי בְּלָקֶשׁ וְקִיפּוֹ עָלַי : 10 חֲלַבְמוֹ
 הַקָּדֵר פִּימוֹ דִּבְרֵהּ בְּגִימָה : 11 אֲשֶׁר־נִרְ
 עַתָּה סִבְבֵּי אֶיְיָהֶם לְשִׁירָה לְנַפְתּוֹת
 בְּאָרֶץ : 12 דְּמִינֵהוּ בְּאֶרֶץ וְקִסּוֹף לְמַרְחָה
 וְכִכְפִּיר יִשָּׁב בְּמִסְתָּהִים : 13 הִוָּחֵה וְהִזָּה
 הַדְּמָה רַגְלֵי הַכְּרִיעָה פֶּלֶטָה גִּפְשִׁי מִרָשָׁע
 הַרְבֵּה : 14 מִמִּתְהַיֵּהוּ וְהִזָּה מִמִּתְהַיֵּהוּ
 מִחֲלֹד חֲלָקֶם בְּחַיִּים וּבְצִיָּה תִּמְלֵא בְטָהוֹרָה
 יִשְׁבַּע בְּגִים וְהִזָּהוּ אֶתְּךָ לְעוֹלָלֵיהֶם :
 15 אֲנִי בְּצִדְקָה אֲחַזֵּק כִּנְיָה אֲשַׁבֵּעַח בְּהַלְוִי
 תִּמְהַיֵּהוּ :

יח

לְמַנְצָה לְעַבְדְּךָ יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר
 דִּבֶּר לִיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַגָּדֹלָה
 בְּיָוֶם הַצִּיל־יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו
 וּמִיַּד שָׂאֵל : 2 וַיֹּאמֶר אֶתְהַמָּה יְהוָה
 חֲזָקִי : 3 יְהוָה סִלְעִי וּמִצְדָּתִי וּמִבְלָטִי
 אֱלֹהֵי צִוְּרֵי אֲחֻסָּה־כִּי כִנְיָ וְגִבּוֹר וְשִׁעִי
 מִשְׁבָּרִי : 4 חֲחַלֵּל אֶתְּךָ יְהוָה וּמִדְּאֵיבִי
 אֲבָשָׁע : 5 אֲמַפְקִי חֲבִל־מָוֶת וְנִחַלִּי בְלִיעַל
 יְבַעֲרֵנִי : 6 חֲבַלִּי שָׂאֵל סִבְבֵּי לִקְדָּמוֹנִי
 כְּוָקֵשִׁי מָוֶת : 7 בְּצִרְלִי וְאֶתְּךָ יְהוָה
 וְאֶל־אֱלֹהֵי אֲשַׁבֵּעַ יִשְׁמַע מִחֲזִקְלִי קוֹלִי
 וְשׁוֹנְאֵי לִפְנֵי וּפְלֹא בְּאֹזְנוֹ : 8 וְהַנְצֵשׁ
 וְהַתְרַעֵשׁ הַחֲרָץ וּמוֹסְרֵי הַרִים יִרְדּוּ
 וְיִתְהַפְּשׁוּ בִּיַּרְחָה לִי : 9 עֲלֶה עֲשׂוֹן
 בְּאֶפְסוֹ וְאֲשֶׁר־מִמֶּנִּי תִּמְלֵא לְחֹלִים קִצְרֵה
 מִמָּוֶת : 10 וַיֵּט שָׁמַיִם וַיַּגֵּד לְעַדְכֶּם תַּחַת
 רַגְלֵי : 11 וַיַּרְבֵּב עַל־צִרְוֵב וַיַּעַף וַיִּגְדֵּל
 עַל־כְּפִירָה : 12 יֵשֶׁר חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ
 סִבְיֹתָיו רִצְתּוֹ חֲשֵׁפ־כִּסֵּי עָבִי שְׁחֻקִּים :
 13 מִפְּנֵה לִגְדֵי עָבִי עָבְרֵה בְּדָד וְנִחַל־ר
 אֵשׁ : 14 וַיַּרְבֵּם בְּשָׁמַיִם יְהוָה וְעַלְיוֹן
 יִפְּנוּ חֲלֹו בְּדָד וְנִחַל־אֵשׁ : 15 וַיִּשְׁלַח
 חֲצִיו וַיַּפְיֵצֵם וַיַּרְבֵּם וַיַּחֲזֵקֵם :
 16 וַיַּרְאֵם אֶתְּךָ וַיַּלְבֵּד מִסִּדְּרוֹת תִּבְלֵם
 מִבְּעִתְּהֶם יְהוָה מִשְׁמַת רַחֵם אֲמָר : 17 יִשְׁלַח
 חֲצִיוֹם וַיַּחֲזֵקֵם יִשְׁמַעֵם רַבִּים :

ΨΑΛΜΟΙ, ιζ, ιη.

7 Θαυμάσωνται τὰ ἰλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπί-
 ζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.
 8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τῶν
 περὶ γυνά σου σκεπάσεις με 9 Ἀπὸ προσώπου
 ἀσεβῶν τῶν τάλαιπωρῶντων με. Οἱ ἰχθροὶ μου
 τὴν ψυχὴν μου περιέσχον, 10 Τὸ στόμα αὐτῶν
 συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφα-
 νίαν· 11 Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με,
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐβητο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῇ·
 12 Ὑπὶ λαβὼν με ὥσει λίων ἔτοιμος εἰς θήραν,
 καὶ ὥσει σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφους. 13 Ἀνά-
 στηθὶ Κύριε, πρόσφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον
 αὐτούς, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ὑσεβού, ῥομ-
 φαίαν σου 14 Ἀπὸ ἰχθρῶν τῆς χειρὸς σου·
 Κύριε ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν
 τῇ ζωῇ αὐτῶν· καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη
 ἡ γαστήρ αὐτῶν, ἰχθυόσασθαι ὕειν καὶ ἀφῆκεν
 τὰ κατὰ λοιπὰ τοῖς νηπίοις αὐτῶν. 15 Ἐγὼ δὲ
 ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτα-
 σθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

ιη.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαυὶδ, ὁ ἐλάλησε
 τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ψῆδης ταύτης ἐν
 ῥήματι ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Κυρίου ἐκ χειρὸς πάντων
 τῶν ἰχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, καὶ εἶπεν

1 Ἀγαπήσω σε, Κύριε ἰσχύς μου. 2 Κύριος
 στερίνωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύσσης μου·
 ὁ θεός μου βοηθός μου, ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν·
 ὑπερασπιστής μου καὶ κέρασ σωτηρίας μου καὶ
 ἀντὶλὶπτωρ μου. 3 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον,
 καὶ ἐκ τῶν ἰχθρῶν μου σωθήσομαι. 4 Περιέσχον
 με ὧδινες θανάτου, καὶ χεῖμα ῥομῆς ἐξετάρα-
 ξάν με· 5 ὧδινες ᾄδου περιεκύκλωσάν με,
 πρόσφθασάν με παγίδες θανάτου. 6 Καὶ ἐν τῷ
 θλίβεσθαι με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς
 τὸν θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου
 αὐτοῦ φωνήν μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον
 αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. 7 Καὶ
 ἰσαλεύθη καὶ ἐντρομός ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ
 θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἰσαλεύθησαν,
 ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός. 8 Ἀνίσθη καπνὸς ἐν
 ὄργῃ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατε-
 φλόγισεν, ἄνθρακες ἀνήθησαν ἀπ' αὐτοῦ. 9 Καὶ
 ἐκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοῦ
 πόδα αὐτοῦ. 10 Καὶ ἐπὶ βῆ ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ
 ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ περὶ γυνά ἀνίμων. 11 Καὶ
 ἔβητο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ, κύκλω αὐτοῦ ἡ
 σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.
 12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγείας ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι
 διήλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός. 13 Καὶ
 ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος
 ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· 14 Καὶ ἐξαπίστειλε βέλη
 καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστραπαὶς ἐπλήθυνε
 καὶ συνετάραξεν αὐτούς. 15 Καὶ ὠρῆθησαν αἱ πηγαὶ
 τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκου-
 μένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως
 πνύματος ὀργῆς σου. 16 Ἐξαπίστειλεν ἐξ ὕψους
 καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

PSALMI, XVII. XVIII.

7 Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis
 sperantes in te. 8 A resistentibus dextero
 tuæ custodi me, ut pupillam oculi. Sub
 umbra alarum tuarum protege me; 9 A facie
 impiorum qui me affixerunt. Inimici mei
 animam meam circumdederunt, 10 Adipem
 suum concluserunt, os eorum locutum est
 superbiam. 11 Projicientes me nunc circum-
 dederunt me: oculos suos statuerunt declinare
 in terram. 12 Susceperunt me sicut leo
 paratus ad prædam: et sicut catulus leonis
 habitans in abditis. 13 Exsurge Domine,
 præveni eum, et supplanta eum: eripe
 animam meam ab impio, frameam tuam 14 Ab
 inimicis manus tuæ. Domine a paucis de
 terra divide eos in vita eorum: de absconditis
 tuis adimpletus est venter eorum. Saturati
 sunt filii: et dimiserunt reliquias suas
 parvulis suis. 15 Ego autem in justitia
 apparebo conspectui tuo: satiabor cum
 apparuerit gloria tua.

XVIII.

In finem puero Domini David, qui locutus est
 Domino verba cantici hujus, in die, qua
 eripuit eum Dominus de manu omnium
 inimicorum ejus, et de manu Saul, et dixit:

1 DILIGAM te Domine fortitudo mea.
 2 Dominus firmamentum meum, et refugium
 meum, et liberator meus. Deus meus adjutor
 meus, et sperabo in eum. Protector meus, et
 cornu salutis meæ, et susceptor meus.
 3 Laudans invocabo Dominum: et ab inimicis
 meis salvus ero. 4 Circumdederunt me
 dolores mortis: et torrentes iniquitatis contur-
 baverunt me. 5 Dolores inferni circum-
 dederunt me: præoccupaverunt me laquei
 mortis. 6 In tribulatione mea invocavi
 Dominum, et ad Deum meum clamavi: et
 exaudivit de templo sancto suo vocem meam:
 et clamor meus in conspectu ejus, introivit in
 aures ejus. 7 Commota est, et contremuit
 terra: fundamenta montium conturbata sunt
 et commota sunt, quoniam iratus est eis.
 8 Ascendit fumus in ira ejus: et ignis a facie
 ejus exarsit: carbonες succensci sunt ab eo.
 9 Inclclinavit cælos, et descendit: et caligo
 sub pedibus ejus. 10 Et ascendit super
 cherubim, et volavit: volavit super pennas
 ventorum. 11 Et posuit tenebras latibulum
 suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus:
 tenebrosa aqua in nubibus aeris. 12 Præ
 fulgore in conspectu ejus nubes transierunt,
 grando, et carbonες ignis. 13 Et intonuit
 de cælo Dominus, et Altissimus dedit vocem
 suam: grando et carbonες ignis. 14 Et
 misit sagittas suas, et dissipavit eos: fulgura
 multiplicavit: et conturbavit eos. 15 Et
 apparuerunt fontes aquarum, et revelata
 sunt fundamenta orbis terrarum: Ab
 increpatione tua Domine, ab inspiratione
 spiritus iræ tuæ. 16 Misit de summo, et
 accepit me: et assumpsit me de aquis multis.

18 וַיֵּלֶכְנִי מֵאֵלֶיךָ אֲנִי וְשְׁנֵי בָרָאִים
מִמֶּנִּי : 19 וַיִּדְבַּקְנִי בְּיוֹם-הַהוּא וַיַּחַדְּוּנִי
לְמַשְׁעָנִי לֵי : 20 וַיִּזְרְאוּנִי לְפָנֶיךָ וַיַּחֲלֶצֶנִי
מִי-חַפֵּץ בִּי : 21 וַיִּמְלֵכֵנִי יְהוָה בְּצִדְקוֹ
כְּכֹר יְדִי וְשֹׁבֵב לִי : 22 כִּי-שָׁמַרְתִּי דְרָכֶיךָ
יְהוָה וְלֹא-רָשָׁעִיתִי מֵאֲלֹהֵי : 23 כִּי כָל-
מִשְׁפָּטָיו לִגְבוֹרֵי יְחַלְחִילוּ לֹא-אֶסִּיר מִמֶּנִּי :
24 וְאֲתֵי הַיָּמִים עִמּוֹ וְאֲשַׁתְּפָר מִצִּדְקָתִי :
25 וְאֲשַׁב-יְהוָה לִי בְּצִדְקוֹ כְּכֹר יְדִי לִגְבוֹר
עֵינָיו : 26 עִם-חֶסֶד הִתְחַסְדָּה עִם-גִּבּוֹר תָּמִיד
תִּתְמַסֵּב : 27 עִם-גִּבּוֹר הִתְפַּדָּה וְעִם-עֲלֹאשׁ
תִּתְפַּתֵּל : 28 כִּי-אֲמַתָּה עִם-עֵנִי הוֹשִׁיעַ
וְעֵינָיִם רַחֲמוֹת תַּשְׁפִּיל : 29 כִּי-אֲמַתָּה תִּפְאֵר
גְּבוֹר יְהוָה אֱלֹהֵי גִיּוֹת חֲשָׁקִי : 30 כִּי בָה
אֲרַץ גְּדוֹד וְאֶבְלֹחֵי אֲדֹלֶבֶת-שָׂדֶה : 31 הָאֵל
תָּמִיד וְרַבֵּן אֲמַרְתִּי-יְהוָה צְרִיפָה מִגֵּן הָיָה
לְכָל הַחַוִּסִּים בּוֹ : 32 כִּי מִי אֱלֹהִים
מִבְּלֹעֲדֵי יְהוָה וּמִי צָר וְזִלְתִּי אֱלֹהֵינִי :
33 הָאֵל מְאֻמָּנִי תָמִיד וַיִּתֵּן תָּמִיד דְּרָכֵי :
34 מִשְׁפָּחָה רַגְלִי כְּאֵילָנוֹת וְעַל-צִמּוֹתַי
יַעֲמִידֵנִי : 35 מִלִּפְנֵי גְדִי לְפָלֶחֶקָה וְנִחַתָּה
קִשְׁת־לַחֲיֹשֶׁה וְזֹרֻעֹתַי : 36 וְתַתִּירֵנִי מִגֵּן
לְשָׂעָה וּמִיִּנְיָה הִסְעִידֵנִי וְעַתָּה תַרְבֵּנִי :
37 תַרְחִיב צִעְדִי חֲחֹתִי וְלֹא מִצְדִי מִרְסָלִי :
38 אֲרַחֵף אֲנִיכִי וְאֲשִׁיגֶם וְלֹא-אֲשׁוּב עֹד-
לְיוֹתָם : 39 אֲמַחֲצֶם וְלֹא-יִגְדֹלוּ קֹדֶם יִפְלֹא
תַחַת רַגְלִי : 40 וְתַאֲזִנֵנִי חֵיל לְפָלֶחֶקָה
תַּכְחִיעַ קִמִּי תַחְתָּי : 41 וְאֲנִיכִי כְתֻמָּה לִי
עֶרְפָּה וְשִׁשְׁמֹנִי אֲצִמִּיתָם : 42 וְשׁוֹעֵר וְאִין
מוֹשִׁיעַ עַל-יְהוָה וְלֹא עָנָם : 43 וְאֲשַׁחֲזֶם
בְּצֶפֶר עַל-פְּגַרְיָהם כְּטִישׁ חֲרֻצֹת אֲרָקָם :
44 תַּסְלִטֵנִי מִרִּיבִי עִם תְּשִׁימֵנִי לְרֹאשׁ
גִּזְרִים עִם לֹא-יִצְעָתִי יַעֲבֹדֵנִי : 45 לְשֹׁמֵעַ
אֲזִין וְשֹׁמֵעַ לִי בִּנְךָ לְכֹר יְכַחֲשֵׁרִלִי :
46 בְּכֶרֶךְ יִפְלֹא וְיַחַדְּוֵנִי מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם :
47 חִי-יְהוָה וּבְרַחֲמֶיךָ צִדְקִי וְיָרוּם אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל : 48 הָאֵל חַפּוֹתֵנוּ מִחַפּוֹת לִי וּבִדְבַר
עֲפִיִם תַחְתָּי : 49 מִסְּלִטִי מֵאֵלֶיךָ אֲנִי
מִדְּחָסִי תִרְוַמָּנִי מֵאִישׁ חָזָם תַּצִּילֵנִי :
50 עַל-גֵּן אֲזִינָה בְּנִיגִים יְהוָה וְיִלְשִׁמֵן
אֲזַמְרָה : 51 מִבְּדֵל יְשׁוּעוֹת מִלִּפְנֵי וְעַשָׂה
חֶסֶד וּלְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וְלִזְרָעוֹ עַד-עוֹלָם :

17 Ῥύσεται με ἐξ ἰχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἰσπερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. 18 Προέφρασαν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἰγίνετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου, 19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησεν με. 20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι. 21 Ὅτι ἰφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἡσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου· 22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπίστησαν ἀπ' ἐμοῦ. 23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. 24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κῆριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. 25 Μετὰ ὁσίου ὤστωθῃς, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶως ἔσθ, 26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτός ἔσθ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρεβίῃς. 27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινῶν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις· 28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου· 29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθίσομαι ἀπὸ περαιοτήτων, καὶ ἐν τῇ θεῇ μου ἀπεβρίθωμαι τείχος. 30 Ὁ θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστί πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν. 31 Ὅτι τίς θεός πλὴν τοῦ Κυρίου, καὶ τίς θεός πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; 32 Ὁ θεός ὁ περιζωννύμενος με δύναμι, καὶ ἐθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου· 33 Ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὥσπερ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών με· 34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου· 35 Καὶ ἔδωκάς μου ὑπερασπισμόν σωτηρίᾳς μου, καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου· καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει. 36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ᾤσθηνισαν τὰ ἵχνη μου. 37 Καταδιώξας τοὺς ἰχθρούς μου καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφίσκομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν· 38 Ἐκθλίψω αὐτούς καὶ οὐ μὴ δύνανται στήναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοῦ πόδος μου. 39 Καὶ περιεΐσάς με δύναμι ἐῖς πόλεμον, συνπκρούσας πάντας τοὺς ἐπαισταμένους ἐπ' ἐμέ ὑποκάτω μου. 40 Καὶ τοὺς ἰχθρούς μου ἔδωκάς μοι ἑωτόν, καὶ τοὺς μισούντάς με ἐξωλόθρευσας. 41 Ἐκίεραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουεν αὐτῶν. 42 Καὶ λεπυνῶ αὐτούς ὥς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὥς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. 43 Ῥύσai με ἐξ ἀντιλογίων λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἰθύνων· λαὸς δὲ οὐκ ἔγνω ἰδοῦλενσεῖ μοι, 44 Εἰς ἀκοήν ὥτιον ἐπήκουσέ μοι· υἱοὶ ἀλλότριοι ἠψεύσαντό μοι, 45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἠπαλαιώθησαν καὶ ἐχθλῶσαν ἀπὸ τῶν τριβίων αὐτῶν. 46 Ζῆν Κύριος, καὶ ἐξ ἰσχυροῦς ὁ θεός μου, καὶ ὑψώθητω ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου· 47 Ὁ θεός ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ, 48 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἰχθρῶν ὀργύλων· ἀπὸ τῶν ἐπαισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσθ με. 49 Διὰ τοῦτο ἔξομολογίσομαι σοὶ ἐν ἔθνεσι, Κόριε, καὶ τῇ δόμοι σου ψαλῶ· 50 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλείως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῇ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ καὶ τῇ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

17 Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me. 18 Prævenierunt me in die afflictionis meæ: et factus est Dominus protector meus. 19 Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit, quoniam voluit me. 20 Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi: 21 Quia custodivi vias Domini, nec impie gessi a Deo meo. 22 Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo: et justitias ejus non repuli a me. 23 Et ero immaculatus cum eo: et observabo me ab iniquitate mea. 24 Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam: et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus. 25 Cum sancto sanctus eris, et cum viro innocente innocens eris: 26 Et cum electo electus eris: et cum perverso perverteris. 27 Quoniam tu populum humilem saluum facies: et oculos superbiorum humiliabis. 28 Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine: Deus meus illumina tenebras meas. 29 Quoniam in te eripiar a tentatione, et in Deo meo transgrediar murum. 30 Deus meus inpolluta via ejus: eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se. 31 Quoniam quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum? 32 Deus qui præcinxit me virtute: et posuit immaculatam viam meam. 33 Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum, et super excelsa statuens me. 34 Qui docet manus meas ad prælium: et posuisti, ut arcum aureum, brachia mea. 35 Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ: et dextera tua suscepit me: et disciplina tua correxit me in finem: et disciplina tua ipsa me docebit. 36 Dilatasti gressus meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea. 37 Persequar inimicos meos, et comprehendam illos: et non convertar donec deficiant. 38 Confringam illos, nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos. 39 Et præcinxisti me virtute ad bellum, et supplantasti insurgentes in me subtus me. 40 Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, et odientes me disperdidisti. 41 Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum: nec exaudivit eos. 42 Et comminavi eos, ut pulverem ante faciem venti: ut lutum platearum delebo eos. 43 Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput gentium. 44 Populus, quem non cognovi, servivit mihi: in auditu auris obediuit mihi. 45 Filii alieni mentiti sunt mihi, filii alieni inveterati sunt, et claudicaverunt a semitis suis. 46 Vivit Dominus, et benedictus Deus meus, et exaltetur Deus salutis meæ. 47 Deus qui das vindictas mihi, et subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis. 48 Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. 49 Propterea confitebor tibi in nationibus Domine: et nomini tuo psalmum dicam. 50 Magnificans salutes regis ejus, et faciens misericordiam christo suo David, et semini ejus usque in sæculum.

למנצח מזמור לדוד: ¹ השמים מספרים כבודאל ומצפנה ידיו סגור קרקיע: ² יום ליום נביע אמר ולילה ללילה יתחדדעת: ³ אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: ⁴ בכל הארץ וצא מים ובקצת חבל מליחם לשמש שם אחל ביום: ⁵ והוא פחתו יצא מחפרו ישיב כנבזר לרוע אחר: ⁶ מקצת השמים מוצא והתקופתו על קצותם ואין נסתר מחפתו: ⁷ הולך והולך ומקיח משבת גשש צדית והולך למקנה מחפית פתי: ⁸ פתחי והולך ישרים משפחילב מצות והולך פרח מארת עינים: ⁹ יראת והולך מחורר עומדת לעד משפחית והולך אמת אדמי חרו: ¹⁰ החפדים מזהב ומפזר רב ומתקנים מזהב ולפת צדקים: ¹¹ גם עבדך נזר ביום פתח פשמים צדק רב: ¹² גם שנימות מרגליו מנסתרות נקני: ¹³ גם מזהב חשף עבדך אלי ומשלבי און איתם למייתי מששע רב: ¹⁴ יהיה לרצון אמרתי והנניו לבי לפנך והולך צדקי ונאלי:

כ

למנצח מזמור לדוד: ¹ געגוע והולך פנים צדק ושגב שם ואלתי נעלב: ² ישלח עזרך מקדש ומציון יסעך: ³ ויזכר כל מנחתך ועולתך ודשנה סלה: ⁴ ויחוללך כל לבבך וכל עצמתך ומלא: ⁵ נרננה וישיבך ויבשם אלתיני נדלל ומלא והולך כל משאלותיך: ⁶ צדקת נדעתי כי חושע והולך משיתו נענה משמי קדשו בנבחות ישע ומינו: ⁷ מלא גרר ואלה בסמים ונאנחנן בשם והולך אלתיני נזכיר: ⁸ חסד קרעו ונעלה ונאנחנן למנו ופרעוהו: ⁹ והולך חושע נאנחנן נענה ביום קרננו:

כא

למנצח מזמור לדוד: ¹ והולך צדק ושם מלא וישיבך ויבשם ונאנחנן למנו:

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

1 Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. 2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῖται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. 3 Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. 4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθύγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. 5 Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκηνωμα αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορεύμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ. 6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξοδος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θύρην αὐτοῦ. 7 Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμμος ἐπιστρίφων ψυχάς, ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια. 8 Τὰ δίκαιώματα Κυρίου εὐθεία εὐφραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς. 9 Ὁ φόβος Κυρίου ἄγνος διαμίνων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεικνυμένα ἐπὶ τὸ αὐτό, 10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθων τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. 11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπῆδοσις πολλή. 12 Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, 13 Καὶ ἀπὸ ἁλλοτριῶν φέισαι τοῦ δούλου σου· ἵνα μὴ μου κατακυριεύσῃ, τότε ἄμμος ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. 14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός, Κύριε βοηθὲ μου καὶ λυτρωτά μου.

κ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ἘΠΑΚΟΥΣΑΙ σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπαρασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. 2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντάβοιτό σου. 3 Μνησθεὶ πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαυτωμά σου πιανάτω. Διάψαλμα. 4 Δῶψοι σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι. 5 Ἀγαλλιάσόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθήσόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. 6 Νῦν ἔγνωμεν ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἱπασκόμεθα αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. 7 Ὅδοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθήσόμεθα. 8 Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνίστημεν καὶ ἀναρθώθημεν. 9 Κύριε, σῶσον τὸν βασιλῆα καὶ ἱπασκόντων ἡμῶν, ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἱπικαλισώμεθα σε.

κα'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΕ, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῇ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

In finem, Psalmus David.

1 CÆLI enarrant gloriam Dei, et opera manuum ejus annuntiat firmamentum. 2 Dies diei eructat verbum, et nox nocti indicat scientiam. 3 Non sunt loquelæ, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum. 4 In omnem terram exivit sonus eorum: et in fines orbis terræ verba eorum. 5 In sole posuit tabernaculum suum: et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo: exultavit ut gigas ad currendam viam. 6 A summo cælo egressio ejus: et occursus ejus usque ad summum ejus: nec est qui se abscondat a calore ejus. 7 Lex Domini immaculata convertens animas: testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis. 8 Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: præceptum Domini lucidum, illuminans oculos. 9 Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: judicia Domini vera, justificata in semetipsa. 10 Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: et dulciora super mel et favum. 11 Etenim servus tuus custodit ea, in custodiendis illis retributio multa. 12 Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: 13 Et ab alienis parce servo tuo. Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo. 14 Et erunt ut complacent eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. Domine adjutor meus, et redemptor meus.

XX.

In finem, Psalmus David.

1 EXAUDIAT te Dominus in die tribulationis: protegat te nomen Dei Jacob. 2 Mittat tibi auxilium de sancto: et de Sion tueatur te. 3 Memor sit omnis sacrificii tui: et holocaustum tuum pingue fiat. 4 Tribuat tibi secundum cor tuum: et omne consilium tuum confirmet. 5 Lætabor in salutari tuo: et in nomine Dei nostri magnificabimur. 6 Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus CHRISTUM suum. Exaudiet illum de cælo sancto suo: in potentatibus salus dexteræ ejus. 7 Hi in curribus, et hi in equis: nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus. 8 Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus. 9 Domine salvum fac regem: et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

XXI.

In finem, Psalmus David.

1 DOMINE in virtute tua lætabitur rex: et super salutare tuum exultabit vehementer.

תהלים כא כב

3 תַּמְנָת לְבִי תִתֶּנָּה לִּי וְהַנֶּשֶׁת שִׁמְתִּי
בְּלִבְךָ כִּמְצֵת סֶלַח: 4 פִּרְתָּהּ מִפִּי בְּרִכּוֹת טוֹב
תִּשְׁתֵּי לִּי וְאִשׁוֹ צִמְחָה כִּי: 5 חַיִּים וְשָׁמַיִל
מִפִּי תִתֶּנָּה לִּי אֲרָה לְיָמִים עוֹלָם וְעַד:
6 נָדָל גְּבוּרִי בִישׁוּעָתָה הָיָה וְהָיָה תִשְׁמַח
עָלָיו: 7 קִרְתִּישִׁיתָהוּ בְּרִכּוֹת לְעַד הַתְּהוֹמָה
בְּשִׁמְחָתָהּ אֲרָה צִמְחָה: 8 קִרְתִּישִׁיתָהּ בְּמִנְחָה
בִּיהוֹנָה וּבְחֶסֶד עֲלִיוֹן בְּלִי יָמוּס: 9 תִּמְצָא
דָּד לְכָל-אֲיֻכָּהּ לְמִינָהּ תִּמְצָא שְׂמָחָה:
10 תִּשְׁתַּחֲוֶה וּבְהַפְּרֵה אֵשׁ לְעֵת פְּגָמָהּ יִהְיֶה
בְּאִפּוֹ וּבְלֶעֱס וְהַמְלֵאם וְהַמְלֵאם: 11 פְּרִימוֹ
מִיָּצֵר הַמַּעֲבָד וְיִצְעָם מִכֵּן אֲדָם: 12 פִּי
נָמַד עָלֶיהָ רֵעָה חֲשֹׁבֵה מִזֶּסֶה בְּלִי-יֻכָּהּ:
13 בִּי תִשְׁתַּחֲוֶה לְעֵס בְּמִיֻּכָּהּ תִּכְוֹנֶה עַל-
פְּגִיחָם: 14 נִקְמָה יִהְיֶה בְּצִדְקָה לְעֵס
וְיִנְמָדָה בְּבִרְתָּהּ:

כב

1 לְמִנְחָה עַל-אֲנִלָּה נִשְׁחָר מִזְמֹר
לְדָד: 2 אֲלֵי אֲלֵי לִמְחָ עֲזָבְתָנִי רְחֹמֶה
לְמִישׁוּעָתִי דִּבְרִי שְׂמָחָה: 3 אֲלֵהִי אֲחֵרָה
וְיֻסָּם וְלֹא תִמְצָא לִלְיָה וְלֹא-דִימָה לִי:
4 וְהַתֶּנָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת וְשִׁמְלָה:
5 בָּהּ בְּשִׁתָּהּ אֲבִתָּהּ בְּשִׁתָּהּ וּתְהַלְלָמוּ:
6 אֲלֵהִי יִצְעָה וּבְמִלְטָה בָּהּ בְּשִׁתָּהּ וְלֹא-בְשִׁתָּהּ:
7 וְהַתֶּנָּה תִּחְלַעַת וְלֹא-אֵשׁ חֲרָפָה אֲדָם וּבְשִׁתָּהּ:
8 כִּי-לִי יִלְעָעֵי לִי וּבְשִׁתָּהּ בְּשִׁתָּהּ:
9 גִּיְעָה רֵאשׁ: 10 גִּל-אֲלֵהִי וּפְלִמְחָה וְיִשְׁלָחַהּ
כִּי חֲרָפָה בָּהּ: 11 קִרְתִּישִׁיתָהּ בְּשִׁתָּהּ מִכְּרָם
עַל-שִׁתָּהּ אֲדָם: 12 קִרְתִּישִׁיתָהּ בְּשִׁתָּהּ מִכְּרָם
בְּשִׁתָּהּ אֲדָם אֲחֵרָה: 13 קִרְתִּישִׁיתָהּ עוֹד:
14 סְבִיבִי פְּרִים רִגִּים אֲפִירִי בְּשִׁתָּהּ:
15 פְּרִים עָלֵי פִתְּחָם אֲרָה מִרְחָה וְשִׁמְלָה:
16 פְּרִים בְּשִׁתָּהּ וְהַתְּהוֹמָה כִּל-עֲצָמָתִי
הָיָה לְבִי פְּדוּנָה נָחֵם בְּתִתָּהּ מִצִּי:
17 בְּשִׁתָּהּ פְּדוּנָה וְהַתְּהוֹמָה מִכְּרָם
מִלְּהוֹתִי וְלֹא-פְּרִימָה תִּשְׁתַּחֲוֶה: 18 פִּי
סְבִיבִי בְּלִבִּים עֲתָה מִרְחָה מִכְּרָם:
19 אֲסַפֵּר כִּל-עֲצָמָתִי וְהַתְּהוֹמָה
תִּתֶּנָּה לְבִי וְהַתְּהוֹמָה: 20 וְהַתְּהוֹמָה
לְהֵם וְעַל-לְבָבִישִׁי וְפִילֵה נִקְמָה: 21 וְהַתְּהוֹמָה
וְהַתְּהוֹמָה אֲלֵהִי לְעִזְרָתִי הַיָּשׁוּהָ:

ΨΑΛΜΟΙ, κα', κβ'.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Διάψαλμα. 3 Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν ἐὺλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. 4 Ζωὴν ᾗτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. 5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρίπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. 6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ ἐὺλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. 7 Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἠλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἡμέτερον οὐ μὴ σαλευθῇ. 8 Εὐρεθή η' χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἰχθυοῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὗροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. 9 Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. 10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολείς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ νύδων ἀνθρώπων. 11 Ὅτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλὴν ἣν οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι. 12 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. 13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ὅσοι μὲν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

κβ'.

Εἰς το τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐωθινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, προσχες μοι. Ἰνα τί ἐγκατέλιπες με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. 2 Ὁ θεός μου, κικράβομαι ἡμέρας πρὸς σέ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἀνοιαν ἰμοί. 3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔθνη τοῦ Ἰσραὴλ. 4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἰβρῶσιν αὐτούς. 5 Πρὸς σέ ἰκέραξαν καὶ ἰσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν. 6 Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἰξουθίνημα λαοῦ. 7 Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἔξεμυκτήρισάν με, ἠλάλησαν ἐν χειλέσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. 8 Ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτόν ὅτι θίλει αὐτόν. 9 Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἐκσάσας με ἐκ γαστροῦ, ἡ ἑλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου. 10 Ἐπὶ σέ ἐπερρίψην ἐκ μητρός, ἐκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἰ σύ. 11 Ὅτι ἀποστῆς ἀπ' ἰμοῦ, ὅτι θλίψις ἰγγύς, οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν. 12 Περιέκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περισχόν με. 13 Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὥρυσεν. 14 Ὅσοι ὕδωρ ἐξεχύθησαν καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστέα μου, ἰγενήθη ἡ καρδιά μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. 15 Ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἐκκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χεῖρ θανάτου κατήγαγί με. 16 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περισχόν με. ὥρυσαν χεῖράς μου καὶ πόδας, 17 Ἐξηρίθμισαν πάντα τὰ ὀστέα μου. αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπειδὸν με. 18 Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου λαοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. 19 Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντιλήψιν μοι πρόσχες.

PSALMI, XXI. XXII.

2 Desiderium cordis ejus tribuisti ei: et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. 3 Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. 4 Vitam petiit a te: et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi. 5 Magna est gloria ejus in salutari tuo: gloriam et magnum decorem impones super eum. 6 Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: lætificabis eum in gaudio eum vultu tuo. 7 Quoniam rex sperat in Domino: et in misericordia Altissimi non commovebitur. 8 Inveniat manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt. 9 Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis. 10 Fructum eorum de terra perdes: et semen eorum a filiis hominum. 11 Quoniam declinaverunt in te mala; cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire. 12 Quoniam pones eos dorsum: in reliquiis tuis præparabis vultum eorum. 13 Exaltare Domine in virtute tua: cantabimus et psallemus virtutes tuas.

XXII.

In finem pro susceptione matutina, Psalmus David.

1 Deus Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? longe a salute mea verba delictorum meorum. 2 Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: et nocte, et non ad insipientiam mihi. 3 Tu autem in sancto habitas, laus Israel. 4 In te speraverunt patres nostri: speraverunt, et liberasti eos. 5 Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: in te speraverunt, et non sunt confusi. 6 Ego autem sum vermis, et non homo: opprobrium hominum, et abjectio plebis. 7 Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labiis, et moverunt caput. 8 Speravit in Domino, eripiat eum: salvum faciat eum, quoniam vult eum. 9 Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: spes mea ab uberibus matris meæ. 10 In te projectus sum ex utero: de ventre matris meæ Deus meus es tu. 11 Ne discesseris a me: quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adjuvet. 12 Circumdederunt me vituli multi, tauri pingues obsederunt me. 13 Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens et rugiens. 14 Sicut aqua effusus sum: et dispersa sunt omnia ossa mea. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei. 15 Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: et in pulverem mortis deduxisti me. 16 Quoniam circumdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me. Foderunt manus meas et pedes meos: 17 Dinumeraverunt omnia ossa mea. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: 18 Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. 19 Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me: ad defensionem meam conspice.

תהלים כב כד

21 תצילני מיד ידיו: 22 תושיעני מפי אֲרִיָה וּמִפְּרִי רִמָּה: 23 אֲסַפְּרָה שְׁמוֹתָ לְאֹתֵי בְּרִיתֶךָ: 24 תִּתֵּן הַלְלוֹתֶךָ וְהַלְלוּהוּ כְּלֵי צֶדֶק יַעֲקֹב בְּבִדְוָה וּבְיָרֵד מִשְׁפֵּה קֶלֶב: 25 יָרַע יִשְׂרָאֵל: 26 כִּי לֹא דָבָר וְלֹא שֹׁאֵץ עֲזָרָת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשׁוֹעָו אֱלֹהֵי שָׁמַע: 27 מִתְּהִלָּתְךָ תִּתְּחַלֵּץ בְּהִתְלֵךְ רֵב בְּדָרִי וְשָׁלֹם נֶגֶד יְרֵאָיו: 28 וְיִשְׁפָּעוּ יְחִלְלוּ יִתְּחַדּוּ חֲשָׁיו יְהוָה לְבִבְתָּם לְעַד: 29 וְיִפְרֹי וְיִשְׁבֹּר אֱלֹהֵי הַכֶּלֶב וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנָיו כָּל מִשְׁתַּחֲוֹת בָּוִים: 30 כִּי לִיהוָה הַמְּלֹאכָה אֲמוּשֵׁל בְּבוֹיִם: 31 אֲכַלֵּה וְיִשְׁתַּחֲוּוּ וְכָל־אֲפֹסֶר־אֶרֶץ לְפָנָיו וְכָרַע כְּלִי־יִדְרֵי עֹפֶר יִכְשֹׁוּ לֹא חֵק: 32 יָרַע יַעֲבֹדָה וְיִסְפֹּר לְאֹתֵי לְדֹר: 33 יִבְאֹה וְיִגִּידוּ צְדָקָתוֹ לְעַם יוֹלֵד כִּי עָשָׂה:

כב

1 מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רָצִי לֹא אֶחָדֶּר: 2 בְּמִנְחֹת דָּשָׁא וּבִפְעֻצֵי עֶלְמֵי מִנְחֹת: 3 יִתְּחַלֵּץ: 4 נִפְשִׁי יִשְׁתַּבֵּחַ וְיִתְּחַדּוּ בְּמִעֲדֵי־אֶרֶץ לְפָנָיו שָׁמוֹ: 5 בָּם קִירְאוּ בְּגִיָּה צִלְצֹלֹת לֹא־תִרְאָה לֵעַ קִירְתָּה עֲפָרִי שִׁבְשִׁיט וּמִשְׁעַנְתָּה תִּפְחַ וְיִתְחַדּוּ: 6 תַּעֲרֹךְ לְפָנָיו וְשִׁלְחוּ נֶגֶד צִרְיֵי דִשְׁתָּה בְּשִׁמּוֹ אֱמָשִׁי פֹסֵי יְרֵאָה: 7 אֵהָא וְטוֹב וְחֶסֶד וְרַחֲמֵי כָּל־יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאֶמְרָה וְיָמִים:

כד

1 לְדָוִד מִזְמוֹר לִיהוָה הָאֶרֶץ וּמִלֹּחָמָה: 2 מִבֵּל וְיִשְׁבֵּי בָּהּ: 3 פִּירְהוּא עַל־יַעֲרִים: 4 יִסְרָה וְעַל־נְהִירוֹת יְכֻנְנָה: 5 מִיַּעֲלֶה בְּחֵרֵי־יְהוָה וְיָמִי יָהִים בְּמִקְוֹם חֲדָשׁוֹ: 6 גִּנְיוֹ כַּפִּים וְכֵר לֵבָב אֶשְׁרֵי לֹא־נִשְׁאָה לְשׁוּא בִּפְשָׁיו וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: 7 יִשְׁנָה בְּרִכָּה מֵאָה יְהוָה וְצִדְקָה מִמֶּלְאֲכֵי יִשְׁעוֹ: 8 יְהוָה דֹּר וְחֲדָשׁוֹ מִבְּחָשׁוֹ שְׁנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה: 9 שָׁאָה שְׁעָרִים וְרִאשִׁיכֶם וְחֻקְשָׁא פְתַחַי עוֹלָם וְיִבְוֹא מֶלֶךְ הַקְּבוֹר:

ΨΑΛΜΟΙ, κβ', κγ', κδ'.

20 Ῥῥσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενὴ μου. 21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπεινώσιν μου. 22 Δηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. 23 Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνίσσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν, φοβηθήσων αὐτόν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ. 24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δειήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπίστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῇ κεκραγῆναι με πρὸς αὐτόν εἰσήκουσέ μου. 25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη, τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν. 26 Φάγονται πίνητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνίσουσιν Κύριον οἱ ἐκζητούντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. 27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πύματα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων. 28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. 29 Ἐπάγγον καὶ προσεκύνῃσαν πάντες οἱ κίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσούσιν πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ, 30 Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελλήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, 31 Καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχνησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

κγ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

1 ΚΥΡΙΟΣ ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει. 2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσείνωσεν· ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξίθρεψέ με. 3 Τὴν ψυχὴν μου ἐπίστρεψεν· ὠδήγησέ με ἐπὶ τρύβους δικαιοσύνης· ἔνεκνεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. 4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἰ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. 5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἰλίπανας ἐν ἑλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κρᾶτιστον. 6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταιί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακροτητα ἡμερῶν.

κδ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τῆς μιᾶς σαββάτου.

1 ΤΟΥ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. 2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἰομελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν. 3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; 4 Ἀθῶος χερεὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ ὀλίῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. 5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἰλημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ. 6 Ἐὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. 7 Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάσθητε πύλαι αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

PSALMI, XXII. XXIII. XXIV.

20 Erue a framea Deus animam meam: et de manu canis unicam meam. 21 Salva me ex ore leonis: et a cornibus unicornium humilitatem meam. 22 Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesiae laudabo te. 23 Qui timetis Dominum laudate eum: universum semen Jacob glorificate eum: 24 Timeat eum omne semen Israel: quoniam non sprexit, neque despexit deprecationem pauperis: nec avertit faciem suam a me: et cum clamarem ad eum exaudivit me. 25 Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum. 26 Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in saeculum saeculi. 27 Reminiscentur et convertentur ad Dominum universi fines terrae: et adorabunt in conspectu ejus universae familiae gentium. 28 Quoniam Domini est regnum: et ipse dominabitur gentium. 29 Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae: in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram. 30 Et anima mea illi vivet: et semen meum serviet ipsi. 31 Annuntiabitur Domino generatio ventura: et annuntiabunt caeli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

XXIII.

Psalmus David.

1 DOMINUS regit me, et nihil mihi deerit: 2 In loco pascuae ibi me collocavit. Super aquam refectionis educavit me: 3 Animam meam convertit. Deduxit me super semitas justitiae, propter nomen suum. 4 Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es. Virga tua, et baculus tuus, ipsa me consolata sunt. 5 Parasti in conspectu meo mensam, adversus eos, qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meum: et calix meus inebrians quam præclarus est: 6 Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vitae meae: et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

XXIV.

Prima sabbati, Psalmus David.

1 DOMINI est terra, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et universi qui habitant in eo. 2 Quia ipse super maria fundavit eum: et super flumina præparavit eum. 3 Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus? 4 Innocens manibus et mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo. 5 Hic accipiet benedictionem a Domino: et misericordiam a Deo salutari suo. 6 Haec est generatio quærentium eum. quærentium faciem Dei Jacob. 7 Attollite portas principes vestras, et introibit rex gloriæ.

תהלים כד כה כי

8 מן יזה מלך העבוד יהוה עזבו ונגדו
יהוה עבוד מלחמה: 9 שש ששלים
האשכים ושאר פתחי עולם ונבא מלך
העבוד: 10 מן יהוה זה מלך העבוד
יהוה עבדות הוא מלך העבוד מלך:

כח

1 לידך אליה יהוה נפשי אשם: 2 אליה
בן גסחתי אל-אבדוה אל-יגעלצו חובי
לי: 3 גם כל-תניח לא וגשו וגשו
הפוגרים רחם: 4 דרכו יהוה הודיעני
אחרותי למדני: 5 הדרכני באמת
ולמדני ברחמי אלהי ישעי אמתך לחי
כל-היום: 6 זכרונותיה יהוה וחסדו
פי מעולם הקדש: 7 חסדו נעלה
ופשעי אלהי-לפני פסדו זכר-לחמיה
למען טובת יהוה: 8 טוב-ונשך יהוה
על-כן ירח חסדים ברחו: 9 ירח ענים
בפשעם וילמד ענים ורחו: 10 כל-ארחות
יהוה חסד ואמת לנצח ברחו ונעלה:
11 למען-שמך יהוה וקלחת לעוני פי
רבי-הוא: 12 מרח חסדך רחמי יהוה
יורפו ברחו ירח: 13 נפשו בטוב מליו
ונצלו ירח ארץ: 14 סוד יהוה ליראיו
אבריהו להודיעם: 15 עני פסיד אל-יהוה
פי האדיוניא מרחם רחמי: 16 פנה אלי
וחנני ברחו ועני אני: 17 צרות לבני
הרחיבו במצוקותי הוציאני: 18 רחם
עני ועמלי ושא כל-חטאתי: 19 רחם
אלי פירבני ושכח חסד שגאני:
20 שמחה נפשי וחצילי אל-אבדו כר
חסיתי בך: 21 תם-ונשך ירחני פי
הרחמי: 22 פנה אליהם את-ישראל מפל
צרותיו:

כו

1 לידך ושמח יהוה פי אני ברחמי
הלכתי וביחודי פסחתי לא חסד:
2 ברחמי יהוה ונפשי צרופה כל-ימי
ולבי: 3 פי חסדך לגד ציג וחתחלכתי
באמתך: 4 לא-אשכתי עם-מחלל
ועם גלמים לא אבא: 5 שגאני חתל
מרחם ועם-פושעים לא אשב: 6 ארח
בנחליו פני ואבדך את-מזבחך יהוה:

ΨΑΛΜΟΙ, κδ', κε, κς.

8 Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος
κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.
9 Ἀραγε πύλας οἱ ἀρχόντες ὑμῶν, καὶ ἐπάροητε
πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς
δόξης. 10 Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν οὗτος ὁ βασι-
λεὺς τῆς δόξης.

κε.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΠΡΟΣ σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου. 2 Ὁ
θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα. μὴ κατασχυνθῆν,
μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου. 3 Καὶ
γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κατασχυνθώ-
σιν. ἀίσχυνθίτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διὰ πεινῆς.
4 Τίς ὁδός σου, Κύριε, γινώσκόν μοι, καὶ τὰς
τριβύνας σου διδάξόν με. 5 Ὁδὴγησόν με ἐπὶ
τὴν ἀληθειάν σου καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός
ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
6 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ
ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰμι. 7 Ἀμαρτίας
νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. κατὰ
τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου ἕνεκεν τῆς χρηστότητός
σου, Κύριε. 8 Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος. διὰ
τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνωντας ἐν ὁδῷ, 9 Ὁδη-
γήσει πρᾶξεις ἐν κρίσει, διδάξει πρᾶξεις ὁδοὺς αὐτοῦ.
10 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς
ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ. 11 Ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ
ἐλάσῃ τῇ ἀμαρτίᾳ μου. πολλὴ γάρ ἐστι. 12 Τίς
ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομο-
θετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἢ ὑπερίσται. 13 Ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλοσθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν. 14 Κραταίωμα Κύριος
τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ
δηλῶσαι αὐτούς. 15 Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ πάντοτε
πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκπάσαι ἐκ παγίδος
τοῦ πόδας μου. 16 Ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμέ καὶ
ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ
τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. 18 Ἴδε τὴν
ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἀφες
πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. 19 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς
μου ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἄδικον ἐμίσησάν
με. 20 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥύσαι με.
μὴ κατασχυνθῆν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. 21 Ἄσπε-
ραι καὶ εὐθείς ἐκολλώντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
22 Λύτρωσαι, ὁ θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ.

κς.

Τοῦ Δαυίδ.

1 ΚΡΙΝΟΝ με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου
ἐπαρεύθη, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ
σαλευθῶ. 2 Δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν
με, πέρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν
μου. 3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ ἐθαρέσθησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου. 4 Ὅτε ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος,
καὶ μετὰ παρανομοβόντων οὐ μὴ εἰσέλθω. 5 Ἐμί-
σησα ἐκκλησίαν πονηρουμένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν
οὐ μὴ καθίσω. 6 Νίψωμαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς
μου, καὶ καταλύσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε,

PSALMI, XXIV. XXV. XXVI.

8 Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis
et potens: Dominus potens in proelio. 9 At-
tollite portas principes vestras, et elevamini
portæ æternales: et introibit rex gloriæ.
10 Quis est iste rex gloriæ? Dominus
virtutum ipse est rex gloriæ.

XXV.

In finem, Psalmus David.

1 Ad te Domine levavi animam meam:
2 Deus meus in te confido, non erubescam:
3 Neque irrideant me inimici mei: etenim
universi, qui sustinent te, non confundentur.
4 Confundantur omnes iniquæ agentes su-
pervacue. Vias tuas Domine demonstra mihi:
et semitas tuas edoce me. 5 Dirige me in
veritate tua, et doce me: quia tu es Deus
salvator meus, et te sustinui tota die. 6 Re-
miniscere miserationum tuarum Domine, et
misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.
7 Delicta juventutis meæ, et ignorantias
meas ne memineris. Secundum misericordiam
tuam memento mei tu: propter bonitatem
tuam Domine. 8 Dulcis et rectus Dominus:
propter hoc legem dabit delinquantibus in via.
9 Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites
vias suas. 10 Universe viæ Domini, miseri-
cordia et veritas, requirentibus testamentum
ejus et testimonia ejus. 11 Propter nomen
tuum Domine propitiaberis peccato meo:
multum est enim. 12 Quis est homo qui
timet Dominum? legem statuit ei in via,
quam elegit. 13 Anima ejus in bonis demo-
rabitur: et semen ejus hereditabit terram.
14 Firmamentum est Dominus timentibus
eum: et testamentum ipsius ut manifestetur
illis. 15 Oculi mei semper ad Dominum:
quoniam ipse evellat de laqueo pedes meos.
16 Respice in me, et miserere mei: quia
unicus et pauper sum ego. 17 Tribulationes
cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus
meis erue me. 18 Vide humilitatem meam,
et laborem meum: et dimitte universa delicta
mea. 19 Respice inimicos meos quoniam
multiplicati sunt, et odio iniquo oderunt me.
20 Custodi animam meam, et erue me: non
erubescam quoniam speravi in te. 21 Inno-
centes et recti adhæserunt mihi: quia sustinui
te. 22 Libera Deus Israel, ex omnibus tribu-
lationibus suis.

XXVI.

In finem, Psalmus David.

1 JUDICA me Domine, quoniam ego in
innocentia mea ingressus sum: et in Domino
sperans non infirmabor. 2 Proba me Domine,
et tenta me: ure renes meos et cor meum.
3 Quoniam misericordia tua ante oculos meos
est: et complacui in veritate tua. 4 Non
sedi cum concilio vanitatis: et cum iniqua
gerentibus non introibo. 5 Odivi eccle-
siam malignantium: et cum impiis non
sedebo. 6 Lavabo inter innocentes manus
meas: et circumdabo altare tuum Domine:

תהלים כו כז כח

1 לְשִׁמְעַת בְּקוֹל תְּהִלָּתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
3 כְּבֹדְךָ : 4 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
5 וְעַם אֱלֹהֵינוּ דָּמִים חַיִּים : 6 אֱלֹהֵינוּ
7 וְעַם אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
8 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
9 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
10 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
11 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
12 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
13 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
14 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
15 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

כז

1 לְדָוִד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
3 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
4 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
5 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
6 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
7 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
8 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
9 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
10 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
11 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
12 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
13 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
14 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
15 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

כח

1 לְדָוִד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
3 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
4 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
5 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
6 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
7 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
8 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
9 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
10 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
11 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
12 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
13 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
14 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
15 אֱלֹהֵינוּ מִצִּדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

ΨΑΛΜΟΙ, κς', κζ', κη'.

7 Τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεως, καὶ διηγῆσθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. 8 Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. 9 Μὴ συναπολίσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἰμάτων τὴν ζωὴν μου. 10 Ὡν ἐν χερσίν ἀνομίαί, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. 11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. 12 Ὅπως με καὶ ἐλίσσόν με. 12 Ὅπως με ἐστη ἐν εὐθείᾳ. ἐν ἐκκλησίᾳς εὐλογίσω σε, Κύριε.

κζ'.

Τοῦ Δαυὶδ πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

1 ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβήθισμαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; 2 Ἐν τῇ ἐγγίσει ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλιβόντες με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠθύνθησαν καὶ ἔπασαν. 3 Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβήσεται ἡ καρδιά μου. ἵαν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἰλπίσω. 4 Μίαν ἡγήσασθην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ. 5 Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἰσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. 6 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῇ Κυρίῳ. 7 Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα, ἐλίσσόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. 8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου Ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. 9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκλείνῃς ἐν ὄργῃ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. 10 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. 11 Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδηγήσόν με ἐν τριβῇ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. 12 Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανίστησάν μοι μάρτυρες ἀδικοί, καὶ ἠψεύσατο ἡ ἀδικία αὐτῶν. 13 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. 14 Ἵπόμενον τὸν Κύριον ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμενον τὸν Κύριον.

κη'.

Τοῦ Δαυὶδ.

1 ΠΡΟΣ σε Κύριε ἐκέκραξα, ὁ θεός μου μὴ παρασιμῇς ἐπ' ἐμοί· μὴ ποτε παρασιμῇς ἐπ' ἐμοί καὶ ὁμοιωθῶμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. 2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῇ δεισθῇ με πρὸς σε, ἐν τῇ αἰμῇ με χεῖράς μου εἰς ναὸν ἄγίων σου. 3 Μὴ συνελκύσῃς μετὰ ἀμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολίσῃς με, τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλεησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

PSALMI, XXVI. XXVII. XXVIII.

7 Ut audiam vocem laudis, et enarrem universa mirabilia tua. 8 Domine dilexi decorem domus tuæ, et locum habitationis gloriæ tuæ. 9 Ne perdas cum impiis Deus animam meam, et cum viris sanguinum vitam meam: 10 In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus. 11 Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, et miserere mei. 12 Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te Domine.

XXVII.

Psalmus David priusquam liniretur.

1 DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, quem timebo? Dominus protector vitæ meæ, a quo trepidabo? 2 Dum appropiant super me nocentes, ut edant carnes meas: qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt et ceciderunt. 3 Si consistent adversum me castra, non timebit cor meum. Si exsurgat adversum me proelium, in hoc ego sperabo. 4 Unam petii a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ: ut videam voluptatem Domini, et visitem templum ejus. 5 Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui. 6 In petra exaltavit me: et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos. Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: cantabo, et psalmum dicam Domino. 7 Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: miserere mei, et exaudi me. 8 Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: faciem tuam Domine requiram. 9 Ne avertas faciem tuam a me: ne declines in ira a servo tuo. Adjutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus. 10 Quoniam pater meus, et mater mea, dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me. 11 Legem pone mihi Domine in via tua: et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos. 12 Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi. 13 Credo videre bona Domini in terra viventium. 14 Expecta Dominum, viriliter age: et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

XXVIII.

Psalmus ipsi David.

1 Ad te Domine clamabo, Deus meus ne sileas a me: ne quando taceas a me, et assimilabor descendantibus in lacum. 2 Exaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum. 3 Ne simul trahas me cum peccatoribus: et cum operantibus iniquitatem ne perdas me: qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

תהלים כח כט ל

4 סוֹדֶתָם כְּעֶלְיָתָם וּכְעֶלְיָתָם
כְּמַעֲשֵׂהָ יְיָהֶם סוֹדֶתָם הַשֶּׁבַע בְּמִלֵּם
לָהֶם: 5 כִּי לֹא יָבִיט אֱלֹהִים עַל
וְאֵל־מַעֲשֵׂהָ יְיָהֶם וְלֹא יִגְגֵם:
6 בְּרַחַם יְיָהֶם כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי:
7 יְיָהֶם יִצְוֶה וַיִּמְצֵא בִּי בְּטָח לִבִּי וַיַּגְדֵּל
וַיַּגְדֵּל לִבִּי וַיִּמְצֵא אֶת־הוֹדִי: 8 יְיָהֶם עֲדֹ
לִמּוֹ וַיִּמְצֵא וַיִּשְׁמָע מִשְׁחֵי הוֹדִי:
9 הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמִּי יְיָהֶם אֶת־נַפְשָׁם
וַיִּרְעַם וַיִּשְׁמָע עַד־הַעֲוִלָּם:

כט

1 מְזִמּוֹר לְדָוִד הַבִּי לַיהוָה בְּגַן אֱלֹהִים
הַבִּי לַיהוָה בְּכֹד וָעֹז: 2 הַבִּי לַיהוָה
בְּכֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּחִירַת־
קֹדֶשׁ: 3 קוֹל יְיָהֶם עַל־הַמַּיִם אֱלֹהֵי־בְּכֹד
הַרְעִים יְיָהֶם עַל־מַיִם רַבִּים: 4 קוֹל־יְיָהֶם
בַּלָּח קוֹל יְיָהֶם בַּחֲדָר: 5 קוֹל יְיָהֶם
שֶׁבַר אֲרָגִים וַיִּשְׁבֶּר יְיָהֶם אֶת־אֲרָגֵי
הַלְבָּדִן: 6 וַיִּרְחֹק בְּמִדְבָּרָא לִבְנוֹ
וַיִּשְׁרִיץ בְּמִדְבָּרָא: 7 קוֹל־יְיָהֶם חָצֵב
לַחֲבֹת אֵשׁ: 8 קוֹל יְיָהֶם חֲתַל מִדְבָּר
חֲתַל יְיָהֶם מִדְבָּר מִדְבָּר: 9 קוֹל יְיָהֶם
חֲתַל אֲנִילֹת וַיַּחֲשֹׁף יְעָרוֹת וַיַּחֲתִיג
כָּל־אֲמָר בְּכֹד: 10 יְיָהֶם לַפְּתִיל וַיִּשָּׁב
וַיִּשָּׁב יְיָהֶם מַלְאָךְ לַעֲוִלָּם: 11 יְיָהֶם
עֹד לַעֲמֹ וַיִּתֵּן יְיָהֶם וַיִּבְרָךְ אֶת־עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם:

ל

1 מְזִמּוֹר שִׁיר־הַגָּדָה חֲבִירָה לְדָוִד:
2 אֲדוֹמִיָּה יְיָהֶם כִּי וְלִי־הִנֵּי וְלִי־שְׁמִיָּה
אֲבִי לִי: 3 יְיָהֶם אֲלֵהִי שְׁמִיָּה אֲלֵהִי
וַתִּרְפָּאֵנִי: 4 יְיָהֶם חֲסִידִי מִדְּשָׁאֵל נִשְׁאֵי
חֲיִיָּהִי מִיִּדְּרִבּוֹר: 5 וַיִּפְרֹד לַיהוָה חֲסִידֵי
יְיָהֶם לִבְרָךְ קֹדֶשׁ: 6 כִּי לָנֶעַם בְּאֶפְסֹ
חַיִּים בְּרָצוֹנִי אֶעֱרֹב לִיֹּן בְּכִי וּלְבָבִי
רָנָה: 7 וַיִּנְאֵי אֶת־רַגְלִי בְּשִׁלְחִי בַּל־אֶפְסֹט
לַעֲוִלָּם: 8 יְיָהֶם בְּרָצוֹנִי חֲמִידָה
לְחִירָי עֹד הַסִּפְרָה קִנְיִי חֲנִיָּה בְּקֹל:
9 אֲלֵהִי יְיָהֶם אֶת־אֶת־וְאֵל־יְיָהֶם אֶת־חֲנִיָּה:

ΨΑΛΜΟΙ, κη, κθ', λ.

4 Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν
ποιήριαν τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτῶν· κατὰ τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ
ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. 5 Ὅτι οὐ συνῆκαν
εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
αὐτοῦ, καθελὶς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις
αὐτούς. 6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. 7 Κύριος βοηθὸς μου
καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία
μου, καὶ ἐβοηθήθην καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου·
καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. 8
Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερα-
σπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστὶ.
9 Σῶσον τὴν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς
ἕως τοῦ αἰῶνος.

κθ.

Ψαλμός τῷ Δαυὶδ ἐξοδίου σκηνῆς.

1 ἮΝΕΙΚΑΤΕ τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ θεοῦ, ἐνίκατε τῷ
Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνίκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ
τιμὴν, 2 Ἐνίκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι
αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ
αὐτοῦ. 3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς
τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
4 Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγα-
λοπρεπείᾳ. 5 Φωνὴ Κυρίου συντριβόντος κήδρους·
συντρίψει Κύριος τὰς κήδρους τοῦ Λιβάνου, 6
καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Αἰβάνου,
καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. 7 Φωνὴ
Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. 8 Φωνὴ Κυρίου
συσσεύοντος ἔρημον, συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον
Κάδης. 9 Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένου ἰλάφους,
καὶ ἀποκαλύψει ὀρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναφ αὐτοῦ πᾶς
τις λέγει δόξαν. 10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοι-
κεῖ· καὶ καθιέται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.
11 Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος
εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

λ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμός ψόδης τοῦ ἱγαιτισμοῦ τοῦ
οἴκου τοῦ Δαυὶδ.

1 ὙΨΩΣ σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβίς με, καὶ οὐκ
εὐφράνας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. 2 Κύριε ὁ
θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ ἴασω με· 3 Κύριε,
ἀνήγαγες ἐξ ᾧδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ
τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον. 4 Ψάλατε τῷ
Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ
τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ. 5 Ὅτι ὁργὴ ἐν τῷ θυμῷ
αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τὸ ἐσπέραι
αὐλοῦσθαι κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἀγαλλίασις.
6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθυμίᾳ μου Οὐ μὴ σαλευθῶ
εἰς τὸν αἰῶνα. 7 Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρί-
σχου τῷ κἀλλί μου δύναμιν· ἀπίστρεψας δὲ τὸ πρό-
σωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. 8 Πρὸς σέ
Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι.

5 H

PSALMI, XXVIII. XXIX. XXX.

4 Da illis secundum opera eorum, et secundum
nequitiam adinventionum ipsorum. Secundum
opera manuum eorum tribue illis: redde re-
tributionem eorum ipsis. 5 Quoniam non
intellexerunt opera Domini, et in opera
manuum ejus destrues illos, et non ædificabis
eos. 6 Benedictus Dominus: quoniam exau-
divit vocem deprecationis meæ. 7 Dominus
adjutor meus, et protector meus: in ipso
speravit cor meum, et adjutus sum: et refo-
ruit caro mea: et ex voluntate mea confitebor
ei. 8 Dominus fortitudo plebis suæ: et pro-
tector salvationum Christi sui est. 9 Saluum
fac populum tuum Domine, et benedic heredi-
tati tuæ: et rege eos, et extolle illos usque in
æternum.

XXIX.

Psalmus David. In consummatione tabernaculi.

1 AFFERTE Domino filii Dei: afferite Domino
filios arietum. 2 Afferite Domino gloriam et
honorem, afferite Domino gloriam nomini ejus:
adorate Dominum in atrio sancto ejus. 3 Vox
Domini super aquas, Deus majestatis intonuit:
Dominus super aquas multas. 4 Vox Domini
in virtute: vox Domini in magnificentia. 5
Vox Domini confringentis cedros: et
confringet Dominus cedros Libani: 6 Et
conminuet eas tanquam vitulum Libani: et
dilectus quemandum filius unicornium. 7
Vox Domini intercidentis flammam ignis:
8 Vox Domini concutientis desertum: et
commovebit Dominus desertum Cades. 9 Vox
Domini præparantis cervos, et revelabit con-
densa: et in templo ejus omnes dicent gloriam.
10 Dominus diluvium inhabitare facit: et
sedebit Dominus rex in æternum. 11 Domi-
nus virtutem populo suo dabit: Dominus
benedicit populo suo in pace.

XXX.

Psalmus Cantici. In dedicatione domus David.

1 EXALTABO te Domine quoniam suscepisti
me: nec delectasti inimicos meos super me.
2 Domine Deus meus clamavi ad te, et sanasti
me. 3 Domine eduxisti ab inferno animam
meam: salvasti me a descendentibus in lacum.
4 Psallite Domino sancti ejus: et confitemini
memoriæ sanctitatis ejus. 5 Quoniam ira in
indignatione ejus: et vita in voluntate ejus.
Ad vespereum demorabitur fletus, et ad
matutinum lætitia. 6 Ego autem dixi in
abundantia mea: Non movebor in æternum.
7 Domine in voluntate tua, præstitisti decori
meo virtutem. Avertisti faciem tuam a me,
et factus sum conturbatus. 8 Ad te Do-
mine clamabo; et ad Deum meum deprecabor.

תהלים ל לא

10 מה-בצע בדרתי אל-שחת הירח
צפר הנגיד ממקו : 11 שמע-יהוה ותגני
יהוה חנן ועזר לי : 12 הקנך מספדי
למחול לי פנתה שמי ופאתני שמחה :
13 למען ופדתי קבד ולא יגם יחל
אלהי לעולם אודה :

לא

1 למנצח מזמור לדוד : 2 ביהוה
חסיתי אל-אבושה לעולם בצדקה
פלגני : 3 הנה אלי אנה מחנה חצילני
היה לי לצור מעוז לבית מצודות
להושיעני : 4 פיסלני ומצודתי אהח
ולמען שמח פתחני ומנחלני : 5 הוציאני
מקשרת זו ממני לי פי אסח מעזי :
6 ביהוה אפקיד רחמי פדיתה אותי יהוה
אל אמת : 7 שנאתי השמרים כבד-שמו
לאני אל-יהוה בקוחי : 8 אגלה ואשמה
בחסדך אשר ראיה את-עני וצפ
בצרות נפשי : 9 ולא הסתרתי פני
אויב העמד במרחב רגלי : 10 חנני
יהוה פי צרלי קשש כעס עיני
נפשי ובטני : 11 פי קלו בגזו חצי
אשכתי קאנה קשל בעיני כתי געצמי
קששו : 12 מפלצותי חיתי הרשח
ולשכני מאד ופחד למדעני רצי בקוץ
גרני מפני : 13 גשבתני פתח מלב חיתי
ככלי אבד : 14 פי שמעתי ופתי רביע
מזר משכיב בהקדם נדד עלי לקחת
נפשי וקמו : 15 נאני עליה בעתתי
יהוה ממתי אלתו אמת : 16 ביהוה
עתתי חצילני מיד-אויבי ומדחי :
17 הנידה רגלי על-עבדך הושיעני
בחסדך : 18 יהוה אל-אבושה פי קראתי
ובשו רשעים ידמי לשואל : 19 האלמנה
שפתי אשר הדברות על-צדיקה עתה בנאנה
ובדו : 20 מה רב מיבדך אשר-פנתה
ליאנה פעלה לחוסים בך נדד בגי אדם :
21 מסתירם בפתח מקרב לשונות : 22 ביהוה
יהוה פי הפליא חסדו לי בעיר מקדו :

ΨΑΛΜΟΙ, λ, λα.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῇ αἱματί μου, ἐν τῇ καταβί-
ναι με εἰς διαφθοράν; μὴ ἱξομολογῆσται σοι
χοῦς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; 10 Ἦκουσε
Κύριος καὶ ἠλῆσέ με, Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.
11 Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἰμοί,
διέβησας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφρο-
σύνην, 12 Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ
οὐ μὴ κατανυγῶ. Κύριε ὁ θεός μου, εἰς τὸν
αἰῶνα ἱξομολογήσουαί σοι.

λα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυὶδ ἐκστάσεως.

1 Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθῆην
εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με
καὶ ἔξελοῦ με. 2 Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου,
τάχυνον τοῦ ἐξελεῖσθαι με· γινοῦ μοι εἰς θεὸν
ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί
με. 3 Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἰ
σύ, καὶ ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ
διαθρήψεις με. 4 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης
ἣς ἐκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου,
Κύριε. 5 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
μου· ἰλυτρώσω με, Κύριε ὁ θεός τῆς ἀληθείας.
6 Ἐμίσησας τοὺς διαφιλιάσσοντας ματαιότητος διὰ
κενῆς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα. 7 Ἀγαλ-
λιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλει σου, ὅτι
ἐπέδεις τὴν τακείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν
ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου· 8 Καὶ οὐ συνέλεισάς
με εἰς χεῖρας ἰχθυῶν, ἔστησας ἐν εὐρυκώρῃ τοὺς
πόδας μου. 9 Ἐλίσσον με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι·
ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου
καὶ ἡ γαστήρ μου. 10 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν δόδυν ἡ
ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένη-
σεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὀστά μου
ἐταράχθησαν. 11 Παρὰ πάντας τοὺς ἰχθυῶν μου
ἐγενήθη ἐννεῖδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα,
καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με
ἔξω ἔβγυν ἅπ' ἰμοῦ. 12 Ῥελησθήν ὥσει νεκρὸς
ἀπὸ καρδίας, ἐγενήθη ὥσει σκεῦος ἀπολωλός.
13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
κεκλόθεν· ἐν τῇ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ'
ἐμὲ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἰβουλεύσαντο.
14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, Κύριε· εἶπα Σὺ εἶ
ὁ θεός μου. 15 Ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροὶ μου·
ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἰχθυῶν μου καὶ ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με. 16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ τὸν δούλόν σου, σῶσόν με ἐν τῇ ἔλει σου.
17 Κύριε, μὴ καταισχυνθῆην, ὅτι ἐπεκαλε-
σάμην σε· αἰσχυνθήσαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ κατα-
χθίσαν εἰς ᾗδου. 18 Ἀλλὰ γεννηθήτω τὰ χεῖλη
τὰ δόλμα, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν
ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἰξοδυνώσει. 19 Ὡς πολὺ τὸ
πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἣς ἐκρυψας
τοῖς φοβουμένοις σε· ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν
ἐπὶ σε ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. 20 Κατα-
κρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου
ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων· σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηπῇ
ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. 21 Βύλογητός Κύριος, ὅτι
ἰθανμάστει τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιουχῆς.

PSALMI, XXX. XXXI.

9 Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo
in corruptionem? Numquid confitebitur tibi
pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam? 10 Audivit Dominus, et misertus est mei: Dominus factus est adjutor meus. 11 Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia: 12 Ut cantet tibi gloria mea; et non compungar. Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

XXXI.

In finem, Psalmus David, pro extasi.

1 IN te Domine speravi, non confundar in æternum: in iustitia tua libera me. 2 Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me. Esto mihi in Deum protectorem; et in domum refugii, ut salvum me facias. 3 Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me, et enutries me. 4 Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus. 5 In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me Domine Deus veritatis. 6 Odisti observantes vanitates, supervacue. Ego autem in Domino speravi: 7 Exultabo, et lætabor in misericordia tua. Quoniam respexisti humilitatem meam, salvasti de necessitatibus animam meam. 8 Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatioso pedes meos. 9 Miserere mei Domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus: 10 Quoniam defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus: infirmata est in paupertate virtus mea, et ossa mea conturbata sunt: 11 Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde, et timor notis meis. Qui videbant me, foras fugerunt a me: 12 Oblivioni datus sum, tanquam mortuus a corde. Factus sum tanquam vas perditum: 13 Quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu: in eo dum convenirent simul adversum me, accipere animam meam consiliati sunt. 14 Ego autem in te speravi Domine: dixi: Deus meus es tu: 15 In manibus tuis sortes meæ. Eripe me de manu inimicorum meorum, et a persequentibus me. 16 Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: 17 Domine non confundar, quoniam invocavi te. Erubescant impii, et deducantur in infernum: 18 Muta fiant labia dolosa. Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem, in superbia, et in abusione. 19 Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te. Perfecisti eis, qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum. 20 Abscondes eos in abscondito faciei tuæ a conturbatione hominum. Proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum. 21 Benedictus Dominus: quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

תהלים לא לב לג

23 ואני אֶמְרָתִי בְּפִי נִגְדָתִי מִפִּי עֲיִנִּי
אֶבֶן שְׁמֵעַתָּה קוֹל תְּחִנָּתִי בְּשֹׁנֵי אֱלֹהִים
24 אֶחָבִי אֶת־יְהוָה קִלְיָנִי וְאֶמְנִים
לִצָּר יְהוָה וּמִשְׁלָם עַל־יָדָיו עֲשֵׂה צָדִיק
25 חֲזֹקוּ וְאַמְצוּ לִבְכֵּיכֶם כִּלְיָנֵיכֶם לִיהוָה
לִיהוָה :

לב

1 לְדָוִד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־נִשְׁפָּע פְּסִי
חֲסָאָה : 2 אֲשֶׁר־רָצִים לֹא יִחְשָׁב יְהוָה לוֹ
עֲלֹן וְאֵין בְּרִחְתּוֹ רַמְיָה : 3 כִּי תִחְרַשְׁתִּי
בְּלִי עֲצָמִי בְּשֹׁנֵיכֶם לִיחִים : 4 כִּי יִוָּמָם
וְלֵילָה תִכְבֵּד עָלַי יְהוָה בְּהַקְדֵּשׁ לִשְׁחִי
בְּחִבְּרֹנִי קִוֵּץ קָלָה : 5 חֲסָאָה אֲחִיעֶזֶר
וְעֲוֹנִי לֹא־כִפִּיתִי אֲמָרְתִּי אֲחִיעֶזֶר עָלַי
בְּשֹׁנֵי לִיהוָה וְאֶחָבִי וְלִשְׁמֵעַתָּה עֲלֹן חֲסָאָה
קָלָה : 6 עַל־זֶמֶר וְתַפְלִל כִּלְיָנִי
אֱלֹהִי לַעֲתָה מִצָּא רֶחַם לִשְׁמֵעַתָּה מִיָּם רַבִּים
אֱלֹהִי לֹא יִגְעַז : 7 אֲחִיעֶזֶר וְסִחֵר לִי
מִצָּר תִּצְרֵנִי רַחֵם כִּלְיָנִי קָלָה :
8 אֲשֶׁר־לִי וְאֲחִיעֶזֶר בְּחִבְּרֹנִי מִלֵּךְ אֲחִיעֶזֶר
עָלַי עֲיִנִּי : 9 אֶל־תִּהְיֶה וּפְסִים בְּפִי
אֵין תִּבְּרִי בְּמִתְבַּרְכֵּן עֲדֵנִי לְבָלוֹם לִי
תִּרְוֹב אֱלֹהִים : 10 רַבִּים מִכְּאֻבִּים לִשְׁמֵעַתָּה
וְהַבֹּמֶת בִּיהוָה תִּסְדֵּר וְיִסְבְּכֶנּוּ : 11 שְׁמִחָה
בִּיהוָה וְגִיל צְדִיקִים וְחִרְוֵנִי כִּלְיָנִי
לִב :

לג

1 רַבִּים צְדִיקִים בִּיהוָה לִישְׁרִים לִישְׁרִים
תִּהְיֶה : 2 הַדָּוִד לִיהוָה בְּכָבוֹד בְּגָבֶל עֲשׂוֹר
וּמִרְדֵּי לוֹ : 3 שִׁירֵדֵּלֹו שִׁיר חֲדָשׁ הַיְמִינִי
לִגֹּן בְּתִרְוֹעָה : 4 כִּי־יִשְׁלַח דְּבַר־יְהוָה וְכָל־
כְּשָׁאוֹ בְּאֶמְנִים : 5 אֶחָב צְדִיקָה וּמִשְׁפָּט
תִּסְדֵּר יְהוָה קִלְיָנִי הַקָּדָשׁ : 6 בְּדָבָר
יְהוָה שְׁמִים נִשְׁפָּע וּבְרִיחַ פִּי קִלְיָנִים :
7 כִּסֵּס בְּגֵד מִי הַגֵּם נִהַן בְּאֶמְצָנוֹת
תְּהוֹמֹת : 8 יִירָאוּ מִיָּהוָה קִלְיָנֵי הַקָּדָשׁ מִמֶּנֶּה
וְנִהַר כִּלְיָנֵי תִּהְיֶה : 9 כִּי הוּא אֱמָר וְנִהַר
הוּא צִנָּה וְנִסְמָד : 10 יְהוָה חֲסִיד עֲצָתָה נִהַר
לְעוֹלָם תִּצְמַח מִחֲשָׁבוֹת לִבִּי לְדָר וְדָר :

ΨΑΛΜΟΙ, λα', λβ', λγ.

22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου Ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου· διὰ τοῦτο εἰσήκουσας, Κύριε, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῇ κεκραγίᾳ με πρὸς σὲ. 23 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὕπιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιούσιν ὑπερφάναν. 24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιοῦσθε ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

λβ'.

Συνίσεως τῷ Δαυίδ.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. 2 Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐ μὴ λογιῆται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἴσται ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. 3 Ὅτι ἰσίγησα, ἐπικαιώθη τὰ ὀστά μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. 4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἰβάρυνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σου, ἱστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῇ ἐμπαγίᾳ ἀκανθαν. Διάψαλμα. 5 Τὴν ἁμαρτίαν μου ἔγνωρίσα, καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα Ἐξαγρεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Διάψαλμα. 6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέως· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιστοί. 7 Σὺ μου εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίσμα μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Διάψαλμα. 8 Συνετίω σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἣ πορεύσῃ, ἐπιστηρίω ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου. 9 Μὴ γίνῃς ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἳς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σὲ. 10 Πολλὰ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. 11 Εὐφρανέσθαι ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιάσθαι οἱ αἱνοῦντες, καὶ καυχᾶσθαι πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

λγ.

Τῷ Δαυίδ.

1 ἈΓΑΛΛΙΑΣΘΕ, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ· τοῖς εὐθεῖσι πρέπει αἶνεσις. 2 Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαὸ ὄργα ψάλατε αὐτῷ. 3 Αἰσατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε ἐν ἁλαλαγμῷ. 4 Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. 5 Ἀγαπᾷ ἰλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἔλεους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. 6 Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερέωθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. 7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσπὸν ὕδατα θαλάσσης, τῇθει ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. 8 Φοβήθη τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. 9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. 10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἰθὺν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. 11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

PSALMI, XXXI. XXXII. XXXIII.

22 Ego autem dixi in excessu mentis meae: Projectus sum a facie oculorum tuorum. Ideo exaudisti vocem orationis meae, dum clamarem ad te. 23 Diligite Dominum omnes sancti ejus: quoniam veritatem requirit Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam. 24 Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

XXXII.

Ipsi David intellectus.

1 BEATI, quorum remissae sunt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata. 2 Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, nec est in spiritu ejus dolus. 3 Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, dum clamarem tota die. 4 Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina. 5 Delictum meum cognitum tibi feci: et injustitiam meam non abscondi. Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Domino: et tu remisisti impietatem peccati mei. 6 Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno. Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt. 7 Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me: exultatio mea, erue me a circumdantibus me. 8 Intellectum tibi dabo, et instruum te in via hac, qua gradieris: firmabo super te oculos meos. 9 Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intellectus. In camo et freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te. 10 Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit. 11 Lætamini in Domino et exultate justi, et gloriamini omnes recti corde.

XXXIII.

Psalms David.

1 EXULTATE justi in Domino: rectos decet collaudatio. 2 Confitemini Domino in cithara: in psalterio decem chordarum psallite illi. 3 Cantate ei canticum novum: bene psallite ei in vociferatione. 4 Quia rectum est verbum Domini, et omnia opera ejus in fide. 5 Diligit misericordiam et judicium: misericordia Domini plena est terra. 6 Verbo Domini cæli firmati sunt: et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. 7 Congregans sicut in utre aquas maris: ponens in thesauris abyssos. 8 Timeat Dominum omnis terra: ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem. 9 Quoniam ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit, et creata sunt. 10 Dominus dissipat consilia gentium: reprobat autem cogitationes populorum, et reprobat consilia principum. 11 Consilium autem Domini in æternum manet: cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

תהלים לג לד

12 אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֵי הַלֵּם 1
בְּחֹר לְנַחֲלָה לִי: 13 מִשְׁמֵי חֲבִיט יִהְיֶה
לְאֵחָ אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: 14 מִמְּכֹרֶת־שִׁבְתִּי
הַשְׁנִיחַ אֵל כָּל־יִשְׁכְּנֵי הָאָרֶץ: 15 חֵצֵי יָם
לִבִּי אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: 16 אֵין
הַמֶּלֶךְ נֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִּל לְבָזֹר לֹא־יִקְצֹל
בְּרַב־כֹּחַ: 17 שְׁמֹר הַפֹּסֵם לְתַשׁוּעָה וּבְרַב
חַיִּל לֹא יִמָּלֵט: 18 חֲגֹה עֵינֶי יְהוָה אֶל־
יְרֵאָיו לְמִי־חַלִּים לְחִסְדּוֹ: 19 לְהַצִּיל מִמָּוֶת
נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעַב: 20 גִּפְשָׁנִי חֲפָהָה
לְיִהוָה עֲזָרְתִּי וּמִגְנָנִי הוּא: 21 כִּי־בָזוּ וַיִּשְׁמַח
לִבִּי כִּי בִשְׁמִי קָדְשׁוֹ בְּטַחֲנִי: 22 יְהַרְחִסְדּוֹ
יְהוָה עָלֵינוּ כְּאִשֶּׁר יִחְלֶנֶה לָּהּ:

לד

1 לְדָוִד בְּשִׁפּוֹתָיו אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ
וַיִּגְרָשׁוּהוּ וַיֵּלֶךְ: 2 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־
עֵת מְסִיר תַּחֲלָתוֹ בַּיּוֹם: 3 בְּיִהוָה תִּתְחַלֵּל
כְּשֵׁי וַיִּשְׁמַע עָנְוִים וַיִּשְׁמַח: 4 בְּדָלוּ
לְיִהוָה אֶת־יְהוָה וַיִּגְדֹּמְקָה שְׁמוֹ יְהוָה: 5 בְּדִשְׁתִּי
אֶת־יְהוָה וַעֲנֵנִי וּמִכָּל־מִגְדֹּרָתִי הַצִּילֵנִי: 6
הַבִּיטוּ אֵלָי וְנִתְרֹ וַיִּגְיָחֵם אֶל־יִחְזַקְרִי:
7 וְהָ עֵינֵי יְהוָה שָׁמַע וּמִכָּל־מִגְדֹּרָתִי
הוֹשִׁיעֵנִי: 8 הֲדִינָה מִלֵּאֲחֵי־יְהוָה קִבֵּיב לְיִרְאָיו
וַיִּחְלָצֵם: 9 מִטַּעְמוֹ וַיִּרְאֵהוּ בְּרִטּוֹב יְהוָה
אֲשֶׁר־יִחְבֹּר יִחְסֹד־בּוֹ: 10 וַיִּרְאֵהוּ אֶת־
יְהוָה קָדְשׁוֹ בִּירְאֵיו מִחֲסֹד לְיִרְאָיו:
11 בְּפִרְיִים דָּשֵׁי וְרַעֲבֵי וְדָשֵׁי יְהוָה
לֹא־יִחְסְרוּ כָל־טוֹב: 12 לְכֹרֶגְגִּים שְׁמַעֲרֵלִי
וַיִּרְאֵהוּ אֶלְמֶדֶקֶם: 13 מִי־הָאִישׁ חֲפָצָה
חַיִּים אֲחֹב לְמִים לְרֵאוֹת טוֹב: 14 נֶצֶר
לְשׁוֹנֹת מֶרֶע וּשְׁפָתֵיהֶם מִדְּבַר מִרְקָה: 15 סֹרֵר
מֶרֶע וַעֲשֹׂה־טוֹב בְּקֹשׁ שָׁלוֹם וְרִדְקָהוּ:
16 עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאֶזְנוֹ אֶל־
שׁוֹעֲהֵם: 17 פִּגְנֵי יְהוָה בְּעֵשִׂי רָע
לְחִכְרִית מִאָרֶץ זָכָרִים: 18 אֲעַרְהֵם וַיִּהְיֶה
שְׁמֵם וּמִכָּל־מִגְדֹּרָתָם הַצִּילֵם: 19 הַרְבֵּה יְהוָה
לְנַשְׁפְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּפְּאֵירֵיהֶם וַיִּשְׁעֵם: 20 רַבּוֹת
רַעוֹת צִדִּיק מִכָּל־שִׁלְפֵי יְהוָה: 21 שְׁמֹר
כָּל־עֲשׂוֹתָיו אֶת־מִחְנֶה לֹא נִשְׁכָּרָה:

ΨΑΛΜΟΙ, λγ', λδ.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ θεὸς
αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν αὐτοῦ.
13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπιβλέψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. 14 Ἐξ ἐτοίμου κατοικί-
κητρίου αὐτοῦ ἐπὶ βλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικ-
κοῦντας τὴν γῆν, 15 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς
καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιείς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ
γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.
17 Ψευδὴς ἱππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει
δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. 18 Ἴδού οἱ ὀφθαλμοὶ
Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἠλι-
ζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 19 Ῥύσασθαι ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρίψαι αὐτοὺς
ἐν λιμῇ. 20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ,
ὅτι βουθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. 21 Ὅτι
ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ
δνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἡλπίσαμεν. 22 Γένοιτο
τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἡλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

λδ.

Τῷ Δαυὶδ, ὅποτε ἡλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐναντίον Ἀβιμέlech, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ
ἀπῆλθεν.

1 ΕΥΛΟΓΗΣΩ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ
παντός ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι μου. 2 Ἐν
τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου. ἀκουσά-
τωσαν πρᾶξις καὶ εὐφρανθήτωσαν. 3 Μεγαλύνετε
τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτό. 4 Ἐξέζητησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπῆ-
κουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἠρρύ-
σατό με. 5 Προσῆλθατε πρὸς αὐτόν καὶ φωτίσθητε,
καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. 6 Οὗτος
ὁ πτωχὸς ἐκίεραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
7 Παρεμβάλει ἄγγελος Κυρίου κύελφ τῶν φοβου-
μένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς. 8 Γεύσασθε καὶ
ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. μακάριος ἀνὴρ ὃς
ἐλπίζει ἐν αὐτῷ. 9 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες
οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὑστέρημα τοῖς φοβου-
μένοις αὐτόν. 10 Πλούσιοι ἐπώχυνσαν καὶ ἐπεί-
νασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Διάψαλμα.
11 Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου
διδάξω ὑμᾶς. 12 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων
ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; 13 Παῦσον
τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλך σου τοῦ
μὴ λαλῆσαι δόλον. 14 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ
ποιήσον ἀγαθόν, ζητήσον εἰρήνην καὶ διώξον
αὐτήν. 15 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ
ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. 16 Πρόσωπον δὲ
Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῖσαι ἐκ
γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. 17 Ἐκείραξαν οἱ
δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἠρρύσατο αὐτούς.
18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν,
καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. 19 Πολλὰ
αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. 20 Φυλάσσει πάντα
τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐν ἧς αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

PSALMI, XXXIII. XXXIV.

12 Beata gens, cujus est Dominus, Deus ejus:
populus, quem elegit, in hereditatem sibi.
13 De caelo respexit Dominus: vidit omnes
filios hominum. 14 De preparato habitaculo
suo respexit super omnes, qui habitant terram.
15 Qui finxit sigillatim corda eorum: qui
intelligit omnia opera eorum. 16 Non salvatur
rex per multam virtutem: et gigas non salva-
bitur in multitudine virtutis suae. 17 Fallax
equus ad salutem: in abundantia autem
virtutis suae non salvabitur. 18 Ecce oculi
Domini super metuentes eum: et in eis, qui
sperant super misericordia ejus. 19 Ut eruat
a morte animas eorum: et alat eos in fame.
20 Anima nostra sustinet Dominum: quoniam
adjutor et protector noster est. 21 Quia in
eo lætabitur cor nostrum: et in nomine
sancto ejus speravimus. 22 Fiat misericordia
tua, Domine super nos: quemadmodum
speravimus in te.

XXXIV.

Davidi, cum immutavit vultum suum coram
Achimelech, et dimisit eum et abiit.

1 BENEDICAM Dominum in omni tempore:
semper laus ejus in ore meo. 2 In Domino
laudabitur anima mea: audiant mansueti, et
lætentur. 3 Magnificate Dominum mecum:
et exaltemus nomen ejus in idipsum. 4 Ex-
quisivi Dominum, et exaudivit me: et ex
omnibus tribulationibus meis eripuit me.
5 Accedite ad eum, et illuminamini, et facies
vestrae non confundentur. 6 Iste pauper
clamavit, et Dominus exaudivit eum: et de
omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.
7 Immittet angelus Domini in circuitu
timentium eum: et eripiet eos. 8 Gustate,
et videte quoniam suavis est Dominus: beatus
vir, qui sperat in eo. 9 Time-te Dominum
omnes sancti ejus: quoniam non est inopia
timentibus eum. 10 Divites eguerunt et
esurierunt: inquirentes autem Dominum non
minuentur omni bono. 11 Venite filii, audite
me: timorem Domini docebo vos. 12 Quis
est homo qui vult vitam: diligit dies videre
bonos? 13 Prohibe linguam tuam a malo:
et labia tua ne loquantur dolum. 14 Diverto
a malo, et fac bonum: inquire pacem, et
persequere eam. 15 Oculi Domini super
justos: et aures ejus in preces eorum.
16 Vultus autem Domini super facientes
mala: ut perdat de terra memoriam eorum.
17 Clamaverunt justi, et Dominus exau-
divit eos: et ex omnibus tribulationibus
eorum liberavit eos. 18 Juxta est Dominus
iis, qui tribulatio sunt corde: et humiles
spiritu salvabit. 19 Multae tribulationes
justorum: et de omnibus his liberabit
eos Dominus. 20 Custodit Dominus omnia
ossa eorum: unum ex his non conteretur.

תהלים לד לה

21 תמותת רשע רצה וקצף צדיק יאשמו
22 פודה יתה נפש עבדיו ולא יאשמו
בליחוסים ב:

לה

1 ולדוד וריבה יתה את יריביו לחם
את לחם: 2 קחנה מן וצנה וקחנה
בצורתי: 3 ויתנה חנה וסר לקחנה
ודני אמר לנפשי ישעיהו אני: 4 נכשו
ויקלמו מבקשני נפשי יסנו אחר ויחפרו
השבי העתי: 5 ויהי פסל לפגרתה
ויקלמו יתנה וסר: 6 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 7 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 8 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 9 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 10 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 11 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 12 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 13 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 14 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 15 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 16 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 17 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 18 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 19 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 20 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 21 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 22 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 23 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 24 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 25 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 26 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 27 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 28 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 29 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 30 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 31 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 32 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 33 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 34 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 35 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 36 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 37 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 38 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 39 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 40 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 41 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 42 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 43 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 44 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 45 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 46 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 47 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 48 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 49 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 50 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 51 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 52 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 53 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 54 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 55 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 56 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 57 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 58 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 59 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 60 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 61 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 62 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 63 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 64 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 65 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 66 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 67 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 68 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 69 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 70 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 71 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 72 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 73 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 74 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 75 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 76 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 77 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 78 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 79 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 80 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 81 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 82 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 83 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 84 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 85 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 86 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 87 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 88 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 89 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 90 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 91 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 92 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 93 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 94 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 95 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 96 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 97 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 98 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 99 ויהי רשע חשן
ויקלמו יתנה וסר: 100 ויהי רשע חשן

ΨΑΛΜΟΙ, λδ, λε.

21 Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. 22 Ἀντρώσεται Κύριος
ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

λε.

Τῷ Δαυιδ.

1 ΔΙΚΑΣΘΩ, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέ-
μῃσιν τοὺς πολεμοῦντάς με. 2 Ἐπιλαβοῦ ὄπλου
καὶ θυροῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι. 3 Ἐκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας
τῶν καταδιωκόντων με. εἰπὼν τῇ ψυχῇ μου
Σωτηρία σου ἐγώ εἰμι. 4 Αἰσχυνθήσονται καὶ
ἐντραπήσονται οἱ ζητοῦντές τὴν ψυχὴν μου, ἀπο-
στραφείσονται εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κατασχυνθήσονται οἱ
λογιζόμενοί μοι κακά. 5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χυεὶς
κατὰ πρόσωπον ἀνίμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου
ἐκθλίβων αὐτούς. 6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν
σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου κατα-
διώκων αὐτούς. 7 Ὅτι ὠρεῖαν ἐκρυψάν μοι
διαφθοράν παγίδος αὐτῶν, μάτην ἀνείδισαν τὴν
ψυχὴν μου. 8 Ἐλθίτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώ-
σκουσιν, καὶ ἡ θύρα ἣν ἐκρυψαν συλλαβέτω αὐτούς,
καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ. 9 Ἡ δὲ
ψυχὴ μου ἀγαλλιᾶται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθή-
σεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. 10 Πάντα τὰ ὅσα
μου ἱροῦσι Κύριε, τίς ὅμοίός σοι; ῥυόμενος
πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν
καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. 11 Ἀναστάντες μάρτυρες ἀδικοῖ ἀ οὐκ ἐγίνωσκον
ἐπηρώτων με. 12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ
ἀντὶ καλῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. 13 Ἐγὼ
δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ παρενοχλεῖν μοι ἐνεδύμην
σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου ἀποστρα-
φίσσεται. 14 Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν ἡμίτερον
οὕτως εὐηρίστουν, ὡς πένθων καὶ σκυθρωπάζων
οὕτως ἐταπαινούμην. 15 Καὶ κατ' ἰμοῦ εὐφράν-
θησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ
μάστιγες καὶ οὐκ ἐγνων, διεσχίσθησαν καὶ οὐ
κατενόγησαν. 16 Ἐπειράσάν με, ἐξεμυκτήρισάν
με μυκτηρισμόν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς
δόδοντας αὐτῶν. 17 Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀπο-
κατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουρ-
γίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενὴν μου. 18 Ἐξομολογήσομαί σοι καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ,
ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνίσω σε. 19 Μὴ ἐπικαρεί-
ησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ματαίως, οἱ μισοῦντές
με ὥρεάν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. 20 Ὅτι
ἰμοὶ μὲν εἰρηνικά ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὄργῃ δόλους
διελογίζοντο. 21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ
στόμα αὐτῶν, εἶπαν Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν. 22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς. Κύριε,
μὴ ἀποστής ἀπ' ἰμοῦ. 23 Ἐξεγέρθητι Κύριε καὶ
πρόσχεῖ τῇ κρίσει μου, ὁ θεὸς μου καὶ ὁ Κύριός
μου, εἰς τὴν δίκην μου. 24 Κρίνόν με, Κύριε,
κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ θεός μου,
καὶ μὴ ἐπικαρείησάν μοι. 25 Μὴ εἰποῦσαν
ἐν καρδίᾳ αὐτῶν Εὐγε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·
μηδὲ εἰποῦσαν Κατεπίομεν αὐτόν. 26 Αἰσχυ-
νθήσονται καὶ ἐντραπήσονται ἅμα οἱ ἐπικαίροντες
τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην
καὶ ἐντροπήν οἱ μεγαλόφρονοντες ἐπ' ἐμὲ.

PSALMI, XXXIV. XXXV.

21 Mors peccatorum pessima: et qui oderunt
justum delinquent. 22 Redimet Dominus
animas servorum suorum: et non delinquent
omnes qui sperant in eo.

XXXV.

Ipsi David.

1 JUDICA Domine nocentes me, expugna
impugnantes me. 2 Apprehende arma et
scutum: et exsurge in adjutorium mihi. 3 Effunde frameam, et conclude adversus
eos, qui persequuntur me: dic animæ meæ:
Salus tua ego sum. 4 Confundantur et
revereantur, querentes animam meam. Aver-
tantur retrorsum, et confundantur cogitantes
mihi mala. 5 Fiant tanquam pulvis ante
faciem venti: et angelus Domini coarctans
eos. 6 Fiat via illorum tenebræ, et lubricum:
et angelus Domini persequens eos. 7 Quoniam
gratis absconderunt mihi iterum laquei sui:
supervacue exprobraverunt animam meam. 8 Veniat illi laqueus, quem ignorat: et captio,
quam abscondit, apprehendat eum: et in
laqueum cadat in ipsum. 9 Anima autem
mea exultabit in Domino: et delectabitur
super salutari suo. 10 Omnia ossa mea
dicent: Domine, quis similia tibi? Eripiens
inopem de manu fortiorum ejus: egenum et
pauperem a diripientibus eum. 11 Surgentes
testes iniqui, quæ ignorabam interrogabant
me. 12 Retribuebant mihi mala pro bonis:
sterilitatem animæ meæ. 13 Ego autem
cum mihi molesti essent, induebar cilicio.
Humiliabam in jejuniis animam meam: et
oratio mea in sinu meo convertetur. 14 Quasi
proximum, et quasi fratrem nostrum, sic
complacebam: quasi lugens et contristatus
sic humiliabar. 15 Et adversum me lætati
sunt, et convenerunt: congregata sunt super
me flagella, et ignoravi. 16 Dissipati sunt,
nec compuncti, tentaverunt me, subsanna-
verunt me subsannatione: frenduerunt super
me dentibus suis. 17 Domine quando respicies?
restitu animam meam a malignitate eorum, a
leonibus unicum meum. 18 Confitebor tibi in
ecclesia magna, in populo gravi laudabo te. 19 Non supergaudeant mihi qui adversantur
mihi inique: qui oderunt me gratis et annunt
oculis. 20 Quoniam mihi quidem pacifice
loquebantur: et in iracundia terræ loquentes,
dolos cogitabant. 21 Et dilataverunt super
me os suum: dixerunt: Euge, euge, viderunt
oculi nostri. 22 Vidisti Domine, ne sileas:
Domine ne discedas a me. 23 Exsurge et
intende judicio meo: Deus meus, et Dominus
meus, in causam meam. 24 Judica me secun-
dum justitiam tuam Domine Deus meus, et
non supergaudeant mihi. 25 Non dicant in
cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ:
nec dicant: Devoravimus eum. 26 Erub-
escant et revereantur simul, qui gratula-
ntur malis meis. Induantur confusione et
reverentia, qui magna loquuntur super me.

תהלים לה לו

27 יִרְכָּב וַיִּשְׁמַח חֲפָצָיו וַיִּלְמַד חֲסִידָיו
יִקְבַּל יְהוָה חֲפָצָיו שְׁלֹם עֲבָדָיו : 28 וַיִּלְשׁוּנִי
חֲסִידָיו דִּבְרֵי קִלְיָנִים תְּהַלְלֶנּוּ :

לו

לִמְנַחֵם לַעֲבֹד־יְהוָה לְדָוִד : 1 נֶאֱמַר
כָּשֶׁשׁ לְרָשָׁע בְּתֵרֵב לְפִי אִירְפֶּה אֱלֹהִים
לִגְדֹל עֲצָיו : 2 בִּירְחֻלִּית אֱלֹהֵי עֲצָיו
לִמְצָא עֲצָיו לְשָׁנָה : 3 דְּבַר־רִפְיוֹ אָנוּ וּמִדְּמָה
הָדָל לְחִשְׁפִּיל לְחִיטִּיב : 4 אָנוּ וַיִּחַשֵּׁב
עַל־מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְנַצֵּב עַל־הַר לֹא־טוֹב הָיָה
לֹא וַיִּמָּאֵס : 5 יְהוָה בְּהַשְׁמִים חֲסִידָיו
אֲמַנְתָּהּ עַד־שְׁחָקִים : 6 דִּבְרָתָהּ וַיִּתְרַרֵר
אֵל מִשְׁפָּטֶיהָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם אֲבִיהֶם
הַתִּשְׁפִּיעַ יְהוָה : 7 מִדְּהַר חֲסִידָיו אֱלֹהִים
וַיִּבְנֶה אָדָם בָּצָל כְּנָפֵיהֶם חֲסִידָיו : 8 וַיִּרְאוּ
מִצִּיּוֹן בִּיתָהּ וְנָחַל עֲדָנָהּ חֲשָׁקִים : 9 כִּי
עָמְדָה מְקוֹר חַיִּים בְּאֵרָהּ נְרָאֲהָאֵר :
10 מִשְׁחָה חֲסִידָיו לְדִבְרֵיהָ וַיִּצְדַּקְתָּהּ לִישְׁרֵרִי
לֵב : 11 אֲלִי־תִבְוֹאֵי רָגֶל גִּמְלָהּ נֶדַךְ לְשָׁפִים
אֲלִי־תִבְנִי : 12 אֲשֶׁם גִּמְלָהּ פָּעִלִי אָנוּ וַיִּחָדֵד
וַיִּלְמַדְנֵהּ קוֹם :

לו

1 לְדָוִד וַאֲלֵהֶם בְּמִרְעִים אֲלֵהֶם
בְּעֵשְׂרֵי עוֹלָה : 2 כִּי בְּחִצֵּי מִדְּבָר וַיִּמְלֹךְ
וַיִּבְרָךְ יִשְׁמָעֵאל וַיִּבְלִי : 3 בְּמִדְּבָר בִּיתָהּ וַיִּשְׁפֹּחַ
טוֹב שֶׁקְרָאֲרָץ וַיִּרְעָה אֲמַנְתָּהּ : 4 וַיִּתְעַשֶּׂה
עַל־יְהוָה וַיִּתְּנוּ לָהּ מִשְׁאֲלוֹת לֵבָה : 5 כִּי
עַל־יְהוָה וַיִּרְעָה וַיִּבְרָךְ וַיִּבְלִי וַיִּתְּנוּ
וַיִּשְׁפֹּחַ : 6 וַיִּחָדֵד כְּאֵר צִדְקָה וַיִּמְשָׁפֵט
בְּצִדְקָתָהּ : 7 דָּוִד וַיִּתְּנוּ וַיִּתְּנוּ לָהּ
אֲלֵהֶם בְּמִצְלִים וַיִּבְרָךְ בְּאֵשׁ עֲמָה
מִזְמוֹת : 8 תִּרְעָה מֵאָה נֶעֱנֵב חֲמָה אֲלֵהֶם
תִּתְחַדֵּר אֶת לְהִרְעָה : 9 כִּי מִרְעִים וַיִּבְרָתֵנוּ
וַיִּתְּנוּ יְהוָה תִּתְחַדֵּר יִירְשָׁה אֶרֶץ : 10 וַיִּצְדַּק
מִעַם וַיִּתְּנוּ רָשָׁע וַיִּתְּנוּ עַל־מִקְוֵהוּ
וַיִּתְּנוּ : 11 וַיִּבְרָתֵנוּ יִירְשָׁה אֶרֶץ וַיִּתְּנוּ
עַל־לֵב שְׁלֹם : 12 אֲשֶׁם רָשָׁע לִצְדִיקָה וַיִּתְּנוּ
עַל־יְהוָה וַיִּתְּנוּ לָהּ כִּי־רָאָה כִּי־רָאָה
יִבְרָךְ : 13 חֲרֵב וַיִּתְּנוּ רָשָׁעִים וַיִּתְּנוּ לְשִׁפְתָם
לְחִפִּיל עָנִי וַיִּתְּנוּ לְטִפְחוֹ יִשְׁרֵרֵהּ :

ΨΑΛΜΟΙ, λε', λς', λζ'.

27 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθήσωνται οἱ θέλοντες
τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός
Μεγαλυνθείη ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην
τοῦ δούλου αὐτοῦ. 28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετή-
σει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν
ἐπαινόν σου.

λς.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυίδ.

1 ΦΘΕΙΝ ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν
ἑαυτῷ, οὐκ ἐστὶ φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ. 2 Ὅτι ἰδὼσιν ἐνὶ πνεύματι αὐτοῦ τοῦ εὐρεῖν
τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισηταί. 3 Τὰ ῥήματα
τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη
συνέναι τοῦ αγαθῆναι. 4 Ἀνομίαν ἐλογίσατο ἐπὶ
τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ,
τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθησε. 5 Κύριε, ἐν τῷ
οὐρανῷ τὸ ἐλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ὥς τῶν
νεφελῶν. 6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὕψος ὄρη θεοῦ, τὰ
κρίματά σου ὡς εἰς ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ
κτῆνη σώσεις Κύριε, 7 Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἐλεός
σου ὁ θεός. οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σέπῃ
τῶν πτερυγῶν σου ἐλπίουσι. 8 Μεθυθήσονται
ἀπὸ πύθης οἴκου σου, καὶ τὸν χιμαῖρόν σου τῆς
τροφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. 9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ
ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ σου ὀφύμεθα φῶς. 10 Παρά-
τεινον τὸ ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε, καὶ τὴν
δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 11 Μὴ
ἐλθῶ μοι πόνος ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἀμαρτωλῶν
μὴ σαλεύσῃ με. 12 Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἔργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύναν-
ται στῆναι.

λζ.

Τῷ Δαυίδ.

1 Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου
τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν. 2 Ὅτι ὡς εἰς χόρτος
ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡς εἰς λάχανα χλόης
ταχὺ ἀποπεσούνηται. 3 Ἐλπίσον ἐπὶ Κύριον καὶ
ποιεῖ χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν καὶ
ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. 4 Καταρύψῃ-
σον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσω σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς
καρδίας σου. 5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν
ὁδόν σου καὶ ἐλπίσον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιή-
σει. 6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου,
καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. 7 Ὑποτάγηθι
τῷ Κυρίῳ καὶ ἰκίτευσον αὐτόν. μὴ παραζήλου
ἐν τῷ κατευδουμένῳ ἐν τῷ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ
ποιοῦντι παρανομίας. 8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ
ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύ-
εσθαι. 9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται,
οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον αὐτοὶ κληρονομή-
σουσι τὴν γῆν. 10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ
ὑπάρξῃ ἀμαρτωλός, καὶ ζητήσῃς τὸν τόπον αὐτοῦ
καὶ οὐ μὴ εὑρῇς. 11 Οἱ δὲ πρᾶξις κληρονομήσουσι
γῆν, καὶ καταρυσθήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης. 12
Παρατηρήσεται ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ
βρῦξαι ἐπ' αὐτόν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. 13 Ὁ δὲ
Κύριος ἐκγελᾷται αὐτόν, ὅτι προσβλέπει ὅτι ἦξει
ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. 14 Ῥομφαίαν ἰσπάσαντο οἱ
ἀμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν
πτωχὸν καὶ πίνητα, τοῦ σφάζειν τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

PSALMI, XXXV. XXXVI. XXXVII.

27 Exultent et lætentur qui volunt justitiam
meam, et dicant semper: Magnificetur Do-
minus, qui volunt pacem servi ejus. 28 Et
lingua mea meditabitur justitiam tuam, tota
die laudem tuam.

XXXVI.

In finem, servo Domini ipsi David.

1 DIXIT injustus ut delinquit in semetipso:
non est timor Dei ante oculos ejus. 2 Quo-
niam dolose egit in conspectu ejus: ut inve-
niatur iniquitas ejus ad odium. 3 Verba oris
ejus iniquitas, et dolus: noluit intelligere ut
bene ageret. 4 Iniquitatem meditatus est in
cubili suo: adstitit omni viæ non bonæ,
malitiam autem non audivit. 5 Domine in
cælo misericordia tua: et veritas tua usque
ad nubes. 6 Justitia tua sicut montes Dei:
judicia tua abyssus multa. Homines, et
jumenta salvabis Domine: 7 Quemadmodum
multiplicasti misericordiam tuam Deus. Filii
autem hominum in tegmine alarum tuarum
sperabunt. 8 Inebriabuntur ab uberitate
domus tuæ: et torrente voluptatis tuæ potabis
eos. 9 Quoniam apud te est fons vitæ: et in
lumine tuo videbimus lumen. 10 Pretendo
misericordiam tuam scientibus te, et justitiam
tuam his, qui recto sunt corde. 11 Non veniat
mihi pes superbiæ: et manus peccatoris non
moveat me. 12 Ibi ceciderunt qui operantur
iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt
stare.

XXXVII.

Psalmus ipsi David.

1 NOLI æmulari in malignantibus: neque
zelaveris facientes iniquitatem. 2 Quoniam
tamquam fœnum velociter arescent: et quem-
admodum olera herbarum cito decident. 3 Spera
in Domino, et fac bonitatem: et
inhabita terram, et pascaris in divitiis ejus. 4
Delectare in Domino: et dabit tibi petitiones
cordis tui. 5 Revela Domino viam tuam, et
spera in eo: et ipse faciet. 6 Et educet quasi
lumen justitiam tuam, et judicium tuum
tanquam meridiem: 7 Subditus esto Domino,
et ora eum. Noli æmulari in eo, qui prospe-
ratur in via sua: in homine faciente injustitias. 8
Desine ab ira, et derelinque furorem: noli
æmulari ut maligneris. 9 Quoniam qui
malignantur, exterminabuntur: sustinentes
autem Dominum, ipsi hereditabunt terram. 10
Et adhuc pusillum, et non erit peccator:
et quæres locum ejus, et non invenies. 11
Mansueti autem hereditabunt terram, et
delectabuntur in multitudine pacis. 12 Ob-
servabit peccator justum: et stridebit super
eum dentibus suis. 13 Dominus autem
irridebit eum: quoniam prospicit quod veniet
dies ejus. 14 Gladium evaginaverunt pecca-
tores: intenderunt arcum suum, ut dejiciant
pauperem et inopem, ut trucidant rectos corde.

תהלים לו לח

15 חרבם תבוא בלכתם ונשתוכם תשכרנה:
 16 טוב מעט לצדיק מחמוץ רשעים רבים:
 17 כי ורועות רשעים תשכרנה וסומך צדיקים יהיה:
 18 יתעצ יהיה ויניח המימים ויחלקם לעולם תהיה:
 19 לא יבשו בעת רעה ויבמי רעבון וישבעו:
 20 כי רשעים יאבדו ואיני יהיה פיקר פנים פלו בעשן פלו:
 21 לנה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונוחן:
 22 כי מברכו יגרשו ארץ וימלכו ויבנהו ויבנהו מצעד יגבר פוננו ונדרו ויחפץ:
 24 כי יפל לא יאכל פרי יתנו סומך ונו:
 25 נערו הייתי בגנותי ולא ראיתי צדיק נצח ורעו מבקש לחם:
 26 פלתיים חונן ומלנה ורעו לבדנה:
 27 סור מרע נעשה טוב ושלן לעולם:
 28 כי יהיה ויחב משפט ולא יעזב ארץ חסידיו לעולם נשקרו ורע רשעים נכרת:
 29 צדיקים יירשמו וישפנו לעד עליהם:
 30 כי צדיק יהיה חכמה ולשונו תדבר משפט:
 31 הולכת אלתי פלגו לא תמער אשוריו:
 32 צדקה רשע לצדיק ומבקש לחמהו:
 33 יהיה לא יעזובו בגדו ולא ירשיעו בהשפמו:
 34 מנה אליהו וישמר דברו וירוממו לרשת ארץ פהרה רשעים תהיה:
 35 ראיתי רשע עביו ומתנה פאזהר רענו:
 36 וינער ויחנה אינני ואבקשהו ולא נמצא:
 37 שמרתם וראה נשר פריהרות לאיש שלום:
 38 ופשעים נשפנו ויהיו אחרים רשעים נכרתה:
 39 ותשועת צדיקים מיתה קעוכם בעת צרה:
 40 וינעוכם יהיה ויפלטם ויפלטם מרשעים וישיעם פיהם בו:

לח

1 מזמור לדוד לחזקיר:
 2 יהיה אלי-בהצפוק תוכיחני ובהמחוק תסבני:
 3 כי חציה נחתי בו ותנחת עלי ידו:
 4 איד מתם בבשרי מפני זממה איד שלום פשעמי מפני חטאתי:
 5 כי עזנתי עברי ראשי כמשנא כבד ויכבדו מפני:
 6 תבאנישו נמקו חבירתי מפני אלקי:
 7 נענתי שחיתי ערמאד פלתיים חנר חלקתי:

ΨΑΛΜΟΙ, ΛΖ, ΛΗ.

15 Ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβέιη. 16 Κρείσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πλὺν. 17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίξει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος. 18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. 19 Οὐ καταισχυθήσονται ἐν καιρῷ πονηροῦ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται. 20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἰχθροὶ τοῦ Κυρίου ἔμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοῦ καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὥσει καπνὸς ἐξέλκον. 21 Δανεῖζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δικαίος οἰκτεῖρι καὶ διδοῖ. 22 Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται. 23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατεϋθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει. 24 Ὅταν πίσς οὐ καταρραχθῇσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίξει χεῖρα αὐτοῦ. 25 Νεώτερος ἰγινόμην καὶ γὰρ ἐγὼ ἰγίρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλείμμενον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους. 26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἔλει καὶ δανεῖζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εὐλογίαν ἔσται. 27 Ἐκλείνον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσων ἀγαθόν, καὶ κατασκηνώσει εἰς αἰῶνα αἰῶνος. 28 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. 29 ἄμωμοι ἐκδοθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσβεβὼν ἐξολοθρευθήσεται. 29 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. 30 Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν. 31 Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. 32 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. 33 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσαι αὐτόν ὅταν κρινῇται αὐτῷ. 34 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν, ἐν τῷ ἐξολοθρεῖσθαι ἁμαρτωλοὺς ὅψει. 35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερψοῦμενον καὶ ἱταρόμενον ὡς τὰς εἰδούρας τοῦ Λιβάνου. 36 Καὶ παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν. καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρέθην ὁ τόπος αὐτοῦ. 37 Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἰστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ. 38 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. 39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἰστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως. 40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐλεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἠλπίσαν ἐπ' αὐτόν.

λη.

Ψαλμός τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου.

1 ΚΥΡΙΕ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλίσχῃς με, μὴ δὲ τῷ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. 2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνέπαγγησαν μοι, καὶ ἐπιστήριξας ἐπ' ἐμὴ τὴν χεῖρά σου. 3 Οὐκ ἔστιν ἰσως ἐν τῷ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. 4 Ὅτι αἱ ἀνομίας μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἱβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὴ. 5 Προσώρισαν καὶ ἰσάπησαν οἱ μὲλός μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. 6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμθηθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἱπορεύομην.

PSALMI, XXXVII. XXXVIII.

15 Gladius eorum intret in corda ipsorum: et arcus eorum confringatur. 16 Melius est modicum justo, super divitias peccatorum multas. 17 Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem justos Dominus. 18 Novit Dominus dies immaculorum: et hereditas eorum in aeternum erit. 19 Non confundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur, 20 Quia peccatores peribunt. Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint et exaltati: deficientes, quemadmodum fumus deficient. 21 Mutuabitur peccator, et non solvet: justus autem miseretur et tribuet. 22 Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt. 23 Apud Dominum gressus hominis dirigentur: et viam ejus volet. 24 Cum ceciderit, non collidetur, quia Dominus supponit manum suam. 25 Junior fui, etenim senui: et non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem. 26 Tota die miseretur et commodat: et semen illius in benedictione erit. 27 Declina a malo, et fac bonum: et inhabitabit in sæculum sæculi. 28 Quia Dominus amat judicium, et non derelinquet sanctos suos: in aeternum conservabuntur. Injusti punientur: et semen impiorum peribit. 29 Justi autem hereditabunt terram: et inhabitabunt in sæculum sæculi super eam. 30 Os justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur judicium. 31 Lex Dei ejus in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus ejus. 32 Considerat peccator justum: et quærit mortificare eum. 33 Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus: nec damnabit eum cum judicabitur illi. 34 Expecta Dominum, et custodi viam ejus: et exaltabit te ut hereditate capias terram: cum perierint peccatores videbis. 35 Vidi impium superexaltatum, et elevatum sicut cedros Libani. 36 Et transivi, et ecce non erat: et quæsi eum, et non est inventus locus ejus. 37 Custodi innocentiam, et vide equitatem: quoniam sunt reliquiae homini pacifico. 38 Injusti autem disperibunt simul: reliquiae impiorum interibunt. 39 Salus autem justorum a Domino: et protector eorum in tempore tribulationis. 40 Et adjuvabit eos Dominus, et liberabit eos: et eruet eos a peccatoribus, et salvabit eos: quia speraverunt in eo.

XXXVIII.

Psalmus David, in rememorationem de sabbato.

1 DOMINE ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me. 2 Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: et confirmasti super me manum tuam. 3 Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum. 4 Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: et sicut onus grave gravatæ sunt super me. 5 Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ. 6 Miser factus sum et curvatus sum usque in finem: tota die contristatus ingrediebar.

תהלים לח לט

8 כִּי־בִקְשִׁי מִלֵּא נִגְלָה וְאֵין מָרֹם בְּבִשְׁרִי :
9 כִּי־נִבְּלָתִי וְנִדְּבַנְתִּי עַד־מָאֹד שְׁאֵנִתִּי מִבְּהִמָּת
לִפְנֵי : 10 אֲדֹנִי נִבְּדָה כִּלְ־פִאֲתֹתִי וְאֶנְחִיתִי
מִפֶּה לֹא־נִסְתָּרָה : 11 לִפְנֵי סִסְתָּרִי עֲזָבִי
לְחַי וְאֹדֶר עֵינִי בַּסֵּלֶם אֵין אֶתִּי : 12 אֶהְבֵּיו
וְרַעִי מִכֶּנֶד בִּנְעִי נִעְמָדוֹ וְקִרְבִּי מִרְחֹק
עָקָדוֹ : 13 וַיִּנְהָשׁוּ מִבְּקָשִׁי בִּשְׁטִי וַיִּרְשָׁעוּ
הָעֲתִי וַיִּבְרֹו חַוֹּת וּמִרְבֹּחַ קִלְ־חַיִּים
יָחֲבוּ : 14 וַיֵּאֱמֶן בְּחַרְשׁ לֹא אֶשְׁמַע וּבְכֶלֶם
לֹא יִסְתַּדְּדִי : 15 וַיֵּאֱמֶן אֶשְׁמַע אֶשְׁמַע לֹא־
שָׁמַע וְאֵין בְּפִיו הַקְּוֹחֹת : 16 כִּי־לֹךְ יִהְיֶה
הַחֲתָלִי אֶתְּרָה מִעֲנֵה אֲדָנִי אֶלְחִי :
17 כִּי־אֶמְרִיתִי פֶה־וַיִּשְׁמַחֲרֵלִי בְּמִטְ בִּלְבִי עַל־
הַבְּחִילוֹ : 18 כִּי־אֶמְרִי לִעֲלֹעַ נִקְוֹ וּמִכְאֹבִי
נִבְּנִי חֲמִיד : 19 כִּי־עֲוֹנִי אֶגִּיד לְאֵלֶיךָ
מִכְּפִאֲתִי : 20 וְאֶלְבִּי חַיִּים עֲצָמִי וְרִבִּי
שִׁנָּי שִׁקָּר : 21 וּבִשְׁלֹמִי רָעָה פִּתַּח מִבְּרַח
אֶשְׁמַחֲנִי פִּתַּח גְּרוּפִי טוֹב : 22 אֶל־פִּעְזֹבִי
יִחְזָק אֶלְחִי אֶל־תִּרְחֹק מִכֶּנֶד : 23 חַוֹּשָׁה
לְעִזְרָתִי אֲדֹנִי תִשְׁעָרֵנִי :

לט

1 לִמְנַחֵם לְיִרְאוֹן מִקְדֹּר לְדֹד :
2 אֶמְרִיתִי אֶשְׁמַחֲרֵלִי וְרִבִּי מִכְּטֹא בִלְשׁוֹנִי
אֶשְׁמַחֲרֵלִי לִפְנֵי מַחְסֹם בְּעֹדֶר רָשָׁע לִבִּי :
3 גִּלְמִיתִי דֹמִיחַ חֲסִיעִיתִי מִטְּוֹב וּבִאֲבִי
נִעְדָּר : 4 חֶסֶד לִפְנֵי בִּתְרָבִי בִּהְיִינוּ תִבְעֵר
אֶשׁ תִּבְרִיתִי בִלְשׁוֹנִי : 5 הִוְדִיעֵנִי וְחִנֵּהוּ
הַצִּי וּמִצֵּת גִּמִּי מִדִּחְיָא אֲדַעֵה מִדִּחְקֹל
אֵנִי : 6 הִנֵּה מִסְחֹת וְגִמִּתָּה גִמִּי וְחִלְתִּי
כִּי־נִצַּח אֶת־כִּלְ־תִבְלִי קִלְ־אֵיִם נִעְבָּר
קִלְחָה : 7 אֶת־בְּצֵלֶם וְיִתְחַלֵּק־אִישׁ אֶת־
הַבֵּל יִחְסִינוּ יִצְבֹּר וְלֹא־יִתְנַעַם מִי־אֶחָדֶם :
8 וְעַתָּה מִדִּחְיָתִי אֲדָנִי תִחְלִיתִי לִךְ
הִיא : 9 מִבְּלִשְׁעֵי חֲצִילֵי חֲרָפִי
בָּבֶל אֶל־תִּשְׁמַחֲנִי : 10 גִּלְמִיתִי לֹא אֶסְתַּח
כִּי־כִי אֶתְּרָה עֲשִׂיתִי : 11 הִסָּר מִצְלִי
נִעְדָּר מִתְּבַרֵּר לְדָד אֵנִי קִלְחִי :
12 בִּתְקֹחֹת עַל־עֵזוֹ וְשִׁבְתָּ אִישׁ וְתִתְּנֶם
בְּעֵשׂ חֲמִידוֹ אֶת־הַבֵּל קִלְ־אֵיִם קִלְחָה :

ΨΑΛΜΟΙ, λη', κθ'.

7 "Οτι ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου. 8 Ἐκαώθην καὶ ἱταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυμένη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. 9 Καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σοῦ. 10 Ἡ καρδία μου ἐτάραχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. 11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου μακρόθεν ἔστησαν. 12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. 13 Ἐγὼ δὲ ὥσπερ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσπερ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. 14 Καὶ ἐγενόμεν ὥσπερ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἰλεγμούς. 15 "Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃς, Κύριε ὁ θεός μου. 16 "Οτι εἶπα Μὴ ποτε ἐπιχάρῳσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῇ σαλευθῇται πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἰμεγαλοβόρημόνησαν. 17 "Οτι ἐγὼ εἰς μίστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγῆδών μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός. 18 "Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγεῖλω, καὶ μερμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. 19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κειραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδικῶς. 20 Οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην. 21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. 22 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

λθ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθὺν, ψδ' τῷ Δαυίδ.

1 Εἴπα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῇ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. 2 Ἐκωφώθην καὶ ἱταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀλγῆμά μου ἀνεκαίνισθ. 3 Ἐθερμάνθην ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελίτῃ μου ἱκανθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. 4 Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πῖρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γινῶ τί ὑστερῶ ἐγὼ. 5 Ἰδοὺ παλαιὰς ἡμερας τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὑπόστασις μου ὥσπερ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Διάψαλμα. 6 Μίντοι γε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μᾶτην ταράσσεται· θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίτιν συναίξει αὐτά. 7 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασις μου παρὰ σοὶ ἐστιν. Διάψαλμα. 8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῥῥαί με, ὀνειδος ἄφρονι ἰδωκάς με. 9 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με. 10 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάλιστα σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἐξέλιπον. 11 Ἐν ἰλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἱκαίδευσας ἄνθρωπον, καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μᾶτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος. Διάψαλμα.

PSALMI, XXXVIII. XXXIX.

7 Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea. 8 Afflictus sum, et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei. 9 Domine, ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est absconditus. 10 Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum. 11 Amici mei, et proximi mei adversum me appropinquaverunt, et steterunt. Et qui juxta me erant, de longe steterunt: 12 Et vim faciebant qui quærebant animam meam. Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur. 13 Ego autem tanquam surdus non audiebam: et sicut mutus non aperiens os suum. 14 Et factus sum sicut homo non audiens, et non habens in ore suo redargutiones. 15 Quoniam in te Domine speravi: tu exaudies me Domine Deus meus. 16 Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt. 17 Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper. 18 Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: et cogitabo pro peccato meo. 19 Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique. 20 Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem. 21 Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne discesseris a me. 22 Intende in adiutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

XXXIX.

In finem, ipsi Idithun, Canticum David.

1 DIXI: Custodiam vias meas: ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator adversum me. 2 Obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis: et dolor meus renovatus est. 3 Concaluit cor meum intra me: et in meditatione mea exardescet ignis. 4 Locutus sum in lingua mea: Notum fac mihi Domine finem meum, et numerum dierum meorum quis est: ut sciam quid desit mihi. 5 Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanquam nihilum ante te. Verumtamen universa vanitas, omnis homo vivens. 6 Verumtamen in imagine pertransit homo: sed et frustra conturbatur. Thesaurizat: et ignorat cui congregabit ea. 7 Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? et substantia mea apud te est. 8 Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me. 9 Obmutui, et non aperui os meum, quoniam tu fecisti: 10 Amove a me plagas tuas. 11 A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: verumtamen vane conturbatur omnis homo.

תהלים לט מ

12 שמעך תפלתִי וְיִחוּדִי וְשׁוֹמְרֵי חֻמֹּתַי
אֶל־דַּמְעוֹתַי אֶל־תִּפְחָשׁ כִּי גַר אֲנִי עַמּוֹךְ
תּוֹשֵׁב כָּל־לַחְבוֹתַי: 14 הִשָּׁע מִמֶּנִּי וּמִכְלִיחַ
בְּמַרְם אֱלֹהִי וְאִיגִי:

מ

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר: 2 כָּהֵן תִּנְחַל תִּנְחַל
יְהוָה נִגַּח אֱלֹהֵי וַיִּשְׁמַע שׁוֹמְרֵי: 3 וַיַּעֲלֵנִי
מִכּוֹר שְׁאוֹן מִמַּיִם תִּנְחַן וַיִּקַּח עַל־קַלְעֵי
רַגְלִי כִּנְוֹן אֲשֶׁר־י: 4 וַיִּתֵּן בִּי שִׁיר קִדְשׁ
תִּתְקַלָּה לְאֶלְהֵינוּ יְהוָה רַב־יָמִים וַיִּרְאֵהוּ
יִבְטַחוּ בִּיהוָה: 5 אֲשֶׁר־הִגִּיד אֲשֶׁר־שָׁמַע
יְהוָה מִבְּטָחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רִחְבֵּים וְשָׁמַע
כָּבוֹד: 6 רַבּוֹת עֲשִׂיתָ אֶתְּהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי
בְּכָל־תִּנְחַל וּמִחֲשָׁבֹתַי אֱלֹהֵינוּ אֵין וְעִדָּה
אֱלֹהִי אֲנִידָה וַתִּבְרָךְ עַצְמוֹ מִסְפָּר:
7 זָבַח וּמִנְחָה לֹא חִפְצָה אֲנִים קָרִית לִי
עֹלָה לְחִפְצָה לֹא שָׁאֵלָה: 8 אֵין אֲמַרְתִּי
הַגִּיד־בְּאָמִי בְּמַלְאֲכֵי־סֵפֶר כְּתוּב עָלַי:
9 לַעֲשׂוֹת רִצְוֹנִי אֱלֹהֵי חֲפְצֵי וְיִתְרַחֲמֵהוּ
בְּתוֹךְ מַעֲי: 10 בְּעֲשִׂיתִי צִדְקָה וּבִקְוֹתֶיךָ רַב
הִנֵּה אֲשֶׁר־לִי לֹא אֲכַלָּה יְהוָה אֶתְּהוּ חֲדָשׁ:
11 צִדְקָתְךָ לֹא־כִשִּׁיתִי וּבְתוֹךְ לִבִּי אֲמַנְתִּי
וְתִשְׁמַעְתָּ אֲמַרְתִּי לֹא־כִסְדִּיתִי חֲסִדֶּךָ
וְאֲמַרְתָּ לְקַחֲלִי רַב: 12 אֶתְּהוּ יְהוָה לֹא
תִכְלָה בְּחִמִּיתִי מִמֶּנִּי חֲסִדֶּךָ וְאֲמַרְתָּ חֲסִיד
וַיִּרְאֵהוּ: 13 כִּי אֲפַפּוּ עָלַי רַעוֹת עַד־אֵין
מִסְפָּר הַשִּׁנִּים צִנְחִי וְלֹא־יִכְלָתִי לְחַאוֹת
עַצְמוֹ מִשְׁעָרֹת רִאשֵׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי: 14 רַחֲמֵהוּ
יְהוָה לְחַצְלֵנִי יְהוָה לְעֹזְרֵתִי חֲשׂוֹה:
15 יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ וַיִּחַדּוּ מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי
לְסִפְתֹּתַי וַיִּסְחוּ וַיִּקְלָמוּ חֲפָצֵי דַמְעָתִי:
16 וַיִּשְׁמַע עַל־עַקְבִּי בְּשִׁתְּכִי הַמִּרְיָם לִי
חֲחָה וְחֲחָה: 17 וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁמַח וּבְהָרָה קֶלֶד
מִכְּלִי וַיִּמְרָה חֲמִיד וַיַּעֲלֵה יְהוָה אֶתְּהוּ
תִּשְׁמַעְתָּ: 18 וַאֲנִי עָנִי וְאֲבִיּוֹן אֲדָנִי
יִחַשְׁבֵּנִי עֲזָרְתִּי וּמִסְכְּלִי אֶתְּהוּ אֱלֹהֵי
אֶל־תִּתְּחַר:

ΨΑΛΜΟΙ, λθ', μ.

12 Εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς
δεήσεώς μου ἐνώτισαι, τῶν δακρύων μου μὴ παρα-
σιωπήσῃς· ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ
παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.
13 Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν
καὶ οὐκίτη μὴ ὑπάρξω.

μ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

1 ὙΠΟΜΕΝΩΝ ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσίχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου·
2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ
πηλοῦ ἰλύος, καὶ ἐστῆσεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου· 3 Καὶ
ἐνίβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ῥῆμα καινόν, ὕμνον τῷ
θεῷ ἡμῶν. Ὁφονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται,
καὶ ἑλπιούσιν ἐπὶ Κύριον. 4 Μακάριος ἀνὴρ οὗ
ἐστὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπι-
βλεψεν εἰς ματαιότητα καὶ μανίας ψευδεῖς.
5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυ-
μάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἐστὶ τις
ὁμοιωθήσεται σοι· ἀπήγγεila καὶ ἐλάλησα, ἐπλη-
θύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν. 6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν
οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρίστω μοι· ὀλοκαύ-
τωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτησας. 7 Τότε
εἶπον Ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται
περὶ ἐμοῦ, 8 Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός
μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς
καρδίας μου. 9 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν
ἐκκλησίᾳ μεγάλη, ἰδοὺ τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κωλύσω.
Κύριε, σὺ ἔγνωσ 10 Τὴν δικαιοσύνην μου· οὐκ
ἐκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ
τὸ σωτήριόν σου εἶπα· οὐκ ἐκρυψα τὸ ἔλεός σου
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
11 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμοὺς σου
ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ
παντός ἀντελάβοντό μου. 12 Ὅτι περιέσχον με
κακὰ ὧν οὐκ ἐστὶν ἀριθμός, κατέλαβόν με αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνάσθην τοῦ βλέπειν·
ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου,
καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. 13 Εὐδόκησον
Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι
πρόσχεις. 14 Κατασχυνθείησαν καὶ ἐντραπήθησαν
ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἰξᾶραι
αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐντρα-
πήθησαν οἱ θέλοντές μοι κακὰ. 15 Κομισάσθωσαν
παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι Εὐγε
εὐγε. 16 Ἀγαλλιᾶσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν
διὰ παντός Μεγαλυνήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες
τὸ σωτήριόν σου. 17 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πίνης
εἰμὶ, Κύριος φρονεῖ μοι· βοηθός μου καὶ ὑπερα-
σπιστής μου εἰ σὺ· ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

PSALMI, XXXIX. XL.

12 Exaudi orationem meam Domine, et
deprecationem meam: auribus percipe la-
crymas meas. Ne sileas: quoniam advena
ego sum apud te, et peregrinus, sicut
omnes patres mei. 13 Remitte mihi, ut
refrigerer priusquam abeam, et amplius
non ero.

XL.

In finem, Psalmus ipsi David.

1 EXPECTANS expectavi Dominum, et
intendit mihi. 2 Et exaudivit preces meas:
et eduxit me de lacu miserie, et de luto fecis.
Et statuit super petram pedes meos: et direxit
gressus meos. 3 Et immisit in os meum
canticum novum, carmen Deo nostro. Vide-
bunt multi et timebunt: et sperabunt in
Domino. 4 Beatus vir, cujus est nomen
Domini spes ejus: et non respexit in vanitates
et insanias falsas. 5 Multa fecisti tu Domine
Deus meus mirabilia tua: et cogitationibus
tuis non est qui similis sit tibi. Annuntiavi
et locutus sum: multiplicati sunt super
numerum. 6 Sacrificium et oblationem no-
luisti: aures autem perfecisti mihi. Holo-
caustum et pro peccato non postulasti:
7 Tunc dixi: Ecce venio. In capite libri
scriptum est de me 8 Ut facerem voluntatem
tuam: Deus meus volui, et legem tuam in
medio cordis mei. 9 Annuntiavi justitiam tuam
in ecclesia magna, ecce labia mea non pro-
hibebo: Domine tu scisti. 10 Justitiam tuam
non abscondi in corde meo: veritatem tuam
et salutare tuum dixi. Non abscondi miseri-
cordiam tuam, et veritatem tuam a concilio
multo. 11 Tu autem Domine ne longe facias
miserationes tuas a me: misericordia tua et
veritas tua semper susceperunt me. 12 Quoniam
circumdederunt me mala, quorum non est
numerus: comprehenderunt me iniquitates
meae, et non potui ut viderem. Multiplicatae
sunt super capillos capitis mei: et cor meum
dereliquit me. 13 Complaceat tibi Domine
ut eruas me: Domine, ad adjuvandum me
respice. 14 Confundantur et revereantur
simul, qui quaerunt animam meam, ut auferant
eam. Convertantur retrorsum, et revereantur
qui volunt mihi mala. 15 Ferant confestim
confusionem suam, qui dicunt mihi: Euge,
euge. 16 Exultent et laetentur super te
omnes quaerentes te: et dicant semper:
Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare
tuum. 17 Ego autem mendicus sum, et
pauper: Dominus sollicitus est mei. Adjutor
meus, et protector meus tu es: Deus meus et
tardaveris.

תהלים מא מב

מא

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמֹר לְדָוִד: אֲשֶׁר־יִשְׁכַּל
אֶל־כָּל בָּיִת רָעָה וְסִלְמָתוֹ יִהְיֶה:
3 יִהְיֶה וְיִשְׁמְחֵהוּ וְיִתְחַהֵּב אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
וְאֶל־תְּהִלָּתוֹ בְּנֶפֶשׁ אֲבִירִי: 4 יִהְיֶה וְסִדְרָה
עַל־עַרְשׁ דָּוִד כְּלִי־מִשְׁכָּבוֹ חֶסֶד וְחֵן:
5 אֲנִי אֲמַרְתִּי יִהְיֶה חֶסֶד וְחֵן וְאֲשֶׁר נִפְשִׁי
כִּי־תִקְרָא לִּי: 6 אֲבִירִי וְאֲמַרְתִּי בַּעַל
מִתִּי אֲמַרְתִּי וְאֲבָד שְׁמוֹ: 7 וְאֲסִפֶּה
לְרִאיוֹתִי וְשָׁמָּה יִדְבַּר לִּפְנֵי יִקְדָּשׁ אֲנִי לִּי
וְאֲמַר לְחַיִּי וְדַבֵּר: 8 יִחַד עָלַי וְתִלְחֹשׁ
כְּלִי־שִׁנָּיִם עָלַי וְתִשְׁכַּב רַעַח לִי: 9 דַּבֵּר
בְּלִיעַל וְצִיָּה בְּוֶאֶר שֶׁכֶּב לֹא־יִוָּסֵף
לָקוֹם: 10 בְּסִי־אֵשׁ שְׁלוֹמִי וְאֲשֶׁר־בְּמִקְרָאִי
בְּוֶאֶר לְחַמִּי הַחֲדִיל עָלַי עֲקֹב: 11 וְאִתָּה
יִהְיֶה חֶסֶד וְחֵן וְאֲשֶׁר־בְּמִקְרָאִי לָקוֹם:
12 בְּצִיָּה וְדַבֵּר וְתִקְרָא בִּי כִּי לֹא־יִוָּסֵף
אֲבִירִי עָלַי: 13 וְאֲנִי אֲמַרְתִּי חֶסֶד וְחֵן
וְתִשְׁכַּב רַעַח לִי: 14 כִּי־יִהְיֶה וְאֲמַר
אֲלֵהֶם וְיִשְׁרָאֵל מִקְדָּשָׁם וְעַד קְדֻשָּׁתָם
אֲמֵן וְאֲמֵן:

מב

1 לַמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְבִנְיָמִן: 2 פִּשְׁלִי
תַּעֲרַב עַל־אֲפִיקֵי־מָוֶם בְּנֵי נִפְשִׁי תַּעֲרַב
אֲלֵהֶם אֲלֵהֶם: 3 אֲשֶׁר־נִפְשִׁי לְאֵלֹהִים
לֹאֵל הִי מִתִּי אֲבִירִי וְאֲמַרְתִּי כִּי אֲלֵהֶם:
4 הִי־יִהְיֶה לִי וְדַבֵּר לִי חֵן וְחֵן וְלִי
בְּאֶרֶץ אֲלֵהֶם כְּלִי־מִשְׁכָּבוֹ חֵן וְחֵן:
5 אֲמַרְתִּי וְאֲשֶׁר־עָלַי נִפְשִׁי כִּי אֲמַרְתִּי
בְּצִיָּה אֲדַבֵּר עַד־בָּיִת אֲלֵהֶם בְּקוֹל־רַעַח
וְיִהְיֶה חֵן וְחֵן: 6 מִדְּמִשְׁתַּחֲוִיָּה
נִפְשִׁי וְתִקְרָא עָלַי הַחֲדִיל לְאֵלֹהִים
כִּי עוֹד אֲמַרְתִּי וְשִׁנָּיִם כִּי: 7 אֲלֵהֶם
עָלַי נִפְשִׁי חֵן וְחֵן עַל־בֵּן אֲמַרְתִּי
מִבְּרָא יִהְיֶה וְחֵן וְחֵן: 8 תִּקְרָא לְקוֹל
צִיָּה וְאֲשֶׁר־בְּמִקְרָאִי וְאֲלֵהֶם עָלַי
עֲקֹב: 9 יִהְיֶה וְצִיָּה וְיִהְיֶה וְחֵן:
וְכִלְיָה שִׁנָּיִם עַל־אֲפִיקֵי־מָוֶם לֹאֵל חֵן:

ΨΑΛΜΟΙ, μα, μβ.

μα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ συνῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πίνητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. 2 Κύριος φυλάξει αὐτὸν καὶ ζήσῃ αὐτόν, καὶ μακαρίσαι αὐτόν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδοῖ αὐτόν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ. 3 Κύριος βοηθήσῃ αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνῃς αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἱστρεψας ἐν τῇ ἀρρώστῳ αὐτοῦ. 4 Ἐγὼ εἶπα Κύριε ἐλίσσόν με, ἴασαί τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι. 5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; 6 Καὶ εἰ εἰσπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἰλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτοῦ, ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἰλάλει. 7 Ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἑμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἑμοῦ ἰλογίζοντο κακά μοι. 8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἑμοῦ Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι; 9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἠλπισα, ὁ ἱσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερισμόν. 10 Σὺ δέ, Κύριε, ἐλίσσόν με καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. 11 Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθλίγκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῶ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμὲ. 12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. 13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

μβ.

Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

1 ὍΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἑλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σί, ὁ θεός. 2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ζῶντα· πότε ἤξω καὶ ὀφθίσωμαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ; 3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἑμοῖς ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν Ποῦ ἔστιν ὁ θεός σου; 4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξίχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου· ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θανμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορταζόντων. 5 Ἵνα τί περιλυπὸς εἰ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ Ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ θεός μου. 6 Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἱταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνίμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ. 7 Ἀβυσσὸς ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον. 8 Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός δηλώσει. Παρ' ἑμοῦ προσευχῇ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου,

PSALMI, XLI. XLII.

XLI.

In finem, Psalmus ipsi David.

1 BEATUS qui intelligit super egenum, et pauperem: in die mala liberabit eum Dominus. 2 Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: et non tradat eum in animam inimicorum ejus. 3 Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus. 4 Ego dixi: Domine miserere mei: sana animam meam, quia peccavi tibi. 5 Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus? 6 Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, cor ejus congregavit iniquitatem sibi. Egrediebatur foras, et loquebatur 7 In idipsum. Adversum me susurrabant omnes inimici mei: adversum me cogitabant mala mihi. 8 Verbum iniquum constituerunt adversum me: Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat? 9 Etenim homo pacis meae, in quo speravi: qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem. 10 Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: et retribuam eis. 11 In hoc cognovi quoniam voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me. 12 Me autem propter innocentiam suscepisti: et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum. 13 Benedictus Domine Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum: fiat, fiat.

XLII.

In finem, intellectus filiis Core.

1 QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus. 2 Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: quando veniam et apparebo ante faciem Dei? 3 Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus? 4 Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei: in voce exultationis, et confessionis: sonus epulantis. 5 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, 6 Et Deus meus. Ad meipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniiim a monte modico. 7 Abyssus abyssum invocat, in voce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua, et fluctus tui super me transierunt. 8 In die mandavit Dominus misericordiam suam: et nocte canticum ejus. Apud me oratio Deo vitae meae,

תהלים מב מן מד

10 אומרה וְלֹא סִלְּעִי לְמַה שְׂכַחְתִּנִּי
לְמַחֲתֹרֶת אֱלֹהִים בְּלִחְץ אֹיֵב׃ 11 בְּנִצָּח
בְּעִצְמוֹתַי חֲרָפְתִּי צִוְּרִי בְּאִמְרָם אֱלֹהִים
כְּלִי-הַיָּדָיִם אֵינָה אֶלְהִיָּהּ׃ 12 מַה
תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ וְנִפְשִׁי וּמִדַּחֲמִי עָלֵי
הַחֲיִלִּי לְאֱלֹהִים בְּיַעְזֹר אֲדֹנָי וְשֹׁמֵר
פָּנַי וְאֶלְהִי׃

מב

1 וְשִׁפְמִי אֱלֹהִים וְיִרְיָה רִיבִי מִנִּי
לְאֶחָד מֵאֵשׁ מִרְמָה וְעִוְלָה תִּפְלִמֵּנִי׃
2 בְּרִאשִׁתָּהּ אֶלְהִי מַצֵּי לְמַה וְנִחַתִּי
לְמַחֲתֹרֶת אֱלֹהִים בְּלִחְץ אֹיֵב׃ 3 שְׁלַח
אֲדֹנָי וְאֶמְתָּה תִּפְסֹד וְנִחַתִּי וְכִיִּמְנִי
אֶל-הַר-הַקֹּדֶשׁ וְאֶל-מִשְׁכְּנֹתֶיךָ׃ 4 וְאֶבְרָא
אֶל-מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל-אֵל שְׁמִתָּה צִלִּי
וְאֲדֹר בְּכֹפֹר אֱלֹהִים אֶלְהִי׃ 5 מַה
תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ וְנִפְשִׁי וּמִדַּחֲמִי עָלֵי
הַחֲיִלִּי לְאֱלֹהִים בְּיַעְזֹר אֲדֹנָי וְשֹׁמֵר
פָּנַי וְאֶלְהִי׃

מד

1 לְמַנְצָה לְבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִשָּׁפִיל׃ 2 אֱלֹהִים
בְּאֲזִנֵּי שְׁמֵעֵנִי אֲבוֹתֵינוּ סִפְרֵנוּ לָנוּ פֶּעַל
פְּעֻלָּתְךָ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵי קֹדֶם׃ 3 אֶתָּה
יְיָ בָּנִים הָיִיתָ וְתַשְׁמַעַם תִּקְרַע לְאִפִּים
וְתִשְׁלַחֵם׃ 4 כִּי לֹא בְּחֶרֶף וְרִשְׁוֹ אֶרֶץ
וְיִרְוֹעַם לְאֶחָד מֵעַד לְמֹת בְּיָמֵינוּ
וְיִרְוֹעַ וְיִרְאֵה פָּנֶיךָ כִּי רָצִיתָ׃ 5 אֶתָּה
תָּהָא מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהִים צָוָה וְשֹׁמֵר גְּעֻלָּה׃
6 בְּיָד צִבְיָנוּ נִגְנַח בְּשִׁמְךָ נָבִים קָמִינִי׃
7 כִּי לֹא בְּחֶרֶף אֶמְכָּר וְחֶרֶף לֹא
תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ׃ 8 כִּי הִוָּשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנָאֵנוּ
תְּבַשְׂמֵנוּ׃ 9 בְּאֱלֹהִים הִלְלָנוּ כְּלִי-הַיָּדָיִם
וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִדְּחָה כֹּלָה׃ 10 אֶת-נִחַתִּי
וְתִכְלִימִי וְלֹא-רָצָא בְּצַבָּאוֹתֵינוּ׃ 11 תִּשְׁבַּחֵנוּ
אֲחֹר מִיֶּצֶר וּמִשְׁנָאֵנוּ עָסָה לָנוּ׃ 12 תִּתְּנֵנוּ
בְּצָאן מִכָּל רִבְנֵינוּ וְיִרְיָה׃ 13 תִּמְכֹּר עֲמֶךָ
כְּלִי-הַחַיִּים וְלֹא-רָצָא בְּמַחֲרִיבֵינוּ׃ 14 תִּשְׁמַחֵנוּ
חֲרָפָה לְשִׁכְנֵנוּ לְעַד וְלֹא-לְשִׁכְנֵנוּ׃
15 תִּשְׁמַחֵנוּ מִשְׁלַח בָּנֵינוּ מִן-רֶשֶׁת בְּלִיָּה׃

ΨΑΛΜΟΙ, μβ', μγ', μδ'.

9 Ἐρῶ τῷ θεῷ Ἀντιλήπτω μου εἰ, διὰ τί μου ἐπελάθου; ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἰχθρὸν μου; 10 Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστέα μου ὠνεῖσάν με οἱ θλιβόντές με, ἐν τῷ λέγειν αὐτοῖς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν Ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου; 11 Ἴνα τί περιλυπος εἰ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ Ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου καὶ ὁ θεός μου.

μγ'.

Ψαλμός τῷ Δαβίδ.

1 ΚΡΙΝΟΝ με, ὁ θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥύσαι με. 2 Ὅτι σὺ εἰ ὁ θεός κραταίωμα μου, ἵνα τί ἀπώσω με; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἰχθρὸν μου; 3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτὰ με ὠδήγησαν καὶ ἡγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίων σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. 4 Καὶ εἰσελευσόμεθα πρὸς τὸ ὕψιστον τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν θεόν τὸν ἐμφανίζοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν κιθάρᾳ, ὁ θεός ὁ θεός μου. 5 Ἴνα τί περιλυπος εἰ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ θεός μου.

μδ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν ψαλμός.

1 Ὁ θεός, ἐν τοῖς ὣσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνῆγγελλον ἡμῖν ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. 2 Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσεν, καὶ καταφύτουσας αὐτοῦ, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. 3 Οὐ γὰρ ἐν τῷ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκλήρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίον αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίον σου καὶ ὁ φωτισμός τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς. 4 Σὺ εἰ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. 5 Ἐν σοὶ τοὺς ἰχθρὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. 6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἔλπω, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. 7 Ἐσώσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας. 8 Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα. 9 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμειν ἡμῶν. 10 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἰχθρὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντές ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς. 11 Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. 12 Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἀνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πληθὺς ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν. 13 Ἐθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μωκῆρισμόν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. 14 Ἐθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

PSALMI, XLII. XLIII. XLIV.

9 Dicam Deo: Susceptor meus es. Quare oblitus es mei? et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus? 10 Dum confringuntur ossa mea, exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei. Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? 11 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

XLIII.

Psalmus David.

1 JUDICA me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo et doloso erue me. 2 Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus? 3 Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua. 4 Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui laetificat juventutem meam. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus. 5 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

XLIV.

In finem, Filiis Core ad intellectum.

1 DEUS auribus nostris audivimus: patres nostri annuntiaverunt nobis. Opus, quod operatus es in diebus eorum: et in diebus antiquis. 2 Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos: affixisti populos, et expulisti eos: 3 Nec enim in gladio suo possederunt terram, et brachium eorum non salvavit eos: sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis. 4 Tu es ipse rex meus et Deus meus: qui mandas salutes Jacob. 5 In te inimicos nostros ventilabimus cornu, et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis. 6 Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meus non salvabit me. 7 Salvasti enim nos de afflictibus nos: et odientes nos confudisti. 8 In Deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in saeculum. 9 Nunc autem repulisti et confudisti nos: et non egredieris Deus in virtutibus nostris. 10 Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: et qui oderunt nos, diripiebant sibi. 11 Dedisti nos tanquam oves escarum: et in gentibus dispersisti nos. 12 Vendidisti populum tuum sine pretio: et non fuit multitudo in commutationibus eorum. 13 Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, subsannationem et derisum his, qui sunt in circuitu nostro. 14 Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis.

תהלים מד מה

16 כל־היום פלמתי נגדי ובשר פני
בשרי: 17 מקול מתרחק ומבנה מפני
אויב ומתנגם: 18 כל־נאת באחתי ולא
שכחתי ולא שחרתי בבדיתי: 19 לא
בסוג אחור לבגתי ואשרני מני ארתי:
20 כי דביתי במקום תפנים ותבס עיני
בצלמור: 21 אִשְׁכַּחנִי שָׁם וְאֶל־חֵינִי
וּפְקַדְשִׁי פָּטִינִי לֹאֵל זָר: 22 הִלֵּא אֱלֹהִים
תַּחֲזֹק־נֶאֱמַר כִּי הוּא יָדַע תַּעֲלָמוֹת לֵב:
23 כִּי־אֶלֶּיךָ הִרְבֵּנוּ כֹל־הַיּוֹם גִּחְשָׁבְנִי בְּצִלּוֹ
מִבְּחָה: 24 עֲדָה לְמַדָּה תִּשְׁוֶה וְאֶלֶּךְ
תְּהִי־צֶה אֶל־תִּמְנַח לְבָבִי: 25 לָמָּה פָּגַדְתָּ
תַּסְתִּיר תִּשְׁפָּח עֵינִי וְלֹחֲצִנִי: 26 כִּי שָׁחָה
לַעֲתֵר נִשְׁאָנִי דָּבָחָה לְאֶרֶץ עֲשָׁנִי:
27 קִיַּח עֲזָרְךָ לָנוּ וְפָדֵנוּ לְמַעַן חַסְדְּךָ:

מה

1 למנצח על־ששפים לבגיתך ששפיל
שיר ידית: 2 ידש לבי ודבר מוב
אמר אני מעני למלך לשוני עט סופר
מקיר: 3 ופסית מבני אדם תוצה חן
בשפתותי עליך ברך אלהים לעולם:
4 חזר חרפתי על־גדך גבור חזק
נחדך: 5 נחדך וצלח רכב על־דבר
אמת ונענה צדק וחזק נדאית ויגד:
6 חזק שוננים צמים תחנה ופלי
בלב אויבי חסדך: 7 בסאת אלהים
עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך:
8 אהבת צדק ותשגל רשע עליך ו
משחך אלהים אלהיך שמו ששון מחברך:
9 מר ואחלות חציעות כל־בנותיך
מרתילי שו מני שפחה: 10 בנות
מלכים ביקרתיך נצח שגל לימיתך
בבתם אוקיר: 11 שערבך וראי וספי
אזנה ושכתי עמה ובית אביך: 12 ונחמ
חפלה וספי כִּי הוּא אֶדְנֶה וּחְשָׁבְתִּי־לִי:
13 ובת־ציר במנחם פנה וספי עשירי עם:
14 כל־בנותך בת־מלך פניה משפחה
זרה לבושה: 15 לרקמות תובל לללך
בתולות אחרת בעתה מוכאות לך:

ΨΑΛΜΟΙ, מד, με.

15 Ὀλὴν τὴν ἡμέραν ἢ ἐντροπὴ μου κατεναντίον
μού ἐστι, καὶ ἡ αἰσχὺνὴ τοῦ προσώπου μου
ἐκάλυψέ με, 16 Ἀπὸ φωνῆς δνειδίζοντος καὶ
παραλαούντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκ
διώκοντος. 17 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ οὐκ ἵπελαθόμεθα σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν
διαθήκῃ σου, 18 Καὶ οὐκ ἀπίστη εἰς τὰ ὀπίσω
ἡ καρδία ἡμῶν· καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. 19 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν
τόπῳ κακώσεως, καὶ ἵπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.
20 Εἰ ἵπελαθόμεθα τοῦ δνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν,
καὶ εἰ διεπείσασμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἄλλό
τριον, 21 Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς
γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. 22 Ὅτι ἔνεκα
σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς. 23 Ἐξεγέρθητι, ἴνα τί ὑπνοίς,
Κύριε; ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τίλος. 24 Ἰνα
τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς
πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν; 25 Ὅτι
ἐταπυνώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς
γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν. 26 Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον
ἡμῖν καὶ λύτωσαι ἡμᾶς ἔνεκεν τοῦ δνόματός σου.

με.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς
νιοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ψδῆ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

1 ἘΞΗΡΕΥΞΑΤΟ ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν,
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου
κάλαμος γραμματικῆς ὀξύγραφου. 2 Ὡραῖος κάλλι
παρὰ τοὺς νιοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν
χείλεσι σου· διὰ τοῦτο ἐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα. 3 Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν
μηρόν σου, δυνατὲ τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει
σου, 4 Καὶ ἐντεινον, καὶ κατενοδοῦ καὶ βασιλεύε
ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης,
καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστούς ἡ δεξιὰ σου. 5 Τὰ
βέλη σου ἤκουσθι, δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου
πιστοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
6 Ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ῥάβδος
εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. 7 Ἠγάπη
σας δικαιοσύνην καὶ ἰμίσθησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο
ἐχρεῖσέ σε ὁ θεός ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως
παρὰ τοὺς μετόχους σου. 8 Σμύρνα καὶ στακτή
καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρειν
ἱλεφαντίνων, ἐξ ὧν ἠψφρανάν σε 9 Θυγατέρες
βασιλείων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρίστη ἡ βασίλισσα ἐκ
δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχύσῃ περιβεβλημένη
πεποικιλμένη. 10 Ἀκουσον, θυγατερ, καὶ ἴδε καὶ
κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· 11 Ὅτι ἐπιθύμησεν ὁ
βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ
Κύριός σου. 12 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγα
τέρες Τύρου ἐν ὕλοις, τὸ πρόσωπόν σου λιτα
νεύσουσιν οἱ πλοῦστοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. 13 Παῖσα
ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρός τοῦ βασιλέως ἔσειβών,
ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
14 Ἀπειχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθέναι ὀπίσω
αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπειχθήσονται σοι·

PSALMI, XLIV. XLV.

15 Tota die verecundia mea contra me est, et
confusio faciei meae cooperuit me. 16 A voce
exprobrantis, et obloquentis: a facie inimici,
et persequentis. 17 Hæc omnia venerunt
super nos, nec obliti sumus te: et inique non
egimus in testamento tuo. 18 Et non recessit
retro cor nostrum: et declinasti semitas nos
tras a via tua; 19 Quoniam humiliasti nos in
loco afflictionis, et cooperuit nos umbra mortis.
20 Si obliti sumus nomen Deo nostri, et si
expandimus manus nostras ad deum alienum:
21 Nonne Deus requireret ista? ipse enim novit
abscondita cordis. 22 Quoniam propter te
mortificamur tota die: æstimati sumus sicut
oves occisionis. 23 Exsurge, quare obdormis
Domine? exsurge, et ne repellas in finem.
24 Quare faciem tuam avertis, oblivisceris
inopiæ nostræ et tribulationis nostræ? 25 Quoniam
humiliata est in pulvere anima
nostra: conglutinator est in terra venter
noster. 26 Exsurge Domine, adjuva nos: et
redime nos propter nomen tuum.

XLV.

In finem, pro iis qui commutabuntur, filiis
Core, ad intellectum, Canticum pro dilecto.

1 ERUCTAVIT cor meum verbum bonum:
dico ego opera mea regi. Lingua mea cala
mus scribæ, velociter scribentis. 2 Speciosus
forma præ filiis hominum, diffusa est gratia
in labiis tuis: propterea benedixit te Deus
in æternum. 3 Accingere gladio tuo super
femur tuum, potentissime. 4 Specie tua et
pulchritudine tua intende, prospere procede,
et regna, propter veritatem et mansuetu
dinem, et iustitiam: et deducet te mirabiliter
dextera tua. 5 Sagittæ tuæ acutæ, populi
sub te cadent, in corda inimicorum regis.
6 Sedes tua Deus in sæculum sæculi: virga
directionis virga regni tui. 7 Dilexisti ius
titiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit
te Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ consorti
bus tuis. 8 Myrrha, et gutta, et casia a
vestimentis tuis, a domibus eburneis: ex
quibus delectaverunt te 9 Filie regum in
honore tuo. Astitit regina a dextris tuis
in vestitu deaurato: circumdata varietate.
10 Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam:
et obliviscere populum tuum, et domum patris
tui. 11 Et concupiscet rex decorem tuum:
quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et ador
abunt eum. 12 Et filie Tyri in muneribus
vultum tuum deprecabuntur, omnes divites
plebis. 13 Omnis gloria ejus filie regis
ab intus, in fimbriis aureis circumamicta
varietatibus. 14 Adducentur regi virgines
post eam: proximæ ejus afferentur tibi.

תהלים מה מו מז מח

16 תַּעֲבֹלְדָה בַּשְּׁמֵחוֹת וְגִיל לְבָבוֹאֶיכָה
בְּתֵיכָל מְלָחָה : 17 תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיֶה כְּגִלָּה
תַּשְׁתַּמּוּ לְשׁוֹרִים בְּכִלְיָה־אֶרֶץ : 18 אֲזַפְרִיחַ
אֶשְׁמָה בְּכִלְיָה־וַיֵּר וַיֵּר עֲלֵיָן עַמִּים יְהוֹדִיָה
לְעָלֶם וְעַד :

מר

1 לְמַנְאֲנֶה לְבַרְיָהּ עַל-עֲלָמוֹת שָׁרִי :
 2 אֱלֹהִים לָנוּ מִתְּחִלָּה וְעַתָּה בְּצָרוֹת
 נִמְצָא מָוֶד : 3 עַל-כֵּן לֹא-יִירָא בְּהַמִּיר
 הָרָץ וּבְקוֹט הָרִים בָּלֵב וַיִּסֶּם : 4 יְהִמֵּי
 יוֹחֲמֵרֵי מִימֵי יִרְעָשׁוּ הָרִים בְּגִיאֹתָי סֶלָה :
 5 בָּהֶר הִלְבִּי וְשִׁמְחֻ עִיר־אֱלֹהִים קוֹדֵשׁ
 מִשְׁעֲבֹן עֲלִיּוֹן : 6 אֱלֹהִים בְּהַרְבֵּה בָּלִ-
 תִּפְאוֹת יַעֲזֹרֶנּוּ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בָּהֶר : 7 חֲמֹ
 גִיִּים קָטֹי מִמְּלָכוֹת קָחוּ בְּקוֹלֹי תִמְנֹ
 אֲרָץ : 8 יִתְּנָה צְבָאוֹת עִמָּנִי מִשְׁגֹּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : 9 לְכַרְחוּ מִפְּעֻלוֹת
 יְהוָה אֲשֶׁר-שָׁם שְׁמוֹת בְּאֲרָץ : 10 מִשְׁבִּית
 מִלְחָמוֹת עֲדֵהָ הָאֲרָץ הַשֶּׁשֶׁת יִשְׁבֵּר
 וְהַאֲזַן בְּגִית אֲעֲלֹת יִשְׁרָאֵל בְּאֵשׁ : 11 הִרְפֹּ
 וְדַעַי בִּי־אֲלֹכֵי אֱלֹהִים אֲרָם בְּגוֹיִם אֲרָם
 בְּאֲרָץ : 12 יִתְּנָה צְבָאוֹת עִמָּנִי מִשְׁגֹּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה :

מו

1 לַמַּנְשֵׁחַ לְבִגְדֵי־קֹדֶשׁ מִזְמֹר : 2 כֹּל־
 הַעֲצִים תִּקְרָאָהֶם וְהִרְעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל
 רַבָּה : 3 פִּי־הַזֹּהוּ עֲלִינוּ כֹדָא מִלֶּה גְדוֹל
 עַל־כִּלְהָאָרֶץ : 4 וְדַבֵּר עִמָּם תִּחְתַּלְּמֵנִי
 וְלֵאמֹר תַּחַת רַגְלִיטִּי : 5 וְיִבְחַרְלֵנִי אֶת־
 נִחְלַתִּנִּי אֶת פֶּאֶן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אֲהַב סֵלָה :
 6 עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרְעָה יִתְּזֶה בְּקוֹל
 שׁוֹפָר : 7 וְזַמְרֵה אֱלֹהִים וְזַמְרֵה וּמְרֵה לְמַלְכֵּנִי
 וְזַמְרֵה : 8 כִּי מִלֶּה כִּלְהָאָרֶץ אֱלֹהִים וְזַמְרֵה
 מַעֲפִיל : 9 מִלֶּה אֱלֹהִים עַל־בִּזְיֹם אֱלֹהִים
 יֵשֶׁב . עַל־פֶּשֶׁא קִדְשׁוֹ : 10 נְדִבְגִי עִמָּם ו
 נִאֲסַפֵּי עִם אֱלֹהֵי אֲבֹתָם כִּי לְאֱלֹהִים
 מִנְּגִילָאָרֶץ מֵאֵד נַעֲלָה :

מת

וְשִׁיר מִזְמֹר לְבִגְיָלָרַח : * צִדּוֹל יִתְנַחַח
וּמִהֲלֵל מֵאֵד בַּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִרְמִידָנוּ :

ΨΑΛΜΟΙ, με', μτ', μζ, μη'.

15 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίασει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλείῃς. 16 Ἀντὶ τῶν
πατέρων σου ἰγεννηθήσάν σοι υἱοί, καταστήσεις
αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 17 Μνη-
σθήσονται τοῦ δυνάμετός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἰξομολογήσονται σοὶ εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

۴۵۰

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ὑπὲρ τῶν
κρυφίων ψαλμός.

1 Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοήθησιν ἐν θλίψει ταῖς ἐυρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. 2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. 3 Ἦχῃσαν καὶ ἱταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἱταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Διάψαλμα. 4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ· ἡγήσας τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ἔψιστος. 5 Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ἀντής, οὐ σαλευθήσεται· βουθήσεται αὐτῇ ὁ θεὸς τῷ πρὸς τὸν οὐρανόν. 6 Ἐταράχθησαν ἐξην, ἐκλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἰσαλεύθη ἡ γῆ. 7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ. Διάψαλμα. 8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἃ ἔβητο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, 9 Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει καὶ συγκελάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. 10 Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεός· ὑψωθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσονται ἐν τῇ γῇ. 11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.

μζ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ψαλμός.

1 ΠΑΝΤΑ τὰ ἐϑνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε
τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. 2 Ὅτι Κύριος
ὑψίστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν. 3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔϑνη ὑπὸ τοὺς
πόδας ἡμῶν. 4 Ἐξελίξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ, τὴν καλλομένην Ἰακώβ ἢν ἡγάπησεν. Δι-
δάσκαλα. 5 Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν
φωνῇ σάλπιγγος. 6 Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.
ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. 7 Ὅτι βασιλεὺς
πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε συνετῶς. 8 Ἐβα-
σίλευσεν ὁ θεός ἐπὶ τὰ ἔϑνη, ὁ θεός κάθηται ἐπὶ
θρόνον ἀγίου αὐτοῦ. 9 Ἀρχόντες λαῶν συνή-
χρησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ
κραταροὶ τῆς γῆς σφύδρα ἐκλήροθησαν.

μη .

Ψαλμός ὡδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου.

1 ΜΕΓΑΣ Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὁρῇ ἀγίῳ αὐτοῦ,

PSALMI, XLV. XLVI. XLVII. XLVIII.

15 Afferentur in lætitia et exultatione:
adducentur in templum regis. 16 Pro patri-
bus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos
principes super omnem terram. 17 Memores
erunt nominis tui in omni generatione et
generationem. Propterea populi confitebun-
tur tibi in æternum: et in sæculum sæculi.

XLVI.

In finem, filiis Core pro arcanis, Psalmus.

1 DEUS noster refugium, et virtus: adjutor
in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.
2 Propterea non timebimus dum turbabitur
terra: et transferentur montes in cor maris.
3 Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum:
conturbati sunt montes in fortitudine ejus.
4 Fluminis impetus lætificat civitatem Dei:
sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.
5 Deus, in medio ejus, non commovebitur:
adjuvabit eam Deus mane diluculo. 6 Con-
turbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna:
dedit vocem suam, mota est terra. 7 Dominus
virtutum nobiscum: susceptor noster Deus
Jacob. 8 Venite, et videte opera Domini,
quæ posuit prodigia super terram: 9 Au-
ferens bella usque ad finem terræ. Arcum
conteret, et confringet arma: et scuta com-
buret igni. 10 Vacate, et videte quoniam
ego sum Deus: exaltabor in gentibus, et
exaltabor in terra. 11 Dominus virtutum
nobiscum: susceptor noster Deus Jacob.

XLVII.

In finem, pro filiis Core, Psalmus.

1 OMNES gentes plaudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis. 2 Quoniam Dominus excelsus, terribilis: Rex magnus super omnem terram. 3 Subjecit populos nobis, et gentes sub pedibus nostris. 4 Elegit nobis hereditatem suam, speciem Jacob, quam dilexit. 5 Ascendit Deus in júbilo, et Dominus in voce tubæ. 6 Psallite Deo nostro, psallite: psallite Regi nostro, psallite. 7 Quoniam rex omnis terræ Deus: psallite sapienter. 8 Regnabit Deus super gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam. 9 Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: quoniam dñi fortes terræ, vehementer elevati sunt.

XLVIII.

Psalmus Cantici filiis Core secunda sabbati.

1 MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis
in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

תהלים מח מט

יִפְתָּה נֹחַ מִשֹּׁשׁ כְּלִי־הַאֲרָץ מִרָצִיוֹ יִרְפֵּי
צִיּוֹן לְחַיַּת מַלְכוּת רַב: 4 אֱלֹהִים בְּאַרְמִינִיָּה
נִזְרַע לְמִשְׁנֵב: 5 כִּי־הִנֵּה הַמַּלְכִּים נִזְעְרוּ
עֲבָרוּ יַחְדָּו: 6 תִּפְחָה רָאִי כֵן תִּקְהֶה
בְּכִתְלֵי הַחֲפָזִי: 7 יִרְעֶדָה אֲחֻזָּתָם שָׁם חֵיל
בְּיִלְלָהֶם: 8 בְּרִיחַ קְדִים תִּשְׁפָּר אֲנִי
תִּרְשִׁישׁ: 9 פֶּאֶשֶׁר שְׁמֵעֵנִי לֵן רִאִינִי בְּעִיר
יִהְיֶה צְבָאוֹת בְּעִיר אֲלֹהֵי אֱלֹהִים
יִכְנֹנֶה עַד־עוֹלָם סֶלָה: 10 דְּמִינִי אֲלֹתִים
חֲסִידָה בְּהֶרֶב חִיָּלָהּ: 11 כְּשִׁמְחָה אֲלֹתִים
כֵּן תִּחְלָתָה עַל־חֲצוֹנֵי־אֲרָץ צִדָּה מִלֵּאָה
יִמְיָהּ: 12 יִשְׁמַח הִרָצִיוֹן תִּגְלָלָה בְּנִי
יִהְיֶה לְמַעַן מִשְׁפָּטָיו: 13 כִּבְּנֵי צִיּוֹן
וְחִמְיָהּ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: 14 שִׁירָה לְבָבָם
לְחִילָה פִּסְגֵּי אֲרִמִּינִיָּה לְמַעַן תִּסְפְּרוּ
לְדֹר אַחֲרָיוֹן: 15 כִּי נָח אֱלֹהִים אֲלֹהֵינִי
עוֹלָם וָעַד וְהָא רִאִי יִנְהַנֵּי עַל־מִיתָ:

מט

1 לְמִנְחָה לְבְּרִית־רַחֲמֵי מִזְמֹר: 2 שְׁמַע
זִמְרָה כְּלִי־עֲצִים לְחִינֵי כְּלִי־שָׁבִי חֶלֶד:
3 גִּם־בְּנֵי אָדָם גִּם־בְּנֵי־אִשׁ יֶחֶד עָשִׂיר
וְאֲבִיוֹן: 4 כִּי יִדְבַּר חֲכָמוֹת וְחִנּוּת לְפִי
תְּבוֹנֹת: 5 אֲפָה לְמִשְׁעַל אֲזִנִּי אֲפָתָה
לְכָפֹר חֲדָתִי: 6 לָמָּה אֲדָא צִיּוֹן הֵעָ
עָזְבִי יִסְגֵּי: 7 חֲכָמִים עַל־חֵילָם וְכֶרֶב
עֲשָׂה יִתְחַלְלֵה: 8 אֵחָ לֹא־תִנָּח יִפְתָּה
אִישׁ לֹא־יִתֵּן לְאֲלֹתִים בָּרָה: 9 וְהִנֵּה פִדְיוֹן
לְנַפְשָׁם וְחֵיל לְעוֹלָם: 10 וְיִחְרְעוּ לְגִצָּח לֹא
יִרְאֶה חֲשֹׁחַת: 11 כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים
יִמְתּוּ יֶחֶד כְּסִיל וְכַעַר יִאֲבִדוּ וְעֹזְבֵי
לְאַחֲרֵי חֵילָם: 12 תִּרְעָם בְּתִימָה
לְעוֹלָם מִשְׁפָּתָם לְדֹר יָדָר מִרְאָה
בְּשִׁמּוֹתָם עַל־אֲדָמוֹת: 13 וְאָדָם בִּיקָר כִּלִּי־
יִלִּין נִמְשַׁל בְּחֻמּוֹת נְדָמוֹ: 14 וְנָח וְרָעַם
כֶּסֶל לְמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִתְחֵי יִרְצֵוּ סֶלָה:
15 בְּצִיּוֹן לְשִׁמְחָה שְׁמֵהּ מִוֶּתֶר יִרְעַם וְיִרְדֹּף
בָּם יִשְׂרָאֵל לְבָקָר וְצִדָּה לְבָלוֹת שְׂאֹל
מִזְבֵּל לֵן: 16 אֲדָה אֱלֹהִים יִפְתָּה גִפְשִׁי
מִיַּד שְׂאֹל כִּי יִתְחַנֵּי סֶלָה: 17 אֲרִי־
מִרְיָה פִּרְיָשֶׁשׁ אִישׁ כִּי־יִרְפָּה כְּבוֹד בִּיתָ:

ΨΑΛΜΟΙ, μη, μθ.

2 Εὐρίζων ἀγαλλιᾶμαι πάσης τῆς γῆς, ὅρη
Σιών τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως
τοῦ μεγάλου. 3 Ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς
γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. 4 Ὅτι
ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν, ἤλθουσιν ἐπὶ τὸ
αὐτό. 5 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἠθαύμασαν, ἰτα-
ράχθησαν, ἰσαλεύθησαν. 6 Τρόμος ἐπελάβετο
αὐτῶν, ἡκίε ὥδινες ὡς τικτούσης. 7 Ἐν πνεύματι
βιαίφ συντρίψιες πλοῖα Θαρσίς. 8 Καθάπερ ἡκού-
σαμεν, οὕτως καὶ ἰδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν
δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὁ θεὸς ἔθιμε-
λίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα. 9 Ὑπε-
λάβομεν, ὁ θεός, τὸ ἑλὸς σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
σου. 10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ θεός, οὕτως καὶ
ἡ αἰνέσις σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς. δικαιοσύνης
πλήρης ἡ δέξιά σου. 11 Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος
Σιών, ἀγαλλιᾶσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας
ἐνεκα τῶν κριμάτων σου, Κύριε. 12 Κυκλώσατε
Σιών καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσασθε ἐν τοῖς
πύργοις αὐτῆς. 13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς
τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδυέσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.
αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.
14 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμανεῖ
ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

μθ.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμος.

1 Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτί-
σασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, 2 Ὅ-
τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ
πλούσιος καὶ πέννης. 3 Τὸ στόμα μου λαλήσει
σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνειπεν.
4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοιξω ἐν
ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. 5 Ἰνα τί φοβῶμαι
ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρυγος μου
κυκλώσει με, 6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει
αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν
καυχώμενοι. 7 Ἀδελφοὶ οὐ λυτροῦται. λυτρώσεται
ἀνθρωπος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἑξίλασμα ἑαυτοῦ,
8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ. καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, 9 Καὶ
ζήσεται εἰς τέλος, ὅτι οὐκ ὀψεται καταφθοράν.
10 Ὅταν ἰδῇ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπὶ τὸ αὐτὸ
ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται, καὶ καταλείψουσιν
ἀλλοτρίους τὸν πλοῦτον αὐτῶν. 11 Καὶ οἱ τάφοι
αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκηνώματα
αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν, ἡκεκαλίσαντο τὰ
ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. 12 Καὶ
ἀνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνήκε, παρασυνεβλήθη
τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.
13 Αἰτῇ ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ
μετὰ ταῦτα ἐν τῇ στόματι αὐτῶν εὐλογίησονται.
Διάψαλμα. 14 Ὡς πρόβατα ἐν ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος
ποιμανεῖ αὐτούς. καὶ κατακρινέουσιν αὐτῶν οἱ
εὐθεῖς τὸ πρῶν, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσε-
ται ἐν τῷ ἄδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν. 15 Πλὴν ὁ θεός
λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου ὅταν λα-
βάνν με. Διάψαλμα. 16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ
ἀνθρωπος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

PSALMI, XLVIII. XLIX.

2 Fundatur exultatione universæ terræ mons
Sion, latera aquilonis, civitas Regis magni.
3 Deus in domibus ejus cognoscetur, cum
suscipiet eam. 4 Quoniam ecce reges ter-
ræ congregati sunt: convenerunt in unum.
5 Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati
sunt, commoti sunt: 6 Tremor apprehendit
eos. Ibi dolores ut parturientis, 7 In spiritu
vehementi conteres naves Tharsis. 8 Sicut
audivimus, sic vidimus in civitate Domini
virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fun-
davit eam in æternum. 9 Suscepimus Deus
misericordiam tuam, in medio templi tui.
10 Secundum nomen tuum Deus, sic et laus
tua in fines terræ: justitia plena est dextera
tua. 11 Lætetur mons Sion, et exultent filie
Judæ, propter judicia tua Domine. 12 Cir-
cumdate Sion, et complectimini eam: nar-
rate in turribus ejus. 13 Ponite corda vestra
in virtute ejus: et distribuite domos ejus, ut
enarretis in progenie altera. 14 Quoniam
hic est Deus, Deus noster in æternum, et in
sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula.

XLIX.

In finem, filiis Core Psalmus.

1 AUDITE hæc omnes gentes: auribus per-
cipite omnes, qui habitatis orbem: 2 Quique
terrigenæ, et filii hominum: simul in unum
dives et pauper. 3 Os meum loquetur sapi-
entiam: et meditatio cordis mei prudentiam.
4 Inclınabo in parabolam aurem meam:
aperiam in psalterio propositionem meam.
5 Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei
mei circumdabit me: 6 Qui confidunt in vir-
tute sua: et in multitudine divitiarum suarum
gloriantur. 7 Frater non redimit, redimet
homo: non dabit Deo placationem suam.
8 Et pretium redemptionis animæ suæ: et
laborabit in æternum, 9 Et vivet adhuc in
finem. 10 Non videbit interitum, cum viderit
sapientes morientes: simul insipiens, et stultus
peribunt. Et relinquent alienis divitias suas:
11 Et sepulchra eorum domus illorum in ætern-
um. Tabernacula eorum in progenie, et
progenie: vocaverunt nomina sua in terris
suis. 12 Et homo, cum in honore esset, non
intellexit: comparatus est jumentis insipien-
tibus, et similis factus est illis. 13 Hæc via
illorum scandalum ipsis: et postea in ore
suo complacebunt. 14 Sicut oves in inferno
positi sunt: mors depascet eos. Et domina-
buntur eorum justi in matutino: et auxilium
eorum veterascet in inferno a gloria eorum.
15 Verumtamen Deus redimet animam meam
de manu inferi, cum acceperit me. 16 No-
timueris cum dives factus fuerit homo: et
cum multiplicata fuerit gloria domus ejus.

תהלים מט נא

18 כי לא במוחו יקח הגל לא יתקד אחריו
בכודו: 19 כרנששו בחינו יתקד יתקד
פרחישבו לה: 20 תבא עד דוד אבדו
עד גלגל לא יראו: 21 אדם ביקר ולא
יבין נשאל פתחמות נדמו:

נ

1 מזמור לדסה אל ואלהים יהוה
דבר ויקרא ארץ ממרחק שמש עד מבוא:
2 מציון מקלל לפי אלהים הופיע: 3 יגא
אלהינו ואלהינו אשלפנו האגל
וסביבו נשערה מאד: 4 יקרא אלהים שמים
מעל ואלהינו ארץ לגיו עמו: 5 אספרלי
חסדי ברחמי ברחמי עליך: 6 ויגיד
שמים צדקו קרואים אלהים שפט הוא קלח:
7 שמע עמי ואתקד וישראל ויעיד
8 קח אלהים אלהי אבי: 9 לא על זבד
אויבתי ואלוהי לנגדי חסד: 10 לא
אקח מביתך פד מפקל אלהי עתידים:
11 פירלי כל יחידתי ויעד במוחו בחריר
אלה: 12 ידעתי כל צדק הרים וזו שזו
עמדי: 13 אסאעב לאמר לה קי לי
הכל ומלחמה: 14 האוכל בשאר אפירם
ודם עתידים אשמה: 15 זבח לאלהים
תודה ושלם לעליון נדרי: 16 ויקראני
ביום צרה אצלך ותכבדני: 17 וקראשע
אמר אלהים מהלך לספר חזני ותשא
בריתי עליך: 18 ואתה שאת מוסר
ותשלח דברי אחרים: 19 אסדאית גב
ותרץ עמו ועם מגאפים חלקה: 20 פיה
שלחה ברעה ולשונך מצמיד מרמה:
21 תשב באחיה תדבר בבראשית תסר
דפי: 22 אלה עשיתי ותחלשתי דפתי
היורח אהיה כמוה אויבתי ואעקרה
לעניתי: 23 כינרנא זאת שכתתי אלהים
פדאשתי ואני מקיל: 24 נקח תודה
לכבדני וקח יתקד ארשע בישע אלהים:

נא

1 למנצח מזמור לדוד: 2 בבראשיתו נתן
הקבא פאשרנא אל ברת שבע: 3 חגני
אלהים פחסדד פרכ רחמי מוח פשעי:

ΨΑΛΜΟΙ, μθ', ν', νά'.

17 "Οτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται
τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα
αὐτοῦ. 18 "Οτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ
εὐλογηθήσεται, ἔξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς
αὐτῷ. 19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ,
ἕως αἰῶνος οὐκ ὑψεται ὧς. 20 Ἄνθρωπος ἐν
τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρὰ συνεβλήθη τοῖς κτήνεσι
τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὁμώθη αὐτοῖς.

ν.

Ψαλμός τῷ Ἀσάφ.

1 ΘΕΟΣ θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν
γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν. 2 Ἐκ
Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὀραιότητος αὐτοῦ. 3 Ὁ
θεὸς ἔμφανως ἦξει, ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρα-
σιωπήσεται· πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ
κύκλῳ αὐτοῦ καταίγῃ σφόδρα. 4 Προκαλίσσειται
τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν διακρίνει τὸν λαὸν
αὐτοῦ. 5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. 6
Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ, ὅτι θεὸς κριτὴς ἴσθιν. Διάψαλμα. 7 Ἀκουσον
λαὸς μου, καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρ-
τίρομαι σοι· ὁ θεὸς ὁ θεός σου εἰμι ἐγώ. 8 Οὐκ
ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλίσξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά
σου ἐνώπιόν μου ἴσθι διὰ παντός. 9 Οὐ δέξομαι
ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων
σου χιμάρους. 10 "Οτι ἐμά ἴσθι πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. 11 Ἐγνώκα
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὀραιότης ἀγροῦ
μετ' ἐμοῦ ἴσθιν. 12 Ἐὰν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἴπω·
ἐμὴ γὰρ ἴσθιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. 13
Μὴ φάγομαι κρία ταύρων· ἢ αἶμα τράγων
πίομαι· 14 Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ
ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου. 15 Καὶ ἐπι-
κάλεσαι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελεύμαι σε,
καὶ δοξάσεις με. Διάψαλμα. 16 Τῷ δὲ ἀμαρτωλῷ
εἶπεν ὁ θεός· Ἰνα τί σὺ διεγῆς τὰ δικαιώματά μου,
καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός
σου; 17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες
τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω. 18 Εἰ θιῶρις
ἐλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν
μερίδα σου ἱτίθεις. 19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε
κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα. 20
Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις,
καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἱτίθεις σκάνδαλον. 21
Ταῦτα ἐποίησας καὶ ἰσίγησα, ὑπέλαβες ἀνομίαν
ὅτι ἔσομαι σοι ὁμοῖος· ἐλίσξω σε καὶ παραστήσω
κατὰ πρόσωπόν σου. 22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ
ἐπιλανθάνομενοι τοῦ θεοῦ, μή ποτε ἀρπάσῃ, καὶ
μὴ ᾗ ὁ ρυόμενος. 23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με,
καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἡ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριον θεοῦ.

να.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἔλθεῖν
πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφῆτην, ἥνικα εἰσῆλθε
πρὸς Βηρσαβεί.

1 ἘΛΕΗΣΟΝ με, ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὁι-
κτιμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

PSALMI, XLIX. L. LL.

17 Quoniam cum interierit, non sumet omnia:
neque descendet cum eo gloria ejus. 18 Quia
anima ejus in vita ipsius benedicetur: confite-
bitur tibi cum benefeceris ei. 19 Introibit
usque in progenies patrum suorum: et usque
in æternum non videbit lumen. 20 Homo,
cum in honore esset, non intellexit: compar-
atus est jumentis insipientibus, et similis
factus est illis.

L.

Psalmus Asaph.

1 DEUS deorum Dominus locutus est: et
vocavit terram, a solis ortu usque ad occasum:
2 Ex Sion species decoris ejus. 3 Deus mani-
feste venit: Deus noster, et non aiebit.
Ignis in conspectu ejus exardescet: et in
circuitu ejus tempestas valida. 4 Advocabit
cælum desursum: et terram discernere popu-
lum suum. 5 Congregate illi sanctos ejus:
qui ordinant testamentum ejus super sacri-
ficia. 6 Et annuntiabunt cæli justitiam ejus:
quoniam Deus judex est. 7 Audi populus
meus, et loquar: Israël, et testificabor tibi:
Deus Deus tuus ego sum. 8 Non in sacri-
ficiis tuis arguam te: holocausta autem tua
in conspectu meo sunt semper. 9 Non
accipiam de domo tua vitulos: neque de
gregibus tuis hircos. 10 Quoniam meæ sunt
omnes feræ silvarum, jumenta in montibus et
boves. 11 Cognovi omnia volatilia cæli: et
pulchritudo agri mecum est. 12 Si esuriero,
non dicam tibi: meus est enim orbis terræ.
et plenitudo ejus. 13 Numquid manducabo
carnes taurorum? aut sanguinem hircorum
potabo? 14 Immola Deo sacrificium laudis:
et redde Altissimo vota tua. 15 Et invoca
me in die tribulationis: eruum te, et honori-
ficabis me. 16 Peccatori autem dixit Deus:
Quare tu enarras justitias meas, et assumis
testamentum meum per os tuum? 17 Tu
vero odisti disciplinam: et projecisti ser-
mones meos retrorsum. 18 Si videbas furem,
currebas cum eo: et cum adulteris portionem
tuam ponebas. 19 Os tuum abundavit malitia,
et lingua tua concinnabat dolos. 20 Sedens
adversus fratrem tuum loquebaris, et adver-
sus filium matris tuæ ponebas scandalum:
21 Hæc fecisti, et tacui. Existimasti inique
quod ero tui similis: arguam te, et statuam
contra faciem tuam. 22 Intelligite hæc qui
obliviscimini Deum nequando rapiat, et non
sit qui eripiat. 23 Sacrificium laudis honori-
ficabit me: et illic iter, quo ostendam illi
salutare Dei.

LL.

In finem, Psalmus David, cum venit ad eum
Nathan propheta, quando intravit ad
Bethsabee.

1 MISERERE mei Deus, secundum magnam
misericordiam tuam: et secundum multitudinem
miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

תהלים נא נב

4 חֲרֹבָה בְּפָנַי מַעֲוִגָּה וּמִשְׁאֲתֵי סָמְכָי :
 5 כִּי־פָשַׁע אֲנִי אֹמֵר וּמִשְׁאֲתֵי גִבִּי הֵמִיד :
 6 לֹחַ לְבָדָד ׀ חֲסָאֲתִי וְהִרַע בְּעֵינָי
 7 עֲשִׂיתִי לְמַעַן־תִּצְדַּק בְּדִבְכָּךְ תִּזְכֶּה
 8 בְּשִׁפְטֶךָ : 9 הִרְבֵּינוּ חוֹלָלֵי יְבֻחַטָּא
 10 יִחַמְּתֵנִי אֱמִי : 11 תָּנוּ אֶמֶת חֶסֶד בְּשִׁחוֹת
 12 אֲדָמָה חֲכָמָה הוֹדִיעֵנִי : 13 תַּחֲסֹאֲנִי
 14 בְּאֵזוֹב וְאֶהְיֶה לְכַפֹּתִי וּמַשְׁלַל אֶלְכִּין :
 15 תִּשְׁמַעֲנִי שְׁשׁוֹן וּשְׁמַחָה תִּגְלֶנָּה עֲצָמוֹת
 16 דִּקְיָה : 17 הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחֲסָאֵי וּכְלִיעוֹנֵי
 18 מִחָה : 19 לֵב טָהוֹר בְּרָאֲלִי אֱלֹהִים וְרוּחַ
 20 נְכוֹן חֲנַשׁ בְּתֹרֵי : 21 אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ
 22 וְרוּחַ חֲדָשֶׁךָ אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי : 23 הִשְׁעִיב
 24 לִי שְׁשׁוֹן וְשִׁעָר וְרוּחַ נְדִיבָה הִסְמְכָנִי :
 25 אֶל־מִתְּחַה פִּשְׁעִים דָּרַכְתָּ וּמִשְׁאִים אֶלְכָה
 26 יִשְׁאֹב : 27 הִצֵּלֵנִי מִדְּמַי ׀ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 28 תִּשְׁוֹאֲתִי תַעֲרֹן לְשׁוֹנֵי צֹדִיקָתְךָ : 29 אֲדָנִי
 30 שִׁפְתֵי תִפְתָּח רָחֵם וְגִיד תִּהְלַחֲךָ : 31 כִּי ׀
 32 לֹא־תִחַפֵּץ זָכַר וְאֶתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה :
 33 זִכְרִי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁתָּחָה לְבִי־נִשְׁתָּחַר
 34 וְנִדְגָה אֱלֹהִים לֹא תִבְנֶה : 35 הִשְׁעִיבָה
 36 בְּרָצוֹנָה אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת וְיִישְׁלָם :
 37 אֶת תִּחַפֵּץ וְכִי־תִצְדַּק עוֹלָה וּכְלִיל אֶת
 38 יַעֲלֵי עַל־מִזְבִּיחֶךָ דָּקִים :

נב

1 לְמַנְעָהּ מִשְׁפִּיל לְדָוִד : 2 בָּבֹא . וְהָיָה
 הָאִשָּׁה וְגַם לְשֹׂמֵל וְנִמְאָר לָהּ בְּאֶזְרוֹ
 אֶל-בֵּית אֲחִיהָ : 3 מִה־תִּהְיֶה לָּהּ בָּרָעָה
 הַבְּבוּר חֶסֶד לְאֵל קַל-הַיּוֹם : 4 הַיּוֹת
 תִּשָּׁב לְשׁוּבָה בְּתֵצֵר מִלְּשֵׁשׁ עֲשֵׂה
 רִמְיָה : 5 אֲתִבֶּה בָּעַ מִשׁוֹב שְׁמֹר . מִדָּבָר
 עָדָה סֵלָה : 6 אֲתִבֶּה כְּלִי-דְבַר-לֵלַע לְשׁוֹן
 מְרִמָּה : 7 בִּם-אֵל יִשְׁעָה לְנֶפֶשׁ יִחְיֶה
 וְיִסְחָף מֵאֲחַל וְיִשְׁשֶׁה מֵאֲרֵץ חַיִּים סֵלָה :
 8 וְיִרְאֵה צַדִּיקִים וְיִירְאֵה וְעָלְיוֹ יִשְׁחָקוּ :
 9 הִנֵּה הַגִּבּוֹר לֹא-יִשְׁמִים אֱלֹהִים מִעֲוֹנוֹ
 וַיִּבְשֹׁה בְּרֹכַע עֲשָׂרוֹ יָעֻז בְּתִקְוָה : 10 וְהִנֵּה
 פָּצִיתָ רַעְיוֹן בְּבֵית אֱלֹהִים בְּטֹחָתִי בְּחֶסֶד
 אֱלֹהִים עֲוֹלָם וָעֶד : 11 אֲדֹתָ לְעוֹלָם כִּי
 עֲשִׂיתָ וְהִנֵּה שְׁמֹךְ כִּרְשׁוֹב גִּבּוֹר חֲסִידֶיךָ :

ΨΑΛΜΟΙ, *να, νβ.*

2 Ἐπὶ πλείον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με· 3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἰγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. 4 Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ ποιηρὸν ἐνώπιον σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῇ κρίσει σου. 5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελθόν, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσῃς με ἡ μήτηρ μου. 6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδολα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μου. 7 Ῥαντιεῖς με ὑσώψῃς καὶ καθαρίσεις ὁμοίαις, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιτῶνα λευκανθήσομαι. 8 Ἀκουεῖς με ἀγαλλίσαις καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅσα τέταπινωμένα. 9 Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. 10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἰσχύουσ μου. 11 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανείλῃς ἀπ' ἐμοῦ. 12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίαν σου τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. 13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ σεβείης ἐπὶ σὲ ἱερατίζονται. 14 Ῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ θεός ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου, τὴν δικαιοσύνην σου. 15 Κύριε, τὰ χεῖρά μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. 16 Ὅτι ἐῴηθης ὡς θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῆσαι. 17 Θυσία τῇ θνῶ πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τέταπινωμένην ὁ θεός οὐκ ἐξουδενώσει. 18 Ἀγαθόν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὴν τεῖχην Ἱερουσαλὴμ. 19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὴν θυσιαστήριόν σου μόσχους.

νβ'.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δανιδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν
 Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ
 καὶ εἰπεῖν αὐτῷ Ἥλθε Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον
 Ἀβιμέλεχ.

1 ΤΙ ἰγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν;
ὕλην τὴν ἡμέραν 2 Ἀδικίαν ἰλογίσατο ἡ γλῶσσά
σου· ὥσπερ ξυρὸν ἤκονημένον ἰποίησας δόλον.
3 Ἐγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθῶσυνην, ἀδικίαν
ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Διάψαλμα. 4 Ἐγά-
πησας πάντα τὰ ῥήματα καταπονητισμοῦ, γλῶσσαν
δόλιαν, 5 διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθίλοι σε, εἰς τέλος·
ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματος,
καὶ τὸ ῥίξωμά σου ἐκ γῆς ζῶντων. Διάψαλμα.
6 Καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ'
αὐτὸν γελάσονται καὶ ἱροῦσιν 7 Ἴδου ἄνθρωπος
ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ ἡλ-
πίαν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ
ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. 8 Ἐγὼ
δὲ ὥσπερ ἰλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ·
ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 9 Ἐξομολογήσασαί
μοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἰποίησας· καὶ ὑπομεινῶ
τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἰναντίον τῶν δούλων
σου.

PSALMI, LI, LII.

2 Amplius lava me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me. 3 Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper. 4 Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris. 5 Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea. 6 Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi. 7 Asperges me hyssopo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealbabor. 8 Auditui meo dabis gaudium et lætitiā: et exultabunt ossa humiliata. 9 Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. 10 Cor mundum crea in me, Deus: et spiritum rectum innova in visceribus meis. 11 Ne projicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. 12 Redde mihi lætitiā salutaris tui: et spiritu principali confirma me. 13 Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te convertentur. 14 Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: et exultabit lingua mea justitiam tuam. 15 Domine, labia mea aperies: et os meum annuntiabit laudem tuam. 16 Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: holocaustis non delectaberis. 17 Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum Deus non despicies. 18 Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion: ut ædificentur muri Jerusalem. 19 Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

LII.

In finem, Intellectus David, cum venit Doğ
Idumæus, et nuntiavit Saüli: Venit David
in domum Achimelech.

1 Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate? 2 Tota die injustitiam cogitavit lingua tua: sicut novacula acuta fecisti dolum. 3 Dillexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis quam loqui æquitatem. 4 Dillexisti omnia verba præcipationis, lingua dolosa. 5 Propterea Deus destruet te in finem: evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo; et radicem tuam de terra riventium. 6 Videbunt justi, et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent: 7 Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum: sed speravit in multitudine divitiarum suarum: et prævaluit in vanitate sua. 8 Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, speravi in misericordia Dei in æternum, et in sæculum sæculi. 9 Confitebor tibi in sæculum quia fecisti: et expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

תהלים נג נד נה

נג

1 למנצח על-מִנְחֹלֹת מִשְׁכִּיל לְדָוִד :
2 אֶמְרָה כָּל בָּלְבֹוֹ אֵין אֱלֹהִים חֲשֹׁדֵירֹו
וְחִתְקִיבֹו עָלַי אֵין עֲשֻׁד־מִוֵּב : 3 אֱלֹהִים
מִשְׁמַנִּים הִשְׁקִיף עַל-בְּגָדֶיךָ לְרֹאשׁוֹת הַיֵּשׁ
מִשְׁכִּיל אֲדַשׁ אֶת-אֱלֹהִים : 4 בָּלוּ כֵּן יַחְדָּו
הָאֱלֹהִים אֵין עֲשֻׁד־מִוֵּב אֵין גַּם אֶחָד :
5 הָלֵא יִדְעֹו פְעָלַי אֲנֹו אֲכַלִּי צִמִּי אֲכַלִּי
לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאִי : 6 שָׁם פָּתְחוּ
פִּתְחֵי לִבְתָּרָה פָּתַח פְּרִי־אֱלֹהִים פָּתַח
עֲצָמוֹת חֲנֻךְ חִבֵּשְׁתָּהּ כְּרִי־לִבִּי מִאֶסֶם :
7 מִרִּיתֹו מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁב
אֱלֹהִים שָׁבַת עִמּוֹ יִגָּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל :

נד

1 למנצח פְּנִינֹת מִשְׁכִּיל לְדָוִד :
2 בְּבֹא הַיָּפִים וַיֵּאמְרוּ לְשֹׁאֵל חֲלֵא־זֹר
מִסִּתְמַר עִמּוֹ : 3 אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי
וּבְנִבְחָתְךָ תְּדַבְּרֵנִי : 4 אֱלֹהִים שְׁמַע
תְּפִלָּתִי חֲאֻזְכָּה לִאֲמַרְרִפִּי : 5 כִּי גָלִים
קָמוּ עָלַי וְצָרִים בָּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׁמַי
אֱלֹהִים לִגְנוֹם סֵלַח : 6 הִנֵּה אֱלֹהִים עֲלֶה
לִי אֲדַנִּי בְּסִמְכִי נִפְשִׁי : 7 יִשְׁכֹּב חֲרַע
לְשֹׁרְטִי בְּאִמְתָּתְךָ חֲצִמְתִּים : 8 בְּגִדְךָ
אֲנֻבְחָלְךָ אֲחֻזָּה שְׁמֶךָ יִתְנֶה כְּרִי־וֵב :
9 כִּי מִסִּלְצָרָה חֲצִלְנִי וְכִאֲכִי רִחַמְתָּ
עִינִי :

נה

1 למנצח פְּנִינֹת מִשְׁכִּיל לְדָוִד :
2 הֲאֻזְכָּה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאֶל-תִּתְעַלֵּם
מִתְחַפְּתִי : 3 חֲקֹשִׁיבָה לִי וַעֲגִי אֶחָד
בְּשִׁירִי וְאֶחֱיָמָה : 4 מִקּוֹל אֲזִיב בְּפִנִי עֲנֵה
רָשָׁע כְּרוֹמִיטֹו עָלַי אֲנֹו וּבִאֵף יִשְׁמַמְנִי :
5 לִבִּי חָלַל בְּחִרְבִּי וְחַיֹּת קָנָה נַפְשִׁי
עָלַי : 6 יִרְחָה וְרַעַד גָּבַהּ כִּי וְתִכְסֶּנִּי
פִּלְצָת : 7 וַיֵּאמֶר מִי־יִפְדֶּלִי אֶבֶר פִּי־זָכָה
אֶעֱיִפָה וְאִשְׁכָּנָה : 8 הִנֵּה אֶרְחִיק נָדָר
אֲלֵין בְּפִדְיָה סֵלַח : 9 אֶחֱיִשׁ מִסִּלְצָרָה
מִרוּחַ סֶעָה מִקְסֶר : 10 בָּלַע אֲדָנִי פִלְגָּ
לְשׁוֹנִי כְּרִי־אִתִּי חֶסֶם וְכִיב בָּעִיר :

ΨΑΛΜΟΙ, יγ', נδ', νε.

יג'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαεθὲ συνίστως τῷ Δαυὶδ.

1 ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ Οὐκ ἔστι θεός· διεφθίραν καὶ ἰβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. 2 Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνίων ἡ ἐκζητῶν τὸν θεόν. 3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἥμα ἡχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός. 4 Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου; τὸν θεόν οὐκ ἐπικαλίσαντο. 5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον οὐ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρίσκων, κατασχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. 6 Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἀποστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

נד'

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνίστως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζεφαΐους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ Οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

1 Ὁ ΘΕΟΣ, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνον με. 2 Ὁ θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. 3 Ὅτι ἄλλοτριοι ἐπανίστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· οὐ προΐεντο τὸν θεόν ἐνώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα. 4 Ἰδοὺ γάρ ὁ θεός βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. 5 Ἀποστρέψιμι τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. 6 Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. 7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐκείδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

νε.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνίστως τῷ Δαυὶδ.

1 ἘΝΩΤΙΣΑΙ, ὁ θεός, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου, 2 Πρόσχε μοι καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἰταράχθην 3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόντων μοι. 4 Ἡ καρδία μου ἰταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δελία θανάτου ἐπέσειεν ἐπ' ἐμέ. 5 Φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. 6 Καὶ εἶπα Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥστε περιστῆρας, καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω; 7 Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ πῆλίσθην ἐν τῇ ἰρήμῃ. Διάψαλμα. 8 Προσευδεχόμεν τὸν σῶζόντά με ἀπὸ θλιγοψυχίας καὶ καταγίδος. 9 Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίειλε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

5 K

PSALMI, LIII. LIV. LV.

LIII.

In finem, pro Maëleth intelligentiæ David.

1 DIXIT insipiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum. 2 Deus de cælo prospexit super filios hominum: ut videat si est intelligens, aut requirens Deum. 3 Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. 4 Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam ut cibum panis? 5 Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor. Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam Deus sprexit eos. 6 Quis dabit ex Sion salutare Israël? cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israël.

LIV.

In finem, in carminibus intellectus David, cum venissent Ziphæi, et dixissent ad Saül: Nonne David absconditus est apud nos?

1 DEUS in nomine tuo salvum me fac: et in virtute tua judica me. 2 Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei. 3 Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quesierunt animam meam: et non proposuerunt Deum ante conspectum suum. 4 Ecce enim Deus adjuvat me: et Dominus susceptor est animæ meæ. 5 Averte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos. 6 Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est. 7 Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: et super inimicos meos desepxit oculus meus.

LV.

In finem, in carminibus intellectus David.

1 EXAUDI Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam: 2 Intende mihi, et exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea: et conturbatus sum. 3 A voce inimici, et a tribulatione peccatoris. Quoniam declinaverunt in me iniquitates: et in ira molesti erant mihi. 4 Cor meum conturbatum est in me: et formido mortis cecidit super me. 5 Timor et tremor venerunt super me: et contexerunt me tenebræ: 6 Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, et volabo, et requiescam: 7 Ecce elongavi fugiens: et mansi in solitudine. 8 Expectabam eum, qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus, et tempestate. 9 Præcipita Domine, divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem, et contradictionem in civitate.

תהלים נה נ

11 יִמָּס וְלִילָה יִסְבֶּקֶה עַל־הַמִּיתָה וְאֵן
וְעַמִּי בְּמִרְיָהּ: 12 הַיּוֹת בְּמִרְיָהּ וְלֹא
לְמִישׁ מִלְחָמָה תִּהְיֶה וּמִרְיָהּ: 13 כִּי
לֹא־אֵינִי יִדְרָכֶנִּי וְאֶשָּׂא לֹא־מִשְׁנֵאִי עָלַי
הַנִּגְיֵל וְהַסֶּתֶר מִפְּנֵי: 14 וְהַתָּה אֲנִישׁ
פְּעָרָכִי אֲלֹפִי וּמִצְדָּעִי: 15 אֲשֶׁר נִחַדְתִּי
נִמְתִּיקָה סוּד בְּבֵית אֱלֹהִים נִחַלְתִּי בְּרִגְשׁ:
16 וְשִׁמְרֹנִי עָלִימוּ וְיָדִי שְׂמֹל חַיִּים
פְּרִירָצוֹת בְּמִנְיָנָם בְּמִרְיָהּ: 17 אֲנִי אֶל־
אֱלֹהִים אֲהִיָּה וְיִהְיֶה יִשְׁעֵי: 18 עָרַב
וְנָהָר וְצִדְדֵי אֲשִׁיחָה וְהַחֲמָה וְיִשְׁמַע
קוֹלִי: 19 שִׁמְרֵה בְּשִׁלּוֹם גִּפְשִׁי מִקִּרְבֵּי
פְּרִירָצִים תִּהְיֶה עֲפָרִי: 20 וְשִׁמְעֵה אֱלֹהִים וְנִשְׁמָע
וְשִׁבְּ מִלֵּךְ אֲשֶׁר אֲנִי חֲלִיפוֹת לְמוֹ
וְלֹא יִרְאֶה אֱלֹהִים: 21 שְׁלַח הָדִי בְּשִׁלְמוֹ
חֲלָל בְּרִיתוֹ: 22 חֲלָקֵה מִמִּסְמָר פִּי
וְהִרְבֵּל־לִקְוֹ רִפְּו דִּבְרֵי מִשְׁמֵן וְתַשְׁחָה
פְּתוּחוֹת: 23 חֲשִׁלְתִּי עַל־יְתֵדִי וְהִבָּדֵה וְהָאֵה
וְכִלְכִּלְתִּי לֹא־יִתְּנוּ לְעוֹלָם מוֹט לְצִדִּיק:
24 וְהַתָּה אֱלֹהִים וְתוֹדֶם לְבָאֵר שְׁחַת
אֲנִשְׁי דְּמִים וּמִרְיָה לֹא־יִחַדְצוּ מִיָּהִם וְאֲנִי
אֲבָרַח קָה:

נ

1 לְמִנְיָנָם עַל־יְדֵי אֱלֹהִים רְחוּמִים לְדָוִד
מִכְתָּם בְּאֵזֶן אֱלֹהִים פְּלִשְׁתִּים בְּנֵת: 2 חֲסִי
אֱלֹהִים פְּרִישְׁתִּי אֲנִישׁ כְּלִי־יָמִים לְחֵם
וְלִחְמֵי: 3 שְׁמַעֲנִי שְׁוֹרְרֵי כְּלִי־יָמִים כְּרִירָתִים
לְחֵמִים לִי מְרוֹם: 4 יוֹם אֲהִיָּה אֲנִי אֲלֹהִי
אֲבָרַח: 5 בְּאֱלֹהִים אֲחַלֵּל דְּבָרִי בְּאֱלֹהִים
אֲבָרַח לֹא אֲהִיָּה מִדִּבְעָשָׁה בְּשֶׁנֶּר לִי:
6 כְּלִי־יָמִים דְּבָרִי וְעֲצָבִי עָלַי כְּלִי־מִחְשָׁבָתָם
לְרַע: 7 וְנִתְּנָה וְצִפְיָנִי הַחֶשֶׁךְ עֲקָבִי וְשִׁמְרֵה
בְּאֵשֶׁר תִּהְיֶה נִפְשִׁי: 8 עַל־אֲנִי פֶלֶס־לְמוֹ
בְּאֵה עֲפִים וְהוֹדֵד אֱלֹהִים: 9 כִּדִּי סִפְרָתָהּ
אֲהִיָּה שִׁמְרֵה דְּמִיָּתִי בְּנִתְּנָה לֹא־בְּסִפְרָתָהּ:
10 אֲנִי אֲצִבֹּכָה אֲיִתִּי אֲחֹרֵי בְּנוֹם אֲהִיָּה
וְהוֹדֵדִי קְרִיָּלִים לִי: 11 בְּאֱלֹהִים
אֲחַלֵּל דְּבָרִי בְּיָתֵהּ אֲחַלֵּל דְּבָרִי: 12 בְּאֱלֹהִים
אֲבָרַח לֹא אֲהִיָּה מִדִּבְעָשָׁה אֲנִי לִי:

ΨΑΛΜΟΙ, נε', נט.

10 'Hμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ
τείχη αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς
11 Καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλπιεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος: 12 "Ὅτι εἰ ἔχθρος ὤνειδισί
με, ὑπήνεκα ἄν, καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμὲ ἡμεγα-
λοβήμονήσεν, ἐκρίβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ. 13 Σὺ δὲ
ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστή μου.
14 "Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανας ἰδίσματα, ἐν τῷ
ὀλεῖ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. 15 "Ἐλθέτω
θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾧδου
ζῶντες. ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν
ἐν μέσῳ αὐτῶν. 16 "Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα,
καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου. 17 "Ἐσπύρας καὶ πρωὶ
καὶ μεσημβρίας διηγῆσθαι καὶ ἀπαγγεῖλῃ, καὶ
ἐισακούσεται τῆς φωνῆς μου. 18 Αὐτρώσεται ἐν
εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι,
ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. 19 Εἰσακούσεται
ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ
τῶν αἰώνων. Διάψαλμα. Οὐ γὰρ ἴστιν αὐτοῖς
ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἰφοβήθησαν τὸν θεόν.
20 "Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.
ἐβεβίβωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, 21 Δεμερίσθησαν
ἀπὸ ὁργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡγίσεν ἡ
καρδία αὐτοῦ. ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ
ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες. 22 "Ἐκίρριψον
ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτὸς σε δια-
θρήψει. οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
23 Σὺ δέ, ὁ θεός, κατὰξως αὐτοὺς εἰς φρέαρ
διασπορᾶς. ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολοφόντοι οὐ μὴ
ἡμισύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν. ἰγὼ δὲ ἐλπίζω ἐπὶ
σὲ, Κύριε.

נט.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων
μεμακρυσμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στήλογραφίαν,
ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ Ἀλλόφυλοι ἐν Γίθ.

1 "ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με
ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλίψέ με.
2 Κατεπάτησάν με οἱ ἔχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν
ἀπὸ ὅψους ἡμέρας. ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές
με 3 Φοβηθήσονται, ἰγὼ δὲ ἐλπίζω ἐπὶ σοί. 4 "Ἐν
τῷ θεῷ ἰκαινώσω τοὺς λόγους μου, ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐν τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί
ποιήσει μοι σάρξ. 5 "Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς
λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν. 6 Παροικήσουσι
καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ, τὴν πτέρναν μου φυ-
λάξουσιν, καθάπερ ὑπέμεινα τῷ ψυχῇ μου. 7 "Υπὲρ
τοῦ μωθenoῦς σώσεις αὐτοὺς, ἐν ὁργῇ λαοὺς κατὰ-
ξεις. 8 Τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου
τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ
σου. 9 "Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἔχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω,
ἐν ᾧ ἄν ἡμέρα ἐπικαλίσσωμαί σε. ἰδοὺ ἔγνωσαν ὅτι
θεός μου εἰ σὺ. 10 "Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα,
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον. 11 "Ἐπὶ τῷ θεῷ
ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

PSALMI, LV. LVI.

10 Die ac nocte circumdabit eam super muros
ejus iniquitas: et labor in medio ejus, 11 Et
injustitia. Et non defecit de plateis ejus
usura, et dolus. 12 Quoniam si inimicus
meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.
Et si is, qui oderat me, super me magna locu-
tus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.
13 Tu vero homo unanimis, dux meus, et
notus meus: 14 Qui simul mecum dulces
capiebas cibos: in domo Dei ambulavimus
cum consensu. 15 Veniat mors super illos:
et descendant in infernum viventes: quoniam
nequitiae in habitaculis eorum: in medio
eorum. 16 Ego autem ad Deum clamavi: et
Dominus salvabit me. 17 Vespere, et mane,
et meridie narrabo et annuntiabo: et exaudiet
vocem meam. 18 Redimet in pace animam
meam ab his, qui appropinquant mihi: quo-
niam inter multos erant mecum. 19 Exaudiet
Deus, et humiliabit illos, qui est ante saecula.
Non enim est illis commutatio, et non timu-
erunt Deum: 20 Extendit manum suam in
retribuendo. Contaminaverunt testamentum
ejus, 21 Divisi sunt ab ira vultus ejus: et
appropinquavit cor illius. Molliti sunt ser-
mones ejus super oleum: et ipsi sunt jacula.
22 Jacta super Dominum curam tuam et ipse
te enutriet: non dabit in aeternum fluctua-
tionem justo. 23 Tu vero Deus deduces eos,
in puteum interitus. Viri sanguinum, et
dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem
sperabo in te Domine.

LVI.

In finem, pro populo, qui a sanctis longe
factus est, David in tituli inscriptionem,
cum tenuerunt eum Allophyli in Geth.

1 MISERERE mei Deus, quoniam conculcavit
me homo: tota die impugnans tribulavit me.
2 Conculcaverunt me inimici mei tota die:
quoniam multi bellantes adversum me. 3 Ab
altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
4 In Deo laudabo sermones meos, in Deo
speravi: non timebo quid faciat mihi caro.
5 Tota die verba mea execrabantur: adver-
sum me omnes cogitationes eorum, in malum.
6 Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum
meum observabunt. Sicut sustinuerunt ani-
mam meam, 7 Pro nihilo salvos facies
illos: in ira populos confringes. Deus, 8 Vi-
tam meam annuntiavi tibi: posuisti lacry-
mas meas in conspectu tuo, sicut et in pro-
missione tua: 9 Tunc convertentur inimici
mei retrorsum: in quacumque die invoca-
vero te: ecce cognovi quoniam Deus meus
es. 10 In Deo laudabo verbum, in Do-
mino laudabo sermonem: 11 In Deo
speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

תהלים נו נז נח

13 צלי אלהים נקחיה אשלם תולת לך :
14 כי הצלת נפשי מפני המלך רגלי
מִיָּדִי לְהַחֲלֹץ לִפְנֵי אֱלֹהִים מִיָּדִי
הַחַיִּים :

נז

1 לִמְנַחֵם אֱלֹהִים לְדָוִד מִכְּתָם
בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי־שָׂאֹל בְּמַעְרָה : 2 חֲנָנִי
אֱלֹהִים ! חֲנָנִי כִּי בָךְ חֲסִינָה נִפְשִׁי וּבְאֵל־
נִפְתָּרִי אֲחַסֶּה עַד גִּזְרֵי חַיִּית : 3 אֲזַמְּרָה
לְאֱלֹהִים עֲלִיּוֹן לֵאמֹר עָלִי : 4 יִשְׁלַח
מַשְׁמָיִם וַיִּשְׁיֶעֱנִי חֲרָף שִׁמְעִי קֹלִי יִשְׁלַח
אֱלֹהִים חֲסִדּוֹ וְאַמְתִּי : 5 נִפְשִׁי בְּרִחוֹ
לִבִּי אֲשַׁבֵּךְ לְחַמִּים בְּגִי־אֲדָם שְׂמִינִם
חַיִּית וְחַצִּים אֲשִׁוּנִם חֲרָב חֲדָה : 6 רַחֲמֵה
עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹרָה :
7 רַחֲמֵה חֲכִינִי ! לִפְעָמִי דַּפָּה נִפְשִׁי דָּרוּ
לִפְנֵי שִׂיחָה נִפְלִי בְּחֹכְמָה קֹלִי : 8 רָכִיז
לִפְנֵי אֱלֹהִים נָכוֹן לִפְנֵי אֲשִׁירָה וְאַזְמִירָה :
9 עֲבֹדָה כְּבוֹדִי עֲבֹדָה חֲגָבֵל יִכְפֹּר אֲשִׁירָה
שָׁמָּה : 10 אֲזַמְּרָה בְּעַמִּים ! אֲזַמְּרָה
בְּלִשְׁמָיִם : 11 כִּי־יִבְרָא עַד־שָׁמַיִם חֲסִדָּה
וְעַד־שָׁמַיִם אֲמַתָּה : 12 רַחֲמֵה עַל־שָׁמַיִם
אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹרָה :

נח

1 לִמְנַחֵם אֱלֹהִים לְדָוִד מִכְּתָם :
2 הָאֲמָנִים אֵלֶם אֲדָר הַתְּבָרִיז מִשְׁפָּרִים
אֲשַׁפְּטֵם בְּגֵן אֲדָם : 3 אֵף בְּלִבְ עֹלֶלֶת
תִּפְעֲלִין בְּאָרֶץ חֲמָס יִדְכֹם תִּפְעֲלִין :
4 זָרוּ רָשָׁעִים מִבְּרָחַם תִּעָרֵי מִבְּשׁוֹן דְּבָרִי
קֹב : 5 חֲסִת־לִמּוֹ דְּמֹת חֲמַת־נִחַשׁ כְּמֹ
כִּהְנִי חֲרָשׁ יֵאֱמָר אֲנִי : 6 אֲשִׁרָה לֹא־שִׁמְעַ
לְקוֹל מְלַחֲשִׁים חֹבֵר חֲבָרִים מִחֲרָם :
7 אֱלֹהִים חֲרָשׁ־שִׁמְעִי דְּבָרִי מִלְּתַעֲזוֹר
כְּפִירִים נִחַשׁ ! יִחַדֵּם : 8 וְאַמְסִי כְּמוֹ־מַיִם
יִתְחַלְכְּרֵלְמוֹ יִדְרֹחַ חֲצִי־קִמּוֹ יִתְחַלְכְּלֵי :
9 כְּמוֹ שֶׁבִּלְוֵל תִּמָּס יִתְחַלֵּךְ גִּבְלֵי אֲשִׁת
בְּלִי־חֹזֶק שָׁמַשׁ : 10 בְּמָרָם וּבְיָמֵי סִרְהֵיגָם
אֲמַד כְּמֹ חַי כְּמוֹ־חַיּוֹן יִשְׁעָרָם : 11 יִשְׁמַח
צִדִּיק כִּי־יִחַדֵּם גִּבְלֵי פִּצְמוֹ יִחַדֵּם בְּגֵם
חֲרָשׁ : 12 וַיֵּאמֶר אֲדָם אֲדָם־דְּבָרִי לַצִּדִּיק
אֵף יֵשׁ אֱלֹהִים שִׁמְעִים בְּאָרֶץ :

ΨΑΛΜΟΙ, נט', נז, נח'.

12 'Εν ἰμοί, ὁ θεός, αἱ εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέ-
σεώς σου. 13 'Οτι ἰβρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ
θανάτου, καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὁλισθήματος, τοῦ
εὐαριστήσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

נז.

Εἰς τὸ τέλος, Μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ εἰς στη-
λογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ
προσώπου Σαούλ εἰς τὸ σπήλαιον.

1 'ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ θεός, ἐλῆσόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ
πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐν τῇ σκιά τῶν πε-
ρύγων σου ἵπκω ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
2 Κεκραῶμαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον, τὸν
θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Διάψαλμα. 3 'Εξα-
πίστευεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἰδῶκεν εἰς
ὕναιδος τοὺς καταπατοῦντάς με· ἐξαπίστευεν ὁ
θιός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,
4 Καὶ ἰβρύσαστο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων.
'Εκοιμήθην τετραραγμένους· υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες
αὐτῶν ὅπλον καὶ βίη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν
μάχαιρα ὀξεῖα. 5 'Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ
θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
6 Παγίδας ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέ-
καμψαν τὴν ψυχὴν μου· ὤρυσαν πρὸ προσώπου
μου βόθρον, καὶ ἐνέπσαν εἰς αὐτόν. Διάψαλμα.
7 'Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ θεός, ἔτοίμη ἡ καρδία
μου, ῥομαί καὶ ψαλῶ. 8 'Εξεγέρθητι ἡ δόξα
μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγέρθη-
σομαι ὄρθρον. 9 'Εξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς,
Κύριε, ψαλῶ σοὶ ἐν ἔθνεσιν. 10 'Οτι ἰμεγαλύνθη
ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεος σου, καὶ ἕως τῶν
νεφελῶν ἡ ἀληθείά σου. 11 'Υψώθητι ἐπὶ τοὺς
οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα
σου.

נח.

Εἰς τὸ τέλος, Μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ εἰς
στηλογραφίαν.

1 'Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεία
κρίνετε, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. 2 Καὶ γὰρ ἐν
καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ
χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. 3 'Απηλλοτριώθησαν
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐκλανήθησαν ἀπὸ
γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ. 4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ
τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὥςτι ἀσπίδος κωφῆς καὶ
βυσσοῦς τὰ ὦτα αὐτῆς, 5 'Ἦτις οὐκ εἰσακούσεται
φωνὴν ἱπιδόντων φαρμάκων τε φαρμακευομένου
παρὰ σοφοῦ. 6 'Ο θεός συνέτριψε τοὺς ὀδόντας
αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν
λέόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. 7 'Εξουδενώθησονται
ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, ἵντενὶ τὸ τόξον αὐτοῦ
ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. 8 'Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακτεῖς
ἀνταναιριθήσονται· ἔπειθε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν
ἥλιον. 9 Πρὸ τοῦ συνίναί τας ἀκάνθας ὑμῶν
τὴν ῥάμνον, ὥςτι ζῶντας ὥςτι ἐν ὄργῃ καταπίεται
ὑμᾶς. 10 Εὐφρανθήσεται δικαίος ὅταν ἴδῃ ἐκδι-
κῆσιν ἀσεβῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νύφεται ἐν τῷ
αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. 11 Καὶ ἰεὶ ἄνθρωπος
εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ θεός
κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

PSALMI, LVI. LVII. LVIII.

12 In me sunt Deus vota tua, quæ reddam,
laudationes tibi. 13 Quoniam eripuisti ani-
mam meam de morte, et pedes meos de lapsu :
ut placeam coram Deo in lumine viventium.

LVII.

In finem, ne disperdas, David in tituli in-
scriptionem, cum fugeret a facie Saül in
speluncam.

1 MISERERE mei Deus, miserere mei : quo-
niam in te confidit anima mea. Et in umbra
alarum tuarum sperabo, donec transeat iniqui-
tas. 2 Clamabo ad Deum altissimum : Deum
qui benefecit mihi. 3 Misit de cælo, et
liberavit me : dedit in opprobrium concul-
cantes me. Misit Deus misericordiam suam,
et veritatem suam, 4 Et eripuit animam
meam de medio catulorum leonum : dormivi
conturbatus. Filii hominum dentes eorum
arma et sagittæ : et lingua eorum gladius
acutus. 5 Exaltare super cælos Deus : et in
omnem terram gloria tua. 6 Laqueum para-
verunt pedibus meis : et incurvaverunt animam
meam. Foderunt ante faciem meam foveam :
et inciderunt in eam. 7 Paratum cor meum
Deus, paratum cor meum : cantabo, et psal-
mum dicam. 8 Exsurge gloria mea, exsurge
psalterium et cithara : exurgam diluculo.
9 Confitebor tibi in populis Domine : et psal-
mum dicam tibi in gentibus : 10 Quoniam
magnificata est usque ad cælos misericordia
tua, et usque ad nubes veritas tua. 11 Ex-
altare super cælos Deus : et super omnem
terram gloria tua.

LVIII.

In finem, ne disperdas, David in tituli in-
scriptionem.

1 SI vere utique justitiam loquimini : recta
judicate filii hominum. 2 Etenim in corde
iniquitates operamini : in terra injustitias
manus vestræ concinnant. 3 Alienati sunt
peccatores a vulva, erraverunt ab utero :
locuti sunt falsa. 4 Furor illis secundum
similitudinem serpentis : sicut aspidis surdæ,
et obturantis aures suas, 5 Quæ non exaudiet
vocem incantantium : et venefici incantantis
sapienter. 6 Deus conteret dentes eorum in
ore ipsorum : molas leonum confringet Domi-
nus. 7 Ad nihilum devenient tanquam aqua
decurrens : intendit arcum suum donec infir-
mentur. 8 Sicut cera, quæ fluit, auferentur :
supercecidit ignis, et non viderunt solem.
9 Priusquam intelligerent spinæ vestræ rham-
num : sicut viventes, sic in ira absorbet eos.
10 Lætabitur justus cum viderit vindictam :
manus suas lavabit in sanguine peccatoris.
11 Et dicet homo : Si utique est fructus justo :
utique est Deus judicans eos in terra.

תהלים נט ס

נט

1 למנצח אל-תשחח לדוד מכתם
בשלה שאל וישמר את-חפית להמיהו:
2 הצילני מאיביו ואלחי מפתקוממי תשגבני:
3 הצילני מפעלי און ומאנשי רמים
הושיעני: 4 כי חנה ארבו לנפשי ונורו
עלי עגים לא-בשעי ולא-חפאתי ונהנה:
5 בל-רצון רצון ונפגני עורח להראתי
יראח: 6 ואמח ונהנה ואלתים וצבאות
אלחי ושראל חמוצה לפקד כל-הבנים
אל-תחזן כל-בנדי און סלה: 7 ושוכב
לערב יחמי ככלב ויסוכבו עיר: 8 חנה
ונציון בפיחם חרבות בשפתותיהם כי
מי שמע: 9 ואתה ונהנה תשחק-למו
תלעב כל-בנים: 10 אנה אליו ושמחה
כי אלתים משגבי: 11 אלתי חסנו ונדמני
אלתים וראני בשרחי: 12 אל-תהרגם פד
ישפדו עמי הנעמו בחילוד והודיעמו
הנגני אדני: 13 חפאת פיו דבר-שפתיו
והלכני במאורם ומהלך ומפחש וספרו:
14 פלה בחמה פלה ואנמו ונדעו פריאלהים
משל בנעלה לאפסי הארץ סלה: 15 וישכבו
לערב יחמי ככלב ויסוכבו עיר: 16 חנה
ונציון לאכל אס-לא ושמעו ויכלינו:
17 נאני אשרי אנה וארגו לפקד חרבת
פריהם משגב לי וקנוס פנוס צרלי:
18 אנה אליו ושמחה פריאלהים משגבי
אלתי חסדי:

ס

1 למנצח על-ששון עדות מכתם לדוד
2 בנצולו ואת ארם נהרי ואת
ארם צוקה ונשב יואב ונה ואת-אדום
בגיא-מלח שגם עשר אלה: 3 אלהים
ונחנתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו:
4 הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה
פרימח: 5 הרצית עפו השח השקנהנו
נו תרעלה: 6 בנתה ליראיה גס
להתנוסס מפני קשט סלה: 7 למען
תחלצנו וידגה חושניה מימנו ונגני:

PSALMI, נט, ט.

נט.

Εἰς τὸ τέλος, Μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς τη-
λογραφίαν, ὅποτε ἀπέστειλε Σαούλ καὶ ἐφύλαξε
τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

1 ἘΞΕΛΘΥ με ἐκ τῶν ἰχθρῶν μου, ὁ θεός,
καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.
2 Ῥῥσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν,
καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σώσον με. 3 Ὅτι ἰδοὺ
ἐθίρουν τὴν ψυχὴν μου, ἐπίθεντο ἐπ' ἐμὲ κρα-
ταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτία μου,
Κύριε. 4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα·
ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε, 5 Καὶ σὺ
Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ
οἰκτερίῃσιν πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.
Διάψαλμα. 6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ
λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. 7 Ἴδού
ἀποφθίγγονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία
ἐν τοῖς χεῖρεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε; 8 Καὶ
σὺ Κύριε ἐκελεύσας αὐτούς, ἐξουθενώσας πάντα τὰ
ἔθνη. 9 Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ
ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. 10 Ὁ θεός μου τὸ
ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με, ὁ θεός μου δίδει μοι
ἐν τοῖς ἰχθροῖς μου. 11 Μὴ ἀποκτείνης αὐτούς,
μὴ ποτε ἐπιλάβωνται τοῦ νόμου σου· διασκορπίσον
αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ κατὰ γὰρ αὐτούς,
ὁ ὑπερσυστατὴς μου Κύριε. 12 Ἄμαρτιαν στόματος
αὐτῶν, λόγον χεῖρων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν
ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους
διαγγελήσονται. 13 Συντέλειαι, ἐν ἡργῇ συντελείας,
καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν· καὶ γινώσκονται ὅτι ὁ θεός
τοῦ Ἰακώβ δεσπότης τῶν περάτων τῆς γῆς.
Διάψαλμα. 14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ
λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν·
15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἐὰν δέ
μὴ χερσασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. 16 Ἐγὼ δὲ
ῥσμαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσμαι τὸ πρῶτον
τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐγενήθη ἀντιλήπτωρ μου καὶ
καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. 17 Βοηθός
μου, σοὶ ψαλῶ, ὁ θεός μου· ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
ὁ θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

ט.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι εἰς τη-
λογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδασχὴν, ὅποτε ἐνετύρισε
τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν Συρίαν
Σοβὰλ, καὶ ἐπίστρεψεν Ἰωάβ καὶ ἐπάταξε τὴν
φάραγγα τῶν ἀλῶν δώδεκα χιλιάδας.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, ἀπόσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὡργί-
σθης καὶ ψκτερίσθης ἡμᾶς. 2 Συνίσεισας τὴν γῆν καὶ
συνετάρaxας αὐτήν· ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς,
ὅτι ἰσαλεύθη. 3 Ἐδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά,
ἐπότισας ἡμᾶς ὀνον κατανύξεις. 4 Ἐδωκας τοῖς
φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου
τόξου. Διάψαλμα. 5 Ὅπως ἀν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπη-
τοί σου, σώσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

PSALMI, LIX. LX.

LIX.

In finem, ne disperdas, David in tituli inscrip-
tionem, quando misit Saül, et custodivit
domum ejus, ut eum interficeret.

1 ERIPE me de inimicis meis Deus meus:
et ab insurgentibus in me libera me. 2 Eripe
me de operantibus iniquitatem: et de viris
sanguinum salva me. 3 Quia ecce ceperunt
animam meam: irruerunt in me fortes.
4 Neque iniquitas mea, neque peccatum meum
Domine: sine iniquitate cucurri, et direxi.
5 Exsurge in occursum meum, et vide: et tu
Domine Deus virtutum, Deus Israel, intende
ad visitandas omnes gentes: non miserearis
omnibus, qui operantur iniquitatem. 6 Con-
vertentur ad vesperam: et famem patientur
ut canes, et circuibunt civitatem. 7 Ecce
loquentur in ore suo, et gladius in labiis
eorum: quoniam quis audivit? 8 Et tu
Domine deridebis eos: ad nihilum deduces
omnes gentes. 9 Fortitudinem meam ad te
custodiam, quia Deus susceptor meus es:
10 Deus meus, misericordia ejus praeveniet me.
11 Deus ostendet mihi super inimicos meos,
ne occidas eos: nequando obliviscantur populi
mei. Disperge illos in virtute tua: et depone
eos protektor meus Domine. 12 Delictum
oris eorum, sermonem latiorum ipsorum: et
comprehendantur in superbia sua. Et de
execratione et mendacio annuntiabuntur 13 In
consummatione: in ira consummationis, et
non erunt. Et scient quia Deus dominabitur
Jacob: et finium terræ. 14 Convertentur ad
vesperam, et famem patientur ut canes: et
circuibunt civitatem. 15 Ipsi dispergentur ad
manducandum: si vero fuerint saturati, et
marmurabunt. 16 Ego autem cantabo forti-
tudinem tuam: et exultabo mane miseri-
cordiam tuam. Quia factus es susceptor meus,
et refugium meum, in die tribulationis meae.
17 Adjutor meus tibi psallam, quia Deus sus-
ceptor meus es: Deus meus misericordia mea.

LX.

In finem, pro his, qui immutabuntur, in tituli
inscriptionem ipsi David in doctrinam, cum
succendit Mesopotamiam Syriæ, et Sobal,
et convertit Joab, et percussit Idumæam in
valle Salinarum duodecim millia.

1 DEUS repulisti nos, et destruxisti nos:
iratus es et misertus es nobis. 2 Commovisti
terram, et conturbasti eam: sana contritiones
ejus, quia commota est. 3 Ostendisti populo
tuo dura: potasti nos vino compunctionis.
4 Dedisti metuentibus te significationem: ut
fugiant a facie arcus: ut liberentur dilecti
tui: 5 Salvum fac dextera tua, et exaudi me.

תהלים ס סא סב

אלהים דבר בתוך אהלך חלקה
שכב וצמח ספוד חמור : לי גלעד ולי
מנשה ואפרים קצו ראשי יהודה מחקרי :
10 מואב סור רחמי על יהודה אשלה
גלגלי עלי פלשת התרוצעי : מי יובילי
עיר מצור מי נתני ערמדות : מן הלא
אתה אלהים ונתתני ולא תצא אלהים
בצבאותי : 13 הקדלני עזרת מצר וישן
תשועת אדם : 14 באלהים נעשודתני
יהוה יקום צהיני :

סא

1 למנצח על גיטת לך : שמע
אלהים רחמי תחשיב תפילתי : 2 מקצת
הארץ אליה מקרא בעטת לפי בצבאות
ממני חנני : 4 פרחיך מחסות לי
מגדל צו מפגי אויב : 5 אגיד באתך
עולמים חסות בטרם פנה קלח :
6 בראתה אלהים שמעם למדרי לכת
לרשת יראי שמך : 7 גמים על ימימך
תוסף שונאי פחדך נר : 8 ישוב עולם
לפני אלהים חסד נאמת מן יצארה :
9 גן אומדן שמך לעד לשלמי לדרי
יום ויום :

סב

1 למנצח על גיטת מנצח לך :
2 אלהים אלהים דומיה נפשי מנצח
ישועתי : 3 אהיה צורי וישועתי מנצח
לראשית רבך : 4 עד אגיד תהלתך
על אש תצחקו לכלם פקיר נטוי גר
הדחיה : 5 אלה משהו געצו להדיח
ירצו קרב בפני יברכו ויברכו : 6 הלה
סלה : 7 אלה אלהים דמי נפשי מנצח
תקוני : 8 אהיה צורי וישועתי מנצח
לראשית : 9 על אלהים ישעי ויברכו צור
דמי מנצח אלהים : 10 בשרי בן בלע
עם שפך לפני לבבך אלהים מנצח
סלה : 11 אלה הלה בגיטת קרב
איש במנצח לעלות תהיה מנצח נחד :

ΨΑΛΜΟΙ, ξ', ξα, ξβ.

6 Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιά-
σονται καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν
σκηνῶν διαμετρήσω. 7 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ
ἐμός ἐστι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς
κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεὺς μου, 8 Μωὰβ
λέβης τῆς ἱλπίδος μου. ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἵκνεν
τὸ ὑπόδημά μου, ἱμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὁδηγήσει
με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; 10 Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπα-
σάμενος ἡμῶν; καὶ οὐκ ἐξέλυσθ ὁ θεὸς ἐν ταῖς
δυνάμειν ἡμῶν; 11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλί-
ψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπων. 12 Ἐν τῷ
θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει
τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ξα.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ.

1 ΕΞΑΚΟΥΣΟΝ, ὁ θεὸς, τῆς δεήσεώς μου,
πρόσχε τῇ προσευχῇ μου. 2 Ἀπὸ τῶν περάτων
τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδῆσαι τὴν
καρδίαν μου. Ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με, ὡδήγησάς με,
3 Ὅτι ἐγενήθης ἱλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ
προσώπου ἐχθροῦ. 4 Παροίστω ἐν τῷ σκηνώματί
σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκίπῃ
τῶν πτερύγων σου. Διάψαλμα. 5 Ὅτι σὺ, ὁ θεός,
εἰσέκουσας τῶν προσευχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν
τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. 6 Ἡμέρας ἐφ'
ἡμέρας βασιλείας προσθήσεις. τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως
ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. 7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἔλκος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς
ἐκζητήσει αὐτῶν; 8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ἀποδοῦναι με τὰς
εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ξβ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθουν ψαλμός τῷ Δαυίδ.

1 ΟΥΧΙ τῷ θεῷ ὑποταγέσθαι ἡ ψυχὴ μου; παρ'
αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου. 2 Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός
μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου. οὐ μὴ σαλευθῶ
ἐπὶ πλεῖον. 3 Ἐως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἀνθρώπων;
φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ
ῥωμένῳ. 4 Πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο
ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίσπῃ. τῷ στόματι αὐτῶν
εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηγοῦντο. Διά-
ψαλμα. 5 Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγητι ἡ ψυχὴ μου,
ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου. 6 Ὅτι αὐτὸς θεός
μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου. οὐ μὴ μετα-
ναστεύσω. 7 Ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ
δόξα μου. ὁ θεός τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἱλπίς
μου ἐπὶ τῷ θεῷ. 8 Ἐλπίζατε ἐπ' αὐτόν, πᾶσα
συναγωγὴ λαοῦ. ἱκίετ' ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεός βοηθὸς ὑμῶν. Διά-
ψαλμα. 9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.

PSALMI, LX. LXI. LXII.

6 Deus locutus est in sancto suo: Lætabor,
et partibor Sichimam: et convallem taber-
naculorum metibor. 7 Meus est Galaad, et
meus est Manasses, et Ephraïm fortitudo
capitis mei. Juda rex meus: 8 Moab olla
spei meæ. In Idumæam extendam calceamen-
tum meum: mihi alienigenæ subditi sunt.
9 Quis deducet me in civitatem muni-
tam? quis deducet me usque in Idumæam?
10 Nonne tu Deus, qui repulisti nos: et non
egredieris Deus in virtutibus nostris? 11 Da
nobis auxilium de tribulatione: quia vana
salus hominis. 12 In Deo faciemus virtutem:
et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

LXI.

In finem, in hymnis David.

1 EXAUDI Deus deprecationem meam: in-
tende orationi meæ. 2 A finibus terræ ad te
clamavi: dum anxietur cor meum, in petra
exaltasti me. Deduxisti me, 3 Quia factus
es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
4 Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula:
protegar in velamento alarum tuarum. 5 Quo-
niam tu Deus meus exaudisti orationem
meam; dedisti hereditatem timentibus nomen
tuum. 6 Dies super dies regis adjicies:
annos ejus usque in diem generationis et
generationis. 7 Permanet in æternum in
conspectu Dei: misericordiam et veritatem
ejus quis requirit? 8 Sic psalmum dicam
nomini tuo in sæculum sæculi: ut reddam
vota mea de die in diem.

LXII.

In finem, pro Idithun, Psalmus David.

1 NONNE Deo subjecta erit anima mea? ab
ipso enim salutare meum. 2 Nam et ipse
Deus meus, et salutaris meus: susceptor meus,
non movebor amplius. 3 Quousque irrui-
tis in hominem? interficitis universi vos: tan-
quam parieti inclinato et maceræ depulsæ?
4 Verumtamen pretium meum cogitaverunt
repellere, cucurri in siti: ore suo benedice-
bant, et corde suo maledicebant. 5 Verum-
tamen Deo subjecta esto anima mea: quoniam
ab ipso patientia mea. 6 Quia ipse Deus
meus, et salvator meus: adjutor meus, non
emigrabo. 7 In Deo salutare meum, et gloria
mea: Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.
8 Sperate in eo omnis congregatio populi, ef-
fundite coram illo corda vestra: Deus adjutor
noster in æternum. 9 Verumtamen vani filii
hominum, mendaces filii hominum in stateris:
ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

תהלים סב סג סד

11 אל-תבטחו בעשוק ובגזל אל-תשקלו
תלל. 12 כי יקב אל-תשיתו לב: 13 אחת
דבר אל-הים שתסנו שמשתי פרעו
לא-לוקים: 14 ואלה-אלה תסד פראתה
תשלים ליש פסעשאו:

סג

1 מזמור לדוד פהיהו במדבר והנה:
אל-הים. אלי אלה אשכחתי צמאח לה
נפשי פמה לה בשמי בארץ-צדקה וענה
ב-ל-קמים: 2 בן בן-דש חזקה לראות צדקה
ובכוחה: 3 פריטוב חסדך מחנים שפתי
ישבחנה: 4 בן אברכת בנים פשמה
אשמה כפי: 5 פמו חלב ודשן תשפע נפשי
ושפתי רננות ותל-ל-פי: 6 אס-זכרתיה
על-יצאני פאשמות אהבה-ך: 7 פרי-חניך
עזרתה לי ובצל פנפיה ארגו: 8 דבר-ך
נפשי אהבה פמי ממנה מינה: 9 ותמה
לשונה יבחה נפשי לבא בתחתיות
הארץ: 10 ויגדו על-יד-הרב מנת
שעלים יהיו: 11 ותמלח ושמח באל-הים
יתהלל ב-ל-חפצו פו פני ופבר פני
דובר-שקד:

סד

1 למנצח מזמור לדוד: שמש אל-הים
חולי בשחי מפחד איוב תצר חיי:
2 תסתירני מפחד מרעים מרגשת פשלי
אני: 3 אשר שנינו כחרב לשונם דרכו
רצם דבר מר: 4 לירוח בפסגות
תם פתאם רוחו וכל יקרא: 5 ויחזק
למו דבר דע וספרו למימון מקשים
אמר מן ירח-למו: 6 ויחפשו עולות
תמנו חפש מחפש והרב איש ולב
צמק: 7 ויהם אל-הים חץ פתאם הוי
מפחם: 8 ויכשילחו עלימו לשונם
יתקדו ב-ל-ראח הם: 9 ויגדו ב-ל-אדם
ויגדו פשל אל-הים ויפסעו השקילו:
10 וישמח צדיק ביהוה ותסה בו ויתקללו
ב-ל-שקד-לב:

ΨΑΛΜΟΙ, ΕΒ', ΕΓ', ΕΔ'.

10 Μη ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἀρπάγματα
μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἂν ῥέγῃ, μὴ προστίθετε
καρδίαν. 11 Ἄπαξ ἠλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα
ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ, 12 Καὶ σοῦ
Κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ
ἔργα αὐτοῦ.

Εγ.

Ψαλμός τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ
ἐρήμῳ τῆς Ἰδουμαίας.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρρίζω· ἐδίψησέ
σοι ἡ ψυχὴ μου, ποσάπλῳ σοι ἡ σάρξ μου, ἐν
γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ, 2 Οὕτως ἐν
τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου
καὶ τὴν δόξαν σου. 3 Ὅτι κρίσασον τὸ ἔλεός σου
ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἰπαινίσουσί σε. 4 Ὅπως
εὐλόγησά σε ἐν τῷ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. 5 Ὡς σὶ στίαιος καὶ
πίότητος ἰμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη
ἀγαλλιᾶσθαι αἰνέσει τὸ ὄνομά σου. 6 Ἐμνη-
μόνεόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς
ὑπρούτοις ἐμελίτων εἰς σί· 7 Ὅτι ἐγενήθη βοήθης
μου, καὶ ἐν τῇ σκίπτῃ τῶν περὺγων σου ἀγα-
λιάσομαι. 8 Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου,
ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. 9 Αὐτοὶ δὲ εἰς
μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται
εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, 10 Παραδοθήσονται
εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
11 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ,
ἰπαινέθεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη
στόμα λαλούντων ἀδίκῃ.

Εδ.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυίδ.

1 Εἰσακούσον, ὁ θεός, τῆς προσευχῆς μου
ἐν τῷ δέσθαι με πρὸς σί, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ
τὴν ψυχὴν μου. 2 Ἐσκήπασάς με ἀπὸ συστροφῆς
πονηρευομένων, ἀπὸ πληθους ἰργαζομένων ἀδικίαν·
3 Οἵτινες ἠκούσαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας
αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον πρᾶγμα πικρόν, 4 Τοῦ
κατατοξεῖσαι ἐν ἀποκρίφοις ἄμωμον· ἐξάπινα
κατατοξεύουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται.
5 Ἐκραταίωσαν αὐτοῖς λόγον πονηρόν, διηγήσαντο
τοῦ κρύψαι παγίδας· εἶπαν Τίς ὄψει αὐτούς;
6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες
ἐξερευνῆσαι· προσελύεται ἄνθρωπος καὶ καρδίᾳ
βαθεῖα, 7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός. Βίλος νεπίων
ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, 8 Καὶ ἐξουθήθησαν
αὐτὸν αἱ γλώσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ
θεωροῦντες αὐτούς, 9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος·
καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα
αὐτοῦ συνῆκαν. 10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ
Κυρίῳ, καὶ ἠλπεί ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰπαινέθονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

PSALMI, LXII. LXIII. LXIV.

10 Nolite sperare in iniquitate, et rapinas
nolite concupiscere: divitiæ si affluent, nolite
cor apponere. 11 Semel locutus est Deus,
duo hæc audiui, quia potestas Dei est, 12 Et
tibi Domine misericordia: quia tu reddes uni-
cuique juxta opera sua.

LXIII.

Psalmus David, cum esset in deserto Idumææ.

1 DEUS Deus meus ad te de luce vigilo.
Sitivit in te anima mea, quam multipliciter
tibi caro mea. 2 In terra deserta, et invia, et
inaquosa: sic in sancto apparui tibi, ut vide-
rem virtutem tuam, et gloriam tuam. 3 Quo-
niam melior est misericordia tua super vitas:
labia mea laudabunt te. 4 Sic benedicam te
in vita mea: et in nomine tuo levabo manus
meas. 5 Sicut adipe et pinguedine repleatur
anima mea: et labiis exultationis laudabit
os meum. 6 Si memor fui tui super stratum
meum, in matutinis meditabor in te: 7 Quia
fuisti adjutor meus. Et in velamento alarum
tuarum exultabo: 8 Adhæsit anima mea post
te: me suscepit dextera tua. 9 Ipsi vero in
vanum quæsierunt animam meam, introibunt
in inferiora terræ: 10 Tradentur in manus
gladii, partes vulpium erunt. 11 Rex vero
lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui
jurant in eo: quia obstructum est os loquen-
tium iniqua.

LXIV.

In finem, Psalmus David.

1 EXAUDI Deus orationem meam cum de-
precor: a timore inimici eripe animam meam.
2 Protexisti me a conventu malignantium: a
multitudine operantium iniquitatem. 3 Quia
exacuerunt ut gladium linguas suas: inten-
derunt arcum rem amaram, 4 Ut sagittent in
occultis immaculatum. 5 Subito sagittabunt
eum, et non timebunt: firmaverunt sibi ser-
monem nequam. Narraverunt ut absconde-
rent laqueos; dixerunt: Quis videbit eos?
6 Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scru-
tantes scrutinio. Accedet homo ad cor altum:
7 Et exaltabitur Deus. Sagittæ parvulorum
factæ sunt plagæ eorum; 8 Et infirmatæ
sunt contra eos lingue eorum: Conturbati
sunt omnes qui videbant eos: 9 Et timuit
omnis homo. Et annuntiaverunt opera Dei:
et facta ejus intellexerunt. 10 Lætabitur
justus in Domino, et sperabit in eo, et lauda-
buntur omnes recti corde.

תהלים סה סו

1 למנצח מזמור לדוד שיר : 2
דבֹרֶה תְּהִלָּה לְאֱלֹהִים בְּצִיּוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
דָּבָר : 3 שְׁמַע תַּפְלִלָּה עֲדִידָה בְּלִבְעֶשֶׂת
יְבִיא : 4 דְּבָרֶי עֲזֹנֹת בְּרָרִי מִנִּי שְׁפִיעֵנִי
אֲתָה תִכְסֶּפֶם : 5 אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרָב
יִשְׁכֹּן חֲצִירָה בְּשָׂעָה בְּמִדְבָּר בֵּיתְךָ קָדֹשׁ
הִיבִלָּה : 6 נִרְאִיתָ בְּצִדְקָה תַעֲנֵנִי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִבְּמִדְבָּר בְּלִבְעֶשֶׂת אֲרָץ וְגַם רַחֲמִים :
7 מִכֵּן הָרִים בִּלְחֹוֹ לְאִזָּר בְּנִבְרָה :
8 מִשְׁבִּיחַ שְׁמִי וְשִׁמְךָ יִשְׁכֹּן בְּמִדְבָּר
לְאֱמִים : 9 וְיִרְאֵה וְשִׁבִּי קִצּוֹת מִחוּלְהֵרֶיךָ
בְּיָצֵאֵי לְחֹוֹ וְעַרְבֵי מִדְבָּרֶיךָ : 10 בְּמִדְבָּר חֲאֲרָץ
וְתִשְׁתַּלֵּחַ רִפְתָּ תַעֲשֶׂרְךָ כִּלְגָּה לְאֱלֹהִים
קָלִיל מִיָּם תִּקְוִי וְגִבּוֹר כִּי הֵן תִּכְבֶּה :
11 תִּלְמִידָה רַחֵם תִּתֵּן בְּיָדְךָ בְּרִבְבֵּיכֶם
תִּמְלִיכֶנָּה צִמְחָה תִּבְרָךְ : 12 עֲשֶׂתְךָ שְׁנָת
סִיבִיחָה אֲמַעֲלִיד וְיַעֲפִינִי יָשׁוּן : 13 וְיַעֲפִי
נִאֲוֹת מִדְבָּר לִגְלִיל בְּרִעּוֹת תִּתְּנֶנָּה : 14 לְבָשׁוּ
כְרִים תַּצְמַח וְעִמְקִים יַעֲשֶׂפְּדֶבֶר יִתְרַעֲפוּ
אֲהַדְשִׁירָה :

סו

1 למנצח שיר מזמור תריעי לאלהים
בְּלִיְחָאֲרָץ : 2 וּפְרָה בְּכֹדֶשׁ־שִׁמּוֹ שְׁמִי כְּכֹד
תְּהִלָּתוֹ : 3 אֲמַרְהוּ לְאֱלֹהִים מִדְּפוֹרָא
מַעֲשֵׂיךָ בְּלִבְ עֲדִידָה וְכִסְפִּי־לֶךְ אֲבִיךָ :
4 בְּלִיְחָאֲרָץ יִשְׁתַּחֲוֶה לָּךְ וְיִזְכָּרֶנְךָ וּפְרָה
שְׁמִי קִלְחָה : 5 לְכִי וְרֵא מַעֲשֵׂי־לֹאֲלִים
נִרְאֵה לְעִלְיָה עַל־בְּנֵי אָדָם : 6 הִפֵּךְ לִי
לִי־עֵשׂ בְּקֶדֶר יַעֲבִיר בְּגִלְגָּל שָׁם בְּשִׁמְחָה
בִּי : 7 דָּשֵׁל בְּנִבְרָה עֲזִיב עֲזִיב בְּגִיב
תַּצְבִּיחַ הַסּוֹתְרִים וְאֶל־יְרֵמִי לְמוֹ קִלְחָה :
8 בְּרָרִי עֲפִים וְאֶלְהִינִי וְתִשְׁמִיעֵנִי קוֹל
תְּהִלָּתוֹ : 9 חֲשֵׁם גִּשְׁשֵׁנִי בְּחִיָּם וְלִאֲנָתוֹ
לְמוֹט רִגְלִי : 10 בְּרִבְחֵנִי לְאֱלֹהִים צְרַפְתִּי
בְּצִדְקָתְךָ : 11 תִּבְרָכְנִי בְּמַצְחָךְ שְׁמִי
בְּמִדְבָּר בְּמִדְבָּרֶיךָ : 12 תִּרְבֶּכֶךָ אֲנֹשׁ לִי־אֲשֶׁנִּי
בְּאֶנְיָנִי וּבְכִיִּים וְתוֹצִיאֵנִי לְרִחְוָה :
13 אֲבִיא בֵּיתְךָ בְּעֹלֹת אֲשַׁלֵּם לָּךְ דְּבָרִי :

ΨΑΛΜΟΙ, Ξ', Ξ΄.

Ξ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ψδ΄.

1 ΣΟΙ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ. 2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει. 3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ Ἰάσῃ. 4 Μακάριος ὃν ἐξελεῖω καὶ προσελάβουν, κατασκευάσῃ ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πληθυσθήμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου. ἄγιος ὁ ναὸς σου, 5 ὁ θανυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἱλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν. 6 Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί σου, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. 7 Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς. Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη 8 καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. Ἐξόδους πρωίας καὶ ἑσπείρας τέρψεις. 9 Ἐπισείψω τὴν γῆν καὶ ἱμίθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίζειν αὐτήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων. ἡτοιμάσας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία. 10 Τοῦς ἀλλοδαποὺς αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόνι αὐτῆς ἐψφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. 11 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πληθήσονται πύργους. 12 Πανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἱρήμου, καὶ ἀγαλλίσιον οἱ βουνοὶ περιζώσονται. 13 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλίδες πληθυνούσι σῖτον. κεκράζονται, καὶ γὰρ ὁ ἡμῶν οἶνον.

Ξ΄.

Εἰς τὸ τέλος ψδ΄ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

1 Ἀλλήλαζατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, 2 Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ. 3 Εἰπατε τῷ θεῷ Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. ἐν τῇ πληθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἰχθυοὶ σου. 4 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλτάτωσάν σοι, ψαλτάτωσαν τῷ ὀνόματί σου. Διάψαλμα. 5 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοῦς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. 6 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. ἐκεῖ ἐψφρανθήσονται ἐν αὐτῷ, 7 τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψοσθῶσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα. 8 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκούετε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ, 9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς ὅλον τοῦς πόδας μου. 10 Ὅτι ἰδοὺ ἡμᾶς ἡμᾶς, ὁ θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. 11 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν, 12 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. 13 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοὶ τὰς εὐχάς μου,

PSALMI, LXV. LXVI.

LXV.

In finem, Psalmus David, Canticum Jeremiæ et Ezechielis populo transmigrationis, cum inciperent exire.

1 Te decet hymnus Deus in Sion: et tibi reddetur votum in Jerusalem. 2 Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet. 3 Verba iniquorum prævaluerunt super nos: et impietatibus nostris tu propitiaberis. 4 Beatus, quem elegisti, et assumpsisti: inhabitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum, 5 Mirabile in æquitate. Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, et in mari longe. 6 Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: 7 Qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus. Turbantur gentes, 8 Et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis. 9 Visitasti terram et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: quoniam ita est præparatio ejus. 10 Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: in stillicidiis ejus lætabitur germinans. 11 Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: et campi tui replebuntur ubertate. 12 Pinguescent speciosa deserti: et exultatione colles accingentur. 13 Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento: clambunt, etenim hymnum dicent.

LXVI.

In finem, Canticum Psalmi resurrectionis.

1 JUBILATE Deo omnis terra, 2 Psalmum dicite nomini ejus: date gloriam laudi ejus. 3 Dicite Deo quam terribilia sunt opera tua Domine! in multitudo virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui. 4 Omnis terra adoret te, et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo. 5 Venite, et videte opera Dei: terribilis in consiliis super filios hominum. 6 Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabitur in ipso. 7 Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis. 8 Benedicite gentes Deum nostrum: et audiam facite vocem laudis ejus. 9 Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in commotionem pedes meos. 10 Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. 11 Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: 12 Imposuisti homines super capita nostra. Transivimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium. 13 Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea,

תהלים סו סז סח

14 אֲשֶׁר־פָּצָה שִׁפְתֵי וְדִבְרֵי בִצְרֵלִי :
 15 לְעֹלֹת מַתִּים אֲעֹלֶה־לָּהּ עִם־קִנְיָנָהּ :
 אֵילִים אֲצַמֵּחַ בְּקֶרַע עֲשֵׂתִים קָלָה :
 16 לְכֹה שְׁמַעֲנִי וְאַסְפְּרָה קִלְיָנִי אֱלֹהִים :
 אֲשֶׁר עָשָׂה לִנְפְשִׁי : 17 אֱלֹהֵי קִרְיָתָאֵהִי
 יִרְוֶם פִּתְחָהּ לְשׁוֹנִי : 18 אֲנִי אֶסְדָּאֵתִי
 בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע וְאֵדָנִי : 19 אֲבֹה שְׁמַע
 אֱלֹהִים לְחֻשְׁבִּי בְּקוֹל תַּפְלִילִי : 20 בְּרַחֵף
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־חִסֵּר תַּפְלִילִי לְחֻשְׁבִּי
 מִמֶּנִּי :

סז

1 לְמִנְצָח בְּנִינֹת מְזֹמֵר שִׁיר : 2 אֱלֹהִים
 יִחַנְנֵנִי וַיְבָרֵכֵנִי וְאֶךְ קִנְיִי אֶתֵּן קָלָה :
 3 לְרַעַת בָּאֶרֶץ דְּרָגָה בְּכָל־צִיֹּנוֹת וְשׁוֹעֲמָהּ :
 4 יִדְרֹךְ עַמִּים אֱלֹהִים יִדְרֹךְ עַמִּים בְּלָם :
 5 יִשְׁמָחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים קִרְיָת־שֹׁפֶט עַמִּים
 מִיֶּשֶׁר וּלְאֵמִים בָּאֶרֶץ תַּנְחֵם קָלָה : 6 יִדְרֹךְ
 עַמִּים אֱלֹהִים יִדְרֹךְ עַמִּים בְּלָם : 7 אֶרֶץ
 תַּנְחֵם וּבִילָתָה יִבְרַכֵּנִי אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
 8 יִבְרַכֵּנִי אֱלֹהִים וַיִּדְרֹךְ אֹתִי כִלְיָאֶסֶר
 אֶרֶץ :

סח

1 לְמִנְצָח לְדָוִד מְזֹמֵר שִׁיר : 2 יְהוָה
 אֱלֹהִים יַפְצֵה אֲוִיבִי וַיְנַסֵּה מִשְׁנָאִי
 מִפְּנֵי : 3 בְּהִנָּחָה עָשָׂה תִנְחֵם בְּהַמֵּס דָּוִד
 מִפְּנֵי־אֵשׁ וַיִּבְרָךְ לְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים :
 4 וַיִּצְדִּיקֵם וַיִּשְׁמָחוּ וַיַּעֲלֵצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים
 וַיִּשְׁשֻׁוּ בְּשִׂמְחָה : 5 שִׁיר לְאֱלֹהִים וַיִּבְרָךְ
 שְׁמוֹ עֹלָם לְרַכֵּב בְּעֲרֵבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וַעֲלֹה
 לְפָנָי : 6 אֲבִי יִרְוֶם וְדָגַן אֱלֹהִים
 בְּמַעֲוֹן קִדְשׁוֹ : 7 אֱלֹהִים וְדָוִד יִחִידִים
 בְּיָהּ מוֹצִיא אֲסִירִים בְּקוֹשֶׁרֶת אֵהָא
 סוֹרְרִים שְׁכֵנֵי צִיּוֹן : 8 אֱלֹהִים בְּצִמְחָה
 לִפְנֵי עַמָּה בְּצִדְקָה בִּישִׁימוֹן קָלָה :
 9 אֶרֶץ רָעָה וְאֶת־שָׁמַיִם נִטְפָּה מִפְּנֵי
 אֱלֹהִים וְהָ סִיג מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל : 10 גִּשְׁמִים גְּדֹבוֹת תַּנְחֵם אֱלֹהִים
 נִחֲלֵהָ וְלִלְאָה אֶתֵּחַ כֹּנְנֵתָהּ : 11 הִתְחַת
 וַיִּשְׁבֵּר־בָּהּ תִּבְנוּ בְּטוֹבָהּ לַעֲנֵי אֱלֹהִים :

ΨΑΛΜΟΙ, Ξε', Ξζ', Ξη.

14 Ἀς δίοτεϊλε τὰ χεῖλη μου καὶ ἱλάλησε τὸ
 στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. 15 Ὁλοκαυτώματα
 μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ
 κριῶν, ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Διάψαλμα.
 16 Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγέσσομαι, πάντες οἱ
 φοβούμενοι τὸν θεόν, ὅσα ἰποίησε τῇ ψυχῇ μου.
 17 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ
 ἤψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. 18 Ἀδικίαν εἰ
 ἰθιῶרון ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω Κύριος.
 19 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεός, προσέειπε τῇ
 φωνῇ τῆς προσευχῆς μου. 20 Εὐλογητὸς ὁ θεός
 ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Ξζ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμός τῷ Δαυίδ.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς,
 ἱπφάναί το πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. Διάψαλμα.
 2 Τοῦ γυνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν
 ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. 3 Ἐξομολογησάσθωσαν
 σοι λαοί, ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοί
 πάντες. 4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιᾶσθωσαν
 ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν
 τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Διάψαλμα. 5 Ἐξομολογησάσθω-
 σάν σοι λαοί, ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι
 λαοί πάντες. 6 Γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς·
 εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός ὁ θεός ἡμῶν, 7 Εὐλογῆσαι
 ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
 πέρατα τῆς γῆς.

Ξη'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυίδ ψαλμός ψδῆς.

1 ἈΝΑΣΤΗΤΩ ὁ θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ
 ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγίσωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν
 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. 2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλι-
 πύτωσαν· ὡς τηκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,
 οὕτως ἀπόλοιτο οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 θεοῦ. 3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιᾶ-
 σθωσαν ἐν ὥπιον τοῦ θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφρο-
 σύνῃ. 4 Ἀισατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι
 αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῇ ἐπιβιβηκότη ἐπὶ δυσμῶν,
 Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐν ὥπιον
 αὐτοῦ. 5 Ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
 τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν·
 ὁ θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. 6 Ὁ θεός κατοικεῖ
 μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπιτημένους ἐν
 ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοι-
 κοῦντας ἐν τάφοις. 7 Ὁ θεός ἐν τῷ ἱεροῦ ἐστῆ
 ἐν ὥπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν τὴν
 ἔρημον. Διάψαλμα. 8 Γῇ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ
 ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ
 προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ. 9 Βροχὴν ἐκούσιον ἀφο-
 ρεῖς ὁ θεός τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἡσθένησε, σὺ δὲ
 κατηρίστω αὐτήν. 10 Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ,
 ἡγοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ θεός.

PSALMI, LXVI. LXVII. LXVIII.

14 Quae distinxerunt labia mea, et locutum
 est os meum, in tribulatione mea. 15 Holo-
 causta medullata offeram tibi cum incenso
 arietum: offeram tibi boves cum hircis.
 16 Venite, audite, et narrabo, omnes qui
 timetis Deum, quanta fecit animae meae. 17 Ad
 ipsum ore meo clamavi, et exaltavi sub lingua
 mea. 18 Iniquitatem si aspexi in corde meo,
 non exaudiet Dominus. 19 Propterea ex-
 audit Deus, et attendit voci deprecationis
 meae. 20 Benedictus Deus, qui non amovit
 orationem meam, et misericordiam suam a me.

LXVII.

In finem, in hymnis, Psalmus cantici David.

1 DEUS misereatur nostri, et benedicat
 nobis: illuminet vultum suum super nos, et
 misereatur nostri. 2 Ut cognoscamus in terra
 viam tuam: in omnibus gentibus salutare
 tuum. 3 Confiteantur tibi populi Deus: con-
 fiteantur tibi populi omnes. 4 Laetentur et
 exultent gentes: quoniam judicas populos
 in aequitate, et gentes in terra dirigis. 5 Con-
 fiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi
 populi omnes: 6 Terra dedit fructum suum.
 Benedicat nos Deus, Deus noster, 7 Bene-
 dicat nos Deus: et metuant eum omnes fines
 terrae.

LXVIII.

In finem, Psalmus Cantici ipsi David.

1 EXSURGAT Deus, et dissipentur inimici
 ejus: et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.
 2 Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit
 cera a facie ignis, sic pereant peccatores a
 facie Dei. 3 Et justi epulentur, et exultent
 in conspectu Dei: et delectentur in laetitia.
 4 Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus:
 iter facite ei, qui ascendit super occasum:
 Dominus nomen illi. Exultate in conspectu
 ejus, turbabuntur a facie ejus, 5 Patris
 orphanorum, et judicis viduarum. Deus in
 loco sancto suo: 6 Deus qui inhabitare facit
 unius moris in domo: qui educit vinctos in
 fortitudine, similiter eos qui exasperant, qui
 habitant in sepulchris. 7 Deus cum egrede-
 reris in conspectu populi tui, cum pertransires
 in deserto: 8 Terra mota est, etenim caeli
 distillaverunt a facie Dei Sinaï, a facie Dei
 Israël. 9 Pluviam voluntariam segregabis
 Deus hereditati tuae: et infirmata est, tu vero
 perfecisti eam. 10 Animalia tua habitabunt
 in ea: parasti in dulcedine tua pauperi, Deus,

12 אֲדָנִי יִשְׁוּאֶמֶר תִּמְכְּשׁוּרוֹת צָדִיקָא קָבִי :
13 מִלְכֵי אֲבֹתָיִךְ יִדְּוֹן יִדְּוֹן תִּתְּנֵנִי
תַּחֲלֶלָה שְׁלָל : 14 אִם־תִּשְׁעָבֹדוּ בְּיוֹן שְׁלָלָתָם
כִּנְכֹּף יִזְכֶּה גִּזְחָח בִּבְסָח וְאִבְרוּחִיָּה בִּיתְרִנְהָ
קִרְיָץ : 15 בְּיָרֵשׁ שְׁוִי וְיִלְכִּים אֶפֶס תִּשְׁלַג
בְּצִלְמוֹן : 16 חֲרָאֵלְתִּים חֲרָבָאָן חֲרָבָנִים
חֲרָבָנִים חֲרָבָאָן : 17 לִפְחָה תִּרְצִדְוּ חֲרָבִים
בְּכִרְגִים חֲרָב חֲרָב אֱלֹהִים לְשִׁבְתָּן אֶפֶס
יִחְזֹחַ יִשְׁפֹּן לְגַזָּח : 18 רִבְבֵי אֱלֹהִים
רַבְתִּים אֲלֵכִי שִׁנְאָן אֲדָנִי כִּם סִינִי בְּקֹדֶשׁ :
19 עֲלִיתִי לְמִירוֹת שְׁבִירָתִי אֲשִׁיבִי לְקַחְתִּי
מִתְּנִית בְּצִדָּם וְאֶפֶס סִוְרִים לְשִׁפְוֹ וְיִחַ
אֱלֹהִים : 20 בְּרִחָא אֲדָנִי יָוֹם יוֹם יַעֲמֹס־
לִנְיָ חֲמַל יִשְׁוֶעֲתֵנִי כִלְחָ : 21 חֲמַל לִנְיָ
אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיחְזֹחַ אֲדָנִי לְפִנְיָ
תּוֹצֵאוֹת : 22 אֲדָאֱלֹהִים יִסְחֹף רִאשׁ
אֲיָבִיו תּוֹקֵד שֹׁמֵר מִתְּחִלָּה בְּאִשְׁמִיר :
23 אֲמִר אֲדָנִי מִדְּשֹׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִפְּצִלוֹת
יָם : 24 לְמַעַן תִּמְסַח רִגְלָהּ בְּרָם לְשׁוֹן
בְּלִבָּהּ מֵאֲלָבִים מִנְּהִי : 25 רִאשׁ תְּלִיכִיתִיָּה
אֱלֹהִים תְּלִיכִיתִי אֵלִי מִלְכִּי בְּקֹדֶשׁ :
26 קִדְּמָה אֲשִׁירִים אֶתֶר לְנִגְנָם בְּתוֹחַ עֲלִקְוֹת
תּוֹפְסוֹת : 27 בְּמִקְהִלוֹת בְּרִבְבֵי אֱלֹהִים אֲדָנִי
מִפְּקוֹר יִשְׁוֹאֵל : 28 אֶשֶׁם בְּגִלְמוֹן צִעִיר יָוֹם
שְׁבִי יִחְדְּדָה רִנְתָּם שְׁבִי וְזִלְלוּ שְׁבִי
נִפְסָלִי : 29 צִנְחָ אֱלֹהִיָּה רִנְתָּה עֲנָה
אֱלֹהִים אוֹ עֲעֵלָה לִנְיָ : 30 מִתִּיבָלָה עֵל־
וְיִשְׁלַג לָהּ יוֹבִילֵי מִלְכִּים שְׁוִי : 31 בָּעִיר
חִיַּת הָלָה עֲבֵת אֲבִירִים וּבְעִנְלִי עֲפִים
מִתְּרָס בְּרִצְרִיקָא בְּזִר עֲפִים קִדְּבוֹת
יִחְפְּצוּ : 32 יִחְפְּצוּ דְּאִשְׁמִים מִפִּי מִצְרִים
בִּישׁ תִּרְיֹץ יָדִיו לֵאלֹהִים : 33 מִמְּלִכוֹת
חֲחָרָץ שְׁוִירֵי לֵאלֹהִים וְשִׁירֵי אֲדָנִי כִלְחָ :
34 לְרִבְבֵי בְּשִׁמִּי שְׁמִיגְדָם חֲרִיפְוֹ בְּקוֹלִי
קוֹל עֹז : 35 תִּתְּנֵי עֹז לֵאלֹהִים עֵל־יִשְׁוֹאֵל
בְּאִתְּוֹ וְעֹז בְּשִׁחָתִים : 36 נִזְרָא אֱלֹהִים
מִפְּתוֹחֵיָּה אֵל יִשְׁוֹאֵל חֲמַל לִנְיָ עֹז
וְחֻצְמוֹת לְעֵם בְּרִיָּה אֱלֹהִים :

11 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις
δυνάμει πολλῇ, 12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ
ἀγαπητοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ ὠραϊότητι τοῦ οἴκου
διελίσθαι σκῦλα. 13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν
κλῆρων, πτέρυγες περιστρεφᾶς περιηργυρωμένοι,
καὶ γὰ μετάρφρα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου· 14
Ἐν τῷ διαστέλλαν τὸν ἰπουράνιον βασιλεῖς
ἐκ αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών. 15 Ὅρος
τοῦ θεοῦ ὅρος πῦν, ὅρος τετυρωμένον, ὅρος πῖον.
16 Ἰνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ
ὅρος δ' εὐδόκῃεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ
γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. 17 Τὸ
ἄρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθινοῦν-
των· Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινῶ ἐν τῷ ἁγίῳ.
18 Ἀναβάς εἰς ὕψος ἤχμαλῶτευσας αἰχμαλωσίαν,
ἔλαβες δύματα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες
τοῦ κατασκηνώσαι. 19 Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός,
εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατενο-
δώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Διάψαλμα.
20 Ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ
Κυρίου αἱ διέοδοι τοῦ θανάτου. 21 Πλὴν ὁ
θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἰχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν
τριχὺς διαπορευομένων ἐν πλημμυλείαις αὐτῶν.
22 Ἐπεὶ Κύριος ἔκ Βασάν ἱπιστρίψω, ἱπιστρίψω ἐν
βυθοῖς θαλάσσης· 23 Ὅπως ἂν βαθῇ ὁ πούς σου
ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐκ ἰχθρῶν παρ'
αὐτοῦ. 24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός,
αἱ πορεῖαί τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ
ἁγίῳ· 25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἰχθύμενοι ψαλ-
λόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστῶν. 26 Ἐν
ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν, τὸν Κύριον ἐκ
πηγῶν Ἰσραὴλ. 27 Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν
ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρ-
χοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλί. 28 Ἐντεταί
ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου, δυνάμεσων ὁ θεὸς τοῦτο
ὃ κατηγρίσω ἐν ἡμῖν. 29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ
Ἰερουσαλὴμ σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. 30 Ἐπιτί-
μησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν
ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλει-
σθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκορ-
πίσον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα. 31 Ἦξουσιν
πρίσβεις ἐκ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα
αὐτῆς τῷ θεῷ. 32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ῥῆσαστε
τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ. Διάψαλμα. 33 Ψά-
λατε τῷ θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ
οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ
αὐτοῦ φωνὴν δυνάμει. 34 Δότε δόξαν τῷ θεῷ·
ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ
δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. 35 Θαυμαστὸς
ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὅσις αὐτοῦ· ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς
δώσει δύναμιν καὶ κραταιώσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
εὐλογητὸς ὁ θεός.

11 Dominus dabit verbum evangelizantibus, virtute multa. 12 Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei domus dividere spolia. 13 Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ, et posteriora dorsi ejus in pallore auri. 14 Dum discernit cælestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon: 15 Mons Dei, mons pinguis. Mons coagulatus, mons pinguis: 16 Ut quid suspicamini montes coagulatos? Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem. 17 Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: Dominus in eis in Sina in sancto. 18 Ascendisti in altum, cepisti captivitatem, accepisti dona in hominibus: etenim non credentes, inhabitare Dominum Deum. 19 Benedictus Dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum. 20 Deus noster, Deus salvos faciendi: et Domini Domini exitus mortis. 21 Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis. 22 Dixit Dominus: Ex Basan convertam, convertam in profundum maris: 23 Ut intingat pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso. 24 Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto. 25 Prævenierunt principes conjuncti psallentibus, in medio juvenicularum tympanistiarum. 26 In ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israël. 27 Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu. Principes Juda, duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali. 28 Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis. 29 A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges munera. 30 Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaceis populorum: ut excludant eos, qui probati sunt argento. Dissipa gentes, quæ bella volunt: 31 Venient legati ex Ægypto: Æthiopia præveniet manus ejus Deo. 32 Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino: psallite Deo, 33 Qui ascendit super cælum cæli, ad orientem. Ecce dabit voci suæ vocem virtutis: 34 Date gloriam Deo super Israël, magnificentia ejus, et virtus ejus in nubibus. 35 Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ: benedictus Deus.

1 למנחם על-שופים לדור : הושיעני
אלהים כי באו מים עד-גשרי : טבעתיו
בינו מצולח ואין מעמד קמתי במעמרי
מים ושפלת שפתי : 4 געתי בקרא
בתר גרתי קלי צינן מוחל לאלהי : 5 רבו
משפחות ראשי שפתי חנם עצמו מצמיחי
אבי אשר אשר להגדלתי אז אשיב :
6 אלהים אתה גודת לאתתי ואשמחי
מפני להנחמני : 7 אל-תבש בן ויהי
אלהי יחזק צבאות אלי-יכלמו כי מבקשתי
אלהי ישראל : 8 קראתי קמתי בקרן
קשתה כלמה פני : 9 מזור חיתי לאחי
ונכחי לבני אפי : 10 קרנצתי ביהוה
אכלתי וקרנצתי חורפתי גפלי עלי :
11 ואבדתי בצום נפשי ותהי לחרפות לי :
12 ואמנתי לבשתי שגה אחי לתם למשל :
13 וישחיו בי נשבי אשר יגניטור שותי
שקר : 14 נאני תפלת-לך ויחזק את
רצון אלהים ברב-חסדך לגני באמרי
ישעך : 15 הצילני מפיט ואל-אטבעה
אנצלה שפתי ומפצמתי מים : 16 אל-
תשפתי : שפלת מים ואל-תבדלעני
מצולח ואל-תאמר עלי פאר קיה :
17 גנני ויחזק פריטוב חסדך פרב לחמי
פני אלי : 18 ואל-תסתור עניי מעבדך
פני-צלי סתר עניי : 19 קרנצתי אל-נפשי
נאלת למען אבי פדני : 20 אתה גודת
קרנצתי וקשתי וקלפתי גודת פל-צורתי :
21 קרנצתי וקלפתי גודת פל-צורתי
לגד ואין ולמנחם ואל-מצמתי :
22 ויתנני בקרנצתי ראש ולצמתי ישעני
חמי : 23 יחי שלחנך לפגיתם לפח
ולשלושים למנחם : 24 תהשכנח עניי
קראתי וקלפתי פניי חסדך :
25 שפתי צליתם וצמתי חסדך ואל-
ישעני : 26 תהשכנח נשעתי ואל-תבדלעני
אלי-יחי : 27 קראתי וקלפתי חסדך
הגד ואל-מכאוב חסדך : 28 תהגד
עין על-עניי ואל-תבדלעני :

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυὶδ.

1 ΣΩΣΟΝ με, ὁ θεός, ὅτι εἰσέθλυσαν ὕδατα
ἔως ψυχῆς μου. 2 Ἐνεπάγην εἰς Δὺν βυθοῦ,
καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη
τῆς θαλάσσης, καὶ καταγίγς κατεπόντισέ με. 3 Ἐκοπίασα κράζων, ἔβραγχισα ἐν ἁλύσει μου,
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἱλπίζειν με
ἐπὶ τὸν θεόν μου. 4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν·
ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με
ἀδικῶς· ὁ οὐχ ἤρπασα τότε ἀπερίνυνον. 5 Ὁ
θεός, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημ-
μίαι μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν. 6 Μὴ
αἰσχυνηθῆσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε
τῶν δυνάμεων· μὴ ἐντραπήσιν ἐπ' ἐμὲ οἱ
ζητοῦντές σε, ὁ θεός τοῦ Ἰσραὴλ. 7 Ὅτι ἔνικα
σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ
πρόσωπόν μου. 8 Ἀπηλλοτριωμένος ἔγενθην
τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ἕνος τοῖς υἱοῖς τῆς
μητρῆς μου. 9 Ὅτι ὁ ζηλὸς τοῦ οἴκου σου
κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων
σε ἐπίπισον ἐπ' ἐμὲ. 10 Καὶ συνέκαμψα ἐν
νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἔγενθην εἰς ὀνειδι-
σμοὺς ἐμοί. 11 Καὶ ἔθιμην τὸ ἐνδυμά μου
σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. 12 Κατ' ἐμὸν ἠδολίσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ,
καὶ εἰς ἐμὲ ἔφαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον. 13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε·
καιρὸς ἐδόξιας, ὁ θεός· ἐν τῇ πληθεί τοῦ ἰλέους
σου ἰσάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας
σου. 14 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ ἵνα μὴ ἐμπαγῶ·
ῥυθθῆναι ἐν τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τοῦ βάθους
τῶν ὑδάτων. 15 Μὴ με καταποιτιώσω καταγίγς
ὑδατος, μηδὲ καταπίω με βυθός, μηδὲ συσχίω
ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. 16 Ἐσάκουσόν
μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ
πλήθος τῶν ὀκτιρμῶν σου ἐπέβλεψον ἐπ' ἐμὲ. 17 Καὶ
μὴ ἀποστρίψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τοῦ παιδός σου, ὅτι θλιβομαι, ταχὺ ἰσάκουσόν
μου. 18 Πρόσχε τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι
αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαι με. 19 Σὺ
γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰ-
σχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἵνατίον σου
πάντες οἱ θλιβόντές με. 20 Ὁνειδισμόν προσ-
έδοκσεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ
ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ
παρακαλοῦντα, καὶ οὐχ εὗρον. 21 Καὶ ἔδωκαν
εἰς τὸ βρῦμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου
ἵπνισάν με ὄξος. 22 Γενηθήτω ἡ τράπεζα
αὐτῶν ἐν ὀπίον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀντα-
πόδισιν καὶ εἰς σκάνδαλον. 23 Σκοτισθήτωσαν
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν
ὥτον αὐτῶν διὰ παντός σύγκαμψον. 24 Ἐκχεον
ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς
σου καταλάβει αὐτούς. 25 Γενηθήτω ἡ ἔπαυσις
αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ
ἔστω ὁ κατοικῶν. 26 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ
κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου
προσέθηκαν. 27 Πρόσθετι ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθῆτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου·

In finem, pro iis, qui commutabuntur, David.

1 SALVUM me fac Deus: quoniam intra-
verunt aquæ usque ad animam meam. 2 In-
fixus sum in limo profundi: et non est
substantia. Veni in altitudinem maris: et
tempestas demersit me. 3 Laboravi clamans,
raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt
oculi mei, dum spero in Deum meum. 4 Multi-
plicati sunt super capillos capitis mei, qui
oderunt me gratis. Confortati sunt qui per-
secuti sunt me inimici mei injuste: quæ non
rapui, tunc exsolvebam. 5 Deus tu scis in-
sipientiam meam: et delicta mea a te non
sunt abscondita. 6 Non erubescant in me
qui expectant te Domine, Domine virtutum.
Non confundantur super me qui quærent te,
Deus Israël. 7 Quoniam propter te sustinui
opprobrium: operuit confusio faciem meam.
8 Extraneus factus sum fratribus meis, et
peregrinus filiis matris meæ. 9 Quoniam zelus
domus tuæ comedit me: et opprobria exprobran-
tium tibi, ceciderunt super me. 10 Et operui
in jejuniis animam meam: et factum est in
opprobrium mihi. 11 Et posui vestimentum
meum cilicium: et factus sum illis in para-
bolam. 12 Adversum me loquebantur qui
sedebant in porta: et in me psallebant qui
bibebant vinum. 13 Ego vero orationem
meam ad te Domine: tempus beneplaciti
Deus. In multitudine miserationum tuarum
exaudi me, in veritate salutis tuæ. 14 Eripe
me de luto, ut non infigar: libera me ab iis
qui oderunt me, et de profundis aquarum.
15 Non me demergat tempestas aquæ, neque
absorbeat me profundum: neque urgeat super
me puteus os suum. 16 Exaudi me Domine,
quoniam benigna est misericordia tua: secun-
dum multitudinem miserationum tuarum
respice in me. 17 Et ne avertas faciem tuam
a puero tuo: quoniam tribulor, velociter ex-
audi me. 18 Intende animæ meæ, et libera
eam; propter inimicos meos eripe me. 19 Tu
scis improperium meum, et confusionem meam,
et reverentiam meam. 20 In conspectu tuo
sunt omnes qui tribulant me: in improperium
expectavit cor meum, et miseriam. Et sus-
tinui qui simul contristaretur, et non fuit: et
qui consolaretur, et non inveni. 21 Et dede-
runt in escam meam fel: et in siti mea pota-
verunt me aceto. 22 Fiat mensa eorum coram
ipsis in laqueum, et in retributiones, et in
scandalum. 23 Obscurentur oculi eorum ne
videant: et dorsum eorum semper incurva.
24 Effunde super eos iram tuam: et furor
iræ tuæ comprehendat eos. 25 Fiat habitatio
eorum deserta: et in tabernaculis eorum
non sit qui inhabitet. 26 Quoniam quem
tu percussisti, persecuti sunt: et super
dolorem vulnerum meorum addiderunt.
27 Appone iniquitatem super iniquitatem
eorum: et non intrent in justitiam tuam.

תהלים סט ע עא

29 יפחיו מספר חיים ועסד'יהם אל-
יפחיו: 30 ואני עני וכואב וישועתי
אלהים תשגבני: 31 אהללה שם אלהים
בשיר ואנדלפו ברוח: 32 ותתקב ליהנה
מאשר פיר מקור מפרים: 33 ראה עינים
ישמחו ורשע אלהים ויחי לבבם:
34 כרשמע אל-אביונים ויהנה ואת-אסיריו
לא בזה: 35 יהללהו שמים וארץ וימים
וכל-דמש בם: 36 כי אלהים וישוע ציון
ויבנה עיר יהודה וישבו שם וירשوها:
37 וירע-עבדיו ויחללהו ואהבן שמו וישפנו
בה:

ע

1 למנצח לדוד להזכיר: 2 אלהים
להצילי יהנה לעזרתי חושא: 3 יבשו
והפרו מבקשני נפשי וסנו אחור ויכלמו
חפצי רדתי: 4 ישובו על-עקב בשפם
האמרים הנה ויהנה: 5 וישעו וישמחו
בה כל-מבקשיה ויאמרו חסיד יגדל
אלהים אהבי וישועתי: 6 ואני עני
ואביון אלהים חושא לי עזרי ומפלטי
אמת יהנה אליהם:

עא

1 בך יהנה חסיתי אלהי חושא לעולם:
2 בצדקתך תצילני ותפלטי חסדך אלי
אנכי וחושעני: 3 הנה לי לצור מעון
לבוא תמיד צוית להושיעני כרסלני
ומצדתי אמת: 4 אלהי פלטי מיד רשע
מקף מעל וחומץ: 5 כראפת הקורני
אזני יהנה מבטתי מפערי: 6 עליה
נסכתי מפתן מפעי אפי אמת בזה
החלתי חסיד: 7 צמחת הייתי לרבים
ואמתה מחסרתי: 8 ופלא פי תהלתי
כל-חיים תפארתך: 9 אלי-תשליכני לעת
זקנתי ככלות פחי אל-תפגעני: 10 כי
אמר איני לי ושמתי נפשי קוצו
יהנה: 11 לאמר אלהים עזרו ודפי
ותשדחו כי אין מצל: 12 אלהים אל-
תרחק מפני אלהי לעזרתי חושא:
13 יבשו וכלו שטני נפשי וצטו חרפה
וכלפה מבקשי רדתי: 14 ואני חסיד
אמת והוספתי על-כל-תהלתך:

ΨΑΛΜΟΙ, ΞΘ', ο, οα.

28 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βιβλου ζώντων, καὶ μετὰ
δικαίων μὴ γραφήτωσαν. 29 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν
εἰμι ἐγώ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντε-
λάβετό μου. 30 Αἰνῶ το ὄνομα τοῦ θεοῦ μου
μετ' ᾧ ᾤσῃ, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνίσει, 31 Καὶ
ἀρείσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νύον κίρατα ἐκ-
φύροντα καὶ ὄπλᾱς. 32 Ἰδὲντες πτωχοὶ καὶ
εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσειςθε. 33
Ὅτι ἐσέκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς
πεπειθμένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. 34 Αἰνε-
σάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα
καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς. 35 Ὅτι ὁ
θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ
πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ
κληρονομήσουσιν αὐτήν. 36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν
δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες
τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνοῦσιν ἐν αὐτῇ.

ο.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ
σῶσαί με Κύριον.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
2 Αἰσχυνθήσαν καὶ ἐντραπήσαν οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφίσαν εἰς τὰ ὀπίσω
καὶ κατασχυνθήσαν οἱ βουλομένοι μοι κακά·
3 Ἀποστραφίσαν παρατυκὰ αἰσχυνόμενοι οἱ
λέγοντές μοι Εὐγε εὐγε. 4 Ἀγαλλιάθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε,
καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός Μεγαλυνήτω ὁ θεός,
οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. 5 Ἐγὼ δὲ
πτωχὸς καὶ πίνης, ὁ θεός βοήθησόν μοι· βοηθός
μου καὶ ρύστης μου εἰ σύ, Κύριε μὴ χρονίσῃς.

οα.

Τῷ Δαυὶδ, υἱῶν Ἰωνάδab καὶ τῶν πούτων
αἰχμαλωτισθέντων

1 ἘΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κατασχυνηθῇ
εἰς τὸν αἰῶνα. 2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι
με καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου καὶ
σῶσόν με. 3 Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν
καὶ εἰς τόπον ὁχυρὸν τοῦ σώσαι με· ὅτι στερέωμά
μου καὶ καταφυγή μου εἰ σύ. 4 Ὁ θεός μου,
ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρα-
νομοῦντος καὶ ἀδικούντος· ὁ ὅτι σὺ εἰς ἡ ὑπο-
μονή μου Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός
μου. 6 Ἐπὶ σὲ ἐπιστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ
κοιλίας μητρός μου σύ μου εἰ σκεπαστής· ἐν σοὶ
ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός. 7 Ὡσεὶ τίρας ἡγε-
νήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός κραταῖός.
8 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνίσεως, ὅπως
ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου. 9 Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς
καὶ οὐκ ἐλπίσῃς με. 10 Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου
ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἰβουλεύ-
σαντο ἐπὶ τὸ αὐτό, 11 Λέγοντες Ὁ θεός
ἡκατέλιπεν αὐτόν, καταδύξατε καὶ καταλάβετε
αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥύόμενος. 12 Ὁ θεός μὴ
μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν
μου πρόσχες. 13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέ-
τωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περι-
βαλλίσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι. 14 Ἐγὼ δὲ διὰ παντός ἐλπίζω,
καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνίσειν σου.

PSALMI, LXIX. LXX. LXXI.

28 Deleantur de libro viventium: et cum
justis non scribantur. 29 Ego sum pauper
et dolens: salus tua Deus suscepit me.
30 Laudabo nomen Dei cum cantico: et mag-
nificabo eum in laude: 31 Et placebit Deo
super vitulum novellum, cornua producentem
et ungulas. 32 Videant pauperes et lætentur:
quærite Deum, et vivet anima vestra: 33 Quo-
niam exaudivit pauperes Dominus: et vinctos
suos non desepxit. 34 Laudent illum celi et
terra, mare, et omnia reptilia in eis. 35 Quo-
niam Deus salvam faciet Sion, et ædifica-
buntur civitates Juda: et inhabitabunt ibi, et
hereditate acquirant eam. 36 Et semen ser-
vorum ejus possidebit eam: et qui diligunt
nomen ejus, habitabunt in ea.

LXX.

In finem, Psalmus David, in rememorationem,
quod salvum fecerit eum Dominus.

1 DEUS in adjutorium meum intende: Do-
mine ad adjuvandum me festina. 2 Confun-
dantur, et revereantur, qui quærun animam
meam: 3 Avertantur retrorsum, et erubes-
cant, qui volunt mihi mala: avertantur
statim erubescences, qui dicunt mihi: Euge,
euge. 4 Exultent et lætentur in te omnes
qui quærun te, et dicant semper: Magni-
ficetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.
5 Ego vero egenus, et pauper sum: Deus
adjuva me. Adjutor meus, et liberator meus
es tu: Domine ne moreris.

LXXI.

Psalmus David, filiorum Jonadab, et priorum
captiveorum.

1 IN te Domine speravi, non confundar in
æternum: 2 In justitia tua libera me, et
eripe me. Inclina ad me aurem tuam, et
salva me. 3 Esto mihi in Deum protectorem,
et in locum munitum: ut salvum me facias,
quoniam firmamentum meum, et refugium
meum es tu. 4 Deus meus eripe me de manu
peccatoris, et de manu contra legem agentis
et iniqui: 5 Quoniam tu es patientia mea
Domine: Domine spes mea a juventute mea.
6 In te confirmatus sum ex utero: de ventre
matris meæ tu es protector meus. In te can-
tatio mea semper: 7 Tanquam prodigium
factus sum multis: et tu adjutor fortis. 8 Re-
pleatur os meum laude, ut cantem gloriam
tuam: tota die magnitudinem tuam. 9 Ne
projicias me in tempore senectutis: cum de-
fecerit virtus mea, ne derelinquas me. 10 Quia
dixerunt inimici mei mihi: et qui custodie-
bant animam meam, consilium fecerunt in
unum, 11 Dicentes: Deus dereliquit eum, per-
sequimini, et comprehendite eum: quia non est
qui eripiat. 12 Deus ne elongeris a me: Deus
meus in auxilium meum respice. 13 Confun-
dantur, et deficient detrahentes animas meas.
operiantur confusione, et pudore, qui quæ-
runt mala mihi. 14 Ego autem semper spe-
rabo: et adjiciam super omnem laudem tuam.

תהלים עא עב

15 פִּי יִסְפֹּר צְדָקָתְךָ כְּלִי־חַיִּים תְּשׁוּבָתְךָ
פִּי לֹא יִבְעִתִי כְפָרוֹת : 16 אֲבֹא בִּבְרֹחַ
אֵלַי יִחְיֶה אֲפִיר צְדָקָתְךָ לְבָדָה :
17 אֱלֹהִים לְפָדְתָּנִי מִפְּעָרַי וְעַד־חַיָּה אֲפִיר
נִפְלְאוֹתֶיךָ : 18 וְגַם עַד־זִקְנָה וְשִׁבְיָה
אֱלֹהִים אֲלִי־תַעֲזָבֵנִי עַד־אֲנִי יִרְדֶּה לְדֹר
לְכָל־בָּוִא בְּדִרְתְּךָ : 19 וְצְדָקָתְךָ אֱלֹהִים
עַד־קָדָם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ בְּדִלּוֹת אֱלֹהִים מִי
קִמּוֹת : 20 אֲשֶׁר הִחַיֵּיתָנִי וְצָרוֹת רַבּוֹת
וְרָעוֹת תִּשָּׁבֵב תַּחֲנוּנֵי וּמִתְהַוָּמוֹת תִּשְׁמָר
תִּשָּׁבֵב תַּעֲלֵנִי : 21 תִּרְבֵּה וְיִדְלָתִי וְתִסָּבֵב
תִּתְקַדְּמֵנִי : 22 בִּצְדִיקִי אֲחַדְתִּי בְּכָל־יְגִדִּי
אֲמַתְךָ אֲלִי־יִמְרָתְךָ לִי בְּכָבוֹד קָדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל : 23 תִּתְקַדְּמֵנִי אֲשֶׁר־מִי מִי
וְנִפְשִׁי אֲשֶׁר קִדִּיתִי : 24 בִּצְדִיקוֹתֵי כְּלִי־חַיִּים
תִּתְקַדְּמֵנִי צְדָקָתְךָ כִּי בָשׂוּ כִּי־יִרְפְּרוּ מִבְּקָשִׁי
הַצִּדִּיק :

עב

1 וְלִשְׁלֹמֹה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמַלְכוּתְךָ
וְצְדָקָתְךָ לְבִרְמִלְכּוּת : 2 יִתֵּן עִמָּךְ בְּצִדְקָה
וְעִנְיָתְךָ בְּמִשְׁפָּט : 3 יִשְׂאֵל הָרִים וְשִׁלּוֹם
לְעַם וְיִבְרָאוֹת בְּצִדְקָתְךָ : 4 יִשְׁפֹּט וְעִנְיָתְךָ
וְיִשְׁעֵי לְבָבְךָ אֲבִיּוֹת וְיִדְבַּק עוֹשֶׂה : 5 יִתְרַאֲוֶה
עַם־שָׁמַשׁ וְלִפְנֵי דָוִד דּוֹרִים : 6 יִדְרֹךְ
בְּמִטָּה עַל־גִּבּוֹן פְּרִיבִיכִים וְזִנְיָה אֲרָץ :
7 יִפְרַח בְּיָמָיו צִדִּיק וְרֵב שְׁלֹם עַד־בְּלִי
יָחַד : 8 וְיִרְדֶּה מִגַּם עַד־גַּם אֲמַתְךָ עַד־אֲפִסֵּר
אֲרָץ : 9 לְקִנְיֵי וְיִרְעֵי צִדִּיק אֲחִיבֵי וְעָדָה
וְלִחְבֵּי : 10 מִלְכֵּי תִרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה
וְשִׁיבֵי מִלְכֵּי שָׁבָא וְסָבָא אֲשֶׁר יִתְרִיבֵי :
11 וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לָוִי לְכָל־מַלְכִּים כְּלִי־חַיִּים
נִעְבְּדֶהוּ : 12 פְּרִי־צִדִּיק אֲבִיּוֹת מִשְׁעֵי וְעִנְיָ
וְאִירְעֶה לוֹ : 13 יִחַם עַל־צִדִּיק וְאֲבִיּוֹת
וְנִפְשֹׁת אֲבִיּוֹת יִשְׁעֵי : 14 מִתְהַוָּה וּמִתְקַדֵּם
יִתְרִיבֵי נִפְשֵׁם וְיִתְרִיבֵי דָמָם בְּצִדִּיקוֹ : 15 וְיִחַי
וְיִתְרִיבֵי מִתְהַוָּה שָׁבָא וְיִתְרִיבֵי מִתְהַוָּה
כְּלִי־חַיִּים וְיִתְרִיבֵי : 16 יִתֵּן פֶּסֶחַ־בֶּרֶךְ
בְּאֲרָץ בְּרָאשׁ הָרִים וְיִרְעֵשׁ פְּלִקְנֵי
פְּרִי וְיִרְעֵשׁ מִעִיר פְּעֵשֶׁב הָאֲרָץ :

ΨΑΛΜΟΙ, αα', οβ'.

15 Τὸ στόμα μου εξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου, ὅτι οὐκ ἔγνωον πραγματείας. 16 Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. 17 Ἐδίδαξάς με ὁ θεὸς ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγεῶ τὰ θαυμάσιά σου, 18 καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου· ὁ θεός, μὴ ἱγκαταλίπῃς με ἕως ἂν ἀπαγγεῖλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἱρχομένη, τὴν δυναστείαν σου. 19 Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θεὸς ἕως ὧς ὤψιστων, ἃ ἐποίησας μεγαλῆα. Ὁ θεός, τίς ὅμοίος σοι; 20 Ὅσας ἐδίδαξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς, καὶ ἰσιστρίψας ἰζωσποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. 21 Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἐπιστρίψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. 22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἰζωμολογήσομαι σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀληθειάν σου, ὁ θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. 23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦν ἰλυτρώσω. 24 Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνῶμαι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι.

οβ'.

Εἰς Σαλωμών.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλείως, 2 κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. 3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοί. 4 Ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει τὶς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. 5 Καὶ συμπαρμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεάς γενεῶν. 6 Καταβήσεται ὡς δέσος ἐπὶ πόκον, καὶ ὥσει σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν. 7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πληθὺς εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναίρεθῇ ἡ σελήνη. 8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. 9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσῶνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν. 10 Βασιλεῖς Θαρσῆς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσιν. 11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. 12 Ὅτι ἰβρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πίνητα ὃ οὐκ ὑπῆρχε βοηθός. 13 Φείσεται πτωχοῦ καὶ πίνητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. 14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ. 15 Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσέξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. 16 Ἐσὶν στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρίων· ὑπερεπαρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἔξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὥσει χόρτος τῆς γῆς.

PSALMI, LXXI. LXXII.

15 Os meum annuntiabit justitiam tuam, tota die salutare tuum. Quoniam non cognovi litteraturam, 16 Introibo in potentias Domini: Domine memorabor justitiæ tuæ solius. 17 Deus docuisti me a juventute mea: et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua. 18 Et usque in senectam et senium: Deus ne derelinquas me, donec annuntiem brachium tuum generationi omni, quæ ventura est; potentiam tuam, 19 Et justitiam tuam Deus usque in altissima, quæ fecisti magnalia: Deus quis similis tibi? 20 Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, et malas: et conversus vivificasti me: et de abyssiis terræ iterum re-duxisti me: 21 Multiplicasti magnificentiam tuam: et conversus consolatus es me. 22 Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israël. 23 Exultabunt labia mea cum cantavero tibi; et anima mea, quam redemisti. 24 Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam: cum confusi et reveriti fuerint qui querunt mala mihi.

LXXII.

Psalmus, in Salomonem.

1 Deus judicium tuum regi da: et justitiam tuam filio regis: 2 Judicare populum tuum in justitia, et pauperes tuos in judicio. 3 Suscipiant montes pacem populo, et colles justitiam. 4 Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: et humiliabit calumniatorem. 5 Et permanebit cum sole, et ante lunam, in generatione et generationem. 6 Descendet sicut pluvias in vellus: et sicut stillicidia stillantia super terram. 7 Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis: donec auferatur luna. 8 Et dominabitur a mari usque ad mare: et a flumine usque ad terminos orbis terrarum. 9 Coram illo procident Æthiopes: et inimici ejus terram lingeant. 10 Reges Tharsis et insulæ munera offerent: reges Arabum et Saba dona adducent: 11 Et adorabunt eum omnes reges terræ: omnes gentes servient ei: 12 Quia liberabit pauperem a potente: et pauperem, cui non erat adjutor. 13 Paroet pauperi et inopi: et animas pauperum salvas faciet. 14 Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: et honorabile nomen eorum coram illo. 15 Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, et adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei. 16 Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: et florebut de civitate sicut scenum terræ.

תהלים עב ענ

17 יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנֵי שְׁמֶיךָ יְיָ שְׁמִי
וְיִתְקַרְכוּ בְּךָ כָּל-צִוִּים וְאַשְׁרֵיהֶם : 18 בְּרַחֲמֶיךָ
וְחַנּוּן אֱלֹהִים אֲלֵינוּ יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדֶךָ : 19 וּבְרַחֲמֶיךָ שָׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
וַיִּשְׁלַח כְּבוֹדוֹ אֶת-קִלְיָאֲרָץ אָמֵן וְאָמֵן :
20 כָּלֵי הַתְּפִלּוֹת דָּוִד בְּרִישִׁי :

ענ

1 מְזִמּוֹר לְאַחַת מִן מִזְבֵּי יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהִים לְבָדֶךָ לֵבָב : 2 וְאֵנִי כְּמַעַט נַפְשִׁי
רִגְלִי כְּאֵין שִׁפְכָה אֲשֶׁרִי : 3 כִּי-הִקְדַּמְתִּי
בְּהוֹלִלִים שְׁלֹם וְשָׁעִים אֲרָאָה : 4 כִּי אֲנִי
חֲרָצִיכוֹת לְמוֹתָם וּבְרָא אֱלֹהִים : 5 כְּעַמְלִי
אֲנִישׁ אֲנִי וְעַם-אֲדָם לֹא יִקְדָּעוּ : 6 לָכֵן
עֲקַרְתָּמוֹ הַנֶּחֱמָה יַעֲשֶׂה-שִׁיר הֶחָם לְמוֹ :
7 וְנָצַח מִחֻלָּב עֵינָיו לְבָדֶךָ מִשְׁפָּחוֹת לֵבָב :
8 וַיִּמְיָהוּ וַיִּדְבְּרוּ בְּכַעַר עֲשֵׂה מִקְרֹם וּדְבָרוֹ :
9 שְׁתֵּי בִשְׁמֵים פִּיחֵם אֲלֵשׁוֹנֵם תִּתְקַלֵּן
בְּאֲרָץ : 10 לָכֵן וְשִׁיב עִפּוֹ הָלֵם וְכִי קָלָא
יִמְצָא לְמוֹ : 11 וְאִמְרוּ אִתְּךָ יִשְׂרָאֵל וְיִשׁ
וְעַד בְּעֵלְיוֹן : 12 הַחֲדָאֲלָה וְשָׁעִים וְשִׁלְוֹ
עוֹלָם הַשְׁבִּיחִיל : 13 אֲחֵה-רִיק וְפִיחִי לְבָבִי
וְאֲרָחֶץ בְּנִתְנוֹן כְּפִי : 14 וְאִתִּי גִבּוֹעַ כְּלִי
הַיּוֹם וְהוֹכַחְתִּי לְבָרְכִים : 15 אֲמַאֲמַרְתִּי
אֲסַפְּרָה כִּמּוֹ הַקֶּה דָּוִד בְּגִיָּה בְּנִתְנוֹ :
16 וְאֲחַשְׁבָּה לְנִעַר זָמַר עַמְלִי הִיָּא
בְּעִינִי : 17 עֲדָאֲבָא אֶל-מִקְדָּשְׁיִשְׂרָאֵל אֲבִיחָה
לְאַחֲרִיקָם : 18 אֲהֵא בְּחִלּוֹת מִשְׁחִית לְמוֹ
הַפְּלִחֵם לְמִשְׁחָאוֹת : 19 אֲהֵא חֲתִי לְשִׁפְחָה
כְּהִנֵּעַ סָפֵי אֲחֵה מִרְבֵּלְהוֹת : 20 כְּחִלּוֹם
מִתְקַדֵּץ אֲלֵנִי בְּעִיר צִלְעָם תִּבְרָה : 21 כִּי
יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתִי אֲשִׁתְּנוֹן : 22 וְאֵנִי
בְּעִיר וְלֹא אֲדַע בְּהַמּוֹת הַיְיָחִי עֲשֵׂה :
23 וְאֵנִי תִמְיִד עֲמָה אֲחִיזָה בְּיָד וְיִמְיָי :
24 בְּעִצְרוֹת תִּתְחַנֵּי וְאֲחֵר כְּבוֹד תִּתְחַנֵּי :
25 מִרְגְּלִי בִשְׁמֵים וְעֲשֵׂה לְאַחֲפָצִיתִי בְּאֲרָץ :
26 כָּלֵה שְׂמָרִי אֲלֵבִי צִי-לְבָבִי וְחִלְוִי
אֲלֵהִים לְעוֹלָם : 27 כִּי-הִקְדַּם רַחֲמֵיךָ יִמְאֵר
הַיְיָמָה כְּלִיחָה מִמֶּךָ : 28 וְאֵנִי עֲרֵבָה
אֲלֵהִים לִי מִזְבֵּי שְׁמִי וְכִלְוִי יִתְחַנֵּי מִמֶּךָ
לְסַפֵּר כְּלִיחָה מִמֶּךָ :

ΨΑΛΜΟΙ, οβ', ογ'.

17 Ἐστὼ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. 18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος, 19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο γένοιτο. 20 Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

ογ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐθέσει καρδίᾳ. 2 Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. 3 Ὅτι ἐζηλώσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν. 4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μαστιγῇ αὐτῶν. 5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται. 6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία, περιβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν. 7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στίατος ἡ ἀδικία αὐτῶν, διήλθον εἰς διάθεσιν καρδίας. 8 Διανοήθησαν καὶ ἰλάησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἰλάησαν. 9 Ἐθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διεῖλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. 10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς, 11 Καὶ εἶπαν Πῶς ἔγνω ὁ θεός; καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὕψιστῳ; 12 Ἴδου οὗτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ ἐθνηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλοῦτον. 13 Καὶ εἶπα Ἄρα ματαίως ἰδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, 14 Καὶ ἐγενόμην μμασטיγούμενος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγχὺς μου εἰς τὰς πρωίας; 15 Εἰ ἐλεγον Διηγέσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῷ γενεῇ τῶν υἱῶν σου ἡσυνθίγηκα. 16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι· τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου, 17 Ἐως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ, συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα. 18 Πλήν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθεῖναι. 19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἰρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. 20 Ὅσει ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. 21 Ὅτι ἡψράνθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν. 22 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνω, κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί. 23 Κἀγὼ διὰ παντός μετὰ σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, 24 Ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. 25 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; 26 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου· ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεός εἰς τὸν αἰῶνα. 27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. 28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰτίσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυματρὸς Σιών.

PSALMI, LXXII. LXXIII.

17 Sit nomen ejus benedictum in sæcula: ante solem permanet nomen ejus. Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabant eum. 18 Benedictus Dominus Deus Israël, qui facit mirabilia solus. 19 Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat. 20 Defecerunt laudes David filii Jesse.

LXXIII.

Psalms Asaph.

1 QUAM bonus Israël Deus his, qui recto sunt corde! 2 Mei autem pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei. 3 Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns. 4 Quia non est respectus morti eorum: et firmamentum in plaga eorum. 5 In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur: 6 Ideo tenuit eos superbia, operati sunt iniquitate et impietate sua. 7 Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis. 8 Cogitaverant, et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt. 9 Posuerunt in cælum os suum: et lingua eorum transivit in terra. 10 Ideo convertetur populus meus hic: et dies pleni invenientur in eis. 11 Et dixerunt: Quomodo scit Deus, et si est scientia in excelso? 12 Ecce ipsi peccatores, et abundantes in sæculo, obtinuerunt divitias. 13 Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, et lavi inter innocentes manus meas: 14 Et fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis. 15 Si dicebam: Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobavi. 16 Existimabam ut cognoscerem hoc, labor est ante me: 17 Donec intrem in sanctuarium Dei: et intelligam in novissimis eorum. 18 Verumtamen propter dolos posuisti eis: dejecisti eos dum allevarentur. 19 Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam. 20 Velut somnium surgentium Domine, in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges. 21 Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt: 22 Et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi. 23 Ut jumentum factus sum apud te: et ego semper tecum. 24 Tenuisti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me, et cum gloria suscepisti me. 25 Quid enim mihi est in cælo? et a te quid volui super terram? 26 Defecit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum. 27 Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: perdidisti omnes, qui fornicantur abs te. 28 Mihi autem adhærere Deo bonum est: ponere in Domino Deo spem meam: ut annuntiem omnes prædicationes tuas, in portis filiæ Sion.

תהלים עד עה

עד

1 משפיל ללשון ללחם ולחיים ונחם
לנצח יעשו אפס בצלן מרעיהו : 2 וזר
עדתו וקנייתו וזרם ואלהם שבת נחלתו
חריציון וזר : 3 שבתו בן : 4 חריציהו פסמי
למשפחה נצח פלחיהו אויב פקדש :
5 קמני צוריהו פקדש מועדו קמו אוהבתם
אותו : 6 יודע פקמני למעלה פקדש צר
חריציהו : 7 וזר פתחיהו וזר פכשיל
והילפות וזר : 8 שלחו ראש מועדו
לצר חללי משפדשמה : 9 אפרו בלבם
ינם וזר קמני כל-מועדו צר :
10 אוהבתו לזרמני מועדו נביא וזר
אפרו יודע צר : 11 ערמני וזר :
12 יחיה צר וזר אויב שבת לנצח : 13 ללחם
תשיב וזר וימנה מועד חיותו כלח :
14 וזר חללי מלכי מועד פצל וזר :
15 פקדש וזר : 16 אפרו פועדו נצח :
17 שבת ראשי חריציהו עליהם : 18 אפרו
רציהו ראשי חריציהו תתננו מלכל לעם
לזר : 19 אפרו בהעם מעד וזר אפרו
חריציהו חריציהו : 20 לזר וזר :
21 לזר אפרו חריציהו קמני וזר :
22 אפרו חריציהו פלחיהו וזר :
23 חריציהו וזר : 24 חריציהו וזר :
25 חריציהו וזר : 26 חריציהו וזר :
27 חריציהו וזר : 28 חריציהו וזר :
29 חריציהו וזר : 30 חריציהו וזר :
31 חריציהו וזר : 32 חריציהו וזר :
33 חריציהו וזר : 34 חריציהו וזר :
35 חריציהו וזר : 36 חריציהו וזר :
37 חריציהו וזר : 38 חריציהו וזר :
39 חריציהו וזר : 40 חריציהו וזר :
41 חריציהו וזר : 42 חריציהו וזר :
43 חריציהו וזר : 44 חריציהו וזר :
45 חריציהו וזר : 46 חריציהו וזר :
47 חריציהו וזר : 48 חריציהו וזר :
49 חריציהו וזר : 50 חריציהו וזר :
51 חריציהו וזר : 52 חריציהו וזר :
53 חריציהו וזר : 54 חריציהו וזר :
55 חריציהו וזר : 56 חריציהו וזר :
57 חריציהו וזר : 58 חריציהו וזר :
59 חריציהו וזר : 60 חריציהו וזר :
61 חריציהו וזר : 62 חריציהו וזר :
63 חריציהו וזר : 64 חריציהו וזר :
65 חריציהו וזר : 66 חריציהו וזר :
67 חריציהו וזר : 68 חריציהו וזר :
69 חריציהו וזר : 70 חריציהו וזר :
71 חריציהו וזר : 72 חריציהו וזר :
73 חריציהו וזר : 74 חריציהו וזר :
75 חריציהו וזר : 76 חריציהו וזר :
77 חריציהו וזר : 78 חריציהו וזר :
79 חריציהו וזר : 80 חריציהו וזר :
81 חריציהו וזר : 82 חריציהו וזר :
83 חריציהו וזר : 84 חריציהו וזר :
85 חריציהו וזר : 86 חריציהו וזר :
87 חריציהו וזר : 88 חריציהו וזר :
89 חריציהו וזר : 90 חריציהו וזר :
91 חריציהו וזר : 92 חריציהו וזר :
93 חריציהו וזר : 94 חריציהו וזר :
95 חריציהו וזר : 96 חריציהו וזר :
97 חריציהו וזר : 98 חריציהו וזר :
99 חריציהו וזר : 100 חריציהו וזר :

עה

1 למנצח אליהם חריציהו וזר :
2 חריציהו וזר : 3 חריציהו וזר :
4 חריציהו וזר : 5 חריציהו וזר :
6 חריציהו וזר : 7 חריציהו וזר :
8 חריציהו וזר : 9 חריציהו וזר :
10 חריציהו וזר : 11 חריציהו וזר :
12 חריציהו וזר : 13 חריציהו וזר :
14 חריציהו וזר : 15 חריציהו וזר :
16 חריציהו וזר : 17 חריציהו וזר :
18 חריציהו וזר : 19 חריציהו וזר :
20 חריציהו וזר : 21 חריציהו וזר :
22 חריציהו וזר : 23 חריציהו וזר :
24 חריציהו וזר : 25 חריציהו וזר :
26 חריציהו וזר : 27 חריציהו וזר :
28 חריציהו וזר : 29 חריציהו וזר :
30 חריציהו וזר : 31 חריציהו וזר :
32 חריציהו וזר : 33 חריציהו וזר :
34 חריציהו וזר : 35 חריציהו וזר :
36 חריציהו וזר : 37 חריציהו וזר :
38 חריציהו וזר : 39 חריציהו וזר :
40 חריציהו וזר : 41 חריציהו וזר :
42 חריציהו וזר : 43 חריציהו וזר :
44 חריציהו וזר : 45 חריציהו וזר :
46 חריציהו וזר : 47 חריציהו וזר :
48 חריציהו וזר : 49 חריציהו וזר :
50 חריציהו וזר : 51 חריציהו וזר :
52 חריציהו וזר : 53 חריציהו וזר :
54 חריציהו וזר : 55 חריציהו וזר :
56 חריציהו וזר : 57 חריציהו וזר :
58 חריציהו וזר : 59 חריציהו וזר :
60 חריציהו וזר : 61 חריציהו וזר :
62 חריציהו וזר : 63 חריציהו וזר :
64 חריציהו וזר : 65 חריציהו וזר :
66 חריציהו וזר : 67 חריציהו וזר :
68 חריציהו וזר : 69 חריציהו וזר :
70 חריציהו וזר : 71 חריציהו וזר :
72 חריציהו וזר : 73 חריציהו וזר :
74 חריציהו וזר : 75 חריציהו וזר :
76 חריציהו וזר : 77 חריציהו וזר :
78 חריציהו וזר : 79 חריציהו וזר :
80 חריציהו וזר : 81 חריציהו וזר :
82 חריציהו וזר : 83 חריציהו וזר :
84 חריציהו וזר : 85 חריציהו וזר :
86 חריציהו וזר : 87 חריציהו וזר :
88 חריציהו וזר : 89 חריציהו וזר :
90 חריציהו וזר : 91 חריציהו וזר :
92 חריציהו וזר : 93 חריציהו וזר :
94 חריציהו וזר : 95 חריציהו וזר :
96 חריציהו וזר : 97 חריציהו וזר :
98 חריציהו וזר : 99 חריציהו וזר :
100 חריציהו וזר :

ΨΑΛΜΟΙ, οδ', οε.

οδ'.

Συνίσταως τῷ Ἀσάφ.

1 ἸΝΑ τί ἀπέσω, ὁ θεός, εἰς τέλος; ὠργίσθη
ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; 2 Μνη-
σθητι τῆς συναγωγῆς σου ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.
ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιών
τοῦτο δ' κατεσκηνώσας ἐν αὐτῷ. 3 Ἐπαρον τὰς
χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος,
ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἰχθὺς ἐν τοῖς ἁγίοις σου.
4 Καὶ ἐνεκαυχῆσαντο οἱ μισοῦντίς σε ἐν μέσῳ
τῆς ἐορτῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,
5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἰσοδοὺν ὑπεράνω·
ὡς ἐν ὄρεσιν ἔξωθεν ἐξέκοψαν. 6 Τὰς
θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελίκῃ καὶ λαξεν-
τηρίῳ κατέβραξαν αὐτήν. 7 Ἐνεπύρισαν ἐν
πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν
τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου. 8 Εἶπαν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
Δεῖτε καταπαύσωμεν τὰς ἐορτὰς Κυρίου ἀπὸ τῆς
γῆς. 9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν
ἐτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γινώσκεται ἐτι. 10 Ἔως
πότε, ὁ θεός, ὀνειδιεὶ ὁ ἰχθὺς; παροῦντι ὁ
ὑπεναντίας τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; 11 Ἰνα τί
ἀποστρέψεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου
εἰς μέσον τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; 12 Ὁ δὲ
θεός βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτη-
ρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. 13 Σὺ ἐκρατίωσας ἐν
τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς
κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. 14 Σὺ
συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, ἰδωκας
αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψιν. 15 Σὺ διέβ-
ρησας πηγὰς καὶ χεῖμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποτα-
μοὺς Ἡθάμ. 16 Σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ
ἔστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρίσας ἥλιον καὶ σελήνην.
17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς· θείος
καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας. 18 Μνήσθητι ταύτης τῆς
κτίσεώς σου· ἰχθὺς ὀνειδίζει τὸν Κύριον, καὶ
λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. 19 Μὴ
παράψῃς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι,
τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃς εἰς
τέλος. 20 Ἐπίβλεπον εἰς τὴν διαθήκην σου,
ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς οἰκῶν
ἀνομίῳ. 21 Μὴ ἀποστραφῇς τεταπεινωμένους
καὶ κατασχυμένους· πτωχὺς καὶ πίνης αἰνέσουσι
τὸ ὄνομά σου. 22 Ἀνάστα, ὁ θεός, δίκασον τὴν
δικήν σου· μνήσθητι τῶν δυνεισμῶν σου τῶν
ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. 23 Μὴ ἐπιλάβῃς
τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν
μισοῦντων σε ἀναβαίη διὰ παντός πρὸς σέ.

οε.

Εἰς τὸ τέλος, Μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ψδ'ης τῷ
Ἀσάφ.

1 ΕΧΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοι, ὁ θεός, ἐξομολο-
γησόμεθα καὶ ἱπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου·
δηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. 2 Ὅταν
λάβω καιρόν, ἰγὼ εὐθύστηας κρινῶν. 3 Ἐτάκη
ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν,
ἰγὼ ἱστηρέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς. Διάψαλμα.

PSALMI, LXXIV. LXXV.

LXXIV.

Intellectus Asaph.

1 Ut quid Deus repulisti in finem : iratus
est furor tuus super oves pascuæ tuæ? 2 Me-
mor esto congregationis tuæ, quam posse-
disti ab initio. Redemisti virgam hereditatis
tuæ : mons Sion, in quo habitasti in eo.
3 Leva manus tuas in superbias eorum in
finem : quanta malignatus est inimicus in
sancto! 4 Et gloriati sunt qui oderunt te, in
medio solemnitatis tuæ. Posuerunt signa sua,
signa : 5 Et non cognoverunt sicut in exitu
super summum. Quasi in sylva lignorum
securibus 6 Exciderunt januas ejus in idip-
sum : in securi et ascia dejecerunt eam.
7 Incenderunt igni sanctuarium tuum : in
terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
8 Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul :
Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a
terra. 9 Signa nostra non vidimus, jam non
est propheta : et nos non cognoscat amplius.
10 Usquequo Deus improperebit inimicus :
irritat adversarius nomen tuum in finem?
11 Ut quid avertis manum tuam, et dex-
teram tuam, de medio sinu tuo in finem?
12 Deus autem rex noster ante sæcula : opera-
tus est salutem in medio terræ. 13 Tu con-
firmasti in virtute tua mare : contribulasti
capita draconum in aquis. 14 Tu confregisti
capita draconis : dedisti eum escam populis
Æthiopum. 15 Tu dirupisti fontes et tor-
rentes : tu siccasti fluvios Ethan. 16 Tuus
est dies, et tua est nox : tu fabricatus es
auroram et solem. 17 Tu fecisti omnes ter-
minos terræ : æstatem et ver tu plasmasti ea.
18 Memor esto hujus, inimicus improperevit
Domino : et populus insipiens incitavit nomen
tuum. 19 Ne tradas bestiis animas con-
fidentes tibi, et animas pauperum tuorum ne
obliviscaris in finem. 20 Respice in testa-
mentum tuum : quia repleti sunt, qui obscurati
sunt terræ domibus iniquitatum. 21 Ne
avertatur humilis factus confusus : pauper et
inops laudabunt nomen tuum. 22 Exsurge
Deus, judica causam tuam : memor esto im-
propriorum tuorum, eorum quæ ab insipiente
sunt tota die. 23 Ne obliviscaris voces ini-
micorum tuorum : superbia eorum, qui te
oderunt, ascendit semper.

LXXV.

In finem, Ne corrumpas, Psalmus Cantici
Asaph.

1 CONFITEBIMUR tibi Deus : confitebimur, et
invocabimus nomen tuum. Narrabimus mirabi-
lia tua : 2 Cum accepero tempus, ego justitias
judicabo. 3 Liquefacta est terra, et omnes qui
habitant in ea : ego confirmavi columnas ejus.

תהלים עה עו

אֶמְרָתִי לְהוֹלִילִים אֶל־תִּהְיֶה לְרָשָׁעִים
אֶל־תִּקְרִימוּ הָרָן׃ אֶל־תִּקְרִימוּ לַמָּוֶת
וְהַנֶּכֶם תִּפְדְּרוּ בַצָּרָה עָקָה׃ ז כִּי
לֹא מִמּוֹצָא וּמִפְעֻלָּה לֹא מִפְדְּרָה הָרִים׃
ח כִּי־אֱלֹהִים שִׁפְטָה זָרָה יִשְׁפִּיל וְזָרָה
יָרִים׃ ט כִּי כֹס בִּידֵי־יְהוָה וְגִזְרֵי הַכִּסֵּי
כָל־אֶמְצָא מִסֵּף וְגִזְרֵי מִנְחָה אֶת־שְׁמִירָהּ
יִמְצָא וְשִׁפְטָה כָּל־רָשָׁעִים־אֶרֶץ׃ יו וְאֲנִי
אֶגִּיד לְעַלְמָם הַמִּפְדָּה לְאֵלֹהֵי הַעֲקֹב׃
יא וְכִלְמִתִּי רָשָׁעִים וְהַגִּד הַרְוֹתֶמָּה
וְהַרְוֹת צְדִיק׃

עו

א לִמְנַחֵם בְּנִיגוֹת מִזְמֹר לְאֶסְתָּה שִׁיר׃
ב נִתְנַע בַּיהוָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל צִנּוֹל
שָׁמוֹ׃ ג יָהִי בְשֵׁלֶם רִצּוֹ וּמִפְדּוֹתָיו בְּצִוּוֹ׃
ד שִׁפְטָה שִׁפְרָה רִשְׁפִּיתָשׁוּרָה קִנּוֹ וְחֶרֶב
וּמִלְחָמָה כָּל־הָ׃ ה נֶאֱדָר אֶתָּה אֲדִיר
מִתְרַבֵּר־תָּרָה׃ ו אֲשַׁתְּוִלֵּנוּ אֲפִירִי לֵב לְקִי
שְׁתָּתָם וְלֹא־מִצָּדָה כֹּל־אֲשִׁיר־תִּלֵּי יִדְיָהֶם׃
ז מִבְּעֶרְבָתָה אֱלֹהֵי הַעֲקֹב לְרָשָׁע וְנֶכֶם וְסִים׃
ח אֶתָּה׃ י נִתְנָה אֶתָּה וּמִרְעָמָה לְכִנִּי־הָ מִנְחָה
אֶתָּה׃ יא מִשְׁמִים הַשְׁמַעְתָּ גִּזְרֵי אֶרֶץ וְרִאֵה
וְשִׁפְטָה׃ יב בָּרוּךְ לְמִשְׁפָּחָה אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ
כָּל־עַגְוִי־אֶרֶץ כָּל־הָ׃ יג כִּי־תִמָּת אֲנִים
תִּהְיֶה שְׁמִירָה חֲבֵת תִּפְדְּרָה׃ יד כִּי
וְשִׁלְמָה לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סִבְיָתוֹ יִבְלוּ
שְׁנֵי לְמוֹתָה׃ טו יִבְצֹר רִחַם בְּיָדָם נִתְנָה
לְמִלְכֵי־אֶרֶץ׃

עו

א לִמְנַחֵם צִלְיָתוֹ לְאֶסְתָּה מִזְמֹר׃
ב קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל־
אֱלֹהִים וְתִקְוֶנִי אֵלַי׃ ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַבֵּר
וְהַשְׁתִּי יָדִי לִילָחַם גִּבּוֹרָה וְלֹא חֶפְזִי מִנְחָה
הִנֵּחַם בְּפִשִּׁי׃ ד אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶתְהַלֵּל
אֲשִׁירָה וְהִתְעַלֵּת רַחֲמֵי כָל־הָ׃ ה אֶחְזֹק
שְׁמִירָתוֹ עֵינִי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֶדְבֹּר׃
ו הַשְׁכֵּתִי יָמִים מְרֻבִּים וְשָׁנוֹת עוֹלָמִים׃

ΨΑΛΜΟΙ, σε, σς, οζ.

4 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖν, καὶ τοῖς
ἀμαρτάνουσι Μὴ ὑψοῦτε κέρας· 5 Μὴ ἱπαιρέτε
εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ
ἀδικίαν· 6 Ὅτι οὐτε ἀπὸ ἐξόδων οὐτε ἀπὸ δυ-
σμών οὐτε ἀπὸ ἱρήμων ὀρίων. 7 Ὅτι ὁ θεὸς
κριτὴς ἐστὶ· τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
8 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἶνου ἀκράτου
πληρὲς κεράσματος, καὶ ἐκλινεν ἐκ τούτου εἰς
τοῦτο· πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκένωθη,
πίονται πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς. 9 Ἐγὼ
δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ θεῷ
Ἰακώβ· 10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν
συγκλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

ος.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ψῆθ
πρὸς τὸν Ἀσσυρίον.

1 ΓΝΩΣΤΟΣ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός, ἐν τῷ
Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 2 Καὶ ἐγενήθη
ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών· 3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν
τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Διά-
ψαλμα. 4 Φωτίζει σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρίων
αἰωνίων. 5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι
τῇ καρδίᾳ· ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ
εὔρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου ταῖς
χειρσὶν αὐτῶν. 6 Ἀπὸ ἱπιτιμῆσός σου, ὁ θεὸς
Ἰακώβ, ἐνύστασαν οἱ ἱπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.
7 Σὺ φοβερός εἰ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοὶ ἀπὸ τῆς
ὀργῆς σου; 8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούσας κρίσιν,
γῇ ἰφοβήθη καὶ ἠσύνχασιν, 9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι
εἰς κρίσιν τὸν θεὸν τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς
πράγεις τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα. 10 Ὅτι ἐνθύμιον
ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοὶ, καὶ ἱκατάλειμμα
ἐνθυμίου ἰσχύσει σοὶ. 11 Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε
Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ
οἴσουσι δῶρα. 12 Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ
πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι
τῆς γῆς.

οζ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθὺν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκείρασα, καὶ ἡ
φωνή μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέειπε μοι.
2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψέως μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα,
ταῖς χειρσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἠπατήθην· ἀπηνέηκατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ
μου. 3 Ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην·
ἠδολόγησα καὶ ὠλογοφύχησα τὸ πνεῦμά μου.
Διάψαλμα. 4 Προκατελάβοντο φυλακὰς πάντες
οἱ ἰχθυοὶ μου, ἱταράχθη καὶ οὐκ ἐλάλησα.
5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἐτη αἰώνια

PSALMI, LXXV. LXXVI. LXXVII.

4 Dixi iniquis: Nolite inique agere: et delin-
quentibus: Nolite exaltare cornu. 5 Nolite
extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui
adversus Deum iniquitatem. 6 Quia neque
ab oriente, neque ab occidente, neque a de-
sertis montibus: 7 Quoniam Deus iudex est.
Hunc humiliat, et hunc exaltat: 8 Quia
calix in manu Domini vini meri plenus misto.
Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen faex
ejus non est exinanita: bibent omnes pecca-
tores terræ. 9 Ego autem annuntiabo in
sæculum: cantabo Deo Jacob. 10 Et omnia
cornua peccatorum confringam: et exalta-
buntur cornua justī.

LXXVI.

In finem, in Laudibus, Psalmus Asaph, Canti-
cum ad Assyrios.

1 NOTUS in Judæa Deus: in Israël magnum
nomen ejus. 2 Et factus est in pace locus
ejus: et habitatio ejus in Sion. 3 Ibi con-
fregit potentias arcuum, scutum, gladium, et
bellum. 4 Illuminans tu mirabiliter a monti-
bus æternis: 5 Turbati sunt omnes insipi-
entes corde. Dormierunt somnum suum: et
nihil invenerunt omnes viri divitiarum in
manibus suis. 6 Ab increpatione tua Deus
Jacob dormitaverunt qui ascenderunt equos.
7 Tu terribilis es, et quis resistet tibi? ex
tunc ira tua. 8 De cælo auditum fecisti
judicium: terra tremuit et quievit, 9 Cum
exsurgeret in judicium Deus, ut salvos faceret
omnes mansuetos terræ. 10 Quoniam cogi-
tatio hominis confitebitur tibi: et reliquæ cogi-
tationis diem festum agent tibi. 11 Vovete,
et reddite Domino Deo vestro, omnes qui in
circuitu ejus affertis munera, terribili, 12 Et
ei qui aufert spiritum principum, terribili
apud reges terræ.

LXXVII.

In finem, pro Idithun, Psalmus Asaph.

1 VOCE mea ad Dominum clamavi: voce mea
ad Deum, et intendit mihi. 2 In die tribula-
tionis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte
contra eum: et non sum deceptus. Renuit conso-
lari anima mea, 3 Memor fui Dei, et delectatus
sum, et exercitatus sum: et defecit spiritus
meus. 4 Anticipaverunt vigilias oculi mei: tur-
batus sum, et non sum locutus. 5 Cogitavi
dies antiquos: et annos æternos in mente habui.

תהלים עז עח

1 וְאֶמְצָא נַפְשִׁי בְּלֵילָה עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה
וְיִחַפֵּשׂ רִחְמִי: 8 חֲלָעוּלִים יִנְחָה וְאֶנֶּה
וְלֹא־יִסָּף לְרַצוֹת עוֹר: 9 הֲאֵפֶס לְנֶפֶשׁ
חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמֹר לִנְר וְרֹר: 10 הַשְׁכַּח
חַיִּית אֵל אִם־תִּפְּשׂ בָּאֵף בְּחַמְיוֹ סִלָּה:
11 וְאֲמֹר חַיִּיתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עָלִיו:
12 וְאֶפְרָיִם קִצְלֵלִיגָה קִרְאֻנָּהּ מִקְדָּם
פִּלְאָה: 13 וְהִקִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּהּ וּבְכָל־לִילֶיהָ
אֲשִׁיחָה: 14 אֱלֹהִים בְּתִרְשׁ וְרַגְלָהּ כִּי אֵל
גָּדוֹל פְּאֻלֹּתִים: 15 אֲתָחָה הָאֵל עֲשָׂה פֶלֶא
הַחַדָּשִׁתָּהּ הַעֲפִים אֲנִי: 16 בָּאֵלָהּ בְּזוֹרֵעַ
עֲפָהּ בְּגִירָתָהּ וְיִסָּף סִלָּה: 17 רִאֲשֵׁי
פִּיִּם אֱלֹהִים רִאֲשֵׁי פִיִּם יִחִילוּ אֵף וְרִצְוֹן
תְּחִלָּתָהּ: 18 זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת קוֹל קִרְנֵי
שְׁמַיִם אֲחִי־הַצִּיָּף יִתְחַלְכְּבוּ: 19 קוֹל
הַעֲפָה וּבְזִלְזֵל הַצִּיָּרִי בְּרָקִים פֶּגַל הַגֹּזֶה
וְתִרְעָשׁ הַצִּיָּרִי: 20 בִּגְדֵי וְרַגְלָהּ וְשִׁבְרֵיהָ
בְּמַיִם רַבִּים וְעֲקֹבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ: 21 גִּתִּיתָ
כִּצְוֹן עֲפָה בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

עח

1 מִשְׁפִּיל לֵאמֹר הַמִּנְחָה אֲפִי תִּחְדָּח
הַשֵּׁם אֲזַנְכֶם לְאִמְרָתִי: 2 אֲפִתְחָה בְּמִשְׁלַל
פִּי אֲבִיצֵה חִידוֹת מִפִּי־הַקֶּדֶם: 3 אֲשֶׁר
אֲשַׁמְעֵנִי וּבְרָעַם וְאֲבֹרִינִי סִפְרֵי־לִבִּי: 4 לֹא
נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם לִנְר אֲחִירֹן מִסְפָּרִים
תְּחִלּוֹת וְהִנֵּה וְעִזּוֹנוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה: 5 וְהִנֵּה אֲדֹתָ וּבְעֶזְרָתָהּ וְהוֹדִיָּה שֶׁם
בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־אֲבֹתֵינוּ לְהוֹדִיעֵם
לְבָנֵיהֶם: 6 לְמַעַן יִדְעוּ דֹר וְדֹר אֲחִירֹן בְּנֵים
וְיִגְדְּלוּ לְרֵמָה וְיִסְפְּרוּ לְבָנֵיהֶם: 7 וְיִשְׁמְרוּ
בְּאֵלֹהִים פֶּסֶלִם וְלֹא יִשְׁכָּחוּ מַעַלְלֵי־אֵל
וְיִמְצוּתָיו יִבְצְרוּ: 8 וְלֹא יִחִיו בְּאֲבֹתָם
דוֹר כְּדֹר וּמִנְחָה דֹר לְאִתְּחִינֹן לְבָנֵי
וְלֹא־נִחַמְתָּ אֶת־אֵל רִחְמוֹ: 9 בְּגִירָתָם הָרֹב:
10 לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים אֲבֹתֵיהֶם
וְיִמְצָנוּ לְלִכְתָּהּ: 11 וְיִשְׁכָּחוּ עֲלִילוֹתֵינוּ
וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר קָרָאָם: 12 נִגְדֵי אֲבֹתָם
עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה־עֲצֵנוּ:

ΨΑΛΜΟΙ, οζ, οη'.

6 Ἐμνήσθην, καὶ ἰμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς
καρδίας μου ἠδολίσχουν, καὶ ἱσκαλλὸν τὸ πνεῦμά
μου. 7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος,
καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; 8 Ἡ εἰς
τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς;
9 Ἡ ἰπλιήσεται τοῦ οἰκτερῆσαι ὁ θεός, ἡ συνέξει
ἐν τῷ ὄργῳ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρομένους αὐτοῦ. Διάψαλμα.
10 Καὶ εἶπα Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς
δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. 11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων
Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν
θαυμασίων σου, 12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολε-
σχῶ. 13 Ὁ θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ δόξ σου· τίς
θεός μέγας ὡς ὁ θεός ἡμῶν; 14 Σὺ εἶ ὁ θεός ὁ
ποιῶν θαυμάσια, ἠγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν
δυναμίν σου. 15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου
τὸν λαόν σου, τοὺς υἱούς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ.
Διάψαλμα. 16 Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ θεός, εἶδοσάν
σε ὕδατα καὶ ἰφοβήθησαν, καὶ ἱταράχθησαν ἄβυσ-
σοι. 17 Πλήθος ἤχους ὕδατων, φωνὴν ἰδωκαν
αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βῆλα σου διαπορεύονται.
18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ἔφαναν
αἱ ἀστραπαὶ σου τῷ οἰκουμένῳ, ἰσαλεύθη καὶ
ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. 19 Ἐν τῷ θαλάσῳ ἡ
δόξ σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς,
καὶ τὰ ἱχθυή σου οὐ γνωσθήσονται. 20 Ὡδήγησας
ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ
Ἀαρών.

οη'.

Συνεισεως τῷ Ἀσάφ.

1 ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ λαός μου τὸν νόμον μου, κλί-
νατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
μου. 2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
φθίγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς, 3 Ὅσα ἠκού-
σαμεν καὶ ἠγνομεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
δηγήσαντο ἡμῖν. 4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῶν εἰς γενεάν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς
αἰνίστους Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ ἀ ἰποίησε. 5 Καὶ ἀνέστησε μαρ-
τύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ, ὃν
ἐνετείλατο τοῖς πατέράσι ἡμῶν γνωρίσαι αὐτὸν
τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, 6 Ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἑτέρα,
ὥστε οἱ τεχνησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγ-
γελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. 7 Ἵνα θῶνται
ἐπὶ τὸν θῆον τὴν ἰλιπὶδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἱπλά-
θωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
ἐκζητήσωσιν. 8 Ἵνα μὴ γίνωνται ὡς οἱ πατέρες
αὐτῶν γενεὰ σκολιὰ καὶ παρακυραίνουσα, γενεὰ
ἥτις οὐ κατεύθυνεν ἐν τῷ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ οὐκ
ἐπιστάθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. 9 Υἱοὶ
Ἐφραίμ ἰντεύοντες καὶ βιάλλοντες τόξον ἱστρά-
φισαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. 10 Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν
διαθήκην τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ
ἠθέλον πορεύεσθαι. 11 Καὶ ἱπλάθοντο τῶν ἐνεργε-
σιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἰδείξεν
αὐτοῖς, 12 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἀ
ἰποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

PSALMI, LXXVII. LXXVIII.

6 Et meditatus sum nocte cum corde meo,
et exercitabar, et scopebam spiritum meum.
7 Numquid in aeternum projiciet Deus: aut
non apponet ut complacitior sit adhuc? 8 Aut
in finem misericordiam suam abscindet, a
generatione in generationem? 9 Aut oblivis-
cetur misereri Deus? aut continebit in ira
sua misericordias suas? 10 Et dixi: Nunc
coepti; hæc mutatio dexteræ Excelsi. 11 Me-
mor fui operum Domini: quia memor ero ab
initio mirabilium tuorum, 12 Et meditabor
in omnibus operibus tuis: et in adinventioni-
bus tuis exercebor. 13 Deus in sancto via
tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? 14
Tu es Deus qui facis mirabilia. Notam
fecisti in populis virtutem tuam: 15 Redem-
isti in brachio tuo populum tuum, filios
Jacob, et Joseph. 16 Viderunt te aquæ Deus,
viderunt te aquæ: et timuerunt, et turbatæ
sunt abyssi. 17 Multitudo sonitus aquarum
vocem dederunt nubes. Etenim sagittæ tuæ
transeunt: 18 Vox tonitru tui in rota. Il-
luxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: com-
mota est et contremuit terra. 19 In mari via
tua, et semitæ tuæ in aquis multis: et vestigia
tua non cognoscentur. 20 Deduxisti sicut
oves populum tuum, in manu Moysi et Aaron.

LXXVIII.

Intellectus Asaph.

1 ATTENDITE popule meus legem meam:
inclinate aurem vestram in verba oris mei.
2 Aperiam in parabolis os meum: loquar pro-
positiones ab initio. 3 Quanta audivimus et
cognovimus ea: et patres nostri narraverunt
nobis. 4 Non sunt occultata a filiis eorum, in
generatione altera. Narrantes laudes Domini,
et virtutes ejus, et mirabilia ejus quæ fecit.
5 Et suscitavit testimonium in Jacob: et
legem posuit in Israël. Quanta mandavit
patribus nostris nota facere ea filiis suis:
6 Ut cognoscat generatio altera. Filii qui
nascentur, et exsurgent, et narrabunt filiis
suis, 7 Ut ponant in Deo spem suam, et non
obliviscantur operum Dei: et mandata ejus
exquirant. 8 Ne fiant sicut patres eorum,
generatio prava et exasperans: generatio, quæ
non direxit cor suum: et non est creditus
cum Deo spiritus ejus. 9 Filii Ephrem in-
tendentes et mittentes arcum, conversi sunt
in die belli. 10 Non custodierunt testa-
mentum Dei: et in lege ejus noluerunt
ambulare. 11 Et obliti sunt benefactorum
ejus, et mirabilium ejus quæ ostendit
eis. 12 Coram patribus eorum fecit mira-
bilia in terra Ægypti, in campo Taneos.

13 כקע ים ויגברו ויגברו כמרג :
 14 וינתם כקע יום וכל-לילה כקע
 15 אש : ובעק צרים כקע וישק כחמות
 16 רב : ויזא נזלים כקע ויזר
 17 כקרות קים : ויזכיר עוד כחמות
 18 למרות עליון כקע : ויזכיר כחמות
 19 לשאל-אל לכל-קם : ויזכיר כחמות
 20 אמרי חניכל אל לעק שחן כקע :
 21 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 22 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 23 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 24 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 25 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 26 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 27 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 28 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 29 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 30 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 31 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 32 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 33 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 34 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 35 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 36 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 37 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 38 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 39 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 40 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 41 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 42 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 43 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 44 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :
 45 ויזכיר ויזכיר ויזכיר ויזכיר :

13 Διέρρηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς, ἔστησεν
 ἵδματα ὡσεὶ ἄσκον· 14 Καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐν
 νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ
 πυρός· 15 Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπό-
 τισεν αὐτούς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ· 16 Καὶ
 ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ καθήγαγεν ὡς
 ποταμούς ὕδατα· 17 Καὶ προσέθεντο ἐπὶ τοῦ
 ἁμαρτανίου αὐτῶ· παρεπύκρναν τὸν ὕψιστον ἐν
 ἀνδρῶν, 18 Καὶ ἐξείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς
 καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰγῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς
 αὐτῶν· 19 Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ ἔπαν
 Μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ ;
 20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἰρρύθησαν ὕδατα,
 καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δυνή-
 σεται δοῦναι ; ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ ;
 21 Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ
 πῦρ ἀνέβη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν
 Ἰσραὴλ· 22 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ,
 οὐδὲ ἠλπίσαν ἐπὶ τῷ σωτήριον αὐτοῦ· 23 Καὶ
 ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ
 ἀνέψξε· 24 Καὶ ἔβριξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν,
 καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς· 25 Ἄρτον
 ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπίστευτον
 αὐτοῖς εἰς πλησμονήν· 26 Ἀπῆρε νότον ἐξ οὐρανοῦ,
 καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα, 27 Καὶ
 ἔβρεκεν ἐπ' αὐτούς ὡσεὶ χυὸν σάρκα, καὶ ὡσεὶ
 ἄμμιον θαλασσῶν πετεινὰ περρωτά· 28 Καὶ
 ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλω-
 τῶν σκηνομάτων αὐτῶν· 29 Καὶ ἐφάγσαν καὶ
 ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν
 ἡνεγκεν αὐτοῖς· 30 Οὐκ ἴσπερήθησαν ἀπὸ τῆς
 ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἐπὶ τῆς βρώσεως αὐτῶν οὐσης
 ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, 31 Καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ
 ἀνέβη ἐπ' αὐτούς καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοισιν
 αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν·
 32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἡμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπί-
 στευσαν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ· 33 Καὶ ἐξέλιπον
 ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
 μετὰ σκοπῆς· 34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐξή-
 τουν αὐτόν, καὶ ἐπίστρεφον καὶ ὤρριζον πρὸς
 τὸν θεόν· 35 Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς
 αὐτῶν ἴστί, καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν
 ἴστί· 36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι
 αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ·
 37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ,
 οὐδὲ ἐπιστῶθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ· 38 Αὐτὸς
 δὲ ἴστιν οἰκτίρμων καὶ ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις
 αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ· καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀπο-
 στρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν
 τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· 39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρεξ
 εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον·
 40 Ποσάκις παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 παρώρυσαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνδρῶν ; 41 Καὶ ἐπί-
 στρεψαν καὶ ἐξείρασαν τὸν θεόν, καὶ τὸν ἄγιον
 τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν· 42 Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς
 χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
 χειρὸς θλιβόντος· 43 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ
 σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως·

13 Interruptit mare, et perduxit eos: et sta-
 tuit aquas quasi in utre. 14 Et deduxit eos
 in nube diei: et tota nocte in illuminatione
 ignis. 15 Interruptit petram in eremo: et
 adaquavit eos velut in abyssu multa. 16 Et
 eduxit aquam de petra: et deduxit tanquam
 flumina aquas. 17 Et apposuerunt adhuc
 peccare ei: in iram excitaverunt Excelsus in
 inaquoso. 18 Et tentaverunt Deum in cordi-
 bus suis, ut peterent escas animabus suis.
 19 Et male locuti sunt de Deo: dixerunt:
 Numquid poterit Deus parare mensam in
 deserto? 20 Quoniam percussit petram, et
 fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt.
 Numquid et panem poterit dare, aut parare
 mensam populo suo? 21 Ideo audivit Domi-
 nus, et distulit: et ignis accensus est in Jacob,
 et ira ascendit in Israël: 22 Quia non cre-
 diderunt in Deo, nec speraverunt in salutari
 ejus: 23 Et mandavit nubibus desuper, et
 januas caeli aperuit. 24 Et pluit illis manna
 ad manducandum, et panem caeli dedit eis.
 25 Panem angelorum manducavit homo: ci-
 baria misit eis in abundantia. 26 Transtulit
 austrum de caelo: et induxit in virtute sua
 africanum. 27 Et pluit super eos sicut pulverem
 carnes: et sicut arenam maris volatilia pen-
 nata. 28 Et ceciderunt in medio castrorum
 eorum, circa tabernacula eorum. 29 Et man-
 ducaverunt et saturati sunt nimis, et deside-
 rium eorum attulit eis: 30 Non sunt fraudati
 a desiderio suo. Adhuc escas eorum erant in
 ore ipsorum: 31 Et ira Dei ascendit super
 eos. Et occidit pingues eorum, et electos
 Israël impedivit. 32 In omnibus his peccave-
 runt adhuc: et non crediderunt in mirabili-
 bus ejus. 33 Et defecerunt in vanitate dies
 eorum, et anni eorum cum festinatione. 34 Cum
 occideret eos, querebant eum: et revertaban-
 tur, et diluculo veniebant ad eum. 35 Et
 rememorati sunt, quia Deus adjutor est eorum:
 et Deus excelsus redemptor eorum est. 36 Et
 dilexerunt eum in ore suo, et lingua sua men-
 titi sunt ei: 37 Cor autem eorum non erat
 rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in
 testamento ejus. 38 Ipse autem est miseri-
 cors, et propitius fiet peccatis eorum: et non
 disperdet eos. Et abundavit ut averteret
 iram suam: et non accendit omnem iram suam:
 39 Et recordatus est quia caro sunt: spiritus
 vadens, et non rediens. 40 Quoties exacer-
 baverunt eum in deserto, in iram concita-
 verunt eum in inaquoso? 41 Et conversi
 sunt, et tentaverunt Deum: et sanctum
 Israël exacerbaverunt. 42 Non sunt recor-
 dati manus ejus, die qua redemit eos de
 manu tribulantis, 43 Sicut posuit in Aegypto
 signa sua, et prodigia sua in campo Taneos.

44 ויִהְיֶה לָדָם וְאִרְיָתָם וְנִזְלֵיהֶם כִּלִּי־
 שִׁמְיָיו: 45 וְשָׁלַח בָּתָם צֶדֶק וְיִאֲכָלֻם
 וְיִצְרָצֵר וּמִשְׁחִיתָם: 46 וַיִּתֵּן לְחֶסֶד
 וּבְרָכָה וְיִצְרָע לְאֶרֶץ: 47 וַיַּחַד בְּעֵדֶי
 בְּעֵדֶי וְשִׁמְיָתָם בְּחֶגְמָל: 48 וַיִּסְגֵּר לְבָרָה
 בְּעֵדֶי וּמִקְרָיָם לְרִשְׁפִּים: 49 וְשָׁלַח בָּם
 חֲדָן אֲפֹ עֲבָרָה וְנָעַם וְצָרָה מְשַׁלַּחַת
 מִלֵּאכֵי רָעִים: 50 וְפָלַס נְהִיב לְאֲפֹ
 לְאֶחָדָם מִקְרָה נִפְשָׁם וְחִיָּתָם לְבָרָה
 הַסִּגֵּר: 51 וַיָּקֶם כְּלִי־בָקָר בְּמִצְרַיִם וְהָאֲשִׁית
 אֲלֵהֶם בְּאֶחָדָם: 52 וַיִּפְּעַ עֲצָיו עֲמֹ
 וַיִּנְהָגֵם כְּעֶדֶר בְּעֶדֶר: 53 וַיִּנְהָגֵם לְבָטָח
 וְלֹא פָקְדוֹ וְאֶת־אֲוִיבֵיהֶם בְּפֶתַח חַיִּים:
 54 וַיִּבְרָאם אֶל־בְּבִיל הַדְּשָׁן חֲדָן הַנְּתָח
 יְמִינוֹ: 55 וַיִּגְדֵּשׁ מִפְּקָרֵיהֶם וַיִּשְׁלַח
 בְּבָבֶל נְחֻלָּה וַיִּשְׁכֵּן בְּאֶחָדָם שְׂבָמִי
 יִשְׂרָאֵל: 56 וַיִּנְקֹד וַיִּמְרֹד אֶת־אֲלֹחֵיהֶם
 עֲלֵיוֹ וַיִּצְדֹּתָיו לֹא שָׁמְרוּ: 57 וַיִּשְׁכֵּן וַיִּבְרָדוּ
 בְּאֶבְרָתָם לְחַפְכֵי בְּקָשָׁת רַמְיָה: 58 וַיִּבְרָדוּ
 בְּבָמֹתָם וּבְפִסְלֵיהֶם וַיִּקְרָאוּהוּ: 59 שָׁמַע
 אֲלֵהֶם וַיִּתְּעַבֵּר וַיִּמָּאֵם מֵאֵד בְּיִשְׂרָאֵל:
 60 וַיִּשָּׁשׁ מִשְׁכָּנוֹ שָׁלוֹ אֲחֵל שָׁכֵן בְּאֶדָם:
 61 וַיִּתֵּן לְשִׁבְעִי עֲדָוָה וַיִּפְאֲרֵתוֹ בִּידָאָר:
 62 וַיִּסְגֵּר לְחֶרֶב עֲמֹ וַיִּבְנֶה לְהוֹי הַחֲעָבֶר:
 63 בְּחִירָיו אֶכְלֶה־אֶשׁ וַיִּבְרָדוּהוּ לֹא
 הִוָּלְלוּ: 64 בְּחִירָיו בְּחֶרֶב נִקְלָו וְאֶל־מִלְחָמָיו
 לֹא תִבְקִיעַ: 65 וַיִּקָּץ פִּלְשֹׁן וְאֶדָם
 בְּבָבֶר מִתְרִינֵן מִגֵּן: 66 וַיָּקֶם צָרִי
 אֲחֹר חֲרַפְתָּ עוֹלָם נִתַּן לָמוֹ: 67 וַיִּמָּאֵם
 בְּאֶחָד יִקָּח וַיִּשְׁכֵּם אֶפְרַיִם לֹא בָרָה:
 68 וַיִּבְחַר אֶת־שִׁבְעֵי יְהוֹדָה אֶת־הַר־צִיּוֹן
 אֶת־הָרֶם: 69 וַיִּבְנוּ בְּמִדְבָּרִים מִקְדָּשׁוֹ
 בְּאֶרֶץ יִסְרָהֵל לְעוֹלָם: 70 וַיִּבְחַר בְּדָוִד
 עֲבָדוֹ וַיִּקְרָאֵהוּ מִכְּבָלָתָא צִיּוֹן: 71 מֵאֲחֶר
 עָלוֹת הַבְּיָאָה לְרַעוֹת בִּנְיָמִן עֲמֹ
 וַיִּבְרָאֵל נְחֻלָּהוֹ: 72 וַיִּרְעַם בָּתָם לְבָבוֹ
 וַיִּבְרָאֵהוּ פִּקְדוֹ וַיִּנְהָגֵם:

עט

1 וּמִזְמוֹר לְאֶסָף אֲלֹחִים בָּאָה נִלִּים בְּגִלְתָּהָ
 מִטָּמֵא אֶת־הַיֵּקֶל וְהַמִּקְדָּשׁ שָׁמַי אֶת־יְהוָה שָׁלֵם
 לְעֵינַי: 2 נִתְּנָה אֶת־נִבְלָת עֲבָדָיו מֵאֲכָל
 לְצֹחַ הַשָּׁמַיִם בְּשָׂר חֲסִידָיו לְחִיָּה־אֲרָץ:

44 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν,
 καὶ τὰ ὄμβρηματα αὐτῶν ὥπως μὴ πίωσιν·
 45 Ἐξάπτεται εἰς αὐτοὺς κυνόμεναι καὶ κατέ-
 φαγεν αὐτούς, καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρε αὐτούς·
 46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἱρυσίβη τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ
 τοὺς πόρους αὐτῶν τῇ ἀκριδί· 47 Ἀπέκτεινεν ἐν
 χαλᾶζῃ τὴν ἀμπέλον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους
 αὐτῶν ἐν τῇ πᾶχι· 48 Καὶ παρέδωκεν ἐν χαλᾶζῃ
 τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί·
 49 Ἐξάπτεται εἰς αὐτοὺς ὄργην θυμοῦ αὐτοῦ,
 θυμὸν καὶ ὄργην καὶ θλίψιν ἀποστολὴν ἐν ἀγγέλων
 πονηρῶν· 50 Ὅδοποίησε τρίβον τῇ ὄργῃ αὐτοῦ,
 οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ
 τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε· 51 Καὶ
 ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν
 πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ· 52 Καὶ
 ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἤγαγεν αὐτοὺς
 ὥσερ ποιμνίον ἐν ἐρήμῳ· 53 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς
 ἐν ἑλπίδι καὶ οὐκ ἰδεύσαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς
 αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα· 54 Καὶ εἰσῆγαγεν αὐτοὺς
 εἰς ὄρος ἀγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο δ' ἐκτίσαστο
 ἡ δεξιὰ αὐτοῦ· 55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ πρῶτου
 αὐτῶν ἰθύν, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοιρίῳ
 κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν
 αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ· 56 Καὶ ἐπείρασεν καὶ
 παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον, καὶ τὰ μαρ-
 τύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο· 57 Καὶ ἀπέστρεψεν
 καὶ ἡσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν,
 μετῴστράφησαν εἰς τὸξὸν στρεβλόν· 58 Καὶ
 παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ
 ἐν τοῖς γλύπτοις αὐτῶν παρέζιλωσαν αὐτόν·
 59 Ἦκουσεν δ' θεὸς καὶ ὑπερέειδε, καὶ ἐξουδένωσε
 σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ· 60 Καὶ ἀπόωστος τὴν σκηνὴν
 Σηλὼμ, σκηνώμα αὐτοῦ οὐ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώ-
 ποις· 61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν
 αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ·
 62 Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ,
 καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερέειδε· 63 Τοὺς
 νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθέναι
 αὐτῶν οὐκ ἐκίθησαν· 64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν
 ῥομφαίᾳ ἔπεσαν, καὶ αἱ χήραι αὐτῶν οὐκ ἐκλαυσθή-
 σονται· 65 Καὶ ἐξηγήθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὅς
 δυνατὸς κερραιπαλῆκώς ἐξ οἴνου· 66 Καὶ ἐπάταξε
 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, δυνεὶς αἰώνιον
 ἔδωκεν αὐτοῖς· 67 Καὶ ἀπόωστος τὸ σκηνώμα
 Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ οὐκ ἐξέλεξατο·
 68 Καὶ ἐξέλεξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ
 Σιών δ' ἡγάπησε· 69 Καὶ ὑποδόμησεν ὡς μονοκε-
 ρῶτων τὸ ἱεῖσμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἰθιμελίωσεν
 αὐτήν εἰς τὸν αἰῶνα· 70 Καὶ ἐξέλεξατο Δαυὶδ τὸν
 δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτόν ἐκ τῶν ποιμνίων
 τῶν προβάτων· 71 Ἐξέτισθεν τῶν λοχειομένων
 ἔλαβεν αὐτόν, ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δοῦλον
 αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· 72 Καὶ
 ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ,
 καὶ ἐν τῇ συνείσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν
 αὐτούς.

סθ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, ἤλθοσαν ἰσθὴ εἰς τὴν κληρονομίαν
 σου, ἱμῖαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ἔθεντο Ἱερου-
 σαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον· 2 Ἐθεντο τὰ θνησιμαῖα
 τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρα-
 νοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·

44 Et convertit in sanguinem flumina eorum,
 et imbres eorum, ne biberent· 45 Misit in
 eos canomyiam, et comedit eos; et ranam,
 et disperdidit eos· 46 Et dedit ærugini
 fructus eorum: et labores eorum locustæ·
 47 Et occidit in grandine vineas eorum: et
 moros eorum in pruina 48 Et tradidit
 grandini jumenta eorum: et possessionem
 eorum igni· 49 Misit in eos iram indigna-
 tionis suæ: indignationem, et iram, et tribu-
 lationem: immissiones per angelos malos·
 50 Viam fecit semitæ iræ suæ, non pepercit a
 morte animabus eorum: et jumenta eorum in
 morte conclusit· 51 Et percussit omne pri-
 mogenitum in terra Ægypti, primitias omnis
 laboris eorum in tabernaculis Cham· 52 Et
 abstulit sicut oves populum suum: et perduxit
 eos tanquam gregem in deserto· 53 Et de-
 duxit eos in spe, et non timuerunt: et inimi-
 cos eorum operuit mare· 54 Et induxit eos
 in montem sanctificationis suæ; montem, quem
 acquisivit dexterâ ejus· Et eiecit a facie
 eorum gentes: et sorte divisit eis terram in
 funiculo distributionis· 55 Et habitare fecit
 in tabernaculis eorum tribus Israël· 56 Et
 tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excel-
 sum: et testimonia ejus non custodierant·
 57 Et averterunt se, et non servaverunt
 pactum: quemadmodum patres eorum, con-
 versi sunt in arcum pravum· 58 In iram
 concitaverunt eum in collibus suis: et in
 sculptilibus suis ad æmulationem eum provo-
 caverunt· 59 Audivit Deus, et sprexit: et
 ad nihilum redegit valde Israël· 60 Et re-
 pulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum,
 ubi habitavit in hominibus· 61 Et tradidit
 in captivitatem virtutem eorum, et pulchritu-
 diinem eorum in manus inimici· 62 Et con-
 clusit in gladio populum suum: et heredita-
 tem suam sprexit· 63 Juvenes eorum comedit
 ignis, et virgines eorum non sunt lamentatæ·
 64 Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: et
 viduæ eorum non plorabantur· 65 Et excitatus
 est tanquam dormiens Dominus, tanquam
 potens erapulatus a vino· 66 Et percussit
 inimicos suos in posteriora: opprobrium
 sempiternum dedit illis· 67 Et repulit taber-
 naculum Joseph: et tribum Ephraim non
 elegit: 68 Sed elegit tribum Juda, montem
 Sion quem dilexit· 69 Et ædificavit sicut
 unicornium sanctificium suum in terra, quam
 fundavit in sæcula· 70 Et elegit David
 servum suum, et sustulit eum de gregibus
 ovium: de post foetantes accepit eum, 71 Pas-
 cere Jacob servum suum, et Israël hereditatem
 suam· 72 Et pavit eos in innocentia cordis
 sui: et in intellectibus manuum suarum de-
 duxit eos.

LXXIX.

Psalmus Asaph.

1 Deus venerunt gentes in heredita-
 tem tuam, polluerunt templum sanctum
 tuum: posuerunt Jerusalem in pomorum
 custodiam· 2 Posuerunt morticina ser-
 vorum tuorum, escas volatilibus cæli:
 carnes sanctorum tuorum, bestiis terræ.

תהלים עט פ

שֶׁפָּלָה דָּמָם פְּסִים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאֵין
קוֹבֵר: 4 הֵינִי הִרְפָּה לְשִׁכְנִי לַעֲגֹלָם
לְסִכְבוֹתֵינוּ: 5 עֲדַמָּה יִהְיֶה חֲמָתָה לְגִזְחַ
תְּבַעַר פְּמוֹאֵשׁ חֲמָתָה: 6 שֶׁלֹּחַ חֲמָתָה וְאֵל-
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּהָ וְעַל-מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר
בְּשִׁמְךָ לֹא חָמָה: 7 קִרְאָה אֶת-יִצְחָק וְאֶת-
יִצְחָק הַשֹּׁמֵר: 8 אֶל-תִּזְכֹּר-לָנוּ צִוְתָה רַחֲשֵׁנוּ
מִחַד יִתְדִמְנוּ חֲמָתָה כִּי בָלוּנוּ מֵאֵד:
9 עֲזָרְנוּ וְאֶלֶּיךָ יִשְׁעֵנוּ עַל-דִּבְרֵךְ כְּבוֹד-שִׁמְךָ
וְחִצֵּינוּ וְכִפֹּר עַל-חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:
10 לָמָּה וְאִמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיכֶם יִגְעַע
בְּגוֹיִם לְעִינֵינוּ נִקְמָת דַּם-עֲבָרֶיךָ חֲשָׁפָה:
11 מִכּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי אֶסְרִי כְּגִל וְרוֹצֵחַ
חֲזֹתִי בְּךָ חֲמָתָה: 12 וְהִשְׁבֵּה לְשִׁכְנֵינוּ
שְׂבָעִתִּים אֶל-חֲגָה חֲרָקֶם אֲשֶׁר חֲרָפִינוּ
אֵדֶיךָ: 13 וְנִגְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִדְּעִיֶיךָ
נִדְרָה לָּךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר לְסִפּוֹר
תִּחְלָקֶהָ:

פ

וּלְמַנְצָה אֶל-שִׁשְׁנֵים עָרוֹת לְאֶמְכָּה
מִזְמוֹר: 1 רִצָּה יִשְׂרָאֵל וְהַזִּיקָה לְחַבֵּ
כִצְאָן יִסְחָה יִשְׁבֵּה חֲדָרֵיהֶם הוֹקִיעָה:
3 לְפָנֶיךָ אֶפְרַיִם וּבְנֵימִן וּמְנַשֶּׁשׁ עוֹרְרָה אֶת-
בְּרִיתָהּ וְלָכָה לִישָׁעָהּ לָנוּ: 4 אֱלֹהִים
הַשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה: 5 יִהְיֶה
אֱלֹהִים צְבָאוֹת צִדִּיקִי צִשְׁנָה בְּהַשְׁלֵת
עִמָּךְ: 6 הִאֲכַלְתָּם לֶחֶם דַּמְעָה וְתִשְׁלֹמוֹ
בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ: 7 תִּשְׁמַעְנוּ מִדּוֹן לְשִׁכְנֵינוּ
וְאֶלֶּינוּ וְלַעֲבָדֵינוּ: 8 אֱלֹהִים צְבָאוֹת
הַשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה: 9 גִּסּוֹן
מִפְּצָרִים תִּפְסַע תִּתְּנֵנוּ גְּיוֹם וְתִשְׁעָה:
10 פָּנֶיךָ לְפָנֶיךָ וְתִשְׁלֹשׁ שְׂרָשֵׁיךָ וְתִמְלֹא
אֶרֶץ: 11 פְּסִי חֲרִים צִלָּה לְעִנְיֶיךָ אֶרֶץ
אֵל: 12 תִּשְׁלַח קִצְיֶיךָ עֲרִיגִם וְאֶל-לְחָר
וְיִתְרוֹתֶיךָ: 13 לָשׁוּב פִּרְצָה בְּרִיתָה וְאִתְּךָ כֵּל-
עֲבָרֵי דָרְךָ: 14 יִכְרַסְמָה חֲזִיר מִגִּזְרֵי נִזְיוֹ
שְׁנֵי יָרְעָה: 15 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוֹב נָא
חֲבֹט מִשְׁמִימִים רִמָּה וְיִקְרָא גִּסּוֹן זִמָּה:

PSALMI, cθ', π.

3 Ἐξείχαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ Ἱερου-
σαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. 4 Ἐγενήθημεν εἰς
ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μνηστῆρμός καὶ
χλευασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. 5 Ὡς πότε Κύριε
ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ἡκαυθίσειται ὡς πῦρ ὁ ζήλος
σου; 6 Ἐσχέον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἰθὺν τὰ μὴ
ἐπιγινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου
οὐκ ἡπεκαλίσαντο. 7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ,
καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. 8 Μὴ μνηστῆς
ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβίτωσαν
ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, ὅτι ἐπωχύσαμεν σφόδρα.
9 Βοήθησον ἡμῖν, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἵνακα τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου· Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ
ἡλᾶσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἵνακα τοῦ ὀνόματός
σου. 10 Μὴ ποτε εἴπωσιν ἐν ταῖς ἰθυσὶ Ποῦ
ἔστιν ὁ θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἰθυσὶ
ἐν ὧν τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ
αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκτεχμένον. 11 Εἰσ-
ελθὲν ἐν ὧν τῶν σου ὀστεναγμῶν τῶν πεπειθμένων,
κατὰ τὴν μεγαλυσύνῃν τοῦ βραχίονός σου περι-
ποιήσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. 12 Ἀπόδος
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἡπαλάσμα εἰς τὸν κύκλον
αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδιζαν σε,
Κύριε. 13 Ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου καὶ πρόβατα
νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα,
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνέσιν σου.

π.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον
τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

1 Ὁ ΠΟΙΜΑΙΝΩΝ τὸν Ἰσραὴλ πρόσχε, ὁ
ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ
τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνθη, 2 Ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ
Βενιαμὴν καὶ Μανασσῆ, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν
σου καὶ ἔλθῃ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. 3 Ὁ θεός, ἐπιστρέ-
ψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ
σωθησόμεθα. 4 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ὥς
πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου;
5 Ψωμίτις ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεὶς ἡμᾶς ἐν
δάκρυσιν ἐν μέτρῳ. 6 Ἐθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.
7 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπιστρέψον ἡμᾶς καὶ
ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. Διά-
ψαλμα. 8 Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας, ἐξέβαλες
ἰθὺν καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. 9 Ὡδοποίησας
ἐμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας
αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ. 10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιά
αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κῆδρους τοῦ
θεοῦ. 11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ὥς θαλάσ-
σης, καὶ ὥς ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.
12 Ἰνα τί καθύλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυ-
γῶσιν αὐτήν πάντες οἱ παραπορεύμενοι τὴν ὁδόν;
13 Ἐλημνήματο αὐτήν σὺς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὰς
ἄγριος κατενέμησας αὐτήν. 14 Ὁ θεὸς τῶν δυν-
άμεων, ἐπιστρέψον δὴ, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἴδε, καὶ ἐπισκεψαι τὴν ἀμπελον ταύτην.

PSALMI, LXXIX. LXXX.

3 Effuderunt sanguinem eorum tanquam aquam
in circuitu Jerusalem: et non erat qui sepeli-
ret. 4 Facti sumus opprobrium vicinis nostris:
subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro
sunt. 5 Usquequo Domine irascere in finem:
accendetur velut ignis zelus tuus? 6 Effunde
iram tuam in gentes, quæ te non noverunt;
et in regna, quæ nomen tuum non invocave-
runt: 7 Quia comederunt Jacob: et locum
ejus desolaverunt. 8 Ne memineris iniquita-
tum nostrarum antiquarum, cito anticipent
nos misericordiæ tuæ: quia pauperes facti
sumus nimis. 9 Adjuva nos Deus salutaris
noster: et propter gloriam nominis tui Domine
libera nos: et propitius esto peccatis nostris,
propter nomen tuum: 10 Ne forte dicant in
gentibus: Ubi est Deus eorum? et innotescat
in nationibus coram oculis nostris, ultio san-
guinis servorum tuorum, qui effusus est:
11 Introeat in conspectu tuo gemitus compe-
ditorum. Secundum multitudinem brachii
tui, posside filios mortificatorum. 12 Et redde
vicinis nostris septuplum in sinu eorum: im-
properium ipsorum, quod exprobraverunt tibi
Domine. 13 Nos autem populus tuus, et oves
pascuæ tuæ, confitebimur tibi in sæculum: in
generationem et generationem annuntiabimus
laudem tuam.

LXXX.

In finem, pro iis qui commutabuntur, testi-
monium Asaph.

1 QUI regis Israël, intende: qui deducis
velut ovem Joseph. Qui sedes super cherubim,
manifestare 2 Coram Ephraim, Benjamin, et
Manasse. Excita potentiam tuam, et veni, ut
salvos facias nos. 3 Deus converte nos: et
ostende faciem tuam, et salvi erimus. 4 Do-
mine Deus virtutum, quousque irascere super
orationem servi tui? 5 Cibabis nos pane
lacrymarum: et potum dabis nobis in lacrymis
in mensura? 6 Posuisti nos in contradic-
tionem vicinis nostris: et inimici nostri sub-
sannaverunt nos. 7 Deus virtutum converte
nos: et ostende faciem tuam: et salvi erimus.
8 Vineam de Ægypto transtulisti: ejecisti
gentes, et plantasti eam. 9 Dux itineris fuisti
in conspectu ejus: plantasti radices ejus, et
implevit terram. 10 Operuit montes umbra
ejus: et arbusta ejus cedros Dei. 11 Extendit
palmites suos usque ad mare: et usque ad flu-
men propagines ejus. 12 Ut quid destruxisti
maceriam ejus: et vindemiant eam omnes, qui
prætergrediuntur viam? 13 Exterminavit eam
aper de silva: et singularis ferus depastus est
eam. 14 Deus virtutum convertere: respice
de cælo, et vide, et visita vineam istam.

תהלים פ פא פב

16 וְכִנְחָה אֶשְׂרָה נִמְצָה וּמִנְחָה וְעַל-כֵּן אֲמַצְחָה
לָהּ: 17 שֶׁרָחָה בְּאֵשׁ כְּסִיחָה מִצְעָרָה פִּגְרָה
יִהְיֶה: 18 תִּהְיֶה רַחֲמֶיהָ עַל-אִישׁ וּמִנְחָה עַל-
בְּנוֹתָיו אֲמַצְחָה לָהּ: 19 וְלֹא-נִסְיוֹן מִסָּחָה
תִּתְחַיֵּינִי וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא: 20 יְהוָה אֱלֹהִים
צְדָקוֹת תַּשִּׁיבֵנִי וְחַסְדְּךָ תִּשְׁפַּע:

פא

1 לְמִנְחָה עַל-הַגְּבוּרִים לְאֶסֶף: 2 קִרְיֵנוּ
לְאֱלֹהִים עֲתָנָנוּ קִרְיֵנוּ לְאֱלֹהֵינוּ יִצְחָב:
3 שְׂאֵרֵימָרְדָּךְ תִּתְּנֶה לָּהּ פִּיּוֹר נָעִים עִם-נֶגְבָּל:
4 תִּקְרָעוּ בְּחֵדָשׁ שׁוֹפָר צִבְצִיחָה לְיוֹם חֲגֻגִי:
5 כִּי חָק לִישְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵינוּ
יִצְחָב: 6 עֲדָתוֹ בִּיהוֹשֻׁעַ שָׁמוֹ בְּצִמְחוֹ
אֶרֶץ מִצְרַיִם שָׁפַר לִהְיוֹתִי אֲשַׁמֶּע:
7 תִּסְתַּחֲרֹתִי מִסֶּבֶל שְׂכָמִי שְׂפִי מִיָּד
תִּצְבְּרָה: 8 בְּצִרְחָה קָרָאתִי וְהִלָּלְתִּי אֶמְצָא
בְּסִתְּרָה גִּלְעָם אֲבָחָה עַל-מִי מְרִיבָה קָלָה:
9 שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱדָה קוֹלִי יִשְׂרָאֵל אִם-
תִּשְׁמַע לִי: 10 לֹא-יִתְּנָה דָּהּ אֵל זָר וְלֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּר: 11 אֲנִלִּי וְיִהְיֶה
אֱלֹהֵינוּ חֲפֵצָה מִצְרַיִם מִצְרַיִם תִּרְחֹב-פֶּה
וְאִם-לֹא: 12 וְלֹא-שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי יִשְׂרָאֵל
לֹא אָבָה לִי: 13 וְאִם-לֹא-יִתְּנֶה בְּיָדֵינוּ לָקֶבֶת
לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֵינוּ: 14 לֹא עָמִי שָׁמַע לִי
יִשְׂרָאֵל בְּדִרְכֵי וְחֻלְכֵי: 15 בְּמַעַם אֱלֹהֵינוּ
אֲבָחָה וְעַל-צָרֵינוּ אֲשַׁיֵּב יְדִי: 16 מִשְׁנָאִי
יִתְּנֵה וּבְשִׁמְךָ יִתְּנֵה וְיִתְּנֵה עָמִי לְעוֹלָם:
17 וְאִם-לֹא-יִתְּנֵה מִחֶלֶב חֶטְאִי אִם-צָר דְּבַשׁ
אֲשַׁבֵּעַ:

פב

1 מִזְמוֹר לְאֶסֶף אֱלֹהִים נָצַב בְּעֵדֵת-אֵל
בְּהָרָה אֱלֹהִים יִשְׁפָּט: 2 עֲרִמְתִּי תִשְׁפֹּט
אֵל וּפְגִי רָשָׁעִים תִּשְׁאֵר-קָלָה: 3 שְׁפֹטֵה לְ
וִיחָוִם עָנִי וְרָשׁ הַצְּדִיק: 4 פִּלְטֵה לְ
וְאִבְיוֹן מִיָּד רָשָׁעִים הַצְּדִיק: 5 לֹא-יִדְּעוּ
לֹא יִבְיֵנוּ בְּחֻשָּׁה וְתִתְּלֵכֵנוּ אֲשֹׁמוּ קֶלֶב
מִדְּסֵי אֶרֶץ: 6 אֲנִי אֲמַתִּי אֱלֹהִים אֲתָם
וּבְגֵי עֲלִינוּ קִלְכָּם: 7 אֲהֹן פְּאֵרָם תִּמְחִיטוּ
וּבְחֻשָּׁה תִּשְׁרֹם תִּפְלוּ: 8 קוֹמָה אֱלֹהִים
שְׁפֹטָה הָאֶרֶץ קִרְאָהָה רִנְחָל בְּכָל-הַגּוֹיִם:

ΨΑΛΜΟΙ, π', πα', πβ'.

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτήν ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῇ. 16 Ἐμπυρριωμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμένη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολύνται. 17 Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῇ, 18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμιν ἀπὸ σοῦ· ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ δνομά σου ἱπικαλισύμεθα. 19 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσόμεθα.

πα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 ἈΓΑΛΛΙΑΣΘΕ τῷ θεῷ τῷ βοηθῇ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ. 2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ ὁδοὶ τὸν παννὸν, ψαλτήριον τερνὸν μετὰ κιθάρας. 3 Σαλπίατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῃ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν, 4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἴσθι, καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακώβ. 5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξαλθεῖν αὐτόν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν, 6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἰδοῦλευσαι. 7 Ἐν θλίψει ἐπικαλίσω με καὶ ἐρρύσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταγίδος, ἰδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. Διάψαλμα. 8 Ἀκουσον, λαὸς μου, καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαι σοι. 9 Ἐάν ἀκούσῃς μου, 9 Οὐκ ἴσθαι ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἄλλοτρίῳ. 10 Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό. 11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. 12 Καὶ ἐξαπίστευλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. 13 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἵκοντο, 14 Ἐν τῇ μηδείᾳ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλιβόντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου. 15 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἴσθαι ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. 16 Καὶ ἐψώμυσεν αὐτοὺς ἐκ στίατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

πβ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

1 Ὁ ΘΕΟΣ ἴσθι ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεῶν διακρινεῖ. 2 Ἔως πότε κρίνεις ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Διάψαλμα. 3 Κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν, ταπεινὸν καὶ πίνητα δικαιοῦσατε. 4 Ἐξέλθετε πίνητα, καὶ πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ρύσασθε. 5 Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκοτίᾳ διαπορεύονται· σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. 6 Ἐγὼ εἶπα Θεοὶ ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. 7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. 8 Ἀνάστα ὁ θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

PSALMI, LXXX. LXXXI. LXXXII.

15 Et perfice eam, quam plantavit dextera tua: et super filium hominis, quem confirmasti tibi. 16 Incensa igni, et suffossa ab increpatione vultus tui peribunt. 17 Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ: et super filium hominis, quem confirmasti tibi. 18 Et non discedimus a te, vivificabis nos: et nomen tuum invocabimus. 19 Domine Deus virtutum converte nos: et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

LXXXI.

In finem, pro torcularibus, Psalmus ipsi Asaph.

1 EXULTATE Deo adjutori nostro: jubilate Deo Jacob. 2 Sumite psalmum, et date tympanum: psalterium jucundum cum cithara. 3 Buccinate in neomenia tuba, in insigni die solemnitatis vestræ: 4 Quia præceptum in Israël est: et judicium Deo Jacob. 5 Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Ægypti: linguam, quam non noverat, audivit. 6 Divertit ab oneribus dorsum ejus: manus ejus in cophino servierunt. 7 In tribulatione invocasti me, et liberavi te: exaudivi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquam contradictionis. 8 Audi populus meus, et contestabor te: Israël si audieris me, 9 Non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum. 10 Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: dilata os tuum, et implebo illud. 11 Et non audivit populus meus vocem meam: et Israël non intendit mihi. 12 Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, ibunt in adinventionibus suis. 13 Si populus meus audisset me: Israël si in viis meis ambulasset: 14 Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: et super tribulantes eos misissem manum meam. 15 Inimici Domini mentiti sunt ei: et erit tempus eorum in sæcula. 16 Et cibavit eos ex adipe frumenti: et de petra, melle saturavit eos.

LXXXII.

Psalmus Asaph.

1 DEUS stetit in synagoga deorum: in medio autem deos dijudicat. 2 Usquequo judicatis iniquitatem: et facies peccatorum sumitis? 3 Judicate egeno, et pupillo: humilem et pauperem justifyate. 4 Eripite pauperem: et egenum de manu peccatoris liberate. 5 Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: movebuntur omnia fundamenta terræ. 6 Ego dixi: Dii estis, et filii Excelsi omnes. 7 Vos autem sicut homines moriemini: et sicut unus de principibus cadetis. 8 Surge Deus, judica terram: quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus.

תהלים פג פד

פג

1 שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף: 2 אֱלֹהִים אֵל-
דְּמִי-לָךְ אֱלֹהֵי-תַחֲרֹשׁ וְאֱלֹהֵי-שָׁלֹמַי אֵל:
3 בְּיַחֲדָה אֱלֹהִים יִחְסְנוּ אֲשֶׁר-נִשְׁמָא
רֵאשׁ: 4 עַל-עַמָּה יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְעַצְצוּ
עַל-צַדִּיקֶיךָ: 5 אֲמָרוּ לָכֹה וְנִכְחָדֶם מִצִּיּוֹ
וְלֹא-תִבְכֶּה שְׂדֵי-יִשְׂרָאֵל עוֹד: 6 כִּי נִשְׁעָצוּ
לֵב יִתְּנוּ עָלֶיךָ בְּרִית וְכָרְתוּ: 7 אֲחֵלֵי
אֲדוֹם וְיִשְׁמַעְיָאִים מוֹאָב וְהַגָּרִים:
8 גִּבְלִי וְעַמּוֹן וְעַמְלֵק פְּלִשְׁתִּים עַם-יִשְׂרָאֵל
עוֹד: 9 בְּסֶאֱשֹׁר נִלְחָם עַמָּם הָיָה זִרְעוֹ
לְבְנֵי-לוֹט סָלָה: 10 עֲשׂוֹד-לֶחֶם כְּמִדְּנוֹ
בְּסִיסְרָא לְבָנוֹ בְּנֵחַל הַיַּשׁוּן: 11 נִשְׁמָדוּ
בְּעִיר-דָּאֵר הָיָה דָּמָה לְאַדְמָה: 12 שִׁתְמוּ
גְּדִיבָם פְּעָרָם וְכֹאֲב וּבִגְדָם אֲכָל־מִשְׁעָ
כֹּל-נִסְיָמָם: 13 אֲשֶׁר אֲמָרוּ גִּרְשָׁם לָכֹה
אֵת נַאֲוֹת אֲלֹהִים: 14 אֱלֹהֵי שִׁתְמוֹ כִּנְלָל
פָּחַשׁ לְבְנֵי-רָחֵם: 15 פָּחַשׁ תִּבְעֶר-עָרָם
אֲכָל־חֶבֶד תִּלְחַט חֲרִים: 16 בְּנוֹ תִרְדָּם
בְּסַעֲרָם וּבְסִפְחוֹת תִּבְחָלֵם: 17 מִלֵּא מִיָּתֵם
הָלֹז וּבִקְשׁוֹ שִׁמְתָּ יִתְּנָה: 18 יִבְשׁוּ וַיִּבְחָלוּ
עֲרֵצוֹ וַיִּתְּפָרוּ וַיִּאֲבָדוּ: 19 וַיִּדְעוּ כִּרְאֻמָּה
שִׁמְתָּ יִתְּנָה לְבָבָהּ עָלֶיךָ עַל-פִּל-הָאָרֶץ:

פד

1 לְמִנְחָם עַל-חַטֹּאתֶיךָ לְבְנֵי-לֶחֶם מִזְמוֹר:
2 מַח-יִדְּרוֹת לְשִׁבְנוֹתֶיךָ יִתְּנָה צָדִיקָת:
3 נִכְסְפָה וְנִסְכְּלָה וְנִפְשִׁי לַחֲצוֹת יִתְּנָה
לִבִּי וּבִשְׁלִי יִרְבֶּנִי אֱלֹהֵי חַי: 4 בְּסַפּוֹר
מִצָּחָה בְּיָת וּבְרִיר וְקוֹ לֵאשֶׁר-שָׁחָה
אֲפִרְתִּים אֶת-מִזְבְּחֹתֶיךָ יִתְּנָה צָדִיקָת:
מִלְכִּי וְאֵלֶיךָ: 5 אֲשֶׁר יִשְׁבֵּן בֵּיתָה עוֹד
יִתְּלֶלְהָ סָלָה: 6 אֲשֶׁר אָדָם עוֹד-לוֹ קָה
מְסִלֹת בְּלִבָּם: 7 לְבָרֵךְ וּבְעַמֶּם הַבָּקָה
מִצִּיּוֹ שִׁתְּחָה בְּסִפְחוֹת וַעֲמָה מוֹחָה:
8 וְלָכֹה מִחֵיל אֱלֹהֵי יִרְאָה אֱלֹהִים
בְּצִיּוֹן: 9 יִתְּנָה אֱלֹהִים צָדִיקָת שְׁמִעָה
תִּפְלָתִי תִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה:
10 הִנֵּנִי וְיִתְּנָה אֱלֹהִים יְחִיָּה בְּגִן מִשְׁחָה:
11 כִּי מוֹבִיּוֹם בְּחַצְרֶיךָ מִלְּאָה בְּחִרְתִּי
הַסְתַּחֲפָה בְּרִית אֱלֹהֵי מוֹדֵר בְּאֶחָל-רִשָּׁע:

ΨΑΛΜΟΙ, πγ', πδ.

πγ.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσῃς
μηδὲ καταπραΰνῃς, ὁ θεός, 2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί
σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἤραν κεφαλὴν·
3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνῶμην,
καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου· 4 Ἐπαν
δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ
οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἐτι· 5 Ὅτι
ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμοιοῖα ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ σοῦ
διαθήκην διέθεντο, 6 τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδου-
μαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωάβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,
7 Γεβὰ καὶ Ἀμμων καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ ἀλλόφυλοι
μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον· 8 Καὶ γὰρ καὶ
Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν
εἰς ἀντιλήψιν τοῖς υἱοῖς Ἀῶτ. Διάψαλμα. 9 Ποί-
ησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρῃ, ὡς
τῷ Ἰαβὴν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεισῶν· 10 Ἐξωλο-
θρεύθησαν ἐν Ἀειδῶρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος
τῇ γῇ. 11 Θοὺ τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν
Ὀρήβ καὶ Ζιβὲ καὶ Ζεβὲ καὶ Σαλμανά, πάντας
τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν, 12 Οἷτινες ἔπλαν Κληρο-
νομήσωμεν αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ.
13 Ὁ θεός μου, θοὺ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς καλὰ-
μην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. 14 Ὡσεὶ πῦρ δ
διαφλῆξει δρυμόν, ὡσεὶ φλόξ κατακαύσαι ὄρη,
15 Ὅθως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταγίδι σου,
καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ταράξεις αὐτούς. 16 Πλή-
ρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι
τὸ ὄνομά σου, Κύριε. 17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ
ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ
ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολίσθωσαν· 18 Καὶ γνῶ-
τωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.

πδ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ
ψαλμός.

1 Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν
δυνάμεων. 2 Ἐπιποθεὶ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδίᾳ μου καὶ ἡ
σὰρξ μου ἡγαλλίσαντο ἐπὶ θεόν ζῶντα. 3 Καὶ
γὰρ στρουθιον εὗρεν αὐτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν
νοσσιὰν αὐτῇ οὐ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς· τὰ
θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεὺς
μου καὶ ὁ θεός μου. 4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες
ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνίσουσί σε. Διάψαλμα. 5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ
ἐστὶν ἡ ἀντιλήψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ, Κύριε· ἀνα-
βάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, 6 Εἰς τὴν
κειλᾶδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο.
Καὶ γὰρ ἐλλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· 7 Πορεύ-
ονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, δόφθεται ὁ θεός
τῶν θεῶν ἐν Σιών. 8 Κύριε ὁ θεός τῶν δυνάμεων
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ θεός
Ἰακώβ. Διάψαλμα. 9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε
ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ
χριστοῦ σου. 10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελέξαμεν
παρῆπτεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον
ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

PSALMI, LXXXIII. LXXXIV.

LXXXIII.

Canticum Psalmi Asaph.

1 DEUS, quis similis erit tibi? ne taceas,
neque compescaris Deus: 2 Quoniam ecce
inimici tui sonuerunt: et qui oderunt te,
extulerunt caput. 3 Super populum tuum
malignaverunt consilium: et cogitaverunt
adversus sanctos tuos. 4 Dixērunt: Venite,
et disperdamus eos de gente: et non memo-
retur nomen Israël ultra. 5 Quoniam cogita-
verunt unanimiter: simul adversum te testa-
mentum disposuerunt, 6 Tabernacula Idu-
maeorum et Ismahelitæ: Moab, et Agareni,
7 Gebal, et Ammon, et Amalec: alienigenæ
cum habitantibus Tyrum. 8 Etenim Assur
venit cum illis: facti sunt in adiutorium filiis
Lot. 9 Fac illis sicut Madian, et Sisaræ,
sicut Jabin in torrente Cisson. 10 Disperie-
runt in Endor: facti sunt ut stercus terræ.
11 Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb,
et Zebee, et Salmana: omnes principes
eorum: 12 Qui dixerunt: Hereditate pos-
sideamus sanctuarium Dei. 13 Deus meus
pone illos ut rotam: et sicut stipulam ante
faciem venti. 14 Sicut ignis, qui comburit
sylvam: et sicut flamma comburens montes:
15 Ita persequeris illos in tempestate tua: et
in ira tua turbabis eos. 16 Imple facies eorum
ignominia: et quærent nomen tuum, Domine.
17 Erubescant, et conturbentur in sæculum
sæculi: et confundantur, et pereant. 18 Et
cognoscant quia nomen tibi Dominus: tu
solus Altissimus in omni terra.

LXXXIV.

In finem, pro torcularibus filiis Core, Psalmus.

1 QUAM dilecta tabernacula tua Domine
virtutum! 2 Concupiscit, et deficit anima
mea in atria Domini. Cor meum et caro mea
exultaverunt in Deum vivum. 3 Etenim pas-
ser invenit sibi domum: et turtur nidum sibi,
ubi ponat pullos suos. Altaria tua Domine
virtutum: rex meus, et Deus meus. 4 Beati,
qui habitant in domo tua Domine: in sæcula
sæculorum laudabunt te. 5 Beatus vir, cujus
est auxilium abs te: ascensiones in corde suo
disposuit, 6 In valle lacrymarum, in loco
quem posuit. 7 Etenim benedictionem dabit
legislator, ibunt de virtute in virtutem: vide-
bitur Deus deorum in Sion. 8 Domine Deus
virtutum exaudi orationem meam: auribus per-
cipe Deus Jacob. 9 Protector noster aspice
Deus: et respice in faciem christi tui: 10 Quia
melior est dies una in atriis tuis super millia.
Elegi abjectus esse in domo Dei mei, magis
quam habitare in tabernaculis peccatorum.

תהלים פד פה פו

12 כי שש ו יקנו יחנה אליהם חן
וקבוד ותן יחנה לא ימנע טוב להלקים
בחמים : 13 יחנה צדקות אשרי אדם
צדקתו : פה

פה

1 למנצח לבגדלך מזמור : רציה
יחנה ארצך שבת שבות ועקב : גשמה
ענו עמך פסיו כל חשאתם סלה :
4 ארפת כל עברה חשיבוך מחנן
אמך : 5 שובנו אלתי ישענו ודבר פסוק
עמנו : 6 קלעולם תאנה לנו תמשך אפך
לרך נר : 7 קלעולם תשוב תחננו
ועמך ישמחך : 8 תאנה יחנה חסדך
אשעך תתן לנו : 9 אשעך תתן לנו
חלל יחנה כרונך שלום אלעמו
ואל חסדיו ואל שובנו לכסלה : 10 אה
תרוב ליראיו ישעו לשון פבור בארצנו :
11 חסד נאמת נפשו צדק ושלוה נשמו :
12 אמר מארץ תצמח וצדק משמים
נשמו : 13 בציחנה ותן השוב וארצנו
תתן ויבילה : 14 צדק לפני יחנה וישם
לברך פסמיו :

פו

1 תפלה לרד הפח יחנה מזמור עגני
כרעני ואבניו אני : 2 שמחה נפשי כר
חסד אני הושע עבדך אמת אלתי
הצומח אליה : 3 חנני אדג כראליה
אקרא כל ימים : 4 שמח נפש עבדך כי
אליה אדני נפשי אשם : 5 כראתה אדני
טוב וסלה ורב חסד לכל חנני :
6 האנינה יחנה תפלת יחנה שבה בקול
תחנונותי : 7 ביום צדתי אקרא כי
העני : 8 אידעמו באלהים אדני ואני
במעשרי : 9 כל יום אשיר עשית ובווא
וישחתני לפניה אדני ויכדני לשמח :
10 כירנול אמת ועמך נפלאות אמת
אלהים לבנה : 11 חנני יחנה וירצה
אחלה באמתה חן לבני ליראח שמח :

ΨΑΛΜΟΙ, πδ, πε, πε'.

11 "Οτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ θεὸς
χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐχ ὑστερήσει τὰ
ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. 12 Κύριε τῶν
δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

πε.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

1 ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας
τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. 2 Ἀφῆκας τὰς
ἀνομίας τῇ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρ-
τίας αὐτῶν. Διάψαλμα. 3 Κατίπαυσας πᾶσαν
τὴν ὀργὴν σου. Ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ
σου. 4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀπὸ ἡμῶν.
5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενῇς
τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενιᾶς εἰς γενεάν; 6 Ὁ θεός,
σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου
εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. 7 Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ
ἐλός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δόξης ἡμῖν.
8 Ἀκούσονται τὴ λαλήσει ἐν ἱμοῖ Κύριος ὁ θεός,
ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τοὺς ὁσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας
πρὸς αὐτὸν καρδίαν. 9 Πλὴν ἰγγὺς τῶν φοβου-
μένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκευῶσαι
δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. 10 Ἐλεος καὶ ἀλήθεια
συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. 12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος
δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν
καρπὸν αὐτῆς. 13 Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ
προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα
αὐτοῦ.

πς.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

1 ΚΑΙΝΟΝ Κύριε τὸ οὖς σου καὶ εἰσάκουσόν
μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἰγώ. 2 Φύλαξον
τὴν ψυχὴν μου ὅτι θσός εἰμι, σῶσον τὸν δούλόν
σου, ὁ θεός, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. 3 Ἐλέησόν
με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κειράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
4 Εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς
σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου. 5 Ὅτι σέ, Κύριε,
χρηστὸς καὶ ἐμκεῖς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς
ἐπικαλουμένοις σε. 6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσ-
ευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου. 7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ,
ὅτι εἰσήκουσάς μου. 8 Οὐκ ἔστι δμοῦς σοι ἐν
θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουναι καὶ προσ-
κυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι
τὸ ὄνομά σου. 10 Ὅτι μέγας εἰ σὺ καὶ ποιῶν
Θαυμάσια, σὺ εἰ ὁ θεὸς μόνος ὁ μέγας. 11 Ὁδύ-
γησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύ-
σμαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ
καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

PSALMI, LXXXIV. LXXXV. LXXXVI.

11 Quia misericordiam, et veritatem diligit
Deus: gratiam, et gloriam dabit Dominus.
12 Non privabit bonis eos qui ambulant in
innocentia. Domine virtutum, beatus homo
qui sperat in te.

LXXXV.

In finem, filiis Core, Psalmus.

1 BENEDIXISTI Domine terram tuam: aver-
tisti captivitatem Jacob. 2 Remisisti iniqui-
tatem plebis tuæ: operuisti omnia peccata
eorum. 3 Mitigasti omnem iram tuam: aver-
tisti ab ira indignationis tuæ. 4 Converte
nos Deus salutaris noster: et averte iram
tuam a nobis. 5 Numquid in æternum iras-
ceris nobis? aut extends iram tuam a gene-
ratione in generationem? 6 Deus tu con-
versus vivificabis nos: et plebs tua lætabitur
in te. 7 Ostende nobis Domine misericordiam
tuam: et salutare tuum da nobis. 8 Audiam
quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam
loquetur pacem in plebem suam; et super
sanctos suos: et in eos qui convertuntur ad
cor. 9 Verumtamen prope timentes eum sa-
lutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra
nostra. 10 Misericordia et veritas obviaverunt
sibi: justitia et pax osculatæ sunt. 11 Veritas
de terra orta est: et justitia de cælo prospexit.
12 Etenim Dominus dabit benignitatem: et
terra nostra dabit fructum suum. 13 Justitia
ante eum ambulabit: et ponet in via gressus
suos.

LXXXVI.

Oratio ipsi David.

1 INCLINA Domine aurem tuam, et exaudi
me: quoniam inops et pauper sum ego.
2 Custodi animam meam, quoniam sanctus
sum: salvum fac servum tuum, Deus meus,
sperantem in te. 3 Miserere mei Domine,
quoniam ad te clamavi tota die: 4 Lætifica
animam servi tui, quoniam ad te Domine
animam meam levavi. 5 Quoniam tu Domine
suavis et mitis: et multæ misericordiæ omni-
bus invocantibus te. 6 Auribus percipe Do-
mine orationem meam: et intende voci de-
precationis meæ. 7 In die tribulationis meæ
clamavi ad te: quia exaudisti me. 8 Non
est similis tui in diis Domine: et non est
secundum opera tua. 9 Omnes gentes quas-
cumque fecisti, venient, et adorabunt coram
te Domine: et glorificabunt nomen tuum.
10 Quoniam magnus es tu, et faciens mira-
bilia: tu es Deus solus. 11 Deduc me Do-
mine in via tua, et ingrediar in veritate tua:
lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

תהלים פו פז פח

12 אֲדַלֶּנּוּ אֱלֹהֵי בְּקִל־לִבִּי וְאֶכְפָּרָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם: 13 קִרְב־סִדְּךָ בְּנֹל עָלַי
וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאֹל תַּחְתָּהּ: 14 אֱלֹהִים
זָרִים, קָמוּ עָלַי וַעֲבַת אֶרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי
וְלֹא שָׁמְרָה לְגַגֵּם: 15 וְאַתָּה אֱדַנִּי אֶל־
רַחֲמֶיךָ וְחַנּוּן אֲרַח אֶפְסֵם וּבְרִכְתְּסָד וְאַמֶּת:
16 פָּגַח אֱלֹהֵי וְחַנּוּן פִּתְּחָה עֵינַי לְעַבְדְּךָ
וְהוֹשִׁיעָה לְבֹד־אִמְתָּךְ: 17 עֲשׂוּה־עִמִּי אֹת
לְטוֹבָה וְיִרְאֵה שְׂנְאֵי וְהַבֵּשׂוּ קִרְיַתְךָ יְהוָה
עֲזָרְתִּנִּי וְנִחַמְתִּנִּי:

פז

1 לְבַגְר־לְרַח מִזְמֹר שִׁיר יְסִדְרָהוּ בְּהַיְדֹר
קָדָשׁ: 2 אֶתְּבַ וְהָיָה שְׁעָרֵי צִיּוֹן מְכֹל
מִשְׁפָּנוֹת יַעֲקֹב: 3 נִכְבְּדוֹת מִדְּבַר בָּרָךְ
עִיר הָאֱלֹהִים קָלָה: 4 אֶזְכֹּר וְהִבָּה וּבְגָל
לְדָרְגֵי הַבָּיָה פִּלְשֶׁת וְצָר עַם־קִיֹּשׁ זָה
גִּלְד־שָׁם: 5 וּלְצִיּוֹן וְיִאֲמַר אִישׁ וְאִשָּׁה
בָּהּ וְהָיָה יְכֻנָּנָה עֲלֵיהֶן: 6 יְהוָה יִסְפָּר
בְּכִתּוֹב עֲמִים זָה יִלְד־שָׁם קָלָה: 7 וְשָׁרִים
פִּחְלָלִים כָּל מַעֲבָרֵי בָרָךְ:

פח

1 שִׁיר מִזְמֹר לְבָגִי לְרַח לְמִנְחָם עַל־
מַחֲלַת לַעֲצוֹת מְשָׁפִיל לְהִימָן הָאֲזַרְחִי:
2 יְהוָה אֱלֹהֵי וְשִׁוְעָתִי יוֹם צָעֲקָתִי בְּלִלָה
נִבְרָה: 3 מִבּוֹא לְפָנֶיךָ תַּפְלִי הַבָּיָה אֶזְכֹּר
לְרַחֲמֵי: 4 בִּרְשָׁבֶעַךָ בְּרַעוֹת נַפְשִׁי וְחַנּוּ
לְשִׁאֹל הַקִּיעוֹ: 5 גִּחְשָׁבְתִּי עַם־יְהוּדֵי בֹד
הָיִיתִי כְּכֹהֵן אִירְאֶנָּה: 6 בְּמַתִּים הִרְפָּשִׁי
כְּמוֹ חֲלָלִים שָׁכְבִי הָבֵר אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתָּם
עוֹד וְחַתָּה מִיָּדְךָ נִזְרֹרִי: 7 שְׁמִנִּי בְּבֹד
תַּחְתָּיוֹת בְּמַחְשָׁבִים בְּמִצְלוֹת: 8 עָלִי
סִמְכָה חֲמַתְךָ וְכִל־מִשְׁפָּרֶיךָ עֲמִית קָלָה:
9 חֲרִיתְךָ מִיָּדִי כְּמִנִּי שְׁמִנִּי הוֹעֲבֹת
לְמוֹ כָּלֹא וְלֹא אֶמַּח: 10 עֵינֵי הָאֶבֶה מִנִּי
עָלִי קְרַמְתִּיךָ יְהוָה בְּכִל־יָדַי שְׁמִנִּי
אֶלֶיךָ כְּמִי: 11 הַלְמַתִּים תַּעֲשׂוּה־כָלֹא
אִסְרָפְאִים וְהִוְבֹה יִדְרָה קָלָה: 12 הִסְכֵּר
בְּקֶבֶר חֲסִידְךָ אֲמוֹנִיתְךָ בְּאֶבֶן: 13 הִתְנַעַ
בְּחֶשֶׁךְ פִּלְאֹה וְצִדְקַתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁגָּה:

ΨΑΛΜΟΙ, πς', πζ, πη'.

12 Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε ὁ θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. 13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἰρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. 14 Ὁ θεός, παράνομοι ἐπανάστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγή κραταίων ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προΐθιντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. 15 Καὶ σύ, Κύριε, ὁ θεός, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. 16 Ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅς το κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σώσον τὸν υἱὸν τῆς παίδεσής σου. 17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνηθήωσαν, ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

πζ.

Τοῖς υἱοῖς Κορέ ψαλμὸς ψδής.

1 Οἱ θεμίλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. 2 Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πόλεις Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. 3 Δεδοξασμένη ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ θεοῦ. Διάψαλμα. 4 Μνησθῆσθαι Ῥαάβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσίν με. καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαοὶ Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. 5 Μήτηρ Σιών ἱρεὶ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτήν ὁ ὕψιστος. 6 Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Διάψαλμα. 7 Ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

πη'.

Ὡδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος θπέρ μαελεθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνίσεως Αἰμάν τῷ Ἰσραηλῆτι.

1 ΚΥΡΙΕ ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκίκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. 2 Εἰσελθὲ ἐνὶ ὠκύον σου ἢ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου, Κύριε. 3 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾄδῃ ἤγγισε. 4 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβυσσίου, 5 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. ὥσπερ τραυματῆται ἰρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἐγώ, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. 6 Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῃ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. 7 Ἐπ' ἐμὲ ἐπιστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωροσμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ. Διάψαλμα. 8 Ἐμάρτυρας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἰθεντό με βδελύγματα αὐτοῖς. παριδόθην καὶ οὐκ ἐξέπορεύμην. 9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθίνονσαν ἀπὸ πτωχείας. καὶ ἐκίκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεκρίνασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. 10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοί; 11 Μὴ διηγῆσται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; 12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότειν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιληλησμένη;

PSALMI, LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII.

12 Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, et glorificabo nomen tuum in æternum: 13 Quia misericordia tua magna est super me: et eruisti animam meam ex inferno inferiori. 14 Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quæsierunt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu tuo. 15 Et tu Domine Deus miserator et misericors, patiens, et multæ misericordiæ, et verax, 16 Respice in me, et miserere mei; da imperium tuum puero tuo: et salvum fac filium ancillæ tuæ. 17 Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur: quoniam tu Domine adjuvisti me, et consolatus es me.

LXXXVII.

Filiis Core, Psalmus Cantici.

1 FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis: 2 Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob. 3 Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei. 4 Memor ero Rahab et Babylonis scientium te. Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, hi fuerunt illic. 5 Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: et ipse fundavit eam Altissimus? 6 Dominus narrabit in scripturis populorum et principum: horum, qui fuerunt in ea. 7 Sicut lætantium omnium habitatio est in te.

LXXXVIII.

Canticum Psalmi, filiis Core, in finem, pro Maheleth ad respondendum, intellectus Eman Ezrahite.

1 DOMINE Deus salutis meæ, in die clamavi, et nocte coram te. 2 Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam: 3 Quia repleta est malis anima mea: et vita mea inferno appropinquavit. 4 Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adjutorio, 5 Inter mortuos liber, sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt. 6 Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis, et in umbra mortis. 7 Super me confirmatus est furor tuus: et omnes fluctus tuos induxisti super me. 8 Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi. Traditus sum, et non egrediebar: 9 Oculi mei languerunt præ inopia. Clamavi ad te Domine tota die: expandi ad te manus meas. 10 Numquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi? 11 Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, et veritatem tuam in perditione? 12 Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, et justitia tua in terra oblivionis?

תהלים פח פט

14 וְאֵלֶיךָ יְהוָה שָׁנְעָתִי אֲבִיָּקָר תִּפְלְאֶיךָ
הַמִּדְבָּרָה: 15 לִמְךָ יְהוָה תִּזְנֹחַ נִשְׁעִי
תִּסְתָּרִי כְּגֶנֶת מִסְכֵּי: 16 עֵנִי אֲנִי וְנָעַ
כְּגֶנֶת קִשְׁתִּי אֲנִי אֲנִי: 17 עָלֵי עֲבָרִי
תִּרְוֹנָה בְּעֹתִי צִמְחָתִי: 18 סִבְיֹנִי
בְּמִים כְּלִי-הַגֹּם הִקְיֹפוּ עָלַי יְהוָה: 19 תִּרְחֹקֶנָּה
מִסְכֵּי אֲתָבָה וְגַע מִיָּדַעִי מִחֲשָׁה:

פח

1 מִשְׁפִּיל לְאִתּוֹ הַאֲזִינִי: 2 חֲסִדִּי
יְהוָה עֲוֹלָם אֲשַׁדָּה לְךָ יְהוָה אֲזִינֶנְךָ
אֲמַנְתָּהּ בְּפִי: 3 בְּרִאשֹׁתַי עֲוֹלָם תִּקְדֹּ
יִבְרָח שְׁלֹמֹם תִּכְוֶן אֲמַנְתָּהּ בְּחֵם: 4 בְּרִיתִי
בְּרִית לְבַחֲיָה לְשִׁפְעָתִי לְדָוִד עֲבָדִי: 5 עַד-
עֲוֹלָם אֲכִין וְרִצְיָה וְכִנְיָה לְדָוִד בְּרִיתִי
סֶלָה: 6 וַיִּזְרֹעַ שְׁמִים פִּלְאֵת יְהוָה אֲחִי
אֲמַנְתָּהּ בְּחֵם קִדְשִׁים: 7 כִּי מִי בִשְׁחָה
נִשְׁרָח לִי-יְהוָה יִדְמָה לִי-יְהוָה בְּכָנִי אֱלֹהִים:
8 אֲלֵךְ גֶּעְזִי בְּסֹד־קִדְשִׁים רַבָּה וְנִזְרָא עַל-
כְּלִי-סִבְיָה: 9 יִזְכֹּר וְיִלְחֹץ צְבָאוֹת מִרְכָּמוֹ
חֲסִדִּי יְהוָה אֲמַנְתָּהּ סִבְיָה: 10 אֲתָה
מוֹשֵׁל בְּגִבְעֹת הַיָּם בְּשׂוֹא גְלִי אֲתָה
תִּשְׁבַּחֲכֶם: 11 אֲתָה דִבַּרְתָּ כִּחְלָל הַהַב
בְּזֹרֹעַ עֲזָה בְּרִית אֲזִינֶנְךָ: 12 לֵךְ שְׁמִים
אֲחִי לֵךְ אֲחִי תִּבְלֵךְ אֲמַנְתָּהּ אֲתָה יִסְדָּתֶם:
13 צִדְדֹן וְגִמְיוֹן אֲתָה בְּרִיתֶם תִּבְרֹךְ וְחִרְטֹן
בְּשִׁמְךָ יִבְרָח: 14 לֵךְ זֹרֹעַ עַם-בְּרִיתֶךָ
תִּבְרָךְ יְהוָה הַיָּם יִבְרָח: 15 צִדְדֹן וְגִמְיוֹן
מִכֹּחַ כִּסְאֶךָ חֲסִדִּי וְאֲמַנְתָּהּ יְהוָה קִנְיָה:
16 אֲשַׁבֵּי חֲסִדִּי יִדְמָה לִי-יְהוָה בְּאִזְרִי
תִּבְרָח יְהוָה: 17 בְּשִׁמְךָ יִבְרָח וְיִזְכֹּר כְּלִי-הַגֹּם
וּבְצִדְדֶיךָ יִרְמָה: 18 בְּרִיתֶךָ עֲזָמוֹ
אֲתָה אֲבִירֶיךָ תִּבְרָח חֲרָבִים: 19 כִּי-לִי-יְהוָה
קִנְיָה וְלִקְדֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְּכֵנִי: 20 אֲזִי דִבַּרְתָּ
כִּחְזֹן לְחִסְדֶּיךָ וְהִאֲמַר שְׁנִיתִי עֲזָר עַל-
בְּגֹד חֲרִיטֹתִי בְּחֹד מִסְכֵּי: 21 מִצְדָּתִי דָּנָה
עֲבָדִי בְּשִׁמְךָ קִדְשִׁי מִשְׁחָתִי: 22 אֲשַׁבֵּי יְהוָה
תִּכְוֶן עֲמִי אֲחִי-יִרְעִי אֲמַנְתָּהּ: 23 לֵךְ
יִשְׂרָאֵל אֲזִיבֶנִי וְיִבְרָח לֵךְ יִשְׂרָאֵל:
24 וְכִתְּבִי מִסְכֵּי צִדְדֵי וּבְשִׁמְכֵי אֲמַנְתָּהּ:

ΨΑΛΜΟΙ, πη', πθ'.

13 Κάγω πρὸς σὲ Κύριε ἐπέκραξα, καὶ τὸ πρῶτον
ἢ προσευχὴ μου προφθάσει σε. 14 Ὡς τί Κύριε
ἀπαθῆς τὴν προσευχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; 15 Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ
καὶ ἐν κύποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐτα-
πεινώθην καὶ ἐξηγορήθην. 16 Ἐπ' ἐμὲ διήλθον
αἱ ὀργαὶ σου, καὶ οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν
με. 17 Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν
περίσχον με ἅμα. 18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

πθ.

Συνίσταως Αἰθάρ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

1 Τὰ ἰλεῖά σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσονται, εἰς
γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγεῶν τὴν ἀληθείάν σου
ἐν τῷ στόματί μου. 2 Ὅτι εἶπας Εἰς τὸν αἰῶνα
ἱλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμα-
σθήσεται ἡ ἀληθεία σου. 3 Διεθέμην διαθήκην
τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὥμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου. 4
Ἐως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ
οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου.
Διάψαλμα. 5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀληθείάν σου ἐν
ἐκκλησίᾳ ἁγίων. 6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσώθησεται
τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν
υἱοῖς θεοῦ; 7 Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περι-
κύκλῳ αὐτοῦ. 8 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς
ὁμοίός σοι; δυνατὸς εἰ Κύριε, καὶ ἡ ἀληθεία σου
κύκλῳ σου. 9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θα-
λάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ
καταπραΐνεις. 10 Σὺ ἱσταίνουσας ὡς τραυματίαν
ὑπερήφανον, καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς
σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. 11 Σοὶ εἰσιν
οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἴσθιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην
καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς σὺ ἱθιμελίωσας. 12 Τὸν
βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἐκτίσας, Θαβὼρ καὶ
Ἑρμὼν ἐν τῷ ὄνοματί σου ἀγαλλιάσονται. 13 Σὺς
ὁ βραχίων μετὰ δύναστεως· κραταιώθητι ἡ χεὶρ
σου, ὑψώθητι ἡ δεξιὰ σου. 14 Δικαιοσύνη καὶ
κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἱλεος καὶ ἀλήθεια
προπορεύονται πρὸ προσώπου σου. 15 Μακάριος
ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε, ἐν τῷ
φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται, 16 Καὶ ἐν
τῷ ὄνοματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν,
καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. 17 Ὅτι
τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. 18 Ὅτι
τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ
βασιλείω ἡμῶν. 19 Τότε ἰδάλῃσας ἐν ὄρασι τοῖς
υἱοῖς σου, καὶ εἶπας Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνα-
τόν, ὑψώσα ἐκλεκτόν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. 20 Εὗρον
Δαυὶδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἱλῑε ἁγίῳ ἔχρισσα
αὐτόν. 21 Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντήσεται αὐτῷ,
καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. 22 Οὐκ
ὑπελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας
οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. 23 Καὶ
συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθρούς
αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισούντας αὐτόν τροπώσωμαι.

PSALMI, LXXXVIII. LXXXIX.

13 Et ego ad te Domine clamavi: et mane
oratio mea praeveniet te. 14 Ut quid Domine
repellis orationem meam: et avertis faciem
tuam a me? 15 Pauper sum ego, et in
laboribus a juventute mea: exaltatus autem,
humiliatus sum et conturbatus. 16 In me
transierunt irae tuae: et terrores tui contur-
baverunt me. 17 Circumdederunt me sicut
aqua tota die: circumdederunt me simul.
18 Elongasti a me amicum et proximum, et
notos meos a miseria.

LXXXIX.

Intellectus Ethan Ezrahitis.

1 MISERICORDIAS Domini in aeternum can-
tabo. In generationem et generationem an-
nuntiabo veritatem tuam in ore meo. 2 Quo-
niam dixisti: In aeternum misericordia
aedificabitur in caelis: praeparabitur veritas
tua in eis. 3 Disposui testamentum electis
meis, juravi David servo meo: 4 Usque in
aeternum praeparabo semen tuum: et aedifi-
cabo in generationem et generationem sedem
tuam. 5 Confitebuntur caeli mirabilia tua
Domine: etenim veritatem tuam in ecclesia
sanctorum. 6 Quoniam quis in nubibus
aequabitur Domino: similis erit Deo in filiis
Dei? 7 Deus, qui glorificatur in consilio
sanctorum: magnus et terribilis super omnes
qui in circuitu ejus sunt. 8 Domine Deus
virtutum quis similis tibi? potens es Domine,
et veritas tua in circuitu tuo. 9 Tu domi-
naris potestati maris: motum autem fluctuum
ejus tu mitigas. 10 Tu humiliasti sicut vul-
neratum, superbum: in brachio virtutis tuae
dispersisti inimicos tuos. 11 Tui sunt caeli,
et tua est terra, orbem terrae et plenitudinem
ejus tu fundasti: 12 Aquilonem et mare tu
creasti. Thabor et Hermon in nomine tuo
exultabunt: 13 Tuum brachium cum poten-
tia. Firmetur manus tua, et exaltetur dex-
tera tua: 14 Justitia et judicium praeparatio
sedis tuae. Misericordia et veritas praecedent
faciem tuam: 15 Beatus populus, qui scit
jubilationem. Domine, in lumine vultus tui
ambulabunt, 16 Et in nomine tuo exultabunt
tota die: et in justitia tua exultabuntur.
17 Quoniam gloria virtutis eorum tu es: et in
beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.
18 Quia Domini est assumptio nostra, et
sancti Israel regis nostri. 19 Tunc locutus
es in visione sanctis tuis, et dixisti: Posui
adjutorium in potente: et exaltavi electum
de plebe mea. 20 Inveni David servum
meum: oleo sancto meo unxi eum. 21 Manus
enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum
confortabit eum. 22 Nihil proficiet inimicus
in eo, et filius iniquitatis non apponet nocere
ei. 23 Et concidam a facie ipsius inimicos
ejus: et odientes eum in fugam convertam.

25 וְאֶמְיִנִי וְחִסְדִּי עַל כָּשְׁמִי תִּקְרָם
 26 וְשִׁמְתִּי בְּכֶסֶד יְהוָה בְּכִפְּרוֹת וְיִמְיָו:
 27 הִנֵּה יִהְיֶה אֱלֹהִי וְיִצְרֵל וְיִשְׁפָּעֵתִי:
 28 אֲחִי אֲנִי בְּכֹר אֶתְהַלֵּךְ עַל לִי לְמַלְכֵּי אֲרָץ:
 29 לְעוֹלָם אֲשָׁמֹרֶלְו חִסְדִּי וְכִרְיָתִי לְאַמְנֶת:
 30 לִי: וְשִׁמְתִּי לְעַד וְיִצְרֵל וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 31 שָׁמַיִם: 32 אֲמִינִי וְכִרְיָתִי וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 33 לֹא יִלְכָּדוּ: 34 אֲמִינִי וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 35 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 36 אֲמִינִי וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 37 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 38 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 39 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 40 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 41 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 42 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 43 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 44 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 45 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 46 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 47 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 48 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 49 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 50 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 51 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 52 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 53 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 54 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 55 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 56 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 57 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 58 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 59 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 60 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 61 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 62 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 63 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 64 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 65 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 66 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 67 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 68 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 69 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 70 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 71 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 72 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 73 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 74 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 75 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 76 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 77 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 78 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 79 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 80 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 81 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 82 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 83 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 84 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 85 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 86 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 87 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 88 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 89 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 90 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 91 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 92 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 93 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 94 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 95 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 96 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 97 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 98 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 99 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי
 100 וְכִסְאוֹ בְּיָמִי

צ

1 תַּפְלִיחַ לְמַשְׁחָה אִישׁ־יְהוּדָה
 2 מִצִּיּוֹן אֶתְהַלֵּךְ עַל כָּשְׁמִי
 3 בְּמִסְכָּה. 4 הָרִים יִלְדוּ וְהַתְּהַלֵּל אֶתְהַלֵּל
 5 וְהַתְּהַלֵּל עַד־עוֹלָם אֶתְהַלֵּל אֶל: 6 תַּשְׁבַּח
 7 אֱלֹהִים עַד־עוֹלָם וְהָאֱלֹהִים שׁוֹבֵב בְּגִידָם:

24 Καὶ ἡ ἀληθεία μου καὶ τὸ ἑλὸς μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. 25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. 26 Αὐτὸς ἱκαλιέσεται με Πατήρ μου εἰ σύ, θεὸς μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. 27 Καγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. 28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἑλὸς μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. 29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. 30 Ἐάν ἱκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν. 31 Ἐάν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν. 32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. 33 Τὸ δὲ ἑλὸς μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου. 34 Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἱκατορεύμενα διὰ τῶν χειρῶν μου οὐ μὴ ἀθετήσω. 35 Ἀπαῖς ὡμῶς ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι. 36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου. 37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Διάψαλμα. 38 Σὺ δὲ ἀπέσω καὶ ἔξουδίνωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου. 39 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἱεβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. 40 Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ δχυρώματα αὐτοῦ διελίαν. 41 Διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διδοεῦντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. 42 Ὑψώσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ἐθράνας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. 43 Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. 44 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατήρραξας. 45 Ἐσμίκευνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κατέχευας αὐτοῦ αἰσχύνην. Διάψαλμα. 46 Ἐως πότε Κύριε ἀποστρέψῃς εἰς τέλος, ἱκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; 47 Μνήσθητι τίς ἡ ὑπόστασίς μου. μὴ γὰρ ματαιῶς ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; 48 Τίς ἴσθιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον, ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾗδου; Διάψαλμα. 49 Ποῦ ἔστι τὰ ἰλεῖ σου τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ὃ ὡμῶς τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου; 50 Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὄνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἰθὺν. 51 Οὗ ὠνειδίσαν οἱ ἐχθροὶ σου Κύριε, οὗ ὠνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. 52 Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Γίνετο γίνετο.

5.

Προσευχὴ τοῦ Μωϋσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.

1 KYPIE, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. 2 Πρὸ τοῦ ὅρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἔως τοῦ αἰῶνος σὺ εἰ. 3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἰπας Ἐπιστρίψατε υἱοὶ ἀνθρώπων;

5 N

24 Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu ejus. 25 Et ponam in mari manum ejus, et in fluminibus dexteram ejus. 26 Ipse invocabit me: Pater meus es tu, Deus meus, et susceptor salutis meae. 27 Et ego primogenitum ponam illum excelsum præ regibus terræ. 28 In æternum servabo illi misericordiam meam: et testamentum meum fidele ipsi. 29 Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: et thronum ejus sicut dies cæli. 30 Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: et in judiciis meis non ambulerint: 31 Si justitias meas profanaverint: et mandata mea non custodierint: 32 Visitabo in virga iniquitates eorum: et in verberibus peccata eorum. 33 Misericordiam autem meam non dispergam ab eo: neque nocebo in veritate mea: 34 Neque profanabo testamentum meum: et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita. 35 Semel juravi in sancto meo, si David mentiar: 36 Semen ejus in æternum manebit. 37 Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, et sicut luna perfecta in æternum: et testis in cælo fidelis. 38 Tu vero repulisti et despexisti: distulisti christum tuum. 39 Evertisti testamentum servi tui: profanasti in terra sanctuarium ejus. 40 Destruxisti omnes sepes ejus: posuisti firmamentum ejus formidinem. 41 Diriperunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis. 42 Exaltasti dexteram deprimentium eum: lætificasti omnes inimicos ejus. 43 Avertisti adjutorium gladii ejus: et non es auxiliatus ei in bello. 44 Destruxisti eum ab emundatione: et sedem ejus in terram collisisti. 45 Minorasti dies temporis ejus: perfudisti eum confusione. 46 Usquequo Domine avertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua? 47 Memorare quæ mea substantia: numquid enim vane constituiisti omnes filios hominum? 48 Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi? 49 Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine, sicut jurasti David in veritate tua? 50 Memor esto Domine opprobrii servorum tuorum (quod continui in sinu meo) multarum gentium. 51 Quod exprobraverunt inimici tui Domine, quod exprobraverunt commutationem christi tui. 52 Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

XC.

Oratio Moysi hominis Dei.

1 DOMINE, refugium factus es nobis, a generatione in generationem. 2 Priusquam montes fierent, aut formaretur terra et orbis: a sæculo et usque in sæculum tu es Deus. 3 Ne avertas hominem in humilitatem: et dixisti: Convertimini filii hominum.

תהלים צ צא

4 כי אלה שנים בעיניך פנים אמתות כי
נעדר ואשכח בלילה: 5 ורמסם שנה
יהי עפר פתח צדקתך: 6 עפר יצר
וחלק לערב ולליל וקש: 7 קרבליני
באשך בבחמך נבחלני: 8 שם עונותי
לנגחך ולמנוח למנוח פני: 9 כי כל-ימי
פני בעצרתך פליני שנינו כמחנה:
10 ימי שנותיני. פתחם שבועים שנה ואם
בנבחרת. שמונים שנה ורחקם צמל ואנו
כי גו חיש ונעפר: 11 כריתו צו אשך
וכריתו עבדך: 12 למנוח ימינו פן
הורע ונבא לבב חכמה: 13 שפדך יחנה
ערמתי ורחם עלי-עבדך: 14 שפדך
בפני חכמה ונבחרת ונשכחה כל-ימינו:
15 שפדך פנינו עיתנו שנה פנינו
רש: 16 נבחרת אל-עבדך שפדך ונבחרת
על-בניהם: 17 ויחי. לעם אלהי אלהינו
עלינו ונשכח ימינו פנינו עלינו ונשכח
ימינו פנינו:

צא

1 וישב בצדק עלינו שמי יחלוננו:
2 אמר ליחנה מחסי ומצדקי אלהי
אבסח-צו: 3 כי הוא גלילי משה ורחש
מצדק היות: 4 באבדנו. ונשח לך ותחת
פנינו פנינו ונשח ונשח ונשח:
5 לא-נבחרת כסדך לילה משה ונשח
יחם: 6 מצדך באשך ונשח ונשח
צדקתך: 7 ושל מצדך. אלה ונבחרת
מימינו אליה לא יחש: 8 רק בעיני
חכמה ונשכח רשעים ונשח: 9 כריתו
יחנה מחסי עלינו משה מצדך: 10 לא
נבחרת אלהי ונשח ונשח ונשח:
11 כי מלכנו ונשח ונשח ונשח:
12 ונשח ונשח ונשח ונשח:
13 ונשח ונשח ונשח ונשח:
14 ונשח ונשח ונשח ונשח:
15 ונשח ונשח ונשח ונשח:
16 ונשח ונשח ונשח ונשח:
17 ונשח ונשח ונשח ונשח:

PSALMI, 4, 4a.

4 "Οτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡ ἡμέρα ἢ
ἐχθὲς ἦτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. 5 Τὰ
ἐξουθενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρῶν ὥστε
χλόη παρήλθοι. 6 Τὸ πρῶν ἀνθῆσαι καὶ παρῆλθοι,
τὸ ἐσπῆρας ἀποπέσοι, σκληρυνθεῖ καὶ ξηρανθεῖ.
7 "Οτι ἐξέλιπον ἐν τῇ ὁργῇ σου, καὶ ἐν τῇ θυμῷ
σου ἰταράχθημεν. 8 "Εθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν ἐν φωτισμῷ τοῦ
προσώπου σου. 9 "Οτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν
ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὁργῇ σου ἐξέλιπον. τὰ ἔτη
ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἡμελείων, 10 Αἱ ἡμέραι τῶν
ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδόμηκοντα ἔτη, ἰδὼν δὲ ἐν
δυναστείαις, δγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν
κόπος καὶ πόνος. ὅτι ἐπλήθη παθήτης ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ παιδευθησόμεθα. 11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος
τῆς ὁργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου
ἐξαριθμήσασθαι; 12 Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώ-
ρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.
13 "Επίστρεψον Κύριε. ἔως πότε; καὶ παρακληθῇ
ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. 14 "Ενεπλήσθημεν τὸ πρῶν
τοῦ ἰλίου σου, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράν-
θημεν. ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθεῖ-
μεν, 15 "Ανθ' ὧν ἡμερῶν ἰταπείνωσας ἡμᾶς,
ἐτῶν ὧν ἴδομεν κακά. 16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δοῦ-
λους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ δόξησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν. 17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου
τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

4a.

Altus ψδης τῷ Δαυίδ.

1 "Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν
σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. 2 "Ερεῖ
τῷ Κυρίῳ "Αντιλήπτω μου εἰ καὶ καταφυγὴ μου,
ὁ θεός μου, ἰλπιῶ ἐν αὐτόν. 3 "Οτι αὐτὸς ῥύσεται
σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώ-
δους. 4 "Ἐν τοῖς μεταφθίνουσιν αὐτοῦ ἱπικιάσω
σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἰλπιεῖς. ὅπως
εὐκλῶσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. 5 Οὐ φοβηθήσῃ
ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βίλους πετομένων
ἡμέρας, 6 "Απὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν
σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαμονίου μεσημ-
βρινοῦ. 7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς,
καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἔγγει. 8
Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ
ἀνταπόδους ἀμαρτωλῶν ἔχει. 9 "Οτι σὺ Κύριε
ἢ ἱλπίς μου, τὸν ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου. 10
Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ
οὐκ ἔγγει τῷ σκηνώματί σου. 11 "Οτι τοῖς ἀγ-
γέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι
σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. 12 "Επὶ χειρῶν
ἀρουαί σε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου. 13 "Επ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἱπι-
βήσῃ, καὶ κατακατήρεις λίοντα καὶ δράκοντα. 14
"Οτι ἐπ' ἡμῖν ἠλπίσας, καὶ ῥέσσαι αὐτόν. σκεπάσω
αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ δυνάμει μου. 15 "Επικαλέσεται
πρὸς μέ, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι
ἐν θλίψει, καὶ ἐξελεύμαι αὐτόν καὶ δοξάσω αὐτόν. 16
Μακρότητι ἡμερῶν ἱμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

PSALMI, XC. XCI.

4 Quoniam mille anni ante oculos tuos, tan-
quam dies hesternae, quae praeteriit: et custodia
in nocte, 5 Quae pro nihilo habentur, eorum
anni erunt. 6 Mane sicut herba transeat,
mane floreat, et transeat: vespere decadat,
induret, et arescat. 7 Quia defecimus in ira
tua, et in furore tuo turbati sumus. 8 Posuisti
iniquitates nostras in conspectu tuo: saeculum
nostrum in illuminatione vultus tui. 9 Quo-
niam omnes dies nostri defecerunt: et in ira
tua defecimus. Anni nostri sicut aranea me-
ditabuntur: 10 Dies annorum nostrorum in
ipsis, septuaginta anni. Si autem in poten-
tatibus, octoginta anni: et amplius eorum,
labor et dolor. Quoniam supervenit mansue-
tudo: et corripimur. 11 Quis novit potes-
tatem irae tuae, et praeter timore tuo iram tuam
12 Dinumerare? Dexteram tuam sic notam
fac, et eruditos corde in sapientia. 13 Con-
vertere Domine usquequo? et deprecabilis
esto super servos tuos. 14 Repleti sumus
mane misericordia tua: et exultavimus, et de-
lectati sumus omnibus diebus nostris. 15 Læ-
tati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti:
annis, quibus vidimus mala. 16 Respice in
servos tuos, et in opera tua: et dirige filios
eorum. 17 Et sit splendor Domini Dei nostri
super nos, et opera manuum nostrarum dirige
super nos: et opus manuum nostrarum dirige.

XCI.

Laus Cantici David.

1 QUI habitat in adjutorio Altissimi, in
protectione Dei caeli commorabitur. 2 Dicet
Domino: Susceptor meus es tu, et refugium
meum: Deus meus sperabo in eum. 3 Quo-
niam ipse liberavit me de laqueo venantium,
et a verbo aspero. 4 Scapulis suis obumbrabit
tibi: et sub pennis ejus sperabis. 5 Scuto
circumdabit te veritas ejus: non timebis a
timore nocturno, 6 A sagitta volante in die,
a negotio perambulante in tenebris: ab in-
cursu, et demonio meridiano. 7 Cadent a
latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis:
ad te autem non appropinquabit. 8 Verum-
tamen oculis tuis considerabis: et retribu-
tionem peccatorum videbis. 9 Quoniam tu es
Domine spes mea: Altissimum posuisti refu-
gium tuum. 10 Non accedet ad te malum:
et flagellum non appropinquabit tabernaculo
tuo. 11 Quoniam angelis suis mandavit de
te: ut custodiant te in omnibus viis tuis. 12
In manibus portabunt te: ne forte offen-
das ad lapidem pedem tuum. 13 Super
aspida et basiliscum ambulabis: et concul-
cabis leonem et draconem. 14 Quoniam in
me speravit, liberabo eum: protegam eum,
quoniam cognovit nomen meum. 15 Clamabit
ad me, et ego exaudiam eum: cum ipso sum
in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo
eum. 16 Longitudine dierum replebo eum:
et ostendam illi salutare meum.

תהלים צד צה צו

11 יהוה ידע מחשבות אדם כי תמח
הכל : 12 אשרי חגבר אשר-תפטרנו יח
ומתורתך תלמדנו : 13 לחשוקי לו מימי
הע עד יפנה לרשע שחת : 14 פיו לא-ישש
יהוה עמו ונחלחו לא יעזב : 15 פן
עראדק ושיב משפט ואחריי פלי-שר-לב :
16 מרקים לי עסמרים מרומנוב לי
עספלי אנו : 17 לגלי יהוה עזרתה לי
כמלט שכן דומה נפשי : 18 אממרתה
משה רגלי חסדך יהוה יסדני : 19 פנב
שרעני בחרני פנחיהיך ישעשעני נפשי :
20 תיחדך פסא היות יצר עמל עליהך :
21 גודו עלי-נפש צדיק נדס נני ירשינו :
22 וית יהוה לי למשגב ואלחי לצד
מחסי : 23 וגשב עליהם ואת-אונם וברצתם
יצמיתם וצמיתם יהוה אלחינו :

צה

1 לכו נרננה ליהוה נרעח לצד וישענו :
2 נחמנו פניו בחורח פזמות נרע לו :
3 פני אל גדול יהוה וכלת גדול על-כל-
אלהים : 4 אשר בידו מחמרארץ והועפות
הרים לו : 5 אשר-לו חסד ורחם עמו
ונבשרת דרו יצרי : 6 בלא נשתחנה
ונברעה נברכה לפני-יהוה עשנו : 7 פני
הוא אלחינו ונחמנו עם מרעיתו וצאן
ידו חיוס אמ-פקלו תשמענו : 8 אל-תקש
לבבכם ממרידה פנים מפה בפרך :
9 אשר נפני אבותיכם פנחני צדרא
פעלי : 10 ארבעים שנה ונקוט ביד
ואמר עם תעזי לבב הם חסם לא-ידעו
דרכי : 11 אשר-נשבעתי באפי אמ-באני
אל-מנוחתי :

צו

1 שירי ליהוה שיר חדש שירי ליהוה
פלי-הארץ : 2 שירי ליהוה ברכה שמו
בשירי מיום-ליום וישועהו : 3 ספרי
בונים בבודו בכל-העמים נפלאותיו :
4 פני גדול יהוה ומהלל מאד נהא
חוא על-כל-אלהים : 5 פני פלי-אלות
העמים אלילים ליהוה שמים עשה :

ΨΑΛΜΟΙ, 50, 51, 52.

11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶ μάταιοι. 12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν, 13 Τοῦ προῦναι αὐτῷ ἄφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. 14 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει, 15 Ὡς οὐ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα. 16 Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένους, ἢ τίς συμπαρστήσεται μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν; 17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβόηθησά μοι, παρὰ βραχὺ παρήκῃσε τῷ ᾄδῃ ἡ ψυχὴ μου. 18 Εἰ ἔλεγον Σισάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβόηθι μοι. 19 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αὐ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν μου. 20 Μὴ συμπροσίσταί σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσων κόπον ἐπὶ προστάγματι; 21 Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχῇ δικαίου, καὶ αἷμα ἁθῶν καταδικάζονται. 22 Καὶ ἰγίνετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ θεός μου εἰς βοήθην ἑλπίδος μου. 23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ἀφανίει αὐτοὺς Κύριος ὁ θεός ἡμῶν.

51.

Αἶνος ψῶδης τῷ Δαυὶδ.

1 ΔΕΥΤΕ θαλασσόμειθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλέω-μεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. 2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογίῃ, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλέωμεν αὐτῷ, 3 Ὅτι θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. 4 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῇ χερὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρίων αὐτοῦ ἵστί· 5 Ὅτι αὐτοῦ ἵστί ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ἕρην αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν. 6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπίσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς, 7 Ὅτι αὐτός ἵστί ὁ θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. 8 Σήμερον ἰδὼν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 9 Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἰδοίμασαν καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. 10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῷ γενεῖ αὐτοῦ, καὶ εἶπα Ἄεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου. 11 Ὡς ὤμωσα ἐν τῇ ὀργῇ μου Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπανσιν μου.

52.

Ὅτι ὁ οἶκος ἐκδοθήσεται μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν, ψῶδῃ τῷ Δαυίδ.

1 ἈΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. 2 Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἕξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. 3 Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. 4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα, φοβερὸς ἵστί ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. 5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἰδῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανούς ἐποίησεν.

PSALMI, XCIV. XCV. XCVI.

11 Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt. 12 Beatus homo, quem tu erudieris Domine: et de lege tua docueris eum: 13 Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur peccatori fovea. 14 Quia non repellat Dominus plebem suam: et hereditatem suam non derelinquet. 15 Quoadusque iustitia convertatur in iudicium: et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde. 16 Quis consurget mihi adversus malignantes? aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem? 17 Nisi quia Dominus adjuvit me: paulominus habitasset in inferno anima mea. 18 Si dicebam: Motus est pes meus: misericordia tua Domine adjuvabat me. 19 Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam. 20 Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in præcepto? 21 Captabunt in animam iusti: et sanguinem innocentem condemnabunt. 22 Et factus est mihi Dominus in refugium: et Deus meus in adiutorium spei meæ. 23 Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos Dominus Deus noster.

XCV.

Laus Cantici ipsi David.

1 VENITE, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro. 2 Præoccupemus faciem ejus in confessione: et in psalmis jubilemus ei. 3 Quoniam Deus magnus Dominus: et rex magnus super omnes deos. 4 Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: et altitudines montium ipsius sunt. 5 Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud: et siccam manus ejus formaverunt. 6 Venite adoremus, et procidamus: et ploremus ante Dominum, qui fecit nos. 7 Quia ipse est Dominus Deus noster: et nos populus pascuæ ejus, et oves manus ejus. 8 Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra: 9 Sicut in irratione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt me, et viderunt opera mea. 10 Quadraginta annis offensus fui generationi illi, et dixi: Semper hi errant corde. 11 Et isti non cognoverunt vias meas: ut juravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam.

XCVI.

Canticum ipsi David, quando domus ædificabatur post captivitatem.

1 CANTATE Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra. 2 Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem salutare ejus. 3 Annuntiate inter gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus. 4 Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos. 5 Quoniam omnes dii gentium dæmonia: Dominus autem crelos fecit.

תהלים צו צז צח

ה' הודו ודבר לפניו על ותפארת במקדשו :
 י' הבה ליהודה משפחות עמים הבה ליהודה
 קבור ועו : ה' הבה ליהודה קבור שמו
 שאר מנחה ובלא להצרותיו : השפחות
 ליהודה בחדרת-החדש חילו מנצחיו קלי-
 הארץ : ¹⁰ אמרו בגוים ויהיה קולו אחד
 תפצו תבבל על-תפוצתו ויהיו עצמים במישרים :
¹¹ ישמחו השמים והגל הארץ ורעם הים
 ומלואו : ¹² יעלו שדי וכל-אשר-בו את
 יתננה על-עצמותיו : ¹³ לפני יהודה ולי בא
 פני בל לשפט הארץ ישפט תבבל בעצרה
 וצפנים באמתתו :

צז

1 וַיִּחַן מִלֶּחֶם פֶּגַל הָאָרֶץ יִשְׁמָחוּ אֲנִים
 רַבִּים: 2 עָלָה וַעֲרַפֵּל סָבִיבוֹ אֲדָה וּמִשְׁפָּט
 מִכּוֹן פֶּסָאוֹ: 3 אֵשׁ לִפְנֵי מַלְאָךְ אֶת־לֶחֶם
 סָבִיב עָבְיוּ: 4 הֵאִירוּ בְּרָקוֹי מִבֶּלֶל הָאֶתֶח
 וַתִּחַל הָאָרֶץ: 5 הָרִים פְּדוּנָה גִּמְסוּ מִלִּפְנֵי
 יַחֲזָה מִלִּפְנֵי אֲנֹן פֶּל־הָאָרֶץ: 6 הִגִּידוּ
 הַשָּׁמַיִם צִדְקָהוּ וְרָאָה כִּלְיָה־עַיִם פְּבוּרוֹ:
 7 וַיִּשְׁאוּ וּפְלִיעֲבָדִי פָסַל הַפֹּתֶחֱלִילִים
 קְאֻלִּילִים חֲשַׁתְּמוֹרָיו פֶּל־אֱלֹהִים: 8 שְׁמֶעָה
 וַתִּשְׁמָח: 9 צִיּוֹן וַתִּגְלַח בְּנֹת יַחֲזָה לִמְעַן
 מִשְׁפָּטֶיהָ יַחֲזָה: 10 פֶּר־אֶתָּה ו יַחֲזָה עָלֶיךָ
 עַל־פֶּל־הָאָרֶץ מֵאֹד זַעֲלִית עַל־פֶּל־אֱלֹהִים:
 11 אֲחֵבִי יַחֲזָה שִׁבְאוֹ הָעַ שְׁמֵר כִּפְשֹׁת
 חֲסִידָיו מִיַּד יֹשְׁעִים וְצִילִים: 12 אֹד זָרַע
 לַצִּדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל שִׁמְחָה: 13 שִׁמְחָה
 צְדִיקִים בִּיתֹחַ וְחֹדֵי לִזְכָּר מִדָּשׁוֹ:

צק

וּמִזְמֹר שְׁמִירָה לַיהוָה וְשִׁיר הַדָּשׁ פָּרֹחַ
בְּפִלְאוֹת עֶשְׂקָה חֹשֵׁיפִיחֵלֶיךָ וְיִמִּינוּ וְיִזְרְעוּ
הַדָּשׁוֹ : 2 חֲרִיעַ יִתְּנָה וְשֹׁדְדֵיהָ לְעִיגֵי
הַגִּלְוִים בְּלֹחַ צָדִיקָהּ : 3 זָכַר חֲסִידוֹ וְנִאֲמָרְהוּ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל רֵאָה קִלְיַפְסִירֵאֲדָעַי אֲתָר
יִשְׁעָת וְלִחְיִינוּ : 4 חֲרִיעַ לַיהוָה קֵל־
הָאָרֶץ פִּצְחוֹ וּבְפִנֵּי וּפְרִי : 5 וּפְרִי לַיהוָה
בְּכַפּוֹר בְּכַפּוֹר וְקוֹל וּמִרְחָ : 6 אֶבְרַחְמֶיךָ
וְקוֹל שׁוֹפָר חֲרִיעַ לִפְנֵי הַפִּלֹחַ וְיִחְנֹחַ :

ΨΑΛΜΟΙ, ԼԾ', ԼՃ, ԼԷ'.

6 Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἰνώπιον αὐτοῦ,
ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι
αὐτοῦ. 7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν
ἰθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν·
8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ,
ἄρατε θυσίας καὶ ἐσπορεύεσθε εἰς τὰς ἀλλὰς
αὐτοῦ. 9 Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ
αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ
γῆ. 10 Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν Ὁ Κύριος ἐβα-
σίλευσε, καὶ γὰρ κατῴρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. 11 Εὐ-
φρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ,
σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς,
12 Χορήγεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς,
τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ
13 Πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου ὅτι ἔρχεται, ὅτι
ἔρχεται κρίνει τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην
ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

44.

Τῷ Δαυλὶδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται.

1 Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἰσαβίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ,
εὐφράνθητῶσαν νῆσοι πολλαί. 2 Νεφέλη καὶ
γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρ-
θωσι τοῦ θρόνου αὐτοῦ. 3 Πῦρ ἰναντίον αὐτοῦ
προσκυνεῖται, καὶ φλογεῖ κύκλῳ τοὺς ἰχθύοντες
αὐτοῦ. 4 Ἐβάναν αἱ ἀστράπη αὐτοῦ τῇ οἰκου-
μένῃ, εἶδε καὶ ἰσαλεύθη ἡ γῆ. 5 Τὰ ὄρη ὥσει
κηρὸς ἐτάκθην ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσ-
ώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. 6 Ἀγγέλλειαν
οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἰδῶσαν
πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. 7 Ἀσχυρήθη-
τῶσαν πάντες οἱ προσκυνούντες τοῖς γλυπτοῖς,
οἱ ἰκαυνώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσ-
κυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ. 8 Ἦκουσε
καὶ εὐφράνθη Σιών, καὶ ἡ ἀγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες
τῆς Ἰουδαίας ἔγκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε. 9
Ὅτι σὺ εἰ Κύριος οὐ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν, σφόδρα ὑπερυψώσης ὑπὲρ πάντας τοὺς
θεοὺς. 10 Οἱ ἄγγελοι πάντες τὸν Κύριον μισεῖτε
πονηρὸν· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν δούλων
αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.
11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ
καρδίᾳ εὐφροσύνη. 12 Εὐφράνθητε δικαιοὶ ἐν
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰξομολογείσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιω-
σύνης αὐτοῦ.

הל.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 ἸΔΕΙΤΕ τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὃτε θαυμαστά
ἰποίησεν ὁ Κύριος· ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ
ὁ βραχίον· ὁ ἅγιος αὐτοῦ. 2 Ἐγνώρισεν Κύριος
τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἰναντίον τῶν ἰδόν· ἀπε-
κάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. 3 Ἐμνήσθη
τοῦ ἔλεους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας
αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· εἶδυσαν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
4 Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ἄσατε καὶ
ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε. 5 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν
κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, 6 Ἐν
σάλπιγγει ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερα-
ταῖς· ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.

PSALMI, XCVI. XCVII. XCVIII.

6 Confessio et pulchritudo in conspectu ejus :
sanctimonia et magnificentia in sanctifica-
tione ejus. 7 Afferte Domino patriæ gen-
tium, afferte Domino gloriam et honorem :
8 Afferte Domino gloriam nomini ejus.
Tollite hostias, et introite in atria ejus :
9 Adorate Dominum in atrio sancto ejus.
Commoveatur a facie ejus universa terra :
10 Dicite in gentibus quia Dominus regnavit.
Etenim correxit orbem terræ qui non com-
movebitur : judicabit populos in æquitate.
11 Lætentur cæli, et exultet terra, com-
moveatur mare, et plenitudo ejus : 12 Gaude-
bunt campi, et omnia quæ in eis sunt. Tunc
exultabunt omnia ligna sylvarum 13 A
facie Domini, quia venit : quoniam venit
judicare terram. Judicabit orbem terræ in
æquitate, et populos in veritate sua.

XCVII.

Huic David, quando terra ejus restituta est.

1 DOMINUS regnavit, exultet terra: lætetur insulae multae. 2 Nubes, et caligo in circuitu ejus: justitia, et judicium correctio sedis ejus. 3 Ignis ante ipsum præcedet, et inflammabit in circuitu inimicos ejus. 4 Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit, et commota est terra. 5 Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: a facie Domini omnis terræ. 6 Annuntiaverunt cæli justitiam ejus: et viderunt omnes populi gloriam ejus. 7 Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: et qui gloriantur in simulacris suis. Adorate eum omnes angeli ejus: 8 Audivit, et lætata est Sion. Et exultaverunt filiae Judæ, propter judicia tua Domine: 9 Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos. 10 Qui diligitis Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos. 11 Lux orta est justo, et rectis corde lætitia. 12 Lætamini justi in Domino: et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

XCVIII.

Psalmus ipsi David.

1 CANTATE Domino canticum novum : quia mirabilia fecit. Salvavit sibi dextera ejus, et brachium sanctum ejus. 2 Notum fecit Dominus salutare suum : in conspectu gentium revelavit justitiam suam. 3 Recordatus est misericordiæ suæ, et veritatis suæ domui Israël. Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri. 4 Jubilate Deo omnis terra : cantate, et exultate, et psallite. 5 Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi : 6 In tubis ductilibus, et voce tubæ cornæ. Jubilate in conspectu regis Domini :

תהלים צח צט ק קא

יִרְעַם הָיָם וּמִלְאוּ תִּבְלִי וְנִשְׁבִּי בָּהּ׃
בְּהָרֹת וּמִחֲמִירָהּ יִחַד הָרִים וְרִגְוִי׃
לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָּא לִשְׁפָט הָאָרֶץ לִשְׁפָט׃
תִּבְלִי בַּצִּדָּה לְעַמִּים בְּמִישָׁרִים׃

צ

יִתְחַד מִלְּךָ יִרְגֹּז עַמִּים יִשְׁבִּי לְרֹגְזִים׃
בְּנֵגַם הָאָרֶץ׃ יִהְיֶה בְּצִנּוֹן גְּדוֹל וְרָם׃
הוּא עַל-כָּל-הַקְּעָמִים׃ יִזְרֹחַ שָׁמָּה קְדוֹל׃
וְכֹרֵא קְדוֹשׁ הוּא׃ וְעַל מִלְּךָ מִשְׁפָּט׃
אֵתָּה אֵתָּה פִּנְנַת מִישָׁרִים מִשְׁפָּט וְצִדִּיקָה׃
בְּנֵגְלָב וּמִסֵּרָ צִדִּיק׃ רֹמְמוֹ יִתְחַד׃
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁפָּחוּ לַהֲדָם לְגִלּוֹ קְדוֹשׁ׃
הוּא׃ מִשָּׁח וְחֶמֶן׃ בְּלִהְיוֹ וְשִׁמְמוֹל׃
בְּקִרְיָן שָׁמָּה קְרָאִים אֱלֹהֵינוּ וְהוּא נִעְגָם׃
בְּעַמּוּד צָנוּ וְדָגַר אֱלֹהִים עֲלֵמֵי עֲדָתִי׃
וְהוּא קִדְּמוֹתֵינוּ׃ יִתְחַד אֱלֹהֵינוּ אֵתָּה׃
עֲנִיתָם אֵל גִּשָׁא חֲנִיָּה לְחֵם לֶחֶם לֶחֶם׃
עַל-עֲלִילוֹתֵינוּ׃ רֹמְמוֹ יִתְחַד אֱלֹהֵינוּ׃
וְהַשְׁפָּחוּ לַתֵּר קִרְיָנוּ בְּרִיזוֹשׁ יִתְחַד׃
אֱלֹהֵינוּ׃

ק

יִמְקֹד לַחֲדָה הָרִינוּ לַיְחֹד קֵל-
הָאָרֶץ׃ עֲבָדוּ אֶת-יְהוָה בְּשִׁמְחָה בְּלֵא׃
לִפְנֵי בְּרִנָּה׃ דָּעוּ כִּי יְהוָה הוּא׃
אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר וְלֹא אֲנִי עָפוּ וְצָאוּ׃
מִרְעִיתוֹ׃ בְּלֵא שִׁעְרֵי׃ בְּהִנָּה חֲזָקָתִי׃
בְּתַהֲלָה חֲדָד לֹא בָּרַכְנוּ שָׁמוֹ׃ בִּרְ-
קֹב יְהוָה לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ וְעֵדֶנּוּ יָדָר׃
אֲמִינִי׃

קא

יִלְדָּד מְזִמֹּר חֲסִדֵּי-שִׁשְׁט אֲשֶׁר־
לָהּ יִתְחַד מְזִמֹּרָה׃ אֲשֶׁר־לָהּ בְּרִנָּה׃
תָּמִים קָמִי תִבְאֵא אֵלַי אֲתַהֲלֶה בְּתִסֵּלֶכְכִּי׃
תִּקְרַב בִּיתִי׃ לֹא-אֲשִׁית׃ לִגְדֹר צִנִּי דָּבָר׃
בְּלֵא עֲשֵׂה-סִמְיָם שְׁמָתִי לֹא יִדְבַק בִּי׃
לִבִּי עָקַשׁ יָקָר מִשְׁפִּי יָע לֹא אֲדַע׃
מִלִּישָׁנִי בִשְׁתֵּר׃ רַעֲהוּ אוֹתִי אֲצַמִּיח׃
בְּחַד-צִנִּים וְתִתֵּב לִבִּי אוֹתִי לֹא׃
אֲתַר׃ עֵינִי׃ בְּנִמְרֵי-אֲרָץ לִשְׁבָּח׃
עֲשִׂי חֲלֵה בְּרִנָּה תָּמִים הוּא יִשְׁתַּחֲוֶי׃

ΨΑΛΜΟΙ, λη', λθ', ρ', ρα'.

7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· 8 Ποταμοὶ
κροτήσουσι χεῖρι ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ὄρη ἀγαλλιά-
σονται, 9 Ὅτι ἦκει εἶναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν
οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

λθ'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

1 Ὁ ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ὀργίσθησαν λαοί,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.
2 Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας
τοὺς λαούς. 3 Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ δυνάμει
σου τῷ μεγάλῃ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν.
4 Καὶ τιμὴ βασιλείῃς κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας
εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ
ἐποίησας. 5 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι
ἅγιός ἐστι. 6 Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν
αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἱερατευμένοις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· ἐπικαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσ-
ῆκουεν, 7 Ἐν στήλῃ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς·
ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προσταγήματα
αὐτοῦ ἰδὼκεν αὐτοῖς. 8 Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες
αὐτῶν· ὁ θεός, εὐέλπτος ἰγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐδικῶν
ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. 9 Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος
ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ θεός ἡμῶν.

ρ.

Ψαλμός εἰς ἔξομολόγησιν.

1 ἈΛΛΗΛΕΙΑΤΕ τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, 2 Δουλεύ-
σατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθατε ἐν ὠκίῳ
αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. 3 Γνωτε ὅτι Κύριος αὐτός
ἐστιν ὁ θεός· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς,
λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ. 4 Εἰσ-
έλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἔξομολόγησει, τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ,
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, 5 Ὅτι χρηστός Κύριος, εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς
ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ρα'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

1 ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι, Κύριε· 2 Ψαλῶ
καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῃ· πότε ἤξεις πρὸς μέ;
διεπορεύομαι ἐν ἀκακίᾳ παρδίᾳ μου, ἐν μίᾳ τοῦ
οἴκου μου. 3 Οὐ προέθιμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πράγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἰμίσθησα·
οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδίᾳ σκαμβή, 4 Ἐκκλίνοντος
ἀπ' ἑμοῦ τοῦ ποιητοῦ οὐκ ἰγίνωσκον. 5 Τὸν καταλα-
λοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον·
ὑπερηφάνῃ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῃ καρδίᾳ, τοῦτ' οὐ
συνήσιον. 6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς
τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἑμοῦ·
πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῃ οὗτός μοι λειτούργει.

PSALMI, XCVIII. XCIX. C. CI.

7 Moveatur mare, et plenitudo ejus; orbis
terrarum, et qui habitant in eo. 8 Flumina
plaudent manu, simul montes exultabunt
9 A conspectu Domini: quoniam venit judi-
care terram. Judicabit orbem terrarum in
justitia, et populos in æquitate.

XCIX.

Psalmus ipsi David.

1 DOMINUS regnavit, irascantur populi:
qui sedet super cherubim, moveatur terra.
2 Dominus in Sion magnus: et excelsus
super omnes populos. 3 Confiteantur nomini
tuo magno: quoniam terribile, et sanctum
est: 4 Et honor regis judicium diligit. Tu
parasti directiones: judicium et justitiam in
Jacob tu fecisti. 5 Exaltate Dominum Deum
nostrum, et adorete scabellum pedum ejus:
quoniam sanctum est. 6 Moyses et Aaron in
sacerdotibus ejus: et Samuel inter eos, qui
invocant nomen ejus: invocabant Dominum,
et ipse exaudiebat eos: 7 In columna nubis
loquebatur ad eos. Custodiebant testimonia
ejus, et præceptum quod dedit illis. 8 Do-
mine Deus noster tu exaudiebas eos: Deus tu
propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes
ad inventiones eorum. 9 Exaltate Dominum
Deum nostrum, et adorete in monte sancto
ejus: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

C.

Psalmus in confessione.

1 JUBILATE Deo omnis terra: servite Do-
mino in lætitia. 2 Introite in conspectu ejus,
in exultatione. 3 Scitote quoniam Dominus
ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos:
populus ejus, et oves pascuæ ejus: 4 Introite
portas ejus in confessione, atria ejus in hym-
nis: confitemini illi. Laudate nomen ejus:
5 Quoniam suavis est Dominus, in æternum
misericordia ejus, et usque in generationem et
generationem veritas ejus.

CI.

Psalmus ipsi David.

1 MISERICORDIAM, et judicium cantabo tibi
Domine: psallam, 2 Et intelligam in via
immaculata, quando venies ad me. Perambu-
labam in innocentia cordis mei, in medio domus
meæ. 3 Non proponebam ante oculos meos
rem injustam: facientes prævaricationes odivi.
Non adhæsit mihi 4 Cor pravam: declinan-
tem a me malignum non cognoscebam. 5
Detrahentem secreto proximo suo, hunc
persecuebar. Superbo oculo, et insatiabili
corde, cum hoc non edebam. 6 Oculi mei ad
fideles terræ ut sedeant mecum: ambulans
in via immaculata, hic mihi ministrabat.

תהלים קא קב

י' לא יושב בפקדון ביתי עשן רמיה דגר
שקרים לא יפון לגר עיני: 8 לפקדים
אצמית כל ידשערארץ להקריח מעיר
יהוה כל-פגלי אנו:

קב

1 תפלח לעני כנגעטש ולפני יהוה
ישקשק שיהו: 2 יהוה שמעך תפלתי
ושועתי אלהיך תבוא: 3 אלימסר פניו
מפני פיוס צר לי הסדאלי אנו
אקרא מחר עני: 4 קרלי דעשנו ומו
לעצמותי כמורד נהר: 5 חוצה קעשב
ויבש לגי קרשכתי מאכל לחמי:
6 מקול אחרתי דבקה עצמי לבשרי:
7 מימי להאת מדגר חיותי פקוס חרבות:
8 שקדתי ואחרתי כצפור בורד על-ג:
9 כל-היום חרפתי אונג מכוללי פי
לשקעו: 10 פי אפר פלחם אקלתי ושקני
בבקי מקכתי: 11 מפגועטש וקצפת פי
לשאתני ומשלקני: 12 גמי כצל נמי נמי
דעשב איקש: 13 ואמת יהוה לעולם
משב וזכרה לך נר: 14 אמת תרם
תרתם ציון פי עת להננה פי בא מועד:
15 קרצו עבדי את-אננה ואר-עפרה
יחננו: 16 ויורא גום את-שם יהוה וקל-
מלכי הארץ את-פבורה: 17 קרבנה יהוה
ציון נאח בכבודו: 18 דנה אלימפלח
הערער ולא-דחז את-תפלחם: 19 תפנה
זאת לנור אחרון ועם נכרא והל-לה:
20 קרשקרת מפנוס קדשו יהוה משמים
אלי-ארץ הקיט: 21 לשמע אקת אסיר
לפניהם פגן חמוקח: 22 לספר בציון שם
יהוה והחלהו בידושלם: 23 בהקב
עמים יחזו וסמלכות לעבד את-יהוה:
24 ענה בנה פחו קצר נמי: 25 אמר אלי
אלימפלח בנצי נמי בדור דוקים שנותח:
26 לפנים הארץ קדש ומעשה נהר שמם:
27 תפח יאבדו ואמת תעמד וכלם פגנ
יכלי פלכש סמליתם ויחלפ: 28 ואמת
הוא השנותח לא יסמו: 29 בקרעבדני
לשכונת ותרם ללכנה יפון:

ΨΑΛΜΟΙ, ρα', ρβ'.

7 Οὐ κατοικεῖ ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερη-
φανίαν· λαλῶν ἀδίκᾳ οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν
ὀφθαλμῶν μου. 8 Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτενον
πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῖσθαι
ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀδικίαν.

ρβ'.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον
Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

1 ΚΥΡΙΕ, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ
κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἰλθίτω. 2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι,
κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου· ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐκκαλέ-
σωμαι σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου. 3 Ὅτι ἐξέλιπον
ὥστε καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὥστε
φρύγιον συνφύγησαν. 4 Ἐπλήγην ὥστε χόρτος
καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ
φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. 5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγ-
μοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστον μου τῇ σαρκί μου. 6
Ὁμοιώθην πελεκᾶν ἱρημικῷ, ἰγενήθην ὥστε νεκ-
ρικόραξ ἐν οἰκίᾳ. 7 Ἠγρύπνησα καὶ ἰγενήθην
ὥστε στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι. 8 Ὅλην τὴν
ἡμέραν ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπανοῦν-
τίς με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν, 9 Ὅτι σποδὸν ὥστε ἄρτον
ἐφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνω, 10
Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ
σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. 11 Αἱ ἡμέραι μου
ὥστε σκιά ἐκλήθησαν, καὶ ὡς χόρτος ἐξηράνθην. 12
Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημό-
συόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. 13 Σὺ ἀναστὰς
οἰκτερῆσαι τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτερῆσαι
αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς. 14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί
σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χεῖρον αὐτῆς οἰκτε-
ρήσουσι. 15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα
σου Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου· 16
Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. 17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσ-
ευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν
αὐτῶν. 18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἑτέραν, καὶ
λαὸς ὃ κτιζόμενος αἰνίσει τὸν Κύριον, 19 Ὅτι
ἐξέκρυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε. 20 Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγ-
μοῦ τῶν πεπενθμένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων, 21 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ
ὄνομα Κυρίου καὶ τὴν αἰεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, 22
Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ
βασιλεῖς τοῦ δουλεῖν τῷ Κυρίῳ. 23 Ἀπεκρίθη
αὐτῷ ἐν ὀδῷ ἰσχύος αὐτοῦ τὴν ὀλιγότητα τῶν
ἡμερῶν μου ἀναγγεῖλόν μοι. 24 Μὴ ἀναγάγῃς
με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη
σου. 25 Κατ' ἀρχὰς τὴν γῆν σὺ Κύριε ἰθμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ ὄθρανοί· 26 Αὐτοὶ
ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς
ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥς περιβόλαιον
ἐλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῇσονται. 27 Σὺ δὲ ὁ
αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. 28 Οἱ
υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ
σπίρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

PSALMI, CI. CII.

7 Non habitabit in medio domus meae qui
facit superbiam: qui loquitur iniqua, non
direxit in conspectu oculorum meorum. 8 In
matutino interficiebam omnes peccatores terrae:
ut disperderem de civitate Domini omnes ope-
rantes iniquitatem.

CII.

Oratio pauperis, cum anxius fuerit, et in con-
spectu Domini effuderit precem suam.

1 DOMINE exaudi orationem meam: et
clamor meus ad te veniat. 2 Non avertas
faciem tuam a me: in quacumque die tribu-
lor, inclina ad me aurem tuam. In quacum-
que die invocavero te, velociter exaudi me. 3
Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et
ossa mea sicut cremum aruerunt. 4 Percus-
sus sum ut foenum, et aruit cor meum: quia
oblitus sum comedere panem meum. 5 A
voce gemitus mei adhesit os meum carni
meae. 6 Similis factus sum pellicano soli-
tudinis: factus sum sicut nycticorax in domi-
cilio. 7 Vigilavi, et factus sum sicut passer
solitarius in tecto. 8 Tota die exprobrabant
mihi inimici mei: et qui laudabant me, adver-
sum me jurabant. 9 Quia cinerem tanquam
panem manducabam, et potum meum cum fletu
miscbam. 10 A facie irae et indignationis
tuae: quia elevans allisisti me. 11 Dies mei
sicut umbra declinaverunt: et ego sicut foenum
arui. 12 Tu autem Domine in aeternum per-
manes: et memoriale tuum in generationem
et generationem. 13 Tu exurgens misere-
beris Sion: quia tempus miserendi ejus, quia
venit tempus. 14 Quoniam placuerunt servis
tuis lapides ejus: et terrae ejus miserebuntur.
15 Et timebunt gentes nomen tuum Domine,
et omnes reges terrae gloriam tuam. 16 Quia
aedificavit Dominus Sion: et videbitur in
gloria sua. 17 Respexit in orationem hu-
milium: et non sprexit precem eorum. 18
Scribantur haec in generatione altera:
et populus, qui creabitur, laudabit Dominum:
19 Quia prospexit de excelso sancto suo:
Dominus de caelo in terram aspexit: 20 Ut
audiret gemitus compeditorum: ut solveret
filios interemptorum. 21 Ut annuntiet in
Sion nomen Domini: et laudem ejus in Jeru-
salem. 22 In conveniendo populos in unum,
et reges ut serviant Domino. 23 Respondit
ei in via virtutis suae: Paucitatem dierum
meorum nuntia mihi. 24 Ne revoces me in
dimidio dierum meorum: in generationem et
generationem anni tui. 25 Initio tu Domine
terram fundasti: et opera manuum tuarum
sunt caeli. 26 Ipsi peribunt, tu autem per-
manes: et omnes sicut vestimentum veteras-
cent. Et sicut opertorium mutabis eos, et
mutabuntur. 27 Tu autem idem ipse es, et
anni tui non deficient. 28 Filii servorum
tuorum habitabunt: et semen eorum in saeculum
dirigetur.

תהלים קנ קד

קנ

וְלִדְּדוֹר בְּרַבִּי גִפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכִלְיָרְכִי
אֶת־שָׁמַם קִרְשׁוֹ׃ בְּרַבִּי גִפְשִׁי אֶת־יְהוָה
וְאֶל־תִּשְׁכַּחֲתִי כֹל־זִמְרוֹתַי׃ ג' הַפִּלְחָה לְכֹל־
עֲוֹנֵי קִרְוָא לְכֹל־תַּחֲלֹאכֵי׃ ד' הַמִּנְחָל
מִשְׁחַת חֲנִיכִי חֲמַעַשְׁרֵי חֶסֶד וְרַחֲמִים׃
ה' הַמִּשְׁבָּע בְּטוֹב עֲדָנָה וְהַמְחַוֵּשׁ פִּגְשָׁר
נַעֲרֹתֵי׃ ו' עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וְאִמְשֻׁשִׁים
לְכֹל־עֲשָׂוִים׃ ז' יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמַשְׁחָה לְבָנָה
יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃ ח' רַחֲמִים וְחַפְזֵי יְהוָה
אֶתְּ אֲפִים וְרַב־חֶסֶד׃ ט' לֹא־לִגְזָח יִגְיֵב
וְלֹא לְעוֹלָם יִשׁוֹר׃ י' לֹא גִחְסָאֵנִי עֲשֵׂה
לְבִי וְלֹא כְעֹנְזֵינִי כָּמֶל עֲלֵינוּ׃ יא כִּי
כִנְכַּחַת שָׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ בְּכֹר חֶסֶדוֹ עַל־
יִרְאָיו׃ יב בְּרִיתָה מִזְרַח מִמַּעַרְב הַרְחִיק
מִפְּנֵי אֶת־פִּשְׁעֵינוּ׃ יג בְּרַחֲמֵם אֵב עַל־בָּנֵם
רַחֲמֵם יְהוָה עַל־יִרְאָיו׃ יד כִּי הוּא יָבֵעַ
יִצְרָנוּ זָכָר כִּי־עָלָה אֶתְּנוּ׃ טו אֲנֹשׁ
כַּחֲצִיר וְאִי כַּחֲצִיר תִּשְׁחָדוּ כֹּן וְצִיץ׃
טז כִּי רַחֵם עֲבָדֶיךָ וְאִיגָד וְלֹא־יִפְרֹצֵה עוֹד
מִקוּמוֹ׃ יז וְחֶסֶד יְהוָה מִעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם
עַל־יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים׃ יח לְשִׁמְרִי
בְּרִיתוֹ וְלִזְכָּרִי פִּקְדוֹ לְעֲשׂוֹתָם׃ יט יְהוָה
בְּשִׁמְסֵם חֲכִינוּ כִּסְאוֹ וְיִסְבְּחוּהוּ בְּכֹל מְשֻׁלָּח׃
כ' בְּרַבִּי יְהוָה מִלֵּאֲקִיו בְּפָרִי כֹחַ עֲשֵׂן
דְּבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּהוֹל דְּבָרוֹ׃ כא בְּרַבִּי יְהוָה
כֹּל־צְדָקָיו מִשְׁרָדָיו עֲשֵׂן רְצוֹנוֹ׃ כב בְּרַבִּי
יְהוָה כֹּל־מַעֲשָׂיו בְּכֹל־מַחְמֹת מְשֻׁלָּחַת
בְּרַבִּי גִפְשִׁי אֶת־יְהוָה׃

קד

בְּרַבִּי גִפְשִׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי
נִבְלָת מֵאֵד הוֹד וְהִגֵּד לְהַשְׁמִי׃ א' עֲשֵׂה אֹד
בְּשִׁלְחָה נֹחַם שְׁמִים פְּרִיָּה׃ ב' הַמְחַרְחַח
בָּמִים עֲלִילוֹתָיו הַשִּׁמְעָקִים רַחֲמֵי חֲמַחֲלָה
עַל־בְּנֵי־רִיחִ׃ ג' עֲשֵׂה מִלֵּאֲקִיו רַחֲמֹת
מִשְׁרָדָיו אֶשׁ לֹחֵם׃ ד' חֶסֶד אֶתְּ עַל־מְכֹנְיָה
כֹּל־אִפְשׁוֹת עוֹלָם וְעַד׃ ה' תַּחֲמוֹם כֹּל־בָּשׂוּ
כַּסִּיתוֹ עַל־הָרִים גַּעֲמֵדֵי קִים׃ ו' מֵד
נַעֲרָה וְיִטְקֵן מִדְּקוֹל כְּעֵמֶה חֲמַחֲזִין׃

ΨΑΛΜΟΙ, ργ', ρδ.

ργ'.

Τῷ Δαυίδ.

1 ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου αὐτοῦ. 2 Εὐλόγει
ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς αἰνήσεις αὐτοῦ. 3 Τὸν εὐλατῶντα πάσαις
ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους
σου. 4 Τὸν λυτροῦμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἰλθεί καὶ οἰκτιρμοῖς,
ὃ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου.
ἀνακαινισθῆσεται ὡς ἀέτου ἡ νεότης σου. 6 Ποιῶν
ἰλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδι-
κουμενοῖς. 7 Ἐγνώρισε τὰς δόδους αὐτοῦ τῷ
Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. 8
Οἰκτίρμων καὶ ἰλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος. 9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησθεῖ. 10 Οὐ κατὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπίδωκεν ἡμῖν, 11 Ὅτι κατὰ
τὸ ἔθος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε
Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβούμενους
αὐτόν. 12 Καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολὰ ἀπὸ
δυμῶν, ἱμάκρυνεν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
13 Καθὼς οἰκτεῖρι πατὴρ υἱούς, ψκτήρησε Κύριος
τοὺς φοβούμενους αὐτόν, 14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ
πλάσμα ἡμῶν. μνησθετὶ ὅτι χυὸς ἰσμίν. 15 Ἀν-
θρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος
τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει. 16 Ὅτι πνεῦμα
δηλῆθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγιγνώ-
σεται ἐν τὸν τόπον αὐτοῦ. 17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ
Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ
τοὺς φοβούμενους αὐτόν. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐπὶ υἱοῦς υἱῶν, 18 Τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην
αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς. 19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων
δισπόζει. 20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγ-
γελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυρεῖ ποιοῦντες τὸν λόγον
αὐτοῦ, τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ,
leitourgioi αὐτοῦ ποιοῦντες τὰ θελήματα αὐτοῦ.
22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυναστείας αὐτοῦ. εὐλόγει ἡ
ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ρδ'.

Τῷ Δαυίδ.

1 ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
θεός μου, ἡμεγαλύνῃς σφόδρα. Ἐξομολόγησιν
καὶ εὐπρίπειαν ἐνεύσω, 2 Αναβαλλόμενος φῶς
ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δῆρριν.
3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πετέρων ἀνέμων. 4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ
φλέγον. 5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
6 Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸν περιβάλλειον αὐτοῦ, ἐπὶ
τῶν ὀρίων στήσονται ὕδατα. 7 Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς
σου φέξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

PSALMI, CIII. CIV.

CIII.

Ipsi David.

1 BENEDIC anima mea Domino: et omnia,
quæ intra me sunt, nomini sancto ejus. 2 Benedic
anima mea Domino: et noli oblivisci omnes
retributiones ejus. 3 Qui propitiatur omnibus
iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates
tuas. 4 Qui redimit de interitu vitam tuam: qui
coronat te in misericordia et miserationibus. 5 Qui
replet in bonis desiderium tuum: renovabitur ut
aquilæ juvenus tua. 6 Faciens misericordias Dominus,
et judicium omnibus injuriam patientibus. 7 Notas
fecit vias suas Moysi, filiis Israël voluntates
suas. 8 Miserator, et misericors Dominus: longanimis,
et multum misericors. 9 Non in perpetuum irascetur:
neque in æternum comminabitur. 10 Non secundum
peccata nostra fecit nobis: neque secundum iniquitates
nostras retribuit nobis. 11 Quoniam secundum
altitudinem celi a terra, corroboravit misericordiam
suam super timentes se. 12 Quantum distat ortus
ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates nostras.
13 Quomodo miseretur pater filiorum, misertus
est Dominus timentibus se: 14 Quoniam ipse
cognovit figmentum nostrum. Recordatus est quoniam
pulvis sumus: 15 Homo, sicut fœnum dies ejus,
tanquam flos agri sic efflorescit. 16 Quoniam
spiritus pertransibit in illo, et non subsistet:
et non cognoscat amplius locum suum. 17 Misericordia
autem Domini ab æterno, et usque in æternum
super timentes eum. Et justitia illius in filios
filiorum, 18 His qui servant testamentum ejus:
et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum
ea. 19 Dominus in cælo paravit sedem suam:
et regnum ipsius omnibus dominabitur. 20 Benedicite
Domino omnes angeli ejus: potentes virtutes,
facientes verbum illius, ad audiendam vocem
sermonum ejus. 21 Benedicite Domino omnes
virtutes ejus: ministri ejus, qui facitis voluntatem
ejus. 22 Benedicite Domino omnia opera ejus:
in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea
Domino.

CIV.

Ipsi David.

1 BENEDIC anima mea Domino: Domine
Deus meus magnificatus es vehementer.
Confessionem, et decorem induisti: 2 Amictus
lumine sicut vestimento: extendens cælum
sicut pellem: 3 Qui tegis aquis superiora
ejus. Qui ponis nubem ascensum tuum: qui
ambulas super pennas ventorum. 4 Qui facis
angelos tuos, spiritus; et ministros tuos,
ignem urentem. 5 Qui fundasti terram
super stabilitatem suam: non inclinabitur
in sæculum sæculi. 6 Abyssus, sicut
vestimentum, amictus ejus: super montes
stabunt aquæ. 7 Ab increpatione tua
fugient: a voce tonitru tui formidabunt.

תהלים קד

8 געלי הרים ירדו בקצות אלמקום זה
 וסדרם להם: 9 וברגל שמות כל-געברון כל-
 ישבנו לכפות הארץ: 10 המשלח מצנים
 בנחלים בין הרים יחלקו: 11 וישאו כל-
 חיותו שור ושבד פראים צמאים: 12 עליהם
 צוח השמים ושבון מבין עפאים ותגרוק:
 13 משקה הרים מעליותיו מסרי מעשי
 תשבע הארץ: 14 מצמח חציר ופחיה
 ועשב לעבת האדם להוציא לחם מן
 הארץ: 15 וגו' וישלח לבב-אנוש להצחיל
 פנים משמן ולחם לבב-אנוש וסעד:
 16 וישבעו עצי יחיה ארץ לבנון ושר
 נקע: 17 ושר-אשם צפרים ותגו חסידה
 ברושים ביתחם: 18 הרים הנבחים ליעלים
 סלעים מחסה לשפפים: 19 עשור הרח
 למצודים שמש יצע מבואו: 20 תשח
 חשה ויהי לגלה בור-הרמש כל-חיות
 הער: 21 הקפירים שאנים להרח ולבאש
 מאל אכלם: 22 תזבח השמש ואספון
 ואל-מצותתם ירצון: 23 וצא אדם להעלו
 ולעבדתי עד-ערב: 24 מהרבו מעשי
 ותהי פלם בחרמה צמח מלאה הארץ
 חנה: 25 זה הים גדול ורחב וגו'
 אש רמש ואין מספר חיות קטנות עם
 גדלות: 26 אש אניות יחלקו לוהטו זה
 וזה לשחק בו: 27 פלם אלה ושבדון
 לחת אכלם בעתו: 28 תתן לחם ולחמו
 תפתח הוד ושבדון טוב: 29 תסתיר
 פניו ויחלקו תסת רחם וירצון ואל-
 צפרים ושבדון: 30 תשלח ריחוד ובראון
 ותחזש פני אדמה: 31 ויהי כבוד ותהי
 לעולם ישמח ותהי במעשיו: 32 הפציט
 לארץ ותדע וגע בקרים וצמחי:
 33 ושיחיה ליתנה בנהי אומרה לאלתי
 בעודי: 34 ויעבד עליו שיתי אלכי אשמח
 ביתנה: 35 ותמו חסאים מרה-ארץ
 ורשעים וזר אינם בקרבי גפשי אר-
 ותהי קלליה:

ΨΑΛΜΟΙ. ρδ.

8 'Αναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσιν πεδία εἰς
 τόπον ὃν ἰθμελίωσας αὐτοῖς· 9 "Ὅριον ἔθου ὃ
 οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν
 γῆν. 10 "Ὁ ἑξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν,
 ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων διελύσσονται ὕδατα· 11 Πο-
 τιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδίδονται
 ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. 12 "Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ
 τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μίσου τῶν πετρῶν
 δώσουσι φωνήν. 13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερφῶν
 αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθῆσεται
 ἡ γῆ. 14 "Ὁ ἑξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι
 καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἑξαγα-
 γεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· 15 Καὶ οἶνος εὐφραίνει
 καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν
 ἑλαίᾳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 16 Χορτασθῆσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κίδροι
 τοῦ Διβάνου ἂς ἐφύττειν· 17 "Ἐκὶ στρουθία
 ἰννοσεύουσιν, τοῦ ἱρωδίου ἡ οἰκία ἡγαῖται αὐτῶν.
 18 "Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ
 τοῖς χοιρογρυλλίοις. 19 "Ἐποίησε σελήνην εἰς
 καιροῦς, ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. 20 "Ἐθου
 σκότος καὶ ἰγνίνο νύξ, ἐν αὐτῇ διελύσσονται
 πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, 21 Σκύμνοι ὠρυό-
 μνοι ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρωσιν
 αὐτοῖς. 22 "Ἀνίτειν ὃ ἥλιος καὶ συναχθῆσονται,
 καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθῆσονται·
 23 "Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ,
 καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπρας. 24 "Ὡς
 ἡμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ
 ἐποίησας· ἡ πληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 25 Ἄβη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος·
 ἐκεῖ ἐρπύτα ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζωὰ μικρὰ
 μετὰ μεγάλων· 26 "Ἐκὶ πλοῖα διαπορεύονται,
 δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαιζειν αὐτῷ. 27 Πάν-
 τα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτοῖς
 εὐκαιρον· 28 Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
 ἀνοίξαντος δὲ σου τὴν χεῖρα τὰ σύμπαντα πλη-
 σθήσονται χρηστότητος. 29 "Ἀποστρέψαντος δὲ
 σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ
 πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν
 αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. 30 "Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά
 σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινίεις τὸ πρόσωπον
 τῆς γῆς. 31 "Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα,
 εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
 32 "Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτήν
 τρέμειν, ὃ ἀπτόμενος τῶν ὀρίων καὶ καπνίζονται.
 33 "Ἰστω γὰρ Κύριε ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
 θεῷ μου ἕως ὑπάρχω· 34 "Ἡδυνάμην αὐτῷ ἡ
 διαλογὴ μου, ἰγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 35 "Ἐκλείψουσιν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἀνομοὶ, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ
 ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

PSALMI. CIV.

8 Ascendunt montes: et descendunt campi, in
 locum quem fundasti eis. 9 Terminum posu-
 isti, quem non transgredientur: neque con-
 vertentur operire terram. 10 Qui emittis
 fontes in convallibus: inter medium montium
 pertransibunt aquæ. 11 Potabunt omnes
 bestię agri: expectabunt onagri in siti sua.
 12 Super ea volucres cœli habitabunt: de
 medio petrarum dabunt voces. 13 Rigans
 montes de superioribus suis: de fructu ope-
 rum tuorum satiabitur terra: 14 Producens
 fœnum jumentis, et herbam servituti homi-
 num: ut educas panem de terra: 15 Et
 vinum lætificet cor hominis: ut exhilararet
 faciem in oleo: et panis cor hominis confirmet.
 16 Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani,
 quas plantavit: 17 Illic passerres nidifica-
 bunt. Herodii domus dux est eorum: 18
 Montes excelsi cervis: petra refugium
 herinaciis. 19 Fecit lunam in tempora: sol
 cognovit occasum suum. 20 Posuisti tene-
 bras, et facta est nox: in ipsa pertransibunt
 omnes bestię sylvæ. 21 Catuli leonum rugi-
 entes, ut rapiant, et quærant a Deo escam
 sibi. 22 Ortus est sol, et congregati sunt: et
 in cubilibus suis collocabuntur. 23 Exhibit
 homo ad opus suum: et ad operationem suam
 usque ad vespertum. 24 Quam magnificata
 sunt opera tua Domine! omnia in sapientia
 fecisti: impleta est terra possessione tua.
 25 Hoc mare magnum, et spatiosum manibus:
 illic reptilia, quorum non est numerus. Ani-
 malia pusilla cum magnis: 26 Illic naves
 pertransibunt. Draco iste, quem formasti ad
 illudendum ei: 27 Omnia a te expectant ut
 des illis escam in tempore. 28 Dante te illis,
 colligent: aperiente te manum tuam, omnia
 implebuntur bonitate. 29 Avertente autem
 te faciem, turbabuntur: auferes spiritum
 eorum, et deficient, et in pulverem suum
 revertentur. 30 Emittes spiritum tuum, et
 creabuntur: et renovabis faciem terræ. 31 Sit
 gloria Domini in sæculum: lætabitur Domi-
 nus in operibus suis: 32 Qui respicit terram,
 et facit eam tremere: qui tangit montes, et
 fumigant. 33 Cantabo Domino in vita mea:
 psallam Deo meo quamdiu sum. 34 Jucun-
 dum sit ei eloquium meum: ego vero delecta-
 bor in Domino. 35 Deficiant peccatores a
 terra, et iniqui ita ut non sint: benedic anima
 mea Domino.

תהלים קה

קה

1 הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאִי בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ
הַעֲמִידוּ עַל־לִוְיָתָן : 2 שִׁירוּ לֹא וְשִׁירֵי
שִׁירָיו בְּכָל־נֶפְלְאוֹתָיו : 3 חֲתִיחֵלֶלֶה בְּשֵׁם
הַדָּשׁוּ לְשִׁמְחָה לֵב : 4 מִבְּקִשֵּׁי יְהוָה : 5 דְּרָשׁוּ
יְהוָה וְעֲלֹ בִּקְשׁוֹ קִנְיֹן תָּמִיד : 6 זָכְרוּ
בְּכָל־אֲוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לְעַמּוֹ וּמִשְׁפָּטָיו
: 7 זָכְרוּ אֲבֹתָם עֲבָדָיו בְּנֵי יִצְחָק בְּחִירָיו :
8 חָמָא יְהוָה מִלְחָמָה בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו :
9 זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִדִּיק לְאֵלֶּה
דּוֹר : 10 אֲשֶׁר בָּרַח אֶת־אֲבֹתָם וּשְׁבִיבָתוֹ
לְיִשְׁחָק : 11 וַיַּעֲמִידָהּ לְיִצְחָק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם : 12 לְאֵמֹר לֹא אֶסֶן אֶת־אָרֶץ
כְּנָעַן תִּהְיֶה נַחֲלָתָם : 13 בְּהִיוֹתָם מִתְּנִי
מִסָּפֶר כְּמִעֹט וְנָקִים : 14 וַיִּתְּנֵם לְכָנִי
אֶל־גִּי מִמֶּלֶךְ אֶל־עַם אֲחֵר : 15 לְאִי־הַנֶּחֱמָה
אֲתָם לְעִשְׂקָם וַיִּזְכֹּר עֲלֵיתָם מַלְכִּים :
16 אֶל־הַנֶּחֱמָה בְּמִשְׁחֵי לִנְבִיאֵי אֶל־הַנֶּחֱמָה :
17 וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כֹּל־מִטְחָלָתָם
שָׁקַר : 18 שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֹדֵד נִמְכָּר
יִסְרָאֵל : 19 עָנָה בְּבָבֶל רַגְלָיו בְּרָגֶל בָּאָה
נִפְשׁוֹ : 20 עַד־עַתָּה בִּלְדָדְכֹה אִמְרָת יְהוָה
צִדִּיקָתוֹ : 21 שָׁלַח־מַלְאָךְ וַיַּתִּירֶהוּ מִשָּׁל
צָרִים וַיַּתִּירֶהוּ : 22 שָׁמוּ אֲנֹן לְבִיתוֹ
וּמִשָּׁל בְּכָל־הַנֶּחֱמָה : 23 לְאֵסֶר שָׁרָיו בְּנִפְשׁוֹ
וַיִּתְּנֵם יְחִידִים : 24 וַיִּבְרָא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים
וַיַּעֲקֹב בְּרִי בְּאֶרֶץ־חָם : 25 וַיִּשְׁפָּר אֶת־עַמּוֹ
מֵאֵד וַיַּעֲצִמְהוּ מִצָּרָיו : 26 תָּפַח הַלֶּבֶשׁ
לְשָׁמַיִם עָמָּה לְחִתְנָפֶל בְּעַבְדָּיו : 27 שָׁלַח
מִשְׁחָה עֲבָדָיו אֶת־הַיָּם אֲשֶׁר בְּחֹרֶב־בּוֹ : 28 עָמָּה
בָּהּ דִּבְרֵי אֱרוֹתָיו וְלִפְנֵיהֶם בְּאֶרֶץ חָם :
29 שָׁלַח חֶשֶׁת וַיַּחֲשֶׁק וְלִפְנֵיהֶם אֶת־דִּבְרָיו :
30 תָּפַח אֶת־מִימֵיהֶם לְגַם וְלִפְנֵיהֶם אֶת־
דִּבְרָתָם : 31 שָׁפַךְ אֶת־הַיָּם עָלָהּ פְּנִים
בְּכָל־בְּבוּלָתָם : 32 נָתַן וַיַּשְׁמִיתָם בְּיָד אִישׁ
לְחִבּוֹת בְּאֶרֶץ חָם : 33 וַיִּתֵּן וַיִּבְרָא אֶת־הַנֶּחֱמָה
וַיַּשְׁפָּר עַצְמוֹ בְּבִילָם : 34 אֶת־הַיָּם וַיִּבְרָא אֶת־הַנֶּחֱמָה
וַיִּלֶּק וַיִּאֲזַן מִסָּפֶר : 35 וַיִּבְרָא כֹל־עֲשָׂב
בְּאֶרֶץ חָם וַיִּבְרָא אֶת־הַנֶּחֱמָה : 36 וַיִּתֵּן
בְּכָדֹר בְּאֶרֶץ חָם רִאשִׁית לְכָל־אֲוֹתָם :

ΨΑΛΜΟΙ. ρε΄.

ρε΄.

Ἀλληλουία.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπαγγέλλετε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα
αὐτοῦ. 2 Ἀισατε αὐτῷ καὶ ψάλλετε αὐτῷ, διηγῆ-
σασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. 3 Ἐπαινέισθε
ἐν τῷ δυνάμει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία
ζητούντων τὸν Κύριον. 4 Ζητήσατε τὸν Κύριον
καὶ κραταιώσθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ
παντός. 5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν
ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ
στόματος αὐτοῦ. 6 Σπέρμα Ἀβραάμ δούλου αὐτοῦ,
υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. 7 Ὁ αὐτὸς Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. 8 Ἐμνή-
σθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγος οὗ
ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς, 9 Ὁν διέθετο τῷ
Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. 10 Καὶ
ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ
Ἰσραὴל εἰς διαθήκην αἰώνιον, 11 Λέγων σοι ὁ ὧσ·
τὴν γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας ἡμῶν. 12 Ἐν
τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς
καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. 13 Καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους
εἰς ἔθνος καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. 14 Οὐκ
ἄφηκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἡλεξεν
ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. 15 Μὴ ἄψησθε τῶν χριστῶν
μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύσθε.
16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα
ἄρτου συνέτριψεν. 17 Ἀπέστειλεν ἐμπροσθεν αὐτῶν
ἄνθρωπον, εἰς δούλον ἐπαράθη Ἰωσήφ. 18 Ἐτα-
πείνωσαν ἐν πείδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον
διήλθον ἐν ψυχῇ αὐτοῦ. 19 Μίχτοι τοῦ ἰλθεῖν τὸν
λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων
λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. 21 Κατέστησεν αὐτόν
κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς
κτίσεως αὐτοῦ, 22 Τοῦ παιδεύσαι τοὺς ἄρχοντας
αὐτοῦ ὡς αὐτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ
σοφίσαι. 23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴל εἰς Αἴγυπτον,
καὶ Ἰακώβ παρήκυσεν ἐν γῇ Χάμ. 24 Καὶ ἠβήτησε
τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν
ὑπὲρ τοὺς ἰχθυοὺς αὐτοῦ. 25 Καὶ μετέστρεψε τὴν
καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ
δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. 26 Ἐξάπτεται
Μωυσῆν τὸν δούλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν δὲν ἐξέλεξατο
αὐτόν. 27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν
σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χάμ.
28 Ἐξάπτεται σκότος καὶ ἰσκότασεν, καὶ παρεπί-
κραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. 29 Μετέστρεψε τὰ
ὑδάτα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθυῶς
αὐτῶν. 30 Ἐβήτησαν ἡ γῇ αὐτῶν βατράχους, ἐν
τοῖς ταμίαις τῶν βασιλείων αὐτῶν. 31 Εἶπε, καὶ
ἦλθε κυνὸμυια καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὅροις
αὐτῶν. 32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν,
πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. 33 Καὶ ἐπάταξε
τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς σκεκὰς αὐτῶν, καὶ
συνέτριψε πᾶν ἔξυλον ὄριον αὐτῶν. 34 Εἶπε, καὶ
ἦλθεν ἀκρίς καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός,
35 Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ
αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς
αὐτῶν. 36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐκ
τῆς γῆς αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντός πόνου αὐτῶν.

PSALMI. CV.

CV.

Alleluia

1 CONFITEMINI Domino, et invoke nomen
ejus: annuntiate inter gentes opera ejus.
2 Cantate ei, et psallite ei: narrate omnia
mirabilia ejus. 3 Laudamini in nomine sancto
ejus: lætetur cor quærentium Dominum.
4 Querite Dominum, et confirmamini: quæ-
rite faciem ejus semper. 5 Mementote mira-
bilitum ejus, quæ fecit: prodigia ejus, et
judicia oris ejus. 6 Semen Abraham, servi
ejus: filii Jacob electi ejus. 7 Ipse Dominus
Deus noster: in universa terra judicia ejus.
8 Memor fuit in sæculum testamenti sui;
verbi, quod mandavit in mille generationes:
9 Quod disposuit ad Abraham: et juramenti
sui ad Isaac: 10 Et statuit illud Jacob in
præceptum: et Israël in testamentum æter-
num: 11 Dicens: Tibi dabo terram Chanaan,
funiculum hereditatis vestræ. 12 Cum essent
numero brevi, paucissimi et incolæ ejus:
13 Et pertransierunt de gente in gentem, et
de regno ad populum alterum: 14 Non re-
liquit hominem nocere eis: et corripuit pro
eis reges. 15 Nolite tangere christos meos:
et in prophetis meis nolite malignari. 16 Et
vocavit famem super terram: et omne firma-
mentum panis contrivit. 17 Misit ante eos
virum: in servum venundatus est Joseph.
18 Humiliaverunt in compedibus pedes ejus,
ferrum pertransiit animam ejus, 19 Donec
veniret verbum ejus. Eloquentium Domini in-
flamavit eum: 20 Misit rex, et solvit eum:
princeps populorum, et dimisit eum. 21 Con-
stituit eum dominum domus suæ: et princi-
pem omnis possessionis suæ. 22 Ut erudiret
principes ejus sicut semetipsum: et senes
ejus prudentiam doceret. 23 Et intravit
Israel in Ægyptum: et Jacob accola fuit in
terra Cham. 24 Et auxit populum suum
vehementer: et firmavit eum super inimicos
ejus. 25 Convertit cor eorum ut odirent
populum ejus: et dolum facerent in servos
ejus. 26 Misit Moysen servum suum: Aaron,
quem elegit ipsum. 27 Posuit in eis verba
signorum suorum, et prodigiorum in terra
Cham. 28 Misit tenebras, et obscuravit: et
non exacerbavit sermones suos. 29 Convertit
aquas eorum in sanguinem: et occidit pisces
eorum. 30 Edidit terra eorum ranas in pene-
tralibus regum ipsorum. 31 Dixit, et venit
cænomyia: et ciniphes in omnibus finibus
eorum. 32 Posuit pluvias eorum grandinem;
ignem comburentem in terra ipsorum. 33 Et
percussit vineas eorum, et ficulneas eorum:
et contrivit lignum finium eorum. 34 Dixit,
et venit locusta, et bruchus, ejus non erat
numerus: 35 Et comedidit omne fœnum in
terra eorum: et comedidit omnem fructum terræ
eorum. 36 Et percussit omne primogenitum
in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.

תהלים קה קו

37 וַיִּזְצִיאוּם בַּקֶּסֶף וּבַזָּהָב וַאֲנִי בַשִּׁבְטִי
פִּזְשָׁל׃ 38 שָׁמַח מַעֲבָדֶיךָ בְּצִאתָם מִן-מִצְרָיִם
פָּחַדְתָּם עֲלֵיהֶם׃ 39 פָּרַשׁ עָנָן לִפְנֵי פָנָיו
לְהָאִיר לַיְלָה׃ 40 שָׁאֵל וַיִּבְרָא שָׁלֹן וְלֶחֶם
שָׁמַיִם וַשִּׁבְיָעָם׃ 41 פָּתַח צִדְדֵי וַיַּנְוִיבֵם מִן-
הַלֵּכִי בְּצִיּוֹת נָהָר׃ 42 קִיָּזְכַּר אֶת-דְּבַר
קִדְשׁוֹ אֶת אֲבֹתָם עֲבָדָיו׃ 43 וַיִּזְצֵא עַמּוֹ
בַּשִּׁשֹּׁן בְּרָחָה אֶת-בְּחֵירָיו׃ 44 וַיַּתֵּן לָהֶם
אֲרָצוֹת בָּוִים נַעֲמָל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ׃
45 בְּעֶבֶר וּשְׁמֵרֵי רַחֲמֵי וְהוֹדִיתִי לִנְצִיחַ
הַלְלוּתָהּ׃

קו

1 קַלְלִיָּהּ׃ הוֹרֵי לִיהֲנֶה פֶּרֶטֹב פִּי
לְעוֹלָם חֶסֶד׃ 2 מִי יַמְלִל בְּבִירוֹת יְהוָה
יִשְׁמִיעַ כְּלִי-תְהִלָּתוֹ׃ 3 אֲמָרִי שְׁמֵרֵי מִשְׁפָּט
עֲשֹׂה צְדָקָה בְּכָל-עֵת׃ 4 זָכַרְנִי יְהוָה
בְּרָצוֹן עֲמָךְ שְׁמֵרֵי בִישׁוּעָתָה׃ 5 לְרִאיוֹת
בְּמִלְכֹת בְּחֵירָיִךְ לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת גִּילָה
לְהַתְהַלָּל עִבְדֶּיךָ׃ 6 חֲמָנִי עִבְדֶּי
אֲבִיחִינִי תִּשְׁמְרֵנִי חֲרָשֶׁנִּי׃ 7 אֲבִיחִינִי
בְּמִצְרַיִם׃ 8 לֹא-הִשְׁפִּילוּ בְּפִלֹאֲמֵיךָ לֹא זָכַר
אֶת-רֶכֶב חֲסִידֶיךָ וַיִּמְרוּ עֲלֵיהֶם בְּיַם-סוּף׃
9 וַיִּשְׁמִיעַ לְמַעַן שְׁמִי לְחֹדֶעַ אֶת-בְּבִירָתִי׃
10 וַיַּנְעֵר בְּיַם-סוּף וַיַּחֲרֹב וַיִּלְבֵּם בְּתַחֲמוֹת
פֶּתַח-בַּר׃ 11 וַיִּשְׁמִיעַ מִיַּד שׁוֹמֵר וַיִּנְאֵלֵם
מִיַּד אוֹיֵב׃ 12 וַיִּכְסְרוּם צָרִיכֵם אֶתְּךָ
לֹא נִזְכַּר׃ 13 וַיִּמְרֹא וַיִּשְׁמִיעַ מִיַּד שְׁמֵרֵי
וַיִּנְאֵלֵם לְעֵצָתוֹ׃ 14 וַיִּתְּנֵם חֲמָנִי בְּפֶתַח
וַיִּנְאֵלֵם בִּישְׁמֵיךָ׃ 15 וַיַּתֵּן לָהֶם שְׁאֵלָתָם
וַיִּשְׁלַח רִצּוֹן בְּנִפְשָׁם׃ 16 וַיִּנְאֵלֵם לְמַשָּׁה
בְּפֶתַח לְאֹמְרֵי קְדוֹשׁ יְהוָה׃ 17 תַּפְתַּח
אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתוֹ וַתִּכְסֵּם עַל-עֵצָתָם אֲבִיכֶם׃
18 וַתִּבְעֵר-אֶשׁ בְּצִדְתָּם לְהַקִּיחַ תַּלְחֵט
רָשָׁעִים׃ 19 גַּעֲשֵׁר-עַגְל בְּחֹבֶב וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
לְמַסַּכָּה׃ 20 וַיִּמְרֹא אֶת-כַּבֹּדָהּ בְּתַבְרִית
שׁוֹר אֶבֶל עֲשָׂב׃ 21 שָׁכַח אֵל מִיִּשְׁמֵי
עֲשֹׂה נִדְלוֹת בְּמִצְרַיִם׃ 22 גַּפְלֹת בְּאֶרֶץ
חַם נִזְכַּרְתִּי עַל-יַם-סוּף׃ 23 וַיִּמְרֹא
לְהַשְׁמִיכָם לְהַלִּי מִשְׁחָה בְּחֵירָיו עַמִּי
בְּפֶתַח לְקַדְשִׁי לְהַשְׁבִּיחַ חֲסִידֵי מַחֲשַׁחֲתִי׃

ΨΑΛΜΟΙ, ρε', ρς'.

37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀποθνήσκων. 38 Εὐφράνθη Ἰγυπτὸς ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπαισεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. 39 Ἐκπέτασε νεφέλην εἰς σκίπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοὺς τὴν νύκτα. 40 Ἡγήσαν καὶ ἦλθεν ὁρυγγομήτραι, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς. 41 Διέρρηξε πέτραν καὶ ἔβρυξεν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. 42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. 43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιᾶσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. 44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἰθύνων, καὶ πόρους λαῶν ἐκκληρονόησαν, 45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

ρς'.

Ἀλληλουία.

1 ἘΧΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνίσεις αὐτοῦ; 3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίαι καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. 4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσχεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, 5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. 6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν. 7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Ἰγύπτῳ οὐ συνήκαν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πληθους τοῦ ἔθνους σου, καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἱερῇ θαλάσσῃ. 8 Καὶ ἔσωσαν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ὄνους τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. 9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἱερῇ θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη, καὶ ὥδιγγησαν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἱρήμῳ. 10 Καὶ ἔσωσαν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἰχθυῶν. 11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, εἰς τὴν αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. 12 Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ᾤνεσαν τὸν αἰνεῖν αὐτοῦ. 13 Ἐτάχυναν ἐπιδάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ. 14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἱρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. 15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶγμα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλῆσμον ἐν τὴν ψυχὴν αὐτῶν. 16 Καὶ παρώργισαν Μωσὴν ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κύριον. 17 Ἡνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατίπεε Δαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών. 18 Καὶ ἐξεαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλόξ κατέφλεξε ἄμαρτωλους. 19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ. 20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιωμάτων μόσχου ἑσθοντος χόρτον. 21 Ἐπιδάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Ἰγύπτῳ, 22 Θανατὰ ἐν γῇ Χάμ, καὶ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἱερῆς. 23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῖν αὐτούς, εἰ μὴ Μωσὴς ὁ ἐκλεκτός αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θαύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῖν αὐτούς.

PSALMI, CV. CVI.

37 Et eduxit eos cum argento et auro: et non erat in tribubus eorum infirmus. 38 Laetata est Aegyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos. 39 Expandit nubem in protectionem eorum, et ignem ut luceret eis per noctem. 40 Petierunt, et venit coturnix: et pane caeli saturavit eos. 41 Dirupit petram, et fluxerunt aquae: abierunt in siccum flumina; 42 Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum. 43 Et eduxit populum suum in exultatione, et electos suos in laetitia. 44 Et dedit illis regiones gentium: et labores populorum possederunt: 45 Ut custodiant justificationes ejus, et legem ejus requirant.

CVI.

Alleluia.

1 CONFITEMINI Domino quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia ejus. 2 Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus? 3 Beati, qui custodiunt judicium, et faciunt justitiam in omni tempore. 4 Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo: 5 Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad laetandum in laetitia gentis tuae: ut lauderis cum hereditate tua. 6 Peccavimus cum patribus nostris: injuste egimus, iniquitatem fecimus. 7 Patres nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiae tuae. Et irritaverunt ascendentes in mare, mare Rubrum. 8 Et salvavit eos propter nomen suum: ut notam faceret potentiam suam. 9 Et increpuit mare Rubrum, et exsiccatum est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto. 10 Et salvavit eos de manu odientium: et redemit eos de manu inimici. 11 Et operuit aqua tribulantes eos: unus ex eis non remansit. 12 Et crediderunt verbis ejus: et laudaverunt laudem ejus. 13 Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus: et non sustinuerunt consilium ejus. 14 Et concupierunt concupiscentiam in deserto: et tentaverunt Deum in iniquo. 15 Et dedit eis petitionem ipsorum: et misit saturitatem in animas eorum. 16 Et irritaverunt Moysen in castris: Aaron sanctum Domini. 17 Aperta est terra, et deglutivit Dathan: et operuit super congregationem Abiron. 18 Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores. 19 Et fecerunt vitulum in Horeb: et adoraverunt sculptile. 20 Et mutaverunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fenum. 21 Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, qui fecit magnalia in Aegypto, 22 Mirabilia in terra Cham: terribilia in mari Rubro. 23 Et dixit ut disperderet eos: si non Moyses electus ejus stetisset in confractioe in conspectu ejus: ut averteret iram ejus ne disperderet eos:

תהלים קו קז

24 וַיִּמְאָסוּ בְּאָרְצָם חֲמִצָּה לֹא לֵאמֹנִי
לְדַבְּרוֹ: 25 וַיִּהְיֶינּוּ בְּאֶהְלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ
בְּקוֹל יְהוָה: 26 וַיִּשָּׂא יְהוָה לְתֵם לְחִסְלִי
אֹרְתָם בְּפִדְיָם: 27 וַיִּלְחֲקֵם יָרֵעַם בְּגוֹיִם
וַיִּלְוֵהֶם בְּאֶרְצוֹת: 28 וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל
פָּעוֹר וַיֵּאכְלוּ זִבְחֵי מָתִים: 29 וַיִּכְעִסוּ
בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרֹץ-צֶדֶק מִפִּיהֶם: 30 וַיַּעֲמֵד
מִיָּנִיָּהם וַיַּפְלֵל וַתִּצְעַר מִפִּגְמָהֶם: 31 וַתִּתְקַשֵּׁב
לֹו לְצַדִּיקָה לְדָר יוֹד עַד-עוֹלָם: 32 וַיִּתְקַצֵּפוּ
עַל-מֵן מְרִיבָה וַיִּרְעוּ לְמַשָּׁח בְּעֵבְרָם:
33 כִּי-הִמְרִי אֶת-יְרֵחוֹ וַיִּבְטְאוּ בְּשִׁפְתָיו:
34 לֹא-הִשְׁמִידוּ אֶת-הַעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר
יְהוָה לָהֶם: 35 וַיִּתְקַצְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
מַעֲשֵׂיהֶם: 36 וַיַּעֲבְדוּ אֶת-עֲצָבֵיהֶם וַיִּהְיוּ
לְתֵם לְמוֹקֵשׁ: 37 וַיִּזְכְּרוּ אֶת-בְּגִיתָם
וַתִּתְּנוּתֵיהֶם לְשׂוֹדִים: 38 וַיִּשְׁפְּכוּ דָם
נָחַל דִּם-בְּגִיתָם וַיִּבְנוּתֵיהֶם אֲשֶׁר זָכְרוּ
לְעַצְבֵּי כָגֶזוּ וַתִּחַגַּח חֲאָרָץ בְּדָמִים:
39 וַיִּטְמְנוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם:
40 וַיִּחַרְצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיִּתְּעַב אֶת-
נִחְלָיו: 41 וַיִּתְּנֵם בְּיַד-בָּוִיִּם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם
שָׁנָאִיהֶם: 42 וַיִּלְחָצוּם אֹיְבֵיהֶם וַיִּקְנְעוּ
פַּחַת דָּמָם: 43 פְּעָמִים רַבּוֹת וַיִּצְלָם וַתִּחַח
יָמָם בְּעֲצָתָם וַיִּמְצֵאוּ עֲשׂוֹנָם: 44 וַיִּרְאָה בָּעַר
לְתֵם בְּשִׁמְעוֹ אֶת-רִנָּתָם: 45 וַיִּזְכֹּר לְתֵם
בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כִּכְבֹּד חֲסִדוֹ: 46 וַיִּתֵּן אוֹתָם
לְרַחֲמִים לְפָנֵי כָל-שׂוֹבְרֵיהֶם: 47 הוֹשִׁיעֵנִי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַתִּצְעַנֵּנוּ מִדְּהַלְוִיִּם לְחַדוֹת
לְנַפְשֵׁנוּ הַדֹּשָׁה לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלָתָהּ: 48 בְּרִינָה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַתִּשְׂאֵל מִדְּהַלְוִיִּם וַעֲד
הַעוֹלָם וַאֲמַר כָּל-הָעָם אָמֵן תִּלְלוּהָ:

קז

1 הִרְדּוּ לַיהוָה בִּרְשׁוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
2 וַיִּמְרֹו אֲמָלֵי יְהוָה אֲשֶׁר אֵלֵם מִיַּד-
3 וַיִּצְרָצְרוּ לְבָבָם מִפְּתוּחַ וַיִּסְמְכוּ בִּמְצָחוֹ
וַיִּמְרֹו: 4 הָעַר בְּפִדְיָם בְּיָשׁוּמוֹ הָרָה עֵיר
מוֹשֵׁב לֹא מָצָאוּ: 5 רַעֲבִים בְּצִדְמָתָם
נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַמָּה: 6 וַיִּצְעַקוּ אֶל-
יְהוָה בָּעַר לְתֵם מִפְּתוּחַתֵיהֶם וַיִּצְלָם:

ΨΑΛΜΟΙ, ρϚ', ρϛ'.

24 Καὶ ἐξουδίνωσαν γῆν ἐπιθυμητήν, καὶ οὐκ
ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· 25 Καὶ ἐγόγγυσαν
ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ ἐίσηκουσαν τῆς
φωνῆς Κυρίου· 26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτούς ἐν τῇ ἱρήμῳ,
27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτούς ἐν ταῖς χώραις·
28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγόρ, καὶ ἔφαγον
θυσίας νεκρῶν· 29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς
ἡ πτώσις· 30 Καὶ ἔστη Φινεὺς καὶ ἐξίλασται,
καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις· 31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ὡς τοῦ
αἰῶνος· 32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος
ἀντιλογίας, καὶ ἰκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς,
33 "Οτι παρεπύκρναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ
διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ· 34 Οὐκ ἐξωλό-
θρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς, 35 Καὶ
ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·
36 Καὶ ἰδοὺλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ
ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον· 37 Καὶ ἔθυσαν
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς
δαίμονι, 38 Καὶ ἐξέχραν αἷμα ἀθῶν, αἷμα
νῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυ-
πτοῖς Χαναάν· καὶ ἰφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς
αἵμασι, 39 Καὶ ἰμάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
καὶ ἐκόρνυσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν·
40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
καὶ ἰβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· 41 Καὶ
παρίδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν
αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς· 42 Καὶ ἔθλιψαν
αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ
τὰς χεῖρας αὐτῶν· 43 Πλεονάκεις ἰβρύσατο αὐ-
τούς, αὐτοὶ δὲ παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ
αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν·
44 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν
τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δέησεως αὐτῶν· 45 Καὶ
ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμνήσθη κατὰ
τὸ πλῆθος τοῦ ἱλίου αὐτοῦ, 46 Καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς εἰς οἰκτῆρμόν ἐναντίον πάντων τῶν αἰ-
χμαλωτευσαμένων αὐτούς· 47 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ
θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἰθύνων,
τοῦ ἱερομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ,
τοῦ ἱκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνίσει σου· 48 Εὐλογητὸς
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως
τοῦ αἰῶνος, καὶ εἰρή πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο.

ρϛ'.

Ἀλληλουία.

1 ἘΧΟΜΟΛΟΓΗΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· 2 Εἰπάτωσαν οἱ
λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὗς ἠλυτρώσατο ἐκ χειρὸς
ἐχθροῦ, 3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνηγάγεν αὐτούς,
ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης·
4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἱρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ, ὁδὸν
πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὑρόν, 5 Πεινῶντες καὶ
διψῶντες, ἢ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν· 6 Καὶ
ἐκείραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,
καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἰβρύσατο αὐτούς·

PSALMI, CVI. CVII.

24 Et pro nihilo habuerunt terram desidera-
bilem: non crediderunt verbo ejus, 25 Et
murmuraverunt in tabernaculis suis: non ex-
audierunt vocem Domini. 26 Et elevavit
manum suam super eos, ut prosterneret eos in
deserto: 27 Et ut deiceret semen eorum in
nationibus: et dispergeret eos in regionibus.
28 Et initiati sunt Beelphegor: et comede-
runt sacrificia mortuorum. 29 Et irritaverunt
eum in adinventionibus suis: et multiplicata
est in eis ruina. 30 Et stetit Phinees, et plac-
cavit: et cessavit quassatio. 31 Et reputa-
tum est ei in justitiam, in generationem et
generationem usque in sempiternum. 32 Et
irritaverunt eum ad Aquas contradictionis:
et vexatus est Moyses propter eos: 33 Quia
exacerbaverunt spiritum ejus: et distinxit in
labiis suis. 34 Non disperdiderunt gentes,
quas dixit Dominus illis. 35 Et commisti
sunt inter gentes, et didicerunt opera eorum:
36 Et servierunt sculptilibus eorum: et factum
est illis in scandalum. 37 Et immolaverunt
filios suos, et filias suas dæmoniis. 38 Et
effuderunt sanguinem innocentem: sanguinem
filiorum suorum et filiarum suarum, quas
sacrificaverunt sculptilibus Chanaan. Et in-
fecta est terra in sanguinibus, 39 Et con-
taminata est in operibus eorum, et fornicati
sunt in adinventionibus suis. 40 Et iratus
est furore Dominus in populum suum: et
abominatus est hereditatem suam. 41 Et
tradidit eos in manus gentium: et dominati
sunt eorum qui oderunt eos. 42 Et tribula-
verunt eos inimici eorum, et humiliati sunt
sub manibus eorum: 43 Sæpe liberavit eos.
Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio
suo: et humiliati sunt in iniquitatibus suis.
44 Et vidit cum tribularentur: et audivit
orationem eorum. 45 Et memor fuit testa-
menti sui: et poenituit eum secundum multi-
tudinem misericordiæ suæ. 46 Et dedit eos
in misericordias in conspectu omnium qui
ceperant eos. 47 Salvos nos fac Domine
Deus noster: et congrega nos de nationibus:
ut confiteamur nomini sancto tuo: et glorie-
mur in laude tua. 48 Benedictus Dominus
Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: et
dicet omnis populus: Fiat, fiat.

CVII.

Alleluia.

1 CONFITEMINI Domino quoniam bonus:
quoniam in sæculum misericordia ejus.
2 Dicant qui redempti sunt a Domino, quos
redemit de manu inimici: 3 Et de regionibus
congregavit eos, a solis ortu, et occasu;
ab aquilone, et mari. 4 Erraverunt in solitu-
dine in inaquoso: viam civitatis habitaculi
non invenerunt, 5 Esurientes, et siti-
entes: anima eorum in ipsis defecit. 6 Et
clamaverunt ad Dominum cum tribularentur:
et de necessitatibus eorum eripuit eos.

7 וַיְדַרְכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׁרָאֵל לְלֶכֶת אֶל-עִיר
 מוֹשֶׁב: 8 יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
 לְבָנֵי אָדָם: 9 כִּי-שָׂבִיעַ נַפְשׁ שְׁוֹתֵהָ
 וְנַפְשׁ יָעֲבֹה מִלֹּא-טוֹב: 10 וְשָׂבִי חֲשָׁה
 וְעַלְמֹת מִסִּירֵי עֵנָן וּבְרָזֵל: 11 כִּי-הִמְרִי
 אֶמְרֵי-אֱלֹהִים וַעֲצַת עֲלִינוֹן נֶאֱמָר: 12 וַיִּבְכְּ
 בְּעַמֵּל לִפְנֵי כְשָׁלוֹ וְאֵין עֲזָר: 13 וַיִּזְעַק
 אֶל-יְהוָה בְּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם וְיֹשִׁיעֵם:
 14 וַיִּצְיֵאם מִחֲשָׁה וְעַלְמֹת וּמִסִּירוֹתֵיהֶם
 וַיַּתֵּק: 15 יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
 לְבָנֵי אָדָם: 16 כִּי-שָׂבִיר דְּלֹתוֹת נִחֲשֹׁת
 וּבְרִיתוֹ בְּרָזֵל גָּדָע: 17 וְאֵלִים מִדֶּרֶךְ
 שִׁפְעָם וּמַעֲזוֹתֵיהֶם יִתְעַפּוּ: 18 כָּל-אֱמָל
 וְתַעֲבֹב נִפְשָׁם וַיִּצְעַק עַד-שְׁעֵי מוֹת:
 19 וַיִּזְעַק אֶל-יְהוָה בְּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם
 וְיֹשִׁיעֵם: 20 יִשְׁלַח דָּבָר וַיִּרְפָּאם וַיִּמְלֵט
 מִשְׁחִירוֹתָם: 21 יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
 לְבָנֵי אָדָם: 22 וַיִּזְבַּח זִבְחֵי הוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ
 מַעֲשָׂיו בְּרִפְּה: 23 נ יוֹדוּ הִנֵּה בְּאֲנִיּוֹת
 עֲשֵׂי מְלָאכָה בְּצִמִּים רַבִּים: 24 נ תִּמְדָּה
 רֵא וּמַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמַצְבֵּלָה: 25
 וַיִּאֱמָר וַיַּעֲמֵד רֵיחַ סַעֲרָה וַתִּבְּרוּם
 בָּלִיו: 26 וַעֲלֹ שָׁמַיִם יִרְדּוּ הַחֲמוֹמֹת
 כְּנֶפֶשׁ בְּרָעָה תִּהְיֶה: 27 יִתְרוֹגַ וְיִנְדַּע
 בְּשִׁבּוֹר וְכִל-חֲזָקָתָם תִּתְפַּלֵּעַ: 28 וַיִּזְעַק
 אֶל-יְהוָה בְּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם וְיֹשִׁיעֵם:
 29 וְהֵם סַעֲרָה לְדִמְמָה וַיַּחֲשֹׁב בָּלִיהֶם:
 30 וַיִּשְׁמְרוּ כִּי-יִשְׁתַּחֲוּ וַיִּנְחֹם אֶל-מִתְחוֹ
 חֲבָצִים: 31 יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
 לְבָנֵי אָדָם: 32 וַיִּרְוּ-מַחֲוֶה בְּתַחֲלֵ-עֵבֶה
 וּבְמוֹשֶׁב זִמְרִים וַיִּתְּלֶהוּ: 33 וְשֵׁם נִחְיָה
 לְמִדְבָּר וּמַצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן: 34 וְאֶרֶץ מִדְבָּר
 לְמַלְחָה מְרֻצֶּת וְשָׂבִי קָה: 35 וְשֵׁם מִדְבָּר
 לְאִנְשֵׁי-מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמַצְאֵי מַיִם: 36 וַיִּשְׁב
 קָם רַעֲבָם וַיִּכְוֲנוּ עִיר מוֹשֶׁב: 37 וַיִּזְרַע
 שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה:
 38 וַיִּבְרְכוּם וַיִּרְבּוּ מֵאֵד וּבְהֶמְתָּם לֹא יִמְעִישׁ:
 39 וַיִּמְצְאוּ וַיִּשְׁחֲזוּ מַעֲצָר רַעֲדָה וַיִּקְוּ: 40 שִׁפְחָה
 בָּהּ עַל-יְדֵיבָּים וַיִּתְּעַם בְּתַחֲוֶה לְאִדְרָה:

7 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν τοῦ
 πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητήριον. 8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ
 θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, 9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ πεινώσαν ἐπέλησεν
 ἀγαθῶν. 10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
 θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. 11 Ὅτι παρεπύκρναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν
 βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν. 12 Καὶ ἐταπείνωθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἡσθένησαν
 καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. 13 Καὶ ἐκίκρασαν πρὸς
 Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν
 ἀναγκῶν αὐτῶν ἔωσεν αὐτούς, 14 Καὶ ἐξήγαγεν
 αὐτοὺς ἐκ σκοτει καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ
 τοὺς δεσμούς αὐτῶν διέρρηξεν. 15 Ἐξομολογησάσθωσαν
 τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια
 αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, 16 Ὅτι συνίτριψε
 πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς
 συνίθλασεν. 17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ
 ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπείνωθησαν. 18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ
 ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ
 θανάτου. 19 Καὶ ἐκίκρασαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
 θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
 ἔωσεν αὐτούς, 20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ
 καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἔρρύσατο αὐτούς ἐκ τῶν
 διαφθορῶν αὐτῶν. 21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
 Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
 υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, 22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ
 θυσίαν αἰνίσεως, καὶ ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα
 αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιᾷ. 23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς
 θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἔργασίαν ἐν ὕδασι
 πολλοῖς, 24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου καὶ τὰ
 θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. 25 Εἶπε καὶ ἔστη
 πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς. 26 Ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουνσιν
 ἕως τῶν ἀβύσσων. ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν
 κοκοῖς ἐτήκετο, 27 Ἐπαράχθησαν, ἰσαλεύθησαν
 ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη. 28 Καὶ ἐκίκρασαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
 αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν
 αὐτούς, 29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι καὶ ἔστη
 εἰς αὐραν, καὶ ἰσείησαν τὰ κύματα αὐτῆς. 30 Καὶ
 εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν
 αὐτοὺς ἐπὶ λίμνην θελήματος αὐτῶν. 31 Ἐξομολογησάσθωσαν
 τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
 τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, 32 Ὑψώσατο αὐτὸν ἐν
 ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθίδρα πρεσβυτέρων
 αἰνεσάτωσαν αὐτόν. 33 Ἔθετο ποταμούς ἐκ
 ἔρημον, καὶ διεξόδους ὕδατων εἰς
 διψαν, 34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην ἀπὸ
 κακίας τῶν κατοικοῦντων ἐν αὐτῇ. 35 Ἔθετο
 ἔρημον εἰς λίμνας ὕδατων, καὶ γῆν ἀνυδρὸν
 εἰς διεξόδους ὕδατων. 36 Καὶ κατήκισεν
 ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις
 κατοικίας, 37 Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ
 ἐφύτευσαν ἀμπέλωνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν
 γεννήματος. 38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ
 ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν
 οὐκ ὀλικρύνει. 39 Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ
 ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ δόνητος. 40 Ἐξέχυθη
 ἐξουδένωσις ἐπ' ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν
 αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐκ ὁδῷ.

7 Et deduxit eos in viam rectam: ut irent in
 civitatem habitationis. 8 Confiteantur Domino
 misericordiae ejus: et mirabilia ejus filiis ho-
 minum. 9 Quia satiavit animam inanem: et
 animam esurientem satiavit bonis. 10 Sedentes
 in tenebris, et umbra mortis: vinctos in mendicitate,
 et ferro. 11 Quia exacerbaverunt eloquia Dei:
 et consilium Altissimi irritaverunt. 12 Et humiliatus
 est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec fuit
 qui adjuvaret. 13 Et clamaverunt ad Dominum
 cum tribularentur: et de necessitatibus eorum
 liberavit eos. 14 Et eduxit eos de tenebris, et umbra
 mortis: et vincula eorum dirupit. 15 Confiteantur
 Domino misericordiae ejus: et mirabilia ejus filiis
 hominum. 16 Quia contrivit portas aereas: et
 vectes ferreos confregit. 17 Suscepit eos de via
 iniquitatis eorum: propter injustitias enim suas
 humiliati sunt. 18 Omnem escam abominata est
 anima eorum: et appropinquaverunt usque ad portas
 mortis. 19 Et clamaverunt ad Dominum cum
 tribularentur: et de necessitatibus eorum liberavit
 eos. 20 Misit verbum suum, et sanavit eos: et
 eripuit eos de interitionibus eorum. 21 Confiteantur
 Domino misericordiae ejus: et mirabilia ejus filiis
 hominum: 22 Et sacrificent sacrificium laudis: et
 annuntient opera ejus in exultatione. 23 Qui
 descendunt mare in navibus, facientes operationem
 in aquis multis, 24 Ipsi viderunt opera Domini,
 et mirabilia ejus in profundo. 25 Dixit, et stetit
 spiritus procellae: et exaltati sunt fluctus ejus.
 26 Ascendunt usque ad caelos, et descendunt usque
 ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat. 27
 Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrius: et omnis
 sapientia eorum devorata est. 28 Et clamaverunt
 ad Dominum cum tribularentur, et de necessitatibus
 eorum eduxit eos. 29 Et statuit procellam ejus in
 auram: et siluerunt fluctus ejus. 30 Et lætati
 sunt quia siluerunt: et deduxit eos in portum
 voluntatis eorum. 31 Confiteantur Domino misericordiae
 ejus: et mirabilia ejus filiis hominum. 32 Et exaltent
 eum in ecclesia plebis: et in cathedra seniorum
 laudent eum. 33 Posuit flumina in desertum,
 et exitus aquarum in sitim: 34 Terram fructiferam
 in salsuginem, a malitia inhabitantium in ea. 35
 Posuit desertum in stagna aquarum: et terram sine
 aqua in exitus aquarum. 36 Et collocavit illic
 esurientes: et constituerunt civitatem habitationis.
 37 Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas:
 et fecerunt fructum nativitatis. 38 Et benedixit
 eis, et multiplicati sunt nimis: et jumenta eorum
 non minoravit. 39 Et pauci facti sunt: et vexati
 sunt a tribulatione malorum, et dolore. 40 Effusa
 est contemptio super principes: et errare fecit eos
 in invio, et non in via.

תהלים קז קח קט

41 וישגב אביון מעוני ויפאם פאפא
מפאפא: 42 וירא ישרים וישמחו
וכל צלח תפאד פיה: 43 מרדכי
וישמח אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

קח

1 שיר מזמור לדוד: 2 נכון לפני אלהים
3 שירה ואזמרה אחת בבית: 4 שירה הגבל
לכבוד שירה שחר: 5 אורה בעמים ויהוה
ואזמרה בלמים: 6 קינול מעל-שמים
חסדך וצד-שחקים ממך: 7 רמק על-
שמים אלהים ועל פליחך פבחה:
8 למען תחלצו ודגרו השופח ומינת
נעני: 9 אלהים דבר בקדשו ואלה
אחלקה שכם וצמח קצות אמר: 10 לי
נלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקמי: 11 מואב סר רחמי
על-אדום אשליח קעלי על-פלשת
אתרוצע: 12 מי יוכלני עיר מבצר מי
תני עד-אדום: 13 תלאה אלהים ונתתני
ולא-תאז אלהים בצבאמי: 14 תבדלני
צורת מצר ושא תשועה אדם: 15 באלהים
נעשה-חיל והוא יבוס צרתי:

קט

1 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלה
אל-תחש: 2 כי פני רשע וקר-מקח
עלי פתחו דברי אמי לשון שחר:
3 ודברי שונא סבבני וילחמני חם:
4 פחת-אחבתי ושמני נאני תפלה:
5 ונשימי עלי רצה פחת מוכה ושא
פחת אחבתי: 6 תפחד עליו רשע ושא
נעמד על-ימיני: 7 בראשמי וצא רשע
ותפלתו תהיה לחטא: 8 יהירמי
מצמים פתחתו וקח אחר: 9 יהירמי
ותומים ואשתו אלקה: 10 ונזע וניע
דני ושאלי ורשע מחרבתי: 11 נקש
בשח לכל-אשר-לו וכלי זרים יניעו:
12 אל-יתי לו מצה חסד ואל-יתי חונן
ליתומי: 13 תיראחיתו לחכמת בדר
אחר ופח שכם: 14 וכל וצנו אבתי
אל-יהוה ותפאד אמו אל-תפח:

ΨΑΛΜΟΙ, ρζ, ρη, ρθ.

41 Kai ἐβόηθη ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο
ὡς πρόβατα πατριάς. 42 Ὅψονται εὐθείς καὶ
εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ὑμῶν τὸ
στόμα αὐτῆς. 43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα,
καὶ συνήσει τὰ ἰλὶν τοῦ Κυρίου;

ρη.

Ὡδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

1 ἘΤΟΙΜΗ ἡ καρδία μου, ὁ θεός, ἐτοίμη ἡ
καρδία μου, ἔσονται καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
2 Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσονται
ὄρθρον. 3 Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν λαοῖς, Κύριε,
ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. 4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν
οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ
ἀληθείά σου. 5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ
θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. 6 Ὅπως
ἀν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῷ δεξιῇ σου
καὶ ἰσχυρῶν μου. 7 Ὁ θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ
ἀγίῳ αὐτοῦ, ὑψώθησονται καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ
τὴν κοιλίαν τῶν σκεπῶν διαμετρήσω. 8 Ἐμός
ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραΐμ
ἀντιλήψας τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεὺς μου,
9 Μωάβ λίβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τῇ Ἰδου-
μαίαν ἐπιβαλὼν τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι
ὑπετάγησαν. 10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περὶ-
χῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
11 Οὐχὶ σὺ ὁ θεός ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ
ἐξελεύσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; 12 Δὸς
ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία
ἀνθρώπων. 13 Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν,
καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ρθ.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Ὁ ΘΕΟΣ, τὴν αἰνέσιν μου μὴ παρασιωπήσης·
2 Ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ'
ὀμίᾳ ἠνοίχθη, ἐλάλησαν κατ' ἰμῶν γλῶσσαν δολίαν,
3 καὶ λόγους μίσους ἐκέκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησαν
με δωρεάν. 4 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδίδυλλόν
με, ἐγὼ δὲ προσευχόμενος· 5 Καὶ ἔθεντο κατ'
ἰμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγα-
πήσεώς μου. 6 Κατάστηπον ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλόν,
καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. 7 Ἐν τῷ
κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδικασμῶν, καὶ ἡ
προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν. 8 Γενη-
θήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν
αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. 9 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. 10 Σαλευόμενοι
μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐκαιτησάτωσαν,
ἐβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. 11 Ἐξε-
ρευνησάτω δανιστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ,
καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόρους αὐτοῦ.
12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γει-
θήτω οἰκτίρων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. 13 Γενη-
θήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολοθρεῖν, ἐν γενεῇ μὴ
ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 14 Ἀναμνησθεῖν ἡ
ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἡ
ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ.

PSALMI, CVII. CVIII. CIX.

41 Et adjuvit pauperem de inopia: et posuit
sicut oves familias. 42 Videbunt recti, et
lætabuntur: et omnis iniquitas oppilabit os
suum. 43 Quis sapiens et custodiet hæc? et
intelliget misericordias Domini?

CVIII.

Canticum Psalmi ipsi David.

1 PARATUM cor meum Deus, paratum cor
meum: cantabo, et psallam in gloria mea.
2 Exsurge gloria mea, exsurge psalterium, et
cithara: exsurge diluculo. 3 Confitebor
tibi in populis Domine: et psallam tibi in
nationibus. 4 Quia magna est super cælos
misericordia tua: et usque ad nubes veritas tua.
5 Exaltare super cælos Deus, et super omnem
terram gloria tua: 6 Ut liberentur dilecti
tui. Salvum fac dextera tua, et exaudi me.
7 Deus locutus est in sancto suo: Exultabo,
et dividam Sichimam, et convallem tabernacu-
lorum dimetiar. 8 Meus est Galaad, et meus
est Manasses: et Ephraïm susceptio capitis
mei. Juda rex meus: 9 Moab lebes spei
meæ. In Idumæam extendam calceamentum
meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.
10 Quis deducet me in civitatem munitam?
quis deducet me usque in Idumæam?
11 Nonne tu Deus, qui repulisti nos, et non
exibis Deus in virtutibus nostris? 12 Da
nobis auxilium de tribulatione: quia vana
salus hominis. 13 In Deo faciemus virtutem:
et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

CIX.

In finem, Psalmus David.

1 DEUS laudem meam ne tacueris: 2 Quia
os peccatoris, et os dolosi super me apertum
est. Locuti sunt adversum me lingua dolosa,
3 Et sermonibus odii circumdederunt me: et
expugnaverunt me gratis. 4 Pro eo ut me
diligent, detrahebant mihi: ego autem ora-
bam. 5 Et posuerunt adversum me mala
pro bonis: et odium pro dilectione mea.
6 Constitue super eum peccatorem: et dia-
bolus stet a dextris ejus. 7 Cum judicaret,
exeat condemnatus: et oratio ejus fiat in pec-
catum. 8 Fiant dies ejus pauci: et episco-
patum ejus accipiat alter. 9 Fiant filii ejus
orphani: et uxor ejus vidua. 10 Nutantes
transferantur filii ejus, et mendicent: et
ejiciantur de habitationibus suis. 11 Scrutetur
fenerator omnem substantiam ejus: et
diripiant alieni labores ejus. 12 Non sit illi
adjutor: nec sit qui misereatur pupillis ejus.
13 Fiant nati ejus in interitum: in generatione
una deleatur nomen ejus. 14 In memoriam
redeat iniquitas patrum ejus in conspectu
Domini: et peccatum matris ejus non deleatur.

תהלים קיא קיב קיג קיד

5 מִרְחַק בָּתוּ לִירֵאָיו וְזָכַר לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ :
6 כָּחַ מַעֲשָׂיו הַצִּדִּיק לַעֲמֹל לַחַת לֵהֶם
לְחַלֵּת בָּיִת : 7 מַעֲשֵׂי יָדָיו חֲסִידָיו וּמַשְׁפָּט
לְאֲמָנוֹת בְּלִפְקֻדָּיו : 8 קְדֻשָּׁתוֹ לַעֲד
לַעֲוֹלָם לְשׂוֹנֵם בְּחַסְדּוֹ וְיִשְׁרָאֵל : 9 קְדֻשָּׁתוֹ
לְשׂוֹנֵם לַעֲמֹל צִדִּיק לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ
וְנִרְאָה שְׁמוֹ : 10 יְהוָה שֹׁכֵן מִטָּה לְכָל־עַשְׂיָהֶם מְחַלְלֵהוּ
עֲמֻדָת לֵדָד :

קיב

1 הַלְלִיָּהּ אֱשֶׁר־יֵאֵשׁ יְהוָה אֱת־יְהוָה
בְּמַעֲשָׂיו חֲסִידָיו מִיָּד : 2 בְּנִפְאֻר בְּאֶרֶץ יִתְחַ
וְרָעוֹ דֹּר וְיִשְׁרָאֵל יִבְרָךְ : 3 הַיּוֹדֵעַשׁ
בְּבִרְתּוֹ וְצִדִּיקוֹ עֲמֻדָת לֵדָד : 4 יְהוָה
בְּחַסְדּוֹ אֱשֶׁר לִישְׁרָאֵל חַסִּידוֹ וְיִשְׁרָאֵל :
5 מִטָּה אֵשׁ חֲזָנוֹ וּמִלְחָה יִכְלָל דְּבָרָיו
בְּמַשְׁפָּט : 6 כִּי־לַעֲוֹלָם לֹא יִמָּוֵט לִזְכָּר
לְעוֹלָם יִתְחַ צְדִיק : 7 מַשְׁמֹעַ רָעָה לֹא
יִירָא כִּי־לֹבֹ לְבֹ בְּיָהוָה : 8 סִמְחָה
לְבֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצָרָיו :
9 פֶּגֶר וְצָר לְאֲבִינָם צִדִּיקוֹ עֲמֻדָת לֵדָד
קָרְנוֹ תִּרְבֶּה בְּכָבוֹד : 10 רָשָׁע יִרְאָה וְיִכָּעַס
שְׁנֵי יַחֲלָה וְנִמְסָה חֲסִידוֹ וְשָׁעִים תִּאֲבֹד :

קיג

1 הַלְלִיָּהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ
אֱת־שֵׁם יְהוָה : 2 יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ
מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם : 3 מִמְּרוֹחַ־שָׁמַיִם עַד־
מְבֹאֵי מְהַלְלֵי שֵׁם יְהוָה : 4 רָם עַל־
כָּל־בָּיִת : 5 יְהוָה עַל־הַשָּׁמַיִם פְּבוֹדוֹ :
6 מִי בִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּנְפִּיֵּת לְשָׁכְתָהּ :
7 הַמַּשְׁפִּיל לְרִאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וּבָאֶרֶץ :
8 הַמַּנְפִּי מַעֲרָר גֵּל מְאֻשָּׁפֶת וְרִים אֲבִיו :
9 לְהוֹשִׁיעַ עַסְכֵּי יִשְׂרָאֵל עִם מְדִינָתוֹ עִמּוֹ :
10 מוֹשִׁיעַ יְהוָה עֲלֵהֶם הַבֵּית אֲסִי־הַכְּנָעִים שְׁמִיחָה
הַלְלִיָּהּ :

קיד

1 בְּצִיָּה יִשְׂרָאֵל מִמַּעֲרָב
יֵצֵא־בָּהּ מִעַם לֵעָז : 2 הַיְּהוָה יְהוָה
לְהַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמַּשְׁלוּחָיו : 3 הַיְּהוָה
רָחַם וְיָגֵם לִירְחוֹ יִשְׂרָאֵל :

ΨΑΛΜΟΙ, ρיא', ριβ', ριγ'.

5 Τροφήν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, μνησθή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. 6 Ἰσχύον
ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγελε τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι
αὐτοῖς κληρονομίαν ἰθύνων. 7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ
ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
8 Ἐστηριγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποι-
μένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. 9 Αὐτρωσιν ἀ-
πίσται τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκη αὐτοῦ· ἄγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ
πᾶσι τοῖς ποιῶσιν αὐτήν· ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ριβ'.

Ἀλληλούια.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα· 2 Δυνα-
τὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθύνων
εὐλογηθήσεται· 3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος. 4 Ἐξανέστη ἐν σκότει φῶς τοῖς
εὐθύνων· ἰλείμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.
5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κτηρῶν, οἰκονο-
μήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει· 6 Ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται, εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον
ἔσται δίκαιος. 7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθή-
σεται· ἔτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἰλπίζειν ἐπὶ Κυρίῳ,
8 Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ φοβηθῇ, ἕως οὐ
ἐπίδῃ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ. 9 Ἐσκόρπισεν,
ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται
ἐν δόξῃ. 10 Ἀμαρτωλὸς ὀψεται καὶ ὀργισθήσεται,
τοὺς δόδοντας αὐτοῦ βρῦξει καὶ τακίησεται· ἐπιθυμία
ἀμαρτωλοῦ ἀπολείπεται.

ριγ'.

Ἀλληλούια.

1 ΑΙΝΕΙΤΕ παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα
Κυρίου. 2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· 3 Ἀπὸ ἀνατολῶν
ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.
4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς
οὐρανούς ἡ δόξα αὐτοῦ. 5 Τίς ὡς Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, 6 Καὶ τὰ ταπεινά
ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· 7 Ὁ ἐγείρων
ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα,
8 Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόν-
των λαοῦ αὐτοῦ· 9 Ὁ κατοικῶν στείραν ἐν
οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην.

ριδ'.

Ἀλληλούια.

1 Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκον Ἰακώβ
ἐκ λαοῦ βαρβάρου, 2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα
αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. 3 Ἡ θάλασσα εἶδε
καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης Ἰσραὴλ εἰς τὰ ἐπίσω·

PSALMI, CXI. CXII. CXIII. CXIV.

5 Escam dedit timentibus se. Memor erit in
saeculum testamenti sui: 6 Virtutem operum
suorum annuntiabit populo suo: 7 Ut det
illis hereditatem gentium: opera manuum
ejus, veritas et judicium. 8 Fidelia omnia
mandata ejus: confirmata in saeculum saeculi,
facta in veritate et aequitate. 9 Redemp-
tionem misit populo suo: mandavit in
aeternum testamentum suum. Sanctum, et
terribile nomen ejus: 10 Initium sapientiae
timor Domini. Intellectus bonus omnibus
facientibus eum: laudatio ejus manet in
saeculum saeculi.

CXII.

Alleluia, Reversionis Aggaei, et Zachariae.

1 BEATUS vir, qui timet Dominum: in
mandatis ejus volet nimis. 2 Potens in terra
erit semen ejus: generatio rectorum bene-
dicetur. 3 Gloria, et divitiarum in domo ejus:
et justitia ejus manet in saeculum saeculi.
4 Exortum est in tenebris lumen rectis:
misericors, et miserator, et justus. 5 Jucun-
dus homo qui miseretur et commodat, dis-
ponet sermones suos in judicio: 6 Quia in
aeternum non commovebitur. 7 In memoria
aeterna erit justus: ab auditione mala non
timebit. Paratum cor ejus sperare in Domino,
8 Confirmatum est cor ejus: non commove-
bitur donec despiciat inimicos suos. 9 Dis-
persit, dedit pauperibus: justitia ejus manet
in saeculum saeculi, cornu ejus exaltabitur in
gloria. 10 Peccator videbit, et irascetur,
dentibus suis fremet et tabescet: desiderium
peccatorum peribit.

CXIII.

Alleluia.

1 LAUDATE pueri Dominum: laudate no-
men Domini. 2 Sit nomen Domini benedic-
tum, ex hoc nunc, et usque in saeculum.
3 A solis ortu usque ad occasum, laudabile
nomen Domini. 4 Excelsus super omnes
gentes Dominus, et super caelos gloria ejus.
5 Quis sicut Dominus Deus noster, qui in
altis habitat, 6 Et humilia respicit in caelo
et in terra? 7 Suscitans a terra inopem, et
de stercore erigens pauperem: 8 Ut collocet
eum cum principibus, cum principibus populi
sui. 9 Qui habitare facit sterilem in domo,
matrem filiorum laetantem.

CXIV.

Alleluia.

1 In exitu Israël de Aegypto, domus Jacob
de populo barbaro: 2 Facta est Judaea sanc-
tificatio ejus, Israël potestas ejus. 3 Mare vidit,
et fugit: Jordanis conversus est retrorsum.

תהלים קיד טו קטז

4 הַהָרִים הִתְנִיף כְּאֵלִים בְּגִבְעוֹת פְּגִרָצָאן :
5 מִהֲלֹךְ הָיָה כִּי תִגֵּס חֲנִיזוֹן תִּסָּב
לְאַחִיר : 6 הַהָרִים תִּרְנְנוּ כְּאֵלִים בְּגִבְעוֹת
פְּגִרָצָאן : 7 מִלִּפְנֵי אֲדוֹן הַיָּלִי אֲרָץ
מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים נִעְקָב : 8 הַחֲסִפִּי הַצָּדִיר
אֲנִים־מִים חֲלָמִישׁ לְמַעַיְנֵי־מִים :

קטז

1 לֹא לָנוּ יִהְיֶה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תָּנוּ
כְּבוֹד עַל־חֲסִדֶּיךָ עַל־מִסְתָּרֶיךָ : 2 לִפְנֵי יָמֶיךָ
הַבּוֹיִם אֵיחָד־נָא אֱלֹהֵי־הֶם : 3 וְהַלְלוּ־נִי
בְּשִׁמְךָ כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה : 4 עֲצִיבֵיהֶם
כִּסֵּף וְהִבֵּה מִצִּיָּפוֹ יְדֵי אֲדָם : 5 פִּתְחֵלֵהֶם
וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לְחֵם וְלֹא יִרְאוּ :
6 אֲנִי־מִיָּה לֵהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לֵהֶם וְלֹא
יִרְחֲקוּ : 7 יְדִיָּהֶם וְלֹא יִמְשְׁלוּ רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יִתְלַבֵּי לִמְיָהֶם בְּנִרוֹתָם : 8 בְּמוֹתָם
יִהְיֶי עֲשִׂיָּהֶם כָּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם :
9 וְיִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה עֲזָרָהּ וּמִנֵּהּ הָיָה :
10 בֵּית אֲחֵרֹן בְּטַח בִּיהוָה עֲזָרָהּ וּמִנֵּהּ
הָיָה : 11 יִרְאֵי יִהְיֶי בְּטַח בִּיהוָה עֲזָרָהּ
וּמִנֵּהּ הָיָה : 12 יִהְיֶי זִכְרִי וְיִבְרַח אֲחֵרֹן
אֲתֵּי־בֵית וְיִשְׂרָאֵל יִבְרַח אֲתֵּי־בֵית אֲחֵרֹן :
13 יִבְרַח יִרְאֵי יִהְיֶי חֲסִדִּים עַם־הַבְּדִלִים :
14 יִסָּב יִתְנֶה עֲלֵיהֶם עֲלֵיהֶם וְעַל־בְּנֵיהֶם :
15 בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשִׂה שְׁמִי
וְאַרְץ : 16 תִּשְׁמַע שְׁמִי לִיהוָה וְהָאָרֶץ
יִבְרַח לְבִגְדָהֶם : 17 לִאֲדַמְתֵּיהֶם יִתְלַבֵּי־נֶה
וְלֹא כִל־יִדְרֵי דִקָּה : 18 וְנִבְרַח וְנִבְרַח
מִעֲתָה וְעַד־עוֹלָם חֲלִלָהּ :

קטז

1 אֲהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יִהְיֶי אֲתֵּי־לִי
בְּחִנְיָה : 2 כִּי־הִתְנַח אֲזִנִּי לִי וּבְיָמֵי אֲחֵרָה :
3 אֲסַפְּנִי חֲבִלֵּי־מָוֶת וּמִצָּדִי שְׂאוֹל מִצָּדִי
צָרָה וְיָנֹן אֲמַצָּה : 4 וּבְשִׁם־יִהְיֶי אֲהַרָה
אֲהַרָה יִהְיֶי מִלְּמָה נִפְשִׁי : 5 חֲנִיזוֹן יִתְנֶה
וְצִדִּיק וְהַלְלוּ־נִי מִבְּרָכָה : 6 שִׁמְךָ פְּתַח־נִי יִתְנֶה
וְלִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : 7 שִׁבְעִי גִשְׁשִׁי לְמַנְחֵי־כִי
כִּי יִתְנֶה עָלַי־כִּי : 8 כִּי חֲלָצָה נִפְשִׁי
מִמָּוֶת אֲתֵּי־נִי מִדִּמְעָה אֲתֵּי־נִי מִמָּוֶת :
9 אֲהַבְתִּי לִפְנֵי יִהְיֶי בְּאֲרָצוֹת קִהְיָ :

ΨΑΛΜΟΙ, ριδ', ριε', ρις'.

4 Τὰ ὄρη ἰσκιότησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς
ἀρνία προβάτων. 5 Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι
ἐφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἱστροθήης εἰς τὰ
ὀπίσω; 6 Τὰ ὄρη, ὅτι ἰσκιότησατε ὡσεὶ κριοί, καὶ
οἱ βουνοὶ, ὡς ἀρνία προβάτων; 7 Ἀπὸ προσώπου
Κυρίου ἰσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
Ἰακώβ, 8 Τοῦ στρίψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὕδατων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

ριε'.

1 Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί
σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἱλαί σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ
σου. 2 Μὴ ποτε εἰπωσι τὰ ἔθνη Ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς
αὐτῶν; 3 Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἰποίησε. 4 Τὰ
εἶδωλα τῶν ἰθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων. 5 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλή-
σουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁρῶνται. 6 Ὡτα
ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥίνας ἔχουσι καὶ οὐκ
ὀσφρανθήσονται. 7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλα-
φήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν. οὐ
φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. 8 Ὅμοιοι αὐτοῖς
γίνονται οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτοῖς. 9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ
Κύριον. βροθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
10 Οἶκος Ἀαρὼν ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον βροθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. 11 Οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον ἠλπισαν ἐπὶ Κύριον. βροθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. 12 Κύριος μνησθεὶς
ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ,
εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν. 13 Εὐλόγησε τοὺς
φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν
μεγάλων. 14 Προσθεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς
καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. 15 Εὐλογημένοι ἡμεῖς
τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν. 16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν
δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. 17 Οὐχ
οἱ νεκροὶ αἰνίσουσίν σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ
καταβαίνοντες εἰς ᾄδον. 18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶν-
τες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος.

ρις'.

Ἀλληλουῖα.

1 ἮΓΑΠΗΣΑ ὅτι ἐσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς
τῆς δεισιᾶς μου, 2 Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἑμοί,
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλίσσομαι. 3 Περιέσχον
με ὥδινες θανάτου, κινδυνὸν ᾄδον εὐροσάν με, θλίψιν
καὶ ὀδύνην εὐρον. 4 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκα-
λεσάμην. Ὡ Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου. 5 Ἐλέη-
μων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἰλεεῖ.
6 Φυλάσσω τὰ νήπια ὁ Κύριος. ἱταπεινώθη καὶ
ἐσωσέ με. 7 Ἐπιστρέψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε. 8 Ὅτι ἐξεί-
λετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ δλισθήμα-
τος. 9 Εὐδαστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων.

5 P

PSALMI, CXIV. CXV. CXVI.

4 Montes exultaverunt ut arietes: et colles
sicut agni ovium. 5 Quid est tibi mare quod
fugisti? et tu Jordanis, quia conversus es
retrorsum? 6 Montes exultastis sicut
arietes, et colles sicut agni ovium? 7 A
facie Domini mota est terra, a facie Dei
Jacob. 8 Qui convertit petram in stagna
aquarum, et rupem in fontes aquarum.

CXV.

1 NON nobis Domine, non nobis: sed
nomini tuo da gloriam. 2 Super misericor-
dia tua, et veritate tua: nequando dicant
gentes: Ubi est Deus eorum? 3 Deus autem
noster in caelo: omnia quaecumque voluit,
fecit. 4 Simulacra gentium argentum et
aurum, opera manuum hominum. 5 Os habent,
et non loquuntur: oculos habent, et non
videbunt. 6 Aures habent, et non audient:
nares habent, et non odorabunt. 7 Manus
habent, et non palpabunt: pedes habent, et
non ambulabunt: non clamabunt in gutture
suo. 8 Similes illis fiant qui faciunt ea: et
omnes qui confidunt in eis. 9 Domus Israël
speravit in Domino: adjutor eorum et pro-
tector eorum est. 10 Domus Aaron speravit
in Domino: adjutor eorum et protector eo-
rum est. 11 Qui timent Dominum, spera-
verunt in Domino: adjutor eorum et protector
eorum est. 12 Dominus memor fuit nostri:
et benedixit nobis: benedixit domui Israël:
benedixit domui Aaron: 13 Benedixit omni-
bus qui timent Dominum, pusillis cum majori-
bus. 14 Adjiciat Dominus super vos; super
vos, et super filios vestros. 15 Benedicti vos a
Domino, qui fecit caelum et terram. 16 Caelum
caeli Domino: terram autem dedit filiis homi-
num. 17 Non mortui laudabunt te Domine:
neque omnes, qui descendunt in infernum. 18 Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino,
ex hoc nunc et usque in saeculum.

CXVI.

Alleluia.

1 DILEXI, quoniam exaudiet Dominus vo-
cem orationis meae. 2 Quia inclinavit aurem
suam mihi: et in diebus meis invocabo. 3 Circumdederunt me dolores mortis: et peri-
cula inferni invenerunt me. Tribulationem
et dolorem inveni, 4 Et nomen Domini in-
vocavi. O Domine libera animam meam:
5 Misericors Dominus, et justus, et Deus
noster miseretur. 6 Custodiens parvulos
Dominus: humiliatus sum, et liberavit me.
7 Convertere anima mea in requiem tu-
am: quia Dominus benefecit tibi. 8 Quia
eripuit animam meam de morte: oculos
meos a lacrymis, pedes meos a lapsu. 9 Placebo Domino in regione vivorum.

תהלים קטז קיו קיח

10 הַמִּנְתִּי כִּי אֶדְבֹּר אֲנִי עֲלֵיתִי מֵאֵד :
 11 אֲנִי אֶמְרֵתִי בַּחֲפֹז כְּלִי-הָאֵדָם כְּזָב :
 12 מִחֲאֲשֵׁרֵי לַיהוָה כְּלִי-תַנְחִילֹתִי עָלַי :
 13 כֹּס־יִשְׁמְעוֹת אֶשָּׂא וּבִשָּׁם יִהְיֶה אֶקְרָא :
 14 גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה-לָּא לְכָל-עַמּוֹ :
 15 יִקְרֶה בְּעֵינֵי יְהוָה חֲפֹזֹתַי לְחִסְדֵּי-י : 16 אֶקְרָא
 יְהוָה כְּרֵאֲנִי עֲבָדָה אֲנִי עֲבָדָה בְּרֵאשִׁיתָהּ
 שְׂפִתֹתַי לְמוֹסְרֵי : 17 לְהַזְכִּיר זִכְרֹתֶיךָ
 וּבִשָּׁם יִהְיֶה אֶקְרָא : 18 גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
 נִגְדָה-לָּא לְכָל-עַמּוֹ : 19 בְּחִצְרוֹתַי בְּיֶרֶךְ
 יְהוָה בְּהֹרֵקִי יִרְשָׁלָּם קָלְלֹתִי :

קיו

1 קָלְלֵה אֶת-יְהוָה כָּל-בְּנוֹת שְׂבָחוֹתָיו
 כְּלִי-הָאֲמִיץ : 2 כִּי יִבָּר עֲלֵינוּ חֲסִדוֹ
 וְאֶמְת־יְהוָה לְעוֹלָם קָלְלֹתִי :

קיח

1 הִזְנֵה לַיהוָה פִּרְטוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 2 וְאֶמְרָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 3 וְאֶמְרֵה גַם בִּית-אֲחֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 4 וְאֶמְרֵה גַם יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
 5 מִרְחֹמַי הִקְרַמְתִּי יָהּ עֲנִי בְּמִרְחֵבֶיךָ :
 6 יְהוָה לִי לֹא אֶתָּא מִחֲדָשָׁה לִי אָדָם :
 7 יְהוָה לִי בְּעֶזְרִי אֲנִי אֶרְאֶה בְּשֹׁמְרֵי :
 8 מִזֶּבֶד לְחֶרֶת בִּיהוָה מִבְּטָח בְּאָדָם : 9 מִזֶּבֶד
 לְחֶסֶת בִּיהוָה מִבְּטָח בְּבָרִיכִים : 10 כָּל-בְּנוֹת
 סִבְבֹּנִי בִשָּׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם : 11 סִבְבֹּנִי
 בְּסִבְבֹּנֵי בִשָּׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם : 12 סִבְבֹּנִי
 כְּבָרִים לְעֵכָה פֶּאֶשׁ קוֹצִים בִּשָּׁם יְהוָה כִּי
 אֲמִילָם : 13 דָּחַח דְּחִיתִנִּי לְנֶפֶל בִּיהוָה צוּרִי :
 14 עֲנִי וְחִבֵּת יָהּ וְיִחְיֶה לִישׁוּעָה : 15 קוֹל
 רָפָה וְיִשְׁעָה בְּאֶזְלִי צְדִיקִים וְיִמְיוֹ יְהוָה עֲשֵׂה
 קוֹל : 16 וְיִמְיוֹ יְהוָה רוֹמְמָה וְיִמְיוֹ יְהוָה עֲשֵׂה
 קוֹל : 17 לֹא-אֶמְת־כְּרֵאשִׁיתָהּ וְאֶסְפֹּר כְּעֶשְׂנִי
 יָהּ : 18 יִסָּר יִסְרֵנִי יָהּ וְלִפְתּוֹת לֹא נִתְּנִי :
 19 בְּתַחֲרִילִי שְׁעָרֵי-אֲבָרָם אֲזַכֵּר
 יָהּ : 20 וְיִחְיֶה לִישׁוּעָה צְדִיקִים וְיִבָּר
 כִּי : 21 אֶדְבֹּר כִּי עֲנִיתִנִּי וְיִחְיֶה לִישׁוּעָה :

ΨΑΛΜΟΙ, ριϛ', ριζ', ριη'.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην
 σφόδρα. 11 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου Πᾶς
 ἄνθρωπος ψεύστης. 12 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ
 περὶ πάντων ὧν ἀνταπιδωκέ μοι; 13 Ποτήριον
 σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλί-
 σσομαι. 14 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω
 ἱναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. 15 Τίμιος ἱναν-
 τίων Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 16 Ὁ
 Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ
 υἱὸς τῆς παιδείας σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς
 μου. 17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσιως, καὶ ἐν ὀνό-
 ματι Κυρίου ἐπικαλίσσομαι. 18 Τὰς εὐχάς μου
 τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἱναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ
 αὐτοῦ, 19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου
 Ἱερουσαλήμ.

ριζ'.

Ἀλληλουία.

1 Αἰνετε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἱπαινί-
 σате αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. 2 Ὅτι ἐκραταιώθη
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ριη'.

Ἀλληλουία.

1 Ἐξομολογήσῃς τῷ Κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ
 ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 3
 Εἰπάτω δὲ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 4 Εἰπάτωσαν δὴ
 πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 5 Ἐκ θλίψεως
 ἐπικαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς
 πλατυσμόν. 6 Κύριος ἰμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβη-
 θήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. 7 Κύριος
 μοι βοηθός, ἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. 8
 Ἀγαθὸν πεποιθῆναι ἐπὶ Κύριον ἢ πεποιθῆναι
 ἐπ' ἄνθρωπον. 9 Ἀγαθὸν ἰλπίζειν ἐπὶ Κύριον ἢ
 ἐλπίζειν ἐπ' ἄρхουσι. 10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλω-
 σάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. 11
 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
 Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. 12 Ἐκύκλωσάν με
 ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν
 ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐ-
 τοὺς. 13 Ὡςθεις ἀνιέρραπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ
 Κύριος ἀντελάβετό μου. 14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνη-
 σίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἰγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. 15
 Φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς
 δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, 16 Δεξιὰ
 Κυρίου ὑψώσε με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν,
 17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγῆσομαι
 τὰ ἔργα Κυρίου. 18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύ-
 ριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. 19 Ἀνοίξατε
 μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολο-
 γήσομαι τῷ Κυρίῳ. 20 Αὔτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου,
 δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. 21 Ἐξομολογήσομαι
 σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἰγίνου μοι εἰς σωτηρίαν.

PSALMI, CXVI, CXVII, CXVIII.

10 Credidi, propter quod locutus sum: ego
 autem humiliatus sum nimis. 11 Ego dixi
 in excessu meo: Omnis homo mendax. 12
 Quid retribuam Domino, pro omnibus,
 quæ retribuit mihi? 13 Calicem salutaris
 accipiam: et nomen Domini invocabo. 14
 Vota mea Domino reddam coram omni
 populo ejus: 15 Pretiosa in conspectu Domini
 mors sanctorum ejus. 16 O Domine quia ego
 servus tuus: ego servus tuus, et filius ancillæ
 tuæ. Dirupisti vincula mea: 17 Tibi sacri-
 ficabo hostiam laudis, et nomen Domini
 invocabo. 18 Vota mea Domino reddam in
 conspectu omnis populi ejus: 19 In atriis
 domus Domini, in medio tui Jerusalem.

CXVII.

Alleluia.

1 LAUDATE Dominum omnes gentes: lau-
 date eum omnes populi: 2 Quoniam confir-
 mata est super nos misericordia ejus: et
 veritas Domini manet in æternum.

CXVIII.

Alleluia.

1 CONFITEMINI Domino quoniam bonus:
 quoniam in sæculum misericordia ejus. 2 Dicat
 nunc Israël quoniam bonus: quoniam in
 sæculum misericordia ejus. 3 Dicat nunc
 domus Aaron: quoniam in sæculum miseri-
 cordia ejus. 4 Dicant nunc qui timent
 Dominum: quoniam in sæculum misericordia
 ejus. 5 De tribulatione invocavi Dominum:
 et exaudivit me in latitudine Dominus. 6
 Dominus mihi adjutor: non timebo quid
 faciat mihi homo. 7 Dominus mihi adjutor:
 et ego despiciam inimicos meos. 8 Bonum
 est confidere in Domino, quam confidere in
 homine: 9 Bonum est sperare in Domino,
 quam sperare in principibus. 10 Omnes
 gentes circumierunt me: et in nomine Domini
 quia ultus sum in eos. 11 Circumdantes
 circumdederunt me: et in nomine Domini
 quia ultus sum in eos. 12 Circumdederunt me
 sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis:
 et in nomine Domini quia ultus sum in eos. 13
 Impulsus eversus sum ut caderem: et
 Dominus suscepit me. 14 Fortitudo mea, et
 laus mea Dominus: et factus est mihi in
 salutem. 15 Vox exultationis et salutis, in
 tabernaculis justorum. 16 Dextera Domini
 fecit virtutem: dextera Domini exaltavit me,
 dextera Domini fecit virtutem. 17 Non
 moriar, sed vivam: et narrabo opera Domini. 18
 Castigans castigavit me Dominus: et
 morti non tradidit me. 19 Aperite mihi
 portas justitiæ, ingressus in eas confitebor
 Domino: 20 Hæc porta Domini, justi intra-
 bunt in eam. 21 Confitebor tibi quoniam
 exaudisti me: et factus es mihi in salutem.

תהלים קיח קיש

22 אֶבֶן מַאֲסֵי הַפְּזִים הָיְתָה לְרֹאשׁ
 פֶּתֶחַ : 23 מֵאֵת יְהוָה הַתִּתָּה זֹאת הִיא
 נִסְלָאֵת בְּעֵינֵינוּ : 24 זֶה-הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה
 נִגְלָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ : 25 אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה
 נָא אָנָּה יְהוָה הַצְלִיחָה נָא : 26 בְּרַחֵם
 הָאֵל בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה :
 27 אֱלֹהֵי יְהוָה נִגְאֵר לָנוּ אֶסְרִיחֶנּוּ בְּעֵבְרֵינוּ
 עַד מְרִנּוֹת הַמִּזְבֵּחַ : 28 אֱלֹהֵי אֲמֵת וְאֱמוּנָה
 אֱלֹהֵי אֲרוּמָה : 29 הוֹדֵנוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ :

קיש

1 אֲשֶׁר־הִמְדִּירָהּ חֲלָלִים בְּחֹנֶה
 יְהוָה : 2 אֲשֶׁר־לָצִי אֲדָמִי בְּכָל-לֵב
 יִדְרֹשְׁתִּיהוּ : 3 אֵם לֹא-תַעֲלֶה עֲלֶיךָ בְּדִרְכֵּי
 חֲלָכִי : 4 אֲמֵת צִדִּיקָה פִּתְיוֹת לִשְׁמֵר
 מֵאֵד : 5 אֲחֹלִי יִפְנֵה יָרְכִי לִשְׁמֵר חֲקִיהָ :
 6 אֵן לֹא-אֲבֹשׁ בְּחַבְיטֵי אֶל-כָּל-מִצְוֹתֶיהָ :
 7 אֲדִירָה בְּנִשָּׁר לִבִּי בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי
 צִדִּיקָה : 8 אֲחִי-חֲקִיהָ אֲשֶׁר־אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי
 עַד-מָוֶה : 9 בְּמֵה נִזְכָּרָה עֶדֶר אֲחִי
 אֲדִירָה לִשְׁמֵר בְּדִרְכָּהּ : 10 בְּכָל-לִבִּי דִרְשִׁיתִי
 אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי מִמִּצְוֹתֶיהָ : 11 בְּלִבִּי צִפְנִיתִי
 אֶמְתָּה לִמְצֹא לֹא אֶחְטֹא-לָהּ : 12 בְּרַחֵם
 אֲמֵת יְהוָה לִמְתָּנִי חֲקִיהָ : 13 בְּשִׁפְתֵי
 סִפְרִיתִי כָּל מִשְׁפָּטֶיהָ : 14 בְּדִרְכָּה עֲדֹתֶיהָ
 אֲשִׁיתִי כַּעַל כְּלִי-הַדֹּחַ : 15 בְּפִתְחוֹתֶיהָ אֲשִׁיתִי
 וְאֶבְרִיחַ אֲדֹתֶיהָ : 16 בְּחִתְיוֹתֶיהָ אֲשִׁתֶּנְשֵׁעַ
 לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרָהּ : 17 גְּמַל עַל-
 עֲבֹדֶת אֲחִיהָ וְאֲשַׁמְרָה דְּבָרָהּ : 18 גִּלְעָדִי
 וְאֶבְרִיחַ נִסְלָאֵת מִהֲדִרְכָּהּ : 19 הֵן אֲנִכִּי
 דִּבְרַחֵם אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי מִמִּצְוֹתֶיהָ : 20 הִרְחַם
 נִפְשִׁי לְחֶאֱבֹה אֶל־מִשְׁפָּטֶיהָ בְּכָל-עֵת :
 21 גְּעִרָתִי יִזְכֹּר אֲרִיגִים חֲשִׁנִּים מִמִּצְוֹתֶיהָ :
 22 כָּל מַעֲלֵי חֲרָפָה וְכֹהֵן כִּי עֲדֹתֶיהָ
 דִּבְרָתִי : 23 כֹּהֵן אֲשֶׁר־אֶל־יִשְׁכַּח אֲשֶׁר־כִּי
 עֲבֹדֶתָהּ יִשְׁכַּח בְּחִתְיוֹתֶיהָ : 24 כֹּהֵן אֲשֶׁר־
 אֲשִׁיתִי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי : 25 דְּבָרָהּ
 לְעַפֵּר נִפְשִׁי חֲנִי בְּדִרְכָּהּ : 26 דִּבְרָתִי
 סִפְרִיתִי וְאֶבְרִיחַ לִמְתָּנִי חֲקִיהָ : 27 דִּרְכָּה
 פִּתְחוֹתֶיהָ חֲבִיגִי וְאֲשִׁיתִי בְּנִסְלָאֵתֶיהָ :
 28 דִּלְתִּי נִפְשִׁי מִתַּחַת מִימִי בְּדִרְכָּהּ :
 29 דִּרְכָּה אֲשֶׁר־הִסֵּר מִמִּי וְתִלְחֹחַת חֲנִי :

ΨΑΛΜΟΙ, ρη', ριθ'.

22 Λίθον ὃν ἀπεικόμισαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος
 ἔγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· 23 Παρὰ Κυρίου
 ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
 ἡμῶν. 24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἔποίησεν ὁ Κύριος·
 ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 25 Ὁ
 Κύριος σωσον δὴ, ὦ Κύριε εὐδόωσον δὴ. 26 Εὐ-
 λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογη-
 καμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου. 27 Θεὸς Κύριος
 καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσαθε ἑορτὴν ἐν ταῖς
 πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσαστηρίου. 28
 Θεὸς μου εἰ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· θεὸς
 μου εἰ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι,
 ὅτι ἐπῆκουσάς μου καὶ ἰγίνουν μοι εἰς σωτηρίαν.
 29 Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

οιθ'.

Ἀλληλουία.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΙ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι
 ἐν νόμῳ Κυρίου. 2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ
 μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐξεζητήσουσιν
 αὐτόν. 3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν
 ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἵπορεύθησαν. 4 Σὺ ἐνετείλω
 τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. 5 Ὁ-
 φελον κατευνουθήσαν αἱ ὁδοὶ μου τοῦ φυλάξασθαι
 τὰ δικαιώματά σου. 6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ, ἐν
 τῷ με ἐπιβλίπῃ ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. 7
 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν
 τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης
 σου. 8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἔγκα-
 λίπῃς ἕως σφόδρα. 9 Ἐν τίνι κατορθώσω νεώτερος
 τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους
 σου. 10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζητήσω σε, μὴ
 ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. 11 Ἐν τῇ
 καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ
 ἀμάρτω σοι. 12 Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν
 με τὰ δικαιώματά σου. 13 Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου
 ἐξηγγεῖλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. 14
 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὥς
 ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. 15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου
 ἀδουλεύσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. 16
 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλή-
 σομαι τῶν λόγων σου. 17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ
 σου, ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. 18
 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατα-
 νοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. 19 Πάροι-
 κος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ
 τὰς ἐντολάς σου. 20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου
 τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. 21
 Ἐπειρήσαντο ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρται οἱ
 ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. 22 Περίελε
 ἀπ' ἐμοῦ θνῆδος καὶ ἰξοῦδίνωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά
 σου ἐξεζητήσα. 23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες
 καὶ κατ' ἐμοῦ κατεδάλουν, ὁ δὲ δούλος σου
 ἠδολέσχη ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. 24 Καὶ γὰρ τὰ
 μαρτύριά σου μελέτη μου ἔστι, καὶ αἱ συμβουλίαι
 μου τὰ δικαιώματά σου. 25 Ἐκολλήθη τῷ ἰδίῳ
 ἡ ψυχὴ μου· ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. 26
 Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγεῖλα, καὶ ἐπῆκουσάς
 μου· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου; 27 Ὅδῳ
 δικαιοσύνης σου συνέτισόν με, καὶ ἀδου-
 λέω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. 28 Ἐνύσταξεν
 ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀσέβειας, βεβαίωσόν με ἐν
 τοῖς λόγοις σου. 29 Ὅδῳ ἀδικίας ἀπόστησον
 ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλίψόν με.

PSALMI, CXVIII. CXIX.

22 Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes,
 hic factus est in caput anguli. 23 A Domino
 factum est istud: et est mirabile in oculis
 nostris. 24 Hæc est dies, quam fecit Dominus:
 exultemus, et lætemur in ea. 25 O Domine
 salvum me fac, O Domine bene prosperare:
 26 Benedictus qui venit in nomine Domini.
 Benediximus vobis de domo Domini. 27 Deus
 Dominus, et illuxit nobis. Constituite diem
 solemnem in condensis, usque ad cornu altaris.
 28 Deus meus es tu, et confitebor tibi: Deus
 meus es tu, et exaltabo te. Confitebor tibi
 quoniam exaudisti me: et factus es mihi in
 salutem. 29 Confitemini Domino quoniam
 bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.

CXIX.

Alleluia.

ALEPH. 1 BEATI immaculati in via: qui
 ambulant in lege Domini. 2 Beati, qui
 scrutantur testimonia ejus: in toto corde
 exquirunt eum. 3 Non enim qui operantur
 iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt. 4 Tu
 mandasti mandata tua custodiri nimis.
 5 Utinam dirigantur viæ mee, ad custodien-
 das justificationes tuas! 6 Tunc non con-
 fundar, cum perspexero in omnibus mandatis
 tuis. 7 Confitebor tibi in directione cordis,
 in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.
 8 Justificationes tuas custodiam: non me
 derelinquas usquequaque. BETH. 9 In quo
 corrigit adolescentior viam suam? in custo-
 diendo sermones tuos. 10 In toto corde meo
 exquisivi te: ne repellas me a mandatis tuis.
 11 In corde meo abscondi eloquia tua: ut non
 peccem tibi. 12 Benedictus es Domine: doce
 me justificationes tuas. 13 In labiis meis
 pronuntiavi omnia judicia oris tui. 14 In via
 testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in
 omnibus divitiis. 15 In mandatis tuis exer-
 cebor: et considerabo vias tuas. 16 In
 justificationibus tuis meditabor: non obliviscar
 sermones tuos. GIMEL. 17 Retribue servo
 tuo, vivifica me: et custodiam sermones tuos.
 18 Revela oculos meos: et considerabo mira-
 bilia de lege tua. 19 Incola ego sum in
 terra: non abscondas a me mandata tua.
 20 Concupivit anima mea desiderare justifica-
 tiones tuas, in omni tempore. 21 Increpasti
 superbos: maledicti qui declinant a mandatis
 tuis. 22 Aufer a me opprobrium, et con-
 temptum: quia testimonia tua exquisivi. 23
 Etenim sederunt principes, et adversum
 me loquebantur: servus autem tuus exerce-
 batur in justificationibus tuis. 24 Nam et
 testimonia tua meditatio mea est: et consilium
 meum justificationes tuæ. DALETH. 25 Ad-
 hæssit pavimento anima mea: vivifica me
 secundum verbum tuum. 26 Vias meas
 enuntiavi, et exaudisti me: doce me justifica-
 tiones tuas. 27 Viam justificationum tuarum
 instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.
 28 Dormitavit anima mea præ tædio: con-
 firma me in verbis tuis. 29 Viam iniquita-
 tis amove a me: et de lege tua miserere mei.

תהלים קיט

30 דבר צדקתך בחרתי משפטי שויתי :
 31 דברתך בערותי יהיה אלהי-תבשתי :
 32 דבר מצותי ארץ פי תרתיב לבי :
 33 הורני יהיה דבר רחמי ואצרכה
 עקב : 34 דברני ואצרכה תורתך ואשמרנה
 בקל-לב : 35 דורכני בנתיב מצותי פי
 בן חכמי : 36 חמלני אל-ערוותי ואל
 אל-בצע : 37 העבר עיני מראות שוא
 בדרך חכמי : 38 חסד לעבדך אמרת
 אשר ליראתך : 39 העבר חרפתי אשר
 וגרתי פי משפטי טובים : 40 חסד
 תאבתי לפקדונך בצדקתך חניני :
 41 יובלני חסדך יהיה תשועתך פאמרתך :
 42 ואענה חרפי דבר פרבטותי בדרךך :
 43 ואל-תצל מפי דבר-אמת עד-מאד פי
 למשפטך ורחמי : 44 ואשמר הורתך
 רמזי לעולם ועד : 45 ואמת-לך ברחבך
 פי פתני דרשתי : 46 ואצרכה בעדתי
 נגד כלים ולא אבוש : 47 ואשתעשע
 במצותי אשר אהבתי : 48 ואשא כפי
 אל-מצותי אשר אהבתי ואשיח
 ברחמי : 49 ודברך לעבדך על
 אשר יחלני : 50 זאת גחמתי בעני פי
 אמרתך חנני : 51 ודים חלני עד-מאד
 לתורתך לא גיתי : 52 דברתי משפטי
 מעולם יהיה ואהנחם : 53 ולעפה אחזתי
 משעים עיני תורתך : 54 וגרותי קיר
 לי רחמי בבית מנתי : 55 דברתי בלילה
 שמי יהיה ואשמר תורתך : 56 זאת
 היתה לי פי פתני נאמתי :
 57 חלקי יהיה אמתי לשמר דברך :
 58 חלתי פני בקל-לב חנני פאמרתך :
 59 חשתי דרך ואשיב רגלי אל-
 ערותי : 60 חשתי ולא התחממתני לשמר
 מצותי : 61 חבלי רשעים עמתי תורתך
 לא שקחתי : 62 חצות לילה אקום להודות
 לך על משפטי צדקתך : 63 חבר אני
 לבד-אשר יראתי חלשתי פתני :
 64 חסדך יהיה מלאה חרפי קיר לפתני :

ΨΑΛΜΟΙ. ρθ'.

30 'Oδὸν ἀληθείας ἤρευσάμην, καὶ τὰ κρίματά σου
 οὐκ ἐπελαθόμην. 31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου,
 Κύριε, μὴ με κατασχύνῃς. 32 'Oδὸν ἐντολῶν σου
 ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. 33 Νο-
 μοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου,
 καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός. 34 Συνέτισόν με,
 καὶ ἐξερενήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν
 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. 35 'Oδῆγόν με ἐν τῇ τρίβῳ
 τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. 36 Κλῖνον
 τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς
 πλεονεξίαν. 37 Ἀποστρέψον τοὺς ὀφθαλμούς μου
 τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήσόν
 με. 38 Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς
 τὸν φόβον σου. 39 Περιέλει τὸν ἐνειδισμόν μου ὃν
 ὑπέπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. 40 'Ιδοὺ
 ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου ζήσόν με. 41 Καὶ ἴλθαι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου,
 Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου·
 42 Καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ἐνειδιζούσι μοι λόγον,
 ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. 43 Καὶ μὴ πε-
 ρίελθς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ὥς
 σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασι σου ἐπῆλπισα. 44 Καὶ
 φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντός, εἰς τὸν αἰῶνα
 καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 45 Καὶ ἵπορευό-
 μην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐκζητήσα·
 46 Καὶ ἰλάσων ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον
 βασιλέων, καὶ οὐκ ὑσχυνόμην· 47 Καὶ ἐμελίτων
 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἷς ἡγάπησα σφόδρα· 48 Καὶ
 ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ὥς
 ἡγάπησα, καὶ ἠδολίσχουν ἐν τοῖς δικαίωμασί σου.
 49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὧν
 ἐπῆλπισάς με. 50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ
 ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐξῆσέ με.
 51 Ὑπερήφανοι παρηνύμουν ὥς σφόδρα, ἀπὸ δὲ
 τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξεκλίνα. 52 Ἐμνήσθην τῶν
 κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
 53 Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἱκα-
 ταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. 54 Ψαλτὰ ἡσάν
 μοι τὰ δικαίωματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.
 55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,
 καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. 56 Αὕτη ἐγενήθη
 μοι, ὅτι τὰ δικαίωματά σου ἐκζητήσα. 57 Μερὶς
 μου εἶ, Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον
 σου. 58 Ἐδείχθη τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ
 καρδίᾳ μου, ἐλίσσόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
 59 Διελυσάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπίστρεψα
 τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. 60 Ἦτοι-
 μάσθην καὶ οὐκ ἠγαράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς
 ἐντολάς σου. 61 Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλά-
 κησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 62 Μεσοιύκτιον ἐξεγερόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαι σοι
 ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 63 Μέτοχος
 ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασ-
 σόντων τὰς ἐντολάς σου. 64 Τοῦ ἰλίου σου, Κύριε,
 πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαίωματά σου διδάξόν με.

PSALMI. CXIX.

30 Viam veritatis elegi: judicia tua non sum
 oblitus. 31 Adhæsi testimoniis tuis Domine:
 noli me confundere. 32 Viam mandatorum
 tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.
 HE. 33 Legem pone mihi Domine viam
 justificationum tuarum: et exquiram eam
 semper. 34 Da mihi intellectum, et scruta-
 bor legem tuam: et custodiam illam in toto
 corde meo. 35 Deduc me in semitam man-
 datorum tuorum: quia ipsam volui. 36 In-
 clina cor meum in testimonia tua, et non in
 avaritiam. 37 Averte oculos meos ne videant
 vanitatem: in via tua vivifica me. 38 Statue
 servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.
 39 Amputa opprobrium meum, quod suspec-
 tus sum: quia judicia tua jucunda. 40 Ecce
 concupivi mandata tua: in æquitate tua vivi-
 fica me. VAU. 41 Et veniat super me miseri-
 cordia tua Domine: salutare tuum secundum
 eloquium tuum. 42 Et respondebo expro-
 brantibus mihi verbum: quia speravi in
 sermonibus tuis. 43 Et ne auferas de ore
 meo verbum veritatis usquequaque: quia in
 judiciis tuis supersperavi. 44 Et custodiam
 legem tuam semper, in sæculum et in sæculum
 sæculi. 45 Et ambulabam in latitudine: quia
 mandata tua exquisivi. 46 Et loquebar in
 testimoniis tuis in conspectu regum: et non
 confundebar. 47 Et meditabar in mandatis
 tuis, quæ dilexi. 48 Et levavi manus meas
 ad mandata tua, quæ dilexi: et exercebar in
 justificationibus tuis. ZAIN. 49 Memor esto
 verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti.
 50 Hæc me consolata est in humilitate mea:
 quia eloquium tuum vivificavit me. 51 Su-
 perbi inique agebant usquequaque: a lege
 autem tua non declinavi. 52 Memor fui
 iudiciorum tuorum a sæculo Domine: et
 consolatus sum. 53 Defectio tenuit me, pro
 peccatoribus derelinquentibus legem tuam.
 54 Cantabiles mihi erant justificationes tuæ,
 in loco peregrinationis meæ. 55 Memor fui
 nocte nominis tui Domine: et custodivi legem
 tuam. 56 Hæc facta est mihi: quia justifica-
 tiones tuas exquisivi. HETH. 57 Portio mea
 Domine, dixi, custodire legem tuam. 58 De-
 precatus sum faciem tuam in toto corde
 meo: miserere mei secundum eloquium tuum.
 59 Cogitavi vias meas: et converti pedes
 meos in testimonia tua. 60 Paratus sum, et
 non sum turbatus: ut custodiam mandata
 tua. 61 Funes peccatorum circumplexi sunt
 me: et legem tuam non sum oblitus. 62 Media
 nocte surgebam ad confitendum tibi, super
 judicia justificationis tuæ. 63 Particeps ego
 sum omnium timentium te, et custodientium
 mandata tua. 64 Misericordia tua Domine
 plena est terra: justificationes tuas doce me.

תהלים קיט

טוב עשית עם עבדך יהונתן
 פדברך: טוב טעם ודעת לדעתי פי
 במצותיך האמנותי: 67 מרם אענה אפי
 שנגן לעמך אמרתך שקרתי: 68 טוב אתה
 ואמתי לדעתי חסדך: 69 מפלג עלי שחר
 וזים אני בכל לב אצר פתחך: 70 מפש
 פתלב לבם אני תורתך שעשעתי:
 71 טובלי כרענתי למען אלמד חסדך:
 72 טוב לי תורת פיה מאלפי זהב וקסם:
 73 ידך עשיתי וקדנני חבינני
 ואלמד מצותיך: 74 יראתי יראתי ושמחתי
 פי לדברך ויחלתי: 75 ידעתי יהונתן פי
 צדק משפטך ואמונת עיני: 76 יחזר
 נא חסדך לנאמני פאמרתך לעבדך:
 77 יבאני רחמיך ואחיה פי הוהתך
 שעשעתי: 78 יבשו זדים פישחר עיני
 אני אשליח פפתחך: 79 ישבר לי וראתי
 וידעו צדתיך: 80 יחללי חסם פחשך
 למען לא אבוש: 81 כלתה
 לתשועתך נפשי לדברך ויחלתי: 82 פלו
 ציני לאמרתך לאמר קתי פתחמני: 83 פר
 הייתי פנאד בקיטור רחמיך לא שקחתי:
 84 פמך ופי עבדך קתי פשעך ברדפי
 משפט: 85 פקדלי זדים שיהות אשר לא
 כהרתך: 86 פלמצותיך אמונת שחר
 ודפתי עיני: 87 פפעט פלוי בארץ
 ואני לא צדקתי פתחך: 88 פחסדך חגי
 ואשמך ערות פיה: 89 לעולם
 יחנה דברך נאב בשמים: 90 לנר וד
 אמונתך פונקת ארץ ופעמך: 91 למשפטי
 עיני היום פי הפל עבדך: 92 לולי
 הרתך שעשעתי אז אבדתי בעיני:
 93 לעולם לא אשפח פתחך פריה חיינני:
 94 לחאני הושיעני פי פתחך דקשתי:
 95 לי קני רשעים לאפני ערתי
 אתבונן: 96 לכלהכלח דאיתי קח רחמך
 מצותך מאד: 97 קרהאתבתי
 תורתך פלחיים תיא שיהתי: 98 מאיני
 תחבמני מצותך פי לעולם היאלי:

PSALMOI. μθ'.

65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου. 66 Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. 67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημύλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. 68 Χρηστός εἰ σὺ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. 69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνῶ τὰς ἐντολάς σου. 70 Ἐνυώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελίτησα. 71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἱταπείνωσάς με, ὅπως ἀν μάθω τὰ δικαιώματά σου. 72 Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιᾶδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου. 73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. 74 Οἱ φοβούμενοί σε ὕψονται με καὶ ἐθρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. 75 Ἐγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἱταπείνωσάς με. 76 Γενηθήτω δὴ τὸ ἐλεός σου τοῦ παρακαλῆσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῇ δούλῳ σου. 77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελίτη μου ἴστιν. 78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδικῶς ἠνόμησαν εἰς ἐμὲ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. 79 Ἐπιστρέψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. 80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἀν μὴ αἰσχυρθῶ. 81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. 82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες Πότε παρακαλῆσις με; 83 Ὅτι ἐγενήθη ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῳ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. 84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικνόντων με κρίσιν; 85 Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε. 86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδικῶς κατέδιωξάν με, βοήθησόν μοι. 87 Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἱγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. 88 Κατὰ τὸ ἐλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. 89 Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῇ οὐρανῷ, 90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἰθμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει, 91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. 92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελίτη μου ἴστι, τότε ἀν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. 93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσας με. 94 Σὺ εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. 95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνέηκα. 96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. 97 Ὡς ἡγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελίτη μου ἴστιν. 98 Ὑπὲρ τοὺς ἰχθυοὺς μου ἰσέφασάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἴστιν.

PSALMI. CXIX.

TETH. 65 Bonitatem fecisti cum servo tuo Domine, secundum verbum tuum. 66 Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi. 67 Priusquam humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodivi. 68 Bonus es tu: et in bonitate tua doce me justificationes tuas. 69 Multiplicata est super me iniquitas superbiorum: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua. 70 Coagulatum est sicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus sum. 71 Bonum mihi quia humiliasti me: ut discam justificationes tuas. 72 Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argenti. JOD. 73 Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me: da mihi intellectum, et discam mandata tua. 74 Qui timent te videbunt me, et lætabuntur: quia in verba tua supersperavi. 75 Cognovi Domine quia æquitas judicia tua: et in veritate tua humiliasti me. 76 Fiat misericordia tua ut consoletur me, secundum eloquium tuum servo tuo. 77 Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam: quia lex tua meditatio mea est. 78 Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis, 79 Convertantur mihi timentes te: et qui noverunt testimonia tua. 80 Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar. CAPH. 81 Defecit in salutem tuam anima mea: et in verbum tuum supersperavi. 82 Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: Quando consolaberis me? 83 Quia factus sum sicut uter in pruina: justificationes tuas non sum oblitus. 84 Quot sunt dies servi tui? quando facies de persequentibus me judicium? 85 Narraverunt mihi iniqui fabulationes: sed non ut lex tua. 86 Omnia mandata tua veritas: inique persecuti sunt me, adjuva me. 87 Paulominus consummaverunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua. 88 Secundum misericordiam tuam vivifica me: et custodiam testimonia oris tui. LAMED. 89 In æternum Domine, verbum tuum permanet in cælo. 90 In generationem et generationem veritas tua: fundasti terram, et permanet. 91 Ordinatione tua perseverat dies: quoniam omnia serviunt tibi. 92 Nisi quod lex tua meditatio mea est: tunc forte periissem in humilitate mea. 93 In æternum non obliviscar justificationes tuas: quia in ipsis vivificasti me. 94 Tuus sum ego, salvum me fac: quoniam justificationes tuas exquisivi. 95 Me expectaverunt peccatores ut perderent me: testimonia tua intellexi. 96 Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. MEM. 97 Quomodo dilexi legem tuam Domine? tota die meditatio mea est. 98 Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: quia in æternum mihi est.

תהלים קיט

99 מִכָּל-מִלְפָּנֵי הַשִּׁפְלָה לִּי כִּי אֶדְוֹתִי שִׁיחַ לִּי: 100 מִזִּנְיֹנִים אֲחַבְּנֶנּוּ כִּי פִתְּנִי בְּאֶרְצִי: 101 מִכָּל-אֶרֶץ רָע קָלַתִּי רַגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ: 102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא-אֶסְרִי קִרְאָתְךָ הַזֹּרֵחַנִי: 103 מִחֲפִצְּנִי לֹחֲפִי אֲמַרְתָּה מִדְּבַשׁ לִפִּי: 104 מִפִּתְיוֹתֶיךָ אֲחַבְּנֶנּוּ עַל-פֶּן שִׁנְאַתִּי כָל-אֶרֶץ מִשְׁמַר: 105 גִּרְלִי לִרְגֵלִי דְבָרְךָ וְאֹזֶר לִנְתִּיבֵי: 106 לְשִׁבְעָתִי נִאֲמַרְתָּה לְשִׁמְרִי מִשְׁפָּטֶיךָ: 107 בְּעֵגְרִי עֲדַמְּאֵר יִתְּנֶה חֲנִנִי כְדִבְרְךָ: 108 נִדְבוֹת פִּי רָצִיתִי וְהוֹחַ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לִמְדֵנִי: 109 נִפְשִׁי בִכְפִי חָמַד וְהוֹרֵתְךָ לֹא שָׁקַחְתִּי: 110 נִתְּנֵי רָשָׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפִּתְיוֹתֶיךָ לֹא חֲסִיתִי: 111 נִתְּלִי עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי-רָשָׁשׁוֹן לִפִּי הָפַח: 112 נִתְּיָרִי לְפִי לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ לְעוֹלָם עָקֹב: 113 סַעֲפִים שִׁנְאַתִּי וְהוֹרֵתְךָ אֲהַבְתִּי: 114 סִתְרִי וּמִנִּי אֲמַתָּה לְדְבָרְךָ יִחַלְתִּי: 115 סִירִי מִנִּי מִרָעִים וְאֲצִדָּה מִצִּלַּת אֱלֹהִי: 116 סִמְכֵנִי בְּאֶמְרֹתֶיךָ וְאֲחִינָה וְאֶל-תִּבְיָשִׁי מִשִּׁבְרִי: 117 סַעֲדֵנִי וְאֲשַׁעֲחַ וְאֲשַׁעֲחַ בְּחֶסֶדְךָ חֲסִיד: 118 סִלִּיתָ כָּל-שִׁנְאִים מִחֶסֶדְךָ כִּי-שָׁמַר תִּרְמִיחֵם: 119 סִנִּים הַשִּׁבְתָּ כִּי-רָשָׁעִים אֲרָץ לָהֶם אֲתַבְּתִי עֲדוֹתֶיךָ: 120 סִמְרִי מִפִּתְיוֹתֶיךָ בְּשִׁלִּי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי: 121 עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט נֶאֱדָר כָּל-תִּבְיָחִי לַעֲשֹׂקִי: 122 עֲלֵב עֲבָדֶיךָ לְטוֹב אֶל-יַעֲשֹׂקֵי זֵדִים: 123 עֵינִי קָלִי לִישָׁעֲתָה וּלְאִמְרָת צִדְקָה: 124 עֲשֵׂה עִם-עֲבָדֶיךָ כְּחֶסֶדְךָ וּרְחִימֵהוּ לִמְדֵנִי: 125 עֲבָדֶיךָ אֲנִי חֲבִיבִי וְאֶרְצֶה עֲדוֹתֶיךָ: 126 עֲתָ לַעֲשׂוֹת לִיהוֹחַ חֲפָזִי הוֹרֵתְךָ: 127 עַל-פֶּן אֲתַבְּתִי מִצִּוֹתֶיךָ מִדְּבָר וּמִפֶּחַ: 128 עַל-פֶּן כָּל-פִּתְיוֹתֶיךָ לִי יִשְׁרֵתִי כָל-אֶרֶץ מִשְׁמַר שִׁנְאַתִּי: 129 פִּלְאוֹת עֲדוֹתֶיךָ עַל-פֶּן בְּצִרְתָּם נִפְשִׁי: 130 פִּתְּחָה דְבָרְךָ לְאִיר חֲבִיבִי פִתְּחֵם: 131 פֶּרֶר עֲשִׂיתִי נִאֲשַׁאֲחָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יִאֲבִתִּי: 132 פִּתְּחָה-אֱלִי וְחֲנִי כְּמִשְׁפָּט לְאִחֲבֵי שִׁמְךָ

ΨΑΛΜΟΙ. ρθ'.

99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἴστιν. 100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. 101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. 102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλυνα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. 103 Ὡς γλυκία τῇ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῇ στόματί μου. 104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. 105 Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. 106 Ὡμωσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. 108 Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με. 109 Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διὰ παντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. 110 Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. 111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν. 112 Ἐκλينا τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. 113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. 114 Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπὶ ἡλίπισα. 115 Ἐκκλίνατε ἅπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερεύνησω τὰς ἐντολάς τοῦ θεοῦ μου. 116 Ἀνταβού μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχύγης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. 117 Βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διὰ παντός. 118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατούντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. 119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. 120 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. 121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραψῶς με τοῖς ἀδικουσί με. 122 Ἐνδείξει τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. 123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. 124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἐλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με. 125 Δούλός σου εἰμι ἐγώ, συνέτισόν με καὶ γινώσκει τὰ μαρτύριά σου. 126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῇ Κυρίῳ διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. 127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον. 128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου καταρωθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα. 129 Θαυμάσῃ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξερεύνησιν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. 130 Ἡ δὴ λωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετεῖ νηπίους. 131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ ἔκλυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. 132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

PSALMI. CXIX.

99 Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est. 100 Super senes intellexi: quia mandata tua quæsiavi. 101 Ab omni via mala prohibui pedes meos: ut custodiam verba tua. 102 A judiciis tuis non declinavi: quia tu legem posuisti mihi. 103 Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo! 104 A mandatis tuis intellexi: propterea odivi omnem viam iniquitatis. Nun. 105 Lucerna pedibus meis verbum tuum, et lumen semitis meis. 106 Juravi, et statui custodire judicia justitiæ tuæ. 107 Humiliatus sum usquequaque Domine: vivifica me secundum verbum tuum. 108 Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: et judicia tua doce me. 109 Anima mea in manibus meis semper: et legem tuam non sum oblitus. 110 Posuerunt peccatores laqueum mihi: et de mandatis tuis non erravi. 111 Hereditate acquisivi testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt. 112 Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum, propter retributionem. SAMECH. 113 Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi. 114 Adjutor, et susceptor meus es tu: et in verbum tuum supersperavi. 115 Declinate a me maligni: et scrutabor mandata Dei mei. 116 Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam: et non confundas me ab expectatione mea. 117 Adjuva me, et salvus ero: et meditator in justificationibus tuis semper. 118 Sprevisi omnes discedentes a judiciis tuis: quia injusta cogitatio eorum. 119 Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: ideo dilexi testimonia tua. 120 Confige timore tuo carnes meas: a judiciis enim tuis timui. AIN. 121 Feci judicium et justitiam: non tradas me calumniantibus me. 122 Suscipe servum tuum in bonum: non calumni-entur me superbi. 123 Oculi mei defecerunt in salutare tuum: et in eloquium justitiæ tuæ. 124 Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam: et justificationes tuas doce me. 125 Servus tuus sum ego: da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua. 126 Tempus faciendi Domine: dissipaverunt legem tuam. 127 Ideo dilexi mandata tua, super aurum et topazion. 128 Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui. PHE. 129 Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea. 130 Declaratio sermonum tuorum illuminat: et intellectum dat parvulis. 131 Os meum aperui, et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam. 132 Aspice in me, et misere mei, secundum judicium tuum diligentem nomen tuum.

תהלים קיט

133 פָּעַצְי הָבֵן בְּאִמְרָתְךָ וְאֶל־תִּשְׁלֹמִי
 קִל־אֵנוּ : 134 פָּדֵנִי מֵעֲשָׂק אֲדָם וְאֶשְׁמְרָה
 פְּקֻדֹתֶיךָ : 135 פָּקִידִי הָאֵר בְּעֵבְרָה וְלִפְנֵי
 אֶת־חֻקֶּיךָ : 136 פִּלְגֵרִים יִרְרֵי עֵינַי עַל
 לֹא־שִׁמְרֵי הַדֶּבֶר : 137 צִדִּיק אֲתָה
 יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּטֶיךָ : 138 צִדִּיק צֶדֶק
 עֲלֶיךָ וְאִמְרָתְךָ מֵאֵד : 139 צִמְחָתִי
 חֲנֻמִּי כִּי־שָׁכַחְתִּי דְבָרֶיךָ צָהִי : 140 צִרְיָה
 אֲמָרְתָּ מֵאֵד וְעַבְדְּךָ אֲחֻקָּה : 141 צִעִיר
 אֲנִי וּבְנִיךָ פִּקְחִי לֹא שָׁכַחְתִּי : 142 צִדְקָתְךָ
 צֶדֶק לְעוֹלָם וְהַדֶּבֶר אֱמֶת : 143 צִדְקָתְךָ
 מִצִּדְקָתִי מִצִּדְקָתִי שֶׁעָשִׂיתִי : 144 צֶדֶק
 עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם חֲבִיבִי וְאֲחִיךָ : 145
 חֲנֻמִּי בְּכָל־לֵב עֲגִי יְהוָה
 חֲקִירִי אֲפָרָה : 146 חֲרָמֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי
 וְאֶשְׁמְרָה עֲדוּתֶיךָ : 147 חֲסִידֶיךָ בְּשֹׁשׁ
 וְאֶשְׁנֹעַ לְדַבְּרֶיךָ יְהוָה : 148 חֲדָמִי
 אֶשְׁמְרָה לְשִׁיחַ בְּאִמְרָתְךָ : 149 חוֹלִי שִׁמְעָה
 כַּחֲסִידֶיךָ יְהוָה כִּמְשֹׁשֵׁמִי חֲבִיבִי : 150
 חֲדָמִי וְאֶת־מִתְרַתְּךָ דַּבְּרִי : 151 חֲרֹב
 יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת : 152 חֲדָמִי
 מִעֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם יִסְדָּתְךָ : 153
 חֲרָמֶיךָ וְחֲלָצִי כִּי־הוֹרֵתִי לֹא
 שָׁכַחְתִּי : 154 חֲבִיבִי רִיבִי וְנִאֲלָמִי לְאִמְרָתְךָ
 חֲבִיבִי : 155 חֲחֹק מִשְׁפָּטִים יִשְׁנֹעַ כִּי־אֲלֹהֶיךָ
 לֹא דָרָשׁ : 156 חֲבִיבִי רַבִּים יְהוָה
 כִּמְשֹׁשֵׁמִי חֲבִיבִי : 157 חֲבִיבִי חֲדָמִי וְאֶת־
 מִצְוֹתֶיךָ לֹא נִשְׁחִיתִי : 158 חֲבִיבִי בְּנִדִּים
 וְאֶת־מִשְׁפָּטֶיךָ אֶשְׂרָא לְאִמְרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי :
 159 חֲרָמִי כִּי־פִקְחִי אֲחֻקָּה יְהוָה בְּחִסְדְּךָ
 חֲבִיבִי : 160 חֲאֶשְׁדְּבָרְךָ אֱמֶת וְלְעוֹלָם כִּל־
 מִשְׁפָּט צִדְקָה : 161 אֲרִים וְדַפְּי
 חֲבִיבִי אֶמְדַּבְּרֶיךָ שְׂתֵד לִּי : 162 אֲנִי
 עַל־אִמְרָתְךָ מִצִּדְקָתְךָ שְׂלֵל רַב : 163 אֲשֶׁר
 אֲנִי וְאֶת־עַבְדְּךָ תוֹרַתְךָ אֲחֻקָּה : 164
 אֲנִי שְׂבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶיךָ
 צִדְקָה : 165 שְׁלֹם רַב לְאִמְרָתִי הַדֶּבֶר
 וְאֵין לִמִּי מִכְשׁוֹל : 166 שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
 יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי : 167 שְׁמִירָה
 עֲלֶיךָ וְאֶת־כָּל־חֻקֶּיךָ מֵאֵד : 168 שְׁמִירָתִי
 וְעֲדוּתִי לְעוֹלָם חֲבִיבִי :

ΨΑΛΜΟΙ. ριθ'.

133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
 134 Δύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. 135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. 136 Διεδόδους ἰδόντων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἔπει οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. 137 Δίκαιος εἰ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.
 138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. 139 Ῥέειγξέ με ὁ ζήλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. 140 Πεπυρωμένοι τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό. 141 Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. 142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. 143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι ἔρυσάν με, ἐντολαί σου μελέτη μου. 144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με καὶ ζήσονται. 145 Ἐκέκραξα ἐν ὄχῳ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. 146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. 147 Προέφθασα ἐν ἁωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. 148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ἥρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. 149 Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με. 150 Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου μακρύνθησαν. 151 Ἐγγὺς εἰ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. 152 Κατ' ἀρχάς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἠμελίωσας αὐτά. 153 Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. 154 Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζήσόν με. 155 Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζητήσαν. 156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με. 157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα. 158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφύλαξαν. 159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε· ἐν τῷ ἔλεει σου ζήσόν με. 160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 161 Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἰδεύλασιν ἡ καρδία μου. 162 Ἀγαλλιάσσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὥς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά. 163 Ἀδικίαν ἡμίσησα καὶ ἐβδελύξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. 164 Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 165 Εἰρήνῃ πολλῇ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. 166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. 167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. 168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἑναντίον σου, Κύριε.

PSALMI. CXIX.

133 Gressus meos dirige secundum eloquium tuum : et non dominetur mei omnis injus- titia. 134 Redime me a calumniis hominum : ut custodiam mandata tua. 135 Faciem tuam illumina super servum tuum : et doce me justificationes tuas. 136 Exitus aquarum deduxerunt oculi mei : quia non custodierunt legem tuam. 137 Justus es Domine : et rectum judicium tuum. 138 Mandasti justitiam testimonia tua : et veritatem tuam nimis. 139 Tabescere me fecit zelus meus : quia obliti sunt verba tua inimici mei. 140 Ignitum eloquium tuum vehementer : et servus tuus dilexit illud. 141 Adolescentulus sum ego, et contemptus : justificationes tuas non sum oblitus. 142 Justitia tua, justitia in æternum : et lex tua veritas. 143 Tribulatio et angustia iuverunt me : mandata tua meditatio mea est. 144 Æquitas testimonia tua in æternum : intellectum da mihi, et vivam. 145 Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine : justificationes tuas requiram. 146 Clamavi ad te, salvum me fac : ut custodiam mandata tua. 147 Præveni in maturitate, et clamavi : quia in verba tua supersperavi. 148 Prævenierunt oculi mei ad te diluculo : ut meditarer eloquia tua. 149 Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine : et secundum judicium tuum vivifica me. 150 Appropinquaverunt persequentes me iniquitati : a lege autem tua longe facti sunt. 151 Prope es tu Domine : et omnes viæ tuæ veritas. 152 Initio cognovi de testimoniis tuis : quia in æternum fundasti ea. 153 Vide humilitatem meam, et eripe me : quia legem tuam non sum oblitus. 154 Judica judicium meum, et redime me : propter eloquium tuum vivifica me. 155 Longe a peccatoribus salus : quia justificationes tuas non exquisierunt. 156 Misericordiæ tuæ multæ Domine : secundum judicium tuum vivifica me. 157 Multi qui persequuntur me, et tribulant me : a testimoniis tuis non declinavi. 158 Vidi prævaricantes, et tabescebam : quia eloquia tua non custodierunt. 159 Vide quoniam mandata tua dilexi Domine : in misericordia tua vivifica me. 160 Principium verborum tuorum, veritas : in æternum omnia judicia justitiæ tuæ. 161 Principes persecuti sunt me gratis : et a verbis tuis formidavit cor meum. 162 Lætabor ego super eloquia tua : sicut qui invenit spolia multa. 163 Iniquitatem odio habui, et abominatus sum : legem autem tuam dilexi. 164 Septies in die laudem dixi tibi, super judicia justitiæ tuæ. 165 Pax multa diligentibus legem tuam : et non est illis scandalum. 166 Expectabam salutem tuam Domine : et mandata tua dilexi. 167 Custodivit anima mea testimonia tua : et dilexit ea vehementer. 168 Servavi mandata tua, et testimonia tua : quia omnes viæ meæ in conspectu tuo

תהלים קיט קב קכא קכב

169 תהרב רפתי לפניה ויהוה פדתי
הביגני: 170 תבוא תחפתי לפניה פאמרתה
הצילני: 171 תפצקת שפתי תהלה פי
תלמדי חקיה: 172 תעדר לשוני אמרתה
פי כל-מצותיה צדק: 173 תהיר-ידך לעזרתי
פי פתיתי בחרתי: 174 תאבתי לישועת
יהוה ותורתי ששששי: 175 תהיר-נפשי
והחללה ומשפתי ועזרתי: 176 תעיתי
פאח אבד בקש עבדך פי מצותיה לא
שקחתי:

קכ

1 שיר המעלות אליהו בצרחה לי
תאמתי ויעני: 2 יהוה הצילה נפשי
משפת-שחר מלשון רמיה: 3 מדינתו לה
ומחסינה לה לשון רמיה: 4 חצי גבור
שניגים עם גללי רחמים: 5 איה לי
פירתי משה שפתי עם-החלי חדר:
6 רבת שבתה לה נפשי עם שונא שלום:
7 אני שלום ופי אבדג תשח למלחמה:

קכא

1 שיר המעלות אשא צני אליהקים
מאזי קבא צני: 2 צורי מעם יהוה שח
שמים וארץ: 3 אליהו לפוט רגלה
אליהם שפחה: 4 הפה לאיגום ולא
ישון שומר ושראלי: 5 יהוה שפחה יהוה
צלה צליד ומינה: 6 יום השמש לא
יפקד ויהוה בלילה: 7 יהוה שפחה
מקל-העצ שומר את-נפשי: 8 יהוה שומר
צמחה ובחנה מצפה ועד-עולם:

קכב

1 שיר המעלות ליהוה שפחתי באמתי
לי בית יהוה גלה: 2 עמדות תני
רגלתי בשפחה יהושלם: 3 יהושלם
הבטיח לעיר שפחה-לה יהוה:
4 ששם עלו שבתים שבתיה ערות
לישראלי לחדות לשם יהוה: 5 פי שפחה
ישבב כסאות למשפט פסאות לבית דוד:
6 שאלו שלום יהושלם שלי אהבה:

ΨΑΛΜΟΙ, ριθ', ρκ', ρκα', ρκβ'.

169 Ἐγγυσάτω ἡ δεισις μου ἐνώπιόν σου, Κύριε·
κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. 170 Εἰσελθοὶ
τὸ δέξιμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ
λόγιόν σου ῥῥσαι με. 171 Ἐξερεύξαιτο τὰ χεῖλη
μου ὕμνον, ὅταν διδάσῃς με τὰ δικαιώματά σου·
172 Φθιγέται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι
πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. 173 Γενέσθω
ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ὑπετάσασθην. 174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου,
Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελίτη μου ἔστι.
175 Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ
κρίματά σου βοηθήσει μοι. 176 Ἐπλανήθην ὡς
πρόβατον ἀπολωδός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι
τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ρκ'.

G

Ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΠΡΟΣ Κύριον ἐν τῇ θλίψει με ἐκίκραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου. 2 Κύριε, ῥῥσαι τὴν ψυχὴν
μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
3 Τί δοθῇ σοι καὶ τί προστεθῇ σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν; 4 Τὰ βέλη τοῦ θύνατοῦ
ἡκονήμια σὺν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἐρημικοῖς.
5 Οἱμοὶ ὅτι ἡ παροιμία μου ἱμακρύνθη, κατε-
σκηνώσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. 6 Πολλὰ
παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν μισούντων
τὴν εἰρήνην. 7 Ἦμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν
αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ρκα'.

Ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ἮΡΑ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν
ἔξει ἡ βοήθειά μου. 2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ
Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
3 Μὴ ὀψῇς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ
ὁ φυλάξων σε. 4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει
ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. 5 Κύριος φυλάξει σε,
Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· 6 Ἡμί-
ρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν
νύκτα. 7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. 8 Κύριος
φυλάξει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ρκβ'.

εὐφρὰ Ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 Εὐφρανέσθω ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι εἰς οἶκον
Κυρίου πορευόμεθα· 2 Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες
ἡμῶν ἐν ταῖς ἀβλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. 3 Ἱερου-
σαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις ἥς ἡ μετοχή αὐτῆς
ἐπὶ τὸ αὐτό. 4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί,
φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομ-
λογήσασθαι τῷ δυνάμει Κυρίου· 5 Ὅτι ἐκεῖ
ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον
Δαυὶδ. 6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν
Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσι σε·

PSALMI, CXIX. CXX. CXXI. CXXII.

TAU. 169 Appropinquet deprecatio mea in
conspetu tuo Domine: juxta eloquium tuum
da mihi intellectum. 170 Intret postulatio
mea in conspectu tuo: secundum eloquium
tuum eripe me. 171 Eructabunt labia mea
hymnum, cum docueris me justificationes tuas.
172 Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum:
quia omnia mandata tua aequitas. 173 Fiat
manus tua ut salvet me: quoniam mandata
tua elegi. 174 Concupivi salutare tuum
Domine, et lex tua meditatio mea est.
175 Vivet anima mea, et laudabit te: et
judicia tua adjuvabunt me. 176 Erravi,
sicut ovis quæ perit: quære servum tuum,
quia mandata tua non sum oblitus.

CXX.

Canticum graduum.

1 Ad Dominum cum tribularer clamavi: et
exaudivit me. 2 Domine libera animam
meam a labiis iniquis, et a lingua dolosa.
3 Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad
linguam dolosam? 4 Sagittæ potentis acutæ,
cum carbonibus desolatoriis. 5 Heu mihi,
quia incolatus meus prolongatus est: habitavi
cum habitantibus Cedar: 6 Multum incola
fuit anima mea cum his qui oderunt pacem.
7 Eram pacificus: cum loquebar illis, im-
pugnabant me gratis.

CXXI.

Canticum graduum.

1 LEVAVI oculos meos in montes, unde
veniet auxilium mihi. 2 Auxilium meum a
Domino, qui fecit cælum et terram. 3 Non
det in commotionem pedem tuum: neque
dormitet qui custodit te. 4 Ecce non dormi-
tabit neque dormiet, qui custodit Israël.
5 Dominus custodit te: Dominus protectio
tua, super manum dexteram tuam. 6 Per
diem sol non uret te, neque luna per noctem.
7 Dominus custodit te ab omni malo: cus-
todiat animam tuam Dominus. 8 Dominus
custodiat introitum tuum, et exitum tuum; ex
hoc nunc, et usque in sæculum.

CXXII.

Canticum graduum.

1 LETATUS sum in his, quæ dicta sunt
mihi: In domum Domini ibimus. 2 Stantes
erant pedes nostri, in atriis tuis Jerusalem:
3 Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: cujus
participatio ejus in idipsum. 4 Illuc enim
ascenderunt tribus, tribus Domini: testimonium
Israël ad confitendum nomini Domini. 5 Quia
illio sederunt sedes in judicio, sedes super
domum David. 6 Rogate quæ ad pacem sunt
Jerusalem: et abundantia diligentibus te.

תהלים קכב קכג קכד קכה קכו

1 יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך :
2 למען אחי ורעי אברהם שלום בך :
3 למען בית יחנה אליהם אבקשה טוב :
לך :

קכב

1 שיר המעלות אליה קשיתי את עיני
השמיים בשמים : 2 הנה כענין עבדים
אליה מדוניתם בעיני שפחה אליה
בברכה בן ציוני אל יחנה אליה עב
שיתקנה : 3 קנה יחנה קנה כדב שקבעני
בזו : 4 רבה שבעה לך נפשתי חלענ
השפחה תפוח לגאונים :

קכג

1 שיר המעלות לך לולי יחנה
שתיה לנו ואמרנו וישראל : 2 לולי יחנה
שתיה לנו בקרם עלינו אדם : 3 אזי חיים
בלעוני בקרות אדם בנ : 4 אזי חיים
שפחה נחלה עבר עלינו שפחה : 5 אזי
עבר עלינו שפחה חפצים חפצים : 6 בקר
יחנה שלא נקנה שפחה לשפחה : 7 נפשתי
בשפחה נקלטה מפה וקשתי הפח נשפח
ואקנה נקלטה : 8 אחרני בשם יחנה
עשה שמים וארץ :

קכה

1 שיר המעלות הבטחים ביהנה ברה
ציון לא ימוט לעולם ישוב : 2 וירושלם
חיים סביב לה ויהנה סביב לעמי
מעתה ועד עולם : 3 כי לא נחם שבת
השש על גולה הצדיקים למען לא
לשלה הצדיקים בעולות ידחם :
4 הימנה יחנה לשוכים ולישרים בלבוחם :
5 והפחים עזלמיהם וליבם יחנה את
שלי חנן שלום על ישראל :

קכו

1 שיר המעלות בשבב יהנה את שבת
ציון חיינו בקרבים : 2 אז וישראל שחן
פינה וישכנה רפה אז ואמרנו בציון
הגבול יהנה לעשות עמאלה : 3 הגבול
יהנה לעשות עמי חיינו שפחים :
4 שובה יהנה את שבותנו פאקים בנב :

ΨΑΛΜΟΙ, ρκβ', ρεγ', ρεδ', ρκε', ρετ'.

7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεισί σου. 8 Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου ἠλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. 9 Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζητήσα ἀγαθὰ σοι.

ρεγ'.

Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΠΡΟΣ σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῇ οὐρανῷ. 2 Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οὐκ ἐκτειρήσῃ ἡμᾶς. 3 Ἐλίσσον ἡμᾶς Κύριε, ἐλίσσον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολλὴ ἐπλήσθημεν ἐξουδένωσews. 4 Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ δνειδος τοῖς ἐσθνηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνους.

ρεδ'.

Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. 2 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῇ ἐπαναστήναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, 3 Ἄρα ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῇ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς. 4 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἀν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χεῖμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. 5 Ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. 6 Εὐλογητὸς Κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. 7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. 8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

G. 510 P

ρκε'.

Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὁρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ. 2 Ὅρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. 3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἀν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. 4 Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 5 Τοῦς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγαλιάς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ρκε'.

Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακλημένοι. 2 Τότε ἐπλήσθη χαρὰς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἔρουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. 3 Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραίνοντες. 4 Ἐπιστρέψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χεῖμαρρον ἐν τῇ νότῳ.

5 Q

PSALMI, CXXII. CXXIII. CXXIV. CXXV. CXXVI.

7 Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turribus tuis. 8 Propter fratres meos, et proximos meos, loquebar pacem de te: 9 Propter domum Domini Dei nostri, quæsiivi bona tibi.

CXXIII.

Canticum graduum.

1 Ad te levavi oculos meos, qui habitas in cælis. 2 Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum, sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. 3 Miserere nostri Domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione; 4 Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

CXXIV.

Canticum graduum.

1 Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: 2 Nisi quia Dominus erat in nobis, cum exsurgerent homines in nos, 3 Forte vivos deglutissent nos, cum irasceretur furor eorum in nos, 4 Forsitan aqua absorbuisset nos: torrentem pertransiit anima nostra aquam intolerabilem. 6 Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum. 7 Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est, et nos liberati sumus. 8 Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cælum et terram.

CXXV.

Canticum graduum.

1 Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commovebitur in æternum, qui habitat in Jerusalem. 2 Montes in circuitu ejus: et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc et usque in sæculum. 3 Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum: ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas. 4 Benefac Domine bonis, et rectis corde. 5 Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax super Israël.

CXXVI.

Canticum graduum.

1 In convertendo Dominus captivitatem Sion: facti sumus sicut consolati; 2 Tunc repletum est gaudio os nostrum: et lingua nostra exultatione. Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus facere cum eis. 3 Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes. 4 Convertite Domine captivitatem nostram, sicut torrens in austro.

תהלים קכו קכז קכח קכט קל

הַיָּדַעִים בְּדִמְעָה בָּרֶחַק יִקְרָאוּ : הַיָּלֹחַ
יִלְחָו וּבְכֹחַ נַשְׂאָה מִשְׁשֵׁי הַיָּדַעִים בְּאֵיבָה
בָּרֶחַק נִשְׂאָה אֶל־מִתְּחִי :

קכו

1 שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְשִׁלְמֹה אֶם־יִחְזֹק
לִאֲיֹכָל בֵּית שְׁמוֹ עָמְלוֹ בִּזְיוֹנוֹ בְּזֹ אֶם־
יִחְזֹק לִאֲשֶׁר־עִיר שְׁמוֹ : שָׁקֵד שׁוֹמֵר :
2 שְׁמוֹ לָכֵן מִשְׁפָּטִי לָהֶם מִמֶּלֶךְ־שָׁקֵד
אֶבְלִי לָחֵם הַעֲצָבִים בְּזֹ יִתֵּן לְיָדוֹ
שְׁמוֹ : 3 הִנֵּה גִחְלֹת יִחְזֹק בָּנִים שָׁקֵד
פְּרֵי הַבֶּטֶן : 4 בָּרֶחַק בְּיָד־גִּבּוֹר אֶם־גִּבּוֹר
הַפְּעֻזִּים : 5 אֲשֶׁר־יִחְזֹק אֶשֶׁר מִלֵּא אֶת־
אֲשֶׁר־תֹּחֵן מִתְּחִי לֹא יִגְשׁוּ קִרְיֹתֶיךָ אֶת־
אֲיֹבִים בְּשָׁעֵר :

קכח

1 שִׁיר הַמַּעֲלֹת אֲשֶׁר־עָלִיָּה יִחְזֹק
הַחֲלֹל בְּרֶדְקוֹ : 2 יִגְעַע בְּפִי כִּי תִמְכֹּל
אֲשֶׁר־יִתְּנוֹ לָהֶם : 3 אֲשֶׁר־יִתְּנוֹ לָהֶם
בְּיָדֶיךָ בְּיָדֶיךָ אֲשֶׁר־יִתְּנוֹ לָהֶם
לְשִׁלְחָנְךָ : 4 הִנֵּה בְרֶחַק יִגְדֹּר יִתְּנוֹ
יִחְזֹק : 5 יִגְדֹּר יִחְזֹק מִלֵּא יִתְּנוֹ לָהֶם
יִרְשָׁלַם כָּל יָמֵי חַיָּתוֹ : 6 וְיִתְּנוֹ לָהֶם
לְבָנֶיךָ שְׁלֹם עַל־יִשְׂרָאֵל :

קכט

1 שִׁיר הַמַּעֲלֹת רַב־תִּתֵּן צָרָתִי מִפְּעֻזִּי
יִתְּנוֹ לָהֶם : 2 רַב־תִּתֵּן צָרָתִי מִפְּעֻזִּי
לֹא יִגְדֹּר לִי : 3 עַל־גִּבִּי חֲרָשִׁי חֲרָשִׁי
חֲרָשִׁי לְמַעַנְתָּם : 4 יִחְזֹק צִדִּיק חֲזָץ
עֲבֹת רָשָׁעִים : 5 יִגְשׁוּ וְיִסְטוּ אַחֲרָיו כָּל
שָׂנְאֵי צִדִּיק : 6 יִתְּנוֹ בְּחָצִיר גִּזְלוֹת שְׁמֵרֶת
שִׁלְחָה יִתְּנוֹ : 7 שִׁלְחָה מִלֵּא כִּפּוֹ חֲזָץ וְחֲזָץ
מִפְּעֻזִּי : 8 וְלֹא אֶמְרוּ הַעֲבָרִים בְּרֶחַק
יִחְזֹק אֲלֵיכֶם בְּרֶחַק אֲלֵיכֶם בְּשָׁעֵי יִחְזֹק :

קל

1 שִׁיר הַמַּעֲלֹת מִפְּעֻזִּים קִרְיֹתֶיךָ
יִחְזֹק : 2 אֲלֵי שְׁמֵךְ בְּהֹלִי תִתְּנוֹ
אֲזִינִי תִתְּנוֹ לְהֹלִי תִתְּנוֹ : 3 אֶם־
עֲבֹת תִּשְׁמְרֶנּוּ אֲלֵי כִי יִתְּנוֹ : 4 כִּי
עֲמֹק הַסִּלְתִּיחָ לְמַעַן תִּתְּנוֹ : 5 חֲרָשִׁי
יִחְזֹק חֲרָשִׁי נִפְשִׁי וְלִדְרֹתִי הִוְחָלִיתִי :

ΨΑΛΜΟΙ, κς', ρκζ', ρκη', ρκθ', ρλ'.

5 Oí speírontes én dákruσin én ágalliási theiout̃sin.
6 Πορευόμενοι íπορεύοντο, καί εκλαιον βάλλοντες
τά σπέρματα αυτών· ιρχόμενοι δὲ ἤξουσιν én
άγαλλιási αίροντες τά δράγματα αυτών.

ρκζ'.

'Ωδή τῶν ἀναβαθμῶν.

1 'ΕΑΝ μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην
ικοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἴαν μὴ Κύριος φυλάξῃ
πόλιν, εἰς μάτην ἡγρούνησεν ὁ φυλάσσων. 2 Εἰς
μάτην ὑμῖν ἰστί τὸ δορυρῆεν· ἐγείρεσθε μετὰ τὸ
καθῆσθαι, οἱ ἰσθιοντες ἄργον ὁδύνῃς, ὅταν δὲ
τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνουν. 3 Ἰδοὺ ἡ κληρο-
νομία Κυρίου υἱοῖ, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς
γαστροῦς. 4 Ὅσει βίλη én χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως
οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτευναγμένων. 5 Μακάριος ὃς πλη-
ρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ κατα-
σχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν én
πύλαις.

ρκη'.

Ωδή τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
οἱ πορευόμενοι én ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. 2 Τοῦς πόνοους
τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ καὶ καλῶς
σοι ἔσται. 3 Ἡ γυνὴ σου ὡς ἀμπelos εὐθηνούσα
én ταῖς κλίταις τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς
νεόφυτα ἱλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπίζῃς σου. 4 Ἰδοὺ
οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον. 5 Εὐλόγησαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις
τά ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου, 6 Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη
ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ρκθ'.

'Ωδή τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΠΑΕΟΝΑΚΙΣ ἐπολίμησάν με ἐκ νεότητός μου,
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2 Πλεονάκεις ἐπολίμησάν με
ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.
3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτίκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ,
ἱμάκρουναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· 4 Κύριος δίκαιος
συνέκρινεν αὐχίνας ἱμαρτωλῶν. 5 Αἰσχυνθήτωσαν
καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μι-
σοῦντες Σιών· 6 Γενθήτωσαν ὥσει χόρτος δω-
μάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἱσπασθῆναι ἐξηράνθη· 7 Οὐ
οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν
κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων· 8 Καὶ
οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς,
εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς én ὀνόματι Κυρίου. C- A-γ

ρλ'.

'Ωδή τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ἘΚ βαθίων ἐτίκραξά σοι, Κύριε· 2 Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, γενθήτω τὰ ὦτά σου
προσέχοντά εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
3 Ἐάν ἀνομίαις παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς
ὑποστήσεται; 4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστί·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου 5 Ὑπείμεινά σε Κύριε,
ὑπείμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.

PSALMI, CXXVI. CXXVII. CXXVIII.
CXXIX. CXXX.

5 Qui seminant in lacrymis, in exultatione
metent. 6 Euntes ibant et flebant, mittentes
semina sua : venientes autem venient cum
exultatione, portantes manipulos suos.

CXXVII.

Canticum graduum Salomonis.

1 NISI Dominus ædificaverit domum, in
vanum laboraverunt qui ædificant eam. Nisi
Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat
qui custodit eam. 2 Vanum est vobis ante
lucem surgere : surgite postquam sederitis,
qui manducatis panem doloris. Cum dederit
suis somnum : 3 Ecce hereditas Domini, filii ;
merces, fructus ventris. 4 Sicut sagittæ in
manu potentis : ita filii excussorum. 5 Beatus
vir qui implevit desiderium suum ex ipsis :
non confundetur cum loquetur inimicis suis in
porta.

CXXVIII.

Canticum graduum.

1 BEATI omnes, qui timent Dominum, qui
ambulant in viis ejus. 2 Labores manuum
tuarum quia manducabis : beatus es, et bene
tibi erit. 3 Uxor tua sicut vitis abundans, in
lateribus domus tuæ. Filii tui sicut novellæ
oliviarum, in circuitu mensæ tuæ. 4 Ecce sic
benedicetur homo, qui timet Dominum.
5 Benedicat tibi Dominus ex Sion : et videas
bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
6 Et videas filios filiorum tuorum, pacem
super Israël.

CXXIX.

Canticum graduum.

1 SÆPE expugnaverunt me a juventute
mea, dicat nunc Israël ; 2 Sæpe expugna-
verunt me a juventute mea : etenim non
potuerunt mihi. 3 Supra dorsum meum
fabricaverunt peccatores : prolongaverunt
iniquitatem suam. 4 Dominus justus con-
cidit cervices peccatorum : 5 Confundantur
et convertantur retrorsum omnes, qui oderunt
Sion. 6 Fiant sicut fœnum tectorum : quod
priusquam evellatur, exaruit : 7 De quo non
implevit manum suam qui metit, et sinum
suum qui manipulos colligit. 8 Et non
dixerunt qui præteribant : Benedictio Domini
super vos : benediximus vobis in nomine
Domini.

CXXX.

Canticum graduum.

1 DE profundis clamavi ad te Domine :
2 Domine exaudi vocem meam. Fiant aures
tuæ intendentes, in vocem deprecationis
meæ. 3 Si iniquitates observaveris Domine :
Domine quis sustinebit ? 4 Quia apud te
propitiatio est : et propter legem tuam sus-
tinui te Domine. 5 Sustinuit anima mea in
verbo ejus, speravit anima mea in Domino.

תהלים קל קלא קלב קלג

6 נפשי לאדוני משמרים לצורך שמרים
לפניך: 7 יתן ישראל אליהו כרעה
יתן חסד ורחמים עמו כדור: 8 ויהי
יפנה את ישראל מפל צונתיו:

קלא

1 שיר המעלות לדוד יהודה לא
נבנה לפני ולא נבנה עיני ולא הלכתי
בגלות ובגלותי מנתי: 2 אמר לא שיתי
ודמתי נפשי בגל עלי אמו פגל עלי
נפשי: 3 יתן ישראל אליהו כרעה
ועד-עולם:

קלב

1 שיר המעלות דוד יהודה לא
קריעתו: 2 אשר נשבע ליהודה לר
לאביר עקוב: 3 אבאבא באתל בירי
אם-אעלה על-ערש יצאני: 4 אם-אתן
שקת לעיני לערש הנוקח: 5 עד-אמצא
מקום ליהודה משפנתו לאביר עקוב:
6 הנה-שמעניו באפנתו מצאנוה בשור
נער: 7 נבואה למשפנתו נשפנתו
לחם רגליו: 8 הנה יהודה למנהגה
אמה וארון צנה: 9 פנתה ולבשרה
חסידיה ירנני: 10 בעבר דנד עבדה
אל-משב פני משיתה: 11 נשבע יהודה
לדוד אמת לאישוב מנחה מפני בסנה
אשית לכסאיה: 12 אם-ישמרו בניה
בריתי ועלי זו אלפסם נספנתם עד
עד ישוב לכסאיה: 13 פריכת יהודה
בציון אמה לבושב לו: 14 זאת-מנהגתי
עדי עד פה אשב פני איתיה: 15 אידה
בנה אבנה אביוניה אשפיע לחם:
16 וכלניה אלפיש גשע וחסדיה רגו
ירנני: 17 אם-אצמיח קרן לדוד ענקתי
נר למשיחי: 18 אוביו אלפיש בשת
ועלי יציר קרן:

קלג

1 שיר המעלות לדוד הגדה מה
שוב ומה נעים שבת אחים נספח:
2 בשמן המזבח על-הראש יד על-
הקרן וקו אחרו שיר על-פי מדותיו:

ΨΑΛΜΟΙ, ρλ', ρλ', ρλβ', ρλγ'.

6 Ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλα-
κῆς πρωίας μέχρι νυκτός. 7 Ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ
ἐπὶ τὸν Κύριον· ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος,
καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, 8 Καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αὐτοῦ.

ρλ'.

Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΚΥΡΙΕ, οὐκ ἐψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἰμε-
τεώρισθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἱπορεύθην ἐν
μεγάλῳ οὐδὲ ἐν θαυμασίῳ ὑπὲρ ἐμέ. 2 Εἰ μὴ
ἱταπεινοφρόνουν ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὥς
τὸ ἀπογελακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς
ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. 3 Ἐλπίσάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος.

ρλβ'.

Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ΜΝΗΣΘΗΤΙ, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης
τῆς πράξης αὐτοῦ. 2 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ,
ἠΐξας τῷ θεῷ Ἰακώβ. 3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς
σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης
στρωμνῆς μου, 4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς
μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνά-
παισιν τοῖς κροτάφοις μου, 5 Ἔως οὗ εὕρω
τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ. 6 Ἰδοὺ
ἤκουσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν
τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρους. 7 Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκήνωματά αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον
οὗ ἵστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. 8 Ἀνάστηθι Κύριε
εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ
ἀγιάσματος σου. 9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δι-
καιοσύνην, καὶ οἱ δοῦλοί σου ἀγαλλιάσονται. 10 Ἐνε-
κεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. 11 Ὡς Κύριος
τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν· Ἐκ
καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου
σου. 12 Ἐὰν φυλάσσῃται οἱ υἱοὶ σου τὴν δια-
θήκην μου, καὶ τὰ μαρτύρια μου ταῦτα ἂ διδάξω
αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθίστανται
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. 13 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος
τὴν Σιών, ἡρετίσας αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. 14 Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε
κατοικήσω ὅτι ἡρετίσασα αὐτήν. 15 Τὴν θύραν
αὐτῆς εὐλόγων εὐλόγησας, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χο-
τάσας ἄρτων. 16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω
σωτηρίαν, καὶ οἱ δοῦλοί αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιά-
σονται. 17 Ἐκεῖ ἐξαναστῇ κίρας τῷ Δαυὶδ,
ἡτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου. 18 Τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνῃ, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει
τὸ ἀγίασμα μου.

ρλγ'.

Ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ἸΔΟΥ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν ἀλλ'
ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό; 2 Ὡς
μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαίνειν ἐπὶ πώ-
γωνα, τὸν πῶγωνα τὸν Ἀαρών, τὸ κατα-
βαίνειν ἐπὶ τὴν ὠαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

PSALMI, CXXX. CXXXI. CXXXII. CXXXIII.

6 A custodia matutina usque ad noctem,
7 Speret Israël in Domino, quia apud Do-
minum misericordia: et copiosa apud eum
redemptio. 8 Et ipse redimet Israël, ex
omnibus iniquitatibus ejus.

CXXXI.

Canticum graduum David.

1 DOMINE non est exaltatum cor meum:
neque elati sunt oculi mei. Neque ambulavi
in magnis, neque in mirabilibus super me.
2 Si non humiliter sentiebam: sed exaltavi
animam meam: sicut ablactatus est super
matre sua, ita retributio in anima mea.
3 Speret Israël in Domino, ex hoc nunc et
usque in saeculum.

CXXXII.

Canticum graduum.

1 MEMENTO Domine David, et omnis man-
suetudinis ejus: 2 Sicut juravit Domino,
votum vovit Deo Jacob: 3 Si introiero in
tabernaculum domus meae, si ascendero in
lectum strati mei: 4 Si dederò somnum
oculis meis: et palpebris meis dormitationem,
et requiem temporibus meis: 5 Donec inveniam
locum Domino, tabernaculum Deo Jacob.
6 Ecce audivimus eam in Ephrata: inve-
nimus eam in campis sylvae. 7 Introibimus
in tabernaculum ejus: adorabimus in loco,
ubi steterunt pedes ejus. 8 Surge Domine
in requiem tuam, tu et arca sanctificationis
tuae. 9 Sacerdotes tui induantur justitiam:
et sancti tui exultent. 10 Propter David
servum tuum, non avertas faciem christi tui.
11 Juravit Dominus David veritatem, et non
frustrabitur eam: de fructu ventris tui ponam
super sedem tuam. 12 Si custodierint filii
tui testamentum meum, et testimonia mea
haec, quae docebo eos: et filii eorum usque
in saeculum, sedebunt super sedem tuam.
13 Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam
in habitationem sibi. 14 Haec requies mea in
saeculum saeculi: hic habitabo quoniam elegi
eam. 15 Viduam ejus benedicens benedicam:
pauperes ejus saturabo panibus. 16 Sacer-
dotes ejus induam salutari: et sancti ejus
exultatione exultabunt. 17 Illuc producam
cornu David, paravi lucernam christo meo.
18 Inimicos ejus induam confusione: super
ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

CXXXIII.

Canticum graduum David.

1 ECCE quam bonum, et quam jucundum,
habitare fratres in unum? 2 Sicut unguentum
in capite, quod descendit in barbam, barbam
Aaron: quod descendit in oram vestimenti ejus:

תהלים קלד קלה קלו

3 כְּשֶׁל־חֶרְמוֹן שָׁרַד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי
שָׁם יָצָא יְהוָה אֶת־חֶבְרֹנָה לְיָמִים עַד־
הָעוֹלָם :

קלד

1 שִׁיר הַמַּעֲלֹת הַחֹדֶשׁ הַרְבֵּי אֶת־יְהוָה
כָּל־עַבְדֵי יְהוָה חֲסִידִים בְּבֵית־יְהוָה
בְּלִילֹת : 2 שֶׁאֵי־יָדְעוּ אֶת־
יְהוָה : 3 יִהְיֶה יְהוָה מִצִּיּוֹן עֹשֶׂה
וְאֵרָא :

קלה

1 הַלְלִיָּהּ הַלְלֵה אֶת־שֵׁם יְהוָה מִלְּפָנֶיךָ
עַבְדֵי יְהוָה : 2 אֲשַׁמְדִים בְּבֵית־יְהוָה
בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ : 3 הַלְלִיָּהּ כִּי־
טוֹב יְהוָה וְנִרְאֶה לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים : 4 כִּי־
יַעֲלֹב בְּחַד לֵוִי יִשְׂרָאֵל לִכְנֹלָתוֹ : 5 כִּי־
אֲנִי יָדַעְתִּי כִּרְצוֹן יְהוָה וְאֶדְעֵנִי מִכָּל־
אֱלֹהִים : 6 כָּל אֲשֶׁר־חִקַּץ יְהוָה עָשָׂה
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בְּיָמִים וּכְל־מַחֲסוֹת :
7 מִעֲלֵה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים
לְמַטֵּר עָשָׂה מִזָּא רֵיחַ מִאֲרֻצֹּתָיו :
8 אֲשַׁחֲזָה בְּכֹכָבִים מִצָּהָם מִאֲדָם עַד־בְּחֶמֶק :
9 שֶׁלָּהּ אֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּחֹמְרֵי מִצְרָיִם
בְּפָרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו : 10 אֲשַׁחֲזָה גִּיּוֹת
רַבִּים וְחֹרֵג מַלְכִים עֲצוּבִים : 11 לְסִיחֹן וּ
מֶלֶךְ קַמְחִי וְלַעֲזֹר מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְלֹכֵל
מִמְלְכוֹת כְּנָעַן : 12 וְנָתַן אֶרֶץ כְּנָעַן
לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : 13 יְהוָה שֶׁמָּו
לְעוֹלָם יְהוָה זָכָרָה לְחֶרְמוֹן : 14 כִּרְצוֹן
יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם : 15 עֲצָבִי
הַגִּיֹם כֶּסֶף וְנֹהֵב מַעֲשֵׂי יְגִי אָדָם : 16 כִּי־
לֶחֶם וְלֹא יִדְבָּר עֵינַיִם לֶחֶם וְלֹא יִדְבָּר :
17 אֲזַנְיִם לֶחֶם וְלֹא יִזְכְּרוּ אֶת־יִשְׁרָאֵל
בְּפִיָּהֶם : 18 בְּמִוֹחֶם יִתְנִי עֲשֵׂיהֶם כָּל־
אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם : 19 בֵּית יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּי
אֶת־יְהוָה בֵּית אֱלֹהֵי הַרְבֵּי אֶת־יְהוָה :
20 בֵּית הַלְלוֹי הַרְבֵּי אֶת־יְהוָה וְיִתְנִי
הַרְבֵּי אֶת־יְהוָה : 21 בְּרִיָּה יְהוָה מִצִּיּוֹן
שֶׁכֵּן יִרְשָׁלַם הַלְלוּהָ :

קלו

1 הֲרֹיג לִיהוָה בְּרִטּוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ
2 יְהוָה לְאֱלֹהֵי הַמַּלְאָכִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ :

ΨΑΛΜΟΙ, ρλγ', ρλδ', ρλε', ρλς'.

3 Ὡς δρόσος Ἱερμών ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετειλάτο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἐως τοῦ αἰῶνος.

ρλδ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 ἹΔΟΥ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν· 2 Ἐν ταῖς νυκτὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. 3 Εὐλόγησαι σε Κύριε ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ρλε'.

Ἀλληλουῖα.

1 AINEITE τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κυρίου, 2 Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν. 3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε τῷ δόνατι αὐτοῦ, ὅτι καλόν· 4 Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο αὐτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴל ἐκ περιουσιασμὸν αὐτῷ. 5 Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἰγνωκα ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντα τοὺς θεοὺς· 6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. 7 Ἀνάγων νεφέλας ἐκ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὴς εἰς ὑψὸν ἐποίησεν, ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. 8 Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· 9 Ἐξαπίστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτος, ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. 10 Ὡς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς, 11 Τὸν Σηὼν βασιλεῖα τῶν Ἀμορρᾶϊων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλεῖα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν, 12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. 13 Κύριε, τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν· 14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. 15 Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· 16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλῆσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁψονται, 17 Ὅτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. 18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γίνονται οἱ ποιῶντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. 19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον, οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον· 20 Οἶκος Λεὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον, οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον. 21 Εὐλογητὸς Κύριος ἐν Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ.

ρλς'.

Ἀλληλουῖα.

1 ἘΞΟΜΟΛΟΓΕΙΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ἐπὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

PSALMI, CXXXIII, CXXXIV, CXXXV. CXXXVI.

3 Sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion. Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, et vitam usque in sæculum.

CXXXIV.

Canticum graduum.

1 ECCE nunc benedicite Dominum, omnes servi Domini: qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri, 2 In noctibus extollite manus vestras in sancta, et benedicite Dominum. 3 Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit cælum et terram.

CXXXV.

Alleluia.

1 LAUDATE nomen Domini, laudate servi Domini. 2 Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. 3 Laudate Dominum, quia bonus Dominus: psallite nomini ejus, quoniam suave. 4 Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, Israël in possessionem sibi. 5 Quia ego cognovi quod magnus est Dominus, et Deus noster præ omnibus diis. 6 Omnia quæcumque voluit, Dominus fecit in cælo, in terra, in mari, et in omnibus abyssis. 7 Educens nubes ab extremo terræ: fulgura in pluviam fecit. Qui producit ventos de thesauris suis: 8 Qui percussit primogenita Ægypti ab homine usque ad pecus. 9 Et misit signa et prodigia in medio tui Ægypte; in Pharaonem, et in omnes servos ejus. 10 Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes: 11 Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, et omnia regna Chanaan. 12 Et dedit terram eorum hereditatem, hereditatem Israël populo suo. 13 Domine nomen tuum in æternum: Domine memoriale tuum in generationem et generationem, 14 Quia judicabit Dominus populum suum: et in servis suis deprecabitur. 15 Simulacra gentium argentum et aurum, opera manuum hominum. 16 Os habent, et non loquentur: oculos habent, et non videbunt. 17 Aures habent, et non audient: neque enim est spiritus in ore ipsorum. 18 Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes, qui confidunt in eis. 19 Domus Israël benedicite Domino: domus Aaron benedicite Domino. 20 Domus Levi benedicite Domino: qui timetis Dominum, benedicite Domino. 21 Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Jerusalem.

CXXXVI.

Alleluia.

1 CONFITEMINI Domino quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia ejus. 2 Confitemini Deo deorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

תהלים קלו קלז

3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו :
 4 לעולם נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו :
 5 לעולם השמים ברחוקה כי לעולם חסדו :
 6 לרוח הארץ עליהמים כי לעולם חסדו :
 7 לעולם אורים גדלים כי לעולם חסדו :
 8 את השמש למשלת ביום כי לעולם חסדו :
 9 את החמה וקדבים למשלות בלילה כי לעולם חסדו :
 10 למכה מצרים בבכורותיהם כי לעולם חסדו :
 11 ויזעזע ישראל מתוכם כי לעולם חסדו :
 12 בך חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו :
 13 לגר וססמה לנצרים כי לעולם חסדו :
 14 ויחזקו ישראל ברוחו כי לעולם חסדו :
 15 ונער פרעה וחילו בנססמה כי לעולם חסדו :
 16 למולך צמו בפדך כי לעולם חסדו :
 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו :
 18 ויחזקו מלכים אדירים כי לעולם חסדו :
 19 לסיון מלך האמרי כי לעולם חסדו :
 20 ולעונ מלך הששן כי לעולם חסדו :
 21 ונתן ארצם לגולה כי לעולם חסדו :
 22 גולה לישראל עבדו כי לעולם חסדו :
 23 ששפלטו זכרלנו כי לעולם חסדו :
 24 ויפדנו מצרנו כי לעולם חסדו :
 25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו :
 26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו :

קל

1 על גדות נהרות בבל שם ישבנו בצדקנו
 2 על צדקם ברוחם : על צדקם שובנו
 3 כי שם שאלנו שובנו דברי אשר
 4 ויהי גשיר את אשר יהיה על אדמת נהר :
 5 אששם ירושלים תשקח ומיני :
 6 תדבק לשוני אב לא אפדכי אסלה את ירושלים
 7 על ראש שמחתי : זכר יהיה לבני אדם
 8 את ירושלים האמרים ערי צדק
 9 עד היום ביה : בתיבכל השמות אשר
 10 שישלם את צמולך ששם לך לבן :
 11 אשיר ושיאלי ונאץ את צלליך אליהם :

ΨΑΛΜΟΙ, ρλς', ρλζ'.

3 Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μέγала μόνη, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μέγала μόνη, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 8 Τὸν ἥλιον εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 12 Ἐν χειρὶ κραταίῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 13 Τῷ καταδιελόντι τὴν ἱερὴν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἱερὴν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 19 Τὸν Σὼν βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 20 Καὶ τὸν Ὠγ βασιλεῖα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 22 Ἐκκληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 24 Καὶ ἰλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἰχθῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 25 Ὁ διδοὺς τροφὴν πόσιν σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 26 Ἐξομολογείσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ולז.

תפ דאוד ירמיון.

1 Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθήσμεν, καὶ ἐκαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. 2 Ἐπὶ ταῖς ἡμέραις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν, 3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ ἀιχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ψδῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών. 4 Πῶς ᾄσωμεν τὴν ψδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίᾳ; 5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαι σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖ ἡ δεξιὰ μου. 6 Κολληθεῖ ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ, ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. 7 Μνήσθητι Κύριε τῶν νιῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ, τῶν λεγόντων Ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως τῶν θεμελιῶν αὐτῆς. 8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδοίσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. 9 Μακάριος ὃς κρατῇσιν καὶ ἰδαφίει τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

PSALMI, CXXXVI. CXXXVII.

3 Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum misericordia ejus. 4 Qui facit mirabilia magna solus: quoniam in æternum misericordia ejus. 5 Qui fecit cælos in intellectu: quoniam in æternum misericordia ejus. 6 Qui firmavit terram super aquas: quoniam in æternum misericordia ejus. 7 Qui fecit luminaria magna: quoniam in æternum misericordia ejus. 8 Solem in potestatem diei: quoniam in æternum misericordia ejus. 9 Lunam et stellas in potestatem noctis: quoniam in æternum misericordia ejus. 10 Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum: quoniam in æternum misericordia ejus. 11 Qui eduxit Israël de medio eorum: quoniam in æternum misericordia ejus. 12 In manu potenti, et brachio excelso: quoniam in æternum misericordia ejus. 13 Qui divisit mare Rubrum in divisiones: quoniam in æternum misericordia ejus. 14 Et eduxit Israël per medium ejus: quoniam in æternum misericordia ejus. 15 Et excussit Pharaonem, et virtutem ejus in mari Rubro: quoniam in æternum misericordia ejus. 16 Qui traduxit populum suum per desertum: quoniam in æternum misericordia ejus. 17 Qui percussit reges magnos: quoniam in æternum misericordia ejus. 18 Et occidit reges fortes: quoniam in æternum misericordia ejus. 19 Sehon regem Amorrhæorum: quoniam in æternum misericordia ejus. 20 Et Og regem Basan: quoniam in æternum misericordia ejus. 21 Et dedit terram eorum hereditatem: quoniam in æternum misericordia ejus. 22 Hereditatem Israël servo suo: quoniam in æternum misericordia ejus. 23 Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: quoniam in æternum misericordia ejus. 24 Et redemit nos ab inimicis nostris: quoniam in æternum misericordia ejus. 25 Qui dat escam omni carni: quoniam in æternum misericordia ejus. 26 Confitemini Deo cæli: quoniam in æternum misericordia ejus. Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

CXXXVII.

Psalmus David, Jeremiæ.

1 SUPER flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus, cum recordaremur Sion: 2 In salicibus in medio ejus, suspendimus organa nostra. 3 Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum: et qui abduxerunt nos: Hymnum cantate nobis de canticis Sion. 4 Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena? 5 Si oblitus fuero tui Jerusalem, oblivioni detur dextera mea. 6 Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui: si non proposuero Jerusalem, in principio letitiarum mearum. 7 Memor esto Domine filiorum Edom, in die Jerusalem: qui dicunt: Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in ea. 8 Filia Babylonis misera: beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis. 9 Beatus, qui tenebit, et allidet parvulos tuos ad petram.

תהלים קלח קלט

קלח

1 לְדָוִד׃ אֲדֹנָי בְּכָל-לֵבִי נָגַד אֱלֹהִים
אֲזַמְּרָה׃ 2 אֲשַׁפְּתִנֹּה׃ אֶל-הֵיכֵל קְדוֹשְׁךָ
וְאֲדַוְּדָה אֶת-שִׁמְךָ עַל-חֲסִדֶּיךָ וְעַל-מַעֲשֵׂיךָ
כִּי-רַבְּתָלְמָה עַל-כָּל-שִׁמְךָ מִדְּרָגָה׃ 3 בָּנוּם
הַקְּדָמָי וּתְעַנְנֵי תַרְחֵבְנִי בְּנִסְאֵי צִי׃
4 יִדְוֶה יְהוָה כָּל-מַלְבָּרָאצָּךְ כִּי שִׁמְעֵנִי
אֲמַרְרָסִיךָ׃ 5 וְנִשְׁרִי בְּדִרְכֵי יְהוָה כִּרְגֻלִי
כְּכֹד יְהוָה׃ 6 בִּירְגָם יְהוָה וְשִׁפְלָה וְהָאָה
וְנָחַם מִמְּדִתָּךְ יִבְדֵּעַ׃ 7 אֶס-אֶלֶף בְּקָרֵב
עָדָה תַחֲלִינִי עַל אֶת אֱלֹהֵי תַשְׁלַח יְדֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמִיָּמֶיךָ׃ 8 יְהוָה יִגְמַר כְּעֵצִי יְהוָה
חֲסִדֶּיךָ לְעוֹלָם כַּעֲשֵׂי יְדִידִי אֶל-תַּרְחָה׃

קלט

1 לְמַנְצֵם לְדָוִד מִזְמוֹר לְהַנְחֵה דְּמִתָּתִי
וּתְהַדֵּעַ׃ 2 אֶתְּהַדֵּעַ יְדִידִי וְיִשְׁמְעֵנִי בְּנִסְאֵי
לְרַעִי מִדְּרָגָה׃ 3 אֲדַוְּדָה וְיִבְדֵּעַ וְיִגְמַר וְיִכְלֵ
הַרְבֵּי חֲסִדֶּיךָ׃ 4 כִּי אֶנִּי מִלֶּחֶם בְּלִשְׁוֹנִי
תָּנוּ יְהוָה יְדִידִי וְיִבְדֵּעַ בְּלִי׃ 5 אֶתְּהַדֵּעַ וְיִגְמַר
צִדִּיקִי וְתַשְׁתֵּם עָלַי בְּשִׁפְלָה׃ 6 כִּי אֶתְּהַדֵּעַ וְיִבְדֵּעַ
מִכְּשֵׁי לְשׁוֹנֵי לֹא-אֶתְּהַדֵּעַ לִי׃ 7 אֶתְּהַדֵּעַ וְיִבְדֵּעַ
מִדְּרָגָה לְהַנְחֵה מִכְּשֵׁי אֶתְּהַדֵּעַ׃ 8 אֶתְּהַדֵּעַ וְיִבְדֵּעַ
שְׁמִי שֶׁאֶתְּהַדֵּעַ וְיִבְדֵּעַ שְׁמִי שֶׁאֶתְּהַדֵּעַ׃ 9 אֶתְּהַדֵּעַ וְיִבְדֵּעַ
כְּנִסְרֵי שְׁמִי לְשׁוֹנֵי בְּשִׁפְלָה׃ 10 בְּשִׁפְלָה וְיִבְדֵּעַ
וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ וְיִבְדֵּעַ חֲסִדֶּיךָ׃ 11 וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ וְיִבְדֵּעַ
בְּשִׁפְלָה וְיִבְדֵּעַ חֲסִדֶּיךָ׃ 12 בְּשִׁפְלָה וְיִבְדֵּעַ חֲסִדֶּיךָ
וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ׃ 13 כִּי אֶתְּהַדֵּעַ וְיִבְדֵּעַ חֲסִדֶּיךָ
כִּלְיִי תִסְבְּנִי בְּכֶטֶם אֱמִי׃ 14 אֲדֹנָי
עַל כִּי נִדְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלִיתִי מִכָּל-אִישׁ מִכְּשֵׁי
יְנַסֵּי יְדִידִי׃ 15 לֹא-נִכְחַד עֲצָמִי
כִּי אֶתְּהַדֵּעַ וְיִבְדֵּעַ חֲסִדֶּיךָ׃ 16 גִּלְמִי וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ
אֲדֹנָי׃ 17 וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ וְיִבְדֵּעַ חֲסִדֶּיךָ
עַל כִּי נִדְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלִיתִי מִכָּל-אִישׁ מִכְּשֵׁי
יְנַסֵּי יְדִידִי׃ 18 אֲדֹנָי וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ וְיִבְדֵּעַ חֲסִדֶּיךָ
וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ וְיִבְדֵּעַ חֲסִדֶּיךָ׃ 19 אֲדֹנָי וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ
וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ וְיִבְדֵּעַ חֲסִדֶּיךָ׃ 20 אֲדֹנָי וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ
וְיִגְמַר חֲסִדֶּיךָ וְיִבְדֵּעַ חֲסִדֶּיךָ׃

ΨΑΛΜΟΙ, ρλη', ρλθ'.

ρλη'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

1 Ἐξομολογησώ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. 2 Προσκυνῶ πρὸς ναὸν ἁγίων σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἔλει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. 3 Ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλίσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. 4 Ἐξομολογησάσθωσί σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. 5 Καὶ ᾄδωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. 6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἑώρακε, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει. 7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μίσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὁργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου. 8 Κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἐμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χεῖρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ρλθ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυίδ.

1 Κύριε, ἔδοκίμασάς με καὶ ἔγνων με· 2 Σὺ ἔγνων τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἐγερσίν μου, σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν. 3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοινίον μου ἐξιχνίασας, καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προείδες, 4 Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἀδίκος ἐν γλώσσῃ μου· ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνων πάντα. 5 Τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκες ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. 6 Ἐθαναστώθῃ ἡ γυνώσκῃ σου ἐξ ἐμοῦ· ἐκραταιώθῃ, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. 7 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνιεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω; 8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἰὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾗδην, πάρε· 9 Ἐὰν ἀνυάλωθω τὰς πτέρυγας μου κατ' ὄρθον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης, 10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεῖρ σου ὀδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου. 11 Καὶ εἶπα Ἀρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου. 12 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. 13 Ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφρούς μου Κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου. 14 Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι φοβερώς ἐθαναστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα. 15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄσπουν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτῳ τῆς γῆς. 16 Ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς. 17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν. 18 Ἐξαρτομήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθη, καὶ εἶτι ἐμὶ μετὰ σοῦ. 19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς, ὁ θεός· ἀνδρὲς αἰμάτων ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ. 20 Ὅτι ἱρῆς εἰς διαλογισμόν, λήφονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

PSALMI, CXXXVIII. CXXXIX.

CXXXVIII.

Ipsi David.

1 CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei. In conspectu angelorum psallam tibi: 2 Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo, super misericordia tua, et veritate tua: quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum. 3 In quacumque die invocavero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem. 4 Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: quia audierunt omnia verba oris tui. 5 Et content in viis Domini: quoniam magna est gloria Domini. 6 Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: et alta a longe cognoscit. 7 Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua. 8 Dominus retribuet pro me: Domine misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

CXXXIX.

In finem, Psalmus David.

1 DOMINE probasti me, et cognovisti me: 2 Tu cognovisti sessionem meam, et resurrectionem meam. 3 Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam, et funiculum meum investigasti. 4 Et omnes vias meas prævidisti: quia non est sermo in lingua mea. 5 Ecce Domine tu cognovisti omnia, novissima, et antiqua: tu formasti me, et posuisti super me manum tuam. 6 Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, et non potero ad eam. 7 Quo ibo a spiritu tuo? et quo a facie tua fugiam? 8 Si ascendero in cælum, tu illic es: si descendero in infernum, ades. 9 Si sumpsero pennas meas diluculo, et habitavero in extremis maris: 10 Etenim illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua. 11 Et dixi: Forsitan tenebræ conculcabunt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis. 12 Quia tenebræ non obscurabuntur a te, et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ ejus, ita et lumen ejus. 13 Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meæ. 14 Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis. 15 Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: et substantia mea in inferioribus terræ. 16 Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur, et nemo in eis. 17 Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: nimis confortatus est principatus eorum. 18 Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur: exurrexi, et adhuc sum tecum. 19 Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate a me: 20 Quia dicitis in cogitatione: Accipient in vanitate civitates tuas.

תהלים קלט קמ קמא

21 תִּלְוֵא־מִשְׁנֵאִי יְהוָה אֲשַׁנָּה וְכִתְקוֹרֵמִי
אֶתְקוֹמָהּ : 22 תִּכְלִית שְׂנְאָה שְׂנֵאתִים
לְאֵי־בִים תִּהְיֶה לִּי : 23 חֲקֹרְנִי אֵל וְנֵעַ לְבָבִי
בְּחִנֵּי וְנֵעַ שְׁרָעָי : 24 וְרָאָה אֶת־עֲוֹנוֹ
לְעֵצָב בְּיִי וְנִחַנִּי בַּחֲרָה עוֹלָם :

קמ

1 לְמַנְצָח מִזְמֹר לְדָוִד : 2 חֲלַנְנִי יְהוָה
מֵאֲדָם גַּע מֵאִשׁ חֲסִים תִּנְצְרֵנִי : 3 אֲשֶׁר
חֲשַׁב רְעוּת בְּלֵב כְּלִי־זֶם מִלְחָמוֹת :
4 שְׁנֵנִי לְשׂוֹנֵם כְּמוֹ נָחַשׁ חֶמֶת עֲקֹשׁב
תַּחַת שְׁפָתַי־מוֹ סֵלָה : 5 שְׁמַרְנִי יְהוָה
כִּי־יִרְשָׁע מֵאִשׁ חֲסִים תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר
חֲשַׁב לְדַחְוֹת פְּעָמַי : 6 מִמֶּנִּי גֵאִם פֹּדֵלִי
נִחְלָלִים בְּרָשׁוֹ רָשָׁת לִיר־מַעַגְל מִחַיִּים
שְׁתַּדְלִי סֵלָה : 7 אֶמְרָתִי לִיהוָה אֱלִי
אֶתָּה תִּהְיֶנִּי יְהוָה קוֹל תִּתְנֶנִּי : 8 יְהוָה
אֲדַנִּי עֹז וְשׁוֹעֵרִי סִבּוֹתָה לְרֹאשִׁי בְּיָם
נָשָׁק : 9 אֶל־תִּתֵּן יְהוָה מֵאֲנִי רָשָׁע
וְכִמּוֹ אֶל־תִּשָּׂא לְרֹמְמוֹ סֵלָה : 10 רֹאשׁ מִסְּבִי
עָמַל שְׁפָתַי־מוֹ וּכְסוֹמוֹ : 11 וַיִּשְׁמָר עַל־יָדָיו
בְּחֵלִים בָּאֵשׁ יַפְלֹם בְּמַחְמֹזוֹת בִּלְיָקוֹמוֹ :
12 אִישׁ לְשׁוֹן בִּלְיָפוֹן בְּאָרֶץ אִישׁ־חֶמֶס
רַע יִצְדָּקִי לְמַדְחָתָהּ : 13 תִּדְעָה פִּרְיָעָשָׁה
יְהוָה דִּין עָנִי מִשְׁפָּט אֲבִינִים : 14 אֶתָּה
צְדִיקִים יִדְּנוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁכְּבוּ יִשְׁרִים
אֶת־פִּנְיָה :

קמא

1 מִזְמֹר לְדָוִד יְהוָה הִרְאֵתִי חֶשֶׁה
לִי תִּהְיֶנִּי קוֹלִי בְּהִרְאֵתִי : 2 תִּפְּוֹן
תִּפְּלִתִי תִּפְּלִתִי לְפָנֶיךָ מִשְׁמַת פִּי מִנְחַת־
עֶרֶב : 3 שִׁיתָה יְהוָה שְׁמִרָה לְפִי נִצְרָה
עַל־לִי שְׁפָתִי : 4 אֶל־תֵּט לְפִי לְדַבֵּר וְרַע
לְהַתְעוֹלָל עַל־לִי בְּרָשָׁע אֶת־אִישִׁים
פִּעֲלִי אֲנִי וּבִלְאֵלֶחֶם בְּמִנְעִמֵיהֶם :
5 יְהִלְבֵּנִי צִדִּיק וְחֶסֶד וְיִדְּכֵנִי שְׁמוֹ
רֹאשׁ אֶל־יָנֵק רֹאשִׁי כִּי עוֹד וְתִפְּלִתִי
בְּרַעְיוֹתֵיהֶם : 6 נִשְׁמָעוּ בְּיָדֵי־סִלְוִי שְׁפָטֵיהֶם
וְשִׁמְעוּ אֶמְרִי כִּי נֶעֱמִי : 7 כְּמוֹ פֶלֶח
יִבָּקַע בְּאָרֶץ נִפְזָרָה עֲצָמָיו לְפִי שְׂאִיל :

ΨΑΛΜΟΙ, ρλθ', ρμ', ρμα'.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην; 22 Τέλειον μίσος ἐμίσησεν αὐτούς, εἰς ἐχθρούς ἐγένοντό μοι. 23 Δοκίμασόν με, ὁ θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου· 24 Καὶ ἴδε ἐὶ δόδος ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδὸς ἡγούσόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ρμ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

1 ἘΞΕΛΟΥ με Κύριε ἐκ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι με, 2 Οἷτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους· 3 Ἐκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὥσει ὄφως, ἵος ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Διάψαλμα. 4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἷτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου· 5 Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοιρία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἐθεντό μοι. Διάψαλμα. 6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ θεός μου εἰ σύ, ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνήν τῆς δεισιεώς μου. 7 Κύριε Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. 8 Μὴ παραδῶς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μὴ ποτε ὑψωθῶσιν· Διάψαλμα. 9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. 10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἀνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν. 11 Ἄνθρωπος γλωσσώδης οὐ κατεϋθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνθρωπος ἀδίκος κακὰ θηρεύσει εἰς καταφθοράν. 12 Ἐγγὺν ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τὴν δικὴν τῶν πενήτων. 13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, κατοικήσουσιν εὐθείς σὺν τῷ πρσώπῳ σου.

ρμα'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

1 ΚΥΡΙΕ, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεισιεώς μου ἐν τῷ κεκραγίναί με πρὸς σέ. 2 Κατέϋθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἱκάρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. 3 Θεοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. 4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις, σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδοιάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. 5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἰλῆι καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου· ὅτι ἐγὼ καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν. 6 Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κραταῖοι αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθησαν. 7 Ὅσοι πάχος γῆς διεβράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅσα ἡμῶν παρὰ τὸν ἔδην.

PSALMI, CXXXIX. CXL. CXLI.

21 Nonne qui oderunt te Domine, oderam : et super inimicos tuos tabescebam ? 22 Perfecto odio oderam illos : et inimici facti sunt mihi. 23 Proba me Deus, et scito cor meum : interroga me, et cognosce semitas meas. 24 Et vide, si via iniquitatis in me est : et deduc me in via æterna.

CXL.

In finem, Psalmus David.

1 ERIPE me Domine ab homine malo : a viro iniquo eripe me. 2 Qui cogitaverunt iniquitates in corde : tota die constituebant prœlia. 3 Acuerunt linguas suas sicut serpentis : venenum aspidum sub labiis eorum. 4 Custodi me Domine de manu peccatoris : et ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos : 5 Absconderunt superbi laqueum mihi : et funes extenderunt in laqueum : juxta iter scandalum posuerunt mihi. 6 Dixi Domino : Deus meus es tu : exaudi Domine vocem deprecationis meæ. 7 Domine, Domine virtus salutis meæ : obumbrasti super caput meum in die belli : 8 Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori : cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur. 9 Caput circuitus eorum : labor labiorum ipsorum operiet eos. 10 Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos : in miseriis non subsistent. 11 Vir linguosus non dirigetur in terra : virum injustum mala capient in interitu. 12 Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis, et vindictam pauperum. 13 Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo : et habitabunt recti cum vultu tuo.

CXLI.

Psalmus David.

1 DOMINE clamavi ad te, exaudi me : intende voci meæ, cum clamavero ad te. 2 Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum. 3 Pone Domine custodiam ori meo : et ostium circumstantiæ labiis meis. 4 Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis ; cum hominibus operantibus iniquitatem : et non communicabo cum electis eorum. 5 Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me : oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum : 6 Absorpti sunt juncti petræ judices eorum. Audient verba mea quoniam potuerunt : 7 Sicut crassitudo terræ erupta est super terram. Dissipata sunt ossa nostra secus infernum :

תהלים קמא קמב קמג

8 כִּי אֱלֹהִים יִהְיֶה אֱלֹהִים צִיָּה בְּקֶח אֱלֹהִים
אֱלֹהִים נִפְשִׁי : 9 שְׁמִי כִּדְרֵךְ גִּבּוֹר
לִי אֲמַנּוּת פְּעָלִי אֱלֹהִים : 10 וְכִלֵּי בִּסְתָרֵי
רִשְׁעִים יָחַד אֲנִי עַד אֲעִבֹר :

קמב

1 מִשְׁכָּל לְדָג בְּהַיְחֹה בְּמַעְרָה תִּפְלֶה :
2 קוֹלִי אֱלֹהִים אֲזַעֲקָה קוֹלִי אֱלֹהִים
אֲמַנּוּת : 3 אֲשַׁפֹּחַ לִפְנֵי שִׁמְיִי אֲזַרְחִי לִפְנֵי
אֱלֹהִים : 4 בְּהַעֲשֵׂתִי עָלַי רַחֲמֵי וְאֶמְחֶה
יְדַעַם בְּחִיבָתִי בְּאַרְחֵי מַחֲלָה שְׁמִי כִּחַ
לִי : 5 הַבִּיט וְלִמּוֹ וְרַחֲמֵי וְאֶרְחֵי לִפְנֵי
אֱלֹהִים מִנּוּם מִמֶּנִּי אֲנִי דוֹרֵשׁ לִנְפְשִׁי :
6 וְעֲזַרְתִּי אֱלֹהִים יִהְיֶה אֱמֻנָתִי אֶתָּה מִחֶסֶד
חֶלְדִּי בְּאַרְץ חַיִּים : 7 הַקְשִׁיבָה אֱלֹהִים רַחֲמֵי
כִּדְלֹתִי מִיָּד הַצִּלֵּנִי מִיָּדִי כִּי אֲמַנּוּ
מִמֶּנִּי : 8 הִוְצִיָּא מִמֶּסְכָּד נִפְשִׁי לְהַוְדוּת
אֶת־שְׁמִי בִּי יִכְתְּרוּ צְדִיקִים כִּי תִּגְמַל
עָלַי :

קמג

1 מִזְמֹר לְדָוִד יִהְיֶה שְׁמִעַ תִּפְלֶה
הַמִּנְחָה אֱלֹהִים מִיָּדִי בְּמַעְרָה אֲזַעֲקָה
בְּצִדְקָתְךָ : 2 וְאֶת־מִכְוָה בְּמַשְׁפַּט אֶת־עַבְדְּךָ
כִּי לֹא־צָדִיק לִפְנֵיךָ צִדִּיק : 3 כִּי יִהְיֶה
אֱלֹהִים נִפְשִׁי דָבָר לְאַרְץ חַיִּים הַשְׁמִיעֵנִי
בְּמַחֲשָׁבִים בְּפִתִּי עוֹלָם : 4 וְהַעֲשֵׂתִי עָלַי
רַחֲמֵי בְּחִיבָתִי יִשְׁתַּחֲוֶה לִּפְנֵי : 5 וְיִכְתְּרֵנִי
לְיָמִים מִיָּדִי בְּכֹל־הַעֲלָה בְּמַעֲשֶׂיךָ
יִהְיֶה אֱשׁוֹחִים : 6 פִּגְשָׁתִּי יְהִי אֱלֹהִים נִפְשִׁי
בְּאַרְץ צִדִּיק לִתְּ מִלָּה : 7 מִחֶסֶד עֲגָלִי יִהְיֶה
קִלְתִּי רַחֲמֵי אֱלֹהִים מִיָּדִי בְּחִיבָתִי
וְנִמְשָׁלִיתִי עִם־יְהוָה כֹּהֵן : 8 הַשְׁמִיעֵנִי
בְּכֹהֵן חֲסִידֶיךָ בְּקִרְבְּךָ בְּמַחֲמֵי הַדִּינָה
יִהְיֶה אֱלֹהִים אֱלֹהִים גִּבּוֹר נִפְשִׁי :
9 הַצִּלֵּנִי מִיָּדִי יִהְיֶה אֱלֹהִים כְּסִיתִי :
10 לִפְנֵי לַעֲשׂוֹת רַחֲמֵיךָ בְּרַחֲמֵי אֱלֹהִים
רַחֲמֵי מִיָּדִי מִיָּדִי בְּאַרְץ מִשְׁחָר :
11 לְמַעַרְשָׁתְךָ יִהְיֶה תִּפְלֶה מִיָּדִי בְּצִדְקָתְךָ
הוֹצִיָּא מִיָּדִי מִיָּדִי נִפְשִׁי : 12 וּבְחִיבָתְךָ תִּפְלֶה
אֶת־יָדֶיךָ מִיָּדִי כִּי אֲמַנּוּ עֲבָדֶיךָ :

ΨΑΛΜΟΙ, ρα', ρβ', ργ'.

8 "Οτι πρὸς σέ Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλθῃς τὴν ψυχὴν μου· 9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. 10 Πιεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστῳ αὐτοῦ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμι ἐγὼ ἕως οὗ ἂν παρήλθω.

ρβ'.

Συνέσις τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, προσεινχή.

1 ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἰδείθην. 2 Ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. 3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἧ ἵπορεύομην ἐκρυψαν παγίδα μοι. 4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπινυνώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. 5 Πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ εἶπα Σὺ εἰ ἡ ἔλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζώντων. 6 Πρόσχεες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἱταπεινώθην σφόδρα· ῥῖσαί με ἐκ τῶν καταδικνόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. 7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε· ἐμὲ ὑπομένουσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

ργ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδιώκει.

1 ΚΥΡΙΕ, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· 2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. 3 "Οτι κατεδιώξεν ὁ ἰχθὺρ τὴν ψυχὴν μου, ἱταπεινώσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζωὴν μου, ἰκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος· 4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἱταράχθη ἡ καρδία μου. 5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελείων. 6 Διετίτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Διάψαλμα. 7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. 8 Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἑσπέραιόν σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γινώσκόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. 9 Ἐξελῶ με ἐκ τῶν ἰχθῶν μου Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. 10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι θεὸς μου εἰ σύ· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ. 11 Ἐνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· 12 Καὶ ἐν τῷ εἶλαί σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἰχθῦς μου, καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι δοῦλός σου εἰμι ἐγώ.

PSALMI, CXLI. CXLII. CXLIII.

8 Quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam. 9 Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: et a scandalis operantium iniquitatem. 10 Cadent in retiaculo ejus peccatores: singulariter sum ego donec transeam.

CXLII.

Intellectus David, cum esset in spelunca, oratio.

1 VOCE mea ad Dominum clamavi: voce mea ad Dominum deprecatus sum: 2 Effundo in conspectu ejus orationem meam, et tribulationem meam ante ipsum pronuntio. 3 In deficiendo ex me spiritum meum, et tu cognovisti semitas meas. In via hac, qua ambulabam, absconderunt laqueum mihi. 4 Considerabam ad dexteram, et videbam: et non erat qui cognosceret me. Perii fuga a me, et non est qui requirat animam meam. 5 Clamavi ad te Domine; dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium. 6 Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus sum nimis. Libera me a persequentibus me: quia confortati sunt super me. 7 Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expectant justii, donec retribuas mihi.

CXLIII.

Psalmus David, quando persequabatur eum Absalom filius ejus.

1 DOMINE, exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: exaudi me in tua justitia. 2 Et non intres in judicium cum servo tuo: quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. 3 Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliavit in terra vitam meam. Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi: 4 Et anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum. 5 Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar. 6 Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi: 7 Velociter exaudi me Domine: defecit spiritus meus. Non avertas faciem tuam a me: et similis ero descendantibus in lacum. 8 Audiatam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speravi. Notam fac mihi viam, in qua ambulem: quia ad te levavi animam meam. 9 Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: 10 Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: 11 Propter nomen tuum Domine vivificabis me, in æquitate tua. Educes de tribulatione animam meam: 12 Et in misericordia tua disperdes inimicos meos. Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: quoniam ego servus tuus sum.

תהלים קמד קמה

קמד

1 לְדָוִד וְלִצְדָק יְהוָה צִדְקָתוֹ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
לְקַבֵּל אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לְפָנֶיךָ : 2 חֲסִידֶיךָ
וּמִצְדִּיקֶיךָ מִשְׁפָּטֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לִי אֱמִי וְכִי
חֲסִידֶיךָ הַחֲדָשׁ עִמִּי חֲסִידֶיךָ : 3 יְהוָה קֹדֶם
אָדָם וְחַדְשֵׁיךָ בְּרִאשֹׁתָיו וְחַדְשֵׁיךָ : 4 אָדָם
לְהַבִּיל דָּמָה לְמִי כָּל עֹבֵר : 5 יְהוָה
חֲסִידֶיךָ וְחַדְשֵׁיךָ גַּם בְּחַיִּים וְעֹשֶׂה :
6 בְּרוּךְ אֲדָמָה וְחַדְשֵׁיךָ שֶׁלֹּחַ אֲשֶׁר־יְהוָה
7 שֶׁלֹּחַ יְיָ מִלְּפָנֶיךָ שֶׁלֹּחַ וְחַדְשֵׁיךָ מִלְּפָנֶיךָ
רַבִּים מִיָּד בְּגַן גֶּדֶר : 8 אֲשֶׁר־פִּתְּחָהּ דָּבָר
שָׁמָּה לְיָמֶיךָ יְמִינוֹ שָׁמָּה : 9 אֲשֶׁר־יְהוָה
חֲדָשׁ אֲשֶׁר־יְהוָה לְךָ בְּגַן גֶּדֶר אֲשֶׁר־יְהוָה
לְךָ : 10 חֲסִידֶיךָ תִּשְׁמָרָה לְפָנֶיךָ חֲסִידֶיךָ
אֲשֶׁר־יְהוָה שֶׁלֹּחַ מִלְּפָנֶיךָ רָעָה : 11 פָּנֶיךָ
וְחַדְשֵׁיךָ מִיָּד בְּגַן גֶּדֶר אֲשֶׁר־פִּתְּחָהּ דָּבָר
שָׁמָּה לְיָמֶיךָ יְמִינוֹ שָׁמָּה : 12 אֲשֶׁר בְּלִיטָה
בְּנִשְׁעֵיךָ מְגִלָּה בְּנִשְׁעֵיךָ בְּנִשְׁעֵיךָ
כְּוִיָּה לְחֻשְׁבֹּת תְּבִנָּה חִיָּה : 13 מְנִיחָה
מִלֵּאִים מִפִּיקִים מִזֶּן אֶל זֶן צִלְמֵיךָ מְאֻלִּיפֹת
מִרְבָּבוֹת בְּחַדְשֵׁיךָ : 14 אֲשֶׁר־יְהוָה מִסְּבָלִים
אֶן גֶּדֶר וְאֶן יוֹצֵאִים וְאֶן צִדְקָה
בְּרַחֲבֵיךָ : 15 אֲשֶׁר־יְהוָה שֶׁלֹּחַ לְךָ
אֲשֶׁר־יְהוָה שֶׁלֹּחַ אֲשֶׁר־יְהוָה

קמה

1 תְּהִלָּה לְדָוִד אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ
וְאֲשֶׁר־יְהוָה לְעוֹלָם וָעֶד : 2 בְּכָל־יָמָיו
וּבְכָל־יָמָיו שֶׁלֹּחַ לְעוֹלָם וָעֶד : 3 בְּכָל־יָמָיו
וְחַדְשֵׁיךָ מִיָּד בְּגַן גֶּדֶר אֲשֶׁר־יְהוָה
חֲסִידֶיךָ : 4 דָּוִד לְדָוִד וְחַדְשֵׁיךָ
וּבְכָל־יָמָיו : 5 חֲסִידֶיךָ בְּכָל־יָמָיו
וּבְכָל־יָמָיו אֲשֶׁר־יְהוָה : 6 וְעֹשֶׂה לְחַדְשֵׁיךָ
יִמְיָךְ וּבְכָל־יָמָיו : 7 וְחַדְשֵׁיךָ : 8 חֲסִידֶיךָ
וְחַדְשֵׁיךָ : 9 מִיָּד בְּגַן גֶּדֶר אֲשֶׁר־יְהוָה
חֲסִידֶיךָ : 10 יְהוָה יְהוָה : 11 בְּכָל־יָמָיו
מִלְּפָנֶיךָ יִמְיָךְ וּבְכָל־יָמָיו : 12 לְחַדְשֵׁיךָ
לְבָנִי הָאֵלֶּם בְּכָל־יָמָיו וּבְכָל־יָמָיו

ΨΑΛΜΟΙ, ρμδ, ρμε'.

ρμδ.

Τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιάθ.

1 ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ θεός μου, ὁ διδάσκων
τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους
μου εἰς πόλεμον· 2 Ἐλεός μου καὶ καταφυγή
μου, ἀντίληπτωρ μου καὶ ῥύσσης μου, ὑπερασπιστής
μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν
μου ὑπ' ἐμέ. 3 Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι
ἐγνώσθης αὐτῷ, ἡ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογιζῇ
αὐτόν; 4 Ἀνθρώπος ματαιώθητι ὡμοιώθη, αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ ὥσει σκιά παράγουσι. 5 Κύριε,
κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατὰβηθι, ἄψαι τῶν
ὀρίων καὶ καπνισθήσονται· 6 Ἀστράψον ἀστραπὴν
καὶ σκορπίεις αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου
καὶ συντράξεις αὐτούς. 7 Ἐξαπόστειλον τὴν
χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥύσαι με ἐξ ὀδάτων
πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. 8 Ὡν τὸ
στόμα ἰλάλησιν ματαιότητά, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν
δεξιὰ ἀδικίας. 9 Ὁ θεός, ᾧ δὴν καὶνὴν ᾄσμαί
σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι, 10 Τῷ
διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρου-
μένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας
πονηρᾶς. 11 Ῥύσαι με καὶ ἐξελῶ με ἐκ χειρὸς
υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἰλάλησιν ματαιότητά,
καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας· 12 Ὡν οἱ
υἱοὶ ὡς νεόφωτα ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν,
αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περιεκοσμη-
μέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ· 13 Τὰ ταμίαι αὐτῶν
πλήρη, ἐξεργεγμένα ἐκ τούτου εἰς τούτο· τὰ
πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς
ἐξόδοις αὐτῶν, 14 Οἱ βόες αὐτῶν παχέες· οὐκ
ἐστὶ καταπτώμα φραγμοῦ οὐδὲ διέυδρος οὐδὲ
κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαύλεισι αὐτῶν. 15 Ἐμακάρισαν
τὸν λαόν ᾧ ταῦτα ἐστί, μακάριος ὁ λαὸς οὗ
Κύριος ὁ θεός αὐτοῦ.

ρμε'.

Αἵσεις τοῦ Δαυὶδ.

1 Ὑψῶσω σε, ὁ θεός μου ὁ βασιλεὺς μου, καὶ
εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· 2 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλο-
γήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 3 Μίγας ὁ Κύριος καὶ
αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἐστὶ
πέρας. 4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἱπαινέσει τὰ ἔργα σου,
καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι· 5 Καὶ τὴν
μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου
λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται· 6 Καὶ τὴν
δύναμιν τῶν φεβερῶν σου ἱροῦσι, καὶ
τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται. 7 Μνήμην
τοῦ πληθους τῆς χρηστότητός σου ἐξευξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. 8 Οἰκτιρ-
μῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακροθύμος καὶ
πολυέλεος· 9 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομίνουσιν,
καὶ οἱ οἰκτιρμολ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. 10 Ἐξομολογησάσθωσαν σοι Κύριε πάντα τὰ
ἔργα σου, καὶ οἱ ὕσιοι σου εὐλογησάτωσάν σε· 11 Δόξαν
τῆς βασιλείας σου ἱροῦσι, καὶ τὴν
δυναστείαν σου λαλήσουσι, 12 Τοῦ γνωρίσαι
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ
τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρέπειας τῆς βασιλείας σου.

PSALMI, CXLIV. CXLV.

CXLIV.

Psalmus David, adversus Goliath.

1 BENEDICTUS Dominus Deus meus, qui
docet manus meas ad praelium, et digitos
meos ad bellum. 2 Misericordia mea, et
refugium meum: susceptor meus, et liberator
meus: protector meus, et in ipso speravi: qui
subdit populum meum sub me. 3 Domine
quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius
hominis, quia reputas eum? 4 Homo vanitati
similis factus est: dies ejus sicut umbra præ-
tereunt. 5 Domine inclina cælos tuos, et
descende: tange montes et fumigabunt.
6 Fulgura coruscationem, et dissipabis eos:
emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.
7 Emitte manum tuam de alto, eripe me, et
libera me de aquis multis; de manu filiorum
alienorum. 8 Quorum os locutum est vani-
tatem: et dextera eorum, dextera iniquitatis.
9 Deus canticum novum cantabo tibi: in
psalterio decachordo psallam tibi: 10 Qui
das salutem regibus, qui redemisti David
servum tuum de gladio maligno: 11 Eripe
me, et erue me de manu filiorum alienorum,
quorum os locutum est vanitatem: et dextera
eorum, dextera iniquitatis: 12 Quorum filii,
sicut novellæ plantationes in juventute sua.
Filii eorum compositæ: circumornatæ ut
similitudo templi. 13 Promptuaria eorum
plena, eructantia ex hoc in illud. Oves eorum
fætose, abundantes in egressibus suis: 14
Boves eorum crasse. Non est ruina
maceriæ, neque transitus: neque clamor in
plateis eorum. 15 Beatum dixerant populum,
cui hæc sunt: beatus populus, cujus Dominus
Deus ejus.

CXLV.

Laudatio ipsi David.

1 EXALTABO te Deus meus rex: et bene-
dicam nomini tuo in sæculum, et in sæculum
sæculi. 2 Per singulos dies benedicam tibi:
et laudabo nomen tuum in sæculum, et in
sæculum sæculi. 3 Magnus Dominus et
laudabilis nimis: et magnitudinis ejus non
est finis. 4 Generatio et generatio laudabit
opera tua: et potentiam tuam pronuntiabunt.
5 Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ
loquentur: et mirabilia tua narrabunt. 6 Et
virtutem terribilium tuorum dicent: et
magnitudinem tuam narrabunt. 7 Memoriam
abundantiæ suavitatis tuæ eructabunt: et
justitia tua exultabunt. 8 Misericors et
miserors Dominus: patiens, et multum
miserors. 9 Suavis Dominus universis: et
miserationes ejus super omnia opera ejus.
10 Confiteantur tibi Domine omnia opera
tua: et sancti tui benedicant tibi. 11 Gloriam
regni tui dicent: et potentiam tuam loquentur:
12 Ut notam faciant filiis hominum potentiam
tuam: et gloriam magnificentie regni tui.

תהלים קמה קמו קמו

13 מלכותך מלכות כל־עלמים וממשילתך
בכל־דור ודור : 14 סומך יחזק לכל־
הנפלים ויחזק לכל־פפופים : 15 עניו
כל אליה ושברו ואמח נזקללם את־
אכלם בעתו : 16 פותח את־ידו ומשפיע
לכל־חי רצון : 17 צחק יחזק בכל־דרכיו
והסיר בכל־מצשיו : 18 הרב יחזק לכל־
הרצון לכל אשר יחראו באמת : 19 רצון
יהיו גשם ואת־שועתם לשמע וישועם :
20 שומר יחזק את־קל־הקביו ואת כל־
הרשעים ישמיד : 21 תהלה יחזק ונדבר
פי גיבתו כל־אשר שם מלשון לצוללם
ועד :

קמו

1 הלהללך קללי נפשי את־יחזק :
2 אהללך יחזק בתי אומרה לאלתי
בעודי : 3 אלהתבטחו בנדיבים בבראך
שאנו לו השועה : 4 תמצא רחוק לשב
לאדמתו ביום תחמה אבדו עשקנחיו :
5 אשרי שאל יעלה בעזרו שברו על־יחזק
אלהיו : 6 עשה ושמע וארץ את־הים
ואת־כל־אשר־בם השמר אמת לעולם :
7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם
לרעבים יחזק מתיר מסרים : 8 יחזק
פנה עורים יחזק זקת פפופים יחזק
אחב צדיקים : 9 יחזק שמר את־גרים
יתום ואלמנה יחזק ורחק רשעים וענת :
10 ימלך יחזק לעולם אלהתך ציון לך
ודר קלליה :

קמו

1 הלהללך פריטוב זכרה אלהינו פרי
נעים תאנה תהלה : 2 בנה ורשלים יחזק
בדחי ושמאל יכנס : 3 הרומא לשבריו
לב ומחבש לעצבותם : 4 מנה מספר
לפזבבים לכלם שמות יקרא : 5 גדול
אדוגנו ורב־פח לתבניתו וזון מספר :
6 מעודר ענינים יחזק משפיל רשעים צדי
ארי : 7 צני ליונה ברוכה ושרי לאלתינו
בכפור : 8 המכסה שמים בפזבים המעין
לארץ מסר המצמח קרים הציר :

ΨΑΛΜΟΙ, ρμέ, ρις' ρμζ.

13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,
καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
14 Πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· ὑποστηρίζει Κύριος
πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας
τοὺς κατεβράχμενους. 15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς
σὲ ἱλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν
εὐκαιρίᾳ. 16 Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου, καὶ
ἱμπιπλῆς πᾶν ζῶον ἐυδοκίας. 17 Δίκαιος Κύριος
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ. 18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἱπικα-
λουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἱπικαλουμένοις αὐτόν
ἐν ἀληθείᾳ. 19 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν
ποιήσει, καὶ τῆς δεισιπείας αὐτῶν ἱπικουσεται καὶ
σώσει αὐτούς. 20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς
ἐξολοθρεύσει. 21 Αἰνισιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα
μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ρμς'.

Ἀλληλουία. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

1 Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· 2 Αἰνέσω
Κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ὡς ὑπάρχω.
3 Μὴ πεποιθᾶτε ἐπ' ἀρχοντας καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώ-
πων, οἵς οὐκ ἔστι σωτηρία. 4 Ἐξελεύσεται τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολούνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν. 5 Μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακώβ βοηθός
αὐτοῦ, ἡ ἱλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ·
6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν
θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα
ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, 7 Ποιῶντα κρίμα τοῖς
ἀδικουμένοις, δίδόντα τροφήν τοῖς πεινώσι. Κύριος
λύει πεπδημένους· 8 Κύριος σοφοὶ τυφλοὺς·
Κύριος ἀνορθοῖ κατεβράχμενους· Κύριος ἀγαπᾷ
δικαίους· 9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους,
ὄρφανον καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτω-
λῶν ἀφανεῖ. 10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ θεὸς σου Σιών εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

ρμζ'.

Ἀλληλουία. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ
θεῷ ἡμῶν ἰδυνθείη αἰνεσις. 2 Οἰκοδομῶν Ἱερου-
σαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς διασπαράς τοῦ Ἰσραὴλ
ἐπισυνάξει· 3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν
καρδίαν, καὶ δισμεῖων τὰ συντρίμματα αὐτῶν·
4 Ὁ ἠρμῶν πλῆθη ἄστρον, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὄνό-
ματα καλῶν. 5 Μίγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη
ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνίσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν
ἀριθμός. 6 Ἀναλαμβάνων παῖτις ὁ Κύριος, ταπει-
νῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ὡς τῆς γῆς. 7 Ἐξάρξατε τῷ
Κυρίῳ ἐν ἑξομολογήσει, ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κι-
θάρᾳ, 8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,
τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν, τῷ ἐξαντίζοντι ἐν
ὄρεσι χόρτον καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,

PSALMI, CXLV. CXLVI. CXLVII.

13 Regnum tuum regnum omnium saeculo-
rum: et dominatio tua in omni generatione et
generationem. Fidelis Dominus in omnibus
verbis suis: et sanctus in omnibus operibus
suis. 14 Allevat Dominus omnes, qui cor-
ruunt: et erigit omnes elisos. 15 Oculi
omnium in te sperant Domine: et tu das
escam illorum in tempore opportuno. 16 Aperis tu manum tuam: et imple omne
animal benedictione. 17 Justus Dominus
in omnibus viis suis: et sanctus in omnibus
operibus suis. 18 Prope est Dominus omnibus
invocantibus eum: omnibus invocantibus eum
in veritate. 19 Voluntatem timentium se
faciet, et deprecationem eorum exaudiet: et
salvos faciet eos. 20 Custodit Dominus
omnes diligentes se: et omnes peccatores
disperdet. 21 Laudationem Domini loquetur
os meum: et benedicat omnis caro nomini
sancto ejus in saeculum, et in saeculum saeculi.

CXLVI.

Alleluia, Aggaei et Zachariae.

1 LAUDA anima mea Dominum, 2 Laudabo
Dominum in vita mea: psallam Deo meo
quamdiu fuero. Nolite confidere in principi-
bus, 3 In filiis hominum, in quibus non est
salus. 4 Exhibet spiritus ejus, et revertetur
in terram suam: in illa die peribunt omnes
cogitationes eorum. 5 Beatus, cujus Deus
Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo
ipsius: 6 Qui fecit caelum et terram, mare,
et omnia quae in eis sunt. 7 Qui custodit
veritatem in saeculum, facit judicium injuriam
patientibus, dat escam esurientibus. Dominus
solvit compeditos: 8 Dominus illuminat
caecos. Dominus erigit elisos, Dominus
diliget justos. 9 Dominus custodit advenas,
pupillum et viduam suscipiet: et vias pecca-
torum disperdet. 10 Regnabit Dominus in
saecula, Deus tuus Sion in generationem et
generationem.

CXLVII.

Alleluia.

1 LAUDATE Dominum, quoniam bonus est
psalmus: Deo nostro sit jucunda, decoraque
laudatio. 2 Aedificans Jerusalem Dominus:
dispersiones Israelis congregabit. 3 Qui
sanat contritos corde: et alligat contritiones
eorum. 4 Qui numerat multitudinem stel-
larum: et omnibus eis nomina vocat. 5 Magnus Dominus noster, et magna virtus
ejus: et sapientiae ejus non est numerus. 6 Suscipiens mansuetos Dominus: humilians
autem peccatores usque ad terram. 7 Praecinite
Domino in confessione: psallite Deo nostro
in cithara. 8 Qui operit caelum nubibus: et
parat terre pluviam. Qui producit in monti-
bus foenum, et herbam servituti hominum.

תהלים קמז קמח קיט

9 נִתְּנוּ לַבְּהֵמָה לֶחֶמָהּ לַבְּנֵי עֶרְב אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ : 10 לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יִחַפֵּץ לֹא־
בְּשֹׁנֵי הָאִישׁ יִרְצָה : 11 רֹצֵחַ יִתְּנָה אֶת־
יָרְאֵיו אֶת־מִיִּלְחָמִים לַחֲסִדּוֹ : 12 שִׁבְחֵי
יְהוָה שֶׁלֶם אֶת־יְהוָה חֲלָלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן :
13 כִּי־תִזְנֶה בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ בָּרֶחַק בְּנֶגֶד
בְּקֶרֶבְךָ : 14 הַשֵּׁם גְּבוּלֶיךָ שְׁלֹם חֶלֶב
רָחִים וּשְׁפִיעָה : 15 הַשֵּׁלֶם אֶמְרֶתִי אֶרְצֵ
עַרְב־הַחַיָּה יִרְצֵ דְבָרֶךָ : 16 הַפֶּתַח שְׁלֶב
כְּאֶמֶר קָפוּר כְּאֶמֶר יִסְתָּר : 17 מִשְׁלֵחַ
מִרְחֹו כְּפִתִּים לִפְנֵי גְּדֵרֹו כִּי יַעֲמֵד :
18 יִשְׁלַח דְּבָרֶךָ וַיִּסְמַךְ יַעֲבֹד רִחְוֹ יִלְבֹּד
קִים : 19 מִגֵּד דְּבָרֶךָ לַיַּעֲלֵב חֲקִיו אֶמְשַׁמְּטִי
לִישְׂרָאֵל : 20 לֹא עָשָׂה כֵּן וְלִכְל־פְּנֵי
אֶמְשַׁמְּטִים בְּלִי־דַעַם חֲלִלֹהָ :

קמח

1 חֲלִלֹהָ חֲלִלֹהָ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם
חֲלִלֹהָ בְּמִרוֹמִים : 2 חֲלִלֹהָ בְּלִמְלָאֲכָיו
חֲלִלֹהָ בְּלִי־דְבָרוֹ : 3 חֲלִלֹהָ שֶׁמֶשׁ
יִרְחַח חֲלִלֹהָ בְּלִי־כֹכְבֵי אֹר : 4 חֲלִלֹהָ
שָׁמַי הַשָּׁמַיִם יְהִי שֶׁמֶשׁ וְאֶשׁ מַעַל הַשָּׁמַיִם :
5 יִהְיֶה אֶת־שֶׁמֶשׁ יְהוָה כִּי הוּא אֶנְהָ
וְנִקְרָאוּ : 6 וַיַּעֲמִינֵם לַעֲד לַעֲוֵלָם חֲקִלָתָם
וְלֹא יַעֲבֹד : 7 חֲלִלֹה אֶת־יְהוָה מִן־הָאֶרֶץ
מִנִּינִים וְכִל־תְּחִמּוֹת : 8 אֵשׁ וְקֶדֶד שְׁלֵב
וְקִימּוֹר רַחֵם סְעָרָה עָשָׂה דְבָרֶךָ : 9 הַהָרִים
וְכִל־בְּעֻצּוֹת עַץ פָּרִי וְכִל־אֶרְצוֹת : 10 חֲחִנָּה
וְכִל־בְּחֶמֶה רָחֵם וַעֲשֹׂר כָּנָה : 11 מִלְכֵי־
אֶרֶץ וְכִל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכִל־שְׁפָטִי אֶרֶץ :
12 בְּחֹרִים וְנִסִּי בְּתוֹלֹת וְחָזִים עִם־נַעֲרִים :
13 יִהְיֶה אֶת־שֶׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁבַּח שְׁמֹו
לְבָדּוֹ חֲדָד עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : 14 נִגְדָם
לְמֹו לַעֲמֹו תִּהְיֶה לְכִל־חֲסִידָיו לְבָנֵי
יִשְׂרָאֵל עִם־יָרְבּוֹ חֲלִלֹהָ :

קמט

1 חֲלִלֹהָ שִׁיר לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ
תִּהְיֶה בְּתֵּהֶל חֲסִידִים : 2 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל
בַּעֲשָׂיו בְּגִי־צִיּוֹן יִנְעִלֵי בְּמִלְכָּם : 3 יִהְיֶה
שְׁמֹו בְּתוֹלֵל בְּתוֹת וְכִפּוֹר וְיִמְרֵדֵלֹו : 4 כִּי־
רֹצֵחַ יִתְּנָה יְהוָה בַּעֲמֹו יִפְאֵר עֲנִיִּים בִּישׁוּעָה :

ΨΑΛΜΟΙ, ρμζ', ρμη', ρμθ'.

9 Καὶ δίδοντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν καὶ τοῖς
νεοσσῶσι τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.
10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν
ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. 11 Εὐδοκεῖ Κύ-
ριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 12 Ἐπαίνοι Ἱερου-
σαλὴμ τὸν Κύριον, αἰνεῖ τὸν θεὸν σου Σιών.
13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου,
ἐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί. 14 Ὁ τίθει τὰ
ὄριά σου εἰρήνην, καὶ στίβον πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.
15 Ὁ ἀποστέλλων τὸν λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἵως
τάχους δραμεῖται ὁ λόγιον αὐτοῦ. 16 Τοῦ διδόντος
χίονα ὥσει ἔριον, ὁμίχλην ὥσει σποδὸν πάσσοντος.
17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὥσει ψωμούς,
κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;
18 Ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτά,
πνεῦσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ρυήσεται ὕδατα.
19 Ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δι-
καιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ. 20 Οὐκ
ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ
οὐκ ἰδὴλῶσαν αὐτοῖς.

ρμη'.

Ἀλληλουία. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

1 AINEITE τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. 2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ. 3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
αὐτόν πάντα τὰ ἀστροὶ καὶ τὸ φῶς. 4 Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω
τῶν οὐρανῶν. 5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι
αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ
ἐκτίσθησαν. 6 Ἐστήσεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ
παρעלῶσεται. 7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς,
δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. 8 Πῦρ, χάλαζα,
χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ πνοῦντα
τὸν λόγον αὐτοῦ. 9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοί,
ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κείδρι. 10 Τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἀρχόντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς. 12 Νεανίσκοι καὶ παρθέναι,
πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων. 13 Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου, ἡ
ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, 14 Καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγιζοντι αὐτῷ.

ρμθ'.

Ἀλληλουία.

1 ἈΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. 2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ
ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγα-
λιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. 3 Αἰνεσάτω-
σαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ
ψαλτηρίῳ ψαλτάτωσαν αὐτῷ. 4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος
ἐν λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὡψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

PSALMI, CXLVII. CXLVIII. CXLIX.

9 Qui dat jumentis escam ipsorum, et pullis
corvorum invocantibus eum. 10 Non in
fortitudine equi voluntatem habebit: neo
in tibiis viri beneplacitum erit ei. 11 Bene-
placitum est Domino super timentes eum: et
in eis, qui sperant super misericordia ejus.
12 Lauda Jerusalem Dominum: lauda Deum
tuum Sion. 13 Quoniam confortavit seras
portarum tuarum: benedixit filiis tuis in te.
14 Qui posuit fines tuos pacem: et adipe fru-
menti satiat te. 15 Qui emittit eloquium
suum terræ: velociter currit sermo ejus.
16 Qui dat nivem sicut lanam: nebulam
sicut cinerem spargit. 17 Mittit crystallum
suum sicut buccellas: ante faciem frigoris
ejus quis sustinebit? 18 Emittet verbum
suum, et liquefaciet ea: flabit spiritus ejus,
et fluent aquæ. 19 Qui annuntiat verbum
suum Jacob: justitias et judicia sua Israël.
20 Non fecit taliter omni nationi: et judicia
sua non manifestavit eis. Alleluia.

CXLVIII.

Alleluia.

1 LAUDATE Dominum de cælis: laudate
eum in excelsis. 2 Laudate eum omnes angeli
ejus: laudate eum omnes virtutes ejus.
3 Laudate eum sol et luna: laudate eum
omnes stellæ, et lumen. 4 Laudate eum cæli
cælorum: et aque omnes, quæ super cælus
sunt, 5 Laudent nomen Domini. Quia ipse
dixit, et facta sunt: ipse mandavit, et creata
sunt. 6 Statuit ea in æternum, et in sæculum
sæculi: præceptum posuit, et non præteribit.
7 Laudate Dominum de terra, dracones, et
omnes abyssi. 8 Ignis, grando, nix, glacies,
spiritus procellarum, quæ faciunt verbum
ejus: 9 Montes, et omnes colles: ligna
fructifera, et omnes cedri. 10 Bestiæ, et
universa pecora: serpentes, et volucres pen-
natæ: 11 Reges terræ, et omnes populi:
principes et omnes judices terræ. 12 Juvenes
et virgines: senes cum junioribus laudent
nomen Domini: 13 Quia exaltatum est
nomen ejus solius. 14 Confessio ejus super
cælum et terram: et exaltavit cornu populi
sui. Hymnus omnibus sanctis ejus: filiis
Israël, populo appropinquant sibi. Alleluia.

CXLIX.

Alleluia.

1 CANTATE Domino canticum novum: laus
ejus in ecclesia sanctorum. 2 Lætetur Israël
in eo, qui fecit eum: et filii Sion exultent in
rege suo. 3 Laudent nomen ejus in choro:
in tympano et psalterio psallant ei:
4 Quia beneplacitum est Domino in populo
suo: et exaltabit mansuetos in salutem.

תהלים קמט קנ

וַיִּשְׂמְחוּ חַסִּידֵי בְּקִבּוֹד יְהוָה עַל־
מִשְׁפָּבוֹתָם : וְרִמְמוֹת אֱלֹהֵי בְּרִינָתָם וְחֶרֶב
פִּיפִיּוֹת בָּהֶם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּנֹשֵׁי
הַיְּהוּדִים בְּלִמְסֵי : לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם
בְּזָמִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְּרִזָּל : לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְקַל־
חֲסִידָיו הַלְלוּהָ :

קנ

וְהַלְלוּהָ וְהַלְלוּהָ בְּקוֹדֶשׁ הַלְלוּהָ
בְּרִיקָה עֲדָי : וְהַלְלוּהָ בְּבִירְתָיו הַלְלוּהָ
כָּל בְּדָלָיו : וְהַלְלוּהָ בְּתִמְעַ שׁוֹפָר
הַלְלוּהָ בְּבָבֶל וְכִפּוֹר : וְהַלְלוּהָ בְּתִמְעַ
וּמְחֹל הַלְלוּהָ בְּמִנִּים וְעֶגֶב : וְהַלְלוּהָ
בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהָ בְּצִלְצְלֵי הַרְוֶהָח :
כָּל הַנְּשָׁמָח תִּתְהַלֵּל יָהּ הַלְלוּהָ :

ΨΑΛΜΟΙ, ρμθ', ρν'.

5 Καυχῶσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. 6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαίαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, 7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἰλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς, 8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πείδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, 9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἰστί πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ρν'.

Ἀλληλοῦια.

1 AINEITE τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ. 2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. 3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῃ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. 4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ. 5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. 6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

PSALMI, CXLIX. CL.

5 Exultabunt sancti in gloria : lætabuntur in cubilibus suis. 6 Exaltationes Dei in gutture eorum : et gladii ancipites in manibus eorum : 7 Ad faciendam vindictam in nationibus, increpationes in populis. 8 Ad alligandos reges eorum in compedibus : et nobiles eorum in manicis ferreis : 9 Ut faciant in eis iudicium conscriptum : gloria hæc est omnibus sanctis ejus. Alleluia.

CL.

Alleluia.

1 LAUDATE Dominum in sanctis ejus : laudate eum in firmamento virtutis ejus. 2 Laudate eum in virtutibus ejus : laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus. 3 Laudate eum in sono tubæ : laudate eum in psalterio, et cithara. 4 Laudate eum in tympano, et choro : laudate eum in cordis, et organo. 5 Laudate eum in cymbalis benesonantibus : laudate eum in cymbalis jubilationis : 6 Omnis spiritus laudet Dominum. Alleluia.

LIBER PROVERBIORUM.

משלי א

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל :
 1 לְדַעַת חֲכָמָה וּמִסְתָּר לְהַבִּין
 אֲמָרִי בִינָה : 2 לְמַחַת מִסְתָּר הַשֶּׁפֶל אֶנֶן
 אֲמַשְׁפֵּט וּמַשְׁרִים : 3 לְתֵת לַפְּתָאִים צְרָמָה
 לְנֹעַר צַעַת וּמִזְמָה : 4 וְשָׁמַע חָכָם וְיִוָּסֵף
 לְחַן לְגִבּוֹן פֶּחַד בָּלֹחַ וְיִקָּח : 5 לְהַבִּין
 חֶשֶׁל וּמִלִּיצָה דְּבָרֵי חֲכָמִים וְחִידוֹתָם :
 6 יִרְאֶה יִרְחֹחַ רֵאשִׁית צַעַת חֲכָמָה וּמִסְתָּר
 אֲוִילִים בָּזוּ : 7 שָׁמַע בְּנֵי מִסְתָּר
 אֲבִיהֶם וְאֶל-תִּפְשׁ תִּזְכֹּר אֲמָרָם : 8 כִּי לִיָּת
 לִי חָם לְרֵאשִׁית לְנִפְתָּחִים לְנִפְתָּחִים : 9 בְּנֵי
 אֲבִי-יִפְתָּח חֲפָזִים אֶל-תִּבְנֶה : 10 אֲבִי-יִפְתָּח
 לְקַח אֲתָנִי גִּבְרָתָהּ לְרֵם בְּצִפְתָּהּ לְנָחִי
 חָכָם : 11 גְּבֻלָּה בְּשָׂאֵל חָכָם אֶת-מִיָּמִים
 בְּיָדֵי בָר : 12 כִּי-תִּזְוֶה יִקָּר בְּמִצָּה בְּמִלָּה
 בְּתִינִי שָׁלָל : 13 גִּבְרָתָהּ תִּפְתָּח בְּתִינִי
 פִּים אֲחִיר וְיִתֵּן לְבָלֵנוּ : 14 בְּנֵי אֶל-תִּתֵּן
 בְּדִקְוָה אֲתָם מִנֶּחֱם מִפְּתִיבָתָם : 15 כִּי
 רִגְלֵיהֶם לְבַע גְּרִיצָה וְיִמְחֲרוּ לְשִׁפְתֵיהֶם :
 16 כִּי-רָחֵם מִלִּיחָה חֲרָשֶׁת בְּעִיגִי כִּי-בָעַל
 בָּתָּה : 17 וְחָם לְדָמָם יִתְּנוּ לְנַפְשָׁתָם :
 18 כִּי אֶרְחֹחַ כִּי-בָעַל בָּתָּה : 19 כִּי אֶרְחֹחַ
 בְּעִיגִי יִקָּח : 20 חֲכָמֹת בְּחִיץ תִּתְּנָה
 בְּרִחְבּוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ : 21 בְּנֵי אֶל-תִּתֵּן
 תִּתְּנָה בְּפִתְחֵי שְׁעֵיהֶם לְעִיר אֲמָרִיהָ
 תִּתְּנָה : 22 עֲדִימִי פִתְחֵי תִּתְּנָה : 23
 וְלִצְיָן חֲמָדִי לְחָם אֶתְּנָה : 24 עֲדִימִי
 דַּעַת : 25 תִּתְּנָה לְחֹכְמָתִי חֲכָמָה אֲבִיעָה
 לְבָם רִחִי אֲוִיעָה דְּבָרֵי אֲתָנָם : 26 עֲדִימִי
 חֲרָמִי וּתְמָנִי כְּמִי יָדִי וְאִין מִקְשִׁיב :

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ, ΚΕΘ. α'.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σαλωμώντος υἱοῦ Δαυίδ, δς ἰσραήλ.
 2 Γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν, νοῆσαι τε λόγους φρονήσεως, 3 Δίξασθαι τε στροφὰς λόγων, νοῆσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν. 4 Ἵνα δὲ νῆψ αἰσθήσιν τε καὶ ἔννοϊαν. 5 Τῶν δὲ γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται, ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται. 6 Νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. 7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν, εὐσέβεια δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως. σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν. 8 Ἀκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμούς μητρός σου. 9 Στείφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σὺ κορυφῇ καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σφὶ τραχήλῃ. 10 Υἱά, μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς μηδὲ βουληθεῖς, 11 Ἐὰν παρακαλίσωσί σε λίγοντες Ἐλθέ μεθ' ἡμῶν κοινωνήσουσιν αἵματος, κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως, 12 Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ξίδος ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς, 13 Τὴν κτίσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελεῖ καταλαβόμεθα, πλίσσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων. 14 Τὸν δὲ σὺν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησόμεθα πάντες καὶ μαρσίπιον ἔν γενηθήτω ἡμῖν. 15 Μὴ πορευθῆς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν, ἐκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν. 17 Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα περρωτοῖς. 18 Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά, ἢ δὲ καταστροφὴ ἁνδρῶν παρανόμων κακῇ. 19 Αὗται αἱ ὁδοὶ εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα. τῇ γὰρ ἀσεβεῖς τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται. 20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παρήρσιαν ἀγει. 21 Ἐπ' ἄκρων δὲ τευχέων κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρρόυσα λέγει. 22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχονται τῆς δικαιοσύνης οὐκ αἰσχυνοθήσονται. οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἰσθησίν, 23 Καὶ ὑπεύθυνον ἐγένοντο ἐλέγχους. Ἴδου προήσομαι ὑμῖν ἡμῆς πνοῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἱμὸν λόγον. 24 Ἐπειδὴ ἐκάλουν καὶ οὐκ ὑπακούσατε, καὶ ἐξέτεινον λόγους καὶ οὐ προσείχετε,

PROVERBIA, CAPUT PRIMUM.

PARABOLÆ Salomonis, filii David, regis Israël. 2 Ad sciendam sapientiam, et disciplinam: 3 Ad intelligenda verba prudentiæ, et suscipiendam eruditionem doctrinæ, justitiam, et judicium, et æquitatem: 4 Ut detur parvulis astutia, adolescenti scientia, et intellectus. 5 Audiens sapiens, sapientior erit: et intelligens, gubernacula possidebit. 6 Animadvertet parabolam, et interpretationem, verba sapientum, et ænigmata eorum. 7 Timor Domini, principium sapientiæ. Sapientiam, atque doctrinam stulti despiciunt. 8 Audi, fili mi, disciplinam patris tui, et ne dimittas legem matris tuæ: 9 Ut addatur gratia capiti tuo, et torques collo tuo. 10 Fili mi, si te lactaverint peccatores, ne acquiescas eis. 11 Si dixerint: Veni nobiscum, insidiemur sanguini, abscondamus tendiculas contra insontem frustra; 12 Deglutiamus eum sicut infernus viventem, et integrum quasi descendentem in lacum. 13 Omnem pretiosam substantiam reperiemus, implebimus domos nostras spoliis. 14 Sortem mitte nobiscum, marsupium unum sit omnium nostrum. 15 Fili mi, ne ambules cum eis, prohibe pedem tuum a semitis eorum. 16 Pedes enim illorum ad malum currunt, et festinant ut effundant sanguinem. 17 Frustra autem jacitur rete ante oculos pennatorum. 18 Ipsi quoque contra sanguinem suum insidiantur, et moliantur fraudes contra animas suas. 19 Sic semitæ omnis avari, animas possidentium rapiunt. 20 Sapientia foris prædicat, in plateis dat vocem suam: 21 In capite turbarum clamitat, in foribus portarum urbis profert verba sua, dicens: 22 Usquequo parvuli diligitis infantiam, et stulti ea, quæ sibi sunt noxia, cupient, et imprudentes odibunt scientiam? 23 Convertimini ad correptionem meam: en proferam vobis spiritum meum, et ostendam vobis verba mea. 24 Quia vocavi, et renuistis: extendi manum meam, et non fuit qui aspiceret:

משלי א ב

25 ותפרעו כל-עצתי ותוכחתי לא אביהם:
 26 נסאני באידיכם אשחך אלעג בבא
 פחדכם: 27 בבא כשליח פחדכם ואידיכם
 כסותה יאחזה בלא עליכם צרה וצוקה:
 28 אז יקראני ולא אענה וישחרני ולא
 ימצאני: 29 רחם פייסנא דעת ויראת
 יהוה לא בקרו: 30 לא-אבי לעצתי לאני
 כל-תוכחתי: 31 ויאכלו כפרי דרךם
 ומפצצותיהם ישבעו: 32 כי משבת פהים
 תהרגם ושלוח פסילים תאבדם: 33 ושמע
 לי ישקרבט ושאנו מפקד רעה:

פרשה ב

1 בני אמתך אמי אמצותי תצנן
 אמת: 2 להחשיב להקמה אנה תפח לבך
 לתבונה: 3 כי אם לבנה תהא לתבונה
 תפח קולך: 4 אמת-תבונה כקמ וכפוטמים
 תחפצנה: 5 אז תבין יראת יהוה ודעת
 אלהים תמצא: 6 קרינהו ותן חקמה
 בפי דעת ותבונה: 7 וצנן לישנים
 תשיגה קנו לתלמי חם: 8 להציר ארתות
 משפט ורחו חסדו ישמר: 9 אז תבין
 צדק ומשפט ומישורים כל-מעגל-טוב:
 10 קריבוא חקמה בלגה ודעת לנפשה
 יקעם: 11 מזמה תשמר עלה תבונה
 תנצרה: 12 להצילה מדרך רע מאיש
 מדבר תחפכות: 13 העוזבים ארתות אשר
 ללכת בדרך-הצדק: 14 השמחים לעשות
 רע וילי בתחפכות רע: 15 אשר ארחמיכם
 עתקים וכלוים במעגלותם: 16 להצילה
 מאשה זרה טבירה אמרה תחלקה:
 17 העוזבת אלה נעירה ואת-ביתא אלתיה
 שברה: 18 כי שחה אל-גטח ביתה
 ואל-רסאים מעגלותיה: 19 כל-אשה לא
 ישבון ולא ושינו ארתות חיים: 20 למען
 חלוק בדרך טובים וארתות צדיקים
 תשמר: 21 קרישנים ושמר-ארץ חממים
 יתרו כה: 22 ורשעים מארץ יברגו
 אבנדים וסחו ממנה:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, α', β'.

25 Ἀλλὰ ἀκύρους ἵποιοῖτε ἐμὸς βουλᾶς, τοῖς δὲ
 ἐμοῖς ἐλέγχοις ἡπιθήσατε· 26 Τοιγαροῦν ἀγῶ
 τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἱπυγελᾶσθαι, καταχαροῦμαι
 δὲ ἡνίκα ἔρχεται ὑμῖν ὀλεθρος, 27 Καὶ ὥς ἂν
 ἀφίκηται ὑμῖν ἀφνω θόρυβος, ἡ δὲ καταστροφή
 ὁμοίως καταϊγίδι παρῶ, καὶ ὅταν ἔρχεται ὑμῖν
 θλίψις καὶ πολιορκία, ἡ ὅταν ἔρχεται ὑμῖν ὀλεθρος.
 28 Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλίσθηθί με, ἐγὼ δὲ οὐκ
 εἰσακούσομαι ὑμῶν· ζητήσουσί με κακοί, καὶ οὐχ
 εὐρήσουσιν. 29 Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ
 λόγον τοῦ Κυρίου οὐ προείλαντο, 30 Οὐδὲ ἤθελον
 ἐμαῖς προσίchein βουλαῖς, ἱμυκτῆριζον δὲ ἐμοὺς
 ἐλέγχους. 31 Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ
 τοὺς καρπούς, καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθί-
 σονται· 32 Ἄνθ' ὧν γὰρ ἡδικοῦν νηπίους φονε-
 θήσονται, καὶ ἔξετασμός ἀσεβείας ὅλεϊ. 33 Ὁ δὲ
 ἐμοῦ ἀκούων κατασκευάσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἰσχυάσει
 ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

ΚΕΦ. β'.

1 **ΥΙΕ**, ἐὰν δεξιόμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψης
 παρὰ σεαυτῷ, 2 Ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου,
 καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν, παρα-
 βαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νοουσίῃσιν τῷ νῷ σου.
 3 Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλίσῃ καὶ τῇ συνίσει
 δῶς φωνὴν σου, 4 Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς
 ἀργύριον καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν·
 5 Τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπιγνώσιν θεοῦ
 εὐρήσεις. 6 Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ
 προσώπου αὐτοῦ γνώσεις καὶ σύνεσις· 7 Καὶ
 θησαυρίζει τοῖς κατορθούσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ
 τὴν πορείαν αὐτῶν· 8 Τοῦ φυλάξει ὁδοὺς δικαιο-
 μάτων, καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει.
 9 Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κα-
 τορθώσεις πάντας ἀξονας ἀγαθοῦς. 10 Ἐὰν γὰρ
 ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἰσθησις τῇ
 σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι ὀφεί, 11 Βουλὴ καλὴ φυλάξει
 σε, ἔννοια δὲ ὅσια τηρήσει σε, 12 Ἵνα ῥύσῃταί
 σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος
 μηδὲν πιστόν. 13 Ὡς οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς
 εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους, 14 Οἱ
 εὐφραίνονται ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστρο-
 φῇ κακῇ, 15 Ὡς αἱ τρίβοι σκολιαὶ καὶ καμπύλαι
 αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, 16 Τοῦ μακράν σε ποιῆσαι
 ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώ-
 μης. **Υἱέ**, μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βουλὴ, 17 Ἡ
 ἀπολιπούσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην
 θείαν ἐπιλελησμένη. 18 Ἔβητο γὰρ παρὰ τῷ θα-
 νάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ ᾄδῃ μετὰ
 τῶν γηγενῶν τοὺς ἀξονας αὐτῆς· 19 Πάντες οἱ
 πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρίψουσιν οὐδὲ μὴ
 καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβά-
 νονται ὑπὸ ἑναιυτῶν ζωῆς. 20 Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο
 τρίβους ἀγαθὰς, εὗροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης
 λείας. 21 Ὅτι εὐθεῖς κατασκευάσουσι γῆν, καὶ
 ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ· 22 Ὅδοι ἀσεβῶν
 ἐκ γῆς δλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται
 ἀπ' αὐτῆς.

PROVERBIA, I. II.

25 Despexistis omne consilium meum, et increpationes meas neglexistis: 26 Ego quoque in interitu vestro ridebo, et subsanabo, cum vobis id, quod timebatis, advenerit. 27 Cum irruerit repentina calamitas, et interitus quasi tempestas ingruerit: quando venerit super vos tribulatio, et angustia. 28 Tunc invocabunt me, et non exaudiam: mane consurgent, et non invenient me: 29 Eo quod exosam habuerint disciplinam, et timorem Domini non susceperint, 30 Nec acquieverint consilio meo, et detraxerint universæ correptioni meæ. 31 Comedent igitur fructus viæ suæ, suisque consiliis saturabuntur. 32 Aversio parvulorum interficiet eos, et prosperitas stultorum perdet illos. 33 Qui autem me audierit, absque terrore requiescet, et abundantia perfruetur, timore malorum sublato.

CAPUT II.

1 **FILI** mi, si susceperis sermones meos, et mandata mea absconderis penes te, 2 Ut audiat sapientiam auris tua: inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam. 3 Si enim sapientiam invoceris, et inclinaveris cor tuum prudentiæ: 4 Si quesieris eam quasi pecuniam, et sicut thesauros effoderis illam: 5 Tunc intelliges timorem Domini, et scientiam Dei invenies: 6 Quia Dominus dat sapientiam: et ex ore ejus prudentia, et scientia. 7 Custodiet rectorum salutem, et proteget gradientes simpliciiter, 8 Servans semitas justitiæ, et vias sanctorum custodiens. 9 Tunc intelliges justitiam, et judicium, et æquitatem, et omnem semitam bonam. 10 Si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animæ tuæ placuerit: 11 Consilium custodiet te, et prudentia servabit te: 12 Ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur: 13 Qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas: 14 Qui lætantur cum malefecerint, et exultant in rebus pessimis: 15 Quorum viæ perversæ sunt, et infames gressus eorum. 16 Ut eruaris a muliere aliena, et ab extraneis, quæ molli sermone suos, 17 Et relinquit ducem pubertatis suæ, 18 Et pacti Dei sui oblita est; inclinata est enim ad mortem domus ejus, et ad inferos semitæ ipsius; 19 Omnes, qui ingrediuntur ad eam, non revertentur, nec apprehendent semitas vitæ. 20 Ut ambules in via bona, et calles justorum custodias. 21 Qui enim recti sunt, habitabunt in terra, et simplices permanebunt in ea. 22 Impii vero de terra perdentur: et qui inique agunt, auferentur ex ea.

משלי נ

פרשה נ

1 בְּנֵי תוֹרָתִי אֲלִי־תִשְׁמְרֵם וּמִצְוֹתַי יִצְרֹר
לִבְּכֶם: 2 כִּי אֶחָד וּמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים
וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: 3 חֶסֶד וְאֱמֶת אֲלִי־עֲלֵמֶיךָ
קִשְׁרֶם עַל־בְּרִיתֶיךָ כְּהֶבֶם עַל־לִיחֶם
לִבְּכֶם: 4 וּמִצְוָתוֹ וְשִׁכְלֹו טוֹב בְּעֵינֶי
אֱלֹהִים וְאָדָם: 5 בְּטָח אֲלִי־יְהוָה בְּכָל־לִבְּךָ
וְאֲל־בִּיָּדֶיךָ אֲלִי־תִשְׁעֶן: 6 בְּכָל־דְּרָכֶיךָ וַעֲזָח
יָדוֹ וְיִשָּׁר אֲדָרְכֶיךָ: 7 אֲלִי־תִתִּי חֶקֶם
בְּעֵינֶיךָ וְיָרָא אֲתִי־יְהוָה וְסָר מִרָע:
8 רַפְּאֵת תִּתִּי לְשִׁנְךָ וְשִׁמְחֵי לַעֲצָמוֹתֶיךָ:
9 בְּכָד אֲתִי־יְהוָה מִהֲנוּגָה וּבְרָאשִׁית כָּל־
תְּבִיאָתְךָ: 10 וְיִשְׁלַח אֶסְמֶיךָ שְׂבָע וְחִירוֹשׁ
וְהִקְיָה וּפְרָצֵי: 11 מוֹסֵר יְהוָה בְּנֵי אֲלִי־תִמְאָם
וְאֲל־תִּקְחֵם בְּחֹכְמָתוֹ: 12 כִּי אֵת אֲשֶׁר־יִתָּבֵן
יְהוָה יוֹכִים וְכָאֵב אֲרֵבֵנוּ וְרָצָה: 13 אֲשֶׁר־
אָדָם מַצָּא חֶכְמָה וְאָדָם וְפִיק תְּבִינָה:
14 כִּי טוֹב סָחָרָה מִסְחָר־גֶּשֶׁת וּמִחֲרִיצָה
תְּבִיאָתָהּ: 15 יִקְרָח הִיא מִפְּנִים וְכָל־חֲפָצֶיהָ
לֵא וְשׁוֹרְבָהּ: 16 אֶחָד וּמִים בְּיָמֶיךָ
בְּשִׁמְלוֹלָה עֶשֶׂר וְכָבֹד: 17 דְּרָכֶיךָ וְדָבָר
לַעֲם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: 18 עֲצֵי־חַיִּים
הִיא לְפָתוֹחַיִם בָּהּ וְהַמְכִּיָה מֵאֲשֶׁר:
19 יְהוָה בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ פִּגְוֹ
שָׁמַיִם בְּתִבְיָנָה: 20 בְּדַעְתּוֹ תְּהוֹמֹת
בְּהִקְעוֹ אֲשִׁיחִים וְרַעֲפֵר־טָל: 21 בְּנֵי אֲל־עֲלֹז
מַעֲיָנָה נָצַר הַגִּישָׁה וּמִזְמָה: 22 וְיִחְיֶי
חַיִּים לְנַפְשָׁהּ וְחַן לְבִרְיָתָהּ: 23 אֵצֶל מַלְאָךְ
לְבָטָח וְרַחֲמֶיךָ וְרִנְלָה לֵא חֲנוּחַ: 24 אִם־
תִּשְׁקֵב לֹא־תִסְתַּחֲד וְלֹא־תִסְתַּחֲד וְעַרְבָה שְׂתַחֲדָה:
25 אֲל־תִּירָא מִסְחָר פְּתָאֵם וּמִשְׁמַת וְשִׁפְעִים
כִּי תָבֵא: 26 בִּרְיָתוֹ יִחְיֶי בְּכִסְלָה
וְשִׁמְרֵן רִנְלָה מְלָכָד: 27 אֲל־תִּמְנַע־טוֹב
מִבְּעָלֶיךָ בְּחַיִּים לֵא לִי־יָדֶיךָ לַעֲשׂוֹת:
28 אֲל־תִּלְמַד לְרַעֲיוֹ לָךְ וְשׁוֹב וּמִסְחָר
אִתּוֹ וְיָשָׁ אִתּוֹ: 29 אֲל־תִּסְתַּחֲד עַל־רַעֲיוֹ
רַעֲיוֹ הַוְּאִי־יִשָּׁב לְבָטָח אִתּוֹ: 30 אֲל־תִּתְּנוּב
עַם־אֲדָם חֶקֶם אֲלֵלָה נְמָלֶת רַעֲיוֹ: 31 אֲל־
תִּתְּנוּ בְּאִישׁ חֶקֶם וְאֲל־תִּתְּנוּ בְּכָל־דְּרָכָיו:
32 כִּי הוֹעֲבֵת יְהוָה לָלוֹ וְאֲתִי־יִשְׁרֵם סוֹדוֹ:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. γ'.

ΚΕΦ. γ'.

1 Υἱὲ, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ
ῥήματά μου τηρεῖτω σὴ καρδία· 2 Μῆκος γὰρ
βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι.
3 Ἐλεημοσύνη καὶ πίστις μὴ ἐκλείπῃσάν σε·
ἀφαισὶ δὲ αὐτὰς ἐπὶ σὺ τραχήλῳ, καὶ εὐρήσεις
χάριν. 4 Καὶ προνοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυρίου καὶ
ἀνθρώπων. 5 Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ
ἐπὶ θεῷ, ἐπὶ δὲ σὺ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου· 6 Πάσαις
ὁδοῖς σου γινώριζε αὐτήν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς
σου. 7 Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ, φοβοῦ
δὲ τὸν θεόν καὶ ἐκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ·
8 Τότε ἴσθις ἴσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια
τοῖς ὀστέοις σου. 9 Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν
δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρ-
πῶν δικαιοσύνης. 10 Ἴνα ἐμπληθῇ τὰ ταμειᾶ
σου πλησμονῆς σίτης, οἶνῳ δὲ αἱ ληνοὶ σου ἐκβλύ-
ζωσιν. 11 Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου,
μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· 12 Ὅν γὰρ
ἀγαπᾷ Κύριος ἐλέγχει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν θν
παραδέχεται. 13 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς ἐὶρε σο-
φίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. 14 Κρεῖσσον
γὰρ αὐτήν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου
θησαυρούς. 15 Τιμιώτερα δὲ ἴσθι λίθων πολυτελῶν,
οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν. Εὐγνωστός
ἴσθι πᾶσι τοῖς ἐγγιζούσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον
οὐκ ἀξίον αὐτῆς ἴσθι. 16 Μῆκος γὰρ βίου καὶ
ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ
αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς
ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ
γλώσσης φορεῖ. 17 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί, καὶ
πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ· 18 Ψῶλον
ζωῆς ἴσθι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς
ἐκπειδομένοις ἐν αὐτῇ ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς.
19 Ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἰθελειώσῃ τὴν γῆν, ἡτοίμασε
δὲ οὐρανοὺς φρονήσει· 20 Ἐν αἰσθήσει ἀβυσσοὶ
ἰρράγησαν, νύμφη δὲ ἰρράγησαν δρόσους. 21 Ὑἱέ
μὴ παραβῶν, τήρησον δὲ ἡμὴν βουλήν καὶ ἐν-
νοίαν· 22 Ἴνα ζήσῃ ἡ ψυχὴ σου, καὶ χάρις ᾗ
περὶ σὺ τραχήλῳ· ἴσται δὲ ἴσθις ταῖς σαρξί σου,
καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις· 23 Ἴνα πορεύῃ
πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὃ δὲ
πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ. 24 Ἐὰν γὰρ κάθῃ
ἀφοβος ἔσῃ, ἴαν δὲ καθεύδῃς ἡδύως ὑπνώσεις·
25 Καὶ οὐ φοβηθῇς πτόησιν ἐπελθούσας οὐδὲ
ὄρμας ἀσειῶν ἐπερχομένας· 26 Ὁ γὰρ Κύριος
ἴσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἰρείσει σὸν πῶδα ἵνα
μὴ σαλευθῇς. 27 Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῇ, ἡνίκα
ἀν ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. 28 Μὴ εἰπῇς Ἐπαν-
ελθὼν ἐάνηκε, αἵριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος
εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέλειται ἡ ἐπιούσα. 29 Μὴ
τεκτίνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικούντα καὶ πε-
ποηότα ἐπὶ σοί· 30 Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἀν-
θρώπον μάτην, μὴ τί σε ἰργάσῃται κακόν. 31 Μὴ
κτῆσῃ κακῶν ἀνδρῶν δυνεῖδα, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν. 32 Ἀκάθαρτος γὰρ ἐναντι Κυρίου
πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνενδράζει.

PROVERBIA. III.

CAPUT III.

1 FILI mi, ne obliviscaris legis meae, et
praecepta mea cor tuum custodiat: 2 Longi-
tudinem enim dierum, et annos vitae, et pacem
apponent tibi. 3 Misericordia et veritas te
non deserant, circumda eas gutturi tuo, et
describe in tabulis cordis tui: 4 Et invenies
gratiam, et disciplinam bonam, coram Deo et
hominibus. 5 Habe fiduciam in Domino ex
toto corde tuo, et ne innitaris prudentiae tuae.
6 In omnibus viis tuis cogita illum, et ipse
diriget gressus tuos. 7 Ne sis sapiens apud
temetipsum: time Deum, et recede a malo:
8 Sanitas quippe erit umbilico tuo, et irri-
gatio ossium tuorum. 9 Honora Dominum
de tua substantia, et de primitiis omnium
frugum tuarum da ei: 10 Et implebuntur
horrea tua saturitate, et vino torcularia tua
redundabunt. 11 Disciplinam Domini, fili
mi, ne abjicias: nec deficias cum ab eo cor-
riperis: 12 Quem enim diligit Dominus,
corripit: et quasi pater in filio complacet sibi.
13 Beatus homo, qui invenit sapientiam, et
qui affluit prudentia: 14 Melior est acqui-
sitio ejus negotiatione argenti, et auri primi
et purissimi fructus ejus: 15 Pretiosior est
cunctis opibus: et omnia, quae desiderantur,
huic non valent comparari. 16 Longitudo
dierum in dextera ejus et in sinistra illius
divitiae, et gloria. 17 Vie ejus viae pulchrae,
et omnes semitae illius pacificae. 18 Lignum
vitae est his, qui apprehenderint eam: et qui
tenuerit eam, beatus. 19 Dominus sapientia
fundavit terram, stabilivit caelos prudentia.
20 Sapientia illius eruperunt abyssi, et nubes
rore concresecunt. 21 Fili mi, ne effluent
haec ab oculis tuis: Custodi legem atque
consilium: 22 Et erit vita animae tuae, et
gratia faucibus tuis; 23 Tunc ambulabis
fiducialiter in via tua, et pes tuus non im-
pinget: 24 Si dormieris, non timebis: quies-
ces, et suavis erit somnus tuus; 25 Ne
paveas repentino terrore, et irruentes tibi
potentias impiorum. 26 Dominus enim erit
in latere tuo, et custodiet pedem tuum ne
capiaris. 27 Noli prohibere benefacere eum,
qui potest: si vales et ipse benefac. 28 Ne
dicas amico tuo: Vade, et revertere: cras dabo
tibi: cum statim possis dare. 29 Ne moliaris
amico tuo malum, cum ille in te habeat fidu-
ciam. 30 Ne contendas adversus hominem
frustra, cum ipse tibi nihil mali fecerit. 31 Ne
aemuleris hominem injustum, nec imiteris vias
ejus: 32 Quia abominatio Domini est omnis
illusor, et cum simplicibus sermocinatio ejus.

משלי נ ד

33 מאבת וזחיה בבית רשע ונחז צדיקים
יבקה: 34 אכללצים תחא גליץ ולעניר
יתרונן: 35 קבוד חכמים ונחלו אכסילים
מרים קלון:

פרשה ד :

1 שמעו בניי מוסר אב וחקשיבו
לדעת בינה: 2 כי לקח טוב נתתי לכם
תורתו אל-תעזבו: 3 פירגו הניתי לאבני
רח ונחיד לפני אפי: 4 וילדני ויאמר לי
יתמך דבכי לבקש שמר מצותי ורחמי:
5 הגה חכמה ונהג בינה אל-תשנה ואל-
תשנה מאמר-פי: 6 אל-תעזבה ותשמה
אחבה ותענה: 7 ראשית חכמה ונהג
חכמה ובכל-תנועה ונהג בינה: 8 סלסלה
יתרומה ותבנה פי חכמה: 9 תתן
לראשה לנתינתו עטרת תפארת תמנה:
10 שמע בני וקח אמרי וירגו לך שנות
חיים: 11 ברח חכמה חריתיה חדרה
במעגלי-ישר: 12 בלכתה לא-יער צעדה
ואם-תרוץ לא תשול: 13 חסוך במוסר
אל-תרח נצרה פיתא חנה: 14 בנח
רשעים אל-תבא ואל-תאשר בנהג רעים:
15 ברח אל-תעברו שמה מעלי
ועבר: 16 כי לא רשע אכל לא ירגו
ונבזלה שנתם אכל לא יכשולו: 17 כי
לחמו לחם רשע וינו חסמים ושתו:
18 ונח צדיקים פאור נהג הולך ואור
עד-נכון חיים: 19 נהג רשעים פאפלה
לא ידעו בנהג וקשלו:
20 בני לרבני הקשיבה לאמרי תט אנהג:
21 אל-יליו מעינה שמה בתוח לבנהג:
22 כרחנים הם למצאיתם ולכל-בשרו
מרחם: 23 מקל-משמר נצר לבך פי
מפנה תוצאות חיים: 24 חסך רשע
עקשות פה ונחית שמהם חרחם מנהג:
25 עיניה לנח ופיטו נעפעף וישרו
ננהג: 26 פלם מעגל רגלה וכל-דרכו
יכנה: 27 אל-תט ופיו ושמאל חסך
רגלה מרח:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, γ', δ'.

33 Κατὰρα θεοῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἱπαύλεις δὲ
δικαίων εὐλογοῦνται. 34 Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντι-
τάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. 35 Δόξαν
σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν
ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. δ'.

1 Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρός, καὶ
προσέχετε γνώμῃαν ἐννοίαν. 2 Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν
δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε. 3 Τὸς γὰρ ἐγενόμην ἀγὼ πατρὶ ὑπὴκοος καὶ
ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός, 4 Οἱ ἐλεγον
καὶ ἰδιδασκὼν με Ἐριδῶ ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς
σὴν καρδίαν· φύλασσε ἰντολάς, μὴ ἐπιδάθῃ· μὴδὲ
παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος. [5 Κτῆσαι σοφίαν,
κτῆσαι σύνεσιν, μὴ ἐπιδάθῃ, μὴδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥη-
μάτων στόματός μου.] 6 Μὴδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν,
καὶ ἀνθίσταται σου. Ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει
σε. [7. .] 8 Περιχαράκωσον αὐτήν, καὶ ὕψωσει
σε· τίμησον αὐτήν, ἵνα σε περιλάβῃ. 9 Ἴνα δὴ
τῇ σὴ κεφαλῇ στίφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ
τροφῇς ὑπερασπίσῃ σου. 10 Ἀκούε υἱὲ καὶ δεῖξαι
ἐμοῦς λόγους, καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου,
ἵνα σοι γίνωνται πολλοὶ ὅδοι βίου. 11 Ὅδοὺς γὰρ
σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δὲ σε τροχιαῖς ὁρθαῖς. 12 Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεται σου τὰ
διαβήματα· ἰάν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιᾷσεις. 13 Ἐπι-
λαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον
αὐτήν σιαντῇ εἰς ζωὴν σου. 14 Ὅδοὺς ἀσεβῶν
μὴ ἐπιδάθῃς, μὴδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων· 15 Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπιδάθῃς
ἐκεῖ, ἐκκλίνον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον. 16 Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν ἰάν μὴ κακοποιήσωσιν·
ἀφῆρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται· 17 Οἶδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἶνον δὲ
παρανόμῳ μεθύσκονται. 18 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων
ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτί-
ζουσιν ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα. 19 Αἱ δὲ ὁδοὶ
τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί, οὐκ οἶδαι πῶς προσκό-
πτουσιν. 20 Τίς, ἐμὴ ῥῆσι προείχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς
λόγοις παράβαλλε σὺν οὖς, 21 Ὅπως μὴ ἐκλί-
πωσί σε αἱ πηγαὶ σου, φύλασσε αὐτάς ἐν καρδίᾳ· 22 Ζωὴ γὰρ ἴσθι τοῖς ἐυρίσκουσιν αὐτάς, καὶ
πάσῃ σαρκὶ ἰαίς. 23 Πιάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν
καρδίαν· ἵκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς. 24 Περίελε
σιαντοῦ σκολιὸν στόμα, καὶ ἀδίκῃ χεὶρ μακρὰν
ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι. 25 Οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὁρθὰ
βλεπίτωσαν, τὰ δὲ βλεψαρά σου νεύτω δίκαια. 26 Ὅρθως τροχιάς ποιεῖ σοὶ πόσι, καὶ τὰς ὁδοὺς
σου κατεύθυνε. 27 Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ
μὴδὲ εἰς τὰ ἀριστερά, ἀπόστρεψον δὲ σὺν πόδι
ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς. Ὅδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν
ὁ θεός, διεστραμμέναι δὲ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν·
αὐτὸς δὲ ὁρθῶς ποιήσει τὰς τροχιάς σου, τὰς δὲ
πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει.

PROVERBIA, IIL IV.

33 Egestas a Domino in domo impii: ha-
bitacula autem justorum benedicentur. 34 Ipse
deludet illutores, et mansuetis dabit gratiam.
35 Gloriam sapientes possidebunt: stultorum
exaltatio, ignominia.

CAPUT IV.

1 AUDITE filii disciplinam patris, et atten-
dite ut sciatis prudentiam. 2 Donum bonum
tribuam vobis, legem meam ne derelinquatis.
3 Nam et ego filius fui patris mei, tenellus,
et unigenitus coram matre mea: 4 Et doce-
bat me, atque dicebat: Suscipiat verba mea
cor tuum, custodi praecepta mea, et vives.
5 Posside sapientiam, posside prudentiam: ne
obliviscaris, neque declines a verbis oris mei.
6 Ne dimittas eam, et custodiet te: dilige
eam, et conservabit te. 7 Principium sapien-
tiae, posside sapientiam, et in omni possessione
tua, acquire prudentiam. 8 Arripe illam, et
exaltabit te: glorificaberis ab ea, cum eam
fueris amplexatus; 9 Dabit capiti tuo aug-
menta gratiarum, et corona inclyta proteget
te. 10 Audi filii mi, et suscipe verba mea, ut
multiplicentur tibi anni vitae. 11 Viam
sapientiae monstrabo tibi, ducam te per
semitas aequitatis: 12 Quas cum ingressus
fueris, non arctabuntur gressus tui, et currens
non habebis offendiculum. 13 Tene discipli-
nam, ne dimittas eam: custodi illam, quia
ipsa est vita tua. 14 Ne delesteris in semitis
impiorum; nec tibi placeat malorum via.
15 Fuge ab ea, nec transeas per illam: declina,
et desere eam. 16 Non enim dormiunt nisi
malefecerint: et rapitur somnus ab eis nisi
supplantaverint; 17 Comedunt panem impie-
tatis, et vinum iniquitatis bibunt. 18 Jus-
torum autem semita, quasi lux splendens,
procedit et crescit usque ad perfectam diem.
19 Via impiorum tenebrosa: nesciunt ubi
corruant. 20 Fili mi, ausculta sermones
meos, et ad eloquia mea inclina aurem tuam;
21 Ne recedant ab oculis tuis, custodi ea in
medio cordis tui: 22 Vita enim sunt invenien-
tibus ea, et universae carni sanitas. 23 Omni
custodia serva cor tuum, quia ex ipso vita
procedit. 24 Remove a te os pravum, et
detrahentia labia sint procul a te. 25 Oculi
tui recta videant, et palpebrae tuae praecedant
gressus tuos. 26 Dirige semitam pedibus
tuis, et omnes viæ tuæ stabilientur. 27 Ne
declines ad dexteram, neque ad sinistram:
averte pedem tuum a malo; vias enim, quæ
a dextris sunt, novit Dominus: perversæ vero
sunt quæ a sinistris sunt. Ipse autem rectos
faciet cursus tuos, itinera autem tua in pace
producat.

משלי ה ו

פרשה ה :

1 בְּנִי לִחְכַּמְתִּי חֲקִיעֶיכָה לְחִבְנֹתַי חֶסֶד
אֶזְכֹּר : 2 לְשֹׁמֵר מִצְוֹת וְנֹעַת שְׁפָתָיו
יִבְצָר : 3 כִּי נֶחֱסֶה שְׁפָתֵי זָנָח
וְחִלַּק מִשְׁמֵן חֶמֶס : 4 וְאַחֲרֵיהָ כֶּחֶץ
כֹּלֶנֶה חֲדָה פִּתְרָב פִּיּוֹת : 5 רִגְלֶיהָ
וְרִדּוֹת מוֹת שְׂאֹל צַעֲדֶיהָ יִתְמָכוּ : 6 אֶחָד
חַיִּים פֶּרֶת־פֶּלֶס נָעוּ מַעֲגָלֶיהָ לֹא חֲדָע :
7 וְעֵתָהּ גָּבִים שְׁמַעֲדֶלִי וְאֶל־
הַסִּירוּ מֵאַחֲרֵי־פִי : 8 הִרְחַק מֵעֲלִיָּה דִרְבָּה
וְאֶל־הַקֶּרֶב אֶל־פֶּתַח בֵּיתָהּ : 9 פֶּרֶת־פֶּתַח
לְאַחֲרֵים הוֹדָה וְשִׁנְתָּהּ לִמְקוֹמָהּ : 10 פֶּן
יִשְׁפָּעוּ זָרִים פֶּתַח וְצַעֲדֶיהָ בְּבֵית זָכָרִי :
11 וְנִחְמַתָּ בְּאַחֲרֵיהָ בְּקִלּוֹת בְּשָׂרָהּ
וְשִׂאֲרָהּ : 12 וְאַחֲרָהּ אֶחָד שְׂמַתִּי מִסָּר
וְיִזְכָּרְתָּ בְּאֵץ לִפִּי : 13 וְלֹא־שְׁמַתִּי בְּקוֹל
מוֹרִי וְלִמְלִפְדִּי לֹא־הִפְתִּיר אֶזְנִי : 14 בְּמַעַט
הִיָּתִי בְּכֹל־דָּע בְּתוֹךְ קִתְּל וְעוֹדָה :
15 שְׂתֵּר־מַיִם מִבּוֹרָה וְנִזְוָלִים מִתּוֹךְ
בְּאֶרֶץ : 16 וְפִצּוֹ מַעֲלֵתֶיהָ חֲדָה בְּרַחֲבוֹת
פִּלְגֵּי־מַיִם : 17 וְהִיָּדֶלֶךְ לִבָּהּ וְאִזִּים
אֶתָּה : 18 וְהִרְמִקוֹתֶיהָ בְּרִיָּה וְשִׁמְחַת
נַעֲרֶיהָ : 19 אֶמְלֹת אֶהְיֶה וְעַל־לִתְּחֹן בְּדִיהָ
יִהְיֶה בְּכֹל־עֵצַת בְּאַחֲבָהּ תִּשְׁנֶה חֲמִיד :
20 וְלִמָּה תִּשְׁנֶה בְּנִי בְּזָה וְיִתְחַפֵּךְ תָּה
זָכָרִי : 21 כִּי נִכְח וְצִיָּן יִהְיֶה דִרְבָּרָאִישׁ
וְכֹל־מַעֲגָלָיו מִפֶּלֶס : 22 עֲוֹנוֹתָיו וְלִפְדָּנִי
אֶת־הַרְשָׁע וּבְחִבְלֵי חֲפָאֲרוֹ יִתְמָךְ : 23 הוּא
יָמוֹת בָּאֵן מִסָּר וּבְרָב אֶמְלֹתָ יִשְׁנָה :

פרשה ו :

1 בְּנִי אֶתְצַבְּכָה לִרְעָה תִּשְׁמָעָה לִדְר
בְּפִי : 2 נִתְקַשְׁתָּ בְּאַחֲרֵי־פִי לְלִפְדָּתָהּ
בְּאַחֲרֵי־פִי : 3 עֲשׂוֹד־זֹאת וּמִזֵּם בְּנִי
וְהַנָּזֵל כִּי בָאָה בְּכַת־רָעָה לֹךְ חֲתֻרָּם
יִרְחֹב רַעֲיוֹ : 4 אֶל־תִּתֵּן שִׁנָּה לְעֵינֶיהָ
וְתִנְחָמָה לַעֲפַעֲפֶיהָ : 5 הַנָּזֵל פִּצְצֵי מִזְר
וּבְצִפּוֹר מִיָּד יָקוּשׁ : 6 לֹךְ אֶל־
בְּמִלָּה עֲצֵל וְאֶחָד דִּרְבָּהּ וְחֶמֶס : 7 אֶשְׁר
אֶזְכֹּרָה הָצִין שְׁמֵר וּמִשָּׁל : 8 תִּכְבֵּן פֶּתַח
לְחֶמֶה אֶנְהָרָה בְּקִצּוֹר מֵאַחֲלָה : 9 עֲדִימְתִּי
עֲצֵל וּתִשְׁכַּב כִּתְּלִי תִקּוּם מִשְׁנָתָה :

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, ε', ε'.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΥΙΕ, ἰμῷ σοφία πρόσειχε, ἑμοῖς δὲ λόγοις
παράβαλλε σὸν οὖς, 2 Ἵνα φυλάξῃς ἐννοίαν
ἀγαθὴν· αἰσθήσεαι δὲ ἑμῶν χειλέων ἐντίλλεται σοι.
3 Μὴ πρόσειχε φαύλῃ γυναικί· μέλι γὰρ ἀποστράζει
ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρου, ἢ πρὸς καιρὸν
λιπαίνει σὸν φάρυγγα· 4 Ὑστέρῳ μίντοι πικρό-
τερον χολῆς εὐρύσεις καὶ ἡκονημένον μᾶλλον
μαχαίρας διστόμου. 5 Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ
πόδες κατὰγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανά-
του εἰς τὸν ᾗδην, τὰ δὲ ἔχνη αὐτῆς οὐκ ἰριδεταί·
6 Ὅδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλῆραι δὲ αἱ
τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ εὐγνωστοί. 7 Νῦν οὖν νύξ
ἀκούει μου, καὶ μὴ ἀκούρους ποιήσεις ἑμούς λόγους.
8 Μακρὸν ποιήσον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν, μὴ ἱγ-
γίσῃς πρὸς θύρας οἴκου αὐτῆς· 9 Ἵνα μὴ πρόγ-
ᾶλλοις ζωὴν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελέησου·
10 Ἵνα μὴ πληθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ
δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων ἔλθωσι· 11 Καὶ
μεταμειληθήσῃς ἐπ' ἱσχυάτων, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι
σάρκες σώματός σου, 12 Καὶ ἱρεῖς Πῶς ἰμίσῃσα
παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλεινεν ἡ καρδία μου·
13 Οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδιούντός με καὶ διδά-
σκοντός με, οὐδὲ παρίβαλλον τὸ οὖς μου· 14 Παρ'
ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντί κακῷ ἐν μίσῃ ἐκκλησίας
καὶ συναγωγῆς. 15 Πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων
καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς. 16 Μὴ ὑπερεκ-
χεισθῶ σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς
πλατείας διαπορεύσθω τὰ σὰ ὕδατα· 17 Ἔστω
σοι μόνῃς διὰρχοντα, καὶ μὴδεὶς ἀλλότριος μετα-
σχέτω σοι· 18 Ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἴστω σοι
ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεό-
τητός σου. 19 Ἐλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν
χαρίτων ὁμιλεῖτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγεῖσθω σου καὶ
συνέστω σοι ἐν παντί καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης
φιλίᾳ συμπεριφερόμενος πολλοστὺς ἔσῃ. 20 Μὴ
πολύς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μὴδὲ συνέχου ἀγκάλαις
τῆς μὴ ἰδίας· 21 Ἐνώπιον γὰρ εἰσι τῶν τοῦ
θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας τὰς
τροχιάς αὐτοῦ σκοπεύει. 22 Παρανομίαὶ ἀνδρα
ἀργεῖουσι, σιναῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἀμαρτιῶν ἕκαστος
σφίγγεται. 23 Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτῶν, ἐκ
δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξέρριψεν καὶ
ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΥΙΕ, ἂν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν
χεῖρα ἐχθρῷ. 2 Παγίς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια
χεῖλη, καὶ ἀλίσκεται χεῖλεσιν ἰδίου στόματος.
3 Ποίει νύξ ἡ ἐγὼ σοι ἐντίλλομαι, καὶ σώζω·
ἡκεῖς γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον· ἴσθι
μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου ὃν
ἐνεγγυήσω. 4 Μὴ ὀψὲς ὕπνῳ σοὶς ὀμμασι, μὴδὲ
ἐπινυστάξῃς σοὶς βλεφαρίσις, 5 Ἵνα σώζῃ ὥσπερ
δρῆκας ἐκ βρῶτων καὶ ὥσπερ ὄνειρον ἐκ παγίδος.
6 Ἵθι πρὸς τὸν μύρμηκα, ὃ ὀκνηρὸν, καὶ ζηλω-
σὸν ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γεινοῦ ἱκείνου
σοφώτερος· 7 Ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ ὑπάρχον-
τος, μὴδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων μὴδὲ ὑπὸ δεσπότῃ
ῶν, 8 Ἐτοιμάζεται θέρος τὴν τροφήν, πολλὴν
τε ἐν τῷ ἀρητῷ ποιεῖται τὴν παραθέσιν. (Ἡ
πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν καὶ μάθε ὡς ἐργάτις
ἴσθι, τὴν τε ἐργασίαν ὡς σιμνὴν ποιεῖται· ἡς
τοὺς πόρους βασιλεῖς καὶ ἰδύεται πρὸς ὕγιαν
προσφέροντα· ποθεινὴ δὲ ἴσθι πᾶσι καὶ ἱπ-
δοξος, καίπερ οὐσα τῷ ῥώμῃ ἀσθειῆς, τὴν σο-
φίαν τιμήσασα προήχθη.) 9 Ἔως τίνος ὀκνηρὸν
κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἱγερθῇς;

PROVERBIA, V. VI.

CAPUT V.

1 FILI mi, attende ad sapientiam meam, et
prudentiæ meæ inclina aurem tuam, 2 Ut
custodias cogitationes, et disciplinam labia
tua conservent. Ne attendas fallaciæ mulieris;
3 Favus enim distillans labia meretricis, et
nitidius oleo guttur ejus; 4 Novissima autem
illius amara quasi absynthium, et acuta quasi
gladius biceps. 5 Pedes ejus descendunt in
mortem, et ad inferos gressus illius penetrant.
6 Per semitam vitæ non ambulant, vagi sunt
gressus ejus, et investigabiles. 7 Nunc ergo
fili mi audi me, et ne recedas a verbis oris
mei. 8 Longe fac ab ea viam tuam, et ne
appropinques foribus domus ejus. 9 Ne des
alienis honorem tuum, et annos tuos crudeli;
10 Ne forte impleantur extranei viribus tuis,
et labores tui sint in domo aliena, 11 Et
gemas in novissimis, quando consumpseris
carnes tuas et corpus tuum, et dicas: 12 Cur
detestatus sum disciplinam, et increpationibus
non acquievi cor meum, 13 Nec audiui
vocem docentium me, et magistris non incli-
navi aurem meam? 14 Pene fui in omni malo,
in medio ecclesiæ et synagogæ. 15 Bibe
aquam de cisterna tua, et fluenta putei tui:
16 Deriventer fontes tui foras, et in plateis
aquis divide. 17 Habeto eas solus, nec sint
alieni participes tui. 18 Sit vena tua bene-
dicta, et lætare cum muliere adolescentiæ
tuæ: 19 Cerva carissima, et gratissimus
hinnulus; ubera ejus inebrient te in omni
tempore, in amore ejus delectare jugiter.
20 Quare seduceris fili mi ab aliena, et foveris
in sinu alterius? 21 Respicit Dominus vias
hominis, et omnes gressus ejus considerat.
22 Iniquitates suæ capiunt impium, et funibus
peccatorum suorum constringitur. 23 Ipse
moriatur, quia non habuit disciplinam; et in
multitudine stultitiæ suæ decipietur.

CAPUT VI.

1 FILI mi, si spononderis pro amico tuo,
defixisti apud extraneum manum tuam,
2 Illaqueatus est verbis oris tui, et captus
propriis sermonibus. 3 Fac ergo quod dico
fili mi, et temetipsum libera: quia incidisti
in manum proximi tui. Discurre, festina,
suscita amicum tuum: 4 Ne dederis somnum
oculis tuis, nec dormitent palpebræ tuæ.
5 Erue quasi damula de manu, et quasi avis
de manu aucupis. 6 Vade ad fornicam
O piger, et considera vias ejus, et disci
sapientiam: 7 Quæ cum non habeat
ducem, nec præceptorem, nec principem,
8 Parat in æstate cibum sibi, et congregat
in messe quod comedat. 9 Usquequo piger
dormies? quando consurges e somno tuo?

10 מעט שנות מעט תנוקות מעט חכמה
 ימים לשקב: 11 ובא כמחלה ראשון
 ימחקרך פניש קנו: 12 אדם בליעד
 איש און חולת עקשות פה: 13 חורץ
 בעיניו מולל ברנל מרח באצפעהיו:
 14 תהפכות בלבו חתש הע בקלעת
 מזנים ישלח: 15 על-כן פתאם יבוא אגו
 פתע לשבר ואין מרפא: 16 ששחקה שגא
 יהיה לשבע תועבות נפשו: 17 עינים רמות
 לשון שחר ימים שפכות דמני: 18 לב
 חרש מחשבות און רגלים בסקרות
 לרוע לרעה: 19 ימים פזבים עד שחר
 ומשלח בונים בין אחים: 20 נצר
 בני מצות אביו ואל-תשט תורת אמו:
 21 חשכם על-לפת חמיר עגום על-
 ברבריה: 22 בקחתלך ו תנחם אהך
 בשכבך תשקר עלהך ו תחיות תיא
 חשיקה: 23 כי נר מצות ותורה אור
 ודנה חיים תוכחות מוסר: 24 לשמרה
 מאשר הע מחלחל לשון נכריה:
 25 אל-תחמד ופיה בלבך ואל-תקח
 בעפעפיה: 26 כי בפר-אשה זונה עד
 פזר-לחם ואשת איש גשח וקחה חצוד:
 27 תחיתה איש איש בחיקו יבגדו לא
 תשקפה: 28 אס-יחלה איש על-הנחלים
 ורגליו לא תבוקה: 29 בן חפא אל-אשת
 רעהו לא יפח קל-הנפג פה: 30 לא-יבחה
 לבב בן יגוב למלא נפשו כי ירעב:
 31 ונמצא ישלם שבחיהם את-קל-הון
 ביתו יתן: 32 נאם אשה חסרלב משתית
 נפשו תוא נשקח: 33 נגע וקלון ימצא
 וחרפתו לא תמחה: 34 קר-הנאח חסר-גבר
 ולא תמול פנים גהם: 35 לא-ישא פגן
 קל-פגר ולא-אבה בן תרפח-שחר:

פרשה ז

1 בני שמר אהרי אמצויהי תצפן אהך:
 2 שמר מצותי ו תורה ותורתי פאישון
 ציניה: 3 חשכם על-אצפעהיך פתבם
 על-לחם לבך: 4 אסר להקדח את-הי
 את ימך לבינה תחקה: 5 לשמרה
 מאשר זרה מנכרית אהריהי תחלוקה:

10 Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κáθησαι, μι-
 κρόν δὲ νυστάξεις, ὀλίγον δὲ ἰναγκαλιζέω χειρὶ
 στήθε· 11 Εἰτ' ἰμπαράγινεται σοι ὡσπερ ὁδοιπό-
 ρος ἡ πένια, καὶ ἡ ἔνδεια ὡσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.
 Ἐάν δὲ ἄοκνος ᾖς, ἥξει ὡσπερ πηγή ὁ ἀμητός
 σου, ἡ δὲ ἔνδεια ὡσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαντομο-
 λήσει. 12 Ἄνθρωπος ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται
 ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς· 13 Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλ-
 μῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ, διδάσκει δὲ ἐννεύμασι
 δακτύλων· 14 Διςτραμμένην καρδίαν τεκταίνεται
 κακά, ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι
 πόλει. 15 Διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια
 αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίας· 16 Ὅτι
 χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ θεός, συντρίβεται δὲ δι'
 ἀκαθαρσίαν ψυχῆς· 17 Ὁφθαλμοὶ ὕβριστοῦ,
 γλώσσα ἄδικος, χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα· δικαίου,
 18 Καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς,
 καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν. 19 Ἐκκαίει
 ψυδὴ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐκίμπει κρίσεις ἀνά
 μέσον ἀδελφῶν. 20 Υἱέ, φύλασσε νόμους πατρός
 σου, καὶ μὴ ἀπόσθῃ θερμοῖς μητρός σου· 21 Ἀ-
 φαῖ δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῷ ψυχῇ διὰ παντός, καὶ
 ἐγκλωῖσαι περὶ σῷ τραχήλῳ. 22 Ἦνίκα ἂν
 περιπατῇς ἐπ' αὐτὴν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω, ὥς
 δ' ἂν καθέυδῃς φυλασσέτω σε, ἵνα ἰγειρομένη
 σὺ λαλῇ σοι. 23 Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ
 φῶς, ὁδὸς ζωῆς καὶ ἔλεγχος καὶ παιδεία, 24 Τοῦ
 διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ
 διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας. 25 Μὴ σε νικῇσῃ
 κώλλους ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς,
 μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων.
 26 Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἐνὸς ἄρου, γυνὴ δὲ
 ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει. 27 Ἀποδήσει τις
 πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει;
 28 Ἡ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθρώπων πυρός, τοὺς δὲ
 πόδας οὐ κατακαύσει; 29 Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς
 γυναῖκα ὑπάνδρον οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ
 ἀπτόμενος αὐτῆς. 30 Οὐ θανάστὸν ἴδαν ἀλφ
 τις κλίπτων, κλίπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν
 πεινῶν· 31 Ἐάν δὲ ἀλφ ἀποτίσι ἐπαπλᾶσια,
 καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται
 αὐτόν. 32 Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἐνδειαν φρενῶν
 ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται, 33 Ὁδύνας
 τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὕνεδος αὐτοῦ οὐκ
 ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. 34 Μεστός γάρ
 ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ
 κρίσεως· 35 Οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδενὸς λύτρου
 τὴν ἐχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.

ΚΕΦ. Ζ'.

1 Υἱέ, φύλασσε ἱμούς λόγους, τὰς δὲ ἱμάς ἐντο-
 λὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ· (υἱέ, τίμα τὸν Κύριον καὶ
 ἰσχύσεις, πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον.) 2 Φύλα-
 ξον ἱμάς ἐντολὰς καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ ἱμούς λόγους
 ὡσπερ κόρας ὀμμάτων· 3 Περιθου δὲ αὐτοὺς σοῖς
 δακτύλοις, ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας
 σου. 4 Εἰπὼν τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφῇ ἐννοίᾳ, τὴν
 δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ, ὅ· ἵνα
 σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς,
 ἵαν σε λόγους τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλλῃται.

10 Paululum dormies, paululum dormitabis,
 paululum conseres manus, ut dormias: 11 Et
 veniet tibi quasi viator, egestas, et pauperies
 quasi vir armatus. Si vero impiger fueris,
 veniet ut fons messis tua, et egestas longe
 fugiet a te. 12 Homo apostata, vir inutilis,
 graditur ore perverso, 13 Annuit oculis,
 terit pede, digito loquitur, 14 Pravo corde
 machinatur malum, et omni tempore jurgia
 seminat; 15 Huic extemplo veniet perditio
 sua, et subito conteretur, nec habebit ultra
 medicinam. 16 Sex sunt, quæ odit Dominus,
 et septimum detestatur anima ejus: 17 Oculos
 sublimes, linguam mendacem, manus effun-
 dentes innoxium sanguinem, 18 Cor machi-
 nans cogitationes pessimas, pedes veloces ad
 currendum in malum. 19 Proferentem men-
 dacia testem fallacem, et eum qui seminat
 inter fratres discordias. 20 Conserva fili mi
 præcepta patris tui, et ne dimittas legem
 matris tuæ. 21 Liga ea in corde tuo jugiter,
 et circumda gutturi tuo. 22 Cum ambulaveris,
 gradientur tecum: cum dormieris, custodiant
 te, et evigilans loquere cum eis. 23 Quia
 mandatum lucerna est, et lex lux, et via vitæ
 increpatio disciplinæ: 24 Ut custodiant te a
 muliere mala, et a blanda lingua extraneæ.
 25 Non concupiscat pulchritudinem ejus cor
 tuum, nec capiaris nutibus illius: 26 Pretium
 enim scorti vix est unius panis: mulier autem
 viri pretiosam animam capit. 27 Numquid
 potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut
 vestimenta illius non ardeant? 28 Aut
 ambulare super prunas, ut non comburantur
 plantæ ejus? 29 Sic qui ingreditur ad
 mulierem proximi sui, non erit mundus cum
 tetigerit eam. 30 Non grandis est culpa, cum
 quis furatus fuerit: furatur enim ut esurien-
 tem impleat animam: 31 Deprehensus quo-
 que reddet septuplum, et omnem substantiam
 domus suæ tradet. 32 Qui autem adulter
 est, propter cordis inopiam perdet animam
 suam: 33 Turpitudinem et ignominiam con-
 gregat sibi, et opprobrium illius non delebitur:
 34 Quia zelus et furor viri non parcat in die
 vindictæ, 35 Nec acquiescet ejusquam
 precibus, nec suscipiet pro redemptione dona
 plurima.

CAPUT VII.

1 FILI mi, custodi sermones meos, et præ-
 cepta mea reconde tibi. Fili, 2 Serva man-
 data mea, et vives: et legem meam quasi
 pupillam oculi tui: 3 Liga eam in digitis
 tuis; scribe illam in tabulis cordis tui. 4 Die
 sapientiæ, Soror mea es: et prudentiam voca
 amicam tuam, 5 Ut custodiat te a muliere ex-
 tranea, et ab aliena, quæ verba sua dulcia facit.

משלי ז ח

6 כי בַּחֲלוֹן בֵּיתִי בָּעֵד אֲשַׁנְבִּי נִשְׁקַפְתִּי :
7 וְאֶרְאֶה בַּפְּתָאִים אֲבָיִים בְּכִנִּים נָעַר
חֲסִיר־לֵב : 8 עֶבֶר בְּשֹׁמֶר אֲצֵל פֶּתַח וְדֶחַח
בֵּיתָהּ יִצְעַר : 9 בְּנֶשֶׁף בַּעֲרֵב יוֹם בְּאִשׁוֹן
לַיְלָה וְאִפְלָה : 10 וְהִנֵּה אִשָּׁה לְהִרְאֵתוֹ
מֵית זֹנָה וְנָצְרָת לֵב : 11 חֲסִינָה הִיא
וְסִבְרָת בְּבִיחָה לֹא־יִשְׁפָּנוּ רַגְלֶיהָ : 12 פֶּעַם
בַּחוּץ פֶּעַם בְּרִחְבֹּת וְאֲצֵל כְּל־פֶּתַח הָאֵרֶב :
13 וְהַסְעִיקָהּ בּוֹ וְנִשְׁחָק לּוֹ הַעֲזוֹה פִּנְיָהּ
וְתֹאמַר לּוֹ : 14 וְכִתִּי שְׁלֵמִים עָלֶי הַיּוֹם
שְׁלֵמָתִי נִדְּרִי : 15 עַל־כֵּן יִצְאֵתִי לְהִרְאֵתוֹ
לְשִׁחַר פִּנְיָהּ וְאִמְצָאָהּ : 16 מְרִבִּדִים רַבְרָתִי
עֲרָשִׁי חֲמֻבֹּת אֲמִין מִצְרִים : 17 גִּפְתִּי מִשְׁפָּקִי
מִר אֲהֲלִים וְהַקְּמוֹן : 18 לֵבָה נְרִנָּה לְדִים
עַד־הַבָּהָר לְהַעֲלִיף בְּאֲהָבִים : 19 כִּי אֵין
הָאִישׁ בְּבִיתוֹ חֵלֶף בְּנֶחֱךָ מִדְּחֹק : 20 צָרוֹר
הַפֶּסֶח לֶחֶם בְּיָדוֹ לַיּוֹם חֲפָסָא יִבָּא בֵּיתוֹ :
21 הַשְׁתֵּנוּ בְּרֵב לְחֶמֶד בְּחֶלֶק שְׁפָמִיָּה
מִדִּיחָנִּי : 22 הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ פֶּתָאֵם גָּשׁוֹר
אֶל־מִבְּחָ יִבָּא אֲכָלֶכֶם אֶל־מִסְכַּר אֲוִיל :
23 עַד יִפְלֹחַ חֹץ בְּבִדּוֹ פִּתְחָה צָפוֹר אֶל־פֶּתַח
וְלֹא יָדַע כִּי־נִשְׁפָּטוֹ הָאִישׁ : 24 וְצִנְחָה
בְּיָדִים שְׁמַעֲרֵלִי וְחִקְשִׁיבִי לְאִמְרֵי כִי :
25 אֶל־יִשְׁטֵ אֶל־דֶּרֶכְכָּה לִבָּהּ אֶל־חֲתָנָה
בְּנִתִּיבֹתֶיהָ : 26 כִּי־רַבִּים חֲלָלִים הִפְלִיחַ
לְעֲצָמִים בְּלִי־חַרְיָהּ : 27 דֶּרֶךְ שְׂאֹל בֵּיתָהּ
יִזְרֹחַת אֶל־חֲדָר־מָוֶת :

פרשה ח :

1 חֲלֹאֲחֻקָּהּ תִּקְרָא וְהַבִּינָהּ תִּהְיֶה
הוֹלָה : 2 בְּרֹאש־מִרְמָיִם עַל־יַדֶּיהָ בֵּית
נִתְיָבוֹת נִצָּבָה : 3 לִיד־שַׁעֲרַיִם לְפִתְחָתָהּ
מְבֹא פְתָחִים תִּרְפָּח : 4 אֲלֵיכֶם אִישִׁים
אִתְּרָא וְקוֹלִי אֶל־בְּנֵי אָדָם : 5 הַבִּינֵי
פְתָחֶיךָ עֲרִמָה וְכִסְלִים הַבִּינֵי לֵב :
6 שְׁמַעֲנִי כִּי־נִינְדִים אֲדַבֵּר וּמִפְתָּח שְׁפָמִי
מִשְׁרִים : 7 כִּי־רִאמָת יִהְיֶה חֲכָי וְהוֹעֵבֶתָ
שְׁפָתִי רָשָׁע : 8 בְּצִדְקָה כִּלִּי־אִמְרֵי־כִי
אֵין פֶּה־נִּפְתָּל וְעָקֵשׁ : 9 דָּלִים
גְּלִחִים לִמְבִּינֵי יוֹשִׁיִּים לְמִצְאֵי דַעַת :

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, Ζ, η'.

6 Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς
πλατείας παρακύπτουσα, 7 Ὁν ἂν ἴδῃ τῶν
ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν, 8 Παρα-
πορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς
καὶ λαλοῦντα 9 Ἐκ σκότει ἐσπερινῷ, ἡνίκα ἂν
ἡσυχία νυκτερινῇ καὶ γνοφώδης, 10 Ἡ δὲ γυνὴ
συναντῇ αὐτῷ, εἰδος ἔχουσα πορνικόν, ἥ ποιεῖ
νῶν ἐξίπτασθαι καρδίας. 11 Ἀνεπτειρωμένη δὲ
ἴσθι καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ
πόδες αὐτῆς. 12 Χρόνον γὰρ τινα ἐξω ῥέμβεται,
χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν
ἐνεδρεύει. 13 Εἰτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν,
ἀναιδὲ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ 14 Θυσία
εἰρηνικὴ μοί ἐστι, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχὰς
μου. 15 Ἐνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντη-
σίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὐρηκά σε.
16 Κυρίαίς τίτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις
δὲ ἱστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου. 17 Διέρραγκα
τὴν κοίτην μου κροκίνῃ, τὸν δὲ οἶκόν μου κιννα-
μῶμῃ. 18 Ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως
ἄρθρου, δεῦρο καὶ ἐκκυλισθῶμεν ἔρωτι. 19 Οὐ γὰρ
ἄρεσθιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόμενται δὲ ὁδὸν
μακράν, 20 Ἐνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ
αὐτοῦ, δὲ ἡμερῶν πολλῶν ἱπανήξει εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. 21 Ἀπεκλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὀμλίᾳ,
βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλῶν ἐξώκειλεν αὐτόν. 22 Ὁ δὲ
ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεφωθεῖς, ὥσπερ
δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ
δεσμοῦς, 23 Ἡ ὡς ἱλαφός τοξεύματι πεπληγὼς
εἰς τὸ ἦπαρ. σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνειον εἰς παγίδα,
οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει. 24 Νῦν οὖν
νὺξ ἀκούε μου, καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου.
25 Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία
σου. 26 Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβίβληκε, καὶ
ἀναριθμητοὶ εἰσιν οὗς πεφόνευκεν. 27 Ὁδοὶ ᾗδου
ὁ οἶκος αὐτῆς, κατάγουσαι εἰς τὰ ταμεία τοῦ
θανάτου.

ΚΕΦ. η'.

1 Σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι
ὑπακούσῃ. 2 Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἵσθιν,
ἀνὰ μέσον δὲ τῶν τρίβων ἵστηκε. 3 Παρὰ γὰρ
πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμ-
νείται. 4 Ὡς ὁ ἀνθρώποι παρακαλῶ, καὶ
προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. 5 Νοή-
σατε ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδεῦτοι ἐνθεσθε
καρδίαν. 6 Εἰσακούσατέ μου. σεμνὰ γὰρ ἔρῳ,
καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλῶν ὀρθά. 7 Ὅτι ἀλήθειαν
μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου, ἰβδελυγμένα δὲ ἱναντίον
ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. 8 Μετὰ δικαιοσύνης πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἱαυτοῖς
σκολῶν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. 9 Πάντα ἰνώπια
τοῖς συνιούσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσιν γνῶσιν.

PROVERBIA, VII. VIII.

6 De fenestra enim domus meae per cancellos
prospexi, 7 Et video parvulos, considero
vecordem juvenem, 8 Qui transit per plateam
juxta angulum, et prope viam domus illius,
graditur: 9 In obscuro, advesperascente die,
in noctis tenebris, et caligine. 10 Et ecce
occurrit illi mulier ornatu meretricio, prae-
parata ad capiendas animas: garrula et vaga,
11 Quietis impatiens, nec valens in domo
consistere pedibus suis, 12 Nunc foris, nunc
in plateis, nunc juxta angulos insidians.
13 Apprehensumque deosculatur juvenem, et
procaci vultu blanditur, dicens: 14 Victimam
pro salute vovi, hodie reddidi vota mea.
15 Idcirco egressa sum in occursum tuum,
desiderans te videre, et reperi. 16 Intexui
funibus lectulum meum, stravi tapetibus pictis
ex Aegypto; 17 Aspersi cubile meum myrrha,
et aloë, et cinnamomo. 18 Veni, inebriemur
uberibus, et fruamur cupitis amplexibus,
donec illucescat dies; 19 Non est enim vir
in domo sua, abiit via longissima; 20 Sac-
culum pecuniae secum tulit: in die plenae
lunae reversurus est in domum suam. 21 Irre-
tivit eum multis sermonibus, et blanditiis
labiorum protraxit illum. 22 Statim eam
sequitur quasi bos ductus ad victimam, et
quasi agnus lasciviens, et ignorans quod ad
vincula stultus trahatur, 23 Donec transfigat
sagitta jecur ejus: velut si avis festinet ad
laqueum, et nescit quod de periculo animae
illius agitur. 24 Nunc ergo fili mi, audi me,
et attende verbis oris mei. 25 Ne abstrahatur
in viis illius mens tua: neque decipiaris semitis
ejus: 26 Multos enim vulneratos dejecit, et
fortissimi quique interfecti sunt ab ea.
27 Viae inferi domus ejus, penetrantes in
interiora mortis.

CAPUT VIII.

1 NUMQUID non sapientia clamat, et pru-
dentia dat vocem suam? 2 In summis ex-
celsisque verticibus supra viam, in mediis
semitis stans, 3 Juxta portas civitatis in
ipsis foribus loquitur, dicens: 4 O viri, ad
vos clamito, et vox mea ad filios hominum.
5 Intelligite parvuli astutiam, et insipientes
animadvertite. 6 Audite, quoniam de rebus
magnis locutura sum: et aperientur labia
mea, ut recta praedicent. 7 Veritatem medi-
tabitur guttur meum, et labia mea detesta-
buntur impium. 8 Justi sunt omnes ser-
mones mei, non est in eis pravum quid,
neque perversum; 9 Recti sunt intelli-
gentibus, et sequi invenientibus scientiam.

משלי ח ט

10 קחמוסר ואל-פסח ודעת מקדש
נבחר: 11 פרימורה חכמה מפנינים וכל-
חכמים לא ישורקו: 12 אני חכמה
שכנתי ערמה ודעת מזפות אפסא:
13 יראת יהוה שגאלה רע גאלה וקאון
14 ודעה רע ופי מהפכות שגאלתי: 15
גצה ותשגחה אני בניה לי בבירה:
16 כי מלכים ומלכתי ורננים ותקחי צדק:
17 כי שנים ושרי ונדיבים קל-שפט
צדק: 18 אני אהבתי אהב אהב אהבתי
ימצאני: 19 עשר-וידבר אפי הון עמה
וידבר: 20 טוב פריי מקדש ומפג ויהבאמי
מקסח נבחר: 21 בארח צדקה אהלה
פחות נחירות משפט: 22 להנחיל אהבו
יש ואשרותם אמלא: 23 ויהי
הנני ראשית דרכי דרכם מפעלנו מאו:
24 מעולם נפכתי מראש מקדמ-אדך:
25 בארחתמות חוללתי באון מפעלות
נבדד-קום: 26 במרם חרים חספסע לפג
נבעות חוללתי: 27 ער-לא עשה אדך
והצאות וראש עפרות תבל: 28 בחכמי
שמים שם אני בחקו חוג על-פג תהום:
29 באמצו שחקים כפעל פצו עניות
תהום: 30 בשאמו ללם חקו ומים לא
נעברדקו פחיקו מוכדי אדך: 31 ואהנה
אצלו למון ואהנה שששועים נום ויום
משחקת לפגו בקל-עת: 32 משחקת
בתבל אדך וישששעי את-פג אדם:
33 נעתה גנים שמעריג ויששעי דרכי
ישמרו: 34 שמעו מוסר נחכמו ואל-
תפגעו: 35 אפרי אדם שמע לי לשחק
על-דלתתי נום ויום לשמר מזונת פתחי:
36 כי מצאי מצאי חיים נוסק רצון
מיהנה: 37 וישאי חכם נפשו קל-משנאי
אנהב קות:

פרשה ט:

1 חכמה בניה ביתה חכמה
עמורה שבעה: 2 מכה מכה
מכה יינה אף ערקה שלחנה: 3 שלחנה
נערתה תהרה על-גפי מרמי הרה:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, η', θ.

10 Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γινώσκον
ὑπὲρ χρυσίου δοκιμασμένον· 11 Κρείσσων γὰρ
σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἵστί· 12 Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βου-
λήν καὶ γινώσκον, καὶ ἔννοιαν ἰγὼ ἐκτελεσάμην·
13 Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ
ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ
ἰγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν· 14 Ἐμὴ βουλή
καὶ ἀσφάλεια, ἰμὴ φρόνησις, ἰμὴ δὲ ἰσχύς· 15 Δι'
ἰμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν, καὶ οἱ δυνατόναι γρί-
φουσι δικαιοσύνην· 16 Δι' ἰμοῦ μεγιστᾶνες μεγα-
λύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἰμοῦ κρατοῦσι γῆς·
17 Ἐγὼ τοὺς ἰμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἰμέ
ζητοῦντες εὐρίθουσιν· 18 Πλοῦτος καὶ δοῦξα ἰμοὶ
ὑπάρχει, καὶ κτήσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη·
19 Βέλτιον ἰμέ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίου καὶ
λίθων τίμιον, τὰ δὲ ἰμά γεννήματα κρείσσω ἀργυ-
ρίου ἐλεγκτοῦ· 20 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ,
καὶ ἀνὰ μέσον τριβῶν δικαίωματος ἀναστρέφομαι,
21 Ἵνα μερίσω τοῖς ἰμέ ἀγαπῶσιν ὑπαρξίν, καὶ
τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν· Ἐάν
ἀναγγεῖλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημο-
νεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμησαί· 22 Κύριος ἐκτίσέ
με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ, 23 Πρὸ
τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν
γῆν ποιῆσαι, 24 Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους
ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,
25 Πρὸ τοῦ ὄρη ἰδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων
βουνῶν γεννᾶ με· 26 Κύριος ἱποίσει χώρας καὶ
δοικήτους καὶ ἀκρά οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανῶν·
27 Ἦνικα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην
αὐτῷ καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ'
ἀνέμων· 28 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἱποίει τὰ ἄνω νέφη,
καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἱθίει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν,
29 Ἐν τῷ τρεῖναι τῇ θαλάσῃ ἀκίβαστον αὐτοῦ,
καὶ ὑδάτα οὐ παρελεύσονται στόματος αὐτοῦ·
καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἱποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
30 Ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα· ἰγὼ ἤμην ὃ
προσέχαιρεν, καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομαι ἐν
προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ, 31 Ὅτε ἰνευ-
φραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας, καὶ ἰνευ-
φραίνετο ἐν νουίς ἀνθρώπων· 32 Νῦν οὖν νιέ
ἀκούε μου· [καὶ μακάριοι οἱ ὁδοὺς μου φυλάσσον-
τες· 33 Ἀκούσατε σοφίαν καὶ σοφίσθητε καὶ μὴ
ἀποφραγῆτε·] 34 Μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεται
μου, καὶ ἀνθρώπος ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδοῖς φυλάξει,
ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν
σταθμοὺς ἱμῶν εἰσόδων· 35 Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου
ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμαζέται θέλησις παρὰ Κυρίου·
36 Οἱ δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς ἰμέ ἀσεβοῦσιν εἰς
τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσι
θάνατον·

ΚΕΦ. θ'.

1 Ἡ ΣΟΦΙΑ ὡκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπὴ-
ρῖσε στύλους ἑπτὰ· 2 Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύ-
ματα, ἐκίρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον,
καὶ ἡτοίμαστο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν· 3 Ἀπί-
στειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ
ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα

PROVERBIA, VIII. IX.

10 Accipite disciplinam meam, et non pecu-
niam: doctrinam magis quam aurum elige. 11 Melior est enim sapientia cunctis pretio-
sissimis: et omne desiderabile ei non potest
comparari. 12 Ego sapientia habito in
consilio, et eruditus intersum cogitationibus.
13 Timor Domini odit malum: arrogantiam,
et superbiam, et viam pravam, et os bilingue
detestor. 14 Meum est consilium, et æquitas,
mea est prudentia, mea est fortitudo. 15 Per
me reges regnant, et legum conditores justa
decernunt: 16 Per me principes imperant,
et potentes decernunt justitiam. 17 Ego
diligentes me diligo: et qui mane vigilant
ad me, invenient me. 18 Mecum sunt
divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia.
19 Melior est enim fructus meus auro, et
lapide pretioso, et genimina mea argento
electo. 20 In viis justitiæ ambulo, in medio
semitarum iudicii, 21 Ut ditem diligentes
me, et thesauros eorum repleam. 22 Dominus
possedit me in initio viarum suarum, ante-
quam quidquam faceret a principio. 23 Ab
æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam
terra fieret. 24 Nondum erant abyssi, et
ego jam concepta eram: needum fontes
aquarum eruperant: 25 Needum montes
gravi mole constiterant: ante colles ego
parturiebar: 26 Adhuc terram non fecerat, et
flumina, et cardines orbis terræ. 27 Quando
præparabat cælos, aderam: quando certa
lege, et gyro vallabat abyssos: 28 Quando
æthera firmabat sursum, et librabat fontes
aquarum: 29 Quando circumdabat mari
terminum suum, et legem ponebat aquis, ne
transirent fines suos: quando appendebat
fundamenta terre. 30 Cum eo eram cuncta
componens: et delectabar per singulos dies,
ludens coram eo omni tempore; 31 Ludens
in orbe terrarum: et deliciæ meæ, esse cum
filiis hominum. 32 Nunc ergo filii audite
me: Beati, qui custodiunt vias meas.
33 Audite disciplinam, et estote sapientes,
et nolite abjicere eam. 34 Beatus homo qui
audit me, et qui vigilat ad fores meas quo-
tidie, et observat ad postes ostii mei. 35 Qui
me invenerit, inveniet vitam, et hauriet
salutem a Domino: 36 Qui autem in me
peccaverit, lædet animam suam. Omnes,
qui me oderunt, diligunt mortem.

CAPUT IX.

1 SAPIENTIA ædificavit sibi domum,
excidit columnas septem. 2 Immolavit
victimas suas, miscuit vinum, et proposuit
mensam suam. 3 Misit ancillas suas ut
vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis:

4 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב אֶמְדָּה לוֹ :
 5 לֵכֵה לַחֲמֵי בְּלֶחֱמִי וְשָׂמֹי בִּינֵי מִסְכָּתִי :
 6 עֲזֹבֵה פִתְיָאֵם וְחַיֵּי וְאֲשֵׁרֵי בִּרְהֹבָה בִּינָה :
 7 יָסֵר לֵב לֶקַח לוֹ הָלֹז וּמוֹכְרִים לְרָשָׁע :
 8 אֶל־תִּזְכַּח לֵץ פְּרִישָׁנָאֵה הוֹכַח :
 9 לֶחֶם וְנֶחֱמֶה : 9 תֵּן לֶחֶם וְנֶחֱמֶה עֹד :
 10 הוֹרֵעַ לְצִדִּיק וְיוֹסֵף לֶמַח : 10 תַּחֲלֹל :
 11 חֶסֶד וְחַיִּים : 11 תִּתֵּן יְהוָה וְתַעַת קִדְשֵׁים בִּינָה :
 12 כִּי־בִי יִרְבּוּ יָמָיָה וְיִסְיָפֻה לֵץ שְׁנֹת :
 13 אֶם־חֶסֶדְכֶם חֶסֶדְכֶם לֵץ וְלִצְנֵה :
 14 לְבָדֵךְ הַשָּׂמֶה : 14 אֲשֶׁת גְּסִילֹת חֶמְדָּה :
 15 פְּתִינֹת וּבִלְיָדָה־קֶמֶה : 15 וְהַשְׁבַּח לַתְּהִלָּה :
 16 בִּינָה עַל־כֶּסֶם מְרִמֵּי קֶרֶת : 16 לְקַרָּא :
 17 לְעִבְרֵי דָהָה חֶמְדָּה וְחֶסֶד־לֵב : 17 מִר :
 18 רָחֵם יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 19 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 20 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 21 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 22 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 23 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 24 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 25 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 26 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 27 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 28 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 29 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :
 30 מִי־נָתַי יָסֵר הַנֶּחֱלָה חֶסֶד־לֵב וְאֶמְדָּה לוֹ :

פרשה י :

1 מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד חֶסֶד וְאֶמְדָּה לוֹ :
 2 בְּכִל תִּנְתֵּן אִמּוֹ : 2 לְאִי־עִילֹה אֶמְדָּה לוֹ :
 3 רָשָׁע וְצִדִּיק תִּפְלֵי מִכָּנֶה : 3 לְאִי־עִילֹה :
 4 יְהוָה נִפְשָׁה צִדִּיק וְחַיִּים וְשָׁעִים יִהְיֶה :
 5 רָשָׁע עֲשֶׂה כְּדִמְיָה וְיָד קִרְבָּנִים :
 6 תַּעֲשֶׂה : 6 אֶת־הַנֶּחֱלָה בֶן־מִשְׁלֵי נִתְּנָה :
 7 בְּכִלֵּי בֶן־מִכָּנֶה : 7 בְּכִלֵּי בֶן־מִכָּנֶה :
 8 וְכִי־רָשָׁעִים וְכִסְפָּה חֶסֶם : 8 וְכִי־רָשָׁעִים :
 9 לְבָדֵךְ וְשָׁעִים וְרָשָׁעִים : 9 חֶסֶד־לֵב :
 10 יִקַּח מִצִּדִּיק וְאִי־לֵב : 10 הוֹלֵךְ :
 11 בְּתוֹם יִלְךָ בָּטָח וּמִצְנֵה יִתְּנֶה :
 12 תִּקְרָץ צִדִּיק וְתֵן עֲצָבָה וְאִי־לֵב :
 13 מִקֹּדֶר חַיִּים פִּי צִדִּיק וְכִסְפָּה :
 14 חֶסֶם : 14 שְׁנֵי מִלְכָּה מְדַבֵּר וְעַל :
 15 כִּל־רָשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶחָדָה : 15 בְּשָׁפְתֵי :
 16 גְבוּרַת הַנֶּחֱמֶה חֶסֶד־לֵב : 16 חֶסֶד־לֵב :
 17 חֶסֶם : 17 חֶסֶם :
 18 חֶסֶם : 18 חֶסֶם :
 19 חֶסֶם : 19 חֶסֶם :
 20 חֶסֶם : 20 חֶסֶם :
 21 חֶסֶם : 21 חֶסֶם :
 22 חֶסֶם : 22 חֶסֶם :
 23 חֶסֶם : 23 חֶסֶם :
 24 חֶסֶם : 24 חֶסֶם :
 25 חֶסֶם : 25 חֶסֶם :
 26 חֶסֶם : 26 חֶסֶם :
 27 חֶסֶם : 27 חֶסֶם :
 28 חֶסֶם : 28 חֶסֶם :
 29 חֶסֶם : 29 חֶסֶם :
 30 חֶסֶם : 30 חֶסֶם :

4 "Ὁς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς μέ· καὶ τοῖς ἰνδείοις φρενῶν εἶπεν 5 "Ἐλθατε φάγετε τῶν ἡμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκράσσα ὑμῖν· 6 "Ἀπολείπετε ἄφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βσιλεύσητε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν. 7 "Ὁ παιδεύων κακοὺς λήψεται αὐτῷ ἁτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσιβή μωμῆσεται αὐτόν. 8 Μὴ ἐλέγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἐλέγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. 9 Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσῃ τοῦ διχέσθαι. 10 "Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλή ἁγίων σύνεσις· τὸ γὰρ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. 11 Τοῦτ' ἂν τῷ τρόπῳ πολλὸν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσῃ σοι ἔτη ζωῆς σου. 12 Υἱὲ ἰὰν σοφὸς γένη σιωπῇ, σοφὸς ἔσθ' καὶ τοῖς πλησίον· ἰὰν δὲ κακὸς ἀποβῇ, μόνος ἂν ἀντλήσῃ κακά. ("Ὁς ἰρεῖδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους, ὃ δ' αὐτὸς ἐκίχεται ὄνεια πετόμενα· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ αὐτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἀζώνας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται· διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἱρήμου καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἄκαρπιν.) 13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασύεια ἰνδῆς ψωμοῦ γίνεται, ἢ οὐκ ἐπιστάται αἰσχύνῃ. 14 "Ἐκάθισεν ἐπὶ οὐραῖς τοῦ αὐτοῦ οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἡμφανῶς ἐν πλατείαις, 15 Προσκυνοῦμένη τοὺς περιόντας καὶ κατενύκοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. 16 "Ὁς ἐστὶν ὑμῶν ἄφρονιστατος, ἐκκλινάτω πρὸς μέ, καὶ τοῖς ἰνδείοις φρονήσεως παρακλεισόμεθα λέγουσα. 17 "Ἀρτων κρυφίων ἡδῆως ἄψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ. 18 "Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πίταυρον ὄρου συναντῇ. ("Ἀλλὰ ἀποπιθήσων, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὺν ὄνομα πρὸς αὐτήν· οὕτως γὰρ διαβίησθ' ὕδωρ ἀλλότριοι· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πῖες, ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, προστεθῇ δὲ σοι ἔτη ζωῆς.)

ΚΕΦ. ι.

1 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρὶ. 2 Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου. 3 Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρίψει. 4 Πενία ἀνδρα ταπεινοῖ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν. 5 Υἱὸς πεπειθυμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται· διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀναιμόφορος δὲ γίνεται ἐν ἀμνητῷ υἱὸς παράνομος. 6 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον. 7 Μνήμη δικαίων μετ' ἰγκυμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται. 8 Σοφὸς καρδίᾳ διεξέτα ἰντολάς, ὃ δὲ ἄσπετος χεῖρσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται. 9 "Ὁς πορεύεται ἀπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὃ δὲ διαστρίψων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται. 10 "Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι λύπας, ὃ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας εἰρηνοποιεῖ. 11 Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια. 12 Μίσος ἐγείρει νεῖκος, πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλία. 13 "Ὁς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκαρδίον. 14 Σοφοὶ κρύψουσιν αἰσθήσιν, στόμα δὲ προπετοῦς ἰγγίζει συντριβῇ. 15 Κτήσις πλουσίων πόλις ὀχρᾶ, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία. 16 "Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας. 17 "Ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀντιέλεγκτος πλανᾷται.

4 Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: 5 Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis. 6 Relinquitte infantiam, et vivite, et ambulate per vias prudentiæ. 7 Qui erudit derisorem, ipse injuriam sibi facit: et qui arguit impium, sibi maculam generat. 8 Nol arguere derisorem, ne oderit te. Argue sapientem, et diliget te. 9 Da sapienti occasionem, et addetur ei sapientia. Doce justum, et festinabit accipere. 10 Principium sapientiæ, timor Domini: et scientia sanctorum, prudentia. 11 Per me enim multiplicabuntur dies tui, et addentur tibi anni vite. 12 Si sapiens fueris, tibimetipsi eris: si autem illusor, solus portabis malum. 13 Mulier stulta et clamosa, plenaque illecebris, et nihil omnino sciens, 14 Sedit in foribus domus suæ super sellam in excelso urbis loco, 15 Ut vocaret transeuntes per viam, et pergentes itinere suo: 16 Qui est parvulus, declinet ad me. Et vecordi locuta est: 17 Aquæ furtivæ dulciores sunt, et panis absconditus suavior. 18 Et ignoravit quod ibi sint gigantes, et in profundis inferni convivæ ejus.

CAPUT X.

1 FILIUS sapiens lætificat patrem: filius vero stultus mæstitia est matris suæ. 2 Nil proderunt thesauri impietatis: justitia vero liberabit a morte. 3 Non affliget Dominus fame animam justī, et insidias impiorum subvertet. 4 Egestatem operata est manus remissa: manus autem fortium divitias parat. Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos: idem autem ipse sequitur aves volantes. 5 Qui congregat in messe, filius sapiens est: qui autem stertit æstate, filius confusionis. 6 Benedictio Domini super caput justī: os autem impiorum operit iniquitas. 7 Memoria justī cum laudibus: et nomen impiorum putrescet. 8 Sapiens corde præcepta suscipit: stultus cæditur labiis. 9 Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter: qui autem depravat vias suas, manifestus erit. 10 Qui annuit oculo, dabit dolorem: et stultus labiis verberabitur. 11 Vena vitæ, os justī: et os impiorum operit iniquitatem. 12 Odium suscitavit rixas: et universa delicta operit charitas. 13 In labiis sapientis invenitur sapientia: et virga in dorso ejus qui indiget corde. 14 Sapientes abscondunt scientiam: os autem stulti confusioni proximum est. 15 Substantia divitis, urbs fortitudinis ejus: pavor pauperum, egestas eorum. 16 Opus justī ad vitam: fructus autem impiī ad peccatum. 17 Via vitæ, custodienti disciplinam: qui autem increpationes relinquit, errat.

משלי יא

18 מכסה שפתי-שקר ומצא חסיד
 הוא כסיל: 19 בנב דברים לא יחדל
 קשע וחושש שפתי מלקח: 20 כסח נבחר
 לשון צדיק לב רשעים כמקט: 21 שפתי
 צדיק ירעו רבים ואיילים כסח-לב
 ימרחו: 22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא
 יסח עצב עמה: 23 כשתוק לכסיל
 עוול ומה תחכה לזיש תבונה:
 24 מנוחת רשע היא תבואה ותאון
 צדיקים יתן: 25 כעבור סופה ואין רשע
 יצוץ יסוד עולם: 26 כחשך לשנים
 וכשש לעינים כן חשך לשלחי:
 27 יצא יחז תחית ימים ושנות
 רשעים תחזקנה: 28 תחלת צדיקים
 שמחה ותקנה רשעים תאבד: 29 מעו
 לתם כח יחז ותחז לפעלי און:
 30 צדיק לעולם בלי-ימיו רשעים לא
 ישפנארו: 31 כצדיק יניב חכמה
 ולשון תחפכות תכח: 32 שפתי צדיק
 ידעו דעו ופי רשעים תחפכות:

פרשה יא

1 כחזן חכמה תועבת יהוה ואבן
 שלמה רצון: 2 כח ידון ויבא חזון
 ואת-צנועים חכמה: 3 חמת ישנים תנחם
 וסלח בננים ושם: 4 לא-יועיל חזן
 פנים עברה וצדקה תציל ממות:
 5 צדקת חמים תנער דרכו וברשעו יפל
 רשע: 6 צדקת ושרים תצילם ובהות
 בננים ילכו: 7 פיות אדם רשע תאבד
 תחנה ותחלת אונים אבדה: 8 צדיק
 מוצא נחלץ ויבא רשע תחמו: 9 כח
 חנה ישתת רעהו ויבצת צדיקים תחלצו:
 10 כח צדיקים תעלץ חנה ויבא
 רשעים רח: 11 בברכת ושרים תרום חנה
 ובפי רשעים תחכם: 12 כח לרעהו חסר
 לב ואיש תבונות תחיש: 13 חנה רכיל
 מנחה-סוד ונאמן-רשע מכסה דבר: 14 כח
 תחלצות יפל-עם ותשועה כח יועץ:
 15 כח ירוע פרעב ורשע ויבא חוקים בוחם:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, ΚΕΦ. ι', ια'.

18 Καλύπτουσιν ἐχθραν χεῖλη δίκαια, οἱ δὲ
 ἐκφύροντες λοιδωρίας ἀφρονέστατοι εἰσιν. 19 Ἐκ
 πολυλογίας οὐκ ἐκφύεῃ ἀμαρτίαν, φειδόμενος δὲ
 χεῖλων νοήμων ἐσθ. 20 Ἀργυρος πεπρωμένος
 γλῶσσα δικαίου, καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει.
 21 Χεῖλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά, οἱ δὲ ἀφρονες
 ἐν ἰνδείᾳ τελευτῶσιν. 22 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ
 κεφαλὴν δικαίου αὐτὴ πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ
 προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ. 23 Ἐν γέλῳτι
 ἀφρων πρᾶσσει κακά, ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει
 φρόνησιν. 24 Ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῆς περιφέρεται,
 ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτή. 25 Παραπορευομένης
 καταγίδος ἀφανίζεται ἀσεβῆς, δίκαιος δὲ ἐκκλίνει
 σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα. 26 Ὡς περ ὕμφοξ ὁδοῦσι
 βλαβερὸν καὶ καπνὸς ὀφθαλμοῖς, οὕτως παρανομία
 τοῖς χρωμένοις αὐτῇ. 27 Φόβος Κυρίου προστί-
 θησιν ἡμέρας, ἐτὶ δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.
 28 Ἐγγυρνεῖ δικαίους ἐφόρουσιν, ἱλπίς δὲ
 ἀσεβῶν ἀπολείται. 29 Ὁχύρωμα ὁλοῦ φόβος
 Κυρίου, συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά.
 30 Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδύσει, ἀσεβεὶς
 δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν. 31 Στόμα δικαίου ἀπο-
 στάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολέεται.
 32 Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας,
 στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

ΚΕΦ. ια'.

1 ΖΥΓΟΙ ὀδλοῖο βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου,
 στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. 2 Οὐ ἰὰν
 εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν
 μελετᾷ σοφίαν. 4 Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετά-
 μελον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ χαρτος ἀσεβῶν
 ἀπώλεια. 5 Δικαιοσύνη ἀμύμονος ὀρθοτομεῖ ὁδόν,
 ἀσίβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. 6 Δικαιοσύνη
 ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀπωλείᾳ
 αὐτῶν ἀλίσκονται παράνομοι. 7 Τελευτήσαντος
 ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ἔλλυται ἱλπίς, τὸ δὲ καύχημα
 τῶν ἀσεβῶν ἔλλυται. 8 Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει,
 ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβῆς. 9 Ἐν
 στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολλαί, αἰσθησις δὲ
 δικαίων εὐδοξία. 10 Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρ-
 θωσε πόλις, 11 Στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.
 12 Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ
 φρόνιμος ἡσυχίαν ἀγει. 13 Ἀνὴρ ὀλιγώσους
 ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ, πιστὸς δὲ πνοῇ
 κρύπτει πράγματα. 14 Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβερνή-
 σις, πίπτουσιν ὥς περ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει
 ἐν πολλῇ βουλή. 15 Πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν
 τυμίσῃ δίκαιον, μισεῖ δὲ ἔχον ἀσφαλείας.

PROVERBIA, X. XI.

18 Abscondunt odium labia mendacia: qui
 profert contumeliam, insipiens est. 19 In
 multiloquio non deerit peccatum: qui autem
 moderatur labia sua prudentissimus est. 20
 Argentum electum, lingua justī: cor
 autem impiorum pro nihilo. 21 Labia justī
 erudiunt plurimos: qui autem indocti sunt,
 in cordis egestate moriuntur. 22 Benedictio
 Domini divites facit, nec sociabitur eis afflictio.
 23 Quasi per risum stultus operatur scelus:
 sapientia autem est viro prudentia. 24 Quod
 timet impius, veniet super eum: desiderium
 suum justis dabitur. 25 Quasi tempestas
 transiens non erit impius: justus autem quasi
 fundamentum sempiternum. 26 Sicut acetum
 dentibus, et fumus oculis, sic piger his qui
 miserunt eum. 27 Timor Domini apponet
 dies: et anni impiorum breviabuntur. 28 Ex-
 pectatio justorum lætitia: spes autem im-
 piorum peribit. 29 Fortitudo simplicis via
 Domini: et pavor his, qui operantur malum.
 30 Justus in æternum non commovebitur:
 impii autem non habitabunt super terram.
 31 Os justī parturiet sapientiam: lingua
 pravorum peribit. 32 Labia justī conside-
 rant placita: et os impiorum perversa.

CAPUT XI.

1 STATERA dolosa, abominatio est apud
 Dominum: et pondus æquum, voluntas ejus.
 2 Ubi fuerit superbia, ibi erit et contumelia:
 ubi autem est humilitas, ibi et sapientia.
 3 Simplicitas justorum dirigit eos: et sup-
 plantatio perversorum vastabit illos. 4 Non
 proderunt divitiæ in die ultionis: justitia
 autem liberabit a morte. 5 Justitia simplicis
 dirigit viam ejus: et in impietate sua corrue-
 t impius. 6 Justitia rectorum liberabit eos: et
 in insidiis suis capientur iniqui. 7 Mortuo
 homine impio, nulla erit ultra spes: et ex-
 pectatio sollicitorum peribit. 8 Justus de
 angustia liberatus est: et tradetur impius pro
 eo. 9 Simulator ore decipit amicum suum:
 justī autem liberabuntur scientia. 10 In
 bonis justorum exultabit civitas: et in per-
 ditione impiorum erit laudatio. 11 Bene-
 dictione justorum exaltabitur civitas: et
 ore impiorum subvertetur. 12 Qui de-
 spicit amicum suum, indigens corde est: vir
 autem prudens tacebit. 13 Qui ambulat
 fraudulenter, revelat arcana: qui autem
 fidelis est animi, celat amici commissum.
 14 Ubi non est gubernator, populus cor-
 ruet: salus autem, ubi multa consilia.
 15 Affigetur malo, qui fidem facit pro ex-
 traneo: qui autem cavet laqueos, securus erit.

משלי יא יב

16 אִשָּׁת חַן תִּתְּנֶנָּה כְּבֹד לְאֶרְצָהּ וְתִמְכֹּר
 עָשָׂר : 17 בְּחֵל גִּבְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד וְעֹכֶר
 שָׂאָרוֹ אֶבְזָרִי : 18 רָשָׁע עֲשָׂה פֶּעֶל־תִּשְׁמָר
 וְהָעֵצ זָדֹנָה מְכַר אֶמֶת : 19 כְּדֹצְדָקָה
 לְחַיִּים וּמִרְחָף רָצָה לְמוֹתוֹ : 20 הוֹצֵרֶת
 רִחֻם עֲקָשִׁי לִגְבֹּה אֲרֻצֹּנוֹ תִּמְיָמִי הָרָה :
 21 בֶּן לִדָּר לֹא־יִנְקָה גֵּעַ וְנָרַע צַדִּיקִים
 נִמְלֵט : 22 גִּזְם וְזָקֵב בְּאֶחָּהּ חֲזָרָה אֶחָּהּ לִפָּה
 וּסְרַת טָעַם : 23 תִּפְאַת צַדִּיקִים אֶחָּהּ טוֹב
 תִּתְּנֶנָּה רָשָׁעִים עֲבָרָה : 24 יֵשׁ מִפֶּה וּנְזָקָה
 עוֹד וְחֶסֶד מִיָּשָׁר אֶחָּהּ לְמַחְסוֹר : 25 גִּבְשָׁה
 בְּרִקְקָה הִלְשָׁנוּ וּמִרְחָה בִּסְהִיָּה יוֹרָא :
 26 מִגֵּעַ בֶּן יִקְבְּחוּ לְאִם וּבְרָכָה לְרֵאשׁ
 מִשְׁבִּיר : 27 שָׁחַר טוֹב וּבְקָשׁ רָצוֹן וְהָשׁ
 רָצָה תְּבוֹאֶנָּה : 28 בּוֹמֵץ בַּעֲשָׂרוֹ תָּמָּה וְכָל
 וְכָצֵלָה צַדִּיקִים וּפְרָחוֹ : 29 עֹכֶר בִּירוֹ
 וְכֹחַ־לִּירוֹת וְעָבַד אֱלֹהִים לְחֶסֶד לֵב : 30 פְּרִי
 צַדִּיק עֵץ חַיִּים וְלֶחֶם בְּשֹׁמֵר חֶסֶד :
 31 חֵן צַדִּיק בְּאֶחָּהּ וְשֹׁלֵם אֶחָּהּ פֶּרֶדָּשׁ
 וְחֹקֵם :

פרשה יב :

1 אֶתְּכָּה מִיָּסָר אֶתְּכָּה נֶעֱצָה וְשׁוֹנָה הוֹקֵחַת
 בָּעֵר : 2 טוֹב זָקִיק רָצוֹן מִיָּהוָה וְאִישׁ
 מִזְמוֹת רָשָׁעִים : 3 לֹא־יִצְוֶה אָדָם בְּהֶשֶׁע
 וְשָׁרֵשׁ צַדִּיקִים בְּלִיָּקוּט : 4 אִשָּׁת חַן
 עֲמִתָּה בַּעֲלָהּ וּבְרָקָה בַּעֲמִתָּהּ מִבִּישָׁה :
 5 מִחֲשָׁבוֹת צַדִּיקִים מִשְׁפָּט תִּתְּנֶנָּה רָשָׁעִים
 מִרְחָם : 6 דְּבָרֵי רָשָׁעִים אֶבְזָרִי וּמִי
 יִשְׁרִים וְצִיָּהֶם : 7 הִפְּחוּ רָשָׁעִים וְאִיִּם
 וּבֵית צַדִּיקִים נֶעֱמַד : 8 לִפִּי שָׁכְלוּ וְחִלְל־
 אִישׁ וְנִעְוָה־לֵב יִתֵּן לְבָבוֹ : 9 טוֹב גִּחְלָה
 וְעָבַד לוֹ מִפְּתִיבָּהּ וְחֶסֶד־לֶחֶם : 10 וְהָעֵצ
 צַדִּיק גִּבְשָׁה בְּחִסְתָּהּ וּרְחֵמִי רָשָׁעִים אֶבְזָרִי :
 11 עָבַד אֶדְמוּרָה וְשֹׁפֵעַ־לֶחֶם וּמִרְחָף רִיקִים
 חֶסֶד־לֵב : 12 חֶסֶד רָשָׁע מִצְוֹד רָעִים
 וְשָׁרֵשׁ צַדִּיקִים יָתוֹן : 13 בְּקֶשֶׁע שֹׁמְרִים
 מוֹקֵשׁ הֵעַ וַיֵּצֵא מִצְרָה צַדִּיק : 14 מִפְּרִי
 פֶּרֶאֶשׁ וְשֹׁפֵעַ־טוֹב וְחֶסֶד וְיִרְאָה וְטוֹב לוֹ :

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, ια', ιβ'.

16 Γυνή εὐχάριστος ἐγείρει ἄνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ
 ἀτιμίας γυνή μισοῦσα δίκαια. Πλούτου ὀκνηροὶ
 ἰνδεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐριδόνται πλούτῳ.
 17 Τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἄνθρ' ἡλεῖμων,
 ἱελλοῦ δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεῖμων. 18 Ἀσεβῆς
 ποιεῖ ἔργα ἄδικοι, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀλη-
 θείας. 19 Τίς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, διωγμὸς
 δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον. 20 Βδελυγμα Κυρίῳ διε-
 στραμμένοι ὁδοί, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῇ πάντες ἄνθρωποι
 ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. 21 Χεὶρ χείρας ἱμβαλῶν
 ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ σπείρων δικαιο-
 σύνην λήψεται μισθὸν πιστόν. 22 Ὡσπερ ἐνώτιον
 ἐν ῥινὶ ὕος, οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.
 23 Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ, ἡλπὶς δὲ ἀσεβῶν
 ἀπολείπεται. 24 Εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα
 ποιοῦντες, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ἱλαττοῦνται.
 25 Ψυχὴ εὐλογοῦμένη πᾶσα ἀπλῇ, ἄνθρ' δὲ θυμῷδης
 οὐκ εὐσχήμων. 26 Ὁ συνεχῶς σίτον ὑπολείπειτο
 αὐτὸν τοῖς ἰθιυσιν, εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ
 μεταδιδόντος. 27 Τεκταίνοντες ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν
 ἀγαθὴν, ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν.
 28 Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται, ὁ δὲ
 ἀντιλαμβάνοντος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ. 29 Ὁ
 μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ κληρονομήσει
 ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ. 30 Ἐκ
 καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς, ἀφαι-
 ροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων. 31 Εἰ ὁ μὲν
 δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβῆς καὶ ἁμαρτωλὸς
 τοῦ φανείναι;

ΚΕΦ. ιβ'.

1 Ὁ ἈΓΑΠΩΝ παιδεῖαν ἀγαπᾷ αἰσθῆσιν, ὁ δὲ
 μισῶν ἐλέγχους ἄφρων. 2 Κρείσσων ὁ εὐρὺν χάριν
 παρὰ Κυρίῳ, ἄνθρ' δὲ παράνομος παρασιωπηθήσε-
 ται. 3 Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ
 ρίζα. τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται. 4 Γυνὴ
 ἄνδρ' αἰσθανοῦσα τῷ ἄνδρ' αὐτῆς ὥσπερ δὲ ἐν
 ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακο-
 ποιός. 5 Λογισμοὶ δικαίων κρήματα, κυβερνώσι δὲ
 ἀσεβεῖς δόλους. 6 Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ
 ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς. 7 Οὐ ἴαν στραφῇ ὁ ἀσεβῆς
 ἀφανίζεται, οἶκοι δὲ δικαίων παραμένοντι. 8 Στόμα
 συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἄνδρός, νωθοκαρδίδος δὲ
 μνηστριάζεται. 9 Κρείσσων ἄνθρ' ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων
 ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεῖς καὶ προσδεόμενος
 ἄρτου. 10 Δίκαιος οἰκτεῖρε ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ
 τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεῖμονα. 11 Ὁ
 ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἀρ-
 των, οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἰνδεῖς φρενῶν.
 "Ὅς ἐστιν ἡδυς ἐν οἶνῳ διατριβαῖς, ἐν τοῖς
 ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἄτιμῳ. 12 Ἐπι-
 θυμία ἀσεβῶν κακά, αἱ δὲ ρίζαι τῶν εὐσε-
 βῶν ἐν ὀχυρώμασι. 13 Δὲ ἁμαρτῶν χεῖλων
 ἐμπέτει εἰς παγίδα ἁμαρτωλός, ἐκφεύγει δὲ ἐξ
 αὐτῶν δίκαιος. Ὁ βλεπὼν λεία ἐλησθήσεται, ὁ δὲ
 συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχὰς. 14 Ἀπὸ καρ-
 πῶν στόματος ψυχὴ ἄνδρός πλησθήσεται ἀγαθῶν,
 ἀνταπόδομα δὲ χεῖλων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ.

PROVERBIA, XI. XII.

16 Mulier gratiosa inveniet gloriam: et
 robusti habebunt divitias. 17 Benefacit
 animæ suæ vir misericors: qui autem crude-
 lis est, etiam propinquos abjicit. 18 Impius
 facit opus instabile: seminanti autem jus-
 titiam merces fidelis. 19 Clementia præ-
 parat vitam: et sectatio malorum mortem.
 20 Abominabile Domino cor pravum: et
 voluntas ejus in iis, qui simpliciter ambulant.
 21 Manus in manu non erit innocens malus:
 semen autem justorum salvabitur. 22 Cir-
 culus aureus in naribus suis, mulier pulchra
 et fatua. 23 Desiderium justorum omne
 bonum est: præstolatio impiorum furor.
 24 Alii dividunt propria, et ditiores sunt:
 alii rapiunt non sua, et semper in egestate
 sunt. 25 Anima, quæ benedicit, impingua-
 bitur: et qui inebriat, ipse quoque inebria-
 bitur. 26 Qui abscondit frumenta, male-
 dicitur in populis: benedictio autem super
 caput vendentium. 27 Bene consurgit dilu-
 culo qui quærit bona: qui autem investigator
 malorum est, opprimetur ab eis. 28 Qui
 confidit in divitiis suis, corruet: justi autem
 quasi vireus folium germinabunt. 29 Qui
 conturbat domum suam, possidebit ventos: et
 qui stultus est, serviet sapienti. 30 Fructus
 justi lignum vitæ: et qui suscipit animas,
 sapiens est. 31 Si justus in terra recipit,
 quanto magis impius et peccator?

CAPUT XII.

1 QUI diligit disciplinam, diligit scien-
 tiam: qui autem odit increpationes, insipiens
 est. 2 Qui bonus est, hauriet gratiam a
 Domino: qui autem confidit in cogitationibus
 suis, impie agit. 3 Non roborabitur homo
 ex impietate: et radix justorum non com-
 movebitur. 4 Mulier diligens, corona est
 viro suo: et putredo in ossibus ejus, quæ
 confusione res dignas gerit. 5 Cogitationes
 justorum judicia: et consilia impiorum fraudu-
 lenta. 6 Verba impiorum insidiantur san-
 guini. os justorum liberabit eos. 7 Verte
 impios, et non erunt: domus autem justorum
 permanebit. 8 Doctrina sua noscetur vir:
 qui autem vanus et excors est, patebit con-
 temptui. 9 Melior est pauper et sufficiens
 sibi, quam gloriosus et indigens pane. 10
 Novit justus jumentorum suorum animas:
 viscera autem impiorum crudelia. 11 Qui
 operatur terram suam, satiabitur panibus:
 qui autem sectatur otium, stultissimus est.
 Qui suavis est in vini demorationibus, in suis
 munitionibus relinquit contumeliam. 12 De-
 siderium impii munimentum est pessimorum:
 radix autem justorum proficiet. 13 Propter
 peccata laborum ruina proximat malo: effu-
 giet autem justus de angustia. 14 De fructu
 oris sui unusquisque replebitur bonis, et
 juxta opera manuum suarum retribuetur ei.

משלי יב יג

15 בנה אביו ישר בעיניו ושמוע לעצה
 חכם: 16 אביו ביום ותע פועלו
 וכסח חלון צרים: 17 יסח אמונה
 יסד צדק ועד שוקים מרמה: 18 יש
 בושח פמחנות חרב ולשון חכמים מרפא:
 19 שפת-אמת תכין לעד ועד-אנציה
 לשון שקר: 20 מרמה בלב-חשיכה
 וליצא שנים שמחה: 21 לא-ימנה לצדק
 פלאו וישעים מלא רע: 22 תועבת
 יהוה שפת-שקר ועשן אמונה רצון:
 23 אדם צדק פסח צדק ולב פסילים
 יקח אמת: 24 יד-חרוצים תמשול חכמה
 תחנה למס: 25 דמנה בלב-איש ושמחה
 ודבר טוב ושמחה: 26 יתר מרמה
 צדק ודבר רשעים פתחם: 27 לא-יחנה
 רמיה צדק וחיו-אדם נקד חרש: 28 בנה
 צדקה חיים ודבר בת-אלימות:

פרשה יג

1 בן חכם מוסר אב ולי לא-שמע
 בערה: 2 מפרי פראש יאכל טוב ונפש
 בנים חכם: 3 נצר פיו שמר נפשו
 פתח שפתיו מחתה-ליו: 4 מה-אנה ואון
 נפשו עצל ונפש חרצים תדעון: 5 דבר
 שקר ישנה צדקה ורשע יבאיש ויחפיר:
 6 צדקה תצר פס-צדקה ורשע תסלה
 חסאות: 7 יש מרעש ואון על מרעש
 ותון רב: 8 פפר נפש-איש עשרו ורש
 לא-שמע בערה: 9 אור-צדקים ושמח
 וגר רשעים ידעו: 10 רב-צדקו ותן מצח
 ואת-נפצים חכמה: 11 הון מהבל ומעט
 וחבץ על-יד ידקה: 12 תחלת ממשכה
 מחלה לב ועץ חיים פאנה באה: 13 בן
 לדבר יחבל לו ויהא מצוח תא ושלם:
 14 תורת חכם מקור חיים לסור מפחש
 קנות: 15 שכל-טוב ותרחו ודבר
 איתן: 16 פל-צדק יעשה בדת אכסיל
 ופרש אמת: 17 מלח רשע ופל ברה
 וציר אמונים מרפא: 18 ריש וקלון פוע
 מוסר ושמח תוכח ודבר: 19 פאנה גחיה
 תערב לגש ורועבת פסילים סור מרע:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, ιβ', ιγ.

15 Ὅδοι ἀφρόνων ὄρθαι ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει
 δὲ συμβουλίας σοφός. 16 Ἀφρων αὐθημερὸν ἐξαγ-
 γέλλει ὀργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν
 ἀνὴρ πανούργος. 17 Ἐπιδεικνυμένην πλίστιν ἀπαγ-
 γέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.
 18 Εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσι μάχαιραι, γλῶσσαι
 δὲ σοφῶν ἰῶνται. 19 Ξεῖλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυ-
 ρίαν, μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἀδικόν. 20 Δόλος
 ἐν καρδίᾳ τεταταινόμενος κακὰ, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρή-
 νην εὐφρανθήσονται. 21 Οὐκ ἀρίσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν
 ἀδικόν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πληθήσονται κακῶν. 22 Βδέ-
 λγμα Κυρίῳ χεὶρ ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστις δεκτὴς
 παρ' αὐτῷ. 23 Ἀνὴρ συνετός θρόνος αἰσθήσεως,
 καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραίς. 24 Χεὶρ
 ἐκλεκτῶν κρατήσῃ εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν
 προνομῷ. 25 Φοβερός λόγος καρδίαν ταρασσεῖ
 ἀνδρὸς δικαίου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.
 26 Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἵσται, ἀμμο-
 τάνοντας δὲ καταδιώξεται κακὰ, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν
 ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς. 27 Οὐκ ἐπιτεύξεται
 δόλιος θήρας, κτήμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.
 28 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ ἀνησυχίας
 εἰς θάνατον.

KEΦ. ιγ.

1 Υἱὸς πανούργος ὑπήκουος πατρί, υἱὸς δὲ ἀνι-
 κοος ἐν ἀπωλείᾳ. 2 Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης
 φάγεται ἀγαθός, ψυχὰι δὲ παρανόμων ὀλοῦνται
 ἄωροι. 3 Ὁς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν
 ἐαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ προπηγὴς χεῖλει πτοήσει
 ἑαυτόν. 4 Ἐν ἐπιθυμίᾳ ἐστὶ πᾶς ἀεργός, χεῖρες
 δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ. 5 Λόγον ἀδικόν μισεῖ
 δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται καὶ οὐχ ἔξει παρρη-
 σίαν. [6 Δικαιοσύνη φιλάσσει ἀκάκους ὁδῷ, τοὺς
 δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ ἁμαρτία.] 7 Εἰσὶν
 οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ
 εἰσὶν οἱ ταπεινούντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῇ πλούτῳ.
 8 Λύτрон ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτω-
 χὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν. 9 Φῶς δικαίους
 εἰς παντός, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται. Ψυχὰι
 δόλιοι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίας, δίκαιοι δὲ οἰκτεί-
 ρουσι καὶ ἰλεοῦσι. 10 Κακὸς μετ' ὕβριος πράσσει
 κακὰ, οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί. 11 Ὑπαρ-
 ξεις ἱσπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας ἐλάσσων γίνεται,
 ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβίας πληθυνθήσεται.
 Δίκαιος οἰκτεῖρῃ καὶ κίχρᾳ. 12 Κρείσσων ἐναρχό-
 μενος βοηθῶν καρδίᾳ τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς
 ἰλπίδα ἀγοντός· δένδρον γὰρ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθή.
 13 Ὁς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονήσεται
 ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολὴν οὗτος ὑγιαίνει.
 Ἰψὺ δολίῳ οὐδὲν ἵσται ἀγαθόν, οἰκίτη δὲ σοφῷ
 εὐδοκοῖ ἐσονται πράξεις καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς
 αὐτοῦ. 14 Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἀνους
 ὑπὸ παγίδος θανεῖται. 15 Σύνεσις ἀγαθῇ διδωσι
 χάριν, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἵσται ἀγαθή,
 ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ. 16 Πᾶς παν-
 οῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτα-
 σεν ἑαυτοῦ κακίαν. 17 Βασίλειος θρασυῖς ἐμπεσεται
 εἰς κακὰ, ἄγγελος δὲ σοφός ῥύσεται αὐτόν. 18 Πει-
 νίαν καὶ ἀτίμιαν ἀφαιρῆται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσων
 ἡλέγχους δοξασθήσεται. 19 Ἐπιθυμία εὐσεβῶν ἡδυ-
 νουσι ψυχὴν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.

PROVERBIA, XII. XIII.

15 Via stulti recta in oculis ejus: qui autem
 sapiens est, audit consilia. 16 Fatuus statim
 indicat iram suam: qui autem dissimulat
 injuriam, callidus est. 17 Qui quod novit
 loquitur, index justitiæ est: qui autem menti-
 tur, testis est fraudulentus. 18 Est qui pro-
 mittit, et quasi gladio pungitur conscien-
 tiæ: lingua autem sapientium sanitas est.
 19 Labium veritatis firmum erit in perpe-
 tuum: qui autem testis est repentinus, con-
 cinnat linguam mendacii. 20 Dolus in corde
 cogitantium mala: qui autem pacis ineunt
 consilia, sequitur eos gaudium. 21 Non con-
 tristabit justum quicquid ei acciderit: impii
 autem replebuntur malo. 22 Abominatio est
 Domino labia mendacia: qui autem fideliter
 agunt, placent ei. 23 Homo versutus celat
 scientiam: et cor insipientium provocat stul-
 titiam. 24 Manus fortium dominabitur: quæ
 autem remissa est, tributis serviet. 25 Mœror
 in corde viri humiliabit illum, et sermone
 bono lætificabitur. 26 Qui negligit damnum
 propter amicum, justus est: iter autem impi-
 orum decipiet eos. 27 Non inveniet fraudu-
 lentus lucrum: et substantia hominis erit
 auri pretium. 28 In semita justitiæ, vita:
 iter autem devium ducit ad mortem.

CAPUT XIII.

1 FILIUS sapiens, doctrina patris: qui
 autem illusor est, non audit cum arguitur.
 2 De fructu oris sui homo satiabitur bonis:
 anima autem prævaricatorum iniqua. 3 Qui
 custodit os suum, custodit animam suam: qui
 autem incon sideratus est ad loquendum, sen-
 tiet mala. 4 Vult et non vult piger: anima
 autem operantium impinguabitur. 5 Verbum
 mendax justus detestabitur: impius autem
 confundit, et confundetur. 6 Justitia custodit
 innocentis viam: impietas autem peccatorem
 supplantat. 7 Est quasi dives, cum nihil
 habeat: et est quasi pauper, cum in multis
 divitiis sit. 8 Redemptio animæ viri, divitiis
 suæ: qui autem pauper est, increpationem non
 sustinet. 9 Lux justorum lætificat: lucerna
 autem impiorum extinguitur. 10 Inter
 superbos semper jurgia sunt: qui autem
 agunt omnia cum consilio, reguntur sapientia.
 11 Substantia festinata minuetur: quæ autem
 paulatim colligitur manu, multiplicabitur.
 12 Spes, quæ differtur, affligit animam: lig-
 num vitæ desiderium veniens. 13 Qui de-
 trahit alicui rei, ipse se in futurum obligat:
 qui autem timet præceptum, in pace versabi-
 tur. Animæ dolosæ errant in peccatis: justi
 autem misericordes sunt, et miserrantur.
 14 Lex sapientis fons vitæ, ut declinet a
 ruina mortis. 15 Doctrina bona dabit gra-
 tiam: in itinere contemptorum vorago.
 16 Astutus omnia agit cum consilio: qui
 autem fatuus est, aperit stultitiam. 17 Nu-
 tius impii cadet in malum: legatus autem
 fidelis, sanitas. 18 Egestas, et ignominia
 ei, qui deserit disciplinam: qui autem
 acquiescit arguenti, glorificabitur. 19 De-
 siderium si compleatur, delectat animam:
 detestantur stulti eos, qui fugiunt mala.

20 חלונות את-הקנים וחסם ורעה כסלים
 ירוע: 21 הקשאים תתנה רעה ואת
 צדיקים ישלם טוב: 22 טוב יתחיל
 בגר-בנים וצפון לצדיק חיל חסם:
 23 רב-אכל ניר ראשים וגש לסוף בלא
 משפט: 24 חושן שקמו שונא בנו ואחבו
 שחקו מוסר: 25 צדיק אכל לשבע נפש
 וקטן רשעים תחמר:

פרשה יד:

1 חכמות גשים בנתה ביתה ואחלת
 בגר-הקנים: 2 חלונות גששו ירא
 יתחיל ונלוו דרכו בזה: 3 פסאמיל
 תאר צאה ושפתי חכמים תשמעם:
 4 צאנו אלפים מקום בך ורב-תבואה
 בלח שור: 5 עד אמנים לא יבג ופיה
 קובים עד שחר: 6 בקש-לך חכמה ואז
 ודעת לבנו קח: 7 לך בגד לאיש
 כסיל וכל-ידיעת שפתי-דעת: 8 חכמה
 אדם קבץ דרכו ואחלת כסלים מרמה:
 9 אילים גליץ אשם וקבו ושבים רצון:
 10 לב יודע מנה נפשו וכל-מחורו לא
 יתקרב וך: 11 בית רשעים ישמד ואחל
 ישבים וקרים: 12 גש בך ושר לפגראיש
 ואחריהם דרכי-קנות: 13 נבד-שחקן יבאר
 לב ואחריהם שמחה רעה: 14 מדרכו
 גשבע סג לב אמצלי איש טוב: 15 פתי
 יאמין לכל-דבר וצרים יבין לאשרו:
 16 חכם ירא וסר מהרע אכסיל מתעב
 ובטח: 17 קצראפים יעשה אהלת ואיש
 מזמות ישמא: 18 גחלו פתאים אהלת
 וצדקים יכתרו דעת: 19 שחר רעים
 לפג מוכים ורשעים על-שערי צדיק:
 20 נבד-רעהו ישמא גש ואחבו עשיר
 רבים: 21 קו לרעהו חסם ומחונן עניים
 אשקו: 22 קלוא יתעו חרשי רע וחסד
 ואמת חרשי טוב: 23 בקל-עצב יתנה מותר
 דבר שפתיים אף למחסור: 24 עמרת
 חכמים עשרם אהלת כסלים אהלת:

20 Συμπορευόμενος σοφός σοφός ἐσθ, ὁ δὲ συμπο-
 ρευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται. 21 Ἀμαρτάνοντας
 καταδιώξεται κακά, τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται
 ἀγαθά. 22 Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς
 νῶν, θησαυρίζεται δὲ δικαίους πλοῦτος δειβῶν.
 23 Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά, ἄδικοι
 δὲ ἀπολοῦνται συντόμως. 24 Ὅς φείδεται τῆς
 βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀγαπῶν
 ἐπιμελῶς παιδεύει. 25 Δίκαιος ἐσθὼν ἐμπιπλᾷ τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχᾷ δὲ δειβῶν ἐνδεής.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΣΟΦΑΙ γυναῖκες ψικοδόμησαν οἶκους, ἡ δὲ
 ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. 2 Ὁ πορευό-
 μενος ὁρθῶς φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων
 ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται. 3 Ἐκ στόματος
 ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χεῖλη δὲ σοφῶν φυλάσσει
 αὐτούς. 4 Οὐ μὴ εἰσι βόες, φάτναι καθαραὶ· οὐ δὲ
 πολλά γεννήματα, φανερά βοὸς ἰσχύς. 5 Μάρτυς
 πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἐκκαίει δὲ ψευδῇ μάρτυς ἄδικος.
 6 Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὐρήσεις,
 αἰσθήσεις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής. 7 Πάντα
 ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χεῖλη
 σοφᾶ. 8 Σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς
 αὐτῶν, ἀνοία δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ. 9 Οἰκίαι
 παρανόμων ὀφειλίσουσιν καθαρισμόν, οἰκίαι δὲ
 δικαίων δεκταί. 10 Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητικῆς,
 λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ· ὅταν δὲ εὐφραίνεται, οὐκ
 ἐπιμύνεται ὕβρει. 11 Οἰκίαι δειβῶν ἀφανισθήσου-
 νται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται. 12 Ἐστὶν
 ὁδὸς ἣ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὁρθὴ εἶναι, τὰ δὲ
 τελευταῖα αὐτῆς ἐρχεται εἰς πνθμίνα ᾧδου. 13 Ἐν
 εὐφροσύνῃς οὐ προσμύνεται λύπη, τελευταῖα δὲ
 χαρὰ εἰς πένθος ἐρχεται. 14 Τῶν ἐαυτοῦ ὁδῶν
 πλησθήσεται θρασυκάρδιος, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημά-
 των αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός. 15 Ἀκακος πιστεύει
 παντὶ λόγῳ, πανούργος δὲ ἐρχεται εἰς μετάνοιαν.
 16 Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων
 ἐαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ. 17 Ὁξύθυμος
 πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ
 ὑποφέρει. 18 Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ
 πανούργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως. 19 Ὁλισθή-
 σουσι κακοὶ ἐναντι ἀγαθῶν, καὶ δειβεῖς θεραπεύ-
 σουσι θύρας δικαίων. 20 Φίλοι μισήσουσι φίλους
 πτωχοῦς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. 21 Ὁ
 ἀτιμάζων πίνοντας ἀμαρτάνει, ἐλεῶν δὲ πτωχοῦς
 μακαριστός. 22 Πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά,
 ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί· οὐκ
 ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλε-
 μούσαι δὲ καὶ πίστις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς.
 23 Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἐνεστι περισσόν, ὁ δὲ ἡδὺς
 καὶ ἀνάληγτος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. 24 Στέφανος
 σοφῶν πανούργος, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή.

20 Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit:
 amicus stultorum similis efficietur. 21 Pecca-
 tores persequitur malum: et justis retri-
 buentur bona. 22 Bonus relinquit heredes
 filios, et nepotes: et custoditur justo sub-
 stantia peccatoris. 23 Multi cibi in novalibus
 patrum: et aliis congregantur absque judicio.
 24 Qui parcit virgæ, odit filium suum: qui
 autem diligit illum, instanter erudit. 25 Jus-
 tus comedit, et replet animam suam: venter
 autem impiorum insaturabilis.

CAPUT XIV.

1 SAPIENS mulier ædificat domum suam:
 insipiens extructam quoque manibus destruet.
 2 Ambulans recto itinere, et timens Deum,
 despicitur ab eo, qui infami graditur via.
 3 In ore stulti virga superbiæ: labia autem
 sapientium custodiunt eos. 4 Ubi non sunt
 boves, præsepe vacuum est: ubi autem
 plurimæ segetes, ibi manifesta est fortitudo
 bovis. 5 Testis fidelis non mentitur: pro-
 fert autem mendacium dolosus testis.
 6 Quærit derisor sapientiam, et non invenit:
 doctrina prudentium facilis. 7 Vade contra
 virum stultum, et nescit labia prudentiæ.
 8 Sapientia callidi est intelligere viam suam:
 et imprudentia stultorum errans. 9 Stultus
 illudet peccatum, et inter justos morabitur
 gratia. 10 Cor quod novit amaritudinem
 animæ suæ, in gaudio ejus non miscbitur
 extraneus. 11 Domus impiorum delebitur:
 tabernacula vero justorum germinabunt.
 12 Est via, quæ videtur homini justa: no-
 vissima autem ejus deducunt ad mortem.
 13 Risus dolore miscbitur, et extrema
 gaudii luctus occupat. 14 Viis suis reple-
 bitur stultus, et super eum erit vir bonus.
 15 Innocens credit omni verbo: astutus
 considerat gressus suos. Filio doloso nihil
 erit boni: servo autem sapienti prosperi
 erunt actus, et dirigetur via ejus. 16 Sapi-
 ens timet, et declinat a malo: stultus tran-
 silit, et confidit. 17 Impatiens operabitur
 stultitiam: et vir versutus odiosus est.
 18 Possidebunt parvuli stultitiam, et expecta-
 bunt astuti scientiam. 19 Jacebunt mali
 ante bonos: et impii ante portas justorum.
 20 Etiam proximo suo pauper odiosus erit:
 amici vero divitum multi. 21 Qui despiciit
 proximum suum, peccat: qui autem miseretur
 pauperis, beatus erit. Qui credit in Domino,
 misericordiam diligit. 22 Errant qui ope-
 rantur malum: misericordia et veritas præ-
 parant bona. 23 In omni opere erit abun-
 dantia: ubi autem verba sunt plurima, ibi fre-
 quenter egestas. 24 Corona sapientium, divi-
 tiæ eorum: fatuitas stultorum, imprudentia

משלי טו טז

25 מציל נפש צדקתו ופיוס פיוס
מקרה : 26 ביראת יהוה מבטח צד
אלקינו יהוה מחסה : 27 ביראת יהוה מקור
חיים לסור מן המוות : 28 ביראת
היהוה מלך יבאם לאדם מחפת ריון :
29 אדם רב חכמה וקצרה דעתו מרים
אנל : 30 חנן בשלים לב מרפא וקרב
עצמות קנא : 31 עשק כל חכמה עשאו
אמבדו חנן אביו : 32 ברחמי ירחם רשע
וחסד במוחו צדק : 33 בלב גבון חכמה
חכמה וקרב פסילים חכמה : 34 צדקה
תרומם גוי וחסד לאדם חסד : 35 רצון
גלוה לעבד משקל ופדוהו חכמה מביש :

פרשה טו :

1 מענהוהו ישיב חסדו ויכרע
יעלהוהו : 2 לשון חכמים חכמה
וכי פסילים וביע אנל : 3 בקלמקום
ענין יהוה צדקת רעים וטובים : 4 מרפא
לשון עץ חיים וסלח פח שער ברחם :
5 חיל ונאץ מוסר אביו ושער חכמה
יערים : 6 בית צדק חסד וקרבנות
רשע נעפרת : 7 שפתי חכמים ונרי דעת
ולב פסילים לאביו : 8 נבח רשעים
חכמה יהוה חכמה ושער רצון :
9 חכמה יהוה חכמה רשע וקרב צדקה
יחב : 10 מוסר ורע לעבד אדם שונא
חכמה ומה : 11 חיל ונאץ חכמה
אף פילפוז ברחמים : 12 לאבית לב
חכמה לו אלחכמים לא גלוה : 13 לב
שער יחב פנים וקרבנות לב רחם
נכח : 14 לב גבון וקרבנות ופני
פסילים ורעה אנל : 15 פלחמי עני רעים
וטוב לב משער חסד : 16 טובה מעט
ביראת יהוה מאשר רב וקרבנות בו :
17 טוב ורחם וקרבנות משור
אבים ושונאבו : 18 אש חכמה ונרי
קדון ונרי אשם וקרבנות : 19 חכמה
על כחכמה חכמה ונרי חכמה סלח :

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, ιδ', ιε'.

25 Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός,
ἐκκαίει δὲ ψευδὴ δόλιος. 26 Ἐν φόβῳ Κυρίου
ἐλπίς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει
ἐρισμα. 27 Πρόσταγμα Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ
δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου. 28 Ἐν πολλῷ
ἐθνεὶ δόξα βασιλείας, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ
δυναστεύου. 29 Μακρόθυμος ἀνὴρ πολλὸς ἐν φρο-
νῇ, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων. 30 Παρῶ-
θυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός, σῆς δὲ ὁστίων καρδία
αἰσθητικὴ. 31 Ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει
τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεῖ
πτωχόν. 32 Ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής,
ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ λαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος. 33 Ἐν
καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων
οὐ διαγινώσκεται. 34 Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος,
ἡλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι. 35 Δεκτὸς
βασιλεὺς ὑπέρβιτος νομῶν, τῇ δὲ λαυτοῦ εὐστροφία
ἀφαίρεται ἀτιμίαν.

ΚΕΘ. ιε.

1 ὉΡΓΗ ἀπόλλυσι καὶ φρονιμούς, ἀπόκρισις
δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν, λόγος δὲ
λυπηρὸς ἰγείρει ὀργάς. 2 Γλῶσσα σοφῶν καλὰ
ἐπίσταται, στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγέλλει κακά. 3 Ἐν
παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου σκοπεύουσι
κακοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς. 4 Ἰασις γλώσσης δεινὸν
ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύ-
ματος. 5 Ἀφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός,
ὁ δὲ φάλασσαν ἐντολὰς πανουργότερος. 6 Ἐν
πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχύς πολλή, ὁ δὲ
ἀσεβὴς ὀλέθριζοι ἐκ γῆς ἀπολοῦνται οἰκοί
δικαίων ἰσχύς πολλή, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦν-
ται. 7 Χεὶρ σοφῶν δίδεται αἰσθήσει, καρδίαι δὲ
ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς. 8 Θυσίαι ἀσεβῶν βδίλυγμα
Κυρίου, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεῖται παρ' αὐτῷ. 9
Βδίλυγμα Κυρίου ὁδοὶ ἀσεβῶν, διώκοντας δὲ
δικαιοσύνην ἀγαπᾷ. 10 Παιδεία ἀκάκου γνωρίζε-
ται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους
τελευτῶσιν αἰσχροῦς. 11 Ἀιδῆς καὶ ἀπόληα φανερά
παρὰ τῷ Κυρίῳ, πῶς οὐκ αἱ καρδίαι τῶν
ἀνθρώπων; 12 Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς
ἐλέγχοντας αὐτόν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὀμιλήσει. 13
Καρδίας εὐφραινομένης πρόσωπον θάλλει, ἐν
δὲ λύπαις οὐσης σκυθρωπάζει. 14 Καρδία ὀρθή
ζητεῖ αἰσθῆσιν, στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γινώσκει
κακά. 15 Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν
κακῶν προσδέχονται κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι
διὰ παντός. 16 Κρείσσον μικρὰ μερὶς μετὰ φόβῳ
Κυρίου ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας. 17
Κρείσσον ξενισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φίλον
καὶ χάριν ἢ παράθεις μίσχων μετὰ ἐχθρας. 18
Ἀνὴρ θυμῶδης παρασκευάζει μάχας, μακρό-
θυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει· μα-
κρόθυμος ἀνὴρ κατασβίσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς
ἰγίρει μᾶλλον. 19 Ὅδοι ἀργῶν ἱστρωμέναι
ἀκάνθαι, αἱ δὲ τῶν ἀνδρίων τετριμμέναι.

PROVERBIA, XIV. XV.

25 Liberat animas testis fidelis : et profert
mendacia versipellis. 26 In timore Domini
fiducia fortitudinis, et filii ejus erit spes.
27 Timor Domini fons vitæ, ut declinent a
ruina mortis. 28 In multitudine populi
dignitas regis : et in paucitate plebis igno-
minia principis. 29 Qui patiens est, multa
gubernatur prudentia : quia autem impatiens
est, exaltat stultitiam suam. 30 Vita carni-
um, sanitas cordis : putredo ossium, invidia.
31 Qui calumniatur egentem, exprobrat fac-
tori ejus : honorat autem eum, qui miseretur
pauperis. 32 In malitia sua expelletur im-
pius : sperat autem justus in morte sua.
33 In corde prudentis requiescit sapientia, et
indoctos quosque erudiet. 34 Justitia elevat
gentem : miseros autem facit populos pecca-
tum. 35 Acceptus est regi minister intelli-
gens : iracundiam ejus inutilis sustinebit.

CAPUT XV.

1 RESPONSIO mollis frangit iram : sermo
durus suscitatur furor. 2 Lingua sapi-
entium ornat scientiam : os fatuorum ebullit
stultitiam. 3 In omni loco oculi Domini con-
templantur bonos et malos. 4 Lingua place-
bilis, lignum vitæ : quæ autem immoderata
est, conteret spiritum. 5 Stultus irridet
disciplinam patris sui : qui autem custodit
increpationes, astutior fiet. In abundanti
justitia virtus maxima est : cogitationes
autem impiorum eradicabuntur. 6 Domus
justi plurima fortitudo : et in fructibus
impii conturbatio. 7 Labia sapientium dis-
seminabunt scientiam : cor stultorum dis-
simile erit. 8 Victimæ impiorum abomina-
biles Domino : vota justorum placabilia.
9 Abominatio est Domino via impii : qui
sequitur justitiam, diligitur ab eo. 10 Doc-
trina mala deserenti viam vitæ : qui
increpationes odit, morietur. 11 Infernus,
et perditio coram Domino : quanto magis
corda filiorum hominum ? 12 Non amat
pestilens eum, qui se corripit : nec ad
sapientes graditur. 13 Cor gaudens exhilarat
faciem : in mœre animi dejicitur spiritus.
14 Cor sapientis querit doctrinam : et os
stultorum pascitur imperitia. 15 Omnes
dies pauperis, mali : segura mens quasi jube
convivium. 16 Melius est parum cum
timore Domini, quam thesauri magni et
insatiabiles. 17 Melius est vocari ad olera
cum caritate, quam ad vitulum saginatum
cum odio. 18 Vir iracundus provocat
rixas : qui patiens est, mitigat ausci-
tatas. 19 Iter pigrorum quasi sepes
spinarum : via justorum absque offendiculo.

משלי טו טז

20 בן חכם ישפח-אב ויכיל אדם בוחן
אמו : 21 אגלת שמחה לחסר-לב ואיש
תבונה וישר-לכת : 22 הפך מחשבות
באנו סוד ויכר ויעצים תקום : 23 שמחה
לאיש במקנה-כיו ודבר בעתו מ-חשוב :
24 אחר חיים למעלה למשקל למען סור
משאול משה : 25 גית גאים יסח ויהנה
ויצב בקיל אלמנה : 26 תועבת יהנה
מחשבות גע ויחזיקים אמרי-נעם : 27 לכך
גיתו בוצע בוצע ושונא מפתת תהנה :
28 לב צדיק יהנה לענות ופי רשעים
נכיע רעות : 29 רחוק יהנה מרשעים
ותפלת צדיקים ישמע : 30 מאור-עינים
ישפח-לב שמועה טובה תדשו-נעם :
31 אנו שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים
תליו : 32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע
תוכחת נוקה לב : 33 יראת יהנה מוסר
חכמה ולפני קבור ענה :

פרשה טז :

1 לאדם מער-לב ויחיה מנהג לשון :
2 בל-דבר-איש נה צעיקו ותכן רחוק
יהנה : 3 כל אל-יהנה מעשיה ויפני
מחשבותיה : 4 כל פעל יהנה לפענה
ונכ-תשע ליום רעה : 5 תועבת יהנה כל-
במ-לב נד ליד לא יקחה : 6 בתסד ואמת
נדבר ענו וייראת יהנה סוד מנה :
7 ברצות יהנה דבר-איש צד-אויביו ושלם
אמו : 8 טוב מעט בצדקה מרב תבונה
כלא משפט : 9 לב אדם יחשב דרכו
ליהנה וכן צדו : 10 קסם על-שפת-מלה
במשפט לא ימעל-כיו : 11 פלס וימאנן
משפט ליהנה מנעשהו בל-בגדים :
12 תועבת מלכים עשות השע פי
בצדקה יפון פסא : 13 רצון מלכים
שפת-אנה ודבר ישרים יאקב :
14 חמת-מלה מלא-כמות ואיש חכם
וכפנה : 15 באור פני-מלה חיים ויצונו
בצע מלוקש : 16 הנד-חכמה מ-חשוב
מחריץ ויחזיק בנה נבחר מקסם :

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, ιε', ιε'.

20 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων
μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. 21 Ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς
φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.
22 Ὑπερτίθενται λογισμοὶς οἱ μὴ τιμῶντες συνέ-
δρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή.
23 Οὐ μὴ ὑπακούσει ὁ κακὸς αὐτῷ, οὐδὲ μὴ εἶπῃ
καίριον τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ. 24 Ὅδοι ζωῆς
διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ὁδοῦ
σωθῇ. 25 Οἶκος ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος,
ιστήρισε δὲ ὄριον χήρας. 26 Βδύλυμα Κυρίου
λογισμὸς ἀδικος, ἀγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί. 27 Ἐξόλ-
λυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων
λίψις σώζεται. 28 Καρδίαι δικαίων μελετῶσι
πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά.
29 Μακρὰν ἀπὲχαι ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ
δικαίων ἱπακούει. 30 Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ
εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθὴ πταίνει ὅσα.
[31 Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς ἐν μέσῳ σοφῶν
αὐλισθήσεται.] 32 Ὅς ἀπωθεῖται παιδείαν μισεῖ
ἑαυτὸν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.
33 Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης
ἀποκριθήσεται αὐτῷ.

ΚΕΦ. ιε'.

[1 Τῷ ἀνθρώπῳ προτίσεις καρδίας· καὶ παρὰ
Κυρίου ἀπόκρισις γλώσσης.] 2 Πάντα τὰ ἔργα
τοῦ ταπεινοῦ φανερά παρὰ τῷ Θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ἐν ἡμέρᾳ κατ' ὀλοῦνται. [3 Κύλισον ἐπὶ Κύριον
τὰ ἔργα σου, καὶ ἰδραστήσονται οἱ λογισμοὶ σου.]
4 Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης,
φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακίαν.
5 Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ
δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδικῶς οὐκ ἄθωωθήσεται. (Ἀρχὴ
ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ
Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίαν. Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον
εὐρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς
ζητοῦντες αὐτὸν εὐρήσουσιν εἰρήνην.) 6 Ἐλεμο-
σύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι, τῷ
δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. 7 Δεκτὰ
παρὰ Κυρίου ὁδοὶ ἀνθρώπων δίκαιων, διὰ δὲ αὐτῶν
καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται. 8 Κρείσσων ὀλίγη λίψις
μετὰ δικαιοσύνης ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας.
9 Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ. 10 Μαντεῖον ἐπὶ
χείλεσι βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ
στόμα αὐτοῦ. 11 Ῥοπή ζυγοῦ δικαιοσύνης παρὰ
Κυρίου, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια. 12 Βδέ-
λυγμα βασιλεῖ ὁ ποῶν κακά, μετὰ γὰρ δικαιοσύνης
ἐτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς. 13 Δεκτὰ βασιλεῖ
χείλη δίκαια, λόγους δὲ ὀρθοῦς ἀγαπᾷ 14 Θυ-
μὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου, ἀνὴρ δὲ σοφὸς
ἐξλάσεται αὐτόν. 15 Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασι-
λέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ ἰψὸς ὄψι-
μον. 16 Νοσταὶ σοφίας αἰρετώτεροι χρυσίου,
νοσταὶ δὲ φρονήσεως αἰρετώτεροι ὑπὲρ ἀργύρου.

PROVERBIA, XV. XVI.

20 Filius sapiens lætificat patrem: et stultus
homo despicit matrem suam. 21 Stultitia
gaudium stulto: et vir prudens dirigit gressus
suos. 22 Dissipantur cogitationes ubi non
est consilium: ubi vero sunt plures consiliarii,
confirmantur. 23 Lætatur homo in sententia
oris sui: et sermo opportunus est optimus. 24
Semita vitæ super eruditum, ut declinet
de inferno novissimo. 25 Domum super-
borum demolietur Dominus: et firmos faciet
terminos viduæ. 26 Abominatio Domini
cogitationes malæ; et purus sermo pulcherri-
mus firmabitur ab eo. 27 Conturbat domum
suam qui scetatur avaritiam: qui autem odit
munera, vivet. Per misericordiam et fidem
purgantur peccata: per timorem autem
Domini declinat omnis a malo. 28 Mens
justi meditatur obedientiam: os impiorum
redundat malis. 29 Longe est Dominus ab
impiis: et orationes justorum exaudiet. 30
Lux oculorum lætificat animam: fama
bona impinguat ossa. 31 Auris, quæ audit
increpationes vitæ, in medio sapientium eom-
morabitur. 32 Qui abiecit disciplinam, de-
spicit animam suam: qui autem acquiescit
increpationibus, possessor est cordis. 33 Timor
Domini, disciplina sapientiæ: et gloriam
præcedit humilitas.

CAPUT XVI.

1 HOMINIS est animam præparare: et
Domini gubernare linguam. 2 Omnes viæ
hominis patent oculis ejus: spirituum ponder-
ator est Dominus. 3 Revela Domino opera
tua, et dirigentur cogitationes tuæ. 4 Uni-
versa propter semetipsum operatus est
Dominus; impium quoque ad diem malum.
5 Abominatio Domini est omnis arrogans:
etiam si manus ad manum fuerit, non est
innocens. (Initium viæ bonæ, facere justitiam:
accepta est autem apud Deum magis, quam
immolare hostias.) 6 Misericordia et veritate
redimitur iniquitas: et in timore Domini
declinatur a malo. 7 Cum placuerint Domino
viæ hominis, inimicos quoque ejus convertet
ad pacem. 8 Melius est parum cum justitia,
quam multi fructus cum iniquitate. 9 Cor
hominis disponit viam suam: sed Domini est
dirigere gressus ejus. 10 Divinitas in labiis
regis, in judicio non errabit os ejus. 11 Pondus
et statera judicia Domini sunt: et opera ejus
omnes lapides sacculi. 12 Abominabiles regi
qui agunt impie: quoniam justitia firmatur
solium. 13 Voluntas regum labia justa: qui
recta loquitur, diligitur. 14 Indignatio regis,
nuntii mortis: et vir sapiens placabit eam.
15 In hilaritate vultus regis, vita: et clementia
ejus quasi imber serotinus. 16 Posside
sapientiam, quia auro melior est: et acquire
prudentiam, quia pretiosior est argento.

17 מסלת ושרים סר מרע שמר נפשו
 נצר דרכו: * 18 לפגרשבר נאון ולפנ
 לשלון זכות רוח: 19 טוב שפלה רוח את
 ענין מחלק שכל את-גאים: 20 משפיל
 על-דבר ומצא טוב ובטח פיתח אשקיו:
 21 לחסל לב וחרת נבון ומחק שפלים
 יסח לחם: 22 מקור חיים שכל בעליו
 ומרר אלים אלה: 23 לב חכם ושפיל
 פיהו ועל-שפתיו יסח לחם: 24 צוח-דבש
 אמר-לעם קתוק לנפש ומררם לעצם:
 25 יש צדק ושר לפגראש ואחריתו דבר
 קות: 26 נפש אמל צמלח לו פראכה
 עליו פיהו: 27 אש גלעל פרח רעח
 ועל-שפתיו פאש צדקת: 28 אש תהפכות
 לשלח מרזו ונרצו מפרד אלה: 29 אש
 חכם ופתח רעהו ויחליכו בדרך לא טוב:
 30 עצה ציוו לחשב תהפכות לה
 שפתיו פלה רעה: 31 עמרת תפארת
 שיה בדרך צדקה תמצא: 32 טוב אזה
 אפים מנבון ומשל פרוחו מלך עיר:
 33 בוחק ימל את-חננה וימחזק קל-
 משפטו:

פרשה יז

1 טוב פת חרבה ושלוחה בפה מפיח
 קלם וזכר-קרב: 2 עבר משפיל ומשל
 בדרמביו ובתוח אלים יחלק גחלה:
 3 מצבה לפסח וכיר לזקב ובחן לפות
 יחנה: 4 מרע מקשיב על-שפת-אנו שער
 מין על-לשון חיה: 5 לענ לרש חכה
 עשהו שמח לא יפחה: 6 עמרת
 והגים בגי נחפארת בעים אבותם:
 7 לארמנה לנבל שפת וחר אף פר-לנרוב
 שפת-שער: 8 אכר-תו השחר בעני
 בעליו אל-פל-אשר ופנה ושפיל: 9 מכסה
 פשע מבקש אהבה ושלח בדרך מרר
 אלה: 10 תחת גערה במבין מהפכות
 פכיל מאה: 11 אזה מרי ובקש-הע ומלחה
 אכר-י ושלח-בו: 12 פזש רב שפיל
 באיש ואל-פכיל באולתו: 13 משיב רעה
 תחת מוכח לארמניה רעה מביתו:

17 Τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν, μήκος δὲ
 βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης. Ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν
 ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσειν ἰλιγγίους σοφισθή-
 σεται. Ὅς φυλάσσει τὰς ἐαυτοῦ ὁδοὺς τηρεῖ τὴν
 ἐαυτοῦ ψυχὴν, ἀγαπῶν δὲ τὴν αὐτοῦ φείσεται
 στόματος αὐτοῦ. 18 Πρὸ συντριβῆς ἡγίεται
 ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κοκοφροσύνη. 19 Κρείσ-
 σων πρᾶϋθυμος μετὰ ταπεινώσεως ἢ δὲ διαι-
 ρίται σέϋλα μετὰ ὕβριστων. 20 Συνειδὸς ἐν
 πράγμασιν εὐρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὸς δὲ ἐπὶ θεῷ
 μακαριστός. 21 Τοὺς σοφοὺς καὶ συνειτοὺς φαύλους
 καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκού-
 σονται. 22 Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς ἐκτρημένοις,
 παιδεία δὲ ἀφρόνῳ κατή. 23 Καρδία σοφοῦ
 νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χεῖλεσι
 φορεῖσι ἐπιγνωμοσύνην. 24 Κηρία μέλιτος λόγῳ
 καλοῖ, γλυκάσμα δὲ αὐτοῦ ἴσως ψυχῆς. 25 Εἰσὶν
 ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὁρθαὶ ἀνδρὶ, τὰ μὲντοι τελευ-
 ταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμῖνα ᾄδου. 26 Ἄνθρω-
 πὸν πόνοις ποιεῖ ἐαυτῷ καὶ ἐκβάλλεται τὴν ἀπώλειαν
 ἐαυτοῦ· ὁ μὲντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἐαυτοῦ στόματι
 φορεῖ τὴν ἀπώλειαν. 27 Ἄνθρωπος ἀφρων ὀρύσσει
 ἐαυτῷ κακὰ, ἐπὶ δὲ τῶν ἐαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει
 πῦρ. 28 Ἄνθρωπος σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ
 λαμπτήρα δόλου πυρσεύσει κακοῖς, καὶ διαχωρίζει
 φίλους. 29 Ἄνθρωπος παράνομος ἀποπειράται φίλων,
 καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς. 30 Στρη-
 ζῶν δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διαλογίζεται διεστραμμένα,
 ὀρίζει δὲ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακὰ,
 οὗτος ἀμύνος ἔστι κακίας. 31 Στέφανος καυχί-
 σιος γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐρίσκεται. 32
 Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ, ὁ δὲ κρατῶν
 ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν. 33 Εἰς
 κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκῳ, παρὰ δὲ
 Κυρίου πάντα τὰ δίκαια.

ΚΕΦ. ιζ'.

1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμὸς μετ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ
 οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ
 μάχη. 2 Οἰκείτης νοήμων κρατῆς ἐν δισποτῶν
 ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφῶς διλείπεται μέρη. 3 Ὡςπερ
 δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἀργυρὸς καὶ χρυσός, οὕτως
 ἐκλείπεται καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. 4 Κακὸς ὑπακούει
 γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεί-
 λεσι ψευδῶν. 5 Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει
 τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένων
 οὐκ ἀθωωθήσεται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχίζόμενος ἐλεη-
 θήσεται. 6 Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων,
 καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν. Τοῦ πιστοῦ
 ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου
 οὐδὲ ὀβολός. 7 Οὐχ ἀρμόσει ἄφρονι χεῖλη πιστά,
 οὐδὲ δίκαιῳ χεῖλη ψευδῆ. 8 Μισθὸς χαρίτων
 παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὐ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐδω-
 θήσεται. 9 Ὅς κρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φίλιν,
 δὲ δὲ μιστὶ κρύπτειν εὐίστησι φίλους καὶ οἰκίους. 10
 Συντρίβει ἀπειλή καρδίαν φοιτήμον, ἄφρων δὲ
 μαστιγώθεις οὐκ αἰσθάνεται. 11 Ἀντιλογία
 ἐγείρει πᾶς κακός, ὁ δὲ Κύριος ἀγγέλον ἀνε-
 λέημονα ἐκπέμψει αὐτῷ. 12 Ἐμπεσῇται μέρμηρα
 ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἀφρονες διαλογιῶνται
 κακὰ. 13 Ὅς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,
 οὐ κινήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Semita justorum declinat mala: custos
 animæ suæ servat viam suam. 18 Contri-
 tionem præcedit superbia: et ante ruinam
 exaltatur spiritus. 19 Melius est humiliari
 cum mitibus, quam dividere spolia cum
 superbia. 20 Eruditus in verbo reperiet
 bona: et qui sperat in Domino, beatus est.
 21 Qui sapiens est corde, appellabitur prudens:
 et qui dulcis eloquio, majora percipiet.
 22 Fons vitæ eruditio possidentis: doctrina
 stultorum, fatuitas. 23 Cor sapientis erudiet
 os ejus: et labiis ejus addet gratiam. 24 Favus
 mellis, composita verba: dulcedo animæ,
 sanitas ossium. 25 Est via quæ videtur
 homini recta: et novissima ejus ducunt ad
 mortem. 26 Anima laborantis laborat sibi,
 quia compulit eum os suum. 27 Vir impius
 fodit malum, et in labiis ejus ignis ardescit.
 28 Homo perversus suscitatur lites: et verbosus
 separat principes. 29 Vir iniquus lactat
 amicum suum: et ducit eum per viam non
 bonam. 30 Qui attonitis oculis cogitat prava,
 mordens labia sua perficit malum. 31 Corona
 dignitatis senectus, quæ in viis justitiæ
 reperietur. 32 Melior est patiens viro forti:
 et qui dominatur animo suo, expugnatore
 urbium. 33 Sortes mittuntur in sinum, sed a
 Domino temperantur.

CAPUT XVII.

1 MELIOR est buccella sicca cum gaudio,
 quam domus plena victimis cum jurgio. 2
 Servus sapiens dominabitur filiis stultis, et
 inter fratres hereditatem dividet. 3 Sicut
 igne probatur argentum, et aurum camino:
 ita corda probat Dominus. 4 Malus obedit
 linguæ iniquæ, et fallax obtemperat labiis
 mendacibus. 5 Qui despiciat pauperem, expro-
 brat factori ejus: et qui ruina lætatur alterius,
 non erit impunitus. 6 Corona senum filii
 filiorum: et gloria filiorum patres eorum.
 7 Non decent stultum verba composita: neo
 principem labium mentiens. 8 Gemma gra-
 tissima, expectatio præstolantis: quocumque
 se vertit, prudenter intelligit. 9 Qui celat
 delictum, querit amicitias: qui altero sermone
 repetit, separat fœderatos. 10 Plus proficit
 correptio apud prudentem, quam centum
 plagæ apud stultum. 11 Semper jurgia
 querit malus: angelus autem crudelis mittetur
 contra eum. 12 Expedit magis ursæ
 occurrere raptis fœtibus, quam fatuo con-
 fidenti in stultitia sua. 13 Qui reddit mala
 pro bonis, non recedet malum de domo ejus.

14 פוטר מים ראשית מדון ולפניו חתנלע
 הריב נטוש: 15 מצדיק רשע ומרשע
 צדיק תועבת והנה צדיקתם: 16 לפחד
 נח מתיר ביד-כסיל לתנות חכמה ולב-
 און: 17 בכל-עצ אהב חכם חכם ונחם ללמד
 ילד: 18 אדם חסר-לב תקע קף ערב
 צרפה לפניו רעהו: 19 אהב רשע אהב
 מצח מגפיה פתחו מבקש-שקר: 20 עקש-
 לב לא ימצא טוב ונהפך פלשונו ופול
 ברעהו: 21 ילד כסיל לתוכו לו ולא
 ישמח אבי נחל: 22 לב שמח ייטיב גח
 ורחם לבא תבש-קדם: 23 שחור מח
 רשע ונקח לחפזות ארחות משפט: 24 אר-
 פג מבין חכמה ועיגן כסיל בקצח-ארץ:
 25 פעם לאביו בן כסיל ואמר לילדו:
 26 גם ענוש לצדיק לא טוב לחפזות
 בדיבים עלי-ישר: 27 חושך אחריו ילד
 געת ומר-רעה איש תבונה: 28 גם אגיל
 מחריש חכם יחשב אדם שפתיו נבון:

פרשה יח:

1 לתאור יבקש נפרד בכל-תפישו
 יתנלע: 2 לא-יחפץ כסיל בחבונה פי
 אס-בחהלות לבו: 3 בבוא רשע בוא נח-
 ביו ועם-קלון חרפה: 4 מים צמקים
 דברי פראש קחל כבש מקור חכמה:
 5 שאת פגיר-רשע לא-טוב לחפזות צדיק
 במשפט: 6 שפתי כסיל ובלוי בריב רפיו
 למחלפות יקרא: 7 פי כסיל מחמה-לו
 ישפתיו מוקש נפשו: 8 דברי גרן
 פתח-למים וחס ירדו חריר-בטן: 9 גם
 מתרפה במלכתו אח חוה לבשל
 משחית: 10 מבדל-עו שום והנה בוי-
 הרץ צדיק ונשגב: 11 חן גשיר חרית
 עני וכוחמה לשבח במשפתו: 12 לפג-
 שר יבצה לביאש ולפניו כבוד ענה:
 13 משיב דבר בחרם ישמע אגלת היא
 לו וכל-חם: 14 ריח איש וכל-ל מחלח
 ורחם לבא מן ישאקה: 15 לב גבון
 יקנה-געת ואון חכמים תבש-דע:

14 Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης,
 προηγείται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη. 15 Ὁς
 δίκαιον κρίνει τὸν ἀδίκον, ἀδικον δὲ τὸν δίκαιον,
 ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ θεῷ. 16 Ἵνα τί
 ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν
 ἀκάρδιος οὐ δύνησεται. Ὁς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν
 ἑαυτοῦ οἶκον ζητεῖ συντριβὴν, ὃ δὲ σκολιάζων τοῦ
 μαθῆν ἐμπιστεύεται εἰς κακά. 17 Εἰς πάντα καιρὸν
 φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρή-
 σιμοὶ ἔστωσαν, τοῦτου γὰρ χάριν γιννῶνται. 18 Ἀνὴρ
 ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς
 καὶ ὁ ἰγγυόμενος ἰγγύη τῶν ἑαυτοῦ φίλων. 19 Φι-
 λαμαρτήμων χαίρει μάχαις, 20 Ὁ δὲ σκληροκάρδιος
 οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς. Ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσση
 ἐμπιστεύεται εἰς κακά, 21 Καρδία δὲ ἄφρονος δδύνη
 τῷ κεκτημένῳ αὐτῇ. Οὐκ εὐφραίνεται πατήρ ἰφ'
 υἱῷ ἀπαιδευτῷ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα
 αὐτοῦ. 22 Καρδία εὐφραينوμένη εὐκτεῖν ποιεῖ,
 ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστά. 23 Λαμ-
 βάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις οὐ κατενο-
 δύνεται ὁδοί, ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης. 24 Πρόσωπον συνेतὸν ἀνδρὸς σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
 τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς. 25 Ὁρῇ πατρί υἱὸς
 ἄφρων, καὶ δδύνη τῇ τεκοῦσῃ αὐτόν. 26 Ζημιὸν
 ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν, οὐδὲ ὄσιον ἐπιβουλεύειν
 δυνάσταις δίκαιοις. 27 Ὁς φέιδεται ῥῆμα προῖσθαι
 σκληρὸν ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος. 28 Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθή-
 σεται, ἐνέον δὲ τις ἑαυτὸν ποιήσας δόξει φρόνιμος
 εἶναι.

ΚΕΦ. ιη'.

1 ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρί-
 ζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος
 ἔσται. 2 Οὐ χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδείη φρενῶν,
 μάλλον γὰρ ἀγεται ἀφροσύνη. 3 Ὅταν ἔλθῃ
 ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται
 δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὀνειδος. 4 Ὑδωρ βαθὺ λόγος
 ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ
 ζωῆς. 5 Θανυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν,
 οὐδὲ ὄσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει. 6 Χεῖλη
 ἄφρονος ἀγουσιν αὐτὸν εἰς κακά, τὸ δὲ στόμα
 αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται. 7 Στόμα
 ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χεῖλη αὐτοῦ παγίς
 τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. 8 Ὀκνηροῦς καταβάλλει φόβος,
 ψυχὰ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν. 9 Ὁ μὴ ἰώμε-
 νος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἔστι τοῦ
 λυμαινομένου ἑαυτοῦ. 10 Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος
 ὄνομα Κυρίου, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι
 ὑψοῦνται. 11 Ὑπαρξίς πλουσίου ἀνδρὸς πόλις
 ὀχυρά, ἣ δὲ δόξα αὐτοῦ μέγα ἐπισκιάζει. 12 Πρὸ
 συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρός, καὶ πρὸ
 δόξης ταπεινοῦται. 13 Ὁς ἀποκρίνεται λόγον
 πρὶν ἀκοῦσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἴστί καὶ ὀνειδος. 14
 Θυμὸν ἀνδρὸς πρᾶθνην θεράπων φρόνιμος,
 ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τις ὑποΐσται; 15 Καρδία φρονί-
 μου κτᾶται αἰσθητῶν, ὧτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἐννοίας.

14 Qui dimittit aquam, caput est jurgiorum:
 et antequam patiatu contumeliam, judicium
 deserit. 15 Qui justificat impium, et qui
 condemnat justum, abominabilis est uterque
 apud Deum. 16 Quid prodest stulto habere
 divitias, cum sapientiam emere non possit?
 Qui altam facit domum suam, quaerit ruinam:
 et qui evitat discere, incidet in mala. 17 Omni
 tempore diligit qui amicus est: et frater in
 angustiis comprobatur. 18 Stultus homo
 plaudet manibus, cum spoponderit pro amico
 suo. 19 Qui meditatur discordias, diligit
 rixas: et qui exaltat ostium, quaerit ruinam.
 20 Qui perversi cordis est, non inveniet
 bonum: et qui vertit linguam, incidet in
 malum. 21 Natus est stultus in ignominiam
 suam: sed nec pater in fatuo lætabitur.
 22 Animus gaudens ætatem floridam facit:
 spiritus tristis exsiccat ossa. 23 Munera
 de sinu impius accipit, ut pervertat semitas
 judicii. 24 In facie prudentis lucet sapientia:
 oculi stultorum in finibus terræ. 25 Ira
 patris, filius stultus: et dolor matris quæ
 genuit eum. 26 Non est bonum, damnum
 inferre justo: nec percutere principem, qui
 recta judicat. 27 Qui moderatur sermones
 suos, doctus et prudens est: et pretiosi spiritus
 vir eruditus. 28 Stultus quoque si tacuerit,
 sapiens reputabitur: et si compresserit labia
 sua, intelligens.

CAPUT XVIII.

1 OCCASIONES quaerit qui vult recedere ab
 amico: omni tempore erit exprobrabilis. 2 Non
 recipit stultus verba prudentie: nisi ea dixeris
 quæ versantur in corde ejus. 3 Impius, cum
 in profundum venerit peccatorum, contemnit:
 sed sequitur eum ignominia et opprobrium.
 4 Aqua profunda verba ex ore viri: et torrens
 redundans fons sapientiae. 5 Accipere per-
 sonam impii non est bonum, ut declines a
 veritate judicii. 6 Labia stulti miscent se
 rixis: et os ejus jurgia provocat. 7 Os stulti
 contritio ejus: et labia ipsius, ruina animæ
 ejus. 8 Verba bilinguis, quasi simplicia: et
 ipsa perveniunt usque ad interiora ventris.
 Pigrum dejecit timor: animæ autem effemina-
 torum esurient. 9 Qui mollis et dissolutus
 est in opere suo, frater est sua opera dissi-
 pantis. 10 Turris fortissima, nomen Domini:
 ad ipsum ecurrit justus, et exaltabitur.
 11 Substantia divitis urbs roboris ejus, et
 quasi murus validus circumdans eum. 12 Ante-
 quam conteratur, exaltatur cor hominis: et
 antequam glorificetur, humiliatur. 13 Qui
 prius respondet quam audiat, stultum se esse
 demonstrat, et confusione dignum. 14 Spi-
 ritus viri sustentat imbecillitatem suam: spi-
 ritum vero ad irascendum faciem quis poterit
 sustinere? 15 Cor prudens possidebit scien-
 tiam: et auris sapientium quaerit doctrinam.

16 מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים
 נחפז: 17 צדיק הראשון בריבו יבא
 רעהו וחקרו: 18 מדנים ושפית חבול
 יבין עצומים ופרד: 19 אח נפצע
 מקריתו וימנעו פכרים ארמון:
 20 מפרי פראש תשבע בטני תביא
 שפתיו ושפז: 21 מות וחיים ביד לשון
 ואחיה יאכל פתח: 22 מצא אשה מצא
 טוב וגם רצון מיהוה: 23 תחנכים
 ודברגש ופשייר ופגה עזות: 24 אש רעים
 לחתונתו ויש אהב דבק מאח:

פרשה יט:

1 טוב רש הולך ברחו מעקש שפתיו
 והוא כסיל: 2 גם בלא ידעת נפש לא טוב
 ואף ברכים חומא: 3 אכלת אדם תסלק
 דרכו ועל-יהוה יוצא לבו: 4 הון וסיה
 רעים רבים וכל מרעה ופרד: 5 עד
 שנקרים לא יקח ויפיה פזים לא ימלט:
 6 רבים יחלי פרגיב וכל-הרע לאיש
 מתן: 7 כל אחר-דשו ונאחז אף פי מרעהו
 חתני מנפני מרבה אמרים לא-תחמה:
 8 להחלב אהב נפשו שמר חבוקה
 למצא טוב: 9 עד שנקרים לא יקח ויפיה
 פזים יאבד: 10 לא-תאנה לכסיל תעניג
 אף פיל-עבד משל פשרים: 11 מכל אדם
 הארץ אפו וחסארתו עבר על-פשע:
 12 נחם גפפיר ופח מלה וכל על-עשב
 רצונו: 13 הנה לאביו בן פסיל וכל
 טרד מדיג אשה: 14 בית וחוץ נחלת
 אבות ומהינה אשה מנפלת: 15 עצלה
 תפיל תרדמה ונפש רמיה חרעב:
 16 שמר מצנה שמר נפשו בזה דרכו
 יומת: 17 מלה יהוה חוץ כל וגמלו
 ושל-לו: 18 ופרד בנה פריש תהוה
 ואל-תמיתו אל-תאנה נפשה: 19 גדל
 חמה נשא עגש פי אס-תאמר ופוד
 תוסף: 20 שפע גפח וכל מוסר למען
 תחכם באחריות: 21 רבות מנפלות
 בלב-איש ונפח חנה היא הקום:

16 Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτόν, καὶ παρὰ
 δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν. 17 Δίκαιος ἑαυτοῦ
 κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, ὡς δ' ὃν ἐπιβάλλῃ ὁ
 ἀντίδικος ἐλέγχεται. 18 Ἀντιλογία παύει σιγηρὸς
 ἐν δὲ δυναστείᾳ ὀρίζεται. 19 Ἀδελφός ὑπὸ ἀδελφοῦ
 βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλὴ, ἰσχύει
 δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασιλεῖον. 20 Ἀπὸ
 καρπῶν στόματος ἀνὴρ πῖμπλησι κοιλίαν αὐτοῦ,
 ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται.
 21 Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ
 κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρπούς αὐτῆς.
 22 Ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθὴν εὗρε χάριτας, ἔλαβε
 δὲ παρὰ θεοῦ ἰλαρότητα. (ὃς ἐκβίλλει γυναῖκα
 ἀγαθὴν ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ, ὃ δὲ κατήχων μοιχαλίδι
 ἄφρων καὶ ἀσεβής.) [23 Δίσεις φθίγγεται πίνης.
 ὃ δὲ πλούσιος ἀποκρίνεται σκληρά. 24 Ἀνὴρ
 ἐταίρων πρὸς ἐταίριον, καὶ ἐστὶν φίλος προσκο-
 ληθεὶς ὑπὲρ ἀδελφόν.]

ΚΕΦ. ΙΘ'.

[1 ΚΡΗΣΣΩΝ ἴσθιν πτωχὸς πορευόμενος ἐν
 ἀπλότῃ αὐτοῦ, ἢ στρεβλὸς τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ
 καὶ αὐτὸς ἀνόητος. 2 Καίγε χωρὶς ἐπιστήμης
 ψυχὴ οὐκ ἀγαθὴ· καὶ ὁ σπεύδων τοῖς ποσὶν
 ἀμαρτάνει.] 3 Ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμάνεται τὰς
 ὁδοὺς αὐτοῦ, τὸν δὲ θεὸν αἰγιάται τῇ καρδίᾳ
 αὐτοῦ. 4 Πλούτος προστίθει φίλους πολλούς, ὃ δὲ
 πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.
 5 Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὃ δὲ
 ἰγκαλῶν ἀδικῶς οὐ διαφύζεται. 6 Πολλοὶ θερα-
 πεύουσι πρόσωπα βασιλείων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς
 γίνεται δνειδὸς ἀνδρὶ. 7 Πᾶς δὲ ἀδελφὸν πτωχὸν
 μιστὶ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται. Ἐννοία ἀγαθὴ
 τοῖς εἰδῶσιν αὐτὴν ἰγγίει, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὐρήσει
 αὐτήν. Ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν,
 δὲ δὲ ἐρεθίζει λόγους οὐ σωθήσεται. 8 Ὁ κτῶμενος
 φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν, δὲ δὲ φυλάσσει φρόνησιν
 εὐρήσει ἀγαθὰ. 9 Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος
 ἔσται, δὲ δ' ὃν ἐκαύσθ κακίαν ἀπολείται ὑπ'
 αὐτῆς. 10 Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή, καὶ ἴαν
 οἰκίτης ἀρξεται μεθ' ὑβριως δυναστεύειν. 11 Ἐλεή-
 μων ἀνὴρ μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ
 ἐπέρχεται παρανόμοις. 12 Βασιλεὺς ἀπειλὴ
 ὁμοία βρυγμῇ λέοντος, ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ
 οὕτως τὸ ἰλαρὸν αὐτοῦ. 13 Αἰσχύνῃ πατρὶ υἱὸς
 ἄφρων, οὐχ ἄγχι εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἐταίρας.
 14 Ὀκον καὶ ὑπαρξὶν μερίζουσι πατέρες παισὶ,
 παρὰ δὲ Κυρίου ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ. 15 Δειλία
 κατέχει ἀνδρόγυνον, ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πινάσει.
 16 Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.
 ὃ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν ἀπολείται.
 17 Δανίζει θεῷ ὃ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα
 αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. 18 Παιδεύει υἱὸν σου,
 οὕτως γὰρ ἔσται εὐέλπης, εἰς δὲ ὑβριν μὴ ἐπαίρου τῇ
 ψυχῇ σου. 19 Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθείσεται,
 ἴαν δὲ λαιμύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει.
 20 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γέῃ ἡ
 ἰπ' ἰσχάτων σου. 21 Πολλοὶ λογιόμενοι ἐν καρδίᾳ
 ἀνδρός, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

16 Donum hominis dilatat viam ejus, et ante
 principes spatium ei facit. 17 Justus, prior
 est accusator sui: venit amicus ejus, et in-
 vestigabit eum. 18 Contradictiones com-
 primit sors, et inter potentes quoque dijudi-
 cat. 19 Frater, qui adjuvatur a fratre, quasi
 civitas firma: et judicia quasi vectes urbium.
 20 De fructu oris viri replebitur venter ejus:
 et genimina labiorum ipsius saturabunt eum.
 21 Mors, et vita in manu linguæ: qui dili-
 gunt eam, comedent fructus ejus. 22 Qui
 invenit mulierem bonam, invenit bonum: et
 hauriet jucunditatem a Domino. (Qui expellit
 mulierem bonam, expellit bonum: qui autem
 tenet adulteram, stultus est et impius.)
 23 Cum obsecrationibus loquetur pauper: et
 dives effabitur rigide. 24 Vir amabilis ad
 societatem, magis amicus erit, quam frater.

CAPUT XIX.

1 MELIOR est pauper, qui ambulat in sim-
 plicitate sua, quam dives torquens labia sua,
 et insipiens. 2 Ubi non est scientia animæ,
 non est bonum: et qui festinus est pedibus,
 offendet. 3 Stultitia hominis supplantat
 gressus ejus: et contra Deum fervet animo
 suo. 4 Divitiæ addunt amicos plurimos: a
 paupere autem et hi, quos habuit, separantur.
 5 Testis falsus non erit impunitus: et qui
 mendacia loquitur, non effugiet. 6 Multi
 colunt personam potentis, et amici sunt dona
 tribuentis. 7 Fratres hominis pauperis ode-
 runt eum: insuper et amici procul recesserunt
 ab eo. Qui tantum verba sectatur, nihil
 habebit: 8 Qui autem possessor est mentis,
 diligit animam suam, et custos prudentiæ
 inveniet bona. 9 Falsus testis non erit im-
 punitus: et qui loquitur mendacia, peribit.
 10 Non decent stultum deliciae, nee servum
 dominari principibus. 11 Doctrina viri per
 patientiam nescitur: et gloria ejus est iniqua
 prætergredi. 12 Sicut fremitus leonis, ita et
 regis ira: et sicut ros super herbam, ita et
 hilaritas ejus. 13 Dolor patris, filius stultus:
 et tecta jugiter perstillantia, litigiosa mulier.
 14 Domus, et divitiæ dantur a parentibus:
 a Domino autem proprie uxor prudens.
 15 Pigredo immittit soporem, et anima dis-
 soluta esuriet. 16 Qui custodit mandatum,
 custodit animam suam: qui autem negligit
 viam suam, mortificabitur. 17 Fœneratur
 Domino qui miscetur pauperis: et vicissi-
 tudinem suam reddet ei. 18 Erudi filium
 tuum, ne desperes: ad interfectionem autem
 ejus ne ponas animam tuam. 19 Qui im-
 patiens est, sustinebit damnum: et cum
 rapuerit, aliud apponet. 20 Audi consilium,
 et suscipe disciplinam, ut sis sapiens in
 novissimis tuis. 21 Multæ cogitationes in
 corde viri: voluntas autem Domini permanebit.

משלי יט כ

22 תאמר אדם חסדו וטוב רש מאיש
 23 יראת יהוה לחיים ושבט וליו
 בליפקה רע : 24 שָׁמֵן עֵצַל גֵּדוֹ בַּעֲלֵחָת
 גִּדְּאֵל-עֵינָיו לֹא יִשְׁכַּח : 25 לֵץ תִּבְחַ
 וּפְתִי יַעֲרֵם וְהוֹכִיחַ לִנְבוֹן וְגִיו דַּעַת :
 26 מִשְׁדָּרֶאֱב וּבְרִיחַ אִם לֹן מְבִישׁ וּמַחֲסִיר :
 27 חֲדַל-בְּנִי לִשְׁכָּע מִסֵּר לַשְׁבוֹת מִמֶּסֶר
 דַּעַת : 28 עַד בְּלִיעַל וְלִץ מִשְׁפָּט וְפִי
 רָשָׁעִים וּבִלְעֵאָנוֹ : 29 נְכוֹנֵי לִלְעִים
 שִׁשְׁמִים וּמַחֲלָפוֹת לִגְוֹ פְּסִילִים :

פרשה כ :

1 לֵץ חֲסִידוֹ חֶמְדָּה שֶׁכֵּר וְכֵל-שִׁנָּה בֹּ
 לֹא יִחָדָם : 2 נָהָם בַּפִּיר אִימַת מִלֶּחֶ
 בְּתַעֲפֵרוֹ חוֹמָה נִפְשׁוֹ : 3 בְּכֹד לֵאשׁ
 שִׁבְתָּ מְרִיב וְכֵל-אֵוִיל יִתְנַלֵּץ : 4 מִדְּחָה
 עֵצַל לֹא יִחָרֵשׁ וְשֹׁאֵל בְּרָצִיר וְאֵין :
 5 מִים עֲמֻקִּים עֲצָה בְּלִב־אִישׁ וְאִישׁ תְּבִינָה
 וְלִלְכָה : 6 רִב־אֲנָם יִקְרָא אִישׁ חֲסִידוֹ וְאִישׁ
 אֲמִינִים מִי יִמָּצֵא : 7 מִתְחַלֵּף בְּתַפְסֵי עֲנִיָּה
 אֲשֶׁרִי בְּגֵיו אֲחֵרִיו : 8 מִלֶּחֶם יוֹשֵׁב עַל-פֶּסֶד
 גִּיו מִזְרָה בַּעֲנֵי קִלְדֵּעַ : 9 מִרְיָמֶר
 זִכְרִי לִפְנֵי שְׂחֵרְתִי מִחֲסָאָה : 10 אֲבֹן וְאֲבֹן
 אִפְתָּה וְאִפְתָּה תוֹעֵבָה יִהְיֶה גִבְשִׁיגָהם :
 11 נָם בְּמַעֲלָלֵי יִתְגַּדֵּל וְעַד אִשָּׁה וְאִשָּׁה
 קָעָל : 12 אֵין שְׂמֵחַ וְעֵין רָאָה יִהְיֶה
 עֲשָׂה גִבְשִׁיגָהם : 13 אֶל-תִּתְּנָה שְׂנֵה
 פִּרְתִּיגָשׁ פֶּחָח עֵינָה שְׂבַע-לֶחֶם : 14 רַע
 רַע יִמָּר חֲסִידָה וְאֵין אֵין יִתְחַלֵּל :
 15 יֵשׁ זֶהָב וְרִב־פְּנִיגָם וְכֵל יִקָּר שְׂחֵר-
 דַּעַת : 16 לִמְחֻבָּדוֹ פֶּרֶעַרְבִי זָר וּבְעַד
 זִכְרֵם חֲבֵלָה : 17 עֲרֵב לֵאשׁ לֶחֶם שֶׁמֶר
 וְאֶחָד וּפְלִאֲפִיחוֹ חָצֵץ : 18 מִחֲשָׁבוֹת
 בַּעֲצָה תִּפְּנֵן וְכִתְחַבְּלוֹת עֲשָׂה מִלְחָמָה :
 19 מִלְחָמָה הוֹלֵךְ רִבִּי וְלִפְתָּה שְׂפָתָיו לֹא
 תִתְּנָה : 20 מִחֲלָל אֲבִיו וְאִמּוֹ יִדְעָה גֵדוֹ
 בְּאִשְׁוֵנוֹ חֲשָׁה : 21 גִּחְלָה מִחֲלָל בְּרִאשׁוֹנָה
 וְאֶחָרִיתָה לֹא תִבְחַה : 22 אֶל-תִּמָּרֶר אֲשֶׁלֶּמְדָה
 רַע מִנָּה לִיְהוָה וְנִשְׁע לָהּ : 23 תוֹעֵבָה
 יִהְיֶה אֲבֹן וְאֲבֹן וּמִאֲנֵן מִרְמָה לֹא-טוֹב :

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, ιθ', ε'.

22 Καρπὸς ἀνδρὶ ἡλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτω-
 χὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψευδής. 23 Φόβος Κυρίου
 εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν
 τόποις οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γυνώσκει. 24 Ὁ ἐκρύ-
 πτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως οὐδὲ
 τῷ στόματι οὐ μὴ προσενείκῃ αὐτός. 25 Λοιμοῦ
 μαστιγομένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται· ἰὰν
 δὲ ἐλίγῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.
 26 Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπαθούμενος μητέρα
 αὐτοῦ καταισχυνήσεται καὶ ἐκονειδιστος ἔσται.
 27 Ὑἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξει παιδείαν πατρὸς
 μελετήσει ῥήσεις κακὰς. 28 Ὁ ἐγγυμένους παῖδα
 ἄφρονα καθυβρίσει δικαίωμα, στόμα δὲ ἀσιβῶν
 καταπίεται κρίσεις. 29 Ἐρομίζονται ἀκολάστοις
 μάστιγες, καὶ τιμωρία ὁμοίως ἄφροσιν.

ΚΕΦ. ε'.

1 ἈΚΟΛΑΣΤΟΝ ὁλὸς καὶ ὑβριστικὸν μίση,
 πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται. 2 Οὐ δια-
 φέρι ἀπειλὴ βασιλῆως θυμοῦ λέοντος, ὁ δὲ παρο-
 ξύνων αὐτὸν ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.
 3 Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεται λοιδορίας, πᾶς δὲ
 ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται. 4 Ὀνειδίζόμενος
 δεινὸς οὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δαμιζό-
 μενος σίτον ἐν ἀμυγῇ. 5 Ὑδὼρ βαθὺ βουλή ἐν
 καρδίᾳ ἀνδρός, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.
 6 Μίγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεῖμων, ἄνδρα
 δὲ πιστὸν ἔργον εὐρεῖν. 7 Ὅς ἀναστρέφεται
 ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίους τοὺς παῖδας
 αὐτοῦ καταλίψει. 8 Ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ
 ἐπὶ θρόνου, οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
 πᾶν πονηρόν. 9 Τίς καυχῆσεται ἀγνίην εἶχειν τὴν
 καρδίαν; ἢ τίς παρήρσιόσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ
 ἁμαρτιῶν; 10 Στάθμιον μίγα καὶ μικρόν καὶ
 μέτρα δισά, ἀκάθαρτα ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀμ-
 φύτητα, 11 Καὶ ὁ ποιῶν αὐτά. Ἐν τοῖς ἐπι-
 τηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανίσκος μετὰ
 ὀσίου, καὶ εὐθεία ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. 12 Οὓς ἀκούει καὶ
 ὀφθαλμὸς ὀρᾷ, Κυρίου ἔργα καὶ ἀμύγματα. 13 Μὴ
 ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇ· διάνοιξον
 τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἱμνήσῃτι ἄρτων.
 [14 Πονηρόν, πονηρόν, εἰρεῖ ὁ κτώμενος, καὶ
 πορευθεὶς τότε καυχῆσεται. 15 Ἔστιν χευσὸς καὶ
 πληθὸς ἰσωτάτων, καὶ σκεῦος τίμιον χεῖλη γνῶ-
 σις. 16 Λάβε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ὅτι ἐνεγγύησας
 ἀλλότριον, καὶ περὶ ζήτησις ἐνεχίρσας ἐαυτόν.
 17 Ἡδύνθη ἀνθρώπων ἄρτος ψεύδους, καὶ μετὰ τοῦτο
 πληρωθήσεται τὸ στόμα αὐτοῦ ψηφίδος. 18 Λογισμὸς
 ἐν βουλῇ ἱτοιμασθήσεται, καὶ ἐν κυβερνήσειν ποιεῖ
 πόλεμον. 19 Ἀποκαλύπτων μυστήριον πορεύεται
 δόλῳ, καὶ ἀπατῶντι χεῖλη αὐτοῦ μὴ συναναμίσγῃ.
 20 Κακολογοῦντος πατέρα ἢ μητέρα σβεσθήσεται
 λαμπτήρ, οἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄψονται
 σκότος. 21 Μερὶς ἐπισκουδαζομένη ἐν πρώτοις ἐν
 τοῖς τελευταίους οὐκ εὐλογηθήσεται. 22 Μὴ εἶπῃς
 Τίσομαι τὸν ἰχθρὸν, ἀλλ' ὑπόμινον τὸν Κύριον
 ἵνα σοι βοηθῇ. 23 Βδελυγμία Κυρίῳ δισσὸν
 στάθμιον, καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

PROVERBIA, XIX. XX.

22 Homo indigens misericors est: et melior
 est pauper, quam vir mendax. 23 Timor
 Domini ad vitam: et in plenitudine commo-
 rabitur, absque visitatione pessima. 24 Ab-
 scondit piger manum suam sub ascella, nec
 ad os suum applicat eam. 25 Pestilente
 flagellato stultus sapientior erit: si autem
 corripueris sapientem, intelliget disciplinam.
 26 Qui affligit patrem, et fugat matrem,
 ignominiosus est et infelix. 27 Non cesses
 fili audire doctrinam, nec ignores sermones
 scientiæ. 28 Testis iniquus deridet iudicium:
 et os impiorum devorat iniquitatem. 29 Pa-
 rata sunt derisoribus iudicia: et mallei per-
 cutientes stultorum corporibus.

CAPUT XX.

1 LUXURIOSA res, vinum, et tumultuosa
 ebrietas: quicumque his delectatur, non erit
 sapiens. 2 Sicut rugitus leonis, ita et terror
 regis: qui provocat eum, peccat in animam
 suam. 3 Honor est homini, qui separat se a
 contentionibus: omnes autem stulti miscuntur
 contumeliis. 4 Propter frigus piger arare no-
 luit: mendicabit ergo æstate, et non dabitur
 illi. 5 Sicut aqua profunda, sic consilium in
 corde viri: sed homo sapiens exhauriet illud.
 6 Multi homines misericordes vocantur:
 virum autem fidelem quis inveniet? 7 Justus,
 qui ambulat in simplicitate sua, beatos post
 se filios derelinquet. 8 Rex, qui sedet in
 solio iudicii, dissipat omne malum intuitu
 suo. 9 Quis potest dicere: Mundum est cor
 meum, purus sum a peccato? 10 Pondus et
 pondus, mensura et mensura: utrumque
 abominabile est apud Deum. 11 Ex studiis
 suis intelligitur puer, si munda et recta sint
 opera ejus. 12 Aurem audientem, et oculum
 videntem, Dominus fecit utrumque. 13 Noli
 diligere somnum, ne te egestas opprimat:
 aperi oculos tuos, et saturare panibus. 14 Ma-
 lum est, malum est, dicit omnis emptor: et
 cum recesserit, tunc gloriabitur. 15 Est
 aurum, et multitudo gemmarum: et vas pre-
 tiosum labia scientiæ. 16 Tolle vestimentum
 ejus, qui fidejussor exstitit alieni, et pro ex-
 transeis aufer pignus ab eo. 17 Suavis est
 homini panis mendacii: et postea implebitur
 os ejus calculo. 18 Cogitationes consiliis
 roborantur: et gubernaculis tractanda sunt
 bella. 19 Ei, qui revelat mysteria, et ambu-
 lat fraudulentem, et dilatat labia sua, ne com-
 miscearis. 20 Qui maledicit patri suo, et matri,
 extinguetur lucerna ejus in mediis tenebris.
 21 Hereditas, ad quam festinatur in principio,
 in novissimo benedictione carebit. 22 Ne
 dicas: Reddam malum: expecta Dominum, et
 liberabit te. 23 Abominatio est apud Dominum
 pondus et pondus: statera dolosa non est bona

משלי כ כא

24 מִהֲיִנְהָ מִצְעָדֵיגְבֹר וְאֵדָם מִהֲיִנְהָ
 25 מִקֶּשֶׁשׁ אָדָם יָלַע גִּדְּשׁ וְאַחֶר
 26 מִזֶּה רָשָׁעִים מִלֵּה
 27 גֵּר וְהָיָה
 28 נִשְׁמַת אָדָם חֹפֶשׁ קֶלֶח־דִּבְרֵיכֶסֶד
 29 וְאַחֶר יִצְרֵר־מֶלֶךְ וְקֶסֶד בַּחֲסֵד כֶּסֶד
 30 חֲבִירוֹת פָּחַס וְחֲסֵד וְחֲסֵד
 31 חֲבִירוֹת פָּחַס וְחֲסֵד וְחֲסֵד

פרשה כא

1 פִּלְגֵי־מַיִם לִב־מֶלֶךְ בְּיַד־יְהוָה עַל־כֵּל־
 2 אֲשֶׁר יַחֲפֹץ וְיָמֵנִי 3 כִּלְכִּיךָ אִישׁ וְשֶׁר
 4 בְּעֵינָיו וְחָקוֹן לִפְתּוֹת יְהוָה 5 גִּשְׁשׁ צְדָקָה
 6 וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לִיהוָה מִזֶּבֶחַ 7 רֹם
 8 אֲנִי־וְהַכֹּהֵן לֵב נֶר רָשָׁעִים חֲסָאֵם
 9 מִחֲשָׁבוֹת חֲרִיץ אֶחָד־לְמוֹתָר וְכֹל־אֶץ
 10 אֶחָד־לְמַחְסֹר 11 פֶּעַל אֲצִרוֹת בִּלְשׁוֹן שֶׁמֶר
 12 חֶבֶל נֶדֶף מִבֶּקֶר־מִוֶּתֶת 13 שֶׁד־רָשָׁעִים
 14 יִנְהָרָם כִּי מֵאֵיזָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט 15 הַפְּכֹפֶה
 16 חֲרָה אִישׁ וְהָיָה וְשֶׁר פֶּעַל 17 מִוֶּתֶת
 18 לְשִׁבְתָּהּ עַל־פֶּתֶחַ מִלִּפְתּוֹת יְהוָה
 19 חֲרָה 20 נֶפֶשׁ רָשָׁע אֶחָד־חֲרָה לְאֶחָד
 21 בְּעֵינָיו רִעִי 22 בְּעֵקֶשׁ־לֵץ וְחֲסָמֶת־פֶּתַי
 23 וּבִקְשָׁתִי לְחֶכֶם וְחָק צֶעֶד 24 מִשְׁכָּל
 25 צְדִיק לְבֵית רָשָׁע מִסֶּלֶף רָשָׁעִים לְרַע
 26 אֶמֶס אֲזִנִּי מִזִּמְתִּי־דָל בַּסִּתּוּא יִתְרָא
 27 וְלֹא יִעָנֶה 28 מִתֵּן בַּסִּתּוּא יִכְפֹּה־אָח וְשֶׁחַד
 29 בְּחֵן חֲמָה עֵצָה 30 שְׂמִיחָה לְצִדִּיק עֲשׂוֹת
 31 מִשְׁפָּט וּמִחֲסָדָה לְפִעֲלֵי אָנוּ 32 אָדָם
 33 הַיּוֹעֵה מִדֶּרֶךְ חֲשֹׁבֶל בְּחֶקֶל רָשָׁעִים וְנִיחָם
 34 אִישׁ מִחֲסֹר אֶתֵּב שְׂמִיחָה אֶתֵּב יָוֹן וְשֶׁמֶן
 35 לֹא יִעָשֶׂר 36 כֶּסֶד לְצִדִּיק רָשָׁע וְחֲסָת
 37 יִשְׁרִים בִּוְגֵד 38 מִוֶּתֶת שְׂמִיחָה בְּאֶרֶץ מִדְבָּר
 39 מִאֲשֶׁת מִדְּוָנִים וְקֶעֶס 40 אֲוִצֵּר וְגִחְמָד וְשֶׁמֶן
 41 בְּבִנְיַת חֶכֶם וּכְסִיל אָדָם יִבְלַעֲפִי 42 רָדָה
 43 צְדָקָה וְחֶסֶד וּמִצָּה חֲלִים צְדָקָה וְכִבּוֹד
 44 עֵיר בְּכִרִים קֶלֶח חֶכֶם לִיָּד עַוְבֵי מִבְּחֻקָּהּ
 45 שֶׁמֶר רִי וְלִשְׁוֹנוֹ שֶׁמֶר מִצְרוֹת נִפְשׁוֹ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, κ, κα΄.

24 Παρὰ Κυρίου ἐνθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρί,
 25 Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἀγιάσαι, μετὰ
 γὰρ τὸ εἴξασθαι μετανοεῖν γίνεται. 26 Λυμνήτωρ
 ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφός, καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τρο-
 χόν. 27 Ὡς Κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων, ὃς ἐρευνᾷ
 ταμιῖα κοιλίας. 28 Ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια
 φυλακὴ βασιλεῖ, καὶ περιουκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ
 τὸν θρόνον αὐτοῦ. 29 Κόσμος νεανίας σοφία
 δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολλοί. 30 Ὑπόπια καὶ
 συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμιῖα
 κοιλίας.

ΚΕΦ. κα.

1 Ὡς περ ὁρμὴ ὕδατος οὕτως καρδία βασιλέως
 ἐν χειρὶ θεοῦ· οὐ ἴαν θέλων νῆυσαι, ἐκεῖ ἐκλινεν
 αὐτήν. 2 Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος,
 κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος. 3 Ποιεῖν δίκαια
 καὶ ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θυσίαν
 αἶμα. 4 Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει ὁρασκάρδιος,
 λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτία. [5 Λογισμοὶ συν-
 τέμνοντος πλὴν εἰς περισσεύαν, καὶ πᾶς ἐπι-
 σπουδάζων πλὴν εἰς ὑστέρημα.] 6 Ὁ ἐνεργῶν
 θησαυρίσματα γλώσση ψευδεῖ μάταια διώκει ἐπὶ
 παγίδας θανάτου. 7 Ὁλεθρος ἀσεβείων ἐπιχεινω-
 θήσεται, οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.
 8 Πρὸς τοὺς σκολιούς σκολιάς ὁδοὺς ἀποστέλλει
 ὁ θεός, ἀγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. 9
 Κρεῖσσον οἰκτεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ ἐν
 κεκοιμημένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.
 10 Ψυχὴ ἀσιβυὺς οὐκ ἔλεηθήσεται ὑπ' οὐδενός
 τῶν ἀνθρώπων. 11 Ζημιουμένου ἀκολάστου πα-
 νουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος, συσιῶν δὲ σοφός
 διέξεται γνῶσιν. 12 Συνεῖ δίκαιος καρτίας ἀσεβῶν
 καὶ φανλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. 13 Ὁς φράσσει
 τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἱπακοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ
 αὐτὸς ἱπικαλίσσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἰσακούων.
 14 Δόσις λάθριος ἀνατρίπτει ὀργάς, δώρων δὲ ὁ
 φειδόμενος θυμὸν ἱγείρει ἰσχυρόν. 15 Εὐφροσύνη
 δίκαιων ποιεῖν κρίμα, ὅσιος δὲ ἀκαθαρτος παρὰ
 κακοῦργοις. 16 Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δι-
 καιοσύνης ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.
 17 Ἀνὴρ ἐνδείης ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν οἶνον
 καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον· 18 Περικάθαρμα δὲ
 δικαίου ἄνομος. 19 Κρεῖσσον οἰκτεῖν ἐν τῇ ἱρήμῳ
 ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ
 ὀργίλου. 20 Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται
 ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται
 αὐτόν. 21 Ὅδους δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης ἐνρί-
 σκει ζωὴν καὶ δόξαν. 22 Πόλις ὀχυράς ἐπέβη σοφός
 καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἔπεποιθεισαν οἱ ἀσε-
 βεῖς. 23 Ὁς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν
 γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

PROVERBIA, XX. XXI.

24 A Domino diriguntur gressus viri: quis
 autem hominum intelligere potest viam suam?
 25 Ruina est homini devorare sanctos, et post
 vota retractare. 26 Dissipat impios rex sapi-
 ens, et incurvat super eos fornicem. 27 Lu-
 cerna Domini spiraculum hominis, quæ
 investigat omnia secreta ventris. 28 Miseri-
 cordia et veritas custodiunt regem, et robo-
 ratur clementia thronus ejus. 29 Exultatio
 juvenum, fortitudo eorum: et dignitas senum,
 canities. 30 Livor vulneris absterget mala:
 et plagæ in secretioribus ventris.

CAPUT XXI.

1 SICUT divisiones aquarum, ita cor regis
 in manu Domini: quocumque voluerit, in-
 clinabit illud. 2 Omnis via viri recta sibi
 videtur: appendit autem corda Dominus.
 3 Facere misericordiam et judicium, magis
 placet Domino, quam victimæ. 4 Exaltatio
 oculorum est dilatatio cordis: lucerna im-
 piorum peccatum. 5 Cogitationes robusti
 semper in abundantia: omnis autem piger
 semper in egestate est. 6 Qui congregat
 thesauros lingua mendacii, vanus et excors
 est, et impingetur ad laqueos mortis. 7 Ra-
 pine impiorum detrahent eos, quia noluerunt
 facere judicium. 8 Perversa via viri, aliena
 est: qui autem mundus est, rectum opus ejus.
 9 Melius est sedere in angulo domatis, quam
 cum muliere litigiosa, et in domo communi.
 10 Anima impii desiderat malum, non mis-
 erebitur proximo suo. 11 Multato pestilente
 sapientior erit parvulus: et si secetur sapi-
 entem, sumet scientiam. 12 Excogitat justus
 de domo impii, ut detrahat impios a malo.
 13 Qui obturat aurem suam ad clamorem
 pauperis, et ipse clamabit, et non exaudietur.
 14 Munus absconditum extinguit iras: et
 domum in sinu indignationem maximam.
 15 Gaudium justo est facere judicium; et
 pavor operantibus iniquitatem. 16 Vir, qui
 erraverit a via doctrinæ, in cœtu gigantum
 commorabitur. 17 Qui diligit epulas, in
 egestate erit: qui amat vinum, et pingua,
 non ditabitur. 18 Pro justo datur impius: et
 pro rectis iniquus. 19 Melius est habitare in
 terra deserta, quam cum muliere rixosa et
 iracunda. 20 Thesaurus desiderabilis, et
 oleum in habitaculo justi: et imprudens
 homo dissipabit illud. 21 Qui sequitur jus-
 titiam et misericordiam, inveniet vitam,
 justitiam, et gloriam. 22 Civitatem fortium
 ascendit sapiens, et destruxit robur fiduciæ
 ejus. 23 Qui custodit os suum, et linguam
 suam, custodit ab angustiis animam suam.

משלי כא כב

24 נד יחיר לץ שמו עושה בעבדת דיון:
25 תמנת גצל תמיתתו פרימאני גני
לעשות: 26 כל-היום ותמיתת תמנת
ועדית ותו ולא תמית: 27 גבד רשעים
הוצבה את פרימאני ובימיו: 28 ער-קנבים
יאבד ואיש שמוע לקנח ודבר: 29 חלו
איש רשע בעניו וישר הוא: 30 חלו
אין חכמה ואין תבונה ואין חסד
לגד יהנה: 31 סוס מקו ליום מלחמה
וליהנה תתשועה:

פרשה כב:

1 נבחר לשם מעשר רב מקסם למחב:
2 חן טוב: 3 עשיר ורש נפגשו עשה כלם
יהנה: 4 ערב רחם רעה ויסתר אפסיהם
עברו ונגעשו: 5 ערב ענוה יתת יהנה
עשר וקבור וחסים: 6 צנים פחים בקנה
עקש שומר נפשו ירחם מהם: 7 חנן
לפער על-פי דרכו עם פרימאני למקור
מקשה: 8 עשיר ברשעים ימשול ועבד
ליו לאיש מלנה: 9 חרש עולה וקצור-
אנו ושגט עברתו יכלה: 10 טוב-עין הוא
יבנה פרימאני מלחמו ללל: 11 גרש לץ
ויצא מקו וישפת דיו וקליו: 12 אהב
מחור-לב חן שפתי רעה מלה:
13 עיני יהנה נצרי דעת ויסלף דברי
בד: 14 אמר גצל אמי בחיצ בתינה
יחבות ארצות: 15 שוחח עמקו פי גרות
ועם יהנה ופול-שם: 16 אגלת השוחח
כל-ב-נצר עבט מוסר ורחיקה ממנו:
17 עשן דל להרבות לו נתן לעשיר אנו
למחסור: 18 חט אונח ושמוע דברי
חכמים ולבד תשית לדעת: 19 קרענים
פרימאנים בבמנה ופני יחיו על-
שפתי: 20 לתיות גיהנה מבטחה
הודעתיה חיום אה-מחה: 21 חלל
קתבתי לו שלשום במעצות ודעת:
22 לחודיעה קשט אמני אמת לחשיב
אמנים אמת לשלחיה: 23 אל-תגל-
ל פי דלי-הוא ואל-תדמה עני בשער:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, κα', κβ'.

24 Θρασύς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζῶν λοιμὸς κα-
λείται, ὃς δὲ μνηστεικὲς παράνομος. 25 Ἐπιθυμίας
δὲ κνηρὸν ἀποκτείνουσιν, οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι. 26 Ἀσιβῆς ἐπιθυμεῖ ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακὰς, ὃ δὲ δίκαιος ἐλεῶ
καὶ οἰκτεῖρει ἀφειδῶς. 27 Θυσία ἀσιβῶν βδελύγμα
Κυρίου, καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς.
28 Μάρτυς ψευδῆς ἀπολείται, ἀνὴρ δὲ ὑπέκοος
φυλασσόμενος λαλήσει. 29 Ἀσιβῆς ἀνὴρ ἀναιδῶς
ὑφίσταται προσώπῳ, ὃ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνίει τὰς
ὁδοὺς αὐτοῦ. 30 Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀν-
δρεία, οὐκ ἔστι βουλή πρὸς τὸν ἀσιβῆ. 31 Ἴππος
ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ Κυρίου
ἡ βοήθεια.

ΚΕΦ. κβ'.

1 Αἰρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος
πολύς· ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή.
2 Πλοῦσις καὶ πτωχὸς συνήνησαν ἀλλήλοις,
ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε. 3 Πανούργος
ἰδὼν πανορὸν τιμωρούμενον κραταιὸς αὐτὸς παι-
δεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρεθόντες ἐζημιώθησαν.
4 Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ
δύα καὶ ζωή. 5 Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς
σκολαιῖς, ὃ δὲ φυλάσσων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν
φύλασσε αὐτῶν. [6 Ἐγκαινισμὸς νέου κατὰ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ, καί γε ὅταν γηράσῃ οὐκ ἀποστή-
ται ἀπ' αὐτοῦ.] 7 Πλοῦσις πτωχὸν ἄρξουσιν,
καὶ οἰκίται ἰδίους δεσπότης δανειοῦσιν. 8 Ὁ σπεί-
ρων φάυλα θερίσει κακὰ, πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ
συντελέσει. (Ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην ἐδόχει ὁ
θεός, ματαίωττα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.) 9 Ὁ
ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται, τῶν γὰρ
ἑαυτοῦ ἔργων ἔδωκε τῷ πτωχῷ. Νίκην καὶ τιμὴν
περιποιεῖται ὁ δῶρα δούς, τὴν μὲντοι ψυχὴν
ἀφαιρείται τῶν κεκτημένων. 10 Ἐκβαλε ἐκ συνε-
δρίου λοιμὸν, καὶ συνελεύσεται αὐτῷ νεῖκος·
ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει,
11 Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ
πάντες ἄμωμοι· χεῖλεις ποιμαίνει βασιλεὺς. 12 Οἱ
δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίου διατηροῦσιν αἰσθησιν, φασιλί-
ζει δὲ λόγους παρανομοῦ. 13 Προφασίζεται καὶ λέγει
δὲ κνηρὸς Λίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις
φονεῖται. 14 Βόθρος βαθεὺς στόμα παρανόμου, ὃ
δὲ μισθεῖς ὑπὸ Κυρίου ἐμπεσέτω εἰς αὐτόν. (Κεῖν
ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός, καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ
ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῶν, ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ
ὁδοῦ σκολαιᾶς καὶ κακῆς.) 15 Ἄνοια ἐξήπται
καρδίας νέου, βάβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ'
αὐτοῦ. 16 Ὁ συκοφαντῶν πίνητα πολλὰ ποιεῖ
τὰ ἑαυτοῦ, διδῶσι δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἱλάσσειν.
17 Ἀλόγους σεφῶν παράβαλλε σὺν οὓς καὶ ἄκου-
ε μὲν λόγον, τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησεν ἵνα
γνῶς ὅτι καλοὶ εἰσιν. 18 Καὶ ἰὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς
εἰς τὴν καρδίαν σου, εὐφρανέσῃ σε ἅμα ἐπὶ σοῖς
χειλεσιν, 19 Ἴνα σου γίνηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἱλπίς,
καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν σου. 20 Καὶ σὺ δὲ ἀπό-
γραφαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισὼς εἰς βουλήν καὶ γνῶ-
σιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου. 21 Διδάσκω
οὖν σε ἀληθῆ λόγον καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν,
τοῦ ἀποκρίνεσθαι εἰς λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλ-
λόμενοις σοι. 22 Μὴ ἀποβιάζου πίνητα, πτωχὸς
γὰρ ἐστὶ, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις.

PROVERBIA, XXI. XXII.

24 Superbus et arrogans vocatur indoctus, qui
in ira operatur superbiam. 25 Desideria oc-
cidunt pigrum: noluerunt enim quidquam
manus ejus operari: 26 Tota die concupiscit
et desiderat: qui autem justus est, tribuet, et
non cessabit. 27 Hostia impiorum abomi-
nabiles, quia offeruntur ex scelere. 28 Testis
mendax peribit: vir obediens loquetur vio-
toriam. 29 Vir impius procaciter obfirmat
vultum suum: qui autem rectus est, corrigit
viam suam. 30 Non est sapientia, non est
prudentia, non est consilium contra Dominum.
31 Equus paratur ad diem belli: Dominus
autem salutem tribuit.

CAPUT XXII.

1 MELIUS est nomen bonum, quam divitiarum
multarum: super argentum et aurum, gratia
bona. 2 Dives et pauper obviaverunt sibi:
utriusque operator est Dominus. 3 Callidus
vidit malum, et abscondit se: innocens per-
transiit, et afflictus est damno. 4 Finis
modestiarum timor Domini, divitiarum et gloria et
vita. 5 Arma et gladii in via perversi: cus-
tos autem animarum suarum longe recedit ab eis.
6 Proverbium est: Adolescens juxta viam
suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea.
7 Dives pauperibus imperat: et qui accipit
mutuum, servus est foenerantis. 8 Qui semi-
nat iniquitatem, metet mala, et virga irae suae
consummabitur. 9 Qui pronus est ad miseri-
cordiam, benedicetur: de panibus enim suis
dedit pauperi. Victoriam et honorem acquirit
qui dat munera: animam autem aufert accipi-
entium. 10 Ejice derisorem, et exibit cum
eo jurgium, cessabuntque causae et contumeliae.
11 Qui diligit cordis munditiam, propter
gratiam laborum suorum habebit amicum
regem. 12 Oculi Domini custodiunt scien-
tiam: et supplantantur verba iniqui. 13 Dicit
piger: Leo est foris, in medio platearum
occidendus sum. 14 Fovea profunda os
alienae: cui iratus est Dominus, incidet in
eam. 15 Stultitia colligata est in corde
pueri, et virga disciplinae fugabit eam.
16 Qui calumniatur pauperem, ut augeat
divitias suas, dabit ipse ditiori, et egebit.
17 Inclina aurem tuam, et audi verba sapien-
tium: appone autem cor ad doctrinam meam;
18 Quae pulchra erit tibi, cum servaveris eam
in ventre tuo, et redundabit in labiis tuis:
19 Ut sit in Domino fiducia tua, unde et
ostendi eam tibi hodie. 20 Ecce descripsi eam
tibi tripliciter, in cogitationibus et scientia:
21 Ut ostenderem tibi firmitatem, et eloquia
veritatis, respondere ex his illis qui mise-
runt te. 22 Non facias violentiam pauperi, quia
pauper est: neque conteras egenum in porta:

משלי כב כג

23 כִּי־יִדְוֹחַ יָרִיב רִיבָהּ וְהִכָּה אֶת־לִבָּעֵיתָם
הָשָׁם : 24 אֶל־תִּתְרַע אֶת־פִּעַל אִם וְאֶת־אִישׁ
חֲמוּת לֹא תִבּוֹא : 25 פֶּרֶת־מֶלֶךְ אֶרְחֻמֹּ
וְלִחְתֹּת מוֹקֵשׁ לִנְפֹשָׁה : 26 אֶל־תִּהְיֶה בְּתַקְעֶר
הָ בָּעֲרָבִים מִשְׁאֹר : 27 אִם־אֵי־לֶךְ
לְשֹׁלֵם לְמַחֲיָקָה לְשֹׁפֵקֶךָ מִתַּחֲמִיךָ :
28 אֶל־תִּסָּבֵב בְּבִיל עוֹלָם אֲשֶׁר עָשָׂה אֲבוֹתֶיךָ :
29 הָיִיתָ אִישׁ קָדִיר בְּמַלְאכָתוֹ לִפְנֵי
מַלְכִּים וְיִתְנָצֵב בְּלִי־תִנְצָב לִפְנֵי חֲשָׁשִׁים :

פרשה כב :

1 כִּי־תֵשֵׁב לְלִחְוִם אֶת־מוֹשֶׁל בְּיוֹ חֲבִין
אֶת־אֲשֶׁר לִפְנֵיךָ : 2 וְשִׁמְתָּ שִׁכְנוֹ בְּלִעָה
אִם־פִּעַל גִּבְשׁ אֶתְּהָ : 3 אֶל־תִּתְּנָה
לְמַטְעֲפֹתָיו וְחֹמָה לְחֵם פְּנוּבִים : 4 אֶל־
תִּיגַע לְחַשְׁשֵׁר מִבִּינְתָהּ חֲדָל : 5 הִתְעַרְוּ
עֵינֶיךָ בֹּו וְאִינָפָה בִּי עָשָׂה יַעֲשֶׂה־לִּי
כְּנֶפֶס כְּנֶשֶׁר וְעֵיף חֲשָׁמִים : 6 אֶל־
תִּלְחֹם אֶת־לִחְוִם כֵּעֶן וְאֶל־תִּתְּנָה
לְמַטְעֲפֹתָיו : 7 בִּי וְכִמֹּו שְׁעַר בְּנִפְשׁוֹ כְּוֹ
הוּא מִכּוֹל וְשִׁחָה נִמְסָר לָהּ וְלִבּוֹ בְּלִי־
עָמָה : 8 פֶּתַח־מַכְלֶתָ תִּתְּנָהּ וְשִׁחָה
דְּבָרֶיךָ חֲפָעִימִים : 9 בְּצִנּוֹן גָּסִיל אֶל־תִּתְּנָה
כִּי־לִבָּהּ לְמַכְלֶת מַלְיָה : 10 אֶל־תִּסָּבֵב בְּבִיל
עוֹלָם וּבִשְׁנֵי יְחוּזִים אֶל־תִּבְנֶה : 11 כִּי־
נִאֲלָם חֲזָקָה הוּא־יָרִיב אֶת־רִיבָהּ אֶתְּהָ :
12 תִּבְרָאָה לְפִיטָר לִבָּהּ וְאִזְוִיָה לְאִמְרָה
דָּעָה : 13 אֶל־תִּמְנַע מִפְּעַר מִיָּד כִּי־תִתְּנָה
בְּשֹׁכֵט לֹא יִמָּוֶה : 14 אֶתְּהָ בְּעִנְיָהּ תִּתְּנָה
וְנִפְשׁוֹ מִשְׁאֹל תִּתְּנָה : 15 בְּנֵי אִסְחָבִים
לִבָּהּ וְשִׁחָה לְבִי נִסְחָבִי : 16 וְתִתְּנָה
כִּלְיֹתַי בְּדָבָר שִׁפְחִיךָ מִשְׁשִׁים : 17 אֶל־
וְהָמָה לִבָּהּ בְּחִשָּׁאִים בִּי אִם־תִּתְּנָה וְהָיָה
כִּלְיֹתַי : 18 בִּי אִם־יִשֶׁשׁ אֶתְּהָ וְהִתְחַדָּה
לֹא תִתְּנָה : 19 שְׁמַע־אֶתְּהָ בְּנֵי נִחָבִים
וְאֲשֶׁר בְּדָבָר לִבָּהּ : 20 אֶל־תִּתְּנִי בְּכִסְיִי וְהָיָה
זָקֵלִי בְּשֶׁר לְכֹו : 21 כִּי־סָבָה וְזוֹלָל וְהָיָה
אֶתְּרִים תִּלְבִּישׁ נִימָה : 22 שְׁמַע לְאִבִּיךָ
וְהָיָה וְלִבָּהּ וְאֶל־תִּתְּנִי כִּי־תִתְּנָה אֶתְּהָ :

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, κβ', κγ'.

23 Ὁ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν, καὶ
ρύσῃ τὴν ἀσυλὸν ψυχὴν. 24 Μὴ ἴσθι ἑταῖρος
ἀνδρὶ θυμῷδε, φάσθαι δὲ ὀργίῳ μὴ συναυλίζου,
25 Μὴ ποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ καὶ λάβῃς
βρόχους τῇ σὺ ψυχῇ. 26 Μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς
ἰγρότην αἰσχυρόμενος πρόσωπον. 27 Ἐὰν γὰρ μὴ
ἔχῃ πόθεν ἀποίσῃ, λήψονται τὸ στρώμα τὸ ὑπὸ
τὰς πλευράς σου. 28 Μὴ μέταιρε ὄρια αἰώνια &
ἴθεντο οἱ πατέρες σου. 29 Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ
ὄξυν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δεῖ παρεστά-
ναι, καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθεῖς.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ἘΑΝ καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάστου,
νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι, 2 Καὶ ἐπιβάλλε
τὴν χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρα-
σκεύασαι. Εἰ δὲ ἀπληστοτέρους εἶ, 3 Μὴ ἐπιθύμει
τῶν ἰδεσμάτων αὐτοῦ· ταῦτα γὰρ ἔχειται ζωῆς
ψευδοῦς. 4 Μὴ παρεκτείνου πίνης ὧν πλουσίῳ,
τῇ δὲ σὺ ἰννοῖα ἀπόσχου. 5 Ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ
σὸν ὄμμα πρὸς αὐτόν, οὐδαμοῦ φανεῖται· κατε-
σκεύασται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ, καὶ
ὑποστρίψει εἰς τὸν οἶκον τοῦ προσηκόντος αὐτοῦ. 6 Μὴ συνδείπνῃς ἀνδρὶ βασκάνῳ, μηδὲ ἐπιθύμει
τῶν βρωμάτων αὐτοῦ. 7 Ὅν τρόπον γὰρ εἰ τις
καταπλοῖ τρίχα, οὕτως ἴσθι καὶ πίνει. Μηδὲ
πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτόν καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν
σου μετ' αὐτοῦ. 8 Ἐξήμεσει γὰρ αὐτόν καὶ λυ-
μανῖται τοὺς λόγους σου τοὺς καλοὺς. 9 Εἰς
ὅτα ἄφρονος μηδὲν λέγει, μὴ ποτε μυκτηρίσῃ τοὺς
συνειτούς λόγους σου. 10 Μὴ μεταθῇς ὄρια αἰώνια,
εἰς δὲ κτήμα ὀφθαλμῶν μὴ εἰσέλθῃς. 11 Ὁ γὰρ
λυτροῦμενος αὐτοὺς Κύριος κραταῖός ἴσθι, καὶ
κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ. 12 Δὸς εἰς
παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ ὅτι σου ἐτοί-
μασον λόγοις αἰσθήσεως. 13 Μὴ ἀπόσχῃ νῆπιον
παιδεύειν, ὅτι ἰὰν πατάξῃς αὐτόν ῥάβδῳ, οὐ μὴ
ἀποθάνῃ. 14 Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτόν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ. 15 Ὅτι,
ἰὰν σοφὴ γίνῃται σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν
ἐμὴν καρδίαν, 16 Καὶ ἰνδιατρίψει λόγους τὰ σὰ
χειλὰ πρὸς τὰ ἱμά χεῖλη, ἰὰν ὀρθὰ ᾤσῃ. 17 Μὴ
ζηλοῦντῃ ἡ καρδία σου ἀμαρτωλοὺς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ
Κυρίου ἴσθι δλην τὴν ἡμέραν. 18 Ἐὰν γὰρ τηρήσῃς
αὐτά, ἴσθαι σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἰλιπὶς σου οὐκ ἀποστή-
σειται. 19 Ἄκουε υἱὰ καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε
ἰννοίας σῆς καρδίας. 20 Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ
ἰκτείνου συμβολαῖς κρεῖων τε ἀγορασμοῖς. 21 Πᾶς
γὰρ μέθυσος καὶ πορνόκοπος πτωχεύσει, καὶ
ἰνδύσεται διψήρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης. 22 Ἄκουε υἱὰ πατρός τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ
μὴ καταφρόνει ὅτι γεγῆρακί σου ἡ μήτηρ.

PROVERBIA, XXII. XXIII.

23 Quia judicabit Dominus causam ejus; et
configet eos, qui confixerunt animam ejus.
24 Noli esse amicus homini iracundo, neque
ambules cum viro furioso : 25 Ne forte discas
semitas ejus, et sumas scandalum animæ tuæ.
26 Noli esse cum his, qui defigunt manus
suas, et qui vades se offerunt pro debitis :
27 Si enim non habes unde restituas, quid
causæ est ut tollat operimentum de cubili
tuo? 28 Ne transgrediaris terminos antiquos,
quos posuerunt patres tui. 29 Vidisti virum
velocem in opere suo? coram regibus stabit,
nec erit ante ignobiles.

CAPUT XXIII.

1 QUANDO sederis ut comedas cum principe,
diligenter attende quæ apposita sunt ante
faciem tuam : 2 Et statue cultrum in gut-
ture tuo, si tamen habes in potestate animam
tuam, 3 Ne desideres de cibis ejus, in quo
est panis mendacii. 4 Noli laborare ut
diteris : sed prudentiæ tuæ pone modum :
5 Ne erigas oculos tuos ad opes, quas non
potes habere : quia facient sibi pennas quasi
aquilæ, et volabunt in cælum. 6 Ne comedas
cum homine invidio, et ne desideres cibos ejus :
7 Quoniam in similitudinem arioli et con-
jectoria, æstimat quod ignorat. Comede et bibe,
dicit tibi : et mens ejus non est tecum. 8 Cibos,
quos comederas, evomes : et perdes pulchros
sermones tuos. 9 In auribus insipientium ne
loquaris : quia despicient doctrinam eloquii
tui. 10 Ne attingas parvulorum terminos :
et agrum pupillorum ne introeas : 11 Pro-
pinquus enim illorum fortis est : et ipse judi-
cabit contra te causam illorum. 12 Ingredi-
atur ad doctrinam cor tuum : et aures tuæ ad
verba scientiæ. 13 Noli subtrahere a puero
disciplinam : si enim percusseris eum virga,
non morietur. 14 Tu virga percutes eum :
et animam ejus de inferno liberabis. 15 Fili
mi, si sapiens fuerit animus tuus, gaudebit
tecum cor meum : 16 Et exultabunt renes
mei, cum locuta fuerint rectum labia tua.
17 Non æmuletur cor tuum peccatores : sed in
timore Domini esto tota die : 18 Quia habe-
bis spem in novissimo, et præstolatio tua non
auferetur. 19 Audi fili mi, et esto sapiens :
et dirige in via animum tuum. 20 Noli esse
in conviviis potatorum, nec in comessionibus
eorum, qui carnes ad vescendum conferunt :
21 Quia vacantes potibus et dantes sym-
bola consumentur, et vestietur pannis dor-
mitatio. 22 Audi patrem tuum, qui genuit
te : et ne contemnas cum senuerit mater tua.

משלי כד כה

16 פני שבע ויפול צדיק וגם ארשעים
 וישלח ברכה: 17 בנפל איביו אל-תשמח
 אבדשלו אל-גל לבד: 18 פרי-רמח יתנה
 ובע בעינו וחשיב מעליו אסו: 19 אל-
 תתחר במרעים אל-תקנא ברשעים:
 20 כי לא-תחנה אחריה לגע גר רשעים
 וקנא: 21 ורא את-יהודה בני ומלך עם-
 שונים אל-תתערב: 22 פרי-קמח יקום
 אדם וקיד שניהם מי יודע: 23 גם-אלה
 לחכמים חכר פנים במשפט בל-טוב:
 24 אחר לרשע צויה אשה וקרהו עמים
 וצמחהו לאמים: 25 ולמכותיו יקום
 לעליהם תבוא ברכת-טוב: 26 שפתיים
 ישקו משיב דברים נכחים: 27 תבן ברוח
 מלאכתה ועתה בשנה לקח אחר וקנה
 ביתה: 28 אל-תתי עד-חכם ברעו
 ותפחית בשפתי: 29 אל-תאמר פאשר
 עשה-לי כן אעשה-לו אשיב לאיש
 פקעלו: 30 על-שנה איש-עצל צברתי
 ועל-לבים אדם חסר-לב: 31 והנה צלה
 כלו וקשונים פשו קניו חרלים ונדר
 אבניו גהרסה: 32 ואחזה אבני אשית
 לפי ראיתי לקחתי מוסר: 33 מעט שנות
 מעט תבונות מלמ. חכמ. ימים לשעב:
 34 וקא-מהלך רשע וימחש אסו פאיש
 קני:

פרשה כה:

1 גם-אלה משלי שלמה אשר הועתיקו
 אנשי חזקיה מלך-יהודה: 2 כבד אלהים
 חסתר דבר וקבור מלכים חקר דבר:
 3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים
 אנו חקר: 4 הני סינים מנחם ונצא
 לצרף כלי: 5 הני רשע לפגמלה ויפון
 בצרף פסו: 6 אל-תתחר לפגמלה
 ובמקום גדלים אל-תעמד: 7 כי טוב
 אסר-לך על-התקח מהשפילה לפני נגדי
 אשר ראוי עיני: 8 אל-תנא לרב טחר כן
 מחזקשך באחריהם בהכלים אהת רעו:
 9 ריבך ריב אחריה וקוד אחר אל-תגל:
 10 פרי-חסדך שמע ודברתה לא תשוב:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, κδ', κε'.

16 Ἐπτάκις γὰρ πεισῆται δικαίος καὶ ἀναστήσεται,
 οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς. 17 Ἐάν
 πίση ὁ ἐχθρὸς σου, μὴ ἐπιχαρῆς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ
 ὑποσκελισματι αὐτοῦ μὴ ἱπάρουν. 18 Ὅτι ὄψεται
 Κύριος καὶ οὐκ ἀρίσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν
 θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. 19 Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακο-
 ποιῶσι, μηδὲ ζήλου ἀμαρτωλοῦς. 20 Οὐ γὰρ μὴ
 γίνηται ἔκγονα πονηρῷ, λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν
 σβεισθήσεται. 21 Φοβοῦ τὸν θεὸν υἱὲ καὶ βασιλεῖα,
 καὶ μηδετέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς. 22 Ἐξαίφνης
 γὰρ τίσονται τοὺς ἀσεβεῖς, τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφο-
 τέρων τίς γνώσεται; 23 Ταῦτα δὲ λίγω ὅμῃν τοῖς
 σοφοῖς ἐπιγινώσκουσιν, αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει
 οὐ καλόν. 24 Ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ Δικαίος ἐστίν,
 ἐγκατάρατος λαοῖς ἐστί καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη. 25
 Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανούνται, ἐπ'
 αὐτοὺς δὲ ἤξει εὐλογία. 26 Χεὶρ δὲ φιλήσουσιν
 ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθοῦς. 27 Ἐτοιμαζε εἰς
 τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου, καὶ παρασκευάζου εἰς
 τὸν ἀγρόν, καὶ πορεύου κατόπισθίν μου καὶ ἀνοι-
 κοδομήσεις τὸν οἶκόν σου. 28 Μὴ ἴσθι ψευδὴς
 μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην, μηδὲ πλατύνου σοὺς
 χεῖρας. 29 Μὴ εἶπῃς Ὅν τρόπον ἐχρήσατό μοι
 χρῆσθαι αὐτῷ, τίσομαι δὲ αὐτὸν ἃ με ἠδίκησεν.
 30 Ὅσπερ γέωργιον ἀνὴρ ἀφρων, καὶ ὥσπερ
 ἀμπέλων ἀνθρώπος ἰνδείης φρενῶν. 31 Ἐὰν ἀφίς
 αὐτόν, χερσωθήσεται καὶ χορτομανῆσει ὅλος, καὶ
 γίνεται ἐκλελειμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων
 αὐτοῦ κατασκάπτονται. 32 Ὅστερον ἐγὼ μετενόη-
 σα, ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλεῖσθαι παιδείαν. 33 Ὅλιγον
 νυσσάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνώ, ὀλίγον δὲ ἐναγκα-
 λίζομαι χερσὶ στήθῃ. 34 Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇς,
 ἤξει προπορευομένη ἡ πενία σου, καὶ ἡ ἔνδειά σου
 ὥσπερ ἀγαθὸς δρομέυς.

ΚΕΦ. κε'.

1 ΑΥΤΑΙ αἱ παιδεῖαι Σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι,
 αἷς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκιῶν τοῦ βασιλέως
 τῆς Ἰουδαίας. 2 Δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον, δόξα
 δὲ βασιλέως τιμᾷ πράγματα. 3 Οὐρανὸς ὑψηλός,
 γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος. 4
 Τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθήσεται
 καθαρὸν ἕπαν. 5 Κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου
 βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος
 αὐτοῦ. 6 Μὴ ἀλαζονεύου ἐν ὧπων βασιλέως, μηδὲ
 ἐν τόποις δυναστῶν ὀφίστασο. 7 Κραῖσσον γάρ
 σοι τὸ ῥηθῆναι Ἀνάβαινε πρὸς μέ, ἢ ταπεινώ-
 σαι σε ἐν προσώπῳ δυναστοῦ. Ἄ εἶδον οἱ
 ὀφθαλμοί σου λέγει. 8 Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην
 ταχίως, ἵνα μὴ μεταμελήθῃς ἐπ' ἰσχύων. ἡνίκα
 ἂν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος, 9 Ἀναχώρει εἰς τὰ
 ὀπίσω. Μὴ καταφρόνῃ, 10 Μὴ σε ὀνειδίσῃ μὲν
 ὁ φίλος· ἢ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἐχθρα οὐκ ἀπίσται,
 (ἀλλὰ ἐσται σοι ἰση θανάτῳ. Χάρις καὶ φιλία
 ἐλευθεροῖ, αἷς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονείδιστος
 γίνῃ, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδοὺς σου εὐσυνλλακτικῶς.)

PROVERBIA, XXIV. XXV.

16 Septies enim cadet justus, et resurget:
 impii autem corruent in malum. 17 Cum
 ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, et in
 ruina ejus ne exultet cor tuum: 18 Ne
 forte videat Dominus, et displiceat ei, et
 auferat ab eo iram suam. 19 Ne conten-
 das cum pessimis, nec æmuleris impios:
 20 Quoniam non habent futurorum spem
 mali, et lucerna impiorum extinguetur.
 21 Time Dominum, fili mi, et regem: et
 cum detractoribus non commiscearis:
 22 Quoniam repente consurget perditio
 eorum: et ruinam utriusque quis novit?
 23 Hæc quoque sapientibus: Cognoscere
 personam in judicio non est bonum. 24 Qui
 dicunt impio: Justus es: maledicent eis
 populi, et detestabuntur eos tribus. 25 Qui
 arguunt eum, laudabuntur: et super ipsos
 veniet benedictio. 26 Labia deosculabitur,
 qui recta verba respondet. 27 Præpara foris
 opus tuum, et diligenter exerce agrum tuum:
 ut postea ædifices domum tuam. 28 Ne
 sis testis frustra contra proximum tuum:
 nec lactes quemquam labiis tuis. 29 Ne
 dicas: Quomodo fecit mihi, sio faciam ei:
 reddam unicuique secundum opus suum.
 30 Per agrum hominis pigri transivi, et per
 vineam viri stulti: 31 Et ecce totum reple-
 verant urticæ, et operuerant superficiem ejus
 spinæ, et maceria lapidum destructa erat.
 32 Quod cum vidissem, posui in corde meo,
 et exemplo didici disciplinam. 33 Parum,
 inquam, dormies, modicum dormitabis, pau-
 xillum manus conseres, ut quiescas: 34 Et
 veniet tibi quasi cursor egestas, et mendicitas
 quasi vir armatus.

CAPUT XXV.

1 Hæc quoque parabolæ Salomonis, quas
 transtulerunt viri Ezechie regis Juda.
 2 Gloria Dei est celare verbum, et gloria
 regum investigare sermonem. 3 Cælum
 sursum, et terra deorsum, et cor regum
 inscrutabile. 4 Aufer rubiginem de argento,
 et egredietur vas purissimum. 5 Aufer
 impietatem de vultu regis, et firmabitur
 justitia thronus ejus. 6 Ne gloriosus appar-
 eas coram rege, et in loco magnorum ne
 steteris. 7 Melius est enim ut dicatur tibi:
 Ascende huc; quam ut humilieris coram
 principe. 8 Quæ viderunt oculi tui, ne
 proferas in jurgio cito: ne postea emendare
 non possis, cum dehonestaveris amicum
 tuum. 9 Causam tuam tracta cum amico
 tuo, et secretum extraneo ne reveles:
 10 Ne forte insultet tibi cum audierit, et
 exprobrare non cesset. (Gratia et amicitia
 liberant: quas tibi serva, ne exprobrabilis fias.)

משלי כה כו

11 מפיתיו וזקב במשפחות קסח דגדג
על-אפיקו: 12 נזם זקב וחלי-קנה מוכר
חכם על-אזן שמעת: 13 כצפת-שכלו ביום
הציר ציר גאמן לשלחיו וגפס אדניו ושיב:
14 נשיאים גרום וגשם אמן איש מתחלל
במתת-שוקר: 15 בארץ אפים ופתח קוצין
ולשון רפה תשבר-גרום: 16 דבש מצא
אכל דגה פרוש-שבעה נחמאחו: 17 חקר
רכלה מבית רעה פרוש-שבעה ושמאח:
18 מציץ וזקב ותץ שגיו איש-ענה ברעהו
עד שוקר: 19 שן רפה ורגל מיעדה
מבטח בוגד ביום צרה: 20 מענה-בגד
ביום הרח חסץ על-גחור ושר בשרים
על לב-רע: 21 אם-דעב שגאח האכילהו
לחם ואם-צמא השקהו מים: 22 כי גדלים
אמת חנה על-ראשו ויהיה ושלם-לה:
23 רוח צפון תחולל גשם ופגים נזעזים
לשון קרר: 24 טוב עברה על-פגת-ג
מאשת מוננים ובית קרר: 25 מים זרים
על-גפס ציפה ושמעה טובה מארץ
מרחק: 26 מעגן גרפס וחקור משחה
צדיק מט לפגן רשע: 27 אכל דבש
חרפות לא-טוב וחקר פכלם קבד: 28 עיר
פרוצה און חומה איש אשר און מעצר
לרדחו:

פרש כו:

1 פשעל. 2 במוץ וכמזר בקציר גו לא
נאח לכסיל קבד: 3 כצפור גנוד פדור
לציה גו חללת חכם לא קבא: 4 שוט
לפוס מהג לחמור ושבט לגן כסילים:
5 אל-תען כסיל פאולתו פרוש-שכלו נב-
אמת: 6 ענה כסיל פאולתו פרוש-שכלו חכם
בעיקו: 7 מהנה רגלים חכם שמה שלח
דברים ביד-כסיל: 8 דלני שחם מפתח
אמשל בפי כסילים: 9 פצור און פפרגח
פרנותו לכסיל קבד: 10 חום עלה ביד
שגור ומשל בפי כסילים: 11 רב מחולל
כל ושבר כסיל ושבר עבדים: 12 גבלב
עב על-האזן כסיל שונה באולתו:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, κέ, κτ'.

11 Μῆλον χρυσῶν ἐν ὀρμίσῃ σαρδίων, οὕτως
εἶπεν λόγον. 12 Εἰς ἐνώτιον χρυσῶν καὶ σάρδιον
πολυτελὲς δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς.
13 Ὡς περ ἐξοδος χιόνος ἐν ἀμνητῷ κατὰ καῦμα
ὠφελεί, οὕτως ἀγγελὸς πιστὸς τοὺς ἀποσταλάντας
αὐτόν· ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεί.
14 Ὡς περ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὕετοί ἐπιφανέστατα,
οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ. 15 Ἐν
μακροθυμίᾳ εὐδοκία βασιλεύει, γλῶσσα δὲ μαλακὴ
συντρίβει ὅσπῃ. 16 Μίλι εὐρὺν φάγε τὸ ἱκανὸν
μή ποτε πλῆσθῃς ἐξέμησης. 17 Σπάνιον εἰσαγε
σὺν πόδα πρὸς σεαυτοῦ φίλον, μή ποτε πλησθῇς
σὺν μισήσῃ σε. 18 Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ
τόξευμα ἀκιδωτόν, οὕτως καὶ ἄνθρωπος ὁ καταμαρτυ-
ρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῇ. 19 Ὅδὸς
κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ.
20 Ὡς περ ὄξος ἔλκει ἀσύμφορον, οὕτως προσπίπτον
πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ. Ὡς περ σῆς ἐν
ἱματίῳ καὶ σκώλῃ ξύλη, οὕτως λύπη ἀνδρός
βλάπτει καρδίαν. 21 Ἐάν πινῇ ὁ ἰχθύς σου,
ψώμιζε αὐτόν, ἵαν διψῇ, πότιζε αὐτόν. 22 Τοῦτο
γὰρ ποιῶν ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ Κύριος ἀναποδώσει σοι
ἀγαθά. 23 Ἄνεμος βορίας ἐξεγείρει νέφη, πρόσω-
πον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἱρεθίζει. 24 Κρεῖσσον
οἰκὴν ἐπὶ γυναικὶ δώματος ἢ μετὰ γυναικὸς λοι-
δόρου ἐν οἰκῇ κοινῇ. 25 Ὡς περ ὕδωρ ψυχρὸν
ψυχῇ διψώσῃ προσηγίς, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ
γῆς μακρόθεν. 26 Ὡς περ εἰ τις πηγὴν φράσσει
καὶ ὕδατος ἐξοδὸν λυραίνωται, οὕτως ἄκοσμον
δικαίον πεπτωκίναί ἐνώπιον ἀσέβους. 27 Ἐσθίειν
μίλι πολλὸν οὐ καλόν, τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους.
28 Ὡς περ πόλις τὰ τεῖχη καταβιβλημένη καὶ
ἀτείχιστος, οὕτως ἄνθρωπος ὃς οὐ μετὰ βουλήs τι
πράσσει.

ΚΕΦ. κτ'.

1 Ὡς περ δρόσος ἐν ἀμνητῷ καὶ ὥς περ ὕετος
ἐν θέρει, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμῇ. 2 Ὡς περ
ὄρνεια πένεται καὶ στρουθοί, οὕτως ἀρὰ ματαία
οὐκ ἐπιλεύσεται οὐδενί. 3 Ὡς περ μάστιγ' ἔππῃ
καὶ κέντρον ἐν φ, οὕτως ῥάβδος ἔθνη παρανόμῃ.
4 Μὴ ἀποκρίνῃς ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφρο-
σύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γίνῃ αὐτῷ. 5 Ἀλλὰ ἀπο-
κρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα
μὴ φαίνεται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ. 6 Ἐκ τῶν ὀδῶν
ἑαυτοῦ ὄνειδος ποιεῖται ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου
ἄφρονος λόγον. 7 Ἀφελὺ πορείαν σκελῶν καὶ
παρανομίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων. 8 Ὅς ἀπο-
δισμεύει λίθον ἐν σφενδόνη, ὅμοιος ἵσθι τῷ δι-
δόντι ἄφρονι δόξαν. 9 Ἀκανθαί φύονται ἐν
χειρὶ μεθύσου, δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.
10 Πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων, συν-
τρίβεται γὰρ ἡ ἑκστασις αὐτῶν. 11 Ὡς περ κύων
ὄταν ἐπίλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἕμετον καὶ μισητὸς
γίνῃται, οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας
ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν. (Ἐστὶν αἰσχύνῃ ἐπά-
γουσα ἀμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις.)

PROVERBIA, XXV. XXVI.

11 Mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur
verbum in tempore suo. 12 Inauris aurea, et
margaritum fulgens, qui arguit sapientem, et
aurem obedientem. 13 Sicut frigus nivis in
die messis, ita legatus fidelis ei, qui misit
eum, animam ipsius requiescere facit. 14 Nu-
bes, et ventus, et pluviae non sequentes, vir
gloriosus, et promissa non complens. 15 Pati-
entia lenietur princeps, et lingua mollis con-
fringet duritiam. 16 Mel invenisti, comedo
quod sufficit tibi, ne forte satiatum evomas
illud. 17 Subtrahe pedem tuum de domo
proximi tui, nequando satiatum oderit te.
18 Jaculum, et gladius, et sagitta acuta, homo
qui loquitur contra proximum suum falsum
testimonium. 19 Dens putridus, et pes las-
sus, qui sperat super infideli in die angustiae,
20 Et amittit pallium in die frigoris. Acetum
in nitro, qui cantat carmina cordi pessimo.
Sicut tineae vestimento, et vermis ligno: ita
tristitia viri nocet cordi. 21 Si esurierit in-
imicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei
aquam bibere: 22 Prunas enim congregabis
super caput ejus, et Dominus reddet tibi.
23 Ventus aquilo dissipat pluvias, et facies
tristis linguam detrahentem. 24 Melius est
sedere in angulo domatis, quam cum muliere
litigiosa, et in domo communi. 25 Aqua
frigida animae sitienti, et nuntius bonus de
terra longinqua. 26 Fons turbatus pede, et
vena corrupta, justus cadens coram impio.
27 Sicut qui mel multum comedit, non est ei
bonum: sic qui scrutator est majestatis, op-
primetur a gloria. 28 Sicut urbs patens et
absque murorum ambitu, ita vir qui non po-
test in loquendo cohibere spiritum suum.

CAPUT XXVI.

1 Quomodo nix in aestate, et pluviae in messe:
sic indecens est stulto gloria. 2 Sicut avis
ad alia transvolans, et passer quo libet vadens:
sic maledictum frustra prolutum in quempiam
superveniet. 3 Flagellum equo, et camus
asino, et virga in dorso imprudentium. 4 Ne
respondeas stulto juxta stultitiam suam, ne
efficiaris ei similis. 5 Responde stulto juxta
stultitiam suam, ne sibi sapiens esse videatur.
6 Claudus pedibus, et iniquitatem bibens, qui
mittit verba per nuntium stultum. 7 Quo-
modo pulchras frustra habet claudus tibiae:
sic indecens est in ore stultorum parabola.
8 Sicut qui mittit lapidem in acervum Mer-
curii: ita qui tribuit insipienti honorem.
9 Quomodo si spina nascatur in manu temu-
lenti: sic parabola in ore stultorum. 10 Ju-
dicium determinat causas: et qui imponit
stulto silentium, iras mitigat. 11 Sicut
canis, qui revertitur ad vomitum suum,
sic imprudens, qui iterat stultitiam suam.

משלי כו כז

12 רֹאשׁוֹ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּהְיֶה לְכַסִּיל
מִפְּנֵי: 13 אָמַר עֲצֵל עָחָל בְּהִנָּח אֹרִי
כִּינֹה חֲרָדוֹת: 14 חֲדָלָה תִּפְסֹב עַל-צִיָּהָ
וְעֲצֵל עַל-מִטָּהּ: 15 שָׁמַן עֲצֵל יָדוֹ
בַּצִּלְחָת לְלֶאֱחָ לְהַשִּׁיבָה אֶל-פִּי: 16 חָכָם
עֲצֵל בְּעֵינָיו מִשְׁבָּעָה מִשְׁבִּי טַעַם:
17 מִחֲזִיק בְּאֶזְרָאֵל עֲבָר בְּהַעֲבֹר עַל-רֵיב
לֹא-לֹ: 18 בְּמַתְלַחֵלֶה חֵיָּה זָחָם חֲנִיָּם
וְמִתָּ: 19 בְּרֹאשׁ רִפְחָ אֶת-רִגְעוֹ וְאָמַר
הֲלֹא-מִשְׁחָק אֲנִי: 20 בְּאֶפֶס עֲצִים תִּבְכֶּה
אִשׁ וּבְאֶזְרָאֵל לִרְדֹּן יִשְׁתַּחֲמֹד: 21 פִּתְחָם
לְהַחֲלוֹם וְעֲצִים לֹא-אִשׁ וְאִישׁ מְדֻנָּים
לְחֲרָד־רֵיב: 22 דְּבָרֵי גִרְדֹּן בְּמַתְלַחֵמִים
זָחָם יִרְדּוּ חֲדָר־רִגְעָן: 23 כִּסְף סִינִים
מִצִּיָּה עַל-חֲרָשׁ שְׂפָתִים חֲלָקִים וְלִב־רַע:
24 בְּשִׁפְתּוֹ יִקְבֹּר שׁוֹנֵא וּבְקִרְבּוֹ יִשְׂרֹחַ
מִרְחָם: 25 קִרְיָנָן קוֹלֹ אֶל-תִּפְאֶרֶת
כִּי שָׁבַע תִּזְעָקוֹת בְּלִבּוֹ: 26 תִּפְסֹחַ
שׁוֹנֵא בְּמִשְׁאֲוֹן תִּגְלַח הָעֵתוֹ בְּהַחֲלִ:
27 כִּי תִרְחַח שְׂחָת בָּמָה יִפֹּל וְגִלְלֵל אֲבֹן אֲלִיוֹ
תִּשָּׁבַע: 28 לְשׁוֹרֵשׁוֹ יִשְׁנֶה דְּעָרֵי יִתְחַ
חֲלֵל גַּעֲשׂוֹת מִרְחָם:

פרשן כו :

1 אֶל-הַתְּחַלֵּל בָּיִת כִּתְרֵי כִי לֹא-חֲנֹחַ
מִחֲלֵל יוֹם: 2 יִתְחַלֵּל זָר וְלֹא-פִי
זָכְרִי וְאֶל-שְׂפָתֵי: 3 כִּבְדֹּר אֲבֹן וְגִלְלֵל
הַחֹלֵל וְכַסִּים אֲוִיל כִּבְדֹּר מִשְׁחָתִים:
4 אֲכֻזָּרִית חֲמָה וְשִׁטְף אֶת יָמֵי אֲעֻבָּד
לִפְנֵי חֲנָא: 5 טוֹבָה תִּזְכָּר מִגְלַח
מִשְׁחָתִים מִסְּתָרִים: 6 גִּמְמִים פִּצְעֵי אֹהֶב
יִנְעִתוֹת כְּשִׁיחֹת שׁוֹנֵא: 7 גִּנְשׁ שְׁבָעָה
תִּבְכִּים גִּנְשׁ וְגִנְשׁ רָעָבָה כֶּל־מֶרֶס קִהוֹה:
8 בְּצִפּוֹר נִתְּרָה מִרְחָמָה כִּי אִישׁ נִתְּרָ
מִמִּקְוִי: 9 שָׁמֹן וְחֲמָרִית יִשְׁפֹּחַ לֵב וּמִתְחַ
רָעָה מִצִּיָּה נִקְשָׁה: 10 רָעָה וְרָעָה אֲבִיחִ
אֶל-תִּפְעֹזֵב וּבֵית אֲחִיחִ אֶל-תִּבְכֹּב בָּיִת אֲחִיחִ
טוֹב שָׁמֹן קָרֹב מִמָּחַ רִחֹק: 11 חָכָם בְּנִי
וְשִׁמְחָה לֵבִי וְאֲשִׁיבָה חֲרָפִי דְּבָר: 12 עֲרִיבִי
רָחַח רָעָה נִסְתָּר פְּתִיחִים עֲבָרִי גַעֲשׂוֹ:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, κς', κζ'.

12 Εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι, ἰλιπίδα μίντοι ἔσχε μάλλον ἄφρων αὐτοῦ. 13 Αἶγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδὸν Αἰῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί. 14 Ὡς περ θύρα στρίφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος, οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. 15 Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κύλῳ αὐτοῦ οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ στόμα. 16 Σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν. 17 Ὡς περ ὁ κρατῶν κέρκου κυνός, οὕτως ὁ προεστώς ἀλλοτρίας κρίσεως. 18 Ὡς περ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται. 19 Οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους, ὅταν δὲ ὁραθῶσι, λίγουσιν ὅτι παίζων ἐπραξα. 20 Ἐν πολλοῖς ἐξέλοις θάλλει πῦρ, ὅπου δὲ οὐκ ἔστι διθυμὸς ἡσυχάζει μάχη. 21 Ἐσχάρα ἀνθραξὶ καὶ ἐξέλα πυρί, ἀνὴρ δὲ λοιδόρος εἰς παραχῇν μάχης. 22 Λόγοι κερκώπων μαλακοί, οὗτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμεία σπλάγχων. 23 Ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου ὥς περ δοτρακὸν ἡγητίον· χεῖλη λεία καρδίαν καλύπτει λυπηράν. 24 Χεῖλσι πάντα ἐπινεύει ἀποκαλειόμενος ἰχθὺρός, ἐν ᾗ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλος. 25 Ἐάν σου διήται ὁ ἰχθὺρός μεγάλη τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς· ἐπεὶ γὰρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. 26 Ὁ κρύπτων ἰχθραν συνίστησι δόλον, ἐκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἀμαρτίας ἐγγνωστός ἐν συνεδρίοις. 27 Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον ἐμπειεῖται εἰς αὐτόν· ὁ δὲ κυλίων λίθον ἐφ' ἑαυτόν κυλάει. 28 Γλώσσα ψευδῆς μισεῖ ἀλήθειαν, στόμα δὲ ἀστεγὸν ποιεῖ ἀκαταστασίας.

ΚΕΦ. κζ'.

1 ΜΗ κανυῶ τὰ εἰς αὐρίον, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τίξεται ἡ ἐπιούσα. 2 Ἐγκωμιάζω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη. 3 Βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος, ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων. 4 Ἀνελήμων θυμὸς καὶ ὀξεῖα ὀργή, ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσταται ζῆλος. 5 Κρείσσους ἔλεγχος ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φύλας. 6 Ἀξιοπιστότερά ἐστι τραύματα φίλου ἢ ἐκούσια φιλήματα ἰχθυοῦ. 7 Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὖσα κηρλοῖς ἐμπαίζει, ψυχῇ δὲ ἐνδεῇ καὶ τὰ πικρὰ γλυκία φαίνεται. 8 Ὡς περ ὅταν ὕρνεον καταπετρασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσιᾶς, οὕτως ἄνθρωπος δουλοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων. 9 Μύροις καὶ οἶνοις καὶ θυμιάμασι τέρεται καρδία, καταβόρηνται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχὴ. 10 Φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῶν μὴ ἐγκαταλίπης, εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσελθῇς ἀνυχῶν· κρείσσων φίλος ἐγγὺς ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν. 11 Σοφὸς γίνου υἱέ, ἵνα σου εἰφραίνεται ἡ καρδία, καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδιστοὺς λόγους. 12 Πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη, ἀφρονεῖς δὲ ἐπιλθόντες ζημίαν τίσουσιν.

PROVERBIA, XXVI. XXVII.

12 Vidisti hominem sapientem sibi videri? magis illo spem habebit insipiens. 13 Dicit piger: Leo est in via, et leaena in itineribus: 14 Sicut ostium vertitur in cardine suo, ita piger in lectulo suo. 15 Abscondit piger manum sub ascella sua, et laborat si ad os suum eam converterit. 16 Sapientior sibi piger videtur septem viris loquentibus sententias. 17 Sicut qui apprehendit auribus canem, sic qui transit impatiens, et commiscetur rixae alterius. 18 Sicut noxius est qui mittit sagittas, et lanceas in mortem: 19 Ita vir, qui fraudulenter nocet amico suo: et cum fuerit deprehensus, dicit: Ludens feci. 20 Cum defecerint ligna, extinguetur ignis: et susurrone subtracto, jurgia conquiescent. 21 Sicut carbones ad prunas, et ligna ad ignem, sic homo iracundus suscitatur rixas. 22 Verba susurronis quasi simplicia, et ipsa perveniunt ad intima ventris. 23 Quomodo si argento sordido ornare velis vas fictile sic labia tumentia cum pessimo corde sociata. 24 Labiis suis intelligitur inimicus, cum in corde tractaverit dolos. 25 Quando submiserit vocem suam, ne credideris ei: quoniam septem nequitiae sunt in corde illius. 26 Qui operit odium fraudulenter, revelabitur malitia ejus in concilio. 27 Qui fodit foveam, incidet in eam: et qui volvit lapidem, revertetur ad eum. 28 Lingua fallax non amat veritatem: et os lubricum operatur ruinas.

CAPUT XXVII.

1 NE glorieris in crastinum, ignorans quid superventura pariat dies. 2 Laudet te alienus, et non os tuum: extraneus, et non labia tua. 3 Grave est saxum, et onerosa arena: sed ira stulti utroque gravior. 4 Ira non habet misericordiam, nec erumpens furor: et impetum concitati ferre quis poterit? 5 Melior est manifesta correptio, quam amor absconditus. 6 Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudulenta oscula odientis. 7 Anima saturata calcabit favum: et anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet. 8 Sicut avis transmigrans de nido suo, sic vir qui derelinquit locum suum. 9 Unguento et variis odoribus delectatur cor: et bonis amici consiliis anima dulcoratur. 10 Amicum tuum, et amicum patris tui ne dimiseris: et domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tuae. Melior est vicinus juxta, quam frater procul. 11 Stude sapientiae fili mi, et laetifica cor meum: ut possis exprobranti respondere sermonem. 12 Astutus videns malum, absconditus est: parvuli transeuntes sustinuerunt dispendia.

משלי כז כח

13 חזק-בגדו פריעב גר ובקד נקריח
חבלחו: 14 מִבְּקֶחַ רַעְיָהּ בְּקוֹל גְּדִיל
בְּפֶקֶד הַשָּׂמַיִם קָלָלָהּ תַּחֲשֹׁב לִי: 15 וְגֵלָה
מִוֶּדַּע בָּנִים סִגְרִיר וְאִשָּׁת מְדוֹנִים נִשְׁתַּחֲוּ:
16 צִפְנִיָּה אֶפְרַיִם וְשִׁמְשׁוֹן וְיִמִּינוֹ יִתְרָא:
17 בְּרִנָּל בְּבִרְגֵל יָחִיד וְאִישׁ יָחִיד פְּגַר-רַעְיָהּ:
18 נֶאֱדָר תַּמְנָה יִמְכַּל פְּרָתָהּ וְשִׁמְרָה אֲדָנוּ
19 וְכָדָר: 20 בְּפִיָּם תַּפְּנִים לְפָנִים בְּנוֹ לֵב
תִּמְכָּר לְאָדָם: 21 שְׂמִיָּה וְאֶבְרָהָם לֹא
הַשְׁפַּעְנָה וְעֵינֵי תִמְכָּר לֹא הַשְׁפַּעְנָה:
22 מִצְרָה לְפָסָה וְכִיר לְזָהָב וְאִישׁ לְפִי
מִחֲלָל: 23 אִם-תִּכְתָּוֶשׁ אֶת-הַחֲמִיל בְּמִכְתָּשׁ
בְּתוֹךְ הַרְפִּיּוֹת בַּעֲלֵי לִמְדָּה יִמְכְּלוּ
אֶתְלֹתָם: 24 וְלֹעַ תִּדַּע פֶּגַע צִמְצִימָה שִׁית
לְבָבָהּ לְעִדְרִים: 25 כִּי לֹא לְעוֹלָם חָסוֹן
וְאִם-גִּזְרֵי לְחֹדֶר יָדוֹר: 26 גִּלְהָה חֲצִיר
וְנִרְמָה-דֶּשֶׁא וְנִקְסְפוּ עֲשׂוֹבוֹת הָרִים:
27 בְּבָשִׁים לְלִבְיָאָה וּמִחִיר שְׁוִיהָ עֲתִידִים:
28 וְהִי חֲלָב עֵצִים לְלִחְמָה לְלֶחֶם בִּיתָהּ
וְחַיִּים לְבָרִיקָה:

פרשה כח:

1 גַּם וְאִירִדָה רָשָׁע וְצִדִּיקִים בְּכִיר
2 בְּכֶשֶׁע אֶרֶץ רַבִּים שְׂרִירָה
3 יִבְאֲרֵם מִבֵּין אֶרֶץ: 4 גִּבְרֵי רֶשַׁע
וְעֲשָׂק דַּלִּים קָטָר סִחָה וְאִין לֶחֶם:
5 עֲוֹנֵי הַזֶּדֶה יִחַלְלוּ רָשָׁע וְשִׁמְרֵי הַזֶּדֶה
יִהְיֶה בָם: 6 אֲנִשְׁרִירָה לִמְיָדָה מִשְׁפָּט
וּמִבְחָשׁן יִהְיֶה יָבִיב כָּל: 7 מִיָּדָה רֶשָׁע
חֲלֹלָה מַעֲשֵׂה דְרָכִים וְתִמָּה עֲשִׂיר:
8 נֶאֱדָר הַזֶּדֶה בְּנוֹ מִבֵּין וְרַעַח וְזִלְזִילִים
יִכְלִים אֲבִיו: 9 מִרְגָּה חֲנוֹנִי בְּגִשָּׁה
וּבְתַרְבִּית לְחֹנֶן דַּלִּים וְהַבָּאָה: 10 מִסִּיר
אֲזִנִּי מִשְׁפָּע הַזֶּדֶה בְּמִלְפָּלוֹ הַזֶּדֶה:
11 מִשְׁפָּח וְשִׁירִים וְגִרָה רָע בְּשִׁחָתוֹ
הַחַדִּיפֹל וְהַמְּיָם וְהַלְרִשׁוֹב: 12 חֲבָם
בְּעִינֵי אִישׁ עֲשִׂיר וְזֵל מִבֵּין יִתְקַרֵּב:
13 בְּעִלְץ צִדִּיקִים רַבָּה הַפִּאָרָה וּבִקְרָם
רָשָׁעִים יִתְפַּשׁ אָדָם: 14 מִכְתָּה רָשָׁעִי לֹא
יִצְלִיחַ וּמִוֶּדַּע וְעֹזֵב יִרְחָם: 15 אֲשֶׁרִי אָדָם
מִכְתָּה תִּמְכַּר וּמִקְשָׁה לְבָבוֹ יִפֹּל בְּרַעַח:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, κζ, κη'.

13 Ἀφελὸν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, παρήλθε γὰρ ὑβρι-
στής ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαινέται. 14 Ὁς ἂν
εὐλογῇ φίλον τὸ πρῶτον μεγάλη τῇ φωνῇ, κατα-
ρωμένον οὐδὲν διαφέρειν δόξει. 15 Σταγόνες
ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοιδορὸς ἐκ τοῦ
ἰδίου οἴκου. 16 Βορίας σκληρὸς ἀνεμὸς, δνόματι
δὲ ἐπιθίξις καλεῖται. 17 Σιδηρὸς σιδηρὸν δέξιναι,
ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου. 18 Ὃς
φυτεύει σικκὴν φάγειται τοὺς καρπούς αὐτῆς, ὅς
δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ Κύριον τιμηθήσεται.
19 Ὡςπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, οὕτως
οὐδὲ αἱ διάνοιαι τῶν ἀνθρώπων. 20 Αἰδῆς καὶ
ἀπάλεια οὐκ ἐμπύμπανται, ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπληστοί. (Βδύλυγμα Κυρίῳ
στηριζῶν ὀφθαλμόν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς
γλώσσης.) 21 Δοκίμιον ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ πύρωσις,
ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων
αὐτόν. (Καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ κακά, καρδία δὲ
εὐθὺς ζητεῖ γνῶσιν.) 22 Ἐὰν μαστιγοῖς ἄφρονα
ἐν μέσῳ συνιδρίου ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν
ἀφροσύνην αὐτοῦ. 23 Γνωστὴς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς
ποιμνίου σου, καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς
ἀγέλαις. 24 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος
καὶ ἰσχύς, οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν.
25 Ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν καὶ κρεῖεις
πόαν καὶ σὺναγε χόρτον ὀρεινόν, 26 Ἵνα ἔχης
πρόβατα εἰς ἱματισμόν· τίμα πεδῖον, ἵνα ὦσι σοὶ
ἄρνες. 27 Υἱέ, παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυράς
εἰς τὴν ζωὴν σου καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θερα-
πόντων.

ΚΕΦ. κη.

1 ΦΕΥΓΕΙ ἀσιβίης μηδενὸς διώκοντος, δίκαιος δὲ
ὥςπερ λέων πίποιθε. 2 Δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρί-
σεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ πανούργος κατασβέσει
αὐτάς. 3 Ἀνδρείος ἐν ἀσιβείαις συκοφαντεῖ πτω-
χοῦς. Ὡςπερ ὑπερὸς λάβρος καὶ ἀνωφελής, 4 Ὁ-
τὼς οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν
ἀσίβειαν, οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον περιβά-
λουσιν ἑαυτοὺς τείχος. 5 Ἀνδρες κακοὶ οὐ συνή-
σουσι κρίμα, οἱ δὲ ζητούντες τὸν Κύριον συνήσουσιν
ἐν παντί. 6 Κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν
ἀληθείᾳ πλουσίον ψευδοῦς. 7 Φυλάσσει νόμον
υἱὸς συνετός, ὅς δὲ ποιμαίνει ἄσωτον ἀτιμάζει
πατέρα. 8 Ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ
τόκων καὶ πλεονασμῶν τῷ ἑλῶντι πτωχοῦς
συνάγει αὐτόν. 9 Ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς αὐτοῦ μὴ
εἰσακοῦσαι νόμον, καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν
αὐτοῦ ἐβδύλεται. 10 Ὃς πλανᾷ ἐν ὁδῷ
κατὰ εἰς διαφθοράν αὐτὸς ἐμπεισῆται, οἱ δὲ ἄνο-
μοι διελεύσονται ἀγαθὰ καὶ οὐκ εἰσδιέουσιν εἰς
αὐτά. 11 Σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος,
πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ. 12 Διὰ
βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ
τόποις ἀσεβῶν ἀλίσκονται ἄνθρωποι. 13 Ὁ ἐπι-
καλύπτων ἀσίβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐδοθήσεται, ὁ δὲ
ἐξηγουμένος ἡλίχους ἀγαπηθήσεται. 14 Μακά-
ριος ἀνὴρ ὅς καταπτήσῃ πάντα δι' εὐλάβειαν,
ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεισῆται κακοῖς.

PROVERBIA, XXVII. XXVIII.

13 Tolle vestimentum ejus, qui spopondit pro
extraneo: et pro alienis, aufer ei pignus.
14 Qui benedicit proximo suo voce grandi,
de nocte consurgens maledicenti similis erit.
15 Tecta perstillantia in die frigoris, et liti-
giosa mulier comparantur: 16 Qui retinet
eam, quasi qui ventum teneat, et oleum dex-
teræ suæ vocabit. 17 Ferrum ferro exacuitur,
et homo exacuit faciem amici sui. 18 Qui
servat ficum, comedet fructus ejus: et qui
custos est domini sui, glorificabitur. 19 Quo-
modo in aquis resplendent vultus prospicien-
tium, sic corda hominum manifesti sunt pru-
dentibus. 20 Infernus et perditio nunquam im-
plentur: similiter et oculi hominum insatiabiles.
21 Quomodo probatur in conflatorio argentum,
et in fornace aurum: sic probatur homo ore
laudantis. (Cor iniqui inquirat mala, cor
autem rectum inquirat scientiam.) 22 Si con-
tuderis stultum in pila quasi ptisanas feriente
desuper pilo, non auferetur ab eo stultitia
ejus. 23 Diligenter agnosce vultum pecoris
tui, tuosque greges considera: 24 Non enim
habebis jugiter potestatem: sed corona tri-
buetur in generationem et generationem.
25 Aperta sunt prata, et apparuerunt herbæ
virentes, et collecta sunt fœna de montibus.
26 Agni ad vestimentum tuum: et hædi,
ad agri pretium. 27 Sufficiat tibi lac capra-
rum in cibos tuos, et in necessaria domus tuæ,
et ad victum ancillis tuis.

CAPUT XXVIII.

1 FUGIT impius, nemine persequente: jus-
tus autem quasi leo confidens, absque terrore
erit. 2 Propter peccata terræ multi principes
ejus: et propter hominis sapientiam, et horum
scientiam quæ dicuntur, vita ducis longior
erit. 3 Vir pauper calumnians pauperes, simi-
lis est imbri vehementi, in quo paratur
fames. 4 Qui derelinquunt legem, laudant
impium: qui custodiunt, succenduntur contra
eum. 5 Viri mali non cogitant judicium:
qui autem inquirunt Dominum, animadvertunt
omnia. 6 Melior est pauper ambulans
in simplicitate sua, quam dives in pravis
itineribus. 7 Qui custodit legem, filius sapi-
ens est: qui autem comessatores pascit,
confundit patrem suum. 8 Qui coarcevat
divitias usuris et fœnore, liberali in pauperes
congregat eas. 9 Qui declinat aures suas ne
audiat legem, oratio ejus erit execrabilis.
10 Qui decipit justos in via mala, in interitu
suo corruet: et simplices possidebunt bona
ejus. 11 Sapiens sibi videtur vir dives: pau-
per autem prudens scrutabitur eum. 12 In
exultatione justorum multa gloria est: reg-
nantibus impiis ruinæ hominum. 13 Qui
abscondit scelera sua, non dirigitur: qui
autem confessus fuerit, et reliquerit ea,
misericordiam consequetur. 14 Beatus
homo, qui semper est pavidus: qui
vero mentis est duræ, corruet in malum.

משלי כח כט

15 אִישׁ הַנִּזְחָל וְנָב שְׂמֹנֶה מִשְׁלֵל רָשָׁע עַל
עֲצָלָה: 16 נָזִיד חֶסֶד הַבְּנוּת וְנָב
מִשְׁשָׁחוֹת שְׂנֵאָה בָּעֵצ הַאֲרִיז וְיָמִים:
17 אִישׁ עֲשֵׂה בְּדִם נִשְׁשָׁה עַד-בֶּרֶךְ לְנִסִּים
אֲלֵי-הַמִּכְרָבִי: 18 הוֹלֵךְ הַמִּים וְיִשְׁעָה
וְנִעְקָשׁ הַרְבֵּה וְיִפֹּל בְּאֶחָת: 19 עֶבֶד
אֲדָמָתוֹ וְשֹׁפֵעַ-לֶחֶם וּמִדָּחַף רֵיָקִים וְשֹׁפֵעַ-
רִישׁ: 20 אִישׁ אֲמִנּוּת רַב-בְּרָכוֹת וְאִישׁ
לִחְצֹשִׁיר לֹא תִקָּח: 21 חֲסִדִּים לֹא-
טוֹב וְעַל-פֶּתִלֶּחֶם וְשֹׁפֵעַ-בָּרֶךְ: 22 נִבְחַל
לְהוֹן אִישׁ בַּעַל עֵינָי וְלֹא-יִדְעַת בְּרִיחַסָּר
וּבְאֵפֶי: 23 מִכֹּחַ אֶחָד אֲחֵרֵי הֵן יִמָּצֵא
מִמְחֻלָּה לְשׁוֹן: 24 בּוֹזֵל וְלִבּוֹ וְאִמּוֹ וְאִמֶּךָ
אִישׁ-שֹׁפֵעַ חֶסֶד לֹא-יִשָּׁא מִשְׁחִירָה:
25 רֹכֵב-בִּגְשָׁם וְנִגְחַף מִדָּחַף וּבִשְׁמֵחַ עַל-יְהִיחֵם
רָשָׁן: 26 בּוֹמֵךְ גִּלְבּוֹ הָמָּה כִּסְלִי וְהוֹלֵךְ
בְּחֻכָּה הָמָּה וְשִׁלֵּם: 27 נָתַן לְרֵשׁ אִישׁ
מִחֶסֶד וּמַעֲלִים לְעֵינָי רַב-מֵאֲרוֹת: 28 בְּקֹרֶם
רָשָׁעִים וְשֹׁתֵר אֲדָם אֲבָאָדִים יִרְבֶּה
צְדִיקִים:

פרשה כט:

1 אִישׁ הַנִּזְחָל מִקֶּשֶׁה-עֲרָה שְׂמֵחַ וְשֹׁבֵר
וְאִישׁ מִרְשָׁא: 2 בְּרָכוֹת צְדִיקִים וְשִׁמְחַת הַעַם
וּבְמִשְׁלֵל רָשָׁע וְאִישׁ-אֶחָד: 3 אִישׁ-אֶחָד
הַקָּדֵם וְשִׁמְחַת אֲבָיו וְרֵעֵה זִנּוּת וְאֶבֶד-
הוֹן: 4 מִלֵּךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ וְאִישׁ
תְּרוּמָה וְהִרְסָה: 5 גֶּבֶר מִחֻלָּה עַל-
רַעְיָה וְרֵשֶׁת פֹּהֵר עַל-פָּעֵמִי: 6 בְּקִשָּׁה
אִישׁ בַּעַל מוֹקֵשׁ וְצִדִּיק גִּירוֹן וְשֹׁמֵם: 7 יִרְבֶּה
צְדִיק גִּירוֹן דָּלִים רָשָׁע לֹא-יִבְנוּ בָּעֵרָה:
8 אֲנִשֵּׁי גִצּוֹן וְיִחְיֶה קִרְיָה וְנִכְמִים וְשִׁיבָה
אֶחָד: 9 אִישׁ-חֶסֶד גִּשְׁפָּט אֶת-אִישׁ אֶחָד
וְנָתַן וְשִׁחָה וְאִישׁ נָחַת: 10 אֲנִשֵּׁי דָמִים
וְשֹׁמֵם וְיִשְׁרִים וְנִכְשָׁם נִכְשָׁם: 11 כֹּל-
רִחְוֹ יוֹצֵא כִּסְלִי וְחֶסֶד בְּאֶחָד וְשִׁחָה:
12 מִשְׁלֵל מִקֶּשֶׁה עַל-דִּבְרֵי-שֹׁמֵר כֹּל-מִשְׁחָרְתוֹ
רָשָׁעִים: 13 רֵשׁ וְאִישׁ תְּהַבֵּם בְּפִשָּׁה מֵאִירוֹ
צִדִּיק שְׂמֵחַ וְחֵן: 14 מִלֵּךְ שֹׁפֵט בְּאֶמֶת
דָּלִים בְּסֵאֵל לְעַד יָקוֹן: 15 שֹׁבֵט וְהוֹכַחַת
יִתֵּן חֶסֶד וְנָעַר מִשְׁלֵל מִבֵּשׂ אִישׁ:

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, κη', κθ'.

15 Λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν ὅς τυραννεῖ
πτωχὸς ὢν ἰθνους πεινχοῦ. 16 Βασιλεὺς ἰνδεῆς
προσόδων μίγας συκοφάντης, ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν
μακρὸν χρόνον ζήσεται. 17 Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ
φόνου ὁ ἰγγυῶματος φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν
ἀσφαλείᾳ. (Παῖδενε υἱὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ
δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ, οὐ μὴ ὑπακούσει ἰθνεῖ
παρὰ νόμῳ.) 18 Ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται,
ὁ δὲ σκολιᾷ ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακῆσεται. 19 Ὁ ἰργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται
ἀρτων, ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας. 20 Ἄνθρωπος ἐξιδόπιστος πολλὰ εὐλογηθήσεται, ὁ δὲ
κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται. 21 Ὁς οὐκ αἰσχύνεται
πρόσωπα δικαίων οὐκ ἀγαθός, ὁ τοιοῦτος
ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα. 22 Σπειύδει
πλουτεῖν ἄνθρωπος βέλανθος, καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεή-
μων κρατήσῃ αὐτοῦ. 23 Ὁ ἐλιγχνών ἀνθρώπου
ὁδοὺς χάριτας ἔξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος. 24 Ὁς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ
μὴ ἁμαρτάνειν, οὗτος κοινωνὸς ἔστιν ἀνδρὸς
ἀσεβῶν. 25 Ἄπιστος ἄνθρωπος κρινεῖ ἐκεί, ὃς δὲ
ἐπίσθην ἐπὶ Κύριον ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται. 26 Ὁς
ἐπίσθην θρασεῖα καρδίᾳ ὁ τοιοῦτος ἄφρων, ὃς δὲ
πορεύεται σοφίᾳ σωθήσεται. 27 Ὁς δίδωσι πτω-
χοῖς οὐκ ἰνδεθήσεται, ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀ-
φθαλμὸν αὐτοῦ ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται. 28 Ἐν
τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων
ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

ΚΕΦ. κθ'.

1 ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἄνθρωπος ἐλιγχνών ἀνδρὸς σκληρο-
τραχήλου, ἐξαπίνης γὰρ φλεγόμενος αὐτοῦ οὐκ
ἔστιν ἱσσις. 2 Ἐγκωμιαζόμενων δικαίων εὐφραν-
θήσονται λαοί, ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν
ἄνδρες. 3 Ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται
πατήρ αὐτοῦ, ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ
πλουτοῦν. 4 Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν,
ἄνθρωπος δὲ παράνομος κατασκάπτει. 5 Ὁς παρα-
σκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ αὐτοῦ φίλου δίκτυον,
περιβάλλει αὐτὸ τοῖς αὐτοῦ ποσίν. 6 Ἀμαρτάνουσι
ἄνδρες μεγάλη παγίς, δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ
καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται. 7 Ἐπίσταται δίκαιος
κρίνειν πεινχοῦς, ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ νοεῖ γνῶσιν,
καὶ πτωχῷ οὐκ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων. 8 Ἀν-
δρες ἄνομοι ἐξέκασαν πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπεστρέψαν
ὀργήν. 9 Ἀνὴρ σοφὸς κρινεῖ ἰθνη, ἄνθρωπος δὲ φαῦλος
ὀργιζόμενος καταγελᾷ καὶ οὐ καταπτήσσει. 10 Ἀνδρὲς
αἰμάτων μέτοχοι μισοῦσιν ὄσιον, οἱ δὲ εὐθεῖς
ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ. 11 Ὁλον τὸν
θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ
ταμιεύεται κατὰ μέρος. 12 Βασιλεὺς ὑπακούον-
τος λόγον ἀδικον, πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παρά-
νομοι. 13 Δανειστὴ καὶ χρεωφειλὴτον ἀλλήλοις
συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ἀμφοτέρων ποιεῖται ὁ
Κύριος. 14 Βασιλεὺς ἐν ἀληθείᾳ κρινόντος πτω-
χοῦς, ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον καταστα-
θήσεται. 15 Πληγαὶ καὶ ἔλεγχος διδῶσι σοφίαν,
καὶς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ.

PROVERBIA, XXVIII. XXIX.

15 Leo rugiens, et ursus esuriens, princeps
impious super populum pauperem. 16 Dux
indigens prudentia, multos opprimet per
calumniam: qui autem odit avaritiam, longi
fient dies ejus. 17 Hominem, qui calumnia-
tur animæ sanguinem, si usque ad lacum
fugerit, nemo sustinet. 18 Qui ambulat
simpliciter, salvus erit: qui perversis graditur
viis, concidet semel. 19 Qui operatur terram
suam, satiabitur panibus: qui autem sectatur
otium, replebitur egestate. 20 Vir fidelis
multum laudabitur: qui autem festinat ditari,
non erit innocens. 21 Qui cognoscit in
judicio faciem, non benefacit: iste et pro
buocella panis deserit veritatem. 22 Vir,
qui festinat ditari, et aliis invidet, ignorat
quod egestas superveniet ei. 23 Qui corripit
hominem, gratiam postea inveniet apud eum,
magis quam ille, qui per linguae blandimenta
decipit. 24 Qui subtrahit aliquid a patre suo
et a matre: et dicit hoc non esse peccatum,
particeps homioidæ est. 25 Qui se jactat et
dilatat, jurgia concitat: qui vero sperat in
Domino, sanabitur. 26 Qui confidit in corde
suo, stultus est: qui autem graditur sapienter,
ipse salvabitur. 27 Qui dat pauperi, non
indigebit: qui despicit deprecantem, sus-
tinebit penuriam. 28 Cum surrexerint impii,
abscondentur homines: cum illi perierint,
multiplicabuntur justii.

CAPUT XXIX.

1 VIRO, qui corripientem dura cervice
contemnit, repentinus ei superveniet interi-
tus: et eum sanitas non sequetur. 2 In
multiplicatione justorum lætabitur vulgus:
cum impii sumpserint principatum, gemet
populus. 3 Vir, qui amat sapientiam, læti-
ficat patrem suum: qui autem nutrit scorta,
perdet substantiam. 4 Rex justus erigit
terram, vir avarus destruet eam. 5 Homo,
qui blandis fictisque sermonibus loquitur
amico suo, rete expandit gressibus ejus. 6
Peccantem virum iniquum involvet laqueus:
et justus laudabit atque gaudebit. 7 Novit
justus causam pauperum: impius ignorat
scientiam. 8 Homines pestilentes dissipant
civitatem: sapientes vero avertunt furorem. 9
Vir sapiens, si cum stulto contenderit, sive
irascatur, sive rideat, non inveniet requiem. 10
Viri sanguinem oderunt simplicem: justii
autem quaerunt animam ejus. 11 Totum
spiritum suum profert stultus: sapiens differt,
et reservat in posterum. 12 Princeps, qui
libenter audit verba mendacii, omnes inini-
stros habet impios. 13 Pauper et creditor
obviaverunt sibi: utriusque illuminator
est Dominus. 14 Rex qui judicat in
veritate pauperes, thronus ejus in æternum
firmabitur. 15 Virga atque correptio tribuit
sapientiam: puer autem, qui dimittitur
voluntati suæ, confundit matrem suam.

16 ברכות רשעים ירבה פשע וצדיקים
במפתח יראי: 17 יסר בנה ויניח
ויתן מעדנים לנפש: 18 באו חזון
יפרע עם ושמר תורה אשכח: 19 בדרים
לא יסר עבד קרבו ואתו מענה: 20 חזית
איש אץ בדרהו תקוח לכסיל מפני:
21 מפנה מלצר עבדו ואתריתו ויתן קחו:
22 איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב
פשע: 23 צאנת אדם תשפילפו ושפילתו
יתקח עבד: 24 חולק עסגב שונא נפשו
אלה יפסע ולא יגיד: 25 חרפת אדם
יתן מוקש ובוחס ביהונה ישב: 26 רבים
מבקשים פגרמושל ומוחזז משפטאיש:
27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת
רשע ישרהו:

פרשח ל:

1 דברי אהר בניהו הפשח נאם
הנבר לאתחיל לאתחיל ואכל: 2 ב
בער אכלי מאש ולאבינת אדם לי:
3 ולא למדתי חכמה ונתת קדשים אדם:
4 מי עלה שמים ונלד מי אסף לוח
בחקצו מי צרמים ופשמלח מי חקים
כל-אפסי-אף מהשמו ומה-שם-בנו פי
תדע: 5 כל-אמרת אלה צריפה מן
הוא לחקים זו: 6 אלי-תוקח על-דבריו
פרי-ידיה בן וננקה: 7 שמים
שאלתי מאתה אלי-תמנע מפני פתח
אמור: 8 שמו ירבה-בן חרחק מפני
האש ונעשר אלי-תמרגל חטריפני לחם
חמי: 9 פן אשבע ונחשתי ואמרת מי
הנה ופראתקש וננקה ונחשתי שם
אלחי: 10 אלי-תלשן עבד אל-
אדג פרי-הלל ואשקם: 11 דור אביו
יחלל ואחר-אפו לא יבנה: 12 דור
מתור בעיניו ופמאחיו לא רחץ: 13 דור
החכמו עיקו ופפפיו ופפא: 14 דור ו
חכבות שפיו ופמאחיו מתלפתיו לחלל
עניים מארץ ואביונים מאדם:
15 בלעלהו שפיו כנות קז וקב שלוש
הקה לא תשפנה ארבע לא-אמריו הון:

16 Πολλῶν δυνάτων ἀσεβῶν πολλοὶ γίνονται ἀμαρ-
τῖαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἰκύνων πιπτόντων κατὰφοβοὶ
γίνονται. 17 Παιδεύει υἱὸν σου καὶ ἀναπαύσει σε,
καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου. 18 Οὐ μὴ ὑπάρξῃ
ἐξηγητῆς ἔθνη παρανομή, ὁ δὲ φυλάσσω τὸν
νόμον μακαριστός. 19 Λόγοις οὐ παιδευθήσεται
οἰκίτης σκληρός· ἴαν γὰρ καὶ νοήσῃ, ἀλλ' οὐχ
ὑπακούσεται. 20 Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχύν ἐν λόγοις,
γίνωσκε ὅτι ἱλπίδα ἔχει μάλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ.
21 Ὅς κατασπατάλῃ ἐκ παιδὸς οἰκίτης ἔσται,
ἰσχυρόν δὲ ὀδυνήσεται ἐφ' ἑαυτῷ. 22 Ἀνὴρ
θυμώδης ἱγίρει νείκος, ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν
ἀμνηστῖαν. 23 Ὑβρίς ἄνδρα ταπεινοῖ, τοῦς δὲ
ταπεινόφρονας ἐρείδει δύεξ Κύριος. 24 Ὅς μερί-
ζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ἴαν δὲ
δρῶσι προτείνοντες ἀκούσαντες μὴ ἀναγγεῖλωσι,
25 Φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους ὑπε-
σκελισθήσονται, ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κυρίῳ εὐφρανθή-
σεται. (Ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα, ὃς δὲ
πίποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότῃ σωθήσεται.) 26 Πολλοὶ
θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων, παρὰ δὲ Κυρίου
γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρὶ. 27 Βδίλυμα δίκαιος
ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδικῷ, βδίλυμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύν-
ουσα ὁδός. (Δόγον φυλασσόμενος νῖος ἀπωλείας
ἐκτός ἐσται, δεχόμενος δὲ ἰδίξατο αὐτόν. Μηδὲν
ψεύδος ἀπὸ γλώσσης βασιλεῖ λεγίσθω, καὶ οὐδὲν
ψεύδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἰκέλθῃ. Μά-
χαира γλώσσα βασιλείας καὶ οὐ σαρκίνη· ὃς δ' ἂν
παραδοθῇ, συντριβίσεται. Ἐὰν γὰρ δέξῃ ὁ
θυμὸς αὐτοῦ, σὺν νεύροισι ἀνθρώπους ἀναλίσκει
καὶ ὁστὰ ἀνθρώπων κατατρώγει, καὶ συγκαίει ὥσπερ
φλόξ, ὥστε ἄβρωτα εἶναι νεοσσούς ἀετῶν.)

ΚΕΦ. λ'.

1 ΤΟΥΣ ἱμούς λόγους νῖε φοβήθητι, καὶ δεξά-
μενος αὐτοὺς μετανόει. Τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς
πιστεύουσιν θεῷ, καὶ παύομαι. 2 Ἀφρονέστατος
γάρ εἰμι ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ πρόησις ἀν-
θρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἱμοί. 3 Θεός διδιδάχῃ
με σοφίαν, καὶ γινώσκω ἀγίων ἐγνωκα. 4 Τίς
ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη; τίς συνήγαγεν
ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν
ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἁερῶν τῆς γῆς,
τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ;
5 Πάντες γὰρ λόγοι θεοῦ πεπρωμένοι, ὑπηρεσιζοῦν
δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν. 6 Μὴ προσθῇς
τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλιγξῇ σε καὶ ψευδὴς
γένη. 7 Δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀφίλγῃς μου
χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με· 8 Μάταιον λόγον
καὶ ψευδὴ μακράν μου ποίησον, πλοῦτον δὲ καὶ
πενίαν μὴ μοι δῶς, σύνταξον δὲ μοι τὰ δέοντα
καὶ τὰ αὐτάρκη. 9 Ἴνα μὴ πλησθῇς ψευδὴς
γίνωμαι καὶ εἴπω Τίς με ὀρέ; ἢ πενήθεις κλείψω
καὶ ὁμῶς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. 10 Μὴ παραδῷς
οἰκίτην εἰς χεῖρας δεσπότου, μὴ ποτε καταράσῃται
σε καὶ ἀφανίσθῃς. 11 Ἐκγονον κακὸν πατέρα
καταράται, τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ. 12 Ἐκγονον
κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τὴν δ' ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ
ἀπείνυσεν. 13 Ἐκγονον κακὸν ὑψηλοῦς ὀφθαλμοῦς
ἔχει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἱπαιρεται. 14 Ἐκγονον
κακὸν μαχαίρας τοῦς δόδοντας ἔχει καὶ τὰς μύλας
τομίδας, ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς ταπει-
νοὺς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τοὺς πίνοντας αὐτῶν ἐξ ἀν-
θρώπων. 15 Τῷ βδίλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγα-
πήσει ἀγαπῶμαι, καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίπλα-
σαν αὐτήν· καὶ ἡ τέταρτη οὐκ ἠρέστη εἰπεῖν Ἰκανόν·

5 x

16 In multiplicatione impiorum multiplica-
buntur scelera: et justi ruinas eorum vide-
bunt. 17 Erudi filium tuum, et refrigerabit
te, et dabit delicias animæ tuæ. 18 Cum
prophetia defecerit, dissipabitur populus: qui
vero custodit legem, beatus est. 19 Servus
verbis non potest erudiri: quia quod dicis
intelligit, et respondere contemnit. 20 Vidisti
hominem velocem ad loquendum? stultitia
magis speranda est, quam illius correptio.
21 Qui delicate a pueritia nutrit servum
suum, postea sentiet eum contumacem. 22 Vir
iracundus provocat rixas: et qui
ad indignandum facilis est, erit ad peccan-
dum proclivior. 23 Superbum sequitur
humilitas: et humilem spiritu suscipiet
gloria. 24 Qui cum fure participat, odit
animam suam: adjurantem audit, et non
indicat. 25 Qui timet hominem, cito corruet:
qui sperat in Domino, sublevaritur. 26 Multi
requirunt faciem principis: et iudicium a
Domino egreditur singulorum. 27 Abomi-
nantur justi virum impium: et abominantur
impii eos, qui in recta sunt via. (Verbum
custodiens filius, extra perditionem erit.)

CAPUT XXX.

1 VERBA Congregantis filii Vomentis.
Visio, quam locutus est vir, cum quo est
Deus, et qui Deo secum morante confortatus
ait: 2 Stultissimus sum virorum, et sapi-
entia hominum non est mecum. 3 Non
didici sapientiam, et non novi scientiam
sanctorum. 4 Quis ascendit in cælum atque
descendit? quis continuit spiritum in mani-
bus suis? quis colligavit aquas quasi in
vestimento? quis suscitavit omnes terminos
terræ? quod nomen est ejus, et quod nomen
filii ejus, si nosti? 5 Omnis sermo Dei
ignitus, clypeus est sperantibus in se: 6 Ne
addas quidquam verbis illius, et arguaris,
inveniarisque mendax. 7 Duo rogavi te, ne
deneges mihi antequam moriar. 8 Vanita-
tem, et verba mendacia longe fac a me.
Mendicitatem, et divitias ne dederis mihi:
tribue tantum victui meo necessaria: 9 Ne
forte satius illiciar ad negandum, et dicam:
Quis est Dominus? aut egestate compulsus
furer, et perjurem nomen Dei mei. 10 Ne
accuses servum ad dominum suum, ne forte
maledicat tibi, et corruas. 11 Generatio,
quæ patri suo maledicit, et quæ matri suæ
non benedicit. 12 Generatio, quæ sibi munda
videtur, et tamen non est lotta a sordibus suis.
13 Generatio, cujus excelsi sunt oculi, et
palpebræ ejus in alta surrectæ. 14 Genera-
tio, quæ pro dentibus gladios habet, et
commandit molaribus suis, ut comedat
inopes de terra, et pauperes ex hominibus.
15 Sanguisugæ duæ sunt filiæ, dicentes:
Affer, affer. Tria sunt insatrabilia, et
quartum, quod nunquam dicit: Sufficit.

משלי ל לא

16 וְשֹׁאֵל וְעֶזְרָא רָחֵם אֶרֶץ לֹא־עֹבֶדָה
כִּי־אֵשׁ לֹא־תִכְרֹחַ הָיוּ : 17 עֵינַי תִּלְעַג
לֹא־וְתִבְּזוּ לִיקְרֹתֶיךָ וְקִרְיָה עֲרִיב־נֶחֱל
וְיִאֲכִלְיָהּ בְּגִירָאֶשׁ : 18 שְׁלֹשָׁה הֶמְדָּה
נִפְלְאוּ כִּמְצֵי נֶאֱרָבָע לֹא יִדְעָתִים : 19 הִנֵּה
הַשָּׁמַר בְּשִׁמְיָם הִנֵּה נֶחֱשׁ עַל־רִגְלֵי
הַיָּדֹאֲנִיָּה בְּלִבָּהֶם וְהָרֹחַ גָּבַר בְּעֵלְמָה :
20 כֵּן הִנֵּה אִשָּׁה מְלַאכֶת אֲכָלָה וּמִתְחַח
פִּיהָ וְאִמְרָה לֹא־עָלִיתִי אֲנִי : 21 תַּחַת
שְׁלוֹשׁ בָּנוֹה אֶרֶץ וְתַחַת אַרְבַּע לֹא־תִחַבֵּל
שָׂמָת : 22 תַּחַת אֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְיִבָּל
כִּי יִשְׁבַּע־לָחֶם : 23 תַּחַת שְׁנֵאֶפֶס כִּי
תִּפְעַל וְשִׁפְחָה כִּי־תִכֶּשׁ בְּבִרְתָּהּ :
24 אֶרְבָּעָה הֵם הַטִּיב־אֲדָנִי וְחֶמְדָּה חֲכָמִים
מִחֲכָמִים : 25 הַחֲכָמִים עִם לֹא־עָזוּ וְיִכְנִי
בְּקִיץ לַחֲמֶם : 26 שְׁפָפִים עִם לֹא־עָצֹמִים
וְיִשְׁמִי כַּכֵּל בֵּיתָם : 27 מֶלֶךְ אֲנִי
לֹא־יִכָּר וְיִצְחָק חֲנֹץ בָּלוּ : 28 שְׁכֵמִית
בְּיָנִים תִּתְּפֹשׁ וְחַיָּא בְּתִיכְלִי מֶלֶךְ :
29 שְׁלֹשָׁה הֶמְדָּה מִיִּטְבֵּי צֶעֶד
וְאַרְבָּעָה מִיִּטְבֵּי לֶכֶת : 30 לֵישׁ בָּבוֹר
בְּבַחֲמָה וְלֹא־יִשְׁוֹב מִסְּפָר־כֵּל : 31 וְרִנֵּי
מִתְנַיִם אֲחִישׁ וְיִלְלֵה אֶלְקָהִים עִמּוֹ :
32 אִם־נִבְּלָה בְּחַתְנֶשֶׁת וְאִם־זִמְרוֹתָ הִנֵּה
לֶפָה : 33 כִּי מִיץ חֶלֶב יִוצֵאִי חֲמָה
וּמִיץ־חֶמֶץ יִוצֵאִי גֶם וּמִיץ אֶפְסִים יִוצֵאִי
רִיב :

פרשה לא

1 וְדַבְרִי לְמוֹאֵל מֶלֶךְ מִשְׁמֵי אֲשֶׁר־יִסְרָתָהּ
אֲמִי : 2 מִדֶּ־בָרִי וּמִדֶּ־בִּרְבִּי וּמִדֶּ־בִּרְבִּי
בְּרִנְדָּה : 3 אֲלֵ־תִתֶּנּוּ לְנַפְשִׁים חִילָה
אֲדַבְרֶיהָ לְמַחֲוֹת מֶלְכִּי : 4 אֵל לְמַלְכִּים
לְמוֹאֵל אֵל לְמַלְכִּים שְׁתוּרָנִי וְלִרְוִנִים אֲנִי
שָׁקֵר : 5 פְּרִי־שִׁמְחָה וְשִׁבְחָה מִתְּהַלֵּל וְיִשְׁבַּח
כֵּן קֶל־בְּגִרָתִי : 6 תִּתְּפֹשׁ לֹא־אֶבֶד
וְיִנֵּן לְמִרֵי נֶפֶשׁ : 7 וְשִׁמְחָה וְשִׁבְחָה
רִישׁוֹ וְעֵצְלוֹ לֹא יִזְכָּרוּ : 8 פֶּתַח־פִּיהָ
לֹא־אֵלֶם אֲלֵ־יִנֵּן קֶל־בָּהּ חִלּוֹת : 9 פֶּתַח־פִּיהָ
שִׁשְׁט־צָרָה וְיִנֵּן עֵנִי וְאִבְיוֹ : 10 אִשָּׁה
חִיל מִי יִמְצָא וְרָחֵם מִסְּפִינִים מִכְרָה :

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ, λ', λα'.

16 "Αἰδῆς, καὶ ἔρως γυναικός, καὶ γῆ οὐκ ἔμπι
πλαμένη ἔδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν
'Αρκεῖ. 17 'Οφθαλμὸν καταγελῶντα πατρός καὶ
ἀτιμάζοντα γῆρας μητρός, ἐκεψάισαν αὐτὸν κό
ρακες ἐκ τῶν φαράγγων, καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν
νεοσσοὶ αἰτών. 18 Τρία δὲ ἴστιν ἀδύνατά μοι
νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω. 19 'Ιχνη
αἰτοῦ πετομένου, καὶ ὁδοῦς ὀφείας ἐπὶ πέτρας, καὶ
τρίβους νηὶς ποιοτοποροῦσης, καὶ ὁδοῦς ἀνδρός
ἐν νεότητι. 20 Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος,
ἢ ὅταν πράξῃ ἀποικοφασμένη, οὐδὲν φησι πεπραχέναι
ἀποκον. 21 Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον
οὐ δύναται φέρειν. 22 'Εὰν οἰκίτης βασιλεύσῃ,
καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων, 23 Καὶ οἰκίτης ἰὰν
ἐκβάλῃ τὴν αὐτοῦ κυρίαν, καὶ μιστηὴ γυνὴ ἰὰν
τύχῃ ἀνδρός ἀγαθοῦ. 24 Τέσσαρα δὲ ἱλάχιστα
ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δὲ ἴστι σοφώτερα τῶν σοφῶν.
25 Οἱ μύρμηκες οἷς μὴ ἔστιν ἰσχύς, καὶ ἐτοιμά
ζονται θέρους τὴν τροφήν. 26 Καὶ οἱ χοιρογυῶ
λίοι ἴθνος οὐκ ἰσχυρόν, οἱ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις
τοὺς αὐτῶν οἶκους. 27 'Αβασίλευτόν ἴστιν ἡ
ἀκρίς, καὶ στρατεύει ἀφ' ἐνὸς κελύσματος εὐτάκτως.
28 Καὶ καλαβώτης χερσὶν ἱριδόμενος καὶ εὐάλωτος
ὢν, κατοικεῖ ἐν δρυώμασι βασιλείων. 29 Τρία δὲ
ἴστιν ἃ εὐδὼς πορεύεται, καὶ τέταρτον ὃ καλῶς
διαβαίνει. 30 Σκύμνος λίαντος ἰσχυρότερος
κτηνῶν, ὃς οὐκ ἀποστρέφεται οὐδὲ καταπήσει
κτῆνος, 31 Καὶ ἄλεκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείας
εὐψυχος, καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου, καὶ
βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἴθνι. 32 'Εὰν πρόγ
σειαυτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐκτείνῃ τὴν χεῖρά σου
μετὰ βούτηρον, ἀτιμασθήσῃ. 33 'Αμὲλγῃ γάλα, καὶ
ἴσται μάστιγον. ἰὰν δὲ ἐκπιέζῃς νυκτεῖρας, ἴξε
λεύσεται αἷμα. ἰὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται
ἐρίσεις καὶ μάχαι.

ΚΕΦ. λα'.

1 Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἰρηνται ὑπὸ θεοῦ βασιλέως,
χρηματισμός δὲν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. 2 Τί
τίκνον τηρήσεις; τί; ῥήσεις θεοῦ. πρωτογενὲς σοὶ
λίγω νύ. τί τίκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τίκνον ἐμῶν
εὐχῶν; 3 Μὴ δῶς γυναῖξί σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν
σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑπεροβουλίαν. 4 Μετὰ
βουλῆς πάντα ποιεῖ, μετὰ βουλῆς οἰνοπότηι. Οἱ
δυνάσται θυμῶδεις εἰσιν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν,
5 'ἵνα μὴ πίνοντες ἐπιλάβονται τῆς σοφίας, καὶ
ὀρθά κρῖναι οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς. 6 Δί
δοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις, καὶ οἶνον πίνειν τοῖς
ἐν ὀδύνας, 7 'ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς πενίας, καὶ
τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι. 8 'Ανοίγε σὸν
στόμα λόγῳ θεοῦ, καὶ κρῖνε πάντας ὑγιῶς. 9
'Ανοίγε σὸν στόμα καὶ κρῖνε δικαίως, διάκρινε δι
πένητα καὶ ἀσθενῆ. 10 Γυναικα ἀνδρείαν τίς εὐρή
σει; τιμωτέρα δὲ ἴστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη.

PROVERBIA, XXX. XXXI.

16 Infernus, et os vulvæ, et terra, quæ non
satiatur aqua: ignis vero nunquam dicit:
Sufficit. 17 Oculum, qui subsannat patrem,
et qui despicit partum matris suæ, effodiant
eum corvi de torrentibus, et comedant eum
filii aquilæ. 18 Tria sunt difficilia mihi, et
quartum penitus ignoro: 19 Viam aquilæ in
cælo, viam colubri super petram, viam navis
in medio mari, et viam viri in adolescentia.
20 Talis est et via mulieris adulteræ, quæ
comedit, et tergens os suum dicit: Non sum
operata malum. 21 Per tria movetur terra,
et quartum non potest sustinere: 22 Per
servum cum regnaverit: per stultum cum
saturatus fuerit cibo: 23 Per odiosam muli
erem cum in matrimonio fuerit assumpta: et
per ancillam cum fuerit heres dominæ suæ:
24 Quatuor sunt minima terræ, et ipsa sunt
sapientiora sapientibus: 25 Formicæ, popu
lus infirmus, qui præparat in messe cibum
sibi: 26 Lepusculus, plebs invalida, qui
collocat in petra cubile suum: 27 Regem
locusta non habet, et egreditur universa per
turmas suas: 28 Stellio manibus nititur, et
moratur in ædibus regis. 29 Tria sunt, quæ
bene gradiuntur, et quartum, quod incedit
feliciter: 30 Leo fortissimus bestiarum, ad
nullius pavebit occursum: 31 Gallus suc
cinctus lumbos: et aries; nec est rex, qui
resistat ei. 32 Est qui stultus apparuit post
quam elevatus est in sublime: si enim intel
lexisset, ori suo imposuisset manum. 33 Qui
autem fortiter premit ubera ad eliciendum
lac, exprimit butyrum: et qui vehementer
emungit, elicit sanguinem: et qui provocat
iras, producit discordias.

CAPUT XXXI.

1 VERBA Lamuelis regis. Visio, qua eru
divit eum mater sua. 2 Quid dilecte mi,
quid dilecte uteri mei, quid dilecte votorum
meorum? 3 Ne dederis mulieribus substan
tiam tuam, et divitias tuas ad delendos reges.
4 Noli regibus, O Lamuel, noli regibus dare
vinum: quia nullum secretum est ubi regnat
ebrietas; 5 Et ne forte bibant, et oblivis
cantur iudiciorum, et mutent causam filiorum
pauperis. 6 Date siceram mœrentibus, et
vinum his qui amaro sunt animo: 7 Bibant,
et obliviscantur egestatis suæ, et doloris sui
non recordentur amplius. 8 Aperi os tuum
muto, et causis omnium filiorum qui pertran
seunt: 9 Aperi os tuum, decerne quod ius
tum est, et judica inopem et pauperem.
10 Mulierem fortem quis inveniet? pro
cul, et de ultimis finibus pretium ejus.

משלי לא

11 כִּטְחָה בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לָהּ יְחָסָר׃
 12 בְּמַלְתָּהּ כֹּחַ וְלֹאֲרָעָה כָּל יָמֵי חַיֶּיהָ׃
 13 דִּרְשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים וְתַעֲשֶׂה בְּתַפְצָץ
 בִּפְתִּיהָ׃ 14 הָיְתָה בְּאֵמֶנֶת סוֹחֵר לְמַחְזֶקֶת
 תִּבְרִיא לְחֶמֶה׃ 15 וְתַקֵּם בְּעֹד לִילָהּ
 וּתְסַדֵּק וְתִתֵּן לְהַעֲרִיקָהּ׃ 16 וְתִמְצָח
 שָׂדֶה וְתִקְחָהּ מִפְּרִי כִפְיָהּ כִּטְשָׁה כָּרֶם׃
 17 חֲנֻכָּה בָּעֵינֶיהָ וְתִמְצָח וְתִזְעָק׃
 18 וְתִמְצָח בְּרִשׁוֹב סוֹחֵר לְאִיכָפָה בְּלִילָהּ
 גְּדִיָּה׃ 19 וְיָדֶיהָ שְׁלָחָה בְּפִשְׁאוֹר וְכִפְיָהּ
 תִּמְכֹּר כֶּלֶח׃ 20 בִּפְתָּה כִּרְשָׁה לְעַנֵּי וְיָדֶיהָ
 שְׁלָחָה לְאֵבִיוֹן׃ 21 לְאִתְּרָהּ לְבִיתָהּ מִשְׁלָל
 כִּי כָל־בֵּיתָהּ לִבְשֵׁי שָׂנִים׃ 22 מְרַבֵּים
 עֲשָׂתָהּ לָהּ שֵׁשׁ וְאַרְבָּעִים לְבוּשָׁה׃ 23 נֹדַע
 בְּשַׁעֲרֵים בַּעֲלָהּ בְּצִבְתֵּיהָ עֲסִיקָהּ גִּרְאָרָץ׃
 24 סָדִין עֲשָׂתָהּ וּתְמַכֵּר חֲנֻכָּהּ כְּחֻכָּה
 לְכַנְעִי׃ 25 עֹדוֹדֶדֶר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחָה
 לַיּוֹם אֲחֵרֶיהָ׃ 26 פִּיהָ פֶּתַח בְּחֻכָּהּ
 וְתִזְרֹת־חֶסֶד עַל־שׁוֹנָהּ׃ 27 צֹפִיָּה חֵילִכּוֹת
 בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצִלּוֹת לֹא תֹאכַל׃ 28 קָמִי
 בְּנִיָּהּ וַיִּשְׁרָדָהּ בַּעֲלָהּ וַיַּחֲלֶלָהּ׃ 29 רַבּוֹת
 בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִיתָ עַל־פִּלָּהּ׃
 30 שָׁקֵר חֶסֶד וְתִבֵּל חֶסֶד אִשָּׁה וְרֹאשׁ
 יְהוָה תִּיא תִתְחַלֵּל׃ 31 תִּנְדָּלָהּ מִפְּרִי
 יְדֶיהָ וַיַּחֲלֶלָהּ בְּשַׁעֲרֵים מַעֲשִׂיהָ׃

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. λα'.

11 Θαρσεί ἐκ αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· 12 Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. 13 Μηρομένη ξρία καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. 14 Ἐγένετο ὡσεὶ ναὺς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. 15 Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίαις. 16 Θεωρήσασα γέωργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. 17 Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὁσφὺν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. 18 Καὶ ἐγένετο ὅτι καλὸν ἴσθη τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. 19 Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἱρεῖται εἰς ἀτρακτον. 20 Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. 21 Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν πονοῦν χρόνιζον, πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. 22 Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἱνδύματα. 23 Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πόλει, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. 24 Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπιδότο περιζώματα τοῖς Χαναταῖς. 25 Ἰσχὺν καὶ εὐπρίπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἰσχύαις. 26 Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννύμως, καὶ τὰς ἐν ἱστειλάτῳ τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. 27 Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, οἷα δὲ ὁκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθίσμῳ, ἢ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς. 28 Ἀνίστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾔνεσεν αὐτήν. 29 Πολλοὶ θυγατέρες ἐκτίσαντο πλοῦτον, πολλὰ ἐποίησαν δύναμιν· σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, ὑπερῆρας πάσας. 30 Ψευδεῖς ἀρίσκειαι καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνέτω. 31 Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πόλει ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

PROVERBIA. XXXI.

11 Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit. 12 Reddet ei bonum, et non malum, omnibus diebus vitæ suæ. 13 Quæsit lanam et linum, et operata est consilio manuum suarum. 14 Facta est quasi navis institoris, de longe portans panem suum. 15 Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, et cibaria ancillis suis. 16 Consideravit agrum, et emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam. 17 Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum. 18 Gustavit, et vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus. 19 Manum suam misit ad fortia, et digiti ejus apprehenderunt fustum. 20 Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. 21 Non timebit domui suæ a frigidibus nivis: omnes enim domestici ejus vestiti sunt duplicibus. 22 Stragulatam vestem fecit sibi: byssus et purpura indumentum ejus. 23 Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terræ. 24 Sindonem fecit, et vendidit, et cingulum tradidit Chananæo. 25 Fortitudo et decor indumentum ejus, et ridebit in die novissimo. 26 Os suum aperuit sapientiæ, et lex clementiæ in lingua ejus. 27 Consideravit semitas domus suæ, et panem otiosa non comedit. 28 Surrexerunt filii ejus, et beatissimam prædicaverunt: vir ejus, et laudavit eam. 29 Multæ filiæ congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. 30 Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur. 31 Date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis opera ejus.

LIBER ECCLESIASTÆ.

קהלת א

הַכְּרִי הַחֵלֶת בְּרִדְדוֹ מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם :
 : חֶבֶל חֶבְלִים אֲמַר הַחֵלֶת חֶבֶל
 חֶבְלִים הַכֵּל חֶבֶל : : מִה־יִּהְיוּ לְאִגָּם
 בְּכָל־עֲמָלוֹ שְׂעֵמֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ : 4 דֹּר
 חֵלֶף וְדֹר כָּא וְהָאֲרֶץ לְעוֹלָם עֲמֹדָה :
 5 וְנָחַד הַשָּׁמֶשׁ וְכָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֶל־מְקוֹמוֹ
 שׁוֹבָה וְזֹרֵחַ הוּא שָׁם : 6 הוֹלֵךְ אֶל־דָּרוֹם
 וְסוֹבֵב אֶל־צָפוֹן סוֹבֵב 7 סֹבֵב חוֹלֵף הָרִחַק
 וְעַל־סִבְיָתוֹ אֵב הָרִחַק : 7 כָּל־הַנֶּחָלִים
 חֲלָכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינָם מִלְּגָא
 אֶל־מְקוֹם שֶׁנֶּחָלִים חֲלָכִים שָׁם הֵם
 שָׁבִים לְלֶחֶם : 8 כָּל־הַדְּבָרִים יִגָּעִים
 לֹא־יִקְבֹּל אִישׁ לְדָבָר לְאֶת־שֹׁפֵעַ צִין
 לְרִאיוֹת וְלֹא־תִפְלֹא אֵין מִשְׁמַע : 9 מִה־
 שֶׁיִּהְיֶה הוּא שֶׁיִּהְיֶה וּפִי־שֶׁנֶּפֶשׁ הוּא
 שֶׁיִּשְׁעֶה וְאֵין כָּל־חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ :
 10 יֵשׁ דָּבָר שֶׁיִּאֲמַר רִאיוֹת חֲדָשׁ
 הוּא כָּבֵל הַיָּם לְעִלְמִים אֲשֶׁר הַיָּם
 מִלְּפָנֶיךָ : 11 אֵין זְכוּן לְרִאשׁוֹנִים וְנִם
 לְאַחֲרִיִּים שֶׁיִּהְיֶה לְאֶחָדֵיהֶם זְכוּן
 עִם שֶׁיִּהְיֶה לְאַחֲרֵיהֶם : 12 אֵין הַחֵלֶת
 הַיִּיחִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם :
 13 וְנִתְּתִי אֶת־לִפִּי לְדָרוֹשׁ וְלִתְהַלֵּךְ
 עַל כָּל־אֲשֶׁר גִּשְׁעֶה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
 הוּא 14 עֲגִין רָע בְּתוֹן אֱלֹהִים לְבַגֵּן
 הָאִגָּם לְעִנּוֹת בּוֹ : 14 רִאיוֹת אֶת־כָּל־
 הַמַּעֲשִׂים שֶׁנֶּעֱשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהַנֶּחָ
 הַכֵּל הַרְעִיחַ רִחַח : 16 מִצְחָה
 לֹא־יִקְבֹּל לְחַלּוֹ וְחִסְרוֹן לֹא־יִקְבֹּל לְהַפְנוֹת :

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ, ΚΕΦ. α'.

ΡΗΜΑΤΑ ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως
 Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 2 Ματαιιότης
 ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής, ματαιότης
 ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης. 3 Τίς περίσ-
 σιᾶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μο-
 χθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον ; 4 Γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ
 ἔρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἵστηκε. 5 Καὶ
 ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος, καὶ εἰς τὸν
 τόπον αὐτοῦ ἔλκει· αὐτὸς ἀνατίλλων 6 Ἐκεῖ
 πορεύεται πρὸς νότον καὶ κυκλοῖ πρὸς βορρᾶν·
 κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ
 κύκλους αὐτοῦ ἐπιστρίφει τὸ πνεῦμα. 7 Πάντες
 οἱ χεῖμαρροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ
 θάλασσα οὐκ ἔστιν ἐμπιμπλαμένη· εἰς τὸν τόπον
 οὗ οἱ χεῖμαρροι πορεύονται, ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιστρί-
 φουσι τοῦ πορευθῆναι. 8 Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι,
 οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν, καὶ οὐ πλησθήσεται
 ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς
 ἀπὸ ἀκροάσεως. 9 Τί τὸ γεγονός ; αὐτὸ τὸ γενη-
 σόμενον· καὶ τί τὸ πεποιημένον ; αὐτὸ τὸ ποιηθη-
 σόμενον· καὶ οὐκ ἔστι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν
 ἥλιον. 10 Ὅς λαλήσει καὶ ἱρεὶ Ἰδε τοῦτο καινόν
 ἐστίν, ἥδη γίγνεται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις
 ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν. 11 Οὐκ ἔστι μνήμη τοῖς
 πρώτοις, καὶ γε τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσται
 αὐτῶν μνήμη μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν
 ἐσχάτην. 12 Ἐγὼ ἐκκλησιαστής ἐγενόμην βασιλεὺς
 ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 13 Καὶ ἔδωκα τὴν καρ-
 διαν μου τοῦ ἐζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν
 τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐ-
 ρανόν, ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς
 υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ. 14
 Ἐλθὼν σύμπαντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ
 τὸν ἥλιον, καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρε-
 σις πνεύματος. 15 Διεστραμμένον οὐ δυνήσεται ἐπι-
 κοσμηθῆναι, καὶ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται ἀοιθμηθῆναι.

ECCLESIASTES, CAPUT I.

VERBA Ecclesiastæ, filii David, regis
 Jerusalem. 2 Vanitas vanitatum, dixit
 Ecclesiastes : vanitas vanitatum, et omnia
 vanitas. 3 Quid habet amplius homo de
 universo labore suo, quo laborat sub sole ?
 4 Generatio præterit, et generatio advenit :
 terra autem in æternum stat. 5 Oritur sol,
 et occidit, et ad locum suum revertitur : ibi-
 que renascens, 6 Gyrat per meridiem, et
 flectitur ad aquilonem : lustrans universa in
 circuitu pergit spiritus, et in circulos suos
 revertitur. 7 Omnia flumina intrant in mare,
 et mare non redundat : ad locum, unde ex-
 eunt flumina, revertuntur ut iterum fluant.
 8 Cunctæ res difficiles : non potest eas homo
 explicare sermone. Non saturatur oculus
 visu, nec auris auditu impletur. 9 Quid est
 quod fuit ? ipsum quod futurum est ; quid
 est quod factum est ? ipsum quod faciendum
 est. 10 Nihil sub sole novum, nec valet quis-
 quam dicere : Ecce hoc recens est : jam enim
 præcessit in sæculis, quæ fuerunt ante nos.
 11 Non est priorum memoria : sed nec eorum
 quidem, quæ postea futura sunt, erit recor-
 datio apud eos, qui futuri sunt in novissimo.
 12 Ego Ecclesiastes fui rex Israël in Jeru-
 salem, 13 Et proposui in animo meo quæ-
 rere et investigare sapienter de omnibus,
 quæ fiunt sub sole. Hanc occupationem
 pessimam dedit Deus filiis hominum, ut oc-
 cuparentur in ea. 14 Vidi cuncta quæ fiunt
 sub sole, et ecce universa vanitas, et afflictio
 spiritus. 15 Perversi difficile corriguntur,
 et stultorum infinitus est numerus

קהלת א ב

16 דברתי אני עסלפי לאמר אני הקח
הנבילתי וחוספתי חכמה על כל-אשר-
היה לפני על-ידישלים ולפי ראה חכמה
חכמה ודעת: 17 ואמנה לפי לנער
חכמה ודעת הוללות ושכלות ודעתי
ששם-הוא רעיון רוח: 18 כי בלב
חכמה רב-פעם ויסקי דעת ויסקי מכאוב:

פרשה ב :

1 ואמרתי אני בלפי לכד-נא אנסכה
בשכחה וראח במוב והנה נדחיה קבל:
2 לשחוק אמרתי מהולל ולשכחה מה-
זח עשה: 3 תרתי בלפי למשוח ביו-
א-בשחי ולפי נחג בקכמה ולחזו
בסכלות עד אשר אראה ארצה טוב
לבני האדם אשר געשו פחת השמים
מספר ומי חיותם: 4 הנבילתי מעשי
בנתי לי בתיים נמנתי לי פרקים:
5 עשיתי לי נפות ופרדסים ונמנתי בקח
עץ כל-ערי: 6 עשיתי לי ברכות מים
לחשקות מהם נער צומח עצים: 7 חזיתי
עבדים ושפחות ובגרי-בית תיה לי גם
מהגה בקר וצאן הרבה תיה לי מכל
אחיו לפני בירושלים: 8 נגסתי לי גם
בסח ודוב וסגלת מלכים וחפדיות
עשיתי לי שרים ושרות ונעננות בגג
האדם שנה ושדות: 9 ונבילתי וחוספתי
מכל אהיה לפני בירושלים אח חכמה
עמדה לי: 10 וכל אשר שאלו עיני לא
אצלתי מהם לא-מנעתי את-לפי מכל-
שמהה כלי לפי שמה מכל-עמלי ונח-הנה
חלתי מכל-עמלי: 11 ופגתי אני בקל-
מעשי מעשי נדי ובקל מעמלי
לעשות והנה הכל חבל ודעת רוח
ואני יתרון פחת השמש: 12 ופגתי
אני לראות חכמה והוללות וסכלות
כי מה האדם שבוא אחרי חפלה
את אשר-בקר עשיו: 13 וראיתי אני
שגשג יתרון לחכמה מרהסכלות ביתרון
האור מרהסחש: 14 חכמם עיני בראשו
והבסיל בתשח הולל ודעתי נב-
אני שמהה אחר וקח את-עלם:

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ, α', β'.

16 Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου τῷ λέγειν Ἰδοὺ
ἐγὼ ἰμεγαλύνθη, καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πάντων
οἱ ἰγίνοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γινῶναι σοφίαν καὶ γινῶσιν·
17 Καὶ καρδίᾳ μου εἶδε πολλά, σοφίαν καὶ γινῶσιν,
παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην· ἔγνω ἐγὼ ὅτι καὶ γὰρ
τοῦτο ἴσθι προαίρεσις πνεύματος, 18 Ὅτι ἐν
πλήθει σοφίας πλήθος γνώσεως, καὶ ὁ προστιθεὶς
γινῶσιν προσθήσει ἀλγῆμα.

ΚΕΦ. β'.

1 Εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου Δεῦρο δὴ πειράσω
σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ· καὶ ἴδου καὶ
γὰρ τοῦτο ματαιότης. 2 Τῷ γέλῳτι εἶπα Περιφορὰν,
καὶ τῷ εὐφροσύνῃ τί τοῦτο ποιεῖς; 3 Καὶ κατε-
σκεψάμην εἰ ἡ καρδίᾳ μου ἐλκύσει ὡς οἶνον τὴν
σάρκα μου, καὶ καρδίᾳ μου ὠδήγησεν ἐν σοφίᾳ καὶ
τοῦ κρατῆσαι ἐκ' εὐφροσύνης, ἕως οὗ ἴδω ποῖον
τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ ποιήσουσιν
ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.
4 Ἐμεγάλυνα ποιημά μου, ψυχοδόμησά μοι οἴκους,
ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας, 5 Ἐποίησά μοι κήπους
καὶ παραδείσους, καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον
πάν καρπῷ· 6 Ἐποίησά μοι κολυμβήθρας
ὕδατων τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν ὄρυμνον βλαστῶντα
ξύλα· 7 Ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας, καὶ
οἰκογενεῖς ἰγίνοντό μοι, καὶ γὰρ κτήσις βουκόλου
καὶ ποιμνίου πολλὴ ἰγένετό μοι ὑπὲρ πάντας
τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ·
8 Συνήγαγόν μοι καὶ γὰρ ἀργύριον καὶ γὰρ χρυσίον,
καὶ περιουσιασμοὺς βασιλείων καὶ τῶν χωρῶν·
ἠποίησά μοι ἔδοντας καὶ ἔδουσας, καὶ ἐντροφήματα
νῦν ἀνθρώπων, οἶνοχόον καὶ οἶνοχάρας· 9 Καὶ
ἰμεγαλύνθη καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τοὺς
γενομένους ἀπὸ ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ γὰρ σοφία μου ἰστάθη μοι· 10 Καὶ πάντες ὃ
ἔκτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου οὐκ ἀφείλον ἀπ' αὐτῶν,
οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφρο-
σύνης μου, ὅτι καρδίᾳ μου εὐφράνθη ἐν παντὶ
μόχθῳ μου· καὶ τοῦτο ἰγένετο μερὶς μου ἀπὸ παντός
μόχθου μου. 11 Καὶ ἐπίβλεψα ἐγὼ ἐν παντί ποιή-
μασί μου οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν μόχθῳ
ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν, καὶ ἴδου τὰ πάντα ματαιό-
της καὶ προαίρεσις πνεύματος, καὶ οὐκ ἔστι περίσ-
σεια ὑπὸ τὸν ἥλιον. 12 Καὶ ἐπίβλεψα ἐγὼ τοῦ
ἰδεῖν σοφίαν καὶ παραφορὰν καὶ ἀφροσύνην, ὅτι
τίς ἀνθρώπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλῆς,
τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτήν; 13 Καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι
ἴσθι περίσσεια τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην ὡς
περίσσεια τοῦ φωτός ὑπὲρ τὸ σκότος· 14 Τοῦ σοφοῦ
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀφρων
ἐν σκότει πορεύεται· καὶ ἔγνω καὶ γὰρ ἐγὼ ὅτι
συνάντημα ἐν συναντήσεται τοῖς πάνσιν αὐτοῖς.

ECCLESIASTES, I. II.

16 Locutus sum in corde meo, dicens: Ecce
magnus effectus sum, et præcessi omnes sa-
pientia, qui fuerunt ante me in Jerusalem: et
mens mea contemplata est multa sapienter, et
didici. 17 Dedique cor meum ut scirem pru-
dentiam, atque doctrinam, erroresque et stul-
titiā: et agnovi quod in his quoque esset
labor, et afflictio spiritus: 18 Eo quod in
multa sapientia multa sit indignatio: et qui
addit scientiam, addit et laborem.

CAPUT II.

1 DIXI ego in corde meo: Vadam, et
affluam deliciis, et fruar bonis. Et vidi quod
hoc quoque esset vanitas. 2 Risum reputavi
errorem: et gaudio dixi: Quid frustra de-
ciperis? 3 Cogitavi in corde meo abstra-
here a vino carnem meam, ut animum meum
transferrem ad sapientiam, devitaremque
stultitiā, donec viderem quid esset utile
filiis hominum: quo facto opus est sub sole
numero dierum vitæ suæ. 4 Magnificavi
opera mea, ædificavi mihi domos, et plantavi
vineas, 5 Feci hortos, et pomaria, et consevi
ea cuncti generis arboribus, 6 Et extruxi
mihi piscinas aquarum, ut irrigarem sylvam
lignorum germinantium: 7 Possedi servos
et ancillas, multamque familiam habui: ar-
menta quoque, et magnos ovium greges, ultra
omnes qui fuerunt ante me in Jerusalem:
8 Coacervavi mihi argentum, et aurum, et
substantias regum, ac provinciarum: feci
mihi cantores, et cantatrices, et delicias filio-
rum hominum, scyphos, urceos in ministerio
ad vina fundenda: 9 Et supergressus sum
opibus omnes, qui ante me fuerunt in Jerusa-
lem: sapientia quoque perseveravit mecum.
10 Et omnia, quæ desideraverunt oculi mei,
non negavi eis: nec prohibui cor meum quin
omni voluptate frueretur, et oblectaret se in
his, quæ præparaveram: et hanc ratus sum
partem meam, si uterer labore meo. 11 Cum-
que me convertissem ad universa opera, quæ
fecerant manus meæ, et ad labores, in quibus
frustra sudaveram, vidi in omnibus vanitatem
et afflictionem animi, et nihil permanere sub
sole. 12 Transivi ad contemplandam sapien-
tiam, erroresque et stultitiā. Quid est, in-
quam, homo, ut sequi possit regem factorem
suum? 13 Et vidi quod tantum præ-
cederet sapientia stultitiā, quantum differt
lux a tenebris. 14 Sapientis oculi in
capite ejus: stultus in tenebris ambulat:
et didici quod unus utriusque esset interitus.

קהלת ב ב

15 ואמרתי אני בלפי פמקרה הפסיל גם
אני יקחני ולמה חכמתי אני אז יתר
ודברתי בלפי שנצח קהל : 16 פ' אין
זכרון לחכם עם הפסיל לעולם בפסל
הימים הקאים חלל נשלה ואז
החכם עם הפסיל : 17 ושלחתי את החיים
כי בע עלי הפעשה שעשה פחת
השמש פי הפל קהל ורעות רוח :
18 ושלחתי אני את קל-עמלי שאני עמל
פחת השמש שאני חפז לאדם שיהיה
אחרי : 19 וימי יודע חכם יחיה אז קל
וישלט בכל-עמלי שעמלתי ושחכמתי
פחת השמש נצח קהל : 20 וספתי
אני ליאש את-לפי על כל-העמל
שעמלתי פחת השמש : 21 פ' יוש
שעמלו בחכמה ונדעת ובכשרון ולאדם
שלא עמל-בו ותנפו חלקו נצח קהל
ורעה רבה : 22 פ' מה-היה לאדם בכל-
עמלו ובכשרונו לבו שהוא עמל פחת
השמש : 23 פי כל-ימי מכאבים ולעם
עניו נצח קהל לאשכב לבו נצח
קהל הוא : 24 אי-טוב קאדם שלאכל
ושלח וחרחא ארנפשו טוב בעמלו
נצח קהל ראתי אני פי מיד האלהים היא :
25 פי מי יאכל וימי יחוש חוש ממי :
26 פי לאדם שטוב לקניו נתן חכמה
ורעת ושמה ולחושא נתן עניו לאספ
ולכנס לתל לטוב לפני האלהים נצח
קהל ורעות רוח :

פרשה ב

1 לפל זמן ועת לכל-חפץ פחת
השמים : 2 עת ללדת ועת למות עת
לטעת ועת לעקור נטוע : 3 עת להרוג
ועת לרפוא עת לפרוע ועת לבנות :
4 עת לבנות ועת לשחוק עת ספור ועת
רקוד : 5 עת להשליך אבנים ועת פנז
אבנים עת לחבוק ועת לרדק מחבק :
6 עת לבקש ועת לאפד עת לשמור ועת
להשליך : 7 עת לקרוע ועת להפוך
עת להשקות ועת לדבר : 8 עת לאחז
ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום :

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ, β, γ.

15 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου Ὡς συνάντημα
τοῦ ἀφρονος καὶ γε ἰμοὶ συναντήσεται μοι, καὶ
ἵνα τί ἰσοφισάμην ἐγὼ; περισσὸν ἐλάλησα ἐν
καρδίᾳ μου ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης, διότι ὁ
ἄφρων ἐκ περισσέυματος λαλεῖ. 16 Ὅτι οὐκ ἔστιν
ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἀφρονος εἰς τὸν
αἰῶνα, καθότι ἥδη αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι τὰ πάντα
ἐπελήσθη· καὶ πῶς ἀποθάνεται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ
ἄφρονος; 17 Καὶ ἐμίσημα σὺν τῇν ζωῇ, ὅτι
πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ
τὸν ἥλιον, ὅτι πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος. 18 Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σύμπαντα μόχθον
μου ὃν ἐγὼ κοπιῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀπὼ αὐτὸν
τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινόμενῳ μετ' ἐμὲ. 19 Καὶ τίς
εἶδεν εἰ σοφὸς ἔσται ἡ ἀφρων; καὶ εἰ ἐξουσιάζεται
ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἰσοφισά-
μην ὑπὸ τὸν ἥλιον; καὶ γε τοῦτο ματαιότης. 20
Καὶ ἐπίστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τὴν καρ-
δίαν μου ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ
τὸν ἥλιον, 21 Ὅτι ἔστιν ἀνθρώπος ὅτι μόχθος
αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνῶσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ, καὶ
ἀνθρώπος ᾧ οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ
μερίδα αὐτοῦ· καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία
μεγάλη, 22 Ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ
μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαίρεσις καρδίας αὐτοῦ ᾧ
αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον. 23 Ὅτι πᾶσαι αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμός
αὐτοῦ καὶ γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ,
καὶ γε τοῦτο ματαιότης ἔστιν. 24 Οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν
ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δειξίει τῇ
ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ· καὶ γε
τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ θεοῦ ἔστιν. 25
Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς πίεται πάρεξ αὐτοῦ; 26
Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου
αὐτοῦ ἔδωκε σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην,
καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπασμὸν τοῦ προσ-
θεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν, τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ
πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ· ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιό-
της καὶ προαίρεσις πνεύματος.

ΚΕΦ. γ.

1 ΤΟΙΣ πᾶσιν ὁ χρόνος, καὶ καιρὸς τῷ παντὶ
πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν. 2 Καιρὸς τοῦ τεκεῖν
καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν, καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι
καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτῖλαι τὸ ἐφύτευμένον, 3 Και-
ρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι,
καιρὸς τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομεῖν,
4 Καιρὸς τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι,
καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι,
5 Καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συνα-
γαγεῖν λίθους, καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς
τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήψεως, 6 Καιρὸς τοῦ
ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολίσσαι, καιρὸς τοῦ
φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν, 7 Καιρὸς τοῦ
ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ρίψαι, καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ
καιρὸς τοῦ λαλεῖν, 8 Καιρὸς τοῦ φιλεῖν καὶ καιρὸς
τοῦ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης.

ECCLESIASTES, II. III.

15 Et dixi in corde meo : Si unus et stulti et
meus occasus erit, quid mihi prodest quod
majorem sapientiæ dedi operam? Locutusque
cum mente mea, animadverti quod hoc quoque
esset vanitas. 16 Non enim erit memoria
sapientis similiter ut stulti in perpetuum, et
futura tempora oblivione cuncta pariter ope-
rient : moritur doctus similiter ut indoctus.
17 Et ideo tæduit me vitæ meæ, videntem
mala universa esse sub sole, et cuncta vanita-
tem et afflictionem spiritus. 18 Rursus de-
testatus sum omnem industriam meam, qua
sub sole studiosissime laboravi, habiturus
heredem post me, 19 Quem ignoro, utrum
sapiens an stultus futurus sit, et dominabitur
in laboribus meis, quibus desudavi et sollicitus
fui; et est quidquam tam vanum? 20 Unde
cessavi, renuntiavitque cor meum ultra labo-
rare sub sole. 21 Nam cum alius labore in
sapientia, et doctrina, et sollicitudine, homini
otioso quæsitæ dimittit : et hoc ergo vanitas,
et magnum malum. 22 Quid enim proderit
homini de universo labore suo, et afflictione
spiritus, qua sub sole cruciatus est? 23 Cuncti
dies ejus doloribus et ærumnis pleni sunt, nec
per noctem mente requiescit : et hoc nonne
vanitas est? 24 Nonne melius est comedere
et bibere, et ostendere animæ suæ bona de
laboribus suis? et hoc de manu Dei est.
25 Quis ita devorabit, et deliciis affluet ut
ego? 26 Homini bono in conspectu suo dedit
Deus sapientiam, et scientiam, et lætitiā :
peccatori autem dedit afflictionem, et curam
superfluum, ut addat, et congreget, et tradat
ei qui placuit Deo : sed et hoc vanitas est, et
cassa sollicitudo mentis.

CAPUT III.

1 OMNIA tempus habent, et suis spatiis
transeunt universa sub cælo. 2 Tempus nas-
cendi, et tempus moriendi. Tempus plan-
tandi, et tempus evellendi quod plantatum
est. 3 Tempus occidendi, et tempus sanandi.
Tempus destruendi, et tempus ædificandi.
4 Tempus flendi, et tempus ridendi. Tempus
plangendi, et tempus saltandi. 5 Tempus
spargendi lapides, et tempus colligendi.
Tempus amplexandi, et tempus longe fieri
ab amplexibus. 6 Tempus acquirendi, et
tempus perdendi. Tempus custodiendi, et
tempus abjiciendi. 7 Tempus scindendi, et
tempus consuendi. Tempus tacendi, et
tempus loquendi. 8 Tempus dilectionis, et
tempus odii. Tempus belli, et tempus pacis.

קהלת ג ד

9 מדיהרן העושה באשר הוא עמל:
10 ראיני אתהענין אשר נתן אלתיים
לבן האדם לעלות בו: 11 ואתהעל עשה
וכן בעתו גם אתהעלם נתן בלגם
מבלי אשר לאימצא האדם אתהמפעלה
אשרעשה האלתיים מראש ועד-סוף:
12 ודעתי כי אין טוב גם כי אסלשמות
ולעשות טוב בנניו: 13 וגם כל-האדם
שיאכל ושתה ורחא טוב בכל-עמלו
מפת אלתיים היא: 14 ודעתי כי כל-אשר
עשה האלתיים הוא יתנה לעולם עליו
אין להוסף ומכאן אין לגרוע והאלתיים
עשה שראו מלפניו: 15 מה-שהיה כבר
הוא ואשר להיות כבר הנה והאלתיים
יבקש את-נרדף: 16 ועוד ראיני תחת
השמש מהם המשפט שמה הרשע
ימקום הצדק שמה הרשע: 17 אמרתי
אני בלפי את-הצדק ואת-הרשע וישא
האלתיים פניו כל-הפסע ועל כל-
המפעלה שם: 18 אמרתי אני בלפי
על-דברך בן האדם לבקש האלתיים
ולראות שחם-במהמה המה להם: 19 כי
מקרה בניהאדם ומקרה הבנהא ומקרה
אחד להם כמות זה בן מות זה וזה
אחד לכל ומותר האדם מזהבמהא
אין כי הפל הקל: 20 הפל הולך אל-מקום
אחד הפל הנה מזהעקר והפל שם
אל-העפר: 21 כי ידע רבים בן האדם
העלה היא למעלה ורבים הבנהא
היכרת היא למטה לארץ: 22 וראיתי כי
אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו
כיהוא חלקו כי מי יביאם לראות במה
שיהנה אחריו:

פרשה ד:

1 ושבתי אני וראיה את-כל-העשקים
אשר נעשים תחת השמש והנה
דמעת העשקים ואין להם מנחם ומנח
עשוקהם פח ואין להם מנחם: 2 ושבתי
אני את-המיתים שפבר מתי מרחלים
אשר המה חיים צדקה: 3 ושוב משניהם
את אשר-עשו לא הנה אשר לאראח את-
המעשה הניע אשר נעשה תחת השמש:

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ, γ', δ'.

9 Τίς περίσσεια τοῦ ποιούντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ;
10 Εἶδον σὺν πάντα τὸν περισπασμὸν ὃν ἔδωκεν ὁ
θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν
αὐτῷ. 11 Τὰ σύμπαντα ὁ ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ
αὐτοῦ· καὶ γε σύμπαντα τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν
καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὖρη ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα
ἃ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους.
12 Ἐγνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ
τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ
αὐτοῦ. 13 Καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται
καὶ πίεται καὶ ἔδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
δύμα θεοῦ ἐστίν. 14 Ἐγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίη-
σεν ὁ θεὸς αὐτὰ ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα, ἐπ' αὐτῷ οὐκ
ἔστι προσθεῖναι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν·
καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ. 15 Τὸ γενόμενον ἤδη ἐστὶ καὶ ὅσα τοῦ
γίνεσθαι ἤδη γέγονε, καὶ ὁ θεὸς ζητήσει τὸν διωκό-
μενον. 16 Καὶ ἐτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον τῆς
κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής, καὶ τόπον τοῦ δικαίου, ἐκεῖ
ὁ εὐσεβής. 17 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου Σὺν
τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῇ κρινεῖ ὁ θεός, ὅτι
καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιή-
ματι ἐκεῖ. 18 Εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου περὶ λαλιᾶς
νῦν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ
τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶ. 19 Καὶ γε αὐτοῖς
συνάντημα νῦν τοῦ ἀνθρώπου καὶ συνάντημα τοῦ
κτῆνους, συνάντημα ἐν αὐτοῖς· ὥς ὁ θάνατος
τούτου, οὕτως καὶ ὁ θάνατος τούτου, καὶ πνεῦμα ἐν
τοῖς πᾶσι· καὶ τί ἐπερίσσεισεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ
κτῆνος; οὐδέν, ὅτι πάντα ματαιότης. 20 Τὰ
πάντα εἰς τόπον ἕνα, τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ
χοῦς, καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει εἰς τὸν χεῖν. 21 Καὶ
τίς εἶδε πνεῦμα νῦν τοῦ ἀνθρώπου εἰ ἀναβαίνει
αὐτὸ ἄνω; καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κτῆνους εἰ κατα-
βαίνει αὐτὸ κάτω εἰς γῆν; 22 Καὶ εἶδον ὅτι οὐκ
ἔστιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὃ εὐφρανθῆσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν
ποιήμασιν αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸ μέρος αὐτοῦ· ὅτι τίς ἄξει
αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἔαν γένηται μετ' αὐτόν;

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἐπίστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον συμπάσας
τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον·
καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντούμενων, καὶ οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν, καὶ ἀπὸ χειρὸς συκο-
φαντούντων αὐτοῖς ἰσχύς, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
παρακαλῶν. 2 Καὶ ἐπήνεα ἐγὼ σύμπαντας
τούς τεθνηκότας τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ
τούς ζῶντας, ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν·
3 Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τούτους δύο τούτους ὅστις
οἶπῳ ἐγένετο, ὃς οὐκ εἶδε σὺν πᾶν τὸ ποίημα
τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

ECCLESIASTES, III. IV.

9 Quid habet amplius homo de labore suo?
10 Vidi afflictionem, quam dedit Deus filiis
hominum, ut distendantur in ea. 11 Cuncta
fecit bona in tempore suo, et mundum tradidit
disputationi eorum, ut non inveniat homo
opus, quod operatus est Deus ab initio usque
ad finem. 12 Et cognovi quod non esset
melius nisi lætari, et facere bene in vita sua.
13 Omnis enim homo, qui comedit et bibit, et
videt bonum de labore suo, hoc donum Dei
est. 14 Didici quod omnia opera, quæ fecit
Deus, perseverent in perpetuum: non possu-
mus eis quidquam addere, nec auferre, quæ
fecit Deus ut timeatur. 15 Quod factum est,
ipsum permanet: quæ futura sunt, jam fue-
runt: et Deus instaurat quod abiit. 16 Vidi
sub sole in loco iudicii impietatem, et in loco
justitiæ iniquitatem. 17 Et dixi in corde
meo: Justum et impium judicabit Deus,
et tempus omnis rei tunc erit. 18 Dixi
in corde meo de filiis hominum, ut pro-
baret eos Deus, et ostenderet similes esse
bestiis. 19 Idcirco unus interitus est hominis
et jumentorum, et æqua utriusque conditio:
sicut moritur homo, sic et illa moriuntur:
similiter spirant omnia, et nihil habet homo
jumento amplius: cuncta subjacent vanitati:
20 Et omnia pergunt ad unum locum: de terra
facta sunt, et in terram pariter revertuntur.
21 Quis novit si spiritus filiorum Adam
ascendat sursum, et si spiritus jumentorum
descendat deorsum? 22 Et deprehendi nihil
esse melius quam lætari hominem in opere
suo, et hanc esse partem illius. Quis enim
eum adducet, ut post se futura cognoscat?

CAPUT IV.

1 VERTI me ad alia, et vidi calumnias, quæ
sub sole geruntur, et lacrymas innocentium, et
neminem consolatorem: nec posse resistere eo-
rum violentiæ, cunctorum auxilio destitutos.
2 Et laudavi magis mortuos, quam viventes:
3 Et feliciorero utroque judicavi, qui necdum
natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt.

קהלת ד ה

4 וראיתי אני את-כל-עמל ואין כל-
פשרוון המעשה כי היא הנאת-איש
ממעשיו בסוף הכול ורעות רוח:
5 המסיל חכמה את-יוני ואכל את-
פשרו: 6 טוב מלא קח נחת ממלא
הפנים עמל ורעות רוח: 7 ושבת אני
ואראה הכול פחת השמש: 8 יש אחד
ואין שני גם בן ואח אורלו ואין חץ
לכל-עמלו במעיוני להחשב עשר
ולמי אני עמל ומחפר את-נפשי משוכח
בסוף הכול וענין רע הוא: 9 טובים
השנים מרעה אחד אשר גשלתם שגר
טוב בעמלם: 10 כי אם יפלו האחד וקום
את-הבן ואילו האחד שפיל ואין שני
לחיותו: 11 גם אם ישפך שנים ותם
לתם ולאחד אחד ותם: 12 ואם יתקפל
האחד השנים נעמדו נגדו ותחום המשלש
לא במהרה יתקם: 13 טוב גלד מספן
ותקם ממלח וגו' ויסיל אשר לא-תגע
להתחר צוד: 14 פרמנית הסוהים ואם
למלח כי גם במלכותו נולד רש:
15 ראיתי את-כל-החיים קמהלקים פחת
השמש עם הילד השני אשר נעמד
תחמיו: 16 אורחץ לכל-העם לכל אשר
היה לפגיתם גם האחרונים לא ישמחו-
בו פרנסוה הכול ורעיון רוח: 17 שמו
רגליו כאשר תלח ארבות האלהים
ותרוב לשמע מפת המסילים נגד פר
אנקם ורעיון לעשות רע:

פרשן ה:

1 אלי-תבחר על-פיה ולבך אל-
ימחר להוציא דבר לפני האלהים
כי האלהים בשמים ואמרו על-הארץ
על-בן יהוה דבריו מעשים: 2 כי
בא החלום בלב ענין וקול פסיל
בלב דברים: 3 כאשר תדור גדר לאלהים
אלי-תאחר לשלמו כי אין חפץ בעמלים
את אשר-תדור שלם: 4 טוב אשר לא-תדור
משפתור ולא השלם: 5 אלי-תתן את-פיה
לחמיה את-בשרה ואל-תאמר לפני חפלה
כי שנייה היא לפח יקחם האלהים
על-קולך ותבחר את-מעשה גריו:

EKKΛΗΣΙΑΣΤΗΣ, δ', ε'.

4 Kai eidon igw sympanta ton mochon kai sympasan
andriean tou poiēmatos, ōti autō zēlos andrōs apō
tou itairou autou· kai ge touto mataiōtēs kai proai-
rēsis pneūmatos. 5 'O āphron peribale tās
cheiras autou kai ēphage tās sarkas autou. 6
'Agaθon plērōma draκōs anapaύσεως ὑπὲρ
πληρώματα δύο δρακῶν μόχθου καὶ προαιρέσεως
πνεύματος. 7 Καὶ ἐπίστρεψα ἰγὼ καὶ εἶδον μα-
ταιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον. 8 Ἔστιν εἷς καὶ οὐκ
ἔστι δεύτερος, καὶ γε υἱὸς καὶ γε ἀδελφὸς οὐκ
ἔστιν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ
μόχθῳ αὐτοῦ, καὶ γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπί-
πταται πλούτου· καὶ τίμη ἰγὼ μοχθῶ καὶ στερίσκω
τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης; καὶ γε τοῦτο
ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρὸς ἔστιν. 9 Ἀγα-
θοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα, οἷς ἔστιν αὐτοῖς μισθὸς
ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν. 10 Ὅτι ἰὰν πίσωσιν,
ὁ εἷς ἱγερῇ τὸν μέτοχον αὐτοῦ· καὶ οὐαὶ αὐτῷ
τῷ ἐνὶ ὅταν πίσχ καὶ μὴ ᾖ δεύτερος ἱγέραι αὐτόν. 11
Καὶ γε ἰὰν κοιμηθῶσι δύο, καὶ θέρμῃ αὐτοῖς·
καὶ ὁ εἷς πρὸς θερμανθῇ; 12 Καὶ ἰὰν ἱπικρα-
ταιωθῇ ὁ εἷς, οἱ δύο στήσονται κατίναντι αὐτοῦ,
καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἐντρίτον οὐ ταχέως ἀπορῶ-
γήσεται. 13 Ἀγαθὸς παῖς πίνης καὶ σοφὸς ὑπὲρ
βασιλεῖα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα, ὃς οὐκ ἔγνω
τοῦ προσέχειν ἐτι. 14 Ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμίων
ἐξελεύσεται τοῦ βασιλεῦσαι, ὅτι καὶ γε ἐν βασιλείᾳ
αὐτοῦ ἰγενήθη πίνης. 15 Εἶδον σύμπαντας τοὺς
ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον μετὰ
τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου, ὃς στήσεται ἀντὶ
αὐτοῦ. 16 Οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ λαῷ,
τοῖς πᾶσιν οἱ ἰγένοντο ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ γε
οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται ἐπ' αὐτῷ· ὅτι καὶ
γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαιρέσεις πνεύματος. 17
Φύλαξον τὸν πόδα σου ἐν ᾧ ἰὰν πορεύῃ εἰς
οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ ἰγγὺς τοῦ ἀκοῦειν· ὑπὲρ δόμα
τῶν ἀφρόνων θυσία σου, ὅτι οὐκ εἰσὶν εἰδότες τοῦ
ποιῆσαι κακόν.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΜΗ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ καρδία σου
μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξεῖναι λόγον πρὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ· ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ
ἐπὶ τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου
ὀλίγοι. 2 Ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πληθὶ
πειρασμοῦ, καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν πληθὶ λόγων. 3
Καθὼς εὗξεν εὐχὴν τῷ θεῷ, μὴ χρονίσης τοῦ
ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι οὐκ ἔστι θέλημα ἐν ἀφροσι·
σὺ οὖν ὅσα ἰὰν εὗξεν ἀπόδος. 4 Ἀγαθὸν τὸ μὴ
εὐξασθαι σε ἢ τὸ εὐξασθαι σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι. 5
Μὴ δῶς τὸ στόμα σου τοῦ ἱκαρτῆσαι τὴν
σάρκα σου, καὶ μὴ εἶπες πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
ὅτι ἄγνοιά ἐστιν, ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ θεὸς ἐπὶ
φωνῇ σου καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σου.

ECCLESIASTES, IV. V.

4 Rursum contemplatus sum omnes labores
hominum, et industrias animadverti patere
invidiæ proximi: et in hoc ergo vanitas, et
cura superflua est. 5 Stultus complicat
manus suas, et comedit carnes suas, dicens:
6 Melior est pugillus cum requie, quam plena
utraque manus cum labore, et afflictione animi.
7 Considerans reperi et aliam vanitatem sub
sole: 8 Unus est, et secundum non habet,
non filium, non fratrem, et tamen laborare
non cessat, nec satiantur oculi ejus divitiis:
nec recogitat, dicens: Cui laboro, et fraudo
animam meam bonis? in hoc quoque vanitas
est, et afflictio pessima. 9 Melius est ergo
duos esse simul, quam unum: habent enim
emolumentum societatis suæ: 10 Si unus
cecidit, ab altero fulciatur; vae soli: quia
cum ceciderit, non habet sublevantem se.
11 Et si dormierint duo, fovebuntur mutuo:
unus quomodo calefiat? 12 Et si quispiam
prævaluerit contra unum, duo resistunt ei:
funiculus triplex difficile rumpitur. 13 Melior
est puer pauper sapiens, rege sene et stulto,
qui nescit prævidere in posterum. 14 Quod
de carcere catenisque interdum quis egrediatur
ad regnum: et alius natus in regno, inopia
consumatur. 15 Vide cunctos viventes, qui
ambulant sub sole cum adolescente secundo,
qui consurgit pro eo. 16 Infinitus numerus
est populi omnium, qui fuerunt ante eum: et
quæ postea futuri sunt, non lætabuntur in eo;
sed et hoc vanitas et afflictio spiritus. 17 Cus-
todi pedem tuum ingrediens domum Dei, et
appropinqua ut audias. Multo enim melior
est obedientia, quam stultorum victimæ, qui
nesciunt quid faciant mali.

CAPUT V.

1 Ne temere quid loquaris, neque cor tuum
sit velox ad proferendum sermonem coram
Deo. Deus enim in cælo, et tu super terram:
idcirco sint pauci sermones tui. 2 Multas
curas sequuntur somnia, et in multis sermoni-
bus invenietur stultitia. 3 Si quid novisti
Deo, ne moreris reddere: displicet enim ei
infidelis et stulta promissio; sed quodcumque
voveris, redde: 4 Multoque melius est non
vovere, quam post votum promissa non reddere.
5 Ne dederis os tuum ut peccare facias carnem
tuam: neque dicas coram angelo: Non est pro-
videntia: ne forte iratus Deus contra sermones
tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum.

קדלת ה ו

6 כי בלב חלמות נחבליים ודברים הרבה
 כי את-האלהים ירא: 7 אם-עשק חש וגל
 משפט וצדק תראה בפניך אל-תתמה
 על-החפץ כי גבה מעל-גבה שמו ונבחים
 עליהם: 8 ויתרון חפץ בכל היא מלה
 לשון געגור: 9 אלה פסח לא-ישפץ פסח
 ומי-אתה בקיון לא תבאך צדק
 הקל: 10 ברבות חפזך רפו אוכליה
 ומחפשו לבעליה כי אסר-אית עניו:
 11 מתוקה שנת העגור אס-מקט ואס
 הרבה יאכל וחסדק לעשיר איגפו מנה
 לו לישון: 12 גש רעה חולה ראיתי
 תחת השמש עשר שנים לבקלי
 לרעהו: 13 ואבד העשיר חקוה בעגו
 רה חולד לו ואין בידו מאמה:
 14 פאשר נצא מבטן אמו ערם ושוב
 ללכת פשפא ומאמה לא-ישא בעמלו
 שלח בידו: 15 ונסזה רעה חולה
 כל-צמת שפא בן גלה ומח-יתרו לו
 שיעמל לרוח: 16 גם כל-דמי פחשו
 יאכל וקעס הרבה וכליו וקאף: 17 חנה
 אשר-ראיתי אני טוב אשר-יפה לאכול
 ולשתות ולראות טובה בכל-עמלו:
 18 שיעמל תחת-השמש מספר ומי-חני
 אשר-תדלו האלהים פיהו חלקו:
 19 גם כל-האדם אשר תדלו האלהים
 עשר ונקים והשלימו לאכל מפנה
 ולשאת את-חלקו ולשבת בעמלו וז
 מתת אלהים היא: 20 כי לא הרבה
 זכר אחימי חניו כי האלהים מענה
 בשמחת לבו:

פרשח ו:

1 גש רעה אשר ראיתי תחת השמש
 ורבה היא על-האדם: 2 איש אשר
 יתדלו האלהים עשר ונקים וקבוד ואיגפו
 חסר לנפשו: 3 מפל אשר-יתאמה וקא
 ושלמנה האלהים לאכל מפנה כי איש
 בקרי ואכלה עה קבל חלקו רע הוא:

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ, ε', ε'.

6 Ὅτι ἐν πλῆθει ἰνυπνίων καὶ ματαιότητων καὶ
 λόγων πολλῶν, ὅτι σὸ τὸν θεὸν φοβοῦ. 7 Ἐάν
 συκοφαντίαν πίνητος καὶ ἀρπαγὴν κρίματος καὶ
 δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρῃ, μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ
 πράγματι· ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξαι,
 καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς. 8 Καὶ περίσσεια γῆς ἐπὶ
 παντὶ ἵστι, βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμένον.
 9 Ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου·
 καὶ τίς ἡγάπησεν ἐν πλῆθει αὐτῶν γέννημα; καὶ
 γε τοῦτο ματαιότης. 10 Ἐν πλῆθει ἀγαθωσύνης
 ἐπληθύνθησαν ἰσθοντες αὐτήν· καὶ τί ἀνδρεία τῷ
 παρ' αὐτῆς; ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὄραν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
 11 Γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ
 πολὺ φάγεται, καὶ τῷ ἐμπλησθῆντι τοῦ πλουτῆσαι
 οὐκ ἔστιν ἀφίῳν αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι. 12 Ἔστιν
 ἀβρῶστία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, πλοῦτον φυλασ-
 σόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτῷ, 13 Καὶ
 ἀπολείπει ὁ πλοῦτος ἐκείνος ἐν περισπασμῷ πονη-
 ρῷ, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ
 οὐδέν· 14 Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστροῦ μητρὸς
 αὐτοῦ γυμνός, ἐπιστρέφει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἦκει,
 καὶ οὐδὲν οὐ λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἵνα πορευθῇ
 ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 15 Καὶ γε τοῦτο πονηρὰ ἀβρῶστία·
 ὥσπερ γὰρ παρεγένετο, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται·
 καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτοῦ ἢ μοχθεῖ εἰς ἀνέμον;
 16 Καὶ γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει καὶ ἐν
 πένθει καὶ θυμῷ πολλῷ καὶ ἀβρῶστία καὶ χόλῳ.
 17 Ἰδοὺ εἶδον ἐγὼ ἀγαθὸν ὃ ἵστι καλόν, τοῦ φαγεῖν
 καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ
 μόχθῳ αὐτοῦ ἢ ἂν μοχθῇ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν
 ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός, ὅτι
 αὐτὸ μέρος αὐτοῦ. 18 Καὶ γε πᾶς ἄνθρωπος ὃ
 ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ
 ἐξουσίασεν αὐτῷ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καὶ λαβεῖν τὸ
 μέρος αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ,
 τοῦτο δόμα θεοῦ ἵστι· 19 Ὅτι οὐ πολλὰ μνησθή-
 σεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς
 περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ε'.

1 Ἔστι πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ
 πολλὴ ἵστι ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον· 2 Ἄνιρ ὃ δώσει
 αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν,
 καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῷ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων
 ὧν ἐπιθυμήσει, καὶ οὐκ ἐξουσίασει αὐτῷ ὁ θεὸς
 τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἀνιρ ξένος φάγεται
 αὐτόν· τοῦτο ματαιότης καὶ ἀβρῶστία πονηρὰ ἵστι.

ECCLESIASTES, V. VI.

6 Ubi multa sunt omnia, plurimæ sunt vani-
 tates, et sermones innumeri: tu vero Deum
 time. 7 Si videris calumnias egenorum, et
 violenta judicia, et subverti justitiam in pro-
 vincia, non mireris super hoc negotio: quia
 excelso excelsior est alius, et super hos quoque
 eminentiores sunt alii, 8 Et insuper universæ
 terræ rex imperat servienti. 9 Avarus non
 implebitur pecunia: et qui amat divitias,
 fructum non capiet ex eis: et hoc ergo vani-
 tas. 10 Ubi multæ sunt opes, multi et qui
 comedunt eas. Et quid prodest possessori,
 nisi quod cernit divitias oculis suis? 11 Dul-
 cis est somnus operanti, sive parum, sive mul-
 tum comedat; saturitas autem divitis non
 sinit eum dormire. 12 Est et alia infirmitas
 pessima, quam vidi sub sole: divitiæ conser-
 vatæ in malum domini sui. 13 Pereunt enim
 in afflictione pessima: generavit filium, qui
 in summa egestate erit. 14 Sicut egressus est
 nudus de utero matris suæ, sic revertetur, et
 nihil auferet secum de labore suo. 15 Miser-
 abilis prorsus infirmitas: quomodo venit, sic
 revertetur. Quid ergo prodest ei quod labora-
 vit in ventum? 16 Cunctis diebus vitæ suæ
 comedit in tenebris et in curis multis, et in
 ærumna atque tristitia. 17 Hoc itaque visum
 est mihi bonum, ut comedat quis, et bibat, et
 fruatur lætitia ex labore suo, quo laboravit
 ipse sub sole, numero dierum vitæ suæ, quos
 dedit ei Deus: et hæc est pars illius. 18 Et
 omni homini, cui dedit Deus divitias, atque
 substantiam, potestatemque ei tribuit ut come-
 dat ex eis, et fruatur parte sua, et lætetur de
 labore suo: hoc est donum Dei. 19 Non
 enim satis recordabitur dierum vitæ suæ, eo
 quod Deus occupet deliciis cor ejus.

CAPUT VI.

1 Est et aliud malum, quod vidi sub sole,
 et quidem frequens apud homines: 2 Vir, cui
 dedit Deus divitias, et substantiam, et hono-
 rem, et nihil deest animæ suæ, ex omnibus
 quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus
 ut comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit
 illud: hoc vanitas, et miseria magna est.

3 אבדיליד איש מאה ושנים רבות
יחיה וקב. 4 שנינו ימיו ונפשו לא
תשבע מרחשוקה ונסתקבה לא תהיה
לו אחריו טוב מפני הקהל : 4
כהל בא ובחשוקה וכלה ובחשוקה שמו
ובסח : 5 נשמש לאדמה ולא נגע נחת
לוח מנה : 6 ואלי הנה אלה שנים פעמים
ומזבח לא דאח הלא אל-מקום אחד
הכל הולך : 7 כל-עמל האדם לפיחו
ונסתמש לא תמלא : 8 כי מדינות
לחכם מרחשוקה מכל-עני יודע להלך
נגד חכמים : 9 טוב מראה עינים מהלך-
גשש בסנה הכל ירעה רוח : 10 מה
שחיה פכל נהנה שמו ונודע אשר-הוא
אדם ולא יוכל לדון עם שחפוקה מפני :
11 כי נשדברים חכמה מרבים הכל מה
יתר לאדם : 12 כי מיידי מכל-טוב
לאדם בחיים מספר ימיו קבלו ונעש
פצל אשר מיידי לאדם מדינות אחריו
תחת השמש :

פרשה ז :

1 טוב שם משמו טוב ויום המות
מיום הולדו : 2 טוב ללכת אל-בית-אב
מלכת אל-בית משמח באשר הוא קוף
כל-האדם וחתו יתן אל-לב : 3 טוב
פעם משחוק פריבץ פנים יטב לב :
4 לב חכמים בבית אב ולב פסילים
בבית שמחה : 5 טוב לשמע נעתה חכם
מאיש שמע שיר פסילים : 6 כי כהול
חסירים תחת הפיר קן שחך הפסיל
ונסח הכל : 7 כי חשק וכולל חכם
ויאבד את-לב מתנה : 8 טוב אחרית
דבר מאשיתו טוב אחר-רוח מנחה
רוח : 9 אל-תבטל בריחתו לכעוס כי
כעס בתיק פסילים ויום : 10 אל-תאמר מה
היה שחמים התאשנים הני טובים
מאלו כי לא מחכמה שאלת על-יו :
11 טובה חכמה עם-נחלח ויתר לראי
השמש : 12 כי פצל החכמה פצל
החכם ויתרון זער החכמה תחנה
בעליה : 13 ראה את-מקשח האלחים
כי מי יוכל לתמו את אשר עתה :

3 'Εάν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατόν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσε-
ται, καὶ πλῆθος ὃ τι ἔσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ,
καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐ πλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύ-
νης, καὶ γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ, εἰπα 'Αγαθὸν
ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα. 4 "Οτι ἐν ματαιότητι ἦλθε,
καὶ ἐν σκότει πορεύεται, καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ
καλυφθήσεται, 5 Καὶ γε ἦλιον οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ ἔγνω
ἀναπαύσεις τούτῳ ὑπὲρ τούτων. 6 Καὶ ἔζησε χιλίων
ἐτῶν καθόδους, καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδε, μὴ οὐκ εἰς
τόπον ἕνα πορεύεται τὰ πάντα; 7 Πᾶς μόχθος
ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ, καὶ γε ἡ ψυχὴ οὐ
πληρωθήσεται. 8 "Οτι περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ
τὸν ἄφρονα, διότι ὁ πίνης οἶδε πορευθῆναι κατὶ-
ναντι τῆς ζωῆς. 9 'Αγαθὸν δῶμα ὀφθαλμῶν
ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καὶ γε τοῦτο ματαιότης
καὶ προαίρεσις πνεύματος. 10 Εἴ τι ἐγένετο, ἡδὴ
εἰκλῆται ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔγνωσθη ὅ ἴστιν ἀν-
θρώπος, καὶ οὐ δυνήσεται κριθῆναι μετὰ τοῦ
ἰσχυροτέρου ὑπὲρ αὐτόν. 11 "Οτι εἰσι λόγοι
πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα. 12 Τί περισσὸν
τῷ ἀνθρώπῳ; ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ
ἐν τῇ ζωῇ, ἀριθμὸν ζωῆς ἡμερῶν ματαιότητος
αὐτοῦ; καὶ ἰποίησεν αὐτὰ ἐν σκιᾷ· ὅτι τίς ἀπαγ-
γελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν
ἥλιον;

ΚΕΦ. Ζ.

1 'ΑΓΑΘΟΝ ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθόν, καὶ
ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γεννήσεως. 2 'Α-
γαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πίνθους ἢ ὅτι πορευ-
θῆναι εἰς οἶκον πότου, καθότι τοῦτο τέλος παντός
ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν δώσει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν
αὐτοῦ. 3 'Αγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ
προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδιά. 4 Καρδιά σοφῶν
ἐν οἴκῳ πίνθους, καὶ καρδιά ἀφρόνων ἐν οἴκῳ
εὐφροσύνης. 5 'Αγαθὸν τὸ ἀκούσαι ἱππύμηνον
σοφοῦ ὑπὲρ ἀνδρα ἀκούοντα φῆμα ἀφρόνων. 6 "Ὡς
φωνὴ ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λίβητα, οὕτως γέλωτ τῶν
ἀφρόνων· καὶ γε τοῦτο ματαιότης. 7 "Οτι ἡ συκο-
φαντία περιφέρει σοφὸν καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν
εὐγενείας αὐτοῦ. 8 'Αγαθὴ ἰσχάτη λόγων ὑπὲρ
ἀρχὴν αὐτοῦ, ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν
πνεύματι. 9 Μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί σου τοῦ θυ-
μοῦσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.
10 Μὴ εἴπῃς Τί ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι
ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας; ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἔπηρώ-
τησας περὶ τούτου. 11 'Αγαθὴ σοφία μετὰ κληρο-
νομίας καὶ περίσσεια τοῖς θεωροῦσι τὸν ἥλιον. 12
"Οτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὥς σκιά ἀργυρίου,
καὶ περίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν
παρ' αὐτῆς. 13 Ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ, ὅτι τίς
δυνήσεται κοσμήσαι ὃν ἂν ὁ θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν;

3 Si genuerit quispiam centum liberos, et
vixerit multos annos, et plures dies ætatis
habuerit, et anima illius non utatur bonis
substantiæ suæ, sepulturaque careat : de
hoc ego pronuntio quod melior illo sit
abortivus. 4 Frustra enim venit, et pergit
ad tenebras, et oblivione delebitur nomen
ejus. 5 Non vidit solem, neque cognovit
distantiam boni et mali : 6 Etiam si duo-
bus millibus annis vixerit, et non fuerit per-
fruitus bonis : nonne ad unum locum pro-
perant omnia ? 7 Omnis labor hominis in
ore ejus : sed anima ejus non implebitur.
8 Quid habet amplius sapiens a stulto ? et
quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita ?
9 Melius est videre quod cupias, quam de-
siderare quod nescias ; sed et hoc vanitas
est, et præsumptio spiritus. 10 Qui futurus
est, jam vocatum est nomen ejus : et scitur quod
homo sit, et non possit contra fortiorem se in
judicio contendere. 11 Verba sunt plurima,
multamque in disputando habentia vanitatem.
12 Quid necesse est homini majora se quæ-
rere, cum ignoret quid conducat sibi in vita
sua, numero dierum peregrinationis suæ, et
tempore quod velut umbra præterit ? Aut
quis ei poterit indicare quid post eum futu-
rum sub sole sit ?

CAPUT VII.

1 MELIUS est nomen bonum, quam un-
guenta pretiosa : et dies mortis die nativi-
tatis. 2 Melius est ire ad domum luctus,
quam ad domum convivii : in illa enim finis
cunctorum admonetur hominum, et vivens
cogitat quid futurum sit. 3 Melior est ira
risu : quia per tristitiam vultus, corrigitur
animus delinquentis. 4 Cor sapientium ubi
tristitia est, et cor stultorum ubi lætitia.
5 Melius est a sapiente corripī, quam stul-
torum adulatione decipi ; 6 Quia sicut sonitus
spinarum ardentium sub olla, sic risus stulti :
sed et hoc vanitas. 7 Calumnia conturbat
sapientem, et perdet robur cordis illius.
8 Melior est finis orationis, quam principium.
Melior est patiens arrogante. 9 Ne sis velox
ad irascendum : quia ira in sinu stulti requies-
cit. 10 Ne dicas : Quid putas causæ est
quod priora tempora meliora fuere quam nunc
sunt ? stulta enim est hujusmodi interroga-
tio. 11 Utilior est sapientia cum divitiis, et
magis prodest videntibus solem. 12 Sicut
enim protegit sapientia, sic protegit pe-
cunia ; hoc autem plus habet eruditio et
sapientia, quod vitam tribuunt possessori
suo. 13 Considera opera Dei, quod nemo
possit corrigere quem ille despexerit.

14 ביום טובה הנה בשבוע וימים רצח
 ראח גם אתונה לעשרתוה עשה
 האלהים על דברו שלם ימצא
 האדם אחרי מאומה : 15 את הכל ראיתי
 בימי קבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש
 רשע מאריך ברחו : 16 אליהו צדיק
 הרבה ואלהתחכם יותר לשון השומם :
 17 אליהו רשע הרבה ואלהתו סכל לשון
 המות בלא עשה : 18 טוב אשר תאחז
 בזה ונסמך אל תפנה את דרך פריגא
 אלהים וצא את כלם : 19 חקמה תעז
 לחכם מעשרה שלישים אשר היו בעיר :
 20 כי אדם או צדיק בארץ אשר נעשה
 טוב ולא יחטא : 21 גם לכל הדברים
 אשר יבדלו אליהם לבד אשר לא
 תשמע את עבדך מקללך : 22 כי גם
 פעמים רבות נדע לבד אשר נסמך
 חללם אחרים : 23 כל זה נסמך בחקמה
 אמרתי אחרים והיא רחוקה ממני :
 24 רחוק מהשנה ועמה עמה מי
 ימצא : 25 סבותי אני ולבי לבד
 ולתור ובקש חקמה וחשבון ולדעת
 השע פסל והסכלות חללות : 26 ומוצא
 אני מן מקנה את האשה אשר היא
 מצויה וחדמים לבד אסורים ודיה טוב
 לפגן האלהים ופלט מפנה וחומא וכל
 בה : 27 ראח ונה מצאתי אמה חולת
 אחת לאחת למצא חשבון : 28 אשר
 עורבקה נפשי ולא מצאתי אדם אחד
 מאלה מצאתי ואשר בכל אלה לא
 מצאתי : 29 לבד ראח ונה מצאתי אשר
 עשה האלהים את האדם אשר ותקח
 בקשי חשבנות רבים :

פרשה ח :

1 מי פתחם ומי יתע פשר דבר
 חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ושנא :
 2 אני פתחתי שפתי וכל דברת שבעת
 אלהים : 3 אליהם כל מקני חלל אל-
 תעמד בדבר גע כי כל אשר יחפץ
 יעשה : 4 באשר דבר מלך שלטון ומי
 יאמרו מחפצו : 5 שומר מצוה לא
 ידע דבר גע ועת ומשפט ידע לב חכם :

14 'Εν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ζῆθι ἐν ἀγαθῷ,
 καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας· ἴδε καὶ γε σὺν τούτῳ
 συμφῶνως τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλιᾶς, ἵνα
 μὴ εὖρη ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ οὐδέν. 15 Σύμ-
 παντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου· ἐστὶ
 δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐστὶν
 ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ. 16 Μὴ γίνου
 δίκαιος πολὺ μὴδὲ σοφίζου περισσά, μὴ ποτε
 ἐκπλαγῇς. 17 Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ καὶ μὴ γίνου
 σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθῇς ἐν οὐ καιρῷ σου.
 18 Ἀγαθὸν τὸ ἀντίχεσθαι σὲ ἐν τούτῳ, καὶ γε ἀπὸ
 τούτου μὴ μιάνης τὴν χεῖρά σου, ὅτι φοβούμενοις
 τὸν θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα. 19 Ἡ σοφία
 βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντος τοῦ
 ὄντος ἐν τῇ πόλει. 20 Ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἐστὶ
 δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ
 ἀμαρτήσεται. 21 Καὶ γε εἰς πάντας λόγους οὗς
 λαλήσουσιν ἀσεβεῖς μὴ θῇς καρδίαν σου, ὅπως μὴ
 ἀκούσῃς τοῦ δούλου σου καταρωμένου σέ· 22 Ὅτι
 πλειστάκις πονηρεύσεται σὲ καὶ καθόδους πολλὰς
 κακώσει καρδίαν σου, ὅτι ὥς καὶ γε σὺ κατηράσω
 ἑτέρους. 23 Πάντα ταῦτα ἐπείρασά ἐν σοφίᾳ.
 Εἶπα Σοφισθίσομαι· 24 Καὶ αὕτη ἱμακρύνθη ἀπ'
 ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ βαθὺ βάθος, τίς
 εὕρησι αὐτό; 25 Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία
 μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τοῦ
 ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψήφον, καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς
 ἀφροσύνην καὶ ὀχληρίαν καὶ περιφοράν· 26 Καὶ
 εὗρισκω ἐγὼ αὐτὴν καὶ ἰρὼ πικρότερον ὑπὲρ θά-
 νατον σὺν τὴν γυναῖκα ἥτις ἐστὶ θήρευμα, καὶ
 σαγῆναι καρδία αὐτῆς, δεσμός ἐς χεῖρας αὐτῆς·
 ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ'
 αὐτῆς, καὶ ἀμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.
 27 Ἰδε τοῦτο εὖρον, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής· μία
 τῇ μιᾷ τοῦ εὐρεῖν λογισμόν. 28 Ὅν ἐπεζήτησεν
 ἡ ψυχὴ μου, καὶ οὐχ εὗρον· 29 Καὶ ἄνθρωπον ἔνα
 ἀπὸ χιλίων εὗρον, καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις
 οὐχ εὗρον. 29 Πλὴν ἴδε τοῦτο εὖρον ὃ ἐποίησεν
 ὁ θεὸς σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθὺ; καὶ αὐτοὶ ἐζήτη-
 σαν λογισμοὺς πολλούς.

ΚΕΦ. η'.

1 ΤΙΣ οἶδε σοφούς; καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;
 σοφία ἀνθρώπου φωτίζει πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀναι-
 δὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται. 2 Στόμα βασι-
 λείως φύλαξον, καὶ περὶ λόγου ὄρκου θεοῦ μὴ σπου-
 δάσῃς· 3 Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ, μὴ στῇς
 ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιήσει,
 4 Καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιάζων, καὶ τίς ἱρεῖ αὐτῷ Τί
 ποιεῖς; 5 Ὁ φυλάσσων ἐντολὴν οὐ γνώσεται ῥῆμα
 πονηρόν, καὶ καιρὸν κρίσιως γινώσκει καρδία σοφοῦ·

14 In die bona frui bonis, et malam diem
 præcave; sicut enim hanc, sic et illam fecit
 Deus, ut non inveniat homo contra eum justas
 querimonias. 15 Hæc quoque vidi in diebus
 vanitatis meæ: justus perit in justitia sua, et
 impius multo vivit tempore in malitia sua. 16
 Noli esse justus multum: neque plus
 sapias quam necesse est, ne obstupescas. 17
 Ne impie agas multum: et noli esse stul-
 tus, ne moriaris in tempore non tuo. 18 Bo-
 num est te sustentare justum, sed et ab illo
 ne subtrahas manum tuam: quia qui timet
 Deum, nihil negligit. 19 Sapientia confor-
 tavit sapientem super decem principes civita-
 tis. 20 Non est enim homo justus in terra, qui
 faciat bonum, et non peccet. 21 Sed et cunc-
 tis sermonibus, qui dicuntur, ne accommodes
 cor tuum: ne forte audias servum tuum male-
 dicentem tibi; 22 Scit enim conscientia tua,
 quia et tu crebro maledixisti aliis. 23 Cuncta
 tentavi in sapientia. Dixi: Sapiens efficiar:
 et ipsa longius recessit a me. 24 Multo
 magis quam erat: et alta profunditas, quis
 inveniet eam? 25 Lustravi universa animo
 meo, ut scirem, et considerarem, et quærerem
 sapientiam, et rationem: et ut cognoscerem
 impietatem stulti, et errorem imprudentium:
 26 Et inveni amariorem morte mulierem, quæ
 laqueus venatorum est, et sagena cor ejus,
 vincula sunt manus illius; qui placet Deo,
 effugiet illam: qui autem peccator est, capietur
 ab illa. 27 Ecce hoc inveni, dixit Ec-
 clesiastes, unum et alterum, ut invenirem
 rationem, 28 Quam adhuc quærit anima
 mea, et non inveni. Virum de mille unum
 reperi, mulierem ex omnibus non inveni. 29
 Solummodo hoc inveni, quod fecerit Deus
 hominem rectum, et ipse se infinitis miscuerit
 quæstionibus. Quis talis ut sapiens est? et
 quis cognovit solutionem verbi?

CAPUT VIII.

1 SAPIENTIA hominis lucet in vultu ejus,
 et potentissimus faciem illius commutabit.
 2 Ego os regis observo, et præcepta juramenti
 Dei. 3 Ne festines recedere a facie ejus, ne-
 que permanes in opere malo: quia omne,
 quod voluerit, faciet: 4 Et sermo illius
 potestate plenus est: nec dicere ei quisquam
 potest: Quare ita facis? 5 Qui custodit præ-
 ceptum, non experietur quidquam mali. Tem-
 pus et responsionem cor sapientis intelligit.

6 כִּי לְכָל־חַפֵּץ יֵשׁ עִת וּמִשְׁפָּט קִרְרַת
הָאָדָם רָבָה עָלָיו : 7 קִרְרַתוֹ יָדַע מִדֶּ-
שִׁיחָתוֹ בִּי כְּאִשְׁרֵי הָיָה מִי יָגִיד לוֹ : 8
אָדָם שְׁלֵיט בְּיָדוֹ לִכְלוֹא אֶת־הַיָּדוֹם וְאֵין
שְׁלִטוֹן בְּיוֹם הַפְּנוּת וְאֵין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמָה
וְלֹא־יִמְלֹךְ רֶשַׁע אֶת־בְּעָלָיו : 9 אֶת־כָּל־זֶה
רְאִיתִי וְנָתַן אֶת־לִבִּי לְכָל־מַעֲשֵׂה אִשָּׁר
בַּעֲשֵׂה תַחַת הַשָּׁמַשׁ עַתָּה אִשָּׁר שְׁלֵט
הָאָדָם בָּאָדָם לְבַע לוֹ : 10 וּבִבְנוֹ רְאִיתִי
רְשָׁעִים הַבְּרִים וְכֹאֵן וּמִפְקֹדִים קְדוֹשִׁים וְיַחֲלֹכוּ
וְיִשְׁתַּפְּחוּ בַּעֲזֵר אִשָּׁר בְּרָעָשׁוֹ בַּגִּידוֹ
הַבֵּל : 11 אִשָּׁר אֵין־נַעֲשֶׂה פְתוּחַ מַעֲשֵׂה
הַרָעָה מִחֲרָה עַל־בְּנוֹ מֵלֵא לֵב בְּגִי־הָאָדָם
בְּחָם לַעֲשׂוֹת רָע : 12 אִשָּׁר חָטָא עֲשֵׂה
רָע מֵאֵת וּמֵאֲרִיזָה לוֹ בִּי גִידוֹעַ אֲנִי
אִשָּׁר יִהְיֶה־שׁוֹב לְרָצֹן הָאֱלֹהִים אִשָּׁר
יִירָא מִלִּפְנֵי : 13 וְשׁוֹב לֹא־יִהְיֶה לְרֶשַׁע
וְלֹא־יֵאֲרִיזָה יָמִים כְּצֵל אִשָּׁר אֵין־נֶאֱמָר
מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים : 14 יִשְׁתַּחֲבֹל אִשָּׁר נַעֲשֶׂה
עַל־הָאָרֶץ אִשָּׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אִשָּׁר מִנִּיעַ
אֱלֹהִים כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וְיֵשׁ רְשָׁעִים
שֹׁמְרֵי אֱלֹהִים כְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים אִמְרֵי
שְׂבִי־זֶה הַבֵּל : 15 וְשִׁפְחוּ אֵלַי אֶת־
הַשִּׁמְחָה אִשָּׁר אֵין־שׁוֹב לְאָדָם תַּחַת
הַשָּׁמַשׁ כִּי אֶבֶל־לֵאכֹל וְלִשְׁהוֹת וְלִשְׁמֹחַ
וְהָיָה יְלֹפֵי בַעֲמֵל וְיָמֵי חַיָּו אֲשֶׁר־תִּהְיֶה־לוֹ
הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמַשׁ : 16 כְּאִשָּׁר נָתַתִּי
אֶת־לִבִּי לַנֶּעַת הַכִּמָּה וְלִרְאוֹת אֶת־הַעֲנָן
אִשָּׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
שָׁלַח בְּעֵינָי אֵין־נֶאֱמָר רֹאֵה : 17 וְרְאִיתִי אֶת־
כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוֹכֵל הָאָדָם
לִמְצוֹא אֶת־הַמַּעֲשֵׂה אִשָּׁר נַעֲשֶׂה תַחַת
הַשָּׁמַשׁ בְּשֵׁל אִשָּׁר יַעֲמַל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ
וְלֹא יִמָּצֵא וְגַם אֶבֶל־אֶת־הַחֶקֶק לֹדַעַת
לֹא יוֹכֵל לִמְצֹא :

פרשה ט :

1 כִּי אֶת־כָּל־זֶה נָתַתִּי אֵלַי לְבָרֵךְ אֶת־
כָּל־זֶה אִשָּׁר הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַגִּבּוֹרִים
בְּיַד הָאֱלֹהִים בְּגִידֵי־הַחֲבִיטָה אֵין
יֹדֵעַ הָאָדָם הַכֹּל לַפְּתִיחַ : 2 כְּאִשָּׁר
לִכָּל מִקְרָה אֲחִיר לַצַּדִּיק וְלְרֶשַׁע לְשׁוֹב
וְלִשְׁתּוֹר וְלִשְׁמָח וְלִגְדֹל וְלִאִשָּׁר אֵין־נֶאֱמָר זֶכֶר
כְּשׁוֹב כְּחָטָא הַשָּׂדֶה כְּאִשָּׁר שְׂבִי־זֶה וְרֹא :

6 Ὅτι παντὶ πράγματι ἔστι καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι
γενῶσι τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ ἐπ' αὐτόν. 7 Ὅτι
οὐκ ἔστι γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἔσται
τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ; 8 Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος
ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι τοῦ κωλύσαι σὺν τῷ
πνεύματι· καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ θανάτου,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ
οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς. 9 Καὶ
σύμπαν τοῦτο εἶδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου
εἰς πᾶν τὸ ποίημα ὃ πεποιήται ὑπὸ τὸν ἥλιον,
τὰ ὅσα ἐξουσιάσασα ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ
κακῶσαι αὐτόν. 10 Καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς
τάφους εἰσαχθίντας, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἰπο-
ρεύθησαν καὶ ἐπὶ ἐβήθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως
ἐποίησαν· καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης. 11 Ὅτι οὐκ
ἔστι γινόμενη ἀντίβρῃσις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ
πονηρὸν ταχὺ, διὰ τοῦτο ἐπληροφόρηθη καρδία
νύων τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πο-
νηρὸν. 12 Ὅς ἤμαρτεν, ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ
τότε καὶ ἀπο μακροτῆτος αὐτῶν· ὅτι καὶ γινώσκω
ἐγὼ ὅτι ἔστιν ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν θεὸν
ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. 13 Καὶ
ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ, καὶ οὐ μακρυνεῖ
ἡμέρας ἐν σκιᾷ ὅς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ. 14 Ἔστι ματαιότης ἡ πε-
ποιήται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι θάνατον
ἐπ' αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἰσιν
ἀσεβεῖς ὅτι θάνατον πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν
δικαίων· εἶπα ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης. 15 Καὶ
ἐπύνησα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην, ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ
φαγεῖν καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι· καὶ
αὐτὸ συμμυροῦται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας
ζωῆς αὐτοῦ ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑπὸ τὸν
ἥλιον. 16 Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ
γνῶναι τὴν σοφίαν καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν
τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ
καὶ ἐν νυκτὶ ἔπνον ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι
βλέπων. 17 Καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα
τοῦ θεοῦ, ὅτι οὐ δύνησεται ἄνθρωπος τοῦ εὐρεῖν
σὺν τῷ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον·
ὅσα ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι, καὶ οὐχ
εὕρησιν· καὶ γε ὅσα ἂν εἴπῃ σοφὸς τοῦ γνῶναι, οὐ
δυνήσεται τοῦ εὐρεῖν· ὅτι σύμπαν τοῦτο ἔδωκα εἰς
καρδίαν μου, καὶ καρδία μου σύμπαν εἶδε τοῦτο.

ΚΕΦ. Θ'.

1 Ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι
αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ θεοῦ, καὶ γὰρ ἀγάπην καὶ γὰρ
μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος· τὰ πάντα
πρὸ προσώπου αὐτῶν, ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι.
2 Συνάντημα ἔν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, τῷ
ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ
ἀκαθάρτῳ, καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυ-
σιάζοντι· ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἀμαρτάνων, ὡς
ὁ δυνύων καθὼς ὁ τὸν ὄρκον φοβούμενος.

6 Omni negotio tempus est, et opportunitas,
et multa hominis afflictio: 7 Qui ignorat
præterita, et futura nullo scire potest nuntio.
8 Non est in hominis potestate prohibere
spiritum, nec habet potestatem in die mortis,
nec sinitur quiescere ingruente bello: neque
salvabit impietas impium. 9 Omnia hæc
consideravi, et dedi cor meum in cunctis ope-
ribus, quæ fiunt sub sole. Interdum dominatur
homo homini in malum suum. 10 Vidi im-
pios sepultos: qui etiam cum adhuc viverent,
in loco sancto erant, et laudabantur in civitate
quasi justorum operum; sed et hoc vanitas
est. 11 Etenim quia non profertur cito con-
tra malos sententia, absque timore ullo filii
hominum perpetrunt mala. 12 Attamen pec-
cator ex eo quod centies facit malum, et per
patientiam sustentatur, ego cognovi quod erit
bonum timentibus Deum, qui verentur faciem
ejus. 13 Non sit bonum impio, nec prolongen-
tur dies ejus, sed quasi umbra transeant qui
non timent faciem Domini. 14 Est et alia
vanitas, quæ fit super terram; sunt justi, qui-
bus mala proveniunt, quasi opera egerint im-
piorum: et sunt impii, qui ita securi sunt,
quasi justorum facta habeant; sed et hoc
vanissimum judico. 15 Laudavi igitur læti-
tiam, quod non esset homini bonum sub sole,
nisi quod comederet, et biberet, atque gaude-
ret: et hoc solum secum auferret de labore
suo in diebus vitæ suæ, quos dedit ei Deus
sub sole. 16 Et apposui cor meum ut scirem
sapientiam, et intelligerem distentionem quæ
versatur in terra: est homo, qui diebas et
noctibus somnum non capit oculis. 17 Et
intellexi, quod omnium operum Dei nullam
possit homo invenire rationem, eorum quæ
fiunt sub sole: et quanto plus laboraverit ad
quærendum, tanto minus inveniat: etiam si
dixerit sapiens se nosse, non poterit reperire.

CAPUT IX.

1 OMNIA hæc tractavi in corde meo, ut
curiose intelligerem: Sunt justi atque sa-
pientes, et opera eorum in manu Dei: et
tamen nescit homo, utrum amore an odio
dignus sit: 2 Sed omnia in futurum ser-
vantur incerta, eo quod universa æque eveni-
ant justo et impio, bono et malo, mundo
et immundo, immolanti victimas, et sacri-
ficia contemnenti; sicut bonus, sic et pecca-
tor: ut perjurus, ita et ille qui verum dejerat.

3 עתה רצו בלל אשר נעשה פחת השמש
 כרמיהם אחד לכל וגם לב בגרמיהם
 מלא רצו והוללות בלבכם בחייתם ובהריו
 אליהם: 4 כי רמי אשר יבחר אל
 בליחיהם יש בשחון קרלבלב חי הוא
 טוב מן הארץ המת: 5 כי חתים ודעים
 שמתו ומהמים אינם ודעים מאימה
 ואירצו להם שר כי נשפח וברם:
 6 גם אהבתם נשמתם נשמתם נשמתם
 אהבה וחלה אירלתם עול לעולם בכל
 אשר נעשה פחת השמש: 7 לך אל
 בשמחה לחמה ושתה בלב טוב ויגה
 כי כדר רצה האלוקים את מעשיו: 8 בכל
 עת יהי בגיה לבנים ושמן עליהם
 אליהם: 9 ראה חיים עמאשה אשר
 אחבק בלימי חג הבלה אשר נהרלה
 פחת השמש כל ימי הבלה כי הוא
 חלקה בחיים ובשמחה אשר אהבה עמל
 פחת השמש: 10 כל אשר תמצא ידו
 לעשות בלחך עשה כי אין מעשה
 והשבון תצת וחקמה בשאלו אשר אהבה
 חלה שפח: 11 שבתו וראה פחת השמש
 כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים
 המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא
 לבנים עשר וגם לא לידעים חן פיעת
 ופגע וקח אתהם: 12 כי נש לא ידע
 האדם את עתו בנים שנאחזים במצודה
 רצה וכשחיים האחרים בפח פחם
 ויחשים בגג האדם לעת רצה כשהפול
 עליהם פחם: 13 גם ידו ראיתי חקמה
 פחת השמש ונדלה היא אלי: 14 עיר
 חטפה ואנשים בה מעט ובא אליה מלה
 גדול וקרב אמה ודגה עליה מצותים
 גדולים: 15 ומצא בה אש מספן חכם
 ומלטהא את העיר בחקמה ואדם לא
 זכר את האיש חספון ההוא: 16 ואמרתי
 אני מוכה חקמה מבגדה וחקמת חספון
 בזה ודבריו אינם לשמעים: 17 דברי
 חכמים בנחת לשמעים מצעקת מושל
 בפסילים: 18 מוכה חקמה מפלי הגב
 וחומה אחד ואחד מוכה חקמה:

3 Τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν
 ἥλιον ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσι· καὶ γε καρδία
 υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ, καὶ περι-
 φέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν, καὶ ὁπίσω
 αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς. 4 Ὅτι τίς ὅς κοινωνεῖ
 πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας; ἔστιν ἱλπισ, ὅτι ὁ
 κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λείοντα τὸν
 νεκρόν. 5 Ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθα-
 νοῦνται, καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδέν·
 καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐτι μισθός, ὅτι ἐκλήσθη ἡ
 μνήμη αὐτῶν. 6 Καὶ γε ἀγάπη αὐτῶν καὶ γε
 μίσος αὐτῶν καὶ γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο,
 καὶ γε μερίς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐτι εἰς τὸν αἰῶνα
 ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον. 7 Δεῦρο
 φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου, καὶ πίε ἐν
 καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου, ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ θεὸς
 τὰ ποιήματά σου. 8 Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν
 ἱμάτια σου λευκά, καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλῇ σου μὴ
 ὑστερησάτω. 9 Καὶ ἴδε ζῶν μετὰ γυναῖκός ἧς
 ἡγάπησας πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός
 σου τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι αὐτὸ
 μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ
 σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον. 10 Πάντα ὅσα ἀν-
 εῦρη ἡ χεὶρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμις σου
 ποιήσῃ, ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ
 γνῶσις καὶ σοφία ἐν ᾧ, ὅπου σὺ πορεύῃ· ἰκέῃ.
 11 Ἐπείστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι οὐ
 τοῖς κούφοις ὁ δρόμος καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ
 πόλεμος, καὶ γε οὐ τῷ σοφῷ ἄρτος καὶ γε οὐ τοῖς
 συνετοῖς πλοῦτος καὶ γε οὐ τοῖς γινώσκουσι χάρις,
 ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται σύμπασιν
 αὐτοῖς. 12 Ὅτι καὶ γε καὶ οὐκ ἔγνω ὁ ἀνθρώπος
 τὸν καιρὸν αὐτοῦ· ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θερευόμενοι ἐν
 ἀμφιβλήστρῳ κακῷ, καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θερευόμενα
 ἐν παγίδι, ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀν-
 θρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν, ὅταν ἐπιπίσῃ ἐπ'
 αὐτοὺς ἄφνω. 13 Καὶ γε τοῦτο εἶδον σοφίαν
 ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη ἐστὶ πρὸς μί. 14 Πό-
 λις μικρά καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔλθῃ
 ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν καὶ
 οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους, 15 Καὶ
 εὔρη ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφὸν καὶ διασώσῃ
 αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀνθρώπος
 οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἱκύνου.
 16 Καὶ εἶπα ἰγὼ Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν, καὶ
 σοφία τοῦ πένητος ἰξουδενωμένη, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ
 οὐκ εἰσακούονται. 17 Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει
 ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν ἰξουσιαζόντων ἐν ἀφρο-
 σύναις. 18 Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκευὴ πολέμου,
 καὶ ἀμαρτάνων εἰς ἀπολείπει ἀγαθωσύνην πολλήν.

3 Hoc est pessimum inter omnia quæ sub sole
 fiunt, quia eadem cunctis eveniunt; unde et
 corda filiorum hominum implentur malitia, et
 contemptu in vita sua, et post hæc ad inferos
 deducuntur. 4 Nemo est qui semper vivat,
 et qui hujus rei habeat fiduciam: melior est
 canis vivus leone mortuo. 5 Viventes enim
 sciunt se esse morituros, mortui vero nihil
 noverunt amplius, nec habent ultra mercedem:
 quia oblivioni tradita est memoria eorum.
 6 Amor quoque, et odium, et invidiæ simul
 perierunt, nec habent partem in hoc sæculo,
 et in opere quod sub sole geritur. 7 Vade
 ergo et comede in lætitia panem tuum, et
 bibe cum gaudio vinum tuum: quia Deo
 placent opera tua. 8 Omni tempore sint
 vestimenta tua candida, et oleum de capite
 tuo non deficiat. 9 Perfruiere vita cum uxore,
 quam diligis, cunctis diebus vitæ instabilitatis
 tuæ, qui dati sunt tibi sub sole omni tempore
 vanitatis tuæ, hæc est enim pars in vita, et in
 labore tuo, quo laboras sub sole. 10 Quod-
 cumque facere potest manus tua, instanter
 operare: quia nec opus, nec ratio, nec sapi-
 entia, nec scientia erunt apud inferos, quo tu
 properas. 11 Verti me ad aliud, et vidi sub
 sole nec velocium esse cursum, nec fortium
 bellum, nec sapientium panem, nec doctorum
 divitias, nec artificum gratiam; sed tempus
 casumque in omnibus. 12 Nescit homo finem
 suum: sed sicut pisces capiuntur hamo, et
 sicut aves laqueo comprehenduntur, sic capi-
 untur homines in tempore malo, cum eis ex-
 templo supervenerit. 13 Hano quoque sub
 sole vidi sapientiam, et probavi maximam:
 14 Civitas parva, et pauci in ea viri: venit
 contra eam rex magnus, et vallavit eam, ex-
 truxitque munitiones per gyrum, et perfecta
 est obsidio. 15 Inventusque est in ea vir
 pauper et sapiens, et liberavit urbem per
 sapientiam suam, et nullus deinceps recordatus
 est hominis illius pauperis. 16 Et dicebam
 ego, meliorem esse sapientiam fortitudine:
 quomodo ergo sapientia pauperis contempta
 est, et verba ejus non sunt audita? 17 Verba
 sapientium audiuntur in silentio, plus quam
 clamor principis inter stultos. 18 Melior est
 sapientia, quam arma bellica: et qui in uno
 peccaverit, multa bona perdet.

י זכרתי לְנֶחֱם יְבִישׁ יִבְרִיעַ שְׁמֵן וְחֶמֶךְ וְחֶמֶךְ
מִחֶמֶךְ מִכְּבֹד סְכָלִית מִצָּמִי: 2 לֵב
חָכֵם לִימִינוֹ וְלֵב פְּסִיל לְשִׁמְאֵלִי: 3 וְנֶחֱם
בְּגָדָה פֶּשֶׁת־סֶקֶל חֶלֶק לְבֹו חֶסֶד וְאִמֶּר
לְכָל סֶקֶל הוּא: 4 אִם-דָּרַח הַפּוֹשֵׁל תַּעֲלֶה
עָלָיו מְקוֹמָה אֲלִי-מִנְחָה כִּי מִרְשָׁא נִיחָה
בְּמֵאִים בְּדוֹלִים: 5 יֵשׁ דָּלָה רֵאִיתִי בְּחַת
הַשָּׁמֶשׁ פֶּשֶׁת־נֶחֱם שִׁינָא מִלְּפָנֵי הַשֶּׁלִּישׁ:
6 נִתָּן הַסֶּקֶל בְּמִרְמִים רַבִּים וְעִשְׂרִים
בְּשֶׁקֶל יִשְׂרָאֵל: 7 רֵאִיתִי עֲבָדִים עַל-סִסְמִים
וְשִׁרִּים חֲלָקִים פְּעֻבָּדִים עַל-הָאָרֶץ: 8 חֶסֶד
נִיחָה בְּוִי יִפּוֹל וּבְחֶסֶד נִיחָה וְשֶׁקֶל נִיחָה:
9 מִסִּיעַ אֲבָלִים וְעֶצֶב בָּחֵם בְּחֶסֶד עֲצִים
יִסְכֹּן בָּם: 10 אִם-מִנְחָה הַבְּרָגֶל וְחֵא לֵא
פָּנִים חֲלָלִים וְחֵא לֵא וְיִתְּנוּ חֶסֶד
חֶסֶד: 11 אִם-יִשְׁתָּה הַנֶּחֱם בְּלֹא-חֶסֶד
וְאִין יִתְּנוּ לְכַעַל חֶסֶד: 12 דְּבָרֵי פֶרֶחֶם
חֵן וְשִׁפְתוֹת פְּסִיל תִּבְלַעְפוּ: 13 תִּחְלַת
דְּבָרֵי-פִיחָה סְכָלִית וְאִם-כִּי פִיחָה הוֹלֵלֹת
רָחֶץ: 14 וְחֶסֶד יִרְבֶּה דְּבָרִים לֵא-חֶסֶד
הָאֵדָם מִחֶסֶד-יִתְּנוּ וְאִם-יִתְּנוּ מִחֶסֶד
כִּי יִגִּיד לוֹ: 15 עֲמַל חֶסֶד-לִים תַּעֲבֹד
וְאִם לֵא-חֶסֶד לְלֶכֶת אֲלֵ-עִיר: 16 אִם-יִתְּנוּ
אֲרֶץ שְׁמֵלָה נֶחֱם וְשִׁפְתוֹת בְּפֶה יִתְּנוּ:
17 אִם-יִתְּנוּ אֲרֶץ שְׁמֵלָה בְּרִחֻקִּים וְשִׁפְתוֹת
בְּפֶה יִתְּנוּ בְּבִיחָה וְלֵא בְּשִׁפְתוֹת:
18 בְּעֶצֶל-לִים יִתְּנוּ הַפְּרִיחָה וּבְשִׁפְתוֹת חֵם
יִתְּנוּ הַפִּיחָה: 19 לְשִׁחֹךְ עֲשִׂים לְחֵם וְיִתְּנוּ
יִשְׁתָּה חֵם וְחֶסֶד יִתְּנוּ אֲלֵ-חֶסֶד:
20 בָּם בְּמִנְחָה מִלֵּךְ אֲלֵ-חֶסֶד וּבְרִחֻקִּים
מִשְׁכָּנָה אֲלֵ-חֶסֶד עֲשִׂים כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
יִתְּנוּ אֲלֵ-חֶסֶד וְכַעַל חֶסֶד יִתְּנוּ דְּבָרִ:

1 שְׁלַח לְחֶמֶךְ עַל-פָּנֵי הַמַּיִם כִּי-רִבֵּךְ
הַמַּיִם תִּמְצָא: 2 תִּרְחֹקֶךְ לְשִׁבְעָה
וְנֶחֱם לְשִׁמְכָה כִּי לֵא הוֹדַע מִחֶסֶד-יִתְּנוּ
רָחֶץ עַל-הָאָרֶץ: 3 אִם-יִתְּנוּ הַמַּיִם וְשִׁפְתוֹת
עַל-הָאָרֶץ יִתְּנוּ וְאִם-יִתְּנוּ עַל-הָאָרֶץ
וְאִם בְּמִנְחָה מִלֵּךְ עֲשִׂים כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
יִתְּנוּ אֲלֵ-חֶסֶד וְכַעַל חֶסֶד יִתְּנוּ דְּבָרִ:

1 ΜΥΙΑΙ θανατοῦσι σαπριοῦσι σκευασίαν ἱλαίου
ἡδύσματος. Τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν
ἀφροσύνης μεγάλης. 2 Καοδία σοφοῦ εἰς δεξιὴν
αὐτοῦ, καὶ καρδία ἀφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ.
3 Καὶ γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἀφρων πορεύηται, καρδία
αὐτοῦ ὑστερήσει, καὶ ἃ λογιέται πάντα ἀφροσύνη
ἐστίν. 4 'Εὰν πνεῦμα τοῦ ἰκνουσίου ἀναβῇ
ἐπὶ σέ, τόπον σου μὴ ἀφῇς, ὅτι ἱαμα καταπαύσει
ἀμαρτίας μεγάλας. 5 'Εστὶ πονηρία ἣν εἶδον
ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὡς ἀκούσιον ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώ-
που ἰκνουσίου. 6 'Εδόθη ὁ ἀφρων ἐν ὕψει
μεγάλῳ, καὶ πλούσιον ἐν ταπεινῷ καθίσονται. 7
Εἶδον δούλους ἰφ' ἵππους καὶ ἀρχοντας πορευο-
μένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς. 8 'Ο ὀρύσσων
βόθρον εἰς αὐτὸν ἱμπεύεται, καὶ καθαιροῦντα
φραγμὸν δῆξει αὐτὸν ὄφεις. 9 'Εξαίρων λίθους
διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς, σχίζων ξύλα κινδυνεύσει
ἐν αὐτοῖς. 10 'Εὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον, καὶ
αὐτὸς πρόσωπον ἰτάραξῃ· καὶ δυνάμεις δυνάμωσει.
καὶ περίσσεια τῷ ἀνδρὶ οὐ σοφία. 11 'Εὰν δάκῃ
ὄφεις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια τῷ
ἐκδόντι. 12 Λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις, καὶ
χείλη ἀφρονος καταποντιοῦσιν αὐτόν. 13 Ἀρχὴ
λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἰσχάτη
στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά, 14 Καὶ ὁ
ἀφρων πληθύνει λόγους. Οὐκ ἔγνω ἄνθρωπος τί
τὸ γινόμενον καὶ τί τὸ ἰσόμενον· ὃ τι ὀπισω
αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ; 15 Μόχθος τῶν
ἀφρόνων κακώσκει αὐτούς, ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευ-
θῆναι εἰς πόλιν. 16 Οὐαὶ σοι πολὺς ἦς ὁ βασιλεὺς
σου νώτερος, καὶ οἱ ἀρχόντες σου πρῶτῳ ἰσθίου-
σι. 17 Μακαρία σὺ γῇ ἣς ὁ βασιλεὺς σου
υἱὸς ἰλευθέρων, καὶ οἱ ἀρχόντες σου πρὸς και-
ρὸν φάγονται ἐν δυνάμει καὶ οὐκ αἰσχυνοῦνται.
18 'Εν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις,
καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία. 19 Εἰς
γίλῳτα ποιοῦσιν ἄγρον, καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον τοῦ
εὐφρανθῆναι ζῶντας, καὶ τοῦ ἀργυρίου ταπεινώσει
ἐπακούσεται τὰ πάντα. 20 Καὶ γε ἐν συνειδήσει
σου βασιλεία μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμείοις κοιτῶ-
νων σου μὴ καταράσῃ πλούσιον· ὅτι πετεινὸν τοῦ
οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν φωνήν σου, καὶ ὁ ἔχων τὰς
πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

1 ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΘΝ τὸν ἄγρον σου ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ ὕδατος, ὅτι ἐν πληθὺ ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν.
2 Δὸς μερίδα τοῖς ἐπτά καὶ γε τοῖς ὀκτώ, ὅτι
οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
3 'Εὰν πλησθῶσι τὰ νέφη ὑέτος, ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκχέουσι· καὶ ἰὰν πίσχ ἔξωλον ἐν τῷ νότῳ καὶ ἰὰν ἐν
τῷ βορρῆ, τόπῳ οὐ πεσεῖται τὸ ξύλον ἐκεῖ ἔσται.

1 MUSCÆ morientes perdunt suavitatem
unguenti. Pretiosior est sapientia et gloria,
parva et ad tempus stultitia. 2 Cor sapientis
in dextera ejus, et cor stulti in sinistra illius.
3 Sed et in via stultus ambulans, cum ipse
insipiens sit, omnes stultos aestimat. 4 Si
spiritus potestatem habentis ascenderit super
te, locum tuum ne dimiseris: quia curatio
faciet cessare peccata maxima. 5 Est malum
quod vidi sub sole, quasi per errorem egre-
diens a facie principis: 6 Positum stultum in
dignitate sublimi, et divites sedere deorsum.
7 Vidi servos in equis, et principes ambu-
antes super terram quasi servos. 8 Qui
fodit foveam, incidet in eam: et qui dissipat
sepem, mordebit eum coluber. 9 Qui trans-
fert lapides, affigetur in eis: et qui scindit
ligna, vulnerabitur ab eis. 10 Si retusum
fuerit ferrum, et hoc non ut prius, sed hebetat-
um fuerit, multo labore exacuatur, et post
industriam sequetur sapientia. 11 Si mor-
deat serpens in silentio, nihil eo minus habet
qui occulte detrahit. 12 Verba oris sapientis
gratia: et labia insipientis præcipitabunt
eum: 13 Initium verborum ejus stultitia,
et novissimum oris illius error pessimus.
14 Stultus verba multiplicat. Ignorat homo,
quid ante se fuerit: et quid post se futurum
sit, quis ei poterit indicare? 15 Labor stul-
torum affliget eos, qui nesciunt in urbem
pergere. 16 Væ tibi terra, cujus rex puer
est, et cujus principes mane comedunt.
17 Beata terra, cujus rex nobilis est, et cujus
principes vescuntur in tempore suo ad refi-
ciendum, et non ad luxuriam. 18 In pigritiis
humiliabitur contignatio: et in infirmitate
manuum perstillabit domus. 19 In risum
faciunt panem, et vinum ut epulentur viven-
tes: et pecuniæ obediunt omnia. 20 In cogi-
tatione tua regi ne detrahas, et in secreto
cubiculi tui ne maledixeris diviti: quia et
aves cæli portabunt vocem tuam, et qui habet
pennas annuntiabit sententiam.

1 MITE panem tuum super transeuntes
aquas: quia post tempora multa invenies
illum. 2 Da partem septem, necnon et
octo: quia ignoras quid futurum sit mali
super terram. 3 Si repletæ fuerint nubes,
imbrem super terram effundent. Si ce-
ciderit lignum ad austrum, aut ad aqui-
lonem, in quocumque loco ceciderit, ibi erit,

קהלת יב

10 בִּקְשׁ קוֹחַלֵּת לִמְצֹא דְבַר־חֵסֶד וְכִתְיֹב
 יֵשֶׁר דְּבָרִי אִמְרוּ: 11 דְּבָרִי חֲכָמִים
 בְּתַבְלִיּוֹת וּבְמִשְׁמָרוֹת נְמוּעִים בְּעַלֵּי
 אֲרָצוֹת נִתְּנוּ מִרְעָה אֶחָד: 12 וַיִּתֵּן
 מִחֶסֶד בְּנֵי הַדָּהָר עֲשׂוֹת סִפְרִים הַרְבֵּה
 אִין מִן וְלִחַג הַרְבֵּה יִנְעַר בְּשָׁר:
 13 כִּי־דָבָר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים
 יֵרָא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׁמֹר בְּרִיזָה פֶל־חֲאָדָם:
 14 בִּי אֶת־פֶּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבֵא
 בְּמִשְׁפָּט עַל פֶּל־נַעֲלָם אִם־טוֹב וְאִם־רָע:
 סוֹף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים יֵרָא
 וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׁמֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם:

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ, ιβ.

10 Πολλά ἐζήτησεν ἐκκλησιαστῆς τοῦ εὐρεῖν λόγους
 θελήματος καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος, λόγους ἀλη-
 θείας. 11 Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βούκεντρα καὶ ὡς
 ἦλοι πεφυτευμένοι, οἱ παρὰ τῶν συνθεμάτων ἰδόν-
 θησαν ἐκ ποιμένος ἑνός. 12 Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν
 νύ μοι φύλαξαι· τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά οὐκ
 ἔστι περασμός, καὶ μελέτη πολλή κόπῳσις σαρκός.
 13 Τέλος λόγου τὸ πᾶν ἀκούει· τὸν θεὸν φοβοῦ
 καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φύλασσε, ὅτι τοῦτο πᾶς
 ὁ ἄνθρωπος. 14 Ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα ὁ θεὸς
 ἄξει ἐν κρίσει ἐν παντὶ παριωραμένῳ, ἢ ἐν ἀγαθῷ
 καὶ ἢ ἐν πονηρῷ

ECCLESIASTES, XII.

10 Quæsiuit verba utilia, et conscripsit ser-
 mones rectissimos, ac veritate plenos. 11 Ver-
 ba sapientium sicut stimuli, et quasi clavi in
 altum defixi, quæ per magistrorum consilium
 data sunt a pastore uno. 12 His amplius fili
 mi ne requiras. Faciendi plures libros nullus
 est finis: frequensque meditatio, carnis afflic-
 tio est. 13 Finem loquendi pariter omnes
 audiamus. Deum time, et mandata ejus
 observa: hoc est enim omnis homo: 14 Et
 cuncta, quæ fiunt, adducet Deus in iudicium
 pro omni errato, sive bonum, sive malum,
 illud sit.

CANTICUM CANTICORUM.

שיר השירים א

שִׁיר השירים אשר לשלמה: ¹ וישלחני
מנשיקות פיהו פרימונים דגיה
מנין: ² ללית שפנה מוכים שמו תהנה
שמה על-גן עלמות אהבה: ³ משכני
אחריה גרצה הביאני האלה סדני
נלח ונשמה הן נופרה דגיה מנין
משקים אהבה: ⁴ שחורה אני ונאנה
בנות ירושלים פאחלי קר פיריעות
שלמה: ⁵ אל-תראני שאני שחורה
ששופנהי השמש בגן אפני קרדי
שמני לטה את-הפנים פרמי שלי לא
קמתי: ⁶ תנידה לי שאהבה נפשי איכה
תרצה איכה תרפיץ באהבה שלימה
אהלי פלמנה על ערבי אהבה: ⁷ אם
לא תדעי לה הנה פנשים צאלי
בערבי הצאן ורעי את-גדיליה על
משפנות הרעים: ⁸ לספתי ברכני פרעו
דפתייה רעתי: ⁹ נאני לחלה בתורים
צאנה בחרמים: ¹⁰ תובי נחב בעשה
לך עם נהרות הקסם: ¹¹ צד-שפלה
במסבו נדני נתן ריחו: ¹² צדור הקור
דודי לי גיו שני גליו: ¹³ אשפל הקפר
דודי לי ברכמי עין גדי: ¹⁴ הנה נפה
רעתי הנה נפה צינה יונים: ¹⁵ הנה
נפה דודי אף נעים אף-ערשנה רענה:
¹⁶ תרות בטיני ארזים רחישני ברותם:

פרשה ב

¹ אני מבגלה השון שושנה
העמקים: ² פשושה גיו חחחים גן
רעתי גיו הקנור: ³ בתפוח בעצי
הער גן דודי גיו הקנים בצל
הפרתי ונשכתי ופריו סתור לחמי:

ΑΣΜΑ, ΚΕΦ. δ.

A ΣΜΑ φσμάτων, ὃ ἴσται Σαλωμών. 2 Φιλιάτω
με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ· ὅτι
ἀγαθοὶ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον, 3 Καὶ ὁσμὴ μύρων
σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα· μύρον ἰκκενωθὲν
ὀνομά σου. Διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε,
4 Ἐλκυσάν σε. Ὅπισω σου εἰς δσμήν μύρων σου
δραμοῦμεν· εἰσίνεγκί με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμίον
αὐτοῦ. Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί·
ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον· εὐθὺς
ἠγάπησέ σε. 5 Μιλαίνά εἰμι ἰγὼ καὶ καλή, θυ-
γατέρες Ἰερουσαλὴμ, ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς
διόρεις Σαλωμών. 6 Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἰγὼ εἰμι
μεμελανωμένη, ὅτι περιβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ
μητρός μου ἰσαχίσαντο ἐν ἱμοῖ, ἰθὺντό με φυλά-
κισσαν ἐν ἀμπελῶσιν· ἀμπελῶνα ἱμὸν οὐκ ἰφύλαξα.
7 Ἀπάγγελόν μοι, ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ποῦ
ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μή ποτε
γίνωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγίαις ἐταίρων
σου. 8 Ἐάν μὴ γνῶς σεαυτήν, ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν,
ἔξελθε σὺ ἐν πτέρυναις τῶν ποιμνίων καὶ ποιμαίνε
τὰς ἐρλφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμνίων.
9 Τῇ ἱππῳ μου ἐν ἔρμασι Φαραὼ ὠμοίωσά σε, ἡ
πλησίον μου. 10 Τί ὠριαώθησαν σιαγόνες σου ὡς
τρυγῶνος, τράχηλός σου ὡς ὀρμίσκοι. 11 Ομοίω-
ματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ
ἀργυρίου. 12 Ἔως οὐ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει
αὐτοῦ, νάρδος μου ἔδωκεν δσμήν αὐτῇ. 13 Ἀπό-
δισμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἱμοί, ἀνὰ μέσον
τῶν μαστῶν μου αὐλισθῆσεται. 14 Βότρυς τῆς
κύπρου ἀδελφιδός μου ἱμοί, ἐν ἀμπελῶσιν Ἐγγαδί.
15 Ἰδοὺ εἰ καλή, ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἰ καλή·
ὀφθαλμοὶ σου περιστρεφά. 16 Ἰδοὺ εἰ καλός,
ἀδελφιδός μου, καὶ γε ὠρατός· πρὸς κλίνην ἡμῶν
σύσκιος, 17 Δοκοὶ οἰκῶν ἡμῶν κέδροι, φαντάσματα
ἡμῶν κυπάρισσοι.

ΚΕΦ. β'.

1 ἘΓΩ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.
2 Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον
μου ἀνὰ μέσον τῶν θυγατέρων. 3 Ὡς μήλον ἐν τοῖς
ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός μου ἀνὰ μέσον
τῶν νύων· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκά-
θισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου.

CANTICUM, CAPUT I.

OSCULETUR me osculo oris sui: quia me-
liora sunt ubera tua vino, 2 Fragrantia
unguentis optimis. Oleum effusum nomen
tuum: ideo adolescentulæ dilexerunt te.
3 Trahe me: post te curremus in odorem
unguentorum tuorum. Introduxit me rex in
cellaria sua: exultabimus et lætabimur in
te, memores uberum tuorum super vinum:
recti diligunt te. 4 Nigra sum, sed formosa.
filia Jerusalem, sicut tabernacula Cedar,
sicut pelles Salomonis. 5 Nolite me con-
siderare quod fusca sim, quia decoloravit me
sol: filii matris meæ pugnaverunt contra me,
posuerunt me custodem in vineis: vineam
meam non custodivi. 6 Indica mihi, quem
diligat anima mea, ubi pascas, ubi cubes in
meridie, ne vagari incipiam post greges soda-
lium tuorum. 7 Si ignoras te O pulcherrima
inter mulieres, egredere, et abi post vestigia
gregum, et pasce hædos tuos juxta taber-
nacula pastorum. 8 Equitatu meo in curri-
bus Pharaonis assimilavi te amica mea.
9 Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis:
collum tuum sicut monilia. 10 Murenulas
aureas faciemus tibi, vermiculatas argento.
11 Dum esset rex in accubitu suo, nardus
mea dedit odorem suum. 12 Fasciculus
myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea
commorabitur. 13 Botrus cypri dilectus
meus mihi, in vineis Engaddi. 14 Ecce tu
pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es,
oculi tui columbarum. 15 Ecce tu pulcher
es dilecte mi, et decorus. Lectulus noster
floridus: 16 Tigna domorum nostrarum ced-
rina, laquearia nostra cypressina.

CAPUT II.

1 EGO flos campi, et liliū convallium.
2 Sicut liliū inter spinas, sic amica mea
inter filias. 3 Sicut malus inter ligna
sylvarum, sic dilectus meus inter filios.
Sub umbra illius, quem desideraveram
sedi: et fructus ejus dulcis gutturi meo.

שיר השירים ב נ

4 כְּבִיאֲנִי אֶל-בֵּית הַיָּיִן וְהַגִּלְוֹ עָלַי אֲחֻבָּהּ :
5 סִמְלֹכְנִי בְּאַשְׁשׁוּרֹת רִפְדֹּנִי בְּתַפְחֵיהֶם כִּי-
חֹלֶת אֲחֻבָּה אֲנִי : 6 שְׂמַלְאוֹ תַּחַת
לְרֹאשִׁי וַיְמִינִי תַּחְבֵּקֵנִי : 7 הַשֹּׁפְעִתִי אֲחֻבָּהּ
בְּנֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אֵל בְּאִילֹת הַשִּׁדְרָה
אֲסִתְּעִירָהּ וְאֲסִתְּעִירָהּ אֶת-הָאֲחֻבָּה עַד
שִׁתְּחַפֵּץ : 8 קוֹל דּוֹדִי הִגִּידָהּ בְּאֵזְרָהּ
עַל-תְּחָלִים מְקַפֵּץ עַל-הַנִּבְקָעוֹת : 9 דּוֹמָה
דּוֹדִי לְצִי אֵל לַעֲפָר חֲאֻלִּים הִגִּידָהּ
עוֹמֵד אַחֵר קִתְּלָנִי מִשְׁגִּיל מִן-תַּחֲלֹלוֹת
מִצִּיץ מִן-הַחֲרָקִים : 10 עֲנָה דּוֹדִי וְאָמַר לִי
קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי גִפְתִּי וּלְכִי-לָךְ : 11 כִּי-
הִנֵּה הִסְתָּו עֵבֶר הַשֶּׁשׁ חֹלָה הִלָּךְ לוֹ :
12 הַנִּצָּנִים נִרְאִים בְּרֹאשׁ בְּאֶרֶץ עֵת הַנָּזִיר הַגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹרֵד נִשְׁמַע בְּאַרְצָהּ : 13 הַתִּמְנָה
חֲנִיכָה פָּתְיָה וְהַנִּצָּנִים סָמָר נִתְּנֵי הַיָּח
קוֹמִי לָכֵי רַעֲיָתִי גִפְתִּי וּלְכִי-לָךְ : 14 וַיִּתְּנִי
בַּחֲגִי הַפֶּלַע בְּסִתְּרִי הַמִּדְרָגָה הָרִאשִׁית
אֶת-מִרְאִיהָ הַשְׁמִיעֵנִי אֶת-חֹלְלָהּ כִּי-חֹלְלָהּ
עֵרֵב וּמִרְאִיהָ נִתְּנָה : 15 אֲחֻזֵּי-לֵב שְׁעָלִים
שְׁעָלִים חֲמָטִים מִחֲבָלִים כְּרָמִים וּבְרָמִים
סָמָר : 16 דּוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ כִּי-רָעָה
בְּשׂוֹשָׁנִים : 17 עַד שֶׁנִּפְתַּח הַיּוֹם וְנָסוּ
הַצִּלְלִים סֹבֵב דְּמֹחֶלֶף דּוֹדִי לְצִי אֵל
לַעֲפָר חֲאֻלִּים עַל-הַיָּרֵי בָּהֶר :

פרשה ב :

1 וְעַל-מִשְׁכְּבִי בְּלִילֹת בְּנִשְׁתִּי אֶת
שְׁאֻחָהּ נִפְשִׁי בְּנִשְׁתִּי וְלֹא מִצָּתִי :
2 אֲקוּמָה כִּי אֲקוּבָהּ כְּעִיר בְּשֹׁנוֹת
וּבְרַחֲבוֹת אֲבִקְשָׁה אֶת שְׁאֻחָהּ נִפְשִׁי
בְּנִשְׁתִּי וְלֹא מִצָּתִי : 3 מִצָּתִי
הַשְׁמִירִים הַסָּבִבִּים בְּעִיר אֶת שְׁאֻחָהּ
נִפְשִׁי רִאשִׁים : 4 כִּמְעַט שְׁעָרֵי מִתְּחִלָּה
עַד שֶׁמִּצָּתִי אֶת שְׁאֻחָהּ נִפְשִׁי אֲחֻזָּתִי
וְלֹא אֲרָפְנָה עַד-שֶׁחֲבִיאֲנִי אֶל-בֵּית אִמִּי
וְאֶל-חֵדֶר הָיוֹרֵתִי : 5 הַשֹּׁפְעִתִי אֲחֻבָּהּ
בְּנֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אֵל בְּאִילֹת הַשִּׁדְרָה
אֲסִתְּעִירָהּ וְאֲסִתְּעִירָהּ אֶת-הָאֲחֻבָּה עַד
שִׁתְּחַפֵּץ : 6 מִי זֹאת עֹלָה מִן-הַמִּדְבָּר
כְּתִימָרוֹת עֲשָׂן מִקְשָׁרָהּ מִלְּוִי וּלְבֹנֶתָהּ מִלְּוִי
אֲבָקָה רֹכֵל : 7 הִנֵּה מִשְׁתִּי שְׁלֵשִׁלְמָה
שְׁשִׁים בְּרִיִּים כִּכְבִּי לָךְ מִגִּבְרֵי יִשְׂרָאֵל :

ΑΣΜΑ, β', γ'.

4 Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξτε ἐπ' ἐμέ ἀγάπην. 5 Στήρισατέ με ἐν μύροις, στοιβάσατέ με ἐν μέλοις, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ. 6 Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με. 7 Ὡρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ἰσχύσει τοῦ ἀγροῦ, ἵαν ἐγείρῃτε καὶ ἐξεγείρῃτε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ. 8 Φωνὴ ἀδελφιδῶ μου· ἰδοὺ οὗτος ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς. 9 Ὁμοίος ἐστὶν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἡ νεβρῶ ἱλάφω ἐπὶ τὰ ὄρη Βαθὴλ. Ἰδοὺ οὗτος ὅπισω τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων. 10 Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου καὶ λέγει μοι Ἀνάστα, ἰλθὲ ἡ πλησίον μου, καλὴ μου, περιστερὰ μου. 11 Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρήλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἱαυτῷ. 12 Τὰ ἄνθη ὥφθη ἐν τῇ γῇ, καιρὸς τῆς τομῆς ἐφ' ἵακεν, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. 13 Ἡ συκὴ ἐξήνεγκεν δλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἰδῶκαν ὀσμὴν. Ἀνάστα, ἰλθὲ ἡ πλησίον μου, καλὴ μου, περιστερὰ μου. Καὶ ἰλθὲ, 14 Σὺ περιστερὰ μου, ἐν σκίῳ τῆς πέτρας, ἰχόμενα τοῦ προτειχίσματος· δείξον μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου, ὅτι ἡ φωνὴ σου ἡδέϊα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία. 15 Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπικας μικροὺς ἀφανίζοντας ἄμπελῶνας, καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσαι. 16 Ἀδελφιδός μου ἰμοὶ κάγω αὐτῷ· ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις, 17 Ἔως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινήθωσιν αἱ σκιαί. Ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἡ νεβρῶ ἱλάφω ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

ΚΕΦ. γ'.

1 Ἐπὶ κοίτῃ μου ἐν νύξιν ἐζήτησα ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὑρον αὐτόν, ἡκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου. 2 Ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὑρον αὐτόν. 3 Εὐρυσάν με οἱ τηροῦντες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει· μὴ ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδετε; 4 Ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὗ εὑρον ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτόν, ἕως οὗ εἰσῆγαγον αὐτόν εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμῖον τῆς συλλαβοῦσός με. 5 Ὡρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσει τοῦ ἀγροῦ, ἵαν ἐγείρῃτε καὶ ἐξεγείρῃτε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ. 6 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὥς στελέχη καπνῶ τεθυμαμένη συμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρσέου; 7 Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών, ἐξέκοντα δυνάτοι κύκλῳ αὐτῆς ἀπὸ δυνάτων Ἰσραὴλ :

CANTICUM, II. III.

4 Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me caritatem. 5 Fulcite me floribus, stipate me malis : quia amore languco. 6 Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. 7 Adjuro vos filiæ Jerusalem, per capreas cervosque camporum, ne suscitatis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. 8 Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles : 9 Similis est dilectus meus capreæ, hinnuloque cervorum ; en ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. 10 En dilectus meus loquitur mihi : Surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea, et veni. 11 Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. 12 Flores apparuerunt in terra nostra : tempus putationis advenit : vox turturis audita est in terra nostra : 13 Ficus protulit grossos suos : vineæ florentes dederunt odorem suum. Surge, amica mea, speciosa mea, et veni : 14 Columba mea in foraminibus petrae, in caverna maceræ, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis : vox enim tua dulcis, et facies tua decora. 15 Capite nobis vulpes parvulas, quæ demoluntur vineas : nam vinea nostra floruit. 16 Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia : 17 Donec aspiet dies, et inclinentur umbræ. Revertere : similis esto, dilecte mi, capræ, hinnuloque cervorum super montes Bether.

CAPUT III.

1 IN lectulo meo per noctes quæsiui quem diligit anima mea : quæsiui illum, et non inveni. 2 Surgam, et circuibo civitatem : per vicos et plateas quæram quem diligit anima mea : quæsiui illum, et non inveni. 3 Invenierunt me vigiles, qui custodiunt civitatem : Num quem diligit anima mea vidistis ? 4 Paululum cum pertransissem eos, inveni quem diligit anima mea : tenui eum ; nec dimittam, donec introducam illum in domum matris meæ, et in cubiculum genitricis meæ. 5 Adjuro vos filiæ Jerusalem, per capreas cervosque camporum, ne suscitatis, neque evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit. 6 Quæ est ista, quæ ascendit per desertum, sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhæ, et thuris, et universi pulveris pigmentarii ? 7 En lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israël :

שיר השירים ג ד ה

8 פֶּלֶם אֶחָד חָרַב מִלְחָמָה אֵישׁ
חָרַב עַל־יָרְכוֹ מִפֶּחַד בְּלִילֹת : 9 אֶפְרַיִן
עָשָׂה לֹא הַפְלָה שְׁלֵמָה מֵעֵצֵי הַלְבָּנוֹן :
10 עֲמַדָּיו עָשָׂה לְקֹחַ רַפְדֹּתָיו וְחָב מִדְּבָר
אֶרְבָּם תּוֹכֵל רֵצִיחַ אֲחִיקָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם :
11 צִיָּאָה | וְרִמְיָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְחָ
שְׁלֵמָה בַּעֲשָׂרָה שָׁעֲטָרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּנוֹם
חֲרָפָהּ וּבָנוֹם שְׂמִיחָתָ לָבָּ :

פרשה ד :

1 הִנֵּה יָקָה רַעֲיָתִי הִנֵּה יָקָה עֵינָהּ
יוֹנִים מִבְּעַד לְצִמְתָּהּ שְׁעָרָהּ פֶּעֶדֶר הַעֲיִים
שָׁגְלָשָׁה מִתָּר בָּלֶעָד : 2 שְׁנֵי פֶעֶדֶר
הַקְּצָבוֹת שָׁעָלָה מִדְּהַרְחָצָה שְׁפֵלָם
מִתְאַמֵּוֹת וְשָׁפְלָה אִין בָּהֶם : 3 פֶּחַט
הַשָּׁנִי שְׁפֹתֶיהָ וּמִדְּבָרָהּ נִאֲמָה בְּפִלָּה
הַרְפוֹן בְּקִלְתָּהּ מִבְּעַד לְצִמְתָּהּ : 4 בְּמִגְדָּה
דְּוִיד צִיָּאָהּ בָּנוֹי לְתַלְפִּיחֹת אֶלֶף הַמְּנוֹ
מְלִוֵי עֲלִיו פֶּל שְׁלֹמִי הַבְּבוֹרִים : 5 שֶׁנִּי
שָׁדָהּ פֶּשֶׁן עֲפָרִים תְּאֻמִּי צְבִיָּה הַרְעִים
בְּשׁוֹשָׁנִים : 6 עַד שְׁנִיפָתָ הַיּוֹם וְנִסִּי
הַצִּלְלִים אֶלְהָ לִי אֶל־תֵּר הַפּוֹר וְאֶל־
בְּעֵת הַלְבוּנָה : 7 פֶּלָה יָקָה רַעֲיָתִי וְיָמֹם
אִין בָּהּ : 8 אִתִּי מִלְבָּנוֹן פֶּלָה אִתִּי מִלְבָּנוֹן
תְּבוֹאִי תְשׁוּרִי | מִרְאֵשׁ אֲמָנָה מִרְאֵשׁ שְׁנִיר
וְחִרְצוֹן מִמְּעִנֹת אֲדִוּוֹת מִקְרָהִי נִמְקִים :
9 לְבַבְתִּי אֲחִתִּי כָלָה לְבַבְתִּי בְּאֶחָד
מֵעֵינָהּ בְּאֶחָד עֵינָהּ מִצִּיָּהּ : 10 מִדְּבָרָהּ
דְּבִירָה אֲחִתִּי כָלָה מִדְּשֶׁבֶי דְּוִידָה מִיּוֹ
וְרִים שְׁמִינָה מִכֶּל־בְּשָׁמִים : 11 לְבָתָּה תִּפְלָקָה
שְׁפֹתֶיהָ פֶּלָה דְּבָשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנָהּ
וְרִים שְׁלֵמָתָהּ פָּרִים לְבָנוֹן : 12 גִּן | גִּדְּלָה
אֲחִתִּי כָלָה גִּל | גִּדְּלָה מֵעֵינָהּ חֲרָבִים :
13 שְׁלִחָתָ פָּרָדִם רַפְדִּים עִם פָּרִי מִנְּהִים
בְּפָרִים עִב־נִדְרִים * 14 נִדְרָה | וְכִרְפָּם קָנָה
וְהַמְּנוֹן עִם כְּלִיעַץ לְבוֹנָה מִרְאֵה לְחֵלֹת
עִם כְּלִדְאֵשׁ בְּשָׁמִים : 15 מֵעֵינָהּ נָפִים בָּאָר
מִים חַיִּים וְנִזְלִים מִדְּלְבָנוֹן : 16 עֲרִי
צִפּוֹן וְבוֹאִי תִמְקֹן חֲפִיָּה נִנִּי יִחְלֶה בְּשָׁמִי
וְכֹא דֹדִי לִנְפֹ וְיֹאכֵל פְּרִי מִקְדִּיו :

פרשה ה :

1 בְּאִתִּי לִנְפֹ אֲחִתִּי כָלָה אֲרִיָּה מִדְּרֵי
בְּשָׁמִי אֶכְלֶתִי וְעֲרִי עִם־דְּבָשִׁי שְׁתִּיחִי וַיִּנִּי
עִם־חֶלֶב אֶכְלֶה רַעִים שְׁתִּי וְשִׁרְרֵי דֹדִים :

ΑΣΜΑ, γ', δ', ε'.

8 Πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πό-
λεμον· ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ
θάμβους ἐν νυκτί. 9 Φορέιον ἰποίησεν ἑαυτῷ ὁ
βασιλεὺς Σαλωμών ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου·
10 Στόλους αὐτοῦ ἰποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλι-
τον αὐτοῦ χρύσειον· ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ,
ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων
Ἱερουσαλήμ. 11 Θυγατέρες Σιών, ἐξέλθατε καὶ
ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ
ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρ-
δίας αὐτοῦ.

ΚΕΦ. δ'.

1 Ἰδοὺ εἰ καλὴ, ἡ πλησίον μου, ἴδου εἰ καλὴ.
Ὁφθαλμοὶ σου περιστεραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου.
Τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀπεκα-
λύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ. 2 Ὅδυντες σου ὡς
ἀγέλαι τῶν κεκρμένων αἱ ἀνίστησαν ἀπὸ τοῦ
λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα
οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. 3 Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον
χείλη σου, καὶ ἡ λαλία σου ὥραλα· ὡς λίπυρον
ῥοᾶς μῆλον σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου. 4 Ὡς
πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου, ὁ ψοκοδομημένος εἰς
θαλίᾳ· χίλιοι θυρεοὶ χρίμανται ἐπ' αὐτόν, πᾶσαι
βολίδες τῶν δυνατῶν. 5 Δύο μαστοὶ σου ὡς δύο
νεβροὶ διδυμοὶ δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις.
6 Ἔως οὗ διαπνεύσῃ ἡμέρα καὶ κινήσῃ αἱ
σκιαί, πορεύσομαι ἑμαυτῇ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρ-
νης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου. 7 Ὅλη
καλὴ εἰ, πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν
σοί. 8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου, νύμφη, δεῦρο ἀπὸ
Λιβάνου· ἐλθεῖσθ καὶ διελεύσθ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως,
ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ καὶ Ἑρμών, ἀπὸ μανδρῶν
λεόντων, ἀπὸ ὀρίων παρδάλων. 9 Ἐκαρδίωσας
ἡμᾶς, ἀδελφὴ μου νύμφη· ἑκαρδίωσας ἡμᾶς ἐν
ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν μιᾷ ἐνθιματι τραχύλων
σου. 10 Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου, ἀδελφὴ μου
νύμφη· τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀπὸ οἴνου,
καὶ ὁσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα ἀρώματα.
11 Κηρὸν ἀποστάζουσι χεῖλη σου, νύμφη· μέλι
καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου, καὶ ὁσμὴ ἱματίων
σου ὡς ὁσμὴ Λιβάνου. 12 Κήπος κεκλεισμένος
ἀδελφὴ μου νύμφη, κήπος κεκλεισμένος, πηγὴ
ἰσφραγισμένη· 13 Ἀποστολαί σου παράδεισος
ῥῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων, κύπρι μετὰ νάρδων·
14 Νάρδος καὶ κρίκος, κάλαμος καὶ ἐκκινάμωμον
μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου, σμύρνα ἁλῶθ
μετὰ πάντων πρώτων μέρων· 15 Πηγὴ κήπου
καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ
Λιβάνου. 16 Ἐξεγέρθητι βορῶν, καὶ ἔρχου νότε,
καὶ διάπνευσον κηπὸν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώ-
ματά μου.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΤΑΒΗΤΟ ἀδελφεός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ καὶ
φαγίτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ. Εἰσῆλθον εἰς
κηπὸν μου, ἀδελφὴ μου νύμφη· ἰγρήγῃσα σμύρναν
μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ
μέλιτός μου, ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου.
Φάγετε πλησίοι καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε, ἀδελφοί.

CANTICUM, III. IV. V.

8 Omnes tenentēs gladios, et ad bella doo-
tissimi: uniuscujusque ensis super femur
suum propter timores nocturnos. 9 Ferculum
fecit sibi rex Salomon de lignis Libani:
10 Columnas ejus fecit argenteas, reclina-
torium aureum, ascensum purpureum: media
caritate constravit propter filias Jerusalem.
11 Egredimini et videte filiæ Sion regem
Salomonem in diademate, quo coronavit illum
mater sua in die desponsationis illius, et in
die letitiæ cordis ejus.

CAPUT IV.

1 QUAM pulchra es amica mea, quam pul-
chra es! Oculi tui columbarum, absque eo
quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut gre-
ges caprarum, quæ ascenderunt de monte
Galaad. 2 Dentes tui sicut greges tonsarum,
quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis
fœtibus, et sterilis non est inter eas; 3 Sicut
vitta coccinea, labia tua: et eloquium tuum,
dulce. Sicut fragmen mali punioi, ita genæ
tuæ, absque eo quod intrinsecus latet. 4 Sicut
turris David collum tuum, quæ ædificata est
cum propugnaculis: mille clypei pendent ex
ea, omnis armatura fortium. 5 Duo ubera tua,
sicut duo hinnuli capræ gemelli, qui pascun-
tur in liliis: 6 Donec aspiret dies, et incli-
nentur umbræ, vadam ad montem myrrhæ, et
ad collem thuris. 7 Tota pulchra es amica
mea, et macula non est in te. 8 Veni de
Libano sponsa mea, veni de Libano, veni:
coronaberis de capite Amanæ, de vertice Sanir
et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus
pardorum. 9 Vulnerasti cor meum soror mea
sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum
tuorum, et in uno crine colli tui. 10 Quam
pulchræ sunt mamme tuæ soror mea sponsa!
pulchriora sunt ubera tua vino, et odor un-
guentorum tuorum super omnia aromata. 11
Favus distillans labia tua sponsa, mel et
lac sub lingua tua: et odor vestimentorum
tuorum sicut odor thuris. 12 Hortus con-
clusus soror mea sponsa, hortus conclusus,
fons signatus. 13 Emissiones tuæ paradisus
malorum puniceorum cum pomorum fructibus.
Cypri cum nardo; 14 Nardus et crocus,
fistula et cinnamomum cum universis lignis
Libani, myrrha et aloë cum omnibus primis
unguentis. 15 Fons hortorum: puteus aqua-
rum viventium, quæ fluunt impetu de Libano.
16 Surge aquilo, et veni auster, perfla hortum
meum, et fluant aromata illius.

CAPUT V.

1 VENIAT dilectus meus in hortum suum,
et comedat fructum pomorum suorum. Veni
in hortum meum soror mea sponsa, messui
myrrham meam cum aromatibus
meis: comedi favum cum melle meo, bibi
vinum meum cum lacte meo: comedite
amici, et bibite, et inebriamini carissimi.

שיר השירים ה ו

2 אֲנִי וְשִׁנְתָּה וְלִפְנֵי עֵץ קוֹלִי דוֹמֵם
פְּתוּחֵי אֶחָדִי רַעֲיָהּ וְיִקְרֵי חֲסִי
שֶׁאֵשֶׁתִּי נִמְלֵאֵתִי מִנֶּחֱמִי רִסְסִי לְיִלָּה:
3 שְׂמִי אֶחָד־בְּתוּלָה אֶחָד־אֶלְפִּינָה
רַחֲמֵי אֶת־רַגְלִי אֶחָד־אֶשְׁפָּק:
4 דוֹרִי שֶׁלֹּחַ יָדִי מִדְּחִי וְיִמְעֵי הַמָּוֶה עָלָיו:
5 קָמְתִי אֲנִי לִפְתָּח לְדוֹרִי וְיָדִי נִמְסָה
מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ עַל פְּתוּחַ
חֲפִצָּה: 6 פְּתַחְתִּי אֶל־לְדוֹרִי וְיָדִי חֲמָה
עַבְדִּי נִפְשִׁי יִצְחָק בְּדִבְרוֹ בְּשִׁפְתָּי וְלֹא
מִצְאֵתִי וְיָדִי וְלֹא עָנִי: 7 מִצְאֵתִי
חֲשִׁמְתִּים הַסִּבְכִּים בְּעֵרִי הַפְּנִי פָּעִינִי
נִשְׁאֵי אֶת־רַגְלִי מִעַלִּי שְׁמִי חֲחִקוֹת:
8 הַשְׁבַּעְתִּי אֶחָד־בְּתוּלָה וְיִשְׁלַח אֶחָד־
תִּמְצֵא אֶת־דוֹרִי מִדְּחִי לֹא שְׁחִלָּה
אֶחָד־אֶנִּי: 9 מִדְּחִי מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ
בְּשִׁמְתִּים מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ הַשְׁבַּעְתִּי:
10 דוֹרִי עַל וְיָדִי מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ:
11 רִאשׁוֹתָם פֶּן קִנְיָנוֹתֵינוּ מִלְּמַלְאִים שְׁחִרָה
קִנְיָנוֹת: 12 עֲלֵיו כִּינְיָנוֹת עַל־אֶפְרַיִם מִן
רַחֲמֵינוּ בְּחֵלֶב וְשִׁבּוֹת עַל־מִלְּאָה: 13 לְחֵלִי
בְּעֵרֵינוּ הַפֶּשֶׁם מִגְדִּלֹת מִקְדָּשִׁים שְׁחִרָה
שׁוֹשְׁבִים לְמִצְרַיִם מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ:
14 יָדִי עַל־זֶרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ
מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ:
15 שְׁחִי מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ
מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ:
16 חֲבֹל מִמִּתְחִים וְלֹא מִמִּתְחִים
זֶה דוֹרִי וְזֶה רַעֲיָהּ בְּתוּלָה וְיִשְׁלַח:

פרשה ו:

1 אֶחָד־הַלֵּךְ דוֹרֵה מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ מִזֶּרֶעַ
דוֹרֵה וְיִבְרָכְתָּה עִמָּךְ: 2 דוֹרֵה יָבֵד לְנֶפֶשׁ
לְעֵרֵינוּת הַפֶּשֶׁם לְעֵרֵינוּת בְּנֵי וְלִלְלָה
שׁוֹשְׁבִים: 3 אֲנִי לְדוֹרִי וְיָדִי לִי הַרְוֵה
בְּשׁוֹשְׁבִים: 4 יָבֵד אֶת רַעֲיָהּ פְּתוּחָה מִזֶּרֶעַ
בִּירְשָׁתָהּ אֶחָד־פְּתוּחָה: 5 חֲסִי עֲנִי
מִבְּנֵי שְׁחִי הַרְוֵה שְׁחִי בְּעֵרֵינוּת הַפֶּשֶׁם
שְׁגִלָּה מִדְּחִי: 6 שְׁחִי בְּעֵרֵינוּת הַרְוֵה
שְׁחִי מִדְּחִי שְׁחִי מִדְּחִי: 7 שְׁחִי מִדְּחִי
מִבְּנֵי שְׁחִי: 8 שְׁחִי מִדְּחִי מִדְּחִי מִדְּחִי
שְׁחִי מִדְּחִי מִדְּחִי מִדְּחִי מִדְּחִי:

ΑΣΜΑ, ε', ε',

2 Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ.
Φωνὴ ἀδελφίδου μου, κρούει ἐπὶ τὴν θύραν. Ἄνοι-
ξόν μοι, ἡ πλησίον μου, ἀδελφή μου, περιστέρα
μου, τελεία μου, ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δρόσου
καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός. 3 Ἐξεδυ-
σάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν;
ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς;
4 Ἀδελφιδός μου ἀπέστειλε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία μου ἰθροῖθη ἐπ' αὐτόν. 5 Ἀνέ-
στην ἐγὼ ἀνοίξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου, χεῖρές μου
ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη
ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλειθροῦ. 6 Ἦνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελ-
φιδῷ μου· ἀδελφιδός μου παρήλθε. Ψυχὴ μου
ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ· ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ
εὔρον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ
μου. 7 Εὐρυσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν
τῇ πόλει, ἐπάταξαν με, ἱεραιμάτισάν με· ἦσαν
τὸ θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων.
8 Ὡρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, ἐν ταῖς
δυνάμει καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ, ἴδαν
εἴρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγεῖλητε αὐτῷ;
ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγὼ εἰμι. 9 Τί ἀδελφιδός
σου ἀπὸ ἀδελφίδου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελ-
φιδός σου ἀπὸ ἀδελφίδου, ὅτι οὕτως ὥρκισας
ἡμᾶς; 10 Ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυρρός,
ἐκλεχοχισμένος ἀπὸ μυριάδων. 11 Κεφαλὴ αὐτοῦ
χρυσίον κεφᾶζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἰλάται, μέλανες
ὡς κύραξ. 12 Ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστέρα ἐπὶ
πληρώματα ὑδάτων λελουσμένοι ἐν γάλακτι, κα-
θήμεναι ἐπὶ πληρώματα. 13 Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς
φιάλαι τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυρεψικά, χεῖλη
αὐτοῦ κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη. 14 Χεῖρες
αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαὶ κεκληρωμέναι Θαρσισ.
Κοιλία αὐτοῦ πύξιον ἱλεφάντινον ἐπὶ λίθου σα-
πφείρου. 15 Κνήμιν αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρينوι
τεθειμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσαῖς. Ἔλδος αὐτοῦ
ὡς λίβανος, ἐλεγκτός ὡς κίδροισι. 16 Φάρυγξ αὐτοῦ
γλυκασμοὶ καὶ ὅλος ἐπιθυμία. Οὗτος ἀδελφιδός
μου καὶ οὗτος πλησίον μου, θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΠΟΥ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν
γυναιξίν; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου; καὶ
ζητήσομεν αὐτόν μετὰ σοῦ. 2 Ἀδελφιδός μου
κατίβη εἰς κήπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος,
ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν κρίνα. 3 Ἐγὼ
τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοί, ὁ ποι-
μαίνων ἐν τοῖς κρίνοις. 4 Καλὴ εἰ ἡ πλησίον
μου, ὡς εὐδοκία, ὡραία ὡς Ἱερουσαλὴμ, θάμβος
ὡς τεταγμένη. 5 Ἀποστρέψον ὀφθαλμούς σου
ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπείρωσάν με. Τρί-
χωμά σου ὡς ἀγγέλοι τῶν αἰγῶν αἱ ἀνιφάνησαν
ἀπὸ τοῦ Γολααθ. 6 Ὁδόντες σου ὡς ἀγγέλοι
τῶν κικαρμένων αἱ ἀνιβήσαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ,
αἱ πᾶσαι δδυνμύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσαι οὐκ
ἔστιν ἐν αὐταῖς. Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη
σου, καὶ ἡ λαλία σου ὡραία. 7 Ὡς λίπυρον
τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου ἰκτός τῆς σιωπῆσεώς σου. 8
Ἐξήκοντά εἰσι βασιλισσᾶς, καὶ οὐδ' ἑξήκοντα
παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·

CANTICUM, V. VI.

2 Ego dormio, et cor meum vigilat: vox
dilecti mei pulsantis: Aperi mihi soror mea,
amica mea, columba mea, immaculata mea:
quia caput meum plenum est rore, et cincinni
mei guttis noctium. 3 Exspoliavi mei tunica
mea, quomodo induar illa? lavi pedes meos, quo-
modo inquinabo illos. 4 Dilectus meus misit
manum suam per foramen, et venter meus
intremuit ad tactum ejus. 5 Surrexi, ut
aperirem dilecto meo: at manus meæ stilla-
verunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha
probatissima. 6 Pessulum ostii mei aperui
dilecto meo: at ille declinaverat, atque trans-
ierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus
est: quæsi vi et non inveni illum: vocavi, et
non respondit mihi. 7 Invenerunt me cus-
todes qui circumeunt civitatem: percusserunt
me, et vulneraverunt me: tulerunt pallium
meum mihi custodes murorum. 8 Adjuro vos
filie Jerusalem, si inveneritis dilectum meum,
ut nuntietis ei quia amore langueo. 9 Qualis
est dilectus tuus ex dilecto, O pulcherrima
mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto,
quia sic adjurasti nos? 10 Dilectus meus
candidus et rubicundus, electus ex millibus.
11 Caput ejus aurum optimum: comæ ejus
sicut elatæ palmarum, nigræ quasi corvus.
12 Oculi ejus sicut columbæ super rivulos
aquarum, quæ lacte sunt lotæ, et resident
juxta fluentia plenissima. 13 Genæ illius
sicut areolæ aromatum consitæ a pigmen-
tariis. Labia ejus lilia distillantia myrrham
primam. 14 Manus illius tornatiles aureæ,
plenæ hyacinthis. Venter ejus eburneus,
distinctus sapphiris. 15 Crura illius co-
lumnæ marmoreæ, quæ fundatæ sunt super
bases aureas. Species ejus ut Libani, electus
ut cedri. 16 Guttur illius suavissimum, et
totus desiderabilis: talis est dilectus meus, et
ipse est amicus meus, filius Jerusalem.

CAPUT VI.

1 Quo abiit dilectus tuus, O pulcherrima
mulierum? quo declinavit dilectus tuus? et
queremus eum tecum. 2 Dilectus meus de-
scendit in hortum suum ad areolam aromatum,
ut pascatur in hortis, et lilia colligat. 3 Ego
dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pasci-
tur inter lilia. 4 Pulchra es amica mea,
suavis, et decora sicut Jerusalem: terribilis ut
castrorum acies ordinata. 5 Averte oculos
tuos a me, quia ipsi me avolare fecerunt.
Capilli tui sicut grex caprarum, quæ ap-
paruerunt de Galaad. 6 Dentes tui sicut
grex ovium, quæ ascenderunt de lavacro,
omnes gemellis foetibus, et sterilis non
est in eis. 7 Sicut cortex mali punici, sic
genæ tuæ absque occultis tuis. 8 Sexa-
ginta sunt reginæ, et octoginta concu-
binæ, et adolescentularum non est numerus.

שיר השירים ו ז ח

9 אחת היא יונתִי תמלי אחת היא לאמִת
בְּרָחָהּ היא לְיִלְדָתָהּ רֵאיוֹהָ בְּנוֹת נְאֻשָׁיוֹהָ
מְלָכֹת וּפְלִגְנָיוֹם וַיַּחֲלִלֶיהָ : 10 מִרְנָתָהּ
הַפְשָׁקָהּ כְּמִשְׁחָהּ וְהָהָה כְּלִבָּהּ בְּרָחָהּ
כְּחִפָהּ אִמָּהּ כְּנִדָּתָהּ : 11 אֶל־גִּנַּת אֲנִי
נִדְּתִי לְרֵאוֹת בְּאֵפִי הַגָּל לְרֵאוֹת הַפְּרָחָהּ
הַגָּלִן הַגָּזִי קְרֻפָּתִי : 12 לֹא יָדַעְתִּי נִפְשִׁי
שְׁמִתִּי מִרְכָּבוֹת עַמִּי כְּדִי :

פרשה ז :

1 וְשׁוּבִי שׁוּבִי הַשְׁוֹלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי
וְנִחְזַח־לָךְ מִדִּמְחָתִי בְּשׁוֹלְמִית כְּמִחֶלֶת
הַפְּתָחִים : 2 מִדִּמְחָתִי פְּעֻמָּהּ בְּנִעֲלִים בַּת
כְּדִיב חֲמוֹתִי וְרִכְיוֹתָ כְּמִי חֲלָאִים מִשְׁחָהּ
וְדִי אֲמִן : 3 שָׁרְרָהּ אֲנִי הַפְּחָר אֶל־יַחֲסָר
הַמָּעֵב בְּמִגְדָּהּ עֲרֻמַּת חֲפִים כִּסְיָהּ בְּשׁוֹשָׁנִים :
4 שָׁנִי שְׁבָתָהּ פִּשְׁגָּהּ עֲפָרִים קִמְאִי צִבְיָהּ :
5 צִיִּיאָהּ כְּמִגְדָּל הַשָּׁנִי עִיִּיאָהּ בְּרִכּוֹת
בְּחֻשְׁבוֹן עַל־שֹׁעַל בַּת־רִבִּים אִמָּהּ כְּמִגְדָּל
הַלְכָנוֹן צִוְּחָהּ פִּגְגִּי דִמְשָׁק : 6 רִאשָׁתָּהּ עֶלְיוֹ
כְּכִרָּהּ וְנִלְתָהּ רִאשָׁתָּהּ כְּאֶרְצָהּ מִלֶּחֶם אִסְרִי
בְּרִהָמִים : 7 מִדִּמְחָתִי וּמִדִּמְחָתִי אִמָּהּ
בְּתַעֲנוּגִים : 8 נָתַתָּהּ קִוְּמָהּ הַמְתַּחַּה לְחִמָּר
וְשָׁרְרָהּ לְאִשְׁפָּלוֹת : 9 אִמְרָתִי אֶעֱלֶהּ בְּחִמָּר
אִחְזָקָהּ בְּסִסְתָּהּ וַיְהִי־רָעָה שְׁדִיָּהּ כְּאִשְׁפָּלוֹת
הַגָּלִן וְהָיָה אִמָּהּ כְּפַתְחִים : 10 וְחֶלְקָהּ כִּיִּן
הַשָּׁבִיב הוֹלָהָ לְדוֹתִי לְמִישְׁרֵים דּוֹכָב שְׁפָתִי
וְשָׁקִים : 11 אֲנִי לְדוֹתִי וְעַלִּי תִשְׁקָתִי :
12 לָקַח דּוֹדִי גִנָּה חֲשִׁיזָה נְלִינָה בַּעֲרִים :
13 נִשְׁפִּיחָהּ לְכַרְמִים נִרְאָה אִם־קָרְחָהּ
הַגָּלִן פִּתְחָהּ הַפְּסָזִר הַגָּזִי קְרֻפָּתִי עָם
אֲתָן אֶת־דּוֹתִי לָךְ : 14 הַדּוֹדָאִים קְהִנְדָּרִים
וְעַל־פְּתֻחֶיהָ קְלִמְגִים חֲדָשִׁים בְּשִׁשְׁגִים
דּוֹתִי עֲפָתִי לָךְ :

פרשה ח :

1 מִי יִתְּנָהּ כֶּתֶף לִי יִתְּנָהּ שְׁדִי אִמָּהּ
אִמָּהּ בְּחִיץ אִמָּהּ גַּם לְאֶרְצָהּ לִי :
2 אִתְּנָהּ אִתְּנָהּ אֶל־בֵּיתִי אִמָּהּ תִּלְפָּתִי
אִשְׁקָהּ מִיִּן חֲלָחִת מַעֲסִים רַפְּנִי : 3 שְׁמַלְלוֹ
תַּחַת רִאשִׁי וַיִּמְיָנוּ תַּחֲבָתִי : 4 הַשְׁפַּעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יִרְדְּשָׁלָם מִדִּמְחָתִי וְ
וּמִדִּמְחָתִי אֶתְכֶם עַד־שְׁפָתִי :

ΑΣΜΑ, ε', ζ, η'.

9 Μία ἰστὶ περιστέρειά μου, τελεία μου, μία ἰστὶ τῇ
μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἰστὶ τῇ τεκούσῃ αὐτήν.
Εἶδον αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτήν,
βασίλισσαι καὶ γε παλλακαὶ καὶ αἰνέουσιν αὐτήν.
10 Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὕρθος, καλὴ ὡς
σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμέ-
ναι; 11 Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν
γεννήμασι τοῦ χειμάρρου, ἰδεῖν εἰ ἦνθησεν ἡ
ἀμπελος, ἐξηνθησαν αἱ ῥοαὶ· ἐκεῖ δώσω τοὺς μα-
στούς μου σοί. 12 Οὐκ ἔγνων ἡ ψυχὴ μου· ἔθετό
με ἄρματα Ἀμιναδάβ.

ΚΕΦ. Ζ'.

1 ἘΠΙΣΤΡΕΦΕ ἐπιστρέφε, ἡ Σουναμίτις.
ἐπιστρέφε ἐπιστρέφε, καὶ δὲσόμεθα ἐν σοί. Τί
ὄψεσθε ἐν τῇ Σουναμίτιδι; ἡ ἱρχομένη ὡς χοροὶ
τῶν παρεμβολῶν. 2 Ὁραιοῦθῃσαν διαβήματά σου
ἐν ὑποδήμασί σου, θυγατερ Ναδάβ. Ῥυθμολοῦ
ῥυθμοὶ ὁρμίσκοις, ἔργον τεχνίτου. 3 Ὁμφαλὸς σου
κρατὴρ τορευτός, μὴ ὑστερούμενος κρᾶμα. Κοιλία
σου θημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις. 4 Δύο
μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ διδυμοὶ δορκάδος. 5 Ὁ
τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος. Οἱ ὀφθαλμοὶ
σου ὡς λίμναι ἐν Ἑσβεῶν, ἐν πύλαις θυγατρὸς
πολλῶν. Μυκτήρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου
σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκῶ. 6 Κεφαλὴ σου
ἐπὶ σέ ὡς Κάρμηλος, καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου
ὡς πορφύρα, βασιλεὺς διδόμενος ἐν παραδρομαῖς.
7 Τί ὠραιοῦθῃς, καὶ τί ἡδύνθῃς ἀγάπη ἐν τρυφαίς
σου. 8 Τοῦτο μίγεθός σου· ὁμοιώθῃς τῇ φοίνικι,
καὶ οἱ μαστοὶ σου τοῖς βότρυσιν. 9 Εἶπα Ἀνα-
βήσσομαι ἐπὶ τῇ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὕψων
αὐτοῦ· καὶ ἔσονται διῇ μαστοὶ σου ὡς βότρυες τῆς
ἀμπέλου, καὶ ὁσμὴ ῥινόσ σου ὡς μῆλα, 10 Καὶ ὁ
λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθός. Πορευόμενος τῇ
ἀδελφιδῇ μου εἰς εὐθύτητα, ἱκανούμενος χεῖλεσί
μου καὶ ὁδοῦσιν. 11 Ἐγὼ τῇ ἀδελφιδῇ μου, καὶ
ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ. 12 Ἐλθέ ἀδελφιδέ
μου, ἐξεέλθωμεν εἰς ἀγρόν, αὐλίσθωμεν ἐν κώμαις.
13 Ὁρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας, ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν
ἡ ἀμπελος, ἦνθησεν ὁ κυπρισμός, ἦνθησεν αἱ
ῥοαὶ· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί. 14 Οἱ
μανδραγόραι ἔδωκαν ὁσμὴν, καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν
πάντα ἀκρόδρουνα νέα πρὸς παλαιά, ἀδελφιδέ μου,
ἐτήρησά σοι.

ΚΕΦ. η'.

1 ΤΙΣ δώη σε, ἀδελφιδέ μου, θηλάζοντα μαστούς
μητρός μου; εὐροῦσά σε ἔξω φλῆσθ σε, καὶ γε
οὐκ ἐξουθενώσουσί μοι. 2 Παράλψομαι σε, εἰσάξω
σε εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς ταμίον τῆς συλ-
λαβούσης με· ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ,
ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου. 3 Εὐώνυμος αὐτοῦ
ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περι-
λήψεται με. 4 Ὁρκισα ὕμᾶς, θυγατέρες Ἱερου-
σαλὴμ, ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ, ἰὰν ἱγίρητε
καὶ ἰὰν ἐξεγιγίρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ.

CANTICUM, VI. VII. VIII.

9 Una est columba mea, perfecta mea, una est
matris suæ, electa genetrici suæ. Viderunt
eam filiæ, et beatissimam prædicaverunt:
reginæ et concubinæ, et laudaverunt eam.
10 Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora
consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol,
terribilis ut castrorum acies ordinata?
11 Descendi in hortum meum, ut viderem
poma convallium, et inspicerem si floruisset
vineæ, et germinassent mala punica. 12 Ne-
scivi: anima mea conturbavit me propter
quadrigas Aminadab.

CAPUT VII.

1 REVERTERE, revertere Sulamitis: rever-
tere, revertere, ut intueamur te. Quid
videbis in Sulamite, nisi choras castrorum?
2 Quam pulchri sunt gressus tui in cal-
ceamentis, filia principis! Juncturæ femorum
tuorum, sicut monilia quæ fabricata sunt
manu artificis. 3 Umbilicus tuus crater
tornatilis, nunquam indigens poculis. Ven-
ter tuus sicut acervus tritici, vallatus liliis.
4 Duo ubera tua, sicut duo hinnuli gemelli
capræ. 5 Collum tuum sicut turris eburnea.
Oculi tui sicut piscine in Hesebon, quæ sunt
in porta filiæ multitudinis. Nasus tuus sicut
turris Libani, quæ respicit contra Damascum.
6 Caput tuum ut Carmelus: et comæ capitis
tui sicut purpura regis vincta canalibus.
7 Quam pulchra es, et quam decora carissi-
ma, in deliciis! 8 Statura tua assimilata est
palmæ, et ubera tua botris. 9 Dixi: Ascen-
dam in palmam, et apprehendam fructus
ejus: et erunt ubera tua sicut botri vineæ:
et odor oris tui sicut malorum. 10 Guttur
tuum sicut vinum optimum, dignum dilecto
meo ad potandum, labiisque et dentibus illius
ad ruminandum. 11 Ego dilecto meo, et ad
me conversio ejus. 12 Veni dilecte mi,
egrediamur in agrum, commoremur in villis.
13 Mane surgamus ad vineas, videamus si
floruit vinea, si flores fructus parturiunt, si
floruerunt mala punica: ibi dabo tibi ubera
mea. 14 Mandragoræ dederunt odorem.
In portis nostris omnia poma: nova et
vetera, dilecte mi, servavi tibi.

CAPUT VIII.

1 QUIS mihi det te fratrem meum sugentem
ubera matris meæ, ut inveniam te foris, et
deosculer te, et jam me nemo despiciat?
2 Apprehendam te, et ducam in domum
matris meæ: ibi me docebis, et dabo tibi
poculum ex vino condito, et mustum malo-
rum granatorum meorum. 3 Laeva ejus sub
capite meo, et dextera illius amplexabitur me.
4 Adjuro vos filiæ Jerusalem, ne suscitetis, ne-
que evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit.

שיר השירים ח

כי זאת עלה מרהפדור מרהפדת על-
דודך תחת חפפתי עוררתני לשמה
הפלתני אמר שמה הפלת ולדברך:
שימני בחותם על-לפך פחותם על-
זרועך פצעך כסודך אהבה קשה
כשאויל הנאה רשעה רשעי אשר
שלחתני: כי מים רבים לא וכלו
לכבות את-האהבה ונהרות לא ישמיכה
אמיתו איש את-כל-היון ביתו פאתה
בזו יבזו לו: אהות לנו קטנה ושדים
אין לה מה-פשה לאחותנו ציום
שנפרדה: אהחוקה היא נבנה עליה
מירת קסם ואהדלת היא נצור עליה
לדח ארז: 10 אני חופה ושדי פפגלות
אז חיתי בעיני פמוצאת שלום: 11 פרם
היה לשלמח פבעל המון נתו את-הפרם
לפטרם אשר יבא בפניו אלה קכה:
12 פרמי שלי לסג האלה לה שלמח
יבאמם ללטרם את-פרו: 13 הישבת
בנפים חברים מקשיבים להולך השמיעני:
14 פרה ודודי ודמחלה לצבלי א לעפר
האילים על הרי בשמים:

חזק ונתחזק:

ΑΣΜΑ, η'.

5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λευκανθισμένη, ἐπι-
στηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ μῆλον
ἐξήγειρά σε· ἐκεῖ ὠδίνῃσέ σε ἡ μήτηρ σου, ἐκεῖ
ὠδίνῃσέ σε ἡ τεκούσά σε. 6 Θίς με ὡς σφραγίδα
ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βρα-
χίονά σου· ὅτι κραταὶ ὡς θάνατος ἀγάπη, σκλη-
ρὸς ὡς ῥῆξ Ζήλος· περίπτερα αὐτῆς περίπτερα
πυρρὸς φλόγες αὐτῆς. 7 Ὑδωρ πολλὸ οὐ δύνησεται
σβίσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν
αὐτήν. Ἐάν δὲ ἄνθρωπός πάντας τὸν βίον αὐτοῦ ἐν
τῇ ἀγάπῃ, ἐξουθενώσει ἐξουθενώσουσιν αὐτόν.
8 Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει. Τί
ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν λαλήθῃ
ἐν αὐτῇ; 9 Εἰ τείχος ἐστίν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ'
αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐστί, δια-
γράψωμεν ἐπ' αὐτήν σανίδα κεδρίνην. 10 Ἐγὼ
τείχος, καὶ μαστοὶ μου ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην. 11 Ἀμ-
πελὼν ἐγενήθη τῷ Σαλωμών ἐν Βεῖλαμών· ἔδωκε
τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν, ἄνθρωπος οἶσει ἐν
καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου. 12 Ἀμπελὼν μου
ἑμὸς ἐνώπιόν μου· οἱ χίλιοι Σαλωμών, καὶ οἱ
διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ. 13 Ὁ
καθήμενος ἐν κήποις, ἐταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ
σου· ἀκούτισόν με. 14 Φύγε ἀδελφίδι μου, καὶ
ὁμοιώθητι τῇ δорκάδι ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἰλάφων
ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων.

CANTICUM, VIII.

5 Quæ est ista, quæ ascendit de deserto,
deliciis affluens, innixa super dilectum suum?
Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta
est mater tua, ibi violata est genitrix tua.
6 Pone me ut signaculum super cor tuum,
ut signaculum super brachium tuum: quia
fortis est ut mors dilectio, dura sicut infer-
nus æmulatio: lampades ejus lampades ignis
atque flammæ. 7 Aquæ multæ non po-
tuerunt extinguere caritatem, nec flumina
obruent illam: si dederit homo omnem sub-
stantiam domus suæ pro dilectione, quasi
nihil despiciet eam. 8 Soror nostra parva,
et ubera non habet: quid faciemus sorori
nostræ in die quando alloquenda est? 9 Si
murus est, ædificemus super eum propug-
nacula argentea: si ostium est, compingamus
illud tabulis cedrinis. 10 Ego murus: et
ubera mea sicut turris, ex quo facta sum
coram eo quasi pacem reperiens. 11 Vineæ
fuit pacifico in ea, quæ habet populos: tra-
didit eam custodibus, vir affert pro fructu
ejus mille argenteos. 12 Vineæ mea coram
me est. Mille tui pacifici, et ducenti his, qui
custodiunt fructus ejus. 13 Quæ habitas in
hortis, amici auscultant: fac me audire vocem
tuam. 14 Fuge dilecte mi, et assimilare
capræ hinnuloque cervorum super montes
aromatum.

PROPHETIA ISAIÆ.

ישעיה א

חֲזֹן יִשְׁעִיָּה בְּרֵאשִׁיץ אֲשֶׁר הָיָה
עַל־יְהוּדָה וּיְרוּשָׁלַם בִּימֵי עֲזִיָּהוּ
יְהוֹתָם אָחִיו יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: ² שָׁמָּה
שָׁמַע וְהִנֵּנִי אֶרְצָךְ כִּי יִהְיֶה דִבְרַר בְּנִים
בְּגִלְתִּי וְרוֹמְמֵתִי וְהֵם כָּשְׁעוּ כִּי: ³ יָדַע
שׂוֹר לִלְחָמוֹ וְחֲמוֹר אֲבָם בְּעַלְיוֹ וְשָׂרָאֵל
לֹא יָדַע עֲמִי לֹא הִתְבַּוְּאָנוּ: ⁴ הֲוִי וְהָיָה
חֲטָא עִם כָּבֹד צִוֹן יָדַע מִרְעִים בְּנִים
מִשְׁחִיתִים עֲזָבוּ אֶת־יְהוָה מֵאֲדָם אֶת־הַקְדוֹשׁ
וְשָׂרָאֵל כָּדָר אֲחֹזֵר: ⁵ עַל־מָה חֲפֵז עֹד
תּוֹסִיפוּ סָרָה כִּלְיָאֵשׁ לְחַלִּי וְקִלְקֵב
דָּחִי: ⁶ מִכְּחַבְלֵי וְעִדְרֵאֵשׁ אֲרִבּוֹ מֵהֵם
כָּשַׁע וְחִבְיָהוּ וּמִקְרָה מִרְיָה לֹא־זָרָה וְלֹא
חֲבֹשׁ וְלֹא רֶכֶת בְּשִׁמּוֹ: ⁷ אֲרַבְּכֶם
שִׁמְיָה עֲרִיבֶם שְׂרָפוֹת אֵשׁ אֲדַמְתֶּכֶם
לְגִדְדֶכֶם זָרִים אֲכָלִים אֲתָה וְשִׁמְיָה
בְּמִחְפָּז זָרִים: ⁸ וְנִתְרַחַב בְּתַצִּיחֵי כֶסֶף
בְּכֶרֶם כִּמְלִיחָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נְצֻחָה:
⁹ לִוְלִי יִהְיֶה צִבְאוֹת הַחֵירָר לְנֶה שְׂרִיר
בְּמַעַט כֶּסֶף הָיִינוּ לְעַמְּהָה דְּמִינוּ:
¹⁰ שָׁמָּה דְּבִרְיָהוּהָה הֻצִּיגוּ סֶלֶם
הָאֲנִי תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עַמְּהָה:
¹¹ לָשָׂה לִי רִבְזֻכִּיכֶם יֹאמֶר יְהוָה
שִׁבְעָתִי עֲלֹת אֵילִים וְחֲלָב מִרְאִים
וְהֵם פָּרִים וּבְכָשִׁים וְעִתְהֵם לֹא הִקְצַנְתִּי:
¹² כִּי תִבְאוּ לְרֵאוֹת פָּנֶי מִירְבֶּשׁ נָא
מִיָּדְכֶם רִמָּס חֲצָרִי: ¹³ לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא
מִנְחַת־שָׁוִא הַקָּרֵר הַזֶּה קִיָּא לִי
חֲדָשׁ וְשִׁבָּה חֲדָשׁ מִקֹּדָם לֹא־אֲכָל אֲנִי
וְעַצְרָה: ¹⁴ חֲדָשִׁיכֶם וּמִוְעִדִּיכֶם שְׁמַעְתֶּם
כִּפְשִׁי חֲוִי עָלִי לְמַרְחָה נִלְאִיתִי כִשָּׂא:

ΗΣΑΙΑΣ, ΚΕΦ. α.

Ο ΠΡΑΣΙΣ ἦν εἶδεν Ἡσαίας υἱὸς Ἀμώς, ἦν εἶδε
κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλήμ,
ἐν βασιλείᾳ Ὀζείου καὶ Ἰωάθαμ καὶ Ἀχαζ καὶ
Ἐζεκίου οἱ ἰβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. 2 Ἀκούε
οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν.
Υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὑψώσα, αὐτοὶ δὲ με ἠθέτησαν.
3 Ἐγὼ βούς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δὲ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ
λαὸς με οὐ συνῆκεν. 4 Οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλόν,
λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ
ἀνομοί· ἰκατελίπατε τὸν Κύριον καὶ παρωργίσατε
τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. 5 Τί ἐστὶ πληγῇτε προσ-
τιθέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον, καὶ
πᾶσα καρδία εἰς λύπην. 6 Ἀπὸ ποδῶν ἔως
κεφαλῆς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὀλοκληρία, οὕτε τραῦμα
οὕτε μώλωψ οὕτε πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἔστι
μάλαγμα ἐπιθεῖναι οὕτε ἔλαιον οὕτε καταδύσμονος.
7 Ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι·
τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατε-
σθίουσιν αὐτήν, καὶ ἡρῶνται κατεστραμμένη ὑπὸ
λαῶν ἀλλοτρίων. 8 Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ
Σιών ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυ-
λάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκουμένη.
9 Καὶ εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἰκατελίπεν ἡμῖν
σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα
ἂν ὁμωώθημεν. 10 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄρ-
χοντες Σοδόμων· προσίχετε νόμον θεοῦ, λαὸς
Γομόρρας. 11 Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν;
λέγει Κύριος· πλήρης εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν,
καὶ στίαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ
βούλομαι, 12 Οὐδ' ἂν ἐρχσθε δόθῃναι μοι. Τίς
γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;
Πατεῖν τὴν αὐλήν μου 13 Οὐ προσθήσεσθε· ἰὰν
φίρῃτε σμιδαλιν, μάταιον· θυμίαμα, βδέλυγμά
μοὶ ἔστι· τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββαρα
καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστειᾶν καὶ
ἀργίαν 14 Καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰς
ἐορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου· ἐγενήθητί μοι
εἰς πλησμονήν, οὐκ εἶμι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

ISAIAS, CAPUT I.

VISIO Isaiæ filii Amos, quam vidit super
Judam et Jerusalem in diebus Oziae,
Joathan, Achaz, et Ezechiae, regum Juda.
2 Audite cæli, et auribus percipe terra,
quoniam Dominus locutus est. Filios enu-
trivi, et exaltavi: ipsi autem spreverunt me
3 Cognovit bos possessorem suum, et asinus
præsepe domini sui: Israel autem me non
cognovit, et populus meus non intellexit.
4 Væ genti peccatrici, populo gravi iniquitate,
semini nequam, filiis sceleratis: dereliquerunt
Dominum, blasphemaverunt sanctum Israel,
abalienati sunt retrorsum. 5 Super quo per-
cutiam vos ultra, addentes prævaricationem? omne
caput languidum, et omne cor mœrens.
6 A planta pedis usque ad verticem, non
est in eo sanitas: vulnus, et livor, et plaga
tumens, non est circumligata, nec curata
medicamine, neque fota oleo. 7 Terra vestra
deserta, civitates vestræ succensæ igni:
regionem vestram coram vobis alieni devorant,
et desolabitur sicut in vastitate hostili. 8 Et
derelinquetur filia Sion ut umbraculum in
vineâ, et sicut tugurium in cucumerario, et
sicut civitas quæ vastatur. 9 Nisi Dominus
exercituum reliquisset nobis semen, quasi
Sodoma fuisset, et quasi Gomorrha similes
essemus. 10 Audite verbum Domini principes
Sodomorum, percipite auribus legem Dei nostri
populus Gomorrhæ. 11 Quo mihi multitu-
dinem victimarum vestrarum, dicit Dominus?
plenus sum; holocausta arietum, et adipem
pinguium, et sanguinem vitulorum, et agnorum,
et hircorum, nolui. 12 Cum veniretis ante
conspectum meum, quis quæsit hanc de
manibus vestris, ut ambularetis in atriis meis?
13 Ne offeratis ultra sacrificium frustra:
incensum abominatio est mihi. Neomeniam,
et sabbatum, et festivitates alias non feram,
iniqui sunt cœtus vestri: 14 Calendas vestras,
et solemnitates vestras, odit anima mea:
facta sunt mihi molesta, laboravi sustinens.

ישעיה א ב

15 ובקשרשכם פפרים אעלים עיני מכם
בם כיתרפיו תפלה איגני שמע ידיכם
דמים קלאו: 16 רחצו חזפני הסירי רע
מעלליכם מנגד עיני חדלי הרע: 17 למדו
חימב דרשו משפט אשני חמוץ שפטי
יחוס ריבו אלמנה: 18 לכרינא
ונקדחח יאמר יהוה אלהי השאכם
בשנים פשעל ולבניו אסיהמיו כחולע
בשנים יחיו: 19 אסיהמיו ושפטיהם טוב
הארץ תאכלו: 20 ואסיהמיו ומריתם
חרב תאכלו פי פי יחיו דבר:

21 איכה היתה לזונה זונה האמה
מלאה משפט צדק וליו ביה ועתה
מבצחים: 22 בספס הנה לסיגים כמא
מחול בשום: 23 שרית סוררים וחברי
בנכים פלו אהב שחר ורף שלמנים
יחוס לא ושפטי ריבו אלמנה לאיבוא
אליהם: 24 לכו באם האדון יחיו
צבאות אביר ושראל הוי אמתם מצרי
ואתקמה מאיבי: 25 ואשיבך ודי עליה
ואצרח פפר כגח ואסירה קלידיה:
26 ואשיבך שפטיה צבאותה ויצאנה
בבתחלת אחריו ושרא לה עיר חצדק
הנה האמה: 27 ציון במשפט תפדה
ושבית בצדקה: 28 ושבר פשעים וחשאים
יחצו וליו יחיו וכלי: 29 פי יבשו
מאלים אשר חסדכם ותחפיו מחננות
אשר בחרתם: 30 פי תהיו פאלה נבלת
עלה וכלנה אשרמים אין לה: 31 ותהי
החול לנצרת ושלול לניצוץ ובקרי
שגיתם יחצו ואין מכנה:

פרשה ב

1 הדבר אשר היה ישעיהו בראמץ
עליהתה וירושלם: 2 והנה באתחית
המים כלו יהיה הר בית יהוה בראש
ההרים ונשא מבצעות וקרה אליו כל
הגוים: 3 ותלכו עמים רבים ואמר לכו
ונצלה אליהם יהוה אלהי אלהי געב
ויחצו מדרכיו ונלקח בארחתו פי משיח
תצא חנניה ויבך יחיו מירושלם:

ΗΣΑΙΑΣ, α, β'.

15 "Όταν εκτείνητε τὰς χεῖρας, ἀποστρέψω τοῖς ὀφθαλμοῦς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἰὰν πληθύνητε τὴν δόξαν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις. 16 Λαύσασθε, καθαροὶ γένεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν, 17 Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῶ καὶ δικαιοῦσατε χήραν, 18 Καὶ δεῦτε διελεγχθῶμεν, λίγει Κύριος· καὶ ἰὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ, ἴην ἐξ ὧσιν κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. 19 Καὶ ἰὰν θέλητε καὶ εἰσακουστέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. 20 "Εἴν δὲ μὴ θέλητε μὴδὲ εἰσακουστέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδειται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. 21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστῇ, Σιών πλήρης κρίσεως; ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἱκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φονευαί. 22 Τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον· οἱ ἀπήλοὶ σου μίσσους τὸν ὄνον ὑδατὶ. 23 Οἱ ἀρχοντεῖς σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες καὶ κρίσιν χερῶν οὐ προσέχοντες. 24 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ δισπότης Σαβαώθ Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραὴλ· οὐ παύσεται γὰρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπερναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἰχθρῶν μου ποιήσω. 25 Καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ πυρώσω εἰς καθαρὸν, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ. 26 Καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτὰς σου ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστῇ Σιών. 27 Μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς καὶ μετὰ ἰλημοσύνης. 28 Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἰγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελειθήσονται. 29 Διότι αἰσχυνθήσονται ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο, καὶ ἡσχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις ἃ ἐπεθύμησαν. 30 "Εσονται γὰρ ὡς τερβίνθος ἀποβέβληκυῖα φύλλα, καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων. 31 Καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλὰμ στιππύου, καὶ αἱ ἰργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθήρες, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

ΚΕΦ. β'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γεγόμενος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὸς περὶ τῆς Ἰουδαίας καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ. 2 "Οτι ἔσται ἐν ταῖς ἰσχύταις ἡμέραις ἱμφάνες τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἄκρου τῶν ὀρίων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπὲρ πάντων τῶν βουνῶν, καὶ ἔξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντι τὰ ἔθνη. 3 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἱροῦσι Δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ. Ἐκ γὰρ Σιών ἔξει λεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ.

ISAIAS, I. II.

15 Et cum extenderitis manus vestras, avertam oculos meos a vobis: et cum multiplicaveritis orationem, non exaudiam: manus enim vestrae sanguine plenae sunt. 16 Lavamini, mundi estote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite agere perverse, 17 Discite benefacere, quaerite iudicium, subvenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam. 18 Et venite, et arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata vestra ut coccinum, quasi nix dealbabuntur: et si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt. 19. Si volueritis, et audieritis me, bona terrae comedetis. 20 Quod si nolueritis, et me ad iracundiam provocaveritis, gladius devorabit vos, quia os Domini locutum est. 21 Quomodo facta est meretrix civitas fidelis, plena iudicii? justitia habitavit in ea, nunc autem homicidae. 22 Argentum tuum versum est in scoriis: vinum tuum mistum est aqua. 23 Principes tui infideles, socii furum: omnes diligunt munera, sequuntur retributiones. Pupillo non iudicant: et causa viduae non ingreditur ad illos. 24 Propter hoc ait Dominus Deus exercituum fortis Israel: Heu, consolabor super hostibus meis, et vindicabor de inimicis meis. 25 Et convertam manum meam ad te, et excoquam ad purum scoriis tuam, et auferam omne stannum tuum. 26 Et restituum iudices tuos ut fuerunt prius, et consiliarios tuos sicut antiquitus: post haec vocaberis civitas iusti, urbs fidelis. 27 Sion in iudicio redimetur, et reducent eam in iustitia: 28 Et conteret scelestos, et peccatores simul: et qui dereliquerunt Dominum, consumentur. 29 Confundentur enim ab idolis, quibus sacrificaverunt: et erubescitis super hortis, quos elegeratis, 30 Cum fueritis velut quercus defluentibus foliis, et velut hortus absque aqua. 31 Et erit fortitudo vestra ut favilla stupae, et opus vestrum quasi scintilla: et succendetur utrumque simul, et non erit qui extinguat.

CAPUT II.

1 VERBUM, quod vidit Isaías filius Amos, super Iuda et Jerusalem. 2 Et erit in novissimis diebus praeparatus mons domus Domini in vertice montium, et elevabitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. 3 Et ibunt populi multi, et dicent: Venite et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Iacob, et docebit nos vias suas. et ambulabimus in semitis ejus: quia de Sion exiit lex, et verbum Domini de Jerusalem.

4 וישפט בין הגוים וחזקת לעמים רבים
וכתרו חרבויהם לאתים חתיתותיהם
למזמורו לאישא נוי אל-גוי חרב
ולא-למדי עוד מלחמה: 5 בית
גמל לבי וגלגל באור יהוה: 6 כי
גטשתא צמח בית גמל כי מלא מלחמה
וענקים פסלשמים וגלגלי נכרים ושפיקו:
7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצח
לאציהו ותמלא ארצו סוסים ואין קצח
למרכבתיו: 8 ותמלא ארצו אלילים
למשחיה נדיו ושתחיו לאשר עשו
אצבעתיו: 9 וישח אדם וישפלאש
ואל-תשא להם: 10 בוא בפור ותשמך
בעפר מפני פחד יהוה ומחור באני:
11 עני נבחות אדם שפל ושח נים
אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום תהוה:
12 כי יום ליהוה צבאות על
כל-גאון וגם ועל כל-נשא ושמל:
13 ועל כל-אונן חלבניו הרמים ותנשאים
ועל כל-אונן הבשן: 14 ועל כל-הקרים
הרמים ועל כל-הנקעות הנשאות:
15 ועל כל-מגדל גבה ועל כל-חומה
בצורה: 16 ועל כל-אננות תרשיש ועל
כל-שקיות חממה: 17 ושח נבחות
האדם ושפל נים אנשים ונשגב יהוה
לבדו ביום תהוה: 18 ותהאיללים כליל
יחלף: 19 ובא במערות צרים ובמחלות
צפר מפני פחד יהוה ומחור באני
בקהמו לערץ הארץ: 20 ביום תהוה
ישליך האדם את אלילי כספו ואת
אלילי זהבו אשר עשילו להשתחיות
לחפר פרות ולעמלקים: 21 לבוא בנקרות
הצרים ובסערן הפלעים מפני פחד יהוה
ומחור באני בקהמו לערץ הארץ:
22 חדלו לכם מרתאדם אשר נשחם
באפו כרבמה נחשב הוא:

פרשה ג:

1 כי הגה האדון יהוה צבאות מסי
מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל
משעוריהם וכל משעורמים: 2 גבור
איש מלחמה שופט ונביא וחכם וגוון:

4 Kai krinei ana mison ton ithnon, kai exelēgxei
laōn polyn· kai sygkōfousi tās machairas autōn
eis ārotra kai tās zibūnas autōn eis drēpana,
kai ou lēphetai ethnos ep' ethnos machairan, kai ou
mē mātwsin eti polemeiyn. 5 Kai nyn, o oikos
'Iakōb, deute porēthōmen tō φωτι Κυρίου. 6 'Anēke
gār tōn laōn autou tōn oikon tou 'Israēl·
oti enēplēsthe ōs tō ap' ārchēs ē hōra autōn
κληδονισμῶν, ōs ē tōn allopōlon, kai tēena
πολλά ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς· 7 'Enēplēsthe
gār ē hōra autōn ārgyriou kai chrusiou, kai
ouk ēn āριθμός tōn θησαυρῶν autōn· kai
enēplēsthe ē hōra tōn ἱππων, kai ouk ēn āριθμός
tōn armātōn autōn· 8 Kai enēplēsthe ē hōra
βδελυγμάτων tōn ἔργων tōn χειρῶν autōn, kai
προσεκύνησαν οἱς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι autōn·
9 Kai ἐκυψεν ἄνθρωπος kai ταπεινώθη ἀνὴρ, kai
ou mē ānēshw autous. 10 Kai nyn eisēthe eis tās
πίτρας kai krūptēthe eis tēn γῆν ἀπὸ προσώπου
του φόβου Κυρίου kai ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ, θαν ἀναστῆ θραῦσαι tēn γῆν. 11 Oī gār
ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοί, o δὲ ἄνθρωπος ταπεινός·
kai ταπεινώσεται tō ὕψος tōn ἀνθρώπων, kai
ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
12 'Hmēra gār Κυρίου Sabāwōh epī panta ὑβριστήν
kai ὑπερήφανον, kai epī panta ὑψηλὸν kai μετίω-
ρον, kai ταπεινώσονται, 13 Kai epī pāsān
κείδρον του Λιβάνου tōn ὑψηλῶν kai μετιώρων,
kai epī pān dēndron βαλάνου Βασάν, 14 Kai
epī pān ὑψηλὸν ὄρος, kai epī panta βουνὸν
ὑψηλόν, 15 Kai epī panta πύργον ὑψηλόν, kai
epī pān τεῖχος ὑψηλόν, 16 Kai epī pān πλοῖον
θαλάσσης, kai epī pāsān θίαν πλοῖων κάλλους·
17 Kai ταπεινώσεται pās ἄνθρωπος, kai πσει-
ται ὕβρις tōn ἀνθρώπων, kai ὑψωθήσεται Κύριος
μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 18 Kai tā χειροποίητα
πάντα κατακρύψουσιν, 19 Εἰσενέγκαντες εἰς tā
σπήλαια καὶ εἰς τὰς σχισμὰς tōn πετρῶν καὶ εἰς
τὰς τρώγλας τῆς γῆς, ἀπὸ προσώπου του φόβου
Κυρίου kai ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, θαν
ἀναστῆ θραῦσαι tēn γῆν. 20 Tῇ gār ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος tā βδελύγματα αὐτοῦ tā āργυρὰ
kai tā χρυσὰ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις
kai ταῖς νυκτερίαι, 21 Του εἰσελεῖν εἰς τὰς
τρώγλας τῆς στεριᾶς πέτρας καὶ εἰς τὰς σχισμὰς
tōν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου του φόβου Κυρίου
kai ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, θαν ἀναστῆ
θραῦσαι tēn γῆν. [22 Παύσαθε ὅμιν ἀπὸ του
ἀνθρώπου, ὃ ἀναπνοῇ ἐν μυκτῆρι αὐτοῦ, ὅτι ἐν
τῇ ἰλογίσθη αὐτός.]

κεφ. γ'.

1 'IAOY dh o deisptōtēs Kyrios Sabawōh āfēlei āpō
'Ierousalēm kai āpō tῆς 'Ioudaiās ἰσχύοντα kai ἰσ-
χύουσιν, ἰσχὸν ἄρτου kai ἰσχὸν ὕδατος, 2 Γιγαντα
kai ἰσχύοντα kai ἀνθρώπων πολεμιστὴν kai δικα-
στήν kai προφήτην kai στοχαστὴν kai πρεσβύτερον

4 Et iudicabit gentes, et arguet populos
multos: et conflabunt gladios suos in vomeres,
et lanceas suas in falces: non levabit gens
contra gentem gladium, nec exercebuntur
ultra ad praelium. 5 Domus Jacob venite, et
ambulemus in lumine Domini. 6 Projecisti
enim populum tuum, domum Jacob: quia
repleti sunt ut olim, et augures habuerunt
ut Philisthiim, et pueris alienis adhæserunt.
7 Repleta est terra argento et auro: et non
est finis thesaurorum ejus: 8 Et repleta est
terra ejus equis: et innumerabiles quadrigæ
ejus. Et repleta est terra ejus idolis: opus
manuum suarum adoraverunt, quod fecerunt
digiti eorum. 9 Et incurvavit se homo, et
humiliatus est vir: ne ergo dimittas eis.
10 Ingredere in petram, et abscondere in
fossa humo a facie timoris Domini, et a gloria
majestatis ejus. 11 Oculi sublimis hominis
humiliati sunt, et incurvabitur altitudo vi-
rorum: exaltabitur autem Dominus solus in
die illa. 12 Quia dies Domini exercituum
super omnem superbum, et excelsum, et super
omnem arrogantem: et humiliabitur. 13 Et
super omnes cedros Libani sublimes, et erectas,
et super omnes quercus Basan. 14 Et super
omnes montes excelsos, et super omnes colles
elevatos. 15 Et super omnem turrim excel-
sam, et super omnem murum munitum,
16 Et super omnes naves Tharsis, et super
omne quod visu pulchrum est. 17 Et incur-
vabitur sublimitas hominum, et humiliabitur
altitudo virorum, et elevabitur Dominus solus
in die illa: 18 Et idola penitus conterentur:
19 Et introibunt in speluncas petrarum, et in
voragines terræ, a facie formidinis Domini,
et a gloria majestatis ejus, cum surrexerit
percutere terram. 20 In die illa projiciet
homo idola argenti sui, et simulacra auri sui,
quæ fecerat sibi ut adoraret, talpas et vesper-
tiliones. 21 Et ingreditur scissuras petrarum,
et in cavernas saxorum, a facie formidinis
Domini, et a gloria majestatis ejus, cum sur-
rexerit percutere terram. 22 Quiescite ergo
ab homine, cujus spiritus in naribus ejus est,
quia excelsus reputatus est ipse.

CAPUT III.

1 ECCE enim dominator Dominus exerci-
tuum auferet a Jerusalem et a Juda validum
et fortem, omne robur panis, et omne robur
aquæ: 2 Fortem, et virum bellatorem,
judicem, et prophetam, et ariolum, et senem:

3 שר־מַשִּׁים וּנְשֵׂא פָנִים וְיוֹעֵץ נִחְמָם
 חֲרָשִׁים וְנָבוֹן לְחַשׁ׃ 4 וְנִחְמָתִי נִצְרִים
 שָׂרֵיהֶם וְחַסְדֵּיהֶם יִמְשְׁלוּ־בָם׃ 5 וְנִגְשׁ
 הָעָם אִישׁ בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ וְרֵחֲבֵהוּ
 הַפֶּעַל בְּזִלְזוֹן וְהַפְקֵלָה בְּנִקְבָּד׃ 6 קְרִית־פֶּשֶׁל
 אִישׁ בְּאִחִיו בֵּית אָבִיו שְׂמֵלָה לְכָה קִצְיוֹ
 תַּחְתִּי־לִנְיָ וְהַפְקֵלָה הַזֹּאת תַּחַת נִדְהָ׃
 7 יִשָּׂא בָיִם חֲמוּמִים לְאִמְהָתָה חֲבֹשׁ
 וּבְבִיתִי אֵין לָחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה לֹא תִשְׁמְרִי
 קִצְיוֹ עָם׃ 8 כִּי קָשָׁלָה יְרוּשָׁלַם וְיַחְדָּהָ
 נִקְלָה קִרְלִשׁוֹנָהּ וְסַעֲלִיחָהּ אֶל־יַחְדָּהָ
 לַמְּרוֹת עַגְלֵי כְבוֹדָהּ׃ 9 הַפְקֵת פְּגִיחָהּ
 עֲנָתָה עָם וְהַפְקֵתָם פְּקָלֶם הַפְּדִי לֹא
 כְּהַדִּי אֲנִי לְנַפְשָׁם פְּרִנְקֵלִי לָחֶם רָעָה׃
 10 אִמְרֵי צִדִּיק פְּרִטוֹב קְרַפְקִי סַעֲלִיחָהּ
 יִאֲבֹל׃ 11 אֲנִי לְרָשָׁע רָע קְרַנְקוֹל יָדִיו
 יַעֲשֶׂה לוֹ׃ 12 עַמִּי לִנְעָרִים מַעֲלֵל וְנָשִׂים
 מַשְׁלֵב בֹּן עַמִּי מִאֲשֶׁרֶיךָ מִתְעִים וְהַדָּר
 אֶחָדֶיךָ בְּלַעַי׃ 13 נִצָּב לְרֵיב יַחְדָּהָ
 וְעַמְּךָ לְרִיו עָפִים׃ 14 יַחְדָּהָ בְּמִשְׁפָּט
 יִבְאֵר עַם־זָקֵן עַצְמוֹ וְשָׂרֵיו וְאֶמֶס בְּעֶרְתָם
 חֲפָרִם גִּזְלֹת חַסְדֵּי בְּהִמְכָּרָם׃ 15 מִלְכָּם
 תִּדְבָּרֵם עַמִּי וּפְגַם עֲנִיִּים תִּסְתַּחֲבֵם נֶאֱמַר
 אֲדֹנָי יַחְדָּהָ צְבָאוֹת׃ 16 וַיֹּאמֶר
 יַחְדָּהָ יַעֲזֹב כִּי נִכְחַל בְּנוֹת צִיּוֹן וְתִלְכְּכֶנָּה
 כְּמִנִּיּוֹת בָּרוֹן וּמִשְׁתַּחֲוֹת עֲיָגָם הִלְלוּ וְסַפְּאָ
 תִּלְכְּכֶנָּה וּבְרִגְלֵיהֶם תַּעֲבֹכְכֶנָּה׃ 17 וְשִׁפְחָ
 אֲדֹנָי תִּקְרָה בְּנוֹת צִיּוֹן וַיַּחְדָּהָ פְתִיתָן
 יַעֲרָה׃ 18 בָּיִם חֲמוּמִים יִסֵּר אֲדֹנָי אֶת
 תַּפְאֶרֶת הַעֲקָסִים וְהַשְׁבִּיקִים וְהַשְׁחַרְקִים׃
 19 הַמְשַׁפּוֹת וְהַשְׁחָרוֹת וְהַרְעָלוֹת׃ 20 הַפְּאָרִים
 וְהַמְשַׁפּוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת׃
 21 הַמְשַׁפּוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת׃
 22 הַמְשַׁפּוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת׃
 23 הַמְשַׁפּוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת׃
 24 הַמְשַׁפּוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת׃
 25 הַמְשַׁפּוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת׃
 26 הַמְשַׁפּוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת וְהַמְשַׁחֲרוֹת׃

3 Καὶ πεντηκόνταρχον καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον
 καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα καὶ συνετὸν ἀκροατὴν·
 4 Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ
 ἱμπαῖσται κυριεύσουσιν αὐτῶν. 5 Καὶ συμπεσῶσι
 ὁ λαὸς, ἀνθρώπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος
 πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προκόψει τὸ παιδίον
 πρὸς τὸν πρεσβύτερον, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἐντιμόν.
 6 Ὅτι ἐκλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
 ἢ τοῦ οὐκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων· Ἰμάτιον
 ἔχεις, ἀρχηγὸς γενοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ βρῶμα τὸ
 ἡμῶν ὑπὸ σέ ἐστιν. 7 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἡμεῖς ἐπὶ οὐκ ἔσομαι σου ἀρχηγός· οὐ γὰρ ἐστὶν
 ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄνθρωπος οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι
 ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου. 8 Ὅτι ἀνείται Ἱερου-
 σαλὴμ καὶ ἡ Ἰουδαία συμπίπτωσι, καὶ αἱ γλῶσσαι
 αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦντες·
 διότι νῦν ἱταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, 9 Καὶ ἡ
 αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντίστη αὐτοῖς· τὴν
 δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνιγγέωσαν καὶ
 ἐνεφάνισαν. Οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βιβού-
 λευται βουλὴν πονηρὰν κατὰ ἑαυτῶν, 10 Εἰπόντες
 Δῆσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχορος ἡμῖν ἵστί-
 τοῖν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται.
 11 Οὐαὶ τῇ ἀνὴρ· πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν
 χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ. 12 Λαὸς μου, οἱ
 πράκτορες ὑμῶν καταμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαι-
 τοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν. Λαὸς μου, οἱ μακαρίζοντες
 ἡμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν
 ὑμῶν ταρασσουσιν. 13 Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται
 εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσεται εἰς κρίσιν τὸν λαόν
 αὐτοῦ. 14 Αὐτὸς Κύριος εἰς κρίσιν ἤξει μετὰ τῶν
 πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων
 αὐτοῦ. Ὑμεῖς δὲ τί ἐνεκυρίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου,
 καὶ ἡ ἀρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν;
 15 Τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου, καὶ τὸ πρόσω-
 πον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε; 16 Τὰδε λέγει
 Κύριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιών, καὶ
 ἱπορεύθησαν ὑψηλῇ τραχὴλ καὶ ἐν νύμφῃσιν
 ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρουνται
 τοὺς χιτῶνας καὶ τοὺς ποσὶν ἅμα παίζουσιν,
 17 Καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχιερέας θυγατέρας
 Σιών. Καὶ Κύριος ἀνακαλύψει τὸ στήθος αὐτῶν
 18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡμεῖς ἐπὶ οὐκ ἔσομαι σου ἀρχηγός· οὐ γὰρ ἐστὶν
 ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄνθρωπος οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι
 ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου. 19 Καὶ τὸ κάθῃμα
 καὶ τὸν κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν, 20 Καὶ
 τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης, καὶ τοὺς
 χιτῶνας καὶ τὰ ψέλια καὶ τὸ ἱμνολόγιον καὶ τοὺς
 δακτυλίους καὶ τὰ περιδέρια καὶ τὰ ἰνώτια,
 21 Καὶ τὰ περιπόρφυρα καὶ τὰ μεσοπόρφυρα,
 22 Καὶ τὰ ἱπὸβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ
 τὰ διαφανῆ λακωνικά, 23 Καὶ τὰ βύσσιννα καὶ
 τὰ ὑακίνθινα καὶ κόκκινα, καὶ τὴν βύσσον σὺν
 χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυψασμένην, καὶ θέρια
 κατάλειψαι. 24 Καὶ ἵσται ἀντὶ δόξης ἡδέας
 κοινοτρότος, καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ, καὶ ἀντὶ
 τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσοῦ φάλακρον
 ἔχεις διὰ τὰ ἔργα σου, καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ
 μεσοπορφόρου περιζώσῃ σάκκον. 25 Καὶ ὁ υἱός
 σου ὁ κάλλιστος δὲ ἀγαπᾷς μαχαίρᾳ πεσεῖται,
 καὶ οἱ ἰσχυρόντες ὑμῶν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ
 ταπεινωθήσονται. 26 Καὶ πενήθουσιν αἱ θῆκαι
 τοῦ κόσμου ὑμῶν, καὶ καταλειφθήσῃ μόνῃ καὶ εἰς
 τὴν γῆν ἰδαφισθήσῃ.

3 Principem super quinquaginta, et honora-
 bilem vultu, et consiliarium, et sapientem de
 architectis, et prudentem eloquii mystici.
 4 Et dabo pueros principes eorum, et effemi-
 nati dominabuntur eis. 5 Et irruet populus,
 vir ad virum, et unusquisque ad proximum
 suum: tumultuabitur puer contra senem, et
 ignobilis contra nobilem. 6 Apprehendet
 enim vir fratrem suum domesticum patris
 sui: Vestimentum tibi est, princeps esto
 noster, ruina autem hæc sub manu tua.
 7 Respondebit in die illa, dicens: Non sum
 medicus, et in domo mea non est panis, neque
 vestimentum: nolite constituere me principem
 populi. 8 Ruit enim Jerusalem, et Judas
 concidit: quia lingua eorum et adinventiones
 eorum contra Dominum, ut provocarent oculos
 majestatis ejus. 9 Agnitio vultus eorum
 respondit eis: et peccatum suum quasi
 Sodoma prædicaverunt, nec absconderunt:
 vae animæ eorum, quoniam reddita sunt eis
 mala. 10 Dicite justo quoniam bene, quoniam
 fructum adinventionum suarum comedit.
 11 Vae impio in malum: retributio enim
 manu ejus fiet ei. 12 Populum meum
 exactores sui spoliaverunt, et mulieres do-
 minatæ sunt eis. Popule meus, qui te beatum
 dicunt, ipsi te decipiunt, et viam gressuum
 tuorum dissipant. 13 Stat ad judicandum
 Dominus, et stat ad judicandos populos.
 14 Dominus ad judicium veniet cum senibus
 populi sui, et principibus ejus: vos enim
 depasti estis vineam, et rapina pauperis in
 domo vestra. 15 Quare atteritis populum
 meum, et facies pauperum commolitis, dicit
 Dominus Deus exercituum? 16 Et dixit
 Dominus: Pro eo quod elevatae sunt filiae
 Sion, et ambulaverunt extento collo, et nuti-
 bus oculorum ibant, et plaudebant, am-
 bulabant pedibus suis, et composito gradu
 incedebant. 17 Decalvabit Dominus verticem
 filiarum Sion, et Dominus crinem earum
 nudabit. 18 In die illa auferet Dominus
 ornamentum calcamentorum, et lunulas,
 19 Et torques, et monilia, et armillas, et
 mitras. 20 Et discriminabilia, et periscelidas,
 et murenulas, et olfactoriola, et inaures,
 21 Et annulos, et gemmas in fronte pendentes,
 22 Et mutatoria, et palliola, et lintamina, et
 acus, 23 Et specula, et sindones, et vittas,
 et theristra. 24 Et erit pro suavi odore
 faetor, et pro zona funiculus, et pro crispanti
 crine calvitium, et pro fascia pectorali cili-
 cium. 25 Pulcherrimi quoque viri tui gladio
 cadent, et fortes tui in prælio. 26 Et mœre-
 bunt atque lugebunt portæ ejus, et desolata
 in terra sedebit.

ישעיה דה

פרשה ד:

1 וְהִחְזִיקוּ שְׂכָר שְׂכָרִים בְּיָמֵינוּ
בְּיָמֵינוּ חֲחֹמֶה לְחֲחֹמֶה נֶאֱמָר וְשִׁמְלֵתֵנוּ
נִלְבָּשׁ יְהוָה וְהָיָה שְׂכָר עָלֵינוּ חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
2 בְּיָמֵינוּ חֲחֹמֶה וְהָיָה שְׂכָר עָלֵינוּ
לְפָלִישׁת וְשִׁמְלֵת: 3 וְהָיָה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
וְהָיָה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
4 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
5 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
6 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
7 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה

פרשה ה:

1 וְשִׁמְלֵת נָא לִידֵי שִׁמְלֵת יְהוָה לְכַרְמִי
כָּרֶם חֲחֹמֶה לִידֵי שִׁמְלֵת כָּרֶם חֲחֹמֶה
2 וְשִׁמְלֵת וְשִׁמְלֵת וְשִׁמְלֵת וְשִׁמְלֵת וְשִׁמְלֵת
3 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
4 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
5 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
6 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
7 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
8 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
9 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
10 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
11 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה
12 חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה חֲחֹמֶה

ΗΣΑΙΑΣ, δ', ε'.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ ἐπιλήψονται ἐπὶ τὰ γυναῖκες ἀνθρώπου
ἐνὸς λέγουσαι Τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα, καὶ
τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλοῦμεθα, πλὴν τὸ ὄνομα
τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἄφαλε τὸν δυνεῖσμον
ἡμῶν. 2 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ θεὸς
ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὑψώσαι
καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ 'Ισραὴλ. 3 Καὶ
ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιών καὶ τὸ καταλειφθὲν
ἐν 'Ιερουσαλὴμ, ἄγιοι κληθήσονται πάντες οἱ
γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν 'Ιερουσαλὴμ. 4 Ὅτι
ἐκκλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τῶν νύων καὶ τῶν
θυγατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα ἱκαθαριεῖ ἐκ μέσου
αὐτῶν ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως.
5 Καὶ ἔξει, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιών
καὶ πάντα τὰ περικύκλῳ αὐτῆς σκιάσει νεφέλῃ
ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ καὶ φωτὸς πυρὸς καιομένου
νυκτός, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται. 6 Καὶ
ἔσται εἰς σκιάν ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκίπῃ καὶ
ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὕετοῦ.

ΚΕΦ. ε'.

1 ἌΣΩ δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ῥῆμα τοῦ ἀγαπητοῦ
μου τῷ ἀμπελῶνι μου. Ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ
ἡγαπημένῳ ἐν κίρατι ἐν τόπῳ πίονι. 2 Καὶ
φραγμὸν περιέθηκε καὶ ἱχαράκωσα, καὶ ἐφύτευσα
ἀμπελον Σωρίη, καὶ ὑποκόμισα πύργον ἐν μέσῳ
αὐτοῦ, καὶ προλήνιον ὠρυξα ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα
τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας. 3 Καὶ
νῦν, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν 'Ιερουσαλὴμ καὶ
ἄνθρωπος τοῦ 'Ιουδα, κρίνατε ἐν ἡμοῖ καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου. 4 Τί ποιήσω ἐγὼ τῷ
ἀμπελῶνι μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι
ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. 5
Νῦν δὲ ἀναγγεῖλὼ ὑμῖν τί ἐγὼ ποιήσω τῷ
ἀμπελῶνι μου. Ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ καὶ
ἔσται εἰς διαρπαγὴν, καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ
καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα. 6 Καὶ ἀνήσω τὸν
ἀμπελῶνά μου, καὶ οὐ τμηθῇ οὐδὲ μὴ σκαφῇ, καὶ
ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς χέρσον ἀκανθαί·
καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρίξαι εἰς
αὐτὸν ὕετόν. 7 Ὁ γὰρ ἀμπελῶν Κυρίου Σαβα὿θ
οἶκος τοῦ 'Ισραὴλ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ 'Ιουδα
νεόφυτον ἡγαπημένον· ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν,
ἐποίησε δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην ἀλλὰ
κραυγὴν. 8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς
οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγιζόντες, ἵνα τοῦ
πλησίον ἀφέλωνται τι· μὴ οἰκήσετε μόνον ἐπὶ
τῆς γῆς; 9 Ἐκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὅσα Κυρίου
Σαβα὿θ ταῦτα· ἰὼν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί,
εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί, καὶ οὐκ
ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς. 10 Οὐ γὰρ
ἔργωνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσει κεράμιον ἓν, καὶ
ὁ σκεῖλῳν ἀρτάβας 22 ποιήσει μέτρα τρία. 11 Οὐαὶ
οἱ ἐντερόμενοι τὸ πρῶτον καὶ τὸ σίκερα ἐνώκοντες, οἱ
μὲνοντες τὸ ὄψι· ὁ γὰρ οἶκος αὐτοῦ συγκαύσει.

ISAIAS, IV. V.

CAPUT IV.

1 Et apprehendent septem mulieres virum
unum in die illa, dicentes: Panem nostrum
comedemus, et vestimentis nostris operiemur:
tantummodo invocetur nomen tuum super nos,
aufer opprobrium nostrum. 2 In die illa erit
germen Domini in magnificentia et gloria, et
fructus terræ sublimis, et exultatio his, qui
salvati fuerint de Israel. 3 Et erit: Omnis
qui relictus fuerit in Sion, et residuus in
Jerusalem, sanctus vocabitur, omnis qui
scriptus est in vita in Jerusalem. 4 Si
abluerit Dominus sordes filiarum Sion, et
sanguinem Jerusalem laverit de medio ejus in
spiritu judicii, et spiritu ardoris. 5 Et
creabit Dominus super omnem locum montis
Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et
fumus et splendor ignis flammantis in nocte:
super omnem enim gloriam protectionis. 6 Et
tabernaculum erit in umbraculum diei ab æstu,
et in securitatem, et absconsionem a turbine
et a pluvia.

CAPUT V.

1 CANTABO dilecto meo canticum patruelis
mei vineæ suæ. Vineæ facta est dilecto meo
in cornu filio olei. 2 Et sepivit eam, et
lapides elegit ex illa, et plantavit eam electam,
et ædificavit turrim in medio ejus, et torcular
extruxit in ea: et expectavit ut faceret uvas,
et fecit labruscas. 3 Nunc ergo habitatores
Jerusalem, et viri Juda, judicate inter me et
vineam meam. 4 Quid est quod debui ultra
facere vineæ meæ, et non feci ei? an quod
expectavi ut faceret uvas, et fecit labruscas?
5 Et nunc ostendam vobis quid ego faciam
vineæ meæ: auferam sepem ejus, et erit in
direptionem: diruam maceriam ejus, et erit
in conculcationem. 6 Et ponam eam desertam:
non putabitur, et non fodietur: et ascendent
vepres et spinæ: et nubibus mandabo ne
pluant super eam imbrem. 7 Vineæ enim
Domini exercituum domus Israel est: et vir
Juda germen ejus delectabile: et expectavi
ut faceret judicium, et ecce iniquitas; et
justitiam, et ecce clamor. 8 Væ qui conjungitis
domum ad domum, et agrum agro copulatis
usque ad terminum loci: numquid habitabitis
vos soli in medio terræ? 9 In auribus meis
sunt hæc, dicit Dominus exercituum: Nisi
domus multæ desertæ fuerint grandes et
pulchræ, absque habitatore. 10 Decem
enim jugera vinearum facient lagunculam
unam, et triginta modii sementis facient
modios tres. 11 Væ qui consurgitis mane
ad ebrietatem sectandam, et potandum
usque ad vesperam, ut vino æstuetis.

12 והיה כפור ונבל תה ותליל ויין משתיהם ואת פצל ותה לא יבימו ומעשם ידיו לא ראי: 13 לכן גלה עמי מבלידעת וכבודו מחי רעב ותמנו צחה צמא: 14 לכן תרחיקה שאול נפשה ומערה פיה לבלי תה ויגד תרחיק ותמנה ושאוה וצלז קח: 15 וישח אדם וישפלאש ועיני גבחים תשפלה: 16 ויגפה ותה צבאות בפשפא ותאל תקדוש בקדש בצדקה: 17 ורעו כבשים קדכס ותרכות מחים קרים יאכלו: 18 הוי משכן העזו כחבלי השוא וקצבות העגלה חסאה: 19 האמרים ומרה ותישח מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש וישאל וקדעה: 20 הוי האמרים לקע טוב ולשוב הע שמים חשש לאור ואור לחשש שמים מר למחיה ומתנה למר: 21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבכים: 22 הוי גבורים לשותות ויין ואנשיחיל למסח שקר: 23 מצדקתי קשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו מפני: 24 לכן פאכל לש לשון אש ותשש לחבה ירפה שרשם פתח ותה ופרחם פאכה יעלה פי מאסו את תורת ותה צבאות ותה אמרת קדוש וישאל נאצי: 25 על-כן קרה את ותה בעפז ויט קדו צליו ונפחו ויגדו הקלים ותתי נבלתם פסיקה קתרב חצות בקלזאת לאשב אפו ועוד קדו נטיח: 26 ונקשאנס לגוים מרחוק ולשר לז מהצה חארץ ותה מחרה קל יבוא: 27 איניצנה ואויפושל זו לא ינים ולא יישו ולא כפתח אזור קלציו ולא נפק שרונה קעליו: 28 אשח חציו שנהלים וקל-משתתיו ורבות פרסוח סוקיו פצר נחשבו ונלגליו פסופה: 29 שאקה לו פלביא ושאג פפסירים וינחם ויאתו קרת ונפליט ואנו מציל: 30 וינחם צליו ביום הקוה פנהמת-גם ונקט לארץ ותה-חשש צר ואור חשש בצריפיה:

12 Μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἑμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. 13 Τοῖνυν αἰχμάλωτος, ὁ λαός μου ἐγενήθη διὰ τὸ μὴ εἶδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον, καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν διὰ λιμὸν καὶ δίψαν ὕδατος. 14 Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν, καὶ καταβήσονται οἱ ἐνδοξοὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς. 15 Καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἄνθρωπος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται. 16 Καὶ ὑψωθήσεται Κύριος Σαβαώθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ. 17 Καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημένων ἄνθρωποι φάγονται. 18 Οὐαὶ οἱ ἰσισώμενοι τὰς ἀμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλειος τὰς ἀνομίαις, 19 Οἱ λέγοντες Τὸ τάχος ἰγγισάτω ἃ ποιήσει ἵνα ἴδωμεν, καὶ ἰθὺς ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ ἵνα γνῶμεν. 20 Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν. 21 Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἰπιστήμονες. 22 Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὕμῶν οἱ πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραννύντες τὸ σίκερα, 23 Οἱ δικαιούντες τὸν ἀσεβῆ ἐνεκεν δώρων καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἰρונτες. 24 Διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται ἡ κάλαμ ὑπὸ ἄνθρωπος πυρός, καὶ συκαυθήσεται ὑπὸ φλογός ἀνιμένης, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χυοῖς ἔσται, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κοινωρτὸς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου Σαβαώθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν. 25 Καὶ ἰθυμώθη ὁργὴ Κυρίου Σαβαώθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κόπρια ἐν μίσῳ ὀδοῦ. Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλῇ. 26 Τοιγαροῦν ἀρεὶ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς μακρὰν καὶ συριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται. 27 Οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ κοπιάσουσιν οὐδὲ νυστάξουσιν οὐδὲ κοιμηθήσονται, οὐδὲ λύσουσι τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφίος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν. 28 Ὡν τὰ βίβλη ὀξία ἐστὶ καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα. Οἱ πόδες τῶν ἱππῶν αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἰλογισθῆσαν, οἱ τροχοὶ τῶν ἄρμάτων αὐτῶν ὡς καταγίγ. 29 Ὀργῶσιν ὡς λέοντες, καὶ παρίστηκαν ὡς σκύμνοι λέοντος· καὶ ἐπληφεται, καὶ βοήσει ὡς θηρίον, καὶ ἐκβαλεῖ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ῥυόμενος αὐτοῦς, 30 Καὶ βοήσει δι' αὐτοὺς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαίνουσης· καὶ ἑμβλίψονται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

12 Cithara, et lyra, et tympanum, et tibia, et vinum in conviviis vestris: et opus Domini non respicitis, nec opera manuum ejus consideratis. 13 Propterea captivus ductus est populus meus, quia non habuit scientiam, et nobiles ejus interierunt fame, et multitudo ejus siti exaruit. 14 Propterea dilatavit infernus animam suam, et aperuit os suum absque ullo termino: et descendent fortes ejus, et populus ejus, et sublimes gloriosique ejus, ad eum. 15 Et incurvabitur homo, et humiliabitur vir, et oculi sublimium deprimentur. 16 Et exaltabitur Dominus exercituum in judicio, et Deus sanctus sanctificabitur in justitia. 17 Et pascentur agni juxta ordinem suum, et deserta in ubertatem versa advenae comedent. 18 Væ qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis, et quasi vinculum plaustrii peccatum. 19 Qui dicitis: Festinet, et cito veniat opus ejus, ut videamus: et appropiet, et veniat consilium sancti Israel, et sciemus illud. 20 Væ qui dicitis malum bonum, et bonum malum: ponentes tenebras lucem, et lucem tenebras: ponentes amarum in dulce, et dulce in amarum. 21 Væ qui sapientes estis in oculis vestris, et coram vobismetipsis prudentes. 22 Væ qui potentes estis ad bibendum vinum, et viri fortes ad miscendam ebrietatem. 23 Qui justificatis impium pro muneribus, et justitiam justi aufertis ab eo. 24 Propter hoc, sicut devorat stipulam lingua ignis, et calor flammæ exurit; sic radix eorum quasi favilla erit, et germen eorum ut pulvis ascendet. Abjecerunt enim legem Domini exercituum, et eloquium sancti Israel blasphemaverunt. 25 Ideo iratus est furor Domini in populum suum, et extendit manum suam super eum, et percussit eum: et conturbati sunt montes, et facta sunt morticina eorum, quasi stercus in medio platearum. In his omnibus non est aversus furor ejus, sed adhuc manus ejus extensa. 26 Et elevabit signum in nationibus procul, et sibilabit ad eum de finibus terræ: et ecce festinus velociter veniet. 27 Non est deficiens, neque laborans in eo: non dormitabit, neque dormiet, neque solvetur cingulum renum ejus, nec rumpetur corrigia calceamenti ejus. 28 Sagittæ ejus acutæ, et omnes arcus ejus extenti. Ungulæ equorum ejus ut silex, et rotæ ejus quasi impetus tempestatis. 29 Rugitus ejus ut leonis, rugiet ut catuli leonum: et frendet, et tenebit prædam: et amplexabitur, et non erit qui eruat. 30 Et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris: aspiciemus in terram, et ecce tenebræ tribulationis, et lux obtenebrata est in caligine ejus.

1 בַּשְּׁנֵי-מֵוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזַיָּהוּ וְאַחֲרָה
אֶת-אַדְנִי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּיָהּ וְנִשְׁמָה וְשִׁלְיוֹ
מִלְּאִים אֶת-הַהִיכָל : 2 שְׂרָפִים עֲמִידִים
מִפְּעַל לֹא עָשׂוּ כְּנָפֵיהֶם עָשׂוּ כְּנָפֵיהֶם לְאַחַד
בְּשִׁפְתֵיהֶם וְכִסְיָהּ קָנִיו וּבְשִׁפְתֵיהֶם וְכִסְיָהּ רָגְלֵיו
וּבְשִׁפְתֵיהֶם יַעֲזֹבָה : 3 וְהָיָה זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה יְהוָה צְבָאוֹת מֶלֶךְ
כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : 4 וְיִגְעַל אַמּוֹת הַשָּׁפִים
מִקְוֵי הַקְּוִיָּה וְהַבְּרִיָּה וְשִׁלְיוֹ עָשׂוּ :
5 וְאָמַר אֲדֹנָי קִרְנֵי-מִיתִי כִּי אִישׁ מָמָה
שָׁפְתִים אֲנִי וּבְתוֹךְ עַם-טָמֵא שָׁפְתִים
אֲנִי יֹשֵׁב כִּי אֶת-הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
רָאָה עֵינִי : 6 וַיַּעַז אֱלֹהֵי אֲחָד מִדְּשָׁרְפִים
וַיְבָרֵךְ רַצְיָהּ בְּהַלְלוֹתָיו לְקוֹחַ מַעַל
הַמִּצְבָּה : 7 וַיַּעַז עַל-פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע
זֶה עַל-שִׁפְתֵיהֶם וְכִסְיָהּ עֲזַיָּהוּ וְהַמֶּלֶךְ
תִּבְרָךְ : 8 וְהַשְׁמַע אֶת-קוֹל אֲדֹנָי אָמַר
אֶת-כִּי אֲשַׁלַּח וְכִי יִלְחָצֵנִי וְאָמַר הִנֵּה
שָׁלַחְנִי : 9 וַיֹּאמֶר לָהּ וְאָמַרְתְּ לְעָם הַזֶּה
שְׁמַעִי שְׁמוֹעַ וְאֶל-מִבְּרִי וְרָאָה רָאָה וְאֶל-
תִּבְרֵי : 10 הַשְׁמֵן לְכִי-הַעֲסֵם הַזֶּה וְאֶזְנִי
הַכֶּבֶד וְעֵינִי הַשְׁעַ פְּרִי-רָאָה בְּעֵינִי
וּבְאֶזְנִי יִשְׁמָעַ וְיִלְבְּדוּ וְכִי וְשָׁב וְרָפָא
לִי : 11 וְאָמַר עַד-מִתִּי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד
אֲשֶׁר אֲדַשְׁאֵם עָרִים מֵאֵן יֹשֵׁב וּבְתִים
מֵאֵן אָדָם וְהַאֲדָמָה תִּשָּׁאֵף שְׁמָמָה :
12 וְרִחַק יְהוָה אֶת-הָאֲדָמָה וְרִחַק הַעֲזוֹבָהּ
בְּהִרְבֵּה הָאָרֶץ : 13 וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂי-רִיחַ
וְשָׁבָה וְחִתָּהּ לְבָעַר בְּאֵלֶיהָ וְקִאֲלוֹן אֲשֶׁר
בְּשִׁלְחָהּ מִצְבָּתָה כִּם יָרַע הָרֹשׁ מִצְבָּתָה :

1 וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא בְּרִיחֵיהֶם בְּרִיחֵיהֶם
מֶלֶךְ יְהוָה עָלָה רָצִין מֶלֶךְ-אֲדָמָה וְהָמָה
בְּרִיחֵיהֶם מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה
עָלֶיהָ וְלֹא יָקַל לְחַלְתָם עָלֶיהָ : 2 וַיִּפֹּד
לְבֵית דָּוִד לְאָמַר קָחָה אֲדָמָה עַל-אֲפָרָיִם
וַיַּעַז לְבָבוֹ וְיִלְבַּב עִמּוֹ כְּנֹעַ עַצְיָנִי-עַר
מִפְּרִי-רִיחַ : 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל צִיָּהּ לְקִבְּרָתָהּ אֲדָמָה וְשָׁבָה
יִשְׁבָּה בְּגִיָּה אֶל-קִבְּרָתָהּ תִּפְעִלָהּ הַבְּרָכָה
הַעֲלִי-רִיחַ אֶת-מִסְלַח שְׁנֵיהֶם כֹּבֵס :

1 KAI IGÉNETO TOY INIAUTOY OY APÍTHANEN 'OZIAS
ô basileûs eidon ton Kýrion kathήμενον ἐπὶ
θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἱψημένου, καὶ πλήρης ὁ
οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. 2 Καὶ Σεραφίμ εἰστή-
κεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ
πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυοῖ κατεκάλυπτον
τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυοῖ κατεκάλυπτον τοὺς
πόδας, καὶ ταῖς δυοῖν ἰπέταντο. 3 Καὶ ἐκέραγον
ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον Ἅγιος Ἅγιος
Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς
δόξης αὐτοῦ. 4 Καὶ ἐκήρυξε τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ
τῆς φωνῆς ἧς ἐκέραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη
καπνοῦ. 5 Καὶ εἶπον Ὁ γὰρ ἐγὼ, ὅτι κατανέ-
νυγμαί, ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη
ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ
οἰκῶ, καὶ τὸν βασιλεῖα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς
ὀφθαλμοῖς μου. 6 Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν
Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ
λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. 7 Καὶ
ἔψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἤψατο
τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας
σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. 8 Καὶ
ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος Τίνα ἀπο-
στείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον;
καὶ εἶπα Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι· ἀποστείλόν με. 9 Καὶ
εἶπε Πορεύθητι καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ Ἄκου
ἀκούσατε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλῖψετε
καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε. 10 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά
τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσιν αὐτῶν βαρίως
ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμυσαν, μὴ ποτε
ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσιν ἀκούσωσι,
καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἰπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι
αὐτούς. 11 Καὶ εἶπα Ἔως πότε, Κύριε; καὶ
εἶπεν Ἔως ἂν ἱρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ
κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώ-
πους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθῇσεται ἔρημος. 12 Καὶ
μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ
πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς,
13 Καὶ ἐτι ἐπ' αὐτῆς ἰστί τὸ ἐπιδικατόν, καὶ
πάλιν ἔσται εἰς προνομήν, ὡς τερτίβιοντος καὶ ὡς
βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς.

1 KAI IGÉNETO EN TAIS HÉMERAIΣ 'Aχaz TOY
'Iωάθαμ τοῦ υἱοῦ 'Ozías βασιλεῖος Ἰουδα ἀνέβη
'Ρασὶν βασιλεὺς Ἀράμ καὶ Φακεὶ υἱὸς Ῥομελίου
βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολεμήσαι αὐτήν,
καὶ οὐκ ἤδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν. 2 Καὶ
ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ λέγων Συνεφώνησεν
'Αράμ πρὸς τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ἐξίστη ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν
δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ. 3 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν Ἐξελεθ εἰς συνάντησιν Ἀχaz
σύ καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασούβ ὁ υἱός σου πρὸς τὴν
κολυμβήθραν τῆς ἁγῆς ὁδοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφίως.

1 IN anno, quo mortuus est rex Osias, vidi
Dominum sedentem super solium excelsum
et elevatum: et ea quæ sub ipso erant,
replebant templum. 2 Seraphim stabant
super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri:
duabus velabant faciem ejus, et duabus vela-
bant pedes ejus, et duabus volabant. 3 Et
clamabant alter ad alterum, et dicebant:
Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus
exercituum, plena est omnis terra gloria ejus.
4 Et commota sunt superliminaria cardinum
a voce clamantis, et domus repleta est fumo.
5 Et dixi: Væ mihi, quia tacui, quia vir
pollutus labiis ego sum, et in medio populi
polluta labia habentis ego habito, et regem
Dominum exercituum vidi oculis meis. 6 Et
volavit ad me unus de seraphim, et in manu
ejus calculus, quem forcipe tulerat de altari.
7 Et tetigit os meum, et dixit: Ecce tetigit
hoc labia tua, et auferetur iniquitas tua, et
peccatum tuum mundabitur. 8 Et audiui
vocem Domini dicentis: Quem mittam? et
quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte
me. 9 Et dixit: Vade, et dices populo huic:
Audite audientes, et nolite intelligere: et
videte visionem, et nolite cognoscere. 10 Ex-
cæca cor populi hujus, et aures ejus aggrava:
et oculos ejus claude: ne forte videat oculis
suis, et auribus suis audiat, et corde suo
intelligat, et convertatur, et sanem eum.
11 Et dixi: Usquequo Domine? et dixit:
Donec desolentur civitates absque habitatore,
et domus sine homine, et terra relinquetur
deserta. 12 Et longe faciet Dominus homines,
et multiplicabitur quæ derelicta fuerat in
medio terræ. 13 Et adhuc in ea decimatio,
et convertetur, et erit in ostensionem sicut
terebinthus, et sicut quercus, quæ expandit
ramos suos: semen sanctum erit id, quod
steterit in ea.

1 ET factum est in diebus Achaz filii
Joathan, filii Ozias regis Juda, ascendit Rasin
rex Syriæ, et Phacee filius Romeliæ rex
Israel, in Jerusalem, ad proeliandum contra
eam: et non potuerunt debellare eam. 2 Et
nuntiaverunt domui David, dicentes:
Requievit Syrio super Ephraim, et com-
motum est cor ejus, et cor populi ejus,
sicut moventur ligna sylvarum a facie venti.
3 Et dixit Dominus ad Isaiam: Egredere
in occursum Achaz tu, et qui derelictus est
Jasub filius tuus, ad extremum aquæductus
piscinæ superioris in via Agri fullonia.

4 ואמרתי אליו השמר והשמט אל-הימך
 ואל-ימך אל-ימך משני זנבות האמהים
 העשנים האלה בקרצפה רצון ואהם
 וברמלחה: 5 וזעו פרעץ עליה אהם
 רצח אפרים וברמלחה לאמר: 6 בעלה
 ביהודה ונחלמה ונבקעץ עליה ונמלח
 מלח ביהודה את פרעץ: 7
 אמר אדני יהודה לא תהיה ולא תהיה:
 8 כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצון
 ובעוד שנים וקמל שנה יחת אפרים
 מעם: 9 וראש אפרים שמואל וראש
 שמואל וברמלחה אהם לא תאמינו כי
 לא תאמינו: 10 ויהי ויהי ויהי ויהי
 אל-יהודה לאמר: 11 שאלת אות מעם
 יהודה אל-יהודה העמק שאלה אז תגמל
 למעלה: 12 ויאמר אהם לא-אשר לא-
 אפרים את-יהודה: 13 ויאמר שמעיה בן
 דגל המעט מקם חלואות אנשים כי חלוא
 גם את-אלהי: 14 לכן יסון אדני חמא לבם
 אות העמק העלמה הרה וילדת בן
 והקמת שמו עמנואל: 15 חמא חמא
 יאכל לדעתו מאוס ברה ובחור בשוב:
 16 כי בטרם תע העצר מאוס ברה ובחור
 בשוב תעצר האדמה אשר אתה חזק
 שגן מלכיה: 17 וביא יהודה עליה ועל-
 עמיה ועל-בית אביה ימים אשר לא-ראו
 למינים קדמנים מעל יהודה את מלח
 אשר: 18 והיה ביום חמא אשר
 יהיה ללבוש אשר בקצה יאמי מעצם
 ולדבורה אשר בארץ אשר: 19 וביא
 ויהי כלל בנחל הבתור ובנחל
 הפלעים וכלל תפוצצוים וכלל
 הפללים: 20 ביום חמא ונלח אדני
 בתער השכירה בעברי נחל במלח
 אשר את-הראש ושער הרגלים וגם
 את-הגון תספה: 21 והיה ביום
 הקדש ויהי אש עגלת קדש ושמר-אין:
 22 והיה מלב עשות חלב יאכל חמא
 קדש-חמא ויבש יאכל קדש-חמא ויבש
 חמא: 23 והיה ביום חמא יהיה
 כל-מקום אשר יהיה-שם חמא
 באלה גסס לשמיר ולשיר יהיה:

4 Καὶ ἔρεῖς αὐτῷ Φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι καὶ μὴ
 φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν δύο
 ξύλων τῶν θαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων·
 ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γίνηται, πάλιν
 ἰάσομαι. 5 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀράμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 Ῥομελίου, ὅτι ἰβουλεύσαντο βουλήν πονηράν
 6 Ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ συλλαλή-
 σαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς,
 καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβείλ· 7 Τάδε
 λέγει Κύριος Σαβαώθ Οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλή αὕτη
 οὐδὲ ἔσται, 8 Ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀράμ Δαμασκός,
 καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκού Ῥασίμ· ἄλλ' ἔτι ἐξήκοντα
 καὶ πέντε ἔτων ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραΐμ ἀπὸ
 λαοῦ, 9 Καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραΐμ Σομόρων, καὶ ἡ
 κεφαλὴ Σομόρων υἱὸς τοῦ Ῥομελίου· καὶ ἵαν μὴ
 πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνῆτε. 10 Καὶ προσέθετο
 Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ λίγων 11 Αἰτήσαι
 σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου θεοῦ σου εἰς βάθος
 ἡ εἰς ὅψος. 12 Καὶ εἶπεν Ἀχαζ Οὐ μὴ αἰτήσω,
 οὐδὲ μὴ πειράσω Κύριον. 13 Καὶ εἶπεν Ἀκούσατε
 δὴ, οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἄγωνα παρέχειν
 ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα;
 14 Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτοῖς ὑμῖν σημεῖον·
 ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καὶ τέξεται
 υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανοὴλ·
 15 Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι
 αὐτὸν ἢ προεῖσθαι πονηρά, ἐκλίξασθαι τὸ ἀγα-
 θόν· 16 Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν
 ἡ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ ἐκλίξασθαι τὸ ἀγαθόν,
 καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ ἢν σὺ φοβῶ ἀπὸ προσώ-
 που τῶν δύο βασιλείων. 17 Ἀλλὰ ἰπάξει ὁ θεὸς
 ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
 τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας αἱ οὕτως ἦκασιν ἡς
 ἡμέρας ἀφείλιν Ἐφραΐμ ἀπὸ Ἰούδα τὸν βασιλεῖα
 τῶν Ἀσσυρίων. 18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ
 συριεῖ Κύριος μυῖαις, ὃ κυριεύσει μέρος ποταμοῦ
 Αἰγύπτου, καὶ τῇ μελίσσῃ ἣ ἔστιν ἐν χώρᾳ
 Ἀσσυρίων· 19 Καὶ ἡλιεύσονται πάντες ἐν ταῖς
 φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν
 πετρῶν καὶ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν ἐαγὰδα.
 20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ ξυρῆσει Κύριος ἐν τῷ
 ξυρῷ τῷ μεμισθωμένῳ πέραν τοῦ ποταμοῦ βασι-
 λείως Ἀσσυρίων τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς τρίχας τῶν
 ποδῶν καὶ τὸν πύγωνα ἀφαιεῖ. 21 Καὶ ἔσται ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ θρήψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν
 καὶ δύο πρόβατα· 22 Καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖ-
 στον πιεῖν γάλα, βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς
 ὁ καταλειφθεὶς ἐκ τῆς γῆς. 23 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἡκείνῃ πᾶς τόπος οὗ ἵαν ὡσεὶ χίλια ἀμπέλοι
 γλίτων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἄκανθαν·

4 Et dices ad eum: Vide ut sileas: noli
 timere, et cor tuum ne formidet a duabus
 caudis tititionum fumigantium istorum in ira
 furoris Rasin regis Syriæ, et filii Romeliæ:
 5 Eo quod consilium inierit contra te Syria
 in malum Ephraïm, et filius Romeliæ, dicentes:
 6 Ascendamas ad Judam, et suscitemus eum,
 et avellamus eum ad nos, et ponamus regem
 in medio ejus filium Tabeel. 7 Hæc dicit
 Dominus Deus: Non stabit, et non erit istud:
 8 Sed caput Syriæ Damascus, et caput
 Damasci Rasin: et adhuc sexaginta et quin-
 que anni, et desinet Ephraïm esse populus:
 9 Et caput Ephraïm Samaria, et caput
 Samarie filius Romeliæ. Si non credideritis,
 non permanebitis. 10 Et adjecit Dominus
 loqui ad Achaz, dicens: 11 Pete tibi signum
 a Domino Deo tuo in profundum inferni, sive
 in excelsum supra. 12 Et dixit Achaz: Non
 petam, et non tentabo Dominum. 13 Et
 dixit: Audite ergo domus David: Numquid
 parum vobis est, molestos esse hominibus,
 quia molesti estis et Deo meo? 14 Propter
 hoc dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce
 virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur
 nomen ejus Emmanuel. 15 Butyrum et mel
 comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere
 bonum. 16 Quia antequam sciat puer repro-
 bare malum, et eligere bonum, derelinquetur
 terra, quam tu detestaris a facie duorum regum
 suorum. 17 Adducet Dominus super te, et
 super populum tuum, et super domum patris
 tui, dies qui non venerunt a diebus separationis
 Ephraïm a Juda cum rege Assyriorum. 18 Et
 erit in die illa: Sibilabit Dominus muscæ,
 quæ est in extremo fluminum Ægypti, et api
 quæ est in terra Assur; 19 Et venient, et
 requiescent omnes in torrentibus vallium, et
 in cavernis petrarum, et in omnibus frutetis,
 et in universis foraminibus. 20 In die illa
 radet Dominus in novacula conducta in his
 qui trans flumen sunt, in rege Assyriorum,
 caput et pilos pedum, et barbam universam.
 21 Et erit in die illa: nutriet homo vaccam
 boum, et duas oves, 22 Et præ ubertate
 lactis comedet butyrum: butyrum enim et
 mel manducabit omnis qui relictus fuerit in
 medio terræ. 23 Et erit in die illa:
 omnis locus ubi fuerint mille vites mille
 argenteis, in spinas et in vepres erunt

ישעיה ז ח

24 כחצים ובקשת גבא שמה קרשמי
ונשית תחניה כל-הארץ: 25 וכלל חקריב
אשר במעדר יצדורו לארבעה שמה
יראת שמיר ונשית ותחיה למשלח שור
ולמרסם שם:

פרשה ח:

1 ויאמר יהוה אלי חדלה עליו גדול
יכתב עליו בחרט חנוש למחר שלל
חש בן: 2 ואעידה לי עדים נאמנים מה
אירגה חלפון ואת-זכריוהו בדרבנקהו:
3 והארב אליהנביא ומהר ותלך בן
ויאמר יהוה אלי חרמ שמו מחר שלל
חש בן: 4 כי בשרם יגע הפער חרמ
אבי ואמי ושא ואח-חיל דמשק ואת שלל
שמיון לפני מלך אשר: 5 וישק
יהוה דבר אלי עוד לאמר: 6 וען כי
מאס חצם חנה את מי חשלה חקלים
לגש ומשוש אר-רצון ובדרבניהו:
7 ולכן חנה אלקי מעלה עליהם אתמי
חפיר חצוצמים ותריצים את-מלך אשר
ואת-קל-כבודו ועלה על-קל-אפיקיו ותלה
על-קל-בדוקיו: 8 ותלה ביהודה שמה
ועבר עד-צמח יגע ויהיה משות כנפיו
מלא-רחב ארצה עמנו אל: 9 ועו
עמים וחזתו ותאיונו כל מרמח-ארץ
החמירו חזתו החמירו וחזתו: 10 וצו
עצו וחפר דבר דבר ולא יחש כי
עמנו אל: 11 כי כזה אמר יהוה
אלי בחזקת חגד ויפירני מלכת בדרח
הצם-חנה לאמר: 12 לאתמכרו חש
לכל אשר-יאמר חצם חנה חש ואת-מוראו
לאתריא ואלא חצריצו: 13 את-יהוה
צבאות אתו חקדשו והוא מוראכם ותא
מערצכם: 14 ותחיה למחשש וילכו חנה
ולצור מכשול לשלי דמי וישאל לפח
ולמחשש ליושב ויושלים: 15 וקשלו בם
רגלים וקשלו וקשלו וקשלו וקשלו:
16 צור העדה חתום תורה פלפדי:
17 וחפיתי ליהוה הפסתי פניו מגית יעלב
וחפתי לו: 18 חנה חנה ומלדיה אשר
גדלי יהוה לאתו ולמפסתי בישא
מעם יהוה צבאות חשכו בחר ציון:

ΗΣΑΙΑΣ, Ζ, η΄.

24 Μετὰ βίλυνος καὶ τοξίσματος ἐισελεύσονται
ἐκεῖ, ὅτι χίρσος καὶ ἀκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.
25 Καὶ πᾶν ὄρος ἡροτριμῶν ἀροτριθήσεται·
οὐ μὴ ἐκίλθῃ ἐκεῖ φόβος, ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς
χίρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτων καὶ
καταπάτημα βοῶς.

ΚΕΦ. η΄.

1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Λάβε σεαυτῷ τόμον
κινουῦ μεγάλου, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι
ἀνθρώπου τοῦ ὀξίως προνομήν ποιῆσαι σκύλων·
πάριστι γάρ· 2 Καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς
ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαρα-
χίου. 3 Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφήτιν,
καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν. Καὶ εἶπε
Κύριός μοι Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ταχίως
σκύλευσον, ὀξίως προνόμεισον· 4 Διότι πρὶν ἢ
γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα,
λήψεται δύναμιν Δαμασκὸυ καὶ τὰ σκύλα Σαμα-
ρείας ἐναντι βασιλείως Ἀσσυρίων. 5 Καὶ προσέειπε
Κύριος λαλήσαι μοι εἰ· 6 Διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι
τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωὰμ τὸ πορευό-
μενον ἡσυχῇ, ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ῥασαῖν
καὶ τὸν υἱὸν Ῥομελίου βασιλείᾳ ἐφ' ὑμῶν, 7 Διὰ
τοῦτο ἰδοὺ Κύριος ἀνάγει ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ
ποταμοῦ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλείᾳ τῶν
Ἀσσυρίων καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἀναβήσεται
ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν, καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν
τείχος ὑμῶν, 8 Καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας
ἀνθρώπων ὅς δυνήσεται κεφαλὴν ἀραι ἢ δυνατὸν
συντελέσασθαι τι· καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ
ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου. Μεθ'
ἡμῶν ὁ θεός· 9 Ἐνῶτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε, ἱσχυροὶ
ἔως ἰσχύατος τῆς γῆς, ἰσχυροὶς ἡττάσθε· ἵαν γὰρ
πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἡττηθήσεσθε. 10 Καὶ ἦν ἂν
βουλεύσησθε βουλὴν διασκεδάσει Κύριος, καὶ λόγον
δὲν ἵαν λαλήσητε οὐ μὴ ἡμῶν ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν
ὁ θεός· 11 Οὗτω λέγει Κύριος Τῷ ἰσχυρῷ χιρὶ
ἀπειθοῦσι τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τοῦτον,
λέγοντες 12 Μὴ ποτε ἐλπῶσι σκληρόν· πᾶν γὰρ
δ ἵαν εἶπη ὁ λαὸς οὗτος σκληρόν ἴστι· τὸν δὲ φόβον
αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῇτε οὐδὲ μὴ ταραχθῇτε· 13 Κύ-
ριον αὐτὸν ἀγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται σου φόβος.
14 Κἀν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ᾖς, ἔσται σοι εἰς ἀγίασμα,
καὶ οὐχ ὡς λίθον προσκόμματι συναντήσεσθε οὐδὲ
ὡς πέτρας πτώματι. Οἱ δὲ οἶκοι Ἰακώβ ἐν παγίδι,
καὶ ἐν κολάσματι ἔγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλὴμ·
15 Διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοί,
καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται, καὶ ἰγγιούσι
καὶ ἀλώσονται ἀνθρώποι ἐν ἀσφαλείᾳ. 16 Τότε
φανερὸι ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ
μὴ μαθεῖν. 17 Καὶ ἰρεῖ Μενῶ τὸν θεὸν τὸν
ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ.
18 Ἴδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἰδῶκεν ὁ θεός.
Καὶ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ ὀλεψ Ἰσραὴλ
παρὰ Κυρίου Σαβαώθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών.

ISAIAΣ, VII. VIII.

24 Cum sagittis et arcu ingredientur illuc :
vepres enim et spinæ erunt in universa terra.
25 Et omnes montes, qui in sarculo sarrientur,
non veniet illuc terror spinarum et veprium,
et erit in pascua bovis, et in conculcationem
pecoria.

CAPUT VIII.

1 Et dixit Dominus ad me : Sume tibi
librum grandem, et scribe in eo stylo hominis :
Velociter spolia detrahe, cito prædare. 2 Et
adhibui mihi testes fideles, Uriam sacerdotem,
et Zachariam filium Barachiæ : 3 Et accessi
ad prophetissam, et concepit, et peperit filium.
Et dixit Dominus ad me : Voca nomen ejus,
Accelera spolia detrahare, Festina prædari.
4 Quia antequam sciat puer vocare patrem
suum et matrem suam, auferetur fortitudo
Damasci, et spolia Samariæ, coram rege
Assyriorum. 5 Et adjecit Dominus loqui ad
me adhuc, dicens : 6 Pro eo quod abjecit
populus iste aquas Siloe, quæ vadunt cum
silentio, et assumpsit magis Iasin, et filium
Romeliæ : 7 Propter hoc ecce Dominus
adducet super eos aquas fluminis fortes et
multas, regem Assyriorum, et omnem gloriam
ejus : et ascendet super omnes rivos ejus,
et fluet super universas ripas ejus, 8 Et ibit
per Judam, inundans, et transiens usque ad
collum veniet. Et erit extensio alarum ejus,
implens latitudinem terræ tuæ, O Emmanuel.
9 Congregamini populi, et vincimini, et au-
dite universæ procul terræ : confortamini, et
vincimini, accingite vos et vincimini : 10 Inite
consilium, et dissipabitur : loquimini verbum,
et non fiet : quia nobiscum Deus. 11 Hec
enim ait Dominus ad me : Sicut in manu forti
erudit me, ne irem in via populi hujus,
dicens : 12 Non dicatis, conjuratio : omnia
enim quæ loquitur populus iste, conjuratio
est : et timorem ejus ne timeatis, neque
paveatis. 13 Dominum exercituum ipsum
sanctificate : ipse pavor vester, et ipse terror
vester. 14 Et erit vobis in sanctificationem.
In lapidem autem offensionis, et in petram
scandali, duabus domibus Israel ; in laqueum
et in ruinam habitantibus Jerusalem. 15 Et
offendent ex eis plurimi, et cadent, et con-
terentur, et irretientur, et capientur. 16 Liga
testimonium, signa legem in discipulis meis.
17 Et expectabo Dominum, qui abscondit
faciem suam a domo Jacob, et præstolabor
eum. 18 Ecce ego et pueri mei, quos dedit
mihi Dominus in signum, et in portentum Israel
a Domino exercituum, qui habitat in monte Sion.

19 וכיראמרה אליכם דרשו אליהבחר
ואליהידעלנים המצפצפים וחמחמים הלוא
עם אליהלנו יורש בעד חמנים
אליהחמים: 20 לחוריה ולתעודה אם לא
יאמרה בדבר הזה אשר אירלו שחר:
21 ויעבר בזה נחשח ורעב וחיה כרירעב
וחתקשח וחלל במלכו ובמלחיו וקנה
למעלה: 22 ואליהרץ נפוש וחנה צרה
וחשכה מצות צוקה נאפלה מצדה:
23 כי לא מועף לאשר מועף לה צנה
הראשון חלל ארצה וכלון וארצה
נפלה וחמחורן חקיד צנה חגם עבר
חירון גליל חמנים:

פרשה ט:

1 והעם חחלקים ברחשח רח אור גדול
ישבי ברחשח צלקות אור ננה עליהם:
2 חרפיה חפיו לא חנחלה חשמה
שמהו לקניה כשמתח ברחשח כשח
יבילי בחלקם שכל: 3 כי אתעל סכלו
ואת מנה שכלו שכל חנה חחנה
כיום מדון: 4 כי כלסאון סאן ברעש
ושכלה מנחלה כדמים וחיתה לשחפה
מאכלת אש: 5 כירלד וירלדנו כן
מתלנו ותתי המשחה עלשכלו ויחרא
שמו סכל יועץ אל כפור אכרע שר
שכלם: 6 לסרבה המשחה וישכלם
אירחש עלכסא דוד ועלמכלתו להקין
אתה וישעודה כמשפט ובקדחה מעפה
ועדעולם חנה וחנה צבאות כשחה
חמה: 7 דקר שכל אדני כנחלב
ונפל כישחאל: 8 וידעו העם כלו אפנים
וישעב שחרון כנחנה ובכלל לבב לאמר:
9 לבנים ככלי ונחית נכנה שחמים גרע
נאדנים כחלי: 10 וישעב וחנה אתחרי
רצין עליו ואתחרי וסכסח: 11 ארם
מכרם וישחיתם מאחור ויאכלו את
ישחאל ככלי כחלואה לאשעב אפו
ועד ירו נחיה: 12 והעם לאשעב עד
חמחה ואתחנה צבאות לא דרשו:
13 וכרת וחנה מישחאל ראש וננה
כפה ואנחון יום אחר: 14 ונחנה אפנים
הוא חראש ונחנה מנחשח חמה חנה:

19 Καὶ ἰὰν εἰπωσὶ πρὸς ὑμᾶς Ζητήσατε τοὺς ἰγγα-
στριμύθους καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς
κενολογοῦντας οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐκ ἔθνος
πρὸς θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν
ζώντων τοὺς νεκρούς; 20 Νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν
ἔδωκεν, ἵνα εἰπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ
οὐκ ἔστι ὥρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ. 21 Καὶ ἦξει ἐφ'
ὑμᾶς σκληρὰ λιμός, καὶ ἔσται ὥς ἂν πεινάσῃτε,
λυπηθῆσθε καὶ κακῶς ἱρεῖτε τὸν ἀρχοντα καὶ τὰ
πάτρια, καὶ ἀναβλίσκονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω,
22 Καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλίσκονται· καὶ ἰδοὺ
ἀπορία στενὴ καὶ σκότος, θλίψις καὶ στενωχῶρία καὶ
σκότος ὥστε μὴ βλέπειν, καὶ οὐκ ἀπορηθῆσεται
ὁ ἐν στενωχῶρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ. 23 Τοῦτο πρῶτον
πίε, ταχὺ ποίει χώρα Ζαβουλών, ἡ γῆ Νεφθαλίμ,
καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν καὶ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἰθνῶν.

ΚΕΦ. Θ'.

1 Ὁ ΛΑΟΣ ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς
μείγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ σκιᾶ θανάτου,
φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς. 2 Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ
δὲ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου· καὶ εὐφρανθήσονται
ἐνώπιόν σου ὡς οἱ εὐφρανόμενοι ἐν ἀμύτῃ, καὶ ὃν
τρόπον οἱ διαιρούμενοι σπύλα. 3 Διότι ἀφῆρηται
ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος ἡ
ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν
ἀπαιτούντων διεσκεῖδασεν ὁ τῷ ἡμέρᾳ τῷ ἐπὶ
Μαδιάμ. 4 Ὅτι πᾶσαν σολὴν ἐπισυννηγμένην
δὲλψ καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσιν,
καὶ θελήσουσιν εἰ ἐγένοντο πυρικάυστοι. 5 Ὅτι·
παῖδιον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἰδόθη ἡμῖν, οὗ
ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλή· ἀγγελος· ἔξω
γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας καὶ ὑγίαιαν αὐτῶν.
6 Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ
οὐκ ἔστιν ὄριον, ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ καὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθώσει αὐτὴν καὶ ἀντι-
λαβίσθαι ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ
ποιήσει ταῦτα. 7 Θάνατον ἀπέστειλε Κύριος ἐπὶ
Ἰακώβ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραὴλ· 8 Καὶ γινώσκονται
πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραὶμ καὶ οἱ καθήμενοι ἐν
Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὅβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες
9 Πλίνθοι πεπτῶκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν
λίθους, καὶ κόψωμεν συκαμίνους καὶ κείδρους, καὶ
οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον. 10 Καὶ ῥάξει ὁ
θεὸς τοὺς ἱπανισταμένους ἐπὶ ὄρος Σιών ἐπὶ αὐτόν,
καὶ τοὺς ἐχθροὺς διασκεδάσει, 11 Συρίαν ἀφ'
ἡλίου ἀνατολῶν καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου
δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλψ τῷ
σπύμῳ. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός,
ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλῇ. 12 Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐπιστράφη
ἕως ἐκλήγη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν. 13 Καὶ
ἀφῆκε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐράν,
μείγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, πρσβύτην καὶ
τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὕτη ἡ ἀρχή,
14 Καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος ἡ οὐρά.

19 Et cum dixerint ad vos: Quærite a
pythonibus, et a divinis, qui strident in
incantationibus suis: Numquid non populus
a Deo suo requiret, pro vivis ac mortuis?
20 Ad legem magis, et ad testimonium.
Quod si non dixerint juxta verbum hoc, non
erit eis matutina lux. 21 Et transibit per eam,
corruet, et esuriet: et cum esurierit, irascetur,
et maledicet regi suo, et Deo suo, et suscipiet
sursum. 22 Et ad terram intuebitur, et ecce
tribulatio et tenebræ, dissolutio et angustia,
et caligo persequens, et non poterit avolare
de angustia sua. 23 Primo tempore alleviata
est terra Zabulon, et terra Nephthali: et no-
vissimo aggravata est via maris trans Jordanem
Galilææ gentium.

CAPUT IX.

1 POPULUS, qui ambulabat in tenebris, vidit
lucem magnam: habitantibus in regione
umbræ mortis, lux orta est eis. 2 Multipli-
casti gentem, et non magnificasti lætitiā.
Lætābuntur coram te, sicut qui lætantur in
messe, sicut exultant victores capta præda,
quando dividunt spolia. 3 Jugum enim
oneris ejus, et virgam humeri ejus, et
sceptrum exactoris ejus superasti, sicut in die
Midian. 4 Quia omnis violenta prædatio
cum tumultu, et vestimentum mistum sanguine,
erit in combustionem, et cibus ignis. 5 Par-
vulus enim natus est nobis, et filius datus
est nobis, et factus est principatus super
humerum ejus: et vocabitur nomen ejus,
Admirabilis, Consiliarius, Deus, Fortis, Pater
futuri sæculi, Princeps pacis. 6 Multiplica-
bitur ejus imperium, et pacis non erit finis:
super solium David, et super regnum ejus
sedebit: ut confirmet illud, et corroboret in
judicio et justitia, a modo et usque in sempit-
ternum: zelus Domini exercituum faciet hoc.
7 Verbum misit Dominus in Jacob, et cecidit
in Israel. 8 Et sciet omnis populus Ephraim,
et habitantes Samariam, in superbia et magni-
tudine cordis dicentes: 9 Lateres ceciderunt,
sed quadris lapidibus ædificabimus: sycomoros
succiderunt, sed cedros immutabimus. 10 Et
elevabit Dominus hostes Rasin super eum, et
inimicos ejus in tumultum vertet: 11 Syriam
ab oriente, et Philistiim ab occidente: et
devorabunt Israel toto ore. In omnibus
his non est aversus furor ejus, sed adhuc
manus ejus extenta: 12 Et populus non
est reversus ad percutientem se, et Domi-
num exercituum non inquisierunt. 13 Et
disperdet Dominus ab Israel caput et
caudam, incurvantem et refrenantem, die una.
14 Longævus et honorabilis, ipse est caput:
et propheta docens mendacium, ipse est cauda.

15 ויחניו מאשרי העם הזה מתעבים ומאשריו
מבלעים: 16 על-כן על-בחייו לא יושמחו
אדני ואת-יחמיו ואת-אלמנתיו לא ירחם
כי כלו חנה ומלע וקלפה חגר נבלה
בכל-זאת לא-שקב אפו ועוד ידו נטויה:
17 פרי-עצרה קאש רשעה שמיר נשית
תאכל ותאכל פסכני היער ויתאכבו
גאוח עשן: 18 בעצרה יחנה
צבאות געפם ארץ ויחי העם פמאלת
אש איש אל-אחיו לא יחמלו: 19 ויגזר
על-ימין ורעב ויאכל על-שפאל ולא
שבעו איש בשר-ורצו יאכלו: 20 מנעו
את-אפלים ואפלים את-מנשה יחנה הקה
על-יחודה בכל-זאת לא-שקב אפו ועוד
ידו נטויה:

פרשה י:

1 יהוי החזקים חקראנו ומכתבים
צמל כתבו: 2 לחפזות מדין יללים ולגלל
משפט צנין עמי להזית אלמנות שללם
ואת-יתומים יבא: 3 ומח-תעשו להם
פקדון ולשונות מחרתה תבוא על-מי
תבסו לעצרה ואנה תצדו בכותבם:
4 בלתי ברע תחת אפיר ותחת הרגים
יפלו בכל-זאת לא-שקב אפו ועוד ידו
נטויה: 5 יהוי אשר שבת אמי
ומח-הווא בידם ועמי: 6 בגוי חנה
אשליחני ועל-עם עברתי אצננה לשלל
שלל ולכלו פזו וישמיו מרמס פחם
חוצות: 7 והוא לארבו ידפח ולבבו
לארבו יחשב פי לחשמיד בלכבו
ולחכרית צנים לא מצט: 8 כי יאמר
הל לא שרי יחנה מלכים: 9 הל לא
ככרפמיש פללו אמלא כארפד חמת
אמלא כדמשן שמרון: 10 כאשר מצנח
ודי לממלקת האליל ופסיליחם מירושלם
ומשמרון: 11 הל לא פאשר עשיתי לשמרון
ולאליליהו פזו אעשה לירושלם ולעצניה:
12 והנה פרי-בצע אדני את-כל-מעשהו
פתר ציון וירושלם אפקד על-פרי-גל
לבב מלך-אשר ועל-תפארת רגם צניו:

15 Καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον
πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν ὅπως καταπίνουσιν αὐ-
τούς. 16 Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῖς νεανίσκουσιν αὐτῶν οὐκ
εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν
καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἰλεήσει· ὅτι πάντες
ἀνομοὶ καὶ ποιηροί, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἀδικία.
Ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι
ἡ χεὶρ ὑψηλή. 17 Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ
ἀνομία, καὶ ὡς ἀγρῶστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ
πυρός· καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσει τοῦ ὄρους,
καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα·
18 Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου συγέκαιται ἡ γῆ ὅλη,
καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς κατακαυμμένος ὑπὸ πυρός.
Ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἰλεήσει, 19 Ἀλλὰ
ἐκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ
τῶν ἀριστέρων, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος
ἔσθων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ. 20 Φά-
γεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ Ἐφραΐμ τοῦ
Μανασσῆ, ὅτι ἕμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν.
Ἐπὶ τοῦτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ'
ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

KEΦ. 1.

1 Οὗτοι τοῖς γράφοσι ποιηρίαν· γράφοντες γὰρ
ποιηρίαν γράφουσιν· 2 Εκκλίνοντες ἐρίσιν πτωχῶν,
ἀρπάζοντες κρίμα πεινήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε
εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διαρπαγὴν καὶ ὀρφανὸν εἰς
προνομήν. 3 Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
ἐπισκοπῆς; ἢ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόρρωθεν ἔξει· καὶ
πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ
καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν 4 Τοῦ μὴ ἱμπεσεῖν
εἰς ἀπαγωγὴν; ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις οὐκ ἀπεστράφη ἡ
ὀργή, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. 5 Οὐαὶ Ἀσσυρίοις,
ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὀργὴ ἔστιν ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν. 6 Τὴν ὀργὴν μου εἰς ἔθνος ἀνομον
ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἱμῶ λαφῶ συντάξω ποιῆσαι σέϋλα
καὶ προνομήν, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θεῖναι
αὐτάς εἰς κονιορτόν. 7 Αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνε-
θυμήθη; καὶ τῷ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται, ἀλλὰ
ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολοθρεύσει
οὐκ ὀλίγα. 8 Καὶ ἰὰν εἰπωσιν αὐτῷ Σὺ μόνος εἶ
ἄρχων, 9 Καὶ ἰρεῖ Οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν
ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλάνης, οὐδ' ὁ πύργος
ψικοδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν
καὶ Σαμάρειαν· 10 Ὅν τρόπον ταύτας ἔλαβον,
καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι. Ὁλοῦξατε τὰ
γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ· 11 Ὅν
τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείαν καὶ τοὺς χειροποιή-
τους αὐτῆς, οὕτω ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ
τοὺς εἰδώλους αὐτῆς. 12 Καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ
Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ Ἱερου-
σαλὴμ, ἰκισέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν
ἐπὶ τὸν ἀρχοντα τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ
τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

15 Et erunt, qui beatificent populum istum,
seducentes: et qui beatificentur, praeipitati;
16 Propter hoc super adolescentulis ejus non
laetabitur Dominus: et pupillorum ejus et
viduarum non miserebitur: quia omnis hypo-
crita est et nequam, et universum os locutum
est stultitiam. In omnibus his non est
aversus furor ejus, sed adhuc manus ejus
extenta. 17 Succensa est enim quasi ignis
impietas, veprem in spinam vorabit: et suc-
cendetur et densitate saltus, et convolvetur
superbia fumi. 18 In ira Domini exercituum
conturbata est terra, et erit populus quasi
esca ignis: vir fratri suo non parceret. 19 Et
declinabit ad dexteram, et esuriet: et comedet
ad sinistram, et non saturabitur: unusquisque
carnem brachii sui vorabit: Manasses Ephraïm,
et Ephraïm Manassen; simul ipsi contra
Judam. 20 In omnibus his non est aversus
furor ejus, sed adhuc manus ejus extenta.

CAPUT X.

1 Væ qui condunt leges iniquas: et scri-
bentes, injustitiam scripserunt: 2 Ut oppri-
merent in judicio pauperes, et vim facerent
causæ humilium populi mei: ut essent viduæ
præda eorum, et pupillos diriperent. 3 Quid
facietis in die visitationis, et calamitatis de
longe venientis? ad ejus confugietis auxi-
lium? et ubi derelinquetis gloriam vestram,
4 Ne incurvemini sub vinculo, et cum
interfectis cadatis? Super omnibus his non
est aversus furor ejus, sed adhuc manus ejus
extenta. 5 Væ Assur, virga furoris mei
et baculus ipse est, in manu eorum indignatio
mea. 6 Ad gentem fallacem mittam eum, et
contra populum furoris mei mandabo illi, ut
auferat spolia, et diripiat prædam, et ponat il-
lum in conculcationem quasi lutum platearum.
7 Ipse autem non sic arbitrabitur, et cor ejus
non ita existimabit: sed ad coaterendum erit
cor ejus, et ad internecionem gentium non
paucaram. 8 Dicet enim: Numquid non prin-
cipes mei simul reges sunt? 9 Numquid non
ut Charcamis, sic Calano: et ut Arphad, sic
Emath? numquid non ut Damascus, sic Sa-
maria? 10 Quomodo invenit manus mea
regna idoli, sic et simulacra eorum de
Jerusalem, et de Samaria. 11 Numquid non
sicut feci Samariæ et idolis ejus, sic faciam
Jerusalem, et simulacris ejus? 12 Et erit:
cum impleverit Dominus cuncta opera
sua in monte Sion et in Jerusalem, visitabo
super fructum magnifici cordis regis Assur,
et super gloriam altitudinis oculorum ejus.

13 כִּי אָמַר בְּלֹחַ יְדִי צִשְׁתִּי וּבְחִקְמִי כִּי
נִבְלָתִי וְאֶקְרִי וּבְלֹחַ עַפְסִים וְעַתִּידִיתִּהֶם
שׁוֹשְׁתִי וְאֶקְרִי פֶאֱבִיר וְשֹׁשְׁבִים: 14 וְנִתְמַצָּא
כְּנֹוֹ יְדִי לְחִיל הָעַפְסִים וְכַאֲמֹה בְּיָצִים
עֲזֹבוֹת כְּלִי-הָאָרֶץ אֲנִי אֶסְפְּתִי וְלֹא הָיָה
לְכָד כָּנָה וּפֶלֶא פֶה וּמִצְפָּאָה: 15 הַיִּתְפָּאֵר
הַגִּבּוֹר עַל הַחֹזֶק כִּי אֶסְתַּבְּרָה הַפֶּשֶׁעַ
עַל-מִנְיָו פִּתְקֵה שֶׁבֶט אֶת-מִרְיָתוֹ פִּתְקִים
מִפֶּה לֹא-רָצָה: 16 לָכֵן יִשְׁלַח הָאֱלֹהִים
יְהוָה צְבָאוֹת מִשְׁמַעְתּוֹ רִצּוֹן וְהָחַת כְּבֹדוֹ
יִקְרָה יְהוָה פִּקְדוֹן אֵשׁ: 17 וְהָיָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְאֵשׁ וְקִדְשׁוֹ לְלַחֲבֹה וְהַעֲרָה וְהִכָּלָה
שִׁיתָ וְשִׁמְרָה בָּיִם אֶחָד: 18 וּבְכֹד יַעֲרֶה
וּכְרַמָּלוֹ מִפֶּשֶׁשׁ וְעֵד-בָּשָׂר וְכִלָּה וְהָיָה
בְּמִסָּס נֶכֶס: 19 וְשָׂאֵר עֵץ יַעֲרֶה מִסְפָּר
יְהִי וְנָצַח יִתְבַּסֵּם: 20 וְהָיָה בָּיִם חֲדָא
לֹא-יִוָּסֵף עוֹד שָׂאֵר יִשְׂרָאֵל וּפְלִיטָה
בֵּית-יַעֲקֹב לְחֹשֶׁעַן עַל-מִגְדּוֹ וְנִשְׁעַן עַל-
יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּאֵמַת: 21 שָׂאֵר יְשׁוּב
שָׂאֵר יַעֲקֹב אֶל-אֵל גְּבוֹר: 22 כִּי אֶסְתַּבְּרָה
עַמִּי יִשְׂרָאֵל כְּתוֹל הָיִם שָׂאֵר יְשׁוּב כִּי
כִלִּין חֲרִיץ שׁוֹמֵר צִדְקָה: 23 כִּי כִלָּה
וְנִחְרָצָה אֶדְנִי יְהוָה צְבָאוֹת עֲשֵׂה בְּקֶרֶב
כְּלִי-הָאָרֶץ: 24 לָכֵן כִּדְאָמַר אֶדְנִי
יְהוָה צְבָאוֹת אֶל-יִתְרָה עַמִּי יִשְׁבֵּה צִיּוֹן
מֵאֲשֶׁר בְּשֶׁבֶט יִבְרָךְ וּמִפֶּה יִשְׁאֹף-עֲלֶיהָ
בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם: 25 כִּי-עוֹד מִצְרַיִם
מִזְרַח וְקִלָּה זָעַם וְאֶפְרַיִם עַל-יִתְבַּלֵּיהֶם:
26 וְעוֹרֵר עָלֵיו יְהוָה צְבָאוֹת שׁוֹט מִמִּצְרַיִם
מִדְּבָר עוֹרֵב וּמִשְׁחָה עַל-יָחִים וּנְשָׂאֵה
בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם: 27 וְהָיָה בָּיִם חֲדָא
יִסְרָר סִבְלוֹ מִעַל שֶׁבֶטָה וְעָלָה מִעַל
צִיָּאָה וְחִבְלָה עַל מִפְגַּר-שָׁמֹן: 28 בְּאֵ
עַל-עֵצַת עֶבֶר בְּמִגְדּוֹ לְמַכְמֵשׁ וּפְקִיד
כִּלְיוֹ: 29 עֶבֶר מִעֲבָרָה גִבֵּעַ מִלִּין לֵט
חֲרָדָה הַרְבֵּה גְבַעַת שְׂאֵל גִּסָּה:
30 צִהְלִי הוֹלֵךְ בְּתִבְלִים הַקְּשִׁיבִי לִישָׁח
עֲנִיָּה עֲנִיָּוֹת: 31 גִּדְדָה מִדְּמִנָּה וּשְׁבִי
הַגְבִּים חֲצִיָּו: 32 עוֹד הָיִים בְּכָב לְעַמִּד
לִפְנֵי יְהוָה בֵּית-צִיּוֹן גְּבַעַת יְהוֹשִׁעַם:
33 הִנֵּה הָאֱלֹהִים יְהוָה צְבָאוֹת
מִקְדָּשׁ פֶּאֱרָה בְּמִעֲרָצָה וְרֹמֵי הַיִּסּוּסִה
בְּדָעִים וְהַגְבִּימִים יִשְׁפְּלוּ: 34 וְנִקְחָה סִבְכָּה
תִּגְעַר בְּפִדְלָה וְהַלְבִּינָה בְּאֶזְרֵי יִפּוֹל:

13 Εἶπε γὰρ Ἐν τῇ ἰσχύϊ ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ
τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἰθὺν, καὶ τὴν ἰσχύον
αὐτῶν προνομήσω. 14 Καὶ σείσω πόλεις κατοί-
κουμένας, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι
τῇ χειρὶ ὡς νοσσιάν, καὶ ὡς καταλειμμένα ὡὰ
ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφύξεται με ἢ ἀντίπῃ μοι.
15 Μὴ δοξασθῇσεται ἡξίνη ἀνευ τοῦ κόπτοντος ἐν
αὐτῇ; ἢ ὑψωθῇσεται πρίων ἀνευ τοῦ ἔλκοντος
αὐτόν; ὡς ἂν τις ἀρῇ ῥάβδον ἢ ξύλον, καὶ οὐχ
οὕτως; 16 Ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος Σαβαῶθ εἰς τὴν
σὴν τιμὴν ἀτιμάν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ
καίόμενον καυθήσεται. 17 Καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ
Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἀγιάσει αὐτόν ἐν πυρὶ και-
ομένῃ, καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην. 18 Τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποβεσθήσεται τὰ ὄρη καὶ οἱ
βουνοὶ καὶ οἱ ὄρυμοί, καὶ καταφάγεται
ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων
ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης. 19 Καὶ
οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται,
καὶ παίδιον γράψει αὐτούς. 20 Καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκ ἔτι προστεθήσεται τὸ κατα-
λειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθίντες τοῦ Ἰακώβ οὐκ ἔτι
μὴ πεποιθότες ὥσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς,
ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἄγιον
τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ. 21 Καὶ ἔσται τὸ κατα-
λειφθὲν τοῦ Ἰακώβ ἐπὶ θεὸν ἰσχύοντα. 22 Καὶ
ἴαν γίνῃται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται. Λόγον
συντελῶν καὶ συντίμῳ ἐν δικαιοσύνῃ, 23 Ὅτι
λόγον συντετμημένον Κύριος ποιήσει ἐν τῇ οἰκουμένῃ
ὅλην. 24 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Σαβαῶθ Μὴ
φοβοῦ, ὁ λαὸς μου, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιών ἀπὸ
Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε· πληγὴν γὰρ
ἐπάγω ἐπὶ σὲ τοῦ ἰδὶν ὁδὸν Αἰγύπτου. 25 Ἐτι
γὰρ μικρὸν καὶ παύσεται ἡ ὀργή, ὁ δὲ θυμὸς μου
ἐπὶ τὴν βουλήν αὐτῶν. 26 Καὶ ἰγερεῖ ὁ θεὸς ἐπ'
αὐτοὺς κατὰ τὴν πληγὴν Μαδιάμ ἐν τόπῳ θλίψεως,
καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν, εἰς
τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον. 27 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ὤμου σου, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ κατα-
φθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν. 28 Ἦξει
γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαί, 29 Καὶ παρελεύσεται εἰς
Μαγγεδῶν, καὶ ἐν Μαχμὺς θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ·
καὶ παρελεύσεται φάραγγα καὶ ἦξει εἰς Ἀγγαί,
φόβος λήψεται Ῥαμὰ πόλιν Σιούλ. Φεύξεται
30 Ἡ θυγάτηρ Γαλλεὶμ, ἰπακούσεται Λαῖσά, ἰπακού-
σεται ἐν Ἀναθῶθ. 31 Καὶ ἔξιστη Μαδιβηνά καὶ
οἱ κατοικοῦντες Γιββέρ. 32 Παρακαλεῖτε σήμερον
ἐν ὁδῷ τοῦ μῆναι, τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὄρος
τὴν θυγατέρα Σιών καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ.
33 Ἰδοὺ ὁ δεσπότης Κύριος Σαβαῶθ συνταράσσει
τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται,
34 Καὶ πεσοῦνται ὑψηλοὶ μαχαίρᾳ, ὁ δὲ Λιβανὸς
σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσείται.

13 Dixit enim: In fortitudine manus meae feci, et in sapientia mea intellexi: et abstuli terminos populorum, et principes eorum deprædatus sum, et detraxi quasi potens in sublimi residentes. 14 Et invenit quasi nidum manus mea fortitudinem populorum: et sicut colliguntur ova, quæ derelicta sunt, sic universam terram ego congregavi: et non fuit qui moveret pennam, et aperiret os, et ganniret. 15 Numquid gloriabitur securis contra eum, qui secat in ea? aut exaltabitur serra contra eum, a quo trahitur? quomodo si elevetur virga contra elevantem se, et exaltetur baculus, qui utique lignum est. 16 Propter hoc mittet dominator Dominus exercituum in pinguibus ejus tennitatem: et subtus gloriam ejus succensa ardebit quasi combustio ignis. 17 Et erit lumen Israel in igne, et Sanctus ejus in flamma: et succendet, et devorabitur spina ejus, et vepres in die una. 18 Et gloria saltus ejus, et carneli ejus, ab anima usque ad carnem consumetur, et erit terrore profugus. 19 Et reliquiae ligni saltus ejus præ paucitate numerabuntur, et puer scribet eos. 20 Et erit in die illa: non adjiciet residuum Israel, et hi qui fugerint de domo Jacob, inniti super eo qui percutit eos: sed innitetur super Dominum sanctum Israel in veritate. 21 Reliquiae convertentur, reliquiae, inquam, Jacob ad Deum fortem. 22 Si enim fuerit populus tuus Israel quasi arena maris, reliquiae convertentur ex eo, consummatio abbreviata inundabit justitiam. 23 Consummationem enim et abbreviationem Dominus Deus exercituum faciet in medio omnis terræ. 24 Propter hoc, hæc dicit Dominus Deus exercituum: Noli timere populus meus habitator Sion, ab Assur: in virga percutiet te, et baculum suum levabit super te in via Ægypti. 25 Adhuc enim paululum modicumque, et consummabitur indignatio et furor meus super scelus eorum. 26 Et suscitabit super eum Dominus exercituum flagellum juxta plagam Madian in petra Oreb, et virgam suam super mare, et levabit eam in via Ægypti. 27 Et erit in die illa: auferetur onus ejus de humero tuo, et jugum ejus de collo tuo, et computrescet jugum a facie olei. 28 Veniet in Aiath, transibit in Magron: apud Machmas commendabit vasa sua. 29 Transierunt cursim Gaba sedes nostra: obstupuit Rama, Gabaath Saulis fugit. 30 Hinni voce tua filia Gallim; attende Laïsa, paupercula Anathoth. 31 Migravit Medemena: habitatores Gabim confortamini. 32 Adhuc dies est, ut in Nobe stetur: agitat manum suam super montem filiae Sion, collem Jerusalem. 33 Ecce dominator Dominus exercituum confringet lagunculam in terrore, et excelsi statura succidentur, et sublimes humiliabuntur. 34 Et subvertentur condensa saltus ferro: et Libanus cum excelsis cadet.

1 ויצא חמר ממוע ושי וגצר משקטו
 2 ונתח עליו רחם יהוה רחם
 חכמה ובינה רחם עצה ונבולה רחם
 3 ויראת יהוה : 4 וחריוו ביראת
 יהוה ולא למחאה עינו ושפוט ולא
 למשקע אזניו יוכים : 5 ושפט בצדק
 בליים והוכים במישור לענוי-הדרק והקה
 ארץ בשבט פיו וברחם שפיקו ימית
 רשע : 6 והנה צדק אזור מהגיו והחמיקה
 אזור חלציו : 7 וגר זאב ע-פכבש ונמר
 ע-בני ירפץ ועלל ובקיר ומריא וחיו
 ונער חסון נחג בם : 8 וסקה נדב תרציקה
 יחיו ירפצי גליתו וארנה כבקר ואכל-
 תבן : 9 ושעשע יונה עלי-חר פתח ועל
 מארת צפעוני נמול נדו הרה : 10 לא-הרעו
 ולא-ישחירו בכל-חר חדשי כרמל-ה
 הארץ דעה את-יהוה בפנים לגם
 מכסים : 11 ויהיה ביום חהוא נשש
 ישי אשר עמר לגם עפים אליו גים
 ירשנו ויהיה מנהגו כבוד :

12 ויהיה ביום חהוא יוסף אדניו שניה
 ידו להנות את-שאר עמו אשר ישאר
 מאשור וממצרים ומספר-רום ומפוש ומעלם
 ומשנער ומחמת ומאמי הים : 13 ונשא
 גם לבנים ואסף קדתי ושראל ונפצות
 יהודה ותפץ מארבס פנקות הארץ :
 14 וסרה הנאת אפלים וצרגי יהודה
 וברנה אפלים לא-יחמא את-יהודה ויהודה
 לא-יצר את-אפלים : 15 ופלו בכה
 פלשתים ומה יחיו ויבוי את-בני-הדם
 אדם ומואב משלוח נדם ובגן עמו
 משמעתם : 16 ויהקים יהוה את לשון
 וס-מצרים וחקת ידו עלי-הקה בעינם
 רהו ונהלה לשבעה נחלים ויהדק
 בפעלים : 17 ויהיה מסלה לשאר עמו
 אשר ישאר מאשור פאשר יהיה לשראל
 ביום עליה מארץ מצרים :

1 ואמרת ביום חהוא אדניו יהוה
 כי אנקם פי יעב אפס ותנקמני :

1 ΚΑΙ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί,
 καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται· 2 Καὶ
 ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ, πνεῦμα
 σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος,
 πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας· 3 Ἐμπλήσει
 αὐτὸν πνεῦμα φόβου θεοῦ. Οὐ κατὰ τὴν δύσιν
 κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει, 4 Ἀλλὰ
 κρινεῖ ταπεινῶ κρίσει, καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς
 τῆς γῆς, καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος
 αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβίην· 5
 Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἔξωσμένος τὴν δσφὺν
 αὐτοῦ, καὶ ἀληθεῖς ἐλημένος τὰς πλευράς. 6 Καὶ
 συμβοσκηθῇσεται λύκος μετὰ ἀρνός, καὶ πάρδαλις
 συναναπαύσεται ἱρίφῳ, καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος
 καὶ λίων ἅμα βοσκηθῇσονται, καὶ παιδίον μικρὸν
 ἄξει αὐτούς· 7 Καὶ βούς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθῇ-
 σονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται, καὶ
 λίων ὡς βούς φάγεται ἄχυρα· 8 Καὶ παιδίον
 νήπιον ἐπὶ τρωγλῶν ἀσπίδων, καὶ ἐπὶ κοίτην
 ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ. 9 Καὶ οὐ
 μὴ κακοποιήσουσιν οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι
 οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ ἁγίου μου, ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ
 σύμπασα τοῦ γινῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολλὸν
 κατακαλύψει θαλάσσης. 10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί καὶ οἱ ἀνιστάμενοι
 ἀρχεῖν ἰθύνων, ἐπ' αὐτῇ ἰθύνῃ ἱλιποῦσι, καὶ ἔσται
 ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τιμὴ. 11 Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα
 αὐτοῦ τοῦ ζηλωσαι τὸ καταλειφθῆν ἐπὶ οὐλοῖπον
 τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων
 καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας καὶ ἀπὸ
 Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ Ἑλαμιτῶν καὶ ἀπὸ ἡλίου
 ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας· 12 Καὶ ἀρεῖ σημεῖον
 εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συνάξει τοὺς ἀπολωμένους Ἰσραὴλ,
 καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συνάξει ἐκ τῶν
 τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς. 13 Καὶ ἀφαιρεθή-
 σεται ὁ ζῆλος Ἐφραῖμ, καὶ οἱ ἰχθροὶ Ἰούδα ἀπο-
 λούνται· Ἐφραῖμ οὐ ζηλώσει Ἰούδα, καὶ Ἰούδας
 οὐ θλίψει Ἐφραῖμ. 14 Καὶ πεταθήσονται ἐν
 πλοίοις ἀλλοφύλων· θάλασσαν ἅμα προνομεύσουσι
 καὶ τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ Ἰδουμαίαν, καὶ
 ἐπὶ Μωάβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν, οἱ δὲ
 νῆοι Ἀμμὼν πρῶτον ἑπακούουσιν. 15 Καὶ
 ἰσημῶσει Κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου, καὶ
 ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι
 βιαίῳ, καὶ πατάξει ἐπὶ φάραγγας ὥστε διαπορεύ-
 εσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδίμιασι· 16 Καὶ ἔσται δίοδος
 τῇ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔσται
 τῇ Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου.

1 ΚΑΙ ἰπείς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Εὐ-
 λογῶ σε Κύριε, διότι ὠργίσθης μοι καὶ ἀπέ-
 στρεψας τὸν θυμὸν σου καὶ ἠλίησάς με.

1 Et egredietur virga de radice Jessu, et
 flos de radice ejus ascendet, 2 Et requiescet
 super eum spiritus Domini: spiritus sapientiae
 et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis,
 spiritus scientiae et pietatis, 3 Et replebit
 eum spiritus timoris Domini. Non secundum
 visionem oculorum judicabit, neque secundum
 auditum aurium arguet: 4 Sed judicabit in
 justitia pauperes, et arguet in aequitate pro
 mansuetis terrae: et percutiet terram virga
 oris sui, et spiritu labiorum suorum interficiet
 impium. 5 Et erit justitia cingulum lumbo-
 rum ejus: et fides cinctorium renum ejus.
 6 Habitabit lupus cum agno: et pardus cum
 haedo accubabit: vitulus et leo et ovis simul
 morabuntur, et puer parvulus minabit eos.
 7 Vitulus et ursus pascentur: simul requies-
 cent catuli eorum: et leo quasi bos comedet
 paleas. 8 Et delectabitur infans ab ubere
 super foramine aspidis: et in caverna reguli,
 qui ablactatus fuerit, manum suam mittet.
 9 Non nocebunt, et non occident in universo
 monte sancto meo: quia repleta est terra
 scientia Domini, sicut aquae maris operientes.
 10 In die illa radix Jesse, qui stat in signum
 populorum, ipsum gentes deprecabuntur, et
 erit sepulcrum ejus gloriosum. 11 Et erit in
 die illa: adjiciet Dominus secundo manum
 suam ad possidendum residuum populi sui,
 quod relinquetur ab Assyriis, et ab Aegypto,
 et a Phetros, et ab Aethiopia, et ab Elam, et
 a Sennaar, et ab Emath, et ab insulis maris.
 12 Et levabit signum in nationes, et congre-
 gabit profugos Israel, et dispersos Juda
 colliget a quatuor plagis terrae. 13 Et
 auferetur zelus Ephraim, et hostes Juda
 peribunt: Ephraim non aemulabitur Judam,
 et Judas non pugnabit contra Ephraim. 14 Et
 volabunt in humeros Philistiim per mare,
 simul praedabuntur filios orientis: Idumaea et
 Moab praeeptum manus eorum, et filii Ammon
 obedientes erunt. 15 Et desolabit Dominus
 linguam maris Aegypti, et levabit manum
 suam super flumen in fortitudine spiritus sui:
 et percutiet eum in septem rivis, ita ut
 transeant per eum calceati. 16 Et erit via
 residuo populo meo, qui relinquetur ab As-
 syriis: sicut fuit Israeli in die illa, qua
 ascendit de terra Aegypti.

1 Et dices in die illa: Confitebor tibi
 Domine, quoniam iratus es mihi: conver-
 sus est furor tuus, et consolatus es me.

2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי
צני וחסרת נח יחזה בהירלי לישועה:
3 וישאבתם מים בשאון מפעניו מישועה:
4 ואמרתם ביום חתומ חרדי ליהודי חרצ:
בשמו חרצו קעפים עלילתיו חזקו:
כי נשגב שמו: 5 ופניו יחזה כי גאת
עמו מידעת זאת בכל-הארץ: 6 וכלי
נרפי ישבת ציון כירנול בקרבה קדוש
ישאאל:

פרשה יב

1 משא בכל אשר חזו ישעיהו בך
אמרו: 2 על הרנשפה שארגם חרימו
קול לתם הנפיו לך ונכחו פתחי נדיבים:
3 ואני צייתי למקדשי גם הראתי גבורי
לאפי עלין גאותי: 4 קול הקוץ בקהים
דמית עסרב קול שאון ממלקות גוים
גאספים יחזה צבאות מפקד צבא
מלחמה: 5 באים מארץ מרחק מהצח
השמים יחזה וכלי ועמו לחבל כל-
הארץ: 6 חילילי כי קרוב יום יחזה
פחד מפניו יבוא: 7 עלינו כל-ימים
תרפיקה וכל-לבב אנש יום: 8 ונבדלו
צירים וחדלים ואחוזו פולקה וחיליו
איש אל-רעהו ותקחו פגל להקים
פניהם: 9 הקה יום-יחזה לא אכזר
ועברה נחזיו אח לשום הארץ לשפה
וחפאיה ושמיד ממנה: 10 פירכוכי
השלים וקסליהם לא יהלי אדם חשה
השמש בצאתו ונהם לא-יגיה אורו:
11 ופקדתי על-תבלי רצה ועל-דשעים
עונם וחשבתו גאון וזים ונאנת צריצים
אשפיר: 12 אוקיר אנש מפז ואדם
מכתם אופיר: 13 על-בן שמים ארצו
ותרעש הארץ מהקוץ בעברת יחזה
צבאות ובים חרון אפו: 14 וקנה פצבי
מהח וקצאן ואין מהפץ איש אל-עמו
ופלו ואיש אל-ארצו וינסו: 15 כל-הנמצא
יבקר וכל-המספה יפול בקרב: 16 ועלליהם
ירפשו לעיניהם ישפס בניהם ונשיהם
תשגלנה: 17 הנני מעיר עליהם את-קדו
אשר-לם לא תשבו ונהב לא תפצרו:

2 Ἰδοὺ ὁ θεὸς μου σωτὴρ μου, πισποῖθός ἔσομαι
ἐπ' αὐτῇ, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· διότι ἡ δύξις μου
καὶ ἡ αἰνεσίς μου Κύριος, καὶ ἰγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν. 3 Καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης
ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. 4 Καὶ ἱρεῖς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ·
μνησθεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 5 Ὑμνί-
σατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν·
ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 6 Ἀγαλλιᾶσθε
καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη
ὁ ἄγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

1 Ὅρασις ἣν εἶδεν Ἡσαίας υἱὸς Ἀμώς κατὰ
Βαβυλῶνος. 2 Ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον,
ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ,
ἀνοῖξατε οἱ ἄρχοντες. 3 Ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἰγὼ
ἄγω αὐτούς· γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν
θυμὸν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες. 4 Φωνὴ
ἰθὺν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὄρειν, ὅμοια ἰθὺν πολλῶν,
φωνὴ βασιλείων καὶ ἰθὺν συνηγμένων. Κέριος
Σαβαώθ ἐντάτταται ἔθνεσι ὀπλομάχῃ, 5 Ἐρχεσθαι
ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἀπρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ,
Κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 6 Ὁλοῦζετε· ἰγγὺς γὰρ
ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ θεοῦ ἦξει.
7 Διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται, καὶ πᾶσα
ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει· 8 Ταραχθήσονται οἱ
πρίσβεις, καὶ ὥδινες αὐτοὺς ἔξουσιν ὡς γυναῖκες
τικτούσας· καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν
ἕτερον καὶ ἰκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν
ὡς φλόξ μεταβαλοῦσιν. 9 Ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου
ἔρχεται ἀνίας θυμοῦ καὶ ὀργῆς, θεῖναι τὴν
οἰκουμένην ἔρημον καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι
ἐξ αὐτῆς. 10 Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ
Ὁρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς οὐ
δώσουσι, καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος,
καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. 11 Καὶ
ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλην κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἀπολῶ ἔθριν ἀνόμων,
καὶ ἔθριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω. 12 Καὶ ἔσονται
οἱ καταλειμμένοι ἐντιμοὶ μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ
ἄπυρον, καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἐντιμὸς ἢ ὁ
λίθος ὁ ἐν Σουφίρ. 13 Ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται,
καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ
θυμὸν ὀργῆς Κυρίου Σαβαώθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣν ἂν
ἐπὶ λθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ. 14 Καὶ ἔσονται οἱ κατα-
λειμμένοι ὡς δορκάδιον φεύγον καὶ ὡς πρόβατον
πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων, ὥστε
ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι, καὶ
ἄνθρωπος εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ διώξεται. 15 Ὅς
γὰρ ἂν ἄλφ ἡττηθήσεται, καὶ οἵτινες συνηγμένοι
εἰσὶ πεσοῦνται μαχαίρᾳ. 16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
ράξουσιν ἰνώπιον αὐτῶν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν
προνομήσουσι, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν.
17 Ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς Μήδους, οἱ ἄργυριον
οὐ λογίζονται οὐδὲ χρυσίου χρεῖαν ἔχουσι.

2 Ecce Deus salvator meus, fiducialiter agam,
et non timebo: quia fortitudo mea, et laus
mea Dominus, et factus est mihi in salutem.
3 Haurietis aquas in gaudio de fontibus sal-
vatoris: 4 Et dicetis in die illa: Confitemini
Domino, et invocate nomen ejus: notas facite
in populis adinventiones ejus: mementote
quoniam excelsum est nomen ejus. 5 Cantate
Domino quoniam magnifice fecit: annuntiate
hoc in universa terra. 6 Exulta, et lauda
habitatio Sion: quia magnus in medio tui
sanctus Israel.

CAPUT XIII.

1 Oñus Babylonis, quod vidit Isaias filius
Amos. 2 Super montem caliginosum levate
signum, exaltate vocem, levate manum, et
ingrediantur portas duces. 3 Ego mandavi
sanctificatis meis, et vocavi fortes meos in ira
mea, exultantes in gloria mea. 4 Vox multi-
tudininis in montibus, quasi populorum fre-
quentium: vox sonitus regum, gentium
congregatarum: Dominus exercituum præcepit
militiæ belli, 5 Venientibus de terra procul,
a summitate cæli: Dominus, et vasa furoris
ejus, ut disperdat omnem terram. 6 Ululate,
quia prope est dies Domini: quasi vastitas
a Domino veniet. 7 Propter hoc, omnes
manus dissolventur, et omne cor hominis
contabescet, 8 Et conteretur. Torsiones et
dolores tenebunt, quasi parturiens, dolebut:
unusquisque ad proximum suum stupebit,
facies combustæ vultus eorum. 9 Ecce dies
Domini veniet, crudelis, et indignationis
plenus, et iræ furorisque, ad ponendam terram
in solitudinem, et peccatores ejus conterendos
de ea. 10 Quoniam stellæ cæli, et splendor
earum, non expandent lumen suum: obtene-
bratus est sol in ortu suo, et luna non
splendebit in lumine suo. 11 Et visitabo
super orbis mala, et contra impios iniquitatem
eorum, et quiescere faciam superbiam infide-
lium, et arrogantiam fortium humiliabo. 12 Pretiosior erit vir auro, et homo mundo
obrizo. 13 Super hoc cælum turbabo: et
movebitur terra de loco suo, propter indig-
nationem Domini exercituum, et propter diem
iræ furoris ejus. 14 Et erit quasi danula
fugiens, et quasi ovis: et non erit qui
congreget: unusquisque ad populum suum
convertetur, et singuli ad terram suam fugient.
15 Omnis, qui inventus fuerit, occidetur: et
omnis, qui supervenerit, cadet in gladio. 16 In-
fantes eorum allidentur in oculis eorum: diri-
pientur domuseorum, et uxores eorum violabun-
tur. 17 Ecce ego suscitabo super eos Medos,
qui argentum non quaerant, nec aurum velint:

18 וקשחות נערים תרפצנה ופררשון
לא ירחמו על-בנים להתקום עינם:
19 והיתה קבל צבי ממלכות תפארת ונאון
פשהים במהפכת אלהים את-סדם ואת-
עמרה: 20 לא תשכב לנצח ולא תשפון
עד-דור ודור ולא יתהל של עד-כי ורעים
לא ירצצו שם: 21 ורקצאשם צינים וקלצו
במיתתם אותם ושאכנו שם בנות העזה
ושעיריהם ירקורשם: 22 וצגה איים
באלמנותיו ונשים בתיכלי עג וקרוכ
לכוא עפה ונמיה לא ימשכו:

פרשה יד

1 כי ירחם יהוה את-עמך ובחר עול
בשקלא והפיקם על-אדמתם ונלחח הגל
עליהם ונספחו על-בית געלב: 2 והלקחם
עמי והביאום אל-מקום והתנחלו
בית-ישאל על אדמת יהוה לעבדים
ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו
בלשונותם: 3 והנה ביום הקים
יהוה לה מצצת ומרגת ומרה-עבדה
הקשה אשר עבר-ה: 4 וקשאת חשאל
הנה על-גלה קבל ואמרת איה שבת
לש שבתה מדה-ה: 5 שבר יהוה משה
רשעים שבט משלים: 6 מכה עמים
בעבדה מפת בלתי סנה רחב באה נזים
מדה בלי חשק: 7 נחה שחטה קל-
הארץ פצהו רח: 8 בם-ברשעים שמוהו
לה ארץ לבנו מאו שלבת לא-יעלה
הפרת עלינו: 9 שאל מפתח הננה לה
להבאת בואה עזר לה רפאים קל-עתודי
ארץ הקים ממשאותם קל מלכי נזים:
10 בלם נענו ונאמרו אליה בם-אמת חלית
קמונו אלינו נמשלת: 11 הנהר שאל
נאונה חמית נבליה תחליה נצע רפה
ומכסה תלעה: 12 איה נקלת משמים
חילל בן-שחר נמצת לארץ חולש על-
נזים: 13 ואמת אמרת בלבדה השמים
אעלה ממעל לקברא אל ארים פסאי
ואשב בהר-מועד בן-פתני צפון: 14 אעלה
על-במתי עב אדמה לעליו: 15 איה
אל-שאל הנהר אל-נרפת-הבור: 16 ראה
אליה ונפוחו אליה ותפוגגה הנה
האיש מנני הארץ מרעיש ממלכות:

18 Τοξέματα νεανίσκων συντρίψουσι, καὶ τὰ
τέκνα ὕμων οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις
σου φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. 19 Καὶ ἔσται
Βαβυλῶν, ἣ καλεῖται ἐνδοξος ἀπὸ βασιλείας
Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σόδομα
καὶ Γόμορρά· 20 Οὐ κατοικήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ
πολλῶν γενεῶν, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἀραβες,
οὐδὲ ποιμίνες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ. 21
Καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία, καὶ ἰμπλησθή-
σονται αἱ οἰκαίαι ἡχῶ· καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ
σειρήνες, καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται, 22 Καὶ
ὄνοκύνταυροι ἐκεῖ κατοικήσουσι, καὶ νοσσοποιηθούσιν
ἐχίναι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν. Ταχὺ ἔρχεται καὶ
οὐ χρόνι.

ΚΕΦ. ιδ'.

1 ΚΑΙ ἐλεήσει Κύριος τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐκλείξει αὐτὸν
τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ
ὁ γειώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτούς, καὶ προστε-
θήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ, 2 Καὶ λήφονται
αὐτοὺς ἔθνη καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ
κατακληρονομήσουσι, καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς
γῆς εἰς δούλους καὶ δούλας· καὶ ἔσονται αἰχμά-
λῳτοι οἱ αἰχμαλωτίσαντες αὐτούς, καὶ κυριευθή-
σονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν. 3 Καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναπαύσει σε Κύριος ἀπὸ τῆς
ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου τῆς δουλείας σου τῆς
σκληρᾶς ἧς ἰδούλευσας αὐτοῖς. 4 Καὶ λήψῃ τὸν
θρήνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Βαβυλῶνος· πῶς
ἀναπέπαιται ὁ ἀπαιτῶν, καὶ ἀναπέπαιται ὁ
ἐπισπουδαστής; 5 Συντρίψε Κύριος τὸν ζυγὸν
τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων· 6
Πατάξας ἔθνος θυμῷ πληγῇ ἀνιάτω, παίων
ἔθνος πληγῇ θυμοῦ ἧ οὐκ ἐφείσατο, ἀνεπαύσατο
πεισθώς. 7 Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης,
8 Καὶ τὰ ἔθλα τοῦ Λιβάνου ἐφράνθησαν ἐπὶ
σοὶ καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου Ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμη-
σαι, οὐκ ἀνίβη ὁ κόπτων ἡμᾶς. 9 Ὁ ἔδης
κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι· συνηγήθησαν
σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ
ἐγείραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς
ἐθνῶν. 10 Πάντες ἀποκριθήσονται καὶ ἑροῦσὶ σοὶ
Καὶ σὺ ἐάλως ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐν ἡμῖν δὲ κατε-
λογίσθης. 11 Κατέβη εἰς ἔδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ
εὐφροσύνη σου· ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ
τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ. 12 Πῶς ἐξέπεισεν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἐωσφόρος ὁ πρῶτος ἀνατέλλων; συνε-
τρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ
ἔθνη. 13 Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου Εἰς τὸν
οὐρανὸν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν ἀστέρων τοῦ
οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καθιῶ ἐν ὕρει
ὑψηλῇ ἐπὶ τὰ ὕρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν,
14 Ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν, ἴσομαι ὅμοιος
τῷ ὑψίστῳ. 15 Νῦν δὲ εἶπες ἄδην καταβήσῃ καὶ
εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς. 16 Οἱ ἰδόντες σε
θαυμάσουσι ἐπὶ σοὶ καὶ ἑροῦσιν Οὗτος ὁ ἄνθρω-
πος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς,

18 Sed sagittis parvulos interficient, et lactan-
tibus uteris non miserebuntur, et super filios
non parceret oculus eorum. 19 Et erit Babylon
illa gloriosa in regnis, incluta superbia
Chaldaeorum, sicut subvertit Dominus Sodo-
mam et Gomorrhham. 20 Non habitabitur
usque in finem, et non fundabitur usque ad
generationem et generationem: nec ponet ibi
tentoria Arabs, nec pastores requiescent ibi.
21 Sed requiescent ibi bestiae, et replebuntur
domus eorum draconibus: et habitabunt ibi
struthiones, et pilosi saltabunt ibi: 22 Et
respondebunt ibi ululae in aedibus ejus, et
sirenes in delubris voluptatis. Prope est ut
veniat tempus ejus, et dies ejus non elonga-
buntur.

CAPUT XIV.

1 MISEREBITUR enim Dominus Jacob, et
eligit adhuc de Israel, et requiescere eos faciet
super humum suam: adjungetur advena ad eos,
et adhærebit domui Jacob. 2 Et tenebunt eos
populi, et adducent eos in locum suum: et
possidebit eos domus Israel super terram Do-
mini in servos et ancillas: et erunt capientes
eos, qui se ceperant, et subjicient exactores suos.
3 Et erit in die illa: cum requiem dederit tibi
Deus a labore tuo, et a concussionem tua, et a
servitute dura, qua ante servisti: 4 Sumes
parabolam istam contra regem Babylonis, et
dices: Quomodo cessavit exactor, quievit tribu-
tum? 5 Contrivit Dominus baculum impiorum,
virgam dominantium, 6 Cædentem populos
in indignatione, plaga insanabili, subjicientem
in furore gentes, persequentem crudeliter.
7 Conquievit et siluit omnis terra, gavisa est
et exultavit: 8 Abietes quoque lætatiæ sunt
super te, et cedri Libani: ex quo dormisti,
non ascendet qui succidat nos. 9 Infernus
subter conturbatus est in occursum adventus
tui, suscitavit tibi gigantes. Omnes principes
terræ surrexerunt de soliis suis, omnes
principes nationum. 10 Universi responde-
bunt, et dicent tibi: Et tu vulneras es
sicut et nos, nostri similes effectus es. 11 De-
tracta est ad inferos superbia tua; concidit
cadaver tuum: subter te sternetur tineæ, et
operimentum tuum erunt vermes. 12 Quo-
modo cecidisti de cælo lucifer, qui mano
oriebaris? corruisti in terram, qui vulnerabas
gentes? 13 Qui dicebas in corde tuo: In
cælum conscendam, super astra Dei exaltabo
solum meum, sededo in monte testamenti,
in lateribus aquilonis. 14 Ascendam super
altitudinem nubium, similis ero Altissimo.
15 Verumtamen ad infernum detraheris in pro-
fundum lacu: 16 Qui te viderint, ad te inclina-
buntur, teque prospicient: Numquid iste est
vir, qui conturbavit terram, qui concussit regna,

17 וְשֵׁם הַבֵּל פְּדָדָר וְעָרָיו חָרָם אֲסִירָיו
לֹא-תָחָה בְּיָחָה: 18 כִּלְמִלְכִּי נֹחַם בְּלֵם
שָׁכְדִי בְּכָדֹר אִישׁ בְּבִיתוֹ: 19 וְאִתָּח
הַשְׁלַכְתָּ מִחִבְרֹת פְּגָזָר נִתְעָב לְבֶשׂ חֲרָגִים
מִזְעָנִי חֲרָב יוֹדְדִי אֶל-אֲבָגֵי-כֹד פְּתָר
מִוֶּבֶם: 20 לֹא-חָתַד אֶתֶם פְּקֻבֵּיָה כִּי-
אֲרָצָה שְׁחָתָה עִמָּךְ הֲרָגְתָּ לֹא-יִחְיֶה
לְעוֹלָם זָרַע מִרְעִים: 21 הֲקִינֹה לְבָנִי
מִטְבָּח בָּעֵלֶן אֲבָתָם כִּלְמִלְכִּי וְגִרְשֹׁו אֲרָץ
וְקִלְכִּי פִּגְרֵי-הַבֵּל עָרִים: 22 וְקִמְתִּי עֲלֵיהֶם
נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְכָל־שֵׁם
וְשָׁאֵר וְנָן וְגִדְדָה נְאֻם-יְהוָה: 23 וְשִׁמְתִּיהָ
לְמוֹרָשׁ הַפֶּדָּה וְאֲנִי-מִיָּמִים וְאֶמְשָׁא-אֶתְרָהּ
בְּמִשְׁתַּמָּה הַשְׁמָדָה נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת:
24 נִשְׁפָּע יְהוָה צְבָאוֹת לְאֹמֶר
אֶם-לֹא כִּשְׁמֵר דְּמִיתִי בְּנֵי הַיָּחָה וְכִשְׁמֵר
יַעֲזָבִי תִּיֵּא הַקְּדוֹם: 25 לְשִׁפָּר אֲשׁוּר
בְּאֲרָצִי וְעַל-חֲבָרִי אֲבִיכְפֹה וְקָר מַעֲלִיָּהֶם
עָלֹו וְסָבְלוּ מַעַל שְׁכָמוֹ יָסֹד: 26 זֹאת
הַעֲצָה הַיַּעֲזָבָה עַל-כִּלְמִלְכִּי וְזֹאת הַקְּדוֹ
הַפְּתִיחָה עַל-כִּלְמִי: 27 כִּי-יִהְיֶה צְבָאוֹת
יִפֹּץ וְיָבִי יִפֹּץ וְיָבִי הַפְּתִיחָה וְיָבִי יִשְׁבְּכָה:
28 בְּשִׁנְת־מוֹת הַמִּלְחָמָה אֲחֹזֶה הַיָּחָה
הַפְּתִיחָה הַיָּחָה: 29 אֶל-תִּשְׁמָחִי כִּלְמִלְכִּי בְּלֵם
כִּי נִשְׁפָּר שְׁכָמוֹ מִכָּדָר כִּי-מִשְׁלָרֵשׁ נִחַשׁ
נָאִם אֲפָע וּפְדָרִי שָׁרָה מַעֲרָה: 30 וְרַעֲבֹ
בְּכֹחֵי דָלִים וְאֲבִיזִים לְקִטָּח וְרַעֲבֹ
וְהִמְתִּי בְּרַעֲבֹ שְׁרָשָׁה וְשִׁמְתִּיהָ יָחָה:
31 חֲלִילִי שֶׁעַל וְעַתְד־עִיר נִמְנוֹ בְּלִשְׁת
כִּלְמִי כִּי מִצְפּוֹן עָשָׂן כָּאִי וְאִין בִּזְרָד
בְּמִיזְרָדִי: 32 וְהִמְתִּי-יַעֲזָבָה מִלְּאֲבָרְגֵי כִי
יָחָה יִפֹּד צִיּוֹן וְהִיא יִחְסֹו עֲנִי עֲמִי:

פרשה טו

1 מִשְׁמָה מִוֶּבֶם כִּי בְּלִיל שָׁדָד עָר מִוֶּבֶם
נִדְמָה כִּי בְּלִיל שָׁדָד קִיר-מִוֶּבֶם נִדְמָה:
2 עָלָה חֲבָרֹת וְיִכְוֹן הַפְּתִיחָה לְבָבִי
עַל-כָּבוֹד וְעַל מִדְבָּר מִוֶּבֶם וְלִיל בְּכָל-
רִאשִׁי חֲרָחָה כִּלְמִלְכִּי דְּרַעֲבֹ: 3 בְּהִזְבְּרִי
חֲבָרֹת עָלָה עַל בְּהִזְבְּרִי וּבְהִזְבְּרִי
כִּלְמִלְכִּי וְלִיל יָדָה בְּכָבִי: 4 וְהִזְבְּרִי חֲשָׁבוֹן
וְאֶל-עָלָה עֲרִיבָה נִשְׁפָּע קוֹלָם עַל-כָּבוֹד
חֲלִילִי מִוֶּבֶם וְיָעִיב נִפְשֹׁו יָרַעַח לוֹ:

17 Ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καθίλει, τοὺς ἐν ἰπαγωγῇ οὐκ ἔλυσεν. 18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἰθῶν ἰκοιμήθησαν ἐν τιμῇ, ἄνθρωπος ἐν τῇ οἰκῇ αὐτοῦ. 19 Σὺ δὲ βίβησθαι ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἰβδελυγμένους, μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἰκκεντημένων μαχαίραις καταβαινόντων εἰς ἄδου. 20 Ὅν τρόπον ἰμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔστι καθαρόν, 20 Οὕτως οὐδὲ σὺ ἔσθι καθαρός, διότι τὴν γῆν μου ἀπώλυσας καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας· οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰῶνα χρόνος, σπέρμα πονηρόν. 21 Ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆσαι ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι καὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν καὶ ἐμπλήσωσι τὴν γῆν πολέμων. 22 Καὶ ἰπαναστήσονται αὐτοῖς, λέγει Κύριος Σαβαώθ, καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα καὶ κατάλειμμα καὶ σπέρμα· τὰδε λέγει Κύριος. 23 Καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον ὥστε κατοικεῖν ἰχθίνους, καὶ ἔσται εἰς οὐδέν· καὶ θήσω αὐτὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν. 24 Τὰδε λέγει Κύριος Σαβαώθ Ὅν τρόπον ἔρηκα οὕτως ἔσται, καὶ ὅν τρόπον βεβούλευμαι οὕτως μενεῖ, 25 Τοῦ ἀπολλοῦσιν τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἰμῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου· καὶ ἴσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται. 26 Ἐἴη ἡ βουλή ἡν βεβούλευται Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. 27 Ἄ γὰρ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει; 28 Τοῦ ἔτους οὐ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἰγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο. 29 Μὴ εὐφρανθήητε οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, συνιερῖβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παῖοντος ἰμάς· ἰκ γὰρ σπέρματος ὄφεις ἐξελεύσεται ἐκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἐκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετάμενοι, 30 Καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ· πτωχοὶ δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνῃ ἀναπαύσονται· ἀνελὶ δὲ ἐν λιμῇ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμμα σου ἀνελεί. 31 Ὁλολύετε πύλαι πύλων, κικραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. 32 Καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἰθῶν; ὅτι Κύριος ἰθεμελίωσε Σιών, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. 15.

1 Τὸ ῥῆμα κατὰ τῆς Μωαβίτιδος. Νεκρὸς ἀπολείπει ἡ Μωαβίτις, νεκρὸς γὰρ ἀπολείπει τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος. 2 Ἀνέστησεν ἰφ' ἑαυτούς, ἀπολείπει γὰρ καὶ Διηβὼν, οὐ ὁ βωμὸς ὕμνων· ἐκεῖ ἀναβήσονται κλαίειν, ἐπὶ Ναβαὺ τῆς Μωαβίτιδος. Ὁλολύετε, ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα, πάντες βραχιόνες κατατετμημένοι, 3 Ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε ἀάκους, καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες ὀλολύετε μετὰ κλαυθμοῦ. 4 Ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλί, ἔως Ἰασὰ ἡ κοῦσση ἡ φωνὴ αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἡ δόσφες τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνώσεται.

17 Qui posuit orbem desertum, et urbes ejus destruxit, vinetis ejus non aperuit carcerem? 18 Omnes reges gentium universi dormierunt in gloria, vir in domo sua. 19 Tu autem projectus es de sepulcro tuo, quasi stirps inutilis pollutus, et obvolutus cum his qui interfecti sunt gladio, et descenderunt ad fundamenta laci, quasi cadaver putridum. 20 Non habebis consortium, neque cum eis in sepultura: tu enim terram tuam disperdidisti, tu populum tuum occidisti: non vocabitur in æternum semen pessimorum. 21 Præparate filios ejus occisioni in iniquitate patrum suorum: non consurgent, nec hereditabunt terram, neque implebunt faciem orbis civitatum. 22 Et consurgam super eos, dicit Dominus exercituum: et perdam Babylonis nomen, et reliquias, et germen, et progeniem, dicit Dominus. 23 Et ponam eam in possessionem ericii, et in paludes aquarum, et scopabo eam in scopā terens, dicit Dominus exercituum. 24 Juravit Dominus exercituum, dicens: Si non, ut putavi, ita erit: et quomodo mente tractavi, 25 Sic eveniet: ut conteram Assyrium in terra mea, et in montibus meis conculcem eum: et auferetur ab eis jugum ejus, et onus illius ab humero eorum tolletur. 26 Hoc consilium, quod cogitavi super omnem terram, et hæc est manus extenta super universas gentes. 27 Dominus enim exercituum decrevit: et quis poterit infirmare? et manus ejus extenta: et quis avertet eam? 28 In anno, quo mortuus est rex Achaz, factum est onus istud: 29 Ne læteris Philisthæa omnis vi, quoniam comminuta est virga percussoris tui: de radice enim colubri egredietur regulus, et semen ejus absorbens volucrem. 30 Et pascentur primogeniti pauperum, et pauperes fiducialiter requiescent: et interire faciam in fame radicem tuam, et reliquias tuas interficiam. 31 Ulula porta, clama civitas: prostrata est Philisthæa omnis: ab aquilone enim fumus veniet, et non est qui effugiet agmen ejus. 32 Et quid respondebitur nuntiis gentis? Quia Dominus fundavit Sion, et in ipso sperabunt pauperes populi ejus.

CAPUT XV.

1 ONUS Moab. Quia nocte vastata est Ar Moab, conticuit; quia nocte vastatus est murus Moab, conticuit. 2 Ascendit domus, et Dibon ad excelsa in planctum super Nabo, et super Medaba, Moab ululavit: in cunctis capitibus ejus calvitium, et omnis barba radetur. 3 In triviis ejus accincti sunt sacco: super tecta ejus, et in plateis ejus omnis ululatus descendit in fletum. 4 Clamabit Hesebon, et Eleale, usque Jasa audita est vox eorum; super hoc expediti Moab ululabunt, anima ejus ululabit sibi.

לפי למואב וזעק בריחה עד צער
עגלות שלשנה פיו מעלה הלוחות בבכי
יעלה בו פי ברחו חזנים זעזעת שבר
יעירו: פירמי נמרים משפוח וחי
פירבש חציר קלה ושא נרק לא העה:
על-כן ותרבה עשה ופחדם על נחל
העדרים ושאם: פירקופה העקרה
את-נבול מואב עד-אגליל ולקחה ובאר
אלים ולקחה: פי מי דימון מלאי דם
פראשית על-דימון נקפות לפלישת מואב
ארה ולשאקית אדמה:

פרשה טז:

1 שלח-חבר מושל-ארץ מסלע מדברך
אליהר ברת-ציון: 2 והנה כעוף-נווד קו
משלח תחילתו בנות מואב מעדרות
לארצו: 3 הבראו צדה עשני פלילה
שירי כליל צלח ברחו צהרם סתרי
נדרים נודד אל-תגלי: 4 נגורו בך נדמי
מואב הורס-סתר למו מפני שורד פראס
הפיל קלה שור תמו רמס מיד-הארץ:
5 והוכן בחדל פלא ונשב עלי
באמת באהל דוד שפט ודרש משפט
ומהר צדה: 6 שמענו באור-מואב גא
מאד גאורו ונאוכו ועברתו לארצו בדיו:
7 לכן יליל מואב למואב קלח יליל
לאשש קיר-חרשת תהו אה-נבאים:
8 פי שדמות חשבון אמלל גפן שבקח
פעל נים קלמי שרונה עד-צער נגעו
תעו מדבר שלח-תיה נמשו עברו דם:
9 על-כן אבכה בבכי יעזר גפן שבקח
ארצו דמעת חשבון ואל-עלה פי
על-הצדה ועל-הצדה היד נקל:
10 ונאסח שמחה וגיל מיד-הארץ
ובכרמים לארצו לא ירעע ניו פיהים
לארצו הצדה היד השפתי: 11 על-כן
מעי למואב פגור נחמו וחרגי לקיר חרש:
12 והנה כירנאח פירנאח מואב על-הצדה
ובא אל-מקדשו להחפלה ולא יוכל: 13 ונה
הדבר אשר דבר והנה אל-מואב מאו:
14 ועתה דבר והנה לאמר בשלש שנים
פשאן שקיר ונקלה פכוד מואב ככל
חמסון הרב ושאר מעט מוצר לוא כביר:

5 Ἡ καρδία τῆς Μωαβιτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως
Σηγῶρ· Δάμαλις γὰρ ἴσθι τριετής, ἐπὶ δὲ τῆς
ἀναβάσεως Λουὶθ πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται
τῇ ὁδῷ Ἀρωνιέμ· βοᾷ σύντριμμα καὶ σεισμός,
6 Τὸ ὕδωρ τῆς Νεμρηέμ ἱερμον ἔσται, καὶ ὁ χόρτος
αὐτῆς ἐκλείψει· χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται.
7 Μὴ καὶ οὗτως μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ
τὴν φάραγγα Ἀραβας καὶ λήψονται αὐτήν.
8 Συνήψε γὰρ ἡ βοή τὸ ὕμνον τῆς Μωαβιτιδος τῆς
Ἀγαλείμ, καὶ ὀλολυγμός αὐτῆς ἕως τοῦ Αἰλείμ.
9 Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Δειμῶν πληθήσεται αἵματος·
ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Δειμῶν Ἀραβας, καὶ ἀρῶ τὸ
σπέρμα Μωάβ καὶ Ἀρυὴλ καὶ τὰ κατάλοιπον Ἀδαμα.

KEΦ. 15.

1 ἈΠΟΣΤΕΛΩ ὡς ἱερπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν· μὴ
πέτρα ἱερμός ἴσθι τὸ ὄρος θυγατρὸς Σῶν; 2 Ἐσθ
γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπταμένου νοσοῦς ἀφρηγμένος,
ἔσθ θυγάτηρ Μωάβ, ἔπειτα δὲ Ἀρων πλείονα
3 Βουλεύου, ποιεῖ τε σκέπη πίνθους· Αὕτη διὰ
παντὸς ἐν μεσημβρινῷ σκοτίᾳ φεύγουσιν, ἐξίστησαν.
Μὴ ἄχθῃς, 4 Παραϊκῆσαι σοι οἱ φυγάδες Μωάβ·
ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος,
ὅτι ἦρθη ἡ συμμαχία σου, καὶ ὁ ἀρχὼν ἀπώλετο
ὁ καταπατὼν ἀπὸ τῆς γῆς. 5 Καὶ διορθωθήσεται
μετ' ἐλίου θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ
ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν
κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην. 6 Ἡκούσαμεν
τὴν ὕβριν Μωάβ, ὑβριστῆς σφόδρα, τὴν ὑπερηφα-
νίαν ἐξῆρα. Οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου, οὐχ οὕτως.
7 Ὁλολύξει Μωάβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβιτιδί πάντες
ὀλολύξουσιν· τοῖς κατοικοῦσι δὲ Σιθ μελετήσεις,
καὶ οὐκ ἐντραπήσῃ 8 Τὰ πείδια ἔσειβῶν. Πεν-
θήσει ἄμπλος Σιβαμά· καταπίνοντες τὰ ἔθνη,
καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς ἕως Ἰαζήρ·
οὐ μὴ συνάψῃτε, πλανήθητε τὴν ἱερμον, οἱ ἀπε-
σταλμένοι ἱκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς
τὴν θάλασσαν. 9 Διὰ τοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν
κλαυθμὸν Ἰαζήρ ἀμπέλον Σιβαμά· τὰ δένδρα
σου κατέβαλεν Ἑσειβῶν καὶ Ἐλεαλί, ὅτι ἐπὶ τῷ
θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τραγῳ σου καταπατήσω, καὶ
πάντα πεσοῦνται. 10 Καὶ ἀρθήσεται ἐφ' ὀροσύνη
καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων, καὶ ἐν τοῖς
ἀμπελῶσι σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ οὐ μὴ
πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πίπνεται γὰρ.
11 Διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωάβ ὡς καθάρα
ἠχῆσει, καὶ τὰ ἐντός μου ὡς τεῖχος ἐνεκαίνισας.
12 Καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπήναι σε, ὅτι ἐκοπίασε
Μωάβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ εἰσέλθεται εἰς τὰ
χειροποίητα αὐτῆς ὥστε προσεύξασθαι, καὶ οὐ μὴ
δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτόν. 13 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ
ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μωάβ, ὅποτε ἐλάλησε.
14 Καὶ νῦν λέγω Ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἔτων μισθοῦ
ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωάβ παντὶ τῷ πλούτῳ
τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστός καὶ οὐκ
ἐντιμος.

5 Cor meum ad Moab clamabit, vectes ejus
usque ad Segor vitulam conternantem: per
ascensum enim Luith flens ascendet, et in via
Oronaim clamorem contritionis levabunt.
6 Aquæ enim Nemrim desertæ erunt, quia
aruit herba, defecit germen, viror omnis
interiit. 7 Secundum magnitudinem operis,
et visitatio eorum: ad torrentem salicum
ducent eos. 8 Quoniam circuevit clamor
terminum Moab: usque ad Gallim ululatus
ejus, et usque ad Puteum Elim clamor ejus.
9 Quia aquæ Dibon repletæ sunt sanguine:
ponam enim super Dibon additamenta: his
qui fugerint de Moab leonem, et reliquiis
terræ.

CAPUT XVI.

1 EMITTE agnum Domine dominatorem
terræ, de Petra deserti ad montem filiæ Sion.
2 Et erit: sicut avis fugiens, et pulli de nido
avolantes, sic erunt filiæ Moab in transensu
Arnon. 3 Ini consilium, coge consilium:
pone quasi noctem umbram tuam in meridie:
absconde fugientes, et vagos ne prodas.
4 Habitabunt apud te profugi mei: Moab
esto latibulum eorum a facie vastatoris: finitus
est enim pulvis, consummatus est miser:
defecit qui conculcabat terram. 5 Et præ-
parabitur in misericordia solium, et sedebit
super illud in veritate in tabernaculo David,
judicans et querens judicium, et velociter
reddens quod justum est. 6 Audivimus
superbiam Moab, superbus est valde: super-
bia ejus, et arrogantia ejus, et indignatio ejus,
plusquam fortitudo ejus. 7 Idcirco ululabit
Moab ad Moab, universus ululabit: his, qui
lætantur super muros cocti lateris, loquimini
plagas suas. 8 Quoniam suburbana Hesebon
deserta sunt, et vineam Sabama domini
gentium exciderunt: flagella ejus usque ad
Jazer pervenerunt: erraverunt in deserto,
propagines ejus relictæ sunt, transierunt
mare. 9 Super hoc plorabo in fletu Jazer
vineam Sabama: inebriabo te lacryma mea
Hesebon, et Eleale: quoniam super vinde-
miam tuam, et super messem tuam vox cal-
cantium irruit. 10 Et auferetur lætitia et
exultatio de Carmelo, et in vineis non exulta-
bit neque jubilabit: vinum in torculari non
calcabit qui calcare consueverat: vocem
calcantium abstuli. 11 Super hoc venter
meus ad Moab quasi cithara sonabit, et
viscera mea ad murum cocti lateris. 12 Et
erit: cum apparuerit quod laboravit Moab
super excelsis suis, ingreditur ad sancta sua
ut obsecret, et non valebit. 13 Hoc verbum,
quod locutus est Dominus ad Moab ex tunc:
14 Et nunc locutus est Dominus, dicens: In
tribus annis, quasi anni mercenarii, auferetur
gloria Moab super omni populo multo, et relin-
quetur parvus et modicus, nequaquam multus.

י מִשָּׁה וּפְשָׁן חֶגְרָה וּפְשָׁן מִיָּדָה מִיָּדָה
וְהַיְתָח מִצִּי מִסְלָח : 2 עֲזָבוֹת עֲבֵי עֲרֹעַר
לְעִדְרִים תְּהַלִּיחַ וְרִבְצֵי וְאֵין מִחֲרִיר :
3 וְנִשְׁבַּת מִבְּצָר מִמַּעֲרֹם וּמִמְלָכָה מִדְּמִשָּׁה
וְשֹׁאֵר אֲרָם כִּכְבֹּד בְּגִירֵי שְׂרָאֵל יִהְיֶה נָאִם
יְהוָה צְבָאוֹת : 4 וְהָיָה בָּיִת חֲחֹמָה
יִהְיֶה כְּבֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמֹן בִּשְׁרֵי יִרְחָה :
5 וְהָיָה כְּאִשָּׁה חֲצִיר הָיָה וְרִצָּה שְׂגָלִים
וְהָיָה וְהָיָה כְּמִלְחָמָה שְׂגָלִים בְּעֵמֶק
רַפְּאִים : 6 וְנִשְׁאָר בָּהּ עֲלָלוֹת כְּנָחַף וְיָת
שְׂגָלִים שְׂלֵשָׁה גִּרְפִּים בְּרִאשׁ אֲמִיר אֲרִבְעָה
חֲמִשָּׁה בְּסַעֲפֵיהֶם כְּרִיחַ נֶאֱמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל : 7 בָּיִת חֲחֹמָה יִשְׁעָה הָאֲדָמָה
עַל־עֲלָהּ וְעִלָּיו אֲלֵי־קִדּוֹשׁ וְשֹׁאֵל
תְּרַאֲיָה : 8 וְלֹא יִשְׁעָה אֲלֵי־הַמִּזְבֵּחוֹת
מִעֲשֶׂה הָיָה וְאֲשֶׁר עָשָׂה אֲצַבְעֹתָיו לֹא
יִרְאֶה וְהָאֲשֶׁרִים וְהַחֲמִיקִים : 9 בָּיִת
חֲחֹמָה יִהְיֶה עֲבֵי מַעֲרֹה כְּעִזְבוֹת חֲחֹמָה
וְהָאֲמִיר אֲשֶׁר עֲזָבוּ מִסְּגָן בְּגִן יִשְׂרָאֵל
וְהַיְתָח שְׂמִיחָה : 10 כִּי שְׂלַחְתָּ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְצִוִּי מַעֲרֹה לֹא זָכַרְתָּ עַל־כֵּן תִּשְׁעִי
כְּטַעֲי נַעֲמָנִים וְזָכַרְתָּ זֶה תִּזְכָּרְעִי : 11 בָּיִת
כְּטַעֲי תִשְׁלָשִׁי וּבִפְתָּח וְרִצָּה תִּפְרִיחִי כִּי
הָיָה בָּיִת כְּחֶלֶד וּכְאֵב אֲנִישׁ : 12 הָיָה
חֲמוֹן עֲפִים רַבִּים כְּהִמּוֹת וַפִּים יִהְיֶינָה
וְשֹׁאֵן לְאֲפִים כְּשֹׁאֵן מִים כְּפִירִים וְשֹׁאֵן :
13 לְאֲפִים כְּשֹׁאֵן מִים רַבִּים וְשֹׁאֵן וְקָעַר
בָּהּ וְנָם מִמְּרָחָה וְרִצָּה כְּפִץ הָרִים לִפְנֵי
רִיחַ וּכְגִלְגָּל לִפְנֵי סִפְחָה : 14 לַעֲתָ עֲרֵב
וְהָיָה בְּלִחָה בְּמִרְכָּה בְּהָר אֲיִגָּוָה וְחַ חֲלָק
שׁוֹחִינֵי וְנִזְהָל לְבִזְיוֹנָה :

1 הָיָה אֲרָץ צִלְעֵל כְּנָעִים אֲשֶׁר
מַעֲבָר לְנִהְרֵי־רִבְעִי : 2 הַשְּׂלַח בָּיִת
צִיִּיִם וּבְכִלְיֵי־נֶאֱמַר עַל־פְּגִירֵי־יָדָה לְכָה
מִלְאָכִים הָלִים אֲלֵי־בָיִת כְּמִשְׁחָה יִמְלִיט
אֲלֵי־עַם נִזְהָר מִן־הָיָה וְהַלָּהָה בָּיִת
חֲרָקוֹ וּמִבְּרִיחַ אֲשֶׁר־בְּרִיחַ הָרִים אֲרָצוֹ :
3 כְּלֵי־יִשְׁבֵּי הַבַּיִת וְשִׁבְיֵי אֲרָץ כְּנַעֲנִים
הָרִים תִּרְאֶה וְכִתְּלָה שׁוֹפָר תִּשְׁמָעָה :

1 Το ῥῆμα τὸ κατὰ Δαμασκὸς. Ἰδοὺ Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσται εἰς πτώσιν
2 Καταλειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων
3 Καὶ οὐκ ἔσται ὄχυρά τοῦ καταφυγεῖν Ἐφραΐμ· καὶ οὐκ ἔσται βασιλεία ἐν Δαμασκῷ καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων· οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῆς δόξης αὐτῶν· τὰδε λέγει Κύριος Σαβαώθ.
4 Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ ἐκλείψις δόξης Ἰακώβ, καὶ τὰ πῖνα τῆς δόξης αὐτοῦ σιτισθήσεται.
5 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἴαν τις συναγάγῃ ἀμῆτὸν ἑστηκότα καὶ σπέρμα σταχύων ἀμῆσιν, καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἴαν τις συναγάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι στερεῇ.
6 Καὶ καταλειφθὺ ἐν αὐτῇ καλὰμῃ, ἥ ὡς ῥῶγες ἱλαίας δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετεώρου, ἡ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ. Τὰδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ.
7 Τῇ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ πεποιθὼς ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἰμβλίψονται, 8 Καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἀ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν.
9 Τῇ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλειμμέναι ὃν τρόπον κατέλιπον οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔσονται ἔρημοι, 10 Διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτήῃρά σου, καὶ Κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἠμνήσθης. Διὰ τοῦτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον καὶ σπέρμα ἄπιστον·
11 Τῇ ἡμέρᾳ ἥ ἂν φυτεύσῃς, κλανηθήσῃ· τὸ δὲ πρῶτον ἴαν σπείρῃς, ἀνθήσει εἰς ἀμῆτὸν ἢ ἐν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σου.
12 Οὐαὶ πληθὺς ἰθὺν πολλῶν· ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, οὕτω ταραχθήσῃ, καὶ ὡς ἰθὺν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἡχίσει·
13 Ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλά, ὡς ὕδατος πολλοῦ βίβη φερόμενον. Καὶ ἀποσκορακίῃ αὐτόν, καὶ πόρρω αὐτὸν διώξεται ὡς χυνοῦν ἀχίρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου, καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταγίγῃς φέρονσα·
14 Πρὸς ἑσπέραν καὶ ἔσται πένθος, πρὶν ἢ πρῶτον καὶ οὐκ ἔσται. Αὕτη ἡ μερίς τῶν προνομευσάντων ὑμᾶς, καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν.

1 ΟΥΑΙ γῆς πλοίων πτέρυγες ἐπικεῖνα ποταμῶν Αἰθιοπίας, 2 Ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσῃ θῆρα καὶ ἐπιστολάς βιβλίας ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον, καὶ ζέον λαὸν καὶ χαλεπὸν· τίς αὐτοῦ ἐπικεῖνα; ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπλημένον. Νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς 3 Πάντες ὡς χώρα κατοικομένη κατοικηθήσεται· ἡ χώρα αὐτῶν ὥσει σημεῖον ἀπὸ θροῦν ὑψῶν, ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουστὸν ἔσται.

1 ONUS Damasci. Ecce Damascus desinet esse civitas, et erit sicut acervus lapidum in ruina. 2 Derelictæ civitates Aroer gregibus erunt, et requiescent ibi, et non erit qui exterreat. 3 Et cessabit adjutorium ab Ephraïm, et regnum a Damasco: et reliquiae Syriæ sicut gloria filiorum Israel erunt: dicit Dominus exercituum. 4 Et erit in die illa: attenuabitur gloria Jacob, et pinguedo carnis ejus marcescet. 5 Et erit sicut congregans in messe quod restiterit, et brachium ejus spicas leget: et erit sicut quærens spicas in valle Raphaïm. 6 Et relinquetur in eo sicut racemus, et sicut excussio oleæ duarum vel trium olivarum in summitate rami, sive quatuor aut quinque in cacuminibus ejus fructus ejus: dicit Dominus Deus Israel. 7 In die illa inclinabitur homo ad Factorem suum, et oculi ejus ad sanctum Israel respicient: 8 Et non inclinabitur ad altaria, quæ fecerunt manus ejus: et quæ operati sunt digiti ejus non respiciet, lucos et delubra. 9 In die illa erunt civitates fortitudinis ejus derelictæ sicut aratra, et segetes quæ derelictæ sunt a facie filiorum Israel, et eris deserta. 10 Quia oblita es Dei salvatoris tui, et fortis adjutoris tui non es recordata: propterea plantabis plantationem fidelem, et germen alienum seminabis. 11 In die plantationis tuæ labrusca, et mane semen tuum florebit: ablata est messis in die hereditatis, et dolebit graviter. 12 Væ multitudini populorum multorum, ut multitudo maris sonantis: et tumultus turbarum, sicut sonitus aquarum multarum. 13 Sonabunt populi sicut sonitus aquarum inundantium, et increpabit eum, et fugiet procul: et rapietur sicut pulvis montium a facie venti, et sicut turbo coram tempestate. 14 In tempore vespere, et ecce turbatio: in matutino, et non subsistet; hæc est pars eorum qui vastaverunt nos, et sors diripientium nos.

1 Væ terræ cymbalo alarum, quæ est trans flumina Æthiopix, 2 Quæ mittit in mare legatos, et in vasis papyri super aquas. Ite angeli veloces ad gentem convulsam, et dilaceratam: ad populum terribilem, post quem non est alius: ad gentem expectantem et conculcatam, ejus diripuerunt flumina terram ejus. 3 Omnes habitatores orbis, qui moramini in terra, cum elevatum fuerit signum in montibus, videbitis, et clangorem tubæ audietis:

4 כִּי כֹחַ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשַׁקּוּחָא
וּמִפְּיָא בְּמִכּוֹנֵי בָּחַם צֶהַר עַל־יָאֹר בְּעֵב
טַל בָּחַם חֲזִיר : 5 כִּי־לִפְנֵי קֶצֶר בָּחַם
בָּרַח וּבָסַר זֶמֶל יְהוּדָה נִצָּח וְנָחַר
הַזְלִיזִים בְּמִזְמוֹת וְאֶת־הַנְּפִישׁוֹת חֲסִיר
הָיוּ : 6 יִעֲזְבוּ נְחָדָיו לַעֲיֵט הָרִים וּלְבַהֲמַת
הָאֲרָץ נֶחֱץ עָלָיו הָעֵיט וְלִי־בַהֲמַת
הָאֲרָץ עָלָיו תִּחַרֵּץ : 7 בְּעֵת חֵמָּה
וּבְלִישִׁי לַיהוָה צְבָאוֹת עַם מִמְּשָׁחָה
וּמִזֶּמֶט וּמִעֵם נִזְרָא מִדְּהוּמָה וְתִלְאָה
נִזְרָא וּמִבִּזְזָה אֲשֶׁר קִזְּזָה נְחָרִים
אֲרִצּוּ אֶל־מְקוֹם שְׁם־יְהוָה צְבָאוֹת
הַר־צִיּוֹן :

פרשח יט :

1 מִשְׁמָחַ מִצְרַיִם הִנֵּה יְהוָה רָכַב עַל־עֵב
חָלִי וְהָא מִצְרַיִם וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵי
וּלְבָב מִצְרַיִם יָפַס בְּקֶרְבּוֹ : 2 וּסְכָכְתִּי
מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחַמּוּ אִישׁ בְּאֶחָיו וְאִישׁ
בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מִמְּלָכָה בְּמִמְלָכָה :
3 וְנִבְהֲקָה רֵוִח־מִצְרַיִם בְּקֶרְבּוֹ וַעֲצָתוֹ אֲבִלַע
וְדָרְשׁוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֶל־הָאֲשֵׁמִים וְאֶל־
הָאֲבוֹת וְאֶל־הַיְדֹעִנִים : 4 וּסְכָכְתִּי אֶת־
מִצְרַיִם בִּיד אֲדֹנָיִם קֹשֶׁה וּמְלָאָה צוֹ
יִמְשָׁל־בָּם כַּאֲשֶׁר הִאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת :
5 וְנִשְׁתַּחֲוּוּ מִסֵּבִים מִסֵּבִים וְנִקְרַח וְנִקְרַח וְנִקְרַח :
6 וְתִמְצַחֲוּ נְחָדָיו עָלָיו וְחֲרָבוֹ יִמְצָא
קִצְרוֹ קֶצֶר וְסִיחַ קֶצֶר : 7 עֲרוֹת עַל־יָאֹר
עַל־פִּי יָאֹר וְכָל מִזְבֵּעַ יָאֹר יִבָּשׁ וְהָא
וְאִינֵפִי : 8 וְאִנּוּ הַדְּגִיִּים וְהַכִּלָּיִם כִּלִּי־מִשְׁלִיכִי
בַּיָּאֹר חֲדָה וּבַיָּאֹר מִכְסֵּת עַל־פְּגִרֵּם
אֲמִלְכֵה : 9 וּבָשׂוּ עֲבָדֵי פִשְׁתִּים שְׂרָקוֹת
וְאֲרָגִים חֲזִיר : 10 וְהָיוּ שְׂחָתִיקִים מִדְּפִאִים
כִּלִּי־עֵשִׂי שֶׁכֶר אֲנִמִּירִנָּשׁ : 11 אֶת־אֱלִילִים
קָרִי צִעַן חֲכָמִי יַעֲצֵי פֶדֶחַ עֲצָה נִבְהֲרָה
אִישׁ תִּמְצַחֲוּ אֶל־פְּרֵעָה בְּרִדְמִים אֲנִי
מִלְכֵּרֶתֶם : 12 אֲנִי אֲפֹא חֲכָמִי וְנִגְדִי
לֵךְ וְנִגְדִי מִדִּי־נֶעֱץ יְהוָה צְבָאוֹת עַל־
מִצְרַיִם : 13 כִּי־אֲנִי צִעַן נִשְׁאָא קָרִי לָהּ
וְהִתְעַד אֶת־מִצְרַיִם פֶּתַח שְׂבָחִיהָ : 14 יְהוָה
קִסָּה בְּחֶרֶב רַחַם עֲוִנִים וְהִתְעַד אֶת־מִצְרַיִם
בְּכִל־מִשְׁחָה בְּחֶרֶב וּבְחֶרֶב שְׂפֹר בְּקִיָּא :

4 Διότι οὕτως εἶπε Κύριός μοι Ἀσφάλεια ἔσται
ἐν τῇ ἐμῇ πόλει ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας,
καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμνητοῦ ἔσται
5 Πρὸ τοῦ θρισμοῦ, ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος, καὶ
ὁμφαξ ἐξανθήσῃ ἄνθος ὁμφακίζουσα· καὶ ἀφε-
λεῖ τὰ βοτρυδία τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ
τὰς κληματίδας ἀφελεῖ καὶ ἀποκόψει, 6 Καὶ
καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ συναχθήσεται ἐπ'
αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ
θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἔξει. 7 Ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀνεκχθήσεται δῶρα Κυρίῳ Σαβαώθ ἐκ
λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιμμένου, καὶ ἀπὸ λαοῦ
μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον·
ἔθνος ἱλαρίζον καὶ καταπατητῆμον, ὃ ἴστιν ἐν
μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον
οὗ τὸ ὄνομα Κυρίου Σαβαώθ, ὄρος Σιών.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 ὉΡΑΣΙΣ Αἰγύπτου. Ἴδου Κύριος κáθηται ἐπὶ
νεφελῆς κοῦφης καὶ ἔξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται
τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ
καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. 2 Καὶ
ἐπεγερθήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ
πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ
ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ, πόλις ἐπὶ πόλιν
καὶ νομός ἐπὶ νομόν. 3 Καὶ ταραχθήσεται τὸ
πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν
αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ ἐπερωτήσω τοὺς θεοὺς
αὐτῶν καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκ τῆς
γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους. 4 Καὶ
παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσουσιν
αὐτῶν. Τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. 5 Καὶ πίονται
οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς
ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. 6 Καὶ ἐκλείψουσιν
οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ διώρυχες τοῦ ποταμοῦ, καὶ ξηρανθή-
σεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος καὶ ἐν παντὶ ἔλει
καλάμου καὶ παπύρου, 7 Καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν
πᾶν τὸ κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ καὶ πᾶν τὸ σπειρό-
μενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμώφθορον.
8 Καὶ στενάζουσιν οἱ ἀλιεῖς, καὶ στενάξουσιν
πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν,
καὶ οἱ βάλλοντες σαγίνας καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς
πενθήσουσι. 9 Καὶ αἰσχύνῃ λήψεται τοὺς ἐργα-
ζομένους τὸ λίνον τὸ σχιστὸν καὶ τοὺς ἐργαζομέ-
νους τὴν βύσσον, 10 Καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι
αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες τὸν
ζῆθον λυπηθήσονται καὶ τὰς ψυχὰς πονήσουσι.
11 Καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεως, οἱ
σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ βουλὴ αὐτῶν
μωρανθήσεται. Πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ Υἱοὶ
συνετῶν ἡμεῖς, υἱοὶ βασιλείων τῶν ἐξ ἀρχῆς;
12 Ποῦ εἰσὶ νῦν οἱ σοφοὶ σου, καὶ ἀναγγελά-
τωσάν σοι καὶ εἰπάτωσαν τί βεβούλευται Κύριος
Σαβαώθ ἐπ' Αἴγυπτον; 13 Ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες
Τάνεως, καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μίμφεως, καὶ
πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς. 14 Κύριος
γὰρ ἰκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλάνης, καὶ
ἐπλάηθησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐ-
τῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα.

4 Quia hæc dicit Dominus ad me : Quiescam,
et considerabo in loco meo sicut meridiana lux
clara est, et sicut nubes roris in die mes-sis.
5 Ante messem enim totus effloruit, et
immatura perfectio germinabit, et præcedentur
ramusculi ejus falcibus: et quæ derelicta
fuerint, abscindentur, et excutientur. 6 Et
relinquentur simul avibus montium, et bestiis
terræ: et æstate perpetua erunt super eam
volucres, et omnes bestiæ terræ super illum
hiemabunt. 7 In tempore illo, deferetur
munus Domino exercituum a populo divulso
et dilacerato: a populo terribili, post quem non
fuit alius; a gente expectante, expectante et
conculcata, cujus diripuerunt flumina terram
ejus, ad locum nominis Domini exercituum,
montem Sion.

CAPUT XIX.

1 ONUS Ægypti. Ecce Dominus ascendet
super nubem levem, et ingreditur Ægyptum,
et commovebuntur simulacra Ægypti a facie
ejus, et cor Ægypti tabescet in medio ejus.
2 Et concurrere faciam Ægyptios adversus
Ægyptios: et pugnabit vir contra fratrem
suum, et vir contra amicum suum, civitas
adversus civitatem, regnum adversus regnum.
3 Et dirumpetur spiritus Ægypti in visceri-
bus ejus, et consilium ejus præcipitabo: et
interrogabunt simulacra sua, et divinos suos,
et pythones, et ariolos. 4 Et tradam Ægyptum
in manu dominorum crudelium, et rex fortis
dominabitur eorum, ait Dominus Deus exerci-
tuum. 5 Et arescet aqua de mari, et fluvius
desolabitur, atque siccabitur. 6 Et deficient
flumina: attenuabuntur et siccabuntur rivi
aggerum. Calamus et juncus marcescet:
7 Nudabitur alveus rivi a fonte suo, et omnis
sæmentis irrigua siccabitur, arescet, et non
erit. 8 Et mœrebunt piscatores, et lugebunt
omnes mittentes in flumen hamum, et expan-
dentes rete super faciem aquarum emarcescent.
9 Confundentur qui operabantur linum,
pectentes et texentes subtilia. 10 Et erunt
irrigua ejus flaccientia: omnes qui faciebant
lacunas ad capiendos pisces. 11 Stulti
principes Taneos, sapientes consiliarii
Pharaonis dederunt consilium insipiens.
Quomodo dicetis Pharaoni: Filius sapientium
ego, filius regum antiquorum? 12 Ubi nunc
sunt sapientes tui? annuntient tibi, et
indicient quid cogitaverit Dominus exercituum
super Ægyptum. 13 Stulti facti sunt
principes Taneos, emarcuerunt principes
Mempheos, deceperunt Ægyptum, angulum
populorum ejus. 14 Dominus miscuit
in medio ejus spiritum vertiginis: et
errare fecerunt Ægyptum in omni
opere suo, sicut errat ebrius et vomens.

15 ולא יתקנה למצרים קעשח אשר יעשח
ראש וזנב פסח ואנקון : 16 ביום
ההוא יהנה מצרים פגשים וחדד ופחד מפני
הנפול יתקנה צבאות אשר הוא מנה
עליו : 17 ויתקנה אדמת יהודה למצרים
לחם פל' אשר יזכיר אתה אליו ופחד
מפני צח יהנה צבאות אשר הוא יעץ
עליו : 18 ביום ההוא יחיה חם
צרים בארץ מצרים מברות שפת פלעו
ונשפצות ליהנה צבאות ציר חרס ואמר
לאת : 19 ביום ההוא יהנה
מנה ליהנה ברוח ארץ מצרים ומצב
אצל-בבלה ליהנה : 20 ותהיה לאות ולעד
ליהנה צבאות בארץ מצרים פריצתה
אל-יהנה מפני לחצים וישלח להם
מושיע ורכ וחצילם : 21 ונדע יהנה
למצרים וידעו מצרים את-יהנה ביום
ההוא וצבדו וצבד ומנחם ונדרדגד
ליהנה ושלמם : 22 ונהג יהנה את-מצרים
נהג ורפוא ושבד צד-יהנה ונצטר להם
ירפאם : 23 ביום ההוא תתלה
מסלה מספרים אשורה וקא-אשר
במצרים ומצרים באשר וצבדו מצרים
את-אשר : 24 ביום ההוא יהנה
ישראל שלישיה למצרים ולאשר ברק
בערב חרץ : 25 אשר בקרו יהנה צבאות
לאמר ברוח עמי מצרים ומעשח די
אשר ונחלקי ישראל :

פרשח כ :

1 בשנת קא חרמן אשורדד בשלם
אחז סרגון מלך אשור וילחם באשורדד
וילבדה : 2 בעת החימ דגד יהנה בדר
אשורדד בר-אמר' לה ופסחה
השל מלך סתה ונעלה חסלץ מעל
רגליו ונעש לו חלץ צרים ונהג :
3 ונאמר יהנה באשר חלץ עבדי
אשורדד צרים ונהג שלש שנים אח
ומחר על-מצרים ועל-קיש : 4 גו
יתג מלך-אשר את-שכי מצרים
ואת-גלית פיש נערים ונהגים צרים
ונהג ונחלקי שח צרנת מצרים :

15 Καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ
ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐρὰν καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος.
16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς
γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου
τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ ἣν αὐτοὶ ἐπιβαλεῖ
αὐτοῖς. 17 Καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ἰουδαίων
τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον· πᾶς δὲ ἰδὼν
ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὴν
βουλὴν ἣν βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπ'
αὐτήν. 18 Τῇ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ ἔσονται πέντε
πόλεις ἐν τῇ Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλῶσσῃ τῇ
Χαναανίτιδι καὶ ὁμνῦντες τῷ ὀνόματι Κυρίου
Σαβαώθ· πόλις ἀσέδεκ κληθήσεται ἡ μία πό-
λις. 19 Τῇ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ
Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ
ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ, 20 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον
εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι
κεκράξονται πρὸς Κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας
αὐτούς, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἀνθρωπον ὃς σώσει
αὐτούς, κρίνων σώσει αὐτούς. 21 Καὶ γνωστὸς
ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γινώσκονται οἱ
Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡκείνῃ, καὶ
ποιήσουσι θυσίας, καὶ εἰξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ
καὶ ἀποδώσουσι. 22 Καὶ πατάξει Κύριος τοὺς
Αἰγυπτίους πληγῇ, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει, καὶ
ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον, καὶ εἰσακούσεται
αὐτῶν καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει. 23 Τῇ ἡμέρᾳ
ἡκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυ-
ρίους, καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον·
καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ
δουλεύσουσιν Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις. 24 Τῇ
ἡμέρᾳ ἡκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς
Αἰγυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλογημένος
ἐν τῇ γῇ, 25 Ἦν εὐλόγησι Κύριος Σαβαώθ
λίγων Εὐλογημένος ὁ λαὸς μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ
ὁ ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. κ'.

1 ΤΟΥ ἔτους ὅτε εἰσῆλθε Τανάθαν εἰς Ἀζωτον,
ἡνίκα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνᾶ βασιλέως Ἀσσυρίων
καὶ ἐπολέμησε τὴν Ἀζωτον καὶ ἔλαβεν αὐτήν,
2 Τότε ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς
λίγων Πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς
ὀσφύος σου, καὶ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ
τῶν ποδῶν σου, καὶ ποιήσον οὕτως, πορευόμενος
γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος. 3 Καὶ εἶπε Κύριος Ὅν
τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου Ἡσαΐας γυμνὸς
καὶ ἀνυπόδητος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσται εἰς
σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοσιν·
4 Ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν
αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθίοπων, νεανίσκους
καὶ πρεσβύτας, γυμνοὺς καὶ ἀνυποδέτους,
ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην Αἰγύπτου.

15 Et non erit *Ægypto* opus, quod faciat
caput et caudam, incurvantem et refrenantem.
16 In die illa erit *Ægyptus* quasi mulieres, et
stupebunt, et timebunt a facie commotionis
manus Domini exercituum, quam ipse
movebit super eam. 17 Et erit terra *Juda*
Ægypto in pavorem: omnis qui illius fuerit
recordatus, pavebit a facie consilii Domini
exercituum, quod ipse cogitavit super eam.
18 In die illa erunt quinque civitates in terra
Ægypti, loquentes lingua *Chanaan*, et
jurantes per Dominum exercituum: civitas
solis vocabitur una. 19 In die illa erit altare
Domini in medio terræ *Ægypti*, et titulus
Domini juxta terminum ejus. 20 Erit in
signum, et in testimonium Domino exer-
cituum in terra *Ægypti*. Clamabunt enim
ad Dominum a facie tribulantis, et mittet eis
salvatorem et propugnatorem, qui liberet eos.
21 Et cognoscetur Dominus ab *Ægypto*, et
cognoscent *Ægyptii* Dominum in die illa, et
colent eum in hostiis et in muneribus: et
vota vovebunt Domino, et solvent. 22 Et
percutiet Dominus *Ægyptum* plaga, et sana-
bit eam, et revertentur ad Dominum, et
placabitur eis, et sanabit eos. 23 In die illa
erit via de *Ægypto* in *Assyrios*, et intrabit
Assyrius *Ægyptum*, et *Ægyptius* in *Assyrios*,
et servient *Ægyptii* *Assur*. 24 In die illa
erit *Israel* tertius *Ægypto* et *Assyrio*:
benedictio in medio terræ, 25 Cui benedixit
Dominus exercituum, dicens: Benedictus
populus meus *Ægypti*, et opus manuum
meorum *Assyrio*: hereditas autem mea
Israel.

CAPUT XX.

1 IN anno, quo ingressus est Tharthan in
Azotum, cum misisset eum Sargon rex
Assyriorum, et pugnasset contra Azotum,
et cepisset eam; 2 In tempore illo locutus
est Dominus in manu Isaïæ filii Amos,
dicens: Vade, et solve saccum de lumbis tuis,
et calceamenta tua tolle de pedibus tuis. Et
fecit sic, vadens nudus, et discalceatus. 3 Et
dixit Dominus: Sicut ambulavit servus
meus Isaïas nudus, et discalceatus, trium
annorum signum et portentum erit super
Ægyptum, et super *Æthiopiam*: 4 Sic
minabit rex Assyriorum captivitatem *Ægypti*,
et transmigrationem *Æthiopiæ*, juvenum
et senum, nudam et discalceatam, dis-
coopertis natibus ad ignominiam *Ægypti*.

ישעיה כ כא

ו יחיהו וְכָשֶׁם מִבְּשָׁם וּמִכְרֵמֵּיהֶם
תִּפְתָּרָתָם : וְאָמַר יֵשׁוּב הָאֵץ הַזֶּה בְּיָמָיו
הַחֲמָא הַחֲזָק־כֹּחַ מִבְּשָׁם וְאָשֶׁר נִסְטָה שָׁם
לְעֶזְרָךְ לְחַלְצֶל מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְאָז
מִלְּטָה אֶתְּחַבֵּא :

פרשה כא :

1 מִשְׁמָא מִדְּבַר־הֶם פְּסוּפִית פִּנְגֵּל לְחַלְוֹת
מִדְּבַר־רָא מִאֲרָץ כּוֹרְחָה : 2 חֲזִיתָ חֲשָׁה
הַדִּלִּי הַבּוֹגֵר וְהַשְׁתַּדֵּר וְהַשְׁתַּדֵּר עָלַי
עֵלֶם צִירִי כִזִּי פֶל־אֶתְחַקֵּה חֲשִׁפִּיתִי :
3 עֲלֵצֵנָה מִלֵּא מִהֵל חֲלֵלָה צִירִים אֶתְחַוִּי
פְּצִירִי וְלִגְלֹחַ נְעוּתִי מִשְׁלֹעַ נִבְחֵלִיתִי
מִרְאֹת : 4 הִצַּח לִבִּי פֶל־צִדָּה מִשְׁתַּחֲוִי אֵת
הַשֶּׁשׁ חֲשִׁלִּי עָם לִי לְחַדְדָה : 5 צִדָּה חֲשִׁלִּתִּי
צִדָּה חֲשִׁלִּתִּי אֶכּוֹל שְׂתִיחַ קוֹמֵה הַשָּׁרִים
מִשְׁחֵה מִנִּי : 6 פִּי כֹחַ אֶמַר אֵלַי
אֲדַבֵּר לֹה מַעֲמֵד מִמִּצְפֵּה אֲשֶׁר וְאָח
וְצִד : 7 וְאָח לִבִּי אֶמַר מִרְשִׁים רִבֵּב
חֲמֹר רִבֵּב נֶמֶל וְחֲשִׁיבִי קֶשֶׁב רִבֵּב־קֶשֶׁב :
8 וְיִתְקַח אֶתְּחַבֵּא עֲלֵי־מִצְפֵּה וְאֲדַבֵּר אֶתְּחַבֵּא
מִמִּדִּי יוֹמָם וְעַל־מִשְׁמֵרִיתִי אֶתְּחַבֵּא
פֶל־חֲלִילֹת : 9 וְחֲחֵה־נָח כֹּחַ רִבֵּב אֵישׁ
אֶמַר מִרְשִׁים וְנִצֵּן וְיִתְקַח מִלֵּחַ נֶמֶל
בְּבֵל וְכִל־פִּסְלִי אֶתְּחַבֵּא שְׁמֵר לְאֶרֶץ :
10 מִדְּשִׁחִי וּבְדִבְרֵי אֲשֶׁר שְׁמֵרִיתִי מֵאֵה
יִחְזֹק צִדָּה אֶתְּחַבֵּא וְיִתְקַח חֲחֵה לִבִּי :
11 מִשְׁמָא דִּבְחָה אֵלַי חֲחָה מִשְׁחֵר
שְׁמֵר מִחֲפִלֵּלָה שְׁמֵר מִחֲפִלֵּל : 12 אֶמַר
שְׁמֵר אֶתְּחַבֵּא לִבִּי וְנִסְגֵּלָה אֶתְּחַבֵּא
בְּצִירִי שְׁבִי אֶתְּחַבֵּא : 13 מִשְׁמָא בְּצִירִי
בְּצִירִי בְּצִירִי חֲחֵה אֶתְּחַבֵּא דְּבָנִים :
14 לְחֲחָה צִדָּה חֲחֵה מִנִּי וְשְׁבִי אֶתְּחַבֵּא
לְחֲחָה בְּלִחְמוֹ חֲחֵה נֶדֶד : 15 פֶּר־מִפְּנֵי
חֲחֵה חֲחֵה מִפְּנֵי וְחֲחָה מִלֵּחַ חֲחָה :
16 פֶּר־כֹּחַ אֶמַר אֵלַי בְּצִירִי
שְׁמֵר פֶּשֶׁן שְׁמֵר וְכִלָּה פֶּל־בְּכֹד
חֲחָה : 17 וְשְׁמֵר מִסְּפֵר־חֲחָה בְּכֹד
חֲחָה מִסְּפֵר פִּי יִחְזֹק אֶתְּחַבֵּא שְׁמֵר :

ΗΣΑΙΑΣ, ε', κα.

5 Καὶ αἰσχυρθήσονται ἡ ττηθέντες ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν,
ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ
αὐτοῖς δόξα. 6 Καὶ ἱροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν
τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἰδοὺ ἡμεῖς
ἡμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν ἐκ αὐτοῦ εἰς βοήθειαν,
οἱ οὐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλείας Ἀσσυρίων,
καὶ πῶς ἡμεῖς σωθήσμεθα;

ΚΕΦ. κα'.

1 Τὸ δράμα τῆς ἐρήμου. Ὡς καταγίγς δι'
ἐρήμου διέλθοι, ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς, φοβερὸν
2 Τὸ δράμα καὶ σκληρὸν ἀνηγγίλη μοι. Ὁ ἀθετῶν
ἀθετεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ. Ἐπ' ἰμοὶ οἱ Ἐλαμίται,
καὶ οἱ πρίσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἰμέ ἐρχονται.
Νῦν στενάξω καὶ παρακαλίσω ἱμαντόν. 3 Διὰ
τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὁσφύς μου ἐκλύσεις, καὶ ὠδίνες
ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουςαν ἠδίκησα τοῦ μὴ
ἀκοῦσαι, ἰσπούδασα τοῦ μὴ βλείπειν. 4 Ἡ καρδία
μου πλανᾶται καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, ἡ ψυχὴ
μου ἐφίστηκεν εἰς φόβον. 5 Ἐτοίμασον τὴν
τράπεζαν, φάγετε, πίετε ἄναστάντες οἱ ἀρχοντες
ἐτοιμάσατε θυρεούς, 6 Ὅτι οὕτως εἶπε πρὸς
μέ Κύριος Βαδίσας σεαυτῷ στήσον σκοπόν, καὶ
8 ἂν ἴδῃς ἀνάγγελον. 7 Καὶ εἶδον ἀναβάτας
ἱππῆς δύο, καὶ ἀναβάτην ὄνου καὶ ἀναβάτην
καμήλου. Ἀερόσσαι ἀερόσαιν πολλήν, 8 Καὶ
κάλισον Οὐρίαν εἰς τὴν σκοπιάν. Κύριος εἶπεν
Ἐστην διὰ παντός ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τῆς παρ-
εμβολῆς ἐγὼ ἔστην ὅλην τὴν νύκτα, 9 Καὶ
ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης ξυνωρίδος. Καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπε Πέπτωκε πέπτωκε Βαβυλῶν, καὶ
πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς καὶ τὰ χειροποίητα
αὐτῆς συνετρίβησαν εἰς τὴν γῆν. 10 Ἀκούσατε
οἱ καταλειμμένοι καὶ οἱ ὀδυνώμενοι, ἀκούσατε ὁ
ἤκουσα παρὰ Κυρίου Σαβαώθ, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ
ἀνήγγειλεν ἡμῖν. 11 Τὸ δράμα τῆς Ἰδουμαίας.
Πρὸς ἰμέ ἔλπει παρὰ τοῦ Σηὶρ Φυλάσσετε
ἐπάλξεις. 12 Φυλάσσω τὸ πρωὶ καὶ τὴν νύκτα ἰὰν
ζῆτῃς ζῆτει, καὶ παρ' ἰμοὶ οἶκει, 13 Ἐν τῷ
δρυμῷ ἐσπίρας κοιμηθῆς ἢ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ Δαιδάν.
14 Εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ φέρετε, οἱ ἰνοί-
κοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμάν, ἀρτοῖς συναντᾶτε τοῖς
φεύγουσι 15 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεφονευμένων
καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων καὶ διὰ τὸ
πλῆθος τῆς μαχαίρας καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν
τοξευμάτων τῶν διατεταμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος
τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ. 16 Διότι οὕτως
εἶπέν μοι Κύριος Ἐν ἑνιαυτὸς ὡς ἑνιαυτὸς
μισθωτοῦ, ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηδάρ,
17 Καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν
ἰσχυρῶν υἱῶν Κηδάρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι Κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησεν.

ISAIAS, XX. XXI.

5 Et timebunt, et confundentur ab Æthiopia
spe sua, et ab Ægypto gloria sua. 6 Et dicet
habitor insulæ hujus in die illa: Ecce hæc
erat spes nostra, ad quos confugimus in
auxilium, ut liberarent nos a facie regis
Assyriorum: et quomodo effugere poterimus
nos?

CAPUT XXI.

1 ONUS deserti maris. Sicut turbines ab
africo veniunt, de deserto venit, de terra
horribili. 2 Visio dura nuntiata est mihi:
qui incredulus est, infideliter agit: et qui
depopulator est, vastat. Ascende Ælam,
obside Mede: omnem gemitum ejus cessare
feci. 3 Propterea repleti sunt lumbi mei
dolore, angustia possedit me sicut angustia
parturientis: corruui cum audirem, conturbatus
sum cum viderem. 4 Emarcuit cor meum,
tenebræ stupefecerunt me: Babylon dilecta
mea posita est mihi in miraculum. 5 Pone
mensam, contemplare in specula comedentes
et bibentes: surgite principes, arripite cly-
peum. 6 Hæc enim dixit mihi Dominus:
Vade, et pone speculatorem: et quodcumque
viderit, annuntiet. 7 Et vidit currum duorum
equitum, ascensorem asini, et ascensorem
cameli: et contemplatus est diligenter multo
intuitu, 8 Et clamavit leo: Super speculam
Domini ego sum, stans jugiter per diem: et
super custodiam meam ego sum, stans totis
noctibus. 9 Ecce iste venit ascensor vir bigæ
equitum, et respondit, et dixit: Cecidit, ceci-
dit Babylon, et omnia sculptilia deorum ejus
contrita sunt in terram. 10 Tritura mea, et
filii areæ meæ, quæ audiui a Domino exerci-
tuum Deo Israel, annuntiavi vobis. 11 Onus
Duma ad me clamat ex Seir: Custos quid de
nocte? custos quid de nocte? 12 Dixit
custos: Venit mane et nox: si quæritis,
quærite: convertimini, venite. 13 Onus in
Arabia. In saltu ad vespemam dormietis, in
semitis Dedanim. 14 Occurrentes sitiendi
ferte aquam, qui habitatis terram austri, cum
panibus occurrere fugienti. 15 A facie enim
gladiorum fugerunt, a facie gladii imminetis,
a facie arcus extenti, a facie gravis prælii:
16 Quoniam hæc dicit Dominus ad me:
Adhuc in uno anno, quasi in anno mercenarii,
et auferetur omnis gloria Cedar. 17 Et
reliquiæ numeri sagittariorum fortium de
filiis Cedar imminuentur: Dominus enim
Deus Israel locutus est.

1 מִשָּׁא בְּנֵי חֲזָזִים מִחֲלָה אֲפֹאֶר
עֲלִיתָ בָּלֶךְ לַנָּזִים : 2 תִּשְׁאֲנוּ מִלֶּחֶם
צִיר הַמִּלְחָמָה חֲרָה עֲלֵיהֶם חֲלָלֵיהֶם לֹא
חֲלָלֵי־חֶרֶב וְלֹא מִתֵּי מִלְחָמָה : 3 קָל־
הַצִּיָּהוּ בְּיָדֵי יָחִיד מִקִּשְׁתֵּי אֲסָרֵי קָל־נִמְצָאוֹ
אֲסָרֵי יָחִיד מִדְּחֹק בְּרָחוּ : 4 עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי
שְׁעֵי מִנִּי אֲמַרְר בְּכִי אֶל־הַמִּצָּדִים לִנְחֹמֵי
עַל־שָׂד בַּת־עַמִּי : 5 כִּי יֹם מְחֹמָה וּמְבֹרָחָה
וּמְבִיבָה לְאֹדֶן יִהְיֶה צָבָאוֹת בְּגֵן חֲזָזִים
מִתְרַקֵּר קָר וְשׁוֹעַ אֶל־דָּהָר : 6 וְעִלָּם
נִשָּׂא אֲפִיָּה בְּרֶגֶב אֲדָם פְּרָשִׁים וְגִמְרֵי
עֶרְבָה כֶּגֶן : 7 וְנִתִּי מִבְּחֵר־עֲמָהוּ מִלֵּאִי
רֶגֶב וְהַפְּרָשִׁים שָׁת שְׂרָתֵי הַשְּׂעִירָה :
8 וְנִלְל אֶת קִסְפוֹ יִתְחַד וּתְבַטֵּל בְּיָמָיו חֲחֹמָה
אֶל־גִּשְׁתָּה בֵּית הַצֶּרֶר : 9 וְלֹאֹת בְּהִיָּעִי עִיר
דָּהָר רֵאיוֹתָם בִּירְבֹּבוֹ וּתְבַטֵּל אֶת־מִי הַבְּרֶקֶת
הַמַּחְתֹּמָה : 10 וְאֶת־בְּתֵי יְרוּשָׁלַם סָרְתָם
וְתִתְּצוּ הַבָּתִּים לְבָצָר חֲחֹמָה : 11 וּמִתְחַד
עֲשִׂיתָם בֵּין הַתְּמָרִים לְמִי הַבְּרֶקֶת
הַיִּשְׁנָה וְלֹא הַבְּטָטָם אֶל־עֲשִׂיתָ וְיִצְרָה
מִדְּחֹק לֹא רֵאיוֹתָם : 12 וְיִקְרָא אֹדֶן יִהְיֶה
צָבָאוֹת בְּיָמָיו חֲחֹמָה לְבָקִי וּלְמַקְשָׁד וּלְחֶרֶק
וּלְחֹלֶר שָׁק : 13 וְהִנֵּה וְשָׁעֹן וְשִׁמְחָה
הָרֶג בָּקֵר וְשִׁחַט צֹאן אֶחָד בְּשָׂר וְשִׁתּוֹת
גִּין אֶכּוֹל וְשָׂחֹף כִּי מָחָר נִמְחָה : 14 וְנִלְלָה
בְּאֹזֶן יִהְיֶה צָבָאוֹת אֶת־פֶּסֶד הַצֶּדֶן הַזֶּה
לְכֶם עַד־תִּמְחָדוּ אֲמַר אֹדֶן יִהְיֶה צָבָאוֹת :
15 כֹּה אֲמַר אֹדֶן יִהְיֶה צָבָאוֹת
לְהַבֵּל אֶל־הַפֶּסֶד הַזֶּה עַל־שִׁבְכָא אֲשֶׁר
עַל־חֲבִית : 16 מִחֲלָה פֹה וּמִחֲלָה פֹה
פֶּרֶק־צִבְּרָה לֶךְ פֹה גִּבְרֵר הַצֶּבִי מְרוֹם הַבָּרִי
חֲחֹק בְּסֹלֶעַ מִשְׁכָּן לִי : 17 הִנֵּה יִהְיֶה
מִטְּלָלֶךְ מִלְּמַלְחָה גִּבְרֵר וְעִטָּה עֲטָה :
18 צִנּוֹת יִצְרָה צִנְיָה בְּדֹר אֶל־אֲרָץ
בְּרִיבָת גִּבִּים שְׂמָה חֲמָה וְשִׁמְחָה מְרִבָּת
בְּבוֹרָה חֲלוֹן בֵּית אֲדָמָה : 19 וְהַדְּפִיתִי
מִמִּצְרָה וּמִמִּצְרָה יִתְחַד : 20 וְהִנֵּה
בְּיָמָיו חֲחֹמָה וְהַמִּצָּדִים לְעִבְדֵי לְאֻלְמוֹת
בְּיָדֵי־לְחֵיחִי : 21 וְהִלְבִּשְׁתִּי שִׁמְחָה
וְאֲבָנִיתִי אֲחֹמָה וּמִשְׁכָּלֶתִי אֲמַן בְּיָדִי
וְהִנֵּה לְאֶב לִישָׁב יְרוּשָׁלַם וּלְבֵית יִתְחַד :

1 Το ῥῆμα τῆς φάραγγος Σιών. Τί ἰγινέτο σοι
ὅτι νῦν ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα μάταια ;
2 Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βούωντων, οἱ τραυματῆαι σου
οὐ τραυματῆαι ἐν μαχαίραις, οὐδὲ οἱ νεκροὶ σου
νεκροὶ πολέμων. 3 Πάντες οἱ ἄρχοντες σου
πεφύγασιν, καὶ οἱ ἄλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶ,
καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόρῳ πεφύγασιν. 4 Διὰ
τοῦτο εἶπα Ἄφετί με, πικρῶς κλαύσομαι· μὴ
κατισχύσῃτε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς
θυγατρὸς τοῦ γένους μου, 5 Ὅτι ἡμέρα ταραχῆς
καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος, καὶ πλάνησις
παρὰ Κυρίου Σαβαώθ· ἐν φάραγγι Σιών πλα-
νῶνται, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ
τὰ ὄρη. 6 Οἱ δὲ Ἕλαμίται ἔλαβον φαρέτρας, καὶ
ἀναβάται ἀνθρωποὶ ἐφ' ἵππους, καὶ συναγωγὴ
παρατάξεως. 7 Καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγίς
σου, πλησθήσονται ἀρμάτων, οἱ δὲ ἐκπῆς ἰμφρα-
ξοῦσι τὰς πύλας σου, 8 Καὶ ἀνακαλύψουσι τὰς
πύλας Ἰούδα· καὶ ἰμβλίψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως, 9 Καὶ
ἀνακαλύψουσι τὰ κρυπτά τῶν οἰκῶν τῆς ἄκρας
Δαυὶδ. Καὶ εἶδον ὅτι πλείους εἰσὶ, καὶ ὅτι
ἀπίστρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς
τὴν πόλιν, 10 Καὶ ὅτι καθείδουσιν τοὺς οἴκους
Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀχυρώματα τείχους τῇ πόλει.
11 Καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀνὰ μέσον τῶν
δύο τειχῶν ἰσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας,
καὶ οὐκ ἐνεβλίψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα
αὐτήν, καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὸν οὐκ εἶδετε. 12 Καὶ
ἐκάλεσε Κύριος Κύριος Σαβαώθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν καὶ ξίρησιν καὶ
ζῶσιν σάκκων, 13 Αὐτοὶ δὲ ἐποίησαντο εὐφρο-
σύνην καὶ ἀγαλλίαμα, σφάζοντες μόσχους καὶ
θύοντες πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέατα καὶ πίνειν
οἶνον, λέγοντες Φάγωμεν καὶ πίουμεν, αὐριον γὰρ
ἀποθνήσκομεν. 14 Καὶ ἀνασκεκαλυμμένα ταῦτά
ἴσθιν ἐν τοῖς ὡσὶ Κυρίου Σαβαώθ, ὅτι οὐκ ἀφῆθ-
εῖται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία ἕως ἀν ἀποθάνητε.
15 Ταῦτε λίγει Κύριος Σαβαώθ Πορεύου εἰς τὸ
παστοφόριον πρὸς Σομᾶν τὸν ταμίαν καὶ εἰπὸν
αὐτῷ 16 Τί σὺ ὦδε, καὶ τί σοὶ ἴσθιν ὦδε ὅτι
ἐλατόμησας σεαυτῷ ὦδε μνημεῖον καὶ ἐποίησας
σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ
ἐν πέτρᾳ σκηνήν ; 17 Ἰδοὺ δὴ Κύριος Σαβαώθ
ἐμβαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἀνδρα, καὶ ἀφελῇ τὴν στολὴν
σου καὶ τὸν στίφανόν σου τὸν ἐνδοξον, 18 Καὶ
ρίψει σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ
ἐκεῖ ἀποθάνῃ· καὶ θῆσει τὸ ἕρμα σου τὸ καλὸν
εἰς ἀτιμίαν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἀρχοντός σου εἰς
καταπάτημα, 19 Καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς οἰκονο-
μίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσιώς σου. 20 Καὶ ἔσται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καλίσω τὸν παιδᾶ μου
Ἐλιακὴμ τὸν τοῦ Χελκίου, 21 Καὶ ἐνδύσω αὐτὸν
τὴν στολὴν σου, καὶ τὸν στίφανόν σου δώσω αὐτῷ
κατὰ κράτος, 19 Καὶ ἔσται ὡς πατήρ τοῖς ἱνοικοῦσιν
ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῖς ἱνοικοῦσιν ἐν Ἰούδα.

1 Onus vallis visionis. Quidnam quoque
tibi est, qui ascendisti et tu omnis in tecta?
2 Clamor plena, urbs frequens, civitas
exultans: interfecti tui non interfecti gladio,
nec mortui in bello. 3 Cuncti principes tui
fugerunt simul, dureque ligati sunt: omnes
qui inventi sunt, vincti sunt pariter, procul
fugerunt. 4 Propterea dixi: Recedite a me,
amare flebo: nolite incumbere ut consolemini
me super vastitate filiae populi mei. 5 Dies
enim interfectionis, et conculcationis, et fle-
tuum, Domino Deo exercituum in valle
visionis, scrutans murum, et magnificus super
montem. 6 Et Ælam sumpsit pharetram,
currum hominis equitis, et parietem nudavit
clypeus. 7 Et erunt electæ valles tuæ plenæ
quadrigarum, et equites ponent sedes suas in
porta. 8 Et revelabitur operimentum Judæ,
et videbis in die illa armamentarium domus
saltus. 9 Et scissuras civitatis David vide-
bitis, quia multiplicatæ sunt: et congregastis
aquas piscinæ inferioris, 10 Et domos Jeru-
salem numerastis, et destruxistis domos ad
muniendum murum. 11 Et lacum fecistis
inter duos muros ad aquam piscinæ veteris:
et non suspexistis ad eum, qui fecerat eam, et
operatorem ejus de longe non vidistis. 12 Et
vocabit Dominus Deus exercituum in die illa
ad fletum, et ad planetum, ad calvitium, et ad
cingulum sacci: 13 Et ecce gaudium et
lætitia, occidere vitulos et jugulare arietes,
comedere carnes, et bibere vinum: Comeda-
mus et bibamus: cras enim moriemur. 14 Et
revelata est in auribus meis vox Domini
exercituum: Si dimittetur iniquitas hæc vobis
donec moriamini, dicit Dominus Deus exerci-
tuum. 15 Hæc dicit Dominus Deus exerci-
tuum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in
tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi,
et dices ad eum: 16 Quid tu hic, aut quasi
quis hic? quia excidisti tibi hic sepulcrum,
excidisti in excelso memoriale diligenter, in
petra tabernaculum tibi. 17 Ecce Dominus
asportari te faciet, sicut asportatur gallus
gallinaceus, et quasi amictum sic sublevabit
te. 18 Coronans coronabit te tribulatione,
quasi pitam mittet te in terram latam et
spatiosam, ibi morieris, et ibi erit currus
gloriæ tuæ, ignominia domus Domini tui.
19 Et expellam te de statione tua, et de
ministerio tuo deponam te. 20 Et erit in die
illa: Vocabo servum meum Eliacim filium
Helciæ, 21 Et induam illum tunica tua, et
cingulo tuo confortabo eum, et potestatem
tuam dabo in manu ejus: et erit quasi pater
habitantibus Jerusalem, et domui Juda.

ישעיה כב כג

22 ונהתי מפתח בית-דוד על-שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח: 23 ונתקעתי יהי בפקודים נאמן ויהי לבסוף קבוצ לבית אביו: 24 ויהיו עליו פל פבוצ בית-אביו המצאצאים והצפצפות כל פלי המאן מפלי המצננות ועד כל-פלי הפבולים: 25 ביום ההוא נאם ויהי צבאות תמוש היתר התחיצה בפקודים נאמן ונתקע ונקלה ונכרה הפסא אשר עליוה פיה ויהי דבר:

פרשה כג:

1 משא צר הילילו! אננות תרשיש פישוד מפיה מפוא מארץ פתים נגלח-למו: 2 דמו נשבי אי סחר צירון עבר גם מלחמה: 3 ובמים רבים נכע שחר קציר ואור תבואתה ותהי סחר גוים: 4 בושני צירון פי אמר גם מעוז הים לאמר לאתלתי ולאדלתי ולא נגלתי בנהרים רוממתי בתהלות: 5 פאשר-שמע למצרים יחילו פשמע צר: 6 עברו תרשישח הילילו, נשבי אי: 7 הנאת לבם עליוה ממי-מדם תדמיתה וכליה נגליה מכחיה להי: 8 מי נעץ זאת על-צר המעטירה אשר סחירה פרים פנעניה נכבד-ארץ: 9 ויהי צבאות נעצה לחלל גאון כל-צבי לתקל כל-נכבד-ארץ: 10 עברי ארצה פאר בת-תרשיש אין מנוח עוד: 11 ידו נטה עליהם הרגו ממלכות יהיה צנה אלי-פנעו לשמד מצריה: 12 ויאמר לאתרוסי עוד לעלו המעשהה בתולת בת-צירון פתיים קומי עברי גשם לא-יניה לה: 13 הווארץ פצדים זה העם לא היה אשר יסדה לצנים הקימו בחיניו עוררו ארמנותיה שמה למפלח: 14 הילילו אננות תרשיש פי שוד מצריו: 15 ויהי ביום ההוא ונשפחה צר שבעים שנה פמי מלה אחד מלך שבעים שנה ויהי לצר פשירת הנה: 16 קחי כפור ספי עיר ונה נשפחה היטיבי נגן הרב-שיר למען תזכרי:

ΗΣΑΙΑΣ, κβ', κγ'.

22 Καὶ δώσω τὴν ἐξέαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων· καὶ δώσω αὐτῷ τὴν κλεῖδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὄμῳ αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποκλείων, καὶ κλείσει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων. 23 Καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 24 Καὶ ἔσται πεποιθὼς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἐνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου, καὶ ἔσονται ἐκπερεμάμενοι αὐτῷ. 25 Τῇ ἡμέρᾳ ἰκίειν, τότε λέγει Κύριος Σαβαώθ, κινήθη-σεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἡφαιρεθήσεται καὶ πεσείται, καὶ ἐξολοθρευθή-σεται ἡ δόξα ἢ ἐπ' αὐτόν, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν.

ΚΕΦ. κγ'.

1 ΤΟ ῥῆμα Τύρου. Ὁλοῦξате πλοῖα Καρχη-δόνος, ὅτι ἀπώλετο, καὶ οὐκίτι ἐρχονται ἐκ γῆς Κιτιαιῶν, ἥκει σιχμάλωτος. 2 Τίνι ὅμοιοι γεγό-νασιν οἱ ἰνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ, μετάβολοι Φοινίκης, διαπερῶντες τὴν θάλασσαν. 3 Ἐν ὑδατι πολλῶν, σπέρμα μεταβόλων; ὡς ἀμητοῦ εἰσφερομένου, οἱ μετάβολοι τῶν ἰθνῶν. 4 Αἰσχύν-θητι Σιδῶν, εἰπεν ἡ θάλασσα· ἡ δὲ ἰσχύς τῆς θαλάσσης εἰπεν Οὐκ ὤδιον οὐδὲ ἔτεκον, οὐδὲ ἐξῆρψα νεανίσκους οὐδὲ ὕψωσα παρθένους. 5 Ὅταν δὲ ἀκουστὸν γίνηται Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτοὺς ὁδύνῃ περὶ Τύρου. 6 Ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, ὀλοῦξате οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ. 7 Οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὕβρις ἀπ' ἀρχῆς πρὶν ἢ παραδοθῆναι αὐτήν; 8 Τίς ταῦτα ἰβούλευσεν ἐπὶ Τύρον; μὴ ἦσσαν ἱστῖν ἡ οὐκ ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἐνδοξοί, ἄρχοντες τῆς γῆς. 9 Κύριος Σαβαώθ ἰβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ἔβριν τῶν ἐνδόξων καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἐνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς. 10 Ἐργάζου τὴν γῆν σου, καὶ γάρ πλοῖα οὐκίτι ἐρχεται ἐκ Καρχηδόνος. 11 Ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκίτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἢ παροξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος Σαβαώθ ἐνετεί-λατο περὶ Χαναὰν ἀπολῆσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν. 12 Καὶ ἱρῶσιν Οὐκίτι οὐ μὴ προστεθῇτε τοῦ ὕβριζεν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος· καὶ ἰὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς, οὐδὲ ἐκεῖ ἀνάπαυσις ἔσται σοι. 13 Καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη ἡρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν. 14 Ὁλοῦξате πλοῖα Καρχη-δόνος, ὅτι ἀπόλωλε τὸ ὄχρωμα ὑμῶν. 15 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἰκίειν καταλειφθήσεται Τύρος ἐν ἰβδομήκοντα, ὡς χρόνος βασιλείως, ὡς χρό-νος ἀνθρώπου· καὶ ἔσται μετὰ ἰβδομήκοντα ἔτη ἔσται Τύρος ὡς ῥῆμα πόρνῃς. 16 Λάβε κιθάραν, ῥέμβυσσον, πόλις πόρνῃ ἐπιλεησμένη, καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ῥῶσον, ἵνα μνήα σου γίνηται.

ISAIAS, XXII. XXIII.

22 Et dabo clavem domus David super hume- rum ejus: et aperiet, et non erit qui claudat: et claudet, et non erit qui aperiat. 23 Et figam illum paxillum in loco fideli, et erit in solium gloriæ domui patris ejus. 24 Et suspendent super eum omnem gloriam domus patris ejus, vasorum diversa genera, omne vas parvulum, a vasis craterarum usque ad omne vas musicorum. 25 In die illa dicit Dominus exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fideli: et frangetur, et cadet, et peribit quod pependerit in eo, quia Dominus locutus est.

CAPUT XXIII.

1 ONUS Tyri. Ululate, naves maris: quia vastata est domus, unde venire consueverant: de terra Cethim revelatum est eis. 2 Tacete, qui habitatis in insula: negotiatores Sidonis transfretantes mare, repleverunt te. 3 In aquis multis semen Nili, messis fluminis fruges ejus: et facta est negotiatio gentium. 4 Erubescet, Sidon: ait enim mare, fortitudo maris, dicens: Non parturivi, et non peperit, et non enutrivit juvenes, nec ad incrementum perduxi virgines. 5 Cum auditum fuerit in Ægypto, dolebunt cum audierint de Tyro: 6 Transite maria, ululate qui habitatis in insula: 7 Numquid non vestra hæc est, quæ gloriabatur a diebus pristinis in antiquitate sua? ducent eam pedes sui longe ad peregrinandum. 8 Quis cogitavit hoc super Tyrum quondam coronatam, cujus negotiatores principes, institores ejus inelyti terræ? 9 Domini exercituum cogitavit hoc, ut detraheret superbiam omnis gloriæ, et ad ignominiam deduceret universos inelyti terræ. 10 Transi terram tuam quasi flumen, filia maris; non est cingulum ultra tibi. 11 Manum suam extendit super mare, conturbavit regna: Dominus mandavit adversus Chanaan, ut contereret fortes ejus, 12 Et dixit: Non adjicies ultra ut glorieris, calumniam sustinens virgo filia Sidonis: in Cethim consurgens transfreta, ibi quoque non erit requies tibi. 13 Ecce terra Chaldeorum talis populus non fuit, Assur fundavit eam: in captivitatem tra-duxerunt robustos ejus, suffoderunt domos ejus, posuerunt eam in ruinam. 14 Ululate naves maris, quia devastata est fortitudo vestra. 15 Et erit in die illa: in oblivione eris o Tyre septuaginta annis, sicut dies regis unius: post septuaginta autem annos erit Tyro quasi can-ticum meretricis. 16 Sume citharam, circui civitatem meretrix oblivioni tradita: bene cane, frequenta canticum, ut memoria tui sit.

17 והיה מקץ שבעים שנה ופקדו יהיה
את צר ושבת להנהיגה ונתתה את-פל-
ממלכות הארץ על-פני האדמה: 18 והיה
סחרה ואתנהגה נדש ליהודה לא יאצר
ולא יחסו כי לנשאים לפני יהודה יהיה
סחרה לאכל לשבעה ולמכסה צחיה:

פרשה כד:

1 והיה יהודה בוקה הארץ ובולקתה וענה
קניה ותפיץ ושביה: 2 והיה קצם פלח
בעל פאליו בשפחה פנברתה פקנה
פמוכר פפלח פלח פפשה פאשר נאח בו:
3 חקור חקור הארץ ותפוז חפוז פי
יהודה דבר את-הדבר הגה: 4 אכלה
גבלה הארץ אמללה גבלה פבל אמללי
מרום צמח הארץ: 5 והארץ חנפה פחת
ושבחה פראברי חורח חלפה חק פפר
פכית עולם: 6 על-פני אלה אכלה ארץ
ויאשמו נשבי בה על-פני חרד נשבי ארץ
ונשאר אכיש מוצר: 7 אכל תירוש
אמללה גפוז גאנחא פל-שמחיל לב: 8 שבת
משוש תפים חול שאון עליונים שבת
משוש פפור: 9 בפפור לא ישתרגו ימר
שבר לשחיו: 10 בשפחה חרית-החיו סגר
פל-בית מבוא: 11 צותח על-חיו פחאצות
ארכה פל-שמחח גלה משוש הארץ:
12 נשאר דציר שמח ואמנה ופת-שער:
13 פייכה יהיה פקרב הארץ פתוח
העמים פנחח זרח פללית אס-פלח
בציר: 14 תפח ישא חולם גרפי פנחיו
יהיה צחלי מים: 15 על-פני פארים
פבני יהיה פאני חים שם יהיה אלת
ישאל: 16 מפנה הארץ ומרח
שמענה צבי לציה ואמר חזלי חזלי
אוי לי פננים פנדי ונגד פוננים פנדי:
17 פחד נפחת ופח עליו יושב הארץ:
18 יהיה חלם מקול הפחד יפל אל-
הפחת והעלול מתוח הפחת ולקר
פפח פרארבות פמרוז נפחח ונרעשו
מוסדי ארץ: 19 נצה חתלעצה הארץ
פיר התפוררה ארץ מוש התמטעה ארץ:

17 Καὶ ἔσται μετὰ τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη ἱπισκοπὴν
ποιήσει ὁ θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν ἀποκαταστήσεται εἰς
τὸ ἀρχαῖον, 18 Καὶ ἔσται ἱμπορίον πάσαις ταῖς
βασυλείαις τῆς οἰκουμένης ἐπὶ πρόσκον τῆς γῆς.
Καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἱμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἄγιον Κυρίου,
οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν
ἐναντι Κυρίου, πᾶσα ἡ ἱμπορία αὐτῆς, φαγεῖν
καὶ πιεῖν καὶ ἱμνησθῆναι, καὶ εἰς συμβολὴν
μνημόσυνον ἐναντι Κυρίου.

ΚΕΦ. κδ'.

1 ἸΑΟΥ Κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην,
καὶ ἱρημύσει αὐτὴν καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσ-
κον αὐτῆς καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας
ἐν αὐτῇ. 2 Καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ἱερεὺς, καὶ ὁ παῖς
ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔσται
ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ὁ δανείζων ὡς ὁ
δανειζόμενος, καὶ ὁ ὀφειλὼν ὡς ὁ ὀφείλει. 3 Φθορὰ
φθαρήσεται ἡ γῆ, καὶ προνομὴ προνομευθήσεται ἡ γῆ·
τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἔλάλησε ταῦτα. 4 Ἐπίνθησεν
ἡ γῆ, καὶ ἰφθάρη ἡ οἰκουμένη, ἐπίνθησαν οἱ ὕψηλοι
τῆς γῆς. 5 Ἡ δὲ ἡνόμησε διὰ τοὺς κατοικοῦντας
αὐτήν, διότι παρήλθοσαν τὸν νόμον καὶ ἥλλαξαν
τὰ προστάγματα διαθήκην αἰώνιον. 6 Διὰ τοῦτο
ἀρὰ ἰδεταὶ τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοι-
κοῦντες αὐτήν· διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἴσονται οἱ
ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθήσονται
ἄνθρωποι ὀλίγοι. 7 Πενθήσει οἶνος, πενήσει
ἄμπελος, στενάξουσιν πάντες οἱ εὐφραίνόμενοι
τὴν ψυχὴν. 8 Πίπαιται εὐφροσύνη τυμπάνων,
πίπαιται φωνὴ κithάρας. 9 Ἡσχύνθησαν, οὐκ
ἐπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς
πίνουσιν. 10 Ἡρημώθη πᾶσα πόλις, κλείσει
οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν. 11 Ὁλόλυσται περὶ
τοῦ οἴνου πανταχῇ, πίπαιται πᾶσα εὐφροσύνη
τῆς γῆς, ἀπῆλθε πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς. 12
Καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἱρημοί, καὶ οἶκοι
ἐγκαταλειμμένοι ἀπολοῦνται. 13 Ταῦτα πάντα
ἴσονται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἰθύνων· ὃν τρό-
πον ἴαν τις καλαμήσῃται ἰλαίαν, οὕτως καλα-
μήσονται αὐτοὺς· καὶ ἴαν παύσῃται ὁ τρυγητὸς, 14
Οὗτοι βοῶ φωνήσουσιν, οἱ δὲ καταλειφθέντες
ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου,
ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. 15 Διὰ
τοῦτο ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς νῆσοις ἔσται τῆς
θαλάσσης, τὸ ὄνομα Κυρίου ἐνδοξον ἔσται. 16
Κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν περὺγων τῆς
γῆς τίρατα ἠκούσαμεν, ἰλπίς τῷ εὐσεβεῖ. Καὶ
ἱροῦσιν οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν. Οἱ ἀθετοῦντες τὸν
νόμον, 17 Φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἰφ'
ὕμᾱς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. 18 Καὶ ἔσται
ὁ φεύγων τὸν φόβον ἱμπεύεται εἰς τὸν βόθυνον·
καὶ ὁ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βόθυνου ἀλώσεται ὑπὸ τῆς
παγίδος· ὅτι οὐρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀνέψχθησαν,
καὶ σισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς. 19 Ταραχῇ
ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ ἀπορίᾳ ἀπορηθήσεται ἡ γῆ.

17 Et erit post septuaginta annos, visitabit
Dominus Tyrum, et reducet eam ad mercedes
suas: et rursum fornicabitur cum universis
regnis terræ super faciem terræ. 18 Et erunt
negotiationes ejus, et mercedes ejus sanctificatæ
Domino: non condentur, neque reponentur:
quia his, qui habitaverint coram Domino, erit
negotiatio ejus, ut manducent in saturitatem,
et vestiantur usque ad vetustatem.

CAPUT XXIV.

1 ECCE Dominus dissipabit terram, et
nubabit eam, et affliget faciem ejus, et
disperget habitatores ejus. 2 Et erit sicut
populus, sic sacerdos: et sicut servus, sic
dominus ejus: sicut ancilla, sic domina ejus:
sicut emens, sic ille qui vendit: sicut fœne-
rator, sic is qui mutuum accipit: sicut qui
repetit, sic qui debet. 3 Dissipatio dissipa-
bitur terra, et direptione prædabitur; Do-
minus enim locutus est verbum hoc. 4 Luxit,
et defluxit terra, et infirmata est: defluxit orbis,
infirmata est altitudo populi terræ. 5 Et terra
infecit ab habitatoribus suis: quia trans-
gressi sunt leges, mutaverunt jus, dissipaverunt
fœdus sempiternum. 6 Propter hoc maledictio
vorabit terram, et peccabunt habitatores ejus:
ideoque insanient cultores ejus, et relinquentur
homines pauci. 7 Luxit vindemia, infirmata
est vitis, ingemuerunt omnes qui lætabantur
corde. 8 Cessavit gaudium tympanorum,
quievit sonitus lætantium, conticuit dulcedo
citharæ. 9 Cum cantico non bibent vinum:
amara erit potio bibentibus illam. 10 Attrita
est civitas vanitatis, clausa est omnis domus
nullo introeunte. 11 Clamor erit super vino
in plateis: deserta est omnis lætitia: trans-
latum est gaudium terræ. 12 Relicta est in
urbe solitudo, et calamitas opprimet portas. 13
Quia hæc erunt in medio terræ, in medio
populorum: quomodo si paucæ olivæ, quæ
remanserunt, excutiantur ex olea; et racemi,
cum fuerit finita vindemia. 14 Hi levabunt
vocem suam, atque laudabunt: cum glorifica-
tus fuerit Dominus, hinnit demari. 15 Prop-
ter hoc in doctrinis glorificate Dominum: in
insulis maris nomen Domini Dei Israel. 16 A
finibus terræ laudes audivimus, gloriam justi.
Et dixi: Secretum meum mihi, secretum
meum mihi, vœ mihi: prævaricantes præ-
varicati sunt, et prævaricatione transgres-
sorum prævaricati sunt. 17 Formido, et
fovea, et laqueus super te, qui habitator es
terræ. 18 Et erit: Qui fugerit a voce for-
midinis, cadet in foveam: et qui se expli-
caverit de fovea, tenebitur laqueo: quia
cataractæ de excelsis apertæ sunt, et
concutientur fundamenta terræ. 19 Con-
fractio confringetur terra, contritione con-
teretur terra, commotione commovebitur terra,

ישעיה כד כה כו

20 נזע תנוצצ ארץ בשפור והתחנך
פמליקה וקבר עליה פשעה וקפלה
ולא תסוף קום: 21 ותהיה ביום ההוא
יפלה והנה על-צבא המרום פקרום
ועל-מלכי המדמה על-המדמה: 22 ואפסי
המדמה אפיל על-פזר וסגרי על-מסגר
ומרב גמים ופקרו: 23 והפדה הלכה
ובושח חממה פרמלה והנה צבאות פקרו
ציון ובירושלם ונגד זמקו פקרו:

פרשה כה:

1 והנה אלהי אלהי ארוממה אודה שמה
פי עשית פלא עצות מרחוק אמנה אמן:
2 פי שמת מעיר ללל חנה בצורה למפלח
ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה:
3 על-כן ובפרה עם-עז חנה ביום
אריצים ירחיקה: 4 פרהיית קעז לבל
קעז לאכיון בצרלו מסדה מלחם על
מלחם פי רחם אריצים פנה קור:
5 פנה בציון שאון זרים תכנע תרב
בצל לב זמר אריצים יבנה:
6 ופשה והנה צבאות לכל-העמים פקרו
הנה משתה שמנים משתה שמנים
שמנים ממחים שמנים מזמקים: 7 ובלע
פקרו הנה פנהחלוט הלזש על-כל-העמים
והפסקה הנסיכה על-כל-הגוים: 8 בלע
הפנה לנצח וקחה אלהי והנה דממה
מפל פל-פקים וקרתה עמו קיר מפל
פל-הארץ פי והנה דבר: 9 ואמר
ביום ההוא הגה אלתיני גה קניני לו
ווישיעני גה והנה קניני לו נקלה
ונשמחה בישועתו: 10 פרהחנה וד-הנה
פקרו הנה ונדוש מואל פנהחיו פנהחש
מתקן פלי מומנה: 11 ופכש נרו בנהחו
פמשך ופכש השחה לשחות והשפיל
גארתו עם ארבות נרו: 12 ובכר משוב
הומחה השח השפיל הגיע לארץ
ערער:

פרשה כו:

1 ביום ההוא ימשך השיר-הנה
בארץ והנה עיר צדלני וישועה
נשית חומות חיל: 2 פנהח שפכים
ונבא גי-צדק שמר אמנים: 3 נבא
פכח תבא שלים ופלים פי בה פמה:

ΗΣΑΙΑΣ, κδ', κέ', κς'.

20 Ἐκλινεν ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν, καὶ
σεισθήσεται ὡς ὁπωροφυλάκιον ἡ γῆ, κατίσχυσε
γὰρ ἐκ' αὐτῆς ἡ ἀνομία, καὶ πεισῖται καὶ οὐ μὴ
δύνηται ἀναστῆναι. 21 Καὶ ἰκάζει ὁ θεὸς ἐπὶ
τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τοὺς
βασίλεις τῆς γῆς. 22 Καὶ συναξοῦσι συναγωγὴν
αὐτῆς εἰς δεσμωτήριον καὶ ἀποκλείουσιν εἰς
ὀχύρωμα, διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσται
αὐτῶν. 23 Καὶ τακῆσεται ἡ πλὴνθος, καὶ
πεισῖται τὸ τεῖχος· ὅτι βασιλεύσει Κύριος ἐκ
Σιών καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἰνώπιον τῶν πρεσβυ-
τέρων δοξασθήσεται.

ΚΕΦ. κέ'.

1 ΚΥΡΙΕ ὁ θεός, δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά
σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστά πρᾶγματα, βουλὴν
ἀρχαίαν ἀληθινήν. Ἰννοίτο. 2 Ὅτι ἔθηκες πόλεις
εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυράς τοῦ μὴ πειεῖν αὐτὰν τὰ
θεμέλια, τῶν ἀσείων πόλεις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ
οἰκοδομηθῇ. 3 Διὰ τοῦτο εὐλογίῃσι σε ὁ λαός ὁ
πτωχός, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων
εὐλογήσουσί σε. 4 Ἐγίνον γὰρ πάση πόλει
ταπεινὴ βοηθίας καὶ τοῖς ἀθυμήσασιν δι' ἔνδειαν
σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσθ αὐτούς·
σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικου-
μένων, 5 Ὡς ἀνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν
Σιών ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσείων, οἱς ἡμᾶς παρίδω-
κας. 6 Καὶ ποιήσει Κύριος Σαβαώθ πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν· ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίνοντα εὐφροσύνην,
πίνοντα οἶνον. 7 Χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει
τούτῳ. Παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ
γὰρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. 8 Κατίπεν
ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφείλε Κύριος ὁ
θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου· τὸ
δνειδος τοῦ λαοῦ ἀφείλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ
γὰρ στόμα Κυρίου ἰλάλησε. 9 Καὶ ἱροῦσι τῇ
ἡμέρᾳ ἱκέιγγ' Ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν,
καὶ σώσει ἡμᾶς· οὗτος Κύριος, ὑπεμείναμεν
αὐτῷ, καὶ ἡγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ
τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν. 10 Ἀνάπαυσιν δώσει ὁ θεός
ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ
Μωαβίτις ὃν τρόπον πατοῦσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξαις·
11 Καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ
αὐτὸς ἐταπεινώσει τοῦ ἀπολίσαι, καὶ ταπεινώσει
τὴν ὕβριν αὐτοῦ ἐφ' ᾧ τὰς χεῖρας ἐπέβαλε·
12 Καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου
ταπεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἰδάφους.

ΚΕΦ. κς'.

1 Τῇ ἡμέρᾳ ἱκέιγγ' ἔσονται τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ
γῆς τῆς Ἰουδαίας Ἰδοὺ πόλις, ἰσχυρά, καὶ
σωτήριον θήσει τὸ τεῖχος καὶ περίτειχος. 2 Ἀνοι-
ξατε πύλας, εἰσελθέτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην
καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν, 3 Ἀντιλαβανόμενος ἀλη-
θείας καὶ φυλάσσειν εἰρήνην. Ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίδι

ISAIAS, XXIV. XXV. XXVI.

20 Agitatione agitabitur terra sicut ebrius.
et auferetur quasi tabernaculum unius noctis:
et gravabit eam iniquitas sua, et corruet, et
non adjiciet ut resurgat. 21 Et erit: in die
illa visitabit Dominus super militiam caeli in
excelso; et super reges terrae, qui sunt super
terram. 22 Et congregabuntur in congrega-
tione unius fascis in lacum, et claudentur ibi
in carcere: et post multos dies visitabuntur.
23 Et erubescet luna, et confundetur sol, cum
regnaverit Dominus exercituum in monte
Sion, et in Jerusalem, et in conspectu senum
suorum fuerit glorificatus.

CAPUT XXV.

1 DOMINE Deus meus es tu, exaltabo te, et
confitebor nomini tuo: quoniam fecisti mira-
bilia, cogitationes antiquas fideles, amen.
2 Quia posuisti civitatem in tumultum, urbem
fortem in ruinam, domum alienorum: ut non
sit civitas, et in sempiternum non aedificetur.
3 Super hoc laudabit te populus fortis, civitas
gentium robustarum timebit te. 4 Quia
factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno
in tribulatione sua: spes a turbine, umbra-
culum ab aestu; spiritus enim robustorum
quasi turbo impellens parietem. 5 Sicut
aestus in siti, tumultum alienorum humiliabis:
et quasi calore sub nube torrente propaginem
fortium marcescere facies. 6 Et faciet Do-
minus exercituum omnibus populis in monte
hoc convivium pinguium, convivium vindemiae,
pinguium medullatorum, vindemiae defecatae.
7 Et praecipitabit in monte isto faciem vinculi
colligati super omnes populos, et telam quam
orditus est super omnes nationes. 8 Praeci-
pabit mortem in sempiternum: et auferet
Dominus Deus lacrymam ab omni facie, et
opprobrium populi sui auferet de universa
terra: quia Dominus locutus est. 9 Et dicet
in die illa: Ecce Deus noster iste, expectavi-
mus eum, et salvabit nos: iste Dominus,
sustinuimus eum, exultabimus, et laetabimur
in salutari ejus. 10 Quia requiescet manus
Domini in monte isto: et triturbabitur Moab
sub eo, sicuti teruntur paleae in plaustro.
11 Et extendet manus suas sub eo, sicut
extendit natans ad natandum: et humiliabit
gloriam ejus cum allisione manuum ejus.
12 Et munimenta sublimium murorum tuorum
concident, et humiliabuntur, et detrahentur
in terram usque ad pulverem.

CAPUT XXVI.

1 IN die illa cantabitur canticum istud in
terra Juda: Urbs fortitudinis nostrae Sion
salvator, ponetur in ea murus et antemurale.
2 Aperite portas, et ingreditur gens justa,
custodiens veritatem. 3 Vetus error abiit:
servabis pacem: pacem, quia in te speravimus.

4 חמא און לי מיינאנז שמיר שווא
במלחמה אפאנא דא אציתא יחד:
5 או יחזק במעא יעשה שלום לי שלום
יעשה לי: 6 הפאם ושרש יעלה וציר
יעלה ושרא וכלא פגריה בל תניבה:
7 חפמפת מפה חפהו אפפחנ
הרניו הרנ: 8 בספאח בשלחת תריבה
הנה ברחו חקשח ביום תרים: 9 לכו
בואו יכפר צוריעלך וזה כל-פרי הסר
חפאתו בשומי: 10 פלאבנ מופח פאבגרי
מפצות לאדקמו אשחים וחפנים: 10 פי
עיר בצורה בוד גלה משלח וצור
פפדגר שם ירעה עגל ושם ירעץ וכלח
סעפיה: 11 ביקש חצירה תשכרנה לשם
באות מאירות אותה פי לא עס-בינות
חוא על-כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא
יחננו: 12 ויהי ביום ההוא יחפס
יהנה משפלת חקור ערגחל מצנים
ואתם תלקחו לאחד אחד בני ישראל:
13 ויהנה ביום ההוא ויקע בשוק
גדול ויאו האבדים פאנץ אשיר והפנים
פאנץ מצנים והשפנים ליהנה בחר
חקשח בירושלם:

פרשח כח:

1 הוי עמרת גאית שפני אפלים וציר
נכל צני חפאתו אשר על-ראש גיא
שמנים חלמי גו: 2 הגה חזק ואפץ
לאולי פנים בוד שער קטב פנים
פפירים שמים הניה לארץ בור:
3 ברגלים תרמסנה עמרת גאית שפני
אפלים: 4 ותהיה ציצת נכל צני
חפאתו אשר על-ראש גיא שמנים
פכפורה פנים חזק אשר יראה קראח
אותה בעזרת פכפו יכלענה:
5 ביום ההוא יהיה יחנה צבאות לעמרת
צני ולצפורה תפארה לשאר עמו:
6 ויהיה משפט ליושל על-חפשפט
ולבנהיה משיגי מלחמה שפירה:
7 ונבא אלח פינו וישכר תעא פתח
ונביא שני בשכר נכלעו מרחינו תעא
מרחשכר שני בראח פחה פליליה:

4 Οὐκ ἔστιν ἢ οὐκ ἐπιδέσεται αὐτῆς· τίς με
θῆσει φυλάσσειν καλὰμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τὴν
πολεμίαν ταύτην ἤβητα αὐτήν. Τοῖνον διὰ
τοῦτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνίταξε.
Κατακίκανμαι, 5 Βοήσονται οἱ ἰνοικοῦντες ἐν
αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῇ, ποιήσωμεν
εἰρήνην, 6 Οἱ ἐρχόμενοι τίκνα Ἰακώβ. Βλαστή-
σει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ
οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. 7 Μὴ ὥς αὐτὸς
ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσεται; καὶ ὥς
αὐτὸς ἀνείλεν, οὕτως ἀναιρεθήσεται; 8 Μαχό-
μενος καὶ δυνεῖζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς· οὐ σὺ
ἦσθα μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνείλεν
αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ; 9 Διὰ τοῦτο ἀφαιρεθή-
σεται ἀνομία Ἰακώβ, καὶ τοῦτο ἔστιν ἡ εὐλογία
αὐτοῦ, ὅταν ἀφίλωμαι τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ, ὅταν
θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατασκευ-
μένους ὡς κονίαν λεπτὴν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ
δένδρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἰκεκομμένα
ὡς περ δρυμὸς μακράν. 10 Τὸ κατοικοῦμενον
ποιμνιον ἀνιμνιον ἔσται, ὡς ποιμνιον κακαλεῖμ-
μένον· καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα,
καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ποιμνία. 11 Καὶ μετὰ
χρόνον οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ
ξηρανθῆναι. Γυναικες ἐρχόμεναι ἀπὸ θίας δεῦτε·
οὐ γὰρ λαὸς ἔστιν ἔχων σύνεσιν, διὰ τοῦτο οὐ
μὴ οἰκτιρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτοὺς, οὐδὲ ὁ πλάσας
αὐτοὺς οὐ μὴ ἰλείψῃ. 12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἡκεινὴ συμφορά· ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς διώρυγος
τοῦ ποταμοῦ ἕως Ἐννοκαρούρων· ὑμεῖς δὲ
συναγάγετε κατὰ ἕνα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. 13 Καὶ
ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡκεινὴ σαλπικουὶ τῇ σάλπιγγι
τῇ μεγάλῃ, καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ
χωρᾷ τῶν Ἀσσυρίων καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν
Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνήσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ
ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

ΚΕΦ. κη'.

1 ΟΥΑΙ τῷ στεφάνῳ τῆς ὑβρεως, οἱ μισθωτοὶ
Ἐφραὴμ, τὸ ἀνθος τὸ ἐκπεσὼν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ
τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχίως, οἱ μεθύοντες
ἀνεὺ οἴνου. 2 Ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς
Κυρίου, ὡς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα
σκέπην, βίβ καταφερομένη· ὡς ὕδατος πολὺ
πληθὺς σῦρον χώραν, τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπαυμα-
ταῖς χερσὶ 3 Καὶ τοῖς ποσὶ καταπατηθήσεται ὁ
στεφάνος τῆς ὑβρεως, οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραὴμ.
4 Καὶ ἔσται τὸ ἀνθος τὸ ἐκπεσὼν τῆς ἰλπίδος
τῆς δόξης ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ· ὡς
πρόδρομος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐτό, πρὶν εἰς τὴν χεῖρα
αὐτοῦ λαβεῖν αὐτό, θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν. 5 Τῇ
ἡμέρᾳ ἡκεινὴ ἔσται Κύριος Σαβα὿θ ὁ στέφανος
τῆς ἰλπίδος ὁ πλεῖς τῆς δόξης τῷ καταλει-
φθέντι τοῦ λαοῦ· 6 Καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι
κρίσεως ἐπὶ κρίσειν καὶ ἰσχύϊν κωλυόντων ἀνείλιν.
7 Οὗτοι γὰρ οἶνον πεπλημενημένοι εἰσὶν· ἵπλαν-
θησαν διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προφῆτης ἐξίστησαν
διὰ τὸ σίκερα, κατεπόθησαν διὰ τὸν οἶνον, ἐσίεθη-
σαν ἀπὸ τῆς μέθης, ἵπλανθήσαν· τοῦτ' ἐστὶ φάσμα.

4 Indignatio non est mihi: quis dabit me
spinam et veprem in proelio: gradiar super
eam, succendam eam pariter? 5 An potius
tenebit fortitudinem meam, faciet pacem mihi,
pacem faciet mihi? 6 Qui ingrediuntur
impetu ad Jacob, florebit et germinabit Israel,
et implebunt faciem orbis semine. 7 Num-
quid juxta plagam percutientis se percussit
eum? aut sicut occidit interfectos ejus, sic
occisus est? 8 In mensura contra mensuram,
eum abjecta fuerit, judicabis eam: meditatus
est in spiritu suo duro per diem aestus.
9 Idcirco super hoc dimittetur iniquitas
domui Jacob: et iste omnis fructus ut aufe-
ratur peccatum ejus cum posuerit omnes
lapides altaris sicut lapides cineris allisos,
non stabunt luci et delubra. 10 Civitas enim
munita desolata erit, speciosa relinquetur, et
dimittetur quasi desertum: ibi pascetur
vitulus, et ibi accubabit, et consumet sum-
mitates ejus. 11 In siccitate messes illius
conterentur, mulieres venientes, et docentes
eam: non est enim populus sapiens, propterea
non miserabitur ejus, qui fecit eum; et qui
formavit eum, non parceret ei. 12 Et erit: in
die illa percutiet Dominus ab alveo fluminis
usque ad torrentem Aegypti, et vos congre-
gabimini unus et unus filii Israel. 13 Et
erit: in die illa clangetur in tuba magna, et
venient qui perdit fuerant de terra Assyri-
orum, et qui ejecti erant in terra Aegypti, et
adorabunt Domium in monte sancto in
Jerusalem.

CAPUT XXVIII.

1 Vx coronæ superbiæ, ebrii Ephraim, et
flori decidenti, gloriæ exultationis ejus, qui
erant in vertice vallis pinguiſſimæ, errantes
a vino. 2 Ecce validus et fortis Dominus
sicut impetus grandinis: turbo confringens,
sicut impetus aquarum multarum inunda-
ntium, et emissarum super terram spatiosam.
3 Pedibus conculcabitur corona superbiæ
ebriorum Ephraim. 4 Et erit flos decidens
gloriæ exultationis ejus, qui est super ver-
ticem vallis pinguium, quasi temporaneum
ante maturitatem autumnī: quod cum aspec-
erit videns, statim ut manu tenuerit, devorabit
illud. 5 In die illa erit Dominus exercituum
corona gloriæ, et sortum exultationis residuo
populi sui: 6 Et spiritus judicii sedenti super
judicium, et fortitudo revertentibus de bello
ad portam. 7 Verum hi quoque præ vino
nescierant, et præ ebrietate erraverunt:
sacerdos et propheta nescierunt præ ebrietate,
absorpti sunt a vino, erraverunt in ebrietate.
nescierunt videntem, ignoraverunt judicium.

8 פִּי-לֹא-שָׁלַח-זֶהוּ מִלֵּאיוֹ מִיָּד צִוֵּיתִי בְּלִי
 מִקֹּדֶם: 9 אֶת-מִי יוֹרֵךְ דֹּעָה וְאֶת-מִי
 יִבִּין שְׂמוּעָה בְּמִלִּי מִחֻלָּב עֲתִיתִי מִשְׁנִים:
 10 כִּי צִו לָצֹו צִו לָצֹו מִו לָקוֹ מִו לָקוֹ זְעִיר
 שָׁם זְעִיר שָׁם: 11 כִּי בְּלַעַג שִׁפָּה וּבְלִשָּׁן
 אֲחִירָת וּבִפֶּה אֱלֹהִים חִנָּה: 12 אֲשֶׁר וְאֲמַר
 אֱלֹהִים זֹאת הַפְּנוּחָה הַקִּיחוֹ לְצִוָּה וְזֹאת
 הַמְּדַבֶּרֶת וְלֹא אֲבָמָה שְׂמוּעָה: 13 וְהִלֵּחַ לָהֶם
 דְּבַר יְהוָה צִו לָצֹו צִו לָצֹו מִו לָקוֹ מִו
 לָקוֹ זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם לְמַעַן יִלְכֹּוּ
 וְקָשְׁלִי אֲחֹרֹ וְנִשְׁפָּרוּ וְנִקְוָשׁוּ וְנִלְכְּדִי:
 14 לָקוֹ שְׂמוּעָה דְּבַר-יְהוָה אֲנָשִׁי
 לָצִוֹן מִשְׁלִי הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירֹשָׁלָּם:
 15 כִּי אֲמַרְתֶּם דְּבַרְהֵנִי בְּרִית אֶת-מִנְחָה
 וְעַם-שְׂאֹל עֲשִׂיתִי הַעֲרָה שְׂוִיט שְׂוִיטָה
 כִּי-יַעֲבֹל לֹא יִבְאֹנֶנִי כִּי שְׁמִנִי קֹזֵב מַחֲסִנִּי
 וּבִשְׁמִרָה נִסְתָּרָנִי: 16 לָקוֹ קֹזֵב אֲמַל
 אֲדַלֵּךְ יְהוָה הִנֵּנִי יִסָּד בְּצִיּוֹן אֲדֹנָי
 בָּחוֹן פֶּגֶר וְהָרָה מִקֶּדֶר מִפֶּדֶר הַפְּתָאִין לֹא
 יִחַיֶּשׁ: 17 וְשִׁמְתִּי מִשְׁפָּט לָקוֹ וּבִצְדָקָה
 לְמִשְׁקָלָהּ וְנִצָּח בְּכֹד מַחֲסֵה כֹזֵב וְסֹתֵר
 מִיָּם יִשְׁמָפוּ: 18 וּבִפֶּה בְּרִיתְכֶם אֶת-מִנְחָה
 וְחִזְוִיתְכֶם אֶת-שְׂאֹל לֹא תִהְיֶה שְׂוִיט שְׂוִיטָה
 כִּי יַעֲבֹר וְחִייתֶם לוֹ לְמִרְקָם: 19 מִיָּד
 עֲבָרוּ יָקוֹחַ אֲחֵיכֶם כִּי-בִכְלָה בִּפְתָּה יַעֲבֹר
 בָּיִם וּבְלִילִיָהּ וְהִנֵּה רַחֲוֹצָה הִבִּין
 שְׂמוּעָה: 20 כִּי-קִנְזֵר הַמַּעֲצֵעַ מִהַשְׁתַּמְרָע
 וְהַמִּסְתַּבֵּחַ צָרָה כְּהַחֲפֹנִם: 21 כִּי כִחַר
 פְּרָצִים יָהִים יְהוָה בַּעֲמֵק בְּנִבְעִין יִרְגֹוּ
 לַעֲשׂוֹת מַעֲשָׂהוּ זָר מַעֲשָׂהוּ וְלַעֲבֹד
 עֲבָדָתוֹ כְּכֹרֶךְ עֲבָדָתוֹ: 22 וְעַתָּה אֶל-
 תַּחֲלוּצָיו פְּרִיחֹתָיו מִסְרִיכֶם כִּי-קָלִיל
 וְנִחְדָּחָה שְׂמַעֲתִי מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוָה צְדָקָה
 עַל-קֶל-הָאָרֶץ: 23 הַאֲנִינִי וְשִׁמְעָה
 קוֹלִי הַקְשִׁיבִי וְשִׁמְעָה אֲמַרְתִּי: 24 הִכֵּל
 הַיּוֹם יִחַרֶשׁ הַחֹהֵשׁ לִזְרֹעַ וּפֶתַח יִשְׁוֹדֵד
 אֲדַמְתּוּ: 25 תִּלְוֹא אִם-שִׁנָּה פִּלְגִּי וְהַחֲרִיץ
 הַצָּח וּכְפֹן יִזְרָה וְשָׁם חֲפָה שׁוֹרָה
 וּשְׁעָרָה נִסְתָּן וְנִסְתָּמָה בְּגִלְתּוֹ: 26 וְיִסְרֹוּ
 לְמִשְׁפָּט אֲלֹתָיו יִתְּפוּ: 27 כִּי לֹא בְּחִרְוֶל
 יִיבֹשׁ הָאָרֶץ וְאִפְּן עֲגִלָּה עַל-כִּפֹּן יִסְבֹּב
 כִּי בַמַּטָּח תִּבְכֶּה הָאָרֶץ וּכְפֹן בַּשִּׁבְטִי:

8 Ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βουλὴν· αὕτη γὰρ ἡ βουλή· ἕνεκα πλεονεξίας. 9 Τίτι ἀνηγγεῖλαμεν κακά, καὶ τίτι ἀνηγγεῖλαμεν ἀγγελίαν; οἱ ἀπογεγαλκτισμένοι ἀπὸ γάλακτος, οἱ ἀεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ. 10 Θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου, ἱλπίδα ἐπ' ἱλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρόν, 11 Διὰ φαυλισμὸν χειλῶν, διὰ γλώσσης ἐτίρας, ὅτι λαλήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ 12 Λέγοντες αὐτοῖς Τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν. 13 Καί ἐσται αὐτοῖς τὸ λόγιον τοῦ θεοῦ θλίψις ἐπὶ θλίψιν, ἱλπίς ἐπ' ἱλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρόν, ἵνα πονεύσωσι καὶ πίσωσιν ὀπίσω, καὶ συντριβήσονται καὶ κινδυνεύσουσι καὶ ἀλώσονται. 14 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄνδρες τεθλιμμένοι καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, 15 Ὅτι εἶπατε Ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ᾧδου, καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας· καταιγὶς φερομένη ἰδὼν παρέλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἡμᾶς· ἰθήκαμεν ψεύδος τὴν ἱλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθσόμεθα. 16 Διὰ τοῦτο οὕτως λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελῆ ἐκλεκτὸν ἀκρογωνιαίον ἐντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ οἱ πιαστῶν οὐ μὴ κατασθῶνθῃ. 17 Καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἱλπίδα, ἣ δὲ ἵλημσούνη μου εἰς σταθμούς, καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγὶς, 18 Μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἱλπίς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ᾧδην οὐ μὴ ἱμείνῃ· καταιγὶς φερομένη ἰδὼν ἐπείθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα. 19 Ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς· πρῶτῳ πρῶτῳ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἱλπίς πονηρά. Μάθετε ἀκούειν 20 Στενωχρῶόμενοι· οὐ δύναμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενούμεν τοῦ ὑμᾶς συναχθῆναι. 21 Ὡςπερ ὄρος ἀσειδῶν ἀναστήσεται Κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαὼν, μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πεκρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἄλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ σαπρία αὐτοῦ ἄλλοτρία. 22 Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθήητε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί· διότι συντελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ Κυρίου Σαβαῶθ & ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 23 Ἐνωγίξετε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου, προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου. 24 Μὴ ὀλῃν τὴν ἡμέραν ἀροτρίασαι ὁ ἀροτριῶν; ἡ σπόρον προετοιμάσει πρὶν ἰργάσασθαι τὴν γῆν; 25 Οὐχ ὅταν ὀμαλίσῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον ἢ κύμινον, καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν καὶ κριθὴν καὶ κέγχρον καὶ ζῖαν ἐν τοῖς ὀρίοις σου; 26 Καὶ παιδευθήσῃ κρίματι θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ. 27 Οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, οὐδὲ τροχὸς ἀμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον· ἀλλὰ ῥάβδος τινάσσεται τὸ μελάνθιον, τὸ δὲ κύμινον

8 Omnes enim mensæ replete sunt vomitu sordiumque, ita ut non esset ultra locus. 9 Quem docebit scientiam? et quem intelligere faciet auditum? ablactatos a lacte, avulsos ab uberibus. 10 Quia manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi. 11 In loquela enim labii, et lingua altera loquetur ad populum istum. 12 Cui dixit: Hæc est requies mea, reficite lassum, et hoc est meum refrigerium: et noluerunt audire. 13 Et erit eis verbum Domini: Manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi: ut vadant, et cadant retrorsum, et conterantur, et illaqueentur, et capiantur. 14 Propter hoc audite verbum Domini, viri illusores, qui dominamini super populum meum, qui est in Jerusalem. 15 Dixistis enim: Percussimus fœdus cum morte, et cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cum transierit, non veniet super nos: quia posuimus mendacium spem nostram, et mendacio protecti sumus. 16 Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum, in fundamento fundamentum; qui crediderit, non festinet. 17 Et ponam in pondere iudicium, et iustitiam in mensura: et subvertet grando spem mendacii: et protectionem aquæ inundabunt. 18 Et delebitur fœdus vestrum cum morte, et pactum vestrum cum inferno non stabit: flagellum inundans cum transierit, eritis ei in conculcationem. 19 Quandocumque pertransierit, tollet vos: quoniam mane diluculo pertransibit in die et in nocte, et tantummodo sola vexatio intellectum dabit auditui. 20 Coangustatum est enim stratum, ita ut alter decidat: et pallium breve utrumque operire non potest. 21 Sicut enim in monte divisionum stabit Dominus: sicut in valle, quæ est in Gabaon, irascetur: ut faciat opus suum, alienum opus ejus: ut operetur opus suum, peregrinum est opus ejus ab eo. 22 Et nunc nolite illudere, ne forte constringantur vincula vestra; consummationem enim et abbreviationem audivi a Domino Deo exercituum super universam terram. 23 Auribus percipite, et audite vocem meam, attendite, et audite eloquium meum. 24 Numquid tota die arabit arans ut serat, proscindet et sarriet humum suam? 25 Nonne cum adæquaverit faciem ejus, æret gith, et cymum sparget, et ponet triticum per ordinem, et hordeum, et milium, et viciam in finibus suis? 26 Et erudiet illum in iudicio: Deus suus docebit illum. 27 Non enim in serris triturabitur gith, nec rota plaustrī super cymum circuibit: sed in virga excutietur gith, et cymum in baculo.

28 לחם יפוך פני לא לנצח ארץ ודשאו
והמם בלגל עגלתו ופרשיו לא ידקפו :
29 גם זאת מעם יהנה צבאות וצבא
הפלא עצה חכמה תעשה :

פרשה כט :

1 הוי אריאל אריאל חרבת חנה דג
ספר שנה על שנה חגים יקחו :
2 והציוני לאריאל וחרבת האנה ואנה
וחרבת לי פאריאל : 3 וחרבתי כדור
עלך וצרתי עליך מצב וחרבתי עלך
מצות : 4 ושלח מנצח תפרי ומצפר
תשח אמרתך וחרב פאב מארץ חלח
ומצפר אמרתך תצפצף : 5 וחרב פאב
זה חמון וזה וקמץ עבר חמון ארצים
וחרב לפתע פתאם : 6 מעם יהנה צבאות
תפחד ברעם ובקעש וקול גדול ספח
וסעך ולחב אש אוכלה : 7 וחרב
פחלום חמון לולה חמון פל-החום
הצבאים על-אריאל וכל-צבא ומצרות
ותמציקים לה : 8 והנה פאשר חלם
הרעב והנה אוכל וחרב וחרב נפשו
וכאשר חלם הצבא והנה שחח וחרב
והנה צוף ונפשו שומחה בן יהנה חמון
פל-החום הצבאים על-חר ציון :

9 ותמחה ותמחה השתעשעו וטעו
שכרו ולא-לון בעו ולא שכר : 10 פרנקו
עליכם יהנה רוח תרומה נעצף את-
עניכם את-הנביאים ואת-המשקים החזים
פסח : 11 ותהי לכם חנות הפל פדבר
הספר החתום אשר-יתני ארזו אלי-יגע
הספר לאמר קראנה וזה ואמר לא אוכל
פני חתום הוא : 12 ונתן הספר על אשר
לא-יגע ספר לאמר קראנה וזה ואמר
לא ידעתי ספר : 13 ויאמר אדני

14 וכן פני נגש העם הזה בפני ובשפתיו
בפדני ולבו רחוק ממני ותהי יראתם
אלי מצות אנשים מלמדח : 15 לכו
הנני יוסף להפליא את-העם הזה הפלא
ולא ואבדה חכמה חכמי ובינה
בכני תסתתר : 16 הוי הפעמקים
מיהנה לסתר עצה וחרב במחשבו
מעשיהם ויאמרו מי ראוי וימי ידענו :

28 Metà artou brwthēsetai. Oū gār eis tōn
aīwna igw' ēmi ūmīn drgīsthēsomai, oudē phōnē
tēs pikrias mou katapatīsei ūmās. 29 Kal
taūta parā Kyriou Sabawō ēxēlthe tā tīrata
bouleūssas, ūfōssate mataian parāklesin.

KEΦ. cx.

1 OYAI 'Ariēl pōlis, hē epolēmēne David.
Synagagete genēmata enautōn epī enautōn.
phāgethe, phāgethe gār sōn Mwāb. 2 'Eκθήσω
gār 'Ariēl, kal ēstai autēs ē ischēs kai ō ploutōs
ēmōi. 3 Kal kuklōsw ūs Dauid epī sē, kal
balō peri sē chāraka, kai thīsw peri sē pūrgous.
4 Kai tapeiōthēsontai eis tēn ghēn ōi lōgoi sou,
kal eis tēn ghēn ōi lōgoi sou dēsontai. kal
ēsontai ūs ōi phōnēs eis tēs ghēs ē phōnē sou,
kai prōs tō ēdaphos ē phōnē sou āstheēsēi.
5 Kai ēstai ūs koniortēs apō trochō ō ploutōs
tōn daseiōn, kal ūs chōs phērōmenos tō plēthos
tōn katathnaskeinōntōn se, kal ēstai ūs stigmē
parachōima. 6 Parā Kyriou Sabawō ēpiskopē
gār ēstai metā bronthēs kal seismon kai phōnēs
megālēs kataigēs pherōmēnē, kal phlōx purōs
katēstheisa. 7 Kal ēstai ūs enupniāzōmenos
kath' ēpnous nyktōs ō ploutos āpāntōn tōn
ithnōn ūs ōi epistrātēusai epī 'Ariēl, kal pāntēs
ōi stratenōmēnoi epī 'Ierousalēm, kal pāntēs ōi
synēgmēnoi ep' autēn kal ōi thlibōntēs autēn.
8 Kai ūs ōi en tō ēpnō pīnontēs kal ēstontēs,
kal ēxanastāntōn mātaiōn tō inōpnion. kal dn
trōpon enupniāzetai ō dīphōn ūs ō pīnōn, kal
ēxanastās ēti dīphō, ē dē psichē autōu eis kenōn
ēlπισεν, οὕτως ἐστὶ καὶ ὁ πλοῦτος τῶν ἰθνῶν
πάντων ὅσοι ἐπιστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών.
9 'Eκλύθητε καὶ ἐκστήτε, καὶ κραιπαλήσατε οὐκ
ἀπὸ σίκερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου, 10 'Οτι πεπότηκεν
ὑμᾶς Κύριος πνεύματι κατανύξεως, καὶ καμύσει
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν
καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, ὅι ὀρνάτες τὰ κρυπτά.
11 Καὶ ἐστὶ ὑμῖν τὰ ῥήματα πάντα ταῦτα ὡς
οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἰσφραγισμένου τούτου,
ὃ ἴαν δώσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ πισταμένῳ γράμ-
ματα λέγοντες 'Ανάγνωθι ταῦτα, καὶ ἐρεῖ Οὐ
δύναμαι ἀναγνῶναι, ἰσφράγισται γάρ. 12 Καὶ
δοθήσεται τὸ βιβλίον τούτου εἰς χεῖρας ἀνθρώπου
μη ἐπισταμένου γράμματα, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ 'Ανά-
γνωθι τούτο. καὶ ἐρεῖ Οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα.
13 Καὶ εἶπε Κύριος 'Εγγίξτε μοι ὁ λαὸς οὗτος
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν
τιμῶσί με, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ'
ἐμοῦ. μάτην δὲ σίβονται με διδάσκοντες ἐντάλ-
ματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας. 14 Διὰ τούτο
ἰδοὺ προσθήσω τοῦ μεταθίῃναι τὸν λαὸν τούτον.
καὶ μεταθήσω αὐτοὺς, καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν
τῶν σοφῶν, καὶ τὴν συνέσιν τῶν συνετῶν κρύψω.
15 Οἵτι οἱ βαθίως βουλήν ποιοῦντες. καὶ οὐ διὰ
Κυρίου. οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλήν ποιοῦντες, καὶ
ἐστὶ ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἰροῦσι Τίς ἑώρα-
κεν ἡμεῖς; τίς ἡμᾶς γινώσκει ἢ ὁ ἡμεῖς ποιοῦμεν;

28 Panis autem comminuetur : verum non in
perpetuum trituras triturbabit illum, neque
vexabit eum rota plaustrī, nec ungulis suis
comminuet eum. 29 Et hoc a Domino Deo
exercituum exivit, ut mirabile faceret con-
siliū, et magnificaret iustitiam.

CAPUT XXIX.

1 Væ Ariel, Ariel civitas, quam expug-
navit David : additus est annus ad annum :
solemnitates evolutæ sunt. 2 Et circum-
vallabo Ariel, et erit tristis et mœrens, et
erit mihi quasi Ariel. 3 Et circumdabo
quasi sphaeram in circuitu tuo, et jaciā
contra te aggerem, et munimenta ponam
in obsidionem tuam. 4 Humiliaberis, de
terra loqueris, et de humo audietur eloquium
tuum : et erit quasi pythons de terra vox tua,
et de humo eloquium tuum mussitabit. 5 Et
erit sicut pulvis tenuis multitudo ventilantium
te : et sicut favilla pertransiens multitudo
eorum, qui contra te prævaluerunt : 6 Erit-
que repente confestim. A Domino exerci-
tuum visitabitur in tonitruo, et commotione
terræ, et voce magna turbinis et tempestatis,
et flammæ ignis devorantis. 7 Et erit sicut
somnia visionis nocturnæ multitudo omnium
gentium, qui dimicaverunt contra Ariel, et
omnes qui militaverunt, et obsederunt, et
prævaluerunt adversus eam. 8 Et sicut
somnia esuriens, et comedit, cum autem
fuerit expergefactus, vacua est anima ejus : et
sicut somnia sitiens, et bibit, et postquam
fuerit expergefactus, lassus adhuc sitit, et
anima ejus vacua est : sic erit multitudo om-
nium gentium, quæ dimicaverunt contra
montem Sion. 9 Obstupescite, et admira-
mini, fluctuate, et vacillate : inebriamini, et
non a vino : movemini, et non ab ebrietate.
10 Quoniam miscuit vobis Dominus spiritum
soporis, claudet oculos vestros, prophetas et
principes vestros, qui vident visiones, operiet.
11 Et erit vobis visio omnium sicut verba
libri signati, quem cum dederint scienti
litteras, dicent : Lege istum : et respondebit :
Non possum, signatus est enim. 12 Et
dabitur liber nescienti litteras, diceturque ei :
Lege : et respondebit : Nescio litteras. 13 Et
dixit Dominus : Eo quod appropinquat popu-
lus iste ore suo, et labiis suis glorificat me,
cor autem ejus longe est a me, et timuerunt me
mandato hominum et doctrinis : 14 Ideo ecce
ego addam ut admirationem faciam populo
huic miraculo grandi et stupendo : peribit
enim sapientia a sapientibus ejus, et intel-
lectus prudentium ejus abscondetur. 15 Væ
qui profundi estis corde, ut a Domino abscon-
datis consiliū : quorum sunt in tenebris opera,
et dicunt : Quis videt nos, et quis novit nos ?

16 הַפְּעִלִים אֲמַרְתֶּם הַיָּמִינִי יִשְׁכַּב כִּי־אֶמֶר
מַעֲשֵׂה לַעֲשֹׂהוּ לֹא עָשִׂי וְגַם אֶמֶר
לִי־עָרִי לֹא הָיָה׃ 17 וְהַלֵּאֲמֹר מַעֲשֵׂה
וְשָׁב לִבְנוֹ לַפְּרָמֶל וְחַפְרָמֶל לַעֲרֹךְ יִשְׁכַּב׃
18 וְשָׁמַע בְּיוֹם־הַחַמָּה חֲתָרִשִׁים וְדַבְרֵי־סֶפֶר
וּמִצֵּל יִמְחֹשֶׁשׁ עֵינָיו עֲוֹנוֹת תַּרְאִיקָה׃
19 וְסָפִי עֲנִיִּים בִּיהִנּוֹן שְׂמִיחָה וְאִבְיוֹנִי
אָדָם בְּקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל גִּילָה׃ 20 כִּי־אֶפְסֶם
צְרִיץ וְקִלְחָ לֵץ וְנִכְרָתִי קֶלֶשׁ־הָרִי אֲנִי׃
21 מִמִּטְיָא אָדָם בְּדָבָר וּלְמוֹכִיחַ בְּשֹׁמֵר
יִחַשְׁוּ וַיִּשְׁמַע בְּתוֹרַת צְדִיק׃ 22 לִכֹּן
כִּי־אֶמֶר יִהְיֶה אֱלֹהִים עֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה
אֶבְרָאָה־בְּרָחָם לֹא־עָתָה יִבֹּשֶׁל יַעֲקֹב וְלֹא
עָתָה פָּקְדִי יַחְרֹדִי׃ 23 כִּי בְרָאֲתוֹ לְלִדּוֹ
מַעֲשֵׂה יְדֵי בְּחֶרֶף וְחֻשִׁי שָׁמַי וְחֻשִׁי־יֵשׁ
אֶת־קִדּוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצֵנִי׃
24 וְגַדְעֵי הַעֲרִיצִים בִּיעָה וְרוֹנְגִים לְמַדְרֵגָה־לָּהֶם׃

פרשה ל

1 וְהָיוּ בָנִים קוֹרִים נֶאֱמַרְתֶּם לַעֲשֹׂת
צָדִיק וְלֹא מִי וְלִנְקָם מַסָּכָה וְלֹא רִחֵק
לְמַעַן סָפֹת חַטָּאת עַל־חַטָּאת׃ 2 וְחֻלְכִּים
לְרֵדָה מִצִּדִּים וְכִי לֹא שְׂאֵלֵי לַעֲוֹן בְּמַעֲוֹ
פְּרָעָה וְלַחֲסוֹת בְּצֵל מַצְרַיִם׃ 3 וְתִהְיֶה
לָבֶם מַעֲוֹ פְּרָעָה לְבָשֶׁת וְחֻשִׁי־חַטָּאת בְּצֵל־
מַצְרַיִם לְכַלְקָה׃ 4 כִּי־חֲרִי בְּצֵעַ שְׂרָיו
וּבְלִאֲכֹרוֹ חָגֶם וְיַעֲנֶה׃ 5 כִּל חֲבִאִישׁ עַל־עַם
לֹא־יִוָּעִילֵהוּ לָמוּ לֹא לַעֲוֹר וְלֹא לְחֻשִׁי־לֵל
כִּי לְבָשֶׁת וְנִכְלִי־חֶרֶף׃ 6 מִשְׁמָה
בְּחַמּוֹת גִּבּוֹ בְּאֶרֶץ צָרָה וְצָרָה לְבִיא
וְלִישׁ מִחֶם אֶפְסָה וְשָׂרָה מַעֲוָה יִשְׂאֵל
עַל־בָּשֶׁת עֲוֹנוֹת חִלְיוֹת וְעַל־בָּשֶׁת
בְּמִלִּים אֲצִרְוֶה עַל־עַם לֹא יִוָּעִילֵהוּ׃
7 וּמַצְרַיִם תִּכַּל וְרִיק יַעֲרִי לִבָּן חֲרָאֲתִי
לְזֹאת רִחֵב חֶם שְׂכָת׃ 8 עָתָה בֹּא
כְּתִבָה עַל־לִיחַ אֶתֶם וְעַל־סֶפֶר חֶסֶד
וְהִלֵּל לְיוֹם אֲחִדּוֹן לְעַד עַד־עוֹלָם׃ 9 כִּי
עַם מִרִי הוּא בָנִים כְּחֻשִׁים בָּנִים
לְאֶרֶב שְׂמוֹעַ תּוֹרַת יְהוָה׃ 10 אֲשֶׁר
אֶמְרֵה לְרִאִים לֹא תִרְאֶה וְלַחֲוִים לֹא
תִחְוֶה־לָּהֶם נִכְחוֹת וּבְרִי־לָנִי תִלְקוֹת חֲזוֹ
מִתְּחִלּוֹת׃ 11 סִרְרֵי מַעֲרִיבֵי חֲשִׁי מִפֶּרֶץ
אֶחָד הַשְׁפִּירֵי מִפְּגִיעַ אֶת־קִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

16 Οὐχ ὡς πηλὸς τοῦ κεραμῆως λογισθήσεσθε;
μη ἱρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό. Οὐ σύ με
ἐπλάσας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι. Οὐ συνετῶς
με ἰποίησας; 17 Οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθή-
σεται ὁ Αἰβανὸς ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ, καὶ τὸ
Χέρμελ εἰς θρυμὸν λογισθήσεται. 18 Καὶ ἀκού-
σονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου,
καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ, ὀφθαλ-
μοὶ τυφλῶν ὀφύονται. 19 Καὶ ἀγαλλιᾶσονται
πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλ-
πισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφρο-
σύνης. 20 Ἐξήλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο
ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες
ἐπὶ κακίᾳ. 21 Καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν
ἀνθρώπους ἐν λόγῳ· πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας
ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν, ὅτι ἐπλάγιασαν
ἐπ' ἀδίκους δίκαιον. 22 Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει
Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον 'Ιακώβ, ὃν ἀφόρμην ἐξ
'Αβραάμ. Οὐ νῦν αἰσχυνηθήσεται 'Ιακώβ, οὐδὲ νῦν
τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ. 23 Ἄλλ' ὅταν ἴδωσι
τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὲ ἀγιάσουσι
τὸ ὄνομά μου, καὶ ἀγιάσουσι τὸν ἄγιον 'Ιακώβ,
καὶ τὸν θεὸν τοῦ 'Ισραὴλ φοβηθήσονται. 24 Καὶ
γνώσουσιν οἱ πλανώμενοι τῷ πνεύματι σύνεισιν,
οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακούειν, καὶ αἱ
γλώσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήμην.

ΚΕΦ. λ'.

1 ΟΥΑΙ τέκνα ἀποστάται, λέγει Κύριος.
'Εποιήσατε βουλὴν οὐ δι' ἐμοῦ, καὶ συνθήκας οὐ
διὰ τοῦ πνεύματός μου, προσθεῖναι ἁμαρτίας
ἐφ' ἁμαρτίας. 2 Οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς
Αἴγυπτον, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν, τοῦ βοηθη-
θῆναι ὑπὸ Φαραὼ καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων.
3 Ἔσται γὰρ ὑμῖν σκία Φαραὼ εἰς αἰσχύνην,
καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος. 4 Ὅτι
εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροί. 5 Μάτην
κοπιᾶσουσι πρὸς λαὸν ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς
εἰς βοήθειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος. 6 Ἡ
δρασις τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐν
τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ λέων καὶ σκύμνος
λείοντος, ἐκείθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἔκγονα ἀσπίδων
πετομένων, οἱ ἔφερον ἐπὶ ὕμων καὶ καμήλων τὸν
πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς.
7 Αἰγύπτιοι μάταια καὶ κενὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς·
ἀπάγγελον αὐτοῖς ὅτι ματαία ἡ παράκλησις
ὑμῶν αὕτη. 8 Νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ
πτυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον, ὅτι ἔσται εἰς
ἡμέρας ταῦτα καιρῷ καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.
9 Ὅτι ὁ λαὸς ἀπειθὴς ἴστιν, υἱοὶ ψευδεῖς οἱ οὐκ
ἠβοῦλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ. 10 Οἱ
λέγοντες τοῖς προφῆταις Μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν,
καὶ τοῖς τὰ ὁράματα ὀρώσιν Μὴ λαλεῖτε ἡμῖν,
ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἑτίρην
πλάτυσιν. 11 Καὶ ἀποστρέψατε ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ ταύτης· ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον,
καὶ ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸ λόγιον τοῦ 'Ισραὴλ.

16 Perversa est hæc vestra cogitatio: quasi
si lutum contra figulum cogitet, et dicat opus
factori suo: Non fecisti me: et figmentum
dicat fictori suo: Non intelligis. 17 Nonne
adhuc in modico et in brevi convertetur
Libanus in charmel, et charmel in saltum
reputabitur? 18 Et audient in die illa surdi
verba libri, et de tenebris et caligine oculi
cæcorum videbunt. 19 Et addent mites in
Domino lætitiā, et pauperes homines in
sancto Israel exultabunt: 20 Quoniam
defecit qui prævalebat, consummatus est
illusor, et succisi sunt omnes qui vigilabant
super iniquitatem: 21 Qui peccare facie-
bant homines in verbo, et arguentem in porta
supplantabant, et declinaverunt frustra a
justo. 22 Propter hoc, hæc dicit Dominus
ad domum Jacob, qui redemit Abraham:
Non modo confundetur Jacob, nec modo
vultus ejus erubescet: 23 Sed cum viderit
filios suos, opera manuum mearum in medio
sui sanctificantes nomen meum, et sanctifica-
bunt sanctum Jacob, et Deum Israel præ-
dicabunt: 24 Et scient errantes spiritu
intellectum, et mussitatores discent legem.

CAPUT XXX.

1 Væ filii desertores, dicit Dominus, ut
faceretis consilium, et non ex me: et ordi-
remini telam, et non per spiritum meum,
ut adderetis peccatum super peccatum:
2 Qui ambulatis ut descendatis in Ægyptum,
et os meum non interrogastis, sperantes auxi-
lium in fortitudine Pharaonis, et habentes
fiduciam in umbra Ægypti. 3 Et erit vobis
fortitudo Pharaonis in confusionem, et fiducia
umbræ Ægypti in ignominiam. 4 Erant
in Tani principes tui, et nuntii tui usque ad
Hanes pervenerunt. 5 Omnes confusi sunt
super populo, qui eis prodesset non potuit:
non fuerunt in auxilium et in aliquam utili-
tatem, sed in confusionem et in opprobrium.
6 Onus jumentorum austri. In terra tribula-
tionis et angustię læna, et leo ex eis, vipera
et regulus volans, portantes super humeros
jumentorum divitias suas, et super gibbum
camelorum thesauros suos, ad populum qui
eis prodesset non poterit. 7 Ægyptus enim
frustra et vane auxiliabitur: ideo clamavi
super hoc: Superbia tantum est, quiesce.
8 Nunc ergo ingressus scribe ei super buxum,
et in libro diligenter exara illud, et erit in
die novissimo in testimonium usque in æter-
num; 9 Populus enim ad iracundiam pro-
vocans est, et filii mendaces, filii nolentes
audire legem Dei. 10 Qui dicunt videnti-
bus: Nolite videre: et aspicientes: Nolite
aspicere nobis ea, quæ recta sunt: loquimini
nobis placentia, videte nobis errores. 11 Au-
ferte a me viam, declinate a me semi-
tam, cesset a facie nostra sanctus Israel.

12 לכן פה אמר קדוש ישראל יען מאסכם
בדבר הזה ותבטחו בעצמכם וכלו ותשענו
עליו: 13 לכן תהיה לכם העצו הזה
כפרץ נפל נבצה בחומה נשברה אשר
פתחם לפתע יבוא שברה: 14 ושברה
פשובר גבל וצרים פרות לא וחמל
ולא יפצא במכתו חרש לחתות אש
מיוחד ולחשון מים מנבא: 16 פי
כדאמר אדני יהוה קדוש ישראל בשוברה
נחת תנשעון בהשגט ובבטוח תהיה
בביתכם ולא אביחם: 17 ותאמרו לאנכי
על-סוס נסים על-פני תנוסון ועל-קל נרצב
על-פני יקלי ודפיקם: 18 אלה אחד מפני
נצרת אחד מפני נצרת חמשה חמשה
עד אס-נותרתם פתחן על-ראש החר
וכנס על-הנבצה: 19 ולכן יחפה יהוה
לחנכם ולכן ירום לרחמכם פראלתי
משפט יהוה אשרי על-חובי לו: 20
פרעם בציון יושב בירושלם בכו לא
תבכה חנון יהוה לקול צעקתו בשמעהו
ענה: 21 ונתן לכם אדני לחם צר ומים
לחץ ולא ינקת עוד מוריה ויהי צינה
ראות את-מוריה: 22 ואולי תשמענה
דבר מאחריה לאמר עת הוצרה לכו בו
פי האמינו וכי תשמיאלו: 23 ושמעוהם
את-צפוי פסילי כספה ואת-אשדות מסכה
והבקה תזרם פניו נזה אש תאמר לו:
24 ונתן מטר ורעה אשר-תזרע את-האדמה
ולחם תבואת האדמה ויהי דשן ושמן
ירעה מהנה ביום ההוא פך ברחב:
25 והאלפים והעגרים עבדי האדמה בליל
חמיץ יאכלו אשר-זרע ברחם ובמזקה:
26 והיה על-פל-תר גבה ועל פל-נבצה
נשאה פלגים וכל-רמס ביום ההוא רב
בנבל מנדלים: 27 והיה אור-הלכה
פאר החמה ואור החמה יהיה שבועתם
פאר שבעת הימים ביום הקדוש יהוה
אשר-שבר עפו ומחץ מפתו ירפא:
28 והנה שם-יהוה בראש מפורסה
בצר אפו וכד משאח שפתי מלא זעם
ולשונו פאש אכלת: 29 ורחוץ פנקל
שואח עד-צנאר יחזה להנהגה ביום הנבצה
שוא ורסן מתעלה על לחי עמים:

12 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ
"Ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις καὶ ἠλπίζατε
ἐπὶ ψεύδει, καὶ ὅτι ἐγόγγυσας καὶ πεποιθώς ἰγένου
ἐπὶ τῇ λόγῳ τούτῳ, 13 Διὰ τοῦτο ἴσται ὁ ἕμιν ἡ
ἀμαρτία αὐτῇ ὡς τείχος πίπτον παραχρῆμα
πύλῃας ὀχυρὰς ἐαλωκυίας, ἥς παραχρῆμα πάρεστι
τὸ πτώμα· 14 Καὶ τὸ πτώμα αὐτῆς ἴσται ὡς
σύντριμμα ἁγίου δσπρακίον, ἐκ κεραμίου λεπτὸν
ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐτοῖς δσπρακίον ἐν ᾧ πῦρ
ἄρει, καὶ ἐν ᾧ ἀποσπρῆεις ὕδωρ μικρόν. 15 Ὁὕτω
λέγει Κύριος Κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ "Ὅταν
ἀποσπρῆεις στενάξῃς, τότε σωθήσῃ καὶ γνώσῃ
ποῦ ἦσθα· ὅτε ἐπεποιθεῖς ἐπὶ τοῖς ματαίῃς.
ματαῖα ἡ ἰσχὺς ὁμῶν ἐγενήθη. Καὶ οὐκ ἐβούλεσθε
ἀκοῦειν, 16 'Αλλ' εἶπατε 'Ἐφ' ἱππῶν φευξόμεθα·
διὰ τοῦτο φεύξεσθε· καὶ ἐπὶ κούφοις ἀναβήταίς
ἰσόμεθα· διὰ τοῦτο κούφοι ἔσονται οἱ διώκοντες
ὁμᾶς. 17 Χίλιοι διὰ φωνὴν ἐνὸς φεύξονται,
καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύξονται πολλοί, ὥς ἂν
καταλειφθῇτε ὡς ἱσθὸς ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς σημαίαν
φύλων ἐπὶ βουνῷ. 18 Καὶ πάλιν μενεῖ ὁ θεὸς
τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθήσεται
τοῦ ἐλεῆσαι ὁμᾶς, διότι κριτῆς Κύριος ὁ θεὸς
ὁμῶν· μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐπ' αὐτῇ. 19 Διότι
λαὸς ἅγιος ἐν Σιών οἰκίσει· καὶ ἱερουσαλὴμ
ἐλαυθμῶ ἐκλαυσει· 'Ἐλπίσόν με· ἐλεήσει σε, τὴν
φωνὴν τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα εἶδεν, ἐπήκουσέ
σου. 20 Καὶ δώσει Κύριος ὁμῖν ἄρτον θλίψεως
καὶ ὕδωρ στερόν, καὶ οὐκ ἔτι μὴ ἐγγίσωσί σοι οἱ
πλανῶντές σε· ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται
τοὺς πλανῶντάς σε, 21 Καὶ τὰ δεξιὰ σου ἀκού-
σονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων,
οἱ λέγοντες Αὕτη ἡ ὁδός, πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ
εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά. 22 Καὶ μανίεις τὰ
εἶδωλα τὰ περιγυρωμένα καὶ περιεχρυσωμένα,
λεπτὰ ποιήσῃς καὶ λεκμήσῃς ὡς ὕδωρ ἀποκαθη-
μένης, καὶ ὡς κόπρον ὥσεις αὐτά. 23 Τότε
ἴσται ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, καὶ ὁ
ἄρτος τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σου ἴσται
πληθμονὴ καὶ λιπαρός· καὶ βωσθηθήσεται σου
τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἰκείνη τόπον πλοῦα καὶ
εὐρύχωρον, 24 Οἱ ταῦροι ὁμῶν καὶ οἱ βόες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν γῆν ἀγαγονταὶ ἄχυρα ἀναπεποιη-
μένα ἐν κριθῷ λεικμημένῳ. 25 Καὶ ἴσται ἐπὶ
παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἐπὶ παντὸς βουνῷ
μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅταν ἀπώλυνται πολλοὶ καὶ ὅταν πέσωσι
πύργοι. 26 Καὶ ἴσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς
τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἴσται
ἐπταπλάσιον, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἰσθῇται Κύριος
τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁδὸν
τῆς πληγῆς σου ἰσθῇται. 27 'Ἰδοὺ τὸ ὄνομα
Κυρίου ἔρχεται διὰ χρόνον, καί οὐκ ἔστιν ὁμοίος
μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ, λόγιον
ὀργῆς πλῆρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ
ἔδεται. 28 Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν
φάραγγι σῦρον ἵξει ὥς τοῦ τραχήλου, καὶ
διαριθμήσεται τοῦ ταραξάει ἐθνη ἐπὶ πλανήσῃ
ματαῖα, καὶ διώξεται αὐτοὺς πλανήσῃς καὶ
λῆψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

12 Propterea hæc dicit sanctus Israel: Pro
eo quod reprobastis verbum hoc, et sperastis
in calumnia et in tumultu, et innixi estis
super eo: 13 Propterea erit vobis iniquitas
hæc sicut interruptio cadens, et requisita in
muro excelso, quoniam subito, dum non
speratur, veniet contritio ejus. 14 Et com-
minuetur sicut contrititur lagena figuli
contritione pervalida: et non inveniatur
de fragmentis ejus testa, in qua portetur
igniculus de incendio, aut hauriatur parum
aquæ de fovea. 15 Quia hæc dicit Dominus
Deus sanctus Israel: Si revertamini et quies-
catis, salvi eritis: in silentio et in spe erit
fortitudo vestra. Et noluitis: 16 Et
dixistis: Nequaquam, sed ad equos fugie-
mus: ideo fugietis. Et super veloces as-
cendemus: ideo velociores erunt, qui per-
sequantur vos. 17 Mille homines a facie
terroris unius: et a facie terroris quinque
fugietis, donec relinquamini quasi signum
super collem. 18 Propterea expectat Do-
minus ut misereatur vestri: et ideo exal-
tabitur parcens vobis: quia Deus judicii
Dominus: beati omnes qui expectant eum.
19 Populus enim Sion habitabit in Jerusalem:
plorans nequaquam plorabis, miserans misere-
bitur tui: ad vocem clamoris tui statim ut
audierit, respondebit tibi. 20 Et dabit vobis
Dominus panem arectum, et aquam brevem:
et non faciet avolare a te ultra doctorem
tuum: et erunt oculi tui videntes præceptorem
tuum. 21 Et aures tuæ audient verbum post
tergum monentis: Hæc est via, ambulate in
ea: et non declinetis neque ad dexteram,
neque ad sinistram. 22 Et contaminabis
laminas sculptilium argenti tui, et vestimentum
conflatis auri tui, et disperges ea sicut
immunditiam menstruatæ, Egrede, dices ei:
23 Et dabitur pluvia semini tuo, ubicumque
seminaveris in terra: et panis frugum terræ
erit uberrimus, et pinguis; pascetur in pos-
sessione tua in die illo agnus spatioso: 24 Et
tauri tui, et pulli asinorum, qui operantur
terram, commistum migma comedent sicut in
area ventilatum est. 25 Et erunt super
omnem montem excelsum, et super om-
nem collem elevatum, rivi currentium aqua-
rum, in die interfectionis multorum cum
cecidissent turre. 26 Et erit lux lunæ sicut
lux solis, et lux solis erit septemplex sicut
lux septem dierum, in die qua alligaverit
Dominus vulnus populi sui, et percussuram
plagæ ejus sanaverit. 27 Ecce nomen
Domini venit de longinquo, ardens furor ejus,
et gravis ad portandum: labia ejus repleta
sunt indignatione, et lingua ejus quasi ignis
devorans. 28 Spiritus ejus velut torrens
inundans usque ad medium colli, ad
perdendas gentes in nihilum, et frenum
erroris, quod erat in maxillis populorum.

ישעיה ל לא

29 השיר יתנח לכם כליל הקדוש-הג
ושמחת לבב כחוליה בקליל לבוא
בחר-יהנה אל-צד ישראלי: 30 והשמי
יהנה את-היה קולו ונחת ורעו ירא
בנצח את ולחב את אכלה גפץ גזם
ואכן ביד: 31 כ-מקול יהנה יחת אשר
בשגב נח: 32 והנה כל מעכל מנח
מיתנה אשר נחיה יהנה עליו בנחש
ובכפרות ובמלחמות תנפח נלחם-בה:
33 כ-צרת מאתמול תפחה ב-תוא
למלה חוכו העמיק הרקב מדרגה את
ועצם חרפה נשמת יהנה פנחל נפחית
פצחה בה:

פרשה לא

1 הוי הירדים מצלים לעונה ועל-
סוסים ופצני ויבטחו על-רכב פי רב
ועל פרחים כ-צצמו מאד ולא שעו
על-הנחש ואת-יהנה לא דגשו:
2 ונס-הוא חכם וגבא רע ואת-דבריו לא
חסיר וקם על-גית מרעים ועל-ענת
פללי אנו: 3 ומצבים אדם ולא-אל
ומיסיחם בשר ולא-גרים ביהנה ופח ידו
וקשל עור ונפל עזר ונחשו קלם וכליו:
4 כ-רכו אמר-יהנה אל-י קאשר
יהנה האלה והפיר על-שרפו אשר
יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת
ומחמקם לא גנח בן גד יהנה צבאות
לצבא על-הר-ציון ועל-גבעתה: 5 כצחקים
צפות בן גון יהנה צבאות על-ירושלם
נצו ונציל פסוח וחסליט: 6 שובו
לאשר העמיה סבה בגן ישראל: 7 כי
ביום הווא ומאסן איש אלילי כספו
ואלילי וקבו אשר עשו לכם ידכם
קטא: 8 ונפל אשר בחרב לא-איש
וחרב לא-אדם תאכלפו וגם לו מפג-
רוב ובחיקיו למס יהנה: 9 וסלעו
ממנור יעבור וחתה מנס שגרו נא-
יהנה אשר-איר לו צציו ונפיר לו
כירושלם:

ΗΣΑΙΑΣ, λ', λα'.

29 Μη διὰ παντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι, καὶ
εὐσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἄγια μου διὰ παντὸς ὥσει
ἐορτάζοντας, καὶ ὥσει εὐφραινόμενους εἰσελθεῖν
μετὰ αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος Κυρίου πρὸς τὸν θεὸν
τοῦ 'Ισραὴλ; 30 Καὶ ἀκουστὴν ποιήσει Κύριος
τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ τὸν θυμὸν τοῦ
βραχίονος αὐτοῦ δεῖξαι μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ
φλογὸς κατεσθίουσης, κεραυνώσει βιαίως, καὶ ὡς
ῥόδον καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίβ. 31 Διὰ
γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίου ἡττηθήσονται Ἀσσύριοι,
τῇ πληγῇ ἣ ἀν πατάξῃ αὐτούς. 32 Καὶ ἔσται
αὐτῷ κυκλόθεν, ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπὶς τῆς
βοηθείας, ἐφ' ἣ αὐτοὺς ἐπεποιθεῖ· αὐτοὶ μετὰ
τυμπάνων καὶ καθάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ
μεταβολῆς. 33 Σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθήσῃ
μὴ καὶ σοὶ ἡτοιμάσθῃ βασιλεὺς, φάραγγα βαθεῖαν,
ξύλα κείμενα, πῦρ καὶ ξύλα πολλά; ὁ θυμὸς
Κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θεῖου καιομένη.

ΚΕΦ. λα..

1 ΟΥΑΙ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ
βοήθειαν, οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ'
ἄρμασιν· ἔστι γὰρ πολλά καὶ ἐφ' ἵπποις πλήθος
σφόδρα· καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἄγιον
τοῦ 'Ισραὴλ, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν. 2 Καὶ
αὐτὸς σοφῶς ἤγεν ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, καὶ ὁ
λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθιγῇ, καὶ ἡπαναστήσεται
ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἐπὶ τὴν
ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν, 3 Αἰγύπτιον ἀνθρω-
πον καὶ οὐ θεόν, ἵππων σάρκας καὶ οὐκ ἔστι
βοήθεια· ὁ δὲ Κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ'
αὐτούς, καὶ κοτιάσουσιν οἱ βοηθοῦντες, καὶ ἅμα
πάντες ἀπολούνται. 4 Ὅτι οὕτως εἶπέ μοι
Κύριος Ὁν τρόπον βοήσῃ ὁ λέων ἢ ὁ σκύμνος
ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἢ ἰλαβῇ, καὶ ἐκράξῃ ἐπ' αὐτῇ ὥς ἀν
ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἡττήθη-
σαν καὶ τὸ πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐποιοήσαν, οὕτως
καταβήσεται Κύριος Σαβαώθ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ
ὄρος τὸ Σιών, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς. 5 Ὡς ὕρνια πετό-
μενα, οὕτως ὑπερασπιεῖ Κύριος Σαβαώθ, ὑπὲρ Ἱερου-
σαλὴμ ὑπερασπιεῖ καὶ ἐξελεῖται, καὶ περιποιήσεται
καὶ σώσει. 6 Ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλήν
βουλευόμενοι καὶ ἀνομον νοιοὶ 'Ισραὴλ. 7 Ὅτι τῇ
ἡμέρᾳ ἰκίειν ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειρο-
ποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρὰ καὶ τὰ χειροποίητα τὰ
χρυσὰ ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν. 8 Καὶ πεσεῖται
'Ασσοῦρ· οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς οὐδὲ μάχαιρα
ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτόν, καὶ φεύγει οὐκ
ἀπὸ προσώπου μαχαίρας· οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται
εἰς ἥττημα. 9 Πίτρη γὰρ περιληφθήσονται ὡς
χάρακι καὶ ἡττηθήσονται, ὁ δὲ φεύγων ἀλώσεται.
Τάδε λέγει Κύριος Μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιών σπέρμα
καὶ οἰκέλους ἐν Ἱερουσαλὴμ.

ISAIAS, XXX. XXXI.

29 Canticum erit vobis sicut nox sanctificatio
solemnitatis, et lætitia cordis sicut qui pergit
cum tibia, ut intret in montem Domini ad
fortem Israel. 30 Et auditam faciet Dominus
gloriam vocis suæ, et terrorem brachii sui
ostendet in comminatione furoris, et flamma
ignis devorantis: allidet in turbine, et in
lapide grandinis. 31 A voce enim Domini
pavebit Assur virga percussus. 32 Et erit
transitus virgæ fundatus, quam requiescere
faciet Dominus super eum in tympanis et
citharis: et in bellis præcipuis expugnabit
eos. 33 Præparata est enim ab heri Topheth,
a rege præparata, profunda, et dilatata.
Nutrimenta ejus, ignis et ligna multa: flatus
Domini sicut torrens sulphuris succendens
eam.

CAPUT XXXI.

1 Væ qui descendunt in Ægyptum ad
auxilium, in equis sperantes, et habentes
fiduciam super quadrigis, quia multæ sunt:
et super equitibus, quia prævalidi nimis: et
non sunt confisi super sanctum Israel, et
Dominus non requisierunt. 2 Ipse autem
sapiens adduxit malum, et verba sua non
abstulit: et consurget contra domum pessi-
morum, et contra auxilium operantium
iniquitatem. 3 Ægyptus, homo, et non
Deus: et equi eorum, caro, et non spiritus:
et Dominus inclinabit manum suam, et corruet
auxiliator, et cadet cui præstat auxilium,
simulque omnes consumentur. 4 Quia hæc
dicit Dominus ad me: Quomodo si rugiat leo
et catulus leonis super prædā suam, et cum
occurrerit ei multitudo pastorum, a voce
eorum non formidabit, et a multitudine eorum
non pavebit: sic descendet Dominus exerci-
tuum ut prælietur super montem Sion, et
super collem ejus. 5 Sicut aves volantes, sic
proteget Dominus exercituum Jerusalem,
protegens et liberans, transiens et salvans.
6 Convertimini sicut in profundum recessera-
tis filii Israel. 7 In die enim illa abjiciet vir
idola argenti sui, et idola auri sui, quæ
fecerunt vobis manus vestræ in peccatum.
8 Et cadet Assur in gladio non viri, et gladius
non hominis vorabit eum, et fugiet non a
facie gladii: et juvenes ejus vectigales erunt:
9 Et fortitudo ejus a terrore transibit, et
pavebunt fugientes principes ejus: dixit Do-
minus, cujus ignis est in Sion, et caminus
ejus in Jerusalem.

מקול המון נדרי עמם כמחשבתם נפשו
 ביום: 1 ואסף שללכם אסף החסיל
 כמשקם גבים שקק בו: 2 נשקב יהוה כי
 שכן קרום מלא ציון משפט וצדקה:
 3 יהוה המצית עמיה חסן וישועה
 חקמת ודעה וראת יהוה היא אופיו:
 4 יהוה ארמלם צעקו קצח מלאכה
 שלום מר וצדיו: 5 נשמו מסלות שקת
 עבר ארח הפך פריה מאס ערים לא
 חשב אנוש: 6 אבל אמללה ארץ החפיר
 לבנוז המל היה השיון פצקיה ונער
 פשו וברמל: 7 עתה מקום יאמר יהוה
 עתה ארמלם עתה אנוש: 8 עתה
 חשב תלדו קש רחמם אש תאכלכם:
 9 ויהי עמים משרפות עוד קוצים
 כסוחים באש יצתו: 10 שמעו רחוקים
 ארץ עשיתי ודעו קרובים וברתי:
 11 פחדו כציון חטאים אהנה רעדה
 חסדים מר ונער לנו אש תאכלה מרדתי
 לבנו מקדתי עולם: 12 חלה צדקות ודבר
 מישרים מאס פקצע מעשקות נער פשו
 מתקף בשחור אמם אנו ממשע דמים
 ונאם ציון מראות פגע: 13 הוא מרומים
 ישפן מצדות כלעים משגבו לחמו נתן
 מימיו גמלים: 14 מלה בפרץ תחננה
 עינה תראנה ארץ מרחקים: 15 לבנה
 יהנה אמה אמה ספר אמה שגל אמה
 ספר את-המצדלים: 16 את-רעם נקצו לא
 תראה עם עמיו שפה משמוע נלעג
 לשון אין ביקה: 17 הנה ציון תרית
 כושעני עיניו תראנה וירושלם נח שמו
 אחל בל-יצען בל-יפס ויהדותו לגעז
 וכל-חבליו בל-יפתחו: 18 כי אם-שם
 אביר יהוה לבנו מקום-נהרים יארים
 רחבי נהם בל-תלה בו אנו-ששט וצו
 אהיר לא יצברפה: 19 כי יהוה שפטה
 יהוה מחרתנה יהוה מלפני הנה
 וישענה: 20 נפשו חבלנה בל-יחנה
 כו-תקם בל-פרשו גם אז חלה עד-שלל
 מר-יח פסחים בזהו כו: 21 וכל-יאמר
 שכן חליתי הקם הישב בזה נשא עון:

3 Διὰ φωνὴν τοῦ φόβου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ
 φόβου σου καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη. 4 Νῦν δὲ
 συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου·
 ὃν τρόπον ἰάν τις συναγάγῃ ἀκριδᾶς, οὕτως
 ἱμπαίξουσιν ὑμῖν. 5 Ἅγιος ὁ θεὸς ὁ κατοικῶν
 ἐν ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη Σιών κρίσεως καὶ
 δικαιοσύνης. 6 Ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν
 θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπι-
 στήμη καὶ εὐσείβεια πρὸς τὸν Κύριον· οὗτοι
 εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης. 7 Ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ
 φόβῳ ὑμῶν οὗτοι φοβηθήσονται· οὗς ἐφοβείσθε,
 βυήσονται ἀφ' ὑμῶν· ἄγγελοι ἀποσταλήσονται
 πικρῶς κλαίοντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην.
 8 Ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί· πίπτουσι
 ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη
 αἵρεται, καὶ οὐ μὴ λογίσθητε αὐτοὺς ἀνθρώπους.
 9 Ἐπένηθεν ἡ γῆ, ἡσχύνθη ὁ Λίβανος, ἔλη
 ἰγένετο ὁ Σάρων· φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία καὶ
 ὁ Σερμὴλ. 10 Νῦν διαστήσομαι, λέγει Κύριος,
 νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι. 11 Νῦν
 ὀψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε· ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς
 τοῦ πνεύματος ὑμῶν, πῦρ κατείδεται ὑμᾶς,
 12 καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὡς ἄκανθα
 ἐν ἀγρῷ ἰρρήμηναι καὶ κατακεκαυμένα. 13 Ἀκού-
 σονται οἱ πόρρωθεν ἡ ἐπιείκεια, γνώσονται οἱ
 ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου. 14 Ἀπίστησαν οἱ ἐν
 Σιών ἄνομοι, λήφεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς· τίς
 ἀναγγελεῖ ὑμῖν ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ
 ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον; 15 Πορευόμενος
 ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν εὐθείαν δόξαν, μισῶν ἀνομίαν
 καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ
 δώρων, βαρύνων τὰ ὦτα ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν
 αἵματος, καμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα μὴ ἴδῃ
 ἀδικίαν, 16 οὗτος οἰκίσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ
 πύργος ἰσχυρᾶς· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ
 ἔδωκ αὐτοῦ πιστόν. 17 Βασιλεία μετὰ δόξης
 ὀψεσθε, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν,
 18 Ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον· ποῦ εἰσὶν
 οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσὶν οἱ συμβουλευόντες;
 ποῦ ἔστιν ὁ ἀριθμῶν τῶν τρεφομένων; 19 Μι-
 κρόν καὶ μέγα λαόν; τῷ οὐ συνεβουλεύσατο οὐδὲ
 ᾗδε βαθυφώνον, ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφθυ-
 σμένος, καὶ οὐκ ἔστι τῷ ἀκούοντι σύνεσις. 20 Ἰδοὺ
 Σιών ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοὶ
 σου ὄψονται Ἱερουσαλὴμ, πόλις πλουσία, σκεναὶ
 αἱ οὐ μὴ σιτισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινήθωσιν οἱ πάσσαλοι
 τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ
 τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν, 21 Ὅτι
 τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ὑμῖν. Τύπος ὑμῖν ἔσται,
 ποταμοὶ καὶ διώρυχες πλατεῖς καὶ ἐνρύχωροι· οὐ
 πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδόν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον
 ἐλαύνον. 22 Ὁ γὰρ θεὸς μου μέγας ἔστιν· οὐ
 παρελεύσεται με Κύριος κριτὴς ἡμῶν, Κύριος ἀρχὼν
 ἡμῶν, Κύριος βασιλεὺς ἡμῶν, Κύριος οὗτος ἡμᾶς
 σώσει. 23 Ἐρράγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ
 ἐνίσχυσαν· ὁ ἰστός σου ἐκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ
 ἱστία, οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως οὐ παραδοθῇ εἰς
 προνομίην. Τούτων πολλοὶ χωλοὶ προνομήν
 ποιήσουσι, 24 Καὶ οὐ μὴ εἰπωσι Κοπιῶ, ὁ λαὸς
 ἐνομῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφ' οὗ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἀμυρτία.

3 A voce angeli fugerunt populi, et ab exalta-
 tione tua dispersæ sunt gentes. 4 Et con-
 gregabuntur spolia vestra sicut colligitur
 bruchus, velut cum fossæ plenæ fuerint de eo.
 5 Magnificatus est Dominus, quoniam habi-
 tavit in excelso: implevit Sion iudicio et
 justitia. 6 Et erit fides in temporibus tuis:
 divitiæ salutis sapientia et scientia: timor
 Domini ipse est thesaurus ejus. 7 Ecce
 videntes clamabant foris, angeli pacis amare
 flebunt. 8 Dissipatæ sunt viæ, cessavit
 transiens per semitam, irritum factum est
 pactum, projecit civitates, non reputavit
 homines. 9 Luxit, et elanguit terra: con-
 fusus est Lihanus, et obsorduit, et factus est
 Saron sicut desertum: et concussa est Basan,
 et Carmelus. 10 Nunc consurgam, dicit
 Dominus: nunc exaltabor, nunc sublevabor.
 11 Concipietis ardorem, parietis stipulam:
 spiritus vester ut ignis vorabit vos. 12 Et
 erunt populi quasi de incendio cinis: spinæ
 congregatæ igni comburentur. 13 Audite,
 qui longe estis, quæ fecerim: et cognoscite,
 vicini, fortitudinem meam. 14 Conterriti
 sunt in Sion peccatores, possedit tremor
 hypocritas: quis poterit habitare de vobis
 cum igne devorante? quis habitabit ex
 vobis cum ardoribus sempiternis? 15 Qui
 ambulat in justitiis, et loquitur veritatem, qui
 projicit avaritiam ex calumnia, et excutit
 manus suas ab omni munere, qui obturat
 aures suas ne audiat sanguinem, et claudit
 oculos suos ne videat malum. 16 Iste in
 excelsis habitabit, munimenta saxorum subli-
 mitas ejus: panis ei datus est, aquæ ejus
 fideles sunt. 17 Regem in decore suo
 videbunt oculi ejus, cernent terram de longe.
 18 Cor tuum meditabitur timorem: ubi est
 litteratus? ubi legis verba ponderans? ubi
 doctor parvulorum? 19 Populum impuden-
 tem non videbis, populum alti sermonis: ita
 ut non possis intelligere disertitudinem
 linguæ ejus, in quo nulla est sapientia.
 20 Respice, Sion, civitatem solemnitatis
 nostræ: oculi tui videbunt Jerusalem, habita-
 tionem opulentam, tabernaculum quod nequa-
 quam transferri poterit: nec auferentur clavi
 ejus in sempiternum, et omnes funiculi ejus
 non rumpentur. 21 Quia solummodo ibi
 magnificus est Dominus noster: locus fluvio-
 rum rivi latissimi et patentes: non transibit
 per eum navis remigum, neque trieris magna
 transgredietur eum. 22 Dominus enim iudex
 noster, Dominus legifer noster, Dominus rex
 noster: ipse salvabit nos. 23 Laxati sunt
 funiculi tui, et non prævalebunt: sio erit
 malus tuus ut dilatare signum non queas.
 Tunc dividentur spolia prædæ multarum:
 claudi diripient rapinam. 24 Neo dicet
 vicinus: Elanguit: populus qui habitat in
 ea, auferetur ab eo iniquitas.

ישעיה לד לה

פרשה לו :

1 תרבו גוים לשמע ולשמעו תשמעו
תשמעו תשמעו תשמעו תשמעו
2 כי תשמעו ליתחזק על-קול-הגוים ותחזקו
על-קול-צבאות תחזקו ותחזקו
3 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
4 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
5 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
6 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
7 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
8 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
9 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
10 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
11 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
12 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
13 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
14 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
15 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
16 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
17 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
18 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו

פרשה לה :

1 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
2 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
3 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
4 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
5 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
6 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
7 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
8 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
9 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
10 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
11 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
12 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
13 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
14 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
15 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
16 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
17 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו
18 ותחזקו ותחזקו ותחזקו ותחזקו

ΗΣΑΙΑΣ, λδ', λε'.

ΚΕΦ. λδ'.

1 ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ ἰθνη, καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες·
ἀκουσάτω ἡ γῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη καὶ
ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ. 2 Διότι θυμὸς Κυρίου ἐπὶ
πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν,
τοῦ ἀπολῆσαι αὐτοὺς καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς
σφαγὴν. 3 Οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥιφῆσονται
καὶ οἱ νεκροί, καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὁσμή, καὶ
βραχίῃσται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν. 4
Καὶ τακῆσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν,
καὶ ἰλιγῆσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα
τὰ ἄστρα πεισῆται ὡς φύλλα ἐξ ἁμπύλου, καὶ ὡς
πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς. 5 Ἐμεθύσθη ἡ μά-
χαιρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν
Ἰδουμαίαν καταβήσεται καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς
ἀπωλείας μετὰ κρίσεως. 6 Ἡ μάχαιρα τοῦ
Κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ στίγματος,
ἀπὸ αἵματος τράγων καὶ ὀρνέων καὶ ἀπὸ στίγματος
τράγων καὶ κριῶν. Ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἐν
Βοσόρ, καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ,
7 καὶ συμπεσούντων οἱ ἄδελφοι μετ' αὐτῶν καὶ οἱ κριοὶ
καὶ οἱ ταῦροι, καὶ μεθυθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵμα-
τος, καὶ ἀπὸ τοῦ στίγματος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται·
8 Ἡμέρα γὰρ κρίσεως Κυρίου, καὶ ἰνιαυτὸς
ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών. 9 Καὶ στραφήσονται
αἱ φάραγγες αὐτῆς εἰς πῖσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς
εἰς θείον· καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πῖσσα και-
ομένη. 10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ οὐ σβεισθή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἀναβήσεται ὁ
καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεὰς αὐτῆς ἰρημωθή-
σεται, καὶ εἰς χρόνον πολὺν. 11 Ὅρνεα καὶ
ἰχθῖνοι καὶ ἰβεις καὶ κύρακες κατοικήσουσιν ἐν
αὐτῇ· καὶ ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον
γεωμετρίας ἱρήμων, καὶ δοκεῖνταυροὶ οἰκήσουσιν
ἐν αὐτῇ. 12 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται· οἱ
γὰρ βασιλεῖς καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῆς ἔσονται εἰς
ἀπώλειαν. 13 Καὶ ἀναφύσει εἰς τὰς πόλεις
αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα καὶ εἰς τὰ ὄχυράματα
αὐτῆς, καὶ ἔσται ἰκαύλης σερφίνων καὶ αὐλὴ
στρουθῶν. 14 Καὶ συναντήσουσι δαιμόνια δοκεῖν-
τάυροις καὶ βοῆσονται ἔτερος πρὸς τὸν ἑτέρον,
ἵκει ἀναπαύσονται δοκεῖνταυροὶ εὐρόντες αὐτοῖς
ἀνάπασιν. 15 Ἐκεῖ ἰνόςσειυσεν ἰχθῖνος, καὶ
ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας·
ἵκει συνήντησαν ἑλαιοὶ καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα
ἀλλήλων. 16 Ἀριθμῶ παρήλθον, καὶ μία αὐτῶν
οὐκ ἀπώλετο, ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν, ὅτι
ὁ Κύριος αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
συνήγαγεν αὐτά. 17 Καὶ αὐτὸς ἐπιβλεπὼν αὐτοῖς
κλήρους, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διμερίσει βόσκεισθαι·
εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε, γενεὰς
γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς.

ΚΕΦ. λε'.

1 ἘΥΦΡΑΝΘΗΤΙ ἱρημος διεψῶσα, ἀγαλλιάσθω
ἱρημος καὶ ἀνθίστω ὡς κρίνον, 2 καὶ ἐξανθήσει
καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου·
ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἰδὼθῃ αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ
τοῦ Καρμύλου, καὶ ὁ λαὸς μου ὕψεται τὴν
δόξαν Κυρίου καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ.

ISAIAS, XXXIV. XXXV.

CAPUT XXXIV.

1 ACCEDITE gentes, et audite, et populi
attendite: audiat terra, et plenitudo ejus,
orbis, et omne germen ejus. 2 Quia indig-
natio Domini super omnes gentes, et furor
super universam militiam eorum: interfecit
eos, et dedit eos in occisionem. 3 Interfecti
eorum projicientur, et de cadaveribus eorum
ascendet foetor: tabescent montes a sanguine
eorum. 4 Et tabescent omnis militia caelorum,
et complicabuntur sicut liber caeli: et omnis
militia eorum defluet sicut defluit folium de
vineae et de ficu. 5 Quoniam inebriatus est
in caelo gladius meus: ecce super Idumaeam
descendet, et super populum interfectionis
meae ad judicium. 6 Gladius Domini re-
pletus est sanguine, incrassatus est adipe, de
sanguine agnorum, et hircorum, de sanguine
medullatorum arietum: victima enim Domini
in Bosra, et interfectio magna in terra Edom.
7 Et descendant unicornes cum eis, et tauri
cum potentibus: inebriabitur terra eorum
sanguine, et humus eorum adipe pinguium:
8 Quia dies ultionis Domini, annus retribu-
tionum judicii Sion. 9 Et convertentur tor-
rentes ejus in picem, et humus ejus in sulphur:
et erit terra ejus in picem ardentem. 10 Nocte
et die non exstinguetur, in sempiternum
ascendet fumus ejus: a generatione in gene-
rationem desolabitur, in saecula saeculorum
non erit transiens per eam. 11 Et possidebunt
illam onocrotalus et ericius: ibis et corvus
habitabunt in ea: et extendetur super eam
mensura, ut redigatur ad nihilum, et per-
pendicularum in desolationem. 12 Nobiles
ejus non erunt ibi: regem potius invocabunt,
et omnes principes ejus erunt in nihilum.
13 Et orientur in domibus ejus spinæ, et
urticæ, et paliurus in munitionibus ejus: et
erit cubile draconum, et pascua struthionum.
14 Et occurrent daemonia onocentauris, et
pilosus clamabit alter ad alterum: ibi cubavit
lamia, et invenit sibi requiem. 15 Ibi habuit
foveam ericius, et enutrivit catulos, et circum-
fodit, et fovit in umbra ejus: illuc congregati
sunt milvi, alter ad alterum. 16 Requirite
diligenter in libro Domini, et legitte: unum
ex eis non defuit, alter alterum non quaesivit:
quia quod ex ore meo procedit, ille mandavit,
et spiritus ejus ipse congregavit ea. 17 Et
ipse misit eis sortem, et manus ejus divisit
eam illis in mensuram: usque in æternum
possidebunt eam, in generationem et genera-
tionem habitabunt in ea.

CAPUT XXXV.

1 LÆTABITUR deserta et invia, et exul-
tabit solitudo, et florebit quasi lilium.
2 Germinans germinabit, et exultabit læ-
tabunda et laudans: gloria Libani data est
ei: decor Carmeli, et Saron, ipsi videbunt
gloriam Domini, et decorem Dei nostri.

3 חזקו רגליכם וברכשו כשליח
אמרו: 4 אמרו לנחמרי לב חזקו אל-
תיראו הנה אלהיכם גתם וזוא גמיל
אלהים הוא וזוא וישעכם: 5 הנה תפסקנה
ציג עורגים ואוגן חרשים תפסקנה: 6 הנה
ידלג קאגל פסח ותרן לשון אלה פ-
נבקעו בדרך סים ונקלים בערכה:
7 והנה השרב לאגם וצמחו למפועי
מים בגנה תנים רבצה חציר להנה
ונמא: 8 והנה שם מסלול ונהר ונהר
הנה שם נהר לא יצטרפו טמא ונחמ
למו חלה נהר נאמלים לא יחצי:
9 לא יתלה שם אנה ופריץ חיר
בליצלה לא תמצא שם וחקלני נאמלים:
10 ופדני יחנה ושבנו וקא ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה
ישנינו ונסו ונזן נאמחה:

פרשה לו:

1 ויהי בארבע עשרה שנה למלך
חזקיהו עלה סנחריב מלך-אשור על-
בליציו: 2 והנהר המצרות ויתפשו:
3 וישלח מלך-אשור את רבשקה מלכיש
ירושלמה אל-המלך חזקיהו בתיל כבד
ויעמד בתעלה המבוקה העליונה במסלת
שנה כוכם: 4 ויצא אליו אלהים פ-
חלקיהו אשר על-הבית ושקנא הפג-
ויהא בדרסא המזקיר: 5 ויאמר אליהם
רבשקה אמרוני אל-חזקיהו כה-אמר
המלך הגדול מלך אשור קח חפשונו
הנה אשר בכות: 6 אמרתי אח-דבר
שפתים צצה ונבחה למלך-אשור עתה
על-מי בכות פ- מרת פ-: 7 הנה
בכות על-משענת חנה הרצוץ חנה
על-מצרים אשר וסמך איש עליו וקא
בכפו ונהגה בן פ- מלך-מצרים לכל-
הבשמים עליו: 8 וקיראמר אלי אל-יהנה
אלהינו במחנה הלא הוא אשר הסיר
חזקיהו את-במותיו ואת-מזבחתיו ויאמר
ליהנה ולירושלם לפני המזבח חנה
תשפחו: 9 וצפה התעורב ה- את-אדני
המלך אשר ואתנה לה אלפים סוסים
אס-תכל לכת לה רכבים עליהם:

3 Ἰσχύσατε χεῖρες ἀναιμέναι καὶ γόνατα παρά-
λεινμένα, 4 Παρακαλίσσατε οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ
διανοίᾳ, ἰσχύσατε, μὴ φοβείσθε· ἰδοὺ ὁ θεὸς
ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι καὶ ἀνταποδώσει,
αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. 5 Τότε ἀνοιχθήσονται
ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὅτα κωφῶν ἀκούσονται.
6 Τότε ἀλείται ὡς ἑλαφος ὁ χαλός, τρανὴ δὲ
ἔσται γλῶσσα μογιλάλων, ὅτι ἰβράγη ἐν τῇ
ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραξ ἐν γῇ διψώσῃ, 7 Καὶ
ἔσται ἡ ἀνύδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψώσαν
γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων,
ἰσαύτως καλὰμου καὶ ἔλη. 8 Ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς
καθαρά, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ
παρελθῇ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς
ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ'
αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. 9 Καὶ οὐκ ἔσται
ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ
ἀναβῇ εἰς αὐτὴν οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ
πορεύσονται ἐν αὐτῇ λευτρωμένοι. 10 Καὶ
συνηγμένοι διὰ Κύριον, καὶ ἀποστραφήσονται καὶ
ἕξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη
αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφα-
λῆς αὐτῶν αἰνεῖσι καὶ ἀγαλλασμα, καὶ εὐφροσύνη
καταλήψεται αὐτοὺς, ἀπὲρ δὲ δὴν καὶ λύπη καὶ
στεναγμός.

ΚΕΦ. λτ.

1 KAI ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου ἔτους
βασιλεύοντος Ἐζεκίου ἀνίβη Σενναχηρείμ βασι-
λεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς
ὄχυράς καὶ ἔλαβεν αὐτάς. 2 Καὶ ἀπέστειλε
βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ Λάχης εἰς
Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἐζεκιάν μετὰ
δυνάμειος πολλῆς, καὶ ἔστη ἐν τῷ ὕδραγωγῷ τῆς
κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ
κναφίως. 3 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ ὁ
τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνάς ὁ γραμ-
ματεὺς καὶ Ἰωάχ ὁ τοῦ Ἀσάφ ὁ ὑπομηματο-
γράφος. 4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης Εἰπατε
Ἐζεκίᾳ Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς
Ἀσσυρίων Τί πεποιθὼς εἶ; 5 Μὴ ἐν βουλῇ καὶ
λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ
τίνα πίποιθας ὅτι ἀπειθεῖς μοι; 6 Ἰδοὺ πεποιθὼς
εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην
ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον· ὡς ἂν ἐπιστηρισθῇ ἀνὴρ
ἐπ' αὐτήν, εἰσδεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
τρήσει αὐτήν, οὕτως ἐστὶ Φαραὼ βασιλεὺς
Αἰγύπτου καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῇ.
7 Εἰ δὲ λέγετε Ἐπὶ Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν
πεποιθήμεν, 8 Νῦν μίχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν
ἵππων, εἰ δύνησθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς.

3 Confortate manus dissolutas, et genua debilia
roborate. 4 Dicite pusillanimis: Conforta-
mini, et nolite timere: ecce Deus vester
ultionem adducet retributionis: Deus ipse
veniet, et salvabit vos. 5 Tunc aperientur
oculi cæcorum, et aures surdorum patebunt.
6 Tunc saliet sicut cervus claudus, et aperta
erit lingua mulorum: quia scissæ sunt in
deserto aquæ, et torrentes in solitudine.
7 Et quæ erat arida, erit in stagnum, et
sitiens in fontes aquarum. In cubilibus, in
quibus prius dracones habitabant, orietur viror
calami et junci. 8 Et erit ibi semita et via, et
via sancta vocabitur: non transibit per eam
pollutus, et hæc erit vobis directa via, ita ut
stulti non errent per eam. 9 Non erit ibi leo,
et mala bestia non ascendet per eam, nec
invenietur ibi: et ambulabunt qui liberati
fuerint. 10 Et redempti a Domino conver-
tentur, et venient in Sion cum laude: et
lætitia sempiterna super caput eorum: gau-
dium et lætitiâ obtinebunt, et fugiet dolor
et gemitus.

CAPUT XXXVI.

1 Et factum est in quarto decimo anno
regis Ezechiae, ascendit Sennacherib rex
Assyriorum super omnes civitates Juda
munitas, et cepit eas. 2 Et misit rex As-
syriorum Rabsacen de Lachis in Jerusalem
ad regem Ezechiam in manu gravi, et stetit,
in aquæductu piscinæ superioris in via Agri
fullonis. 3 Et egressus est ad eum Eliacim filius
Helciae, qui erat super domum, et Sobna scriba,
et Joahe filius Assaph a commentariis. 4 Et
dixit ad eos Rabsaces: Dicite Ezechiae: Hæc
dicit rex magnus, rex Assyriorum: Quæ est
ista fiducia, qua confidis? 5 Aut quo consilio
vel fortitudine rebellare disponis? super quem
habes fiduciam, quia recessisti a me? 6 Ecce
confidis super baculum arundineum contractum
istum, super Ægyptum: cui si innixus fuerit
homo, intrabit in manum ejus, et perforabit
eam: sic Pharaon rex Ægypti omnibus, qui
confidunt in eo. 7 Quod si responderis mihi:
In Domino Deo nostro confidimus: nonne ipse
est, cujus abstulit Ezechias excelsa et altaria, et
dixit Judæ et Jerusalem: Coram altari isto ado-
rabitur? 8 Et nunc trade te domino meo regi
Assyriorum, et dabo tibi duo millia equorum,
nec poteris ex te præbere ascensores eorum.

פרשה לז :

ΗΣΑΙΑΣ, λς', λζ.

ΚΕΦ. ΛΖ. .

ISAIAS, XXXVI. XXXVII.

CAPUT XXXVII.

Digitized by Google

וַיִּשְׁלַח אֶחָד־מֵאֲשֶׁר־עַל־הַפֶּתַח
וְאֵת שִׁבְנָא הַסּוֹפֵר וְאֵת זִמְנָן הַכֹּהֵן
מִתַּפְסִיס בְּשָׂקִים אֲלֵי־יִשְׁעָהָּ כִּדְאֻמוֹ
הַקְּבִיא : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּח אֲמַר הַזֶּה
וְיִסְדָּהּ וְהִזְכִּתָּהּ וַיִּנְאֶצָּה הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי־בָאָה בָּנִים עֲדֹמֶשֶׁךְ וְלָח אִין לְלָדָה :
אֲלֵי יִשְׁמַע יִהְיֶה אֱלֹהֵי אֲתָּה דְבָרִי
רַב־שָׁקָה אֲשֶׁר שָׁלַח מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
לְחַרֵּה אֱלֹהִים חַי וְחֹכִים בְּדָבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמַע יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁמָע תַּפְלָה בְּעַד
הַשְׂמָרִית הַמַּצְפָּא : וַיִּבְלֹא עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ
הַזֶּה וַיִּשְׁעָהּ אֲלֵי־יִשְׁעָהּ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יִשְׁעָהּ כָּח הַמֶּלֶךְ אֲלֵי־הַיָּדָם כָּח אֲמַר
יִהְיֶה אֲלֵי־יָדָא מִסְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר בָּדַדְתָּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
אוֹתִי : וְהִנֵּי נִתְּנָן בְּיָדִי וְשָׁמַע
שְׂמוֹעָה וְשָׁב אֲלֵי־אַרְצוֹ וְהַסְפִּיתִיו בְּחֶרֶב
בְּאַרְצוֹ : וַיִּשְׁבֹּר רַב־שָׁקָה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ
אַשּׁוּר גִּלְחָם עַל־לִבְנָה כִּי שָׁמַע כִּי נִסַּע
מִלְּקִישׁ : וַיִּשְׁמַע עַל־תַּרְתֻּקָה מֶלֶךְ־פַּוֶּשׁ
לֵאמֹר נָצָא לְהַלְחָם אִתָּהּ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֲלֵי־חֲזַקְיָהּ לֵאמֹר : כָּה
הֹאמְרוּ אֲלֵי־חֲזַקְיָהּ מֶלֶךְ־יִהוּדָה לֵאמֹר
אֲלֵי־יִשְׁשָׁרְיָהּ אֱלֹהֵי אֲתָּה אִתָּה בִּזְמַן כִּי
לֵאמֹר לֹא הִפְתָּו יִיְהוָה בֶּן־מֶלֶךְ
אַשּׁוּר : הִנֵּה אִתָּה שְׂמֻעָתָ אֲשֶׁר עָשָׂה
מִלְכִּי אֲשֶׁר לְכָל־הָאַרְצוֹת לְקַחֲרֵמָם
וְאִתָּה תִּפְצֹל : תִּהְיֶילֹו אוֹהֶם אֱלֹהֵי
הַבָּיִת אֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוִיתִי אֲבוֹתִי אֶחָד־בְּנוֹן
וְאֶת־יִחְזָק וְנָצַח בְּכִרְעֻן אֲשֶׁר בְּתֵל־שָׁשׁר :
וַיִּהְיֶה מֶלֶךְ־חֶמֶת וַיִּמְלֹךְ אַרְפָּד וַיִּמְלֹךְ
לְעִיר סַפְרָגָם הַנֶּעַ וְעָנָה : וַיִּנְחַח חֲזַקְיָהּ
אֶת־הַסַּפְרָגִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּהְרָאֲהֵם
וַיַּעַל בֵּית יִהְיֶה וַיִּפְרֹשְׁהוּ חֲזַקְיָהּ לִפְנֵי
יִהְיֶה : וַיִּתְפַּלֵּל חֲזַקְיָהּ אֲלֵי־יִהְיֶה
לֵאמֹר : יִהְיֶה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יִשָּׁב הַכְּרִבִּים אִתָּה־הָמָּה הָאֱלֹהִים לְבַדָּה
לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אִתָּה עָשִׂיתָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ : הִשָּׂא יִהְיֶה וְאִנֹּכִי
וַיִּשְׁכַּח פֶּתַח יִהְיֶה עִנְיָהּ וַיִּשְׁמַע אֵת
קֶלֶד־דְּבָרֵי סַנְחֶרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחַרֵּה
אֱלֹהִים חַי : אָמֵן יִהְיֶה חֲסִדֵּי מִלְכִּי
אַשּׁוּר אֶחָד־קֶלֶד־הָאַרְצוֹת וְאֶת־אַרְצָם :

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακίμ τὸν οἰκονόμον
καὶ Σοβνάμ τὸν γραμματίαν καὶ τοὺς πρεσβυτέ-
ρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους
πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς τὸν προφήτην,
3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ Τάδε λέγει Ἐζεκίας Ἡμέρα
θλίψεως καὶ θνητῶν καὶ ἰλεῖν καὶ ὁργῆς ἡ
σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἦκει ἡ ὥδιν τῇ τικτούσῃ,
ἴσχον δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν. 4 Εἰσακούσαι
Κύριος ὁ θεός σου τοὺς λόγους Ῥαβσάκου, οὗ
ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων θνητῶν καὶ
ζῶντων καὶ θνητῶν λόγους οὗς ἤκουσε Κύριος ὁ
θεός σου, καὶ δεηθῇ πρὸς Κύριόν σου περὶ τῶν
καταλειμμένων τούτων. 5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες
τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν, 6 Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας Οὕτως ἱεῖτε πρὸς τὸν
Κύριον ὑμῶν Τάδε λέγει Κύριος Μὴ φοβηθῆς
ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὗς ὠνειδίσαν με οἱ
πρίστεις βασιλεῖς Ἀσσυρίων. 7 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμ-
βάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν
ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ
πεσέεται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. 8 Καὶ
ἀπίστρεψε Ῥαβσάκης, καὶ κατέλαβε τὸν βασιλεῖα
Ἀσσυρίων πολιορκοῦντα Λοβνάμ, καὶ ἤκουσεν ὅτι
ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς. 9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακά
βασιλεὺς Αἰθιοπίων πολιορκῆσαι αὐτόν· καὶ
ἀκούσας ἀπίστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
Ἐζεκίαν λέγων 10 Οὕτως ἱεῖτε Ἐζεκιᾶ βασιλεῖ
τῆς Ἰουδαίας Μὴ σε ἀπατάτω ὁ θεός σου, ἰφ' ᾧ
πέποιθας ἐπ' αὐτῷ λέγων Οὐ μὴ παραδοθῇ
Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. 11 Σὺ
οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων,
πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν, καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;
12 Μὴ ἰρρύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἰθνῶν οὗς
ἀπώλεσαν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γωζάν καὶ
Χαρβάν καὶ Ῥαφῆθ, αἱ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεμαθ;
13 Ποῦ εἰσὶ βασιλεῖς Ἐμαθ καὶ ποῦ Ἀρφαθ; καὶ
ποῦ πόλεως Ἐφαρουαίμ, Ἀναγουγάνα; 14 Καὶ
ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων
καὶ ἀνέγνω αὐτό, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου καὶ
ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου. 15 Καὶ προσή-
ξατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον λέγων 16 Κύριος
Σαβαὼθ ὁ θεός Ἰσραὴλ ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν
Χερουβίμ, σὺ εἰ ὁ θεός μόνος πάσης βασιλείας
τῆς οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν. 17 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, εἰσακού-
σον Κύριε, ἀνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου,
ἐπισβλεψον Κύριε καὶ ἴδε τοὺς λόγους Σεννα-
χηρίμ οὗς ἀπέστειλεν θνητῶν καὶ ζῶντων.
18 Ἐπ' ἀληθείας γὰρ Κύριε ἠμῶνσαν βασιλεῖς Ἀσ-
συρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὴν χώραν αὐτῶν,

2 Et misit Eliacim, qui erat super domum, et
Sobnam scribam, et seniores de sacerdotibus,
opertos saccis, ad Isaiam filium Amos pro-
phetam, 3 Et dixerunt ad eum: Hæc dicit
Ezechias: Dies tribulationis, et correptionis,
et blasphemiarum, dies hæc: quia venerunt filii
usque ad partum, et virtus non est pariendo.
4 Si quo modo audiat Dominus Deus tuus
verba Rabsacis, quem misit rex Assyriorum
dominus suus ad blasphemandum Deum
viventem, et exprobandum sermonibus, quos
audivit Dominus Deus tuus: leva ergo ora-
tionem pro reliquiis, quæ repertæ sunt. 5 Et
venerunt servi regis Ezechiae ad Isaiam, 6 Et
dixit ad eos Isaias: Hæc dicetis domino
vestro: Hæc dicit Dominus: Ne timeas a
facie verborum, quæ audisti, quibus blas-
phemaverunt pueri regis Assyriorum me.
7 Ecce ego dabo ei spiritum, et audiet nun-
tium, et revertetur ad terram suam, et corruiere
eum faciam gladio in terra sua. 8 Reversus
est autem Rabsaces, et invenit regem Assyrio-
rum præliantem adversus Lobnam. Audierat
enim quia profectus esset de Lachis. 9 Et
audivit de Tharaca rege Æthiopiæ, dicentes:
Egressus est ut pugnet contra te. Quod cum
audisset, misit nuntios ad Ezechiam, dicens:
10 Hæc dicetis Ezechiae regi Judæ, loquentes:
Non te decipiat Deus tuus, in quo tu confidis,
dicens: Non dabitur Jerusalem in manu regis
Assyriorum. 11 Ecce tu audisti omnia, quæ
fecerunt reges Assyriorum omnibus terris,
quas subverterunt, et tu poteris liberari?
12 Numquid eruerunt eos dii gentium, quos
subverterunt patres mei, Gozan, et Harnam,
et Reseph, et filios Eden, qui erant in Tha-
lassar? 13 Ubi est rex Emath, et rex
Arphad, et rex urbis Sepharvaïm, Ana, et
Ava? 14 Et tulit Ezechias libros de manu
nuntiorum, et legit eos, et ascendit in domum
Domini, et expandit eos Ezechias coram Do-
mino. 15 Et oravit Ezechias ad Dominum,
dicens: 16 Domine exercituum Deus Israel,
qui sedes super cherubim: tu es Deus solus
omnium regnorum terræ, tu fecisti cælum et
terram. 17 Inclina Domine aurem tuam, et
audi: aperi Domine oculos tuos, et vide,
et audi omnia verba Sennacherib, quæ
misit ad blasphemandum Deum viventem.
18 Vere enim Domine desertas fecerunt
reges Assyriorum terras, et regiones earum.

19 ונתן את־אלהיהם באש כי לא אלהים
המה כי אִם־מַשְׁמָה וְיִרְאָהֶם עַצ וְאִבּוֹ
וְיִמְדָּהֶם: 20 וְעַתָּה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ
מִיָּדוֹ וְיִדְעֵנוּ כִּלְמִמְלִכּוֹת הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה
יִהְיֶה לְבָדָה: 21 וְיִשְׁלַח וְשַׁעֲנֵהוּ בְּרַחֲמָיו
אֶל־חֲזֹקָתוֹ לְאֶמֶר כִּי־אֶמֶר יִהְיֶה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִפְלִיל אֱלֹהֵי אֲלִים־סִנְהֵרִיב
מֶלֶךְ אַשּׁוּר: 22 וְנָח הַדָּבָר אֲשֶׁר־דָּבַר
יִהְיֶה עָלָיו בָּרוּךְ לֵה לְעַנָּה לֵה בְּתוּלָה
בְּתַצִּיּוֹן אֲחֵרֶיהָ כִּי־נִשְׁעָה בָּת וַיִּשְׁקֹלֶם:
23 אֶת־מִי חֲרָפָה וְנִדְפָּה וְעַל־מִי הִרְמִיזָהּ
קוֹל וְתִשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיהָ אֶל־הַקְּדוֹשׁ וַיִּשְׂרָאֵל:
24 בֵּינִי עֲבָדֶיהָ חֲרָפָה אֲדֹנִי וְתִלְאָמֶר בְּרַב
רַבִּי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם חֲרָם וְרַבְתִּי
לְבָנִין וְאֶבְרַת הוֹמָת אֲרֻזִּים מִבְּחַר בְּרוּשִׁי
וְאִבּוֹא מְרוֹם הַצֹּדֵן יַעַר פְּרָמְלוֹ: 25 אֲנִי
הָרַמְתִּי וְשִׁתִּיתִי מֵאֵם וְאֶחָרֵב בְּכַת־פַּעֲמִי
כֹּל יְאֹרֵי מַצֹּר: 26 הֲלֹא־שָׁמַעְתָּ לְמַרְחֹלֶךָ
אֲחֵתָה עֲשִׂיתִי מִמִּי הַדָּם וְיִצְרַתִּיהָ עֲתָה
הַבְּאִתִּיהָ וְהָיִי לְהַשְׁמָוֶת גִּלְיָם נֶאֱמַר
עָרִים בְּצֻרוֹת: 27 וְיִשְׁכְּבוּן הַצִּרְדִּים חֲתָה
וְבִשּׁוֹ הָיִי עֹשֵׁב שָׂדֶה וַיִּרְקֵה יֵשׁוּעַ חֲצִיר
בְּצֻרוֹת וַיִּדְרֹךְ לַפָּנִי הַקָּה: 28 וְשִׁבְתָּהּ
וְאֶתְהַרְגֵהּ וּבְאֵתָה גִּלְיָם וְאֶת הַתְּרַנּוֹת אֲלֵי:
29 וְעַן הַתְּרַנּוֹת אֲלֵי וְשִׁבְתָּהּ עָלֶיהָ בְּאֵזֶן
וְשִׁבְתָּהּ חֲחִי בְּאֵפֶסָה וּבְחֵצִי בְּשִׁבְתָּהּ
וְחִשְׁבִּיתִיהָ בְּהַרְחָ אֲשֶׁר־בָּאתָ בָּהּ: 30 וְהָיִי
לֵה הָאוֹת אֲכֹל הַשֶּׁהָה קִפְתָּה וּבִשְׁנָה
הַשְׁכִּיתָ שָׁחִים וּבִשְׁנָה הַשְׁלִישִׁית זָרְעָה
וְהַצִּירָה וְנִשְׁעָה בְּרַמִּים וְאֲכֹל פְּרָהִם:
31 וְלִסְפָּה פְּלִישִׁת בִּית־יִהְיָהּהָה חֲשָׁאֲהָ
שָׁרֵשׁ לְמַטָּה וְעַתָּה פָּרִי לְמַעַל: 32 כִּי
מִירֻשָּׁלַם תִּבְנֶה שְׂאִית וּפְלִישִׁת מִתָּר צִיּוֹן
הַנִּתְּתָה יִהְיֶה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹאת:
33 לָכֵן כִּי־אֶמֶר יִהְיֶה אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא
יָבֹא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא־יִהְיֶה שָׁם הָרָע
וְלֹא־יִהְיֶהמָה מִלֵּן וְלֹא־יִשְׁפָּח עָלֶיהָ סֶלֶלֶה:
34 בְּהַרְחָ אֲשֶׁר־בָּאתָ בָּהּ וְשָׁב וְאֶל־הָעִיר
הַזֹּאת לֹא יָבֹא נֹאֵם־יִהְיֶה: 35 וְנִפְתָּה עַל־
הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעַן וּלְמַעַן דָּבַר
עֲבָדֶי: 36 וְנִבְנֶה מִלְּאָה יִהְיֶה וְיִפְתָּה
בְּמִחְנֶה אֲשֶׁר מֵאֵת וּשְׁמָהִם וְחִמְשָׁה אֲלֵה
וְיִשְׁכְּבוּ בְּכָתֶר וְהָהָה גִּלְיָם פְּרָהִים מְתִים:

19 Καὶ ἀνέβηλον τὰ εἰδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ,
οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων
ξύλα καὶ λίθοι, καὶ ἀπώσαντο αὐτούς. 20 Νῦν
δὲ Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σώσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ, ἵνα γινῇ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ
εἰ ὁ θεὸς μόνος. 21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς
Ἀμώς πρὸς Ἐζεκιάν καὶ εἶπεν αὐτῷ Τάδε λέγει
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἡκουσα ἃ προσήλω
πρὸς μὲ περὶ Σινναχηρείμ βασιλέως Ἀσσυρίων.
22 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ θεὸς
Ἐφραΐμ· σὺ καὶ ἰμπετήρισί σε παρθένος θυγάτηρ
Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερου-
σαλὴμ. 23 Τίνα ὠνειδίσας καὶ παρώξυνας; ἢ
ποὺς τίνα ὕψωσας τὴν φωνήν σου; καὶ οὐκ
ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς τὸν
ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ; 24 Ὅτι οὐκ ἀγγέλων
ὠνειδίσας Κύριον· σὺ γὰρ εἶπας· Τῷ πληθὺ τῶν
ἀρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὄριων καὶ εἰς τὰ
ἱσχατα τοῦ Λιβάνου, καὶ ἐκοψα τὸ ὕψος τῆς
κίδρου αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου, καὶ
εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ, 25 Καὶ
ἔθρακα γέφυραν, καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν
συναγωγὴν ὕδατος. 26 Οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι
ἃ ἐγὼ ἰποίησα; ἔξ ἡμερῶν ἀρχαίων συνέταξα,
νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὄχυροῖς καὶ
οἰκοῦντας ἐν πόλεσιν ὄχυραῖς. 27 Ἀνῆκα τὰς
χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος
ξηρὸς ἐπὶ δωματίων καὶ ὡς ἄγρωστις. 28 Νῦν δὲ
τὴν ἀνάπανσίν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν
εἰσοδὸν σου ἐγὼ ἰπίσταμαι. 29 Ὁ δὲ θυμὸς σου
ὃν ἰθυμώθης καὶ ἡ περία σου ἀνέβη πρὸς μὲ,
καὶ ἔμβαλῃ φιδὸν εἰς τὴν ῥινά σου καὶ χαλινὸν
εἰς τὰ χεῖλη σου, καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ᾧ
ἦλθες ἐν αὐτῇ. 30 Τοῦτο δὲ σοὶ τὸ σημεῖον· φάγε
τοῦτον τὸν ἰνιαντὸν ἃ ἔσπαρκα, τῷ δὲ ἰνιαντῷ
τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα, τῷ δὲ τρίτῳ σπεί-
ραντες ἀμήσατε καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας καὶ
φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. 31 Καὶ ἔσονται
οἱ καταλειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φυήσουσι
ρίζαν κάτω καὶ ποιήσουσι σπέρμα ἄνω. 32 Ὅτι
ἔξ Ἱερουσαλὴμ ἔσονται οἱ καταλειμμένοι, καὶ οἱ
σωζόμενοι ἔξ ὕρου Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου
Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα. 33 Διὰ τοῦτο οὕτως
λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων Οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐν
αὐτῇ βίλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐν αὐτῇ θυρεόν,
οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐν αὐτῇ χάρακα. 34 Ἀλλὰ
τῇ ὁδῷ ᾧ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς
τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ. Τάδε λέγει
Κύριος 35 Ὑπερασπῖω ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύ-
της τοῦ σώσαι αὐτὴν ὅτι ἐμὲ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν
παῖδά μου. 36 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ
ἀνέειλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων
ἐκατὸν ὀγδοηκοντὰ πέντε χιλιάδας, καὶ ἀναστάν-
τες τὸ πρωὶ εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά.

19 Et dederunt deos earum igni: non enim
erant dii, sed opera manuum hominum, lignum
et lapis: et comminuerunt eos. 20 Et nunc,
Domine Deus noster, salva nos de manu ejus:
et cognoscant omnia regna terræ, quia tu es
Dominus solus. 21 Et misit Isaías filius
Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc dicit Do-
minus Deus Israel: Pro quibus rogasti me
de Sennacherib rege Assyriorum: 22 Hoc
est verbum, quod locutus est Dominus super
eum: Despexit te, et subsannavit te virgo
filia Sion: post te caput movit filia Jerusalem.
23 Cui exprobrasti, et quem blasphemasti,
et super quem exaltasti vocem, et levasti
altitudinem oculorum tuorum? Ad sanctum
Israel. 24 In manu servorum tuorum expro-
brasti Domino: et dixisti: In multitudine
quadrigarum mearum ego ascendi altitudinem
montium, juga Libani: et succidam excelsa
cedrorum ejus, et electas abietes illius, et
introibo altitudinem summitatis ejus, saltum
Carmeli ejus. 25 Ego fodi, et bibi aquam,
et exsiccavi vestigio pedis mei omnes rivos
aggerum. 26 Numquid non audisti, quæ
olim fecerim ei? ex diebus antiquis ego
plasmavi illud: et nunc adduxi: et factum
est in eradicationem collium compugnantium,
et civitatum munitarum. 27 Habitatores
earum breviata manu contremuerunt, et con-
fusi sunt: facti sunt sicut fœnum agri, et
gramen pascuæ, et herba tectorum, quæ
exaruit antequam maturesceret. 28 Habi-
tationem tuam, et egressum tuum, et introitum
tuum cognovi, et insaniam tuam contra me.
29 Cum fureres adversum me, superbia tua
ascendit in aures meas: ponam ergo circulum
in naribus tuis, et frenum in labiis tuis,
et reducam te in viam, per quam venisti.
30 Tibi autem hoc erit signum: Comede hoc
anno quæ sponte nascuntur, et in anno se-
cundo pomis vescere: in anno autem tertio
seminate, et metite, et plantate vineas, et
comedite fructum earum. 31 Et mittet id,
quod salvatum fuerit de domo Juda, et quod
reliquum est, radicem deorsum, et faciet
fructum sursum: 32 Quia de Jerusalem
exibunt reliquæ, et salvatio de monte Sion:
zelus Domini exercituum faciet istud.
33 Propterea hæc dicit Dominus de rege
Assyriorum: Non intrabit civitatem hanc,
et non jacies ibi sagittam, et non occupabit
eam clypeus, et non mittet in circuitu ejus
aggerem. 34 In via qua venit, per eam re-
vertetur, et civitatem hanc non ingredietur, dicit
Dominus: 35 Et protegam civitatem istam,
ut salvem eam propter me, et propter David
servum meum. 36 Egressus est autem angelus
Domini, et percussit in castris Assyriorum
centum octoginta quinque millia. Et surrexe-
runt mane, et ecce omnes, cadavera mortuorum.

ישעיה לו לח

37 וינסע וילך וישב סנחריב מלך-אשור
 38 ויהי היום משתחווה
 ביה ונסחך אליו ואדרכלה ושראצר
 בקיו הפנהו בחרב ותקח נבלטו ארצ
 אררט וימלך אסרחדון בנו מנחמו :

פרשה לח :

1 בַּיָּמִים הָהֵם הָלַךְ הַזִּקְנָה לְמֹת
 וַיָּבֹא אֵלָיו וַשְׁעֵיהֶו בְּרֹאשׁוֹ חֲבִירָא
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֹּדֶדְאֶמֶר יְהוָה עָלַי לְבִיָּה
 כִּי מֵת אֶתָּה וְלֹא תִחְיֶה : וַיִּסָּב הַזִּקְנָה
 פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיַּתְּפֵּל אֶל־יְהוָה : וַיֹּאמֶר
 אֶתָּה יְהוָה זָכְרָא אֵת אֲשֶׁר תַּחֲלִיכְתִּי
 לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
 עֲשֵׂיתִי וַיִּבֶךְ הַזִּקְנָה בְּכִי קָדוֹל :
 4 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׁעִיָּהוּ לֵאמֹר :
 5 הֲלוֹךְ וְאִמְרָת אֶל־הַזִּקְנָה כֹּה אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵי דָנִיד אֲבִיךָ שְׁמַעְתִּי אֶת־הַתְּפִלָּה
 רַחֲמֵי אֶת־דַּמְעָתְךָ הַגָּדִיל יוֹסֵף עַל־אִמִּי
 חֲמַשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה : 6 וּמִכָּת מֶלֶךְ־אֲשֹׁר
 אֲצִלְךָ וְאֵת הַעִיר הַזֹּאת וְגִפְתִּי עַל־הָעִיר
 הַזֹּאת : 7 וְהָלַךְ הָאֹת מֵאֵת יְהוָה אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־חֲדָבְרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר דִּבֶּר :
 8 הִנֵּנִי מֵשִׁיב אֶת־צֶלַל הַמַּעֲלֹת אֲשֶׁר יִרְדּוּ
 בַּמַּעֲלֹת אֲחֵז בְּשֹׁמֵשׁ אֲחֵרֵיכֶם עֶשֶׂר
 מַעֲלֹת וְתִשָּׁב הַשֹּׁמֵשׁ עֶשֶׂר מַעֲלֹת
 בַּמַּעֲלֹת אֲשֶׁר יִרְדּוּ : 9 מִכָּתָב
 לְחַזְקָתָהּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּחִלְתָּהּ וַיְהִי
 מַחֲלוֹ : 10 אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּדַמִּי יָמֵן אֲלַכָּה
 בְּשַׁעְרֵי שְׂאוֹל פִּתְחֵי יָרֵךְ שְׁנוֹתַי :
 11 אֲמַרְתִּי לֹא־אֲרָאָה יְהוָה בְּאַרְצֵי חַיִּים
 לֹא־אֲבִישׁ אֶהֱם עוֹד עִם־יֹשְׁבֵי חָרָל :
 12 הֲרִי נִסֵּעַ וְנִבְלָה מִפִּי בְּאֶהֱל רִעִי
 הַפֶּדֶת כְּאֶרֶץ חַיִּי מִדְּלָה וּבְעֵצֵי מִיֹּם
 עַד־לֵילָה תִּשְׁלִימֵנִי : 13 שְׁנוֹתִי עַד־בֶּקֶר
 כְּאֵרִי כֵן יִשְׁבֶּר קַל־עֲצָמוֹתַי מִיֹּם
 עַד־לֵילָה תִּשְׁלִימֵנִי : 14 כְּכֹס עֲגֹל כֵּן
 אֲצַפֵּחַ אֶהְיֶה כִּי־נָהֵל דְּלִי עֵינִי לְפָדֹם
 אֲדִנִּי עֲשָׂה־לִּי צְרָבִי : 15 מִה־אֲנִדְּבֶר
 וְאִמְרָלִי וְהוּא עָשָׂה אֲדַבֵּר כָּל־שְׁנוֹתַי
 עַל־מֶר נִפְשִׁי : 16 אֲדִנִּי עַל־יָתֶם יְחִי
 וְכָל־בֶּהֱן חַיִּי רַחֲמֵי וְתַחֲלִימֵנִי וְתַחֲחִינֵנִי :

ΗΣΑΙΑΣ. ΛΖ, λη'.

37 Kai ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς Σειναχηρεὶμ βασιλεὺς
 Ἀσσυρίων, καὶ ῥῆσεν ἐν Νινευῖ. 38 Kai ἐν τῇ
 αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῇ οἰκῇ Νασαράχ τὸν
 πάτριάρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ οἱ
 υἱοὶ αὐτοῦ ἱπάτασαν αὐτὸν μαχαίραις· αὐτοὶ
 δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν· καὶ ἱβασίλευσεν
 Ἀσσορδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. λη'.

1 ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῇ καιρῷ ἐκείνῃ ἰμαλακίσθη
 Ἐζεκίας ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν
 Ἡσαίας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτὸν Τάδε λέγει Κύριος Τάξει περὶ τοῦ οἴκου
 σου, ἀποθνήσκεις γάρ σὺ καὶ οὐ ζήσῃ. 2 Καὶ
 ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν
 τοῖχον, καὶ προσήυξατο πρὸς Κύριον 3 Λέγων
 Μνήσθητι Κύριε ὡς ἱπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ
 ἀληθείας ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα· καὶ ἐκλαυσεν Ἐζεκίας
 κλαυθμῷ μεγάλῳ. 4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
 πρὸς Ἡσαίαν λέγων 5 Πορεύθητι καὶ εἰπὸν
 Ἐζεκίᾳ Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ
 πατρός σου Ἦκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ εἶδον
 τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον
 σου δεκαπέντε ἔτη, 6 Καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως
 Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ
 ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης. 7 Τοῦτο δὲ
 σοι τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου ὅτι ποιήσει ὁ θεὸς τὸ
 ῥῆμα τοῦτο· 8 Ἰδοὺ ἐγὼ στρίψω τὴν σκιάν τῶν
 ἀναβαθμῶν οὗς κατέβη τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς τοῦ
 οἴκου τοῦ πατρός σου ὁ ἥλιος, ἀποστρίψω τὸν ἥλιον
 τοὺς δέκα ἀναβαθμοὺς. Καὶ ἀνίσβῃ ὁ ἥλιος τοὺς δέκα
 ἀναβαθμοὺς οὗς κατέβη ἡ σκιά. 9 Προσευχῇ Ἐζε-
 κίου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἦν ἰκα ἰμαλακίσθη καὶ
 ἀνίστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτοῦ. 10 Ἐγὼ εἶπα
 ἐν τῇ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου Ἐν πύλαις ῥόδου,
 καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπιλοιπα. 11 Εἶπα Οὐκίτι
 οὐ μὴ ἰδῶ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ γῆς ζώντων,
 οὐκίτι μὴ ἰδῶ τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς,
 οὐκίτι μὴ ἰδῶ ἄνθρωπον. 12 Ἐξέλιπεν ἐκ τῆς
 συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ ἐπιλοιπον τῆς ζωῆς
 μου, ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ σκηνὴν
 καταλύων πύξας· ὡς ἰσθὸς τὸ πνεῦμά μου παρ'
 ἐμοῖ ἐγένετο ἱριθοῦ ἐγγιζούσης ἱεμεῖν. 13 Ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως πρωὶ ὡς λιόντι,
 οὕτως συνέτριψεν πάντα τὰ ὀστέα μου· ἀπὸ γὰρ
 τῆς ἡμέρας ἕως νυκτὸς παρεδόθην. 14 Ὡς χελι-
 δὼν οὕτω φωνήσω, καὶ ὡς περιστέρα οὕτω μελεῶ·
 15 Ἐξέλιπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς
 τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὃς ἐξέλατό
 με καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὁδόν μου τῆς ψυχῆς.
 16 Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι, καὶ
 ἐξήγουράς μου τὴν πνοήν, καὶ παρακληθεὶς ἐζήσα.

ISAIAS, XXXVII XXXVIII.

37 Et egressus est, et abiit, reversus est Sen-
 nacheribrex Assyriorum, et habitavit in Ninive.
 38 Et factum est, cum adoraret in templo
 Nesroch deum suum, Adramelech et Sarasar
 filii ejus percusserunt eum gladio : fugerunt-
 que in terram Ararat, et regnavit Asarhaddon
 filius ejus pro eo.

CAPUT XXXVIII.

1 IN diebus illis ægrotavit Ezechias usque
 ad mortem : et introivit ad eum Isaias filius
 Amos propheta, et dixit ei : Hæc dicit Do-
 minus : Dispone domui tuæ, quia morieris tu,
 et non vives. 2 Et convertit Ezechias faciem
 suam ad parietem, et oravit ad Dominum,
 3 Et dixit : Obsecro Domine, memento,
 quæso, quomodo ambulaverim coram te in
 veritate, et in corde perfecto, et quod bonum
 est in oculis tuis fecerim. Et flevit Ezechias
 fletu magno. 4 Et factum est verbum Do-
 mini ad Isaiam, dicens : 5 Vade, et dic
 Ezechias : Hæc dicit Dominus Deus David
 patris tui : Audiavi orationem tuam, et vidi
 lacrymas tuas : ecce ego adjiciam super dies
 tuos quindecim annos : 6 Et de manu regis
 Assyriorum erum te, et civitatem istam, et
 protegam eam. 7 Hoc autem tibi erit signum
 a Domino, quia faciet Dominus verbum hoc,
 quod locutus est : 8 Ecce ego reverti faciam
 umbram linearum, per quas descenderat in
 horologio Achaz in sole, retrorsum decem
 lineis. Et reversus est sol decem lineis per
 gradus, quos descenderat. 9 Scriptura Eze-
 chie regis Juda, cum ægrotasset, et convales-
 set de infirmitate sua. 10 Ego dixi : In
 dimidio dierum meorum vadam ad portas
 inferi. Quæsi residuum annorum meorum ;
 11 Dixi : Non videbo Dominum Deum in
 terra viventium. Non aspiciam hominem
 ultra, et habitatorem quietis. 12 Generatio
 mea ablata est : et convoluta est a me, quasi
 tabernaculum pastorum. Præcisa est velut
 a texente, vita mea : dum adhuc ordier, succidit me : de mane usque ad vespeream
 finies me. 13 Sperabam usque ad mane,
 quasi leo sic contrivit omnia ossa mea : de
 mane usque ad vespeream finies me : 14 Sicut
 pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut
 columba : attenuati sunt oculi mei, suspicientes
 in excelsum : Domine vim patior, responde
 pro me. 15 Quid dicam, aut quid respondebit
 mihi, cum ipse fecerit ? Recogitabo tibi
 omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.
 16 Domine si sic vivitur, et in talibus vita
 spiritus mei, corripies me, et vivificabis me.

ישעיה לח לט מ

וְהָיָה לְשִׁלּוֹם מִדְּלִי כָר וְאִסָּף הַחֶשֶׁק
בְּכֹפֶל מִשְׁחָת בְּלִי פִּיחָשְׁלֶכֶת אֲחֵרֵי גִוָּה
פֶּלֶם־מִצָּן : 18 פֶּרֶלָּא שְׂאוֹל תוֹרֵךְ מִוֶּת
יִחְלָלֶה לֹא־יִשְׁפָּרוּ וְיִדְרִיבֹר אֶל־מִסְתָּה :
19 תִּי תִי חוּמָּא יִתְּרָה פְּמִי חִיּוֹם אֲב לְבָנִים
יִתְּרֵע אֶל־מִסְתָּה : 20 יִתְּרָה לְהוֹשִׁיעֵנִי
וְנִינְיֹתִי נִנְגֹן פֶּל־יָמִי חִיּוֹנֵי עַל־גִּירָה
יִתְּרָה : 21 וְיִאמֹר יִשְׁעֶהוּ יִשְׂאֵה דְּבָלָה
תִּמְאִנִּים וְיִסְרֶהוּ עַל־מִשְׁחָתוֹ וְהָיִי : 22 וְיִאמֹר
חֲזוֹתֶהוּ מִה אֲוֹת פִּי אֲעֲלֶה גִירָה יִתְּרָה :

פרשה לט :

1 ובעת ההיא שָׁלַח מֶלֶךְ־הַמֶּלֶךְ לְבַלְעָדָן
 לְדַבְּרָאֲהוּ מִלִּדְבַר־בְּבִיתֵי וּמִדְּבַר־הָאֱלֹהִים
 וּבִשְׁמֵעַ כִּי חָלָה בְּיָחִזְקָה :
 2 וַיִּשְׁמַח עֲלֵיהֶם הַזִּקְנָה וַיִּרְאֵם אֶת־בָּת
 כְּלָתוֹ אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יָדָב וְאֶת־בְּשָׁמַיִם
 וְאֶת־חֲשֹׁמֶן הַפּוֹב וְאֶת־כָּל־בָּת גְּלִי
 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאֻזְרֵהוּ לֹא־הָיָה
 דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־הָיָא חֻזְקָהוּ בְּבִיתוֹ
 וּבְכָל־מִשְׁלָתוֹ : 3 וַיְכַלֵּא וַיִּשְׁעָהוּ בְּכִיָּא
 אֶל־הַפֶּלֶא חֻזְקָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶךְ
 הַמֶּלֶךְ הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וּמֵלֵךְ וְכֹלֵךְ אֵלֵי
 וַיֹּאמֶר חֻזְקָהוּ מֶלֶךְ־רַחֲמָה בְּכִיָּא אֵלָיו
 מִבְּבֵית : 4 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ רָאִי בְּבִיתְךָ וַיֹּאמֶר
 חֻזְקָהוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר בְּבִיתוֹ רָאִי לֹא
 הָיָה דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־הָיָה בְּאֻזְרֵהוּ :
 5 וַיֹּאמֶר וַיִּשְׁעָהוּ אֶל־חֻזְקָהוּ שְׂמַע דְּבַר־
 הַזִּקְנָה צְדָאָת : 6 הִנֵּה יָסִים בְּאֵיִם
 וְנִשְׁמָא כָּל־אֲשֶׁר בְּבִיתְךָ נִשְׁמָא אֲזָרָה
 אֲבִתְךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בְּבֵיתְךָ לֹא־יִתָּר
 דָּבָר אֶמֶר יְחִזְקָה : 7 וּמִבְּבִיתוֹ אֲשֶׁר הָיָא
 מִפְּתֹה אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִצְחָק וְדָוִד קְרִיָּסִים
 בְּחִיכָל מֶלֶךְ בְּבֵית : 8 וַיֹּאמֶר חֻזְקָהוּ
 אֶל־וַיִּשְׁעָהוּ טוֹב דְּבַר־יְחִזְקָה אֲשֶׁר דְּבַר־
 וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה שְׁלֹם וְאַסְתִּי עִמָּי :

פרטת מ :

1. נחמיו נחמיו עמי יאמר אלליהם:
2. וברא על-לב וירושלם וחראי אלליהם פי
מלאה אבאיה פי נחמיו עמי פי לחמיה
מיד וחרח פפלים עכל-חשמהם:

ΗΣΑΙΛΣ, λη', λθ', μ'.

17 Ἐλθου γάρ μου τὴν ψυχὴν ἵνα μὴ ἀπόληται, καὶ ἀπὸρρίψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας. 18 Οὐ γάρ οἱ ἐν ᾧ δου αἰνίσουσι σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογοῦσί σε, οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ᾧ δου τὴν ἐλεημοσύνην σου. 19 Οἱ ζῶντες εὐλογοῦσούσι σε ὅν τρόπον ἀγῶν ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παῖδια ποιίσω, ἃ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην σου, 20 Θεὲ τῆς σωτηρίας μου, καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατάναντι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. 21 Καὶ εἶπεν Ἡσαίας πρὸς Ἐζεκίην Δάβις παλάθην ἐκ σύκων καὶ τρίψων καὶ κατὰ-πλάσαι, καὶ ὑγίης ἔσθ. 22 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Τοῦτο σημεῖον πρὸς Ἐζεκίαν ὅτι ἀναβήσονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

ΚΕΦ. λθ'.

1 ἘΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ Βαλαδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδὰν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας ἐπιστολάς καὶ πρίσβεις καὶ δῶρα Ἐzekiá· ἤκουσε γὰρ ὅτι ἰμαλακίσθη ἕως θανάτου. Καὶ ἀνίστη, 2 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐzekiás, καὶ ἰδεῖξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθὰ καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου καὶ τῆς στακτῆς καὶ τῶν θυμωμάτων καὶ τοῦ μύρου, καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάλης, καὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν οὐθέν θ' οὐκ ἰδεῖξεν Ἐzekiás ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προφῆτης πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἐzekián καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί λίγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, καὶ πόθεν ἤκασι πρὸς σί; καὶ εἶπεν Ἐzekiás Ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασι πρὸς με ἐκ Βαβυλῶνος. 4 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπεν Ἐzekiás Πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου θ' οὐκ εἶδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. 5 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας αὐτῷ Ἀκουσον τὸν λόγον Κυρίου Σαβαώθ· 6 Ἴδού ἡμέραι ἐρχονται καὶ λήψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα ἔξει, καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλείπωσιν· εἶπε δὲ ὁ θεός· 7 Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ὧν γεννήσεις λήψονται καὶ ποιήσουσι σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων. 8 Καὶ εἶπεν Ἐzekiás Ἡσαΐ· Ἀγαθός ὁ λόγος Κυρίου ἐν ἐλάλσει, γενέσθω δὴ εἰρήνῃ καὶ δικαιοσύνῃ ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

ΚΕΦ. μ'.

1 ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου,
λέγει ὁ θεός· 2 Ἐρεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν
Ἰερουσαλὴμ, παρακαλίσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ
ταπείνωσις αὐτῆς· λίλυνται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἰδέ-
ξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς.

ISAIAS, XXXVIII. XXXIX. XL.

17 Ecce in pace amaritudo mea amarissima: tu autem eruisti animam meam ut non periret, projecisti post tergum tuum omnia peccata mea. 18 Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam. 19 Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: pater filiis notam faciet veritatem tuam. 20 Domine salvum me fac, et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini. 21 Et jussit Isaïas ut tollerent massam de ficis, et cataplasmaarent super vulnus, et sanaretur. 22 Et dixit Ezechias: Quod erit signum quia ascendam in domum Domini?

CAPUT XXXIX.

1 In tempore illo misit Merodach Baladan, filius Baladan rex Babylonis, libros et munera ad Ezechiam : audierat enim quod ægrotasset et convaluisset. 2 Lætatus est autem super eis Ezechias, et ostendit eis cellam aromatum, et argenti, et auri, et odoramentorum, et unguenti optimi, et omnes apothecas supellectilis suæ, et universa quæ inventa sunt in thesauris ejus. Non fuit verbum quod non ostenderet eis Ezechias in domo sua, et in omni potestate sua. 3 Introivit autem Isaias propheta ad Ezechiam regem, et dixit ei : Quid dixerunt viri isti, et unde venerunt ad te ? Et dixit Ezechias : De terra longinqua venerunt ad me, de Babylone. 4 Et dixit : Quid viderunt in domo tua ? Et dixit Ezechias : Omnia quæ in domo mea sunt, viderunt : non fuit res, quam non ostenderim eis in thesauris meis. 5 Et dixit Isaias ad Ezechiam : Audi verbum Domini exercituum. 6 Ecce dies venient, et auferentur omnia quæ in domo tua sunt, et quæ thesaurizaverunt patres tui usque ad diem hanc, in Babylonem : non relinquetur quidquam, dicit Dominus. 7 Et de filiis tuis, qui exibunt de te, quos genueris, tollent, et erunt eunuchi in palatio regis Babylonis. 8 Et dixit Ezechias ad Isaiam : Bonum verbum Domini quod locutus est. Et dixit : Fiat tantum pax et veritas in diebus meis.

CAPUT XL.

1 CONSOLAMINI, consolamini, popule
meus, dicit Deus vester. 2 Loquimini
ad cor Jerusalem, et advocate eam:
quoniam completa est malitia ejus, dimissa
est iniquitas illius: suscepit de manu
Domini duplicia pro omnibus peccatis suis.

3 קול קולא בפדק'ר פגו דנרד יתקח ושרא
 בפדק'ר מכלה לאלח'ני: 4 כל-ק'א יק'א
 וכל-תר ובק'א יתקח וק'א יתקח: 5 ונק'א
 למישור וק'א יתקח: 6 קול אמר ק'א
 יתקח דבר: 7 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 8 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 9 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 10 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 11 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 12 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 13 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 14 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 15 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 16 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 17 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 18 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 19 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 20 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 21 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 22 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 23 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 24 קול אמר ק'א יתקח
 וק'א יתקח: 25 קול אמר ק'א יתקח

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν
 ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιήτε τὰς τρίβους τοῦ
 θεοῦ ἡμῶν. 4 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ
 πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται
 πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ ἡ τραχὺς εἰς
 πεδία, 5 Καὶ ὁφθῇσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ
 ὁφεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ, ὅτι
 Κύριος ἠλάλησε. 6 Φωνὴ λέγοντος Βόησον.
 Καὶ εἶπα Τί βοήσω; πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα
 δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· 7 Ἐξηράνθη
 ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπτεσε, 8 Τὸ δὲ ῥῆμα
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. 9 Ἐπ'
 ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών,
 ὕψωσον τῇ ἰσχυί τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζό-
 μενος Ἱερουσαλὴμ· ὕψωσάτε, μὴ φοβείσθε·
 εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα Ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν,
 10 Ἰδοὺ Κύριος Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται, καὶ
 ὁ βραχίον μετὰ κυρίας· ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ
 μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ. 11 Ὡς
 ποιμὴν ποιμαίνει τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ
 βραχίονι αὐτοῦ συναΐει ἄρνας, καὶ ἐν γαστρὶ
 ἰχοῦσας παρακαλεῖ. 12 Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ
 τὸ ὕδωρ, καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ, καὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν δρακί; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ καὶ
 τὰς νάπας ζυγῷ; 13 Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου,
 καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἰγένετο, ὃς συμβιβᾷ
 αὐτόν; 14 Ἡ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο καὶ
 συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν;
 ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ; 15 καὶ πάντα
 τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου καὶ ὡς ῥοπὴ
 ζυγοῦ ἠλογίσθησαν, ὡς σίελος λογισθήσονται;
 16 Ὁ δὲ Λίβανος οὐκ ἱκανὸς εἰς καῦσιν, καὶ
 πάντα τὰ τετράποδα οὐκ ἱκανὰ εἰς ὀλοκάρπωσιν,
 17 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἶσι καὶ εἰς
 οὐδὲν ἠλογίσθησαν. 18 Τίμι ὁμοιώσατε Κύριον,
 καὶ τίμι ὁμοιώματι ὁμοιώσατε αὐτόν; 19 Μὴ
 εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας
 χρυσὸν περιεχύρσωσεν αὐτόν; ὁμοίωμα κατε-
 σκεύασεν αὐτόν; 20 Ξύλον γὰρ ἀσπτον ἐκλέ-
 γεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητήσῃ πῶς στήσῃ
 εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἔνα μὴ σαλεύηται. 21 Οὐ
 γνῶσθε; οὐκ ἀκούσαθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἔξ ἀρχῆς
 ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; 22 Ὁ
 κατέχων τὸν γῆρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦν-
 τες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες, ὁ στήσας ὡς καμάραν
 τὸν οὐρανὸν καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν,
 23 Ὁ διδοὺς ἀρχοντας ὡς οὐδὲν ἀρχεῖν, τὴν δὲ
 γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν. 24 Οὐ γὰρ μὴ φυτεύ-
 σωσιν οὐδὲ μὴ σπειρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς
 τὴν γῆν ἢ ῥίζα αὐτῶν· ἐπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς
 καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταγίγῃ ὡς φρύγανα
 λήψεται αὐτούς. 25 Νῦν οὖν τίμι με ὁμοιώ-
 σατε, καὶ ὕψωθήσμαι; εἰπὲν ὁ ἅγιος.

3 Vox clamantis in deserto: Parate viam
 Domini, rectas facite in solitudine semitas
 Dei nostri. 4 Omnis vallis exaltabitur, et
 omnis mons et collis humiliabitur, et erunt
 prava in directa, et aspera in vias planas.
 5 Et revelabitur gloria Domini, et videbit
 omnis caro pariter quod os Domini locutum
 est. 6 Vox dicentis: Clama. Et dixi: Quid
 clamabo? Omnis caro fœnum, et omnis
 gloria ejus quasi flos agri. 7 Exsiccatum
 est fœnum, et cecidit flos, quia spiritus
 Domini sufflavit in eo. Vere fœnum est
 populus. 8 Exsiccatum est fœnum, et ceci-
 dit flos: verbum autem Domini nostri manet
 in æternum. 9 Super montem excelsum
 ascende tu, qui evangelizas Sion: exalta in
 fortitudine vocem tuam, qui evangelizas
 Jerusalem: exalta, noli timere. 10 Et civitati-
 bus Juda: Ecce Deus vester: 10 Ecce Do-
 minus Deus in fortitudine veniet, et brachium
 ejus dominabitur: ecce merces ejus cum eo,
 et opus illius coram illo. 11 Sicut pastor
 gregem suum pascet, in brachio suo congre-
 gabit agnos, et in sinu suo levabit, fœtas ipse
 portabit. 12 Quis mensus est pugillo aquas,
 et cœlos palmo ponderavit? quis appendit
 tribus digitis molem terræ, et libravit in
 pondere montes, et colles in statera? 13
 Quis adjuvit spiritum Domini? aut quis
 consiliarius ejus fuit, et ostendit illi? 14
 Cum quo iniit consilium, et instruxit
 eum, et docuit eum semitam justitiæ, et
 erudit eum scientiam, et viam prudentiæ
 ostendit illi? 15 Ecce gentes quasi stilla
 situlæ, et quasi momentum stateræ reputatæ
 sunt: ecce insulæ quasi pulvis exiguus.
 16 Et Libanus non sufficit ad succendendum,
 et animalia ejus non sufficient ad holocaustum.
 17 Omnes gentes quasi non sint, sic sunt
 coram eo, et quasi nihilum et inane reputatæ
 sunt ei. 18 Cui ergo similem fecistis Deum?
 aut quam imaginem ponetis ei? 19 Num-
 quid sculptile conflavit faber? aut aurifex
 auro figuravit illud, et laminis argenteis
 argentarius? 20 Forte lignum et imputri-
 bile elegit: artifex sapiens quærit quomodo
 statuatur simulacrum, quod non moveatur.
 21 Numquid non scitis? numquid non au-
 distis? numquid non annuntiatum est vobis
 ab initio? numquid non intellexistis funda-
 menta terræ? 22 Qui sedet super gyrum
 terræ, et habitatores ejus sunt quasi locustæ:
 qui extendit velut nihilum cœlos, et expandit
 eos sicut tabernaculum ad inhabitandum.
 23 Qui dat secretorum scrutatores quasi non
 sint, judices terræ velut inane fecit: 24 Et
 quidem neque plantatus, neque satus, neque
 radicans in terra truncus eorum, repente
 flavit in eos, et aruerunt, et turbo quasi
 stipulam auferet eos. 25 Et cui as-
 similastis me, et adæquastis, dicit sanctus?

26 שְׂמַרְמְרוּ עֵינֵיכֶם וְרֹא אֶת־מַרְבֵּב לְאֵל
הַפְּזִיץ בְּמִסְפָּר צְבָאָם לְכָל־לֵב בָּשָׂם יִקְרָא
מַרְבֵּב אֲנִיִּים וְאֶמְיֵץ פֶּחַ אִישׁ לֹא נִשְׁעָר׃
27 לָקֹחַ חֲמֹל גִּעְזָב וְיִתְדֹבֵר
יִשְׂרָאֵל נִסְתַּחֲרָה דְרָכִי מִיְּהוָה וּמִמְלִיכָתוֹ
מִשְׁפָּטִי נִצְבֹּר׃ 28 הֲלֹא יָצֵאתָ אֶסְדֵּל־
שְׂמִיעָה אֱלֹהֵי עֹלָם יְהוָה בְּנֵה קְצוֹת
הָאָרֶץ לֹא יִשָּׁף וְלֹא יִנָּצַח אִין חֲסָר
לְחִבְדָּהּ׃ 29 נָתַן לַגִּעְזָה פֶּחַ וּלְצִיֹּן אֲנִיִּים
עֲצָמָהּ נִרְבָּה׃ 30 וְנִשְׁפָּה נְעָרִים וְנִנְעָה
וּבְחֻדָּהִים קָשׁוּל יִשְׁעָלֶה׃ 31 וְלֹא יִתְחַלֵּף
חֲלִיפָה כֹּחַ יַעֲלֶה אֶבֶר פְּשָׁרִים לִרְצֹא
וְלֹא יִנָּצַח גִּבְרִי וְלֹא יִנְעָם׃

פרשה מא

1 וְהִקְרִישׁוּ אֵלַי אֲנִיִּים וְלִאֲמִים חֲלִיפֹה
לֹחַ וְיִשָּׁף אִין יִתְדֹבֵר יִתְחַלֵּף לְשִׁשְׁמֵט
נִקְרָהּ׃ 2 מִי הַעֲיִר מִמִּצְרַיִם צֶדֶק וְחֶסֶד
לְרַבְּלוֹ וְלֹא לְפָנָיו בָּנִים וּמַלְכִּים יָרָד וְתָן
קֶעֶף לְחִבְדָּהּ קָשׁוּל נִתְחַלֵּף׃ 3 יִרְדָּם
נִצְבֹּר שְׁלֹם אֶרֶץ בְּרִבְלִי לֹא נִבְּאָה׃
4 מִרְפֵּעַל וְעֶשֶׂה חֲמָה הַחֲדָשׁ מִגִּישׁ
אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן וְאַחֲרֵיָם אֲנִי־חֲמָה׃
5 רִאשׁוֹן אֲנִיִּים וְיִנְיָא קְצוֹת הָאָרֶץ וְיִתְדֹבֵר
וְיִתְחַלֵּף וְיִתְחַלֵּף׃ 6 אִישׁ אֲחֵרֵיָהּ יִתְדֹבֵר
וְיִתְחַלֵּף יִתְחַלֵּף׃ 7 וְיִתְחַלֵּף חֲדָשׁ אֶת־
צִיֹּן מִחֲלִיק פְּשָׁרִים אֶת־הַחֲדָשׁ פְּשָׁרִים
לְלִבָּן מִבֹּחַ וְיִתְחַלֵּף בְּמִסְפָּרִים לֹא
יִכָּוֶה׃ 8 וְיִתְחַלֵּף יִתְחַלֵּף עֲבָדֵי יִתְחַלֵּף
אֶבֶר בְּחֻדָּהִים וְנִנְעָה אֶבֶר־חֲמָה׃
9 אֶבֶר חֲחֻדָּהִים מִחֻדָּת הָאָרֶץ וּמִמְצִיִּים
וְיִתְחַלֵּף וְיִתְחַלֵּף׃ 10 אֶת־יִתְחַלֵּף בְּרִפְעָה
אֲנִי אֶת־יִתְחַלֵּף בְּרִפְעָה אֶת־יִתְחַלֵּף
אֶת־יִתְחַלֵּף אֶת־יִתְחַלֵּף בְּרִפְעָה׃ 11 הֵן
גִּבְרִי כֹחַ וְיִתְחַלֵּף אֶת־יִתְחַלֵּף רִבְּלוֹ׃
12 תִּבְקָשׁ וְלֹא תִמְצָא אֶת־יִתְחַלֵּף מִחֻדָּה
יִתְחַלֵּף כֹּחַ וְיִתְחַלֵּף אֶת־יִתְחַלֵּף מִחֻדָּה׃
13 כִּי אֲנִי יְהוָה אֶת־יִתְחַלֵּף מִחֻדָּה וְיִתְחַלֵּף
וְיִתְחַלֵּף לֹחַ אֶת־יִתְחַלֵּף אֶת־יִתְחַלֵּף׃

26 Ἀναβλίσψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν
καὶ ἴδετε· τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα; ὁ ἐκφέρων
κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ' ὀνόματι
καλεῖσαι ἀπὸ πολλῆς δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος
αὐτοῦ οὐδὲν σε ἔλαθε. 27 Μὴ γὰρ εἶπες Ἰακώβ,
καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραὴλ Ἀπεκρύβη ἡ ὁδὸς μου
ἀπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ θεὸς μου τὴν κρίσιν ἀφείλε
καὶ ἀπίστη; 28 Καὶ νῦν οὐκ ἔγνων; εἰ
μὴ ἤκουσας; θεὸς αἰώνιος, ὁ θεὸς ὁ κατα-
σκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς, οὐ κενύσκει οὐδὲ
κοπιάσει, οὐδὲ ἔστιν ἐξέτριψις τῆς φρονήσεως
αὐτοῦ, 29 Διδοὺς τοῖς πεινώσιν ἰσχύον καὶ τοῖς
μὴ ὀδυνωμένοις λήπην. 30 Πεινάσουσι γὰρ
νεώτεροι, καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ
ἀνίσχυοι ἔσονται. 31 Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν
θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύον, πτεροφυήσουσιν ὡς ἀετοί,
δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιάσουσι, βαδιοῦνται καὶ
οὐ κενύσουσιν.

κεφ. μα'

1 ἘΓΚΑΙΝΙΖΕΣΘΕ πρὸς μὲ νῆσοι, οἱ γὰρ
ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύον· ἐγγισάτωσαν καὶ
λαλησάτωσαν ἡμᾶ, τότε κρίσιν ἀναγγιλάτωσαν.
2 Τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην,
ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πορεύσεται;
δώσει ἑναντίον ἰθύνων, καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει· καὶ
δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, καὶ ὡς
φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν. 3 Καὶ
διώξετα αὐτούς, διελύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν
ποδῶν αὐτοῦ. 4 Τίς ἐνήργησε καὶ ἐποίησε
ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ
γενεῶν ἀρχῆς· ἐγὼ θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ
ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι. 5 Ἐδοσαν ἔθνη καὶ
ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγγισαν καὶ ἤλθον
ἡμᾶ, 6 Κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον καὶ τῷ
ἀδελφῷ βοηθήσαι, καὶ ἰρεῖ 7 Ἰσχυοῖν ἀνὴρ
τίκτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ, ἡμᾶ ἰλαύνων·
ποτὲ μὲν ἰρεῖ Σύμβλημα καλὸν ἔστιν, ἰσχύρωσαν
αὐτὰ ἐν ἥλοις, θήσουσιν αὐτὰ καὶ οὐ κινήθη-
σονται. 8 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ, παῖς μου Ἰακώβ, καὶ
δὲν ἐξελεξάμην σπέρμα Ἀβραάμ δὲν ἠγάπησα,
9 Οὐ ἀντελαβόμεν ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἐκ
τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε καὶ εἶπά σοι Παῖς
μου εἰ, ἐξελεξάμην σε καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε. 10
Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ
γὰρ εἰμι ὁ θεὸς σου ὁ ἐνωχύσας σε, καὶ ἐβοήθησά
σοι καὶ ἡσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου. 11
Ἰδοὺ ἀισχυνοῦσιν καὶ ἐντραπήσουσιν πάντες οἱ
ἀντικείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ
δυντες, καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντιδικοί σου. 12
Ζητήσεις αὐτούς, καὶ οὐ μὴ εὑρῇς τοὺς
ἀνθρώπους οἱ παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ
ὡς οὐκ δυντες, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦν-
τίς σε. 13 Ὅτι ἐγὼ ὁ θεὸς σου ὁ κρατῶν
τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι Μὴ φοβοῦ.

26 Levate in excelsum oculos vestros, et
videte quis creavit hæc: qui educit in numero
militiam eorum, et omnes ex nomine vocat:
præ multitudinem fortitudinis et roboris, vir-
tutisque ejus, neque unum reliquum fuit.
27 Quare dicis Jacob, et loqueris Israel:
Abscondita est via mea a Domino, et a Deo
meo judicium meum transivit? 28 Numquid
nescis, aut non audisti? Deus sempiternus
Dominus, qui creavit terminos terræ: non
deficiet, neque laborabit, nec est investigatio
sapientiæ ejus. 29 Qui dat lasso virtutem:
et his, qui non sunt, fortitudinem et robur
multiplicat. 30 Deficient pueri, et laborabunt,
et juvenes in infirmitate cadent. 31 Qui
autem sperant in Domino, mutabunt fortitu-
dinem, assumant pennas sicut aquilæ, current
et non laborabunt, ambulabunt et non deficient.

CAPUT XLI.

1 TACEANT ad me insulæ, et gentes mutent
fortitudinem: accedant, et tunc loquantur,
simul ad judicium propinquemus. 2 Quis
suscitavit ab oriente justum, vocavit eum ut
sequeretur se? dabit in conspectu ejus gentes,
et reges obtinebit: dabit quasi pulverem
gladio ejus, sicut stipulam vento raptam
arcui ejus. 3 Persequetur eos, transibit in
pace, semita in pedibus ejus non apparebit.
4 Quis hæc operatus est, et fecit, vocans
generationes ab exordio? Ego Dominus,
primus et novissimus ego sum. 5 Viderunt
insulæ, et timeverunt, extrema terræ obstu-
puerunt, appropinquaverunt, et accesserunt.
6 Unusquisque proximo suo auxiliabitur, et
fratri suo dicet: Confortare. 7 Confortavit
faber ærarius percutiens malleo eum, qui cude-
bat tunc temporis, dicens: Glutino bonum est:
et confortavit eum clavis, ut non moveretur.
8 Et tu Israel serve meus, Jacob quem elegi,
semen Abraham amici mei: 9 In quo apprehendi
te ab extremis terræ, et a longinquis
ejus vocavi te, et dixi tibi: Servus meus es
tu, elegi te, et non abjeci te. 10 Ne timeas,
quia ego tecum sum: ne declines, quia ego
Deus tuus: confortavi te, et auxiliatus sum
tibi, et suscepi te dextera justi moi. 11 Ecce
confundentur et erubescunt omnes, qui pug-
nant adversum te: erunt quasi non sint, et
peribunt viri, qui contradicunt tibi. 12 Quæres
eos, et non invenies, viros rebelles tuos: erunt
quasi non sint: et veluti consumptio, homines
bellantes adversum te. 13 Quia ego Domi-
nus Deus tuus apprehendens manum tuam,
dicensque tibi: Ne timeas, ego adjuvi te.

ישעיה מא מב

14 אל־תִּירָאִי הַלֵּלְעַת וְעַלֵּב מִחַי יִשְׂרָאֵל
אֲנִי עֲזָרְתִּיךָ נִסְיָתְךָ וְנִצְלִיךָ מִיָּד
יִשְׂרָאֵל : 15 הִנֵּה שְׂמִיךָ לְמוֹרֵב חֲרִיץ
חָדָשׁ כָּעַל כְּפִיּוֹת מְדֻשׁ הָרִים וְהָרָק
יִבְקֻעוֹת כַּפֵּץ תַּשִּׁים : 16 תִּזְרַם וְרִיחַ
תַּשִּׁימֵם וְסִפְרָה תִּפְרֹץ אֲתָם וְאִמְחֶה הַגִּיל
בִּיתְחִן בְּתִירוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְחַלֵּל :

17 הַעֲבִילִים וְהַמְּבִיּוֹתִים מִבְּקָשִׁים מִיָּם וְאִין
לְשׁוֹנָם בְּעִמָּה לְשִׁתָּה אֲנִי יְהוָה אֲעֲנֵם
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֲעֲזֹבָם : 18 אֲפַתַּח
עַל־שְׂפִיָּם נְהִיּוֹת וּבִתְחִן בְּקֻצוֹת מַעֲנִיּוֹת
אֲשִׁים מִדְּבַר לְאִגְמֵי־מִים וְחֶרֶץ צִיָּה
לְמוֹצָאֵי מִים : 19 אֲתַן בְּמִדְבָּר אֶרֶץ שְׁשׁוּחַ
וְחֶדֶם וְעֵץ אֶשְׁמֵן אֲשִׁים בְּעֶרְבָה בְּרוֹשׁ
תִּדְחַק וְהַמְּשֹׁרֵר יִחְדָּו : 20 לְמַעַן יִרְאֶה
וְיִדְעוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׂפִּילֻהוּ חֲדָוּוּ כִּי יִדְחִיחֻן
עֲשִׂתָּה גֵּאֻר וְתִירוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָקָה :

21 תִּקְרֶה רִיבְכָם יִמְכֵּר יְהוָה
הַיֵּשֶׁב עֲצֻמוֹתֵיהֶם יִמְכֵּר מֶלֶךְ וְעַלֵּב :
22 יִלְיֶשֶׁב וְיִנְדִּידוּ לִנְוֵה אֶת־אֶשְׁרֵי תִּתְחַבֵּק
הַרְאֲשֻׁנוֹת וְהָרָק הַנִּדְרֵי וְנִשְׁמַח לְבָנֹה
וְנִדְחָה אֶת־רִיבָן אִין חֲבָאוֹת הַשְׂמִימָנוּ :
23 הַנִּדְרֵי הַחֲתִינִיּוֹת לְאֶחָד וְנִדְחָה כִּי
אֱלֹהִים אֲתָם אֶת־מִיטִיבֵי וְהַלְעֵד וְנִשְׁמַח
וְנִרְאֶה יִחְדָּו : 24 הַרְאֲתָם מִלֵּו וְקַעֲלָם
מִמַּעַס תִּוְצֵהָ יִבְחַר בָּהֶם :

25 כַּעֲרִיחֵי מִצְפֹּן וְאֵת מִסְּוֵרֵי־שְׂמֵשׁ
יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה כִּנְגִים כְּמִדְחָר וְכִמוֹ
יִזְכֵּר יִרְסֵם־טוֹב : 26 מִי־חֲגִיד מִרְאֵשׁ
וְגִדְעָה וּמִלִּפְנֵים וְנִמְכֵּר צִיָּה אֶת־אֵין
מִי־ד אֶת־אֵין מִשְׁמִיעַ אֶת־אֵין אֶרֶשְׁמֵעַ
אֶת־רִיבָם : 27 רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הַנֶּחֱדָה הַגָּב
וְלִירִשְׁלָם מִבְּשָׁר אֲתָן : 28 וְאֶרֶא וְאִין
אֵישׁ וּמִאֲלָח וְאִין יוֹעֵץ וְאִישְׁאֵלֵם וְנִשְׁבִּי
דָּבָר : 29 תֵּן עֲלֵם אֲתָן אֲתָם מַעֲשִׂיתָם
רִיחַ וְחֹדֶם נִסְפִּיהֶם :

פרשה מב :

1 וְהוּא עֲבָדִי אֶת־מִדְחָדִי בִּתְחִי רִצְתָה נִפְשִׁי
בְּתַתִּי רִיחִי עָלָיו מִשְׁמֵעַ לְפָנַי יוֹעִי : 2 לֹא
יִצְעַק וְלֹא יִנָּח וְלֹא־יִשְׁמִיעַ בְּדִיחַ קוֹלִי :

ΗΣΑΙΑΣ, μα', μβ'.

14 Ἰακώβ, ὀλιγοσπὸς Ἰσραὴλ· ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ θεός σου, ὁ λυτρούμενός σε Ἰσραὴλ.
15 Ἴδού ἡποίησά σε ὡς τροχὸς ἀμάξης ἀλοῶντας καινοὺς πριστηροειδεῖς, καὶ ἀλοήσεις ὄρη καὶ λεπτινεῖς βουνούς, καὶ ὡς χνοὺν θήσεις.
16 Καὶ λιμῆσεις· καὶ ἄνεμος λήψεται αὐτούς, καὶ καταίγεις διασπερεῖ αὐτούς. Σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἰσραὴλ.
17 Καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἰνδεεῖς. Ζητήσουσι γὰρ ὕδωρ καὶ οὐκ ἔσται, ἢ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξηράνθη· ἐγὼ Κύριος ὁ θεός, ἐγὼ ἑπακούσομαι ὁ θεός Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς.
18 Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὄρειων ποταμούς καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς, ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἑλὴ ὕδατων καὶ τὴν ὑψώσαν γῆν ἐν ὑδραγωγείοις.
19 Θήσω εἰς τὴν ἀνυδρον γῆν κέδρον καὶ πύξον, μυρσίην καὶ κυάρισσον καὶ λεύκην.
20 Ἵνα ἴδωσι καὶ γνῶσι, καὶ ἰννοσθῶσι καὶ ἐπιστῶνται ἅμα ὅτι χεὶρ Κυρίου ἡποίησε ταῦτα, καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ κατέδειξεν.
21 Ἐγγίξει ἡ κρίσις ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ θεός· ἤγγισαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακώβ.
22 Ἐγγίσάτωσαν καὶ ἀναγγελεύσονται ὑμῖν ἃ συμβήσεται, ἢ τὰ πρότερον τίνα ἦν εἶπατε, καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν, καὶ γνωσόμεθα τί τὰ ἰσχυρά καὶ τὰ ἐπερχόμενα· ἄπατε ἡμῖν.
23 Ἀναγγεῖλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐκ ἰσχυάτου, καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοὶ ἴστε. Ἐδ ποιήσατε καὶ κακώσατε, καὶ θαυμάσομεθα, καὶ ὀφόμεθα ἅμα.
24 Ὅτι πόθεν ἴστέ ὑμεῖς καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν· ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελάξαντο ὑμᾶς.
25 Ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ τὸν ἀπ' ἡλλου ἀνατολῶν, ἐληθήσονται τῷ ὀνόματί μου· ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, καὶ ὡς πηλὸς κεραμέως, καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλόν, οὕτω καταπατηθήσεσθε.
26 Τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ ἐμπροσθεν, καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀληθὴ ἴστί; οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων, οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους.
27 Ἀρχὴν Σιών δώσω, καὶ Ἱερουσαλὴμ παρακαλίσω εἰς δόδον.
28 Ἀπὸ γὰρ τῶν ἰθνῶν ἰδοὺ οὐδεῖς, καὶ ἀπὸ τῶν εἰδῶλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων· καὶ ἰὰν ἐρωτήσω αὐτοὺς πόθεν ἴστέ, οὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι.
29 Ἴστέ γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

ΚΕΦ. μβ'.

1 ἸΑΚΩΒ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ὁ ἐλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου· ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει.
2 Οὐ κειράζεται οὐδὲ ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἢ φωνὴ αὐτοῦ.

ISAIAS, XLI. XLII.

14 Noli timere vermis Jacob, qui mortui estis ex Israel: ego auxiliatus sum tibi, dicit Dominus, et redemptor tuus sanctus Israel.
15 Ego posui te quasi plaustrum triturans novum, habens rostra serrantia: triturabis montes, et comminues: et colles quasi pulverem pones.
16 Ventilabis eos, et ventus tollet, et turbo disperget eos: et tu exultabis in Domino, in sancto Israel lætaberis.
17 Egeni et pauperes quaerunt aquas, et non sunt: lingua eorum siti aruit. Ego Dominus exaudiam eos, Deus Israel non derelinquam eos.
18 Aperiam in supinis collibus flumina, et in medio camporum fontes: ponam desertum in stagna aquarum, et terram inviam in rivos aquarum.
19 Dabo in solitudine cedrum, et spinam, et myrtum, et lignum olivæ: ponam in deserto abietem, ulmum, et buxum simul.
20 Ut videant, et sciant, et recogitent, et intelligant pariter, quia manus Domini fecit hoc, et sanctus Israel creavit illud.
21 Prope facite iudicium vestrum, dicit Dominus: afferte, si quid forte habetis, dixit rex Jacob.
22 Accedant, et nuntient nobis quæcumque ventura sunt: priora quæ fuerunt nuntiate: et ponemus cor nostrum, et sciemus novissima eorum, et quæ ventura sunt indicate nobis.
23 Annuntiate quæ ventura sunt in futurum, et sciemus quia dii estis vos; bene quoque aut male, si potestis, facite: et loquamur, et videamus simul.
24 Ecce, vos estis ex nihilo, et opus vestrum ex eo quod non est: abominatio est qui elegit vos.
25 Suscitavi ab aquilone, et veniet ab ortu solis: vocabit nomen meum, et adducet magistratus quasi lutum, et velut plastes conculcans humum.
26 Quis annuntiavit ab exordio ut sciamus; et a principio ut dicamus: Justus es? non est neque annuntians, neque prædicans, neque audiens sermones vestros.
27 Primus ad Sion dicet: Ecce adsunt, et Jerusalem evangelistam dabo.
28 Et vidi, et non erat neque ex istis quisquam qui iniret consilium, et interrogatus responderet verbum.
29 Ecce omnes injusti, et vana opera eorum: ventus et inane simulacra eorum.

CAPUT XLII.

1 ECCE servus meus, suscipiam eum: electus meus, complacuit sibi in illo anima mea: dedi spiritum meum super eum, iudicium gentibus proferet.
2 Non clamabit, neque accipiet personam, nec audietur vox ejus foris.

ישעיה מב מנ

24 מִיִּנְתָּנוּ לְמִשְׁפָּחָה נֶעֱלָב וְיִשְׂרָאֵל לְבָזוּיִם
הָלָא יְהוָה זֶה הָקָמָנוּ לוֹ וְלֹא־אֲבָרָה
בְּדַרְכֵּי הַלֹּחֶץ וְלֹא שָׁמַעַנּוּ בְּהוֹדוֹתָיו :
25 וַיִּשְׁפָּךְ עָלָיו חֲמָה אִפּוֹ וַעֲזָו מִלְחָמָה
וַתִּלְחַמְהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדָע וַתִּבְדָּעֵרְפוּ
וְלֹא־יָשִׁים עַל־לֵב :

פרשה מב :

1 וַעֲתִידָה פִּדְיוֹתָם יְהוָה בְּרִאשִׁית נֶעֱלָב
וְיִצְרָח יִשְׂרָאֵל אֶל־תִּמְרָא כִּי נִאֲלַתִּיחַ
הַרְאֵתִי בְּשִׁמְךָ לִי־אֶתְּמָה : 2 בִּי־חֶעֱבָר
בְּפִלִּים אֶתְּמָה אֲנִי וּבִפְתָּרוֹת לֹא יִשְׁמָעוּ
כִּי־תִלְחַץ בְּמִרְאֵשׁ לֹא תִקְנֶה וְלִחְבָּה לֹא
תִבְדָּעֵרְפוּ : 3 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַדָּשׁ
יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֲךָ וְתִתִּי כִפְרוֹ מַעֲרִים כְּדֹשׁ
וּסְבָא תַחֲתֶיךָ : 4 מִאֲשֶׁר יִקְרָה בְּעֵינֶי
נִכְבְּדֶתָּ וְאֲנִי אֶחְבֹּתִיךָ וְאֶתָּן אֶתְּמָה
וְלֹאֲמִים תִּפְתַּח בְּשִׁפְךָ : 5 אֶל־תִּמְרָא כִּי־אֶתְּמָה
אֲנִי מִפְּתוֹרֶה אֶבְיָא וְרִעָה וּמִפְּעֶרֶב
אֶתְּבַדָּה : 6 אֲמַר לְעַפּוֹן אֲנִי וְלִתְמוֹן
אֶל־תִּקְלָא חֲבִיבִי בְּנִי מִרְחֹק וּבְכֹחִי
מִקְרָה הָאָרֶץ : 7 כָּל הַפְּתָהָא בְּשִׁפְךָ
וְלִכְבוֹדִי בְּרִאשִׁית וַעֲתִידָה אֶת־עֲשִׂיתִי :
8 הוֹצִיא עַם־עֶבֶר וְעֵינִים גֵּשׁ וְחֹרָשִׁים
וְאֶזְנִים לְמוֹ : 9 כָּל־הַבָּזִים נִקְבְּצוּ וַחֲזוּ
וְאֶתְּבַדָּה לְאֲמִים כִּי בָהֶם יִגִּיד זִמְרָה
וְהִרְאֵתוּת וְשִׁמְיָתָה וַתִּתֵּן עֲדִיתָהּ וַיִּצְדָּקוּ
וַיִּשְׁמָעוּ וַיִּאֲמְרוּ אֶתְּמָה : 10 אֶתְּמָה עֲדִי
נִאֲמַתִּיךָ וְעִבְדִּי אֲשֶׁר בְּחֻמֵּי לְמַעַן
תִּמְדַּעוּ וְתִאֲמִינוּ לִי וְהִבִּיטוּ כִּי־אֲנִי הוּא לְפָנַי
לֹא־נִצָּר אֵל וְאֶתְּמָה לֹא־יִתְּמָה :

11 אֲנִי אֲנִי יְהוָה וְאִין מִפְּלַעְדִּי מוֹשִׁיעַ :
12 אֲנִי הַפְּתִי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהִשְׁמַעְתִּי וְאִין
בָּהֶם זָר וְאֶתְּמָה עֲדִי נִאֲמַתִּיךָ וַיִּתְּמָה :
13 בְּבִמְיוֹם אֲנִי הוּא וְאִין מִדֵּי מַעֲלֵל אֶפְעַל
כִּי־יִשְׁבַּחְךָ : 14 כִּדְמוֹת יְהוָה
בְּאֲלֵהֶם הַדָּשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן־כֶּם שְׁלַחְתִּי
בְּכָל־הָ וְהוֹדִיתִי כִּרְחִיבִים בָּלֵם וּכְשֹׁדִים
בְּאֵינִיֹת רַחֲמִים : 15 אֲנִי יְהוָה הַדָּשׁ
בּוֹרֵא יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי : 16 כִּי־אֲמַר
יְהוָה הַפְּתִי בָּיִם בְּדָח וּבְכֵמִים עֲצִים
נִתְּיָהָ : 17 הַפְּתִי אֶתְּמָה וְהִשְׁמַעְתִּי
יְהוָה יִשְׁבַּח בְּלִי־קִימוֹתָהּ וְעֶבֶר בְּפִשְׁתָּהּ כְּבִי :

ΗΣΑΙΑΣ, μβ', μγ'.

24 Τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακώβ και Ἰσραὴλ τοῖς προνομεύουσιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ θεὸς ὃ ἡμάρτοσαν αὐτῷ, και οὐκ ἠβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι οὐδὲ ἀκαῶνεν τοῦ νόμου αὐτοῦ; 25 Καὶ ἐπὶ ἡγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, και κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος, και οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κύκλω, και οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν οὐδὲ ἔθειντο ἐπὶ ψυχῇν.

ΚΕΦ. μγ'.

1 ΚΑΙ νῦν οὕτως λέγει Κύριος ὁ θεός, ὃ ποιήσας σε Ἰακώβ, και ὃ πλάσας σε Ἰσραὴλ Μὴ φοβοῦ, ὅτι ἔλυτρωσάμην σε· ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομα σου, ἰμὸς εἰ σύ. 2 Καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δε' ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμί, και πεταμοὶ οὗ συγκελεύσουσί σε· και ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρός, οὐ μὴ κατακαυθῇς, φλόξ οὐ κατακαύσει σε. 3 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ θεός σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ ὃ σώζων σε· ἐποίησα ἀλλαγμὰ σου Αἴγυπτον και Αἰθιοπίαν, και Σοῦνην ὑπὲρ σοῦ. 4 Ἀφ' οὗ ἐντιμος ἰγίνου ἐναντίον ἰμοῦ, ἰδοῦσάσθης και ἐγὼ σε ἡγάπησα, και δώσω ἀνθρώπους ὑπὲρ σοῦ και ἀρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου. 5 Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμί· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου, και ἀπὸ δυσμῶν συναΐξω σε. 6 Ἐρῶ τῷ βορρῶ· Ἄγε, και τῷ λιβί Μὴ κώλυε· ἄγε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ τῆς πόρρωθεν, και τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἀκρων τῆς γῆς, 7 Πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου. Ἐν γὰρ τῇ δύξῃ μου κατεσκεύασα ἀνδρὸν και ἔπλασα αὐτὸν και ἐποίησα αὐτόν, 8 Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν, και ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως τυφλοὶ, και κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες. 9 Πάντα τὰ ἐξηγητήθησαν ἡμῖν, και συναχθήσονται ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν και δικαιοθήτωσαν, και ἀκουσάτωσαν και ἐπάτωσαν ἀληθῆ. 10 Γίνεσθί μοι μάρτυρες, και ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ θεός, και ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε και πιστεύσητε και συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἰγίνετο ἄλλος θεός, και μετ' ἰμὲ οὐκ ἔσται. 11 Ἐγὼ ὁ θεός, και οὐκ ἔστι πάρεξ ἰμοῦ σώζων. 12 Ἐγὼ ἀνήγγειλα και ἔσωσα, ὠνιδίσα και οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, και ἐγὼ Κύριος ὁ θεός 13 Ἐμοὶ ἀπ' ἀρχῆς, και οὐκ ἔστιν ὃ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὃ ἐξαυρούμενος· ποιήσω, και τίς ἀποστρέψει αὐτό; 14 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ θεός ὃ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὃ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐνεκεν ὑμῶν ἀποστειλῶ εἰς Βαβυλῶνα και ἐπεγερῶ φεύγοντας πάντας, και Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσονται. 15 Ἐγὼ Κύριος ὁ θεός ὃ ἅγιος ὑμῶν ὃ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλεῖα ὑμῶν. 16 Οὕτως λέγει Κύριος ὃ διδούς ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν και ἐν ὕδατι ἰσχυρῶν τρίβοι, 17 Ὁ ἐξαγαγὼν ὕρματα και ἱππον και ὄχλον ἰσχυρόν· ἄλλ' ἰκοιμήθησαν και οὐκ ἀναστήσονται, ἰσβίσθησαν ὡς λινον ἰσβεσμένοι.

ISAIAS, XLII. XLIII.

24 Quis dedit in direptionem Jacob, et Israel vastantibus? nonne Dominus ipse, cui peccavimus? Et noluerunt in viis ejus ambulare, et non audierunt legem ejus. 25 Et effudit super eum indignationem furoris sui, et forte bellum, et combussit eum in circuitu, et non cognovit: et succendit eum, et non intellexit.

CAPUT XLIII.

1 Et nunc hæc dicit Dominus creans te Jacob, et formans te Israel: Noli timere, quia redemi te, et vocavi te nomine tuo: meus es tu. 2 Cum transieris per aquas, tecum ero, et flumina non operient te: cum ambulaveris in igne, non combureris, et flamma non ardebit in te. 3 Quia ego Dominus Deus tuus sanctus Israel salvator tuus, dedi propitiationem tuam Egyptum, Æthiopiam et Saba pro te. 4 Ex quo honorabilis factus es in oculis meis, et gloriosus: ego dilexi te, et dabo homines pro te, et populos pro anima tua. 5 Noli timere, quia ego tecum sum: ab oriente adducam semen tuum, et ab occidente congregabo te. 6 Dicam aquiloni: Da; et austro: Noli prohibere: affer filios meos de longinquo, et filias meas ab extremis terræ. 7 Et omnem, qui invocat nomen meum, in gloriam meam creavi eum, formavi eum, et feci eum. 8 Educ foras populum cæcum, et oculos habentem; surdum, et aures ei sunt. 9 Omnes gentes congregatæ sunt simul, et collectæ sunt tribus: quis in vobis annuntiet istud, et quæ prima sunt audire nos faciet? dent testes eorum, justificentur, et audiant, et dicant: Vere. 10 Vos testes mei, dicit Dominus, et servus meus, quem elegi: ut sciatis, et credatis mihi, et intelligatis quia ego ipse sum. Ante me non est formatus Deus, et post me non erit. 11 Ego sum, ego sum Dominus, et non est absque me salvator. 12 Ego annuntiavi, et salvavi: auditum feci, et non fuit in vobis alienus: vos testes mei, dicit Dominus, et ego Deus. 13 Et ab initio ego ipse, et non est qui de manu mea eruat: operabor, et quis avertet illud? 14 Hæc dicit Dominus redemptor vester, sanctus Israel: Propter vos misi in Babylonem, et detraxi vectes universos, et Chaldaeos in navibus suis gloriantes. 15 Ego Dominus sanctus vester, creans Israel rex vester. 16 Hæc dicit Dominus, qui dedit in mari viam, et in aquis torrentibus semitam. 17 Qui eduxit quadrigam et equum, agmen et robustum, simul obdormierunt, nec resurgent: contriti sunt quasi linum, et extincti sunt.

18 אל־תזכרו ראשונות ומזמנות אל־
תזכרו: 19 חנני עשה חדש עתה
תצחק חלוא תדעיה אף אשים במדבר
תרה קישיון תהרות: 20 תכבדני תנת
השנה תנים וקנות יענה קרנתתי במדבר
מים תהרות בישמן להשקות עמי בחירי:
21 עמדו יצאתי לי תחלתי וספרו: 22 ואל
אתי קראת געלב קרנעת בני ישראל:
23 להקביתם לי שנה על־היה וזכרתי
לא כבדתי לא העבדתי במנחח ולא
הונעתיה בלבונה: 24 להקנות לי בלשח
הנה ותלב זכרתי לא חריותני אף
העבדתי בחטאיתי הונעתני בעולתי:
25 אנכי אבני חמא מתה פשעיה למענ
וחטאיתי לא אוקר: 26 חזרתי לשפחה
תור ספר אתה למען תצדק: 27 אביר
חראשון חמא ומלציה פשעני כי:
28 וחללתי שרי חדש ואמנה לתלב געלב
וישראל לגדופים:

פרשה מד :

1 ועתה שמע געלב עבדי וישראל
בחרתי בו: 2 פחדמר יהנה עשה
ויצחק מפשו וצורה אל־תירא עבדי
געלב וישירו בחרתי בו: 3 כי אצחקלם
על־צמא ונקולים על־גשמה אפק רחלי
על־זרעתי ויבדתי על־צמאמי: 4 וצמחי
בבנו חציר פערבים על־גל־מים: 5 ונה
ימלי ליהנה אני ונה וקרא בשם־געלב
ונה וכתב יד ליהנה ובשם ישראל
יבנה: 6 פחדמר יהנה מלה
ישראל ואלו יהנה צבאות אני ראשון
ואני אחיון ומפלעדי און אלהים:
7 וקריקוני וקרא ונצחתי וערכה לי משומי
עם־עולם וארניות ואשר תבנה גידו למו:
8 אל־תפחדו ואל־תחזו חל לא מאן
השמעתיה ונחתי ואפם עדי חיש אלוה
מפלעדי ואון צור בל־הרעתי: 9 וצד־פסח
בלם אחו וחסדיהם בל־יועילו ועדיהם
הקה בל־ירא ובל־הדעו למען גבשו:
10 מרצח אל ופסל גסו בל־לתי חועיל:
11 הן קל־חבדיו גבשו וחרשים חמא מאדם
יהנהצדי בלם געלדי ופחדו גבשו חד:

18 Μη μνημονεύετε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἀρχαῖα
μὴ συλλογίζεσθε· 19 Ἴδου ἐγὼ ποιῶ καινὰ ἃ
νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνῶσεσθε αὐτά. Καὶ ποιήσω
ἐν τῇ ἔρημῳ ὁδὸν καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς·
20 Εὐλογήσουσί με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σειρήνες
καὶ θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἔρημῳ
ῥῶτον καὶ ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι τὸ
γένος μου τὸ ἐκλεκτόν, 21 Λαόν μου ὃν
περιποιήσαμην τὰς ἀρετὰς μου διηγείσθαι.
22 Οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰακώβ, οὐδὲ κοπιάσας σε
ἐποίησα Ἰσραὴλ· 23 Οὐκ ἤνεγκάς μοι πρόβατά
σου τῆς ὀλοκαρπώσεώς σου, οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις
σου ἰδοῦσάς με, οὐκ ἰδοῦσά σε ἐν θυσίαις,
οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ, 24 Οὐδὲ
ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυσίαν, οὐδὲ τὸ στήθος
τῶν θυσιῶν σου ἐπιθήμισα, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις σου προίστης μοι καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις
σου. 25 Ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς
ἀνομίας σου ἕνεκεν ἑμοῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου
καὶ οὐ μὴ μνησθῆσμαι. 26 Σὺ δὲ μὴ στήθῃ καὶ
κριθῶμεν· λίγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἦτα
δικαιώθῃς. 27 Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι καὶ οἱ
ἀρχόντες ὑμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, 28 Καὶ ἑμίαναν
οἱ ἀρχόντες τὰ ἄγια μου· καὶ ἔδωκα ἀπολίσαι
Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμόν.

ΚΕΦ. μδ'.

1 ΝΥΝ δὲ ἀκουσον Ἰακώβ ὁ παῖς μου, καὶ
Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεάμην. 2 Οὕτω λίγει Κύριος ὁ
θεὸς ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας,
εἰτι βοηθηθήσῃ, Μη φοβοῦ παῖς μου Ἰακώβ, καὶ
ἡγαπημένος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεάμην. 3 Ὅτι ἐγὼ
δώσω ῥῶτον ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ,
ἐπιθήμισα τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ
τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου, 4 Καὶ
ἀνατελοῦσιν ὡς ἀνὰ μίσρον ὕδατος χόρτος, καὶ
ὡς ἱρία ἐπὶ παραρρίον ῥῶτον. 5 Οὗτος ἱρεὶ τοῦ
θεοῦ εἰμί, καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Ἰακώβ, καὶ ἕτερος ἐπιγράψει χεὶρ αὐτοῦ τοῦ
θεοῦ εἰμί, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοηθήσεται.
6 Οὕτως λίγει ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ
ῥυσάμενος αὐτόν, θεὸς Σαβαώθ Ἐγὼ πρῶτος καὶ
ἐγὼ μετὰ ταῦτα, πλὴν ἑμοῦ οὐκ ἔστι θεός.
7 Τίς ὥσπερ ἐγὼ, στήτω καὶ καλεσάτω καὶ
ἀναγγελάτω, καὶ ἐτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα
ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ
τοῦ ἰλθεῖν ἀναγγελάτωσαν ὑμῖν. 8 Μη παρα-
καλύπτεισθε μηδὲ πλανᾶσθε· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς
ἠνωτίσασθε, καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν· μάρτυρες
ὑμεῖς ἐστέ εἰ ἐστὶ θεὸς πλὴν ἑμοῦ. Καὶ οὐκ
ἤκουσαν τότε 9 Οἱ πλάσσοντες καὶ οἱ γλύ-
φοντες, πάντες μάταιοι, ποιοῦντες τὰ καταθύμια
αὐτῶν ἃ οὐκ ὠφελίστη αὐτούς· ἀλλὰ αἰσχυν-
θῶσιν 10 Οἱ πλάσσοντες θεὸν καὶ γλύφοντες
πάντες ἀνωφελεῖ, 11 Καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο
ἐξημάνθησαν· καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων
συναχθήτωσαν πάντες καὶ στησάτωσαν ἅμα,
καὶ ἰντραπήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα.

18 Ne memineritis priorum, et antiqua ne
intueamini. 19 Ecce ego facio nova, et nunc
orientur, utique cognoscetis ea: ponam in
deserto viam, et in invio flumina. 20 Glori-
ficabit me bestia agri, dracones et struthiones:
quia dedi in deserto aquas, flumina in invio,
ut darem potum populo meo, electo meo.
21 Populum istum formavi mihi, laudem
meam narrabit. 22 Non me invocasti Jacob,
nec laborasti in me Israel. 23 Non obtulisti
mihi arietem holocausti tui, et victimis tuis
non glorificasti me: non te servire feci in
oblatione, nec laborem tibi præbui in thure.
24 Non emisti mihi argento calamentum, et
adipe victimarum tuarum non inebriasti me.
Verumtamen servire me fecisti in peccatis
tuis, præbuiisti mihi in laborem in iniquitati-
bus tuis. 25 Ego sum, ego sum ipse, qui
deleo iniquitates tuas propter me, et peccato-
rum tuorum non recordabor. 26 Reduc me
in memoriam, et iudicemur simul: narra si
quid habes ut justificeeris. 27 Pater tuus
primus peceavit, et interpretes tui prævaricati
sunt in me. 28 Et contaminavi principes
sanctos, dedi ad internecionem Jacob, et Israel
in blasphemiam.

CAPUT XLIV.

1 Et nunc audi Jacob serve meus, et Israel
quem elegi: 2 Hæc dicit Dominus faciens et
formans te, ab utero auxiliator tuus: noli
timere serve meus Jacob, et rectissime, quem
elegi. 3 Effundam enim aquas super sitien-
tem, et fluenta super aridam: effundam
spiritum meum super semen tuum, et bene-
dictionem meum super stirpem tuam. 4 Et
germinabunt inter herbas, quasi salices juxta
præterfluentes aquas. 5 Iste dicit: Domini
ego sum: et ille vocabit in nomine Jacob: et
hic scribet manu sua: Domino: et in nomine
Israel assimilabitur. 6 Hæc dicit Dominus
rex Israel, et redemptor ejus Dominus exerci-
tuum: Ego primus, et ego novissimus, et
absque me non est Deus. 7 Quis similis
mei? vocet, et annuntiet: et ordinem exponat
mihi, ex quo constitui populum antiquum:
ventura et quæ futura sunt annuntient eis.
8 Nolite timere, neque conturbemini: ex
tunc audire te feci, et annuntiavi: vos estis
testes mei; numquid est Deus absque me, et
formator, quem ego non noverim? 9 Plastæ
idoli omnes nihil sunt, et amantissima eorum
non proderunt eis; ipsi sunt testes eorum,
quia non vident, neque intelligunt, ut con-
fundantur. 10 Quis formavit deum, et
sculptile conflavit ad nihil utile? 11 Ecce
omnes participes ejus confundentur: fabri
enim sunt ex hominibus: convenient omnes,
stabunt et pavebunt, et confundentur simul.

12 חרש ברזל מעצד ופעל בפרחם
ובמקבות וצרחו ויפסלחו בנרוע פחו
בשרעב ואין פח לאשקח מים וינחם:
13 חרש עצים נטח קו ויחארהו בשחר
ועשהו במקצעות ובמחוגה ויחארהו
ויפסלחו פתבנית אלש פתפארת אדם
לשבת בית: 14 לכרתו לו ארזים ויחך
תרוח ואילו ויאמסלו קעצריגער נמס
ארז וגלם יבבל: 15 ויחך לאדם לבקר
ויחך מחם נחם אה-נשוק ונאפח לחם
אחיפסל-אל וישפחו עשהו פסל ויסגר
למו: 16 חצי שבת במראש על-חצי
בקר יאכל וצלה צלי וישפס אה-יחם
ויאמר האם חפזתי באיתי אד: 17 וישפחו
לאל עשה לפסלו ויחך לו וישפחו
ויחפלו אליו ויאמר הצליני כי אלי
אתם: 18 לא ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשפיל לפתם: 19 ולא
ישיב אל-לבו ולא יצח ולא יחבבנהו
לאמר חצי שבתו במראש ויחך אה-יחם
על-חציו לחם אצלה בקר ואכל
ויחך להועבה אעשה לבבל עץ מסגור:
20 יצח אפר לב היתל הטהו וקל-יחך
אחיפסל ולא יאמר חלואשקח בימיני:
21 ויחך אצלה יחך וישפחו כי עבד-אתם
ויחך עבדו אצלה אתם וישפחו לא
תפארו: 22 כיחתי כעב פשעתי וקצו
חפזותי שובת אלי כי באתי: 23 רפו
שמים כרעשך יהוה הריעו פתחנות
ארץ פצחו הרים רחם יער וקל-עץ בו
קריאל יהוה יחך יחך ויחך ויחך:
24 כח-אמר יחך אצלה ויחך בפתח
אבני יהוה עשה פל נחם שמים לבני
רקע הארץ מיאמי: 25 מפל אתווח
במים וקסמים יחלל משיב חכמים
אחר ודעתם וסגל: 26 מקיב דבר
עבדו ונצח מלאכי ושלם האמר
ליהשלם תשכב וילעזי ויחך תפגנה
וקריבנהו אקומם: 27 האמר לצילה
חריב וקריבנהו אקומם: 28 האמר לבני
רעי וקריבנהו ושלם ולאמר ליהשלם
תפגנה ויחך תפגד:

12 Ὅτι ὤξυνε τέκνων σιδήρον, σκεπάρνῳ εἰργάσατο αὐτὸ καὶ ἐν τεράτῳ ἔστησεν αὐτό, καὶ εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· καὶ πεινάσει καὶ ἀσθενήσει καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ.
13 Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἱρρύθμισεν αὐτό, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς καὶ ὡς ὠραιότητα ἀνθρώπου, στήσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ.
14 Ἐκοψε ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ ὃ ἐφύτευσε κύριος, πίτην, καὶ ὑπερὸς ἰμήκυνεν.
15 Ἦνα ὃ ἄνθρωποις εἰς καθσιν· καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ ἰθερμάνθη, καὶ καύσαντες ἐπέσαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν· τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο θεοὺς, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς.
16 Οὐ τὸ ἡμῖς αὐτοῦ κατέκασεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμῖς αὐτοῦ ἐπέψεν ἐν τοῖς ἀνθράξιν ἄρτους, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρία ὀπτήσας ἔφαγε καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἰθερμανθίς εἶπεν· Ἐδύ μοι ὅτι ἰθερμάνθη καὶ εἶδον πῦρ.
17 Τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν, καὶ προσκυνεῖ καὶ προσεύχεται λέγων· Ἐξέλου με, ὅτι θεὸς μου εἰ σύ.
18 Οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.
19 Καὶ οὐκ ἔλογίσαντο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει· ὅτι τὸ ἡμῖς αὐτοῦ κατέκασεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπέψεν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους, καὶ ὀπτήσας κρία ἔφαγε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδίλυμα ἐποίησε καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ.
20 Γινώθι ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελίσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἴδετε, οὐκ ἔριτε ὅτι ψεύδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου.
21 Μνησθήτη ταῦτα Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μου εἰ σύ· ἡλυσά σε παῖδά μου, καὶ σὲ Ἰσραὴλ μὴ ἐπιλανθάνου μου.
22 Ἰδοὺ γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνόφον τὴν ἀμαρτίαν σου· ἐπιστράφηθι πρὸς μέ, καὶ λυτρώσομαί σε.
23 Εὐφράνθητε οὐρανοί, ὅτι ἠΐσησεν ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ· σάλπισατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε ὅρη ἐνφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἔλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ δοξασθήσεται.
24 Οὗτω λίγει Κύριος ὁ λυτρούμενός σε καὶ πλάσσω σε ἐκ κοιλίας· Ἐγὼ Κύριος ὁ συντελὼν πάντα, ἐξέτινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἰστέρεωσα τὴν γῆν.
25 Τίς ἕτερος διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας, ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μωραίνων,
26 Καὶ ἰστῶν ῥῆμα παιδὸς αὐτοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων; ὁ λίγων τῇ Ἱερουσαλὴμ κατοικηθήσῃ, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰδουμαίας οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ.
27 Ὁ λίγων τῇ ἀβύσσῳ Ἐρημωθήσῃ, καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ.
28 Ὁ λίγων Κύρω φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει· ὁ λίγων Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον τὸν ἁγίον μου θεμελιώσω.

12 Tuber ferrarius lima operatus est: in prunis et in malleis formavit illud, et operatus est in brachio fortitudinis suæ: esuriet et deficiet, non bibet aquam, et lassescet.
13 Artifex lignarius extendit normam, formavit illud in runcina: fecit illud in angularibus, et in circino tornavit illud: et fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem in domo.
14 Succidit cedros, tulit ilicem, et quercum, quæ steterat inter ligna saltus: plantavit pinum, quam pluvia nutritiv.
15 Et facta est hominibus in focum: sumpsit ex eis, et calefactus est: et succendit, et coxit panes: de reliquo autem operatus est deum, et adoravit: fecit sculptile, et curvatus est ante illud.
16 Medium ejus combussit igni, et de medio ejus carnes comedit: coxit pulmentum, et saturatus est, et calefactus est, et dixit: Vah, calefactus sum, vidi focum.
17 Reliquum autem ejus deum fecit et sculptile sibi: curvatur ante illud, et adorat illud, et obsecrat, dicens: Libera me, quia deus meus es tu.
18 Nescierunt, neque intellexerunt: oblitī enim sunt ne videant oculi eorum, et ne intelligant corde suo.
19 Non recogitant in mente sua, neque cognoscunt, neque sentiunt, ut dicant: Medietatem ejus combussi igni; et coxi super carbonem ejus panes, coxi carnes et comedi, et de reliquo ejus idolum faciam? ante truncum ligni procidam?
20 Pars ejus cinis est: oor insipiens adoravit illud, et non liberabit animam suam, neque dicet: Forte mendacium est in dextera mea.
21 Memento horum Jacob, et Israel, quoniam servus meus es tu; formavi te, servus meus es tu Israel, ne obliviscaris mei.
22 Delevi ut nubem iniquitates tuas, et quasi nebulam peccata tua: revertere ad me, quoniam redemi te.
23 Laudate cæli, quoniam misericordiam fecit Dominus: jubilate extrema terræ, resonate montes laudationem, saltus et omne lignum ejus: quoniam redemit Dominus Jacob, et Israel gloriabitur.
24 Hæc dicit Dominus redemptor tuus, et formator tuus ex utero: Ego sum Dominus, faciens omnia, extendens caelos solus, stabiliens terram, et nullus mecum.
25 Irrita faciens signa divinatorum, et ariolos in furorem vertens. Convertens sapientes retrorsum: et scientiam eorum stultam faciens.
26 Suscitans verbum servi tui, et consilium, nuntiorum suorum complens. Qui dico Jerusalem: Habitaberis: et civitatibus Juda: Ædificabimini, et deserta ejus suscitabo.
27 Qui dico profundo: Desolare, et flumina tua arefaciam.
28 Qui dico Cyro: Pastor meus es, et omnem voluntatem meam complebis. Qui dico Jerusalem: Ædificaberis; et templo: Fundaberis.

ישעיה מה

פרשה מה :

ΗΣΑΙΑΣ. με'.

ΚΕΦ. με'.

ISAIAS, XLV.

CAPUT XLV.

1 כְּדֹאמֶר יְהוָה לְמַשְׁחִיחַ לְכוֹרֶשׁ
אֲשֶׁר־הִחְזִיקָתִי בְיָמִינוּ לְרִדֹּר לְפָנָיו גִּזְזִים
וּבְחִגְגֵי מַלְכִּים אֲפַתְחָם לִפְתָּח לְפָנָיו
דְּלֹתִים וּשְׁעָרִים לֹא יִשְׁגְּרוּ : 2 אֲנִי לְפָנָה
אֱלֹהֵי הַיְּהוּדִים אֲנֹכִי דֹלֶתוֹת כְּחוֹשֶׁה
אֲשֶׁר וּבְרִיתִי בְּנֹזֶל אֲנֹכִי : 3 וְנִתְּנִי לָהּ
אֲרֻצֹּת חֹשֶׁה וּמִסְמָנִי מִסְתָּרִים לְמַעַן
תִּזְעַץ כִּי אֲנִי יְהוָה הַקּוֹרֵא בְּשֵׁמִי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל : 4 לְמַעַן עֲבֹדִי גִּזְזִים וְיִשְׁתַּאֲלֶה
בְּחִיגְוֵי וְאִתְּנָה לָהּ בְּשֵׁמִי אֲנֹכִי וְלֹא
יִדְעֻנָּה : 5 אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד וְאֵלֵינוּ
אֵין אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא יִדְעֻנָּה : 6 לְמַעַן
יִדְעוּ מִפְּתוֹחַ שְׁמִשׁ וּמִכְעָרָה פְּרִאֲמָם
בְּלִצְעִי אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד : 7 יִזְכָּר אֹדֹר
וּבְקֹרֵא חֹשֶׁה עֲשָׂה שְׁלֹם וּבְקֹרֵא רָע אֲנִי
יְהוָה עֲשָׂה כְּלֵאָה : 8 הַרְעִיפוּ
שָׁמַיִם מִפֶּעַל וּשְׁתַּחֲוִי וְהִלְצִדְקָה תִּפְתָּח
אֶרֶץ וּיְפַרְשֶׁשׁ וּצְדָקָה תִּצְמִיחַ יְחִיד
אֲנִי יְהוָה בְּרֵאשִׁית : 9 הוּא רֵב אֶת־יִצְחָק
חֶרֶשׁ אֶת־הַרְשָׁעִי אֲדַמָּה הַיָּמֶר הַזֶּה
לְיִצְחָק מִדֶּחַצְשָׁה וּפְעִלָה אִירְגִּים
לֵי : 10 הוּא אֲמַר לְאֵב מִדֶּחַצְשָׁה
וּלְאֲשָׁח מִדֶּחַצְשָׁה : 11 כְּדֹאמֶר
יְהוָה קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק הַאֲהִינִי
שְׁאֵלוֹנִי צִלְ-צִנִּי וְעִלְ-פֶּעַל יְדִי תִּצְנֵנִי :
12 אֲנִכִּי עֲשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרֵאשִׁית
אֲנִי יְדִי נָטָה שְׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם צִנִּיתִי :
13 אֲנִכִּי הַעֲרִיתִיהֶם בְּצִדָה וְכָל־דֶּרֶכִּי אֲנֹכִי
הַיָּמִידִבְּנָה עִירִי וְגִלְיָתִי יִשְׁלַח לֹא
בְּמַחִיר וְלֹא בְּשֹׁחַד אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת :
14 כְּדֹאמֶר יְהוָה יִלְעֵץ מִצְרַיִם
וּבְחֶרֶשׁ פִּיִּשׁ וּבְקִבְיָם אֲנֹכִי מִדֶּה צִלְהָה
יַעֲבֹדוּ וְלָהּ יִהְיֶה אֲתֵרֶת וְלֹכֹד בְּזֻזָּם
יַעֲבֹדוּ וְאֵלֵהּ יִשְׁתַּחֲוִי אֱלֹהֵהּ וְהִפְלִילוּ
אֶתָּה קָדוֹת אֵל וְאֵין עוֹד אֲפָס אֱלֹהִים :
15 אֲנִי אֲתָה אֵל מִסְתָּרֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מוֹשִׁיעַ : 16 בּוֹשֵׁה וְנֹסֵה וְכָל־קָדְשִׁי
יְהוָה הִלְכִנִי בְּקִלְפָה חֶרֶשׁ צִיְהִים :
17 יִשְׂרָאֵל נִשְׁעַע בְּיְהוָה תִּשְׁוִיעַת קוֹלָם
לֹא־תִקְבְּשׁוּ וְלֹא־תִקְלָמוּ עַד־עוֹלָמִי עַד :

1 ΟΥΤΩ λέγει Κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου
Κύρῳ, οὐ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακοῦσαι ἐμπροσ-
θεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχύον βασιλείων διαρρήξω,
ἀνοίξω ἐμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πόλεις οὐ
συγκλεισθήσονται, 2 Ἐγὼ ἐμπροσθέν σου πορεύ-
σομαι καὶ ὅρη ὁραλῶ, θύρας χαλκῆς συντρίψω
καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω, 3 Καὶ δώσω
σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς ἀποκρύφους, ἀοράτους
ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῷς ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς σου
ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. 4 Ἐνεκεν
τοῦ παιδὸς μου Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ
μου ἐγὼ καλίσσω σε τῷ ὀνόματί σου καὶ προσ-
δέχομαι σε· σὺ δὲ οὐκ ἔγνων με. 5 Ὅτι ἐγὼ
Κύριος ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἐτι πλην ἰμοῦ θεός·
ἐνίσχυσά σε, καὶ οὐκ ἔδιδες με, 6 Ἵνα γνῶσιν οἱ
ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν ὅτι οὐκ
ἔστι θεὸς πλην ἰμοῦ. Ἐγὼ Κύριος ὁ θεός, καὶ
οὐκ ἔστιν ἐτι, 7 Ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς καὶ
ποιήσας σκότος, ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτίζων
κακά· ἐγὼ Κύριος ὁ θεός ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα. 8
Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφύλλαι
ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀντειλάτω ἡ γῆ καὶ
βλαστήσάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀντειλάτω
ἄμα· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ κρίνας σε. 9 Ποῖον
βέλτιον κατεσκεύασα ὥς πληθὺν κεραμῆως; μὴ ὁ
ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν;
μὴ ἰρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμῇ τί ποιῆς, ὅτι οὐκ
ἐργάζῃ οὐδὲ ἔχεις χεῖρας; 10 Μὴ ἀποκριθήσεται
τὸ πλάσμα πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό; ὁ λέγων
τῷ πατρί τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρὶ τί ὀδώσεις;
11 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος ὁ θεός ὁ ἄγιος Ἰσραὴλ
ὁ ποιήσας τὰ ἱπρχόμενα Ἐρωτήσατί με περὶ
τῶν νιῶν μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν
μου ἐντείλασθέ μοι. 12 Ἐγὼ ἰποίησα γῆν καὶ
ἄνθρωπον ἐν αὐτῇ, ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἰστερίωσα
τὸν οὐρανόν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἀστροῖς ἐντείλαμην.
13 Ἐγὼ ἤγαγον αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλεία,
καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐθέϊαι· οὗτος οἰκοδομή-
σει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ
λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων οὐδὲ μετὰ
δώρων, εἶπε Κύριος Σαβαώθ. 14 Οὕτω λέγει
Κύριος Σαβαώθ Ἐκοπίασεν Αἴγυπτος, καὶ ἱμφορία
Αἰθιοπῶν, καὶ οἱ Σαβαῖμοι ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ
διαβήσονται, καὶ σοὶ ἴσονται δοῦλοι καὶ ὀπίσω
σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ
διαβήσονται πρὸς σὲ καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ
ἐν σοὶ προσκύονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεός ἐστι, καὶ
οὐκ ἔστι θεός πλην σοῦ. 15 Σὺ γὰρ εἶ θεός, καὶ
οὐκ ἔδειμεν, ὁ θεός τοῦ Ἰσραὴλ σωτὴρ. 16 Αἰ-
σχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ
ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ
ἰγκαινίζεσθαι πρὸς μὲ νῆσοι. 17 Ἰσραὴλ σώζεται
ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθή-
σονται οὐδὲ μὴ ἐντραπήσιν ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτι.

1 Hæc dicit Dominus christo meo Cyro,
cujus apprehendi dexteram, ut subijciam ante
faciem ejus gentes, et dorsa regum vertam, et
aperiam coram eo januas, et portæ non cleu-
dentur. 2 Ego ante te ibo : et gloriosos terræ
humiliabo : portas æreas conteram et vectes
ferreos confringam. 3 Et dabo tibi thesauros
absconditos, et arcana secretorum : ut scias
quia ego Dominus, qui voco nomen tuum,
Deus Israel. 4 Propter servum meum Jacob,
et Israel electum meum, et vocari te nomine
tuo : assimilavi te, et non cognovisti me.
5 Ego Dominus, et non est amplius : extra
me non est Deus : accinxi te, et non cogno-
visti me : 6 Ut sciant hi, qui ab ortu solis,
et qui ab occidente, quoniam absque me non
est. Ego Dominus, et non est alter, 7 For-
mans lucem, et creans tenebras, faciens pacem,
et creans malum : ego Dominus faciens omnia
hæc. 8 Rorate cæli desuper, et nubes pluant
justum : aperiatur terra, et germinet salvo-
rem : et justitia oriatur simul : ego Dominus
creavi eum. 9 Væ qui contradicit fictori suo,
testa de samiis terræ : numquid dicet lutum
figulo suo : Quid facis, et opus tuum absque
manibus est ? 10 Væ qui dicit patri : Quid
generas ? et mulieri : Quid parturis ? 11 Hæc
dicit Dominus sanctus Israel, plastes ejus :
Ventura interroga me, super filios meos, et
super opus manuum mearum mandate mihi.
12 Ego feci terram, et hominem super eam
creavi ego : manus meæ tetenderunt cælos, et
omni militiæ eorum mandavi. 13 Ego susci-
tavi eum ad justitiam, et omnes vias ejus
dirigam : ipse ædificabit civitatem meam, et
captivitatem meam dimittet, non in pretio,
neque in muneribus, dicit Dominus Deus
exercituum. 14 Hæc dicit Dominus : Labor
Ægypti, et negotiatio Æthiopiæ, et Sabaïm
viri sublimes ad te transibunt, et tui erunt :
post te ambulabunt, vincti maniois pergent :
et te adorabunt, teque deprecabuntur : Tan-
tum in te est Deus, et non est absque te Deus.
15 Vere tu es Deus absconditus, Deus Israel
salvator. 16 Confusi sunt, et erubuerunt
omnes : simul abierunt in confusionem fabri-
catores errorum. 17 Israel salvatus est in
Domino salute æterna : non confundemini,
et non erubescetis usque in sæculum sæculi.

18 בִּרְכוּ אֱמִרָהּ בְּיָמָהּ הַשְּׁמַיִם
הוּא הַאֱלֹהִים יִצְרֵה הָאָרֶץ וְעָשָׂה כִּכְנֹחַ
לִאֲדָרוֹ בְּרָאָה לְשִׁבְתָּהּ אֲנִי יְהוָה וְאֵין
עִדֹּ: 19 לֹא בִסְתֵר דִּבְרֵתִי בִמְהֵרָה אֶרֶץ רִשְׁוֹ
לֹא אֶמְרֵתִי לִנְרַע גִּעְזָב תִּהְיֶה בְּקִשְׁוִי אֲנִי
יְהוָה דִּבְרֵר לְעֵדָה מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל: 20 הִתְקַבְּצוּ
וְכָל הַתְּנַבְּשִׁי יִתְּצוּ פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם לֹא
תִדְּעוּ חֲשָׁאִים אֲחֵי-עַצְמָם פִּסְלִים וְהַתְּפַלְּלִים
אֲלֵ-אֵל לֹא יִשְׁעִי: 21 הַגִּידוּ וְהַפְּשִׁיטוּ אֶת
וְהַעֲצוּ יִתְּצוּ כִּי הַשְּׁמַיִם זִמָּה מִלְּפָנֶיךָ מִנִּי
הַגִּידוּ הַלְלוּ אֲנִי יְהוָה וְאִירְעוּר אֱלֹהִים
מִבְּלַעֲדִי אֲלֵ-צִדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אֲנִי וְזִלְתִּי:
22 פִּנְיָאֵלִי וְהַנְּשִׁיבֵהוּ קִלְ-אֶפְסֵר-אֶרֶץ כִּי
אֲנִי-אֵל וְאֵין עִדֹּ: 23 כִּי נִשְׁפָּעֵתִי וְנָצָא
מִפִּי צִדְקָה דִּבְרֵר וְלֹא יִשְׁוֹב קִרְלִי תִכְרַע
קִלְ-בְּרִיךְ תִּשְׁבַּע קִלְ-לָשׁוֹן: 24 אֶתָּה בְּיִהְיֶה
לִי אֶמֶר צִדְקוֹת וְעַד עֲדִיו יִבְרָא וְיִגְשׁוּ
כָּל הַנְּחָקִים בּוֹ: 25 בְּיִהְיֶה וְצִדְקוֹ וְיִתְּחַלְּלוּ
קִלְ-נְרַע יִשְׂרָאֵל:

פרשה מו

1 פָּרַע בָּל חָבַס בְּבֹו קִיֹּו עֲצִיבֵיהֶם
לְחִיָּה וְלִפְהֶמָּה נִשְׁאֲחִיבֶם עֲמִיכֹת מִשְׁמָה
לְעִנְיָה: 2 הָרָסוּ קִרְעֵל יִתְּצוּ לֹא יִתְּצוּ
סִלֵּט מִשְׁמָה וְנִפְשָׁם עֲשִׁיבֵי הַלְּבָב: 3 שְׁמַעֲנִי
אֵלִי בְּרִית גִּעְזָב וְקִלְ-שְׂאֲרִית בְּרִית יִשְׂרָאֵל
הַעֲמִסִּים מִעֲרִשְׁתָּן הַנְּשִׁאִים מִעֲרִיכָם:
4 וְעִדְ-זִמָּה אֲנִי חֹמָה וְעִדְ-שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל
אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשְׂאָה וְאֲנִי אֶסְבֵּל
וְאֲמַלֵּט: 5 לִמִּי תִדְּמִינִי וְתִשְׁוֹ
וְתִמְשַׁלְּנִי וְנִדְּמָה: 6 הַגִּדִּים זָהָב מִפִּי
וְכִסֵּף בְּהֶגְחַי יִשְׁקְלוּ יִשְׁפְּרוּ צִוְרָה וְיַעֲשֻׁהוּ
אֵל יִסְבְּרוּ אֶת-יִשְׁתַּחֲוִי: 7 יִשְׂאָהוּ עַל-פְּתָח
יִסְבְּלָהוּ וְיִתְּחַהּ תַּחֲסִיֹּו וְיַעֲמִד מִתְּחִמָּו
לֹא יִמַּשׁ אֶת-יִצְעָה אֵלָיו וְלֹא יַעֲנֶה
מִצִּדְתּוֹ לֹא יִוְשִׁיעֵנִי: 8 וְיִדְּרָאֵת
וְהַתְּנַבְּשִׁי הַשְּׁבִיבֵי קוֹשְׁעִים עַל-לֵב:
9 וְכִרְוֵה רִאשֹׁנוֹת מַעֲלָם כִּי אֲנִי אֵל
וְאֵין עִדֹּ אֱלֹהִים וְאֶסֶם קְמוֹנִי: 10 מִגִּיד
מִבְּרָאשִׁית חֲסִדִּית וּמִקְדָּם אֶשֶׁר לֹא-נִעְשָׂה
אֶמֶר עֲצִיתִי חֲלִים וְקִלְ-חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה:

18 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, οὗτος ὁ θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν καὶ ποιήσας αὐτήν, αὐτὸς διώρισεν αὐτήν, οὐκ εἰς κενόν ἐποίησεν αὐτήν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἐπλασεν αὐτήν, 'Εγὼ εἰμι Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι. 19 Οὐκ ἐν κρυφῷ λελάληκα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι 'Ιακώβ Μάταιον ζητήσατε· ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ λαλῶν δικαιοσύνην καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν. 20 Συνάχθητε καὶ ἔχετε, βουλευσάσθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἰδῶν. Οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἰροντες τὸ ἔξωτον γλύμμα αὐτῶν, καὶ οἱ προσευχόμενοι πρὸς θεοὺς οἳ οὐ σώζουσιν. 21 Εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἰγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα τίς ἀκουστὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς· τότε ἀνγγέλι ὑμῖν 'Εγὼ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ, δίκαιος καὶ σωτὴρ, οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ. 22 'Επιστράφητε ἐπ' ἐμὲ καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἰσχύτου τῆς γῆς· ἐγὼ εἰμι ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος. 23 Κατ' ἐμαυτοῦ θνήσκω, εἰ μὴ ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ θμύεται πᾶσα γλῶσσα τὸν θεόν, 24 Λέγων Δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἦξει, καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ διορίζοντες αὐτούς. 25 'Απὸ Κυρίου δικαιοθήσονται, καὶ ἐν τῷ θεῷ ἐνδοξασθήσεται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν 'Ισραὴλ.

ΚΕΦ. μς.

1 ἘΠΙΕΞΕ Βήλ, συντριβὴ Ναβὺ, ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ τὰ κτήνη· αἴρετε αὐτὰ καταδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι. 2 Ἐκελευμένῳ καὶ πεινῶντι, οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἳ οὐ δύνησονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμαλῶτοι ἦχθησαν. 3 'Ακούετέ μου οἶκος τοῦ 'Ιακώβ καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ 'Ισραὴλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου. 4 Ἔως γήρως· ἐγὼ εἰμι, καὶ ἔως ἀν καταγῆράσῃτε ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ ἀνίσχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἵκωμαι καὶ ἐγὼ ἀνήσω, ἐγὼ ἀναλήψομαι καὶ σώσω ὑμᾶς. 5 Τίνι με ὁμοιώσατε; ἴδετε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι, 6 Οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσупίου καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῇ, στήσουσιν ἐν σταθμῷ, καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν χειροποίητα καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς. 7 Αἴρουν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ πορεύονται· ἰὰν δὲ θῶσιν αὐτό, ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ μένει, οὐ μὴ κινηθῇ· καὶ ὅς ἰὰν βοήσῃ πρὸς αὐτόν, οὐ μὴ εἰσακούσῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν. 8 Μνήσθητε ταῦτα καὶ στενάξατε, μετανοήσατε οἱ πεπλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ, 9 Καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν ἐμοῦ, 10 Ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν γενέσθαι, καὶ ἅμα συντελέισθ· καὶ εἶπα, πᾶσα ἡ βουλὴ μου στήσεται, καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι ποιήσω.

18 Quia hæc dicit Dominus creans cælos, ipse Deus formans terram, et faciens eam, ipse plastes ejus: non in vanum creavit eam: ut habitaretur, formavit eam; ego Dominus, et non est alius. 19 Non in abscondito locutus sum in loco terræ tenebroso: non dixi semini Jacob: Frustra quærite me; ego Dominus loquens justitiam, annuntians recta. 20 Congregamini, et venite, et accedite simul qui salvati estis ex gentibus: nescierunt qui levant lignum sculpturæ suæ, et rogant Deum non salvantem. 21 Annuntiate, et venite, et consiliamini simul: quis auditum fecit hoc ab initio, ex tunc prædixit illud? numquid non ego Dominus, et non est ultra Deus absque me? Deus justus, et salvans non est præter me. 22 Convertimini ad me, et salvi eritis omnes fines terræ: quia ego Deus, et non est alius. 23 In memetipso juravi, egredietur de ore meo justitiæ verbum, et non revertetur: 24 Quia mihi curvabitur omne genu, et jura-bit omnis lingua. 25 Ergo in Domino, dicet, meæ sunt justitiæ et imperium: ad eum venient, et confundentur omnes qui repugnant ei. 26 In Domino justificabitur, et laudabitur omne semen Israel.

CAPUT XLVI.

1 CONFRACTUS est Bel, contritus est Nabo: facta sunt simulacra eorum bestiis et jumentis, onera vestra gravi pondere usque ad lassitudinem. 2 Contabuerunt, et contrita sunt simul: non potuerunt salvare portantem, et anima eorum in captivitatem ibit. 3 Audite me domus Jacob, et omne residuum domus Israel, qui portamini a meo utero, qui gestamini a mea vulva. 4 Usque ad senectam ego ipse, et usque ad canos ego portabo: ego feci, et ego feram: ego portabo, et salvabo. 5 Cui assimilastis me, et adæquastis, et comparastis me, et fecistis similem? 6 Qui confertis aurum de sacculo, et argentum statera ponderatis: conducentes aurificem, ut faciat deum: et procidunt, et adorant. 7 Portant illum in humeris gestantes, et ponentes in loco suo: et stabit, ac de loco suo non movebitur; sed et cum clamaverint ad eum, non audiet: de tribulatione non salvabit eos. 8 Mementote istud, et confundamini: redite prævaricatores ad cor. 9 Recordamini prioris sæculi, quoniam ego sum Deus, et non est ultra Deus, nec est similis mei: 10 Annuntians ab exordio novissimum, et ab initio quæ necdum facta sunt, dicens: Consilium meum stabit, et omnis voluntas mea fiet:

11 קרא מפורח ציט מארץ מרחק איש צדקו
אח-בכרתי אח-בכרתי אח-בכרתי :
12 שמעו אלי אצירי לב הרחוקים
מצדקת : 13 חכמתי צדקתי לא תרדק
התשובתי לא תאחר ונתתי בצינן תשובתי
לישראל תפארת :

פרשה מז :

1 וישיב צל-עפר בהרלה בת-בבל
שכר-לארץ אור-פסא בת-פסחים פי לא
הוסיפי יתרא-לך רבך ונענך : 2 וחקי
המים וטעמי המים עלי צמחה ופרי-שכל
בלי-שק עברי נהרות : 3 תגל ערותי גם
תראה חרפתך גתם אלה וכל אפס
אדם : 4 ואלה יחזק צבאות שמי
הדוש ישראל : 5 שכי דתם וכלי בוש
בת-פסחים פי לא הוסיפי יתרא-לך
נברת ממלכות : 6 הצפתי עלי-עמי חללתי
גחלתי האתגם גתך לא-שמת להם
רחמים על-עמך הכבדת עליה מאד :
7 ותאמרי לעולם אחת נברת עד לא
שמת אלה על-לבי לא זכרת אחריות :
8 ועתה שמע-נא צדיק צדיק הישבת
לכסח האמרה בלבבך אני ואפסי עוד
לא אשב אלקה וכל ארע שקול :
9 ותבאנך לך שתר-אלה נגע ביום אחד
שכל ואלמן פרעם בא צלוח נרב
פשיפה בעצמת חכמה מאד : 10 ותבטחי
בהצחה אמת איז ראי חכמתך ודעתך
תני שובבך ותאמרי בלבבך אני ואפסי
עוד : 11 וקם צלוח נרב לא תדעי שחיה
ותפל צלוח נרב לא תוכלי פסח ותבא
צלוח פחאם שחך לא תדעי : 12 עמדי-נא
בחכמה ובכב פשיפה באשר נצח
מבערתך אולי תוכלי חזיל אולי תעוצי :
13 נלאית נרב עצרתך יעמר-נא וישיח
חברו שמים קחלים בפוכים מודיעים
לחדשים מאשר נבא צלוח : 14 הנה היא
קול אש שרפתם לא-נצילו את-נפשם מיד
להבה אר-נחלת להם איר לשבת ננו :

11 Καλὼν ἀπὸ ἀνατολῶν πετεινὸν καὶ ἀπὸ γῆς
πόρρωθεν περὶ ὧν βιβούλευμαι, ἐλάλησα καὶ
ἤγαγον, ἔκτισα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτὸν καὶ
εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. 12 Ἀκούσατέ μου οἱ
ἀπολλωλέκότες τὴν καρδίαν, οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς
δικαιοσύνης. 13 ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου,
καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ· δέ-
δωκα ἐν Σιών σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξα μου.

ΚΕΦ. μζ.

1 ΚΑΤΑΒΗΘΙ κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος
θυγάτηρ Βαβυλῶνος, κάθισον εἰς τὴν γῆν θυγάτηρ
Χαλδαίων, ὅτι οὐκ εἶτι προστεθήσῃ κληθήσῃ ἀπαλή
καὶ τρυφερά. 2 Λάβε μύλον, ἄλυσον ἄλυσον,
ἀποκάλυσαι τὸ κατακάλυμμά σου, ἀνακάλυσαι
τὰς πολιὰς, ἀνάστυρε τὰς κνήμας, διάβηθι ποτα-
μούς, 3 Ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνῃ σου,
φανήσονται οἱ ἐνεδισμοὶ σου· τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ
λήψομαι, οὐκ εἶτι μὴ παραδῶ ἀνθρώποις, 4 Ὁ
ῥυσάμενός σε Κύριος Σαβαώθ, ὄνομα αὐτῷ ἄγιος
Ἰσραὴλ. 5 Κάθισον κατανενυγμένη, ἐσελθε εἰς
τὸ σκότος θύγατερ Χαλδαίων, οὐκ εἶτι μὴ κληθήσῃ
ἰσχύς βασιλείας. 6 Παρωξύνθη ἐπὶ τῷ λαῷ
μου, ἰμίανας τὴν κληρονομίαν μου· ἐγὼ ἔδωκα
αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας
αὐτοῖς ἔλεος, τοῦ πρεσβυτέρου ἰβάρυνας τὸν
ζυγὸν σφόδρα, 7 Καὶ εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα
ἔσομαι ἄρχουσα. Οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ
καρδίᾳ σου, οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα. 8 Νῦν δὲ
ἄκουε ταῦτα, τρυφερά, ἡ καθημένη, ἡ πεποιθυῖα,
ἡ λίγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ
ἔστιν ἐτέρα, οὐ καθὼ χίρα οὐδὲ γινώσκωμαι
ὀρφανίαν. 9 Νῦν δὲ ἤξει ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα
ἐξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἀτεκνία καὶ χηρεία ἤξει
ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ ἐν τῇ φαρμακίᾳ σου, ἐν τῇ
ἰσχύϊ τῶν ἰπαιδιῶν σου σφόδρα, 10 Τῷ ἱλπίδι
τῆς πονηρίας σου. Σὺ γὰρ εἶπας Ἐγὼ εἰμι, καὶ
οὐκ ἔστιν ἐτέρα· γινώθι, ἡ σύνομαις τούτων ἔσται,
καὶ ἡ πορνεία σου σοὶ αἰσχύνῃ· καὶ εἶπας τῇ
καρδίᾳ σου Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐτέρα. 11 Καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια καὶ οὐ μὴ γνῶς,
βόθυνος, καὶ ἱμπεσὺ εἰς αὐτόν· καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ
ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι·
καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξαίφνης ἀπώλεια καὶ οὐ μὴ
γινώσκῃ. 12 Στήθι νῦν ἐν ταῖς ἰπαιδιᾶς σου καὶ
ἐν τῇ πολλῇ φαρμακίᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ
νεότητός σου, εἰ δυνήσῃ ὠφέλησθαι. 13 Κεκο-
πίακας ἐν ταῖς βουλαῖς σου· στήτῃσας δὲ καὶ
σσωάτῃσας σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ
ὄρωντες τοὺς ἀστέρας ἀναγγελάτῃσάν σοι τί
μέλλει ἐπὶ σὲ ἐρχέσθαι. 14 Ἴδοὺ πάντες ὡς
φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ οὐ μὴ
ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός, ὅτι
ἔχεις ἀνθρακας πυρός, κάθισαι ἐπ' αὐτούς,

11 Vocans ab oriente avem, et de terra longin-
qua virum voluntatis meae; et locutus sum,
et adducam illud: creavi, et faciam illud.
12 Audite me duro corde, qui longe estis a
justitia. 13 Prope feci justitiam meam, non
elongabitur, et salus mea non morabitur.
Dabo in Sion salutem, et in Israel gloriam
meam.

CAPUT XLVII

1 DESCENDE, sede in pulvere virgo filia
Babylon, sede in terra: non est solum filiae
Chaldaeorum, quia ultra non vocaberis mollis
et tenera. 2 Tolle molam, et mole farinam:
denuda turpitudinem tuam, discooperi hume-
rum, revela crura, transi flumina. 3 Revela-
bitur ignominia tua, et videbitur opprobrium
tuum: ultionem capiam, et non resistet mihi
homo. 4 Redemptor noster, Dominus exer-
citurum nomen illius, sanctus Israel. 5 Sede
tacens, et intra in tenebras filia Chaldaeorum:
quia non vocaberis ultra domina regnorum.
6 Iratus sum super populum meum, con-
taminavi hereditatem meam, et dedi eos in
manu tua: non posuisti eis misericordias:
super senem aggravasti jugum tuum valde.
7 Et dixisti: In sempiternum ero domina:
non posuisti haec super cor tuum, neque
recordata es novissimi tui. 8 Et nunc audi
haec delicata, et habitans confidenter, quae
dicis in corde tuo: Ego sum, et non est
praeter me amplius: non sedebo vidua, et
ignorabo sterilitatem. 9 Veniet tibi duo
haec subito in die una, sterilitas et viduitas;
universa venerunt super te, propter multi-
tudinem maleficiorum tuorum, et propter
duritiam incantatorum tuorum vehementem.
10 Et fiduciam habuisti in malitia tua, et
dixisti: Non est qui videat me; sapientia
tua et scientia tua haec decepit te. Et dixisti
in corde tuo: Ego sum, et praeter me non est
altera. 11 Veniet super te malum, et nescies
ortum ejus: et irruet super te calamitas, quam
non poteris expiare: veniet super te repente
miseria, quam nescies. 12 Sta cum incanta-
toribus tuis, et cum multitudine maleficiorum
tuorum, in quibus laborasti ab adolescentia
tua, si forte quid prosit tibi, aut si possis
fieri fortior. 13 Defecisti in multitudine
consiliorum tuorum: stent, et salvent te
augures caeli, qui contemplantur sidera, et
supputabant menses, ut ex eis annuntiarent
ventura tibi. 14 Ecce facti sunt quasi stipula,
ignis combussit eos: non liberabunt animam
suam de manu flammæ: non sunt prunæ,
quibus calefiant: nec focus, ut sedeant ad eam.

ישעיה מו מח

15 בן חירלך אשר יגדלך קחבך
מבערתי איש לעברו פניו אין מושיעך:

פרשה מח:

1 שמערתא בית-העקב הנקראים בשם
ישראל וממי יתחד ונאם הפשעית
בשם יהוה ובאלתי ישראל יפיר לא
באמת ולא בצדקה: 2 קרמיר הקרש
נקרא ועל-אלתי ישראל נסמכו יתנה
צבאות שמו: 3 הקראשנות מהו
הפדתי ומפי נאמי ואשמיצם פהאם צשיתי
ופבאקח: 4 מדצתי כי קשה אמת וגד
ברגל ערפך ומצחק בחושך: 5 ואני
לך מהו במקום תבוא השמעתיה פורתאמר
עצמי צשם ופסלי ונספי צגם: 6 שמעת
חוזל בלח ואמת חלוא חגיד השמעתיה
חדשוה מעתה ונצרות ולא ידעתם:
7 צתה נברא ולא מהו ולפגרוה ולא
שמעתם פורתאמר חנה ודעתיו: 8 גם
לא-שמעת גם לא ידעת גם מהו
לא-פתחה אנכי כי ידעתי בנוד תבנוד
ופשע מבטו קרא לך: 9 למעו שמי
אמרת אפי יתחלתי אחסם-לך לבלתי
הכריתך: 10 חנה צרפתיה ולא בכח
בחרתיה בכיר עני: 11 למעני למעני
אעשה פראתך יחל וקבדתי לאתר
לא-אחיו: 12 שמע אלי ועקב
וישראל מתראי אנריחא אני ראשון אח
אני אחריו: 13 אח-ידי נסדח ארץ וימיני
מפתח שמעם חרמ אני אליהם נעמנו
יחיו: 14 תקבצו כלכם ושעעו מי בכם
הגיד את-אלה יהוה אהבו ועשה חפצו
בבכל יורעו פשעים: 15 אני אני דברתי
אח-הקראתי הקראתי והצלית דרכו:
16 הקרי אלי שמערתא לא מראש
בפטר דברתי מער חיותה שם אני
ועתה אדני יהוה שלחני ורחמי:
17 פודאמר יהוה באלה חדוש וישראל אני
יהוה אלתי מלכות לחזיל מדיכוח
בדרכה מלך: 18 לוא הקשבת למצותי
ויחי כפחל שלוחה וצדקתה פגלי חם:
19 ויהי כחול ורעו ואנאני מציה פמעתי
לא-יבקר ולא-שמד שמי מלפני:

ΗΣΑΙΑΣ, μζ, μη'.

15 Οὗτοι ἔσονται σοι βοήθεια· ἑκοπίαςας ἐν τῇ
μεταβολῇ ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν
πλανήθη, σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

ΚΕΦ. μη'.

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἶκος Ἰακώβ, οἱ κεκλη-
μένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ καὶ ἐξ Ἰούδα
ἐξελθόντες, οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι Κυρίου
θεοῦ Ἰσραὴλ, μνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας
οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης, 2 Καὶ ἀντεχόμενοι τῷ
ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ
Ἰσραὴλ ἀντιστηρίζομενοι, Κύριος Σαβαώθ ὄνομα
αὐτοῦ. 3 Τὰ πρότερα ἐτι ἀνήγγειλα, καὶ ἐκ τοῦ
στόματός μου ἐξηλθε καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο·
ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθεν. 4 Γινώσκω ὅτι
σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου,
καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλκοῦν. 5 Καὶ ἀνήγγειλά
σοι πάλαι ἂ πρὶν ἰλθεῖν ἐπὶ σέ· ἀκουστὸν σοι
ἐποίησα, μή ποτε εἴπῃς ὅτι τὰ εἰδωλά μοι
ἐποίησε, καὶ εἴπῃς ὅτι τὰ χωνευτὰ
ἐντεῖλατό μοι. 6 Ἐκούσατε πάντα, καὶ ὑμεῖς
οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ
ἀπὸ τοῦ νῦν ἂ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ εἴπῃς
7 Νῦν γίνεται καὶ οὐ πάλαι, καὶ οὐ προτέραις
ἡμέραις ἤκουσας αὐτά· μή εἴπῃς Ναὶ γινώσκω
αὐτά. 8 Οὐτε ἔγνωσ οὔτε ἤπιστω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς
ἤνοιξά σου τὰ ὦτα· ἔγνω γάρ ὅτι ἀθετῶν
ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος ἐτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ. 9
Ἐνεκεν τοῦ ἰμοῦ ὀνόματος δεῖξω σοι τὸν
θυμὸν μου, καὶ τὰ ἐνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σέ,
τίνα μὴ ἐξολοθρεύσω σε. 10 Ἰδοὺ πείπρακά σε
οὐχ ἔνεκεν ἀργυρίου· ἐξελάμην δὲ σε ἐκ καμίνου
πτωχείας· 11 Ἐνεκεν ἰμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ
ἰμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου
ἐτίρῃς οὐ δώσω. 12 Ἀκούε μου Ἰακώβ, καὶ
Ἰσραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγὼ εἰμι πρῶτος, καὶ
ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα, 13 Καὶ ἡ χεὶρ μου
ἰθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιὰ μου ἰσπερίεψε
τὸν οὐρανόν· καλίσω αὐτούς, καὶ στήσονται ἅμα, 14
Καὶ συναχθήσονται πάντες καὶ ἀκούσονται.
Τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλε ταῦτα; ἀγαπῶν σε ἐποίησα
τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα τοῦ ἄραι σπέρμα
Χαλδαίων· 15 Ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκάλεσα,
ἤγαγον αὐτὸν καὶ εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. 16
Προσαγάγετε πρὸς μέ καὶ ἀκούσατε ταῦτα,
οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λειλάηκα· ἠνίκα ἐγένετο,
ἐκεῖ ἤμην, καὶ νῦν Κύριος Κύριος ἀπίστευτέ με
καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. 17 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ
ῥυσάμενός σε ἅγιος Ἰσραὴλ Ἐγὼ εἰμι ὁ θεός σου,
δίδειχά σοι τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσῃ
ἐν αὐτῇ. 18 Καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου,
ἐγένετο ἀν' ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιο-
σύνη σου ὡς κύμα θαλάσσης· 19 Καὶ ἐγένετο ἀν'
ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοι-
λίας σου ὡς ὁ χόος τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολο-
θρευθῇς, οὐδὲ ἀπολείπαι τὸ ὄνομά σου ἐνώπιον ἰμοῦ.

ISAIAS, XLVII. XLVIII.

15 Sic facta sunt tibi in quibuscumque labora-
veras: negotiatores tui ab adolescentia tua,
unusquisque in via sua erraverunt: non est qui
salvet te.

CAPUT XLVIII.

1 AUDITE hæc domus Jacob, qui vocamini
nomine Israel, et de aquis Juda existis, qui
juratis in nomine Domini, et Dei Israel re-
cordamini non in veritate, neque in iustitia.
2 De civitate enim sancta vocati sunt, et
super Deum Israel constabiles sunt: Dominus
exercituum nomen ejus. 3 Priora ex tunc
annuntiavi, et ex ore meo exierunt et audita
feci ea: repente operatus sum, et venerunt.
4 Scivi enim quia durus es tu, et nervus
ferreus cervix tua, et frons tua ærea. 5 Præ-
dixi tibi ex tunc: antequam venirent indicavi
tibi, ne forte diceres: Idola mea fecerunt hæc,
et sculptilia mea et conflabilia mandaverunt
ista. 6 Quæ audisti, vide omnia: vos autem
num annuntiastis? Audita feci tibi nova ex
tunc, et conservata sunt quæ nescis: 7 Nunc
creata sunt, et non ex tunc: et ante diem, et
non audisti ea, ne forte dicas: Ecce ego cog-
novi ea. 8 Neque audisti, neque cognovisti,
neque ex tunc aperta est auris tua: scio enim
quia prævaricans prævaricaberis, et trans-
gressorem ex utero vocavi te. 9 Propter
nomen meum longe faciam furorē meum:
et laude mea infrenabo te, ne intereas.
10 Ecce excoci te, sed non quasi argentum,
elegi te in camino paupertatis. 11 Propter
me, propter me faciam, ut non blasphemem:
et gloriam meam alteri non dabo. 12 Audi
me Jacob, et Israel quem ego voco: ego ipse,
ego primus, et ego novissimus. 13 Manus
quoque mea fundavit terram, et dextera mea
mensa est cælos: ego vocabo eos, et stabunt
simul. 14 Congregamini omnes vos, et audite:
quis de eis annuntiavit hæc? Dominus di-
lexit eum, faciet voluntatem suam in Baby-
lone, et brachium suum in Chaldæis. 15 Ego
ego locutus sum, et vocavi eum: adduxi eum,
et directa est via ejus. 16 Accedite ad me, et
audite hoc: non a principio in abscondito
locutus sum: ex tempore antequam fieret, ibi
eram: et nunc Dominus Deus misit me, et
spiritus ejus. 17 Hæc dicit Dominus re-
demptor tuus sanctus Israel: Ego Dominus
Deus tuus docens te utilia, gubernans te in
via, qua ambulas. 18 Utinam attendisses
mandata mea: facta fuisset sicut flumen paxtas,
et iustitia tua sicut gurgites maris; 19 Et
fuisset quasi arena semen tuum, et stirps
uteri tui ut lapilli ejus: non interisset, et non
fuisset attritum nomen ejus a facie mea.

ישעיה מח מט

20 צא מִבְּבֶל בְּרִחוּ מִשָּׁדִים בְּקוֹל רִפָּח
הַיָּרֵד הַשְּׂמִיעוּ זֶאת הוֹצִיאוּהָ עַד-הַנָּחַל
הָאֲרָץ אֲמָרוּ גֹאֵל יְהוָה עַבְדּוֹ גִּעְזָב:
21 וְלֹא צָמְאוּ בְּחֶבְרוֹת הַחֲלִילִים מִמֶּנּוּ
מִיָּד הַחֵיל לָמוֹ וּלְבָהֶצֶר וּמִדְּבַי מִיָּם:
22 אֵין שָׁלוֹם אֲמָר יְהוָה לְרָשָׁעִים:

פרשה מט:

1 שְׂמַעוּ אֵינִי אֱלִי וְחֻשְׁבוּ לְאִפְסִים
מִדְּחֹק יְהוָה מִבְּטֶן הָרָאִי מִפְּעֵי אִמִּי
הַזִּקְרִי שְׁמִי: 2 וְגִעְזָב פִּי כְּחֶרֶב חֲזָה
בְּצֶל יָד הַחֻשְׁבָּנִי וּשְׂמִילִי לַחֵץ בְּיָד
בְּאִשְׁתִּי חֶסֶת-רֵנִי: 3 וְיֹאמַר לִי עַבְדִּי-אֲמָרָה
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בָּהּ אֲחַפָּא: 4 וְאֵנִי אֲמָרָה
לְבִיק וְנִעְמִי לְחֹדוֹ וְהִבֵּל פְּתִי כְלִיָּה
אֲבֹן מִשְׁפָּטִי אֲרִי-יְהוָה וְהַפְּעֵלִי אֶת-אֱלֹהִי:
5 וְעַתָּה אֲמָר יְהוָה וְצִדִּיקִי מִבְּטֶן
לֵעֲבָד לֹא לְשׁוֹבֵב יַעֲלֵב אֱלֹהִי וְיִשְׂרָאֵל
לֹא יֵאָסֶף וְאֶפְסֵל בְּעֵינֵי יְהוָה וְאֶלֹהֵי
דָּהָא צִי: 6 וְיֹאמַר גֹּהֵל מְחִינֶה לִי
עָבֵד לְחֻשְׁבָּנִי אֶת-שְׂבָמִי גִעְזָב וּבְצִיָּה
יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב וּבְתַלְתִּי לְאֹר גִּוִּם
לְחַיִּים וְשׁוֹפְתִי עַד-הַנָּחַל הָאֲרָץ:
7 כֹּה אֲמָר-יְהוָה בָּאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁ
לְבוֹד-נֶפֶשׁ לְמִתְעַב גֹּהֵל לְעַבְדֵּי מִשְׁלִים
מְלָכִים יִרְאוּ וְאֲמֹו שָׁרִים וְשִׁמְחוּ לְמַעַן
יְהוָה אֲשֶׁר גִּאֲמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּבִקְרָהָ:
8 כֹּה אֲמָר יְהוָה בְּעַתָּה רְצוּן
עֲנִיָּה וּבָלִים וְשׁוֹמֵר עֲזָרָתִי וְאֲשֶׁר
וְאֲתַחֲזֶה לְבָרִית עִם לְחֻשְׁבָּנִי אֲרָץ לְהַנְחִיל
בְּחֵלוֹת שְׁמֹקוֹת: 9 לְאֹמֶר לְאֲסִירִים צִיָּה
לְאֲשֶׁר בְּחֻשְׁבָּנִי הַגִּלְגִּי עַל-דְּרָכִים וְרָעִי
וּבְכָל-שְׂמִיִּים מִרְעִיתָם: 10 לֹא יִרְעֹב וְלֹא
יִצְמָא וְלֹא-יִגְעַם שָׂרֵב וְשֹׁמֵשׁ פִּי-מִתְחַמֵּם
יִתְחַם וְעַל-מִבְּעֵי מִיָּם וּבְחֵלִים: 11 וְשְׂמִי
כְלִי-הַיָּד לְהַרְגָּה וּמִסְלָתִי יִרְמִי: 12 הַנָּחַ
אֶלֶף מִדְּחֹק וְגִבְאִי וְהַנָּחַ אֶלֶף מִצִּיּוֹן
וּמִיָּם וְאֶלֶף מִדְּרָץ סִינַי: 13 רָפוּ שְׂמִיִּים
וּבְגִלְגִּי אֲרָץ יִפְצְחוּ הָרִים רִפָּח כִּי-נִתְחַם
יְהוָה עֲפֹו וְגִבְאִי יִרְחֹם: 14 וְיֹאמַר
צִיּוֹן עֲזָבִי יְהוָה וְאֲדִי שְׂכָרִי:
15 הַתְּשַׁכְּחָה אִשָּׁה עֲלֵהָ מִכְּרָם בְּרִבְיָהָ
בְּאֶלֶף הַתְּשַׁכְּחָה וְאֲדִי לֹא אֲשַׁכְּחָה:

ISAIAΣ, μη', μθ'.

20 Ἐξέλθε ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλ-
δαίων· φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε, καὶ
ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο, ἀναγγεῖλατε ἕως ἰσχύτου
τῆς γῆς, λέγεται Ἐβρύσατο Κύριος τὸν δούλον
αὐτοῦ Ἰακώβ· 21 Καὶ ἰὰν διψήσωσι, δι' ἰρήμου
ἄξει αὐτούς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς, σχισθή-
σεται πέτρα καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαὸς
μου. 22 Οὐκ ἔστι χαίρειν, λέγει Κύριος, τοῖς
ἀσεβέσιν.

ΚΕΦ. μθ'.

1 Ἀκούσατε μου νῆσοι, καὶ προσέχετε ἔθνη·
διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύριος. Ἐκ
κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, 2 Καὶ
ἐθηκε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ
τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐκρυψέ με· ἔθηκε με
ὡς βέλος ἐκλεκτὸν καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐκρυ-
ψέ με, 3 Καὶ εἶπέ μοι Δουλὸς μου ἐλ σὺ Ἰσραὴλ,
καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξαστήσομαι. 4 Καὶ ἐγὼ εἶπα Κενὼς
ἰκοίμην, εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν
ἰσχύν μου· διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ,
καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ θεοῦ μου. 5 Καὶ
νῦν οὕτω λέγει Κύριος ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας
δούλου ἑαυτοῦ τοῦ συναγαγῖν τὸν Ἰακώβ πρὸς
αὐτὸν καὶ Ἰσραὴλ συναχθήσομαι καὶ δοξαστήσομαι
ἐναντίον Κυρίου, καὶ ὁ θεὸς μου ἔσται μοι ἰσχύς.
6 Καὶ εἶπέ μοι Μίγα σοὶ ἐστὶ τοῦ κληθῆναι σε
παῖδά μου, τοῦ στήσαι τὰς φυλάς Ἰακώβ καὶ τὴν
diasporάν τοῦ Ἰσραὴλ ἱπιστρέψαι· ἰδοὺ δίδωκά
σε εἰς διαθήκην γίνους, εἰς φῶς ἰθύνων, τοῦ εἶναι
σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἰσχύτου τῆς γῆς. 7 Οὕτως
λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἀγιά-
σατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδε-
λυσόμενον ὑπὸ τῶν ἰθύνων τῶν δούλων τῶν
ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄνουνται αὐτόν, καὶ ἀναστή-
σονται ἀρχόντες καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἵνεκεν
Κυρίου· ὅτι πιστὸς ἔστιν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ
ἐξελείψεται σε. 8 Οὕτως λέγει Κύριος Καίριφ
δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας
ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλάσά σε καὶ ἔδωκά σε εἰς
διαθήκην ἰθύνων τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν καὶ
κληρονομήσαι κληρονομίας ἰρμήμους, 9 Λέγοντα
τοῖς ἐν δεσμοῖς Ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῇ σκότει
ἀνακαλυφθῆναι. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βο-
σκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβους ἡ νομὴ
αὐτῶν· 10 Οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ
πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ
ὀλεῖων αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων
ἄξει αὐτούς· 11 Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὄδον καὶ
πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. 12 Ἰδοὺ οὗτοι
πρόφωθεν ἤξουσιν, οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ καὶ θαλάσσης,
ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. 13 Εὐφραίνεσθε οὐρανοί,
καὶ ἀγαλλίασθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφρο-
σύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν.
14 Εἶπε δὲ Σιών Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὅτι
Κύριος ἐπὶ ἐλάθετό μου. 15 Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ
τοῦ παιδιοῦ αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἰλεῖσθαι τὰ ἔκγονα
τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο
γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαι σοῦ, εἶπε Κύριος.

ISAIAΣ, XLVIII. XLIX.

20 Egredimini de Babylone, fugite a Chaldaeis,
in voce exultationis annuntiate: auditum facite
hoc, et efferte illud usque ad extrema terræ.
Dicite: Redemit Dominus servum suum Jacob.
21 Non sitierunt in deserto, cum educeret eos:
aquam de petra produxit eis, et scidit petram,
et fluxerunt aquæ. 22 Non est pax impiis,
dicit Dominus.

CAPUT XLIX.

1 AUDITE insulæ, et attendite populi de
longe: Dominus ab utero vocavit me, de ventre
matris meæ recordatus est nominis mei. 2 Et
posuit os meum quasi gladium acutum: in
umbra manus suæ protexit me, et posuit
me sicut sagittam electam: in pharetra sua
abscondit me. 3 Et dixit mihi: Servus meus
es tu Israel, quia in te gloriabor. 4 Et ego
dixi: In vacuum laboravi, sine causa, et vane
fortitudinem meam consumpsi: ergo iudicium
meum cum Domino, et opus meum cum Deo
meo. 5 Et nunc dicit Dominus, formans me
ex utero servum sibi, ut reducam Jacob ad
eum, et Israel non congregabitur: et glorifi-
catus sum in oculis Domini, et Deus meus
factus est fortitudo mea. 6 Et dixit: Parum
est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus
Jacob, et fæces Israel convertendas: ecce dedi
te in lucem gentium, ut sis salus mea usque ad
extremum terræ. 7 Hæc dicit Dominus
redemptor Israel, sanctus ejus, ad contempti-
bilem animam, ad abominatam gentem, ad
servum dominorum: Reges videbunt, et con-
surgent principes, et adorabunt propter
Dominum, quia fidelis est, et sanctum Israel
qui elegit te. 8 Hæc dicit Dominus: In
tempore placito exaudivi te, et in die salutis
auxiliatus sum tui: et servavi te, et dedi te
in fœdus populi, ut suscitares terram, et possi-
deres hereditates dissipatas: 9 Ut diceret his,
qui vincti sunt: Exite; et his, qui in tenebris:
Revelamini. Super vias pascentur, et in
omnibus planis pascua eorum. 10 Non esu-
rient, neque sitient, et non percutiet eos æstus
et sol: quia miserator eorum reget eos, et ad
fontes aquarum potabit eos. 11 Et ponam
omnes montes meos in viam, et semitæ meæ
exaltabuntur. 12 Ecce isti de longe venient,
et ecce illi ab aquilone et mari, et isti de terra
australi. 13 Laudate cæli, et exulta terra,
jubilare montes laudem: quia consolatus est
Dominus populum suum et pauperum suorum
miserebitur. 14 Et dixit Sion: Dereliquit me
Dominus, et Dominus oblitus est mei. 15 Num-
quid oblivisci potest mulier infanтем suum
ut non misereatur filio uteri sui? et si illa
oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui.

16 תן על-פנים חתונתך חומתך ונגד
 תמיד: 17 מהרג בנגד מהרסנה ומהרסנה
 מהנה ונא: 18 שחרס-קרב צינח ורא
 בלם נקפצו בארלה חרשני באס-חנה
 כי בלם קצרי הלפשי ותקשרים פפלה:
 19 כי חרב-לחך ושם-מלח וחרש חרסנה
 כי עתה תצרי מישב ורחקו מבל-ציה:
 20 עוד ואמר באונת בנן שגלה צרלי
 המקום גשח-לי ואשכח: 21 ואמר
 בלבדך מי גלד-לי את-אלה ואני שכלה
 ונלמדה בלה וסודח ואלה מי גדל הו
 אני נשארתי לבדי אלה איפח הם:
 22 כח-אמר אדני יהוה חלה אשח
 אל-בנים ידי ואל-עפים ארים נפי ויהיאו
 בניהו בחרצו ובחנה על-פתח תקש-אחא:
 23 ויהי מלכים אמנה ושחוריתם מינלחנה
 אפים ארץ ושתחורלה ונער רגלה
 ילחכו וידעף קראני יהוה אשר לא-יבשו
 חני: 24 תקח סביר מלחמה ואם
 שכי צדיק ופלט: 25 פרכו אמר יהוה
 גם-שכי בכול רחם ומלחמה צריץ ופלט
 ואת-יריבה אנכי אריב ואת-בניהו אנכי
 אושיע: 26 ותאכלתי את-מונח את-פשלם
 ובעסים דמם ושגרו וידעו כל-בשר כי
 אני יהוה מושלח ואלה אברי ונחב:

פרשה נ:

1 ונה אמר יהוה אני חסר פריהתי
 אמכם אשר שלחתיך אני מי מפושי
 אשר-סכרתי אתכם לו הו בעונתכם
 נספרתם ובפשיעכם שלחתי אתכם:
 2 כדע באתי ואני איש קראתי ואני עונה
 הקצור הקצרה ידי מפדות ואם-אירגי לה
 להציל הו בעצמתי אהריב גם אשים
 נהרות בדף תבאש דנהם מאן לים
 ותקח בצמח: 3 אלגיש שמים קדרות
 ושח אשים בסתם: 4 אדני יהוה
 גמו לי לשון למודים לגעה לעות את-
 נעם דגר יעיר ובעקר בעקר יעיר לי און
 לשמע פלמדים: 5 אדני יהוה פתח-לי
 און ואנכי לא מריתי אהור לא נסלתי:

16 Ἴδου ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἱζωγράφῃκά σου τὰ
 τέλῃ, καὶ ἐνώπιόν μου εἰ διὰ παντός, 17 Καὶ
 ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθγρέθῃς, καὶ οἱ ἱρη-
 μώσαντές σε ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ. 18 Ἄρον κύ-
 κλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε πάντας, ἰδοὺ
 συνήχθησαν καὶ ἤλθοσαν πρὸς σί· ζῶ ἐγώ, λέγει
 Κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ὡς κόσμον ἐνδύσῃ,
 καὶ περιθήσῃς αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφῃ. 19 Ὅτι
 τὰ ἔρημά σου καὶ τὰ κατεφθαρμένα καὶ πεπτωκότα,
 ὅτι νῦν στενοχαρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων, καὶ
 μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ κατακλινόντες σε.
 20 Ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ὧτά σου οἱ υἱοὶ σου οὗς
 ἀπολλώλεας Στενός μοι ὁ τόπος, ποιήσόν μοι
 τόπον ἵνα κατοικήσω. 21 Καὶ ἱρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ
 σου τίς ἰγίννησάι μοι τούτους; ἐγὼ δὲ ἀτεκνος καὶ
 χήρα, τούτους δὲ τίς ἐξίθρεψέ μοι; ἐγὼ δὲ κατε-
 λείφθην μόνη, οὗτοι δὲ μοι ποῦ ἦσαν; 22 Οὕτως
 λέγει Κύριος Κύριος Ἴδου αἶρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν
 χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς νῆσους ἀρῶ σύσσημόν μου,
 καὶ ἄξουσιν τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ
 θυγατέρας σου ἐν ὥμων ἀρούσι, 23 Καὶ ἔσονται
 βασιλεῖς τιθηνοὶ σου, αἱ δὲ ἀρχουσαι αὐτῶν τρο-
 φοί σου· ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσί
 σε, καὶ τὸν χεὺν τῶν ποδῶν σου λείξουσιν, καὶ
 γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται
 οἱ ὑπομεινόντές με. 24 Μὴ λήψεται τις παρὰ
 γίγαντος σκῦλα; καὶ ἰδὼν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδίκως,
 σωθήσεται; 25 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος Ἐάν τις
 αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα, λήψεται σκῦλα· λαμβάνων
 δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται· ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν
 σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τοὺς υἱούς σου ῥύσομαι,
 26 Καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας
 αὐτῶν, καὶ πίνονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν
 καὶ μεθυσθήσονται, καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ
 ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε καὶ ἀντιλαμβανό-
 μενος ἰσχύος Ἰακώβ.

ΚΕΦ. ν'.

1 Οὕτως λέγει Κύριος Ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ
 ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν, ᾧ ἐξαπίστεῖλα
 αὐτήν; ἢ τίνα ὑπόχρεψέ πέπρακα ὑμᾶς; ἰδοὺ ταῖς
 ἀμαρτίαις ὑμῶν ἱπράθητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν
 ἐξαπίστεῖλα τὴν μητέρα ὑμῶν. 2 Τί ὅτι ἤλθον,
 καὶ οὐκ ἦν ἀνθρωπος; ἰκάλεσα, καὶ οὐκ ἦν ὁ
 ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου τοῦ ῥύσα-
 σθαι; ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελεῖσθαι; ἰδοὺ τῷ ἡλεμῷ
 μου ἐξηρημώσω τὴν θάλασσαν, καὶ θήσω ποταμούς
 ἱρήμους, καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ
 τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ, καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψει.
 3 Ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος, καὶ ὡς σάκκον
 θήσω τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. 4 Κύριος Κύριος
 διδώσι μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ
 εἰπεῖν λόγον· ἔθηκε μοι πρῶτῃ, προσέθηκε μοι ὠτίον
 ἀκούειν, 5 Καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει
 μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδέ ἀντιλέγω.

16 Ecce in manibus meis descripsi te: muri
 tui coram oculis meis semper. 17 Venerunt
 structores tui: destruentes te, et dissipantes,
 a te exibunt. 18 Leva in circuitu oculos tuos,
 et vide, omnes isti congregati sunt, venerunt
 tibi. Vivo ego, dicit Dominus, quia omnibus
 his velut ornamento vestieris, et circumdabis
 tibi eos quasi sponsea. 19 Quia deserta tua, et
 solitudines tuæ, et terra ruinæ tuæ, nunc
 angusta erunt præ habitatoribus, et longe fuga-
 buntur qui absorbebant te. 20 Adhuc dicent
 in auribus tuis filii sterilitatis tuæ: Angustus
 est mihi locus, fac spatium mihi ut habitem.
 21 Et dices in corde tuo: Quis genuit mihi
 istos? ego sterilis, et non pariens, transmi-
 grata, et captiva: et istos quis enutrivit? ego
 destituta et sola: et isti ubi erant? 22 Hæc
 dicit Dominus Deus: Ecce levabo ad gentes
 manum meam, et ad populos exaltabo signum
 meum. Et afferent filios tuos in ulnis, et filias
 tuas super humeros portabunt. 23 Et erunt
 reges nutritii tui, et reginæ nutrices tuæ:
 vultu in terram demisso adorabunt te, et pul-
 verem pedum tuorum lingent. Et scies quia
 ego Dominus, super quo non confundentur qui
 expectant eum. 24 Numquid tolletur a forti
 praeda? aut quod captum fuerit a robusto,
 salvum esse poterit? 25 Quia hæc dicit
 Dominus: Equidem, et captivitas a forti
 tolletur: et quod ablatum fuerit a robusto,
 salvabitur. Eos vero, qui judicaverunt te,
 ego judicabo, et filios tuos ego salvabo. 26 Et
 cibabo hostes tuos carnibus suis, et quasi musto
 sanguine suo inebriabuntur: et sciet omnis caro,
 quia ego Dominus salvans te, et redemptor
 tuus fortis Jacob.

CAPUT L.

1 Hæc dicit Dominus: Quis est hic liber
 repudii matris vestræ, quo dinisi eam? aut
 quis est creditor meus, cui vendidi vos? ecce
 in iniquitatibus vestris venditi estis, et in scele-
 ribus vestris dimisi matrem vestram. 2 Quia
 veni, et non erat vir: vocavi, et non erat qui
 audiret; numquid abbreviata et parvula facta
 est manus mea, ut non possim redimere? aut
 non est in me virtus ad liberandum? Ecce in
 increpatione mea desertum faciam mare, ponam
 flumina in siccum: computrescent pisces sine
 aqua, et morientur in siti. 3 Induam caelos
 tenebris, et saccum ponam operimentum
 eorum. 4 Dominus dedit mihi linguam
 eruditam, ut sciam sustentare eum, qui
 lassus est verbo: erigit mane, mane eriget
 mihi aurem, ut audiam quasi magistrum. 5
 Dominus Deus aperuit mihi aurem, ego
 autem not contradico: retrorsum non abii.

6 גוי נתתי למצים ולחני למרמים פני
לא הסתרתי מפלמות ורק: ונאדני יהוה
נעזרלי עליו לא נכלמתי עליו שחתי
פני כחלמיש ואדע פירלא אבוש: 7 קרוב
מצדילי קריריב אחי בעצדו יחד
קרבצל משפטי וגש אלי: 8 הן אדני
יהוה נעזרלי מרחוא ורשיעני הן קלם
פכמד יכלו עש ואכלם: 10 מי בקם
יבא יהוה שמע בקול עבדו אשר קל
השכים ואין ננה לו יבטח בשם יהוה
וישען באלהיו: 11 הן קלכם קדחי אש
מאדני זקוח לבדו באתר אשכם ובזיקוח
בצרתם מדי היתחצא לכם למעצקה
תשפכו:

פרשה נא:

1 שמעו אלי נדבי צדק מבקשי יהוה
הביטו אל-צדק חצבתם ואל-מקבת צד
נצרתם: 2 הביטו אל-אברתם אביכם
ואל-שרה תחוללכם קראתיו קראתיו
נאברכהו ואברכהו: 3 קרבתם יהוה ציון
נחם קלי-הרבותי וגשם מדברת פצחו
וערבחה פגוריהו ששון ושמחה ימצא
כה תודה וקול זמרה: 4 תקשיבו
אלי עמי ולאפני אלי האזינו כי תודה
מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארצו:
5 קרוב צדק וגש ושמע ורצו עמים
ישפטו אלי אנים וקח ואל-דורעי ויחלון:
6 שמו לשמים עיניכם והביטו אל-האקצ
מתחת קרשמים קעשו נמלחו והאכל
פכמד תכלח וישיבה פמורו וימיהו
וישפתי לעולם תהיה וצדקתי לא
החת: 7 שמעו אלי נדבי צדק
עם תודתי בלבם אל-התירא חרפת אבוש
ומצבתם אל-התחמו: 8 כי כפלו ואכלם
עש וכצמר ואכלם קס וצדקתי לעולם
תהיה וישפתי נדור דורים: 9 עמלי
עבדי לבשרעו ורוע יהוה צדקי קמי
מדם דורות עולמים תלוא את-היא
המקצבת רחב מחללת פקיו: 10 תלוא
את-היא המקצבת וס מן תתום רבה
השקה מעמקיהם צדק לעבד אלים:

6 Τὸν νῶτόν μου ἰδῶκα εἰς μᾶστιγας, τὰς δὲ
σαγιόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν
μου οὐκ ἀπίστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἱμπτυσμάτων,
7 Καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἰγενήθη· διὰ
τοῦτο οὐκ ἐνεδράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν
μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ
αἰσχυνθῶ, 8 Ὅτι ἰγγίξει ὁ δικαιώσας με· τίς ὁ
κρινόμενός μοι; ἀντιστήσω μοι ἄμα· καὶ τίς ὁ
κρινόμενός μοι; ἰγγίσάτω μοι. 9 Ἴδου Κύριος
Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάν-
τες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σῆς
καταφάγεται ὑμᾶς. 10 Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς
αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς φῶς, πεποιθότε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ. 11 Ἴδου πάντες
ὑμεῖς πῦρ καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε
τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τῇ φλογὶ ἣ ἔξεκαύ-
σατε· δι' ἡμὲ ἰγίνετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμη-
θήσεσθε.

KRΘ να'.

1 'ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου οἱ δίκαιοι καὶ
ζητοῦντες τὸν Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν
πέτραν ἣν ἱλατομήσατε, καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ
λάκκου ὃν ἔφωκε. 2 Ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ὑμῶν, καὶ εἰς Σάρραν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς·
ὅτι εἰς ἔν καὶ ἐκάλεσα αὐτόν, καὶ εὐλόγησα αὐτόν
καὶ ἡγάγησα αὐτόν καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν. 3 Καὶ
σὲ νῦν παρακαλέσω Σιών, καὶ παρεκάλεσα πάντα
τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παρά-
δεισον, καὶ τὰ πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ὡς παράδεισον
Κυρίου· εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν
αὐτῇ, ἔξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνέσεως. 4 Ἀκού-
σατέ μου, ἀκούσατέ μου λαός μου, καὶ οἱ βασιλεῖς
πρὸς με ἰνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἔξελεύ-
σεται, καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἰθύνων. 5 Ἐγγί-
ζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ ἔξελεύσεται ὡς φῶς
τὸ σωτήριόν μου, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη
ἱλπιούσιν· ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσι, καὶ εἰς τὸν βρα-
χίονά μου ἱλπιούσιν. 6 Ἀρατε εἰς τὸν οὐρανὸν
τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν
κάτω, ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἱσπερεύσεται, ἡ δὲ
γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες
ὡσπερ ταῦτα ἀποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριόν μου
εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ
ἐκλείπῃ. 7 Ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν, λαός
οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ φοβείσθε
δυνεισμόν ἀνθρώπων, καὶ τῷ φανλισμῷ αὐτῶν
μὴ ἠττάσθε. 8 Ὡς γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ
χροῶν, καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σπητός, ἡ δὲ
δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτή-
ριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν. 9 Ἐξεγείρου ἐξεγεί-
ρου Ἱερουσαλὴμ καὶ ἑνδύσαι τὴν ἰσχύϊν τοῦ βρα-
χιονός σου, ἐξεγείρου ὡς ἐν ὀρχῇ ἡμίρας,
ὡς γενεὰ αἰῶνων. Οὐ σὺ εἰ 10 Ἥ ἱερήμοῦσα
θάλασσαν, ἔδωρ ἀβύσσου πληθός; ἡ θεῖσα τὰ
βάθη τῆς θαλάσσης ὅδον διαβίσεως ῥυομένοις

6 Corpus meum dedi percutientibus, et genas
meas vellentibus: faciem meam non averti ab
increpantibus, et conspuentibus in me. 7 Do-
minus Deus auxiliator meus, ideo non sum
confusus: ideo posui faciem meam ut petram
durissimam, et scio quoniam non confundar.
8 Juxta est qui justificat me, quis contradicet
mihi? stemus simul, quis est adversarius meus?
accedat ad me. 9 Ecce Dominus Deus auxili-
ator meus: quis est qui condemnet me? Ecce
omnes quasi vestimentum conterentur, tineae
comedet eos. 10 Quis ex vobis timens Domi-
num, audiens vocem servi sui? qui ambulavit
in tenebris, et non est lumen ei, speret in
nomine Domini, et innitatur super Deum
suum. 11 Ecce vos omnes accendentes
ignem, accincti flammis, ambulate in lumine
ignis vestri, et in flammis quas succendistis:
de manu mea factum est hoc vobis, in dolori-
bus dormietis.

CAPUT LI.

1 AUDITE me qui sequimini quod justum
est, et queritis Dominum: attendite ad petram
unde excisi estis, et ad cavernam laci, de qua
præcisi estis. 2 Attendite ad Abraham patrem
vestram, et ad Saram, quæ peperit vos: quia
unum vocavi eum, et benedixi ei, et multipli-
cavi eum. 3 Consolabitur ergo Dominus Sion,
et consolabitur omnes ruinas ejus: et ponet
desertum ejus quasi delicias, et solitudinem
ejus quasi hortum Domini. Gaudium et læti-
tia invenietur in ea, gratiarum actio et vox
laudis. 4 Attendite ad me popule meus, et
tribus mea me audite: quia lex a me exiit, et
judicium meum in lucem populorum requies-
cet. 5 Prope est justus meus, egressus est
salvator meus, et brachia mea populos judica-
bunt: me insule expectabunt, et brachium
meum sustinebunt. 6 Levate in cælum oculos
vestros, et videte sub terra deorsum: quia
cæli sicut fumus liquescent, et terra sicut
vestimentum atteretur, et habitatores ejus
sicut hæc interibunt: Salus autem mea in
sempiternum erit, et justitia mea non deficiet.
7 Audite me qui scitis justum, populus meus
lex mea in corde eorum: nolite timere oppro-
brium hominum, et blasphemias eorum ne
metuatis. 8 Sicut enim vestimentum, sic
comedet eos vermis: et sicut lanam, sic de-
vorabit eos tineæ: salus autem mea in sempi-
ternum erit, et justitia mea in generationes
generationum. 9 Consurge, consurge, induere
fortitudinem brachium Domini: consurge sicut
in diebus antiquis, in generationibus sæculorum.
Numquid non tu percussisti superbum, vulne-
rasti draconem? 10 Numquid non tu siccasti
mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti
profundum maris viam, ut transirent liberati?

ישעיה נא נב

11 ופדונו יהיה ושובו וקמו ציון ברכו
ושמחת עולם על ראשם וששון ושמחה
ישגו כסו יגו וקמו : 12 וכן
אנכי הוא מנחמכם מראש וקמו מאנוש
ומות ומבשרתם חזיר וקמו : 13 ותשפח
יהוה עשה נזח שמים ויסד ארץ
ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציה
פאשר פגו להשחית ואיה חמת המציה :
14 מחר צעה להפחית ולא ימות לשחת
ולא יחסר לחמו : 15 ואנכי יהוה אלתי
רנע הים ויהי גליו יהוה צבאות שמו :
16 ואשם דברי בפי וכלל נדי פסיתיו
לכמע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון
עמי אשה : 17 התעוררי התעוררי
קומי ירושלים אשר שתית מיד יהוה
את פים חמרו את רצעת פים התרעלה
שחית מצית : 18 אורמנתל ליה מפל-בנים
יגדה ואין מחול ביה מפל-בנים בגלה :
19 שתים חנה חנה חנה מי יגדה לה עש
ותשבר ותרגב ותחרב מי אנהמה :
20 בנה ערפי שבע בראש כל-חוצות
פתח מקר המלאים חמת יהוה גערת
אלתי : 21 לכו שמעניא זאת עני
ושברת ולא מנין : 22 בנה חנה
אלתי יהוה ואלתי וריב עמו חנה
לקחתי מנה את-פום התרעלה את-
רצעה פום חמתי לא-חוספי לשחית
עוד : 23 ושמתו ביד מנה אשר-חמרי
לנפשו שתי ונעברה ופשימי כארץ גוף
וכחף לעברים :

פרשה נב :

1 עורי עורי לבשי ענה ציון לבשי
בגדי הפארסה ורושלם עיר החלש פני
לא יוסף בלבה עוד עקל ושמא :
2 התנערי מצער קומי שכי ורושלם
התפתחו מסרי צמחה שביה בת-ציון :
3 ברכה אמר יהוה חנם נפחם
ולא בכה תנאלי : 4 כי כח
אמל אלני יהוה מצרים ירד-עמי
בראשנה לניר שם ואשר באשם עשיו :

HSAIAS, na, vβ.

11 Καὶ λευτρωμένοι; ὑπὸ γὰρ Κυρίου ἀπο-
στραφίσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης
καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου· ἐπὶ κεφαλῇς γὰρ αὐτῶν
αἶνεις καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτοὺς, ἀπέδρα
ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός. 'Εγὼ εἰμι 12 'Εγὼ
εἰμι ὁ παρακαλῶν σε· γνῶθι τίς οὖσα ἰφοβήθης
ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου,
οἷ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν. 13 Καὶ ἰπελάθου
θεὸν τὸν ποιήσαντά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν· καὶ ἰφύβου αἰ
πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ
θλίβοντός σε, ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ
ἀρᾶς σε· καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε;
14 'Εν γὰρ τῷ σώζεσθαί σε οὐ στήσεται οὐδὲ
χρονιῇ, 15 "Ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου ὁ ταρασσών τὴν
θάλασσαν καὶ ἡχῶν τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος
Σαβα὿θ ὀνομαῖ μοι. 16 Θήσω τοὺς λόγους μου
εἰς τὸ στόμα σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς χειρὸς
μου σκεπάσω σε, ἐν ᾗ ἵστησα τὸν οὐρανὸν καὶ
ἰθεμελίωσα τὴν γῆν, καὶ ἰρεὶ Σιών λαός μου εἰ σύ.
17 'Εξεγείρου ἐξεγείρου, ἀνάστηθι 'Ιερουσαλὴμ, ἡ
πισῦσα ἐκ χειρὸς Κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ
αὐτοῦ· τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως, τὸ κόνδῃ
τοῦ θυμοῦ ἐξίπεις καὶ ἐκκινώσας, 18 Καὶ οὐκ
ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου
ὧν ἔτεκες, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβάνόμενος τῆς
χειρὸς σου οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου ὧν
ἔψωσας. 19 Δύο ταῦτα ἀντικείμενά σοι· τίς συλ-
ληπθήσεται σοι; πτῶμα καὶ σύντριμμα, λιμός
καὶ μάχαира· τίς παρακαλέσει σε; 20 Οἱ υἱοί
σου οἱ ἀπορούμενοι, οἱ καθυδόντες ἐν' ἄκρῳ
πάσης ἐξόδου ὡς σευτλίων ἡμίεθον, οἱ πλήρεις
θυμοῦ Κυρίου, ἐκλελυμένοι διὰ Κυρίου τοῦ θεοῦ.
21 Διὰ τοῦτο ἄκουε τεταπεινωμένη καὶ μεθύουσα
οὐκ ἀπὸ οἶνου. 22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ θεός ὁ
κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ 'Ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρὸς
σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδῃ τοῦ θυ-
μοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἐτι πικρὸν αὐτό. 23 Καὶ
ὀψώ αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε
καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, οἳ εἶπαν τῷ ψυχῇ
σου Κύβητον ἵνα παρέλθωμεν· καὶ ἔθκας ἴσα τῇ
γῇ τὰ μῖσα σου ἐξω τοῖς παραπορευομένοις.

KEΦ. vβ.

1 'ΕΞΕΓΕΙΡΟΥ ἐξεγείρου Σιών, ἐνδύσαι τὴν
ισχύον σου Σιών, καὶ σὺ ἐνδύσαι τὴν δόξαν σου
'Ιερουσαλὴμ πόλις ἡ ἀγία· οὐκ ἐτι προστεθίσεται
διελθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίμητος καὶ ἀκάθαρτος.
2 'Εκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι, ἐάθισον
'Ιερουσαλὴμ, ἐκδύσαι τὸν δισμὸν τοῦ τραχήλου
σου ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιών. 3 "Ὅτι τὰδε
λέγει Κύριος Δωριάν ἐπράθητε, καὶ οὐ μετὰ ἀργυ-
ρίου λυτρωθήσεσθε. 4 Οὕτως λέγει Κύριος εἰς
Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροι-
κῆσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς 'Ασσυρίους βίβη ἤχθησαν·

ISAIAS, LI. LII.

11 Et nunc qui redempti sunt a Domino,
revertentur, et venient in Sion laudantes, et
lætitia sempiterna super capita eorum, gaudium
et lætitiā tenebunt, fugiet dolor et gemitus.
12 Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu ut
timeres ab homine mortali, et a filio hominis,
qui quasi fœnum ita arescet? 13 Et oblitus
es Domini factoris tui, qui tetendit cœlos, et
fundavit terram: et formidasti jugiter tota
die a facie furoris ejus qui te tribulabat, et
paraverat ad perdendum: ubi nunc est furor
tribulantis? 14 Cito venies gradiens ad ape-
riendum, et non interficiet usque ad inter-
necionem, nec deficiet panis ejus. 15 Ego
autem sum Dominus Deus tuus, qui conturbo
mare, et intumescent fluctus ejus: Dominus
exercituum nomen meum. 16 Posui verba
mea in ore tuo, et in umbra manus meæ pro-
texi te, ut plantes cœlos, et fundes terram: et
dicas ad Sion: Populus meus es tu. 17 Ele-
vare, elevare, consurge Jerusalem, quæ bibisti
de manu Domini calicem iræ ejus: usque ad
fundum calicis soporis bibisti, et potasti usque
ad fœces. 18 Non est qui sustentet eam ex
omnibus filiis, quos genuit: et non est qui
apprehendat manum ejus ex omnibus filiis,
quos enutrivit. 19 Duo sunt quæ occurre-
runt tibi: quis contristabitur super te? vas-
titas, et contritio, et fames, et gladius: quis
consolabitur te? 20 Filii tui projecti sunt,
dormierunt in capite omnium viarum, sicut
oryx illaqueatus: pleni indignatione Domini,
inreptione Dei tui. 21 Idcirco audi hoc
paupercula, et ebria non a vino. 22 Hæc
dicit dominator tuus Dominus, et Deus tuus,
qui pugnabit pro populo suo: Ecce tuli de
manu tua calicem soporis, fundum calicis
indignationis meæ, non adjicies ut bibas illum
ultra. 23 Et ponam illum in manu eorum,
qui te humiliaverunt, dixerunt animæ tuæ:
Incurvare, ut transeamus: et posuisti ut terram
corpus tuum, et quasi viam transeuntibus.

CAPUT LII.

1 CONSURGE, consurge, induere fortitudine
tua Sion, induere vestimentis gloriæ tuæ,
Jerusalem civitas sancti: quia non adjicies
ultra ut pertranseat per te incircumcisi et
immundus. 2 Excute de pulvere, consurge;
sede Jerusalem: solve vincula colli tui, captiva
filia Sion. 3 Quia hæc dicit Dominus: Gratis
venundati estis, et sine argento redime-
mini. 4 Quia hæc dicit Dominus Deus:
In Ægyptum descendit populus meus in
principio, ut colonus esset ibi: et Assur
absque ulla causa calumniatus est eum.

5 ועתה מה-לרפא נא-יהוה קר-לקח
עמי חנם משלן יהי-לילא נא-יהוה
וקמד קל-היום שמי מפאץ: 6 לבן ידע
עמי שמי לבן ביום הווא קרא-יהוה
הקדש הקני: 7 מה-פאיו על-הקריים
רגלי מבשר משמי שלום מבשר טוב
משמי: 8 ושובה אמר לציון קלה אלהיה:
9 קול צפחה קשוא קול יחזו ירגני כי עז
פעלי יראו בשוב יהוה ציון: 10 פצחו
רפני יחזו חרבות ירושלם כי נתם יהוה
עמו נאל ירושלם: 11 חשך יהוה את-
ירוש קדשו לעיני כל-הבונים וראו
כל-אפס-אפס את ושובה אלהיני:
12 סרי סרי צאו משם סמא אל-תצאו
צאו מהנחם חזרו לשאי קלי יהוה:
13 כי לא בחפזון חצאו ובכניסיה לא
חלכו כי-חלה לפניהם יהוה ומאפסם
אליו ישרא: 14 חנה ישפיל עבדי ירום
ונשא ונבה מאד: 15 פאשר שממו עליה
רבים כדמשחת מאיש כראחו והארו
מבני אדם: 16 בן נחל בנים רבים עליו
יהפצו מלכים פיהם כי אשר לאספר
להם ראו ואשר לא-שמעו ההבונים:

פרשה ננ:

1 מי האמין לשמענהו ירוש ויהוה
על-מי נגלה: 2 ויצל פיוהו לפניו
וכשרש מארץ צפה לא-תאר לו ולא חזר
ונראהו ולא-מראה ונקמהו: 3 נבזה
וחבל אישים איש מכאבות וידוע חלי
וכמסתר פנים מפני נבזה ולא חשבהו:
4 אכן חלני הוא נשא ומכאבני סבלם
ומנחני חשבהו נניע מנה אלהים
ומענה: 5 והוא מחלל מפשעיו מדא
מניחניו מוסר שלוהא עליו ובחבהו
כרסא-לנו: 6 בלנו כצאן חסני איש
לדרו פנינו ויהוה הפניע בו את עזו
פלנו: 7 נש ורוא געה וכל יפתח-פיו
כשח למבח יכל וברחל לבני גויה
נאלמה ולא יפתח פיו: 8 מעצר ומשפט
לקח ואת-דורו מי ושותם כי נניח
מארץ חים משמע עמי ננע למו:

5 Kai nūn tí iste ὦδε; τάδε λέγει Κύριος "Οτι
ιλήφθη ὁ λαός μου δωρεάν, θανυμάζετε καὶ ὁλολύ-
ζετε. Τάδε λέγει Κύριος Δε' ὑμᾶς διὰ παντός τὸ
ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι. 6 Διὰ
τοῦτο γινώσκειται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτὸς ὁ λαὸς, πάρειμι
7 Ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζο-
μένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ,
ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου λέγων
Σιών Βασιλεύσει σου ὁ θεός. 8 Ὅτι φωνὴ τῶν
φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἤμα εὐφραν-
θήσονται· ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς δῶνται,
ἡνίκα ἂν ἐλθῇ Κύριος τὴν Σιών. 9 Ῥηξάτω
εὐφροσύνην ἤμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤλυσεν
Κύριος αὐτὴν καὶ ἰβρύσατο Ἱερουσαλὴμ. 10 Καὶ
ἀποκαλύψει Κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ
ἐνώπιον πάντων τῶν ἰθνῶν, καὶ δῶνται πάντα
ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ
ἡμῶν. 11 Ἀπόστητε ἀπόστητε, ἐξέλθατε ἐκείθεν
καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄψθε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου
αὐτῆς, ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκεῦη Κυρίου. 12 Ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε οὐδὲ
φυγῇ πορεύσεσθε, προπορεύεται γὰρ πρότερος
ὑμῶν Κύριος καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς θεός
Ἰσραὴλ. 13 Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ
ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται σφόδρα. 14 Ὅν
τρόπον ἰσχυρίζονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξή-
σει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα
σου ἀπὸ νῦν ἀνθρώπων. 15 Οὕτω θαυμάσονται,
ἔθνη πολλὰ ἐν αὐτῇ, καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ
στόμα αὐτῶν· ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ
δῶνται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι.

ΚΕΦ. νγ'.

1 ΚΥΡΙΕ, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ
βραχίον Κυρίου τίνοι ἀπεκαλύφθη; 2 Ἀνηγγέ-
λαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ
διψώσῃ· οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῇ οὐδὲ δόξα. Καὶ
εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος,
3 Ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄμιμον καὶ ἐλείπον παρὰ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ
ὢν καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπίστραπται
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἡτιμάσθη καὶ οὐκ ἰλογίσθη.
4 Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν
ὀδυᾶται, καὶ ἡμεῖς ἰλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν
πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει. 5 Αὐτὸς δὲ
ἰτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμα-
λάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεία εἰρήνης
ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῇ μὴ λυπεῖται αὐτοῦ ἡμεῖς λάθμεν.
6 Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος
τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη καὶ Κύριος παρέδωκεν
αὐτόν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, 7 Καὶ αὐτὸς διὰ
τὸ κικαῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς
πρόβατον ἐπὶ σφαγῇ ἤχθη, καὶ ὡς ἄμνος
ἐναντίον τοῦ κείροντος ὄφινος, οὕτως οὐκ ἀνοί-
γει τὸ στόμα. 8 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις
αὐτοῦ ἦρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;
ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ
τῶν ἀνομῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον.

5 Et nunc quid mihi est hic, dicit Dominus:
quoniam ablatus est populus meus gratis?
Dominatores ejus inique agunt, dicit Dominus,
et jugiter tota die nomen meum blasphematur.
6 Propter hoc sciet populus meus nomen meum
in die illa: quia ego ipse qui loquebar, ecce
adsum. 7 Quam pulchri super montes pedes
annuntiantis et prædicantis pacem: annun-
tiantis bonum, prædicantis salutem, dicentis
Sion: Regnabit Deus tuus! 8 Vox specula-
torum tuorum: levaverunt vocem, simul lauda-
bunt: quia oculo ad oculum videbunt eum con-
verterit Dominus Sion. 9 Gaudete, et laudate
simul deserta Jerusalem: quia consolatus est
Dominus populum suum, redemit Jerusalem.
10 Paravit Dominus brachium sanctum suum
in oculis omnium gentium: et videbunt omnes
fines terræ salutare Dei nostri. 11 Recedite,
recedite, exite inde, pollutum nolite tangere:
exite de medio ejus, mundamini qui fertis vasa
Domini. 12 Quoniam non in tumultu exi-
bitis, nec in fuga properabitis: præcedet enim
vos Dominus, et congregabit vos Deus Israel.
13 Ecce intelliget servus meus, exaltabitur, et
elevabitur, et sublimis erit valde. 14 Sicut ob-
stupuerunt super te multi, sic inglorius erit
inter viros aspectus ejus, et forma ejus inter
filios hominum. 15 Iste asperget gentes
multas, super ipsum continebunt reges os
suum: quia quibus non est narratum de eo,
viderunt; et qui non audierant, contemplati
sunt.

CAPUT LIII.

1 QUIS credidit auditui nostro? et brachium
Domini cui revelatum est? 2 Et ascendet
sicut virgultum coram eo, et sicut radix de
terra sitiienti: non est species ei, neque decor:
et vidimus eum, et non erat aspectus, et deside-
ravimus eum: 3 Despectum, et novissimum
virorum, virum dolorum, et scientem infirmi-
tatem: et quasi absconditus vultus ejus et
despectus, unde nec reputavimus eum. 4 Vere
languores nostros ipse tulit, et dolores
nostros ipse portavit: et nos putavimus
eum quasi leprosum, et percussus a Deo
et humiliatum. 5 Ipse autem vulneratus
est propter iniquitates nostras, attritus est
propter scelera nostra; disciplina pacis nos-
træ super eum, et livore ejus sanati sumus.
6 Omnes nos quasi oves erravimus, unus-
quisque in viam suam declinavit: et posuit
Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.
7 Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit
os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et
quasi agnus coram tondente se obmutescet, et
non aperiet os suum. 8 De angustia, et de
judicio sublatus est: generationem ejus quis
enarrabit? quia abscissus est de terra viven-
tium: propter scelus populi mei percussi eum.

9 ויתן את־רשעים הקדו ואת־עשיר במהו
על לא־תקם עֲשׂוֹה וְלֹא מְרַחֵם בְּפִיו:
10 וַיִּחַן חֶפֶץ דָּפְאוֹ חֲחָלִי אֲמִתְשִׁים
אֲשֶׁל נִפְשׁוֹ יִרְאֶה גֶרֶע יִרְאֶה וְיָמִים
וְחֶפֶץ יִתֵּן בְּיָדוֹ יִצְלָח: 11 מַעֲמֵל נִפְשׁוֹ
יִרְאֶה וְשֹׁפֵעַ בְּדַעְתּוֹ יִצְחָק צִחָק עֲבָדֵי
לְרַבִּים וְעֹלֹתָם הֵיא וְיִסְפֵּל: 12 לֹא־
אֲחֻלְקֵלּוּ בְּרָבִים וְאֲת־עֲצוּמִים יִחַלֵּק
שָׁלָל פִּתְחַת אֲשֶׁר הִעֲרָה לְפָנָה נִפְשׁוֹ
וְאֲת־פְּשָׁעִים נִמְנָה וְהֵיא הַסְּאֲרָבִים לְשֹׂא
וְלִפְשָׁעִים וּפְּנִיעַ:

פרשה נד:

1 רָנִי עֲהָרָה לֹא גִלְדָה פִּצְחִי רָחֵם
וְנִחַלֵּל לֹא־תִלְחַח בְּרִבִּים בְּגִירָשׁוֹמֶקֶת
מִבְּנֵי כַעֲלָה אֲמָר יִחַן: 2 הִתְרַבִּי מְקוֹם
אֲהַלֵּךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנֹתֶיךָ וְשׂוֹ אֶל־תִּתְשָׁבִי
הַאֲרִיכִי מִתְלִיחַ וּיְחַלְקֶנָּה חֲנָנִי: 3 בְּרִבִּי
וְשִׁמְאוֹל תִּפְלָצִי וְיִרְעָדָה בִּוּמִים יִי־שׁ וְעִרִים
נִשְׁמֹת יוֹשִׁיבֵי: 4 אֶל־תִּירָאִי כִּי־לֹא תִבְזֹשִׁי
וְאֶל־תִּקְלָמִי כִּי־לֹא תִחְפְּרִי כִּי בָשָׂר
עֲלִיבִתָּה תִשְׁפָּחִי וְחִרְפַת אֶלְמִנְתָּה לֹא
הַזְכִּיר־עוֹד: 5 כִּי בָעֲלִיתָ עֲשֵׂה יִחַן
צִבְאוֹת שְׁמוֹ וְגִלְגָּל חֲדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי
כִּי־תִחַרֵּץ יִרְאֶה: 6 כִּי־כִאֲשֶׁר עֲזַבְתָּ
וַעֲצַבְתָּ רַחֵם תִּרְחֶם יִחַן וְאִשָּׁת נְעֻרִים
כִּי תִפְאֵם אֲמָר אֱלֹהֶיךָ: 7 בְּרַנֵּעַ הָסוּ
עֲזַבְתָּה וּבְרַחֲמִים בְּדוֹלִים אֲחַפְּצָה:
8 בְּשִׁפְחָה לְחֶסֶד הִסְתַּרְתִּי כִּי לֹא מִשָּׁה
וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶיךָ אֲמָר גִּלְגָּל יִחַן:
9 כִּי־רָמִי נָחָה לִי אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתִּי
מַעֲלֵר מִרְנָה עוֹד עֲלִי־חֶרֶץ בְּנִשְׁפַּעְתִּי
מִקְצָה עֲלִיתָ וּבְמִצְרָה: 10 כִּי תִחַרֵּם
לְמוֹשׁוֹ וְתִבְקָעוֹת תִּמְמַנְקָה וְחִסְדִּי מִמֶּנָּה
לֹא־יִמְשֹׁשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִכָּחֵשׁ אֲמָר
מִרְחָמָה יִחַן: 11 עֲנִיָּה תִעֲרָה
לֹא תִחַרֵּם חֲלָה אֲנִלִּי מִרְפִּיעַ בִּפְתָּה
אֲבָנִיתָ וְיִסְדַּתִּיךָ בִּסְפִירִים: 12 וְשִׁמְתִּי
כְּדָפִל שְׁמִשְׁתָּה וְשִׁעֲרֶהָ לְאֲבָנֵי אֲהָרָה
וְכָל־גִּבְלֶיהָ לְאֲבָנִי־חֶרֶץ: 13 וְכָל־בְּגָדָהּ
לְפִתִּי יִחַן וְהִבָּה שְׁלֹוִם בְּנִיָּה:
14 בְּצִדְקָה תִפְתָּגִי בְּחָמִי מַעֲשֶׂה כִּי־לֹא
תִיָּאִי וְתִשְׁחַחֵהָ כִּי לֹא־תִחַרֵּב אֱלִיךָ:

9 Καὶ δώσω τοὺς ποιητοὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς
αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου
αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἰποίησεν, οὐδὲ δόλον ἐν
τῷ στόματι αὐτοῦ. 10 Καὶ Κύριος βούλεται
καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς· ἰδὼν δὴ περὶ
ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὀψεται σπῆρμα μακρό-
βιον· καὶ βούλεται Κύριος ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ
πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, 11 Δεῖξαι αὐτῷ φῶς
καὶ πλάσαι τῇ συνίσει, δικαιῶσαι δίκαιον ἐν δου-
λεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς
ἀνοίσει. 12 Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει
πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σπύλα· ἀνθ' ὧν
παριδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς
ἀνόμοις ἡγοίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν
ἀνῆνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παριδόθη.

KEF. LV.

1 ΕΥΦΡΑΝΕΤΗΤΙ στείρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον
καὶ βοήσον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα·
εἶπε γὰρ Κύριος. 2 Πλάτυνον τὸν τόπον τῆς
σκηνῆς σου καὶ τῶν αὐλαῶν σου, πῆξον, μὴ
φείσῃ, μάκρυνον τὰ σχοινοῖσμά σου, καὶ τοὺς
πασσάλους σου κατίσχυσον, 3 Ἐπεὶ εἰς τὰ δεξιὰ καὶ
τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον· καὶ τὸ σπέρμα σου ἐθνη
κληρονομήσει, καὶ πόλεις ἡρημωμένας κατοικεῖς.
4 Μὴ φοβοῦ ὅτι κατασχύνῃς, μὴδὲ ἐντραπῆς ὅτι
ὠνειδίσθης, ὅτι αἰσχύνῃ αἰώνιον ἐκλήσῃ, καὶ
ὄνειδος τῆς χρείας σου οὐ μὴ μνησθήσῃ ἐτι.
Ὁ ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε, Κύριος Σαβαώθ ὄνομα
αὐτοῦ· καὶ ὁ ῥυσάμενός σε, αὐτὸς θεὸς Ἰσραὴλ,
πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται. 6 Οὐχ ὡς γυναῖκα
καταλειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον ἐκλήκε σε ὁ
Κύριος, οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισσημένην·
εἶπεν ὁ θεὸς σου. 7 Χρόνον μικρὸν κατέλιπόν
σε, καὶ μετ' ἡλίου μεγάλου ἡλεῖσω σε· 8 Ἐν
θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ
σοῦ, καὶ ἐν ἡλείῳ αἰωνίῳ ἡλεῖσω σε· εἶπεν ὁ
ῥυσάμενός σε Κύριος. 9 Ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ
ἐπὶ Νῶε τοῦτο μοί ἐστι, καθότι ὥμοσα αὐτῷ ἐν
τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, τῇ γῇ μὴ θυμωθῆσθαι ἐπὶ σοὶ
ἐτι, μὴδὲ ἐν ἀπειλῇ σου 10 Τὰ ὄρη μεταστή-
σονται, οὐδ' οἱ βουνοὶ σου μετακινήσονται·
οὕτως οὐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ σοὶ ἔλεος ἐκλείψει, οὐδὲ
ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστή· εἶπε
γὰρ ἔλεός σου Κύριε. 11 Ταπεινὴ καὶ ἀκατά-
στατος οὐ παρελήθης· ἰδοὺ ἐγὼ ἐτοιμάζω σοὶ
ἀνθρακα τὸν λίθον σου, καὶ τὰ θεμέλιά σου
σάφειρον, 12 Καὶ θήσω τὰς ἰπάλξεις σου
ἱασπιν, καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλου,
καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους ἐλεκτούς. 13 Καὶ
πάντας τοὺς υἱούς σου διδασκούς θεοῦ, καὶ
ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου. 14 Καὶ ἐν
δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ· ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου,
καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος οὐκ ἔγγιεί σοι.

9 Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro
morte sua; eo quod iniquitatem non fecerit,
neque dolus fuerit in ore ejus. 10 Et Dominus
voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit
pro peccato animam suam, videbit semen
longævum, et voluntas Domini in manu ejus
dirigetur. 11 Pro eo quod laboravit anima
ejus, videbit et saturabitur: in scientia sua
justificabit ipse justus servus meus multos, et
iniquitates eorum ipse portabit. 12 Ideo dis-
pertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia,
pro eo quod tradidit in mortem animam suam,
et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata
multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

CAPUT LIV.

1 LAUDA sterilis quæ non parit: decanta
laudem, et hinni quæ non pariebas: quoniam
multi filii desertæ magis quam ejus quæ habet
virum, dicit Dominus. 2 Dilata locum ten-
torii tui, et pelles tabernaculorum tuorum
extende, ne parcas: longos fac funiculos tuos,
et clavos tuos consolida. 3 Ad dexteram enim
et ad lævam penetrabis: et semen tuum gentes
hereditabit, et civitates desertas inhabitabit.
4 Noli timere, quia non confunderis, neque
erubescas: non enim te pudebit, quia con-
fusionis adolescentiæ tuæ oblivisceris, et op-
probrii viduitatis tuæ non recordaberis am-
plius. 5 Quia dominabitur tui qui fecit te,
Dominus exercituum nomen ejus: et redemp-
tor tuus sanctus Israel, Deus omnis terræ
vocabitur. 6 Quia ut mulierem derelictam
et mœrentem spiritu vocavit te Dominus, et
uxorem ab adolescentia abjectam, dixit Deus
tuus. 7 Ad punctum in modico dereliqui te,
et in miserationibus magnis congregabo te.
8 In momento indignationis abscondi faciem
meam parumper a te, et in misericordia sem-
piterna misertus sum tui: dixit redemptor
tuus Dominus. 9 Sicut in diebus Noe istud
mihi est, cui juravi ne inducerem aquas Noe
ultra supra terram: sic juravi ut non irascar
tibi, et non increpem te. 10 Montes enim
commovebuntur, et colles contremiscent: mise-
ricordia autem mea non recedet a te, et fœdus
paciæ meæ non movebitur: dixit miserator tuus
Dominus. 11 Paupercula tempestate convulsa,
absque ulla consolatione. Ecce ego sternam
per ordinem lapides tuos, et fundabo te in
sapphiris, 12 Et ponam jaspidem propugna-
cula tua: et portas tuas in lapides sculptos,
et omnes terminos tuos in lapides deside-
rables: 13 Multos filios tuos doctos a
Domino; et multitudinem paciæ filiis tuis.
14 Et in justitia fundaberis: recedo procui
a calumnia, quia non timebis: et a
pavore, quia non appropinquabit tibi.

15 כִּן בְּיָד נִגְדָה אֶפְסָס מֵאֲחֵי מִיָּגֶר אֶתְּךָ
עַל־יָדָה יִפּוֹל : 16 הִן אֶתְּכִי בְּרֵאחֵי קִדְשׁ
לִפְנֵי בָּאֵשׁ פָּחָם וּמִצְרִיָּא כִּלִּי לְמַעֲשֶׂהָ
וְאֶתְּכִי בְּרֵאחֵי מִשְׁחִית לְחַבֵּל : 17 כִּלִּי
כִּלִּי יוֹעֵר עַל־יָדָה לֹא יִצְלַח וְכִלִּי לְשׁוֹן
תְּהוֹם־אֶתְּךָ לְמַשְׁפָּט תִּרְשָׁעִי אֶתְּ
נִחַלְתָּ עֲבָדִי יְהוָה וְצִדְקָתְךָ מֵאֲחֵי
בְּאִיחֻדָּה :

פרשה נה :

1 והיו כל־צמא לבד לפנים ואשר אורלו
בסוף לבד שברו ואכלו וקבו שברו
בזוֹמֶתְךָ וּבְזוֹמֶתְךָ מִחֵיר גֵּן וְחֶלֶב :
2 לָמָּה תִּשְׁקַלְרֶלְקָה בְּזוֹמֶתְךָ וְיִקְרַעְכֶּם
בְּזוֹמֶתְךָ לְשִׁבְעָה שְׁמֵעִי שְׁמֵעִי אֵלִי
וְאֶתְּכִי לִבִּי וְחֵרֶפְךָ בְּצִדְקָתְךָ : 3 הִנֵּה
אֲזַנְכֶם וְלִבְךָ אֵלִי שְׁמֵעִי וְחֵרֶפְךָ בְּצִדְקָתְךָ
וְאֶתְּכִי לִבְךָ בְּרִית עוֹלָם חֲסִידִי דָּהָר
הַמִּמְּקִים : 4 הִן עַד לְאֶפְסָס נִתְּחִי נִגְדָה
וּמִצְרִיָּא לְאֶפְסָס : 5 הִן יוֹי לְאֶתְּכִי מִתְּחִי
וְיִוִּי לְאֶתְּכִי אֶתְּכִי גִרְעָה לְמַעַן יְהוָה
אֶתְּכִי וְלִתְּכִי יִשְׂרָאֵל כִּי פֶּתַח :
6 דְּרָשׁוּ יְהוָה בְּהַצְרָהּ וּבְהַצְרָהּ בְּהַצְרָהּ
קָרִיב : 7 יִשְׁעֵי דְרָשׁוּ דְרָשׁוּ וְאֵשׁ אֲנִי
מִשְׁבָּחִי וְשִׁבְּ אֶתְּכִי אֶתְּכִי וְיִתְּכִי
וְאֶתְּכִי אֶתְּכִי כִּי־יִתְּכִי לְסִלִּיחַ : 8 כִּי לֹא
מִשְׁבָּחִי מִשְׁבָּחִי וְלֹא דְרָבָה
דְּרָבָה נֶאֱמָר יְהוָה : 9 כִּי־יִתְּכִי שְׁמֵעִי מִשְׁבָּחִי
כִּן בְּרֵאחֵי דְרָבָה מִדְּרָבָה וּמִשְׁבָּחִי
מִשְׁבָּחִי יִתְּכִי : 10 כִּי פֶּתַח יִתְּכִי הַשֵּׁם
וְהַשֵּׁם מִרְשָׁתִּי וְשִׁבְּ לֹא שִׁבְּ
כִּי אֶתְּכִי אֶתְּכִי אֶתְּכִי וְהוֹלִיחָהּ
וְהַצְמִיחָה וְהוֹלִיחָהּ וְהוֹלִיחָהּ לְאֶתְּכִי :
11 כִּן יְהוָה דְּרָבָה אֶתְּכִי נֶאֱמָר מִשְׁבָּחִי לְאֶתְּכִי
אֵלִי רִגְחָה כִּי אֶתְּכִי אֶתְּכִי אֶתְּכִי חֲסִידִי
וְהַצְלִיחָה אֶתְּכִי שְׁלֵחָתִי : 12 כִּי־יִתְּכִי
חֲסִידִי וּבְשִׁלּוֹם תִּתְּכִי חֲסִידִי וְהַצְמִיחָה
יִשְׁרָאֵל לְפִנְיָהּ רִשָּׁה וְכִלִּי־עַצִּי הַשֵּׁם
יִמְחַדְרָהּ : 13 תִּתְּכִי חֲסִידִי גִרְעָה
כִּדְשׁ תִּתְּכִי חֲסִידִי גִרְעָה חֲסִידִי וְהוֹלִיחָהּ
לְיִתְּכִי לְשֵׁם לְאֶתְּכִי עוֹלָם לֹא יִתְּכִי :

15 Ἴδὸν προσήλυτοι προσελιύσονται σοι δι' ἱμοῦ,
καὶ παροικήσουσί σοι καὶ ἐπὶ σὲ καταφύξονται.
16 Ἴδὸν ἰγὼ ἔκτισά σε, οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν
ἀνθράκας καὶ ἐκφίρων σκεῦος εἰς ἔργον· ἰγὼ δὲ
ἔκτισά σε οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθεῖραι. 17 Πᾶν
σκεῦος σκευαστὸν ἐπὶ σὲ οὐκ εὐδώσω· καὶ πᾶσα
φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν, πάντας
αὐτοὺς ἡγτήσεις, οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν
αὐτῇ. Ἔστι κληρονομία τοῖς θεραπεύουσιν Κύριον,
καὶ ὑμεῖς ἑσταθὲ μοι δίκαια, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. νε'.

1 Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἰφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι
μὴ ἔχετε ἀργύριον βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ
φάγετε ἀνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στήαρ.
2 Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν
οὐκ εἰς πλησμονήν; ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε
ἀγαθά, καὶ ἐντυφώσῃ ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.
3 Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν καὶ ἱσακολουθήσατε
ταῖς ὁδοῖς μου· ἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν
ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν δια-
θήκην αἰώνιον, τὰ ὅσα Δαυὶδ τὰ πιστά. 4 Ἴδὸν
μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἰδὼκα αὐτόν, ἀρχοντα καὶ
προστάσαντα ἔθνεσιν. 5 Ἐθνη δὲ οὐκ οἶδασί σε
ἱπικαλίσονται σε, καὶ λαοὶ οἱ οὐκ ἐπίστανταί σε
ἐπὶ σὲ καταφύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ θεοῦ
σου τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἰδόξασέ σε. 6 Ζητή-
σατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὗρίσκειν αὐτόν
ἱπικαλίσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἰγγίξῃ ὑμῖν, 7 Ἀπο-
λίπῃτε τὸ ἀσιβῆς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ
ἀνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ
Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, ὅτι ἐπὶ πολλὴ ἀφίσει τὰς
ἁμαρτίας ὑμῶν. 8 Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαι μοῦ
ὥσπερ αἱ βουλαι ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν
αἱ ὁδοὶ μοῦ, λέγει Κύριος. 9 Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ
οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδὸς μοῦ
ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν
ἀπὸ τῆς διανοίας μοῦ. 10 Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ
ὕετός ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπο-
στραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἔκτεκῃ καὶ
ἐκπλαστήσῃ, καὶ ὀψ' σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ
ἄρτον εἰς βρώσιν, 11 Οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου δ'
ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ
ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἡθέλησῃ, καὶ εὐδώσω
τὰς ὁδοὺς σου καὶ τὰ ἐντάλματά μου. 12 Ἐν
γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδα-
χθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται
προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα
τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις, 13 Καὶ ἀντὶ
τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυκάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς
κονύλης ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κύριος
εἰς ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

15 Ecce accola veniet, qui non erat mecum,
advena quondam tuus adjungetur tibi.
16 Ecce ego creavi fabrum sufflantem in igno
prunas, et proferentem vas in opus suum, et
ego creavi interfectorem ad disperdendum.
17 Omne vas, quod fictum est contra te,
non dirigetur : et omnem linguam resistantem
tibi in iudicio, iudicabis. Hæc est hereditas
servorum Domini : et justitia eorum apud me,
dicit Dominus.

CAPUT LV.

1 OMNES sitientes venite ad aquas : et qui
non habetis argentum, properate, emite, et
comedite : venite, emite absque argento, et
absque ulla commutatione vinum et lac.
2 Quare appenditis argentum non in panibus,
et laborem vestrum non in saturitate? Audite
audientes me, et comedite bonum, et delecta-
bitur in crassitudine anima vestra. 3 Inclinate
aurem vestram, et venite ad me : audite, et
vivet anima vestra, et feriam vobiscum pactum
sempiternum, misericordias David fideles.
4 Ecce testem populis dedi eum, ducem ac
præceptorem gentibus. 5 Ecce gentem, quam
nesciebas, vocabis : et gentes, quæ te non
cognoverunt, ad te current propter Dominum
Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificavit
te. 6 Querite Dominum, dum inveniri potest :
invokeate eum, dum prope est. 7 Derelinquat
impie viam suam, et vir iniquus cogitationes
suas, et revertatur ad Dominum, et miserebitur
ejus, et ad Deum nostrum : quoniam multus
est ad ignoscendum. 8 Non enim cogitationes
meæ, cogitationes vestræ : neque viæ vestræ,
viæ meæ, dicit Dominus. 9 Quia sicut exal-
tantur cæli a terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ
a viis vestris, et cogitationes meæ a cogitationi-
bus vestris. 10 Et quomodo descendit imber,
et nix de cælo, et illuc ultra non revertitur,
sed inebriat terram, et infundit eam, et germi-
nare eam facit, et dat semen serenti, et panem
comedenti : 11 Sic erit verbum meum, quod
egredietur de ore meo : non revertetur ad mo-
vacuum, sed faciet quæcumque volui, et pro-
sperabitur in his, ad quæ misi illud. 12 Quia
in lætitia egrediemini, et in pace deduce-
mini : montes et colles cantabunt coram vobis
laudem, et omnia ligna regionis plaudent manu.
13 Pro salicunca ascendet abies, et pro urtica
crescet myrtus : et erit Dominus nominatus in
signum æternum, quod non auferetur.

1 צא אֶמֶר יְהוָה שְׁמִרָה מִשְׁפָּט וְעֶשֶׂה
צְדָקָה בְּיָדֶיךָ וְשִׁוְעָתִי לִבּוֹא וְצִדְקָתִי
לְהִגָּלוֹת: 2 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה-לָאֵת
יְבֹרָכֶם יִחְנַנְךָ כִּי שְׁמִרָה שְׁבַח מִחֲלָלִי
וְשִׁמְרָה יְדֹ מַעֲשֵׂוֹת כְּלֶדֶס: 3 וְאֶל-יִמְרָה
בְּיָדֶיךָ הַפְּלִיגָה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר הַבְּבִל
וּבְדִילְכִי יְהוָה מַעַל עָמֹ וְאֶל-יִמְרָה
הַפְּרִים הֵן אֲנִי עָץ יָבֵשׁ: 4 בְּרִכָּה
אֶמֶר יְהוָה לְפָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ
אֶת-שְׁבִרֹתַי וְיִקְהָרוּ בְּאֲשֶׁר חֲפָצְתִי
וּמְחִזְקִים בְּבְרִיתִי: 5 וְנִחַתִּי לָהֶם בְּבְרִיתִי
וּבְחֻמֹּתַי יְדֹ וְשֵׁם שׁוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת
שֵׁם עוֹלָם אֶמְדִּלּוּ אֲשֶׁר לֹא יִבָּרֵךְ:
6 וּבְגֵן הַעֲבָר הַפְּלִגִים עַל-יְהוָה לְשִׁרְרוֹ
וּלְאַהֲבָה אֶת-שֵׁם יְהוָה לְהִתְרוֹ לוֹ
לְעַבְדִּים כְּלֶ-שְׁמִרָה שְׁבַח מִחֲלָלִי וּמְחִזְקִים
בְּבְרִיתִי: 7 וּבְקִיּוּמוֹתֵי אֶל-תֵּר מְדֻשִׁי
וּשְׁפִחֹתֵי בְּבִיר הַפְּלִיגִי עוֹלָתֵי-הֶם
וּבְחִיתֵיהֶם לְרָצוֹן עַל-מִזְבְּחִי כִּי בִיתִי
בֵּית-הַתְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים: 8 נָא
אֲדַע יְהוָה מִמָּוֶצֶא נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד
אֶהְיֶה עָלֶיךָ לְנִהְיָיו: 9 כָּל חֵיתוֹ שֶׁנִּי
אֶחָד לְאַכֹּל כְּלִי-חַיּוֹת בְּיָמֶיךָ:
10 וְצֹא עוֹרִים כָּלֵם לֹא תִדְעוּ כָּלֵם כְּלָבִים
אֲלֵסִים לֹא יִכְלֹו לְנִפְחֵ חַיִּים שְׂכָבִים
אֲחִבֵּי לָנִים: 11 וְהַכְּלָבִים עֲזִי-גִשֵׁשׁ לֹא
יִדְעוּ שְׂכָבָה וְתַפַּח רַעִים לֹא יִדְעוּ חֲבִין
כָּלֵם לְדַרְכֵם כִּי אֵישׁ לְבָבְךָ מְקַדְּחִי:
12 אֶחָד אֶחָד-הֵן וְנִסְבָּא שְׁמִרָה וְיִתְרוֹ
כִּיחַ יוֹם מִחֵר גָּדוֹל יִתֵּר מְאֹד:

1 הַצְדִּיק אֶכָּר וְאִין אֵישׁ שֵׁם עַל-לֵב
וְאֶנְשֵׁי-חֶסֶד בְּאַסְפִּים בְּאִין מִכִּין בְּרִמְסָג
הַרְצָה בְּאַסְפִּי הַצְדִּיק: 2 וְכִי אֵשׁ
נִחְמוֹ עַל-מִשְׁבֹּתֵהֶם חִלָּה נִחְמוֹ:
3 וְאַתֶּם תִּרְבִּי-הֶעָרָה בְּגֵן עֲלֶיךָ זָרַע
מִתְּחִלָּה וְתִתְּנָה: 4 עַל-מִי הַתְּלַעֲזָנוּ
עַל-מִי תִרְחִיבוּ כִּי תִמְאַרְכוּ לְשׁוֹן
הַלֹּא-אֶתֶם יִלְדֵי-שָׂשׁ זָרַע שְׁמִרָה:

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Φυλάσσετε κρίσιν καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην· ἤγγικε γὰρ τὸ σωτήριόν μου παραγίνεισθαι, καὶ τὸ θέλος μου ἀποκαλυφθῆναι. 2 Μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα, καὶ ἀνθρώπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσει τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν, καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἀδικα. 3 Μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκεείμενος πρὸς Κύριον Ἀφορεῖ με ἄρα Κέριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος ὅτι ξύλον ἐγὼ εἰμι ξηρόν. 4 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς εὐνούχοις Ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου καὶ ἐκλείωνται ἂ ἐγὼ θέλω καὶ ἀντίκωνται τῆς διαθήκης μου, 5 Δώσω αὐτοῖς ἐν τῇ οἰκῇ μου καὶ ἐν τῇ τείχει μου τόπον ὀνομαστόν, κρείττω οὖν καὶ θυγατέρων, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει. 6 Καὶ τοῖς ἀλλογενεῖσι τοῖς προσκεείμενοις Κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας, καὶ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου, 7 Εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἐφφραῶ αὐτοὺς ἐν τῇ οἰκῇ τῆς πρὸςευχῆς μου· τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ αἱ θυαίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου. Ὁ γὰρ οἶκος μου οἶκος πρὸςευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, 8 Εἶπε Κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι συνάξω ἐν αὐτὸν συναγωγὴν. 9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε φάγετε, πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. 10 Ἴδετε ὅτι ἐκτετύφλωνται πάντες, οὐκ ἔγνωσαν, κύνες ἱνοὶ οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν, ἰνυπνιαζόμενοι κοίτην, φλοῦντες νυστάζει. 11 Καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῷ ψυχῷ, οὐκ εἰδότες πλησμονήν· καὶ εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες συνέσιν, πάντες ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν, ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ [ἀπ'] ἄκρου αὐτοῦ. 12 Δεῦτε, λάβωμεν οἶνον καὶ οἶνοφλυγῶμεν μέθην, καὶ ἔσται τοιαύτη ἡμέρα αἵριον, μεγάλη περισσῶς σφόδρα].

1 ἸΑΕΤΕ ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ. Ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἤρται ὁ δίκαιος· 2 Ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφή αὐτοῦ, ἥρται ἐκ τοῦ μίσου. 3 Ὑμεῖς δὲ προσαγγέγετε ὧδε, υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνῃς· 4 Ἐν τίνι ἐνεγρυψήσατε; καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἔχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὑμεῖς ἐστέ τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον;

1 Hæc dicit Dominus: Custodite iudicium, et facite iustitiam: quia juxta est salus mea ut veniat, et iustitia mea ut reveletur. 2 Beatus vir, qui facit hoc, et filius hominis, qui apprehendet istud: custodiens sabbatum ne polluat illud, custodiens manus suas ne faciat omne malum. 3 Et non dicat filius advenæ, qui adhæret Domino, dicens: Separatione dividet me Dominus a populo suo. Et non dicat eunuchus: Ecce ego lignum aridum. 4 Quia hæc dicit Dominus eunuchis: Qui custodierint sabbata mea, et elegerint quæ ego volui, et tenuerint fœdus meum: 5 Dabo eis in domo mea, et in muris meis locum, et nomen melius a filiis et filiabus: nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit. 6 Et filios advenæ, qui adhærent Domino, ut colant eum, et diligant nomen ejus, ut sint ei in servos: omnem custodientem sabbatum ne polluat illud, et tenentem fœdus meum: 7 Adducam eos in montem sanctum meum, et lætificabo eos in domo orationis meæ: holocausta eorum, et victimæ eorum placebunt mihi super altari meo: quia domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis. 8 Ait Dominus Deus, qui congregat dispersos Israel: Adhuc congregabo ad eum congregatos ejus. 9 Omnes bestię agri venite ad devorandum, universæ bestię saltus. 10 Speculatores ejus cæci omnes, nescierunt universi: canes muti non valentes latrare, videntes vana, dormientes, et amantes somnia. 11 Et canes impudentissimi nescierunt saturitatem: ipsi pastores ignoraverunt intelligentiam: omnes in viam suam declinaverunt; unusquisque ad avaritiam suam a summo usque ad novissimum. 12 Venite, sumamus vinum, et impleamur ebrietate: et erit sicut hodie, sic et cras, et multo amplius.

1 JUSTUS perit, et non est qui recogitet in corde suo: et viri misericordiæ colliguntur, quia non est qui intelligat: a facie enim malitiæ collectus est justus. 2 Veniat pax, requiescat in cubili suo qui ambulavit in directione sua. 3 Vos autem accedite huc filii auguratrici, semen adulteri, et fornicariæ. 4 Super quem lusistis? super quem dilatastis os, et ejecistis linguam? numquid non vos filii scelesti, semen mendax?

הפחמים באלים פתח פלעץ רעגו
שחמני תולדים בפחלים פתח סעמי
הפחלים: פחלמרגחל חלמון תם תם
גורלה גסלחם ששבת גסח העלית
מנחה תעל אלה אפחם: על חרצלה
ונשא שמם משבבך גסשם עלית
לזבח זבח: ואחר חללה וחמון
שמת זכרוןך פי מאתי גלית ותעלי
הרחבת משבבך ותכרחלך מחם
אחבת משבבך ת חיות: ותשרי
לחלה בשמן ותרכי רחוק ותשלחי
צליה ערמרחך ותשפילי עד-שואל:
10 פרב דרבה לעת לא אחרת נואש
חית דה קצאת עלינו לא חלית:
11 ואחרי דאנת ותרלי פי חכזבי ואחרי
לא זכרת לא-שמת על-לבך חלא אמי
מחשח ונעלם ואחרי לא תירא: 12 אמי
אני צדקהך ואתימצעהך ולא ויעליהך:
13 בוצעהך וצליהך קפציה ואחרי-פלם
ישארהך יקח חבל ותחוסה בי
יחל-ארץ ויירש תר חדשי: 14 ואני
כל-סלסל פפירנהך קרמו מקשול מדנה
עמי: 15 כי כל ארץ גס ונשא
שקו על ותדוש שמו מרם ותדוש אשון
ואת-דפלא ושכל-דחם לתחיות רחם
שפלים ולתחיות לב נדפאים: 16 כי לא
לעולם ארוב ולא לגסח אקציה פריות
מלפני יעשח ונשמות אמי עשיתי:
17 בצלן בצעו הצפתי ואקרו חסתר
ואקצח וקלח שובב בדה לבו: 18 דרבו
ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלח נחמים
לו ולמבליו: 19 בורא גוב שפתים
שלים שלום לרחוק ולקרוב אמי ותח
ורפאתיו: 20 ותדשעים פים נגד פי
השקט לא יוכל ויגרשו מיניו רפש
ומיט: 21 אין שלום אמי אלו
לרשעים:

פרשה נח:

1 קרא בגרון אלי-תחשח פשוך חכם
חלה ותד לעמי פשעם ולבית יעקב
חפאחם: ואחרי יום יום ירשון נדעת
דרבי יחפציו פנוי אשר-צדקה עשה
ומשפט אלו לא עזב ושאלני
מפטר-צדק תרברר אלוים יחפציו:

5 Οἱ παρακαλοῦντες εἰδῶλα ὑπὸ δένδρα δασεία, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀνά μίσον τῶν πετρῶν; 6 Ἐκείνη σου ἡ μερίς, οὗτός σου ὁ κληρος, κἀκείνους ἐξίχας σπονδὰς καὶ τούτοις ἀνιχνεῖας θυσίας· ἐπὶ τούτοις οὖν οὐκ ὀργισθήσῃς; 7 Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ μετώρῳ, ἐκεῖ σου ἡ κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνέβιβσας θυσίας σου, 8 καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας μνημόσυνά σου· φων ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῇς, πλείον τι ἔξεις; ἡγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ, 9 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ' αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἵκοισης τοὺς μακρὰν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπίστους κρίσεις ὑπὲρ τὰ ὄριά σου, καὶ ἱταπεινώθης ἕως θῆου. 10 Ταῖς πολυδοξίαις σου ἱκοίσῃς, καὶ οὐκ εἶπας Πάυσσαι, ἰσχύουσα ὅτι ἔπραξας ταῦτα, διὰ τοῦτο οὐ κατεδύθης μου σύ. 11 Τίνα εὐλαβηθεῖσα ἰφοβήθης, καὶ ἰψύσω με καὶ οὐκ ἰμνήσθης, οὐδὲ θλαβίς με εἰς τὴν διάνοιαν οὐδὲ εἰς τὴν καρδίαν σου; καὶ ἐγὼ σε ἰδὼν παρορώ, καὶ ἐμὲ οὐκ ἰφοβήθης. 12 καὶ ἐγὼ ἰπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὰ κακά σου, ἃ οὐκ ὠφελήσει σε. 13 Ὅταν ἀνάβοήσῃς, ἐξελεύσασάν σε ἐκ τῆ θλίψεως σου· τοὺς γὰρ πάντας ἀνέμος λήψεται καὶ ἀποίοι καταγίς. Οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτίσονται γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, 14 καὶ ἱροῦσι καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδοὺς, καὶ ἀρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου. 15 Τάδε λέγει ὁ ἔψιστος ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα, ἅγιος ἐν ἁγίοις ὄνομα αὐτοῦ, ἔψιστος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, καὶ ὀλιγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν, καὶ διδοὺς ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν. 16 Οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἰκδικήσω ὁμᾶς, οὐδὲ διὰ παντὸς ὀργισθήσῃμι ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἵποισα. 17 Δι' ἀμαρτίαν βραχύ τι ἠλύπησα αὐτόν, καὶ ἐπάταξα αὐτόν καὶ ἀπίστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἠλυπήθη, λέγει ὁ ἔψιστος ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. 18 Τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἰώρακα, καὶ ἱασάμην αὐτόν καὶ παρεκάλεσα αὐτόν, καὶ ἰδῶκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινήν, 19 εἰρήνην ἐπ' εἰρήνην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἰγγύς οὖσι. καὶ εἶπε Κύριος Ἰάσωμαι αὐτούς. 20 Οἱ δὲ ἀδικοὶ ἐλυθωσισθήσονται καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ δυνήσονται. 21 Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβίσιν, εἶπει ὁ θεός.

KEΦ. נח.

1 'ANABOHEON ἐν ἰσχυῖ καὶ μὴ φέισ, ὡς σάλπιγγι ὕψωσον τὴν φωνήν σου, καὶ ἀνάγγεilon τῷ λαῷ μου τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακώβ τὰς ἀνομιὰς αὐτῶν. 2 Ἐμὲ ἡμίραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσιν, καὶ γινώναί μου τὰς ὁδοὺς ἱπθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύνης πεποιηκώς καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλείπειν· αἰτοῦσίν με νῦν κρίσιν δικαίαν, καὶ ἰγγίζουσιν θεῷ ἱπθυμοῦσι,

5 Qui consolamini in diis subter omne lignum frondosum, immolantes parvulos in torrentibus, subter eminentes petras? 6 In partibus torrentis pars tua, hæc est sors tua: et ipsis effudisti libamen, obtulisti sacrificium. Numquid super his non indignabor? 7 Super montem excelsum et sublimem posuisti cubile tuum, et illuc ascendisti ut immolares hostias. 8 Et post ostium, et retro postem posuisti memoriale tuum: quia juxta me discooperuisti, et suscepisti adulterum: dilatasti cubile tuum, et pepigisti cum eis fœdus: dilexisti stratum eorum manu aperta. 9 Et ornasti te regi unguento, et multiplicasti pigmenta tua. Misisti legatos tuos procul, et humiliata es usque ad infernos. 10 In multitudine viæ tuæ laborasti: non dixisti: Quiescam: vitam manus tuæ invenisti, propterea non rogasti. 11 Pro quo sollicita timuisti, quia mentita es, et mei non es recordata, neque cogitasti in corde tuo? quia ego tacens, et quasi non videns, et mei oblita es. 12 Ego annuntiabo justitiam tuam, et opera tua non proderunt tibi. 13 Cum clama-veris, libere te congregati tui, et omnes eos auferet ventus, tollet aura. Qui autem fiduciam habet mei, hereditabit terram, et possidebit montem sanctum meum. 14 Et dicam: Viam facite, præbete iter, declinate de semita, auferte offendicula de via populi mei. 15 Quia hæc dicit Excelsus, et sublimis habitans æternitatem: et sanctum nomen ejus in excelsis et in sancto habitans, et cum contrito et humili spiritu: ut vivificet spiritum humilium, et vivificet cor contritorum. 16 Non enim in sempiternum litigabo, neque usque ad finem irascar: quia spiritus a facie mea egredietur, et flatus ego faciam. 17 Propter iniquitatem avaritiæ ejus iratus sum, et percussi eum: abscondi a te faciem meam, et indignatus sum: et abiit vagus in via cordis sui. 18 Vias ejus vidi, et sanavi eum, et reduxi eum, et reddidi consolationes ipsi, et lugentibus ejus. 19 Creavi fructum laborum pacem, pacem ei, qui longe est, et qui prope, dixit Dominus, et sanavi eum. 20 Impii autem quasi maris fervens, quod quiescere non potest, et redundant fluctus ejus in conculcationem et lutum. 21 Non est pax impiis, dicit Dominus Deus.

CAPUT LVIII.

1 CLAMA, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, et annuntia populo meo scelera eorum, et domui Jacob peccata eorum. 2 Me etenim de die in diem quæerunt, et scire vias meas volunt: quasi gens, quæ justitiam fecerit, et judicium Dei sui non dereliquerit; rogant me judicia justitiæ: appropinquare Deo volunt.

3 לָמַח צִמְכוּ וְלֹא רִאִיתִי עֲרִינוּ נִפְשָׁנוּ
וְלֹא הִגַּע חֵן בְּיָמֶיךָ תִּמְצָאֵנוּ חֶסֶד
וְכִלְ-עֲצָבֵיכֶם תִּהְיֶה נִגְשָׁנוּ : 4 הֵן לָרֵב וּמִצָּח
תִּצְוָנוּ וְלִחְזֹת בְּאֲנֻחַ רָשָׁע לֹא-תִצְוָנוּ
כִּי־יִום לְחֲשֹׁמֵיץ בְּמָרוֹם קוֹלְכֶם : 5 הִקְנֹחַ
יִהְיֶה צִוֹּם אֲבָחָהּ וְיִום עֲצוֹת אֲדָם
נִפְשׁוֹ תִלְכֹּף בְּאֲנָחוֹ רִאשׁוֹ וְשָׁח וְאָפַל
וְיָצִיעַ תִּלְוָה תִּקְרָא-צִוֹּם וְיִום רָצוֹן לִיחְזֹחַ :
6 תִּלְוָה זֶה צִוֹּם אֲבָחָהּ פִּתְחֵה חֲצֻצוֹת
רָשָׁע חֲסֵר אֲנָחוֹת מוֹטָה וְשִׁלְחָ רִצְצִים
חֲפָשִׁים וְכִלְ-מוֹטָה תִּתְקַח : 7 תִּלְוָה
כָּרָם לָרֹעַב לְחֵמָה וְגַעְגָּעִים מִיָּדַי תִּבְרִיא
בֵּית כִּירְתָּהּ עָרֹם וְכִסְיוֹ וּמִפְשָׁתָהּ
לֹא תִתְעַלֵּם : 8 הֵן יִקְרַע פֶּשֶׁלֶל אֲוִלָּהּ
וְאֲרָבָהּ מִהֶבֶה תִּצְמַח וְהִלָּח לְפָנֶיהָ
צִלְהָ קִבֹּר יִהְיֶה יִסְפָּה : 9 הֵן תִּקְרָא
יִהְיֶה גִעְלָה תִּשְׁמַע וְיִמָּר חֲגִי אִסְתָּקִיר
מִתְקַח מוֹפָח שְׁלַח אֲצָפֵעַ וּדְבַר-אֶחָד :
10 וְהִפֵּק לָרֹעַב נִפְשׁוֹ וְגַעַשׁ גַּעְזָה תִּשְׁמַע
וְזָרַח בְּחֹשֶׁךְ אֲוִלָּהּ וְאֲפִלְתָּה פִּצְחֵיהֶם :
11 וְהִקְנֹחַ יִהְיֶה תִּמְיֹד וְחֲשֹׁמֵיץ בִּצְחָצְחוֹת
נִפְשָׁם וְעֲצָמֵיהֶם תִּחְלִיץ וְחִיָּהּ פִּגְנֵה רִזָּה
וְכִמוֹצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִכְבֹּדוּ מִיָּמִיו :
12 וּבְנֵי מִמּוֹה חֲרִבּוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר-
דָּוָר תִּתְקוֹמַם וְהָאָה לֵךְ גִּזְרֵי פֶרֶץ מִשׁוֹבֵב
תִּתְיָחוּ לְשִׁבְתָּ : 13 אִם-תִּשָּׁבֵב מִשְׁפָּחָהּ
רִבְלָה עֲשׂוֹת חֲפָצֶיהָ בְּיָמֶיךָ וְהִלָּח
לְשִׁבְתָּ עָגָל לְחִדּוֹשׁ יִהְיֶה מִבְּרָד וּבִבְרָתוֹ
מִעֲשׂוֹת דִּרְכֵּיהָ מִמִּצְוֹת חֲפָצֶיהָ וְדָבָר דָּבָר :
14 הֵן תִּתְעַנֵּב עַל-יִתְדוֹת וְחֲרִפְתָּהּ עַל-
בְּמֹתֶיהָ אֲרָץ וְהִתְעַלְתָּה גְּחִלָּה וְעַתָּה
אֲבִיחַ פִּי פִי יִהְיֶה דְבָר :

פרשה נט :

1 הֵן לֹא-תִקְרָא יִתְיָחוֹת מִחֻשִׁיעַ
וְלֹא-תִבְרָא אֲנָחַי מִשְׁמֹעַ : 2 פִּי אִם-
עוֹלֵהֶיכֶם חֵן מִבְּרָלִים בִּיגְלָם לְבִן
אֲלֹהֵיכֶם וְחֲשָׁאוֹתֶיכֶם הִסְתִּיר עֵינָם
מִפָּנֶיךָ מִשְׁמֹעַ : 3 פִּי כִבְיָכֶם בְּנִלְוִי
כִּדְם וְאֲצָפֹתֶיכֶם בְּעֵינֵי שִׁתְּרוֹתֶיכֶם
דְּבַר-שִׁחַר לְשׁוֹנֵכֶם עוֹלָה תִּתְקַח :

3 Λίγοντες τί ὅτι ἰηστειύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες ;
ἱταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνωσ ;
ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὐρίσκετε
τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ὑποχείριους
ὑμῶν ὑπονύσσετε. 4 Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας
νηστεύετε καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνα τί
μοι νηστεύετε ὡς σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ
τὴν φωνὴν ὑμῶν ; 5 Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν
ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινῶν ἀνθρώπων τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, οὐδ' ἂν κάμψης ὡς κρίκον τὸν
τράχηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃς.
οὐδ' οὕτω καλῶσετε νηστείαν δεκτὴν. 6 Οὐχὶ
τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος, ἀλλὰ
λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλιὰς
βιβαίων συναλλαγμάτων, ἀπόστειλε τεθραυσμένους
ἐν ἀφίσει, καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἀδικον διάσπα.
7 Διάθρουπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πτω-
χοὺς ἀστίγους εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἵαν ἰδῇς
γυμνόν, περιβάλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκίων τοῦ σπέρ-
ματός σου οὐχ ὑπερόψῃ. 8 Τότε ῥαγήσεται πρῶ-
τον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ,
καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη
σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστέλει σε· 9 Τότε
βοήσῃς, καὶ ὁ θεὸς εἰσακούσεται σου, ἔτι λαλοῦντός
σου ἐρεῖ ἰδοὺ πάρειμι. Ἐὰν ἀφίλῃς ἀπὸ σοῦ
σύνδεσμον καὶ χεροτονίαν καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ,
10 Καὶ δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου,
καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἱμπλήσῃς, τότε ἀνα-
τελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου
ὡς μεσημβρία, 11 Καὶ ἔσται ὁ θεός σου μετὰ
σοῦ διὰ παντός· καὶ ἱμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπι-
θυμῇ ἡ ψυχὴ σου, καὶ τὰ ὀσῶτά σου πιανθήσεται,
καὶ ἔσται ὡς κήπος μεθύων καὶ ὡς πηγὴ ἥν μὴ
ἐξίλιπεν ὕδωρ· 12 Καὶ οἰκοδομηθήσονται σου αἱ
ἐρημοὶ αἰῶνιοι, καὶ ἔσται τὰ θεμέλιά σου αἰῶνια
γενεὴν γενεαῖς· καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν,
καὶ τὰς τριβούους σου ἀνὰ μέσον παύσεις. 13 Ἐὰν
ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων
τ. ὅ μὴ ποιῇς τὰ θελήματα σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἀγίᾳ, καὶ καλῶσεις τὰ σάββατα τριπλερά, ἅγια τῷ
θεῷ, οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, οὐδὲ λαλή-
σεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου, 14 Καὶ
ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ Κυρίῳ, καὶ ἀναβιβάζσει σε ἐπὶ
τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ψωμῇ σε τὴν κληρονομίαν
Ἰακώβ τοῦ πατρὸς σου· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου
ἐλάλησε ταῦτα.

ΚΕΦ. νθ'.

1 ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σωσαι ;
ἢ ἱβάρυνε τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι ;
2 Ἀλλὰ τὰ ἀμαρτήματα ὑμῶν διστῶσιν ἀνὰ
μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ
τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν ἀπίστρεψε τὸ πρόσωπον
αὐτῷ ὑμῶν τοῦ μὴ ἰλεῖσαι. 3 Αἱ γὰρ χεῖρες
ὑμῶν μολυσμέναι αἵματι, καὶ οἱ δάκτυλοι
ὑμῶν ἐν ἀμαρτίαις, τὰ δὲ χεῖλη ὑμῶν ἐλάλησαν
ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ.

3 Quare jejunavimus, et non aspexisti : hu-
miliavimus animas nostras, et nescisti ? Ecce
in die jejunii vestri invenitur voluntas vestra,
et omnes debitores vestros repetitis. 4 Ecce
ad lites et contentiones jejunatis, et percutitis
pugno impie. Nolite jejunare sicut usque ad
hanc diem, ut audiat in excelso clamor vester.
5 Numquid tale est jejunium quod elegi, per
diem affligere hominem animam suam ? num-
quid contorquere quasi circulum caput suum,
et saccum et cinerem sternere ? numquid istud
vocabis jejunium, et diem acceptabilem Do-
mino ? 6 Nonne hoc est magis jejunium,
quod elegi ? dissolve colligationes impietatis,
solve fasciculos deprimentes, dimitte eos qui
confracti sunt, liberos, et omne onus dirumpe.
7 Frange esurienti panem tuum, et egenos
vagosque induc in domum tuam : cum videris
nudum, operi eum, et carnem tuam ne de-
spexeris. 8 Tunc erumpet quasi mane lumen
tuum, et sanitas tua citius oriatur, et antebit
faciem tuam justitia tua, et gloria Domini
colliget te. 9 Tunc invocabis, et Dominus
exaudiet : clamabis, et dicet : Ecce adsum ; si
abstuleris de medio tui catenam, et desieris
extendere digitum, et loqui quod non prodest.
10 Cum effuderis esurienti animam tuam, et
animam afflictam repleveris, oriatur in tene-
bris lux tua, et tenebrae tuae erunt sicut
meridies. 11 Et requiem tibi dabit Dominus
semper, et implebit splendoribus animam tuam,
et ossa tua liberabit, et eris quasi hortus irri-
guus, et sicut fons aquarum, cujus non deficient
aquae. 12 Et aedificabuntur in te deserta
saeculorum : fundamenta generationis et gene-
rationis suscitabis : et vocaberis aedificator
sepium, avertens semitas in quietem. 13 Si
averteris a sabbato pedem tuum, facere
voluntatem tuam in die sancto meo, et voca-
veris sabbatum delicatum, et sanctum Domini
gloriosum, et glorificaveris eum dum non facis
vias tuas, et non invenitur voluntas tua, ut
loquaris sermonem : 14 Tunc delectaberis
super Domino, et sustollam te super altitu-
dines terrae, et cibabo te hereditate Jacob
patris tui : os enim Domini locutum est.

CAPUT LIX.

1 ECCE non est abbreviata manus Domini
ut salvare nequeat, neque aggravata est
auris ejus ut non exaudiat : 2 Sed iniqui-
tates vestrae diviserunt inter vos et Deum
vestrum, et peccata vestra absconderunt
faciem ejus a vobis ne exaudiret. 3 Manus
enim vestrae pollutae sunt sanguine, et digiti
vestri iniquitate : labia vestra locuta sunt
mendacium, et linqua vestra iniquitatem fatur.

4 אִי-יִחְיֶה בְּדָרָה וְאִין נִשְׁמָה בְּאִמְרָה
בְּמִוֶּחַ עַל-תַּחֲוֵה וְדַבָּר-שׁוֹן חָרוּ עָמַל
וְהוֹלִיד אֶנּוּ : 5 בִּיָּצִי עֲצָעוֹנִי בְּחֶעֱד וְחֶנִּי
עֲבָדִישׁ נֶאֱרָנִי הָאֵבֶל מְבַצִּיחֶם נְמוֹת
וְהַגִּדְהָה הַבֶּקֶע אֶעֱצֶה : 6 קְהִיחֶם
לֹא-יִחְיֶה לְבָד וְלֹא יִחְפֹּס בְּמַעֲשֵׂיהֶם
מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם וְעַל חֶמֶס בְּכַתְּיָהֶם :
7 וְגִלְיָהֶם לְבַע יִרְצֶה וְיִמְחָרוּ לְשִׁפְחָה
גְּהִי מִחֲשָׁבוֹתֵיהֶם מִחֲשָׁבוֹת אֶנּוּ שֶׁד וְשֶׁבֶר
בְּמַסְלֹחֶם : 8 הִדְרָה שְׁלוֹם לֹא יִדְעֶה וְאִין
מִשְׁפָּט בְּמַעֲגָלָהֶם נְהִיבֹתֵיהֶם עֲקָשׁוֹ לֵאמֹר
כֹּל הָרָחָק כִּי לֹא יָדַע שְׁלוֹם : 9 עַל-פִּנּוֹ
רַחֵם מִשְׁפָּט מִפְּנֵי וְלֹא תִשְׁתַּנֵּי עֲדָהָה
נִהְיָה לְאוֹר וְהַחֲדִישָׁה לְנִהְיָה בְּאִפְסָלוֹת
נִהְיָה : 10 נִבְשָׁשׁוּ כַּעֲרִים לְחֵר וְכִאֵין
עֵינִים נִבְשָׁשׁוּ כְּשֶׁלֹּא בְּצִהָלִים כְּשֶׁשָׁה
בְּאִפְסָלִים כְּמֹתֵיהֶם : 11 גִּחְמָה כְּדָבִיר
כְּשֶׁלֹּא וְכִינִיָּה חֲנֹף נִהְיָה נִהְיָה לְמִשְׁפָּט
וְאִין לִישׁוּעָה רַחֲמָה מִפְּנֵי : 12 כִּי-יִבְרֹכֶה
כְּשֶׁעֵינִי נִהְיָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה עֲבָדָה כְּנִי
כִּי-יִשְׁעֵנִי אֶתְנֶה וְעַל-תְּנִי וְדַעֲנֶם :
13 כְּשֶׁשָׁה וְכִשֶׁשׁ בִּידֵיחָה וְנִסְכֹּג מֵאֲחֵר
אֶתְנֶה וְדַבָּר-עֲשֶׂה וְכִי חָרוּ וְחֵנִי מִלֵּב
דְּבַר-שֶׁהָרָה : 14 וְחֶסֶד אֲחֹרֵי מִשְׁפָּט וְעֲדָהָה
מִרְחֹק תַּעֲבֹד כִּי-שֶׁשָׁה כִּי-חֹבֵל אֶתְנֶה
וְכִלְקָה לֹא-תִוְכַל לְבֹא : 15 וְתִחִי קִמְמָה
נִהְיָה וְכִי מִרַע מִשְׁתַּלְלֵל יִהְיֶה
וְיִרַע בְּעֵינֵי כִי-אֵין מִשְׁפָּט : 16 וְיִרָא
כִּי-אֵין אִישׁ וְיִשְׁתַּחֲוֶה כִי-אֵין מִפְּנֵי
וְיִשְׁעֵה לֹא יִרְעֶה וְעֲדָהָה תִּיא מִכְּבָדָהָה :
17 וְיִלְכָּשׁ עֲדָהָה כְּשֶׁלֹּא וְכִי-כֹעַ יִשְׁעָה
כִּי-אֵין וְיִלְכָּשׁ כְּנִיָּה נִהְיָה תִּלְכָּשׁת׃ וְנִעַם
כְּמַעֲלֵי חֶמֶס : 18 כְּעַל גְּמֻלוֹת כְּעַל
יִשְׁלָם חֶמֶס לְעֵדֵי וְגָמֹל לְאִיבֵי לְאִיִּם
גְּמֹל יִשְׁלָם : 19 וְיִירָא מִפְּנֵי אֶת-שֶׁשׁ
יִהְיֶה וּמִפְּנֵי-שֶׁשׁ אֶת-כְּבוֹדוֹ כִּי-יִבְרֹא
כְּכֹהֵל לִי רַחֵם יִהְיֶה לְסֶכֶח כֹּו : 20 וְכִי
לְצִיּוֹן גִּזְלָה וְלִשְׁכָּה כְּשֶׁשָׁה בְּעֶזְרָה נֶאֱמַר
יִהְיֶה : 21 וְאִין נֶאֱמַר כִּי-תִי אֲחֵרֵם אֶמֶר
יִהְיֶה רַחֲמֵי אֶמֶר עַל-יָדִי וְדַבָּרִי אֶשְׁמָחֵה
כִּי-תִי לֹא-יִמְאֹשׁ מִפְּנֵי וּמִפְּנֵי יִרְעֶה וּמִפְּנֵי
יִרַע וְיִרְעֶה אֶמֶר יִהְיֶה מִפְּנֵי וְעַל-עֲוֹלָם :

4 Οὐθεις λαλεῖ δικαιοσύνην, οὐδὲ ἐστὶ κρίσις ἀληθινή· πεποιθήσιν ἐπὶ ματαιοῖς καὶ λαλοῦσι κενά, ὅτι κούουσιν πόνον καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν. 5 Ὡς δὲ σπιδων ἐβήξαν, καὶ ἰστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν, καὶ ὁ μέλλων τῶν ὧν αὐτῶν φαγεῖν συντρίψας ὑβριον εὔρε καὶ ἐν αὐτῷ βασιλῆσκον. 6 Ὁ ἰσθὺς αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβύλωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἔργα ἀνομίας. 7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρίχουσι, ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν διαλογισμοὶ ἀπὸ φόνων· σύντριμμα καὶ θαλαίπωρα ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. 8 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἶδασιν, καὶ οὐκ ἐστὶ κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμένοι δὲ διοδεύουσι, καὶ οὐκ οἶδασιν εἰρήνην. 9 Διὰ τοῦτο ἀπίστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη· ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἰγένετο αὐτοῖς σκότος, μέιναντες αὐγὴν ἐν ἁωρῇ περιέπλησαν. 10 Ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον, καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι, καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες στενάξουσιν, 11 Ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστέρα ἅμα πορεύονται· ἀνεμείναμεν κρίσιν καὶ οὐκ ἐστὶ σωτηρία, μακρὰν ἀφίστηκεν ἀφ' ἡμῶν. 12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἵναντιον σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντίστησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἐγνωμεν. 13 Ἡσειβήσαμεν καὶ ἵψυσάμεθα, καὶ ἀπίστημεν ὀπισθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἠλαλήσαμεν ἀδικα καὶ ἡπειθήσαμεν, ἐκόμεν καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδικίας, 14 Καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφίστηκεν· ὅτι κατηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, καὶ δι' εὐθείας οὐκ ἰδύναντο διελθεῖν. 15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἤρται, καὶ μετίστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνίνα· καὶ εἶδε Κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις. 16 Καὶ εἶδε καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ, καὶ κατενόησε καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληφόμενος, καὶ ἡμύνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἱστηρίσατο. 17 Καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ περιέβαλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως, καὶ τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. 18 Ὡς ἀνταποδῶσων ἀνταποδοσὶν δυνεῖδος τοῖς ὑπεναντίοις. 19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ δνομα Κυρίου, καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ δνομα τὸ ἐνδοξον· ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυρίου, ἥξει μετὰ θυμοῦ. 20 Καὶ ἥξει ἐνεκεν Σιών ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. 21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἱμοῦ διαθήκη, εἶπε Κύριος· τὸ πνεῦμα τὸ ἰπὸν ὃ ἵστιν ἐπὶ σοί, καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου, εὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματος σου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματος σου· εἶπε γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

4 Non est qui invocet justitiam, neque est qui judicet vere : sed confidunt in nihilo, et loquuntur vanitates : conceperunt laborem, et pepererunt iniquitatem. 5 Ova aspidum ruperunt, et telas aranearum texuerunt : qui comederit de ovis eorum, morietur : et quod confotum est, erumpet in regulum. 6 Telae eorum non erunt in vestimentum, neque operientur operibus suis : opera eorum opera inutilia, et opus iniquitatis in manibus eorum. 7 Pedes eorum ad malum currunt, et festinant ut effundant sanguinem innocentem : cogitationes eorum cogitationes inutiles : vastitas et contritio in viis eorum. 8 Viam pacis nescierunt, et non est iudicium in gressibus eorum ; semitae eorum incurvae sunt eis : omnis qui calcet in eis, ignorat pacem. 9 Propter hoc elongatum est iudicium a nobis, et non apprehendet nos justitia ; expectavimus lucem, et ecce tenebrae : splendorem, et in tenebris ambulavimus. 10 Palpavimus sicut caeci parietem, et quasi absque oculis attrectavimus : impegimus meridie quasi in tenebris, in caliginosis quasi mortui. 11 Rugiemus quasi ursi omnes, et quasi columbae meditantes gememus ; expectavimus iudicium, et non est ; salutem, et elongata est a nobis. 12 Multiplicatae sunt enim iniquitates nostrae coram te, et peccata nostra responderunt nobis ; quia scelera nostra nobiscum, et iniquitates nostras cognovimus, 13 Peccare et mentiri contra Dominum : et aversi sumus ne iremus post tergum Dei nostri, ut loqueremur calumniam et transgressionem : concepimus, et locuti sumus de corde verba mendacii. 14 Et conversum est retrorsum iudicium, et justitia longe stetit : quia corrui in platea veritas, et equitas non potuit ingredi. 15 Et facta est veritas in oblivionem : et qui recessit a malo, praedae patuit : et vidit Dominus, et mala apparuit in oculis ejus, quia non est iudicium ; 16 Et vidit quia non est vir : et aporiatus est, quia non est qui occurrat : et salvavit sibi brachium suum, et justitia ejus ipsa confirmavit eum. 17 Indutus est justitia ut lorica, et galea salutis in capite ejus : indutus est vestimentis ultionis, et opertus est quasi pallio zeli. 18 Sicut ad vindictam quasi ad retributionem indignationis hostibus suis, et vicissitudinem inimicis suis : insulis vicem reddet. 19 Et timebunt qui ab occidente, nomen Domini : et qui ab ortu solis, gloriam ejus : cum venerit quasi fluvius violentus, quem spiritus Domini cogit : 20 Et venerit Sion redemptor, et eis qui redeunt ab iniquitate in Jacob, dicit Dominus. 21 Hoc foedus meum cum eis, dicit Dominus : Spiritus meus, qui est in te, et verba mea, quae posui in ore tuo, non recedent de ore tuo, et de ore seminis tui, et de ore seminis seminis tui, dicit Dominus, amodo et usque in sempiternum.

י קומי אורי פריבא אלהך וקבד
יהוה עליה זרח : פריבא חושך
וכסח ארץ נערפל לאפים ועליה יצח
יהוה וקבדו עליה גרמא : והלכי
גוים לאלהך ומלכים לנחא זרחא : שא
קבי עליה וראי שלם נחצצי באגלה
בניו מרחוק נבא ובנחנה ערצד
תמנח : אה תראי ונחנה ופחד ורחב
לבך פריבא עליה תמון זכ תיל
גוים נבא לה : שפעת גמלים תכסה
בכרי מדון ועיפה שלם משבא נבא זרח
ובוכד ופאח ותחלות יהוה ובשרו :
ז כל-צאן מדר תקבצו לה אילי נביות
ישתתקו עלי על-דבון מנחלי גבר
תפארתו אפאר : מראלה קעב תעפנה
וכיונים אל-ארכותיהם : פירלי אנים
תהו ונאיות תשיש בראשנה להביא
בניו מרחוק כספם וזהבם אתם לשם
יהוה אלהיה ולתרוש ישראל פי פארה :
י ובני בגרבך תומתה ומלכותה
ישתתקו פי כחצפי היתיה ובצונ
תמתה : ופחורו שפכה תמיד יומם
וגילה לא יפגרו להביא אליה תיל גוים
ומלכותה נחיתים : פרתיו ותמפלכה
אשר לא יעבדה יאבדו ונחיתם הרב
תחבב : פכדור הלבנון אליה נבא
ברוש תדתר ותאשר ונחיו לפאל מקום
מקדשי ומקום רגלי אבד : והלכו
אלה שחורו בני מצנה ותשתתקו על-
פפות רגליה כל-מנאחה ותרא לה עיר
יהוה ציון קדוש ישראל : פחת
היותה צונבה ושנאח ואין עובר ושמתה
לנחיו עלם משוש דוד ודוד : ונחנה
חלב גוים ושד מלכים תנחיו ונדעת
פראני יהוה מושלך ונאליה אביר נחב :
יז פחת הפחשת אביא נחב ותחת
הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת
ותחת האבנים ברזל ושמתו פהרה
שלים ונבשית צדקה : לא-ישמע
עוד חסב פארץ שד ושבר בנבליה
וקראת ושיעח תומתה ושפחה תהלי :

1 ΦΩΤΙΖΟΥ φωρίζου 'Ιερουσαλήμ, ἡκει γάρ σου
τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατίταλκεν.
2 'Ιδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη·
ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ
ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται· 3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς
τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῷ λαμπρότητί σου.
4 Ἀρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε συνη-
μένα τὰ τέκνα σου· ἦκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου
μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθή-
σονται. 5 Τότε ὄψῃ, καὶ φοβήσῃς καὶ ἐκστήσῃ
τῷ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης
καὶ ἰθῶν καὶ λαὸν. Καὶ ἔξουσὶ σοι 6 Ἀγγέλοι
καμήλων, καὶ καλύψουσὶ σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ
Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβὰ ἔξουσιν φέροντες χρυσίον,
καὶ λίβανον οἶσους, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου
εὐαγγελιοῦνται· 7 Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ
συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαϊὼθ ἔξουσιν, καὶ
ἀνεκχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου,
καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται.
8 Τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περι-
στεραὶ σὺν νοσοῖς ἐπ' ἐμὲ; 9 Ἐμεῖ αἱ νῆσοι
ἐπέμειναν καὶ πλοῖα θαρσὶν ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ
τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἀργυρον καὶ τὸν χρυσὸν
αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἔγιον,
καὶ διὰ τὸ τὸν ἄγιον τοῦ 'Ισραὴλ ἐνδοξον εἶναι.
10 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου,
καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ
γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἡγά-
πησά σε. 11 Καὶ ἀνοικθήσονται αἱ πύλαι σου
διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται,
εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύνανται ἰθῶν καὶ βασιλεῖς
αὐτῶν ἀγομένους. 12 Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασι-
λεῖς οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι ἀπολοῦνται, καὶ
τὰ ἔθνη ἱρημίᾳ ἱρημωθήσεται. 13 Καὶ ἡ δόξα
τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἔξει ἐν κυκαρίσῳ καὶ
πέτρῃ καὶ κέδρῳ ἅμα δουξάσαι τὸν τόπον τὸν
ἅγιόν μου. 14 Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοι-
κότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων
σε, καὶ κληθήσῃ πόλις Σιών ἁγίου 'Ισραὴλ·
15 Διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλειμμένην καὶ
μεμνημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ θήσω σε
ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.
16 Καὶ θηλάσεις γάλα ἰθῶν, καὶ πλοῦτον βασι-
λέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων
σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε θεὸς 'Ισραὴλ. 17 Καὶ
ἀντὶ χαλκοῦ οἶσω σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρου
οἶσω σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων οἶσω σοι χαλ-
κόν, ἀντὶ δὲ λίθων σίδηρον. Καὶ δώσω τοὺς
ἀρχοντας σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου
ἐν δικαιοσύνῃ· 18 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἐν
ἀδικίᾳ ἐν τῷ γῆ σου, οὐδὲ σύντριμμα οὐδὲ τάλαι-
πωρία ἐν τοῖς ὅροις σου, ἀλλὰ κληθήσεται σωτή-
ριον τὰ τείχη σου, καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα.

1 Surge, illuminare, Jerusalem, quia venit
lumen tuum, et gloria Domini super te orta est.
2 Quia ecce tenebre operient terram, et caligo
populos: super te autem orietur Dominus, et
gloria ejus in te videbitur. 3 Et ambula-
bunt gentes in lumine tuo, et reges in splendore
ortus tui. 4 Leva in circuitu oculos tuos, et
vide: omnes isti congregati sunt, venerunt
tibi: filii tui de longe venient, et filiae tuæ de
latere surgent. 5 Tunc videbis, et afflues,
mirabitur et dilatabitur cor tuum, quando
conversa fuerit ad te multitudo maris, forti-
tudo gentium venerit tibi. 6 Inundatio
camelorum operiet te, dromedarii Madian et
Epha: omnes de Saba venient, aurum et thus
deferentes, et laudem Domino annuntiantes.
7 Omne pecus Cedar congregabitur tibi, arietes
Nabaioth ministrabunt tibi: offerentur su-
per placabili altari meo, et domum majestatis
meæ glorificabo. 8 Qui sunt isti, qui ut nubes
volant, et quasi columbæ ad fenestras suas?
9 Me enim insulæ expectant, et naves maris
in principio, ut adducam filios tuos de longe;
argentum eorum, et aurum eorum cum eis
nomini Domini Dei tui, et sancto Israel, quia
glorificavit te. 10 Et ædificabunt filii pere-
grinorum muros tuos, et reges eorum mini-
strabunt tibi: in indignatione enim mea
percussi te: et in reconciliatione mea misertus
sum tui. 11 Et aperientur portæ tuæ jugiter:
die ac nocte non claudentur, ut afferatur ad te
fortitudo gentium, et reges earum adducantur.
12 Gens enim et regnum, quod non servierit
tibi, peribit: et gentes solitudine vastabuntur.
13 Gloria Libani ad te veniet, abies et buxus,
et pinus simul, ad ornandum locum sancti-
ficationis meæ; et locum pedum meorum
glorificabo. 14 Et venient ad te curvi filii
eorum, qui humiliaverunt te, et adorabunt
vestigia pedum tuorum omnes qui detrahebant
tibi, et vocabunt te civitatem Domini, Sion
sancti Israel. 15 Pro eo quod fuisti dereliota,
et odio habita, et non erat qui per te transiret,
ponam te in superbiam sæculorum, gaudium
in generationem et generationem: 16 Et
suges lac gentium, et mamilla regum lactaberis,
et scies quia ego Dominus salvans te, et re-
demptor tuus fortis Jacob. 17 Pro ære
afferam aurum, et pro ferro afferam argen-
tum; et pro lignis æs, et pro lapidibus fer-
rum: et ponam visitationem tuam pacem,
et præpositos tuos justitiam. 18 Non au-
dietur ultra iniquitas in terra tua, vastitas
et contritio in terminis tuis, et occupabit
salus muros tuos, et portas tuas laudatio.

19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יום
ולבנה ללילה לא יאיר לך והיה לך
יהיה לאור עולם ואלהיה לתפארתך :
20 לא יקרא עוד שמך ויהיה לא יאמר
כי יהיה יהיה לך לאור עולם ושלמי
ימי אלה : 21 ועמך בלם צדיקים
לעולם ירשו ארץ גזר משפט מעשה דני
להתפאר : 22 חקבון יהיה לאלה וחסעיר
לני צדק אגן יהיה בעתה ויהיה :

פרשה ס :

1 ויהי אדני יהיה עלי לען משח
יהיה אמי לבשר עניים שלחני לחבש
לנשברי לב להרא לשבוי דוד ולמאמרים
פחדתם : 2 להרא שנתרצון ליהיה
יום גמל לאלהיה לנחם קל-אלים :
3 לשם לאלה ציון לתת להם פאר
פחת אפר שמן ששון פחת אכל מעט
תחלה פחת רים פחת וקרא להם
אלי הדרך מעט יהיה להתפאר : 4 וקב
חרבות עולם שמחות ראשנים וקוממו
וחדשו ערי חרב שמחות דור דור :
5 וצמחי זרים ורעי צאנכם ובני גר
אברהם ושרים : 6 ואם פהג יהיה
תקראי משחתי אלהיה ואמר להם תל
פיהם תלכלכלו בבכרותם תתעמרו : 7 פחת
בשחכם משח וכלחך ירפו חלקם לבן
בארץ משח ירשו שמחת עולם
תתנה להם : 8 כי אגן יהיה אלה
משפט שגא גול בעולם ונתתי פעלתם
באמרו ובקרי עולם שמחות להם :
9 ונתעצו בפניהם ורעם וצאצאיהם בתוך
העצים קל-ראיהם ופיריהם כי הם זרע
בהם יהיה : 10 שוש אשוי ביהיה
תל נפשי באלהי כי חלבישני בגרי
ישע מעיל צדקה ועממי פחתו וכתו
פאר וכפלה מעדח בליה : 11 כי בארץ
תוציא צמחה ובגנה ורעיהם תצמיח
בן אדני יהיה וצמיח צדקה ותחלה
נגד קל-חיות :

19 Καὶ οὐκ ἔσται σοι ἔτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας,
οὐδὲ ἀνατολὴν σελήνης φωτεῖ σου τὴν νύκτα, ἀλλ'
ἔσται σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ θεὸς δόξα
σου. 20 Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, καὶ ἡ σε-
λήνη σοι οὐκ ἐκλείψει· ἔσται γὰρ σοι Κύριος φῶς
αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ
πίνθους σου. 21 Καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος,
δι' αἰῶνος κληρονομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσσω τὸ
φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν. 22 Ὁ
ὀλιγοστός ἔσται εἰς χιλιάδας, καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς
ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω
αὐτούς.

ΚΡΘ. ξα'.

1 ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ εἵνεκεν ἐχρυσί-
με εὐαγγελισσάσθαι πτωχοῖς, ἀπείσταλκέ με ἰάσα-
σθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρῶσαι
αἰχμαλώτους ἄφαισι καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,
2 Καλεῖσαι ἰνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν
ἀνταποδόσεως, παρακαλεῖσαι πάντας τοὺς πενθοῦν-
τας, 3 Δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών αὐτοῖς δόξαν
ἀντὶ σποδοῦ, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσιν,
καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ
κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου
εἰς δόξαν. 4 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἱρήμους αἰώνιας,
ἐξηρημωμένας πρότερον ἰξαναστήσουσι, καὶ και-
νιοῦσι πόλεις ἱρήμους, ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς.
5 Καὶ ἤξουσιν ἄλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρό-
βατά σου καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπελοφυγοί·
6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ
θεοῦ, ἰσχυρὸν ἰθὺν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ
αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. 7 Οὕτως ἐκ δευτέρως
κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος
ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. 8 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ
ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ
ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίους,
καὶ διαθήκη αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. 9 Καὶ
γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ
τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὄρῳ
αὐτοὺς ἐπιγινώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα
ἐὺλογημένον ὑπὸ θεοῦ, 10 Καὶ εὐφροσύνη εὐφραν-
θήσονται ἐπὶ Κύριον. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου
καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης, ὥς νυμφίῳ περιέθηκε μοι
μίτραν, καὶ ὥς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.
11 Καὶ ὥς γῆν ἀβέουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ
ὥς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ
Κύριος Κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἰναντίον
πάντων τῶν ἰθύνων.

19 Non erit tibi amplius sol ad lucendum per
diem, nec splendor lunæ illuminabit te: sed
erit tibi Dominus in lucem sempiternam, et
Deus tuus in gloriam tuam. 20 Non occidet
ultra sol tuus, et luna tua non minuetur: quia
erit tibi Dominus in lucem sempiternam et
complebuntur dies luctus tui. 21 Populus
autem tuus, omnes justī, in perpetuum here-
ditabunt terram, germen plantationis meæ,
opus manus meæ ad glorificandum. 22 Mini-
mus erit in mille, et parvulus in gentem fortis-
simam: ego Dominus in tempore ejus subito
faciam istud.

CAPUT LXI.

1 SPIRITUS Domini super me, eo quod
unxerit Dominus me: ad annuntiandum man-
suetis misit me, ut mederer contritis corde, et
prædicarem captivis indulgentiam, et clausis
apertionem: 2 Ut prædicarem annum placabilem
Domino, et diem ultionis Deo nostro: ut
consolarem omnes lugentes: 3 Ut ponerem
lugentibus Sion: et darem eis coronam pro
cinere, oleum gaudii pro luctu, pallium laudis
pro spiritu mœroris: et vocabuntur in ea fortes
justitiæ, plantatio Domini ad glorificandum.
4 Et ædificabunt deserta a sæculo, et ruinas
antiquas erigent, et instaurabunt civitates
desertas, dissipatas in generationem et genera-
tionem. 5 Et stabunt alieni, et pascent
pecora vestra: et filii peregrinorum agricolæ
et vinitores vestri erunt. 6 Vos autem sacer-
dotes Domini vocabimini: ministri Dei nostri
dicetur vobis: fortitudinem gentium comedetis,
et in gloria earum superbiētis. 7 Pro confu-
sioni vestra duplici et rubore, laudabunt partem
suam: propter hoc in terra sua duplicia possi-
debunt, lætitia sempiterna erit eis. 8 Quia
ego Dominus diligens judicium, et odio habens
rapinam in holocausto: et dabo opus eorum
in veritate, et fœdus perpetuum feriam eis.
9 Et scient in gentibus semen eorum, et germen
eorum in medio populorum: omnes qui viderint
eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen, cui
benedixit Dominus. 10 Gaudens gaudebo in
Domino, et exultabit anima mea in Deo meo:
quia induit me vestimentis salutis: et indumento
justitiæ circumdedit me, quasi sponsum deco-
ratum corona, et quasi sponsam ornatam
monilibus suis. 11 Sicut enim terra profert
germen suum, et sicut hortus semen suum
germinat; sic Dominus Deus germinabit
justitiam et laudem coram universis gentibus.

ישעיה סב סג

פרשה סב :

1 למען ציון לא אחשך וירושלם לא אשקוט עד-ינצא כפנה צדקה וישועתה פלפיד יבער : וראי נזים צדקה וכל-מלכים פבוהה וקרא לה שם קדש אשר פני יהוה יקרא : ויהיה עמרת תפארת ביד-יהוה וצנף מלוקה בכח-אלהה : ולא-ימרו לה עוד צדקה ולא-יחצו לא-ינאמר עוד שמם פני לה וקרא חפציה ואלהה בעולה פרקה יהוה פה וארצה תבעל : פריבשל בחרה בתולה ובצלח בנה ומשוש תחן על-פלה ישיש עליה אלהה : על-הומתה וירושלם תפלתה שמים פל-חיים וכל-תעלה פמיד לא תחשו חפציהם את-יהוה אליהם לבם : ואל-תתנו דמי לו עד-יכלו ועד-ישים את-ירושלם תחלה בארץ : נשבע יהוה כימינו ובנוצ צנו אמתו את-הנה עוד מאכל לא-יכיר ואם-ישנה ברגל תירוש אשר נעתה בו : כי מאסיה ואכלה ותלה את-יהוה ומתפצו ישנהו בנצרות קדשי : עברו בשערים פני בנה העם סלה סלה תמסלה סקלה מאבן הקימו גם על-העמים : והנה יהנה השמיע אל-הנה הארץ אמרה לבת-ציון הנה ישנה בא הנה שכל אמו ופסלהו לפניו : וקרא להם עס-תלדש מאלי יהוה וקרא דרשה ציר לא נצדח :

פרשה סג :

1 מ-ינה בא מאדום חמיץ בדים מבצרה ונה הנור פלבושו צעה בנה פחו אנן מדבר בעצקה רב לחושיע : מנדע אדם ללבשה ובנהו פלה בנה : פנה : פנה : דברתי לבני ומעמים אר איש אתי ואדרבם באפי וארמם בםמי ונה נצחם על-בגדי וכל-מלבשי מאלתי : כי יום גמם פלגי ושנת מאלי באה :

ΗΣΑΙΑΣ, ΕΒ', ΕΓ'.

ΚΕΦ. ΕΒ.

1 ΔΙΑ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. 2 Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα τὸ καινὸν δὲ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό. 3 Καὶ ἔσθ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σου. 4 Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔτι ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἑμὸν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. 5 Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτως κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί. 6 Καὶ ἐπὶ τῶν τευχῶν σου, Ἱερουσαλὴμ, κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οἱ δὲ διὰ τείλους οὐ σιωπήσονται μνησκόμενοι Κυρίου. 7 Οὐκ ἔστι γὰρ ὅμιν ὅμοιος· ἐὰν διορθώσῃ, καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς. 8 Ὡς Κόρυς κατὰ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ Εἰ ἔτι δώσω τὸν σίτόν σου καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἔτι πίνονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνόν σου ἐφ' ᾧ ἐμύχθησας, 9 Ἀλλ' οἱ συναγαγόντες φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνίσουσιν Κύριον, καὶ οἱ συναγαγόντες πίνονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεισι ταῖς ἀγίαις μου. 10 Πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου καὶ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαβρίψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη. 11 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἰσχύτου τῆς γῆς· εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών Ἰδοὺ ὁ σωτήρ σου παραγίγεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθόν, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. 12 Καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἄγιον λελυτρωμένον ὑπὸ Κυρίου, σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις καὶ οὐκ ἡγκαταλειμμένη.

ΚΕΦ. ΕΓ'.

1 ΤΙΣ οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἑδὼμ, ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσὸρ; οὕτως ὥραιος ἐν στολῇ, βίβ μετὰ ἰσχύος; ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. 2 Διὰ τί σου ἱερὴ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; 3 Πλήρης καταπεπατημένης, καὶ τῶν ἰθῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ, καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα αὐτοὺς ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. 4 Ἡμεῖς γὰρ ἀνταποδόσεις ἡπάλθεν αὐτοῖς, καὶ ἡνιαιὸς λυτρώσεως πάρεστι.

ISAIAΣ, LXII. LXIII.

CAPUT LXII.

1 PROPTER Sion non tacebo, et propter Jerusalem non quiescam, donec egrediatur ut splendor justus ejus, et salvator ejus ut lampas accendatur. 2 Et videbunt gentes justum tuum, et cuncti reges inclytum tuum : et vocabitur tibi nomen novum, quod os Domini nominabit. 3 Et eris corona gloriæ in manu Domini, et diadema regni in manu Dei tui. 4 Non vocaberis ultra Derelicta : et terra tua non vocabitur amplius Desolata : sed vocaberis Voluntas mea in ea, et terra tua Inhabita : quia complacuit Domino in te, et terra tua inhabitabitur. 5 Habitabit enim juvenis cum virgine, et habitabunt in te filii tui. Et gaudebit sponsus super sponsam, et gaudebit super te Deus tuus. 6 Super muros tuos Jerusalem constitui custodes, tota die et tota nocte in perpetuum non tacebunt. Qui reminiscimini Domini, ne taceatis, 7 Et ne detis silentium ei, donec stabiliat, et donec ponat Jerusalem laudem in terra. 8 Juravit Dominus in dextera sua, et in brachio fortitudinis suæ : Si dederō triticum tuum ultra cibum inimicis tuis : et si biberint filii alieni vinum tuum, in quo laborasti. 9 Quia qui congregant illud, comedent, et laudabunt Dominum : et qui comportant illud, bibent in atriis sanctis meis. 10 Transite, transite per portas, præparate viam populo, planum facite iter, eligite lapides, et elevate signum ad populos. 11 Ecce Dominus auditum fecit in extremis terræ, dicite filiæ Sion : Ecce salvator tuus venit : ecce merces ejus cum eo, et opus ejus coram illo. 12 Et vocabunt eos, Populus sanctus, redempti a Domino, Tu autem vocaberis : Quæsitā civitas, et non Derelicta.

CAPUT LXIII.

1 QUIS est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. 2 Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? 3 Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum : calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea : et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi. 4 Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meæ venit.

ישעיה סג סד

5 ואביט ואין עוד ואשתומם ואין סגוף
 ובאשע לי זרעי ונחמתי היא סמכותני :
 6 ואבנים עפים באפי ואשפכם בנחמתי
 ואוריד לארץ נצחם : 7 חסדי
 יהוה ואפיר תחלות יהוה פלל כל
 אשרבכלנו יהוה וברשוב לבית ישאל
 אשרבכלם ברחמי וברכ ססדיו : 8 ואמר
 אדעפי תחם בנים לא ישקרו ויהי להם
 למושיע : 9 בכלצרתם לא צר ומלאה
 סגול הושיעם בנחמתו ובחמלתו הוא
 נאלם וינאלם וינשואם כל ימי עולם :
 10 ותחם סרו ועצבו את יריהם וישו
 ויהפוך להם לאויב הוא נלחם-בם :
 11 ויזכר וימרעולם משה עמו איהו הפעלם
 מים את רעה צאנו איה השם ברחמי
 את יריהם וקדשו : 12 מולח לימין משה
 זרוע תפארתו בזהע מים מפניהם לעשות
 לו שם עולם : 13 מולכם בתחמות פסים
 במדבר לא יפסלו : 14 ברחמי בזהע
 חדר רים יהוה תניחפי בן תניחפי צפח
 לעשות לה שם תפארת : 15 חגמ
 משמים ירחח מנבול קדשו ותפארתו
 איה חנאחל וינבילחיה חפון מציה
 ורחמי עלי התאמרו : 16 קראתח אבינו
 כי אברהם לא ידענו וישאל לא ויירנו
 אתח יהוה אבינו גאלנו מעולם שמה :
 17 לקח חתענו יהוה מדרביה תחפיה
 לבנו מיראחח שוב למען עבדיו שבמי
 נחלחח : 18 למצור ורשי עם-החלח
 צרינו בוססו מקחח : 19 היינו מעולם
 לאמשלח בם לא נחחח שמה עליהם
 לארחבפת שמים יחדת מפאחח חרים
 : 20

פרשה סד :

1 פקודת אל המסים ביום תבועת אל
לחוריצ שמך לצריח מפנה גנים
ירדו: 2 פשטותה קראות לא קנה
גדף מפנה חרים קלו: 3 והעולם
למשפט לא חמיר עין לראיה
אלוים וזלתה עשה למחזה לו:

ΗΣΑΙΑΣ, ξγ', ξδ'.

6 Καὶ ἐπέβλεψα, καὶ οὐκ ἦν βοηθός· καὶ προσεήνοσα, καὶ οὐθεις ἀντελαμβάνετο· καὶ ἰρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη. 6 Καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. 7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι. Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶπεν Οὐχ ὁ λαός μου; τίκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν 9 Ἐξ πάσης θλίψεως αὐτῶν. Οὐ πρίσβυς οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτοὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ ἐτίθεσθαι αὐτῶν· αὐτοὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλκυεν αὐτούς, καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἵωνος. 10 Αὐτοὶ δὲ ἠπειθήσαν καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· καὶ ἰστράφη αὐτοῖς εἰς ἐχθραν, αὐτοὺς ἐπολέμησεν αὐτούς. 11 Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων· ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προβάτων; ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον; 12 Ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχίον τῆς δόξης αὐτοῦ, κατισχύσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιῆσαι ἐαυτῷ ὄνομα αἰώνιον. 13 Ἐγαγεν αὐτοὺς δι' ἄβυσσου ὡς ἵππον δι' ἐρίμου, καὶ οὐκ ἰκοπίασαν, 14 Καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου· κατίβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου καὶ ὠδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης. 15 Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ Ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης σου· ποῦ ἐστιν ὁ ἐξῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστὶ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλίκους σου καὶ οἰκτιρῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; 16 Σὺ γὰρ εἰ πατήρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραάμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπίγνω ἡμᾶς· ἀλλὰ σὺ Κύριε πατήρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστί. 17 Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἰσκήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν τοῦ μὴ φοβεῖσθαι σε; ἰστροπῆσον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου, 18 Ἵνα μερὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου. 19 Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτι οὐκ ἤρξας ἡμῶν οὐδὲ ἐκλήθην τὸ ὄνομα σου ἐφ' ἡμᾶς. Ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὅρη, καὶ τακήσονται

ΚΕΦ. ξδ.

1 Ὁς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήνεται, καὶ
κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερόν ἐσται
τὸ ὄνομά σου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπὸ προσώ-
που σου ἐβη ταραχθήσονται, 2 Ὅταν ποιῇς
τὰ ἐνδοξα· τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη.
3 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠεοίσμεν οὐδέ τί
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον θεόν πλην σου καὶ τὰ
ἔργα σου ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομείνουσιν ἔλεον.

ISAIAS, LXIII. LXIV.

5 Circumspexi, et non erat auxiliator: quæsiui, et non fuit qui adjuvaret: et salvavit mihi brachium meum, et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. 6 Et conculcavi populos in furore meo, et inebriavi eos in indignatione mea, et detraxi in terram virtutem eorum. 7 Miserationum Domini recordabor, laudum Domini super omnibus quæ reddidit nobis Dominus, et super multitudinem bonorum domui Israel, quæ largitus est eis secundum indulgentiam suam, et secundum multitudinem misericordiarum suarum. 8 Et dixit: Verumtamen populus meus est, filii non negantes: et factus est eis salvator. 9 In omni tribulatione eorum non est tribulatus, et angelus faciei ejus salvavit eos: in dilectione sua, et in indulgentia sua ipse redemit eos, et portavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi. 10 Ipsi autem ad iracundiam provocaverunt, et afflixerunt spiritum sancti ejus: et conversus est eis in inimicum, et ipse debellavit eos. 11 Et recordatus est dierum sæculi Moysi, et populi sui: Ubi est qui eduxit eos de mari cum pastoribus gregis sui? ubi est qui posuit in medio ejus spiritum sancti sui? 12 Qui eduxit ad dexteram Moysen brachio majestatis suæ, qui scidit aquas ante eos, ut faceret sibi nomen sempiternum: 13 Qui eduxit eos per abyssos, quasi equum in deserto non impingentem. 14 Quasi animal in campo descendens, spiritus Domini ductor ejus fuit: sic adduxisti populum tuum, ut faceres tibi nomen gloriæ. 15 Attende de cælo, et vide de habitaculo sancto tuo, et gloriæ tuæ: ubi est zelus tuus, et fortitudo tua, multitudo viscerum tuorum, et miserationum tuarum? super me continuerunt se. 16 Tu enim pater noster, et Abraham nescivit nos, et Israël ignoravit nos: tu Domine pater noster, redemptor noster, a sæculo nomen tuum. 17 Quare errare nos fecisti Domine de viis tuis: indurasti cor nostrum ne timeremus te? convertere propter servos tuos, tribus hereditatis tuæ. 18 Quasi nihilum possederunt populum sanctum tuum: hostes nostri conculcaverunt sanctificationem tuam. 19 Facti sumus quasi in principio, cum non dominareris nostri, neque invocaretur nomen tuum super nos. Utinam dirumperes cælos, et descenderes! a facie tua montes defuerunt.

CAPUT LXIV.

1 SICUT exustio ignis tabescerent, aquæ arderent igni, ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis: a facie tua gentes turbarentur. 2 Cum feceris mirabilia, non sustinebimus: descendisti, et a facie tua montes defluerunt. 3 A sæculo non audierunt, neque auribus perceperunt: oculus non vidit, Deus absque te, quæ præparasti expectantibus to.

4 וְקָרַנְתָּ אֶת־שֵׁשׁ וְעָשָׂה לָּךְ בְּרִנְתָּךְ
וְזָכַרְתָּ הַדְּאִתָּה הַצִּדִּיקָה וְהַחֲסִידָה
עוֹלָם וְנֶאֱמַר : 5 וְנָחִי כַּטְמָא בְּלִנּוּ וּבְכַנְד
עָדִים קַל־צִדְקָתֵינוּ וְקַבֵּל פְּעֻלָּה בְּלִנּוּ
וְעֲוֹנֵנוּ קְרִיב וְשֹׁאֵנִי : 6 וְאִידִּקְוֹתָא בְּשִׁמְךָ
מִתְעוֹרֵר לְהַחְיֶנֶה בְּךָ קְרִיסְתָּרְךָ כְּלִי
מִשְׁנֵה נִמְסָנִי בְּיַד־עוֹנֵנִי : 7 וְעָתָה יִהְיֶה
אֲבִינוּ אֵתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמֵל וְאֵתָּה וְאֲנִי
וְיִמְצָאֵנוּ יְיָ פֶלֶא : 8 אֶל־תִּהְיֶה יִהְיֶה
עֲדִימָא וְאֶל־לְעַד תִּזְכָּר עָלֵינוּ הַנִּמְסָנִי
עַמּוּךְ בְּלִנּוּ : 9 עָבִי הַדְּשָׁה חֲנִי מִדְּבָר
צִיּוֹן מִדְּבָר הַיְּהוּדָה וְיִשְׁלַם שְׂמִימָה :
10 בֵּית הַדְּשָׁנִי וְהַפְּאִרְתָּנוּ אֲשֶׁר הִלְלֵנוּ
אֲבֹתֵינוּ הַיָּהּ לְשִׁרְפָתָא אֵשׁ וְכַל־מִסְמָיִינוּ
הַיָּהּ לְהַרְבֵּה : 11 הַעֲלֵאֲלָה הַתַּמְאָה
יִהְיֶה תִּתְעַשֶּׂה וְהַעֲבִי עֲדִימָא :

פרשה סה :

1 וְנִדְּשָׁתִי לְלֹא שְׂאֵלִי נִמְצָאִי לְלֹא
בְּהִשְׁתִּי אֶמְרִי הַנִּי אֶל־גִּי לְאִדְרָא
בְּשִׁמְךָ : 2 פִּקְשָׁתִי יְיָ קַל־חֲנוּם אֶל־עַם
סוֹכֵר הַחֲלָכִים הַנִּי לֹא־טוֹב אֲחֵר
מִשְׁלִיחֵיכֶם : 3 חֲסֵם הַפְּקַעֲכִים אֲתִי
עַל־שִׁנִּי תִּמְדִּי לְחָחִים בְּנִפּוֹת דְּמִתְפָּרִים
עַל־הַלְבָּנִים : 4 הִישָׁבִים פִּקְרָיִם וּבִפְצוּרִים
לְלִנּוּ הַאֲכָלִים בְּשֶׁר הַחֲזִיר וּפְקָה פִּגְלִים
בְּלִיחָם : 5 הַאֲמִירִים הִרְבּוּ אֶל־תַּמְשָׁגֵי
כִּי הַדְּשָׁתִי אֵלֶּה עָשָׂנוּ בְּאִשִּׁי אֵשׁ יִהְיֶה
בְּלִיחָם : 6 הַנִּי כְּרִיבָה לְכָנִי לֹא אֲחַשֶּׁה
כִּי אֶת־שְׂלִמָתִי וְשְׁלִמָתִי לְלִיחָם :
7 עוֹנִיכֶם וְעוֹנֵת אֲבֹתֵיכֶם יִהְיֶה אֲמֵר
יִהְיֶה אֲשֶׁר הִטְרֵה עַל־הַיְּהוּדִים וְעַל־הַנִּי
הַרְבֵּנִי וּמִדְּחִי פִּעֻלָּתָם רַחֲמָנָה עָלֵינוּ
חֲנוּם : 8 פֶּה אֲמֵר יִהְיֶה פֶּה אֲשֶׁר
יִמְצָא הַתִּירֹשׁ בְּאִשְׁפּוֹל וְאֵמֵר אֶל־
תִּשְׁחַלְחֵנוּ כִּי בִרְכָה הִיא בְּנוֹ אֲעֲשֶׂה
לְמַעַן עָבְדִי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית הַפֶּלֶא :
9 וְהַעֲבִי מִנְעֻבֵּל זָרַע וּמִיחֲבָדָה יוֹרֵשׁ
הַיָּהּ יוֹרֵשׁוֹ בְּחִיּוֹ וְעַבְדִּי וְשִׁפְרָשָׁמָה :
10 וְהַיָּה הַשְׁחִי לְנִיחָא וְעַמָּה עָבִיר
לְרַבֵּץ בְּהָרָה לְעַמִּי אֲשֶׁר הַדְּשָׁנִי :

4 Συναντῖσται γὰρ τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν· διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν, 5 καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· καὶ ἐξέρρύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· οὕτως ἀνεμος οἶσει ἡμᾶς. 6 Καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου καὶ ὁ μνηστῆς ἀντιλαβῆσθαι σου· ὅτι ἀπίστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἡμῶν, καὶ παρίδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. 7 Καὶ νῦν Κύριε πατήρ ἡμῶν σέ, ἡμεῖς δὲ πηλός, ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντες. 8 Μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνηστῆς ἀμαρτιῶν ἡμῶν· καὶ νῦν ἐπίβλεψον, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς. 9 Πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος, Σιών ὡς ἔρημος ἐγενήθη, Ἱερουσαλὴμ εἰς κατάραν· 10 Ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἦν εὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐγενήθη πυρκαϊστος, καὶ πάντα ἐνδοξα ἡμῶν συνέπεσε. 11 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐνίσχυσον Κύριε καὶ ἰσχύσῃς, καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα.

ΚΕΦ. ξε'.

1 ἘΜΦΑΝΗΣ ἐγενήθη τοῖς ἡμέτεροις ἐπερωτῶσιν, εὐρίθην τοῖς ἡμέτεροις ζητοῦσιν· εἶπα Ἰδοὺ εἰμι τῷ ἔθνει οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα. 2 Ἐξέπιστα τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, τοῖς πορευομένοις ὁδῷ οὐ καλῇ ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν. 3 Ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἑναντίον ἐμοῦ διὰ παντός· αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις καὶ θυμῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις ἃ οὐκ ἔστιν, 4 Ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐν τοῖς σπηλαιοῖς κοιμῶνται διὰ ἐνύπνια, οἱ ἰσθοντες κρίας ὕπνου καὶ ζωμὸν θυσιῶν, μεμολυμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, 5 Οἱ λέγοντες Πιόρρω ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐγγίγῃς μοι, ὅτι καθαρὸς εἰμι· οὗτος καπνὸς τοῦ θυμοῦ μου, πῦρ καλεῖται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας. 6 Ἰδοὺ γίγρεται ἐνώπιόν μου Οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδώσω εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν 7 Τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει Κύριος· οἱ ἰθυμίσαν ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνείδισάν με, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν. 8 Οὕτως λέγει Κύριος Ὁν τρόπον εὑρεθήσεται ὁ ῥῶξ ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐροῦσι Μὴ λυμήνῃ αὐτὸν ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιήσω ἕνεκεν τοῦ δουλεύουσός μοι, τοῦτου ἕνεκεν ὃ μὴ ἀπολέσω πάντας. 9 Καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακώβ σπέρμα καὶ ἐξ Ἰούδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ. 10 Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμένων, καὶ φάραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαινον βοσκολίων τῷ λαῷ μου οἱ ἐζητήσαν με.

4 Occurristi luctanti, et facienti justitiam: in viis tuis recordabuntur tui: ecce tu iratus es, et peccavimus: in ipsis fuimus semper, et salvabimur. 5 Et facti sumus ut immundus omnes nos, et quasi pannus menstruatæ universæ justitiæ nostræ: et cecidimus quasi folium universi, et iniquitates nostræ quasi ventus abstulerunt nos. 6 Non est qui invocet nomen tuum; qui consurgat, et teneat te: abscondisti faciem tuam a nobis, et allisisti nos in manu iniquitatis nostræ. 7 Et nunc Domine, pater noster es tu, nos vero lutum: et fictor noster tu, et opera manuum tuarum omnes nos. 8 Ne irascaris Domine satis, et ne ultra memineris iniquitatis nostræ: ecce respice, populus tuus omnes nos. 9 Civitas sancti tui facta est deserta, Sion deserta facta est, Jerusalem desolata est. 10 Domus sanctificationis nostræ, et gloriæ nostræ, ubi laudaverunt te patres nostri, facta est in exustionem ignis, et omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinas. 11 Numquid super his continebis te Domine tacebis, et affliges nos vehementer?

CAPUT LXV.

1 QUÆSIERUNT me qui ante non interroga-bant, invenerunt qui non quæsierunt me; dixi: Ecce ego, ecce ego ad gentem, quæ non invocabat nomen meum. 2 Expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui graditur in via non bona post cogitationes suas. 3 Populus qui ad iracundiam provocat me ante faciem meam semper: qui immolant in hortis, et sacrificant super lateres: 4 Qui habitant in sepulcris, et in delubris idolorum dormiunt: qui comedunt carnem suillam, et jus profanum in vasis eorum. 5 Qui dicunt, Recede a me, non appropinques mihi, quia immundus es: isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens tota die. 6 Ecce scriptum est coram me: non tacebo, sed reddam et retribuam in sinum eorum. 7 Iniquitates vestras, et iniquitates patrum vestrorum simul, dicit Dominus, qui sacrificaverunt super montes, et super colles exprobraverunt mihi, et remetiar opus eorum primum in sinu eorum. 8 Hæc dicit Dominus: Quomodo si inveniatur granum in botro, et dicatur: Ne dissipet illud, quoniam benedictio est: sic faciam propter servos meos, ut non disperdam totum. 9 Et educam de Jacob semen, et de Juda possidentem montes meos: et hereditabunt eam electi mei, et servi mei habitabunt ibi. 10 Et erunt campes in caulas gregum, et vallis Achôr in cubile armentorum populo meo qui requisierunt me.

11 ואתם עזבו יהוה השבחים את-ה
הדשני הערבים לבד שלחן והממלאים
למני מנקה: 12 ומלתי אתכם לחרב
וקלכם לנבח תכרעי יצו מלאי ולא
עניכם דברתי ולא שמעתם ותעשו
תרע בעיני ובאשר לאחפתי בחרתם:
13 לכן פחדתם ואתם יחזו העוה עבדי ו
יאללו ואתם תרעבו חנה עבדי ואתם
ותתם תצמא חנה עבדי ושמחו ואתם
תבשו: 14 חנה עבדי רפו משוב לב
ואתם תצמא: מנקה לב ובמערב רוח
תגלילו: 15 והפחיתם שמכם לשבועה
לבחירי נחמיתו אדני יחזו ולעבדי
יחזו שם אחר: 16 אשר חתבתם בשר
יחזרו באלתי אמן ותפשיע בשר
ישבע באלתי אמן כי נשפחו הצרות
תראשנות וכן נסתר מצוי: 17 ביהי
בוקא שמים חדשים וארץ חדשה ולא
תזכרה תראשנות ולא תעלה על-לב:
18 כי אם-ישעו ויכלו צר-עד אשר אני
בוקא כי הנני בוקא את-ירושלם ויכלו
ועמה משוש: 19 ונלתי בירושלם ושמתי
בשמי ולא-ישמע ביה עוד קול בכי וקול
זעקה: 20 לא-יתלה משם עוד צל ומים
וזמן אשר לא-ימלא את-ימיו כי הפער
בדמא שנה זכות ותחושא בדמא
שנה יכלל: 21 ובני דתים וישעו וישעו
בדמים ואכלו פרום: 22 לא יכנו ואחר
ישב לא ישעו ואחר יאכל כי כימי העל
ימי עמי ומעשה ידיהם יכלו בחיבי:
23 לא ינעו לריו ולא ילדו לבחלה כי
זרע ברובי יהיה חפה ואנא-יהם אתם:
24 ויהי מרם ויחזו ואני אענה עוד תם
בדברים ואני אשמע: 25 זאב וטלה ירעו
כאחד ואריה בעקר ואכל-לבו ונחש
צפר לחמו לא-ירעו ולא-ישתחו בקליתר
הדשני אשר יהיה:

פרשח סו

1 ויהי ארץ יהודה השמים כסאי
והארץ הים רגלי א-יגה ביה
אשר תבנה לי וא-יגה מקום מפתחתי:

11 Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με καὶ ἐπιλαν-
θανόμενοι τὸ δὸς τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἐτοιμάζοντες
τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ
κίρασμα, 12 Ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν,
πάντες ἐν σφαγῇ πεισίσθε· ὅτι ἐκέλευσα ὑμᾶς καὶ
οὐχ ὑπακούσατε, ἐλάλησα καὶ παρηκούσατε, καὶ
ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου καὶ οὐκ
ἐβουλόμην ἐξελεῖσθαι. 13 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς
δὲ πεινάσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι πίνονται,
ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι εὐφραν-
θήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνοθήσεσθε. 14 Ἰδοὺ οἱ
δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ,
ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας
ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλοῦ-
ξετε. 15 Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς
πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελ-
εῖ Κύριος. Τοῖς δὲ δουλεύουσιν μοι κληθήσεται ὄνομα
καὶνόν, 16 Ὁ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· εὐ-
λογήσεται γὰρ τὸν θεὸν ἀληθινόν, καὶ οἱ ἑμνύον-
τες ἐπὶ τῆς γῆς ἑμοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν.
Ἐπλήσονται γὰρ τὴν θλίψιν τὴν πρώτην, καὶ
οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν. 17 Ἔσται
γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ
μνησθῶσι τῶν προτέρων οὐδ' οὐ μὴ ἐπιλθῇ αὐτῶν
ἐπὶ τὴν καρδίαν, 18 Ἀλλ' εὐφροσύνη καὶ ἀγαλ-
λίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ
ἀγαλλίαμα Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν λαόν μου εὐφρο-
σύνην. 19 Καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ εὐφρανθήσονται ἐπὶ τῷ λαῷ μου· καὶ οὐκ εἴτι
μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ καὶ φωνὴ
κραυγῆς, 20 Οὐδ' οὐ μὴ γίνηται ἐπὶ ἐκεῖ ἄωρος
καὶ πρεσβύτης ὃς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ·
ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν, ὃ δὲ ἀποθνήσκων
ἀμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ ἐπικατάρατος ἔσται.
21 Καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἰνοική-
σουσι, καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ αὐτοὶ
φάγονται τὰ γεννήματα αὐτῶν. 22 Οὐ μὴ οἰκο-
δομήσουσι καὶ ἄλλοι ἰνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ
φυτεύσουσι καὶ ἄλλοι φάγονται. Κατὰ γὰρ τὰς
ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι
τοῦ λαοῦ μου. τὰ γὰρ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν
παλαιώσουσιν. 23 Οἱ ἐκλεκτοὶ μου οὐ κοπι-
οῦσιν εἰς κενόν, οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατὰ-
ραν, ὅτι σπέρμα εὐλογημένον ἐπὶ θεοῦ ἐστὶ, καὶ
τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν. 24 Καὶ ἔσται πρὶν ἢ
κεκράξαι αὐτοὺς ἐγὼ ὑπακούσωμαι αὐτῶν, ἔτι
λαλοῦντων αὐτῶν ἐρῶ τί ἐστὶ; 25 Τότε λύκοι
καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς βοῦς
φάγεται ἄχυρα, ὄφις δὲ γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ
ἀδικήσουσιν οὐδὲ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ
ἀγίῳ μου, λέγει Κύριος.

KEΦ. XLV.

1 ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος Ὁ οὐρανὸς μου θρόνος, καὶ ἡ
γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδο-
μήσετέ μοι; καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

11 Et vos, qui dereliquistis Dominum, qui
obliti estis montem sanctum meum, qui ponitis
Fortunæ mensam, et libatis super eam,
12 Numerabo vos in gladio, et omnes in cæde
corruetis: pro eo quod vocavi, et non respon-
distis: locutus sum, et non audistis: et
faciebatis malum in oculis meis, et quæ nolui
elegistis. 13 Propter hoc, hæc dicit Dominus
Deus: Ecce servi mei comedent, et vos esuri-
etis: ecce servi mei bibent, et vos sitietis:
14 Ecce servi mei lætabuntur, et vos confun-
demini: ecce servi mei laudabunt præ exulta-
tione cordis, et vos clamabitis præ dolore cordis,
et præ contritione spiritus ululabitis. 15 Et
dimittetis nomen vestrum in iuramentum
electis meis: et interficiet te Dominus Deus,
et servos suos vocabit nomine alio. 16 In quo
qui benedictus est super terram, benedicetur
in Deo amen: et qui jurat in terra, jurabit in
Deo amen: quia oblivioni traditæ sunt angus-
tiæ priores, et quia absconditæ sunt ab oculis
meis. 17 Ecce enim ego creo cælos novos,
et terram novam: et non erunt in memoria
priora, et non ascendent super cor. 18 Sed
gaudebitis et exultabitis usque in sempiternum,
in his quæ ego creo: quia ecce ego creo Jeru-
salem exultationem, et populum ejus gaudium
19 Et exultabo in Jerusalem, et gaudebo in
populo meo: et non audietur in eo ultra vox
fletus et vox clamoris. 20 Non erit ibi amplius
infans dierum, et senex qui non impleat dies
suos: quoniam puer centum annorum
moriatur, et peccator centum annorum male-
dictus erit. 21 Et ædificabunt domos, et
habitabunt: et plantabunt vineas, et comedent
fructus earum. 22 Non ædificabunt, et alius
habitabit: non plantabunt, et alius comedet:
secundum enim dies ligni, erunt dies populi
mei, et opera manuum eorum inveterabunt;
23 Electi mei non laborabunt frustra, neque
generabunt in conturbatione: quia semen
benedictorum Domini est, et nepotes eorum
cum eis. 24 Eritque antequam clament, ego
exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam.
25 Lupus et agnus pascentur simul, leo et bos
comedent paleas: et serpenti pulvis panis
ejus: non necebunt, neque occident in omni
monte sancto meo, dicit Dominus.

CAPUT LXVI.

1 Hæc dicit Dominus: Cælum sedes
mea, terra autem scabellum pedum meorum:
quæ est ista domus, quam ædificabitis
mihi? et quis est iste locus quietis meæ?

2 וְאֶת־קִלְעֶלֶה יָדַי עָשְׂתָה וַיְהִי קִלְעֶלֶה
נֶאֱמַר־יִהְיֶה וְאֶל־נֶחֱם אֶפְיוֹשׁ אֶל־עַנְי וַיְבַדְּדִיחַ
וַיְחַדֵּר עַל־דַּבָּרֵי: 3 שְׁוֹלֵט הַשָּׁמַיִם מִכֶּחָאִישׁ
זֹבֵחַ חֲשׂוֹה עֲרָף קֶלֶב מַעֲלָה מִנְחָה
דִּם־חַיִּיר מִזְכִּיר לְבָנָה מִתְּרָף אֲנִי גִבְרֵתָהּ
בְּחֶרֶב בְּדִרְבֵּיחִים וּבְשִׁקְרָצִיחִים נִפְשָׁם
חִפְצָה: 4 גִּבְרָתִי אֲבִתֵּר בְּתַעֲלֹלֵיהֶם
וּבְמִדְרֵתֵם אֲבִיא לָהֶם יַעַן קִלְעֶלֶה וַיָּצֵן
עֲוֹנָה דְּבִרְתִּי וְלֹא שָׁמַעוּ וַיַּעֲשׂוּ חֲרֵל
בְּעֵינַי וּבִפְשָׁר לֹא־חִפְצָתִי בְּחֶרֶב:

5 שְׁמַעוּ דְּבַר־יְהוָה חֲמֻדִּים אֶל־דַּבָּרוֹ
אֲמַר: 6 אֲחִיכֶם שְׁבִיאוֹכֶם מְנַדְּכֶם לְמַעַן
שָׁמִי יִכְבֵּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחָתְכֶם וְתִם
יִבְשׁוּ: 7 קוֹל שְׁאֵל מַעֲדִיר קוֹל מַחֲכִיל
קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם בְּמוֹל לֹאֲבָיו: 8 בְּמִתְרָם
חֲחִיל יִלְדָה בְּשָׂרָם יָבֹא חֲבֵל לֵה
וְהַמְלִיטָה זָכָר: 9 מִרְשָׁמַע קִזְאֵת מִי רָאָה
כְּאֵלֶּה הַיִּחַל לֶחֶץ בָּנוֹם אֲחִיד אֶסְתַּגֵּלֵד
גִּזִּי כַּעַם אֲחָת בְּרִתְלָה גִּבְרִית צִיּוֹן
אֶת־בְּנֵיהֶם: 10 חֲנָנִי אֲשַׁפֵּר וְלֹא אֲוִלִּיר
יֹאמֶר יְהוָה אֶסְתַּגֵּי חֲמוּלִיד וַעֲזַרְתִּי
אֲמַר אֶלְתָּה: 11 שְׁמַחֲוֹ אֶת־יְרוּשָׁלַם
וְגִילֵה בָּהּ קִלְעֶלֶה בְּיֶשׁוּבֵהּ אֲחָה מְשֻׁשׁ
קִלְעֶלֶה מִתְּחַלְּלִים עֲלֶיהָ: 12 לְמַעַן תִּינָחֶה
וּשְׁבַעְתֶּם מִשָּׁר תִּנְחַמֶּיךָ לְמַעַן תִּמְצֹר
וְהַתְּעַנְתֶּם מִצִּיּוֹ בְּבוֹרָה: 13 בְּרִכְוָה

אֲמַר יְהוָה הִנֵּנִי נֹטֶה־אֶלֶיךָ כְּנֹחַר שְׁלֹם
וּכְנָחַל שְׁוֹמֵר כְּבוֹד בָּנוֹם וַיְנַחֲתֶם עַל־צֵר
תִּשְׁלֹא וְעַל־בְּרָכִים תִּשְׁעָשְׁעוּ: 14 כְּאִישׁ
אֲשֶׁר אֲמִין תִּנְחַמְכֶם בְּנִי אֲכָלִי אֲנִיחֶמְכֶם
וּבְיְרוּשָׁלַם תִּנְחַמְכֶם: 15 וַיִּרְאִיתֶם וְשֵׁשׁ לְבָכֶם
וַעֲצֻמוֹתֵיכֶם כְּשֵׁשׁ הַפְּתִיחָה וַיִּנְחָצָה
יְדֵי־יְהוָה אֶת־עַבְדֵּי וַעֲצֵם אֶת־אֲבָיו: 16
בְּרִיחָהּ יְהוָה בָּשָׂא יָבֹא וּכְסוּפָהּ
מִדְּבַתֵּיו לְהַשִּׁיב בְּחִמָּה אֲפֻ וְנִצְרָהּ
בְּלִהְבֵּרָאשׁ: 17 כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט
וּבְכִרְבֹּן אֶת־קִלְעֶלֶה וְרִבְּוֹ חֲלָלִי יְהוָה:
18 הַמְּהַרְשִׁים וְהַמְּסַתְּרִים אֶל־הַנְּפֹת
אֲחֵר אֲחֵר בְּתִנְיָה אֲכָלִי בְּשָׁר חֲחֻזִּיר
וְהַשְׁעָר וְהַעֲבָר יִחְדּוּ וְסָפוּ נֶאֱמַר־יְהוָה:

2 Πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου, καὶ
ἴστιν ἡμὰ πάντα ταῦτα, λίγει Κύριος· καὶ
ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἄλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν
καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοῦς λόγους μου;
3 Ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὡς ὁ ἀπο-
κτείνων κύνα, ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἷμα
νῆειον, ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον ὡς βλά-
σημος. Καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν,
καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέ-
λησε, 4 Καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἱμναίγματα
αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς·
ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς καὶ οὐχ ὑπήκουσάν μου,
ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ
πονηρὸν ἰναντίον ἰμοῦ καὶ οὐκ ἐβουλόμην
ἐξελεῖσθαι. 5 Ἀκούσατε ῥήματα Κυρίου οἱ τρέ-
μοντες τὸν λόγον αὐτοῦ Ἐπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσομένοις, ἵνα τὸ
ὄνομα Κυρίου δοξασθῇ καὶ ὁφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ
αὐτῶν, καὶ ἐκείνοι αἰσχυρθήσονται. 6 Φωνὴ
κραυγῆς ἐκ πόλεως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ Κυρίου
ἀνταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις
7 Πρὶν τὴν ὥδινουσιν τεκεῖν, σπρὶν ἰλθεῖν τὸν
πόνον τῶν ὥδινων, ἐξίφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν.
8 Τίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς ἑώρακεν οὕτως;
εἰ ὤδινε γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος
εἰς ἡμέρᾳ, ὅτι ὤδινε καὶ ἔτεκε Σὼν τὰ παῖδιά
αὐτῆς; 9 Ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύ-
την, καὶ οὐκ ἠμνήσθης μου, εἶπε Κύριος. Οὐκ
ἰδοὺ ἐγὼ γεννώσαν καὶ στείραν ἐποίησα; εἶπεν
ὁ θεὸς σου. 10 Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ
πανηγυρίσασθαι ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες
αὐτήν, χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρὰ πάντες ὅσοι
πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ, 11 Ἴνα θηλύσῃ καὶ ἱμ-
νησθῇ ἀπὸ μαστοῦ παρακλησῆταις αὐτῆς, ἵνα
ἐκθηλάσαντες τρυφήσῃ ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς.
12 Ὅτι τὰδε λίγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς
αὐτοὺς ὡς ποταμὸς ἐρήνης, καὶ ὡς χειμάρρους
ἐπικλύζων δόξαν ἰθύνων· τὰ παῖδιά αὐτῶν ἐπ'
ὤμων ἀρθῇσονται καὶ ἐπὶ γονάτων παρακλη-
θήσονται. 13 Ὡς εἰ τίνα μήτηρ παρακαλέσει, οὕτω
ἐγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ παρα-
κληθήσθε. 14 Καὶ ὀψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρ-
δία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀσά ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ·
καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν. 15 Ἰδοὺ γὰρ
Κύριος ὡς πῦρ ἔξει, καὶ ὡς καταγίγξ τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ καὶ
ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός. 16 Ἐν
γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν
τῷ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ· πολλοὶ τραυματῖαι
ἴσονται ὑπὸ Κυρίου. 17 Οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθα-
ριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις
ἴσθοντες κρίας νῆειον καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν
μῦν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος.

2 Omnia hæc manus mea fecit, et facta sunt
universa ista, dicit Dominus: ad quem
autem respiciam, nisi ad pauperculum, et con-
tritum spiritu, et tremement sermones meos?
3 Qui immolat bovem, quasi qui interficiat
virum: qui mactat pecus, quasi qui excerebret
canem: qui offert oblationem, quasi qui san-
guinem suillum offerat: qui recordatur thuris,
quasi qui benedicat idolo. Hæc omnia elegerunt
in viis suis, et in abominationibus suis
anima eorum delectata est. 4 Unde et ego
eligam illusiones eorum: et quæ timebant,
adducam eis: quia vocavi, et non erat qui
responderet: locutus sum, et non audierunt:
feceruntque malum in oculis meis, et quæ
nolui elegerunt. 5 Audite verbum Domini,
qui tremitis ad verbum ejus: dixerunt fratres
vestri odientes vos, et abjicientes propter
nomen meum: glorificetur Dominus, et vide-
bimus in lætitia vestra: ipsi autem confun-
dentur. 6 Vox populi de civitate, vox de
templo, vox Domini reddentis retributionem
inimicis suis. 7 Antequam parturiret, peperit:
antequam veniret partus ejus, peperit masculu-
lum. 8 Quis audivit unquam tale? et quis
vidit huic simile? numquid parturiet terra
in die una? aut parietur gens simul, quia
parturivit et peperit Sion filios suos? 9 Num-
quid ego, qui alios parere facio, ipse non
pariam, dicit Dominus? si ego, qui genera-
tionem ceteris tribuo, sterilis ero, ait Dominus
Deus tuus? 10 Lætamini cum Jerusalem, et
exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete
cum ea gaudio universi, qui lugetis super eam,
11 Ut sugatis, et repleamini ab ubere conso-
lationis ejus: ut mulgeatis, et deliciis affluatis
ab omnimoda gloria ejus. 12 Quia hæc dicit
Dominus: Ecce ego declinabo super eam quasi
fluvium pacis, et quasi torrentem inundantem
gloriam gentium, quam sugetis: ad ubera por-
tabimini, et super genua blandientur vobis.
13 Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego
consolabor vos, et in Jerusalem consolabimini.
14 Videbitis, et gaudebit cor vestrum, et ossa
vestra quasi herba germinabunt: et cognos-
cetur manus Domini servis ejus, et indignabitur
inimicis suis. 15 Quia ecce Dominus in igne
veniet, et quasi turbo quadrigæ ejus: reddere
in indignatione furorem suum, et increpationem
suam in flamma ignis: 16 Quia in igne Do-
minus dijudicabit, et in gladio suo ad omnem
carnem, et multiplicabuntur interfecti a Do-
mino, 17 Qui sanctificabantur, et mundos se
putabant in hortis post januam intrinsecus, qui
comedebant carnem suillam, et abominationem,
et murem: simul consumentur, dicit Dominus.

18 וְאֵלֶיךָ מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם בָּאֵחָד
לְהַקְדִּיךָ אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וְחַלְשֹׁת וְקִיאוֹ וְרִאיוֹ
אֶת-עֲבוֹדָי: 19 וְשִׁמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלְחָתִי
מִתֵּם: פְּלִיטִים אֶל-הַגּוֹיִם תִּשְׁלֹשׁ פַּעַם
וְלִיד מִשְׁכֵּבִי קִשְׁת וַיִּבֶל וְגִזְזוֹ הַחַיִּים
הַחֲזִקִים אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמִיעִי
וְלֹא-רָאוּ אֶת-עֲבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת-עֲבוֹדִי
בַּגּוֹיִם: 20 וְהָבִיאוּ אֶת-כָּל-אַחֵיהֶם מִכָּל-
הַגּוֹיִם: מִנְחָה: לַיהוָה בַּסֻּסִּים וּבַדְּבָבִים
וּבַצִּבֹּרִים וּבַכַּרְמִיִּים וּבַכִּפְרֵרוֹת עַל הָרָה
וְהַדָּשִׁי וְרִישָׁלָם אָמַר יְהוָה כְּאֲשֶׁר יָבִיאוּ
בָגֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּנְחָה בְּכָלִי טְהוֹר
בֵּית יְהוָה: 21 וְנִכְבְּדְתֶם אֶתְּחָן לְבָרְכִים
לְלוֹגִים אָמַר יְהוָה: 22 כִּי כְאֲשֶׁר הָשְׁמִיעַ
הַחֲדָשִׁים וְהָאֶרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה עִמָּדִים לְפָנַי בְּאֶם-יְהוָה כֵּן יַעֲמִיד
וְעֲבָדְכֶם וְשִׁמְכֶם: 23 וְהָיָה מִדְּרֹחַשׁ
בְּחֻדְשׁוֹ וּמִדֵּי שָׁבָר בְּשַׁבָּתוֹ יָבֹא כָל-
בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אָמַר יְהוָה:
24 וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפָנַי הָאֲנָשִׁים הַקְּשָׁעִים
כִּי כִי הוֹלְעֵתָם לֹא תִמּוֹת וְאֲשֶׁם לֹא
תִכְבֹּחַ וְהָיָה הָרָאוּ לְכָל-בָּשָׂר:

18 Κάγω τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμόν αὐτῶν·
ἐρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσ-
σας, καὶ ἤξουσιν καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου.
19 Καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ
ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη,
εἰς Θαρσίς καὶ Φουῦδ καὶ Λοῦδ καὶ Μωσόχ, καὶ
εἰς Θοβέλ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς
νήσους τὰς πόρρω, οἳ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ
ὄνομα οὔτε ἑώρακασί μου τὴν δόξαν, καὶ
ἀναγγελοῦσιν τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι.
20 Καὶ ἀξουσιν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων
τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἱππων καὶ ἀρμά-
των ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιάδιων, εἰς
τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, εἰπε Κύριος, ὡς
ἀνενέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν
ἱμοὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου. 21 Καὶ
ἐπ' αὐτῶν λήψομαι ἱερεῖς καὶ λευίτας, εἰπε
Κύριος. 22 Ὅν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς
καὶ ἡ γῆ καινὴ ἃ ἐγὼ ποιῶ μένει ἐνώπιον ἑμοῦ,
λέγει Κύριος, οὕτω στήσεται τὸ πνεῦμα ὑμῶν
καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. 23 Καὶ ἴσται μὴν ἐκ
μηνὸς καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου ἥξει πᾶσα
σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιον ἑμοῦ ἐν Ἱερου-
σαλήμ, εἰπε Κύριος. 24 Καὶ ἐξελεύσονται καὶ
ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παρα-
βεβηκότων ἐν ἱμοῖ· ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ
τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβησθήσεται, καὶ
ἴσονται εἰς ὄρασιν πάσῃ σαρκί.

18 Ego autem opera eorum, et cogitationes
eorum: venio ut congregem cum omnibus gen-
tibus et linguis: et venient et videbunt gloriam
meam. 19 Et ponam in eis signum, et mittam
ex eis qui salvati fuerint, ad gentes in mare, in
Africam, et Lydiam, tendentes sagittam; in
Italiam et Græciam, ad insulas longe, ad eos qui
non audierunt de me, et non viderunt gloriam
meam. Et annuntiabunt gloriam meam genti-
bus, 20 Et adducent omnes fratres vestros
de cunctis gentibus donum Domino in equis,
et in quadrigis, et in lecticis, et in mulis, et
in carrucis, ad montem sanctum meum Jeru-
salem, dicit Dominus, quomodo si inferant
filii Israel munus in vase mundo in domum
Domini. 21 Et assumam ex eis in sacer-
dotes, et levitas, dicit Dominus. 22 Quia
sicut cæli novi, et terra nova, quæ ego facio
stare coram me, dicit Dominus: sic stabit
semen vestrum, et nomen vestrum. 23 Et
erit mensis ex mense, et sabbatum ex sabbato:
veniet omnis caro ut adoret coram facie mea,
dicit Dominus. 24 Et egredientur, et videbunt
cadavera virorum, qui prævaricati sunt in
me: vermis eorum non morietur, et ignis
eorum non extinguetur: et erunt usque ad
satietatem visionis omni carni.

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו
יבוא כל בשר להשתחוות לפני אומר יהוה:

LIBER JEREMIA.

ירמיה א

דברי ירמיה ברחלמיה מדינא בנאמי
אשר בעקבות בארץ בנימין :
אשר חנה דבריהנה אליי בימי יאשיהו
בראשון מלך יהודה בשלש עשרה שנה
למלכו : ויהי בימי יהויקים בראשונה
מלך יהודה עדתם עשר עשרה שנה
לצדקיהו בראשונה מלך יהודה עד
גלות ירושלם בחודש חמישי :
ויהי דבריהנה אלי לאמר :
אשר בלטו ידעתיך ובשרם פניך
מקדם חקדשתיך נביא לבנים נחמיה :
ואמר אלהי אלך יהודה חנה לאדניתי
דבר פרנצר אנכי : ויאמר יהודה אלי
אלהאמר נער אנכי כי עלי-קל אשר
אשלחך הלך ואחך כל אשר אצחק
תדבר : אלהי-תראה מפניהם פראתך אנכי
להצילך נאם-יהודה : וישלח יהודה
את-ידו ויגע עלי-פי ויאמר יהודה אלי
חנה נתתי דברי בקיח : וראה
הפחדתיך היום הזה עלי-הנבים ועל-
הממלכות לתתוש ולתחוש ולהאבד
ולחרס לבנות ולנשים : ויהי
דבריהנה אלי לאמר קח-אתך ראה
ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה :
והאמר יהודה אלי הן-בך לראות
קישקד אני עלי-דברי לעשות :
ויהי דבריהנה אלי שנית לאמר קח
אתך ראה ואמר קיר נפיל אני ראה
וקצו מפני צפונה : והאמר יהודה אלי
מפני תפתח הרץ על קלי-שכני הארץ :

IEREMIAS, KRÖ. α.

Τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερემίαν τὸν τοῦ
Σιλαίου ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθώθ
ἐν γῇ Βενιαμὴν, 2 Ὡς ἐγενήθη λόγος τοῦ θεοῦ
πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία υἱοῦ Ἀμών
βασιλέως Ἰούδα, ἔτους τρισκαίδεκάτου ἐν τῇ βασι-
λείᾳ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακὴμ
υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα ἕως ἑνδεκάτου ἔτους
τοῦ Σιδεκία υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς
αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πέμπτῃ μηνί,
4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς αὐτόν 5 Πρὸ τοῦ
με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαι σε, καὶ πρὸ τοῦ σε
ἐξελεῖν ἐκ μήτρας ἡγιακά σε, προφήτην εἰς ἔθνη
τίθεικά σε. 6 Καὶ εἶπα Ὁ ὦν δίσποτα Κύριε, ἰδοὺ
οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι. 7 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς μέ Μὴ λέγῃς ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι,
ὅτι πρὸς πάντας οὗς ἰὼν ἐξαποστείλω σε πορεύσῃ,
καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἰὼν ἐντειλωμαί σοι λαλήσεις.
8 Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ
ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαφαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος. 9 Καὶ
ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς μέ καὶ ἥψατο
τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἴδού
δίδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου. 10 Ἴδού
καθίστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας,
ἰκριζοῦν καὶ κατασκάπτειν καὶ ἀπολύειν καὶ ἀνοικο-
δομεῖν καὶ καταφυτεύειν. 11 Καὶ ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς μέ λέγων Τί σὺ ὀρᾷς; Καὶ εἶπα Βακτηρίαν
καρυῖν. 12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Καλῶς
ἑώρακας, διότι ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου
τοῦ ποιῆσαι αὐτούς. 13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
ἐκ δευτέρου πρὸς μέ λέγων Τί σὺ ὀρᾷς; καὶ
εἶπα Λίβητα ὑποκατόμενον, καὶ τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βορῶ. 14 Καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μέ Ἀπὸ προσώπου βορῶ ἑκαυθήσεται τὰ
κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

JEREMIA, CAPUT I.

VERBA Jeremia filii Helciae, de sacrodo-
 tibus qui fuerunt in Anathoth, in
 terra Benjamin. 2 Quod factum est verbum
 Domini ad eum in diebus Josiae filii Amon
 regis Juda, in tertio decimo anno regni ejus.
 3 Et factum est in diebus Joakim filii Josiae
 regis Juda, usque ad consummationem undecimi
 anni Sedeciae filii Josiae regis Juda, usque ad
 transmigrationem Jerusalem, in mense quinto.
 4 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:
 5 Priusquam te formarem in utero, novi te: et
 antequam exires de vulva, sanctificavi te, et
 prophetam in gentibus dedi te. 6 Et dixi, A
 a, Domine Deus: ecce nescio loqui, quia puer
 ego sum. 7 Et dixit Dominus ad me: Noli
 dicere, Puer sum; quoniam ad omnia, quae
 mittam te, ibis: et universa, quaecumque
 mandavero tibi, loqueris. 8 Ne timeas a facie
 eorum: quia tecum ego sum, ut eruam te, dicit
 Dominus. 9 Et misit Dominus manum suam,
 et tetigit os meum: et dixit Dominus ad
 me: Ecce dedi verba mea in ore tuo:
 10 Ecce constitui te hodie super gentes, et
 super regna, ut evellas, et destruas, et
 disperdas, et dissipas, et aedifices, et plantes.
 11 Et factum est verbum Domini ad me,
 dicens: Quid tu vides Jeremia? Et dixi:
 Virgam vigilantem ego video. 12 Et dixit
 Dominus ad me: Bene vidisti, quia vigilabo ego
 super verbo meo ut faciam illud. 13 Et factum
 est verbum Domini secundo ad me, dicens:
 Quid tu vides? Et dixi: Ollam succensam ego
 video, et faciem ejus a facie aquilonis. 14 Et
 dixit Dominus ad me: Ab aquilone pandetur
 malum super omnes habitatores terrae:

ירמיה א ב

IEREMIAS, α, β.

JEREMIA, I. II.

15 כִּי הִנֵּנִי לְרֹאֵה לְכָל־מַשְׁפָּחוֹת מִמְּלָכוֹת
צְרוּרָה בְּאֶרֶץ־יְהוּדָה וְכָאֵל וְנִהְיָה אִישׁ פֶּסֶד
וְשָׁעָרִי יִרְשָׁלַם וְעַל כָּל־חֻמֹּתֶיהָ
כָּבִיב וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה : 16 וְהַדְּבַר
מִשְׁפָּטִי אֲחִיזֵם עַל כָּל־דָּעָתָם אֲשֶׁר עָזְבוּנִי
וְנִחְשְׁתִּי לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוֶינִי לְמַעֲשֵׂי
יָדֵיהֶם : 17 וְנִחְשְׁתִּי הַתַּאֲזֹר כְּתֹנִית וְהִסָּתֵם
וְהַדְּבַר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶלְכִּי אֲצַוֶּה
אֶל־הַתַּחַת מִסְּגִיחָם פְּרוֹאֲחֹתָהּ לְפָנֵיהֶם :
18 וְאֵלֵי הַקֶּן וְנִחְשְׁתִּי הַיָּם לְעִיר מִבְּצָד
וְלַעֲמֹד בְּרֹגֶל הַחֲמוֹת נְחֹשֶׁת עַל־כָּל־
הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשִׁרְיָהּ לְכַחֲנֶיהָ
וְלַעֲם הָאָרֶץ : 19 וְנִלְחַמְנוּ אִלָּיָהּ וְלֹא־יִנְכָּלוּ
לָהּ קְרֹאֲחֹתָהּ וְאֵי בְּאֶרֶץ־יְהוּדָה לְהַשְׁלִיךָ :

פרשה ב :

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : 2 כָּל־
וְהִרְאֵתָ בְּאָזְנִי וַיְהִי שִׁלְלָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה זְכַרְתִּי לָהּ חֶסֶד נְעֻלֹתָהּ אֶחְבֹּתָהּ
כְּלִילֹתֶיהָ לְכַתֹּם אֶחָד בְּמַדְבָּר בְּאֶרֶץ
לֹא זְרוּעָה : 3 הִנֵּה אֲשַׁלֵּל לִיהְיוֹתָ רֵאשִׁית
הַבְּרִיאָה כָּל־אֲכָלֶיהָ וְאֲשַׁמֵּן דָּעָה מִבָּרָא
אֲלֵיהֶם בְּאֶרֶץ־יְהוּדָה : 4 שְׁמַעוּ דְבַר
יְהוָה בְּיָתְיָם וְכָל־מַשְׁפָּחוֹת אֵת
יִשְׂרָאֵל : 5 כֹּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם
אֲבֹתֵיכֶם בִּי עָלָה מִן הַחַמִּי מִצְרַיִם וַיִּלְכְּוּ
אֶתְּרֵי הַהֶבֶל וַיַּחֲבִלּוּ : 6 וְלֹא אָמַרְוּ אֵינָהּ
יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֶתְּרֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַמּוֹלִית אֶתְּרֵי בְּפָרָר בְּאֶרֶץ צִדְרָה
וְשִׁוְחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעַל־לְמֹנִת בְּאֶרֶץ
לֹא־עֶבֶר כֹּה אִישׁ וְלֹא־יִשְׁכֵּב אָדָם שָׁם :
7 וְנִבְיָא אֶתְּרֵם אֶל־בְּרִיָּה הַמַּעֲלֵל לְאֶחָל
פְּרִיָּה וְטֹבָה וְתִבְרָא וְתִשְׁמָע אֶת־אֲרָצִי
וְנִחְשְׁתִּי שְׁמִתָּם לְהוֹעֵבָה : 8 הַלְּתֵנִים לֹא
אָמַרְוּ אֵינָהּ יְהוָה וְתִשְׁלֵי הַתִּזְרָה לֹא
יִדְּעוּנִי וְהָרַעִים קָשְׁעוּ בִּי וְהַנְּבִיאִים כִּבְּיָא
בִּלְעָל וְנִחְשְׁתִּי לֹא־יִשְׁלֵי תִלְשִׁי : 9 לָכֵן עַד
אָרִיב אֶתְּרֵם בְּאֶרֶץ־יְהוּדָה וְאֶת־בְּנֵי כְּנָעַן
אָרִיב : 10 כִּי עֲבָרִי אֵינִי בְּתֵיבִים וְיִרְאֵי וְהִדְּרָה
שְׁלֹחִי וְהַחֲבֹנְנִי מֵאֵל וְיִרְאֵי תֵן הַיָּחֹד
קְוָא : 11 הַהִיעִיר עַל אֲלֹהִים וְהִשָּׁה לֹא
אֲלֹהִים וְעַמִּי הַמִּיד קְבוּזִי בְּלֹא יִשְׁעִיל :

15 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας
τῆς γῆς ἀπὸ βορρᾶ, λέγει Κύριος, καὶ ἔξουσιν καὶ
θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα
τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ
κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα. 16
Καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης
τῆς κακίας αὐτῶν, ὥς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν
θεοῖς ἄλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν. 17 Καὶ σὺ περιῴσῃς τὴν ὀσφύν σου
καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πάντα ὅσα ἀν' ἐντελῶμαί σοι·
μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς
ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ ἱλαρῆσθαι
σε, λέγει Κύριος. 18 Ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον
ἡμέρᾳ ὡς πῶλον ὄχυράν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν,
ὄχυρόν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα καὶ τοῖς ἀρχουσιν
αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς. 19 Καὶ πολεμήσουσί
σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ ἐγὼ
εἰμι τοῦ ἱλαρῆσθαι σε, εἶπε Κύριος.

KRΦ. β.

[1 KAI ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λίγων,
2 Πορεύσθι καὶ ἀνάγνωθι ἐν τοῖς ὧσιν Ἱερουσα-
λὴμ] καὶ εἶπε Τάδε λέγει Κύριος Ἐμνησθήσῃ ἐλῶνς
νείστητός σου καὶ ἀγάπης τελευτήσώς σου, τοῦ
ἐξακολουθῆσαι σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ [ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐν γῇ μὴ σπαρείσῃ], λέγει Κύριος. 3 Ὁ ἅγιος
Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ, πάν-
τες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ ἔξει
ἐκ αὐτοῦ, φησὶ Κύριος. 4 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου,
οἶκος Ἰακώβ καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραὴλ. 5 Τάδε
λέγει Κύριος Τί εὑροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἱμοῖ
πλημμέλημα, ὅτι ἀπίστησαν μακράν ἀπ' ἱμοῦ, καὶ
ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἡμακαώθησαν;
6 Καὶ οὐκ εἶπαν Ποῦ ἔστι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν
ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ
καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ ᾗ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ
οὐθὲν καὶ οὐ κατέκησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ; 7 Καὶ
ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς
τοῦς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὴν ἀγλήαν αὐτοῦ· καὶ
εἰσῆλθετε καὶ ἱμάνετε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρο-
νομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδίλυμα. 8 Οἱ ἱερεῖς οὐκ
εἶπαν Ποῦ ἔστι Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ
νόμου οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμῖνες ἡσέβουν
εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν τῷ Βάαλ καὶ
ὀπίσω ἀνωφ'λοῦς ἐπορεύθησαν. 9 Διὰ τοῦτο ἐτι
κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς [λέγει Κύριος], καὶ πρὸς τοὺς
υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. 10 Διότι ἔλθετε
εἰς νήσους Κετιεῖμ καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηθάρ ἀπο-
στείλατε καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε
τοιαῦτα, 11 Εἰ ἀλλάξονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν,
καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί· ὁ δὲ λαὸς μου ἠλλάξατο
τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται.

15 Quia ecce ego convocabo omnes cognationes
regnorum aquilonis, ait Dominus : et venient
et ponent unusquisque solium suum in introitu
portarum Jerusalem, et super omnes muros
ejus in circuitu, et super universas urbes Juda.
16 Et loquar judicia mea cum eis super omnem
malitiam eorum qui dereliquerunt me, et
libaverunt diis alienis et adoraverunt opus
manuum suarum. 17 Tu ergo accinge lumbos
tuos, et surge, et loquere ad eos omnia quæ
ego præcipio tibi. Ne formides a facie eorum :
nec enim timere te faciam vultum eorum.
18 Ego quippe dedi tibi hodie in civitatem
munitam, et in columnam ferream, et in
murum æreum, super omnem terram, regibus
Juda, principibus ejus, et sacerdotibus, et
populo terræ. 19 Et bellabunt adversum te,
et non prævalebunt : quia ego tecum sum, ait
Dominus, ut liberem te.

CAPUT II.

1 ET factum est verbum Domini ad me,
dicens : 2 Vade, et clama in auribus Jerusalem,
dicens : Hæc dicit Dominus : Recordatus sum
tui, miserans adolescentiam tuam, et chari-
tatem desponsationis tuæ, quando secuta es
me in deserto, in terra quæ non seminatur.
3 Sanctus Israel Domino, primitiæ frugum
ejus : omnes, qui devorant eum, delinquant :
mala venient super eos, dicit Dominus.
4 Audite verbum Domini domus Jacob, et
omnes cognationes domus Israel : 5 Hæc dicit
Dominus : Quid invenerunt patres vestri in
me iniquitatis, quia elongaverunt a me, et
ambulaverunt post vanitatem, et vani facti
sunt? 6 Et non dixerunt : Ubi est Dominus,
qui ascendere nos fecit de terra Egypti : qui
traduxit nos per desertum, per terram inhabi-
tabilem et in viam, per terram sitis, et imaginem
mortis, per terram, in qua non ambulavit vir,
neque habitavit homo? 7 Et induxi vos in
terram Carmeli, ut comederetis fructum ejus,
et optima illius : et ingressi contaminastis
terram meam, et hereditatem meam posuistis
in abominationem. 8 Sacerdotes non dixerunt :
Ubi est Dominus? et tenentes legem nescierunt
me, et pastores prævaricati sunt in me : et
prophetæ prophetaverunt in Baal, et idola
secuti sunt. 9 Propter hæc adhuc judicio con-
tendam vobiscum, ait Dominus, et cum filiis
vestris disceptabo. 10 Transite ad insulas
Cethim, et videte : et in Cedar mittite, et
considerate vehementer : et videte si factum est
hujuscemodi. 11 Si mutavit gens deos suos,
et certe ipsi non sunt dii : populus vero
meus mutavit gloriam suam in idolum.

ירמיה ב

12 שמו שמים על-זאת ושערי חרבו מאד
נאס-יהודה: 13 פרשתים רעות צלח עמי
אחי עזבי מקור מים חיים לחצב להם
בארות בארז נשברים אשר לא יגלו
המים: 14 חצב ישראל אמיליד בית
חמא מדוע הנה לבו: 15 עליו ושמי
כפרים חתני קולם וישערי ארצו לשמח
צרי נצחה מבלי ישוב: 16 נס-בגדלה
ותחבשם ירצח חדק: 17 חלוא-זמא
תעשולגה צובה את-יהונה אל-היה בעת
מליכה בנה: 18 נעמה מחלה לנה
מצרים לשמות מי שחור ומחלה לנה
אשר לשמות מי נהר: 19 תפסקה קצונה
ימאבוליה תוכיח חדעי תמי פירע
וקר צובה את-יהונה אל-היה ולא פחדה
אלה נא-אדני יהונה צבאות: 20 כי
מעולם שברתי עלה נפתלי מסרותיה
ותאמרי לא אעבד כי על-פל-נבצה
בנה ותחת פל-עץ קצו את צצה
נה: 21 ואכלי נטפתה שונק דלח ורע
אמר ואח נהפכת לי סגרי תפנן
נכריה: 22 כי אסתבבסי בנה ותבררלה
בית נכתם צובה לפני נא אדני
יהונה: 23 את תאמרי לא נשאתי אהבי
הפעלים לא חלכתי ראי ורבה בנה
דעי מה עשית בקנה סלה משרכת
דכריה: 24 נרא לך מדבר באמר
נפש שאמר רחם תאנתה מי ישיבה
פל-מבוקשיל לא ייעפד בחדשה ומצאנה:
25 מבני נבלה מיתח ונהרקה מצאנה
ותאמרי נאש לא קרתתה מי ישיבה
ותחריהם אלה: 26 פכשת נבל כי ימצא
בן חבישו בית ישראל תמח מלכיהם
קריהם וכהניהם ונביאיהם: 27 אמרים
לעז אבי אמה ולאכל את ילדתי כרקי
אלי קרה ולא פגם ובעת קצתם לא מרד
הקח והושיעני: 28 ואיה אל-היה אשר
עמיר לך יחבס אמ-יושיענה בעת
הצחה כי מספר צריח חני אל-היה
יהונה: 29 לשח חריבו אלי פלגם
פשתתם כי נאס-יהודה: 30 לשח חניתי
את-בניהם מיסר לא להחי אכלה
חריבם נביאיהם פאניה משחית:

IEPEMIAS, β.

12 Ἐξίστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐφρίξεν ἐπὶ
πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος. 13 Duo καὶ
πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαὸς μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον
πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους
συντετριμμένους οἱ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν.
14 Μὴ δουλὸς ἐστὶν Ἰσραὴλ, ἡ οἰκογενὴς ἰστί;
διὰ τί εἰς προνομήν ἰγένετο; 15 Ἐπ' αὐτὸν
ὠρύοντο λέοντες καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἱ
ἔτασαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις
αὐτοῦ κατεσκήσαν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.
16 Καὶ υἱοὶ Μίμφως καὶ Τάφνας ἐγνωσάν σε καὶ
κατέπειζόν σου· 17 Οὐχὶ ταῦτα ἐποίησά σοι τὸ
καταλιπεῖν σε ἐμὲ; λέγει Κύριος ὁ θεός σου.
18 Καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀιγύπτου τοῦ πεῖν
ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ
πεῖν ὕδωρ ποταμῶν; 19 Παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία
σου, καὶ ἡ κακία σου ἡλέξει σε· καὶ γινώθι καὶ
ἴδε ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, λέγει
Κύριος ὁ θεός σου· καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοί, λέγει
Κύριος ὁ θεός σου. 20 Ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας
τὸν ζυγόν σου καὶ διέσπασας τοὺς δεσμούς σου, καὶ
εἶπας Οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα
βουνὸν ὕψιλον καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατα-
σκίου, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου.
21 Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσα σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν
ἀληθινὴν· πῶς ἱστέρας εἰς πικρίαν ἢ ἄμπελος ἢ
ἄλλοτρία; 22 Ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ
πληθύνῃς σαυτῇ ποίαν, κεκληλιδῶσαι ἐν ταῖς ἀδι-
κίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος. 23 Πῶς
ἔρις Οὐκ ἐμίανθην καὶ ὀπίσω τῆς Βάαλ οὐκ
ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ,
καὶ γινώθι τί ἐποίησας. Ὅψε φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε,
24 Τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἱέρημου,
ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο,
παριδόθη· τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ
ζητοῦντες αὐτήν οὐ κοπιήσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει
αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτήν. 25 Ἀπόστρεψον τὸν
πόδα σου ἀπὸ ὕδου τραχείας, καὶ τὸν φάρυγγά
σου ἀπὸ δίψου. Ἡ δὲ εἶπεν Ἀνδριόμαι, ὅτι
ἡγαπήκει ἄλλοτρίους καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.
26 Ὡς αἰσχύνῃ κλῖπτου ὅταν ἀλφ, οὕτως αἰσχυν-
θήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς
αὐτῶν καὶ οἱ ἀρχόντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν
καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν. 27 Τῷ ξύλῳ εἶπαν ὅτι
πατήρ μου εἶ σύ, καὶ τῷ λίθῳ Σὺ ἰγέννησάς με·
καὶ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν,
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν Ἀνάστα
καὶ ὥσωσιν ἡμᾶς. 28 Καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ σου οὓς
ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσιν
ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν
πόλειών σου ἦσαν θεοὶ σου Ἰουδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν
διόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἱθουν τῇ Βάαλ. 29 Ἴνα
τί λαλεῖτε πρὸς μέ; πάντες ὑμεῖς ἡεβήσατε, καὶ
πάντες ὑμεῖς ἡνομήσατε εἰς ἐμὲ, λέγει Κύριος.
30 Μάτην ἰπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδείαν
οὐκ ἰδέξασθε· μάχαιρα κατέφαγε τοὺς προφῆτας
ὑμῶν ὥς λίων ἐλοθρεύων, καὶ οὐκ ἰφοβήθητε,

JEREMIA, II.

12 Obstupescite cæli super hoc, et portæ ejus
desolamini vehementer, dicit Dominus. 13 Duo
enim mala fecit populus meus: me dereliquerunt
fontem aquæ vivæ, et foderunt sibi cisternas,
cisternas dissipatas, quæ continere non valent
aquis. 14 Numquid servus est Israel, aut
vernaculus? quare ergo factus est in
prædam? 15 Super eum rugierunt leones, et
dederunt vocem suam, posuerunt terram ejus
in solitudinem: civitates ejus exustæ sunt, et
non est qui habitet in eis. 16 Filii quoque
Mempheos et Taphnes constupraverunt te
usque ad verticem. 17 Numquid non istud
factum est tibi, quia dereliquisti Dominum
Deum tuum eo tempore, quo ducebat te per
viam? 18 Et nunc quid tibi vis in via
Ægypti, ut bibas aquam turbidam? et quid
tibi cum via Assyriorum, ut bibas aquam
fluminis? 19 Arguet te malitia tua, et aversio
tua increpabit te. Scito, et vide quia malum
et amarum est reliquisse te Dominum Deum
tuum, et non esse timorem mei apud te, dicit
Dominus Deus exercituum. 20 A sæculo
confregisti jugum meum, rupisti vincula mea,
et dixisti: Non serviam. In omni enim colle
sublimi, et sub omni ligno frondoso, tu pro-
sternebaris meretrix. 21 Ego autem plantavi
te vineam electam, omne semen verum:
quomodo ergo conversa es mihi in pravum
vineæ aliena? 22 Si laveris te in nitro, et
multiplicaveris tibi herbam borith, maculata
es in iniquitate tua coram me, dicit Dominus
Deus. 23 Quomodo dicis: Non sum polluta,
post Baalim non ambulavi? vide vias tuas in
convallibus, scito quid feceris: cursor levis ex-
plicans vias suas. 24 Onager assuetus in
solitudine, in desiderio animæ suæ attraxit
ventum amoris sui: nullus avertet eam:
omnes qui quaerunt eam, non deficient: in
menstruis ejus invenient eam. 25 Prohibe
pedem tuum a nuditate, et guttur tuum a siti.
Et dixisti: Desperavi, nequaquam faciam:
adamavi quippe alienos, et post eos ambulabo.
26 Quomodo confunditur fur quando de-
prehenditur, sic confusi sunt domus Israel,
ipsi et reges eorum, principes, et sacerdotes,
et prophetæ eorum, 27 Dicentes ligno: Pater
meus es tu; et lapidi: Tu me genuisti; verterunt
ad me tergum, et non faciem, et in tempore
afflictionis suæ dicent: Surge, et libera nos.
28 Ubi sunt dii tui, quos fecisti tibi? surgant
et liberent te in tempore afflictionis tuæ:
secundum numerum quippe civitatum tuarum
erant dii tui Juda. 29 Quid vultis mecum
judicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit
Dominus. 30 Frustra percussisti filios vestros,
disciplinam non receperunt: devoravit gladius
vester prophetas vestros, quasi leo vastator

ירמיה ב נ

31 חֲדָרִים אֲתֶם נָא דְּבַר יְהוָה הַמְדַבֵּר
לִי יִשְׂרָאֵל אֲבִי-אֲנִי מִיָּדָע
אֲמַר עַמִּי רְדֹנָה לֹא-תִקְבֹּא עוֹד אֵלַי:
32 הַתְּשַׁבֵּחַ בְּתוֹלָה עֲדוּלָה פֶלֶח הַשִּׁבְיָה
וְעַמִּי שְׂכָחוּנִי יָמִים אֲנִי מִסְפֵּר: 33 מִחַ-
מִיָּמֵי דָרְשָׁה לְבַקֵּשׁ אֶתְּהָה לְכוּ גַם
אֶת-חֲרָפוֹת לַפְדּוֹתֵי אֶת-דִּרְבָּנָה: 34 גַם
בְּכִנְיֹתָי נִמְצְאוּ בָם נִפְשוֹת אֲבִיּוֹנִים
נִהְיָם לְאִבְמִתְּהָרַת מִצָּאִים כִּי עַל-קַל-
אֶלָּה: 35 וְתִמְאֲרוּ כִּי גִלְתִּי אִתָּךְ שָׁב אִפְּי
מִפְּנֵי חֲנִי לְשִׁפְטֵי אִתָּךְ עַל-אֲמָרָה לֹא
חֲסִאתִי: 36 מִדֶּחִי-תִּפְּלִי מֵאֵד לְשִׁפּוֹת
אֶת-דִּרְבָּנָה גַם מִפְּעִלִים תִּבְשִׁי פֶּאֶשֶׁר
בְּשִׁפְתֵי מִשְׁפָּר: 37 גַם מֵאֵת זֶה תִּצְאִי
וְיִדְּעָה עַל-רִאשֹׁנָה כִּי-מָצֵא יְהוָה בְּמִבְטְחֹתָי
וְלֹא תִצְלִיחִי לָהֶם:

פרשה ב:

1 לֹא-אֶמַר כִּן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ
וְהִלָּךְ מֵאִתּוֹ וְהִיָּיָה לְאִישׁ-אֲחֵר תֵּשֵׁב
אֵלָיו עוֹד הָלֹא הָיָה תִּחְבֶּה הָאָרֶץ
חֲתִיָּה וְאֵת זִנְיָה רַעִים רַבִּים וְשׁוֹב אֵלַי
מֵאֲסִיָּהוּ: 2 שָׁמָּה עִנִּיָּה עַל-שִׁפּוֹס תִּרְאִי
אִפְּסָה לֹא שְׁלָלָה עַל-דִּרְבָּכִים לְשִׁבְתָּ לָהֶם
כְּעֶדְכִי בַּמִּדְבָּר וּפְתִיכִי אֶרֶץ בְּזִמְתִּיָּה
וּבְרַעְיָה: 3 וְנִמְנָעוּ רַבִּים וּמִלְקוֹשׁ לֹא
הָיָה וּמִצָּח אִשָּׁה זִנְיָה הָיָה לָהּ מֵאֵת
הַקֶּלֶם: 4 הָלֹא מִעֲתָה הָרִאשִׁית לִי אֲבִי
אֵלֶיךָ נִעַרְיָ אֶתָּה: 5 הִנֵּנִי מֵדֹלִים
אֲבִי-אִשְׁמֵר לְנֶעֱחַ הָעָה דַּפְרִיתִי וּפִעֲשִׁי
הַרְצֹוֹת וְהַיָּקָל: 6 וְיִאֲמַר יְהוָה
אֵלַי בִּימִי וְאִשְׁתִּי הִמְלִיךָ חֲרָאִית אִשָּׁר
עֲשִׂתָה מִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל הִלָּךְ הָיָה
עַל-קַל-תֵּר גְּבוּהָ וְאֶל-תַּחַת קַל-רַעַנָּה
וּתְזִי-שֶׁם: 7 וְאִמַּר אֲחֵרִי עֲשִׂתָה אֶת-קַל-
אֶלָּה אֵלַי תֵּשֵׁב וְלֹא-שָׁבָה וּתְרָאֵה בְּנִיָּה
אֲחִיקָה יְהוָה: 8 וְאִמַּר כִּי עַל-קַל-אִדוֹת
אִשָּׁר נִאֲסָה מִשְׁבַּח יִשְׂרָאֵל שְׁלַחְתִּיתִי
וְאִתָּן אֶת-סִסְפֵּר בְּרִיחִיתִי אֵלָיו לְרֹאשׁ
בְּנִיָּה וְיִחְדָּל אֲחִיקָה וּפְלָח וּתְזִי
בִּסְתִיָּה: 9 וְנִעַר מִקַּל זִמְתָּה וּתְחַבֶּה
אֶת-הָאָרֶץ וּתְנַחֵם אֶת-הָאָדָם וְאֶת-הָעֵץ:

IEREMIAS, β, γ.

31 'Ακούσατε λόγον Κυρίου Τάδε λέγει Κύριος Μὴ ἱρμος ἰγενόμενῃ τῇ Ἰσραὴλ ἢ γῇ κεχερσωμένῃ; διὰ τί εἶπεν ὁ λαός μου Οὐ κυριευθήσόμεθα, καὶ οὐχ ἤξομεν πρὸς σέ ἐτι; 32 Μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. 33 Τί ἐτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητῆσαι ἀγάπην; οὐχ οὕτως· ἀλλὰ καὶ σὺ ἰπυνηρέσσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδοὺς σου, 34 Καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου εὐρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθώων· οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτοὺς ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυϊ. 35 Καὶ εἶπας Ἀθῶός εἰμι, ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ. Ἴδου ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ, ἐν τῇ λέγειν σε Οὐχ ἡμαρτον, 36 Ὅτι κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδοὺς σου· καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ καθὼς κατησχύνθης ἀπὸ Ἀσσοῦρ, 37 Ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρες σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τὴν ἰλιδα σου, καὶ οὐκ εὐδοθήσῃ ἐν αὐτῇ.

KEΦ. γ.

1 'ΕΑΝ ἑξαποστειλῇ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γίνηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, μὴ ἀνακάμπτουσα ἀνακόμψει πρὸς αὐτὸν ἐτι; οὐ μαινομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη; καὶ σὺ ἐξεπόμενος ἐν ποιμίῃ πολλοῖς καὶ ἀνεκαμπτες πρὸς μέ, λέγει Κύριος. 2 Ἀρον τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς εὐθείαν καὶ ἴδε ποῦ οὐχὶ ἐξέφύρθης· ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὥσερ κορώνῃ ἱρμουμένη, καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου, 3 Καὶ ἔσῃς ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σιαντῇ· ὅψις πόρνης ἰγένετό σου, ἀπνηαισχύντησας πρὸς πάντας. 4 Οὐχ ὥς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου; 5 Μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, ἡ φυλαχθήσεται εἰς νίκος; Ἴδου ἰλάησας καὶ ἐποήσας τὰ πονηρά ταῦτα καὶ ἡδυνάσθης. 6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βασιλέως Εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ; ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ. 7 Καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεύσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα Πρὸς μέ ἀνάστρεψον· καὶ οὐκ ἀνίστρεψε. Καὶ εἶδε τὴν ἀσυνθίσαν αὐτῆς τὴν ἀσύνθετος Ἰούδα. 8 Καὶ εἶδον ὅτι περὶ πάντων ὧν κατελήφθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἡ κατοικία Ἰσραὴλ, καὶ ἑξαπίστευα αὐτὴν καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτῇ, 9 Καὶ ἰγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσε τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον.

JEREMIA, II. III.

31 Generatio vestra. Videte verbum Domini : numquid solitudo factus sum Israeli, aut terra serotina? quare ergo dixit populus meus : Recessimus, non veniemus ultra ad te? 32 Numquid obliviscetur virgo ornamenti sui, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris. 33 Quid niteris bonam ostendere viam tuam ad quærendam dilectionem, quæ insuper et malitias tuas docuisti vias tuas, 34 Et in alis tuis inventus est sanguis animarum pauperum et innocentum? non in fossis inveni eos, sed in omnibus quæ supra memoravi. 35 Et dixisti : Absque peccato et innocens ego sum : et propterea avertatur furor tuus a me. Ecce ego iudicio contendam tecum, eo quod dixeris : Non peccavi. 36 Quam vilis facta es nimis, iterans vias tuas! et ab Ægypto confunderis, sicut confusa es ab Assur. 37 Nam et ab ista egredieris, et manus tuæ erunt super caput tuum : quoniam obtrivit Dominus confidentiam tuam, et nihil habebis prosperum in ea.

CAPUT III.

1 VULGO dicitur : Si dimiserit vir uxorem suam, et recedens ab eo, duxerit virum alterum : numquid revertetur ad eam ultra? numquid non polluta et contaminata erit mulier illa? tu autem fornicata es cum amatoribus multis : tamen revertere ad me, dicit Dominus, et ego suscipiam te. 2 Leva oculos tuos in directum, et vide ubi non prostrata sis : in viis sedebas, expectans eos quasi latro in solitudine : et polluisti terram in fornicationibus tuis, et in malitiis tuis. 3 Quam ob rem prohibita sunt stillæ pluviarum, et serotinus imber non fuit : frons mulieris meretricis facta est tibi, noluisti erubescere. 4 Ergo saltem amodo voca me : Pater meus, dux virginitatis meæ tu es : 5 Numquid irasceris in perpetuum, aut perseverabis in finem? Ecce locuta es, et fecisti mala, et poluisti. 6 Et dixit Dominus ad me in diebus Josiæ regis : Numquid vidisti quæ fecerit aversatrix Israel? abiit sibimet super omnem montem excelsum, et sub omni ligno frondoso, et fornicata est ibi. 7 Et dixi, cum fecisset hæc omnia : Ad me revertere : et non est reversa. Et vidit prævaricatrix soror ejus Juda, 8 Quia pro eo, quod mœchata esset aversatrix Israel, dimissem eam, et dedissem ei libellum repudii : et non timuit prævaricatrix Juda soror ejus, sed abiit, et fornicata est etiam ipsa. 9 Et facilitate fornicationis suæ contaminavit terram, et mœchata est cum lapide et ligno.

10 וְכָל-בְּכֹרֹתַי לֹא-שָׁבָה אֵלַי בְּנִדְחָה
אֲחֻזָּתָהּ וַחֲדָה בְּכֹל-לִבָּהּ כִּי אֶבְשָׁקָהּ
נֹאמְרָהּ: 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
צִדְקָה נִפְשָׁה מִשָּׁבָה יִשְׂרָאֵל מִבְּנִדְחָה
יְהוָה: 12 הֲלֹךְ וְקָרָא אֶת-הַבְּכֹרִים
הָאֵלֶּה צִדְקָה וְאָמַרְםָּ שָׁבָה מִשָּׁבָה
יִשְׂרָאֵל נֹאמְרָהּ לֹא-אֶפְסִיל כִּנִּי בָכֶם
כִּי-רָסִיד אֲנִי נֹאמְרָהּ לֹא אֶפְסִיד לְעוֹלָם:
13 אֲהֵךְ דָּעִי עֲוֹנְךָ כִּי בִידְחָה אֶלְחָצֶה
בְּשִׁשָּׁתָּה וּתְפִלִּי אֶת-דִּרְכֶּךָ לְגִדִּים תַּחַת
כַּלְעַץ בָּעֵץ וּבְקוֹלִי לֹא-שָׁמַעְתֶּם נֹאמְרָהּ
יְהוָה: 14 שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים נֹאמְרָהּ
כִּי אֲנִי בַּעֲלָתִי בָכֶם וְלִמְחֹתִי אֶתְכֶם
אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחוֹת וְהִבְאֵתִי
אֶתְכֶם צִיּוֹן: 15 וְנִתְּתִי לָכֶם רִעִים כְּלָבִי
וְרַעֲוִי אֶתְכֶם צֶדֶק וְשִׁפְטָר: 16 וְהָיָה כִּי
תִרְבּוּ וַיְרִיחֶם בְּאָרֶץ בְּיָמִים הַחֲמִשָּׁה
נֹאמְרָהּ לֹא-יִנְאֶמְרוּ עוֹד אֲרֹן בְּרִית
יְהוָה וְלֹא גִעְלָה עַל-לֵב וְלֹא יִפְרִיבוּ
וְלֹא יִפְחָדוּ וְלֹא יִשְׁעֹה עוֹד: 17 בָּעֵת
הַחֲמִישִׁי וְקָרָא לִירִשְׁלָאִים פֶּסֶם יְהוָה וְנִקְוָה
אֵלֶיהָ כָּל-חַבּוּתִים לְשֵׁם יְהוָה לִירִשְׁלָאִים
וְלֹא-יִלְכּוּ עוֹד אֲחֵרִי שְׂרָדִית לָכֶם הָרַע:
18 בְּיָמִים הַחֲמִשָּׁה יִלְכּוּ בֵּית-יְהוָה
עַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְכֹאֵם יְהוָה מֵאָרֶץ צִיּוֹן
עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחֵלְתִּי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם:
19 וְאֲנִי אֶמְרָתִי אֲהֵךְ אֲשִׁיתָהּ בְּבָנִים
וְאֶמְרָלָהּ אָרֶץ חֲמִידָה גְּדֹלָת צָדִיק צְדָקוֹת
בָּנִים וְאָמַר אֲבִי תִקְרָא-לִי וּמֵאֲחֵרִי לֹא
תִשָּׁבֵר: 20 אֲבֹן בְּנִדְחָה אֲשֶׁר מִרְעָה בֵּן
בְּנִדְחָתָם כִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נֹאמְרָהּ: 21 קוֹל
עַל-שְׁפָטִים נִשְׁפָּע בְּכִי חֲתוּנָה בֶּן יִשְׂרָאֵל
כִּי הֵעִיר אֶת-דִּרְכָּם שָׁבָה אֶת-יְהוָה
אֶל-חֵיכֶם: 22 שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים אֲרָפֹךְ
מִשְׁבָּתֵיכֶם הִנֵּה אֶתְּנֶה לָּךְ כִּי אֶתָּה יְהוָה
אֶלְחִינִי: 23 אֲבֹן לְשָׁקֵר מִבְּעוֹת חֲמִין
הָרִים אֲבֹן בִּיהוָה אֶלְחִינִי תִשְׁוֹעַת יִשְׂרָאֵל:
24 וְהַבְּשֵׁת אֶכְלָה אֶת-יָגֵעַ וּבִחוּיִי
מִפְּעִינִי אֶת-צִאֲנִם וְאֶת-בָּקָרָם אֶת-בְּנֵי-הָרִים
וְאֶת-בְּנֵי-הָרִים: 25 נִשְׁפָּרָה בְּכִשְׁלֹנִי
וְתִכְסֶּנִּי בְּלִפְתָּנִי כִּי לִיהוָה אֶלְחִינִי הִשְׁאֵנִי
אֲנִיחֵנִי וּבִחוּיִי מִפְּעִינִי וְעַד-הַיּוֹם תִּנְחַץ
וְלֹא שֹׁפְעָנִי בְּקוֹל יְהוָה אֶלְחִינִי:

10 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπιστράφη πρὸς με ἡ
ἀσυνθίτος 'Ιούδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς ἀλλ'
ἐπὶ ψεύδει. 11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με 'Εδικαίωσε
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 'Ισραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθίτου
'Ιούδα. 12 Πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους
τούτους πρὸς βορρᾶν, καὶ ἱρεῖς 'Επιστράφηθι πρὸς
με ἡ κατοικία τοῦ 'Ισραὴλ, λέγει Κύριος, καὶ μὴ
στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς· ὅτι ἐλεήμων
ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μηνῶ ὑμῖν εἰς τὸν
αἰῶνα. 13 Πλὴν γινώθι τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς
Κύριον τὸν θεόν σου ἠσέβησας, καὶ διέχεας τὰς
δόους σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω παντὸς ξύλου
ἀλσώδους, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας, λέγει
Κύριος. 14 'Επιστράφητε υἱοὶ ἀφιστηκότες, λέγει
Κύριος, διότι ἐγώ κατακυριεύσω ὑμῶν, καὶ λή-
ψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς
καὶ ἐσθῶ ὑμᾶς εἰς Σιών, 15 Καὶ ὁῶσω ὑμῖν
ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ποιμανοῦ-
σιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης. 16 Καὶ
ἔσται ἰδὼν πληθυνθῆτε καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς
γῆς, λέγει Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ
ἱροῦσαν ἔτι Κιβωτὸς διαθήκης ἁγίου 'Ισραὴλ, οὐκ
ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνομασθήσεται οὐδὲ
ἐπισκεψθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι. 17 'Εν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῇ καιρῷ ἐκείνῃ καλέ-
σουσι τὴν 'Ιερουσαλὴμ ὄρθρον Κυρίου, καὶ συναχθή-
σονται πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτήν, καὶ οὐ πορεύσονται
ἔτι ὅπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς
πονηρᾶς. 18 'Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελύ-
σσονται ὁ οἶκος 'Ιούδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ 'Ισραὴλ,
καὶ ἦξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ
πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν κατεκληρονόμησα
τοῖς πατέρας αὐτῶν. 19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, γίνετο
Κύριε, ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα, καὶ ὁῶσω σοι γῆν
ἐλεκτην κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἰθὺν·
καὶ εἶπα Πατέρα καλέσεις με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ
ἀποστραφήσῃς. 20 Πλὴν ὥς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν
συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμέ ὁ οἶκος
'Ισραὴλ, λέγει Κύριος. 21 Φωνὴ ἐκ χειλῶν
ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δέσεως υἱῶν 'Ισραὴλ, ὅτι
ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο θεοῦ
ἁγίου αὐτῶν. 22 'Επιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες,
καὶ ἰάσονται τὰ συντρίμματα ὑμῶν. 'Ιδοὺ δοῦλοι
ἡμεῖς ἰσομέθ' αὐτοῦ, ὅτι σὺ Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ.
23 'Οντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις
τῶν ὀρίων, πλὴν διὰ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία
τοῦ 'Ισραὴλ. 24 'Η δὲ αἰσχύνῃ κατηνάλωσε τοὺς
μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν,
τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν, καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν. 25 'Εκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν
ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἵσαντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἡμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ νεότητος
ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐχ ὑπήκουσαμεν
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

10 Et in omnibus his non est reversa ad me
prævaricatrix soror ejus Juda in toto corde
suo, sed in mendacio, ait Dominus. 11 Et
dixit Dominus ad me: Justificavit animam
suam aversatrix Israel, comparatione præ-
varicatricis Judæ. 12 Vade, et clama sermones
istos contra aquilonem, et dices: Revertere
aversatrix Israel, ait Dominus, et non avertam
faciem meam a vobis: quia sanctus ego sum,
dicit Dominus, et non irascar in perpetuum.
13 Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia
in Dominum Deum tuum prævaricata es: et
dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno
frondoso, et vocem meam non audisti, ait
Dominus. 14 Convertimini filii revertentes,
dicit Dominus: quia ego vir vester: et
assumam vos unum de civitate, et duos de
cognitione, et introducam vos in Sion. 15 Et
dabo vobis pastores juxta cor meum, et
pascent vos scientia et doctrina. 16 Cumque
multiplicati fueritis, et creveritis in terra in
diebus illis, ait Dominus: non dicent ultra:
Arca testamenti Domini: neque ascendet
super cor, neque recorbabuntur illius; nec
visitabitur, nec fiet ultra. 17 In tempore illo
vocabunt Jerusalem solum Domini: et con-
gregabuntur ad eam omnes gentes in nomine
Domini in Jerusalem, et non ambulant post
pravitatem cordis sui pessimi. 18 In diebus
illis ibit domus Juda ad domum Israel, et
veniet simul de terra aquilonis, ad terram
quam dedi patribus vestris. 19 Ego autem
dixi: Quomodo ponam te in filios, et tribuam
tibi terram desiderabilem, hereditatem præ-
claram exercituum gentium? Et dixi: Patrem
vocabis me, et post me ingredi non cessabis.
20 Sed quomodo si contemnat mulier amatorem
suum, sic contempsit me domus Israel, dicit
Dominus. 21 Vox in viis audita est, ploratus
et ululatus filiorum Israel: quoniam iniquam
fecerunt viam suam, obliti sunt Domini Dei
sui. 22 Convertimini filii revertentes, et
sanabo aversiones vestras. Ecce nos venimus
ad te: tu enim es Dominus Deus noster.
23 Vere mendaces erant colles, et multitudo
montium: vere in Domino Deo nostro salus
Israel. 24 Confusio comedit laborem patrum
nostrorum ab adolescentia nostra, greges
eorum, et armenta eorum, filios eorum, et
filias eorum. 25 Dormiemus in confusione
nostra, et operiet nos ignominia nostra:
quoniam Domino Deo nostro peccavimus nos,
et patres nostri, ab adolescentia nostra usque
ad diem hanc: et non audivimus vocem
Domini Dei nostri.

ו את־תשוב ישׂראל ו נא־יהוה אלי
תשוב ו את־תסיר שׂק־יְהוָה מִפָּנַי ו לא
הקד: ו נשבעך חַי־יהוה בְּאֵמֶת בְּמִשְׁפָּט
יבצֶדֶק ו תִּהְיֶה־רַחֲמֶיךָ כְּזֶה וְכֹךָ יִתְהַלְלֶה:
פִּרְכּוֹ וְאֶמֶר יְהוָה לְאִישׁ יִהְיֶה
וְלִירֵשָׁלַם גִּירִי לָכֶם גֵּר וְאֶל־תִּזְרְעוּ
אֶל־תֵּצֵא: 4 הַפֶּלֶא לִיהוָה וְהַסֵּר עֲרֵלֹת
לְבַבְכֶם אִישׁ יִהְיֶה וְיִשְׁכַּן יִרְשָׁלַם
פֶּרֶת־צֶמֶחַ כָּאֵשׁ חֲמָתִי וּבְעֶרְחִי וְאֵין מִכָּלֶּה
מִפָּנַי רֵחַ מַעַלְלֵיכֶם: 5 הַצִּירִי בִיהוָה
וּבִירֵשָׁלַם הַשְׁמִיעוּ וְאֶמֶר וְתִקְעוּ שׁוֹפָר
בְּאַרְצָה חֲרָא מְלֹא: וְאֶמֶר הַאֲסִפִּי וּבְאוּ
אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר: 6 שֹׂאֲגֶם צִיּוֹן הַצִּירִי
אֶל־תִּצְמָדוּ כִּי רָצָה אֲנִי מִבֵּיא מִצְדֹן
וְשֹׁכֵר גָּדוֹל: 7 עֲלֶה אֶרֶץ אֲרִיחַ וּמִשְׁחִית
בְּיָמַי נֶסֶח וְצֶמַח מִמֶּנּוּ לְשׁוֹם אֶרֶץ לְשִׁמָּה
עָרֵי תִצְדִּיק מֵאֵין יִשָּׁב: 8 עֲלֵי־נָתַת חֲנִי
שָׁקִים סָפְדוּ וְהִלִּילוּ כִּי לֹא־שָׁב חֲנִי
אֶת־יְהוָה מִפָּנַי: 9 וְהָיָה בְיוֹם־הַהוּא
נֹאֲמֵי יְהוָה יִאֲבֹד לְבִי־הַפֶּלֶא וְלֵב הַשֹּׁקִים
וְנִשְׁמַי הַפִּתְחִים וְהַנְּבִיאִים יִתְחַהּ: 10 וְאֶמֶר
אֶתְהַוֵּא וְאֶלֶךְ יְהוָה אֲבֹר הַשָּׂא הַשָּׂא לְצֶם
הַזֶּה וְלִירֵשָׁלַם לֹאֲמַר שְׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם
וְנִבְצַח חֶרֶב עֲרִי־הַפֶּשַׁשׁ: 11 בַּעַת הַהִיא
יִאֲבֹד לְצֶם־הַזֶּה וְלִירֵשָׁלַם רֵיחַ צַח
שָׁפִים בְּפִתְחֵי דָר וּבְתִצְמֵי לֹא לִירוֹת
וְלֹא לְחֶבֶר: 12 רֵיחַ מְלֹא מִלֵּחַ גְּבוּא לִי
עֲתִיד גִּם־אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אֲחֵם:
13 הִנֵּה פִּעֲנִים יַעֲלֶה וְכִסְפָּה מִרְכָּבוֹתָיו
חֲלוּ מִנְּשָׁרִים סִיכּוּ אֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ:
14 פִּבְסִי מִרְעָה לְבָק וְרֵשָׁלַם לַפֶּעַן
תִּשְׁעִי עֲדִי־מִתִּי מִלִּין בְּקִרְבָּה מִשְׁבָּת
אֲחֵה: 15 כִּי קוֹל מִגִּיד מִהֵן וּמִשְׁמִיעַ אֲנִי
מִתֵּר אֲפָרִים: 16 חֲזִירִי לַנֹּזִים הַזֶּה
הַשְׁמִיעוּ עֲלִי־יִרְשָׁלַם לְצָרִים בָּאִים מִצָּר
הַמִּרְחָק וּבִיתְנִי עֲל־עָרֵי יְהוָה חֲלוּם:
17 כְּשִׁמְרִי שׁוֹי הִנֵּה עֲלֶיהָ מִסְבִּיב כִּי־אֲמִי
מִרְחָק נֹאֵם יְהוָה: 18 דִּרְבָּה וּמַעַלְלֶיהָ
עֲשֵׂה אֵלֶּה לָּהּ נָתַת רָצָהָ כִּי קָרַ כִּי נָגַע
עֲד־לָבָק: 19 מִצִּי וּמִצִּי אֲחִילָח
הִירוֹת לִבִּי חֲמוּחִלִּי לִבִּי לֹא אֲחִירִשׁ כִּי
קוֹל שׁוֹפָר שְׁמַעֲתִי נִשְׁמִיעַ מִלְחָמָה:

'EAN iπισταφῇ Ἰσραὴλ, λίγει Κύριος, πρὸς μέ,
iπισταφῆσεται· καὶ ἰὰν περιέλθῃ τὰ βεβλῦματα
αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου
μου εὐλαβηθῇ, 2 Καὶ ὁμῶς Ζῆ Κύριος μετὰ
ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλογῇ-
σουσιν ἐν αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι τῷ
θεῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 3 Ὅτι τὰδε λίγει Κύριος τοῖς
ἀνδράσιν Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ
Νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα, καὶ μὴ σπείρητε ἐπ'
ἀκάνθαις. 4 Περιμήθητε τῇ θεῇ ὕμῶν, καὶ περι-
τέμεθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ
οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ
θυμὸς μου καὶ ἰκαυθίσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβί-
σων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδεύματων ὑμῶν. 5 Ἀγαγγεῖλατε ἐν τῇ Ἰούδα, καὶ ἀκουσθήτω ἐν
Ἱερουσαλὴμ· εἴπατε, σημάνετε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι,
κεκράξατε μέγα· εἴπατε Συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν
εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχῆρας, 6 Ἀναλαβόντες
φείγετε εἰς Σιών· σπύεσθε, μὴ στήτε, ὅτι
κακὰ ἰγὼ ἰπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν
μεγάλην. 7 Ἀνίσθη λίων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ,
ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ τοῦ θείναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ αἱ
πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι
αὐτάς. 8 Ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ
κόπτισθε καὶ ἀλαλάξατε, διότι οὐκ ἀπιστράφη ὁ
θυμὸς Κυρίου ἀφ' ὑμῶν. 9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ, λίγει Κύριος, ἀπολείται ἡ καρδία τοῦ βασι-
λέως καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐκστήσονται καὶ οἱ προφῆται θυμᾶσονται. 10 Καὶ
εἶπα Ὁ δέσποτα Κύριε, ἀρὰ γε ἀπατῶν ἡπάτησας
τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, λίγων Εἰρήνην
ἔσται, καὶ ἰδοὺ ἤψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς
αὐτῶν. 11 Ἐν τῇ καιρῷ ἐκείνῃ ἰροῦσι τῷ λαῷ
τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ Πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῷ
ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς
καθαρὸν οὐδ' εἰς ἡγιον. 12 Πνεῦμα πληρώσεως
ἔχει μοι· νῦν δὲ ἰγὼ λαλῶ κρίματά μου πρὸς
αὐτούς. 13 Ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται, καὶ ὡς
καταιγὶς τὰ ἔρματα αὐτοῦ, κοφότεροι δειτῶν οἱ
ἴπποι αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωροῦμεν. 14 Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου, Ἱερουσα-
λὴμ, ἵνα σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρχουσιν ἐν σοὶ
διαλογισμοὶ πόνων σου; 15 Διότι φωνὴ ἀγγέ-
λωντος ἐκ Δάν ἔξει, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ
ὄρους Ἐφραΐμ. 16 Ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ ἔκασιν·
ἀναγγεῖλατε ἐν Ἱερουσαλὴμ, συστροφὰι ἔρχονται ἐκ
γῆς μακρόθεν καὶ ἰδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα
φωνὴν αὐτῶν. 17 Ὡς φυλάσσοντες ἄγρον ἐγί-
νοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι ἐμοῦ ἠμίλησας, λίγει
Κύριος. 18 Αἱ οὐδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου
ἐποίησαν ταῦτά σοι· αὐτὴ ἡ κακία σου, ὅτι
πικρά, ὅτι ἤψατο ἕως τῆς καρδίας σου. 19 Τὴν
κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθη-
τήρια τῆς καρδίας μου μαίμασσι ἡ ψυχὴ μου, σπα-
ρίσσεται ἡ καρδία μου· οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν
σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου, κραυγὴν πολέμου

1 Si reverteris Israel, ait Dominus, ad me
convertere: si abstuleris offendicula tua a
facie mea, non commoveberis. 2 Et jurabis:
Vivit Dominus in veritate, et in iudicio, et in
justitia: et benedicent eum gentes, ipsumque
laudabunt. 3 Hæc enim dicit Dominus viro
Juda et Jerusalem: Novate vobis novale, et
nolite serere super spinas: 4 Circumcidimini
Domino, et auferte præputia cordium vestro-
rum viri Juda, et habitatores Jerusalem: ne
forte egrediat ut ignis indignatio mea, et
succendatur, et non sit qui extinguat, propter
malitiam cogitationum vestrarum. 5 Annun-
tiate in Juda, et in Jerusalem auditum facite:
loquimini, et canite tuba in terra: clamate
fortiter, et dicite: Congregamini, et ingredi-
amur civitates munitas, 6 Levate signum in
Sion. Confortamini, nolite stare, quia malum
ego adduco ab aquilone, et contritionem
magnam. 7 Ascendit leo de oubili suo, et
prædo gentium se levavit: egressus est de
loco suo, ut ponat terram tuam in solitudinem:
civitates tuæ vastabuntur, remanentes absque
habitatore. 8 Super hoc accingite vos ciliciis,
plangite et ululate: quia non est aversa ira
furoris Domini a nobis. 9 Et erit in die illa,
dicit Dominus: Peribit cor regis, et cor
principum: et obstupescunt sacerdotes, et
prophetæ consternabuntur. 10 Et dixi: Heu,
heu, Domine Deus, ergone decepisti
populum istum et Jerusalem, dicens: Pax
erit vobis: et ecce pervenit gladius usque ad
animam? 11 In tempore illo dicetur populo
huic et Jerusalem: Ventus urens in viis, quæ
sunt in deserto viæ filiarum populi mei, non ad
ventilandum et ad purgandum. 12 Spiritus
plenus ex his veniet mihi: et nunc ego loquar
judicia mea cum eis. 13 Ecce quasi nubes
ascendet, et quasi tempestas currus ejus:
velociore aquilis equi illius: vae nobis
quoniam vastati sumus. 14 Lava a malitia
cor tuum Jerusalem, ut salva fias: usquequo
morabuntur in te cogitationes noxiæ? 15 Vox
enim annuntiantis a Dan, et notum facientis
idolum de monte Ephraim. 16 Dicite genti-
bus: Ecce auditum est in Jerusalem custodes
venire de terra longinqua, et dare super
civitates Juda vocem suam. 17 Quasi custodes
agrorum facti sunt super eam in gyro: quia
me ad iracundiam provocavit, dicit Dominus.
18 Viæ tuæ, et cogitationes tuæ fecerunt
hæc tibi: ista malitia tua, quia amara, quia
tetigit cor tuum. 19 Ventrem meum, ven-
trem meum doleo, sensus cordis mei turbati
sunt in me: non tacebo, quoniam vocem
buccinæ audivit anima mea, clamorem prælii.

ירמיה ד ה

20 שָׁבַר עַל-שִׁבְרֵי נִקְלָא קִישְׁדוֹתָ פְּלִי-הָאָרֶץ
פְּתָאוֹם שְׁדוֹנָה אֶחָלִי הִנֵּה יִרְעֶהָ: 21 עַד-
מִנִּי אֶרְאֶה-גִּם אֶשְׁמַח קוֹל שׁוֹמֵר:
22 כִּי אֶחָל עָפִי אוֹתִי לֹא יָדָעוּ
בָּנִים כְּקִלִּים הָפֹחַ וְלֹא בְנוֹתִים הַמָּחַ
חֲכָמִים הָפֹחַ לְהַרְעֵי וְלֹא יִדְעוּ:
23 רֵאִיתִי אֶת-הָאָרֶץ וְהַגְדִּיהֶיהָ וְגִדְּתִי
וְאֶל-הַשָּׁמַיִם וְאֶן אוֹתָם: 24 רֵאִיתִי הַקְּהִלִּים
וְהַגְּדָה רִעְשִׁים וְכָל-הַנִּבְדָּעוֹת חֲתָהֲלָהֶן:
25 רֵאִיתִי וְהַגְּדָה אֶן הָאָרֶץ וְכָל-עֲוֹת הַשָּׁמַיִם
נִדְּדוּ: 26 רֵאִיתִי וְהַגְּדָה חֲפָרִים חֲפָרִים
וְכָל-עֲדָוִי נִתְּצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן
אַפּוֹ: 27 כִּי-כָל אֶמֶר יְהוָה שְׁמַחָה חֲתָהֶן
פְּלִי-הָאָרֶץ וְקָלָה לֹא אֶעֱשֶׂה:

28 עַל-זֹאת תִּמְאָל הָאָרֶץ וְהָרָה הַשָּׁמַיִם
מִמַּעַל עַל פִּי-דִבְרֵי זִמְתִּי וְלֹא נִחַמְתִּי
וְלֹא-אֶשְׁבֵּם מִמָּוָה: 29 מִקוֹל קִרְשׁ וְנִמְחָה
קוֹשֶׁת בְּיָדָהּ פְּלִי-הָעִיר גָּמָר בְּעֵצִים וּבְכַפְּתִים
עָלֶיהָ פְּלִי-הָעִיר עֲוֹנֶיהָ וְאִי-יִשְׁבֵּם בָּהֶן
אִישׁ: 30 וְאֶתִּי שְׁדוֹד מִחֲפָצַי פִּי-תִלְבָּשִׁי
שָׁנִי כִּי-חֲבָצִי עֲדִי-זָהָב כִּי-תִקְרָעִי בַּפֶּה
עֵינָי וְלִשְׁנִי תִתְּנִי מַסְרָהָ עֲבָדִים
כַּפְּתִי וּבְקָשׁוֹ: 31 כִּי קוֹל כְּחוֹלָה שְׁמַעְתִּי
צָרָה כְּמִבְּרִיחַ קוֹל בַּת-צִיּוֹן תִּתְּנֶנָּה
הַמִּבְּשֵׁל בַּפֶּה אוֹיְבָהּ לִי כִי-עָקַח נַפְשִׁי
לְהַרְגִּים:

פרשה ח :

1 שׁוֹמְטִים בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וְהָאָרֶץ
יִדְעוּ וּבִקְשׁוּ בְּרִחּוּבֵיהָ אֶת-מִצְאָהּ אִישׁ
אֶת-יָשׁ עֲשֶׂה מִשְׁפָּט מִבְּקֵשׁ אֶמְנָה
וְאֶסְלַח לָהּ: 2 וְאֵם חֲרִי-יָהּ יִמְנָה לָבֹן
לְשֹׁמְרֵי: 3 יְהוָה עֵינָי חֲלֹמָה
לְאֶמְנָה חֲרִי-יָהּ אֶתֵּן וְלֹא-חֲלֹמָה פְּלִיָּהּ
מִמֶּנָּה קָחַת מִכָּר חֲרִי-יָהּ קִיָּהּ מִשְׁלַע
מִמֶּנָּה לְשׁוֹב: 4 וְנִמְנָה אֶמְרֵתִי אֶהְיֶה
הֵם נִמְנָה כִּי לֹא יִדְעוּ גִדְּתִי יְהוָה
מִשְׁפָּט אֶלְחִיָּהּ: 5 אֶלְכָה-לִי אֶל-
הַגְּדָלִים וְהַדְּבָרָה אוֹתָם כִּי הִמָּה
יִדְעוּ גִדְּתִי יְהוָה מִשְׁפָּט אֶלְחִיָּהּ אֶהְיֶה
הַמָּחַ וְיִדְעוּ שְׁבָרָה עוֹל פְּתָהּ מוֹסְרוֹת:

IEREMIAS, d, e,

20 Kai talai-pwrias suntrimon epikalitai,
oti tetalai-pwrhke pása h gñ, afw tetalai-
pwrhken h skenh, diepásthesan ai dèrrhies mou.
21 "Ews póte úpoumai feúgontas akóuwon phónh
salpígwn; 22 Dióti oi hgoúmenoi tou laou mou
ime ouk hðisan: uiol afronies eisi kai ou sunetoí,
sofoi eisi tou kakopouhσαι, tó zē kalws poihsai
ouk epégnwsan. 23 "Epéblepsa epl tñn gñn, kai
idou outhein, kai eis tòn ouranon, kai ouk hñ ta fwta
autou. 24 Eidon ta ðrh kai hñn trémonta, kai
pántas tous bounoús tarassoménous. 25 "Epé-
blepsa, kai idou ouk hñ anthrwpos, kai panta ta
pereiná tou ouranou eptoeito. 26 Eidon, kai idou
ò Kármhlos Ierhmos, kai pásai ai póleis empepuri-
sménai puri ápò prosópwou Kuríou, kai ápò
prosópwou ðrhhs thmou autou hfanísthsan.
27 Táde légei Kýrios "Ermhmos ístai pásai h gñ, sun-
télisan dē ou mh poíhsō. 28 "Epi toutois pentheítw
h gñ, kai suskotasátw ò ouranós anwthin: dióti
ilálhsa kai ou metanóhsō, wrmhsa kai ouk ápo-
strépsō áp' auths, 29 "Apò fwñhs íptiws kai
en te aménous tóxou anéchwrsas pása h chwra:
eísidusan eis ta spñlhai, kai eis ta álsh ekúbhsan,
kai epl tás pítras anébsan: pásai póleis ékate-
leífbth, ou katfkei en autais anthrwpos. 30 Kai
ou tí poíhsies eán peribálh ekókinon kai kosmísh
kósmw xrusō, eán egchísh stíbi tous ðfbalmoús
sou; eis mátaion wraísmós sou: ápwsan tó se oi
írasatí sou, tñn psyhñ sou zhtoúsin. 31 "Oti
fwñhñ ws ðwinóushs hkusoua tou stenaigmou sou,
ws prwto tokóushs: fwñh thugatros Ziwn ekluthi-
satai, kai paríhsai tás chéiras auths Oímoi egw, ðti
eklépei h psyh mou epi tois angrhmenois.

ΚΕΦ. ε΄.

ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῆς· ἰὰν εὕρητε, εἴ ἐστι ποιῶν κρίμα καὶ ζητῶν
πίστιν, καὶ ἴλεως ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος.
2 Ζῇ Κύριος, λέγουσι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐν ψεύδεισιν
ὁμνύουσι. 3 Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν·
ἐμαστιγώσας αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεσας
αὐτοὺς καὶ οὐκ ἠθέλησαν διέξασθαι παιδείαν,
ἐστερίωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν καὶ
οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφεῖν. 4 Καὶ ἐγὼ εἶπα
"Ἰσως πτωχοὶ εἰσὶ, διότι οὐκ ἰδυνάσθησαν, ὅτι οὐκ
ἔγνωσαν ὁδὸν Κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ· 5 Πορεύ-
σομαι πρὸς τοὺς ἀδρόους καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ
ἐπείγνωσαν ὁδὸν Κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ· καὶ ἰδοὺ
ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγόν, διέρρηξαν δεσμούς.

JEREMIA, IV. V.

20 Contritio super contritionem vocata est,
et vastata est omnis terra: repente vastata
sunt tabernacula mea, subito pelles meae.
21 Usquequo videbo fugientem, audiam vo-
cem buccinae? 22 Quia stultus populus meus
me non cognovit: filii insipientes sunt, et
recordes: sapientes sunt ut faciant mala,
bene autem facere nescierunt. 23 Aspexi
terram, et ecce vacua erat, et nihili; et caelos,
et non erat lux in eis. 24 Vidi montes, et
ecce movebantur: et omnes colles conturbati
sunt. 25 Intuitus sum, et non erat homo:
et omne volatile caeli recessit. 26 Aspexi, et
ecce Carmelus desertus: et omnes urbes ejus
destructae sunt a facie Domini, et a facie irae
furoris ejus. 27 Haec enim dicit Dominus:
Deserta erit omnis terra, sed tamen consum-
mationem non faciam. 28 Lugebit terra, et
mœrebunt caeli desuper: eo quod locutus sum,
cogitavi, et non pœnituit me, nec aversus
sum ab eo. 29 A voce equitis et mittentis
sagittam, fugit omnis civitas: ingressi sunt
ardua, et ascenderunt rupes: universae urbes
derelictae sunt, et non habitat in eis homo.
30 Tu autem vastata quid facies? cum ves-
tieris te coccino, cum ornata fueris monili
aureo, et pinxeris stibio oculos tuos, frustra
componeris: contempserunt te amatores tui,
animam tuam quarent. 31 Vocem enim quasi
parturientis audiui, angustias ut puerperae:
vox filiae Sion intermorientis, expandentisque
manus suas: vae mihi, quia defecit anima mea
propter interfectos.

CAPUT V.

1 CIRCUITE vias Jerusalem, et aspiciite, et
considerate, et quærite in plateis ejus, an
inveniatís virum facientem judicium, et quæ-
rentem fidem: et propitius ero ei. 2 Quod
si etiam, Vivit Dominus, dixerint: et hoc
falso jurabunt. 3 Domine oculi tui respiciunt
fidem: percussisti eos, et non doluerunt:
attrivisti eos, et renuerunt accipere disciplinam:
induraverunt facies suas supra petram, et
noluerunt reverti. 4 Ego autem dixi: For-
sitan pauperes sunt et stulti, ignorantes viam
Domini, judicium Dei sui. 5 Ibo igitur ad
optimates, et loquar eis: ipsi enim cognoverunt
viam Domini, judicium Dei sui: et ecce magis
hi simul confregerunt jugum, ruperunt vincula.

6 על-כן חכם ארץ מער ואב ערבות
ישלחם נבר שגד על-עריהם כל-חיות
מהנה יפרח פי רב פשעים עמו
משבותיהם: 7 אי לזאת מסלול-לך עני
ענבני וישבני בלא אלהים ואשכנע
אותם וינאפו רבית זונה והגדודי:
8 סכים מזגים משפנים חגי איש אל-אשת
רעהו יצחקו: 9 הצלאלה לוא-אפנה
נאסיהו ואם בני אשר-קנה לא תתנכם
בפשי: 10 צל בשרותיה ושחרה
ובלה אל-תפשו הסיר נפישותיה פי
לוא ליהנה קשה: 11 פי בנוד בנוד פי
בית ישראל וברית יהודה נאסיהו:
12 פחשו ביהודה ויאמרו לוא-חמא ואל-אבוא
עלינו רצה וחרב ורעב לוא נראה:
13 והבטיאם יחגי ליהם והדבר אנו ביהם
לח יצחק להם: 14 לכן פחד-אמר
יהנה אלוני צבאות יען דברכם את-יהודה
הנה חנני נחל דבלי בפי לואש והעם
הנה עצים נאכלתם: 15 חנני מביא
עליכם גוי מפרתק בית ישראל נאסיהו
גוי ויתן חמא גוי מעולם חמא גוי לא
תנע לשונו ולא תפסע מה-ידבר:
16 אשפתו פחד פחדת גלם גבורים:
17 ואכל קציר וחרב ואל-אמר ואל-אמר
ובביתו יאכל צאנה ובביתו יאכל גפנה
וחמאתו ירשש ערי מבצרי אשר אפה
במח בנהה בחרב: 18 וגם בימים קשה
נאסיהו לא-אשכנע אפכם קלה: 19 ויהי
פי תאמרו תחת לח עשה יהנה אלוני
לני את-פל-אלה ואמרתי אליהם פאשר
עובדתם אותי ופצבדו אלוני נכל בארצכם
כן פעבדו זרים פארץ לא להם:
20 הגדודי זאת בבית געלה ותשמיענה
ביהודה לאמר: 21 שמענה זאת עם-סכל
ואינו לב עינים להם ולא יראו אננים להם
ולא ישמעו: 22 תאוני לא-תראה נאם
יהנה אם מפני לא תחילו אשר-עמתי חול
בכל להם קדעולם ולא יעבדנה ויתעששו
ולא יתללו ויהמו גליו ולא יעבדנהו:

6 Διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ,
καὶ λύκος ἕως τῶν οἰκῶν ὠλόθρευσεν αὐτούς, καὶ
πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες
οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι
ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἰσχυσαν ἐν ταῖς ἀπο-
στροφαῖς αὐτῶν. 7 Ποίᾳ τούτων ἔλεως γίνωμαι
σοι; οἱ υἱοὶ σου ἐγκατέλιπόν με καὶ ὤμνουν ἐν τοῖς
οὐκ οὖσι θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα αὐτούς, καὶ ἰμοιχῶντο
καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυνον. 8 Ἴπποι θηλυ-
μανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον. 9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ
ἐπισκίψομαι, λέγει Κύριος; ἢ ἐν ἐξην τοιούτῃ οὐκ
ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου; 10 Ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς
προμαχῶνας αὐτῆς καὶ κατασκάψατε, συντίλειαν
δὲ μὴ ποιήσετε· ὑπολίπεισθε τὰ ὑποστηρίγματα
αὐτῆς, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν. 11 Ὅτι ἀθετῶν
ἠθέτησεν εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ
οἶκος Ἰούδα. 12 Ἐφύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, καὶ
εἶπαν Οὐκ ἔστι ταῦτα· οὐχ ἦξι ἰφ' ἡμᾶς κακά, καὶ
μάχαιραν καὶ λυμὸν οὐκ ὀψόμεθα. 13 Οἱ προφηταὶ
ἡμῶν ἦσαν εἰς ἀνεμον, καὶ λόγους Κυρίου οὐχ
ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς. 14 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ Ἄνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα
τούτο, ἰδοὺ ἐγὼ δίδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ
στόμα σου πῦρ, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, καὶ
καταφάγεται αὐτούς. 15 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἰφ'
ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν, οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος,
ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσει τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης
αὐτοῦ, 16 Πάντες ἰσχυροί, καὶ κατέδονται τὸν θει-
σμὸν ὑμῶν. 17 Καὶ τοὺς ἀρτους ὑμῶν, καὶ κατέ-
δονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν,
καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μύσχους
ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ
τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν· καὶ
ἀλοήσουσι τὰς πόλεις τὰς δχυράς ὑμῶν, ἰφ' αἷς
ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ. 18 Καὶ
ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ θεός
σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντίλειαν. 19 Καὶ
ἔσται ὅταν εἴπητε Τίνος ἕνεκεν ἔποιησε Κύριος ὁ
θεός ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦτα; καὶ ἰρεῖς αὐτοῖς
Ἄνθ' ὧν ἰδοιούσατε θεοὺς ἄλλοτρίους ἐν τῇ γῇ οὐχ
ὑμῶν, οὕτως δουλεύετε ἄλλοτρίους ἐν τῇ γῇ οὐχ
ὑμῶν. 20 Ἀναγγεῖλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον
Ἰακώβ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα. 21
Ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος,
ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὥτα αὐτοῖς καὶ
οὐκ ἀκούουσι. 22 Μὴ ἐμὶ οὐ φοβηθήσεσθε, λέγει
Κύριος, ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε;
τὸν τάξαντα ἄμμον ὄριον τῇ θαλάσῃ, πρό-
σταγμα αἰώνιον καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό,
καὶ παραχθήσεται καὶ οὐκ ὀδυνησεται, καὶ ἡχῆσουσι
τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό.

6 Idcirco percussit eos leo de sylva, lupus ad
vesperam vastavit eos, pardus vigilans super
civitates eorum: omnis, qui egressus fuerit ex
eis, capietur: quia multiplicatae sunt prae-
varicationes eorum, confortatae sunt aversiones
eorum. 7 Super quo propitius tibi esse potero?
filii tui dereliquerunt me, et jurant in his qui
non sunt dii: saturavi eos, et mœchati sunt,
et in domo meretricis luxuriabantur. 8 Equi
amatores et emissarii facti sunt: unusquisque
ad uxorem proximi sui hinniebat. 9 Numquid
super his non visitabo, dicit Dominus? et in
gente tali non ulciscetur anima mea? 10 As-
cendite muros ejus, et dissipate, consumma-
tionem autem nolite facere: auferte propagines
ejus, quia non sunt Domini. 11 Prævarica-
tione enim prævaricata est in me domus
Israel, et domus Juda, ait Dominus. 12 Ne-
gaverunt Dominum, et dixerunt: Non est
ipse: neque veniet super nos malum: gladium
et famem non videbimus. 13 Prophetæ
fuerunt in ventum locuti, et responsum non
fuit in eis: hæc ergo evenient illis. 14 Hæc
dicit Dominus Deus exercituum: Quia locuti
estis verbum istud: ecce ego do verba mea in
ore tuo in ignem, et populum istum in ligna,
et vorabit eos. 15 Ecce ego adducam super
vos gentem de longinquo domus Israel, ait
Dominus; gentem robustam, gentem antiquam,
gentem, cujus ignorabis linguam, nec intelliges
quid loquatur. 16 Pharetra ejus quasi
sepulchrum patens, universi fortes. 17 Et
comedet segetes tuas, et panem tuum: devo-
rabit filios tuos, et filias tuas: comedet gregem
tuum, et armenta tua: comedet vineam tuam,
et ficum tuam: et conteret urbes munitas
tuas, in quibus tu habes fiduciam, gladio. 18
Verumtamen in diebus illis, ait Dominus,
non faciam vos in consummationem. 19 Quod
si dixeritis: Quare fecit nobis Dominus Deus
noster hæc omnia? dices ad eos: Sicut
dereliquistis me, et servistis deo alieno in
terra vestra, sic servietis alienis in terra
non vestra. 20 Annuntiate hoc domui
Jacob, et auditum facite in Juda, dicentes:
21 Audi popule stulte, qui non habes cor:
qui habentes oculos non videtis; et aures, et
non auditis. 22 Me ergo non timebitis, ait
Dominus: et a facie mea non dolebitis? Qui
posui arenam terminum mari, præceptum
sempiternum, quod non præteribit: et com-
movebuntur, et non poterunt: et intumes-
cent fluctus ejus, et non transibunt illud:

23 וְלֹעַם הַזֶּה לֵב סוֹתֵר וּמוֹחֵחַ קָרָה
וַיִּלְכְּבוּ : 24 וְלֹא־אָמְרוּ בְּלִבָּם כִּי־אֵל
אֲתִיָּהֲנָה אֶל־יָדָיו הַפְּתוֹן גִּשְׁמֵם וְיִתְּרָה
וַיִּמְלְקוּשׁ בַּעֲדָיו שְׂבַעַת חֳנוֹת קָצִיר וְשִׁמְרֵם
לָנוּ : 25 עֲוֹנוֹתֵיכֶם הַטְּרַאֲלָה וְחַטְאוֹתֵיכֶם
קִנְעוּ חֲסוֹב מִכֶּם : 26 כִּי־נִמְצְאוּ בַּעֲמִי
רָשָׁעִים וְשׂוֹר פֶּשַׁע וְיָרָשִׁים הַצִּיּוֹב מִשְׁחִית
אֲנָשִׁים יִלְכְּדוּ : 27 בְּכִלְוֹב כָּל־אֵל עוֹף בֶּן
בְּתִיָּהֶם מִלְּאִים מִרְכָּה עַל־גֹּן גְּדֹלִי
וַיַּעֲשִׂירָם : 28 שְׁמִנִּי עֲשָׂהוּ גִם עֲבָרִי
דְּבַר־רָע בֵּן לֹא־נִי בֵּן יְהוָה וַיַּעֲלִיחוּ
וַיִּשְׁפֹּט מִבְּיֹנִים לֹא שָׁפָטוּ : 29 הַעֲלֵאֲלָה
לִלְאָמָּקָר כִּאֲמִיָּהֲנָה אִם בְּנִי אֲשֶׁר־קָנָה
לֹא תִתְּנָהֶם בְּפִשִׁי : 30 שִׁפְחָה וְשַׁעֲרֹתָהּ
קָהֲתָה בְּאֶרֶץ : 31 הַנְּבִאִים נִבְּאוּ בְּשִׁמְרֵם
וְהַפְּתִיחִים יָדָיו עַל־יְדֵיכֶם וַעֲמִי אֲחֵבִי בֶן
וּמִה־תִּשְׁאָל לֹא־תִרְחֹק :

פרשה ו :

1 וְהָעִיר בְּנִיָּם מְלֹכָה יִרְשָׁלַם
וַיִּבְרְחוּלָהּ תַּקְעוּ שׁוֹפָר וְעַל־גִּית תִּבְרָם
שָׂאָה מִשְׁמַת כִּי רָעָה נִשְׁקָתָה מִצָּפוֹן
וְשִׁבְרָה גְּדוֹל : 2 הַחֲנֹה וְהַמַּעֲקָה דְּמִיתִי
בְּתִיָּצִיֹן : 3 אֲלִיָּה וְכֹל־רָעִים וְעֹדְרֵיתָם
תִּקְעוּ עֲלֶיהָ אֲחִילִים כִּכְיָב רָעָה אִישׁ
אֲתִיָּדוּ : 4 תִּדְּשׁוּ עֲלֶיהָ מִלְּחָמָה קִרְבָּה
וְעַל־לָה בְּצִהָרִים אִישׁ לִנְה כִּי־קָנָה הַיּוֹם
כִּי־נִפְּאוּ עַל־לִרְעָב : 5 הַיּוֹם וְנִעְלָה
בְּלִילָה וְנִשְׁחִיתָה אֲרָמִיָּהֲנָה : 6 כִּי כֹחַ
אִמֵּל יִתְּנָה צְבָאוֹת כִּדְתִי עֲצָה וְשִׁפְכָה
עַל־יְרֻשָׁלַם כְּלָלָה חֵיָה חֲצִיר הַפֶּלֶךְ
כְּלָלָה עֲשֶׂה בְּקִרְבָּה : 7 כְּהִיר בְּנִי
מִיָּמִיָּה בֶן חֲקָרָה הַעֲקָה חֲמָם וְשִׁד
יִשְׁמַע בָּהּ עַל־פְּנֵי תַמִּיד חֲלִי וּמַקָּה :
8 הַנְּסִירִי יִרְשָׁלַם פֶּרֶת־תַּקַּע בְּפִשִׁי מִמָּה
פֶּרֶת־אֲשִׁיכָה שְׂמָחָה אֲרָץ לֹא נִשְׁקָבָה :
9 כִּי אִמֵּל יִתְּנָה צְבָאוֹת עוֹלָל וְעוֹלָלָה
כְּנָפֹן שְׂמִיתִי וְשִׁרְאֵל חֲשֹׁב יָדָיו כְּבֹנֵצֶר
עַל־סִלְקֹתָם : 10 עַל־מִי אֲדַבְּרָה וְאֲעִידָה
וַיִּשְׁמַעֵה הַחַד עֲבָלָה אֲזָנָם וְלֹא וַיִּכְלִי
לְהִתְנַשֵּׁב הַחַד דְּבַר־יִתְּנָה הַחַד לְתַם לְחִרְשָׁה
לֹא יִתְּנָרְבֶּה : 11 וְאִתְּלָה חֲמָתָה יִתְּנָה
כְּלָמָתִי בְּלִמְתִּי חֲכִיל שִׁפְחָה עַל־עוֹלָלָה
בְּחֹרֶץ וְעַל סוֹד בְּחֹרֶם יִתְּנָה כִּי־נִמְצְאוּ
עַם־אֲשִׁיחַ יִלְכְּדוּ וְגִם עַם־כָּל־אֵל יָמִים :

23 Τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἰγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθής, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθον. 24 Καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν φοβηθῶμεν δὴ Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, τὸν δίδοντα ἡμῖν ὑετὸν πρῶτον καὶ ὄψιμον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάματος θείου, καὶ ἰφύλαξεν ἡμῖν. 25 Αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ἀπίστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν. 26 Ὅτι εὗρίθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς, καὶ παγίδας ἔστησαν τοῦ διαφθεῖραι ἄνδρας, καὶ συνελαμβάνοντες. 27 Ὡς παγὶς ἰφισταμένη πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν, 28 καὶ παρέβησαν κρίσιν, οὐκ ἐκρίναν κρίσιν ὀρφανοῦ, καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοντες. 29 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκίψωμαι, λέγει Κύριος; ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἐδικήσῃ ἡ ψυχὴ μου; 30 Ἐκστασις καὶ φρικτὰ ἰγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς. 31 Οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἀδικία, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαός μου ἡγάπησεν οὕτως· καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;

ΚΕΦ. ε'.

1 ἘΝΙΣΧΥΣΑΤΕ υἱοὶ Βενιαμὴν ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Θεοῦ ἐσημάνετε σάλπιγγι, καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρὰ ἀράτε σημεῖον· ὅτι κακὰ ἐκκέκυθεν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται, 2 καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος θύγατερ Σιών. 3 Εἰς αὐτὴν ἤξουσιν ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν, καὶ πῆξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλω, καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 4 Παρασκευάσαθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ἐκλείκει ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκῆαι τῆς ἡμέρας. 5 Ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν νυκτὶ, καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς. 6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Ἐκκοψὸν τὰ ξύλα αὐτῆς, ἐκχεὼν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμιν· ὡς πόλις ψευδῆς, ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ. 7 Ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ, οὕτω ψύχει κακία αὐτῆς· ἀσίβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διὰ παντός. Πῶς καὶ μάλιστα 8 Παιδεύθησθ' Ἱερουσαλὴμ· μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβυστον γῆν ἥτις οὐ κατοικισθῇ. 9 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Καλαμᾶσθε καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ, ἱπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ. 10 Πρὸς τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσακούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκοῦειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἰγένετο αὐτοῖς εἰς διειδισμόν, οὐ μὴ βουλευθῶσιν αὐτό. 11 Καὶ τὸν θυμὸν μου ἐπλησά καὶ ἐπίσχω, καὶ συνετέλεσα αὐτούς· Ἐκχέτω ἐπὶ νήπια ἔξωθεν καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νιανίσκων ἡμᾶς, ὅτι ἄνθρωπος καὶ γυνὴ σιληθθῇσονται, πρεσβύτερος μετὰ πλείους ἡμερῶν.

23 Populo autem huic factum est cor incredulum et exasperans, recesserunt et abierunt. 24 Et non dixerunt in corde suo: Metuamus Dominum Deum nostrum, qui dat nobis pluviam temporaneam et serotinam in tempore suo; plenitudinem annuæ messis custodientem nobis. 25 Iniquitates vestre declinaverunt hæc, et peccata vestra prohibuerunt bonum a vobis: 26 Quia inventi sunt in populo meo impii insidiantes quasi aucupes, laqueos ponentes, et pedicas ad capiendos viros. 27 Sicut decipula plena avibus, sic domus eorum plenæ dolo: ideo magnificati sunt et ditati, 28 Incrassati sunt et impinguati: et præterierunt sermones meos pessime. Causam viduæ non judicaverunt, causam pupilli non direxerunt, et iudicium pauperum non judicaverunt. 29 Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? aut super gentem hujuscemodi non ulciscetur anima mea? 30 Stupor et mirabilia facta sunt in terra: 31 Prophetæ prophetabant mendacium, et sacerdotes applaudebant manibus suis: et populus meus dilexit talia: quid igitur fiet in novissimo ejus?

CAPUT VI.

1 CONFORTAMINI filii Benjamin in medio Jerusalem, et in Thecua clangite buccina, et super Bethacarem levato vexillum: quia malum visum est ab aquilone, et contritio magna. 2 Speciosæ et delicatæ assimilavi filiam Sion. 3 Ad eam venient pastores, et greges eorum: fixerunt in ea tentoria in circuitu: pascet unusquisque eos, qui sub manu sua sunt. 4 Sanctificate super eam bellum: consurgite, et ascendamus in meridie: vœ nobis, quia declinavit dies, quia longiores factæ sunt umbræ vesperi. 5 Surgite, et ascendamus in nocte, et dissipemus domos ejus. 6 Quia hæc dicit Dominus exercituum: Cædite lignum ejus, et fundite circa Jerusalem aggerem: hæc est civitas visitationis, omnis calumnia in medio ejus. 7 Sicut frigidam fecit cisterna aquam suam, sic frigidam fecit malitiam suam: iniquitas et vastitas audietur in ea, coram me semper infirmitas et plaga. 8 Erudire Jerusalem, ne forte recedat anima mea a te, ne forte ponam te desertam, terram inhabitabilem. 9 Hæc dicit Dominus exercituum: Usque ad racemum colligent quasi in vinea reliquias Israel: converte manum tuam quasi vindemiator ad cartallum. 10 Cui loquar? et quem contestabor ut audiat? ecce incircumcisæ aures eorum, et audire non possunt: ecce verbum Domini factum est eis in opprobrium, et non suseipient illud. 11 Idcirco furore Domini plenus sum, laboravi sustinens: effunde super parvulum foris, et super consilium juvenum simul: vir enim cum muliere capietur, senex cum pleno dierum.

12 ונספכו במיהם לאחלים שקות ונשים
 יחדו כראפא את ידיו על יושבי הארץ
 נאם ייחזקאל : 13 כי מקטנם ועד גדולם קלו
 בוצע בצע ומקביא ועד פלון קלו עשה
 שקר : 14 ונרפא את שקר עמי על נקלה
 לאמר שלום ושלום ואין שלום : 15 והכישו
 כרתועקו עשו בם בוש לא יבושו בם
 חקלים לא ידעו לכו ופלו בנפלים
 בעת פקדתיים וקשלו אמר ייחזקאל : 16 פה
 אמר ייחזקאל עמדו על דרכים וראו ושמעו
 לנחבות עולם ארצה ברה הטוב
 וליכריה ומצא מרוע לנפשכם ויאמרו
 לא גלח : 17 והקמתי עליכם צפים
 הקשיבו לחול שופר ויאמרו לא נקשיב :
 18 לכן שמעו הוים ודעי ענה את אשר
 קם : 19 שמעי הארץ הגה אלכי מביא
 רעה אליהם הנה פרי מחשבותם כי
 על דבר לא הקשיבו והודתי ומאסדבה :
 20 למחנה לי לבונה משבא חבוא והנה
 הטוב מארץ מרחק עלומים לא לרצון
 ונחיתכם לא ערבו לי : 21 לכן פה אמר
 ייחזקאל הנני נתן אליהם הנה מכללים
 וכשלו קם אבות ובעים יחדו שקו ורעו
 יאבדו : 22 פה אמר ייחזקאל הנה עם בא
 מארץ צפון ונני גדול ועור מן פתח הארץ :
 23 קשת וקלון יחזיקו אכזרי הוא ולא
 ירחמי קולם פגם וקמה ועל כוסים
 ירבעו צרת פאש למלחמה עליה
 ברת ציון : 24 שמעני את שמעו רפו וגיבו
 צרה חסד חנה חיל פילדה : 25 אל תצלי
 חשד ובהרה אל תלכי כי חרב לאוב
 מזור מסביב : 26 ברת עמי חגרי שקל
 וחפלי באר אהל יחיד עשר לך
 מספר תמרוגים כי פתאם יבא השחר
 עליהם : 27 דחון נתתה בעמי מבצר
 ותרע ובחנת את דרכם : 28 קלם כרי
 קוררים חלבי רביל נחשת וכתל קלם
 משחיתים הקח : 29 דתר מפת מאשפתם
 עפרת לשון צרה ורעים לא
 נהיו : 30 פתח נמאס הנה להם פרימס
 ייחזקאל קהם :

12 Καὶ μεταστραφίσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς
 ἑτέρους, ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό,
 ὅτι ἰκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
 τὴν γῆν ταύτην, λέγει Κύριος. 13 Ὅτι ἀπὸ
 μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετέλεισαν το
 ἄνομα, ἀπὸ ἱερώς καὶ ἕως ψευδοπροφήτου πάντες
 ἐποίησαν ψευδῆ. 14 Καὶ ἰδὼν σύντριμμα τοῦ
 λαοῦ μου, ἰξοθυνοῦντες καὶ λίγοντες Εἰρήνη
 εἰρήνη. Καὶ ποῦ ἐστὶν εἰρήνη; 15 Κατασχύνθησαν
 ὅτι ἐξέλιπον· καὶ οὐδ' ὡς κατασχύνόμενοι
 κατασχύνθησαν, καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνω
 σαν· διὰ τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν,
 καὶ ἐν καμῶ ἐπισκοπῆς ἀπολοῦνται, εἶπε Κύριος.
 16 Τάδε λέγει Κύριος Στήτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ
 ἴδετε καὶ ἰρωτήσατε τρεῖς Κυρίου αἰωνίου, καὶ
 ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ βαδίετε ἐν
 αὐτῇ, καὶ εὐρήσετε ἀγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·
 καὶ εἶπαν Οὐ πορευσόμεθα. 17 Καθίστακα ἐφ'
 ὑμᾶς σκοπούς, ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος·
 καὶ εἶπαν Οὐκ ἀκουσόμεθα. 18 Διὰ τοῦτο ἤκουσαν
 τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.
 19 Ἄκουε γῆ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον
 κακά, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν, ὅτι τῶν
 λόγων μου οὐ προσέσχον, καὶ τὸν νόμον μου ἀώ
 σαντο. 20 Ἵνα τί μοι λίσσαντο ἐκ Σαβὰ φέρετε
 καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὀλοκαυτώματα
 ὑμῶν οὐκ εἰσὶ δεκτά, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἡδυνάν
 μοι. 21 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ
 δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσθενή
 σουσι πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα, γέλιων καὶ ὁ πλησίον
 αὐτοῦ ἀπολοῦνται. 22 Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ
 λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται
 ἀπ' ἰσχύου τῆς γῆς, 23 Τόξον καὶ ζιβύνην
 κρατήσουσιν· ἱταμός ἐστι, καὶ οὐκ ἰλείσει· φωνὴ
 αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, ἐφ' ἑπτοικὶ καὶ ἄρ
 μασι παρατάσσεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σί,
 θυγάτερ Σιών. 24 Ἐκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν,
 παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλίψις κατέσχευ
 ἡμᾶς, ὥδινες ὡς τικτούσης. 25 Μὴ ἐκπορεύσθε εἰς
 ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίετε, ὅτι ῥομφαία
 τῶν ἰχθυῶν παροικεῖ κυκλόθεν. 26 Θύγατερ λαοῦ
 μου, περιλῶσαι σάκκον, κατάπασε ἐν σποδῷ, πένθος
 ἀγαπητοῦ ποιῆσαι σεαυτῇ κοπετὸν οἶκτρόν, ὅτι
 ἐξαίφνης ἦξει τάλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς. 27 Δοκιμασθὴν
 δίδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις καὶ γνῶσά με
 ἐν τῇ δοκιμᾷ με τὴν ὁδὸν αὐτῶν. 28 Πάντες
 ἀνήκοι, πορευόμενοι σκολιῶς· χαλκὸς καὶ σίδηρος,
 πάντες διεφθαρμένοι εἰσιν. 29 Ἐξέλιπε φωστῆρ
 ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπε μόλιθος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος
 ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἔτακται. 30 Ἀργύ
 ριον ἀποδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς, ὅτι ἀπε
 δοκίμασιν αὐτοὺς Κύριος.

12 Et transibunt domus eorum ad alteros, agri et uxores pariter : quia extendam manum meam super habitantes terram, dicit Dominus. 13 A minore quippe usque ad majorem omnes avaritiæ student : et a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum. 14 Et curabant contritionem filiæ populi mei cum ignominia, dicentes : Pax, pax : et non erat pax. 15 Confusi sunt, quia abominationem fecerunt : quin potius confusione non sunt confusi, et erubescere nescierunt ; quam ob rem cadent inter ruentes : in tempore visitationis suæ corrueunt, dicit Dominus. 16 Hæc dicit Dominus : State super vias, et videte, et interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, et ambulate in ea : et invenietis refrigerium animabus vestris. Et dixerunt : Non ambulabimus. 17 Et constitui super vos speculatores. Audite vocem tubæ. Et dixerunt : Non audiemus. 18 Ideo audite gentes, et cognosce congregatio, quanta ego faciam eis. 19 Audi terra : Ecce ego adducam mala super populum istum, fructum cogitationum ejus : quia verba mea non audierunt, et legem meam projecerunt. 20 Ut quid mihi thus de Saba affertis, et calamum suave olentem de terra longinqua ? holocausta vestra non sunt accepta, et victimæ vestræ non placuerunt mihi. 21 Propterea hæc dicit Dominus : Ecce ego dabo in populum istum ruinas, et ruent in eis patres et filii simul, vicinus et proximus peribunt. 22 Hæc dicit Dominus : Ecce populus venit de terra aquilonis, et gens magna consurget a finibus terræ. 23 Sagittam et scutum arripiet : crudelis est, et non miserebitur ; vox ejus quasi mare sonabit : et super equos ascendent, præparati quasi vir ad prælium, adversum te filia Sion. 24 Audivimus famam ejus, dissolutæ sunt manus nostræ : tribulatio apprehendit nos, dolores ut parturientem. 25 Nolite exire ad agros, et in via ne ambuletis : quoniam gladius inimici pavor in circuitu. 26 Filia populi mei accingere cilicio, et conspergere cinere : luctum unigeniti fac tibi, planctum amarum, quia repente veniet vastator super nos. 27 Probatores dedi te in populo meo robustum : et scies, et probabis viam eorum. 28 Omnes isti principes declinantes, ambulantes fraudulenter, æs et ferrum : universi corrupti sunt. 29 Deficit sufflatorium, in igne consumptum est plumbum, frustra conflavit confiator : malitiæ enim eorum non sunt consumptæ. 30 Argentum reprobum vocate eos, quia Dominus projecit illos.

1. תִּדְבָּרְךָ אֲשֶׁר-הִנֵּחַ אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
 יְהוָה לֵאמֹר : 2. עֹמֵד בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה
 וְהִבֵּאתָ שָׁם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שָׁמָּה
 דְּבַר-יְהוָה כֹּל-יְהוֹדֶה הַבָּאִים בְּשַׁעְרִים
 הָאֵלֶּה לְהַשְׁמִיעוֹת לַיהוָה : 3. כִּי-אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חִטִּיבוּ דִּרְגָכֶם
 וּמַעַלְלֵיכֶם וְתַשְׁבֵּנָה אַחֲכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה :
 4. אֶל-תִּבְטְחוּ לָכֵם אֶל-דִּבְכִּי הַשָּׁמַר לֵאמֹר
 חִיבֵל יְהוָה חִיבֵל יְהוָה חִיבֵל יְהוָה
 הַמָּח : 5. כִּי אֲבִי-יִשְׂרָאֵל מִיִּשְׂרָאֵל אֶת-דִּרְגָכֶם
 וְאֶת-מַעַלְלֵיכֶם אֲבִי-עֲשׂוֹ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין
 אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ : 6. גַּר יְהוּס וְאֶלְמִנָּה לֹא
 תַעֲשִׂינָה וְגַם גֵּלִי אֶל-תִּשְׁפָּקוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה
 וְאֶחָדִי מֵאֲלֹחִים אַחֲכֶם לֹא תִלְקִי לְבַע
 לָכֶם : 7. וְשִׁפְתֵי אַחֲכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה בְּאָרֶץ
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם לְמִדְעוֹלָם וְעַד-
 עוֹלָם : 8. הִנֵּה אֲחֹס בְּיָמֵיכֶם אֶל-דִּבְכִּי
 הַשָּׁמַר לְבִלְתִּי חוֹעִיץ : 9. הִנֵּבִי וְרִצֵּה
 וְנִאֵם וְהַשְׁבַּע לַשָּׁמַר וְהַחֲרֵר לַבָּעַל וְהַלֵּךְ
 אַחֲכִי מֵאֲלֹחִים אַחֲרָם אֲשֶׁר לֹא-יִדְעָם :
 10. וּבִאֲחֹס וְעַמְדָתָם לִפְנֵי בַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
 נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וְאֶמְרָם נִבְלַנִי לַמַּעַן
 עֲשׂוֹת אֵת כָּל-חַתּוּעַבֹת הָאֵלֶּה : 11. הַמַּעֲרָת
 קִרְצִים הָיָה חֲבִית הַזֶּה אֲשֶׁר-נִקְרָא
 שְׁמִי-עָלָיו בְּעִיגֵיכֶם בָּהּ אֲנִכִּי הִנֵּה רָאִיתִי
 נֹאמֵי-יְהוָה : 12. כִּי לְכַרְמָא אֶל-מִקְוֵמִי אֲשֶׁר
 בְּשִׂילֹו אֲשֶׁר שִׁבְנֵתִי שְׁמִי שָׁם בְּרֵאשִׁיטָה
 וְרֵאֵם אֵת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת
 עַמִּי יִשְׂרָאֵל : 13. וְעַתָּה יָעַן עֲשׂוֹתְכֶם
 אֶת-קִלְחַמְעֲשֵׂיכֶם הָאֵלֶּה נֹאמֵי-יְהוָה וְאִדָּבָר
 אֲלֵיכֶם חֲשָׁבָם וְדַבֵּר וְלֹא שְׂמַעְתֶּם וְאֶקְרָא
 אַחֲכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם : 14. וְעֲשִׂיתִי לְבֵיתִי
 אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אֲחֹס בְּיָמֵיכֶם
 בֹּו וְלַמָּקוֹם אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבֹרְחֵיכֶם
 בְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשִׁלֹו : 15. וְהַשְׁלַכְתִּי אַחֲכֶם
 מֵעַל פֶּגַג בְּאֲשֶׁר הַשְׁלַכְתִּי אֶת-קִלְחֵיכֶם אֵת
 כָּל-יָרֵעַ אַחֲרָם : 16. וְאֲחֹס אֶל-תַּתְּפִלָּה
 בְּעִדְהֶם הַזֶּה וְאֶל-תַּשָּׂא בְּעֵינֵם רֵעִה
 וְתַתְּפִלָּח וְאֶל-תַּפְעֵעֵי-כִּי רֵאִינִי שְׂמַע אֲחֹה :

[1 Ὁ ΑΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερειάν παρὰ Κυρίου, λέγων 2 Στῆθι ἐν πύλῃ οἴκου Κυρίου καὶ ἀνάγνωθι ἐκεί τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἱρεῖς] Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶσα Ἰουδαία. 3 Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικίῳ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 4 Μὴ πεποιθάτε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδίσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες Ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου ἰστίν. 5 Ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀνά μίσον ἀνδρὸς καὶ ἀνά μίσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ, 6 Καὶ προσήλυνον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε, καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν μὴ πορεύεσθε εἰς κακὸν ὑμῖν, 7 Καὶ κατοικίῳ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ᾗ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἔως αἰῶνος. 8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπὶ λόγοις ψευδίσιν ὅθεν οὐκ ὠφελήθησθε, 9 Καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε καὶ κλέπετε καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῃ, καὶ θυμιάτε τῇ Βάαλ καὶ ἐπυρεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν ὧν οὐκ οἴδατε 10 Τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν, καὶ ἤλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἱμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἶπατε Ἀπεισχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα. 11 Μὴ σπῆλαιον ληστών ὁ οἰκὸς μου οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἑώρακα, λέγει Κύριος, 12 Ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλῷ, οὐ κατεσκεύηνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἂ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ. 13 Καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποίησατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ἰλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἤκουσάτέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε, 14 Τοίνυν ἀγῶ ποιήσω τῷ οἴκῳ ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλῷ. 15 Καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα Ἑβραίμ. 16 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ δέξου τοῦ ἐλεθθῆναι αὐτοὺς, καὶ μὴ εὐχου καὶ μὴ προσελθῆς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι.

1 VERBUM quod factum est ad Jeremiam a Domino, dicens: 2 Sta in porta domus Domini, et prædica ibi verbum istud, et dic: Audite verbum Domini omnis Juda, qui ingredimini per portas has, ut adoretis Dominum. 3 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Bonas facite vias vestras, et studia vestra: et habitabo vobiscum in loco isto. 4 Nolite confidere in verbis mendacii, dicentes: Templum Domini, templum Domini, templum Domini est. 5 Quoniam si bene direxeritis vias vestras, et studia vestra: si feceritis iudicium inter virum et proximum ejus, 6 Advenæ, et pupillo, et viduæ non feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc, et post deos alienos non ambulaveritis in malum vobismetipsis: 7 Habitabo vobiscum in loco isto: in terra, quam dedi patribus vestris a sæculo et usque in sæculum. 8 Ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacii, qui non proderunt vobis: 9 Furari, occidere, adulterari, jurare mendaciter, libare Baalim, et ire post deos alienos, quos ignoratis. 10 Et venistis, et stetistis coram me in domo hac, in qua invocatum est nomen meum, et dixistis: Liberati sumus eo quod fecerimus omnes abominationes istas. 11 Numquid ergo spelunca latronum facta est domus ista, in qua invocatum est nomen meum in oculis vestris? ego, ego sum: ego vidi, dicit Dominus. 12 Ite ad locum meum in Silo, ubi habitavit nomen meum a principio: et videte quæ fecerim ei propter malitiam populi mei Israel: 13 Et nunc, quia fecistis omnia opera hæc, dicit Dominus: et locutus sum ad vos mane consurgens, et loquens, et non audistis: et vocavi vos, et non respondistis: 14 Faciam domui huic, in qua invocatum est nomen meum, et in qua vos habetis fiduciam; et loco, quem dedi vobis et patribus vestris, sicut feci Silo. 15 Et projiciam vos a facie mea, sicut projeci omnes fratres vestros, universum semen Ephraim. 16 Tu ergo noli orare pro populo hoc, nec assumes pro eis laudem et orationem, et non obsistas mihi: quia non exaudiam te.

17 הַאִיִּנֶה רָאָה קֵחַ תִּפְחָ עֲשִׂים בַּעֲרֵי
יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלָּם: 18 הַבָּנִים
מִלִּקְטִים עֲצִים וְהָאֲבוֹת מְבַעֲרִים אֶת־הָאֵשׁ
וְהַנָּשִׁים לְשׁוֹת בָּצֵק לַעֲשׂוֹת פְּגָנִים לְמַלְכָּה
הַשָּׁמַיִם וְהַסֶּף נִסְכִּים לְאַלֹהִים אֲחֵרִים
לְמַעַן הַכְעִיכֵנִי: 19 הָאֵתִי תָם מְבַעֲרִים
נֶאֱסִיחוֹן הַלֹּא אֹהֶם לְמַעַן בָּשָׂח
פְּגִיחָם: 20 לָכֵן בְּדֹחַמְרִי וְאַלְצִי יְהוָה
הַגֹּחַ אֶפְרִי וְחִמְתִּי נִלְכָּה אֶל־הַמִּקְוֹם הַזֶּה
עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־עֵץ הַשָּׂדֶה
וְעַל־פְּרִי הָאֲדָמָה וְהַבַּעֲרָה וְלֹא הַכְּבֹה:
21 כֹּחַ אֶמֶר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עֲלֹתֵיכֶם סָפָה עַל־זִבְחֵיכֶם וְאִכְלוּ
בָּשָׂר: 22 כִּי לֹא־דִבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא
צִוִּיתִים בָּנִים הַיּוֹצֵא אֹהֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
עַל־דְּבָרֵי עֹלָה וְזָבַח: 23 כִּי אִם־אֶת־הַדְּבָרִי
הַזֶּה צִוִּיתִי אֹהֶם לֵאמֹל שְׁמַעוּ בְּקוֹלִי
וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאַלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיֶינִי
לְעַם וְחַלְכֶתֶם בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה
אֹתְכֶם לְמַעַן יִיטַב לָכֶם: 24 וְלֹא שְׁמַעוּ
וְלֹא־הִשְׁמוּ אֶת־אָזְנֵם וַיִּלְכְּדוּ בְּקַעֲצוֹת
בַּשָּׂרָרִית לָכֶם הָרַע וַיִּהְיוּ לְאָחִזָּר וְלֹא
לְפָקִים: 25 לְמֹדֵהִים אֲשֶׁר יִצְאֻ אֲבוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשֶׁלַּח
אֲלֵיכֶם אֶת־פְּלִעְקֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשָּׁפָם
וְשָׁלַח: 26 וְלֹא שְׁמַעוּ אֱלֹהֵי וְלֹא הִשְׁמוּ
אֶת־אָזְנֵם וַיִּקְשׁוּ אֶת־עַרְפָּם הָרַע מֵאֲבוֹתָם:
27 וַיִּדְבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם אֶת־פְּלִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְלֹא שְׁמַעוּ אֲלֵיהֶם וַתִּקְרָא אֲלֵיהֶם וְלֹא
הִעֲנִיבָה: 28 וְאֶמְרָתִי אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹל אֲשֶׁר
לֹא־שְׁמַעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיוֹ וְלֹא לָקְחוּ
מוֹסָר אֲבָדָה תִּאֲמֹנָה וְנִקְרָה מַסִּיחָם:
29 בְּזִי נִרְאָה וְהַשְׁלִיכִי וְשָׂא עַל־שִׁמְךָ
הַגֹּחַ כִּי מָאֵס יְהוָה וַיִּשָּׂא אֶת־דֹּדֶר עֲבָרָיו:
30 כִּי־עָשׂוּ בְּכָל־יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינֵי נֶאֱסִיחוֹן
מִזֵּם שְׁקָצִיחָם בְּבִרְתִּי אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִיעֵלָיו
לְשִׁמְיָה: 31 וַיִּבְנוּ בְּמֹת הַתֵּת אֲשֶׁר בְּגִיא
בְּרֵהֶם לְשִׁרָתָה אֶת־בְּגִיתָם וְאֶת־בְּנֵיהֶם
בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עֲלָתָה עַל־לִבִּי:
32 לָכֵן הִגֹּחַ גָּמִים בָּאֵם נֶאֱסִיחוֹן
וְלֹא־יִאֲמָר עוֹד הַתֵּת וְגִיא בְּרֵהֶם כִּי
אִם־גִּיא תִקְרָא וְהַבְרִי בְּהַסֵּחַ מֵאִין מְקוֹם:

17 Ἡ οὐχ ὁρᾷ τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν
Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ; 18 Οἱ
υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν
καίουσαι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς,
τοῦ ποιῆσαι χανῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ἱσπείσαν σπονδάς θεοῖς ἄλλοτρίοις ἵνα παρορ-
γίσωσί με. 19 Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι, λέγει
Κύριος; οὐχὶ ἐαυτοὺς ὅπως κατασχυνθῇ τὰ πρόσ-
ωπα αὐτῶν; 20 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
Ἰδοῦ ὁργὴ καὶ θυμὸς μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον
τούτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη
καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ
γεννήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθή-
σεται. 21 Τάδε λέγει Κύριος Τὰ ὀλοκαυτώματα
ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ
φάγετε κρέα. 22 Ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πα-
τέρας ὑμῶν καὶ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου περὶ ὀλοκαυ-
τωμάτων καὶ θυσίας. 23 Ἄλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο
ἐνετείλαμην αὐτοῖς λέγων Ἀκούσατε τῆς φωνῆς
μου, καὶ ἔσσομαι ὑμῖν εἰς θεὸν καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
εἰς λαόν, καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου
αἷς ἀν ἐντειλῶμαι ὑμῖν, ὅπως ἀν εἴ ᾧ ὑμῖν.
24 Καὶ οὐκ ἠκούσαν μου καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς
αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι τῆς
καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ
ὀπισθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἐμπροσθεν. 25 Ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἐξῆλθον οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύ-
πτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. Καὶ ἐξαπίστευλα
πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφῆτας
ἡμέρας καὶ ὄρθρου, καὶ ἀπίστευλα. 26 Καὶ οὐκ εἰσι-
κουσάν μου καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἰσκλη-
ρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας
αὐτῶν. [27 Καὶ ἱρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτον,
καὶ οὐ μὴ ἀκούσωσιν σου· καὶ καλέσεις αὐτούς, καὶ
μὴ ἀποκριθῶσιν σοι.] 28 Καὶ ἱρεῖς αὐτοῖς τοῦτον τὸν
λόγον Τοῦτο τὸ ἔθνος δ' οὐκ ἠκούσε τῆς φωνῆς Κυρίου
οὐδὲ ἰδίετο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στό-
ματος αὐτῶν. 29 Κεῖρε τὴν κεφαλὴν σου καὶ
ἀπόρριπτε, καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χεῖράων θρήνον, ὅτι
ἀπεδοκίμασε Κύριος καὶ ἀπώσατο τὴν γενεάν τὴν
ποιοῦσαν ταῦτα. 30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα
τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· ἔταξαν
τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὐ ἐπικέκληται
τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτόν, τοῦ μιᾶναι αὐτόν.
31 Καὶ ψοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφὲθ, ὃς
ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννόμ, τοῦ κατακαίειν τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, δ' οὐκ
ἐνετείλαμην αὐτοῖς καὶ οὐ δεινοθήην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.
32 Διὰ τοῦτο ἰδοῦ ἡμέρας ἔρχονται, λέγει Κύριος,
καὶ οὐκ ἔροῦσιν ἔτι βωμὸς τοῦ Ταφὲθ καὶ φάραγξ
υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ' ἡ φάραγξ τῶν ἀνθρωπίνων·
καὶ θάψουσιν ἐν τῇ Ταφὲθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον,

17 Nonne vides quid isti faciunt in civitatibus
Juda, et in plateis Jerusalem? 18 Filii
colligunt ligna, et patres succendunt ignem,
et mulieres conspergunt adipem, ut faciant
placentas reginæ cæli, et libent diis alienis,
et me ad iracundiam provocent. 19 Numquid
me ad iracundiam provocant, dicit Dominus?
nonne semetipsos in confusionem vultus sui?
20 Ideo hæc dicit Dominus Deus: Ecce furor
meus, et indignatio mea conflatur super locum
istum, super viros, et super jumenta, et super
lignum regionis, et super fruges terræ, et
succendetur, et non extinguetur. 21 Hæc
dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Holo-
cautomata vestra addite victimis vestris, et
comedite carnes. 22 Quia non sum locutus
cum patribus vestris, et non præcepi eis, in
die qua eduxi eos de terra Ægypti, de verbo
holocaustum, et victimarum. 23 Sed hoc
verbum præcepi eis, dicens: Audite vocem
meam, et ero vobis Deus, et vos eritis mihi
populus: et ambulate in omni via, quam
mandavi vobis, ut bene sit vobis. 24 Et non
audierunt, nec inclinaverunt aurem suam:
sed abierunt in voluntatibus; et in pravitae
cordis sui mali: factique sunt retrorsum et
non in ante, 25 A die qua egressi sunt patres
eorum de terra Ægypti, usque ad diem hanc.
Et misi ad vos omnes servos meos prophetas
per diem consurgens diluculo, et mittens.
26 Et non audierunt me, nec inclinaverunt
aurem suam: sed induraverunt cervicem suam:
et pejus operati sunt, quam patres eorum.
27 Et loqueris ad eos omnia verba hæc, et
non audient te: et vocabis eos, et non re-
spondebunt tibi. 28 Et dices ad eos: Hæc
est gens, quæ non audivit vocem Domini Dei
sui, nec recepit disciplinam: periit fides, et
ablata est de ore eorum. 29 Tonde capillum
tuum, et projice, et sume in directum plan-
cium: quia projecit Dominus, et reliquit
generationem furoris sui, 30 Quia fecerunt
filii Juda malum in oculis meis, dicit Dominus.
Posuerunt offendicula sua in domo, in qua
invocatum est nomen meum, ut polluerent eam:
31 Et ædificaverunt excelsa Topheth, quæ est
in valle filii Ennom: ut incenderent filios suos,
et filias suas igni: quæ non præcepi, nec cogi-
tavi in corde meo. 32 Ideo ecce dies venient,
dicit Dominus, et non dicetur amplius Topheth,
et Vallis filii Ennom, sed Vallis interfectionis:
et sepelient in Topheth, eo quod non sit locus,

ירמיה ז ח

33 ויהי־היא נבלת חַעַם הַזֶּה לְמַאֲכָל לְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְבְּהֵמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחַרִּיד׃
34 וְהַשְׁפַּתִּי מַעְרִי יְחִידָה וּמִחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם
קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל
פֶּלֶחַ כִּי לְחֻרָבָה חֲתָנָה הָאָרֶץ׃

פרשה ח

1 בַּעַת הַיּוֹם נִאֲמַרְתִּיחָה וְיִזְצִיאוּ אֶת־
עַצְמוֹת מַלְכֵי־יְהוּדָה וְאֶת־עַצְמוֹת שָׂרֵי
וְאֶת־עַצְמוֹת הַקֹּהֲנִים וְאֶת־עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים
וְאֶת־עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם׃
2 וַשְׁחִיבוּ לְשֶׁמֶשׁ וּלְיָרֵחַ וְלִכְלֹל צִבְיָה
הַשָּׂמִים אֲשֶׁר אֲחַבֵּם וְאֲשֶׁר עָבָדוּם וְאֲשֶׁר
הִלְכּוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם וְאֲשֶׁר
הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא יִסְפְּך וְלֹא יִקְבְּרֶה
לְלֶמֶךְ עַל־פָּנָי הַדְּמָה יְהוֹי׃ 3 וְנִבְחַר
כְּנִיחַ מִחַיִּים לְכָל הַשְׂאִירִת הַנְּשָׁאִירִים
מִדְּהַשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל־חֲפָקוֹת
הַנְּשָׁאִירִים אֲשֶׁר־הִדְחַתִּים שָׁם נֶאֱמַר יְהוָה
צְבָאוֹת׃ 4 וְאֶמְרָתָּ אֲלֵהֶם זֶה אֲמַר יְהוָה
הַיֹּשֵׁב וְלֹא יִקְוֶמוּ אֲדֹנָיִם וְלֹא יִשׁוּב׃
5 מִיָּדַע שׁוֹבְכָה חַעַם הַזֶּה יְרוּשָׁלַם
מִשְׁבַּח נִפְתָּח חֲזוֹנִיכָה בַּת־מִית מֵאֲנִי
לְשׁוֹב׃ 6 הַקְשַׁבְתִּי וְאֲשַׁמְעֶל לֹאֲדָבָר
אִין אִישׁ נִחַם עַל־רַעְתּוֹ לֵאמֹר מַה עָשִׂיתִי
פֶּלֶחַ אֲשֶׁר בְּמַרְצֵיהֶם פָּסָם שׁוֹמֵף בַּמִּלְחָמָה׃
7 גִּדְּחִסְתִּיהָ בַּשָּׂמִים יָדָהּ מִצִּדֶּיהָ וְתוֹר
וְסוֹם וְעִזָּר שָׁמָּה אֶת־גִּתָּהּ בְּאֶהָרָה וְעַמִּי
לֹא יָדָעוּ אֶת מַשְׁפָּט יְהוָה׃ 8 אִיכָּה
הָאֶמְרָה הַכֹּתִים אֲנֹחֲנִי וְתוֹכָתִי יְהוָה אֲתָנִי
אֲכֹן חֲנָה לְשָׁחַר עָשָׂה עֹשֶׂה שָׁחַר בְּפָרִים׃
9 חֲבִישִׁי הַכִּבְיִים חֲתָנִי וְיִלְכְּדוּ הַגִּתָּה
בְּדִבְרֵי־יְהוָה מֵאֲנִי וְהַכִּמְתֵּם לָהֶם׃
10 לִכְן אֲמָרוּ אֶת־נְשִׂאֵיהֶם לְאֶחָיִם שְׂדוֹתֵיהֶם
לְיִזְרְעִים כִּי מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל פֶּלֶחַ בָּעֵצ
בָּעֵצ מִקְבִּיא וְעַד־פָּחוֹן פֶּלֶחַ עָשָׂה שָׁחַר׃
11 וְיִרְאֻ אֶת־שֹׁכֵר בַּת־עַמִּי עַל־נִהְלָהָ
לֵאמֹר שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאִין שָׁלוֹם׃ 12 חֲבִישִׁי
כִּי הוֹדַחְתָּ עָשָׂה גִּדְּחִישִׁי לֵאמֹר
וְהַקְלֵם לֹא יָדָעוּ לִכְן וְפָלִי בַּנְּשָׂאִים
בַּעַת פְּתֻחָתָם וְשָׁלִי אֲמַר יְהוָה׃

IEPEMIAS, ζ, η'.

33 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς
βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις
τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν. 34 Καὶ
καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰουδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσα-
λὴμ φωνὴν εὐφραινομένων καὶ φωνὴν χαϊρόντων,
φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν
ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

KEΦ. η'.

1 Ἐν τῇ καιρῷ ἱκέινω, λέγει Κύριος, ἰξοίσουσιν
τὰ ὀστέα τῶν βασιλέων Ἰουδα καὶ τὰ ὀστέα τῶν
ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστέα τῶν ἱερέων καὶ τὰ
ὀστέα προφητῶν καὶ τὰ ὀστέα τῶν κατοικούντων ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν, 2 Καὶ ψύξουσιν
αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ πρὸς
πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιάν
τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἡγάπησαν καὶ οἷς ἰδοῦλευσαν καὶ
ὧν ἱπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντείχοντο
καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κοπήσονται καὶ
οὐ ταφῆσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς, 3 Ὅτι εἵλοντο τὸν θάνατον
ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς καταλοιποῖς τοῖς
καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἱκέινως, ἐν παντὶ
τόπῳ οὐ ἂν ἐξώσω αὐτοὺς ἱκέι. 4 Ὅτι τὰδε λέγει
Κύριος Μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέ-
φων οὐκ ἀναστρέφει; 5 Διὰ τί ἀπίστρεψεν ὁ
λαός μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναυδῆ, καὶ κατεκρα-
τήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἠθέλησαν
τοῦ ἐπιστρέψαι; 6 Ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε·
οὐκ οὕτω λαλήσουσιν, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ
μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων Τί ἐποίησα;
διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ ὥς ἵππος
κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ. 7 Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν
τῇ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς· τρυγῶν καὶ
χελιδῶν ἀγροῦ, στρουθία ἐφύλλαξαν καιροὺς ἐισόδων
ἐαυτῶν· ὁ δὲ λαός μου οὗτος οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα
Κυρίου. 8 Πῶς ἱρεῖτε ὅτι σοφοὶ ἴσμεν ἡμεῖς, καὶ
νόμος Κυρίου μεθ' ἡμῶν ἐστίν; εἰς μάτην ἐγενήθη
σχοῖνος ψευδὲς γραμματεῦσιν. 9 Ἐισχύνηθησαν
σοφοὶ καὶ ἱπποκρίσαν καὶ ἐάλωσαν, ὅτι τὸν νόμον
Κυρίου ἀπειδοκίμασαν· σοφία τίς ἐστὶν ἐν αὐτοῖς;
10 Διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις,
καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις, [ὅτι
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πάντες φιλαργυρίαν
ἀποδώκουσιν καὶ ἐκ προφῆτου ἕως ἱερέως
πάντες ποιοῦσιν ὕβριδος, 11 Καὶ λατρεύοντο
σύντριμμα θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου πρὸς ἀτιμίαν,
λεγοντες Εἰρήνη, εἰρήνη· καὶ οὐκ ἦν εἰρήνη.
12 Ἐισχύνηθησαν, ὅτι βδύλυσμα ἱποίησαν καὶ
αἰσχύνῃ οὐκ ἠσχύνηθησαν, καὶ αἰσχυνθῆναι οὐκ
οἶδασιν. Διὰ τοῦτο πισοῦνται πίπτοντες, ἐν
καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν πισοῦνται, ἔπειν Κύριος.]

JEREMIA, VII. VIII.

33 Et erit morticinum populi hujus in cibos
volucris cæli, et bestiis terræ, et non erit
qui abigat. 34 Et quiescere faciam de urbi-
bus Juda, et de plateis Jerusalem, vocem
gaudii, et vocem lætitiæ, vocem sponsi, et
vocem sponsæ: in desolationem enim erit
terra.

CAPUT VIII.

1 In illo tempore, ait Dominus: Ejicient
ossa regum Juda, et ossa principum ejus, et
ossa sacerdotum, et ossa prophetarum, et ossa
eorum qui habitaverunt Jerusalem, de sepul-
chris suis: 2 Et expandent ea ad solem, et
lunam, et omnem militiam cæli, quæ dilexerunt,
et quibus servierunt, et post quæ ambula-
verunt, et quæ quæsierunt, et adoraverunt:
non colligentur, et non sepelientur: in ster-
quilinum super faciem terræ erunt. 3 Et
eligent magis mortem quam vitam omnes qui
residui fuerint de cognatione hac pessima in
universis locis, quæ derelicta sunt, ad quæ
ejeci eos, dicit Dominus exercituum. 4 Et
dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Numquid
qui cadit, non resurget? et qui aversus est,
non revertetur? 5 Quare ergo aversus est
populus iste in Jerusalem aversione contentiosa?
Apprehenderunt mendacium, et noluerunt
reverti. 6 Attendi, et auscultavi: nemo quod
bonum est loquitur, nullus est qui agat pœni-
tentiam super peccato suo, dicens: Quid feci?
omnes conversi sunt ad cûrsu suum, quasi
equus impetu vadens ad prælium. 7 Milvus in
cælo cognovit tempus suum; turtur, et hirundo,
et ciconia, custodierunt tempus adventus sui:
populus autem meus non cognovit judicium
Domini. 8 Quomodo dicitis: Sapientes nos
sumus, et lex Domini nobiscum est? vere
mendacium operatus est stylus mendax scri-
barum. 9 Confusi sunt sapientes, perterriti
et capti sunt: verbum enim Domini projece-
runt, et sapientia nulla est in eis. 10 Prop-
terea dabo mulieres eorum exteris, agros
eorum heredibus: quia a minimo usque ad
maximum omnes avaritiam sequuntur: a
propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt
mendacium. 11 Et sanabant contritionem
filii populi mei ad ignominiam, dicentes:
Pax, pax: cum non esset pax. 12 Confusi
sunt, quia abominationem fecerunt: quinimo
confusione non sunt confusi, et erubescere ne-
scierunt: idcirco cadent inter corruentes, in tem-
pore visitationis suæ corruent, dicit Dominus.

13 אִתָּם אֶסְפֶּה נְאֻמ־יְהוָה אִין עֲנִיִּים
בְּפִנּוֹ וְאִין חַמְאִים בְּתַמְלָח וְחַעֲלָה כָּל
וְאִתָּם לָחֶם נַעֲבֹדִים: 14 עַל־מָה אֶנְחָה
וְשָׁבִים חֲסִפִּים וְנָכֹא אֶל־עָרֵי הַפְּבַעַר
וְנִדְמָה־שָׁם כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ הַדְּמָנָה
וְנִשְׁכַּח מִרְאֵשׁ כִּי חֲסִמָּנוּ לַיהוָה:
15 מָה לְשָׁלוֹם וְאִין מָוִד לַעַת מִרְפָּה
וְהַפָּה בְּעָה: 16 מָה נִשְׁמַע נִחְרַת סִפְיוֹ
מִקּוֹל מַעֲהָלוֹת אֲפִיָּיו הַעֲשֶׂה פֶל־הָאָרֶץ
וְנִכְזָא וְנִאֲכַלְהָ אָרֶץ וּמְלוֹאָהָ עִיר וְשָׁבִי
בָּה: 17 כִּי הִנֵּנִי מִשְׁלַח בָּכֶם נְחָשִׁים
צִפְעָנִים אֲשֶׁר אֵירִלְתֶּם לָחֶשׁ וְנִשְׁכָּה
אֲהַבֶּם נְאֻמ־יְהוָה: 18 מִבְּלִיתִי עֲלֵי
יָגֵזוֹ עָלַי לִבִּי דָוִי: 19 הַפָּה־קוֹל שׁוֹנֵעַ
בְּתַצְפֵּי מֵאֲרֶץ מִרְחָלִים הִתְהַלֵּךְ אִין
בְּצִיּוֹן אֶסְמְלֶכָה אִין בָּה מִדָּוִד חֲקַעֲקֵנִי
בַּסִּלְתִּים בְּחַבְלֵי גָר: 20 עָבַר הָעִיר
פֶּלַח גִּזְץ וְאֶנְחָנוּ לֹא נִשְׁעָנוּ: 21 עַל־שֶׁבַר
בְּתַצְפֵּי חֲשִׁפְרֵי הַדְּרֵי שֶׁפֶה הַחֲזָקָה־נִי:
22 הַעָרִי אִין בְּנִלְעָד אֶסְרָפָה אִין שָׁם כִּי
מִדָּוִד לֹא עָלְתָה אֶרֶצָה בְּתַצְפֵּי: 23 מִרְ
וְאִין רֹאשִׁי מִים וְנִצִּי מִקּוֹר דִּמְעָה וְאֶבְרָה
יִתֶּם לְלֵילָה אֶת חֲלָלִי בְּתַצְפֵּי:

פרשה ט

1 מִי־תִתֶּנִּי בַּמִּדְבָּר מִלֹּן אֲחִיִּים
וְאֶעֱבֹד אֶת־צִפְפִּי וְאֶלְכָה מֵאֲתָם כִּי כָל־
מִנְאִפִּים עֲצַרְתָּ בָנִים: 2 וְנִדְרָכָה אֶת־
לְשׁוֹנֶם חֲשִׁפְתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לֵאמֹנָה בְּבָרִי
בְּאָרֶץ כִּי מִרְעָה אֶל־דָּעָה וְנִצָּא וְאִתִּי
לֹא־יִתְּנוּ נְאֻמ־יְהוָה: 3 אִישׁ מִרְעָה
חֲשִׁמָּנוּ וְעַל־פֶּלֶאֶח אֶל־תִּבְמָחָה כִּי
כֶל־אִישׁ עָקֹב יַעֲקֹב וְכֶל־הַעַר רָכִיל יִהְיֶה:
4 וְאִישׁ בְּרִעָה יִתְחַלֵּה וְאִתָּה לֹא יִדְבָּר
לְפָנָי לְשׁוֹנֶם דְּבַר־שֶׁקֶר חֲצוֹחַ נִלְאֵי:
5 שְׂבָתָה בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאִנִּי
דַּעֲתֵי־אֹתִי נְאֻמ־יְהוָה: 6 לָכֵן פֶּה אֶמַל
יִהְיֶה צָבָאוֹת הִנֵּנִי צוֹרֶם וּבִחְנִיתִים
פִּרְיָהָ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בְּתַצְפֵּי: 7 חַץ
שִׁלְחָה לְשׁוֹנֶם מִרְמָה דְּבַר בְּפִי שְׁלוֹם
אֶת־רִעָה יִדְבָּר וּבִתְרָבֻ וְשִׁים אֲרָבוּ:

13 Καὶ συνάξουσιν τὰ γεννήματα αὐτῶν, λίγαι
Κύριος· οὐκ ἔστι σταφυλή ἐν ταῖς ἀμπέλοις, καὶ
οἱκ ἔστι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατεβρόν-
ηκεν. 14 Ἐπὶ τὴ ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε καὶ
εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς καὶ ἀπορρί-
ψωμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἠτόρρι-
σεν ἡμᾶς ὡς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ.
15 Συνήχθημεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθόν, εἰς
καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ σπουδὴ. 16 Ἐκ Δάν
ἀκουσόμεθα φωνὴν δέξυτος ἱππων αὐτοῦ, ἀπὸ
φωνῆς χρεμετισμοῦ ἱππασίας ἱππων αὐτοῦ ἰσείσθη
πᾶσα ἡ γῆ· καὶ ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ
τὸ πληῖρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας
ἐν αὐτῇ. 17 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς
ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἱπῆσαι, καὶ
δῆξονται ὑμᾶς. 18 Ἀνίστα μετ' δόδυνης καρδίας
ὕμῶν ἀπορομένης. 19 Ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς
θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν· μὴ Κύριος
οὐκ ἔστιν ἐν Σιών; ἡ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ;
διότι παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ
ἐν ματαίοις ἀλλοτριῶς. 20 Διῆλθε θέρος, παρῆλ-
θεν ἀμνητός, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθμεν. 21 Ἐπὶ
συντριμμάτων θυγατρὸς λαοῦ μου ἰσχυρώμεθα· ἐν
ἀπορίᾳ κατῆχυσάν με ὡδίνες ὡς τικτούσης. 22 Καὶ
μὴ ῥητίνῃ οὐκ ἔστιν ἐν Γαλαὰδ, ἡ ἱατρὸς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ; διὰ τί οὐκ ἀνέβη ἱατρίαις θυγατρὸς λαοῦ μου;

ΚΕΦ. 9.

1 ΤΙΣ δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλ-
μοῖς μου πηγὴν δακρύων, καὶ κλαύσομαι τὸν
λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, τοὺς
τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου; 2 Τίς
δῶν μοι ἐν τῇ ἱρήμῃ σταθμὸν ἔσχατον, καὶ κατα-
λείψω τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν;
ὅτι πάντες μοιχῶνται, σύνδοξ ἀθεοῦντων,
3 Καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον·
ψεύδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς,
ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακά ἐξήλθοσαν, καὶ ἡμὲ οὐκ
ἔγνωσαν, φησὶ Κύριος. 4 Ἐκαστος ἀπὸ τοῦ
πλησίον αὐτοῦ φυλάσσει, καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς
αὐτῶν μὴ πεποιθαί, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνῃ
πτερινῇ, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύεται. 5 Ἐκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται,
ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσι· μεμάρτηκεν ἡ γλῶσσα
αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ, ἠδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον
τοῦ ἰκιστρίψαι. 6 Τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος
ἐπὶ δόλῳ· οὐκ ἤθελον εἰδέναι με, φησὶ Κύριος.
7 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω
αὐτοὺς καὶ δοκιμῶ αὐτούς, ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου
πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου. 8 Βολὴς τιτρώ-
σκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα
τοῦ στόματος αὐτῶν· τῷ πλησίον αὐτοῦ
λαλεῖ εἰρηνικά καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἐχθραν.

13 Congregans congregabo eos, ait Domini-
us: non est uva in vitibus, et non sunt ficus in
ficulnea, folium defluxit: et dedi eis quæ
prætergressa sunt. 14 Quare sedemus? con-
venite, et ingrediamur civitatem munitam, et
sileamus ibi: quia Dominus Deus noster silere
nos fecit, et potum dedit nobis aquam fellis:
peccavimus enim Domino. 15 Expectavimus
pacem, et non erat bonum: tempus medelæ,
et ecce formido. 16 A Dan auditus est fre-
mitus equorum ejus, a voce hinnituum pugna-
torum ejus commota est omnis terra; et
venerunt, et devoraverunt terram, et pleni-
tudinem ejus: urbem, et habitatores ejus.
17 Quia ecce ego mittam vobis serpentes
regulos, quibus non est incantatio: et mor-
debunt vos, ait Dominus; 18 Dolor meus
super dolorem, in me cor meum mœrens.
19 Ecce vox clamoris filiæ populi mei de terra
longinqua: Numquid Dominus non est in
Sion, aut rex ejus non est in ea? Quare ergo
me ad iracundiam concitaverunt in sculptilibus
suis, et in vanitatibus alienis? 20 Transit
messias, finita est sæstas, et nos salvati non
sumus. 21 Super contritione filiæ populi mei
contritus sum, et contristatus, stupor obtinuit
me. 22 Numquid resina non est in Galaad?
aut medicus non est ibi? quare igitur non est
obducta cicatrix filiæ populi mei?

CAPUT IX.

1 QUIS dabit capiti meo aquam, et oculis
meis fontem lacrymarum? et plorabo die ac
nocte interfectoris filiæ populi mei. 2 Quis
dabit me in solitudine diversorium viatorum,
et derelinquam populum meum, et recedam ab
eis? quia omnes adulteri sunt, cœtus prævari-
catorum. 3 Et extenderunt linguam suam
quasi arcum mendacii et non veritatis: con-
fortati sunt in terra, quia de malo ad malum
egressi sunt, et me non cognoverunt, dicit
Dominus. 4 Unusquisque se a proximo suo
custodiat, et in omni fratre suo non habeat
fiduciam: quia omnis frater supplantans sup-
plantabit, et omnis amicus fraudulenter in-
cedet. 5 Et vir fratrem suum deridebit, et
veritatem non loquentur: docuerunt enim
linguam suam loqui mendacium: ut inique
agerent, laboraverunt. 6 Habitatio tua in
medio doli: in dolo renuerunt scire me, dicit
Dominus. 7 Propterea hæc dicit Dominus
exercituum: Ecce ego conflabo, et probabo
eos: quid enim aliud faciam a facie filiæ populi
mei? 8 Sagitta vulnerans lingua eorum,
dolum locuta est: in ore suo pacem cum
amico suo loquitur, et occulte ponit ei insidias.

8 חַעֲלֵאֶלֶח לֹא־אֶפְקֹדֶם נֹא־יִהְיֶה אִם
 בְּנֵי אֲשֶׁר־בָּזוּ לֹא תִהְיֶה נֶפֶשׁ :
 9 עַל־הַהָרִים אֲשֶׁר בְּנֵי וְגִלְגָּאִית
 מִדְּבַר הַיָּדָה כִּי נִצְחָה מִבְּלִי־אִישׁ עוֹבֵר
 וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מְהִנָּה מִעוֹף הַשָּׁמַיִם
 וְעַד־בְּהֵמָה קִדְדִי הָלָכִי : 10 וְנִחַמְתִּי אֶת־
 יְרוּשָׁלַם לְגִלִּים מֵעוֹן הַפִּנִּים וְאֶת־עָרֵי
 יְהוּדָה אֲנִי שֹׁמֵמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב :
 11 מִי־יִחְיֶה אִישׁ הַחֶכֶם וְיָגֵן אֶת־זֵמֶת וְאֲשֶׁר
 יִדְבַר כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֵי יְהוּדָה עַל־יְדֵי אֲבֹתָהּ
 הָאֵרֶץ נִצְתָה כַּמִּדְבָּר מִבְּלִי עֹבֵר :
 12 וְיִנְאָר יִהְיֶה עַל־עֲזָבֶלֶת אֶת־תִּתְּרֵי
 אֲשֶׁר נִחַמְתִּי לְפָנֶיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי
 וְלֹא־הִלְכִי בָּהֶם : 13 וְיִגְלֹכֶה אֲחֵרֵי שְׁרָרֵיהֶם
 לִבָּם וְאֲחֵרֵי הַפְּעֻלִּים אֲשֶׁר לְפָדִים
 אֲבוֹתָם : 14 לָכֵן קָדַם־אֲמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּנִי מֵאַכִּילִם
 אֶת־יִחְזָקִים הָיָה לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים מִי־רֹאשׁ :
 15 וְהַקִּיצוּתִים בְּיָוִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ חֶזֶק
 נֶאֱבֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אֲחֵרֵיהֶם אֶת־חֲתָרָב
 עַד פְּלוֹתֵי אוֹתָם : 16 קָדַם אֲמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת הַחֲבֹנְנִי וְקִרְאִי לַמְּקוֹנְנוֹת
 וְהַבּוֹאִינָה וְאֶל־יְחַדְּקוּת שְׁלָחֹה וְהַבּוֹאִנָה :
 17 וְהַמְחִרְנָה וְהַשְׁחָנָה עֲלֵינוּ גַּחֲוִי וְהַמְדָּנָה
 עֲלֵינוּ דִמְעָה וְעַפְעָפִינוּ וְהִלִּי־קָמָם : 18 כִּי
 קוֹל נְתִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שָׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ
 מֵאֵל כִּי־עֲזָבָנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנֹתֵינוּ :
 19 כִּי־שָׁמַעְנָה נָשִׁים דְּבַר־יְהוָה וְתַקַּח
 אֲזַנָּם דְּבַר־שִׁנְי וְלַמְדָּנָה בְּלִי־יָדָה גְּחִי
 וְאֲשֶׁר רַעֲיָהָ חִקָּה : 20 כִּי־עָלָה לָנוּהָ
 בְּחִלּוֹנֵינוּ בָּא צָאֵר מִנוֹתָנוּ לַחֲכִירִית עוֹלָל
 מִחוּץ בַּחַיִּים מְרֻחָבוֹת : 21 דָּבָר קָדַם
 נֹא־יִהְיֶה וְנִפְלָה נִבְלָת הָאָדָם קִדְמוֹ
 עַל־פָּנָי הַשְׁחָה וּבְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקִּינָר
 וְאִין מֵאֶפֶס : 22 קָדַם אֲמַר יְהוָה
 אֶל־יִהְיֶהֱלֵל חֶכֶם בְּחֻמָּתוֹ וְאֶל־יִהְיֶהֱלֵל
 הַבְּזוּר בְּנִבְחָתוֹ אֶל־יִהְיֶהֱלֵל עֲשִׂיר בְּעֲשִׂיר :
 23 כִּי אֶבְיָאֵם יִהְיֶהֱלֵל חֲסִמֵּהֱלֵל
 הַשְּׁבִלִי וְיִדְעֵה אוֹתוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה
 עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאֶרֶץ
 כִּי־בִמְלָכָה חֲסָפִיתִי נֹא־יִהְיֶה :

9 Μὴ ἐπὶ τοῦτοις οὐκ ἐπισκίψομαι, λέγει Κύριος, ἡ
 ἐν λαῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἰκύνῃσιν ἡ ψυχὴ μου ; 10 Ἐπὶ
 τὰ ὄρη λάβετε κοπετόν, καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς
 ἱρήμου θρήνον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων
 οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπέρβειον ἀπὸ πετεινῶν
 τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἕως κτηνῶν, ἐξίστησαν, ψέχοντο.
 11 Καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς μετοικίαν καὶ
 εἰς κατοικητήριον δρακόντων, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα
 εἰς ἀφανισμόν θήσομαι παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.
 12 Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετός καὶ συνέτω τοῦτο ;
 καὶ ὃ λόγος στόματος Κυρίου πρὸς αὐτόν, ἀναγγε-
 λάτω ὑμῖν ἔνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνιήσθῃ ὡς
 ἔρημος παρὰ τὸ μὴ διουδεύσθαι αὐτήν. 13 Καὶ
 εἶπε Κύριος πρὸς μέ Διὰ τὸ ἐγκαταλείπειν αὐτοὺς
 τὸν νόμον μου ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν,
 καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου. 14 Ἄλλ'
 ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας
 αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων ἃ
 ἰδίδασαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν. 15 Διὰ
 τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ
 ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ
 χολῆς, 16 Καὶ διασκοπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν
 εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν,
 καὶ ἐπαποστελῶ ἐκ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν ἕως τοῦ
 ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ. 17 Τάδε λέγει Κύριος
 Καλέσατε τὰς θρηνοῦσας καὶ ἰληθώσαν, καὶ πρὸς
 τὰς σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φθιγξάσθωσαν 18 Καὶ
 λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρήνον, καὶ καταγαγίτωσαν
 οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλεφάρῃ ὑμῶν
 ῥέιτω ὕδωρ, 19 Ὅτι φωνὴ οἰκτροῦ ἠκούσθη
 ἐν Σιών Ἠὼς ἰταλαιπωρήσαμεν, κατῃσχύνθημεν
 σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν
 τὰ σκηνώματα ἡμῶν. 20 Ἀκούσατε διὴ γυναῖκες
 λόγον θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ῥήματα ὑμῶν λόγους
 στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν
 οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρήνον. 21 Ὅτι
 ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς
 τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτρίψαι νήπια ἐξωθεν καὶ
 νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν. 22 Καὶ ἔσονται
 οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ
 προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν, ὡς χόρτος
 ὀπίσω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων. 23
 Τάδε λέγει Κύριος Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν
 τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ
 ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῇ
 πλούτῳ αὐτοῦ, 24 Ἄλλ' ἡ ἐν τούτῳ καυχάσθω
 ὁ καυχώμενος, συνιέν καὶ γινώσκειν ὅτι ἐγὼ εἰμι
 Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κῆρυκα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ
 τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει Κύριος.

9 Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? aut in gente huiusmodi non ulciscetur anima mea? 10 Super montes assumam fletum ac lamentum, et super speciosa deserti planctum: quoniam incensa sunt, eo quod non sit vir pertransiens: et non audierunt vocem possidentis: a volucre caeli usque ad pecora transmigraverunt et recesserunt. 11 Et dabo Jerusalem in acervos arenæ, et cubilia draconum: et civitates Juda dabo in desolationem, eo quod non sit habitator. 12 Quis est vir sapiens, qui intelligat hoc, et ad quem verbum oris Domini fiat ut annuntiet istud, quare perierit terra, et exusta sit quasi desertum, eo quod non sit qui pertranseat? 13 Et dixit Dominus: Quia dereliquerunt legem meam, quam dedi eis, et non audierunt vocem meam, et non ambulaverunt in ea: 14 Et abierunt post pravitatem cordis sui, et post Baalim: quod didicerunt a patribus suis. 15 Idcirco hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce ego cibabo populum istum absinthio, et potum dabo eis aquam fellis. 16 Et dispergam eos in gentibus, quas non noverunt ipsi et patres eorum: et mittam post eos gladium, donec consumantur. 17 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Contemplamini, et vocate, lamentatrices, et veniant: et ad eas, quæ sapientes sunt, mittite, et properent: 18 Festinent, et assumant super nos lamentum: deducant oculi nostri lacrymas, et palpebræ nostræ defluant aquis. 19 Quia vox lamentationis audita est de Sion: Quomodo vastati sumus et confusi vehementer? quia dereliquimus terram, quoniam dejecta sunt tabernacula nostra. 20 Audite ergo mulieres verbum Domini: et assumant aures vestræ sermonem oris ejus: et docete filias vestras lamentum, et unaquæque proximam suam planctum; 21 Quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras, disperdere parvulos deforis, juvenes de plateis. 22 Loquere: Hæc dicit Dominus: Et cadet morticinum hominis quasi stercus super faciem regionis, et quasi fœnum post tergum metentis, et non est qui colligat. 23 Hæc dicit Dominus: Non gloriatur sapiens in sapientia sua, et non gloriatur fortis in fortitudine sua, et non gloriatur dives in divitiis suis: 24 Sed in hoc gloriatur, qui gloriatur, scire et nosse me, quia ego sum Dominus, qui facio misericordiam, et iudicium, et justitiam in terra: hæc enim placent mihi, ait Dominus.

21 הנה ימים באים באם יתקו וקמתי
על-כל-מקור בערלה : 25 על-מקור
ועל-יהודה ועל-אזום ועל-בגן עמון
ועל-מואב ועל-כל-חצוצי פאה הישבים
במדבר כי כל-חצוצי ערלים וכל-בית
ישאל ערל-לב :

פרשח י :

1 שמעו את-הדבר אשר דבר יהוה
עליכם בית ישראל : 2 פח אמר יהוה
אל-ביתך חצוצי אל-תלמדו ומאמרו
השמים אל-תחמנו כייחמנו חצוצי מחמה :
3 כייחמנו חצוצי חבל הוא פירעץ
מיצר פתו מעשה ודרכו מעשה :
4 בקסח ובזחב יפחו במסמרות ובמקורות
יחזקום ולוא נקי : 5 פתח מקוה הפיה
ולא ידברו נשוא נשוא פירל יצא
אל-תירא מחל פירל גרעו וגם-הימנב
אין אותם : 6 מאין פתח יהוה
גדול אתה וגדול שמה בגבחה : 7 כי
לא יהא חלח חצוצי כי לה יאמרו כי
בכל-חכמי חצוצי ובכל-מלכותם מאין
פמוח : 8 ובאחת יבצרו ויבסלו מוסר
הכלים עץ הוא : 9 פתח פתח פתח
יבא ונדב מאיפו מעשה חרש ויגי
צורה תכלת וארמן לבישם מעשה
חכמים כלם : 10 ויהוה אלהים אמת
הוא אלהים חיים ויחל עולם מקצפו
תרגש חרש ולא יכלו נזים ועמו :
11 פתח תאמרו לחים אלהים
די-שמיא ואחא לא עברו מאבדו מארעא
ומתחות שמיא אלה : 12 עשה
אחל פתח חכין חבל פתחיהו ובתבניתו
נמח שמים : 13 לחול תאמ חמון פיה
בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ
בדגים למשל עשה וינצא רוח
מאדחיו : 14 נבצר פתח חרש
חכיש פתח חכין פתח חכין נסב
ולא יחזק פם : 15 חבל חמה מעשה
פתח פתח פתח פתח : 16 לא
כאלה חלק יעקב פתח חכין וישאל
שכח חכין יהוה פתח חכין שכן :
17 אספי מארץ פתח חכין פתח חכין :

25 'Ιδού ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐπισκίψωμαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν, 26 'Ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ 'Ιδουμαίαν καὶ ἐπὶ 'Εδὼμ, καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωάβ, καὶ ἐπὶ πάντα περιειρούμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος 'Ισραὴλ ἀπερίτμητος καρδίας αὐτῶν.

ΚΕΦ. 1.

1 'ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἰφ' ὑμᾶς, οἶκος 'Ισραὴλ. 2 Τὰδε λέγει Κύριος Κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἰθνῶν νῆ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβείσθε, ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν. 3 'Ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἰθνῶν μάταια · ξύλον ἵσθιν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος καὶ χώνευμα, 4 'Αργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα ἐν σφύραις, καὶ ἥλοις ἱστερίωσαν αὐτά · θήσουσιν αὐτὰ καὶ οὐ κινήσονται. 5 Αἰρούμενα ἀρθίσανται, ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται. Μὴ φοβηθῆτε αὐτά, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσιν, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς. [6 Πόθεν ὁμοίός σοι, Κύριε; Μίγας εἰ σὺ καὶ μέγα τὸ ὄνομά σου ἐν δυνάμει. 7 Τίς οὐ φοβηθήσεται σε, βασιλεῦ τῶν ἰθνῶν; 'Ὅτι σὺ ἐπέπρασας προσκυνοῦν, ὅτι ἐν πᾶσιν τοῖς σοφοῖς τῶν ἰθνῶν καὶ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις αὐτῶν πόθεν ὁμοίός σοι, Κύριε; 8 Καὶ εἰς ἅπαξ ἀσυνετισθήσονται καὶ ἀνοητισθήσονται, καὶ παιδεία ματαιοτήτων ἐν αὐτοῖς ἔσθιν ἵσθιν.] 9 'Αργύριον τορευτόν ἐστιν, οὐ πορεύονται, ἀργύριον προσβλητόν ἐστιν ἀπὸ θαλάσσης, ἥξει χρυσίον Μωάβ, καὶ χεὶρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά · [ἔργα σοφῶν ἅπαντα αὐτοῖς. 10 'Ὁ δὲ Κύριος ἀληθινὸς θεὸς ἐστιν, θεὸς ζῶντων καὶ βασιλεὺς αἰώνιος · ἀπὸ παροξυσμοῦ αὐτοῦ σιτισθήσεται ἡ γῆ, καὶ οὐκ ὑπόισουσιν ἰθνη ἐμβρίμῃσιν αὐτοῦ.] 11 Οὕτως ἱρεῖτε αὐτοῖς θεοὶ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν ἀπολίσθωσαν ἐκ τῆς γῆς καὶ ὑποκάθωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου. 12 Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανὸν 13 Καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἰσχύου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. 14 'Εμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδὴ ἔχωνουσιν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς. 15 Μάταια ἵσθιν ἔργα ἐμπεπαγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται. 16 Οἷε ἵσθι τοιαύτη μερὶς τῷ 'Ιακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. 17 Συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου κατοικοῦσαν ἐν ἐλεγκτοῖς.

25 Ecce dies veniunt, dicit Dominus : et visitabo super omnem qui circumcism habet præputium, 26 Super Ægyptum, et super Juda, et super Edom, et super filios Ammon, et super Moab, et super omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto : quia omnes gentes habent præputium, omnis autem domus Israel incircumcisi sunt corde.

CAPUT X.

1 AUDITE verbum, quod locutus est Dominus super vos domus Israel. 2 Hæc dicit Dominus : Juxta vias gentium nolite discere : et a signis cæli nolite metueri, quæ timent gentes : 3 Quia leges populorum vanæ sunt : quia lignum de saltu præcidit opus manus artificis in ascia. 4 Argento et auro decoravit illud : clavis et malleis compegit, ut non dissolvatur. 5 In similitudinem palmæ fabricata sunt, et non loquuntur : portata tollentur, quia incedere non valent ; nolite ergo timere ea, quia nec male possunt facere, nec bene. 6 Non est similis tui Domine : magnus es tu, et magnum nomen tuum in fortitudine. 7 Quis non timebit te, o rex gentium ? tuum est enim decus : inter cunctos sapientes gentium, et in universis regnis eorum nullus est similis tui. 8 Pariter insipientes et fatui probabuntur : doctrina vanitatis eorum lignum est. 9 Argentum involutum de Tharsis affertur, et aurum de Ophaz : opus artificis, et manus ærarii : hyacinthus et purpura indumentum eorum. Opus artificum universa hæc. 10 Dominus autem Deus verus est : ipse Deus vivens, et rex sempiternus ; ab indignatione ejus commovebitur terra : et non sustinebunt gentes comminationem ejus. 11 Sic ergo dicetis eis : Dii, qui cælos et terram non fecerunt, pereant de terra, et de his quæ sub cælo sunt. 12 Qui facit terram in fortitudine sua, præparat orbem in sapientia sua, et prudentia sua extendit cælos. 13 Ad vocem suam dat multitudinem aquarum in cælo, et elevat nebulas ab extremitatibus terræ : fulgura in pluviam facit, et educit ventum de thesauris suis. 14 Stultus factus est omnis homo a scientia, confusus est artifex omnis in sculptili : quoniam falsum est quod conflavit, et non est spiritus in eis. 15 Vana sunt, et opus risu dignum : in tempore visitationis suæ peribunt. 16 Non est his similis pars Jacob : qui enim formavit omnia, ipse est : et Israel virga hereditatis ejus : Dominus exercituum nomen illi. 17 Congrega de terra confusionem tuam, quæ habitas in obsidiōne ;

18 פִּרְכֹּחַ אָמַר יְהוָה הִנֵּנִי קוֹלֵעַ אֶת־יְשׁוּבֵי
הָאָרֶץ בַּפֶּעַם הַזֶּה וְהַצִּדְתִּי לָהֶם לִמְנוֹן
יִמְצְאוּ: 19 אֲנִי לֹא עַל־שִׁבְרִי נִחַלְתִּי
מִדְּבַר יָמֵי אֲמִרְתִּי אֲנִי וְהָאֲשָׁפָה:
20 אֶחָד לִי יָדָד וְכָל־מִי־הָרִי נִתְקַדַּח בְּנִי
וְצִבְיָאֵל וְאֵלֶיךָ אֲיֹנֶסֶת עוֹד אֶחָדִי וּמִקֵּים
וְרִיעוֹתָי: 21 כִּי נִבְצַרְוּ הָרָעִים וְאֶת־יְהוָה
לֹא דָגְשׁוּ עַל־כֵּן לֹא חֲשָׁבִילוּ וְכָל־מִרְעִיתָם
נִכְרָצָה: 22 הִנֵּה שְׂמוֹנֶה הֶחָדָה בָּאָה וְרַעַשׁ
בְּדוֹל מֵאֶרֶץ צָפוֹן לְשׁוֹם אֶת־עָרֵי יְהוּדָה
שֶׁמֶטָה מֵעוֹן תִּקֵּים: 23 תַּעֲמִי יְהוָה כִּי
לֹא לֵאמֹר דִּרְבִּי לֹא־לֵאמֹר חֲלֹה וְהִכִּין
אֶת־צִדְדֹ: 24 יִפְרָנִי יְהוָה אֲנִי בְּשִׁשְׁמֵט
אֶל־בְּאֶפְסֵךָ פִּדְמַמְעִמָּנִי: 25 שִׁשְׁמֵט חֲמָהֶךָ
עַל־הַבָּנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יִנְדָּעוּ וְעַל מִשְׁפָּחוֹת
אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא הִקְוִי פִּרְאָכֶלֶךָ אֶת־הַעֲקֹב
וְאֶבְלָהֶם וְיִכְלָהוּ וְאֶת־גִּדְּהֶם הַשָּׂפָה:

פרשה יא:

1 הַדְּבָר אֲשֶׁר־הִנֵּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה לֵאמֹר: 2 שְׁמָעוּ אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית
הַזֶּה וְהַבְּרִית אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־יִשְׂרָאֵל
וְעַל־יִשְׂרָאֵל אֲרִירֵהוּ הָאִישׁ וְיִצְחָק לֹא יִשְׁמָע
אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֶּה: 3 אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיָמֵי הוֹצִיאֵיהֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּרֶזֶל הַבְּרֶזֶל לֵאמֹר שְׁמָעוּ בְּקוֹלִי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם כָּל־אֲשֶׁר־אֶמְרָה אֲתֵכֶם
וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֶנְכִּי אֶתֵּן לָכֶם לֵאלֹהִים:
4 לִמְעַן הָקִים אֶת־הַשְּׁבִיעָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם אֲנִי וְכָל־הָלֵב
וְנִבְשׁ בְּיָמֵי הַזֶּה וְאֲנִי אֶמְנֶה יְהוָה:
5 וְנִאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָלֵב אֶת־קֶלֶךְ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחִצְיוֹת
וְעַל־שִׁבְרִי נִחַלְתִּי לָהֶם לִמְנוֹן יִמְצְאוּ
הַזֶּה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: 6 כִּי הָיָה הַדְּבָרִי
בְּאֲבוֹתֵיכֶם בְּיָמֵי הַזֶּה וְאֲנִי אֶמְרָה
מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה חֲשָׁבְתִּי וְהָיָה לִי
שְׁמָעוּ בְּקוֹלִי: 7 וְלֹא שְׁמָעוּ וְלֹא־הִשְׁמָעוּ
אֶת־אֲזָנֵם וְיִכְלָהוּ אִישׁ בְּשִׁרְיָתוֹ לָכֶם הִנֵּה
וְאֶבְלָה אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַבְּרִית־הַזֶּה
אֲשֶׁר־צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ:

18 "Οτι τάδε λέγει Κύριος Ἰςου ἐγὼ σκελίζω τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει ὥπως
εὐρεθῇ ἡ πληγὴ σου. 19 Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματι
σου, ἀλγυρὰ ἡ πληγὴ σου. Κἀγὼ εἶπα Ὅντως
τοῦτο τὸ τραῦμά σου, καὶ κατέλαβέ σε. 20 Ἡ
σκηνὴ σου ἰταλαιπώρησεν, ὤλετο, καὶ πᾶσαι αἱ
διέρρεις σου διεσπάρσθησαν· οἱ υἱοὶ μου καὶ τὰ
πρόβατά μου οὐκ εἰσίν, οὐκ ἔστιν ἐν τόπος τῆς
σκηνῆς μου, τόπος τῶν διέρρειών μου. 21 "Οτι οἱ
ποιμῖνες ἤφρονέυσαντο, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζή-
τησαν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομή, καὶ
διεσκορπίσθησαν. 22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται
καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς βορρᾶ τοῦ τάξαι τὰς
πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμόν καὶ κοίτην στρουθῶν.
23 Οἶδα Κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ δόξ
αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύεται καὶ κατορθώσει πορείαν
αὐτοῦ. 24 Παιδεύσον ἡμᾶς Κύριε, πλην ἐν κρίσει
καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ δλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς.
25 Ἐκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδῶτα σε
καὶ ἐπὶ γενεάς αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἱκεκαλίσαντο,
ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτόν,
καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

ΚΕΦ. 1a.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γεγόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερემίαν λέγων 2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς
διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσεις πρὸς ἀνδρας Ἰούδα
καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ, 3 Καὶ
ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
Ἐπικατάρατος ὁ ἀνθρωπος ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν
λόγων τῆς διαθήκης ταύτης, 4 Ἦς ἐνετελεύτησεν
τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνήγαγον αὐτούς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων
Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα
ἐὰν ἐντελεῖμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν καὶ
ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν, 5 Ὅπως στήσω τὸν
ὄρκον μου ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τοῦ
δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καθὼς ἡ
ἡμέρα αὕτη. Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπα Γένοιτο,
Κύριε. 6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἀνάγνωθι τοὺς
λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐξωθεν
Ἱερουσαλήμ λέγων Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς
διαθήκης ταύτης καὶ ποιήσατε αὐτούς. [7 "Οτι
διαμαρτυρόμενος διεμαρτυράμην τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, ἐν ἣ ἡμέρᾳ ἀνήγαγον αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύ-
πτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὀρθρίζων καὶ
ἐκμαρτυρόμενος καὶ λέγων Ἀκούσατε τῆς φωνῆς
μου. 8 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐξέκλιναν τὸ ὄθ
αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ ἐν τῇ εὐθύτῃ τῆς
καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ἐπήγαγον ἐπ'
αὐτούς πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ἧς
ἐνετελεύτησεν ποιῆσαι αὐτούς,] καὶ οὐκ ἐποίησαν.

18 Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego longe
projiciam habitatores terræ in hac vice: et
tribulabo eos ita ut inveniantur. 19 Væ mihi
super contritione mea, pessima plaga mea.
Ego autem dixi: Plane hæc infirmitas mea
est, et portabo illam. 20 Tabernaculum meum
vastatum est, omnes funiculi mei dirupti
sunt, filii mei exierunt a me, et non subsistunt:
non est qui extendat ultra tentorium meum,
et erigat pelles meas. 21 Quia stulte egerunt
pastores, et Dominum non quæsierunt: prop-
terea non intellexerunt, et omnis grex eorum
dispersus est. 22 Vox auditionis ecce venit,
et commotio magna de terra aquilonis: ut
ponat civitates Juda solitudinem, et habitacu-
lum draconum. 23 Scio Domine quia non est
hominis via ejus: nec viri est ut ambulet, et
dirigat gressus suos. 24 Corripe me Domine,
verumtamen in judicio; et non in furore tuo,
ne forte ad nihilum redigas me. 25 Effunde
indignationem tuam super gentes, quæ non
cognoverunt te; et super provincias, quæ
nomen tuum non invocaverunt: quia come-
derunt Jacob, et devoraverunt eum, et con-
sumpserunt illum, et decus ejus dissipaverunt.

CAPUT XI.

1 VERBUM, quod factum est a Domino ad
Jeremiam, dicens: 2 Audite verba pacti
hujus, et loquimini ad viros Juda, habitatores
Jerusalem, 3 Et dices ad eos: Hæc dicit
Dominus Deus Israel: Maledictus vir, qui non
audierit verba pacti hujus, 4 Quod præcepi
patribus vestris, in die qua eduxi eos de terra
Ægypti, de fornace ferrea, dicens: Audite
vocem meam, et facite omnia quæ præcipio
vobis, et eritis mihi in populum, et ego ero
vobis in Deum: 5 Ut suscitem juramentum,
quod juravi patribus vestris, daturum mo eis
terram fluentem lacte et melle, sicut est dies
hæc. Et respondi, et dixi: Amen Domine.
6 Et dixit Dominus ad me: Vociferare omnia
verba hæc in civitatibus Juda, et foris Jerusa-
lem, dicens: Audite verba pacti hujus, et
facite illa: 7 Quia contestans contestatus
sum patres vestros, in die qua eduxi eos de
terra Ægypti, usque ad diem hanc: mane
consurgens contestatus sum, et dixi: Audite
vocem meam: 8 Et non audierunt, nec
inclinaverunt aurem suam: sed abierunt
unusquisque in pravitae cordis sui mali:
et induxi super eos omnia verba pacti hujus,
quod præcepi ut facerent, et non fecerunt.

יְרֵמְיָה יא

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, ια'.

JEREMIA, XI.

9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי נִמְצָא לְשׁוֹל בְּאִישׁ
יְהוָה וּבְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם: 10 שָׁבוּ עַל-עֲוֹנוֹת
אֲבוֹתָם הַרְאשִׁימִים אֲשֶׁר מָאֵסוּ לְשִׁמּוֹעַ
אֶת-דְּבָרַי וְהִתְקַדּוּ הִלְכִי אַחֲרַי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם הִפְרִי בֵּית-יִשְׂרָאֵל וּבֵית
יְהוָה אֶת-דְּבָרָיו אֲשֶׁר פָּרַמְתִּי אֶת-אֲבוֹתָם:
11 לָכֵן כֹּחַ אֲמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא
אֲלֵיהֶם רָעָה אֲשֶׁר לֹא-יִוָּדְלוּ לַצָּמָה מִמֶּנָּה
וְנִשְׁקָהוּ אֱלֹהִים וְלֹא אֲשַׁמֵּעַ אֲלֵיהֶם: 12 וְהִלְכִי
עֲרֵי יְהוָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְנִשְׁקָהוּ אֱלֹהִים
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר תָּם מִמְּטָרִים לָהֶם וְהוֹשָׁע
לֹא-יִשְׁעֵם לָהֶם בְּצַחַת רַעֲתָם: 13 בִּי מִסְפֵּר
צָרָה הִנֵּה אֲלֵהֶם יְהוָה וּמִסְפֵּר חֲצוֹת
יְרוּשָׁלַם שְׁמַתָּם מִצָּחֹחַ לְפֶשֶׁת מִזְבָּחוֹת
לְהַפֵּךְ לַעֲעַל: 14 וְאִמָּה אֶל-הַתְּהַפֵּלֵל
בְּצִדְהֶם הַזֶּה וְאֶל-תְּשֻׁמָּה בְּצִדָּם רָעָה
וְהַתְּהַלֵּךְ בִּי וְאִנִּי שָׁמַע בְּצַחַת הָרָעָה אֱלֹהִים
בְּעַד רַעֲתָם: 15 מִחַ לִידְרִי בְּבֵיתִי
עֲשׂוֹתָהּ הַמְּזֻמָּה הַרְפִּים וּבִשְׁרָתָם
נִעֲבָרִי מִצִּלָּה בִּי הַצָּחִי אֲנִי הַעֲלִי:
16 וְזֶה הַעֲזָן וְזֶה הַפֶּחַ פְּרִיטָהּ הָרָעָה יְהוָה
שָׁמָּה לְקוֹל הַמְּהִלָּה גִּלְחָה הַצִּית אֵשׁ
עָלֶיהָ וְרָעָה הָלִיתָהּ: 17 וְיְהוָה צָבָאוֹת
הַפּוֹטֵעַ אֹתָהּ דָּבָר עָלֶיהָ רָעָה בְּגִלְלָה רָעָה
בֵּית-יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם
לְהַכְעִסֵנִי לְהַפֵּךְ לַעֲעַל: 18 וְיְהוָה
הַזֵּרֵעִי וְהַזֶּעֶךְ אֲנִי הַרְאִיתִנִי מִעֲלֵיהֶם:
19 וְאֵלֵי בְּקֶשֶׁת אֱלֹהִים יִבָּל לְמִצּוֹחַ וְלֹא-
יִדְעָתִי כִּי-עָלִי חֲשָׁבוּ מִחֲשָׁבוֹת נִשְׁחִיתָה
עַץ בְּלִחְמוֹ וּנְכַרְחָלָה מִאֲרָץ חַיִּים וְשָׁמוֹ
לֹא-יִזְכָּר עוֹד: 20 וְיְהוָה צָבָאוֹת שָׁמַע
צָרָה בָּתוֹן פְּלִיט וְלֵב אֲרָהָה נִקְמָהּ מִמֶּנָּה
בִּי אֲלֹהִים גִּלְתִּי אֶת-דְּרָבִי: 21 לָכֵן
כֹּחַ-אֲמַר יְהוָה עַל-אֲנָשֵׁי עֲבָדוֹת הַמִּבְהָקִים
אֶת-נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא תִפְקֵא בָשָׂם יְהוָה
וְלֹא תִמָּוֶת בְּיָדָם: 22 לָכֵן כֹּחַ אֲמַר
יְהוָה צָבָאוֹת הִנְנִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם הַחֲרוֹבִים
וְיָמָתָם בְּחֶרֶב בְּגִיהָם וּבְנִתְחִיתָם יָמָתָם קָרָעָב:
23 וְשִׁנְאִית לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי-אֲבִיא רָעָה
אֶל-אֲנָשֵׁי עֲבָדוֹת שְׂנֵאתָם פְּהֻדָּם:

9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Εὐρέθη σύνδεσμος ἐν
ἀνδράσιν Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερου-
σαλήμ· 10 Ἐπιστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν
πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἳ οὐκ ἠθέλησαν εἰσα-
κοῦσαι τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται
ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ διε-
σκίδασεν οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰούδα τὴν διαθήκην
μου ἣν διεθήμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. 11 Διὰ
τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν
τοῦτον κακὰ ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελεῖν ἐξ αὐτῶν,
καὶ κεκράξονται πρὸς μέ καὶ οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν.
12 Καὶ πορεύονται πόλεις Ἰούδα καὶ οἱ κατοι-
κοῦντες Ἱερουσαλήμ καὶ κεκράξονται πρὸς τοὺς θεοὺς
οἱς αὐτοὶ θυμῶσιν αὐτοῖς, οἳ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς
ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν. 13 Ὅτι κατ'
ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου, Ἰούδα,
καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλήμ ἱστάτε
βωμοὺς θυμῶν τῇ Βάαλ. 14 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου
περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν
δεήσει καὶ προσευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ
καιρῷ ἐν ᾧ ἱπικαλοῦνται μέ, ἐν καιρῷ κακώσεως
αὐτῶν. 15 Τί ἡ ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου
ἐποίησε βδελυγμα; μὴ εὐχαὶ καὶ κρία ἄφελου-
σιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἡ τοῦτοις διαφεύξ;
16 Ἐλαίαν ὥριαν εὐσκιον τῷ ἰδεῖν ἐκάλεσε Κύριος
τὸ ὄνομά σου· εἰς φωνὴν περτομῆς αὐτῆς ἀνῆψθη
πῦρ ἐπ' αὐτήν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σέ, ἡχρειώθησαν
οἱ ἐλάδοι αὐτῆς, 17 Καὶ Κύριος ὁ καταφύτης σου
σε ἰλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου
Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰούδα, ὅτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ
παροργίσαι μέ ἐν τῷ θυμῶν αὐτοῖς τῇ Βάαλ.
18 Κύριε γνῶσόν μοι, καὶ γνῶσομαι· τότε
εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, 19 Ἐγὼ δὲ ὡς
ἀρνίον ἀκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνων·
ἐπ' ἐμέ ἰλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες
Δεῦτε καὶ ἱμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ,
καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνηστῇ οὐκίτι. 20 Κύριε
κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας,
ἰδοὺ με παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς
σέ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. 21 Διὰ τοῦτο
τὰδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἀνδρας Ἀναθὼθ τοὺς
ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας Οὐ μὴ
προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μή,
ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. 22 Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπισκίψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν
μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, 23 Καὶ
ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ ἐν ἐνιαυτῷ
ἐπισκίψεως αὐτῶν.

9 Et dixit Dominus ad me : Inventa est
conjuratio in viris Juda, et in habitatoribus
Jerusalem. 10 Reversi sunt ad iniquitates
patrum suorum priores, qui noluerunt audire
verba mea : et hi ergo abierunt post deos
alienos, ut servirent eis : irritum fecerunt
domus Israel et domus Juda pactum meum,
quod pepigi cum patribus eorum. 11 Quam
ob rem hæc dicit Dominus : Ecce ego inducam
super eos mala, de quibus exire non poterunt :
et clamabunt ad me, et non exaudiam eos.
12 Et ibunt civitates Juda, et habitatores Jerusa-
lem, et clamabunt ad deos, quibus libant, et
non salvabunt eos in tempore afflictionis eorum.
13 Secundum numerum enim civitatum tuarum
erant dii tui Juda : et secundum numerum
viarum Jerusalem posuisti aras confusionis,
aras ad libandum Baalim. 14 Tu ergo noli
orare pro populo hoc, et ne assumes pro eis
laudem et orationem : quia non exaudiam in
tempore clamoris eorum ad me, in tempore
afflictionis eorum. 15 Quid est, quod dilectus
meus in domo mea fecit scelera multa? num-
quid carnes sanctæ auferent a te malitias tuas,
in quibus gloriata es? 16 Olivam uberem,
pulchram, fructiferam, speciosam vocavit Do-
minus nomen tuum : ad vocem loquelæ
grandis exarsit ignis in ea, et combusta sunt
fruteta ejus. 17 Et Dominus exercituum qui
plantavit te, locutus est super te malum, pro
malis domus Israel et domus Juda, quæ fece-
runt sibi ad irritandum me, libantes Baalim.
18 Tu autem Domine demonstrasti mihi, et
cognovi : tunc ostendisti mihi studia eorum.
19 Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur
ad victimam : et non cognovi quia cogita-
verunt super me consilia, dicentes : Mittamus
lignum in panem ejus, et eradamus eum de
terra viventium, et nomen ejus non memoretur
amplius. 20 Tu autem Domine Sabaoth, qui
judicas juste, et probas renes et corda, videam
ultionem tuam ex eis : tibi enim revelavi
causam meam. 21 Propterea hæc dicit Do-
minus ad viros Anathoth, qui quærent animam
tuam, et dicunt : Non prophetabis in nomine
Domini, et non morieris in manibus nostris.
22 Propterea hæc dicit Dominus exercituum :
Ecce ego visitabo super eos : juvenes morien-
tur in gladio, filii eorum et filiæ eorum
morientur in fame, 23 Et reliquie non erunt
ex eis : inducam enim malum super viros
Anathoth, annum visitationis eorum.

1 צדיק אמת יהוה כי ארוב אליה
משפטים אדבר אוֹתָהּ מִדֹּעַ בְּרַחֲשֵׁי
צִדִּיקָהּ שְׁלֹהּ כִּלְכִּי כִּגְדִי : 2 נִטְעַמְתָּ
בִּשְׂדֵי שָׂשׂוֹי גִלְכִי נִטְעַשׂוּ בְּרִי הָרֹב אִתָּהּ
בְּפִיָּתָם וְרִחוֹק מִפְּלִיטֵיהֶם : 3 וְאַתָּה יְהוָה
יִדְעָתָנִי תִרְאֵנִי וּבְחִנְתָּ לִּפְנֵי אֵתָהּ חֲתָמָה
כִּצְאוֹ לְטִבְחָהּ וְחִקְדָּשָׁם לְיוֹם הַרְגָה :
4 עֲדִימְתִי מִכָּבֶל הָאָרֶץ וְעָשִׂב
כְּלִי־שִׁנָּה יִבְשׁ מִרְעֵת וְשִׁבְרָהּ קִשְׁתָּהּ
כְּחִמּוֹת נְעוּת כִּי אֲמִידִי לֹא יִרְאֶה אֶת־
אֲחִירֵיהֶם : 5 כִּי אֲתִירְגְּלִים לְצִתָּהּ וּלְאֵלֶיהָ
וְאֵת תִּתְחַרְחַר אֶת־הַסּוֹסִים וּבְאָרֶץ שְׁלֹם
אֲתָהּ בּוֹשֵׁם וְאֵת תַּעֲשֶׂה בְּנֵי־הַדָּבָר :
6 כִּי נִטְעַמְתִּי וּבִית־אֲבִי בִּשְׂדֵי הַקֹּדֶשׁ
כִּי נִטְעַמְתִּי הָרָאִי אֲחִירֵי מָלֵא אֶל־מִמָּנִי
כִּי כִּי־יִדְבְּרוּ אֵלַי מִזְכּוֹת :
7 עֲזַבְתִּי אֶת־בֵּיתִי נִטְשָׁתִי אֶת־נִחְלָתִי נִתְּתִי
אֶת־יִדְּוֹתַי נִשְׁפִּי בְּכַף אֲלִיָּה : 8 הִנֵּחֶת־לִי
נִחְלָתִי כְּאֶרֶץ בָּגֶד קִתְּנָה עָלַי בְּקִלְתָּהּ
עַל־כֵּן שָׁמַתִּיהָ : 9 הַצִּיט צְבִיעַ נִחְלָתִי לִי
הַצִּיט סָבִיב צִלְיָהּ לִכֵּי אִסְסִי כְּלִי־חַיָּת
הַשֶּׁנֶרֶךְ הַחַיִּי לְאֲכָלָהּ : 10 רָעִים רַבִּים
שָׁחֲתוּ כְרָמִי בָּסָסִי אֶת־נִחְלָתִי נִתְּתִי
אֶת־נִחְלָתִי חֲסִדִּיתִי לְמַדְבָּר שָׁמָּה :
11 שָׁמָּה לְשִׁמְכָהּ אֲכָלָה עַל־יְשֻׁמָּהּ
לְשִׁמְכָהּ כְּלִי־חָרָץ כִּי אִין אִישׁ שָׁם עַל־
לֵב : 12 עַל־כֵּן שָׁפַטְתָּ בְּמַדְבָּר בָּאֵר שְׂדֵי־
כִּי חֲרַב לִיהְיוֹת אֲכָלָה מִקְּצָה אֶרֶץ
וְעַד־קְצָה הָאָרֶץ אִין שְׁלֹם לְכִלְכִּישׁ :
13 וְרָעוּ חֲפִיִּים וְקָצִים הִצְרִי נִחְלִי
לֹא יוֹעִלִי וְכִשׁוֹ מִתְּבַאֲתֵיכֶם מִחֲרֹן
אֶת־יְהוָה : 14 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־
כֵּן־שָׁכְנִי הָרָעִים הַנִּנְעִים בְּנִחְלָתִי אֲשֶׁר־
הִנֵּחֶת־לִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל הַנִּנְי לְחִשָּׁב
מַעַל אֲדַמְתָּם וְאֶת־בֵּית יְהוָה אֲתוֹשׁ
מִתּוֹכָם : 15 וְהָיָה אֲחִירִי כְּשֵׁי אוֹתָם אֲשִׁיב
וְהִחֲמַתִּים וְהַשְׁבִּיתִים אִישׁ לְנִחְלָתוֹ וְאִישׁ
לְאֲדָמוֹ : 16 וְהָיָה אֶסְלָמוֹ וְלִמְדוֹ אֶת־דְּרָכִי
עָלַי לְהַשְׁבֵּעַ בְּשֵׁמִי חֲיִיהוֹן כְּאֶשֶׁר לְמִדּוֹ
אֶת־עַמִּי לְהַשְׁבֵּעַ בַּפֶּעַל וּנְכִיחַ בְּתוֹךְ עַמִּי :
17 וְאֵם לֹא יִשְׁמָעוּ וְנִתְּשָׁתִי אֶת־הַנְּעִי חֲתָמָה
נִתְּשׁוּ וְאֶבֶר נִאֲסִי־הוֹן :

1 ΔΙΚΑΙΟΣ εἰ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σὶ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σὶ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν ἐνδοῦται; εὐθύνῃσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; 2 Ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἰρρίζωθῃσαν, ἐτεκνοποίησαντο καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἰ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. 3 Καὶ σὺ Κύριε γινώσκεις με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντὶόν σου· ἡγινῶν αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. 4 Ἐως ποῦτε πενήθει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἡφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν Οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδούς ἡμῶν. 5 Σοὺ οἱ πόδες τρέχουσι καὶ ἐκλύουσὶ σὶ· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἱπποῖς, καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σου πίπειθας; πῶς ποιήσεις ἐν φρουράγματι τοῦ Ἰορδάνου; 6 Ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἰβόησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν· μὴ πιστεύῃς ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλήσουσι πρὸς σὲ καλὰ. 7 Ἐγκαταλείοιπα τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς. 8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἰμοὶ ὡς λίων ἐν δρυμῇ, ἔδωκεν ἐπ' ἡμέτην φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν. 9 Μὴ σπῆλαιον ὕαλης ἡ κληρονομία μου ἰμοί, ἡ σπῆλαιον κύκλῳ αὐτῆς; βαδίσατε συναγάγετε πάντα τὴ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. 10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθιραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἰμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον. 11 Ἐτίθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας· δι' ἡμέτην ἀφανισμῷ ἡφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ. 12 Ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες, ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί. 13 Σπεύρατε πυροὺς καὶ ἀκάνθας θερίζετε· οἱ κληροῖ αὐτῶν οὐκ ὀφελήσουσιν αὐτούς· αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχῆσεως ὑμῶν, ἀπὸ δυνάμεως ἐναντὶ Κυρίου. 14 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν ποιηρῶν, τῶν ἀπομένων τῆς κληρονομίας μου ἧς ἐμίρησα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰουδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν. 15 Καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς ἐπιστρέψω καὶ ἐλθῶ αὐτούς, καὶ κατοικίω αὐτοὺς ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. 16 Καὶ ἔσται ἰάν μαθόντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου Ζῆ Κύριος, καθὼς ἰδύσαν τὸν λαόν μου ὀμνύειν τῇ Βάαλ, καὶ οἰκοδομηθήσεται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου. 17 Ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκείνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλείφ.

1 JUSTUS quidem tu es Domine, si disputem tecum: verumtamen justa loquar ad te. Quare via impiorum prosperatur: bene est omnibus, qui prævāricantur et inique agunt? 2 Plantasti eos, et radicem miserunt, proficiunt, et faciunt fructum: prope es tu ori eorum, et longe a renibus eorum. 3 Et tu Domine nosti me, vidisti me, et probasti cor meum tecum: congrega eos quasi gregem ad victimam, et sanctifica eos in die occisionis. 4 Usquequo lugebit terra, et herba omnis regionis siccabitur, propter malitiam habitantium in ea? consumptum est animal, et volucre, quoniam dixerunt: Non videbit novissima nostra. 5 Si cum peditibus currens laborasti, quomodo contendere poteris cum equis? cum autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Jordanis? 6 Nam et fratres tui, et domus patris tui, etiam ipsi pugnaverunt adversum te, et clamaverunt post te plena voce: ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona. 7 Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam: dedi dilectam animam meam in manu inimicorum ejus. 8 Facta est mihi hereditas mea quasi leo in sylva: dedit contra me vocem, ideo odivi eam. 9 Numquid avis discolor hereditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? venite, congregamini omnes bestiae terrae, proprocrate ad devorandum. 10 Pastores multi demoliti sunt vineam meam, concucaverunt partem meam: dederunt portionem meam desiderabilem in deserto solitudinis. 11 Posuerunt eam in dissipationem, luxitque super me: desolatione desolata est omnis terra: quia nullus est qui recogitet corde. 12 Super omnes vias deserti venerunt vastatores, quia gladius Domini devorabit ab extremo terrae usque ad extremum ejus: non est pax universae carni. 13 Seminaverunt triticum, et spinas messuerunt: hereditatem acceperunt, et non eis proderit: confundemini a fructibus vestris, propter iram furoris Domini. 14 Hæc dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos, qui tangunt hereditatem, quam distribui populo meo Israel: Ecce ego evellam eos de terra sua, et domum Juda evellam de medio eorum. 15 Et cum evulsero eos, convertar, et miserebor eorum: et reducam eos, virum ad hereditatem suam, et virum in terram suam. 16 Et erit, si eruditi didicerint vias populi mei, ut jurent in nomine meo: Vivit Dominus, qui docuerunt populum meum jurare in Baal: ædificabuntur in medio populi mei. 17 Quod si non audierint, evellam gentem illam evulsione et perditione, ait Dominus.

1 קוד־אמר יהוה אלי הלוך והקיף לך
אזור פשתים ושמתו על־מקנך ובפנים
לא תבא־הוּ: 2 והקנה את־האזור פדבר
יהוה ואשם על־מקני: 3 והי
דבר־יהוה אלי שנית לאמר: 4 קח
את־האזור אשר הקנה אשר על־מקנך
וקח לך פֶּרֶתָה ושמתה שם בנקיה
הסלע: 5 והֲלֹךְ והטמנהו בפרת פאשר
צנה יהוה אותי: 6 והי מקוץ
ימים רבים ואמר יהוה אלי קח
פֶּרֶתָה וקח משם את־האזור אשר צִוִּיתִיךָ
לשְׁמֹר־שָׁם: 7 והֲלֹךְ פֶּרֶתָה והאפֹר והאֶחָז
את־האזור כד־המקום אשר־טמנתי שמה
והפֹךְ נשחת האזור לא יצֹלֶח לָכֵן:
8 והי דבר־יהוה אלי לאמר: 9
אמר יהוה קִבֵּה אשחית את־בָּאֵן ויהנה
וְאֶת־בָּאֵן יִרְשָׁלַם הרב: 10 הֵעֵם הָאֵלֶּה
הָרַע הַמֵּאֲנִים לְשַׁמֵּעַ אֶת־דְּבָרֵי הַחֲלָכִים
בְּשִׁרְרֹתָ לָכֵן וּגְלָכֹה אֶחָדִים אֲחֵרִים
לְעִבְדָם וְלִחְשֹׁתָנָם לָכֵן ויהי קִנְיֹן
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא־יִצְלַח לָכֵן: 11 כִּי פֶאֶשֶׁר
יִדְבֹק הָאֲזֹר אֶל־מִקְנֵי אִישׁ כִּן הַדְּבָקוּתִי
אֵלַי אֶת־כָּל־בָּיִת יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־גִּיר
וְהַדָּה נִאֲסִי־יִהְיֶה לַחַיִּית לִי לָכֵן וְלָשֵׁם
וְלִתְהַלֵּךְ וְלִתְפַּאֶרֶת וְלֹא שְׁמֵעוּ: 12 וְאֶמְרָם
אֲלֵיהֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּלְגָל יִקְלָא יִגְו וְאֶמְרֵי
אֲלֵיהֶם הַדָּבָר לֹא גִדַּע כִּי כִלְגָל יִקְלָא
יִגְו: 13 וְאֶמְרָם אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר
יְהוָה קִנְיֹן מִמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל הָאֲדָרָץ
הַזֶּה וְאֶת־הַמְּלָכִים הַיֹּשְׁבִים לְיָדוֹ
עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַנְּבִיאִים
וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל יִרְשָׁלַם שְׁקָרוֹ: 14 וְנִפְצַתִּים
אִישׁ אֶל־אֲחִיו וְהָאֲבֹת וְהַבָּנִים יִדְּדוּ
נִאֲסִי־יִהְיֶה לֹא־אֶחָדִים וְלֹא־אֲחֵרִים וְלֹא
אֲרָחִם מִחֲשֻׁתֵּיהֶם: 15 שְׁמֵעוּ וְהִצִּינֵהוּ
אֶל־תִּבְנֶהוּ כִּי יְהוָה דָּבָר: 16 תִּנְהֵ לַיהוָה
אֲלֵהֶיכֶם כְּבוֹד בְּמָרָם יִחְשֹׁךְ וּבְמָרָם
יִתְנַפְּצוּ רַגְלֵיכֶם עַל־תְּרֵי גִשְׁתִּי וְהִיִּתֶם
לְאוֹר וְשָׁמָּה לְצִלְמוֹת וְשִׁית לְעֶרְפֶּל:

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ
περιζῶμα λινοῦν καὶ περιῖθου περὶ τὴν ὀσφύν σου,
καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελύσεται. 2 Καὶ ἐκτησάμην τὸ
περιζῶμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου καὶ περιέθηκα
περὶ τὴν ὀσφύν μου. 3 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς με λέγων 4 Λάβε τὸ περιζῶμα τὸ περὶ τὴν
ὀσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν
Εὐφράτην, καὶ κατακρύψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυ-
μαλίᾳ τῆς πέτρας. 5 Καὶ ἵπορεύθην καὶ ἐκρυφα
αὐτὸ ἐν τῇ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος.
6 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς με Ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ
λάβε ἐκεῖθεν τὸ περιζῶμα ὃ ἐνετείλαμην σοι τοῦ
κατακρύψαι ἐκεῖ. 7 Καὶ ἵπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφρά-
την ποταμὸν καὶ ὤρυξα, καὶ ἔλαβον τὸ περιζῶμα
ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ
διεφθαρμένον ἦν, δὲ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθὲν. 8 Καὶ
ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων 9 Τάδε
λέγει Κύριος Οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν
ὑβριν Ἱερουσαλήμ, 10 Τὴν πολλὴν ταύτην
ὑβριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων
μου, καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ
δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ
ἴσονται ὡς περὶ τὸ περιζῶμα τοῦτο, δὲ οὐ χρησθήσεται
εἰς οὐθὲν. 11 Ὅτι καθάπερ κολλᾷται τὸ περιζῶμα
περὶ τὴν ὀσφύν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα
πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πάντα
οἶκον Ἰούδα, τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνόμαστόν
καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ εἰσηκουσάν
μου. 12 Καὶ ἱεῖς πρὸς τὸν λαὸν τούτων Πᾶς
ἄσκός πληρωθήσεται οἴνου· καὶ ἴσται ἰάν εἰπωσι
πρὸς σὶ Μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἄσκός
πληρωθήσεται οἴνου; 13 Καὶ ἱεῖς πρὸς αὐτούς
Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦν-
τας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς
καθημένους υἱὸς τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτῶν
καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας καὶ τὸν Ἰούδαν
καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ
μεθύσονται, 14 Καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ· οὐκ ἐπιποθήσω,
λέγει Κύριος, καὶ οὐ φείσομαι καὶ οὐκ οἰκτιρήσω
ἀπὸ διαθορᾶς αὐτῶν. 15 Ἀκούσατε καὶ ἐνωτρί-
σασθε, καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν.
16 Δότε τῇ Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ
συσκοτάσαι καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν
ἐπ' ὄρη σκοτεινά· καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ
ἐκεῖ σκιά θανάτου, καὶ τεθήσονται εἰς σκότος.

1 Hæc dicit Dominus ad me: Vade, et
posside tibi lumbare lineum, et pones illud
super lumbos tuos, et in aquam non inferes
illud. 2 Et possedi lumbare juxta verbum
Domini, et posui circa lumbos meos. 3 Et
factus est sermo Domini ad me, secundo,
dicens: 4 Tolle lumbare, quod possedisti,
quod est circa lumbos tuos, et surgens vade
ad Euphraten, et absconde ibi illud in
foramine petræ. 5 Et abii, et abscondi
illud in Euphrate, sicut præceperat mihi
Dominus. 6 Et factum est post dies pluri-
mos, dixit Dominus ad me: Surge, vade ad
Euphraten: et tolle inde lumbare, quod
præcepi tibi ut absconderes illud ibi. 7 Et
abii ad Euphraten, et fodi, et tuli lumbare de
loco, ubi absconderam illud: et ecce com-
putruerat lumbare, ita ut nulli usui aptum
esset. 8 Et factum est verbum Domini ad
me, dicens: 9 Hæc dicit Dominus: Sic
putrescere faciam superbiam Juda, et super-
biam Jerusalem multam: 10 Populum istum
pessimum, qui nolunt audire verba mea, et
ambulant in pravitate cordis sui: abieruntque
post deos alienos ut servirent eis, et adorarent
eos: et erunt sicut lumbare illud, quod nulli
usui aptum est. 11 Sicut enim adhæret
lumbare ad lumbos viri, sic agglutinaui mihi
omnem domum Israel, et omnem domum Juda,
dicit Dominus: ut essent mihi in populum, et
in nomen, et in laudem, et in gloriam: et
non audierunt. 12 Dices ergo ad eos ser-
monem istum: Hæc dicit Dominus Deus
Israel: Omnis laguncula implebitur vino. Et
dicent ad te: Numquid ignoramus quia omnis
laguncula implebitur vino? 13 Et dices ad
eos: Hæc dicit Dominus: Ecce ego implebo
omnes habitatores terræ hujus, et reges qui
sedent de stirpe David super thronum ejus,
et sacerdotes, et prophetas, et omnes habita-
tores Jerusalem, ebrietate: 14 Et dispergam
eos virum a fratre suo, et patres et filios pariter,
ait Dominus: non parcam, et non concedam:
neque miserebor ut non disperdam eos.
15 Audite, et auribus percipite. Nolite
elevari, quia Dominus locutus est. 16 Date
Domino Deo vestro gloriam antequam con-
tenebrescat, et antequam offendant pedes vestri
ad montes caliginosos: expectabitis lucem, et
ponet eam in umbram mortis, et in caliginem.

17 וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה
בְּשֵׁי מִסְתָּרִים גִּיחַ וְדָמָע תִּדְרָס וְחֶדֶד עֵינֶי
דִּמְעָה כִּי נִשְׁבַּח עֲדָר יְהוָה: 18 אֲמַר
לְכָל הָעָם וְלִבְכִּיָּהוּ הַשְׁפִּילוּ שִׁבְי כִּי יָרַד
מִן־הַשָּׁמַיִם עֲמֶרְתָּ תִּפְאַרְתְּכֶם: 19 עֲרִי
הַפֶּנֶב סָגְרִי וְאִין פֶּתַח חֲזָלָת יְהוָה עֲלֶיךָ
חֲזָלָת שְׁלֹמִים: 20 שְׁמִי עֲיָיִקְכֶם
וְהִנֵּה חֲבָאִים מִצִּיּוֹן אֵלֶּה הָעֲדָרִי נִתְרַלְּךָ
צִיּוֹן תִּפְאַרְתָּהּ: 21 מִה־תִּמְמָרִי קִרְיָסְךָ
עֲלֶיךָ וְאִם לְפָדָתִי אֵתָם עֲלֶיךָ אֵלֶּפֶס
לְרֹאשׁ חֲלֹמֵי חֲזָלִים יִתְחַזֵּק כִּמְוֹ אֵשֶׁת
לֶחֶם: 22 וְכִי תִמְמָרִי בְּלִבְכָּה מִדָּע חֲרָאִי
אֵלֶּה קָרֵב עֲנֶה נִגְלִי שְׁוֹלֶיךָ נִחְמָסָה
עֲמָרְךָ: 23 הִתְנַחֵף כְּשֵׁי עֲזִיזִי וְנִמְרָ
חֲבִרְבָּרְתִּי וְנִסְתָּרְתָּ תִּבְכֶּה לְחִשְׁיִיב לְפָדָתִי
חֲרָע: 24 וְהַפֶּנֶב עֲנֶה עֲוֹנִי לְרִיחַ
מִדָּר: 25 עֵד נִתְרַלְּךָ מִנְּתִמְמָרְךָ מֵאֵתִי
נִסְתָּרְתָּ אֵשֶׁל שְׁכַחְתָּ אֹתִי וְתִבְכֶּה
בְּשָׁרְךָ: 26 וְנִסְתָּרְתָּ חֲשַׁמְתִּי שְׁוֹלֶיךָ עֲלִי
קִרְיָסְךָ וְנִתְחַזֵּק חֲלֹמֶיךָ: 27 נִתְחַזֵּק וּמִצִּיּוֹן
וְנִתְחַזֵּק עֲלִי־נִבְעוֹרִי בְּשָׁרְךָ רִיחִי
שְׁוֹלֶיךָ אֵי לֹךְ וְנִשְׁלָם לֹא תִמְמָרִי
אֲמָרִי מִתִּי עֵד:

פרשה יד :

1 וְאֵשֶׁר חִזַּק דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
עַל־דְּבָרֵי הַבְּעֻזוֹת: 2 אֲבָלָה יְהוָה
וּשְׁעָרֶיהָ אִסְלָלוּ הַדָּרִי לְאַרְצָהּ וְיִתְחַזֵּק
וְנִשְׁלָם עֲלֶיהָ: 3 וְהַפֶּנֶב עֲנֶה עֲוֹנִי
עֲוֹנֵיכֶם לְכָל עַם עַל־גִּבֹּם לֹא־מִצִּיּוֹן
כִּים שְׁבִי כְּלִיָּהוּ רִחֶם בְּשֵׁי וְחֲכָלְכֶם
וְחֲרָע רִחֶם: 4 בְּעֶבֶר הַמִּדְבָּר חֲסָח כִּי
לֹא־יָחַד גִּבֹּם בְּאַרְצָהּ שְׁוֹלֶיךָ חֲרָע
רִחֶם: 5 כִּי נִסְתָּרְתָּ בְּשָׁרְךָ הַלָּח
וְעִיזִיב כִּי לֹא־יָחַד גִּבֹּם: 6 וּפְדָאִים עֲמָרִי
עַל־שְׁפָסִים שְׁוֹלֶיךָ פֶּתַח פֶּתַח עֲיָיִקְכֶם
כִּי־אֵין עֲשֵׂב: 7 אִם־עֲוֹנֵיכֶם עֲנֶה כִּי־יָחַד
עֲשֵׂה לְכָל שְׁוֹלֶיךָ כִּי־רָבִי מִשְׁוֹבְחֵיכֶם לֹךְ
חֲמָאִי: 8 מִתְחַזֵּק וְנִתְחַזֵּק מִשְׁוֹלֶיךָ עֲנֶה
צִיּוֹן לְכָל חֲמָיִי כִּי־בְּאַרְצָהּ יִתְחַזֵּק
נִתְחַזֵּק לֵלֵן: 9 לְכָל חֲמָיִי פֶתַח נִתְחַזֵּק
כִּי־יָחַד לֹא־יָחַד חֲוֹשֵׁי וְהַפֶּנֶב בְּחֶרֶב
יְהוָה וְשָׁמַיִךְ עֲלֵיכֶם נִתְחַזֵּק אֶל־יִרְמְיָהוּ:

17 'Εάν δὲ μὴ ἀκούσητε, κεκρυμμένος κλαύσεται ἡ
ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, καὶ κατέξουσιν
οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβῃ τὸ ποί-
μιον Κυρίου. 18 Εἰπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς
δυναστεύουσιν Ταπεινώθητε καὶ καθίσате ὅτι καθ-
ρίθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στίφανος δόξης ὑμῶν. 19
Πόλις αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν, καὶ οὐκ
ἔν ᾧ ἀναγών· ἀποικίσθη Ἰουδας, συνετέλεσαν
ἀποικίαν τελίαν. 20 Ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου,
Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ·
ποῦ ἐστὶ τὸ ποίμνιον ὃ ἰδόθη σοι, πρόβατα δόξης
σου; 21 Τί ἱρεῖς ὅταν ἐπισκίπτωνται σε; καὶ σὺ
ἰδὼδας αὐτοὺς ἐπὶ σέ μαθήματα εἰς ἀρχήν· οὐκ
ᾤδινες καθίσουσί σε καθὼς γυναῖκα τέκτουςαν;
22 Καὶ ἰὰν εἶπες ἐν τῇ καρδίᾳ σου Διὰ τί ἀπήντησέ
μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκα-
λύφθη τὰ ὀπίσθιά σου, παραδειγματισθῆναι τὰς
πτεῖρας σου. 23 Εἰ ἀλλάζεται Αἰθίοψ τὸ δῆρμα
αὐτοῦ καὶ πάρεδαιε τὰ ποικίλα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς
δυνήσεσθε εὖ παιᾶσαι μεμαθηκότας τὰ κακά. 24 Καὶ
διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου
εἰς ἔρημον. 25 Οὕτως ὁ ἐκλήρος σου καὶ μερίς τοῦ
ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἰμοί, λέγου Κύριος· ὡς ἱπελάθου
μου καὶ ἡλπισας ἐπὶ ψεύδει, 26 Κἀγὼ ἀποκαλύψω
τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρὸσωπόν σου, καὶ ὀφθήσεται
ἡ ἀτιμία σου. 27 Καὶ ἡ μοιχεία σου καὶ χρεμετι-
σμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς περιουσίας σου·
ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα τὰ
βδελύγματά σου. Οὐαὶ σοι Ἰερουσαλὴμ, ὅτι οὐκ
ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου ὥς τίνος ἐτι.

KEΦ. 18.

1 ΚΑΙ ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερემίαν
περὶ τῆς ἀβροχίας. 2 Ἐπίνθησεν ἡ Ἰουδαία,
καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἰκενώθησαν, καὶ ἰσκοτώθη-
σαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἰερουσαλὴμ
ἀνέβη. 3 Καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέ-
στειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ· ἦλθο-
σαν ἐπὶ τὰ φρέατα, καὶ οὐχ εὑροσαν ὕδωρ, καὶ
ἀπέστρεψαν τὰ ἄγγελα αὐτῶν κενά. 4 Καὶ τὰ
ἔργα τῆς γῆς ἐξέλειπον, ὅτι οὐκ ἦν ὕδωρ· ψαχύνθη-
σαν οἱ γεωργοί, ἐπεκάλυψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. 5
Καὶ ἄσφοι ἐν ἀγρῷ ἐτίκον καὶ ἐγκατέλειπον, ὅτι
οὐκ ἦν βοτάνη. 6 Ὅνοι ἀγριοὶ ἔστησαν ἐπὶ νάπας
καὶ εἰλκυσαν ἀνεμοί, ἐξέλειπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν,
ὅτι οὐκ ἦν χόρτος. 7 Αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἀντίστησαν
ἡμῖν· Κύριε, ποιήσον ἡμῖν ἔνεκεν σου, ὅτι πολλοὶ αἱ
ἀμαρτίαι ἡμῶν ἵναντίον σου, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν. 8
Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, Κύριε, καὶ σὺ ζῆεις ἐν καιρῷ
κακῶν· ἵνα τί ἰγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκλείνων εἰς κατάλυμα; 9 Μὴ ἔσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἡ ὡς ἀνὴρ οὐ
δυναμένος σῶζειν; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἰ, Κύριε, καὶ τὸ
ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάβῃς ἡμῶν.

17 Quod si hoc non audieritis, in abscondito
plorabit anima mea a facie superbiae: plorans
plorabit, et deducet oculus meus lacrymam,
quia captus est grex Domini. 18 Dic regi,
et dominatrici: Humiliamini, sedete, quoniam
descendit de capite vestro corona gloriae vestrae.
19 Civitates austri clausae sunt, et non est qui
aperiat: translata est omnis Juda trans-
migratione perfecta. 20 Levate oculos vestros,
et videte qui venitis ab aquilone: ubi est
grex, qui datus est tibi, pecus inclytum tuum?
21 Quid dices cum visitaverit te? tu enim
docuisti eos adversum te, et erudisti in caput
tuum: numquid non dolores apprehendent te,
quasi mulierem parturientem? 22 Quod si
dixeris in corde tuo: Quare venerunt mihi
haec? Propter multitudinem iniquitatis tuae
revelata sunt verecundiora tua, pollutae sunt
plantae tuae. 23 Si mutare potest Aethiops
pellem suam, aut pardus varietates suas: et
vos poteritis benefacere, oum didiceritis
malum. 24 Et disseminabo eos quasi stipulam,
quae vento raptatur in deserto. 25 Haec sors
tua, parsque mensurae tuae a me, dicit Dominus,
quia oblita es mei, et confisa es in mendacio;
26 Unde et ego nudavi femora tua contra
faciem tuam, et apparuit ignominia tua,
27 Adulteria tua, et hinnitus tuus, scelus
fornicationis tuae: super colles in agro vidi
abominationes tuas. Vae tibi Jerusalem, non
mundaberis post me: usquequo adhuc?

CAPUT XIV.

1 QUOD factum est verbum Domini ad
Jeremiam de sermonibus siccitatis. 2 Luxit
Judaea, et portae ejus corruerunt, et obscuratae
sunt in terra, et clamor Jerusalem ascendit.
3 Majores miserunt minores suos ad aquam:
venerunt ad hauriendum, non invenerunt
aquam, reportaverunt vasa sua vacua: con-
fusi sunt et afflicti, et operuerunt capita sua.
4 Propter terrae vastitatem, quia non venit
pluvia in terram, confusi sunt agricolae,
operuerunt capita sua. 5 Nam et cerva in
agro peperit, et reliquit: quia non erat herba.
6 Et onagri steterunt in rupibus, traxerunt
ventum quasi dracones, defecerunt oculi eorum,
quia non erat herba. 7 Si iniquitates nostrae
responderint nobis: Domine fac propter
nomen tuum, quoniam multae sunt aversiones
nostrae, tibi peccavimus. 8 Expectatio Israel,
salvator ejus in tempore tribulationis: quare
quasi colonus futurus es in terra, et quasi viator
declinans ad manendum? 9 Quare futurus es
velut vir vagus, ut fortis qui non potest salvare?
tu autem in nobis es Domine, et nomen tuum
invocatum est super nos, ne derelinquas nos.

10 כִּדְמָאֵר יִהְיֶה לְעַם הַזֶּה כִּגְאֻבָּהּ
לְנַעַר רַגְלֵיהֶם לֹא חֲשָׁבוּ וַיִּהְיֶה לֹא רָצָה
עֲמָלָהּ יִזְכָּר עֲוֹנָם וַיִּשְׁכַּח חַטֹּאתֵיהֶם : 11 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי־הַפָּלֵל בְּעֶרְהֶם חַזָּק
לְמִוְכָה : 12 כִּי יָצְמוּ אִיגָפֵי שְׂמֵל אֱלֹהֵיהֶם
וְכִי יִצְלֻ עֲלֵהּ וּמִנְחָה אִיגָפֵי רָצָה כִּי
בַחֲרֵב וּבְקָרֶעַב וּבְדֹחַר אֲנָכִי מְכַלֵּחַ אֹהֶלם :
13 וַיֹּאמֶר אֱתָהּ אֲדַנְךָ יְהוָה הַגֵּב הַנְּבִיאִים
אֲמָרִים לָהֶם לֹא־תִרְאֶה חֶרֶב וְקָרֶעַב לֹא־תִהְיֶה
לָכֶם כִּי־שְׁלֹמֹם אֲמַח אֲמָתְךָ לָכֶם בַּמָּקוֹם
הַזֶּה : 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁמָר
הַנְּבִיאִים נְבִיאִים בְּשֵׁמִי לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא
צִוִּיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם חֲזוֹן שָׁמָר
וְקָסָם וְאֲלֹל וְתַרְמִיחֹם לָכֶם הַמָּח מִתְנַבְּאִים
לָכֶם : 15 לָכֵן כִּדְמָאֵר יְהוָה עַל־הַנְּבִיאִים
הַנְּבִיאִים בְּשֵׁמִי וְאֲנִי לֹא־שְׁלַחְתִּים וְלֹא־
אֲמַרְתִּים חֶרֶב וְקָרֶעַב לֹא יִהְיֶה בְּאַרְצֵי
הָאֲדָמָה בְּחֶרֶב וּבְקָרֶעַב וּתְמוֹת הַנְּבִיאִים
חֲחֻמָּה : 16 וְהָעָם אֲשֶׁר־תִּפְחַח נְבִיאִים לָהֶם
יִתְּנִי מַשְׁלָכִים בְּחַצְיוֹת יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי
הַקָּרֶעַב וְהַחֲרָב וְאֵין מִקְבֵּל לְחֻמָּה תִּפְחַח
לְשִׁיתָם וּבְגֵיהֶם וּבְכִלְיֵיהֶם וּשְׂפָכְתִּי עֲלֵיהֶם
אֶת־הַקָּרֶעַב : 17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵם אֶת־הַדֹּחַר
הַזֶּה מִלְּדָה צִיָּה דַּמְעָה לִלְלָה וַיִּזְכָּר
וַאֲלֹתֵיהֶם מִן־הַזֶּה שֶׁבֶר גָּדוֹל נִשְׁבַּרָה
בְּתֹהֶלֶת בַּת־עַמִּי מִכָּה נִחְלָה מֵאֹד :
18 אֲבִי־צִיָּה הַשֹּׁדֵד וְהַחֲלֵל חֲלָל־חֶרֶב
וְאֵל בְּרָאִי חֲסִיר וְחֶסֶד מִחֲלֹאֲנֵי קָרֶעַב כִּי
נִבְרָא נִבְרָא נִבְרָא חֲסִיר חֲסִיר אֶל־אַרְצֵי וְלֹא
יִדְעוּ : 19 הֲמֵלֶם מֵאֲסֶה אֶת־יְהוָה אֶם־בְּצִיָּה
נִשְׁלַח נִשְׁלַח מִדֹּעַל חֲבִיתָנוּ וְאֵין לָנוּ
מִרְפָּא מִן־לְשׁוֹל וְאֵין טוֹב וְלֹא־
מִרְפָּא וְחֶסֶד בְּעֵתָהּ : 20 וְדַעְנוּ יְהוָה
רָשָׁעֵנוּ עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטְאֵנוּ לָהּ :
21 אֶל־תִּנְאֹץ לְמַעַן שְׂמֵךְ אֶל־תִּנְבֵּל כְּפֹא
כְּבוֹדָהּ זָכָר אֶל־תִּפְחַח בְּרִיתָהּ אֲמָתִי :
22 הֲלֵי בְּהַבְלֵי הַגֹּיִם מְשֻׁמִּים וְאֶם־הַשָּׁמַיִם
יִתְּנִי רִבִּיבִים חֲלֹל אֶת־הַחַיִּים יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְנִמְחַלֵּךְ קִרְיָתָהּ עֲשִׂיָהּ אֶת־
כָּל־אֲחֵיהָ :

10 Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ Ἐγάπησαν
κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἠφίσταντο, καὶ ὁ θεὸς
οὐκ εὐώδωσεν ἐν αὐτοῖς, οὐδὲ μνησθήσεται τῆς
ἀδικίας αὐτῶν. 11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ
Μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθόν,
12 Ὅτι ἰὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς
δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἰὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώ-
ματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν
μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω
αὐτούς. 13 Καὶ εἶπα Ὁ ὢν Κύριε, ἰδοὺ οἱ προφῆ-
ται αὐτῶν προφητεύουσι καὶ λέγουσιν Οὐκ ὄψιθε
μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλήθειαν
καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ. 14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ Ψευδῆ οἱ
προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ
ἀπίστευα αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετείλμην αὐτοῖς καὶ
οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς καὶ
μαντείαις καὶ οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας
αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν. 15 Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευ-
όντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ, καὶ ἐγὼ οὐκ
ἀπίστευα αὐτούς, οἱ λέγουσι Μάχαιρα καὶ λιμὸς
οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, Ἐν θανάτῳ νοσερή-
σονται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ
προφῆται. 16 Καὶ ὁ λαὸς οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν
αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἱρῆιμμένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερου-
σαλὴμ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν,
καὶ ἐκχεῖ ἐπ' αὐτούς τὰ κακὰ αὐτῶν. 17 Καὶ ἔρεῖς
πρὸς αὐτούς τὸν λόγον τοῦτον Καταγάγετε ἐπ'
ὀφθαλμοῦς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ μὴ
διαλείψωσιν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ
λαοῦ μου, καὶ πληγὴ ὀδυνερὰ σφόδρα. 18 Ἐὰν
ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ τραυματίαι μαχαίρας,
καὶ ἰὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ,
ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν ἣν
οὐκ ᾔδυσαν. 19 Μὴ ἀποδοκιμάζω ἀπεδοκίμασας
τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ Σιών ἀτίστη ἡ ψυχὴ σου ;
ἵνα τί ἐπαίσεις ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις ;
ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθόν, εἰς
καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχή. 20 Ἐγνώμεν
Κύριε ἀμαρτήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν,
ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου. 21 Κόπασον διὰ
τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης σου·
μνήσθητι, μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου τὴν
μὴ ἡμῶν. 22 Μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἰδυνῶν
ὁ βελών ; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλῆθυσιν αὐτοῦ,
οὐχὶ σὺ εἰ αὐτός ; καὶ ὑπομενοῦμέν σε, Κύριε, ὅτι σὺ
ἐποίησας πάντα ταῦτα.

10 Hæc dicit Dominus populo huic, qui dilexit
movere pedes suos, et non quievit, et Domino
non placuit : Nunc recordabitur iniquitatum
eorum, et visitabit peccata eorum. 11 Et dixit
Dominus ad me : Noli orare pro populo isto
in bonum. 12 Cum jejunaverint, non ex-
audiam preces eorum : et si obtulerint holo-
cautomata, et victimas, non suscipiam ea :
quoniam gladio, et fame, et peste consumam
eos. 13 Et dixi : A a a, Domine Deus : Pro-
phetæ dicunt eis : Non videbitis gladium, et
fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit
vobis in loco isto. 14 Et dixit Dominus ad
me : Falso prophetæ vaticinantur in nomine
meo : non misi eos, et non præcepi eis, neque
locutus sum ad eos : visionem mendacem, et
divinationem, et fraudulentiam, et seductio-
nem cordis sui prophetant vobis. 15 Idcirco
hæc dicit Dominus de prophetis, qui prophe-
tant in nomine meo, quos ego non misi,
dicentes : Gladius et fames non erit in terra
hac : in gladio et fame consumentur prophetæ
illi. 16 Et populi, quibus prophetant, erunt
projecti in viis Jerusalem præ fame et gladio,
et non erit qui sepeliat eos ; ipsi et uxores
eorum, filii et filiæ eorum : et effundam super
eos malum suum. 17 Et dices ad eos verbum
istud : Deducant oculi mei lacrymam per
noctem et diem, et non taceant : quoniam
contritione magna contrita est virgo filia
populi mei, plaga pessima vehementer. 18 Si
egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio : et
si introiero in civitatem, ecce attenuati fame.
Propheta quoque et sacerdos abierunt in
terram, quam ignorabant. 19 Numquid pro-
jiciens abjecisti Judam ? aut Sion abominata
est anima tua ? quare ergo percussisti nos, ita
ut nulla sit sanitas ? expectavimus pacem, et
non est bonum : et tempus curationis, et ecce
turbatio. 20 Cognovimus Domine impietates
nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia
peccavimus tibi. 21 Ne des nos in opprobrium
propter nomen tuum, neque facias nobis con-
tumeliam solii gloriæ tuæ : recordare, ne
irritum facias fœdus tuum nobiscum. 22 Num-
quid sunt in sculptilibus gentium qui pluant ?
aut cæli possunt dare imbres ? nonne tu es
Dominus Deus noster, quem expectavimus ?
tu enim fecisti omnia hæc.

17 לֹא־נִשְׁבַּתִּי בְּקֹדֶם־מִשְׁתַּחֲוִים וְאֶפְלֹא מִפָּנֶיךָ יְיָ בְּנֵר יִשְׁכְּתִי פִּי־עָצָם מִלֹּאֲהֵנִי :
 18 לִמָּוֶה הָיָה כְּאֲבִי גִזְצָה וּמִסְתִּי אֲנִי־שָׁח מִמֶּנֶּה חֲרָפָא הָיָה חֲהִינָה לִי כִּמְוֹ אֲכֹב מִן לֹא נֶאֱמַנִי :
 19 לָכֵן קָדַם־אֲמַר יְהוָה אֲבִי־תִשְׁבֹּב וְאֲשִׁיבֶךָ לִפְנֵי מַעֲמֹד וְאֲדִמְתֹּצִיא יָדְךָ מִדִּלְל כִּפֵּי חֲהִינָה וְשָׁבִי חֲפִיךָ אֵלַי וְאַתָּה לֹא־תִשְׁבֹּב אֵלַיִּם :
 20 וְנִתְּתִיךָ לָעַם הַזֶּה לְחֹמֶת נְחֹשֶׁת בְּצִיָּה וּגְלִחְמוֹ אֵלַי וְלֹא־יִכְלֹה לָךְ בְּרִאֲמוֹתַי אֲנִי לְחֹשְׁעִיךָ וְלִהְצִילֶךָ נֶאֱמַר יְהוָה :
 21 וְהִצִּילִיךָ מִיָּד יְשׁוּעָה מִפֶּה עֲרִיצִים :

פרשה טז :

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : * לֹא־תִתְקַח לָךְ אִשָּׁה וְלֹא־יִהְיֶה לָךְ בָּנִים וּבָנוֹת בְּמִקְוֵה הַחַיָּה : * בְּרִכְוֹ אֲמַר יְהוָה עַל־הַבָּנִים וְעַל־הַבָּנוֹת הַיִּלּוּדִים בְּמִקְוֵה הַחַיָּה וְעַל־אֲבוֹתָם הַיִּלְדוֹת אוֹתָם וְעַל־אֲבוֹתָם הַיִּלּוּדִים אוֹתָם בְּאֶרֶץ הַחַיָּה : * מִמּוֹתֵי הַחַיָּה לֹא יִפְדּוּ וְלֹא יִקְרְבוּ לְלִמּוֹ עַל־פְּנֵי הַמָּדְמָה יִהְיֶה וּבְחֶרֶב וּבְרָעָל יָכֻל וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמֶאֱכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ : * בְּרִכְוֹ אֲמַר יְהוָה אֲלֵי־תִבְוֹא בֵּית מְרוֹם וְאֲלֵי־מִלְּךָ לְסִפּוֹר וְאֲלֵי־תִבְוֹ לָחֶם בְּרִאֲמוֹתַי אֲתֵּי־שְׁלֹמִי מֵאֵת הָעָם הַזֶּה נֶאֱמַר יְהוָה אֲתֵּי־הַחֶסֶד וְאֲתֵּי־הַחֶסֶד : * וְהָיָה בְּדָלִים וְהָטְטִים בְּאֶרֶץ הַחַיָּה לֹא יִקְבְּרוּ וְלֹא־יִסְפְּדוּ לָחֶם וְלֹא יִתְפָּדוּ וְלֹא יִקְרָה לָחֶם : * וְלֹא־יִפְדּוּ לָחֶם עַל־אֲבָל לְנַפְשׁוֹ עַל־מָוֶה וְעַל־אֲבָיו : * וְהָיְתָה מִשְׁפַּחַת לֹא־תִבְוֹא לְשִׁבְתָּ אוֹתָם לְאֲכָל וּלְשִׁתּוֹת : * פִּי כֹחַ אֲמַר יְהוָה בְּבִאֲרוֹתֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲנִנִי מִשְׁפַּחַת מִדְּמָמוֹת הַחַיָּה לְעִיגִיבִים וּבְיִמִּיבִים קוֹל שֹׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה קוֹל חֶסֶד וְקוֹל בְּלָה : * וְהָיָה פִּי תִבְוֹ לָעָם הַזֶּה אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֲמַרְתִּי עַל־יָדִי וְכָרַת יְהוָה עֲלֵינוּ אֶת כָּל־הַרְצָח הַגְּדוֹלֵל הָאֵת וְהָיָה עֲלֵנוּ וְהָיָה חֲסָאֲנוּ מִפֶּה אֱלֹהֵינוּ :

17 Οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παίζοντων, ἀλλὰ εὐλαβούμην ἀπὸ προσώπου χειρὸς σου καταμόνας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην. 18 Ἰνα τί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσίν μου; ἡ πληγὴ μου στερεά, πόθεν ἰαθήσομαι; γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδές, οὐκ ἔχον πίστιν. 19 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ὑἱὸν ἰπιστρίψης, καὶ ἀποκαταστήσω σε, καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ· καὶ ἴαν ἱξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τὸ στόμα μου ἔσῃ· καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψῃς πρὸς αὐτούς. 20 Καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ ὡς τείχος ὀχυρὸν χαλκοῦν· καὶ πολεμήσουσι πρὸς σέ, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σώζειν σε, 21 Καὶ τοῦ ἱξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

ΚΕΦ. ΙΕ΄.

1 ΚΑΙ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, 2 Καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι υἱὸς οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννημένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκεῖν αὐτούς, καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. 4 Ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται· εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται· καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· ἐν μαχαίρᾳ πεισοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται. 5 Τάδε λέγει Κύριος Μὴ εἰσελθῇς εἰς θιασον αὐτῶν, καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κύψασθαι, καὶ μὴ πενήσῃς αὐτούς, ὅτι ἀφίστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου. 6 Οὐ μὴ κύψονται αὐτούς, οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι, καὶ οὐ ξυρηθήσονται, 7 Καὶ οὐ μὴ εὐλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι· οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ. 8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ σὺ συκαθίσαι μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πίνειν. 9 Διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνὶ ὄφθαλμοις ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης. 10 Καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγίλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἰπωσι πρὸς σέ Διὰ τί ἐλάλησεν Κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ ἀμαρτία ἡμῶν ἣν ἡμάρτομεν ἰνάντι Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν;

17 Non sedi in consilio ludentium, et gloriatus sum a facie manus tuæ: solus sedebam, quoniam comminatione replesti me. 18 Quare factus est dolor meus perpetuus, et plaga mea desperabilis renuit curari? facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium. 19 Propter hoc, hæc dicit Dominus: Si converteris, convertam te, et ante faciem meam stabis: et si separaveris pretiosum a vili, quasi os meum eris: convertentur ipsi ad te, et tu non converteris ad eos. 20 Et dabo te populo huic in murum æreum, fortem: et bellabunt adversum te, et non prævalebunt: quia ego tecum sum ut salvem te, et eruam te, dicit Dominus. 21 Et liberabo te de manu pessimorum et redimam te de manu fortium.

CAPUT XVI.

1 ET factum est verbum Domini ad me, dicens: 2 Non accipies uxorem, et non erunt tibi filii et filiae in loco isto. 3 Quia hæc dicit Dominus super filios et filias, qui generantur in loco isto, et super matres eorum, quæ genuerunt eos: et super patres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hac: 4 Moribus ægrotationum morientur: non plantentur, et non sepelientur, in sterquilinum super faciem terræ erunt: et gladio et fame consumentur: et erit cadaver eorum in escam volatilibus cæli, et bestiis terræ. 5 Hæc enim dicit Dominus: Ne ingrediaris domum convivii, neque vadas ad plangendum, neque consolieris eos: quia abstuli pacem meam a populo isto, dicit Dominus, misericordiam et miserationes. 6 Et morientur grandes et parvi in terra ista: non sepelientur neque plangentur, et non se incident, neque calvitium fiet pro eis. 7 Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo: et non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo et matre. 8 Et domum convivii non ingrediaris, ut sed eas cum eis, et comedas et bibas: 9 Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris, et in diebus vestris, vocem gaudii, et vocem lætitiæ, vocem sponsi, et vocem sponsæ. 10 Et cum annuntiaveris populo huic omnia verba hæc, et dixerint tibi: Quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud? quæ iniquitas nostra? et quod peccatum nostrum, quod peccavimus Domino Deo nostro?

11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאסיתיהו ונלכו אחרי אלהים אחרים ועבדום וישתחוו להם ואמתי עזבו ואסיתיהו לא שמרו: 12 ואמרת להעלותם לעשות מאביתכם והנכם חללים אשר אחרי שררת לבו הרע לביתי שמע אלי: 13 וחטאתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם מאביתכם ועבדתם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא ידעתם לכם חנינה: 14 לכן העזיבם באים נאסיתיהו ולא יאמר עוד אסיתיהו אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אסיתיהו אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומפל הארצות אשר הדיחם שמה ונחשיבותם על אדמתם אשר נתתי לאבותם: 16 חנני שלח לדתים רבים נאסיתיהו ודינם ואחריו אשר לה רבים צדקים וצדקם מעל כל-ההל ומעל כל-הבצח ובמקומי הסלעים: 17 כי עני על-פלידרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפו עינם מפני עיני: 18 ושלמתי ראשונה משנה צונם וחסאתם על חלקם את-ארצי בנבלת שפיצתם והוצבותיהם מלאי את-החלתי: 19 והנה עני ומצני ובמנוסי פנים צנה אליה צונם ובאמו מאפס-הארץ ואמרו את-שחר נחלי אבותינו חבל ואורכם מוציל: 20 והצטו-לו אדם אלהים ותפה לא אלהים: 21 לכן חנני מודיעם בפעם הזאת מודיעם את-הי ואת-הבדתי וידעי פשמי ותלח:

פרשה יז:

1 חפאת יחזה פתיקה בעט ברזל בפפרן שמיר חרשה על-לחם לבם ולחרות מן-המיתם: 2 פזר בגיהם מן-המיתם גאשרתם על-עץ העגו על בקעות הנבחות: 3 הררי בשוח חילת כל-המיתות לבו אמו במחיה בנפאת כל-בגדליה: 4 ושמטת ובח מכחלתה אשר נתתי לה ועבדתיה את-המית בארץ אשר לא ידעתה פיר אט קדחתם באפי עד-עולם חוקר:

11 Kai ipeis pros autous 'Anθ' ὃν ἡκατέλιπον με οἱ πατέρες ὑμῶν, λίγει Κύριος, καὶ ὤχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλοτριῶν καὶ ἰδοῦλεσαν αὐτοῖς καὶ προσ-εκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμὲ ἡκατέλιπον καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἠφύλαξαντο, 12 Kai ὑμεῖς ἱπνη-ρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν· καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς ποινηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακοῦν μου. 13 Kai ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ ᾔδειτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ δουλεύετε ἐκεῖ θεοῖς ἐτέροις οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος. 14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λίγει Κύριος, καὶ οὐκ ἱροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς 'Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 15 Ἀλλὰ Ζῇ Κύριος ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον 'Ισραὴλ ἀπὸ γῆς Βαβυλῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. 16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἀλλεῖς τοὺς πολλοὺς, λίγει Κύριος, καὶ ἀλειούσουσιν αὐτοὺς· καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστέλλω τοὺς πολλοὺς θηρευτὰς, καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρους καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν. 17 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου. 18 Καὶ ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς κακίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, ἵφ' αἷς ἰβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημ-μίλησαν τὴν κληρονομίαν μου. 19 Κύριε, σὺ ἰσχύς μου καὶ βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέραις κακῶν· πρὸς σὲ ἔθιγη ἤξουσιν ἀπ' ἰσχύος τῆς γῆς καὶ ἱροῦσιν Ὡς ψευδὴ ἰκετήσαντο οἱ πατέρες ὑμῶν εἰδῶλα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα. 20 Εἰ ποιήσῃ ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεοῦ, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί; 21 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦτῃ τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου, καὶ γνώσουσιν ὅτι ὄνομά μοι Κύριος.

KEΦ. ιζ'.

[1 'AMARTIA 'Iouda ἡγγίγραπται ἐν γραφῇ, ἐν ὀνυχε ἀδαμαντίνῃ, ἡγεκολλημένη ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς καρδίας αὐτῷ καὶ ἐν τοῖς κέρασιν τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν. 2 Οὕτως ἡνίκα δὲ μνησθῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν, καὶ ἀλσῶν αὐτῶν ἐπὶ ἔδλου δασέως καὶ ἐπὶ βουνῶν μετέωρων, 3 Καὶ ὁρίων ἐν ἀγρῷ, τὴν ἰσχύν σου καὶ τοὺς θησαυροὺς σου εἰς προνομήν δώσω, καὶ τὰ ὑψηλά σου διὰ τὰς ἀμαρτίας σου τὰς ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις σου. 4 Καὶ ἀφειθήσῃ μόνῃ, καὶ ταπεινωθήσῃ ἀπὸ τῆς κληρονομίας σου ὥς ἔδωκά σοι· καὶ καταδουλῶσω σε τοῖς ἰχθυοῖς σου ἐν τῇ γῇ ἣν οὐκ ἔγνωσ, ὅτι πῦρ ἰκέχονται ἐν τῇ θυμῷ μου· ἔως αἰῶνος καυθήσεται.]

11 Dices ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dominus: et abierunt post deos alienos, et servierunt eis: et adoraverunt eos: et me dereliquerunt, et legem meam non custodierunt. 12 Sed et vos pejus operati estis, quam patres vestri: ecce enim ambulat unusquisque post pravitatem cordis sui mali, ut me non audiat. 13 Et eieciam vos de terra hac, in terram quam ignoratis vos, et patres vestri: et servietis ibi diis alienis die ac nocte, qui non dabunt vobis requiem. 14 Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus, et non dicetur ultra: Vivit Dominus, qui eduxit filios Israel de terra Ægypti, 15 Sed, Vivit Dominus, qui eduxit filios Israel de terra aquilonis, et de universis terris, ad quas eieci eos: et reducam eos in terram suam, quam dedi patribus eorum. 16 Ecce ego mittam pisces multos, dicit Dominus, et piscabuntur eos: et post hæc mittam eis multos venatores, et venabuntur eos de omni monte, et de omni colle, et de cavernis petrarum. 17 Quia oculi mei super omnes vias eorum: non sunt absconditæ a facie mea, et non fuit occultata iniquitas eorum ab oculis meis. 18 Et reddam primum duplices iniquitates, et peccata eorum: quia contaminaverunt terram meam in morticinis idolorum suorum, et abominationibus suis impleverunt hereditatem meam. 19 Domine fortitudo mea, et robur meum, et refugium meum in die tribulationis: ad te gentes venient ab extremis terræ, et dicent: Vere mendacium possederunt patres nostri, vanitatem, quæ eis non profuit. 20 Numquid faciet sibi homo deos, et ipsi non sunt dii? 21 Idcirco ecce ego ostendam eis per vicem hanc, ostendam eis manum meam, et virtutem meam: et scient quia nomen mihi Dominus.

CAPUT XVII.

1 PECCATUM Juda scriptum est stylo ferreo in ungue adamantino, exaratum super latitudinem cordis eorum, et in cornibus ararum eorum. 2 Cum recordati fuerint filii eorum ararum suarum, et lucorum suorum, lignorum-que frondentium, in montibus excelsis, 3 Sacrificantes in agro: fortitudinem tuam, et omnes thesauros tuos in direptionem dabo, excelsa tua propter peccata in universis finibus tuis. 4 Et relinqueris sola ab hereditate tua, quam dedi tibi: et servire te faciam inimicis tuis in terra, quam ignoras: quoniam ignem succendisti in furore meo, usque in æternum ardebit.

5 כח אִמֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי הַבָּרָה
אֲשֶׁר יִכְמֹחַ בְּאֵזִים וְשֵׁם בְּשֵׁר זָרָעוֹ
וּמִרְיָתָהּ יִסָּד לָבֹ: 6 וְהָיָה כְּעֶרְבָר
בְּעֶרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יָבוֹא טוֹב וְשִׁבְיָ
חֲבֵרִים בְּמִדְבָּר אֶרֶץ מַלְחָה וְלֹא חֶשֶׁב:
7 בְּרִחוֹת הַבָּרָה אֲשֶׁר יִכְמֹחַ בִּיהֲוָה
וְהָיָה יְהוָה מִבְּשָׁחוֹ: 8 וְהָיָה כְּעֶשֶׂה שְׂחֹל
עַל־מִים וְעַל־יִבְבֵּל וְשִׁלַּח שְׂרָשָׁיו וְלֹא
יִרְאֶה כִּי־יָבוֹא חַם וְהָיָה עֲלֵהוּ רִעְנוֹ
וּבְשִׁמְתָּ בְּצִלָּהּ לֹא יִדְאָה וְלֹא יִמַּשׁ מַעֲשׂוֹתָ:
9 עֲקֹב הַלֵּב מִלֵּל וְאָנֹכִי הֵינִי מִי
יִדְעָנִי: 10 אֲנִי יְהוָה חֹקֵר לֵב בְּתוֹךְ קִלְיוֹת
וְלִחְתֹּם לֹא־ישׁ כִּדְרָכֹו כִּפְתִּי מַעֲלָלוֹ:
11 חֲרָה דָּגֵל וְלֹא יִלְדֹּעַ עֲשֵׂה עֲשֶׂה וְלֹא
בְּמִשְׁפָּט בְּחֵצִי יִמָּלֵךְ וּבְכֹחַ־דִּרְהוֹ
יְהוָה דָּגֵל: 12 כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם מְרֹאשׁוֹן
מִקְדָּם מִקְדָּשֶׁנִּי: 13 מִתְחַנֵּן וְשֹׁאֵל יְהוָה
כִּלְעֻזִּי וְיִבְשׁוּ יְסוּדֵי בְּאֶרֶץ יִבְלִיבוּ כִּי
עֲזָבִי מְקוֹר־מִים חַיִּים אֶת־יְהוָה:
14 רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאֶרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁעָה
כִּי תִחְלָתִי אֶתֶּחַ: 15 תִּתְּנֵה־נָא אֲזָרִים
אֵלַי אֵינִי דְבַר־יְהוָה יָבוֹא נָא: 16 וְאֵלַי
לֹא־אֶעֱצִיב מִרְעָה אֶתְּרִיד וַיּוֹם אֶנְשֵׁי לֹא
הִתְאֲזָנִיתִי אֶתֶּחַ וְנִדְעָה מוֹצֵא שְׂרָתִי נִכְחַ
כְּנִיחַ הָיָה: 17 אֶל־תִּתְּנֵה־לִּי לִמְחַתֶּרָה
מִחֲסֵי אֶתֶּחַ בְּיוֹם רָעָה: 18 וּבְשֵׁי חֲרָפִי
וְאֶל־אֲבִישָׁה אֵלַי יִתְּנֵה־נָא הַמָּה וְאֶל־אֶתֶּחַ
אֲנִי חֲבִיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנַחַ
שִׁבְרוֹן שִׁבְכָם: 19 כֹּחַ־אֲשֶׁר יְהוָה אֵלַי
חֲלֹה וְעִמְדָתִי בְּשַׁעַר בְּגִי־עֵם אֲשֶׁר יָבוֹא
בּוֹ מִלְכֵי יְהוָה וְאֲשֶׁר יֵצֵאוּ בּוֹ וּבְכָל
שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם: 20 וְאֶמְרָתִי אֶל־יְהוָה שְׁמַעֲנִי
דְּבַר־יְהוָה מִלְכֵי יְהוָה וְכָל־יְהוָה וְכָל־
יְשִׁבֵי יְרוּשָׁלַם הַבָּאִים בְּשַׁעֲרֵים הָאֵלֶּה:
21 כֹּחַ אִמֶּר יְהוָה הַשְׁמִירוּ בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם
וְאֶל־תִּשְׁאָה מִשָּׂא בְּיוֹם הַשְׁבֹּת וְהַבָּחֳמִשׁ
בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם: 22 וְלֹא־תוֹצִיאוּ מִשָּׂא
מִבְּתִיכֶם בְּיוֹם הַשְׁבֹּת וְכָל־מַלְאָכָה
לֹא תַעֲשׂוּ וְתִפְשָׁתֶם אֶת־יוֹם הַשְׁבֹּת
כִּי־אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם: 23 וְלֹא תִשְׁמְעוּ
וְלֹא תִשְׁמְעוּ אֶת־אֲזָנֵיכֶם וְנִקְשָׁה אֶת־עַרְפְּכֶם
לִבְלִיתִי שׁוֹמֵעַ וּלְבַלְתִּי מִקֶּחַר מִיָּסָר:

5 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἑλπίδα ἔχει
ἐν ἄνθρωπον, καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ
ἐν αὐτόν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ.
6 Καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρική ἡ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ
ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασκηνώσει ἐν
ἀλίμοις καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀλμυρᾷ ἥτις οὐ κατοι-
κεῖται. 7 Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὃς πίπτει ἐν
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται Κύριος ἑλπίς αὐτοῦ. 8 Καὶ
ἔσται ὡς ἔξυλον εὐθηνῶν παρ' ὕδατα, καὶ ἐπὶ ἑκάδα
βαλεῖ ῥίζαν αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ
καῦμα, καὶ ἔσται ἐν αὐτῷ στελεχὺ ἀλώδης, ἐν
ἐναιωτῇ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται, καὶ οὐ διαλείψω
ποιῶν καρπόν. 9 Βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα,
καὶ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ τίς γινώσκει αὐτόν;
10 Ἐγὼ Κύριος ἰτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων
νεφροῖς, τοῦ δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ
καὶ κατὰ τοὺς καρπούς τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτοῦ.
11 Ἐφώνησε πῖριδι, συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε ποιῶν
πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως, ἐν ἡμέραις ἡμερῶν
αὐτοῦ ἱγκαταλείψουσιν αὐτόν, καὶ ἐν ἰσχάτων
αὐτοῦ ἔσται ἄφρων. 12 Θρόνος δόξης ὑψώμενος,
ἀγίασμα ἡμῶν, 13 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, Κύριε,
πάντες οἱ καταλιπόντες σε κατασχυνθήτωσαν,
ἀφιστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἱκατέ-
λιπον πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον. 14 Ἰασαί με
Κύριε, καὶ λαθήσομαι. σῶσόν με, καὶ σωθήσομαι,
ὅτι καύχημά μου σὸ εἶ. 15 Ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι
πρὸς μέ Πού ἐστιν ὁ λόγος Κυρίου; ἔλθτω.
16 Ἐγὼ δὲ οὐκ ἔκοιπασα κατακοιυμένων ὀπίσω
σου, καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἔπαυόμην, σὸ
ἐπίστη. τὰ ἑκπορεύόμενα διὰ τῶν χειλῶν μου
πρὸ προσώπου σου ἵσθι. 17 Μὴ γυνῇς μοι εἰς
ἀλλοτριῶσιν, φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ.
18 Κατασχυνθήτωσαν οἱ διώκόντές με, καὶ μὴ
κατασχυνθῶν ἰγὼ. πτοηθῆσαν αὐτοὶ, καὶ μὴ
πτοηθῆν ἰγὼ. ἰπάγαγε ἐν αὐτοῖς ἡμέραν πονη-
ράν, διςὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς. 19 Τάδε
λέγει Κύριος Βάδισον καὶ στηθὶ ἐν ταῖς πύλαις υἱῶν
λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς
Ἰουδα καὶ ἐν αἷς ἑκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν
πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ. 20 Καὶ ἐρεῖς
αὐτοῖς Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, βασιλεῖς Ἰουδα
καὶ πᾶσα Ἰουδαία καὶ πᾶσα Ἱερουσαλὴμ, οἱ εἰσπο-
ρεύόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις. 21 Τάδε λέγει
Κύριος Φυλάσσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ αἵρετε
βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ μὴ
ἑκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ, 22 Καὶ
μὴ ἐκφέρτε βαστάγματα ἐξ οἰκῶν ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε.
ἀγιασάτε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καθὼς ἐνετει-
λάμην τοῖς πατέράσιν ὑμῶν. Καὶ οὐκ ἥκουσαν καὶ
οὐκ ἔκλιναν τὸ ὄψ αὐτῶν, 23 Καὶ ἐσκληρύναν
τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν
τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου καὶ τοῦ μὴ διέσσεσθαι παιδείαν.

5 Hæc dicit Dominus: Maledictus homo, qui
confidit in homine, et ponit carnem brachium
suum, et a Domino recedit cor ejus. 6 Erit
enim quasi myricæ in deserto, et non videbit
cum venerit bonum: sed habitabit in siccitate
in deserto, in terra salsuginis, et inhabitabili.
7 Benedictus vir, qui confidit in Domino, et
erit Dominus fiducia ejus. 8 Et erit quasi
lignum quod transplantatur super aquas, quod
ad humorem mittit radices suas: et non time-
bit cum venerit sætus. Et erit folium ejus
viride, et in tempore siccitatis non erit sollici-
tum, nec aliquando desinet facere fructum.
9 Prævum est cor omnium, et inscrutabile:
quis cognoscet illud? 10 Ego Dominus
scrutans cor, et probans renes: qui do unicui-
que juxta viam suam, et juxta fructum adin-
ventionum suarum. 11 Perdix fovit quæ
non peperit: fecit divitias, et non in judicio:
in dimidio dierum suorum derelinquet eas, et
in novissimo suo erit insipiens. 12 Solium
gloriæ, altitudinis a principio, locus sanctifi-
cationis nostræ. 13 Expectatio Israel Domine:
omnes, qui te derelinquant confundentur:
recedentes a te, in terra scribentur: quoniam
dereliquerunt venam aquarum viventium
Dominum. 14 Sana me Domine, et sanabor:
salvum me fac, et salvus ero: quoniam
laus mea tu es. 15 Ecce ipsi dicunt ad me:
Ubi est verbum Domini? veniat. 16 Et
ego non sum turbatus, te pastorem sequens:
et diem hominis non desideravi, tu scis.
Quod egressum est de labiis meis, rectam
in conspectu tuo fuit. 17 Non sis tu mih
formidini, spes mea tu in die afflictionis.
18 Confundantur qui me persequuntur, et non
confundar ego: paveant illi, et non paveam
ego: induc super eos diem afflictionis, et
duplici contritione conterere eos. 19 Hæc dicit
Dominus ad me: Vade, et sta in porta filiorum
populi, per quam ingrediuntur reges Juda, et
egrediuntur, et in cunctis portis Jerusalem:
20 Et dices ad eos: Audite verbum Domini
reges Juda, et omnis Juda, cunctique habita-
tores Jerusalem, qui ingredimini per portas
istas. 21 Hæc dicit Dominus: Custodite
animas vestras, et nolite portare pondera in
die sabbati, nec inferatis per portas Jerusalem.
22 Et nolite ejicere onera de domibus vestris in
die sabbati, et omne opus non facietis: sanctifi-
cate diem sabbati, sicut præcepi patribus vestris.
23 Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem
suam: sed induraverunt cervicem suam,
ne audirent me, et me acciperent disciplinam.

24 וַיִּהְיֶה אִם־שָׁמַע הַשָּׁמַעַן אֵלַי בְּאֶרֶץ־חֹזֶה
לְבַלְתִּי 1 וְהָיָא מִשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת
בְּיָמֵם הַשָּׁבָת וּלְקַדְשׁ אֲתֵּי־נִים הַשָּׁבָת
לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת־הוּא קְלִי־מִלְּאָהָּ : 25 וְהָיָא
בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מִלְּבָיִם וּשְׂרִיבִים
וְשִׁבְרִים עַל־פֶּסֶם דָּוָד רִבְקִים 1 בְּרִבְבָּ
וּבִסְרָסִים הָפָה וּשְׁתִּיחָם אִישׁ יְהוּדָה וְיִשְׁבִּי
וְיִרְשָׁלָם וְיִשְׁבָּה הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם :
26 וְהָיָא מִצָּרֵי־יְהוּדָה וּמִסְבִּיבוֹת יִרְשָׁלָם
וּמֵאַדָּרָא בְּנִימָן וּמִרְהַשְׁפָּלָה וּמִדְּהֶחֱלִ
וּמִדְּהַפְּגָב מִבָּאִים עֲלֶיהָ וְזָבַח וּמִנְחָה
וּלְבוֹנָה וּמִבְּחָן תִּרְחָה בֵּית יְהוָה : 27 וְאִם־
לֹא הַשָּׁמַעַי אֵלַי לְקַדְשׁ אֲתֵּי־נִים הַשָּׁבָת
וּלְבַלְתִּי שָׁאֵת מִשָּׂא וְכָא בְּשַׁעֲרֵי יִרְשָׁלָם
בְּיָמֵם הַשָּׁבָת וְהָאֵתִי אִשׁ בְּשַׁעֲרֵיהָ וְאֶכְלֶהָ
אֶרְמִנּוֹת יִרְשָׁלָם וְלֹא תִכְבַּח :

פרשה יח :

וַיִּדְבָּר אֶשְׁרָר הַחַד אֶל־יִרְמְיָהוּ כַּאֲשֶׁר
יִהְיֶה לְאִמֹּר : * קוֹם וְרִדְתָּ בַּיּוֹם הַזֶּה
וְשָׁמָּה אֲשַׁמְצֶנּוּ אֶת־דְּבָרֵי : * וְהָיָה בַּיּוֹם
הַזֶּה יִזְעַר וְהִפְתָּה עֵשֶׂה מְלָאכָה עַל־חֲאֻבְכֶּם :
וְנִשְׁתַּת הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה עֲלֵיכֶם
בְּיַד הַיִּזְעָר וְשָׁב וַיַּעֲשֻׁחֻה כְּלִי אֲחֵר כַּאֲשֶׁר
אֲשֶׁר בְּעֵינֵי הַיִּזְעָר לַעֲשׂוֹת : * וַיְהִי
דְבַר־יְהוָה אֵלַי לְאִמֹּר : * כִּי־יִזְעַר הַחֹד
לְאִמֹּכֵל לַעֲשׂוֹת לְכֶם בַּיּוֹם וְיִשְׂרָאֵל נֹאס־
יִהְיֶה הַחֹד כְּחֹמֶל בְּיַד הַיִּזְעָר כִּדְרֹאֲתָם
בְּיַד בַּיּוֹם וְיִשְׂרָאֵל : * וַיָּבֶעַ אֲדָבָר עַל־גִּוִּי
וְעַל־מַלְאָכָה לְתוֹשׁ וּלְתוֹשׁ וּלְהִתְוֹשׁ וּלְהִתְאָבִיד :
* וְשָׁב חֲנַנִי הַהוּא מִכַּעֲרָתוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
עָלָיו וְנִחַמְתִּי עַל־הַרְעָתוֹ אֲשֶׁר חִשַּׁבְתִּי
לַעֲשׂוֹת לוֹ : * וַיָּבֶעַ אֲדָבָר עַל־גִּוִּי
וְעַל־מַלְאָכָה לְבָגוֹת וּלְנָטוֹעַ : * וַעֲשֶׂה
הַרְעָה בְּעֵינֵי לְבַלְתִּי שִׁמְעַ בְּקוֹלִי
וְנִחַמְתִּי עַל־הַטּוֹעָה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְהִיטִיב
אוֹתוֹ : * וַעֲתָה אֲמַרְנָה אֶל־אִישׁ יַחֲדָדוּ
וְעַל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לְאִמֹּר הִנֵּה אִמֵּר יְהוָה
הַחֹד אֶל־כִּי יִזְעַר עֲלֵיכֶם רָעוֹת וְחֹשֶׁב
עֲלֵיכֶם מַחֲשָׁבָה שָׂאֵבוּ כֹּה אִישׁ מִדֶּרֶסוֹ
הַרְעָה וְהִיטִיבֵי דְרִבְכֶּם וּמַעֲלִילֵיכֶם :
* וְאִמֵּרֵי נֹאאֵשׁ כִּרְאֻחֲכֵי מִחֲשָׁבוֹתֵינִי
גִּלְתָּ וְאִישׁ שִׁרְרֹת לְבַרְתֶּכֶּנּוּ נַעֲשֶׂה :

24 Καὶ ἔσται ἰὰν εἰσακούσῃ μου, λίγαι Κύριοι, τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον, 25 Καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμους καὶ ἵππους αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ κατοικισθῆσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα, 26 Καὶ ἴξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὴν καὶ ἐκ γῆς πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς νότον φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ θυμιάματα καὶ μάννα καὶ λίβανον, φέροντες αἶνεις εἰς οἶκον Κυρίου. 27 Καὶ ἔσται ἰὰν μὴ ἀκούσῃ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ αἶρην βαστάγματα καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς καὶ καταφάγεται ἔμφοδα Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐ σβεσθῆσεται.

ΚΕΦ. ιη'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν· λέγων 2 Ἀνάστηθι καὶ κατέβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμῆως, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου. 3 Καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμῆως, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων, 4 Καὶ ἔπισε τὸ ἀγγεῖον ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ ἄλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον καθὼς ἤρρεεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι. 5 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων 6 Εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ὥς ὁ πῆλὸς τοῦ κεραμῆως ὑμεῖς ἰστὲ ἐν χερσὶ μου. 7 Πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξάραι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν, 8 Καὶ ἐπιστραφῶ τὸ ἔθνος ἐκείνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν ὧν ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς. 9 Καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφτεύεσθαι, 10 Καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς. 11 Καὶ νῦν εἶπὸν πρὸς ἄνδρας Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ Ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακά, καὶ λογιζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν· ἀποστραφῆτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ δόου αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν. 12 Καὶ εἶπαν Ἀνδριούμεθα, ὅτι ὅπισω τῶν ἀποστrophῶν ἡμῶν πορευσόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ ἄρεστα τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν.

24 Et erit: Si audieritis me, dicit Dominus, ut non inferatis onera per portas civitatis hujus in die sabbati: et si sanctificaveritis diem sabbati, non faciat in eo omne opus: 25 Ingredientur per portas civitatis hujus reges et principes, sedentes super solium David, et ascendentes in curribus et equis, ipsi et principes eorum, viri Juda, et habitatores Jerusalem: et habitabitur civitas hæc in sempiternum. 26 Et venient de civitatibus Juda, et de circuitu Jerusalem, et de terra Benjamin, et de campatribus, et de montuosis, et ab austro, portantes holocaustum, et victimam, et sacrificium, et thus, et inferent oblationem in domum Domini. 27 Si autem non audieritis me ut sanctificetis diem sabbati, et ne portetis onus, et ne inferatis per portas Jerusalem in die sabbati: succendam ignem in portis ejus, et devorabit domos Jerusalem. et non extinguetur.

CAPUT XVIII

1 VERBUM, quod factum est ad Jeremiam a Domino, dicens: 2 Surge, et descende in domum figuli, et ibi audies verba mea. 3 Et descendi in domum figuli, et ecce ipse faciebat opus super rotam. 4 Et dissipatum est vas, quod ipse faciebat e luto manibus suis: conversusque fecit illud vas alterum, sicut placuerat in oculis ejus ut faceret. 5 Et factum est verbum Domini ad me, dicens: 6 Numquid sicut figulus iste, non potero vobis facere, domus Israel, ait Dominus? ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus Israel. 7 Repente loquar adversum gentem et adversum regnum, ut eradicem, et destruiam, et disperdam illud. 8 Si pœnitentiam egerit gens illa a malo suo, quod locutus sum adversus eam: agam et ego pœnitentiam super malo, quod cogitavi ut facerem ei. 9 Et subito loquar de gente et de regno, ut ædificem et plantem illud. 10 Si fecerit malum in oculis meis, ut non audiat vocem meam: pœnitentiam agam super bono, quod locutus sum ut facerem ei. 11 Nunc ergo dic viro Juda, et habitatoribus Jerusalem, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego fingo contra vos malum, et cogito contra vos cogitationem: revertatur unusquisque a via sua mala, et dirigite vias vestras et studia vestra. 12 Qui dixerunt: Desperavimus: post cogitationes enim nostras ibimus, et unusquisque pravitatem cordis sui mali faciemus.

13 לכו פז אמר יהוה שאלדקא
בגוים מי שמע פגלה שעררת עשתה
מאד בתולת ישראל: 14 הנעזב מצור
שדי שלג לבגיו אס-יפתשו מים זרים
הרים קוזלים: 15 פרשכתני עפי לשוא
יחפרו ויכשלים בדרביתם שבילי עולם
ללכת נתיבות דרך לא סולק: 16 לשום
ארצם לשפח שרזת עולם כל עובר
עליה ושא ונגיד בראשו: 17 פרוחקים
אפיצם לפנ אונב דרר ולחפנים אראם
ביום איהם: 18 ויחפרו לכו ונחשבה
על-ירמיהו מחשבות פ' לאחלבו תורה
מפלו ועצח מחכם ודבר מקבא לכו
ונבדחו בלשון ואל-יחשבו אל-פלדדקרו:
19 תחשבו יהוה אלי ושמע לקול ידי:
20 תישלם פחת-טובה רצה פירכו שוחח
לנפשי זכר וצמדי לקניו לדבר עליהם
טובה להשיב את-חמתה מהם: 21 לכו
לון את-בגיתם לרעב והגרם על-ידי-חרב
ותהלכו נשיתם שפלות ואלקנות ואנשיתם
ותי חרני מור פתחיתם מפרח-חרב
בפלחמה: 22 תשמע וצחק מפתיחם
פרחביא עליהם נדוד פתאם פרקרו
שיחח ללכדני ופחים ממני לרגלי:
23 ותתה יהוה ידעת את-פל-עצתם עלי
לפניו אל-תכפר על-עוניהם וחמאתם
מלפניו אל-תמחו ותהי רכשלים לקניו
בצת אפה עשה בכם:

פרשה יט:

1 פז אמר יהוה קלח והגית בקצה
יזר חרש ומזקני העם ומזקני הפלחים:
2 ויזא א' אל-גמי ברהפם אשר פתח
שער חחרסות והראת שם את-הדברים
אשר-אדבר אליה: 3 ואמרת שמעו
דבר-יהוה מלכי יהודה וישובי ירושלם
פז-אמר יהוה צבאות אלת ישראל
הגני מקבא רצה על-הפחים יהוה
אשר כל-שמעה תעלגה אקני:

13 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἐρωτήσατε δὴ ἐν
ἔθνεσι, τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα
παρθένος Ἰσραὴλ; 14 Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας
μαστοί, ἡ χιὼν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου; μὴ ἐκλείνῃ ὕδωρ
βιαιῶς ἀνέμῳ φερόμενον; 15 Ὅτι ἐπελάθοντό μου
λαὸς μου, εἰς κενὸν ἰθυμίασαν, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους τοῦ ἐπιβῆναι
τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν, 16 Τοῦ
τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ σύριγμα
αἰώνιον· πάντες οἱ διακορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστή-
σονται καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. 17 Ὡς
ἀνέμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον
ἐχθρῶν αὐτῶν, δεῖξω αὐτοῖς ἡμίραν ἀπωλείας
αὐτῶν. 18 Καὶ εἶπαν Δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ
Ἱερემίαν λογισμόν, ὅτι οὐκ ἀπολείται νόμος ἀπὸ
ιερείως καὶ βουλή ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ
προφήτου· δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ,
καὶ ἀκουσώμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. 19 Εἰς-
ἀκουσόν μου Κύριε, καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ
δικαιώματός μου. 20 Εἰ ἀνταποδίδοις ἀντὶ
ἀγαθῶν κακὰ; ὅτι συνέλαλθον ῥήματα κατὰ τῆς
ψυχῆς μου, καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἐκρυψάν μοι·
μνήσθητι ἱστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου τοῦ
λαλήσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν
θυμὸν σου ἀπ' αὐτῶν. 21 Διὰ τοῦτο δὸς τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμόν, καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς
χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν
ἀτεκνοὶ καὶ χήραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν
ἀνερρημίνοι θανάτῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πε-
πτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ. 22 Γενηθήτω κραυγὴ
ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἡ ἀξίς ἐκ' αὐτοῦς ληστὰς
ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλληψίν μου καὶ
παγίδας ἐκρυψάν ἐκ' ἐμέ. 23 Καὶ σὺ Κύριε ἔγνως
ἔπασαν τὴν βουλήν αὐτῶν ἐκ' ἐμέ εἰς θάνατον·
μὴ ἀθώωσθς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψῃς· γενέσθω
ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἰναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου
ποίησον ἐν αὐτοῖς.

KEΦ. ιθ'.

1 TOTE εἶπε Κύριος πρὸς μὲ Βάδισον καὶ κτῆσαι
βικὸν πεπλασμένον ὀστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ιερῶν, 2 Καὶ
ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱὸν τῶν τέκνων αὐτῶν,
ὃ ἴστιν ἐπὶ προθύρων πόλης τῆς χαρσεῖθ, καὶ
ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὗς ἂν
λαλήσω πρὸς σέ, 3 Καὶ εἰρεῖς αὐτοῖς Ἀκούσατε τὸν
λόγον Κυρίου, βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἄνδρες Ἰουδα καὶ
οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι
ἐν ταῖς πόλεις ταύταις Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεός
Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἰγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ
ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡχίσει τὰ ὦτα αὐτοῦ,

13 Ideo hæc dicit Dominus: Interrogate
gentes: Quis audivit talia horribilia, quæ
fecit nimis virgo Israel? 14 Numquid deficiet
de petra agri nix Libani? aut evelli possunt
aquæ erumpentes frigidæ, et defluentes?
15 Quia oblitus est mei populus meus, frustra
libantes, et impingentes in viis suis, in semitis
 sæculi, ut ambulaarent per eas in itinere non
trito: 16 Ut fieret terra eorum in desolatio-
nem, et in sibilum sempiternum: omnis qui
præterierit per eam obstupescet, et movebit
caput suum. 17 Sicut ventus urens dispergam
eos coram inimico: dorsum, et non faciem
ostendam eis in die perditionis eorum. 18 Et
dixerunt: Venite, et cogitemus contra Jere-
miam cogitationes: non enim peribit lex a
sacerdote, neque consilium a sapiente, nec
sermo a propheta: venite, et percutiamus eum
lingua, et non attendamus ad universos ser-
mones ejus. 19 Attende Domine ad me, et
audi vocem adversariorum meorum. 20 Num-
quid redditur pro bono malum, quia foderunt
foveam animæ meæ? Recordare quod steterim
in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum,
et averterem indignationem tuam ab eis.
21 Propterea da filios eorum in famem, et
deduc eos in manus gladii: fiant uxores eorum
absque liberis, et viduæ: et viri earum interfici-
antur morte: juvenes eorum confodiantur
gladio in prælio. 22 Audiatur clamor de
domibus eorum: adduces enim super eos
latronem repente: quia foderunt foveam ut
caperent me, et laqueos absconderunt pedibus
meis. 23 Tu autem Domine scis omne con-
siliium eorum adversum me in mortem: ne
propitieris iniquitati eorum, et peccatum
eorum a facie tua non deleatur: fiant corru-
entes in conspectu tuo, in tempore furoris tui
abutere eis.

CAPUT XIX.

1 Hæc dicit Dominus: Vade, et accipe
lagunculam figuli testeam a senioribus populi,
et a senioribus sacerdotum: 2 Et egredere
ad vallem filii Ennom, quæ est juxta introitum
portæ fictilis: et prædicabis ibi verba, quæ ego
loquar ad te. 3 Et dices: Audite verbum Domini
reges Juda, et habitatores Jerusalem: hæc dicit
Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce ego
inducam afflictionem super locum istum, ita
ut omnis, qui audierit illam, tinniant aures ejus:

וַיִּכְרַח פֶּשַׁח אֶת יִרְמְיָהוּ הַכֹּהֵן וַיִּמְנֹחַ בְּנִימִן
 אֶלְוָה עַל־הַמִּחְפָּצִים אֲשֶׁר בְּשַׁעַר בְּנִימִן
 הַעֲלִיזוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה : וַיְהִי
 מִמְּחֻרָת וַיֵּצֵא פֶשַׁח אֶת־יִרְמְיָהוּ מִן־
 הַמִּחְפָּצִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִרְמְיָהוּ לֹא שִׁחֲרוּ
 קִרְיָה וַיְחַזֵּק שִׁמְךָ כִּי אִם־מָנוֹחַ מִסָּבִיב :
 כִּי־כֵן אָמַר יְהוָה הַנִּנִּי לְתַנְחָה
 לְמָנוֹחַ לְךָ וּלְכָל־אֲחֵיכֶם וּנְפֹלֵי בְּחָרֵב
 אֲבִיבָהִם וַעֲנִיָּה רַחֲמֵי וְאֶת־קְלִי־הַחֶרֶץ
 אֲשֶׁן מִלֹּחֶם־בָּבֶל וְהַנִּלְלִים בְּבִלְהָ וְהַקָּם
 בְּחָרֵב : וַנִּתְּנִי אֶת־קְלִי־הַחֶרֶץ הַזֶּה כְּחֹמֶת
 וְאֶת־קְלִי־יִצְחָק וְאֶת־קְלִי־הַחֶרֶץ וְאֶת־קְלִי־
 אֲבִיבָהִם מִלְכֵי יְהוּדָה אֲשֶׁן בְּחָרֵב אֲבִיבָהִם
 וַיְבָרֶכְהוּ וַיִּקְרָאוּם וַיְבִיאֵם בְּבִלְהָ : וַאֲמַתָּה
 שִׁחֲרוּ וְכָל־יֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ תִּלְכֶּם בְּשָׁבִי
 וּבְבָבֶל תִּבְּאוּ וְשָׁם תִּמְוָרוּ וְשָׁם תִּתְּקַר
 אִתְּחֵל וְכָל־אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר־נִבְּאָה לְחֵם
 בְּשָׁחַר : פְּתִיחֵנִי יְהוָה וְנִפְתָּח
 הַחֲוֶמֶת וְתִתֵּן לִי לְשׁוֹחֵן קְלִי־יָדַי
 בְּלִחָ לַעֲבֹד לִי : כִּי־יִמְנֹחַ אֲדַבֵּר אֲזַעֲקָ
 חֶסֶם וְאֶת־אֲרָם פְּרִי־הָאֵרֶץ דְּבַר־יְהוָה לִי
 לְחֶרֶץ וְלִקְלָם קְלִי־יָדַי : וַאֲמַתָּה
 לֹא־אֲנִי־אֲדַבֵּר עוֹלָם בְּשִׁמְךָ וְהָאֵרֶץ
 בְּלִבִּי כָאֵשׁ בִּעֲרָה עָצָר בַּעֲצֻמֶּיךָ וְנִלְאִיתִי
 כְּלָבִל וְלֹא אֲדַבֵּר : כִּי שִׁמְעִיתִי דְּבַר
 רַבִּים מָנוֹחַ מִסָּבִיב תִּלְכֶּם וְנִגְדַּתְכֶּם כֹּל
 אֲנִי שְׁלֵמִי שְׁמִי צִלְעִי אֲנִי וְפִתְחִי
 וְנִכְלִי לֹא וְנִתְּחָה נִתְּחָה מִפְּנֵי : וַיְחַזֵּק
 אֶת־לִבִּי בְּנִיבֹר צִרְיָ עַל־כֵּן רָדַפְנִי וַיִּשְׁלַח
 וְלֹא יִקְלָה בְּשֵׁם מֶלֶךְ כִּי־לֹא תִשְׁפִּילֹה
 בְּלִמָּת עוֹלָם לֹא תִשְׁבֶּה : וַיְחַזֵּק
 בְּקִרְיָה בְּחֵן צִדִּיק רַחֲמֵי כְלִיֹּת וְלֹב
 אֲרָחָה נִתְּחָה מִחֵם כִּי אֲלִיָּה גִלְתִּי
 אֶת־יְהוָה כִּי חֲצִיל אֶת־נִשְׁכֵּם אֲבִיֹן מִן־
 מִרְעִים : אֲרָחָה חֵיִים אֲשֶׁר יִלְחָמִי
 בִּי יָחִם אֲשֶׁר־לְחַמֵּנִי אֲנִי אֶת־יְהוָה
 בְּרוּחַ : אֲרָחָה חֵיִים אֲשֶׁר בְּשֵׁר
 אֶת־אֲבִי לֹא־יִלְדֶּלֶת כֵּן זָכָר שְׁמִי
 שְׁמִי־חַי : וְהָיָה חֵיִים חַיִּים כְּעֵרִים
 אֲשֶׁר־קָם יְהוָה וְלֹא חֵם וְשִׁמְעָה
 זָקָה בְּפֶקֶד וְהִרְעִיעָה בְּעֵת צָרָה :

2 Καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν
 καταράκτην ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποστεταγμένου
 τοῦ ὑπερφύου ὃς ἦν ἐν οἴκῳ κυρίου. 3 Καὶ ἐξήγαγε
 Πασχώρ τὸν Ἱερემίαν ἐκ τοῦ καταράκτου, καὶ εἶπεν
 αὐτῷ Ἱερεμίας Οὐχὶ Πασχώρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου
 ἄλλ' ἢ Μίτοικον. 4 Διότι τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ
 ἐγὼ δίδωμι σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις
 σου· καὶ πεσούντα ἐν μαχαίρᾳ ἰχθῶν αὐτῶν, καὶ
 οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται· καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰουδα
 δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιού-
 σιν αὐτοὺς καὶ κατακύψουσιν ἐν μαχαίραις. 5 Καὶ
 δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχύν τῆς πόλεως ταύτης καὶ
 πάντας τοὺς πόρους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς θησαυ-
 ροὺς τοῦ βασιλέως Ἰουδα εἰς χεῖρας ἰχθῶν αὐτοῦ,
 καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα. 6 Καὶ σὺ καὶ
 πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου πορεύσθε
 ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῆ, καὶ ἐκεῖ
 ταφῇσθ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου οἱς ἐπροφήτευσας
 αὐτοῖς ψευδῆ. 7 Ἐπάτησάς με Κύριε καὶ ἡπατή-
 θην, ἐκράτησας καὶ ἡδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα,
 πᾶσαν ἡμέραν διετίλεσα μνηκτριζόμενος. 8 Ὅτι
 πικρῷ λόγῳ μου γελᾶσμαι, ἀθεσίαν καὶ τλαιπω-
 ρίαν ἐπικαλίσσμαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς
 ὀνειδισμόν ἱμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν
 μου. 9 Καὶ εἶπα Οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου,
 καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Καὶ
 ἐγένετο ὡς πῦρ καίόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστοῖς
 μου, καὶ παρῆμαι πάντοθεν καὶ οὐ δύναμαι φέρειν,
 10 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροισμένων
 κυκλόθεν Ἐπισύστητε, καὶ ἐπισυστῶμεν ἐπ' αὐτῷ
 πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἱπνίοναν
 αὐτοῦ εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυνήσῃμεθα αὐτῷ καὶ
 ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ. 11 Ὁ δὲ
 Κύριος μετ' ἱμοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων· διὰ τοῦτο
 ἰδίωξαν καὶ νοῆσαι οὐκ ἡδύναντο· ὑσχύνθησαν
 σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἱ δὲ
 αἰῶνος οὐκ ἐπληθύνθησαν. 12 Κύριε δοκιμάζων
 δίκαια, συνιῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, ἵδοιμι τὴν παρὰ
 σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλεσα τὰ
 ἀπολογήματά μου. 13 Ἀισατε τῷ Κυρίῳ, αἰνέσατε
 αὐτῷ, ὅτι ἐξέλιτο τὴν ψυχὴν πίντος ἐκ χειρὸς
 πονηρευομένων. 14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ
 ἐτέχθη ἐν αὐτῷ, ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἔτεκε με ἡ μήτηρ
 μου μὴ ἔστω ἱπενκτή. 15 Ἐπικατάρατος ὁ
 ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων
 Ἐτέχθη σοι ἄρσην· εὐφραίνόμενος 16 Ἐστὼ ὁ
 ἄνθρωπος ἐκείνος ὡς αἱ πόλεις ὃς κατέστρεψε
 Κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη. Ἀκουσάτω
 κραυγῆς τῷ πρωὶ καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας,

2 Et percussit Phassur Jeremiam prophetam,
 et misit eum in nervum, quod erat in porta
 Benjamin superiori in domo Domini. 3 Cum-
 que illuxisset in crastinum, eduxit Phassur
 Jeremiam de nervo; et dixit ad eum Jeremias:
 Non Phassur vocavit Dominus nomen tuum,
 sed pavorem undique. 4 Quia hæc dicit
 Dominus: Ecce ego dabo te in pavorem, te et
 omnes amicos tuos: et corruent gladio inimi-
 corum suorum, et oculi tui videbunt: et
 omnem Judam dabo in manum regis Babylo-
 nis: et traducet eos in Babylonem, et percutiet
 eos gladio. 5 Et dabo universam substantiam
 civitatis hujus, et omnem laborem ejus, omne-
 que pretium, et cunctos thesauros regum Juda
 dabo in manu inimicorum eorum: et diripient
 eos, et tollent, et ducent in Babylonem. 6 Tu
 autem Phassur, et omnes habitatores domus
 tuæ, ibitis in captivitatem: et in Babylonem
 venies, et ibi morieris, ibique sepelieris tu, et
 omnes amici tui, quibus prophetasti menda-
 cium. 7 Seduxisti me Domine, et seductus
 sum: fortior me fuisti, et invaluisti: factus
 sum in derisum tota die, omnes subsannant
 me. 8 Quia jam olim loquor, vociferans ini-
 quitatem, et vastitatem clamito: et factus est
 mihi sermo Domini in opprobrium, et in
 derisum tota die. 9 Et dixi: Non recoordabor
 ejus, neque loquar ultra in nomine illius: et
 factus est in corde meo quasi ignis exstans,
 claususque in ossibus meis: et defeci, ferre
 non sustinens. 10 Audiavi enim contumelias
 multorum, et terrorem in circuitu: Persequi-
 mini, et persequamur eum: ab omnibus viris,
 qui erant pacifici mei, et custodientes latus
 meum: si quo modo decipiatur, et præva-
 leamus adversus eum, et consequamur ultionem
 ex eo. 11 Dominus autem mecum est quasi
 bellator fortis: ideoque qui persequuntur me,
 cadent, et infirmi erunt: confundentur vehe-
 menter, quia non intellexerunt opprobrium
 sempiternum, quod nunquam delebitur. 12 Et
 tu Domine exercituum probator justi, qui
 vides renes et cor: videam quæso ultionem
 tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam.
 13 Cantate Domino, laudate Dominum: quia
 liberavit animam pauperis de manu malorum.
 14 Maledicta dies, in qua natus sum: dies,
 in qua peperit me mater mea, non sit benedicta.
 15 Maledictus vir, qui annuntiavit patri meo,
 dicens: Natus est tibi puer masculus: et
 quasi gaudio lætificavit eum. 16 Sit homo
 ille ut sunt civitates, quas subvertit Dominus,
 et non pœnituit eum: audiat clamorem
 mane, et ululatum in tempore meridiano:

ירמיה כ כא

17 וְאֶשֶׁר לִאֲמוֹתַי מִבְּרָחַם וּמִחֵרֶלִי אִמִּי
קִבְּרִי וְרַחֲמָה חֶבֶת עוֹלָם : 18 לָמָּה זֶה
מִבְּרָחַם וְאִמִּי לְרָאוֹת עָמַל וְגִזְוֹ וַיִּכְלֹ
בְּבִשְׁת׃ יָמִי :

פרשה כא :

1 הַדְּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה בְּשָׁלֹחַ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶת-
פִּשְׁחֹהוּ בֶן-מִלְכִּיָּהוּ וְאֶת-צִפְנִיָּה בֶן-מַעֲשֵׂהָ
הַפֶּתַח לֵאמֹר : 2 דְּרֹשׁ-נָא בְּעֵדֶנִּי אֶת-יְהוָה
כִּי נִבְדֹּק-דְּרָאֲשָׁר מֶלֶךְ-צִדְקָה נִלְתָּם עָלֵינוּ
אִלֹּהֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱמַרְנָה כְּכֹל-נִפְלְאוֹתָיו
וַיַּעַלֵּם מִעֵינֵינוּ : 3 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
אֲלֵיהֶם כֹּחַ הַמֶּלֶךְ אֶל-צִדְקִיָּהוּ : 4 כֹּחַ-אֲמֹר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲנָנִי מִסֵּב אֶת-פְּלִי
הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדְכֶם אֲשֶׁר אִפְסָם
נִלְחָמִים בָּם אֶת-מֶלֶךְ צִדְקָה וְאֶת-חֲפָשִׁים
הַצָּרִים עָלֵיכֶם מִחֻץ לַחוֹמָה וּמִסָּפְתָי
אֲתָם אֶל-יְהוָה חֲעִיר הַזֹּאת : 5 וְנִלְחַמְתִּי
אֵלֵי אֲתָם בְּיָד נְטוּיָה וּבְזֹרֵעַ חֲזָקָה וּבְכַח
וּבְחִקָה וּבְקֶחֶץ בָּדוּל : 6 וְהִכִּיתִי אֶת-יוֹשְׁבֵי
הַחֲעִיר הַזֹּאת וְאֶת-הַחֲזָקִים וְאֶת-הַחֲכָמִים
בְּדֶבֶר בָּדוּל וְתָמוּ : 7 וְאֶחָרֵיכֶם נֹאסֵי-יְהוָה
אֲתָם אֶת-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְאֶת-
עֲבָדָיו וְאֶת-הַעָרִים וְאֶת-הַפְּשָׁרִים בְּעִיר
הַזֹּאת מִן-הַדְּבָר מִן-הַחֲרֹב וּמִן-הַרָעָב בְּיָד
נִבְדֹּק-דְּרָאֲשָׁר מֶלֶךְ-צִדְקָה וּבְכֹחַ אֲלֵיהֶם וּבְכֹחַ
מִבְּחָצֵי נַפְשָׁם וְחֶפֶץ לְפִי-חֲרֹב לֹא-יִתְּנוּ
עָלֵיהֶם וְלֹא יִחַל וְלֹא יִרְחֹם : 8 וְאֶל-הָעָם
הַזֶּה תֹּאמַר כֹּחַ אֲמֹר יְהוָה חֲנָנִי נָחַן
לְפָנֵיכֶם אֶת-הַחֲרֹב הַחַיִּים וְאֶת-הַחֲרֹב הַמָּוֶת :
9 הִישָׁב בְּעִיר הַזֹּאת גְּמוּת בְּחֲרֹב וּבְרָעָב
וּבְדֶבֶר וּבְחִיּוֹץ וּבְכָל עֲלִי-פְשָׁוִים הַצָּרִים
עָלֵיכֶם יִתְּחַן וְהִתְחַלּוּ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל :
10 כִּי-שָׁמַתִּי כִּנִּי בְּעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא
לְטוֹבָה נֹאסֵי-יְהוָה בְּיָד מֶלֶךְ-צִדְקָה הִתְחַן
וַיִּקְרָא קָאָשׁ : 11 וַיִּלְבִּיחַ מֶלֶךְ יְהוּדָה
שְׂמֻעָה דְּבַר-יְהוָה : 12 בֵּית דָּוִד כֹּחַ אֲמֹר
יְהוָה בֵּינוּ לְבָקָר מִשְׁפָּט וְחֲצִילוֹ בְּזוֹל
מִיָּד עוֹשֶׂה בְּרִפְאָה כְּאֵשׁ חֲסִיתִי וּבְעֶרְבָה
וְאֵין מִכְלָה מִפְּנֵי רָע מַעֲלֵיהֶם :

IEREMIAS, c, κα'.

17 "Οτι οὐκ ἀπίκτεινέ με ἐν μήτρᾳ καὶ ἐγένετό μοι
ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως
αἰωνίας. 18 "Ἵνα τί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας τοῦ
βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετίλεσαν ἐν
αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου ;

ΚΕΦ. κα'.

1 Ὁ ΔΟΓΟΣ ὁ γινόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
'Ιερემίαν, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
Σεδεκίας τὸν Πασχῶρ υἱὸν Μελχίου, καὶ Σοφονίαν
υἱὸν βασιτοῦ τὸν ἱερέα, λέγων 2 Ἐπερώτησον
περὶ ἡμῶν Κύριον, ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐφίστηεν ἐφ' ἡμᾶς, εἰ ποιήσει Κύριος κατὰ πάντα
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν.
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἱερემίας Οὕτως ἱρεῖτε
πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα 4 Τάδε λέγει
Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρίψω τὰ ὅπλα τὰ πολεμικὰ ἐν
οἷς ἔμειν πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους
τοὺς συγκεκλειότας ὑμᾶς ἐξωθεν τοῦ τείχους· καὶ
συνάξω αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης,
5 Καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη καὶ
ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς μεγάλης·
6 Καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, ἐν
θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθάνουσιν. 7 Καὶ μετὰ
ταῦτα οὕτως λέγει Κύριος Δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα
Ἰουδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν κατα-
λειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ
ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· οὐ
φείσομαι ἐκ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ οἰκτιρήσω αὐτούς.
8 Πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἱρεῖς Τάδε λέγει Κύριος
Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωκα πρὸς προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς
ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου· 9 Ὁ καθήμενος
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθάνει ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν
λιμῷ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσει πρὸς τοὺς
Χαλδαίους τοὺς συγκεκλειότας ὑμᾶς ζήσεται, καὶ
ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα καὶ ζήσεται. 10 Διότι
ἐστὴν ἡ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην
εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ· εἰς χεῖρας βασιλέως
Βαβυλῶνος παραδοθήσεται, καὶ κατακαύσει αὐτήν
ἐν πυρὶ. 11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰουδα, ἀκούσατε
λόγον Κυρίου· 12 Οἶκος Δαυὶδ, τάδε λέγει
Κύριος Κρίνατε πρῶτι κρίμα καὶ κατενθύνετε,
καὶ ἐξέλθετε διηρασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούν-
τος αὐτόν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργὴ
μου καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ οὐσίωσιν.

JEREMIA, XX. XXI.

17 Qui non me interfecit a vulva, ut fieret
mihi mater mea sepulchrum, et vulva ejus
conceptus æternus. 18 Quare de vulva egressus
sum, ut viderem laborem et dolorem, et con-
sumerentur in confusione dies mei ?

CAPUT XXI.

1 VERBUM, quod factum est ad Jeremiam
a Domino, quando misit ad eum rex Sedecias
Phassur filium Melchiæ, et Sophoniam filium
Maasiæ sacerdotem, dicens : 2 Interroga pro
nobis Dominum, quia Nabuchodonosor rex
Babylonis præliatur adversum nos : si forte
faciat Dominus nobiscum secundum omnia
mirabilia sua, et recedat a nobis. 3 Et dixit
Jeremias ad eos : Sic dicetis Sedecix : 4 Hæc
dicit Dominus Deus Israel : Ecce ego con-
vertam vasa belli, quæ in manibus vestris sunt,
et quibus vos pugnatis adversum regem Baby-
lonis, et Chaldæos, qui obsident vos in circuitu
murorum : et congregabo ea in medio civitatis
hujus. 5 Et debellabo ego vos in manu extenta,
et in brachio forti, et in furore, et in indigna-
tione, et in ira grandi, 6 Et percutiam
habitatores civitatis hujus, homines et bestię
pestilentia magna morientur. 7 Et post
hæc, ait Dominus, dabo Sedeciam regem
Juda, et servos ejus, et populum ejus, et
qui derelicti sunt in civitate hac a peste, et
gladio, et fame, in manu Nabuchodonosor
regis Babylonis, et in manu inimicorum eorum,
et in manu quærentium animam eorum, et
percutiet eos in ore gladii, et non flectetur,
neque parceret, nec miserebitur. 8 Et ad
populum hunc dices : Hæc dicit Dominus :
Ecce ego do coram vobis viam vitæ, et viam
mortis. 9 Qui habitaverit in urbe hac, mori-
etur gladio, et fame, et peste : qui autem
egressus fuerit, et transfugerit ad Chaldæos,
qui obsident vos, vivet, et erit ei anima sua,
quasi spoliū. 10 Posui enim faciem meam
super civitatem hanc in malum, et non in
bonum, ait Dominus : in manu regis Babylonis
dabitur, et exuret eam igni. 11 Et domui
regis Juda : Audite verbum Domini, 12 Do-
mus David, hæc dicit Dominus : Judicate mane
judicium, et eruite vi oppressum de manu
calumniantis : ne forte egrediat ut ignis in-
dignatio mea, et succendatur, et non sit qui ex-
tinguat, propter malitiam studiorum vestrorum.

ירמיה כא כב

13 חנני אלתי ישבת העמק צור הפישור
באביהונה האמרים מרחת עלינו ומי
יבוא במעונותינו: 14 ויפקדתי עליכם פקדי
מעלליכם באביהונה והצאתי את בני צרה
ואכלה כל-סביביה:

פרשה כב:

1 בוא אמר יהוה רד בית-מלך יהודה
ודברת שם את-הדבר הזה: 2 ואמרת
שם דבר-יהוה מלך יהודה השב
על-פסא דגד אתה ועבדיך ועמך הפאם
בשערים האלה: 3 בוא אמר יהוה עשו
משפט וצדקת והצילו קול מיד עשוק
וגר' ורומ ולקנח אל-תנו אל-תחמסו
וגם גלו אל-תשקכו במקום הזה: 4 כי
אם-עשו תעשו את-הדבר הזה ויבאו
בשערי הצות הזה מלכים ושבים לדור
על-פסא רכבים ברכב ובפסאים הוא
ועבדו ועמו: 5 ואם לא תשמעו את
הדברים האלה כי תשעו נא-יהוה
פר-לחרכה יהיה הצות הזה:

6 ברכו אמר יהוה על-בית מלך יהודה
בלעד אתה לי ראש הלבנון אכל
אשיתך מדבר צרים לא נשכח: 7 ותשיתי
עליך משחתים איש וכליו וקרתי מבית
אדניך והפילו עליהם: 8 ועברו ביום
רבים על חציר הנאת ואמרו איש אל-רעהו
עלימה עשה יהוה פכה לעיר הגדולה
הנאת: 9 ואמרו על אשר עזבו את-בית
יהוה אלהיהם וישפחנו לאלהים אחרים
ועבדו: 10 אל-תבכו למת ואל-

תבכו לו בכו בכו לחלה כי לא ישוב
עור ורעה את-אדני מולדתו: 11 ברכו
אמר יהוה אל-שלם ברוך-שמו מלך
יהודה המלך פחת ואשנה אביו אשר
יצא מן-המקום הזה לא-ישוב שם
עוד: 12 כי במקום אשר-הגלו אתו שם
ימות ואת-האדני הנאת לא-יראה עוד:
13 הוי בנה ביתו בלא-צדק
ועליותיו בלא משפט ברעהו ועבד חם
והעלו לא יתור לו: 14 האמר אבנה-לי
בית מותר ועליות מרחקים וקבע
לו חלונות וספיו בחרו ומשוח בששור:

IEPEPIAS, κα', κβ'.

13 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλᾶδα
Σὺρ τὴν πεδυνήμ, τοὺς λέγοντας Τίς προήσει ἡμᾶς;
ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν;
14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ ἰδεσθαι
πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

ΚΕΦ. κβ'.

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Πορεύου καὶ κατὰβηθι εἰς
τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν
λόγον τοῦτον, 2 Καὶ ἰρεῖς Ἄκουε λόγον Κυρίου,
βασιλεῦ Ἰούδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, σὺ
καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι
ταῖς πόλαις ταύταις, 3 Τάδε λέγει Κύριος Ποιεῖτε
κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐξαιρέσθε διηρησμένον
ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν, καὶ προσήλυτον καὶ
ὄρφανόν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε, καὶ μὴ
ἀσεβείτε, καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχίτε ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ. 4 Διότι ἰὰν ποιοῦντες ποιήσῃτε τὸν λόγον
τοῦτον, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πόλαις τοῦ οἴκου
τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ
ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἀρμάτων καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ
παῖδες αὐτῶν καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν. 5 Ἐὰν δὲ μὴ
ποιήσῃτε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἑμαυτοῦ ὤμοσα,
λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος. 6 Ὅτι
τάδε λέγει Κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως
Ἰούδα Γαλαὰδ σὺ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου, ἰὰν μὴ
θῶ σε εἰς ἔρημον, πόλεις μὴ κατοικηθσομένας,
7 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὀλοθρεύοντα ἄνδρα καὶ τὸν
πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ ἐκκόψουσι τὰς ἐλεκτάς κείδρους
σου καὶ ἰμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ. 8 Καὶ διελεύσονται
ἐθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἰρεῖ ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ Διὰ τί ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ
πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ; 9 Καὶ ἰροῦσιν Ἄνθ' ὧν
ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ
προσεκύνησαν θεοῖς ἄλλοτρίοις καὶ ἰδούλευσαν αὐ-
τοῖς. 10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα μηδὲ θρηνεῖτε
αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι
οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος
αὐτοῦ. 11 Διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σελλήμ
υἱὸν Ἰωσία τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου,
οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ ἔτι, 12 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ οὗ μετώκισα αὐτόν ἐκεῖ ἀποθάνεται,
καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι. 13 Ὁ
οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ
τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι, παρὰ τῇ πλησίον
αὐτοῦ ἐργάται δωρεάν, καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ
μὴ ἀποδώσει αὐτῷ. 14 Ὁικοδόμησας σεαυτῷ οἶκον
σύμμετρον, ὑπερῷα ῥιψιστὰ διεσταλμένα θυρίσι
καὶ ἐξυλωμένα ἐν κείδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ.

JEREMIA, XXI. XXII.

13 Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ
atque campestris, ait Dominus, qui dicitis:
Quis percutiet nos? et quis ingreditur domos
nostras? 14 Et visitabo super vos juxta
fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus:
et succendam ignem in saltu ejus: et devorabit
omnia in circuitu ejus.

CAPUT XXII.

1 Hæc dicit Dominus: Descende in domum
regis Juda, et loqueris ibi verbum hoc, 2 Et
dices: Audi verbum Domini rex Juda, qui
sedes super solium David; tu et servi tui, et
populus tuus, qui ingredimini per portas istas.
3 Hæc dicit Dominus: Facite judicium et
justitiam, et liberate vi oppressum de manu
calumniatoris: et advenam, et pupillum, et
viduam nolite contristari, neque opprimatis
inique: et sanguinem innocentem ne effun-
datis in loco isto. 4 Si enim facientes feceritis
verbum istud: ingredientur per portas domus
hujus, reges sedentes de genere David super
thronum ejus, et ascendentes currus et equos,
ipsi et servi, et populus eorum. 5 Quod si
non audieritis verba hæc: in memetipso juravi,
dicit Dominus, quia in solitudinem erit domus
hæc. 6 Quia hæc dicit Dominus super domum
regis Juda: Galaad tu mihi caput Libani: si
non posuero te solitudinem, urbes inhabita-
biles. 7 Et sanctificabo super te, interficientem
virum, et arma ejus: et succident electas
cedros tuas, et præcipitabunt in ignem. 8 Et
pertransibunt gentes multæ per civitatem
hanc: et dicet unusquisque proximo suo:
Quare fecit Dominus sic civitati huic grandi?
9 Et respondebunt: Eo quod dereliquerint
pactum Domini Dei sui, et adoraverint deos
alienos, et servierint eis. 10 Nolite flere
mortuum, neque lugeatis super eum fletu:
plangite eum, qui egreditur, quia non reverte-
tur ultra, nec videbit terram nativitatis suæ.
11 Quia hæc dicit Dominus ad Sellum filium
Josia regem Juda, qui regnavit pro Josia
patre suo, qui egressus est de loco isto: Non
revertetur huc amplius: 12 Sed in loco, ad
quem transtuli eum, ibi morietur, et terram
istam non videbit amplius. 13 Væ qui ædificat
domum suam in injustitia, et coenacula sua
non in judicio: amicum suum opprimet
frustra, et mercedem ejus non reddet ei.
14 Qui dicit: Ædificabo mihi domum latam,
et coenacula spatiosa: qui aperit sibi fenestras,
et facit laquearia cedrina, pingitque sinopide.

15 הַתְּמַלֵּךְ כִּי אַתָּה מִתְּהַרְגָה בְּאֶרֶץ אֲרָיָה
הָלֹא אֶכֶל וְשָׂרָה וְשָׂעָה מִשְׁשָׁבִי וְצִדְקָה
אֲנִי מֵיֹד לֹ: 16 הֲלוֹ דִּירְעָנִי וְאֶבְיוֹן אֲנִי מֵיֹד
הַלֹּא־תִיָּא חֲנֻצָה אֲחִי נֹאֲמֵי־יְהוָה: 17 כִּי
אֲנִי עִיֵּיךָ וְלִבְךָ כִּי אִם־עַל־בְּצֻעַךָ וְעַל
יַד־הַקֶּהֱלִי לְשִׁפְחוֹת וְעַל־הַעֲשָׂק וְעַל־הַמְרוֹצֵחַ
לְעִשְׂוֹת: 18 לָכֵן קֹדֶם־אָמַר יְהוָה
אֶל־יְהוֹיָכִים בְּרִי־אֲשֵׁיחִי מֶלֶךְ יְהוּדָה
לֹא־יִסְפְּדוּ לֹו הוּא אֲחִי וְהוּא אֲחִיו
לֹא־יִסְפְּדוּ לֹו הוּא אֲדֹנָי וְהוּא חֲדָה:
19 קְבוּרָתָהּ קִבּוֹר יִקְבְּרָהּ קְחוּב וְהַשְׁלֵךְ
מִהַלְלָה לְשַׁעֲבִי וְרוּשָׁלַם: 20 עַל־הַלְכָנוּ
וְצָעָנוּ וּבִבְשָׁנוּ הָעִי קוֹלָהּ וְצָעָהּ מַעֲבָדִים
כִּי נִשְׁבְּרוּ כָל־מִצְוָתֶיהָ: 21 דְּבַרְתִּי אֵלֶיהָ
בְּשִׁלְיֹותֶיהָ אֲמַרְתִּי לֹא אֲשַׁמֵּעַ זֶה דְּרָבָהּ
מִנְּעֻלֶיהָ כִּי לֹא־שָׁמְעָה בְּקוֹלִי: 22 כָּל־רֵעֶיהָ
תִּרְצָחֶנָּה וְיִמְצָאוּ אֶת־מִצְבֹּתֶיהָ בְּשָׂבִי וְלָכֵן כִּי אֲנִי
תִּבְשֵׁי וְנִקְלָמָה מִכָּל־רָעָהָ: 23 יִשְׁבְּתִי
בְּלִבְנוֹן מִקְנֵי־הָאֲרָצִים מִדְּחֻמְנָהּ בְּבִלְלָהּ
בְּכִלִּים חֵיל כִּלְלָהּ: 24 חֲרָאֲנִי נֹאֲמֵי־יְהוָה
כִּי אֲסִיחֶנָּה קְנֵנָהּ בְּיְהוֹיָכִים מֶלֶךְ
יְהוּדָה חֲדָה עַל־יָד יִמְיָנִי כִּי מִשָּׁם
אֲתַקְנֶהּ: 25 וְנִתְּתִיהָ בְּיַד מִכְשָׁעִי נִשְׁפָּח
וּבְיַד אֲשֵׁר־אֲמָרָה יָגוֹר מִפְּגִיעָתָם וּבְיַד
נְבִיכְדִנְזַרְאֲדָר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד הַפְּשָׁדִים:
26 וְהַמְלִיתִי אֶת־הָאִמָּה וְאֶת־אֲמִיהָ אֲשֶׁר וְלִזְנוֹתָהּ
עַל־הָאֲרֶץ אֲמַרְתִּי אֲשֶׁר לֹא־לִדְתָם אֲשֶׁם
וְשָׁם תִּמָּוֶתֶנּוּ: 27 וְעַל־הָאֲרֶץ אֲשֶׁר הֵם
מִנְּשָׂאִים אֶת־נַפְשָׁם לְשׁוֹב אֲשֶׁם שָׁמָּה
לֹא יָשׁוּבוּ: 28 הַעֲצֵב נִבְּזָה כְּפָרָץ
הָאִישׁ הַזֶּה קִנְיָהּ אֶם־כִּלִּי אֲנִי הַפָּרָץ
כִּי מִדְּעַר הַקֶּהֱלִי הוּא וְזָרְעוֹ וְהָשָׁלָכֹוּ
עַל־הָאֲרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָדָעוּ: 29 אֲרֶץ אֲרֶץ
אֲרֶץ שְׁמָעִי דְּבַר־יְהוָה: 30 קֹדֶם
יִהְיֶה כְּתֹבֵה אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִילִי גִבֹּר
לֹא־יִצְלַח בְּיָמָיו כִּי לֹא יִצְלַח מִדְּרָעוֹ
אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ דָּוִד וּמֹשֶׁל עִיר
בְּיְהוּדָה:

15 Μὴ βασιλεύσῃς, ὅτι σὺ παροξυνῇ ἐν Ἀχαζ τῷ
πατρὶ σου; οὐ φάγονται καὶ οὐ πίνονται· βέλτιόν
σε ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην. 16 Οὐκ ἔγνωσαν,
οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῶ οὐδὲ κρίσιν πένητος· οὐ
τοῦτό ἐστι τὸ μὴ γινῶναι σε ἐμέ, λέγει Κύριος;
17 Ἴδού οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοὶ σου οὐδὲ ἡ καρδία
σου καλὴ, ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ
αἷμα τὸ ἀθῶον τοῦ ἐσχέαι αὐτό, καὶ εἰς ἀδικήματα
καὶ εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν αὐτά. 18 Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος ἐπὶ Ἰωακὴμ υἱὸν Ἰωσία βασιλείᾳ
Ἰούδα Καὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον, οὐ κόψονται
αὐτόν. Ὁ ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν οἱμοὶ
κύριε. 19 Ταφὴν ὄνου ταφήσονται, συμψησθῆις
ῥιφήσεται ἐπὶ κείνα τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ. 20 Ἀνά
βηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ ἐράξον, καὶ εἰς τὴν Βασάν
δοῦς τὴν φωνήν σου, καὶ βόησον εἰς τὸ πέρας τῆς
θαλάσσης, ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἱσραῆλ σου.
21 Ἐλάλησα πρὸς σέ ἐν τῇ παραπτώσει σου, καὶ
εἶπας Οὐκ ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός
σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου. 22 Πάντας τοὺς
ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνιμος, καὶ οἱ ἱσραῆλ σου
ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται, ὅτι τότε αἰσχυνοθήσῃ
καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλοῦντων σε.
23 Κατοικοῦσα ἐν τῇ Διβάνῃ, ἰννοσοῦνσα ἐν
ταῖς κίδροις, καταστενάξεις ἐν τῇ ἰλθεῖν σοι ὁδύναις
ὡς τικτούσης. 24 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἰάν
γενόμενος γίνηται Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακὴμ βασιλεὺς
Ἰούδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου,
ἐκείθεν ἰσπαύσω σε, 25 Καὶ παραδώσω σε εἰς
χειρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου, ὧν σὺ
εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χειρας τῶν
Χαλδαίων. 26 Καὶ ἀπορρίψω σε καὶ τὴν μητέρα
σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν οὐ οὐκ ἐτέχης ἐκεῖ,
καὶ ἐκεῖ ἀποθανείσθῃ. 27 Εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ
εἴδοιται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν.
28 Ἡτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος οὐ οὐκ ἐστὶ χρεία
αὐτοῦ, ὅτι ἐξῆρβη καὶ ἐξῆλθῃ εἰς γῆν ἣν οὐκ
ᾔδει. 29 Ἐγὼ γῆ, ἄκουε λόγον Κυρίου, 30 Γράψον
τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ
αὐξήσῃ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ
θρόνου Δαυὶδ, ἀρχὼν ἐν τῇ Ἰούδᾳ.

15 Numquid regnabis, quoniam confers te
cedro? pater tuus numquid non comedit et
bibit, et fecit iudicium et justitiam tunc cum
bene erat ei? 16 Judicavit causam pauperis
et egeni in bonum suum: numquid non ideo
quia cognovit me, dicit Dominus? 17 Tui
vero oculi et cor ad avaritiam, et ad sanguinem
innocentem fundendum, et ad calumniam, et
ad cursum mali operis. 18 Propterea hæc
dicit Dominus ad Joakim filium Josiæ, regem
Juda: Non plangent eum: Væ frater et væ
soror: non concrepabunt ei: Væ domine, et
væ inclyte. 19 Sepultura asini sepelietur,
putrefactus et projectus extra portas Jeru-
salem. 20 Ascende Libanum, et clama: et
in Basan da vocem tuam, et clama ad trans-
euntes, quia contriti sunt omnes amatores tui.
21 Locutus sum ad te in abundantia tua; et
dixisti: Non audiam: hæc est via tua ab
adolescentia tua, quia non audisti vocem
meam. 22 Omnes pastores tuos pascet ventus,
et amatores tui in captivitatem ibunt: et tunc
confunderis, et erubesces ab omni malitia tua.
23 Quæ sedes in Libano, et nidificas in cedris,
quomodo congemuisti cum venissent tibi
dolores, quasi dolores parturientis? 24 Vivo
ego, dicit Dominus: quia si fuerit Jechonias
filius Joakim regis Juda, annulus in manu
dextera mea, inde evellam eum. 25 Et dabo
te in manu quærentium animam tuam, et in
manu quorum tu formidas faciem, et in manu
Nabuchodonosor regis Babylonis, et in manu
Chaldæorum. 26 Et mittam te, et matrem
tuam quæ genuit te, in terram alienam, in
qua nati non estis, ibique moriemini: 27 Et
in terram, ad quam ipsi levant animam suam
ut revertantur illuc, non revertentur. 28 Num-
quid vas fictile atque contritum vir isto
Jechonias? numquid vas absque omni volup-
tate? quare abjecti sunt ipse et semen ejus,
et projecti in terram, quam ignoraverunt?
29 Terra, terra, terra, audi sermonem Domini.
30 Hæc dicit Dominus: Scribe virum istum
sterilem, virum qui in diebus suis non prospe-
rabitur: nec enim erit de semine ejus vir,
qui sedeat super solium David, et potestatem
habeat ultra in Juda.

1 הוֹי רֹעִים מַצְבִּיִּים וּמַצְבִּיִּים אֶת־צֹאן
בְּרִיעֹתַי נֹאמְרֵיהֶן : 2 לָכֵן קִדְמָר יִהְיֶה
אֲלֵהֶן וְיִשְׂרָאֵל עַל־הָרָעִים הָרָעִים אֶת־עַמִּי
אֲשֶׁם הִקְצַתֶם אֶת־צֹאנִי וּפְדִיאוֹם וְלֹא
תִּקְדָּתֶם אִתָּם חֲנֹנִי כָּדָר עֲלֵיכֶם אֶת־רֹעַ
מַעַלְלֵיכֶם נֹאמְרֵיהֶן : 3 וְאֲנִי אֶשְׁבֹּץ
אֶת־שְׂאֵרֵי צֹאנִי מִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר
הִדְחֹתִי אִתָּם שָׁם וְהַשְׁבֵּתִי אֶתְהֵן
עַל־גִּוְהֵן וְדָרִי וְדָבִי : 4 וְהִקְמַתִי עֲלֵיהֶם
רֹעִים וְרָעָם וְלֹא־יִירָאוּ עוֹד וְלֹא־יִתְחַוּ
וְלֹא יִקְדְּרוּ נֹאמְרֵיהֶן : 5 הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נֹאמְרֵיהֶן וְהִקְמַתִי לָדָד צֶמַח צִדִּיק
וְהָלַךְ כְּלֹף וְהִשְׁפִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וַיִּדְקַח
בְּאֶרֶץ : 6 בְּקִסְיוֹ תִּשְׁפָּע יִהְיֶה וְיִשְׂרָאֵל
יִשְׁכֹּן לִבְטָח וְהָשִׁיבוּ אֶשְׁרֵי־יִהְיֶה יִהְיֶה
צִדִּיקוֹ : 7 לָכֵן הִגִּדְתִּים בָּאִים
נֹאמְרֵיהֶן וְלֹא־יִירָאוּ עוֹד חִירֵיהֶן אֲשֶׁר
הִעֲלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :
8 כִּי אֶם־חִירֵיהֶן אֲשֶׁר הִעֲלָה וְאֲשֶׁר חָבֵא
אֶת־יָדָיו בְּיַד יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צִפְרָת וּמִכָּל
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחֹתִים שָׁם וְהַשְׁבֵּתִי
עַל־אֲדָמָתָם : 9 לִבְכָּאִים נִשְׁפָּר לִפְנֵי בְּרִיעֵי
הַחֹפֶל קֶלֶעֶצִמָּתִי הֵיטֵלִי פָּאֵשׁ שֹׁמֵר
וּבְגָדִי עָבְרוּ גִּוְהֵן מִפְּנֵי יִהְיֶה וּמִפְּנֵי דְבָרִי
הַדָּשִׁי : 10 כִּי מִנְּאֻפִּים הִלָּחָה הָאֶרֶץ
כִּי־מִפְּנֵי אֵלֶּה אֲבָלָה הָאֶרֶץ וּבִשְׁוִי נֹאחַ
מִדְּבַר וּתְהִי מְרֻצָּתָם רָעָה וּבְבוֹרָתָם
לֹאֲרָן : 11 כִּי־נִסְבְּנוּ גַם־פִּתְחוֹ חֲנֹנִי
גַם־בְּרִיעֵי מִצְרַתִּי הָעָתָם נֹאמְרֵיהֶן :
12 לָכֵן יִהְיֶה דִרְבָּם לָהֶם בְּחִלְהֻלָּוֹת
בְּאֲבָלָה יִתְחַו וְנִפְלֹי בָּהֶם פִּרְאֻבִּיא עֲלֵיהֶם
רָעָה שְׁנַת פְּחֻדָּתָם נֹאמְרֵיהֶן :
13 וּבְנִבְיָא שְׁמָרוֹן רָעִיתִי תִּפְלָה הַנִּבְיָא
בְּצֹעַל וּתְהָעוּ אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל :
14 וּבְנִבְיָא יְרוּשָׁלַם רָעִיתִי שְׁעָרֶיהָ נֹאחַ
וְהָלַךְ פֶּשֶׁל וְחִזְקִי יָבִי מְרֻצָּתָם לְבָלְתִּיר
שָׁבִי אִישׁ מִרְצֵהוּ חִירָלִי בָלָשׁ בְּסֹדֶם
וּשְׁבִיָּה כַּעֲמָרָה : 15 לָכֵן כִּדְמָר יִהְיֶה
צִדִּיקוֹת עַל־הַנִּבְיָאִים חֲנֹנִי מִכָּל אֹהֶל
לְעִזָּה וְהַשְׁתַּחֲוִים מִיָּדָשׁ כִּי מֵאֵל
יִבְיָא יְרוּשָׁלַם וְצִדִּיקוֹ חֲנֹנִי לְכָל־הָאֶרֶץ

1 Ο ΠΟΙΜΕΝΕΣ οἱ ἀπολλύοντες καὶ διασκορπί-
ζοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτῶν. 2 Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν
μου Ὑμεῖς διασκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ
ἐξώσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπισκέψασθε αὐτά, ἰδοὺ ἐγὼ
ἐκδικῶ ἢ ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν. 3 Καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοιπούς τοῦ λαοῦ
μου ἐπὶ πάσης τῆς γῆς οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ
καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξη-
θήσονται καὶ πληθυνθήσονται. 4 Καὶ ἀναστήσω
αὐτοὺς ποιμένας οἱ ποιμανοῦσιν αὐτούς, καὶ οὐ
φοβηθήσονται ἐντὶ οὐδὲ πτοηθήσονται, λέγει Κύριος.
5 Ἴδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀνα-
στήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει
βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιο-
σύνην ἐπὶ τῆς γῆς. 6 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
καὶ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκευάσει
πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὃ καλεῖται
αὐτὸν Κύριος Ἰωσειάκ. 7 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἔροῦσιν ἐν τῇ
Κύριος ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, 8 Ἀλλὰ τῷ Κύριος ὃς συνήγαγε πᾶν
τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν
τῶν χωρῶν οὗ ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατί-
στησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ἐν τοῖς προφήταις.
9 Συντριβὴν ἢ καρδίαν μου ἐν ἐμοί, ἰσαλεύθη πάντα
τὰ ὀστά μου, ἰγειρήθη ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος καὶ
ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου
Κυρίου καὶ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ.
10 Ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπίνθησεν ἡ γῆ,
ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου· καὶ ἰγένετο ὁ
δρόμος αὐτῶν πονηρός, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὕτως.
11 Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἰμολύνθησαν, καὶ ἐν
τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν. 12 Διὰ τοῦτο
γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν
γνόφῃ, καὶ ὑποσκελισθήσονται καὶ πεισούνται ἐν
αὐτῇ· διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἐν ἰνιαντῷ
ἐπισκίψεως αὐτῶν. 13 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις
Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα· ἐπροφήτευσαν διὰ
τῆς Βάαλ, καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.
14 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλὴμ ἑώρακα
φρυκτά, μοιχευμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδει
καὶ ἀντιλαμβάνομένους χειρῶν πολλῶν τοῦ μὴ
ἀποστραφῆναι ἑαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς· ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα, καὶ
οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὥσπερ Γόμορρα. 15 Διὰ
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἴδοὺ ἐγὼ ψωμῶ αὐτοὺς
ὀδύνην καὶ κοτιμὴν αὐτοὺς ὕδωρ πικρόν, ὅτι ἀπὸ τῶν
προφητῶν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆλθε μολυσμός πάσης τῇ γῇ.

1 Væ pastoribus, qui disperdunt et di-
lacerant gregem pascuæ meæ, dicit Dominus.
2 Ideo hæc dicit Dominus Deus Israel ad
pastores, qui pascunt populum meum: Vos
dispersistis gregem meum, et ejecistis eos, et
non visitastis eos; ecce ego visitabo super vos
malitiam studiorum vestrorum, ait Dominus.
3 Et ego congregabo reliquias gregis mei de
omnibus terris, ad quas ejecero eos illuc: et
convertam eos ad rura sua: et crescent et
multiplicabuntur. 4 Et suscitabo super eos
pastores, et pascent eos: non formidabunt
ultra, et non pavebunt: et nullus quæretur
ex numero, dicit Dominus. 5 Ecce dies
veniunt, dicit Dominus: et suscitabo David
germen justum: et regnabit rex, et sapiens
erit: et faciet judicium et justitiam in terra.
6 In diebus illis salvabitur Juda, et Israel
habitabit confidenter: et hoc est nomen,
quod vocabunt eum, Dominus justus noster.
7 Propter hoc ecce dies veniunt, dicit Dominus,
et non dicent ultra: Vivit Dominus, qui eduxit
filios Israel de terra Ægypti: 8 Sed: Vivit
Dominus, qui eduxit et adduxit semen domus
Israel de terra aquilonis, et de cunctis terris,
ad quas ejeceram eos illuc: et habitabunt in
terra sua. 9 Ad prophetas: Contritum est
cor meum in medio mei, contremuerunt omnia
ossa mea: factus sum quasi vir ebrius, et
quasi homo madidus a vino a facie Domini, et
a facie verborum sanctorum ejus. 10 Quia
adulteris repleta est terra, quia a facie male-
dictionis luxit terra, arefacta sunt arva deserti:
factus est cursus eorum malus, et fortitudo
eorum dissimilis. 11 Propheta namque et
sacerdos polluti sunt: et in domo mea inveni
malum eorum, ait Dominus. 12 Idcirco via
eorum erit quasi lubricum in tenebris: im-
pellentur enim, et corruent in ea: afferam
enim super eos mala, annum visitationis
eorum, ait Dominus. 13 Et in prophetis
Samaritæ vidi fatuitatem: prophetabant in
Baal, et decipiebant populum meum Israel.
14 Et in prophetis Jerusalem vidi simili-
tudinem adulterantium, et iter mendacii: et
confortaverunt manus pessimorum, ut non
converteretur unusquisque a malitia sua: facti
sunt mihi omnes ut Sodoma, et habitatores
ejus quasi Gomorrha. 15 Propterea hæc
dicit Dominus exercituum ad prophetas:
Ecce ego cibabo eos absinthio, et potabo
eos felle: a prophetis enim Jerusalem,
egressa est pollutio super omnem terram.

16 כֹּדֶם־יָהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
עַל־דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים הַנִּפְצָאִים לָכֶם מִחֻבְלִים
הַמָּה אֲחֻכֶּם חֲזִינוּ לָכֶם יִדְבְּרוּ לֹא מִפִּי
יָהוָה: 17 אֲמָרִים אֲמֹר לִמְנָצִי דַבֵּר
יָהוָה שְׁלֹום יָהוָה לָכֶם וְכָל חַיֵּי
בְּשִׁרְיָתָהּ לִבּוֹ אֲמָר לֹא־תִבְּאוּ עֲלֵיכֶם
רָעָה: 18 כִּי מִי עֶמֶד בְּסֹד יָהוָה וְיִרְאָה
וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי מִי־הַקְּשִׁיב דַּבְּרִי וַיִּשְׁמַע:
19 הִנֵּה קִשְׁעַת יָהוָה חֲמָל וְצָאָה
וְסַעַר מִחֻבְלֵי עַל רָאשׁ רָשָׁעִים חֲחֹל:
20 לֹא יִשְׁוֹב אֶת־יָהוָה עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־חֲקִימוֹ
מִזְמוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְּבֹנְנוּ בָּהּ
בִּינָה: 21 לֹא־שָׁלַחְתִּי אֶת־הַנְּבִיאִים וְתָם רָצוּ
לֹא־דִבְרֵתִי אֲלֵיהֶם וְתָם נִבְּאוּ: 22 וְאִם־עָמְדוּ
בְּסֹדִי וַיִּשְׁמְעוּ דַּבְּרִי אֶת־עַמִּי וַיִּשְׁבֹּב
מִדְּרָכָם הַרְעָה וְהָרַע מִעַלְלֵיהֶם: 23 הֲאֵלֹהִי
מִקְרָב אֵלַי נֹאמֵי־יָהוָה וְלֹא אֵלֹהִי מִרְחֹק:
24 אֲבִי־סֹתֶר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֵלַי לֹא־תִרְאֶנּוּ
נֹאמֵי־יָהוָה חֲלוּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
אֵלַי כִּלְאָ נֹאמֵי־יָהוָה: 25 שָׁמַעְתִּי אֶת־
אֲשֶׁר־אָמְרוּ הַנְּבִיאִים הַנִּפְצָאִים בְּשִׁמִּי שֶׁהָרָא
לֹאֲמֹר חֲלֹמְתִי חֲלֹמְתִי: 26 עַד־כִּתְּתִי חֲנִישׁ
בְּלֵב הַנְּבִיאִים נִבְּאוּ חֲשָׁקָה וְנִבְּאוּ מִרְמָה
לָכֶם: 27 חֲחֹשְׁבִים לְהַשְׁבִּיחַ אֶת־עַמִּי שָׁמִי
בְּחִלּוֹמָתָם אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
כִּי־אֲשֶׁר שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת־שְׁמִי בִּקְעַל:
28 הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־אֵתָּה חֲלוּם יִסְפְּרוּ חֲלוּם
וְאֲשֶׁר דַּבְּרִי אֵתָּה יִדְבְּרוּ דַּבְּרִי אֲמָר
מִחֻבְלָהּ אֶת־הַדָּבָר נֹאמֵי־יָהוָה: 29 חֲלוּם
כִּי דַבְּרִי כִּי־אֲשֶׁר נֹאמֵי־יָהוָה וְכִפְשִׁישׁ וְכַפֵּץ
קֵלַע: 30 לָכֵן חֲנֵנִי עַל־הַנְּבִיאִים נֹאמֵי־יָהוָה
כִּי־נִבְּאוּ דַּבְּרִי אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ: 31 חֲנֵנִי
עַל־הַנְּבִיאִים נֹאמֵי־יָהוָה חֲלֹמְתִים לְשׁוֹנִים
וְנִבְּאוּ נֹאם: 32 חֲנֵנִי עַל־נִבְּאֵי חֲלֹמֹת
שֶׁהָרָא נֹאמֵי־יָהוָה וַיִּסְפְּרוּ וַיִּתְּנוּ אֶת־עַמִּי
בְּשִׁחֲרֵיהֶם וּבְכַזְּזֵיהֶם וַיַּגְלִי לֹא־שָׁלַחְתִּים
וְלֹא צִוִּיתִים וְחֻזְעִיל לֹא־יוֹעִילוּ לָעַם
הַזֶּה נֹאמֵי־יָהוָה: 33 וְכִי־שָׁאֲלֶהָ הָעָם
הַזֶּה אֶת־הַנְּבִיאִים אֲיִכְחֹל לֹאֲמֹר מִה־פִּשְׁאָה
יָהוָה וְאֲמָרָה אֲלֵיהֶם אֶת־מִה־פִּשְׁאָה
וְנִשְׁתִּי אֲחֻכֶּם נֹאמֵי־יָהוָה: 34 וְהַנְּבִיאִים
וְחֻכָּהּ וְחָכְם אֲשֶׁר יֹאמְרוּ מִפִּי יָהוָה
וְהַנְּבִיאִים עַל־הָאִישׁ הַחַיָּה וְעַל־בֵּיתוֹ:

16 Οὕτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ Μὴ ἀκούετε
τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς
θῶρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσι καὶ οὐκ ἀπὸ
στόματος Κυρίου· 17 Λέγουσι τοῖς ἀπωθουμένοις
τὸν λόγον Κυρίου Εἰρήνη ἔσται ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς
πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν καὶ παντὶ τῷ
πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτοῦ εἶπαν Οὐχ ἦξει
ἐπὶ σὲ κακά. 18 Ὅτι τίς ἐστὶ ἐν ὑποστήματι
Κυρίου καὶ εἶδε τὸν λόγον αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσαστο
καὶ ἤκουσεν; 19 Ἴδού σεισμός παρὰ Κυρίου καὶ
ὁργὴ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συστρεφομένη ἐπὶ
τοὺς ἀσεβεῖς ἦξει· 20 Καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ
θυμὸς Κυρίου, ἕως ποιήσῃ αὐτὸ καὶ ἕως ἂν στήσῃ
αὐτὸ ἀπὸ ἰγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ ἐκ
ἰσχύατος τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτό. 21 Οὐκ
ἀπίστελλον τοὺς προφήτας, καὶ αὐτοὶ ἐτρεχον·
οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν.
22 Καὶ εἰ ἐστήσαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου καὶ εἰ
ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν
ἀπίστρεφον αὐτούς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδεύ-
μάτων αὐτῶν. 23 Θεὸς ἰγγίζων ἐγὼ εἰμι, λέγει
Κύριος, καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν. 24 Εἰ κρυβή-
σεται τις ἐν κρυφαῖς, καὶ ἐγὼ οὐκ ὀφθαίμῳ αὐτόν;
μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ, λέγει
Κύριος; 25 Ἐκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἃ
προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ψευδῆ λέγοντες
Ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον. 26 Ἐως πότε ἔσται ἐν
καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ,
ἐν τῇ προφητείᾳ αὐτοὺς τὰ θελήματα τῆς καρδίας
αὐτῶν, 27 Τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθεῖσθαι τοῦ
νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγούντο
ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἱκετάθοντο οἱ
πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βάαλ;
28 Ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἔστι διηγησάσθω
τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς
αὐτόν διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐκ ἀληθείας. Τί
τὸ ἄχρυν πρὸς τὸν σίτον; 29 Οὕτως οἱ λόγοι
μου, λέγει Κύριος· οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι μου ὥσπερ
πῦρ, λέγει Κύριος, καὶ ὥς πέλῃς κύπτων πέτραν;
30 Ἴδού ἐγὼ διὰ τοῦτο πρὸς τοὺς προφήτας, λέγει
Κύριος ὁ θεός, τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου
ἕκαστον παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· 31 Ἴδού
ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφη-
τείας γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν αὐτῶν.
32 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς
προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ, καὶ οὐ διηγούντο
αὐτά, καὶ ἐπλάησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν
αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπί-
στιλα αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ ὥφε-
λιαν οὐκ ὥφελήσουσι τὸν λαόν τοῦτον. 33 Καὶ ἰὰν
ῥωτήσωσιν ὁ λαὸς οὗτος ἢ ἱερεὺς ἢ προφήτης Τί τὸ
λήμμα Κυρίου; καὶ ῥεῖς αὐτοῖς Ὑμεῖς ἐστέ τὸ λήμμα
καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος. 34 Ὁ προφήτης καὶ
οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς οἱ ἂν εἴπωσι Λήμμα Κυρίου, καὶ
ἐδικάσω τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον καὶ τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

16. Haec dicit Dominus exercituum: Nolite
audire verba prophetarum, qui prophetant
vobis, et decipiunt vos: visionem cordis sui
loquuntur, non de ore Domini. 17 Dicunt
his, qui blasphemant me: Locutus est
Dominus: Pax erit vobis: et omni, qui
ambulat in pravitate cordis sui, dixerunt:
Non veniet super vos malum. 18 Quis enim
affuit in consilio Domini, et vidit et audivit
sermonem ejus? quis consideravit verbum
illius et audivit? 19 Ecce turbo Dominicae
indignationis egredietur, et tempestas erum-
pens super caput impiorum veniet. 20 Non
revertetur furor Domini, usque dum faciat, et
usque dum compleat cogitationem cordis sui:
in novissimis diebus intelligetis consilium
ejus. 21 Non mittebam prophetas, et ipsi
currebant: non loquebar ad eos, et ipsi
prophetabant. 22 Si stetissent in consilio
meo, et nota fecissent verba mea populo meo,
avertissem utique eos a via sua mala, et a
cogitationibus suis pessimis. 23 Putasne Deus
e vicino ego sum, dicit Dominus? et non Deus
de longe? 24 Si occultabitur vir in abscon-
ditis: et ego non videbo eum, dicit Dominus?
numquid non caelum et terram ego impleo,
dicit Dominus? 25 Audivi quae dixerunt
prophetae, prophetantes in nomine meo men-
dacium, atque dicentes: Somniavi, somniavi.
26 Usquequo istud est in corde prophetarum
vaticinantium mendacium, et prophetantium
seductiones cordis sui? 27 Qui volunt facere
ut obliviscatur populus meus nominis mei
propter somnia eorum, quae narrat unus-
quisque ad proximum suum: sicut obliti sunt
patres eorum nominis mei propter Baal.
28 Propheta, qui habet somnium, narret
somnia: et qui habet sermonem meum,
loquatur sermonem meum vere: quid paleis
ad triticum, dicit Dominus? 29 Numquid
non verba mea sunt quasi ignis, dicit Dominus,
et quasi malleus conterens petram? 30 Prop-
terea ecce ego ad prophetas, ait Dominus, qui
furantur verba mea unusquisque a proximo
suo. 31 Ecce ego ad prophetas, ait Dominus,
qui assumunt linguas suas, et aiunt: Dicit
Dominus. 32 Ecce ego ad prophetas somni-
antes mendacium, ait Dominus, qui narra-
verunt ea, et seduxerunt populum meum in
mendacio suo, et in miraculis suis: cum ego
non misissem eos, nec mandassem eis, qui
nihil profuerunt populo huic, dicit Dominus.
33 Si igitur interrogaverit te populus
iste, vel propheta, aut sacerdos, dicens:
Quod est onus Domini? dices ad eos: Vos
estis unus; projiciam quippe vos, dicit
Dominus. 34 Et propheta, et sacerdos,
et populus qui dicit: Onus Domini: visitabo
super virum illum, et super domum ejus.

35 כִּי תֹאמְרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִישׁ
אֶל־אֶחָיו מִהֶעֱנָה יִתְּנוּ וּמִהֶדְבָּר יִתְּנוּ:
36 וּמִשָּׁנָה יִתְּנוּ לֹא תִזְכָּר עוֹד כִּי הַמִּשָּׁנָה
יִתְּנוּ לְאִישׁ דְּבָרוֹ וְהַפְסָדָם אֶת־דְּבָרוֹ
אֶל־תִּים חַיִּים יִתְּנוּ צְדָקוֹת אֶל־תִּינוּ:
37 כִּי תֹאמְרוּ אֶל־הַקְּבִיא מִהֶעֱנָה יִתְּנוּ
וּמִהֶדְבָּר יִתְּנוּ: 38 וְאִם־מִשָּׁנָה יִתְּנוּ
תֹאמְרוּ לֵבֹן כִּי אָמַר יִתְּנוּ יָצוּ וְאִמְרֵם
אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה מִשָּׁנָה יִתְּנוּ וְאִשְׁלַח
אֶל־יֶלְדִים לֹא־מֵרָא לֹא תֹאמְרוּ מִשָּׁנָה יִתְּנוּ:
39 לֵבֹן הַנְּנִי וְנִשְׁתִּי אֲהַבֶּם נָשָׂא וְנִשְׁתִּי
אֲהַבֶּם וְאֶת־הַעֲרִיר אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם
וְלִבְכוֹתֵיכֶם מִצֵּל פָּנִי: 40 וְנִתְּנִי עֲלֵיכֶם
חֶרֶפַת עוֹלָם וְכָל־מִוֹת עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא
תִשְׁכַּח:

פרשה כד:

1 וְהִנֵּה יִתְּנוּ וְהִנֵּה שָׁנָה יִתְּנִי תֹאמְרוּ
מִי־עֲדִים לִפְנֵי חֵיכֶל יִתְּנוּ אֶחָד חֲבֵרֵי הַגְּלוּת
בְּבִכְרֵיהֶם מִלֶּחֶם־דָּבָל אֶת־יְדֵיהֶם כִּי
יִתְּנִים מִלֶּחֶם־יִחִידוֹ וְאֶת־שָׁנָה יִתְּנִי:
וְאֶת־הַחֲרָשׁ וְאֶת־הַפְּסָקָר מִיְּרוּשָׁלַם וְיִבְאֵם
דָּבָל: 2 תִּדְּרֹד אֶחָד תֹּאמְרוּ מִכּוֹת מֵאֵד
בְּתֹאמְרוֹת הַפְּסָקוֹת וְהַדְּרֹד אֶחָד תֹּאמְרוּ
רְעוֹת מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־תִאֲכָלְנָה מִרְעֵ:
3 וְיִאמְרוּ יִתְּנוּ אֵלֶּי מִהֶעֱנָה רָחֵם וְיִרְמְחוּ
וְאִמְרוּ תֹאמְרוּ תֹאמְרוּ תֹאמְרוּ מִכּוֹת מֵאֵד
וְהַרְעוֹת רְעוֹת מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־תִאֲכָלְנָה
מִרְעֵ: 4 וְיִתְּנִי דְבַר־יִתְּנוּ אֵלֶּי לֹא־מֵרָא:
5 כִּי־אָמַר יִתְּנוּ אֶל־תִּי יִשְׂרָאֵל בְּתֹאמְרוֹ
הַמִּכּוֹת הַאֵלֶּה כִּי אֶל־יִר אֶת־גְּלוּת יִתְּנִי
אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי מִיְּרוּשָׁלַם הַזֶּה אֶרֶץ פְּשָׁדִים
לְמִוֹכָה: 6 וְשִׁמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְמִוֹכָה
וְהַשְׁבֵּתִים עַל־הָאֶרֶץ הַזֹּאת וּבְנֵיהֶם וְלֹא
אֲהַבֶּם וְנִשְׁתִּי וְלֹא אֲהַבֶּם: 7 וְנִתְּנִי לָהֶם
לֵב לִדְעַת אֶחָד כִּי אֵנִי יִתְּנוּ וְהַיִּדְלִי
לָשֹׁם וְנִתְּנִי אֶת־הַזֶּה לָהֶם לֹא־תִי קִרְיָשׁ
אֵלֶּי בְּכָל־לָכֶם: 8 וְכִתְּבִי תִרְעוֹת
אֲשֶׁר לֹא־תִאֲכָלְנָה מִרְעֵ כִּי־כֹחַ וְאִמְרוּ יִתְּנוּ
כִּי אֶסֶן אֶת־צִדְקֵיהֶם מִלֶּחֶם־יִחִידוֹ וְאֶת־
שָׁרִי וְאֶת־שְׂאֵרֵי יְרוּשָׁלַם הַפְּסָקָרִים
בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁבֵּתִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

35 Οὕτως ἑρῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ
καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Τί ἀπεκρίθη
Κύριος, καὶ τί ἐλάλησε Κύριος; 36 Καὶ λῆμμα
Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἐτι, ὅτι τὸ λῆμμα τῷ
ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ [καὶ ἐξιστίψατε
τοὺς λόγους θεοῦ ζῶντος, Κυρίου τῶν δυνά-
μειων θεοῦ ἡμῶν. 37 Οὕτως ἑρῖτε πρὸς τὸν
προφήτην. Τί ἀπεκρίθη σοι Κύριος,] καὶ διὰ
τί ἐλάλησε Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν; 38 Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν 'Ανθ' ὃν εἶπατε τὸν
λόγον τοῦτον Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς
ὑμᾶς λέγων Οὐκ ἑρῖτε λῆμμα Κυρίου, 39 Διὰ
τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν
πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν
40 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον καὶ
ἀτιμίαν αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται.

ΚΕΦ. κδ'.

1 ἘΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων,
κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ Κυρίου, μετὰ τὸ
ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖα Βαβυλῶνος τὸν
'Ιεχονίαν υἱὸν Ἰωακείμ βασιλεῖα Ἰούδα καὶ τοὺς
ἀρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας
καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤγαγεν
αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα. 2 Ὁ καλάθος ὁ εἰς σύκων
χρηστῶν σφόδρα ὡς τὰ σύκα τὰ πρῶτα, καὶ ὁ
κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα ὃ οὐ
βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν. 3 Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς μέ Τί σὺ ὄφεις, Ἱερεμία; καὶ εἶπα
Σύκα· σύκα τὰ χρηστά, χρηστά λίαν, καὶ τὰ
πονηρά, πονηρά λίαν, ὃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ
πονηρίας αὐτῶν. 4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μέ λέγων 5 Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
'Ὡς τὰ σύκα τὰ χρηστά ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσονται
τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδαίους, οὓς ἐξαπίσταλκα
ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Σαλδαίων εἰς ἀγαθά.
6 Καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς
ἀγαθά, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν
ταύτην εἰς ἀγαθά· καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς καὶ
οὐ μὴ καθελῶ αὐτοὺς, καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς καὶ
οὐ μὴ ἐκτιλῶ. 7 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ
εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονται
μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, ὅτι
ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
αὐτῶν. 8 Καὶ ὡς τὰ σύκα τὰ πονηρά ὃ οὐ
βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει
Κύριος, οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλεῖα
'Ιούδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ-
λοιπον Ἱερουσαλὴμ τοὺς ὑπολειμμένους ἐν τῇ
γῇ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ.

35 Hæc dicetis unusquisque ad proximum,
et ad fratrem suum: quid respondit
Dominus? et quid locutus est Dominus?
36 Et onus Domini ultra non memorabitur:
quia onus erit unicuique sermo suus: et
pervertistis verba Dei viventis, Domini exer-
citurum Dei nostri. 37 Hæc dices ad pro-
phetam: Quid respondit tibi Dominus? et
quid locutus est Dominus? 38 Si autem onus
Domini dixeritis: propter hoc hæc dicit
Dominus: Quia dixistis sermonem istum:
Onus Domini: et misi ad vos, dicens: Nolite
dicere: Onus Domini: 39 Propterea ecce
ego tollam vos portans, et derelinquam vos, et
civitatem quam dedi vobis et patribus vestris,
a facie mea. 40 Et dabo vos in opprobrium
sempiternum, et in ignominiam æternam,
quæ nunquam oblivione delebitur

CAPUT XXIV.

1 OSTENDIT mihi Dominus: et ecce duo
calathi pleni ficis, positi ante templum
Domini, postquam transtulit Nabuchodonosor
rex Babylonis Jechoniam filium Joakim regem
Juda, et principes ejus, et fabrum, et inclu-
sorem, de Jerusalem, et adduxit eos in
Babylonem. 2 Calathus unus ficus bonas
habebat nimis, ut solent ficus esse primi
temporis: et calathus unus ficus habebat
malas nimis, quæ comedi non poterant, eo
quod essent malæ. 3 Et dixit Dominus ad
me: Quid tu vides Jeremia? Et dixi: Ficus,
ficus bonas, bonas valde; et malas, malas
valde; quæ comedi non possunt, eo quod sint
malæ. 4 Et factum est verbum Domini ad
me, dicens: 5 Hæc dicit Dominus Deus
Israel: Sicut ficus hæ bonæ: sic cognoscam
transmigrationem Juda, quam emisi de loco
illo in terram Chaldæorum, in bonum. 6 Et
ponam oculos meos super eos ad placandum,
et reducam eos in terram hanc: et ædificabo
eos, et non destruiam: et plantabo eos, et non
evellam. 7 Et dabo eis cor ut sciant me, quia
ego sum Dominus: et erunt mihi in populum,
et ego ero eis in Deum: quia revertentur
ad me in toto corde suo. 8 Et sicut
ficus pessimæ, quæ comedi non possunt, eo
quod sint malæ: hæc dicit Dominus: Sic
dabo Sedeciam regem Juda, et principes
ejus, et reliquos de Jerusalem, qui remanserunt
in urbe hac, et qui habitant in terra Ægypti.

ירמיה כד כה

ויתתים לזנצה לרצח לכל ממלכות
הארץ להרסח ולקטל לשננה ולקלל
בכל הממלכות אשר איתם :
10 ושלחתי גם את הרב את הרעב
ואת הדבר עד תפס מעל האדמה
אשר נתתי להם ולביתיהם :

פרשה כה :

1 והדבר אשר נתתי עליהם על-כל-
עם והנה בשנה הרביעית ליהויקים
בן-יאשיהו מלך יהודה היה השנה
הראשונה לבוכדראצר מלך בבל :
2 אשר דבר ירמיה הנביא על-כל-עם
יהודה ואל כל-ישיבן וירושלם לאמר :
3 מושלש עשרה שנה ליאשיהו בראשו
מלך יהודה ועד היום הזה נח שלש
ועשרים שנה חנה דבר-יהודה אלי ואדבר
אליכם אנשים ונער ולא שמעתם :
4 ושלחתי יהודה אליכם את-כל-עבדיו
הנביאים השפם ושלח ולא שמעתם
ולא השתתב את-אזנכם לשמע : 5 לאמר
שוב-נא איש מדרך הרעה ומה
מעלליכם ושבבו על-האדמה אשר נתן
יהודה לכם ולביתיהם למורעולם
ועד-עולם : 6 ואל-תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולחשבתחולת להם
ולא תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא
אנע לכם : 7 ולא שמעתם אלי מאס-יהודה
למען הכעסתי במעשה ידיכם להע
לכם : 8 לכן פז אמר יהודה צבאות יצו
אשר לא שמעתם את-דברי : 9 הנני
שלח ולקחת את-כל-משפחות
נאס-יהודה ואל-בוכדראצר מלך-בבל
עבד נבואיהם על-הארץ הזאת
ועל-ישיביה ועל כל-הגוים האלה סביב
ותחברותם ושמתי לשפח ולשרוף
ולחרבות עולם : 10 ותאבדתי מהם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלל
קול רחם ואור גר : 11 והיתה על-הארץ
הזאת חרבה לשפח ולצבא הגוים
האלה את-מלך בבל שבעים שנה :

IEREMIAS, κδ', κε'.

9 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας
τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν
καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν
ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐξῶσα αὐτοῦ· ἐκεῖ. 10 Καὶ
ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον
καὶ τὴν μάχαιραν, ὥς ἂν ἐκλείπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κε'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γινόμενος πρὸς Ἱερემίαν ἐπὶ
πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ
τοῦ Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα [αὐτὸς
ἐνιαυτὸς πρῶτος τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος]. 2 Ὁν ἠλάλησε πρὸς πάντα τὸν
λαὸν Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερου-
σαλὴμ λέγων 3 Ἐν τρισκαίδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία
υἱοῦ Ἀμώς βασιλέως Ἰούδα καὶ ἔως τῆς ἡμέρας
ταύτης εἰκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἠλάλησα πρὸς ὑμᾶς
ὀρθρίζων καὶ λέγων 4 Καὶ ἀπίστελλον πρὸς ὑμᾶς
τοὺς δούλους μου τοὺς προφῆτας δρῶν ἀποστέλ-
λων, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς
ῥατοῖς ὑμῶν, 5 Λέγων Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν
ἐπιτηδεύματων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος
καὶ ἔως αἰῶνος. 6 Μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν
αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, 7 Καὶ οὐκ
ἐκούσατέ μου [φῆσι Κύριος, ὅπως παροργιστή
μου ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, εἰς κακὸν
ὑμῖν]. 8 Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος Ἐπειδὴ
οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου, 9 Ἴδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω καὶ λήψομαι πατριὰν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ
ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ
κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξηρημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω
αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς
ὀνειδισμὸν αἰῶνιον. 10 Καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν
φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν
νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὁσμὴν μύρου καὶ φῶς
λύχνου. 11 Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν,
καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἰβδομήκοντα ἔτη,

JEREMIA, XXIV. XXV.

9 Et dabo eos in vexationem, afflictionemque
omnibus regnis terræ, in opprobrium, et in
parabolam, et in proverbium, et in male-
dictionem in universis locis, ad quæ eieci eos.
10 Et mittam in eis gladium, et famem, et
pestem ; donec consumantur de terra, quam
dedi eis, et patribus eorum.

CAPUT XXV.

1 VERBUM, quod factum est ad Jeremiam
de omni populo Juda, in anno quarto Joakim
filii Josiæ regis Juda (ipse est annus primus
Nabuchodonosor regis Babylonis), 2 Quod
locutus est Jeremias propheta ad omnem
populum Juda, et ad universos habitatores
Jerusalem, dicens : 3 A tertio decimo anno
Josiæ filii Amon regis Juda usque ad diem
hanc ; iste tertius et vigesimus annus ; factum
est verbum Domini ad me, et locutus sum ad
vos de nocte consurgens, et loquens : et non
audistis. 4 Et misit Dominus ad vos omnes
servos suos prophetas, consurgens diluculo,
mittensque : et non audistis, neque inclinastis
aures vestras ut audiretis, 5 Cum diceret :
Revertimini unusquisque a via sua mala, et a
pessimis cogitationibus vestris : et habitabitis
in terra, quam dedit Dominus vobis, et patri-
bus vestris, a sæculo et usque in sæculum.
6 Et nolite ire post deos alienos, ut servitiis
eis, adoretisque eos : neque me ad iracundiam
provocetis in operibus manuum vestrarum, et
non affligam vos. 7 Et non audistis me, dicit
Dominus, ut me ad iracundiam provocaretis
in operibus manuum vestrarum, in malum
vestrum. 8 Propterea hæc dicit Dominus
exercituum : Pro eo quod non audistis verba
mea : 9 Ecce ego mittam, et assumam uni-
versas cognationes aquilonis, ait Dominus, et
Nabuchodonosor regem Babylonis servum
meum : et adducam eos super terram istam,
et super habitatores ejus, et super omnes
nationes, quæ in circuitu illius sunt : et inter-
ficiam eos, et ponam eos in stuporem et in
sibillum, et in solitudines sempiternas. 10 Per-
damque ex eis vocem gaudii, et vocem lætitiæ,
vocem sponsi, et vocem sponsæ, vocem molæ, et
lumen lucernæ. 11 Eterit universa terra hæc in
solitudinem, et in stuporem : et servient omnes
gentes istæ regi Babylonis septuaginta annis,

ירמיה כה

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, κέ'.

JEREMIA, XXV.

12 והיה כמלאות שבעים שנה אחר
על-מלך-בבל ועל-הנביא יהוא ואם-יהוא
את-עונם ועל-ארץ פשעים ושמתיו אתו
לשמות עולם: 13 והבאתי עליהם
חורב את-כל-דברי אשר-דברתי עליהם
את כל-הקורב בפרך הזה אשר-נבא
ירמיהו על-כל-הנביא: 14 כי עבדכם
בשמים נביא רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם פפעלם וכמעשה ידיהם:
15 כי כח אשר יהיה אליהו
ישאל אלי קח את-פסו חינו חממה
הזאת מידי והשקיתו אותו את-כל-הנביא
אשר אנכי שלח אליהם: 16 ושתי
והתעצשו והתהוללו מפני חורב אשר
אנכי שלח בניהם: 17 ואקח את-הקס
מני יהוה ואשקה את-כל-הנביא אשר
שלחתי יהוה אליהם: 18 את-ירושלם
ואת-ערי יהודה ואת-מלכיה ואת-שקיה
לחת אחם לחרבה לשמה לשקיה
ולחללה פנים הזה: 19 את-פרצה
מלך-מצרים ואת-עבריו ואת-שקיו ואת-
כל-עמו: 20 ואת כל-הערב ואת כל-מלכו
ערץ חצוצ ואת כל-מלכי ארץ פלשתים
ואת-אשקלון ואת-עזה ואת-עקרון ואת
שארית אשדוד: 21 את-אדום ואת-מואב
ואת-בני עמון: 22 ואת כל-מלכי צר
ואת כל-מלכי צידון ואת מלכו האמי
אשר בעבר הים: 23 את-דגון ואת-תימא
ואת-פני ואת כל-הצנצי פאח: 24 ואת
כל-מלכי ערב ואת כל-מלכי הערב
השכנים בפרך: 25 ואת כל-מלכי זמדי
ואת כל-מלכי עולם ואת כל-מלכי מדי:
26 ואת כל-מלכי העפון הקרבים והרחוקים
איש אל-אחיו ואת כל-הממלכות הארץ
אשר על-פני האדמה ומלך ששה
ישקיהו אחריהם: 27 ואמרת אליהם
בדאמר יהוה צבאות אליהו ישאל
שתי ושקרו יהוה ונקלי ולא מקומי
מפני חורב אשר אנכי שלח בניהם:

12 Καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη
ἐδικαίωσεν τὸ ἔθνος ἐκεῖνο καὶ θῆσονται αὐτοὺς εἰς
ἀφανισμόν αἰώνιον, 13 Καὶ ἐπείξω ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου οὓς ἐλάλησα κατ'
αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
ὁ προφήτευσεν Ἱερემίας ἐπὶ τὰ ἔθνη. [14 Ὅτι
ἰδοὺ λουσάν ἐν αὐτοῖς, καί γε δουλῶσονται γὰρ καὶ
αὐτοὺς ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι. Καὶ
ἀνταποδώσω αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ
κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδεύματων ὑμῶν.]
15 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Λάβε τὸ
ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκρατοῦ τούτου ἐκ χειρὸς
μου, καὶ ποτίεις πάντα τὰ ἔθνη πρὸς ὃ ἐγὼ
ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς, 16 Καὶ πίνονται
καὶ ἐξεμούνται, καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον αὐτῶν.
17 Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς Κυρίου, καὶ
ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ὃ ἀπέστειλὲ με Κύριος πρὸς
αὐτά, 18 Τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα
καὶ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ, τοῦ θείναι
αὐτάς εἰς ἱρήμωσιν καὶ εἰς ἄβασιν καὶ εἰς συριγμόν,
[καὶ εἰς κατάραν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην,] 19 Καὶ
τὸν Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας
αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ 20 Καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους, καὶ
πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων καὶ τὴν Ἀσκάλωνα
καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ἀκκάρων, καὶ τὸ ἐπιλοιπον
Ἀζώτου, 21 Καὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβί-
τιν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, 22 Καὶ βασιλεῖς
Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς
ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης, 23 Καὶ τὴν Δαιδάν
καὶ τὴν Θαιμάν καὶ τὴν Ῥῶς καὶ πᾶν περικε-
καρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, 24 Καὶ πάν-
τας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἱρήμῳ,
25 Καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλᾶμ καὶ πάντας βασι-
λεῖς Περσῶν, 26 Καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ
ἀπηνιότητος τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἱγγύς, ἕκαστον
πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας βασιλείας τὰς
ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, [καὶ βασιλεῖς Σησάχ πῖεται
ἑσχατος αὐτῶν]. 27 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Οὕτως εἶπε
Κύριος παντοκράτωρ Πῖετε, μεθύσθητε, καὶ ἐξεμέσετε
καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστήτε ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον ὑμῶν.

12 Cumque impleti fuerint septuaginta anni,
visitabo super regem Babylonis, et super
gentem illam, dicit Dominus, iniquitatem
eorum, et super terram Chaldaeorum: et
ponam illam in solitudines sempiternas.
13 Et adducam super terram illam omnia
verba mea, quæ locutus sum contra eam, omne
quod scriptum est in libro isto, quæcumque
prophetavit Jeremias adversum omnes gentes:
14 Quia servierunt eis, cum essent gentes
multæ, et reges magni: et reddam eis secun-
dum opera eorum, et secundum facta manuum
suarum. 15 Quia sic dicit Dominus exerci-
tuum, Deus Israel: Sume calicem vini furoris
hujus de manu mea: et propinabis de illo
cunctis gentibus, ad quas ego mittam te.
16 Et bibent, et turbabuntur, et insanient a
facie gladii, quem ego mittam inter eos.
17 Et accepi calicem de manu Domini, et
propinavi cunctis gentibus, ad quas misit me
Dominus: 18 Jerusalem, et civitatibus Juda,
et regibus ejus, et principibus ejus: ut darem
eos in solitudinem, et in stuporem, et in
sibillum, et in maledictionem, sicut est dies
ista: 19 Pharaoni regi Ægypti, et servis
ejus, et principibus ejus, et omni populo ejus,
20 Et universis generaliter: cunctis regibus
terræ Ausitidis, et cunctis regibus terræ
Philisthiim, et Ascaloni, et Gazæ, et Accaron,
et reliquiis Azoti, 21 Et Idumææ, et Moab,
et filiis Ammon: 22 Et cunctis regibus Tyri,
et universis regibus Sidonis: et regibus
terræ insularum, qui sunt trans mare: 23 Et
Dedan, et Thema, et Buz, et universis qui
attonsi sunt in comam: 24 Et cunctis regibus
Arabix, et cunctis regibus occidentis, qui
habitant in deserto: 25 Et cunctis regibus
Zambri, et cunctis regibus Elam, et cunctis
regibus Medorum: 26 Cunctis quoque regibus
aquilonis de prope et de longe, unicuique
contra fratrem suum: et omnibus regnis
terræ, quæ super faciem ejus sunt: et rex
Sesach bibet post eos: 27 Et dices ad eos: Hæc
dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Bibite,
et inebriamini, et vomite: et cadite, neque sur-
gatis a facie gladii, quem ego mittam inter vos.

28 ויהיה כי ימאני לקחת חפס מידך
לשתות ואמרת אליהם קח אמר יהוה
צבאות שתי השקות : 29 כי הנה בעיר
אשר-נקהא שמי עליהם אכלי מחל להרע
ואתם הנקה הנקה לא תנקו כי חרב
אני חרב על-בלי-ישובי הארץ נאם יהוה
צבאות : 30 ואמרת הנבא אליהם את
כל-הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה
מקדשם ישאג ומסעון קדשו יפון קולו
ישאג על-גגותיה חידל דורכים גגות
אל בלי-ישובי הארץ : 31 כי שאלו
עיר-הנקה הארץ כי ריב ליהוה בגוים
נשפט הוא לכל-בשר הרשעים נהגם
לחרב נאם-יהוה : 32 קח אמר יהוה
צבאות הנקה רעה יצאת מניו אל-פני
וסער גדול ועור מרפח-ארץ : 33 והיה
חללי יהוה פנים ההוא מקצה הארץ
ועד-קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו
ולא יחברו לזמן על-פני האדמה יהיה :
34 הילילו הרעים ונעקו ותתפולשו אדירי
הצאן פיר-קלח ומיכם למבואות והפוצות-לכם
וגפלתם בכלי חמדה : 35 ואבד מגוס
מרהרעים ופליטה מאדירי הצאן : 36 קול
צעקה הרעים ויללת אדירי הצאן
פיר-שדך יהוה את-מדינתם : 37 ונבאו
נאות השלום מפני חרון אף-יהוה :
38 עוב פפסיר רצו פיר-היתח ארצם לשפח
מפני חרון היותם ומפני חרון אפו :

פרשח כו :

1 בראשית ממלכות יהויקים בן-יאשיהו
מלך ויחזקיהו הנח הדבר הזה מאת
יהוה לאמר : 2 קח אמר יהוה עמו
במצר בית-יהוה ודברת על-בלי-ישובי
יהוה הבאים להשקנת בית-יהוה
את כל-הדברים אשר צויתיה לדבר
אליהם אל-הנבא דבר : 3 אגלי ישמעא
וישבו אל מדרפו הרעה וקחמתי
אל-הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם
מפני רע מעלליהם : 4 ואמרת אליהם
קח אמר יהוה אסלם השמעו אלי
ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם :

28 Καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δεῖξασθαι τὸ
ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου ὥστε πιεῖν, καὶ ἰρεῖς
Οὕτως εἶπε Κύριος Πιόντες πίστε, 29 "Ὅτι
ἐν πόλει ἐν ᾗ ὠνομάσθῃ, τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν
ἐγὼ ἀρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσῃ οὐ μὴ
καθαρισθῇτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας
τοὺς καθήμενους ἐπὶ τῆς γῆς, [φησὶ Κύριος τῶν
δυνάμεων]. 30 Καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς
τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἰρεῖς Κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ
χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν
αὐτοῦ, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ,
καὶ οἶδε ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται. Καὶ
ἐπὶ καθήμενους τὴν γῆν ἔκει δλιθρος, 31 'Επὶ
μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι·
κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἄσεβεις
ιδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος. 32 Οὕτως
εἶπε Κύριος 'Ἴδου κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ
ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἰσχύτου
τῆς γῆς, 33 Καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ Κυρίου
ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου ἐκ μέρους τῆς γῆς καὶ ἕως εἰς ὁμίον
τῆς γῆς· οὐ μὴ κατορυγῶσιν εἰς κόπρια, ἐπὶ προσ-
ώπου τῆς γῆς ἔσονται. 34 'Αλαλάξατε ποιμένες,
καὶ κειράξατε καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων,
ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ
πείσεσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί. 35 Καὶ
ἀπολείται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία
ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων. 36 Φωνὴ κραυγῆς
τῶν ποιμένων, καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ
τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρυνε Κύριος τὰ βοσκήματα
αὐτῶν, 37 Καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς
εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου. 38 'Εγ-
κατέλιπον ὥσπερ λέων κατάλοιμα αὐτοῦ, ὅτι
ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης [καὶ ἀπὸ προσώπου
ὀργῆς τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ].

ΚΕΦ. κς'.

1 'ΕΝ ἀρχῇ βασιλείας 'Ιωακείμ υἱοῦ 'Ιωσία
[βασιλείας 'Ιούδα] ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ
Κυρίου, λέγων 2 Οὕτως εἶπε Κύριος Στήθῃ ἐν
αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ χρηματιεῖς ἅπασιν τοῖς
'Ιουδαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνοῦν ἐν
οἴκῳ Κυρίου ἅπαντας τοὺς λόγους οὗς συντάξαί σοι
χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀφίλγς ῥῆμα. 3 'Ἰσως ἀκού-
σονται καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν
ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν
πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. 4 Καὶ ἰρεῖς Οὕτως
εἶπε Κύριος 'Εὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν
τοῖς νόμοις μου οἱς ἰδὼκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν,

28 Cumque noluerint accipere calicem de
manu tua ut bibant, dices ad eos : Hæc dicit
Dominus exercituum : Bibentes bibetis :
29 Quia ecce in civitate, in qua invocatum
est nomen meum, ego incipiam affligere, et
vos quasi innocentes et immunes eritis? non
eritis immunes: gladium enim ego voco super
omnes habitatores terræ, dicit Dominus exer-
cituum. 30 Et tu prophetabis ad eos omnia
verba hæc, et dices ad illos: Dominus de
excelso rugiet, et de habitaculo sancto suo
dabit vocem suam: rugiens rugiet super
decorem suum: celeuma quasi calcantium
concinetur adversus omnes habitatores terræ.
31 Pervenit sonitus usque ad extrema terræ:
quia iudicium Domino cum gentibus: judicatur
ipse cum omni carne, impios tradidi gladio,
dicit Dominus. 32 Hæc dicit Dominus exer-
cituum: Ecce afflictio egredietur de gente in
gentem: et turbo magnus egredietur a sum-
mitatibus terræ. 33 Et erunt interfecti
Domini in die illa a summo terræ usque ad
summum ejus: non plangentur, et non colli-
gentur, neque sepelientur: in sterquilinum
super faciem terræ jacebunt. 34 Ululate
pastores, et clamate: et aspergite vos cinere
optimates gregis: quia completi sunt dies
vestri, ut interficiamini; et dissipationes
vestræ, et cadetis quasi vasa pretiosa. 35 Et
peribit fuga a pastoribus, et salvatio ab
optimatibus gregis. 36 Vox clamoris pasto-
rum, et ululatus optimatum gregis: quia
vastavit Dominus pascua eorum. 37 Et
conticuerunt arva pacis a facie iræ furoris
Domini. 38 Dereliquit quasi leo umbraculum
suum, quia facta est terra eorum in desola-
tionem a facie iræ columbæ, et a facie iræ
furoris Domini.

CAPUT XXVI.

1 IN principio regni Joakim filii Josiæ
regis Juda, factum est verbum istud a Domino,
dicens: 2 Hæc dicit Dominus: Sta in atrio
domus Domini, et loqueris ad omnes civitates
Juda, de quibus veniunt ut adorent in domo
Domini, universos sermones, quos ego mandavi
tibi ut loquaris ad eos: noli subtrahere
verbum, 3 Si forte audiant et convertantur
unusquisque a via sua mala: et pœniteat me
mali, quod cogito facere eis propter malitiam
studiorum eorum. 4 Et dices ad eos: Hæc
dicit Dominus: Si non audieritis me,
ut ambuletis in lege mea, quam dedi vobis,

לשמוע על-דברך עבדי הנביאים אשר
אנכי שלח אליכם והשגם ושלח ולא
שמעוהם: ונתתני את-הפית הזו בשלח
ואת-העיר הזאתה אתן להלל לה לכל
בני הארץ: וישמעו הפתנים
והנביאים וכל-העם את-ירמיהו מדבר
את-הדברים האלה בבית יהוה: ויהיו
ככלות ירמיהו לדבר את כל-אשר-צנח
יהוה לדבר אל-כל-העם ויתפשו ארזו
הפתנים והנביאים וכל-העם לאמר מות
תמות: מהי צנח בך יהוה לאמר
בשלח יהיה הפית הזו והעיר הזאת
תחרב מאין יושב ויחלל כל-העם
אל-ירמיהו בבית יהוה: וישמעו ושרי
יהוה את הדברים האלה ויעלו
מבית-המלך בית יהוה וישבו בקומה
שערי-יהוה הקדש: ויאמרו הפתנים
והנביאים אל-השרים ואל-כל-העם לאמר
משפט-מית לאיש הזה כי נבא אל-העיר
הזאת כאשר שמעם באזניהם: ויאמרו
ירמיהו אל-כל-השרים ואל-כל-העם לאמר
יהוה שלחני להנבא אל-הפית הזו
ואל-העיר הזאת את כל-הדברים אשר
שמעם: וצפה הישיבו ודרככם
וימללכם ושמעו בקול יהוה אלתיכם
ויפתם יהוה אל-תקח אשר דבר עליכם:
והאני הנני בידכם עשורלי פשוט וכישר
בצניתכם: ואל תדעו כי אדם-מתים
אספם אתי בידם גזו אספם עליכם
ואל-העיר הזאת ואל-ישיבתה כי באמת
שלחני יהוה עליכם לדבר באזניהם את
כל-הדברים האלה: ויאמרו השרים
וקל-העם אל-הפתנים ואל-הנביאים
אור-לאיש הזה משפט-מית כי בשם יהוה
אלתינו דבר אלינו: ויקמו אנשים
מקנהו הארץ ויאמרו אל-כל-החל העם
לאמר: מיכיהו הפזרשתי חנה נבא
בימי חזקיהו מלך-יהודה ויאמר אל-
כל-עם יהוה לאמר פה-אמר ויהנה
צבאות ציון שנת חורש וירושלם
ערים תהיה ותר הפית לבמות יצר:

5 Εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παιδῶν μου τῶν
προφητῶν οὐκ ἔγω ἀποστείλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου,
καὶ ἀπίστευα καὶ οὐκ ἤκούσατέ μου, 6 Καὶ
δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὡς περ Σηλῶ, καὶ τὴν πόλιν
δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.
7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ
πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἱερემίου λαλοῦντος τοὺς λόγους
τούτους ἐν οἴκῳ Κυρίου. 8 Καὶ ἐγένετο Ἱερემίου
παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ὃ συνίταξε Κύριος
αὐτῷ λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν
αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ
λαὸς λέγων θανάτῳ ἀποθανῆ, 9 Ὅτι ἐπροφῆτευ-
σας τῷ ὀνόματι Κυρίου λέγων Ὡς περ Σηλῶ ἔσται
ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἱερμωθήσεται ἀπὸ
κατοικοῦντων· καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ
Ἱερემίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 10 Καὶ ἤκουσαν οἱ
ἄρχοντες Ἰούδα τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἀνέβησαν
ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ
ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης τῆς καιῆς. 11 Καὶ
εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς
ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ Κρίσις θανάτου τῷ
ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφῆτευσεν κατὰ τῆς πόλεως
ταύτης καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν.
12 Καὶ εἶπεν Ἱερემίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ
παντὶ τῷ λαῷ λέγων Κύριος ἀπέστειλὲ με προφη-
τεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
ταύτην πάντας τοὺς λόγους οὓς ἠκούσατε. 13 Καὶ
νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ
ἔργα ὑμῶν, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ
παύσεται Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν
ἐφ' ὑμᾶς. 14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν,
ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρι καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.
15 Ἀλλ' ἡ γνόντες γνώσεσθε ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με,
αἷμα ἀθῶων δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι
ἐν ἀληθείᾳ ἀπίσταλέ με Κύριος πρὸς ὑμᾶς
λαλῆσαι εἰς τὰ ῥα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους
τούτους. 16 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ
λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπρο-
φῆτας Οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου,
ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε
πρὸς ἡμᾶς. 17 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν
πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συνα-
γωγῇ τοῦ λαοῦ 18 Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν
ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα καὶ εἶπε
παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα Οὕτως εἶπε Κύριος Σιών ὡς
ἀγρὸς ἀροτραθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς ἄβατον
ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμῶν.

5 Ut audiat sermone servorum meorum
prophetarum, quos ego misi ad vos de nocte
consurgens, et dirigens, et non audistis:
6 Dabo domum istam sicut Silo, et urbem
hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus
terræ. 7 Et audierunt sacerdotes, et pro-
phetæ, et omnis populus Jeremiam loquentem
verba hæc in domo Domini. 8 Cumque
compleisset Jeremias, loquens omnia quæ præ-
ceperat ei Dominus ut loqueretur ad universum
populum, apprehenderunt eum sacerdotes, et
prophetæ, et omnis populus, dicens: Morte
moriatur. 9 Quare prophetavit in nomine
Domini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc:
et urbs ista desolabitur, eo quod non sit
habitor? Et congregatus est omnis populus
adversus Jeremiam in domo Domini. 10 Et
audierunt principes Juda verba hæc: et
ascenderunt de domo regis in domum Domini,
et sederunt in introitu portæ domus Domini
novæ. 11 Et locuti sunt sacerdotes et pro-
phetæ ad principes, et ad omnem populum,
dicentes: Judicium mortis est viro huic: quia
prophetavit adversus civitatem istam, sicut
audistis auribus vestris. 12 Et ait Jeremias
ad omnes principes, et ad universum populum,
dicens: Dominus misit me, ut prophetarem
ad domum istam, et ad civitatem hanc, omnia
verba quæ audistis. 13 Nunc ergo bonas facite
vias vestras, et studia vestra, et audite vocem
Domini Dei vestri: et pœnitebit Dominum mali,
quod locutus est adversus vos. 14 Ego autem
ecce in manibus vestris sum: facite mihi quod
bonum et rectum est in oculis vestris: 15 Ve-
rumtamen scitote et cognoscite quod si
occideritis me, sanguinem innocentem tradetis
contra vosmetipsos, et contra civitatem istam,
et habitatores ejus; in veritate enim misit me
Dominus ad vos, ut loquerer in auribus vestris
omnia verba hæc. 16 Et dixerunt principes,
et omnis populus, ad sacerdotes et ad pro-
phetas: Non est viro huic judicium mortis:
quia in nomine Domini Dei nostri locutus est
ad nos. 17 Surrexerunt ergo viri de senioribus
terræ: et dixerunt ad omnem cœtum populi,
loquentes: 18 Michæas de Morasthi fuit
propheta in diebus Ezechiiæ regis Juda,
et ait ad omnem populum Juda, dicens: Hæc
dicit Dominus exercituum: Sion quasi ager
arabitur: et Jerusalem in acervum lapidum
erit: et mons domus in excelsa sylvarum.

19 חקמת וְהַמָּוֶה הַזֶּה וְהַחֲזָקָה מִלְּךְ-יְהוֹנָדָה וְכָל-יְהוֹנָדָה הַלֵּא וְכָל אֲתֵי-יְהוֹנָדָה וְיַחַד אֶת-פֶּנֶן יְהוֹנָדָה וְיַנְחָם יְהוֹנָדָה אֶל-הַקְרָעָה אֲשֶׁר-דָּבַר עֲלֵיהֶם וְאֶנְחָנוּ עֲשִׂים רָעָה בְּדוֹלָה עַל-נַפְשׁוֹתֵינוּ: 20 וְנִסְאִישׁ הָיָה מִתְנַבֵּא בְּשֵׁם יְהוֹנָדָה אֲדִירָהוּ בֶן-שִׁמְעִיָּהוּ מִקְרֵית חֲצִירִים וְיִנְבְּאָה עַל-הַקְרָעִיר הַזֹּאת וְעַל-הַקְרָעָה הַזֹּאת כָּל דְּבָרֵי יְרֵמְיָהוּ: 21 וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ יְהוֹנָדָה וְכָל-גִּבּוֹרָיו וְכָל-הַשָּׂרִים אֲתֵדְבָרָיו וַיִּבְקֹשׁ הַמֶּלֶךְ הַמִּיתוֹ וַיִּשְׁמַע אֲדִירָהוּ וְיִנְבְּאָה מִצָּרִים: 22 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ יְהוֹנָדָה וְאֲנָשִׁים מִצָּרִים אֲתֵדְבָרָיו בֶּן-עֲכָפוֹר וְאֲנָשִׁים אֲתָוֹ אֶל-מִצְרַיִם: 23 וַיִּזְיָאוּ אֶת-אֲדִירָהוּ מִמִּצְרַיִם וַיְבָאֵהוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהוֹנָדָה וַיִּקְרָב בְּהַרְבֵּי וַיִּשְׁלַח אֲתֵדְבָרָיו אֶל-מִקְרֵי בְּנֵי הַקֶּסֶם: 24 אָף יָד אֲחִיקָם בֶּן-שָׁפָן הָיְתָה אֲתֵדְבָרָיו לְבִלְתִּי מִתֵּי-מִיתוֹ: כִּדְבַר-הַקֶּסֶם לְהַמִּיתוֹ:

פרשה כו:

וּבְרָאשִׁית מַלְכֻת יְהוֹנָדָה בֶּן-יִזְחָרְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוֹדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל-יְרֵמְיָה מֵאֵת יְהוֹנָדָה לְאִמֶּר: 1 בְּדֹאמֶר יְהוֹנָדָה אֵלֵי עֲשֵׂה לְךָ מִסְדֹּת וּמִטּוֹת וּנְתִתָּם עַל-צִנְאוֹתָי: 2 וְשִׁלַּחְתָּם אֶל-מֶלֶךְ אֲדוֹם וְאֶל-מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל-מֶלֶךְ צִדּוֹן עַמּוֹן וְאֶל-מֶלֶךְ צֹר וְאֶל-מֶלֶךְ צִידוֹן בֶּן מִלְכִּים הַבָּנִים וְיִשְׁלַח אֶת-הַמִּסְדֹּת וְאֶת-הַמִּטּוֹת לְאִמֶּר בְּדֹאמֶר יְהוֹנָדָה צִבְאוֹהוּ אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּחַ הָאִמֶּרֶת אֶל-הַבָּנִים: 3 אֲנִכִּי עֲשִׂיתִי אֶת-הַקְרָעָה אֲתֵדְבָרָיו וְאֶת-הַקְרָעָה אֲשֶׁר עַל-פֶּנֶן הָאֲדָרָץ בְּכָחִי הַגָּדוֹל וּבְדוֹרְעֵי הַמִּסְדֹּת וּבְתַחֲתֵי הָאֲשֶׁר וְשֶׁר בְּעֵינֵי: 4 וְעַתָּה אֲנִכִּי אֲתֵדְבָרָיו אֶת-כָּל-הַקְרָעוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד בְּכֹדְנָאֶר מֶלֶךְ-בָּבֶל עֲבָדֵי נֹכַח אֲתֵדְבָרָיו הַשְּׂדָה נִתְּתִי לוֹ לְעִבְדּוֹ: 5 וְעַבְדֵי אֲתוֹ קָלִי-הַבָּיִט וְאֲתֵדְבָרָיו וְאֲתֵדְבָרָיו עַד בֹּא-עֵרֶת אֲרָצוֹ גִּם-חֲמוֹא וְעַבְדֵי כָל בָּנִים רַבִּים וּמִלְכִּים בְּדוֹלִים:

19 Μὴ ἀνέλων ἀνείλεν αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ πᾶς Ἰούδα; οὐχ ὅτι ἰφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἰδεδίθησαν τοῦ προσώπου Κυρίου; καὶ ἱκαύσατο Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μέγαρα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν. 20 Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιάρим, καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἰερემίου. 21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἰζήτουν ἀποκτείνειν αὐτόν· καὶ ἤκουσεν Οὐρίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον. 22 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον, 23 καὶ ἐξηγάγosan αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγosan αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔρριπεν αὐτὸν εἰς τὸ μνήμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ. 24 Πλὴν χεὶρ Ἀχιζάμ υἱοῦ Σαφάν ἦν μετὰ Ἰερემίου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν.

KEΦ. 27.

[1 Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα ἐγένετο λόγος οὗτος πρὸς Ἰερემίαν παρὰ Κυρίου, λεγών] 2 Οὕτως εἶπε Κύριος Ποίησον σεαυτῷ δεσμοὺς καὶ κλοιούς, καὶ περίου περὶ τὸν τράχηλό σου, 3 καὶ ἀποστείλεις αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας καὶ πρὸς βασιλέα Μωάβ καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Τύρου καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα. 4 Καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς Κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὕτως ἱρᾶτε πρὸς τοὺς Κυρίους ὑμῶν 5 Ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύ μου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ ἐπιχειρῇ μου τῇ ὑψηλῇ, καὶ ἐδώκα αὐτήν ᾧ ἰὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου. 6 Ἐδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλωνος δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ. [7 Καὶ δουλεύουσιν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τῷ υἱῷ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἕως ἡλθῇ ὁ καιρὸς τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ δουλεύσω αὐτῷ ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι.]

19 Numquid morte condemnavit eum Ezechias rex Juda, et omnis Juda? numquid non timuerunt Dominum, et deprecati sunt faciem Domini: et pœnituit Dominum mali, quod locutus fuerat adversum eos? Itaque nos facimus malum grande contra animas nostras. 20 Fuit quoque vir prophetans in nomine Domini, Urias filius Semei de Cariathiarim: et prophetavit adversus civitatem istam, et adversus terram hanc, juxta omnia verba Jeremiæ. 21 Et audivit rex Joakim, et omnes potentes, et principes ejus, verba hæc: et quæsit rex interficere eum. Et audivit Urias, et timuit, fugitque et ingressus est Ægyptum. 22 Et misit rex Joakim viros in Ægyptum, Elnathan filium Achobor, et viros cum eo in Ægyptum. 23 Et eduxerunt Uriam de Ægypto: et adduxerunt eum ad regem Joakim, et percussit eum gladio: et projecit cadaver ejus in sepulchris vulgi ignobilis. 24 Igitur manus Ahicam filii Saphan fuit cum Jeremia, ut non traderetur in manus populi, et interficerent eum.

CAPUT XXVII.

1 IN principio regni Joakim filii Josiæ regis Juda, factum est verbum istud ad Jeremiam a Domino, dicens: 2 Hæc dicit Dominus ad me: Fac tibi vincula, et catenas: et pones eas in collo tuo. 3 Et mittes eas ad regem Edom, et ad regem Moab, et ad regem filiorum Ammon, et ad regem Tyri, et ad regem Sidonis; in manu nuntiorum, qui venerunt Jerusalem ad Sedeciam regem Juda. 4 Et præcipies eis ut ad dominos suos loquantur: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Hæc dicetis ad dominos vestros: 5 Ego feci terram, et homines, et jumenta, quæ sunt super faciem terræ, in fortitudine mea magna, et in brachio meo extento: et dedi eam ei, qui placuit in oculis meis. 6 Et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis servi mei: insuper et bestias agri dedi ei ut serviant illi. 7 Et servient ei omnes gentes, et filio ejus, et filio filii ejus: donec veniat tempus terræ ejus et ipsius: et servient ei gentes multæ, et reges magni.

והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר מלך בבל ואשר לא יתן את צואו בעל מלך בבל בחרב ובדבר אשר על חפיו ההוא נאמרה ערמתי אתם בידו: ואתם אל תשמעו אלי בני ישראל ואל תסמכו ואל תחלמו לכם ואל תנמנו ואל תשפכו אשרתם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל: כי שחר הם נפאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והרחקתי אתכם ואבדתם: ויהיו אשר יביא את צואו בעל מלך בבל ועבדו והפחיתו על אדמתו נאמרה ויעבדו וישב בם: ואל תדמנה מלך יהודה דברתי בבל הדברים האלה לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועשו ויהיו: למה תמורו אתה ועמך בחרב בחרב ובדבר פשוט דבר יהיה אליהם אשר לא יעבדו את מלך בבל: ואל תשמעו אלי דברי הנביאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שחר הם נפאים לכם: כי לא שלחתים נאמרה ויהיה ויהם נפאים בשמי לשחר למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנביאים הנפאים לכם: ואל תפנהו ואל תלך-הם תהיה דברתי לאמר כה אמר יהיה אליהם ואל תשמעו אלי דברי הנביאים הנפאים לכם לאמר הנה כלי בית יהודה מושבים מקבלה עתה מהרה כי שחר הקדח נפאים לכם: ואל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיגו לפיה תהנה העיר האת דרבה: ואם נבאים הם ואם יגיש דבר יהיה אתם יכערו ביהנה צבאות לבת-בא הבלים הפותרים בבית יהודה ובית מלך יהודה ובירושלם בבלה: כי כה אמר יהנה צבאות אליהם ועל-הם ועל-המכונות ועל יתר הבלים הפותרים בעיר הזאת: אשר לא יעבדו את ירמיה בן יהוה מלך בבל ויהיו מושבים מקבלה ואת כל-חיי יהודה וירושלם:

8 Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία ὅσοι ἴαν μὴ ἰμβάλωσι τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλείως Βαβυλῶνος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἱπισκέψομαι αὐτούς, εἶπε Κύριος, ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 9 Καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν τῶν λεγόντων Οὐ μὴ ἐργάσῃσθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, 10 Ὅτι ψευδῇ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν πρὸς τὸ μακρῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν, [καὶ διασπερῶ ὑμᾶς καὶ ἀπολείσθαι.] 11 Καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἴαν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλείως Βαβυλῶνος καὶ ἐργάσῃται αὐτῷ, καὶ καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἰργάται αὐτῷ καὶ ἰνοικήσει ἐν αὐτῇ. 12 Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα ἠλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων Εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος [καὶ δουλεύσατε αὐτῷ καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ζήσατε. 13 Καὶ ἰνατί αποθνήσκετε σὺ καὶ ὁ λαός σου ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καθὰ ἠλάλησεν Κύριος πρὸς τὸ ἔθνος ὃ ἴαν μὴ δουλεύσει τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος. 14 Καὶ μὴ ἀκούσετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν λεγόντων πρὸς ὑμᾶς Οὐκ ἐργάσεσθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος:] ὅτι ἀδίκᾳ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, 15 Ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, φησὶ Κύριος, καὶ προφητεύουσι τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῃ πρὸς τὸ ἀπολίσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολείσθαι ὑμεῖς καὶ οἱ προφήται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδίκῃ ψευδῇ. 16 Ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἠλάλησα λέγων Οὕτως εἶπε Κύριος Μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν προφητεύοντων ὑμῖν λεγόντων Ἴδοὺ σκεὺς οἴκου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος, ὅτι ἀδίκᾳ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν· οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς. [17 Μὴ ἀκούετε αὐτῶν· δουλεύσατε βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ ζήσατε. Καὶ ἰνατί γίνεται ἡ πόλις αὕτη ἔρημος:] 18 Εἰ προφῆται εἰσὶ, καὶ εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσάν μοι, [τῷ Κυρίῳ τῶν δυνάμεων πρὸς τὸ μὴ πορευθῆναι τὰ σκεύη τὰ ὑπολειμμένα ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ βασιλείως καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα.] 19 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος [τῶν δυνάμεων περὶ τῶν στύλων καὶ περὶ τῆς θαλάσσης καὶ περὶ τῶν μεχονῶν] καὶ τῶν ἐπιλοιπῶν σκευῶν [τῶν ὑπολειμμένων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ], 20 Ὡς οὐκ ἔλαβε [Ναβουχοδονόσορ] βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε ἀπέκισεν τὸν Ἰεχονίαν [υἱὸν Ἰωακὴμ βασιλέα Ἰούδα] ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πάντας τοὺς ἐλευθέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ,

8 Gens autem et regnum, quod non servierit Nabuchodonosor regi Babylonis, et quicumque non curvaverit collum suum sub iugo regis Babylonis: in gladio, et in fame, et in peste visitabo super gentem illam, ait Dominus, donec consumam eos in manu ejus. 9 Vos ergo nolite audire prophetas vestros, et divinos, et somniatores, et augures, et maleficos, qui dicunt vobis: Non servietis regi Babylonis. 10 Quia mendacium prophetant vobis: ut longe vos faciant de terra vestra, et ejiciant vos, et pereatis. 11 Porro gens quæ subjecerit cervicem suam sub iugo regis Babylonis, et servierit ei; dimittam eam in terra sua, dicit Dominus: et colet eam, et habitabit in ea. 12 Et ad Sedeciam regem Juda locutus sum secundum omnia verba hæc, dicens: Subjicite colla vestra sub iugo regis Babylonis, et servite ei, et populo ejus, et vivetis. 13 Quare moriemini tu et populus tuus gladio, et fame, et peste, sicut locutus est Dominus ad gentem, quæ servire noluerit regi Babylonis? 14 Nolite audire verba prophetarum dicentium vobis: Non servietis regi Babylonis: quia mendacium ipsi loquuntur vobis. 15 Quia non misi eos, ait Dominus: et ipsi prophetant in nomine meo mendaciter: ut ejiciant vos, et pereatis tam vos, quam prophetæ, qui vaticinantur vobis. 16 Et ad sacerdotes, et ad populum istum locutus sum, dicens: Hæc dicit Dominus: Nolite audire verba prophetarum vestrorum, qui prophetant vobis, dicentes: Ecce vasa Domini revertentur de Babylone nunc cito, mendacium enim prophetant vobis. 17 Nolite ergo audire eos, sed servite regi Babylonis, ut vivatis; quare datur hæc civitas in solitudinem? 18 Et si prophetæ sunt, et est verbum Domini in eis: occurrant Domino exercituum, ut non veniant vasa, quæ derelicta fuerant in domo Domini, et in domo regis Juda, et in Jerusalem, in Babylonem. 19 Quia hæc dicit Dominus exercituum ad columnas, et ad mare, et ad bases, et ad reliqua vasorum, quæ remanserunt in civitate hac: 20 Quæ non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis, cum transferret Jechoniam filium Joakim regem Juda de Jerusalem in Babylonem, et omnes optimates Juda et Jerusalem.

ירמיה כז כח

21 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עַל-הַכֵּלִים הַקְּדוֹתִים בֵּית יְהוָה
וּבֵית מַלְאֲכֵי יְהוָה וִירוּשָׁלַם: 22 בְּבֹלָה
יִבְרָא וְשָׁמָּה יִהְיֶה עַד יוֹם פְּקוּדֵי אֲחֵם
נֶאֱמַר יְהוָה וְהַעֲלִיתִם וְהַשְׁבִּיתִם אֶל-הַמִּקְדָּשׁ
הַזֶּה:

פרשה כח:

וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחַמִּישׁ בְּרֵאשִׁית מַלְכָּה
צְדַקְיָה מַלְאֲכֵי יְהוָה בַּשָּׁנָה הַרְבַּעִית
בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה בֶרֶעֱזַר
הַכֹּהֵן אֲשֶׁר מְבַעֵד בְּבֵית יְהוָה לַעֲיֹג
הַכְּתָנִים וְכָל-הָעָם לֵאמֹר: 1 בְּיָד-אֲמֹר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שְׂכָרְתִּי
אֶת-עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: 2 בְּעֹדוֹ שְׁנָתִים יָמִים
אֲנִי מְשִׁיב אֶל-הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה אֶת-כָּל-כְּלֵי
בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר לָחֹץ בְּבִיבְרָא אֲשֶׁר מַלְאֲכֵי בָבֶל
מִדְּהַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה וַיְבִיאֵם בָּבֶל: 3 וְאַתִּי-חֲנַנְיָה
בְּיָדֵינוּ מַלְאֲכֵי יְהוָה וְאַתִּי-כָל-כְּלֵי
יְהוָה חֲבָתִים בְּכָל-כְּלֵי אֲנִי מְשִׁיב אֶל-הַמִּקְדָּשׁ
הַזֶּה נֶאֱמַר יְהוָה כִּי אֲשַׁפֵּר אֶת-עַל מֶלֶךְ
בָּבֶל: 4 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה חֲבָתִי אֶל-חֲנַנְיָה
חֲבָתִי לַעֲיֹג חֲבָתִים וְלַעֲיֹג כָּל-הָעָם
הַמְּבָרִים בְּבֵית יְהוָה: 5 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה
חֲבָתִי אֲמֹן בֶּן גִּעְשָׁן יְהוָה, הֵם יְהוָה
אֶת-דְּבָרָיו אֲשֶׁר נִאֲמָר לְהַשְׁבִּיב כָּלִי
בֵּית-יְהוָה וְכָל-הַפְּזוּלָה מִבָּבֶל אֶל-הַמִּקְדָּשׁ
הַזֶּה: 6 אֲנִי שְׁמַעְנָא דְּדָבָר הַזֶּה אֲשֶׁר
אֲנִי דָבָר בְּאַנְיָה וּבְחַנְיָה כָּל-הָעָם:
7 הַקְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי וּלְבִנְיָה
מִדְּהַמִּקְדָּשׁ וַיְבִיאֵם אֶל-אֲרָצוֹת רַבּוֹת
וְעַל-מַמְלָכוֹת גְּדֹלוֹת לְמַלְחָמָה וּלְרָעָה
וּלְדָבָר: 8 חֲבָתִי אֲשֶׁר יִבְרָא לְשָׁלוֹם בָּבֶל
דָּבָר חֲבָתִי יִדְּעַל חֲבָתִי אֲשֶׁר-שָׁלַח
יְהוָה בְּאַמָּת: 9 וַיָּקֹחַ חֲנַנְיָה חֲבָתִי
אֶת-הַפְּזוּלָה מֵעַל צִנְאָר יִרְמְיָה חֲבָתִי
וַיִּשְׁבְּרֶהוּ: 10 וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לַעֲיֹג
כָּל-הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בָּבֶל
אֲשַׁפֵּר אֶת-עַל וְנִבְרָא אֲשֶׁר מַלְאֲכֵי בָבֶל בְּעֹד
שְׁנָתִים יָמִים מֵעַל צִנְאָר כָּל-הַגּוֹיִם וְגִלְהָ
יִרְמְיָה חֲבָתִי לְדָבָר: 11 וַיְהִי דְּבַר-יְהוָה
אֶל-יִרְמְיָה אֲחֵרִי שֶׁבֹר חֲנַנְיָה חֲבָתִי אֶת-
הַפְּזוּלָה מֵעַל צִנְאָר יִרְמְיָה חֲבָתִי לֵאמֹר:

IEREMIAS, κζ', κη'.

21 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὰ σκεύη τὰ καταλειφθέντα ἐν οἴκῳ
Κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐν
Ἱερουσαλὴμ· 22 Εἰς Βαβυλῶνα ἐσελεύσεται,
[καὶ ἐκεῖ ἔσται ἕως ἡμέρας ἧς ἐπισκέψομαι αὐτά,]
λέγει Κύριος [καὶ ἀναβιβῶ αὐτὰ καὶ ἐπιστρέψω
αὐτὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον].

ΚΕΦ. κη'.

1 ΚΑΙ ἰγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία
βασιλέως Ἰούδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέ μοι
Ἀνανίας υἱὸς Ἀζῶρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γα-
βαὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων
καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων 2 Οὕτως εἶπε Κύριος
[τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων] Συνέτριψα
τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. 3 Ἐγὼ δὲ
ἐτη ἡμερῶν καὶ ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον
τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, [ἃσα ἔλαβεν Να-
βουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐκ τοῦ τόπου
τούτου καὶ ἐσήγαγεν αὐτὰ εἰς Βαβυλῶνα.] 4 Καὶ
Ἰεχονίαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰούδα [τοὺς ἐσελθόν-
τας εἰς Βαβυλῶνα, ἐγὼ ἐπιστρέψω ἐπὶ τὸν τόπον
τοῦτον, φησὶ Κύριος], ὅτι συνέτριψα τὸν ζυγὸν
βασιλέως Βαβυλῶνος. 5 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας
πρὸς Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ
καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἱστηκότων ἐν
οἴκῳ Κυρίου, 6 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας Ἀληθῶς οὕτω
ποιήσει Κύριος, στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ
προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου
καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν
τόπον τοῦτον. 7 Πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον
Κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα υμῶν καὶ εἰς
τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ 8 Οἱ προφῆται οἱ
γεγονότες πρότεροι μοῦ καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ
τοῦ αἵματος, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς
καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον· [καὶ εἰς
κακὰ καὶ εἰς θάνατον·] 9 Ὁ προφήτης ὁ προφη-
τεύσας εἰς εἰρήνην, ἰλθόντος τοῦ λόγου γνώσκονται
τὸν προφήτην ὃν ἀπίστευεν αὐτοῖς Κύριος ἐν
πίστει. 10 Καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παν-
τὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοῦδς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἱερε-
μίου καὶ συνέτριψεν αὐτούς. 11 Καὶ εἶπεν Ἀνανίας
κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων Οὕτως εἶπε
Κύριος Οὕτως συνέτριψα τὸν ζυγὸν βασιλέως Βα-
βυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἰθνῶν. Καὶ
ᾤχετο Ἱερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. 12 Καὶ ἰγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν μετὰ τὸ συνέτριψαι Ἀνα-
νίαν τοὺς κλοῦδς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων

JEREMIA, XXVII. XXVIII.

21 Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus
Israel ad vasa quæ derelicta sunt in domo
Domini, et in domo regis Juda et Jerusalem:
22 In Babylonem transferentur, et ibi erunt
usque ad diem visitationis suæ, dicit Dominus,
et afferri faciam ea, et restitui in loco isto.

CAPUT XXVIII.

1 Et factum est in anno illo, in principio
regni Sedeciae regis Juda, in anno quarto, in
mense quinto, dixit ad me Hananias filius
Azur propheta de Gabaaon, in domo Domini
coram sacerdotibus et omni populo, dicens:
2 Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel:
Contrivi jugum regis Babylonis. 3 Adhuc
duo anni dierum, et ego referri faciam ad
locum istum omnia vasa domus Domini, quæ
tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco
isto, et transtulit ea in Babylonem. 4 Et
Jechoniam filium Joakim regem Juda, et
omnem transmigrationem Juda, qui ingressi
sunt in Babylonem, ego convertam ad locum
istum, ait Dominus: conteram enim jugum
regis Babylonis. 5 Et dixit Jeremias pro-
pheta ad Hananiam prophetam, in oculis
sacerdotum, et in oculis omnis populi, qui
stabat in domo Domini; 6 Et ait Jeremias
propheta: Amen, sic faciat Dominus: suscitet
Dominus verba tua, quæ prophetasti: ut
referantur vasa in domum Domini, et omnis
transmigratio de Babylone ad locum istum.
7 Verumtamen audi verbum hoc, quod ego
loquor in auribus tuis, et in auribus universi
populi: 8 Prophetæ, qui fuerunt ante me et
ante te ab initio, et prophetaverunt super
terras multas, et super regna magna, de
prælio, et de afflictione, et de fame. 9 Pro-
pheta, qui vaticinatus est pacem: cum venerit
verbum ejus, scietur propheta, quem misit
Dominus in veritate. 10 Et tulit Hananias
propheta catenam de collo Jeremiæ prophetæ,
et confregit eam. 11 Et ait Hananias in
conspectu omnis populi, dicens: Hæc dicit
Dominus: Sic confringam jugum Nabuchodo-
nosor regis Babylonis post duos annos dierum
de collo omnium gentium. 12 Et abiit
Jeremias propheta in viam suam. Et
factum est verbum Domini ad Jeremiam,
postquam confregit Hananias propheta
catenam de collo Jeremiæ prophetæ, dicens:

ירמיה כח כט

13 הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חֲנֻנְיָהּ לֵאמֹר בָּרוּךְ
 אֲמֵר יְיָהוָה מִטּוֹת עַץ שִׁגְרֹת וְעִשְׂתִּי
 מִחֲסִיתָיו מִטּוֹת בְּרוֹץ : 14 כִּי קִדְּאֻמִּי
 יְיָהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּרוֹץ
 נָתַתִּי עַל־צִנּוֹר וְכָל־הַצִּנּוֹת הָאֵלֶּה לְעֹבֵד
 אֶת־נִבְכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבָדָיו וְגַם
 אֶת־חֵיט הַשִּׁגְרָה נָתַתִּי לוֹ : 15 וְלֵאמֹר
 יִרְמְיָה הַקֵּבִיא אֶל־חֲנֻנְיָהּ הַקֵּבִיא שְׁמַע־נָא
 חֲנֻנְיָה לֹא־שָׁלַחְתָּ יְיָהוָה וְאִתָּה הַבְּטָחָתָּ
 אֶת־הָעָם הַזֶּה עַל־שֹׁמֵר : 16 לָכֵן בָּרוּךְ אֲמֵר
 יְיָהוָה הַגָּבִל מִשְׁלַחְתָּ מַעַל פָּנָי הַאֲדָמָה
 הַשָּׂקָה אִתָּה מֵת קִירָרָה וּבִרְתָּ אֶל־יְיָהוָה :
 17 וְגַם חֲנֻנְיָה הַקֵּבִיא בִּשְׁנֵה מַחֲיָא
 בַּחוּדֵשׁ הַשְּׁבִיעִי :

פרשה כט :

וְאֵלֶּה דְּבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה
הַנָּבִיא מִירוּשָׁלַם אֶל־יֶזְכֶּרְיָה וְהַגִּי
וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים וְאֶל־כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר הָיָה בְּיָדָם בְּכֹדֶנְאֶצֶר מִירוּשָׁלַם בְּכֶלֶה:
אֲחֵרֵי צֵאת יְדִנְיָה חֲמִלָה וְהַנְּבִירָה
וְהַסְרִיסִים שְׁלֵי יְהוֹדָה וִירוּשָׁלַם וְהַחֲרָשׁ
וְהַסֹּכֶר מִירוּשָׁלַם: ³ בֵּרַךְ אֱלֹהֵי עַמּוּךְ דְּרַשְׁוֹן
וְגִמְרָה בְּדַחֲלֹנָה אֲשֶׁר שָׁלַח צְדָקָה
מִלֹּד־יְהוֹדָה אֶל־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ
בָּבֶלָה לֵאמֹר: ⁴ כֹּחַ אֲמֹר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־הִגְלִיתִי
מִירוּשָׁלַם בָּבֶלָה: ⁵ בְּנֵי בָתִּים וְשָׂבוּ וְנִטְעוּ
גִּפְתֹּר וְאֶבְרָהָם אֲתִּירָן: ⁶ חֲזוּ לְנָשִׁים
וְחֹלִידֵי בָנִים וּבָנוֹת וְחֹזֵי לְבָבָם לְנָשִׁים
וְאֲתִּירָתֵיכֶם תִּנֵּי לְאִנָּשִׁים וְחִלְדָּה בָנִים
וּבָנוֹת וְיַבְרָשָׁם וְאֶל־תִּמְקֶמוּ: ⁷ וְדַרְשׁוּ
אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר חִגְלִיתִי אֶתְכֶם
שָׁקִיד וְהַחֲפִלְלוּ בַעֲדָה אֶל־יְהוָה כִּי
בְשָׁלוֹמָה יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם: ⁸ כִּי
כֹחַ אֲמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־יִשְׂרָאֵל לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר בְּקֶרְבְּכֶם
וְקוֹסְמֵיכֶם וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲלֻמֹּתֵיכֶם
אֲשֶׁר אֶתֶם מַחֲלָמִים: ⁹ כִּי בְשֹׁמֵר
הֵם נִפְתָּים לָכֶם בְּשֹׁמֵר לֹא שְׁלַחְתִּים
נֹאס־יְהוָה: ¹⁰ בִּרְכֹחַ אֲמֹר יְהוָה
כִּי לֹא מָלֵאת לְבָבְךָ שְׂבָעִים שָׁנָה
אִמְקֹד אֶתְכֶם וְהִקְמֹתִי עֲלֵיכֶם אֶת־דְּבָרֵי
הַסֵּב לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה:

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, κη', κθ'.

13 Βάδιζε καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν λέγων Οὕτως
εἶπε Κύριος Κλειοὺς ξυλίους συνέτριψας, καὶ
ποίησά αὐτῶν κλειοὺς σιδηροῦς, 14 Ὅτι
οὕτως εἶπε Κύριος Ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν
τράχηλον πάντων τῶν ἰθυνῶν ἐργάζεσθαι τῷ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος [καὶ δουλεύουσιν αὐτῷ, καί γε
τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ διδῶκα αὐτῷ]. 15 Καὶ εἶπεν
Ἱερεμίας τῷ Ἀνανίᾳ Οὐκ ἀπέσταλκέ σε Κύριος,
καὶ πεποιθίμαι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ’
ἀδίκῃ. 16 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξαποστείλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,
τούτῃ τῷ ἵναυτῷ ἀποθανῇ [ὅτι ἐκκλινὸν ἐλάλησας
πρὸς Κύριον]. 17 Καὶ ἀπέθανεν [Ἀνανίας ὁ
ψευδοπροφήτης ἐν τῷ ἵναυτῷ ἐκείνῳ] ἐν τῷ μηνὶ
τῷ ἐβδόμῳ.

ΚΕΦ. 60.

1 ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπίστευεν Ἱερემίας ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν [οὗς ἀπέκισεν Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα], 2 Ὑστερον ἐξεληθόντος Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλείας καὶ τῶν ἐννοχῶν καὶ παντός ἰλευθερίου καὶ δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλὴμ, 3 Ἐν χειρὶ Ἐλεασάν νιοῦ Σαφάν καὶ Γαμαρίου νιοῦ Χελκίου, ὃν ἀπίστευε Σευεκίας βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλείᾳ Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, λέγων 4 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπέκισα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ 5 Οἰκοδομήσατε οἶκους καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε παραδείσους καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν, 6 Καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι, καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ σμικρυνθῆτε, 7 Καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς εἰς ἣν ἀπέκισα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ προσέξιθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς εἰρήνη ὑμῖν. 8 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Μὴ ἀναπειθέωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέωσαν ὑμᾶς οἱ μάντις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε, 9 Ὅτι ἀδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ οὐκ ἀπίστευα αὐτούς. 10 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλὼν ἐβδόμηκοντα ἔτη, ἐπισέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον,

JEREMIA, XXVIII. XXIX.

13 Vade, et dices Hananiae: Hæc dicit Dominus: Catenas ligneas contrivisti: et facies pro eis catenas ferreas. 14 Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Jugum ferreum posui super collum cunctarum gentium istarum, ut serviant Nabuchodonosor regi Babylonis, et servient ei: insuper et bestias terræ dedi ei. 15 Et dixit Jeremias propheta ad Hananiam prophetam: Audi Hanania: non misit te Dominus, et tu confidere fecisti populum istum in mendacio. 16 Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego mittam te a facie terræ: hoc anno morieris: adversum enim Dominum locutus es. 17 Et mortuus est Hananias propheta in anno illo, mense septimo.

CAPUT XXIX.

1 Et hæc sunt verba libri, quem misit Jeremias propheta de Jerusalem ad reliquias seniorum transmigrationis, et ad sacerdotes, et ad prophetas, et ad omnem populum, quem traduxerat Nabuchodonosor de Jerusalem in Babylonem: 2 Postquam egressus est Jechonias rex, et domina, et eunuchi, et principes Juda et Jerusalem, et faber et inclusor de Jerusalem: 3 In manu Elasa filii Saphan, et Gamariæ filii Helciæ, quos misit Sedecias rex Juda ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Babylonem, dicens: 4 Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel omni transmigrationi, quam transtuli de Jerusalem in Babylonem: 5 Ælificate domos, et habitate: et plantate hortos, et comedite fructum eorum. 6 Accipite uxores, et generate filios et filias: et date filiis vestris uxores, et filias vestras date viris, et pariant filios et filias: et multiplicamini ibi, et nolite esse pauci numero. 7 Et quærite pacem civitatis, ad quam transmigrare vos feci: et orate pro ea ad Dominum: quia in pace illius erit pax vobis. 8 Hæc enim dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Non vos seducant prophetæ vestri, qui sunt in medio vestrum, et divini vestri: et ne attendatis ad somnia vestra, quæ vos somnatis: 9 Quia falso ipsi prophetant vobis in nomine meo: et non misi eos, dicit Dominus. 10 Quia hæc dicit Dominus: Cum coeperint impleri in Babylone septuaginta anni, visitabo vos: et suscitabo super vos verbum meum bonum, ut reducam vos ad locum istum.

11 כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת־הַמִּשְׁכָּבוֹת אֲשֶׁר
אֲנִי חָשָׁב עֲלֵיכֶם נֹאד־יְהוָה מִחֲשָׁבוֹת
שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לָתֵת לָכֶם אֶחְבֵּית
וְתִהְיֶה׃ 12 וְיִקְרָאֲכֶם אֹתִי וְתִלְכָּם
וְתִהְיֶה לָכֶם אֱלֹהִי וְשִׁמְעֵתִי אֲלֵיכֶם׃
13 וּבְקִשְׁתֶּם אֹתִי וְיִמְצְאֶתְכֶם כִּי תִדְרֹשְׁנִי
בְּכָל־לִבְבְּכֶם׃ 14 וְנִמְצְאֹתִי לָכֶם נֹאד־יְהוָה
וְשִׁבְתִּי אֶת־שְׂבִי־הֶכָּה וְהַצָּדִיק אֶתְּכֶם
מִכָּל־הַגּוֹיִם וּמִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִצְחִיתִי
אֶתְכֶם שָׁם נֹאד־יְהוָה וְהַשְׁבֵּתִי אֶתְכֶם
אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־הִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם׃
15 כִּי אֶמְדַּתֶּם הַיּוֹם לֵאמֹר וְיָהוָה נִבְיָאִים
בְּבָלָח׃ 16 כִּי־כֹחַ אֶמְדַּר יְהוָה
אֶל־הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל־כִּסֵּא דָוִד וְאֶל־כָּל־
הָעָם הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר הַגָּזָל אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר
לֹא־יָצְאוּ אִתְּכֶם בְּגִלָּה׃ 17 כֹּחַ אֶמְדַּר
יְהוָה צְבָאוֹת הַקֵּל מִשְׁלַח יָד אֶת־הַחֶרֶב
אֶת־הַרְעָב וְאֶת־הַדָּבָר וְהַתִּי אִתְּכֶם
כַּמֶּלֶךְ הַשְׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא־תִקְרָא
מֶלֶךְ׃ 18 וְהִדְפַּתִּי אֶחְבֵּיכֶם בַּחֶרֶב בְּרָעָב
וּבְדָבָר וּבְנִתְּתִים לַיָּדָה לְכָל־מַמְלָכוֹת
הָאֶרֶץ לְאֵלֶּה וּלְשָׂמָה וּלְשִׁרְמָה וּלְחֶרֶב
בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִצְחִיתִים שָׁם׃ 19 תַּחַת
אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמַעְתִּי אֶל־דְּבַר נֹאד־יְהוָה אֲשֶׁר
שָׁלַחְתִּי אֵלַיְכֶם אֶת־עֲבָדֵי הַבְּבִיאִים חֲשָׁבָם
וְשָׁלַח וְלֹא שָׁמַעְתֶּם נֹאד־יְהוָה׃ 20 וְאַתֶּם
שָׁמַעְתֶּם דְּבַר־יְהוָה כָּל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־שָׁלַחְתִּי
מִירֹשָׁלַם בְּבָלָח׃ 21 כִּי־אֶמְדַּר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲחָאָב בְּרֹקֶהֶלֶת
וְאֶל־צִדְקִיָּהוּ בְּרַמְעֵשָׁאֵל הַכִּזְבִּיאִים לָכֶם
בְּשָׂמִי אֲשֶׁר הִנֵּנִי׃ 22 נָתַן אֹתָם בְּיָד
נְבִיכְדַרְאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחָצָם לַעֲבֹדָם׃
23 וְגִלְחָם מֶחֶם קֹלֶלֶת לְכָל־גִּלּוֹת וְהִצְחִית
אֲשֶׁר בְּבָבֶל לְאֶמֶר וְשִׁמְעָה וְיָהוָה בְּצִדְקִיָּהוּ
וּבְאֶחָאָב אֲשֶׁר־קָלַם מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאָשׁ׃ 24
אֲשֶׁר עָשָׂה בְּכָל־בִּישְׁרָאֵל וּבְנֶאֱפֹל אֶת־נִשְׁאֵי
הַעֲיִתִים וְיַדְבִּירָם דָּבָר בְּשִׁמְלִי אֲשֶׁר
לֹא צִוִּיתִים וְאֲנִי הִוָּדַעַתִּי וְעַד נֹאד־יְהוָה׃
24 וְאֶל־שְׁמַעְיָהוּ הַחֶזְקִלְמִי תֹאמַר לֵאמֹר׃
25 כִּי־אֶמְדַּר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
עָנִן אֲשֶׁר אֶתֵּן שְׁלֹחַת בְּשִׁמְכֶחַ קִסְרִים
אֶל־כָּל־חֶזֶק אֲשֶׁר בִּירֹשָׁלַם וְאֶל־צִדְקִיָּהוּ
בְּרַמְעֵשָׁאֵל הַכִּזְבִּיאִים וְאֶל־כָּל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר׃

11 Καὶ λογιῶμαι ἰφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης καὶ οὐ
κακὰ τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα. 12 [Καὶ ἐπικαλέ-
σασθε με, καὶ πορεύσεσθε] καὶ προσεύξασθε πρὸς
μέ, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν. 13 Καὶ ἐζητήσατέ
μέ, καὶ εὕρηστέ με· ὅτι ζητήσατέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
ὑμῶν, 14 Καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν [φησὶ Κύριος,
καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν, καὶ ἀθροίσω
ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἰθῶν καὶ ἐκ πάντων τῶν
τόπων οὗ δέσπειρα ὑμᾶς ἐκεῖ, φησὶ Κύριος· καὶ
ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον ὅθεν ἀπέκισα ὑμᾶς
ἐκεῖ]. 15 Ὅτι εἶπατε Κατίστησεν ἡμῖν Κύριος
προφήτας ἐν Βαβυλῶνι, [16 Ὅτι τάδε λῆγει Κύριος
πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ ἐπὶ
πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, ἀδελφοὺς ὑμῶν, μὴ ἐξαλθύντας με] ὑμῶν
ἐν τῇ ἀποικίᾳ. 17 Τάδε λῆγει Κύριος τῶν δυνάμεων
'Ιδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὴν μάχαιραν,
τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ δώσω αὐτοῖς ὥσπερ
τὰ σῦκα τὰ σουαρεῖμ ἃ οὐ βρωθῶσιν ὑπὸ πονηρίας.
18 Καὶ δώξω ὅπως αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς σάλλον πάσαις
βασίλειαις τῆς γῆς, εἰς ὄρκον καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ
εἰς συρισμὸν καὶ εἰς ὄνειδος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν
οὗ δέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ. 19 Ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ
ἤκουσαν τῶν λόγων μου, φησὶ Κύριος, ὅτι ἀπί-
στευλα πρὸς αὐτοὺς τοὺς δούλους μου προφήτας
ὁρμίζων καὶ ἀποστέλλων, καὶ οὐκ ἤκούσατε, φησὶ
Κύριος. 20 Καὶ ὑμεῖς ἀκούσατε λόγον Κυρίου,
πᾶσα ἀποικία ἣν ἐξαπέστειλα ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς
Βαβυλῶνα.] 21 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἀχιάβ
καὶ ἐπὶ Σιδεκίαν 'Ιδοὺ ἐγὼ διδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας
βασίλειως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ'
ὀφθαλμοὺς ὑμῶν. 22 Καὶ λήψονται ἀπ' αὐτῶν
κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ 'Ιουδα ἐν Βαβυλῶνι
λέγοντες Ποιῆσαι σε Κύριος ὡς Σιδεκίαν ἵποιησε
καὶ ὡς Ἀχιάβ, οὗς ἀπειρηγάνισεν βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος ἐν πυρί, 23 Αἱ' ἦν ἵποιησαν ἀνομίαν ἐν
'Ισραὴλ, καὶ ἰμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν
αὐτῶν, καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου
ὃν οὐ συνίταξα αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ
Κύριος. 24 Καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην
ἱερεῖς 25 Οὐκ ἀπίστευλά σε τῷ ὀνόματί μου.
Καὶ πρὸς Σοφορίαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερεῖα εἶπὶ

11 Ego enim scio cogitationes, quas ego
cogito super vos, ait Dominus, cogitationes
pacis, et non afflictionis, ut dem vobis finem
et patientiam. 12 Et invocabitis me, et
ibitis: et orabitur me, et ego exaudiam vos.
13 Quæretis me, et invenietis: cum quæsi-
eritis me in toto corde vestro. 14 Et in-
veniar a vobis, ait Dominus: et reducam
captivitatem vestram, et congregabo vos
de universis gentibus, et de cunctis locis,
ad quæ expuli vos, dicit Dominus: et re-
verti vos faciam de loco, ad quem transmi-
grare vos feci. 15 Quia dixistis: Suscitavit
nobis Dominus prophetas in Babylone.
16 Quia hæc dicit Dominus ad regem, qui
sedet super solium David, et ad omnem
populum habitatorem urbis hujus, ad fratres
vestros, qui non sunt egressi vobiscum in
transmigrationem. 17 Hæc dicit Dominus
exercituum: Ecce mittam in eos gladium, et
famem, et pestem: et ponam eos quasi ficus
malas, quæ comedi non possunt, eo quod
pessimæ sint. 18 Et persequar eos in gladio,
et in fame, et in pestilentia: et dabo eos in
vexationem universis regnis terræ: in male-
dictionem, et in stuporem, et in sibilum, et in
opprobrium cunctis gentibus, ad quas ego
ejeci eos: 19 Eo quod non audierint verba
mea, dicit Dominus: quæ misi ad eos per
servos meos prophetas, de nocte consurgens,
et mittens: et non audistis, dicit Dominus.
20 Vos ergo audite verbum Domini, omnis
transmigratio, quam emisi de Jerusalem in
Babylonem. 21 Hæc dicit Dominus exerci-
tuum, Deus Israel, ad Achab filium Coliæ, et
ad Sedeciam filium Maasiæ, qui prophetant
vobis in nomine meo mendaciter: Ecce ego
tradam eos in manus Nabuchodonosor regis
Babylonis: et percutiet eos in oculis vestris.
22 Et assumetur ex eis maledictio omni
transmigrationi Juda, quæ est in Babylone,
dicentium: Ponat et Dominus sicut Sedeciam,
et sicut Achab, quos frinxit rex Babylonis in
igne: 23 Pro eo quod fecerint stultitiam in
Israel, et mœchati sunt in uxores amicorum
suorum, et locuti sunt verbum in nomine
meo mendaciter, quod non mandavi eis:
ego sum iudex et testis, dicit Dominus.
24 Et ad Semeiam Nehelamiten dices:
25 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus
Israel: Pro eo quod misisti in nomine tuo
libros ad omnem populum qui est in Jeru-
salem, et ad Sophoniam filium Maasiæ sacer-
dotem, et ad universos sacerdotes, dicens:

ירמיה כט ל

26 יהוה נתת לנו פתח ויהיה הפתח
להיות פתחים בית יהוה לכל-איש
משגשג ומתנבא ונתתה אותו אל-המחפצת
ואל-הצניק: 27 ואמרה לקח לא נערך
בירמיה הענתתי המתנבא לכם: 28 כי
על-כן שלח אלינו בכל האמר ונרצה
תיהא בני בתים ושב ונשעו נפות ואכלו
את-פריהם: 29 ויהיה צפניה הפתח
את-הספר הגדול באתי ירמיה הנביא:
30 ויהי דבר-יהוה אלי-ירמיה
לאמר: 31 שלח על-כל-העולה לאמר פה
אמר יהוה אל-שמעיה הנחלמי עו אשר
נבא לכם שמעיה ואלי לא שלחתי
ונבטח אתכם על-שקר: 32 לכן פחד-אמר
יהוה הנני פחד על-שמעיה הנחלמי
ועל-צדעו לא-יהיה לו איש וישב ביהודה
העם הזה ולא-יראה בשוב אשר-אני
עשוי-לעמי נא-יהיה פירסוהו ופיר
על-יהוה:

פרשה ל:

1 הדבר אשר הגה אלי-ירמיה מאת
יהוה לאמר: 2 פחד-אמר יהוה אלתי
ישאל לאמר קח-לך את כל-הדברים
אשר-דברתי אליך אל-ספר: 3 כי הגה
ימים באים נא-יהוה ושבתי את-שבת
עמי ישראל ויהיה אמר יהוה ונשבתים
אלי-הארץ אשר-נתתי לאבותם וירשום:
4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אלי-ישראל ואלי-יהודה: 5 כי-כח אמר
יהוה קול חרה שמענו פחד ואין שלום:
6 שאלנו ארם אבילד זכר מדוע ראיתי
כל-דבר רעו על-חלצי פני-לך ונהפך
כל-פנים לחרון: 7 הוי כי גדול היום
הזה מאין קמתי ועת-צרה היא לעמך
ומפנה ראש: 8 יהיה ביום הזה נאם
יהוה צבאות אשר עלו מעל צמחך
ומסודותיך אמתך ולא-תעבדו עוד זרים:
9 ועבדו את יהוה אלהיכם ואת מלכם
אשר אתם לזם: 10 ואמרה אל-היך עבדי
יעלה נא-יהוה ואל-מסת ישראל כי הנני
מושיע מרחוק ואת-זרעו מצר שבו
ושב יעלה ושקט ושגשג ואין סכרד:

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, κθ', λ'.

26 Κύριος ἰδὼκί σε ἱερία ἀντὶ Ἰωδαὶ τοῦ ἱερέως,
γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῇ οἰκῇ Κυρίου παντὶ
ἀνθρώπῳ προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινο-
μένῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀποκλείσμα καὶ εἰς
τὸν καταράκη. 27 Καὶ νῦν διὰ τί συνεισοδοῦ-
σαι Ἰερμίαν τὸν ἐξ Ἀναθώ τὸν προφητεύσαντα
ὑμῖν; 28 Οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν; ὅτι διὰ τοῦ
μηνὸς τούτου ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα
λίγων Μακράν ἵσθιν, οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ
κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε
τὸν καρπὸν αὐτῶν. 29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ
βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ἰερμίου. 30 Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερμίαν λίγων 31 Ἀπύ-
στειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λίγων Οὕτως εἶπε
Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην Ἐπειδὴ ἱπο-
φήτευσεν ὑμῖν Σαμαίης καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα
αὐτόν, καὶ πεποιθῆναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδικοῖς,
32 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκί-
ψομαι ἐπὶ Σαμαίαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἔσται αὐτῶν ἀνθρώπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ
ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, οὐκ ὄψονται [λίγει
Κύριος, ὅτι ἐκελυσεν ἰλάσθαι κατὰ τοῦ Κυρίου].

ΚΕΦ. λ'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γινόμενος πρὸς Ἰερμίαν παρὰ
Κυρίου, εἰπὼν 2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ λίγων Γράψον πάντας τοὺς λόγους οὗς
ἐχημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ βιβλίου. 3 Ὅτι ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστρέψω
τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, εἶπε
Κύριος, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν
ἰδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κურύουσιν αὐτῆς.
4 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὗς ἰλάσθαι Κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδα. 5 Οὕτως εἶπε Κύριος Φωνὴν φόβου
ἀκούσεις· φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη. 6 Ἐρωτή-
σαι καὶ ἴδεις εἰ ἔτεκεν ἄρσιν; καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ
καθίσουσιν ὄσφον καὶ σωτηρίαν; διότι ἰώρακα
πάντα ἀνθρώπων καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
ὄσφους αὐτοῦ, ἱστράφησαν πρόσωπα εἰς ἑτερον.
7 Ὅτι ἐγένεθαι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ
ἔστι τοιαύτη, καὶ χρόνος στενός ἔστι τῷ Ἰακώβ,
8 Καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ
τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τὰς δεσμούς αὐτῶν
διαρρήξω, καὶ οὐκ ἔργωνται αὐτοὶ ἐπὶ ἀλλοτρίοις,
9 Καὶ ἔργωνται τῷ Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ
τὸν Δαυὶδ βασιλείᾳ αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς.
[10 Σὺ δὲ μὴ φοβοῦ, παῖς μου Ἰακώβ, φησὶ
Κύριος, μηδὲ δειλιάσῃς, Ἰσραὴλ· ὅτι ἰδοὺ σώζω
σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἀπὸ τῆς αἰ-
χμαλωσίας αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψῃ Ἰακώβ καὶ
ἡσυχάσῃ καὶ εὐπαθήσῃ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν.

JEREMIA, XXIX. XXX.

26 Dominus dedit te sacerdotem pro Joiade
sacerdote, ut sis dux in domo Domini super
omnem virum arreptitium et prophetantem,
ut mittas eum in nervum et in carcerem.
27 Et nunc quare non increpasti Jeremiam
Anathothiten, qui prophetat vobis? 28 Quia
super hoc misit in Babylonem ad nos, dicens:
Longum est: ædificate domos, et habitate: et
plantate hortos, et comedite fructus eorum.
29 Legit ergo Sophonias sacerdos librum
istum in auribus Jeremiæ prophetæ. 30 Et
factum est verbum Domini ad Jeremiam,
dicens: 31 Mitte ad omnem transmigra-
tionem, dicens: Hæc dicit Dominus ad
Semeiam Nehelamiten: Pro eo quod pro-
phetavit vobis Semeias, et ego non misi eum:
et fecit vos confidere in mendacio: 32 Id-
circo hæc dicit Dominus: Ecce ego visitabo
super Semeiam Nehelamiten, et super semen
ejus: non erit ei vir sedens in medio populi
hujus, et non videbit bonum, quod ego faciam
populo meo, ait Dominus: quia prævarica-
tionem locutus est adversus Dominum.

CAPUT XXX.

1 Hoc verbum, quod factum est ad Jere-
miam a Domino, dicens: 2 Hæc dicit Do-
minus Deus Israel, dicens: Scribe tibi omnia
verba, quæ locutus sum ad te, in libro. 3 Ecce
enim dies veniunt, dicit Dominus: et con-
vertam conversionem populi mei Israel et
Juda, ait Dominus: et convertam eos ad
terram, quam dedi patribus eorum: et pos-
sidebunt eam. 4 Et hæc verba, quæ locutus
est Dominus ad Israel et ad Judam: 5 Quo-
niam hæc dicit Dominus: Vocem terroris
audivimus: formido, et non est pax. 6 In-
terrogate, et videte si generat masculus:
quare ergo vidi omnis viri manum super
lumbum suum, quasi parturientis, et conversæ
sunt universæ facies in auruginem? 7 Væ,
quia magna dies illa, nec est similis ejus:
tempusque tribulationis est Jacob, et ex ipso
salvabitur. 8 Et erit in die illa, ait Dominus
exercituum: conteram jugum ejus de collo
tuo: et vincula ejus dirumpam, et non
dominabuntur ei amplius alieni: 9 Sed
servient Domino Deo suo, et David regi suo,
quem suscitabo eis. 10 Tu ergo ne timeas
serve meus Jacob, ait Dominus, neque paveas
Israel: quia ecce ego salvabo te de terra lon-
giqua, et semen tuum de terra captivitatis
eorum: et revertetur Jacob, et quiescet, et
cunctis affluet bonis, et non erit quem formidet:

ירמיה ל לא

11 כִּי־אִתְּךָ אֲנִי נֹאמְרֵיהֶנּוּ לְהוֹשִׁיעָה כִּי
אֶעֱשֶׂה כָּל־כְּלֵה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר וְהַפְּצִיתִיהָ
שָׁם אֶתְּ אֶתְּךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה כָּל־הָוֶה וְהַפְּצִיתִיהָ
לְפָנֶיךָ וְגִבְרָה לֹא אֶגְבֶּה : 12 כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁכֵנְךָ נִחְלָה
מִכְּתָב : 13 אִירְדּוּ דִּינְךָ לְמִזְבֵּחַ רָשָׁאִיר
תִּפְעֶלְהָ אֲנִי לָךְ : 14 כָּל־מִאֲכַבְךָ שְׂכָחְתָּ
אִתְּךָ לֹא יִדְרָשׁוּ כִּי מִכָּת אֲנִי הַפְּצִיתִיהָ
מוֹסֵר אֲכַזְרִי עַל רַב עֲוֹנֶךָ עֲצָמִי חֲטֵאֵהֶנּוּ :
15 מִדִּתְּנֶיךָ עַל־שְׂכָרְךָ אֲנִי שְׂכָרְךָ
עַל רַב עֲוֹנֶךָ עֲצָמִי חֲטֵאֵהֶנּוּ עֲשִׂיתִי
אֲלֵה לָךְ : 16 לָכֵן כָּל־אֲכָלֶיךָ יִאֲכָלוּ
וְכָל־צִדְקָתְךָ בְּשֶׁבִי יִגְלֶבּוּ וְהָיָה שְׂאֵטְךָ
לְמַשְׁפָּח וְכָל־בְּנוֹתֶיךָ אֲמֹן לָכֵן : 17 כִּי
אֶעֱלֶה אֶרְכָּה לָךְ וּמִשְׁכַּנְתְּךָ אֶרְפָּא
נֹאמְרֵיהֶנּוּ כִּי בְּדָחֶךָ תִּרְאוּ לָךְ צִיּוֹן תִּיָּא
הָרֶשׁ אֲנִי לָךְ : 18 כֹּה אָמַר יְהוָה
הַקְּנִי־שָׁבֵל שְׂכָרְךָ אֲחֵלִי וְעֲקוֹב וּמִשְׁכַּנְתְּךָ
אֶרְכָּה וּנְבִנְתָּה עִיר עַל־תֵּלָהּ וְאֶרְמוֹן
עַל־מִשְׁפָּטֶיךָ יָשֵׁב : 19 וְנָא מִתְּךָ תִּתְּנָה
וְהָיָה מִשְׁכַּנְתְּךָ וְהַרְבָּתִיִּים וְלֹא יִמָּצְאוּ
וְהַכְּבִדִּים וְלֹא יִצְעֲרוּ : 20 וְהָיָה בְּנִי
כְּלֶמֶד גִּדְּדֶיךָ לְפָנֶי תִּפְּצוּ וְהַפְּצִיתִי עַל
כָּל־לִחְצֵיךָ : 21 וְהָיָה אֲדִירְךָ מִפְּנֵי וּמִשְׁלָךְ
מִתְּרַבּוֹ יִצָּא וְהַתְּרַבֵּתִי וּנְשֵׁא אֲלֵי כִּי מִי
הוֹאִילָה עָרֵב אֶת־לִבּוֹ לִגְשֵׁת אֲלֵי נֹאֵם־
יְהוָה : 22 וְהָיִיתִי לִי לְעַם וְאֲנִלִּי אֶתְּךָ
לְכֶם לְאֵלֹהִים : 23 הִנֵּה אֶקְעֶר
יְהוָה חֲמָה וְצִאָה סֶעַר מִתְּבוֹרֶךְ עַל רֹאשׁ
רָשָׁעִים יְחָל : 24 לֹא יָשׁוּב חֲרוֹן אֶת־יְהוָה
עַד־עֲשֹׂה וְעַד־הִקְיָמוֹ מִזְמֹת לָבוֹ בְּאֶמְרֵית
הַיָּמִים תִּתְּבֹנְנִי כֹה : 25 בָּעֵת הַהִיא
נֹאֵם יְהוָה אֶתְּךָ לְאֵלֹהִים לְכָל מִשְׁפָּחֹת
יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה יְהִירְלִי לְעַם :

פרשה לא

1 כֹּה אָמַר יְהוָה מִצָּא חֵן בְּפָדְךָ עַם
שְׂרָיִי חֲרֵב הָלֹךְ לְחִרְצֵיךָ יִשְׂרָאֵל :
2 מִדְּחֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאֶחָד עוֹלָם
אֶחָדֶיךָ עַל־פִּנְי מִשְׁכַּנְתְּךָ חֲסֹד : 3 עֹד
אֲבָנֶיךָ וְנִבְלֵית בְּהוֹלֵת יִשְׂרָאֵל עֹד תִּעֲשֶׂה
תְּפִילָה וְצִאָה מִמְּחֹל מִשְׁכַּנְתְּךָ : 4 עֹד תִּפְעִי
כְּרָמִים בְּחֶרֶץ שְׁמִרְוֹן נְטַעֵי לְטָעִים וְחֵלְלִי :

IEREMIAS, λ', λα'.

11 Ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι, φησὶ Κύριος, τοῦ
σῶζειν σε· ὅτι ποιήσω ἐκλείψιν ἐν πᾶσιν τοῖς
ἐθνέσιν εἰς οὗς δισκόρπισά σε ἐκεῖ· πλὴν σε οὐ
ποιήσω εἰς ἐκλείψιν, καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίσιν,
καὶ ἀθῶν οὐκ ἀθώσω σε.] 12 Οὕτως εἶπε
Κύριος Ἀνίστασα σύντριμμα, ἀλλήρᾳ ἢ πληγῇ
σου, 13 Οὐκ ἐστὶ κρίνων κρίσιν σου, εἰς ἀλήρῶν
λατρεύθης, ὡφέλειά σοι οὐκ ἐστὶ. 14 Πάντες οἱ
φίλοι σου ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν·
ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔκασά σε, παιδείαν στερεάν,
ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι
σου. [15 Τί βοῆς ἐπὶ τὸ σύντριμμά σου; βίαιον
τὸ ἄλγος σου.] 16 Διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές
σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρίας
αὐτῶν πᾶν ἴδονται· ἐπὶ πληθὺς ἀδικιῶν σου
ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἰκοίησαν ταῦτά
σοι· καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφύρμα,
καὶ πάντας τοὺς προνομιέσαντάς σε δώσω εἰς
προνομίην. 17 Ὅτι ἀνάξω τὸ ἱαμὰ σου, ἀπὸ
πληγῆς ὁδυνηρᾶς λατρεύσω σε, φησὶ Κύριος· ὅτι
ἐσπαρμένη ἐκλήθης, θήρισμα ὕμῶν ἐστίν, ὅτι ζητῶν
οὐκ ἐστὶν αὐτήν. 18 Οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακώβ, καὶ τὴν
αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἰλέσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται
πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρίμα
αὐτοῦ καθεδύται. 19 Καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν
ἄδοντες, φωνὴ παιζόντων· καὶ πλεονάσω αὐτούς,
καὶ οὐ μὴ ἱλατθῶσι [καὶ ἐκείνους, καὶ οὐ μὴ
σμεκρυνθῶσιν]. 20 Καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν
κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ ἐπισκίψομαι
τοὺς θλίβοντας αὐτούς, 21 Καὶ ἔσονται ἰσχυρό-
τεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ
ἐξελεύσεται· καὶ συνάξω αὐτούς καὶ ἀποστρέψωσι
πρὸς μέ, ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρὸς μέ, φησὶ Κύριος; [22 Καὶ
ἔισθί μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν.]
23 Ὅτι ὁργὴ Κυρίου ἐξῆλθε θυμῶδες, ἐξῆλθεν ὁργὴ
στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἦξει. 24 Οὐ μὴ ἀποστραφῇ
ὁργὴ θυμοῦ Κυρίου ἕως ποιήσῃ, καὶ ἕως καταστήσῃ
ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἰσχύων τῶν ἡμερῶν
γνώσεσθε αὐτά. 25 Ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε
Κύριος, ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ
αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

ΚΕΦ. λα'.

1 ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος Εὐρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ
μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσαι καὶ μὴ
ὀλίγητε τὸν Ἰσραὴλ. 2 Κύριος πόρρωθεν
ὥσπερ αὐτῷ· Ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγάπησά σε,
διὰ τοῦτο εἰλκυσά σε εἰς οἰκείρημα. 3 Ὅτι
οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ πυρθίνος Ἰσ-
ραὴλ· ἐπὶ λήψῃ τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ
συναγωγῆς παιζόντων. 4 Ὅτι ἰφτυεύσῃς ἀμπε-
λῶνας ἐν ἐρίσι Σαμαρείας· φυτεύσῃς καὶ αἰνίσῃς,

JEREMIA, XXX. XXXI.

11 Quoniam tecum ego sum, ait Dominus,
ut salvem te: faciam enim consummationem
in cunctis gentibus, in quibus dispersi te: te
autem non faciam in consummationem: sed
castigabo te in iudicio, ut non videaris tibi
innocius. 12 Quia hæc dicit Dominus:
Insanabilis fractura tua, pessima plaga tua.
13 Non est qui iudicet iudicium tuum ad
alligandum: curationum utilitas non est tibi.
14 Omnes amatores tui oblitī sunt tui, teque
non quærent: plaga enim inimici percussi te
castigationes crudeli: propter multitudinem
iniquitatis tuæ dura facta sunt peccata tua.
15 Quid clamas super contritione tua? in-
sanabilis est dolor tuus: propter multitudinem
iniquitatis tuæ, et propter dura peccata tua
feci hæc tibi. 16 Propterea omnes, qui
comedunt te, devorabuntur: et universi hostes
tui in captivitatem ducentur: et qui te vastant,
vastabuntur; cunctosque prædatores tuos dabo
in prædam. 17 Obducam enim cicatricem tibi,
et a vulneribus tuis sanabo te, dicit Dominus.
Quia ejectam vocaverunt te Sion: Hæc est,
quæ non habebat requirentem. 18 Hæc dicit
Dominus: Ecce ego convertam conversionem
tabernaculorum Jacob, et tectis ejus miserebor,
et ædificabitur civitas in excelso suo, et tem-
plum juxta ordinem suum fundabitur. 19 Et
egredietur de eis laus, voxque ludentium: et
multiplicabo eos, et non minuentur: et glori-
ficabo eos, et non attenuabuntur. 20 Et erunt
filii ejus sicut a principio, et cætus ejus coram
me permanebit: et visitabo adversum omnes
qui tribulant eum. 21 Et erit dux ejus ex
eo: et princeps de medio ejus producetur: et
applicabo eum, et accedat ad me; quis enim
iste est, qui applicet cor suum ut appropinquet
mihi, ait Dominus? 22 Et eritis mihi in
populum, et ego ero vobis in Deum. 23 Ecce
turbo Domini, furor egrediens, procella ruens,
in capite impiorum conquisces. 24 Non
avertet iram indignationis Dominus, donec
faciat et compleat cogitationem cordis sui: in
novissimo dierum intelligetis ea. 25 In
tempore illo, dicit Dominus: Ero Deus
universis cognationibus Israel, et ipsi erunt
mihi in populum.

CAPUT XXXI.

1 Hæc dicit Dominus: Invenit gratiam
in deserto populus, qui remanserat a gladio:
vadet ad requiem suam Israel. 2 Longe
Dominus apparuit mihi. Et in charitate
perpetua dilexi te, ideo attraxi te, et
ædificaberis virgo Israel: adhuc ornaberis
tympanis tuis, et egredieris in choro luden-
tium. 4 Adhuc plantabis vineas in monti-
tibus Samariæ: plantabunt plantantes,
et donec tempus veniat, non vindemiabunt:

5 כִּי יִשְׁׁוּם הָרָאִי לְצָרִים בְּתַר אֶפְרַיִם
וְהָיָה וְנִצְלָה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
6 בִּרְכָה אֱמֶר יְהוָה רָפוּ לְעַלְבֵּן שְׂמֻחָה
וְצִהְלִי בְּרֹאשׁ חַבּוּלִים שֶׁשְׁמִיעוֹ קִלְלוֹ וְאִמְרֵי
הַשָּׁעַר יְהוָה אֶת־עַמָּהּ אֶת שְׂאֵרֵיהֶּם וְיִשְׂרָאֵל׃
7 הִנֵּנִי מֵבִיא אוֹלָם מֵאַרְצָךְ צָפוֹן וְקִפְצִיתִים
מִיַּרְכֵּי־רָצִץ בָּם עֵצֶר וּבְסֹסֶם הַרְהֵ וְיִלְדָה
יְחִזְקֵהוּ קָהֵל בְּדוֹל וְשׁוֹבֵה הַקָּדֶשׁ׃ 8 בְּכִנִּי
יִכְלֹא וּבְחִתְנוּתִים אוֹבְדֵלֶם אוֹלִיכֶם אֶל־גִּתְלִי
מִים בְּדֶרֶךְ יֵשׁׁר לֹא וְשָׁלֹה בְּהַר בְּרִהְיָתִי
לְיִשְׂרָאֵל לְאֵב וְאַפְרַיִם בְּכָרִי הָיָה׃

9 שְׁמַעַה דְּבַר־יְהוָה בֹּלֵם וְהִגִּידוּ בְּאֵימִם
מִמְדַּרְחָה וְאִמְרֵי מִזְרָה יִשְׂרָאֵל וְהַצִּיָּפֶה
וְשִׁמְרוּ בְּרִיעָה עֲדָרוֹ׃ 10 כִּי־פָדָה יְהוָה
אֶת־יַעֲקֹב וַיִּבְלֹ מִיַּד חֲזָק מִצָּפֶה׃ 11 וּבִאֵה
וּרְפָנִי בְּמִרוֹס־צִיּוֹן וְנִחְרָה אֶל־שׁוֹבֵה יְהוָה
עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירֹשׁ וְעַל־צִיָּזָר וְעַל־בְּגִי־צֹאן
וּבְהֶמָה וְהִתְחַנֵּן נִפְשָׁם כִּגְן רִנָּה וְלֹא־יִסְכִּיפִי
לְרֹאשָׁ עוֹד׃ 12 אֲנִי תִשְׁמַח בְּתוֹלָהּ בְּמַחֲלוֹל
וּבְחִרִים וְהַנְּחִים יְחִזְקֵהוּ וְהַפְסִתִּי אֲבָלִם
לְשִׁשׁוֹן וְנִחְמָתִים וְשִׁפְחָתִים מִיְּגוֹנָם׃
13 וְרִיחֵי גִשְׁשׁ הַחֲנָנִים הָיוּ וְעַמִּי אֶת־שׁוֹבֵי
יִשְׂרָאֵל וְנִאֲדִיחָה׃ 14 כֹּה אָמַר
יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים
רַחֵל מִבְּקָרָה עַל־בְּנֵיהָ מֵאֲמָה לְהַפְתֵּם
עַל־בְּנֵיהָ כִּי אֵינָם׃ 15 כֹּה אָמַר
יְהוָה מִנְעִי קוֹלָהּ מִבְּכִי וְעֵינֶיהָ מִדִּמְעָה
כִּי יֵשׁ שָׁכֵר לְפַעֲלֶיהָ נִאֲדִיחָה וְשׁוֹבֵה
מֵאַרְצָךְ אוֹיֵב׃ 16 וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְאַחֲרֵיהֶם
נִאֲדִיחָה וְשׁוֹבֵה בְּנִים לְבָבִלִם׃ 17 שְׁמוֹעַ
שְׁמַעֲתִי אֶפְרַיִם מִתְנַדֵּד יִסְתַּלֵּל וְאֶפְרַיִם
בְּעַגְלֵ לֹא לִפְדֹּת שְׁבִי וְאֶשְׁבֶּה כִּי אֶתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵי׃ 18 כִּי־אֲחֲזִקֶה שׁוֹבֵי נִחְמָתִי
וְאֶחָדִי הַחֲדָעִי קִפְצִיתִי עַל־גִּתְלִי בְּשִׁתִּי
וְנִבְנִלְמָתִי כִּי נִשְׁאֲתִי חֲרַפְתִּי בְּעִירִי׃
19 הִכֹּן יִחַד לִי אֶפְרַיִם אֲם יִלְדֵּי שְׁעִשׁוֹעִים
כִּי־מִנִּי דְּבָרִי בֹו זָכָר וְאֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד
עַל־כֵּן קָמוּ מֵעַי לֹו רַחֵם אֶתְּחַנְּנֶנּוּ נִאֲמֵר
יְהוָה׃ 20 חֲצִיבִי לָהּ צִיָּנִים שְׁמִי לָהּ
תִּמְרוּרִים שְׁמִי לְהָאָה לְמִסְלָהּ הָיָה הַלְבִּתִּי
שְׁבִי בְּתוֹלָת יִשְׂרָאֵל שְׁבִי אֶל־עִירָהּ אֱלֹהֵי׃

5 ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν
'Εφραΐμ Ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιών πρὸς Κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν. 6 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος τῷ Ἰακώβ
Εὐφράνθητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἰθύνων,
ἀκουσὰ ποιήσατε καὶ αἰνέσατε· εἶπατε Ἐσώσε
Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ.
7 Ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ, καὶ συνάξω
αὐτοὺς ἀπ' ἰσχύτου τῆς γῆς ἐν ὁρτῷ φαείκ· καὶ
τεκνοποιήσει δῆλον πολύν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὦδε.
8 Ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω
αὐτούς, ἀλίζων ἐπὶ δάρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ
ὁρθῷ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγενόμην
τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Ἐφραΐμ πρωτότοκος
μοῦ ἴστιν. 9 Ἀκούσατε λόγους Κυρίου Ἰθνη
καὶ ἀναγγεῖλατε εἰς νῆσους τὰς μακρόθεν· εἶπατε
Ὁ λιμήσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συνάξει αὐτόν, καὶ
φυλάξει ὡς ὁ βόσκων ποιμνιον αὐτοῦ. 10 Ὅτι
ἐλυτρώσατο Κύριος τὸν Ἰακώβ, ἐξέλιθο αὐτόν
ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ. 11 Καὶ ἤξουσιν
καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιών, καὶ ἤξουσιν
ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ
καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων· καὶ ἔσται ἡ
ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἑγκαρπον, καὶ οὐ πει-
νάσουσιν ἐγὼ. 12 Τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν
συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ περισβύται χαρήσονται,
καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονίην, καὶ
ποιήσω αὐτοὺς εὐφραينوμένους. 13 Μεγαλυνῶ
καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερῶν υἱῶν Λευὶ, καὶ
ὁ λαὸς μου τῶν ἀγαθῶν μου ἱμπλησθήσεται.
14 Οὕτως εἶπε Κύριος Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη
θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὁδυροῦ· Ῥαχὴλ ἀπο-
κλειομένη οὐκ ἤθελε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἴσιν. 15 Οὕτως εἶπε Κύριος
Διαλειπτῶ ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, καὶ οἱ
ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου, ὅτι ἐστὶ μισθὸς
τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἰχθρῶν,
[16 Καὶ ἔσται ἡλπίς τῇ ἰσχύτῃ σου καὶ] μόνιμον
τοῖς σοῖς τέκνοις [εἰς τὰ ὄρια αὐτῶν]. 17 Ἀκοίην
ἤκουσα Ἐφραΐμ ὁδυρομένου Ἐπαίδευσάς με καὶ
ἐπαυδέθην· ἐγὼ ὥσπερ μὸςχος οὐκ ἰδιδάχθην·
ἐπίστρεψόν με καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος ὁ
θεός μου. 18 Ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου
μετενόησα, καὶ ὕστερον τοῦ γυνῶναί με ἰστῆναξα
ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης, καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον
δνειδισμόν ἐκ νεότητός μου. 19 Υἱὸς ἀγαπητός
'Εφραΐμ, ἡμολοῖ παιδίον ἐντροφῶν, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι
μου ἐν αὐτῷ, μνησθήσομαι αὐτοῦ, διὰ τοῦτο
ἔσπευσά ἐπ' αὐτῷ, ἰλεῶν ἰλειῶσ αὐτόν, φησὶ
Κύριος. 20 Στήσον σεαυτὴν Σιών, ποιήσον
τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους·
ὁδὸν ᾗ ἐπορεύθης ἀποστρέφῃ παρθένος Ἰσ-
ραὴλ, ἀποστρέφῃ εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσας.

5 Quia erit dies, in qua clamabunt custodes in
monte Ephraim, Surgite, et ascendamus in Sion
ad Dominum Deum nostrum. 6 Quia hæc
dicit Dominus: Exultate in lætitia Jacob, et
hinnite contra caput gentium: personate,
et canite, et dicite: Salva Domine populum
tuum, reliquias Israel. 7 Ecce ego adducam
eos de terra aquilonis, et congregabo eos ab
extremis terræ: inter quos erunt cæcus et
claudus, prægnans et pariens simul, cætus
magnus revertentium huc. 8 In fletu veni-
ent, et in misericordia reducam eos: et ad-
ducam eos per torrentes aquarum in via
recta, et non impingent in ea: quia factus
sum Israeli pater, et Ephraim primogenitus
meus est. 9 Audite verbum Domini gentes,
et annuntiate in insulis quæ procul sunt, et
dicite: Qui dispersit Israel, congregabit
eum: et custodiet eum sicut pastor gregem
suum. 10 Redemit enim Dominus Jacob, et
liberavit eum de manu potentioris. 11 Et
venient, et laudabunt in monte Sion: et con-
fluent ad bona Domini super frumento, et
vino, et oleo, et fœtu pecorum et armentorum:
eritque anima eorum quasi hortus irriguus, et
ultra non esurient. 12 Tunc lætabitur virgo
in choro, juvenes et senes simul: et convertam
luctum eorum in gaudium, et consolabor eos,
et lætificabo a dolore suo. 13 Et inebriabo
animam sacerdotum pinguedine: et populus
meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus.
14 Hæc dicit Dominus: Vox in excelso
audita est lamentationis, luctus, et fletus
Rachel plorantis filios suos, et nolentis con-
solari super eis, quia non sunt. 15 Hæc
dicit Dominus: Quiescat vox tua a ploratu,
et oculi tui a lacrymis: quia est merces operi
tuo, ait Dominus: et revertentur de terra
inimici. 16 Et est spes novissimis tuis, ait
Dominus: et revertentur filii ad terminos
suos. 17 Audiens audiui Ephraim trans-
migrantem: Castigasti me, et eruditus sum,
quasi juveneculus indomitus: converte me, et
convertar: quia tu Dominus meus. 18 Post-
quam enim convertisti me, egi pœnitent-
iam: et postquam ostendisti mihi, percussi
femur meum. Confusus sum, et erubui,
quoniam sustinui opprobrium adolescentiæ
meæ. 19 Si filius honorabilis mihi Ephraim, si
puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo,
adhuc recordabor ejus. Idecirco conturbata
sunt viscera mea super eum: miserans misere-
bor ejus, ait Dominus. 20 Statue tibi specu-
lam, pone tibi amaritudines: dirige cor tuum
in viam rectam, in qua ambulasti: revertere
virgo Israel, revertere ad civitates tuas istas.

21 עד־קמתי תהפסליו הפת השל־בִּקְרָה
כִּרְבֵּלָא יִהְיֶה חֲדָשָׁה בְּאַרְצָךְ נִקְרָה תְּסוּבָה
בְּכָרָ: 22 כִּדְמָר יִהְיֶה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עוֹד וְאִמְרֵי אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה בְּאַרְצָךְ
יִהְיֶה וּבְעֵינֵי בָּשָׂרֵי אֶת־שְׂבוּתָם יִבְרָכֶךָ
יִהְיֶה נִגְהֵצֶנָּה הָר הַקָּדָשׁ: 23 וְגִשְׁבוּ בָּהּ
יִהְיֶה וְכָל־עַרְוֵי יִחְזֹו אֲפָרִים וְגִסְעֵי
בְּעֵדֶר: 24 כִּי הִקְוִיתִי גִשְׁשׁ צִיָּה וְכָל־גִּשְׁשׁ
בְּאֶרֶץ מִלֵּאחֵי: 25 עַל־זֹאת תִּקְוִצְתִּי וְאִרְאֶה
וְשִׁנְתִּי עֲרֹכָה לִי: 26 הִנֵּה יָמִים
בָּאִים נֹאמְרֵיהֶם וְנִדְעָתִי אֶת־בְּרִית יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־בְּרִית יִהְיֶה נֶרַע אֲנִי וְנֶרַע בְּהֶמָּה:
27 וְהָיָה כְּאִשֶּׁר שִׁקְרָתִי עָלֵיהֶם לִנְתוֹשׁ
וְלִנְתוּץ וְלִהְרֹס וְלִקְאָבֵד וְלִהְרַע כֵּן
אֲשַׁקֵּד עָלֵיהֶם לִבְנֹת וּלְנָסוֹעַ נֹאמְרֵיהֶם:
28 בְּיָמִים הָהֵם לֹא־יִאמְרוּ עוֹד אֲבוֹת
אֲבָלֵי בָּסָר וְשֹׁמְרֵי בְּרִית תִּתְקַיֵּם: 29 כִּי
אֲמַאֲשׁ בְּעֵינֵי יָמֹת קִלְחָאֲנָם הָאֵל
הַבָּסָר תִּתְקַיֵּם שְׁמִי: 30 הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נֹאמְרֵיהֶם וְכִרְתִּי אֶת־בְּרִית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּרִית
יִהְיֶה בְּרִית חֲדָשָׁה: 31 לֹא כִבְרִית
אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם בְּיוֹם הַחֲזוֹתִי בֵּינָם
לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר־הִפַּחַם חֲפָרוֹ
אֶת־בְּרִיתִי וְאֲנִי בָּעָלְתִּי בָּם נֹאמְרֵיהֶם:
32 כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲכַרֵּת אֶת־בְּרִית
יִשְׂרָאֵל אֲחֵלִי הַיָּמִים הַחֹסֶה נֹאמְרֵיהֶם
בְּרִיתִי אֶת־הַתְּרִיתִי בְּהֶרֶץ וְעַל־לֵבָם
אֲכַתְּבָהּ וְהִנֵּחִי לִסֵּם לִלְהֹתֵם וְהִנֵּחִי
יְחִידִי לִלְהֹת: 33 וְלֹא יִלְפָּדוּ עוֹד אִישׁ
אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אֲחִיו לֵאמֹר דָּעוּ
אֶת־יְהוָה כִּי כֹלֵם יִדְעוּ אֹתִי לְמַקְטָנִי
וְעַד־דָּוָלֵם נֹאמְרֵיהֶם כִּי אֶסְלַח לְעוֹנֵם
וְלִחְסָאֲנָם לֹא אֲזַכֵּר עוֹד: 34 כֹּה
אֲמַר יְהוָה נָתַן שְׁמִי לְאִישׁ יוֹסֵם חֶמֶת
יָחַד וְכֹכָבִים לְאִישׁ לְיִלָּח רֵנֵּה חֵזֵק
נִיחָמִי נָלִיו יִהְיֶה צְבָאוֹת שְׁמִי:
35 אֲמַדְבֶּשׁ חֲקָקִים הַמֵּלָחָה מִלְּפָנֶי
נֹאמְרֵיהֶם בֹּה יִדְעַם יִשְׂרָאֵל וְשִׁבְתָּה מִחַיֹּת
כִּי לִפְנֵי קִלְחָאֲנָם: 36 כֹּה אֲמַר יְהוָה
אֲמַדְבֶּה שְׂבִים מִלְּעֵלָה וְיִחְזַקְרִי מִסִּדְרֵי
אֶרֶץ לְמַשָּׁה בִּי־אֲנִי אֲמַדְבֶּה בְּכָל־יָדַע
יִשְׂרָאֵל עַל־כִּלְאֲשֶׁר עָשָׂה נֹאמְרֵיהֶם:

21 Ἔως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἡτιμωμένη; ὅτε
ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινήν, ἐν
σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι. 22 Ὅτι οὕτως
εἶπε Κύριος Ἐν ἱερουσαὶ τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ
Ἰούδα καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ Εὐλογημένος Κύριος ἐπὶ δίκαιον
ὁδὸς τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 23 Καὶ ἰνοικούντες ἐν
ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,
ἅμα γεωργῶ, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ. 24 Ὅτι
ἡμίθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυχὴν
πεινῶσαν ἐνέπλησα. 25 Διὰ τοῦτο ἐξηγέρθη καὶ
εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδύς μοι ἐγενήθη. 26 Διὰ
τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ
σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν, σπέρμα
ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους. 27 Καὶ ἔσται
ὥσπερ ἐργηγόρου ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν,
οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ
καταφυτεύειν, φησὶ Κύριος. 28 Ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐ μὴ εἰπωσιν Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα,
καὶ οἱ δδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν. 29 Ἄλλ'
ἢ ἕκαστος ἐν τῇ ἐαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθάνειται, καὶ
τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδιάσουσιν οἱ δδόντες
αὐτοῦ. 30 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ
διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα
διαθήκη καινήν, 31 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν
διέθημην τοῖς πατέρας αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἑπιλαβο
μένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ δια
θήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἡμίλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος.
32 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ Μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος,
διδούς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν,
καὶ ἐπὶ καρδίᾳ αὐτῶν γράψω αὐτούς, καὶ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς θεὸν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.
33 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην
αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων Γινώθι
τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ
αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἔλεως ἔσομαι ταῖς
ἀδικαίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνη
σθῶ ἐν. 34 Οὕτως εἶπε Κύριος, ὁ δούς τὸν ἥλιον
εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς
τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ, καὶ ἰσθμὸν
τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ
35 Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου,
φησὶ Κύριος, καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέ
σθαι ἱθὺς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς
ἡμέρας. 36 Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετρί
ωρον, φησὶ Κύριος, καὶ ἰὰν ταπεινωθῇ τὸ ἱερό
της γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκίμῶ τὸ γένος
Ἰσραὴλ, φησὶ Κύριος, περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν.

21 Usquequo deliciis dissolveris filia vaga?
quia creavit Dominus novum super ter
ram: Femina circumdabit virum. 22 Hæc
dicit Dominus exercituum Deus Israel:
Adhuc dicent verbum istud in terra Juda,
et in urbibus ejus, cum convertero captivi
tatem eorum: Benedicat tibi Dominus,
pulchritudo justitiæ, mons sanctus: 23 Et
habitabunt in eo Judas, et omnes civitates
ejus simul, agricolæ et minantes greges.
24 Quia inebriavi animam lassam, et omnem
animam esurientem saturavi. 25 Ideo quasi de
somno suscitatus sum: et vidi, et somnus
meus dulcis mihi. 26 Ecce dies veniunt,
dicit Dominus: et seminabo domum Israel et
domum Juda semine hominum, et semine
jumentorum. 27 Et sicut vigilavi super eos
ut evellerem, et demolirer, et dissiparem, et
disperderem, et affligerem: sic vigilabo super
eos ut ædificem, et plantem, ait Dominus.
28 In diebus illis non dicent ultra: Patres
comederunt uvam acerbam, et dentes filiorum
obstupuerunt. 29 Sed unusquisque in ini
quitate sua morietur: omnis homo, qui come
derit uvam acerbam, obstupescunt dentes ejus.
30 Ecce dies venient, dicit Dominus: et feriam
domui Israel et domui Juda fœdus novum:
31 Non secundum pactum, quod pepigi cum
patribus eorum, in die qua apprehendi manum
eorum, ut educerem eos de terra Ægypti:
pactum, quod irritum fecerunt, et ego domi
natus sum eorum, dicit Dominus. 32 Sed
hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel,
post dies illos, dicit Dominus: Dabo legem
meam in visceribus eorum, et in corde eorum
scribam eam: et ero eis in Deum, et ipsi erunt
mihi in populum. 33 Et non docebit ultra vir
proximum suum, et vir fratrem suum, dicens:
Cognosce Dominum: omnes enim cognoscent
me a minimo eorum usque ad maximum, ait
Dominus: quia propitiabor iniquitati eorum,
et peccati eorum non memorabor amplius.
34 Hæc dicit Dominus, qui dat. solem in
lumine diei, ordinem lunæ et stellarum in
lumine noctis: qui turbat mare, et sonant
fluctus ejus: Dominus exercituum nomen illi.
35 Si defecerint leges istæ coram me, dicit
Dominus, tunc et semen Israel deficiet, ut non
sit gens eorum me cunctis diebus. 36 Hæc
dicit Dominus: Si mensurari potuerint cæli
sursum, et investigari fundamenta terræ deor
sum: et ego abjiciam universum semen Israel,
propter omnia quæ fecerunt, dicit Dominus.

ירמיה לא לב

37 הנה ימים ו נאסידתיה ונבנה
העיר ליהיה ממנאל חננאל עד שער
הפסח: 38 ויצא עוד קוץ הפחד ונצו על
בצעת נרב וקסב בצרה: 39 וכל העמק
הפנים ו החלשן וכל השומון עד לחל
הדרון עד פפת שער הסוסים מזרח לחש
ליהיה לא ינקש ולא ינקש עוד לעולם:

פרשח לב:

1 הדבר אשר היה אליהם מאת
יהוה בשנת הששית לצדקיהו מלך
יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה
לנבוכדנאצר: 2 ואז חל מלך בבל
צרים עליהם וירמיה הנביא היה
כלוא בבצר המסורה אשר בית מלך
יהודה: 3 ואשר כלוא צדקיהו מלך יהודה
לאמר מדוע אמת נכא לאמר פז אמר
יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד
מלך בבל ולקחה: 4 וצדקיהו מלך
יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי יחזקו
ועזרו ביד מלך בבל ודבר פיו עספיו
ועיניו את עיניו תראינו: 5 ובכל ימיו
את צדקיהו ושמ יחיה עד פקדני אמו
נאסידתיה כי תלחמו את הכשדים לא
תצליחו: 6 ואמר ירמיהו הנביא
דבר יהוה אלי לאמר: 7 הנה הנמאל
גרשם דוד בן אליה לאמר הנני לך
את ישרי אשר בערות כי לך משפט
הנאלח לקוח: 8 ונכא אלי הנמאל
בדלוי דבר יהוה אליהם המסורה
והאמר אלי הנני מן את אשר בערות
אשר בארץ בנימין כי לך משפט הנשח
ולך הנאלח הנחלה ואזע כי דבר יהוה
הוא: 9 ואמנה את השוח מאת הנמאל
בדלוי אשר בערות והשחלה לו את
חפס שבעה שקלים ועשרה הכסף:
10 ואכתב בשפר ואחתם ואזע עדים
והשחל הכסף בקינים: 11 ואמנה את הכסף
השחל את הכתובים המסורה וחתום
ואתחילי: 12 ואמנה את הכסף המסורה
אליהם ברגיה בן משה לעיני הנמאל
דוי וליגי תצוים הכתובים בכסף המסורה
לעיני כל היהודים תישבים בבצר המסורה:

IEREMIAS, λα', λβ'.

37 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομη-
θήσεται πάλιν τῇ Κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμείλ ἕως
πύλης τῆς γωνίας, 38 Καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις
αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρήβ, καὶ
περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐλεκτῶν λίθων, 39 Καὶ πάντες Ἀσσημῶθ ἕως Νάχαλ Κίδρων,
ἕως γωνίας πύλης Ἰσπῶν ἀνατολῆς, ἀγίασμα τῷ
Κυρίῳ, καὶ οὐκ εἶτι οὐ μὴ ἐκλίπῃ καὶ οὐ μὴ
καθαίρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

KEΦ. λβ'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερემίαν ἐν τῷ ἑνναυτῷ δεκάτῳ βασιλεῖ Σιδεκίᾳ,
οὗτος ἑνναυτὸς ὀκτωκαίδεκατος τῷ βασιλεῖ Ναβου-
χοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος. 2 Καὶ ἔδναμει
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἰχαραύσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ Ἱερემίας φυλάσσειτο ἐν αὐτῇ τῆς φυλακῆς ἣ
ἐστὶν ἐν οἴκῳ βασιλεως, 3 Ἐν ᾗ κατέλειπεν αὐτὸν
ὁ βασιλεὺς Σιδεκίας λέγων Διὰ τί σὺ προφητεύεις
λέγων Οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν
πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλεως Βαβυλῶνος καὶ
λήψεται αὐτήν, 4 Καὶ Σιδεκίας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ
χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθή-
σεται εἰς χεῖρας βασιλεως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει
στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, 5 Καὶ
ἀπολειψέσθαι Σιδεκίας εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ καθίε-
ται [ἕως οὗ ἐπισκίψωμαι αὐτόν, φησὶ Κύριος, ὅτι
πολεμεῖτε τοὺς Χαλδαίους εἰς οὐδὲν μὴ κατευθύνετε]; 6 Καὶ ὁ λόγος Κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ἱερემίαν
λέγων 7 Ἰδοὺ Ἀναμείλ υἱὸς Σαλώμ ἀδελφοῦ
πατρὸς σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων Κτῆσαι σιαυτῷ
τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ κρίσις
παραλαβεῖν εἰς κτήσιν. 8 Καὶ ἦλθε πρὸς με
Ἀναμείλ υἱὸς Σαλώμ ἀδελφοῦ πατρὸς μου εἰς
τὴν αὐλήν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπε Κτῆσαι σιαυτῷ
τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμὴν τὸν ἐν Ἀναθῶθ,
ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτὸν καὶ σὺ πρεσβύτερος.
Καὶ ἔγνων ὅτι λόγος Κυρίου ἐστὶ, 9 Καὶ ἐκτη-
σάμην τὸν ἀγρόν Ἀναμείλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρὸς μου,
καὶ ἔστησα αὐτῷ ἐπτά σέκελους καὶ δέκα ἀργυρίου, 10 Καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ ἔσφαγισάμην, καὶ
διαμαρτυράμην μάρτυρας, καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον
ἐν ζυγῷ. 11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως
τὸ ἔσφαγισμένον [τὴν ἐντολὴν καὶ τὰ δικαιώματα
καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον], 12 Καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ
Βαροὺχ υἱῷ Νηρίου υἱῷ Μασαίου κατ' ὀφθαλμοὺς
Ἀναμείλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρὸς μου καὶ κατ' ὀφθαλ-
μοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν πυρεστηκότων καὶ γραφόντων
ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς
τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τῆς φυλακῆς.

JEREMIA, XXXI. XXXII.

37 Ecce dies veniunt, dicit Dominus: et
ædificabitur civitas Domino, a turre Hana-
meel usque ad portam anguli. 38 Et exhibit
ultra norma mensuræ in conspectu ejus super
collem Gareb: et circuibit Goatha, 39 Et
omnem vallem cadaverum, et cineris, et uni-
versam regionem mortis, usque ad torrentem
Cedron, et usque ad angulum portæ equorum
orientalis, sanctum Domini: non evelletur,
et non destruetur ultra in perpetuum.

CAPUT XXXII.

1 VERBUM, quod factum est ad Jeremiam
a Domino, in anno decimo Sedecie regis Juda:
ipse est annus decimus octavus Nabuchodono-
sor. 2 Tunc exercitus regis Babylonis obsi-
debat Jerusalem: et Jeremias propheta erat
clausus in atrio carceris, qui erat in domo
regis Juda. 3 Clauserat enim eum Sedecias
rex Juda, dicens: Quare vaticinaris, dicens:
Hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo civitatem
istam in manus regis Babylonis, et capiet eam.
4 Et Sedecias rex Juda non effugiet de manu
Chaldæorum: sed tradetur in manus regis
Babylonis: et loquetur os ejus cum ore illius,
et oculi ejus oculis illius videbunt. 5 Et in
Babylonem ducet Sedeciam: et ibi erit donec
visitem eum, ait Dominus; si autem dimica-
veritis adversum Chaldæos, nihil prosperum
habebitis. 6 Et dixit Jeremias: Factum est
verbum Domini ad me, dicens: 7 Ecce Hana-
meel filius Sellum patruelis tuus venit ad te,
dicens. Eme tibi agrum meum, qui est in
Anathoth: tibi enim competit ex propinqui-
tate ut emas. 8 Et venit ad me Hanameel
filius patru mei secundum verbum Domini
ad vestibulum carceris, et ait ad me: Posside
agrum meum qui est in Anathoth, in terra
Benjamin, quia tibi competit hereditas, et tu
propinquus es ut possideas. Intellexi autem
quod verbum Domini esset. 9 Et emi agrum
ab Hanameel filio patru mei, qui est in
Anathoth: et appendi ei argentum septem
stateres, et decem argenteos. 10 Et scripsi
in libro, et signavi, et adhibui testes: et ap-
pendi argentum in statera. 11 Et accepi
librum possessionis signatum, et stipulationes,
et rata, et signa forinsecus. 12 Et dedi
librum possessionis, Baruch filio Neri filii
Maasie, in oculis Hanameel patruelis mei,
in oculis testium, qui scripti erant in
libro emptionis, et in oculis omnium
Judæorum, qui sedebant in atrio carceris.

13 ואצחק את ברוך לעיניהם לאמר :
 14 כדאמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לקום את הספרנים האלה את ספר
 הפקודה הזו ואת חקתה ואת ספר
 הקלף הזה ונתתם בקל-חרש למען
 יעמדו ימים רבים : 15 כי כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו
 בתים ושדות וקדשים בארץ הזאת :
 16 ואתפלל אליהו אחי תהי
 את-ספר הפקודה אל-ברוך ברגלך
 לאמר : 17 אלהי אדני יהוה הגדל אתה
 עשית את השמים ואת הארץ בקח
 הגדול ובקוצץ הנמנית לא-תפלא מפני
 כלי-דבר : 18 עשה חסד לאנשים ובשלם
 ענין אבות אל-חנין בניהם אחרתם האל
 הגדול הנפוד יהוה צבאות שמו : 19 גדל
 העץ ורב העלילה אשר-ענינה פקודות
 על-כל-דרכי בני אדם לתת לאיש בדרךיו
 וכפרי מעלליו : 20 אשר שטת אמות
 ובקפחים בארץ מצרים ער-הנים הזה
 ובין-שאר אלה ובהם ופועש-להן שם פיו
 הזה : 21 ותצא את-עמך את-ישראל
 מארץ מצרים באמות ובקפחים ובני
 חזקה ובאונות נטויה ובמקרא גדול :
 22 ותתן להם את-הארץ הזאת אשר
 נשבעת לאבותם לתת לתם ארץ זבת
 חלב ודבש : 23 ונבא וירשנו אותה
 ולא-שמעו בקולך ובתורתך לא-הלכו
 את כל-אשר צויתם להם לעשות לא
 עשו ופקדו אותם את כלי-חרש הזאת :
 24 הפך הסלילות באו העיר ללכדה
 והעיר נתנה ביד השפדים הפלחמים
 עליה מפני חורב והרעב והדבר ואשר
 דברת הנה והנה רחם : 25 ואמרת אמרת
 אלי אדני יהוה קה-להן השנה בקרב
 והעיר עדים והעיר נתנה ביד השפדים :
 26 ויהי דבר-יהוה אלי-ירמיה
 לאמר : 27 הנה אני יהוה אלהי כלי-דבר
 המפני יפלא כלי-דבר : 28 כלו כח אמר יהוה
 הנני נתן את-העיר הזאת ביד השפדים
 וביד נבכדנאצר מלך-בבל ולכדה :

13 Καὶ συνέταξα τῷ Βαρούχ κατ' ὀφθαλμοῦς
 αὐτῶν λίγων 14 Οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ
 Ἀάβε τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον
 τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θῆσις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον δοτρά-
 κινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους. 15 "Ὅτι οὕτως
 εἶπε Κύριος "Ἐτι κτισθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ
 ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. 16 Καὶ προσευξάμην
 πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς
 κτήσεως πρὸς Βαρούχ υἱὸν Ἰηορίου λίγων 17 "Ὁ
 ὦν Κύριε, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ
 ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῇ βραχίονί σου τῇ
 ὑψηλῇ καὶ τῇ μετεώρῃ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ
 οὐθὲν, 18 Ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδούς
 ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ'
 αὐτούς" ὁ θεὸς ὁ μίγας ὁ ἰσχυρὸς, 19 Κύριος
 μεγάλῃς βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ θεὸς ὁ
 μίγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλύννμος Κύριος·
 οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν νιῶν τῶν
 ἀνθρώπων δοῦναι ἐκάστω κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
 [καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτοῦ].
 20 "Ὅς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
 ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν τοῖς
 γηγενέσι, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡμέρα
 αὕτη, 21 Καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ
 κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ 22 Καὶ ἐν
 ὁράμασι μετέλας, καὶ ἰδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν
 ταύτην ἣν ὤμοσας τοῖς πατέρας αὐτῶν, γῆν
 ῥίουσαν γάλα καὶ μέλι. 23 Καὶ εἰσῆλθον καὶ
 ἔλαβον αὐτήν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου,
 καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐκοιμήσαν·
 ἅπαντα δ' ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν, καὶ
 ἐποίησαν συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα.
 24 "Ἰδοὺ ὄχλος ἦκει εἰς τὴν πόλιν συλλαβεῖν αὐτήν,
 καὶ ἡ πόλις ἰδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολε-
 μούντων αὐτήν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ
 λιμοῦ· ὡς ἐλάλησας, οὕτως ἐγένετο. 25 Καὶ σὺ
 λίγεις πρὸς μέ Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀργυρίου·
 καὶ ἔγραψα βιβλίον καὶ ἰσφραγίσάμην, καὶ ἐπεμαρ-
 τυράμην μάρτυρας, καὶ ἡ πόλις ἰδόθη εἰς χεῖρας
 Χαλδαίων. 26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ
 λίγων 27 "Ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκός, μὴ ἀπ'
 ἰμοῦ κρυβήσεται τι ; 28 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος
 ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη
 εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν,

13 Et praecepi Baruch coram eis, dicens:
 14 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus
 Israel: Sume libros istos, librum emptionis
 hunc signatum, et librum hunc qui apertus
 est: et pone illos in vase fictili, ut perma-
 nere possint diebus multis. 15 Hæc enim
 dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ad-
 huc possidebuntur domus, et agri, et vineæ
 in terra ista. 16 Et oravi ad Dominum,
 postquam tradidi librum possessionis Baruch
 filio Neri, dicens: 17 Heu, heu, heu, Domine
 Deus: ecce tu fecisti cælum et terram in for-
 titudine tua magnâ, et in brachio tuo extento:
 non erit tibi difficile omne verbum. 18 Qui
 facis misericordiam in millibus, et reddis ini-
 quitatem patrum in sinum filiorum eorum post
 eos: Fortissime, magne, et potens, Dominus
 exercituum nomen tibi. 19 Magnus consilio,
 et incomprehensibilis cogitatu: cujus oculi
 aperti sunt super omnes vias filiorum Adam,
 ut reddas unicuique secundum vias suas,
 et secundum fructum adinventionum ejus.
 20 Qui posuisti signa et portenta in terra
 Ægypti usque ad diem hanc, et in Israel,
 et in hominibus, et fecisti tibi nomen sicut
 est dies hæc. 21 Et eduxisti populum tuum
 Israel de terra Ægypti, in signis, et in por-
 tentis, et in manu robusta, et in brachio ex-
 tento, et in terrore magno. 22 Et dedisti eis
 terram hanc, quam jurasti patribus eorum
 ut dares eis terram fluentem lacte et melle.
 23 Et ingressi sunt, et possederunt eam: et
 non obedierunt voci tuæ, et in lege tua non
 ambulaverunt: omnia quæ mandasti eis ut
 facerent, non fecerunt: et evenerunt eis omnia
 mala hæc. 24 Ecce munitiones extractæ
 sunt adversum civitatem, ut capiat: et
 urbs data est in manus Chaldæorum, qui
 præliantur adversus eam a facie gladii, et
 famis, et pestilentie: et quæcumque locutus
 es acciderunt, ut tu ipse cernis. 25 Et tu
 dicis mihi Domine Deus: Eme agrum argen-
 to, et adhibe testes: cum urbs data sit in
 manus Chaldæorum? 26 Et factum est ver-
 bum Domini ad Jeremiam, dicens: 27 Ecce
 ego Dominus Deus universæ carnis: numquid
 mihi difficile erit omne verbum? 28 Prop-
 terea hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam
 civitatem istam in manus Chaldæorum, et
 in manus regis Babylonis, et capient eam.

29 ובאוי הפשדים הנלקחים עלי-העיר
הגלות והצרתו את-העיר הגלות באש
ושרפה ואת הבתים אשר חפרו
על-בנותיהם לפצל והפכו נקבים
לאיתים אחרים למען הקעים: 30 קרי-הו
בגרו-שאל ובגן והנה את עשם הקע
פצנו מנצחיהם כי בגרו-שאל את
מקעים אתי במעשה ידיהם נא-יהנה:
31 כי על-אפי ועל-חמתי היתה לי העיר
הגלות למדחיו אשר בגן אותה ועד
היום הגה להסירה מעל פני: 32 על
פל-דלת בגרו-שאל ובגן והנה אשר
עשו להקעים הקח מלכיהם שריהם
פחיהם ובניהם ואיש והנה ושבי
ורשלים: 33 ויפני אלי ערה ולא פנים
ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים
לקחת מוסר: 34 וישמו שקיניהם בבית
אשר-נקרא שמי-עליו לטפא: 35 ובגן
את-פמות הצל אשר בגן ברהם
לחצביר את-בניהם ואת-בנותיהם למלח
אשר לא-צויהם ולא עלתה על-לפי
לעשות התועבה הגלות למען הקמ
את-יהודה: 36 ועשה לבן פדאמר
הנה אלתי ישראל אלי-העיר הגלות אשר
אתם אמרים נתקח בנך מלח-בכל בחרב
ובקרב ובדבר: 37 הנני מתפצל מפל-
המצות אשר הצחתים עם באפי ובחמתי
ובקצת גדול השבטים אלי-המקום הגה
והושבתים לבטח: 38 ותהי לי לשם נאלי
אתה להם לאיתים: 39 ונתתי להם לב
אחל ונהו אשר ליראת אחי קל-הגמים
לשוב להם ולבניהם אתריהם: 40 וקדתי
להם ברית עולם אשר לא-אשגל
מאתריהם להיטיבי אותם ואת-האחתי
אתן בלבכם לבלתי סור מעלי: 41 וישפתי
עליהם להטיב אותם ונשפתיים בארץ
הגלות באשר בקל-לפי ובקל-נפשי:
42 כי-כח אשר הנהו ונהו פאשר
הבאתי אליהם הגה את פל-הקצה
הגדולה הגלות פן נאלי מבא עליהם
את-פל-השפחה אשר אנכי דבר עליהם:

29 Kai ἔξουσιν οἱ Χαλδαῖαι πολεμοῦντες ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην
ἐν πυρὶ, καὶ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας ἐν αἷς
ἐθυμῶσαν ἐπὶ τῶν θυμάτων αὐτῶν τῇ Βάαλ καὶ
ἐσπενδον σπονδὰς θεοῖς ἑτέροις πρὸς τὸ παρα-
πικρᾶναι με. 30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ
οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ'
ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν [πλὴν ὅτι οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ παρώργισάν με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν, φησὶν Κύριος]. 31 Ὅτι ἐπὶ τὴν
ὀργὴν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις
αὕτη, ἀπ' ἧς ἡμέρας ψυχοδόμησαν αὐτήν καὶ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτήν ἀπὸ προσ-
ώπου μου. 32 Διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ὧν ἐποίησαν πικρᾶναι
με, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν,
ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ,
33 Καὶ ἀπιστρῆψαν πρὸς μὲ νῶτον καὶ οὐ πρό-
σωπον, καὶ ἰδίδεα αὐτοὺς ὀρθροῦ καὶ οὐκ ἤκουσαν
ἐν λαβεῖν παιδείαν. 34 Καὶ ἔθηκαν τὰ μίσματα
αὐτῶν ἐν τῇ οἰκῇ οὗ ἐκεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ'
αὐτῇ ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν. 35 Καὶ ψυχοδόμησαν
τοὺς θυμὸς τῇ Βάαλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ
Ἐννομ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς
θυγατέρας αὐτῶν τῇ Μολὸχ βασιλεῖ, ὃ οὐ συνί-
ταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ
ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφάρματεῖν
τὸν Ἰούδαν. 36 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν ἣν σὺ λίγεις Παρα-
δοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν
μαχαίρῃ καὶ ἐν λιμῇ καὶ ἐν ἀποστολῇ, 37 Ἰδοὺ
ἐγὼ συναγῶ αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς οὗ διέ-
σπειρα αὐτοὺς ἐκεί ἐν ὀργῇ μου καὶ τῇ θυμῇ μου
καὶ ἐν παροξυσμῇ μεγάλῃ, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς
εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποι-
θότας, 38 Καὶ ἔσονται μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. 39 Καὶ δώσω αὐτοῖς
ὁδὸν ἐτίραν καὶ καρδίαν ἐτίραν, φοβηθῆναι με
πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ
τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς. 40 Καὶ διαθή-
σομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιαν, ἣν οὐ μὴ ἀπο-
στρέψω ἀπὸ αὐτῶν καὶ τὸν φόβον μου δώσω
εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστήναι
αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ. 41 Καὶ ἐπιστήσομαι τοῦ ἀγα-
θῶσαι αὐτούς, καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
ταύτῃ ἐν πίστει καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου καὶ ἐν
πάσῃ ψυχῇ. 42 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Καθὰ
ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακά
τὰ μεγάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐ-
τοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ ὃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.

29 Et venient Chaldaei proeliantes adversum
urbem hanc, et succendent eam igni, et com-
burent eam, et domos, in quarum domatibus
sacrificabant Baal, et libabant diis alienis
libamina ad irritandum me. 30 Erant enim
filii Israel, et filii Juda, jugiter facientes
malum in oculis meis ab adolescentia sua:
filii Israel qui usque nuno exacerbant me
in opere manuum suarum, dicit Dominus.
31 Quia in furore et in indignatione mea
facta est mihi civitas hæc, a die qua ædifi-
caverunt eam, usque ad diem istam, qua
auferetur de conspectu meo. 32 Propter
malitiam filiorum Israel, et filiorum Juda,
quam fecerunt ad iracundiam me provocantes,
ipsi et reges eorum, principes eorum, et sacer-
dotes eorum, et prophetæ eorum, viri Juda et
habitatores Jerusalem. 33 Et verterunt ad
me terga et non facies: cum docerem eos
diluculo, et erudirem, et nollent audire ut
acciperent disciplinam. 34 Et posuerunt
idola sua in domo, in qua invocatum est
nomen meum, ut polluerent eam. 35 Et ædi-
ficaverunt excelsa Baal, quæ sunt in valle
filii Ennom, ut initiarent filios suos et filias
suas Moloch: quod non mandavi eis, nec
ascendit in cor meum ut facerent abomina-
tionem hanc, et in peccatum deducerent
Judam. 36 Et nunc propter ista, hæc dicit
Dominus Deus Israel ad civitatem hanc, de
qua vos dicitis quod tradetur in manus regis
Babylonis in gladio, et in fame, et in peste.
37 Ecce ego congregabo eos de universis
terris, ad quas eieci eos in furore meo, et in
ira mea, et in indignatione grandi; et redu-
cam eos ad locum istum, et habitare eos fa-
ciam confidenter. 38 Et erunt mihi in
populum, et ego ero eis in Deum. 39 Et
dabo eis eor unum, et viam unam, ut timeant
me universis diebus: et bene sit eis, et filiis
eorum post eos. 40 Et feriam eis pactum
sempiternum, et non desinam eis benefacere:
et timorem meum dabo in corde eorum ut non
recedant a me. 41 Et lætabor super eis,
cum bene eis fecero: et plantabo eos in terra
ista in veritate, in toto corde meo et in tota
anima mea. 42 Quia hæc dicit Dominus:
Sicut adduxi super populum istum omne
malum hoc grande: sic adducam super eos
omne bonum, quod ego loquor ad eos.

13 בְּעֵי הָהָר בְּעֵי הַשְּׂפֵלָה וּבְעֵי
הַנֶּגֶב וּבְאֶרֶץ בְּנֵימִן וּבְסִבְיָהּ וּיְרוּשָׁלַם
וּבְעֵי יְהוּדָה עַד תַּעֲלֶקְנָהּ הַצֶּמֶן עַל-יְדֵי
מִלְחָה אֲמַר יְהוָה: 14 הִנֵּה יָמִים בָּאִים
כִּאֲשֶׁר-יִהְיֶה וְהִקְמַתִי אֶת-יְהוּדָה הַפְּזוּתָהּ
וּבְרֵתִי אֶל-בְּרִית יִשְׂרָאֵל וְעַל-בְּרִית יְהוּדָה:
15 בְּיָמִים קָדְמִים וּבְעֵת הַחַיִּים אֲצַמֵּחַ לְדָוִד
צִמְחָה צִדְקָה וְעֶשֶׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאֶרֶץ:
16 בְּיָמִים קָדְמִים קָדְמִים תִּשְׁעַע יְהוּדָה וּיְרוּשָׁלַם
תִּשְׁכֹּן לְבִטָּחָה וְנָח אֲשֶׁר-יִקְרָא-לָהּ יְהוּדָה:
17 בְּרִבְזָה אֲמַר יְהוָה לֹא-יִכְרַת
לְדָוִד אִישׁ אִישׁ עַל-פָּסֶה בֵּית-יִשְׂרָאֵל:
18 וְלִפְתָּנִים קְלֹנִים לֹא-יִכְרַת אִישׁ מִלִּפְנֵי
מַעֲלָה עֹלָה וּמִקְדָּשׁ מִנְחָה וְעֶשֶׂה גִבּוֹר
כָּל-הַיָּמִים: 19 וְיִהְיֶה דְבַר-יְהוָה אֵל-
יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: 20 כֹּחַ אֲמַר יְהוָה אֲבִי-יִרְמְיָהוּ
אֶת-בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת-בְּרִיתִי הַלָּיְלָה
וְלִכְלֹפֵי הַיּוֹם יוֹסֵם-זִלְזִלָה בְּעַמָּם:
21 בְּסִבְיָתִי הַפֶּלֶא אֶת-דָּוִד עַבְדִּי מִקְהִלָּתוֹ
בֶּן מִלְּךָ עַל-פָּסֶה וְאֶת-הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים
מִשְׁרָתִי: 22 אֲשֶׁר לֹא-יִסְפֹּךְ צִבְיָה הַשָּׂמִים
וְלֹא יִפֹּד חֹל הַיָּם בֶּן אֶרֶץ אֶת-זֶרַע
דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת-הַלְוִיִּם מִשְׁרָתִי אִתִּי:
23 וְיִהְיֶה דְבַר-יְהוָה אֵל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר:
24 הִלֹּא רָאִיתָ מִקְהֵל-עַם הַזֶּה דְּבַר
לֵאמֹר שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בָּקֵר יְהוָה
בָּהֶם וַיִּמָּסֶם וְאֶת-עַמִּי וַיִּצְּנֶנּוּ מִקְהִלָּה
עוֹר גֹּזֵי לִפְתָּחָם: 25 כֹּחַ אֲמַר יְהוָה
אֲבִי-יִרְמְיָהוּ יוֹסֵם וְזִלְזִלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם
וְאֶרֶץ לֹא-שָׁמַתִּי: 26 בְּסִינַי עָמַד וְדָוִד
עַבְדִּי אֲמָסָם מִקְחָת מִזְרַעוֹ מִשְׁלִיִם
אֶל-זֶרַע אֲבֹתָם יִשְׁחָק וַיַּעֲלֹב בְּרִאשׁוֹן
אֶת-שְׂבָתָם וְהִחְמָתָם:

פרשה לד:

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר-הִנֵּה אֵל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה וַיְבַכְדְּבָאֲדָר מֶלֶךְ-בָּבֶל וְכָל-חֵילוֹ
וְכָל-מַמְלָכוֹת אֶרֶץ מִשְׁלָלָה וְכָל-הַעַמִּים
נִלְחָמִים עַל-יְרוּשָׁלַם וְעַל-כָּל-עָרֶיהָ לֵאמֹר:
2 כֹּחַ אֲמַר יְהוָה אֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל הַלָּה
וְאִמְרָה אֶל-צִדְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאִמְרָה
אֵלָיו כֹּחַ אֲמַר יְהוָה הִנֵּה לָתֹם אֶת-יְהוּדָה
הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל וַיִּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ:

13 Ἐν πόλεσι τῆς ὄρεινης καὶ ἐν πόλεσι τῆς
σιφηλά καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγέβ καὶ ἐν γῇ
Βενιαμὴν καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν
πόλεσιν Ἰούδα, ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ
χεῖρα ἀρπάζοντος, εἶπε Κύριος. [14 Ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀναστήσω τὸν λόγον
μου τὸν ἀγαθὸν ἐν Ἰλίουσα ἐπὶ τὸν οἶκόν μου
Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. 15 Ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ἐκείνῳ ἀνατελῶ
τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ ποιήσῃ κρίμα
καὶ δικαιοσύνην ἐν τῇ γῇ. 16 Ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις σωθήσεται Ἰούδα, καὶ Ἱερουσαλὴμ
κατασκηνώσει πεποιθῶτα, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα ᾧ
κληθήσεται· Κύριος δικαιοσύνη ἡμῶν. 17 Ὅτι
τὰδε λέγει Κύριος Ὁὐκ ἐξολεθρευθήσεται τῷ Δαυὶδ
ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου οἴκου Ἰσραὴλ, 18 Καὶ
τοῖς ἱερεῦσιν, τοῖς Λευίταις οὐκ ἐξολεθρευθήσεται
ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου ἀναφέρων ὀλοκαύτωμα
καὶ θυμῶν θυσίαν καὶ ποιῶν θύμα πάσας τὰς
ἡμέρας. 19 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Ἱερემίαν, λέγων 20 Τὰδε λέγει Κύριος Ἐὰν δια-
σκεδασθήσεται ἡ διαθήκη μου τῆς ἡμέρας καὶ ἡ
διαθήκη μου τῆς νυκτὸς τοῦ μὴ εἶναι ἡμέραν καὶ
νύκτα ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν, 21 Καί γε ἡ διαθήκη
μου διασκεδασθήσεται ἡ μετὰ Δαυὶδ τοῦ δούλου,
μου τοῦ μὴ εἶναι αὐτῷ υἱὸν βασιλεύοντα ἐπὶ τοῦ
θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς
Λευίτας τοὺς λειτουργοῦντάς μοι. 22 Ὡς οὐκ
ἐξαριθμηθήσεται ἡ δύναμις τοῦ οὐρανοῦ οὐδὲ
ἐκμετρηθήσεται ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, οὕτως
πληθυνῶ τὸ σπέρμα Δαυὶδ τοῦ δούλου μου καὶ
τοὺς Λευίτας τοὺς λειτουργοῦντάς μοι. 23 Καὶ
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερემίαν, λέγων
24 Ἀρὰ γε οὐκ εἶδες τί ὁ λαὸς οὗτος ἐλάλησεν
λέγων Αἱ δύο πατριαὶ ἃς ἐξελέξατο Κύριος ἐν
αὐταῖς, καὶ ἰδοὺ ἀπόστατο αὐτάς; καὶ παρώξυναν
τὸν λαόν μου τοῦ μὴ εἶναι ἔθνος ἔτι ἐνώπιόν
μου. 25 Τὰδε λέγει Κύριος Ἐἰ μὴ διαθήκην μου
ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἀκριβάσματα οὐρανοῦ καὶ γῆς,
οὐκ ἔταξα, 26 Καί γε τὸ σπέρμα Ἰακώβ καὶ
Δαυὶδ τοῦ δούλου μου ἀποδοκιμῶ τοῦ μὴ λαβεῖν
ἀρχοντας ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ πρὸς τὸ σπέρμα
Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· ὅτι ἐπιστρέψω
τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν καὶ οἰκτερῶ αὐτούς.]

ΚΕΦ. λδ'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γινόμενος πρὸς Ἱερემίαν
παρὰ Κυρίου καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλωνῶν καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ
καὶ πᾶσα ἡ γῇ ἀρχὴς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πᾶσας τὰς πόλεις Ἰούδα,
λέγων 2 Οὕτως εἶπε Κύριος Βάδισον πρὸς
Σεδεκίαν βασιλεῖα Ἰούδα καὶ ἱερεῖς αὐτῷ Οὕτως
εἶπε Κύριος Παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις
αὕτη εἰς χεῖρας βασιλῆως Βαβυλωνῶν, καὶ συλ-
λήψεται αὐτήν καὶ καύσει αὐτήν ἐν πυρὶ,

13 In civitatibus montuosis, et in civitatibus
campestribus, et in civitatibus quæ ad austrum
sunt; et in terra Benjamin, et in circuitu
Jerusalem, et in civitatibus Juda, adhuc tran-
sibunt greges ad manum numerantis, ait
Dominus. 14 Ecce dies veniunt, dicit Do-
minus: et suscitabo verbum bonum, quod
locutus sum ad domum Israel et ad domum
Juda. 15 In diebus illis, et in tempore illo,
germinare faciam David germen justitiæ: et
faciet iudicium et justitiam in terra. 16 In
diebus illis salvabitur Juda, et Jerusalem
habitabit confidenter: et hoc est nomen,
quod vocabunt eum, Dominus justus noster.
17 Quia hæc dicit Dominus: Non interibit
de David vir, qui sedeat super thronum domus
Israel. 18 Et de sacerdotibus et de Levitis
non interibit vir a facie mea, qui offerat holo-
cautomata, et incendat sacrificium, et cædat
victimas omnibus diebus. 19 Et factum est
verbum Domini ad Jeremiam, dicens: 20 Hæc
dicit Dominus: Si irritum potest fieri pactum
meum cum die, et pactum meum cum nocte,
ut non sit dies et nox in tempore suo: 21 Et
pactum meum irritum esse poterit cum David
servo meo, ut non sit ex eo filius qui regnet
in throno ejus, et Levitæ et sacerdotes minis-
tri mei. 22 Sicuti enumerari non possunt
stellæ cæli, et metiri arena maris: sic multi-
plicabo semen David servi mei, et Levitæ
ministros meos. 23 Et factum est verbum
Domini ad Jeremiam, dicens: 24 Numquid
non vidisti quid populus hic locutus sit, dicens:
Duæ cognationes, quas elegerat Dominus, ab-
jectæ sunt: et populum meum despexerunt,
eo quod non sit ultra gens coram eis? 25 Hæc
dicit Dominus: Si pactum meum inter diem
et noctem, et leges cælo et terræ non posui:
26 Equidem et semen Jacob et David servi
mei projiciam, ut non assumam de semine
ejus principes seminis Abraham, Isaac, et
Jacob: reducam enim conversionem eorum,
et miserebor eis.

CAPUT XXXIV.

1 VERBUM quod factum est ad Jeremiam
a Domino, quando Nabuchodonosor rex Ba-
bylonis, et omnis exercitus ejus, universaque
regna terræ, quæ erant sub potestate manus
ejus, et omnes populi bellabant contra Jeru-
salem, et contra omnes urbes ejus, dicens:
2 Hæc dicit Dominus Deus Israel: Vade,
et loquere ad Sedeciam regem Juda: et
dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Ecce
ego tradam civitatem hanc in manus
regis Babylonis, et succendet eam igni.

וְאִתָּה לֹא תִפְלֹט מִיָּדוֹ עֵי תִפְשֵׁנִי תִפְשֵׁנִי
וְכִדְדוֹ תִפְתָּן לְעֵינַי אֶת־עֵינַי מִלֹּה־בָבֶל
תִּרְאֶנָּה וְנִחַח אֶת־פִּי וְדָבַר וּבְבִל
תִּבְרֹא : 4 אָמַר שְׂמַע דְּבַר־יְהוָה צְדַקְתָּהּ
מִלֵּךְ וְיִהְיֶה כְּדֹמֶר יְהוָה עָלֶיךָ לֹא
תִמָּוֶת בְּחֶרֶב : 5 בְּשָׁלוֹם תָּמוּת וּבְמִשְׁרָפוֹת
הַבְּחִיִּיךָ הַפְּלִיכִים הַרְאֵשְׁלִים אֲשֶׁר־תִּהְיֶה
לְפָנֶיךָ בֶּן יִשְׂרָאֵל וְתֹהוּ אֶדְוֶן וְסִפְדִּי־לָךְ
כִּדְבָר אֲנִי דִבַּרְתִּי מֵאִתְּ יְהוָה : 6 וְדָבַר
יְרֻמָּהּ הַבָּיִת אֶל־צְדַקְתָּהּ מִלֵּךְ וְיִהְיֶה
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּךְ בִּירוּשָׁלַם : 7 וְתִל
מִלֹּה־בָבֶל גִּלְחִים עַל־יְרוּשָׁלַם וְעַל
כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַפְּתוּחוֹת אֶל־לִבִּישׁ
וְאֶל־עֲזָחוֹת כִּי הִנֵּה נִשְׁאָר בְּעָרֵי יְהוּדָה
עָרֵי מִבְּצָר : 8 הַדְּבָר אֲשֶׁר־הִנֵּחַ
אֶל־יְרֻמָּהּ מֵאִתְּ יְהוָה אֲחֵרִי כִרָּה תִפְלֹחַ
צְדַקְתָּהּ בְּרִית אֶת־קִלְהָעַם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
לְהָרָא לְחֵם דָּרוֹר : 9 לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ
וְאִישׁ אֶת־שִׁפְתּוֹ הַעֲבָרִי וְהַעֲבָרִית הַפְּשִׁים
לְבִלְתִּי עֲבָדְכֶם בִּיחְתִּי אֲחֵיחֵם אִישׁ :
10 וְיִשְׁמַעְיָ כָל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בָּא
בְּבִרְיָ לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ
אֶת־שִׁפְתּוֹ הַפְּשִׁים לְבִלְתִּי עֲבָדְכֶם עוֹד
וְיִשְׁמַעְיָ וְיִשְׁלַח : 11 וְיִשְׁבֹּב אֶת־רִגְלוֹ
וְיִשְׁבִּיב אֶת־הַעֲבָדִים וְאֶת־הַשִּׁפּוֹת אֲשֶׁר
שָׁלַח הַפְּשִׁים וְיִכְפְּשׁוּם לַעֲבָדִים
וְלַשִּׁפּוֹת : 12 וְיִהְיֶה דְּבַר־יְהוָה
אֶל־יְרֻמָּהּ מֵאִתְּ יְהוָה לֵאמֹר : 13 כִּדְּמֹר
יְהוָה אֲלֵתִי יִשְׁרָאֵל אֲנִי כִרָּה בְּרִית
אֶת־אֲבוֹתֶיכֶם בְּיוֹם הַזֶּה אֲחֵב מִצָּר
מִצָּרִים מִבְּצָר עֲבָדִים לֵאמֹר : 14 מִקֵּץ שָׁבַע
שָׁנִים תִּשְׁלַח אִישׁ אֶת־אֲחֵיו הַעֲבָרִי אֲשֶׁר
יִשְׁכַּר לָךְ וְעַבְדְּךָ שָׁנִים וְשָׁנִים וְשָׁלַחְתָּ הַפְּשִׁי
מִצָּרָה וְלֹא־שָׁמַע אֲבוֹתֶיכֶם אֵלֵי וְלֹא הָיוּ
אֶת־זִנְיָם : 15 וְתִשְׁבֹּב אֶת־הַיּוֹם וְתַעֲשֶׂה
אֶת־הַיּוֹם בְּעֵינִי לְהָרָא דָּרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ
וְתִכְרַתִּי בְּרִית לְפָנֶי בְּבִית אֲשֶׁר־נִהְיָה שְׁמִי
עָלָיו : 16 וְתִשְׁבֹּב וְתִחַלְלֶה אֶת־שְׁמִי וְתִשְׁבֹּב
אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְתּוֹ אֲשֶׁר
שָׁלַחְתָּם הַפְּשִׁים לְנַפְשָׁם וְתִכְבְּשׁוּם אֶת־הֶם
לְחֵיוֹת לָהֶם לַעֲבָדִים וְלַשִּׁפּוֹת :

3 Καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ
συλληψέῃ συλληψθήσῃ καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ,
καὶ ὀφθαλμοὶ σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται,
καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ. 4 Ἀλλὰ ἀκουσον
τὸν λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ 'Ιούδα Οὕτως
λεγει Κύριος 5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ· καὶ ὥς
ἐκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας
πρότερόν σου, κλαύσονται καὶ σὺ Ὁαὶ κύριε, καὶ
ἔως ἄδῃ κόφονται σε· ὅτι λόγον ἐγὼ ἠλάλησα,
εἶπε Κύριος. 6 Καὶ ἠλάλησεν Ἰερემίας πρὸς τὸν
βασιλῆα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν
'Ιερουσαλὴμ. 7 Καὶ ἡ δυνάμεις βασιλέως Βαβυ-
λῶνος ἐπολέμει ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις
'Ιούδα καὶ ἐπὶ Λαχὶς καὶ ἐπὶ Ἀζקה, ὅτι αὗται
κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν 'Ιούδα πόλεις ὄχυραι.
8 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερემίαν παρὰ
Κυρίου μετὰ τὸ συντελεῖσαι τὸν βασιλῆα Σεδεκίαν
διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν τοῦ καλῆσαι ἄφισιν,
9 Τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ
ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν
'Εβραίαν ἰλευθίρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεῖν ἄνδρα
ἐξ 'Ιούδα. 10 Καὶ ἐπιστράφησαν πάντες οἱ
μεγιστᾶνες καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ
διαθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ
καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ [ἰλευθίρους, πρὸς
τὸ μὴ καταδουλοῦσθαι αὐτοὺς ἐτι· καὶ ἐπῆκουσαν]
καὶ ἔωσαν. [11 Καὶ ἐπιστράφησαν μετὰ ταῦτα καὶ
ἐπίστρεψαν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας οὓς
ἐξαπέστειλαν ἰλευθίρους, καὶ [ἐσχον] αὐτοὺς εἰς
παῖδας καὶ παιδίσκας. 12 Καὶ ἐγενήθη λόγος
Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν λίγων 13 Οὕτως εἶπε
Κύριος Ἐγὼ διεθίμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας
ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξελάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λίγων 14 Ὅταν
πληρωθῇ ἔξι ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν
'Εβραῖον ὃς πραθήσεται σοὶ καὶ ἰργᾷται σοὶ ἔξι ἔτη,
καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἰλευθέρων· καὶ οὐκ ἥκουσάν
μου καὶ οὐκ ἐκλιναν τὸ ὅς αὐτῶν. 15 Καὶ ἐπί-
στρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὺς πρὸ ὀφθαλμῶν
μου τοῦ καλῆσαι ἄφισιν ἕκαστον τοῦ πλησίον
αὐτοῦ, καὶ συντελέσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν
μου ἐν τῇ οἴκῃ οὗ ἐπικλήθη τὸ ὄνομά μου
ἐπ' αὐτῷ. 16 Καὶ ἐπιστρέψατε καὶ ἰβεβη-
λώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ ἐπιστρίψαι ἕκαστον
τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην
αὐτοῦ, οὓς ἐξαπείστατε ἰλευθίρους τῇ ψυχῇ
αὐτῶν, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

3 Et tu non effugies de manu ejus: sed com-
prehensione capieris, et in manu ejus traderis:
et oculi tui oculos regis Babylonis videbunt,
et os ejus cum ore tuo loquetur, et Babylonem
introibis. 4 Attamen audi verbum Domini
Sedecia rex Juda: Hæc dicit Dominus ad te:
Non morieris in gladio, 5 Sed in pace morieris,
et secundum combustiones patrum tuorum
regum priorum qui fuerunt ante te, sic com-
burent te: et vae domine, plangent te: quia
verbum ego locutus sum, dicit Dominus. 6 Et
locutus est Jeremias propheta ad Sedeciam
regem Juda universa verba hæc in Jerusalem.
7 Et exercitus regis Babylonis pugnabat
contra Jerusalem, et contra omnes civitates
Juda quæ reliquæ erant, contra Lachis, et
contra Azecha: hæc enim supererant de civi-
tatibus Juda, urbes munitæ. 8 Verbum, quod
factum est ad Jeremiam a Domino, postquam
percussit rex Sedecias fœdus cum omni populo
in Jerusalem, prædicans: 9 Ut dimitteret
unusquisque servum suum, et unusquisque an-
cillam suam, Hebræum et Habræam, liberos:
et nequaquam dominarentur eis, id est, in
Judæo et fratre suo. 10 Audierunt ergo
omnes principes et universus populus, qui
inierant pactum ut dimitteret unusquisque
servum suum, et unusquisque ancillam suam
liberos, et ultra non dominarentur eis: audi-
erunt igitur, et dimiserunt. 11 Et conversi
sunt deinceps: et retraxerunt servos et an-
cillas suas, quos dimiserant liberos, et subju-
gaverunt in famulos et famulas. 12 Et factum
est verbum Domini ad Jeremiam a Domino,
dicens: 13 Hæc dicit Dominus Deus Israel:
Ego percussi fœdus cum patribus vestris, in
die qua eduxi eos de terra Ægypti, de domo
servitutis, dicens: 14 Cum completi fuerint
septem anni, dimittat unusquisque fratrem
suum Hebræum, qui venditus est ei; et serviet
tibi sex annis, et dimittes eum a te liberum:
et non audierunt patres vestri me, nec incli-
naverunt aurem suam. 15 Et conversi estis
vos hodie, et fecistis quod rectum est in
oculis meis, ut prædicaretis libertatem unus-
quisque ad amicum suum: et inistis pactum
in conspectu meo, in domo in qua invocatum
est nomen meum super eam. 16 Et re-
versi estis, et commaculastis nomen meum:
et reduxistis unusquisque servum suum, et
unusquisque ancillam suam, quos dimisera-
tis ut essent liberi et suæ potestatis: et
subjugastis eos ut sint vobis servi et ancillæ.

ירמיה לד לה

ו לכך בודאמר יהוה אלהים לאשמעתם אלי לקרא דורו איש לאחיו ואיש לרעהו הנני תרא לכם דורו באדחת אל-הערב אל-הערב ואל-הערב ואתם אתכם לנצח לכל מסלקות הארץ: ונתתי את-האנשים העברים את-בריתי אשר לא-הקימו את-דברי חפזית אשר בריתי לפני העלל אשר בריתי לשנים ובעברו בן בחריו: 19 שרי יהודה ושני וירושלם הפרסים והפלתיים וכל עם הארץ העברים בן בחריו העלל: 20 ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם ויהיה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמה הארץ: 21 ואח-צדקיהו מלך-יהודה ואת-שריו אמן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העללים מעליהם: 22 הנני מצאח באדחת ונחשבים אלי-העיר הנאח ונלקחו עליה ולקדח ושרפה באש ואת-ערי יהודה אתן שפחה מאן ואשב:

פרשח לה:

1 הדבר אשר-היה אלי-ירמיהו מאח יהוה בימי יהוהקים בריאשיתו מלך יהודה לאמר: 2 הלוה אל-בית הרקביב ודברת אותם והבאתם בית יהוה אל-אחת הלשכות והשקות אותם ו: 3 ואחך את-האונק בירמיהו ברחב-אחך ואת-אחיו ואת-כל-בניו ואח כל-בית הרקבים: 4 ואחך אתם בית יהוה אל-לשכת בן חנן בירמיהו איש האלמים אשר-אצל לשכת השרים אשר מפעל לשכת מעשהו בירושלם שמר חפץ: 5 ואחך לפני בית-הרקבים בבעים מלחים ונכסות האמר אליהם שתדעו: 6 ואמר לא נשתדעו כי ונדב בדרבך אבינו צדק עלינו לאמר לא תשתדעו אתם וביקכם צדעולם: 7 ובית לא-תבנו ותרע לא-תזכרו וברם לא-תשעו ולא יהיה לכם כי באחלים תשבו בל-זמיתם למען תחיי ימים רבים על-פני האדמה אשר אתם גרים שם:

IEREMIAS, ΛΓ', ΛΔ'.

17 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος Ὑμεῖς οὐκ ἤκουσατέ μου τοῦ καλῆσαι ἄφειν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφειν ὑμῖν εἰς μάχαραν καὶ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸν λιμόν, καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασποράν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς. 18 Καὶ δώσω τοὺς ἀνδρας τοὺς περιηλυθότας τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μύσχον ὃν ἐποίησαν ἰργάζεσθαι αὐτῷ, 19 Τοὺς ἀρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαόν [τῆς γῆς, τοὺς διελθόντας ἀνὰ μίσην τῶν διχοτομημάτων τοῦ μύσχου], 20 Καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἴσται τὰ θησιμαῖα αὐτῶν βρώσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. 21 Καὶ τὸν Σιδικίαν βασιλεῖα τῆς Ἰουδαίας καὶ τοὺς ἀρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλείως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν. 22 Ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν καὶ λήφονται αὐτὴν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τῶν κατοικούντων.

KEΦ. ΛΔ'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γινόμενος πρὸς Ἱερემίαν παρὰ Κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακείμ βασιλείως Ἰούδα λίγων 2 Βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβεὶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον. 3 Καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἱερεμὶν υἱοῦ Χαβαθὶν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβεὶν, 4 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου εἰς τὸ παστοφόρον υἱῶν Ἰωῖαν υἱοῦ Ἀνανίου υἱοῦ Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, ὅς ἐστιν ἰγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μασσαίου υἱοῦ Σελῶμ τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλὴν. 5 Καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κέραμον οἶνου καὶ ποτήρια, καὶ εἶπα Πίετε οἶνον. 6 Καὶ εἶπον Οὐ μὴ πῖωμεν οἶνον, ὅτι Ἰωνὰδὰβ υἱὸς Ῥηχὰδ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν λίγων Οὐ μὴ πῖετε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος, 7 Καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδομήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρῃτε, καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἴσται ὑμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκᾶτε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ὅπως ἂν ζῆσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἣς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς.

JEREMIA, XXXIV. XXXV.

17 Propterea hæc dicit Dominus: Vos non audistis me, ut prædicaretis libertatem unusquisque fratri suo, et unusquisque amico suo: ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dominus, ad gladium, ad pestem, et ad famem: et dabo vos in comotionem cunctis regnis terræ. 18 Et dabo viros, qui prævaricantur fœdus meum, et non observaverunt verba fœderis, quibus assensi sunt in conspectu meo, vitulum quem conciderunt in duas partes, et transierunt inter divisiones ejus: 19 Principes Juda et principes Jerusalem, eunuchi et sacerdotes, et omnis populus terræ, qui transierunt inter divisiones vituli: 20 Et dabo eos in manus inimicorum suorum, et in manus quærentium animam eorum: et erit morticinum eorum in escam volatilibus cæli, et bestiis terræ. 21 Et Sedeciam regem Juda, et principes ejus, dabo in manus inimicorum suorum, et in manus quærentium animas eorum, et in manus exercituum regis Babylonis, qui recesserunt a vobis. 22 Ecce ego præcipio, dicit Dominus, et reducam eos in civitatem hanc, et præliabuntur adversus eam, et capient eam, et incendunt igni: et civitates Juda dabo in solitudinem, eo quod non sit habitator.

CAPUT XXXV.

1 VERBUM, quod factum est ad Jeremiam a Domino, in diebus Joakim filii Josiæ regis Juda, dicens: 2 Vade ad domum Rechabitarum: et loquere eis, et introduces eos in domum Domini, in unam exedram thesaurorum, et dabis eis bibere vinum. 3 Et assumpsi Jezoniam filium Jeremiæ filii Habsanîæ, et fratres ejus, et omnes filios ejus, et universam domum Rechabitarum: 4 Et introduxi eos in domum Domini ad gazophylacium filiorum Hanan, filii Jegedelîæ hominis Dei, quod erat juxta gazophylacium principum, super thesaurum Maassîæ filii Sellum, qui erat custos vestibuli. 5 Et posui coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino, et calices: et dixi ad eos: Bibite vinum. 6 Qui responderunt: Non bibemus vinum: quia Jonadab filius Rechab, pater noster, præcepit nobis, dicens: Non bibetis vinum vos, et filii vestri, usque in sempiternum: 7 Et domum non edificabitis, et sementem non seretis, et vineas non plantabitis, nec habebitis: sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, ut vivatis diebus multis super faciem terræ, in qua vos peregrinamini.

ירמיה לה

8 ונִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוֹנָדָב בְּוֹרֶכֶב אֲבִינוּ
לְכָל אֲשֶׁר צִוָּנוּ לַבְּלֹתִי שְׁהוֹת־לִינוּ כְּלִי־מִיֵּינוּ
אֲנִיחֵנוּ נְשִׁינוּ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ : 9 וּלְבִלְתִּי
בָנוֹת בָּנוֹת לְשִׁבְתֵּנוּ וְכֶרֶם וְשִׁגְרָה וְזֵרַע
לֹא יִהְיֶה־לָּנוּ : 10 וְנִשְׁבַּע בְּהִלָּלִים וּנְשַׁמַּע
וּנַעֲשֶׂה כְּכָל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יְהוֹנָדָב אֲבִינוּ :
11 וַיְהִי בַעֲלֹזֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
אֶל־הָאָרֶץ וַנֹּאמַר בָּנוּ וְנָבֹא יְרוּשָׁלַם
מִפְּנֵי חֵיל חַפְצָוִים וּמִפְּנֵי חֵיל אֲרָם
וְנִשְׁבַּע בִּירֹשָׁלַם : 12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֶל־יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר : 13 כֹּחַ־אֲמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִלָּךְ וְאֶרְסָה לְעַיִשׁ
יְהוָה וְלִישְׁבֵּי יְרוּשָׁלַם הִלְוֹתִי חֲתָמוֹ
מִדֶּסֶר לְשִׁמְעֵי אֶל־דְּבָרֵי נְאֻם־יְהוָה : 14 חֲתָמוֹ
אֶת־דְּבָרֵי יְהוֹנָדָב בְּוֹרֶכֶב אֲשֶׁר־צִוָּה
אֶת־בָּנָיו לַבְּלֹתִי שְׁהוֹת־לִינוּ וְלֹא שָׁרֵי
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת מִצְוַת
אֲבִיהֶם וְלֹא־יָבִיאוּ דְּבָרֵי אֲלֵיכֶם הַשֵּׁנִים
וְדָבָר וְלֹא שָׁמַעְתֶּם אֵלַי : 15 וְנִשְׁלַח
אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עַבְדֵּי הַפְּכִיָּאִים הַשֵּׁנִים
וְשָׁלַח לֵאמֹר לְאֶבְרָם אִישׁ מִדָּבָר הַרְצָה
וְהַיְשִׁיבֵנוּ מִעַלְלֵיכֶם וְאֶל־יִלְכָנוּ אֲחֵרֵי
אֲלֹתֵינוּ אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם וְשִׁבְנוּ אֶל־הַתְּאֻמָּה
אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וְלֹא־תִחַסְּכֶם וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
אֶת־אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם אֵלַי : 16 כִּי חָקִינוּ
כָּל יְהוֹנָדָב בְּוֹרֶכֶב אֶת־מִצְוַת אֲבִיהֶם
אֲשֶׁר צִוָּה וְהָעַם הַזֶּה לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי :
17 לָכֵן כֹּחַ־אֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
יִשְׂרָאֵל הֲנֵנִי מְבִיא אֶל־יְהוָה וְאֶל־
כָּל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶת כָּל־הַרְצָה אֲשֶׁר
דְּבַרְתִּי עֲלֵיכֶם יְעֹז דְּבַרְתִּי אֲלֵיכֶם
וְלֹא שָׁמַעְנוּ וְהִנֵּה אֶתְּרָא לָכֶם וְלֹא צָנִי :
18 וּלְבִית הַהֶרֶבִים אֲמַר יְרֵמְיָהוּ כֹּחַ־אֲמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְעֹז אֲשֶׁר
שָׁמַעְתֶּם צִלְמִצְוֹת יְהוֹנָדָב אֲבִיכֶם
וְהַשְׁמַרְוִה אֶת־כָּל־מִצְוָתָיו וְנִשְׁעִשׂוּ כָּל־
אֲשֶׁר־צִוָּה אֲחֵכֶם : 19 לָכֵן כֹּחַ אֲמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־יִבָּרֵךְ
אִישׁ לְיְהוֹנָדָב בְּוֹרֶכֶב עַד לְפָנֵי
כָּל־חַיִּים :

IEREMIAS, 45.

8 Καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωνὰδὰβ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πίνειν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας
ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν
καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν, 9 Καὶ πρὸς τὸ μὴ
οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ, καὶ ἀμπελών
καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν. 10 Καὶ
ῥήσασμεν ἐν σκηναῖς, καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐποιή-
σαμεν κατὰ πάντα ὃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωνὰδὰβ ὁ
πατὴρ ἡμῶν. 11 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβου-
χοδονόσορ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἵπαμεν εἰσελθεῖν, καὶ
εἰσῆλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπο προσώπου τῆς δυνά-
μειος τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμειος
τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ῥηκοῦμεν ἐκεῖ. 12 Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων 13 Οὕτως λέγει
Κύριος Πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰούδα καὶ
τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ Οὐ μὴ λάβητε παι-
δείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου; 14 Ἐστησαν
ῥῆμα υἱοὶ Ἰωνὰδὰβ υἱοῦ Ῥηχάβ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς
τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πίνειν οἶνον, καὶ οὐκ
ἐπίσσαν· καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρον, καὶ
οὐκ ἠκούσατε. 15 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς
παῖδάς μου τοὺς προφήτας λέγων Ἀποστράφητε
ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ
βελτίῳ ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ οὐ
πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς,
καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἥ· ἰδοὺκα ὑμῖν καὶ τοῖς
πατράσιν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐκλινάτε τὰ ὦτα ὑμῶν
καὶ οὐκ εἰσκούσατε. 16 Καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωνα-
δὰβ υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν,
ὃ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἠκούσεν μου. 17 Διὰ τοῦτο
οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδαν καὶ
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πάντα τὰ κακὰ
ὃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτοὺς [ἀνθ' ὧν ἐλάλησα πρὸς
αὐτοὺς καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐκάλεσα αὐτοὺς καὶ
οὐκ ἀπεκρίθησαν]. 18 [Καὶ τῷ οἴκῳ Ῥηχάβ
εἶπεν Ἱερემίας] Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος [τῶν
δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ] Ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ
Ἰωνὰδὰβ υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν
ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν,
19 [Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ] Οὐ μὴ ἐλείπῃ ἀνὴρ τῶν υἱῶν
Ἰωνὰδὰβ υἱοῦ Ῥηχάβ παριστηκώς κακὰ πρόσωπόν
μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

JEREMIA, XXXV.

8 Obedivimus ergo voci Jonadab filii Rechab,
patris nostri, in omnibus quæ præcepit nobis
ita ut non biberemus vinum cunctis diebus
nostris, nos, et mulieres nostræ, filii, et filiæ
nostræ: 9 Et non edificaremus domos ad
habitandum: et vineam, et agrum, et semen-
tem non habuimus: 10 Sed habitavimus in
tabernaculis, et obedientes fuimus juxta omnia
quæ præcepit nobis Jonadab pater noster.
11 Cum autem ascendisset Nabuchodonosor
rex Babylonis ad terram nostram, diximus:
Venite, et ingrediamur Jerusalem a facie
exercitus Chaldæorum, et a facie exercitus
Syriæ: et mansimus in Jerusalem. 12 Et
factum est verbum Domini ad Jeremiam,
dicens: 13 Hæc dicit Dominus exercituum,
Deus Israel: Vade, et dic viris Juda, et habi-
tatoribus Jerusalem: Numquid non recipietis
disciplinam ut obediatís verbis meis, dicit
Dominus? 14 Prævaluerunt sermones Jona-
dab filii Rechab, quos præcepit filiis suis ut
non biberent vinum: et non biberunt usque
ad diem hanc, quia obedierunt præcepto patris
sui: ego autem locutus sum ad vos, de mane
consurgens et loquens, et non obedistis mihi.
15 Misique ad vos omnes servos meos pro-
phetas, consurgens diluculo, mittensque et
dicens: Convertimini unusquisque a via sua
pessima, et bona facite studia vestra: et nolite
sequi deos alienos, neque colatis eos: et habi-
tabitis in terra, quam dedi vobis et patribus
vestris: et non inclinastis aurem vestram,
neque audistis me. 16 Firmaverunt igitur
filii Jonadab filii Rechab præceptum patris
sui, quod præceperat eis: populus autem iste
non obedivit mihi. 17 Idcirco hæc dicit Do-
minus exercituum, Deus Israel: Ecce ego ad-
ducam super Juda, et super omnes habitatores
Jerusalem, universam afflictionem, quam locu-
tus sum adversum illos: eo quod locutus sum
ad illos, et non audierunt: vocavi illos, et non
responderunt mihi. 18 Domui autem Re-
chabitarum dixit Jeremias: Hæc dicit Domi-
nus exercituum, Deus Israel: Pro eo quod
obedistis præcepto Jonadab patris vestri, et
custodistis omnia mandata ejus, et fecistis
universa, quæ præcepit vobis; 19 Propterea
hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel:
Non deficiet vir de stirpe Jonadab filii Rechab,
stans in conspectu meo cunctis diebus.

ירמיה לו

פרשה לו :

וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לַיהוֹאִכִּים
בְּרִיאֲשֵׁיחוֹ מִלֶּחֶד וַיְהוּדָה הָלַךְ הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר : 2 קַח־לְךָ
מִגְלַת־סֵפֶר וְקַתְבָּתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ עַל־יְהוּדָה וְעַל־יְהוֹנָדָה
וְעַל־כָּל־הַנָּשִׁים מִיּוֹם דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ מִימִי
וְאֲשֵׁיחוֹ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה : 3 אֲנִי יֹשְׁמַעֵל
בֵּית יְהוֹנָדָה אֵת כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
חָשָׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם לְמַעַן יָשׁוּבוּ אִישׁ
מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה וְקַלְחֹתִי לַעֲנֵם וְלִחְשֹׁאֲתָם :
4 וַיִּקְרָא יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרֻךְ בֶּן־נְרִיָּה
וַיִּקְלֹב בְּרִיָּה מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־דְּבָרָיו
יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבַּר אֵלָיו עַל־מִגְלַת־סֵפֶר :
5 וַיֹּצִיחֵהוּ יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרֻךְ לֵאמֹר אֲנִי
עֲצֹר לֹא אֹכֵל לֶבָד אֵת יְהוָה : 6 וּבִאֲתָ
אִמָּה וְהִנֵּה אַתָּה בִּמְלָכָה אֲשֶׁר־קַתְבָּתָּ מִפִּי
אֶת־דְּבָרָיו יְהוָה בְּאָזְנוֹ הָעַם בֵּית יְהוָה
בָּנִים צֹמִים וְגַם בְּאָזְנוֹ כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים
מִצָּרָתָם תִּקְרָאם : 7 אֲנִי תִפְּלֵה תִּתְּנָתָם
לִפְנֵי יְהוָה וְיָשׁוּבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה
כִּי־נָדָל הָאֵף וְתִתְּנָה אֲשֶׁר־דִּבַּר יְהוָה
אֶל־הָעָם הַזֶּה : 8 וַיַּעַשׂ בָּרֻךְ כְּדִבְרֵי
כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לִקְרֹא
בְּסֵפֶר דְּבָרֵי יְהוָה בֵּית יְהוָה :
9 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָחֲמִישִׁית לַיהוֹאִכִּים
בְּרִיאֲשֵׁיחוֹ מִלֶּחֶד וַיְהוּדָה בָּתָּלָה הַתְּשֻׁעָה
קָרָא צֹמִים לִפְנֵי יְהוָה כָּל־הָעָם בִּירוּשָׁלַם
וְכָל־הָעָם הַבָּאִים מִצָּרָה וְהוֹדָה בִּירוּשָׁלַם :
10 וַיִּקְרָא בָרֻךְ בְּסֵפֶר אֶת־דְּבָרֵי יִרְמְיָהוּ
בֵּית יְהוָה כָּל־שָׁנָה בְּמִדְּבָרֵי בֶן־שָׁנָה
הַפֶּסֶח בְּחֹצֵי הַשָּׁנָה שָׁנָה בֵּית־
יְהוָה הַחֲדָשׁ בְּאָזְנוֹ כָּל־הָעָם : 11 וַיִּשְׁמַע
כְּלִיָּהוּ בֶן־נְמַרְיָהוּ בֶן־שָׁנָה אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
יְהוָה מִן־הַסֵּפֶר : 12 וַיִּדְרֹךְ בֵּית־הַמֶּלֶךְ
עַל־לִשְׁכַּת הַפֶּסֶח וְהִנֵּה אֲשֶׁם כָּל־הַשָּׂרִים
וְשָׂרִים אֲלִישָׁמַע הַפֶּסֶח וְדַלְיָהוּ בֶן־שָׁמַעֲיָהוּ
וְאֶלְנָתָן בֶּן־עֲכָזָר וְנִמְרְיָהוּ בֶן־שָׁנָה
וְצִדְקִיָּהוּ בֶן־חֲנַנְיָהוּ וְכָל־הַשָּׂרִים : 13 וַיִּגְדֹּךְ
לָהֶם מִיָּדָיו אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמַע בְּקִרְאָה בְּרִיָּה בְּסֵפֶר בְּאָזְנוֹ הָעָם :

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, λτ'.

ΚΕΦ. λτ'.

1 'EN τῷ ἐνιαυτῷ τεταρτῷ Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία
βασιλέως Ἰούδα ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με
λέγων 2 Λάβε σιαντῶ χαρτίον βιβλίου, καὶ
γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησα
πρὸς σέ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ Ἰούδα καὶ ἐπὶ
πάντα τὰ ἔθνη ἃς ἦς ἡμέρας λαλήσαντός μου
πρὸς σέ ἃς ἡμερῶν Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα καὶ
ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης. 3 Ἰσως ἀκούσεται ὁ
οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐγὼ λογίζομαι
ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἔλθωσι εἰς οἶκόν μου
αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν. 4 Καὶ ἐκάλεσεν
Ἱερემίας τὸν Βαρουχ υἱὸν Νηρίου, καὶ ἔγραψεν
ἀπὸ στόματος Ἱερემίου πάντας τοὺς λόγους Κυρίου,
οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐτόν, εἰς χαρτίον βιβλίου. 5
Καὶ ἐνετείλατο Ἱερემίας τῷ Βαρουχ λέγων Ἐγὼ
φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύναμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον
Κυρίου. 6 Καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ
εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ
νηστείας, καὶ ἐν ὧσι παντὸς Ἰούδα τῶν ἐρχομένων
ἐκ πόλεων αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς. 7 Ἰσως
πιστεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ
ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς,
ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου ἦν ἐλάλησεν
ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον. 8 Καὶ ἐποίησε Βαρουχ
κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱερემίας, τοῦ
ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου ἐν
οἴκῳ Κυρίου. 9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ
τῷ βασιλεῖ Ἰωακείμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ ἐξεκλή-
σιασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ
λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἶκος Ἰούδα. 10 Καὶ
ἀνεγίνωσκε Βαρουχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους
Ἱερემίου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου υἱοῦ
Σαφάν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν
προθύροις πόλης τοῦ οἴκου Κυρίου τῆς καινῆς καὶ
ἐν ὧσι παντὸς τοῦ λαοῦ. 11 Καὶ ἤκουσε Μιχαίας
υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφάν ἅπαντας τοὺς λόγους
Κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου. 12 Καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν
τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ
ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισάμ ὁ
γραμματεὺς καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου καὶ Ἰωνάθαν
υἱὸς Ἀχωβῶρ καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφάν καὶ Σεδεκίας
υἱὸς Ἀνανίου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες, 13 Καὶ ἀνήγ-
γειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκου-
σιν ἀναγινώσκοντος Βαρουχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.

JEREMIA, XXXVI.

CAPUT XXXVI.

1 ET factum est in anno quarto Joakim filii
Josiae regis Juda: factum est verbum hoc ad
Jeremiam a Domino, dicens: 2 Tolle volu-
men libri, et scribes in eo omnia verba quæ
locutus sum tibi adversum Israel et Judam, et
adversum omnes gentes, a die qua locutus sum
ad te, ex diebus Josiæ usque ad diem hanc: 3
Si forte audiente domo Juda universa mala, quæ
ego cogito facere eis, revertatur unus-
quisque a via sua pessima: et propitius ero
iniquitati, et peccato eorum. 4 Vocavit ergo
Jeremias Baruch filium Neris: et scripsit
Baruch ex ore Jeremiæ omnes sermones Do-
mini, quos locutus est ad eam, in volumine
libri: 5 Et præcepit Jeremias Baruch, di-
cens: Ego clausus sum, nec valeo ingredi
domum Domini. 6 Ingredere ergo tu, et
lege de volumine in quo scripsisti ex ore meo
verba Domini, audiente populo in domo Do-
mini in die jejunii: insuper et audiente uni-
verso Juda, qui veniunt de civitatibus suis,
leges eis: 7 Si forte cadat oratio eorum in
conspectu Domini, et revertatur unusquisque
a via sua pessima: quoniam magnus furor et
indignatio est, quam locutus est Dominus
adversus populum hunc. 8 Et fecit Baruch
filius Neris, juxta omnia quæ præceperat ei
Jeremias propheta, legens ex volumine ser-
mones Domini in domo Domini. 9 Factum
est autem in anno quinto Joakim filii Josiæ
regis Juda, in mense nono: prædicaverunt
jejunium in conspectu Domini omni populo
in Jerusalem, et universæ multitudini, quæ
confluxerat de civitatibus Juda in Jerusalem.
10 Legitque Baruch ex volumine sermones
Jeremiæ in domo Domini in gazophylacio
Gamarisæ filii Saphan scribæ, in vestibulo
superiori, in introitu portæ novæ domus Do-
mini, audiente omni populo. 11 Cumque
audisset Michæas filius Gamarisæ filii Saphan
omnes sermones Domini ex libro, 12 De-
scendit in domum regis ad gazophylacium
scribæ: et ecce ibi omnes principes sedebant:
Elisama scriba, et Dalaïas filius Semeisæ,
et Elnathan filius Achobor, et Gamarisæ
filius Saphan, et Sedecias filius Hananiæ,
et universi principes. 13 Et nuntiavit
eis Michæas omnia verba, quæ audivit le-
gente Baruch ex volumine in auribus populi.

14 וַיִּשְׁלְחוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ אֶת־יְהוֹנָדָי
בֶּרֶךְ־נְחֻמְיָה בֶּרֶךְ־שְׁלֵמְיָה בֶּרֶךְ־פַּשְׁשֹׁן לֵאמֹר
הַמְּנַלְח אֲשֶׁר הָרַאָה בָּהּ בְּאָזְנֵי הָעָם
הַחַיִּים בְּיַדְּךָ וְלִגְוֹן בָּרוּךְ בֶּרֶךְ־נְחֻמְיָה
אֶת־הַמְּנַלְח בְּיָדְךָ וְכֵן אֲלִיָּהֶם: 15 וַיִּמְאֲרוּ
אֵלָיו עָבַד מָא וְהַרְאָה בְּאָזְנֵינוּ וַיְהִי כִּי
בְּאָזְנֵיהֶם: 16 וַיְהִי כִּשְׁמַעְם אֶת־כְּלִי־הַדְּבָרִים
כִּדְבָרֵי אִישׁ אֶל־דֹּעֵהוּ וַיִּמְאֲרוּ אֶל־בָּרוּךְ
הַגִּיד נְבִיד לְפָנֶיךָ אֵת כְּלִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
17 וְלֹא־בָרוּךְ שָׁמַלְוֹ לֵאמֹר הַדְּבָרִים לָנוּ
אֵין כְּתִבְתָּם אֶת־כְּלִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִקִּי:
18 וַיִּמְאֲרָה לָהֶם בָּרוּךְ מִסִּי וַיְהִי אֵת
כְּלִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּמְאֲרָה עַל־הַסֵּפֶר
בְּיָדְךָ: 19 וַיִּמְאֲרוּ הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ
לֵךְ הַסֹּתֶר אֶתְּךָ וַיִּרְמְיָהוּ וְאִישׁ אֶל־יָדָע
אֵיכָּה אֶתָּם: 20 וַיִּכְלֹמוּ אֶל־הַמְּנַלְח הַגָּדֹל
וְאֶת־הַמְּנַלְח הַמִּקְדָּשׁ בְּלִשְׁכַּת אֱלִישַׁמֶּע
הַסֵּפֶר וַיִּגְדֹּל בְּאָזְנֵי הַמְּנַלְח אֵת כְּלִי־הַדְּבָרִים:
21 וַיִּשְׁלַח הַמְּנַלְח אֶת־יְהוֹנָדָי לְלַחֵת אֶת־
הַמְּנַלְח וַיִּקְחֻהָ מִלִּשְׁכַּת אֱלִישַׁמֶּע הַסֵּפֶר
וַיְהִי־רָאָה יְהוֹדָי בְּאָזְנֵי הַמְּנַלְח וַיִּכְאֹזֻ
כְּלִי־הַשָּׂרִים הַעֲמִידִים מִעַל הַמְּנַלְח:
22 וְהַמְּנַלְח יוֹשֵׁב בֵּית הַחֹרֶף בַּחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי
וְאֶת־הָאֵת לִקְנוֹי מִבְּעֵרָת: 23 וַיְהִי וַיִּקְרָא
יְהוֹדָי שְׁלֹשׁ דְּלֹחֹת וְאַרְבָּעָה יְהוֹדָה
בְּתֵצֶר הַסֵּפֶר וְהַשְׁלָה אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר
אֶל־הָאֵת עֲרִיחָם כְּלִי־הַמְּנַלְח עַל־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל־הָאֵת: 24 וְלֹא קִדְּמוּ וְלֹא קִרְעוּ
אֶת־בְּגָדֵיהֶם הַמְּנַלְח וְכָל־עַבְדָּיו הַשָּׂמַעִים
אֶת־כְּלִי־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 25 וְגַם אֲלֶקָן
וְדַלְיָהוּ וְנִמְרִיָּהוּ הַכִּפְּיָעִי בְּמְנַלְח לְבִלְתִּי
שָׂרָף אֶת־הַמְּנַלְח וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם:
26 וַיִּצְנֶה חֲמֵלָה אֶת־יְהוֹנָדָאֵל בֶּרֶךְ־הַמְּנַלְח
וְאֶת־שְׁרָיָהוּ בֶּרֶךְ־עֲזַרְיָה לֵאמֹר שְׁלַחְוֹ
בֶּרֶךְ־דַּיָּאֵל לְלַחֵת אֶת־בָּרוּךְ הַסֵּפֶר וְאֵת
יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא וְסִתְתָּם יְהוֹנָדָה: 27 וַיְהִי
כִּבְרִי־יְהוֹנָדָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ אֶתְּכִי וְשָׂרָף
הַמְּנַלְח אֶת־הַמְּנַלְח וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
כְּתִבְתָּ בְּיָדְךָ מִסִּי יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר:

14 Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἀρχοντες πρὸς
Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου τὸν Ἰουδῖν υἱὸν Ναθανίου
υἱοῦ Σελεμίου υἱοῦ Χουσί λίγοντες τὸ χαρτίον
ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ,
λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ ἔκε. Καὶ ἔλαβε
Βαροὺχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.
15 Καὶ εἶπον αὐτῷ Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὅσα
ἤμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαροὺχ. 16 Καὶ ἐγενήθη ὡς
ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβουλεύσαντο
ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπον Ἀναγ-
γίλλοντες ἀναγγεῖλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας
τοὺς λόγους τούτους. 17 Καὶ τὸν Βαροὺχ ἠρώ-
τησαν λίγοντες Ποῦ ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους
τούτους; 18 Καὶ εἶπε Βαροὺχ Ἀπὸ στόματος
αὐτοῦ ἀνήγγειλ μοι Ἱερεμίας πάντας τοὺς λόγους
τούτους καὶ ἔγραψον ἐν βιβλίῳ. 19 Καὶ εἶπον
τῷ Βαροὺχ Φάδισον καὶ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἱερε-
μίας, ἀνθρωπος μὴ γινώτω ποῦ ὑμεῖς. 20 Καὶ
εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς τὴν αὐλήν, καὶ τὸ
χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμά, καὶ
ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τού-
τους. 21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδῖν
λαβεῖν τὸ χαρτίον. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου
Ἐλισαμά, καὶ ἀνέγνω Ἰουδῖν εἰς τὰ ὅσα τοῦ
βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὅσα πάντων τῶν ἀρχόντων
τῶν ἱσθηκότων περὶ τὸν βασιλεῖα. 22 Καὶ ὁ
βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἰσχάρα
πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐγενήθη
ἀναγινώσκοντος Ἰουδῖν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας,
ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματίως καὶ
ἐρρίπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἰσχάρας, ἕως
ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς
ισχύρας. 24 Καὶ οὐκ ἐζήτησαν, καὶ οὐ διέβησαν
τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους. 25 Καὶ
Ἐλνάθαν καὶ Ἰοδοσίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς
τὸ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον [καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν].
26 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμίου υἱῷ τοῦ
βασιλέως καὶ τῷ Σαραῖα υἱῷ Ἐσραῖα συλλαβεῖν τὸν
Βαροὺχ καὶ τὸν Ἱερεμίαν, καὶ κατακρύβησαν. 27 Καὶ
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ κατα-
καῦσαι τὸν βασιλεῖα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους
οὓς ἔγραψε Βαροὺχ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, λίγων

14 Miserunt itaque omnes principes ad Ba-
ruch, Judi filium Nathaniae filii Selemiae, filii
Chusi, dicentes: Volumen, ex quo legisti
audiente populo, sume in manu tua, et veni.
Tulit ergo Baruch filius Neriae volumen in
manu sua, et venit ad eos. 15 Et dixerunt
ad eum: Sede, et lege haec in auribus nostris.
Et legit Baruch in auribus eorum. 16 Igitur
cum audissent omnia verba, obstupuerunt unus-
quisque ad proximum suum, et dixerunt ad
Baruch: Nuntiare debemus regi omnes ser-
mones istos. 17 Et interrogaverunt eum,
dicentes: Indica nobis quomodo scripsisti
omnes sermones istos ex ore ejus. 18 Dixit
autem eis Baruch: Ex ore suo loquebatur
quasi legens ad me omnes sermones istos; et
ego scribebam in volumine atramento. 19 Et
dixerunt principes ad Baruch: Vade, et ab-
scundere tu et Jeremias, et nemo sciat ubi sitis.
20 Et ingressi sunt ad regem in atrium: porro
volumen commendaverunt in gazophylacio
Elisamæ scribæ: et nuntiaverunt audiente
rege omnes sermones. 21 Misitque rex Judi
ut sumeret volumen: qui tollens illud de gazo-
phylacio Elisamæ scribæ, legit audiente rege,
et universis principibus qui stabant circa re-
gem. 22 Rex autem sedebat in domo hiemali
in mense nono: et posita erat arula coram eo
plena prunis. 23 Cumque legisset Judi tres
pagellas vel quatuor, scidit illud scalpello
scribæ, et projecit in ignem, qui erat super
arulam, donec consumeretur omne volumen
igni, qui erat in arula. 24 Et non timuerunt,
neque sciderunt vestimenta sua rex et omnes
servi ejus, qui audierunt universos sermones
istos. 25 Verumtamen Elnathan, et Dalaias,
et Gamarias, contradixerunt regi ne combu-
reret librum: et non audivit eos. 26 Et
præcepit rex Jeremiel filio Amelech, et Sa-
raïæ filio Ezriel, et Selemiae filio Abdeel, ut
comprehenderent Baruch scribam, et Jere-
miam prophetam: abscondit autem eos Do-
minus. 27 Et factum est verbum Domini
ad Jeremiam prophetam, postquam com-
buserat rex volumen et sermones quos
scripserat Baruch ex ore Jeremiae, dicens:

יִרְמְיָה לֹו לֹז

28 וְשָׁב חֲדָלָהּ מִגְּלוּת אֲחֵרֶת וּבָתֵּב עָלֶיהָ
 אֶת כָּל־יְהוֹדָבִים הַיְּהוּדָאִים וְאָמַר הִיא
 עַל־הַמְּגִלָּה הַקְּדָשָׁנָה וְאָמַר שָׁרָף יְהוֹנָדָּאִים
 מְלָךְ־יְהוּדָה : 29 וְעַל־יְהוֹנָדָּאִים מְלָךְ־יְהוּדָה
 תֹּאמַר קִוּ אָמֵן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא
 אֶת־הַמְּגִלָּה הַזֹּאת לֹא־מָדַדְנוּ שֶׁלֹּא
 עָלֶיהָ לֹא־מָדַדְנוּ בְּאֶזְבָּעֵינוּ וְהַשְׁחִיתָ
 אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁבִּיתָ מִפְּנֵי אֱלֹהִים
 וּבִהְמָחָ : 30 לָכֵן קִוּ־אָמֵן יְהוָה עַל־יְהוֹנָדָּאִים
 מְלָךְ יְהוּדָה לֹא־יִתְּנֶהֱלֹךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
 דָּוִד וּבְגִלְתּוֹ תִּהְיֶה גְּשֻׁלָּתָה לְתֹרֵב בָּנָיו
 וּלְקַרְנָה בָּלִילָה : 31 וּפְקֹדֵי עָלָיו וְעַל־יִצְחָק
 וְעַל־עֲבָדָיו אֶת־עֲוֹנָם וְהַבֹּאֲתִי עָלֵיהֶם
 וְעַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶל־אִישׁ יְהוּדָה אֶת
 כָּל־הָרָעָה וְאֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי עָלֵיהֶם וְלֹא
 שָׁמְעוּ : 32 וַיִּרְמְיָהוּ לְקוֹחַ מִגְּלוּת אֲחֵרֶת
 וַיִּתְּנָהּ אֶל־בָּרְנָחָה בִּנְיָמִי הַסֹּפֵר וּבִתּוֹ
 עָלֶיהָ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֶת כָּל־דִּבְרֵי הַסֹּפֵר
 וְאָמַר שָׁרָף יְהוֹנָדָּאִים מְלָךְ־יְהוּדָה בָּאֵשׁ
 וְעוֹד נִסְפָה עָלֵיהֶם דְּבָרִים רַבִּים כַּמִּשְׁמָחָ :

פרשה לז:

וַיִּמְלֹךְ-מֶלֶךְ צְדָקָהוּ בְּיָמָיו שָׁמְרוּ תַחַת
כְּנָהֵהוּ בְּרִיתֵיהֶם וְאִשֶּׁר חֲמִלָה נָקִיבְרָא צֶדֶק
מֶלֶךְ-כָּבֵל בְּאַרְצָ וַיְהִיָּה : 2 וְלֹא שָׁמַע
הוּא וַעֲבָדָיו וְעַם הָאָרֶץ אֶל-דְּבָרֵי יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יִרְמְיָה הַנָּבִיא : 3 וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ צְדָקָהוּ אֶת-יְהוֹכָל בֶּן-שִׁלְמִיָּה
וְאֶת-צַפְנִיָּהוּ בֶרֶם-שִׁנְיָה הַכֹּהֵן אֶל-יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא לֵאמֹר הִתְפַּלֵּל-נָא בְּעִדֵּי אֶל-יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ : 4 וַיִּרְמְיָהוּ כֹּה וַיֹּצֵא בְּתוֹךְ הָעָם
וְלֹא-נָחֲנוּ אֹתוֹ בֵּית הַכְּלִיא : 5 וַחֲמִל
פָּרְעֹה וְצָא מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁמְעוּ הַכַּשְׂדִּים
הַצָּבִים עַל-יְהוֹשָׁלָם אֶת-שְׂמִיעָם וַיַּעֲלֵה
מֶעַל וַיִּשְׁלָם : 6 וַיְחִל דְּבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא לֵאמֹר : 7 כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַרְתִּי אֶל-מֶלֶךְ יְהוֹדָה
הַשְׂלַח אֶתְכֶם אֵלַי לְדָרַשְׁנִי הַנֶּה חֵיל
פָּרְעֹה הֵיבֵא לָכֶם לַעֲזוֹתָ שֶׁב לְאַרְצוֹ
מִצְרַיִם : 8 וְשִׁבְי הַכַּשְׂדִּים וְנָלְחָמוּ עַל-חֲצִיר
הַגָּזָא וּלְבָדָה וּשְׂרָפָה בָּאָשׁ : 9 כֹּה-אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל נִשְׁחַדְכֶם לֵאמֹר הִלֹּךְ
יִלְכּוּ מַעֲלֵינוּ הַכַּשְׂדִּים כִּי-לֹא יִלְכּוּ :

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, λτ' λζ.

28 Πάλιν λάβε σὺ χαρτίον ἕτερον καὶ γράψον
πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου οὗτος
κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ, 29 Καὶ [πρὸς
Ἰωακείμ βασιλῆα Ἰουδα] εἶρεῖς Οὕτως εἶπε Κύριος
Σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο, λίγων Διὰ τί
ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λίγων Εἰσπορευόμενος εἰσπορευέ-
σεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν
γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ
κτῆνη; 30 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ
Ἰωακείμ βασιλῆα Ἰουδα Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθή-
μενος ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ
ἔσται ἑρβώμενον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ
ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός. 31 Καὶ ἐπισκίψομαι
ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς
παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ γῆν Ἰουδα
πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, καὶ οὐκ
ἤκουσαν. 32 Καὶ ἔλαβε Βαροὺχ χαρτίον ἕτερον
καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου
ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὗτος κατέκαυσεν
Ἰωακείμ [βασιλεὺς Ἰουδα ἐν πυρὶ]. Καὶ ἐτι προσ-
ετίθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὥς οὗτοι,

ΚΕΦ. λζ'.

1 ΚΑΙ ἰβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακείμ, ὃν ἰβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύειν τοῦ Ἰούδα, 2 Καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους Κυρίου οὗς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰερεμίου. 3 Καὶ ἀπίστευεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σελεμίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μααθαίου τὸν ἱερεὶά πρὸς Ἰερεμίαν λέγων Πρόσπειξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον. 4 Καὶ Ἰερεμίας ἤλθε καὶ διῆλθε διὰ μέσον τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς. 5 Καὶ δύναμις Φαραῶ ἐξηλλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. 6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων 7 Οὕτως εἶπε Κύριος Οὕτως ἔρεῖς πρὸς βασιλεία Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ τοῦ ἐκζητῆσαί με Ἰδοὺ δύναμις Φαραῶ ἡ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου, 8 Καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλλήψονται αὐτὴν καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ. 9 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Μὴ ὑπολάβῃτε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες Ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι, ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι.

JEREMIA, XXXVI. XXXVII.

28 Rursum tolle volumen aliud : et scribe in eo omnes sermones priores, qui erant in primo volumine, quod combussit Joakim rex Juda. 29 Et ad Joakim regem Juda, dices : Hæc dicit Dominus : Tu combussisti volumen illud, dicens : Quare scripsisti in eo annuntians : Festinus veniet rex Babylonis, et vastabit terram hanc, et cessare faciet ex illa hominem, et jumentum ? 30 Propterea hæc dicit Dominus contra Joakim regem Juda : Non erit ex eo qui sedeat super solium David : et cadaver ejus projicietur ad æstum per diem, et ad gelu per noctem. 31 Et visitabo contra eum, et contra semen ejus, et contra servos ejus, iniquitates suas ; et adducam super eos, et super habitatores Jerusalem, et super viros Juda, omne malum, quod locutus sum ad eos, et non audierunt. 32 Jeremias autem tulit volumen aliud, et dedit illud Baruch filio Neriæ scribæ : qui scripsit in eo ex ore Jeremiæ omnes sermones libri, quem combusserat Joakim rex Juda igni : et insuper additi sunt sermones multo plures, quam antea fuerant.

CAPUT XXXVII.

1 Et regnavit rex Sedecias filius Josiæ pro Jechonia filio Joakim : quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in terra Juda. 2 Et non obedivit ipse, et servi ejus, et populus terræ, verbis Domini, quæ locutus est in manu Jeremiæ prophetæ. 3 Et misit rex Sedecias Juchal filium Selemiæ, et Sophoniam filium Maasiæ sacerdotem, ad Jeremiam prophetam, dicens : Ora pro nobis Dominum Deum nostrum. 4 Jeremias autem libere ambulabat in medio populi : non enim miserant eum in custodiam carceris. Igitur exercitus Pharaonis egressus est de Ægypto : et audientes Chaldæi, qui obsidebant Jerusalem, hujuscemodi nuntium, recesserunt ab Jerusalem. 5 Et factum est verbum Domini ad Jeremiam prophetam, dicens : 6 Hæc dicit Dominus Deus Israel : Sic dicetis regi Juda, qui misit vos ad me interrogandum : Ecce exercitus Pharaonis, qui egressus est vobis in auxilium, revertetur in terram suam in Ægyptum ; 8 Et redient Chaldæi, et bellabunt contra civitatem hanc : et capient eam, et succendent eam igni. 9 Hæc dicit Dominus : Nolite decipere animas vestras, dicentes : Euntes abibunt, et recedent a nobis Chaldæi : quia non abibunt.

יְרֵמְיָה לז לח

10 כִּי אִם־הִפְתִּיחֻם כְּל־חֵיל בְּשָׂדִים
הַפְּלִחִים אֲתָכֶם וְלִשְׂמֹרֶכֶם אֲנִשִּׁים
מִדְּקָרִים אִישׁ בְּאֶחָלוֹ וְלִשְׂמֹרֶה אֶת־הָעִיר
הַזֹּאת בָּאֵשׁ: 11 וְהָיָה בְּהַעֲלוֹת חֵיל
הַבְּשָׂדִים מֵעַל וְיִשְׁלַח מִסְּגֵי חֵיל שְׂרָצָה:
12 וַיֵּצֵא יְרֵמְיָה מִדְּוָשָׁלַם לְלֶבֶת מִצְרָיִם
בְּנִימֹן לְחַלֵּק מַשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם: 13 וַיִּחַר
חֲוִיָּה בְּעֵצֶר בְּנִימֹן וְשָׂם בָּעַל פְּקֻדָּה
וַיִּשְׁמֹר יְרֵמְיָה בְּדֹשְׁלִיטָה בְּדִרְכֵּינָהּ וַיִּתְּשֵׁשׁ
אֶת־יְרֵמְיָהוּ הַקִּבִּיאַ לְאֹמֶר אֶל־הַבְּשָׂדִים
אֲתָהּ נָמַל: 14 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ שְׂמֹר אִנְעִי
נָמַל עַל־הַבְּשָׂדִים וְלֹא שְׂמֹר אֲלֵי וַיִּתְּשֵׁשׁ
יְרֵמְיָהוּ בְּדִרְכֵּיהֶוּ וַיִּבְאֵהוּ אֶל־הַשָּׂרִיסִים:
15 וַיִּקְרָצֶה הַשָּׂרִיסִים עַל־יְרֵמְיָהוּ וַהֲפִי אֹתוֹ
וְקָרְנֵהוּ אֹתוֹ בֵּית הָאֹסֶר גִּית וַהֲוֹנֵתוֹ
חֲפָצֶה קִירָאֲתוֹ עָשׂוּ לְבֵית חֲפָצָה: 16 כִּי
כָּא יְרֵמְיָהוּ אֶל־גִּית הַקִּיר וְאֶל־חֲפָצָה
וַיִּשְׁכַּב־שָׁם יְרֵמְיָהוּ יָמִים רַבִּים: 17 וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקְרָאֵהוּ וַיִּשְׁאֲלֵהוּ הַמֶּלֶךְ
בְּבֵיתוֹ בַּסֵּדֶר וַיֹּאמֶר חֲנָשׁ דָּבָר מֵאֵת
יְהוָה וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ וַיִּשְׁאֲלֵהוּ בְּדִרְכֵּינָהּ
בְּכָל תַּחֲנוּן: 18 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
צִדְקִיָּהוּ מִן הַטְּאִתִּי לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָם
הַזֶּה כִּי־נִתְּנָם אֹתִי אֶל־גִּית הַפָּלֶה:
19 וְאֵלֵי נְבִיאֲכֶם אֲשֶׁר־נִבְּאָה לָכֶם לֵאמֹר
לֹא־יָבֹא מֶלֶךְ־בָּבֶל עֲלֵיכֶם וְעַל הָאָרֶץ
הַזֹּאת: 20 וְעַתָּה שְׂמַע־נָא אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ
הַמְּלִיכָה תַחֲנוּנִי לְפָנֶיךָ וְאֶל־תְּשִׁיבֵנִי גִית
יְהוָה חֲפָצֶה וְלֹא אֲסִירָה שָׁם: 21 וַיִּצְרָח
הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקְרָא וַיִּבְרָךְ אֶת־יְרֵמְיָהוּ בְּחֵצֶר
הַמִּשְׁכָּה וְקָרָן לוֹ כַּעֲרֻלָּהֶם לַיּוֹם מִחוּץ
הָאֵפֶס עֲרֵתָם עַל־הַחֲלָחִם מִדְּחָצִיר וַיָּשָׁב
יְרֵמְיָהוּ בְּחֵצֶר הַמִּשְׁכָּה:

פרשח לח:

1 וַיִּשְׁכַּח שְׂפָטִיָּה בְּרִמְיָהוּ וַיִּבְרָךְ
בְּרִמְיָהוּ וַיִּשְׁאֲלֵהוּ בְּדִרְכֵּינָהּ וַיִּתְּשֵׁשׁ
בְּדִרְכֵּינָהּ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יְרֵמְיָהוּ
מִדְּבַר אֶל־שְׂפָטִיָּה לֵאמֹר: 2 פֶּה אֲמַר
יְהוָה חֲשִׁיב בְּעִיר הַזֹּאת גִּית וַיִּתְּשֵׁשׁ
בְּרָצָב וַיִּבְרָךְ וַיִּתְּשֵׁשׁ אֶל־הַבְּשָׂדִים וַיִּתְּשֵׁשׁ
וַיִּשְׁלַח חֵי:

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, λζ, λη.

10 Καὶ ἰὰν πατάξῃτε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων
τούτῃς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσί τινες
κακηνετημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι
ἀναστήσονται καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν
πυρὶ. 11 Καὶ ἰγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν
Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς
δυνάμεως Φαραώ, 12 Ἐξῆλθεν Ἱερემίας ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὴν τοῦ
ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μίσῳ τοῦ λαοῦ. 13 Καὶ
ἰγένετο αὐτὸς ἐν πόλῳ Βενιαμὴν, καὶ ἐκεῖ ἀνθρώπος
παρ' ᾧ κατέλυε Σαρωνία υἱὸς Σελεμίου υἱοῦ Ἀνα-
νίου, καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερემίαν λέγων Πρὸς τοὺς
Χαλδαίους σὺ φεύγεις; 14 Καὶ εἶπε Φεῦδος, οὐκ
εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω. Καὶ οὐκ εἰσῆκου-
σεν αὐτοῦ, καὶ συνέλαβε Σαρωνία τὸν Ἱερემίαν καὶ
εἰσῆγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀρχοντας. 15 Καὶ
ἐκπράνθησαν οἱ ἀρχοντες ἐπὶ Ἱερემίαν καὶ ἐπά-
ταξαν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν
Ἰωνάθαν τοῦ γραμματικῶς, ὅτε ταύτην ἐποίησαν
εἰς οἰκίαν φυλακῆς. 16 Καὶ ἦλθεν Ἱερემίας εἰς
οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν χερῆθ, καὶ ἐκάθισεν
ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς. 17 Καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας
καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτόν ὁ βασιλεὺς
κρυφαίως εἰπεῖν εἰ ἴστιν ὁ λόγος παρὰ Κυρίου;
καὶ εἶπεν ἔστιν· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλωνῶνος
παρδοθήσῃ. 18 Καὶ εἶπεν Ἱερემίας τῷ βασιλεῖ
Τί ἥδικησα σὲ καὶ τοὺς παῖδάς σου καὶ τὸν λαόν
τούτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς; 19 Καὶ
ποῦ εἰσὶν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες
ὑμῖν λέγοντες ὅτι σὺ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος
ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην; 20 Καὶ νῦν, κύριε βασιλεῦ,
πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου· καὶ τί
ἀποστρέψῃς με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμμα-
τικῶς, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ; 21 Καὶ συνέταξεν
ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνεβάλωσαν αὐτόν εἰς οἰκίαν τῆς
φυλακῆς, καὶ ἐβίβωσαν αὐτῷ ἄρτον ἓνα τῆς ἡμέρας
ἐξωθεν οὐκ πίσιουσιν, ὥς ἐξίλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς
πόλεως. Καὶ ἐκάθισεν Ἱερემίας ἐν τῷ αὐλῇ τῆς
φυλακῆς.

ΚΕΦ. λη'.

1 ΚΑΙ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν καὶ Γοδο-
λίας υἱὸς Πασχωρ καὶ Ἰωάχαλ υἱὸς Σελεμίου τοὺς
λόγους οὗτος Ἱερემίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαόν λέγων
2 Οὕτως εἶπε Κύριος Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ ἀποθάνειται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ,
καὶ ὁ ἐκπορεύόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται,
καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὐρημα καὶ ζήσεται.

JEREMIA, XXXVII. XXXVIII.

10 Sed et si percusseritis omnem exer-
citus Chaldæorum, qui præliantur adver-
sum vos, et derelicti fuerint ex eis aliqui
vulnerati: singuli de tentorio suo con-
surgent, et incendunt civitatem hanc igni.
11 Ergo cum recessisset exercitus Chaldæo-
rum, ab Jerusalem propter exercitum Pha-
raonis. 12 Egressus est Jeremias de Jerusa-
lem ut iret in terram Benjamin, et divideret
ibi possessionem in conspectu civium. 13 Cum-
que pervenisset ad portam Benjamin, erat ibi
custos portæ per vices, nomine Jerias, filius
Selemiæ filii Hananiæ, et apprehendit Jere-
miam prophetam, dicens: Ad Chaldæos pro-
fugis. 14 Et respondit Jeremias: Falsum est,
non fugio ad Chaldæos. Et non audivit eum,
sed comprehendit Jerias Jeremiam, et adduxit
eum ad principes. 15 Quam ob rem irati
principes contra Jeremiam, cæsum eum mise-
runt in carcerem, qui erat in domo Jonathan
scribæ: ipse enim præpositus erat super car-
cerem. 16 Itaque ingressus est Jeremias in
domum laci et in ergastulum: et sedit ibi
Jeremias diebus multis. 17 Mittens autem
Sedecias rex tulit eum: et interrogavit eum
in domo sua abscondite et dixit: Putasne est
sermo a Domino? Et dixit Jeremias: Est
et ait: In manus regis Babylonis traderis.
18 Et dixit Jeremias ad regem Sedeciam:
Quid peccavi tibi, et servis tuis, et populo
tuo, quia misisti me in domum carceris?
19 Ubi sunt prophetæ vestri, qui propheta-
bant vobis, et dicebant: Non veniet rex Baby-
lonis super vos, et super terram hanc? 20 Nunc
ergo audi obsecro domine mi rex: valeat de-
precatio mea in conspectu tuo: et ne me
remittas in domum Jonathan scribæ, ne
moriar ibi. 21 Præcepit ergo rex Sedecias
ut traderetur Jeremias in vestibulo carceris:
et daretur ei torta panis quotidie, excepto
pulmento, donec consumerentur omnes panes
de civitate: et mansit Jeremias in vestibulo
carceris.

CAPUT XXXVIII.

1 AUDIVIT autem Saphatias filius Mathan,
et Gedelias filius Phassur, et Juchal filius
Selemiæ, et Phassur filius Melchiæ, sermones
quos Jeremias loquebatur ad omnem populum,
dicens: 2 Hæc dicit Dominus: Quicumque
manserit in civitate hac, morietur gladio, et
fame, et peste: qui autem profugerit ad Chal-
dæos, vivet, et erit anima ejus sospes et vivens.

ירמיה לח

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, λη'.

JEREMIA XXXVIII.

3 כִּי אָמַר יְהוָה הִנֵּה תִּפְּצוּן תִּפְּצוּן הָעִיר
הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל וְלִקְדָּה׃
4 וְאַמְּרֵי הַשָּׂרִים אֶל-יְהוֹנָתָן וַיֹּאמְרוּ
אֶת-יְהוֹנָתָן הַזֶּה כִּי עַל-כֵּן הוּא מִרְשָׁא
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ הַנְּשָׂאִים׃
5 וַיֹּאמְרוּ הַמֶּלֶךְ הַנְּשָׂאִים לְיְהוֹנָתָן
הַזֶּה וְהָאֵלֶּיךָ לְדָבָר אֲלֵיכֶם
בְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ כִּי הוּא הָאִישׁ הַזֶּה אֲנִי
לֹכֵשׁ לְשָׂלוֹם לְעַם הַזֶּה כִּי אֶסְלַרְצָה׃
6 וַיֹּאמְרוּ הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּה הַגִּיד לָהּ
בְּרִיחָהּ מִלְּפָנֶיהָ וַיִּשְׁלַח אֹתָהּ
בְּרִחָהּ אֶשֶׁר בְּחֶזֶק הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
אֶת-יְרֵמְיָה וְצִדְקִיָּה וְכָל הַכֹּהֲנִים
אֲשֶׁר בְּיָדָם הַכֶּזֶב׃
7 וַיִּשְׁפָּט וַיִּשְׁפָּט יְרֵמְיָה בְּשֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיָדָם
הַכֶּזֶב׃
8 וַיִּשְׁפָּט יְרֵמְיָה אֶת-יְרֵמְיָה
וְהַמֶּלֶךְ יֹשֵׁב בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן׃
9 וַיִּשְׁפָּט יְרֵמְיָה מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ אֶת-יְרֵמְיָה וְהַמֶּלֶךְ
לֹאֲמָרוֹ׃
10 וַיִּשְׁפָּט אֶת-יְרֵמְיָה וְהַמֶּלֶךְ
לֹאֲמָרוֹ׃
11 וַיִּשְׁפָּט אֶת-יְרֵמְיָה וְהַמֶּלֶךְ
לֹאֲמָרוֹ׃
12 וַיִּשְׁפָּט אֶת-יְרֵמְיָה וְהַמֶּלֶךְ
לֹאֲמָרוֹ׃
13 וַיִּשְׁפָּט אֶת-יְרֵמְיָה וְהַמֶּלֶךְ
לֹאֲמָרוֹ׃
14 וַיִּשְׁפָּט אֶת-יְרֵמְיָה וְהַמֶּלֶךְ
לֹאֲמָרוֹ׃
15 וַיִּשְׁפָּט אֶת-יְרֵמְיָה וְהַמֶּלֶךְ
לֹאֲמָרוֹ׃

3 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος Παραδομένη παραδοθή-
σεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλείας
Βαβυλωνος, καὶ αὐλήσεται αὐτήν. 4 Καὶ εἶπον
τῷ βασιλεῖ Ἀντιμέλεχ· ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος,
ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν
πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει
καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς
αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ὅτι ὁ ἄνθρωπος
οὗτος οὐ χρησιμοποιεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ ἄλλ'
ἢ πονηρά. 5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰδοὺ αὐτὸς
ἐν χερσὶν ὑμῶν· ὅτι οὐκ ἔδυνάτο ὁ βασιλεὺς πρὸς
αὐτούς. 6 Καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίου
υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς,
καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ
λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἄλλ' ἢ Βόρβορος, καὶ ἦν
ἐν τῷ βορβόρῳ. 7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ
ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως,
ὅτι ἰδὼκαν Ἱερემίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ
βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πόλει Βενιαμὴν. 8 Καὶ ἐξῆλθε
πρὸς αὐτόν, καὶ ἰλάλησε πρὸς τὸν βασιλεῖα καὶ
εἶπεν 9 Ἐκονηρεύσω ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖ-
ναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ,
ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει. 10 Καὶ
ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ λέγων Λάβε
εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους
καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.
11 Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον,
καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία,
καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερემίαν εἰς τὸν λάκκον,
12 Καὶ εἶπε [πρὸς αὐτόν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ]
Ταῦτα θές [τὰ παλαιὰ ῥάκη καὶ τὰ μαλεῖν ἐπὶ
τοὺς ἀγκῶνας τῶν χειρῶν σου] ὑποκάτω τῶν
σχοινίων. Καὶ ἐποίησεν Ἱερემίας οὕτως. 13 Καὶ
ἐῤῥυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτόν
ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ἱερემίας ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς. 14 Καὶ ἀπίστευεν ὁ βασιλεὺς καὶ
ἐκάλεσεν αὐτόν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν Ἀσλεισῶν
τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς
Ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ
ῥῆμα. 15 Καὶ εἶπεν Ἱερემίας τῷ βασιλεῖ Ἐάν
ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ
ἐάν συμβουλευσώ σοι, οὐ μὴ ἀκήσῃς μου;

3 Hæc dicit Dominus: Tradendo tradetur
civitas hæc in manu exercitus regis Babylonis,
et capiet eam. 4 Et dixerunt principes regi:
Rogamus ut occidatur homo iste: de industria
enim dissolvit manus virorum bellantium, qui
remanserunt in civitate hac, et manus uni-
versi populi, loquens ad eos juxta verba hæc:
siquidem homo iste non quærit pacem populo
huic, sed malum. 5 Et dixit rex Sedecias:
Ecce ipse in manibus vestris est: nec enim
fas est regem vobis quidquam negare. 6 Tu-
lerunt ergo Jeremiam, et projecerunt eum in
lacum Melchiae filii Amelech, qui erat in ves-
tibulo carceris: et submiserunt Jeremiam
funibus in lacum, in quo non erat aqua, sed
latum: descendit itaque Jeremias in cœnum.
7 Audivit autem Abdemelech Æthiops vir
eunuchus, qui erat in domo regis, quod misis-
sent Jeremiam in lacum: porro rex sedebat
in porta Benjamin. 8 Et egressus est Abde-
melech de domo regis, et locutus est ad regem,
dicens: 9 Domine mi rex, male fecerunt viri
isti omnia quæcumque perpetrarunt contra
Jeremiam prophetam, mittentes eum in lacum
ut moriatur ibi fame, non sunt enim panes
ultra in civitate. 10 Præcepit itaque rex
Abdemelech Æthiopi, dicens: Tolle tecum
hinc triginta viros, et leva Jeremiam pro-
phetam de lacu antequam moriatur. 11 As-
sumptis ergo Abdemelech secum viris, ingres-
sus est domum regis, quæ erat sub cellario:
et tulit inde veteres pannos et antiqua quæ
computruerant, et submisit ea ad Jeremiam
in lacum per funiculos. 12 Dixitque Ab-
demelech Æthiops ad Jeremiam: Pone veteres
pannos, et hæc scissa et putrida sub cubito
manuum tuarum, et super funes. Fecit ergo
Jeremias sic. 13 Et extraxerunt Jeremiam
funibus, et eduxerunt eum de lacu: mansit
autem Jeremias in vestibulo carceris. 14 Et
misit rex Sedecias, et tulit ad se Jeremiam
prophetam ad ostium tertium, quod erat
in domo Domini: et dixit rex ad Jere-
miam: Interrogo ego te sermonem, ne ab-
scundas a me aliquid. 15 Dixit autem
Jeremias ad Sedeciam: Si annuntiavero
tibi, numquid non interficies me? et si
consilium dederō tibi, non me audies.

ירמיה לח

16 וישבע המלך צדקיהו אל־ירמיהו
בסתר לאמר חִי־יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשׂוֹד־לָנוּ
אֲתֵּי־הַנֶּשֶׁב הַזֶּה אִם־אֵלֹהִים וְאִם־אֲדֹמָה
בְּיַד הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מִבְּקֻשִׁים
אֲתֵּי־נִפְשָׁם : 17 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־
צִדְקִיָּהוּ כִּדְבַר־יְהוָה אֱלֹהֵי צִבְאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲסִיֵּצָא תָצֵא אֶל־שָׂרֵי
מִלְחָמָה בָּבֶל וְיִחְיֶינָה נַפְשָׁם וְהָעִיר הַזֹּאת
לֹא תִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ וְהָיָה אִתָּהּ וּבִיהָ :
18 וְאַם לֹא־תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מִלְחָמָה בָּבֶל
וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מִשְׁפָּחִים וּשְׂרָפֶיהָ
בָּאֵשׁ וְאִתָּהּ לֹא־תִשָּׂא מִגִּדִּים :
19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ אֲנִי
דַּל וְאֲתֵּי־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר קָהְלוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּחִים
פְּרִי־יָמֵי אֲתִי בָנִים וְחִתְּעֵלֶי־בִי :
20 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ לֹא יִתְּנֵה שְׂמִיעָה בְּקוֹל
יְהוָה לְאֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֵי וַיִּשְׁמַע לָהּ
וְיָחִי נַפְשָׁהּ : 21 וְאִם־יָמָן אִתָּהּ לְצִבְאוֹת
יְהוָה הַדָּבָר אֲשֶׁר הִרְאִי יְהוָה : 22 וְהָיָה
כִּלְיֵה־נַפְשִׁים אֲשֶׁר נִשְׂאָרָה בְּבֵית מִלְחָמָה וְיִחְיֶינָה
מִצִּבְאוֹת אֶל־שָׂרֵי מִלְחָמָה בָּבֶל וְהָיָה אִתָּהּ
הַשִּׁיטָה וְנִקְלְוּ לָהּ אֲנָשֵׁי שְׂלֵמָה הַמַּעֲבָדִים
בְּצֶדֶק רַגְלָהּ קָטַן אֲחֹרֶר : 23 וְאִתְּ־צִלְנָשִׁי
וְאִתְּ־בָנֶיהָ מִצִּבְאוֹת אֶל־הַמִּשְׁפָּחִים וְאִתָּהּ
לֹא־תִשָּׂא מִגִּדִּים כִּי בְּיַד מִלְחָמָה בָּבֶל
תִּתְּשָׁא וְאִתְּ־הָעִיר הַזֹּאת תִּשָּׂרֵף בָּאֵשׁ :
24 וַיֹּאמֶר צִדְקִיָּהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ אֲנִי
אֲלִי־נָע בַּדְּבָרִים־הָאֵלֶּה וְלֹא תִמּוּחַ :
25 וְכִי־יִשְׁמָעוּ הַשָּׂרִים פְּרִדְּבָרַי אִתָּהּ
וְיָבֹאוּ אֵלַי וְאָמְרוּ אֱלֹהֵי הַנֶּדְחָה־נָּא לָנוּ
מִדְּבָרָם אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּבְחַד מִפְּנֵי
וְלֹא נִמְיָתָה וּמִדְּבָר אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ :
26 וְאִתָּהּ אֲלֵיהֶם מִשְׁלָאֲנִי תִחְזָקִי לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי תִשְׁבַּעֲנִי בְּיַד יְהוָה
לְמִיתָ שָׁם : 27 וַיָּבֹאוּ כִלְיֵה־נַפְשִׁים
אֶל־יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁמָעוּ אֹהֳיוֹ וַיָּגֵד לָחֶם
בְּכִלְיֵה־דְבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ
וַיִּתְּשָׁא מִפְּנֵי כִי לֹא־נִשְׁמָע הַדָּבָר :
28 וַיִּשְׁבַּע יִרְמְיָהוּ בְּיָדָם מִשְׁפָּחָה עַד־יוֹם
אֲשֶׁר־לָקְדָה יְרוּשָׁלַם וְתָהָּ פֶּאֶשֶׁר
גִּלְבָּדָה יְרוּשָׁלַם :

IEREMIAS, 37.

16 Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων Ζῇ Κύριος,
ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτείνῃ σε
καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων
[τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου]. 17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἰεριμίας Οὕτως εἶπε Κύριος Ἐδὴν ἐξελθὼν ἐξέλθης
πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλώνας, ζήσεται ἡ
ψυχὴ σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν
πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου. 18 Καὶ ἰὰν μὴ
ἐξέλθης, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν
Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺ οὐ
μὴ σωθῇς. 19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰεριμίᾳ
Ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφειγόντων
πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσω με εἰς χεῖρας
αὐτῶν, καὶ καταμνήσονται μου. 20 Καὶ εἶπεν
Ἰεριμίας Οὐ μὴ παραδώσω σε· ἀκούσον τὸν λόγον
Κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ, καὶ βέλτιον ἔσται σοι
καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου. 21 Καὶ εἰ μὴ θέλῃς σὺ
ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔειπέν μοι Κύριος
22 Καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες οἱ καταλειφθεῖσαι
ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας
βασιλέως Βαβυλώνας, καὶ αὗται ἔλεγον Ἠπάτησάν
σε, καὶ δυνήσονται σοὶ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου, καὶ
καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, ἀπίστρεψαν
ἀπὸ σοῦ. 23 Καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα
σου ἐξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ σὺ οὐ μὴ
σωθῇς, ὅτι ἐν χεὶρὶ βασιλέως Βαβυλώνας συλλη-
φθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται. 24 Καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἄνθρωπος μὴ γνώτω ἐκ
τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς. 25
Καὶ ἰὰν οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν ὅτι ἐλάλησάν
σοι, καὶ ἔλθωσι πρὸς σέ καὶ εἰπωσὶ σοὶ Ἀνάγγειλον
ἡμῖν τί ἐλάλησάν σοι ὁ βασιλεὺς; μὴ κρύψῃς ἀφ'
ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλμυν σε· καὶ τί ἐλάλησε
πρὸς σέ ὁ βασιλεὺς; 26 Καὶ ἱρεῖς αὐτοῖς Ἰρίκω
ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ' ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως
πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἶκον Ἰωνάθαν
ἀποθανεῖν με ἔκει· 27 Καὶ ἤλθοσαν πάντες οἱ
ἄρχοντες πρὸς Ἰεριμίαν καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ
ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τού-
τους ὃς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· καὶ ἀπε-
σιώπησαν, ὅτι οὐκ ἤκουσθη ὁ λόγος Κυρίου. 28 Καὶ
ἐκάθισεν Ἰεριμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἕως
χρόνου ὃς συνελήφθη Ἱερουσαλὴμ.

JEREMIA, XXXVIII.

16 Juravit ergo rex Sedecias Jeremiæ clam,
dicens: Vivit Dominus, qui fecit nobis ani-
mam hanc, si occidero te, et si tradidero te in
manus virorum istorum, qui querunt animam
tuam. 17 Et dixit Jeremias ad Sedeciam:
Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel:
Si profectus exieris ad principes regis Baby-
lonis, vivet anima tua, et civitas hæc non
succendetur igni: et salvus eris tu, et domus
tua. 18 Si autem non exieris ad principes
regis Babylonis, tradetur civitas hæc in manus
Chaldæorum, et succendent eam igni: et tu
non effugies de manu eorum. 19 Et dixit
rex Sedecias ad Jeremiam: Sollicitus sum
propter Judæos, qui transfugerunt ad Chal-
dæos: ne forte tradar in manus eorum, et
illudant mihi. 20 Respondit autem Jeremias:
Non te tradent; audi quæso vocem Domini,
quam ego loquor ad te, et bene tibi erit, et
vivet anima tua. 21 Quod si nolueris egredi:
iste est sermo, quem ostendit mihi Dominus:
22 Ecce omnes mulieres, quæ remanserunt in
domo regis Juda, educuntur ad principes regis
Babylonis: et ipsæ dicent: Seduxerunt te,
et prævaluerunt adversum te viri pacifici tui,
demerserunt in cæno et in lubrico pedes tuos,
et recesserunt a te. 23 Et omnes uxores tuæ,
et filii tui educuntur ad Chaldæos: et non
effugies manus eorum, sed in manu regis
Babylonis capieris: et civitatem hanc com-
buret igni. 24 Dixit ergo Sedecias ad Jere-
miam: Nullus sciat verba hæc, et non morieris.
25 Si autem audierint principes quia locutus
sum tecum, et venerint ad te, et dixerint tibi:
Indica nobis quid locutus sis cum rege, ne
celes nos, et non te interficiemus: et quid
locutus est tecum rex: 26 Dices ad eos:
Prostravi ego preces meas coram rege, ne me
reduci juberet in domum Jonathan, et ibi
morerer. 27 Venerunt ergo omnes principes
ad Jeremiam, et interrogaverunt eum: et
locutus est eis, juxta omnia verba quæ præ-
ceperat ei rex, et cessaverunt ab eo: nihil
enim fuerat auditum. 28 Mansit vero Jere-
mias in vestibulo carceris usque ad diem quo
capta est Jerusalem: et factum est ut cape-
retur Jerusalem.

וּבְשִׁנָּה חֲתָשְׁעִית לְצִדְקָתָהּ מִלֶּחֶד יַחֲזִיחַ
 בַּחֲדָשׁ הַעֲשָׂרִי קָם נְבוּכַדְרֶאצַּר מִלֹּד כְּבֵל
 וּכְלִי־חֵילֹו אֶל־יְרוּשָׁלַם וַיַּצֵּר עֲלֵיהָ׃
 2 בַּעֲשֻׁמֶרֶץ־שָׁמָּה שָׁנָה לְצִדְקָתָהּ בַּחֲדָשׁ
 הַרְבִּיעִי בַחֲשָׁצַח לַחֲדָשׁ הַקִּמְצָח הָעִיר׃
 3 וַיָּבֹאוּ עַל שָׂרֵי מִלֹּד־כָּבֵל וַיִּשְׁבּוּ
 בַּעֲרֵר הַמִּצָּח גְּרַגְלֵי שְׂרָאצַּר סִמְנֶר־נָבוֹ
 שְׂרָסְקִים רַב־סָרִיס גְּרַגְלֵי שְׂרָאצַּר רַב־כֹּגֶן
 וְכָל־שְׂאֵרִית שָׂרֵי מִלֹּד כְּבֵל׃ 4 וַיְהִי בַּאֲשֶׁר
 רָאָם צִדְקָתָהּ מִלֹּד־יַחֲזִיחַ וְכָל־אֲנָשִׁי
 הַמִּלְחָמָה וַיִּבְרָחוּ וַיִּצְאוּ לִלְחָ מִדִּתְעִיר
 בָּרוּךְ הֵן הַמִּלֹּד בַּשָּׂעַר בֵּין הַחֲבָתַיִם
 וַיִּצָּא גֵרָה הַעֲרָבָה׃ 5 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־בַּשָּׂדִים
 אֲחֵרֵיהֶם וַיִּשְׁטְנוּ אֶת־צִדְקָתָהּ בַּעֲרֹבֹת
 יַחֲזִיחַ וַיַּחֲזִי אֹתָו וַיַּעֲלֶהוּ אֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר
 מִלֹּד־כְּבֵל וּבִלְחָח בַּאֲרָץ חֲמַת וַיַּדְבֵּר
 אִתּוֹ בַּשָּׂשְׁמִים׃ 6 וַיִּשְׁחַט מִלֹּד כָּבֵל אֶת־כֹּגֶן
 צִדְקָתָהּ בְּרִבְלָה לַעֲנִיּוֹ וְאֵל בְּלִי־חֵי
 יַחֲזִיחַ שָׁחַט מִלֹּד כְּבֵל׃ 7 וְאֶת־עֵינֵי
 צִדְקָתָהּ עָנָר וַאֲסִרְהָ בַּפְּחֹשְׁפִים לְבִיא אֹתָו
 כְּבֵלָה׃ 8 וְאֶת־בֵּית הַמִּלֹּחַ וְאֶת־בֵּית הָעֵם
 שְׂרָפָה הַבַּשָּׂדִים בָּאֵשׁ וְאֶת־חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם
 נָהָצוּ׃ 9 וְאֵת לִחְר הָעֵם הַבַּשָּׂאָרִים בַּעֲרִיר
 וְאֶת־הַכְּפָלִים אֲשֶׁר קָפְלוּ עָלָיו וְאֶת יַחֲדָר
 הָעֵם הַבַּשָּׂאָרִים הִנְלָח נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
 כְּבֵל׃ 10 וּמִדֶּהֶעֶם הַדֹּלִים אֲשֶׁר אִירְלָהֶם
 מֵאֻמָּה הַשָּׂאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
 בָּאֲרָץ יַחֲזִיחַ וַיָּתֵן לָהֶם קָרָם־יָגֹגִים
 בַּיּוֹם הַהוּא׃ 11 וַיַּצֵּן נְבוּכַדְרֶאצַּר מִלֹּד־כְּבֵל
 עַל־יֶרֶמְיָהּ בֶּנֶר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
 לֵאמֹר׃ 12 קִחְפוּ וַעֲלִיָּה שָׁעִים עָלָיו
 וְאֶל־תַּעֲשׂ לֹו מֵאֻמָּה הִנֵּה פִי אִם פֹּאשֵׁל
 יִדְבֹּר אֵלָיָה בֶן־עֲשָׂה עִפּוֹ׃ 13 וַיִּשְׁלַח
 נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיִּבְרִישׁוּן רַב־סָרִיס
 וַגְּרַל שְׂרָאצַּר רַב־כֹּגֶן וְכָל רַבֵּי מִלֹּד־כְּבֵל׃
 14 וַיִּשְׁלַח וַיַּקְחוּ אֶת־יֶרְמְיָהּ מִחֲצַר
 הַמִּשְׁכָּח וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ אֶל־גִּדְלָהוּ בְּדֹאחִיקָם
 בְּרִשְׁטֹן לְחֹוצְאָהוּ אֶל־חֲבָתָהּ וַיֵּשֶׁב בַּתּוֹךְ
 הָעֵם׃ 15 וְאֶל־יֶרְמְיָהּ הִנֵּה דְבַר־יְיָ
 בַּחֲזִיתוֹ עֲצֹר בַּחֲצַר הַמִּשְׁכָּח לֵאמֹר׃

1 ΚΑΙ ἔγένετο τῇ μηνὶ τῇ ἐνάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλεῦς Ἰούδα παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιοῦρκον αὐτήν. 2 Καὶ ἐν τῇ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία ἐν τῇ μηνὶ τῇ τετάρτῳ ἐνάτῳ τοῦ μηνὸς ἰρῆβήγῃ ἡ πόλις, 3 Καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγούμενοι βασιλεῖς Βαβυλῶνος, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μίσθ Μαργανασάρ καὶ Σαμαγῶθ καὶ Ναβουσάχαρ καὶ Ναβουσαρεί, Ναγαργᾶς, Νασεῖρβαζαμάθ, καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλεῖς Βαβυλῶνος. [4 Καὶ ἔγένετο ἥνικα εἶδεν αὐτοὺς Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα καὶ πάντες οἱ ἄνδρες πολεμισταί, καὶ ἔφυγον καὶ ἐξῆλθον νυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τὴν ὁδὸν κήπου τοῦ βασιλεῦς διὰ τὴν πύλην ἀνὰ μίσον τοῦ τείχους καὶ τοῦ προτειχίσματος, καὶ ἐξῆλθον διὰ τὴν ὁδὸν ἀραβᾶ. 5 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαιῶν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ συνέλαβον τὸν Σεδεκίαν ἐν ἀραβῶθ Ἱεριχώ, καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖα Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθά τὴν ἐν γῇ Αἰμάθ, καὶ ἰλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως. 6 Καὶ ἔσφαξεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἐν Ῥεβλαθά κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν. 7 Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσεν, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πίδασι χαλκαῖς, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. 8 Καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλεῦς καὶ τὰς οἰκίας τοῦ λαοῦ ἐνέπρησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐν πυρὶ, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ καθεῖλαν. 9 Καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐπιπετωκότας ὁ ἐνέπρησεν πρὸς τὸν βασιλεῖα Βαβυλῶνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς καταλειμμένους ἀπέψικεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς Βαβυλῶνα. 10 Καὶ ἐκ τῶν πτωχῶν τοῦ λαοῦ οἱς οὐκ ἦν οὐθὶν, κατέλιπεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀμπελώνας καὶ ἀγρούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 11 Καὶ ἐνετείλατο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὑπὲρ τοῦ Ἱερεμίου ἐν χειρὶ Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου λίγων. 12 Λάβε αὐτὸν καὶ θές τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἐπ' αὐτόν, καὶ μὴ ποιήσῃς αὐτῷ οὐθὲν κακόν, ἀλλὰ καθὼς λαλήσῃ πρὸς σε καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτῷ. 13 Καὶ ἀπίστευεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ Ναβουσεῖζβάν καὶ Ῥαφαρής καὶ Νηργέλ καὶ Σαρασάρ καὶ Ῥαβμάγ καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλεῖς Βαβυλῶνος,] 14 Καὶ ἀπίστευαν καὶ ἔλαβον τὸν Ἱερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολιάν υἱὸν Ἀχικᾶν υἱοῦ Σαφάν, καὶ ἐξήγαγον αὐτόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μίσθ τοῦ λαοῦ. 15 Καὶ πρὸς Ἱερεμίαν ἔγένετο λόγος Κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λίγων

1 ANNO nono Sedeciae regis Juda, mense decimo, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, et omnis exercitus ejus ad Jerusalem, et obsidebant eam. 2 Undecimo autem anno Sedeciae, mense quarto, quinta mensis, aperta est civitas. 3 Et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis, et sederunt in porta media: Neregel, Sereser, Semegarnabu, Sarsachim, Rabsares, Neregel, Sereser, Rebmag, et omnes reliqui principes regis Babylonis. 4 Cumque vidisset eos Sedecias rex Juda, et omnes viri bellatores, fugerunt: et egressi sunt nocte de civitate per viam horti regis, et per portam quae erat inter duos muros, et egressi sunt ad viam deserti. 5 Persecutus est autem eos exercitus Chaldaeorum: et comprehenderunt Sedeciam in campo solitudinis Jerichontinae, et captum adduxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblatha, quae est in terra Emath: et locutus est ad eum judicia. 6 Et occidit rex Babylonis filios Sedeciae in Reblatha, in oculis ejus: et omnes nobiles Juda occidit rex Babylonis. 7 Oculos quoque Sedeciae eruit: et vinxit eum compedibus ut duceretur in Babylonem. 8 Domum quoque regis, et domum vulgi succenderunt Chaldaei igni, et murum Jerusalem subverterunt. 9 Et reliquias populi, qui remanserant in civitate, et perfugas, qui transfugerant ad eum, et superfluos vulgi, qui remanserant, transtulit Nabuzardan magister militum in Babylonem. 10 Et de plebe pauperum, qui nihil penitus habebant, dimisit Nabuzardan magister militum in terra Juda: et dedit eis vineas et cisternas in die illa. 11 Praeceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Jeremia Nabuzardan magistro militum, dicens: 12 Tolle illum, et pone super eum oculos tuos, nihilque ei mali facias: sed ut voluerit, sic facias ei. 13 Misit ergo Nabuzardan princeps militiae, et Nabusezban, et Rabsares, et Neregel, et Sereser, et Rebmag, et omnes optimates regis Babylonis, 14 Miserunt, et tulerunt Jeremiam de vestibulo carceris, et tradiderunt eum Godoliae filio Ahicam filii Saphan, ut intraret in domum, et habitaret in populo. 15 Ad Jeremiam autem factus fuerat sermo Domini, cum clausus esset in vestibulo carceris, dicens:

16 ה'לך ואתמך לעבד-לך חפשי לאמר
קד-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מביא את-דברי אל-העיר הזאת
לדבר וללא לטובה והני לפניה פנים
החור: 17 והצלתי ביום-הוא נא-יהוה
ולא תפול ביד האנשים אשר-אתה יור
מפניהם: 18 כי מלט אצלך ובחרב לא
תפל והיה לך נפש לשלל קרבנות
כי נאמרה:

פרשה מ

1 הדבר אשר היה אל-ירמיה מן
יהוה את-שלח אתו נבוצרדן רב-טבחים
מ-הרמה בנחלתו אתו והוא-אמר
צבאותם ברוך כל-דלות וירושלם ויהודה
המגלים בקלה: 2 ונקח רב-טבחים
לירמיה ונאמר אליו יהוה אלהיך דבר
את-הדבר הזה אל-העם הזה: 3 ונבא
ונעש יהוה כאשר דבר פיהם ונאמר
ליהוה ולא-שמעתם בקולו והיה לכם
דבר הזה: 4 ועלמה חנה ופפתיה היום
מ-האנשים אשר על-יד אס-טוב בעיניך
לבו אתי בכל פה ואשים את-עירי
עליה ואס-בע בעיניך לבוא אתי בקל
הכל ראה בל-הצד לפניה אל-טוב
ואל-הישר בעיניך ללכת שמה לך:
5 ועומי לא-ישוב ואברה אל-בדלחה
בראיהם ברשעו אשר הפלד מלח-בבל
בעירי יהודה ושב אתו ברוך ה'ם לא
אל-בל-הישר בעיניך ללכת לך ויהיו
רב-טבחים ארחם וישאם וישלחם:
6 ויבא ירמיה אל-בדלחה בראיהם
המצפה ושב אתו ברוך ה'ם לא
הפשימים בארץ: 7 וישמעו כל-עירי
החללים אשר בשדה חמה ואנשיהם
פיהם קול-בבל את-בדלחה בראיהם
בארץ ובי-הפחד אתו אנשים ונשים וטף
ויבדל חרץ מאשר לא-הגלו בקלה:
8 ויבאו אל-בדלחה המצפה וישמעאל
ברב-נבואה ויהוה ויהוה ויהוה
אשר-יה בראיהם ויבאו ויבאו
ויבאו בראיהם ויבאו ויבאו:

16 Πορεύου καὶ εἰπὲ πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα
Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω
τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ
καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ [καὶ ἴσονται κατὰ προσώπῳ
σου ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ]. 17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν
ἀνθρώπων ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
18 Ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ
πίσης· καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς ἔσθλα, ὅτι
ἐπαίθεις ἐπ' ἐμοί, φησὶ Κύριος.

ΚΕΘ. μ'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερμίαν μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδάν
τὸν ἀρχιμάγιστον τὸν ἐκ Ῥαμᾶ, ἐν τῇ λαβεῖν
αὐτὸν ἐν χειροπέδαις ἐν μίσφ ἀποιείας Ἰούδα
τῶν ἡγμένων εἰς Βαβυλῶνα. 2 Καὶ ἔλαβεν
αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγιστος καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ
θεὸς σου ἐλάλησε τὰ πᾶσι ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον
τούτον, 3 Καὶ ἐποίησε Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε
αὐτῷ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ [καὶ
ἐγένετο ὑμῖν τὸ ῥῆμα τούτου]. 4 Ἰδοὺ ἔλυσά σε
ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου· εἰ
καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα,
καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ [καὶ ἐ-
ποιήσῃς ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς
Βαβυλῶνα, ἀπέμεινον. Ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον
σου· ὅπου ἂν εἰς ἀγαθὸν καὶ εἰς τὸ εὐθὺς ἐπο-
ρευθῇ, πορεύου]. 5 Εἰ δὲ μὴ, ἀπέστρεψε,
ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ
υἱοῦ Σαφάν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἰκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μίσφ
τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν
ὀφθαλμοῖς σου τοῦ παρευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου.
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγιστος δῶρα καὶ ἀπέ-
στειλεν αὐτόν. 6 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς
Μασσφά, καὶ ἐκάθισεν ἐν μίσφ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ. 7 Καὶ ἤκουσαν
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ,
αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ γῇ, καὶ
παροκατήνεον αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν
οὓς οὐ κατήκισεν εἰς Βαβυλῶνα. 8 Καὶ ἦλθε
πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσφά Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθα-
νίου καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρης καὶ Σαραίας υἱὸς
Θαναιμέθ καὶ υἱοὶ Ἰωφὲ τοῦ Νετωφathi καὶ Ἐζονίας
υἱὸς τοῦ Μωχαθί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

16 Vade, et dic Abdemelech Æthiopi, dicens:
Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel:
Ecce ego inducam sermones meos super civi-
tatem hanc in malum, et non in bonum: et
erunt in conspectu tuo in die illa. 17 Et
liberabo te in die illa, ait Dominus: et non
traderis in manus virorum, quos tu formidas:
18 Sed eruens liberabo te, et gladio non cades:
sed erit tibi anima tua in salutem, quia in me
habuisti fiduciam, ait Dominus.

CAPUT XL.

1 SERMO, qui factus est ad Jeremiam a
Domino, postquam dimissus est a Nabuzar-
dan magistro militiæ de Rama, quando tulit
eum vinctum catenis in medio omnium, qui
migrabant de Jerusalem et Juda, et ducebantur
in Babylonem. 2 Tollens ergo princeps
militiæ Jeremiam, dixit ad eum: Dominus
Deus tuus locutus est malum hoc super locum
istum, 3 Et adduxit: et fecit Dominus sicut
locutus est, quia peccastis Domino, et non
audistis vocem ejus, et factus est vobis sermo
hic. 4 Nunc ergo ecce solvi te hodie de cate-
nis, quæ sunt in manibus tuis: si placet tibi
ut venias mecum in Babylonem, veni; et
ponam oculos meos super te: si autem dis-
plicet tibi venire mecum in Babylonem, reside:
ecce omnis terra in conspectu tuo est: quod
elegeris, et quo placuerit tibi ut vadas, illuc
perge. 5 Et mecum noli venire: sed habita
apud Godoliam filium Ahicam filii Saphan,
quem præposuit rex Babylonis civitatibus
Juda: habita ergo cum eo in medio populi:
vel quocumque placuerit tibi ut vadas, vade.
Dedit quoque ei magister militiæ cibaria, et
munuscula, et dimisit eum. 6 Venit autem
Jeremias ad Godoliam filium Ahicam in Mas-
phath, et habitavit cum eo in medio populi,
qui relictus fuerat in terra. 7 Cumque audis-
sent omnes principes exercitus, qui dispersi
fuerant per regiones, ipsi et socii eorum, quod
præfécisset rex Babylonis Godoliam filium
Ahicam terræ, et quod commendasset ei viros,
et mulieres, et parvulos, et de pauperibus
terræ, qui non fuerant translati in Babylonem:
8 Venerunt ad Godoliam in Masphath: et Is-
mahel filius Caree, et Sareas filius Thanehumeth,
et filii Ophi, qui erant de Netophathi, et
Jezonias filius Maachathi, ipsi et viri eorum.

9 וישבע לָהֶם בְּדִלְיָהוּ בְּרֹאֲמָהּ בְּשֵׁם
וְלֹאֲשֵׁיתָם לֵאמֹר אֲלֵכִירָא מַעֲבֹד
הַפְּשָׁתִים שָׁבוּ בָאָרֶץ וְעַבְדֵי אֲתֶּמֶלֶךְ בָּבֶל
וַיָּשֻׁב לָהֶם : 10 וְאֵנִי חֲנָנִי יֹשֵׁב בַּמִּצְפָּה
לְעֵמֶד לִפְנֵי הַפְּשָׁתִים וְאֲשֶׁר יָבֹאוּ אֵלַי
וְאֵתֵם אֶסְפֹּי יָנוּ וְהָיוּ וְשָׁמוּ וְשָׁמוּ בְּכָלֵךְ
וְאֲשֶׁר בְּעָרֵיכֶם וְאֲשֶׁר תִּשְׁתַּחֲשָׁו : 11 וְהָיָה
כִּלְיֵי־הַחַיִּים וְאֲשֶׁר־בַּמִּצְפָּה וּבְכָל־עֲמֻן
וּבְכָל־אֵדֹם וְאֲשֶׁר בְּכָל־הָאֲרָצוֹת שֶׁמֶעַד
כְּרִיתָן מִלְּחָם בָּבֶל שְׂאֵרִית לִיְהוּדָה וְכִי
הִסְקִיד עַל־יָהִים אֲתֶּמֶלֶךְ וְאֲתֶּמֶלֶךְ
בְּשֵׁם : 12 וַיָּשֻׁבוּ כִלְיֵי־הַחַיִּים מִכָּל־
הַמְּלֻחֹת וְאֲשֶׁר נִדְחִי שָׁם וְיָבֹאוּ אֶל־יְהוֹנָתָן
אֶל־בְּדִלְיָהוּ הַמִּצְפָּתִי וַיֹּאמְרוּ יָנוּ וְהָיוּ
הַרְבֵּה מְאֹד : 13 וַיִּוְחָזְקוּ בְּרִיבָהּ וְכָל־שָׂרֵי
הַחֲיָלִים וְאֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בָּאוּ אֶל־בְּדִלְיָהוּ
הַמִּצְפָּתִי : 14 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲתֵעַ מִדֵּעַ פִּי
בַּעֲלִים מִלְּחָם בְּגִרְעָמוֹן שְׁלַח אֲתֶּמֶלֶךְ
בְּרִיבָהּ לַחֲפֹתָהּ נָפֶשׁ וְלֹא־חַיִּים לָהֶם
בְּדִלְיָהוּ בְּרֹאֲמָהּ : 15 וַיִּוְחָזְקוּ בְּרִיבָהּ
אֲשֶׁר אֶל־בְּדִלְיָהוּ בַּסֶּתֶר בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר
אֲלֵכָה עָא וְאֵתֵם אֲתֶּמֶלֶךְ וְאֲשֶׁר־בְּרִיבָהּ
וְאֵשׁ לֹא יֵדַע לִפְנֵי וַיִּפְּחֶה נָפֶשׁ וְנִפְצָה
כִּלְיֵי־הַחַיִּים הַפְּשָׁתִים אֵלָיו וַיִּבְדֹּד שְׂאֵרִית
יְהוּדָה : 16 וַיֹּאמְרוּ בְּדִלְיָהוּ בְּרֹאֲמָהּ
אֶל־יְהוֹנָתָן בְּרִיבָהּ אֶל־יְהוֹנָתָן אֲתֶּמֶלֶךְ
הַגָּדָה כִּי־אֲשֶׁר אֵתֵם וְכִי־אֲשֶׁר־בְּרִיבָהּ :

פרשה מא :

1 וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא וְאֲשֶׁר־בְּרִיבָהּ
בְּרִיבָהּ בְּרִיבָהּ מִנְּרַע וְהַלֹּכָה
וְכִי הִלְכָה וְעַלְיָהּ אֵתֵם אֲתֶּמֶלֶךְ
בְּרֹאֲמָהּ הַמִּצְפָּתִי וַיֹּאמְרוּ שָׁם לָהֶם
יְחִי בַּמִּצְפָּה : 2 וַיֹּאמְרוּ וְאֲשֶׁר־בְּרִיבָהּ
וְעַלְיָהּ חַיִּים וְאֲשֶׁר־בְּרִיבָהּ וְיָבֹאוּ
אֶת־בְּדִלְיָהוּ בְּרֹאֲמָהּ בְּשֵׁם בְּרִיבָהּ
וַיִּמְחֹר אֲתֶּמֶלֶךְ מִלְּחָם בָּבֶל
בָּאָרֶץ : 3 וַיֹּאמְרוּ כִלְיֵי־הַחַיִּים וְאֲשֶׁר־בְּרִיבָהּ
אֲתֶּמֶלֶךְ בַּמִּצְפָּה וְאֲשֶׁר־בְּרִיבָהּ
אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם אֲתֶּמֶלֶךְ הַמִּלְחָמָה
הַגָּדָה וְאֲשֶׁר־בְּרִיבָהּ : 4 וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא
לְהַמְרֹת אֶת־בְּדִלְיָהוּ וְאֵשׁ לֹא יָדָע :

9 Kai ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολίας καὶ τοῖς ἀνδράσιν
αὐτῶν λέγων Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν
παίδων τῶν Χαλδαίων· κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ καὶ
ἐργάσασθε τῇ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ βίλτιον
ἔσται ὑμῖν. 10 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον
ὑμῶν εἰς Μασσηφὰ στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν
Χαλδαίων οἱ ἂν ἐλθῶσιν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς
συναγάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον, καὶ βάλετε
εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν
αἷς κατεκρατήσατε. 11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι
οἱ ἐν Μωάβ καὶ ἐν εἰσὶς Ἀμμὼν καὶ οἱ ἐν τῇ
Ἰδουμαίᾳ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἤκουσαν ὅτι
ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰούδᾳ,
καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν
Ἀχικὰμ. 12 Καὶ [ἐπέστρεψαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ
πάντων τῶν τόπων οὗ διεσπάρησαν ἐκτὶ καὶ]
ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασσηφά,
καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα
καὶ ἔλαιον. 13 Καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη καὶ
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφά. 14 Καὶ
εἶπον αὐτῷ Εἰ γινώσκει γινώσκεις ὅτι Βελισσά
βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἀπέστειλε πρὸς σὲ τὸν
Ἰσμαὴλ πατάξαι σου ψυχὴν· καὶ οὐκ ἐπίστευσεν
αὐτοῖς Γοδολίας. 15 Καὶ εἶπε Ἰωάναν τῷ Γοδ-
ολίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφά Πορεύσομαι δὴ καὶ
πατάξω τὸν Ἰσμαὴλ, καὶ μηδεὶς γινώτω, μὴ
πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰούδα οἱ
συνηγμένοι πρὸς σὲ καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι
Ἰούδα. 16 Καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς Ἰωάναν Μὴ
ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι ψευδὴ σὺ λέγεις ὑπὲρ
Ἰσμαὴλ.

ΚΕΦ. μα'.

1 KAI ἰγένετο τῇ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἦλθεν Ἰσμαὴλ
υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλίσσᾶ ἀπὸ γένους τοῦ βασι-
λέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, πρὸς Γοδολίαν
εἰς Μασσηφά, καὶ ἔφαγον ἐκτὶ ἄρτον ἅμα. 2 Καὶ
ἀνίστη Ἰσμαὴλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἦσαν μετ'
αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησε
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς, 3 Καὶ πάντας
τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφά
καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὐρεθέντας
ἐκτὶ [καὶ τοὺς ἄνδρας πολέμου ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ].
4 Καὶ ἰγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος
αὐτοῦ τὸν Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω,

9 Et juravit eis Godolias filius Ahicam filii
Saphan, et comitibus eorum, dicens: Nolite
timere servire Chaldaeis, habitate in terra, et
servite regi Babylonis, et bene erit vobis.
10 Ecce ego habito in Masphath, ut respon-
deam praecepto Chaldaeorum, qui mittuntur
ad nos: vos autem colligite vindemiam, et
messem, et oleum, et condite in vasis vestris,
et manete in urbibus vestris, quas tenetis.
11 Sed et omnes Judaei, qui erant in Moab,
et in filiis Ammon, et in Idumaea, et in uni-
versis regionibus, audito quod dedisset rex
Babylonis reliquias in Judaea, et quod prae-
posuisset super eos Godoliam filium Ahicam
filii Saphan: 12 Reversi sunt, inquam, om-
nes Judaei de universis locis, ad quae pro-
fugerant, et venerunt in terram Juda ad
Godoliam in Masphath: et collegerunt vinum,
et messem multam nimis. 13 Johanan autem
filius Caree, et omnes principes exercitus, qui
dispersi fuerant in regionibus, venerunt ad
Godoliam in Masphath. 14 Et dixerunt ei.
Scito quod Baalis rex filiorum Ammon misit
Ismahel filium Nathaniae percutere animam
tuam. Et non credidit eis Godolias filius
Ahicam. 15 Johanan autem filius Caree
dixit ad Godoliam seorsum in Masphath,
loquens: Ibo, et percutiam Ismahel filium
Nathaniae nullo sciente, ne interficiat animam
tuam, et dissipentur omnes Judaei, qui con-
gregati sunt ad te, et peribunt reliquiae Juda.
16 Et ait Godolias filius Ahicam ad Johanan
filium Caree: Noli facere verbum hoc: falsum
enim tu loqueris de Ismahel.

CAPUT XLI.

1 Et factum est in mense septimo, venit
Ismahel filius Nathaniae, filii Elisama de se-
mine regali, et optimates regis, et decem viri
cum eo, ad Godoliam filium Ahicam in Mas-
phath: et comederunt ibi panes simul in
Masphath. 2 Surrexit autem Ismahel filius
Nathaniae, et decem viri qui cum eo erant, et
percusserunt Godoliam filium Ahicam filii
Saphan gladio, et interfecerunt eum, quem
praefererat rex Babylonis terrae. 3 Omnes
quoque Judaeos, qui erant cum Godolia
in Masphath, et Chaldaeos, qui reperti sunt
ibi, et viros bellatores percussit Is-
mahel. 4 Secundo autem die postquam
occiderat Godoliam, nullo adhuc sciente,

5 ויבאו אנשים משכם משילו ומשמרון
שמונים איש מגלתי וגו וקדעו בנדיב
ומהגדרים ומנחה ויבנוהו בידם להביא
בית יחזקאל : 6 ויבאו וישמעאל בן-נחניה
להראותם מרחמם חלה חלה ובלה
ויהי פקנש אחם וימסר אליהם בא
אל-בדלחה ברחמייהם : 7 ויהי פקנש
אל-יהודה חזיר וישמעאל בן-נחניה
אל-יהודה חזיר והוא ויהושפט ויהושפט
8 וישמעאל אנשים נמצאו בהם וימסרו
אל-ישמעאל אל-המחנה קרש-לכ
מטמנים בשדה חמים ושערים ושמן
דבש ויחזקאל ולא חסיתם בתוך אחיהם :
9 והבזיר אשר השליך שם וישמעאל
אמר : כל-פגרי האנשים אשר הקדו
בד-בדלחה הוא אשר עשה הפלח אסא
מפני בעשא מלך-ישראל אהו מלך
ישמעאל בן-נחניה חללים : 10 וישב
ישמעאל את-כל-שארית העם אשר
במצפה את-בנות חלה ואת-כל-העם
הנשארם במצפה אשר הקדו בברוך
רב-טבחים את-בדלחה ברחמייהם וישב
ישמעאל בן-נחניה וגלח לעבר אל-בני
עמון : 11 וישמעל ויחזקאל ברחמייהם וכל-שאר
החללים אשר אהו את כל-הקדו
אשר עשה וישמעאל בן-נחניה : 12 ויחזקאל
את-כל-האנשים וגלח להלחם עם-
ישמעאל בן-נחניה וימסרו אותו אל-ימם
רבים אשר בנבזון : 13 ויהי פקנש
כל-העם אשר את-ישמעאל את-יחזקאל
ברחמייהם ואת כל-שאר החללים אשר אהו
וישקחו : 14 ויבאו כל-העם אשר שבה
ישמעאל מן-המצפה וישבו וגלח
אל-יחזקאל ברחמייהם : 15 וישמעאל בן-נחניה
במלש בשמנה אנשים מפני ויחזקאל וגלח
אל-בני עמון : 16 ויחזקאל ברחמייהם
וכל-שאר החללים אשר אהו את כל-שארית
העם אשר חשיב מאת וישמעאל בן-נחניה
מרחמם חלה חלה ובלה ויהי פקנש
ברחמייהם ברחמייהם חללים חללים חללים :
ונשים וטו וסרסם אשר חשיב מפני :

5 Kai ēlθosan andres apō Sychem kai apō Silō
kai apō Samariās, dydōikonta andres, iexurhēmoi
pōgonas kai diebēghēmoi ta imatia kai kopō-
menoi, kai mánna kai líbanos en xersin autōn
toū eiseenegkein eis oikon Kyriou. 6 Kai iēhlθεν
eis apántēsin autois 'Ismāhēl, [uiōs Nathaniou ek
tēs Mασσηφά, kai] autoi iporeuonto kai eklaion.
[Egíneto de hénika ēγγισεν αυτοίς] kai eipen autois
Eisíthete prōs Godoliān. 7 Kai egíneto eisēlθόν-
των autōn eis tō μέσον tēs πόλεως Isφαξεν
αυτούς eis tō φρίαρ [αυτός και οι άνδρες οι μετ'
αυτού]. 8 Kai δέκα άνδρες εύρέθησαν εκει kai
ειπον τῷ 'Iσμαήλ Μη άνίλγες ήμās, ὅτι εἰσιν
ήμιν θησαυροί εν άργῷ, πυροί και κριθάι, μέλι
και ελαιον· και παρήλαθαι και ούκ άνειλεν αυτούς
εν μέσῳ τῶν αδελφῶν αυτών. 9 Kai tō φρίαρ
eis ὁ ἱβρίψεν εκει 'Iσμαήλ πάντας οὗς ἐπάταξε,
φρίαρ μία τοῦτό ἐστιν ὁ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
Asā apō προσώπου Baasā βασιλῆως Isραήλ,
τοῦτο ἐνέπλησεν 'Iσμαήλ τραυματιῶν. 10 Kai
ἀπίστρεψεν 'Iσμαήλ πάντα τὸν λαὸν τὸν κατα-
λειθίντα eis Mασσηφά και τὰς θυγατέρας τοῦ
βασιλῆως, ὃς παρακατίθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ
Godoliā uiῷ 'Αχιεκάμ, και ὥχετο eis tō píran
uiῶν 'Αμμών. 11 Kai ἤκουσεν 'Ιωάναν uiὸς
Κάρη και πάντες οἱ ἡγεμόνες tēs δυνάμεως οἱ
μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακά ὃ ἐποίησεν 'Iσμαήλ,
12 Kai ἡγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αυτών και
ὥχοντο πολεμεῖν αὐτόν, και εὗρον αὐτόν ἐπι
ὑδατος πολλοῦ εν Γαβαών, 13 Kai egíneto ὅτε
εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ 'Iσμαήλ τὸν 'Ιωάναν και
τοὺς ἡγεμόνας tēs δυνάμεως tēs μετ' αὐτοῦ,
14 Kai ἀνίστρεψαν [πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἔχμαλῶτευ-
σεν 'Iσμαήλ εκ tēs Mασσηφά, και ἀναστρέψαντες
ἤλθον] πρὸς 'Ιωάναν· 15 Kai 'Iσμαήλ ισώθη
σὺν ὀκτώ ανθρώποις, και ὥχετο πρὸς τοὺς uiόους
'Αμμών. 16 Kai ελαβεν 'Ιωάναν και πάντες οἱ
ἡγεμόνες tēs δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντας
τοὺς καταλοιπούς τοῦ λαοῦ οὗς ἀπίστρεψεν
ἀπὸ 'Iσμαήλ, δυνατούς άνδρας εν πολέμῳ,
και τὰς γυναῖκας και τὰ λοιπὰ και τοὺς
εὐνοσχοὺς οὗς ἀπίστρεψαν ἀπὸ Γαβαών,

5 Venerunt viri de Sichem, et de Silo, et de
Samaria octoginta viri, rasi barba, et scissis
vestibus, et squallentes: et munera et thus
habebant in manu, ut offerrent in domo Do-
mini. 6 Egressus ergo Ismahel filius Natha-
niæ in occursum eorum de Masphath, incedens
et plorans ibat: cum autem occurrisset eis,
dixit ad eos: Venite ad Godoliam filium Ahi-
cam. 7 Qui cum venissent ad medium civi-
tatis, interfecit eos Ismahel filius Nathanis
circa medium lacu, ipse, et viri qui erant cum
eo. 8 Decem autem viri reperti sunt inter
eos, qui dixerunt ad Ismahel: Noli occidere
nos: quia habemus thesauros in argo, fru-
menti, et hordei, et olei, et mellis. Et cessavit,
et non interfecit eos cum fratribus suis. 9 Lacus
autem, in quem projecerat Ismahel omnia ca-
davera virorum, quos percussit propter Godo-
liam, ipse est, quem fecit rex Asa propter
Baasa regem Israel: ipsum replevit Ismahel
filius Nathanis occisis. 10 Et captivas duxit
Ismahel omnes reliquias populi, qui erant in
Masphath; filias regis, et universum populum,
qui remanserat in Masphath: quos commen-
daverat Nabuzardan princeps militis Godoliæ
filio Ahicam. Et cepit eos Ismahel filius Na-
thanis, et abiit ut transiret ad filios Ammon.
11 Audivit autem Johanan filius Caree, et
omnes principes bellatorum, qui erant cum
eo, omne malum, quod fecerat Ismahel filius
Nathanis. 12 Et assumptis universis viris,
profecti sunt ut bellarent adversum Ismahel
filius Nathanis, et invenerunt eum ad aquas
multas, quæ sunt in Gabaon. 13 Cumque
vidisset omnis populus, qui erat cum Ismahel,
Johanan filium Caree, et universos principes
bellatorum, qui erant cum eo, lætati sunt.
14 Et reversus est omnis populus, quem ceperat
Ismahel, in Masphath: reversusque abiit ad
Johanan filium Caree. 15 Ismahel autem
filius Nathanis fugit cum octo viris a facie
Johanan, et abiit ad filios Ammon. 16 Tulit
ergo Johanan filius Caree, et omnes principes
bellatorum, qui erant cum eo, universas
reliquias vulgi, quas reduxerat ab Is-
mahel filio Nathanis de Masphath, postquam
percussit Godoliam filium Ahicam; forte
viros ad prælium, et mulieres, et pueros,
et eunuchos, quos reduxerat de Gabaon

ירמיה מא מב

17 ויגלו וישבו בגרות כמחם אשראצל
בית להם ללכת לבוא מצרים : 18 מפני
הפחדים כי יראו מפניהם קרחה
ישמעאל בן נתניה את גדולתו ברחמיהם
אשר יקרי מלך בבל בארץ :

פרשה מב :

1 ויגשו עלי שרי חמלים ויחזקו בדרגתם
ויזנו בדרחשצרה וכל העם כמחם
ועד גדול : 2 ויאמרו אלי ירמיה הנביא
המליא הנחמנו לפניך ותתפלל בעדנו
אליה ואלוהי בעד עליה שמא תחזק
בירושלמינו מצב מחרבה כאשר עתה
ראות ארצנו : 3 ויגדלנו ויחזק ואלוהי
אתה יצאנו אשר גליתנו ואתה יצאנו אשר
בעצתנו : 4 ויאמר אליהם ירמיה הנביא
שמציתי הנני מתפלל אליה ואלוהיכם
בדבריהם ותלך בלתי דבר אשר יצאנו
והנה אתכם אנכי לכם לאמנע מצב
דבר : 5 ותחזק אמר אלי ירמיה ויהי
והנה בננו לצד אמת וגמנו אסלא
בכל הדרך אשר שלחתי ויהי ואלוהי
אלינו גן בעצתו : 6 אסמך ואסדע
בקול ויהי ואלוהי אשר אנכי שלחתי
אתה אליו בשמע למען אשר יסב לנו
כי בשמע בקול ויהי ואלוהי : 7 ויהי
משע עצרת ויהי ויהי ויהי ויהי
אלי ירמיה : 8 ויקרא אליהם בדרגתם
ואל כל שרי חמלים אשר אתו וכל העם
למחזק ועד גדול : 9 ויאמר אליהם
בדבר אשר יחזק ואלוהי יצאנו אשר שלחתי
אתה אליו לחפול הנחמנו לפניך :
10 אסמך וישבו בארץ חזאת ויביתו
איהם ולא איהם ונמצתי איהם ולא
אתו כי נחמתי אליהם ואלוהי אשר עשיתי
לכם : 11 אליהם יראו מפני מלך בבל
אשר אתם יראים מפניו אליהם יראו מפניו
באמיתותם כי יראתם אתי לחושיע אתכם
והנחיל אתכם מידו : 12 ואתו לכם רחמים
ורחם אתכם והשבי אתכם אליהם :
13 ואמרתם איהם לא נשב בארץ חזאת
לבית שמי בעצת בקול ויהי ואלוהיכם :

IEPEPIAS, μα', μβ'.

17 Καὶ ὤχοντο καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβρηρωχόμα τῇ
πρὸς Βηθλέμ, τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον
18 Ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων, ὅτι ἐφοβήθη-
σαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ
τὸν Γοδολιάν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος ἐν τῇ γῇ.

ΚΕΦ. μβ'.

1 ΚΑΙ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνά-
μεως καὶ Ἰωάναν καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Μασαταίου
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ὧς μεγάλου
2 Πρὸς Ἱερემίαν τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ
Ποίηθ' ὅ, ὃ ἐλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου,
καὶ πρόσευξαι πρὸς Κύριον τὸν θεόν σου περὶ
τῶν καταλοιπῶν τούτων· ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι
ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσι.
3 Καὶ ἀναγγεῖλάτω ἡμῖν Κύριος ὁ θεός σου τὴν
ὁδὸν ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ λόγον ὃν ποιή-
σομεν. 4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερემίας· Ἐκουσα·
ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν
θεόν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν. Καὶ ἴσται, ὁ
λόγος ὃν ἂν ἀποκριθῇσεται Κύριος ὁ θεός ἀναγ-
γελῶ ὑμῖν, ὃ μὴ κρῖνῃς ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα. 5 Καὶ
αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερემίᾳ· Ἐστὼ Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς
μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν, εἰ μὴ κατὰ πάντα
τὸν λόγον ὃν ἰὰν ἀποστείλῃ Κύριος πρὸς ἡμᾶς,
οὕτως ποιήσωμεν. 6 Καὶ ἰὰν ἀγαθὸν καὶ ἰὰν
κακόν, τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὃ ἡμεῖς
ἀποστειλλομέναι σε πρὸς αὐτόν, ἀκουσόμεθα, ἵνα
βέλτιον ἡμῖν γίνηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς
Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. 7 Καὶ ἐγενήθη μετ' ἡμέ-
ρας δίκαια ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερემίαν.
8 Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας
τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ
καὶ ὧς μεγάλου, 9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Οὕτως εἶπε
Κύριος [ὁ θεός Ἰσραὴλ πρὸς ὃν ἀπεστείλατέ με
ρίψαι ἔλεον ὑμῶν ἐναντίον αὐτοῦ]. 10 Ἐὰν καθί-
σαντες καθίστητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑμᾶς
καὶ οὐ μὴ καθελῶ, καὶ φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ
ἐκτιλῶ, ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα
ὑμῖν. 11 Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως
Βαβυλῶνος, ὃ ὑμεῖς φοβείσθε ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ· μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύριος, ὅτι μετ' ὑμῶν
ἐγὼ ἐξαίρεσθαι ὑμᾶς καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς
αὐτῶν. 12 Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, καὶ ἐλεήσω
ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.
13 Καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς Οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ
γῇ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου,

JEREMIA, XLI. XLII.

17 Et abierunt, et sederunt peregrinantes in
Chamaam, quæ est juxta Bethlehem, ut per-
gerent, et introirent Ægyptum 18 A facie
Chaldæorum: timebant enim eos, quia per-
cusserat Ismahel filius Nathanis Godoliam
filium Ahicam, quem præposuerat rex Baby-
lonis in terra Juda.

CAPUT XLII.

1 Et accesserunt omnes principes bella-
torum, et Johanan filius Caree, et Jezonias
filius Osaiæ, et reliquum vulgus a parvo usque
ad magnum: 2 Dixeruntque ad Jeremiam
prophetam: Cadat oratio nostra in conspectu
tuo: et ora pro nobis ad Dominum Deum
tuum, pro universis reliquiis istis: quia de-
relictus sumus pauci de pluribus, sicut oculi
tui nos intuentur: 3 Et annuntiet nobis
Dominus Deus tuus viam, per quam perga-
mus, et verbum, quod faciamus. 4 Dixit
autem ad eos Jeremias propheta: audiui:
ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum
secundum verba vestra; omne verbum, quod-
cumque responderit mihi, indicabo vobis: neo
celabo vos quidquam. 5 Et illi dixerunt ad
Jeremiam: Sit Dominus inter nos testis veri-
tatis et fidei, si non juxta omne verbum, in
quo miserit te Dominus Deus tuus ad nos, sio
faciemus. 6 Sive bonum est, sive malum,
voci Domini Dei nostri, ad quem mittimus
te, obediemus; ut bene sit nobis cum audierim-
us vocem Domini Dei nostri. 7 Cum autem
completi essent decem dies, factum est verbum
Domini ad Jeremiam. 8 Vocavitque Johanan
filium Caree, et omnes principes bellatorum,
qui erant cum eo, et universum populum a
minimo usque ad magnum. 9 Et dixit ad
eos: Hæc dicit Dominus Deus Israel, ad
quem misistis me, ut prosternerem preces
vestras in conspectu ejus: 10 Si quiescentes
manseritis in terra hac, ædificabo vos, et non
destruam; plantabo, et non evellam: jam
enim placatus sum super malo quod feci
vobis. 11 Nolite timere a facie regis Baby-
lonis, quem vos pavidi formidatis: nolite
metuere eum, dicit Dominus: quia vobiscum
sum ego, ut salvos vos faciam, et eruam de
manu ejus. 12 Et dabo vobis misericor-
dias, et miserebor vestri, et habitare vos
faciam in terra vestra. 13 Si autem dixerit-
is vos: Non habitabimus in terra ista,
nec audiemus vocem Domini Dei nostri,

ירמיה מב מג

14 לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר
לא תראה מלחמה וקול שופר לא תשמע
וללחם לא תרעב ושם תשב: 15 ועתה
לכן שמעו דברי יהוה שארית יהודה
כדאמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אמרו שם תשמון פניהם לבוא מצרים
ובאתם לגור שם: 16 ויהיה חורבן אשר
אחם יראים מפניה שם תשני אתכם
בארץ מצרים ותקרב אשראתם ודגים
מפני שם ידבק אתריכם מצרים ושם
תמיתו: 17 ויהיה כל־האנשים אשר־שמו
את־פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו
בחרב ברעב ובדבר וליהיה להם
שורד ופליט מפני הרעה אשר אני
מביא עליהם: 18 כי כל ארץ יהודה
צבאות אלהי ישראל כאשר נתן אפי
המתי על־ישרי יושלם בן תפוח המתי
עליהם בבואם מצרים ויהיה להם
ולשחיה ולקללה ולחרפה ולא־תראה עוד
את־המקום הזה: 19 ודבר יהוה עליהם
שארית יהודה אל־תבוא מצרים לדע
תדעו כי־תעניתי בקם היום: 20 כי
התעיתים בנפשונתכם קראתם שלחתם
אחי אל־יהוה אלהיכם לאמר התפלה
בעדני אל־יהוה אלהינו וכלל אשר יאמר
יהוה אלהינו בן הגד־לנו ונשינו: 21 ואגד
לכם חגים ולא שמעתיכם בקול יהוה
אלהיכם וכלל אשר־שלחתי אליהם:
22 ועתה נתן תדעו כי בחרב ברעב
ובדבר מותו בקיום אשר תפצוהם
לבוא לגור שם:

פרשה מג:

1 ויהי ככלות ירמיה לדבר אל־כל־
העם את־קל־דבר יהוה אלהיהם אשר
שלחו יהוה אלהיהם אליהם את
קל־הדברים האלה: 2 ואמר עזריה
ב־הושעיה ויהוה ב־הגד־לם וכל־האנשים
הגרים המקרים אל־ירמיהו אשר
אתה מדבר לא שלחתי יהוה אלהינו
לאמר לא־תבוא מצרים לגור שם:

IEREMIAS, μβ', μγ'.

14 "Οτι εις γην Αιγύπτου εισελευσόμεθα, και ου μη
ιδωμεν πόλεμον, και φωνήν σάλπιγγος ου μη
ἀκούσωμεν, και εν ἁρτοῖς ου μη πεινάσωμεν, και
ἐκεῖ οικήσομεν." 15 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον
Κυρίου Οὕτως εἶπε Κύριος Ἐδν ὑμεῖς δῶτε τὸ
πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ
κατοικεῖν, 16 Καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς
φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς εὐρήσει ὑμᾶς ἐν
γῇ Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμός οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταλήψεται ὑμᾶς ὁπίσω
ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. 17 Καὶ
ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ ἄλλο-
γενεῖς, οἱ θίντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν
Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ
καὶ ἐν τῇ λιμῇ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐδεὶς σωζό-
μενος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς. 18 "Οτι οὕτως εἶπε Κύριος Καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμός
μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ, οὕτως
στάξει ὁ θυμός μου ἐφ' ὑμᾶς, ἐισελθόντων ὑμῶν
εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβυσσον καὶ ὑποχείριον
καὶ εἰς ἄραν καὶ εἰς ὀνειδισμόν, καὶ ου μη ἴδῃτε
οὐκίτι τὸν τόπον τοῦτον. 19 "Α ἰλάσῃς Κύριος
ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοιπούς Ἰούδα, μη εἰσέλθητε
εἰς Αἴγυπτον. Καὶ νῦν γρόντες γνώστεσθε [ὅτι
διεμαρτυράμην ὑμῖν σήμερον]. 20 "Οτι ἐπονηρέυ-
σατε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστειλαντές με [πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν,] λέγοντες Πρόσευξαι περὶ
ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ πάντα & ἰὰν λαλήσει
σοι Κύριος ποιήσομεν. 21 Καὶ οὐκ ἤκούσατε τῆς
φωνῆς Κυρίου ἧς ἀπέστειλὲ με πρὸς ὑμᾶς
22 Καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῇ ἐκλείψετε ἐν
τῇ τόπῳ ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν
ἐκεῖ.

KEΦ. μγ'.

1 ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ἱερემίας λέγων
πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου οὗς
ἀπίστευεν αὐτὸν Κύριος πρὸς αὐτούς, πάντας
τοὺς λόγους τούτους, 2 Καὶ εἶπεν Ἀζαρίας
υἱὸς Μασαίου καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη καὶ πάν-
τες οἱ ἄνδρες οἱ εἰπόντες τῷ Ἱερεμίᾳ λέγοντες
Ψεῦδη, οὐκ ἀπίστευε σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς
λέγων Μη εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,

JEREMIA, XLII. XLIII.

14 Dicentes: Nequaquam, sed ad terram
Ægypti pergemus: ubi non videbimus bellum,
et clangorem tubæ non audiemus, et famem
non sustinebimus: et ibi habitabimus. 15 Prop-
ter hoc nunc audite verbum Domini reliquiæ
Juda: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus
Israel: Si posueritis faciem vestram ut ingre-
diamini Ægyptum, et intraveritis ut ibi habi-
tetis: 16 Gladius, quem vos formidatis, ibi
comprehendet vos in terra Ægypti: et fa-
mes, pro qua estis solliciti, adhærebit vobis in
Ægypto, et ibi moriemini. 17 Omnesque
viri, qui posuerunt faciem suam ut ingredian-
tur Ægyptum, ut habitent ibi, morientur
gladio, et fame, et peste: nullus de eis re-
manebit, nec effugiet a facie mali, quod ego
afferam super eos. 18 Quia hæc dicit Domi-
nus exercituum, Deus Israel: Sicut conflatur
est furor meus, et indignatio mea super habi-
tatores Jerusalem: sic conflabitur indignatio
mea super vos, cum ingressi fueritis Ægyp-
tum, et eritis in jusjurandum, et in stuporem,
et in maledictum, et in opprobrium: et ne-
quaquam ultra videbitis locum istum. 19 Ver-
bum Domini super vos reliquiæ Juda: Nolite
intrare Ægyptum: scientes scietis quia obtes-
tatus sum vos hodie, 20 Quia decepistis
animas vestras: vos enim misistis me ad Do-
minum Deum nostrum, dicentes: Ora pro no-
bis ad Dominum Deum nostrum, et juxta
omnia quæcumque dixerit tibi Dominus Deus
noster, sic annuntia nobis, et faciemus. 21 Et
annuntiavi vobis hodie, et non audistis vocem
Domini Dei vestri, super universis pro quibus
misit me ad vos. 22 Nunc ergo scientes
scietis quia gladio, et fame, et peste morie-
mini in loco, ad quem voluistis intrare ut ha-
bitaretis ibi.

CAPUT XLIII.

1 FACTUM est autem, cum complisset Jere-
mias loquens ad populum universos sermones
Domini Dei eorum, pro quibus miserat eum
Dominus Deus eorum ad illos, omnia verba
hæc: 2 Dixit Azarias filius Osaiæ, et Johanan
filius Caree, et omnes viri superbi, dicen-
tes ad Jeremiam: Mendacium tu loqueris:
non misit te Dominus Deus noster, dicens:
Ne ingrediamini Ægyptum ut habitetis ihi.

ירמיה מג מד

5 כי ברחק בוצרתי מסירת אחיה בגו למען
 ואת אחיביו בירחפשוים להמית אחיני
 ולהגלות אחיני בקל: 4 ואלה שמעו ויחזקו
 בוצרתי וכל שקי הסגלים וכל העצם
 בקול יתנו לשבת בצרצ וחזקה: 5 ויחזקו
 ויחזקו בוצרתי וכל שקי הסגלים את
 כל ישראל ויחזקה אשר שבו מכל הבית
 אשר נחרשם לגור בצרצ וחזקה:
 6 אחיבוצרים ואחיבוצים ואחיבוצים
 ואחיבוצים הסגלים ואת כל העצם אשר
 חזקו נבוצרתי וכל שקי הסגלים את
 בוצרתי וכל שקי הסגלים וכל העצם
 ואחיבוצים בוצרתי: 7 ויבואו
 מצרים כי לא שמעו בקול יתנו ויבואו
 עד הפתח: 8 ויחי ויבוצרתי
 אל ירמיהו בפתחם למיר: 9 ויחזקו
 ובקרים גדלות ויפתחם בקלם בקלם
 אשר בפתח ביהמקדש בפתחם לעיני
 אנשים ויחזקו: 10 ואחריהם
 קודמי ויחזקו בקלם ויחזקו
 חזקו שלחן ויפתחם אחיבוצים
 מלח בקל עבדי ושמיני כסאו מפעל
 להבקים האלה אשר טמנתי ויחזקו
 את שפתי ויפתחם: 11 ויבואו ויחזקו
 את צרצ מצרים אשר למות למות ואשר
 לשבלי לשבלי ואשר לחרב לחרב:
 12 ויחזקו אש בקלם ויחזקו מצרים
 ויפתחם ושקם ועטו את צרצ מצרים
 באשר ויחזקו קרעו את צרצ ושקם
 בשקלם: 13 ושקם את מצבות בית שקם
 אשר בצרצ מצרים ואת צמתי ויחזקו
 מצרים ויפתחם באש:

פרשת מר :

וַיִּדְבָּר אֱשֶׁר-הָיָה אֶל-יִצְחָקוֹ אֵל קָל-
הַיְחִידִים הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם הַיֹּשְׁבִים
בְּמִגְדֹּל וּבְחֻפְפָנָתָם וּבְנֶף וּבְאֶרֶץ פְּתָרוֹס
לְאֶמֶר: ² בְּדֹאמֶר יִהְיֶה צְבָאוֹת אֵלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת קְלִי-הָרֶעַח אֲשֶׁר
הִבֵּאתִי עַל-יִירֹשָׁלָּם וְעַל קָל-עֲרֵי הַיְחִידָה
וְהַפֶּקֶת הָרֶעַח הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵין בָּהֶם יוֹשֵׁב:

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, μγ', μδ.

3 'Αλλ' ἡ Βαροὺχ υἱὸς Νηρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ὧς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς ἵνα ἀποικισθῇαι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα. 4 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωάναν καὶ πάντες ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυρίου, κατοικῆσαι ἐν γῇ Ἰούδα. 5 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοῖπους Ἰούδα τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ, 6 Τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νήπια τὰ λοιπὰ καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλείως, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν κατέλιπε Ναβουζαρδάν μετὰ Γοδολίου υἱοῦ Ἀχεικάμ, καὶ Ἰερεμίαν τὸν προφῆτην καὶ Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, 7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας. 8 Καὶ ἐγενέτο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ἐν Τάφνας λεγῶν 9 Λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κατακρύψον αὐτοὺς ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραῶ ἐν Τάφνας, κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα, 10 Καὶ ἱρεῖς Οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖα Βαβυλῶνος, καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα ἐκ αὐτοῦς, 11 Καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὗς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὗς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὗς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν. 12 Καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμπυρεῖ αὐτάς καὶ ἀποικεῖ αὐτούς, καὶ φθειρεῖ γῆν Αἰγύπτου ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. Καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ, 13 Καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλιουπόλεως τοὺς ἐν Ὠν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρὶ.

ΚΕΦ. μδ.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν ἀπᾶσι
τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου
καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδῶλ καὶ ἐν Τάφ-
νας καὶ ἐν γῇ Παθουρῆς λέγων 2 Οὕτως εἶπε
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ Ὑμεῖς ἑωράκατε πάντα τὰ
κακὰ ἃ ἐπέγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐρημοὶ ἀπὸ ἰνοίκων,

JEREMIA, XLIII. XLIV.

3 Sed Baruch filius Nerïæ incitat te adversum nos, ut tradat nos in manus Chaldæorum, ut interficiat nos, et traduci faciat in Babylonem. 4 Et non audivit Johanan filius Caree, et omnes principes bellatorum, et universus populus, vocem Domini, ut manerent in terra Juda. 5 Sed tollens Johanan filius Caree, et universi principes bellatorum, universos reliquiarum Juda, qui reversi fuerant de cunctis gentibus, ad quas fuerant ante dispersi, ut habitarent in terra Juda: 6 Viros, et mulieres, et parvulos, et filias regis, et omnem animam, quam reliquerat Nabuzardan princeps militiæ cum Godolia filio Ahicam filii Saphan, et Jeremiam prophetam, et Baruch filium Nerïæ. 7 Et ingressi sunt terram Ægypti, quia non obedi-
runt voci Domini: et venerunt usque ad Taphnis. 8 Et factus est sermo Domini ad Jeremiam in Taphnis, dicens: 9 Sume grandes lapides in manu tua, et abscondes eos in crypta, quæ est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Taphnis, cernentibus viris Judæis: 10 Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce ego mit-
tam, et assumam Nabuchodonosor regem Babylonis servum meum: et ponam thronum ejus super lapides istos, quos abscondi, et statuet solium suum super eos. 11 Veniensque percutiet terram Ægypti; quos in mortem, in mortem; et quos in captivitatem, in captivi-
tatem; et quos in gladium, in gladium. 12 Et succendet ignem in delubris deorum Ægypti, et comburet ea, et captivos ducet illos: et amioietur terra Ægypti, sicut amioietur pastor pallio suo: et egredietur inde in pace. 13 Et conteret statuas domus solis, quæ sunt in terra Ægypti: et delubra deorum Ægypti comburet igni.

CAPUT XLIV.

1 VERBUM, quod factum est per Jeremiam
ad omnes Judæos, qui habitabant in terra
Ægypti, habitantes in Magdalo, et in Taphnis,
et in Memphis, et in terra Phatures, dicens :
2 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel:
Vos vidistis omne malum istud, quod adduxi su-
per Jerusalem, et super omnes urbes Juda : et ec-
ce desertæ sunt hodie, et non est in eis habitator :

3 מפני רצחם אשר עשו להקצבני
ללכת להפוך לעבד לאלילים אחרים
אשר לא ידעום חסד אלהם ואבותיהם:
4 ואשלח אליכם את-קל-עבדי הנביאים
השבים ושלח לאמר אליהם תעשו את
דבר-התעבב הזה אשר שגאתי: ואלא
שמעו ולא-הפכו את-אזנם לשון מרצתם
לבילתי הפוך לאלילים אחרים: 5 ותהפך
חמתי ואפי ותבער בצרי יהודה ובחצות
ירושלם ותהינה להרבה לשמחם פנים
הזה: 6 ועתה קדאמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל לקח אלהם
עשים רעו גדולה אל-נפשתיכם להחליט
לכם איש-ימאש עולל ויוגה מתוך
יהודה לבילתי חותיר לכם שאמרו:
7 להקצבני במצאני ידכם להפוך לאלילים
אחרים בצר מצרים אשר-אתם באים
לנרשם למצו חכרית לכם ולמצו
חיותכם להחליט ולחרפה לכל גוי
הארץ: 8 השכחם את-דעות אבותם
ואת-דעות מלכי יהודה ואת דעות נשי
ואת דעותיהם ואת דעת נשיכם אשר
עשו בצרץ יהודה ובחצות ירושלם:
9 לא רפאו עד היום הזה ולא גראו
ולא-הלקו בהרתי ובחמתי אשר-נחתי
לפניהם ולפני אבותיהם: 10 לכן
קדאמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הקני שם פני בכם להרעה ולהחכרית
את-קל-יהודה: 11 ולחמתי את-שאמרי
יהודה אשר-שמו פניהם לבוא ארץ
מצרים לנרשם ולחמו כל בצרץ
מצרים ופלו בחרב ברעב יאשו מקטן
ועד-גדול בחרב ובצר ובחרב וקיו
לאלה לשמה ולחללה ולחרפה:
12 וקדמתי על-היושבים בצרץ מצרים
כאשר קדמתי על-ירושלם בחרב ברעב
ובצר: 13 ולא יהיה פליט ושריד
לשאמרי יהודה הבאים לנרשם בצרץ
מצרים ולשכח יהודה אשר-חפץ
מנשאים את-נפשם לשכח שם
פני לאישוכו פני אב-פליטים:

3 Ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν
παραπικρᾶναι με ποιευσθίντες θυμῶν θεοῖς ἑτέροις
οἷς οὐκ ἔγνωτε. 4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς
παῖδάς μου τοὺς προφῆτας ὁρθροῦ, καὶ ἀπέστειλα
λίγων Μὴ ποιήσῃτε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως
ταύτης ἧς ἐμίσησα. 5 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ
οὐκ ἐκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν
κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμῶν θεοῖς ἑτέροις. 6
Καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμός μου, καὶ
ἐξεκαύθη ἐν πύλαις Ἰούδα καὶ ἐξωθεν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη. 7 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος παντο-
κράτωρ Ἰνα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μέγала ἐπὶ
ψυχαῖς ὑμῶν ἐκδοῦναι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα,
νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μήτρου Ἰούδα, πρὸς τὸ μὴ
καταλειθῆναι ὑμῶν μηδὲνα. 8 Παραπικρᾶναι με
ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμῶν θεοῖς
ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ εἰς ἣν ἤλθετε κατοκεῖν ἐκεῖ,
ἵνα κοπῆτε καὶ ἵνα γίνεσθε εἰς κατάραν καὶ εἰς
ὀνειδισμόν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς; 9 Μὴ
ἐπιλέγησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν
καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα καὶ τῶν κακῶν
τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν
ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἐξωθεν Ἱερου-
σαλὴμ; 10 Καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων
μου ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν. 11
Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος [τῶν δυνάμεων ὁ
Οἰὸς Ἰσραὴλ] Ἴδού ἰγὼ ἰφίστημι τὸ πρόσωπόν
μου [ἐφ'] ὑμᾶς εἰς κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῖσθαι πάντα
τὸν Ἰούδα. 12 [Καὶ λήψομαι τοὺς καταλοίπους
Ἰούδα τοὺς θέντας τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰσελθεῖν
εἰς γῆν Αἰγύπτου παροικεῖν ἐκεῖ] τεῦ ἀπολίσσαι
πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐκλείψουσιν
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμόν
καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν. 13 Καὶ ἐπισκέ-
ψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὡς
ἐπισκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
λιμῷ, 14 Καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος οὐδεὶς τῶν
ἐπιλοιπῶν Ἰούδα τῶν παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ
ἐλπίζουσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ·
οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἢ οἱ ἀνασισωσμένοι.

3 Propter malitiam, quam fecerunt ut me ad
iracundiam provocarent, et irent ut sacrificarent,
et colerent deos alienos, quos nesciebant
et illi, et vos, et patres vestri. 4 Et misi ad
vos omnes servos meos prophetas, de nocte
consurgens, mittensque, et dicens: Nolite fa-
cere verbum abominationis hujuscemodi, quam
odivi. 5 Et non audierunt, nec inclinaverunt
aurem suam ut converterentur a malis suis,
et non sacrificarent diis alienis. 6 Et conflata
est indignatio mea et furor meus, et succensa
est in civitatibus Juda, et in plateis Jerusalem:
et versae sunt in solitudinem et vastitatem
secundum diem hanc. 7 Et nunc haec dicit
Dominus exercituum, Deus Israel: Quare vos
facitis malum grande hoc contra animas ves-
tras, ut intreat ex vobis vir et mulier, par-
vulus et lactens de medio Judae, nec relin-
quatur vobis quidquam residuum: 8 Provo-
cantes me in operibus manuum vestrarum,
sacrificando diis alienis in terra Aegypti, in
quam ingressi estis ut habitetis ibi: et dispe-
reatis, et sitis in maledictionem, et in oppro-
brium cunctis gentibus terrae? 9 Numquid
obliti estis mala patrum vestrorum, et mala
vestra, et mala uxorum vestrarum, quae felle-
runt in terra Juda, et in regionibus Jerusalem?
10 Non sunt mundati usque ad diem hanc; et
non timuerunt, et non ambulaverunt in lege
Domini, et in praeceptis meis, quae dedi coram
vobis et coram patribus vestris. 11 Ideo haec
dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce
ego ponam faciem meam in vobis in malum:
et disperdam omnem Judam. 12 Et assumam
reliquias Judae, qui posuerunt facies suas ut
ingrederentur terram Aegypti, et habitarent
ibi: et consumerunt omnes in terra Aegypti:
cadent in gladio et in fame; et consumeruntur
a minimo usque ad maximum in gladio, et in
fame morientur: et erunt in jusjurandum et
in miraculum, et in maledictionem, et in
opprobrium. 13 Et visitabo super habitatores
terrae Aegypti, sicut visitavi super Jerusalem,
in gladio, et fame, et peste. 14 Et non erit
qui effugiat, et sit residuus de reliquiis Judaeo-
rum, qui vadunt ut peregrinentur in terra
Aegypti: et revertantur in terram Juda, ad
quam ipsi elewant animas suas ut revertantur, et
habitent ibi: non revertentur nisi qui fugerint.

15 וַיֹּצֵא אֶת־יִרְמְיָהוּ וְאֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּדְעִים
כִּי־מִקְרָאֵם יִשְׁתַּחֲוֶה לַאלֹהִים אֲחֵרִים
וְכָל־הַנָּשִׁים הַיֹּדְעוֹת הָתָל גָּדוֹל וְכָל־הָעָם
הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ־מִצְרָיִם בְּסִתְרוֹם לֵאמֹר:
16 הַדְּבַר אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֱלֹהֵי בָשָׁם יְהוָה
אֵינָם שְׂמָעִים אֵלָיו: 17 כִּי עָשָׂה נֶעֱשָׂה
אֶת־כָּל־דְּבָרָיו אֲשֶׁר־נָא מִפְּנֵי לְחָר
לְמַלְכַּת הַשָּׁמַיִם וְחִסּוֹדָהּ נִסְכִּים בְּאֶשׁ
עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וְאֶבְרָהִם מֶלֶכְנוּ וְשָׂרִינוּ בָּעָרִי
יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וְנִשְׁבַּע לְחָר
וּנְתַנָּה מִזֵּבִים וְרָצָח לֹא רָאִינוּ: 18 וּמִדָּלָה
חֲזָלְנוּ לְחָר לְמַלְכַּת הַשָּׁמַיִם וְחִסּוֹדָהּ
נִסְכִּים בְּסִתְרוֹם לָל וּבְחֻרָב וּבְרָצָב חֲמָנוּ:
19 וְכִי־אֲנַחְנוּ מִתְּשׁוּרִים לְמַלְכַּת הַשָּׁמַיִם
וּלְחִסּוֹדָהּ לֹא נִסְכִּים הִמְבַּלְעָדִי אֲנָשִׁינוּ
עָשִׂינוּ לָהּ פְּגִימִים לְתַעֲצָבָהּ וְחִסּוֹדָהּ
נִסְכִּים: 20 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם
עַל־הַנָּבִירִים וְעַל־הַנָּשִׁים וְעַל־כָּל־הָעָם
הָעֹנִים אֹתוֹ דְּבַר לֵאמֹר: 21 הֲלֹא אֶת־חִסּוֹדָהּ
אֲשֶׁר חֲטָרְתֶּם בָּעָרִי וְיְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלַם אֲתֶם וְאֶבְרָהִם מֶלְכִיכֶם וְשָׂרִיכֶם
וְעַם הָאָרֶץ אֲתֶם וְכָר יְהוָה וּפְעַלָהּ
עַל־לְבֹ: 22 וְלֹא־יִכְבֹּד יְהוָה עוֹד לְשִׁמָּה
מִפְּגִי לַע מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם וְנָתַתִּי אֶרְצְכֶם לְחֻרָבָהּ וּלְשִׁמָּה
וּלְחֻלָּלָהּ מֵאִין יוֹשֵׁב פְּתוּחֵם הָעָר: 23 מִפְּנֵי
אֲשֶׁר חֲטָרְתֶּם וְאֲשֶׁר חֲשַׁמְתֶּם לַיהוָה וְלֹא
שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה וּבְחֻרָתוֹ וּבְחִסּוֹתָיו
וּבְעֻדוֹתָיו לֹא חִלַּכְתֶּם עַל־כֵּן הִרְאָה
אֶתְכֶם הָרָצָח הַזֶּה פְּתוּחֵם הָעָר:

24 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וְאֶל־

15 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ γινόντες ὅτι θυμῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ
πᾶσαι αἱ γυναῖκες, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Παθουρῇ,
λέγοντες 16 Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ
δνόματι Κυρίου, οὐκ ἀκούσομέν σου, 17 Ὅτι ποιοῦν-
τες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον ὃς ἐξελεύσεται ἐκ
τοῦ στόματος ἡμῶν, θυμῶν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ σπένδωμεν αὐτῇ σπονδὰς, καθὼ ἐποι-
ήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς
ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν Ἰούδα
καὶ ἐξῶθεν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων
καὶ ἰγενόμεθα χρηστοί, καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν.
18 Καὶ ὡς διελίκομεν θυμῶντες τῇ βασιλείᾳ τοῦ
οὐρανοῦ, ἡλαττώθημεν πάντες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ
ἐν λιμῷ ἐξελίκομεν. 19 Καὶ ὅτι ἡμεῖς ἰθυμῶμεν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰσπίσαμεν αὐτῇ
σπονδὰς, μὴ ἀνεν τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἰποιήσαμεν
αὐτῇ χαυῶνας καὶ ἰσπίσαμεν αὐτῇ σπονδὰς;
20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παντὶ τῷ λαῷ τοῖς δυνατοῖς
καὶ ταῖς γυναῖξιν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκρι-
θεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων 21 Οὐχὶ τοῦ θυμιά-
ματος οὐ ἰθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ
ἐξῶθεν Ἱερουσαλήμ, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ
ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη Κύριος καὶ ἀνέβη ἐπὶ
τὴν καρδίαν αὐτοῦ; 22 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος
εἶτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων
ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν ὧν ἐποι-
ήσατε· καὶ ἰγενήθη ἡ γῇ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ
εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀράν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
23 Ἀπὸ προσώπου ὧν ἰθυμιάτε καὶ ὧν ἡμάρτετε
τῷ Κυρίῳ· καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου,
καὶ ἐν ταῖς προσταγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ
καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἱπορεύθητε, καὶ
ἐπελάβετε ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα. 24 Καὶ εἶπεν
Ἱερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναῖξιν Ἀκούσατε
λόγον Κυρίου. 25 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ Ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλάλη-
σατε, καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε, λίγουσαι
Ποιῶσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ὡς ὁμο-
λογήσαμεν, θυμῶν τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
σπένδωμεν αὐτῇ σπονδὰς· ἱμμένασαι ἱνεμίνετε
ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποιοῦσαι ἱποιήσατε.

15 Responderunt autem Jeremiae omnes viri
scientes quod sacrificarent uxores eorum diis
alienis, et universae mulieres quarum stabat
multitudo grandis, et omnis populus habitan-
tium in terra Aegypti in Phatures, dicentes:
16 Sermonem, quem locutus es ad nos in
nomine Domini, non audiemus ex te: 17 Sed
facientes faciemus omne verbum quod egre-
dietur de ore nostro, ut sacrificemus reginae
caeli, et libemus ei libamina, sicut fecimus nos,
et patres nostri, reges nostri, et principes
nostri, in urbibus Juda, et in plateis Jerusalem:
et saturati sumus panibus, et bene nobis erat,
malumque non vidimus. 18 Ex eo autem
tempore, quo cessavimus sacrificare reginae
caeli, et libare ei libamina, indigemus omnibus,
et gladio et fame consumpti sumus. 19 Quod
si nos sacrificamus reginae caeli, et libamus ei
libamina: numquid sine viris nostris fecimus
ei placentas ad colendum eam, et libandum ei
libamina? 20 Et dixit Jeremias ad omnem
populum adversum viros, et adversum mulie-
res, et adversum universam plebem, qui re-
sponderant ei verbum, dicens: 21 Numquid
non sacrificium, quod sacrificastis in civitatibus
Juda, et in plateis Jerusalem, vos et patres
vestri, reges vestri, et principes vestri, et
populus terrae, horum recordatus est Dominus,
et ascendit super eor ejus? 22 Et non poterat
Dominus ultra portare propter malitiam
studiorum vestrorum, et propter abominationes,
quas fecistis; et facta est terra vestra in de-
solationem, et in stuporem, et in maledictum,
eo quod non sit habitator, sicut est dies haec.
23 Propterea quod sacrificaveritis idolis, et
peccaveritis Domino: et non audieritis vocem
Domini, et in lege, et in praeceptis, et in
testimoniis ejus, non ambulaveritis: idcirco
evenerunt vobis mala haec, sicut est dies haec.
24 Dixit autem Jeremias ad omnem populum,
et ad universas mulieres: Audite verbum
Domini omnis Juda, qui estis in terra Aegypti.
25 Haec inquit Dominus exercituum Deus
Israel, dicens: Vos, et uxores vestrae, locuti estis
ore vestro, et manibus vestris implestis, dicen-
tes: Faciamus vota nostra, quae novimus, ut sa-
crificemus reginae caeli, et libemus ei libamina;
implestis vota vestra, et opere perpetrastis ea.

ירמיה מד מה מו

26 לכן שמעו דברי יחזקאל כל יחזקאל
הישיבים בארץ מצרים הנני נשפתי
בשמי גדול אמר יחזקאל אס-יתני עוז
שמי נקרא בקי כל-איש יחזקאל אמר
חראלי יחזקאל בכל-ארץ מצרים: 27 הנני
שקר עליכם לרעה ולא לטובה ותפא
כל-איש יחזקאל אשר בארץ מצרים בחרב
והקרב עד-פלותם: 28 ופליטי חרב ישבנו
מארץ מצרים ארץ יחזקאל מתי מספר
וידעו כל-שארית יחזקאל חפאים לארץ-
מצרים לנר שם דברמי ויום ממני
ומהם: 29 וזאת לכם האות נא-יחזקאל
כי-לקד אני עליכם במקום הזה למען
תדעו כי קום וקמו דברי עליכם לרעה:
30 וזו אמר יחזקאל הנני נתן את-פרעו
הקרב מלח-מצרים ביד איביו ויד
מבקשי נפשו כאשר נתתי את-צדקיהו
מלח-יחזקאל ביד נבוכדנאצר מלח-בבל
איבו ומבקש נפשו:

פרשה מה:

1 הדבר אשר דבר ירמיהו חפאים
אל-ברוך בן-נריה בכתבו את-הדברים
האלה על-ספר מפי ירמיהו בשנה
הרביעית ליהויקים בן-יהשיהו מלח
יחזקאל לאמר: 2 קוד-אמר יחזקאל אלתי
ישראל עליה ברחו: 3 אמרת אי-נא לי
ברוך יחזקאל וקו על-מכאבי ונעתי
באנחתי ומנחתה לא מצאתי: 4 קוד-אמר
אליו קו אמר יחזקאל הנה אשר-ביתי אני
חכם ואת אשר-נשתי אני חכם ואת-כל-
הארץ לי-חיים: 5 ואמרת תבקש-לך גדלות
אל-תבקש כי הנני מביא רעה על-כל-בשר
נא-יחזקאל וקחתי לך את-נפשך לשלל
על כל-החפזות אשר מלח-שם:

פרשה מו:

1 אשר הנה דברי יחזקאל אל-ירמיהו
חפאים על-הגוים: 2 למצרים על-חיל
פרעו נכו מלח מצרים אשר-הנה
על-החרפה בברכמי אשר הנה
נבוכדנאצר מלח בבל בשנה הרביעית
ליהויקים בן-יהשיהו מלח יחזקאל:

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, μδ', με', μς'.

26 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶς Ἰουδα
οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Ἰδοὺ ὥμοσα τῷ ὀνό-
ματι μου τῷ μεγάλῳ, εἶπε Κύριος, ἵαν γένηται
ἐν ὀνόματι μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰούδα εἰπεῖν
Zῇ Κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ. 27 Ὅτι ἐγὼ
ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ
ἀγαθῶσαι, καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδα οἱ κατοί-
κοντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ,
ὥς ἂν ἐκλείψωσιν. 28 Καὶ οἱ σεωσμένοι ἀπὸ
ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι
ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα οἱ
καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ, λόγος
τίμος ἔμμεν. 29 Καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὅμιν ὅτι
ἐπισκίψομαι ἐγὼ [ἰφ' ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ εἰς
κακὰ ὅπως γινώτε ὅτι στάσει στήσονται οἱ λόγοι μου]
ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά. 30 Οὕτως εἶπε Κύριος Ἰδοὺ
ἐγὼ δίδωμι τὸν Οὐαφρῆ βασιλείᾳ Αἰγύπτου εἰς
χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντος τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλείᾳ
Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. μδ'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὃν ἐλαλήσεν Ἱερემίας ὁ προφήτης
πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου, ὅτε ἔγραφε τοὺς λόγους
τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἱερემίου, ἐν
τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακὴμ υἱῷ Ἰωσία βασι-
λέως Ἰούδα. 2 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ σοὶ Βα-
ρούχ, 3 Ὅτι εἶπας Οἶμοι οἶμοι, ὅτι προσέθηκε
Κύριος κόπον ἐπιπονόν μοι, ἐκοιμήθην ἐν στενα-
γμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ εὔρον. 4 Εἶπὸν αὐτῷ Οὕτως
εἶπε Κύριος Ἰδοὺ οὗς ἐγὼ ὠκοδόμησα, ἐγὼ κα-
θαιρῶ· καὶ οὗς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω [καὶ
σύμψασαν τὴν γῆν ἐκείνην]. 5 Καὶ σὺ ζητήσεις
εἰσαυτῷ μέγала; μὴ ζητήσεις, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λίγει Κύριος, καὶ δώσω
τὴν ψυχὴν σου εἰς εὔρημα ἐν παντί τόπῳ οὗ ἐὰν
βῇ εἰς ἐκεῖ.

ΚΕΦ. μς'.

1 Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γεγόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερემίαν τὸν προφήτην ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. 2 Τῷ
Αἰγύπτῳ. Ἐπὶ δύναμιν Φαραὼ Νεχαὼ βασιλέως
Αἰγύπτου, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Σαρ-
μεῖς, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακὴμ βασιλέως Ἰούδα.

JEREMIA, XLIV. XLV. XLVI.

26 Ideo audite verbum Domini, omnis Juda,
qui habitatis in terra Ægypti: Ecce ego
juravi in nomine meo magno, ait Dominus:
quia nequaquam ultra vocabitur nomen meum
ex ore omnis viri Judæi, dicentis: Vivit Do-
minus Deus in omni terra Ægypti. 27 Ecce
ego vigilabo super eos in malum, et non in
bonum: et consumentur omnes viri Juda, qui
sunt in terra Ægypti, gladio et fame, donec
penitus consumantur. 28 Et qui fugerint
gladium, revertentur de terra Ægypti in ter-
ram Juda viri pauci: et scient omnes reliquæ
Juda ingredientium terram Ægypti, ut habi-
tent ibi, cujus sermo compleatur, meus, an
illorum. 29 Et hoc vobis signum, ait Domi-
nus, quod visitem ego super vos in loco isto:
ut sciatis quia vere complebuntur sermones
mei contra vos in malum. 30 Hæc dicit Do-
minus: Ecce ego tradam Pharaonem Ephree
regem Ægypti in manu inimicorum ejus, et
in manu quærentium animam illius: sicut
tradidi Sedeciam regem Juda in manu Nabu-
chodonosor regis Babylonis inimici sui, et
quærentis animam ejus.

CAPUT XLV.

1 VERBUM, quod locutus est Jeremias pro-
pheta ad Baruch filium Nerie, cum scripsisset
verba hæc in libro ex ore Jeremie, anno quarto
Joakim filii Josie regis Juda, dicens: 2 Hæc
dicit Dominus Deus Israel ad te Baruch:
3 Dixisti: Væ misero mihi, quoniam addidit
Dominus dolorem dolori meo, laboravi in
gemitu meo, et requiem non inveni. 4 Hæc
dicit Dominus: Sic dices ad eum: Ecce quos
ædificavi, ego destruo: et quos plantavi, ego
evello, et universam terram hanc. 5 Et tu
queris tibi grandia? noli querere: quia ecce
ego adducam malum super omnem carnem, ait
Dominus: et dabo tibi animam tuam in salu-
tem, in omnibus locis, ad quæcumque per-
rexeris.

CAPUT XLVI.

1 QUOD factum est verbum Domini ad
Jeremiam prophetam contra gentes, 2 Ad
Ægyptum, adversum exercitum Pharaonis
Necho regis Ægypti, qui erat juxta flu-
vium Euphraten in Charcamis, quem per-
cussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in
quarto anno Joakim filii Josie regis Jude.

3 ערכו כגון וצפה וקניו לשלחמה:
4 אסרו הכוסים וצלו הפקשים והתנצבו
בכובעים מרר הרמחים לבשו הסריקות:
5 מדוע ראיתי תמך חתים נסונים אחוז
ובבוריתם רפתו ומנוס נסו ולא הפגו
מנור מסקיב נא-יהודה: 6 אל-תנוס תקל
ואל-תקל הצפור צפונה עליך נחרפה
קשלו וקלה: 7 מיה פיה געלה
פפהרות והגעשו מימי: 8 מצלים פיה
געלה ונחרות והגעשו מים ויאמר
אעלה אכסה-ארץ אבידה עיר וישבי
בה: 9 עלו הפוסים והתחללו חרכב
והיאו הצבורים פוש ופוש תפשו כגון
ולתים תפשו דרכי קשת: 10 והיום
חלוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה
לתקם מצוי ואכלה חרב ושבעה
והרחק מדמם פי לבח לאדני יהוה
צבאות פארץ צפון אל-נחרפה: 11 עלי
גלעל וקחי צלי בחילת בתי-מצרים
לשוא הרבתי רפאות תעלה און לה:
12 שמינו נים חלונך וצוחתך מלח
הארץ פר-נפור בנבור קשלו וקחי נפל
שניהם: 13 הדבר אשר דבר יהוה
אל-ירמיה הנביא לבוא נביד-אצל
מלך בבל לחכות את-ארץ מצרים:
14 חגירו במצרים והשמינו במדול
והשמינו בלח ובתחפנתם אמרי הנמצא
והקו לך פראקלה חרב סביבך:
15 מדוע נסתף אבידך לא צמד פי
יהוה הדפו: 16 הרבה פושל נבנל
איש אל-דעה ויאמר קומה ונשכח
אל-עמנו ואל-ארץ מולדתנו מפני חרב
היונה: 17 קרא שם פרעה מלך-מצרים
שאון העביר המועד: 18 חראני נא-הפלח
יהוה צבאות שמו פי פהבור פהרים
ובכרמל פים נבוא: 19 פלי נולה עשי
לך יושבת בתי-מצרים פרח לשתח
חלה ונצחה מאן יושב: 20 עגלה
יח-פיה מצרים קרץ מצפון קא בא:
21 נשכרית בהרעה פעגלי מרעה פרי
נח-פיה הפנה נסו וקחי לא עמדי פי
יום איהם קא עליהם עת פהרהם:

3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, καὶ προσαγάγετε
εἰς πόλεμον, 4 Καὶ ἐπιστάτε τοὺς ἵππους,
ἐπιβήτε οἱ ἱππεῖς καὶ κατάρτητε ἐν ταῖς περικεφα-
λαῖαις ὑμῶν, προσβάλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε
τοὺς θώρακας ὑμῶν. 5 Τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται
καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὀπίσω· διότι οἱ ἰσχυροὶ
αὐτῶν κοπήσονται φυγῇ ἔφυγον καὶ οὐκ ἀνίστρεψαν
περιεχόμενοι κυκλόθεν, λίγα Κύριος. 6 Μὴ φευ-
γέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀνασωζίσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ
βοῤῥᾱν· τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἡσθίνησι καὶ
πεπτώκασιν. 7 Τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται,
καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ; 8 Ὑδάτα
Αἰγύπτου ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ εἶπεν Ἀνα-
βήσομαι καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν καὶ ἀπολῶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. 9 Ἐπὶβήτε ἐπὶ τοὺς ἵπ-
πους, παρασκευάσατε τὰ ἄρματα, ἐξέλθατε οἱ
μαχηταὶ Αἰθίοπων καὶ Λιβύες καθωπλισμένοι
ὅπλοις, καὶ Αὐδοὶ ἀνάβητε, ἐντείνετε τόξον, 10 Καὶ
ἡ ἡμέρα ἡκεινὴ Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκ-
δικήσεως τοῦ ἐδικήσαι τοὺς ἰχθυοὺς αὐτοῦ· καὶ
καταφάγεται ἡ μάχαιρα Κυρίου, καὶ ἰμνησθήσεται
καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία
τῷ Κυρίῳ ἀπὸ γῆς βοῤῥᾱ ἐπὶ ποταμῷ· Εὐφράτη.
11 Ἀνάβηθι Γαλαὰδ καὶ λάβε ρῆτιν ἐν παρ-
θένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς τὸ κενὸν ἐπλήθυνας
λάματά σου, ὥφιλα οὐκ ἔστιν ἐν σοί. 12 Ἦκουσαν
ἔθνη φωνὴν σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ
γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἡσθίνησαν, ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἔπαιον ἀμφοτέρω. 13 Ἄ ἰλάγηε Κύριος
ἐν χειρὶ Ἱερემίου τοῦ ἰθαῖν τὸν βασιλεῖα Βαβυ-
λῶνος τοῦ κόψαι γῆν Αἰγύπτου. 14 Ἀναγγεῖλατε
εἰς Μάγδωλον, καὶ παραγγεῖλατε εἰς Μίμφιν·
εἶπατε Ἐπίστηθι καὶ ἐτοίμασον, ὅτι κατέφαγε
μάχαιρα τὴν σμιλακά σου. 15 Διὰ τί ἔφυγεν ἀπὸ
σοῦ ὁ Ἄκις; ὁ μύσχος ὁ ἰκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν
ὅτι Κύριος παρέλυσεν αὐτόν. 16 Καὶ τὸ πλῆθος
σου ἡσθίνησι καὶ ἔκλει, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ ἰλάλει Ἀναστῶμεν καὶ ἀναστρέψω-
μεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν
ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς. 17 Καλέ-
σατε τὸ ὄνομα Φαραὼ Νεχαὺ βασιλεῖος Αἰγύπτου
Σαὼν Ἐσβιὲ Μωῆδ. 18 Ζῶ ἰγώ, λέγει Κύριος ὁ
θεός, ὅτι ὡς τὸ Ἰραβύριον ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ὡς ὁ
Κάρμηλος ὁ ἐν τῇ θαλάσῳ ἤξει. 19 Σκεῦῃ ἀποι-
κισμοῦ ποιήσον σεαυτῇ, κατοικοῦσα θῦγατερ Αἰ-
γύπτου, ὅτι Μίμφις εἰς ἀφανισμόν ἐστίν, καὶ κλη-
θήσεται οὐαί, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν
αὐτῇ. 20 Δάμαλις ἐκαλλωπισμένη Αἰγύπτου, ἀπό-
σπασμα ἀπὸ βοῤῥᾱ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, 21 Καὶ οἱ μι-
σθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὥσπερ μύσχοι σιτευτοὶ τρεφό-
μενοι ἐν αὐτῇ· διότι καὶ αὐτοὶ ἐπιστράφησαν καὶ
ἔφυγον ὁμοθυμαδόν, οὐκ ἔστησαν ὅτι ἡμέρα ἀπω-
λείας ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ καιρὸς ἐδικήσεως αὐτῶν.

3 Præparate scutum, et clypeum, et procedite
ad bellum. 4 Jungite equos, et ascendite
equites: state in galeis, polite lanceas, induite
vos loriceis. 5 Quid igitur? vidi ipsos pavidos,
et terga vertentes, fortes eorum cæsos: fuge-
runt conoiti, nec respexerunt: terror undique,
ait Dominus. 6 Non fugiat velox, nec salvari
se putet fortis: ad aquilonem juxta flumen
Euphraten victi sunt, et ruerunt. 7 Quis est
iste, qui quasi flumen ascendit: et veluti flu-
viorum, intumescunt gurgites ejus? 8 Ægyp-
tus fluminis instar ascendit, et velut flumina
movebuntur fluctus ejus, et dicet: Ascendens
operiam terram: perdam civitatem, et habita-
tores ejus. 9 Ascendite equos, et exultate in
curribus, et procedant fortes, Æthiopia, et
Libyes tenentes scutum, et Lydii arripientes
et jacientes sagittas. 10 Dies autem ille Do-
mini Dei exercituum, dies ultionis, ut sumat
vindictam de inimicis suis: devorabit gladius,
et saturabitur, et inebriabitur sanguine eorum:
victima enim Domini Deus exercituum in
terra aquilonis juxta flumen Euphraten.
11 Ascende in Galaad, et tolle resinam, virgo
filia Ægypti: frustra multiplicas medicamina,
sanitas non erit tibi. 12 Audierunt gentes
ignominiam tuam: et ululatus tuus replevit
terram: quia fortis impegit in fortem, et am-
bo pariter conciderunt. 13 Verbum quod
locutus est Dominus ad Jeremiam prophetam,
super eo quod venturus esset Nabuchodonosor
rex Babylonis et percussurus terram Ægypti.
14 Annuntiate Ægypto, et auditum facite in
Magdalo et resonet in Memphis et in Taphnis,
dicite: Sta, et præpara te, quia devorabit
gladius ea, quæ per circuitum tuum sunt.
15 Quare computruit fortis tuus? non stetit,
quoniam Dominus subvertit eum. 16 Multi-
plicavit ruentes, ceciditque vir ad proximum
suum, et dicent: Surge, et revertamur ad po-
pulum nostrum, et ad terram nativitatis nos-
træ, a facie gladii columbæ. 17 Vocate no-
men Pharaonis regis Ægypti, tumultum
adduxit tempus. 18 Vivo ego (inquit rex,
Dominus exercituum nomen ejus), quoniam
sicut Thabor in montibus, et sicut Carmelus
in mari, veniet. 19 Vasa transmigrationis
fac tibi habitatrix filia Ægypti, quia Memphis
in solitudinem erit, et deseretur, et inhabita-
bilis erit. 20 Vitula elegans atque formosa
Ægyptus: stimulator ab aquilone veniet ei.
21 Mercenarii quoque ejus, qui versabantur
in medio ejus, quasi vituli saginati versi
sunt, et fugerunt simul, nec stare potue-
runt: quia dies interfectionis eorum ve-
nit super eos, tempus visitationis eorum.

יו מיה מו מז מח

22 קוליה פקחש גלח קרבחיל גלכו
ובקדמויה קאו ליה פחמבני עצים:
23 קררנו יצרה נאסיהוזה פי לא יחקר
פי לבו מארצה ואין להם מספר:
24 חכישת פת-מצרים נתנה פיר עס-צפון:
25 אמר יחזה צבאות אלהי ישראל הנני
פוגל אל-אמון מלא ועל-פרעה ועל-מצרים
ועל-אלהיה ועל-מלכיה ועל-פרעה ועל
המסותים בו: 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם
וביד נביכראמר מלח-בבל וביד עבדיו
ואחברנו תשכן פיסתהם נאסיהוזה:
27 ואמח אל-תירא עבדי יעקב
ואל-תחת ופחאל פי הנני מושיעה
מרחוק ואחורשה מארץ שבנים ושם
יעקוב ושקט ושאנו ואין מחיר: 28 אמח
אל-תירא עבדי יעקב נאסיהוזה פי אמח
אני פי אעשה כלח בקל-הנפים. ואמר
הנחיתיה שמה ואחיה למאשעמו כלח
ויסרתיה למשפט נקח לא אמח:

פרשה מז:

1 ואמר הנה דבר-יהוה אל-ישראל
הקבא אל-פלשתים בטרם יפח פרעו
את-עצת: 2 פו אמר יחזה הנח-סרים
עלים מצפון והיו לבחל שושפה וישפא
ארץ וקלועה עיר וישבי בה וזקקה
האדם וחילל כל יושב הארץ: 3 מקול
שעטת פרסות אבדיו מרעש לרכבו
המון גלגליו למחפזי אבות אל-בנים
מקציו ימים: 4 על-היום תבא לשנור
את-כל-פלשתים להכרית לצל ולצדון
כל שניד עזר פר-שדד יחזה את-פלשתים
שארית אי כפתור: 5 קאח קרחו אל-עצת
נדמתה אשקלון שארית עמקם ערסתי
התפודי: 6 הוי חרב ליהוה עראקח
לא תשקטי האספי אל-תעלה הננעי
נדפי: 7 ואת תשקטי גיהנום צהלה
אל-אשקלון ואחיהם הגם קם יצרה:

פרשה מח:

1 למאב קדאמר יחזה צבאות אלהי
ישראל הוי אל-נבו פי שדד חכישת
כלדה קריתים חכישת חפשאב וחתה:

IEREMIAS, μς', μζ', μη'.

22 Φωνὴ αὐτῶν ὡς ὄφεις συνιζόντος, ὅτι ἐν ἀμμφ
πορεύονται, ἐν ἀξίνοις ἤξουσιν ἐπ' αὐτήν. 23 Ὡς
κόπτοντες ξύλα ἐκκόψουσι τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λίγει
Κύριος, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ
ἀκρίδα καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός. 24 Κα-
τ' ἐσχύνθη ἡ θυγάτηρ Αἰγύπτου, παρεδόθη εἰς χεῖρας
λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ. 25 [Ἐῖπεν Κύριος τῶν δυνά-
μεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ] Ἴδού ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμμὼν
τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας
ἐπ' αὐτῷ. [26 Καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας
ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐν χειρὶ Ναβου-
χοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐν χειρὶ τῶν
δούλων αὐτοῦ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡρεμήσει κατὰ
τὰς ἡμέρας τὰς ἑμπροσθεν, φησὶ Κύριος.] 27 Σὺ
δὲ μὴ φοβηθῇς δούλός μου Ἰακώβ, μηδὲ πτοηθῇς
Ἰσραὴλ, διότι ἐγὼ ἰδοὺ σώζω σε μακρόθεν καὶ τὸ
σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν καὶ ἀνα-
στρέψω Ἰακώβ καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν. 28 Μὴ φοβοῦ πᾶς
μου Ἰακώβ, λίγει Κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι
ἡ ἀπότητος καὶ τρυφερά παρεδύθη, ὅτι ποιήσω
ἔθνη συντίλειαν ἐν παντὶ ἔθνη εἰς οὓς ἐξῶσά σε
ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλειπεῖν καὶ παιδεύσω σε
εἰς κρίμα, καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθώσω σε.

KEΦ. μζ'.

1 ἘΠΙ τοὺς ἀλλοφύλους [ὡς ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς Ἱερემίαν τὸν προφῆτην πρὸ τοῦ πα-
τάξαι Φαραὼ τὴν Γάζαν]. 2 Τάδε λίγει Κύριος Ἴδού
ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔσται εἰς χει-
μάρρουν κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν
αὐτῇ καὶ κεκράξονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλέσου-
σιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. 3 Ἀπὸ
φωνῆς ὀρμῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν ποδῶν
αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ, ἤχου
τροχῶν αὐτοῦ. Οὐκ ἐπίστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱοὺς
αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν. 4 Ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένῃ τοῦ ἀπολῆσαι πάντας
τοὺς ἀλλοφύλους. Καὶ ἀφανισθὲν τὴν Τύρον καὶ
τὴν Σιδῶνα καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς
βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει Κύριος τοὺς
καταλοίπους τῶν νήσων. 5 Ἐκεῖ φαλάκρωμα ἐπὶ
Γάζαν, ἀπερρίφη Ἀσκάλων καὶ οἱ κατάλοιποι
Ἐνακίμ. 6 Ὡς τίνος κόψεις ἡ μάχαιρα τοῦ Κυ-
ρίου; Ὡς τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατάστηθι εἰς
τὸν κολόν σου, ἀνάπαυσαι καὶ ἱάβηθι. 7 Πῶς
ἡσυχάσεις; καὶ Κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν
Ἀσκάλωνα καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλάσσιους, ἐπὶ τὰς
καταλοίπους ἐπεγερόθηνα.

KEΦ. μη'.

1 ΤΗΙ Μωάβ. Οὕτως εἶπε Κύριος [τῶν δυνά-
μεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ] Οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ, ὅτι ὤλετο
ἐλήφθη Καριαθίμ, ὑσχύνθη Ἀμάθ καὶ Ἀγάθ.

JEREMIA, XLVI. XLVII. XLVIII.

22 Vox ejus quasi æris sonabit: quoniam cum
exercitu properabunt, et cum securibus ve-
nient ei, quasi cædentes ligna. 23 Succide-
runt saltum ejus, ait Dominus, qui supputari
non potest: multiplicati sunt super locustas,
et non est eis numerus. 24 Confusa est filia
Ægypti, et tradita in manu populi aquilonis.
25 Dixit Dominus exercituum Deus Israel:
Ecce ego visitabo super tumultum Alexandriæ,
et super Pharaonem, et super Ægyptum, et
super deos ejus, et super reges ejus, et super
Pharaonem, et super eos qui confidunt in eo.
26 Et dabo eos in manu quærentium animam
eorum, et in manu Nabuchodonosor regis
Babylonis, et in manu servorum ejus: et
post hæc habitabitur sicut diebus pristinis,
ait Dominus. 27 Et tu ne timeas serve meus
Jacob, et ne paveas Israel: quia ecce ego
salvum te faciam de longinquo, et semen
tuum de terra captivitatis tuæ: et revertetur
Jacob, et requiescet: et prosperabitur: et non
erit qui exterreat eum. 28 Et tu noli timere
serve meus Jacob, ait Dominus: quia tecum
ego sum, quia ego consumam cunctas gentes,
ad quas ejeci te: te vero non consumam, sed
castigabo te in judicio, nec quasi innocenti
parcam tibi.

CAPUT XLVII.

1 QUOD factum est verbum Domini ad
Jeremiam prophetam contra Palæstinos, an-
tequam percuteret Pharo Gazam: 2 Hæc
dicit Dominus: Ecce aquæ ascendunt ab
aquilone, et erunt quasi torrens inundans, et
operiet terram et plenitudinem ejus, urbem
et habitatores ejus: clamabunt homines, et
ululabunt omnes habitatores terræ, 3 A
strepitu pompæ armorum, et bellatorum ejus,
a commotione quadrigarum ejus, et multitu-
dine rotarum illius. Non respexerunt patres
filios manibus dissolutis 4 Pro adventu diei,
in quo vastabuntur omnes Philisthiim, et dis-
sipabitur Tyrus, et Sidon cum omnibus reli-
quis auxiliis suis; depopulatus est enim
Dominus Palæstinos, reliquias insulæ Cap-
padociæ. 5 Venit calvitium super Gazam:
contieuit Ascalon, et reliquæ vallis earum,
usquequo concideris? 6 O mucro Domini
usquequo non quiesces? Ingredere in vagi-
nam tuam, refrigerare, et sile. 7 Quomodo
quiescet, cum Dominus præceperit ei adversus
Ascalonem, et adversus maritimas ejus regio-
nes, ibique condixerit illi?

CAPUT XLVIII.

1 Ad Moab hæc dicit Dominus exer-
cituum Deus Israel: Væ super Nabo, quo-
niam vastata est, et confusa: capta est
Cariathaim: confusa est fortis, et tremuit.

2 אין עוד תהלת מואב בְּחִשְׁבֹּן חֲשָׁבִי
עֲלֵיהֶּ רָצָה לָכֵי וּנְכִירִתָּהּ מִגֵּי נִסְמָדָהּ
תִּלְמִי אֲחֶרֶתָּה תִּלְדֶּה חֶרֶב : 3 קוֹל צִעֲקָה
מִחוּרֵי־גִגִּים שָׁד וְשֹׁכֵר נָדוּל : 4 נִשְׁפָּרָה
מוֹאֵב חֲשִׁמִּיעוֹ וְצִעֲקָה צִעֲרִיהָ : 5 בִּי
מַעֲלָה הִלְחֹזֹת בְּכִנִּי נִעְלֹד־בְּכִי בִּי
בְּמוֹדֵד חוֹלָלִים צָרִי צִעֲקַת־שֹׁכֵר שְׁמָעִי :
6 גִּסִּי מִלְטֹו נִפְשָׁכֶם וְהִלְחִיחַ בְּעֶרְוֶר
בְּמִדְבָּר : 7 כִּי יָצָא בְּשׂוֹחַ בְּמַעֲשֵׂיָהּ
וּבְמִאֲצִוֵּתֶיהָ בַּסֵּאתָ תִּלְבְּדִי וְנָעַם כְּמִשְׁלַ
בְּנֹלָה בְּחֶגְרִי וְשָׁרִי חֶגֶר : 8 וְכֵּן שָׁד
אֶל־קֶל־עִיר וְעִיר לֹא תִמְלֹט וְאֶבֶד תִּשְׁמָה
וְנִשְׁמַד תִּמְשָׁד אֲשֶׁר אֶמֶר יְהוָה : 9 תִּבְרֹ
צִיץ לְמוֹאֵב כִּי נָצַח מִצָּא וְעָרֶיהָ לִשְׁמָה
תִּחְלִינָה מֵאִין יוֹשֵׁב בָּהֶן : 10 אֲרִיר עֲשָׂה
מִלְחָמָה יְהוָה רַמְיָה וְאֲרִיר מִנֶּעַ חֶרֶב
מִדָּם : 11 שְׁאֵלֹו מוֹאֵב מִפְּעֻתָיו וְשִׁקֵּט הוּא
אֶל־שְׁמָרָיו וְלֹא־חֲוָקָה מִכְּלִי אֶל־כְּלִי
וּבְנֹלָה לֹא תִלְקַח עֲלֵינוּ צֶמֶד טַעַמֹּו בֹּו
וְרִיחֹו לֹא נָחַר : 12 לָכֵן הִנֵּה־נָחִים
בָּאִים נֹאֲמִי־יְהוָה וְשִׁלַּח־תִּרְלֹו צִעִים וְצִעֲחִי
וּכְלִי יִלְקָח וּנְכַלִּיתֶם וְנִצָּצוּ : 13 וְכֵשׁ
מוֹאֵב מִמְּיוֹשׁ פֶּאֶש־בְּשֵׁל בִּית וְשָׁרָאֵל
מִבֵּית אֶל מִבְּתָחָם : 14 אִיָּהּ תִּלְמָדוּ בְּנֵיהֶם
אֲנַחְנִי וְאֲנִשְׁרִיגִל לְמִלְחָמָה : 15 שָׁד
מוֹאֵב וְעָרֶיהָ עָלָה וּמִבְּתָר בְּחֶגְרִי גִרְדִּי
לְשִׁבַּח נֹאֲמִי־הַמִּלְחָמָה יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ :
16 חֶרֶב אִיר־מוֹאֵב לְבֹא וְנִעְרָו מִחֶרֶב
מָאֵד : 17 גִּדֹּו לוֹ קֶל־סִבְיָיו וְלָל וְדַעַ
שְׁמוֹ אֲמָרוֹ אִיָּהּ נִשְׁבַּר מִטְּהֹעֵו מִקָּל
תִּפְאָרָה : 18 דָּרִי מִכְּבוֹד וְשִׁבְי בְּצִקָּא
יִשְׁכַּת בַּת־דִּיבּוֹן כִּי־שׁוֹדֵד מוֹאֵב עָלָה
כָּן שָׁחַת מִבְּצֻרָהּ : 19 אֶל־דֶּרֶךְ עֲפָרִי
וְצָפִי יוֹשְׁכַת עֲרֹעֶר שְׁאֲלִינֶם וְנִמְלִטָה
אֲמָרִי מִדֶּרֶךְ־יְהוָה : 20 חֲבִישׁ מוֹאֵב
כִּי־חָתָה הִלְלִי : 21 וְנִצָּחִי הַגִּדֹּו בְּאֲרָנוֹן
כִּי־שָׁד מוֹאֵב : 21 וּמִשְׁפָּט בָּא אֶל־אֲרָץ
חִמְיָשׁ אֶל־חִלּוֹן וְאֶל־יַחְצִיָּה וְעַל־מִדְבָּרָה :
22 וְעַל־דִּיבּוֹן וְעַל־נָבֹו וְעַל־בֵּית דְּבָלָתִים :
23 וְעַל־חֶרְתָּיִם וְעַל־בֵּית נָמִיל וְעַל־בֵּית
מִעֹן : 24 וְעַל־חֶרְתָּיִם וְעַל־בְּצֻרָה וְעַל
קֶל־עִיר אֲרָץ מוֹאֵב הַחֲחֹקוֹת וְהַקְּלָבוֹת :

2 Οὐκ ἔστιν ἔτι ἱατρία Μωάβ, γαυρίαμα ἐν
'Εσεβών' ἰλογίσαστο ἱπ' αὐτὴν κακὰ ἐκόψαμεν
αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παῦσιν παύσεται. Ὅπισθ' ἐν
σου βαδιέται μάχαιρα, 3 Ὅτι φωνὴ κεκραγόντων
ἐξ Ὀρωναίμ, Ὀλεθρον καὶ σύντριμμα μέγα, 4 Συν-
ερίβη Μωάβ. Ἀναγγεῖλατε εἰς Ζογόρα, 5 Ὅτι
ἐπλήσθη Ἀλώθ ἐν κλαυθμῷ. Ἀναβήσεται κλαίων
ἐν ὁδῷ Ὀρωναίμ, κραυγὴν συντρίμματος ἠκούσατε,
6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε
ὥσπερ ὄνος ἄργιος ἐν ἐρήμῳ. 7 Ἐπειδὴ ἱεποῖθεις
ἐν οὐχὺρῳματί σου, καὶ σὺ συλληφθήσῃ καὶ ἐξελεύ-
σεται Χαμὼς ἐν ἀποικίᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ
ἀρχόντες αὐτοῦ ἅμα. 8 Καὶ ἦξει ὁλεθρὸς ἐπὶ πᾶ-
σαν πόλιν, οὐ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολείται ὁ αὐλὼν,
καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδινή, καθὼς εἶπε Κύριος.
9 Δότε σημεῖα τῷ Μωάβ, ὅτι ἀφ' ἡμέρας, καὶ
πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβαντον ἔσονται· πόθεν
ἐννοικός αὐτῇ; 10 Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα
Κυρίου ἀμείλως, ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵμα-
τος. 11 Ἀνεπαύσατο Μωάβ ἐκ παιδαρίου, καὶ πεποι-
θὼς ἦν ἐπὶ τῷ δόξῳ αὐτοῦ· οὐκ ἐνίχεν ἐξ ἀγγείου
εἰς ἀγγεῖον, καὶ εἰς ἀποικισμὸν οὐκ ἔχετο· διὰ
τοῦτο ἔστη γέφυρα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ ὁσμή αὐτοῦ
οὐκ ἐξέλιπε. 12 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι αὐτοῦ
ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνον-
τας, καὶ κλινούσιν αὐτὸν καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ λε-
πυνούσιν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσιν, 13 Καὶ
καταίσχυνθήσεται Μωάβ ἀπὸ Χαμὼς ὥσπερ κατη-
σχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθλὴλ ἱλπίδος αὐτῶν
πεποιθότες ἱπ' αὐτοῖς. 14 Πῶς ἱερεῖτε Ἰσχυροὶ
ἴσμεν, καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ πολέμικα;
15 Ὡλετο Μωάβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐλεεκτοὶ νεο-
νίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν [φησὶν ὁ βασι-
λεὺς, Κύριος τῶν δυνάμεων ὄνομα αὐτῷ]. 16 Ἐγγὺς
ἡμέρα Μωάβ ἰλθεῖν, καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχέια
σφόδρα. 17 Κινῆσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ,
πάντες ἐκδοτε ὄνομα αὐτοῦ· εἶπατε Πῶς συνερίβη
βακτηρία εὐκλεῆς, ῥάβδος μεγαλώματος. 18 Κα-
τάβηθι ἀπὸ δόξης καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθη-
μένη. Δαιβὼν ἐκτριβήσεται, ὅτι ὦλετο Μωάβ·
ἀνίσθη εἰς σὲ λυμαινόμενος οὐχὺρῳμά σου. 19 Ἐφ'
ὁδοῦ στήθι καὶ ἐπιδε καθημένη ἐν Ἀρήρ, καὶ ἐρώ-
τησον φεύγοντα καὶ σωζόμενον καὶ ἐπών Τί ἵγνετο;
20 Κατησχύνθη Μωάβ, ὅτι συνερίβη· ὀλόλυξον
καὶ ἐκράξον, ἀνάγγεilon ἐν Ἀρῶν ὅτι ὦλετο
Μωάβ, 21 Καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν γῆν Μεισὼρ
ἐπὶ Χελὼν καὶ Πεφίς καὶ Μωφάς, 22 Καὶ ἐπὶ
Δαιβὼν καὶ ἐπὶ Ναβαὺ καὶ ἱπ' οἶκον Δαιθλαθαίμ,
23 Καὶ ἐπὶ Καριαθαίμ καὶ ἱπ' οἶκον Γαιμὼλ καὶ ἱπ'
οἶκον Μαῶν, 24 Καὶ ἐπὶ Καριὼθ καὶ ἐπὶ Βοσὸρ καὶ
ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωάβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἱγγύς.

2 Non est ultra exultatio in Moab con-
tra Hesebon: cogitaverunt malum. Ve-
nite, et disperdamus eam de gente; ergo
silens conticesces, sequeturque te gladius.
3 Vox clamoris de Oronaim: vastitas, et
contritio magna. 4 Contrita est Moab: an-
nuntiate clamorem parvulis ejus. 5 Per
ascensum enim Luith plorans ascendit in
fletu: quoniam in descensu Oronaim hostes
ululatum contritionis audierunt: 6 Fugite,
salvate animas vestras: et eritis quasi myricæ
in deserto. 7 Pro eo enim quod habuisti
fiduciam in munitionibus tuis, et in thesauris
tuis, tu quoque capieris: et ibit Chamos in
transmigrationem, sacerdotes ejus, et principes
ejus simul. 8 Et veniet prædo ad omnem
urbem, et urbs nulla salvabitur: et peribunt
valles, et dissipabuntur campestria: quoniam
dixit Dominus: 9 Date florem Moab, quia
florens egredietur: et civitates ejus desertæ
erunt, et inhabitabiles. 10 Maledictus, qui
facit opus Domini fraudulentè: et maledictus,
qui prohibet gladium suum a sanguine.
11 Fertilis fuit Moab ab adolescentia sua, et
requievit in fœcibus suis: nec transfusus est
de vase in vas, et in transmigrationem non
abiit: idcirco permansit gustus ejus in eo, et
odor ejus non est immutatus. 12 Propterea
ecce dies veniunt, dicit Dominus: et mittam
ei ordinatores, et stratores laguncularum, et
sternent eum, et vasa ejus exhaurient, et la-
gunculas eorum collident. 13 Et confundetur
Moab a Chamos, sicut confusa est domus
Israel a Bethel, in qua habebat fiduciam.
14 Quomodo dicitis: Fortes sumus, et viri
robusti ad præliandum? 15 Vastata est
Moab, et civitates illius succiderunt: et electi
juvenes ejus descenderunt in occasionem: ait
rex, Dominus exercituum nomen ejus. 16 Pro-
pe est interitus Moab ut veniat: et malum
ejus velociter accurret nimis. 17 Consolami-
ni eum, omnes qui estis in circuitu ejus; et
universi, qui scitis nomen ejus, dicite: Quo-
modo confracta est virga fortis, baculus glo-
riosus? 18 Descende de gloria, et sede in
siti, habitatio filiæ Dibon: quoniam vastator
Moab ascendit ad te, dissipavit munitiones
tuas. 19 In via sta, et prospice habitatio
Aroer: interroga fugientem: et ei qui evasit,
dic: Quid accidit? 20 Confusus est Moab,
quoniam victus est: ululate, et clamate,
annuntiate in Arnon, quoniam vastata est
Moab. 21 Et judicium venit ad terram cam-
pestrem; super Helon, et super Jasa, et super
Mephaath, 22 Et super Dibon, et super
Nabo, et super domum Deblathaim, 23 Et
super Cariathaim, et super Bethgamul,
et super Bethmaon, 24 Et super Carioth,
et super Bosra: et super omnes civitates
terræ Moab, quæ longe, et quæ prope sunt.

25 ננדעח קרן מואב וירעו לשקרה נאם
יהוה : 26 השפירחיו כי עליהוה הנביל
וספק מואב בקראו ויהיה לשחק בזהוה :
27 ואם לאו השחק היה לה ישאל
אם בנבקים נמצא פרימיו דבריו בו
התנודד : 28 עזבו ערים ושכני בשלע
ושכני מואב ויהיו כיונה חמון בעברי
פירפחת : 29 שמענו בארמונה גמח מאר
בדיו ובאיו ובאיו וגם לבו : 30 אפי
תעלה באסיהוה עברתו ולאגו בדיו
לאגו עשו : 31 על-כן על-מואב אליל
ולמואב פלח אצק אל-אנשי קיר-חרש
יהוה : 32 מבלי יעזר אבד-לחם הנפון
שכמה נאישליוה עברי אם עד גם יעזר
נגעו על-חצוה ועל-בצירהוה שגד נפל :
33 וגאספה שמחת וקל מפרמל ומאצר
מואב וילן מיהקים חשפתי לאירח
היך היך לא חידד : 34 מצעלת חשפון
עד-אלעלה עד-יהל נחני קולם מצעל
עד-תלנים עגלת שלישיה פי נסמי
נמלים למשפוח יהוה : 35 ונשפתי למואב
נאסיהוה קעלה קמה ופחמיר לאלהיו :
36 על-כן לבי למואב כחללים נחמח
ולבי אל-אנשי קיר-חרש כחללים נחמח
על-כן ויהיה עשו אבדו : 37 כי כיראש
הרחה וכלהוה נדעה על פל-יהל נדח
ועל-מיהנים שח : 38 על פל-ננות מואב
וכרה-מיהן פלח מספד פרשברתי אר
מואב פכלי אירחפץ בו נאסיהוה :
39 אפי חמנה חילילו אפי הפנה-לרה
מואב גוש ויהיה מואב לשחק ולמחמח
לכל-מביו : 40 כי-כח אפר יהוה
הנה כנשר ידמה ופרש פנפו אל-מואב :
41 כל-פדה הקריות והמפדות נהפשה
ויהיה לב גבורי מואב ביום ההוא
פלב אשה מצרה : 42 וגשמד מואב מעם
כי על-יהוה הנביל : 43 פחד נפחת נדח
עליו וישב מואב באסיהוה : 44 הפים
מפגן הפחול ופל אל-הפחת והעלה
מיהפחת ולכד פחה פרמיהוה אליה
אל-מואב שנה פחדהם נאסיהוה :

25 Κατέαχθη κίρας Μωάβ, καὶ τὸ ἐπὶ χειρὸν αὐτοῦ
συνετρίβη. 26 Μεθύσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ Κύριον
ἰμεγαλύνθη· καὶ ἐπικραύσει Μωάβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αἰγός. 27 Καὶ εἰ μὴ εἰς
γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραὴλ καὶ ἐν ἐλοπαῖς σου
εὐρέθη, ὅτι ἐπολείμεις αὐτόν. 28 Κατέλιπον τὰς
πόλεις καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες
Μωάβ· ἐγενήθησαν ὥστε περιστρεφάμενοι νοσεύουσιν
ἐν πέτραις στόματι βοθύνου. 29 Καὶ ἤκουσα ὕβριν
Μωάβ, ὕβρις λίαν ὕβριν αὐτοῦ καὶ ὑπερηφανίαν
αὐτοῦ, καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, 30 Ἐγὼ δὲ
ἔγνω ἔργα αὐτοῦ· οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτῷ οὕτως
ἐποίησε; 31 Διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωάβ ὀλοῦνται πάν-
τοθεν· βοήσατε ἐπ' ἀνδρας κειράδας αὐχοῦ. 32
Ὡς ἐλαυθμόν Ἰαζήρ ἀποκλαύσομαί σοι ἄμπλος
'Ασερηνά· κλήματά σου διήλθε θάλασσαν, πόλις
'Ιαζήρ ἤσαντο, ἐπὶ ὁπώραν σου ἐπὶ τρυγηταῖς σου
ὄλεθρος ἐπέπεσε. 33 Συνεψήθησαν χαρμωσύνῃ καὶ
εὐφροσύνῃ ἐκ τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ
ληνοῖς σου· πρῶτον οὐκ ἐπάτησαν, οὐδὲ δέλαις οὐκ
ἐποίησαν αἶδε. 34 Ἀπὸ κραυγῆς Ἑσέβων ἔως
Αἰτάμ· αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν ἀπὸ
Ζογὸρ ἔως Ὀρωναῖμ καὶ ἀγγελίαν Σαλασίαν, ὅτι καὶ
τὸ ὕδωρ Νεβρεῖν εἰς κατάκαυμα ἔσται. 35 Καὶ
ἀπολῶ τὸν Μωάβ, φησὶ Κύριος, ἀναβαλόντα ἐπὶ
τὸν βωμόν καὶ θυμῶντα θεοῖς αὐτοῦ. 36 Διὰ
τοῦτο καρδία τοῦ Μωάβ ὥστερ αὐλοὶ βομβήσουσι,
καρδία μου ἐπ' ἀνθρώπους κειράδας ὥστερ αὐλὸς
βομβήσει· διὰ τοῦτο ἂ περιποιήσῃτο ἀπώλετο ἀπὸ
ἀνθρώπου. 37 Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ
ξυρηθῶσονται, καὶ πᾶς πῶγων ξυρηθήσεται, καὶ
πᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης ὁσφύος
σάκκος. 38 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωματίων Μωάβ
καὶ ἐπὶ ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνετρίψα, φησὶ
Κύριος, ὡς ἀγγεῖον οὐ οὐκ ἔστι χρεῖα αὐτοῦ. 39
Ὡς κατήλαξε; πῶς ἔστρεψε νῶτον Μωάβ;
ἡσχύνθη, καὶ ἐγένετο Μωάβ εἰς γέλωτα καὶ ἐκό-
πημα πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτῆς. 40 Ὅτι οὕτως εἶπε
Κύριος [Ἰδοὺ ὡς ἀετὸς ὁρμήσει καὶ ἐκπετάσει τὰς
πτέρυγας αὐτοῦ ἐπὶ Μωάβ]. 41 Ἐλήφθη Καριοῦθ, καὶ
τὰ ὀχυρώματα συνελήφθη [καὶ ἔσται ἡ καρδία
τῶν δυναστῶν Μωάβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία
γυναικὸς ὠδυνούσης]. 42 Καὶ ἀπολείται Μωάβ
ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν Κύριον ἰμεγαλύνθη. 43
Παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ οὐ καθήμενος
Μωάβ. 44 Ὁ φύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
ἐμπίσεται εἰς τὸν βόθυνον· καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ
βοθύνου, καὶ συλλεφθήσεται ἐν τῇ παγίδι· ὅτι ἐπάξω
ταῦτα ἐπὶ Μωάβ ἐν ἡμερᾷ ἐπισέψω αὐτῶν.

25 Abscisum est cornu Moab, et brachium
ejus contritum est, ait Dominus. 26 Inebriate
eum, quoniam contra Dominum erectus est :
et allidet manum Moab in vomitu suo, et erit
in derisum etiam ipse : 27 Fuit enim in
derisum tibi Israel, quasi inter fures reperisses
eum : propter verba ergo tua quæ adversum
illum locutus est, captivus ducaris. 28 Relin-
quite civitates, et habitate in petra, habitato-
res Moab : et estote quasi columba nidificans
in summo ore foraminis. 29 Audivimus su-
perbiam Moab, superbus est valde ; sublimita-
tem ejus, et arrogantiam, et superbiam, et
altitudinem cordis ejus. 30 Ego scio, ait
Dominus, jactantiam ejus, et quod non sit
juxta eam virtus ejus : nec juxta quod poterat
conata sit facere. 31 Ideo super Moab ejulabo,
et ad Moab universam clamabo, ad viros muri
fictilis lamentantes. 32 De planctu Jazer
plorabo tibi vinea Sabama : propagines tuæ
transierunt mare, usque ad mare Jazer perve-
nerunt : super messem tuam, et vindemiam
tuam, prædo irrui. 33 Ablata est lætitia et
exultatio de Carmelo, et de terra Moab, et
vinum de torcularibus sustuli : nequaquam
calceator uvæ solitum celeuma cantabit. 34 De
clamore Hesebon usque Eleale, et Jasa, dede-
runt vocem suam : a Segor usque ad Oronaim
vitula conternante : aquæ quoque Nemrim
pessimæ erunt. 35 Et auferam de Moab,
ait Dominus, offerentem in excelsis, et sacrifi-
cantem diis ejus. 36 Propterea cor meum ad
Moab quasi tibiæ resonabit : et cor meum ad
viros muri fictilis dabit sonitum tibiæ :
quia plus fecit quam potuit, ideoque perierunt.
37 Omne enim caput calvitium, et omnis
barba rasa erit : in cunctis manibus colligatio,
et super omne dorsum cilicium. 38 Super
omnia tecta Moab, et in plateis ejus, omnis
planctus : quoniam contrivi Moab sicut vas
inutile, ait Dominus. 39 Quomodo victa est,
et ululaverunt ? quomodo dejecit cervicem
Moab, et confusus est ? eritque Moab in
derisum, et in exemplum omnibus in circuitu
suo. 40 Hæc dicit Dominus : Ecce quasi
aquila volabit, et extendet alas suas ad Moab.
41 Capta est Carioth, et munitiones compre-
hensæ sunt : et erit cor fortium Moab in die
illa, sicut cor mulieris parturientis. 42 Et
cessabit Moab esse populus : quoniam contra
Dominum gloriatus est. 43 Pavor, et fovea,
et laqueus super te o habitator Moab, dicit
Dominus. 44 Qui fugerit a facie pavoris,
cadet in foveam : et qui conscenderit de fovea,
capietur laqueo : adducam enim super
Moab annum visitationis eorum, ait Dominus.

45 בצל חשבונו צמדו מלח נסים פראש
נצא מחשבונו ולהקה מבונו ויהאכל
פאת מואב וחדקדו בגן שאון: 46 ויהי
מואב אבד צב-פמוש פירלחמו בלחיה בשבי
ובלחיה בשביה: 47 ושבתי שבות-מואב
באחרית הימים נאס-יהנה עדיהנה
משפט מואב:

פרשה מט:

1 לבגן צפון פה אמר יהוה הבנים
אין לישראל אסירהש אין לו מדיע גיש
מלכם את-יד ועשו צדקיו נשב: 2 ולכן
הפח' ומים באים נאסיהנה ויהשפעת
אל-דבית בגרעפון תרועת מלחמה ויהיה
לחל שביה ובניהה פאש תצנקה חרש
וישראל את-יורשיו אמר יהוה: 3 הילולי
חשבונו פי שדד-עי צעקה בנות רב
חלנה שלום כלנה ויהשפעת בגדרות
פי מלכם בגולה גלח פקדו ושדיו יחזיו:
4 מה-יהנהלל פצעמים וג עמחז חבת
חשבונו הקטחה באצלהה פי גבוא
אלי: 5 הנני מביא עליה פחד נאסיהנה
יהנה צבאות מל-סביבה ונדחמם איש
לפניו ואזו מנצח לפחד: 6 ואחר-כן
אשבי את-שבות בגרעפון נאסיהנה:
7 לאדם פה אמר יהוה צבאות
האין עוד חכמה בתימן אברה עצח
מבנים בסדקה חכמהם: 8 גשו חפני
הצמח לשבת ושב ידו פי איד עשו
הבאתי עלי עת פחדתי: 9 אס-פצרים באי
לה לא ושאריו עוללות אס-נבנים בגולה
השחיתו דים: 10 פראש חשפתי את-עשו
גליתי את-מסתדיו ונחפה לא יוכל שגר
זרעו ואחיו ושכניו ואינה: 11 עזבה
יהמה אפי אחיה ואלמניהה עלי תבטחי:
12 פירכה אמר יהוה חפה אשר
אין משפסם לשמות חפס שתי ושתה
ואתה חמה נקה תפחה לא תפחה פי שתה
תשתה: 13 פי בי נשפעת נאסיהנה פ
לשפה לחרפה לחרב ולחללה תהנה
בצרה וכל-צדקה תהנה לחרבות עולם:

[45 'Εν σκιᾷ 'Εσεβών ἐστράθησαν ἀπὸ δυνάμεως
φυγόντες, ὅτι πῦρ ἐξηλθεν ἀπὸ 'Εσεβών καὶ φλόξ
ἀπὸ μέσου Σεών, καὶ κατέφαγεν τὸ κλίτος Μωάβ
καὶ τὴν κορυφὴν υἱῶν Σαῶν. 46 Οὐαὶ σοι, Μωάβ·
ἀπώλετο λαὸς Χαμῶς, ὅτι ἔλαβον τοὺς υἱοὺς σου
καὶ τὰς θυγατέρας σου εἰς αἰχμαλωσίαν. 47 Καὶ
ἐπιστρέψω αἰχμαλωσίαν τοῦ Μωάβ ἐν ταῖς ἰσχύ-
ταις ἡμέραις, λέγει Κύριος. "Ἐως τοῦτου τὸ κρίμα
τοῦ Μωάβ.]

ΚΕΦ. μθ'.

1 ΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμών. Οὕτως εἶπε Κύριος Μὴ υἱοὶ
οὐκ εἰσιν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παραληψόμενος οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς; διὰ τί παρέλαβε Μελχὼλ τὴν Γαλαὰδ, καὶ
ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικῆσει; 2 Διὰ
τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκου-
τιῶ ἐπὶ 'Ραββὰθ θόρυβον πολέμων, καὶ ἔσονται εἰς
ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ
κατακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν
ἀρχὴν αὐτοῦ. 3 Ἀλλήλαζον 'Εσεβών, ὅτι ὤλετο
Γαδ. Κεκραῖετε θυγατέρες 'Ραββὰθ, περιζώσαθε
σάκκους καὶ κόψασθε, ὅτι Μελχὼλ βαδίζει ἐν
ἀποικίᾳ, οἱ ἐπῆρς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα. 4
Τι ἀγαλλιᾶσθε ἐν τοῖς πεδίοις Ἐνακείμ; θυγατερ
ἱταμίας, ἢ πεποιθὺς ἐπὶ θησαυροῖς, ἢ λέγουσα Τίς
εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ; 5 Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ,
εἶπε Κύριος, ἀπὸ πάσης τῆς περιόκου σου, καὶ
διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἔστιν ὁ συνάγων. 6 [Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπι-
στρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν Ἀμμών, φησὶ
Κύριος.] 7 Τῷ Ἰδουμαίᾳ. Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ
ἔστιν ἐτι σοφία ἐν Θαμάν, ἀπώλετο βουλή ἐκ συνε-
τῶν, ᾤχετο σοφία αὐτῶν, 8 Ἐπατήθη ὁ τόπος
αὐτῶν. Βαθύνετε εἰς κάθισιν ὧ κατοικοῦντες ἐν
Δαυδάμ, ὅτι δύσκολα ἐποίησεν. "Ἐγαγον ἐπ' αὐτὸν
ἐν χρόνῳ ᾧ ἐπισκεψάμεν ἐπ' αὐτόν, 9 "Ὅτι τρυ-
γηταὶ ἦλθον οἱ οὐ καταλείψουσὶ σοὶ κατάλειμμα"
ὥς κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσι χεῖρα αὐτῶν, 10
"Ὅτι ἐγὼ κατίσुरα τὸν Ἡσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ
κρυπτά αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνανται" ὥλοντο
διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ γείτονός μου, καὶ οὐκ ἔστιν 11
Ἐπολείεσθαι ὄρφανόν σου ἵνα ζήσῃται" καὶ
ἐγὼ ζήσομαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμέ πεποιθασιν. 12
"Ὅτι τάδε εἶπε Κύριος Οἷς οὐκ ἦν νόμος
πιεῖν τὸ ποτήριον, ἔπιον" καὶ σὺ ἀθωώμενη οὐ
μὴ ἀθωωθῇς, 13 "Ὅτι κατ' ἱμαυτοῦ ὤμωσα,
λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὀνειδισμόν
καὶ εἰς κατάρασιν ἔσθ' ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.

45 In umbra Hesebon steterunt de laqueo
fugientes: quia ignis egressus est de Hesebon,
et flamma de medio Seon, et devorabit partem
Moab, et verticem filiorum tumultus. 46 Vae
tibi Moab, periisti popule Chamos: quia
comprehensi sunt filii tui, et filiae tuae in cap-
tivitatem. 47 Et convertam captivitatem
Moab in novissimis diebus, ait Dominus.
Hucusque judicia Moab.

CAPUT XLIX.

1 Ad filios Ammon. Haec dicit Dominus:
Numquid non filii sunt Israel? aut heres non
est ei? Cur igitur hereditate possedit Mel-
chom, Gad: et populus ejus in urbibus ejus
habitavit? 2 Ideo ecce dies veniunt, dicit
Dominus: et auditum faciam super Rabbath
filiorum Ammon fremitum praelii, et erit in
tumulum dissipata, filiaeque ejus igni succen-
dentur, et possidebit Israel possessores suos,
ait Dominus. 3 Ulula Hesebon, quoniam vas-
tata est Hai; clamate filiae Rabbath, accingite
vos ciliciis: plangite et circuite per sepes: quo-
niam Melchom in transmigrationem ducetur,
sacerdotes ejus et principes ejus simul. 4 Quid
gloriaris in vallibus? defluxit vallis tua, filia de-
licata, quae confidebas in thesauris tuis, et dice-
bas: Quis veniet ad me? 5 Ecce ego inducam
super te terrorem, ait Dominus Deus exerci-
tuum, ab omnibus qui sunt in circuitu tuo: et
dispergemini singuli a conspectu vestro, nec
erit qui congreget fugientes. 6 Et post haec
reverti faciam captivos filiorum Ammon, ait
Dominus. 7 Ad Idumaeam. Haec dicit Do-
minus exercituum: Numquid non ultra est
sapientia in Theman? Periit consilium a filiis,
inutilis facta est sapientia eorum. 8 Fugite
et terga vertite, descendite in voraginem ha-
bitatores Dedan: quoniam perditionem Esau
adduxi super eum, tempus visitationis ejus.
9 Si vindemiatores venissent super te, non
reliquissent racemum: si fures in nocte, ra-
puissent quod sufficeret sibi. 10 Ego vero
discooperui Esau, revelavi abscondita ejus, et
celari non poterit: vastatum est semen ejus, et
fratres ejus et vicini ejus, et non erit. 11 Re-
linque pupillos tuos: ego faciam eos vivere: et
viduae tuae in me sperabunt. 12 Quia haec dicit
Dominus: Ecce quibus non erat iudicium ut
biberent calicem, bibentes bibent: et tu quasi
innocens relinqueris? non eris innocens, sed
hibens bibes. 13 Quia per memetipsum
juravi, dicit Dominus, quod in solitudi-
nem, et in opprobrium, et in desertum, et
in maledictionem erit Bosra: et omnes civi-
tates ejus erunt in solitudines sempiternas.

14 שמועך שמעתי מאח יחזק וציר
 פניהם שלוח הקמפצו וכלי עליה
 וקמיו למלחמה: 15 כיהנה קמון בתמיה
 פניהם קמיו באדם: 16 תפלצתה השוא
 אחז ודון לכה שכלי בחרני הפלע
 תפשי מרוב גבעה כיתגפיה פלשלה
 משם אריתה נאסיה: 17 ויהיה אדם
 לשמה כל עבר עליה ואם ושלח
 על-פלמפיה: 18 פמהפכת סלם ועמיה
 ושלחה אחר יחזק לאישב שם איש
 ולא יגור בה באדם: 19 הנה פארה
 געלה מנאון הירדן אל-נה איהו
 כיהנה ארצה ארצה מלכה ומי בחר
 עליה אפלה פי מי קמני ומי יעלה
 ומרנה רעה אשר געמד לקני: 20 לכו
 שמעו עצת-יהוה אשר יעץ אל-אדם
 ויחשבוהו אשר חשב אל-יחזק חמון
 אס-לוא יסחבם צעירי הצאן אל-לואים
 עליהם נהם: 21 מקול נפלים העשה
 הארץ צערה בים-סיה נשמע קולה:
 22 הגה כשלה ודלה ופרש פנאי
 על-בצרה יהיה לב גפיה אדם פנים
 החוא פלב אשה מצרה: 23 לדפשה
 בושח חמל וארץ פישמה רצה שמי
 נכני בים דלה חשמה לא יוקל:
 24 הפנה דפשה הפנה לנים ורשט
 החנה צרה וכלים אפנה פולה:
 25 איה לא-צרה עיר תהלה חנה
 משושי: 26 לכו ופלי בחנה פרהבניה
 וכל-אנשי הפלחמה ידמו פנים החוא
 נאם יהוה צבאות: 27 והצמי אש בחמה
 דפשה ואכלה ארמיה ברהד:
 28 למנה ולמלכות הצור אשר הפה
 נביכרמאצור מלה-כל פה אחר יהוה
 קימי עלי אל-קור ושדו את-בניהם:
 29 אהליהם וצאכל וקחו ריעותיהם
 וכל-פליהם וכליהם ישא להם והרא
 עליהם מנור מסריב: 30 גסו גדי מלך
 הצמיה לשבת ושג הצור נאסיה
 פירע עליהם נביכרמאצור מלה-כל
 עצה וקשב עליהם מפשה: 31 קימי
 עלה אל-פני שלי וקשב לבמה נאסיה
 לאדלחים ולאדכיה ל' ברה ישכנו:

14 'Ακοήν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ ἀγγίλους εἰς
 ἔθνη ἀπέστειλεν Συνάχθετε καὶ παραγίνεσθε εἰς
 αὐτήν, ἀνάστητε εἰς πόλεμον. 15 Μικρὸν ἰδωκά
 σε ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις. 16 Ἡ
 παιγνία σου ἐνεχείρησέ σοι, ἰταμία καρδίας σου
 κατέλυσε τρυμαλίας πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχὺν βου-
 νοῦ ὑψηλοῦ· ὅτι ὕψωσεν ὡς περ ἀέτος νοσιάν
 αὐτοῦ, ἐκείθεν καθελῶ σε. 17 Καὶ ἔσται ἡ Ἰδου-
 μαία εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτήν
 [ἐκστήσεται καὶ] συμεῖ [ἐπὶ] πάσῃ τῇ πληγῇ αὐτῆς].
 18 Ὡς περ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ
 αἱ πάροιχοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος παντοκράτωρ,
 οὐ μὴ καθίσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ
 ἐκεῖ νιὸς ἀνθρώπου. 19 Ἴδου ὡς περ λέων ἀναβή-
 σεται ἐκ μίσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθᾶμ, ὅτι
 ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τοὺς νεανί-
 σκους ἐπ' αὐτήν ἱκστήσατε. Ὅτι τίς ὡς περ ἐγώ;
 καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὅς
 στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου; 20 Διὰ τοῦτο ἀκού-
 σατε βουλήν Κυρίου ἣν ἰβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδου-
 μαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ ὃν ἰλογίσατο ἐπὶ τοὺς
 κατοικοῦντας Θαιμάν, ἵαν μὴ συμψηθῶσι τὰ ἐλάχιστα
 τῶν προβάτων, ἵαν μὴ ἀβρωθῇ ἐπ' αὐτοὺς κατὰ-
 λυσις αὐτῶν, 21 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν
 ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ θαλάσσης οὐκ ἤκούσθη.
 22 Ἴδου ὡς περ ἀέτος ὕψεται καὶ ἐκτενῇ τὰς πτε-
 ρυγὰς ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ καρδία
 τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς
 καρδία γυναικὸς ὀδινούσης. 23 Τῇ Δαμασκῷ. Κα-
 τ' ἡσυχνῇ Ἡμᾶθ καὶ Ἀρφᾶθ, ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν
 πονηράν, ἐξίστησαν, ἰθυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι
 οὐ μὴ δύνωνται. 24 Ἐξελύθη Δαμασκός, ἀπε-
 στράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς [καὶ
 ὥδινες κατίσχον αὐτήν ὡς τικτούσης]. 25 Πῶς
 οὐχὶ ἰγκατίλειπεν πόλιν ἐμήν, κώμην ἡγάπησαν;
 26 Διὰ τοῦτο πεισοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις
 σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου πει-
 σοῦνται, φησὶ Κύριος, 27 Καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει
 Δαμασκοῦ καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ Ἀδερ.
 28 Τῇ Κηδάρ τῇ βασιλείᾳ τῆς αὐλῆς, ἣν ἐπάταξε
 Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. Οὕτως
 εἶπε Κύριος Ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδάρ, καὶ
 πλῆσατε τοὺς υἱοὺς Κεδίμ. 29 Σκηνάς αὐτῶν καὶ
 τὰ πρόβατα αὐτῶν λήψονται· ἱμάτια αὐτῶν καὶ
 πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους αὐτῶν λήψον-
 ται ἑαυτοῖς· καὶ καλίσσετε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν
 κυκλόθεν. 30 Φεύγετε, λίαν ἐμβαθύνετε εἰς κάθισιν
 καθήμενοι, ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἰβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς
 βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλήν καὶ ἰλογίσατο λο-
 γισμόν. 31 Ἀνάσθητε καὶ ἀνάβητε ἐπ' ἔθνος
 εὐσταθοῦν καθήμενον εἰς ἀναψυχὴν, οἷς οὐκ εἰσὶ
 θύραι, οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοί, μόνον καταλύουσιν.

14 Auditum audiui a Domino, et legatus ad
 gentes missus est: Congregamini, et venite
 contra eam, et consurgamus in praelium.
 15 Ecce enim parvulum dedi te in gentibus,
 contemptibilem inter homines. 16 Arrogan-
 tia tua decepit te, et superbia cordis tui: qui
 habitas in cavernis petræ, et apprehendere
 niteris altitudinem collis; cum exaltaveris
 quasi aquila nidum tuum, inde detraham te,
 dicit Dominus. 17 Et erit Idumæa deserta:
 omnis qui transibit per eam, stupebit, et sibi-
 labit super omnes plagas ejus. 18 Sicut
 subversa est Sodomā, et Gomorrhā, et vicinæ
 ejus, ait Dominus: non habitabit ibi vir, et
 non incolet eam filius hominis. 19 Ecce
 quasi leo ascendet de superbia Jordanis ad
 pulchritudinem robustam: quia subito currere
 faciam eum ad illam: et quis erit electus,
 quem præponam ei? quis enim similis mei?
 et quis sustinebit me? et quis est iste pastor,
 qui resistat vultui meo? 20 Propterea audite
 consilium Domini, quod iniit de Edom; et
 cogitationes ejus, quas cogitavit de habitato-
 ribus Theman: Si non dejecerint eos parvuli
 gregis, nisi dissipaverint cum eis habitaculum
 eorum. 21 A voce ruinæ eorum commota est
 terra: clamor in mari Rubro auditus est vocis
 ejus. 22 Ecce quasi aquila ascendet, et avo-
 labit: et expandet alas suas super Bosran:
 et erit cor fortium Idumææ in die illa, quasi
 cor mulieris parturientis. 23 Ad Damascus:
 Confusa est Emath, et Arphad: quia audi-
 tum pessimum audierunt, turbati sunt in
 mari: præ sollicitudine quiescere non potuit.
 24 Dissoluta est Damascus, versa est in
 fugam, tremor apprehendit eam: angustia et
 dolores tenuerunt eam quasi parturientem.
 25 Quomodo dereliquerunt civitatem laudabi-
 lem, urbem lætitiæ! 26 Ideo cadent juvenes
 ejus in plateis ejus: et omnes viri proelii con-
 ticescent in die illa, ait Dominus exercituum.
 27 Et succendam ignem in muro Damasci, et
 devorabit mœnia Benadad. 28 Ad Cedar, et
 ad regna Asor, quæ percussit Nabuchodonosor
 rex Babylonis. Hæc dicit Dominus: Surgite,
 et ascendite ad Cedar, et vastate filios orientis.
 29 Tabernacula eorum, et greges eorum, ca-
 pient: pelles eorum, et omnia vasa eorum, et
 camelos eorum tollent sibi: et vocabunt super
 eos formidinem in circuitu. 30 Fugite, abite
 vehementer, in voraginibus sedete, qui habi-
 tatis Asor, ait Dominus: iniit enim contra vos
 Nabuchodonosor rex Babylonis consilium,
 et cogitavit adversum vos cogitationes.
 31 Consurgite, et ascendite ad gentem
 quietam, et habitantem confidenter, ait Do-
 minus: non ostia, nec vectes eis: soli habitant.

32 וְהָיָה גְמֻלָּתָם לְכָל הַיּוֹם מִקִּיָּהֶם
לְשׂוֹלָל וְהָרָתִים לְכָל־יָדָם הַצּוֹנֵץ כִּפְּחָה
וּמִכָּל־עֲקָרָיו אֲבִיָּה אֲתֵּי־יָחִידָה :
וְהָיָה הַצִּדֹר לְמַעַן תִּפְּנִים שְׂמִמָּה
צִדְעוֹלָם לֹא־תִשָּׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא־יִגְדֹר בָּהּ
בְּיָמָם : 34 אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר־יְהוָה
אֶל־יִרְמְיָהוּ הַקֵּהָ אֶל־עֵינָיו בְּרֹאשִׁית
מַלְכֻת צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר : 35 כִּי
אִמֵּל יְהוָה צְבָאוֹת הַנִּגְי שֶׁבַר אֲתִקְשָׁת
עֵלָם רֹאשִׁית בְּבִרְתָּם : 36 וְהִבְאֵלְתִּי
אֶל־עֵינָם אֶרְבַּע רִחוֹת מִזָּרְבַּע קְצוֹת
הַשָּׁמַיִם וְנִרְתָּם לְכָל הַרְחוֹת הָאֵלֶּה
וְלֹא־יִתְּנָה הַיּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יִבֹּא שָׁם נִדְחִי
עוֹלָם : 37 וְהִקְדַּמְתִּי אֶת־עֵינָם לִפְנֵי
אֲבִיָּהֶם וְלִפְנֵי מִבְּחַשׁ נִפְשָׁם וְהִבְאֵלְתִּי
עֵלֵיהֶם וְרָעָה אֶת־סִרְחוֹן אִפִּי נֹאמְרֵיהֶם
וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־הֵרֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד פֶּלְתֵּי
אֹרְחָם : 38 וְשִׁמְתִּי כֶסֶף עֵינָם וְהִבְדַּחְתִּי
מִלֵּם מֶלֶךְ וְשָׂרִים נֹאמְרֵיהֶם : 39 וְהָיָה
בְּמַחֲרִית הַיָּמִים אֲשֶׁר־אֶת־שְׂבִית עֵינָם
נֹאמְרֵיהֶם :

פרשה נ :

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בָּבֶל אֶל־
אֲרָץ פְּשֻׁזִּים בֵּית יִרְמְיָהוּ הַקֵּהָ : 2 הַבְּיָד
בְּבִיטָה וְהַשְׁמִיעוּ וְהַשְׁמִיעוּ אֶל־
הַתְּהִיָּה אֲמָרוֹ נִלְכְּדָה בָּבֶל חֲבִישׁ בָּל
חֵת מִלְחָמָה חֲבִישׁוֹ עֲצָבִיהָ חֵת גְּלוּלִיהָ :
3 כִּי עָלָה עָלֶיהָ יוֹי מִצָּפוֹן הַיָּהוּדִית
אֶת־אֲרָצָה לְשִׁפָּה וְלֹא־יִתְּנָה יוֹשֵׁב בָּהּ
מִאֲדָם וְצִדְקִיָּהוּ בֵּית הַלֵּכוֹ : 4 בְּיָמִים
הַהֵם וּבְעֵת הַהִיא נֹאמְרֵיהֶם יִבְאֵר
בְּגִירֵיהֶם הַמֶּלֶךְ וּבְגִירֵיהֶם יִחַדוּ הַלֵּוֹי
וּבְכָל יִלְכוּ וְנֹאמְרֵיהֶם אֶל־יָחִידָה וּבְקִשָּׁה :
5 צִיּוֹן יִשְׁאֲלֵה דְּבַר תִּפְחָה פְּנֵיהֶם בָּמָה
וְנִלְנֵי אֶל־יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לֹא
הַשְׁכַּח : 6 צִיּוֹן אֲבָדוֹת הָיָה עֲפִי לְעֵינָם
הַתְּלֹם הָרִים שׁוֹבְבִים מִקֶּר אֶל־גִּבְעָה
הַלֵּכוֹ שְׂכָרָה רַבָּה : 7 כָּל־מִצְאֵתָם
אֲבָלִים וּבְרִיתָם אֲמָרוֹ לֹא נִשְׁמַע מִתַּחַת
אֲשֶׁר חֲסָא לִיתְהִל נִחֲזֶקֶת וּמִקִּיָּה
אֲבִימִיתָם יְהוָה : 8 דְּבַר מִתְּהִי בָבֶל וּמִצָּר
פְּשֻׁזִּים יִצְאָה וְהָיָה פְּעֻמָּה לְפָגֶר־צִיּוֹן :

32 Kai *ēsontai kámēloi autōn eīs pronomēn kai plēthos kēnōn autōn eīs apōleian, kai likhētō autōus panti pneūmati kekarminous prō prosōpou autōn, ek pantōs pēran autōn oīsō tēn trophēn autōn, eipe Kyrios.* 33 Kai *ēstai ē aūlē diatribē strouthōn kai ābatos ēws aiwōnos, ou mē kathisē ikei ānθρωπος, kai ou mē κατοικήσει ikei nids ānθρωπου.* 34 *‘A ēprophēteuse ‘Iereμias ipi tā ēthnē tā Alām [in ārchē basileias Sedeciou basilēws ‘Iouda, lēgōn]* 35 *Tade lēgei Kyrios Suneγρίβη tō tōxon Alām, ārchē dunaστείας autōn.* 36 Kai *ipāxō ipi Alām tēsaras ānēmous ek tōn tēs-sārwn ākron tōu oubranōu kai diasperō autōus in pāsi toīs ānēmōis tōutōis, kai ouk ēstai ēthnos ē oux ēξει ikei, oi ēxōsmēnoi Alām.* 37 Kai *ptōhēsō autōus īnanτίον tōn īchθrōn autōn tōn zētōntōn tēn psuchēn autōn, kai ipāxō ip’ autōus katā tēn ōrgēn tōu thmōu mou, kai īpaοστειλō ōpiśō autōn tēn mächairān mou ēws tōu ēxana-lōsai autōus.* 38 Kai *ēthōs tōn thronon mou in Alām, kai ēxαοστειλō ikeiθen basilā kai megī-stānas,* 39 Kai *ēstai ip’ īschātou tōn hēmerōn kai āποστρίψω tēn aīchmalōsían Alām, lēgei Kyrios.*

KEΦ. ν'.

1 ΛΟΓΟΣ Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα [ἐπὶ γῆν Χαλδαίων, ἐν χειρὶ 'Ιερემίου τοῦ προφήτου]. 2 Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε· εἰπατε· Ἐάλωκε Βαβυλῶν, κατσχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαυρωδάχ, [ῥσχύνθη εἰδῶλα αὐτῆς, ῥσχύνθη τὰ βδελύγματα αὐτῆς.] 3 Ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ, οὗτος θῆσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἔως κτήνους. 4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῇ καιρῷ ἐκείνῃ ἤξουσιν οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ 'Ιούδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται, τὸν Κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες. 5 Ἐως Σιών ἱρωτήσουσι τὴν ὁδόν, ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσι, καὶ ἤξουσι καὶ καταφεύξονται πρὸς Κύριον τὸν θεόν· διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἵπλησθήσεται. 6 Πρόβυτα ἀπολωλὸτα ἐγενήθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξῶσαν αὐτούς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς, ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ᾤκοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν. 7 Πάντες οἱ εὗρισκοντες αὐτοὺς ἀνήλασκον αὐτούς· οἱ ἰχθῦοι αὐτῶν εἶπαν· Μὴ ἀνῶμεν αὐτούς, ἀνθ' ὧν ἡμαρτον τῷ Κυρίῳ· νομῇ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν. 8 Ἀκαλλοτριώθητε ἐκ μίσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε, καὶ γίνεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων.

32 Et erunt cameli eorum in direptionem, et multitudo jumentorum in prædam: et dispergam eos in omnem ventum, qui sunt attonsi in comam: et ex omni confinio eorum adducam interitum super eos, ait Dominus. 33 Et erit Asor in habitaculum draconum, deserta usque in æternum: non manebit ibi vir, nec incolet eam filius hominis. 34 Quod factum est verbum Domini ad Jeremiam prophetam adversus Ælam, in principio regni Sedeciae regis Juda, dicens: 35 Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego confringam arcum Ælam, et summam fortitudinem eorum. 36 Et inducam super Ælam quatuor ventos a quatuor plagis cæli: et ventilabo eos in omnes ventos istos: et non erit gens, ad quam non perveniant profugi Ælam. 37 Et pavere faciam Ælam coram inimicis suis, et in conspectu quærentium animam eorum: et adducam super eos malum, iram furoris mei, dicit Dominus: et mittam post eos gladium donec consumam eos. 38 Et ponam solium meum in Ælam, et perdam inde reges et principes, ait Dominus. 39 In novissimis autem diebus reverti faciam captivos Ælam, dicit Dominus.

CAPUT L.

1 VERBUM, quod locutus est Dominus de Babylone, et de terra Chaldæorum, in manu Jeremiæ prophetæ. 2 Annuntiate in gentibus, et auditum facite: levate signum, prædicate, et nolite celare: dicite: Capta est Babylon, confusus est Bel, victus est Merodach, confusa sunt sculptilia ejus, superata sunt idola eorum. 3 Quoniam ascendit contra eam gens ab aquilone, quæ ponet terram ejus in solitudinem: et non erit qui habitet in ea ab homine usque ad pecus: et moti sunt, et abierunt. 4 In diebus illis, et in tempore illo, ait Dominus, venient filii Israel, ipsi et filii Juda simul: ambulantes et fientes properabunt, et Dominum Deum suum quærent. 5 In Sion interrogabunt viam, huc facies eorum. Venient, et apponentur ad Dominum fœdere sempiterno, quod nulla oblivione delebitur. 6 Grex perditus factus est populus meus: pastores eorum seduxerunt eos, feceruntque vagari in montibus: de monte in collem transierunt, obliti sunt cubilis sui. 7 Omnes, qui invenerunt, comederunt eos: et hostes eorum dixerunt: Non peccavimus: pro eo quod peccaverunt Domino decori justitiæ, et expectationi patrum eorum Domino. 8 Recedite de medio Babylonis, et de terra Chaldæorum egredimini: et estote quasi hædi ante gregem.

9 כִּי הִנֵּה אֲנִי מֵעַיְר וּמֵעֶלֶה עַל-בָּבֶל
 קְחֵל-גִּזְיֹם בְּלִיִּם מֵאַרְצָא צִפּוֹן וְצִרְכּוֹ לֹא
 מִשָּׁם תִּלְבֹּד חֲצִי כִנְזוֹר מִשְׁפִּיל לֹא יִשְׁבֹּב
 רִיקָם: 10 וְהִיָּתָה כְּשָׂרִים לְשָׁלָל כָּל-שְׁלָלֶיהָ
 וּשְׁבָעוּ נְאֻם-יְהוָה: 11 כִּי תִשְׁמָחִי כִּי
 תַעֲלֶיז שְׂסִי נִחֲלָתִי כִּי הִפְשִׁיטִי כְּעֶנְהָ
 דָּשָׁה וְתִצְחֶלִי כְּאֶפְרַיִם: 12 בּוֹשָׁה אֶמְקֶב
 מֵאֵד חֲפָרָה וְלִדְחָתָם הַהִל אֶחֱבִית גִּזְיֹם
 מִדְּבָר צָמָה וְצִרְכּוֹ: 13 מִקֶּדֶשׁ יִהְיֶה לֹא
 הַשֵּׁב וְהִיָּתָה שְׂמָמָה דָּלָה כָּל עֶבֶר
 עַל-בָּבֶל וְשָׁם יִשְׁלַק עַל-קַלְמִפוֹתֶיהָ:
 14 צִרְכּוֹ עַל-בָּבֶל סָבִיב כְּלִי-דְרָכִי הִנֵּה
 יָדוֹ אֵלֶיהָ אֲלִיחֶמְקֶהָ אֶל-חֶץ כִּי לִיהְיֶה
 חֲקָמָה: 15 הֲרִיעֵה עֲלֶיהָ סָבִיב חֲקָמָה
 יָדוֹ כְּפֶלֶא אֲשִׁיחֶתֶךָ נִחְרָסוּ חוֹמוֹתֶיהָ כִּי
 נִקְרָח יִהְיֶה הַיָּא הַחֲקָמָה כֹּה כְּאֶשֶׁר
 עָמִיתָה עֲשׂוֹרָהּ: 16 בְּרָחֶה זֹחֶלֶ מִבָּבֶל
 וְתִשָּׁא מִן הַבַּיִת הַזֶּה מִסְּבִיב חֲרִב הַיִּזְכָּה
 אִישׁ אֶל-עַמּוֹ יִפְגֹּעַ וְאִישׁ לְאֶרְצוֹ יָבֹסוּ:
 17 שָׁח פְּזִירָה וְשָׂרָאֵל אֲרִיֹת הַבְּרִיחַ
 הַרְמָשׁוֹן אֶבְלֹן מִלֶּחֶם אֲשִׁיר וְנָח הַחֲמִירוֹן
 עֲצָמוֹ בְּבִכְדִּרְמָצָר מִלֶּחֶם עָבֵל: 18 לָכֵן
 קֹדֶם-אֲמֹר יִהְיֶה צָמָה אֶלְתִּי וְשָׂרָאֵל הִנֵּה
 בָּקָד אֶל-מִלֶּחֶם עָבֵל וְאֶל-אֶרְצוֹ כְּאֶשֶׁר
 פָּקְדֹתִי אֶל-מִלֶּחֶם אֲשִׁיר: 19 וְשִׁבְכֹתִי
 אֶת-וְשָׂרָאֵל אֶל-נְהִי וְרָעָה הַפְּרָמֶל
 וְהַשִּׁמּוֹן וְבִתְרֵי אֶפְרַיִם וְחִנְלִצָד תִּשְׁבָּע
 נִפְשׁוֹ: 20 בְּיָמִים הָהֵם וְבָעֵת הַהִיא
 נִאֲסִיחֶתֶה יִבְחַשׁ אֶת-עֲוֹן וְשָׂרָאֵל וְאֶנְפֹּה
 וְאֶת-חֲסִמָּאֵר וְהִנֵּה וְלֹא תִשְׁמָחֶה כִּי
 אֶסְלַח לְאֶשֶׁר אֲשִׁיר: 21 עַל-הָאֶרֶץ
 מִרְחִים עֲלֶיהָ וְאֶל-יִשְׂרָאֵל פָּקֹד חֲרִיב
 וְתִחְבֹּם אֶחֱבִיחֶם נְאֻם-יְהוָה נִעֲשֶׂה כָּל
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי: 22 קוֹל מִלְחָמָה עָאֶרֶץ
 וְשָׂרָה בָּדוּל: 23 אִיָּה נִבְדֵּעַ וְיִשְׂבָּר פְּטִישׁ
 כָּל-הָאֶרֶץ אִיָּה הִיָּתָה לְשָׁמָה עָבֵל בְּנִיִּים:
 24 יִלְשָׁמִי לָהּ וְנִסְגִּלְפִדָּתָה בָּבֶל וְאֶת לֹא
 יִדְעָתָה נִמְצָאָה וְנִסְגִּלְפִשָׁתָה כִּי בִיחֶתֶה
 הַחֲבִירִית: 25 פָּתַח יִהְיֶה אֶת-אֲרָצוֹ
 וַיִּזְחַק אֶת-פְּלִי וְעָמֹ קִי-מִלְחָמָה הִיא
 לְאִדְלִי יִהְיֶה צָבָאוֹת פְּאֶרֶץ פְּשָׁדִים:

9 "Οτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς
 ἰθὺν ἐκ γῆς βορρᾶ, καὶ παρατάσσονται αὐτῇ·
 κείθεν ἀλώσεται, ὡς βολλὲς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ
 ἐπιστρέψει κενή. 10 Καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προ-
 νομήν, πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλη-
 σθήσονται. 11 "Οτι ἡψφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε
 διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου, διότι ἰσκιρτᾶτε
 ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ, καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι.
 12 Ἐσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα, ἐνετράπη ἡ
 τεκοῦσα ὑμᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθά, ἰσχάτη ἰθὺν, ἔρημος
 [καὶ ἀνυδρος καὶ ἀβατος]. 13 Ἀπὸ ὀργῆς
 Κυρίου οὐ κατοικηθήσεται· καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν
 πᾶσα, καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρω-
 πάσει, καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς.
 14 Παρατάσθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες
 τείνοντες τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν, μὴ φείσησθε
 ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν [ὅτι τῷ Κυρίῳ ἥμαρτεν].
 15 Καὶ κατακρατήσατε αὐτήν· παρελύθησαν αἱ
 χεῖρες αὐτῆς, ἔπισαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, καὶ κατε-
 σκάφη τὸ τείχος αὐτῆς· ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ
 ἐστίν, ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν, καθὼς ἐποίησε ποιήσατε
 αὐτῇ. 16 Ἐξολοθρεύσασθε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος,
 κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θρισμοῦ, ἀπὸ προσ-
 ῶπου μαχαίρας· Ἑλληνικῆς ἑκαστος εἰς τὸν λαὸν
 αὐτοῦ ἀποστρέψουσι, καὶ ἑκαστος εἰς τὴν γῆν αὐ-
 τοῦ φεύξει. 17 Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ,
 λίοντες ἐξῶσαν αὐτόν· ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτόν
 βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὀστά αὐ-
 τοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. 18 Διὰ τοῦτο τάδε
 λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα
 Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ καθὼς ἐξεδι-
 κησα ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Ἀσσοῦρ. 19 Καὶ ἀποκα-
 ταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ
 νεμήσεται ἐν τῷ Καρμὴλ καὶ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ
 καὶ ἐν τῷ Γαλαὰδ, καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐ-
 τοῦ. 20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ
 καιρῷ ἐκείνῳ ζητήσουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, καὶ
 οὐχ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἰουδα, καὶ οὐ μὴ
 εὐρεθῶσιν, ὅτι ὅλως ἴσομαι τοῖς ὑπολειμμένοις
 21 Ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος. Πικρῶς ἐπίβηθι
 ἐπ' αὐτήν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν·
 ἐκδίκησον μάχαρα καὶ ἀφάνισον, λέγει Κύριος, καὶ
 ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι. 22 Φωνὴ
 πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.
 23 Πῶς ἐλάσθη καὶ συντριβὴ ἡ σφύρα πάσης
 τῆς γῆς; πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν
 ἐν ἰθύνει; 24 Ἐπίβησονταί σοι, καὶ οὐ γνώσῃ
 ὡς Βαβυλῶν καὶ ἀλώσῃ· ἐνρήθη καὶ ἐλήθη, ὅτι
 τῷ Κυρίῳ ἀντίστης. 25 Ἦνοιξε Κύριος τὸν
 θησαυρόν αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐ-
 τοῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ θίψ· ἐν γῇ Χαλδαίων,

9 Quoniam ecce ego suscito, et adducam in
 Babylonem congregationem gentium magna-
 rum de terra aquilonis : et præparabuntur
 adversus eam, et inde capietur : sagitta ejus,
 quasi viri fortis interfectoris, non revertetur
 vacua. 10 Et erit Chaldæa in prædam :
 omnes vastantes eam replebuntur, ait Domi-
 nus. 11 Quoniam exultatis, et magna loqui-
 mini, diripientes hereditatem meam : quoniam
 effusi estis sicut vituli super herbam, et mugis-
 tis sicut tauri. 12 Confusa est mater vestra
 nimis, et adæquata pulveri, quæ genuit vos :
 ecce novissima erit in gentibus, deserta, invia,
 et arens. 13 Ab ira Domini non habitabitur,
 sed redigetur tota in solitudinem : omnis, qui
 transibit per Babylonem, stupebit, et sibilabit
 super universis plagis ejus. 14 Præparamini
 contra Babylonem per circuitum omnes qui
 tenditis arcum ; debellate eam, non parcatis
 jaculis : quia Domino peccavit. 15 Clamato
 adversus eam, ubique dedit manum, cecide-
 runt fundamenta ejus, destructi sunt muri
 ejus, quoniam ultio Domini est : ultionem
 accipit de ea ; sicut fecit, facite ei. 16 Dis-
 perditis satorem de Babylone, et tenentem
 falcem in tempore messis : a facie gladii co-
 lumbæ unusquisque ad populum suum conver-
 tetur, et singuli ad terram suam fugient.
 17 Grex dispersus Israel, leones ejecerunt
 eum : primus comedit eum rex Assur : iste
 novissimus exossavit eum Nabuchodonosor rex
 Babylonis. 18 Propterea hæc dicit Dominus
 exercituum Deus Israel : Ecce ego visitabo
 regem Babylonis, et terram ejus, sicut visita-
 vi regem Assur : 19 Et reducam Israel ad
 habitaculum suum : et pascetur Carmelum et
 Basan, et in monte Ephraim et Galaad satu-
 rabitur anima ejus. 20 In diebus illis, et in
 tempore illo, ait Dominus, quæretur iniquitas
 Israel, et non erit ; et peccatum Juda, et non
 inveniatur : quoniam propitius ero eis, quos
 reliquero. 21 Super terram dominantium
 ascende, et super habitatores ejus visita, dissi-
 pa, et interfice quæ post eos sunt, ait Dominus :
 et fac juxta omnia quæ præcepi tibi. 22 Vox
 belli in terra, et contritio magna. 23 Quo-
 modo confractus est, et contritus malleus
 universæ terræ ? quomodo versa est in deser-
 tum Babylon in gentibus ? 24 Illaqueavi te,
 et capta es Babylon, et nesciebas : inventa es
 et apprehensa : quoniam Dominum provocasti.
 25 Aperuit Dominus thesaurum suum, et
 protulit vasa iræ suæ : quoniam opus est Do-
 mino Deo exercituum in terra Chaldæorum.

26 בְּאַרְבָּעָה מִקְצֵי פְתָחַי מִבְּרִיתִי סֶלֶהָ
 כְּמוֹ-עֲרֻמִּים וְחִסְרֵי-מִתָּה אֶל-תְּהַרְלֶנָּה
 שְׂמֵרִיתִי : 27 חֲרָבָה בְּלִי-יָהּ יִדְּוּ לִמְכָּר
 הָיוּ עֲלֵיהֶם פִּירָאָה יוֹמָם עַתָּה פִּתְּחָם :
 28 קוֹל נָסִים וּפְלִטִים מֵאַרְצָה בָּבֶל לַחֲצִיר
 בְּצִיּוֹן אֶת-נִקְמַת יְהוָה מֵלִחְיָנִי נִקְמָה
 חִקְלִי : 29 הַשְׁמִיעֵנִי אֶל-בָּבֶל וְיָבִי
 בְּלִי-יָהּ הִשְׁמַעְתִּי עֲלֵיהֶם קֹזֵב אֶל-יְהוָה
 וְפִלְשֹׁתִי שְׁלִמְרָתָה בְּפִתְּחָהּ כָּל אֲשֶׁר
 עָשָׂהָ וְשִׁמְרָתָה כִּי אֶל-יְהוָה יִדְּוּ
 אֶל-יְהוָה שְׂמֵרִיתִי : 30 לָכֵן וּפְלִי בְּחִתִּיָּה
 בְּרַחֲבֶתֶּיהָ וּקְלֵ-אֲנָשֶׁי מִלְחָמָתָהּ יִפְּשִׁי בָּיִם
 חֲהִמָּה נִבְרִיתָהּ : 31 חֲנָנִי אֶל-יָהּ
 יְדוֹן נִבְרִיתָהּ יְהוָה צְבָאוֹת כִּי עָמָּה יוֹמָם
 עַתָּה שְׂמֵרִיתִי : 32 וְכִשֶּׁל יְדוֹן וְכִשֶּׁל וְאִין
 לֹא מָנוּם וְחִצְתִּי אֲשֶׁר בְּעֵצֶי וְאִכְלָה
 בְּלִי-יָהּ : 33 כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת עֲשֵׂה-מִיָּהּ בְּגֵרֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְגֵרֵי-יְהוָה
 יִדְּוּ וּקְלֵ-שְׂבִיחָם חֲחִנְיָהּ בָּם מֵאַתָּה
 שְׁלָחָם : 34 אֲנִי אֶלְחָם הָיִתָּה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
 רִיב יָהּ אֶת-יָדֶיךָ לְמַעַן הַרְגִּיעַ אֶת-הָאָרֶץ
 וְהַרְגִּיוּ לִישְׁבֵי בָבֶל : 35 חֲרָב עַל-פְּשָׁדִים
 נִבְרִיתָהּ וְאֶל-יִשְׁבֵי בָבֶל וְאֶל-שְׂרָרֶיהָ
 וְאֶל-חֲכָמֶיהָ : 36 חֲרָב אֶל-הַפְּשָׁדִים וְנִלְאִי
 חֲרָב אֶל-צְבֹרֶתֶת וְחִמָּה : 37 חֲרָב אֶל-מִסְכֵּי
 וְאֶל-רִכְבּוֹ וְאֶל-בְּלִי-יָהּ אֲשֶׁר בְּחִתָּהּ
 וְהִנֵּי לְנָשִׁים חֲרָב אֶל-אֲזִרְתֵּיהָ וּבָגְדֶיהָ :
 38 חֲרָב אֶל-מִימֶיהָ וּבִגְדֶיהָ כִּי אֲרָץ פְּסִילִים
 חִיָּה וּבִמְסִים יִהְיֶה-לָּהּ : 39 לָכֵן יִשְׁבֹּה צִיִּים
 אֶת-רִמָּהּ וְיִשְׁבֹּה בָּהּ בָּנוֹת יַעֲנָה וְלֹא-תִשְׁבֹּה
 עוֹל לְנֶצַח וְלֹא הַשְׁקֹן עֲדֵי-דוֹר וָדוֹר :
 40 בְּמַחֲשַׁבְתִּי אֶל-לִי וְאֶת-סֶלֶם וְאֶת-עֲמֻמָּה
 וְאֶת-שְׂבָרֶיהָ נִבְרִיתָהּ לִי-יָהּ שֶׁל
 אִישׁ וְלִי-יָהּ עָמָּה בְּדָרְסָם : 41 הִנֵּה
 עָמָּה בָּהּ מִצִּיּוֹן וְנִי גְדוֹל וּפְלִי-יָהּ
 רַבִּים יַעֲרֶה מִיִּרְמְיָהּ אֲרָץ : 42 הִשְׁמַע
 וְכִדְּוּ חֲחִי-יָהּ אֲנִי הִשְׁמַע וְלֹא יִרְחַמֵּי
 קוֹלָם בָּיִם יִחְמָה וְעַל-מִסְכֵּי יִרְכָּב
 עֲרִיף פִּי-יָהּ לְשִׁלְחָתָהּ עֲלֵיהֶם בְּ-בָבֶל :
 43 שְׁמַע מִלִּדְ-בָבֶל אֶת-שְׁמַע וְרַבִּי
 יִדְּוּ צָרָה הַחֲחִי-יָהּ קוֹל בְּלִי-יָהּ :

26 Ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς. Ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἵρυνήσατε αὐτήν ὡς σπῆλαιον καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν, μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα. 27 Ἀναθρόνῳ αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγὴν. Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδίκη-σεως αὐτῶν. 28 Φωνὴ φευγόντων καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου τοῦ ἡμῶν [ἐκδίκησιν ναοῦ αὐτοῦ]. 29 Παραγγεῖλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἰντείνοντι τόξον, παρεμβάλλετε ἐπ' αὐτήν εὐελόθεν· μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος, ἀναπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύριον ἀντίστη θεὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ. 30 Διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιφίσονται, εἰπε Κύριος. 31 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν, λέγει Κύριος, ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδίκησεώς σου, 32 Καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσῖται, καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ ἀνίστων αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῇ δρυμῇ αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς. 33 Τότε λέγει Κύριος Καταδευνάσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ὅμα πάντες οἱ ἀρχμα-λωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτούς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς. 34 Καὶ ὁ λυ-τρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρός, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσειν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν καὶ παραδυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα. 35 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνε-τοὺς αὐτῆς. 36 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθῇσονται· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν. 37 Μά-χαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμ-μικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναικες· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυρούς, καὶ διασπο-ρῇσονται, 38 Ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, καὶ κατ-αισχυνοθήσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἰστί, καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὐ κατεκαυχῶντο. 39 Διὰ τοῦτο κατ-οικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, οὐ μὴ κατοι-κηθῇ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα [καὶ οὐ κατοικηθήσεται εἰς εἰς γενεάν καὶ γενεάν]. 40 Καθὼς κατίστρεψεν ὁ θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορραν καὶ τὰς ὁμορούσας αὐ-ταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παραισέσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου. 41 Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα καὶ βα-σιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἰσχύος τῆς γῆς, 42 Τόξον καὶ ἐγχυρίδιον ἔχοντες· ἰταμός ἐστί, καὶ οὐ μὴ ἰλείησῃ· ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχῇ, ἐφ' ἵπποις ἱππάσονται παρειασμένοι ὡς περ πῦρ εἰς πόλεμον, πρὸς σὲ θυγάτηρ Βα-βυλῶνος. 43 Ἦκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὥδινες ὡς τυκτούσης.

26 Venite ad eam ab extremis finibus, aperite ut exeant qui conculceant eam: tollite de via lapides, et redigite in acervos, et interficite eam: nec sit quidquam reliquum. 27 Dissipate universos fortes ejus, descendant in occisionem: vae eis, quia venit dies eorum, tempus visitationis eorum. 28 Vox fugientium, et eorum qui evaserunt de terra Babylonis, ut annuntient in Sion ultionem Domini Dei nostri, ultionem templi ejus. 29 Annuntiate in Babylonem plurimis, omnibus qui tendunt arcum: consistite adversus eam per gyrum, et nullus evadat: reddite ei secundum opus suum: juxta omnia quae fecit, facite illi: quia contra Dominum erecta est, adversum sanctum Israel. 30 Idcirco cadent juvenes ejus in plateis ejus: et omnes viri bellatores ejus conticescent in die illa, ait Dominus. 31 Ecce ego ad te superbe, dicit Dominus Deus exercituum: quia venit dies tuus, tempus visitationis tuae. 32 Et cadet superbus et corruet, et non erit qui suscitet eum: et succendam ignem in urbibus ejus, et devorabit omnia in circuitu ejus. 33 Haec dicit Dominus exercituum: Calumniam suscite filii Israel, et filii Juda simul: omnes, qui ceperunt eos, tenent, nolunt dimittere eos. 34 Redemptor eorum fortis, Dominus exercituum nomen ejus, judicio defendet causam eorum, ut exterreat terram, et commoveat habitatores Babylonis. 35 Gladius ad Chaldaeos, ait Dominus, et ad habitatores Babylonis, et ad principes, et ad sapientes ejus. 36 Gladius ad divinos ejus, qui stulti erunt: gladius ad fortes illius, qui timebunt. 37 Gladius ad equos ejus, et ad currus ejus: et ad omne vulgus, quod est in medio ejus: et erunt quasi mulieres: gladius ad thesauros ejus, qui diripientur. 38 Siccitas super aquas ejus erit, et arescent: quia terra sculptilium est, et in portentis gloriantur. 39 Propterea habitabunt dracones cum faunis ficiariis: et habitabunt in ea struthiones: et non inhabitabitur ultra usque in sempiternum, nec extruetur usque ad generationem et generationem. 40 Sicut subvertit Dominus Sodomam et Gomorrhaim, et vicinas ejus, ait Dominus: non habitabit ibi vir, et non incolet eam filius hominis. 41 Ecce populus venit ab aquilone, et gens magna, et reges multi consurgent a finibus terrae. 42 Arcum et scutum apprehendent: crudeles sunt et immisericordes: vox eorum quasi mare sonabit, et super equos ascendent, sicut vir paratus ad proelium contra te filia Babylon. 43 Audivit rex Babylonis famam eorum, et dissolutae sunt manus ejus: angustia apprehendit eum, dolor quasi parturientem.

44 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִן הַיַּרְדֵּן אֶל-נָחַל
אֶתְנָן קִרְיַת-גִּזְרָה אֲרָצָה מִעֲלֵיהֶּן וּמִי
בְּהָרֵי אֶלְיָה אֲפָקוּר כִּי מִי כְּמוֹלִי וּמִי
יִשְׁעִי בְּיָמֵי יְהוֹנָתָן לְעָדָה אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנַי :
45 לְכֹן שְׂמַעוּ עֲצַת-יְהוָה אֲשֶׁר יֵצֵא אֶל-בָּבֶל
וּמִן-שִׁבְחוֹתָיו אֲשֶׁר קָשָׁב אֶל-אֲרָצָה פְּשֻׁמִּים
אֲסִלָּה יִסְתַּכְּבוּם עֲצֵי-הַצֵּמַח אֲסִלָּה יִשְׁעִים
עֲלֵיהֶם נָחַן : 46 מִקּוֹל נִתְפַּשֵּׁחַ בָּבֶל
נִרְעָשׁוּ הָאֲרָצָה וְהָעָם בְּנֵיהֶם נִצְמַע :

פרשה נא :

1 כִּי אָמַר יְהוָה הִנְנִי מְעִיר עַל-בָּבֶל
וְאֶל-יֹשְׁבֵיהֶּן לֵב הָמָּה רִחַם מִשְׁחִירָה :
2 וְשִׁלַּחְתִּי לְבָבִל זָרִים וְיִזְוִיָּה וּבְנֵיהֶּן
אֶת-אֲרָצָהּ כִּי-הִיא עֲלֵיהֶּן מִסְבִּיב בָּיִת
רָעָה : 3 אֶל-יִזְרָחֵל יִרְדְּ הַחֶרֶץ קָשָׁמוֹ
וְאֶל-יִתְעַל צְסִיגָו וְאֶל-מִתְמַלְמֵל אֶל-בְּחִירָה
הַחֲרִימוּ בָל-צָבָאָה : 4 וְנָפְלוּ הַחֲלָלִים
בְּאֲרָצָה פְּשֻׁמִּים וּמִדְּחָרִים בְּחִיצוֹתֶיהֶּן : 5 כִּי
לֹא-אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה מִלְּחָמָה מִן-יְהוָה
צָבָאוֹת כִּי אֲרָצָה מְלָחָה אֲשֶׁם מִקְדָּשׁ
יִשְׂרָאֵל : 6 גָּסוֹ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמִלְּמֵה אִישׁ
נִפְשׁוֹ אֶל-תַּחְמוֹתָיו עֲצוּגָה כִּי עֵת נִקְמָה
הִיא לִיהְיֹת בָּבֶל תּוֹמָה מִשְׁלָם לָהּ :
7 כּוֹס-זָהָב בָּבֶל בְּיַד-יְהוָה מִשְׁפָּתָה כֹּל-
הָאֲרָץ מִיָּנֶה שְׁתֵּי גוֹיִם עַל-בָּנֵי יְהוָה לָלוּ
גוֹיִם : 8 פָּתָח־נָפֹת הַכְּלָה בָּבֶל וּתְשַׁבֵּר
הַיִּלְוִי עֲלֵיהֶּן קָחוּ צָרִי לְמִכְאֹזָהּ אֲמָלִי
תִּרְפָּא : 9 רִפְאֵנוּ אֶת-בָּבֶל וְלֹא נִרְפָּאָהּ
עֲנִיָּהּ וְגִלְתָּ אִישׁ לְאֲרָצוֹ כִּי-נִגְעָה
אֶל-הַשָּׁמַיִם מִשְׁפָּחָהּ (וְנִשְׂאָה עַד-שָׁמַיִם) :
10 הוֹצִיָּה יְהוָה אֶת-צִדְקִיָּהוּ בָּאָה וְנִסְפָּתָהּ
בְּצִיּוֹן אֶת-מַעֲשֵׂהָ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶּן : 11 הִבְרֹו
הַחֲצִיץ מִלְּאֵה הַשָּׁמַיִם הַעִיר יְהוָה
אֶת-לִוְיָהּ מִלְּכִי מִדִּי כִּי-עַל-בָּבֶל מִזְמֹרָהּ
לְהַשְׁחִיתָהּ כִּי-נִקְמָתָהּ יְהוָה חֵיָה נִקְמָתָהּ
תִּקְלוּ : 12 אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בָּבֶל שְׂאֵרֵהָ
הַחֲוִיָּה הַמִּשְׁפָּחָה הַקְּיֹמָה שְׂמָרִים חֲכִינִי
הָאֲרָבִים כִּי גִסְמָם יְהוָה גִּסְמָם אֶת
אֲשֶׁר-דָּבַר אֶל-יֹשְׁבֵי בָבֶל : 13 שֶׁלֹּחֵי עַל-יָמַי
רָפִים רַבֹּת אֲצִלְתָּ כִּי הָעָם אֶפְתָּ בְּצַעֲמָה :

44 'Ιδοὺ ὡς περ λίων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ 'Ιορ-
δάνου εἰς Γαϊθάν, ὅτι ταχίως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ'
αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω.
"Οτι τίς ὡς περ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ
τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;
45 Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν Κυρίου ἣν
βιβούλεται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ
οὓς ἰλογίσασατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἵαν
μὴ διαφθάρῃ τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν, ἵαν
μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν. 46 "Οτι ἀπὸ φωνῆς
ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ
ἐν ἰθνεσιν ἀκουσθήσεται.

ΚΕΦ. να'.

1 ΤΑΔΕ λίγει Κύριος 'Ιδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ
Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους
ἀνεμον καύσωνα διαφθείροντα. 2 Καὶ ἐξαποστελῶ
εἰς Βαβυλῶνα ὕβριστάς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν
καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· οὐαὶ ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς. 3 Τει-
νέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ περιθίστω ᾧ
ἵστιν ὄπλα αὐτοῦ, καὶ μὴ φείσῃσθαι ἐπὶ τοὺς νεανί-
σκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσασατε πᾶσαν τὴν δύναμιν
αὐτῆς. 4 Καὶ πεισοῦνται τραυματαί ἐν γῇ Χαλ-
δαίων καὶ κατακεκνημένοι ἐξωθεν αὐτῆς. 5 Διότι
οὐκ ἰχίρειυσεν 'Ισραὴλ καὶ 'Ιούδας ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν,
ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος· ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν
ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων 'Ισραὴλ. 6 Φεύ-
γετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασώζετε ἑαυτοὺς
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπορρίψῃτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ
αὐτῆς, ὅτι καυρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἵστί παρὰ
Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ. 7 Ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ Κυρίου,
μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν· ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς
ἵππισαν ἴθνη, διὰ τοῦτο ἰσαλεύθησαν, 8 Καὶ ἄφνω
ἐπίσσει Βαβυλῶνα καὶ συνερρίβῃ. Θρηνεῖτε αὐτὴν,
λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς, εἰ πως ἰαθῇ-
σεται. 9 'Ιατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ
ἰάθη· ἱκαταλίπμεν αὐτὴν καὶ ἀπάλθωμεν ἑαυτοὺς
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἡγγικεν εἰς οὐρανὸν τὸ
κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν ἔως τῶν ἀστρων. 10 'Εξῆ-
νεγκε Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ· διὸτε καὶ ἀναγγέι-
λωμεν ἐν Σιών τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. 11 Παρασκευάζετε τὰ τοξέματα, πληροῦτε τὰς
φαρέτρας· ἡγήρει Κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μή-
δων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὄργη αὐτοῦ τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι αὐτὴν, ὅτι ἐκδικήσεις Κύριος ἵστιν, ἐκδικήσεις
λαοῦ αὐτοῦ ἵστιν. 12 'Επὶ τειχίων Βαβυλῶνος
ἀρατε σημεῖον ἐπιστήσατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυλα-
κὰς, ἐτοιμάσατε ὅπλα ὅτι ἐνεχείρισε, καὶ ποιήσει
Κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βα-
βυλῶνα, 13 Κατασκευοῦντας ἐφ' ὕδασι πολ-
λοῖς καὶ ἐπὶ πληθύνει θησαυρῶν αὐτῆς. "Ἐκει
τὸ πέρας σου ἀληθὺς εἰς τὰ σπλάγχνα σου.

44 Ecce quasi leo ascendet de superbia Jorda-
nis ad pulchritudinem robustam : quia subito
currere faciam eum ad illam : et quis erit
electus, quem præponam ei ? quis est enim
similis mei ? et quis sustinebit me ? et quis
est iste pastor, qui resistat vultui meo ?
45 Propterea audite consilium Domini, quod
mente concepit adversum Babylonem ; et co-
gitationes ejus, quas cogitavit super terram
Chaldæorum : Nisi detraxerint eos parvuli
gregum, nisi dissipatum fuerit cum ipsis habi-
taculum eorum. 46 A voce captivitatis Ba-
bylonis commota est terra, et clamor inter
gentes auditus est.

CAPUT LI.

1 Hæc dicit Dominus : Ecce ego suscitabo
super Babylonem et super habitatores ejus,
qui cor suum levaverunt contra me, quasi
ventum pestilentem. 2 Et mittam in Baby-
lonem ventilatores, et ventilabunt eam, et de-
molientur terram ejus : quoniam venerunt
super eam undique in die afflictionis ejus.
3 Non tendat qui tendit arcum suum, et non
ascendat loricator, nolite parcere juvenibus
ejus, interficite omnem militiam ejus. 4 Et
cadent interfecti in terra Chaldæorum, et
vulnerati in regionibus ejus. 5 Quoniam non
fuit viduatus Israel et Juda a Deo suo Domino
exercituum : terra autem eorum repleta
delicto a sancto Israel. 6 Fugite de medio
Babylonis, et salvet unusquisque animam
suam : nolite tacere super iniquitatem ejus :
quoniam tempus ultionis est a Domino, vicis-
situdinem ipse retribuet ei. 7 Calix aureus
Babylon in manu Domini, inebrians omnem
terram : de vino ejus biberunt gentes, et ideo
commotæ sunt. 8 Subito cecidit Babylon,
et contrita est : ululate super eam, tollite
resinam ad dolorem ejus, si forte sanetur.
9 Curavimus Babylonem, et non est sanata :
derelinquamus eam, et eamus unusquisque in
terram suam : quoniam pervenit usque ad
caelos judicium ejus, et elevatum est usque ad
nubes. 10 Protulit Dominus justicias nostras :
venite, et narremus in Sion opus Domini
Dei nostri. 11 Acuite sagittas, implete
pharetras : suscitavit Dominus spiritum re-
gum Medorum : et contra Babylonem mens
ejus est ut perdat eam, quoniam ultio Domini
est, ultio templi sui. 12 Super muros Baby-
lonis levate signum, augete custodiam : levate
custodes, præparate insidias : quia cogitavit
Dominus, et fecit quæcumque locutus est
contra habitatores Babylonis. 13 Quæ habi-
tas super aquas multas, locuples in thesauris.
venit finis tuus pedalis præcisionis tuæ.

14 נשבע יְהוָה צבאות בנפשו כי אם
מלאיתיה אדם פֶּלֶק וְקֵץ צִלְיָה חִידָה :
15 עָמָה אֶרֶץ בְּחֹזֶה מְכִין תִּבְלֶה
בְּחִכְמָתוֹ וּבְחִבְיֹתָיו נָמָה שָׁמוֹם : 16 לְחֹל
תָּמָה חֲמֹן מִים בְּשִׁמְיָם וַיַּעַל נִשְׁאָם
מִקְדָּח־אֶרֶץ בְּרָמִים לְמִסַּל עֶשֶׂה וַיִּזְעַזַּע
רִיחַ מֵאֶרֶץ־הַיָּם : 17 נִבְעַר קֶלֶד־אֲדָם מִדַּעַת
חֲבִישׁ קֶל־צִנְהָ מִסָּסֶל כִּי שָׁמַר נִסְפָּו
וּלְאִירֹחַ בָּם : 18 תִּבְלֶה חֲמָה מַעֲשֶׂה
מַעֲשֵׂי־עַיִם בַּעַת פְּחָדָם יִאֲבֹדוּ : 19 לְאִרְכָּלָה
תִּלְקֶה בַּעֲקֹב פְּרִיָּאֶר הַפֶּלֶל חֲוָה וְשָׁמַר
תִּכְלֶהָ יְהוָה צבאות שָׁמוֹ :

20 מִפְּעֻזָּתָהּ לִי כָּלִי מִלְחָמָה וְנִפְצָתִי בָּהּ
בָּוִים וְהַשְׁחַתִּי בָּהּ מִמְּלָכֹת : 21 וְנִפְצָתִי
בָּהּ סִם וְלִכְבֹּ וְנִפְצָתִי בָּהּ רֶכֶב וְלִקְבֹ :
22 וְנִפְצָתִי בָּהּ אִישׁ וְאִשָּׁה וְנִפְצָתִי בָּהּ
זָקֵן וְנָעַר וְנִפְצָתִי בָּהּ בָּחֹר וּבְחֹלָה :
23 וְנִפְצָתִי בָּהּ רֹעֶה וְעֹדֵדוֹ וְנִפְצָתִי בָּהּ
אֶבֶר וְצִמְדוֹ וְנִפְצָתִי בָּהּ פָּחוֹת וּסְגָמִים :
24 וְשִׁלְמִי לְבָבֶל וְלִכְלֹ וְשִׁבְגִי כְשֵׁי־ם
אֶת קֶל־דַּעֲתָם אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּצִיּוֹן לְעִינֵיהֶם
כָּם יְהוָה : 25 הִנֵּנִי אֶלְיָה תָּר

הַמַּשְׁחִית נֹאמֵר־יְהוָה הַמַּשְׁחִית אֶת־קֶל־
הָאֶרֶץ וְנִשְׁתִּי אֶת־יָדִי עָלֶיהָ וְנִלְבַּלְתִּיהָ
מִדְּהַסְלָעִים וּנְתַתִּיהָ לְחֹר שׁוֹרָה :
26 וְלִאֲיֹהִי מִפֶּה אֲבֹו לִפְתֹּחַ וְאֲבֹו
לְמִסְכָּנוֹת כִּי־שִׁמְמוֹת עֹלָם תִּהְיֶה נֹאמֵר
יְהוָה : 27 שְׁמַרְגָם בָּאֶרֶץ תִּקְעוּ שׁוֹפָר
בְּבוִים תִּדְשָׁא עָלֶיהָ בָּוִים הַשְׁמִיעוּ עָלֶיהָ
מִמְּלָכֹת אֲרָבָה מִיִּי וְאֲשַׁכְנֶנּוּ פִּקְדֵי עָלֶיהָ
מִפֶּסֶד תַּעֲלִי־קִים כִּנְלָה קָמָר : 28 תִּדְשָׁא
עָלֶיהָ נִזֵּם אֶת־מִלְכֵי כְּנִי אֶת־פְּחוֹתֶיהָ
וְאֶת־כְּנִיָּהּ וְאֶת קֶל־אֶרֶץ מִשְׁחִיתָהּ :

29 וְתִרְעַשׁ הָאֶרֶץ וְתִחַל כִּי חֲמָה עַל־
בָּבֶל מִחֲשָׁבוֹת יְהוָה לְשׁוֹם אֶת־אֶרֶץ
בָּבֶל לְשָׁמָה מֵאֵין יִשָּׁב : 30 הִדְלָה
בְּבוֹרֵי בָבֶל לְהִלָּחֵם וְשִׁבְגִי בַּפְּעֻזֹת
נִשְׁתַּחֲוֶה בְּיָדָם הִי לְעֵשִׂים הַצִּיּוֹת
מִשְׁבַּנְתִּיהָ נִשְׁבָּר בְּרִיחֶיהָ : 31 הִי
לְקִרְאֵת־דָּד רִיָּץ וַיִּסָּד לְקִבְּרָתָהּ מִצִּד
לְהִיָּד לְמִלָּחָה בָּבֶל כִּי־נִלְבַּדָּת עִירָהּ
מִקָּמָה : 32 וְהַמַּעֲבָרוֹת נִשְׁפָּסוּ וְאֶת־הַמַּעֲבָרִים
שָׁרְפָה בָּאֵשׁ וְאֶת־הַמִּלְחָמָה נִבְחָלָה :

14 "Οτι ὡμοσε Κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ
διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὥσει ἀκρίδων, καὶ
φθίξουσιν ἐπὶ σὲ οἱ παραβαίνοντες. 15 Κύριος
ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἐτοιμάζων οὐκονομήν
ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε
τὸν οὐρανόν, 16 εἰς φωνὴν ἔθετο ὕψος ὕδατος ἐν
οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἀπ' ἰσχύου τῆς γῆς,
ἀστραπὰς εἰς ὑπερὸν ἰποῖησε καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ
τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ. 17 Ἐματαιώθη πᾶς ἀνθρω-
πος ἀπὸ γνώσεως, κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ
τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδὴ ἔχυνεσαν, οὐκ
ἐστὶ πνεῦμα ἐν αὐτοῖς. 18 Μάταιά ἐστιν ἔργα
μεμωκημένα, ἐν καιρῷ ἱπισκίψεως αὐτῶν ἀπο-
λύνται. 19 Οὐ τοιαύτη μερίς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ
πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἐστι ἀληρονομία αὐτοῦ,
Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. 20 Διασκορπίζεις σὲ ποι-
σκεὶή πολέμους, καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ
ἐξερῶ ἐκ σοῦ βυσσοδαῖς. 21 Καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ
ἵππων καὶ ἱπιδάτην αὐτοῦ, καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ
ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν. 22 Καὶ διασκορπῶ
ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπῶ ἐν
σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα. 23 Καὶ διασκορπῶ ἐν σοὶ
ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπῶ ἐν
σοὶ γεωργόν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπῶ
ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου. 24 Καὶ ἀν-
ταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι
Χαλδαίους πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ὅς ἐποίησαν
ἐπὶ Σιών κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, λέγει Κύριος.
25 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διεσπαρμένον τὸ
διασπείρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ σὲ καὶ κατακυλῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν, καὶ
δώσω σε ὡς ὄρος ἱμπεπυρσομένον, 26 Καὶ οὐ μὴ
λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς
θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμόν ἔσθ' ἐν τὸν αἰῶνα,
λέγει Κύριος. 27 Ἀρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σαλ-
πίσατε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἀγιάσατε ἐπ' αὐτήν
ἔθνη, παραγγέλλετε ἐπ' αὐτήν, βασιλεῖς ἀρατε παρ'
ἡμοῦ, καὶ τοῖς Ἀχαναζίοις ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτήν
βελοστάσεις, ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτήν ἵππον ὡς
ἀκρίδων πληθος. 28 Ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτήν
ἔθνη, τὸν βασιλεῖα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς,
τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατη-
γούς αὐτοῦ. 29 Ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ ἱπόνεσε, διότι
ἐξάντησθη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου τοῦ
θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν καὶ μὴ
κατοικεῖσθαι αὐτήν. 30 Ἐξέλιπε μαχητὴς Βαβυ-
λῶνος τοῦ πολεμεῖν, καθίστανται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ,
ἰδραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὥσει
γυναῖκες ἐνεπυρίσθη τὰ σηνώματα αὐτῆς, συνε-
τριβήσαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς. 31 Διώκων εἰς ἀνάν-
τησιν διώκοντος διώζεται, καὶ ἀναγγέλλων εἰς
ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγέλλαι τῷ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ,
32 Ἀπ' ἰσχύου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἰληφθη-
σαν, καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπηρσαν ἐν
πυρὶ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οὐ πολεμισταὶ ἔχονται.

14 Juravit Dominus exercituum per ani-
mam suam: Quoniam replebo te homini us
quasi bruchio, et super te celestia cantabitur.
15 Qui fecit terram in fortitudine sua, præ-
paravit orbem in sapientia sua, et prudentia
sua extendit cælos. 16 Dante eo vocem, mul-
tiplicantur aquæ in cælo: qui levat nubes ab
extremo terræ, fulgura in pluviam fecit: et
produxit ventum de thesauris suis. 17 Stul-
tus factus est omnis homo a scientia: confusus
est omnis confiator in sculptili; quia mendax
est confitatio eorum, nec est spiritus in eis.
18 Vana sunt opera, et risu digna: in tempo-
re visitationis suæ peribunt. 19 Non sicut
hæc, pars Jacob: quia qui fecit omnia, ipse
est, et Israel sceptrum hereditatis ejus: Do-
minus exercituum nomen ejus. 20 Collidis
tu mihi vasa belli, et ego collidam in te gen-
tes, et disperdam in te regna, 21 Et colli-
dam in te equum et equitem ejus, et collidam
in te currum et ascensorem ejus, 22 Et colli-
dam in te virum et mulierem: et collidam in
te senem et puerum: et collidam in te juve-
nem et virginem: 23 Et collidam in te pasto-
rem et gregem ejus: et collidam in te agrico-
lam et jugales ejus: et collidam in te duces
et magistratus. 24 Et reddam Babylo-
ni, et cunctis habitatoribus Chaldææ, omne malum
suum, quod fecerunt in Sion, in oculis vestris,
ait Dominus. 25 Ecce ego ad te mons pesti-
fer, ait Dominus, qui corrumpis universam
terram: et extendam manum meam super te,
et evolvam te de petris, et dabo te in montem
combustionis. 26 Et non tolent de te lapi-
dem in angulum, et lapidem in fundamenta,
sed perditus in æternum eris, ait Dominus.
27 Levate signum in terra: clangite buccina
in gentibus, sanctificate super eam gentes:
annuntiate contra illam regibus Ararat,
Menni, et Ascenez; numerate contra eam
Taphsar, adducite equum quasi bruchum acu-
leatum. 28 Sanctificate contra eam gentes,
reges Mediæ, duces ejus, et universos magis-
tratus ejus, cunctamque terram potestatis
ejus. 29 Et commovebitur terra, et contur-
babitur: quia evigilabit contra Babylonem
cogitatio Domini, ut ponat terram Babylo-
nis desertam et inhabitabilem. 30 Cessave-
runt fortes Babylonis a prælio, habitaverunt
in præsidiis: devoratum est robur eorum, et
facti sunt quasi mulieres: incensa sunt
tabernacula ejus, contriti sunt vectes ejus.
31 Currens obviam nuntianti: ut annuntiet regi
Babylonis, quia capta est civitas ejus a
summo usque ad summum: 32 Et vada
præoccupata sunt, et paludes incensæ
sunt igni, et viri bellatores conturbati sunt.

33 כִּי כֹחַ אֲמָר יִהְיֶה צָרָתָא
אֶלְתָּי וְשִׁרְאֵל בְּתִבְּבֵל פִּלְגֹּר עַתְּ חֲדָרִיקָא
עֵד מַעֲט וּבָאָה עַתְּ חֲקָצִיר לָהּ :
34 אֲבָלְנִי הִסְמֵנִי בְּכִדְרָאֲצִי מִלֵּחַ בְּבֵל
הַצִּינֵנִי פִלִּי יִיָּה בְּלִצְנִי פִתְּנִין מִלֵּא
כְּרִשׁוֹ מַעֲדָגָה חֲדִיקָנִי : 35 חֲמָסִי וְשִׁאֲרֵי
עַל-בְּבֵל תִּמְאָר יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן וְדָמִי אֶל-
יִשְׁכָּי כְּשֵׁיִם תִּמְאָר וְיִשְׁכָּלָם :

36 לָבוֹן כֹּחַ אֲמָר יִהְיֶה הַנִּיבְדֵּל אֶת-רִיבֵהּ
וְנִקְמָתִי אֶת-נִקְמָתָהּ וְנִקְרַבְתִּי אֶת-שִׁפָּהּ
וְהִוָּבְשָׁתִּי אֶת-מִקְוָהָ : 37 וְחִיָּהּ בְּבֵל
לְנִלִים | מִצֹּד-תַּמְנִים שָׁמָּה וְשָׁמָּה מִצֹּן
יִוָּשֶׁב : 38 יִחְזֹו בַּפְּתָיִם יִשְׁאָנִי גִעְרִי
בְּנִי־אֲרִיֹת : 39 בְּחִפָּים אֲשִׁית אֶת-
מִשְׁתַּחֲסֵם וְהַשְׁפַּרְתִּים לַמֶּצֶן וְעֵלֶיז וְשִׁנְיָה
שְׁנִיתֵיכֶם וְלֹא גִמְצִי נָאָם יִהְיֶה :

40 אֲוִרְדֵּם בְּכָרִים לְטָבוֹחַ פְּאִילִים עִם-
עַתְדִים : 41 אִיֶּה נִלְבָּח שִׁשָּׁה וְתַתְּפֶשֶׁת
תַּחֲלֵת פֶּלֶא-אֲרָץ אֶתָּה הֵיחָה לְשִׁמְרָה
בְּבֵל בְּנִיִּם : 42 עֲלָה עַל-בְּבֵל הַיָּם בְּחִמּוֹן
גִּלְיֹו נִכְסָתָה : 43 תִּהְיֶה עֲלֵיהָ לְשִׁפּוֹחַ אֲרָץ
צִיָּה וְעֲרֵבָה אֲרָץ לֹא-יִשְׁאָב בָּהּ פֶּלֶא-אִישׁ
וְלֹא-יִצְעָר בָּהּ בְּרָאָה : 44 וּבְקִדְמָתִי עַל-
בֵּל בְּבֵל וְהַצִּיָּה אֶת-בְּלִצְנִי מִשְׁוֹ וְלֹא-
יִנְחָרִי אֲלֵי עֵד בִּיִּם בְּסִחּוֹמָת בְּבֵל
בְּהֵלָה : 45 צִיָּה מִתּוֹכָהּ צִיָּה וּמִלְטָה אִישׁ
אֶת-נִפְשׁוֹ מִחֲרֹן אֶת-יִהְיֶה : 46 וּבְרִיבֵהּ
לְבַבְכֶם וְהִירָאָה בְּשִׁמְרָהּ תִּשְׁמַעַת בְּאֲרָץ
בְּכֹחַ בְּשִׁנְיָה תִּשְׁמַעַת וְאֶתְרִי בְּשִׁנְיָה
תִּשְׁמַעַת וְחֲמָס בְּאֲרָץ מִשָּׁל עַל-מִשָּׁל :

47 לָבוֹן הַנֶּהָה יָמִים בָּאִים וּבְקִדְמָתִי עַל-
פִּסְלֵי בְּבֵל וְכֹל-אֲרָצָה תִּבְּוֹשׁ וְכֹל-חֲלָלִית
יִפְלֹו בְּתוֹכָהּ : 48 וְרַבִּי עַל-בְּבֵל שְׁמִים
וְאֲרָץ וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם קִי מַצְפֹּן גְּבוּרָה
לָהּ הַשְׁוֹדֵדִים נָאָם-יִהְיֶה : 49 בְּבִבְבֵּל
לְנַפֵּל חֲלָלִי וְשִׁרְאֵל בְּבִבְבֵּל נִפְלֹו חֲלָלִי
כִּלְיָה-אֲרָץ : 50 פִּלְטִים מִחֲרֵב הִלְכָה אֶל-
מַעֲבָדִי וְכֹרֵי מִרְחֹק אֶת-יִהְיֶה וְיִרְשָׁלָם
תַּעֲלֶה עַל-לְבַבְכֶם : 51 בְּשִׁנְיָה קִרְשָׁמֶנִּי
חֲרִשָּׁה פִּסְתָּה כָּל־אֶרֶץ פְּגָנִי בִּי בָּא זָרִים
עַל-מִקְדָּשִׁי גִירָה יִהְיֶה :

33 Διότι τάδε λέγει Κύριος Οἶκοι βασιλείως Βαβυ-
λῶνος ὡς ἄλων ὥριμος ἀλοθῆσονται· ἐτι μικρὸν
καὶ ἔξει ὁ ἀμητὸς αὐτῆς. 34 Κατέφαγέ με, ἐμε-
ρίσατό με, κατέλαβέ με σκότος λεπτόν, Ναβουχο-
δονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιε με, ὡς δρά-
κων ἐπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς
μου· 35 Ἐξῴσάν με οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλα-
πωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα, ἱρεὶ κατοικοῦσα Σιών,
καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοῖς κατοικοῦντας Χαλδαίους,
ἱρεὶ Ἱερουσαλὴμ. 36 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
Ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντιδικόν σου καὶ ἐδικήσω
τὴν ἐδικησίαν σου, καὶ ἱρημώσω τὴν θάλασσαν
αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς. 37 Καὶ
ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν [καὶ εἰς κατοικίαν
δρακόντων καὶ εἰς θίνας καὶ εἰς συριγμόν], καὶ οὐ
κατοικηθήσεται. 38 Ὅτι ἅμα ὡς λίοντες ἐξηγέρ-
θησαν καὶ ὡς σκύμνοι λείοντων. 39 Ἐν τῇ θερ-
μασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ μεθύσω
αὐτοὺς ὅπως καρθῶσι καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον
αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος. 40 Καὶ
καταβίβασον αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὡς
κριοὺς μετ' ἐρίφων. 41 Πῶς ἐάλω καὶ ἰθηρεύθῃ
τὸ αὐχένημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἰγένετο Βαβυ-
λῶν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν; 42 Ἀνέβη
ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἡχῷ κυμάτων αὐτῆς,
καὶ κατεκαλύφθη. 43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς
ὡς γῆ ἀνυδρος καὶ ἄβατος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ
οὐδὲ εἰς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώ-
που. 44 Καὶ ἐδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ ἐξοίσω
ἂ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ
συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ἐτι τὰ ἔθνη, [καίγε τείχος
Βαβυλῶνος πεισῖται. 45 Ἐξέλθατε ἀπὸ μέσου
αὐτοῦ, λαὸς ἱμός, καὶ σώσατε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ Κυρίου. 46 Μήποτε
ἀπαλωθῇ ἡ καρδία ὑμῶν καὶ φοβηθῇτε διὰ τὴν
ἀκοήν ἢ ἀκουσθήσεται ἐν τῇ γῇ. Καὶ ἔξει ἐν
ἐνιαυτῷ ἀκοή καὶ μετὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἀκοή, ταλαι-
πωρία καὶ ἀδικία ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κυριεύων ἐπὶ
κυριεύοντα. 47 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
καὶ ἐδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα
ἡ γῆ αὐτῶν αἰσχυνηθήσεται, πάντες τραυματίαι
αὐτῆς πεσοῦνται ἐν μέσῳ αὐτῆς. 48 Καὶ εὐφραν-
θήσονται ἐπὶ Βαβυλῶνα οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὅτι ἀπὸ βορρᾶ ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν ἐξολιθρεύοντες, λέγει Κύριος. 49 Καίγε
Βαβυλὼν πεσοῖν ἰποιήσιν τοὺς τραυματίας [Ισ-
ραὴλ], καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματίαι
πάσης τῆς γῆς. 50 Ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς πο-
ρεύεσθε καὶ μὴ ἴστασθε· οἱ μακρόθεν μνήσθητε τοῦ
Κυρίου, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν
ὑμῶν. 51 Ἡσχύνθημεν ὅτι ἠκούσαμεν ὀνειδισμόν
ἡμῶν, κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, ἐσηλ-
θον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἄγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίου.

33 Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Filia Babylonis quasi area, tempus trituræ ejus: adhuc modicum, et veniet tempus messisionis ejus. 34 Come-
dit me, devoravit me Nabuchodonosor rex Babylonis: reddidit me quasi vas inane, absorbuit me quasi draco, replevit ventrem suum teneritudine mea, et ejecit me. 35 Ini-
quitas adversum me, et caro mea super Babylonem, dicit habitatio Sion: et sanguis meus super habitatores Chaldææ, dicit Jeru-
salem. 36 Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego judicabo causam tuam, et ulciscar ultionem tuam, et desertum faciam mare ejus, et siccabo venam ejus. 37 Et erit Babylon in tumulos, habitatio draconum, stupor, et sibilus, eo quod non sit habitator. 38 Simul ut leones rugient, excutient comas veluti catuli leonum. 39 In calore eorum ponam potus eorum, et inebriabo eos, ut sopiantur, et dormiant somnum sempiternum, et non consurgant, dicit Dominus. 40 Deducam eos quasi agnos ad victimam, et quasi arietes cum hædis. 41 Quomodo capta est Sesach, et comprehensa est incolyta universæ terræ? quomodo facta est in stuporem Babylon inter gentes? 42 Ascendit super Babylonem mare, multitudine fluctuum ejus operata est. 43 Factæ sunt civitates ejus in stuporem, terra inhabitabilis et deserta, terra in qua nullus habitat, nec transeat per eam filius hominis. 44 Et visitabo super Bel in Baby-
lone, et ejiciam quod absorbuerat de ore ejus, et non confluent ad eum ultra gentes, siquidem et murus Babylonis corruet. 45 Egredimini de medio ejus populus meus: ut salvet unus-
quisque animam suam ab ira furoris Domini. 46 Et ne forte mollescat cor vestrum, et timeatis auditum, qui audietur in terra: et veniet in anno auditio, et post hunc annum auditio; et iniquitas in terra, et dominator super dominatorem. 47 Propterea ecce dies veniunt, et visitabo super sculptilia Babylonis: et omnis terra ejus confundetur, et universi interfecti ejus cadent in medio ejus. 48 Et laudabunt super Babylonem celi et terra, et omnia quæ in eis sunt: quia ab aquilone ve-
nient ei prædones, ait Dominus. 49 Et quo-
modo fecit Babylon ut caderent occisi in Israel: sic de Babylone cadent occisi in universa terra. 50 Qui fugistis gladium, veni-
te, nolite stare: recordamini procul Domini, et Jerusalem ascendat super eor vestrum. 51 Con-
fusi sumus, quoniam audivimus opprobrium: operuit ignominia facies nostras: quia venerunt alieni super sanctificationem domus Domini.

ירמיה נא נב

52 לָלוּ הַגִּזְרִים בָּאִים נֹאמְרֵיהֶן
וַיִּקְרָא יְרֵמְיָהוּ עַל־פְּסִילֶיהָ וּבְכָל־אַרְצָהּ יֵאָמֶר
חָלָל׃ 53 כִּי־תַעֲלֶה בָּבֶל הַשָּׁמַיִם וְכִי
תִבְצֹר מִן־עֵץ אֲמָתִי יִבְנֶה שְׂדֵהִים
לָהּ נֹאמְרֵיהֶן׃ 54 הוּלָה וַעֲקָה מִבָּבֶל
וְשָׁבֵר גְּדוֹל מִצָּרַע פְּשָׁדִים׃ 55 כִּי־שָׁדַד
יְהוָה אֶת־בָּבֶל וְאֶבֶר מִמָּנָה הוּלָה גְּדוֹל
וְחִמּוֹ גְּלִיחָם בְּמִים רַבִּים בְּתוֹךְ שְׂדֵהוֹ
הוּלָם׃ 56 כִּי בָא עֲלֶיהָ עַל־בָּבֶל שׂוֹדֵד
וְנִלְכְּדָה בַּבּוֹרֶיהָ הַחֲתוּחַ הַשְׂתוּחַם כִּי אֵל
בְּמִלּוֹת יְהוָה שָׁלַם יִשְׁלָם׃ 57 וְהִנֵּה שְׂרֵי
וְחִכְמֵיהָ חֲחֻמֶיהָ וּבְנֵיהָ וּבְנֵיהָ
וְנִשְׁנֵי שְׂנַת־עוֹלָם וְלֹא יִקְוֶי אִם־יִמְלֹךְ
יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמוֹ׃ 58 בְּדוֹמָר
יְהוָה צְבָאוֹת חֲמוֹת בָּבֶל הִרְחִיבָהּ
עָרָהּ תַּחְצֹרֶר וְשַׁעֲרֶיהָ תִּבְזְזֹנָה בְּאֵשׁ
יִצְחָק וְיִנְעֹל עַמִּים בְּדִירֶיהָ וְלֹא־יִשְׁׁמְרוּ
בְּדִירֵיהָ וְיִצְפּוּ׃ 59 הַדָּבָר אֲשֶׁר
צִוָּה יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶת־שָׂרְיָה בֶּרֶךְיָהּ
בְּרִמְחֶסֶדוֹ בְּלִכְאוֹ אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־
יְהוּדָה בָּבֶל בְּשַׁעַר הַרְבֵּעִית לְמַלְכּוֹ
וְשָׂרְיָה שֶׁר־מִנְחָה׃ 60 וַיִּכְתֹּב יְרֵמְיָהוּ
אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־תָּבִיא אֵל־בָּבֶל
אֶל־סֹפֵר אֶחָד אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הַפְּתוּבִים אֶל־בָּבֶל׃ 61 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ
אֶל־שָׂרְיָה בְּבֹאֶתָּ בָּבֶל וְרָאִיתָ וְהִזְכַּרְתָּ אֶת־
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 62 וַאֲמַרְתָּ יְהוָה
אֱמַתְּ דְּבָרָם אֶל־חֲמֻקוֹם הַזֶּה לְהַזְכִּירָהוּ
לְבִלְתִּי הִיחִיתִי־בּוֹ יוֹשֵׁב לְמַעֲדָם וְעַד
בְּחֻמָּה כִּי־שִׁמְמוֹת עוֹלָם תַּחֲתֶהּ׃ 63 וְהָיָה
כְּכִלְתֶּיהָ לְהָרָא אֶת־הַסֹּפֵר הַזֶּה תִּקְרָא
עָלָיו אֲבָן וְחִשְׁלַכְתָּ אֶל־תְּהוֹם פְּתָר׃
64 וַאֲמַרְתָּ קִרְבָּה תִּשְׁלַע בָּבֶל וְלֹא־יִחְיֶה
מִסְּפָן הָרָעָה אֲשֶׁר אֲבָקִי מְבִיא עָלֶיהָ
וְיִצְפּוּ עַד־הָעֶד דְּבָרֵי יְרֵמְיָהוּ׃

פרשה נב:

1 בְּרֵעֵשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירְיָשָׁלַם וְשָׁם
אֲבָקִי חֲמִיטָל בֶּת־יְרֵמְיָהוּ מִלְכָּהּ׃ 2 וַיִּנְעֹשׂ
הָרַע בַּעֲיָנִי יְהוָה כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה־לִּי׃

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, να', νβ'.

52 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λίγει Κύριος,
καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ
τῇ γῇ αὐτῆς πεισοῦνται τραυματῖαι. 53 Ὅτι ἐὰν
ἀναβῇ Βαβυλῶν ὡς ὁ οὐρανός, καὶ ὅτι ἐὰν ἐχυρώσῃ
τὰ τεῖχη ἰσχυρεῖ αὐτῆς, παρ' ἰμοῦ ἤξουσιν ἐξολο-
θρεύοντες αὐτήν, λίγει Κύριος. 54 Φωνὴ κραυγῆς
ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλ-
δαίων, 55 Ὅτι ἐξολόθρευσε Κύριος τὴν Βαβυ-
λῶνα, καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην
ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλὰ, ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον
φωνὴν αὐτῆς. 56 Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα τα-
λαιπωρία, ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ
τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς. 57
Κύριος ἀνταποδίδωσι καὶ μεθύσει μέθῃ τοὺς
ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφούς αὐτῆς καὶ τοὺς
στρατηγοὺς αὐτῆς, λίγει ὁ βασιλεὺς, Κύριος παντο-
κράτωρ ὄνομα αὐτοῦ. 58 Τάδε λίγει Κύριος Τεῖχος
Βαβυλῶνος ἱππατύνθη, κατασκαπτόμενον κατα-
σκαφίσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἱμυ-
ρσθήσονται, καὶ οὐ κοπιήσουσι λαοὶ εἰς κενόν, καὶ
ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν. 59 Ὁ λόγος ὃν ἔνετει-
λάτο Κύριος Ἱερემίᾳ τῷ προφῆτῃ εἰπὲν τῷ Σαραίᾳ
υἱῷ Νηριίου υἱοῦ Μαασαίου, ὅτε ἱκορεύετο παρὰ
Σεδεκίου βασιλέως Ἰουδα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν τῷ
εἶναι τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ Σαραίας
ἄρχων δώρων. 60 Καὶ ἔγραψεν Ἱερემίας πάντα
τὰ κακὰ ἃ ἤξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ, πάντας
τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα. 61 Καὶ εἶπεν Ἱερემίας πρὸς Σαραίαν Ὅταν
ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάν-
τας τοὺς λόγους τούτους, 62 Καὶ ἰρεῖς Κύριε
Κύριε, οὐ ἔλθῃς ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ
ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοι-
κοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅτι ἀφανισμός
εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. 63 Καὶ ἔσται ὅταν αὐτοῦ
τοῦ ἀναγινώσκῃ τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ἐπιθήσεις
ἐπ' αὐτὸ λίθον καὶ ῥίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐ-
φράτου, 64 Καὶ ἰρεῖς Οὕτως καταδύσεται Βαβυ-
λῶν, καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν
ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν. [Καὶ ἔστησαν ἐνταῦθα
οἱ λόγοι Ἱερεμίου.]

ΚΕΦ. νβ'.

1 ὍΤΟΙΣ εἰκοστού καὶ ἐνὸς ἔτους Σεδεκίου ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἔνδεκα ἔτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτάλ θυ-
γάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβενά. [2 Καὶ ἐποίησεν τὸ πονη-
ρὸν ἐνώπιον Κυρίου, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰωακίμ.

JEREMIA, LI. LII.

52 Propterea ecce dies veniunt, ait Dominus :
et visitabo super sculptilia ejus, et in omni
terra ejus mugiet vulneratus. 53 Si ascende-
rit Babylon in cælum, et firmaverit in excelsio
robur suum : a me venient vastatores ejus, ait
Dominus. 54 Vox clamoris de Babylone, et
contritio magna de terra Chaldæorum :
55 Quoniam vastavit Dominus Babylonem, et
perdidit ex ea vocem magnam : et sonabunt
fluctus eorum quasi aquæ multæ : dedit soni-
tum vox eorum : 56 Quia venit super eam,
id est super Babylonem, prædo, et apprehensi
sunt fortes ejus, et emarcuit arcus eorum, quia
fortis ultor Dominus reddens retribuet. 57 Et
inebriabo principes ejus, et sapientes ejus, et
duces ejus, et magistratus ejus, et fortes ejus :
et dormient somnum sempiternum, et non
expergiscentur, ait rex, Dominus exercituum
nomen ejus. 58 Hæc dicit Dominus exerci-
tuum : Murus Babylonis ille latissimus suffos-
sione suffodietur, et portæ ejus excelsæ igni
comburentur, et labores populorum ad nihilum,
et gentium in ignem erunt, et disperibunt.
59 Verbum, quod præcepit Jeremias propheta,
Saraïæ filio Nerïæ filii Maasiæ, cum pergeret
cum Sedecia rege in Babylonem, in anno
quarto regni ejus : Saraïas autem erat prin-
ceps prophetiæ. 60 Et scripsit Jeremias omne
malum, quod venturum erat super Babylonem,
in libro uno : omnia verba hæc, quæ scripta
sunt contra Babylonem. 61 Et dixit Jeremias
ad Saraïam : cum veneris in Babylonem,
et videris, et legeris omnia verba hæc, 62 Di-
ces : Domine tu locutus es contra locum istum
ut disperderes eum : ne sit qui in eo habitet
ab homine usque ad pecus, et ut sit perpetua
solitudo. 63 Cumque compleveris legere li-
brum istum, ligabis ad eum lapidem, et pro-
jicies illum in medium Euphraten, 64 Et
dices : Sic submergetur Babylon, et non
consurget a facie afflictionis, quam ego adduco
super eam, et dissolvetur. Hucusque verba
Jeremiæ.

CAPUT LII.

1 Filius viginti et unius anni erat Sedecias
cum regnare cœpisset : et undecim annis re-
gnavit in Jerusalem, et nomen matris ejus Ami-
tal, filia Jeremiæ de Lobna. 2 Et fecit malum in
oculis Domini, juxta omnia quæ fecerat Joakim.

3 כי על-אף יחזק ה' יהודה בירושלם
ויהנה עדה-שליכו אתם מעל פניו
וימלך צדקיהו במלך בבל : 4
בשנה התשיעית לכלכו בתולד העשירי
בצעשור לחודש 5 נביכדנאצר מלך-בבל
הוא וכל-חילו עלי-ירושלם ויחגו עליה
ויבנו עליה צנן סביב : 6 ויבא העיר
בצעשור עד עשר-עשרה שנה למלך
צדקיהו : 7 בתולד הרביעי בתשעה
לחודש ויחגו הרעב בעיר ול-הנה
לחם לעם הארץ : 8 ותבקע העיר
וכל-אנשי המלחמה יברחו ויבאו מחצית
לילה רחוק אשר בירחמיאל אשר
על-גן המלך וכשדים עלי-העיר סביב
ויגלכו גרו העיר : 9 וירדפו חיל-
כשדים את-המלך וישבו את-צדקיהו
בערבת ירחו וכל-חילו נכזי מחליו :
10 ויתפשלו את-המלך ויגלו אתו אל-מלך
בבל רב-הח בארץ חמא וידבר אתו
משפטים : 11 וישחט מלך-בבל את-בני
צדקיהו לעיניו וגם את-כל-שני יחזקיהו
שחט ברב-הח : 12 ואת-עני צדקיהו
עגר ויאסרוהו בנשפים ויבאנו מלך
בבל בגלגל ויתגדו בבר-הספקה
עד-יום מותו : 13 ובתולד החמישי
בצעשור לחודש הוא שנה תשע-עשרה
שנה למלך נביכדנאצר מלך-בבל 14
נביכדנאצר רב-טבחים עמד לפני מלך-
בבל בירושלם : 15 וישלח את-בית-יהוה
ואת-בית המלך ואת כל-בתי ירושלם
ואת-כל-בית הגדול שבה באש : 16 ואת-
כל-חומות ירושלם סביב נתצו כל-חיל
כשדים אשר את-רב-טבחים : 17 ומדלות
העם ואת-יתר העם הנשפים בעיר
ואת-הנפלים אשר נפלו אל-מלך בבל ואת
יתר האמון הגלגל נבחרו רב-טבחים :
18 ומדלות הארץ אשר נבחרו רב-טבחים
רב-טבחים לחרמים ולתבאים : 19 ואת-עמלי
הנפשות אשר לבית-יהוה ואת-הנפלות
ואת-הנפשות אשר בבית-יהוה שבה
כשדים וישבו את-כל-נשפם בבל :

3 Ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν Κυρίου ἰγένετο κατὰ Ἱερου-
σαλὴμ καὶ Ἰούδα, ὥς οὐ ἀπὲρριψεν αὐτοὺς ἐκ
προσώπου αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστη Σεδεκίας τοῦ βασι-
λέως Βαβυλωνός.] 4 Καὶ ἰγένετο τῷ ἔτει τῷ
ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ ἐνάτῳ
δεκάτῳ τοῦ μηνός ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλωνός καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν καὶ περιφκοδό-
μησαν αὐτὴν τετραπίδοις λίθοις κύκλῳ. 5 Καὶ
ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ὥς ἐνδεκάτου ἔτους τῷ
βασιλεῖ Σεδεκίᾳ 6 Ἐν τῷ ἐνάτῳ τοῦ μηνός, καὶ
ἰστερωθή ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι
τῷ λαῷ τῆς γῆς. 7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμιστὰι ἐξῆλθον νυκτὸς
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἀπὸ μέσον τοῦ τείχους
καὶ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κήπον τοῦ
βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ.
Καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀραβα, 8 Καὶ
κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ
βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ περὶ
Ἱεριχώ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν
ἀπ' αὐτοῦ. 9 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ
ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνός εἰς
Δεβλαθά· καὶ ἔλαλθεν αὐτῷ μετὰ ἐρίσεως. 10 Καὶ
ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλωνός τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου
κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας
Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθά. 11 Καὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς Σεδεκίου ἐξέφωλσε, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν
πιδέαι· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλωνός εἰς
Βαβυλῶνα, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος
ὥς ἡμέρας ἧς ἀπέθανε. 12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ
δεκάτῳ τοῦ μηνός ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμά-
γειρος ἱσθηκῶς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βα-
βυλωνός εἰς Ἱερουσαλὴμ, 13 Καὶ ἐνέπρησε τὸν
οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ
πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶσαν οἰκίαν
μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρί. 14 Καὶ πᾶν τείχος
Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλ-
δαίων ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου. [15 Ἀπὸ δὲ τῶν
πενήτων τοῦ λαοῦ καὶ τὸ λείμμα τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς
καταλειφθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐμπίπτοντας
καὶ τοὺς ἐμπεπνωκότας πρὸς βασιλεία Βαβυλωνός
καὶ τὸ λείμμα τοῦ πλήθους ἀπέκισεν Ναβουζαρδάν
ὁ ἀρχιμάγειρος.] 16 Καὶ τοὺς καταλοιπούς τοῦ
λαοῦ κατέλειπε ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς
καὶ εἰς γεωργοὺς. 17 Καὶ τοὺς στήλους τοὺς
χαλκοὺς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου καὶ τὰς βάσεις
καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ
Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον τὸν
χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀνήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

3 Quoniam furor Domini erat in Jerusalem et
in Jude, usquequo projiceret eos a facie sua :
et recessit Sedecias a rege Babylonis. 4 Fac-
tum est autem in anno nono regni ejus, in
mense decimo, decima mensis : Venit Nabu-
chodonosor rex Babylonis, ipse et omnis
exercitus ejus, adversus Jerusalem, et obsede-
rant eam, et edificaverunt contra eam muni-
tiones in circuitu. 5 Et fuit civitas obsessa
usque ad undecimum annum regis Sedeciae.
6 Mense autem quarto, nona mensis, obtinuit
fames civitatem : et non erant alimenta populo
terræ. 7 Et dirupta est civitas, et omnes
viri bellatores ejus fugerunt, exieruntque de
civitate nocte per viam portæ quæ est inter
duos muros, et ducit ad hortum regis (Chal-
dæis obsidentibus urbem in gyro) et abierunt
per viam, quæ ducit in eremum. 8 Persecu-
tus est autem Chaldæorum exercitus regem :
et apprehenderunt Sedeciam in deserto, quod
est juxta Jericho : et omnis comitatus ejus
diffugit ab eo. 9 Cumque comprehendissent
regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis
in Reblatha, quæ est in terra Emath : et
locutus est ad eum judicia. 10 Et jugulavit
rex Babylonis filios Sedeciae in oculis ejus :
sed et omnes principes Juda occidit in Reb-
latha. 11 Et oculos Sedeciae eruit, et vinxit
eum compedibus, et adduxit eum rex Babylo-
nis in Babylonem, et posuit eum in domo car-
ceris usque ad diem mortis ejus. 12 In
mense autem quinto, decima mensis, ipse est
annus nonus decimus Nabuchodonosor regis
Babylonis : venit Nabuzardan princeps mili-
tiæ, qui stabat eorum rege Babylonis in Jeru-
salem. 13 Et incendit domum Domini, et
domum regis, et omnes domos Jerusalem, et
omnem domum magnam igni combussit. 14 Et
totum murum Jerusalem per circuitum de-
struxit cunctus exercitus Chaldæorum, qui erat
cum magistro militiæ. 15 De pauperibus
autem populi, et de reliquo vulgo, quod reman-
serat in civitate, et de perfugis, qui transfu-
gerant ad regem Babylonis, et ceteros de
multitudine, transtulit Nabuzardan princeps
militiæ. 16 De pauperibus vero terræ reliquit
Nabuzardan princeps militiæ vinitores, et agri-
colas. 17 Columnas quoque æreas, quæ erant
in domo Domini, et bases, et mare æneum,
quod erat in domo Domini, confregerunt Chal-
dæi, et tulerunt omne æs eorum in Babylonem.

18 וְהָתִּשְׁרוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
הַתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
19 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
20 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
21 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
22 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
23 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
24 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
25 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
26 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
27 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
28 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
29 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
30 וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת
וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת וְהָתִּינְלוֹת

18 [Kai tous podistiras kai tous amalaptiras]
kai tēn stefānēn kai tās phālas kai tās creāgas
kai panta tā skeuē tā chalāē in oīs blagotouroun
ēn autois, 19 Kai tās apfōth kai tās masmarōth
kai tous upochutiras kai tās lynchias kai tās
thiiskas kai tous kyathous, ē hē chrusā chrusā kai ē
hē argyrā argyrā, ēlaben ē archimāgēiros. 20 Kai
oi stēloi duo, kai ē thālassa mias, kai oi mōschoi
dōdeka chalcoi upokātō tēs thalāsσης, ē ipōihsen
ō basileus Salomōn eis oikon Kyriou, eō ēne hē
stathmōs tou chalcoi autōn. 21 Kai oi stēloi
triakontapēnte pēchōn ēphos tou stēlou tou enōs,
kai spartrion dōdeka pēchōn perieuklou autōn,
kai tō pāchos autōu daktylōn tēssārōn kūklw,
22 Kai gēisos ip' autōis chalcoyn, kai pēnte
pēchōn tō mēkos, uperochē tou gēisous tou enōs,
kai diētyon kai roai epī tou gēisous kūklw, tā
panta chalcoi kai katā taūta tō stēlō tō deu-
tērō, oētō roai tō pēchi tois dōdeka pēchēsi.
23 Kai ēsan ai roai ēnehekentaizē tō en mēros, kai
ēsan ai pāsai roai ēkatōn epī tou diētyou kūklw.
24 Kai ēlaben ē archimāgēiros tōn iēria tōn prō-
ton kai tōn iēria tōn deutērounta kai tous trēis
tous phalāttontas tēn dōdōn, 25 Kai ēnunouchon ēna
ēs ēn ēπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, kai
ēpā āndras onomastous tous in prosōpō tou basi-
lēως tous ēurethēntas in tē pōlei, kai tōn grammatēia
tōn dunāmēōn tōn grammateuōnta tō laō tēs
gēs, kai ēxēkonta ānthrōpous ek tou laou tēs gēs
tous ēurethēntas in mēso tēs pōleως. 26 Kai
ēlaben autōus Nabuzardan ē archimāgēiros tou
basileως kai ēgagen autōus prōs basilēia Babu-
lōnos eis Δεβλαθά. 27 Kai ēpātazein autōus
basileus Babylōnos in Δεβλαθά in γῇ Αἰμάθ.
[Kai āpkeisthē 'Iouda āpō ipānwthen tēs gēs au-
tou. 28 Oūtōs ēstin ē laos ē metēthēken Nabou-
chodonosor. in ēte ēβδμή 'Ioudaious trēis chiliā-
das kai ēικοισι trēis. 29 'En ētei dōdō kai dekātw
Nabouchodonosor metēthēken āpō 'Ierousalēm psuchās
ēktaκοσίας trīakonta duo. 30 'En ētei trītēw kai
ēικοστῇ Nabouchodonosor metēthēken ē archimāgēiros
'Ioudaίων ψυχάς ēktaκοσίας tēssarakontapēntē.
Pāsai ai psuchai trīsaris chiliādis kai ēxakōsiai.]

18 Et lebetes, et creagrae, et psalteria, et
phialae, et mortariola, et omnia vasa aerea, quae
in ministerio fuerant, tulerunt: 19 Et hy-
drias, et thymiamateria, et urceos, et pelves,
et candelabra, et mortaria, et cyathos: quot-
quot aurea, aurea, et quotquot argentea,
argentea, tulit magister militiae: 20 Et co-
lumnas duas, et mare unum, et vitulos
duodecim aereos, qui erant sub basibus, quas
fecerat rex Salomon in domo Domini: non
erat pondus aeris omnium horum vasorum.
21 De columnis autem, decem et octo cubiti
altitudinis erant in columna una, et funiculus
duodecim cubitorum circuebat eam: porro
grossitudo ejus quatuor digitorum, et intrin-
secus cava erat. 22 Et capitella super utram-
que aerea: altitudo capitelli unius quinque
cubitorum: et retiaculo, et malogranata super
coronam in circuitu, omnia aerea. Similiter
columnae secundae, et malogranata. 23 Et
fuerunt malogranata nonaginta sex dependen-
tia, ut omnia malogranata centum, retiaculis
circumdabantur. 24 Et tulit magister militiae
Saraïam sacerdotem primum, et Sophoniam
sacerdotem secundum, et tres custodes vesti-
buli. 25 Et de civitate tulit eunuchum unum,
qui erat praepositus super viros bellatores: et
septem viros de his, qui videbant faciem regis,
qui inventi sunt in civitate: et scribam prin-
cipem militum, qui probabat tyrones: et
sexaginta viros de populo terrae, qui inventi
sunt in medio civitatis. 26 Tulit autem eos
Nabuzardan magister militiae, et duxit eos ad
regem Babylonis in Reblatha. 27 Et percus-
sit eos rex Babylonis, et interfecit eos in
Reblatha in terra Emath: et translatus est
Juda de terra sua. 28 Iste est populus, quem
transtulit Nabuchodonosor: in anno septimo
Judaeos tria millia et viginti tres: 29 In
anno octavo decimo Nabuchodonosor de Jeru-
salem animas octingentas triginta duas:
30 In anno vigesimo tertio Nabuchodonosor,
transtulit Nabuzardan magister militiae animas
Judaeorum septingentas quadraginta quinque;
omnes ergo animae, quatuor millia sexcentae.

ירמיה נב

31 וַיְהִי בְשָׁלְשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְגִלְיָה
 יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁנָה אֲשֶׁר חָזַשׁ
 בְּעֶשְׂרִים וָחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ אָמַר אֲנִי
 מַלְכוֹ מִלְּךָ בָּבֶל בְּשָׁנָה מְלָכְתִּי אֶת־
 רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיָּצֵא אֹתוֹ
 מִבְּיֹת חֶפְצִיָּא : 32 וַיִּדְבֹּר אֹתוֹ טָבוֹחַ
 וַיִּתֵּן אֶת־כִּסְאוֹ מַעַצַּל לְכֶסֶף מְלָכִים
 אֲשֶׁר אֹתוֹ בְּבָבֶל : 33 וְשָׁפַח אֶת בִּגְדֵי
 כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לִפְנֵי פָנָיו כָּל־יְמֵי
 חַיָּו : 34 וַיִּצְרְחוּ אַחֲרָיו פְּסִיד נִתְּנָה־לּוֹ
 מֵאֵת מֶלֶךְ־בָּבֶל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד־יוֹם
 מוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו :

ΙΕΡΕΜΙΑΣ, νβ'.

31 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει ἀποικισθίντος τοῦ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἔλαβεν Οὐλαιμαδάχαρ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἑνναυτῷ ᾧ ἐβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα καὶ ἔκειρεν αὐτόν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτόν ἐξ οἴκας ἧς ἐφυλάσσειτο, 32 Καὶ ἐβάλετο αὐτῷ χρυσά, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν βασιλείων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι, 33 Καὶ ἠλλάξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤσθιεν ἄρτον διὰ παντός κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὧς ἔζησε. 34 Καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ εἰδίδοτο διὰ παντός παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς ἀπίθανεν [πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ].

JEREMIA, LII.

31 Et factum est in trigesimo septimo anno transmigrationis Joachin regis Juda, duodecimo mense, vigesima quinta mensis, elevavit Evilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui, caput Joachin regis Juda, et eduxit eum de domo carceris. 32 Et locutus est cum eo bona, et posuit thronum ejus super thronos regum, qui erant post se in Babylone. 33 Et mutavit vestimenta carceris ejus, et comedeat panem coram eo semper cunctis diebus vitæ suæ; 34 Et cibaria ejus, cibaria perpetua dabantur ei a rege Babylonis, statuta per singulos dies, usque ad diem mortis suæ, cunctis diebus vitæ ejus.

LAMENTATIONES JEREMIÆ.

איכה א

OPHNOI, KEΦ. α.

LAMENTATIONES, CAPUT I.

איכה א. וְשָׁבַח בְּדָד הָעִיר רַבְתִּי וְעַתָּה
הִיא כְּאַלְמָנָה רַבְתִּי בְּיוֹם שְׁתִּיתִי
בְּפִדְיוֹנָהּ הִיא כִּסֵּס : בָּלוּ תִבְכָּהּ
בְּלִילָהּ וְדִמְעָתָהּ עַל לֶחֶמָהּ אֲרִילָהּ מִנְּחָהּ
מִכֶּלֶאֱחָבֶיהָ בְּלִילָתָהּ בְּגֵדֶיהָ כִּי לֹא
לְאֵיכִים : בְּלִילָתָהּ וְהִתְנַח מַעַל וּמַלָּה
עֲבָדָהּ הִיא וְשָׁבַח בְּיוֹם לֹא מִצָּחָהּ מְנוּחָהּ
בְּלִילָתָהּ הַשְׁתִּיתִי בֵּין הַמַּצָּרִים : וְדָרְכֵי
צִיּוֹן אֲבָלוֹת מִכֶּלֶא בָּאן מוֹלֵךְ בְּלִילָתָהּ
שׁוֹמְמִין בְּחַיָּהּ מִנְּחָהּ בְּחַיָּהּ נִגְזָרָה
וְהִיא מִרְלָה : הִיא צָרִיהָ לְרֹאשׁ אֵיכִיהָ
שָׁלוֹ בְּרִיחָהּ הַזֶּה עַל־כֵּן פִּשְׁעֶיהָ
עוֹלָלָהּ הִלְכָה שָׁבִי לִפְנֵי צָר : וְנִצָּא
מִן־בֵּית־צִיּוֹן בְּלִילָתָהּ הִיא שְׁתִּיתִי פִּתְיוֹנִים
לֹא־מִצָּחָהּ מִרְלָה וְנִלְכָה בְּלִילָתָהּ לִפְנֵי
רוּחָהּ : וְזָכְרָה יְרוּשָׁלַם וְיָמֵי צָרָתָהּ
וּמִרְוֵתָהּ כָּל מִכְרָמֶיהָ אֲשֶׁר הִיא מִימֵי
הַדָּם בְּנִלְכָה עֲבָהּ בְּרִצָּר וְאֵין עוֹזֵל לָהּ
רַחֲמֶיהָ צָרִים שָׁחָהּ עַל־מִשְׁפָּתֶיהָ : חֲטָא
חֲטָאָהּ יְרוּשָׁלַם עַל־כֵּן לִנְתָהּ הִתְנַח
בְּלִילָתָהּ הַזֶּה לִפְנֵי צָרָתָהּ עֲרִיבָהּ בֵּית
הִיא מִנְּחָהּ וּמִשְׁכָּב אֲחֹר : מִסְּמָתָהּ
בְּשׁוֹלָתָהּ לֹא זָכְרָה אֲחִירֶיהָ וְתִתְּנָהּ
בְּלִילָתָהּ אֵין מִנְּחָהּ לָהּ רַחֲמֶיהָ וְתִתְּנָהּ אֶת־
צָרָתָהּ כִּי חֲנִיל אֲחִיר : וְדָרְכֵי צָר עַל
בְּלִילָתָהּ בְּרִצָּרָתָהּ מִיָּם בָּאן מִקְדָּשָׁהּ
אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לֹא־יָבֹא בְּחֶקֶל לָהּ :

AΛΕΦ. Πῶς ἐκάθισεν μόνη ἡ πόλις ἡ πεπλη-
θυμμένη λαῶν; ἰγενήθη ὡς χήρα πεπλη-
θυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἀρχουσα ἐν χώραις ἰγενήθη
εἰς φόρον. 2 Βήθ. Κλαίονσα ἐκλαυσεν ἐν νυκτί,
καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, καὶ
οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν
ἀγαπώντων αὐτήν· πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτήν
ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἰγίνοντο αὐτῇ εἰς ἰχθόρους.
3 Γίμειλ. Μεταφύσθη Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως
αὐτῆς καὶ ἀπὸ πληθους δουλείας αὐτῆς· ἐκάθισεν
ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὖρεν ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ κατα-
διώκοντες αὐτὴν κατέλαβον αὐτήν ἀνὰ μέσον τῶν
θλιβόντων. 4 Δάλεθ. Ὅδοι Σιών πενθοῦσι παρὰ
τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ· πᾶσαι αἱ πύλαι
αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστεινάζου-
σιν, αἱ παρθέναι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραι-
νομένη ἐν ἑαυτῇ. 5 Ἡ. Ἐγίνοντο οἱ θλιβόντες
αὐτὴν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἰχθροὶ αὐτῆς εὐθηνούσαν,
ὅτι Κύριος ἱτακύνωσεν αὐτήν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν
ἀσεβειῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς ἱπορεύθησαν ἐν
αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλιβόντος. 6 Οὐαὺ.
Καὶ ἐξήρθη ἐκ θυγατρὸς Σιών πᾶσα ἡ εὐπρίστια
αὐτῆς· ἰγίνοντο οἱ ἀρχόντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ
εὐρίσκοντες νομὴν, καὶ ἱπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύϊ
κατὰ πρόσωπον διώκοντος. 7 Ζαίν. Ἐμνήσθη
Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπω-
σμῶν αὐτῆς, πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν
ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῇ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς
εἰς χεῖρας θλιβόντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ·
ιδόντες οἱ ἰχθροὶ αὐτῆς ἐγέλασαν ἐπὶ κατοικεῖσιν
αὐτῆς. 8 Ἡθ. Ἀμαρτίαν ἤμαρτιν Ἱερουσαλὴμ,
διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἰγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες
αὐτήν ἱτακύνωσαν αὐτήν· εἶδον γὰρ τὴν ἀσχη-
μοσύνην αὐτῆς, καὶ γε αὕτη στενάζουσα καὶ ἀπε-
στράφη ὀπίσω. 9 Τήθ. Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ
ποδῶν αὐτῆς, οὐκ ἐμνήσθη ἴσχατα αὐτῆς καὶ
καταβίβασεν ὑπὸ γοῦ· οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν
αὐτήν. Ἴδε Κύριε τὴν ταπεινώσιν μου, ὅτι ἡμε-
γαλύνθη ὁ ἰχθὺς. 10 Ἰώδ. Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέ-
τασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς,
εἶδε γὰρ ἰὺν ἐσελθόντα εἰς τὸ ἅγιον αὐτῆς
καὶ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.

ALEPH. Quomodo sedet sola civitas plena
populo! facta est quasi vidua domina
gentium: princeps provinciarum facta est sub
tributo! 2 Beth. Plorans ploravit in nocte,
et lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui
consoletur eam ex omnibus charis ejus: omnes
amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei
inimici. 3 Ghimel. Migravit Judas propter
afflictionem, et multitudinem servitutis: ha-
bitavit inter gentes, nec invenit requiem:
omnes persecutores ejus apprehenderunt eam
inter angustias. 4 Daleth. Viæ Sion lugent,
eo quod non sint qui veniant ad solemnitatem:
omnes portæ ejus destructæ: sacerdotes ejus
gementes: virgines ejus squalidæ, et ipsa
oppressa amaritudine. 5 He. Facti sunt
hostes ejus in capite, inimici ejus locupletati
sunt: quia Dominus locutus est super eam
propter multitudinem iniquitatum ejus: par-
vuli ejus ducti sunt in captivitatem ante
faciem tribulantis. 6 Vau. Et egressus est
a filia Sion omnis decor ejus: facti sunt prin-
cipes ejus velut arietes non invenientes pas-
cua: et abierunt absque fortitudine ante
faciem subsequentis. 7 Zain. Recordata est
Jerusalem dierum afflictionis suæ, et prævari-
cationis omnium desiderabilium suorum, quæ
habuerat a diebus antiquis, cum caderet po-
pulus ejus in manu hostili, et non esset auxi-
liator: viderunt eam hostes, et deriserunt
sabbata ejus. 8 Heth. Peccatum peccavit
Jerusalem, propterea instabilis facta est:
omnes, qui glorificabant eam, spreverunt illam,
quia viderunt ignominiam ejus: ipsa autem
gemens conversa est retrorsum. 9 Theth. Sordes
ejus in pedibus ejus, nec recordata est
finis sui: deposita est vehementer, non habens
consolatorem: vide Domine afflictionem meam,
quoniam erectus est inimicus. 10 Jod. Manum
suam misit hostis ad omnia desi-
derabilia ejus: quia vidit gentes in-
gressas sanctuarium suum, de quibus præ-
ceperas ne intrarent in ecclesiam tuam.

11 כל עמיה נאנחים מבקשים לחם נחמיה
מחמדיהם באהל להשיב נפש ראה
יהוה וחפזתה כי הניחי זולתה: 12
אליכם כל עברי דרך חפזתה וראה
איש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי
אשר חונן יהוה ביום חרון אפו:
13 מקרוב שלח אל בעצמתי ויחננה
פליש השת להגלי חשיבתי אחור נתלתי
שמיכה בלחיים דוח: 14 נשקף על
פשעי בידו ושמרתי עלו על צמארי
הכשיל פתי נתנני אדני בידו למאכל
קום: 15 סלח כל אשמי ו אדני בקרבי
קרא עלי מועד לשפך בחורתי בת דבך
אדני לבתולת פת יהודה: 16 על אלה
אני בוכיה עני עיני נדדה פנים ברחק
מפני מנחם משיב נפשי חיי כלי שוממים
כי נכר אויב: 17 ברשע ציון בניהם וזו
מנחם לה אשה ויהוה להשקב סביבי
צביו היתה וירשלים לבדה בגינתם:
18 צביו הוא ויהוה פרעיהו סביבי שמעו
נא כל יסורים וראה מכאבי בתולתי
ובחורתי הלכה בשבי: 19 נהמתי למאכלי
המדה רפוני פתני ונתנני בעיר גועה
בבקשו אכל למי וישבו את נפשם:
20 ראה יהוה פרצתי מצי המרדתי
החפץ לבי בקרבי כי קר מריתי מחצץ
שפלח חרב בבית פנות: 21 ששמעו כי
האזנה אני וזו מנחם לי כל אשמי שמעו
רעתי ששו כי אשה עשית הבאיה
וכתבתה ויהוה קלני: 22 תבלה כל דעתם
לפניה ועולל למי כאשר עוללת לי על
כל פשעי ברחבות אבותי ולפי דוי:

פרשה ב

1 איך יעניב באפו אדני את בית ציון
השליח משמים וצר תפארת ישראל
ולא זכר יהוה ונתנני פנים אפו: 2 בלע
אדני כל המל את כל נאות הערב הקם
בעברתי מבצרי בת יחודה חיצ לארץ
חלל ממלכת ושקיה: 3 גרע בעררתי על
קרן ישראל השבי אחור וימני משגי אויב
ויבער בגעלה פאש להקח אכלה סביב:

11 Χάφ. Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες, ζη-
τούντες ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν
βρώσει τοῦ ἱσתרῖψαι ψυχὴν. Ἴδε Κύριε καὶ ἐτί-
βλησον, ὅτι ἐγενήθη ἡ τιμωμένη. 12 Λάμεδ. Οἱ πρὸς
ὑμᾶς πάντες παραπορευόμενοι ὁδόν, ἱσתרῖψατε
καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου ὃ ἐγε-
νήθη· φθεγγόμενος ἐν ἰμοὶ ἱταπίνωσέ με Κύριος ἐν
ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ. 13 Μήμ. Ἐξ ὕψους αὐτοῦ
ἀπίστευτε πῦρ, ἐν τοῖς ὁσίοις μου κατήγαγεν αὐτό·
διεπίτασε δίκτυον τοῖς ποσὶ μου, ἀπέστρεψε με εἰς
τὰ ὀπίσω, ἔδωκέ με ἡφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν
ὠδυνωμένην. 14 Νούν. Ἐρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσε-
βήματα σου. ἐν νεοσὶ μου συνεπλάκυσαν, ἀνέβη-
σαν ἐπὶ τὸν τραχήλόν μου· ἡσθενησεν ἡ ἰσχύς μου,
ὅτι ἔδωκε Κύριος ἐν χερσὶ μου ὁδύναν, οὐ δυνή-
σομαι στήναι. 15 Σάμεχ. Ἐξῆρε πάντας τοὺς
ἰσχυροὺς μου ὁ Κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσεν ἐπ'
ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτοὺς μου· ληγὸν
ἐπάτασε Κύριος παρθένον θυγατρὶ Ἰούδα, ἐπὶ τού-
τοις ἰγὼ κλαίω. 16 Ἀίν. Ὁ ὀφθαλμός μου κατή-
γαγεν ὕδωρ, ὅτι ἱμακύνθη ἀπ' ἰμοῦ ὁ παρακαλῶν
με, ὁ ἱσתרῖψων ψυχὴν μου· ἰγίνοντο οἱ υἱοὶ μου
ἡφανισμένοι, ὅτι ἐκραταύθη ὁ ἰχθὺρός. 17 Φή.
Διεπίτασε Σιών χεῖρα αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακα-
λῶν αὐτήν. Ἐνετίλατο Κύριος τῷ Ἰακώβ· κύκλω
αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν, ἐγενήθη Ἱερουσαλὴμ εἰς
ἀποκαθήμενὴν ἀνά μίσσην αὐτῶν. 18 Τσαδῆ. Δί-
καιός ἐστι Κύριος, ὅτι στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα.
Ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοὶ καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος
μου· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἱπορεύθησαν
ἐν αἰχμαλωσίᾳ. 19 Κώφ. Ἐκάλεσα τοὺς ἱραστάς
μου, αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με· οἱ ἱερεῖς μου καὶ
οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, ὅτι ἐζή-
τησαν βρώσιν αὐτοῖς ἵνα ἱσתרῖψωσι ψυχὰς αὐ-
τῶν, καὶ οὐχ εὖρον. 20 Ρήχς. Ἴδε Κύριε ὅτι
θλιβόμαι, ἡ κοιλία μου ἱταράχη, καὶ ἡ καρδία
μου ἱστράφη ἐν ἰμοῖ· ὅτι παραπικραίνουσα πα-
ρεπράνθη, ἐξῆθεν ἡτίευνός με μάχαιρα ὥσπερ
θάνατος ἐν οἴκῳ. 21 Χσίν. Ἀκούσατε δὴ ὅτι
στενάζω ἰγὼ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με. Πάντες
οἱ ἰχθύες μου ἤκουσαν τὰ κακά μου καὶ ἠχώρησαν,
ὅτι σὺ ἐποίησας· ἐπήγαγε ἡμέραν, ἐκάλεσας και-
ρόν, ἰγίνοντο ὅμοιοι ἰμοί. 22 Θαῦ. Εἰσέλθοι πᾶσα
ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ἐκφυλλί-
σον αὐτοῖς ἐν τρόπῳ ἱποίησας ἐκφυλλίδα περὶ
πάντων τῶν ἀμαρτημάτων μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στε-
ναγμοί μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπείται.

ΚΕΦ. β'.

1 ΑΛΕΦ. Ὡς ἰγρόφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ Κύ-
ριος τὴν θυγατέρα Σιών· πατήρψεν ἐξ οὐρανοῦ
εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐμνήσθη ἔπο-
δίου ποδῶν αὐτοῦ. 2 Βηθ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ
κατεπόντισε Κύριος, οὐ φεισάμενος· πάντα τὰ
φωαῖα Ἰακώβ καθύλει ἐν θυμῷ αὐτοῦ, τὰ δυνά-
ματα τῆς θυγατρὸς Ἰούδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν
γῆν, ἡβήσθη βασιλία αὐτῆς καὶ ἀρχοντας αὐ-
τῆς. 3 Γίμελ. Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ
πᾶν κέρας Ἰσραὴλ, ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐ-
τοῦ ἀπὸ προσώπου ἰχθυοῦ, καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακώβ
ὥς πῦρ φλόγα καὶ κατέφαγε πάντα τὰ κύκλω.

11 *Caph.* Omnis populus ejus gemens, et
querens panem: dederunt pretiosa quaeque
pro cibo ad refocillandam animam: vide Do-
mine et considera, quoniam facta sum vilis.
12 *Lamed.* O vos omnes, qui transitis per
viam, attendite, et videte si est dolor sicut
dolor meus: quoniam vindemiavit me ut lo-
cutus est Dominus in die irae furoris sui.
13 *Mem.* De excelsio misit ignem in ossibus
meis, et erudit me: expandit rete pedibus
meis, convertit me retrorsum: posuit me de-
solatam, tota die mœrore confectam. 14 *Nun.*
Vigilavit jugum iniquitatum mearum: in
manu ejus convolutus sum, et impositus collo
meo: infirmata est virtus mea: dedit me
Dominus in manu, de qua non potero surgere.
15 *Samech.* Abstulit omnes magnificos meos
Dominus de medio mei: vocavit adversum me
tempus, ut contereret electos meos: torcular
calcavit Dominus virgini filiae Juda. 16 *Ain.*
Ideo ego ploro, et oculus meus deducens
aqua: quia longe factus est a me consolator,
convertens animam meam: facti sunt filii mei
perditi, quoniam invaluit inimicus. 17 *Phe.*
Expandit Sion inanus suas, non est qui conso-
letur eam: mandavit Dominus adversum Ja-
cob in circuitu ejus hostes ejus: facta est
Jerusalem quasi polluta menstruis inter eos.
18 *Sade.* Justus est Dominus, quia os ejus ad
iracundiam provocavi: audite obsecro universi
populi, et videte dolorem meum: virgines
meae, et juvenes mei abierunt in captivitatem.
19 *Coph.* Vocavi amicos meos, et ipsi decepe-
runt me: sacerdotes mei, et senes mei in urbe
consumpti sunt: quia quassierunt cibum sibi
ut refocillarent animam suam. 20 *Res.* Vide
Domine quoniam tribulor, conturbatus est
venter meus: subversum est cor meum in
memetipsa; quoniam amaritudine plena sum;
foris interficit gladius, et domi mors similis
est. 21 *Sin.* Audierunt quia ingemisco ego,
et non est qui consoletur me: omnes inimici
mei audierunt malum meum, lætati sunt, quo-
niam tu fecisti: adduxisti diem consolationis,
et fient similes mei. 22 *Thau.* Ingredietur
omne malum eorum coram te: et vindemia eos
sicut vindemiasti me propter omnes iniquitates
meas: multi enim gemitus mei, et cor meum
mœrens.

CAPUT II.

1 *ALEPH.* Quomodo obtexit caligine in
furore sac Dominus filiam Sion: projecit de
caele in terram inclutam Israel, et non est re-
cordatus scabelli pedum suorum in die furoris
sui. 2 *Beth.* Praecipitavit Dominus, nec pe-
percit, omnia speciosa Jacob: destruxit in
furore suo munitiones virginis Juda, et dejecit
in terram: polluit regnum, et principes ejus.
3 *Ghimeh.* Confregit in ira furoris sui omne
cornu Israel: avertit retrorsum dexteram
suam a facie inimici: et succendit in Jacob
quasi ignem flammæ devorantis in gyro.

4 דָּרַךְ הַשֵּׁמוֹת פְּאוֹב נָצַב יְמִינוֹ כְּצֶר
וַיִּהְיֶה כָּל מִקְדָּשׁ יִצְחָק בְּאֶחָל בַּת-צִיּוֹן
שָׁקַף קֶאֱשׁ חֲמָתוֹ: 5 הִיא אֲדָנָהּ כְּאוֹיֵב
בָּלַע יִשְׂרָאֵל בָּלַע כָּל-אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׁחַת
מִבְצָרֶיהָ וַיִּרְבֵּב בְּבֵת-יְהוֹדָה מִאֲנִיָּה וַאֲנָחָה:
6 וַיַּחֲסֵם בְּנֹו שָׁחַת מִצֶּדָּה שָׁחַת
יְהוֹדָה בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבָּת וַיִּנְאֹץ בְּעֵסֶם
אִפּוֹ מִלֶּחֶם נִכְחָו: 7 זָנַח אֲדָנָהּ מִזִּבְחֹהּ נֶאֱרַךְ
מִקְדָּשׁוֹ הִסְגִּיר בְּיַד-אוֹיֵב חֹמֹת אַרְמְנוֹתֶיהָ
וְהוּלָה חֲתָנִי בְּבֵית-יְהוֹדָה פְּנוֹם מוֹעֵד:
8 חֲשֵׁב יְהוֹדָה לְחִשְׁחִית חֹמֹת בַּת-צִיּוֹן
גָּמַח קוֹ לֹא-חֲשֵׁב יְדוֹ מִבְּלַע וַיִּמְאֵל-חֵתֶל
וְחֹמֶתָהּ יְהוֹדָה אִמְלִלָּהּ: 9 מִבְּצָרָהּ בְּאֶרֶץ
שְׂעִירֶיהָ אֶבֶד וְשֹׁבֶר בְּרִיתֶיהָ מִלִּבָּהּ
וְשָׂרֶיהָ בָּנוּיִם אֵין הַזֶּה חֲסֵד-בְּנֵי-אִיֹּתָהּ לֹא
מִצָּדָהּ חֲזוֹן מִדְּחָהּ: 10 יָשָׁב לְאֶרֶץ יְדֻמָּה
וְהִנֵּן בַּת-צִיּוֹן חֲעָלָה עָפָל עַל-רִאשֶׁיהָ חֲנָרָה
שְׂמֵרִים הִזְרִידָה לְאֶרֶץ רִאשֶׁן בְּתִלְחָל
וְרִשְׁלָהּ: 11 בָּלַע בְּדַמְצוֹת עֵינֶי מִמִּבְצָרָהּ
מַעֲי כִשְׁפָה לְאֶרֶץ כְּבוֹד עַל-שֹׁבֶר בַּת-עַמִּי
בְּצַמָּה עוֹלָלָה יוֹלָגָה בְּרִחְבּוֹת הַרְרָה:
12 לְאַמְתָּהּ וְאִמֶּיהָ דָּגָה דָּגָה בְּחֶתְעַשְׂתָּהּ
בְּחִלְל בְּרִחְבּוֹת עֵיר בְּחַשְׁמֶתָהּ נִפְשָׁם
אֶל-חֵתִיק אֲמָתָם: 13 מִדֹּד-אֲעֹרֹף מֶה
אֲדַשְׁחֹלֶה חֶבֶל וַיִּרְשָׁלֶם מֶה אֲשַׁנְחֹלֶה
וַאֲנַחֲמָהּ בְּתִלְחָל בַּת-צִיּוֹן קִרְנֹוֹל פִּנָּה
שְׂבָרָהּ מִי יִרְפָּא-לָהּ: 14 נְבִיאָהּ חָזוּ לָהּ
שָׁמָּה וְהִלָּל וְלֹא-נִלְכָּה עַל-עֲוֹנָהּ לְחֲשֵׁב
שְׂבָרָהּ וַיִּחְזֹו לָהּ מִשְׁמָאוֹת שָׁמָּה וּמִדְּחָתָם:
15 מִסְּפָה עָלֶיהָ פְּסִים כָּל-עֲבָרֵי יְרֵךְ שְׂרָקָהּ
וַיִּנְקַע רִאשֶׁיהָ עַל-בֵּית וַיִּרְשָׁלֶם חֲנָמָה חֲצִיר
שְׂמִימָרָה בְּגִילָת יָפִי מִשְׁוֹשׁ לְכָל-הָאָרֶץ:
16 פָּצָה עָלֶיהָ פִּיחָם כָּל-אֲנָבֶה שְׂרָקָהּ
וַיִּחְרַקְרֹשׁוּ אִמֶּיהָ בְּלִצְנֵה אֶחָ גַּח חֲתִים
שְׂקִינִיָּהוּ מִצָּמָה רִאִינִי: 17 עָשָׂה יְהוֹדָה אֲשֶׁר
אִם בָּצַע אֲמָרְתוֹ אֲשֶׁר צָנְחָה מִיִּמְיָהֶם
חֲרָם וְלֹא חֲמָל וּשְׂמַח עָלֶיהָ אוֹיֵב חֲרָם
הִרְוֹ צָהָר: 18 צָעָה לָכֶם אֶל-אֲדָנֶיךָ חֹמֹת
בַּת-צִיּוֹן חֲזִירֵי כִפְחָל דַּמְצָה יוֹמָם וְלַיְלָה
אֶל-הַתִּהְיֵי פִינָה לָהּ אֶל-הַתִּהְיֵם בַּת-עֲוִיָּהּ:

4 Δάλεθ. Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἰχθὺρὸς ὑπεναντίος, ἰσπερίωσε δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιών, ἐξίχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ. 5 Ἡ. Ἐγενήθη Κύριος ὡς ἰχθὺρ, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε τὰς βάρεις αὐτῆς, διέφθειρε τὰ δρυώματα αὐτοῦ καὶ ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινουμένην καὶ ταπεινουμένην. 6 Οὐαὺ. Καὶ διεπίτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἱερτὴν αὐτοῦ. ἐπελάθετο Κύριος ἃ ἐποίησεν ἐν Σιών ἱερτῆς καὶ σαββάτου, καὶ παρώξυνεν ἐμβριμῆματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεία καὶ ἱερεῖα καὶ ἄρχοντα. 7 Ζατν. Ἀπόσαστο Κύριος Ἀσσιαστήριον αὐτοῦ. ἀπέτιναξεν ἁγίασμα αὐτοῦ, συνετριψεν ἐν χειρὶ ἰσχυρῶς τείχος βάρειων αὐτῆς. φωνὴν ἔδωκεν ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἱερτῆς. 8 Ἡθ. Καὶ ἐπέστρεψε διαφθεῖραι τείχος θυγατρὸς Σιών. ἐξέτεινε μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος, καὶ ἐπένθησε τὸ προτείχιμα, καὶ τείχος ὁμοθυμαδὸν ἥσθηθη. 9 Τήθ. Ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς. ἀπώλεσε καὶ συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς, βασιλεία αὐτῆς καὶ ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν. οὐκ ἔστι νόμος, καὶ γε προφῆται αὐτῆς οὐκ ἔδον ὄρασιν παρὰ Κυρίου. 10 Ἰώδ. Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιών, ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιέζωσαντο σάκκου, κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγούς παρθένους ἐν Ἱερουσαλὴμ. 11 Χάφ. Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἱταράχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν τῇ ἐκλείπειν νῆπιον καὶ θηλάζοντά ἐν πλατείαις πόλεως. 12 Δάμεδ. Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν Ποῦ σῖτος καὶ οἶνος; ἐν τῇ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως ἐν τῇ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητρίων αὐτῶν. 13 Μήμ. Τί μαρτυρῶ σοι ἢ τί ὁμοιώσω σοι, θύγατερ Ἱερουσαλὴμ; τίς σώσει καὶ παρακαλέσει σε, παρθένος θύγατερ Σιών; ὅτι ἡμεγαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου, τίς ἰάσεται σε; 14 Νούν. Προφῆται σου εἰδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου τοῦ ἐπιστρίψαι αἰχμηλώσαν σου, καὶ εἰδοσάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώματα. 15 Σάμεχ. Ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν, ἐσώρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλὴμ. αὐτὴ ἡ πόλις, ἱροῦσι, στήφανος εὐφροσύνης π. ἡς τῆς γῆς. 16 Φή. Διήνοισαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν. πάντες οἱ ἰχθῦρες σου, ἐσώρισαν καὶ ἐβρυζαν ὁδόν τας, καὶ εἶπαν Κατεπίομεν αὐτήν. πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν προσεδόκμεν, εὖρομεν αὐτήν, εἰδομεν. 17 Ἄιν. Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετίλεσε ῥῆμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων. καθεῖλε καὶ οὐκ ἐφείσατο, καὶ ἠθροανεν ἐπὶ σὲ ἰχθῦρες, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε. 18 Τσάδ. Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον. Τείχη Σιών, καταγάγετε ὡς χεῖμα ἄβρῳς δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός. μὴ δῶς ἐκνεψὺν σιαυτῇ, μὴ σιωπήσῃτο θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.

4. *Daleth.* Tetendit arcum suum quasi inimicus, firmavit dexteram suam quasi hostis: et occidit omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo filiae Sion, effudit quasi ignem indignationem suam. 5 *He.* Factus est Dominus velut inimicus: præcipitavit Israel, præcipitavit omnia mœnia ejus: dissipavit munitiones ejus, et replevit in filia Juda humilium et humiliatam. 6 *Vau.* Et dissipavit quasi hortum tentorium suum, demolitus est tabernaculum suum, oblivioni tradidit Dominus in Sion festivitatem et sabbatum: et in opprobrium, et in indignationem furoris sui, regem et sacerdotem. 7 *Zain.* Repulit Dominus altare suum, maledixit sanctificationi suæ: tradidit in manu inimici muros turrium ejus: vocem dederunt in domo Domini, sicut in die solemnium. 8 *Heth.* Cogitavit Dominus dissipare murum filiae Sion: tetendit funiculum suum, et non avertit manum suam a perditione: luxitque antemurale, et murus pariter dissipatus est. 9 *Theth.* Defixæ sunt in terra portæ ejus: perdidit, et contrivit vectes ejus; regem ejus et principes ejus in gentibus: non est lex, et prophetæ ejus non invenerunt visionem a Domino. 10 *Jod.* Sederunt in terra, conticuerunt senes filiae Sion: consperserunt cinere capita sua, accincti sunt ciliciis, abjecerunt in terram capita sua virgines Jerusalem. 11 *Caph.* Defecerunt præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea: effusus est in terra jecur meum super contritione filiae populi mei, cum deficeret parvulus et lactens in plateis oppidi. 12 *Lamed.* Matribus suis dixerunt: Ubi est triticum et vinum? cum deficerent quasi vulnerati in plateis civitatis: cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum. 13 *Mem.* Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Jerusalem? cui exequabo te, et consolabor te virgo filia Sion? magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui? 14 *Nun.* Prophetæ tui viderunt tibi falsa, et stulta, neo aperiebant iniquitatem tuam, ut te ad poenitentiam provocarent: viderunt autem tibi assumptiones falsas, et ejectiones. 15 *Samech.* Plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilaverunt, et moverunt caput suum super filiam Jerusalem: Hiæcine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universæ terræ? 16 *Phe.* Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, et fremuerunt dentibus, et dixerunt: Devorabimus: en ista est dies, quam expectabamus: invenimus, vidimus. 17 *Ain.* Fecit Dominus quæ cogitavit, complevit sermonem suum, quem præceperat a diebus antiquis: destruxit, et non pepercit, et lætificavit super te inimicum, et exaltavit cornu hostium tuorum. 18 *Sade.* Clamavit cor eorum ad Dominum super muros filiae Sion: Deduc quasi torrentem lacrymas, per diem et noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

19 קמיו לפי בלילי לראש אשמות שפכי
כפלים לזה גכח פני מדג שני אליו
בפיה על-גשש קוללית העמיתים ברחב
בראש פל-חצות: 20 ראה יהוה ויהי ויהי
לפי עוללת פח אסתמללנה נשים
פרגם עללי טפחים אסתמללנה בפתח
מדג פתח ונביא: 21 שכתב לארץ חצות
גער וזמן ביהלתי ובחתי נפלי ברחב
הרנש פיום אפה טכחם לא חמלם:
22 תהרם כיום מועד מפרי משוב ולא
היה פיום אסתמללנה פליט ושקיד אשר-
טכחתי ורפיתי אלבי כלם:

פרשח ב:

1 ואני הנביל ראה עלי ששכט עברתי:
2 אותי נתן וילתה חשק ולאמר: 3 אה
פי לשכט הנפח ורו פל-היום: 4 בלח
בשרי ועוזי שפר עצמותי: 5 בגר עלי
ויהי ראש ותלחח: 6 במשפטים הושכתי
פמתי עולם: 7 גדר בעני ולא אצא
הבכיר בחשתי: 8 גם פי אצח ואשכח
שחם תפחתי: 9 גדר דרכי בנזות תחבתי
עמח: 10 דב ארב חמא לי אריה במסתרים:
11 דרכי סתר ונפחתי שמי שומם:
12 דרכי חשתי ונפחתי בפחתי לחץ:
13 חביא בקליתי בגני אשחתי: 14 הייתי
שחח לקל-עפי בנזותם פל-היום:
15 חשכתי בפרחים חרתי לעגח: 16 ויגדס
בדפח שני הכפחתי באמר: 17 ותמנה
משלום נפשי גשתי מוכח: 18 ואמר
אבד נפחי ותחלתי מיהוה: 19 וקרעני
במרחי לעגח וראש: 20 וקור תפוח
ותשח עלי נפשי: 21 זאת אשיב אל-לפי
על-גן אחיל: 22 חסתי יהוה פי לא
חשתי פי לארכלי בחסתי: 23 חשתי
לפחתי רבד אסתמללנה: 24 חלתי
יהוה אסתמללנה על-גן אחיל לי:
25 טוב יהוה לחן לגשח תדרשתי:
26 טוב ויהי ויהי לתשחתי ויהי:
27 טוב לגר פל-אשר על בנעתי:

19 Κώφ. 'Ανάστα ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὴς
φυλακῆς σου, ἔκχιν ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι
προσώπου Κυρίου, ἄρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου
περὶ ψυχῆς νηπίων σου τῶν ἐκλυομένων λιμῇ ἐπ'
ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων. 20 Ρήχς. 'Ιδε Κύριε καὶ
ἐπιβλεψὼν τίνι ἐπιφύλλισας οὕτως. Εἰ φάγον-
ται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφύλλισα
ἐποίησε μάγειρος, φονεuthῶνται νήπια θηλάζοντα
μαστούς; ἀποκτενεῖς ἐν ἀγάσματος Κυρίου ἱερεῖα
καὶ τροφήτην; 21 Χσίν. 'Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν
ἐξοδὸν παῖδάριον καὶ πρεσβύτερος· παρθένου μου καὶ
νεανίσκου μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ· ἐν
βομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῇ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὁργῆς
σου ἠμαγρεύσας, οὐκ ἐφείσω. 22 Θαῦ. 'Ἐκάλει-
σεν ἡμέραν ἑορτῆς παροιίας μου κυκλόθεν, καὶ οὐκ
ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὁργῆς Κυρίου ἀνασωζόμενος καὶ
καταλειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα καὶ ἐπλήθυνα
ἐχθρούς μου πάντας.

ΚΕΦ. γ'.

1 ΑΛΕΦ. 'Εγὼ ἀνὴρ ὁ βλίπων πτωχεῖαν, ἐν
ράβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ. 2 Παρέλαβέ με καὶ
ἀπήγαγέ με εἰς σκότος καὶ οὐ φῶς. 3 Πλήν ἐν
ἡμέρᾳ ἐπίστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν,
4 Βήθ. 'Ἐπαλαίωσε σάρκα μου καὶ δέρμα μου, ὅστια
μου συνέτριψεν. 5 'Ανψοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ
ἐκύκλωσε κεφαλὴν μου καὶ ἐμόχθησεν, 6 'Ἐν σκο-
τεινοῖς ἐκάθισα με ὡς νεκροὺς αἰῶνος. 7 Γίμελ.
'Ανψοδόμησε κατ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι,
ἐβάρυνε χαλκὸν μου. 8 Καὶ γε κεκράξομαι καὶ
βοήσω, ἀπύφραξε προσευχήν μου. 9 'Ανψοδόμη-
σεν ὁδοὺς μου, ἐνέφραξε τρίβους μου, 10 Δάλεθ.
'Ἐτάραξεν ἄρκος ἐνδρεύουσα, αἰὲς μοι λίαν ἐν κρυ-
φαίᾳ, 11 Κατεδίωξεν ἀφιστηκότα καὶ κατέπαυσέ
με, ἔθετό με ἡφανισμένην. 12 'Ἐνέτεινε τόξον αὐ-
τοῦ καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βίλος. 13 Η.
Ἐίστηγεν ἐν τοῖς νεφράς μου τοὺς φαρίτρας
αὐτοῦ. 14 'Ἐγενήθη γέλως παντὶ λαῷ μου, ψαλ-
μὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν. 15 'Ἐχόρτασέ με πι-
κρίας, ἐμίθυσέ με χολῆς, 16 Οὐαῦ. Καὶ ἐξέβαλε
ψήφω ὁδόντας μου, ἐψώμισέ με σποδόν, 17 Καὶ
ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχὴν μου, ἐπελαθόμεν ἀγαθὰ,
18 Καὶ ἀπώλετο νόκος μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ
Κυρίου. 19 Ζαῦ. 'Ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου
καὶ ἐκ διωγμοῦ, 20 Πικρία καὶ χολή μου μνησθή-
σεται, καὶ καταδολεσχήσεται ἐπ' ἐμέ ἡ ψυχὴ μου. 21
Ταῦτα γὰρ τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου, διὰ τοῦτο
ὅπομενῶ. 22 ΗΘ. Τὰ ἐλπί Κυρίου ὅτι οὐκ ἐξίλιπ-
ται, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ σέκτοι αὐτοῦ.
(Μῆνας εἰς τὰς πρῶτας ἐλίσθησαν Κύριε, ὅτι οὐ συνε-
τελέσθησαν, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ σέκτοι αὐτοῦ.)
23 Καινὰ εἰς τὰς πρῶτας πολλὴ ἡ
πίστις σου. 24 Μερὶς μου Κύριος, εἶπεν ἡ
ψυχὴ μου· διὰ τοῦτο ὅπομενῶ αὐτόν. 25 Τήθ.
'Αγαθὸς Κύριος τοῖς ὅπομενουσιν αὐτόν, 26 Ψυχὴ
ἡ ζητήσῃ αὐτὸν ἀγαθόν· καὶ ὅπομενῃ, καὶ
ἡσυχάσῃ εἰς τὸ σωτήριον Κυρίου. 27 Ἀγα-
θὸν ἀνδρὶ ὅταν ἀργὴ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ,

19 *Coph.* Consurge, lauda in nocte, in prin-
cipio vigiliarum: effunde sicut aquam cor-
tuum ante conspectum Domini: leva ad eum
manus tuas pro anima parvulorum tuorum, qui
defecerunt in fame in capite omnium compit-
torum. 20 *Res.* Vide Domine, et considera
quem vindemiaveris ita: ergone comedent
mulieres fructum suum, parvulos ad mensuram
palmæ? si occiditur in sanctuario Domini sa-
cerdos, et propheta? 21 *Sin.* Jacuerunt in
terra foris puer et senex: virgines meæ, et
juvenes mei ceciderunt in gladio: interfecisti
in die furoris tui: percussisti, nec misertus es.
22 *Thau.* Vocasti quasi ad diem solemnem,
qui terrent me de circuitu, et non fuit in die
furoris Domini qui effugeret, et relinqueretur:
quos educavi, et enutriv, inimicus meus con-
sumpsit eos.

CAPUT III.

1 *ALEPH.* Ego vir videns paupertatem meam
in virga indignationis ejus. 2 *Aleph.* Me
minavit, et adduxit in tenebras, et non in
lucem. 3 *Aleph.* Tantum in me vertit, et
convertit manum suam tota die. 4 *Beth.*
Vetustam fecit pellem meam, et carnem meam,
contrivit ossa mea. 5 *Beth.* Edificavit in
gyro meo, et circumdedit me felle, et labore.
6 *Beth.* In tenebrosis collocavit me, quasi
mortuos sempiternos. 7 *Ghimel.* Circumæ-
dificavit adversum me, ut non egrediar:
aggravavit compedem meum. 8 *Ghimel.* Sed
et cum clamavero, et rogavero, exclusit ora-
tionem meam. 9 *Ghimel.* Conclusit vias
meas lapidibus quadris, semitas meas sub-
vertit. 10 *Daleth.* Ursus insidians factus est
mihi: leo in absconditis. 11 *Daleth.* Semitas
meas subvertit, et confregit me: posuit me
desolatam. 12 *Daleth.* Tetendit arcum suum,
et posuit me quasi signum ad sagittam. 13 *He.*
Misit in renibus meis filias pharetræ
sue. 14 *He.* Factus sum in derisum omni
populo meo, canticum eorum tota die. 15 *He.*
Replevit me amaritudinibus, inebriavit me
absynthio. 16 *Vau.* Et fregit ad numerum
dentes meos cibavit me cinere. 17 *Vau.* Et
repulsa est a pace anima mea, oblitus sum
bonorum. 18 *Vau.* Et dixi: Periit finis
meus, et spes mea a Domino. 19 *Zain.* Re-
cordare paupertatis, et transgressionis meæ,
absynthii, et fellis. 20 *Zain.* Memoria memor
ero, et tabesceat in me anima mea. 21 *Zain.*
Hæc recolens in corde meo, ideo sperabo.
22 *Heth.* Misericordiæ Domini quia non
sumus consumpti: quia non defecerunt mise-
rationes ejus. 23 *Heth.* Novi diluculo, multa
est fides tua. 24 *Heth.* Pars mea Dominus,
dixit anima mea, propterea expectabo eum.
25 *Theth.* Bonus est Dominus sperantibus in
eum, animæ quærenti illum. 26 *Theth.*
Bonum est præstolari cum silentio salu-
tare Dei. 27 *Theth.* Bonum est viro, cum
portaverit jugum ab adolescentia sua.

איכה נ

28 יושב בדרך ויהם פי גמל עלי : 29 יתן
 בצפר פיהו אולי גש תהנה : 30 יתן
 למקנהו לחי ושפע בחרפה : 31 פי
 לא יתנה לעולם אדני : 32 פי אב-
 חונה ורחם בלב חסדו : 33 פי לא
 ענה מלבו וינה בגריאש : 34 לדבא
 תחת רגליו כל אסירי ארץ : 35 להפוח
 משפט-בקר נגד פניו : 36 לענה
 אדם בריבו אדני לא ראה : 37 פי נה
 אסל וסחי אדני לא צנח : 38 מפני עליון
 לא תבא הרעות וחשוב : 39 מה-יתאמל
 אדם חי גבר על-חשמו : 40 נחפשה
 דרכינו ונחלצנו ונשיבה עד-יתחנן :
 41 נשאל לבבנו אל-פנים אל-אל בשמים :
 42 נחנה קשענו וקרינו אפס לא סלחת :
 43 ספוחת באח ותרדפנו תננה לא חמלת :
 44 סלחת בענין לך מעבור תפלה : 45 סני
 וקאים תשימנו בקרב קצנים : 46 פצו
 עלינו פיהם על-אבינו : 47 פחד נפחת
 תניה לנו חשאת וחשבר : 48 פלגרימים
 תבד עיני על-שבר ברו-עמי : 49 עיני
 נננה ולא תדמה מאין תהנות : 50 עד
 ישתח ויגרא יתנה משמים : 51 עיני
 עוללה לנפשי מכל בעות עירי : 52 עוד
 צדני בצפור אבני חנם : 53 צמתי בבור
 חני ויחרצו בי : 54 צפרמי על-ראשי
 אמרתי ננחתי : 55 חרמתי שמה יתנה מבור
 תחיתות : 56 חולי שמעתי אל-תעלם אונת
 לרוחתי לשועתי : 57 חרבתי ביום אחרת
 אמרתי אליהם : 58 חרבתי אדני רבי
 נפשי נאלף חני : 59 ראתה יתנה ענתתי
 שפתי משפתי : 60 ראתה על-נחמתם
 על-מחשבתם לי : 61 שמעתי חרפתם
 יתנה על-מחשבתם עלי : 62 שפתי חסי
 והינחם עלי על-חיותם : 63 שבתם וקיתם
 הפסח אני מניחם : 64 תשוב לך
 נחל יתנה כמשלח ידיהם : 65 תתן להם
 מנחת-לב תאלתה לך : 66 תרדח באח
 ותשמידם מפתח שמי יתנה :

OPHNOI, γ.

28 Ἰώδ. Καθήσεται κατὰ μόνας καὶ σιωπήσεται, ὅτι
 ἤρην ἰφ' ἑαυτῷ. [29 Θήπει ἐν κοινορτῷ τὸ στόμα αὐ-
 τοῦ, εἴποτε ἢ ἱλιπύς.] 30 Δώσει τῷ παύοντι αὐτὸν
 σιγόναν, χορτασθήσεται οὐνειδισμῶν, 31 Κάφ. Ὅτι
 οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται Κύριος. 32 Ὅτι ὁ τα-
 πεινώσας οἰκτερήσει καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἱλίου
 αὐτοῦ. 33 Οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἰτα-
 πείνωσεν υἱὸς ἀνδρός. 34 Δάμειδ. Τοῦ ταπεινώσαι
 ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς,
 35 Τοῦ ἐκκλίνειν κρίσιν ἀνδρὸς κατίναντι προσώπου
 ὑψίστου, 36 Καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρι-
 νεσθαι αὐτόν, Κύριος οὐκ εἶπε. 37 Μήμ. Τίς οὐ-
 τως εἶπε, καὶ ἰγενήθη; Κύριος οὐκ ἐνετείλατο.
 38 Ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ
 καὶ τὸ ἀγαθόν. 39 Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν
 ἀνὴρ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ; 40 Νούν. Ἐξη-
 ρυνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἡτάσθη, καὶ ἰπιστρέφωμεν
 ἔως Κυρίου. 41 Ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ
 χειρῶν πρὸς ὑψλὸν ἐν οὐρανῷ. 42 Ἡμαρτήσα-
 μεν, ἡσιβήσαμεν, καὶ οὐχ ἰλάσθης. 43 Σάμεχ.
 Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ καὶ ἀπειδώσας ἡμᾶς, ἀπί-
 κτεινας, οὐκ ἴφισω. 44 Ἐπεσκέπασας νεφέλην
 σεαυτῷ ἵνεκεν προσευχῆς, 45 Καμύσσαι με καὶ
 ἀπωσθῆναι. Ἐθλας ἡμᾶς ἐν μίσει τῶν λαῶν,
 46 Φή. Διήνοιξαν ἰφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν
 πάντες οἱ ἰχθροὶ ἡμῶν. 47 Φόβος καὶ θυμὸς
 ἰγενήθη ἡμῖν, ἱκραις καὶ συντριβή. 48 Ἀφίσεις
 ὑδάτων κατὰξί ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα
 τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου. 49 Ἀίν. Ὁ ὀφθαλμὸς
 μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι
 ἐκνηψιν, 50 Ἐως οὐ διακύψῃ καὶ ἰδῇ Κύριος ἐξ
 οὐρανοῦ. 51 Ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφυλλεῖ ἐπὶ
 τὴν ψυχὴν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.
 52 Τσαδῇ. Θηρεύοντες ἰθρήσεσάν με ὡς στρουθίον
 πάντες οἱ ἰχθροὶ μου ὠρεάν, 53 Ἐθανάτωσαν ἐν
 λάκκῳ ζωῆν μου καὶ ἐπίθηκαν λίθον ἐπ' ἑμοί,
 54 Ὑπερὲς ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου· εἶπα
 Ἀπῶμαι. 55 Κώφ. Ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομα σου
 Κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου, 56 Φωνὴν μου ἤκου-
 σας. Μὴ κρύψῃς τὰ ὤτά σου εἰς τὴν δόξιν μου·
 57 Εἰς τὴν βοήθειάν μου ἡγγισας, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἱπε-
 καλεσάμην σε εἰπάς μοι Μὴ φοβοῦ. 58 Ρήχς.
 Ἐδίκασας Κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἰλυ-
 τρώσω τὴν ζωὴν μου. 59 Ἰδες Κύριε τὰς ταραχάς
 μου, ἱκρινος τὴν κρίσιν μου. 60 Ἰδες πᾶσαν τὴν
 ἐδικήσιν αὐτῶν, εἰς πάντας διαλογισμοὺς αὐτῶν
 ἐν ἑμοί. 61 Χοέν. Ἐκουσας τὸν οὐνειδισμόν αὐ-
 τῶν, πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἑμοῦ,
 62 Χελλη ἱπανισταμένων μοι καὶ μελήτας αὐτῶν
 κατ' ἑμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν, 63 Καθίδραν αὐτῶν
 καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν. Ἐπίβλεψον ἐπὶ ὀφθαλμοῦς
 αὐτῶν, 64 Θαῦ. Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα
 Κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. 65 Ἀπο-
 δώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμόν, καρδίας μου μόχθον.
 66 Σὺ αὐτοὺς καταδίωξεις ἐν ὄργῃ καὶ ἰξαναλώσεις
 αὐτοὺς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ Κύριε.

LAMENTATIONES, III.

28 *Jod*. Sedebit solitarius, et tacebit: quia
 levavit super se. 29 *Jod*. Ponet in pulvere os
 suum, si forte sit spes. 30 *Jod*. Dabit per-
 cutienti se maxillam, saturabitur opprobriis.
 31 *Caph*. Quia non repellet in sempiternum
 Dominus. 32 *Caph*. Quia si abjecit, et misere-
 bitur secundum multitudinem misericordiarum
 suarum. 33 *Caph*. Non enim humiliavit ex
 corde suo, et abjecit filios hominum. 34 *Lu-
 med*. Ut contereret sub pedibus suis omnes
 vinctos terrae. 35 *Lamed*. Ut declinaret
 judicium viri in conspectu vultus Altissimi.
 36 *Lamed*. Ut perverteret hominem in
 judicio suo, Dominus ignoravit. 37 *Mem*.
 Quis est iste, qui dixit ut fieret, Domino non
 jubente? 38 *Mem*. Ex ore Altissimi non
 egredientur nec mala nec bona? 39 *Mem*.
 Quid murmuravit homo vivens, vir pro pec-
 catis suis? 40 *Nun*. Scrutemur vias nostras,
 et queramus, et revertamur ad Dominum.
 41 *Nun*. Levemus corda nostra cum manibus
 ad Dominum in caelos. 42 *Nun*. Nos inique
 egimus, et ad iracundiam provocavimus:
 ideo tu inexorabilis es. 43 *Samech*.
 Operuisti in furore, et percussisti nos: occi-
 disti, nec pepercisti. 44 *Samech*. Opposuisti
 nubem tibi, ne transeat oratio. 45 *Samech*.
 Eradicationem, et abjectionem posuisti me in
 medio populorum. 46 *Phe*. Aperuerunt super
 nos os suum omnes inimici. 47 *Phe*. Formido
 et laqueus facta est nobis vaticinatio, et con-
 tritio. 48 *Phe*. Divisiones aquarum deduxit
 oculus meus, in contritione filiae populi mei.
 49 *Ain*. Oculus meus afflictus est, nec tacuit,
 eo quod non esset requies, 50 *Ain*. Donec
 respiceret et videret Dominus de caelis.
 51 *Ain*. Oculus meus deprædatus est animam
 meam in cunctis filiabus urbis meae. 52 *Sade*.
 Venatione ceperunt me quasi avem inimici mei
 gratis. 53 *Sade*. Lapsa est in lacum vita
 mea, et posuerunt lapidem super me. 54 *Sade*.
 Inundaverunt aquae super caput meum: dixi:
 Perii. 55 *Coph*. Invocaui nomen tuum
 Domine de laeu novissimo. 56 *Coph*. Vocem
 meam audisti: ne avertas aurem tuam a
 singultu meo, et clamoribus. 57 *Coph*. Ap-
 propinquasti in die, quando invocaui te:
 dixisti: Ne timeas. 58 *Res*. Judicasti
 Domine causam animae meae, redemptor vitæ
 meae. 59 *Res*. Vidisti Domine iniquitatem
 illorum adversum me: judica judicium meum.
 60 *Res*. Vidisti omnem furem, universas
 cogitationes eorum adversum me. 61 *Sin*.
 Audisti opprobrium eorum Domine, omnes
 cogitationes eorum adversum me. 62 *Sin*.
 Labia insurgentium mihi, et meditationes
 eorum adversum me tota die. 63 *Sin*. Ses-
 sionem eorum, et resurrectionem eorum vide:
 ego sum psalmus eorum. 64 *Thau*. Reddes
 eis vicem Domine juxta opera manuum
 suarum. 65 *Thau*. Dabis eis scutum cordis
 laborem tuum. 66 *Thau*. Persequeris in
 furore, et conteres eos sub caelis Domine.

1 איכה יוצם זקב ושנא תנחם חסר.
תשפכנה אבגריהם בראש כל-חוצות
2 בגי ציון חתרים המסלמים בפני איכה
נחשבו לנבל-חרש מעשה יגו יוצר :
3 צב-תבין תלצו שד חנינה בירחון
בר-עמי לאבדו כי ענים בפחד :
4 דבק לשון יונה אליהו בצמא עוללים
שאלו לחם פרש אין לחם : 5 האכלים
למצודים נשמו בחוצות האמנים עלי
תולע חבקה אשפות : 6 ויגדל עזון בת-
עמי מחטאת סלם החפיקה כמורגע
ולא-תלי בה גדים : 7 ופי נזיריה משלב
צחו מחלב אדמו לעצם מפנימים ספיר
בזרחם : 8 חששו משחור האדם לא נקרו
בחוצות צפד עורם על-עצמם גבש חנה
כעץ : 9 טובים היו חללי-העב מכללי
רעב שנתם זבב מדקרים מתנקבות שרי :
10 ידו נשים רחמניות בשלי גדיהן חיו
לקרות למו בשבר בת-עמי : 11 בלה
יהיה את-חביו שפד חרון אפו ויצת
אש בציון ותאכל יסדתיקה : 12 לא
האמינו מלכיהם ופל ושבי הגל כי
בא צר ואולב בשערי ירושלים : 13 מחטאת
נביאיה עונות קחניה השפכים בקרבנה
בם צדיקים : 14 געו עורים בחוצות
נגללי בדם בלא ויכלי יגעו בלגשיתם :
15 סורו סאם קראו למו סורו סורו אל-
תנעו כי נצו צמ-נעמי אדמו בגזים לא
יסיפו לגור : 16 פגז יהודה חלקם לא
יסיף לחביטם פגז כחנים לא נשאו
זקנים לא חקני : 17 עזיריה תכלינה
עייניו אל-עזרתה הגל בצפיתנה עייני
אל-בני לא יושע : 18 צדו צפיתני מלכת
ברחבתני הרב קצני מלאי ימיס פירא קצני :

1 ΑΛΕΦ. Πῶς ἀμαυρωθήσεται χρυσίον, ἀλ-
λοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν; ἔξεχύθησαν
λίθοι ἄγιοι ἐκ ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων. 2 Βήθ. Οἱ
υἱοὶ Σιών οἱ τίμιοι, οἱ ἱππημένοι ἐν χρυσίῳ, πῶς
ἡλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα δοτράκινα, ἔργα χειρῶν
κεραμείως; 3 Γίμελ. Καὶ γε δράκοντες ἐξίδυσαν
μαστούς, ἰθὺλασαν σκύμνοι αὐτῶν, θυγατέρας
λαοῦ μου εἰς ἀνίατον, ὥς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ.
4 Δάλεθ. Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς
τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει· νήπια ἔττησαν ἄρτον,
ὃ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς. 5 Η. Οἱ ἰσθοντες
τὰς τρυφὰς ἡφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τι-
θνοῦμενοι ἐπὶ κόκκων περιβάλλοντο κοπρίας.
6 Οὐαὺ. Καὶ ἰμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ
μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τῆς κατεστραμμένης
ὥσπερ σπονδῆ, καὶ οὐκ ἰπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.
7 Ζαῖν. Ἐκαθαρίωθησαν Ναζαῖροι αὐτῆς ὑπὲρ
χιόνα, ἔλαψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρώθησαν ὑπὲρ
λίθους, σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν. 8 Ηθ. Ἐ-
σκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, οὐκ
ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις· ἐπάγη δέρμα αὐ-
τῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἰγενήθησαν
ὥσπερ ξύλον. 9 Τήθ. Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματίαι
βομφαίας ἢ οἱ τραυματίαι λιμοῦ· ἐπορεύθησαν ἐκ-
κεκνημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀργῶν. 10 Ιώδ. Χεῖρες
γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἤψθησαν τὰ παῖδια
αὐτῶν, ἰγενήθησαν εἰς βρώσιν αὐταῖς ἐν τῷ συν-
τρίματι τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου. 11 Χάφ. Συ-
νετίλεισε Κύριος θυμὸν αὐτοῦ, ἐξίχει θυμὸν
ὀργῆς αὐτοῦ καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιών, καὶ κατέφαγε
τὰ θεμέλια αὐτῆς. 12 Λάμεδ. Οὐκ ἐπίστευσαν
βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκου-
μένην, ὅτι εἰσελεύσεται ἰχθὺς καὶ ἐκθλίβων διὰ
τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ. 13 Μήμ. Ἐξ ἁμαρτιῶν
προφητῶν αὐτῆς, ἀδικῶν ἱερίων αὐτῆς, τῶν ἐκ-
χόντων αἷμα δίκαιον ἐν μίσῳ αὐτῆς. 14 Νούν. Ἐσα-
λεύθησαν ἰγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις,
ἰμολύνθησαν ἐν αἵματι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτοῦς,
ἤψαντο ἰνδυσμάτων αὐτῶν. 15 Σάμεχ. Ἀπόστητε
ἀκαθάρτων, καλέσατε αὐτοὺς Ἀπόστητε ἀπόστητε,
μὴ ἄπτεσθι, ὅτι ἀνιψήθησαν καὶ γε ἰσαλεύθησαν·
εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν Οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροι-
κεῖν. 16 Φή. Πρόσωπον Κυρίου μερὶς αὐτῶν, οὐ
προσθήσει ἐπιβλῆσαι αὐτοῖς· πρόσωπον ἱερίων οὐκ
ἔλαβον, προφῆτας οὐκ ἤλυσαν. 17 Αῖν. Ἐπὶ δυντῶν
ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν μάταια ἀποσκοπεύοντων ἡμῶν. 18 Τσαδῆ. Ἀ-
πισκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σωζόν, ἰθρεύσαμεν μι-
κροὺς ἡμῶν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν.

1 ALEPH. Quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum? 2 Beth. Filii Sion inelyti, et amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli? 3 Ghimel. Sed et lamiae nudaverunt mammam, lactaverunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto. 4 Daleth. Adhæsit lingua lactentis ad palatum ejus in siti: parvuli petierunt panem, et non erat qui frangeret eis. 5 He. Qui vescebantur voluptuose, interierunt in viis: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora. 6 Vau. Et major effecta est iniquitas filiae populi mei peccato Sodomorum, quæ subversa est in momento, et non ceperunt in ea manus. 7 Zain. Candidiores Nazaræi ejus nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. 8 Het. Denigrata est super carbones facies eorum, et non sunt cogniti in plateis: adhæsit cutis eorum ossibus: aruit, et facta est quasi lignum. 9 Theth. Melius fuit occisis gladio, quam interfectis fame: quoniam isti extabuerunt consumpti a sterilitate terræ. 10 Jod. Manus mulierum misericordium coxerunt filios suos: facti sunt cibus earum in contritione filiae populi mei. 11 Caph. Complevit Dominus furorem suum, effudit iram indignationis suæ: et succendit ignem in Sion, et devoravit fundamenta ejus. 12 Lamed. Non crediderunt reges terræ, et universi habitatores orbis, quoniam ingrederetur hostis et inimicus per portas Jerusalem: 13 Mem. Propter peccata prophetarum ejus, et iniquitates sacerdotum ejus, qui effuderunt in medio ejus sanguinem justorum. 14 Nun. Erraverunt cæci in plateis, polluti sunt in sanguine: cumque non possent, tenuerunt lacinias suas. 15 Samech. Recedite polluti, clamaverunt eis: recedite, abite, nolite tangere: jurgati quippe sunt, et commoti dixerunt inter gentes: Non addet ultra ut habitet in eis. 16 Phe. Facies Domini divisit eos, non addet ut respiciat eos: facies sacerdotum non erubuerunt, neque senum miserti sunt. 17 Ain. Cum adhuc subsisteremus, defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum, cum respueremus attenti ad gentem, quæ salutare non poterat. 18 Sade. Lubricaverunt vestigia nostra in itinere platearum nostrarum, appropinquavit finis noster: completi sunt dies nostri, quia venit finis noster.

איכה ד ה

19 תלם היה רחמי ממשך שמים
על-ההרים דלחננו בפדך ארבו לנו:
20 רוח מפנינו משניה יתרו גלך
בשחיתותם אשר אמרנו בצלנו נהנה
בנוים: 21 ששוי ושחקל בת-אדום ושבתי
בארץ ערץ נס-עלה פער-פוס תשקרי
והתערי: 22 תס-עלה בת-ציון לא יסקה
להגלותה פקד עולה בת-אדום גלח על-
הפאתה:

פרשה ה:

1 וקר יתרו מרחמינו לנו חפשי
וראה את-הרפנו: 2 נחלחננו נחפכה
לגרים בתינו לנכדים: 3 יתומים
היינו אמן אב אפתינו פאלמנו:
4 מימינו בקכה שתינו עצינו במחיר
קבא: 5 על צמחננו נדפנו וצננו, לא
הינח לנו: 6 מצריל נתנו יד אשר
לשבע להם: 7 מבתינו חסא: 8 אינם
אנחנו עולמיתם קבלי: 9 עבדים משלו
לנו פקד אמן מנחם: 10 עורנו
בתפרי נכדרי מפני וצפוח קרב:
11 נשים בציון עפו בתלת בערי יתרו:
12 שרים בנים נתנו פני ונקים לא נחדרי:
13 בחורים טחון נשאי ונצרים בעץ
נשלי: 14 נקנים משער שבתו בחורים
מנצחם: 15 שבת משוש לבנו נחפה
לאכל מחולנו: 16 נפלח עמרת ראשנו
אורגא לנו פי חמאנו: 17 על-יח חנה
דח לבנו על-אלה חשכו עינינו: 18 על
הרציון ששחם שועלים חלכרבו: 19 אמת
יתרו לעולם תשב בסוף לדור ודור:
20 לקח לגדח תשדחני מצנחני לארח
ימים: 21 תשיבנו יתרו אליה ונשאר
חגש ימינו נקדס: 22 פי אסמאס מאסמא
הנפס עלינו ערמא:

OPHNOI, d, e.

19 Κῶφ. Ἠγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, πληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, παρέστιν ὁ καιρὸς ἡμῶν. κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ αὐτοὺς οὐσανοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρίων ἐξέπτησαν, ἐν ἱρήμῳ ἐνηδρευσαν ἡμᾶς. 20 Ῥήχς. Πνεῦμα προσώπου ἡμῶν χριστὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν, οὐ εἶπαμεν Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι. 21 Χσίν. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς, καὶ γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον Κυρίου, μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχεῖς. 22 Θαῦ. Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου, θύγατερ Σιών, οὐ προσθήσει τοῦ ἀποικίσει σε. Ἐπισκέψατο ἀνομίας σου, θύγατερ Ἐδῶμ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου.

KEΦ. e.

1 ΜΝΗΣΘΗΤΙ Κύριε ὁ τι ἐγενήθη ἡμῖν, ἐπιβλεψὼν καὶ ἴδε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν. 2 Κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἴκοι ἡμῶν ξένοις. 3 Ὀρφανοὶ ἐγενήθημεν, οὐχ ὑπάρχει πατήρ, μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι. 4 Ὑδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἤλθεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν. 5 Ἐδιώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀναπαύθημεν. 6 Αἰγυπτος ἔδωκε χεῖρα, Ἀσσοὺρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν. 7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἤμαρτον, οὐχ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ὑπὸσχόμεν. 8 Δουλοὶ ἐκυρίευσαν ἡμῶν, λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. 9 Ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσέοισμεν ἄρτον ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἱρήμου. 10 Τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλιβανὸς ἐπελιώθη, συνεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ. 11 Γυναικας ἐν Σιών ἱταπίνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰούδα. 12 Ἀρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι οὐκ ἰδοξάσθησαν. 13 Ἐκλεκτοὶ ἐλαυμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἡσθίνησαν. 14 Καὶ πρεσβύτεροι ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν. 15 Κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ἱστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν. 16 Ἐπισεν ὁ στέφανος ἡμῶν τῆς κεφαλῆς. Οὐαὶ δὲ ἡμῖν ὅτι ἡμάρτομεν. 17 Περὶ τούτου ἐγενήθη ὁδὸν ὁδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ τούτου ἰσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 18 Ἐπ' ὅρος Σιών, ὅτι ἡφανίσθη, ἀλώπεκες διήλθον ἐν αὐτῇ. 19 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. 20 Ἰνα τί εἰς νίκος ἐπλήγη ἡμῶν; καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν; 21 Ἐπιστρέψον ἡμᾶς Κύριε πρὸς σέ, καὶ ἐπιστραφήσμεθα· καὶ ἀνακαινίσον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἐμπροσθεν. 22 Ὅτι ἀπωθοῦμενος ἀπώσω ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ὡς σφόδρα.

LAMENTATIONES, IV. V.

19 *Coph.* Velociores fuerunt persecutores nostri aquilis cæli: super montes persecuti sunt nos, in deserto insidiati sunt nobis. 20 *Res.* Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris: cui diximus: In umbra tua vivemus in gentibus. 21 *Sin.* Gaude, et lætare filia Edom, quæ habitas in terra Hus: ad te quoque perveniet calix, inebriaberis, atque nudaberis. 22 *Thau.* Completa est iniquitas tua filia Sion, non addet ultra ut transmigret te: visitavit iniquitatem tuam filia Edom, discooperuit peccata tua.

CAPUT V.

1 RECORDARE Domine quid acciderit nobis: intueri, et respice opprobrium nostrum. 2 Hereditas nostra versa est ad alienos, domus nostræ ad extraneos. 3 Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi viduæ. 4 Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra pretio comparavimus. 5 Cervicibus nostris minabamur, lassis non dabatur requies. 6 Ægypto dedimus manum, et Assyriis ut saturaremur pane. 7 Patres nostri peccaverunt, et non sunt: et nos iniquitates eorum portavimus. 8 Servi dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorum. 9 In animabus nostris afferebamus panem nobis, a facie gladii in deserto. 10 Pellis nostra, quasi clibanus exusta est a facie tempestatum famis. 11 Mulieres in Sion humiliaverunt, et virgines in civitatibus Juda. 12 Principes manu suspensi sunt: facies senum non erubuerunt. 13 Adolescentibus impudice abusi sunt: et pueri in ligno corruerunt. 14 Senes defecerunt de portis, juvenes de choro psallentium. 15 Defecit gaudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. 16 Cecidit corona capitis nostri: vix nobis, quia peccavimus. 17 Propterea mœstum factum est cor nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri. 18 Propter montem Sion qui disperit, vulpes ambulaverunt in eo. 19 Tu autem Domine in æternum permanebis, solium tuum in generationem et generationem. 20 Quare in perpetuum oblivisceris nostri? derelinques nos in longitudinedierum? 21 Converte nos Domine ad te, et convertemur: innova dies nostros, sicut a principio. 22 Sed projiciens repulisti nos, iratus es contra nos vehementer.

LIBER EZECHIELIS.

יחזקאל א

וַיְהִי | בַשְּׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּרִבְעֵי עָשָׂר בְּחֹמֶשׁ
 לַחֹדֶשׁ בָּנִי בְּתוֹדֵת הַזֹּלָה צֶל־
 נֶחֱדָר כֶּבֶד נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲרָאָה מִרְאֵת
 אֱלֹהִים : * בְּחֹמֶשׁ עָשָׂר חֵמָה שֶׁנֶּחֱדָה
 הַחֲמִישִׁית לְגִלּוֹת הַמַּלְאָךְ וַיִּכְבֹּד : * הֵנָּה
 הַקָּדוֹ וְכִרְיָנוּהָ אֱלִיָּהוּ וְאַל בְּרִבְעֵי
 הַכֹּהֵן בְּאַרְצָא פְּשָׁדִים צֶל־נֶחֱדָר כֶּבֶד
 וְנִתְּנָה צִלְיוֹ שָׁם הִרְיָנוּהָ : * וְאַרְבָּא
 וְחֶמְדָּא רִיחָא סִפְרָה בְּאַרְבָּא מִרְחָצְפֹן
 צִנּוּ דְּזֹל וְאַשׁ מִתְּלַחֶחַת וְנִתָּה לִּי סִבִּיב
 וְיִתְּנָה פְּעִינָא קַחֲשִׁמֶל מִתּוֹדָא חֲמָשׁ :
 * וְיִתְּנָה דִּמְרִית אֲרָבַע חֲזִירָת וְנִתָּה
 מִרְאִיתָא דִּמְרִית אֲדָם לִחְסָה : * וְאַרְבָּעָה
 פְּגִים לִאֲתָרָא וְאַרְבָּע פְּגִיבִים לִאֲתָר
 לִחְסָם : * וְרִגְלֵיהֶם הִגְלִי וְשִׁנְהָ וְכָף
 רִגְלֵיהֶם פִּכְהָ הִגְלִי לְגִלִּי וְנִצְצִים פְּעִינָא
 נִתְּשָׁת הִגְלִי : * וַיְבֹרֵךְ אֲדָם מִסִּחְרָא
 פְּגִיבֵיהֶם צֶל אֲרָבַעַת רִבְעִיתָם וּפְגִיבֵיהֶם
 וּכְנִפִּיתָם לְאַרְבָּעָתָם : * חֲבִירָתָא אֲשֶׁחָ
 אֱלִיָּהוּ וְחִתָּה פְּגִיבֵיהֶם לְאַרְבָּעָתָם בְּלִכְתָּן
 אִישׁ אֶל־עֶבֶר פְּנֵי וַלְכוּ : * וְדִמְרִית
 פְּגִיבֵיהֶם פְּנֵי אֲדָם וּפְנֵי אֲרָבָה אֱלִיָּהוּ
 לְאַרְבָּעָתָם וּפְגִיבֵיהֶם מִחֲשָׁמְאֵל לְאַרְבָּעָתָם
 וּפְגִיבֵיהֶם לְאַרְבָּעָתָם : * וּפְגִיבֵיהֶם וּכְנִפִּיתָם
 פְּרִדּוֹת מִלְּמַעְלָה לְאִישׁ שְׁמֵיהֶם חֲבִירָתָא אִישׁ
 וּשְׁמֵיהֶם מִכְּפֹתָא אֶת וְיִתְּנָה : * וְאִישׁ
 אֶל־עֶבֶר פְּנֵי וַלְכוּ אֶל־אֲשֶׁר יִתְּנָה שְׁמָחָא
 חֲרִית לְלִכְתָּה וַלְכוּ לֹא יִסְבּוּ בְּלִכְתָּן :

ΙΕΖΕΚΙΗΛ, ΚΕΦ. α'.

ΚΑΙ ἰγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί· πύμπτη τοῦ μηνός· καὶ ἐγὼ ἡμῃν ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ ἠνοιχθήσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἶδον ὁράσεις θεοῦ. 2 Πύμπτη τοῦ μηνός, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πύμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ υἱὸν Βουζζὶ τὸν ἱερέα ἐν γῇ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. 3 Καὶ ἐγένετο ἐκ' ἐμῆ χειρὸς Κυρίου, 4 Καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαίρων ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ, καὶ νεφέλῃ μεγάλῃ ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἑξαστράπτον, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὕρασις ἡλεκτροῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρός· καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ, 5 Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τέσσαρων ζώων. Καὶ αὕτη ἡ ὕρασις αὐτῶν. Ὅμοίωμα ἀνθρώπου ἐκ' αὐτοῖς· 6 Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῇ ἐνί, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῇ ἐνί. 7 Καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθά, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες ὡς ἑξαστράπτων χαλκός· καὶ ἱλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, 8 Καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν περυγῶν αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν [καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν] τῶν τέσσαρων 9 [Ἐρχόμεναι ἐτέρα τῆς ἐτέρας. Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν] οὐκ ἐπιστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά, ἕκαστον ἀπέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἱπορεύοντο. 10 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ πρόσωπον τοῦ λίοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀρστερῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσι. 11 Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἱκεταμέναι ἀνωθεν ἐπὶς τέσσαρσι, ἐκάτῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν. 12 Καὶ ἐκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἱπορεύετο· οὐδ' ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἱπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπίστρεφον.

EZECHIEL, CAPUT I.

ET factum est in trigesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captivorum, iuxta fluvium Chobar, aperti sunt caeli, et vidi visiones Dei. 2 In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Joachim, 3 Factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Domini. 4 Et vidi, et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone; et nubes magna, et ignis involvens, et splendor in circuitu ejus: et de medio ejus quasi species electri, id est de medio ignis: 5 Et in medio ejus similitudo quatuor animalium; et hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. 6 Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni. 7 Pedes eorum pedes recti, et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, et scintillæ quasi aspectus æris candentis. 8 Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: et facies et pennas per quatuor partes habebant. 9 Junctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum; non revertebantur cum incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur. 10 Similitudo autem vultus eorum: facies hominis, et facies leonis a dextris ipsorum quatuor: facies autem bovis, a sinistris ipsorum quatuor, et facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. 11 Facies eorum, et pennæ eorum extensæ desuper: duæ pennæ singulorum jungebantur, et duæ tegebant corpora eorum: 12 Et unumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertebantur cum ambularent.

יחזקאל א

IEZEKIELA, a.

EZECHIEL, I.

13 וְדְמוּת הַחַיּוֹת מִרְאֵיתָם כְּנֶחֱלִישׁ
בְּעֵרוֹת כְּמִרְאֵת הַלְּפִידִים הָיָה מִתְחַלֶּכֶת
בֵּין הַחַיּוֹת וְנִגְזָה לֵאשׁ וּמִן־הָאֵשׁ יוֹצֵא
דָּהָק: 14 וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב כְּמִרְאֵת
הַדָּהָק: 15 וְהָיָה הַחַיּוֹת וְהָיָה אִפְסוֹ אֶחָד
בְּאַרְצָא אֶחָד הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו:
16 מִרְאֵת הָאִפְסִים וּמִצְעֵיהֶם כְּעֵין
מִרְשֵׁי וְדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעָתָם וּמִרְאֵיתָם
וּמִצְעֵיהֶם כְּאֶשֶׁר יִהְיֶה הָאִפְסוֹ בְּתוֹךְ
הָאִפְסוֹ: 17 צֶל־אַרְבַּעַת רַבְעִיתוֹ בְּלִכְתָּם
וְלָכָה לֹא יָסֹפֶה בְּלִכְתָּן: 18 וְנִבְיָיו וְנִבְיָה
לְחֵם וְיִרְאָה לָהֶם וּנְפֹתָם מִלֵּאֵת עֵינֵם
סָבִיב לְאַרְבַּעָתָם: 19 וּבְלִכְתָּ הַחַיּוֹת יִלְכוּ
הָאִפְסִים אַחֲרָם וּבְהַפְשֵׁא הַחַיּוֹת מֵעַל
הָאַרְצָא וְהָיָה הָאִפְסִים: 20 עַל אֲשֶׁר
יִהְיֶה־שָׁם הָרֹחַ לְלִכְתָּ וְלָכָה שָׁמָּה הָרֹחַ
לְלִכְתָּ וְהָאִפְסִים יִפְשְׁאוּ לְצַדֵּיהֶם כִּי רֹחַ
הַחַיּוֹת בְּאִפְסֵיהֶם: 21 בְּלִכְתָּם וְלָכָה וּבְצִמְדָם
יִצְמְדוּ וּבְהַפְשֵׁאֵם מֵעַל הָאַרְצָא וְהָיָה
הָאִפְסִים לְצַדֵּיהֶם כִּי רֹחַ הַחַיּוֹת בְּאִפְסֵיהֶם:
22 וְדְמוּת צֶל־דְּאִשֵּׁי הַחַיּוֹת דְּלֹוֹעַ כְּעֵין
הַקֶּהֱרַח הַפּוֹרָא נָטְוִי צֶל־דְּאִשֵּׁיהֶם מִלְּמַעְלָה:
23 וְהִתְחַל הַדְּלֹוֹעַ כְּנִפְתָּתָם יִשְׁרֹת אֲשֶׁר
אֶל־אַחֲוֵיהֶם לֵאשׁ שְׂתֵם מִכְּסוֹת לְהִפָּח
וְלֵאשׁ שְׂתֵם מִכְּסוֹת לְהִפָּח אֶת גְּוִלֵּיהֶם:
24 וְהָיָה אֶת־קוֹל כְּנִפְתָּם כְּקוֹל מִים
רַבִּים כְּקוֹל־שֵׁד בְּלִכְתָּם קוֹל הַמִּלָּח כְּקוֹל
מִדְּבָר בְּצִמְדָם הַרְפִּיקָה כְּנִפְתָּן: 25 וְיִהְיֶה
קוֹל מֵעַל לְרִמְוֵי אֲשֶׁר עַל־רִאשֵׁיהֶם בְּצִמְדָם
הַרְפִּיקָה כְּנִפְתָּן: 26 וּמִפְּעַל לְרִמְוֵי אֲשֶׁר
עַל־רִאשֵׁיהֶם כְּמִרְאֵת אֶבֶן־סַפִּיר דְּמוּת כְּסֵא
וְעַל דְּמוּת כְּסֵא דְּמוּת כְּמִרְאֵת אֶבֶן־עֶזְרָא
מִלְּמַעְלָה: 27 וְהָיָה חֲשֹׁמֶל כְּמִרְאֵת
אֵשׁ בֵּית־לֵה סָבִיב מִמִּרְאֵת מִרְנֵוֹ וְלִמְעַלָּה
וּמִמִּרְאֵת מִרְנֵוֹ וְלִמְעַלָּה רִאשִׁית כְּמִרְאֵת־אֵשׁ
וְנִגְזָה לוֹ סָבִיב: 28 כְּמִרְאֵת הַקֶּהֱשֵׁת אֲשֶׁר
יִתְּלָה בְּעֵין הַגֶּשֶׁם כִּי מִרְאֵת הַלְּפִנָּה
סָבִיב הָיָה מִרְאֵת דְּמוּת כְּבֹד־יְהוָה וְהָיָה
וְהָיָה עַל־פְּנֵי וְהָיָה קוֹל מִדְּבָר:

13 Kai *en* miosph twn zwn drasis ws anhrakwn
pyros kaiomenwn, ws dphs lampadwn systrophom-
iwn ana mison twn zwn kai phggos tou pyros,
kai ek tou pyros ixiaporeuto astraph. [14 Kai
ta zwa ierexon kai anakampton ws eidos tou bezik.]
15 Kai idon, kai idou trochos eis epi tēs gh̄s
ixomenos twn zwn tois tissarai. 16 Kai to
eidos twn trochwn ws eidos thariseis, kai dmoi-
wma en tois tissarai: kai to ieron autwn
hn kathws hn eia trochos en trochō, 17 Epi
ta tissara mēra autwn iaporeuonto. Ouk epi-
strophon en tō poruesthai autā, 18 Oud' oi
nwtai autwn, kai thps hn autois: kai idon
autā, kai oi nwtai autwn plēreis dphalmwn
kuklothen tois tissarain. 19 Kai en tō poruesthai
ta zwa iaporeuonto oi trochoi ixomenoi autwn: kai
en tō ixiarion ta zwa apo tēs gh̄s iēghrono oi
trochoi. 20 Ou hn ē nefēla ekei to pneuma
tou poruesthai iaporeuonto oi trochoi kai iēghrono
sun autois, dioti pneuma zh̄s en tois trochois.
21 En tō poruesthai autā iaporeuonto, kai en tō
iostānai autā iostēkeisan, kai en tō ixiarion autā
apo tēs gh̄s iēghrono sun autois, dte pneuma zh̄s
hn en tois trochois. 22 Kai dmōwma upēr kefahlēs
autwn twn zwn wsti stereōwma, ws drasis kru-
stallou iktetamēnon epi twn pterōgwn autwn
ipānwthen. 23 Kai upokātōthen tou stereōwmatos
ai pteruges autwn iktetamēnai, pterusōmenai
ētiwa tē ētirē, iēasth duo ipkaluptousai ta
sōmata autwn. 24 Kai ēkouson tēn phnēn twn
pterōgwn autwn en tō poruesthai autā ws phnēn
ēdatos πολλοῦ. [ws phnēn ikanou: en tō porue-
sthai autā phnēn tou logou ws phnēn parμβολῆς],
kai en tō iostānai autā katipauon ai pteruges
autwn. 25 Kai idou phnēn upērānwthen tou ste-
reōwmatos tou dntos upēr kefahlēs autwn [en tō
iostānai autā anienro ai pteruges autwn]. 26 [Kai
upērānw tou stereōwmatos tou upēr kefahlēs autwn]
ws drasis lithou sapphērou, dmōwma thronou
en autoi, kai epi tou dmōwmatos tou thronou
dmōwma ws eidos anhrōpou anwthen. 27 Kai idon
ws dphn hliktrou [ws drasin pyros iawthen autoi
kuklō] apo draseis dphōs kai ipānw, kai apo
draseis dphōs kai iws kātō idon drasin pyros,
kai to phggos autou kuklō 28 Os drasin tōlou,
otan ē en tō nefēlō en hmaias upetō, othws
ē stāsīs tou phggous kuklōthen. Aēti ē drasis
dmōwmatos dēhs Kyriou: kai idon, kai piktō epi
prōswpōn mou, kai ēkousa phnēn lalōūntos.

13 Et similitudo animalium, aspectus eorum
quasi carbonum ignis ardentium, et quasi
aspectus lampadarum. Hæc erat visio dis-
currens in medio animalium, splendor ignis,
et de igne fulgur egrediens. 14 Et animalia
ibant, et revertebantur in similitudinem
fulguris coruscantia. 15 Cumque aspicerem
animalia, apparuit rota una super terram
juxta animalia, habens quatuor facies. 16 Et
aspectus rotarum, et opus earum, quasi visio
maris: et una similitudo ipsarum quatuor: et
aspectus earum et opera, quasi sit rota in
medio rotæ. 17 Per quatuor partes earum
euntes ibant: et non revertebantur cum am-
bularent. 18 Statura quoque erat rotis, et
altitudo, et horribilis aspectus: et totum eo-
pus oculis plenum in circuitu ipsarum
quatuor. 19 Cumque ambularent animalia,
ambulabant pariter et rotæ juxta ea: et cum
elevarentur animalia de terra, elevabantur
simul et rotæ. 20 Quocumque ibat spiritus,
illuc eunte spiritu, et rotæ pariter elevaban-
tur, sequentes eum. Spiritus enim vitæ erat
in rotis. 21 Cum euntibus ibant, et cum
stantibus stabant: et cum elevatis a terra,
pariter elevabantur et rotæ, sequentes ea:
quia spiritus vitæ erat in rotis. 22 Et simili-
tudo super capita animalium firmamenti,
quasi aspectus crystalli horribilis, et exten-
ti super capita eorum desuper. 23 Sub firma-
mento autem pennæ eorum rectæ alterius ad
alterum: unumquodque duabus alis velabat
corpus suum, et alterum similiter velabat. 24
Et audiebam sonum alarum, quasi sonum
aquarum multarum, quasi sonum sublimis Dei:
cum ambularent quasi sonus erat multitudinis
ut sonus castrorum; cumque starent, demitte-
bantur pennæ eorum. 25 Nam cum fieret
vox super firmamentum, quod erat super
caput eorum, stabant, et submittebant alas
suas. 26 Et super firmamentum, quod erat
imminens capiti eorum, quasi aspectus lapidis
sapphiri similitudo throni: et super similitu-
dinem throni, similitudo quasi aspectus homi-
nis desuper. 27 Et vidi quasi speciem electri,
velut aspectum ignis, intrinsecus ejus per cir-
cuitum: a lumbis ejus et desuper, et a lumbis
ejus usque deorsum, vidi quasi speciem ignis
splendentis in circuitu. 28 Velut aspectum
arcus cum fuerit in nube in die pluviae; hic
erat aspectus splendoris per gyrum. Hæc
visio similitudinis gloriæ Domini; et vidi, et
cececi in faciem meam, et audiui vocem
loquentis.

פרשה ב :

וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאשָׁם עֶמֶד עַל־דַּגְלִי
וַאֲדַבֵּר אִתָּהּ : וַתֵּבֶא כִּי רִיחַ פֶּשֶׁעַל
דָּבָר אֵלַי וַתַּעֲמִדֵנִי עַל־דַּגְלִי וַאֲשַׁמֵּעַ אֶת
מִדְּבַר אֵלַי : וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאשָׁם
שׁוּלַח אֲנִי אִתְּךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי
הַמְּוֹרָדִים אֲשֶׁר מְרִידֵיךָ הָיָה וַאֲבֹתָם
קָשְׁעוּ כִּי עֲרֵצְשָׁם הָיוּ הַיּוֹם הַזֶּה : וַתִּקְנִים
הָשָׁן פָּנִים וַתִּחְזַרְלֵב אֲנִי שׁוּלַח אִתְּךָ
אֲלֵיהֶם וְאֶמְרָם אֲלֵיהֶם כֹּחַ אֲמַר אֲלֵיךְ
יְיָ : וַתִּשְׁחַד אֶת־יִשְׁמָעֵאל וְאֶת־יִחְזְקִיָּאל כִּי
בְּיַת מְרִי הָיָה וַיַּעֲדוּ כִּי נָבִיא הָיָה
בְּתוֹכָם : וַתִּפְתָּח בְּרָאשָׁם אֶל־יִתְרָא מֶלֶךְ
מִדְּבָרֵיהֶם אֶל־יִתְרָא כִּי קִרְבִּים וְסַלְוִיִּם
אִתְּךָ וְאֶל־עַמְבָּרִים אִתָּהּ יוֹשֵׁב מִדְּבָרֵיהֶם
אֶל־יִתְרָא וּמַפְתִּיחָם אֶל־תַּחֲתָיִם כִּי בְּיַת מְרִי
הָיָה : וַתִּפְתָּח אֶת־דְּבָרֵי אֲלֵיהֶם אֶת־
לִשְׁמָעֵאל וְאֶת־יִחְזְקִיָּאל כִּי מְרִי הָיָה :

וַתִּפְתָּח בְּרָאשָׁם שְׁמַע אֶת אֲשֶׁר־תִּמְצָא
אֲלֵיךְ אֶל־יִחְזְקִיָּאל בְּיַת הַמְּרִי פֶּעַק פִּי
וַאֲבָל אֶת אֲשֶׁר אֲנִי נִתֵּן אֲלֵיךְ : וַתִּפְתָּח
וַתִּפְתָּח שְׁלִיחָתָהּ אֵלַי וַתַּגִּידָהּ בְּיַת־
קֶסֶר : וַיִּפְרָשׁ אִתָּהּ לִפְנֵי וַתֵּיָא כְּתוּבָה
פָּנִים וַתַּחֲדוּר וְכְתוּב אֲלֵיךְ חִיָּים וַתַּגִּיד
נָקִי :

פרשה ב :

וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאשָׁם אֶת אֲשֶׁר־תִּמְצָא
אֲכֹל אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וְלֶךְ דָּבָר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַתִּפְתָּח אֶת־פִּי וַיֹּאמְרֵנִי
אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת : וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאשָׁם
בְּמִנְחָתָהּ תִּמְצָא הַמִּלָּה אֶת הַמִּנְחָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי נִתֵּן אֲלֵיךְ וַאֲכַלְהָ
וַתִּתֵּן בְּפִי כְּדֵשׁ לְמַחֲוֹק : וַיֹּאמֶר אֵלַי
בְּרָאשָׁם לֶךְ־בָּא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּפְתָּח
בְּדְבָרֵי אֲלֵיהֶם : כִּי לֹא אֶל־עַם עֲמָקִי
קָמָה וְכַבְּדִי לָשׁוֹן אִתָּהּ שְׁלִיחָתָהּ אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : לֹא־אֶל־עַמְּיָם רַבִּים עֲמָקִי שְׁחָה
וְכַבְּדִי לָשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם אֶת־
לֹא אֲלֵיהֶם שְׁלִיחָתָהּ הָיָה יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶיךָ :

ΚΕΦ. β'.

1 KAI εἶπε πρὸς μέ Υἱέ ἀνθρώπου, στήθῃ ἐπὶ
τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ. 2 Καὶ ἦλθεν
ἐπ' ἐμέ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέ με καὶ ἐξήρῃ με καὶ
ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ
λαλοῦντος πρὸς μέ, 3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Υἱέ ἀν-
θρώπου, ἐξαποστείλω ἐγὼ σέ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεπί-
κρανάν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας, 4 Καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε
λέγει Κύριος, 5 Ἐάν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσι,
διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί, καὶ γινώσκονται ὅτι
προφήτης εἰ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν. 6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀν-
θρώπου μὴ φοβηθῇς αὐτούς, μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσ-
ώπου αὐτῶν· διότι παροιστρήσουσι καὶ ἐπισυστή-
σονται ἐπὶ σέ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατ-
οικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος παραπι-
κραίνων ἐστί. 7 Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου
πρὸς αὐτούς, ἵαν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν, ὅτι
οἶκος παραπικραίνων ἐστί. 8 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου
ἀκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ, μὴ γίνου παραπι-
κραίνων καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ
στόμα σου καὶ φάγε τὸ ἐγὼ δίδωμί σοι. 9 Καὶ ἶδον,
καὶ ἶδὸν χεῖρ ἐκτεταμένη πρὸς μέ, καὶ ἐν αὐτῇ
κεφαλὴ βιβλίου. 10 Καὶ ἀνέιλησεν αὐτὴν ἐνὶ ὥπιον
μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἐμπροσθεν καὶ
τὰ ὀπίσω, καὶ ἰγύγραπτο θρῆνος καὶ μέλος καὶ
οὐαί.

ΚΕΦ. γ'.

1 KAI εἶπε πρὸς μέ Υἱέ ἀνθρώπου, κατὰφαγε τὴν
κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ. 2 Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ
ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα. 3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ
Υἱέ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία
σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δε-
δομένης εἰς σέ. Καὶ ἐφαγον αὐτήν, καὶ ἰγένετο
ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκάζον. 4 Καὶ
εἶπε πρὸς μέ Υἱέ ἀνθρώπου, βάδιζε καὶ εἰσελθε
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ λάλησον τοὺς
λόγους μου πρὸς αὐτούς, 5 Διότι οὐ πρὸς λαὸν
βαθύγλωσσον σὺ ἐξαποστείλλῃς, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, 6 Οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους
ἢ ἀλλογλώσσους οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας,
ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους· καὶ εἰ πρὸς τοιοῦ-
τους ἐξαπίστευλά σε, οὗτοι ἂν εἰσέκουσάν σου.

CAPUT II.

1 Et dixit ad me: Fili hominis, sta
super pedes tuos, et loquar tecum. 2 Et
ingressus est in me spiritus postquam lo-
cutus est mihi, et statuit me supra pedes
meos: et audiui loquentem ad me, 3 Et
dicentem: Fili hominis, mitto ego te ad filios
Israel, ad gentes apostatrices, quæ recesserunt
a me: ipsi et patres eorum prævaricati sunt
pactum meum usque ad diem hanc. 4 Et
filii dura facie et indomabili corde sunt, ad
quos ego mitto te: et dices ad eos: Hæc dicit
Dominus Deus: 5 Si forte vel ipsi audiant,
et si forte quiescant, quoniam domus exas-
perans est: et scient quia propheta fuerit in
medio eorum. 6 Tu ergo fili hominis ne
timeas eos, neque sermones eorum metuas:
quoniam increduli et subversores sunt tecum,
et cum scorpiionibus habitas. Verba eorum ne
timeas, et vultus eorum ne formides, quia
domus exasperans est. 7 Loqueris ergo verba
mea ad eos, si forte audiant, et quiescant:
quoniam irritatores sunt. 8 Tu autem fili
hominis audi quæcumque loquor ad te, et noli
esse exasperans, sicut domus exasperatrix est:
aperi os tuum et comede quæcumque ego do
tibi. 9 Et vidi, et ecce manus missa ad me,
in qua erat involutus liber: 10 Et expandit
illum coram me, qui erat scriptus intus et
foris: et scriptæ erant in eo lamentationes, et
carmen, et væ.

CAPUT III.

1 Et dixit ad me: Fili hominis quodcumque
inveneris comede: comede volumen istud, et
vadens loquere ad filios Israel. 2 Et aperui
os meum, et cibavit me volumine illo, 3 Et
dixit ad me: Fili hominis venter tuus comede,
et viscera tua complebuntur volumine isto,
quod ego do tibi. Et comedi illud: et factum
est in ore meo sicut mel dulce. 4 Et dixit ad
me: Fili hominis vade ad domum Israel, et
loqueris verba mea ad eos. 5 Non enim ad
populum profundi sermonis et ignotæ linguæ,
tu mitteris ad domum Israel: 6 Neque ad
populos multos profundi sermonis, et ignotæ
linguæ, quorum non possis audire sermones:
et si ad illos mittereris, ipsi audirent te.

יחזקאל נ

IEZEKIEL, γ.

EZECHIEL, III.

1 ובית ישראל לא יאכלו לשמע אליי
 כִּי־אֵינֶם אֲבוֹת לְשָׁמַע אֵלַי כִּי קִלְגִּית
 יִשְׂרָאֵל חֲזָק־מִצָּד וְהִשְׁלֵב הַמָּדָה : 8 הִנֵּה
 נָתַתִּי אֶת־פָּנָיךָ חֲזָקִים לְעִמָּת פְּנֵיהֶם
 וְאֶת־מִצְחָךָ חֲזָקָה לְעִמָּת מִצְחֵם : 9 כְּשֶׁמֶי
 חֲזָקָה מִזֶּרֶם נָתַתִּי מִצְחָךָ לִלְחִימָה אוֹתָם
 וְלִלְחִמָת מִפְּנֵיהֶם כִּי בֵּית מֶרֶץ הַמָּדָה :
 10 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרֹאשִׁים אֶת־קִלְגִּית
 דְּבָרִי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ קֹחַ בְּלִבְךָ
 וּבְאָזְנֶיךָ שָׁמַע : 11 וְלֵךְ בָּא אֶל־הַגּוֹלָה
 אֶל־בְּנֵי עַמֶּךָ וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֲבִי־שְׁמַעְי
 וְאֶבְיָחֻדָּה : 12 וְתִשְׁמָעִי רֹחַ וְאֲשַׁמַּע
 אֶחְבִּי קוֹל בְּעֵשׂ גָּדוֹל דְּבָרֶיךָ בְּכֹר־יְהוִה
 מִמְּקוֹמִי : 13 וְקוֹל פְּנֵי חַיִּיִּם מִשְׁיִקוֹת
 אֲשַׁח אֶל־אֲחֻזָּתָם וְקוֹל הָאֲפִפִּים לְעִמָּתָם
 וְקוֹל בְּעֵשׂ גָּדוֹל : 14 וְרוּחַ נְשָׁאֲתִי
 וְתִקְחֵנִי וְאֶלֶךְ מִלְּבַמֶּת רִיחִי וְיִרְדֵּי־יְהוִה
 עָלַי חֲזָקָה : 15 וְאֶבְאוּ אֶל־הַגּוֹלָה תָּל
 אֲכִיב תִּשְׁכְּבוּ אֶל־הַתֶּרֶבֶת וְאֲשֶׁר הַמָּדָה
 יוֹשְׁבִים שָׁם וְאֲשַׁב שָׁם שְׁבַעַת יָמִים
 מִשְׁמִים בְּרוּחָם : 16 וַיְהִי מִקְּוֶה
 שְׁבַעַת יָמִים ° וַיְהִי דְבַר־יְהוִה אֵלַי
 לֵאמֹר : 17 בְּרֹאשִׁים צִוָּה נְתַתִּיךָ לְבִית
 יִשְׂרָאֵל וְשִׁמַּעְתָּ מִפִּי דָבָר וְהוֹדִיתָ אוֹתָם
 מִמֶּנִּי : 18 בְּאֶמְרִי לְרָשָׁע מוֹת תָּמָת וְלֹא
 חֲזָקִיתָ וְלֹא דִבַּרְתָּ לְחֲזָקִיתָ רָשָׁע מִדְּבָרִי
 הַרְשָׁעָה לְחִיָּהוּ הוּא רָשָׁע בְּעֵינֵי זֵמִית
 וְדָמוֹ מִדָּוָה אֲבָקָשׁ : 19 וְאָמַרְתָּ כִּי־הוֹדִיתָ
 רָשָׁע וְלֹא־שָׁב מִרְשָׁעוֹ וּמִדְּבָרִי הַרְשָׁעָה
 הוּא בְּעֵינֵי זֵמִית וְאָמַרְתָּ אֶת־נִפְשִׁי
 הַצֵּלָה : 20 וּבְשׁוּב צִדִּיק מִדְּבָרִי וְעָשָׂה
 עֵל וְנָתַתִּי מִכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא זֵמִית כִּי
 לֹא חֲזָקִיתָ בְּחִטָּאתָו זֵמִית וְלֹא תִזְכָּר
 צִדִּיקוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִדָּוָה אֲבָקָשׁ :
 21 וְאָמַרְתָּ כִּי חֲזָקִיתָ צִדִּיק לְבִלְתִּי חֲטָא
 צִדִּיק וְהוּא לֹא־חֲטָא חֵי וְחַיָּה כִּי כֹהֵל
 וְאָמַרְתָּ אֶת־נִפְשִׁי הַצֵּלָה : 22 וַתְּהִי
 עָלַי שָׁם יְדִי־יְהוִה וַיֹּאמֶר אֵלַי קוּם
 בָּא אֶל־הַבְּקָעָה וְשָׁם אֲדַבֵּר אִתְּךָ :

7 ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θλήσουσιν εἰσακοῦ-
 σάί σου, ὅτι οὐ βούλονται εἰσακοῦναι μου, ὅτι
 πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνηκοί εἰσι καὶ σκληροκάρ-
 διοι. 8 Καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρῶτον σου δυνατὸν
 κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν, καὶ τὸ νίκός σου
 κατισχύσω κατέναντι τοῦ νίκους αὐτῶν, 9 Καὶ
 ἔσται διὰ παντὸς κραταιότερον πῆταρ. Μὴ φο-
 βηθῇς ἀπ' αὐτῶν μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου
 αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ. 10 Καὶ
 εἶπε πρὸς μέ γιὰ ἄνθρωπον, πάντας τοὺς λόγους
 οὗς λελάληκα μετὰ σοῦ λάβε εἰς τὴν καρδίαν σου
 καὶ τοῖς ὤσι σου ἀκουε, 11 Καὶ βάδιζε εἰσελθε εἰς
 τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου
 καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
 Τάδε λέγει Κύριος, ἰὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἰὰν ἄρα
 ἰνδῶσι. 12 Καὶ ἀνέλαβί με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα
 κατόπισθίν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου Εὐλογημένη
 ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. 13 Καὶ ἰδὼν
 φωνὴν τῶν πτερύγων τῶν ζώων πτερουσσομένων
 ἐτέρα πρὸς τὴν ἐτέρα, καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν
 ἰχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ. 14 Καὶ
 τὸ πνεῦμα ἐξῆρέ με καὶ ἀνέλαβί με, καὶ ἵσπορεύθην
 ἐν ὄρμῃ τοῦ πνεύματός μου, καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο
 ἐπ' ἐμέ κραταῖα. 15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμα-
 λωσίαν μετέωρος, καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας
 ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Σοβάρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ· καὶ
 ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ
 αὐτῶν. 16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας
 λόγος Κυρίου πρὸς μέ λέγων 17 γιὰ ἄνθρωπον,
 σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ
 στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ'
 ἑμοῦ, 18 Ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ Θανάτῳ
 θανατωτήσῃ· καὶ οὐ διστεῖλω αὐτῷ τοῦ διαστεί-
 λασθαι τῷ ἀνόμῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ
 τοῦ ζῆσαι αὐτόν, ὁ ἄνομος ἐκείνος τῷ ἀδικίᾳ αὐτοῦ
 ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου
 ἐκζητήσω. 19 Καὶ σὺ ἰὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ,
 καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ἀπὸ
 τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκείνος ἐν τῷ ἀδικίᾳ αὐ-
 τοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ῥύσῃ.
 20 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιο-
 συνῶν αὐτοῦ καὶ ποιήσει παράπτωμα, καὶ δώσω
 τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀπο-
 θανεῖται, ὅτι οὐ διστεῖλω αὐτῷ· καὶ ἐν ταῖς ἁμαρ-
 τiais αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν
 αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἐκζητήσω. 21 Σὺ δὲ ἰὰν διαστείλῃ τῷ
 δίκαιῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτῃ, ὁ
 δίκαιος ζῶν ζήσεται, ὅτι διστεῖλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν
 σταντοῦ ψυχὴν ῥύσῃ. 22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ
 Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς μέ Ἀνάστηθι καὶ ἐξελθε
 εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σί.

7 Domus autem Israel nolunt audire te, quia
 nolunt audire me; omnis quippe domus Israel
 attrita fronte est, et duro corde. 8 Ecce dedi
 faciem tuam valentiorē faciebus eorum, et
 frontem tuam duriorē frontibus eorum,
 9 Ut adamantem, et ut silicem dedi faciem
 tuam: ne timeas eos, neque metuas a facie
 eorum: quia domus exasperans est. 10 Et
 dixit ad me: Fili hominis, omnes sermones
 meos, quos ego loquor ad te, assume in corde
 tuo, et auribus tuis audi. 11 Et vade ingre-
 dere ad transmigrationem, ad filios populi tui,
 et loqueris ad eos, et dices eis: Hæc dicit
 Dominus Deus: si forte audiant, et quies-
 cant. 12 Et assumpsit me spiritus, et audiui
 post me vocem commotionis magnæ: Bene-
 dicta gloria Domini de loco suo; 13 Et vocem
 alarum animalium percutientium alteram ad
 alteram, et vocem rotarum sequentium ani-
 malia, et vocem commotionis magnæ. 14 Spi-
 ritus quoque levavit me, et assumpsit me: et
 abii amarus in indignatione spiritus mei:
 manus enim Domini erat mecum, confortans
 me. 15 Et veni ad transmigrationem, ad
 acervum novarum frugum, ad eos qui habi-
 tabant juxta flumen Chobar, et sedi ubi illi
 sedebant: et mansi ibi septem diebus mœrens
 in medio eorum. 16 Cum autem pertransis-
 sent septem dies, factum est verbum Domini
 ad me, dicens: 17 Fili hominis speculatorem
 dedi te domui Israel: et audies de ore meo
 verbum, et annuntiabis eis ex me. 18 Si
 dicente me ad impium: Morte morieris: non
 annuntiaveris ei, neque locutus fueris ut
 avertatur a via sua impia, et vivat: ipse
 impius in iniquitate sua morietur, sanguinem
 autem ejus de manu tua requiram. 19 Si
 autem tu annuntiaveris impio, et ille non
 fuerit conversus ab impietate sua, et a via
 sua impia: ipse quidem in iniquitate sua
 morietur, tu autem animam tuam liberasti.
 20 Sed et si conversus justus a justitia sua
 fuerit, et fecerit iniquitatem: ponam offen-
 diculum eorum eo, ipse morietur, quia non
 annuntiasti ei: in peccato suo morietur, et
 non erunt in memoria justitiæ ejus, quas
 fecit: sanguinem vero ejus de manu tua re-
 quiram. 21 Si autem tu annuntiaveris justo
 ut non peccet justus, et ille non peccaverit:
 vivens vivet, quia annuntiasti ei, et tu ani-
 mam tuam liberasti. 22 Et facta est super
 me manus Domini, et dixit ad me: Surgens
 egredere in campum, et ibi loquar tecum.

יחזקאל ג ד

23 וְאָהָבִים וְאֶצְמָא אֶל־הַפְּקוּצָה וְהַגְדִּילָם
בְּכֹד־יְהוָה עֹמֵד בְּכָבוֹד אֲשֶׁר רָאִיתִי
עַל־נְהַר־כְּבֹד וְאֶפֶל עַל־פָּנָי : 24 וְהִתְבַּלֵּבִי
רִיחַ וּפְעֻמּוֹתַי עַל־רִגְלִי וְנִדְבַר אִתִּי וַיֵּאמֶר
אֵלַי בֵּא הַסֵּגֶר בְּרִחוֹת בֵּיתְךָ : 25 וְאֶתְּחַ
בְּדַאֲדָם הַפֶּה נִהְיָ עָלָיו עֲבוֹתָיִם
וְאֶסְרֶיהָ בָּהֶם וְלֹא תֵצֵא בְּרִחוֹתָם : 26 וְלִשְׁוֹנֶיהָ
אֲדַבֵּק אֶל־חֶזְקָהּ וְנִאֲלַמְּתָהּ וְלֹא־תִהְיֶה לְהֵם
לְאִישׁ מוֹכִיחַ כִּי בֵּית מְרִי הִמָּה :
27 וְבִדְבָרִי אֲוָתְךָ אֶפְתָּח אֶת־פִּיהָ וְאֶסְרֶת
אֶל־יָהִם כֹּחַ אֲמַר אֲלֵהֶם יְהוָה הַשֹּׁמֵעַ
אֶשְׁמָע וְהַחֲנִל וְיִחְזָל כִּי בֵּית מְרִי
הִמָּה :

פרשה ד :

1 וְאֶתְּחַ בְּדַאֲדָם חֲזִלְתָּ לְבָנָהּ וְנִתְּחַ
אוֹתָהּ לְפָנֶיהָ וְחִמּוֹתָ עָלֶיהָ עִיר אֶת־
יְרוּשָׁלַם : 2 וְנִתְּחַתָּ עָלֶיהָ מְצֹר וּבְנִיתָ
עָלֶיהָ דָּמָה וְשִׁפְכָתָ עָלֶיהָ סִלְלָה וְנִתְּחַתָּ
עָלֶיהָ מַחְזֹת וְשִׁם־עָלֶיהָ כְּרִים סָבִיב
3 וְאֶתְּחַ חֲזִלְתָּ מַחְבֶּת בְּרִזָּל וְנִתְּחַתָּ
אוֹתָהּ קִיר בְּרִזָּל בֵּיתָהּ וּבִינוּ חָעִיר
וְהַכְּלִיתָהּ אֶת־פְּנֵיהָ אֶל־יָהּ וְתִיתָהּ בַּשְּׂצוֹל
וְצִדָּתָ עָלֶיהָ אוֹת הִיא לְבֵית וְשִׁמְרָאֵל :
4 וְאֶתְּחַ שָׁכֵב עַל־צִדָּתָ הַשְּׂמָאֵלִי וְשִׁמְרָתָ
אֶת־עֵזֶן בֵּית־יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסְפֵּר הַנְּמִימִם
אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו תִּשְׂאֵא אֶת־עֵזֶנְךָם :
5 וְנִהְיָ נְתַתִּי לָהּ אֶת־שֹׁנֶן עֵזֶנְךָ לְמִסְפֵּר
נְמִימִם שְׁלֹש־מֵאוֹת וְחֲשָׁעִים יוֹם וְנִשְׁמָתָ
עֵזֶן בֵּית־יִשְׂרָאֵל : 6 וְכִלְיָתָ אֶת־אֵלֶּהָ
וְשִׁכְבָּתָ עַל־צִדָּתָ הַיְּמִינִית שְׁנִית וְנִשְׁמָתָ
אֶת־עֵזֶן בֵּית־יְהוֹדָה אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם
לְשֹׁנָהּ יוֹם לְשֹׁנָה נְתַתִּי לָהּ : 7 וְאֶל־
מְצֹר יְרוּשָׁלַם תִּכְנוּ פָנֶיהָ וְהִלְצָהּ חֲשֹׁפָהּ
וְנִבְמָתָ עָלֶיהָ : 8 וְהִנֵּה נִתְּחַתָּ עָלֶיהָ עֲבוֹתָיִם
וְלֹא־תִהְיֶה מִצָּדָהּ אֶל־צִדָּתָ עַד־פְּלֹתָהּ וְנִי
מִצָּדָהּ : 9 וְאֶתְּחַ חֲזִלְתָּ חֲפִיץ וְשִׁעָרִים
וּפֹל גַּעֲדָשִׁים וְנִחֲנוּ וְכִשְׂמִיִם וְנִתְּחַתָּ אוֹתָם
בְּכִלֵּי אֶחָד וְעֲשִׂיתָ אוֹתָם לָהּ לְלַחֵם
מִסְפֵּר הַנְּמִימִם אֲשֶׁר־אֶתְּחַתָּ : 10 שׁוֹכֵב עַל־
צִדָּתָ שְׁלֹש־מֵאוֹת וְחֲשָׁעִים יוֹם תִּאֲכַלְתִּי :

IEZEKIELA, γ', δ'.

23 Καὶ ἀνίστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα Κυρίου ἵστανται καθὼς ἡ δρασὶς καὶ καθὼς ἡ δόξα Κυρίου ἦν ἰδὸν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, 24 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἔστησέν με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἐλάλησεν πρὸς με καὶ εἶπέν μοι Ἐσσεῖθαι καὶ ἐγκαλίσθαι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου. 25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ δίδονται ἐπὶ σὲ δεσμοί, καὶ δέησουσί σε ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν. 26 Καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω, καὶ ἀποκωφώσω, καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλπίχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν. 27 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σὲ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ ἱρεύς πρὸς αὐτούς. Τάδε λέγει Κύριος Ὁ ἀκούων ἀκούτω, καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθήτω, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΚΑΙ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλίνθον καὶ θῆσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου, καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλὴμ, 2 Καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν, καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας, καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα, καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολάς, καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ. 3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν καὶ θῆσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς πόλεως, καὶ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτὴν· σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν, καὶ θῆσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἃς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν. 5 Καὶ ἐγὼ δίδωκά σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. 6 Καὶ συντελείσεις ταῦτα, καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰούδα τεσσαράκοντα ἡμέρας· ἡμέραν εἰς ἑνὶαυτὸν τέθεικά σοι. 7 Καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις, καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτὴν. 8 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δίδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς, καὶ μὴ στραφῇς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου τὸ πλευρόν σου ἕως οὗ συντελεσθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου. 9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροδὲς καὶ κριθὰς καὶ κύαμον καὶ φακὸν καὶ κίχρον καὶ ὄλῤυραν, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἓν ὑστράκινον, καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους, καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἃς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά.

EZECHIEL, III. IV.

23 Et surgens egressus sum in campum : et ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria, quam vidi juxta fluvium Chobar : et cecidi in faciem meam. 24 Et ingressus est in me spiritus, et statuit me super pedes meos : et locutus est mihi, et dixit ad me : Ingredere, et includere in medio domus tuæ. 25 Et tu fili hominis, ecce data sunt super te vincula, et ligabunt te in eis : et non egredieris de medio eorum. 26 Et linguam tuam adhærere faciam palato tuo, et eris mutus, nec quasi vir objurgans : quia domus exasperans est. 27 Cum autem locutus fuero tibi, aperiam os tuum, et dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : Qui audit, audiat : et qui quiescit, quiescat : quia domus exasperans est.

CAPUT IV.

1 Et tu fili hominis sume tibi laterem, et pones eum coram te : et describes in eo civitatem Jerusalem. 2 Et ordinabis adversus eam obsidionem, et ædificabis munitiones, et comportabis aggerem, et dabis contra eam castra, et pones arietes in gyro. 3 Et tu sume tibi sartagine ferream, et pones eam in murum ferreum inter te, et inter civitatem : et obfirmabis faciem tuam ad eam, et erit in obsidionem, et circumdabis eam : signum est domui Israel. 4 Et tu dormies super latus tuum sinistrum, et pones iniquitates domus Israel super eo numero dierum quibus dormies super illud, et assumes iniquitatem eorum. 5 Ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum, numero dierum trecentos et nonaginta dies : et portabis iniquitatem domus Israel. 6 Et cum compleveris hæc, dormies super latus tuum dexterum secundo : et assumes iniquitatem domus Juda quadraginta diebus ; diem pro anno, diem, inquam, pro anno dedi tibi. 7 Et ad obsidionem Jerusalem convertes faciem tuam, et brachium tuum erit extentum : et prophetabis adversus eam. 8 Ecce circumdedi te vinculis : et non te convertes a latere tuo in latus aliud, donec compleas dies obsidionis tuæ. 9 Et tu sume tibi frumentum, et hordeum, et fabam, et lentem, et milium, et viciam : et mitte ea in vas unum, et facies tibi panes numero dierum quibus dormies super latus tuum : trecentis et nonaginta diebus comedes illud.

יחזקאל ד ה

10 ומאכליך אשר תאכלפו במשקול
עשרים שקל ליום מעת ערצת תאכלפו:
11 ומים במשקלה השקלה ששית התין
מעת ערצת השקלה: 12 וענת שיערים
תאכלקו והיו בגללי צאח האדם
תעגה לעיניהם: 13 ויאמר יהוה עבד
יאכלו בגי'שקאל את לחמם כמא בגוים
אשר אדחם שם: 14 ויאמר יהוה אדני
יהוה העבד נפשי לא משקח וגלגל
והרפה לאכלתה מעבדי וערצתה
ולאבא בפי בשך פגול: 15 ויאמר אלי
יהוה נתתי לך את צפוני העבד פתח
גללי האדם ועשית את לחמך עליהם:
16 ויאמר אלי גרדבם הנני
שכר משה-לחם בירושלם ואכלרלחם
במשקל ובדאגה ומים במשקלה ובמשקל
ישתה: 17 למען יחסרי לחם ומים
ונשמו איש ואחיו ונמקו עצונם:

פרשה ה:

1 ואתה גרדבם מחלתו תכבד
תער העלבים תתקנה לך והעברת
על ראשך ועל זנבך ולקחת לך מאונג
משקל ולקחתם: 2 שלשית באור תבעיר
בתוך העיר ממלאת ומי המצור ולקחת
את השלשית תבנה בתוך סביבותיה
והשלשית תבנה לרוב ותרב אהב
אחריהם: 3 ולקחת משם מעט במספר
וצרת אותם בכנפיה: 4 ומחם עוד תקח
והשלשית אותם אל-תוך האש ושקפת
אותם באש ממנו הצאצאש אל-קל-בית
ישקאל: 5 פה אמר אדני יהוה
ואח וירושלם בתוך הגוים שמתה
וסביבותיה ארצות: 6 ויאמר את-משפטי
לרשע מרהגוים ואת-חוקתי מרהגות
אשר סביבותיה כי במשפט מאב
וחוקתי לא הלקו בהם: 7 לכן
פחדאמר אדני יהוה געו המעבד מר
הגוים אשר סביבותיהם בחקותי לא
הלכתם ואת-משפטי לא עשיתם ובמשפטי
הגוים אשר סביבותיהם לא עשיתם:

IEZEKIEL, 4, 5.

10 Kai to brōmā sou phageisai en stathmō, eisosi
sēlous tēn hēmeran' apō kairotō ēws kairotō phagei-
sai autā. 11 Kai ūdwr en mētrw pīesai, kai to
ēkton tou ēn apō kairotō ēws kairotō pīesai. 12 Kai
ēkruφiān kriθinon phageisai autā, en bolβitōis
kōprou anthrwpinēs ēkruφeis autā kat' oφthalmoūs
autōn, 13 Kai ēreis Tāde lēgi Kyrios o theos
tou 'Israhēl Oūtwos phagontai ol uiol tou 'Is-
rahēl akātharta en tois ithnēsin [ou diaskorpizō
autōs ikei]. 14 Kai eipa Mēdāmōs, Kyrie
the 'Israhēl' ei hē ψυχὴ μου ou mēmiantai en
akatharsia, kai thnēsimaiōn kai thriālwtōn ou
bibrowka apō genisiōs mou ēws tou nyn, oude
eiselēluthen eis to stōma mou pān kriās iwlon.
15 Kai eipe prōs mē 'Idōu didwkā soi bōlβeta
bōōn anti tōn bolβitōn tōn anthrwpinōn, kai
pothēseis toūs ārtous sou ep' autōn. 16 Kai eipe
prōs mē Yiē anthrwpon, idōu egō suntrībō stē-
riγμα ārtou en 'Ierousalēm, kai phagontai ārtou
en stathmō kai en indēis, kai ūdwr en mētrw kai
en āphanismō pīontai, 17 "Opws endēis gēnontai
ārtou kai ūdato· kai āphanisthēsetai anthrwpos
kai adelphōs autou, kai intakēsonται en taīs adi-
kiais autōn.

KEΦ. ε.

1 KAI sū, uiē anthrwpon, λάβε σεαυτῷ ρομφαίαν
ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρίως, κτήσῃ αὐτὴν σεαυτῷ,
καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἐπὶ
τὸν πώγωνά σου. Καὶ λήψῃς ζυγὸν σταθμίαν καὶ
διαστήσεις αὐτούς, 2 Τὸ τρίτον ἐν πυρὶ ἀνα-
καύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν
ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ, καὶ λήψῃς τὸ τρίτον καὶ
κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῃ αὐτῆς, καὶ τὸ τρίτον
κατακόψεις ἐν ρομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ τὸ τρίτον
διασκορπίεις τῷ πνεύματι, καὶ μάχαιραν ἐκ-
κινώσω ὀπίσω αὐτῶν. 3 Καὶ λήψῃς ἱκεῖθεν ὀλίγους
ἐν ἀριθμῷ καὶ συμπεριλήψῃς αὐτούς τῇ ἀναβολῇ
σου. 4 Καὶ ἐκ τούτων λήψῃς ἑπὶ καὶ ῥίψεις αὐτούς
εἰς μέσον τοῦ πυρός, καὶ κατακαύσεις αὐτούς ἐν
πυρὶ· ἡ αὐτῆς ἡξελεύσεται πῦρ. Καὶ ἱρεῖς παντὶ
οἴκῳ 'Israhēl 5 Tāde lēgi Kyrios Aūtē hē 'Ierou-
salēm, ἐν μέσῃ τῶν ἰθιῶν τίθεικα αὐτὴν καὶ τὰς
κύκλῳ αὐτῆς χώρας. 6 Καὶ ἱρεῖς τὰ δικαιώματά
μου τῇ ἀνόμῃ ἐκ τῶν ἰθιῶν, καὶ τὰ νόμμά μου
τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς, διότι τὰ δικαιώματά
μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ
ἵπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς. 7 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Kyrios 'Anθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἰθιῶν
τῶν κύκλῳ ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου
οὐκ ἵπορεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ
ἑποιήσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα
τῶν ἰθιῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε,

EZECHIEL, IV. V.

10 Cibus autem tuus quo vesceris, erit in
pondere viginti stateres in die: a tempore
usque ad tempus comedes illud. 11 Et aquam
in mensura bibes, sextam partem hin: a
tempore usque ad tempus bibes illud. 12 Et
quasi subcinericium hordeaceum comedes
illud: et stercore, quod egreditur de homine,
operies illud in oculis eorum. 13 Et dixit
Dominus: Sic comedent filii Israel panem
suum pollutum inter gentes ad quas ejiciam
eos. 14 Et dixi: A, a, a, Domine Deus, ecce
anima mea non est polluta; et morticinum,
et laceratum a bestiis non comedi ab infan-
tia mea usque nunc, et non est ingressa in
os meum omnis caro immunda. 15 Et dixit
ad me: Ecce dedi tibi fimum boum pro
stercoribus humanis: et facies panem tuum
in eo. 16 Et dixit ad me: Fili hominis,
ecce ego conteram baculum panis in Jeru-
salem: et comedent panem in pondere, et in
sollicitudine: et aquam in mensura, et in
angustia bibent. 17 Ut, deficientibus pane et
aqua, corruiat unusquisque ad fratrem suum:
et contabescant in iniquitatibus suis.

CAPUT V.

1 Et tu fili hominis sume tibi gladium
acutum, radentem pilos: et assumes eum, et
duces per caput tuum, et per barbam tuam:
et assumes tibi stateram ponderis, et divides
eos. 2 Tertiam partem igni combures in
medio civitatis, juxta completionem dierum
obsidionis: et assumes tertiam partem, et con-
cides gladio in circuitu ejus: tertiam vero
aliā disperges in venum, et gladium nudabo
post eos. 3 Et sumes inde parvum numerum:
et ligabis eos in summitate pallii tui. 4 Et
ex eis rursum tolles, et projicies eos in medio
ignis, et combures eos igni: et ex eo egre-
dietur ignis in omnem domum Israel. 5 Hæc
dicit Dominus Deus: Ista est Jerusalem, in
medio gentium posui eam, et in circuitu ejus
terras. 6 Et contempsit judicia mea, ut plus
esset impia quam gentes, et præcepta mea
ultra quam terræ quæ in circuitu ejus sunt;
judicia enim mea projecerunt, et in præcep-
tis meis non ambulaverunt. 7 Idcirco
hæc dicit Dominus Deus: Quia superastis
gentes, quæ in circuitu vestro sunt, et in
præceptis meis non ambulastis, et judicia
mea non fecistis, et juxta judicia gentium,
quæ in circuitu vestro sunt, non estis operati;

יחזקאל ה' ו'

לָכֵן קָח אֶמֶל אֲדֹנִי יְהוָה הִנֵּנִי
עָלֶיךָ גַּם־אֲנִי וְעַשְׂתִּי בְּתוֹכָהּ מִשְׁפָּטִים
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם : וְעַשְׂתִּי כֵךָ אֵת אֲשֶׁר
לֹא־עַשְׂתִּי וְאֵת אֲשֶׁר־לֹא־עָשָׂה כְּמוֹתִי
עוֹד יֵצֵן כְּלִי־עֲבֹתֶיךָ : ¹⁰ לָכֵן אֲבֹתָם
וְאֲכָלֶיךָ בָּנִים בְּתוֹכָהּ וּבָנִים וְאֲכָלֶיךָ אֲבֹתָם
וְעַשְׂתִּי כֵךָ שְׁפָטִים וְדִרְתִּי אֶת־קְלִישֵׁי־הָיָהוּ
לְכַל־דָּחִים : ¹¹ לָכֵן חֲרָאִי נָא אֲדֹנִי יְהוָה
אֶסְלֵא יֵצֵן אֶת־מִקְדָּשִׁי מִמָּוֶה כְּקִל־שְׁקִינִי
וּבְכַל־הַתְּעֹבִיחַ וְגַם־אֲנִי אֶגְדֹּל וְלֹא־הִתְחַסֵּם
עֵינִי וְגַם־אֲנִי לֹא אֶחְסֹל : ¹² שְׁלֹשִׁית
בְּהָרָה נְמוֹתִי וּבְהָרָעַב יִכְלֹו בְּתוֹכָהּ וְהִשְׁלֵשִׁית
בְּחָרָב וּפְלֹו סְבִיבוֹתֶיךָ וְהִשְׁלֵשִׁית לְכָל־
רָחַק אֲזֻחָה וְחָרָב אֶרֶץ אֲחֵרִים : ¹³ וְכָל־הָ
אִשִּׁי וְהַקְחֹתִי חֲמָרִי בָם וְהַקְחֹתִי וְיִדְעוּ
כִּי־אֲנִי יְהוָה דֹּבְרָתִי בְּהַנְאֻתִי בְּכַלּוֹתִי
חֲמָרִי בָם : ¹⁴ וְהִתְקַדַּחְתִּי לְחַרְקָהּ וְלִחְרָפָהּ
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ לְעֵינֵי קְלִיעוֹרָר :
¹⁵ וְהִתְקַדַּחְתִּי חֲרָפָהּ וּבְהִרְפָּהּ מִיָּדָהּ וּמִשְׁפָּחָהּ
לְגוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ בְּעַשְׂוֹתִי כֵךָ
שְׁפָטִים בָּאָהּ וּבְחִקָּהּ וּבְהַתְּכּוֹת חֲמָרִי אֲנִי
יְהוָה דֹּבְרָתִי : ¹⁶ בְּשִׁלְחִי אֶת־חֲצִי הָרָעַב
הָרָעִים בָּהֶם אֲשֶׁר־הֵנִי לְמִשְׁחִית אֲשֶׁר־
אֲשַׁלַּח אוֹתָם לְשַׁחֲתֵם וְרָעַב אֶסֶף עָלֵיכֶם
וְשִׁבַּרְתִּי לָכֶם מִטַּחֲלָחִים : ¹⁷ וְשִׁלְחֹתִי
עָלֵיכֶם רָעַב וְחֵמָה רָעָה וְשִׁפְלָה וְחָרָב
וְדָם יַעֲבֹר־בָּהּ וְחָרָב אֶבְיָא עָלֶיהָ אֲנִי
יְהוָה דֹּבְרָתִי :

פרשה ו'

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : ¹ בְּרָאָם
עִיִּם פָּנֶיךָ אֶל־הַרְבֵּי יִשְׂרָאֵל וְהַקְבֵּא
אֶל־יָהִם : וְהִמָּרְתָּ חֲרִי יִשְׂרָאֵל שְׂמִיעוֹ
דְּבַר־אֲדֹנִי יְהוָה פִּדְמָר אֲדֹנִי יְהוָה
לְחַיִּים וְלַבְּעוֹת לְאַפְסִיקִים וְלַגְּזָאוֹת הִנֵּנִי
אֲנִי מְבִיא עָלֵיכֶם חָרָב וְאֶבְדֹתִי בְּמוֹתֵיכֶם :
² וְנִשְׁפָּל מִצְדֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חֲמֻסֵּיכֶם
וְהִפְלַתִי חֲלָלִים לְפָנֶיךָ גְּלוּלִים : וְנִתְּתִי
אֶת־פָּנֶיךָ בְּגַן יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ גְּלוּלִים וְדִרְתִּי
אֶת־עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִצְדֹתֵיכֶם :

IEZEKIEL, V, 5.

8 Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ,
καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἰθνην,
9 Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα καὶ ἃ οὐ
ποίησω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύ-
γματά σου. 10 Διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα
ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ
ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπῶ πάντας τοὺς
καταλοιπούς σου εἰς πάντα ἄνεμον. 11 Διὰ τοῦτο
Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἢ μὴν ἀνθ' ὧν τὰ ἁγία μου
ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου, κἀγὼ ἀπώ-
σομαί σε, οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμός, κἀγὼ οὐκ
ἐλεήσω. 12 Τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθή-
σεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῇ συντελεσθήσεται
ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον
σκορπῶ αὐτούς, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ
πεσοῦνται κύκλῳ σου, καὶ μάχαιραν ἐκκένωσω ὀπίσω
αὐτῶν. 13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμός μου καὶ ἡ
ὀργή μου ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος
λελάληκα ἐν ζήλῳ μου, ἐν τῷ συντελέσει με τὴν
ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς. 14 Καὶ θήσομαι σέ εἰς
ἐρημον καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ σου ἐνώπιον
παντὸς διδοεύοντος, 15 Καὶ ἔσῃ στενακτὴ καὶ δη-
λαστή ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ σου, ἐν τῷ ποιῆσαι
με ἐν σοὶ κρίματα [ἐν ὀργῇ καὶ ἐν θυμῷ καὶ] ἐν
ἐκδικῆσει θυμοῦ μου· ἐγὼ Κύριος λελάληκα. 16 Καὶ
ἐν τῷ ἀποστεῖλαι με βολίδας τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτούς,
καὶ ἔσονται εἰς ἐκλειψιν, καὶ συντρίψω στήριγμα
ἄρτου σου. 17 Καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σέ λιμόν καὶ
θηρία πονηρά καὶ τιμωρήσομαι σε, καὶ θάνατος καὶ
αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σέ, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ
σέ κυκλόθεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

KEΦ. 5.

1 KAI IGENETO LOGOS KYRIΟΥ ΠΡΟΣ ΜΕ ΛΕΓΩΝ
2 ΥΙΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΣΤΗΡΙΞΟΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΣΟΥ ΕΠΙ ΤΑ
ΟΡΗ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΥΣΟΝ ΕΠ' ΑΥΤΑ, 3 KAI
ΙΡΕΙΣ ΤΑ ΟΡΗ ΙΣΡΑΗΛ, ΑΚΟΥΣΑΤΕ ΛΟΓΟΝ ΚΥΡΙΟΥ ΤΑΔΕ
ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΙΣ ΟΡΕΣΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΒΟΥΝΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑΙΣ
ΦΑΡΑΓΞΙ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΝΑΠΑΙΣ ΙΔΟΥ ΕΓΩ ΕΠΑΓΩ ΕΦ'
ΥΜΑΣ ΡΟΜΦΑΙΑΝ, ΚΑΙ ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΘΗΣΕΤΑΙ ΤΑ ΨΗΛΑ
ΥΜΩΝ, 4 KAI ΣΥΝΤΡΙΒΗΣΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΑ
ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΜΕΝΗ ΥΜΩΝ, ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΑΛΩ ΤΡΑΥ-
ΜΑΤΙΑΣ ΥΜΩΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΩΝ ΥΜΩΝ, 5 [KAI
ΔΩΣΩ ΤΑ ΠΤΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΤΑ
ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΩΝ ΑΥΤΩΝ] ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΩ
ΤΑ ΟΣΤΑ ΥΜΩΝ ΚΥΚΛΩ ΤΩΝ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΩΝ ΥΜΩΝ.

EZECHIEL, V. VI.

8 Ideo hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego ad
te, et ipse ego faciam in medio tui judicia
in oculis gentium ; 9 Et faciam in te
quod non feci, et quibus similia ultra non
faciam, propter omnes abominationes tuas.
10 Ideo patres comedent filios in medio tui,
et filii comedent patres suos : et faciam in te
judicia, et ventilabo universas reliquias tuas
in omnem ventum. 11 Idecirco vivo ego,
dicit Dominus Deus : nisi pro eo quod sanc-
tum meum violasti in omnibus offensationibus
tuis, et in cunctis abominationibus tuis : ego
quoque confringam, et non parceret oculus
meus, et non miserebor. 12 Tertia pars tui
peste morietur, et fame consumetur in medio
tui : et tertia pars tui in gladio cadet in
circuitu tuo : tertiam vero partem tuam in
omnem ventum dispergam, et gladium
evaginabo post eos. 13 Et complebo furo-
rem meum, et requiescere faciam indig-
nationem meam in eis, et consolabor : et
seient quia ego Dominus locutus sum in eis.
14 Et dabo te in desertum et in oppro-
brium gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, in
conspectu omnis prætereuntis. 15 Et eris
opprobrium, et blasphemia, exemplum, et
stupor in gentibus quæ in circuitu tuo sunt,
cum fecero in te judicia in furore, et in
indignatione, et in increpationibus iræ.
Ego Dominus locutus sum : 16 Quando
misero sagittas famis pessimas in eos ; quæ
erunt mortiferæ, et quas mittam ut disper-
dam vos : et famem congregabo super vos,
et conteram in vobis baculum panis. 17 Et
immittam in vos famem, et bestias pessimas
usque ad internecionem : et pestilentia, et
sanguis transibunt per te, et gladium indu-
cam super te ; ego Dominus locutus sum.

CAPUT VI.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens : 2 Fili hominis pone faciem tuam ad
montes Israel, et prophetabis ad eos, 3 Et
dices : Montes Israel audite verbum Domini
Dei : Hæc dicit Dominus Deus montibus, et
collibus, rupibus, et vallibus : Ecce ego indu-
cam super vos gladium, et disperdam excelsa
vestra, 4 Et demoliar aras vestras, et con-
fringentur simulacra vestra : et dejiciam
interfectos vestros ante idola vestra. 5 Et
dabo cadavera filiorum Israel ante faci-
em simulacrorum vestrorum : et disper-
gam ossa vestra circum aras vestras,

8 עתה מקרוב אשפוך חיתי עליך וכליתי אפי' בך ושפטתה כדרכה ונתתי עליך את כל-הועבותיה: 9 וכל-החוס עיני ולא אהמיל כדרכה עליה אמן והועבותיה כדרכה תהלין וידעם כי אני יהוה מכה: 10 הנה היום הנה באה וצאה הצפנה צץ הפטח פתח הדון: 11 והקמס הם למטה-רשע למחמם ולא מחמוקם ולא מהממה ולא להם דהם: 12 בא הנה הניצ היום הקנה אלי-שח והפוכר אלי-האכל כי חרון אל-כל-המונה: 13 כי הפוכר אלי-הפמקל לא ישוב ועוד בחרים חיתם כרחוק אל-כל-המונה לא ישוב ואיש בעינו חיה לא יתחזה: 14 תהצץ במקלע והקין הפל ואין חלה לפל-המה כי חרוני אל-כל-המונה: 15 החרב פוחץ והחבר והרעב מנהג אשר בשדה פתח נמות ואשר בעיר רעב ודבר ואכלנו: 16 ופלטו פלמיים ויהי אלי-החרים פיוגו הגאות בלם חמות איש בעינו: 17 כל-הנהגם תרפינה וכל-הפרנסם תלכנה פים: 18 והנהגו שלום וכסתה אותם פלציות ואל כל-פנים בושח ובכל-האשיות חרקה: 19 פספסם בחוצות ואליהם וחקקם לנהג יהיה פספסם וחקקם לא-יובל לחצילם פיום עברת יהיה נפשו לא ישמעו ומעיהם לא ימלאו כרמכשול עונם היה: 20 וצבי צדיו לנאיו שפיהו וצלמי תועבותם שפיצינהם עשו גו עליהם נתתי להם לנהג: 21 ונתתיו ביד-הנריב לבז ולרשעו הארץ לשלל וחלליה: 22 והספתי פני מותם וחללי את-צפוני ובארבה פריצים וחלליה: 23 עשה חרמון כי הארץ כלאה משפט דמים וחריר מלאה חסם: 24 והבאתי רעי גלים ורשעו את-בתיהם והשפתי און עים ונחלי מחדשיהם: 25 תהדח בם ובקשו שלום ואון: 26 הנה עלי-הנהג תבוא ושמצה אל-שמנה תהנה ובקשו חון מביא ותורח תאבד מפלון ועצח מהגים: 27 תפלה ותאפל וקשיא ילפוש שפיה ויהי צ-הארץ תבדלה מדרגם מעשה אותם ובמשפטיהם אשפסם וידעו פראני יהוה:

8 Nūn iγγύθεν ικχιῶ τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ σέ, καὶ συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐν σοί, καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σέ πάντα τὰ βδελύγματά σου. 9 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου, οἷδὲ μὴ ἰλεῖσω· διότι τὰς ὁδοὺς σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ τύπτων. 10 Ἴδου τὸ πέρας ἦκει, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα Κυρίου· εἰ καὶ ἡ ῥάβδος ἤνθηκεν, ἡ ὕβρις ἐξανίστηκεν. 11 Καὶ συντρίψει στήριγμα ἀνόμου, καὶ οὐ μετὰ θορύβου οὐδὲ μετὰ σπουδῆς. [Καὶ οὐκ ἐξ αὐτῶν εἰσίν, οὐδὲ ὠραῖσμός ἐν αὐτοῖς.] 12 Ἦκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαίρειτω, καὶ ὁ πωλῶν μὴ θρηνεῖτω [ὅτι ὀργὴ εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς]. 13 Διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψει, [καὶ ἐτι ἐν ζωῇ τὸ ζῆν αὐτῶν· ὅτι θρασις εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς οὐκ ἀνακάμψει,] καὶ ἀνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσεται. 14 Σαλπείσατε ἐν σάλπιγγι καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα [καὶ οὐκ ἔστιν πορευόμενος εἰς τὸν πόλεμον· ὅτι ἡ ὀργή μου εἰς πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς]. 15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν· ὁ ἐν τῇ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει, τοὺς δ' ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει. 16 Καὶ ἀνασθῆσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρίων [ὡς περιστερὰ μελετητικά]· καὶ πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ. 17 Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μῆροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ, 18 καὶ περιζώσονται σάκκου, καὶ καλύψαι αὐτοὺς θάμβος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνῃ ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπὶ ἅσασιν κεφαλὴν φαλάκρωμα. 19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται· [τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ δυνήθησεται ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου.] Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμψησθῶσι, καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικῶν αὐτῶν ἔγινετο. 20 Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτά, καὶ ἐκόντας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἔνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν. 21 Καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων τοῦ διαρπάσαι αὐτά, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σέδλα, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά. 22 Καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ μισήσουσι τὴν ἐπισκοπὴν μου, καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά. 23 Καὶ ποιήσουσι θυρμόν, διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας. 24 [Καὶ αἶψα πονηροὺς ἰθύνω, καὶ κληρονομήσουσι τοὺς οἴκους αὐτῶν·] καὶ ἀποστρέψω τὸ φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μισθήσεται τὰ ἄγια αὐτῶν. 25 Καὶ ἐξλασμός ἦξει καὶ ζητήσεται εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται. 26 Οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται, καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσται, καὶ ζητηθήσεται θρασις ἐκ προφῆτου, καὶ νόμος ἀπολείπεται ἐξ ἱερέως καὶ βουλή ἐκ πρεσβυτέρων. 27 [Ὁ βασιλεὺς πενήσει καὶ ὁ] ἀρχὼν ἰνδύσεται ἀφανισμόν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθήσονται· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποίησω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτούς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8 Nunc de propinquo effundam iram meam super te, et complebo furorem meum in te: et judicabo te juxta vias tuas, et imponam tibi omnia scelera tua. 9 Et non parceret oculus meus, nec miserebor, sed vias tuas imponam tibi, et abominaciones tuæ in medio tui erunt: et scietis quia ego sum Dominus percutiens. 10 Ecce dies, ecce venit: egressa est contritio, floruit virga, germinavit superbia. 11 Iniquitas surrexit in virga impietatis: non ex eis, et non ex populo, neque ex sonitu eorum: et non erit requies in eis. 12 Venit tempus, appropinquavit dies: qui emit, non lætetur: et qui vendit, non lugeat: quia ira super omnem populum ejus. 13 Quia qui vendit, ad id quod vendidit non revertetur, et adhuc in viventibus vita eorum; visio enim ad omnem multitudinem ejus non regreditur: et vir in iniquitate vitæ suæ non confortabitur. 14 Canite tuba, præparentur omnes, et non est qui vadat ad prælium: ira enim mea super universum populum ejus. 15 Gladius foris, et pestis et fames intrinsecus: qui in agro est, gladio morietur: et qui in civitate, pestilentia et fame devorabuntur. 16 Et salvabuntur qui fugerint ex eis: et erunt in montibus quasi columbæ convallium omnes trepidi, unusquisque in iniquitate sua. 17 Omnes manus dissolventur, et omnia genera fluent aquis. 18 Et accingent se ciliciis, et operiet eos formido, et in omni facie confusio, et in universis capitibus eorum calvitium. 19 Argentum eorum foras projicietur, et aurum eorum in sterquilinum erit. Argentum eorum, et aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini. Animam suam non saturabunt, et ventres eorum non implebuntur: quia scandalum iniquitatis eorum factum est. 20 Et ornamentum monilium suorum in superbiam posuerunt, et imagines abominationum suarum, et simulacrorum fecerunt ex eo: propter hoc dedi eis illud in immunditiam: 21 Et dabo illud in manus alienorum ad diripiendum, et impiis terræ in prædam, et contaminabunt illud. 22 Et avertam faciem meam ab eis, et violabunt arcanum meum: et introibunt in illud emissarii, et contaminabunt illud. 23 Fac conclusionem: quoniam terra plena est judicio sanguinum, et civitas plena iniquitate. 24 Et adducam pessimos de gentibus, et possidebunt domos eorum: et quiescere faciam superbiam potentium, et possidebunt sanctuaria eorum. 25 Angustia superveniente, requirunt pacem, et non erit. 26 Conturbatio super conturbationem veniet, et auditus super auditum: et quærent visionem de propheta, et lex peribit a sacerdote et consilium a senioribus. 27 Rex lugebit, et princeps induetur mœrore, et menius populi terræ conturbabuntur. Secundum viam eorum faciam eis, et secundum judicia eorum judicabo eos: et scient quia ego Dominus.

וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁפִיטָה שְׁשִׁי בַחֲמִשָּׁה
לַחֹדֶשׁ אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי וְהָגָנִי יְהוֹדָה
יוֹשְׁבִים לְפָנַי וְהַפֶּלַע צָלִי שָׁם יָד אֲדֹנָי
יְהוֹה : וְנִרְאָה וְהָגָנִי רְמוֹת כְּמִרְאֵה
אֵשׁ מִמֶּרְאֵה מִתְּנִי וְלִמְשָׁה אֵשׁ וּמִפְּתָנִי
וְלִמְעָלָה כְּמִרְאֵה זֶהָר כְּצִוֵּן חֲשִׁמְלָה :
וַיִּשְׁלַח מִבְּנֵי יָד וַיִּקְחֵנִי בְּצִיצַת רֹאשִׁי
וַתֵּלֶם אֹתִי רִיחַ בִּירְהֶאֱרָץ וּבִירְהֶשְׁמֵם
וַתִּבְרַח אֹתִי וַיִּשְׁלַח מִמֶּרְאֵה כְּמִרְאֵה אֱלֹהִים
אֶל־פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפּוֹתָה צִפְּנָה
אֲשֶׁר־שָׁם מוֹשֵׁב סָמָל הַקִּנְיָה הַמִּקְנָה :
וְהִגְדֵּתִי שָׁם כְּבוֹד אֱלֹתֵי יִשְׂרָאֵל כְּמִרְאֵה
אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּמִּקְנָה : וַיִּמָּאֶר אֱלִי בְּדֶ-
אֲדָם שֶׁאֵינָה עֵינֶיהָ גִּרְוֹ צִפְּנָה וְאֵשׁ
עֵינֵי גִרְוֹ צִפְּנָה וְהָגָנִי מִצְּפוֹן לְשַׁעַר
הַמִּקְנָה סָמָל הַקִּנְיָה הַמִּקְנָה בַּמִּקְנָה : וַיִּמָּאֶר
אֱלִי בְּדֶ-אֲדָם הַרְאָה אֶתְּהָם עֲשִׂים
הַמְּעֻבֹּת בְּדִלּוֹת אֲשֶׁר בֵּית־יִשְׂרָאֵל עֲשִׂים
פֶּה לְרִחְקָה מִעַל מִקְדָּשִׁי וְעוֹד מִשְׁבּוֹב
תִּרְאָה תוֹעֵבּוֹת בְּדִלּוֹת : וַיִּבְרַח אֹתִי
אֶל־פֶּתַח הַמִּקְנָה וְהָגָנִי הִרְאָהוּ
בְּקִיר : וַיִּמָּאֶר אֱלִי בְּדֶ-אֲדָם הַמִּקְנָה
בְּקִיר וְהָגָנִי בְּקִיר וְהָגָנִי פֶתַח אֶתְּהָם
הַמְּעֻבֹּת אֱלִי בִּלְא וְרָאֵה אֶת־הַמְּעֻבֹּת
הַמְּעֻבֹּת אֲשֶׁר הֵם עֲשִׂים פֶּה : וַיִּבְרַח
וְהָגָנִי וְהָגָנִי כְּלִי־תִבְנִית רָמַשׁ וּבְחִמָּה
שָׁמַר וְכָל־גִּלְגָּלִי בֵּית יִשְׂרָאֵל מִמִּקְנָה עַל־
חֲקִיר סָבִיב סָבִיב : וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ
מִתְּנִי בֵּית־יִשְׂרָאֵל וַיִּזְכְּרוּ בְּדֶ-שָׁמַר עֲמֵד
בְּחוּבָם לְמַנִּים לְפָנֵיהֶם וְאִישׁ מִמֶּרְאֵהוּ
בְּגִדוֹ וְעֵתֶר עֲנִי־תִבְנִית עֲלֵה : וַיִּמָּאֶר
אֱלִי הַרְאָה בְּדֶ-אֲדָם אֲשֶׁר וְהָגָנִי בֵּית־
יִשְׂרָאֵל עֲשִׂים בְּחִשָּׁה אִישׁ בְּחִדְרֵי מִשְׁכְּבֵיהֶם
כִּי אֲמָרִים אֵין וְהָגָנִי רָאֵה אֶתְּהָם עֲנֵה
וְהָגָנִי אֶת־הָאֲרָץ : וַיִּמָּאֶר אֱלִי עוֹד
מִשְׁבּוֹב תִּרְאָה תוֹעֵבּוֹת בְּדִלּוֹת אֲשֶׁר־תִּתְּנָה
עֲשִׂים : וַיִּבְרַח אֹתִי אֶל־פֶּתַח שַׁעַר
בֵּית־יְהוֹה אֲשֶׁר אֶל־הַצִּפְּנָה וְהָגָנִי
שָׁם הַמְּעֻבֹּת מִבְּנֵי אֶת־הַמִּקְנָה :

1 KAI IGINETO EN TH EPETHE EN TH PEMPTE
mēni pēmpthē tou mēnos egō ikathēnēn en th oikē,
kai oi presbēteroi 'Iouda ikathēnēn enōpion mou.
Kai igineto ep' emē cheir Kyriou, 2 Kai idon, kai
idou thmōma andrōs, apō ths dōphūs autou kai
ēws kātō pūr, kai apō ths dōphūs autou hperānw
autou ws dōrais [adras, ws eidōs] hliktrou. 3 Kai
ēxiteinen thmōma cheirōs kai anēlabē me ths ko-
rūphs mou, kai anēlabē me pneuma ana mēson ths
gēs kai ana mēson tou ouranou kai hēgagē me eis
'Ierousalēm en dōrasi theou epi tā prōthura ths
pūlis [ths isōtēras] ths blepoushs eis bohrān,
ou ēn ē stēlē [ths eikōnos tou zēlous] tou
ptōmēnou. 4 Kai idou ēn ekei dōxa Kyriou
theou 'Israhēl katā tēn dōrasin ēn idon en th
pidē. 5 Kai eipe pros mē 'Gē andrōpou, anā-
blephon tois dōphalmois sou pros bohrān. Kai
anēblepsa tois dōphalmois mou pros bohrān, kai
idou apō bohrā epi tēn pūlēn [tou thsiasotriou
h elōn tou zēlous toutou en th eisporēsesthai
autēn] tēn [blēpousan] pros anatolās. 6 Kai
eipe pros mē 'Gē andrōpou, ēwrakas tē outoi
poiouōsin; anōmias megālas [ds o oikos 'Israhēl]
poiouōsin dō the dōphēsthai apō tōn agiōn mou,
kai ēti dōphē anōmias mēizonas. 7 Kai eisēgagē me
epi tā prōthura ths aulēs [kai idon, kai idou dh
mīa en th tolēx]. 8 Kai eipe pros mē 'Gē andrō-
pou dōxon [dh en th tolēx]. Kai ēwra [en th
tolēx] kai idou thura. 9 Kai eipe pros mē 'Eisēlthe
kai ide tās anōmias ds outoi poiouōsin dō. 10 Kai
eisēlthon kai idon, kai idou [pāsa thmōis ērpetou
kai ktēnous], mātāia bdelūgmata kai pānta tā
eidōla oikou 'Israhēl diagēgrammēna ep' autous
kūklō. 11 Kai ēbdomēkonta andres ek tōn pre-
sbutērōn oikou 'Israhēl, kai 'Iechonās o tou Saphān
en mīsf autōn eisēthēi prō prosōpou autōn, kai
ēkastos thmātērion autou ēchen en th cheirī, kai ē
atmīs tou thmāmātos anēbaine. 12 Kai eipe pros
mē 'Ewrakas, uē andrōpou, d oi presbēteroi oikou
'Israhēl poiouōsin, ēkastos autōn en th koitōni th
kruptē autōn, diōti eipān Oū ērō o Kyrios,
ēkatalēloipe Kyrios tēn gēn. 13 Kai eipe pros
mē 'Eti dōphē anōmias mēizonas ds outoi poiouōsi.
14 Kai eisēgagē me epi tā prōthura ths pūlis
oikou Kyriou ths blepoushs pros bohrān, kai idou
ekei gynaiķes kathēminai thrhēnōsai tōn thmōūz.

1 ET factum est in anno sexto, in sexto
mense, in quinta mensis: ego sedebam in domo
mea, et senes Judae sedebant coram me, et cecidit
ibi super me manus Domini Dei. 2 Et vidi, et
ecce similitudo quasi aspectus ignis: ab
aspectu lumborum ejus, et deorsum, ignis:
et a lumbis ejus, et sursum, quasi aspectus
splendoris, ut visio electri. 3 Et emissa
similitudo manus apprehendit me in cinctu
capitis mei: et elevavit me spiritus inter
terram et caelum: et adduxit me in Jerusa-
lem in visione Dei, juxta ostium interius,
quod respiciebat ad aquilonem, ubi erat
statutum idolum zeli ad provocandam aemula-
tionem. 4 Et ecce ibi gloria Dei Israel,
secundum visionem quam videram in campo.
5 Et dixit ad me: Fili hominis, leva oculos
tuos ad viam aquilonis. Et levavi oculos meos
ad viam aquilonis: et ecce ab aquilone portae
altaris idolum zeli in ipso introitu. 6 Et
dixit ad me: Fili hominis, putasne, vides tu
quid isti faciunt, abominationes magnas, quas
domus Israel facit hic, ut procul recedam a
sanctuario meo? et adhuc conversus videbis
abominationes majores. 7 Et introduxit me
ad ostium atrii: et vidi, et ecce foramen
unum in pariete. 8 Et dixit ad me: Fili
hominis fode parietem. Et cum fodissem
parietem, apparuit ostium unum. 9 Et dixit
ad me: Ingredere, et vide abominationes
pessimas, quas isti faciunt hic. 10 Et
ingressus vidi, et ecce omnis similitudo rep-
tilium et animalium, abominatio, et universa
idola domus Israel depicta erant in pariete
in circuitu per totum. 11 Et septuaginta
viri de senioribus domus Israel, et Jezonias
filius Saphan stabat in medio eorum, stan-
tium ante picturas: et unusquisque habebat
thuribulum in manu sua: et vapor nebulae de
thure consurgebat. 12 Et dixit ad me:
Certe vides fili hominis quae seniores domus
Israel faciunt in tenebris, unusquisque
in abscondito cubiculi sui: dicunt enim:
Non videt Dominus nos, dereliquit Domi-
nus terram. 13 Et dixit ad me: Adhuc
conversus videbis abominationes majores,
quas isti faciunt. 14 Et introduxit me
per ostium portae domus Domini, quod
respiciebat ad aquilonem: et ecce ibi
mulieres sedebant plangentes Adonidem.

יחזקאל ח ט

15 וַיֹּאמֶר אֵלַי הַרְאֵנִי בְרָאשֵׁי עֹד קָשִׁיב
תִּרְאֶה תוֹעֲבוֹת גְּדִלוֹת מְאֹדָּה : 16 וַיָּבֵא
אֹתִי אֶל־חֶצֶר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְהַגֹּה־
כֶּתֶם הֵיכַל יְהוָה בֵּין הָאֵלֶּם וּבֵין
הַפְּזֻזִּים בְּעֶשְׂרִים וּחֲמִשָּׁה אִישׁ אֶת־רִיחָם
אֶל־הֵיכַל יְהוָה וּפְגִימָתָם לְדָמָה וְתִמָּה
מִשְׁתַּחֲוִיָּתָם הִדְמָה לְשֹׁמֵשׁ : 17 וַיֹּאמֶר
אֵלַי הַרְאֵנִי בְרָאשֵׁי כְּהֵנָּה לְבֵית יְהוָה
מַעֲשֵׂוֹת אֶת־הַתוֹעֲבוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ
בְּיִמֵּי אֶת־הָאֶרֶץ חָסֵם וְשׁוֹבֵל לְהַכְעִיבֵנִי
וְהָגֵם שְׁלֹתִים אֶת־הַזִּמְרָה אֶל־אֲפָם :
18 וְנִסְיָאֵלִי אֲעֲשֶׂה בְּחֶמֶץ לֹא־תִחֲסֹם עֵינִי
וְלֹא אֲחַמֹּל וְקָרָא בְּאָזְנִי קוֹל גְּדוֹל וְלֹא
אֲשָׁמֵעַ אֹתָם :

פרשה ט :

1 וַיִּקְרָא בְּאָזְנִי קוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר הִרְבִּי
פְּתוּחֹת הָעִיר וְאִישׁ כְּלִי מִשְׁחָתוֹ בְּיָדוֹ :
2 וְהִנֵּה שֵׁשׁ אַנְשִׁים בָּאִים מִבְּחוּץ־שַׁעַר
הָעִיר וְאֶחָד מִסָּבִיב צִפִּיקָה וְאִישׁ כְּלִי
מִסָּבִיב בְּיָדוֹ וְאִישׁ־אֶחָד בְּתוֹכָם לְבִישׁ
בָּדִים וְהָסֵת הַסֶּפֶר בַּמַּחֲנֶה וַיִּבְלֹא וַיַּעֲמִידוּ
אֵצֶל מִזְבֵּחַ הַפָּחַשׁ : 3 וַיִּבְכְּרוּ אֶל־יְהוָה
יִשְׂרָאֵל כְּעֹלָה מִעַל הַפָּרֹב אֲשֶׁר הָיָה
עָלָיו אֵל מִסָּבִיב הַבֵּית וַיִּקְרָא אֶל־הָאִישׁ
הַלְבֵּשׁ הַבָּדִים אֲשֶׁר הָסֵת הַסֶּפֶר
בַּמַּחֲנֶה : 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָּו עֲבֹל
בְּתוֹךְ הָעִיר בְּהוֹךְ וְרִשְׁלָם וְחֲתִילֵם אֲנִי
עַל־מִצְחֹת הָאֲנָשִׁים הַמַּחֲנִיחִים וְהַמַּאֲכָלִים
עַל כָּל־הַתוֹעֲבוֹת הַמַּעֲשֵׂוֹת בְּרוּכָה :
5 וַיִּלְאֶלְהָ אֶמֶר בְּאָזְנִי עֲבֹדוּ כַּעֲרֵי אֲחֵרֵי
וְהָפֹד עַל־תִּחְוֹס צִיִּיכֶם וְאֶל־תִּחְמְלוּ :
6 וַיֵּן בְּחֹר וּבְתוֹלָה וְשֵׁם וְשֵׁם בְּחֶרֶב
לְמִשְׁחִית וְעַל־כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־עָלָיו הַסֶּף
אֶל־הַיָּשׁוּ וּמִפְּתוּחֵי תַּחֲלֹל וַיַּחֲלֹל בְּאֲנָשִׁים
הַזִּנְיִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבֵּית : 7 וַיֹּאמֶר
אֵלֵיהֶם טַפְּאָה אֶת־הַבֵּית וּמִלֵּא אֶת־
הַחֲצֵרוֹת הַלְלִים צִיָּא וְנִצָּא וְהָפֹד בְּעִיר :
8 וַיְהִי כַּחֲפוּתָם וְהָאִשָּׁר אֲנִי וְהַפֶּלֶח
עַל־כַּנִּי וְהָאֵל וְהָאֵל וְהָאֵל וְהָאֵל
הַמִּשְׁחִית אֶת־הָאֵל קָל־שֹׁאֲרֵת
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁפְפָה אֶת־הַמִּסְחָה עַל־רִשְׁלָם :

IEZEKIEL, 8, 9.

15 Καὶ εἶπε πρὸς μέ τίς ἀνθρώπου ἑώρακας, καὶ
εἶτι ὅψει ἐπιτηδεύματα μέλζονα τούτων. 16 Καὶ
εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου Κυρίου τὴν ἑσω-
τέραν, καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ Κυρίου ἀνὰ
μίσον τῶν αἰλᾶμ καὶ ἀνὰ μίσον τοῦ θυσιαστηρίου
ὡς ἑκοσι ἄνδρες, τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν
τοῦ Κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ
οὗτοι προσκυνοῦσι τῷ ἡλίῳ. 17 Καὶ εἶπε πρὸς μέ
'Ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου' μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ 'Ιούδα
τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε, διότι
ἐπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας, [καὶ ἐπέστρεψαν τοῦ
παροργίσαι με]; καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ [ἐκτείνουσι τὸ
κλῆμα] ὡς μυκτηρίζοντες. 18 Καὶ ἐγὼ ποιήσω
αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεταί ὁ ὀφθαλμός μου,
οὐδὲ μὴ ἐλείψω [καὶ καλίσουσιν ἐν τοῖς ὧσιν μου, καὶ
οὐ μὴ εἰσακούσω αὐτῶν].

KEΦ. 8.

1 ΚΑΙ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά μου φωνὴ μεγάλη
λέγων Ἐγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως, καὶ ἕκαστος
εἶχε τὰ σκεύη τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ ἰδοὺ ἕξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς
πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν,
καὶ ἕκαστος πύλῃ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἰς ἄνθρω-
πὸν ἐν μίσῳ αὐτῶν ἰνδεδυκὸς ποδήρη, καὶ ζώνῃ σαπφεί-
ρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθοσαν καὶ
ἔστησαν ἰχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ. 3 Καὶ ὅδεα θεοῦ τοῦ 'Ισραὴλ ἀνίσθη ἀπὸ τῶν Χε-
ρουβὶμ, ἡ οὐσα ἐπ' αὐτῶν, εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου.
Καὶ ἰκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἰνδεδυκὸτα τὸν ποδήρη,
ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην, 4 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτόν Διάλθε μίσην 'Ιερουσαλὴμ, καὶ δὸς
σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστενα-
ζόντων καὶ τῶν κατωδυνομένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνο-
μίαις ταῖς γινόμεναις ἐν μίσῳ αὐτῶν. 5 Καὶ τούτοις
εἶπεν ἀκούοντός μου Πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν
πόλιν, καὶ κόπτετε καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλείψητε· 6 Πρεσβύτερον καὶ νεανί-
σκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτεί-
νατε εἰς ἐξάλειψιν, ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἴσθι τὸ
σημεῖον μὴ ἰγγίσγητε, ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἀρξασθε.
Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἱ
ἦσαν ἑσὼ ἐν τῷ οἴκῳ. 7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς
Μιᾶνατε τὸν οἶκον, καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν
ἐκπορευόμενοι καὶ κόπτετε. 8 Καὶ ἰγίνετο ἐν τῷ
κόπτειν αὐτούς [ὑπελείφθη ἐγὼ], καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα καὶ εἶπα Οἰμοὶ Κύριε,
ἐξαλείψεις σὺ τοὺς καταλοιπούς τοῦ 'Ισραὴλ ἐν
τῷ ἐσχάτῳ σὺ τὸν θυμὸν σου ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ·

EZECHIEL, VIII, IX.

15 Et dixit ad me: Certe vidisti filii hominis:
adhuc conversus videbis abominations ma-
jores his. 16 Et introduxit me in atrium
domus Domini inter vestibulum et altare,
quasi viginti quinque viri dorsa habentes
contra templum Domini, et facies ad orien-
tem: et adorabant ad ortum solis. 17 Et
dixit ad me: Certe vidisti filii hominis:
numquid leve est hoc domui Juda, ut facerent
abominations istas, quas fecerunt hic: quia
replentes terram iniquitate conversi sunt ad
irritandum me? et ecce applicant ramum ad
nares suas. 18 Ergo et ego faciam in furore:
non parcat oculus meus, nec miserebor: et
cum clamaverint ad aures meas voce magna,
non exaudiam eos.

CAPUT IX.

1 Et clamavit in auribus meis voce magna,
dicens: Appropinquerunt visitationes ur-
bis, et unusquisque vas interfectionis habet in
manu sua. 2 Et ecce sex viri veniebant de
via portæ superioris, quæ respicit ad aquilo-
nem: et unusquisque vas interitus in manu
ejus: vir quoque unus in medio eorum ves-
titus erat lineis, et atramentarium scriptoris
ad renes ejus: et ingressi sunt, et steterunt
juxta altare særeum. 3 Et gloria Domini
Israel assumpta est de oherub, quæ erat super
eum ad limen domus: et vocavit virum, qui
indutus erat lineis, et atramentarium scrip-
toris habebat in lumbis suis. 4 Et dixit
Dominus ad eum: Transi per mediam civi-
tatem in medio Jerusalem: et signa thau
super frontes virorum gementium, et dolen-
tium super cunctis abominationibus, quæ
fiunt in medio ejus. 5 Et illis dixit, au-
diente me: Transite per civitatem sequentes
eum et percutite: non parcat oculus vester,
neque misereamini. 6 Senem, adolescentu-
lum, et virginem, parvulum, et mulieres,
interficite usque ad internecionem: omnem
autem, super quem videritis thau, ne
occidatis, et a sanctuario meo incipite.
Cœperunt ergo a viris senioribus, qui erant
ante faciem domus. 7 Et dixit ad eos: Con-
tamine domum, et implete atria interfectis:
egredimini. Et egressi sunt, et percutiebant
eos qui erant in civitate. 8 Et cæde com-
pleta, remansi ego: ruique super faciem
meam, et clamans aio: Heu, heu, heu, Domine
Deus: ergone disperdes omnes reliquias Israel,
effundens furorem tuum super Jerusalem?

יחזקאל ט י

וַיֹּאמֶר אֵלַי עֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹדוּהָ
בְּדוֹל בְּמִנְחָה מִדָּם וּתְמִלָּה הֶאֱרָץ דָּמִים
וַהֲעִיר קִלְתָּהּ מִטָּה בֵּן אֲמִרֵי עֵבֶר יִהְיֶה
אֶת־הָאָרֶץ וְאָנוּ יִהְיֶה רֶחֶק : 10 וְגַם אֲנִי
לֹא־תִקְוֶה עֵינִי וְלֹא אֶחְמֹל בְּרַעֲשָׁם
נַחְתִּי : 11 וַיְהִי הֵנָּה הָאִישׁ לְבָרֵשׁ חֲפָדִים
אֲשֶׁר הִקְסֶה בְּמַחְלָיו מִשֵּׁיב דָּבָר לֵאמֹר
עֲשִׂיתִי כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי :

פרשה י :

וַיֵּרָאֵה וַיְהִי אֵלֶיךָ אֶל־הַקְּרוֹלִים אֲשֶׁר עַל־
רֹאשׁ הַכְּרֻבִּים כְּאִשׁוֹר סִפִּיר כְּמִרְאָה דְּמִית
כְּסֵא נְרָאָה עֲלֵיהֶם : וַיֹּאמֶר אֵל־הָאִישׁ
לְבֶשׂ הַבְּדִים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל־בִּינֹתוֹת לְגַלְגַּל
אֶל־פִּתְחוֹת לְפָרֹב וּמִלֵּא חֲפָנֶיךָ נֶחֱלִיאֵשׁ
מִבִּינֹתוֹת לְפָרֹבִים וְיִזְקַק עַל־חֲעִיר וְיִבְאֵה
לְעִיר : וַיְהִי כִּשְׁמֹנֶה עֶשְׂרִים מִיָּמִין לַבַּיִת
בְּבֹאוֹ הָאִישׁ וַיַּעֲגֹן מִלֵּא אֶת־הַחֲפָצִים
חֲפָנִימִית : 1 וַיֵּרָא עֲבֹד־יְהוָה מֵעַל הַפָּרֹב
עַל מִסְתָּן חֲבִית וּפִלֵּא חֲבִית אֶת־הַחֲצִי
וַיְהִי מִלְּאֹה אֶת־לִנְהָ כְּבֹד יְהוָה :
וְקוֹל כְּנָתִי הַכְּרֻבִּים נִשְׁמָע עַד־הַחֲצִי
חֲחִיצִינָה קוֹל אֶל־שִׁנֵּי בְּדִבְרוֹ : 6 וַיְהִי
בְּצִוְאוֹ אֶת־הָאִישׁ לְבֶשׂ־הַבְּדִים לֵאמֹר קֹחַ
אֵשׁ מִבִּינֹתוֹת לְגַלְגַּל מִבִּינֹתוֹת לְפָרֹבִים
וְיִבְאֵה וְיַעֲמֹד אֵצֶל הָאֲפֹן : 7 וַיִּשְׁלַח
הַכְּרֻב אֶת־יָדוֹ מִבִּינֹתוֹת לְפָרֹבִים אֶל־
הָאִישׁ אֲשֶׁר בִּינֹתוֹת הַכְּרֻבִּים וַיִּשָּׂא וַיִּטֹּן
אֶל־חֲפָנִי לְבֶשׂ הַבְּדִים וַיִּקַּח וַיַּעֲמֵהוּ :
8 וַיֵּרָא לְפָרֹבִים חֲבִית דִּמְיוֹן תַּחַת
כְּנָפֵיהֶם : וַיֵּרָאֵה וַיְהִי אֵלֶיךָ אֶרְבָּעָה אֲפֻסִּים
אֵצֶל הַכְּרֻבִּים וְאִפֹּן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרֻב
אֶחָד וְאִפֹּן אֶחָד אֵצֶל הַכְּרֻב אֶחָד
וּכְמִרְאָה הָאֲפֻסִּים כָּעֵין אֶחָד מִרְשֵׁשׁ :
10 וַיִּבְרָאֵיהֶם דְּמִית אֶחָד לֵאמֹר עֲתָם כְּאֲשֶׁר
יִהְיֶה הָאֲפֹן בְּתוֹךְ הָאֲפֹן : 11 בְּלִבְתָּם
אֶל־אֲרָבָעָה רַבְעֵיהֶם וְלִכּוֹ לֹא יִסְבּוּ
בְּלִבְתָּם בֵּן הַקְּרוֹלִים אֲשֶׁר־יִפְגַּע הָרֹאשׁ
אֶת־יָדוֹ וְלִכּוֹ לֹא יִסְבּוּ בְּלִבְתָּם : 12 וְכָל־
בְּשָׂרָם וְנִבְהֵם וְיִדְיָהֶם וְכַנְפֵיהֶם וְהָאֲפֻסִּים
כְּלָאִים עֵינִים קִבִּיב לֵאמֹר עֲתָם אֲפֻסֵּיהֶם :

IEZEKIELA, 9, 1.

9 Καὶ εἶπε πρὸς μέ 'Αδία τοῦ οἴκου 'Ισραὴλ καὶ
'Ιούδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη
ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας
καὶ ἀκαθαρσίας· ὅτι εἶπαν 'Ἐγκατέλιπε Κύριος τὴν
γῆν, οὐκ ἔφορᾷ ὁ Κύριος. 10 Καὶ [ἐγὼ εἶπα 'Εγὼ
εἰμι] οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμὸς οὐδὲ μὴ ἰλειήσω,
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δίδωκα.
11 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη καὶ
ἐζωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρί-
νατο λίγων Πειποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.

ΚΕΦ. 1.

1 ΚΑΙ ἰδὼν, καὶ ἰδοὺ ἰπάνω τοῦ στερώματος
τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν Χερουβὶμ ὡς λίθος σαπφεί-
ρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν. 2 Καὶ εἶπε πρὸς
τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκῶτα τὴν στολὴν Ἐσεῖθε εἰς
τὸ μίσον τῶν τροχῶν τῶν ὑποκάτω τῶν Χερουβὶμ,
καὶ πλησον τὰς δράκας σου ἀνθρώπων πυρὸς ἐκ
μίσου τῶν Χερουβὶμ καὶ διασκορπίσον ἐπὶ τὴν
πόλιν. Καὶ εἰσῆλθεν ἐνὶ πύλιν ἐμοῦ. 3 Καὶ τὰ
Χερουβὶμ εἰστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπο-
ρεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλήσθη τὴν αὐλὴν
τὴν ἰσωτέραν. 4 Καὶ ἀπήρην ἡ δόξα Κυρίου ἀπὸ
τῶν Χερουβὶμ εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἐπλήσθη
τὸν οἶκον ἡ νεφέλη, καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φύγ-
γους τῆς δόξης Κυρίου. 5 Καὶ φωνὴ τῶν πτερύ-
γων τῶν Χερουβὶμ ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς
ἐξωτερικῆς ὡς φωνὴ θεοῦ Σαδδὰτ λαλοῦντος. 6 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἄνδρι τῷ
ἐνδεδυκῶτι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν λίγων Λάβε πῦρ
ἐκ μίσου τῶν τροχῶν ἐκ μίσου τῶν Χερουβὶμ, καὶ
εἰσῆλθε καὶ ἔστη ἰχόμενος τῶν τροχῶν. 7 Καὶ
ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μίσον τοῦ πυρὸς τοῦ
ὄντος εἰς μίσον τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἔλαβε καὶ
ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκῶτος τὴν στολὴν
τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε. 8 Καὶ ἰδὼν τὰ
Χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν
τῶν πτερῶν αὐτῶν. 9 Καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδοὺ τροχοὶ
τίσσαρες εἰστήκεισαν ἰχόμενοι τῶν Χερουβὶμ, τρο-
χὸς εἰς ἰχόμενος Χερουβὶ ἐνός, καὶ ἡ ὄψις τῶν
τροχῶν ὡς ὄψις λίθου ἀνθρώπου. 10 Καὶ ὄψις
αὐτῶν ὁμοίωμα ὃν τοῖς τίσσαρσιν, ὃν τρόπον
ὄταν ᾖ τροχὸς ἐν μίσῳ τροχοῦ. 11 Ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτὰ εἰς τὰ τίσσαρα μέρη αὐτῶν ἵπο-
ρεύοντο, οὐκ ἐπιστρέφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ·
ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπίβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία
ἵπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὰ. 12 Καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες
αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ πλή-
ρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τίσσαρσι τροχοῖς.

EZECHIEL, IX. X.

9 Et dixit ad me : Iniquitas domus Israel et
Juda magna est nimis valde, et repleta est
terra sanguinibus, et civitas repleta est
aversione : dixerunt enim : Dereliquit Domi-
nus terram, et Dominus non videt. 10 Igitur
et meus non parcet oculus, neque miserebor :
viam eorum super caput eorum reddam.
11 Et ecce vir, qui erat indutus lineis, qui
habebat atramentarium in dorso suo re-
spondit verbum, dicens : Feci sicut præcepisti
mihi.

CAPUT X.

1 Et vidi, et ecce in firmamento, quod erat
super caput cherubim, quasi lapis sapphirus,
quasi species similitudinis solii, apparuit
super ea. 2 Et dixit ad virum, qui indutus
erat lineis, et ait : Ingredere in medio rota-
rum, quæ sunt subtus cherubim, et imple
manum tuam prunis ignis, quæ sunt inter
cherubim, et effunde super civitatem. In-
gressusque est in conspectu meo : 3 Cheru-
bim autem stabant a dextris domus cum in-
grederetur vir, et nubes implevit atrium
interius. 4 Et elevata est gloria Domini de-
super cherub ad limen domus : et repleta est
domus nube, et atrium repletum est splendore
gloriæ Domini. 5 Et sonitus alarum cheru-
bim audiebatur usque ad atrium exterior,
quasi vox Dei omnipotentis loquentis.
6 Cumque præcepisset viro, qui indutus erat
lineis, dicens : Sume ignem de medio rotarum,
quæ sunt inter cherubim : ingressus ille
stetit juxta rotam. 7 Et extendit cherub
manum de medio cherubim, ad ignem qui
erat inter cherubim : et sumpsit, et dedit in
manus ejus, qui indutus erat lineis : qui
accipiens egressus est. 8 Et apparuit in
cherubim similitudo manus hominis subtus
pennas eorum. 9 Et vidi, et ecce quatuor
rotæ juxta cherubim : rota una juxta cherub
unum, et rota alia juxta cherub unum :
species autem rotarum erat quasi visio lapidis
chrysolithi ; 10 Et aspectus earum similitudo
una quatuor, quasi sit rota in medio rotæ.
11 Cumque ambularent, in quatuor partes
gradiebantur : et non revertebanturambu-
lantes, sed ad locum ad quem ire declinabat
quæ prima erat, sequebantur et ceteræ, nec
convertebantur. 12 Et omne corpus earum.
et colla, et manus, et pennæ, et circuli, plena
erant oculis, in circuitu quatuor rotarum.

יחזקאל י"א

13 לְאֹפְנִים לָהֶם חָמָּה הַגִּלְגַּל בְּאֹזְנֵי :
 14 וְאַרְבַּעָה פָּנִים לְאֶחָד פָּנֵי הָאֶחָד פָּנֵי
 הַקְּרֹבִיב וּפָנֵי הַשָּׁמַיִל פָּנֵי אָדָם וְהַשָּׁמַיִלִי
 פָּנֵי אֱלֹהִים וְהַקְּרֹבִיבִי פָּנֵי אָדָם : 15 וַיִּגְדְּלוּ
 הַקְּרֹבִיבִים הַיָּא קַחְוָה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּנֶחֱר
 פָּרָר : 16 וַיִּגְלַלְתָּ הַקְּרֹבִיבִים וַלְכֵי הָאֹפְנִים
 אֲפָלְסֵם וּבְשָׁלַת הַקְּרֹבִיבִים אֶת־בְּנֵימֵיהֶם
 לְרֹאשׁ מַעַל הָאֶרֶץ לְהִיפָּרֵץ הָאֹפְנִים
 בְּסִיחֵם מֵאֲפָלְסֵם : 17 בְּעִמְדָם יַעֲלֶה
 וּבְרֹמָם יִרְמֹם אֹתָם כִּי יִהְיֶה הַחַיָּה
 בָּהֶם : 18 וַיֵּצֵא פָּקֹד יְהוָה מֵעַל מִסְתָּן
 הַבַּיִת וַיַּעֲקֹד עַל־הַקְּרֹבִיבִים : 19 וַיִּשְׁאָל
 הַקְּרֹבִיבִים אֶת־בְּנֵימֵיהֶם וַיִּגְדְּלוּ מִן־הָאֶרֶץ
 לְעֵינֵי בְּצִמָּהּ וְהָאֹפְנִים לְעִמְדָם וַיַּעֲבֹד
 בְּתַח אֲשֶׁר יְהוָה הַקְּדֻמוֹנִי וּבְקֹדֶד
 אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עָלִיתָם מִלְּמַעְלָה : 20 הִיא
 קַחְוָה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּתַח אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּנֶחֱר פָּרָר וְאֵדַע כִּי כְרִיבִים הֵמָּה :
 21 אַרְבַּעָה אַרְבַּעָה פָּנִים לְאֶחָד וְאַרְבַּע
 פָּנִים לְאֶחָד וַיִּמְוָה יְהוָה אָדָם בְּתַח
 פָּנֵיהֶם : 22 וַיִּרְמֹם פָּנֵיהֶם הַמָּה הַפָּנִים
 אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־יְתֵר פָּרָר מִרְאֵיהֶם
 וְאֹתָם אֵשׁ אֶל־עַקְר פָּנֵי וַלְכֵי :

פרשה י"א

וַיִּתְּשָׁא אֹתִי רִיחַ וּמָה אֹתִי אֶל־שַׁעַר
 בֵּית־יְהוָה הַקְּדֻמוֹנִי הַפּוֹנֶה דְּמִימָה וְהַחֹה
 בְּתַח הַשַּׁעַר עֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה אֵשׁ
 וְאַרְבָּע בְּתוֹכָם אֶת־בְּנֵימֵיהֶם בְּרַעַר וְאֶת־
 פְּלִמְיָהוּ בְּרַעַרְהוּ שְׁנֵי הָעָם :
 2 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאָם אֵלֶּה הַמַּלְאָכִים
 הַחֲשִׁבִים אֵנִי וְהַיָּעֲצִים עֲצֻדָּה עֲצִיר
 הַנָּחַל : 3 הַמַּלְאָכִים לֹא בְּקֹרֵב בָּנוּת בָּתִּים
 הִיא הַפִּיר וְהַנְּחִיבֵהוּ הַשָּׁרָר :
 4 לָכֵן הַמָּה עָלִיתָם חֲבָמָה בְּרָאָם :
 5 וְהַפִּל עָלַי רִיחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי
 אֲמֹר בְּרָאָם יְהוָה בְּן אֲמִרָה בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלֹת רַחֲמָם אֲנִי יְדַעְתִּי :
 6 הַקְּרֹבִיבִים חֲלָלִים עֲצִיר הַנָּחַל וּמַלְאָכִים
 הַבְּצֻרִים חֲלָלִים : 7 לָכֵן בְּרָאָם אֵלַי
 יְהוָה חֲלָלִים אֲשֶׁר שְׂמָתָם בְּתוֹכָהּ הַמָּה
 הַשָּׁרָר וְהִיא חֲסִיר וְהַמָּה הַנְּחִיבֵהוּ מִתּוֹכָהּ :

IEZEKIELA, i, ia.

13 Τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη ἑλγὲλ ἀκού-
 οντός μου. [14 Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐν τῷ
 πρόσωπον τοῦ ἐνὸς πρόσωπον Χερουβ, καὶ τὸ
 πρόσωπον τοῦ δευτέρου πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ
 τὸ πρόσωπον τοῦ τρίτου πρόσωπον λέοντος, καὶ
 τὸ τέταρτον πρόσωπον ἀετοῦ.] 15 Καὶ τὰ Χερου-
 βίμ ἦσαν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ ἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
 τοῦ Χοβάρ. 16 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ Χερου-
 βίμ ἵπορεύοντο οἱ τροχοί, καὶ οὗτοι ἰχθύοι αὐτῶν·
 καὶ ἐν τῷ ἐξείρην τὰ Χερουβίμ τὰς πτέρυγας
 αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς οὐκ ἐπίστρε-
 φον οἱ τροχοὶ αὐτῶν· [καίγε αὐτοὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων
 αὐτῶν.] 17 Ἐν τῷ ἰσθάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν, καὶ
 ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ μετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν·
 διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν. 18 Καὶ ἐξῆλθε
 δόξα Κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ Χερου-
 βίμ, 19 Καὶ ἀνέλαβον τὰ Χερουβίμ τὰς πτέρυγας
 αὐτῶν καὶ ἠμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐν ὥπιον
 ἡμοῦ· ἐν τῷ ἐξελεῖν αὐτὰ καὶ οἱ τροχοὶ ἰχθύοι
 αὐτῶν· καὶ ἴσθησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πόλης
 οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ
 ἦν ἐν αὐτῶν ὑπεράνω. 20 Τοῦτο τὸ ζῶον ἴστιν
 ὃ ἶδον ὑποκάτω θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
 Χοβάρ, καὶ ἔγνων ὅτι Χερουβίμ ἴστιν. 21 Τέσσαρα
 πρόσωπα τῷ ἐνί, καὶ ὀκτώ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ
 ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερί-
 γων αὐτῶν. 22 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων
 αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσωπά ἴστιν ὃ ἶδον ὑποκάτω
 τῆς δόξης τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
 Χοβάρ [τὴν ὄρασιν αὐτῶν], καὶ αὐτὰ ἔκτιστον κατὰ
 πρόσωπον αὐτῶν ἵπορεύοντο.

KEΦ. ia.

1 ΚΑΙ ἀνέλαβε με πνεῦμα καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν
 πόλιν τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατ'έναντι τὴν βλε-
 πουσάν κατὰ ἀνατολὰς. Καὶ ἶδού ἐπὶ τῶν προ-
 θυρῶν τῆς πόλης ὡς εἰκοσι καὶ πέντε ἄνδρες, καὶ
 ἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν τὸν τοῦ Ἐζερ
 καὶ Φαλτίαν τὸν τοῦ Βαναίου τοῦδε ἀφηγουμένους
 τοῦ λαοῦ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ὅτι ἄνθρω-
 ποι, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια καὶ
 βουλευόμενοι βουλὴν πονηράν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
 3 οἱ λέγοντες Οὐχὶ προσφάτως φεκοδόμηνται αἱ
 οἰκίαι; αὕτη ἴστιν ὁ λίβης, ἡμεῖς δὲ τὰ κρία.
 4 Διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐν αὐτοῖς, προφήτευσον
 ἐν ἀνθρώποις. 5 Καὶ ἔπεσεν ἐν' ἐμὲ πνεῦμα Κυρίου
 καὶ εἶπε πρὸς μέ Δίγει Τάδε λίγει Κύριος Οὕτως
 εἴπατε οἴκος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ διαβόλια τοῦ πνεύ-
 ματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι, 6 Ἐπληθύνετε νεκροὺς
 ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐνέπλησθε τὰς
 ὁδοὺς αὐτῶν τραυματιῶν. 7 Διὰ τοῦτο τάδε
 λίγει Κύριος Τοῦς νεκροὺς ὑμῶν οὗς ἐπατάξατε
 ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοι εἰσι τὰ κρία, αὕτη δὲ ὁ
 λίβης ἴσθι, καὶ ὑμεῖς ἐξέλθω ἐκ μέσου αὐτῆς.

EZEKIEL, X. XI.

13 Et rotas istas vocavit volubiles, audiente
 me. 14 Quatuor autem facies habebat
 unum: facies una, facies cherub: et facies
 secunda, facies hominis: et in tertio facies
 leonis: et in quarto facies aquilæ. 15 Et
 elevata sunt cherubim: ipsum est animal,
 quod videram juxta fluvium Chobar. 16
 Cumque ambulant cherubim, ibant
 pariter et rotæ juxta ea: et cum elevarent
 cherubim alas suas ut exaltarentur de terra,
 non residebant rotæ, sed et ipsæ juxta erant.
 17 Stantibus illis, stabant: et cum elevatis
 elevabantur; spiritus enim vitæ erat in eis.
 18 Et egressa est gloria Domini a limine
 templi: et stetit super cherubim. 19 Et
 elevantia cherubim alas suas, exaltata sunt a
 terra coram me: et illis egredientibus, rotæ
 quoque subsecutæ sunt: et stetit in introitu
 portæ domus Domini orientalis: et gloria
 Dei Israel erat super ea. 20 Ipsum est
 animal, quod vidi subter Deum Israel juxta
 fluvium Chobar: et intellexi quia cherubim
 essent. 21 Quatuor vultus uni, et quatuor
 alæ uni: et similitudo manus hominis sub alis
 eorum. 22 Et similitudo vultuum eorum,
 ipsi vultus quos videram juxta fluvium Chobar,
 et intuitus eorum, et impetus singulorum
 ante faciem suam ingredi.

CAPUT XI.

1 Et elevavit me spiritus, et introduxit
 me ad portam domus Domini orientalem, quæ
 respicit ad solis ortum: et ecce in introitu
 portæ viginti quinque viri: et vidi in medio
 eorum Jezoniam filium Azur, et Pheltiam
 filium Banaïæ, principes populi. 2 Dixitque
 ad me: Fili hominis, hi sunt viri, qui
 cogitant iniquitatem, et tractant consilium
 pessimum in urbe ista, 3 Dicentes: Nonne
 dudum seditæ sunt domus? hæc est lebes,
 nos autem carnes. 4 Idcirco vaticinare de
 eis, vaticinare fili hominis. 5 Et irrui in me
 spiritus Domini, et dixit ad me: Loquere:
 Hæc dicit Dominus: Sic locuti estis domus
 Israel, et cogitationes cordis vestri ego novi.
 6 Plurimos occidistis in urbe hac, et implestis
 vias ejus interfectis. 7 Propterea hæc dicit
 Dominus Deus: Interfecti vestri, quos
 posuistis in medio ejus, hi sunt carnes, et
 hæc est lebes: et educam vos de medio ejus.

8 חרב וראתם וחרב אביא עליכם נא
אדני יהוה : והוצאתי אתכם מתוכה
ונתתי אתכם בירידים ועשיתי בקרב
שפטם : 10 בחרב תפלו על-גבול ישראל
אשפט אתכם וירדעם בראני יהוה :
11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו
בתוכה לבשר אל-גבול ישראל אשפט
אתכם : 12 וירדעם בראני יהוה אשר
בחר לי לא תלכתם ומשפט לא עשיתם
ובמשפטי הגוים אשר סביבותכם עשיתם :
13 ויהי כהנאי ופלטיחו בירידה מן
האפל על-פני ואזעק קול-גדול ואמר אהוה
אדני יהוה קלח אתה עשח את שארית
ישראל : 14 ויהי דברייהוה אלי
לאמר : 15 בראשם אתה אחיה אנשי
האלהה וכל-בית ישראל בלח אשר אמרו
לחם ושבי ירושלם החקו מעל יהוה
לנו היא נתנה הארץ למורשה :

16 לבן אומר פה אדני יהוה פי
הרחקתם בגוים ופי הציצותם בארצות
ואתה להם למקדש מעט בארצות אשר
בא אשם : 17 לבן אומר קדאמר
אדני יהוה ונתת אתכם מיתתמים
ואספת אתכם מרחצות אשר נצותם
בהם ונתתי לכם את-אדמת ישראל :
18 ובאו שפח וחסירו את-כל-שקציה
ואת-כל-תועבתיה ממקח : 19 ונתתי להם
לב אחד ורחם חדשח אתם בחרבכם
והסירתי לב האבן משפחם ונתתי להם
לב בשר : 20 למען בחרתני גלגל ואת-
משפטי ישמר ועשו אתם וקירלי לעם
ואלי אחיה להם לאלהים : 21 ואלי-לב
שקציהם ותועבותיהם לבם חלח דרבם
בראשם נתתי נאם אדני יהוה : 22 וישא
הכרובים את-כנפיהם והאזינים לעמדתם
ויכבדו אל-ישראל צליהם מלמעלה :
23 ויעל כבוד יהוה מעל תהוה העיר
ויצמד על-ההר אשר מקדם לעיר :
24 ורחם נשאתני ותביאני כשלימה אל-
הגולה במראה ברחם אלהים ויעל מעלי
המראה אשר ראיתי : 25 והאזנר אל-
הגולה את פלידברי יהוה אשר הראני :

8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ Ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ'
ὑμᾶς, λέγει Κύριος. 9 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου
αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων,
καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα. 10 Ἐν Ῥομφαίᾳ
πιστεῖσθε, ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς,
καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος. [11 Ἀπὸ τῶν
οὐκ ἔσται εἰς λείβητα, καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ γίνησθε ἐν
μέσῳ αὐτῆς εἰς κρεῖα· ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραὴλ
κρινῶ ὑμᾶς, 12 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος,
ὅτι ἐν τοῖς δικαίωμασίν μου οὐκ ἐπορεύθητε καὶ τὰ
κρίματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλὰ κατὰ τὰ κρίματα
τῶν ἰθνῶν τῶν περικύκλῳ ὑμῶν ἐποιήσατε.] 13 Καὶ
ἐγένετο ἐν τῇ προφητείᾳ μου καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ
Βαναίου ἀπέθανε, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ
ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπα Οἶμοι Κύριε, εἰς
συντίλειαν ποιεῖς σὺ τοὺς καταλοιποὺς τοῦ Ἰσραὴλ ;
14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων
15 Ὡς ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἀνδρες
τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ
συντετίλειται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες
Ἱερουσαλὴμ Μακράν ἀπέχεσθε ἀπὸ τοῦ Κυρίου,
ἡμῖν δίδονται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν. 16 Διὰ τοῦτο
εἰπόν Τάδε λέγει Κύριος ὅτι ἀπόσωμαι αὐτοὺς εἰς
τὰ ἔθνη, καὶ διασκορπῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν γῆν,
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἀγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς
χώραις οὐ ἴαν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ. 17 Διὰ τοῦτο εἰπόν
Τάδε λέγει Κύριος Καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν
ἰθνῶν, καὶ συναξῶ αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὐ διέ-
σπειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς, καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν
τοῦ Ἰσραὴλ. 18 Καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ ἐξα-
ροῦσι πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς. 19 Καὶ δώσω αὐτοῖς
καρδίαν ἐτίραν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς,
καὶ ἐκπάσσω τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς
αὐτῶν καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην, 20 Ὅπως
ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύωνται, καὶ τὰ δικαίω-
ματά μου φυλάσσωνται καὶ ποιῶσιν αὐτά, καὶ ἔσου-
νται μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν.
21 Καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν
καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐκο-
ρεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
δίδωκα, λέγει Κύριος. 22 Καὶ ἐξήραν τὰ Χερουβὶμ
τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχώμενοι αὐτῶν,
καὶ ἡ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν.
23 Καὶ ἀνέβη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως,
καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως.
24 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα καὶ ἤγαγέ με εἰς γῆν
Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύ-
ματι θεοῦ. Καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς ἶδον,
25 Καὶ ἠλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας
τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου οὓς εἶδιέ μοι.

8 Gladium metuistis, et gladium inducam
super vos, ait Dominus Deus. 9 Et ejiciam
vos de medio ejus, daboque vos in manu
hostium, et faciam in vobis judicia. 10 Gladio
cadetis: in finibus Israel judicabo vos, et
scietis quia ego Dominus. 11 Hæc non erit
vobis in lebetem, et vos non eritis in medio
ejus in carnes: in finibus Israel judicabo vos.
12. Et scietis quia ego Dominus: quia in
præceptis meis non ambulastis, et judicia mea
non fecistis, sed juxta judicia gentium, quæ
in circuitu vestro sunt, estis operati. 13 Et
factum est, cum prophetarem, Pheltias filius
Banaïæ mortuus est: et cecidi in faciem meam
clamans voce magna, et dixi: Heu, heu, heu,
Domine Deus: consummationem tu facis reli-
quiarum Israel? 14 Et factum est verbum
Domini ad me, dicens: 15 Fili hominis,
fratres tui, fratres tui, viri propinqui tui, et
omnis domus Israel, universi, quibus dixerunt
habitatores Jerusalem: Longe recedite a
Domino, nobis data est terra in possessionem.
16 Propterea hæc dicit Dominus Deus, quia
longe feci eos in gentibus, et quia dispersi
eos in terris: ero eis in sanctificationem
modicam in terris, ad quas venerunt. 17 Prop-
terea loquere: Hæc dicit Dominus Deus:
Congregabo vos de populis, et adunabo de
terris, in quibus dispersi estis, daboque vobis
humum Israel. 18 Et ingredientur illuc, et
auferent omnes offensiones, cunctasque abomi-
nationes ejus de illa. 19 Et dabo eis cor
unum, et spiritum novum tribuam in visceri-
bus eorum: et auferam cor lapideum de carne
eorum, et dabo eis cor carneum: 20 Ut in
præceptis meis ambulent, et judicia mea
custodiant, faciantque ea: et sint mihi in
populum, et ego sim eis in Deum. 21 Quorum
eor post offendicula et abominaciones suas
ambulat, horum viam in capite suo ponam,
dicit Dominus Deus. 22 Et elevaverunt
cherubim alas suas, et rotæ cum eis: et gloria
Dei Israel erat super ea. 23 Et ascendit
gloria Domini de medio civitatis, stetitque
super montem, qui est ad orientem urbis.
24 Et spiritus levavit me, adduxitque in
Chaldæam transmigrationem, in visione, in
spiritu Dei: et sublata est a me visio, quam
videram. 25 Et locutus sum ad transmi-
grationem omnia verba Domini, quæ osten-
derat mihi.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 1 בְּרָאִם פְּתוּחַ בֵּית־חֲמֹרֵי אֶתְּחָה יָשֵׁב אֲשֶׁר עֵינֵיכֶם לָהֶם לְרֹאשׁוֹת וְלֹא רָאוּ אֲזֻלִּים לָהֶם לְשֹׁמֵר וְלֹא שָׁמְעוּ כִּי בֵּית מְרִי הֵם: 2 וְאַתָּה בְּרָאִם עֲשֵׂה לָהֶם פֶּלִי בֹלָה וְגִלְהָה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם וְלַיְלָה מִמְּקוֹמָהּ אֶל־מְקוֹם אַחֵר לְעֵינֵיהֶם אֲנִי יִרְאֶה כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה: 3 וְהוֹצֵאתָ הַלַּיְלָה פֶּקֶלִי בֹלָה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם וְאַתָּה תִּצָּא בַּעֲרֵב לְעֵינֵיהֶם כְּמוֹצֵא בֹלָה: 4 לְעֵינֵיהֶם חֲתֹרֶלֶת בְּקִיר וְהוֹצֵאתָ בּוֹ: 5 לְעֵינֵיהֶם עַל־כֶּתֶף תִּשָּׂא בַּעֲלֶמָה תוֹצִיא בְּקִירָה תִּכְשֹׁף וְלֹא תִרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ כִּי מוֹפֶת תִּתִּיחַ לְבֵית יִשְׂרָאֵל: 6 וְאַעֲשֶׂה בָּךְ כָּמוֹת צִוְיָהּ פֶּלִי הוֹצֵאתִי פֶּקֶלִי בֹלָה יוֹמָם וּבַעֲרֵב חֲתֹרֶלֶת בְּקִיר בַּעֲלֶמָה הוֹצֵאתִי עַל־כֶּתֶף תִּשָּׂא לְעֵינֵיהֶם: 7 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי בַּבֹּקֶר לֵאמֹר: 8 בְּרָאִם אֲמַרְוּ אֲלֵיךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בֵּית חֲמֹרֵי מִדָּה אֶתְּחָה עֲשֵׂה: 9 אֲמַר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה: 10 יְהוָה הַנְּשִׂא חֲשֹׁמָה הַזֶּה בִּירוּשָׁלַם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הֵשֶׁה בְּתוֹכָם: 11 אֲמַר אֲנִי מוֹפֶתֶכֶם כָּמוֹת עֲשִׂיתִי בָּךְ יַעֲשֶׂה לָהֶם בְּנֹלָה בְּשִׁבְיָה וְלִכְנִי: 12 וְהַנְּשִׂא אֲשֶׁר־בְּתוֹכָם אֶל־כֶּתֶף יִשָּׂא בַּעֲלֶמָה וְיִצָּא בְּקִיר וְחֲתֹרֶת לְהוֹצִיא בּוֹ כִּי יִכְשֹׁף יַעֲזֹב אֲשֶׁר לֹא־יִרְאֶה לְעֵינָיו הוֹאֵה אֶת־הָאָרֶץ: 13 וְקִרְשָׁתִי אֶת־רִשְׁתִּי עָלָיו וְנִתְּפַשׁ בַּמִּצְנֶה וְהִכְאֵתִי אֹתוֹ בְּכִלָּה אֶרֶץ פְּשָׁדִים וְאֹתָהּ לֹא־יִרְאֶה וְשָׁם יָמוּת: 14 וְכָל־אֲשֶׁר סָבִיבִתִּי עִירוֹ וְכָל־אֲנָפִי יִצְרָה לְכָל־יְרֵיחַ וְחֶרֶב אֶרֶץ אֲחֲרֵיהֶם: 15 וְהָדַעַתִּי בְּרָאִם יְהוָה בְּתַפְסִי אֹתָם בְּגִלְהָה וְהִרִיתִי אוֹתָם בְּאֶרְצוֹת: 16 וְהוֹתֵרִתִּי מֵהֵל אֲנָשִׁי מִסָּפֶר מִחֶרֶב מִרָעָב וּמִמָּדָר לְמָוֶת וְכִסְפִּי אֶת־פֶּלִי תוֹעֲבֹתֵיהֶם בְּגִלְהָה אֲשֶׁר־כָּמוֹת שָׁם וְהָדַעַתִּי בְּרָאִם יְהוָה: 17 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 18 בְּרָאִם לְחִמּוֹת בְּרָעַשׁ תֹּאכְלֶנָּה וּמִיָּמֶיךָ בְּרָגוֹת וּבְדֹאגָה תִּשְׁתַּח: 19

1 ΚΑΙ ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων 2 Ὡς ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδικῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς, οἱ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν καὶ οὐ βλέπουσιν, καὶ ὦτα ἔχουσι τοῦ ἀκούειν καὶ οὐκ ἀκούουσιν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ. 3 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ποιήσον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ. 4 Καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἐσπύρας ὡς ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος. 5 Ἐνώπιον αὐτῶν διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοίχον, καὶ διελεύσῃ δι' αὐτοῦ. 6 Ἐνώπιον αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀναληφθήσῃ καὶ ἐκερυμμένος ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπον σου συγκαλύψεις καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν, διότι τίρας δίδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. 7 Καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι, καὶ σκεύη ἐξήνεγκα αἰχμαλωσίας ἡμέρας, καὶ ἐσπύρας διώρυξα ἱμαντῶν τὸν τοίχον καὶ ἐκερυμμένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὤμων ἀνελήφθην ἐνώπιον αὐτῶν. 8 Καὶ ἰγένετο λόγος Κυρίου τὸ πρῶτον πρὸς με λέγων 9 Ὡς ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρὸς σέ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, οἶκος ὁ παραπικραίνων. Τί σὺ ποιεῖς; 10 Εἰπὼν πρὸς αὐτούς. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ οἱ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, 11 Εἰπὼν ὅτι ἐγὼ τίρατα ποιῶ, ὃν τρόπον πεποίηκα οὕτως ἐστὶ αὐτῶν ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται, 12 Καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσεται, καὶ ἐκερυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου, καὶ διόρυξαι τοῦ ἐξελεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει ὥπως μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται. 13 Καὶ ἐκπεράσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτόν, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται, καὶ ἐκεῖ τελευτήσῃ. 14 Καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἀνεμὸν, καὶ ῥομφαίαν ἐκενώσω ὀπίσω αὐτῶν. 15 Καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῇ διασκορπίσει με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. 16 Καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἀνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομφαίας καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως ἐκδηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ εἰσέλθοσαν ἐκεῖ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος. 17 Καὶ ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων 18 Ὡς ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετὰ δούλης φάγεσαι, καὶ τὸ ὕδωρ μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίσεις. 19

1 Et factus est sermo Domini ad me, dicens: 2 Fili hominis in medio domus exasperantis tu habitas: qui oculos habent ad videndum, et non vident: et aures ad audiendum, et non audiunt: quia domus exasperans est. 3 Tu ergo fili hominis, fac tibi vasa transmigrationis, et transmigrabis per diem coram eis, transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterum in conspectu eorum, si forte aspiciant: quia domus exasperans est. 4 Et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per diem in conspectu eorum: tu autem egredieris vespere coram eis, sicut egreditur migrans. 5 Ante oculos eorum perfode tibi parietem: et egredieris per eum. 6 In conspectu eorum in humeris portaberis, in caligine effereris: faciem tuam velabis, et non videbis terram: quia portentum dedi te domui Israel. 7 Feci ergo sicut præceperat mihi Dominus: vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per diem: et vespere perfodi mihi parietem manu: et in caligine egressus sum, in humeris portatus in conspectu eorum. 8 Et factus est sermo Domini mane ad me, dicens: 9 Fili hominis, numquid non dixerunt ad te domus Israel, domus exasperans: Quid tu facis? 10 Dic ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Super ducem onus istud, qui est in Jerusalem, et super omnem domum Israel, quæ est in medio eorum. 11 Dic: Ego portentum vestrum: quomodo feci, sic fiet illis: in transmigrationem, et in captivitatem ibunt. 12 Et dux, qui est in medio eorum, in humeris portabitur, in caligine egredietur: parietem perfodient ut educant eum: facies ejus operietur ut non videat oculo terram. 13 Et extendam rete meum super eum, et capietur in sagena mea: et adducam eum in Babylonem in terram Chaldæorum: et ipsam non videbit, ibique morietur. 14 Et omnes qui circa eum sunt, præsidium ejus, et agmina ejus, dispergam in omnem ventum: et gladium evaginabo post eos. 15 Et scient quia ego Dominus, quando dispersero illos in gentibus, et disseminavero eos in terris. 16 Et relinquam ex eis viros paucos, a gladio, et fame, et pestilentia: ut enarrent omnia scelera eorum in gentibus, ad quas ingredientur: et scient quia ego Dominus. 17 Et factus est sermo Domini ad me, dicens: 18 Fili hominis, panem tuum in conturbatione comede: sed et aquam tuam in festinatione et mœrore bibe. 19

יחזקאל יב יג

19 וְאָמַרְתָּ אֶל-עַם-הָאָרֶץ כְּדֹאמַרְי אֲדֹנָי
יְהוָה לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל
לֶחֱמֶם בְּדָאָהָ יִאָּכְלוּ וּמִיַּמֵּיהֶם בְּשִׁשְׁמֹן
יִשְׁתּוּ לִטְעֹן הַשֶּׁם אֲרָצָהּ מִפְּלִאָה מִחֶמֶם
כָּל-הַיּוֹשְׁבִים בָּהּ: 20 וְהָעָרִים הַנְּשׁוּבוֹת
תִּחְלַבְּנָה וְהָאָרֶץ שְׂמֵמָה תִּהְיֶה וְיִדְעוּם
כִּי-אֲנִי יְהוָה: 21 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר: 22 בְּרֹאשׁוֹן מַחֲשַׁמֶּל הָיָה
לָכֶם עַל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִאָּכְלוּ
הַיָּמִים וְאֵכֶד כָּל-חֲזוֹן: 23 לָכֵן אֲמַר
אֲלֵיהֶם כְּדֹאמַרְי אֲדֹנָי יְהוָה הַשֹּׁמֵר
אֶת-הַמֶּשֶׁל הָיָה וְלֹא-יִשְׁלַח אֹתוֹ עוֹד
בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אֲבִידְבָּר אֲלֵיהֶם תִּרְבּוּ הַיָּמִים
וְיִבָּר כָּל-חֲזוֹן: 24 כִּי לֹא יִהְיֶה עוֹד
כָּל-חֲזוֹן שֶׁנָּא וּמִקֶּסֶם חֶלֶק בְּרוּחַ בַּיִת
יִשְׂרָאֵל: 25 כִּי אֲנִי יְהוָה אֲדַבֵּר אֶת-אֲשֶׁר
אֲדַבֵּר דָּבָר וְנִעֲשֶׂה לֹא תִשְׁמָע עוֹד כִּי
בְּיַמֵּיכֶם בַּיִת חֲפָרִי אֲדַבֵּר דָּבָר וְנִעֲשִׂיתִי
בָּאֵם אֲדֹנָי יְהוָה: 26 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר: 27 בְּרֹאשׁוֹן הָיָה בֵּית-יִשְׂרָאֵל
אֲמָרִים הַחֲזוֹן אֲשֶׁר-הוּא חֲזוֹן לְיָמִים
רַבִּים וְלַעֲתִידִים רַחֲוֹקוֹת הוּא נִבָּא: 28 לָכֵן
אֲמַר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
לֹא-תִשְׁמָע עוֹד כָּל-דְּבָרִי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר
דָּבָר וְנִעֲשֶׂה בָאֵם אֲדֹנָי יְהוָה:

פרשה יג

1 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בְּרֹאשׁוֹן
הַנִּבָּא אֶל-נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּדְּבָרִים וְאָמַרְתָּ
לְנְבִיאֵי מַלְכִם שְׂמָעוּ דְבַר-יְהוָה: 3 כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הוּא עַל-הַנְּבִיאִים הַנִּבָּלִים
אֲשֶׁר חָלְקִים אַחֵר רִחֲקָם וְלִבְלִיתִי רָאִי:
4 בְּשָׁעִלִים בְּחֻרְבּוֹת נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ:
5 לֹא עָלִיתָם בְּפִרְצוֹת וּתְנַדְּרוּ בְּדָר עַל-
בַּיִת יִשְׂרָאֵל לַעֲמֹד בַּפְּלִחָה בַּיּוֹם יְהוָה:
6 חֲזוֹן שֶׁנָּא גִּחְסָם קִנְזַת הַאֲמָרִים נִאֲמַר יְהוָה
וְיִהְיֶה לֹא שְׁלֵתָם וְיִחְלְלוּ לַחֵם דָּבָר:
7 הֲלֹא מִחֻרְבּוֹ שֶׁנָּא חֲזוֹנָם וּמִקֶּסֶם קִנְזַת
אֲמָרִים וְאֲמָרִים נִאֲמַר יְהוָה וְאֲנִי לֹא
דְּבַרְתִּי: 8 לָכֵן כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוָה יֵצֵא דְבָרְכִי שֶׁנָּא וְחֲזוֹנָם
קִנְזַת לָכֵן קִנְזַת אֲלֵיהֶם בָּאֵם אֲדֹנָי יְהוָה:

IEZEKIELA, 43, 17.

19 Kai یرهײס פֿרֿוס תֿון לאֹדן תֿהײס תֿאֶדֶע לִיגֵי
Κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς
τοῦ Ἰσραὴλ Τοὺς ἀρτους αὐτῶν μετὰ ἐνδείας
φάγονται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ
πίονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς,
ὡς ἀσειβεία γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
20 Kai αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικοῦμαι ἐξερημω-
θήσονται, καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἐπιγνώ-
σεσθε διότι ἐγὼ Κύριος. 21 Kai ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς με λέγων 22 Ὅτι ἀνθρώπου, τίς ἢ
παραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες
Μακρὰ αἱ ἡμέραι, ἀπόλωνεν ὄρασις; 23 Διὰ τοῦτο
εἰπὼν πρὸς αὐτοὺς Τάδε λέγει Κύριος Καὶ ἀπο-
στρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκ ἔτι μὴ
εἰπωσι τὴν παραβολὴν ταύτην οἴκος τοῦ Ἰσραὴλ,
ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς Ἐγγίκασιν αἱ ἡμέραι καὶ
λόγος πάσης ὁράσεως, 24 Ὅτι οὐκ ἔστι ἐτι πᾶσα
ὄρασις ψευδὴς καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν
μίση τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 25 Διότι ἐγὼ Κύριος
λαλήσω τοὺς λόγους μου, λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ
οὐ μὴ μηκύνω ἐτι· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, οἴκος
ὁ παραπικραίνων, λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει
Κύριος. 26 Kai ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με
λέγων 27 Ὅτι ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ οἴκος Ἰσραὴλ ὁ
παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν Ἡ ὄρασις ἦν
οὗτος ὁρᾶ εἰς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἰς καιροὺς
μακροὺς οὗτος προφητεύει. 28 Διὰ τοῦτο εἰπὼν
πρὸς αὐτοὺς Τάδε λέγει Κύριος Οὐ μὴ μηκύνωσιν
οὐκ ἔτι πάντες οἱ λόγοι μου οὐδ' ἂν λαλήσω· λαλήσω
καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. 17.

1 KAI ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων
2 Ὅτι ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφῆτας
τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προφητεύσεις καὶ یرهײס פֿרֿוס αὐ-
τοὺς Ἀκούσατε λόγον Κυρίου 3 Τάδε λέγει Κύριος
Οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ
τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν. 4 Ὅς ἀλώπεκες ἐν ταῖς
ἐρήμοις οἱ προφήτῃ σου, Ἰσραὴλ· 5 Οὐκ ἔστησαν
ἐν στερεώματι καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, οὐκ ἀνίστησαν οἱ λέγοντες ἐν
ἡμέρᾳ Κυρίου, 6 Βλέποντες ψευδῇ, μαντευόμενοι
μάταια, οἱ λέγοντες Αἰεὶ Κύριος, καὶ Κύριος οὐκ
ἀπίστασκεν αὐτούς, καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστῆσαι
λόγον. 7 Οὐχὶ ὄρασις ψευδῇ ἰωράκατε, καὶ
μαντείας ματαίας εἰρήκατε; 8 Kai διὰ τοῦτο
εἰπὼν Τάδε λέγει Κύριος Ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι
ὑμῶν ψευδεῖς καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι,
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος,

EZECHIEL, XII. XIII.

19 Et dices ad populum terræ: Hæc dicit
Dominus Deus ad eos, qui habitant in Jeru-
salem in terra Israel: Panem suum in solli-
citudine comedent, et aquam suam in deso-
latione bibent: ut desoletur terra a multitu-
dine sua, propter iniquitatem omnium qui
habitant in ea. 20 Et civitates, quæ nuno
habitantur, desolatæ erunt, terraque deserta:
et scietis quia ego Dominus. 21 Et factus
est sermo Domini ad me, dicens: 22 Fili
hominis, quod est proverbium istud vobis in
terra Israel, dicentium: In longum differuntur
dies, et peribit omnis visio? 23 Ideo dico ad
eos: Hæc dicit Dominus Deus: Quiescere
faciam proverbium istud, neque vulgo dicetur
ultra in Israel: et loquere ad eos quod appro-
pinquaverint dies, et sermo omnis visionis.
24 Non enim erit ultra omnis visio cassa,
neque divinatio ambigua in medio filiorum
Israel. 25 Quia ego Dominus loquar: et
quodcumque locutus fuero verbum, fiet, et non
prolongabitur amplius: sed in diebus vestris
domus exasperans loquar verbum, et faciam
illud, dicit Dominus Deus. 26 Et factus est
sermo Domini ad me, dicens: 27 Fili hominis,
ecce domus Israel dicentium: Visio, quam hic
videt, in dies multos: et in tempora longa
iste prophetat. 28 Propterea dic ad eos:
Hæc dicit Dominus Deus· Non prolongabitur
ultra omnis sermo meus: verbum, quod locutus
fuero, complebitur, dicit Dominus Deus.

CAPUT XIII.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis, vaticinare ad pro-
phetas Israel, qui prophetant: et dices pro-
phetantibus de corde suo: Audite verbum Do-
mini. 3 Hæc dicit Dominus Deus: Væ
prophetis insipientibus, qui sequuntur spiritum
suum, et nihil vident. 4 Quasi vulpes in
desertis, prophetæ tui Israel erant. 5 Non
ascendistis ex adverso, neque opposuistis
murum pro domo Israel ut staretis in prælio
in die Domini. 6 Vident vana, et divinant
mendacium, dicentes: Ait Dominus: cum
Dominus non miserit eos: et perseveraverunt
confirmare sermonem. 7 Numquid non visi-
onem cassam vidistis, et divinationem men-
dacem locuti estis? et dicitis, Ait Do-
minus; cum ego non sim locutus. 8 Prop-
terea hæc dicit Dominus Deus: Quia locuti
estis vana, et vidistis mendacium: ideo
ecce ego ad vos, dicit Dominus Deus.

יחזקאל ינ

והיה ידו עליהם כחזקת שונא
והקסמים קצב בקדו צמי לא יהיה ובקרב
בית ישראל לא יכתבו ולא ידמה וישראל
לא יבא וידעם קראני יהוה :
10 וכן יבצעו המצד את צמי לאמר שלום
ואין שלום והוא קצב חנין והם שמים
אזו פסל : 11 אמר אל-שחתי פסל ויפל
היה גשם שוטף ואמנה אבני אלגביש
תפלקה ויהי סערות תבקע : 12 והנה
בפל הקיר חלוא האמר אליכם אנה
הסירה אשר טחתם : 13 לכן קח
אמר אדני יהוה ובקצתי יהוה-סערות
בחקתי וגשם שוטף באפי יהוה ואבני
אלגביש בחקתי לקח : 14 והקסמי את-
הקיר אשר-טחתם פסל והקצתי והו
אל-האשר ונלח יסדו ונפלח וכליתם
בחוזה וידעם קראני יהוה : 15 וכליתי
את-חמתי בקיר ובשמים אזו פסל ואמר
לכם אין הקיר ואין השמים אזו :
16 נביאי ישראל הנבאים אל-יהושלם
והחזים לה חינו שלם ואין שלם ואם
אדני יהוה : 17 ואמנה בודאם שים
בליה אל-בנות צמי פסחנבאות מלפניה
והקבא עליהן : 18 ואמר בודאמר
אדני יהוה הוי למתפלות פסחות
על פל-אצילי תי ועשות המספחות
על-ראש פל-קומה לצוד נקשות הנקשות
תצודנה לעמי ונקשות לבנה תחנינה :
19 ותפללנה אחי אל-צמי בשעלי
שעורים ובפתותי לחם להמית נקשות
אשר לא-תמנהנה ולחיות נקשות אשר
לא-תחנינה בקצבם לעמי שמעי קצב :
20 לכן קדאמר אדני יהוה חנני
אל-בנותיכנה אשר אמנה מצדות
שם את-הנקשות לפחות והקצתי
אחם מעל ורועתיכם ושלחתי את-
הנקשות אשר אתם מצדות את-נקשות
לפחות : 21 והקצתי את-מספתותיכם
והקצתי את-עמי מידו ולא-יהיה עוד
בידו למצודה וידעם קראני יהוה :

EZEKIEL, XL.

9 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφῆτας
τοὺς ὄρωντας ψευδῆ καὶ τοὺς ἀποφθεγγόμενους
μάταια· ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται,
οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραὴλ οὐ γραφήσονται, καὶ
εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται, καὶ
γινώσκονται διότι ἐγὼ Κύριος. 10 Ἄνθ' ὧν ἐπλά-
νησαν τὸν λαόν μου, λίγοντες Εἰρήνη, καὶ οὐκ
ἔστιν εἰρήνη· καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοίχον, καὶ αὐτοὶ
ἀλείφουσιν αὐτόν, πεσεῖται. 11 Εἰπὼν πρὸς τοὺς
ἀλείφοντας Πесеῖται, καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων,
καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδύσοντας
αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξαίρον, καὶ
βαγῆσεται. 12 Καὶ ἰδοὺ πίπτειν ὁ τοίχος, καὶ
οὐκ ἱροῦσι πρὸς ὑμᾶς Ποῦ ἔστιν ἡ ἀλοιφή ὑμῶν
ἣν ἠλείψατε; 13 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος
καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετὸς
κατακλύζων ἐν ὄργῃ μου ἔσται, καὶ τοὺς λίθους
τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν,
14 Καὶ κατασκάψω τὸν τοίχον ὃν ἠλείψατε, καὶ
πεσεῖται· καὶ θήσω αὐτόν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἀπο-
καλυφθῆσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται καὶ
συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων, καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ Κύριος. 15 Καὶ συντέλίσω τὸν θυμόν μου
ἐπὶ τὸν τοίχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν,
πεσεῖται. Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς Οὐκ ἔστιν ὁ τοίχος
οἷδε οἱ ἀλείφοντες αὐτόν 16 Προφῆται τοῦ Ἰσραὴλ,
οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ὄρωντες
αὐτῇ εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει Κύριος.
17 Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητευ-
ούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ προφήτευσον ἐπ'
αὐτάς 18 Καὶ ἱρήϊς Τάδε λέγει Κύριος Οὐαὶ ταῖς
σφῆραπτοῖσαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα
χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν
πίσης ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν ψυχάς. Αἱ ψυχαι
διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου, καὶ ψυχὰς περιποι-
οῦντο, 19 Καὶ ἔβηλουν με πρὸς τὸν λαόν μου
ἐνεκεν δρακὸς κριθῶν καὶ ἐνεκεν κλασμάτων ἄρων
τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχὰς ὧς οὐκ ἵδει ἀποθανεῖν, καὶ
τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς ὧς οὐκ ἵδει ζῆσαι, ἐν τῷ
ἀποφθίγγεσθαι ὑμᾶς λαψ̄ εἰσακούοντι μάταια
ἀποφθίγματα. 20 Διὰ τοῦτο τίδε λέγει Κύριος
Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ᾧ
ὑμεῖς ἐκτὶ συστρίφετε ψυχάς, καὶ διαβρήξω αὐτά
ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, καὶ ἐξαοοστέω τὰς
ψυχὰς ὧς ὑμεῖς ἐκστρίφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν
εἰς διασκορπισμόν, 21 Καὶ διαβρήξω τὰ ἐπιβό-
λαια ὑμῶν, καὶ ῥύσσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς
ὑμῶν καὶ οὐκ ἐστὶν ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς
συστροφὴν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

EZECHIEL, XIII.

9 Et erit manus mea super prophetas, qui
vident vana, et divinant mendacium: in con-
silio populi mei non erunt, et in scriptura
domus Israel non scribentur, nec in terram
Israel ingredientur: et scietis quia ego Do-
minus Deus: 10 Eo quod deceperint populum
meum, dicentes: Pax, et non est pax: et
ipse ædificabat parietem, illi autem liniabant
eum luto absque paleis. 11 Dic ad eos, qui
liniunt absque temperatura, quod casurus sit:
erit enim imber inundans, et dabo lapides
procellæ dissipantem. 12 Siquidem ecce
cecidit paries: numquid non dicitur vobis:
Ubi est litura quam linistis? 13 Propterea
hæc dicit Dominus Deus: Et erumpere faciam
spiritum tempestatum in indignatione mea,
et imber inundans in furore meo erit: et
lapides grandes in ira in consumptionem.
14 Et destruam parietem, quem linistis absque
temperamento: et adæquabo eum terræ, et
revelabitur fundamentum ejus: et cadet, et
consumetur in medio ejus: et scietis quia ego
sum Dominus. 15 Et complebo indignationem
meam in pariete, et in his qui liniunt eum
absque temperamento, dicamque vobis: Non
est paries, et non sunt qui liniunt eum.
16 Prophetæ Israel, qui prophetant ad Jeru-
salem, et vident ei visionem pacis: et non est
pax, ait Dominus Deus. 17 Et tu fili hominis,
pone faciem tuam contra filias populi tui,
quæ prophetant de corde suo: et vaticinare
super eas, 18 Et dic: Hæc dicit Dominus
Deus: Væ quæ consuunt pulvillos sub omni
cubito manus: et faciunt cervicalia sub capite
universæ ætatis ad capiendas animas: et cum
caperent animas populi mei, vivificabant ani-
mas eorum. 19 Et violabant me ad populum
meum, propter pugillum hordei, et fragmen
panis, ut interficerent animas, quæ non mori-
untur, et vivificarent animas, quæ non vivunt,
mentientes populo meo credenti mendaciis.
20 Propter hoc hæc dicit Dominus Deus:
Ecce ego ad pulvillos vestros, quibus vos
capitis animas volantes: et dirumpam
eos de brachiis vestris: et dimittam ani-
mas, quas vos capitis, animas ad volan-
dum. 21 Et dirumpam cervicalia vestra, et
liberabo populum meum de manu vestra,
neque erunt ultra in manibus vestris ad
predandum: et scietis quia ego Dominus.

22 יען חקאות לבצעיתן שחר נאני לא
הקביתני ולחזן יני רשע לבת-ישיב
מדרכי חרע לחתיתו: 23 לכן שמו לא
חחלינח וחסם לאתחשמה עוד והחלתי
את-עמי מידכן וידעתם כראני יהוה:

פרשה יד:

1 ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל
ובשבו לפני: 2 ויהי דבר-יהוה
אלי לאמר: 3 בראשם האנשים האלה
העלי גלליהם על-לפם ומכשול עונם
הנה נכח פניהם האדרש אדרש להם:
4 לכן דבר-יהוה ואמר אליהם
בד-אמר ואלני יהוה איש איש מבית
ישראל אשר יעלה את-גלליו אל-לבו
ומכשול עונו וישל נכח פניו וקא
אלי-הקביא אני יהוה געגתי לו קח
בלב גלליו: 5 למען תפש את-בית-ישראל
בלבם אשר לזרז בעלי בגלליהם עלם:
6 לכן אמר אלי-בית ישראל פח
אמר אלני יהוה שובי וחשבי מעל
גלליהם ומעל כל-תועבתיהם השבו
פניהם: 7 כי איש איש מבית ישראל
ומהגר אשר-גיר בישראל ויגור מאחרי
ועל גלליו אל-לבו ומכשול עונו וישל
נכח פניו וקא אלי-הקביא לדרש-לו כי
אני יהוה געגדלו כי: 8 ונתתי פני
באיש חרמא ותשפחיתו לחות ולמשלים
והקרתיו מתות עמי וידעתם כראני יהוה:
9 והקביא כריספח ודבר דבר
אני יהוה פלתי את הקביא חרמא
ונשיתי את-דלי עליו ותשפחיתו מתות
עמי ישראל: 10 וקאני עונם בעון
הדרש בעון הקביא יהוה: 11 למען לא
יתעו עוד בית-ישראל מאחרי ולא יטמאו
עוד בכל-פשעיהם ותיירלי לעם נאני יהוה
להם לאלהים כאם אלני יהוה:
12 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 13 בראשם
אשר כי חמטא-לי למעל-מעל ונשיתי יני
עליה ושברתי לה מטה-לחם והשלחתה
בה רעב והקרתו מפנה אדם ובחמה:

22 'Ανθ' ὧν διεστρίφετε καρδίαν δικαίου, καὶ ἰγὼ
οὐ διεστρίψαυ αὐτόν, καὶ τοῦ κατισχύσαι χεῖρας
ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς ποιηρᾶς καὶ ζῆσαι αὐτόν,
23 Διὰ τοῦτο ψευδῇ οὐ μὴ ἰδητε, καὶ μαντείας οὐ
μὴ μαντεύσθητε ἔτι· καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου
ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἰγὼ Κύριος.

KEΦ. 14.

1 KAI ἦλθον πρὸς με ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἁν-
δρες τοῦ λαοῦ 'Ισραὴλ, καὶ ἰκάθισαν πρὸ προσώπου
μου. 2 Καὶ ἰγένετο πρὸς με λόγος Κυρίου λέγων
3 Ἰὼ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ δια-
νοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν
κόλασιν τῶν ἀδικῶν αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ προσώπου
αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς; 4 Διὰ
τοῦτο λάλησον αὐτοῖς, καὶ ἰρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε
λέγει Κύριος Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου
Ἰσραὴλ ὃς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ
τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην, ἰγὼ Κύριος ἀποκριθῆσομαι αὐτῷ ἐν
ὅς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ, 5 Ὅπως πλαγιάσῃ
τὸν οἶκον τοῦ 'Ισραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς
ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν. 6 Διὰ τοῦτο εἰπὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
'Ισραὴλ Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἐπιστράφητε
καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων ὑμῶν
καὶ ἀπὸ πιασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπι-
στρίψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν. 7 Διότι ἄνθρωπος
νθρῶπος ἐκ τοῦ οἴκου 'Ισραὴλ καὶ ἐκ τῶν προση-
ύτ ν τῶν προσελτυεόντων ἐν τῷ 'Ισραὴλ ὃς ἂν
ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῇται τὰ ἐνθυμήματα
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς
ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ
λθῇ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτόν ἐν
ἰμοῖ, ἰγὼ Κύριος ἀποκριθῆσομαι αὐτῷ ἐν ᾧ ἐνέχεται
ἐν αὐτῷ. 8 Καὶ στηριῶ τὸ πρῶτον μου ἐπὶ
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ θήσομαι αὐτόν εἰς
ἐρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ ἔξαρω αὐτόν ἐκ
μέσου τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἰγὼ
Κύριος. 9 Καὶ ὁ προφήτης ἰὼν πλανήσῃ καὶ
λαλήσῃ, ἰγὼ Κύριος πεπλάνηται τὸν προφήτην
ἐκεῖνον, καὶ ἰκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν καὶ
ἀφανῶ αὐτόν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου 'Ισραὴλ,
10 Καὶ λήψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ τὸ
ἄδικημα τοῦ ἐπερωτῶντος, καὶ κατὰ τὸ ἄδικημα
ὁμοίως τῷ προφῆτῃ ἔσται, 11 Ὅπως μὴ πλανᾶται
ἐν ὁ οἶκος τοῦ 'Ισραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ
μαίνωνται ἐν ἐν πᾶσι τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν,
καὶ ἔσονται μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς
εἰς θεόν, λέγει Κύριος. 12 Καὶ ἰγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς με λέγων 13 Ἰὼ ἀνθρώπου, γῇ ἡ
ἰὼν ἀμάρτυ μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωμα, καὶ
ἰκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτήν καὶ συντρέψω
αὐτῇ στήριγμα ἄρτου, καὶ ἔξαποστελῶ ἐκ' αὐτὴν
λιμὸν καὶ ἔξαρω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη.

22 Pro eo quod mœrere fecistis cor justi
mendaciter, quem ego non contristavi: et
confortastis manus impii, ut non reverteretur
a via sua mala, et viveret: 23 Propterea vana
non videbitis, et divinationes non divinabitis
amplius, et eruam populum meum de manu
vestra: et scietis quia ego Dominus.

CAPUT XIV.

1 Et venerunt ad me viri seniorum Israel,
et sederunt coram me. 2 Et factus est sermo
Domini ad me, dicens: 3 Fili hominis, viri
isti posuerunt immunditias suas in cordibus
suis, et scandalum iniquitatis suæ statuerunt
contra faciem suam: numquid interrogatus
respondebo eis? 4 Propter hoc loquere eis,
et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus:
Homo homo de domo Israel, qui posuerit
immunditias suas in corde suo, et scandalum
iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam,
et venerit ad prophetam interrogans per eum
me: ego Dominus respondebo ei in multitu-
dine immunditiarum suarum: 5 Ut capiatur
domus Israel in corde suo, quo recesserunt a
me in cunctis idolis suis. 6 Propterea dic ad
domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus:
Convertimini, et recedite ab idolis vestris, et
ab universis contaminationibus vestris avertite
facies vestras. 7 Quia homo homo de domo
Israel, et de proselytis quicumque advena
fuerit in Israel, si alienatus fuerit a me, et
posuerit idola sua in corde suo, et scandalum
iniquitatis suæ statuerit contra faciem suam,
et venerit ad prophetam ut interroget per eum
me: ego Dominus respondebo ei per me. 8 Et
ponam faciem meam super hominem illum, et
faciam eum in exemplum, et in proverbium,
et disperdam eum de medio populi mei: et
scietis quia ego Dominus. 9 Et propheta
cum erraverit, et locutus fuerit verbum: ego
Dominus decepi prophetam illum: et exten-
dam manum meam super illum, et delebo eum
de medio populi mei Israel. 10 Et portabunt
iniquitatem suam: juxta iniquitatem interro-
gantis, sic iniquitas prophetæ erit: 11 Ut
non erret ultra domus Israel a me, neque
polluatur in universis prævaricationibus suis:
sed sint mihi in populum, et ego sim eis in
Deum, ait Dominus exercituum. 12 Et factus
est sermo Domini ad me, dicens: 13 Fili
hominis, terra cum peccaverit mihi, ut præ-
varicaretur prævaricans, extendam manum
meam super eam, et conteram virgam panis
ejus: et immittam in eam famem, et in-
terficiam de ea hominem, et jumentum.

14 וְהָיוּ שְׁלֹשָׁתָם הַנֶּאֱמָרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ
 לֹחַ הַנֶּאֱמָר וְהָיוּ תָּמָּה בְּצִדְהֶם וְנִצְּלוּ
 נַפְשָׁם נָאם אֲדֹנָי יְהוִה: 15 לִדְחִינָה רָעָה
 אֶעֱבִיר בָּאָרֶץ וְשִׁדְלֶנָהּ וְהָיְתָה שְׂמָמָה
 מִבְּלִי עוֹבֵר מִפְּנֵי חֲמָהּ: 16 שְׁלֹשָׁתָם
 הַנֶּאֱמָרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חֲרָאִי נָאם
 אֲדֹנָי יְהוִה אִם-בָּנִים וְאִם-בָּנוֹת וְנִצְּלוּ
 הָאֵרֶץ לְבָדָם וְנִצְּלוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה
 שְׂמָמָה: 17 אֲנִי חֲרָב אֶבְיָא עַל-הָאָרֶץ
 הַחַיָּא וְאֶמְרָאִי חֲרָב מַעֲבֵר בָּאָרֶץ
 וְהִכְרַתִּי מִמָּקָה אֶדָם וּבְהֶמָּה: 18 וְשְׁלֹשָׁתָם
 הַנֶּאֱמָרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חֲרָאִי נָאם
 אֲדֹנָי יְהוִה לֹא וְנִצְּלוּ בָנִים וּבָנוֹת מִן
 תָּם לְבָדָם וְנִצְּלוּ: 19 אֲנִי חֲרָב אֶשְׁלַח
 אֶל-הָאָרֶץ חַיָּא וְשִׁפְכָאִי מִמָּנִי עָלֶיהָ
 בָּדָם לְהִכְרִית מִמָּקָה אֶדָם וּבְהֶמָּה:
 20 וְנֹחַ הַנֶּאֱמָר וְהָיוּ אִם-בָּנִים וְנִצְּלוּ נָאם
 אֲדֹנָי יְהוִה אִם-בָּנִים וְנִצְּלוּ וְנִצְּלוּ חֲמָה
 בְּצִדְהֶם וְנִצְּלוּ: 21 מִן כֹּחַ
 אֶמְרָאִי יְהוִה אֲנִי פִּירָאֲרֶנָּה שְׂמָמָה
 הָרָעִים חֲרָב וְרָעָב וְחָמָה רָעָה וְחָרָב
 שְׁלַחְתִּי אֶל-יְרוּשָׁלַם לְהִכְרִית מִמָּקָה
 אֶדָם וּבְהֶמָּה: 22 וְהָיְתָה לְחֶרֶב-חָמָה פְּלִטָה
 הַמִּצְּרָאִים בָּנִים וּבָנוֹת הַגָּם וְנִצְּלוּ
 אֲלֵיכֶם וְרִאֲיָתֶם אֶת-דִּרְכָם וְאֶת-עֲלִילֹתָם
 וְנִקְמָתָם עַל-הָרָעָה אֲשֶׁר הִבְאִיתִי עַל-
 יְרוּשָׁלַם אֶת כָּל-אֲשֶׁר הִבְאִיתִי עָלֶיהָ:
 23 וְנִקְמָה אֶתְכֶם מִכָּל דִּרְכָם אֶת-דִּרְכָם
 וְאֶת-עֲלִילֹתָם וְיִדְעוּתָם מִן כֹּחַ הַגָּם
 עֲשִׂיתִי אֶת כָּל-אֲשֶׁר-עֲשִׂיתִי - כֹּחַ נָאם
 אֲדֹנָי יְהוִה:

פרשה טו:

1 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בְּרָאִים
 מִחַיִּיחָא צִדְהֶם מִכָּל-עֵץ הַצִּדְהֶם
 אֲשֶׁר הָיָה בְּעֵצֵי הָעֵר: 3 חֲמָה מִמָּנִי
 עֵץ לְעִשּׂוֹת לְמִלְאכָה אִם-יִהְיֶה מִמָּנִי
 יִהְיֶה לְחִלּוֹת עָלָיו כְּלִי-כֶּלִי: 4 הֲגַם לֹא־
 נָתַן לְאֶדְלָה אֲנִי שְׂגִי קְצוֹתָיו אֶכְלָה
 הָאֵשׁ וְחִזְקוֹ קָדָר חֲצֹלַח לְמִלְאכָה:

14 Καὶ ἴαν ὧσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ
 αὐτῆς, Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰώβ, αὐτοὶ ἐν τῇ
 δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται, λέγει Κύριος.
 15 Ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν
 καὶ τιμωρήσομαι αὐτήν, καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν,
 οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων,
 16 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὧσι,
 ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθή-
 σονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνον σωθήσονται, ἢ δὲ γῆ
 ἔσται εἰς δλεθρον. 17 Ἡ καὶ ῥομφαίαν ἴαν ἐπάγω
 ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἶπω Ῥομφαία διελθάτω
 διὰ τῆς γῆς, καὶ ἐξαρθῇ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπον καὶ
 κτῆνος, 18 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ
 αὐτῆς, ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται υἱοὺς
 οὐδὲ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνον σωθήσονται.
 19 Ἡ καὶ θάνατον ἐπαποστείλω ἐπὶ τὴν γῆν
 ἐκείνην, καὶ ἐκχρῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτήν ἐν
 αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ
 κτῆνος, 20 Καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰώβ ἐν
 μέσῳ αὐτῆς ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἴαν υἱοὶ ἢ θυγα-
 τέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν
 ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν. 21 Τάδε λέγει Κύριος
 Ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονη-
 ράς, ῥομφαίαν καὶ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ
 θάνατον, ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολο-
 θρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, 22 Καὶ
 ἰδοὺ ὑπολειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασσεωσμένοι
 αὐτῆς, οἱ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας,
 ἰδοὺ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς
 αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ μεταμεληθή-
 σεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
 πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν, 23 Καὶ
 παρακαλίσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐ-
 τῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε
 διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν
 αὐτῇ, λέγει Κύριος.

KEΦ. 15.

1 ΚΑΙ ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ λίγων
 2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον
 τῆς ἀμπέλου ἐν πάντων τῶν ξύλων τῶν κλη-
 μάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ὄρυμῃ;
 3 Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς
 ἔργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ
 κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος; 4 Πάρει δ
 πυρὶ δίδεται εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἑνὶ αὐτὸν κά-
 θαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει
 εἰς τῖλος· μὴ χρησίμων ἔσται εἰς ἔργασίαν;

14 Et si fuerint tres viri isti in medio ejus,
 Noe, Daniel, et Job: ipsi justitia sua liber-
 abunt animas suas, ait Dominus exercituum.
 15 Quod si et bestias pessimas induxero super
 terram ut vastem eam: et fuerit invia, eo
 quod non sit pertransiens propter bestias:
 16 Tres viri isti si fuerint in ea, vivo ego,
 dicit Dominus Deus, quia nec filios, nec filias
 liberabunt: sed ipsi soli liberabuntur, terra
 autem desolabitur. 17 Vel si gladium indux-
 ero super terram illam, et dixerō gladio:
 Transi per terram: et interfecero de ea
 hominem, et jumentum: 18 Et tres viri isti
 fuerint in medio ejus: vivo ego, dicit Do-
 minus Deus, non liberabunt filios, neque
 filias: sed ipsi soli liberabuntur. 19 Si
 autem et pestilentiam immisero super terram
 illam, et effudero indignationem meam super
 eam in sanguine, ut auferam ex ea hominem,
 et jumentum: 20 Et Noe, et Daniel, et Job
 fuerint in medio ejus: vivo ego, dicit Do-
 minus Deus, quia filium et filiam non liber-
 abunt: sed ipsi justitia sua liberabunt animas
 suas. 21 Quoniam hæc dicit Dominus Deus.
 Quod et si quatuor judicia mea pessima, gla-
 dium, et famem, ac bestias malas, et pesti-
 lentiam, immisero in Jerusalem, ut interficiam
 de ea hominem, et pecus: 22 Tamen relin-
 quetur in ea salvatio educentium filios, et
 filias: ecce ipsi ingredientur ad vos, et vide-
 bitis viam eorum, et adinventiones eorum, et
 consolabimini super malo, quod induxi in
 Jerusalem, in omnibus quæ importavi super
 eam. 23 Et consolabuntur vos, cum videritis
 viam eorum, et adinventiones eorum: et cog-
 noscetis quod non frustra fecerim omnia,
 quæ feci in ea, ait Dominus Deus.

CAPUT XV.

1 Et factus est sermo Domini ad me, dicens:
 2 Fili hominis, quid fiet de ligno vitis, ex
 omnibus lignis nemorum, quæ sunt inter ligna
 silvarum? 3 Numquid tolletur de ea lignum,
 ut fiat opus, aut fabricabitur de ea paxillus, ut
 dependeat in eo quodcumque vas? 4 Ecce igni
 datum est in escam: utramque partem ejus
 consumpsit ignis, et medietas ejus redacta
 est in favillam: numquid utile erit ad opus?

יחזקאל טו טז

5 חנה בקיחתי חמים לא נעשה
למלאכה את קראש אכלתה ויחזק
ונעשה עוד למלאכה: 6 לכן פה
אמר אדני יהוה כאשר עץ-הגפן בעץ
היער אשר נתתיו לאש לאכלה בן
נחתי את-ישיבי ירושלים: 7 ונתת את-
פני פתח מקדש הנשי והאש תאכלם
וידעתם קראש יהוה בשומי את-פני
פתח: 8 ונתת את-המזבח ששקט געו
תעלה מעל האש אדני יהוה:

פרשה טז:

1 וייתי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 בראש
החודש את-ירושלים את-העובדיה:
3 ואמרת קראש אדני יהוה לירושלים
מלכותי וכל-המזבח מארץ חננעני אבן
האבני ואמרו חתירה: 4 וימולדו חתירה
ביום חתירת אבן לאבן שש ויבנים
לארבעה למשע והמלח לא תסלחם
וחתירה לא תחלה: 5 לארבעה עליו
עני לעשות לה אתה מאכל לחם
עליו ותשלי אל-פני השדה בעל
נשיה ביום חתירת אבן: 6 ואמר
עליו ואמר מתבוססת בדםיה ואמר
לה בדםיה חיי ואמר לה בדםיה חיי:
7 רבבה בעצמה השדה נתתיה ותתבי
ותתלי ותבלי בעני עדנים נכח
ושערה נפתח ואמר עלם ועדנה:
8 ואמר עליו ואמר ויהוה עשה עת
דמים ואמר נפלי עליו ואמר עתה
ואמר חיי ותתלי לי: 9 ואמר בפנים
ואמר דמיה מעלה ואמר בשמן:
10 האל-בשר ויהוה והאשר קחש
ואמר בשש ואמר מש: 11 ואמר
עדי ותתלי צמידים על-יהוה ורבד
על-יהוה: 12 ותתלי גלגל-אש על-יהוה
על-יהוה ויעמדת תפארת בראשיה:
13 ותתלי זקב וזקם וימלכיה וימלך
ויהוה ותתלי קלת ויהוה ושמן אהליה
ויהוה ביהוה מאד ותתלי למלכה:

IEZEKIEL, II, XV.

5 Οὐδὲ ἐν αὐτοῦ ὄντος ὀλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς
ἐργασίαν; μὴ οὐκ ἴαν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς
τὸλος, εἰ ἐν ἔσται εἰς ἐργασίαν. 6 Διὰ τοῦτο
εἰπὼν Τάδε λέγει Κύριος "Ὁν τρόπον τὸ ξύλον
τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ δ δίδωκα
αὐτὸ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δίδωκα τοὺς κατοι-
κοῦντας Ἱερουσαλὴμ. 7 Καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν
μου ἐπ' αὐτούς· ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ
πῦρ αὐτοὺς καταφάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ
Κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ'
αὐτούς. 8 Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν ἀνθ'
ὃν παρέπεσον παραπτώματι, λέγει Κύριος.

KEΦ. 15.

1 KAI IGINETO LOGOS KURIΟΥ ΠΡΟΣ ΜΕ ΛΕΓΩΝ
2 Ὅτι ἀνθρώπου, διαμάρτυρα τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς
ἀνομίας αὐτῆς, 3 Καὶ εἰπὼς Τάδε λέγει Κύριος τῇ
Ἱερουσαλὴμ Ἡ ρίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς
Χαναάν, ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου
Χετταία. 4 Καὶ ἡ γένεσίς σου· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐτίχθης
οὐκ ἔδρασ τοὺς μαστοὺς σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐκ
ἐλούσθης οὐδὲ ἀλλ' ἡλίσθης, καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ
ἐσπαργανώθης, 5 Οὐδὲ ἐφείσαστο ὁ ὀφθαλμός μου
ἐπὶ σοὶ τοῦ ποιῆσαι σοὶ ἐν ἐκ πάντων τούτων τοῦ
παθεῖν τι ἐπὶ σοί. καὶ ἀπερίφθης ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ
τῇ ἐτίχθης. 6 Καὶ διήλθον ἐπὶ σὲ καὶ ἶδον σε
πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματι σου, καὶ εἶπά σοι Ἐκ
τοῦ αἵματός σου ζώῃ, 7 Πληθύνου, καθὼς ἡ
ἀνατολή τοῦ ἀγροῦ δίδωκά σε· καὶ ἐπληθύνθης
καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλιν.
Οἱ μαστοὶ σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θριξὶς σου ἀνέ-
τειλε, σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα. 8 Καὶ
διήλθον διὰ σοῦ καὶ ἶδον σε, καὶ ἰδοὺ καιρὸς σου
καὶ καιρὸς καταλύόντων, καὶ διεπίπασα τὰς πτέρυ-
γας μου ἐπὶ σὲ καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου,
καὶ ὡμοσά σοι καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ,
λέγει Κύριος, καὶ ἐγένου μοι. 9 Καὶ ἔλυσά σε ἐν
ὕδατι, καὶ ἀπύκλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ, καὶ
ἐχρυσά σε ἐν ἑλαίῳ. 10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλᾳ
καὶ ὑπιδυσά σε ὑάκινθοις, καὶ ἐξωσά σε βύσσῳ καὶ
περιβάλλον σε τριχάπτῳ. 11 Καὶ ἐκόσμησά σε
κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψίλλια περὶ τὰς χεῖράς σου καὶ
κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου. 12 Καὶ ἔδωκα
ἐνώπιόν σου τὸν μυκτήρ σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν σου. 13 Καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ, καὶ
ἀργυρίῳ καὶ τὰ περιβάλλαιά σου βύσσινά καὶ
τρίχαπτα καὶ ποικίλα· σμεῖδαλιν καὶ ἑλαιον
καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα.

7 A

EZECHIEL, XV. XVI.

5 Etiam cum esset integrum, non erat
aptum ad opus: quanto magis cum illud
ignis devoraverit, et combusserit, nihil ex
eo fiet operis? 6 Propterea hæc dicit Do-
minus Deus: Quomodo lignum vitis inter
ligna silvarum, quod dedi igni ad devoran-
dum, sic tradam habitatores Jerusalem. 7 Et
ponam faciem meam in eos: de igne egre-
dientur, et ignis consumet eos: et scietis quia
ego Dominus, cum posuero faciem meam in
eos, 8 Et dederō terram inviam, et desola-
tam: eo quod prævaricatores extiterint, dicit
Dominus Deus.

CAPUT XVI.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis, notas fac Jerusalem
abominationes suas: 3 Et dices: Hæc dicit
Dominus Deus Jerusalem: Radix tua, et
generatio tua de terra Chanaan: pater tuus
Amorrhæus, et mater tua Cethæa. 4 Et
quando nata es, in die ortus tui, non est
præcisus umbilicus tuus, et aqua non es lota
in salutem, nec sale salita, nec involuta pannis.
5 Non pepercit super te oculus ut faceret tibi
unum de his, misertus tui: sed projecta es
super faciem terræ in abiectione animæ tuæ,
in die qua nata es. 6 Transiens autem per
te, vidi te conculcari in sanguine tuo; et dixi
tibi cum esses in sanguine tuo: Vive; dixi,
inquam, tibi: In sanguine tuo vive. 7 Mul-
tiplicatam quasi germen agri dedi te: et
multiplicata es, et grandis effecta, et ingressa
es, et pervenisti ad mundum muliebrem: ubera
tua intumuerunt, et pilus tuus germinavit:
et eras nuda, et confusione plena. 8 Et
transivi per te, et vidi te: et ecce tempus
tuum, tempus amantium; et expandi amic-
tum meum super te, et operui ignominiam
tuam. Et juravi tibi, et ingressus sum pac-
tum tecum, ait Dominus Deus; et facta es
mihi. 9 Et lavi te aqua, et emundavi san-
guinem tuum ex te: et unxi te oleo. 10 Et
vestivi te discoloribus, et calceavi te ianthino:
et cinxi te bysso, et indui te subtilibus. 11 Et
ornavi te ornamento, et dedi armillas in mani-
bus tuis, et torquem circa collum tuum.
12 Et dedi in aurem super os tuum, et cir-
culos auribus tuis, et coronam decoris in ca-
pite tuo. 13 Et ornata es auro, et argento, et
vestita es bysso, et polymito, et multicoloribus:
similam, et mel, et oleum comedisti, et decora fac-
ta es vehementer nimis: et profecisti in regnum.

14 ויצא לך שם בגוים בנפחך כי כליל
הנני בחדרי אשר שמתי עליך נאם
אלהי יהוה: 15 ותבטחי בנפחך ותזנו
על שפתיך ותשפכי את תונותיך על-כל-
עובר לרחוקי: 16 ותתחי מבגדך ותעשר
לך קמות טלאות ותזני עליהם לא
בארז ולא יתרה: 17 ותתחי כלי
הפארות מזהב ומספלי אשר נתתי
לך ותעשירלך צלמי זכר ותזנרבהם:
18 ותתחי את בגדי רחפתך ותכסים
ושמלי יקשרתי נתתי לפניהם: 19 ולחמצי
אשר נתתי לך כלל נשמן ויבשל
האכלתיך ונתתיהו לפניהם לברית ניהם
ויהי נאם אלהי יהוה: 20 ותתחי את
בגדך ואת בגדולתך אשר ילדתי לך
ותזנרבים להם לאכול תעשם מתונותיך:
21 ותשפטי את-בגדי ותתלים בתעביר
איהם להם: 22 ואת כל-תועלתיה
ותזנרתי לא זכרתי את-ימי נעורתי
בחייתי עולם ועד ומהפוסת בדם
החיות: 23 ויהי אחרי כל-העשות אלו
לך נאם אלהי יהוה: 24 ותבטחך גב
ותעשירלך רמה בכל-רחוב: 25 אל-כל-
רמש דרך בניה קטלך ותתעבלי את-פיה
ותפשו את-רגלך לכל-עובר ותדפי
את-תונותיך: 26 ותזני אל-בגד-מזכרים
שבגדך גדלי בשך ומרפי את-תונותך
לחכמתך: 27 והנה נטיתי רגלי עליך
והנני חמך והנני בנפש שטלתיך בנות
פלשתים הנקבלות מדרךך וזרה:
28 ותזני אל-בגד אצור מבדלי שבדעתך
ותזנרם ונם לא שקעת: 29 ומרפי
את-תונותך אל-אצור קנעו פשעיהם ונם-
בזאת לא שקעת: 30 מה אמלח לבתיך
נאם אלהי יהוה בעשיותך את-קל-אלה
מעשה אשה זונה שלטת: 31 בבגדך
גדל בראש כל-דרך ורמתך עשיתי בקל-
רחוב ולא-הייתי בדרך להלם אהבו:
32 האשה המגנפת פתח אישה תתח
את-זרים: 33 לכל-זנות ותנהגדה ואם
נתת את-בגדך לכל-מאכלך ותשפכי
איהם לבוא אליך משובי בתונותך:

14 Kai ἐξηλθὶ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ
κάλῳ σου, διότι συντεταλεσμένον ἦν ἐν ἐμπρεπείᾳ
ἐν τῇ ὑπαυότητι ἣ ἔταξα ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος.
15 Κατεπεποίθεις ἐν τῷ κάλῳ σου καὶ ἠπόρνευσας
ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου
ἐπὶ πάντα πόρον. 16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱμα-
τίων σου, καὶ ἠποίησας σεαυτῇ εἰδῶλα ῥαπτὰ καὶ
ἐξᾠρνευσας ἐπ' αὐτά, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς οὐδὲ
μὴ γίνῃται. 17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεῦη τῆς καυχῆ-
σεώς σου ἐκ τοῦ χρυσοῦ μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου
μου ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἠποίησας σεαυτῇ εἰκόνας
ἀρσενικὰς καὶ ἐξᾠρνευσας ἐν αὐταῖς, 18 Καὶ
ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου καὶ περιέ-
βαλες αὐτάς, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου
ἔθηκες πρὸ προσώπου αὐτῶν, 19 Καὶ τοὺς ἄρτους
μου ὅς ἐδωκά σοι, σερμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι
ἐψώμσα σε, καὶ ἔθηκες αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν
εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Καὶ ἰγένετο, λέγει Κύριος,
20 Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας
σου ὅς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν·
ὡς μικρὰ ἐξᾠρνευσας, 21 Καὶ ἔφαξας τὰ τέκνα
σου καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαι σε
αὐτὰ αὐτοῖς. 22 Τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν
σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηκίότητός σου, ὅτε
ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα, πεφυρμένη ἐν τῷ
αἵματί σου ἔζησας. 23 Καὶ ἰγένετο μετὰ πάσας
τὰς κακίας σου, λέγει Κύριος, 24 Καὶ ᾠκοδόμησας
σεαυτῇ οἶκον πορνικόν, καὶ ἠποίησας σεαυτῇ
ἐκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ, 25 Καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης
ὁδοῦ ᾠκοδόμησας τὰ πορνείά σου καὶ ἔλυμνω τὸ
κάλλός σου, καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρ-
όδῳ καὶ ἐπλήθυνες τὴν πορνείαν σου, 26 Καὶ
ἐξᾠρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱούς Αἰγύπτου τοῖς ὁμο-
ροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους, καὶ πολλαχῶς
ἐξᾠρνευσας τοῦ παροργίσει με. 27 Ἐὰν δὲ
ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξάρω τὰ νόμμά
σου καὶ παραδώσω εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγα-
τέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ
σου ἧς ἠοίβησας. 28 Καὶ ἐξᾠρνευσας ἐπὶ τὰς
θυγατέρας Ἀσσοῦ, καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ
ἐξᾠρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω. 29 Καὶ ἐπλήθυνες
τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων, καὶ οὐδὲ
ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης. 30 Τί διαθῶ τὴν θυγα-
τέρα σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαι σε πάντα
ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνης; καὶ ἐξᾠρνευσας
τρισὼς ἐν ταῖς θυγατράσι σου. 31 Τὸ πορνεῖον
ᾠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὴν βάσιν σου
ἠποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ. Καὶ ἰγίνου ὡς πόρνη
συνάγουσα μισθώματα, 32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη
ὁμοία σοι, παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα
μισθώματα. 33 Πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν
προσίδδου μισθώματα· καὶ σὺ δίδωκας μισθώματα
πᾶσι τοῖς ἱρασταῖς σου, καὶ ἐφότιζες αὐτοὺς τοῦ
ἔρχεσθαι πρὸς σέ κεκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.

14 Et egressum est nomen tuum in gentes
propter speciem tuam: quia perfecta eras in
decore meo, quem posueram super te, dicit
Dominus Deus. 15 Et habens fiduciam in
pulchritudine tua, fornicata es in nomine tuo:
et exposuisti fornicationem tuam omni tran-
seunti, ut ejus fieres. 16 Et sumens de vesti-
mentis tuis, fecisti tibi excelsa hinc inde
consuta: et fornicata es super eis, sicut non
est futurum, neque futurum est. 17 Et tulisti
vasa decoris tui de auro meo, et de argento
meo, quæ dedi tibi: et fecisti tibi imagines
masculinas, et fornicata es in eis. 18 Et
sumpsisti vestimenta tua multicoloria, et
operuisti illas: et oleum meum, et thymiana
meum posuisti coram eis. 19 Et panem
meum, quem dedi tibi, simlam, et oleum, et
mel, quibus enutrivisti te, posuisti in conspectu
eorum in odorem suavitatis, et factum est, ait
Dominus Deus. 20 Et tulisti filios tuos, et
filias tuas, quas generasti mihi: et immolasti
eis ad devorandum. Numquid parva est
fornicatio tua? 21 Immolasti filios tuos, et
dedisti, illos consecrans, eis. 22 Et post
omnes abominationes tuas, et fornicationes,
non es recordata dierum adolescentiæ tuæ,
quando eras nuda, et confusione plena, con-
culcata in sanguine tuo. 23 Et accidit post
omnem malitiam tuam (væ, væ tibi, ait Do-
minus Deus), 24 Et ædificasti tibi lupanar,
et fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis.
25 Ad omne caput viæ ædificasti signum
prostitutionis tuæ: et abominabilem fecisti
decorem tuum: et divisisti pedes tuos omni
transeunti, et multiplicasti fornicationes tuas,
26 Et fornicata es cum filiis Ægypti vicinis
tuis magnarum carnum: et multiplicasti
fornicationem tuam ad irritandum me.
27 Ecce ego extendam manum meam super
te, et auferam justificationem tuam: et dabo
te in animas odientium te filiarum Palæsthi-
narum, quæ erubescunt in via tua scelerata.
28 Et fornicata es in filiis Assyriorum, eo
quod necdum fueris expleta et postquam
fornicata es, nec sic es satiata. 29 Et mul-
tiplicasti fornicationem tuam in terra Chanaan
cum Chaldeis: et nec sic satiata es. 30 In
quo mundabo cor tuum, ait Dominus Deus:
cum facias omnia hæc opera mulieris meretri-
cis, et procacis? 31 Quia fabricasti lupanar
tuum in capite omnis viæ, et excelsum tuum
fecisti in omni platea: nec facta es quasi mere-
trix fastidio augens pretium, 32 Sed quasi
mulier adultera, quæ super virum suum in-
ducit alienos. 33 Omnibus meretricibus dan-
tur mercedes: tu autem dedisti mercedes
cunctis amatoribus tuis, et dona donabas eis, ut
intrarent ad te undique ad fornicandum tecum.

34 וְהָיָה כְּדֹחַ מִן־הַשָּׁמַיִם בְּהִנָּחָתָהּ
וְהָיָה לָהּ זִמְנָהּ בִּתְהִיַּתָּהּ אֶחָד וְאֶחָד
לֹא תִהְיֶה וְהָיָה לְחֶסֶד : 35 לָכֵן זִמְנָהּ
שֶׁמֶעַי דְּבִרְיָתָהּ : 36 כֹּדֶם־אֶמֶר אֲדַנִּי
יְהוָה יֵצֵן הַשָּׁפָה בְּחִשְׁתָּהּ וְתִגְלַח עֲרוֹתָהּ
בְּתִזְמוּנָתָהּ עַל־מִסְתַּבָּהּ וְעַל־כְּלִילָהּ
הַיְצִיבוּתָהּ וְכִדְמִי בְנָתָהּ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהּ : 37
לָכֵן הִנֵּנִי מְהֵרָה אֶת־כָּל־מִסְתַּבָּהּ אֲשֶׁר
עָרַבְתָּ עֲלֵיהֶם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲחַבֵּת עַל
כָּל־אֲשֶׁר שָׁמַח וְהִבְצִיטִי אֹתָם עֲלֵיהֶם
מִשְׁכִּיב וְנִלְתִּי עֲרוֹתָהּ אֲלֵיהֶם וְרָאִי
אֶת־כָּל־עֲרוֹתָהּ : 38 וְשִׁפְסַחְתִּיהָ מִשְׁפָּטִי
לְאִפְתָּהּ וְשִׁפְסַחְתִּיהָ גַם וְהִנָּחִיתִי בָּהּ חֶסֶד
וְהִנָּחִיתִי : 39 וְהִנָּחִיתִי אֹתָהּ בְּיָדַי וְהִרְסִי בְּיָדָהּ
וְהִנָּחִיתִי הַבִּיטָהּ וְהִשְׁפִּיטִי אֹתָהּ בְּיָדַי
וְהִרְסִי כָּלִי תִפְסַחְתָּהּ וְהִפְדִּיתִיהָ עֵינָם
וְהִרְסִי : 40 וְהִנָּחִיתִי עֲלֵיהָ קֶחֶל וְהִנָּחִיתִי
אֹתָהּ בְּאֶבֶן וּבִתְהִיַּתָּהּ בְּחִרְבוֹתָהּ : 41 וְהִרְסִי
בְּיָדָהּ כָּאֵשׁ וְהִשְׁפִּיטִיהָ שְׁפָטִים לְעֵינֶי
לְשֵׁם רַבּוֹת וְהִשְׁפִּיטִיהָ מִזִּנְיָהּ וְנִסְתַּחֲתָהּ
לֹא תִהְיֶה עֵד : 42 וְהִנָּחִיתִי מִכְתָּלָהּ
וְהִרְסִי הַנָּחִיתִי מִכְתָּלָהּ וְהִנָּחִיתִי וְהִנָּחִיתִי
עֵד : 43 יֵצֵן אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתִּי אֶת־יָמֶי
כְּעֶבְדִּיהָ וְתִזְכָּרְתִּי כָּל־אֲחֵלָה וְנִסְתַּחֲתִי אֵת
דְּרָכָהּ בְּרָאשׁ גְּבוּלִי בְּאֵלֵי יְהוָה וְלֹא
עֲשִׂיתִי אֶת־חֲסִדָּהּ אֵל כָּל־הַיְצִיבוּתָהּ : 44
הִנֵּה כָּל־הַפֶּשֶׁל עֲלֶיהָ יִשָּׁל לְאֶמֶר
כְּאִפְתָּהּ בָּתָּהּ : 45 בְּתִזְמוּנָהּ אֵת בְּעֵלָהּ
אִשָּׁה וּבְגִיטָהּ וּבְחִיּוֹת אֲחֻזָּתָהּ אֵת אֲשֶׁר
בְּעֵלָהּ אֲנִשְׁתִּין וּבְגִיטָהּ אֲנִשְׁתִּין וּבְחִיּוֹתָהּ
אֲנִשְׁתִּין : 46 וְהִנָּחִיתִי הַנְדֹּלָהּ שְׁמִרֹן הַיָּם
וּבְנִתְהִיַּתָּהּ חִיּוֹשְׁבָתָהּ עַל־שְׂמֵאלָהּ וְהִנָּחִיתִי
הַקְּטָנָהּ מִמֶּנָּה חִיּוֹשְׁבָתָהּ מִיְמִינָהּ כִּד
וּבְנִתְהִיַּתָּהּ : 47 וְלֹא בִדְרָכֶיהָ הִלְכָהּ
וּבְחִיּוֹתָהּ עֲשִׂיתִי כְּמַעֲשֵׂי קֶחֶל וְהִנָּחִיתִי
מִמֶּנָּה כָּל־דְּרָכָהּ : 48 חִיּוֹנִי בְּאֵלֵי
יְהוָה אֶת־עֲשִׂיתָהּ כָּל־אֲחֻזָּתָהּ הִיא
וּבְנִתְהִיַּתָּהּ כְּאִשָּׁה עֲשִׂיתָהּ אֵת וּבְנִתְהִיַּתָּהּ : 49
הַנְּחִיָּה הִיא עֵינֵי כָּל־אֲחֻזָּתָהּ בְּיָדָהּ
שִׁבְעַת־לָחֶם וְשִׁלְשַׁת־הַשֶּׁמֶט הִיא לָהּ
וּלְבִתְהִיַּתָּהּ וְיִדְעִי וְאִכְּלוּ לֹא תִחַזְקֶנָּה :

34 Καὶ ἰγίνετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς
γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ πεπορ-
νεύκασιν ἐν τῇ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ
μισθώματα οὐκ ἰδόθῃ, καὶ ἰγίνετο ἐν σοὶ διεστραμ-
μένα. 35 Διὰ τοῦτο πόρνη ἀκουε λόγον Κυρίου
36 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὃν ἔξίχθης τὸν χαλκόν
σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνῃ σου ἐν τῇ
πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἑραστάς σου καὶ εἰς πάντα
τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου καὶ ἐν τοῖς αἵμασι
τῶν τέκνων σου ὃν ἔδωκας αὐτοῖς. 37 Διὰ τοῦτο
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τοὺς ἑραστάς σου ἐν
οἷς ἐπειλήθης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντας οὓς ἠγάπησας
σὺν πᾶσιν οἷς ἠμίσεις· καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ
κυκλόθεν καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς
αὐτούς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχύνῃν σου,
38 Καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ θήσω
σε ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου. 39 Καὶ παραδώσω
σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσιν τὸ πορνεῖόν
σου καὶ καθελούσιν τὴν βάσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε
τὰ ἱμάτιά σου καὶ λήψονται τὰ σκέυη τῆς καυχῆ-
σεώς σου, καὶ ἀφήσουσί σε γυμνὴν καὶ ἀσχημονοῦ-
σαν. 40 Καὶ ἀξουσιν ἐπὶ σὲ ὄχλους, καὶ λιθοβο-
λήσουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάζουσιν σε ἐν τοῖς
ἐξέσιν αὐτῶν, 41 Καὶ ἐμπρήσουσι τοὺς οἴκους
σου πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνὶ πνεύματι
γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ πορνείας,
καὶ μισθώματα οὐ μὴ δώσω οἰκίῃ. 42 Καὶ ἐπα-
φήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζήλος
μου ἐκ σοῦ· καὶ ἀναπαύσομαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω
οὐκέτι. 43 Ὁ Θεὸς ὃν οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός
σου, καὶ ἰλύπεις με ἐν πᾶσι τοῦτοις, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
τὰς ὁδοὺς σου εἰς κεφαλὴν σου δίδωκα, λέγει Κύ-
ριος· καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσίσβειαν ἐπὶ πάσαις
ταῖς ἀνομίαις σου. 44 Ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα
εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ λέγοντες Καθὼς ἡ
μήτηρ, 45 Καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς μητρός σου· σὺ εἶ
ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς,
καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελφῶν σου αἱ ἀπωσάμεναι τοὺς
ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν
Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ Ἀμορραῖος. 46 Ἡ ἀδελφὴ
ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρια, αὕτη καὶ αἱ θυγα-
τέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ ἐυνώνμων σου· καὶ
ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεώτέρα σου ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν
σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς. 47 Καὶ οὐδ'
ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας· παρὰ μικρὸν καὶ ὑπέρ-
κεισαι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. 48 Ζῶ ἐγώ,
λέγει Κύριος, εἰ πεποίηκε Σόδομα αἴτη καὶ αἱ θυγα-
τέρες αὐτῆς ὅν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγα-
τέρες σου. 49 Πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδόμων
τῆς ἀδελφῆς σου, ὁπερῆφαντα· ἐν πλημμονῇ ἄρτων
καὶ ἐν εὐθηνίᾳ ἱσπατάλων αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐ-
τῆς· τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς,
καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πίνητος οἶκ' ἀντελαμβάνοντο,

34 Factumque est in te contra consuetudinem
mulierum in fornicationibus tuis, et post te
non erit fornicatio: in eo enim quod dedisti
mercedes, et mercedes non accepisti, factum
est in te contrarium. 35 Propterea, mere-
trix, audi verbum Domini. 36 Hæc dicit
Dominus Deus: Quia effusum est æs tuum,
et revelata est ignominia tua in fornicationi-
bus tuis super amatores tuos, et super idola
abominationum tuarum in sanguine filiorum
tuorum, quos dedisti eis: 37 Ecce ego con-
gregabo omnes amatores tuos, quibus com-
mista es, et omnes quos dilexisti, cum univer-
sis quos oderas: et congregabo eos super te
undique, et nudabo ignominiam tuam coram
eis, et videbunt omnem turpitudinem tuam.
38 Et judicabo te iudiciis adulterarum, et
effundentium sanguinem: et dabo te in san-
guinem furoris et zeli. 39 Et dabo te in
manus eorum, et destruent lupanar tuum: et
demolientur prostibulum tuum: et denuda-
bunt te vestimentis tuis, et auferent vasa de-
coris tui: et derelinquent te nudam, plenam-
que ignominia: 40 Et adducent super te
multitudinem, et lapidabunt te lapidibus, et
trucidabunt te gladiis suis. 41 Et comburent
domos tuas igni, et facient in te iudicia in
oculis mulierum plurimarum: et desines
fornicari, et mercedes ultra non dabis. 42 Et
requiescet indignatio mea in te: et auferetur
zelus meus a te, et quiescam, nec irascar am-
plius. 43 Eo quod non fueris recordata die-
rum adolescentiæ tuæ, et provocasti me in
omnibus his: quapropter et ego vias tuas in
capite tuo dedi, ait Dominus Deus, et non
feci juxta scelera tua in omnibus abomina-
tionibus tuis. 44 Ecce omnis, qui dicit vulgo
proverbium, in te assumet illud, dicens: Sicut
mater, ita et filia ejus. 45 Filia matris tuæ
es tu, quæ projecit virum suum, et filios suos:
et soror sororum tuarum es tu, quæ projece-
runt viros suos, et filios suos: mater vestra
Cethæa, et pater vester Amorrhæus. 46 Et
soror tua major, Samaria, ipsa et filiæ ejus,
quæ habitant ad sinistram tuam: soror autem
tua minor te, quæ habitat a dextris tuis, So-
doma, et filiæ ejus. 47 Sed nec in viis earum
ambulasti, neque secundum scelera earum fe-
cisti pauxillum minus: pene sceleratoria fecisti
illis in omnibus viis tuis. 48 Vivo ego, dicit
Dominus Deus, quia non fecit Sodomæ soror
tua ipsa, et filiæ ejus, sicut fecisti tu, et filiæ
tuæ. 49 Ecce hæc fuit iniquitas Sodomæ
sororis tuæ, superbia, saturitas panis et abun-
dantia, et otium ipsius, et filiarum ejus: et
manum egeno et pauperi non porrigebant.

50 ותגביתיה ותעשניה הועדה לפג
ואסיר אתהן כאשר ראיתי : 51 ושמו
פחצי חטאתה לא חטאה ומרפי את-
הועבותה מהנה ומצדקי את-חטאתה
בכל-הועבותה אשר עשיתי : 52 נב
את ! שני כל-פחצה אשר פללת לאחונה
בחטאתה אשר-הקצבת מהן תעצקנה
מפנה וגם-את בושל ושני כל-פחצה
בפחצתה אחותה : 53 ושכתי את-
שכיתיהן את-שכית סדם ובנותיה ואת-
שכית שמרון ובנותיה ושכית שבינה
בירוקה : 54 למען תשני כל-פחצה
ונכלמת מכל אשר עשית בפחצתה אהן :
55 ואחיותיה סדם ובנותיה תשכן למדמתן
ושמרון ובנותיה תשכן למדמתן ואת
בנותיה תשכנה למדמתן : 56 ולוא
היה סדם אחותה לשמועה בפנה
ביום פאונה : 57 במרס תגלה רעהה
כמו את חרפת בנות-אדם וכל-סקיבוריה
בנות פלשמים השאמות אותה מסקיב :
58 את-זמנה ואת-הועבותה את נשמות
נאם יהוה : 59 כי כה אמל אדני
יהוה ועשית אותה כאשר עשית אשר
בנית אלה להפר ברית : 60 וזכרתי אני
את-בריתי אותה בימי נעוריה ונקיבותיה
לה ברית עולם : 61 וזכרת את-דרכיה
ונכלמת בפחצתה את-אחיותיה הגדלות
מפנה אלי-הקטנות מפנה ונתתי אתהן
לה לבנות וללא מבריה : 62 ונקמת
אני את-בריתי אתה ונעצת פראני
יהוה : 63 למען תזכרי נבשת וללא
יהיה-לה עוד פחחון פה מפני כל-פחצה
בכפרה לה לכל-אשר עשית נאם אדני
יהוה :

פרשה יז

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר : 2
אדם חוד חיה ומשל משל אל-פיה
ושקאל : 3 ואמרתי בוד-אמרו אדני יהוה
האשר הגדול גדול הפגלים אדני האמר
כל-הנפשה אשר-לו הנהמה גא
אלי-חלבון ונקח את-עצמות האדני :

50 Kal imegalathoun kai ipoihsan anomimata
inwption imou, kai lexra autas kathws idon. 51 Kai
Samarēia katā tās hīmīseis tōn amartīōn sou oux
hmartē, kai plithynas tās anomias sou upēr
autas, kai idikaiwsas tās adelphas sou in pasais
tais anomiais sou ais ipoihsas. 52 Kal sū kōmisai
basanon sou in ē ēphēiras tās adelphas sou in
tais amartiais sou ais hnomhsas upēr autas, kai
idikaiwsas autas upēr seautēn. Kal sū aischnōthēti
kai lābe tēn atimian sou in tē dikaīōsai se tās
adelphas sou. 53 Kal apostreψw tās apostrophas
autōn tēn apostrophēn Sodomōn kai tōn thugatē-
rōn autēs, kai apostreψw tēn apostrophēn Sama-
reias kai tōn thugatērōn autēs, kai apostreψw
tēn apostrophēn sou in mēsf autōn. 54 "Oπως
kōmish tēn basanon sou kai atimōthēsē ik pāntōn
ōn ipolhsas in tē parorģisai me. 55 Kal ē
adelphē sou Sōdōma kai ai thugatēres autēs apoka-
tasthēsountai kathws hsan ap' arχhēs. Kai sū kai
ai thugatēres sou apokatastathēsiothē kathws ap'
arχhēs hte. 56 Kal ei mē hē Sōdōma ē adelphē sou
eis akoēn in tē otōmati sou in tais hmerais
upērphanias sou, 57 Prō tou apokalupthēnai
tās kakias sou, dn trōpon nūn dneidos ēl thugatē-
rōn Syrias kai pāntōn tōn kēlφ autēs thugatē-
rōn allopulōn tōn periechousōn se kēlφ, 58 Tās
dotheias sou kai tās anomias sou sū kekōmisai au-
tās, lēgei Kyrios. 59 Tāde lēgei Kyrios Kai
poihsō in soi kathws ipoihsas ōs htimhsas taūta
tou parabēnai tēn diathēken mou. 60 Kal mnē-
sthēsōmai igw tēs diathēkes mou tēs metā sou in
hmerais nēptōthōs sou, kai anasthēsō soi diathē-
ken aiōniōn. 61 Kal mnēsthēsē tēn dōdōn sou, kai
ixatimōthēsē in tē analabēin se tās adelphas sou
tās prīsbutiras sou sdn tais newtērais sou, kai
dōsw autas soi eis oikodomēn kai ouk ik diathēkes
sou. 62 Kai anasthēsō igw tēn diathēken mou
metā sou, kai ipignōsē ōti igw Kyrios. 63 "Oπως
mnēsthēs kai aischnōthēs, kai mē ē soi ēti ανοιξει
tō stōma sou apō prosōpou tēs atimias sou, in
tē xilāskesthai me soi katā pānta dsa ipoihsas,
lēgei Kyrios.

KK. 17.

1 KAI Igineto logos Kurīou prōs mē lēgon
2 Tē antrōpou, diēghesai diēghēma kai eipōn pa-
rabolēn prōs tōn oikon tou 'Israhēl. 3 Kal
irēis Tāde lēgei Kyrios 'Aetōs ō mēgas ō
megalopterygos ō makrōs tē iktāsei plhōs
ōnōchōn, ds ēchei tō hghēma eisēlthein eis tōn
Libanon, kai ēlabe tā ipilekta tēs kēdrou,

50 Et elevatæ sunt, et fecerunt abominationes
coram me : et abstuli eas sicut vidisti. 51 Et
Samarīa dimidium peccatorum tuorum non
peccavit : sed vicisti eas sceleribus tuis, et
justificasti sorores tuas in omnibus abomi-
nationibus tuis, quas operata es. 52 Ergo et
tu porta confusionem tuam, quæ vicisti sorores
tuas peccatis tuis, sceleratius agens ab eis :
justificatæ sunt enim a te : ergo et tu confun-
dere, et porta ignominiam tuam, quæ justi-
ficasti sorores tuas. 53 Et convertam resti-
tuens eas conversione Sodomorum cum filia-
bus suis, et conversione Samaritæ, et filiarum
ejus : et convertam reversionem tuam in medio
earum, 54 Ut portes ignominiam tuam, et
confundaris in omnibus, quæ fecisti consolans
eas. 55 Et soror tua Sodoma, et filiæ ejus
revertentur ad antiquitatem suam : et Sama-
ria, et filiæ ejus revertentur ad antiquitatem
suam : et tu, et filiæ tuæ, revertimini ad an-
tiquitatem vestram. 56 Non fuit autem So-
doma soror tua audita in ore tuo, in die super-
biæ tuæ, 57 Antequam revelaretur malitia
tua : sicut hoc tempore in opprobrium filiarum
Syriæ, et cunctarum in circuitu tuo filiarum
Palæstinarum, quæ ambiunt te per gyrum ;
58 Scelus tuum, et ignominiam tuam tu por-
tasti, ait Dominus Deus. 59 Quia hæc dicit
Dominus Deus : Et faciam tibi sicut despexisti
juramentum, ut irritum faceres pactum :
60 Et recordabor ego pacti mei tecum in
diebus adolescentiæ tuæ : et suscitabo tibi
pactum sempiternum. 61 Et recordaberis
viarum tuarum, et confunderis : cum receperis
sorores tuas te majores cum minoribus tuis :
et dabo eas tibi in filias, sed non ex pacto tuo.
62 Et suscitabo ego pactum meum tecum : et
scies quia ego Dominus, 63 Ut recorderis,
et confunderis, et non sit tibi ultra aperire os
præ confusionem tua, cum placatus tibi fuero in
omnibus quæ fecisti, ait Dominus Deus.

CAPUT XVII.

1 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens : 2 Fili hominis propone ænigma, et
narra parabolam ad domum Israel, 3 Et
dices : Hæc dicit Dominus Deus : Aquila
grandis magnarum alarum, longo membro-
rum ductu, plena plumis, et varietate, venit
ad Libanum, et tulit medullam cedri,

4 את ראש וניקותיו קחם וביארוהו אל-
ארץ פלעז בעיר לכלים שמו : 5 וינקח
מנרע הארץ ויתגרו בשדח-ארע קח
על-מנים רבים צפצפה שמו : 6 ויצמח
וניח ללפן סרחת שפלת קומה לפנות
הליותיו אליו ושרשיו תחפיו ויהי ותתי
ללפן ותעש בדים ותשלח פארת :
7 ויהי גשר-אחור גדול גדל פנפים ורב
כוצה ותהה הגפן הזאת כפנה שרשיה
עליו ונליותיו שלח-חילו לחשקות אותה
מערנות מצפה : 8 אל-אשרה טוב אל-מנים
רבים היא שתגלה לעשות ענה ולשאת
פרי להיות לגפן אצרת : 9 אמר קח
אמר אדני יהוה תצלה חלוא את-
שרשיה ונתה ואת-פרתה וקוסם ונבש
כל-שרשי צמחה תיבש ולא-בכורצ גדולה
ובעם לב למשאות אותה משרשיה :
10 ותהה שתגלה ותצלה חלוא כנעת
בה רוח חקדים תיבש בוש על-צרת
צמחה תיבש : 11 ויהי דבר-יהוה
אלי לאמר : 12 אמר-נא לבית הפרי חלוא
ידעתם מה-אלה אמר תהיה מא מלך-בבל
ורשלים ויקח את-מלכה ואת-שריה
ונבא אותם אליו בבלה : 13 ויקח מנרע
המלכה ויכלת אתו ברית ונבא אתו
באלה ואת-אלי הארץ לקח : 14 להיות
ממלכה שפלה לבלתי תהבשא לשמר
את-פריה לעמקה : 15 וימרד-בו לשלח
מלאכיו מצרים לקחת-לו סוסים ועבדים
ותצלה תישלט העשה אלה וחסר
ברית ונקלט : 16 חראני נאם אדני יהוה
אסלא במקום חפלה הממלכה אתו אשר
בנה את-אלתו ואשר הפך את-פריה
אתו בחוף-בבל קמות : 17 ולא בחיל
גדול ובקתל רב יעשה אותו פרעו
במלחמה בשפחה כללה ובכנות דגה
לחכרית נפשות רבות : 18 ובנה אלה
לחפר ברית והנה נתן וקל-אלה
עשה לא יקלט : 19 לכן פחד-אמר
אדני יהוה חראני אסלא אלתי אשר
בנה ובדתי אשר הפיר ונתתיו בראשו :

4 Τα ἄκρα τῆς ἀπαλότῃτος ἀπείκνισε, καὶ ἤνεγκεν
αὐτὰ εἰς γῆν Χαναάν, εἰς πόλιν τετειχισμένην
ἰθεο αὐτά. 5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος
τῆς γῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδῖον φυτὸν ἐφ'
ᾧ πολλὰ, ἱκτιβεπόμενον ἔταξεν αὐτό. 6 Καὶ
ἀνέτειλε καὶ ἰγένετο εἰς ἀμπelon ἀσθενούσαν καὶ
μικράν, τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν τὰ πλήματα αὐτῆς
ἐπ' αὐτό, καὶ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν.
Καὶ ἰγένετο εἰς ἀμπelon καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας
καὶ ἐξέτεινε τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς. 7 Καὶ ἰγένετο
ἀετὸς ἕτερος μέγας μεγαλοπτερυγος πολλὰς δυνεῖς,
καὶ ἰδοὺ ἡ ἀμπelos αὕτη περιπελεγμένη πρὸς
αὐτόν, καὶ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ κλήματα
αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῇ τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν
τῇ βόλῃ τῆς φυτείας αὐτῆς. 8 Εἰς πεδῖον καλὸν
ἐφ' ᾧ ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται τοῦ ποιεῖν βλα-
στοὺς καὶ φέρειν καρπόν, τοῦ εἶναι εἰς ἀμπelon
μεγάλην. 9 Διὰ τοῦτο εἰπὸν Τάδε λέγει Κύριος
Εἰ κατευθυνεῖ, οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἀπαλότῃτος
αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπῆσεται, καὶ ξηραν-
θῆσεται πάντα τὰ προσαναίλλοντα αὐτῆς, καὶ
οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῃ οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ
τοῦ ἐκσάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς; 10 Καὶ
ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἄμα τῷ
ᾤψεσθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσε-
ται; σὺν τῇ βόλῃ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.
11 Καὶ ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ λέγων
12 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν
παραπικραίνοντα Οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα;
εἰπὸν "Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερου-
σαλήμ, καὶ λήψεται τὸν βασιλεῖα αὐτῆς καὶ τοὺς
ἀρχοντας αὐτῆς καὶ ἄξῃ αὐτοὺς πρὸς αὐτοὺς εἰς
Βαβυλῶνα. 13 Καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος
τῆς βασιλείας, καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην
καὶ εἰσάξει αὐτόν ἐν ἀρᾷ, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς
γῆς λήψεται. 14 Τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ
τὸ καθόλου μὴ ἐκπαίρεισθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν δια-
θήκην αὐτοῦ καὶ ἰσχύειν αὐτήν. 15 Καὶ ἀποστή-
σεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐξαποστείλλειν ἀγγέλους αὐτοῦ
εἰς Αἴγυπτον τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν
πολύν. Εἰ κατευθυνεῖ; εἰ διασωθήσεται ὁ ποῖων
ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσε-
ται; 16 Ζῷ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰάν μὴ ἐν τόπῳ ὁ
βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτόν, ὃς ἠτίμωσε τὴν ἀράν
μου καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν
μίση Βαβυλῶνος τελευτήσῃ. 17 Καὶ οὐκ ἐν δυνά-
μει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτόν
Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρικοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ
βελοστάσεων τοῦ ἐξῆραι ψυχάς. 18 Καὶ ἠτίμωσεν
ὀρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην, καὶ ἰδοὺ δέ-
δωκα τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ πάντα ταῦτα ἱκούσεν
αὐτῷ, μὴ σωθήσεται. 19 Διὰ τοῦτο εἰπὸν Τάδε
λέγει Κύριος Ζῷ ἐγώ ἰάν μὴ τὴν ὀρκωμοσίαν
μου ἦν ἠτίμωσεν, καὶ τὴν διαθήκην μου ἦν
παρέβη, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ.

4 Summitatem frondium ejus avulsit: et
transportavit eam in terram Chanaan, in urbe
negotiatorum posuit illam. 5 Et tulit de se-
mine terræ, et posuit illud in terrâ pro semine,
ut firmaret radicem super aquas multas: in
superficie posuit illud. 6 Cumque germinas-
set, crevit in vineam latiore humili statura,
respicientibus ramis ejus ad eam: et radices
ejus sub illa erant: facta est ergo vinea, et
fructificavit in palmites, et emisit propagines.
7 Et facta est aquila altera grandis magnis
alis, multisque plumis: et ecce vinea ista
quasi mittens radices suas ad eam, palmites
suos extendit ad illam, ut irrigaret eam de
areolis germinis sui. 8 In terra bona super
aquas multas plantata est: ut faciat frondes,
et portet fructum, ut sit in vineam grandem.
9 Dic: Hæc dicit Dominus Deus: Ergone
prosperabitur? nonne radices ejus evellet, et
fructus ejus distringet, et siccabit omnes pal-
mites germinis ejus, et arescet: et non in
brachio grandi, neque in populo multo, ut
evelleret eam radicitus? 10 Ecce plantata
est: ergone prosperabitur? nonne cum teti-
gerit eam ventus urens siccabitur, et in areis
germinis sui arescet? 11 Et factum est ver-
bum Domini ad me, dicens: 12 Dic ad do-
mum exasperantem: Nescitis quid ista signi-
ficent? Dic: Ecce venit rex Babylonis in
Jerusalem: et assumet regem, et principes
ejus, et adducet eos ad semetipsum in Baby-
lonem. 13 Et tollet de semine regni, feriet-
que eum eo fœdus: et ab eo accipiet jusjuran-
dum; sed et fortes terræ tollet, 14 Ut sit
regnum humile, et non elevetur, sed custodiat
pactum ejus, et servet illud. 15 Qui rece-
dens ab eo misit nuntios ad Ægyptum, ut
daret sibi equos, et populum multum. Num-
quid prosperabitur, vel consequetur salutem
qui fecit hæc? et qui dissolvit pactum, num-
quid effugiet? 16 Vivo ego, dicit Dominus
Deus: quoniam in loco regis, qui constituit
eum regem, cujus fecit irritum juramentum,
et solvit pactum, quod habebat cum eo, in
medio Babylonis morietur. 17 Et non in
exercitu grandi, neque in populo multo faciet
contra eum Pharao prœlium: in jactu aggeria,
et in extructione vallorum, ut interficiat ani-
mas multas. 18 Spreverat enim juramentum
ut solveret fœdus, et ecce dedit manum suam:
et cum omnia hæc fecerit, non effugiet.
19 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Vivo
ego, quoniam juramentum quod sprevit, et fœ-
dus quod prævaricatus est, ponam in caput ejus.

יחזקאל יח יט ב

30 לכו איש דרכיו אשרם אתכם בית
ישאל נאם אדני יחזקאל שובו ותשיבו
מכל פשעיכם ולא תהיה לכם למקשול
עין: 31 השליכו מעליכם את כל פשעיכם
אשר פשעתם כי געשו לכם לב חדש
ורוח חדש ולקח חסיוני בית ישראל:
32 כי לא אחפץ במות המצח נאם אדני
יחזקאל ותשיבו וחי:

פרשה יט:

1 ואתה שם מנה אל-נשיא ישראל:
2 ואמר מן מה אמה לבוא בין אריות
רבקה בתחזק פפרים רבקה נגיה:
3 ותצל אחד מצדד פפר חנה וילמד
למדת שרת אדם אכל: 4 וישמעו אליו
ביום בשחתם נחש ויבאחו בחחים
אל-ארץ מצרים: 5 ותרא פי לחלה
אברהם תמנה ומה אחד מצדד פפר
שמתו: 6 ויחלה בתחזק אריות פפר
חנה וילמד למדת שרת אדם אכל:
7 וילד אלמנתי וצריחם חסריב ותשם
ארץ וכלה מקול שמתו: 8 וימתו עליו
ביום סביב מדינות ויפשו עליו רשתם
בשחתם נחש: 9 ויבאחו בפיו בחחים
ויבאחו אל-מלך בבל וכלהו במצות
למען לא-ישמע קולו עוד אל-הרי
ישראל: 10 אמה כגון דמיה
על-מים שתלה פניה געגגה היתה
ממים רבים: 11 ויחלה ממות עז
אל-שכמי משלים ותנפה קומהו על-בין
עבדים נהא בנהו בלב גליתי:
12 ותפש בחרה לארץ השלכה ורחם
תקדים חוביש פניה ההפךה ויגשו
מנה צנה אש אכלתו: 13 וצפה
שתלה במדבר בארץ צנה וצפה:
14 ותצא אש ממנה ביה פנה אכלה
ולא-היה בה מנה עז שבת למשול
מנה היא ותתי לחיה:

פרשה כ:

1 ויתי בשנה השביעית בחדשי
בשור לחדש נאם אנשים מהגו ישראל
לדך את-יחזקאל וישבו לפני:

IEZEKIEL, 18, 19, 20.

30 "Εκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος 'Ισραὴλ, λέγει Κύριος· ἐπιστρέψατε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κλάσιν ἀδικίας. 31 Ἀποβρίψατε ἀφ' ἐαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ὡς ἡσθήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἐαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε, οἶκος 'Ισραὴλ; 32 Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος. [Καὶ ἐπιστρέψατε καὶ ζήσατε.]

Κεφ. 18.

1 KAI σὺ λάβε θρήνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ 'Ισραὴλ, 2 Καὶ εἰς Τι ἡ μήτηρ σου σκύμνος, ἐν μίσῳ λεόντων ἐγενήθη, ἐν μίσῳ λεόντων ἐπλήθυνε σκύμνους αὐτῆς; 3 Καὶ ἀπεπήδησεν εἰς τῶν σκύμων αὐτῆς, λίων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν τοῦ ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε. 4 Καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου. 5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπώσται ἀπ' αὐτῆς, ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμων αὐτῆς, λίοντα ἔταξεν αὐτόν. 6 Καὶ ἀνεστρέφειτο ἐν μίσῳ λεόντων, λίων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε, 7 Καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρῆμωσε, καὶ ἡφάνισε γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυώματος αὐτοῦ. 8 Καὶ εἶδω-καν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη. 9 Καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάργῳ, ἦλθε πρὸς βασιλεία Βαβυλῶνος, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὅρη τοῦ 'Ισραὴλ. 10 Ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοφῇ ἐν ὕδατι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ. 11 Καὶ ἐγένετο αὕτη ῥάβδος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων, καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μίσῳ στελεχῶν. Καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλῆθει κλημάτων αὐτῆς, 12 Καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐβρίβη, καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐλεκτὰ αὐτῆς· ἐκεκείνησαν καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς, πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν. 13 Καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτήν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ. 14 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐλεκτῶν αὐτῆς καὶ κατέφαγεν αὐτήν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος· φυλὴ εἰς παραβολὴν θρόνου ἵστί, καὶ ἔσται εἰς θρήνον.

Κεφ. 19.

1 KAI ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τῇ πεντεκαδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου 'Ισραὴλ ἐπερωτῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

EZECHIEL, XVIII. XIX. XX.

30 Idcirco unumquemque juxta vias suas judicabo domus Israel, ait Dominus Deus. Convertimini, et agite poenitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris: et non erit vobis in ruinam iniquitas. 31 Projicite a vobis omnes praevaricationes vestras, in quibus praevaricati estis, et facite vobis cor novum, et spiritum novum: et quare moriemini domus Israel? 32 Quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus, revertimini, et vivite.

CAPUT XIX.

1 Et tu assume planctum super principes Israel, 2 Et dices: Quare mater tua leona inter leones cubavit, in medio leunculorum enutrivit catulos suos? 3 Et eduxit unum de leunculis suis, et leo factus est: et didicit capere praedam, hominemque comedere. 4 Et audierunt de eo gentes, et non absque vulneribus suis ceperunt eum: et adduxerunt eum in catenis in terram Aegypti. 5 Quae cum vidisset quoniam infirmata est, et periit expectatio ejus: tulit unum de leunculis suis, leonem constituit eum. 6 Qui incedeabat inter leones, et factus est leo: et didicit praedam capere, et homines devorare: 7 Didicit viduas facere, et civitates eorum in desertum adducere: et desolata est terra, et plenitudo ejus a voce rugitus illius. 8 Et convenerunt adversus eum gentes undique de provinciis, et expanderunt super eum rete suum, in vulneribus earum captus est. 9 Et miserunt eum in caveam, in catenis adduxerunt eum ad regem Babylonis: miseruntque eum in carcerem, ne audiretur vox ejus ultra super montes Israel. 10 Mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata est: fructus ejus, et frondes ejus creverunt ex aquis multis. 11 Et factae sunt ei virgae solidae in sceptris dominantium, et exaltata est statura ejus inter frondes: et vidit altitudinem suam in multitudine palmitum suorum. 12 Et evulsa est in ira, in terramque projecta, et ventus urens siccavit fructum ejus: marcuerunt, et arefactae sunt virgae roboris ejus: ignis comedit eam. 13 Et nunc transplantata est in desertum, in terra invia et sitiienti. 14 Et egressus est ignis de virga ramorum ejus, qui fructum ejus comedit; et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominantium. Placatus est, et erit in planctum.

CAPUT XX.

1 Et factum est in anno septimo, in quinto, in decima mensis: venerunt viri de senioribus Israel, ut interrogarent Dominum, et sederunt coram me.

2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 3 בְּרָאשִׁים
דְּבַר אֲחִיזָהֵךְ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרָת אֱלֹהִים בָּהֶם
אֶמַל אֲדַגֵּי יְהוָה הַלְדֹרֶשׁ אֹתִי אֲתָם
בָּאִים חִי־אֵל אֲסִדְּתֶם לָכֶם נָא אֲדַגֵּי
יְהוָה: 4 הַתְּשֻׁפּוֹשׁ אֹתָם הַתְּשֻׁפּוֹשׁ בָּרֶם
אֲתָם אֲחִיזָהֵךְ אֲבֹתָם אֲבֹתָם הַיְדִיעָם:
5 וְאִמְרָת אֱלֹהִים בְּרָאשִׁים אֲדַגֵּי יְהוָה
בְּיָוֶם בְּחֵרִי בְּיִשְׂרָאֵל וְאִשָּׁא נָדִי לְזָרָע
בֵּית גִּזְלָב וְאִתְּעַ לְהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאִשָּׁא נָדִי לְחֶם לְאֹמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
6 בְּיָוֶם חֲחִימָא גִּשְׁמֵי נָדִי לְהֶם לְחֻצִּימָא
מִאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ אֲשֶׁר־פָּרַמְתִּי לְהֶם
זִבְתָּ חֶלֶב יִדְבֹּשׁ צָבִי הִיא לְכָל־הַחַיִּצוֹת:
7 וְאִמְרָ אֱלֹהִים אִישׁ שְׂקֻצֵּי צִינֵי חֲשֻׁלִּיכִי
וּבְגִלְגָּלִי מִצְרַיִם אֶל־הַתְּשֻׁפּוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: 8 וְיִמְרָבִי וְלֹא אֶבֹּא לְשַׁמֵּעַ
אֵלַי אִישׁ אֶת־שְׂקֻצֵּי צִינֵיכֶם לֹא חֲשֻׁלִּיכִי
וְאֶת־גִּלְגָּלִי מִצְרַיִם לֹא עֲזָבִי וְאִמְרָ לְשַׁמֵּעַ
חֲסִמִי צִלְיָהם לְכָלֹת אִשִּׁי בָהֶם בְּחֻצִּי
אֶרֶץ מִצְרַיִם: 9 וְאִעֲשֶׂה לְמַעַן שְׂמִי לְבִלְתִּי
חֲחִל לְעִיגֵי הַנֹּגִים אֲשֶׁר־הִמָּח בְּתוֹכָם
אֲשֶׁר נִדְּעָמִי אֱלֹהֵם לְעִיגֵיהֶם לְחֻצִּימָא
מִאֶרֶץ מִצְרַיִם: 10 וְאִחֻצִּימָא מִאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאִבְיָאִם אֶל־חַמְדָּבָר: 11 וְאִתְּנִי לְחֶם אֶת־
חֲסִמִי וְאֶת־מִשְׁפָּטִי חֲדָעָמִי אֹתָם אֲשֶׁר
יַעֲשֹׂת אֹתָם הָאֵדָם וְנָדִי בָהֶם: 12 וְגַם
אֶת־שְׂבֻחוֹתִי נִתְּנִי לְהֶם לְחֵלֶת לְאֹתִי
בֵּינִי וּבִיגִיָּהם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מִמְּדָשָׁם:
13 וְיִמְרָבִי בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּפִדְּבָר בְּחֻצוֹתִי
לְאֶחָלְכִי וְאֶת־מִשְׁפָּטִי מֵאִסִּי אֲשֶׁר יַעֲשֹׂחַ
אֹתָם הָאֵדָם וְנָדִי בָהֶם וְאֶת־שְׂבֻחוֹתִי חֲלָלִי
מֵאִד וְאִמְרָ לְשַׁמֵּעַ חֲסִמִי צִלְיָהם
בְּפִדְּבָר לְכָלֹתָם: 14 וְאִעֲשֹׂחַ לְמַעַן שְׂמִי
לְבִלְתִּי חֲחִל לְעִיגֵי הַנֹּגִים אֲשֶׁר הִצְאֵתִים
לְעִיגֵיכֶם: 15 וְנִס־אֲנִי גִשְׁמֵי נָדִי לְהֶם
בְּפִדְּבָר לְבִלְתִּי הִבְיָא אֹתָם אֶל־הַתְּשֻׁפּוֹשׁ
אֲשֶׁר־חֲסִמִי זִבְתָּ חֶלֶב יִדְבֹּשׁ צָבִי הִיא
לְכָל־הַחַיִּצוֹת: 16 וְצִנֵּי בְּמִשְׁפָּטִי מֵאִסִּי
וְאֶת־חֲקוֹמִי לְאֶחָלְכִי בָהֶם וְאֶת־שְׂבֻחוֹתִי
חֲלָלִי כִּי אֲחִבֵּי גִלְגָּלִיכֶם לְגַם חֲלָלִי:

2 *Kai igineto logos Kyriou pros me legon* 3 *Yite*
anthropou, lalēson pros tous presbutērous tou
oiku 'Israēl kai ireis pros autous Tade legei Ky-
rios Ei iperwtētai me hūmei ērcheste; zō egō ei
apokritēsomai hūmin, legei Kyrios, 4 Ei iudicēsō
autous iudicēsai. Yite anthropou, tās anomias tōn
patērōn autōn diamarturai autōis, 5 Kai ireis
pros autous Tade legei Kyrios 'Aφ' hēs hēmeras hōri-
stisa tōn oikon 'Israēl, kai iynwriōstēn tē spēr-
mati skeu 'iakōb, kai iynwstēn autōis en gē Aī-
gūptou, kai ante labōmēn tē cheir mou autōn legōn
'Egō Kyrios o theos hūmōn. 6 'En kētinē tē hēmerā
ante labōmēn tē cheir mou autōn tōū ēxagagēin
autous ek gēs Aīgūptou eis tēn gēn hēn hōtēmasa
autōis, gēn rēousan gāla kai mēli, khrion iesti
parā pāsān tēn gēn. 7 Kai ēipa pros autous
'Ekaostos bdelūgmata tōn ophthalēmōn autēū apō-
rhpsātō, kai en tōis kētiēdōmasin Aīgūptou mē
maiñesthe, egō Kyrios o theos hūmōn. 8 Kai āpiēta-
san āp' imōū, kai ouk hēthēsan ēsaēsthai mou, tā
bēlōgmata tōn ophthalēmōn autōn ouk āpīrhpsan
kai tā kētiēdōmata Aīgūptou ouk ēkatalēstōn.
Kai ēipa tōū lexīai tōn thumōn mou ip' autous tōū
synelēσαι οργάν μου en autōis en mēsof tēs Aī-
gūptou. 9 Kai ipōēsa ōpōs tō ōnomā mou tō
parāpan mē beblēthē ēnōpion tōn iθnōn ōn
autoi ēisō en mēsof autōn, en oīs iynwstēn pros
autous ēnōpion autōn tōū ēxagagēin autous ek gēs
Aīgūptou. 10 Kai ēgagon autous eis tēn ērhmon,
11 Kai ēdōka autōis tā prostāgmata mou, kai tā
dikaiōmata mou iynōrisa autōis, ōsa poiēsai autā
anthropos kai zhēsetai en autōis. 12 Kai tā sabb-
ata mou ēdōka autōis tōū ēnai eis σημεῖον ἀν-
ήσαν imōū kai ānā mēson autōn, tōū gēnōnai au-
tous diōti egō Kyrios o āgiōzōn autōus. 13 Kai
ēipa pros tōn oikon tōū 'Israēl en tē ērhμφ 'En
tōis prostāgmasi mou porēiēsthe. Kai ouk iporē-
thēsan, kai tā dikaiōmata mou āpōsanto, ā poiēsai
autā anthropos kai zhēsetai en autōis, kai tā sabb-
ata mou iβēblēthēsan sfōdēra. Kai ēipa tōū lexīai
tōn thumōn mou ip' autous en tē ērhμφ tōū ēxana-
lōsai autōus. 14 Kai ipōēsa ōpōs tō ōnomā mou
tō parāpan mē beblēthē ēnōpion tōn iθnōn ōn
ēgēgagon autous kat' ophthalmoūs autōn. 15 Kai
egō ēgēra tēn cheirā mou ip' autous en tē ērhμφ
tō parāpan tōū mē ēsagagēin autous eis tēn
gēn hēn ēdōka autōis, gēn rēousan gāla kai
mēli, khrion iesti pasā pāsān tēn gēn, 16 'Anθ'
ōn tā dikaiōmata mou āpōsanto, kai en
tōis prostāgmasi mou ouk iporēthēsan en au-
tois, kai tā sabbata mou iβēblēthēson, kai ōpīsw
tōn iθnōmētōn kardias autōn iporēthōnō.

2 *Et factus est sermo Domini ad me, dicens:*
3 *Fili hominis loquere senioribus Israel, et*
dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus:
Nunquid ad interrogandum me vos venistis?
vivo ego quia non respondebo vobis, ait Do-
minus Deus. 4 Si iudicas eos, si iudicas fili
hominis, abominationes patrum eorum ostende
eis. 5 Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus
Deus: In die, qua elegi Israel, et levavi ma-
num meam pro stirpe domus Jacob, et appa-
rui eis in terra Ægypti, et levavi manum
meam pro eis, dicens: Ego Dominus Deus
vester: 6 In die illa levavi manum meam
pro eis, ut educerem eos de terra Ægypti, in
terram quam provideram eis, fluentem lacte et
melle: quæ est egregia inter omnes terras.
7 *Et dixi ad eos: Unusquisque offensiones*
oculorum suorum abjiciat: et in idolis
Ægypti nolite pollui: ego Dominus Deus
vester. 8 Et irritaverunt me, nolueruntque
me audire: unusquisque abominationes oculo-
rum suorum non projecit, nec idola Ægypti
reliquerunt: et dixi ut effunderem indig-
nationem meam super eos, et implem iram
meam in eis, in medio terræ Ægypti. 9 Et
feci propter nomen meum, ut non violaretur
coram gentibus, in quarum medio erant, et
inter quas apparui eis ut educerem eos de
terra Ægypti. 10 Ejeci ergo eos de terra
Ægypti, et eduxi eos in desertum. 11 Et
dedi eis præcepta mea, et judicia mea ostendi
eis, quæ faciens homo, vivet in eis. 12 Insuper
et sabbata mea dedi eis, ut essent signum
inter me et eos: et scirent quia ego Dominus
sanctificans eos. 13 Et irritaverunt me do-
mus Israel in deserto, in præceptis meis non
ambulaverunt, et judicia mea projecerunt,
quæ faciens homo vivet in eis: et sabbata mea
violaverunt vehementer: dixi ergo ut effun-
derem furorem meum super eos in deserto, et
consumerem eos. 14 Et feci propter nomen
meum, ne violaretur coram gentibus, de qui-
bus ejeci eos in conspectu earum. 15 Ego
igitur levavi manum meam super eos in
deserto, ne inducerem eos in terram, quam
dedi eis, fluentem lacte et melle, præ-
cipiam terrarum omnium: 16 Quia judicia
mea projecerunt, et in præceptis meis non
ambulaverunt, et sabbata mea violaverunt:
post idola enim oor eorum gradiebatur.

17 ונתתם עליהם משחתם ולא
עשיתי אותם כלל בפדקדק: 18 ואמר
אל-בניהם בפדקדק בחפזי אבותיכם
אל-הלכו ואח-משפטיהם אל-תשקרו
ובגלגליהם אל-תשפא: 19 ואני יהנח
אל-חיקם בקהותי לבו ואח-משפטי שמו
ועשו אותם: 20 ואח-שבתותי קדשו והיו
לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהנח
אל-חיקם: 21 ובמרדכי הקנים בקהותי
לא-הלכו ואח-משפטי לא-שקרו לעשות
אותם אשר יעשו אותם האדם התי
בהם אח-שבתותי חללו האמר לשפח
חמתי עליהם לכלות אפי גם בפדקדק:
22 והשבתתי את-ידי ואעש למען שמי
לבדתי חחל לעיני הנזים אשר-הוצאתי
אותם לעיניהם: 23 ובסמלי נשאתי את-
ידי להם בפדקדק להפחית אותם בגוים
ולזרות אותם בארצות: 24 ועו משפטי
לא-עשו הקהותי כאשר אח-שבתותי
חללו ואחרי גלגלי אבותם היו עיניהם:
25 ובסמלי נתתי להם חקים לא טובים
ובמשפטי לא נחיו בהם: 26 ואשפא
אותם במתניהם בהעביר קל-מטר רחם
למען אשפם למען אשר ידעו אשר אני
יהנח: 27 ולכן דבר אל-בית ישראל
בדאדם ואמר אליהם כח אשר אדג
יהנח עוד זאת בדפי אחי אבותיכם
במצלם כי קעל: 28 ואבאם אל-הארץ
אשר נשאתי את-ידי להחית אותה להם
ויראו כל-גבעה רמה וכל-עץ צבוח
ויצחורשם אח-זבחייהם ויתנששם בעם
הרבים ונשנימו שם ריח נחוחיהם
ויסרכו שם אח-נסבניהם: 29 ואמר אליהם
כח הקמה אשר אתם העמים שם
ויקרא שמה בקח עד היום הזה: 30
ולכן אמר אל-בית ישראל
כח אשר אדג יהנח בהגדר אבותיכם
אתם נשפאים ואחרי ששפאתם אתם
זקים: 31 ובקשאת מהנחיהם בהעביר
בגליכם באש אתם נשפאים לקל-גלגליכם
עד-היום ואני אדגש לכם בית ישראל
ח-אני נאם אדג יהנח אס-אדגש לכם:

17 Καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ
ἐξαλεῖψαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συν-
τίλειαν ἐν τῇ ἱρήμῃ. 18 Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα
αὐτῶν ἐν τῇ ἱρήμῃ Ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων
ὑμῶν μὴ πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ
φυλάσσεσθε, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ
συναναμίγεσθε καὶ μὴ μαιίνεσθε. 19 Ἐγὼ Κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν, ἐν τοῖς προστάγμασι μου πορεύεσθε,
καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε καὶ ποιεῖτε αὐτά,
20 Καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάζετε, καὶ ἔστω εἰς ση-
μεῖον ἀνά μέσον ἱμοῦ καὶ ὑμῶν τοῦ γινώσκειν διότι
ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. 21 Καὶ παρεκίρατ' ἀν-
με καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐν τοῖς προστάγμασι μου
οὐκ ἐπορεύθησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυ-
λάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτά, ἀ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ
ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἰβεβήλουν·
καὶ εἶπα τοῦ ἐλχεῖν τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ
ἱρήμῃ τοῦ συντελεῖσαι τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς.
22 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν
μὴ βεβηλωθῇ ἐν ὧπιον τῶν ἰθνῶν, καὶ ἐξήγαγον
αὐτούς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. 23 Ἐξῆρα τὴν
χειρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἱρήμῃ τοῦ διασκορπίσαι
αὐτούς ἐν τοῖς ἔθνεσι, διασπείρει αὐτούς ἐν ταῖς
χωραῖς, 24 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποί-
ησαν, καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ τὰ
σάββατά μου ἰβεβήλουν, καὶ ὅπισω τῶν ἐνθυμημά-
των τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.
25 Καὶ ἐγὼ ἰδὼκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ καὶ
δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς. 26 Καὶ
μιανῶ αὐτούς ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν ἐν τῷ δια-
πορεύεσθαι με πᾶν διανοίγον μήτ' ὅπως ἀφανίσω
αὐτούς. 27 Διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, οὐδ' ἀνθρώπου, καὶ ἰρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε
λέγει Κύριος Ἐως τοῦτο παρώρμισάν με οἱ πατέρες
ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπι-
σον εἰς ἐμὴν. 28 Καὶ ἐσήγαγον αὐτούς εἰς τὴν γῆν
ἣν ἤρα τὴν χειρά μου δοῦναι αὐτῇ αὐτοῖς, καὶ
ἶδον πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ πᾶν ξύλον κατὰ-
σκιον καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν
ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς
αὐτῶν. 29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς Τί ἐστιν ἄβαμά
ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμά ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
30 Διὰ τοῦτο εἶπον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ
Τάδε λέγει Κύριος Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων
ὑμῶν ὑμεῖς μαιίνεσθε καὶ ὅπισω τῶν βδελυγμάτων
αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνέετε, 31 Καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς
τῶν δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς οἷς ὑμεῖς
μαιίνεσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν, οἶκος τοῦ
Ἰσραὴλ; ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ ἀποκριθίσομαι
ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο.

17 Et pepercit oculus meus super eos ut non
interficerem eos: nec consumpsi eos in deserto.
18 Dixi autem ad filios eorum in solitudine:
In praeceptis patrum vestrorum nolite ince-
dere, nec judicia eorum custodiatis, nec in
idolis eorum polluamini. 19 Ego Dominus
Deus vester: in praeceptis meis ambulate,
judicia mea custodite, et facite ea: 20 Et
sabbata mea sanctificate, ut sint signum inter
me et vos, et sciatis quia ego sum Dominus
Deus vester. 21 Et exacerbaverunt me filii,
in praeceptis meis non ambulaverunt, et judicia
mea non custodierunt ut facerent ea: quae cum
fecerit homo, vivet in eis: et sabbata mea
violaverunt: et comminatus sum ut effunde-
rem furorem meum super eos, et implerem
iram meam in eis in deserto. 22 Averti
autem manum meam, et feci propter nomen
meum, ut non violaretur coram gentibus, de
quibus eeci eos in oculis earum. 23 Iterum
levavi manum in eos in solitudine, ut dis-
pergerem illos in nationes, et ventilarem in
terras: 24 Eo quod judicia mea non fecissent,
et praecepta mea reprobasent, et sabbata mea
violassent, et post idola patrum suorum fuis-
sent oculi eorum. 25 Ergo et ego dedi eis
praecepta non bona, et judicia in quibus non
vivent. 26 Et pollui eos in muneribus suis,
cum offerrent omne quod aperit vulvam, prop-
ter delicta sua: et scient quia ego Dominus.
27 Quamobrem loquere ad domum Israel,
fili hominis: et dices ad eos: Haec dicit Do-
minus Deus: Adhuc et in hoc blasphemave-
runt me patres vestri, cum spreviassent me
contemnentes: 28 Et induxissem eos in
terram, super quam levavi manum meam ut
darem eis: viderunt omnem collem excelsum,
et omne lignum nemorosum, et immolaverunt
ibi victimas suas: et dederunt ibi irritationem
oblationis suae, et posuerunt ibi odorem sua-
vitatiss suae, et libaverunt libationes suas.
29 Et dixi ad eos: Quid est excelsum, ad
quod vos ingredimini? et vocatum est nomen
ejus Excelsus usque ad hanc diem. 30 Prop-
terea dic ad domum Israel: Haec dicit Do-
minus Deus: Certe in via patrum vestrorum
vos polluimini, et post offendicula eorum vos
fornicamini: 31 Et in oblatione donorum
vestrorum, cum traducitis filios vestros per
ignem, vos polluimini in omnibus idolis
vestris usque hodie: et ego respondebo
vobis domus Israel? Vivo ego, dicit Do-
minus Deus, quia non respondebo vobis.

יחזקאל כ

32 והעלה עליהם חן לא תהיה
אשר אתם מקרים נהיה כנזים
כמשפחות הארצות לשבת עץ ואבן:
33 כרמני נאם אדני יהוה אלהי ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
אמלתי עליכם: 34 והוצאתי אתכם
מקדשמים ומצפתי אתכם מקדשארצות
אשר נפוצתם בהם ביד חזקה ובזרוע
נטויה ובחמה שפוכה: 35 ונחבאתי אתכם
אל-מדבר חצאים ונשפתי אתכם שם
פנים אל-פנים: 36 כאשר נשפתי
את-אבותיכם במדבר ארץ מצרים בן
אשכנז אתכם נאם אדני יהוה:
37 ונתעברתי אתכם תחת השבט והבאתי
אתכם בקטרת חפזית: 38 וגדתי מקם
הפזרים והפושעים כי מאד מניתיכם
אוציא אותם ואל-אדמת ישראל לא
יבוא וידעתם כראני יהוה: 39 ואמם
בית-ישראל קדאמר אדני יהוה איש
בלבד לכו עבדו ואחר אס-אמכם
שומעים אלי ואת-שם קדש לא תחללו
עוד במתנותיכם ובנזיליכם: 40 כי
בחרקושי בחר וקדש ישראל אב
אדני יהוה שם יעבדני כל-בית ישראל
קדש בארץ שם ארצם ושם אדנוש
את-הרבותיכם ואת-האשיות משאוחיכם
בכל-קדושיכם: 41 ברח נחם
ארצת אתכם ברוציאתי אתכם מקדשמים
ומצפתי אתכם מקדשארצות אשר נפצתם
בהם ונקדשתי בקדש לעיני הנזים:
42 וידעתם כראני יהוה בקיאתי אתכם
אל-אדמת ישראל אל-הארץ אשר נשאתי
את-ידי לתת אותה לאבותיכם:
43 ותקדשם-שם את-דרכיכם ואה כל-
עלילותיכם אשר נטמאתם בהם ונקדשם
בפנים בקדושותיכם אשר צשיתם:
44 וידעתם כראני יהוה בעשותי אתכם
למען שמי לא כדרכיכם הרעים
וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל
נאם אדני יהוה:

IEZEKIEL, c.

32 Καὶ οὐκ ἔσται ἐν τρόπῳ ὑμεῖς λίγετε Ἐσόμεθα
ὡς τὰ ἔθνη καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς τοῦ λατρεύειν
ξύλοις καὶ λίθοις. 33 Διὰ τοῦτο Ζῶ ἐγώ, λίγει
Κύριος, ἐν χειρὶ κραταῖα καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῇ καὶ
ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς. 34 Καὶ
ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδιξομαι ὑμᾶς ἐκ
τῶν χωρῶν οὐ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ
κραταῖα καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῇ καὶ ἐν θυμῷ κεχυ-
μένῳ. 35 Καὶ ἀξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν,
καὶ διακριθῆσονται πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ
πρόσωπον. 36 Ὁν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς
πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτου, οὕτως
κρινῶ ὑμᾶς, λίγει Κύριος. 37 Καὶ διὰξω ὑμᾶς
ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ὀρθῇ,
38 Καὶ ἐκλίξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφε-
στηκότας, διότι ἐκ τῆς παροικίας αὐτῶν ἐξάξω
αὐτούς, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύ-
σονται· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος Κύριος.
39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ, τὰδε λίγει Κύριος
Κύριος Ἐκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε,
καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου, καὶ τὸ ὄνομά
μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκείν ἐν τοῖς δώροις
ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, 40 Διότι
ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ,
λίγει Κύριος Κύριος, ἐκεῖ δουλεύσουσι μοι πᾶς οἶκος
Ἰσραὴλ εἰς τέλος. Καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι καὶ ἐκεῖ
ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς
τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν ἐν πάσι τοῖς ἁγιάσμασιν
ὑμῶν. 41 Ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν
τῷ ἔξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέχεσθαι
ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐ-
ταῖς, καὶ ἁγιασθῆσονται ἐν ὑμῖν κατ' ὄφθαλμοὺς
τῶν λαῶν. 42 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος,
ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ
εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι
αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν. 43 Καὶ μνησθήσεσθε
ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν
οἷς ἡμίνασθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα
ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν. 44 Καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαι
με οὕτως ὑμῖν ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ
κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ ἐπι-
τηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα λίγει Κύριος.

EZECHIEL, XX.

32 Neque cogitatio mentis vestræ fiet, dicen-
tium: Erimus sicut gentes, et sicut cog-
nationes terræ, ut colamus ligna et lapidea.
33 Vivo ego, dicit Dominus Deus, quoniam
in manu forti, et in brachio extento, et in
furore effuso regnabo super vos. 34 Et
educam vos de populis: et congregabo vos de
terris, in quibus dispersi estis, in manu valida,
et in brachio extento, et in furore effuso
regnabo super vos. 35 Et adducam vos in
desertum populorum, et judicabor vobiscum
ibi facie ad faciem. 36 Sicut iudicio contendi
adversum patres vestros in deserto terræ
Ægypti, sic judicabo vos, dicit Dominus
Deus. 37 Et subijciam vos sceptro meo, et
inducam vos in vinculis fœderis. 38 Et
eligam de vobis transgressores, et impios, et
de terra incolatus eorum educam eos, et in
terram, Israel non ingredientur: et scietis
quia ego Dominus. 39 Et vos domus Israel,
hæc dicit Dominus Deus: Singuli post idola
vestra ambulate, et servite eis. Quod si et in
hoc non audieritis me, et nomen meum sanc-
tum pollueritis ultra in muneribus vestris, et
in idolis vestris: 40 In monte sancto meo,
in monte excelso Israel, ait Dominus Deus,
ibi serviet mihi omnis domus Israel; omnes,
inquam, in terra, in qua placebunt mihi, et
ibi quæram primitias vestras, et initium
decimarum vestrarum in omnibus sancti-
ficationibus vestris. 41 In odorem suavitatis
suscripiam vos, cum eduxero vos de populis,
et congregavero vos de terris, in quas dispersi
estis, et sanctificabor in vobis in oculis
nationum. 42 Et scietis quia ego Dominus,
cum induxero vos ad terram Israel, in terram,
pro qua levavi manum meam, ut darem eam
patribus vestris. 43 Et recordabimini ibi
viarum vestrarum, et omnium scelerum vestro-
rum, quibus polluti estis in eis: et displice-
bitis vobis in conspectu vestro in omnibus
malitiis vestris, quas fecistis. 44 Et scietis
quia ego Dominus, cum benefecero vobis
propter nomen meum, et non secundum
vias vestras malas, neque secundum scelera
vestra pessima domus Israel, ait Dominus Deus.

וַיְהִי־דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : 1
אָדָם שֵׁים פָּנֶיךָ בְּדָרְךָ מִיָּמֶנְךָ וְחִפְּךָ
אֶל־דָּרוֹם וְהִנֵּבְךָ אֶל־עֵצֵי חֲשׂוֹד נֹבֵב :
3 וְאָמַרְתָּ לִּיעֵר חֲנָנִיב שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה
בְּחֻמְרֵךְ אֲדָנִי יְהוָה חֲנָנִי מִצִּית־בְּרָקָה
אֵשׁ וְאֶכְלֶה בָּהֶן כָּל־עֵץ־חַי וְכָל־עֵץ
יָבֵשׁ לֹא־תִכְבֶּה לְחֶבֶת שְׁלֹחֶת וְנִצְרְבֶרֶת
כָּל־פָּקִים מִנֵּבֶב צְפוֹנָה : 4 וְרָאָה כָּל־בָּשָׂר
כִּי אֲנִי יְהוָה בַּעֲרֹתֶיהָ לֹא תִכְבֶּה : 5 וְאָמַר
אֲתָה אֲדָנִי יְהוָה הִשָּׁח אֲמָרִים לִי חֵלָא
מִמַּשָּׁל מַשָּׁלִים חֵלָא : 6 (xxi. 1) וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר : 7 בְּוָאָדָם שֵׁים פָּנֶיךָ אֶל
יְרוּשָׁלַם וְחִפְּךָ אֶל־מִקְדָּשִׁים וְחִנְיָא אֶל
אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל : 8 וְאָמַרְתָּ לְאֲדָמַת יִשְׂרָאֵל
כֹּה אָמַר יְהוָה חֲנָנִי אֲלֵיךְ וְחִנְיָאִי
חֲרָבִי מִתַּעֲרָה וְחִכְרָתִי מִפֶּה צִנִּיק
וְרָשָׁע : 9 וְעַן אֲשַׁר־חִכְרָתִי מִפֶּה צִנִּיק
וְרָשָׁע לָבֹן מִצָּא חֲרָבִי מִתַּעֲרָה אֶל־כָּל
בָּשָׂר מִנֵּבֶב צְפוֹן : 10 וְיָדַעַל כָּל־בָּשָׂר כִּי
אֲנִי יְהוָה הוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתַּעֲרָה לֹא
תִשָּׁבֵעַ עוֹד : 11 וְאָתָה בּוֹוָאָדָם
הָאֲנָח בְּשִׁבְרוֹן מִתְּנִים וּבְמִרְיָוֹת הָאֲנָח
לְעִינֵיהֶם : 12 וְתִיחַ כִּי־וָאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם עַל
כֵּן אֲתָה מִתָּחָ וְאָמַרְתָּ אֶל־שְׂמוּעָה כִּי
בָאָה וְנָמַס כָּל־לֵב וְרָפָה כָּל־יָדַים וְקָהֲתָה
כָּל־רוּחַ וְכָל־בָּרָפִים מִלִּכְנָה מִים חֲנָה
בָּאָה וְקָהֲתָה כָּאֵם אֲדָנִי יְהוָה :
13 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : 14 בְּוָאָדָם
הִנֵּבְךָ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר יְהוָה אֲמַר חֲרָב
חֲרָב חֲחֻדָּה וְנִסְמָרוּחָה : 15 לְמַעַן מָלַח
מִכָּה חֲחֻדָּה לְמַעַן חֲחִי־לָהּ בָּהֶן מִרְשָׁה
אִו כְּשִׁישׁ שְׁכֵבֵט בְּנִי מִסֵּסֶת כָּל־עֵץ :
16 וַיִּתֵּן אֲתָה לְמִרְשָׁה לְהַפֵּשׁ בִּפְהָ הִיא
חֲחֻדָּה חֲרָב וְהִיא מִרְשָׁה לְחַת אֲוִתָּה
בִּיד־חֲרָב : 17 וְעַתָּה וְחִלָּל בְּוָאָדָם כִּי־חָלַל
חֲחֻדָּה בְּעַמִּי הִיא בְּכָל־נְשִׁאֵי יִשְׂרָאֵל
מִגִּבְרִי אֶל־חֲרָב הִיא אֶת־עַמִּי לָבֹן סֵלָה
אֶל־יָדָה : 18 כִּי בָחוּ וְכָה אֶם־נִסְכָּם
מִסֵּסֶת לֹא יִתֵּן כָּאֵם אֲדָנִי יְהוָה :

45 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ λέγων
46 Ὡς ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
Θαιμᾶν καὶ ἐπιβλεψὼν ἐπὶ Δαρὸν καὶ προφήτευσον
ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον Ναγίβ, 47 Καὶ ἐρεῖς τῷ
δρυμῷ Ναγίβ Ἄκουε λόγον Κυρίου Τάδε λέγει
Κύριος Κύριος Ἴδού ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ
καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν
ξύλον ξηρόν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλόξ ἡ ἐξαφθεῖσα,
καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ
ἀπῆλιώτου ἕως βορρᾶ. 48 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα
σὰρξ ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέσπασα αὐτὸ, οὐ σβεσθή-
σεται. 49 Καὶ εἶπα Μηδαμῶς, Κύριε Κύριε· αὐ-
τοὶ λέγουσι πρὸς μέ Οὐχὶ παραβολή ἐστι λεγομένη
αὕτη;

1 KAI ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ λέγων
2 Διὰ τοῦτο προφήτευσον, ὡς ἀνθρώπου, στήρισον
τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπιβλεψὼν
ἐπὶ τὰ ἄγια αὐτῶν, καὶ προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν
τοῦ Ἰσραὴλ. 3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσ-
ραὴλ Τάδε λέγει Κύριος Ἴδού ἐγὼ πρὸς σὲ, καὶ
ἐκπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ,
καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον καὶ ἀδικόν. 4 Ἀνθ'
ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἀδικόν καὶ ἄνομον, οὕτως
ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπῆλιώτου ἕως βορρᾶ,
5 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ διότι ἐγὼ Κύριος
ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ,
οὐκ ἀποστρίψει οὐκίτι. 6 Καὶ σὺ ὡς ἀνθρώπου
καταστέναιξον ἐν συντριβῇ δσφύος σου, καὶ ἐν
δδύναϊ στενάξεις κατ' ὄφθαλμοὺς αὐτῶν. 7 Καὶ
ἔσται ἰάν ἐῖπωσι πρὸς σὲ Ἐνεκα τίνος σὸ στε-
νάξεις; καὶ ἐρεῖς Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ διότι ἔρχεται,
καὶ θρηνουθήσεται πᾶσα καρδία, καὶ πᾶσαι χεῖρες
παρалуθήσονται, καὶ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν
πνεῦμα, καὶ πάντες μῆροὶ μολυνθήσονται ὑγρᾶσι·
ἰδού ἔρχεται, λέγει Κύριος. 8 Καὶ ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς μέ λέγων 9 Ὡς ἀνθρώπου, προφή-
τευσον καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει Κύριος Εἰπόν Ῥομφαία
ρομφαία δέχυνος καὶ θυμώθητι, 10 Ὅπως σφάξης
σφάγια, δέχυνος ὅπως γέννη εἰς στίλβωσιν, ἰτοίμη
εἰς παράλυσιν· σφάξ, ἐξουδένει, ἀπόθου πᾶν
ξύλον. 11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἰτοίμην τοῦ κρατεῖν
χεῖρα αὐτοῦ. Ἐξηκονήθη ἡ ρομφαία, ἰστὶν ἰτοίμη
τοῦ δοῦναι αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκειντοῦντος.
12 Ἀνάκραγε καὶ ὀδύλυσον, ὡς ἀνθρώπου. ὅτι
αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν πᾶσι τοῖς
ἀφῆγοιμένοις τοῦ Ἰσραὴλ παροικήσουσιν, ἐπὶ
ρομφαίᾳ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου. Διὰ τοῦτο κρότη-
σον ἐπὶ τὴν χεῖρά σου, 13 Ὅτι δέδικαιωται. Καὶ τί
εἰ καὶ φυλὴ ἀπωσθῇ; οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος.

45 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 46 Fili hominis, pone faciem tuam
contra viam austri, et stilla ad africanum, et
propheta ad saltum agri meridiani. 47 Et
dices saltui meridiano: Audi verbum Do-
mini: hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego
succendam in te ignem, et comburam in te
omne lignum viride, et omne lignum aridum:
non extinguetur flamma succensionis: et
comburetur in ea omnis facies ab austro
usque ad aquilonem. 48 Et videbit universa
caro, quia ego Dominus succendi eam, non
extinguetur. 49 Et dixi: A a a, Domine
Deus: ipsi dicunt de me: Numquid
non per parabolas loquitur iste!

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis, pone faciem tuam ad
Jerusalem, et stilla ad sanctuaria, et propheta
contra humum Israel: 3 Et dices terre
Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego
ad et, et ejiciam gladium meum de vagina
sua, et occidam in te justum et impium.
4 Pro eo autem quod occidi in te justum et
impium, idcirco egredietur gladius meus de
vagina sua ad omnem carnem ab austro usque
ad aquilonem: 5 Ut sciat omnis caro quia
ego Dominus eduxi gladium meum de vagina
sua irrevocabilem. 6 Et tu, fili hominis,
ingemisce in contritione lumborum, et in
amaritudinibus ingemisce coram eis. 7 Cum-
que dixerint ad te: Quare tu gemis? dices:
Pro auditu: quia venit, et tabescet omne cor,
et dissolventur universæ manus, et infirma-
bitur omnis spiritus, et per cuncta genus
fluent aquæ: ecce venit, et fiet, ait Dominus
Deus. 8 Et factus est sermo Domini ad me,
dicens: 9 Fili hominis propheta, et dices:
Hæc dicit Dominus Deus: Loquere: Gladius,
gladius exacutus est, et limatus. 10 Ut
credat victimas, exacutus est: ut splendeat,
limatus est: qui movet sceptrum filii mei,
succidisti omne lignum. 11 Et dedi eum
ad levigandum, ut teneatur manu: iste
exacutus est gladius, et iste limatus est, ut
sit in manu interficientis. 12 Clama, et
ulula, fili hominis, quia hic factus est in
populo meo, hic in cunctis ducibus Israel
qui fugerant: gladio traditi sunt cum populo
meo, idcirco plaude super femur, 13 Quia
probatum est: et hoc, cum sceptrum sub-
vertet, et non erit, dicit Dominus Deus

יחזקאל כא

19 ואתה בראש חפצם ותהי כח אלצת
והפכל חרב שלשתה חרב חללים היא
חרב חלל הנזול חוזרת לחם:
20 למצו' למנו לב ותרהז המכשלים
על פלשעיהם חמתי אכחת חרב אח
עשויה לכה מצפה לשבח: 21 והאחרי
חיימי השמי השמילי אזה פניה
מצדות: 22 ונבאני אזה כפי אלפני
והנחתי חמתי אני יחזק דברתי:

23 ויהי דבריהוה אלי לאמר: 24 ואתה
בראש שים-לך שנים דרכים לבוא
חרב מלח-בכל מאד אחד וצא שניהם
ויר ברא בראש-הדרך עיר ברא: 25 בדרך
תשים לבוא חרב את רפת בנרעפון
והתיהנה בירושלם בצורה: 26 כרעמד
מלח-בכל אלמא חזקה בראש שני
הדרכים לקסוקסם חלל בחרצים שאל
בתרשים רחב בדרך: 27 כימי' הנה
חקסם וירושלם לשום פרים לפתח פה
ברצח להרים חול בחרצה לשום פרים
עלשצרים לשפח סלח לבנות צק:
28 ותיה לחם פקסום-שוא בעיניהם שבצי
שבצות לחם והואמזקיר צון להתפש:
29 לכן בראמזר אלני יחזק יצו
הנברכס צונכס בחרזות פשעיהם
להראות חסאמיהם בכל עלילתייהם
וצו הנברכס בפה התפש:

30 ואתה חלל רשע נשוא ישראל אשר
בא יומו בעת צון קץ: 31 בזה
אמר אלני יחזק חסיר המצנפת והרים
המברה זאת לאזאת חשקלה הנפה
והנבה השפיל: 32 צח צח צח השמיה
בסזאל לא תלח צד-בא אשר-לו המשפס
והתקיו: 33 ואתה בראש חפצם
והמרת בזה אמר אלני יחזק אל-בני
צמון ואלחחרפתם ואמרת חרב חרב
פתיחה למבח מרשח לחקיל למצו ברה:

IEZEKIEL, κα'.

14 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ κρῶ-
τησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα καὶ διπλασιασον ῥομ-
φαίαν· ἡ τρίτη ῥομφαία τραυματιῶν ἐστί, ῥομ-
φαία τραυματιῶν ἡ μεγάλη. Καὶ ἐκστήσεις αὐ-
τούς, 15 "Ὅπως μὴ θραυσθῇ ἡ καρδία, καὶ πληθυν-
θῶσιν οἱ ἀσθινοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλιν. Παρα-
δίδονται εἰς σφάγια ῥομφαίας. εὐ γέγονεν εἰς
σφαγὴν, εὐ γέγονεν εἰς στίλβωσιν. 16 Καὶ δια-
πορεύου, δέξινου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων,
οὐ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται. 17 Καὶ
ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου
καὶ ἐναφήσω θυμόν μου, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.
18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων
19 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου διάταξον σεαυτῷ δύο
ὁδοὺς 20 Τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλῆως Βα-
βυλῶνος· ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο, καὶ
χεὶρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πδλεως, ἐπ' ἀρχῆς 21 "Ὁδοῦ δια-
τάξεις τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ 'Ραββὰθ υἱῶν
'Αμμὼν καὶ ἐπὶ τὴν 'Ιουδαίαν καὶ ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ
ἐν μίσῳ αὐτῆς. Διότι στήσεται βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδόν, ἐπ' ἀρχῆς τῶν
δύο ὁδῶν, τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν, τοῦ ἀνα-
βράσαι ῥάβδον καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς
καὶ ἡπατοσκοπήσασθαι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. 22 'Ἐγί-
νετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ τοῦ βαλεῖν
χάρακα, τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ, ὅψωσαι
φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς
πύλας αὐτῆς καὶ βαλεῖν χῶμα καὶ οἰκοδομησά-
μενος βελουστίας. 23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντεύμε-
νος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀναμνη-
σκων ἀδικίας αὐτοῦ μνησθῆναι. 24 Διὰ τοῦτο
τάδε λέγει Κύριος 'Ανθ' ὧν ἀνιμνήσατε τὰς
ἀδικίας ὑμῶν ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας
ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν ἐν πάσαις
ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
ὑμῶν, ἀνθ' ὧν ἀνιμνήσατε, ἐν τούτοις ἀλώσεσθε.
25 Καὶ σὺ βίβηλε ἔσθι ἀφ' ἡγοῦμεν τοῦ 'Ισραὴλ,
οὐ ἔπει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας. 26 Τάδε
λέγει Κύριος 'Αφείλου τὴν κιδάριν καὶ ἐπέθου τὸν
στίφανον αὐτῇ, οὐ τοιαύτη ἔσται· ἐταπεινώσας
τὸ ὑψηλόν, καὶ ὕψωσας τὸ ταπεινόν. 27 'Αδικίαν
ἀδικίαν ἀδικίαν θήσομαι αὐτήν, οὐαὶ αὐτῇ·
τοιαύτη ἔσται ἕως οὐ ἔλθῃ ᾧ καθήκει, καὶ παρα-
δῶσω αὐτῇ. 28 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφή-
τευσον καὶ ἔρεῖς Τάδε λέγει Κύριος πρὸς τοὺς
υἱοὺς 'Αμμὼν καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, καὶ
ἔρεῖς 'Ρομφαία ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς σφάγια καὶ
ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν, ἐγείρου ὅπως στίλβης.

EZECHIEL, XXI.

14 Tu ergo fili hominis propheta et percutere
manu ad manum, et duplicetur gladius,
ac triplicetur gladius interfectorum: hic
est gladius occisionis magnæ, qui obstu-
pescere eos facit, 15 Et corde tabescere,
et multiplicat ruinas. In omnibus portis
eorum, dedi conturbationem gladii acuti et
limati ad fulgendum, amicti ad cædem.
16 Exacueri; vade ad dexteram, sive ad
sinistram, quocumque faciei tuæ est appe-
titus. 17 Quin et ego plaudam manu ad
manum, et implebo indignationem meam;
ego Dominus locutus sum. 18 Et fac-
tus est sermo Domini ad me, dicens:
19 Et tu fili hominis pone tibi duas vias, ut
veniat gladius regis Babylonis: de terra una
egredientur ambæ: et manu capiet coniectu-
ram, in capite viæ civitatis conjiciet. 20 Viam
pones ut veniat gladius ad Rabbath filiorum
Ammon, et ad Judam in Jerusalem munitis-
simam. 21 Stetit enim rex Babylonis in
bivio, in capite duarum viarum, divinationem
quærens, commiscens sagittas: interrogavit
idola, exta consuluit. 22 Ad dexteram ejus
facta est divinatio super Jerusalem, ut ponat
arietes, ut aperiat os in cæde, ut eleve vocem
in ululatu, ut ponat arietes contra portas, ut
comportet aggerem, ut ædificet munitiones.
23 Eritque quasi consulens frustra oraculum
in oculis eorum, et sabbatorum otium imi-
tans: ipse autem recordabitur iniquitatis ad
capiendum. 24 Idcirco hæc dicit Dominus
Deus: Pro eo quod recordati estis iniquitatis
vestræ, et revelastis prævaricationes vestras,
et apparuerunt peccata vestra in omnibus
cogitationibus vestris: pro eo, inquam, quod
recordati estis, manu capiemini. 25 Tu
autem profane, impie dux Israel, cujus venit
dies in tempore iniquitatis præfinita: 26 Hæc
dicit Dominus Deus: Aufer cidarim, tolle co-
ronam: nonne hæc est, quæ humilem suble-
vavit, et sublimem humiliavit? 27 Iniqui-
tatem, iniquitatem, iniquitatem penam eam:
et hoc non factum est, donec veniret ejus
est iudicium, et tradam ei. 28 Et tu fili ho-
minis propheta, et dic: Hæc dicit Dominus
Deus ad filios Ammon, et ad opprobrium
eorum, et dices: Mucro, mucro, evagina te ad
occidendum, lima te ut interficias, et fulgess.

יחזקאל כא כב

31 בַּחֲזוֹת לִי שָׂא בְּהֶסְקֶךָ בְּזָב לִהְיוֹת
אוֹתָךְ אֶל־צִמְאֹרֵי חֲלָלִי וְשָׁעִים אֲשֶׁר־בָּא
יּוֹמָם בַּעֲת עֶזְרוֹ קֹץ: 32 הַשֵּׁב אֶל־תַּעֲרָה
בְּמִקְוֹם אֲשֶׁר־בְּרָאָתָה בְּאֶרֶץ מִכְרוֹתֶיךָ
אֲשַׁפֵּט אֹתָךְ: 33 וְשִׁפְכֹתִי עָלֶיךָ וְעַמִּי
בָּאֵשׁ עֲבָרְתִי אֶפִּיחַ עָלֶיךָ וְתַתִּיתִי בְּיָד
אֲנָשִׁים בְּעָרִים חֲרָשֵׁי מַשְׁחִיתִי: 34 לֹא־
תִּתֵּן לֹאֲכָלָה דָּמָךְ יַחֲזִיק בְּתוֹךְ הָאֶרֶץ
לֹא תִזְכְּרִי כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי:

פרשה כב:

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 וְאִתָּךְ
בְּרָאָתָה חֲתָשָׁפֶט חֲתָשָׁפֶט אֶת־עִיר חֲדָמִים
וְהוֹדַעְתָּהָ אֶת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ: 3 וְאִמְרָתָה
כִּי אִמֵּל אֲדַבֵּר יְהוָה עִיר שְׁפָקָת דָּם
בְּתוֹכָהּ לְבֹאֵת עֲתָה וְעֲשֵׂתָהּ גִּלְוִילִים
עָלֶיהָ לְשִׁמְאָה: 4 בְּדָמָהּ אֲשֶׁר־שִׁפְכָתָה
אֲשֶׁמָּת וּבְגִלְוִלֶיהָ אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ טְמֵאָה
וְתַקְרִיבִי יָמֶיךָ וְתִבְּרֹא עַד־שְׁנוֹתֶיךָ עַל־כֵּן
בְּתַתִּיתִי חֲרָפָה לְגִלְוִים וְלִסְסָה לְכָל־הָאֶרֶץ:
5 הַקְרִבֹת וְהַרְחִקֹת מִמֶּנּוּ יִהְיֶה־לְסוֹבְבָהּ
טְמֵאָה חֲשֵׁם רַבָּת חֲמֻקָּה: 6 חֲגֹל
בְּשִׂימִי וּשְׂרָאֵל אִישׁ לְרֵעֵהוּ תִּהְיֶה בָּהּ לְמַעַן
שִׁפְּךָ־דָם: 7 אָב וָאִם תִּקְלֹוּ בָּהּ לַגֵּר
עָשִׂי בַעֲשָׂה בְּתוֹכָהּ יְהוָה וְאִלְמָנָה תִּהְיֶה
בָּהּ: 8 חֲרָשֵׁי בְּצִית וְאֶת־שִׁבְתִּי חֲלָלָהּ:
9 וְאֲנָשִׁי רִבִּיל תִּהְיֶה בָּהּ לְמַעַן שִׁפְּךָ־דָם
וְאֶת־הַחֲרִים אֲכָלוּ בָּהּ זָמָה עָשִׂי בְּתוֹכָהּ:
10 עֲרֹת־אָב גִּלְוִי בָּהּ טְמֵאָה חֲפָה עֲבֹר
בָּהּ: 11 וְאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ רָצָחוּ עָשִׂה
הוֹעֲבָר וְאִישׁ אֶת־עַלְוֹ טְמֵא בִּזְמָה
וְאִישׁ אֶת־אֲחֹתוֹ בְּתַאֲבֹו עֲבָרָהּ:
12 שְׁחֹד לְקַחְרָהּ לְמַעַן שִׁפְּךָ־דָם נָשָׂה
וְתַרְבִּית לְקַחַת וּבִבְעָעִי רָעִיָה בַעֲשָׂה
וְאִתִּי שְׂכַחַת טָם אֲדַבֵּר יְהוָה: 13 וְחֲגֹל
חֲבִיתִי כִּפִּי אֶל־בְּעָעָהּ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
וְעַל־דָּמָהּ אֲשֶׁר תִּהְיֶה בְּתוֹכָהּ: 14 חֲיַעֲבֹד
לְבָהּ אֶת־חֲתֻמָּתָהּ תִּהְיֶה לִימִם אֲשֶׁר אֲנִי
עָשִׂה אוֹתָךְ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי:

IEZEKIELA, ka, κβ.

29 'Εν τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ, καὶ ἐν τῇ μαν-
τεύεσθαι σε ψευδῇ, τοῦ παραδοῦναι σε ἐπὶ τραχή-
λους τραυματιῶν ἀνόμων, ἡκεῖ ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ
ἀδικίας πύρας. 30 'Αποστρέψε, μὴ καταλύσῃς ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ ὃ γέγεννησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου
κρινῶ σε. 31 Καὶ ἐκχέω ἐπὶ σὲ ὀργὴν μου, ἐν
πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σέ, καὶ παραδώσω
σε χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων δια-
φθοράς. 32 'Εν πυρὶ ἔσθ καταβρωμα, τὸ αἷμά
σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου· οὐ μὴ γένηται
σου μνεία, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

KEΦ. κβ.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν
αἱμάτων; καὶ παρήδειξον αὐτῇ πᾶσας τὰς ἀνο-
μίας αὐτῆς. 3 Καὶ ἐρίεις Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος Ὁ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς τοῦ
ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς, καὶ ποιοῦσα ἐνθυμήματα
καθ' ἐαυτῆς τοῦ μαινῖν αὐτὴν 4 'Εν τοῖς αἵμα-
σιν αὐτῶν οἷς ἐξέχεας' παραπέπτωκας, καὶ ἐν
τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς ἐποίησας ἐμαίνου, καὶ
ἤγγισας τὰς ἡμέρας σου, καὶ ἤγαγες καιρὸν ἐλθῶν
σου. Διὰ τοῦτο δέδωκά σε εἰς δνειδισμόν τοῖς
ἐθνεσι καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις
5 Ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ καὶ ταῖς μακρὰν ἀπὸ
σου, καὶ ἐμπαιζέται ἐν σοὶ ἀκάθαρτος ἢ ὀνομαστή καὶ πολλῇ ἐν ταῖς ἀνομίαις. 6 Ἴδού
οἱ ἀφηγούμενοι οἶκον Ἰσραὴλ ἕκαστος πρὸς τοῦς
συγγενεῖς αὐτοῦ συνεφύροντο ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέω-
σιν αἷμα· 7 Πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν
σοί, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνестρέφοντο ἐν
ἀδικίᾳ ἐν σοί, ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνά-
στευον, 8 Καὶ τὰ ὕγια μου ἐξουθένουν καὶ τὰ
σάββατά μου ἐβεβήλουν ἐν σοί. "Ἄνδρες ἦσαν ἐν
σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρίων
ἦσθιον ἐπὶ σοί, ἀνόσια ἐποιοῦν ἐν μέσῳ σου.
10 Αἰσχύνῃ πατὴρ ἀπεκάλυψαν ἐν σοί, καὶ ἐν
ἀκαθαρσίᾳ ἀποκαθημένην ἐταπείνουν ἐν σοί·
11 "Ἐκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἠνομούσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμαίνεν
ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγα-
τέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν σοί. 12 Δῶρα
ἐλαμβάνουσιν ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα, τόκον καὶ
πλεονασμὸν ἐλαμβάνουσιν ἐν σοί· καὶ συνετελέσω
συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν καταδυναστείᾳ,
ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου, λέγει Κύριος. 13 'Ἐὰν δὲ πα-
τάξω χεῖρά μου ἐφ' οἷς συνετελέσαις οἷς ἐποίησας,
καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασί σου τοῖς γεγεννημένοις ἐν
μέσῳ σου, 14 Εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδία σου; εἰ
κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ
ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω.

EZECHIEL, XXI. XXII.

29 Cum tibi viderentur vana, et divinarentur
mendacia: ut dareris, super colla vulnerato-
rum impiorum, quorum venit dies in tempore
iniquitatis præfinita. 30 Revertere ad vagi-
nam tuam, in loco in quo creatus es, in terra
nativitatis tuæ judicabo te, 31 Et effundam
super te indignationem meam: in igne furoris
mei sufflabo in te, daboque te in manus ho-
minum insipientium, et fabricantium inte-
ritum. 32 Igni eris cibus, sanguis tuus erit
in medio terræ, oblivioni traderis: quia ego
Dominus locutus sum.

CAPUT XXII.

1 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: 2 Et tu fili hominis nonne judicas,
nonne judicas civitatem sanguinum? 3 Et
ostendes ei omnes abominaciones suas, et
dices: Hæc dicit Dominus Deus: Civitas
effundens sanguinem in medio sui, ut veniat
tempus ejus: et quæ fecit idola contra semet-
ipsam, ut pollueretur. 4 In sanguine tuo,
qui a te effusus est, deliquisti: et in idolis
tuis, quæ fecisti, polluta es: et in idolis
tuis, quæ fecisti, polluta es: et appropin-
quare fecisti dies tuos, et adduxisti tempus
annorum tuorum: propterea dedi te oppro-
brium gentibus, et irrisiōnem universis terria.
5 Quæ juxta sunt, et quæ procul a te, trium-
phabunt de te: sordida, nobilis, grandis in-
teritu. 6 Ecce principes Israel singuli in
brachio suo fuerunt in te ad effundendum
sanguinem. 7 Patrem et matrem contumeliis
affecerunt in te, advenam calumniati sunt in
medio tui, pupillum et viduam contristaverunt
apud te. 8 Sanctuaria mea sprevisi, et
sabbata mea polluisti. 9 Viri detractores
fuerunt in te ad effundendum sanguinem, et
super montes comederunt in te, scelus ope-
rati sunt in medio tui. 10 Verecundiora
patris discooperuerunt in te, immunditiam
menstruatæ humiliaverunt in te: 11 Et
unusquisque in uxorem proximi sui operatus
est abominationem, et socer nurum suam
polluit nefarie, frater sororem suam filiam
patris sui oppressit in te. 12 Munera acce-
perunt apud te ad effundendum sanguinem:
usuram et superabundantiam accepisti, et
avare proximos tuos calumniabaris: meique
oblita es, ait Dominus Deus. 13 Ecce com-
plosi manus meas super avaritiam tuam,
quam fecisti, et super sanguinem, qui
effusus est in medio tui. 14 Numquid
sustinebit cor tuum, aut prævalebunt
manus tuæ, in diebus quos ego faciam tibi? ego
Dominus locutus sum, et faciam.

יחזקאל כב

15 וְהַפְּצִיתִי אֹתָהּ בְּנוֹתֵי הַנָּחָלִים
בְּאַרְצוֹת וְהַחֲפֹתֵי שְׂמֵאֲתָהּ כִּמְנָה :
16 וְנִחַלְתָּ בָּהּ לַעֲיֵי בָנִים וְיָדַעְתָּ כִּי־אֲנִי
יְהוָה : 17 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר : 18 בְּנֵי־אָדָם חִי־לִי בִּית־יִשְׂרָאֵל
לְסֹג בָּלֶם יְחֻשֶׁת וּבְדִיל וּבְרָזָל וְעוֹפֶרֶת
בְּתוֹךְ פֶּה סָגִים כֶּסֶף הָיָה :
19 לָכֵן בָּח אֶמֶל אֲדֹנִי יְהוָה יַעַן חַיֹּת
בְּלֶבְכֶם לְסָגִים לָכֵן חֲנִנִי חֲבָץ אֶהְיֶה אֵלֶיךָ
וְיִרְשָׁלָיִם : 20 תִּבְצֹת לָסֶף וְיִחְשַׁת
וּבְרָזָל וְעוֹפֶרֶת וּבְדִיל אֶל־תוֹךְ פֶּה
לְפִתְחָתָם וְעָלִי אֲשֶׁר לַחֲנִיתָהּ בְּנֵי אֶמֶלְךָ
בְּאֶפֶי וּבְחֻמֹּתַי וּבְחֻמֹּתַי וּבְחֻמֹּתַי אֶהְיֶה :
21 וּבְכַסְתִּי אֶתְכֶם וּנְפַחְתִּי עֲלֵיכֶם בָּאֵשׁ
עֲבֹרְתִי וְנִתְּכֶתֶם בְּתוֹכָהּ : 22 בְּחֻמֹּתָהּ כֶּסֶף
בְּתוֹךְ פֶּה בְּנֵי תִתְּכֶה בְּתוֹכָהּ וְיִדְעֶתֶם
כִּי־אֲנִי יְהוָה שֹׁפֵךְ דָּם חֲמָתִי עֲלֵיכֶם :
23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :
24 בְּנֵי־אָדָם אֲמַרְלָה אֶת אֶרֶץ לֹא מִתְּהַרָה
הִיא לֹא גִשְׁמָה בָּנִים וְעָם : 25 הֲשֹׁר
בְּבִיאָתָהּ בְּתוֹכָהּ פָּאֲרִי שׁוֹאֵג טָרֵף טָרֵף
כִּפֶּשׁ אֲכָלוּ חֶסֶן וְיָמָר וְיָחִיד אֶלְמִנּוּתֶיהָ
הִרְבּוּ בְּתוֹכָהּ : 26 כְּחִיָּתָה חֲמָסִי הִוָּרְתִּי
וַיִּחַלְלוּ קִדְשִׁי בְּיוֹחֲדָשׁ לְחַל לֹא הִבְדִּילוּ
וּבְיִוְהִשְׁמָם לְמַחֲזֹר לֹא חוֹדְעִי וּמִשְׁבַּתוֹתַי
הִעֲלִימוּ עֵינֵיהֶם וְאָחֵל בְּתוֹכָם : 27 שָׁרִיָּה
בְּתוֹכָהּ בְּנֵי־אָדָם טָרֵף לְשֹׁפֵךְ דָּם
לֹא־בָדַד נִפְשוֹת לְמָצוֹן בָּצַע בָּצַע : 28 וּבְבִיאָתָהּ
טָרֵף לְחַל תִּפְּלֵי חַיִּים שָׁוִי וְחֻמִּים לְחַם
עָבַד אֲמָרִים בָּח אֶמֶל אֲדֹנִי יְהוָה וַיְהִי
לֹא דִבֶּר : 29 עַם הָאָרֶץ עָשָׂה עֲשָׂה
וְהָיָה נֶגֶל וְעָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנֵי וְאֶת־הַגֵּר
עָשָׂה בְּלֹא מִשְׁפָּט : 30 וְאֶבְיָקֶשׁ מֵהֶם אִישׁ
בְּרִיָּה וְלֹא־בְּרִיָּה וְלֹא־בְּרִיָּה לְפָנַי בְּעַד הָאָרֶץ
לְבִלְתִּי שִׁחַתָּהּ וְלֹא מִצָּאִתִּי : 31 וְאֶשְׁפָּקָה
עֲלֵיהֶם זַעַמִּי בָּאֵשׁ עֲבֹרְתִי פְלִיתִים וְרָפָם
בְּרָאשֵׁם בְּתִמִּי כָּאֵם אֲדֹנִי יְהוָה :

IEZEKIELA, κβ'.

15 Καὶ διασκορπίω σε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ δια-
σπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκα-
θαρσία σου ἐκ σοῦ, 16 Καὶ κατακληρονομήσω
ἐν σοὶ κατ' ὀφθαλμοῦς τῶν ἐθνῶν, καὶ γνώσεσθε
διότι ἐγὼ Κύριος. 17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με λέγων 18 Ὅτι ἀνθρώπου, ἰδοὺ γεγόνασί
μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμειγμένους πάντες χαλκῷ
καὶ σιδήρῳ καὶ κασίτερι καὶ μόλιβῳ, ἐν μέσῳ
ἀργυρίου ἀναμειγμένους ἐστί. 19 Διὰ τοῦτο
εἰπὼν Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὅτι ἐγὼ ἐισ-
δέσθε εἰς σύγκρασιν μίαν, διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰσ-
δέσθε εἰς μέσον Ἱερουσαλήμ. 20 Κα-
θὼς εἰσδέχεται ἀργυρὸς καὶ χαλκὸς καὶ σιδήρος
καὶ κασίτερος καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου
τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ χωνευθῆναι, οὕ-
τως εἰσδέσθε εἰς ὄργην μου καὶ συνάξω καὶ
χωνεύσω ὑμᾶς, 21 Καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν
πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.
22 Ὅτι τὸν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ κα-
μίνου, οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέχριστον τὸν θυμὸν
μου ἐφ' ὑμᾶς. 23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
με λέγων 24 Ὅτι ἀνθρώπου, εἰπὼν αὐτῇ Σὺ εἶ γῆ
ἢ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑπερὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν
ἡμέρᾳ ὀργῆς. 25 Ὅτι οἱ ἀφηγοῦνται ἐν μέσῳ
αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγ-
ματα, ψυχὰς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ καὶ
τιμὰς λαμβάνοντες, καὶ χιτῶνά σου ἐπληθύνθησαν
ἐν μέσῳ σου. 26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν
νόμον μου καὶ ἐβίβηλουν τὰ ἅγια μου· ἀνὰ μέσον
ἀγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον, καὶ ἀνὰ μέσον
ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθάρου οὐ διέστελλον, καὶ ἀπὸ
τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν, καὶ ἐβίβηλόν μιν ἐν μέσῳ αὐτῶν. 27 Οἱ ἀρ-
χόντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζον-
τες ἀρπάγματα τοῦ ἐκχέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξίᾳ
πλεονεκτῶσι. 28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλεί-
φοντες αὐτοὺς ψευδοῦνται, ὠρῶντες μάταια, μαν-
τευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες Τάδε λέγει Κύριος, καὶ
Κύριος οὐκ ἐλάλησε. 29 Ἀπὸν τῆς γῆς ἐκπτε-
ζοῦντες ἀδικίαν καὶ διαρπάζοντες ἀρπάγματα,
πτωχὸν καὶ πένοντα καταδυναστεύοντες, καὶ πρὸς
τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρέφονται μετὰ κρί-
ματος. 30 Καὶ ἐζήτησεν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀνα-
στρέφοντα ὁρθῶς καὶ ἰσθῶτα πρὸς προσώπου
μου ὁλοσχερῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς τοῦ μὴ εἰς
τίλος ἐξαλείψαι αὐτήν, καὶ οὐχ εὑρον. 31 Καὶ
ἐξέχριστον ἐπ' αὐτήν θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου
τοῦ συντελεῖσαι· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς
αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

EZECHIEL, XXII.

15 Et dispergam te in nationes, et ventilabo
te in terras, et deficere faciam immunditiam
tuam a te. 16 Et possidebo te in conspectu-
gentium : et scies quia ego Dominus. 17 Et
factum est verbum Domini ad me, dicens :
18 Fili hominis, versa est mihi domus Israel
in scorium : omnes isti æs, et stannum, et
ferrum, et plumbum in medio fornacis : sco-
ria argenti facti sunt. 19 Propterea hæc
dicit Dominus Deus : Eo quod versi estis
omnes in scorium, propterea ecce ego congre-
gabo vos in medio Jerusalem, 20 Congrega-
tione argenti, et æris, et stanni, et ferri, et
plumbi in medio fornacis : ut succendam in
ea ignem ad confaudum ; sic congregabo in
furore meo, et in ira mea, et requiescam : et
conflabo vos. 21 Et congregabo vos, et suc-
cendam vos in igne furoris mei, et conflabi-
mini in medio ejus. 22 Ut conflatur argen-
tum in medio fornacis, sic eritis in medio
ejus : et scietis quia ego Dominus, cum effu-
derim indignationem meam super vos. 23 Et
factum est verbum Domini ad me, dicens :
24 Fili hominis, dic ei : Tu es terra immunda,
et non compluta in die furoris. 25 Conju-
ratio prophetarum in medio ejus, sicut leo
rugiens, rapiensque prædam, animas devora-
verunt, opes et pretium acceperunt, viduas
ejus multiplicaverunt in medio illius. 26 Sa-
cerdotes ejus contempserunt legem meam, et
polluerunt sanctuaria mea : inter sanctum et
profanum non habuerunt distantiam : et inter
pollutum et mundum non intellexerunt : et
a sabbatis meis averterunt oculos suos, et
coinquinabar in medio eorum. 27 Principes
ejus in medio illius, quasi lupi rapientes
prædam ad effundendum sanguinem, et ad
perdendas animas, et avare ad sectanda lucra.
28 Prophetæ autem ejus liniebant eos absque
temperamento, videntes vana, et divinantes
eis mendacium, dicentes : Hæc dicit Domi-
nus Deus, cum Dominus non sit locutus.
29 Populi terræ calumniabantur calumniam,
et rapiebant violenter : egenum et pauperem
affligebant, et advenam opprimebant calumnia
absque judicio. 30 Et quæsi de eis virum,
qui interponeret sepem, et staret oppositus
contra me pro terra, ne dissiparem eam : et
non inveni. 31 Et effudi super eos indigna-
tionem meam, in igne iræ meæ consumpsi
eos : viam eorum in caput eorum reddidi, ait
Dominus Deus.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 1 בְּךָ
אָדָם שְׁתֵּים גַּשְׁמִים בְּנוֹת אִמָּתְךָ הֵיוּ:
2 וַתִּזְנְקִי בַּמַּצְרִים בְּנוֹעֲרִיתָ וְגַם שָׁמָּה
מַעֲבֹד שְׁדִיתָן וְשָׁם עָשָׂה דְבַר בְּהוֹלִיתָן:
3 וְשִׁמּוֹנָן אֶחָלָה הַגְדוֹלָה וְאֶחָלִיקָה
אֲחוֹתָהּ וַתִּתְּנוּכָה לִי וַתִּלְדְּכָה בָנִים וַבָּמָת
וְשִׁמּוֹנָן שָׁמַרְזָן אֶחָלָה וַיְרַשְׁלֶךְ אֶחָלִיקָה:
4 וַתִּזְנְקִי אֶחָלָה מִחֲמִי וַתַּעֲבֹד עַל־מַאֲבֹחֶיהָ
אֶל־אֲשֶׁר קְרוּבִים: 5 לְבָשָׂי הַגְּלִיל פָּחוֹת
וּסְנָנִים בְּחֹרֵי חֶמֶד זָלָם פְּרָשִׁים לִבִּי
סוֹקִים: 6 וַתִּתֵּן מַזְנוּתֶיהָ עֲלֵיהֶם מִבְּחַר
בְּנֵי־אֲשֶׁר זָלָם וּבְכָל אֲשֶׁר־עָבְדָה בְּכָל
גִּלְגָּלִיתָם נִסְמָאָה: 7 וְאֶת־מַזְנוּתֶיהָ
מִמַּצְרִים לֹא עָבְדָה כִּי אֹתָהּ שָׁבְדָה
בְּנוֹעֲרִיתָ וַתַּעֲבֹד עָשָׂה דְבַר בְּהוֹלִיתָ
וַיִּשְׁכַּב תְּזוּמָתָם עֲלֶיהָ: 8 לָכֵן מִחֲמִי
בִּיד־מַאֲבֹחֶיהָ בִּיד־בָּנֵי אֲשֶׁר אֲשֶׁר
עָבְדָה עֲלֵיהֶם: 9 חֲפֹץ גִּלְגָּל עֲרֹתָהּ
בְּנִיָּהּ וּבְמִזְנוּתָהּ לָקָח וְאֹתָהּ בְּחֶרֶב הִרְגָה
וַתַּחֲיֶשֶׁם לַנָּשִׁים וּשְׁפוֹטִים עָשָׂה בָּהֶן:
10 וַתִּרְאֵהוּ אֲחוֹתָהּ אֶחָלִיקָה וַתִּשְׁתַּחֲוֶה
עֲבָדָתָה מִפְּנֵה וְאֶת־מַזְנוּתֶיהָ מִזְנוּת
אֲחוֹתָהּ: 11 אֶל־בְּנֵי אֲשֶׁר עָבְדָה פָּחוֹת
וּסְנָנִים קְרוּבִים לְבָשָׂי מְכֹלֵל פְּרָשִׁים
לִבִּי סוֹקִים בְּחֹרֵי חֶמֶד זָלָם: 12 וַאֲנִי
כִּי נִסְמָאָה דָּרָה אֶחָד לְשִׁיתָן:
13 וַתִּסְקֶה אֶל־מַזְנוּתֶיהָ וַתִּרְאֵהוּ אֶל־שִׁי
עַל־הַקִּיר עֲלֵמֵי כְשָׁדִים חֲקֻסִּים בְּשֹׁשֶׁר:
14 חֲזָרִי אֲחֹרֶת בְּמַתְנֵיהֶם סָרְתִּי מְבֹלִים
בְּרַאשֵׁיהֶם מִרְאֵה שְׁלִישִׁים זָלָם דְּמִית
בְּנִיָּהּ בְּשָׁדִים אֶרֶץ מוֹלֶתָם: 15 וַתִּזְנְקִי
עֲלֵיהֶם לְמִרְאֵה עֵינֶיהָ וַתִּשְׁלַח מַלְאָכִים
אֲלֵיהֶם בְּשֹׁדֵימָת: 16 וַיָּבֹאוּ אֲלֶיהָ בְּנִיָּהּ
לְמַשְׁכַּב דָּדִים וַיִּסְמָאָה אֲחֵיהָ בְּמַזְנוּתָהּ
וַתִּסְמָאָדָם וַתַּקַּע נִפְשָׁהּ מִתָּהּ: 17 וַתִּגַּל
מַזְנוּתֶיהָ וַתִּגַּל אֶת־עֲרֹתָהּ וַתַּקַּע נִפְשָׁהּ
מִעַל אֲחוֹתָהּ:

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων
2 Ὡς ἄνθρωπον, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες
μητρὸς μιᾶς, 3 Καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ
ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ ἐπείσθησαν οἱ μαστοὶ αὐτῶν,
ἐκεῖ διεπαρθευθήσαν. 4 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφή
αὐτῆς. Καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ ἔτεκεν υἱὸς καὶ
θυγατέρα· καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια ἡν
Ὀολὰ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἡν Ὀολιβὰ. 5 Καὶ ἐξε-
πόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς
ἐραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζον-
τας αὐτῇ, 6 Ἐνδεδυκτάς ὑάκινθον, ἡγουμένους
καὶ στρατηγοὺς, νιανίσκους καὶ ἐπὶλεκτοὺς, πάντες
ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων. 7 Καὶ ἶδωκε
τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτοὺς· ἐπὶλεκτοὶ υἱοὶ
Ἀσσυρίων πάντες, καὶ ἐπὶ πάντα οὗς ἐπέθετο,
ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμαίνετο. 8 Καὶ
τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλειπεν,
ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, καὶ
αὐτοὶ διεπαρθέμυσαν αὐτήν καὶ ἐξείχεαν τὴν
πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν. 9 Διὰ τοῦτο παρέ-
δωκα αὐτήν εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, εἰς
χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων ἐφ' οὗς ἐπετίθετο. 10 Ἀν-
τοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς καὶ
θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτήν ἐν ῥομφαίᾳ
ἀπέκτειναν. Καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας, καὶ
ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας.
11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβὰ, καὶ διέ-
φθιμεν τὴν ἐπιθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτήν, καὶ τὴν
πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς
αὐτῆς. 12 Ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο
ἡγουμένους καὶ στρατηγοὺς τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς ἐν-
δεδυκτάς εὐπάρυφα, ἱππεῖς ἱππαζόμενους ἐφ'
ἵππων, νιανίσκους ἐπὶλεκτοὺς πάντες. 13 Καὶ ἶδον
ὅτι μεμΐανται ὁδὸς μία τῶν δύο. 14 Καὶ προσέ-
θετο πρὸς τῆς πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας
ἐξωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλ-
δαίων, ἐξωγραφημένους ἐν γραφίδι, 15 Ἐξωσμέ-
νους ποικίλματα ἐπὶ τῶς ἐσφίας αὐτῶν παρα-
βατὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐφαλῶν αὐτῶν, ὅψις τρισὶν
πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων γῆς πατρίδος
αὐτοῦ. 16 Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς τῇ ὁράσει
ὀφθαλμῶν αὐτῆς, καὶ ἐξαιτίστειλεν ἀγγέλους πρὸς
αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων. 17 Καὶ ἦλθον πρὸς
αὐτήν υἱοὶ Βαβυλῶνος εἰς κοίτην καταλόντων,
καὶ ἰμΐαινον αὐτήν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ
ἐμαίνθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπίστη ἡ ψυχὴ αὐ-
τῆς ἀπ' αὐτῶν. 18 Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορ-
νείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς·
καὶ ἀπίστη ἡ ψυχὴ μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον
ἀπίστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis, dum mulieres filiae
matris unius fuerunt, 3 Et fornicatae sunt
in Aegypto, in adolescentia sua fornicatae sunt:
ibi subacta sunt ubera earum, et fractae sunt
mammæ pubertatis earum. 4 Nomina au-
tem earum, Oolla major, et Ooliba soror
ejus minor: et habui eas, et pepererunt
filios, et filias. Porro earum nomina Samaria
Oolla, et Jerusalem Ooliba. 5 Fornicata est
igitur super me Oolla, et insanivit in ama-
tores suos, in Assyrios propinquantibus, 6 Ve-
stitos hyacintho, principes, et magistratus,
juvenes cupidinis, universos equites, ascenso-
res equorum. 7 Et dedit fornicationes suas
super eos electos, filios Assyriorum univer-
sos: et in omnibus in quos insanivit, in im-
munditiis eorum polluta est. 8 Insuper et,
fornicationes suas, quas habuerat in Aegypto
non reliquit: nam et illi dormierunt cum ea
in adolescentia ejus, et illi confregerunt ubera
pubertatis ejus, et effuderunt fornicationem
suam super eam. 9 Propterea tradidi eam in
manus amatorum suorum, in manus filiorum
Assur, super quorum insanivit libidine.
10 Ipsi discooperuerunt ignominiam ejus,
filios et filias ejus tulerunt, et ipsam occide-
runt gladio: et factae sunt famosae mulieres,
et judicia perpetraverunt in ea. 11 Quod
cum vidisset soror ejus Ooliba, plus quam illa
insanivit libidine: et fornicationem suam
super fornicationem sororis suae. 12 Ad
filios Assyriorum præbuit impudenter, duobus
et magistratibus ad se venientibus indutis
veste varia, equitibus qui vectabantur equis,
et adolescentibus forma cunotus egregia.
13 Et vidi quod polluta esset via una am-
barum. 14 Et auxit fornicationes suas:
cumque vidisset viros depictos in pariete,
imagines Chaldaeorum expressas coloribus,
15 Et accinctos balteis renes, et tias tinctas
in capitis eorum, formam ducum omnium,
similitudinem filiorum Babylonis, terraeque
Chaldaeorum, in qua orti sunt. 16 Insanivit
super eos concupiscentia oculorum suorum, et
misit nuntios ad eos in Chaldaeam. 17 Cumque
venissent ad eam filii Babylonis ad cubile
mammarum, polluarunt eam stupris suis, et
polluta est ab eis, et saturata est anima
ejus ab illis. 18 Denudavit quoque
fornicationes suas, et discooperuit igno-
miniam suam: et recessit anima mea ab
ea, sicut recesserat anima mea a sorore ejus.

יחזקאל כג

IEZEKIEL, cxxiii.

EZECHIEL, XXIII.

19 ותרבה את־זנותיה לזכר את־ימי
נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים :
20 ותענכה על פלגשיהם אשר בשן
חמורים בששם וזמת סוסים וזמתם :
21 ותפקדי את זמת נעוריה בעשות
מפצלים דויה למען שני נעוריה :
22 לכן אחליכה כדאמר אדני
יהוה חנני מעיר את־מאכניה עליה את
אשר־נקצח נפשך מהם והבאתים עליה
מסכים : 23 בני בבל וכל־פשוים פקוד
ושוע ולוע פלפני אשר אותם בחורי
חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקראים
לכני סוסים כלם : 24 ובא עליה חזן
הקב ונלכל ובחלל עפים צנה ומגן
והוכע ושימו עליה סביב ונתתי לפניהם
משפט ושפטוה במשפטיהם : 25 ונתתי
קמאי ביה ועשו אותה בחמה אפיה
ואזניה וסירי ואחריהו בחרב תפול
הפח בגיה ובכליה וקחו ואחריהו
תאכל באש : 26 והפשויה את־בגדיה
ולקחו כלי תפארתה : 27 והשפתי ופתה
מפה ואת־זנותה מארץ מצרים ולא
תשאי צניה עליהם ומצרים לא תזכיר
צוד : 28 כי כל אמר אדני יהוה
חנני להנה בך אשר שפאת בך אשר
קוצח נפשך מהם : 29 ועשו אותה
בשפאת ולקחו פלגיה וצדקה ערם
וערה ונגלה ערות זנותה וזפתה
ותזנותה : 30 עשה אלה לה בזנותה
אחרי גוים על אשר נשפאת בגלגליהם :
31 ברה אחיהו חלכת ונתתי כוסה
בידה : 32 כה אמר אדני יהוה
כום אחיהו תשתי העמסה ותרבה
תהיה לזחל וללעג מרה להקיל :
33 שצרון ויגז תפלאי כום שפח ושפח
כום אחיהו שמרון : 34 ושתיה אותה
ומצית ואת־חשית תנכי ושריה תנכי
כי אני דפתי בא אדני יהוה :

19 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου τοῦ ἀνα-
μνησαί ἡμέραν νεότητός σου ἐν αἷς ἐπορνεύσας ἐν
Αἰγύπτῳ, 20 Καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους,
ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἔππων
τὰ αἰδοῖα αὐτῶν, 21 Καὶ ἐπισκέψω τὴν ἀνομίαν
νεότητός σου, ἃ ἐποίησας ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ κατα-
λύματι σου, οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου. 22 Διὰ
τοῦτο, Ὁολιβά, τὰδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξε-
γείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σέ, ἃς ὧν ἀπέστη ἡ
ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σέ
κυκλόθεν, 23 Υἱοὺς Βαβυλῶνος καὶ πάντας τοὺς
Χαλδαίους, Φακοὺκ καὶ Σοὺν καὶ Ὑχοὺν, καὶ πάν-
τας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπι-
λίτους, ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς, πάντας τρι-
σούς καὶ ὀνομαστοὺς, ἱππεύοντας ἐφ' ἔππων. 24 Καὶ πάντες ἔξουσιν ἐπὶ σέ ἀπὸ βορρᾶ, ὕρ-
ματα καὶ τοῦχοι μετ' ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ
πέλται, καὶ βαλεῖ φυλακὴν ἐπὶ σέ κύκλῳ. Καὶ
δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσουσί
σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν. 25 Καὶ δώσω τὸν ζῆλόν
μου ἐν σοί, καὶ ποιήσουσι μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ·
μυκτῆρά σου καὶ ὠτά σου ἀφελοῦσι, καὶ τοὺς κατα-
λοῖπους σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν. Αὐτοὶ
υἱοὺς σου καὶ θυγατέρας σου λήψονται, καὶ τοὺς
καταλοῖπους σου πῦρ καταφάγεται. 26 Καὶ ἐκ-
δύσουσί σε τὸν ἱματισμόν σου, καὶ λήψονται τὰ
σκεύη τῆς καυχῆσεώς σου. 27 Καὶ ἀποστρέψω
τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμούς
σου ἐπ' αὐτούς, καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῇς
οὐκέτι. 28 Διότι τὰδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ
ἐγὼ παραδίδωμι σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἃς ὧν
ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν. 29 Καὶ ποιήσου-
σιν ἐν σοί ἐν μίσει, καὶ λήψονται πάντας τοὺς
πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους σου, καὶ ἔσθ γυμνὴ
καὶ αἰσχύνουσα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνῃ
πορνείας σου καὶ ἀσεβείᾳ σου. Καὶ ἡ πορνεία
σου 30 Ἐποίησε ταῦτά σοι, ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί
σε ὁπίσω ἐθνῶν, καὶ ἐμαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν. 31 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπο-
ρεύθης, καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς
σου. 32 Τὰδε λέγει Κύριος Τὸ ποτήριον τῆς
ἀδελφῆς σου πίεσαι, τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ καὶ
τὸ πλεονάζον τοῦ συντελεῖσαι μέθην. 33 Καὶ
ἐκλύσεις πλησθήσῃ· καὶ τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ
ποτήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας 34 Πίεσαι
αὐτό, καὶ τὰς ἱορτὰς καὶ τὰς νομηνίας αὐτῆς
ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος.

19 Multiplicavit enim fornicationes suas,
recordans dies adolescentiæ suæ, quibus
fornicata est in terra Ægypti. 20 Et in-
sanivit libidine super concubitum eorum,
quorum carnes sunt ut carnes asinorum : et
sicut fluxus equorum, fluxus eorum. 21 Et
visitasti scelus adolescentiæ tuæ, quando
subacta sunt in Ægypto ubera tua, et con-
fractæ sunt mammæ pubertatis tuæ. 22 Propterea Ooliba, hæc dicit Dominus
Deus : Ecce ego suscitabo omnes amatores
tuos contra te, de quibus satiata est anima
tua : et congregabo eos adversum te in cir-
citu : 23 Filios Babylonis, et universos
Chaldaeos nobiles, tyrannosque et principes,
omnes filios Assyriorum, juvenes forma
egregia, duces et magistratus universos, prin-
cipes principum, et nominatos ascensores
equorum : 24 Et venient super te instructi
curru et rota, multitudo populorum : lorica,
et clypeo, et galea armabuntur contra te
undique : et dabo coram eis iudicium, et
judicabunt te iudiciis suis. 25 Et ponam
zelum meum in te, quem exercent tecum in
furore : nasum tuum, et aures tuas præci-
dent : et quæ remanserint, gladio concident :
ipsi filios tuos, et filias tuas capient, et novis-
simum tuum devorabitur igni. 26 Et denu-
dabunt te vestimentis tuis, et tollent vasa
gloriæ tuæ. 27 Et requiescere faciam scelus
tuum de te, et fornicationem tuam de terra
Ægypti : nec levabis oculos tuos ad eos, et
Ægypti non recordaberis amplius. 28 Quia
hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego tradam
te in manus eorum, quos odisti, in manus,
de quibus satiata est anima tua. 29 Et
agent tecum in odio, et tollent omnes labores
tuos, et dimittent te nudam, et ignominia
plenam, et revelabitur ignominia forni-
cationum tuarum, scelus tuum, et fornicationes
tuæ. 30 Fecerunt hæc tibi, quia forni-
cata es post gentes, inter quas polluta es
in idolis earum. 31 In via sororis tuæ am-
bulasti, et dabo calicem ejus in manu tua.
32 Hæc dicit Dominus Deus : Calicem so-
roris tuæ bibes profundum et latum : eris
in derisum, et in subsanationem, quæ
est capacissima. 33 Ebrietate, et dolore re-
pleberis : calice mœroris, et tristitiæ, calice
sororis tuæ Samaritæ. 34 Et bibes illum,
et epotabis usque ad fæces, et fragmenta
ejus devorabis, et ubera tua lacerabis :
quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.

יחזקאל כג

לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה
 יֵצֵן שְׂכָנְתָּךְ אוֹתִי וּתְשַׁלְכִי אוֹתִי מִחֲבֵר
 בְּגָדָהּ וּבִסְמֹתָהּ שָׂאִי זִמְרוֹתָהּ וְאֶת־תְּזִנְיֹתֶיהָ :
 36 וַיֹּאמֶר יְהוֹה אֵלַי בְּרֹאשׁ
 הַחֲשָׁפוֹת אֶת־אֶחָדָהּ וְאֶת־אֶחָדָהּ וְחָנַד
 לָהֶן אֶת הַזְּבֻחוֹתֵיהֶן : 37 כִּי כֹאפִי וְדָם
 בִּידֵיהֶן וְאֶת־גִּלְגֻלֵיהֶן כֹּאפִי וְדָם אֶת־בְּנֵיהֶן
 אֲשֶׁר הִלְדִּילִי הֶעֱבִירוּ לָהֶם לְאֶחָדָהּ :
 38 עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִי מִפְּאֵה אֶת־מִקְדָּשִׁי
 בַּיּוֹם הַהוּא וְאֶת־שַׁבְּתוֹתִי חֲלָלוּ :
 39 וּבִשְׁחָטֻם אֶת־בְּנֵיהֶם לְגִלְגֻלִּים וַיִּבְרֹא
 אֶל־מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא לְחַלְלֵה וְהִגְדִּילָהּ
 עָשׂוּ בְּתוֹךְ בֵּיתִי : 40 וְאֵת כִּי רִחַלְחָנָהּ
 לְאֲנָשִׁים בָּאִים מִמִּזְרָחָהּ אֲשֶׁר מִלֵּאָה
 שָׁלַח אֱלֹהִים וְהִגְדִּילָהּ לְאֲשֶׁר רִחַצָהּ
 בַּחֲלָהּ עֵינֶיהָ וְעִדִּית עֲדִי : 41 וַיִּשְׁבֹּתָהּ
 עַל־מִצְחָהּ כְּבֹדָהּ וְשָׁלַח עֲרֵיהָ לַפְּנֵיהָ
 וְהִקְרַתִּי וְשָׁמְנִי שָׁמַת עָלֶיהָ : 42 וְהוֹל
 הַמוֹן שָׁלַח בָּהּ וְאֶל־אֲנָשִׁים מְרֻב אָדָם
 מִיִּבְרָאִים קִיבְּרָאִים מִמִּדְבָּר וּמִהַרְיָ צִמְדִּים
 אֶל־יְדֵיהֶן וְעֶמְרָת תַּפְאֶרֶת עַל־רֹאשֵׁיהֶן :
 43 וַאֲמַר לְבָלָה כֹּאפִים עָלָהּ וְזָנָה תְּזִנְיֹתֶיהָ
 וְהָיָה : 44 וַיָּבֹאוּ אֲלֶיהָ כְּבֹא אֶל־אֶחָדָהּ
 וְזָנָה בָּן אֶחָדָהּ וְאֶת־אֶחָדָהּ
 אֲשֶׁת חֲזָפָה : 45 וְאֲנָשִׁים צִדִּיקִים חֲפָה
 וְשָׁפְטוּ אוֹתָהֶם מִשְׁפָּט נֶאֱמָר וּמִשְׁפָּט
 שְׁפָכוֹת דָּם כִּי נֶאֱמָר חֲפָה וְדָם בִּידֵיהֶן :
 46 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה הִעֲלָה עָלֶיהֶם
 קָחַל וְקָחוּ אֶתָּהּ לְזַעֲרָהּ וּלְכֹז : 47 וְהִגְבִּיהָ
 עָלֶיהָ אֶבֶן קָחַל וַיִּבְרֹא אוֹתָהּ בַּחֲרֻבוֹתֶיהָ
 בְּנֵיהֶם וּבְכָל־תִּיהֶם יִהְיֶה וּבְתִיהֶן פָּאֵשׁ
 יִשְׂרָפוּ : 48 וְהִשְׁבַּתִּי זִמְרָה מִדִּמְרָרָהּ וְנִפְרָהּ
 בְּלִחְוָשִׁים וְלֹא הֶעֱשִׂיהָ קִזְזִיתָהּ :
 49 וְהִתַּנִּי וְהִתְכַּבֵּה עָלֶיהָ וְהִסָּאִי גִלְגֻלָּהּ
 תִּשְׁאִינָה וַיִּדְעוּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוֹה :

IEZEKIELA, cxi.

35 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ ἄνθ' ὧν ἐπαλάθου
 μου καὶ ἀπέβησάς με ὀπίσω τοῦ σώματός σου, καὶ
 σὺ λαβεὶ τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὴν πυρνεϊάν σου.
 36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ γιὰ ἄνθρωπον, οὐ
 κρινεῖς τὴν Ὀολάν καὶ τὴν Ὀολιβάν καὶ ἀναγγε-
 λεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν, 37 Ὅτι ἡμοι-
 χῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν, τὰ ἐνθυμήματα
 αὐτῶν ἡμοιχῶντο, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννη-
 σάν μοι διήγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων. 38 Ἔως
 καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι, τὰ ἅγια μου ἱμίαινον καὶ
 τὰ σάββατά μου ἱβιβλόν, 39 Καὶ ἐν τῇ
 σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐ-
 τῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἅγια μου τοῦ βεβη-
 λοῦν αὐτά. Καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ
 οἴκου μου, 40 Καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχο-
 μένοις μακρόθεν, οἱς ἀγγίλους ἐξαπέστειλον πρὸς
 αὐτούς, καὶ ἅμα τῇ ἐρχεσθαι αὐτοὺς εὐθὺς ἰλοῦον
 καὶ ἱστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐκόσμου
 κόσμῳ, 41 Καὶ ἐκάθου ἐπὶ ἐλίνης ἱστρωμένης,
 καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς.
 καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο ἐν
 αὐτοῖς, 42 Καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνέκρουοντο,
 καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλῆθους ἀνθρώπων ἦγοντας
 ἐκ τῆς ἱρήμου, καὶ ἰδίδουσιν ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας
 αὐτῶν καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
 αὐτῶν. 43 Καὶ εἶπα Οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσι;
 καὶ ἔργα πόρνῃς καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνει; 44 Καὶ
 εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτήν, ὃν τρόπον εἰσπορεύον-
 ται πρὸς γυναῖκα πόρνῃν, οὕτως εἰσεπορεύοντο
 πρὸς Ὀολάν καὶ πρὸς Ὀολιβάν τοῦ ποιῆσαι ἀνο-
 μίαν. 45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ καὶ ἐκδική-
 σουσιν αὐτάς ἐκδικήσει μοιχαλίδος καὶ ἐκδικήσει
 αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶ, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν
 αὐτῶν. 46 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ ἄναγας
 ἐπ' αὐτάς ὄχλον, καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ
 διαρπαγὴν, 47 Καὶ λιθοβολήσονται ἐπ' αὐτάς λίθοις
 ὄχλων, καὶ κατακίντου αὐτάς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐ-
 τῶν. Υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτε-
 νοῦσιν, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν ἡμπρήσουσιν.
 48 Καὶ ἀποστρέψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παι-
 δευθῇσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, καὶ οὐ μὴ ποιή-
 σουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν. 49 Καὶ δοθή-
 σεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς ἀμαρτίας
 τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήψισθε, καὶ γνώσεσθε
 διότι ἐγὼ Κύριος.

EZECHIEL, XXIII.

35 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia
 oblita es mei, et projecisti me post corpus
 tuum, tu quoque porta scelus tuum, et for-
 nicationes tuas. 36 Et ait Dominus ad me,
 dicens: Fili hominis numquid judicas Oollam,
 et Oolibam, et annuntias eis scelera earum?
 37 Quia adulteratæ sunt, et sanguis in mani-
 bus earum, et cum idolis suis fornicatæ sunt:
 insuper et filios suos, quos genuerunt mihi,
 obtulerunt eis ad devorandum. 38 Sed et
 hoc fecerunt mihi: polluerunt sanctuarium
 meum in die illa, et sabbata mea profana-
 verunt. 39 Cumque immolarent filios suos
 idolis suis, et ingrederentur sanctuarium
 meum in die illa ut polluerent illud: etiam hæc
 fecerunt in medio domus meæ. 40 Miserunt
 ad viros venientes de longe, ad quos nuntium
 miserant: itaque ecce venerunt: quibus te
 lavisti, et circumlinisti stibio oculos tuos, et
 ornata es mundo muliebri. 41 Sedisti in
 lecto pulcherrimo, et mensa ornata est ante
 te: thymiama meum, et unguentum meum
 posuisti super eam. 42 Et vox multitudinis
 exultantis erat in ea, et in viris qui de mul-
 titudine hominum adducebantur, et venie-
 bant de deserto, posuerunt armillas in mani-
 bus eorum, et coronas speciosas in capitibus
 eorum. 43 Et dixi ei quæ attrita est in adul-
 teriis: Nunc fornicabitur in fornicatione sua
 etiam hæc. 44 Et ingressi sunt ad eam quasi
 ad mulierem meretricem: sic ingrediebantur
 ad Oollam et Oolibam, mulieres nefarias.
 45 Viri ergo justi sunt: hi judicabunt eas
 iudicio adulterarum, et iudicio effluentium
 sanguinem: quia adulteræ sunt, et sanguis
 in manibus earum. 46 Hæc enim dicit Do-
 minus Deus: Adduc ad eas multitudinem,
 et trade eas in tumultum, et in rapinam:
 47 Et lapidentur lapidibus populorum, et
 confodiantur gladiis eorum: filios et filias
 earum interficient, et domos earum igne suc-
 cendent. 48 Et auferam scelus de terra, et
 dicent omnes mulieres ne faciant secundum
 scelus earum. 49 Et dabunt scelus vestrum
 super vos, et peccata idolorum vestrorum
 portabitis: et scietis quia ego Dominus Deus.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי בְּשָׁנָה חֲתֻשִׁיעִית
בַּחֹדֶשׁ הַעֲשִׂירִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר :
בְּרָאִים פְּתוּבֵלֶיךָ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם אֶת־
עַצֵּם הַיּוֹם הַזֶּה סִמָּה מִלֶּךְ־בָּבֶל אֶל־
יְרוּשָׁלַם בְּעַצֵּם הַיּוֹם הַזֶּה : וּמִשָּׁל
אֶל־בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִשָּׁל וְאֶמְרָתְךָ אֲלֵיהֶם כֹּחַ
אֶמֶר אֲדֹנִי יְהוָה שְׁלֹת חֲסִידֶיךָ וְנָס־
יֵצֵא בָּזִי קוֹם : אֶסָּף נְהֻחִיתְךָ אֲלֵיךָ כֹּל־
נֶחֱמָה מִזֶּבֶד וְהָיָה מִבְּחַר עַצְמִים
מֵלֵא : מִבְּחַר חֲצֹאן לְחֹחַ וְנָס דֹּוֹר
הַעַצְמִים תִּתְחַיֶּה רַפְחָה רַחֲמֶיךָ גִּבֹּר־
בְּשָׁלֹו עַצְמֶיךָ בְּתוֹכָהּ : לָכֵן
כֹּחַ־אֶמֶר אֲדֹנִי יְהוָה אֲנִי עִיר חֲדָמִים
סִיר אֲשֶׁר חֲלָאֲתָהּ כָּהֵן וְחֲלָאֲתָהּ לֹא
יִצְאָה מִמֶּנָּה לְנִתְחִיתָהּ לְנִתְחִיתָהּ הוֹצִיאָהּ
לֹא־נִפְלָה עָלֶיהָ בֹּרֶל : כִּי דָמָה בְּתוֹכָהּ
הָיָה עַל־צִחִיתָהּ סָלַע שֶׁמֶהוּחֹה לֹא שֶׁסִּבְחָהּ
עַל־הָאָרֶץ לְכַסּוֹת עָלָיו עָפָר : לְחַצְלוֹת
חֲמָה לְנָהֵם נָהֵם נָהֵם בְּתוֹמִי אֶת־דָּמָה עַל־
צִחִיתָהּ סָלַע לְבִלְתִּי הַפְּסוֹת :
לָכֵן כֹּחַ אֶמֶר אֲדֹנִי יְהוָה אֲנִי עִיר
חֲדָמִים גִּסְמָנִי אֲנִדִּיל הַפְּדוּרָה : הַרְבֵּה
הַעֲצִים הַדִּלְקָה הָאֵשׁ הַחֵם הַבֶּשֶׂר וְהַרְקָה
הַמֶּרְקָחֹת וְהַעֲצָמוֹת יַחְדָּה : וְהַעֲמִידָהּ
עַל־גִּחְלִיתָהּ רִקְוָה לְפָנַי מִחֵם וְהָיָה
הַחֲשִׁתָהּ וְנִתְחַתְּ בְּתוֹכָהּ מִטְמָאָה תִּתֵּם
חֲלָאֲתָהּ : תִּתֵּם חֲלָאֲתָהּ וְלֹא־תִצָּא
מִמֶּנָּה רַבֹּת חֲלָאֲתָהּ בָּאֵשׁ חֲלָאֲתָהּ :
מִטְמָאָהּ וְנָסָה גִצּוֹ סִתְרִיתָהּ וְלֹא־
סִתְרָתָהּ מִטְמָאָהּ לֹא תִסְתַּר־עוֹד עַד־
הַיּוֹם אֶת־חֲסִידֵיךָ כָּהֵן : אֲנִי יְהוָה
דִּבַּרְתִּי בָּאֵשׁ וְעָשִׂיתִי לֹא־אֶפְרַע וְלֹא־אֶחָוִים
וְלֹא אֶפְתָּח פְּדֻרְכֶּיךָ וְכַעֲלִילוֹתֶיךָ שֶׁפִּסְתָּהּ
בָּאֵשׁ אֲדֹנִי יְהוָה : וְהָיָה דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר : בְּרָאִים הַנִּנִּי לְחֹחַ מִמֶּנָּה
אֶת־מִחְמַד עֵינֶיךָ בְּמִגְדָּה וְלֹא תִסְפֹּר
וְלֹא תִכְפֹּחַ וְלֹא תִבְאֵה דְמַעְתָּה : הָאֵמֶן
דָּם מֵתִים אֶכֹּל לֹא־תַעֲשֶׂה פֶאֶרֶךְ חֲבוּשׁ
עָלֶיךָ וְנִעְלִיתָ תִּפְסִים בְּרִגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲמֹד
עַל־שִׁפְסִים וְלֹחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכַל :

1 KAI EGÉNETO LÓGOS KURIÓU PRÓS MĒ EN TĒ
ETĒ TĒ ENNÁTF EN TĒ MĒNĒ TĒ DEKÁTF, DEKÁTF TOY
MĒNÓS, LÍGWON 2 YĒ ANΘΡΩΠΟΥ, ΓΡÁFWON SEAUTĒ
EIS HĒMERAN APÓ TĒS HĒMERAS TAÚTĒS ÁF' HĒS ÁPH·
REÍSA TO BASILEÚS BASYLÁWNOS EPĒ 'IEROUSALĒM,
APÓ TĒS HĒMERAS TĒS SHĒMERON, 3 KAI EIPÓN EPĒ
TÓN OÍKON TÓN PARAPKRAÍNONTA PARABOLĒN, KAI
IRĒIS PRÓS AYTÓUS TÁDE LÉGEI KŪRĪOS 'EPÍSTĒSHON
TÓN LÉBĒHTA KAI EGXEION EIS AYTÓN ŪDWR, 4 KAI
EMBALĒ EIS AYTÓN TÁ DIXOTOMĒMATA, PÁN DIXOTÓ·
MĒMA KALÓN, SKÍLOS KAI ŪMON EKSEISARISMĒNA
APÓ TŌN ŌSTĀN 5 'EΞ EPILÉKTWN KTHNŌN EILĒM·
MĒWN, KAI ŪPÓKAI E TÁ ŌSTĀ ŪPÓKÁTW AYTŌN.
'EΞEISE KAI HĒGHĒTAI TÁ ŌSTĀ AYTĒS EN MÍSF
AYTĒS. 6 DIÁ TOŪTO TÁDE LÉGEI KŪRĪOS 'Ω PÓLIS
AÍMATWN LĒBHS, EN Ū ISĒTIN IŌS EN AYTĒ, KAI Ó IŌS
OŪK EΞĒLΘEN IΞ AYTĒS, KATÁ MĒLOS AYTĒS EΞĒMEKEN,
OŪK EPESEIN EP' AYTĒN KLĒROS. 7 'OTI AÍMA AYTĒS
EN MÍSF AYTĒS ISĒTIN, EPĒ LEWPETRÍAN TÉTAΧA AYTÓ·
OŪK EKÉCHUKA AYTÓ EPĒ TĒN GĒN TŌN KALŪFĒI EP'
AYTÓ GĒN, 8 TOŪ ANABĒHNAI ΘYMŌN EIS EKΔIKĒSIN
EKΔIKĒTHĒNAI· DÍDOKA TÓ AÍMA AYTĒS EPĒ LEWPE·
TRÍAN TOY MĒ KALŪFĒI AYTÓ. 9 DIÁ TOŪTO TÁDE
LÉGEI KŪRĪOS KÁGW MEΓALYNŌ TÓN DALÓN, 10 KAI
PLĒTHYNŌ TÁ ΞŪLA KAI ANAKÁUSW TÓ PYR, ŌPWS
TAKĒ TÁ KRĒA KAI ILATTWΘĒ Ó ZWMÓS [KAI TÁ
ŌSTĀ SYMFYGHĒTWNTAI], 11 KAI STĒ EPĒ TOUS
ÁNΘPACAS, ŌPWS PROSKANΘĒ KAI ΘEPMANΘĒ Ó
ΧALŌS AYTĒS KAI TAKĒ EN MÍSF AKATHARÍAS
AYTĒS, KAI EKΛÍPW Ó IŌS AYTĒS, 12 KAI OŪ
MĒ EΞĒLΘH IΞ AYTĒS POLĒS Ó IŌS AYTĒS· KATAI·
SCHYNĒSEITAI Ó IŌS AYTĒS, 13 ['EN TĒ AKATHARÍF
SOU ZĒMMA.] ANΘ ŪN EMIAÍNOUN SÚ [KAI OŪK EK·
ATHARÍSTHS APÓ AKATHARÍAS SOY]. KAI TÍ EÁN MĒ
KATHARISΘĒS ETI ĒWS OŪ EMPLĒSW TÓN ΘYMŌN MOY;
14 'EGW KŪRĪOS LALÁLĒKA, KAI HΞEI KAI POIHĒSW,
OŪ DIASTELŪ OŪDĒ MĒ ILĒHĒSW· KATÁ TÁS ŌDOÚS SOY
KAI KATÁ TÁ ENΘYMĒMATÁ SOY KRINŌ SE, LÉGEI KŪ·
RĪOS. DIÁ TOŪTO EGW KRINŌ SE KATÁ TÁ AÍMATÁ
SOY, KAI KATÁ TÁ ENΘYMĒMATÁ SOY KRINŌ SE, H
AKÁTHARTOS H ŌNOMASTĒ KAI POLLĒ TOY PARAP·
KRAÍNEIN. 15 KAI EGÉNETO LÓGOS KURIÓU PRÓS MĒ
LÍGWON 16 YĒ ANΘΡΩΠΟΥ, IDOŪ EGW LAMBÁNŌ EK
SOY TÁ EPITHYMĒMATA TŌN ŌΦΘALMŌN SOY EN PA·
TÁΞEI, OŪ MĒ KYPTĒS OŪD' OŪ MĒ KLAUSΘĒS, [OŪDĒ
MĒ ELΘH SOI DÁKPNA], 17 STEHAGMÓS AÍMATOS,
ŌSFŪS PÉNTHOS ESH· OŪK ISĒTAI TÓ TRÍCHWMÁ SOY
SYMPEΠΛEGMĒNON EPĒ SÉ, KAI TÁ ŪPODĒMATÁ SOY
EN TOÍS POŚÍ SOY, OŪ MĒ PARAKLĒΘĒS EN ΧΕ·
LEISIN AYTŌN, KAI ÁPTON ÁNΘRŌN OŪ MĒ FÁGYS.

1 Et factum est verbum Domini ad me, in
anno nono, in mense decimo, decima diemensis,
dicens: 2 Fili hominis, scribe tibi nomen diei
hujus, in qua confirmatus est rex Babylonis
adversum Jerusalem hodie. 3 Et dices per
proverbium ad domum irritatricem parabolam,
et loqueris ad eos: Hæc dicit Dominus
Deus: Pone ollam; pone, inquam, et mitte in
eam aquam. 4 Congere frusta ejus in eam,
omnem partem bonam, femur et armum,
electa et ossibus plena. 5 Pinguissimum
pecus assume, compone quoque strues os-
sium sub ea: effertur coctio ejus, et discocta
sunt ossa illius in medio ejus. 6 Propterea
hæc dicit Dominus Deus: Væ civitati san-
guinum, ollæ, cujus rubigo in ea est, et rubigo
ejus non exivit de ea: per partes et per par-
tes suas ejice eam, non cecidit super eam
sors. 7 Sanguis enim ejus in medio ejus est,
super limpidissimam petram effudit illum:
non effudit illum super terram ut possit
operiri pulvere. 8 Ut superinducere in-
dignationem meam, et vindicta ulciscerer:
dedi sanguinem ejus super petram limpidis-
simam ne operiretur. 9 Propterea hæc di-
cit Dominus Deus: Væ civitati sanguinum,
cujus ego grandem faciam pyram. 10 Congere
ossa, quæ igne succendam: consumentur
carnes, et coquetur universa compositio, et
ossa tabescent. 11 Pone quoque eam super
prunas vacuam, ut incalescat, et liquefiat
æes ejus: et confietur in medio ejus inquina-
mentum ejus, et consumatur rubigo ejus:
12 Multo labore sudatum est, et non exivit
de ea nimia rubigo ejus, neque per ignem.
13 Immunditia tua exœcrabilis: quia mun-
dare te volui, et non es mundata a sordibus
tuis: sed nec mundaberis prius, donec quie-
scere faciam indignationem meam in te.
14 Ego Dominus locutus sum: Veniet, et
faciam: non transeam, nec parcam, nec pla-
cebor: juxta vias tuas, et juxta adiuventiones
tuas judicabo te, dicit Dominus. 15 Et
factum est verbum Domini ad me, dicens:
16 Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderabile
oculorum tuorum in plaga: et non planges,
neque plorabis, neque fluent lacrymæ tuæ.
17 Ingemisce tacens, mortuorum luctum non
facies: corona tua circumligata sit tibi, et cal-
ceamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amio-
tu ora vorabis, nec cibos lugentium comedes.

יחזקאל כד כה

18 ואז בר אליהם בפקר ותמח אשתי
 בפערב ואעש בפקר פאשר צויתי :
 19 ויאמרו אלי העם הלא תמח לנו מה
 אלה לנו כי אתה עש: 20 ואמר
 אליהם דברי יחזקאל הנה אלי לאמר :
 21 אמר לבית ישראל פתאמך אדני
 יהוה הנני מחלל את מקדשי ואון צדכם
 מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם
 ובנותיכם אשר עזבתם בחרב ופלו :
 22 ועשייתם פאשר עשיתי על שפסל לא
 תעשו ולחם אנשים לא תאכלו : 23 ופארכם
 על ראשיכם ונעליכם בגדליכם לא
 תספדו ולא תכפו ובמקחם בעצונתכם
 ובחמתם איש אל אחיו : 24 והיה יחזקאל
 לכם למופת פכל אשר עשיתם העשו
 פבואה וידעתם כי אני אדני יהוה :
 25 ואתה בראדם הלוא ביום
 קחתי מהם את מקדשם משוש תפארתם
 את מחמד עיניהם ואת משא נפשם
 בגיהם ובנותיהם : 26 ביום ההוא יבוא
 הקליט אליה להשמות אונם : 27 ביום
 ההוא יפתח פיה את הקליט והתפר
 ולא האלם עוד והיה לחם למופת
 וידעו קראני יהוה :

פרשה כה :

1 ויהי דברי יחזקאל אלי לאמר :
 2 שים פניה אל בני צמון והקבא עליהם :
 3 ואמרת לבני צמון שמעו דבראדני
 יהוה פתאמר אדני יהוה יעז אמרה
 הנה אל מקדשי פריחל ואלאדמת
 ישראל כי נשפח ואלבית יחזקאל כי
 חלקי בצולח : 4 לכן הנני לתקו לבני
 קדם למורשח וישבו טירותיהם בך
 ונתנו בך משכניהם חמה ואכלו פרה
 וחמה ושתו חלקה : 5 ונתתי את רב
 לבנה במלים ואת פני צמון למרפצאן
 וידעתם קראני יהוה : 6 כי קח
 אמר אדני יהוה יעז מחאץ יד ונתעז
 פרגל ונתשמה פכלשאמה פנפס אל
 אדמת ישראל : 7 לכן הנני נטיתי את ידי
 עליה ונתתי לבני לבנה ונתתי
 מרתעפים ונתתי מרתעפות מרתעפות
 אשמידה וידעתם קראני יהוה :

IEZEKIEL, כד, כה.

18 Kai elalhsa pros ton laon to proi on tropon
 pon eneteilato moi ispiaras, kai ipouisa to proi
 on tropon ipepatege moi. 19 Kai eipe pros me o
 laos Ouk anagagelais hmin ti esti tauta a su
 poieis; 20 Kai eipa pros autous logos Kyriou
 egeneto pros me legon 21 Eipon pros ton oikon
 tou 'Israel Tade legei Kyrios 'Idou egw beblaw
 ta agia mou, phragma ischous umwn, ipithummata
 ophthalmwn umwn, kai uper on phidontai ai psygai
 umwn. Kai oi uiot umwn kai ai θυγατέρες umwn
 ows ikaatelipite en romfaia pisonontai. 22 Kai
 poiesete on tropon pepoika: apo stomatos au-
 ton ou paraklitheseste, kai artion andron ou
 fageste, 23 Kai ai koma umwn epi tēs kepa-
 lēs umwn, kai ta upodhmata umwn en tois
 poisin umwn: oute mh kopsoste oute mh elau-
 shte, kai entakhsoste en tais adikiais umwn,
 kai parakalesete ekastos ton adelphon autou. 24
 Kai estai 'Izekeiyl hmin eis tēras, kata
 panta oia ipouisa poieseteotan elth tauta,
 kai ipignwsoste dioti egw Kyrios. 25 Kai
 su ule anhrwpon, ouxi en tē hēmera otan
 lambanw tēn ischyn par autōn, tēn eparsin
 tēs kauchēsews autōn, ta ipithummata ophthal-
 mōn autōn kai tēn eparsin psyhēs autōn, uiot
 autōn kai θυγατέρας autōn, 26 'En tē hēmera
 ekeinē hēxi o anaswzōmenos pros se tou anaggei-
 lai soi eis ta ōta; 27 'En tē hēmera ekeinē
 dianoiχθήσεται to stoma sou pros ton anaswzō-
 menon: lalēσεις, kai ou mh apokwphōs oukēti,
 kai esh autois eis tēras, kai ipignwsontai dioti
 egw Kyrios.

ΚΕΦ. κή.

1 KAI egeneto logos Kyriou pros me legon
 2 Yle anhrwpon, sthriison to prosopon sou epi
 tous uiotēs 'Amwōn kai prophēteuson ep' autous,
 3 Kai ipēis tois uiotēs 'Amwōn 'Aksoute logon
 Kyriou Tade legei Kyrios 'An' ōn ipechārgete epi
 ta agia mou oti iβeβλῶθη, kai epi tēn γῆν tou
 'Israel oti iphanisthē, kai epi tēn oikon tou
 'Iouda oti iaporeuthēsan en aichmōlōia, 4 Diā
 touto idou egw paradidwmi umās tois uiotēs Kedēm
 eis elhronomia, kai katastēnwsousin en tē
 hpariti autōn en soi, kai dwsousin en soi ta
 skēnōmata autōn: autoi fagontai tous karπους
 sou, kai autoi piontai tēn piōtēgā sou. 5 Kai
 dwsō tēn pōlin tou 'Amwōn eis nomās kamēlōn,
 kai tois uiotēs 'Amwōn eis nomēn probātōn, kai
 ipignwsoste dioti egw Kyrios. 6 Dioti tade legei
 Kyrios 'An' ōn ikrōtēsas tēn χεира σου
 kai iψōphsas tēn podi σου, kai ipecharas ek
 psyhēs σου epi tēn γῆν tou 'Israel, 7 Diā
 touto iktēnō tēn χεира μου epi se kai dwsō
 se eis diarpagēn en tois ethnēsi, kai exolo-
 theūsō se ek tōn laōn, kai apolw se ek tōn
 chwōn apwleia, kai ipignwsō dioti egw Kyrios.

EZECHIEL, XXIV. XXV.

18 Locutus sum ergo ad populum mane, et
 mortua est uxor mea vespere: fecique mane
 sicut praeceperat mihi. 19 Et dixit ad me
 populus: Quare non indicas nobis, quid ista
 significant, quae tu facis? 20 Et dixi ad eos:
 Sermo Domini factus est ad me, dicens:
 21 Loquere domui Israel: Hæc dicit Domi-
 nus Deus: Ecce ego polluum sanctuarium
 meum, superbiam imperii vestri, et deside-
 rabile oculorum vestrorum, et super quo
 pavet anima vestra: filii vestri, et filiae ve-
 stræ, quas reliquistis, gladio cadent. 22 Et
 facietis sicut feci: ora amictu non velabitis,
 et cibos lugentium non comedetis. 23 Coro-
 nas habebitis in capitibus vestris, et calcea-
 menta in pedibus: non plangetis neque fle-
 bitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris,
 et unusquisque gemet ad fratrem suum. 24
 Eritque Ezechiel vobis in portentum:
 juxta omnia, quæ fecit, facietis cum venerit
 istud: et scietis quia ego Dominus Deus.
 25 Et tu fili hominis, ecce in die qua tollam
 ab eis fortitudinem eorum, et gaudium digni-
 tatis, et desiderium oculorum eorum, super
 quo requiescunt animæ eorum, filios et filias
 eorum; 26 In die illa cum venerit fugiens
 ad te, ut annuntiet tibi: 27 In die, inquam,
 illa aperietur os tuum cum eo qui fugit: et
 loqueris, et non silebis ultra: erisque eis in
 portentum, et scietis quia ego Dominus.

CAPUT XXV.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
 cens: 2 Fili hominis, pone faciem tuam
 contra filios Ammon, et prophetabis de eis.
 3 Et dices filiis Ammon: Audite verbum
 Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus: Pro
 eo quod dixisti: Euge, euge super sanctuarium
 meum, quia pollutum est; et super terram
 Israel, quoniam desolata est; et super domum
 Juda, quoniam ducti sunt in captivitatem:
 4 Idcirco ego tradam te filiis orientalibus in
 hereditatem, et collocabunt caulas suas in
 te, et ponent in te tentoria sua: ipsi comedent
 fruges tuas; et ipsi bibent lac tuum. 5 Da-
 boque Rabbath in habitaculum camelorum,
 et filios Ammon in cubile pecorum: et scietis
 quia ego Dominus. 6 Quia hæc dicit Domi-
 nus Deus: Pro eo quod plausisti manu, et
 percussisti pede, et gavisa es ex toto affectu
 super terram Israel: 7 Idcirco ecce ego
 extendam manum meam super te, et tradam
 te in direptionem gentium, et interficiam
 te de populis, et perdam de terris, et
 conteram: et scies quia ego Dominus.

יחזקאל כה כו

8 פה אמר אדני יהוה וְעַן אֶמַר מוֹאֵב וְשֵׁעִיר הַנָּחַ פְּכִל־הַנּוֹסִים בֵּית יְהוּדָה :
9 לְכֹן חֲנָלִי פוֹחֵחַ אֶת־פִּתְחָהּ מוֹאֵב מִחֲצָרִים
מִצָּרָיו מִקְצָחוֹ צָבִי אֶרֶץ בֵּית חֲשִׁימוֹת
בְּעַל מִצְוֹן וְהִרְיָמָה : 10 לְכַנְיָדָם עַל
בְּנֵי עַמּוֹן וְהִתְחִיתָ לְמוֹרְשָׁהּ לְמַעַן לֹא
תִזְכֹּר בְּנֵי־עַמּוֹן בְּנוֹסִים : 11 וּבְמוֹאֵב אֶעֱשֶׂה
שְׂפָטִים וְיִדְעוּ פִּירָאֲנִי יְהוָה :

12 פה אמר אדני יהוה וְעַן עֲשׂוֹת אֲדוֹם
בְּנָלָם נָקָם לְבֵית יְהוּדָה וַיִּשְׁמָעוּ אֲשׁוּם
וְנִקְמָה בָּהֶם : 13 לְכֹן פֹּה אֶמַר אֲדֹנִי יְהוָה
וְנִשְׁתִּי יָדִי עַל־אֲדוֹם וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם
וּבְהִמָּחַ וְהִתְחִיתָ חֲרָבָה מִמִּיָּן וּדְבָרָה
בְּחֶרֶב יִפְּלוּ : 14 וְנִתְּתִי אֶת־נִקְמָתִי בְּאֲדָם
בְּיָד עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְעָשׂוּ בְּאֲדָם שָׂמָיִ
וְכִתְּמָתִי וְיִדְעוּ אֶת־נִקְמָתִי כֹּאֵם אֲדֹנִי
יְהוָה : 15 פֹּה אֶמַר אֲדֹנִי יְהוָה

וְעַן עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים בְּנִקְמָתָם וּנִקְמָתָם נָקָם
בְּשָׂאֵם בְּנִקְשׁ לְמִשְׁחִית אִיכָת עוֹלָם :
16 לְכֹן פֹּה אֶמַר אֲדֹנִי יְהוָה חֲנָלִי נִמָּחָה
יָדִי עַל־פְּלִשְׁתִּים וְהִכְרַתִּי אֶת־פְּרִתֵּיהֶם
וְהִתְאֲבֹדְתִי אֶת־שְׂאֵרֵיתָ חוּף הַיָּם :
17 וְעֲשִׂיתִי בָם נִקְמוֹת גְּדֹלוֹת בְּתוֹכָהֶן
חֶמֶד וְיִדְעוּ פִּירָאֲנִי יְהוָה בְּתִתִּי אֶת־
נִקְמָתִי בָם :

פרשה כו

1 וַיְהִי בְּעֶשְׂרִי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּאַחַד
לְחֹדֶשׁ הַיָּחַ דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : 2 פֶּה
אָדָם יָצָן אֶשְׂרָאֵמָרָה צָר עַל־יִרְשָׁלָם
הַחָדָשׁ גִּשְׁבָּרָה וְלִתְּוֹת הַעַמִּים נִסְבָּה אֵלַי
אֲמַלְאָה הַחֲרָבָה : 3 לְכֹן פֹּה אֶמַר אֲדֹנִי
יְהוָה חֲנָלִי צִלְחָה צָר וְהַעֲלִיתִי עֲלֵיהָ
בּוֹיִם רַבִּים בְּתַעֲלוֹת הַיָּם לְנָלָי : 4 וְשִׁחֲרוּ
חֹמֹתָ צָר וְהָרָסוּ מִגְדְּלֶיהָ וְסִחֲתִי
עֲפָרָה מִמֶּנָּה וְנִתְּתִי אוֹתָהּ לְצִחִית קֹלַע :
5 מִשְׁטָח חֲרָפִים קִתְּיָה בְּתוֹךְ הַיָּם בִּי
אֲנִי דְּבַרְתִּי כֹּאֵם אֲדֹנִי יְהוָה וְהִתְחִיתָ לְכֹן
לְבָנוֹם : 6 וּבְנִתְּתִי אֶשְׂרָה בְּשִׁנָּה בְּחֶרֶב
הַהֲרָגָה וְיִדְעוּ פִּירָאֲנִי יְהוָה :

IEZEKIELA, κε, κς'.

8 Ταύτε λέγει Κύριος 'Ανθ' ὧν εἶπε Μωάβ 'Ἰδοὺ οὐχ ὄν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη οἶκος 'Ισραὴλ καὶ 'Ιούδα; 9 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον Μωάβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν γῆν οἶκον Βεθασιμουθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας, 10 Τοὺς υἱοὺς Κεδὴμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών, δίδωκα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ μνεία γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμών. 11 Καὶ εἰς Μωάβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος. 12 Ταύτε λέγει Κύριος 'Ανθ' ὧν ἐποίησεν ἡ 'Ιδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον 'Ιούδα, καὶ ἐμνησικάκησαν καὶ ἐξέδικησαν δίκην, 13 Διὰ τοῦτο ταύτε λέγει Κύριος Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν 'Ιδουμαίαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον, καὶ ἐκ θαιμὰν διωκόμενοι ἐν βομφαίᾳ πεσοῦνται. 14 Καὶ δώσω ἐκδίκησιν μου ἐπὶ τὴν 'Ιδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου 'Ισραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ 'Ιδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὁργὴν μου καὶ κατὰ τὸν θυμὸν μου, καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησιν μου, λέγει Κύριος. 15 Διὰ τοῦτο ταύτε λέγει Κύριος 'Ανθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφθοροι ἐν ἐκδικῆσει καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαιρόντες ἐκ ψυχῆς τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως ἐνός, 16 Διὰ τοῦτο ταύτε λέγει Κύριος 'Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλόφθορους, καὶ ἐξολοθρεύσω Κρητὰς, καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοιπούς τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν. 17 Καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησιν μου ἐπ' αὐτούς.

ΚΕΦ. κς'.

1 KAI ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει μὲ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων 2 Ὅτι ἄνθρωπον, ἀνθ' οὗ εἶπε Σὺ ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ Εὐγε συνετρίβη, ἀπόλωλε, τὰ ἔθνη ἐπιστράφη πρὸς με, ἡ πλήρης ἡρήμωται, 3 Διὰ τοῦτο ταύτε λέγει Κύριος 'Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὺρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς. 4 Καὶ καταβαλοῦσι τὰ τεῖχη Σὺρ, καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν, 5 Ψυχμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος. Καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσιν, 6 Καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐν πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀνααιρεθήσονται, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

EZECHIEL, XXV. XXVI.

8 Hæc dicit Dominus Deus : Pro eo quod dixerunt Moab et Seir : Ecce sicut omnes gentes, domus Juda : 9 Idcirco ecce ego aperiam humerum Moab de civitatibus, de civitatibus, inquam, ejus, et de finibus ejus inclytas terræ Bethiesimoth, et Beelmeon, et Cariathaim, 10 Filiis orientis cum filiis Ammon, et dabo eam in hereditatem : ut non sit ultra memoria filiorum Ammon in gentibus. 11 Et in Moab faciam judicia : et scient quia ego Dominus. 12 Hæc dicit Dominus Deus : Pro eo quod fecit Idumæa ultionem ut se vindicaret de filiis Juda, peccavitque delinquens, et vindictam expetivit de eis : 13 Idcirco hæc dicit Dominus Deus : Extendam manum meam super Idumæam, et auferam de ea hominem et jumentum, et faciam eam desertam ab austro : et qui sunt in Dedan, gladio cadent. 14 Et dabo ultionem meam super Idumæam per manum populi mei Israel : et facient in Edom juxta iram meam, et furorem meum : et scient vindictam meam, dicit Dominus Deus. 15 Hæc dicit Dominus Deus : Pro eo quod fecerunt Palæsthini vindictam, et ulsi se sunt toto animo, interficientes, et implentes inimicitias veteres : 16 Propterea hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego extendam manum meam super Palæstinos, et interficiam interfecutores, et perdam reliquias maritimæ regionis : 17 Faciamque in eis ultiones magnas arguens in furore : et scient quia ego Dominus, cum dederò vindictam meam super eos.

CAPUT XXVI.

1 Et factum est in undecimo anno, prima mensis, factus est sermo Domini ad me, dicens : 2 Fili hominis, pro eo quod dixit Tyrus de Jerusalem : Euge confractæ sunt portæ populorum, conversa est ad me : implebor, deserta est. 3 Propterea hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego super te Tyre, et ascendere faciam ad te gentes multas, sicut ascendit mare fluctuans. 4 Et dissipabunt muros Tyri, et destruent turres ejus : et radam pulverem ejus de ea, et dabo eam in limpidissimam petram. 5 Siccatio sagenarum erit in medio maris, quia ego locutus sum, ait Dominus Deus : et erit in direptionem gentibus. 6 Filie quoque ejus, quæ sunt in agro, gladio interficientur : et scient quia ego Dominus.

יחזקאל כו

7 כי כה אמר אדני יהוה חנני מבין
אלצור בבוכרמאצר מלח-בבל מצפון
מלך מלכים בקום ובקרב ובפרשים
וקהל ועשרב : 8 בנותיה בשדה בחרב
יהרג ונתן עליה דגה ושפה עליה
קללה ותקום עליה צפה : 9 ומחי קבלי
יתן בחמתיה ומגדלתיה יתץ בחרבותיה :
10 משפעת סכיו יכפה מקום מקולי
פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיה
בבואו בשעריה פמבואי עיר מבקעה :
11 בפריסות סכיו ירסם את-קלחצותיה
עפה בחרב יהרג ומצבות ענה לארץ
תדר : 12 ושללי חיליה וקוה רכלתיה
וחרסו חומותיה ובתי המדקה יהצו
ואבנה ועציה ועפרה ברוח מים
ישומו : 13 והשפתי חמון שיריה וקול
בנותיה לא ישמע עוד : 14 ונתתיה
לצחיה קלע משמח חרמים תהיה לא
תבנה עוד כי אני יהוה דברתי באם
אדני יהוה : 15 כה אמר אדני
יהוה לצור חלם מקול מפלתה באתה
חלל בחרג חרג בתוכה ורעשו האמים :
16 וירדו מעל פסאותיהם כל נשיאי חרב
והסירו את-מעיליהם ואר-בגדי רמקיהם
ופשטי חרדות ילפשו על-הארץ ישבו
וחרדו לרעעים ושמו עליה : 17 ונשאו
עליה קיסו ואמרו לה איה אבדת
נשבת מימים העיר תהלה אשר
חיה בעזה בים תיא וישקיה אשר-נהני
חמיהם לכל-יחשביה : 18 עתה יחרדו
האין יום מפלתה ונבדלי האמים אשר
בים מצאתה : 19 כי כה אמר
אדני יהוה בתי אתה עיר מחרבת
פצרים אשר לא-נשבו פחעלות עליה
את-תהום וכפה חמם חרבים :
20 ויהודתיה את-יודי בור אלעם עולם
והשבתיה בארץ מתותיות בחרבות
מקולם את-יודי בור למען לא
השבי ונתתי צבי בארץ חיים :

IEZEKIELA, 26.

7 "Οτι τάδε λέγει Κύριος 'Ιδού ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ
Σὺρ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖα Βαβυλῶνος
ἀπὸ τοῦ βορρᾶ, βασιλεὺς βασιλέων ἐστὶ, μεθ'
ἵππων καὶ ἀρμάτων καὶ ἱππέων καὶ συναγωγῆς
ἐθνῶν πολλῶν σφόδρα. 8 Οὗτος τὰς θυγατέρας
σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀνελεῖ, καὶ δώσει
ἐπὶ σὲ προφυλακὴν καὶ περιοικοδομήσει καὶ ποιή-
σει ἐπὶ σὲ κύκλῳ χάρακα καὶ περίστας ὅπλων,
καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει. 9 Τὰ
τείχη σου καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς
μαχαίραις αὐτοῦ. 10 Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν,
καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἱππέων αὐτοῦ καὶ τῶν
τροχῶν τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τεῖχη
σου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου ὡς
εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου. 11 Ἐν ταῖς
ὀπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσί σου
πάσας τὰς πλατείας τὸν λαόν σου μαχαίρα
ἀνελεῖ, καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ τὴν
γῆν κατάρξει. 12 Καὶ προνομεύσει τὴν δυνάμιν
σου, καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου, καὶ κατα-
βαλεῖ τὰ τεῖχη σου, καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς
ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ, καὶ τοὺς λίθους σου καὶ τὰ
ξύλα σου καὶ τὸν χῶν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσ-
σης σου ἐμβαλεῖ. 13 Καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος
τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων
σου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἔτι. 14 Καὶ δώσω σε λεωπε-
τρίαν, ψυχρὸς σαγηνῶν ἔσθ, οὐ μὴ οἰκοδομηθῆς
ἔτι, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, λέγει Κύριος.
15 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῇ Σὺρ Οὐκ
ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου ἐν τῷ στενάξει
τραυματίας ἐν τῷ σπᾶσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου
σεισθήσονται αἱ νῆσοι; 16 Καὶ καταβήσονται
ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἀρχόντες ἐκ
τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσσης, καὶ ἀφελούνται τὰς
μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ τὸν ἱματισμὸν
τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται· ἐκστήσει ἐκστή-
σονται, ἐπὶ γῆν καθεδούνται καὶ φοβηθήσονται τὴν
ἀπώλειαν αὐτῶν, καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σὲ, 17 Καὶ
λήψονται ἐπὶ σὲ θρήνον καὶ ἱροῦσί σοι Πῶς κατε-
λύθης ἐκ θαλάσσης, ἡ πόλις ἡ ἐκαινετή, ἡ δοῦσα
τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν; 18
Καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀπὸ ἡμέρας
πτώσεώς σου [καὶ ταραχθήσονται αἱ νῆσοι ἐν
τῇ θαλάσσῃ ἀπὸ τῆς ἰσοδίας σου], 19 "Οτι τάδε
λέγει Κύριος Ὄταν δῶ πόλιν ἡρημωμένην
ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικησομένας, ἐν τῷ
ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσσον, καὶ κατακα-
λύψει σε ὕδωρ πολὺ, 20 Καὶ καταβιβάσω σε πρὸς
τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος,
καὶ κατοικίῳ σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον
αἰῶνιον μετὰ καταβαίνόντων εἰς βόθρον, ὅπως
μὴ κατοικηθῇς μηδὲ ἀναστῇς ἐπὶ γῆς ζωῆς.

EZECHIEL, XXVI.

7 Quia hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego
adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem
Babylonis ab aquilone, regem regum, cum
equis, et curribus, et equitibus, et cætu, po-
puloque magno. 8 Filias tuas, quæ sunt in
agro, gladio interficiet : et circumdabit te
munitionibus, et comportabit aggerem in
gyro : et elevabit contra te clypeum. 9 Et
vineas, et arietes temperabit in muros tuos,
et turres tuas destruet in armatura sua.
10 Inundatione equorum ejus operiet te
pulvis eorum : a sonitu equitum, et rotarum,
et curruum, movebuntur muri tui, cum in-
gressus fuerit portas tuas quasi per introitum
urbis dissipatæ. 11 Ungulis equorum suorum
conculcabit omnes plateas tuas : populum
tuum gladio cædet, et statuæ tuæ nobiles in
terram corruent. 12 Vastabunt opes tuas,
diripient negotiationes tuas : et destruent
muros tuos, et domos tuas præclaras subver-
tent : et lapides tuos, et ligna tua, et pulverem
tuum in medio aquarum ponent. 13 Et
quiescere faciam multitudinem cantioorum
tuorum, et sonitus cithararum tuarum non
audietur amplius. 14 Et dabo te in limpi-
dissimam petram, siccatio sagenarum eris,
nec ædificaberis ultra : quia ego locutus sum,
ait Dominus Deus. 15 Hæc dicit Dominus
Deus Tyro : Numquid non a sonitu ruinæ
tuæ, et gemitu interfectorum tuorum cum
occisi fuerint in medio tui, commovebuntur
insulæ? 16 Et descendant de sedibus suis
omnes principes maris : et auferent exuvias
suas, et vestimenta sua varia abjicient, et
induentur stupore : in terra sedebunt, et
attoniti super repentino casu tuo admirabun-
tur. 17 Et assumentes super te lamentum,
dicent tibi : Quomodo peristi, quæ habitas in
mari, urbs incolyta, quæ fuisti fortis in mari
cum habitatoribus tuis, quos formidabant
universi? 18 Nunc stupebunt naves in die
pavoris tui : et turbabuntur insulæ in mari,
eo quod nullus egrediatur ex te. 19 Quia
hæc dicit Dominus Deus : Cum dederò te
urbem desolatam : sicut civitates quæ non
habitantur : et adduxero super te abyssum,
et operuerint te aquæ multæ : 20 Et de-
traxero te cum his qui descendunt in
lacum ad populum sempiternum, et
collocavero te in terra novissima sicut
solitudines veteres, cum his qui de-
ducuntur in lacum, ut non habiteris : porro
cum dederò gloriam in terra viventium,

EZECHIEL, XXVI. XXVII.

21 In nihilum redigam te, et non eris, et
requisita non inuenieris ultra in sempiter-
num, dicit Dominus Deus.

CAPUT XXVII.

1 ΚΑΙ ἰγίνετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ λίγων
2 Καὶ σὺ υἱὰ ἀνθρώπου λάβε ἐπὶ Σὺρ θρῆνον,
3 Καὶ ἱρεῖς τῇ Σὺρ τῇ κατοικοῦσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου
τῆς θαλάσσης, τῷ ἔμπορῳ τῶν λαῶν, ἀπὸ
νῆσων πολλῶν Τίδε λέγει Κύριος τῇ Σὺρ Σὺ
εἶπας Ἐγὼ ἐπερίθηκα ἑμαυτῇ κάλλος μου, 4 Ἐν
καρδίᾳ θαλάσσης τῇ Βελεὶμ υἱοὶ σου ἐπερίθηκάν
σοι κάλλος. 5 Κέδρος ἐκ Σενεὶρ ᾠκοδομήθη σοι,
ταινίαι σανίδων κυκάρισσου ἐκ τοῦ Διβάνου
ἐλήφθησαν τοῦ ποιῆσαι σοι ἱσσοὺς ἱλατίνους·
6 Ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σου,
τὰ ἱερὰ σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκους ἀλσώ-
δεις ἀπὸ νῆσων τῶν Χιτιεῖμ. 7 Βύσσος μετὰ
ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου ἰγίνετό σοι στρωμνὴ τοῦ
περιβεῖναι σοι δοῦξαν καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον
καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νῆσων Ἑλειαί, καὶ ἰγίνετο
περιβόλαιά σου. 8 Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικ-
κούντες Σιδῶνα καὶ Ῥαδίῳ ἰγίνοντο κωπηλάται
σου· οἱ σοφοὶ σου Σὺρ οἱ ἦσαν ἐν σοί, οὔτοι
κυβερνηταὶ σου. 9 Οἱ πρεσβύτεροί σου βιβλίων καὶ
οἱ σοφοὶ αὐτῶν οἱ ἦσαν ἐν σοί, οὔτοι ἐνίσχυον τὴν
βουλὴν σου· καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης
καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἰγίνοντό σοι ἐπὶ δυσμᾶς
δυσμῶν. 10 Πέρσαι καὶ Λυδοὶ καὶ Δίβυες ἦσαν
ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμισταὶ σου πέλτας
καὶ περικεφαλαίας ἐκέριμασαν ἐν σοί, οὔτοι ἔδωκαν
τὴν δόξαν σου. 11 Υἱοὶ ῥαδίων καὶ ἡ δύναμις
σου ἐπὶ τῶν τεχνίων σου· φύλακες ἐν ταῖς πύργους
σου ἦσαν, τὰς φερέρας σου ὅλων ἐκέριμασαν ἐπὶ τῶν
ὅρων σου κύκλῳ, οὔτοι ἑτελειώσαν σου τὸ κάλλος.
12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθους πάσης
ἰσχύος σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ
κασσίτερον καὶ μόλιβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.
13 Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ σὺμπασα καὶ τὰ παρατεί-
νοντα, οὔτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώ-
πων καὶ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἔμπορίαν σου·
14 Ἐξ οἴκου Θογαρμᾶ ἵπποι καὶ ἱππεῖς ἔδωκαν
τὴν ἀγοράν σου. 15 Υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροὶ σου,
ἀπὸ νῆσων ἐπληθύναν τὴν ἔμπορίαν σου δόδοντας
ἐλεφαντίνους, καὶ τοῖς εἰσαγομένους ἀντεδίδους
τοὺς μισθοὺς σου, 16 Ἀνθρώπους ἔμποριαν σου
ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου, στακτὴν καὶ
ποικιλίματα ἐκ θαρσεί· καὶ Ῥαμὸθ καὶ Χορχὸρ
ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. 17 Ἰούδας καὶ οἱ
υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, οὔτοι ἔμποροὶ σου ἐν πράσει
σίτου καὶ μύρων καὶ κασίης, καὶ πρῶτον μέλι καὶ
ἐλαιον καὶ ῥῆτινῃν ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου.
18 Δαμασκὸς ἔμποροὶ σου ἐκ πλήθους πάσης
δυνάμεώς σου· οἶνος ἐκ Σελβῶν καὶ ἱρία ἐκ
Μιλήτου, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν.

1 Et factum est verbum Domini ad me, dicens : 2 Tu ergo fili hominis assume super Tyrum lamentum : 3 Et dices Tyro, quæ habitat in introitu maris, negotiationi popu-
lorum ad insulas multas : Hæc dicit Dominus Deus : O Tyre, tu dixisti : Perfecti decoris ego sum, 4 Et in corde maris sita. Finitimi tui, qui te ædificaverunt, impleverunt de-
corem tuum : 5 Abietibus de Sanir ex-
truxerunt te cum omnibus tabulis maris : cedrum de Libano tulerunt ut facerent tibi malum. 6 Quercus de Basan dolaverunt in remos tuos : et transtra tua fecerunt tibi ex ebore Indico, et prætoriola de insulis Ita-
liæ. 7 Byssus varia de Ægypto texta est tibi in velum ut poneretur in malo : hyacinthus et purpura de insulis Elisa facta sunt operi-
mentum tuum. 8 Habitatores Sidonis et Aradii fuerunt remiges tui : sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui. 9 Senes Giblii, et prudentes ejus, habuerunt nautas ad ministerium variæ supellectilis tuæ : omnes naves maris, et nautæ earum, fuerunt in populo negotiationis tuæ. 10 Persæ, et Lydii, et Libyes erant in exercitu tuo viri bellatores tui : clypeum et galeam suspende-
runt in te pro ornato tuo. 11 Filii Aradii cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu : sed et Pygmæi, qui erant in turri-
bus tuis, pharetras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum : ipsi compleverunt pulchritudinem tuam. 12 Carthaginenses negotiatores tui, a multitudine cunctarum divitiarum, argento, ferro, stanno, plumboque, repleverunt nundinas tuas. 13 Græcia Thubal, et Mosoch, ipsi institores tui : man-
cipia, et vasa ærea advexerunt populo tuo. 14 De domo Thogorma, equos, et equites, et mulos adduxerunt ad forum tuum. 15 Filii Dedan negotiatiores tui : insulæ multæ negotiatio manus tuæ : dentes eburneos et ebeninos commutaverunt in pretio tuo. 16 Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum, gemmam, et purpuram, et scutulata, et byssum, et sericum, et chod-
chod proposuerunt in mercatu tuo. 17 Juda et terra Israel ipsi institores tui in frumento primo, balsamum, et mel, et oleum, et resina-
m proposuerunt in nundinis tuis. 18 Damas-
cenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum, in multitudine diversarum opum, in vino pingui, in lanis coloris optimi.

19 וְדָן וְיִזְוֹן מֵאֵל בְּעִזְבוֹנֶיהָ נִהַפּוּ בְּרֹגֶל
עֲשׂוֹת חֶזֶק וְהָדָר בְּמַעֲרָהּ חֶזֶק :
20 דָּדָן לִכְלִתָּהּ בְּבִגְדֵיהֶפֶשׁ לְרַכְכָּהּ :
21 עֲרַב וְכִלְשִׁיאֵי מֶדֶר תַּחַם סְחָרֵי יָדָהּ
בְּכָרִים וְאִילִים וְעִתְוִדִים גַּם סְחָרֶיהָ :
22 לְכִלִּי שָׂבָא וְרַעְמָה חֶמֶח לִכְלִי
בְּרֵאשׁ כְּלִבְשֵׁם וּבְכִלְאֵהוּ יִתְרֹחַל וְיִחָב
גְּחִי עִזְבוֹנֶיהָ : 23 חֶרֶן וְכַפֵּל וְעֶדֶן לְכִלִּי
שָׂבָא אֲשֹׁר כִּלְמֵד לִכְלִתָּהּ : 24 תַּחַם
רְכִלֶיהָ בְּמַכְלָלִים בְּגִלְמֵי תַּבְלָת וְרוֹחָח
וּבְגִנֵּן בְּרִמָּים בְּחִבְלִים חֲבָשִׁים וְאַרְזִים
בְּמַרְעֵלָתָהּ : 25 אֲנִיּוֹת תְּרִישֵׁי שְׂרוֹתֶיהָ
מַעֲרָהּ וְתַמְלָאֵי וְתַכְכְּדֵי מֵאֵד כִּלְב
וְשִׁים : 26 בְּמִים רַבִּים הַבִּיאָהּ חֲשִׁטִּים
אֲתָהּ רִחַח חֲקוּדִים שָׂבָהּ כִּלְב וְשִׁים :
27 חֲנֹכֶה וְעִזְבוֹנֶיהָ מַעֲרָהּ מִלְחָהּ
וְחִבְלֶיהָ מִחֻזְקֵי בְדֻמָּהּ וְעֲרֵבֵי מַעֲרָהּ
וְכִלְאֲשֵׁי מִלְחָמָתָהּ אֲשֶׁר־בָּהּ וּבְכִל־
חֲזָלָהּ אֲשֶׁר בְּרוֹכָהּ וּפְלֹי כִלְב וְשִׁים
בָּיוֹם מִסְלָתָהּ : 28 לָקוֹל וְעֶקֶר חֲבִלֶיהָ
יִרְעָשׁוּ מִגְרָשׁוֹת : 29 וְיִרְדּוּ מֵאֲנִיּוֹתֶיהָ
כָּל תַּפְלִי מְשׁוֹשׁ מִלְחָיִם כָּל חֲבִלֵי הַיָּם
אֶל־חֲמָרָץ יַעֲבֹדוּ : 30 וְחֲשִׁמְעִיו עֲלֶיהָ
בְּקוֹלָם וְיִזְעֲקוּ מִרַח וְיִעֲלֹו עֶפֶל עֵל
רֵאשֵׁיהֶם בְּאֶפֶר יִתְפַּלְשׁוּ : 31 וְהִקְרִיחוּ
אֲלֶיהָ תְּרִחָא וְחֲגָרָה שְׁמָיִם וּבְכֹה אֲלֶיהָ
בְּמִרְנָפֶשׁ מִסְפַּד מֶר : 32 וְנִשְׁאָא אֲלֶיהָ
בְּנִיחָל קִינָה וְקוֹנָנָה עֲלֶיהָ מִי כְּזֹר
בְּדַמָּה בְּתוֹךְ הַיָּם : 33 בְּצֵאת עִזְבוֹנֶיהָ
מִיָּמִים הַשְׁבַּעַת עַמִּים רַבִּים כָּל־חֲזִנָהּ
וּמַעֲרָבֶיהָ חֲשִׁרָתָה מִלְכִּיאֲרָץ : 34 עַתָּה
נִשְׁבַּרְתָּ מִיָּמִים בְּמַעֲמֻרְמִים מַעֲרָהּ
וְכִלְקַחְלָהּ בְּרוֹכָהּ נָפְלִי : 35 כָּל אֲשֶׁר־
הָאִיִּם שָׂמְמוּ עֲלֶיהָ וּמִלְכִּיהֶם אֲשֶׁר־
שָׁעַר רַעֲמֹו פָקִים : 36 סְחָרִיב בְּעַמִּים
שָׁרָהּ עֲלֶיהָ בְּלִחּוֹת חֵלִית וְאִיָּהּ
עֲדֵי־עוֹלָם :

19 'Εξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος, καὶ τροχιὰς
ἐν τῇ συμμίκτῳ σου ἐστί. 20 Δαιδὰν ἔμποροι
σου μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἄρματα. 21 Ἡ
'Αραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδάρ, οὗτοι
ἔμποροι σου διὰ χειρός σου, καμήλους καὶ ἄμωδς
καὶ κριοὺς ἐν οἷς ἐμπορεύονται σε. 22 Ἐμποροι
Σαββά καὶ Ῥαμμά, οὗτοι ἔμποροι σου μετὰ
πρώτων ἡδυσμάτων καὶ λίθων χρηστῶν, καὶ
χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. 23 Χαβρά καὶ
Χανά [καὶ Δαιδάν], οὗτοι ἔμποροι σου. [Σαβὰ]
'Ασσοδρ καὶ Χαρμὰν ἔμποροι σου, 24 Φέροντες
ἐμπορίαν ὑάκινθον καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δε-
δεμένους σχοινίοις καὶ κυκάρισσινα. 25 Πλοῖα
ἔμποροι σου ἐν τῇ πληθί ἐν τῇ συμμίκτῳ σου,
καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ
θαλάσσης, 26 Ἐν ὕδατι πολλῶν ἤγόν σε οἱ
κωπηλάται σου. Τὸ πνεῦμα τοῦ νότου συνέτριψέ
σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης. 27 Ἦσαν δυνάμεις σου,
καὶ ὁ μισθὸς σου καὶ τῶν συμμίκτων σου, καὶ οἱ
κωπηλάται σου καὶ οἱ κυβερνήται σου καὶ οἱ σύμ-
βουλοι σου, καὶ οἱ σύμμηκτοί σου ἐκ τῶν συμμί-
κτων σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου
οἱ ἐν σοί· καὶ πᾶσα συναγωγὴ σου ἐν μέσῳ σου
πεσούνηται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
πτώσεώς σου. 28 Πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς
σου οἱ κυβερνήται σου φόβῳ φοβηθήσονται,
29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες
οἱ κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πρωρεῖς τῆς
θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται, 30 Καὶ ἀλα-
λάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν καὶ κεκρύβονται
πικρὸν, καὶ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτῶν καὶ σποδὸν στρώσονται. [31 Καὶ φάλα-
κρώσουσιν ἐπὶ σὲ φαλακρώματα, καὶ περιζώσονται
σάκκον, καὶ κλαύσονται περὶ σοῦ ἐν πικρασμῷ
ψυχῆς, καὶ κοπετὸν πικρὸν ἐκστήσονται.] 32 Καὶ
λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρήνον, θρήνημα
Σόρ. [Τίς ὥσπερ Τύρος κατασιγήθισα ἐν μέσῳ
θαλάσσης:] 33 Πόσον τινὰ εὖρες μισθὸν ἀπὸ
τῆς θαλάσσης; ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλη-
θους σου, καὶ ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτησας
πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς. 34 Νῦν συνετρίβης ἐν
θαλάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμηκτός σου, καὶ
πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἐν μέσῳ σου. 35 Ἐπεσον
πάντες οἱ κωπηλάται σου, πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὰς νῆσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σὲ, καὶ οἱ βασιλεῖς
αὐτῶν ἐκστάσει ἐξίστησαν καὶ ἔδακρυσε τὸ πρόσω-
πον αὐτῶν. 36 Ἐμποροι ἀπὸ ἰθῶν ἐσύρισάν σε,
ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐκ εἶς ἔσθ' εἰς τὸν αἰῶνα.

19 Dan, et Græcia, et Mosel, in nundinis tuis
proposuerunt ferrum fabrefactum : stacte et
calamus in negotiatione tua. 20 Dedan in-
stitores tui in tapetibus ad sedendum.
21 Arabia, et universi principes Cedar, ipsi
negotiatores manus tuæ : cum agnis, et arie-
tibus, et hædis venerunt ad te negotiatores
tui. 22 Venditores Saba, et Reema, ipsi ne-
gotiatores tui : cum universis primis aroma-
tibus, et lapide pretioso, et auro, quod propo-
suerunt in mercatu tuo. 23 Haran, et Chene,
et Eden, negotiatores tui : Saba, Assur, et
Chelmad, venditores tui ; 24 Ipsi negotia-
tores tui multifariam involucris hyacinthi, et
polymitorum, gazarumque pretiosarum, quæ
obvolutæ et astrictæ erant funibus : cedros
quoque habebant in negotiationibus tuis.
25 Naves maris, principes tui in negotiatione
tua : et repleta es, et glorificata nimis in
corde maris. 26 In aquis multis adduxerunt
te remiges tui : ventus auster contrivit te in
corde maris. 27 Divitiæ tuæ, et thesauri
tui, et multiplex instrumentum tuum, nautæ
tui et gubernatores tui, qui tenebant supellec-
tilem tuam, et populo tuo præerant : viri
quoque bellatores tui, qui erant in te, cum
universa multitudine tua quæ est in medio
tui, cadent in corde maris in die ruinæ tuæ.
28 A sonitu clamoris gubernatorum tuorum
conturbabuntur classes : 29 Et descendet
de navibus suis omnes qui tenebant remum :
nautæ et universi gubernatores maris in
terra stabunt : 30 Et ejulabunt super te
voce magna, et clamabunt amare : et super-
jacent pulverem capitibus suis, et cinere con-
sperserunt. 31 Et radent super te calvitium,
et accingentur ciliciis : et plorabunt te in
amaritudine animæ ploratu amarissimo.
32 Et assument super te carmen lugubre, et
plangent te : Quæ est ut Tyrus, quæ obmu-
tuit in medio maris ? 33 Quæ in exitu ne-
gotiationum tuarum de mari implesti populos
multos : in multitudine divitiarum tuarum,
et populorum tuorum, ditasti reges terræ.
34 Nunc contrita es a mari, in profundis
aquarum opes tuæ, et omnis multitudo tua,
quæ erat in medio tui, ceciderunt. 35 Uni-
versi habitatores insularum obstupuerunt
super te : et reges earum omnes tempestate
perculsi mutaverunt vultus. 36 Negotia-
tores populorum sibilaverunt super te : ad
nihilum deducta es, et non eris usque in
perpetuum.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ¹ בְּרֹאשׁוֹ
אָמַר לְנָדִיד צֹר פֹּדֶאֱמֶר וְאֶדְנִי יְהוָה
יַעַן גָּבַהּ לִבָּהּ וְהִאֲמַר אֶל אֲנִי מִשְׁבַּע
אֱלֹהִים לְשִׁבְתִּי בְּלֵב וַיְמִים וְאִתָּח אֲדָם
וְלֹאֲמַל וְהִתֵּן לִבָּהּ בְּלֵב אֱלֹהִים: ² חֲנִיָּה
חֲכָם אִתָּח מִדְּגִיאל פֶּלֶסְתִּים לֹא
עֲמִיחָה: ³ בְּחֻכְמָתָהּ וּבְחִבּוּנֶיהָ עֲשִׂיתָ
לָהּ חָיִל וְהַעֲשֵׂה זָקֵב וְכֶסֶף בְּאֹצְרוֹתֶיהָ:
⁴ בְּרַב חֲכָמָתָהּ בְּרַב־לִהְיוֹת חֲרֻפֵּיהָ חִיָּה
וַיִּגְבַּהּ לִבָּהּ בְּחִילָהּ: ⁵ לָכֵן פָּחַ
אָמַר אֶדְנִי יְהוָה יַעַן הִתֵּן אִתָּהּ לִבָּהּ
בְּלֵב אֱלֹהִים: ⁶ לָכֵן חֲנִיָּה מִבְּרֵא עָלֶיהָ
זָרִים עָרִיצִי בָּיִת וּמִרְיָה חֲרֻבּוֹתָם
עָלֶיהָ חֲכָמָתָהּ וְחִלָּהּ יַפְעָתָהּ: ⁷ לְשִׁחַת
וַיִּרְדּוּהָ וּמִתָּח קְמוּתִי חָלַל בְּלֵב וַיְמִים:
⁸ הָאָמַר הִאֲמַר אֱלֹהִים אֲנִי לִפְנֵי חֲרֻבָּהּ
וְאִתָּח אֲדָם וְלֹאֲמַל בְּנֵד מִחֻלָּהּ:
⁹ מוֹתִי עָרְלִים תִּמְוֹת בְּנֵד זָרִים עִי
אֲנִי דְבַרְתִּי כֹּאֵם אֶדְנִי יְהוָה:

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ¹⁰ בְּרֹאשׁוֹ
שָׁם קִינָה עַל־מָלְכָה צֹר וְאִתָּח לֹא פָחַ
אָמַר אֶדְנִי יְהוָה אִתָּח חוֹתָם תִּקְנִית
מִלָּא חֲכָמָה וְכִלְיִל יָפִי: ¹¹ בְּעֶדֶן בְּרַב
אֱלֹהִים חֵיִיתָ בְּלֹאֲכֵן וְהִבְדָּה מִסִּסְתָּהּ
אֲדָם פִּטְחָה וַיְחַלֵּם תַּרְשִׁישׁ שְׁחָם
וַיִּשְׁפָּח סִפִּיר נֶפֶשׁ וַיִּבְרָקָה וַיִּתֵּב מִלֵּאכָת
תִּפְיָהּ וַיִּקְבְּרָהּ בְּנֵד בָּיִת חֲבֵרָהּ פּוֹנֵטִי:
¹² אִתָּח־צָרִיב מִשְׁשָׁח חֲסוֹכָהּ וַיִּתְּתֶיהָ
בְּהָר נֶחֱשׁ אֱלֹהִים חֵיִיתָ בְּתוֹךְ אֲבִגְרָשׁ
חֲתֻמֶּלֶכֶת: ¹³ תִּמְסִים אִתָּח בְּרַב־רִיחַ
בָּיִת חֲבֵרָהּ עַד־נִמְצָא עוֹלָתָה בְּנֵד:
¹⁴ בְּרַב רִבְרָתָהּ מְלִי הַיּוֹכֵד חֲכָם וְהִתְחַכֵּם
וְאִתָּח מִחֵר אֱלֹהִים וְאִתָּח בְּרַב־רִיחַ
חֲסוֹכָהּ מִתּוֹךְ אֲבִגְרָשׁ: ¹⁵ גָּבַהּ לִבָּהּ
בְּיָפִיחָהּ שְׁחָתָה חֲכָמָתָהּ עַל־יַפְעָתָהּ עַל־לִבָּהּ
הַשְׁלִכְתִּיהָ לִפְנֵי מַלְכִּים תִּתִּיחַ לְבָרָחָה בְּנֵד:

1 KAI EGINETO LOGOS KURIΟΥ προς με λῆγων
2 Kai sō uie anthrōpou eipōn tō arxontē Tyrou
Tāde lēgei Kyrios 'Anθ' oū ūphōthē sou ē kardīa,
kai eīpas Theōs eīmi egō, kataikīan theōū katōphēka
ēn kardīa thalāsσης, sō dē ei anthrōpos kai oū
theōs, kai ēdēkas tēn kardīan sou ōs kardīan
theōū, 3 Mē sofōteros ei sō tōu Daniēl; ē sofōtē
oūk epaīdeusān sei tē epistēmē autōn; 4 Mē
ēn tē epistēmē sou ē tē phronēsei sou epōīshas
seautō dūnamin kai chrusīon kai argūriōn ēn toīs
thesaurōis sou; 5 'En tē pollē epistēmē sou
kai ēmporia sou epλήθυνas dūnamīn sou, ūphōthē
ē kardīa sou ēn tē dυνάμει sou. 6 Diā touto
tāde lēgei Kyrios 'Eπειdē ēdēkas tēn kardīan
sou ōs kardīan theōū, 7 'Antī toutou idō ēgō
epάγω epī sē allostrious loimōds apō ithnōn, kai
ēkκenōsousi tās machairas autōn epī sē kai epī
tō kállōs tēs epistēmēs sou, kai strōsousi tō
kālōs sou eis āpōlēian, 8 Kai kataβιβāsousi
sei, kai āpothanē thanātē τραυματιῶν ēn kardīa
thalāsσης. 9 Mē lēγων lreīs Theōs eīmi egō
ēnōpion tōn ānairōntōn sei; sō dē ei anthrōpos
kai oū theōs. 10 'En plēthē āperitēmētōn āpolē
ēn chersin allostriōn, ōti egō ēlālēsa, lēgei
Kyrios. 11 Kai eginetō logōs Kuriου προς με
λῆγων 12 Yie anthrōpon, lābsē thēnon epī tōn
arxontā Tyrou kai eipōn autō Tāde lēgei Kyrios
Kyrios Sō āposphragisma ōmōiōsews [plērhēs so-
phias] kai stēfanos kállous 13 'En tē trufē tōu
paradeīsou tōu theōū ēgenēthēs. Pān līthōn chre-
stōn ēndēdesai, sārδιον kai topāzion, kai smārag-
gon kai ānθρακα, kai sάφειρον kai īaspin, kai ār-
gūriōn kai chrusīon, kai ligūriōn kai āxάτην, kai
āmīthuston kai chrusōlīthōn, kai bhrūllion kai
dnōchion, kai chrusīon ēnēplēshas toūs thesaurōūs
sou kai tās āpothēkas sou ēn soi. 14 'Αφ' hēs
hēmeras ēktīsths sō metā tōu Xerōūb, ēthēkā sei ēn
ōrei āgīfē theōū, ēgenēthēs ēn mēsw līthōn purīnōn,
15 'Egenēthēs sō āmwos ēn taīs hēmerais sou, āf'
hēs hēmeras sō ēktīsths ēws eūrēthē tā ādikēmata
ēn soi. 16 'Αpō plēthous tēs ēmporias sou
ēplēshas tā tamēiā sou ānomias, kai hēmartēs kai
īτραυματίsths apō ōrouς tōu theōū, kai hēgagē sei
tō Xerōūb ek mēsou līthōn purīnōn. 17 'Υψώthē
ē kardīa sou epī tō kállēi sou, dυμφάρη ē
epistēmē sou metā tōu kállous sou: diā plē-
thos āmartiōn sou epī tēn gēn ēbhrūfā sei, ēnan-
tīon basileiōn ēdēkā sei paradeigmatīsthnai.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis, dic principi Tyri: Hæc
dicit Dominus Deus: Eo quod elevatum est
cor tuum, et dixisti: Deus ego sum, et in
cathedra Dei sedi in corde maris: cum sis
homo, et non Deus, et dedisti cor tuum quasi
cor Dei. 3 Ecce sapientior es tu Daniele:
omne secretum non est absconditum a te.
4 In sapientia et prudentia tua fecisti tibi
fortitudinem: et acquisisti aurum et argen-
tum in thesauris tuis. 5 In multitudine sa-
pientiæ tuæ, et in negotiatione tua multipli-
casti tibi fortitudinem: et elevatum est cor
tuum in robore tuo. 6 Propterea hæc dicit
Dominus Deus: Eo quod est cor tuum quasi
cor Dei: 7 Idcirco ecce ego adducam super
te alienos robustissimos gentium: et nuda-
bunt gladios suos super pulchritudinem sa-
pientiæ tuæ, et polluent decorem tuum.
8 Interficient, et detrahent te: et morieris
in interitu occisorum in corde maris. 9 Num-
quid dicens loqueris: Deus ego sum, coram
interficiētibz te: cum sis homo, et non
Deus, in manu occidentium te? 10 Morte
incircumcisorum morieris in manu alienorum:
quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.
11 Et factus est sermo Domini ad me, dicens:
Fili hominis leva planctum super regem
Tyri: 12 Et dices ei: Hæc dicit Dominus
Deus: Tu signaculum similitudinis, plenus
sapientia, et perfectus decore. 13 In deliciis
paradisi Dei fuisti: omnis lapis pretiosus
operimentum tuum: sardius, topazius, et
jaspis, chrysolithus, et onyx, et berillus, sap-
phirus, et carbunculus, et smaragdus: aurum
opus decoris tui: et foramina tua in die,
qua conditus es, præparata sunt. 14 Tu
cherub extensus, et protegens, et posui te
in monte sancto Dei, in medio lapidum
ignitorum ambulasti. 15 Perfectus in viis
tuis a die conditionis tuæ, donec inventa
est iniquitas in te. 16 In multitudine
negotiationis tuæ repleta sunt interiora tua
iniquitate, et peccasti: et eieci te de monte
Dei, et perdidisti te, o cherub protegens, de me-
dio lapidum ignitorum. 17 Et elevatum est
cor tuum in decore tuo: perdidisti sapien-
tiam tuam in decore tuo, in terram projecisti
te: ante faciem regum dedi te ut cernerent te.

יחזקאל כח כט

18 מִרְבַּע עֲרֵיךָ בְּעֶלְיָהּ רִבְלֶתָהּ חֲלָלָהּ
מִקֹּדֶשְׁךָ וְאַחֲרָיִךְ מִהֶוֶה חֵמָה מִכִּלְתָּהּ
וְאַחֲרָיִךְ לְאַפֵּר עַל־הָאָרֶץ לְעֵינֵי כָל־אֲדָמָה:
19 כִּלְיֹתֶיךָ בְּעֵצִים שְׂמָמָה עֲלֶיהָ בִּלְחֹות
חַיִּיתָ וְאִיֶּךָ עֲרֵעֹלָם: 20 וַיְהִי
דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 21 בְּיָדָאֲדָם שָׁמַיִם
פָּנִיךָ אֲלִצִּידוֹן וְהִנֵּבְמָה עֲלֶיהָ: 22 וְאַמְרָתָה
כֹּחַ אִמֶּל אֲדָנִי יְהוָה חֲנֹנִי עֲלֶיהָ צִידוֹן
וְנִבְרָתִי בְּרוּכָה וְנִדְעָה קִרְאָנִי יְהוָה
בְּעֲשׂוֹתִי בָּהּ שְׂפָטִים וְנִקְשָׁתִי בָּהּ:
23 וְשִׁלְחֶתִי־לָהּ דָּבָר וְדָם בְּחֻצוֹתֶיהָ
וְנִפְלַל חֲלָל בְּרוּכָה בְּחָרֵב עֲלֶיהָ מִסָּבִיב
וְנִדְעָה קִרְאָנִי יְהוָה: 24 וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד
לְבֵית יִשְׂרָאֵל סֵלֶון מִמֶּאִיר וְקוֹץ מִכָּאֵב
מִכָּל סָבִיבָתָם הַשָּׂמָיִם אוֹתָם וְנִדְעָה קִי
אֲנִי אֲדָנִי יְהוָה: 25 כֹּדֶאֱמָר אֲדָנִי
יְהוָה בְּמִצְוֵי אֲתֵּי־בֵית יִשְׂרָאֵל מִדְּחַעֲשִׁים
אֲשֶׁר נִפְצָה לָם וְנִקְשָׁתִי לָם לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם וְיִשְׁבְּבוּ עַל־אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְעַבְדֵי לִיעָקֹב: 26 וְיִשְׁבְּבוּ עֲלֶיהָ לְכַסֵּחַ
וּבְנֵי בָתִּים וְנִשְׁעֵן כְּרִמִּים וְיִשְׁבְּבוּ לְכַסֵּחַ
בְּעֲשׂוֹתִי שְׂפָטִים בְּכָל הַשָּׂמָיִם אוֹתָם
מִסָּבִיבָתָם וְנִדְעָה קִי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

פרשה כט:

1 בְּשָׁנָה חֲמֵשָׁתִּית בְּעֲשָׂרִי בְּשָׁנִים
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
2 בְּיָדָאֲדָם שָׁמַיִם פָּנִיךָ עַל־פָּרְעֹה מֶלֶךְ
מִצְרָיִם וְהִנֵּבְמָה עֲלָיו וְעַל־מִצְרָיִם כָּלָה:
3 דְּבַר וְאַמְרָתָה כֹּדֶאֱמָר אֲדָנִי יְהוָה
חֲנֹנִי עֲלֶיהָ פָּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם חֲמֵשִׁים
הַגּוֹיִם חֲלָקָה בְּתוֹךְ וְאֲרִי אֲשֶׁר אִמֶּר
לִי וְאֲרִי וְאֲנִי עֲשִׂיתִנִּי: 4 וְנָתַתִּי
חַיִּיִּים בְּלִחְיָהּ וְהִדְבַּקְתִּי דַּגְתֵּי־יָמִין
בְּמִשְׁקָתֶיהָ וְהַעֲלִיתִיָּהּ מִתּוֹךְ וְאֲרִי
וְאֵת כָּל־דַּגְתָּהּ וְאֲרִי בְּמִשְׁקָתֶיהָ תִּדְבַּק:
5 וְנִשְׁפָּתֶיהָ חֲסִדְּבָרָה אוֹתָהּ וְאֵת כָּל־
דַּגְתָּהּ וְאֲרִי עַל־פָּנֵי הַשָּׂדֶה הַפּוֹל
לֹא הִאָּסַף וְלֹא הִתְקַבֵּץ לְחַיֵּת הָאָרֶץ
וְלַעֲוֹת הַשָּׂמָיִם נָתַתִּי לְאֲכָלָהּ:

IEZEKIEL, κη', κθ.

18 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν
ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβιβήλωσα τὰ ἱερά σου,
καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο καταφάγεται
σε· καὶ δώσω σε σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον
πάντων τῶν ὁρώντων σε. 19 Καὶ πάντες οἱ
ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στενάζουσιν ἐπὶ σέ·
ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν
αἰῶνα. 20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με
λέγων 21 Ὡς ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ Σιδῶνα καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτήν 22 Καὶ εἰπὸν Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
σέ Σιδῶν, καὶ ἐνδοξασθήσῃς ἐν σοί, καὶ γνώσῃ
ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῇ ποιήσει με ἐν σοὶ κρί-
ματα, καὶ ἁγιασθήσῃς ἐν σοί. 23 [Καὶ ἐξαπο-
στῆλῶ ἐπὶ σεαυτὴν θάνατον καὶ] αἷμα καὶ θάνατος
ἐν ταῖς πλατείαις σου, καὶ πεσοῦνται τετρανυ-
μισμένοι μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλῳ σου, καὶ
γνώσονται διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 24 Καὶ οὐκ
ἔσονται οὐκέτι ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ
πικρίας καὶ ἄκανθα δόδυνης ἀπὸ τῶν περικύκλῳ
αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτούς, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 25 Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος Καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν
οὓς διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ καὶ ἁγιασθήσῃς ἐν
αὐτοῖς καὶ ἐνὸς τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν.
Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα
τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ, 26 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
αὐτῆς ἐν ἑλπίδι, καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ
φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ κατοικήσουσιν ἐν
ἑλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμά-
σασιν αὐτούς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν
πατέρων αὐτῶν.

KEΦ. κθ'.

1 'EN τῇ ἔτει τῇ δωδεκάτῃ ἐν τῇ δεκάτῃ μηνὶ
μὲ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με
λέγων 2 Ὡς ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ Φαραῶ βασιλείᾳ Αἰγύπτου, καὶ προφή-
τευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην 3 Καὶ
εἰπὸν Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ, τὸν
δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ
ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα Ἐμοὶ εἰσιν οἱ ποτα-
μοί, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς. 4 Καὶ ἐγὼ δώσω
παγίδας εἰς τὰς σιαγόνas σου, καὶ προσκολλήσω
τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγας
σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου, 5
Καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας
τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου· ἐπὶ πρόσωπον
τοῦ πεδίου πίεσθ, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς καὶ οὐ
μὴ περισταλῇς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκα σε εἰς κατάβρωμα,

EZEKIEL, XXVIII. XXIX.

18 In multitudine iniquitatum tuarum, et iniquitate negotiationis tuæ, polluisti sanctificationem tuam: producam ergo ignem de medio tui, qui comedat te, et dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te. 19 Omnes qui viderint te in gentibus, obstupescunt super te: nihili factus es, et non eris in perpetuum. 20 Et factus est sermo Domini ad me, dicens: 21 Fili hominis pone faciem tuam contra Sidonem: et prophetabis de ea, 22 Et dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Sidon, et glorificabor in medio tui: et scient quia ego Dominus, cum fecero in ea iudicia, et sanctificatus fuero in ea. 23 Et immittam ei pestilentiam, et sanguinem in plateis ejus: et corruent interfecti in medio ejus gladio per circuitum: et scient quia ego Dominus. 24 Et non erit ultra domui Israel offendiculum amaritudinis, et spina dolorem inferens undique per circuitum eorum, qui adversantur eis: et scient quia ego Dominus Deus. 25 Hæc dicit Dominus Deus: Quando congregaero domum Israel de populis, in quibus dispersi sunt, sanctificabor in eis coram gentibus: et habitabunt in terra sua, quam dedi servo meo Jacob. 26 Et habitabunt in ea securi: et ædificabunt domos, et plantabunt vineas et habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui adversantur eis per circuitum: et scient quia ego Dominus Deus eorum.

CAPUT XXIX.

1 In anno decimo, decimo mense, undecima die mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: 2 Fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem regem Ægypti, et prophetabis de eo, et de Ægypto universa. 3 Loquere, et dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Pharaon rex Ægypti, draco magne, qui cubas in medio fluminum tuorum, et dicis: Meus est fluviu, et ego feci memetipsum. 4 Et ponam frenum in maxillis tuis: et agglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis: et extraham te de medio fluminum tuorum, et universi pisces tui squamis tuis adhærebunt. 5 Et projiciam te in desertum, et omnes pisces fluminis tui: super faciem terræ cades, non colligeris, neque congregaberis: bestiis terræ, et volatilibus cæli, dedi te ad devorandum:

וידעו כל־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה
 יֵצֵן חַיִּיתָם מִשְׁעַת קֶנֶה לְבֵית יִשְׂרָאֵל:
 וּבְהַפְשֹׁם בָּךְ בְּכַפְךָ תִּרְדֹּץ וּבְקֻצֶּת לָחֶם
 בְּלִפְתָּהּ וּבְחַשְׁשָׁנָם עָלֶיךָ תִּשְׁבֹּר וְהַעֲמִידָהּ
 לָחֶם בְּלִפְתָּהּ:
 אִמְלֵךְ אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי מִבְּיָא עֲלֶיךָ חֶרֶב
 וְהִכְרַמְתִּי מִמָּוָה אֶדָם וּבְהִמָּה:
 אֶרֶץ־מִצְרַיִם לִשְׁמָמָה וְחִרְבָּה וְיִדְעוּ כִּי־
 אֲנִי יְהוָה יֵצֵן אֶמֶר יְאֹר לִי וְאֲנִי עֲשִׂיתִי:
 לָכֵן הִנְנִי אֲלֶיךָ וְאֶל־יְאֹרֶיךָ וְנִהְיִי
 אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחִרְבוֹת חֶרֶב שְׁמָמָה
 מִמִּנְהֵל סוּגָה וְעַד־בְּבוֹל כָּשָׂה:
 תַּעֲבֹרָהּ רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בְּהֵמָה לֹא
 תַעֲבֹרָהּ וְלֹא תִשָּׁב אֶרְצָעִים שָׁמָּה:
 וְנִהְיִי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁמָמָה בְּהוּדָה
 אֶרְצוֹת לְשִׁמּוֹת וְעָרֶיהָ בְּהוּדָה עָרִים
 מִחֲרֻבוֹת תִּהְיוּן שְׁמָמָה אֶרְצָעִים שָׁמָּה
 וְהַפְצִיתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּבוֹלִים וְיִרְיָהִם
 בְּאֶרְצוֹת:
 יְהוָה מֵלֵךְ אֶרְצָעִים שָׁמָּה אֶת־
 מִצְרַיִם מִדְּהַעֲשִׂים אֲשֶׁר־נִקְצִי שָׁמָּה:
 וְשִׁבְתִּי אֶת־שִׁבּוֹת מִצְרַיִם וְהִשְׁבֵּיתִי
 אֹהֶם אֶרֶץ פְּתוּיִם עַל־אֶרֶץ מִכְרֵהֶם וְהָיָה
 שָׁם מַמְלָכָה שְׁפֵלָה:
 תִּתֵּן שְׁפֵלָה וְלֹא־תִהְיֶה עוֹד עַל־הַנּוֹסִים
 וְהַמַּעֲשִׂיִּים לְכִלְתִּי יְרוּת בְּנוֹיָם:
 יְהִי־עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מִזְכִּיר
 עוֹן בְּכֹתֶם אֶת־יְהוָה וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי
 אֲדֹנִי יְהוָה:
 וְשִׁבַּע שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
 בְּבֹכְדָאֶצֶר מֶלֶךְ־כָּבֵל הָעִבְדִּי אֶת־חִילָיו
 עֲבָדָה גְּדֹלָה אֲלֹצֵר בְּלִישָׁא מְקוֹחַ וְכָל־
 בְּהֵמָה מִרְמָטָה יִשְׁבֹּר לֹא־יִהְיֶה לוֹ וְלִחִילָיו
 מִצֹּר עַל־הַעֲבָדָה אֲשֶׁר־עָבַד עָלֶיךָ:
 לָכֵן בָּהּ אִמְלֵךְ אֲדֹנִי
 יְהוָה הִנְנִי נָתַן לְבֹכְדָאֶצֶר מֶלֶךְ־כָּבֵל
 אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְשָׂא הַמִּנְיָה וְשָׁלַל
 שְׁלָלָהּ וּבָחַ בָּהּ וְיָחִיתָ שָׂכָר לְחִילָיו:

6 Kai γνώσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ κύριος. Ἀνθ' ὧν ἐγενήθη ῥάβδος ἀμύνη τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. 7 Ὅτε ἐπελάβετό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης· καὶ ὅτε ἐπανεπέκρότησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ, καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ, συνετριβῆς. καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν. 8 Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ῥομφαίαν, καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη. 9 Καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Ἀντὶ τοῦ λέγειν σε Οἱ ποταμοὶ ἡμοὶ εἰσι, καὶ ἐγὼ ἵποιησα αὐτούς, 10 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου, καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδώλου καὶ Συήνης καὶ ἕως ὁρίων Αἰθιοπῶν. 11 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὺς ἀνθρώπου, καὶ ποὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν, καὶ οὐ κατοικήσεται τεσσαράκοντα ἔτη. 12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἡρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη. Καὶ διασπέρω Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας. 13 Τὰδε λέγει Κύριος Μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἔθνων οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, 14 Καὶ ἀποστρίψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ κατοικήσω αὐτοὺς ἐν γῇ φθωρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθιν ἐλήφθησαν· καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινῇ 15 Παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς, οὐ μὴ ὑψωθῇ ἐν ἐπὶ τὰ ἔθνη· καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσι. 16 Καὶ οὐκίτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἱλπίδα ἀναμνησκουσάν ἀνομίαν ἐν τῷ ἀκολουθῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 17 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτι μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 18 Ὅτι ἀνθρώπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτοῦ δουλεῖα μεγάλη ἐπὶ Τύρου· πᾶσα κεφαλὴ φαλακρά, καὶ πᾶς ὦμος μαδῶν· καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρον, καὶ τῆς δουλείας ἧς ἰδούλευσαν ἐπ' αὐτήν. 19 Τὰδε λέγει Κύριος Ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὶ Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου, καὶ προνομήσει τὴν προνομίην αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκύλα αὐτῆς. Καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,

6 Et scient omnes habitatores Ægypti quia ego Dominus: pro eo quod fuisti baculus arundineus domui Israel. 7 Quando apprehenderunt te manu, et contractus es, et lacerasti omnem humerum eorum: et innitibus eis super te, comminutus es, et dissolvisti omnes renes eorum. 8 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego adducam super te gladium: et interficiam de te hominem, et jumentum. 9 Et erit terra Ægypti in desertum, et in solitudinem: et scient quia ego Dominus: pro eo quod dixeris: Fluvius meus est, et ego feci eum. 10 Idcirco ecce ego ad te, et ad flumina tua: daboque terram Ægypti in solitudines, gladio dissipatam, a turre Syenes, usque ad terminos Æthiopiæ. 11 Non pertransibit eam pes hominis, neque pes jumenti gradietur in ea: et non habitabitur quadraginta annis. 12 Daboque terram Ægypti desertam in medio terrarum desertarum, et civitates ejus in medio urbium subversarum, et erunt desolatæ quadraginta annis: et dispergam Ægyptios in nationes, et ventilabo eos in terras. 13 Quia hæc dicit Dominus Deus: Post finem quadraginta annorum congregabo Ægyptum de populis, in quibus dispersi fuerant. 14 Et reducam captivitatem Ægypti, et collocabo eos in terra Phathures, in terra nativitatis suæ: et erunt ibi in regnum humile: 15 Inter cetera regna erit humillima, et non elevaritur ultra super nationes, et imminuam eos ne imperent gentibus. 16 Neque erunt ultra domui Israel in confidentia, docentes iniquitatem, ut fugiant, et sequantur eos: et scient quia ego Dominus Deus. 17 Et factum est in vigesimo et septimo anno, in primo, in una mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: 18 Fili hominis, Nabuchodonosor rex Babylonis servire fecit exercitum suum servitute magna adversus Tyrum: omne caput decalvatum, et omnis humerus depilatus est: et merces non est reddita ei, neque exercitui ejus, de Tyro, pro servitute qua servivit mihi adversus eam. 19 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in terra Ægypti: et accipiet multitudinem ejus, et deprædabitur manubias ejus, et diripiet spolia ejus: et erit merces exercitui illius,

יחזקאל כט ל

20 פִּעֲלֹתַי אֲשֶׁר עָבַד בָּהֶם נִתְּנִי לוֹ אֶת־
אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לִי כַּאֲמֹר אֲדֹנִי
יְהוָה: 21 בַּיּוֹם הַהוּא אֶצְמִיחַ לָךְ לְבַיִת
יִשְׂרָאֵל וְלָךְ אֶתֶּן פֶּתַח־דֹּפֵק בְּתוֹכָם
וְיָדָעוּ קִרְאָנִי יְהוָה:

פרשה ל:

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בְּנֹאֲדָם
חֲבֵבָא וְאֶמְרָהּ כֹּחַ אֶמַר אֲדֹנִי יְהוָה
חֵילִילָהּ הָהָא לְיוֹם: 3 קִיְיָרוּב יוֹם וְהָרֹב
יוֹם לִיתְהִיָּה יוֹם עָזָן עַתָּה גּוֹיִם
יִהְיֶה: 4 וּבָאֵחָ הָרֹב בְּמִצְרַיִם וְהִתְהַוָּה
חֲלֹחֶלֶה בְּכֹשֶׁת בְּנָקֹל חֹלֵל בְּמִצְרַיִם
וְלִקְחֵה הַמִּוֹלָה וְנִחְרְסֵהּ יְקֹדְשֶׁתִּיהָ: 5 פֶּשֶׁת
וּפֶשֶׁת וְלֹדֶה וְכֹל־הָעָרֵב וְכֹכַב וּבְנֵי אֶרֶץ
הַכְּנָעַתִּים אֶתָּה בַּחֲרֹב יִפְּלוּ: 6 כֹּחַ
אֶמַר יְהוָה וְנִפְּלֹו קִסְמֵי מִצְרַיִם וְיָדָעוּ
כֹּחַ אֲדֹנִי יְהוָה מִפְּנֵי־לֵב סֹנֵחַ בַּחֲרֹב וּפְלֹאֲמָה
כַּאֲמֹר אֲדֹנִי יְהוָה: 7 וְנִשְׁמָעוּ בְּתוֹךְ אֶרְצוֹת
לְשִׁמּוֹת וְעָרָיו בְּתוֹךְ־עָרִים נִחְרְבוֹת
הַחֲתִיָּקָה: 8 וְיָדָעוּ קִרְאָנִי יְהוָה בְּתוֹךְ־
אֵשׁ בְּמִצְרַיִם וְנִשְׁמָעוּ פֶּלֶאֱזֹרֶיהָ: 9 בַּיּוֹם
הַהוּא אֶצְמִיחַ מִלִּצְיֹנ מִלְּפָנֶיךָ בְּצִיִּים
לְחִמְרֵי־אֶרֶץ־כֶּשֶׁת בְּמִסַּח וְהִתְהַוָּה חֲלֹחֶלֶה
בְּהֶם בַּיּוֹם מִצְרַיִם כִּי הִנֵּה בָאֵחָ: 10
כֹּחַ אֶמַר אֲדֹנִי יְהוָה וְהִשְׁפַּתִּי
אֶת־חֲמֹן מִצְרַיִם בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם
מִלֵּךְ־בְּבָל: 11 חֲמָא וְעָמֹ אֶתֶּן עֲרִיצוֹ
גּוֹיִם מִיִּבְיָאִים לְשַׁחַת הָאָרֶץ וְהַכְרִיחֻ
חֲרִבוֹתֵם עַל־מִצְרַיִם וּמָלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ
חֹלֵל: 12 וְנִתְּנִי יָאִירִים חֲרָבָה וּמִכְרָתִי
אֶת־הָאָרֶץ בְּיַד־עַמִּים וְהִשְׁמַתִּי אֶרֶץ
וּמָלְאוּ בְּיַד־זָרִים אֲנִי יְהוָה וּבְרָתִי:
13 כֹּחַ אֶמַר אֲדֹנִי יְהוָה וְהִאֲבִדְתִּי
גְּלוּלִים וְהִשְׁפַּתִּי אֱלִילִים מִפֶּה וּנְשִׂא
מִאֶרֶץ־מִצְרַיִם לֹא יִתְיַחֲצֹד וְנִתְּנִי יָאֵחָ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: 14 וְהִשְׁמַתִּי אֶת־פִּתְרֵם
וְנִתְּנִי אֵשׁ בְּצִעֲזָן וְעִשְׂתִּי שְׂפָסִים
בְּנָא: 15 וְשִׁפְכְתִּי חֲמָתִי עַל־סִין כֹּעֵז
מִצְרַיִם וְהַכְרַתִּי אֶת־חֲמֹן לֹא:

IEZEKIELA, κθ', λ'.

20 Ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἥς ἐδούλευσεν
ἐπὶ Τύρον δέδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου. Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος 21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ
δώσω στόμα ἀνεψγγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

KEΦ. λ'.

1 ΚΑΙ ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων
2 Ὡς ἀνθρώπου, προφήτευσον καὶ εἰπὸν Τάδε
λέγει Κύριος Ὁ ὦ ἡμέρα, 3 Ὅτι ἰγγὺς ἡμέρα
τοῦ Κυρίου, ἡμερα νεφέλης, πείρας ἰθῶν ἐσται,
4 Καὶ ἦξει μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ ἐσται
ταραχὴ ἐν γῇ Αἰθιοπία, καὶ συμπεσούνται τε-
τραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ συμπεσείηται τὰ
θεμέλια αὐτῆς. 5 Πέρσαι καὶ Κρήτες καὶ Λυδοὶ
καὶ Αἰθῖες καὶ πάντες οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν νῶν
τῆς διαθήκης μου μαχαίρα πεσούνται ἐν αὐτῇ.
6 Καὶ πεσούνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου,
καὶ καταβήσεται ἡ ὄβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ
Μαγδῶλου ἕως Συήνης, μαχαίρα πεσούνται ἐν
αὐτῇ, λέγει Κύριος. 7 Καὶ ἰρημωθήσεται ἐν μέσῳ
χωρῶν ἡρημωμένων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν
μέσῳ πόλει ἡρημωμένων ἔσονται. 8 Καὶ γνῶ-
σονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ'
Αἶγυπτον καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες
αὐτῇ. 9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγ-
γελοι σπειδόντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ
ἐσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου,
ὅτι ἰδοὺ ἔκει. 10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Καὶ
ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβου-
χοδονόσορ βασιλεῖος Βαβυλῶνος, 11 Αὐτοῦ καὶ
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἰθῶν ἀπεσταλμένοι
ἀπολῶσι γῆν· καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μα-
χαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἶγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ
γῆ τραυματιῶν. 12 Καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς
αὐτῶν ἰρήμους καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλῆ-
ρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ἐγώ Κύριος
λελάληκα. 13 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος
Καὶ ἀπολῶ μεγιστάνας ἀπὸ Μίμφως καὶ ἀρχον-
τας Μίμφως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται
ἐτι. 14 Καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ
ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.
15 Καὶ ἐκχέω τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαῖν τὴν ἰσχὴν
Αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μίμφως.

EZECHIEL, XXIX. XXX.

20 Et operi, quo servivit adversus eam: dedi
ei terram Ægypti, pro eo quod laboraverit
mihi, ait Dominus Deus. 21 In die illo pul-
lulabit cornu domui Israel, et tibi dabo
apertum os in medio eorum: et scient quia
ego Dominus.

CAPUT XXX.

1 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: 2 Fili hominis propheta, et dic:
Hæc dicit Dominus Deus: Ululate, *væ, væ*
diei: 3 Quia juxta est dies, et appropinquat
dies Domini: dies nubis, tempus gentium
erit. 4 Et veniet gladius in Ægyptum: et
erit pavor in Æthiopia, cum ceciderint vul-
nerati in Ægypto, et ablata fuerit multitu lo
illius, et destructa fundamenta ejus. 5 Æthi-
opia, et Libya, et Lydi, et omne reliquum
vulgas, et Chub, et filii terræ fœderis, cum
eis gladio cadent. 6 Hæc dicit Dominus
Deus: Et corruent fulciantes Ægyptum, et
destruetur superbia imperii ejus: a turre
Syenes gladio cadent in ea, ait Dominus Deus
exercituum; 7 Et dissipabuntur in medio
terrarum desolatarum, et urbes ejus in medio
civitatum desertarum erunt. 8 Et scient
quia ego Dominus, cum dederò ignem in
Ægypto, et attriti fuerint omnes auxiliatores
ejus. 9 In die illa egredientur nuntii a facie
mea in trieribus ad conterendam Æthiopiæ
confidentiam; et erit pavor in eis in die
Ægypti, quia absque dubio veniet. 10 Hæc
dicit Dominus Deus: Cessare faciam multi-
tudinem Ægypti in manu Nabuchodonosor
regis Babylonis. 11 Ipse et populus ejus
cum eo, fortissimi gentium adducentur ad
disperdendam terram: et evaginabunt gladios
suos super Ægyptum: et implebunt terram
interfectis. 12 Et faciam alveos fluminum
aridos, et tradam terram in manus pessimo-
rum: et dissipabo terram, et plenitudinem
ejus manu alienorum, ego Dominus locutus
sum. 13 Hæc dicit Dominus Deus: Et dis-
perdam simulachra, et cessare faciam idola
de Memphis: et dux de terra Ægypti non
erit amplius: et dabo terrorem in terra Ægyp-
ti. 14 Et disperdam terram Phathures, et
dabo ignem in Taphnis, et faciam judicia
in Alexandria. 15 Et effundam indignatio-
nem meam super Pelusium robur Ægypti,
et interficiam multitudinem Alexandriæ.

יחזקאל ל לא

16 ונתתי אל במצרים חיל תחיל סין
ונא תחיה להבקע ונח צרי יוסם:
17 בחריו און ופירגסת בחרב יפלו ונח
בשבי תלכנה: 18 ובתחפתם חשן
היום בשבירי שם את-מטות מצרים
ונשפת-בה און עגה היא עגו וכפנה
ובנותיה בשבי תלכנה: 19 ונשיתי
שפטים במצרים ונדעו קראני יהנה:
20 ויהי באחת עשרה שנה
קראשון בשבוע לתרש תח דבר-יהנה
אלי לאמר: 21 בראשם את-הרוע פרעה
מלך-מצרים שברתי ונחתי לארץ-עפר
לתר רפאות לשום חתול לתבשה
לתוקה לתפש בחרב: 22 לכן
בדאמר אדני יהנה חנני אל-פרעה
מלך-מצרים ושברתי את-הרועתיו את-
את-החוקה ואת-השפיר ואת-הפלתיו את-
החרב מידו: 23 והפצותי את-מצרים
בגוים וזרתיים בארצות: 24 ונחתי את-
ירעות מלך בבל ונתתי את-חרבי בידו
ושברתי את-הרעות פרעה ונחתי באות
חלל לפניו: 25 ונתחוקתי את-הרעות מלך
בבל ורעות פרעה תפלנה ונדעו קר
אני יהנה ברחמי חרבי ביד מלך-בבל
ונחתי אותה אל-ארץ מצרים: 26 והפצותי
את-מצרים בגוים וזרתי אותם בארצות
ונדעו קראני יהנה:

פרשה לא:

1 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי
באחד לתרש תח דבר-יהנה אלי
לאמר: 2 בראשם אמר אל-פרעה מלך-
מצרים ואל-חמוני אלמי דמית בנלך:
3 תנה אשרי ארץ בלכנון ופח עגה ותרש
מצל ובנה קומח ובין עבתיים חיתה
צמרתו: 4 מים גדלדוהו תהום רמקתוהו
את-נהלתיה חלל כביבת משה ואת-
תעלתיה שפחת אל פלעצי השדה:

EZEKIELA, א', לא.

16 Kai dōσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ταραχῇ
ταραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται
ἐκρηγμα καὶ διαχυθήσεται ὕδατα. 17 Νεανίσκοι
Ἑλιουπόλεως καὶ Βουβύστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦν-
ται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται,
18 Kai ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῇ
συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου, καὶ
ἀπολείται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην
νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμα-
λωτοὶ ἀρθῇσονται. 19 Kai ποιήσω κρίμα ἐν
Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.
20 Kai ἐγένετο ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ ἔτει ἐν τῇ πρώτῃ
μηνὶ ἐβδόμῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
μέ λέγων 21 Ὑἱ ἀνθρώπου, τοὺς βραχίονας
Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συντρίψαι, καὶ ἰδοὺ
οὐ κατείδεθ τοῦ δοθῆναι ἱασιν, τοῦ δοθῆναι ἐπ'
αὐτὸν μάλαγμα, τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι
μαχαίρας. 22 Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος Κῦ-
ριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλείᾳ Αἰγύπτου, καὶ
συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ
τοὺς τεταμένους, καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν
αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, 23 Kai διασπερῶ
Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς
χώρας, 24 Kai κατισχύσω τοὺς βραχίονας βα-
σιλέως Βαβυλῶνος καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυ-
πτον καὶ προνομήσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ
σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς. 25 Kai ἐνισχύσω
τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βρα-
χίονες Φαραὼ πεσοῦνται· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ
εἰμι Κύριος, ἐν τῇ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεί αὐτὴν
ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. 26 Kai διασπερῶ Αἴγυπτον
εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας,
καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

KEP. לא'.

1 KAI ἐγένετο ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ ἔτει ἐν τῇ τρίτῃ
μηνὶ μὲ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
μέ λέγων 2 Ὑἱ ἀνθρώπου, εἰπὼν πρὸς Φαραὼ
βασιλείᾳ Αἰγύπτου καὶ τῇ πλῆθει αὐτοῦ Τίνι ὡμοί-
ωσας σιαυτὸν ἐν τῇ ὕψει σου; 3 Ἰδοὺ Ἀσσοὺρ
κυπάρισσος ἐν τῇ Λιβάνῳ καὶ καλὸς ταῖς παρα-
φύσει καὶ ὑψηλὸς τῇ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν
ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, 4 Ὑδωρ ἐξέθραψεν αὐτόν,
ἡ ἀβυσσὸς ὕψωσεν αὐτόν, τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς
ἤγαγε ἐκκλῆ τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ συστήματα
αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξόλα τοῦ πιδίου.

EZECHIEL, XXX. XXXI.

16 Et dabo ignem in Aegypto: quasi partu-
riens dolebit Pelusium, et Alexandria erit
dissipata, et in Memphis angustiae quotidi-
anae. 17 Juvenes Heliopoleos et Bubasti
gladio cadent, et ipsae captivae ducentur.
18 Et in Taphnis nigrescet dies, cum contri-
vero ibi sceptrum Aegypti, et defecerit in ea
superbia potentiae ejus: ipsam nubes operiet,
filiae autem ejus in captivitatem ducentur.
19 Et judicia faciam in Aegypto: et scient
quia ego Dominus. 20 Et factum est in
undecimo anno, in primo mense, in septima
mensis, factum est verbum Domini ad me,
dicens: 21 Fili hominis brachium Pharaonis
regis Aegypti confregi: et ecce non est obvo-
lutum ut restitueretur ei sanitas, ut ligaretur
pannis, et fasciaretur linteolis, ut recepto
robore posset tenere gladium. 22 Propterea
haec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad Pha-
raonem regem Aegypti, et comminuum bra-
chium ejus forte, sed confractum: et dejiciam
gladium de manu ejus: 23 Et dispergam
Aegyptum in gentibus, et ventilabo eos in
terris. 24 Et confortabo brachia regis Baby-
lonis, daboque gladium meum in manu ejus:
et confringam brachia Pharaonis, et gement
gemitibus interfecti coram facie ejus. 25 Et
confortabo brachia regis Babylonis, et bra-
chia Pharaonis concident: et scient quia ego
Dominus, cum dederō gladium meum in
manu regis Babylonis, et extenderit eum
super terram Aegypti. 26 Et dispergam
Aegyptum in nationes, et ventilabo eos in
terras, et scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXI.

1 Et factum est in anno undecimo, tertio
mense, una mensis, factum est verbum Do-
mini ad me, dicens: 2 Fili hominis dic
Pharaoni regi Aegypti, et populo ejus: Cui
similis factus es in magnitudine tua? 3 Ecce
Assur quasi cedrus in Libano, pulcher ramis,
et frondibus nemorosus, excolatusque altitu-
dine, et inter condensas frondes elevatum est
caecumen ejus. 4 Aquae nutrierant illum,
abyssus exaltavit illum: flumina ejus ma-
nabant in circuitu radicum ejus, et rivos
suos emisit ad universa ligna regionis.

יחזקאל לא

5 על־פִּנְיָהּ קָמָהּ מִכָּל צִדֵּי הַשָּׂדֶה וְהַרְבֵּי־נֶחֱלָה סָרְעָפְתָּהּ וְהַמְרַבְּנָה מֵאַרְתָּיו מִמַּיִם רַבִּים בְּשִׁלְחָהּ: 6 בְּסַעֲפֹתָיו קָנְנָה כָּל־עֹצֵם הַשָּׁמַיִם וְהַחַת מֵאַרְתָּיו יָלְדָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּבְצִלּוֹ יִשְׁבּוּ כָּל בְּוִיִּם רַבִּים: 7 וַיֵּיךְ בְּגִדָּיו בְּאַרְצָהּ וַיִּלְוִיָּהּ וַיִּתְּנָהּ שָׂרָשׁוֹ אֶל־מַיִם רַבִּים: 8 אֲרָזִים לֹא־עָמְדוּ בְּנִגְזַלְהֶם בְּרוּשִׁים לֹא דָמוּ אֶל־סַעֲפֹתָיו וְעֶרְמָנִים לֹא־הָיוּ כַּפְּרָאֲתָיו כָּל־עֵץ בְּנִגְזַלְהֶם לֹא־דָמָה אֵלָיו בְּפִיָּו: 9 וַיִּפֹּה עֲשִׂיתָיו בְּרֹב הַיִּלְוִיָּהּ וַיִּתְּנָהּ בְּלִצְעֵי־עֵדֶן אֲשֶׁר בְּגֹן הַאֱלֹהִים: 10 לָכֵן קָה אִמֶּר אֲדָנִי יְהוָה יָעַן אֲשֶׁר נִבְחַתְתָּ בְּקוֹמָהּ וַיִּתֵּן צִמְרָתָהּ אֶל־בְּנֵי עַבְדֶּיךָ וְכָם לִבָּהּ בְּנִבְחָהּ: 11 וְאֶת־הָהָר בְּיַד אֵל בְּוִיִּם עָשָׂה וַעֲשֵׂה לוֹ בְּרוּשָׁיו בְּרִשְׁתֵּיהֶם: 12 וַיִּכְרַתְהֶם זָרִים עֲרִיצֵי גִיִּם וַיִּשְׁאָחֻם אֶל־חֲתָרֵיהֶם וּבְכָל־גִּמְלוֹת נִפְלְאוּ הַיִּלְוִיָּהּ וַתִּשְׁבְּרָנָה מֵאַרְתָּיו בְּכָל־אֲפִיקוֹ הָאָרֶץ וַיִּרְדּוּ מִצִּלּוֹ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ וַיִּשְׁאָחֻם: 13 עַל־מִפְלֹתָיו יִשְׁכְּנוּ כָּל־עֹצֵם הַשָּׁמַיִם וְאֶל־פְּרָאֲתָיו הָיוּ כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה: 14 לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא יִגְדֹּהוּ בְּקוֹמָתָם כָּל־עֲצֵי־מַיִם וְלֹא־יִתְּנֵי אֶת־צִמְרָתָם אֶל־בְּנֵי עַבְדֶּיךָ וְלֹא־יַעֲמִדוּ אֱלֹהֵיהֶם בְּנִבְחָתָם כָּל־שְׁמֵי מַיִם כִּי כָלָם נִתְּנוּ לַמָּוֶת אֶל־אָרֶץ מַחְתִּית בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם אֲלֵי־יְרֵדִי בֹר: 15 קָה־אָמַר אֲדָנִי יְהוָה בְּיוֹם רִדְתִּי שְׂאֵלְהָ הַאֲבֵלֹתַי כִּפְתִּי עָלֶיהָ אֶת־תְּהוֹמוֹתָהּ וְאֶמְנַע נְחֻרֹתֶיהָ וַיִּפְלְאוּ מַיִם רַבִּים וַאֲחֶזְקָה עָלֶיהָ לִבְנוֹת וְכָל־עֵצֵי הַשָּׂדֶה עָלֶיהָ עָלְפָה: 16 מִקְּדָל מִפְּלֹתָהּ הִרְעִשְׁתִּי גִיִּם בְּחֻרְדֵּי אֶתְרָהּ שְׂאֵלְהָ אֶת־יְרֵדִי בֹר וַיִּתְּנָהּ בְּאָרֶץ מַחְתִּית כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן מִבְּתָר וְשׁוֹבֵלִים לִבְנוֹת כָּל־שְׁמֵי מַיִם: 17 בְּסִדְחָם אֶתְרָהּ יִרְדּוּ שְׂאֵלְהָ אֶל־חֲלִי־חֶרֶב וְרֹעַז וְשִׁבּוֹ בְּצִלּוֹ בְּתוֹךְ בְּוִיִּם:

EZEKIEL, 38.

5 "Ενεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ὡς ὕδατος πολλοῦ. 6 Ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ ἐνόσσεισαν πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννῶσαν πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατέκειρε πᾶν πλῆθος ἰθύνων. 7 Καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὅτε ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ. 8 Καὶ ἐκπαύρσσοι τοιαῦται ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ, καὶ αἱ πίτνες οὐχ ὅμοιαι ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ, καὶ ἑλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὁμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ. 9 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ. 10 Διὰ τοῦτο τῷδε λέγει Κύριος Ὁ Θεὸς ὧν ἐγένοντο μέγας τῷ μεγέθει καὶ ἔδωκε τὴν ἀρχὴν σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτὸν. 11 Καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἀρχόντος ἰθύνων, καὶ ἐποίησε τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ. 12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἰθύνων καὶ κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων· ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπισαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἰθύνων καὶ ἠδάφισαν αὐτόν. 13 Ἐπὶ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. 14 Ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ἔδωκεν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτά· πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ, πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μίσῳ νῦν ἀνθρώπων προσκαταβαίνοντας εἰς βόθρον. 15 Τῷδε λέγει Κύριος Ὁ Θεός Ἐν τῇ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ἄβυσσον, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἀβυσσος, καὶ ἐπίσθησα τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτόν ὁ Λιβάνος, πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν. 16 Ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσεισθησαν τὰ ἰθύν, ὅτε κατεβίβαζον αὐτόν εἰς ἄβυσσον μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ. 17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄβυσσον ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχίρας, καὶ τὸ σπῆρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μίσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο.

EZECHIEL, XXXI.

5 Propterea elevata est altitudo ejus super omnia ligna regionis: et multiplicata sunt arbusta ejus, et elevati sunt rami ejus præ aquis multis. 6 Cumque extendisset umbram suam, in ramis ejus fecerunt nidos omnia volatilia cæli et sub frondibus, ejus genuerunt omnes bestię salutum, et sub umbraculo illius habitabat cœtus gentium plurimarum. 7 Eratque pulcherrimus in magnitudine sua, et in dilatatione arbustorum suorum: erat enim radix illius juxta aquas multas. 8 Cedri non fuerunt altiores illo in paradiso Dei, abietes non adæquaverunt summitatem ejus, et platani non fuerunt æquæ frondibus illius: omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini ejus. 9 Quoniam speciosum feci eum, et multis condensisque frondibus: et æmulata sunt eum omnia ligna voluptatis, quæ erant in paradiso Dei. 10 Propterea hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod sublimatus est in altitudine, et dedit summitatem suam virentem atque condensam, et elevatum est cor ejus in altitudine sua, 11 Tradidi eum in manu fortissimi gentium, faciens faciet ei: juxta impietatem ejus ejeci eum. 12 Et succident eum alieni, et crudelissimi nationum, et projicient eum super montes, et in cuictis convallibus corruent rami ejus, et confringentur arbusta ejus in universis rupibus terræ: et recedent de umbraculo ejus omnes populi terræ, et relinquent eum. 13 In ruina ejus habitaverunt omnia volatilia cæli, et in ramis ejus fuerunt universæ bestię regionis. 14 Quamobrem non elevabuntur in altitudine sua omnia ligna aquarum, nec ponent sublimitatem suam inter nemorosa atque frondosa, nec stabunt in sublimitate sua omnia quæ irrigantur aquis: quia omnes traditi sunt in mortem ad terram ultimam, in medio filiorum hominum, ad eos qui descendunt in lacum. 15 Hæc dicit Dominus Deus: In die quando descendit ad inferos, induxi luctum, operui eum abyssos: et prohibui flumina ejus, et coercui aquas multas: contristatus est super eum Libanus, et omnia ligna agri concussa sunt. 16 A sonitu ruinæ ejus commovigentes, cum deducerem eum ad infernum, cum his qui descendeabant in lacum: et consolata sunt in terra infima omnia ligna voluptatis egregia atque præclara in Libana, universa quæ irrigabantur aquis. 17 Nam et ipsi cum eo descendent in infernum ad interfectos gladio: et brachium uniuscujusque ædebit sub umbraculo ejus in medio nationum.

יחזקאל לא לב

18 אֶל־יָמִי דְמִיתָ בְּכָבוֹד וּבְגָדְלִי
בְּעֵצִי־עֵצֵי וְהִוָּדְתָּ אֶת־עֵצֵי־עֵצֵי
תַּחְתִּיתִית בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשְׁכַּב אֶת־חֲלָלִי
חָרֵב הוּא פָּרַח וְכִלְיָמוֹנָה נָאֻם אֲדֹנָי
יְהוֹה :

פרשה לב :

1 וַיְהִי בַשָּׁמַיִם עֲשָׂרָה שָׁנָה בְּשָׁנֵי־עֶשְׂרִי
הָדָשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הָרִגְה דְּבִרְיָהוּזָה אֶל־י
לְאָמֹר : 2 בְּרָאִים שָׁא הִנֵּה עַל־פָּרַח
מִלִּי־מִצְרַיִם וְאֶמְרָתָ אֵלָיו כְּפִיר בָּוִים
נְדָמִית וְאֶתְהוּ כַּתְּנִים בְּיָמִים וְהִנֵּה
בְּנִהֲרֵיָהּ וְהִתְלַחֲמִים בְּרִגְלֵיהָ וְהִתְרַשְׁשָׁ
נִהֲרָהִם : 3 כִּי אָמַר אֲדֹנָי
יְהוֹה וּפְרִשְׁתִּי עֲלֵיהָ אֶת־רִשְׁתִּי בְּהִל
עַמִּים רַבִּים וְהִעֲלִיתִי בְּחִרְמִי : 4 וְנִשְׁפָּתִיתִי
כְּאֶרֶץ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲשִׁילָהּ וְהִשְׁפַּנְתִּי
עֲלֶיהָ כְּלֵעוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִשְׁפַּנְתִּי מִמֶּנָּה
חֵיט כָּל־הָאֶרֶץ : 5 וְנִהְיָ אֶת־בְּשָׂרָהּ
עַל־הַחֲרִים וּמִלֵּאֲתִי הַנֶּאֱזָרִית הַמִּוִּקֶּה :
6 וְהִשְׁקִילִי אֶרֶץ צָפֹנָה מִקֶּדֶם אֶל־הַחֲרִים
נֶאֱמָרִים וּמִלֵּאֲוֹן מִמֶּנָּה : 7 וְנִכְשִׁיתִי בְּכַבֹּדָהּ
שָׁמַיִם וְהִתְדַּרְתִּי אֶת־פְּכִיבֵיהֶם שְׁמֵשׁ בְּעֵנִי
אֶכְסֹפֵי וַיְהִי לִאֲרִיר אִוִּיר : 8 כָּל־מִאֲוִירִי
אִוִּיר בְּשָׁמַיִם אֲהַדִּירֶם עֲלֵיהָ וְנִהְיָ חֹשֶׁךְ
עַל־אֶרֶץָּהּ נָאֻם אֲדֹנָי יְהוֹה : 9 וְהִכְעִסְתִּי
לֵב עַמִּים רַבִּים בְּהִבְיָאִי שְׁבָרָהּ בְּנִוִּים
עַל־אֶרֶצוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָתָם : 10 וְהִשְׁמֹתִי
עֲלֶיהָ עַמִּים רַבִּים וּמִלְכֵיהֶם יִשְׁעֶרֶה
עֲלֵיהָ שֹׁעַר בְּעוֹפְפֵי חֲרָבִי עַל־פְּנִיָהֶם
וְהִדְרִי לְרַנְעִים אִישׁ לִנְפֹשׁ בָּוִים מִפְּלִתָהּ :
11 כִּי כִּי אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה חֲרֵב מִלִּי
כָּבֵל תְּבוֹאָה : 12 בְּחִרְבוֹת גְּבוּרִים אֶפִּיל
הַמִּנְיָה עֲרִיצֵי בָוִים כֹּלֵם וְשִׁדְרֵי אֶת־נֶאֱזָרִי
מִצְרִים וְנִשְׁמַד כָּל־הַמִּוִּקֶּה : 13 וְהִתְדַּרְתִּי
אֶת־כָּל־בְּחִימָתָה מִסֵּל מִים רַבִּים וְלֹא
הִתְלַחֲם רִגְלָאֲדָם עוֹד וּפְרִקוֹת בְּהִמָּה
לֹא הִתְלַחֲם : 14 אֲנִי אֲשַׁקֵּעַ מִימֵיהֶם
וְנִהְיָהֶם בְּשִׁמְן אִוִּירִי נָאֻם אֲדֹנָי יְהוֹה :

IEZEKIEL, la', lb'.

18 Τὴν ὡμοιωθῆς; κατὰβηθι καὶ καταβιβάσθητι
μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος· ἐν
μέσῳ ἀπειριμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν
μαχαίρας. Οὕτως Φαραώ καὶ τὸ πλῆθος τῆς
ἐσχύος αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

KEΦ. lb'.

1 KAI ἐγένετο ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δεκάτῳ
μηνὶ μὲτ' τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
μέ λέγων 2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ
Φαραὼ βασιλείᾳ Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς αὐτῷ Λέοντι
ἐθνῶν ὡμοιωθῆς σὺ καὶ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ
ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσὶ σου καὶ κατεπάτευσες τοὺς
ποταμούς σου. 3 Τὰδε λέγει Κύριος Καὶ περι-
βαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνέξω σε
ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου, 4 Καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τὴν
γῆν· πεδία πλησθήσεται, καὶ ἐπικαθίσω ἐπὶ σὲ
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω
πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς. 5 Καὶ δώσω
τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ
αἵματός σου. 6 Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν
προχωρημάτων σου, ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ
τῶν ἔρειων, φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ. 7 Καὶ
κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναι σε οὐρανὸν καὶ
συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ
καλύψω, καὶ σελήνην οὐ μὴ φάνη τὸ φῶς αὐτῆς.
8 Πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ συσκο-
τάσουσιν ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν,
λέγει Κύριος. 9 Καὶ παροργισῶ καρδίαν λαῶν
πολλῶν, ἥνικα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ
ἔθνη, εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνω. 10 Καὶ συγνέσου-
σιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκ-
στάσει ἐκστήσονται, ἐν τῷ πετᾶσθαι τὴν ῥομφαίαν
μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν
πτῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου. 11 Ὅτι
τὰδε λέγει Κύριος Κύριος Ῥομφαία βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἔξει σοι 12 Ἐν μαχαίραις γιγάντων,
καὶ καταβαλῶ τὴν ἐσχύν σου, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν
πάντες καὶ ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ
συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἐσχὺς αὐτῆς. 13 Καὶ
ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ,
καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ποὺς ἀνθρώπου ἐστὶ, καὶ
ἐχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό. 14 Οὕτως
τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποτα-
μοὶ αὐτῶν ὡς εἰλαιον πορεύσονται, λέγει Κύριος.

EZECHIEL, XXXI. XXXII.

18 Cui assimilatus es o inclyte atque subli-
mis inter ligna voluptatis? Ecce deductus es
cum lignis voluptatis ad terram ultimam: in
medio incircumcisorum dormies, cum eis
qui interfecti sunt gladio: ipse est Pharaos,
et omnis multitudo ejus, dicit Dominus
Deus.

CAPUT XXXII.

1 Et factum est, duodecimo anno, in mense
duodecimo, in una mensis, factum est ver-
bum Domini ad me, dicens: 2 Fili hominis
assume lamentum super Pharaonem regem
Ægypti, et dices ad eum: Leoni gentium
assimilatus es, et draconi qui est in mari: et
ventilabas cornu in fluminibus tuis, et con-
turbabas aquas pedibus tuis, et conculcabas
flumina earum. 3 Propterea hæc dicit Do-
minus Deus: Expandam super te rete meum
in multitudine populorum multorum, et ex-
traham te in sagena mea. 4 Et projiciam te
in terram, super faciem agri abjiciam te: et
habitare faciam super te omnia volatilia cæli,
et saturabo de te bestias universæ terræ.
5 Et dabo carnes tuas super montes, et im-
plebo colles tuos sanie tua. 6 Et irrigabo
terram fœtore sanguinis tui super montes,
et valles implebuntur ex te. 7 Et operiam,
cum extinctus fueris, cælum, et nigrescere
faciam stellas ejus: solem nube tegam, et
luna non dabit lumen suum. 8 Omnia lumi-
naria cæli morere faciam super te: et dabo
tenebras super terram tuam, dicit Dominus
Deus, cum ceciderint vulnerati tui in medio
terræ, ait Dominus Deus. 9 Et irritabo cor
populorum multorum, cum induxero contri-
tionem tuam in gentibus super terras quas
nescis. 10 Et stupefcere faciam super te
populos multos: et reges eorum horrore
nimio formidabunt super te, cum volare
cœperit gladius meus super facies eorum:
et obstupescant repente singuli pro anima
sua in die ruinæ tuæ. 11 Quia hæc dicit
Dominus Deus: Gladius regis Babylonis ve-
niet tibi, 12 In gladiis fortium dejiciam
multitudinem tuam: inexpugnabiles omnes
gentes hæ: et vastabunt superbiam Ægypti,
et dissipabitur multitudo ejus. 13 Et per-
dam omnia jumenta ejus, quæ erant super
aquas plurimas: et non conturbabit eas pes
hominis ultra, neque ungula jumentorum
turbabit eas. 14 Tunc purissimas reddam
aquas eorum, et flumina eorum quasi
oleum adducam, ait Dominus Deus:

15 בַּתְּנִי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂמִמָּה וְקִשְׁמָה
אֶרֶץ מִפְּלִאָה בְּחַפְזוֹתַי אֶת־עַלְיוֹשְׁבֵי כָּה
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה : 16 וְהָיָה חַיִּל וְקוֹנֵנִתָּהּ
בְּנֹת חַפְזִים תְּקוֹנֶנָּה אֹתָהּ עַל־מִצְרַיִם
וְעַל־עַלְמֹנָהּ תְּקוֹנֶנָּה אֹתָהּ נָאִם אֲדֹנָי
יְהוָה : 17 וַיְהִי בְשָׁנִי עֶשְׂרִי
שָׁנָה בְּחַמְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : 18 בְּרָאֲךָ נָהָה עַל
חֶמְדֹּן מִצְרַיִם וְהוֹדִיחוּ אֹתָהּ וּבְנֹת בָּיִם
אֲדָרִים אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת אֶת־יוֹדֵי בֹר :
19 מִפִּי נִצְמָה דְּבַר וְהִשְׁפַּקְתָּ אֶת־עֲרֵלִים :
20 בְּתוֹךְ חַלְלֵי־חֶרֶב יִפְּלֹ חֶרֶב נִתְּנָה
מִשְׁכָּנִי אֹתָהּ וְכָל־חַמְדֶּיךָ : 21 וַיְבָרֶכְךָ
אֵלַי גְּבוּרִים מִתּוֹךְ שְׂאֵל אֶת־עֲזָרָיו וַיְדַבֵּר
שְׁכָנִי הָעֲרֵלִים חֲלָלֵי חֶרֶב : 22 שָׁם
אֲשׁוּר וְכָל־חֲקֹלָה סְבִיבוֹתָיו הִבְרִיתוּ עִלָּם
חֲלָלִים חֲפָלִים בְּחֶרֶב : 23 אֲשֶׁר נִתְּנָה
הִבְרִיתָהּ בִּירְדֵּי־בֹר וַיְהִי חֲקֹלָה סְבִיבוֹתָ
וְהִבְרִיתָהּ עִלָּם חֲלָלִים חֲפָלִים בְּחֶרֶב
אֲשֶׁר־נִתְּנָה חֲמִית בְּאֶרֶץ חַיִּים : 24 שָׁם
עִלָּם וְכָל־חַמְדֶּיךָ סְבִיבוֹתָהּ הִבְרִיתָהּ עִלָּם
חֲלָלִים חֲפָלִים בְּחֶרֶב אֲשֶׁר־יִרְדּוּ עֲרֵלִים
אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת אֲשֶׁר נִתְּנָה חֲמִיתָם
בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׁאֲרוּ כְּלִמָּתָם אֶת־יוֹדֵי
בֹר : 25 בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִתְּנָה מִשְׁכָּנִי לָהּ
בְּכָל־חַמְדֶּיךָ סְבִיבוֹתָיו הִבְרִיתָהּ עִלָּם
עֲרֵלִים חֲלָלִים חֲפָלִים בְּחֶרֶב חֲמִיתָם בְּאֶרֶץ
חַיִּים וַיִּשְׁאֲרוּ כְּלִמָּתָם אֶת־יוֹדֵי בֹר
בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִתְּנָה : 26 שָׁם מִשְׁכָּנִי הִבְלִי
וְכָל־חַמְדֶּיךָ סְבִיבוֹתָיו הִבְרִיתָהּ עִלָּם
עֲרֵלִים חֲלָלִים חֲפָלִים בְּחֶרֶב חֲמִיתָם
בְּאֶרֶץ חַיִּים : 27 וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֶת־גְּבוּרִים
לְפָנִים מִעֲרֵלִים אֲשֶׁר יִרְדּוּ־שְׂאֵל בְּבִלְי
מִלְחָמָתָם וַיִּתְּנֵנִי אֶת־חֲרֹבוֹתָם תַּחַת
רַאשֵׁיהֶם וַיִּתְּנֵנִי עֲזָרָתָם עַל־עֲצָמָתָם פֶּר
חֲמִית גְּבוּרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים : 28 וְהָיָה בְּתוֹךְ
עֲרֵלִים תִּשְׁכָּר וְהִשְׁכַּבְתָּ אֶת־חַלְלֵי־חֶרֶב :

15 Ὃταν δὲ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν καὶ ἐρημωθῇ
ἢ γῇ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν διασπείρω
πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 16 Θρήνός ἐστι καὶ θρη-
νήσεις αὐτόν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἰθὺν θρηνή-
σουσιν αὐτόν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
ἰσχὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτήν, λέγει Κύριος
Κύριος. 17 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ
πρώτου μηνὸς πεντεκαίδεκάτης τοῦ μηνὸς ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων 18 Ὅτι ἀνθρώπου,
θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ κατα-
βιάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκράς
εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας
εἰς βόθρον. 19 [Ἐξ ὑδάτων εὐπρεπικοῦς κατὰβηθι,
καὶ κοιμήθῃ μετὰ ἀπεριτμήτων.] 20 Ἐν μέσῳ
μαχαίρας τραυματιῶν πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ, καὶ
κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. 21 Καὶ ἑρῶσίν
σοι οἱ γίγαντες Ἐν βάθει βόθρου γίνου, τίνος
κρίπτων εἶ; καὶ κατὰβηθι καὶ κοιμήθῃ μετὰ
ἀπεριτμήτων ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας. 22
Ἐκεῖ Ἀσσοὺρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ,
πάντες τραυματῖαι ἐκεῖ ἰδόθησαν, καὶ ἡ ταφή αὐ-
τῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ
αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες
οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ, 23 [Οἱ
ἔδωκαν τὰς ταφάς αὐτῆς ἐν μηροῖς λάκκου· καὶ
ἐγενήθη ἐκεκλησία αὐτοῦ περικύκλω τῆς ταφῆς
αὐτοῦ, πάντες αὐτοῦ τραυματῖαι πίπτοντες
μαχαίρᾳ] οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς
ζωῆς. 24 Ἐκεῖ Αἰλὰμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις
αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ
τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ καὶ οἱ κατα-
βαίνοντες ἀπεριτμητοὶ εἰς γῆς βάθος, οἱ δεδω-
κότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς· καὶ ἐλάβσαν
τὴν βίαν αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
βόθρον 25 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν [ἰδόθη κοίτη
αὐτῆς, σὺν παντὶ τῷ πληθεὶ ἐκάστου περικύκλω
ἢ ταφῇ αὐτοῦ· πάντες ἀπεριτμητοὶ τραυματιῶν
μαχαίρᾳ]. 26 Ἐκεῖ ἰδόθησαν Μοσοὺχ καὶ Θοβὲλ
καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνή-
ματος αὐτοῦ, πάντες τραυματῖαι αὐτοῦ, πάντες
ἀπεριτμητοὶ τραυματῖαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδω-
κότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς. 27 Καὶ
ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτω-
κῶτων ἀπ' αἰῶνος, οἱ κατέβησαν εἰς ᾄδου ἐν
δύλοις πολεμικοῖς καὶ ἔθνησαν τὰς μαχαίρας
αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ ἐγενήθησαν
αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι
ἐξεφύθησαν πάντας ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. 28 Καὶ
σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων [συντριβήσῃ, καὶ]
κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρᾳ.

15 Cum dederō terram Ægypti desolatam :
deseretur autem terra a plenitudine sua,
quando percussēro omnes habitatores ejus :
et scient quia ego Dominus. 16 Planctus
est, et plangent eum : filiae gentium plangē-
eum : super Ægyptum, et super multitudi-
nem ejus plangent eum, ait Dominus Deus.
17 Et factum est in duodecimo anno, in
quinta decima mensis, factum est verbum
Domini ad me, dicens : 18 Fili hominis cane
lugubre super multitudinem Ægypti : et de-
trahe eam ipsam, et filias gentium robusta-
rum, ad terram ultimam, cum his qui de-
scendunt in lacum. 19 Quo pulchrior es !
descende, et dormi cum incircumcisis. 20 In
medio interfectorum gladio cadent : gladius
datus est, attraxerunt eam, et omnes populos
ejus. 21 Loquentur ei potentissimi robu-
sorum de medio inferni, qui cum auxiliatori-
bus ejus descenderunt et dormierunt incir-
cumcisi, interfecti gladio. 22 Ibi Assur, et
omnis multitudo ejus : in circuitu illius se-
pulchra ejus : omnes interfecti, et qui cecide-
runt gladio. 23 Quorum data sunt sepulchra
in novissimis laci : et facta est multitudo
ejus per gyrum sepulchri ejus : universi in-
terfecti, cadentesque gladio, qui dederant
quondam formidinem in terra viventium.
24 Ibi Ælam, et omnis multitudo ejus per
gyrum sepulchri sui : omnes hi interfecti
ruentesque gladio : qui descenderunt incir-
cumcisi ad terram ultimam : qui posuerunt
terrorem suum in terra viventium, et por-
taverunt ignominiam suam cum his qui
descendunt in lacum. 25 In medio inter-
fectorum posuerunt cubile ejus in universis
populis ejus : in circuitu ejus sepulchrum
illius : omnes hi incircumcisi, interfectique
gladio : dederunt enim terrorem suum in
terra viventium, et portaverunt ignominiam
suam cum his qui descendunt in lacum : in
medio interfectorum positi sunt. 26 Ibi
Mosoch, et Thubal, et omnis multitudo ejus :
in circuitu ejus sepulchra illius : omnes hi
incircumcisi, interfectique et cadentes gladio :
quia dederunt formidinem suam in terra vi-
ventium. 27 Et non dormient cum fortibus,
cadentibusque et incircumcisiis, qui descen-
derunt ad infernum cum armis suis, et posu-
erunt gladios suos sub capitibus suis, et fue-
runt iniquitates eorum in ossibus eorum : quia
terror fortium facti sunt in terra viventium.
28 Et tu ergo in medio incircumcisorum
contereris, et dormies cum interfectis gladio.

יחזקאל לב לג

29 שָׁמַח אֲדוֹם מִלִּיָּהּ וְכָל־נַשְׂאֶיהָ
אֲשֶׁר־נָתַנִּי בְּבִדְוָהָם אֶת־חֲלִי־חֶרֶב הַמָּוֶה
אֶת־עַרְלִים יִשְׁכְּבוּ וְאֶת־יְרֵדֵי כּוֹר׃ 30 שָׁמַח
נְסִיכֵי צִפּוֹן פָּלֶם וְכָל־צִדְנֵי אֲשֶׁר־יָרְדוּ
אֶת־חֲלָלִים בְּחַתִּיתָם מִבְּבִדְוָהָם בּוֹשִׁים
וַיִּשְׁכְּבוּ עַרְלִים אֶת־חֲלִי־חֶרֶב וַיִּשְׁאָו
כָּל־מָוֶה אֶת־יְרֵדֵי כּוֹר׃ 31 אֹהֶל־יִרְמָה
פָּרְעָה וְנָחַם עַל־לִבָּמוֹנָהּ חֲלִי־חֶרֶב
פָּרְעָה וְכָל־חֵילוֹ נָאֵם אֲדֹנִי יְהוָה׃ 32 כִּי־
נָתַתִּי אֶת־חַתִּיתוֹ בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׁכְּבֻ
בְּתוֹךְ עַרְלִים אֶת־חֲלִי־חֶרֶב פָּרְעָה
וְכָל־מִוֹנָהּ נָאֵם אֲדֹנִי יְהוָה׃

פרשת לב :

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־
אָדָם דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־עַמּוּדָא וְאֶמְרָתָא אֲלֵיהֶם
אֲרָץ פְּרִאֲבִיא עֲלֵיהָ חֶרֶב וְלָקְוָהָ עִם־
הָאֶרֶץ אִישׁ אֶחָד מִקְצֵיהֶם וְנָתַנִּי אֹהֶל־
לָהֶם לְצִפּוֹן׃ 3 וְיִרְמָה אֶת־חֲחֶרֶב בָּאָה
עַל־הָאֶרֶץ וְהִקְעָה בְּשׁוֹפָר וְהִזְתִּיר אֶת־
הָעָם׃ 4 וְשָׁמַע הַשָּׁמַע אֶת־קוֹל הַשׁוֹפָר
וְלֹא נִזְחַר וְנִבְּאוּ חֶרֶב וְהִתְקַחְתּוּ דָּמוֹ
בְּרִאשׁוֹתֵיהֶם׃ 5 אֵת־לֹל הַשׁוֹפָר שָׁמַע
וְלֹא נִזְחַר דָּמוֹ בְּיָדֵיהֶם וְהָיָה נִזְחַר
בְּשָׁשׁוֹ מִלֵּט׃ 6 וְהִצִּיפָה פְּרִי־רִאשָׁה אֶת־חֲחֶרֶב
בָּאָה וְלֹא־תִקְעַת בְּשׁוֹפָר וְהָעָם לֹא־נִזְחַר
וְנִבְּאוּ חֶרֶב וְהִתְקַח מִהֶם נַפְשׁ הָיָה
בְּעֵינֵי גִלְזוֹחַ וְדָמוֹ מִי־דִחְצִפָה אֲדָרָשׁ׃
7 וְהָיָה בְּרִאשׁוֹת צִפּוֹן נִתְחַדֵּשׁ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַע מִפִּי דְבָר וְהִזְחַרְתָּ
אֹהֶם מִמֶּנִּי׃ 8 בְּאֶמְרֵי לְרָשָׁע רָשָׁע מוֹת
תִּמָּוֶת וְלֹא דְבָרָה לְהִזְחִיר רָשָׁע מִדְּבָרוֹ
הָיָה רָשָׁע בְּעֵינֵי מוֹת וְדָמוֹ מִי־דִחְצִפָה אֲבָקָשׁ׃

IEZEKIELA, λβ', λγ'.

29 'Εκεῖ ἰδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ἀσσούρ οἱ δόντες
τῇ ἐσχθύνῃ αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας, οὗτοι μετὰ
τραυματιῶν ἰκοιμήθησαν, μετὰ καταβαινόντων εἰς
βόθρον. 30 'Εκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ βορρᾶ πάντες
στρατηγοὶ Ἀσσούρ, οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι,
οὖν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἐσχθύνῃ αὐτῶν ἰκοιμή-
θησαν ἀπεριτμήτεις μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας,
καὶ ἀπῆνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς βόθρον. 31 'Εκείνους ὕψεται
βασιλεὺς Φαραώ καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν
τὴν ἐσχθύνῃ αὐτῶν [τραυματίαι μαχαίρα Φαραώ καὶ
ἡ δύναμις αὐτοῦ], λέγει Κύριος Κύριος. 32 'Ὅτι
εἶδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζῶης, καὶ κοιμη-
θήσεται ἐν μίσφ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν
μαχαίρας Φαραώ, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ μετ'
αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

KEΦ. λγ'.

1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου
καὶ εἰρεῖς πρὸς αὐτούς ὅτι ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομ-
φαίαν, καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἀνθρώπων ἕνα
ἐξ αὐτῶν καὶ δώσω αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν,
3 Καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ σάλπισσιν τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ,
4 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τῆς φωνῆς τῆς σάλ-
πιγγος καὶ μὴ φυλάξῃται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία
καὶ καταλάβῃ αὐτόν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς αὐτοῦ ἔσται. 5 'Ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλ-
πιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ'
αὐτοῦ ἔσται. καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἐξείλατο. 6 Καὶ ὁ σκοπὸς ἰδὼν τὴν
ῥομφαίαν ἐρχομένην καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι,
καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξῃται, καὶ ἔλθοῦσα ἡ ῥομφαία
λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνο-
μίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ σκοποῦ
ἐκζητήσω. 7 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέ-
δωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός
μου λόγον. 8 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ
Θανίτω θανατωθήσῃ, καὶ μὴ λαλήσῃς τοῦ φυ-
λάσθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς
ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, τὸ
δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω.

7 E

EZECHIEL, XXXII. XXXIII.

29 Ibi Idumæa, et reges ejus, et omnes duces
ejus, qui dati sunt cum exercitu suo cum
interfectis gladio: et qui cum incircumcisis
dormierunt, et cum his qui descendunt in
lacum. 30 Ibi principes aquilonis omnes,
et universi venatores: qui deducti sunt cum
interfectis, paventes, et in sua fortitudine
confusi: qui dormierunt incircumcisi cum
interfectis gladio, et portaverunt confusionem
suam cum his qui descendunt in lacum. 31 Vidit eos Pharaos, et consolatus est super
universa multitudo sua, quæ interfecta est
gladio: Pharaos, et omnis exercitus ejus, ait
Dominus Deus: 32 Quia dedi terrorem
meum in terra viventium, et dormivit in
medio incircumcisorum cum interfectis gla-
dio: Pharaos, et omnis multitudo ejus, ait
Dominus Deus.

CAPUT XXXIII.

1 Et factum est verbum Domini ad me
dicens: 2 Fili hominis loquere ad filios po-
puli tui, et dices ad eos: Terra cum induxero
super eam gladium, et tulerit populus terræ
virum unum de novissimis suis, et consti-
tuerit eum super se speculatorem: 3 Et ille
viderit gladium venientem super terram, et
cecinerit buccina, et annuntiaverit populo:
4 Audiens autem, quisquis ille est, sonitum
buccinæ, et non se observaverit, veneritque
gladius, et tulerit eum: sanguis ipsius super
caput ejus erit. 5 Sonum buccinæ audivit,
et non se observavit, sanguis ejus in ipso
erit: si autem se custodierit, animam suam
salvabit. 6 Quod si speculator viderit gla-
dium venientem, et non insonuerit buccina,
et populus se non custodierit, veneritque gla-
dius, et tulerit de eis animam: ille quidem
in iniquitate sua captus est, sanguinem autem
ejus de manu speculatoris requiram. 7 Et
tu fili hominis, speculatorem dedi te domui
Israel: audiens ergo ex ore meo sermonem,
annuntiabis eis ex me. 8 Si me dicente ad
impium: Impie, morte morieris: non fueris
locutus ut se custodiat impius a via sua:
ipse impius in iniquitate sua morietur, san-
guinem autem ejus de manu tua requiram.

יחזקאל ל

9 ואמרת קריחזקאלך רשע מדרפו
לשוב מן־שם ולא־שבו מדרפו הוא פְּעוֹנָה
ימות ואמת נפשו חצלה:
10 ואמת בראשם אמר אליהם ישראל
בן אמתם לאמר קרפשינו וחטאתינו
עלינו ובכם אנחנו נמקים ואיך חנה:
11 אמר אליהם חרני נא אדני יהוה
אם־אחפץ במות הרשע כי אם־שוב
רשע מדרפו וחי שובי שובי מדרביכם
הרעים ולקח המות בית ישראל:
12 ואמת בראשם אמר אל־בני
עפרו צדקת חצדיק לא תצילנו ביום
פשעו ורשעת הרשע לא יציל ביה
ביום שובו מרשעו וצדיק לא יבקר
לחיות ביה ביום חטאתו: 13 באמרי
לצדיק חיה יהיה והוא־בטח על־צדקתו
ועשו עול על־צדקתו לא תזכרן ובעולו
אשר־עשו בו ומות: 14 ובאמרי לרשע
מות תמות ושב מחטאתו ועשו משפט
הצדק: 15 חבל ישיב רשע גולה ושלם
בחקות החיים הלך לביתי עשות
עול חיו יחיה לא ומות: 16 על־חטאתו
אשר חטא לא תזכרנה לו משפט
הצדק עשו חיו יהיה: 17 ואמר בני
עפרו לא ימכן הרה אדני וחשך דרכם
לא ימכן: 18 בשוב צדיק מצדקתו ועשו
עול ומת ביהם: 19 ובשוב רשע
מרשעו ועשו משפט הצדק עליהם
הוא יחיה: 20 ואמרתם לא ימכן הרה
אדני איש פדרכוו אשפות אהכם בית
ישראל: 21 ויהי בשמי עשרה
שנה בעשתי בחמש לחודש ללילתי
באלי חפליט מירושלם לאמר חנה
העיר: 22 ויריחו חיה אלי בערב
לפני בוא חפליט ויפתח את־פי עד־בא
אלי בבקר ויפתח פי ולא נא־למתי
עוד: 23 ויהי דברי־חיה אלי
לאמר: 24 בראשם ושב חרבות האלה
על־אדמת ישראל אמרים לאמר אחד
חיה אברהם ויהי אברהם ויחיה ויחיה
רבים לנו נהנה הארץ למורשה:

IEZEKIEL, lvi.

9 Σὺ δὲ εἰς ἀποστολήν τῷ ἀσεβῇ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ
ἀποθάνεται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξήρη-
σαι. 10 Καὶ σὺ εἰς ἀνθρώπου εἶπὸν τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ Οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες Αἱ πλάναι
ἡμῶν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσὶ, καὶ
ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα, καὶ πῶς ζήσόμεθα;
11 Εἶπὸν αὐτοῖς Ὡς ἐγώ, οὕτως λέγει Κύριος,
οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς ὥς ἀπο-
στρέψαι τὸν ἀσεβῇ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ
ζῆν αὐτόν. Ἀποστρεφθε ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ ὑμῶν· καὶ ἴνα τί ἀποθνήσκετε, οἶκος Ἰσραὴλ;
12 Εἶπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου Δικαιο-
σύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξελεῖται αὐτὸν ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα
πλανηθῇ, καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτόν
ἐν ᾧ ἂν ἡμέρα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ·
καὶ δικαίος οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι. 13 Ἐν τῷ
εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ Οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιο-
σύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἀνομίαν, πᾶσαι αἱ δικαιο-
σύναι αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ
αὐτοῦ ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθάνεται. 14 Καὶ
ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἀσεβῇ Θανάτῳ θανατωθήσῃ,
καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ
ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, 15 Καὶ ἐνεχύ-
ρασμα ἀποδοῖ καὶ ἀρπάγματα ἀποτίσει, ἐν προσ-
τάγμασι ζωῆς διαπορεύεται τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον,
ζωῇ ζήσεται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. 16 Πᾶσαι αἱ
ἀμαρτίαι αὐτοῦ ὧς ἥμαρτεν οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν,
ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς
ζήσεται. 17 Καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου
Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου. Καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς
αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα. 18 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι δικαίον
ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσει ἀνομίας,
καὶ ἀποθάνεται ἐν αὐταῖς. 19 Καὶ ἐν τῷ ἀπο-
στρέψαι τὸν ἀμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ
καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς
ζήσεται. 20 Καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ εἶπατε Οὐκ εὐθεῖα
ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἔκαστος ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ
ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ. 21 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
δεκάτῳ εἴτι ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, πέμπτῃ τοῦ
μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρὸς με ὁ
ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ λέγων Ἐάλω ἡ πόλις.
22 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ ἐσπέρας πρὶν
ἔλθῃ αὐτόν, καὶ ἡνοιξέ μου τὸ στόμα ὥς ἦλθε
πρὸς με τὸ πρῶτον καὶ ἀνοιχθὲν τὸ στόμα μου οὐ
συνέσχθη ἐγώ. 23 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς με λέγων 24 Ὡς ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες
τὰς ἡρημαμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ λέγουσιν
Εἰς ἣν Ἀβραὰμ καὶ κατέσχε τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς
πλείους ἐσμέν, ἡμῖν δίδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν.

EZECHIEL, XXXIII.

9 Si autem annuntiante te ad impium ut a
viis suis convertatur, non fuerit conversus a
via sua: ipse in iniquitate sua morietur:
porro tu animam tuam liberasti. 10 Tu ergo
fili hominis dic ad domum Israel: Sic locuti
estis, dicentes: Iniquitates nostræ, et pec-
cata nostra super nos sunt, et in ipsis nos
tabesчимus: quomodo ergo vivere poterimus?
11 Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dominus
Deus: nolo mortem impii, sed ut converta-
tur impius a via sua, et vivat. Convertimini,
convertimini a viis vestris pessimis: et quare
moriemini domus Israel? 12 Tu itaque fili
hominis dic ad filios populi tui: Justitia
justi non liberabit eum in quacumque die
peccaverit; et impietas impii non nocebit
ei, in quacumque die conversus fuerit ab
impietate sua: et justus non poterit vivere
in justitia sua, in quacumque die peccaverit.
13 Etiam si dixerō justo quod vita vivat, et
confessus in justitia sua fecerit iniquitatem:
omnes justitiæ ejus oblivioni tradentur, et
in iniquitate sua, quam operatus est, in ipsa
morietur. 14 Si autem dixerō impio: Morte
moriēris: et egerit poenitentiam a peccato
suo, feceritque judicium et justitiam, 15 Et
pignus restituerit ille impius, rapinamque
reddiderit, in mandatis vitæ ambulaverit,
nec fecerit quidquam injustum: vita ejus,
et non morietur. 16 Omnia peccata autem,
quæ peccavit, non imputabuntur ei: judicium
et justitiam fecit, vita vivet. 17 Et dixerunt
filii populi tui: Non est æqui ponderis via
Domini, et ipsorum via injusta est. 18 Cum
enim recesserit justus a justitia sua, fece-
ritque iniquitates, morietur in eis. 19 Et
cum recesserit impius ab impietate sua,
feceritque judicium et justitiam, vivet in eis.
20 Et dicitis: Non est recta via Domini.
Unumquemque juxta vias suas judicabo de
vobis, domus Israel. 21 Et factum est in
duodecimo anno, in decimo mense, in quinta
mensis transmigrationis nostræ, venit ad me
qui fugerat de Jerusalem, dicens: Vastata
est civitas. 22 Manus autem Domini facta
fuerat ad me vespere, antequam veniret qui
fugerat: aperuitque os meum donec veniret
ad me mane, et aperto ore meo non silui am-
plius. 23 Et factum est verbum Domini
ad me, dicens: 24 Fili hominis, qui ha-
bitant in ruinosis his super humum Israel,
loquentes aiunt: Unus erat Abraham, et
hereditate possedit terram: nos autem multi
sumus, nobis data est terra in possessionem.

יחזקאל לג לד

25 לכן אמר אליהם כדאמר יי אדני יהוה
עליונים ואלהיהם ויעניכם תשאו אל
גלגלכם ורם תשפכו והארץ תירשו:
26 צמדתם על הרבכם עשיתו הוצבה
ואיש את אחשבת רעהו טמאיהם והארץ
תירשו: 27 כדאמר אליהם כדאמר
אדני יהוה חרמתי אסלא אשר בחרבות
בחרב ופלו ואשר על פני השדה לחנה
נתתיו לאכלו ואשר במצודות ובמצודות
בבקר ומיתו: 28 ונתתי את הארץ
שמימה ומשפח ונשפת מאון ענה
ושמימי חרי ישראל מאון עובר:
29 וידעו קרמתי יהוה בחרתי את הארץ
שמימה ומשפח על פלחועבכם אשר
עשו: 30 ואתה כדאמר בני עמי
הנדברים בך אצל הקיורות ובפתחי
הבתים ודברת את אחיך אשר את
אחיו לאמר בארמא ושמימי מה הדבר
היוצא מאת יהוה: 31 ויבואו אליה
מבוארם ואשבו לפני עמי ושמימי
את דבריה ואיהם לא יעשו קרענים
בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם
חלה: 32 והפך לחם פשיר עבדים ופה
קול וממב נגן ושמימי את דבריה
ועשים אינם איהם: 33 ובבואה המה
באח וידעו כי נביא הית בתוכם:

פרשה לד:

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בך
אדם חקבא עליוני ישראל חקבא
ואמרתי אליהם לרעים כדאמר יי אדני
יהוה הוי רע ישראל אשר היו רעים
איהם חלל חצון ורעו קרעים: 3 את
החלב תאכלו ואת החמץ תלבושו
הבריחה תוצרו חצון לא תרעו:
4 את החפלות לא חנקתם ואת החולות
לא רפאתם ולעשבת לא חבשתם
ואת הפדחת לא חשבתם ואת החאבדת
לא חבשתם ובחנקת רדיתם אתם
ובפרה: 5 ותפציצת מבלי רעה ותהינה
לאכלה לכלית השדה ותפציצו:

IEZEKIEL, λγ', λδ'.

25 Διὰ τοῦτο εἶπὸν αὐτοῖς [Οὕτως εἶπε Κύριος
'Ἐπὶ τῷ αἵματι φάγεσθε καὶ ὀφθαλμοὺς ὑμῶν
λήψεσθε πρὸς εἰδωλα ὑμῶν καὶ αἷμα ἐκχεῖτε· καὶ
τὴν γῆν κληρονομήσητε; 26 Ἐστῆτε ἐπὶ τῇ
βομφαίᾳ ὑμῶν, ἐποιήσατε βδελύγμα, καὶ ἀνὴρ τὸν
πλησίον αὐτοῦ ἐμίανσεν. καὶ τὴν γῆν κληρονομή-
σετε;] 27 [Οὕτως διὰ τοῦτο εἶπὸν αὐτοῖς] Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος ὤ ἐγὼ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς
ἡρημωμέναις μαχαίραις πιεσθῶνται, καὶ οἱ ἐπὶ
προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ
δοθῇσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετει-
χισμέναις καὶ τοὺς ἐν ταῖς σπηλαίοις θανάτῳ
ἀποκτείνω. 28 Καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον, καὶ
ἀπολείται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἔρημο-
θήσεται τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι δια-
πορευόμενον. 29 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι
Κύριος· καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ
ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν
ἃ ἐποίησαν. 30 Καὶ σὺ νῦν ἄνθρωπου, οἱ υἱοὶ
τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ
τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκῶν, καὶ λαλοῦσιν
ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ λέγοντες Συνέλθωμεν
καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ Κυρίου.
31 Ἐρχονται πρὸς σὲ ὡς συμπορεύεται λαός, καὶ
κάθηνται ἐναντίον σου καὶ ἀκούουσιν τὰ ῥήματά
σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ
στόματι αὐτῶν καὶ ὀπίσω τῶν μισμύτων ἡ καρ-
δία αὐτῶν. 32 Καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλ-
τηρίου ἡδυνώοντος εὐαρμόστου, καὶ ἀκούσονται σου
τὰ ῥήματα καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά. 33 Καὶ
ἦν ἡμεῖς ἐν Ἐλθ, ἐροῦσιν Ἰδοὺ ἡκεῖ, καὶ γνώσονται
ὅτι προφῆτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

KEΦ. λδ'.

1 KAI ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων
2 Ὅτι ἄνθρωπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας
τοῦ Ἰσραὴλ, προφήτευσον καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι
Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ὁ ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ
βόσκουσιν ποιμένες ἑαυτούς; οὐ τὰ πρόβατα
βόσκουσιν οἱ ποιμένες; 3 Ἰδοὺ τὸ γάλα κατέ-
σθετε καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε καὶ τὸ παχὺ
σφάζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκειτε. 4 Τὸ
ἡσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ
ἰσωματοποιήσατε καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατε-
δήσατε, καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἀπεστρέψατε, καὶ
τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν
κατειργάσασθε μόχθῳ. 5 Καὶ διεσπάρη τὰ πρό-
βατά μου διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐγενήθη
εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ.

EZECHIEL, XXXIII. XXXIV.

25 Idcirco dices ad eos : Hæc dicit Dominus
Deus : Qui in sanguine comeditis, et oculos
vestros levatis ad immunditias vestras, et
sanguinem funditis : numquid terram heredi-
tate possidebitis ? 26 Stetistis in gladiis
vestris, fecistis abominationes, et unusquisque
uxorem proximi sui polluit : et terram here-
ditate possidebitis ? 27 Hæc dices ad eos :
Sic dicit Dominus Deus : Vivo ego, quia qui
in ruinosis habitant, gladio cadent : et qui in
agro est, bestiis tradetur ad devorandum : qui
autem in præsidiis et speluncis sunt, peste
morientur. 28 Et dabo terram in solitudinem,
et in desertum, et deficiet superba fortitudo
ejus : et desolabuntur montes Israel, eo quod
nullus sit qui per eos transeat. 29 Et scient
quia ego Dominus, cum dederò terram eorum
desolatam et desertam, propter universas
abominationes suas, quas operati sunt. 30 Et
tu fili hominis : Filii populi tui, qui loquuntur
de te juxta muros, et in ostiis domorum, et
dicunt unus ad alterum, vir ad proximum
suum loquentes : Venite, et audiamus quis
sit sermo egrediens a Domino. 31 Et veniunt
ad te, quasi si ingrediatur populus, et sedent
coram te populus meus : et audiunt sermones
tuos, et non faciunt eos : quia in canticum
oris sui vertunt illos, et avaritiam suam
sequitur cor eorum. 32 Et es eis quasi carmen
musicum, quod suavi dulcique sono canitur :
et audiunt verba tua, et non faciunt ea. 33 Et
cum venerit quod prædictum est (ecce enim
venit) tunc scient quod propheta fuerit
inter eos.

CAPUT XXXIV.

1 Et factum est verbum Domini ad me,
dicens : 2 Fili hominis propheta de pastoribus
Israel; propheta, et dices pastoribus : Hæc
dicit Dominus Deus : Væ pastoribus Israel,
qui pascebant semetipsos : nonne greges a
pastoribus pascontur ? 3 Lac comedebatis,
et lanis operiebamini, et quod crassum erat
occidebatis : gregem autem meum non pasce-
batis. 4 Quod infirmum fuit non consolidastis,
et quod ægrotum non sanastis, quod confrac-
tum est non alligastis, et quod abjectum est
non reduxistis, et quod perierat non quæsis-
tis : sed cum austeritate imperabatis eis, et cum
potentia. 5 Et dispersæ sunt oves meæ, eo quod
non esset pastor : et factæ sunt in devoratio-
nem omnium bestiarum agri, et dispersæ sunt.

6 וישב צאני בכל ההרים ועל כל גבעה
 רמה ועל כל פלג הארץ כל צאני
 ואין דורש ואין מבקש: 7 לכן רעים
 שמעו את דבר יהוה: 8 חרצני נאם
 אדני יהוה אמלא יען היות צאני לכו
 ותחיינה צאני לאכלה לכל הית השדה
 מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני
 וירדו הרעים אותם ואת צאני לא
 רעי: 9 לכן הרעים שמעו דברי יהוה:
 10 כדאמר אדני יהוה הנני אלהרעים
 ודרשתי את צאני מידם והשבתים
 מרצות צאן ולא ירדו עוד הרעים
 אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיין
 להם לאכלה: 11 כי פה אמר אדני
 יהוה הנני צאני ודרשתי את צאני
 ובקרתם: 12 כבקר רעה עדיו ביום
 היותו בתוך צאנו כפרשות בן אבקר
 את צאני והצלתי אותם מפלה מקומות
 אשר נמצו שם ביום ענן וערפל:
 13 והוצאתים מרועפים ותפצתים
 מן הארצות ותביאותים אל אדמתם
 ורעותיהם אלהי ישראל באפיקים ובכל
 מושבי הארץ: 14 במרעה טוב ארעה
 אותם ובקרי מרוע ישראל יהיה נהם
 שם תרפצנה בנה טוב ומרעה שמן
 תרעינה אלהי ישראל: 15 אני ארעה
 צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה:
 16 את האבדות אבקש ואת החסרות אשיב
 ולקשרת אקבש ואת החולות אחנך
 ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארעה
 במשפט: 17 ואמתה צאני פה אמר
 אדני יהוה הנני שפט בירשח לשח
 לאילים ולעיתים: 18 המעט מכם
 המרעה חטוב תרעו ויתר מרעכם
 תרמסו ברגליכם ומשקעמים תשתו
 ואת הנותרים ברגליכם תרפשו:
 19 וצאני מרמס רגליכם תרעינה
 ומרפש רגליכם תשתנה:
 20 לכן פה אמר אדני יהוה אליהם
 הנני צאני ושפטתי בירשח ברעה
 וכן שח רעה: 21 יען בצד ובקנה
 תחלפו ובקרגיכם תנחשו פלה חלול
 עד אשר תפצוהם אותה אלהי חוצה:

6 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου ἐν παντὶ ὄρει
 καὶ ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ προσώπου
 τῆς γῆς διεσπάρη καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ
 ἀποστρέφων. 7 Διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε
 λόγον Κυρίου 8 Ὡς ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ
 μὴ ἐντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προ-
 νομήν, καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατὰ-
 βρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου παρὰ τὸ μὴ
 εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐκζητήσαν οἱ ποιμένες τὰ
 πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ταυτοὺς
 τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν. 9 Ἀντὶ τοῦτου,
 ποιμένες, [ἀκούσατε λόγον Κυρίου.] 10 Τάδε λέγει
 Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκ-
 ζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ
 ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά
 μου, καὶ οὐ βοσκήσουσιν ἐτι οἱ ποιμένες αὐτά·
 καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος
 αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἐτι εἰς κατὰβρωμα.
 11 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγώ
 ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά.
 12 Ὡς περ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν
 ἡμέρᾳ ὅταν ᾖ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προ-
 βάτων διακεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρό-
 βατά μου καὶ ἀπελθὼς αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου
 οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου.
 13 Καὶ ἐξάσω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰθνῶν καὶ συναΐσω
 αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ ἐισάσω αὐτοὺς εἰς
 τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βοσκήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη
 Ἰσραὴλ καὶ ἐν ταῖς φάραγξι καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ
 τῆς γῆς. 14 Ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτούς,
 ἐν τῇ ὅρι τῇ ὑψηλῇ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔσονται αἱ
 μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ
 ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίνον
 βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὄρεων Ἰσραὴλ. 15 Ἐγὼ
 βοσκήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω
 αὐτά, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Τάδε
 λέγει Κύριος Κύριος 16 Τὸ ἀπολωλὸς ἐκζητήσω,
 καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ τὸ συντε-
 τριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω,
 καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτά μετὰ
 κρίματος. 17 Καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τάδε λέγει
 Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀνὰ μέσον
 προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τράγων.
 18 Καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν ὅτι τὴν καλὴν νομήν
 ἐνέμεσθε, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατε-
 πατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ καθεστῆκός ὕδωρ
 ἴπινετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶ ὑμῶν ἱταράσ-
 σετε; 19 Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα
 τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο, καὶ τὸ τετραγαγμένον
 ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον; 20 Διὰ
 τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ διακρι-
 νῶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀνὰ μέσον
 προβάτου ἀσθενοῦς. 21 Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς
 καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ τοῖς κέρασιν
 ὑμῶν ἐκεραιζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλείπον ἐξεθλίβετε.

6 Erraverunt greges mei in cunctis montibus
 et in universo colle excelso: et super omnem
 faciem terræ dispersi sunt greges mei, et non
 erat qui requireret, non erat, inquam, qui
 requireret. 7 Propterea, pastores, audite ver-
 bum Domini: 8 Vivo ego, dicit Dominus
 Deus: quia pro eo quod facti sunt greges
 mei in rapinam, et oves meæ in devorationem
 omnium bestiarum agri, eo quod non esset
 pastor: neque enim quæsierunt pastores
 mei gregem meum, sed pascebant pastores
 semetipsos, et greges meos non pascebant:
 9 Propterea, pastores, audite verbum Domini:
 10 Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse
 super pastores requiram gregem meum de
 manu eorum, et cessare faciam eos ut ultra
 non pascant gregem, nec pascant amplius
 pastores semetipsos: et liberabo gregem
 meum de ore eorum, et non erit ultra eis in
 escam. 11 Quia hæc dicit Dominus Deus:
 Ecce ego ipse requiram oves meas, et visitabo
 eas. 12 Sicut visitat pastor gregem suum, in
 die quando fuerit in medio ovium suarum
 dissipatarum: sic visitabo oves meas, et
 liberabo eas de omnibus locis, in quibus
 dispersæ fuerant in die nubis et caliginis.
 13 Et educam eas de populis, et congregabo
 eas de terris, et inducam eas in terram suam:
 et pascam eas in montibus Israel, in rivis, et
 in cunctis sedibus terræ. 14 In pascuis
 uberrimis pascam eas, et in montibus excelsis
 Israel erunt pascua earum: ibi requiescent
 in herbis virentibus, et in pascuis pinguibus
 pascentur super montes Israel. 15 Ego
 pascam oves meas, et ego eas accubaro faciam,
 dicit Dominus Deus. 16 Quod perierat
 requiram, et quod abjectum erat reducam, et
 quod confractum fuerat alligabo, et quod
 infirmum fuerat consolidabo, et quod pingue
 et forte custodiam: et pascam illas in iudicio.
 17 Vos autem greges mei, hæc dicit Dominus
 Deus: Ecce ego iudico inter pecus et pecus,
 arietum et hircorum. 18 Nonne satis vobis
 erat pascua bona depasci? Insuper et
 reliquias pascarum vestrarum conculcastis
 pedibus vestris: et cum purissimam aquam
 biberetis, reliquam pedibus vestris turbabatis.
 19 Et oves meæ his, quæ conculcata pedibus
 vestris fuerant, pascebantur: et quæ pedes
 vestri turbaverant, hæc bibebant. 20 Propterea
 hæc dicit Dominus Deus ad vos: Ecce ego
 ipse iudico inter pecus pingue, et macilentum:
 21 Pro eo quod lateribus et humeris impinge-
 batis, et cornibus vestris ventilabatis omnia
 infirma pecora, donec dispergerentur foras:

יחזקאל לד לה

IEZEKIELA, λδ', λε'.

EZECHIEL, XXXIV. XXXV.

22 והושעתני לצאני ולאחזקניקח עוד
לכז ושפטתי בין שח לשח: 23 והקמתי
עליהם רעה אחת ורעה אחתון את
עבדי דגיד הוא ורעה אותם והוא יהיה
לקו לרעה: 24 ואני יהיה אחיה להם
לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני
יהיה דברתי: 25 וכרתי להם ברית
שלום וחשבתי חיה רעה מן הארץ
ושבתי במדבר לבטח ושני ביצורים:
26 ונתתי אותם וסביבות נבצתי ברקח
והודתי הנשם בצחל נשמי ברקח
יהי: 27 ונתן עץ השנה את פרוי והארץ
תתן וכולה יהיו על אדמתם לבטח
ונדעו כי אני יהיה בשבתי את מטרות
עלם והצלתיים מיד העבדים בהם:
28 ולא יהיו עוד בן לבנים וחיית הארץ
לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד:
29 והקמתי להם מטר לשם ולא יהיו
עוד ארפי רעב בארץ ולא ישא עוד
פלגת הצבים: 30 ונדעו כי אני יהיה
אלהיהם אתם והפח עמי בית ישראל
באם אדני יהיה: 31 ואתן צאני צאן
מדינותי אדם אתם אני אלהיהם באם
אדני יהיה:

פרשת לה:

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בראש
ערים פניו עליהן שער והנבא עליו:
3 ואמר לו פה אמר אדני יהוה הנני
אליה מרשעיר ונשיתי ידי עליה ונתתי
שם שם: 4 עליה חרבה אשם
ואתה שם שם חתה ונדע כי אני יהיה:
5 וכן יהיו לה איבת עולם ותגר את
בני ישראל עליה חרב בעת אדם בעת
עון קץ: 6 לבן חיראני באם אדני יהוה
קיריהם אעשה ודם ירשף אדם לא דב
שבת ודם ירשף: 7 ונתתי את השר
לשמה ושמה וחרתי מפה עבר ושם:

22 Kai sōσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν
ἐτι εἰς προνομῆν, καὶ κρινῶ ἀνὰ μίσον κριοῦ πρὸς
κρίον. 23 Kai ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα
ἓνα καὶ ποιμανεῖ αὐτούς, τὸν δούλον μου Δαυὶδ,
καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμήν, 24 Kai ἐγὼ Κύριος
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ
αὐτῶν· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. 25 Kai διαθήσο-
μαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανῶ θηρία
πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς ὄρεσι. 26 Kai
δώσω αὐτοῖς περικύκλῳ τοῦ ὄρους μου· καὶ δώσω
τὸν ὑετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας. 27 Kai τὰ ξύλα
τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ
γῆ δώσει τὴν ἰσχύον αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἰλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν
ζυγὸν αὐτῶν· καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν
καταδουλωσαμένων αὐτούς, 28 Kai οὐκ ἔσονται
ἐτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς
οὐκ ἐτι μὴ φάγωσιν αὐτούς· καὶ κατοικήσουσιν ἐν
ἰλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. 29 Kai
ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης, καὶ οὐκ ἐτι ἔσον-
ται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνειδισμὸν
ἐθνῶν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἐτι. 30 Kai γνώσονται
ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ
λαὸς μου. Οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος,
31 Πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνίου μου ἴστε,
καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος
Κύριος.

KEΦ. λε'.

1 KAI ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπ' ὄρος Σειρ καὶ προφῆτευσον εἰς αὐτό, 3 Kai
εἰπὸν αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδὺ ἐγὼ
ἐπὶ σέ, ὄρος Σειρ, καὶ ἐτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ
σέ καὶ δώσω σε εἰς ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ, 4 Kai
ταῖς πόλεσί σου ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ ἐρημος
ἔσῃ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, 5 Ἀντὶ τοῦ
γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰώνιον, καὶ ἐνεκάθισας τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἐν
καιρῷ ἀδικίας ἐπ' ἰσχύων. 6 Διὰ τοῦτο, ὦ
ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν εἰς αἷμα
ἡμαρτες, καὶ αἷμα διώξεται σε. 7 Kai δώσω
ὄρος Σειρ εἰς ἔρημον καὶ ἐρημωμένον, καὶ
ἀπολωὲν ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη

22 Salvabo gregem meum, et non erit ultra
in rapinam, et judicabo inter pecus et pecus.
23 Et suscitabo super eas pastorem unum,
qui pascet eas, servum meum David: ipse
pascet eas, et ipse erit eis in pastorem. 24 Ego
autem Dominus ero eis in Deum: et servus
meus David princeps in medio eorum: ego
Dominus locutus sum. 25 Et faciam cum
eis pactum pacis, et cessare faciam bestias
pessimas de terra: et qui habitant in deserto,
securi dormient in saltibus. 26 Et ponam
eos in circuitu collis mei benedictionem: et
deducam imbrem in tempore suo: pluviae
benedictionis erunt. 27 Et dabit lignum agri
fructum suum, et terra dabit germen suum,
et erunt in terra sua absque timore: et scient
quia ego Dominus, cum contrivero catenas
jugi eorum, et eruero eos de manu imperan-
tium sibi. 28 Et non erunt ultra in rapinam
in gentibus, neque bestiae terrae devorabunt
eos: sed habitabunt confidenter absque ullo
terrore. 29 Et suscitabo eis germen nomina-
tum: et non erunt ultra imminuti fame in
terra, neque portabunt ultra opprobrium
gentium. 30 Et scient quia ego Dominus
Deus eorum cum eis, et ipsi populus meus
domus Israel, ait Dominus Deus. 31 Vos
autem greges mei, greges pascuae meae, homi-
nes estis: et ego Dominus Deus vester, dicit
Dominus Deus.

CAPUT XXXV.

1 Et factus est sermo Domini ad me, di-
cens: 2 Fili hominis pone faciem tuam
adversum montem Seir, et prophetabis de eo,
et dices illi: 3 Hæc dicit Dominus Deus:
Ecce ego ad te mons Seir, et extendam manum
meam super te, et dabo te desolatum atque
desertum. 4 Urbes tuas demoliar, et tu de-
sertus eris: et scies quia ego Dominus. 5 Eo
quod fueris inimicus sempiternus, et conolu-
seris filios Israel in manus gladii in tempore
afflictionis eorum, in tempore iniquitatis
extremæ. 6 Propterea vivo ego, dicit
Dominus Deus: quoniam sanguini tradam
te, et sanguis te persequetur: et cum san-
guinem oderis, sanguis persequetur te. 7 Et
dabo montem Seir desolatum atque desertum:
et auferam de eo euntem, et redeuntem.

יחזקאל לה לו

8 ומלאתי את־הריו חלליו גבעותיו
וגיאותיו וכל־אפיקיו חללי־חרב ופלו
בהם : 9 שְׁמֹמֹת עֹלָם אֶתְּנֶה וְעָרֶיהָ לֹא
תִישְׁכְּנָה וַיִּדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוָה : 10 יְצִי
אֶמְרֶה אֶת־שְׁנֵי הַגּוֹלִים וְאֶת־שְׁתֵּי הָאֲרָצוֹת
לִי תִהְיֶינָה וַיִּרְשְׁנֶיהָ וַיַּחֲזֶק שָׁם הָיָה :
11 לָכֵן חִי־אֲנִי בָּאֵם אֲדֹנֵי יְהוָה וְעֲשִׂיתִי
כַּאֲפֶיךָ וַיִּקְרָאֶיךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ מִשְׁנֵאֶיךָ
בָּם וְנִדְעֹתִי בָם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁפְּטֶה :
12 וַיִּדְעֶיךָ כִּי־אֲנִי יְהוָה שְׁמַעְתִּי וְאֶת־כָּל־
טִאצֹּתֶיךָ אֲשֶׁר אֶמְרָה עֲלֶיךָ וְשָׂאֵל
לֵאמֹר : שְׁמַחֲדָ לָנִי כִּי־נִתְּנָה לְאֶלְכָה :
13 וַתִּגְדִּילִי עָלַי בְּפִיכֶם וַתַּעֲתִרְתֶּם עָלַי
דְּבָרֵיכֶם אֲנִי שְׁמַעְתִּי : 14 כֹּחַ אֶמַר
אֲדֹנֵי יְהוָה כְּשִׁמְחָה כִּלְהֹאֲרֵץ שְׁמַחָה
אֶעֱשׂוֹתְכֶם : 15 כְּשִׁמְחֹתְךָ לִקְחֹלֶת בֵּית־
יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־שָׁמַחְתָּ בָּן אֶעֱשׂוֹתְכֶם
שְׁמַחָה תִּהְיֶה חֲרָשִׁיעַר וְכִלְיָנוֹם כָּלֹה
וַיִּדְעִי כִּי־אֲנִי יְהוָה :

פרשה לו :

1 וַתֵּתֶנָּה בְּרֹאשׁ הַכּוּבָה אֶלְתֶּרִי וְשָׂאֵל
וְאֶמְרָה הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמַעֲדָ דְּבַר־יְהוָה :
2 כֹּחַ אֶמַר אֲדֹנֵי יְהוָה יְצֵן אֶמַר הַאֲוִיב
עֲלִיכֶם הָאֵחָ וּבְמֹת עֹלָם לְמוֹרְשָׁה
תִּהְיֶה לָנִי : 3 לָכֵן הִכְבֵּה וְאֶמְרָה כֹּחַ
אֶמַר אֲדֹנֵי יְהוָה יְצֵן : בְּיָצֵן שְׁמוֹת וְשִׁמְחָה
אֶתְכֶם מִסְּבִיב לְחִיּוֹתְכֶם מִרְשָׁח לְשִׁאֲרִית
הַגּוֹלִים וַתַּעֲלֵי עַל־שִׁפְתִּי לְשׁוֹן וְדַבַּתְעֶם :
4 לָכֵן הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמַעֲדָ דְּבַר־אֲדֹנֵי
יְהוָה כֹּחַ־אֶמַר אֲדֹנֵי יְהוָה לְחַיִּים
וְלִבְעוֹת לְאִפְקִים וְלִנְאִיוֹת וְלִחְרָבוֹת
הַשְׁמָמֹת וְלִעֲרִים הַנֶּעֱזָבוֹת אֲשֶׁר הָיוּ
לָכֵן וְלִלְעַב לְשִׁאֲרִית הַגּוֹלִים אֲשֶׁר
מִסְּבִיב : 5 לָכֵן כֹּחַ־אֶמַר אֲדֹנֵי
יְהוָה אִם־לֹא בָּאֵשׁ הִקְרַמְתִּי דְּבַרְתִּי עַל־
שִׁאֲרִית הַגּוֹלִים וְעַל־אֲדוֹם כָּלֹה אֲשֶׁר
נָתַנִּי אֶת־אֶרְצִי לָחֵם לְמוֹרְשָׁח בְּשִׁמְחָה
כִּלְכֵּב בְּשִׁמְחָה נָפֵשׁ לְמַעַן מִרְשָׁה לָכֵן :

IEZEKIEL, 44, 45.

8 Καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν βουνούς σου καὶ
τάς φάραγγάς σου, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου
τετραυματισμένοι μαχαίρᾳ πεισούνται ἐν σοί.
9 Ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαι σε, καὶ αἱ πόλεις σου
οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι
Κύριος, 10 Διὰ τὸ εἰπεῖν σε τὰ δύο ἔθνη καὶ αἱ
δύο χῶραι ἐμαὶ ἔσονται, καὶ κληρονομήσω αὐτάς,
καὶ Κύριος ἐκεῖ ἔστί. 11 Διὰ τοῦτο, ὦ ἐγώ, λέγει
Κύριος, καὶ ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἐχθραν σου [καὶ
κατὰ τὸν ζηλὸν σου ὃν ἐποίησας ἐκ τοῦ μεμίσῃ-
κῃ σε ἐν αὐτοῖς], καὶ γνωσθήσομαί σοι ὡς κρινῶ σε, 12 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.
ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου, ὅτι
εἶπας τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δίδονται εἰς
κατάβρωμα, 13 Καὶ ἐμεγαλορρήμονήσας ἐπ' ἐμὲ
τῷ στόματί σου [καὶ ἐπλήθησας ἐπ' ἐμὲ λόγους
σου, καὶ] ἐγὼ ἤκουσα. 14 Τάδε λέγει Κύριος Ἐν
τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε,
15 [Καθὼς ὑψοράνθης εἰς κληρονομίαν οἴκου
Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, οὕτως ποιήσω σοι] ἔρημον
ἔσθ ὄρος Σειρ, καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία καὶ Ἰξανα-
λωθήσεται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς
αὐτῶν.

KEΦ. 45.

1 ΚΑΙ σὺ νῦν ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ
ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι τοῦ Ἰσραὴλ
Ἀκούσατε λόγον Κυρίου 2 Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος Ἄνθ' οὗ εἶπεν ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἐχθρός Εἴθε
ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη,
3 Διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπὸν Τάδε λέγει
Κύριος Κύριος Ἄντι τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς καὶ
μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλῳ ὑμῶν τοῦ εἶναι
ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοιποῖς ἔθνισι, καὶ
ἀνέβητε λάλημα γλώσσης καὶ εἰς ὀνειδισμὰ ἔθνισι,
4 Διὰ τοῦτο ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον Κυρίου
Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ
τοῖς χεიმάρροις καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ τοῖς ἐξηρη-
μωμένοις καὶ ἠφανισμένοις καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς
ἐγκαταλειμμέναις, καὶ ἐγένοντο εἰς προνομὴν
καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνισι πε-
ρικύκλῳ. 5 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος
Εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ
ἔθνη καὶ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν
τὴν γῆν μου ταῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύ-
νης, ἀτιμάσαντες ψυχάς τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ

EZECHIEL, XXXV. XXXVI.

8 Et implebo montes ejus occisorum suorum:
in collibus tuis, et in vallibus tuis, atque in
torrentibus interfecti gladio cadent. 9 In
solitudines sempiternas tradam te, et civitates
tuas non habitabuntur: et scietis quia ego
Dominus Deus. 10 Eo quod dixeris: Duas
gentes, et duas terras meaverunt, et hereditate
possidebo eas: cum Dominus esset ibi.
11 Propterea vivo ego, dicit Dominus Deus,
quia faciam juxta iram tuam, et secundum
zelum tuum, quem fecisti odio habens eos:
et notus efficiar per eos cum te judicavero.
12 Et scies quia ego Dominus audiui universa
opprobria tua, quae locutus es de montibus
Israel, dicens: Deserti, nobis ad devorandum
dati sunt. 13 Et insurrexistis super me ore
vestro, et derogastis adversum me verba
vestra: ego audiui. 14 Haec dicit Dominus
Deus: Laetante universa terra, in solitudinem
te redigam. 15 Sicut gavisus es super here-
ditatem domus Israel, eo quod fuerit dissipata,
sic faciam tibi: dissipatus eris mons Seir, et
Idumaea omnis: et scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXVI.

1 Tu autem fili hominis propheta super
montes Israel, et dices: Montes Israel audite
verbum Domini: 2 Haec dicit Dominus Deus:
Eo quod dixerit inimicus de vobis: Euge,
altitudines sempiternae in hereditatem datae
sunt nobis. 3 Propterea vaticinare, et dic:
Haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod deso-
lati estis, et conculcati per circuitum, et facti
in hereditatem reliquis gentibus, et ascendistis
super labium linguae, et opprobrium populi:
4 Propterea montes Israel audite verbum
Domini Dei: Haec dicit Dominus Deus mon-
tibus, et collibus, torrentibus, vallibusque et
desertis, parietinis, et urbibus derelictis, quae
depopulatæ sunt, et subsannatæ a reliquis
gentibus per circuitum. 5 Propterea haec
dicit Dominus Deus: Quoniam in igne zeli
mei locutus sum de reliquis gentibus, et de
Idumaea universa, quae dederunt terram meam
sibi in hereditatem cum gaudio, et toto corde,
et ex animo: et ejecerunt eam ut vastarent

6 לָכֵן חֲפָא עַל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָהּ
לְחָרִים וּלְקִבְעוֹת לְאִפְיוֹם וּלְפִאֲזוֹת בָּד
אֶמֶר אֲדֹנָי יְהוֹה הִנְנִי בִקְרָאֲתִי וּבְקִמְתִּי
דִּפְרִיתִי יַעַן כְּלִפְתַּת בָּיִם נִשְׁאָחִם :

7 לָכֵן בָּד אֶמֶר אֲדֹנָי יְהוֹה אֲנִי נִשְׁאָרִי
אֶת-יָדִי אֶסְלֵא חֲנוּם אֲשַׁר-לָכֶם מִסְכִּיב
הַפֶּחַת כְּלִפְתָּם יִשְׂאָר : 8 וְאִתָּם הָרִי יִשְׂרָאֵל
עֲנִבְכֶם תִּתְּנֵנִי וּפְרִיכֶם תִּשְׂאָר לַעֲמִי יִשְׂרָאֵל
כִּי הָרָבִי לְבֹא : 9 כִּי הִנְנִי אֲלִיכֶם וּפְרִיָתִי
אֲלִיכֶם וְנַעֲבֹדְתֶם וְנִזְרַעְתֶּם : 10 וְהִרְבִּיתִי
עֲלֵיכֶם אָדָם כְּלִבְרִית יִשְׂרָאֵל כְּלֹח וְנוֹשֵׁב
חֲצֵרִים וְחִרְבֹּת תִּבְנֶינָה : 11 וְהִרְבִּיתִי
עֲלֵיכֶם אָדָם וּבְחִמָּה וְרָבִי וּפְרִי וְחֹשֶׁבֶתִי
אֶתְכֶם בְּחֻמֹּתֵיכֶם וְחֻטְבֹּתִי מִרְאשְׁתֵּיכֶם
וְיִדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוֹה : 12 וְהוֹלַכְתִּי עֲלֵיכֶם
אָדָם אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְיִרְשָׁה וְהָיִיתָ לָהֶם
לְנַחֲלָה וְלִאֲחֻרָקָה עוֹד לְשִׁפְלָם :

13 בָּד אֶמֶר אֲדֹנָי יְהוֹה יַעַן אֲמַרְתִּים לָכֶם
אֲכָלְתָּ אָדָם אֶתְּוִי וּמִשְׁפָּלָת גִּזְיוֹת הָיִיתָ :
14 לָכֵן אָדָם לֹא-תֹאכַל עוֹד וְגִזְיוֹת לֹא
תִכְשָׁל-עוֹד כָּאֵם אֲדֹנָי יְהוֹה : 15 וְלֹא
אֲשָׁמִיעַ אֱלֹהִים עוֹד כְּלִפְתַּת חֲנוּם וְחִרְפַּת
עַפִּים לֹא תִשְׁאָר-עוֹד וְגִזְיוֹת לֹא-תִכְשָׁל
עוֹד כָּאֵם אֲדֹנָי יְהוֹה : 16 וְהָיִי

דְּבַר-יְהוֹה אֵלַי לֵאמֹר : 17 בְּנֹאֲדָם בְּרִית
יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְתִּים עַל-אֲדָמָתָם וּשְׂפָאֵה אֹתָהּ
בְּדִרְכָּם וּבְעֲלִילוֹתָם כְּשִׁמְאֵת הַפֶּדֶחַ חִיתָה
דְּרָכָם לִפְנֵי : 18 וְאֲשַׁפֵּחַ חֲסִתִּי עֲלֵיהֶם
עַל-הָדָם אֲשֶׁר-שָׁפְכוּ עַל-הָאָרֶץ וּבְגִלְגִּילֵיהֶם
מִמָּאֵהָ : 19 וְאֶפְרָץ אֹהֶם בְּבָיִם וַיָּגִיר
בְּמִרְצוֹת דְּרָכָם וּבְעֲלִילוֹתָם שְׂפָמָתִים :
20 וַיְבֹא אֱלֹהֵי-חֲנוּם אֲשֶׁר-בָּא שָׁם וַיַּחֲלֵל
אֶת-שָׁם הַדָּשִׁי בְּאֶמֶר לָהֶם עַם-יְהוֹה
אֵלֶּה וּבְמִרְצוֹ יֵצֵאוּ : 21 וְאֶחָד עַל
שָׁם הַדָּשִׁי אֲשֶׁר חָלְלָה בְּרִית יִשְׂרָאֵל
בְּבָיִם אֲשֶׁר-בָּא שָׁמָּה :

6 Διὰ τοῦτο προφῆτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ
ταῖς φάραγξι καὶ ταῖς νάπαις Τάδε λέγει Κύριος
Ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλω μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου
ἐλάλησα, ἀντὶ τοῦ ὀνειδισμοῦς ἰθὺν ἐνέγκαι ὑμᾶς.
7 Διὰ τοῦτο ἐγὼ ἀρῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη
τὰ περιέκυλψ ὑμῶν, οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν
λήψονται, 8 Ὑμῶν δὲ ὅρη Ἰσραὴλ τὴν σταφυλὴν
καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαὸς μου,
ὅτι ἐλπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν. 9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ'
ὑμᾶς, καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κατεργασθί-
σεις καὶ σπαρήσεις, 10 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς
ἀνθρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος· καὶ
κατοικηθήσονται αἱ πόλεις, καὶ ἡ ἡρημωμένη οἰκο-
δομηθήσεται. 11 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώ-
πους καὶ κτήνη, καὶ κατοικίῃ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ
ὑμῶν, καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς ὥσπερ τὰ ἐμπροσθεν
ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 12 Καὶ
γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου
Ἰσραὴλ, καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσθε
αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν· καὶ οὐ μὴ προστεθῇτε ἐτι
ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν. 13 Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος Ἄνθ' ὧν εἰπὼν σοι Κατίσθουσα ἀνθρώπους
εἶ, καὶ ἡτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου γίγνῃς,
14 Διὰ τοῦτο ἀνθρώπους οὐκέτι φάγεσαι, καὶ τὸ
ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἐτι, λέγει Κύριος Κύριος.
15 Καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία
ἰθὺν, καὶ ὀνειδισμὸς λαῶν οὐ μὴ ἀνεγκέχτε
ἐτι [καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνωθήσεται ἐτι],
λέγει Κύριος Κύριος. 16 Καὶ γίνετο λόγος
Κυρίου πρὸς με λέγων 17 Ἰὺ ἀνθρώπου, οἶκος
Ἰσραὴλ κατώκησεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἐμί-
αναν αὐτὴν ἐν τῷ ὄψ' αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν, καὶ κατὰ
τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθμένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς
αὐτῶν πρὸ προσώπου μου. 18 Καὶ ἐξίχεα τὸν
θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς [περὶ τοῦ αἵματος οὐ ἐξίχεαν
ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐμίαναν
αὐτήν]. 19 Καὶ δέσπειρα αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη,
καὶ ἐλίκευ αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας· κατὰ τὴν
ὁδὸν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα
αὐτούς. 20 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη οὐ εἰσῆλθον
ἐκεῖ, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν
τῷ λέγεσθαι αὐτούς Λαὸς Κυρίου οὗτοι, καὶ ἐκ
τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξελήλυθασιν. 21 Καὶ ἐφυσάμην
αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβήλωσαν
οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ εἰσῆλθον ἐκεῖ.

6 Idcirco vaticinare super humum Israel, et
dices montibus, et collibus, jugis et vallibus :
Hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego in zelo
meo, et in furore meo locutus sum, eo quod
confusionem gentium sustinueritis. 7 Idcirco
hæc dicit Dominus Deus : Ego levavi manum
meam, ut gentes, quæ in circuitu vestro sunt,
ipsæ confusionem suam portent. 8 Vos
autem montes Israel ramos vestros ger-
minetis, et fructum vestrum afferatis populo
meo Israel : prope enim est ut veniat : 9 Quia
ecce ego ad vos, et convertar ad vos, et
arabimini, et accipietis sementem. 10 Et
multiplicabo in vobis homines, omnemque
domum Israel: et habitabuntur civitates, et
ruinosa instaurabuntur. 11 Et replebo vos
hominibus, et jumentis : et multiplicabuntur,
et crescent : et habitare vos faciam sicut a
principio, bonisque donabo majoribus, quam
habuistis ab initio : et scietis quia ego Do-
minus. 12 Et adducam super vos homines
populum meum Israel, et hereditate posside-
bunt te : et eris eis in hereditatem, et non
addes ultra ut absque eis sis. 13 Hæc dicit
Dominus Deus : Pro eo quod dicunt de vobis :
Devoratrix hominum es, et suffocans gentem
tuam : 14 Propterea homines non comedes
amplius, et gentem tuam non necabis ultra,
ait Dominus Deus : 15 Nec auditam faciam
in te amplius confusionem gentium, et
opprobrium populorum nequaquam portabis,
et gentem tuam non amittes amplius, ait
Dominus Deus. 16 Et factum est verbum
Domini ad me, dicens : 17 Fili hominis,
domus Israel habitaverunt in humo sua, et
polluerunt eam in viis suis, et in studiis suis,
juxta immunditiam menstruatæ facta est via
eorum coram me. 18 Et effudi indignationem
meam super eos pro sanguine, quem fuderunt
super terram, et in idolis suis polluerunt
eam. 19 Et dispersi eos in gentes, et ven-
tilati sunt in terras : juxta vias eorum, et
adinventiones eorum judicavi eos. 20 Et
ingressi sunt ad gentes, ad quas introierunt,
et polluerunt nomen sanctum meum, cum
diceretur de eis : Populus Domini iste est,
et de terra ejus egressi sunt. 21 Et peperci
nomini sancto meo, quod polluerat domus
Israel in gentibus, ad quas ingressi sunt.

יחזקאל לו

22 לָכֵן אָמַר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּחַ אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בָיֶת יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קֹדְשִׁי אֲשֶׁר הִלְלִיתֶם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם : 23 וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַקְּדוֹל תִּמְחַלֵּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר הִלְלִיתֶם בָּהוֹכֶם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוִה נָא אֲדֹנָי יְהוִה בְּתִקְדְּשִׁי בָכֶם לְעֵינֵיכֶם : 24 וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְהַצַּדִּיקִי אֶתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֶדְמַתְכֶם : 25 וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וְהִתְרַחַטְתֶּם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּילְגָּלֵיכֶם אֲמַחֵר אֶתְכֶם : 26 וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב הָדָשׁ וְרוּחַ נְדִיחַ חֲדָשָׁה אֲפִן בְּתוֹרַתְכֶם וְתִכְרְתִי אֶת־לֵב הָאֵבֶן מִבְּשָׁרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר : 27 וְאֶת־רוּחִי אֲפִן בְּתוֹרַתְכֶם וְעֹשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־בְּקִוְיִי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם : 28 וְיָשַׁבְתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי אֶחְיֶה לָכֶם לְאֵלֹהִים : 29 וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וְהִתְאֵמְתִי אֶל־הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אָתָּן עֲלֵיכֶם רָעָב : 30 וְהִתְרַבִּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וְהַטֵּבֶת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִהְיֶה עוֹד חֲרֵפַת רָעָב בְּגוֹיִם : 31 וְיִזְכְּרֶתֶם אֶת־דְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לַאֲשׁוּכִים וּנְקֻמָּתָם בְּפִנְיֵיכֶם עַל צִנְהֵיכֶם וְעַל הַזִּנְיָוֹתֵיכֶם : 32 לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה נָא אֲדֹנָי יְהוִה וַיִּדַּע לָכֶם בּוֹשׁוֹ וְהִפְלִימוּ מִדְּרָכֵיכֶם בָּיֶת יִשְׂרָאֵל : 33 כֹּחַ אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם טַהֲרִי אֶתְכֶם מִכָּל צִנְהֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הַחֲצֵרוֹת וּבְנִי הַחֲרִבּוֹת : 34 וְהָאֶרֶץ תִּשְׁפָּחַ תַּעֲבֹד תַּחַת אֲשֶׁר הִיִּיתָ שְׂמֵמָה לְעֵינֵי פְלִעֹבֵר : 35 וְאֶמְרוּ הָאֶרֶץ הַלְלוּ הַשְׁמָיָה הִיִּיתָ כְּנֹרֶצְדָן וְהַעֲרִים הַחֲרִבּוֹת וְהַשְׁמָיָה וְהַחֲרִבּוֹת בְּצוּרוֹת יָשְׁבוּ : 36 וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי־אֲנִי יְהוִה בְּלִיתִי תַּחְרָסוֹת נִסְתָּרִי תִשְׁפָּח אֲנִי יְהוִה דִּבְרָתִי וְעֹשִׂיתִי :

IEZEKIEL, 45.

22 Διὰ τοῦτο εἶπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ Τάδε λέγει Κύριος Οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἄγιον, ὃ βεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ εἰσῆλθετε ἐκεῖ. 23 Καὶ ἀγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ βεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γινώσκονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἐν τῷ ἁγιασθῆναι με ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. 24 Καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἔθνων καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν. 25 Καὶ ῥανθῶ ἐφ' ὑμᾶς καθαρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ ὑμᾶς, 26 Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην. 27 Καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαίωμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε. 28 Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν. 29 Καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ καλέσω τὸν σίτον καὶ πληθυνῶ αὐτόν, καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν. 30 Καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως ἂν μὴ λάβητε ὀνειδισμόν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσι. 31 Καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηρὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ, καὶ προσοχθεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν. 32 Οὐ δὲ ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος, γνωστὸν ἐστὶν ὑμῖν. Αἰσχύνθητε καὶ ἐντρέπητε ἐκ τῶν ὕδων ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ. 33 Τάδε λέγει ὁ δυνάστης Κύριος Ἐν ἡμέρᾳ ἣ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ κατοικίω τὰς πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἔρημοι. 34 Καὶ ἡ γῆ ἡφανισμένη ἐργασθήσεται, ἀνθ' ὧν ὅτι ἡφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς παροδεύοντος, 35 Καὶ ἐροῦσιν Ἡ γῆ ἡκαίῃ ἡφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἡφανισμέναι καὶ κατεσκευαμέναι ὀχυραὶ ἐκάθισαν, 36 Καὶ γινώσκονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν καταλειφθῶσι κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὠκοδόμησα τὰς καθρημένας καὶ κατεφύτρεσα τὰς ἡφανισμένας· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω.

EZECHIEL, XXXVI.

22 Idcirco dices domui Israel : Hæc dicit Dominus Deus : Non propter vos ego faciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluistis in gentibus, ad quas intrastis. 23 Et sanctificabo nomen meum magnum, quod pollutum est inter gentes, quod polluistis in medio earum : ut sciant gentes quia ego Dominus, ait Dominus exercituum, cum sanctificatus fuero in vobis coram eis. 24 Tollam quippe vos de gentibus, et congregabo vos de universis terris, et adducam vos in terram vestram. 25 Et effundam super vos aquam mundam, et munda-bimini ab omnibus inquinamentis vestris, et ab universis idolis vestris mundabo vos. 26 Et dabo vobis cor novum, et spiritum novum ponam in medio vestri : et auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum. 27 Et spiritum meum ponam in medio vestri : et faciam ut in præceptis meis ambuletis, et judicia mea custodiat, et operemini. 28 Et habitabitis in terra, quam dedi patribus vestris : et eritis mihi in populum, et ego ero vobis in Deum. 29 Et salvabo vos ex universis inquinamentis vestris : et vocabo frumentum, et multiplicabo illud, et non imponam vobis famem. 30 Et multiplicabo fructum ligni, et genimina agri, ut non portetis ultra opprobrium famis in gentibus. 31 Et recordabimini viarum vestrarum pessimarum, studiorumque non bonorum : et displicebunt vobis iniquitates vestras, et scelera vestra. 32 Non propter vos ego faciam, ait Dominus Deus, notum sit vobis : confundimini, et erubescite super viis vestris, domus Israel. 33 Hæc dicit Dominus Deus : In die, qua mundavero vos ex omnibus iniquitatibus vestris, et inhabitari fecero urbes, et instauravero ruinosa, 34 Et terra deserta fuerit exulta, quæ quondam erat desolata in oculis omnis viatoris, 35 Dicent : Terra illa inculta, facta est ut hortus voluptatis : et civitates desertæ, et destitutæ atque suffossæ, munitæ sederunt. 36 Et scient gentes quæcumque derelictæ fuerint in circuitu vestro, quia ego Dominus ædificavi dissipata, plantavi que inculta, ego Dominus locutus sim, et fecerim.

יחזקאל לו לו

37 כִּזְאֵל אֶמֶל אֲדֹנִי יְהוָה עוֹד זֶמֶן אֲדֹנִי
לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶרֶץ אֲהֵם
כְּצֵאֵן אֲדָם: 38 כְּצֵאֵן קִנְיָיִם כְּצֵאֵן
יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ בְּנֵי תְּהִינָה הַעֲרִים
הַחֲרִבּוֹת מְלֵאוֹת צֵאֵן אֲדָם וְיִדְעוּ כִּי־אֲנִי
יְהוָה:

פרשת לו:

1 חִתִּית עָלַי יְדִי־יְהוָה וַיִּצְאֵנִי בְּרֹחַ
יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבְּקָעָה וְהָיָה
מְלֵאָה עֲצָמוֹת: 2 וַהֲעֵבִירֵנִי עֲלֵיהֶם
סָבִיב סָבִיב וַהֲנִיחַ רַגְלוֹתַי מֵאֵל עַל־פָּנָי
הַבְּקָעָה וַהֲנִיחַ יָבֵשׁוֹת מֵאֵד: 3 וַיֹּאמֶר
אֵלַי בְּרָאִם הַתְּהִינָה הַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
וְאָמַר אֲדֹנִי יְהוָה אֲתָם יִדְעוּ: 4 וַיֹּאמֶר
אֵלַי הִנֵּה עֲלֵי־הַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאֲמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם הַעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שְׁמַעוּ דְּבַר־
יְהוָה: 5 כִּזְאֵל אֶמֶל אֲדֹנִי יְהוָה
לַעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בָכֶם
רֹחַ וְחַיִּיהֶם: 6 וְנִתְּנָה עֲלֵיכֶם צִדִּים
וְהַעֲלִיתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקִרְמָתִי עֲלֵיכֶם
עוֹר וְנִתְּנָה בָכֶם רֹחַ וְחַיִּיהֶם וַיִּדְעוּ
כִּי־אֲנִי יְהוָה: 7 וַנִּבְאֵתִי פֶּאֶשֶׁר צִנְיָתִי
וַיְהִי־קוֹל בְּהִנָּבְאִי וַהֲנִיחַ־רֹשַׁלַּי וַהֲנִיחַ
עֲצָמוֹת עֲצָם אֶל־עֲצָמוֹ: 8 וְרָאִיתִי
וַהֲנִיחַ עֲלֵיהֶם צִדִּים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרָם
עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרֹחַ אִין בָּהֶם:
9 וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנֵּה אֲתָם אֲלֵי־הָרִיחַ הַנִּבְאָה
בְּרָאִם וְאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הִנֵּה אֲנִי
יְהוָה מֵאֲרַבֵּעַ רַחֲוֹת בְּאֵי הָרִיחַ וּפְתִי
בְּהִרְוִים הָאֵלֶּה וַיִּחִיו: 10 וַהֲנִיחַ
פֶּאֶשֶׁר צִנְיָ וַתְּבֹא בָהֶם הָרִיחַ וַיִּחִיו
וַיַּעֲמֵד עַל־רַגְלֵיהֶם תָּלַל צָדִיל מֵאֵד
מֵאֵד: 11 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרָאִם הַעֲצָמוֹת
הָאֵלֶּה כְּלָבִית יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֲתָם אֲמָרִים
וַיִּשְׁמְעוּ עֲצָמוֹתַי וַאֲבָדָה הַקּוֹנֵסִי בְּנִגְרִי
לָהֶם: 12 לָכֵן הִנֵּה אֲתָם וְאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּד־
אֶמֶל אֲדֹנִי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי פֹתַח אֶת־
הַבְּרֹחֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי אֲתָכֶם מִקְּבֻרֹתֵיכֶם
עַמִּי וְהִבְאֵתִי אֲתָכֶם אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

IEZEKIEL, 45, 46.

37 Tádē lígei áðwnaí Kúrios "Éti tou̯to zēthēthi-
soumai tō oíkw 'Israhēl tou̯ poihsai autous, plē-
thunō autous ōs prōbata ánthrōpous, 38 Ōs
prōbata ágia, ōs prōbata 'Ierousalīm in tais
ēortais autēs. outws issontai ai pólis ai ērhmoi
plēreis probátwn ánthrōpwn, kai gnōsontai ōti
égw Kúrios.

K.E.F. 45.

1 KAI ēgíneto ep' emé cheir Kuríou, kai ēxēgagē
me en pneūmati Kúrios kai ēthēkē me en mēsw tou̯
pedíou, kai tou̯to ēn mēstōn dōstēw ánthrōpōnwn, 2
Kai perihēgagē me ep' autā kuelóthēn eúkēlw, kai
ídoū pollā sphōdra epí prosōpou tou̯ pedíou,
ēhrā sphōdra. 3 Kai ēlpe prōs mē Yīē ánthrōpwn,
ei zēsetai tā dōstia taūta; kai ēlpa Kúrie Kúrie,
sū epístē taūta. 4 Kai ēlpe prōs mē Prophē-
teuson epí tā dōtā taūta kai lriīs autoīs Tā
dōtā tā ēhrā, ákousate lōgon Kuríou 5 Tádē
légēi Kúrios toīs dōstiois tou̯tois 'Ídoū egw fērw
ēf' ūmās pneūma zōēs, 6 Kai dōsw ēf' ūmās
neūra, kai ánéxw ēf' ūmās sárka, kai ēktenō ēf'
ūmās dērma, kai dōsw pneūmá mou eis ūmās kai
zēsethe, kai gnōsethe ōti egw eím Kúrios. 7 Kai
proēphēteusa kathōs ēnētilatō moi. Kai ēgíneto
en tō emé prophēteūsai, kai ídoū seisμός, kai
prosthēgagē tā dōtā ekáteron prōs tēn ármonían
autoū. 8 Kai ídoū, kai ídoū ep' autā neūra kai
sárkes ēfūonto, kai ánéβαιnen ep' autā dērmata
epánw, kai pneūma ouk ēn ep' autoīs. 9 Kai
ēlpe prōs mē Prophēteuson epí tō pneūma, pro-
phēteuson uīē ánthrōpou kai eípōn tō pneūmati
Tádē légēi Kúrios 'Ek tōn tēsárwon pneumátwn
ēlthē kai ēmfúsheson eis toūs niekroūs tou̯toūs, kai
zēsátwsan. 10 Kai proēphēteusa kathōti ēnēteí-
latō moi. kai eishēlθεν eis autoūs tō pneūma kai
ēzēsan, kai ēsthsan epí tōn podōn autōn, suna-
gagē pollē sphōdra. 11 Kai elálhsē Kúrios prōs
mē légōn Yīē ánthrōpou, tā dōtā taūta tās oíkos
'Israhēl ēstin, kai autoi légousi Ξēρā gégone
tā dōtā hēmōn, ápólwlen ē ilpīs hēmōn, diápefw-
nēkamēn. 12 Diá tou̯to prophēteuson kai eípōn
Tádē légēi Kúrios 'Ídoū egw ánoígw tā mnēmata
hēmōn, kai ánéxw ūmās ek tōn mnēmatōn hēmōn,
kai eisdáxw ūmās eis tēn gēn tou̯ 'Israhēl,

7 F

EZECHIEL, XXXVI. XXXVII.

37 Hæc dicit Dominus Deus : Adhuc in LEO
invenient me domus Israel, ut faciam eis :
multiplicabo eos sicut gregem hominum,
38 Ut gregem sanctum, ut gregem Jerusalem
in solemnitatibus ejus : sic erunt civitates
desertæ, plenæ gregibus hominum : et scient
quia ego Dominus.

CAPUT XXXVII.

1 FACTA est super me manus Domini, et
eduxit me in spiritu Domini : et dimisit me
in medio campi, qui erat plenus ossibus : 2 Et
circumduxit me per ea in gyro : erant autem
multa valde super faciem campi, siccaque
vehementer. 3 Et dixit ad me : Fili hominis
putasne vivent ossa ista ? Et dixi : Domine
Deus, tu nosti. 4 Et dixit ad me : Vaticinare
de ossibus istis : et dices eis : Ossa arida
audite verbum Domini. 5 Hæc dicit Domi-
nus Deus ossibus his : Ecce ego intromittam
in vos spiritum, et vivetis. 6 Et dabo super
vos nervos, et succrescere faciam super vos
carnes, et superextendam in vobis cutem : et
dabo vobis spiritum, et vivetis, et scietis quia
ego Dominus. 7 Et prophetavi sicut præ-
ceperat mihi : factus est autem sonitus,
prophetante me, et ecce commotio : et
accesserunt ossa ad ossa, unumquodque ad
juncturam suam. 8 Et vidi, et ecce super ea
nervi et carnes ascenderunt : et extenta est
in eis cutis desuper, et spiritum non habebant.
9 Et dixit ad me : Vaticinare ad spiritum,
vaticinare fili hominis, et dices ad spiritum :
Hæc dicit Dominus Deus : A quatuor ventis
veni spiritus, et insuffla super interfectos
istos, et reviviscant. 10 Et prophetavi sicut
præceperat mihi : et ingressus est in ea
spiritus, et vixerunt : steteruntque super
pedes suos exercitus grandis nimis valde.
11 Et dixit ad me : Fili hominis, ossa hæc
universa, domus Israel est : ipsi dicunt :
Aruerunt ossa nostra, et periit spes nostra,
et abscissi sumus. 12 Propterea vaticinare,
et dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus
Ecce ego aperiam tumulos vestros, et
educam vos de sepulchris vestris, populus
meus : et inducam vos in terram Israel

13 וידעתם כי אני יהוה בפתחי את-
 חברותיכם ובחצלותי אתכם מקברותיכם
 עמי : 14 ונתתי רחמי בכם וחייתם
 והפתתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי
 אני יהוה דברתי ועשיתי נאמיהוה :
 15 ויחי דבריהוה אלי לאמר :
 16 ואתה בראש חזק עץ אחד וכתב
 עליו ליהודה ולבני ישראל חבדו וקח
 עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים
 וכלבית ישראל חבדו : 17 וקרב אתם
 אחד אל-אחד לה לעץ אחד והיו
 לאחדים ביד : 18 וכאשר יאמר אליה
 בני עמך לאמר חלואתניד לנו מה
 אלה לה : 19 דבר אליהם פחדאמר אנכי
 יהוה הנה אני לנח את-עץ יוסף אשר
 בידאפרים ושבתי ישראל חבדו ונתתי
 אותם עליו את-עץ יהודה ועשיתם
 לעץ אחד והיו אחד ביד : 20 והיו
 חצצים אשר חבדו עליהם ביד
 לעיניהם : 21 ודבר אליהם פחדאמר אנכי
 יהוה הנה אני לנח את-בני ישראל
 מבין הגוים אשר חלואתם וקצצתי
 אתם מסביב ותבאתי אותם אל-אדמתם :
 22 ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי
 ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך
 ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יהיה עוד
 לשתי ממלכות עוד : 23 ולא יפוצץ עוד
 בגלגליהם ובשקציהם וכלל פשעיהם
 והושעתי אתם מפל מושבתייהם אשר
 חטאו בהם וטחיתי אותם וחיילי לעם
 ואני אחיה להם לאלהים : 24 ועבדי דוד
 מלך עליהם ורעה אחד יהיה לכלם
 ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרה ועשו
 אותם : 25 וישבו על-הארץ אשר נתתי
 לעבדי ליצלב אשר ישברכה אבותיכם
 וישבו עליה הפח ובניהם ובני בניהם
 עד-עולם ודוד עבדי נשוי להם לעולם :
 26 וכרתי להם ברית שלום ברית עולם
 יהיה אותם ונתתם וחרבתי אותם
 ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם :

13 Kai γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοί-
 ξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν
 τάφων τὸν λαόν μου. 14 Kai δώσω πνεῦμά μου
 εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν
 γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα
 καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος. 15 Kai ἐγένετο λόγος
 Κυρίου πρὸς με λέγων 16 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε
 σεαυτῷ ῥάβδον καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰούδαν
 καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ'
 αὐτόν· καὶ ῥάβδον δευτέραν λήψω σεαυτῷ καὶ
 γράψω αὐτὴν τῷ Ἰωσήφ, ῥάβδον Ἐφραΐμ καὶ
 πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προστεθέντας
 πρὸς αὐτόν. 17 Kai συνάψης αὐτὰς προσαλλή-
 λας σαυτῷ, εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ δεῖσθαι ἐαυτάς,
 καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρὶ σου. 18 Kai ἔσται ὅταν
 λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου Οὐκ ἀναγ-
 γέλλεις ἡμῖν; τί ἐστι ταῦτά σοι; 19 Kai ἱρεῖς
 πρὸς αὐτοὺς Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ λήψομαι
 τὴν φυλὴν Ἰωσήφ τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραΐμ καὶ τὰς
 φυλὰς Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτόν,
 καὶ δώσω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰούδα, καὶ ἔσονται
 εἰς ῥάβδον μίαν τῇ χειρὶ Ἰούδα. 20 Kai ἔσονται
 αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς ἐν τῇ
 χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν, 21 Kai ἱρεῖς αὐτοῖς
 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω
 πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἰθνῶν οὗ
 εἰσῆλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ πάντων
 τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν
 γῆν τοῦ Ἰσραὴλ. 22 Kai δώσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος
 ἐν τῇ γῇ μου καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραὴλ· καὶ
 ἄρχων εἰς ἔσται αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς
 δύο ἔθνη, μὴ διαιρεθῶσιν οὐκίτι εἰς δύο βασιλείας,
 23 Ἵνα μὴ μαινῶνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.
 Kai ῥύσομαι αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐ-
 τῶν ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαρίω αὐτούς,
 καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι
 αὐτοῖς εἰς θεόν. 24 Kai ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ
 ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔσται ποιμὴν εἰς πάντων,
 ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασι μου πορεύσονται, καὶ
 τὰ κρίματά μου φυλάττουσιν καὶ ποιήσουσιν
 αὐτά. 25 Kai κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν,
 ἣν ἐγὼ δέδωκα τῷ δοῦλῳ μου Ἰακώβ, οὗ κατώκη-
 σαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
 αὐτῆς αὐτοί. Kai Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων εἰς
 τὸν αἰῶνα. 26 Kai διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην
 εἰρήνης, διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ' αὐτῶν· καὶ
 θήσω τὰ ἄγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα,

13 Et scietis quia ego Dominus, cum ape-
 ruero sepulchra vestra, et eduxero vos do
 tumulis vestris, popule meus : 14 Et dederō
 spiritum meum in vobis, et vixeritis, et re-
 quiescere vos faciam super humum vestram :
 et scietis quia ego Dominus locutus sum, et
 feci, ait Dominus Deus. 15 Et factus est
 sermo Domini ad me, dicens : 16 Et tu fili
 hominis sume tibi lignum unum : et scribe
 super illud : Judæ, et filiorum Israel sociorum
 ejus : et tolle lignum alterum, et scribe super
 illud : Joseph ligno Ephraim, et cunctæ
 domui Israel, sociorumque ejus. 17 Et ad-
 junges illa, unum ad alterum tibi in lignum
 unum : et erunt in unionem in manu tua.
 18 Cum autem dixerint ad te filii populi tui
 loquentes : Nonne indicas nobis quid in his
 tibi velis? 19 Loqueris ad eos : Hæc dicit
 Dominus Deus : Ecce ego assumam lignum
 Joseph, quod est in manu Ephraim, et tribus
 Israel, quæ sunt ei adjunctæ : et dabo eas
 pariter cum ligno Juda, et faciam eas in
 lignum unum : et erunt unum in manu ejus.
 20 Erunt autem ligna, super quæ scripseris
 in manu tua, in oculis eorum. 21 Et dices
 ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego
 assumam filios Israel de medio nationum, ad
 quas abierunt : et congregabo eos undique, et
 adducam eos ad humum suam. 22 Et faciam
 eos in gentem unam in terra in montibus
 Israel, et rex unus erit omnibus imperans : et
 non erunt ultra duæ gentes, nec dividuntur
 amplius in duo regna. 23 Neque polluentur
 ultra in idolis suis et abominationibus suis
 et cunctis iniquitatibus suis : et salvos eos
 faciam de universis sedibus, in quibus pecca-
 verunt, et emundabo eos : et erunt mihi
 populus, et ego ero eis Deus. 24 Et servus
 meus David rex super eos, et pastor unus
 erit omnium eorum : in judiciis meis ambu-
 labunt, et mandata mea custodient, et facient
 ea. 25 Et habitabunt super terram, quam
 dedi servo meo Jacob, in qua habitaverunt
 patres vestri : et habitabunt super eam
 ipsi, et filii eorum, et filii filiorum eorum,
 usque in sempiternum : et David ser-
 vus meus princeps eorum in perpetuum.
 26 Et percutiam illis fœdus pacis, pac-
 tum sempiternum erit eis : et fundabo
 eos, et multiplicabo, et dabo sanctificatio-
 nem meam in medio eorum in perpetuum.

יחזקאל לו לח

27 ויהי משכני עליהם ויהיה להם
לאבותיהם ויהיה יחידלי לעם: 28 וידעו
הגוים כי אני יהוה מנחם את ישראל
בדחיות מקדשי בתוכם לעולם:

פרשה לח:

1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 בן-אדם
שים פניך אל-גוג מלך המגוג נשיא
ראש מלשון והובל והקבא עליו: 3 ואמרת
קח אמר אדני יהוה הנני אליה וגו'
נשיא ראש מלשון והובל: 4 ושוכבתי
וגתתי חכים בלחיי ויהוה אחי
ואת-פלחילי סוסים ופרשים לבשי
מכלול שלם קהל רב צבא וקנן תפשי
חרבות פלם: 5 פלם פוש ופוש אתם
פלם מגו וכובע: 6 אמר וכל-אנשי בית
הגוגריה ירדתי צבון ואת-פלחילי
עמים רבים אהיה: 7 חפל וחקן לה
אתה וכל-החלילי המנהלים עליה ויהיה
להם למשמר: 8 מימים רבים תפקד
באחרית השנים תבוא אל-ארץ משוכבת
מחרב מקצצה מעמים רבים על הרי
ישראל אשר-היה לחרבה תמיד והיא
מעמים הרבה וישבו לבטח פלם:
9 ועליה פשוטת הבוא פצענו לכפות
הארץ והיה אתה וכל-אנשי ועמים
רבים אהיה: 10 קח אמר אדני
יהוה ויהי בימים ההם יעלו דברים
על-לבך ותשבת מחשבת רעה:
11 ואמרת מעלה על-ארץ פרוצת אבוא
העקשים ושבתי לבטח פלם ושבתי בגין
חומת גברית ודלתים אין להם: 12 לשלל
שלל ולבז בז להשיב ידך על-חרבות
נחשבות ואל-עם מאסף מנוים עשה
מקנה וקנן ושבתי על-סביר הארץ:
13 שבא אדני וסחרי תרשיש וכל-פיליה
ואמרו לה חלשל שלל אתה בא חלבו
בז החתלת הקלה לשאת פסח ודוב
לחתת מקנה וקנן לשלל שלל גדול:

IEZEKIEL, LX, LXI.

27 Καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ
ἔσομαι αὐτοῖς θεός, καὶ αὐτοὶ μου ἔσονται λαός.
28 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ
ἀγιάζων αὐτούς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἁγία μου ἐν μέσῳ
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

KXVI. LXI.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων
2 Ὡς ἀνθρώπου, στή. μ. σ. - ὁ πρόσωπόν σου ἐπὶ
Γῶγ καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγῶγ ἀρχοντα 'Ρῶς,
Μεσὺχ καὶ Θοβέλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν
3 Καὶ εἰπὼν αὐτῷ Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ σὲ ἀρχοντα 'Ρῶς, Μεσὺχ καὶ Θοβέλ, 4 Καὶ
συνάξω σε καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου, ἵππους
καὶ ἱππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συναγω-
γῇ πολλῇ, πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαι-
ραι. 5 Πέρσαι καὶ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες, πάντες
περικεφαλαῖαι καὶ πέλται, 6 Γομὲρ καὶ πάντες
οἱ περὶ αὐτόν, οἶκος τοῦ Θοργαμὰ ἀπ' ἐσχάτου
βορρᾶ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ ἔθνη πολλὰ
μετὰ σοῦ. 7 Ἐτοιμάσθητι, ἐτοιμάσον σεαυτὸν σὺ
καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηγμένη μετὰ σοῦ,
καὶ ἔσθ μοι εἰς προφυλακὴν. 8 Ἀφ' ἡμέρῳ
πλειόνων ἐτοιμασθήσεται, καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἑτῶν
ἐλεύσεται καὶ ἔξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην
ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἑθνῶν πολλῶν,
ἐπὶ γῆν Ἰσραὴλ ἡ ἐγενήθη ἐρημος δι' ὄλου, καὶ
οὗτος ἐξ ἑθνῶν ἐξεληλύθει, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
ἐρήνης ἄπαντες. 9 Καὶ ἀναβήσῃ ὡς νεφές, καὶ
ἔξει ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν, καὶ ἔσθ σὺ καὶ
πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ.
10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρ-
δίαν σου, καὶ λογισμὸς λογισμοῦς πονηροῦ, 11 Καὶ
ἐρεῖς Ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερρώμην, ἔξω
ἐπὶ ἡσυχάζοντα ἐν τῇ ἡσυχίᾳ καὶ οἰκοῦντα ἐπ'
ἐρήνης, πάντας κατοικοῦντας γῆν ἐν ᾗ οὐχ
ὑπάρχει τεῖχος οὐδὲ μοχλοί, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν
αὐτοῖς, 12 Προνομεῖσαι προνομὴν καὶ σκύλα σκυ-
λεῖσαι αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖράς μου εἰς τὴν
ἡρημωμένην ἡ κατωκίσθη, καὶ ἐπ' ἔθνος συνηγμέ-
νον ἀπὸ ἑθνῶν πολλῶν, πεποιθήκοντας κτήσεις,
κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὄμφαλόν τῆς γῆς. 13 Σαββά
καὶ Δαιδὰν καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι καὶ πᾶσαι
αἱ κῶμαι αὐτῶν ἱροῦσί σοι Εἰς προνομὴν τοῦ
προνομεῖσαι σὺ ἔρχῃ καὶ σκυλεῖσαι σκύλα, συνή-
γαγες συναγωγὴν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυ-
σίον, ἀπενέγκασθαι κτήσιν τοῦ σκυλεῖσαι σκύλα.

EZECHIEL, XXXVII. XXXVIII.

27 Et erit tabernaculum meum in eis : et ero
eis Deus, et ipsi erunt mihi populus. 28 Et
scient gentes quia ego Dominus sanctificator
Israel, cum fuerit sanctificatio mea in medio
eorum in perpetuum.

CAPUT XXXVIII.

1 Et factum est sermo Domini ad me,
dicens : 2 Fili hominis, pone faciem tuam
contra Gog, terram Magog, principem capitis
Mosoch et Thubal : et vaticinare de eo, 3 Et
dices ad eum : Hæc dicit Dominus Deus :
Ecce ego ad te Gog principem capitis Mosoch
et Thubal, 4 Et circumagam te, et ponam
frenum in maxillis tuis : et educoam te, et
omnem exercitum tuum, equos et equites
vestitos loriceis universos, multitudinem mag-
nam, hastam et clypeum arripientium et
gladium. 5 Persæ, Æthiopes, et Libyes cum
eis, omnes scutati et galeati. 6 Gomer, et
universa agmina ejus, domus Thogorma, latera
aquilonis, et totum robur ejus, populi que
multi tecum. 7 Præpara, et instrue te, et
omnem multitudinem tuam, quæ coacervata
est ad te : et esto eis in præceptum. 8 Post
dies multos visitaberis : in novissimo anno-
rum venies ad terram, quæ reversa est a
gladio, et congregata est de populis multis ad
montes Israel, qui fuerunt deserti jugiter :
hæc de populis educta est, et habitabunt in
ea confidenter universi. 9 Ascendens autem
quasi tempestas venies, et quasi nubes, ut
operias terram tu, et omnia agmina tua, et
populi multi tecum. 10 Hæc dicit Dominus
Deus : In die illa ascendent sermones super
cor tuum, et cogitabis cogitationem pessi-
mam : 11 Et dices : Ascendam ad terram
absque muro : veniam ad quiescentes, habi-
tantesque secure : hi omnes habitant sine
muro, vectes et portæ non sunt eis. 12 Ut
diripias spolia, et invadas prædam, ut
inferas manum tuam super eos, qui de-
serti fuerant, et postea restituti, et super
populum, qui est congregatus ex gentibus,
qui possidere cœpit, et esse habitator
umbilici terræ. 13 Saba, et Dedan, et
negotiatores Tharsis, et omnes leones ejus
dicent tibi : Numquid ad sumenda spolia
tu venis ? Ecce ad diripiendam prædam con-
gregasti multitudinem tuam, ut tollas argen-
tum, et aurum, et auferas suppellectilem, atque
substantiam, et diripias manubias infinitas.

יחזקאל לח לט

14 לכן חבבא בראדאם ואמרתי לנג פח
אמר אדני יהוה הלא ביום הזה
בשבת עמי ישראל לבטח תדע:
15 ובאת ממקומי מירבתי צפון אתה
ועמים רבים אתה רבני סוסים פלם
התל גדול ותיל רב: 16 ועלית על עמי
ישראל כענן לכסות הארץ באחרית
הימים תהיה ותיאחזתי על ארצי
למען דעת הנזים אחי בהקדשי כח
לעיתים קרובות: 17 כדאמר אדני
יהוה האמת הזה אשר דברתי בנביאים
הקדמונים כי עבדו נביאי ישראל
הקדמונים בנביאים הקדמונים להביא
אחיה עליהם: 18 והיה ביום הזה
ביום בוא גל על אדמת ישראל נאם
אדני יהוה תעלה חמתי באפי:
19 ובהנאתי באש עבדתי דברתי אסלא
ביום הזה יהיה רעש גדול על אדמת
ישראל: 20 ורעשו מפני דגן חלב ולוח
השמים וחיית השדה וכל החי חרמש
על האדמה וכל האדם אשר על פני
האדמה ונחרסו חקרים ונפלדו הפדרגות
וכלחומה לארץ תפול: 21 וקראתי עלי
לכלהרי חרב נאם אדני יהוה חרב
איש באחיו תהיה: 22 ונשפתי אתי
בדבר וידעו ונשם שושן ואבני אלנבש
אש ונפרית אמטיר עלי ועל אנפי
ועל עמים רבים אשר אתי: 23 והתנבזתי
והתקדשתי ונודעתי לעיני בנים רבים
וידעו קראתי יהוה:

פרשה לט:

1 ואתה בראדאם חבבא עלנג ואמרתי
פח אמר אדני יהוה הנני אליה נאם
ראש משח ורב: 2 ושבבתי ושטחתי
והעליתי מירבתי צפון ותיאחזתי
על חגי ישראל: 3 והפיתי חשתי מיד
שמאלה ונחתי מיד ימינה אפיל:

IEZEKIEL, λη', λθ'.

14 Διὰ τοῦτο προφῆτευσον νῦν ἀνθρώπου καὶ
εἰπὸν τῷ Γῶγ Τάδε λέγει Κύριος Οὐκ ἐν τῷ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ
ἐπ' εἰρήνης, ἰγερθήσῃ; 15 Καὶ ἔξεις ἐκ τοῦ
τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορῶ, καὶ ἔθνη πολλὰ
μετὰ σοῦ, ἀναβῶναι ἵππων πάντες, συναγωγὴ
μεγίλη καὶ δύναμις πολλή, 16 Καὶ ἀναβήσῃ
ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι
γῆν. 'Επ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται, καὶ ἀνάξω
σε ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἵνα γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη
ἐμέ, ἐν τῷ ἁγιασθῆναι με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.
17 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῷ Γῶγ Σὺ εἶ περὶ
οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἐμπροσθεν διὰ
χειρὸς τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ
Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι, τοῦ
ἀναγαγεῖν σε ἐκ' αὐτοῦ. 18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἔλθῃ Γῶγ ἐπὶ τὴν
γῆν Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος, ἀναβήσεται ὁ
θυμὸς μου 19 Καὶ ὁ ζῆλός μου, ἐν πυρὶ τῆς
ὀργῆς μου ἐλάλησα, εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραὴλ, 20 Καὶ
σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς
θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ
θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα τὰ ἔρπετά τὰ ἔρποντα
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώ-
που τῆς γῆς, καὶ ῥαγίσει τὰ ὄρη καὶ πεσοῦνται
αἱ φάραγγες, καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται.
21 Καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸ καὶ πᾶν φόβον, λέγει
Κύριος· μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφόν
αὐτοῦ ἔσται. 22 Καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ
αἵματι καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι καὶ λίθοις χαλάζης,
καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ.
23 Καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἁγιασθήσομαι καὶ
ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἔθνων
πολλῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

KEΦ. λθ'.

1 KAI sū nuñ ἀνθρώπου προφῆτευσον ἐπὶ Γῶγ
καὶ εἰπὸν Τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γῶγ
ἀρχοντα Ῥώ, Μεσὸχ καὶ Θοβέλ, 2 Καὶ συνάξω
σε καὶ καθοδηγήσω σε καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ' ἐσχάτου
τοῦ βορῶ, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραὴλ.
3 Καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρὸς
σου τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὰ τοξέυματά σου ἀπὸ
τῆς χειρὸς σου τῆς δεξιᾶς, καὶ καταβαλῶ σε

EZECHIEL, XXXVIII. XXXIX.

14 Propterea vaticinare fili hominis, et dices
ad Gog : Hæc dicit Dominus Deus : Numquid
non in die illo, cum habitaverit populus meus
Israel confidenter, scies ? 15 Et venies de
loco tuo a lateribus acquilonis tu, et populi
multi tecum, ascensores equorum universi,
cæstus magnus, et exercitus vehemens. 16 Et
ascendes super populum meum Israel quasi
nubes, ut operias terram. In novissimis die-
bus eris, et adducam te super terram meam :
ut sciant gentes me, cum sanctificatus fuero
in te in oculis eorum, o Gog. 17 Hæc dicit
Dominus Deus : Tu ergo ille es, de quo locu-
tus sum in diebus antiquis in manu servorum
meorum prophetarum Israel, qui propheta-
verunt in diebus illorum temporum, ut
adducerem te super eos. 18 Et erit in die
illa, in die adventus Gog super terram Israel,
ait Dominus Deus, ascendet indignatio mea
in furore meo. 19 Et in zelo meo, in igne iræ
meæ locutus sum. Quia in die illa erit
commotio magna super terram Israel : 20 Et
commovebuntur a facie mea pisces maris, et
volucres cæli, et bestiæ agri, et omne reptile
quod movetur super humum, cunctique
homines qui sunt super faciem terræ ; et
subvertentur montes, et cadent sepes, et
omnis murus corruet in terram. 21 Et con-
voco adversus eum in cunctis montibus
meis gladium, ait Dominus Deus : gladius
uniuscujusque in fratrem suum dirigetur.
22 Et judicabo eum peste, et sanguine, et
imbre vehementi, et lapidibus immensis :
ignem et sulphur pluam super eum, et super
exercitum ejus, et super populos multos, qui
sunt cum eo. 23 Et magnificabor, et sancti-
ficabor, et notus ero in oculis multarum
gentium ; et scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXIX.

1 Tu autem fili hominis vaticinare adversum
Gog, et dices : Hæc dicit Dominus Deus : Ecce
ego super te Gog principem capitis Mosoch et
Thubal : 2 Et circumagam te, et educam te,
et ascendere te faciam de lateribus aquilonis :
et adducam te super montes Israel. 3 Et per-
cutiam arcum tuum in manu sinistra tua, et
sagittas tuas de manu dextera tua dejiciam.

4 על-הרי ישראל תפול אמת וכל-אנפיה
ועמים אשר אתה לעיני צפור כל-ענף
וחית השדה נהתיה לאכלה: 5 על-פני
השדה תפול גי אני דפתי נאם אדני
יהוה: 6 ושלחתי-אש במגוג ובשבי
האמים לכמה ונדעו קראני יהוה: 7 ואת-
שם קדשי אודיע ברוח עמי ישראל
ולא-אחל את-שם-קדשי עוד ונדעו הגוים
קראני יהוה קדוש בישראל: 8 הגה
באח ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום
אשר דברתי: 9 ויצא ושברו ערי ישראל
ובערו וחסיוהו בלשק ומגן וצנה בנשת
ובחצים ובמקל יד ובכמה ובקצו בחרם
אש שבע שנים: 10 ולא-ישאר עצים מן-
השדה ולא יחטבו מרחיצים פי בלשק
יבער-אש ושללו את-שלליהם וקחו
את-פזיזיהם נאם אדני יהוה:
11 והיה ביום ההוא אפן לגויל-מקום-
שם קבר בישראל גי העברים קדמת
הים וחממת היא את-העברים וקברו
שם את-עונם ואת-על-המונח וקראו גיא
המון גוג: 12 וקברום בית ישראל למען
סתר את-הארץ שבעה חדשים: 13 וקברו
כל-עם הארץ והיה להם לשם גוים
הקבוי נאם אדני יהוה: 14 ואנשי המיד
יבדילו עברים בארץ מקברים את-
העברים את-הנותרים על-פני הארץ
לטהרה מקצת שבעת-חדשים יחקרו:
15 ועברו העברים בארץ וראו עצם
אדם ובנה אצלו ציון עד קברו ארו
המקברים אל-גיא המון גוג: 16 וגם שם
עיר המונח וטהרה הארץ:
17 ואמת בן-אדם פחד-אמר אדני יהוה
אמר לצפור כל-ענף ולכל חית השדה
תקבצו ובאו האספו מסביב על-זבחי
אשר אני זבח לכם זבח גדול על תרי
ישראל ואכלתם בשר ושתייתם דם:

4 Ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραὴλ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ πάντες
οἱ περὶ σέ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται
εἰς πλῆθη ὀρνέων· παντὶ πετεινῷ καὶ πᾶσι τοῖς
θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι.
5 Ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλά-
λησα, λέγει Κύριος. 6 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ
Γῶγ, καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης,
καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 7 Καὶ τὸ
ὄνομά μου τὸ ἄγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ
μου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου
τὸ ἄγιον οὐκίτι, καὶ γινώσκονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ
εἰμι Κύριος ἅγιος ἐν Ἰσραὴλ. 8 Ἰδοὺ ἡκεῖ, καὶ
γινώσκῃ ὅτι ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος· αὕτη
ἰστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα. 9 Καὶ ἐξελεύσονται
οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραὴλ καὶ καύσουσιν
ἐν τοῖς ὅπλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς καὶ τόξοις
καὶ τοξεύμασι καὶ ῥάβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις,
καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη. 10 Καὶ
οὐ μὴ λάβωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ κόψωσιν
ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἡ τὰ ὅπλα κατακαύσουσι
πυρὶ· καὶ προνομήσουσι τοὺς προνομήσαντας
αὐτούς, καὶ σκυλεύσουσι τοὺς σκυλεύσαντας αὐ-
τούς, λέγει Κύριος. 11 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἡκεῖνη ὡς τῷ Γῶγ τόπον ὀνομαστόν, μνημεῖον
ἐν Ἰσραὴλ, τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς
τῇ θαλάσῃ, καὶ περιοικοδομήσουσι τὸ περιστόμιον
τῆς φάραγγος. 12 Καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γῶγ
καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται τότε τὸ
πολυάνδριον τοῦ Γῶγ. 13 Καὶ κατορύξουσιν αὐ-
τοὺς οἶκος Ἰσραὴλ ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν ἑπτα-
μήνῃ, καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς
γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς ὀνομαστόν ἡ ἡμέρα ἔο-
ξάσθην, λέγει Κύριος. 14 Καὶ ἄνδρας διὰ παντός
διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν θάψαι
τοὺς καταλειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,
καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπτάμηνον, καὶ ἐκζη-
τήσουσι. 15 Καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν
καὶ ἰδὼν ὅστιον ἀνθρώπου οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ
σημεῖον, ὥς ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς
Γαί τὸ πολυάνδριον τοῦ Γῶγ. 16 Καὶ γὰρ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως Πολυάνδριον. Καὶ καθαρισθή-
σεται ἡ γῆ. 17 Καὶ σὺ νιὲ ἀνθρώπου εἰπὼν Τάδε
λέγει Κύριος Εἰπὼν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ καὶ πρὸς
πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου Συνάχθητε καὶ ἱρχεσθε,
συνάχθητε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ ἐπὶ τὴν
θυσίαν μου, ἣν τέθεικα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ
τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε αἷμα.

4 Super montes Israel cades tu, et omnia
agmina tua, et populi tui, qui sunt tecum :
feris, avibus, omnique volatili, et bestiis ter-
ræ, dedi te ad devorandum. 5 Super faciem
agri cades : quia ego locutus sum, ait Dominus
Deus. 6 Et immittam ignem in Magog, et in
his qui habitant in insulis confidenter : et
scient quia ego Dominus. 7 Et nomen
sanctum meum notum faciam in medio populi
mei Israel, et non polluem nomen sanctum
meum amplius : et scient gentes quia ego
Dominus sanctus Israel. 8 Ecce venit, et
factum est, ait Dominus Deus : hæc est dies,
de qua locutus sum. 9 Et egredientur habi-
tatores de civitatibus Israel, et succendent, et
comburent arma, clypeum, et hastas, arcum,
et sagittas, et baculos manuum, et contos ; et
succendent ea igni septem annis. 10 Et non
portabunt ligna de regionibus, neque succident
de saltibus : quoniam arma succendent igni,
et deprædabuntur eos, quibus prælæ fuerant,
et diripient vastatores suos, ait Dominus
Deus. 11 Et erit in die illa : dabo Gog locum
nominatum sepulchrum in Israel : vallem
viatorum ad orientem maris, quæ obstupescere
faciet prætereuntes : et sepelient ibi Gog, et
omnem multitudinem ejus, et vocabitur vallis
multitudinis Gog. 12 Et sepelient eos domus
Israel, ut mudent terram septem mensibus.
13 Sepeliet autem eum omnis populus terræ,
et erit eis nominata dies, in qua glorificatus
sum, ait Dominus Deus. 14 Et viros jugiter
constituent lustrantes terram, qui sepeliant
et requirant eos qui remanserant super faciem
terræ, ut emundent eam : post menses autem
septem quærere incipient. 15 Et circuibunt
peragantes terram : cumque viderint os
hominis, statuent juxta illud titulum, donec
sepeliant illud pollinctores in valle multitudi-
nis Gog. 16 Nomen autem civitatis Amona, et
mundabunt terram. 17 Tu ergo fili hominis,
hæc dicit Dominus Deus : Dio omni volucris,
et universis avibus, cunctisque bestiis agri :
Convenite, properate, concurrite undique ad
victimam meam, quam ego immolo vobis,
victimam grandem super montes Israel : ut
comedatis carnem, et bibatis sanguinem.

יחזקאל למ מ

18 בשר גבורים תאכלו ודם נשואי הארץ
תשתו אילים פרים ועתודים פרים
מריאי בשן שלם: 19 תאכלתם חלב
לשכר ושתייתם גם לשכרון מזבחי
אשר זבחתם לכם: 20 ושבעתם על שלחנתי
סוס ורכב גבור וכלי ייש מלחמה נאם
אלני יהוה: 21 ונתתי את עבודי בגוים
וראי כל הגוים את משפטי אשר עשיתי
ואת ידני אשר שמתי בהם: 22 וידעו
בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם
מחלום החזון והקלח: 23 וידעו ארמים
כי בעולם גלו בית ישראל על אשר
מצלתי ואסתר פני מהם ואחמם ביד
צריהם ויפלו בחרב שלם: 24 פשעיהם
וכפשיהם עשיתי אהם ואסתר פני
מהם: 25 לכן קח אמר אלני
יהוה עתה אשיב את שבית יעקב
ורחמתי כל בית ישראל וקפאתי לשם
קדשי: 26 ונשח את זבלתם ואת פל
מעלם אשר מצלתי בשבתם על
אדמתם לבטח ואין מחיר: 27 בשוכבי
אוחם מרהעפים וקפצתי אהם מארצות
איביהם ונקשתי כם לעיני הגוים
רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם
בחדלותי אותם אלה הגוים וכפסתי
אלאדבתם ולראותי עוד מהם שם:
29 ולראותי עוד פני מהם אשר
שפכתי את דמיהם על בית ישראל נאם
אלני יהוה:

פרשה מ:

1 בעשרים וחמש שנה לנחלתנו
בראש השנה בעשור לחדש בארבע
עשרה שנה אחר אשר חפחה העיר
בעצם. היום הזה חתח עלי יד יהוה
ויבא אהי ששח: 2 בפראות אלהים
הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל תר
גבה מאד ועליו פסגות עיר מנב:

IEZEKIEL, 48, μ.

18 Κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων
τῆς γῆς πιεσθε, κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους,
καὶ οἱ μόσχοι ἐστεατωμένοι πάντες. 19 Καὶ
φάγεσθε στίαρ εἰς πλησμονήν, καὶ πιεσθε αἷμα εἰς
μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου ἧς ἔθυσα ὑμῖν. 20 Καὶ
ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τροπίζης μου ἵππον καὶ
ἀναβάτην καὶ γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμι-
στήν, λέγει Κύριος. 21 Καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν
ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου
ἣν ἐποίησα καὶ τὴν χειρὰ μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ'
αὐτοὺς. 22 Καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι
ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης καὶ ἐπείκεια. 23 Καὶ γνώσονται πάντα
τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἤχμαλωτέ-
θησαν οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ,
καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ
παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν,
καὶ ἔπυσαν πάντες μαχαίρα. 24 Κατὰ τὰς
ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν
ἐποίησα αὐτοῖς, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου
ἀπ' αὐτῶν. 25 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ
θεός Νῦν ἀποστρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν Ἰακώβ, καὶ
ἐλίσσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ζηλώσω διὰ τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιόν μου. 26 Καὶ λήφονται τὴν ἀτι-
μίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ἠδίκησαν ἐν τῇ
κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ'
εἰρήνης, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν. 27 Ἐν τῇ
ἀποστρίψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνα-
γαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ
ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν,
28 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ θεός
αὐτῶν, ἐν τῇ ἐπιφανῆναι με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι.
[Καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ οὐ
καταλείψω ἀπ' αὐτῶν οὐκέτι ἐκεῖ.] 29 Καὶ οὐκ
ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
ἀνθ' ὧν ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ θεός.

ΚΕΦ. μ.

1 KAI ἐγένετο ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ ἔτει
τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῇ πρώτῃ μηνὶ δεκάτῃ
τοῦ μηνός, ἐν τῇ τισσαρεσκαϊδέκῃ ἔτει μετὰ τὸ
ἀλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἐγένετο ἐπ'
ἐμέ χεῖρ Κυρίου καὶ ἔγαγέ με 2 Ἐν ὁράσει θεοῦ εἰς
τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκε με ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν σφό-
δρα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι.

EZECHIEL, XXXIX. XL

18 Carnes fortium comedetis, et sanguinem
principum terræ bibetis: arietum, et agnorum
et hircorum, taurorumque et altilium, et
pinguium omnium. 19 Et comedetis adipem
in saturitatem, et bibetis sanguinem in ebrie-
tatem, de victima, quam ego immolabo vobis:
20 Et saturabimini super mensam meam de
equo, et equite forti, et de universis viris
bellatoribus, ait Dominus Deus. 21 Et ponam
gloriam meam in gentibus: et videbant
omnes gentes iudicium meum, quod fecerim;
et manum meam, quam posuerim super eos.
22 Et scient domus Israel, quia ego Dominus
Deus eorum a die illa, et deinceps. 23 Et
scient gentes quoniam in iniquitate sua capta
sit domus Israel, eo quod dereliquerint me,
et absconderim faciem meam ab eis: et tra-
diderim eos in manus hostium, et ceciderint
in gladio universi. 24 Juxta immunditiam
eorum et scelus feci eis, et abscondi faciem
meam ab illis. 25 Propterea hæc dicit Do-
minus Deus: Nunc reducam captivitatem
Jacob, et miserebor omnis domus Israel: et
assumam zelum pro nomine sancto meo.
26 Et portabunt confusionem suam, et omnem
prævaricationem, qua prævaricati sunt in me,
cum habitaverint in terra sua confidenter
neminem formidantes: 27 Et reduxero eos
de populis, et congregavero de terris inimi-
corum suorum, et sanctificatus fuero in eis,
in oculis gentium plurimarum. 28 Et scient
quia ego Dominus Deus eorum, eo quod
transtulerim eos in nationes, et congregaverim
eos super terram suam, et non dereliquerim
quemquam ex eis ibi. 29 Et non abscondam
ultra faciem meam ab eis, eo quod effuderim
spiritum meum super omnem domum Israel,
ait Dominus Deus.

CAPUT XL.

1 In vigesimo quinto anno transmigrationis
nostræ, in exordio anni, decima mensis, quarto
decimo anno postquam percussa est civitas: in
ipsa hac die facta est super me manus Domini,
et adduxit me illuc. 2 In visionibus Dei ad-
duxit me in terram Israel, et dimisit me super
montem excelsum nimis: super quem erat
quasi ædificium civitatis vergentis ad austrum.

וַיָּבִיֵא אוֹתִי שָׁמָּה וַחֲפֹצֵה אִישׁ מִרְאֹתוֹ
בְּמִרְאָה נֹחֶשֶׁת וּפְתִיל־פְּשָׁתִים בָּרָדוֹ וַהֲנִיחָהּ
הַפֶּתַח וְהָיָה עִמָּה בְּשַׁעַר : 4 וַיִּדְבֵּר אֵלַי
הָאִישׁ בְּרֹאשׁוֹ וְהָיָה בְּעֵינָיו וַיִּבְּרָא
שָׁמַע וְשָׁמַע לְבָבָהּ לֵכָל אֲשֶׁר אָנִי מֵרָחֵק
אוֹתָהּ כִּי לְמַעַן תִּרְאוּתָהּ הַבְּמִרְאָה הַזֶּה
חֲזַד אֶת־פְּלִאֲשֶׁר־אֶתָּה רָחֵק לְבֵית
יִשְׂרָאֵל : 5 וַהֲנִיחָהּ חוֹמָה מִחוּץ לְבֵית
סָבִיב סָבִיב וַיְבִיד הָאִישׁ הַזֶּה הַנֶּחָה הַפֶּתַח
שְׁש־אַמּוֹת בְּאַמָּה וְשֹׁפָה וַיִּמָּד אֶת־רֹחֶב
הַבִּגְדִין הַנֶּחָה אֶחָד וְקוֹמָה הַנֶּחָה אֶחָד :
6 וַיָּבֹאוּ אֲלֵשָׁעֶר אֲשֶׁר פָּנָיו בְּרָדוֹ הַקְּדוֹמָה
וַיַּעַל בְּמַעֲלָתוֹ וַיִּמָּד אֶת־רֹחֶב הַשַּׁעַר הַנֶּחָה
אֶחָד לְרֹחֶב וְהָיָה קָף אֶחָד הַנֶּחָה אֶחָד
לְרֹחֶב : 7 וַהֲנִיחָהּ הַנֶּחָה אֶחָד אֶת־הַנֶּחָה
אֶחָד לְרֹחֶב וַיְבִין הַחָאִים חֲמֵשׁ אַמּוֹת
וְקָף הַשַּׁעַר מֵאֵלָם הַשַּׁעַר חֲמֵשׁ אַמּוֹת
הַנֶּחָה אֶחָד : 8 וַיִּמָּד אֶת־אֵלָם הַשַּׁעַר
מִחֲבִית הַנֶּחָה אֶחָד : 9 וַיִּמָּד אֶת־אֵלָם
הַשַּׁעַר שְׁמֹנֶה אַמּוֹת וְאֵלָיו שְׁתֵּים אַמּוֹת
וְאֵלָם הַשַּׁעַר מִחֲבִית : 10 וְהָיָה הַשַּׁעַר
בְּרָדוֹ הַקְּדוֹם שְׁלֹשָׁה מִפָּה וּשְׁלֹשָׁה מִפָּה
מִדָּה אַחַת לְשְׁלֹשָׁתָם וַיִּמָּד אֶת־הָאֵלָם
מִפָּה וּמִפָּה : 11 וַיִּמָּד אֶת־רֹחֶב פֶּתַח
הַשַּׁעַר עֶשְׂרֵה אַמּוֹת אֶת־הַשַּׁעַר שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה אַמּוֹת : 12 וַיִּבְרָא לְפָנָיו הַחֲמִשָּׁה
אֶת־הָאֵלָם וַיִּמָּד אֶת־הָאֵלָם וַיִּמָּד אֶת־הָאֵלָם
שְׁש־אַמּוֹת מִפָּה וְשֹׁשׁ אַמּוֹת מִפָּה :
13 וַיִּמָּד אֶת־הַשַּׁעַר מִגֵּב הַחֵמָּה לְנֹזֶה רֹחֶב
עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת פֶּתַח נֶגֶד פֶּתַח :
14 וַיַּעַשׂ אֶת־אֵילִים שְׁשִׁים אַמּוֹת וְאֶל־אֵיל
הַחֲצָר הַשַּׁעַר סָבִיב סָבִיב : 15 וַעֲלִי־פָנָיו
הַשַּׁעַר הִיאֲחִיזוֹן עַל־לְפָנָיו אֵלָם הַשַּׁעַר
הַפְּנִימִי חֲמֵשִׁים אַמּוֹת : 16 וַחֲלֹזֹתֶיהָ אֶת־הָאֵלָם
אֶת־הַחֲמֵשִׁים וְאֶל־אֵלֶיהָ לְפָנֶיהָ לְשַׁעַר
סָבִיב סָבִיב וְכֵן לְאֵלֶיהָ וַחֲלֹזֹתֶיהָ
סָבִיב סָבִיב לְפָנֶיהָ וְאֶל־אֵילֶיהָ תִּפְרָקִים :
17 וַיָּבִיֵאֵנִי אֶת־הַחֲצָרִים תְּחִיצוֹנָהּ וַהֲנִיחָהּ
לְשִׁכּוֹר וַרְצֻפָּה עֶשְׂרִי לְחֲצָר סָבִיב
סָבִיב שְׁלֹשִׁים לְשִׁכּוֹר אֶת־הַחֲצָרָה :

3 Kai eisēgagē me ekei, kai idou anēr, kai hē ὄρασις
αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων καὶ κάλα-
μος μέτρον, καὶ αὐτὸς εἰστήκει ἐπὶ τῆς πύλης.
4 Kai εἶπε πρὸς με ὁ ἀνὴρ "Ὁν ἐώρακας υἱὲ ἀν-
θρώπου, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἴδε καὶ ἐν τοῖς ὠσὶ
σου ἀκουε, καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα
θσα ἐγὼ δεικνύω σοι, διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαι σοι
εἰσεληλυθας ὧδε, καὶ δεῖξεις πάντα θσα σὺ ὕρῃς
τῇ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ. 5 Kai idou περιβολος
ἐξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ
ἀνδρὸς κάλαμος τὸ μέτρον πηχῶν ἑξ ἐν πύχει
καὶ παλαιστής, καὶ διεμέτρησε τὸ προτείχισμα,
πλάτος ἴσον τῷ καλᾶμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον
τῷ καλᾶμῳ. 6 Kai εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν
βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς,
καὶ διεμέτρησε τὸ αἰλᾶμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλᾶ-
μῳ. 7 Kai τὸ θεῖ ἴσον τῷ καλᾶμῳ τὸ μῆκος καὶ
ἴσον τῷ καλᾶμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ αἰλᾶμ ἀνὰ
μίσσον τοῦ θεηλάθ πηχῶν ἑξ· καὶ τὸ θεῖ τὸ δεῖτε-
ρον ἴσον τῷ καλᾶμῳ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλᾶμῳ
μῆκος, καὶ τὸ αἰλᾶμ πηχῶν πέντε· 8 Kai τὸ θεῖ
τὸ τρίτον ἴσον τῷ καλᾶμῳ μῆκος καὶ ἴσον τῷ καλᾶμῳ
πλάτος, 9 Kai τὸ αἰλᾶμ τοῦ πυλῶνος πλησίον τοῦ
αἰλᾶμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτώ, καὶ τὰ αἰλᾶμ πηχῶν
δύο· καὶ τὰ αἰλᾶμ τῆς πύλης ἑσῶθεν, 10 Kai τὰ
θεῖ τῆς πύλης τοῦ θεῖ κατίναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ
τρεῖς ἔνθεν, καὶ μέτρον ἔν τοῖς τρισίν, μέτρον ἔν τοῖς
αἰλᾶμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν. 11 Kai διεμέτρησε τὸ πλάτος
τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος τοῦ
πυλῶνος πηχῶν δεκατρίων. 12 Kai πῆχυς ἐπισυν-
αγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεῖμ ἔνθεν καὶ
ἔνθεν, καὶ τὸ θεῖ πηχῶν ἑξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἑξ
ἔνθεν. 13 Kai διεμέτρησε τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου
τοῦ θεῖ ἐπὶ τὸν τοίχον τοῦ θεῖ, πλάτος πῆχους εἴκοσι
καὶ πέντε· αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην. 14 Kai τὰ
αἰθρίων τοῦ αἰλᾶμ τῆς πύλης ἑσῶθεν, πῆχους
εἴκοσι θεῖμ τῆς πύλης κύκλῳ. 15 Kai τὸ αἰθρίων
τῆς πύλης ἑσῶθεν εἰς τὸ αἰθρίων αἰλᾶμ τῆς πύλης
ἑσῶθεν πηχῶν πεντήκοντα. 16 Kai θυρίδες κρυ-
πτὰι ἐπὶ τὸ θεῖμ καὶ ἐπὶ τὰ αἰλᾶμ ἑσῶθεν τῆς πύ-
λης τῆς αὐλῆς ἐκελύον· καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰ-
λᾶμ θυρίδας κύκλῳ ἑσῶθεν, καὶ ἐπὶ τὸ αἰλᾶμ
φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν. 17 Kai eisēgagē
me εἰς τὴν αὐλήν τὴν ἑσῶτεραν, καὶ ἰδοὺ
παστοφόρια καὶ περιστύλα κύκλῳ τῆς αὐλῆς,
τριάκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς περιστύλοις,

3 Et introduxit me illuc : et ecce vir, cujus
erat species quasi species æris, et funiculus
lineus in manu ejus, et calamus mensuræ in
manu ejus : stabat autem in porta. 4 Et
locutus est ad me idem vir : Fili hominis vide
oculis tuis, et auribus tuis audi, et pone cor
tuum in omnia, quæ ego ostendam tibi : quia
ut ostendantur tibi adductus es huc : annuntia
omnia, quæ tu vides, domui Israel. 5 Et
ecce murus forinsecus in circuitu domus
undique, et in manu viri calamus mensuræ
sex cubitorum, et palmo : et mensus est lati-
tudinem ædificii calamo uno, altitudinem
quoque calamo uno. 6 Et venit ad portam,
quæ respiciebat viam orientalem, et ascendit
per gradus ejus : et mensus est limen portæ
calamo uno latitudinem, id est, limen unum
calamo uno in latitudine : 7 Et thalamum
uno calamo in longum, et uno calamo in
latum : et inter thalamos, quinque cubitos :
8 Et limen portæ juxta vestibulum portæ
intrinsecus, calamo uno. 9 Et mensus est
vestibulum portæ octo cubitorum, et frontem
ejus duobus cubitis : vestibulum autem portæ
erat intrinsecus. 10 Porro thalami portæ ad
viam orientalem, tres hinc et tres inde :
mensura una trium, et mensura una frontium
ex utraque parte. 11 Et mensus est latitu-
dinem liminis portæ, decem cubitorum : et
longitudinem portæ, tredecim cubitorum :
12 Et marginem ante thalamos cubiti unius :
et oubitus unus finis utrinque : thalami
autem, sex cubitorum erant hinc et inde.
13 Et mensus est portam a tecto thalami,
usque ad tectum ejus, latitudinem viginti
quinque cubitorum : ostium contra ostium.
14 Et fecit frontes per sexaginta cubitos : et
ad frontem atrium portæ undique per circui-
tum. 15 Et ante faciem portæ, quæ pertinge-
bat usque ad faciem vestibuli portæ interio-
ris, quinquaginta cubitos. 16 Et fenestras
obliquas in thalamis, et in frontibus eorum :
quæ erant intra portam undique per circuitum.
similiter autem erant et in vestibulis fenestræ
per gyrum intrinsecus, et ante frontes pictura
palmarum. 17 Et eduxit me ad atrium
exterius, et ecce gazophylacia, et pavimen-
tum stratum lapide in atrio per circuitum :
triginta gazophylacia in circuitu pavimenti.

18 וְהָרָצָהּ אֶל־פֶּתַח הַשְּׁעָרִים לְעֶמֶת
 אֶת־הַשְּׁעָרִים הָרָצָהּ חֲתוּחַ־נֹקָה׃
 19 וַיָּמַד רֹחַב מַלְכָּהּ הַשְּׁעָרִים חֲתוּחַ־נֹקָה
 לַפְּנֵי הַחֲצָר הַפְּנִימִי מֵהַיָּצֵי מֵאֶחָ אֶמָּה
 הַקִּדְרִים וְהַצָּפוֹן׃ 20 וְהַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר פָּנּוּ
 בָּרֶךְ הַצָּפוֹן לַחֲצָר הַחִיצוֹנָה מִבְּרֹ אֲרָפֹ
 וְרָחֲבָה׃ 21 וְהָאֵזוֹ שְׁלֹשָׁה מָפֹז וּשְׁלֹשָׁה
 מָפֹז וְאֵילָן הָיָה בְּמִדַּת הַשְּׁעָרִים
 הָרִאשֹׁנִים חֲמִשִּׁים אֶמָּה אֲרָפֹ וְרֹחַב
 חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים בָּאֶמָּה׃ 22 וְחִלְוָנָהּ וְאֵילָנָהּ
 וְהַמָּוֶז בְּמִדַּת הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר פָּנּוּ בָּרֶךְ
 הַקִּדְרִים וּבְמַעְלֹת שְׁבַע יַעֲלִיבֹ וְאֵילָנָהּ
 לַפְּנִיחִים׃ 23 וְשַׁעַר לַחֲצָר הַפְּנִימִי נָגַד
 הַשְּׁעָרִים לַצָּפוֹן וְלַקִּדְרִים וַיָּמַד מִשְׁעָר
 אֶל־שַׁעַר מֵאֶחָ אֶמָּה׃ 24 וַיִּחְלְלֵנִי בָּרֶךְ
 הַדְּרוֹם וְהַחֲצָרִים בָּרֶךְ הַדְּרוֹם וַיָּמַד
 אֵילָן וְאֵילָנָהּ כְּפִדּוֹת הָאֵלֶּה׃ 25 וְחִלְוָנִים
 לוֹ וְאֵילָנָהּ סָבִיב סָבִיב בְּחִלְוָנוֹת הָאֵלֶּה
 חֲמִשִּׁים אֶמָּה אֲרָפֹ וְרֹחַב חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
 אֶמָּה׃ 26 וּבְמַעְלֹת שְׁבַע עָלוּהָ וְאֵילָנָהּ
 לַפְּנִיחִים וְהַמָּוֶז לוֹ אֶחָד מָפֹז וְאֶחָד
 מָפֹז אֶל־אֵילָן׃ 27 וְשַׁעַר לַחֲצָר הַפְּנִימִי
 בָּרֶךְ הַדְּרוֹם וַיָּמַד מִשְׁעָר אֶל־הַשְּׁעָרִים
 בָּרֶךְ הַדְּרוֹם מֵאֶחָ אֶמָּה׃ 28 וַיְבִיאֵנִי
 אֶל־חֲצָר הַפְּנִימִי בְּשַׁעַר הַדְּרוֹם וַיָּמַד
 אֶת־הַשְּׁעָרִים הַדְּרוֹם כְּפִדּוֹת הָאֵלֶּה׃
 29 וְהָאֵזוֹ וְאֵילָן וְאֵילָנָהּ כְּפִדּוֹת הָאֵלֶּה
 וְחִלְוָנוֹת לוֹ וְאֵילָנָהּ סָבִיב סָבִיב
 חֲמִשִּׁים אֶמָּה אֲרָפֹ וְרֹחַב עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה
 אֶמָּה׃ 30 וְאֵילָנוֹת סָבִיב סָבִיב אֶת־
 חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶמָּה וְרֹחַב חֲמִשָּׁה אֶמָּה׃
 31 וְאֵילָנָהּ אֶל־חֲצָר הַחִיצוֹנָה וְהַמָּוֶז
 אֶל־אֵילָן וּבְמַעְלֹת שְׁמוֹנָה מָפֹז לוֹ׃ 32 וַיְבִיאֵנִי
 אֶל־חֲצָר הַפְּנִימִי בָּרֶךְ הַקִּדְרִים וַיָּמַד
 אֶת־הַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה׃ 33 וְהָאֵזוֹ
 וְאֵילָן וְאֵילָנָהּ כְּפִדּוֹת הָאֵלֶּה וְחִלְוָנוֹת
 לוֹ וְאֵילָנָהּ סָבִיב סָבִיב אֶת־חֲמִשִּׁים
 אֶמָּה וְרֹחַב חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶמָּה׃
 34 וְאֵילָנָהּ לַחֲצָר הַחִיצוֹנָה וְהַמָּוֶז
 אֵילָן מָפֹז וּבְמַעְלֹת שְׁמוֹנָה מָפֹז לוֹ׃

18 Kai ai stoai kata wntou twn pulwn, kata
 to mhkos twn pulwn to peristulon to upokataw.
 19 Kai diemetrhse to platos tēs aulēs apō tou
 aithriou tēs pūlēs tēs exōteras īswthen epi to
 aithrion tēs pūlēs tēs blepousēs īsw, pēcheis
 ekaton tēs blepousēs kata anatolās. Kai ēgagē
 me epi boṛbān, 20 Kai īdō pūlē blēpousa prōs
 boṛbān tē aulē tē exōtera, kai diemetrhse
 autēn, tō te mhkos autēs kai to platos, 21 Kai
 to thei trēis ēnthen kai trēis ēnthen, kai to alēu
 kai tā alaimūn kai tous foīnikas autēs. Kai
 ēgēneto kata tā mētra tēs pūlēs tēs blepousēs
 kata anatolās pēchōn pentēkonta to mhkos au-
 tēs, kai pēchōn ēkosiēpente to ēdros autēs.
 22 Kai ai thurides autēs kai tā alaimūn kai oi
 foīnikes autēs kathōs ē pūlē ē blēpousa kata
 anatolās. Kai ēn epta klimakthēsin anēbainon
 ep' autōn, kai tā alaimūn īswthen. 23 Kai pūlē
 tē aulē tē īswtera blēpousa epi pūlēn tou
 boṛbān dn trōpon tēs pūlēs tēs blepousēs kata
 anatolās. Kai diemetrhse tēn aulēn apō pūlēs
 epi pūlēn, pēcheis ekaton. 24 Kai ēgagē me
 kata nōton, kai īdō pūlē blēpousa prōs nōton,
 kai diemetrhse autēn kai tā thei kai tā alēu kai
 tā alaimūn kata tā mētra taūta. 25 Kai ai
 thurides autēs kai tā alaimūn kēklōthen kathōs
 ai thurides tou alām, pēchōn pentēkonta to mē-
 kos autēs, kai pēchōn ēkosiēpente to ēdros autēs.
 26 Kai ēpta klimakthēres autē kai alaimūn
 īswthen, kai foīnikes autē, eīs ēnthen kai eīs ēnthen
 epi tā alēu. 27 Kai pūlē katēnanti tēs pūlēs
 tēs aulēs tēs īswteras prōs nōton. Kai diemē-
 trhse tēn aulēn apō pūlēs epi pūlēn, pēcheis
 ekaton to ēdros prōs nōton. 28 Kai eīshēgagē me
 eīs tēn aulēn tēn īswtera tēs pūlēs tēs prōs
 nōton, kai diemetrhse tēn pūlēn kata tā mētra
 taūta, 29 Kai tā thei kai tā alēu kai tā alaimū-
 n kata tā mētra taūta, kai thurides autē kai
 tē alaimūn kēklw, pēcheis pentēkonta to
 mhkos autēs, kai to ēdros pēcheis ēkosiēpente
 [30 Kai alaimūw kēklw mhkos pēnte kai ēkosi
 pēcheion, kai platos pēnte pēcheion.] 31 Tou
 alām eīs tēn aulēn tēn exōtera, kai foīnikes
 tē alēu, kai ōkō klimakthēres. 32 Kai eīshēgagē
 me eīs tēn pūlēn tēn blēpousan kata anatolās,
 kai diemetrhse autēn kata tā mētra taūta,
 33 Kai tā thei kai tā alēu kai tā alaimūn kata
 tā mētra taūta, kai thurides autē kai alaimūn
 kēklw, pēcheis pentēkonta mhkos autēs, kai ēdros
 autēs pēcheis ēkosiēpente. 34 Kai alaimūn eīs
 tēn aulēn tēn īswtera, kai foīnikes epi tou
 alēu ēnthen kai ēnthen, kai ōkō klimakthēres autē.

18 Et pavimentum in fronte portarum, se-
 cundum longitudinem portarum erat inferius.
 19 Et mensus est latitudinem a facie portæ
 inferioris usque ad frontem atrii interioris
 extrinsecus, centum cubitos ad orientem, et
 ad aquilonem. 20 Portam quoque, quæ re-
 spiciebat viam aquilonis atrii exterioris, men-
 sus est tam in longitudine, quam in latitu-
 dine. 21 Et thalamos ejus tres hinc, et tres
 inde : et frontem ejus, et vestibulum ejus
 secundum mensuram portæ prioris quinquā-
 ginta cubitorum longitudinem ejus, et latitu-
 dinem viginti quinque cubitorum. 22 Fe-
 nestræ autem ejus, et vestibulum, et sculp-
 turæ secundum mensuram portæ, quæ respi-
 ciebat ad orientem : et septem graduum erat
 ascensus ejus, et vestibulum ante eam.
 23 Et porta atrii interioris contra portam
 aquilonis, et orientalem : et mensus est a
 porta usque ad portam centum cubitos.
 24 Et eduxit me ad viam australem, et ecce
 porta, quæ respiciebat ad austrum : et men-
 sus est frontem ejus, et vestibulum ejus, juxta
 mensuras superiores. 25 Et fenestras ejus,
 et vestibula in circuitu, sicut fenestras cete-
 ras : quinquaginta cubitorum longitudine,
 et latitudine viginti quinque cubitorum.
 26 Et in gradibus septem ascendebatur ad
 eam : et vestibulum ante fores ejus : et cæ-
 latæ palmæ erant, una hinc, et altera inde in
 fronte ejus. 27 Et porta atrii interioris in
 via australi : et mensus est a porta usque ad
 portam in via australi, centum cubitos.
 28 Et introduxit me in atrium interius ad
 portam australem : et mensus est portam
 juxta mensuras superiores. 29 Thalamum
 ejus, et frontem ejus, et vestibulum ejus eis-
 dem mensuris : et fenestras ejus, et vestibul-
 um ejus in circuitu, quinquaginta cubitos
 longitudinis, et latitudinis viginti quinque
 cubitos. 30 Et vestibulum per gyrum lon-
 gitudine viginti quinque cubitorum, et lati-
 tudine quinque cubitorum. 31 Et vestibul-
 um ejus ad atrium exterius, et palmas ejus
 in fronte : et octo gradus erant, quibus as-
 cendebatur per eam. 32 Et introduxit me
 in atrium interius per viam orientalem : et
 mensus est portam secundum mensuras su-
 periores. 33 Thalamum ejus, et frontem ejus,
 et vestibulum ejus, sicut supra : et fenestras
 ejus, et vestibula ejus in circuitu, longi-
 tudine quinquaginta cubitorum, et latitu-
 dine viginti quinque cubitorum. 34 Et
 vestibulum ejus, id est, atrii exterioris :
 et palmæ cælatæ in fronte ejus hinc et
 inde : et in octo gradibus ascensus ejus.

35 ויביאני אל שער חצפון וימדד פתחוֹת
האֵלֶּה : 36 תֵּלֵן וְאֵלֵּן וְחִלְזוֹנוֹת לִי
סָבִיב סָבִיב אֶרֶץ חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרֹחֵב
חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אַמָּה : 37 וְאֵילָן לְחֶצֶר
הַחֲצִיצוֹנָה וְהַפָּרִים אֶל־אֵילָן מִפֹּי וּמִפֹּי
וְשִׁמְנָה מַעֲלוֹת מַעֲלֹן : 38 וְלִשְׁכָּה וּפְתוּחָהּ
בְּאֵילִים הַשְּׁעָרִים שָׁם יִדְּחוּ אֶת־הַעֲלֹלָה :
39 וּבְאֵלֶם הַשְּׁעָר שְׁנַיִם שְׁלֹחָנוֹת מִפֹּי
וְשְׁנַיִם שְׁלֹחָנוֹת מִפֹּה לִשְׁחֹשׁ אֶל־הֶחָלֶה
הַעֲלֹלָה וְהַחֲטָאִים וְהַחֲשָׁשׁ : 40 וְאֶל־הַפְּתָהּ
מִחוּצָה לְעוֹלָלָה לְפֶתַח הַשְּׁעָר חֲצִפּוֹנָה
שְׁנַיִם שְׁלֹחָנוֹת וְאֶל־הַפְּתָהּ הָאֲחֵרָת אֶשֶׁר
לְאֵלֶם הַשְּׁעָר שְׁנַיִם שְׁלֹחָנוֹת : 41 וְאַרְבָּעָה
שְׁלֹחָנוֹת מִפֹּה וְאַרְבָּעָה שְׁלֹחָנוֹת מִפֹּה
לְכִנְיָהּ הַשְּׁעָר שְׁמוֹנֶה שְׁלֹחָנוֹת אֶל־הֶחָלֶה
לְשִׁחְטוֹ : 42 וְאַרְבָּעָה שְׁלֹחָנוֹת לְעוֹלָלָה
אֶבֶן קִוִּית אֶרֶץ אֶחָת וְחֶצִי וְרֹחֵב
אַמָּה אֶחָת וְרֹחֵב אֶמָּה אֶחָת אֶל־הֶחָלֶה
וְיִדְּחוּ אֶת־הַפְּלִיִּים אֶשֶׁר לִשְׁחֹשׁ אֶת־
הַעֲלֹלָה בָּם וְהִזְבַּח : 43 וְהַשְּׁפֹתִים סָפֵחַ
אֶחָד מִכִּנְיָם בְּפִית סָבִיב סָבִיב וְאֶל־
הַשְּׁלֹחָנוֹת בָּשָׂר הַקָּרְבָּן : 44 וּמִחוּצָה
לְשְׁעָר הַפְּנִימִי לִשְׁכוֹת שְׁרִים בְּחֶצֶר
הַפְּנִימִי אֶשֶׁר אֶל־כְּתֹף הַשְּׁעָר חֲצִפּוֹן
וּפְנִיָּהּ הָאֶחָד חֲדָרוֹם אֶחָד אֶל־כְּתֹף הַשְּׁעָר
הַקָּדִים פְּנֵי הָאֶחָד חֲצִפּוֹן : 45 וַיְדַבֵּר אֵלַי
זֶה הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פְּנִיָּהּ הָאֶחָד חֲדָרוֹם
לְכִנְיָם שְׁמִי מִשְׁמֶרֶת הַקְּדִישׁ :
46 וְחַלְשָׁכָה אֲשֶׁר פְּנִיָּהּ הָאֶחָד חֲצִפּוֹן
לְכִנְיָם שְׁמִי מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ הַקָּדֵשׁ
בְּנִצְדוֹק הַקְּרָבִים מִבְּגָדֵי אֶל־יְחִיָּהּ
לְשִׁרְתּוֹ : 47 וַיִּמַּד אֶת־הַחֲצֵר אֶרֶץ אֶמָּה
וְרֹחֵב אֶמָּה אֶמָּה מִרְבַּעַת וְהַמִּזְבֵּחַ
לְפָנֶי הַקְּדִישׁ : 48 וַיְבָאֵנִי אֶל־אֵלֶם הַקְּדִישׁ
וַיִּמַּד אֵל אֵלֶם חֲמִשׁ אַמּוֹת מִפֹּה וְחֲמִשׁ
אַמּוֹת מִפֹּה וְרֹחֵב הַשְּׁעָר שְׁלֹשׁ אַמּוֹת
מִפֹּי וְשְׁלֹשׁ אַמּוֹת מִפֹּי : 49 אֶרֶץ הָאֵלֶם
עֶשְׂרִים אַמָּה וְרֹחֵב עֶשְׂרִים אַמָּה
וּבְמַעֲלוֹת אֲשֶׁר יַעֲלֶה אֵלָיו וְעַמֻּדִים אֵלֶי
הָאֵילִים אֶחָד מִפֹּה וְאֶחָד מִפֹּה :

35 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς
βορρᾶν, καὶ διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,
36 Καὶ τὰ θεὰ καὶ τὰ αἰλεῦ καὶ τὰ αἰλαμῶν, καὶ
θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ, καὶ τὸ αἰλαμῶν αὐτῆς πῆχους
πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος πῆχους εἴκο-
σιπέντε, 37 Καὶ τὰ αἰλαμῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν,
καὶ ὅκτω κλιμακτῆρες αὐτῇ. 38 Τὰ παστοφόρια
αὐτῆς καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμῶν
αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς δευτέρας ἔκρουσις, [ἐκεῖ
πλουτοῦσιν τὴν ὀλοκαύτωσιν]. 39 [Ἐν δὲ ὧ
αἰλάμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι ἔνθεν καὶ δύο
τράπεζαι ἔνθεν ἐκ χρυσοῦ] ὅπως σφάζουσιν ἐν
αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας.
40 Καὶ κατὰ νότον τοῦ ῥυακος τῶν ὀλοκαυτω-
μάτων τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, δύο τράπεζαι
πρὸς ἀνατολὰς κατὰ νότον τῆς δευτέρας, καὶ τοῦ
αἰλάμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολὰς.
41 Τέσσαρες ἔνθεν καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νότον
τῆς πύλης, ἐπ' αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα, κατέ-
ναντι τῶν ὀκτὼ τραπέζων τῶν θυμάτων. 42 Καὶ
τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὀλοκαυτωμάτων λίθιναι
λελαξευμέναι πῆχους καὶ ἡμίους τὸ πλάτος, καὶ
πῆχων δύο ἡμίους τὸ μῆκος, καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ
ὑψος· ἐπ' αὐτὰ ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη, ἐν οἷς σφάζου-
σιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα. 43 Καὶ
παλαιστὴν ἔξουσι γέισος λελαξευμένον ἔσωθεν
κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας
τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ καὶ ἀπὸ τῆς
ξηρασίας. 44 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν
ἑσωτέραν, καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ
ἑσωτέρᾳ, μία κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς βλεπού-
σης πρὸς βορρᾶν φέρονσα πρὸς νότον, καὶ μία
κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον βλεπούσης
δὲ πρὸς βορρᾶν. 45 Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Ἡ ἐξέδρα
αὕτη ἡ βλίπουσα πρὸς νότον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς
φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου, 46 Καὶ ἡ
ἐξέδρα ἡ βλίπουσα πρὸς βορρᾶν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς
φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου· ἐκεῖνοί
εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδοκ οἱ ἑγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ
πρὸς Κύριον λειτουργεῖν αὐτῷ. 47 Καὶ διεμέ-
τρησε τὴν αὐλὴν μῆκος πηχῶν ἑκατὸν καὶ εὖρος
πῆχους ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ
θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου. 48 Καὶ εἰσή-
γαγέ με εἰς τὸ αἰλάμ τοῦ οἴκου. Καὶ διεμέτρησε
τὸ αἰλ τοῦ αἰλάμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν
καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώ-
ματος πηχῶν δεκατεσσάρων, καὶ ἑπωμίδες τῆς
θύρας τοῦ αἰλάμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν καὶ πηχῶν
τριῶν ἔνθεν. 49 Καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἰλάμ πηχῶν
εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα· καὶ ἐπὶ δέκα
ἀναβαθμῶν ἀνίστανται ἐπ' αὐτό, καὶ στύλοι ἦσαν
ἐπὶ τὸ αἰλάμ, εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν.

35 Et introduxit me ad portam, quæ respi-
ciebat ad aquilonem : et mensus est secun-
dum mensuras superiores. 36 *Thalamum*
ejus, et frontem ejus, et vestibulum ejus, et
fenestras ejus per circuitum, longitudine
quingenta cubitorum, et latitudine viginti
quinque cubitorum. 37 Et vestibulum ejus
respiciebat ad atrium exterius : et cœlatura
palmarum in fronte ejus hinc et inde : et in
octo gradibus ascensus ejus. 38 Et per sin-
gula gazophylacia ostium in frontibus porta-
rum : ibi lavabant holocaustum. 39 Et in
vestibulo portæ, duæ mensæ hinc, et duæ
mensæ inde : ut immoletur super eas holo-
caustum, et pro peccato, et pro delicto. 40 Et ad
latus exterius, quod ascendit ad
ostium portæ quæ pergit ad aquilonem, duæ
mensæ : et ad latus alterum ante vestibulum
portæ, duæ mensæ. 41 Quatuor mensæ hinc,
et quatuor mensæ inde : per latera portæ
octo mensæ erant, super quas immolabant.
42 Quatuor autem mensæ ad holocaustum,
de lapidibus quadris extractæ : longitudine
cubiti unius et dimidii : et latitudine cubiti
unius et dimidii : et altitudine cubiti unius :
super quas ponant vasa, in quibus immolatur
holocaustum, et victima. 43 Et labia earum
palmi unius, reflexa intrinsecus per circui-
tum : super mensas autem carnes oblationis.
44 Et extra portam interiorem gazophylacia
cantorum in atrio interiori, quod erat in
latere portæ respicientis ad aquilonem : et
facies eorum contra viam australem, una ex
latere portæ orientalis, quæ respiciebat ad
viam aquilonis. 45 Et dixit ad me : Hoc
est gazophylaoium, quod respicit viam meri-
dianam, sacerdotum erit, qui excubant in
custodiis templi. 46 Porro gazophylacium,
quod respicit ad viam aquilonis, sacerdotum
erit, qui excubant ad ministerium altaris ;
isti sunt filii Sadoc, qui accedunt de filiis Levi
ad Dominum ut ministrent ei. 47 Et men-
sus est atrium longitudine centum cubito-
rum, et latitudine centum cubitorum per
quadrum : et altare ante faciem templi.
48 Et introduxit me in vestibulum templi :
et mensus est vestibulum quinque cubitis
hinc, et quinque cubitis inde : et latitudinem
portæ trium cubitorum hinc, et trium cu-
bitorum inde. 49 Longitudinem autem
vestibuli viginti cubitorum, et latitudinem
undecim cubitorum, et octo gradibus ascen-
debatur ad eam. Et columnæ erant in frons-
tibus : una hinc, et altera inde.

1 וַיְבִיאֵנִי אֶל־הַחִיכָל וַיִּמַּד אֶת־הָאֵילִים
שֵׁשׁ־אַמּוֹת רֹחַב מִפּוֹ וְשֵׁשׁ־אַמּוֹת רֹחַב
מִפּוֹ רֹחַב הָאֵחָל : 2 וְרֹחַב הַפֶּתַח עֶשֶׂר
אַמּוֹת וְכַתְּפוֹת הַפֶּתַח חֲמֵשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ
וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וַיִּמַּד אֶרְפוֹ אֶרְפָּעִים
אַמָּה וְרֹחַב עֲשָׂרִים אַמָּה : 3 וַיָּבֵא לַפְּנֵימָה
וַיִּמַּד אֶיל־הַפֶּתַח שְׁתֵּי אַמּוֹת וְהַפֶּתַח
שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַפֶּתַח שְׁבַע אַמּוֹת :
4 וַיִּמַּד אֶת־אֶרְפוֹ עֲשָׂרִים אַמָּה וְרֹחַב
עֲשָׂרִים אַמָּה אֶל־פְּנֵי הַחִיכָל וַיִּמַּד אֵלָיו
זֶה לְדֹשׁ הַקְּדָשִׁים : 5 וַיִּמַּד קוֹר־הַחֲצוֹת
שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַצֵּלַע אֶרְפַּעַת אַמּוֹת
סָבִיב סָבִיב לַפִּיּוֹת סָבִיב : 6 וַיַּחְזְלֵנוּ
צֵלַע אֶל־צֵלַע שְׁלוֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים פַּעַמִּים
וְכָאוֹת בָּקִיר אֲשֶׁר־לַפִּיּוֹת לַצֵּלָעוֹת סָבִיב :
סָבִיב לַחַיּוֹת אַחֲזָנִים וְלֹא־יָהִי אַחֲזָנִים
בָּקִיר הַחֲצוֹת : 7 וְרֹחַבָּהּ וְנִסְבָּהּ לַמַּעֲלָה
לַמַּעֲלָה לַצֵּלָעוֹת כִּי מִסְבַּח־הַחֲצוֹת לַמַּעֲלָה
לַמַּעֲלָה סָבִיב סָבִיב לַפִּיּוֹת עַל־פֶּן רֹחַב
לַפִּיּוֹת לַמַּעֲלָה וְכֵן הַתְּחִתּוֹנָה יַעֲלֶה
עַל־הַצֵּלָעוֹת לַתְּיֻכָּה : 8 וַיִּרְאֵהוּ לַפִּיּוֹת
זָבַח סָבִיב סָבִיב מִסְבּוֹת הַצֵּלָעוֹת מִלּוֹ
הַקֶּבֶץ שֵׁשׁ אַמּוֹת אֲחִילָה : 9 רֹחַב הַקִּיר
אֲשֶׁר־לַצֵּלַע אֶל־הַחֲצוֹת חֲמֵשׁ אַמּוֹת וְאֲשֶׁר
מִפָּן בָּיִת צֵלָעוֹת אֲשֶׁר לַפִּיּוֹת : 10 וַיְבִין
הַלְשָׁכוֹת רֹחַב עֲשָׂרִים אַמָּה סָבִיב לַפִּיּוֹת
סָבִיב סָבִיב : 11 וַפֶּתַח הַצֵּלַע לַמַּפָּח
פֶּתַח אֶחָד בְּרֹחַב הַצֵּפּוֹן וּפֶתַח אֶחָד
לְדָרוֹם וְרֹחַב מְקוֹם הַמַּפָּח חֲמֵשׁ אַמּוֹת
סָבִיב סָבִיב : 12 וַיַּבְלִין אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי
הַנְּזֻחַת פֶּתַח בְּרֹחַב־הַחֲצוֹת רֹחַב שְׁבַע־עֶשְׂרִים אַמָּה
וְקִיר הַבְּנָיָה חֲמֵשׁ־אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב
סָבִיב וְאֶרְפוֹ הַשְּׁעִיִּים אַמָּה : 13 וַיִּמַּד
אֶת־הַפִּיּוֹת אֶרְפוֹ מֵאָה אַמָּה וְהַנְּזֻחַת
וְהַבְּנָיָה וְקִיר־הַפִּיּוֹת אֶרְפוֹ מֵאָה אַמָּה :

1 KAI εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναόν, ὃ διεμέτρησε
τὸ αἰλᾶμ πηχῶν ἑξὶ τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν
ἑξὶ τὸ ἔδρος τοῦ αἰλᾶμ ἔνθεν. 2 Καὶ τὸ ἔδρος τοῦ
πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ ἱπωμίδες τοῦ πυλῶνος
πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν. Καὶ
διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα
καὶ τὸ ἔδρος πηχῶν εἴκοσι. 3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν, καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ
τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο, καὶ τὸ θύρωμα πηχῶν
ἑξ, καὶ τὰς ἱπωμίδας τοῦ θυρώματος πηχῶν ἑπτὰ
ἔνθεν καὶ πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν. 4 Καὶ διεμέτρησε
τὸ μῆκος τῶν θυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ τὸ
ἔδρος πηχῶν εἴκοσι κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ.
Καὶ εἶπε Τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων. 5 Καὶ
διεμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου πηχῶν ἑξ καὶ τὸ
ἔδρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν,
6 Καὶ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα
τρίς δις· καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν
τοῖς πλευραῖς κύκλῳ τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβάνον-
μένοις ὁρᾶν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἄπτωνται τῶν
τοίχων τοῦ οἴκου. 7 Καὶ τὸ ἔδρος τῆς ἀνωτέρας
τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου,
πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου, ὅπως δια-
πλατύνηται ἀνωθεν, καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαί-
νωσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῶα καὶ ἐκ τῶν γεισῶν ἐπὶ τὰ
τριώροφα, 8 Καὶ τὸ θραῖλ τοῦ οἴκου ἕψος κύκλῳ
διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῷ καλᾶμφ πηχῶν
ἑξ. Διαστήματα 9 Καὶ ἔδρος τοῦ τοίχου τῆς
πλευρᾶς ἕξωθεν πηχῶν πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα
τὰ ἀνά μέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου 10 Καὶ
ἀνά μέσον τῶν ἑξεδρῶν ἔδρος πηχῶν εἴκοσι, τὸ
περιφέρει τῷ οἴκῳ κύκλῳ. 11 Καὶ αἱ θύραι τῶν
ἑξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μᾶς τῆς
πρὸς βορρᾶν· καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς νότον, καὶ
τὸ ἔδρος τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπολοιποῦ τηχῶν πέντε
πλάτος κυκλόθεν. 12 Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσ-
ωπον τοῦ ἀπολοιποῦ ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν
ἑβδομήκοντα, πλάτος τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος
πηχῶν πέντε, ἔδρος κυκλόθεν καὶ μῆκος αὐτοῦ πη-
χῶν ἑνενήκοντα. 13 Καὶ διεμέτρησε κατ' ἐξῆς τοῦ
οἴκου μῆκος πηχῶν ἑκατόν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ
διορίζοντα καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν,

1 Et introduxit me in templum, et men-
sus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc,
et sex cubitos inde, latitudinem tabernaculi.
2 Et latitudo portæ, decem cubitorum erat:
et latera portæ, quinque cubitis hinc, et
quinque cubitis inde: et mensus est lon-
gitudinem ejus quandraginta cubitorum, et
latitudinem viginti cubitorum. 3 Et intro-
gressus intrinsecus mensus est in fronte
portæ duos cubitos: et portam, sex cubi-
torum: et latitudinem portæ, septem cu-
bitorum. 4 Et mensus est longitudinem
ejus viginti cubitorum, et latitudinem ejus vi-
ginti cubitorum, ante faciem templi, et dixit
ad me: Hoc est sanctum sanctorum. 5 Et
mensus est parietem domus sex cubitorum,
et latitudinem lateris quatuor cubitorum
undique per circuitum domus. 6 Latera
autem, latus ad latus, bis triginta tria: et
orant eminentia, quæ ingrederentur per parie-
tem domus, in lateribus per circuitum, ut
continereat, et non attingerent parietem
templi. 7 Et platea erat in rotundum, ascen-
dens sursum per cochleam, et in cœnaculum
templi deferbat per gyrum, idcirco latius erat
templum in superioribus, et sic de inferiori-
bus ascendebatur ad superiora in medium.
8 Et vidi in domo altitudinem per circuitum,
fundata latera ad mensuram calami sex cubi-
torum spatio: 9 Et latitudinem per parietem
lateris forinsecus quinque cubitorum: et erat
interior domus in lateribus domus. 10 Et
inter gazophylacia latitudinem viginti cubi-
torum in circuitu domus undique, 11 Et
ostium lateris ad orationem: ostium unum
ad viam aquilonis, et ostium unum ad viam
australem: et latitudinem loci ad orationem,
quinque cubitorum in circuitu. 12 Et ædifi-
cium, quod erat separatum, versumque ad
viam respicientem ad mare, latitudinis septua-
ginta cubitorum; paries autem ædificii,
quinque cubitorum latitudinis per circuitum:
et longitudo ejus nonaginta cubitorum. 13 Et
mensus est domus longitudinem, centum cubi-
torum: et quod separatum erat ædificium, et
parietes ejus, longitudinis centum cubitorum

יחזקאל מא מב

14 ורחב פני הפת והנזרחה לקדים מאח
אמך: 15 ובמדד ארבעה עשר אמה
אשר על אחריה ואחריה מאח
מאח אמך והסיכל הפנימי והלמי
החצר: 16 הספים והחלונות והמטפות
והאמיתים סביב לשלשם נגד חסף
שתיים עשר סביב סביב והארץ עד
החלונות והחלונות מכפות: 17 על מעל
הפתח ועד הפתח הפנימי ולחצי ואח
פלתחיר סביב סביב בפנימי ובחיצון
מדות: 18 ועשוי פרוכים ותפרים ותפר
בין פרוכ לפרוכ פנים פנים לפרוכ:
19 ופני אדם אלתהמרה מפו ופני פני
אלתהמרה מפו עשוי אלתהמרה
סביב סביב: 20 מהארץ עד מעל הפתח
הפרוכים ותהפכים עשויים וקיר הסיכל:
21 חתיקל מונית רבצה ופני חתקל
הפרח פפרח: 22 חתקל עץ שלוש
אמות גבה וארץ שתים אמות
במקצעותיו לו וארץ והירחי עץ וידבר
אלי יח חתקלן אשר לפני יחנה:
23 ושתים דלתות לחתקל ולקדש:
24 ושתים דלתות דלתות שמים מסכות
דלתות שמים לדלת אחת ושתים דלתות
לאחרת: 25 ועשוי אלתן אלתות
חתיקל פרוכים ותפרים פפרח עשויים
לקירות ועב עץ אלתן האולם מתחזק:
26 וחלונות מטפות ותפרים מפו ומפו
אלתהמרות האולם וצלעות הפתח
והעצים:

פרשח מב:

1 ויצאני אלתהצח החיצון חצר
החצר הצפון ויבאני אלתהשחר אשר
נגד הנזרחה ואשר נגד חתקלן
2 אלתפני ארבע אמות פתח חצר
והרחב חמש אמות: 3 נגד העשרים אשר
לחצר הפנימי ונגד רצפת אשר לחצר
החיצון אמת אלתפני אמת פפתים:

IEZEKIEL, μα', μβ'.

14 Καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ τὰ
ἀπόλοιπα κατέναντι πηγῶν ἑκατὸν. 15 Καὶ δι-
μέτρησε μήκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον
τοῦ ἀπολοιποῦ τῶν κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου,
καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηγῶν ἑκατὸν
τὸ μήκος. Καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι καὶ τὸ αἶλμα
τὸ ἐξώτερον πεφαιγμένα. 16 Καὶ αἱ θυρίδες
δικτυωταί, ὑποφάσεις κύκλῳ τοῖς τρισὶν ὥστε
διακλύειν. Καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλ-
μένα κύκλῳ, καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ τοῦ ἰδάφους ἕως
τῶν θυρίδων, καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρι-
σῶς εἰς τὸ διακλύειν. 17 Καὶ ἕως πλησίον τῆς
ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας, καὶ ἐφ' ὅλον τὸν
τοῖχον κύκλῳ, ἐν τῷ ἐσωθεν καὶ ἐν τῷ ἐξωθεν.
18 Γεγλυμμένα Χερουβὶμ· καὶ φοῖνικες ἀνά μίσην
Χερουβ καὶ ἀνά μίσην Χερουβ. Δύο πρόσωπα τῷ
Χερουβ, 19 Πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν
φοῖνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ πρόσωπον λέοντος
πρὸς τὸν φοῖνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγεγλυμμένος
ὁ οἶκος κυκλόθεν 20 Ἐκ τοῦ ἰδάφους ἕως τοῦ
φατνώματος, τὰ Χερουβὶμ καὶ οἱ φοῖνικες δια-
γεγλυμμένοι. 21 Καὶ τὸ ἔγιον καὶ ὁ ναὸς ἀνα-
πτυσσόμενος τετράγωνον, κατὰ πρόσωπον τῶν
ἀγίων θρασὶς ὡς ὕψος 22 Θυσιαστήριον ξυλίνου,
πηγῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ τὸ μήκος πηγῶν
δύο, καὶ τὸ εὖρος πηγῶν δύο· καὶ κίρατα εἶχε, καὶ
ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι. Καὶ
εἶπε πρὸς μέ Αὐτὴ ἡ τράπεζα ἡ πρὸ προσώπου
Κυρίου. Καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ, 23 Καὶ
δύο θυρώματα τῷ ἁγίῳ, 24 Τοῖς δυοῖς θυρώμασι
τοῖς στροφωτοῖς· δύο θυρώματα τῷ ἐνί, καὶ δύο
θυρώματα τῷ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ. 25 Καὶ γλυφὴ
ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ Χερου-
βὶμ· καὶ φοῖνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων,
καὶ ἀπονδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἶλμα
ἐξωθεν, 26 Καὶ θυρίδες κρυπταί· Καὶ διμέτρη-
σεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἶλμα,
καὶ τὰ πλεῦρά τοῦ οἴκου ἐξυγμένα.

KEΦ. μβ'.

1 KAI εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν
κατὰ ἀνατολὰς κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς
βορρᾶν· καὶ εἰσήγαγέ με, καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι
πέντε ἰχόμεναι τοῦ ἀπολοιποῦ καὶ ἰχόμεναι
τοῦ διορίζοντος πρὸς βορρᾶν, 2 Ἐπὶ πῆχεις
ἑκατὸν μήκος πρὸς βορρᾶν, καὶ τὸ πλάτος
πεντήκοντα, 3 Διαγεγραμμένοι δὲν τρόπον
αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, καὶ δὲν
τρόπον τὰ περιστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξω-
τέρας ἰστοιχισμένοι, ἀντιπρόσωποι στοιαί τρισαί.

EZECHIEL, XLI. XLII.

14 Latitudo autem ante faciem domus: et
ejus quod erat sepiatum contra orientem,
centum cubitorum. 15 Et mensus est longi-
tudinem ædificii contra faciem ejus, quod erat
separatum ad dorsum: ethecas ex utraque
parte centum cubitorum: et templum interius,
et vestibula atrii. 16 Limina, et fenestras
obliquas, et ethecas in circuitu per tres partes,
contra uniuscujusque limen, stratumque ligno
per gyrum in circuitu: terra autem usque ad
fenestras, et fenestræ clausæ super ostia. 17 Et
usque ad domum interiorem, et forinsecus per
omnem parietem in circuitu intrinsecus, et
forinsecus, ad mensuram. 18 Et fabricata
cherubim et palmæ: et palma inter cherub
et cherub. Duasque facies habebat cherub:
19 Faciem hominis juxta palmam ex hac
parte, et faciem leonis juxta palmam ex alia
parte, expressam per omnem domum in cir-
cuitu. 20 De terra usque ad superiora portæ,
cherubim et palmæ cælatae erant in pariete
templi. 21 Limen quadrangulum, et facies
sanctuarii, aspectus contra aspectum. 22 Al-
taris lignei trium cubitorum altitudo, et lon-
gitudinis duorum cubitorum: et anguli
ejus, et longitudo ejus, et parietes ejus lignei.
Et locutus est ad me: Hæc est mensa coram
Domino. 23 Et duo ostia erant in templo, et
in sanctuario. 24 Et in duobus ostiis ex
utraque parte bina erant ostiola, quæ in se
invicem plicabantur: bina enim ostia erant
ex utraque porte ostiorum. 25 Et cælata
erant in ipsis ostiis templi cherubim, et
sculpturæ palmarum, sicut in parietibus quo-
que expressæ erant: quam ob rem et grossiora
erant ligna in vestibuli fronte forinsecus.
26 Super quæ fenestræ obliquæ, et similitudo
palmarum hinc atque inde in humerulis vesti-
buli, secundum latera domus, latitudinemque
parietum.

CAPUT XLII.

1 Et eduxit me in atrium exterius per viam
ducentem ad aquilonem, et introduxit me in
gazophylacium, quod erat contra separatum
ædificium, et contra ædem vergentem ad aequi-
lonem. 2 In facie longitudinis, centum cubitos
ostii aquilonis: et latitudinis quinquaginta cu-
bitos, 3 Contra viginti cubitos atrii interioris, et
contra pavimentum stratum lapide atrii exte-
rioris, ubi erat porticus juncta portici triplici.

4 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב
אלהפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם
לצפון : 5 והלשכות העליונות הקצרות
פריזכלו אתיקים מהנה מהפתחות
ומהתיכונות בגן : 6 כי משלשות הנה
ואין להן עמודים בעמודי הקצרות
על-כן נאצל מהפתחות ומתיכונות
מהארץ : 7 ונדר אשר-לחולץ לעפרת
הלשכות דרך הקצר החצונה אלפני
הלשכות ארזו חמש אמה : 8 פיראך
הלשכות אשר לחצר החצונה חמשים
אמה והנה על-פני התיכל מאה אמה :
9 ומפתחה לשכות האלה המבוא
מחזרים בבוא להנה מהחצר החצונה :
10 ברחב ונדר החצר דרך הקדים אלפני
הנזרה ואלפני הבנין לשכות : 11 ודרך
לפניהם פמראה הלשכות אשר דרך
הצפון פארזן בן רחב וכל מוצאותיו
וכפתיהן וכפתיהן : 12 וכפתיהן
הלשכות אשר דרך הקדים פתח בראש
דרך דרך בפני הנזרה הגינה דרך
הקדים בבואן : 13 ויאמר אלי לשכות
הצפון לשכות הקדים אשר אל-פני
הנזרה תהן לשכות הקדש אשר יאכלו-
שם הכהנים אשר יקריבו ליהוה קדשי
הקדשים שם יביחו קדשי הקדשים
והמזבח והחפא והאשם כי המקום
קדש : 14 בבואם הכהנים ולא יצאו
מהקדש אל-החצר החצונה ושם יביחו
בגדיהם אשר ישרו בהן פיקדש תהן
ילבשו בגדים אחרים ויקריבו אל-אשר
לשם : 15 וכלה את-מדות הפניה הפנימי
והציאני דרך השער אשר פניו דרך
הקדים ומדדו סביב סביב : 16 מדד
רית הקדים בקנה המדה חמש-אמות
הקדים בקנה המדה סביב : 17 מדד
רית הצפון חמש-אמות הקדים בקנה
המדה סביב : 18 את רית הקדים
מדד חמש-אמות הקדים בקנה המדה :

4 Kai katénanti tōn ixdrōn períatos pñhōn
dēka tō plátos, epi pñheis ekatōn tō mēkos : kai
thurōmata autōn prōs boḡrān, 5 Kai oi perí-
patoi oi upērōi ōsautws. "Oti ixeíxeto tō
perístulon ex autō, ex tō upokátwēn perístú-
lou, kai tō diástēma" ōtws perístulon kai diá-
stēma, 6 Kai outws stoai dūo. Diot tēiplai
hēsan, kai stúlous ouk eíxon kathōs oi stūloi tōn
ixwtērwn : diá toutō ixeíxonto tōn upokátwēn
kai tōn mēson apō tēs gēs. 7 Kai phōs ixdwēn,
dn trōpon ai ixdrai tēs aúlēs tēs ixdwēras
ai blēpousai apénanti tōn ixdrōn tōn prōs
boḡrān, mēkos pñhōn penḡkonta. 8 "Oti tō
mēkos tōn ixdrōn tōn blēpousōn eís tēn aúlēn
tēn ixdwēran hēn pñhōn penḡkonta, kai autai
eísin ai antipróσωποι ταύταις" tō pān pñhōn
ekatōn. 9 Kai ai thurai tōn ixdrōn toutōn tēs
eísdou tēs prōs anatolēs tō eísπορεύεσθαι δι'
autōn ek tēs aúlēs tēs ixdwēras 10 Katá tō
phōs tō en árchē perípatōn kai tā prōs nóton
katá prōσωπον tō nótu, katá prōσωπον tō
áπολοιπον kai katá prōσωπον tō διορίζοντος :
kai ai ixdrai 11 Kai ō períatos katá prōσω-
πον autōn, katá tā métra ixdrōn tōn prōs
boḡrān kai katá tō mēkos autōn kai katá tō
eḡros autōn kai katá pásas tās eísdous autōn
kai katá pásas tās eíspotrōfās autōn kai katá
tā phōta autōn kai katá tā thurōmata autōn,
12 Tōn ixdrōn tōn prōs nóton, kai katá tā
thurōmata ap' árchēs tō perípatōn ōs epi phōs
diástēματος καλᾶμου, kai katá anatolēs tō
eísπορεύεσθαι δι' autōn. 13 Kai eípe prōs mē Ai
ixdrai ai prōs boḡrān kai ai ixdrai ai prōs
nóton, ōsai katá prōσωπον tōn diástēmatōn,
autai eísin ai ixdrai tōu ágiou, en aís fáγονται
ekēi oi ierēis vñoi Σαδδουκ οι εγγίζοντες prōs Ký-
rion tā áγια tōn ágiōn, kai ekēi θήσουσι tā áγια
tōn phōta autōn kai tēn θυσίαν kai tā περί ἀμαρτίας
kai tā περί ἀγνοίας, διότι ὁ τύπος áγιος. 14 Oúk
eíσελεύσονται ekēi páreξ tōn ierēōn, ouk ixeleú-
sονται ek tōu ágiou eís tēn aúlēn tēn ixdwēran,
ōπως diá πανtōs áγιου ὡσιν οι προσάγοντες : kai
mē áπτωνται tōu στολισμοῦ autōn en oís λειτουρ-
γοῦσιν en autōís, διότι áγια ἐστί : kai ἐνδύσονται
límata ἕτερα ὅταν áπτωνται tōu λαοῦ. 15 Kai
συνετέλεσθη ἡ διαμέτρησης tōu οἴκου ἔσωθεν. Kai
eíhagá me καθ' ὅδον tēs púlēs tēs blēpousēs
prōs anatolēs, kai diemétrēse tō upódēigma tōu
oíkou κυκλόθεν en διατάξει. 16 Kai ἔστη katá
nótu tēs púlēs tēs blēpousēs katá anatolēs,
kai diemétrēse πεντακοσίους en tῷ καλᾶμῳ
tōu métrou. 17 Kai eípēstrepē prōs boḡ-
rān kai diemétrēse tō katá prōσωπον tōu
boḡrā, pñheis πεντακοσίους en tῷ καλᾶμῳ
tōu métrou. 18 Kai eípēstrepē prōs thálass-
san kai diemétrēse tō katá prōσωπον θαλάσ-
σης, πεντάκοσιους en tῷ καλᾶμῳ tōu métrou.

4 Et ante gazophylacia deambulatio decem
cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens
viæ cubiti unius. Et ostia eorum ad aquilo-
nem : 5 Ubi erant gazophylacia in superior-
ibus humiliora : quia supportabant porticus,
quæ ex illis eminebant de inferioribus, et de
mediis ædificii. 6 Tristega enim erant, et
non habebant columnas, sicut erant columnæ
atriorum : propterea eminebant de inferior-
ibus, et de mediis a terra cubitis quinquaginta.
7 Et peribolus exterior secundum gazophy-
lacia, quæ erant in via atrii exterioris ante
gazophylacia : longitudo ejus quinquaginta
cubitorum. 8 Quia longitudo erat gazophy-
laciolorum atrii exterioris, quinquaginta cubi-
torum : et longitudo ante faciem templi,
centum cubitorum. 9 Et erat subter
gazophylacia hæc introitus ab oriente ingre-
dientium in ea de atrio exteriori. 10 In
latitudine periboli atrii, quod erat contra viam
orientalem, in faciem ædificii separati, et erant
ante ædificium gazophylacia. 11 Et via ante
faciem eorum, juxta similitudinem gazophy-
laciolorum, quæ erant in via aquilonis : secun-
dum longitudinem eorum, sic et latitudo
eorum : et omnis introitus eorum, et simili-
tudines, et ostia eorum ; 12 Secundum ostia
gazophylaciolorum, quæ erant in via respiciente
ad notum : ostium in capite viæ : quæ via
erat ante vestibulum separatum per viam
orientalem ingredientibus. 13 Et dixit ad
me : Gazophylacia aquilonis, et gazophylacia
austri, quæ sunt ante ædificium separatum :
hæc sunt gazophylacia sancta : in quibus
vescuntur sacerdotes qui appropinquant ad
Dominum in sancta sanctorum : ibi ponent
sancta sanctorum et oblationem pro peccato,
et pro delicto : locus enim sanctus est. 14 Cum
autem ingressi fuerint sacerdotes, non egre-
dientur de sanctis in atrium exterior : et ibi
reponent vestimenta sua, in quibus ministrant,
quia sancta sunt : vestienturque vestimentis
aliis, et sic procedent ad populum. 15 Cum-
que complisset mensuras domus interioria,
eduxit me per viam portæ, quæ respiciebat
ad viam orientalem : et mensus est eam
undique per circuitum. 16 Mensus est
autem contra ventum orientalem calamo
mensuræ, quingentos calamos in calamo men-
suræ per circuitum. 17 Et mensus est
contra ventum aquilonis quingentos cala-
mos in calamo mensuræ per gyrum. 18 Et
ad ventum australem mensus est quingentos
calamos in calamo mensuræ per circuitum.

יחזקאל מב מג

19 סבב אל תרחי חים מנד חמש מאות
הנים בקנה הפדה: 20 לארבע רחאות
מדור חומה לו סביב סביב ארץ חמש
מאות ורחב חמש מאות לחביל בין
חלדש לחל:

פרשה מג:

1 ויוליכני אל השער שער אשר פנה
דרך הקנים: 2 והנה פבול אלתי
ישאל פא מדרך הקנים וקולו קול
מים רבים והארץ האירה מפניו:
3 ובמראה המראה אשר ראיתי במראה
אשר ראיתי בבואי לשחת את העיר
ובמאות במראה אשר ראיתי אל תהר
בך ואפל אל פני: 4 ובכוד יהיה פא
אל תהיה דרך שער אשר פני דרך
הקנים: 5 ותשאני רוח ותבאני אל החצר
הפנימי והנה מלא כבוד יהיה חפית:
6 ואשמע מדבר אלי מחפית ואיש היה
למד אצלי: 7 ויאמר אלי בראדם את
מקום פסאי ואת מקום פפות רגלי אשר
אשפושם בתוך בני ישראל לעולם ולא
יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי חפית
ומלכיהם בזותיהם ובפגרי מלכיהם
במותם: 8 בתתם ספס את ספי
ומזותם אצל מזותי ותקיר ביני
ובניהם וטמאו את שם קדשי
בתועבותם אשר עשו ואכל אותם
באפי: 9 עתה ירחקו את זנותם ופגרי
מלכיהם מפני ושכנתי בתוכם לעולם:
10 אתה בראדם חגד את בית
ישראל את חפית ויפלטו מצותיהם
ויקדו את חפית: 11 ואם נקלמו מכל
אשר עשו צורת חפית ותקבלו ומוצאו
ומוצאו וכל צורתו ואת כל חפיתו
וכל צורתו וכל חפיתו חתך אותם וכתב
לעניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל
חפיתו ועשו אותם: 12 זאת חפית חפית
על ראש חצר על גבול סביב סביב
קדש קדשים הנחלת חפית:

IEZEKIEL, μβ', μγ'.

19 Καὶ ἐπίστρεψε πρὸς νότον καὶ διεμέτρησε
κατέναντι τοῦ νότου, πεντακοσίους ἐν τῷ καλύμῳ
τοῦ μέτρου, 20 Τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ κα-
λύμου. Καὶ διέταξεν αὐτὸν καὶ περίβολον αὐ-
τῶν κύκλῳ, πεντακοσίων πρὸς ἀνατολὰς καὶ πεν-
τακοσίων πηχῶν εὐρος, τοῦ διαστήλλειν ἀνὰ μέσον
τῶν ἁγίων καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προτειχίσματος τοῦ
ἐν διατάξει τοῦ οἴκου.

KEΦ. μγ'.

1 KAI ἡγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν
κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐξήγαγέ με· 2 Καὶ ἰδοὺ δόξα
θεοῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς
ἀνατολὰς, καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς ὡς φωνὴ
διπλασιαζόντων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς
φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν. 3 Καὶ ἡ ὄρασις
ἦν ἰδὼν κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν ἰδὼν ὅτε εἰσεπορευό-
μην τοῦ χρίσαι τὴν πόλιν· καὶ ἡ ὄρασις τοῦ
ἄρματος οὐ ἰδὼν κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν ἰδὼν ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ τοῦ Σοβάρ. Καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν
μου, 4 Καὶ δόξα Κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλέπουσης κατὰ
ἀνατολὰς. 5 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα καὶ εἰσήγαγέ
με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ πλήρης
δόξης ὁ Κυρίου οἶκος. 6 Καὶ ἔστην, καὶ ἰδοὺ
φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρὸς μέ, καὶ ὁ ἀνὴρ
εἰστέκει ἐχόμενός μου, 7 Καὶ εἶπε πρὸς μέ γίτ
ἀνθρώπου, ἰώρακας τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου
καὶ τὸν τόπον τοῦ ἵχνους τῶν ποδῶν μου, ἐν
οἷς κατασκευάσθω τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου
Ἰσραὴλ τὸν αἰῶνα· καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι
οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου αὐτοὶ καὶ
οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν
τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν, 8 Ἐν
τῷ τίθεται αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προ-
θύροις αὐτῶν καὶ τὰς φλιάς μου ἐχομένας τῶν
φλιῶν αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν τὸν τοίχόν μου ὡς
συνεχόμενον ἑμοῦ καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς
ἐποιούν· καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ
ἐν φόνῳ. 9 Καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τὴν πορνείαν
αὐτῶν καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν
ἀπ' ἑμοῦ, καὶ κατασκευάσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν
αἰῶνα. 10 Καὶ σὺ νῦν ἀνθρώπου δεῖξον τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ τὸν οἶκον, καὶ κοπᾶσουσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ὄρασιν αὐτοῦ καὶ τὴν διά-
ταξιν αὐτοῦ, 11 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν κόλπον
αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν. Καὶ διαγράψεις
τὸν οἶκον καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπό-
στασιν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ προστάγματα
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς
αὐτοῖς καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν, καὶ φυ-
λάξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα
τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσουσιν αὐτά. 12 Καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κο-
ρυφῆς τοῦ ὄρους, πάντα τὰ ὄρια αὐτοῦ κυ-
κλόθεν ἅγια ἁγίων. [Οὗτος ὁ νόμος τοῦ οἴκου.]

EZECHIEL, XLII. XLIII.

19 Et ad ventum occidentalem mensus est
quingentos calamos in calamo mensuræ.
20 Per quatuor ventos mensus est murum
ejus undique per circuitum, longitudinem
quingentorum cubitorum, et latitudinem
quingentorum cubitorum dividens inter
sanctuarium et vulgi locum.

CAPUT XLIII.

1 Et duxit me ad portam, quæ respiciebat
ad viam orientalem. 2 Et ecce gloria Dei
Israel ingrediebatur per viam orientalem: et
vox erat ei quasi vox aquarum multarum, et
terra splendebat a majestate ejus. 3 Et vidi
visionem secundum speciem quam videram,
quando venit ut disperderet civitatem: et
species secundum aspectum, quem videram
juxta fluvium Chobar: et cecidi super faciem
meam. 4 Et majestas Domini ingressa est
templum per viam portæ, quæ respiciebat ad
orientem. 5 Et elevavit me spiritus, et
introduxit me in atrium interius: et ecce
repleta erat gloria Domini domus. 6 Et
audiui loquentem ad me de domo: et vir
stabat juxta me, 7 Et dixit ad me: Fili
hominis, locus solii mei, et locus vestigiorum
pedum meorum, ubi habito in medio filiorum
Israel in æternum: et non polluent ultra
domus Israel nomen sanctum meum, ipsi et
reges eorum in fornicationibus suis, et in
ruinis regum suorum, et in excelsis. 8 Qui
fabricati sunt limen suum juxta limen meum,
et postes suos juxta postes meos: et murus
erat inter me et eos: et polluerunt nomen
sanctum meum in abominationibus, quas
fecerunt: propter quod consumpsi eos in ira
mea. 9 Nunc ergo repellant procul fornicationem
suam, et ruinas regum suorum a me:
et habitabo in medio eorum semper. 10 Tu
autem fili hominis ostende domui Israel tem-
plum, et confundantur ab iniquitatibus suis,
et metiantur fabricam: 11 Et erubescant ex
omnibus quæ fecerunt: figuram domus, et
fabricæ ejus exitus, et introitus, et omnem
descriptionem ejus, et universa præcepta
ejus, cunctumque ordinem ejus, et omnes
leges ejus ostende eis, et scribes in oculis
eorum: ut custodiant omnes descriptiones
ejus, et præcepta illius, et faciant ea. 12 Ista est lex domus in summitate mon-
tis: omnis finis ejus in circuitu, sanctum
sanctorum est: hæc est ergo lex domus.

13 ואלה מדות המזבח באמות אמה
אמה וטפח וחיק האמה ואמה ורחב
והבולת אלשפתיה סביב ורת האחד
ותה גב המזבח: 14 ומחיק הארץ עד
העזרה המהמורה שמים אמות ורחב
אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה
הגדולה ארבע אמות ורחב האמה:
15 וההרואל ארבע אמות ומהארואל
ולמעלה חקרנות ארבע: 16 והארואל
שמים עשרה ארץ בשמים עשרה רחב
רבע אל ארבעת רבעיו: 17 והעזרה
ארבע עשרה ארץ בארבע עשרה רחב
אל ארבעת רבעיה והבולת סביב אותה
חצי האמה והחיקלה אמה סביב
ומעלהיה פנות קרים: 18 ויאמר אלי
בואדם בזה אמה ארץ יהיה אלה חקנות
המזבח ביום העשורו להעלות עליו
עולה ולקרב עליו הם: 19 ונתתח אל
הפחנים הלואים אשר הם מרע צדוק
חקרבים אלי באם ארץ יהיה לשחרתי
פר בדרקור לחטאת: 20 ולקחת מדמו
ולתהיה על ארבע קרנותיו ואלא ארבע
פנות העזרה ואלהבול סביב והחטאת
אותו וכפרתחו: 21 ולקחת את הפר
החטאת אשרו במפקד הבית מחוץ
למקדש: 22 וביום השני מקריב שער
עצים תמים לחטאת והחטאת את המזבח
באשר חטא בפר: 23 בכלותיך מחטא
מקריב פר בדרקור תמים ואיל מזהבאן
תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו
הפחנים עליהם מלח והעלו אותם עלה
ליתוח: 25 שבצת ימים תעשה שער
חטאת ליום ופר בדרקור ואיל מזהבאן
תמים יעשו: 26 שבצת ימים וכפרו
את המזבח ומהרה אותו ומלא יהוה:
27 ויכלו את הימים ותהיה ביום השמיני
והלוא יעשו הפחנים על המזבח את
עולותיכם ואת שלמיתכם ורצאתי אתה
באם ארץ יהיה:

13 Kai tauta ta metra tou thusiasthriou en pēchei
tou pēchews kai palaiastis kōlpoma bāthous epī
pēchun, kai pēchus tō ēdros, kai gētos epī tō
cheilos autou kuklōthen, spithamēs. Kai touto tō
ūspos tou thusiasthriou 14 'Ek bāthous tēs ārchēs
tou kolōmatos autou prōs tō ilasthriou tō mega
touto ūpokātwthein, pēchōn duo, kai tō ēdros
pēchews. 15 Kai apō tou ilasthriou tou mikroū epī
tō ilasthriou tō mega pēcheis tēssares, kai ēdros
pēchus. 16 Kai tō āriēl pēchōn tēssārōn, kai
apō tou āriēl kai ūperānw tōn kerātwn pēchus.
17 Kai tō āriēl pēchōn dōdeka mēkous, epī
pēcheis dōdeka tetrāgonon epī tā tēssara mēra
autou. 18 Kai tō ilasthriou pēchōn deka tēssā-
rōn tō mēkos, epī pēcheis deka tēssaras tō ēdros
epī tēssara mēra autou, kai tō gētos autō ky-
klōthen kuklōmēnon autō hēmion pēchews, kai tō
kōlpoma autou pēchus kuklōthen kai oi elimaktē-
res autou blēpontes katā anatolās. 19 Kai
ēpe prōs mē Yīē anōrōpou, tādē lēgei Kyrios o
theos 'Israhēl Tauta ta prostāgmata tou thusia-
sthriou en hēmera poiēseis autou, tou anāferēin
ep' autou ōlokanōmata kai προσχέειν prōs autō
aīma. 20 Kai dōseis toīs ierēis toīs leuitais
toīs ek tou spērmatos Sādōdek toīs iggizousi
prōs mē, lēgei Kyrios o theos, tou leitourgēin moi
mōschon ek boōn peri āmartias. 21 Kai lēphontai
ek tou aīmatos autou, kai epihēsousin epī tā
tēssara kērata tou thusiasthriou kai epī tēn bāsin
tēssaras gwnias tou ilasthriou kai epī tēn bāsin
kōklw, kai ēxilāsontai autō. 22 Kai lēphontai
tōn mōschon tōn peri āmartias, kai katakauthē-
sontai en tō āpokechōmismēnō tou ōikou ēxōthen tōn
āgiōn. 23 Kai tē hēmera tē deutēra lēphontai
ērīfous duo aigiōn āmōmous ūpēr āmartias, kai
ēxilāsontai tō thusiasthriou kathōti ēxilāsanto en
tō mōschw. 24 Kai metā tō suntelēsai tōn ēxi-
lasmon προσοίσει μοσχον ek boōn āmōmon kai
kriōn ek probātōn āmōmon, 25 Kai προσοίσετε
ēnantiōn Kyriou kai tēwēriūsousin oi ierēis ep'
autā alla, kai anōrōseis autā ōlokanōmata tō
Kyriō. 26 'Eptā hēmeras poiēseis ēriphon ūpēr
āmartias kat' hēmeran kai mōschon ek boōn kai
kriōn ek probātōn, āmōma poiēsousin 27 'Eptā
hēmeras kai ēxilāsontai tō thusiasthriou kai ka-
thariūsousin autō, kai plēsousin cheiras autōn.
28 Kai ēstai apō tēs hēmeras tēs ōgdōs kai
ēpēkina poiēsous oi ierēis epī tō thusiasthriou
tā ōlokanōmata ūmōn kai tā tou swthriou ūmōn
kai προσδέξομαι ūmēs, lēgei Kyrios.

13 Istæ autem mensuræ altaris in cubito
verissimo, qui habebat cubitum et palmum :
in sinu ejus erat cubitus, et cubitus in latitu-
dine, et definitio ejus usque ad labium ejus,
et in circuitu, palmus unus ; hæc quoque erat
fossa altaris. 14 Et de sinu terræ usque ad
crepidinem novissimam duo cubiti, et latitudo
cubiti unius : et a crepidine minore usque ad
crepidinem majorem quatuor cubiti, et lati-
tudo cubiti unius. 15 Ipse autem Ariel
quatuor cubitorum : et ab Ariel usque ad
sursum, cornua quatuor. 16 Et Ariel duo-
decim cubitorum in longitudine per duodecim
cubitos latitudinis : quadrangulatum æquis
lateribus. 17 Et crepido quatuordecim cubi-
torum longitudinis, per quatuordecim cubitos
latitudinis in quatuor angulis ejus : et corona
in circuitu ejus dimidii cubiti, et sinus ejus
unius cubiti per circuitum : gradus autem
ejus versi ad orientem. 18 Et dixit ad me :
Fili hominis, hæc dicit Dominus Deus : Hi
sunt ritus altaris, in cuacumque die fuerit
fabricatum ; ut offeratur super illud holo-
caustum, et effundatur sanguis. 19 Et dabis
sacerdotibus, et Levitis, qui sunt de semine
Sadoc, qui accedunt ad me, ait Dominus Deus,
ut offerant mihi vitulum de armento pro pec-
cato. 20 Et assumens de sanguine ejus,
pones super quatuor cornua ejus, et super
quatuor angulos crepidinis, et super coronam
in circuitu : et mundabis illud, et expiabis.
21 Et tolles vitulum, qui oblatus fuerit pro
peccato : et combures eum in separato loco
domus extra sanctuarium. 22 Et in die
secunda offeres hircum caprarum immacula-
tum pro peccato : et expiabunt altare, sicut
expiaverunt in vitulo. 23 Cumque comple-
veris expians illud, offeres vitulum de armento
immaculatum, et arietem de grege immacula-
tum. 24 Et offeres eos in conspectu Domini :
et mittent sacerdotes super eos sal, et offerent
eos holocaustum Domino. 25 Septem diebus
facies hircum pro peccato quotidie : et vitu-
lum de armento, et arietem de pecoribus
immaculatos offerent. 26 Septem diebus
expiabunt altare, et mundabunt illud : et
implebunt manum ejus. 27 Exp'etis autem
diebus, in die octava et ultra, facient sacer-
dotes super altare holocausta vestra, et quæ
pro pace offerunt, et placatus ero vobis, ait
Dominus Deus.

1 ויָשָׁב אֵלַי הַרְוֹה שְׁעַר הַמִּקְדָּשׁ
הַחִיצוֹן חֲפָצָה חָרִים וְחֹמָה סָגִיר :
2 וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה הַשְׁעַר הַזֶּה סָגִיר
יִהְיֶה לֹא יִפְתָּח וְאִישׁ לֹא יָבֹא בּוֹ כִּי
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא בּוֹ וְיָחִיד סָגִיר :
3 אֶת־הַנְּשִׂאִים קָשִׁיָּא חֹמָה יִשְׁבְּבוּ לַאֲכֹל
לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה מִדְּרָה אֲנִיִּם הַשְׁעַר
יָבֹא וּמִדְּרָה יֵצֵא : 4 וַיְבִיאֵנִי הַרְוֹה שְׁעַר
הַצָּפוֹן אֲלֵפְנֵי חֲצִיֹּת וְאָרָא וְהַפָּתָה מִלֵּא
כְּבוֹד־יְהוָה אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה וְאָפַל אֲלֵפְנֵי :
5 וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה בְּרֹאֲמִים שִׁים לְבָרֶךְ
וְרֹאֵה בְּעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ שְׁמָע אֶת כָּל
אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אֲתָהּ לְכַל־חֲקֹנֹת
בֵּית־יְהוָה וּלְכַל־תּוֹרָתוֹ וְשִׁמָּה לְבָרֶךְ
לְמִבְּנֵי חֲצִיֹּת בָּרָק מִרְצָאֵי הַמִּקְדָּשׁ :
6 וְאִמְרָתָה אֲלֵמָרִי אֲלֵבִית וְשִׂרְאֵל כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה רַב־לָכֶם מִכְּלִתוֹעֲבֵיכֶם
בֵּית וְשִׂרְאֵל : 7 בְּחִבָּאֲכֶם בְּגִיגָר עֲרִיר
לֵב וְעֲרִיר בְּשׂוֹר לְחַיֹּת בְּמִקְדָּשִׁי לְחַלְלֵהוּ
אֶת־בֵּיתִי בְּחִקְרִיכֶם אֶת־לֶחֶמִי חֵלֵב
וְדָם וַיִּפְרֹר אֶת־בְּרִיתִי אֵל כְּלִתוֹעֲבֵיכֶם :
8 וְלֹא שְׁמֵרְתֶּם מִשְׁמֶרֶת חֻדְשִׁי וְתִשְׁמְרוּ
לְשִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶתִי בְּמִקְדָּשִׁי לָכֵם :
9 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה כְּלִיבֹנְכֶם עָרֵל
לֵב וְעָרֵל בְּשׂוֹר לֹא יָבֹא אֶל־מִקְדָּשִׁי
לְכַל־בְּרֹנְכֶם אֲשֶׁר בְּהוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
10 כִּי אִם־חֲלוּיִם אֲשֶׁר רָחֹק מֵעֲלִי
בְּתַעֲצוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תַּעֲצֵנִי מֵעֲלִי אֲחֵרִי
גְּלוּלֵיכֶם וְנִשְׂאֵי עֲוֹנֶם : 11 וְחָיִי בְּמִקְדָּשִׁי
מִשְׁרָתִים בְּקִדּוֹת אֲל־שְׁעָרֵי חֲצִיֹּת
וּמִשְׁרָתִים אֶת־חֲצִיֹּת הַחֵפֶז וְשִׁחֲטוּ אֶת־
הַעֹלָה וְאֶת־חֲזִיבֹה לֶעָם וְהַחֵפֶז וְעַמְּדֵי
לְפָנֵיהֶם לְשִׁרְתָּם : 12 יְעֹן אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל
אֲהֵם לִפְנֵי גְּלוּלֵיהֶם וְחָיִי לְבֵית־יִשְׂרָאֵל
לְמִקְשׁוֹל עֹן עַל־כֵּן נִשְׂאֵנִי יְדִי
עֲלֵיהֶם כֹּה אֲדֹנָי יְהוָה וְנִשְׂאֵי עֲוֹנֶם :

1 ΚΑΙ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς τῆς βασιλείας κατὰ ἀνατολᾶς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ 'Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. 3 Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλᾶμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. 4 Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατίναντι τοῦ οἴκου· καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου. 5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ὅτι ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶ σου ἀκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προστάγματα τοῦ οἴκου Κυρίου καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ οἴκου κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις. 6 Καὶ ἔρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεός· Ἰκανόσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ, 7 Τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἄλλογενεῖς ἀπεριτμήτους καρδίᾳ καὶ ἀπεριτμήτους σαρκί, τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου καὶ βεβηλαῖν αὐτὰ ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους σάρκας καὶ αἷμα, καὶ παραβαίνειτε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, 8 Καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου. 9 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ θεός Πᾶς υἱὸς ἄλλογενεῖς ἀπεριτμήτος καρδίᾳ καὶ ἀπεριτμήτος σαρκί οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἅγια μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἄλλογενῶν τῶν δυντῶν ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, 10 Ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται οἵτινες ἀφῆλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν· καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν, 11 Καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ· οὗτοι σφάζουσι τὰς θυσίας καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς, 12 Ἀνθ' ὧν ἐλειούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας· ἕνεκα τούτου ἤρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ θεός, [καὶ λήψονται τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,]

1 Et convertit me ad viam portæ sanctuarii exterioris, quæ respiciebat ad orientem : et erat clausa. 2 Et dixit Dominus ad me : Porta hæc clausa erit : non aperietur, et vir non transibit per eam : quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam, eritque clausa. 3 Principi Princeps ipse sedebit in ea, ut comedat panem coram Domino : per viam portæ vestibuli ingreditur, et per viam ejus egreditur. 4 Et adduxit me per viam portæ aquilonis in conspectu domus : et vidi, et ecce implevit gloria Domini domum Domini : et cecidi in faciem meam. 5 Et dixit ad me Dominus : Fili hominis pone cor tuum, et vide oculis tuis, et auribus tuis audi omnia, quæ ego loquor ad te de universis cæremoniis domus Domini, et de cunctis legibus ejus : et pones cor tuum in viis templi per omnes exitus sanctuarii. 6 Et dices ad exasperantem me domum Israel : Hæc dicit Dominus Deus : Sufficiant vobis omnia scelera vestra domus Israel, 7 Eo quod inducitis filios alienos incircumcisos corde, et incircumcisos carne, ut sint in sanctuario meo, et polluant domum meam : et offertis panes meos, adipem, et sanguinem : et dissolvitis pactum meum in omnibus sceleribus vestris. 8 Et non servastis præcepta sanctuarii mei : et posuistis custodes observationum mearum in sanctuario meo vobismetipsis. 9 Hæc dicit Dominus Deus : Omnis alienigena incircumcisos corde, et incircumcisos carne, non ingreditur sanctuarium meum, omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israel. 10 Sed et Levitæ, qui longe recesserunt a me in errore filiorum Israel, et erraverunt a me post idola sua, et portaverunt iniquitatem suam : 11 Erunt in sanctuario meo æditui, et janitores portarum domus, et ministri domus : ipsi mactabunt holocausta, et victimas populi : et ipsi stabunt in conspectu eorum, ut ministrent eis. 12 Pro eo quod ministraverunt illis in conspectu idolorum suorum, et facti sunt domui Israel in offendiculum iniquitatis : idcirco levavi manum meam super eos, ait Dominus Deus, et portabunt iniquitatem suam :

13 וְלֹא־יִנָּשׂוּ אֵלַי לָכֵן לִי וְלִנְשֹׁת עַל־כֵּל
קִדְשֵׁי אֱלֹהֵי הַקִּדְשִׁים וְנִשְׂאֹוּ כְלִמָּתָם
וְהִנְיָצְבוּתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ : 14 וְנִתְּנִי אוֹתָם
שְׂמָרִי מִשְׁמֶרֶת חֲבִית לְכָל עֲבֹדָתוֹ וְלִכְל
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ בָּהּ : 15 וְהַכֹּהֲנִים
חֲלִוִּים בְּנֵי צִדֹק אֲשֶׁר שְׂמָרִי אֶת־מִשְׁמֶרֶת
הַקִּדְשִׁי בְּחֻצוֹת בְּגֵד־יִשְׂרָאֵל מִעַל־י תִּפְח
יִקְרְבוּ אֵלַי לְשִׁרְתִּי וְעִמָּדִי לִפְנֵי הַחֲקָרִיב
לִי תִלָּב וְרֹם בָּאֵם אֲדַנִּי יִחְנֹח : 16 תִּפְח
יִבְאֹוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי וְתִפְח יִקְרְבוּ אֶל־שִׁלְחָנִי
לְשִׁרְתִּי וְשְׂמָרִי אֶת־מִשְׁמֶרֶתִּי : 17 וְהָיָה
בְּבוֹאֵם אֶל־שִׁלְחָנִי חֲחֻצָר הַפְּנִימִית בְּנֵי
פִשְׁתִּים יִלְבָּשׁוּ וְלֹא־יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם זָמֶר
בְּשָׂרָתָם בְּשִׁעְרֵי חֲחֻצָר הַפְּנִימִית
וְהָיְתָה : 18 פָּאֵרִי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עֲלֵיהֶם
וּמִכְנָסֵי פִשְׁתִּים יִתְּנוּ עֲלֵיהֶם וְהָיָה לָא
יִחְנֹחוּ בְּיָזַע : 19 אֲבָצְמָתָם אֶל־חֲחֻצָר
הַחִיצוֹנָה אֶל־חֲחֻצָר הַחִיצוֹנָה אֶל־חֶעֶם
יִפְשְׁטוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר־תִּפְח מִשְׁרָתָם
בָּם וְהַפְּחִית אוֹתָם בְּלִשְׁכַּת הַקִּדֵּשׁ וְלִבְשׁוּ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְלֹא־יִמְדָּשׁוּ אֶת־חֻצָּם
בְּבְגָדֵיהֶם : 20 וְרֹאשָׁם לֹא יַנְלִיחוּ וּפְרַע
לֹא יִשְׁלַחוּ פָּסוּם וּכְסָמִי אֶת־רַאשֵׁיהֶם :
21 וְיִיָּן לִמִּישְׁתָּהוּ כְּלִפְחוֹן בְּבוֹאֵם אֶל־
חֲחֻצָר הַפְּנִימִית : 22 וְאֶל־מִנְחָה וְהַרְשָׁה לֹא־
יִקְחוּ לָהֶם לְנֶשִׁים כִּי אֶם־בְּתוּלוֹת מִנְחָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהַאֲלִמְנָה אֲשֶׁר־תִּהְיֶה
אֶל־מִנְחָה מִכְּחוֹן יִקְחוּ : 23 וְאֶת־עַמִּי יִרְוּ
כִּי־נָדַשׁ לְחָל וּבִי־טָמֵא לְשִׁחֹר וְיִרְוּעֵם :
24 וְעַל־רִיב חֲחֻצָר יַעֲמָדִי לִי שֹׁפֵט בְּמִשְׁפָּטִי
וְשֹׁפֵטָהוּ וְאֶת־תּוֹרָתִי וְאֶת־חֻקֹּתִי בְּכָל־
מִצְוָתִי וְשִׁמְרֵהוּ וְאֶת־שְׁבוּתָתִי יִתְּנָשׁוּ :
25 וְאֶל־מִתְּ אָדָם לֹא יָבוֹא לְטָמֵאָה כִּי
אֶם־לְאֵב וְלֹאֵם וְלִבָּן וְלִבַּת לֹאֵח וְלֹאֵחֹת
אֲשֶׁר־לֹא־תִהְיֶה לָאֵשׁ וְשִׁמְנָה : 26 וְהָיָה
מִקְדָּשִׁי שְׁבַעַת יָמִים יִסְפָּדֶה־לִּי : 27 וּבְיוֹם
בֹּאֵי אֶל־חֲחֻצָר אֶל־חֲחֻצָר הַפְּנִימִית לְשִׁבְחָה
בְּתֹרֶשׁ יִקְרִיב חֲחֻצָרָהוּ בָּאֵם אֲדַנִּי יִחְנֹח :

13 Καὶ οὐκ ἰγγιούσι πρὸς μέ τοῦ ἱερατεύειν μοι, οἷδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱὸν τοῦ Ἰσραὴλ οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου· καὶ λήψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ἣ ἐπλανήθησαν. 14 Κατάξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακὰς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν. 15 Οἱ ἱερεῖς οἱ Δευῖται οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδὸκ οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μου ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ· οὗτοι προσάξουσιν πρὸς μέ τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν στέαρ καὶ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ θεός. 16 Οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγια μου, καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς μου. 17 Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἰσωτέρας, στολὰς λινᾶς ἐνδύσονται· καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἕρια ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἰσωτέρας αὐλῆς. 18 Καὶ κιδάρεις λινᾶς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν, καὶ περισκελῇ λινᾶ ἔξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ οὐ περιζώσονται βίβ. 19 Καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλήν τὴν ἑξωτερὰν πρὸς τὸν λαὸν ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς, καὶ θήσουσιν αὐτάς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἑτέρας, καὶ οὐ μὴ ἁγιάσωσι τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν. 20 Καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται, καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσι, καλύπτοντες καλύψουσιν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. 21 Καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι πᾶς ἱερεὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλήν τὴν ἰσωτέραν. 22 Καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λήψονται ἑαυτοὺς εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ· καὶ χήρα ἰδὼν γίνηται ἐξ ἱερῶς, λήψονται. 23 Καὶ τὸν λαὸν μου διδάξουσιν ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς. 24 Καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν· τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσι, καὶ τὰ κρίματά μου κρινούσι, καὶ τὰ νόμιά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πίσσεσιν ταῖς ἑορταῖς μου φυλάσσονται, καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσι. 25 Καὶ ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι, ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπὶ υἱῷ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἢ οὐ γέγονεν ἄνδρι, μιανθήσεται. 26 Καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν ἐπτά ἡμέρας ἐξαρθμῆσθ αὐτῷ. 27 Καὶ ἢ ἂν ἡμέρας εἰσπορεύωνται εἰς τὴν αὐλήν τὴν ἰσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ, προσοίσουσιν ἱλασμόν, λέγει Κύριος ὁ θεός,

13 Et non appropinquabunt ad me ut sacerdotio fungantur mihi, neque accedent ad omne sanctuarium meum juxta sancta sanctorum : sed portabunt confusionem suam, et scelera sua quæ fecerunt. 14 Et dabo eos janitores domus in omni ministerio ejus, et in universis quæ fient in ea. 15 Sacerdotes autem et Levitæ filii Sadoc, qui custodierunt cæremonias sanctuarii mei, cum errarent filii Israel a me, ipsi accedent ad me ut ministrent mihi : et stabunt in conspectu meo ut offerant mihi adipem et sanguinem, ait Dominus Deus. 16 Ipsi ingredientur sanctuarium meum, et ipsi accedent ad mensam meam ut ministrent mihi, et custodiant cæremonias meas. 17 Cumque ingredientur portas atrii interioris, vestibus lineis induentur : nec ascendet super eos quidquam laneum, quando ministrant in portis atrii interioris et intrinsecus. 18 Vittæ lineæ erunt in capitibus eorum, et feminalia linea erunt in lumbis eorum, et non accingentur in sudore. 19 Cumque ingredientur atrium exterius ad populum, exuent se vestimentis suis, in quibus ministraverant, et reponent ea in gazophylacio sanctuarii, et vestient se vestimentis aliis : et non sanctificabunt populum in vestibus suis. 20 Caput autem suum non radent, neque comam nutriunt : sed tondentes, attendant capita sua. 21 Et vinum non bibet omnis sacerdos quando ingressurus est atrium interius. 22 Et viduam et repudiatam non accipient uxores, sed virgines de semine domus Israel : sed et viduam, quæ fuerit vidua a sacerdote, accipient. 23 Et populum meum docebunt quid sit inter sanctum et pollutum, et inter mundum et immundum ostendent eis. 24 Et cum fuerit controversia, stabunt in judiciis meis, et judicabunt : leges meas, et præcepta mea in omnibus solemnitatibus meis custodient, et sabbata mea sanctificabunt. 25 Et ad mortuum hominem non ingredientur, ne polluantur, nisi ad patrem et matrem, et filium et filiam, et fratrem et sororem, quæ alterum virum non habuerit : in quibus contaminabuntur. 26 Et postquam fuerit emundatus, septem dies numerabuntur ei. 27 Et in die introitus sui in sanctuarium ad atrium interius, ut ministret mihi in sanotuario, offeret pro peccato suo, ait Dominus Deus.

יחזקאל מד מה

28 וְהָיְתָה לָהֶם לְנַחֲלָה אֲנִי בְּחַלְתָם
וְאֶחָדָה לְאַהֲרֹנִי לְהֶבֶט בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי
אֲחֻזָּתָם : 29 הַמִּנְחָה וְהַחֲטָאת וְהַזֶּבֶחַ
הַקָּדֹשׁ וְאֶכְלוּם וְכָל־חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם
יִהְיֶה : 30 וְרֹאשִׁית כָּל־בְּפֹרִי כָל וְכָל־
תְּרוּמַת כָּל מַכְלֵל הַתְּרוּמֹתֵיכֶם לַקֹּהֲנִים
יִהְיֶה וְרֹאשִׁית צְרִיף־הֵיכָל תִּתְּנִי לַכֹּהֵן
לְחֵקֶיךָ בְּרָכָה אֶל־בֵּיתְךָ : 31 כָּל־נֶבֶלָה
וּמִרְפָּח מִן־חַיּוֹת וּמִן־בְּהֵמָה לֹא יֶאֱכֹל
הַקֹּהֲנִים :

פרשה מה

1 וּבְחִפְיֹלְכֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּנִחֲלָה תְּרִימוּ
תְּרוּמָה לַיהוָה 1 חֲדָשׁ מִן־הָאָרֶץ אֲנִי
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֲלֶף אֲנִי וְרֹחֵב עֶשְׂרִים
אֲלֶף חֲדָשָׁהוּא בְּכָל־זְבוּלָה סָבִיב :
2 יִהְיֶה מִזֶּה אֶל־הַחֲדָשׁ חֲמִשָּׁה מֵאוֹת
בְּחֲמִשׁ מֵאוֹת מֵרָבַע סָבִיב וְחֲמִשָּׁים
אֲמֹת מִגֵּרֶשׁ לֹו סָבִיב : 3 וּמִן־הַמִּנְחָה
הַזֹּאת תִּמְדּוּ אֲנִי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֲלֶף
וְרֹחֵב עֶשְׂרִים אֲלֶפִים וּבְרִיתְיָה חֲמִשָּׁה
חֲדָשׁ חֲדָשִׁים : 4 חֲדָשׁ מִן־הָאָרֶץ חָא
לַכֹּהֲנִים מִשְׁרָתִי חֲמִשָּׁה יִהְיֶה חֲקָרְכִים
לְשָׁרֵת אֶת־יִתְדָה וְהָיָה לָהֶם מְקוֹם
לְבָתִּים וּמִקְדָּשׁ לַמִּקְדָּשׁ : 5 וְחֲמִשָּׁה
וְעֶשְׂרִים אֲלֶף אֲנִי וְעֶשְׂרִים אֲלֶפִים רֹחֵב
יִהְיֶה לְלוּיִם מִשְׁרָתִי הַבַּיִת לָהֶם לְאַחֲזָה
עֶשְׂרִים לְשָׁכֶת : 6 וְאַחֲזָתָה חֲצִיר תִּתְּנִי
חֲמִשָּׁה אֲלֶפִים רֹחֵב וְאֲנִי חֲמִשָּׁה
וְעֶשְׂרִים אֲלֶף לְעַמֻּת תְּרוּמַת הַחֲדָשׁ
לְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה : 7 וְלִנְשִׂיא מִזֶּה
וּמִזֶּה לְתְּרוּמַת חֲדָשׁ וְלִאֲחֲזָתָה חֲצִיר
אֶל־פְּנֵי תְּרוּמַת־הַחֲדָשׁ וְאֶל־פְּנֵי אֲחֲזָתָה
חֲצִיר מִפְּאֵתֵיהֶם יִמָּה וּמִפְּאֵת הַדְּמָה
הַדְּמָה וְאֲנִי לְעַמֻּת אֶחָד הַחֲלָקִים
מִבְּבוֹל יָם אֶל־נְבוֹל הַדְּמָה : 8 לְאָרֶץ
יִתְּנָה לֹו לְאַחֲזָה בְּיִשְׂרָאֵל וְלִאֲדִוְנֵה
עוֹד נְשִׂיאִ אֶת־עַמִּי וְהָאָרֶץ יִתְּנִי
לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְתָּם :

IEZEKIELA, μδ', με'.

28 Καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν. Ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν. 29 Καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας οὗτοι φάγονται, καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται, 30 Ἀπαρχαὶ πάντων καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται. Καὶ τὰ πρωτογεννήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν. 31 Καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριόλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς.

ΚΕΦ. με.

1 ΚΑΙ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομίᾳ ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ Κυρίῳ ἄγιον ἀπὸ τῆς γῆς, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, ἄγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κυκλόθεν. 2 Καὶ ἔσται ἐκ τούτου ἁγιάσματα πεντακάσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν καὶ πεντήκοντα πήχεις διάστημα αὐτῶν κυκλόθεν. 3 Καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται ἄγια τῶν ἁγίων. 4 Ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν, 5 Εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες· καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσι τῷ οἴκῳ αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πόλεις τοῦ κατοικεῖν. 6 Καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως τοῦ κατοικεῖν. 6 Καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως, καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, ὃν τρόπον ἢ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται. 7 Καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων, εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχεσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολὰς· καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μεριδῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς τῆς γῆς. 8 Καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκίτι οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου, καὶ τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν.

EZECHIEL, XLIV. XLV

28 Non erit autem eis hereditas, ego hereditas eorum : et possessionem non dabitis eis in Israel, ego enim possessio eorum. 29 Victimam et pro peccato et pro delicto ipsi comedent : et omne votum in Israel ipsorum erit. 30 Et primitiva omnium primogenitorum, et omnia libamenta ex omnibus quæ offerentur, sacerdotum erunt : et primitiva ciborum vestrorum dabitis sacerdoti, ut reponat benedictionem domui tuæ. 31 Omne morticinum, et captum a bestia de avibus et de pecoribus non comedent sacerdotes.

CAPUT XLV.

1 Cumque cœperitis terram dividere sortito, separate primitias Domino, sanctificatum de terra, longitudine viginti quinque millia, et latitudine decem millia : sanctificatum erit in omni termino ejus per circuitum. 2 Et erit ex omni parte sanctificatum quingentos per quingentos, quadrifariam per circuitum : et quinquaginta cubitis in suburbana ejus per gyrum. 3 Et a mensura ista mensurabis longitudinem viginti quinque millium, et latitudinem decem millium, et in ipso erit templum, sanctorumque sanctorum. 4 Sanctificatum de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarii, qui accedunt ad ministerium Domini : et erit eis locus in domos, et in sanctuarium sanctitatis. 5 Viginti quinque autem millia longitudinis, et decem millia latitudinis, erunt Levitis, qui ministrant domui : ipsi possidebunt viginti gazophylacia. 6 Et possessionem civitatis dabitur quinque millia latitudinis, et longitudinis viginti quinque millia, secundum separationem sanctuarii, omni domui Israel. 7 Principi quoque hinc et inde in separationem sanctuarii, et in possessionem civitatis, contra faciem separationis sanctuarii, et contra faciem possessionis urbis : a latere maris usque ad mare, et a latere orientis usque ad orientem : longitudinis autem juxta unamquamque partem a termino occidentali usque ad terminum orientalem. 8 De terra erit ei possessio in Israel : et non depopulabuntur ultra principes populum meum ; sed terram dabunt domui Israel secundum tribus eorum.

יחזקאל מה

9 כִּדְאָמֶר אֲדֹנָי יְהוִה רַב־לָכֶם נְשִׂאֵי
יִשְׂרָאֵל חֲמָס וְשׁוֹל חֲסִירוֹ וּמִשְׁפָּט וּצְדָקָה
עָשׂוּ הָרִימוּ נְרָשְׁתִּיכֶם מִצֵּל עַמִּי נָאִם
אֲדֹנָי יְהוִה: 10 מֵאֲנִי־צֶדֶק וְאִפְתָּצֶדֶק
וּבִתְצֶדֶק יְהִי לָכֶם: 11 הַאִפְקָה וְחַפֵּת
תִּכְנֶן אַחֲדֵי יְהוִה לְשֵׁמֶת מַעֲשֵׂי הַחֹמֶר
חֲבֵת וְעִשְׂרֵית הַחֹמֶר הַאִפְקָה אֶל־הַחֹמֶר
יְהִי מִתְכַּנְתּוֹ: 12 וְהַשְׁקֵל עֲשָׂרִים גֵּרָה
עֲשָׂרִים שְׁקָלִים הַמִּשְׁכָּה וְעֲשָׂרִים שְׁקָלִים
עֲשָׂרָה וְחֲמִשָּׁה שְׁקָל הַמִּנְחָה יְהִי לָכֶם:
13 וְזֹאת הַתְרוּמָה אֲשֶׁר תִּרְיִמוּ שְׂשִׁית
הַאִפְקָה מִחֹמֶר הַחֲטָיִים וְשְׂשִׁיתָם הַאִפְקָה
מִחֹמֶר הַשְּׁעָרִים: 14 וְזֶה הַשָּׁמֶן חֲבֵת
הַשָּׁמֶן מַעֲשֵׂי חֲבֵת מִן־הַזֶּרֶם עֲשָׂרָה
חֲבֵתִים חֹמֶר כִּי־עֲשָׂרָה חֲבֵתִים חֹמֶר:
15 וְשֵׁה־אֶחָד מִן־הַזָּאֵן מִן־הַמִּתְאֵלִים
מִשְׁשֻׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה וּלְעֹלָה
וְלִשְׁלֵמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נָאִם אֲדֹנָי
יְהוִה: 16 כָּל חֵצֶם הָאֶרֶץ יְהִי
אֶל־הַתְרוּמָה חֲזָאֵת לְנִשְׂאֵי בְּיִשְׂרָאֵל:
17 וְעַל־הַנְּשִׂאִי יְהִי הָעֹלֹת וְהַמִּנְחָה
וְהַזֶּבֶחַ בְּחֻגֵּי וּבְחֻגֵּי וּבְחֻגֵּי וּבְחֻגֵּי
בְּכִלְמוֹעֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲזָאֵת
אֶת־הַחֲזָאֵת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעֹלָה
וְאֶת־הַשְּׁלֵמִים לְכַפֵּר בְּעַד בְּיִת־יִשְׂרָאֵל:
18 כִּדְאָמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בְּרִאשׁוֹן
בַּחֹדֶשׁ תִּקַּח פֶּרֶז־בֹּקֶר תְּמִים
וְחִטָּאת אֶת־הַפִּקְדָּשׁ: 19 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִזֶּם
הַחֲזָאֵת וְנָתַן אֶל־מִזְבֹּחַ חֲבִית וְאֶל־אֲרָבַע
פָּנוֹת הָעֹזָרָה לְמִזְבֵּחַ וְעַל־מִזְבֹּחַ שֶׁעַר
הַחֹצֵר חֲפִימִית: 20 וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה
בַּחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שְׁנָה וּמִפְּתֵי וּכְפָרְתָם אֶת־
הַחֲבִית: 21 בְּרִאשׁוֹן בְּאֲרָבַע עֶשֶׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם הַפֶּסַח חֹג שְׁבַע־יָמִים
מִצֹּת יֵאָכֵל: 22 וְעֲשֶׂה הַנְּשִׂאִי בְּיוֹם
הַחֹמֶת וּבְעֵד קִלְעִם הָאֶרֶץ פֶּר הַחֲזָאֵת:
23 וּשְׁבַעַת מִי־הַחֹג יַעֲשֶׂה עֹלָה לַיהוָה
שְׁבַעַת פָּרִים וְשְׁבַעַת אֵילִים תְּמִימִים לַיּוֹם
שְׁבַעַת תְּמִימִים וְחִטָּאת שְׁעִיר עִזִּים לַיּוֹם:

IEZEKIELHA, 46.

9 Τάδε λέγει Κύριος θεός 'Ισραήλ, ἀδικίαν καὶ ταρα-
χωρίαν ἀφέλεσθε, κρίμα καὶ δικαιοσύνην ποιήσατε·
ἐξάρατε καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, λέγει
Κύριος θεός. 10 Ζυγὸς δίκαιος καὶ μέτρον δίκαιον
καὶ χοῖνιξ δίκαια ἔσται ὑμῖν τοῦ μέτρου, 11 Καὶ
ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν· τὸ
δέκατον τοῦ γομὸρ χοῖνιξ, καὶ τὸ δέκατον τοῦ
γομὸρ, πρὸς τὸ γομὸρ ἔσται τὸ ἴσον. 12 Καὶ τὰ
στάθμια εἴκοσι ὀβολοί, πέντε σίκλοι, πέντε καὶ
σίκλοι, δέκα καὶ πενήκοντα σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται
ὑμῖν. 13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν ἀφοριεῖτε,
ἔκτον μέρος ἀπὸ τοῦ γομὸρ τοῦ πυροῦ, καὶ τὸ
ἕκτον αὐτοῦ τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν κριθῶν.
14 Καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου
ἀπὸ δέκα κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶ γομὸρ.
15 Καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπὸ δέκα
ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ 'Ισραὴλ, εἰς
θυσίας καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτηρίου τοῦ
ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν, λέγει Κύριος θεός. 16 Καὶ
πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφ-
γομένῳ τοῦ 'Ισραὴλ. 17 Καὶ διὰ τοῦ ἀφ-
γομένου ἔσται τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ αἱ θυσίαι καὶ αἱ
σπονδαὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις
καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς
οἴκου 'Ισραὴλ· αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας
καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ
σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου 'Ισραὴλ.
18 Ταῦδε λέγει Κύριος θεός· 'Εν τῷ πρώτῳ μὲνι
μῆ τοῦ μηνὸς λήψετε μόσχον ἐκ βοῶν ἀμωμον
τοῦ ἐξιλάσκεσθαι τὸ ἕγιον. 19 Καὶ λήψεται ὁ
ιερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ, καὶ δώσει
ἐπὶ τὰς φλούδας τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας
γωνίας τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπὶ
τὰς φλούδας τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας.
20 Καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ·
μῆ τοῦ μηνὸς λήψῃ παρ' ἐκάστου ἀπόμοιραν, καὶ
ἐξιλάσκει τὸν οἶκον. 21 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τρι-
σαρῆκαδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα
ἐορτή· ἐπτά ἡμέρας ἄζυμα ἴδεσθε. 22 Καὶ
ποιήσει ὁ ἀφγοούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ
αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας. 23 Καὶ τὰς
ἐπτά ἡμέρας τῆς ἐορτῆς ποιήσει ὀλοκαυτώματα
τῷ Κυρίῳ, ἐπτά μόσχους καὶ ἐπτά κριοὺς ἀμώ-
μους καθ' ἡμέραν τὰς ἐπτά ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ
ἁμαρτίας ἱρὸν αἰγῶν καθ' ἡμέραν, καὶ θυσίαν.

EZECHIEL, XLV.

9 Hæc dicit Dominus Deus : Sufficiat vobis
principes Israel : iniquitatem et rapinas in-
termittite, et iudicium et justitiam facite, se-
parate confinia vestra a populo meo, ait Do-
minus Deus. 10 Statéra justa, et ephi
justum, et batus justus erit vobis. 11 Ephi
et batus æqualia, et unius mensuræ erunt :
ut capiat decimam partem cori batus, et
decimam partem cori ephi : juxta mensuram
cori erit æqua libratio eorum. 12 Siclus
autem viginti obolos habet. Porro viginti
sicli, et viginti quinque sicli, et quindecim
sicli, mnam faciunt. 13 Et hæc sunt pri-
mitiæ, quas tolletis : sextam partem ephi de
coro frumenti, et sextam partem ephi de coro
hordei. 14 Mensura quoque olei, batus olei,
decima pars cori est : et decem bati eorum
faciunt : quia decem bati implent eorum.
15 Et arietem unum de grege ducentorum
de his quæ nutriunt Israel in sacrificium, et
in holocaustum, et in pacifica, ad expiandum
pro eis, ait Dominus Deus. 16 Omnis po-
pulus terræ tenebitur primitiis his principi
in Israel. 17 Et super principem erunt ho-
locausta, et sacrificium, et libamina in solem-
nitatibus, et in calendis, et in sabbatis, et in
universis solemnitatibus domus Israel : ipse
faciet pro peccato sacrificium, et holocaustum,
et pacifica ad expiandum pro domo Israel.
18 Hæc dicit Dominus Deus : In primo
mense, una mensis, sumes vitulum de ar-
mento immaculatum, et expiabis sanctua-
rium. 19 Et tollet sacerdos de sanguine
quod erit pro peccato : et ponet in postibus
domus, et in quatuor angulis crepidinis
altaris, et in postibus portæ atrii interioris.
20 Et sic facies in septima mensis, pro uno-
quoque qui ignoravit, et errore deceptus est,
et expiabis pro domo. 21 In primo mense,
quarta decima die mensis, erit vobis Paschæ
solemnitas : septem diebus azyma come-
dentur. 22 Et faciet princeps in die
illa pro se, et pro universo populo terræ,
vitulum pro peccato. 23 Et in septem
dierum solemnitate faciet holocaustum
Domino septem vitulos, et septem arietes
immaculatos quotidie septem diebus : et
pro peccato hircum caprarum quotidie.

יחזקאל מה מו

24 ומנחה אִיפָה לִפְרֹא וְאִיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה
וְשֶׁמֶן הָיִן לְאִיפָה: 25 בְּשִׁבְעֵי בַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּחַג יַעֲשֶׂה כְּאֵלֶּה
שִׁבְעַת הַיָּמִים בַּחֲמִשָּׁה קַעֲלֵה וְכַמְנָחָה
וְכִשְׁמֶן:

פרשה מו:

1 בַּחֲמִשָּׁה אֲדֹנָי יִהְיֶה שְׁעַר הַחֲצָר
הַפְּנִימִית הַחֲצָרָה קָדִים יִהְיֶה סָגוּר שְׁשַׁת
יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִפְתָּח וּבַיּוֹם
הַחֹדֶשׁ יִפְתָּח: 2 וְכָא הַנְּשִׂא דְרָחֹא אֵילִם
הַשְּׁעַר מִחוּץ וְעַמֹּד עַל-מִזְבֵּי הַשְּׁעַר
וְעָשָׂה הַחֲנִיכִים אֶת-עוֹלָתוֹ וְאֶת-שְׁלָמֹו
וְהַשְׁתַּחֲוָה עַל-מִפְתָּן הַשְּׁעַר וְיָצָא
וְהַשְּׁעַר לֹא יִסְגָּר עַד-הָעֶרֶב: 3 וְהַשְׁתַּחֲוָה
עַם-הָאָרֶץ פֶּתַח הַשְּׁעַר חֹהָא בְּשַׁבָּתוֹת
וּבְחִדָּשִׁים לִפְנֵי יְהוָה: 4 וְהַעֲלֹת אֲשֶׁר
יִקְרַב הַנְּשִׂא לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁשֶׁה
כִּבְשִׁים תְּמִימִם וְאֵיל תָּמִים: 5 וּבְנִחָה
אִיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים מִנְחָה מִפֶּתַח יְדֹ
וְשֶׁמֶן הָיִן לְאִיפָה: 6 וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ פֶּר
פֶּר-בָּקָר תְּמִימִם וְשֶׁשֶׁת כִּבְשִׁים וְאֵיל
תְּמִימִם יִחְיוּ: 7 וְאִיפָה לִפְרֹא וְאִיפָה
לְאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבְשִׁים פֶּאֶשֶׁר
תַּשִּׁיג יְדֹ וְשֶׁמֶן הָיִן לְאִיפָה: 8 וּבְכֹא
הַנְּשִׂא דְרָחֹא אֵילִם הַשְּׁעַר יִבֹּא וּבְדִרְכֹו
יָצָא: 9 וּבְכֹא עַם-הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה
בְּמוֹעֲדֵי חַגָּא דְרָחֹא שְׁעַר צָפוֹן
לְהַשְׁתַּחֲוֹת יָצָא דְרָחֹא שְׁעַר נָגֵב וְהָבֹא
דְרָחֹא שְׁעַר נָגֵב יָצָא דְרָחֹא שְׁעַר צָפוֹן
לֹא יִשְׁוֹב דְרָחֹא הַשְּׁעַר אֲשֶׁר-בָּא בֹו כִּי
נָכְרוֹ יָצָא: 10 וְהַנְּשִׂא בְּרוּכִים בְּכֹאֵם
יִבֹּא וּבְצִאָתָם יָצָא: 11 וּבְכִנְיָם
וּבְמוֹעֲדֵי קִהְיָה הַמִּנְחָה אִיפָה לִפְרֹא
וְאִיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים מִפֶּתַח יְדֹ וְשֶׁמֶן
הָיִן לְאִיפָה: 12 וְכִי-יַעֲשֶׂה הַנְּשִׂא נְדָבָה
עוֹלָה אֲשֶׁלְמִים נְדָבָה לַיהוָה וּפֶתַח לֹ
אֶת-הַשְּׁעַר הַחֲצָרָה קָדִים וְעָשָׂה אֶת-עוֹלָתוֹ
וְאֶת-שְׁלָמֹו פֶּאֶשֶׁר יַעֲשֶׂה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְיָצָא וְסָגַר אֶת-הַשְּׁעַר אַחֲרָי צִאָתוֹ:

IEZEKIELA, μέ, μζ'.

24 Καὶ πῆμμα τῷ μόσχῳ καὶ πῆμματα τῷ κριῷ
ποιήσεις, καὶ ἑλαιὸν τὸ ἐν τῷ πῆμματι. 25 Καὶ
ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ πεντεκαδικῆς τοῦ μηνὸς ἐν
τῷ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ ἑπτὰ ἡμέρας,
καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας καὶ καθὼς τὰ ὀλο-
καυτώματα καὶ καθὼς τὸ μανάα καὶ καθὼς τὸ
ἑλαιον.

KEΦ. μζ'.

1 ΤΑΔΕ λέγει Κύριος θεὸς Ἡ πύλη ἡ ἐν τῇ
αὐτῇ τῇ ἑσπερίᾳ ἡ βλεπούσα πρὸς ἀνατολὰς ἔσται
κεκλεισμένη ἕξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς· ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων ἀνοιχθῇ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νο-
μηνίας ἀνοιχθήσεται. 2 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφη-
γούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἵλαμ τῆς πύλης τῆς
ἑσπερῆς καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης,
καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ
καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ. Καὶ προσκυνήσει
ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης καὶ ἐξελεύσεται, καὶ
ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως ἑσπέρας· 3 Καὶ προσ-
κυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς
πύλης ἰκείνης καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς
νομηνίαις ἐναντίον Κυρίου. 4 Καὶ τὰ ὀλοκαυ-
τώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ Κυρίῳ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἕξ ἡμέρας ἀμώμους καὶ
κριὸν ἁμώμον 5 Καὶ μανάα, πῆμμα τῷ κριῷ, καὶ
τοῖς ἁμνοῖς θυσίαν δόμα χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἑλαιον
τὸ ἐν τῷ πῆμματι. 6 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νο-
μηνίας μόσχον ἁμώμον καὶ ἕξ ἁμνοῖς, καὶ κριὸς
ἁμώμος ἔσται, 7 Καὶ πῆμμα τῷ κριῷ καὶ πῆμμα
τῷ μόσχῳ ἔσται μανάα, καὶ τοῖς ἁμνοῖς καθὼς ἂν
ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἑλαιον τὸ ἐν τῷ πῆμματι. 8
Καὶ ἐν τῇ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον κατὰ
τὴν ὁδὸν τοῦ αἵλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ
κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται. 9 Καὶ
ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον Κυ-
ρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν
προσκυνεῖν ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
τῆς πρὸς νότον, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν
ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον ἐξελεύσεται κατὰ
τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν· οὐκ ἀνα-
στρέψει κατὰ τὴν πύλην εἰς ἣν εἰσελήλυθεν, ἀλλ'
ἢ κατ' εὐθὺς αὐτῆς ἐξελεύσεται. 10 Καὶ ὁ ἀφη-
γούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῇ εἰσπορεύεσθαι αὐ-
τοῦ εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ ἐκπο-
ρεύεσθαι αὐτοῦ ἐξελεύσεται. 11 Καὶ ἐν ταῖς
ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μανάα
πῆμμα τῷ μόσχῳ καὶ πῆμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς
ἁμνοῖς καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ
ἑλαιον τὸ ἐν τῷ πῆμματι. 12 Ἐὰν δὲ ποιήσῃ
ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὀλοκαυτώμα σωτηρίου
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνοίξῃ ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν
βλεπούσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ποιήσῃ τὸ ὀλοκαυ-
τώμα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ ἐν τῷ τρόπῳ
ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· καὶ ἐξελεύσεται,
καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελεῖν αὐτόν.

EZECHIEL, XLV. XLVI.

24 Et sacrificium ephi per vitulum, et ephi
per arietem faciet: et olei hin per singula
ephi. 25 Septimo mense, quinta decima die
mensis, in solemnitate faciet sicut supra dicta
sunt per septem dies: tam pro peccato, quam
pro holocausto, et in sacrificio, et in oleo.

CAPUT XLVI.

1 Hæc dicit Dominus Deus: Porta atrii in-
terioris, quæ respicit ad orientem, erit clausa
sex diebus, in quibus opus fit: die autem
sabbati aperietur, sed et in die calendarum
aperietur. 2 Et intrabit princeps per viam
vestibuli portæ deforis, et stabit in limine
portæ: et facient sacerdotes holocaustum
ejus, et pacifica ejus: et adorabit super limen
portæ, et egredietur: porta autem non clau-
detur usque ad vesperam. 3 Et adorabit
populus terræ ad ostium portæ illius in sab-
batis, et in calendis, coram Domino. 4 Holo-
caustum autem hoc offeret princeps Domino:
in die sabbati sex agnos immaculatos, et arie-
tem immaculatam. 5 Et sacrificium ephi
per arietem: in agnis autem sacrificium quod
dederit manus ejus, et olei hin per singula
ephi. 6 In die autem calendarum vitulum
de armento immaculatum: et sex agni et
arietes immaculati erunt. 7 Et ephi per
vitulum, ephi quoque per arietem faciet sacri-
ficium: de agnis autem, sicut invenerit manus
ejus: et olei hin per singula ephi. 8 Cum-
que ingressurus est princeps, per viam vesti-
buli portæ ingreditur, et per eandem viam
exeat. 9 Et cum intrabit populus terræ
in conspectu Domini in solemnitatibus: qui
ingreditur per portam aquilonis, ut adoret,
egredietur per viam portæ meridianæ: porro
qui ingreditur per viam portæ meridianæ,
egredietur per viam portæ aquilonis: non re-
vertetur per viam portæ, per quam ingressus
est, sed e regione illius egredietur. 10 Prin-
ceps autem in medio eorum cum ingre-
dientibus ingreditur, et cum egredientibus
egredietur. 11 Et in nundinis, et in solemn-
tatibus erit sacrificium ephi per vitulum, et
ephi per arietem: agnis autem erit sacrificium
sicut invenerit manus ejus: et olei hin per
singula ephi. 12 Cum autem fecerit princeps
spontaneum holocaustum, aut pacifica volun-
taria Domino: aperietur ei porta quæ respicit
ad orientem, et faciet holocaustum suum et pa-
cifica sua, sicut fieri solet in diesabbati: et egre-
dietur, claudeturque porta postquam exierit.

יחזקאל מו מז

13 וְלָכֵשׁ בְּזִשְׁרָתוֹ הַיָּמִים תַּעֲשֶׂה עֹלָה לַיהוָה לַיהוָה בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר תַּעֲשֶׂה אֹהֶל:
14 וּמִנְחָה תַעֲשֶׂה עָלָיו בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר שְׁעֵית הָאֶפְרָה וְשָׁמֶן שְׁלִישִׁית חֲמִין לֶחֶם אֶת־הַסֶּלֶת מִנְחָה לַיהוָה חֲמִית עֹלֶם תָּמִיד: 15 וְעָשׂוּ אֶת־הַכֶּבֶשׂ וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַשָּׁמֶן בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר עֹלֹת תָּמִיד: 16 כֹּה־אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה כִּי־יִהְיוּ הַנְּשִׂאִים מִתְּנָה לְאִישׁ מִבְּנֵי בֵּחְלָתוֹ הֵיא לְבָנִיו תִּתֶּנָּה אַחֲרֵם הֵיא בְּנִיחָה: 17 וְכִי־יִהְיוּ מִתְּנָה מִנְחָתוֹ לְאַחַד מֵעַבְדָּיו וְתִיתָה לוֹ עֹשֶׁת הַדָּרֹר וְשֶׁבֶת לְנְשִׂאֵי אֶה בֵּחְלָתוֹ בְּנֵי לֶחֶם תִּתֶּנָּה: 18 וְלֹאֲיֹחֹת הַנְּשִׂאִים מִנְחָת־הָעַם לְהוֹנֵתָם מֵאַחֲרֵם מֵאַחֲרֵם יִתַּח אֶת־בְּנֵי לְמַעַן אֲשֶׁר לֹאֲיֹפְצֵי עַמִּי אִישׁ מֵאַחֲרָיו: 19 וַיְבִיאֵנִי בַּמְבוֹאֹ אֲשֶׁר עַל־כְּתוֹף הַשָּׁעַר אֶל־הַלְשָׁכוֹת הַקְּדָשׁ אֶל־הַכְּהֹנִים הַפְּנוֹת צְפוֹנָה וְהַגְּה־שָׁם מְקוֹם בִּיזְרֹכָם וְיָמָּה: 20 וַיֹּאמֶר אֵלָּי יְיָ הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְשֶׁל־שָׁם הַכְּהֹנִים אֶת־הָאֵשֶׁם וְאֶת־הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר יִאֲכָל אֶת־הַמִּנְחָה לְבָלְתִּי חוֹצִיא אֶל־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה לְקַדֵּשׁ אֶת־הָעַם: 21 וַיֹּצִיאֵנִי אֶל־הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה וַיַּעֲבֹרֵנִי אֶל־אַרְבַּעַת מַקְצָעֵי הַחֲצֵר וְהַפֶּתַח הָצֵד בַּמַּקְצָע הַחֲצֵר הָצֵד בַּמַּקְצָע הַחֲצֵר: 22 בְּאַרְבַּעַת מַקְצָעַת הַחֲצֵר הַחֲצוֹת הַמְּרוֹת אַרְבָּעִים אֲרָז וּשְׁלֹשִׁים לְחֵב מִדָּה אַחַת לְאַרְבַּעַתָּם מִחֻקְצוֹת: 23 וְטֹוֹר סָבִיב דָּתָם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּם וּמִבְשָׁלוֹת עָשׂוּ מִתַּחַת הַמְּרוֹת סָבִיב: 24 וַיֹּאמֶר אֵלָּי אֲלֹהֵה בֵּית הַמִּבְשָׁלוֹת אֲשֶׁר יִבְשֶׁל־שָׁם מִשְׁרָתֵי חֲבֵית אֶת־זֶבַח הָעַם:

פרשה מז :

וַיִּשְׁכְּנֵי אֶלְפַּתֵּחַ הַצִּיּוֹת וְהַחֲדָמִים
וְצִיּוֹת מִלְּחָמָה מִסָּפֶן הַצִּיּוֹת הָרִימָה קִי
פָּנֵי הַצִּיּוֹת הָרִים וְהַפָּנִים וְהָרִים מִלְּחָמָה
מִסָּפֶן הַצִּיּוֹת הָרִים מִסָּפֶן הַצִּיּוֹת:

ΙΕΖΕΚΙΗΛ, μς, μζ.

13 Καὶ ἄμυνον ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσει εἰς ὅλο-
καύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρῶι ποιήσει αὐτόν.
14 Καὶ μαναὰ ποιήσει ἐπ' αὐτῷ τὸ πρῶι ἔκτον τοῦ
μέτρου, καὶ ἑλαιοὺ τρίτον τοῦ εἶν τοῦ ἀναμίξει τὴν
σεμιδαλιν μαναὰ τῷ Κυρίῳ, πρόσταγμα διὰ παντός.
15 Ποιήσετε τὸν ἄμυνον· καὶ τὸ μαναὰ καὶ τὸ ἑλαιον
ποιήσετε τὸ πρῶι, ὅλοκαύτωμα διὰ παντός. 16 Τὰς
λέγει Κύριος θεός· Ἐὰν δὲ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἐνὶ
ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, τοῦτο
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις κληρονομία.
17 Ἐὰν δὲ δὲ δόμα ἐνὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ, καὶ
ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφίσεως, καὶ ἀπο-
δώσει τῷ ἀφηγούμενῳ· πλην τῆς κληρονομίας
τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται. 18 Καὶ οὐ μὴ λάβῃ
ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ τοῦ
καταδυναστεύσαι αὐτούς· ἐκ τῆς κατασχέσεως
αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως
μὴ διασκορπίζηται ὁ λαὸς μου, ἕκαστος ἐκ τῆς
κατασχέσεως αὐτοῦ. 19 Καὶ εἰσάγαγέ με εἰς τὴν
εἰσοδὸν τῆς κατὰ νότον τῆς πύλης, εἰς τὴν ἐξέδραν
τῶν ἁγίων τῶν ἱερῶν τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν,
καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος. 20 Καὶ εἶπε
πρὸς μέ Οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ ἑψηφουσιν ἐκεῖ οἱ
ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ
ἐκεῖ πέψουσιν τὸ μαναὰ τὸ παράπαν τοῦ μὴ ἐκφέρειν
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν.
21 Καὶ ἐξάγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν,
καὶ περιήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς,
καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὰ κλίτη τῆς αὐλῆς, 22 Κατὰ τὸ
κλίτος αὐλῆς, αὐλὴ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τῆς αὐλῆς
αὐλὴ μικρὰ μήκους πηχῶν τισσαράκοντα, καὶ
εὖρος πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἔν ταῖς τέσσαρσι.
23 Καὶ ἐξέδραι κύκλῳ ἐν αὐταῖς, κύκλῳ ταῖς τέσ-
σαρσι· καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν
ἐξεδρῶν κύκλῳ. 24 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Οὗτοι οἱ
οἴκοι τῶν μαγειρῶν, οὗ ἑψηφουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργ-
γούντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ.

ΚΕΦ. μζ.

ἰ ΚΑΙ εἰσηγάγε με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου. καὶ
 ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου
 κατὰ ἀνατολάς, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἐβλεπε
 κατὰ ἀνατολάς, καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ
 κλίτους τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

EZECHIEL, XLVI. XLVII.

13 Et agnum ejusdem anni immaculatum faciet holocaustum quotidie Domino: semper mane faciet illud. 14 Et faciet sacrificium super eo cata mane mane sextam partem ephi, et de oleo tertiam partem hin, ut misceatur similæ: sacrificium Domino legitimum, jube atque perpetuum. 15 Faciet agnum, et sacrificium, et oleum cata mane mane: holocaustum sempiternum. 16 Hæc dicit Dominus Deus: Si dederit princeps donum alicui de filiis suis: hereditas ejus, filiorum suorum erit, possidebunt eam hereditarie. 17 Si autem dederit legatum de hereditate sua uni servorum suorum, erit illius usque ad annum remissionis, et revertetur ad principem: hereditas autem ejus, filiis ejus erit. 18 Et non accipiet princeps de hereditate populi per violentiam, et de possessione eorum: sed de possessione sua hereditatem dabit filiis suis: ut non dispergatur populus meus unusquisque a possessione sua. 19 Et introduxit me per ingressum, qui erat ex latere portæ, in gazophylacia sanctuarii ad sacerdotes, quæ respiciebant ad aquilonem: et erat ibi locus vergens ad occidentem. 20 Et dixit ad me: Iste est locus ubi coquent sacerdotes pro peccato, et pro delicto: ubi coquent sacrificium, ut non efferant in atrium exterius, et sanctificetur populus. 21 Et eduxit me in atrium exterius, et circumduxit me per quatuor angulos atrii: et ecce atriolum erat in angulo atrii, atriola singula per angulos atrii. 22 In quatuor angulis atrii atriola disposita, quadraginta cubitorum per longum, et triginta per latum: mensuræ unius quatuor erant. 23 Et paries per circuitum ambiens quatuor atriola: et culinæ fabricatæ erant subter porticus per gyrum. 24 Et dixit ad me: Hæc est domus culinarum, in qua coquent ministri domus Domini victimas populi.

CAPUT XLVII.

1 Et convertit me ad portam domus, et
ecce aquæ egrediebantur subter limen domus
ad orientem : facies enim domus respiciebat
ad orientem : aquæ autem descendebant in
latus templi dextrum ad meridiem altaris.

יחזקאל מו

וַיִּצְיֵאֵנִי דְּרָגָה שְׁעָרָה צְפוֹנָה וַיִּסְבֵּנִי דְּרָגָה
 חֹנֶה אֶל־שְׁעַר הַחַיּוֹן דְּרָגָה חֲפוֹנָה קְדָמָה
 וַיַּחֲדֵמֵנִי מִפְּלִים מִן־הַכְּהָה הַיִּמִּינִית׃
 וַיִּצְאֵנִי אֶל־הַיָּם קְדָמָה וְהוּא בִּידִי וַיִּמְדֵּנִי אֵלָּה
 בְּאַמְרָה וַיַּעֲבֹרֵנִי בְּמִים מִי אֲפָקִים׃
 וַיִּמְדֵּנִי אֵלָּה וַיַּעֲבֹרֵנִי בְּמִים מִי בְּרָגִים
 וַיִּמְדֵּנִי אֵלָּה וַיַּעֲבֹרֵנִי מִי מְתָנִים׃
 וַיִּמְדֵּנִי אֵלָּה בְּחַל אֲשֶׁר לֹא־אֵיכֵל לַעֲבֹר כִּי־נָא
 הַמִּים מִי שָׁחוּ כְּחַל אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹר׃
 וַיִּמְדֵּנִי אֵלֵי הַרְאִיתָ בְּרֹאשִׁי וַיִּזְלַקֵּנִי
 וַיִּשְׁבֵּנִי עַל־שִׁפְתָּה הַחֲחַל׃
 וַיִּשְׁבֵּנִי עַל־שִׁפְתָּה הַחֲחַל עַד רֶגֶל מַאֲד מִזָּה וּמִזָּה׃
 וַיִּמְדֵּנִי אֵלֵי הַמִּים הָאֵלֶּה וַיִּצְאֵנִי אֶל־
 הַגִּלְגָּל הַחֲקֻמּוֹנָה וַיַּרְדֵּנִי עַל־הַעֲרֹבָה
 וַיִּבְנֵה הַיִּשָּׁה אֶל־הַמִּשְׁחָה הַמְּצֻצָה וַיַּרְפֵּא
 הַמִּים׃
 וַיְהִי כִּלְכַּפֵּשׁ הַיָּהּ וַיִּשְׁרַץ אֶל־כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה וַיִּשְׁרַץ
 וַיִּהְיֶה וַיְהִי הַיָּהּ רַבָּה מְאֹד כִּי־נָא
 שָׁמַח הַמִּים הָאֵלֶּה וַיַּרְפֵּא וְהָיָה כָּל־אֲשֶׁר־
 יִבְנֵה שָׁמַח הַחֲחַל׃
 וַיְהִי וַיִּשְׁמְדוּ עָלָיו
 הַיָּמִים מִצִּיּוֹן וַעֲדֵי־צִיּוֹן עָלֵיהֶם מִשְׁמֹחַ
 לְחַרְמִים וַיְהִי לְמִינֵהּ הַחַיָּה דְּגָלָם
 כִּדְגַת הַיָּם הַגָּדוֹל רַבָּה מְאֹד׃
 וַיִּבְנֵאוּ וַיִּלֹּא וַיַּרְפֵּא לְמַלְחָה נְהִי׃
 וַעֲלֵה הַחֲחַל וַעֲלֵה עַל־שִׁפְתָּה מִזָּה וּמִזָּה׃
 כָּל־עַץ־מִמָּכֵל לֹא־יִבּוֹל עָלָהּ וְלֹא־יָהִם פְּרִי
 לְחַדְשֵׁי וַיִּבְנֵה כִּי מִימֵי מִן־הַמִּשְׁחָה
 הַמִּה וַיִּצְאֵנִי וַיְהִי פְּרִי לְמִמָּכֵל וַעֲלָהּ
 לְהַרְפֹּק׃
 וַיִּבְנֵה אֲמֵל אֶלְנִי וַיְהִי
 גֶּחַ בְּבֹל אֲשֶׁר הִתְקַבְּלִי אֶת־הָאָרֶץ לְשָׁנִי
 עֲשֹׂר שָׁבָנִי יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף חֲבָלִים׃
 וַיִּבְחַלְתָּם אֹתָהּ אִישׁ כְּאֹתֵי אֲשֶׁר
 נִשְׁמָתִי אֶת־יָדִי לְחַתֵּם לְאַבְתִּיכָם וְנִכְלָה
 הָאָרֶץ חֲזָאֵת לָכֶם בְּנִחְלָה׃
 וַיִּתֵּן דְּרָגָה לְפָאֵת צְפוֹנָה מִדִּמְתָּה הַגָּדוֹל הַחֲחַל
 חֲחַלֵּי לְבָא צָדָה׃
 וַיִּתֵּן סְבָרִים אֲשֶׁר בְּיָדֵיכֶם וַיִּבְנֵה בְּבֹל
 חֲחַל חֲצֵר הַתִּיכּוֹן אֲשֶׁר אֶל־בְּבֹל חֲחַל׃

IEZEKIELA, μζ.

2 Kai ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης
 τῆς πρὸς βορρᾶν, καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν
 ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλε-
 πούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατ-
 ἐφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ, 3 Καθὼς
 ἔξοδος ἀνδρὸς ἑξεναντίας. Καὶ μέτρον ἐν τῇ
 χειρὶ αὐτοῦ· καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ,
 καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως· 4 Καὶ
 διεμέτρησε χιλίους, καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ
 ἕως τῶν μηρῶν· καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ διήλθεν
 ὕδωρ ἕως ὀσφύος. 5 Καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ
 οὐκ ἠδύνατο διαθεῖν, ὅτι ἐξύβριζεν ὡς χεῖμάρρου
 ὃν οὐ διαβήσονται. 6 Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Εὔρακας,
 οὐκ ἀνθρώπου; καὶ ἤγαγέ με, καὶ ἐπιστρέψέ με ἐπὶ
 τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ· 7 Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου·
 καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα
 πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἐνθεν. 8 Καὶ εἶπε πρὸς
 μέ· Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλι-
 λαίαν τὴν πρὸς ἀνατολάς, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν
 Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ
 τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα,
 9 Καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τῶν ἐκζόντων,
 ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπίλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμός, ζήσε-
 ται· καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθὺς πολλὸς σφόδρα, ὅτι ἦκει
 ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγιάσει καὶ ζήσεται πᾶν
 ἐφ' ἃ ἂν ἔλθῃ ὁ ποταμός, ἐκεῖ ζήσεται. 10 Καὶ
 στήσονται ἐκεῖ ἀλείς ἀπὸ Ἰνγαδεῖν ἕως Ἐναγαλ-
 λείμ· ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται, καθ' ἑαυτὴν ἔσται·
 καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης
 τῆς μεγάλης, πλῆθος πολλὸν σφόδρα. 11 Καὶ ἐν
 τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ καὶ
 ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ οὐ μὴ ὑγιάσωσιν· εἰς ἄλῃς
 δίδονται. 12 Καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται,
 ἐπὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἐνθεν· πᾶν ἕλκον
 βρώσιμον οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ
 ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ· τῆς καινότητος αὐτοῦ
 πρωτοβολήσῃ, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων
 ταῦτα ἐκπορεύεται· καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς
 βρώσιν, καὶ ἀνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγίαν. 13 Τάδε
 λέγει Κύριος θεὸς Ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονο-
 μήσετε τῆς γῆς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν
 Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος. 14 Καὶ κατα-
 κληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς
 αὐτοῦ, εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι τοῖς
 πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν
 κληρονομίᾳ. 15 Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς τῆς
 πρὸς βορρᾶν ἀπὸ θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς κατα-
 βαινούσης καὶ περισχιζούσης, τῆς εἰσόδου Ἡμα-
 σιδᾶμ, 16 Μααθθαρὰς Ἐβραμηλὶαμ ἀνὰ μέσον
 ὀρίων Δαμασκὺ καὶ ἀνὰ μέσον ὀρίων Ἡμαθεί,
 αὐλὴ τοῦ Σανάν, αἱ εἰσὶν ἐπάνω τῶν ὀρίων Ἀβ-
 ραντιδὸς [καὶ τὸ ὄριον Αἰμάθ τὸ ὄριον βορρᾶ].

EZECHIEL, XLVII.

2 Et eduxit me per viam portæ aquilonis,
 et convertit me ad viam foras portam exte-
 riorem, viam quæ respiciebat ad orientem :
 et ecce aquæ redundantes a latere dextro.
 3 Cum egrederetur vir ad orientem, qui
 habebat funiculum in manu sua, et mensus
 est mille cubitos : et traduxit me per aquam
 usque ad talos. 4 Rursumque mensus est
 mille, et traduxit me per aquam usque ad
 genua : 5 Et mensus est mille, et traduxit
 me per aquam usque ad renes. Et mensus
 est mille, torrentem, quem non potui per-
 transire : quoniam intumuerant aquæ pro-
 fundi torrentis, qui non potest transvadari.
 6 Et dixit ad me : Certe vidisti filii hominis.
 Et eduxit me, et convertit ad ripam torren-
 tis. 7 Cumque me convertissem, ecce in
 ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque
 parte. 8 Et ait ad me : Aquæ istæ, quæ
 egrediuntur ad tumulos sabuli orientalis, et
 desoendunt ad plana deserti, intrabunt mare,
 et exibunt, et sanabuntur aquæ. 9 Et omnis
 anima vivens, quæ serpit, quocumque venerit
 torrens, vivet : et erunt pisces multi satis
 postquam venerint illuc aquæ istæ, et sana-
 buntur et vivent omnia, ad quæ venerit tor-
 rens. 10 Et stabunt super illas piscatores,
 ab Engaddi usque ad Engallim siccatio sage-
 narum erit : plurimæ species erunt piscium
 ejus, sicut pisces maris magni, multitudinis
 nimis : 11 In littoribus autem ejus, et in
 palustribus non sanabuntur, quia in salinas
 dabuntur. 12 Et super torrentem orientur
 in ripis ejus ex utraque parte omne lignum
 pomiferum : non defluet folium ex eo, et non
 deficiet fructus ejus : per singulos menses
 afferet primitiva, quia aquæ ejus de sanc-
 tuario egredientur : et erunt fructus ejus in
 cibum, et folia ejus ad medicinam. 13 Hæc
 dicit Dominus Deus : Hic est terminus, in
 quo possidebitis terram in duodecim tribu-
 bus Israel : quia Joseph duplicem funiculum
 habet. 14 Possidebitis autem eam singuli
 æque ut frater suus : super quam levavi
 manum meam ut darem patribus vestris :
 et cadet terra hæc vobis in possessionem.
 15 Hic est autem terminus terræ : ad pla-
 gam septentrionalem, a mari magno via
 Hethalon, venientibus Sedada, 16 Emath,
 Berotha, Sabarim, quæ est inter termi-
 num Damasci et confinium Emath, domus
 Tichon, quæ est juxta terminum Auran.

יחזקאל מז מח

17 וְהָיָה גְבוּל מִדְּהִים חֹצֵר עֵינֹן גְּבֹל
דְּמִשְׁקָה וְצִפּוֹן וְצִפּוֹנָה וְגְבוּל חֶמֶת וְאֶת
פֶּתַח צִפּוֹן : 18 וּפֶתַח הַדִּים מִצִּדּוֹ חוֹנֶה
וּמִצִּדּוֹ דְּמִשְׁקָה וּמִצִּדּוֹ הַגִּלְעָד וּמִצִּדּוֹ אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל חֵירוֹן מִגְּבֹל עַל־הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי
תְּמִידָה וְאֶת פֶּתַח הַדִּים : 19 וּפֶתַח גִּבְרָה
תִּמְנָה מִתְּמֵר עַד־מֵי מְרִיבֹת הַדֶּשֶׁה
נִחְלָה אֶל־הַיָּם הַגָּדוֹל וְאֶת פֶּתַח־תִּמְנָה
נִבְרָח : 20 וּפֶתַח־עַל הַיָּם הַגָּדוֹל מִגְּבֹל
עַד־נֶחֱלָה לְבֹא חֶמֶת וְאֶת פֶּתַח־הַיָּם : 21
וְחִלְקֶתְכֶם אֶת־הָאָרֶץ חֵצֵי וְאֶת לֶכֶּה
לְשִׁבְעֵי יִשְׂרָאֵל : 22 וְהָיָה תְּפִלָּה אוֹתָהּ
בְּנִחְלָה לָכֶם וּלְחֻצֵּי הַנְּהָרִים בְּהוֹכֵכְכֶם
אֲשֶׁר־הוֹלִידוּ בָנִים בְּהוֹכֵכְכֶם וְהָיָה לָכֶם
כְּאִוְחָה בְּבֶן יִשְׂרָאֵל אֲתֶכֶם וּפְלֹג בְּנִחְלָה
בְּהוֹרֹת שְׂבָעֵי יִשְׂרָאֵל : 23 וְהָיָה בְּשִׁבְעֵי
אֲשֶׁר־הָיָה הַנְּהָרִים אֵתָּה שָׁם תִּתְּנֵי נִחְלָהוּ
כָּאֵם אֲדָנִי יְהוָה :

פרשה מח :

1 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַשְּׂבָעִים מִקְצֵה צִפּוֹנָה
אֶל־יָד דְּרֹוֹת־הַחֵלֶן לְבֹא־חֶמֶת חֹצֵר עֵינֹן
גְּבֹל דְּמִשְׁקָה צִפּוֹנָה אֶל־יָד חֶמֶת וְחֵירוֹן
פֶּתַח־הַדִּים הַיָּם דָּן אֶחָד : 2 וְעַל גְּבֹל
דָּן מִפֶּתַח הַדִּים עַד־פֶּתַח יָמָה אֲשֶׁר
אֶחָד : 3 וְעַל גְּבֹל אֲשֶׁר מִפֶּתַח הַדִּים
וְעַד־פֶּתַח־יָמָה נִפְתָּלִי אֶחָד : 4 וְעַל גְּבֹל
נִפְתָּלִי מִפֶּתַח הַדִּים עַד־פֶּתַח יָמָה
נִפְתָּלִי אֶחָד : 5 וְעַל גְּבֹל מְנַשֶּׁה
מִפֶּתַח הַדִּים עַד־פֶּתַח יָמָה אֶחָד : 6 וְעַל גְּבֹל
מְנַשֶּׁה מִפֶּתַח הַדִּים עַד־פֶּתַח יָמָה אֶחָד : 7 וְעַל גְּבֹל
רֹאשֵׁי הַדִּים עַד־פֶּתַח יָמָה
יְהוּדָה אֶחָד : 8 וְעַל גְּבֹל יְהוּדָה מִפֶּתַח
הַדִּים עַד־פֶּתַח יָמָה תְּחִיָּה הַתְּרוֹמָה
אֲשֶׁר־תְּחִיָּה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֵלֶּה לְחֶב
וְאֵת פֶּתַח הַחֲלָקִים מִפֶּתַח הַדִּים
עַד־פֶּתַח־יָמָה וְהָיָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים :

IEZEKIELA, μζ, μη.

17 Ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης· ἀπὸ τῆς
αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὅρια Δαμασκοῦ, καὶ τὰ πρὸς
βορρᾶν. 18 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀνὰ μέσον
τῆς Αὐρανίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον τῆς Γαλααδίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γῆς
τοῦ Ἰσραήλ, ὃ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν
τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος· ταῦτα τὰ
πρὸς ἀνατολὰς. 19 Καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ λίβα
ἀπὸ Θαιμὴν καὶ Φοινικῶνος, ἕως ὕδατος Μαριμῶθ
Καδὴμ, παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν με-
γάλην. 20 Τοῦτο τὸ μέρος νότος καὶ λίψ, τοῦτο
τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀρίζει, ἕως
κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἠμὰθ, ἕως εἰσόδου αὐτοῦ·
ταῦτά ἐστι τὰ πρὸς θάλασσαν Ἠμὰθ. 21 Καὶ
διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς, ταῖς φυλαῖς
τοῦ Ἰσραήλ. 22 Βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ ὑμῖν
καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ
ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν
καὶ ἔσονται ὑμῶν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς
τοῦ Ἰσραήλ· μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ
ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ. 23 Καὶ ἔσονται
ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς
μετ' αὐτῶν· ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει
Κύριος θεός.

KEΦ. μη'.

1 KAI ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρᾶν, κατὰ τὸ μέρος τῆς κατα-
βάσεως τοῦ περισχιζόντος ἐπὶ τὴν εἰσοδὸν τῆς
Ἠμὰθ αὐλῆς τοῦ Αἰλάν, ὅριον Δαμασκοῦ πρὸς
βορρᾶν κατὰ μέρος Ἠμὰθ αὐλῆς· καὶ ἔσται αὐ-
τοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δάν,
μία. 2 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τοῦ Δάν τὰ πρὸς
ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἀσσήρ, μία. 3 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἀσσήρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνα-
τολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Νεφθαλίμ, μία. 4 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Νεφθαλίμ ἀπὸ ἀνατολῶν
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Μανασσή, μία. 5 Καὶ
ἀπὸ τῶν ὀρίων Μανασσῆ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς τῶν πρὸς θάλασσαν Ἐφραΐμ, μία. 6 Καὶ
ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἐφραΐμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ρουβὴν, μία. 7 Καὶ
ἀπὸ τῶν ὀρίων Ρουβὴν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰούδα, μία. 8 Καὶ
ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἰούδα ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφωρισμοῦ ἑνente καὶ εἴκοσι
χιλιάδες εἵρος, καὶ μῆκος καθὼς μία τῶν μερί-
δων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν, καὶ ἔσται τὸ ὕγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν,

EZECHIEL, XLVII XLVIII.

17 Et erit terminus a mari usque ad atrium
Enon terminus Damasci, et ab aquilone ad
aquilonem : terminus Emath plaga septen-
trionalis. 18 Porro plaga orientalis de medio
Auran, et de medio Damasci, et de medio
Galaad, et de medio terræ Israel, Jordanis
determinans ad mare orientale, metiemini
etiam plagam orientalem. 19 Plaga autem
australis meridiana a Thamar usque ad aquas
contradictionis Cades : et torrens usque ad
mare magnum : et hæc est plaga ad meridiem
australis. 20 Et plaga maris, mare magnum
a confinio per directum, donec venias Emath :
hæc est plaga maris. 21 Et dividetis terram
istam vobis per tribus Israel : 22 Et mittetis
eam in hereditatem vobis, et advenis, qui
accesserint ad vos, qui genuerint filios in
medio vestrum : et erunt vobis sicut indigenæ
inter filios Israel : vobiscum dividant posses-
sionem in medio tribuum Israel. 23 In tribu
autem quacumque fuerit advena, ibi dabitur
possessionem illi, ait Dominus Deus.

CAPUT XLVIII.

1 Et hæc nomina tribuum a finibus equilo-
nis juxta viam Hethalon pergentibus Emath,
atrium Enan terminus Damasci ad aquilo-
nem juxta viam Emath. Et erit ei plaga
orientalis mare, Dan una. 2 Et super ter-
minum Dan, a plaga orientali usque ad pla-
gam maris, Aser una : 3 Et super terminum
Aser, a plaga orientali usque ad plagam
maris, Nephthali una. 4 Et super terminum
Nephthali, a plaga orientali usque ad plagam
maris, Manasse una. 5 Et super terminum
Manasse, a plaga orientali usque ad plagam
maris, Ephraim una. 6 Et super terminum
Ephraim, a plaga orientali usque ad plagam
maris, Ruben una. 7 Et super terminum
Ruben, a plaga orientali usque ad plagam
maris, Juda una. 8 Et super terminum Juda,
a plaga orientali usque ad plagam maris, erunt
primitiæ, quas separabitis, viginti quinque
millibus latitudinis et longitudinis, sicuti sin-
gulæ partes a plaga orientali usque ad pla-
gam maris : et erit sanctuarium in medio ejus.

9 חֲתֻמֵּי הַיָּדָיִם לַיהוָה אֱלֹהֵי
הַמִּשְׁכָּה וְעֹשְׂרֵיב אֶלֶף וְרֹחַב עֲשָׂרָה
אַלְפִים : 10 וְלֹאֲלֵהָ תִּהְיֶה הַתְּרוֹמַת־הַקֹּדֶשׁ
לְבָנִים צְפוֹנָה חֲמִשָּׁה וְעֹשְׂרֵיב אֶלֶף
וְיִמָּה רֹחַב עֲשָׂרָה אֲלָפִים וְקִדְמָה רֹחַב
עֲשָׂרָה אֲלָפִים וְנִגְבָּה אֲרָבָה חֲמִשָּׁה
וְעֹשְׂרֵיב אֶלֶף וְהָיָה מִקְדָּשׁ־יִחוּד בְּתוֹכָו :
11 לְבָנִים חֲמִשָּׁה מִקְדָּשׁ מִבְּנֵי צִדּוֹן אֲשֶׁר
שָׁמַר מִשְׁמֵרָתִי אֲשֶׁר לֹאֲדַעּוּ בְּתַעֲוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר תָּעוּ הַלְוִיִּם :
12 וְהָיְתָה לָהֶם הַתְּרוֹמָה מִתְּרוֹמַת הָאָרֶץ
חֹדֶשׁ חֹדָשִׁים אֶל־גָּבֹל הַלְוִיִּם : 13 וְהַלְוִיִּם
לַעֲשׂוֹת גָּבֹל הַפְּתִילִים חֲמִשָּׁה וְעֹשְׂרֵיב
אֶלֶף אֲרָבָה וְרֹחַב עֲשָׂרָה אֲלָפִים כָּל־אֲרָבָה
חֲמִשָּׁה וְעֹשְׂרֵיב אֶלֶף וְרֹחַב עֲשָׂרָה
אֲלָפִים : 14 וְלֹאֲדַמְּרֶה מִשְׁנֵי וְלֹא יִמָּר וְלֹא
יִשְׁכֹּר רֵאשִׁית הָאָרֶץ כִּי־קֹדֶשׁ לַיהוָה :
15 וְחֲמִשָּׁה אֲלָפִים הַחוּצָה בְּרֹחַב עַל־פְּנֵי
חֲמִשָּׁה וְעֹשְׂרֵיב אֶלֶף חֲלֻתִּיּוֹת לַעִיר
לְמֹשָׁב וְלִמְגֹרֶשׁ וְהָיְתָה חֲצִיר בְּתוֹכָהּ :
16 וְאֶלֶף מְדוּתֶיהָ פֶּתַח צְפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת
וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּפֶתַח־נֶגֶב חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ
מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּפֶתַח־מִזְמֹרֶת
חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים : 17 וְהָיָה
מִגֶּרֶשׁ לַעִיר צְפוֹנָה חֲמִשָּׁה וּמֵאוֹת
וְנִגְבָּה חֲמִשָּׁה וּמֵאוֹת וְקִדְמָה חֲמִשָּׁה
וּמֵאוֹת וְיִמָּה חֲמִשָּׁה וּמֵאוֹת :
18 וְהַחוּצָה בְּאֲרָבָה לַעֲמֹת הַתְּרוֹמָה הַקֹּדֶשׁ
עֲשָׂרָה אֲלָפִים קִדְמָה וְעֹשְׂרֵיב אֶלֶף
יָמָה וְהָיָה לַעֲמֹת הַתְּרוֹמָה הַקֹּדֶשׁ
וְהָיְתָה הַבְּחֻתָּה לְלֶחֶם לְעַבְדֵי חֲצִיר :
19 וְהַעֲבָד חֲצִיר יַעֲבֹדָהּ מִכָּל שִׁבְעֵי
יִשְׂרָאֵל : 20 כָּל־חֲתֻמֵּי הַיָּדָיִם וְעֹשְׂרֵיב
אֶלֶף בְּחִמִּשָּׁה וְעֹשְׂרֵיב אֶלֶף רִבִּיעִית
תְּרִימֹת אֶת־חֲתֻמֵּי הַקֹּדֶשׁ אֶל־חֻצוֹת חֲצִיר :

9 Ἀπαρχὴν ἣν ἀφοριῶσι τῷ Κυρίῳ, μήκος πάντα
καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι πάντα χιλιά-
δες. 10 Τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς
ιερεῦσι, πρὸς βορρᾶν πάντα καὶ εἴκοσι χιλιάδες,
καὶ πρὸς θάλασσαν δέκα χιλιάδες, καὶ πρὸς νότον
εἴκοσι καὶ πάντα χιλιάδες· καὶ τὸ ὄρος τῶν ἁγίων
ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ. 11 Τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἡγια-
σμένοις υἱοῖς Σαδδούκ, τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλα-
κὰς τοῦ οἴκου, οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ
πλανήσει υἱῶν Ἰσραὴλ ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν
οἱ Λευῖται. 12 Καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δε-
δομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς γῆς, ἁγίον ἁγίων
ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Λευιτῶν. 13 Τοῖς δὲ Λευί-
ταις τὰ ἱχόμενα τῶν ὀρίων τῶν ἱερίων, μήκος
πάντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες·
πάν τὸ μήκος πάντα καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος
εἴκοσι χιλιάδες. 14 Οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ
καταμετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιρήσεται τὰ πρωτο-
γεννήματα τῆς γῆς, ὅτι ἁγίον ἐστὶ τῷ Κυρίῳ.
15 Τὰς δὲ πάντα χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ
πλάτει ἐπὶ ταῖς πάντα καὶ εἴκοσι χιλιάσι, προτεί-
χισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς
διάστημα αὐτοῦ. Καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ
αὐτοῦ, 16 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τῶν
πρὸς βορρᾶν πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ
ἀπὸ τῶν πρὸς νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες
χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς πεντακόσιοι
καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασ-
σαν τετρακισχιλίους πεντακοσίους. 17 Καὶ ἔσται
διάστημα τῇ πόλει πρὸς βορρᾶν διακόσιοι πεν-
τήκοντα, καὶ πρὸς νότον διακόσιοι καὶ πενήκοντα,
καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πενήκοντα, καὶ πρὸς
θάλασσαν διακόσιοι πενήκοντα. 18 Καὶ τὸ πε-
ρισσὸν τοῦ μήκους τὸ ἱχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν
ἁγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς, καὶ δέκα
χιλιάδες πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ
τοῦ ἁγίου, καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς
ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν. 19 Οἱ δὲ
ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν
τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ. 20 Πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ
πάντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πάντα καὶ εἴκοσι
χιλιάδας· τετράγωνον ἀφοιεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρ-
χὴν τοῦ ἁγίου, ἀπὸ τῆς κατασχίσεως τῆς πόλεως.

9 Primitiæ, quas separabitis Domino : longi-
tudo viginti quinque millibus, et latitudo de-
cem millibus. 10 Hæ autem erunt primitiæ
sanctuarii sacerdotum : ad aquilonem longi-
tudinis viginti quinque millia, et ad mare
latitudinis decem millia, sed et ad orientem
latitudinis decem millia, et ad meridiem
longitudinis viginti quinque millia : et erit
sanctuarium Domini in medio ejus. 11 Sa-
cerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoc,
qui custodierunt cæremonias meas, et non
erraverunt cum errarent filii Israel, sicut
erraverunt et Levitæ. 12 Et erunt eis pri-
mitiæ de primitiis terræ sanctum sanctorum,
juxta terminum Levitarum. 13 Sed et Levi-
tis similiter juxta fines sacerdotum viginti
quinque millia longitudinis, et latitudinis
decem millia. Omnis longitudo viginti et
quinque millium, et latitudo decem millium.
14 Et non venundabunt ex eo, neque mu-
tabunt, neque transferentur primitiæ terræ,
quia sanctificatæ sunt Domino. 15 Quinque
millia autem quæ supersunt in latitudine per
viginti quinque millia, profana erunt urbis in
habitaculum, et in suburbana : et erit civitas
in medio ejus. 16 Et hæ mensuræ ejus : ad
plagam septentrionalem, quingenta et quatuor
millia : et ad plagam meridianam, quingenta
et quatuor millia : et ad plagam orientalem,
quingenta et quatuor millia : et ad plagam
occidentalem, quingenta et quatuor millia.
17 Erunt autem suburbana civitatis ad aequi-
lonem ducenta quinquaginta, et ad meridiem
ducenta quinquaginta, et ad mare ducenta quinquaginta.
18 Quod autem reliquum fuerit in
longitudine secundum primitias sanctuarii,
decem millia in orientem, et decem millia
in occidentem, erunt sicut primitiæ sanc-
tuarii, et erunt fruges ejus in panes his
qui serviunt civitati. 19 Servientes au-
tem civitati, operabuntur ex omnibus tri-
bubus Israel. 20 Omnes primitiæ, viginti
quinque millium, per viginti quinque mil-
lia in quadrum, separabuntur in primitias
sanctuarii, et in possessionem civitatis.

יחזקאל מח

21 והנותר לשני מנח ומנח להרומת
הקדש ולמחנות העיר אלפני המשה
ועשרים אלה הרומה עד גבול קדימה
ומנה עלפני המשה ועשרים אלה על
גבול ומה לצפת חלקים לשני וחיתה
הרומת הקדש ומקדש חפית בתוכה:
22 וממחנות הלויים ממחנות העיר בתוך
אשר לשני חיתה בין גבול יחנה
ובין גבול בנימן לשני חיתה: 23 ויתר
השבתים מפאת קדימה עד פאת-מזרח
בנימן אחד: 24 ועל גבול בנימן מפאת
קדימה עד פאת-מזרח שמעון אחד:
25 ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד
פאת-מזרח ושכר אחד: 26 ועל גבול
ושכר מפאת קדימה עד פאת-מזרח
זבולן אחד: 27 ועל גבול זבולן מפאת
קדימה עד פאת-מזרח גד אחד: 28 ועל
גבול גד אלפאת נגב תימנה חיתה
בגל מתמר מי מריבת קדש נחלה
על-הים הנדול: 29 זאת הארץ אשר
תפילו מנחלת לשבטי ישראל ואלה
מחלקיהם נאם אדני יחנה: 30 ואלה
הנחלות העיר מפאת צפון חמש מאות
וארבעת אלפים מדה: 31 ושערי העיר
על-שמות שבטי ישראל שערים שלושה
צפונה שער ראשון אחד שער יחנה
אחד שער לוי אחד: 32 ואל-פאת קדימה
חמש מאות וארבעת אלפים ושערים
שלושה ושער יוסף אחד שער בנימן
אחד שער דן אחד: 33 ופאת-נגבה
חמש מאות וארבעת אלפים מדה
ושערים שלושה שער שמעון אחד שער
ושכר אחד שער זבולן אחד: 34 פאת-
מזרח חמש מאות וארבעת אלפים
ושעריהם שלושה שער גד אחד שער
אשר אחד שער נפתלי אחד: 35 כביב
שמנה עשר אלה ושם-העיר מיום
יחנה שמה:

IEZEKIEL, μη.

21 Τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου, καὶ
ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου, καὶ εἰς
τὴν κατὰσχισιν τῆς πόλεως ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδας μῆκος, ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι
χιλιάδας ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν,
ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου· καὶ ἔσται
ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἅγισμα τοῦ οἴκου ἐν
μέσῳ αὐτῆς. 22 Καὶ παρὰ τῶν Λευιτῶν ἀπὸ τῆς
κατασχίσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμέ-
νων ἔσται ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων 'Ιούδα καὶ ἀνὰ
μέσον τῶν ὁρίων Βενιαμίν, καὶ τῶν ἀφηγουμένων
ἔσται. 23 Καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῶν
πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενιαμίν,
μία. 24 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Βενιαμίν ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συ-
μεὼν, μία. 25 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Συμεὼν
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν
'Ισσάχαρ, μία. 26 Καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
'Ισσάχαρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν Ζαβουλὼν, μία. 27 Καὶ ἀπὸ τῶν
ὁρίων τῶν Ζαβουλὼν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Γάδ, μία. 28 Καὶ ἀπὸ
τῶν ὁρίων τῶν Γάδ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως
τῶν πρὸς λίβα, καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ
θαυμάς καὶ ὕδατος Βαριμῶθ Κάδης, κληρονομίας,
ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης. 29 Αὕτη ἡ γῆ
ἣν βαλεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς τοῦ 'Ισραὴλ, καὶ
οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει Κύριος θεός.
30 Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς
βορρᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ.
31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόμασι φυλῶν
τοῦ 'Ισραὴλ· πύλαι τρεῖς πρὸς βορρᾶν, πύλη
'Ρουβὴν μία, καὶ πύλη 'Ιούδα μία, καὶ πύλη Λευὶ
μία. 32 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι
καὶ πεντακόσιοι· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη 'Ιωσήφ
μία, καὶ πύλη Βενιαμίν μία, καὶ πύλη Δάν μία.
33 Καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντα-
κόσιοι μέτρῳ· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν μία,
καὶ πύλη 'Ισσάχαρ μία, καὶ πύλη Ζαβουλὼν μία.
34 Καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ
πεντακόσιοι μέτρῳ· πύλαι τρεῖς, πύλη Γάδ μία,
καὶ πύλη 'Ασσήρ μία, καὶ πύλη Νεφθαλὶμ μία.
35 Κέκλωμα, δέκα καὶ δεκά χιλιάδες. Καὶ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως, ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γίνηται,
[Κύριος ἐκεῖ] ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

EZECHIEL, XLVIII.

21 Quod autem reliquum fuerit, principis
erit ex omni parte primitiarum sanctuarii, et
possessionis civitatis e regione viginti quin-
que millium primitiarum usque ad terminum
orientalem: sed et ad mare, e regione viginti
quinque millium usque ad terminum maris,
similiter in partibus principis erit: et erunt
primitiæ sanctuarii, et sanctuarium templi in
medio ejus. 22 De possessione autem Levi-
tarum, et de possessione civitatis in medio
partium principis: erit inter terminum Juda,
et inter terminum Benjamin, et ad principem
pertinebit. 23 Et reliquis tribubus: A
plaga orientali usque ad plagam occidenta-
lem, Benjamin una. 24 Et contra terminum
Benjamin, a plaga orientali usque ad plagam
occidentalem, Simeon una. 25 Et super ter-
minum Simeonis, a plaga orientali usque ad
plagam occidentalem, Issachar una. 26 Et
super terminum Issachar, a plaga orientali
usque ad plagam occidentalem, Zabulon una.
27 Et super terminum Zabulon, a plaga
orientali usque ad plagam maris, Gad una.
28 Et super terminum Gad, ad plagam austri
in meridie: et erit finis de Thamar usque ad
aquas contradictionis Cades, hereditas contra
mare magnum. 29 Hæc est terra, quam
mittetis in sortem, tribubus Israel: et hæ
partitiones earum, ait Dominus Deus. 30 Et
hi egressus civitatis: A plaga septentrionali
quingentos et quatuor millia mensurabis.
31 Et portæ civitatis ex nominibus tribuum
Israel, portæ tres a septentrione, porta Ruben
una, porta Juda una, porta Levi una. 32 Et
ad plagam orientalem, quingentos et quatuor
millia: et portæ tres, porta Joseph una,
porta Benjamin una, porta Dan una. 33 Et
ad plagam meridianam, quingentos et qua-
tuor millia metieris: et portæ tres, porta
Simeonis una, porta Issachar una, porta Za-
bulon una. 34 Et ad plagam occidentalem,
quingentos et quatuor millia, et portæ eorum
tres, porta Gad una, porta Aser una, porta
Nephthali una. 35 Per circuitum, decem et
octo millia: et nomen civitatis ex illa die,
Dominus ibidem.

PROPHETIA DANIELIS.

דניאל א

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך־
יהודה בא נבוכדנאצר מלך־בבל
ורושלם וצער עליה : ¹ וימלך אדני בן־זר
יהויקים מלך־יהודה ומקצת כל בית־
האֱלֹהִים ויביאם אר־שנער בית־אֱלֹהֵיו ואת־
חפלים תבאי בית אוצר אֱלֹהֵיו : ² ויאמר
המלך לאשפז רב קרסיו להביא מבני
ישראל ומנער המלוכה ומד־הפרתמים :
וילתים אשר אר־בתם כל־מאמם וטובי־מאח
ומשפלים בכל־הקמה ונדעי ועת ומביני
מדע ואשר פח בָּהֶם לצמד בְּחִיבֵל הַמֶּלֶךְ
וילמדם כפר ולשון בשָׁדִים : ³ וימלך להם
המלך דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ מִפֶּתֶגַּב הַמֶּלֶךְ וימין
משתינו ולבדלם שָׁנִים שלוש ומקצתם יעמדו
לפני המלך : ⁴ ויהי בהם מבני יהודה
דְּנִיאל חֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וְעֶזְרָה : ⁵ וישם
לָהֶם שֵׁר הַסְּרִיסִים שְׁמוֹת וישם לדְנִיאל
בְּלִמְשָׁאֵר ולחֲנַנְיָה שְׁדִרְה וּלְמִישָׁאֵל מִישָׁה
וּלְעֶזְרָה עֶבֶד נָו : ⁶ וישם דְּנִיאל עַל־לִפּוֹ
אֲשֶׁר לֹא־יִחַנְּאֵל כִּפְת־בֶּגַּב הַמֶּלֶךְ ויבין
משתיו ויבדש משֶׁר הַסְּרִיסִים וְאֲשֶׁר לֹא
יִחַנְּאֵל : ⁷ וימלך הָאֱלֹהִים אֶת־דְּנִיאל לְחֹסֶד
וּלְרָחֻמִּים לִפְנֵי שֵׁר הַסְּרִיסִים : ⁸ ויאמר
שֵׁר הַסְּרִיסִים לְדְנִיאל יֵרָא אֱנִי אֶת־אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר מִנֵּה אֶת־מֵאכְלָהֶם וְאֶת־מִשְׁתֵּיהֶם
אֲשֶׁר לִפְדוֹ יֵרָא אֶת־פְּנֵיהֶם וְעֹפִים מִד־
הַיָּלָדִים וְאֲשֶׁר פְּגִילָם וְחִיבָתָם אֶת־רֹאשִׁי
לַמֶּלֶךְ : ⁹ ויאמר דְּנִיאל אֶל־הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר
מִנֵּה שֵׁר הַסְּרִיסִים עַל־דְּנִיאל חֲנַנְיָה מִישָׁאֵל
וְעֶזְרָה : ¹⁰ נִסְיָא אֶת־עֲבָדֶיךָ יָמִים עֲשֹׂרָה
וְיִתֶּנֶּה־לָנוּ מִד־חֲזָעִים וְנֵאכְלֶה וְיָמִים
וְנִשְׁתָּח : ¹¹ ויִרְאָה לְפָנֶיהָ מִרְאֵי וּמִרְאָה
הַיָּלָדִים הָאֲכָלִים אֶת־כִּפְת־בֶּגַּב הַמֶּלֶךְ
וְאֲשֶׁר תִּרְאָה עֲשֹׂה עִם־עֲבָדֶיךָ :

ΔΑΝΙΗΛ, ΚΕΦ. α'.

ΕΝ ἔτει τρίτῃ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν. 2 Καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ βασιλεῖα Ἰούδα καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναῦρ οἴκου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἔλεον ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανίῳ τῷ ἀρχιευνούχῳ αὐτοῦ εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ ἀπὸ τῶν φορβομένων. 4 Νεανίσκους οἱς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος καὶ καλοὺς τῷ ὄψει, καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γινώσκοντας γνῶσιν καὶ διανοομένους φρόνησιν, καὶ οἱς ἔστιν ἰσχύς ἐν αὐτοῖς ἐστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ διδάσκει αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Καλδαίων. 5 Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ θρέψει αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ ταῦτα στήναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 6 Καὶ ἔγένετο ἐν αὐτοῖς ἐξ τῶν υἱῶν Ἰούδα Δανιὴλ καὶ Ἀναβίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ. 7 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνούχος ὀνόματα, τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, καὶ τῷ Ἀναβίᾳ Σεδράχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισάχ, καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγώ. 8 Καὶ ἔθετο Δανιὴλ ἐν τῇ τῆν καρδίᾳ αὐτοῦ ὡς οὐ μὴ ἀγιστηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ οἴνῳ ἀπὸ τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἤξιωσε τὸν ἀρχιευνούχον ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ. 9 Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου. 10 Καὶ ἔλεον ὁ ἀρχιευνούχος τῷ Δανιὴλ Φοβοῦμα ἐγὼ τὸν κύνιον μου τὸν βασιλεῖα τὸν ἐκτάξαινα τὴν βρώσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μὴ ποτε ἰδῇ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκευθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσῃτε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ. 11 Καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσαδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνούχος ἐπὶ Δανιὴλ, Ἀνανίαν, Μισαήλ, Ἀζαρίαν, 12 Πείρασον δὴ τοὺς παῖδας σου ἡμέρας δέκα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων καὶ φαγώμεθα, καὶ ὕδωρ πλώμεθα, 13 Καὶ ὀφθῆτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἰσθόντων τὴν τραπέζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἴδαν ἰδῆς ποιήσον μετὰ τῶν παίδων σου.

DANIEL, CAPUT I.

ANNO tertio regni Joakim regis Juda, venit Nabuchodonosor rex Babylonis in Jerusalem, et obsedit eam : 2 Et tradidit Dominus in manu ejus Joakim regem Juda, et partem vasorum domus Dei : et asportavit ea in terram Sennaar in domum dei sui, et vasa intulit in domum thesauri dei sui. 3 Et ait rex Asphenez præposito eunuchorum, ut introduceret de filiis Israel, et de semine regio et tyrannorum, 4 Pueros, in quibus nulla esset macula, decoros forma, et eruditos omni sapientia, cautos scientia, et doctos disciplina, et qui possent stare in palatio regis, ut doceret eos litteras, et linguam Chaldæorum. 5 Et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis, et de vino unde bibebat ipse, ut nutriti tribus annis, postea starent in conspectu regis. 6 Fuerunt ergo inter eos de filiis Juda, Daniel, Ananias, Misael, et Azarias. 7 Et imposuit eis præpositus eunuchorum, nomina : Danieli, Baltassar ; Ananiæ, Sidrach ; Misaeli, Misach ; et Azariæ, Abdenago. 8 Proposuit autem Daniel in corde suo, ne pollueretur de mensa regis, neque de vino potus ejus : et rogavit eunuchorum præpositum ne contaminaretur. 9 Dedit autem Deus Danieli gratiam et misericordiam in conspectu principis eunuchorum. 10 Et ait princeps eunuchorum ad Danielelem : Timeo ego dominum meum regem, qui constituit vobis cibum et potum : qui si viderit vultus vestros macilentiores præ ceteris adolescentibus cœvis vestris, condemnabit caput meum regi. 11 Et dixit Daniel ad Malasar, quem constituerat princeps eunuchorum super Danielelem, Ananiam, Misaelem, et Azariam : 12 Tenta nos obsecro servos tuos diebus decem, et dentur nobis legumina ad vescendum, et aqua ad bibendum : 13 Et contemplantur vultus nostros, et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio : et sicut videris, facies cum servis tuis.

דניאל א ב

14 וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים
עשרה : 15 ומקצת ימים עשרה נהאח
מראהם טוב ובריא עשר מן כל הילדים
האלהים את פתבן המלך : 16 ויחיי המלצר
נשא את פתבן ויזון משמיהם ונתן להם
זרענים 17 ויחילדים האלה ארבעתם נתן
להם האלונים מהע וחשפול בכל ספר
והכמח ודניאל חבין בכל חזון והלמות :
18 והמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם
ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר :
19 ויזכר אהם המלך ולא נמצא מקלם
דניאל הנגיד משאל ועזרה ויעמדו לפני
המלך : 20 וכל דבר הכמת ביד אשר
בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על
כל החרמים האשפים אשר בכל מלכותו :
21 ויחיי דניאל עד שנת אחת לקורש
המלך :

פרשת ב :

1 ובשנת שנים למלכות נבכדנצר המלך
נבכדנצר חלמות והתפעם רחוקו ופחדו
נחיתו עליו : 2 ויאמר המלך לקורא
לחרמים ולאשפים ולמכשפים ולפסידים
לחזיר למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני
המלך : 3 ויאמר להם המלך חלום חלומתי
והתפעם רחוקי לדעת את חלומי : 4 ויזכר
הפסידים למלך ארמית מלכא לעלמיו חיי
אמר חלמא לעבדך ופשרא נחמא : 5 ענה
מלכא ואמר לכשדאי מלכות מני אדמא חו
לא יהודעני חלמא ופשרא הדמין
תעצדו וקמיון מלי וישמון : 6 ויחן
חלמא ופשרא תחיון מתגן ונבדח ויקר
שני המבדח מן חלמא ופשרא
חזוני : 7 עני הנבדח ואמר מלכא חלמא
אמר לעבדך ופשרא נחמא : 8 ענה
מלכא ואמר מרצב ידע אפא די עדמא
אבתון וזכנו כל קבל די חזירנו דראדמא כני
מלכא : 9 די חלמא לא יהודעני חלמא
חיי דחיון ומלח כדבא ופחדו חזקתו
למאמר חדמי עד די עדמא ושתמא לחן
חלמא אמר לי ואנכע די פשרא תחיון :

ΔΑΝΙΗΛ, α', β'.

14 Καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπέρασεν αὐτοὺς
ἡμέρας δέκα. 15 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμέ-
ρων ὥραθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ
ταῖς σαρκὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἐσθοντα τὴν τρά-
πεζαν τοῦ βασιλέως. 16 Καὶ ἐγένετο Ἀμελσάδ
ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον
τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ ἰδίδου αὐτοῖς σπέρματα.
17 Καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα, οἱ τέσσαρες αὐτοί,
ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν
πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ συνῆκεν
ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίαις. 18 Καὶ μετὰ τὸ
τέλος τῶν ἡμερῶν ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν
αὐτούς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιμουνόχος
ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ. 19 Καὶ ἐλάλησε μετ'
αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, καὶ οὐχ ἐυρίθησαν ἐκ πάντων
αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ καὶ Ἀνανίας καὶ Μισαὴλ καὶ
'Αζαρίᾳ· καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,
20 καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης
ὧν ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς εὗρεν αὐτοὺς
δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τοὺς ἱπαιδοὺς καὶ
τοὺς μάγους τοὺς διπας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ
αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἕως ἔτους ἐνός
Κύρου τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. β'.

1 Ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας ἐνω-
πιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξίστη τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ'
αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς
ἱπαιδοὺς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμακοὺς
καὶ τοὺς Χαλδαίους τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ
τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ· καὶ ἦλθαν, καὶ ἔστησαν ἐνώ-
πιον τοῦ βασιλέως. 3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς
Ἐνυπνιάσθη, καὶ ἐξίστη τὸ πνεῦμά μου τοῦ
γνώμαι τὸ ἐνύπνιον. 4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλ-
δαῖοι τῷ βασιλεῖ Συριστί Βασιλεῦ εἰς τοὺς αἰῶνας
ζῆθι· σὺ εἶπὼν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶ σου, καὶ
τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν. 5 Ἀπεκρίθη ὁ βα-
σιλεὺς τοῖς Χαλδαίοις· Ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπίστη·
ἐὰν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν,
εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθαι, καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν διαρπαγί-
σσονται. 6 Ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν
αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δόματα καὶ δωρεάς καὶ τιμὴν
πολλὴν λήψισθε παρ' ἐμοῦ· πλὴν τὸ ἐνύπνιον
καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγεῖλατέ μοι. 7 Ἀπε-
κρίθησαν δεύτερον καὶ εἶπαν Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω
τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν
ἀναγγελοῦμεν. 8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ
εἶπεν Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ ὅτι καιρὸν ὑμεῖς
ἐξαγοράζετε, καθότι ἴδετε ὅτ' ἀπίστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ
ῥῆμα. 9 Ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγεῖλητέ
μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνί-
θεσθε εἰπεῖν ἐνὶ πτόν μου, ἕως οὗ ὁ καιρὸς
παρήλθῃ· τὸ ἐνύπνιον μου εἶπατέ μοι, καὶ γνώσο-
μαι ὅτι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγεῖλατέ μοι.

DANIEL, I. II.

14 Qui, audito sermone hujusmodi, tenta-
vit eos diebus decem. 15 Post dies autem
decem, apparuerunt vultus eorum meliores,
et corpulentiores prae omnibus pueris, qui
vescebantur cibo rigo. 16 Porro Mala-
sar tollebat cibaria, et vinum potus
eorum : dabatque eis legumina. 17 Pueris
autem his dedit Deus scientiam et discipli-
nam, in omni libro et sapientia : Danieli autem
intelligentiam omnium visionum et somnio-
rum. 18 Completis itaque diebus, post quos
dixerat rex ut introducerentur : introduxit
eos praepositus eunuchorum in conspectu
Nabuchodonosor. 19 Cumque eis locutus
fuisset rex, non sunt inventi tales de univer-
sis, ut Daniel, Ananias, Misael, et Azarias :
et steterunt in conspectu regis. 20 Et omne
verbum sapientiae et intellectus, quod scisci-
tatus est ab eis rex, invenit in eis decuplum
super cunctos ariolos et magos, qui erant in
universo regno ejus. 21 Fuit autem Daniel
usque ad annum primum Cyri regis.

CAPUT II.

1 In anno secundo regni Nabuchodonosor,
vidit Nabuchodonosor somnium, et conter-
ritus est spiritus ejus, et somnium ejus fugit
ab eo. 2 Praecipit autem rex, ut convoca-
rentur arioli, et imagi, et malefici, et Chaldaei,
ut indicarent regi somnia sua : qui cum ve-
nissent, steterunt coram rege. 3 Et dixit ad
eos rex : Vidi somnium ; et mente confusus
ignoro quid viderim. 4 Responderuntque
Chaldaei regi syriace : Rex in sempiternum
vive : dico somnium servis tuis, et interpreta-
tionem ejus indicabimus. 5 Et respondens
rex ait Chaldaeis : Sermo recessit a me : nisi
indicaveritis mihi somnium, et conjecturam
ejus, peribitis vos, et domus vestrae publica-
buntur. 6 Si autem somnium, et conjectu-
ram ejus narraveritis, praemia, et dona, et
honorem multum accipietis a me : somnium
igitur, et interpretationem ejus indicate mihi.
7 Responderunt secundo, atque dixerunt :
Rex somnium dicat servis suis, et interpre-
tationem illius indicabimus. 8 Respondit
rex, et ait : Certe novi quod tempus re-
dimitis, scientes quod recesserit a me sermo.
9 Si ergo somnium non indicaveritis mihi,
una est de vobis sententia, quod interpreta-
tionem quoque fallacem et deceptione
plenam composueritis, ut loquamini mihi
donec tempus pertranseat. Somnium ita-
que dicite mihi, ut sciam quod interpre-
tationem quoque ejus veram loquami-
ni.

10 עֲנֵנוּ כְּשִׁדְיָא הַדִּם-מִלְכָּא וְאֶמְרִין לֵאמֹרֵינוּ
 אֲנֵשׁ עֲלֵינֵשׁתָּא דִּי מַלְחָא מִלְכָּא יוֹכֵל לְהַחְיוּתָא
 פִּלְקֵהָבֵל דִּי כְּלִמְלָךְ רֵב וְשְׁלִישׁ מִלְחָא כְּדָנָה
 לֵאמֹר שְׂאֵל לְכָל-חֲרָבָם וְאֶשְׁמָר וְכַשְׂדִּי:
 11 וּמִלְחָא דִּרְמִלְכָּא שְׂאֵל וְיִחְיֶה וְאֶחָדָן לֵא
 אִתְּרִי דִּי יִחְיֶה הַדִּם מִלְכָּא לְתֹן אֱלֹהֵינוּ דִּי
 מְדַרְחֵנוּ עִם-בְּשָׂרָא לֵאמֹרֵינוּ: 12 פִּלְקֵהָבֵל
 דִּנְחָ מִלְכָּא בְּגֵם וְחָצֵה שְׂנֵי וְאֶמְרָ לְהַוְדָּה
 לְכָל חֲבִימֵי בָבֶל: 13 וְדָתָא נְפִלְתָּ וְחֲבִימֵי
 מִתְּמַלְּחִין וְכַעֲזוּ דְנִינְאֵל וְחֲבִירֵיהּ לְהַתְּמַלְּחָ:
 14 בְּאֶדְנוּ דְנִינְאֵל חֲתִיב עֲמָא וְשִׁמְעֵם לֵאמֹרֵינוּ
 רַב-טְבַּחְתָּא דִּי מִלְכָּא דִּי נִפְקָ לְהַשְׁלִיחַ לְחֲבִימֵי
 בָבֶל: 15 עֲנָה וְאֶמְרָ לְאֶרִיּוֹחַ שְׁלִימָא דִּי
 מִלְכָּא עֲלִימָה דָתָא מִתְּחַצְּפָה מִדְּבָרָם מִלְכָּא
 אֲדִינוּ מִלְחָה הַדִּם אֶרִיּוֹחַ לְדִנְיָאֵל: 16 וְדִנְיָאֵל
 עַל וְכַעֲזָא מִדְּמִלְכָּא דִּי וְכֹן וְיִתְמַלְּחָ וּפְשָׂרָא
 לְהַחְיוּתָא לְמִלְכָּא: 17 אֲדִינוּ דְנִינְאֵל לְכִיתָה
 אֲזֵל וְלְחַנְנִיָּה מִשְׂאֵל וְעִזְרָיָה חֲבִירֵיהּ
 מִלְחָה הַדִּם: 18 וְחֲבִימֵי לְמַבְצָא מִדְּבָרָם
 אֱלֹהֵי שְׁמֵי עֲלִירָא דִּנְחָ דִּי לֵאמֹר וְהַוְדָּה
 דְנִינְאֵל וְחֲבִירֵיהּ עִם-שְׂמָרָא חֲבִימֵי בָבֶל:
 19 אֲדִינוּ לְדִנְיָאֵל בְּחֻמָּא דִּרְלִילָא רֵחָ גִּלְ
 אֲדִינוּ דְנִינְאֵל בְּרָחָ לְאֱלֹהֵי שְׁמֵי: 20 עֲנָה
 דְנִינְאֵל וְאֶמְרָ לְחֹמָא שְׂמָה דִּרְמִלְכָּא מְבָרָה
 מִדְּקִלְמָא וְעִד-עֲלֵמָא דִּי חֲבִירָהּ וְגִבְרִיתָהּ
 דִּרְלִילָה הִיא: 21 וְחֹמָא מִתְּשַׁמָּא עֲדִנְיָא וְחֲבִימֵי
 מִתְּעַדָּה מִלְכִּין וּמִחֲקִים מִלְכִּין יִתֵּב חֲבִירָהּ
 לְחֲבִימֵי וּמִדְּבָרָא לִידְעֵי בִּיקָה: 22 הִיא גִּלְ
 עֲמִיקָהּ וּמִסְתַּרְתָּהּ וְדַל מִדָּה בְּחֻשְׁבָּא
 וּגְבִירָה עֲמָה שְׂמָרָא: 23 לֵךְ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
 מִחֻמָּא וּמִשְׁפָּחָ אֲנָה דִּי חֲבִירָהּ וּגִבְרִיתָהּ
 יִתְבָּה לִי וְכַעֲזוּ חֻדְעִמְלִי דִּיבְעִימָא מִפְּנֵי דִּי
 מִלְחָה הַדִּם הַדִּם עֲתִידָא: 24 פִּלְקֵהָבֵל דִּנְחָ
 דְנִינְאֵל עַל עֲלִירָיוֹחַ דִּי מִפְּנֵי מִלְכָּא לְהַוְדָּה
 לְחֲבִימֵי בָבֶל אֲזֵל וְכֹן אֶמְרָ לְחֲבִימֵי בָבֶל
 אֶל-יְהוֹדָה דְּעֵלְנִי הַדִּם מִלְכָּא וּפְשָׂרָא
 לְמִלְכָּא אֲחֵמָא: 25 אֲדִינוּ אֶרִיּוֹחַ בְּהַתְּמַלְּחָ
 חֲנַעַל לְדִנְיָאֵל הַדִּם מִלְכָּא וְכֹן אֶמְרָ לְחֲבִירָהּ דִּי
 חֲשִׁפְתָּה בָּבֶל מִדְּבָרָא גִלְתָּהּ דִּי יְהוָה דִּי
 פְּשָׂרָא לְמִלְכָּא יְחֻדָּה: 26 עֲנָה מִלְכָּא וְאֶמְרָ
 לְדִנְיָאֵל דִּי שְׂמָה בְּלִשְׁמָאָהּ הַמִּתְּרָה
 פִּלְקֵהָבֵל לְהַוְדָּהּ חֲלִמָא נִיחָוּתָא וּפְשָׂרָהּ:

10 Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασι-
 λῆως καὶ λέγουσιν Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς
 γῆρας ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλῆως ἐκπληροῦται
 γνωρίσαι, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων
 ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπασιδόν, μάγον καὶ
 Χαλδαῖον, 11 Ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπε-
 ρωτᾷ βαρὺς, καὶ ἥτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ
 αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλῆως ἀλλ' οἱ θεοί, ὧν οὐκ
 ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός. 12 Τότε
 ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολίσσαι
 πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος. 13 Καὶ τὸ
 δόγμα ἐξῆλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο· καὶ
 ἐζητήσαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν.
 14 Τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλήν καὶ γνώμην τῷ
 Ἀριώχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλῆως, ὃς ἐξῆλθεν
 ἀναρεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, 15 Ἀρχὼν
 τοῦ βασιλῆως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ
 ἀναιδὴς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλῆως; ἐγνώρισε
 δὲ ὁ Ἀριώχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιήλ. 16 Καὶ Δανιὴλ
 ἠξίωσε τὸν βασιλῆα ὅπως χρόνον δὴ αὐτῷ, καὶ
 τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ τῷ βασιλεῖ.
 17 Καὶ εἰσῆλθε Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
 τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ τοῖς
 φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε. 18 Καὶ οἱ κτιρ-
 μοὺς ἐζήτουν παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ
 τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται
 Δανιὴλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοιπῶν
 σοφῶν Βαβυλῶνος. 19 Τότε τῷ Δανιήλ ἐν ὁρά-
 ματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη. Καὶ
 εὐλόγησε τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ Δανιὴλ 20 Καὶ
 εἶπεν Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ
 αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ
 σύνεσις αὐτοῦ ἐστί. 21 Καὶ αὐτὸς ἄλλοις και-
 ροῖς καὶ χρόνοις, καθίστα βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ,
 διδοὺς σοφίαν τοῖς σοφοῖς καὶ φρόνησιν τοῖς
 εἰδόσι σύνεσιν. 22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθεῖα
 καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ
 φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστί. 23 Σοὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων
 μου ἐξομολογούμεν καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύνα-
 μιν δέδωκάς μοι, καὶ ἐγνώρισάς μοι ὃ ἠξίωσαμεν
 παρὰ σοῦ, καὶ τὸ ὄραμα τοῦ βυθίου ἐγνώρισάς
 μοι. 24 Καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριώχ, ὃν κατέ-
 στησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολίσσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶ-
 νος, καὶ εἶπεν αὐτῷ Τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος μὴ
 ἀπολίσθης, εἰσάγαγε δὲ με ἐνώπιον τοῦ βασιλῆως,
 καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ. 25 Τότε
 ὁ Ἀριώχ ἐν σπουδῇ εἰσῆγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον
 τοῦ βασιλῆως καὶ εἶπεν αὐτῷ Εὗρηκα ἄνδρα ἐκ
 τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας ὅστις
 τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ. 26 Καὶ ὁ
 ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ Δανιήλ, οὐ
 τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, εἰ δύνασαι μοι ἀναγγεῖλαι
 τὸ ἐνύπνιον ὃ ἶδον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ;

10 Respondentes ergo Chaldaei coram rege,
 dixerunt: Non est homo super terram, qui
 sermonem tuum, rex, possit implere: sed
 neque regum quisquam magnus et potens
 verbum hujusmodi sciscitatur ab omni
 ariolo, et mago, et Chaldaeo. 11 Sermo
 enim, quem tu quæris, rex, gravis est:
 nec reperietur quisquam, qui indicet illum
 in conspectu regis: exceptis diis, quo-
 rum non est cum hominibus conver-
 satio. 12 Quo audito, rex in furore et in ira
 magna præcepit ut perirent omnes sapientes
 Babylonis. 13 Et egressa sententia, sapientes
 interficiebantur; quærebanturque Daniel et
 socii ejus, ut perirent. 14 Tunc Daniel
 requisivit de lege atque sententia ab Arioch
 principe militiæ regis, qui egressus fuerat ad
 interficiendos sapientes Babylonis. 15 Et
 interrogavit eum, qui a rege potestatem
 acceperat, quam ob causam tam crudelis sen-
 tentia a facie regis esset egressa. Cum ergo
 rem indicasset Arioch Danieli, 16 Daniel
 ingressus rogavit regem ut tempus daret sibi
 ad solutionem indicandam regi. 17 Et
 ingressus est domum suam, Ananiasque et
 Misael et Azarias sociis suis indicavit nego-
 tium: 18 Ut quærerent misericordiam a facie
 Dei cæli super sacramento isto, et non perirent
 Daniel et socii ejus cum ceteris sapientibus
 Babylonis. 19 Tunc Danieli mysterium per
 visionem nocte revelatum est: et benedixit
 Daniel Deum cæli, 20 Et locutus sit: Sit
 nomen Domini benedictum a sæculo et usque
 in sæculum: quia sapientia et fortitudo ejus
 sunt. 21 Et ipse mutat tempora, et ætates:
 transfert regna, atque constituit: dat sapien-
 tiam sapientibus, et scientiam intelligentibus
 disciplinam: 22 Ipse revelat profunda, et
 abscondita, et novit in tenebris constituta:
 et lux cum eo est. 23 Tibi Deus patrum
 nostrorum confiteor, teque laudo: quia
 sapientiam et fortitudinem dedisti mihi: et
 nunc ostendisti mihi quæ rogavimus te, quia
 sermonem regis aperuisti nobis. 24 Post
 hæc Daniel ingressus ad Arioch, quem con-
 stituerat rex ut perderet sapientes Babylonis,
 sic ei locutus est: Sapientes Babylonis ne
 perdas: introduce me in conspectu regis,
 et solutionem regi narrabo. 25 Tunc
 Arioch festinus introduxit Danielelem ad
 regem, et dixit ei: Inveni hominem
 de filiis transmigrationis Juda, qui solu-
 tionem regi annuntiet. 26 Respondit rex,
 et dixit Danieli, cujus nomen erat Baltas-
 sar: Putasne vere potes mihi indicare som-
 nium quod vidi, et interpretationem ejus?

דניאל ב

27 ענה דניאל למלך ואמר רב דני
מלכא שאל לא חכמינן אשפין חרטמין
גוריו יכלין לחנונה למלכא: 28 ברם אימי
אלה בשמיא גלה ריון וחודע למלכא
נביכדנצר מר די לחנא באחרית יומיא
חלמך וחזון ראשך על-משפךך דנה הוא:
29 אנתח מלכא רעיוניך על-משפךך סלך
מר די לחנא אחרי דנה וגלה חנא חודע
מחד די לחנא: 30 ואנה לא בחכמה דראיתי
בי מודלחניא רב דנה גלי לי לחן על
דברת די פשרא למלכא וחודעון ורעיוני
לכך חנך: 31 אנתח מלכא חנך חויה
ואלה צלם חד שמיא צלמא דפן רב וזונה
ותיר חמם להכלה ורנה דחיל: 32 הוא
צלמא ראשח דידתב מב חרדתי דרעיוני
די כספא מעיוני וירכח די נחש: 33 שקוחי
די פרצל רגלתי מפתון די פרצל ומפתון די
חסף: 34 חנה חויה צד די חנהגרת אבן
דילא בידן ומתה לצלמא על-רגלתי די
פרצל וחסף ונדקת הפון: 35 בארין דקר
כחל פרצל חסף נחש חסף ודחכא
וחול פער מראדריקוס ונשח חפון רחמ
וכלאחר לאדשהפתח לחון ואבנא דירמח
לצלמא חנה למר רב ומלאת פלארמא:
36 דנה חלמא ופשהר מאמר חדם-מלכא:
37 אנתח מלכא מלך מלכא די אלה שמיא
מלכיה חספא וחקמא ויהמא יחב-לה:
38 ובכלדי דארין בגראנשא חיות דבר
ועוה-שמיא יתב בידה וחשלה בקלחון
אנתח הוא ראשח די דחכא: 39 ובתרה
תקום מלכא אחרי ארעא מנה ומלכא
הליהמא אחרי די נחש די תשלט בקל
ארעא: 40 ומלכא רביעיא מחמא חסופח
פפרלא בקלחל די פרצל מחנה וחשל פלא
ובפרלא דירמער פלאלין פנה וחער:
41 ודירחיה רגליא ואצבעה מפתון חסף
דיפחל ומפתון פרצל מלכא פליגה חחון
ומרנצתא דירפרלא לחמאבה בקלחל די
חויה פרלא מערב בחסף מיא: 42 ואצבע
רגליא מפתון פרצל ומפתון חסף מרמח
מלכיה חנהגרת חספא וחמא חבירה:

DANIEL, II.

27 Kai ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως
καὶ εἶπε Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ
οὐκ ἐστὶ σοφῶν μάγων ἱπαιδῶν γαζαρηῶν
ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ. 28 Ἀλλ' ἡ ἐστὶ θεὸς
ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ ἰγνώ-
ρισε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ ἃ δεῖ γε-
νέσθαι ἐκ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. Τὸ ἐνύπνιον
σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ
τῆς κοίτης σου, τοῦτό ἐστι, 29 Βασιλεῦ οἱ δια-
λογισμοὶ σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν τί δεῖ
γενέσθαι μετὰ ταῦτα, καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια
ἰγνώρισέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι. 30 Καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ
ἐν σοφίᾳ τῇ οὕσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς
ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ'
ἔνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι,
ἵνα τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς. 31
Σὺ βασιλεῦ ἰθεῦρες, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία,
μεγάλῃ ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς
ὑπερφέρῃς, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ
δρασις αὐτῆς φοβερά. 32 Εἰκὼν ἥς ἡ κεφαλὴ
χρυσίου χρηστοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ
βραχίονες αὐτῆς ἀργυροῦ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ
χαλκοῦ, 33 Αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος
μὲν τι σιδηροῦν καὶ μέρος δὲ τι ὀστράκινον. 34
Ἐθεῦρες ὥς ἀπεσχίσθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ
χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας
τοῦς σιδηροῦς καὶ ὀστράκινους καὶ ἐλεπυνεν αὐ-
τοὺς εἰς τέλους. 35 Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰσάπαξ τὸ
δοστρακον, ὁ σιδηρὸς, ὁ χαλκός, ὁ ἀργυρὸς, ὁ χρυσός.
καὶ ἰγένετο ὡσεὶ κονοροτὸς ἀπὸ ἄλλωνος θεινῆς
καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ
τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας
τὴν εἰκόνα ἐγενήθη ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε
τὴν γῆν. 36 Τοῦτό ἐστι τὸ ἐνύπνιον, καὶ
τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἱροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασι-
λέως. 37 Σὺ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων, ὃς
θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραταίαν
καὶ ἐντιμον ἔδωκεν. 38 Ἐν παντὶ τόπῳ ὅπου
κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, θηρία τε
ἄγρου καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύας τῆς θαλάσ-
σης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ κατέστησέ σε
κύριον πάντων· σὺ εἰ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσοῦ. 39 Καὶ
ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἐτέρα ἡττων
σου, καὶ βασιλεία τρίτη ἥτις ἐστὶν ὁ χαλκός, ἡ
κυριεύσει πάσης τῆς γῆς. 40 Καὶ βασιλεία τε-
τάρτη ἥτις ἐστὶ ἰσχυρὰ ὡς σιδηρὸς· ὃν τρόπον
ὁ σιδηρὸς λεπτύνει καὶ δαμίζει πάντα, οὕτως
πάντα λεπτύνει καὶ δαμίζει. 41 Καὶ ὅτι εἶδες
τοὺς πόδας καὶ τοὺς δακτύλους μέρος μὲν τι
δοστράκινον, μέρος δὲ τι σιδηροῦν, βασιλεία δι-
γρημμένη ἐστὶν, καὶ ἀπὸ τῆς ρίζης τῆς σιδηρᾶς
ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σιδηρὸν ἀνα-
μειγμένον τῷ δοστράκῳ. 42 Καὶ οἱ δάκτυλοι
τῶν ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηροῦν, μέρος δὲ
τι δοστράκινον, μέρος τι τῆς βασιλείας ἐστὶν
ἰσχυρόν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐστὶν συντριβόμενον.

DANIEL, II.

27 Et respondens Daniel coram rege, ait:
Mysterium quod rex interrogat, sapientes,
magi, arioli, et aruspices nequeunt indi-
care regi. 28 Sed est Deus in cælo re-
velans mysteria, qui indicavit tibi rex
Nabuchodonosor, quæ ventura sunt in no-
vissimis temporibus. Somnium tuum, et
visiones capitis tui in cubili tuo hujusmodi
sunt: 29 Tu rex cogitare cœpisti in strato
tuo, quid esset futurum post hæc: et qui
revelat mysteria, ostendit tibi quæ ventura
sunt. 30 Mihi quoque non in sapientia,
quæ est in me plus quam in cunctis viven-
tibus, sacramentum hoc revelatum est: sed
ut interpretatio regi manifesta fieret, et
cogitationes mentis tuæ scires. 31 Tu rex
videbas, et ecce quasi statua una grandis:
statua illa magna, et statura sublimis stabat
contra te, et intuitus ejus erat terribilis. 32
Hujus statuæ caput ex auro optimo erat,
pectus autem et brachia de argento, porro
venter et femora ex ære; 33 Tibiæ autem
ferreæ: pedum quædam pars erat ferrea,
quædam autem fictilia. 34 Videbas ita,
donec absoissus est lapis de monte sine
manibus: et percussit statuam in pedibus
ejus ferreis et fictilibus, et comminuit eos. 35
Tunc contrita sunt paritur ferrum, testa,
æs, argentum et aurum, et redacta quasi in
favillam æstivæ areæ, quæ rapta sunt vento:
nullusque locus inventus est eis: lapis autem,
qui percusserat statuam, factus est mons
magnus, et implevit universam terram; 36
Hoc est somnium: interpretationem quo-
que ejus dicemus coram te, rex. 37 Tu rex
regum es: et Deus cæli, regnum, et fortitu-
dinem, et imperium, et gloriam dedit tibi: 38
Et omnia in quibus habitant filii homi-
num, et bestiæ agri: volucres quoque cæli
dedit in manu tua, et sub ditione tua uni-
versa constituit: tu es ergo caput aureum. 39
Et post te consurget regnum aliud minus
te argenteum: et regnum tertium aliud
minus te argenteum, quod imperabit universæ terræ. 40
Et regnum quartum erit velut ferrum:
quomodo ferrum comminuit et domat omnia,
sic comminuet et conteret omnia hæc. 41
Porro quia vidisti pedum, et digitorum
partem testæ figuli, et partem ferream: reg-
num divisum erit, quod tamen de plantario
ferri orietur, secundum quod vidisti ferrum
mistum testæ ex luto. 42 Et digitos pedum
ex parte ferreos, et ex parte fictiles: ex parte
regnum erit solidum, et ex parte contritum.

דניאל ב ג

43 וְדִי חֲזִית פְּרוֹלָא מַעֲרַב בְּחֶסֶף מִיָּמִין
מִהַעֲרָבוֹ לַחֲזִין בִּזְרַע אֱלֹשָׁא וְלֹא-לַחֲזִין
דְּהָלוֹן דְּגַח עִם-דִּנְקָא הָאֲדָרְכִי פְּרוֹלָא לִי
מִהַעֲרַב עִם-חֶסֶף: 44 וּבְיוֹמֵיהוֹן דִּי מַלְכָּא
אַפִּון וְקִיט אֱלֹה שְׁמִיָּא מַלְכֵּי דִי לַעֲלִמִין לֹא
תִתְּנָחֵל וּמַלְכוּתָהּ לַעֲם אַחֲרוֹ לֹא תִשְׁתַּבֵּחַ
תִּבְרָךְ וְהִסָּפָה בְּלֵאלִין מַלְכוּתָהּ וְהִיא תִתְּנָחֵל
לַעֲלִמִּיָּא: 45 בְּלִקְהֵל דִּי-חֲזִיתָ דִּי מִטְוִיָּא
אֲחִינוּרַת אֲבֹן דִּירָא בִּדְיוֹן וְחִדְקַת פְּרוֹלָא
נְחָשׁ חֶסֶף חֶסֶף וְדִקְא אֱלֹה רַב חֲזַע
לְמַלְכָּא מַר דִּי לֵחַט אַחֲרֵי דְגַח וַיִּצְיֵב
חֲלָמָא וּמְחִימֹן פִּשְׁתָּהּ: 46 בְּמַדְיוֹן מַלְכָּא
בְּבִכְדִּנְצָר נָפַל עַל-אַנְפּוֹתָיו וּלְדִנְיָאֵל סִגְד
וּמִנְחֹח וְנִחְזִין אֲמַר לְנִשְׁכָּח לָהּ: 47 עֲנֵה
מַלְכָּא לְדִנְיָאֵל וְאֲמַר מִן-קִשְׁטִי דִי אֶלְחֹזֵן
הָיָא אֱלֹה אֲלֹחֵינוּ וְיִמְרָא מַלְכֵּינוּ וְגַלְחָ רִצּוֹן דִּי
יִבְלֵת לְמַלְכָּא רִמָּא דְגַח: 48 אֲמַדְיוֹן מַלְכָּא
לְדִנְיָאֵל רַבִּי וּמִתְּנֵן רִבְרָגוֹ שְׁגִיאוֹן וְיִבְלֵת
וְחִשְׁלֵתָהּ עַל בְּלִמְדֵּינָהּ בְּגַל וְרַב־סִגְדֵּינוּ
עַל בְּלִחְפִּימֵי בְּגַל: 49 וְדִנְיָאֵל בָּעָא מִן
מַלְכָּא וּמִנֵּי עַל עֲבִידָתָהּ דִּי מְדִינַת בָּבֶל
לְשִׁרְתָּהּ מִיֵּשֶׁת וַעֲבַד נְגוֹ וְדִנְיָאֵל בְּחֶרֶע
מַלְכָּא:

פרשה ג

1 בְּבִכְדִּנְצָר מַלְכָּא עֲבַד צִלְם דִּירְחָב
רִמְחָה אֲמִין שְׁמִין פְּרַתָּה אֲמִין שֵׁת אֲחִימָה
בְּבִקְעָה דִּירָא בְּמִדְיַת בָּבֶל: 2 וּבְבִכְדִּנְצָר
מַלְכָּא שְׁלַח לְמַכְנֵשׁ לְאַחְשֻׁרְפַּנְיָא סִגְנִיָּא
וּפְחִזְרָא אֲדִרְגֻנְיָא דְּהִבְרָיָא תִּפְתָּנָא
וְכָל שְׁלִטְנֵי מְדִינָתָהּ לְמַתָּא לְחַפְתָּ צִלְמָא
דִּי תַרְסִים בְּבִכְדִּנְצָר מַלְכָּא: 3 בְּמַדְיוֹן
מִתְּפַשְׁטִין אֲחֻשְׁרְפַּנְיָא סִגְנִיָּא וּפְחִזְרָא
אֲדִרְגֻנְיָא דְּהִבְרָיָא תִּפְתָּנָא וְכָל
שְׁלִטְנֵי מְדִינָתָהּ לְחַפְתָּ צִלְמָא דִּי תַרְסִים
בְּבִכְדִּנְצָר מַלְכָּא וְשִׁמְיָא לְקַבֵּל צִלְמָא דִּי תַרְסִים
בְּבִכְדִּנְצָר: 4 וְכִרְחֹץ מִרָא בְּחִיל לְבֹן אֲמִרִין
עִם-מִיָּא אֲמִיָּא וְלִשְׁנָיָא: 5 בְּעֵדְלָא דִּי-חֲשִׁמְעֹן
קָלִי תִרְמָא מִשְׁחָרְקִיָּא וְקִרְיָאֵם סְבָבָא פִּסְתָּרִין
קוּמְפַנְיָה וְכָל זֶגַן זִמְרָא תִּפְלִין וְתִסְגִּדִּין
לְצִלְם דְּהִבְרָיָא דִּי תַרְסִים בְּבִכְדִּנְצָר מַלְכָּא:

ΔΑΝΙΗΛ, β', γ'.

43 Ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ
ὀστράκῳ, συμμιγείς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώ-
πων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὗτος
μετὰ τοῦ ὀστράκου. 44 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
τῶν βασιλείων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ θεὸς τοῦ
οὐρανοῦ βασιλείαν ἧτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ
διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαφ' ἐτέρῃ
οὐχ ὑπολειφθήσεται· λεπτυνεῖ καὶ λικμήσει
πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς
τοὺς αἰῶνας. 45 Ὃν τρόπον εἶδες ὅτι ἀπὸ
ὄρους ἐτήθη λίθος ἀνεν χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε
τὸ ὀστράκον τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν
ἀργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε
τῷ βασιλεῖ ὃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀλη-
θινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.
46 Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεισεν ἐπὶ
πρόσωπον καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ μανθὰ
καὶ εὐωδίας εἶπε σπείσαι αὐτῷ. 47 Καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιὴλ Ἐπ' ἀληθείας ὁ
θεὸς ὑμῶν αὐτός ἐστι θεὸς θείων καὶ Κύριος τῶν
βασιλέων, ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἡδυνά-
σθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο. 48 Καὶ
ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιὴλ, καὶ δόματα
μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν
αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλωνῶνος καὶ ἀρχοντα
σατραπῶν, ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλωνῶνος.
49 Καὶ Δανιὴλ ᾔτησατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ
κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλωνῶνος
τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῷ· καὶ Δανιὴλ
ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. γ'.

1 ἘΤΟΥΣ δεκτακαϊεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ
βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν, ὕψος αὐτῆς
πήχεων ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ, καὶ
ἔστησεν αὐτήν ἐν πεδίῳ Δειρᾷ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶ-
νος. 2 Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους
καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγου-
μένους καὶ τυράννους καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν
καὶ πάντας τοὺς ἀρχοντας τῶν χωρῶν, ἰλθεῖν
εἰς τὰ ἑγκαίνια τῆς εἰκόνης. 3 Καὶ συνήχθησαν
οἱ τοπάρχαι, ἕκαστοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι,
τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντες
οἱ ἀρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἑγκαϊνισμόν
τῆς εἰκόνης ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βα-
σιλεὺς. Καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης,
4 Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχυΐ Ὑμῖν λέγεται λαοῖς,
φυλαί, γλῶσσαι, 5 Ἡ δὲ ἀν ὥρα ἀκούσθε φωνῆς
σάλπιγγος σύριγγος τε καὶ κιθάρας σαμβύ-
κης τε καὶ ψαλτηρίων καὶ παντὸς γένους μου-
σικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσῇ ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.

DANIEL, II. III.

43 Quod autem vidisti ferrum mistum,
testæ ex luto, commiscebuntur quidem
humano semine, sed non adhærebut sibi,
sicuti ferrum misceri non potest testæ.
44 In diebus autem regnorum illorum,
suscitabit Deus cæli regnum, quod in æter-
num non dissipabitur, et regnum ejus alteri
populo non tradetur: comminuet autem, et
consumet universa regna hæc: et ipsum sta-
bit in æternum. 45 Secundum quod vidisti,
quod de monte abscissus est lapis sine mani-
bus, et comminuit testam, et ferrum, et æs,
et argentum, et aurum, Deus magnus ostendit
regi quæ ventura sunt postea; et verum
est somnium, et fidelis interpretatio ejus.
46 Tunc rex Nabuchodonosor cecidit in
faciem suam, et Daniele adoravit, et hostias
et incensum præcepit ut sacrificarent ei.
47 Loquens ergo rex, ait Danieli: Vere Deus
vester Deus deorum est, et Dominus regum,
et revelans mysteria: quoniam tu potuisti
aperire hoc sacramentum. 48 Tunc rex
Danielem in sublime extulit, et munera
multa et magna dedit ei: et constituit eum
principem super omnes provincias Babylonis,
et præfectum magistratuum super cunctos
sapientes Babylonis. 49 Daniel autem pos-
tulavit a rege; et constituit super opera
provinciæ Babylonis, Sidrach, Misach, et
Abdenago: ipse autem Daniel erat in foribus
regis.

CAPUT III.

1 NABUCHODONOSOR rex fecit statuam au-
ream, altitudine cubitorum sexaginta, lati-
tudine cubitorum sex, et statuit eam in
campo Dura provinciæ Babylonis. 2 Itaque
Nabuchodonosor rex misit ad congregandos
satrapas, magistratus, et judices, duces, et
tyrannos, et præfectos, omnesque principes
regionum, ut convenirent ad dedicationem
statuæ, quam erexerat Nabuchodonosor rex.
3 Tunc congregati sunt satrapæ, magistratus,
et judices, duces, et tyranni, et optimates,
qui erant in potestatibus constituti, et uni-
versi principes regionum, ut convenirent ad
dedicationem statuæ, quam erexerat Nabu-
chodonosor rex; stabant autem in conspectu
statuæ, quam posuerat Nabuchodonosor
rex: 4 Et præco clamabat valenter: Vobis
dicitur populis, tribubus, et linguis: 5 In
hora, qua audieritis sonitum tubæ, et
fistulæ, et citharæ, sambucæ, et psalterii,
et symphoniæ, et universi generis musi-
corum, cadentes adorete statuam aure-
am, quam constituit Nabuchodonosor rex

וּמִן־דִּילָא יִפֹּל וְיִסְגַּד בְּחַשְׁמָתָא וְהִרְמָא
לְגִזְמָתָאֵיהֶן נִרְמָא וְהִדְמָא : 7 כְּלִקְבֵּל דְּלָה
בְּחַשְׁמָתָא כְּדִי שְׁמַעְיוּ כְּלַעֲמָמָא קֵל חֲרָמָא
מִשְׁרוֹקִיָּהּא מִיִּתְרָם שְׂבָכָא פִּסְנִיָּרִיו וְכָל זִנְי
זִמְרָא נְפִלִין כְּלַעֲמָמָא אֲמַיָּא וְלִשְׁנָא כְּנִדִין
לְצִלָם דְּחִבָּא דִּי וְהָאִם נְבִידְנָצָר מִלְּקָא :
כְּלִקְבֵּל דְּנָח' בְּחַזְמָתָא וְרָבִי גְבַרְיוּ פִּשְׁדָּאִין
וְאִכְלֵה מִרְיָהֻן דִּי יְהִידִיָּא : 9 עֲנֵה וְאִמְרִין
לְבִידְנָצָר מִלְּקָא מִלְּקָא לְעִלְמִין חַיִּי :
10 אֲנִיחָא מִלְּקָא שְׁמַתָּא מִשְׁמַתָּא דִּי־כְלָאֲשָׁךְ דִּי
יִשְׁמַע קֵל חֲרָמָא מִשְׁרוֹקִיָּהּא מִיִּתְרָם שְׂבָכָא
פִּסְנִיָּרִיו וְסִפְנָא וְכָל זִנְי זִמְרָא יִפֹּל וְיִסְגַּד
לְצִלָם דְּחִבָּא : 11 וּמִן־דִּילָא יִפֹּל וְיִסְגַּד
יְהִרְמָא לְגִזְמָתָאֵיהֶן נִרְמָא וְהִדְמָא : 12 אִיִּתִי
גְבַרְיוּ יְהִידִיָּאֵין דִּי־מִצְרַיִם וְהַחֲוֹן צִלְעִבְדָּה
מִדִּינָתָא בְּכָל שְׁדִיָּה מִשְׁוֹה וְעִבְדֵּי וְגוֹ גְבַרְיָא
אֱלֹהִי לֹא־שָׁמַר עֲלֵיהֶן מִלְּקָא טַעֲם לֹא־לִהְיֹהִי
לֹא כְּלָחִין וְלִצְלָם דְּחִבָּא דִּי חֲקִימָתָא לֹא
כְּנִדִין : 13 בְּחַזְמָתָא נְבִידְנָצָר בְּרִנְי וְחִבָּא
אֲמַר לְהִיחַלֵּחַ לְשְׁדִיָּה מִשְׁוֹה וְעִבְדֵּי וְגוֹ
בְּחַזְמָתָא גְבַרְיָא אֱלֹהִי חִיָּהֻי וְהָאִם מִלְּקָא :
14 עֲנֵה נְבִידְנָצָר וְאִמַּר לְחֹן חֲצִדָּא שְׁדִיָּה
מִשְׁוֹה וְעִבְדֵּי וְגוֹ לֹא־לִהְיֹהִי לֹא אִי־יִכּוֹן כְּלָחִין
וְלִצְלָם דְּחִבָּא דִּי חֲקִימָתָא לֹא־כְּנִדִין : 15 עֲנֵה
חֹן אִי־יִכּוֹן עֲתִידִין דִּי בְּעִדָּא דִּי־שְׁמַעְיוּ
קֵל חֲרָמָא מִשְׁרוֹקִיָּהּא מִיִּתְרָם שְׂבָכָא פִּסְנִיָּרִיו
וְסִפְנָאֵיהֶן וְכָל זִנְי זִמְרָא תִּפְלִין וְהִסְגִּדֵּן
לְצִלָמָא דִּי־עִבְדֵּי וְחֹן לֹא תִסְגִּדֵּן בְּחַ
שְׁמַתָּא חֲרָמָן לְגִזְמָתָאֵיהֶן נִרְמָא וְהִדְמָא
וּמִן־דִּילָא יִפֹּל וְיִסְגַּד בְּחַשְׁמָתָא מִרְיָהֻי : 16 עֲנֵה
שְׁדִיָּה מִשְׁוֹה וְעִבְדֵּי וְגוֹ וְאִמְרִין לְמִלְּקָא
נְבִידְנָצָר לֹא־חֲשִׁיבִין אֲחִיָּמָא עַל־דְּחִבָּא
כְּתִיבָם לְהִתְבַּהֲרֵי : 17 חֹן אִיִּתִי אֱלֹהֵיָא דִּי
אֲחִיָּמָא כְּלָחִין יִקַּל לְשִׁיבְחָתָא מִזְמָתָא
נִרְמָא וְהִדְמָא וּמִרְיָהֻי מִלְּקָא יִשְׁעִיב :
18 וְחֹן לֹא יִרְעֵי לְחַוָּאֲלָה מִלְּקָא דִּי
לֹא־לִהְיֹהִי לֹא־אִי־תִנָּח מִלְּקָא דְּחִבָּא
דִּי חֲקִימָתָא לֹא־נִסְגַּד : 19 בְּחַזְמָתָא נְבִידְנָצָר
חֲרָמִי חֲקִיָּא וְצִלָם אֲפֻחִי אֲשַׁתֵּן עַל־
שְׁדִיָּה מִשְׁוֹה וְעִבְדֵּי וְגוֹ עֲנֵה וְאִמַּר לְמִנָּח
לְאִתְנָחָא חֲרָשְׁבָּעָה עַל דִּי חֲזִיחַ לְמִנָּח :

6 Καὶ ὅς ἂν μὴ πεισὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κέμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιο-
μένην. 7 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς
φωνῆς τῆς σάλπιγγος σύριγγος τε καὶ κιθάρας
σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ παντὸς γένους
μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοὶ φυλαὶ γλῶσ-
σαι προσκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησε
Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. 8 Τότε προσ-
ήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς
Ἰουδαίους. 9 Τῷ βασιλεῖ Βασιλεῦ, εἰς τοῦς αἰ-
ῶνας ζῆθι. 10 Σὺ βασιλεῦ ἐθηκες δόγμα, πάντα
ἄνθρωπον ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλ-
πιγγος σύριγγος τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ
ψαλτηρίου καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, 11 Καὶ
μὴ πεισὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβλη-
θήσεται εἰς τὴν κέμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.
12 Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, ὃς κατέστησας ἐπὶ
τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ Μισάχ
'Αβδεναγῶ, οἱ οὐχ ὑπήκουσαν βασιλεῦ τῷ δόγ-
ματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι καὶ τῇ
εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησας οὐ προσκυνοῦσι.
13 Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν
ἀγαγὲν τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ 'Αβδεναγῶ-
καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 14 Καὶ
ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Εἰ
ἀληθῶς, Σεδράχ, Μισάχ, 'Αβδεναγῶ, τοῖς θεοῖς
μὴ οὐ λατρίετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησα
οὐ προσκυνεῖτε; 15 Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἰτοιμῶς,
ἵνα ὡς ἂν ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος
σύριγγος τε καὶ κιθάρας σαμβύκης τε καὶ ψαλ-
τηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσι-
κῶν, πεισόντες προσκυνήσῃτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ
ἣ ἐποίησα· ἰάν δὲ μὴ προσκυνήσῃτε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κέμινον τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην· καὶ τίς ἐστι θεὸς ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς
ἐκ χειρὸς μου; 16 Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ
Μισάχ 'Αβδεναγῶ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβου-
χοδονόσορ Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος
τούτου ἀποκριθῆναι σοι. 17 Ἔστι γὰρ θεὸς
ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ὃ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς
ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς
καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ῥύσει-
ται ἡμᾶς. 18 Καὶ ἰάν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι
βασιλεῦ ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ
τῇ εἰκόνι ἣ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν. 19 Τότε
Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὕψις
τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ
Μισάχ καὶ 'Αβδεναγῶ, καὶ εἶπεν ἑκαῶσαι τὴν
κέμινον ἑπαπλάσιως ἕως οὐ εἰς τέλος ἑκαῶ·

6 Si quis autem non prostratus adoraverit,
eadem hora mittetur in fornacem ignis arden-
tis. 7 Post hæc igitur statim ut audierunt
omnes populi sonitum tubæ, fistulæ, et
citharæ, sambucæ, et psalterii, et sym-
phonizæ, et omnis generis musicorum: ca-
dentes omnes populi, tribus, et linguæ,
adoraverunt statuam auream, quam con-
stituerat Nabuchodonosor rex. 8 Statim-
que in ipso tempore accedentes viri Chal-
dæi accusaverunt Judæos: 9 Dixeruntque
Nabuchodonosor regi: Rex in æternum vive:
10 Tu rex posuisti decretum, ut omnis homo,
qui audierit sonitum tubæ, fistulæ, et citharæ,
sambucæ, et psalterii, et symphonizæ, et uni-
versi generis musicorum, prosternat se, et
adoret statuam auream: 11 Si quis autem
non procidens adoraverit, mittatur in for-
nacem ignis ardentis. 12 Sunt ergo viri
Judæi, quos constituisti super opera regionis
Babylonis, Sidrach, Misach, et Abdenago:
viri ipsi contempserunt, rex, decretum tuum:
deos tuos non colunt, et statuam auream,
quam erexisti, non adorant. 13 Tunc Nabu-
chodonosor in furore et in ira præcepit ut
adducerentur Sidrach, Misach, et Abdenago:
qui confestim adducti sunt in conspectu regis.
14 Pronuntiansque Nabuchodonosor rex, ait
eis: Verene Sidrach, Misach, et Abdenago,
deos meos non colitis, et statuam auream,
quam constitui, non adoratis? 15 Nunc
ergo si estis parati, quacumque hora audieritis
sonitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, et
psalterii, et symphonizæ, omnisque generis
musicorum, prosternite vos, et adorare sta-
tuam quam feci: quod si non adoraveritis,
eadem hora mittemini in fornacem ignis
ardentis: et quis est Deus, qui eripiet vos
de manu mea? 16 Respondentes Sidrach,
Misach et Abdenago, dixerunt regi Nabu-
chodonosor: Non oportet nos de hac re re-
spondere tibi. 17 Ecce enim Deus noster,
quem colimus, potest eripere nos de camino
ignis ardentis, et de manibus tuis, o rex,
liberare. 18 Quod si noluerit, notum sit tibi,
rex, quia deos tuos non colimus, et sta-
tuam auream, quam erexisti, non adoramus.
19 Tunc Nabuchodonosor repletus est
furore: et aspectus faciei illius immutatus
est super Sidrach, Misach, et Abdenago,
et præcepit ut succenderetur fornax sep-
tuplum quam succendi consueverat.

20 וּלְגִבְרִין וְגִבְרִי-חַיִּיל דִּי בְחַיִּילָא אִמֵּר
לְכַפְתָּהּ לְשִׁדְרָךְ מִישָׁךְ וְעֶבֶד נָנִי לְמַלְכָּא
לְאַתְנָן נִרְמָא וְהִדְתָּא : 21 בְּאַדְוִין גְּבַרְיָא אֱלֹהֵי
קִפְּלָהּ בְּסַרְבְּלִיחוֹן פְּמִישִׁיחוֹן וְכִרְבַּלְתָּהוֹן
וּלְבִשִׁיחוֹן וְרִמְיוֹ לְגִזְמִיתָהוֹן נִרְמָא וְהִדְתָּא :
22 בְּלִקְבֵּל דְּנָח מַרְדֵּי מַלְתָּ מִלְכָּא מְחַצֵּפָה
וְאַתְמָא אִתָּח וְיִתְרַח גְּבַרְיָא אֱלֹהֵי דִּי חֲסִיָּה
לְשִׁדְרָךְ מִישָׁךְ וְעֶבֶד נָנִי חֲסִיל חֲפִזוֹן שְׂבִיבָא
דִּי נִרְמָא : 23 וְגְבַרְיָא אֱלֹהֵי תְלַתְּהוֹן שְׂבִיבָא
מִישָׁךְ וְעֶבֶד נָנִי חֲסִיל לְגִזְמִיתָהוֹן נִרְמָא
וְהִדְתָּא מְכַפְּרִין : 24 אֲדִין נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא
הַנִּיחָ נֶחֱם בְּחַיִּילָא עֲנָה וְאָמַר לְחַדְרָחִי
חֲלָא גְבַרְיִין תְּלַתָּה רְמִימָא לְגִזְמִיתָהוֹן מְכַפְּרִין
עֲבִין וְאַמְרִין לְמַלְכָּא וְצִיבָא מִלְכָּא : 25 עֲנָה
וְאָמַר חֲמִינָה חֲזַח גְּבַרְיִין אַרְבַּעַת שָׁרִין
מִחֲלָקִין בְּגִזְמִיתָהוֹן וְחֲבֵל לְאַתְרֵי בְּחִין
וְנִיחָ דִּי רְבִיעִיָּה דְּמָרָא לְבִרְאִילָהוֹן :
26 בְּאַדְוִין חֲבֵב נְבוּכַדְנֶצַּר לְתַרְע אֲתָנִין נִרְמָא
וְהִדְתָּא עֲנָה וְאָמַר שְׂדִרָךְ מִישָׁךְ וְעֶבֶד נָנִי
עֲבִדְוִהִי דִּירְאִילָתָא עֲלִיָּא פְּמִיָּה וְאַתְוִין בְּאַתְוִין
קְפִלְוִהִי שְׂבִיבָא מִישָׁךְ וְעֶבֶד נָנִי מְרִנָּא נִרְמָא :
27 וְאַתְפִּנְשִׁין אֲחַשְׁדָּרְפָּנִיָּא סְגִיָּא וּפְחִיָּה
וְחַדְבְּרִי מִלְכָּא חֲזַח לְגְבַרְיָא אֱלֹהֵי דִּי לֹא
שְׁלֵט נִרְמָא בְּנִשְׁכָּחוֹן וְשִׁעַר רִאשִׁחוֹן לֹא
חֲתִיחָהוֹן וְסַרְבְּלִיחוֹן לֹא שְׁנִי וְיִתְרָא חֲרָ לֹא
עֲדַת בְּחִין : 28 עֲנָה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאָמַר בְּרִיָּה
אֱלֹהֵיחוֹן דִּירְשִׁדְרָךְ מִישָׁךְ וְעֶבֶד נָנִי דִּירְשִׁדְרָךְ
מִלְכָּא וְשִׁינִיב לְעֲבִדְוִהִי דִּי חֲתִיחָצִי
עֲלִיָּה וּמַלְתָּ מִלְכָּא שְׁנִי וְיִתְרָא נִשְׁכָּחוֹן
דִּי לֹא יִפְלָחוֹן וְלֹא יִסְבְּדוֹן לְכַלְאֵלָהּ לְחוֹ
לְאַלְחִיחוֹן : 29 וּבְמִיָּה שְׁמִים מְעַם דִּי קְלַעַם
אֲמָח וְלִשְׁוֹן דִּירְיֹאמַר שְׁלֵלָה עֲלִיָּהוֹן דִּי
שְׂבִיבָא מִישָׁךְ וְעֶבֶד נָנִי חֲסִיל וְיִתְרָא
וּבִיתָהּ מְלִי שְׁתַּחֲוָה בְּלִקְבֵּל דִּי לֹא אִתְּוִי
אֱלֹהֵי אֲחֵרִין דִּירְיֹאמַר לְחַצְלָה בְּדָנָה : 30 בְּאַתְוִין
מִלְכָּא חֲצִילָה לְשִׁדְרָךְ מִישָׁךְ וְעֶבֶד נָנִי
בְּמִדְיָתָא בְּכָל : 31 נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא לְכָל
עַמְכִּיָּא אֲמָיָא וְלִשְׁנִיָּא דִּירְאִין בְּכַלְאִרְעָא
שְׂלִמְקוֹן יִשְׁמָא : 32 אֲרִיָּא וְהַמְתִּיָּא דִּי עֶבֶד
עֲמִי אֱלֹהֵי עֲלִיָּא שְׁפָר מְדַמִּי לְחַיִּיָּה :
33 אֲרִיָּהוֹן פְּמִיָּה רְבִיבִין וְחַמְחִיָּה פְּמִיָּה
חֲמִיָּהוֹן מִלְכָּתָהּ מִלְכָּתָּה עֲלֵם וְשְׁלִשְׁנָה עֲסַ
דִּי וְדִר :

20 Καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε πεδήσαντας
τὸν Σιδράχ Μισάχ καὶ Ἀβδεναγὼ ἱμβαλεῖν
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.
21 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκείνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς
σαραβάροις αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημί-
σιν, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου
τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, 22 Ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ
βασιλέως ἐπερίσχυεν· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη
ἐκ περισσοῦ. 23 Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σιδράχ
Μισάχ καὶ Ἀβδεναγὼ, ἔπυσαν εἰς μέσον τῆς
καμίνου τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπά-
τουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν θεὸν
καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. 24 Καὶ Ναβουχο-
δονόσορ ἤκουσεν ὑμνοῦντων αὐτῶν καὶ ἰθαύμασε,
καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν
αὐτοῦ Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον
τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ
Ἀληθῶς, βασιλεῦ. 25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ὅδε
ἐγὼ ὅρῳ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους καὶ περι-
παιτούντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ διαφθορὰ οὐκ
ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὕστασις τοῦ τετάρτου ὁμοία
εἴς θεοῦ. 26 Τότε προσῆλθε Ναβουχοδονόσορ
πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς
καιομένης καὶ εἶπε Σιδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγὼ,
οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ
δεῦτε. Καὶ ἐξῆλθον Σιδράχ Μισάχ Ἀβδεναγὼ
ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς. 27 Καὶ συναγονταὶ οἱ
σατράπαι καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ
οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς
ἄνδρας ὅτι οὐκ ἐκυρίευσεν τὸ πῦρ τοῦ σώματος
αὐτῶν, καὶ ἡ θριξὶς τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλο-
γίσθη, καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη,
καὶ ὁ σμή πυρὸς οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. 28 Καὶ ἀπε-
κρίθη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν
Εὐλόγητός ὁ θεὸς τοῦ Σιδράχ Μισάχ Ἀβδεναγὼ,
ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξέλατο
τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποίησαν ἐπ' αὐτῷ,
καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν καὶ παρέ-
δωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λα-
τρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ ἄλλῳ ἢ
τῷ θεῷ αὐτῶν. 29 Καὶ ἐγὼ ἐκτίθεται τὸ δόγμα·
πᾶς λαὸς φυλὴ γλῶσσα ἢ ἂν εἴπῃ βλασφημίαν
κατὰ τοῦ θεοῦ Σιδράχ Μισάχ Ἀβδεναγὼ, εἰς
ἀπώλειαν ἕσσονται καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς διαρπα-
γὴν, καθότι οὐκ ἔστι θεὸς ἕτερος ὅστις δυνήσεται
ρύσασθαι οὕτως. 30 Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε
τὸν Σιδράχ Μισάχ Ἀβδεναγὼ ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυ-
λῶνος, καὶ ἠΐσησεν αὐτοὺς καὶ ἤξωσεν αὐτοὺς
ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ αὐτοῦ. 31 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς
παῖσι τοῖς λαοῖς φυλαῖς καὶ γλῶσσαις τοῖς οἰκοῦσιν
ἐν πάσῃ τῇ γῇ Εἰρήνην ὑμῖν πληθυνθείη. 32 Τὰ
σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ θεὸς
ὁ ὑψίστος ἤρπεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν,
33 Ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρά· ἡ βασιλεία αὐτοῦ
βασιλεία αἰώνιος, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεάν
καὶ γενεάν.

20 Et viris fortissimis de exercitu suo
jussit ut ligatis pedibus Sidrach, Misach
et Abdenago, mitterent eos in fornacem
ignis ardentis. 21 Et confestim viri
illi vincti, cum bracciis suis, et tiaris, et
calceamentis, et vestibibus, missi sunt in
medium fornacis ignis ardentis, 22 Nam
jussio regis urgebat: fornax autem succensa
erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Si-
drach, Misach et Abdenago, interfecit flamma
ignis. 23 Viri autem hi tres, id est, Sidrach,
Misach et Abdenago, ceciderunt in medio
camino ignis ardentis, colligati. 24 Tunc
Nabuchodonosor rex obstupuit, et surrexit
propre, et ait optimatibus suis: Nonne tres
viros misimus in medium ignis compeditos?
Qui respondentes regi, dixerunt: Vere rex.
25 Respondit, et ait: Ecce ego video quatuor
viros solutos, et ambulantes in medio ignis,
et nihil corruptionis in eis est, et species
quarti similis filio Dei. 26 Tunc accessit
Nabuchodonosor ad ostium fornacis ignis
ardentis, et ait: Sidrach, Misach et Abdenago,
servi Dei excelsi, egredimini, et venite.
Statimque egressi sunt Sidrach Misach et
Abdenago de medio ignis. 27 Et congregati
satrapæ, et magistratus, et judices, et
potentes regis, contemplantur viros illos,
quoniam nihil potestatis habuisset ignis in
corporibus eorum, et capillus capitis eorum
non esset adustus, et sarabala eorum non
fuissent iminutata, et odor ignis non transis-
set per eos. 28 Et erumpens Nabuchodo-
nosor, ait: Benedictus Deus eorum, Sidrach
videlicet, Misach et Abdenago, qui misit
angelum suum, et eruit servos suos, qui
crediderunt in eum: et verbum regis immu-
taverunt, et tradiderunt corpora sua ne
servirent, et ne adorarent omnem deum,
excepto Deo suo. 29 A me ergo positum est
hoc decretum, ut omnis populus, tribus et
lingua, quæcumque locuta fuerit blasphemiam
contra Deum Sidrach, Misach et Abdenago,
dispereat, et domus ejus vastetur: neque
enim est alius Deus, qui possit ita salvare.
30 Tunc rex promovit Sidrach, Misach et
Abdenago in provincia Babylonis. 31 Nabu-
chodonosor rex: omnibus populis, gentibus,
et lingua, qui habitant in universa terra, pax
multiplicetur. 32 Signa et mirabilia fecit
apud me Deus excelsus. Placuit ergo mihi
prædicare. 33 Signa ejus, quia magna sunt:
et mirabilia ejus, quia fortia: et regnum ejus
regnum sempiternum, et potestas ejus in ge-
nerationem et generationem.

1 אָנָה נְבִיכְדֶנֶצֶר שָׁלַח חֲנִיָּה בְּבִילַי
וּרְעֵגוֹ בְּחִיקְלִי : 2 חֲלָם חֲנִיָּה וַיִּדְחַלְעָנִי
וַיַּחְדְּרִין עַל־מִשְׁכְּבִי וַחֲנִיָּה רֹאשִׁי יִבְחַלְעָנִי :
3 וּמַגִּל שָׁיִם טָעַם לַחֲנַעְלָה מִדְּמֵי לֶלֶל
חִפְיָמִי בְּבֶל דִּרְפֶּשֶׁר חֲלָמָא יְהוּדַעְנִי :
4 בְּאַתִּין עֲלָלִין חֲמִשְׁמִיָּא אֲשַׁפְיָא פִשְׁדִּיָּא
וּנְזַרְיָא וְחֲלָמָא אֲמַר אָנָה מְדַמִּיחוֹן וּפִשְׁרָה
לֹא־מְחֻדָּעִין לִי : 5 וְעַד אֲחֵרָיוֹן עַל מִדְּמֵי
דְּנִיָּאֵל דִּרְשָׁמָה בְּלִשְׁמַעְזַר פֶּשֶׁם אֱלֹהֵי וְדִי
רִחֲמֵאלְהִין מְדִישִׁין בְּהָ וְחֲלָמָא מְדַמִּיחוֹ
אֲמַרְתָּ : 6 בְּלִשְׁמַעְזַר רַב חֲמִשְׁמִיָּא דִּי
אָנָה יִדְעָתָא רִי רִחֲמֵאלְהִין מְדִישִׁין בְּהָ
וְכִלְרָז לֹאֲמַנְסָא לְהָ חֲנִיָּה חֲלָמִי דִּי־חֲנִיָּה
וּפִשְׁרָה אֲמַר : 7 וַחֲנִיָּה רֹאשִׁי עַל־מִשְׁכְּבִי
חֲנִיָּה חֲנִיָּה וְאַלְהֵי אֲלֵן בְּנִיָּה אֲרַעָא וּרְמָה
שְׁנִיָּא : 8 רַבָּח אֲלֵלָא וְהִקָּה וְרִמָּה וּמִמָּה
לְשִׁמְיָא וַחֲזִוְתָהּ לִסְוָה בְּלֹאֲרַעָא : 9 עֲפִיָּה
שְׁפִיר וְאַנְבָּה שְׁנִיָּא וּמִזִּין לֶלְלָא בְּהָ
מְחִלְתִּי מִלְּלָא חֲנִיָּה בְּהָ וּבְעֲנִפּוֹתִי
יִדְרִין צִפְרֵי שְׁמִיָּא וּמִמָּה יִתְנִין פֶּלֶל
בְּשָׂרָא : 10 חֲנִיָּה חֲנִיָּה בְּחֻנִּי רֹאשִׁי עַל
מִשְׁכְּבִי וְאַלְהֵי צִיר וְקִדִּישׁ מִדְּשִׁמְיָא נְחָת :
11 מְרָא בְּחִיל וְכֵן אֲמַר גְּדוּ אֲלֵלָא וְהִקָּה
עֲנִפּוֹתִי אֲמַרְתָּ עֲפִיָּה וּבְדִרָא אֲנָבָה מְרָא
חֲנִיָּה מְרִחְמֵאלְהִין וְצִפְרֵיָא מִן־עֲנִפּוֹתִי :
12 בְּרִים עָקָר שְׁרִשְׁתִּי בְּאַרְעָא שְׁבָה
וּבְאַסְוִר דִּרְפִּיָּקָל וּבְחָשׁ בְּדִהָאֵא דִי בְּהָ
וּבְמִל שְׁמִיָּא וְצִמְצִעַ וְעַם־חֲנִיָּה חֲלָקָה
בְּעִשְׁבֵּי אֲרַעָא : 13 לְכַבֵּה מִדְּאַלְשָׁא וְשָׁוִן
וְלִבְבֵי חֲנִיָּה וְהִתְקַבֵּל לָהּ וְשִׁבְעָה עֲדִין
יִחְלָפִין עֲלֵיהָ : 14 בְּנִזְרָת עִירִין פִּתְנָמָא
וּבְאַמֶּר מְדִישִׁין שְׁאֲלֵמָא עֲדִיבְלָתָא דִּי
יִבְדְּעִין לְחִיָּה דִּי־שְׁלִישׁ עֲלֵיהָ בְּמִלְכּוֹת
אֲכֻלָּשָׁא וּלְמִדְּיָא וְצִבָּא וּתְנִיָּה וְשִׁפְלָא אֲנָשִׁים
יִקִּים עֲלֵיהָ : 15 דְּכָה חֲלָמָא חֲנִיָּה אֲמַר
מִלְכָּא נְבִיכְדֶנֶצֶר וְאַתְרָהּ בְּלִשְׁמַעְזַר
פִּשְׁרָא : 16 אֲמַר פֶּלֶל־בֶּל דִּי פֶלֶל־חִפְיָמִי
מִלְכֵּיהָ לֹא־יִדְחֵלִין פִּשְׁרָה לְחֻדְעֵיהָ
וְאַתְרָהּ דְּחִיל דִּי רִחֲמֵאלְהִין מְדִישִׁין בְּהָ :

1 'ΕΓΩ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην ἐν τῇ
οἰκῇ μου καὶ εὐθαλῶν. 2 'Ενύπνιον ἶδον καὶ
ἐφοβήρισέ με, καὶ ἐταράχθη ἐπὶ τῆς κοίτης μου,
καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραξαν με. 3
Καὶ δι' ἐμοῦ ἐτίθη δόγμα τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνὶ
πίον μου πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος ὅπως
τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνυπνίου γνωρίσωσί μοι. 4
Καὶ εἰσπορεύοντο οἱ ἱπαιοδοί, μάγοι, γαζαρη-
νοί, Χαλδαῖοι, καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα ἐνώπιον
αὐτῶν καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν
μοι. 5 'Εως ἤλθε Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ
κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου, ὃς πνεῦμα θεοῦ ἔχων
ἐν ἑαυτῷ ἔχει. 'Οτι εἶπα 6 Βαλτάσαρ ὁ ἀρχων
τῶν ἱπαιδῶν, ὃν ἐγὼ ἔγνων ὅτι πνεῦμα θεοῦ
ἔχων ἐν σοί, καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε,
ἀκουσον τὴν ὕπασιν τοῦ ἐνυπνίου μου οὗ ἶδον,
καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ εἰπόν μοι. 7 'Επὶ τῆς
κοίτης μου θιέωρον, καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ
τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολὺ. 8 'Εμεγα-
λύνθη τὸ δένδρον καὶ ἴσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ
ἐφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς
τὸ πέρας ἀπάσης τῆς γῆς. 9 Τὰ φύλλα αὐτοῦ
ὡραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφή
πάντων ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατεσκήνουν
τὰ θηρία τὰ ἀγρία, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ
κατΰκουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ
ἐτρίφετο πᾶσα σάρξ. 10 'Εθεώρουν ἐν ὁράματι
τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ ἰδοὺ εἶρ,
καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανοῦ κατέβη. 11 Καὶ ἐφώνησεν
ἐν ἱσχυρί, καὶ οὕτως εἶπεν 'Εκλόψατε τὸ δένδρον,
καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ καὶ ἐκτινάξατε
τὰ φύλλα αὐτοῦ καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν
αὐτοῦ· σαλευθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ
καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ. 12 Πλὴν
τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἴασατε, καὶ
ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω
καὶ ἐν τῇ ὀρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ
μετὰ τῶν θηρίων· ἡ μερίς αὐτοῦ ἐν τῷ χόρτῳ
τῆς γῆς. 13 'Ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θηρίου δοθήσεται αὐ-
τῷ, καὶ ἐπτά καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπ' αὐτόν. 14
Διὰ συγκρίματος εἶρ ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων
τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γνῶσιν οἱ ζῶντες ὅτι Κύριός
ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ὃς ἐὰν δόξῃ δώσει αὐτῇ καὶ ἔξουδένωμα
ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐτήν. 15 Τοῦτο τὸ
ἐνύπνιον ὃ ἶδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασι-
λεὺς, καὶ σὺ Βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἰπόν, ὅτι
πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύναν-
ται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ δηλώσαι μοι· σὺ δὲ
Δανιήλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἔχων ἐν σοί.

1 Ego Nabuchodonosor quietus eram in
domo mea, et florens in palatio meo: 2 Som-
nium vidi quod perterruit me: et cogitatio-
nes meae in strato meo, et visiones capitis
mei, conturbaverunt me. 3 Et per me pro-
positum est decretum ut introducerentur in
conspectu meo cuncti sapientes Babylonis, et
ut solutionem somnii indicarent mihi. 4 Tunc
ingrediebantur arioli, magi, Chaldaei, et arus-
pices, et somnium narraui in conspectu
eorum: et solutionem ejus non indicaverunt
mihi: 5 Donec collega ingressus est in con-
spectu meo Daniel, cui nomen Baltassar se-
cundum nomen Dei mei, qui habet spiritum
deorum sanctorum in semetipso: et somnium
coram ipso locutus sum. 6 Baltassar princeps
ariolorum, quoniam ego scio quod spiritum
sanctorum deorum habeas in te, et omne
sacramentum non est impossibile tibi: visio-
nes somniorum meorum, quas vidi, et solu-
tionem earum narra. 7 Visio capitis mei in
cubili meo: Videbam, et ecce arbor in medio
terræ, et altitudo ejus nimia. 8 Magna arbor,
et fortis: et proceritas ejus contingens cælum:
aspectus illius erat usque ad terminos uni-
versæ terræ. 9 Folia ejus pulcherrima, et
fructus ejus nimius: et esca universorum in
ea; subter eam habitabant animalia et bestiae,
et in ramis ejus conversabantur volucres
cæli: et ex ea vescebatur omnis caro. 10 Vi-
debam in visione capitis mei super stratum
meum, et ecce vigil et sanctus de cælo de-
scendit. 11 Clamavit fortiter, et sic ait:
Succidite arborem, et præcidite ramos ejus:
excutite folia ejus, et dispergite fructus ejus:
fugiant bestiae quæ subter eam sunt, et volu-
cres de ramis ejus. 12 Verumtamen germen
radii ejus in terra sinite, et alligetur vin-
culo ferreo et æreo, in herbis quæ foris sunt,
et rore cæli tingatur, et cum feris pars ejus in
herba terræ. 13 Cor ejus ab humano com-
mutetur, et cor feræ detur ei: et septem
tempora mutantur super eum. 14 In sen-
tentia vigilum decretum est, et sermo sanc-
torum, et petitio: donec cognoscant viventes,
quoniam dominatur Excelsus in regno homi-
num; et cuicumque voluerit dabit illud, et
humillimum hominem constituet super eum. 15 Hoc somnium vidi ego Nabuchodonosor
rex: tu ergo Baltassar interpretationem narra
festinus: quia omnes sapientes regni mei non
queunt solutionem edicere mihi: tu autem po-
tes, quia spiritus deorum sanctorum in te est.

16 מִיּוֹן דְּנִיָּאל דִּי־שְׁמֵהּ בְּלִשְׁמֵאֲזָר
אֲשֶׁתוֹמֵם בְּשַׁעַח חָדָא וְרַעֲלֵחִי יִבְהֻלֶּנָּה
עֲלָה מִלְכָּא וְאָמַר בְּלִשְׁמֵאֲזָר חֲלָמָא
וּפְשָׁרָא אֲלִי־בְהֻלָּהּ עֲנָה בְּלִשְׁמֵאֲזָר וְאָמַר
מִרְאִי חֲלָמָא לְשִׁמְאִיָּהּ וּפְשָׁרָהּ לְעִרְיָהּ :
17 אִילָּמָא דִּי חֲזִינָה דִּי רִבְחָ וְתַקְוָה וְרַחֲמָה
וּמִסְתָּא לְשִׁמְיָא וְחֻזְוֹתָהּ לְכָל־אַרְעָא :
18 וְעַפְרִיָּה שְׁפִיר וְאַנְבַּתָּה שְׁפִירָא וּמִזִּין לְלָלָא
בְּחָה תְּחִיּוֹתָיָהּ תְּהִיָּה חֵינָה בְּרָא וּבְעַנְפֹתָיָהּ
לְשַׁבְּנֵי צִפְרִי שְׁמֵיָא : 19 אֲנִתְּחִיָּהּ מִלְכָּא
דִּי רִבְחָ וְתַקְוָתָהּ וְרַחֲמָתָהּ רִבְחָ וּמִסְתָּא
לְשִׁמְיָא וּשְׁלִמְתָּהּ לְסוֹף אַרְעָא : 20 וְדִי חֲזָא
מִלְכָּא עִיר וְתַדִּישׁ בְּחָה מִן־שְׁמֵיָא וְאָמַר
גְּדוּ אִילָּמָא וְחִבְלֵיהִי בְּרֵם עָקֹר שְׁרֻשֹׁתָיָהּ
בְּאַרְעָא שְׁבָהּ וּבְכֹסֶיֶר דִּי־פְרִיָּתָהּ וּבְחֻשׁ
בְּדִתְּהָא דִּי בְּרָא וּבְכָל שְׁמֵיָא תַּצְטַעַע
וְעַסְחִינָהּ בְּרָא חֲלָלָהּ עַד דִּי־שְׁבַעַח
עֲדָנִי וְחֲלָפִינִי עֲלֵיהִי : 21 דִּנְהָ פְשָׁרָא
מִלְכָּא וְגִזְרָתָהּ עֲלֵיהִי הִיא דִּי מְסַת עַל
מִרְאִי מִלְכָּא : 22 וְלָהּ מְרִדִּין מִרְאֵשָׁא
וְעַסְחִינָהּ בְּרָא לְהוּא מִדְּרָהּ וְעַשְׂבָּהּ
כְּחֹרִין לָהּ וְיַעֲצִמִין וּמִשְׁלָא שְׁמֵיָא לָהּ
מַעֲבָדִין וְשְׁבַעַח עֲדָנִי וְחֲלָפִינִי עֲלֵיהִי
עַד דִּי תִמְדַּע דִּי־שְׁלִיט עֲלֵיהִי בְּמַלְכוּתָהּ
אֲנִשָׁא וְלִמְדִי יִצְבָּא וְתַנְבָּה : 23 וְדִי
אָמַר לְמַשְׁכָּה עָקֹר שְׁרֻשֹׁתָיָהּ דִּי אִילָּנָה
מַלְכוּתָהּ לָהּ מִמָּא מִדְּרָהּ תִּמְדַּע דִּי שְׁלִיטִין
שְׁמֵיָא : 24 לָהּ מִלְכָּא מִלְכָּא וְשִׁפְרָא עֲלֵיהִי
וְחֻשִׁיָּהּ בְּצִדְקָה פִּלְהָ וְעִנְיָתָהּ בְּסִתָּו עֲגִין
חֵן תַּחֲנִן אַרְבָּא לְשִׁלְוָתָהּ : 25 פְּלָא מִסָּא
עַל־בְּרִיכְדִנְצָר מִלְכָּא : 26 לְקִצְרָא יִרְחִין
תְּרִי עֲשָׂר עַל־חֵיכֵל מַלְכוּתָהּ דִּי בְּבָל
מְחֻלָּהּ חֲחָ : 27 עֲנָה מִלְכָּא וְאָמַר חֲלָא דָא
הִיא בְּבָל רִבְחָא דִּי־אֲנָה בְּנִיְהוּא לְבִית מַלְכוּ
בְּתַקְוָה חֲסִי וְלִקְרָא חֲדָרִי : 28 עוֹד מִלְכָּא
בְּפִם מִלְכָּא קָל מִן־שְׁמֵיָא נִפְלָא לָהּ אֲמַרִין
בְּבִרְכְּדִנְצָר מִלְכָּא מַלְכוּתָהּ עֲדָרָא מִנְּהָ :
29 וּמִרְאֵשָׁא לָהּ מְרִדִּין וְעַסְחִינָהּ בְּרָא
מִדְּרָהּ עֲשָׂבָה כְּחֹרִין לָהּ וְיַעֲצִמִין וְשְׁבַעַח
עֲדָנִי וְחֲלָפִינִי עֲלֵיהִי עַד דִּי תִמְדַּע דִּי־שְׁלִיט
עֲלֵיהִי בְּמַלְכוּתָהּ אֲנִשָׁא וְלִמְדִי יִצְבָּא וְתַנְבָּה :

16 Τότε Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπη-
νιώθη ὡσεὶ ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ
αὐτοῦ συνετάρασσαν αὐτόν. Καὶ ἀπεκρίθη
Βαλτάσαρ καὶ εἶπε Κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔστω
τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς
ἐχθροῖς σου. 17 Τὸ δένδρον δ' εἶδες τὸ με-
γαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυρὸς, οὗ τὸ ὕψος ἐφθάνεν
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν, 18 Καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ, καὶ
ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ προφῆ πᾶσιν ἐν
αὐτῷ, ὑποκάτω αὐτοῦ κατῴκουν τὰ θηρία τὰ
ἀγρία, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν
τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, 19 Σὺ εἰ βασιλεῦ· ὅτι
ἐμεγαλύνθη καὶ ἰσχυρὰς, καὶ ἡ μεγαλυσύνη σου
ἐμεγαλύνθη καὶ ἐφθασεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ
κυρία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. 20 Καὶ ὅτι
εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ καὶ ἄγιον καταβαίνοντα ἀπὸ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν Ἐκτίλατε τὸ δένδρον καὶ
διαφθεῖρατε αὐτό, πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν
αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἴδαστε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ
καὶ ἐν χαλῶφ καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω καὶ ἐν τῇ
δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θη-
ρίων ἀγρίων ἡ μερίς αὐτοῦ ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ
ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν. 21 Τοῦτο ἡ σύγκρισις
αὐτοῦ, βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὑψίστου ἐστὶν ὃ
ἐφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, 22 Καὶ
σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ
θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον
ὡς βοῦν ψωμοῦσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ
οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται
ἐπὶ σὲ ἕως οὗ γνῶς ὅτι κυριεῦε ὁ ὑψίστος τῆς
βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ δώσει
αὐτήν. 23 Καὶ ὅτι εἶπαν Ἐάσατε τὴν φυὴν τῶν
ῥιζῶν τοῦ δένδρου, ἡ βασιλεία σου σοὶ μένει ἀφ'
ἧς ἂν γνῶς τὴν ἑξουσίαν τὴν οὐράνιον. 24 Διὰ
τοῦτο βασιλεῦ ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς
ἀμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι καὶ τὰς
ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων· ἴσως ἔσται μακρό-
θυμος τοῖς παραπτώμασι σου ὁ θεός. 25 Ταῦτα
πάντα ἐφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα.
26 Μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναφ' τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν, 27 Ἀπεκρίθη ὁ
βασιλεὺς καὶ εἶπεν Οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλῶν ἡ
μεγάλη ἣν ἐγὼ ψυκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας,
ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς
δόξης μου; 28 Ἐστὶ τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι
τοῦ βασιλέως ὄντος φωνῇ ἀπ' οὐρανοῦ ἐγένετο
Σοὶ λέγουσι, Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ, ἡ βασι-
λεία παρήλθεν ἀπὸ σοῦ, 29 Καὶ ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων σε ἐκδιώκουσι, καὶ μετὰ θηρίων
ἀγρίων ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν
ψωμοῦσί σε, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ
σὲ ἕως γνῶς ὅτι κυριεῦε ὁ ὑψίστος τῆς βασι-
λείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ δώσει αὐτήν.

16 Tunc Daniel, cujus nomen Baltassar, coepit intra semetipsum tacitus cogitare quasi una hora: et cogitationes ejus conturbabant eum. Respondens autem rex ait: Baltassar, somnium et interpretatio ejus non conturbent te. Respondit Baltassar, et dixit: Domine mi, somnium his qui te oderunt, et interpretatio ejus hostibus tuis sit. 17 Arbo-rem quam vidisti sublimem, atque robustam, cujus altitudo pertingit ad caelum, et aspectus illius in omnem terram: 18 Et rami ejus pulcherrimi, et fructus ejus nimius, et esca omnium in ea, subter eam habitantes bestiae agri, et in ramis ejus commorantes aves caeli: 19 Tu es rex, qui magnificatus es, et invaluisti: et magnitudo tua crevit, et pervenit usque ad caelum, et potestas tua in terminos universae terrae. 20 Quod autem vidit rex vigilem et sanctum descendere de caelo, et dicere: Succidite arborem, et dissipate illam, attamen germen radicis ejus in terra dimittite, et vinciat ferro et aere in herbis foris, et rore caeli conspergatur, et cum feris sit pabulum ejus, donec septem tempora mutentur super eum: 21 Haec est interpretatio sententiae Altissimi, quae pervenit super dominum meum regem: 22 Ejicient te ab hominibus, et cum bestiis ferisque erit habitatio tua, et fenum ut bos comedes, et rore caeli infunderis: septem quoque tempora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur Excelsus super regnum hominum, et cuicumque voluerit, det illud. 23 Quod autem praecipit ut relinqueretur germen radicis ejus, id est, arboris: regnum tuum tibi manebit, postquam cognoveris potestatem esse caelestem. 24 Quamobrem rex consilium meum placeat tibi, et peccata tua eleemosynis redime, et iniquitates tuas misericordiis pauperum: forsitan ignoscat delictis tuis. 25 Omnia haec venerunt super Nabuchodonosor regem. 26 Post finem mensium duodecim, in aula Babylonis deambulabat. 27 Responditque rex, et ait: Nonne haec est Babylon magna, quam ego aedificavi in domum regni, in robore fortitudinis meae, et in gloria decoris mei? 28 Cumque sermo adhuc esset in ore regis, vox de caelo ruit: Tibi dicitur Nabuchodonosor rex: Regnum tuum transibit a te, 29 Et ab hominibus ejicient te, et cum bestiis et feris erit habitatio tua: fenum quasi bos comedes, et septem tempora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur Excelsus in regno hominum, et cuicumque voluerit, det illud.

30 בַּמָּוֶל שְׁעָרָא מַלְחָא כִּפְתָּא עַל־בְּרִיכְדָנְצָר
וּמִרְמָאֲשָׁא מִרְדִּי וְעִשְׂמָא כְּתוּרִין וְאִמְלָל
וּכְפִל שְׁמֵיָא גְשֻׁמָּא יִצְטָפֵעַ עַד דִּי שְׁעָרָא
כְּלָשְׁרִין רַבָּה וּמִפְּרֻחֵי כְּצָפְרִין: 31 וְלִקְחָתָא
יִמְיָא אֶחָד בְּרִיכְדָנְצָר עֵינִי לְשִׁמְיָא נְטִילָתָא
וּמִכְדָּעִי עַל־יְתוֹב וְלַעֲלִיָּא בְּרָכָתָא אֲלֵהִי
עֲלָמָא שְׁבַחָתָא וְחִדְרָתָא דִּי שְׁלִטְתָּא שְׁלָמָן
עֲלָם וּמַלְכֻתָּא עַסְדָּר וְדָר: 32 וּכְלָזָאֲרִי
אֲרָעָא בְּלָח חֲשִׁיבִין וּכְמִצְפִּיָּא עֲבֹד בְּחִיל
שְׁמֵיָא וְדָאֲרִי אֲרָעָא וְלֵא אֵימֵל דִּי־יִמְחָא
בִּידָהּ וְיִמְאֵר לָהּ מַח עֲבֹדָתָא: 33 בְּהַחֲזִיקָא
מִכְדָּעִי יִתְבָּב עַל־יְלִיקָר מַלְכֻתֵי חֲדָרֵי
וְיִימֵי יִתְבָּב עַל־יְלֵי חֲזָקֵי וְרִבְרִבָּנִי
וּבְעֵזֹן וְעַל־מַלְכֻתֵי חֲתָנִת וְרָבִי וְחִיָּרָה
הַחֲסִפְתָּ לִּי: 34 בְּעֵזֹן אֶחָד בְּרִיכְדָנְצָר מְשַׁבַּח
וּמִרְמָאֲשָׁא וּמִחְדָּר לְמַלְכָּא שְׁמֵיָא דִּי כָל
מַעֲדֻרֵי־הַשָּׁמַיִם וְאֲרָחֻתָּא דִּין וְדִי מַחֲלָקִין
בְּגִיָּה וְכָל לְחֻשְׁפָּלָהּ:

פרשן ח

1 בְּלִשְׁמֵיָא מַלְכָּא עֲבֹד לְחַם רַב
לְרִבְרִבָּנֵי אֶחָד וְלִמְבֵּל מַלְכָּא חֲמָרָא
שְׁחָתָא: 2 בְּלִשְׁמֵיָא אֲמָר בְּמַעֲסָא חֲמָרָא
לְחִיָּרָה לְמֵאֵל דְּחֲמָא וּכְסֵפָא דִּי חֲנַפֵּן
בְּרִיכְדָנְצָר אֲבִיָּה מִחֲחִיכָלָא דִּי בִירְשָׁלָם
וְיִשְׁתָּן בְּחֹזֶן מַלְכָּא וּרְבִרְבָּנֵי שְׁנִלְחָה
וְלִקְחָתָא: 3 בְּאֲדֹן חִיָּתִי מֵאֵן דְּחֲמָא
דִּי חֲנַפִּיָּו מִחֲחִיכָלָא דִּירְבִּית אֶלְחָה דִּי
בִירְשָׁלָם וְאִשְׁתָּן בְּחֹזֶן מַלְכָּא וּרְבִרְבָּנֵי
שְׁנִלְחָה וְלִקְחָתָא: 4 אִשְׁתָּן חֲמָרָא וְשַׁבָּח
לְאֵלֵהִי דְּחֲמָא וּכְסֵפָא נְחָשָׁא בְּחֹלָא אֲמָר
וּמִכְדָּעִי: 5 בְּהַחֲזִיקָא בְּכָל אֲצָפֵן דִּי
יִרְמָשׁ וּכְחָבֵל לְחָבֵל בְּרִשְׁתָּא עַל־גִּיָּה
דִּירְכָתֵל חִיכָלָא דִּי מַלְכָּא וּמַלְכָּא חֹזֶן
פֶּס יָדָא דִּי כְּחָבָא: 6 אֲדֹן מַלְכָּא וְיִנְחִי
שְׁנִיָּה וְרִצְיָנִי וּבְחִלְחָה וְחֲסִיָּה חֲרָה
מִשְׁתָּרִין וְאֲרָבָתָא דָּא לְדָא נְחָשׁ:
7 דָּא מַלְכָּא בְּחִיל לְחֻשְׁפָּלָהּ לְאִשְׁתָּן
פְּשִׁיָּה וְנִזְרָא עֲלֵהּ מַלְכָּא וְאֲמָר לְחֻשְׁפָּי
בְּכָל דִּי כְּלָזָאֲרִי וְיִיָּרָה בְּרִיכָה דְּחָה
וּפְשָׁרָה וְחֻשְׁפָּי אֲרָנָא וְלִפְשָׁא וּמִכְדָּעִי דִּי
דְּחָבָא עַל־צִנְיָתָהּ וְחִלְחִי בְּמַלְכֻתָּא יִשְׁלָט:

30 Αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ
Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξε-
δίωχθη καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἦσθι, καὶ ἀπὸ τῆς
δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἰβάφη ἕως
αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν καὶ
οἱ ὀνόχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων. 31 Καὶ μετὰ
τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ
τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον,
καὶ αἱ φρένες μου ἐπ' ἐμὲ ἐπιστράφησαν, καὶ τῷ
ὑψίστῳ ἠὺλόγησα, καὶ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα
ᾔνεσα καὶ ἰδοῦσα, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία
αἰώνιος καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν, 32 Καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
ὡς οὐδὲν ἰλογίσθησαν· καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐν τῇ κατοι-
κίᾳ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ
χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἱεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας; 33 Αὐτῷ
τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπιστράφησαν ἐπ' ἐμὲ,
καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον· καὶ
ἡ μορφή μου ἐπιστρεψεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ οἱ τύραννοί
μου καὶ οἱ μεγιστάνεις μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ
τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην, καὶ μεγαλῶσυν
περισσότερα προσετίθη μοι. 34 Νῦν οὖν ἐγὼ
Ναβουχοδονόσορ αἶνῶ καὶ ὑπερψῶ καὶ δοξάζω
τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἀληθινὰ καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ
πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερφανίᾳ δὲ-
νῶνται ταπεινώσασθαι.

ΚΕΦ. ε.

1 ΒΑΛΤΑΣΑΡ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον
μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ χιλίους, καὶ κατέναντι
τῶν χιλίων ὁ οἶνος, 2 Καὶ πίνων Βαλτάσαρ
εἶπεν ἐν τῇ γέυσει τοῦ οἴνου τοῦ ἐνεγκεῖν τὰ
σκεύη τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρὰ ἃ ἐξήνεγκε Να-
βουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πῆλυσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασι-
λεὺς καὶ οἱ μεγιστάνεις αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ
αὐτοῦ καὶ αἱ παράκτοι αὐτοῦ. 3 Καὶ ἠνέ-
χθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρὰ ἃ
ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ
οἱ μεγιστάνεις αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ
καὶ αἱ παράκτοι αὐτοῦ. 4 Ἐπίνων οἶνον, καὶ
ᾔνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς
καὶ χαλκοὺς καὶ σιδηροὺς καὶ ξυλίνοὺς καὶ λιθί-
νους. 5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι
χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς
λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίωμα τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου
τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἰθεῦρε τοὺς ἀστρο-
γάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης. 6 Τότε τοῦ
βασιλέως ἡ μορφή ἡλκίσθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ
αὐτοῦ συνετάρασσαν αὐτόν, καὶ οἱ σύνδεσμοι τῆς
δσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ
συνεκροτοῦντο. 7 Καὶ ἰβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν
ισχύϊ τοῦ εἰσαγαγεῖν μάγους Χαλδαίους γα-
ζαρηνούς, καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς Βαβυλῶνος
Ὅς ἂν ἀναγνῶ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ τὴν
σύγκρισιν γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται,
καὶ ὁ μανικὴς ὁ χρυσοὺς ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.

30 Eadem hora sermo completus est super
Nabuchodonosor, et ex hominibus abjectus
est, et fenum ut bos comedit, et rore celi
corpus ejus infectum est: donec capilli ejus
in similitudinem aquilarum crescerent, et un-
gues ejus quasi avium. 31 Igitur post finem
dierum ego Nabuchodonosor oculos meos ad
cælum levavi, et sensus meus redditus est
mihi: et Altissimo benedixi, et viventem in
sempiternum laudavi, et glorificavi: quia
potestas ejus potestas sempiterna, et regnum
ejus in generationem et generationem. 32 Et
omnes habitatores terræ apud eum in nihilum
reputati sunt: juxta voluntatem enim suam
facit tam in virtutibus cæli quam in habita-
toribus terræ: et non est qui resistat manui
ejus, et dicat ei: Quare fecisti? 33 In ipso
tempore sensus meus reversus est ad me, et
ad honorem regni mei, decoremque perveni:
et figura mea reversa est ad me: et optimates
mei, et magistratus mei requisierunt me, et
in regno meo restitutus sum: et magnificentia
amplior addita est mihi. 34 Nunc igitur ego
Nabuchodonosor laudo, et magnifico, et
glorifico regem cæli: quia omnia opera ejus
vera, et viæ ejus judicia, et gradientes in
superbia potest humiliare.

CAPUT V.

1 BALTASAR rex fecit grande convivium op-
timatibus suis mille: et unusquisque secun-
dum suam bibebat ætatem. 2 Præcepit
ergo jam temulentus, ut afferrentur vasa
aurea et argentea, quæ asportaverat Na-
buchodonosor pater ejus de templo, quod
fuit in Jerusalem, ut biberent in eis rex et op-
timates ejus, uxoresque ejus, et concubinae. 3
Tunc allata sunt vasa aurea, et argentea,
quæ asportaverat de templo, quod fuerat in
Jerusalem: et biberunt in eis rex et opti-
mates ejus, uxores et concubinae illius. 4
Bibebant vinum, et laudabant deos suos
aureos, et argenteos, æreos, ferreos, ligneos
que et lapideos. 5 In eadem hora apparu-
erunt digiti, quasi manus hominis scribentis
contra candelabrum in superficie parietis
aulæ regis: et rex aspiciebat articulos
manus scribentis. 6 Tunc facies regis com-
mutata est, et cogitationes ejus conturbabant
eum: et compages renem ejus solvebantur,
et genus ejus ad se invicem collidebantur. 7
Exclamavit itaque rex fortiter, ut intro-
ducerent magos, Chaldaeos et aruspices. Et
proloquens rex ait sapientibus Babylonis:
Quicumque legerit scripturam hanc, et inter-
pretationem ejus manifestam mihi fecerit,
purpura vestietur, et torquem auream ha-
bebit in collo, et tertius in regno meo erit.

20 וַיִּכְרֵי יָם לִבָּהּ וַיִּרְחַח וַתִּפְתָּ לְהַזְדַּח
הַנְּחֹת מִן־בְּרִסָּא מִלְּכֻתָּהּ וַיִּקְרָא הַעֲדִיו
מִנָּה: 21 וּמִן־בְּנֵי אֲנָשָׁא בָּרִיד וּלְכַבְּהָ
עִם־חֵיוֹתָא שׁוּי וְעִם־עֲרֻדֵּי מְדֻבֵּה עֲשָׂהָ
כְּתוּרִין וְיַעֲמֻקָּהּ וּמִפְּלֵ שְׂמִיָּא וְשִׁמְהָ
וְעִמְּבָע עַד דְּרִידַע דִּי־שְׁלִיט אֱלֹהֵי עֲלִיָּא
בְּמִלְכּוּתָא אֲנָשָׁא וּלְמִדְּנֵי יִצְחָק וְחֻקִּים
עֲלִיָּא: 22 וַאֲנִתָּח בְּרַח בְּלִשְׁמֵאֲרָא לֹא
חֲשַׁפְלָהּ לְבָבָהּ קִלְקֵלָה דִּי כְּלִידָהָ
וְדַעֲתָ: 23 וְעַל־מִתָּא שְׂמִיָּא חֲתוּמָמָה
וּלְמִאֲנִיָּא דִּי־בִרְיָהּ חֵיתוּי קִדְמִיָּה וַאֲנִתָּח
וּרְבִרְבִּיָּהּ שְׁנִלְתָהּ וּלְחִנְתָּהּ חֲמִרָא שְׁתִּין
בְּחֹזֶן וּלְאִלְתֵּי כִסְפָּא וְדִּבְחָהּ מִחֲשָׂא
פְּרִזְלָא אֲמָא וְאֲבָהּ דִּי לֹא־הָיוּ וְלֹא
שְׂמִעִין וְלֹא נִדְעִין שְׂפָחָהּ וּלְאִלְתָּהּ דִּי
לְשִׁמְתָהּ בִּידָהּ וּכְלִי־חֲדָתָהּ לֹא לֹא
תִּדְרֵת: 24 בְּאִידִן מִן־קְדָמוּהִי שְׁלִיחַ פִּסְתָּ
דִּי־דָא וּבְחִבָּהּ דָּחָה רָשִׁים: 25 וְדָקָה
כְּחֵבָהּ דִּי רָשִׁים מִמָּה מִמָּה תִּקַּל וּפְרִסִין:
26 דָּקָה פִּשְׁרָהּ מִלְּתָהּ מִמָּה מִן־חֲדָתָהּ
מִלְּכֻתָּהּ וּחֲשַׁלְתָּהּ: 27 תִּקַּל תִּקַּלְתָּ
בְּמִאֲזִנָּהּ וּחֲשַׁתְּכִתָּהּ חֲסִיר: 28 פִּרְסָהּ
פְּרִיסָהּ מִלְּכֻתָּהּ וַיְחִיבָתָהּ לְמִדְּנֵי וּפְרִסָהּ:
29 בְּאִידִן אֲמָר בְּלִשְׁמֵאֲרָא וּחֲלִשְׁתָּהּ לְדָנִיֵּאל
אֲרִיִּלָּהּ וּחֲמִינְתָּהּ דִּי־דְבָחָהּ עֲלִי־חֲדָתָהּ
וּחֲכִירָהּ עֲלִי־חֵיוֹת דִּי־לְחֹמָה שְׁלִיט תִּלְתָּהּ
בְּמִלְכּוּתָהּ: 30 בְּהָ בְּלִיָּהּ קִמִּיל בְּלִשְׁמֵאֲרָא
מִלְּתָהּ כְּשִׁדְיָהּ:

פרשח ו

1 וַיִּרְגֵּשׁ מִדְּיָא תִּקַּל מִלְּכֻתָּהּ פִּקֵּר
שְׁתִּין שְׁתִּין וַתִּרְחֹץ: 2 שְׁפָר הָדָם דְּרִידַע
וְחֻקִּים עַל־מִלְכּוּתָהּ לְחִשְׁדָּתָהּ מִמָּה
וְעֲשִׂרִין דִּי לְחֹזֶן בְּכִלְמִלְכּוּתָהּ: 3 וְעֲלָהּ
מִפְּחֹזֶן קִרְקִין תִּלְתָּהּ דִּי דָנִיֵּאל תִּד
מִפְּחֹזֶן דִּי לְחֹזֶן אֲחִישְׁדָּרְפָּנָהּ אֱלִין וַחֲבִין
לְחֹזֶן מְעִפָּה וּמִלְּתָהּ לֹא־לְחֹמָה נִזְהָ:
4 אֲדִין דְּנִיֵּאל דָּחָה הָיָה מִתְּבַצָּח עַל־קִרְכֵּיָהּ
וַאֲחִישְׁדָּרְפָּנָהּ קִלְקֵלָה דִּי רַחַח יִמְרָה פִּתָּה
וּמִלְכָּה עֲשִׂיתָ לְחִקְמִיתָהּ עַל־כִּלְמִלְכּוּתָהּ:

20 Καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερφηανεύσασθαι, κατη-
νέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας καὶ ἡ τιμὴ
ἀφῆρθη ἀπ' αὐτοῦ, 21 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων
ιδόθη, καὶ μετὰ τῶν ἀνέγων ἡ κατοικία αὐτοῦ,
καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς
δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφθη, ἕως οὗ
ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ θεὸς ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν ὀδέξῃ δώσει αὐτήν. 22 Καὶ
σὺ οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐταπείνωσας
τὴν καρδίαν σου κατενώπιον τοῦ θεοῦ· οὐ πάντα
ταῦτα ἔγνωσ; 23 Καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον θεὸν τοῦ
οὐρανοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ
ἤνεγκαν ἐνώπιόν σου, καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστάνες
σου καὶ αἱ παλλακαὶ σου καὶ αἱ παράκοιτοί σου
οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς· καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς
χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς καὶ χαλκοὺς καὶ σιδηροὺς
καὶ ξυλίλους καὶ λιθίνους, οἳ οὐ βλέπουνσι καὶ οἳ
οὐκ ἀκούουσιν καὶ οὐ γινώσκουσιν, ᾔνεσας, καὶ τὸν
θεὸν οὗ ἡ πνοὴ σου ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ
δοαὶ σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας. 24 Διὰ τοῦτο ἐκ
προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρὸς
καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξε. 25 Καὶ αὕτη ἡ
γραφὴ ἐντεταγμένη Μανή, θεκέλ, φάρες. 26 Τοῦτο
τὸ σύγγραμμα τοῦ ῥήματος· μανή, ἐμέτρησεν ὁ
θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν.
27 Θεκέλ, ἐστάθη ἐν ζυγῷ καὶ εὗρεθη ὑστεροῦσα.
28 Φάρες, διγύρηται ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη
Μήδοις καὶ Πέρσαις. 29 Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ,
καὶ ἐνίδυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν, καὶ τὸν
μανιάκην τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν
ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ. 30 Ἐν αὐτῇ τῇ
νυκτὶ ἀνῆρθε Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος.
31 Καὶ Δαρείος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασι-
λείαν, ὃν ἐτῶν ἐξήκοντα δύο.

ΚΕΦ. ε'.

1 ΚΑΙ ἤρρεσεν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέστησεν
ἐπὶ τῆς βασιλείας σατράπας ἑκατὸν εἰκοσι τοῦ
εἶναι αὐτοὺς ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, 2 Καὶ
ἐπάνω αὐτῶν τακτικοὺς τρεῖς, ὃς ἦν Δανιὴλ
εἰς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τοὺς σα-
τράπας λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλήται.
3 Καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτούς, ὅτι πνεῦμα
περιστὸν ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέ-
στησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

20 Quando autem elevatum est cor ejus,
et spiritus illius obfirmatus est ad super-
biam, depositus est de solio regni sui, et
gloria ejus ablata est: 21 Et a filiis hominum
ejectus est, sed et cor ejus cum bestiis posi-
tum est, et cum onagris erat habitatio ejus:
fœnum quoque ut bos comedebat, et rore
cœli corpus ejus infectum est, donec cognos-
ceret quod potestatem haberet Altissimus in
regno hominum: et quemcumque voluerit,
suscitabit super illud. 22 Tu quoque, filius
ejus Baltassar, non humiliasti cor tuum, cum
scires hæc omnia: 23 Sed et adversum
dominatorem cœli elevatus es: et vasa domus
ejus allata sunt coram te: et tu, et optimates
tui, et uxores tuæ, et concubinæ tuæ, vinum
bibistis in eis: deos quoque argenteos, et
aureos, et æreos, ferreos, ligneosque et
lapideos, qui non vident, neque audiunt,
neque sentiunt, laudasti: porro Deum, qui
habet flatum tuum in manu sua, et omnes
vias tuas, non glorificasti. 24 Idcirco ab eo
missus est articulus manus, quæ scripsit hoc,
quod exaratum est. 25 Hæc est autem
scriptura, quæ digesta est: MANE, THECEL,
PHARES. 26 Et hæc est interpretatio
sermonis. MANE: numeravit Deus regnum
tuum, et complevit illud. 27 THECEL:
appensus es in statera, et inventus es minus
habens. 28 PHARES: divisum est regnum
tuum, et datum est Medis et Persis. 29 Tunc
jubente rege indutus est Daniel purpura,
et circumdata est torques aurea collo ejus:
et prædicatum est de eo quod haberet potestatem
tertius in regno suo. 30 Eadem nocte interfectus
est Baltassar rex Chaldæus. 31 Et Darius Medus
successit in regnum annos natus sexaginta
duos.

CAPUT VI.

1 PLACUIT Dario, et constituit super reg-
num satrapas centum viginti, ut essent in
toto regno suo. 2 Et super eos principes
tres, ex quibus Daniel unus erat: ut satrapæ
illis redderent rationem, et rex non susti-
neret molestiam. 3 Igitur Daniel superabat
omnes principes et satrapas: quia spiritus
Dei amplior erat in illo. Porro rex cogi-
tabat constituere eum super omne regnum:

וַיִּזְכְּרוּ קִרְבָּיָא וַחֲשֻׁדְרַפְנֵיָא הוּא דְּעִין
 עֲלָהּ לְחַשְׁפָּחָהּ לְדִנְיָאֵל מִצָּד מְלַכְתָּא
 וְכַלְעֵלָה וַשְׁחִיחָה לְהַזְכִּילָהּ לְחַשְׁפָּחָהּ
 כְּלִיבָל דִּירְמִיחִין חוּא וְכַלְשֵׁלָה וַשְׁחִיחָה
 לֹא חַשְׁפָּחָה עֲלֵיהִי : 4 אֲדִין גְּבַרְיָא
 אֱלֹהֵי אֲמִרִין הִי לֹא נַחֲשָׁפָה לְדִנְיָאֵל דְּנָח
 כְּלִיבָלָהּ לְחֵן חַשְׁפָּחָה עֲלֵיהִי בְּדַר
 אֱלֹהִים : 5 אֲדִין קִרְבָּיָא וַחֲשֻׁדְרַפְנֵיָא אֲלֵן
 חֲרָשׁוֹ עַל־מִלְכָּא וְכֹן אֲמִרִין לֹא דִרְגֵשׁ
 מִלְכָּא לְעֲלִמִין חִי : 6 אֲמִרְעֻמוֹ כֹּל קִרְבִּי
 מְלַכְתָּא סְנִיָּא וַחֲשֻׁדְרַפְנֵיָא חֲקִיבָרְיָא
 וַפְּחִיחָה לְחִימָה חֵן מִלְכָּא וְלִתְקַפָּה
 אֲסָר הִי כְּדִרְבָּעָא כְּעֹ מִרְפָּלָהּ
 וְאֲשֵׁר עֲדִימִין תְּלָתִין לְחֵן מִנָּה מִלְכָּא
 וְהִרְמָא לְגֹב אֲרִיָּה : 7 דְּעִין מִלְכָּא תְּקִים
 אֲסָרָה וְהִרְשָׁם פְּתָהּ הִי לֹא לְחַשְׁפָּחָה
 פְּתִיחָתִי וְפָרַס דִּירְלָה תְּעָמָה : 8 כֹּל
 חֲבֵל דְּנָח מִלְכָּא דִּירְגֵשׁ וְשָׁם פְּתָהּ
 וְאֲסָרָה : 9 לְדִנְיָאֵל פְּדִי יָדַי דִּירְשִׁים
 פְּתָהּ עַל לְבִיחָה וְכִינִין פְּתִיחָה לֹא
 בְּעֲלִיחָה גָּדַד וְרַשְׁלָם וְזִמְנִין תְּלָתִין
 בְּיֻמָּא חוּא בְּנָח עַל־כְּרֻחִי וּמִצָּלָה
 וּמִדָּא חֲדָם אֱלֹהִים כְּלִיבָל דִּירְמִין עֲבָד
 מִדְּמִדָּר דְּנָח : 10 אֲדִין גְּבַרְיָא אֱלֹהֵי
 חֲרָשׁוֹ וַחֲשֻׁדְרַפְנֵיָא לְדִנְיָאֵל בְּעָה וּמִתְחַנֵּן
 חֲדָם אֱלֹהִים : 11 אֲדִין קִרְבִּי וְאֲמִרִין
 חֲדָם־מִלְכָּא עַל־אֲסָר מִלְכָּא חֲלָה אֲסָר
 וְשָׁמָּה הִי כְּלִיבָל דִּירְגֵשׁ מִרְפָּלָהּ
 וְאֲשֵׁר עֲדִימִין תְּלָתִין לְחֵן מִנָּה מִלְכָּא
 וְהִרְמָא לְגֹב אֲרִיָּה עֲבָה מִלְכָּא וְאֲסָר
 וּבִיבָה מִלְכָּא פְּתִיחָתִי וְפָרַס דִּירְלָה
 תְּעָמָה : 12 אֲדִין עֲבֹ וְאֲמִרִין חֲדָם מִלְכָּא
 הִי דִנְיָאֵל הִי מִרְבְּנֵי גְלִחָה הִי יַחַד
 לְאֲשָׁם עֲלִיָּה מִלְכָּא שָׁעֹם וְעַל־אֲסָרָה
 הִי וְשָׁמָּה וְזִמְנִין תְּלָתִין בְּיֻמָּא בְּעָה
 בְּעִיחָה : 13 אֲדִין מִלְכָּא פְּדִי מִלְכָּא שָׁמָּה
 שְׁנִיָּא בָּאֵשׁ עֲלֵיהִי וְעַל דִּנְיָאֵל שָׁם כֹּל
 לְשִׁיבְרִיחָה וְעַל מַעְלֵי שְׁמִשָּׁא חֲנִיָּה
 מִשְׁתַּבֵּחַ לְחַשְׁפָּחָה : 14 אֲדִין גְּבַרְיָא
 אֱלֹהֵי חֲרָשׁוֹ עַל־מִלְכָּא וְאֲמִרִין לְמִלְכָּא
 דְּעִין מִלְכָּא דִּירְגֵשׁ וְפָרַס דִּירְלָה
 אֲסָר וְיֻמָּא דִּירְמִין וְהִרְשָׁם לֹא לְחַשְׁפָּחָה :

4 Καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐζήτουν πρό-
 φασιν εὐρεῖν κατὰ Δανιήλ· καὶ πᾶσαν πρόφασιν
 καὶ παράπτωμα καὶ ἀμπλάκημα οὐχ εὑρον κατ'
 αὐτοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν. 5 Καὶ εἶπον οἱ τακτικοὶ Οὐχ
 εὐρήσομεν κατὰ Δανιήλ πρόφασιν εἰ μὴ ἐν νομίμοις
 θεοῦ αὐτοῦ. 6 Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι
 παρέστησαν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ Δαρεῖε
 βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. 7 Συνεβουλευ-
 σαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρατηγοὶ
 καὶ σατράπαι, ὑπατοὶ καὶ τοπάρχαι, τοῦ στήσαι
 στάσει βασιλικῇ καὶ ἐνισχυῖναι ὀρισμὸν, ὅπως ὅς
 ἂν αἰτήσῃ αἴτημα παρὰ παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρώ-
 που ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἄλλ' ἢ παρὰ σοῦ, βασι-
 λεῦ, ἐμβληθῇσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. 8
 Νῦν οὖν βασιλεῦ στήσον τὸν ὀρισμὸν καὶ
 ἔκθεε γραφὴν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περ-
 σῶν καὶ Μήδων. 9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος
 ἐπίταξε γραφῆναι τὸ δόγμα. 10 Καὶ Δανιήλ
 ἤνικα ἔγνω ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς
 τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ αἱ θυρίδες ἀνεψογμέναι
 αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερσώοις αὐτοῦ κατέναντι Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπτων
 ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, καὶ προσευχόμενος καὶ
 ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς
 ἦν ποιῶν ἐμπροσθεν. 11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκείνοι
 παρετήρησαν καὶ εὑρον τὸν Δανιήλ ἀξιοῦντα καὶ
 δεόμενον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. 12 Καὶ προσελθόντες
 λέγουσι τῷ βασιλεῖ Βασιλεῦ, οὐχ ὀρισμὸν ἔταξας
 ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὅς ἂν αἰτήσῃ παρὰ παντὸς
 θεοῦ καὶ ἀνθρώπου αἴτημα ἕως ἡμερῶν τριάκοντα
 ἄλλ' ἢ παρὰ σοῦ, βασιλεῦ, ἐμβληθῇσεται εἰς τὸν
 λάκκον τῶν λεόντων; Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀλη-
 θινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περσῶν
 οὐ παρελεύσεται. 13 Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ λέ-
 γουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Δανιήλ ὁ ἀπὸ
 τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας οὐχ
 ὑπετάγη τῷ δόγματί σου, καὶ καιροὺς τρεῖς
 τῆς ἡμέρας αἰτεῖ παρὰ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τὰ
 αἰτήματα αὐτοῦ. 14 Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ
 ῥῆμα ἤκουσε, πολλὸ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ περὶ
 τοῦ Δανιήλ ἠγωνίσαστο τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτόν,
 καὶ ἕως ἰσπίρας ἦν ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξελεῖσθαι
 αὐτόν. 15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκείνοι λέγουσι
 τῷ βασιλεῖ Γνωθὶ βασιλεῦ ὅτι τὸ δόγμα Μήδοις
 καὶ Πέρσαις τοῦ πᾶν ὀρισμὸν καὶ στάσιν
 ἦν ἂν ὁ βασιλεὺς στήσῃ, οὐ δὲ παραλλάξαι.

4 Unde principes et satrapæ quærebant occa-
 sionem ut invenirent Danieli ex latere regis :
 nullamque causam et suspicionem reperire
 potuerunt, eo quod fidelis esset, et omnis
 culpa et suspicio non inveniretur in eo.
 5 Duxerunt ergo viri illi : Non inve-
 niemus Danieli huic aliquam occasionem,
 nisi forte in lege Dei sui. 6 Tunc prin-
 cipes et satrapæ surripuerunt regi, et sic
 locuti sunt ei : Dari rex in æternum
 vive : 7 Consilium inierunt omnes prin-
 cipes regni tui, magistratus, et satrapæ,
 senatores, et iudices, ut decretum imperato-
 rium exeat, et edictum : Ut omnis qui petierit
 aliquam petitionem a quocumque deo et
 homine, usque ad triginta dies, nisi a te rex,
 mittatur in lacum leonum. 8 Nunc itaque
 rex confirma sententiam, et scribe decretum :
 ut non immutetur quod statutum est a Medis
 et Persis, nec prævaricari cuiquam liceat.
 9 Porro rex Darius proposuit edictum, et
 statuit. 10 Quod cum Daniel comperisset,
 id est, constitutam legem, ingressus est do-
 mum suam : et fenestris apertis in cœnaculo
 suo contra Jerusalem tribus temporibus in
 die flectebat genua sua, et adorabat, confite-
 baturque coram Deo suo, sicut et ante facere
 consueverat. 11 Viri ergo illi curiosius in-
 quirentes, invenerunt Daniele orantem et
 obsecrantem Deum suum. 12 Et accedentes
 locuti sunt regi super edicto : Rex, numquid
 non constituisti, ut omnis homo, qui rogaret
 quemquam de diis et hominibus, usque ad
 dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum
 leonum? Ad quos respondens rex, ait :
 Verus est sermo juxta decretum Medorum
 atque Persarum, quod prævaricari non licet.
 13 Tunc respondentes dixerunt coram rege :
 Daniel de filiis captivitatis Juda, non curavit
 de lege tua, et de edicto quod constituisti :
 sed tribus temporibus per diem orat obseca-
 tione sua. 14 Quod verbum cum audisset
 rex, satis contristatus est : et pro Daniele
 posuit cor ut liberaret eum, et usque ad
 occasum solis laborabat ut erueret illum.
 15 Viri autem illi intelligentes regem,
 dixerunt ei : Scito rex, quia lex Medorum
 atque Persarum est, ut omne decretum
 quod constituerit rex, non liceat immutari.

17 בארץ מלכא ארם ותחיל ללגאל
 ורמו לגמא די אריותא עמא מלכא ואמר
 לדניאל אלתה די אנחתא פלח-לה
 בתרינא האא ישועבקה: 18 ותחילת אכן
 חנה ושמת על פסגא וחממה מלכא
 בצוקתה ובצוקת רברבנותיה די לאחשמה
 צבי בדגמאל: 19 ארין אול מלכא
 לחיכלה בכח שור חמון לאחשמה
 חמיוח ושמתה בחד עליוח: 20 בארין
 מלכא בשפר צהא יקום בנחתא ובחממה
 לגמא די אריותא אול: 21 ובמקרה
 לגמא לדניאל פקל עצב ועק ענה מלכא
 ואמר לדניאל דניאל עבד אלתא חיה
 אלתה די אנחתא פלח-לה בתרינא חבל
 לשועבקה מריותא: 22 ארין דניאל
 עסמלכא מלל מלכא לעלמין חיי:
 23 אלהי שלח מלכמה וסגר פס אריותא
 ולא חבלני פלחבל די חמיוח וכו'
 חשפכתח לי ואח חמיוח מלכא חבלת
 לא עבדת: 24 בארין מלכא שגיא טאב
 אלוחי ולגנאל אמר לחממה מרצא
 חשפא דניאל מרצא וכלחבל לא
 חשפכתח פה די חמון מלכמה: 25 ואמר
 מלכא ותחילי בצריא אלה דירמקלי
 חצותיה די דגמאל וקב אריותא חמו
 אמן צמיוח חשיוח ולחמטו לחמט
 צמא עד דירשמו בחון אריותא וכל
 צמיוח חקק: 26 בארין דריוש מלכא
 פכת לבצעממא אמיא ולשגמא דירמיו
 בבליארסא שלמכו ושגמא: 27 מרמיו
 פים שם די צבלישמן מלכמה לחון
 חמיוח ורחליו מרמיו אלתה דירמיו
 דירמיו אלתא חיה וקום לעלמין
 ומלכמה דירמיו חמיוח ושלמק עד
 סופא: 28 משועב ומסאל ועבד חמיו
 וחמיו בשממא ובארסא די שגמא לדניאל
 מרד אריותא: 29 ודניאל דנה חצלת
 במלכות דריוש ובמלכות פורש פורש:

16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε, καὶ ἤγαγον τὸν
 Δανιὴλ καὶ ἐπέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον
 τῶν λέοντων· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ
 Ὁ θεὸς σου, ὃ σὸ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, αὐτὸς
 ἐξελεύεται σε. 17 Καὶ ἤνεγκαν λίθον καὶ ἐπέ-
 θηκαν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφρα-
 γίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ καὶ
 ἐν τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ὥπως
 μὴ ἀλλοιωθῇ πρῶγμα ἐν τῷ Δανιὴλ. 18 Καὶ
 ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
 ἐκοιμήθη ἀδύπνος, καὶ ἐδίσματα οὐκ εἰσῆνεγκαν
 αὐτῷ, καὶ ὁ ὕπνος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. (Καὶ ἐκλείσεν
 ὁ θεὸς τὰ στόματα τῶν λέοντων, καὶ οὐ παρηνώ-
 χησαν τῷ Δανιὴλ.) 19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη
 τὸ πρωὶ ἐν τῷ φωτί, καὶ ἐν σπουδῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν
 λάκκον τῶν λέοντων. 20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν
 αὐτὸν τῷ λάκκῳ ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ Δανιὴλ ὁ
 δεῦλος τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ θεὸς σου, ὃ σὸ
 λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἡδυνήθη ἐξελίσθαι σε ἐκ
 στόματος τῶν λέοντων; 21 Καὶ εἶπε Δανιὴλ
 τῷ βασιλεῖ Βασιλεῦ, εἰς τοῦς αἰῶνας ζῆθι.
 22 Ὁ θεὸς μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ
 ἐνέφραξε τὰ στόματα τῶν λέοντων, καὶ οὐκ ἔλυμή-
 ναντό με, ὅτι κατέναντι αὐτοῦ εὐθύτης εὐρέθη
 ἐμοί, καὶ ἐνώπιον δὲ σοῦ βασιλεῦ παράπτωμα οὐκ
 ἐποίησα. 23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη
 ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν Δανιὴλ ἔσωσεν ἀνελέγκας ἐκ
 τοῦ λάκκου. Καὶ ἀνηνέχθη Δανιὴλ ἐκ τοῦ λά-
 κκου, καὶ πᾶσα διαφθορὰ οὐκ εὐρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι
 ἐπίστευσεν ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. 24 Καὶ εἶπεν ὁ
 βασιλεὺς, καὶ ἠγάγασαν τοὺς ἀνδρας τοὺς δια-
 βαλόντας τὸν Δανιὴλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν
 λέοντων ἐνεβλήθησαν αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
 καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ οὐκ ἔρθασαν εἰς τὸ
 ἔδαφος τοῦ λάκκου ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ
 λέοντες, καὶ πάντα τὰ ὀστέα αὐτῶν ἔλεπυναν.
 25 Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς
 λαοῖς φυλαῖς γλώσσαις τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ
 τῇ γῇ Εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη. 26 Ἐν προσώ-
 πῳ μου ἐσέθι δόγμα τοῦτο, ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς
 βασιλείας μου εἶναι τρέμοντας καὶ φοβουμένους
 ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Δανιὴλ, ὅτι αὐτὸς ἐστὶ
 θεὸς ζῶν καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασι-
 λεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ
 ἕως τέλους. 27 Ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται, καὶ
 ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς, ὅστις ἐξείλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν
 λέοντων. 28 Καὶ Δανιὴλ κατηύθυνεν ἐν τῇ
 βασιλείᾳ Δαρείου καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ
 Πέρσου.

16 Tunc rex præcepit; et adduxerunt
 Danielelem, et miserunt eum in lacum
 leonum. Dixitque rex Danieli: Deus tuus,
 quem colis semper, ipse liberabit te.
 17 Allatusque est lapis unus, et positus est
 super os laei: quem obsegnavit rex annulo
 suo, et annulo optimatum suorum, nequid
 fieret contra Danielelem. 18 Et abiit rex in
 domum suam, et dormivit inecanatus, cubique
 non sunt allati coram eo, insuper et somnus
 recessit ab eo. 19 Tunc rex primo diluculo
 consurgens, festinus ad lacum leonum per-
 rexit: 20 Appropinquansque lacui, Danielelem
 voce lacrymabili inclamavit, et affatus est
 eum: Daniel serve Dei viventis, Deus tuus,
 cui tu servis semper, putasne valuit te liberare
 a leonibus? 21 Et Daniel regi respondens
 ait: Rex in æternum vive: 22 Deus meus
 misit angelum suum, et conolusit ora leonum,
 et non nocuerunt mihi: quia coram eo justi-
 tia inventa est in me: sed et coram te, rex,
 delictum non feci. 23 Tunc vehementer rex
 gavisus est super eo, et Danielelem præcepit
 educi de lacu: eductusque est Daniel de lacu,
 et nulla læsio inventa est in eo, quia credidit
 Deo suo. 24 Jubente autem rege, adducti
 sunt viri illi, qui accusaverant Danielelem:
 et in lacum leonum missi sunt, ipsi, et filii,
 et uxores eorum: et non pervenerunt usque
 ad pavementum laei, donec arriperent eos
 leones, et omnia ossa eorum comminuerunt.
 25 Tunc Darius rex scripsit universis popu-
 lis, tribubus, et linguis, habitantibus in uni-
 versæ terra: Pax vobis multiplicetur. 26 A
 me constitutum est decretum, ut in universo
 imperio et regno meo, tremiscant et paveant
 Deum Danielis. Ipse est enim Deus vivens,
 et æternus in sæcula: et regnum ejus non
 dissipabitur, et potestas ejus usque in æter-
 num. 27 Ipse liberator, atque salvator,
 faciens signa, et mirabilia in cælo et in terra:
 qui liberavit Danielelem de lacu leonum.
 28 Porro Daniel perseveravit usque ad reg-
 num Darii, regnumque Cyri Persæ.

דניאל ז

בְּלִבִּי נִמְּרָה :

ΔΑΝΙΗΛ, ζ'.

Digitized by Google

1 בשנת שלוש למלכות בלשאר
תפלה חזון הראה אלי אני דניאל אחרי
הנראה אלי בתחלה : 2 והארה בחזון
ויחל בראיני ואני בשושן הבירה אשר
בצילם המדינה והארה בחזון ואני
הייתי על האבן : 3 והארה עיני
והארה וחתה : 4 ואל אחד עמד לפני האבן
ולו קרנים וחקרנים גבוהות ונחמדות
גבוהות מן השמים ותגלוהו עלה באחרונה :
5 ראיתי את האבן מנחה ופחה וצפורה
ונגבה וכליהות לארבעה קצוות ואני
מציל מידו ופחה ברצו ותגדיל : 6 ואני
הייתי מכין ותפח צפירה צפירה בא מן
המערב על פני כל הארץ ואני מנגע
בארץ ותצפיר קרן חזות בן עיני :
7 ויבא עד האבן בעל חקרנים אשר
ראיתי עמד לפני האבן וקרן אלו
בחתה פחו : 8 וראיתי מניע : 9 ואל האבן
ויחמרה אלו ויגה את האבן וישפך
את שתי קרניו ולא חיה כל באבן לעמד
לפניו וישליכוהו ארצה ויחמרה וכל
הגח מציל לאל מידו : 10 ותצפיר קצוות
הגדיל עד מאד ויבצמו לשפך חקרן
הגדיל ותעלינה חזות ארבע מן השמים
לארבע רוחות השמים : 11 ויחמרה
מחם וצא קרמחה מצעירה ותגדיל
יתר אלהתגב ואלהתפוח ואלהתגב :
12 ותגדיל עד צבא השמים ותפח ארצה
מרחצבא ויחמרה קבים ותמסם : 13 ועד
שחתצבא הגדיל והפח הרים תפח
והשלה מכוון מקדשו : 14 וצבא תפחו
על תפחית בקשע והשלה אמה ארצה
וקשחה והצליחה : 15 והארה אחר
קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמו
המדבר עד מלי חזון תפחית והפחה
שמים פת וקדוש וצבא מרמס :

1 'EN ετει τρίτῃ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ
βασιλέως ὄρασις ὤφθη πρὸς μέ, ἐγὼ Δανιήλ, μετὰ
τὴν ὁφθεῖσάν μοι τὴν ἀρχήν. 2 Καὶ ἦμην ἐν
Σούσοις τῇ βάρει ἣ ἐστὶν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ, καὶ
ἦμην ἐπὶ τοῦ Οὐβάλ. 3 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου καὶ ἶδον, καὶ ἶδον κριὸς εἰς ἰσθηκῶς πρὸ τοῦ
Οὐβάλ, καὶ αὐτῷ κέρατα ὑψηλά· καὶ τὸ ἐν ἰψη-
λότερον τοῦ ἑτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ'
ἰσχύων. 4 Καὶ ἶδον τὸν κριὸν κρατίζοντα κατὰ
θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ νότον· καὶ πάντα τὰ
θηρία οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ
θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐμεγαλύνθη. 5 Καὶ ἐγὼ ἦμην
συνιῶν, καὶ ἶδον τράγος αἰγῶν ἥρχετο ἀπὸ λιβὸς
ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἦν ἀπτόμε-
νος τῆς γῆς, καὶ τῷ τράγῳ κέρας μίσην τῶν ὀ-
φθαλμῶν αὐτοῦ. 6 Καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ
κέρατα ἔχοντος, οὗ ἶδον ἰσθῶς ἐνώπιον τοῦ Οὐβάλ,
καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.
7 Καὶ ἶδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ
ἐξηγγιάνθη πρὸς αὐτόν· καὶ ἔπαισε τὸν κριὸν
καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἦν ἰσχύς τῷ κριῷ τοῦ στήναι ἐνώπιον αὐτοῦ·
καὶ ἔβριψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ συνεπάτησεν
αὐτόν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κριὸν ἐκ
χειρὸς αὐτοῦ. 8 Καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγα-
λύνθη ἕως σφόδρα· καὶ ἐν τῷ ἰσχυρῶν αὐτὸν
συνέτριβεν τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ ἀνέβη
ἑτερα κέρατα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς
τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ. 9 Καὶ ἐκ τοῦ
ἐνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἐν ἰσχυρόν, καὶ ἐμεγα-
λύνθη περισσῶς πρὸς τὸν νότον καὶ πρὸς τὴν
δύναμιν, 10 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνάμεως
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔπесεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς
δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀστρων, καὶ
συνεπάτησαν αὐτά. 11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστρά-
τηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτόν
θυσία ἐράχθη, καὶ κατενυδῶθη αὐτῷ· καὶ τὸ
ἅγιον ἐρημωθήσεται. 12 Καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν
θυσίαν ἁμαρτία, καὶ ἐβρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη·
καὶ ἐποίησε, καὶ εὐωδῶθη. 13 Καὶ ἤκουσα ἐνὸς
ἁγίου λαλοῦντος· καὶ εἶπεν εἰς ἅγιος τῷ φελομνὸν
τῷ λαλοῦντι· Ἔως πότε ἡ ὄρασις στήσεται, ἡ θυσία
ἡ ἀρθεῖσα καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα,
καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;

1 Anno tertio regni Baltassar regis, visio
apparuit mihi. Ego Daniel, post id quod vi-
deram in principio, 2 Vidi in visione mea,
cum essem in Susis castro, quod est in Ælam
regione : vidi autem in visione esse me super
portam Ulai. 3 Et levavi oculos meos, et
vidi : et ecce aries unus stabat ante paludem,
habens cornua excelsa, et unum excelsius
altero atque succrescens. Postea 4 Vidi
arietem cornibus ventilantem contra occiden-
tem, et contra aquilonem, et contra meri-
diem, et omnes bestiæ non poterant resistere
ei, neque liberari de manu ejus : fecitque
secundum voluntatem suam, et magnificatus
est. 5 Et ego intelligebam : ecce autem hir-
cus caprarum veniebat ab occidente super
faciem totius terræ, et non tangebatur terram :
porro hircus habebat cornu insigne inter
oculos suos. 6 Et venit usque ad arietem
illum cornutum, quem videram stantem
ante portam, et cucurrit ad eum in impetu
fortitudinis suæ. 7 Cumque appropinquasset
prope arietem, efferatus est in eum, et per-
cussit arietem : et comminuit duo cornua
ejus, et non poterat aries resistere ei : cum-
que eum misisset in terram, conculcavit, et
nemo quibatur liberare arietem de manu ejus.
8 Hircus autem caprarum magnus factus
est nimis : cumque crevisset, fractum est
cornu magnum, et orta sunt quatuor cornua
subter illud per quatuor ventos cæli. 9 De
uno autem ex eis egressum est cornu unum
modicum : et factum est grande contra me-
ridiem, et contra orientem, et contra fortitu-
dinem. 10 Et magnificatum est usque ad
fortitudinem cæli : et dejecit de fortitudine,
et de stellis, et conculcavit eas. 11 Et usque
ad principem fortitudinis magnificatum est :
et ab eo tulit jube sacrificium, et dejecit
locum sanctificationis ejus. 12 Robur autem
datum est ei contra jube sacrificium propter
peccata : et prosternetur veritas in terra,
et faciet, et prosperabitur. 13 Et audiui
unum de sanctis loquentem : et dixit
unus sanctus alteri nescio cui loquenti :
Usquequo visio, et jube sacrificium, et
peccatum desolationis, quæ facta est : et
sanctuarium, et fortitudo conculcabitur ?

דניאל ח ט

14 וַיֹּאמֶר אֵלַי עַד עֶרֶב בֹּקֶר אֲלֵפִים וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וּנְצִיחַ קֹדֶשׁ : 15 וַיְהִי בַּרְאֲתִי אֲנִי
דָּנִיֵּאל אֶת־חֲזִוִּיוֹ וַאֲבִקְשָׁה בִּינָה וַחֲפֹזָה
עֲמֵד לִנְגְדִי בְּמִרְאָה נָגֵד : 16 וַאֲשַׁמֶּע קוֹלִי
אֲדָם בֵּין אֵילֵי וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר בְּבִרְיָאֵל תִּבְנוּ
לְחִלּוֹ אֶת־הַמִּרְאָה : 17 וַיָּבֹא אֲצֵל עַמְדִּי
וַיִּבְבֵּא נִבְלָתִי וַאֲפִלָּה עַל־פְּנֵי וַיֹּאמֶר
אֵלַי תִּבְנוּ בְּרָאֲדָם כִּי לַעֲתִמְךָ חֲזִוִּיוֹ :
18 וַבִּדְבָרָו עָמִי נִרְבַּמְתִּי עַל־פְּנֵי אֲרָצָה
וַיַּגִּיעַ־בִּי וַיַּעֲמִידֵנִי עַל־עַמְדִּי : 19 וַיֹּאמֶר
חֲנָנִי מוֹדִיעֶיךָ אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה בְּאַחֲרִית
הַצֵּם כִּי לְמוֹעֵד קָדֵךְ : 20 הָאֵיל אֲשֶׁר־
רִאִיתָ בָּעֵל הַתְּרַנְנִים מִלְכֵי מִדִּי וַפְּרָס :
21 וַחֲזַקְרִי חֲשָׁקִיר מִלְכֵי יוֹנָן וַחֲזַקְרִי
חֲזִדְלָה אֲשֶׁר בְּיֹד־עֵינָיו הוּמָה הַמִּלְכָּה
הָרִאשׁוֹנָה : 22 וַחֲנַשְׁבָּרָה וַתַּעֲמִידָה אֲרָבַע
הַחֲתֻמֹּת אֲרָבַע מִלְכֵיזוֹת מִנֵּי יַעֲמִידָה
וְלֹא בָלְהוּ : 23 וַבְּאַחֲרִית מִלְכֵיהֶם כָּתָם
חֲפִשָּׁעִים יַעֲמֵד מִלְכֵי עַד־פְּרָס וּמִבְּנוֹ
הַיְדוֹת : 24 וַעֲצָם כָּחֹל וְלֹא בָלְהוּ וַנִּפְלְאוּ
אֲשֶׁר־יִהְיֶה וַחֲזַקְרִית וַעֲשָׂה וַחֲשָׁחִית עֲצָבִים
וַעֲמִידֵי קוֹשִׁים : 25 וַעֲלִשְׁכָּלוּ וַחֲזַלְיָה מִרְמָה
בְּיָדוֹ וַבִּלְכָּבוֹ יִגְדִּיל וַיִּשְׁלָלָה יִשְׁחִית
רַבִּים וְעַל שְׂרָשְׁרִים יַעֲמֵד וַבְּאֶפֶס קָדֵךְ
יִשְׁבֵּר : 26 וּמִרְאָה חֲזַקְרִי וַחֲזַקְרִי אֲשֶׁר
מֵאִמֶר אִמַּת הוּמָה וַאֲמַת כְּתָם חֲזִוִּיוֹ
כִּי לִימִים רַבִּים : 27 וַאֲנִי דָּנִיֵּאל קָתִיבִּי
וַחֲלִילִיתִי יָמִים וַאֲלֹים וַאֲעֲשֶׂה אֶת־
מִלְכֻמַּת הַמִּלְכֵי וַאֲשִׁתּוֹמָם עַל־הַמִּרְאָה
וַאֲנִי מִבְּנוֹ :

פרשה ט :

1 בשנת אחת לדריגוש בראשונה
מזרע מדי אשר המלך על מלכות
בשנים : 2 בשנת אחת למלכו אני
דניאל בילתי בספרים מספר השנים
אשר תהי דברינה אליהם חזאי
למלכות להרבות וישלם שבעים שנה :
3 ואמנה את־פני אל־אלי האל־הים לבקש
תמלה ותחננים ביום וסנה ואמר :

ΔΑΝΙΗΛ, η', θ'.

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ "Ἔως ἑσπέρας καὶ πρωὶ
ἡμέραι δισχιλῖαι καὶ τετρακόσται, καὶ καθαρι-
σθήσεται τὸ ἅγιον. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν
με, ἐγὼ Δανιήλ, τὴν ὄρασιν καὶ ἐζήτουν σέβειν,
καὶ ἰδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἰμοῦ ὡς ὄρασις ἀνδρός.
16 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρός ἀνὰ μέσον τοῦ
Οὐβάλ, καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπε Γαβριήλ, συνέτισον
ἐκείνους τὴν ὄρασιν. 17 Καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐχό-
μενος τῆς στάσεώς μου" καὶ ἐν τῷ ἰλθεῖν αὐτὸν
ἐθαμβήθη, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου. καὶ
εἶπε πρὸς μέ Σύμες υἱὲ ἀνθρώπου. ἔτι γὰρ εἰς
καιροῦ πέρας ἡ ὄρασις. 18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν
αὐτὸν μετ' ἰμοῦ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ ἤψατό μου καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας,
19 Καὶ εἶπεν "Ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα
ἐπ' ἐσχάτων τῆς ὁργῆς." ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας
ἡ ὄρασις. 20 Ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὃ ἐχων τὰ κέρατα,
βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν. 21 Ὁ τράγος τῶν
αἰγῶν βασιλεὺς Ἑλλήνων" καὶ τὸ κέρατὸ τὸ μέγα
ὃ ἦν ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτός ἐστιν
ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος. 22 Καὶ τοῦ συντριβέντος
οὗ ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες
βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ
οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν. 23 Καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς
βασιλείας αὐτῶν, πληρουμένων τῶν ἀμαρτιῶν
αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδῆς προσώπῳ
καὶ συνιῶν προβλήματα. 24 Καὶ κραταιὰ ἡ
ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ θαυμαστά διαφθερεῖ, καὶ κατεν-
θυνῶ καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς καὶ λαὸν
ἅγιον. 25 Καὶ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατεν-
θυνεῖ· δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλος διαφθερεῖ πολ-
λοὺς, καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται, καὶ ὡς
ὡς χειρὶ συντρίψει. 26 Καὶ ἡ ὄρασις τῆς ἑσπέρας
καὶ τῆς πρωῆς τῆς ῥηθείσης ἀληθῶς ἐστὶ καὶ
σὺ σφράγισον τὴν ὄρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλὰς.
27 Καὶ ἐγὼ Δανιήλ ἐκοιμήθην καὶ ἐμαλακίσθην,
καὶ ἀνίστην καὶ ἰποιοῦν τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως,
καὶ ἰθαίμαζον τὴν ὄρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

KEF. θ'.

1 'EN τῷ πρώτῳ ἔτι Δαρείου τοῦ υἱοῦ 'Ασουή-
ρου, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὃς ἐβασί-
λευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων, 2 'Εγὼ Δανιήλ
συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἔτων,
ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερειάν τὸν
προφήτην, εἰς συμπληρῶσιν ἱερῶς ἑβδομήκοντα ἔτη. 3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσω-
πόν μου πρὸς Κύριον τὸν θεὸν τοῦ ἐκζητῆσαι
προσευχῆν καὶ δεῖσιν ἐν νηστείαις καὶ σάκεσιν.

DANIEL, VIII. IX.

14 Et dixit ei : Usque ad vesperam et mane, dies duo millia trecenti : et mun-
dabitur sanctuarium. 15 Factum est au-
tem cum viderem ego Daniel visionem et
quererem intelligentiam : ecce stetit in
conspectu meo quasi species viri. 16 Et
audiui vocem viri inter Ulai, et clamavit, et
ait : Gabriel fac intelligere istum visionem.
17 Et venit, et stetit juxta ubi ego stabam :
cumque venisset, pavens corruui in faciem
meam, et ait ad me : Intellige fili hominis,
quoniam in tempore finis oomplebitur visio.
18 Cumque loqueretur ad me, collapsus sum
pronus in terram : et tetigit me, et statuit
me in gradu meo, 19 Dixitque mihi : Ego
ostendam tibi quæ futura sunt in novissimo
maledictionis : quoniam habet tempus finem
suum. 20 Aries, quem vidisti habere cornua,
rex Medorum est atque Persarum. 21 Porro
hircus caprarum, rex Græcorum est, et cornu
grande, quod erat inter oculos ejus, ipse est
rex primus. 22 Quod autem fracto illo sur-
rexerunt quatuor pro eo : quatuor reges de
gente ejus consurgent, sed non in fortitudine
ejus : 23 Et post regnum eorum, cum cre-
verint iniquitates, consurget rex impudens
facie, et intelligens propositiones ; 24 Et robo-
rabitur fortitudo ejus, sed non in viribus
suis : et supra quam credi potest, universa
vastabit, et prosperabitur, et faciet. Et in-
terficiet robustos, et populum sanctorum
25 Secundum voluntatem suam, et dirigetur
dolos in manu ejus : et oer suum magnifica-
bit, et in copia rerum omnium occidet pluri-
mos : et contra principem principum consur-
get, et sine manu conteretur. 26 Et visio
vespere et mane, quæ dicta est, vera est :
tu ergo visionem signa, quia post multos
dies erit. 27 Et ego Daniel langui, et ægro-
tavi per dies : cumque surrexissem, faciebam
opera regis, et stupebam ad visionem, et non
erat qui interpretaretur.

CAPUT IX.

1 IN anno primo Darii filii Assueri de
semine Medorum, qui imperavit super
regnum Chaldæorum : 2 Anno uno regni
ejus, ego Daniel intellexi in libris nume-
rum annorum, de quo factus est sermo
Domini ad Jeremiam prophetam, ut com-
plerentur desolationis Jerusalem septua-
ginta anni. 3 Et posui faciem meam
ad Dominum Deum meum rogare et
deprecari in jejuniis, sacco, et cinere

דניאל ט

וְאֶת־פִּלְלָה לִיהוֹחַ אֱלֹהֵי וְאֶת־נִדְחָה וְאֶת־מֶלֶךְ
 אֲנִי אֲדִי הָאֵל הַדּוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁמֶר
 הַבְּרִית וְהַחֹסֵד לְאַחֲבִי וְלִשְׁמֵרִי מִצֹּרְתָּי :
 חֲמָאנִי וְעֵינֵי וְהַרְשָׁעִנִי וּמִדְּנִי נְסֹר
 מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ : וְלֹא שְׁמַעְנִי
 אֲלֵעֲבָדֶיךָ חֲבִיבִי אֲשֶׁר דָּבָרָה בְּשִׁמְךָ
 אֲלִמְלָכֵינוּ שְׂרִיטֵנוּ וְאַבְחִיטֵנוּ וְאֵל פְּלַעַם
 הָאָרֶץ : לֵךְ אֲדִי הַצְדִּיקָה וְלֵנִי בְּשֵׁת
 חֲפָנִים בְּיוֹם הַזֶּה לְאִישׁ יְחִידָה וְלִשְׁבִּי
 וְרִשְׁלָם וְלְכָל־יִשְׂרָאֵל חֲקֹלָכִים וְחִרְחֹרִים
 בְּכָל־הָאָרֶצוֹת אֲשֶׁר הִדְחָתָם שָׁם בְּמַעַלְמָם
 אֲשֶׁר מַעֲלֵבְךָ : אֲדִי לֵנִי בְּשֵׁת חֲפָנִים
 לְמִלְכֵינוּ לְשְׂרִיטֵנוּ וְלְאַבְחִיטֵנוּ אֲשֶׁר חֲמָאנִי
 לָךְ : לְאֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ חֲרֻחִים וְחַסְלִיחוֹת
 כִּי מִדְּנִי בּוֹ : וְלֹא שְׁמַעְנִי בְּקוֹל יְהוֹחַ
 אֱלֹהֵינוּ לְלֶכֶת בְּהוֹרֵתוֹ אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ
 בְּיָד עֲבָדָיו חֲבִיבִי : וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 עָבְרָה אֶת־הוֹרֵתָהּ וְסֹר לְבָבָהּ שְׁמוֹעַ
 בְּקוֹלָהּ וּתְהִי עֲלֵינוּ הָאֵלֶּה וְחַשְׁבָּעָה
 אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ בְּתוֹרַת מִשְׁחָה עֲבָד הָאֱלֹהִים
 כִּי חֲמָאנִי לָךְ : וְיִקָּם אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר
 דָּבָר עָלֵינוּ וְעַל־שְׁפָטֵינוּ אֲשֶׁר שְׁפָטֵינוּ
 לְחִבָּא עָלֵינוּ רַעַח נִדְלָה אֲשֶׁר לֹא
 נַעֲשֶׂהוּ תַּחַת פְּלִחְשָׁמִים כְּאֲשֶׁר נַעֲשֶׂהוּ
 בִּירִשְׁלָם : כְּאֲשֶׁר בְּתוֹב בְּתוֹרַת מִשְׁחָה
 אֵת פְּלִחְרָעַח הַזֶּה בְּאֵחַ עָלֵינוּ וְלֹא
 חֲלֵינוּ אֶת־פָּנֶיךָ יְהוֹחַ אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹב
 מִצֹּרְתֵינוּ וְלִחְשָׁפֵינוּ בְּאַמְתָּךְ : וְיִשְׁתַּחֲוֶה
 יְהוֹחַ עַל־הַרְצָח וּבִיֵּאֵחַ עָלֵינוּ כִּי־רָצָה
 יְהוֹחַ אֱלֹהֵינוּ עַל פְּלַמְצָשׁוֹי אֲשֶׁר עָשָׂה
 וְלֹא שְׁמַעְנִי בְּקוֹלִי : וְעַתָּה וְאֲדִי אֱלֹהֵינוּ
 אֲשֶׁר חוֹצֵאֵת אֶת־עַמְּךָ מִצֹּרֵי
 בְּיָד הַזֶּה וְתַעֲשֶׂה לָּךְ שָׁם בְּיוֹם הַזֶּה
 חֲמָאנִי וְשָׁעֲנִי : אֲדִי בְּכָל־צְדִיקְתֶּיךָ
 יִשְׁבְּרָנָה אִפְּךָ וְחִמְתָּךְ מַעֲרֹךְ וְרִשְׁלָם
 חֲרֻחְשָׁךְ כִּי בְּחִשְׁבֵינוּ וּבְעֵינֵינוּ אֲבָחִינוּ
 וְרִשְׁלָם וְעַמְּךָ לְחִרְפָּה לְכָל־סַבִּיבֵינוּ :

ΔΑΝΙΗΛ, θ.

4 Kai proseuchamen pros Kurion ton theon mou, kai exomologesamen kai eipa Kyrie o theos o megas kai thaumastos, o phylaxsas tēn diathēken sou kai to eileos sou tois agapōsi se kai tois phylassousi tās entolās sou. 5 'Hmarten, hēdikēsamen, hnomēsamen, kai apēsthem kai heklinamen apō tōn entolōn sou kai apō tōn krimātōn sou. 6 Kai ouk eishekūsamen tōn doulōn sou tōn prophētōn, oī ilāloun en tō onomatī sou pros tous basilēis hēmōn kai archontas hēmōn kai patēras hēmōn kai pros panta tōn laōn tēs gēs. 7 Soi Kyrie ē dikaiosynē, kai hmein ē aischynē tou prosōpou, ōs ē hēmera autē, andrī 'Iouda kai tois enokousin en 'Ierousalēm kai panti 'Israhēl, tois eγγēs kai tois makrān en pāsē tē γē ō dīspeiras autous ekei en athēis autōn ē thētēsan. 8 'En soi Kyrie isyn hēmōn ē dikaiosynē, kai hmein ē aischynē tou prosōpou kai tois basilēusin hēmōn kai tois archousin hēmōn kai tois patrāsion hēmōn, oitines hmartomen soi. 9 Kyrie tō theō hēmōn oi oikeir-moi kai oi ilasmoi, ōti apēsthem, 10 Kai ouk eishekūsamen tēs phōnēs Kurīou tou theou hēmōn porēsthai en tois νόμοις autou, oīs edōke katā prosōpon hēmōn en chersī tōn doulōn autou tōn prophētōn. 11 Kai pās 'Israhēl parabēsan tōn νόμον sou kai ēkēlinan tou mē akousai tēs phōnēs sou kai epēlthen ef' hmas ē katara kai o thros o gegrammenos en νόμω Mωusēs doulou tou theou, ōti hmarten autō. 12 Kai esthese tous logous autou oīs ilalēsen ef' hmas kai epī tous kritās hēmōn, oī ēkironon hmas epagagēin ef' hmas kakā megala, oia ō gēgonen upokātō pan-tōs tou ouranou katā tā genόμενα en 'Ierou-salēm. 13 Kathōs gēgraphai en tō νόμω Mωusē, panta tā kakā taūta ēlthen ef' hmas kai ouk idēthēmen tou prosōpou Kurīou tou theou hēmōn apostrepsai apō tōn adikōn hēmōn kai tou syn-ainai en pāsē alētheia sou. 14 Kai ēgrhōrhse Kyrios kai epēgagen autā ef' hmas, ōti dikaios Kyrios o theos hēmōn epī pāsān tēn poīēsin autou ēn epōīēse, kai ouk eishekūsamen tēs phōnēs autou. 15 Kai nūn Kyrie o theos hēmōn, ōs ēlēgases tōn laōn sou ek gēs Aigūptou en chērī kratatē kai epōīēsas seautō dno-ma ōs ē hēmera autē, hmarten, hnomēsamen. 16 Kyrie, en pāsīn ēlehmōsynē sou, apostra-phētō dē o thmos sou kai ē orghē sou apō tēs pōlēws sou 'Ierousalēm throus agiou sou ōti hmarten, kai en taīs adikiais hēmōn kai tōn patrōn hēmōn 'Ierousalēm kai o laos sou eis ōνειδισμὸν ēgeneto en pāsi tois perikūklō hēmōn.

DANIEL, IX.

4 Et oravi Dominum Deum meum, et confessus sum, et dixi : Obsecro Domine Deus magne et terribilis, custodiens pactum et misericordiam diligentibus te, et custodientibus mandata tua. 5 Peccavimus, iniquitatem fecimus, impie egimus, et recessimus : et declinavimus a mandatis tuis, ac iudiciis. 6 Non obedivimus servis tuis prophetis, qui locuti sunt in nomine tuo regibus nostris, principibus nostris, patribus nostris, omnique populo terræ. 7 Tibi Domine iustitia : nobis autem confusio faciei, sicut est hodie viro Juda, et habitatoribus Jerusalem, et omni Israel, his qui prope sunt, et his qui procul, in universis terris ad quas eiecisti eos, propter iniquitates eorum, in quibus peccaverunt in te. 8 Domine nobis confusio faciei, regibus nostris, principibus nostris, et patribus nostris, qui peccaverunt. 9 Tibi autem Domino Deo nostro misericordia, et propitiatio, quia recessimus a te : 10 Et non audivimus vocem Domini Dei nostri, ut ambularem in lege ejus, quam posuit nobis per servos suos prophetas. 11 Et omnis Israel prævaricati sunt legem tuam, et declinaverunt ne audirent vocem tuam, et stillavit super nos maledictio, et detestatio, quæ scripta est in libro Moysi servi Dei, quia peccavimus ei. 12 Et statuit sermones suos, quos locutus est super nos, et super principes nostros, qui iudicaverunt nos, ut superinduceret in nos magnum malum, quale nunquam fuit sub omni cælo, secundum quod factum est in Jerusalem. 13 Sicut scriptum est in lege Moysi, omne malum hoc venit super nos : et non rogavimus faciem tuam Domine Deus noster, ut reverteremur ab iniquitatibus nostris, et cogitarem veritatem tuam. 14 Et vigilavit Dominus super malitiam, et adduxit eam super nos : justus Dominus Deus noster in omnibus operibus suis, quæ fecit : non enim audivimus vocem ejus. 15 Et nunc Domine Deus noster, qui eduxisti populum tuum de terra Aegypti in manu forti, et fecisti tibi nomen secundum diem hanc : peccavimus, iniquitatem fecimus. 16 Domine in omnem iustitiam tuam : avertatur obsecro ira tua, et furor tuus, a civitate tua Jerusalem, et monte sancto tuo. Propter peccata enim nostra, et iniquitates patrum nostrorum, Jerusalem et populus tuus in opprobrium sunt omnibus per circuitum nostrum.

דניאל ט

17 ועתה שמע אלתינו אל־תפלת עבדך
ואל־תחנוניו ותאר פניו על־מקדשך
השמים למען אדני : 18 הִפֹּחַ אֱלֹהֵי אֲנֹכִי
אֶשְׁמַע פִּקְחֹהוּ עֲלֵיךָ וְרֹאדוֹ שְׁמַמְתִּינוּ
וְהַעֲרִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ כִּי לֹא
עַל־צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ
לִפְנֵיךָ כִּי עַל־חַמְיָה הִרְקִים : 19 אֲדֹנָי
שְׁמַעְדוֹ אֲדֹנָי סִלְּחוּ אֲדֹנָי חֲקֻשִׁיכָה
וְעֲשֹׂה אֶל־מִאֲחָר לְמַעַן אֱלֹהֵי גִישְׁמֶךָ
נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ : 20 וְעוֹד אֲנִי
מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְרַדֵּד חַטָּאתִי וְחַטְאֵת
עַמִּי וְיִשְׂרָאֵל וּמִפִּיל תַּחֲנוּתִי לִפְנֵי וְהוֹחַ
אֱלֹהֵי עַל חֲרֹקֶשׁ אֱלֹהֵי : 21 וְעוֹד אֲנִי
מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה וְהָאִישׁ גַּבְרִיאֵל אֲשֶׁר
רָאִיתִי בְּחִזּוֹן בַּתְּחִלָּה מַעַתָּה בִּיעָף גָּבַע
אֵלַי כְּעַת מִנְּחֵי־עֶרֶב : 22 וַהֲגֹן וַיְדַבֵּר
עִמִּי וַיֹּאמֶר דָּנִיֵּאל עַתָּה יֵצְאִי לְחֻשְׁפִּילְךָ
בֵּינָה : 23 בַּתְּחִלָּתָהּ תַּחֲנוּגֵיךָ יֵצֵא דָּכָר
וְאֲנִי בָּאתִי לְחַיֵּד כִּי חֲמִידוֹת אֶתָּה
רַבִּין בְּדָכָר וְהִגֹּן בַּמִּרְאָה : 24 שְׁבָעִים
שְׁבָעִים נְחֻמָּה עַל־עַמְּךָ וְעַל־עִירְךָ קִדְּשֶׁךָ
לְכָל־אֵל הַשָּׁשׁ וְלְחֻמָּה חַטָּאוֹת וּלְכַפֵּר עוֹן
וְלַחֲבִיא צָדָה עֲלֵמָּים וְלַחֲחֵם חִזּוֹן וְנִבְיָא
וְלַמְשֻׁחַ קֹדֶשׁ הַדָּשִׁים : 25 וְחִלְדַּע וְחַשְׁמֶלֶךְ
מִרְמָצָא דָּכָר לְחֻשִׁיב וּלְבָנוֹת וְרֹשְׁלַב
עַד־מְשִׁיחַ נָגִיד שְׁבָעִים שְׁבָעִים וְנִבְנָתָה וְחֹזֵב
שְׁנָאִים וְשָׁנִים תְּשׁוּב וְנִבְנָתָה וְחֹזֵב
וְחֹרֵץ וְגִזְקוֹת קַעֲתִים : 26 וַאֲחֵרֵי חֲשָׁבַעִים
שְׁנָאִים וְשָׁנִים יִפְרָת מְשִׁיחַ וְאִין לֹ
וְחֹרֵיר וְחֹרֶשׁ וְשִׁחִית עִם נָגִיד חֲפָא
וְחֹזֵב בְּשִׁשָּׁה וְעַל קֹץ מִלְחָמָה מִחֲרָצָה
שְׁמִמָּתוֹ : 27 וְהַנִּבְיָר בְּרִית לְרַפִּים שְׁבָעִ
אַחַד וְחֹזֵי חֲשָׁבַעִי וְשִׁבִּית וְזָבַח וּמִנְחָה
וְעַל כְּנַת שְׁחָרְצִים מְשֻׁמָּם וְעַד־כְּלָה
וְנִחְרָצָה תַּתָּה עַל־שׁוּמָם :

ΔΑΝΙΗΛ, θ'.

17 Καὶ νῦν εἰσάκουσον Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τῆς
προσευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων
αὐτοῦ, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τὸ ἅγλασμά σου τὸ ἱερὸν· ἔνεκεν σοῦ Κύριε.
18 Κλῖνον ὁ θεός μου τὸ οὖς σου καὶ ἀκουσον·
ἀνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε τὸν ἀφανι-
σμόν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεώς σου, ἐφ' ἧς ἐπικέκληται
τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς· ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύ-
ναις ἡμῶν ῥιπτοῦμεν τὸν οἰκτιρμόν ἡμῶν ἐνώπιόν
σου ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰκτιρούς σου τοὺς πολλούς,
Κύριε. 19 Εἰσάκουσον Κύριε, ἰλάσθητι Κύριε,
πρόσχες Κύριε· μὴ χρονίσῃς ἔνεκεν σοῦ, ὁ θεός
μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν
σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου. 20 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λα-
λοῦντος καὶ προσευχομένου, καὶ ἐξαγορευόντος
τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου
Ἰσραὴλ, καὶ ῥιπτοῦντος τὸν ἑλὸν μου ἐναντίον
τοῦ Κυρίου τοῦ θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου,
21 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ Γαβριὴλ ὃν ἶδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ
ἀρχῇ πετόμενος, καὶ ἤψατό μου ὥσει ὄραν θυσίας
ἐσπερινῆς· 22 Καὶ συνήτισέ με, καὶ ἐλάλησε μετ'
ἐμοῦ καὶ εἶπε Δανιήλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάζσαι
σε σύνεισιν. 23 Ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου ἐξῆλθε
λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαι σοι, ὅτι
ἀνὴρ ἐπιθυμῶν εἰ σὺ, καὶ ἐννοήθητι ἐν τῷ ῥήματι
καὶ σύβεις ἐν τῇ ὁπτασίᾳ· 24 Ἑβδομήκοντα ἑβ-
δομάδες συντεμνήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ
τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρ-
τίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ ἀπαλεῖψαι
τὰς ἀδικίας, καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ
ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, καὶ τοῦ σφραγίσαι
ὅρασιν καὶ προφήτην, καὶ τοῦ χρίσαι ἄγιον ἄγιον.
25 Καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ
ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ ἕως
Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἑβδομάδες
ἐξηκονταδύο· καὶ ἐπιστρέψει καὶ οἰκοδομηθήσεται
πλατεία καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.
26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἐξηκονταδύο
ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτῷ· καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἄγιον διαφθερεῖ σὺν
τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἐκκοπήσονται ἐν κατα-
κλυσμῷ καὶ ἕως τέλους πολέμου συντετμημένου
τάξεϊ ἀφανισμοῖς. 27 Καὶ δυναμώσει διαθήκην
πολλοῖς ἑβδομάς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβ-
δομάδος ἀρθήσεται μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ
τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως τῆς
συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν
ἐρήμωσιν.

DANIEL, IX.

17 Nunc ergo exaudi Deus noster ora-
tionem servi tui, et preces ejus : et
ostende faciem tuam super sanctuarium
tuum, quod desertum est, propter te-
metipsum. 18 Inclina Deus meus aurem
tuam, et audi : aperi oculos tuos, et vide
desolationem nostram, et civitatem, su-
per quam invocatum est nomen tuum :
neque enim in justificationibus nostris pro-
sternimus preces ante faciem tuam, sed in
miserationibus tuis multis. 19 Exaudi
Domine, placare Domine : attende et fac :
ne moreris propter temetipsum Deus meus :
quia nomen tuum invocatum est super
civitatem, et super populum tuum. 20 Cum-
que adhuc loquerer, et orarem, et confiterer
peccata mea, et peccata populi mei Israel, et
prosternerem preces meas in conspectu Dei
mei, pro monte sancto Dei mei : 21 Adhuc
me loquente in oratione, ecce vir Gabriel,
quem videram in visione a principio, cito
volans tetigit me in tempore sacrificii ves-
pertini. 22 Et docuit me, et locutus est
mibi, dixitque : Daniel nunc egressus sum
ut docerem te, et intelligeres. 23 Ab exordio
precum tuarum egressus est sermo : ego
autem veni ut indicarem tibi, quia vir desi-
deriorum es : tu ergo animadverte sermonem,
et intellige visionem. 24 Septuaginta heb-
domades abbreviatæ sunt super populum
tuum et super urbem sanctam tuam, ut con-
summetur prævaricatio, et finem accipiat pec-
catum, et deleatur iniquitas, et adducatur jus-
titia sempiterna, et impleatur visio, et prophe-
tia, et ungatur sanctus sanctorum. 25 Scito
ergo, et animadverte : Ab exitu sermonis, ut
iterum ædificetur Jerusalem, usque ad Chris-
tum ducem, hebdomades septem, et hebdo-
mades sexaginta duæ erunt : et rursum ædi-
ficabitur platea, et muri in angustia tempo-
rum. 26 Et post hebdomades sexaginta duas
occidetur Christus : et non erit ejus populus,
qui eum negaturus est. Et civitatem et
sanctuarium dissipabit populus cum duce
venturo : et finis ejus vastitas, et post finem
belli statuta desolatio. 27 Confirmabit au-
tem pactum multis hebdomada una : et in
dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrifi-
cium : et erit in templo abominatio desola-
tionis ; et usque ad consummationem et
finem perseverabit desolatio.

1 בשנת שלוש לנחיש מלך פרס
דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו
בלשון אחר ואמת הדבר וצבא גדול ובין
אשר הדבר ובינה לו פמליה : 2 בימים
ההם אני דניאל הייתי מהאכל שלשה
שבועים ימים : 3 לחם חמדות לא אכלתי
ובקר ויין ולאבא ארפי וסוף לאסכתי
עד מלאת שלשת שבועים ימים :

4 וביום עשרים וארבעה לחיש הראשון
ואני הייתי עליד חפץ הדולח חמ
הדולח : 5 ואני את עיני וארא וחפר
איש אחד לבוש בגדים ומתניו חגרים
בבגדים אפיו : 6 ובייתי כתרשש ופניו
במראה ברו וציניו פלפלי אש וזרעתי
ומרגלתי פניו נחשת קלל וקול דבריו
קול חמון : 7 וראיתי אני דניאל לבדי
את המראה והאנשים אשר היו עמי לא
ראו את המראה אבל חרדו גדלה נפלה
עליהם ויבדחו ברחוק : 8 ואני לשאיתי
לבדי וארא את המראה הדולח חמ
ולאנשים בני פח וחזי נהפך עלי
למשחית ולא עצרתי פח : 9 ואשמע
את קול דבריו ובשמע את קול דבריו
ואני הייתי נהם על פני ופני ארצה :
10 והגדוד נכדח בני וחיניני על פני
ובפות דני : 11 ונאמר אלי דניאל איש
חמדות הבן בדברים אשר אכלי דבר
אליה ועמד על עמודי פי עתה שלחתי
אליה ובדברו עמי את הדבר חמ
עמדי מרעיד : 12 ונאמר אלי אתה
דניאל בני מנהיג הראשון אשר נתת
את לבך לחביו ולחמדות לפני אלהיך
לשמעו ודבריו ואני באני בדבריו :
13 ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים
ואחד יום וחפר מיכאל אחד חשבים
הראשנים בא לעזרני ואני מנהיג שם
אצל מלכי פרס : 14 ובאיתי לחבוק את
אשר יקרה לעמך באחרית הימים פי עז
חזון לימים : 15 ובדברו עמי בדבריו
האלה נתתי פני ארצה ונאמתי :

1 'Εν ἔτει τρίτῳ Κύρου βασιλέως Περσῶν
λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπε-
κλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ
δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ
ὀπτασίᾳ. 2 'Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιήλ
ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν, 3 Ἄρτον
ἐπιθυμῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ
εἰσήλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἀλειμμα οὐκ
ἤλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων
ἡμερῶν. 4 'Εν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ
ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὐτὸς ἐστὶ Τίγρις 'Εδ-
δεκέλ. 5 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ
ἶδον, καὶ ἶδού ἀνὴρ εἰς ἐνδεδυμένους βαδδίν,
καὶ ἡ ὄσφρς αὐτοῦ περιζωσμένη ἐν χρυσίῳ
Ὡφάζ, 6 Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσίς, καὶ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἡ ὕρασις ἀστραπίης, καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ
βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὕρασις χαλκοῦ
στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς
φωνὴ ὄχλου. 7 Καὶ ἶδον ἐγὼ Δανιήλ μόνος τὴν
ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἶδον τὴν
ὀπτασίαν, ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ'
αὐτούς, καὶ ἐφυγον ἐν φόβῳ. 8 Καὶ ἐγὼ ὑπελεί-
φθην μόνος καὶ ἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην
ταύτην, καὶ οὐκ ὑπελείφθην ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ
δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκρά-
τησα ἰσχύος. 9 Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λό-
γων αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με αὐτοῦ ἤμην κα-
τανευνυγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. 10
Καὶ ἶδού χεὶρ ἀπτομένη μου, καὶ ἠγείρε με ἐπὶ
τὰ γόνατά μου. 11 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Δανιήλ
ἀνὴρ ἐπιθυμῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ
λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι
νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ. Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐ-
τὸν πρὸς μέ τὸν λόγον τοῦτον ἀνέστην ἔντρομος. 12
Καὶ εἶπε πρὸς μέ Μὴ φοβοῦ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ
τῆς πρώτης ἡμέρας ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου
τοῦ συνεῖναι καὶ κακωθῆναι ἑναντίον Κυρίου τοῦ
θεοῦ σου ἠκούσθησαν οἱ λόγοί σου, καὶ ἐγὼ ἤλθον
ἐν τοῖς λόγοις σου. 13 Καὶ ὁ ἀρχὼν βασιλείας
Περσῶν εἰστέκει ἐξεναντίας μου εἰκοσι καὶ μίαν
ἡμέραν· καὶ ἶδού Μιχαὴλ εἰς τῶν ἀρχόντων ἦλθε
βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ
ἀρχοντος βασιλείας Περσῶν, 14 Καὶ ἦλθον
συνεῖσαι σὲ ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἐστὶ ἡ ὕρασις εἰς
ἡμέρας. 15 Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ'
ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἔδωκα τὸ
πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατενύγην.

1 Anno tertio Cyri regis Persarum, ver-
bum revelatum est Danieli cognomento Bal-
tassar, et verbum verum, et fortitudo magna :
intellexitque sermonem : intelligentia enim
est opus in visione. 2 In diebus illis ego
Daniel lugebam trium hebdomadarum die-
bus, 3 Panem desiderabilem non comedi, et
caro et vinum non introierunt in os meum,
sed neque unguento unctus sum : donec
complerentur trium hebdomadarum dies.
4 Die autem vigesima et quarta mensis primi
eram juxta fluvium magnum, qui est Tigris.
5 Et levavi oculos meos, et vidi : et ecce vir
unus vestitus lineis, et renes ejus accincti
auro obrizo : 6 Et corpus ejus quasi chrysoli-
thus, et facies ejus velut species fulguris, et
oculi ejus ut lampas ardens : et brachia ejus,
et quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi
species æris candentis : et vox sermonum
ejus ut vox multitudinis. 7 Vidi autem ego
Daniel solus visionem : porro viri, qui erant
mecum, non viderunt : sed terror nimius
irruit super eos, et fugerunt in absconditum.
8 Ego autem relictus solus vidi visionem
grandem hanc : et non remansit in me forti-
tudo, sed et species mea immutata est in me,
et emaroui, nec habui quidquam virium.
9 Et audiavi vocem sermonum ejus : et audi-
ens jacebam consternatus super faciem meam,
et vultus meus hærebat terræ. 10 Et ecce
manus tetigit me, et erexit me super genua
mea, et super articulos manuum mearum.
11 Et dixit ad me : Daniel vir desideriorum,
intellige verba, quæ ego loquor ad te, et sta
in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te.
Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti
tremens. 12 Et ait ad me : Noli metuere
Daniel : quia ex die primo, quo posuisti cor
tuum ad intelligendum ut te affligeres in
conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua :
et ego veni propter sermones tuos. 13 Prin-
ceps autem regni Persarum restitit mihi
viginti et uno diebus : et ecce Michael unus
de principibus primis venit in adjutorium
meum, et ego remansi ibi juxta regem Per-
sarum. 14 Veni autem ut docerem te quæ
ventura sunt populo tuo in novissimis die-
bus, quoniam adhuc visio in dies. 15 Cum-
que loqueretur mihi hujuscemodi verba,
dejeci vultum meum ad terram, et tacui.

דניאל י יא

16 וְהָיָה כְּדִמּוּת בְּנֵי אָדָם נִגַּע עַל־שִׁפְתָי וְאִפְתָּח־פִּי וְאֶדְבַּרְהָ וְאֶמְרָה אֶל־הַעַמָּה לְבָנָי אֲדֹנִי בְּמַרְאֵה נִחְפְּזֵי צִירִי עָלַי וְלֹא עֲצָרְתִּי כֹחַ : 17 וְהָיָה יִכָּל עֲבַד אֲדֹנִי וְהָ לְדַבֵּר עִם־אֲדֹנִי וְהָ וְאֲנִי מַעֲמִיד לֹא יַעֲמִיד־כִּי כֹחַ וְיִשְׁמַח לֹא לְשִׂמְחָה כִּי : 18 וְיִסְתַּח וַיַּעֲצֵב־כִּי כְּמִרְאָה אָדָם וַיַּחֲזִקֵנִי : 19 וַיֹּאמֶר אֶל־הִמָּרָא אִישׁ־מַדּוּת שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה נִחְזָק וַיִּדְבַּרְהוּ עִם־יְהוֹנָתָן וְאֶמְרָה וַיִּדְבַּר אֲדֹנִי כִּי הִתְקַנְיָ : 20 וַיֹּאמֶר הַיְדָעָה לְשִׂמְחָתִי אֲלֵיךְ וְעִתָּה אֲשׁוּב לְחַלְקִם עִם־שָׂר פָּרָס וְאֲנִי יוֹצֵא וְהִנֵּה שָׂרִיזֹן בָּא : 21 אֲבָל אֲנִיד לֵךְ אֶת־הַרְשָׁוִים בְּקֶרֶב אֲמַת וְאִין אֶחָד מִתְּחַנֵּן עִם־י עַל אֲלֹהֵי כִּי אִם־מִיכָאֵל שָׂרָקָם :

פרשה יא

1 וַיֹּאמֶר בְּשִׁנְתָּ אַחֲרָה לְדִרְגָּשׁ חֲמִידִי עִמִּידִי לְמַחְזִיקָה וְלִמְעוֹד לֹ : 2 וְעִתָּה אֲמַת אֲנִיד לֵךְ חֲנִיָּה־עוֹד שְׁלֹשָׁה מִלְכִּים עִמִּידִים לְפָרָס וְחִרְבִּיעִי יַעֲשִׂיר עֲשָׂר־זוּל מִפְּלִי וַיִּחְזַקְתִּי בְּעָשְׂרֹו וַיְצִיר חֶפֶל אֶת מִלְכֻת יוֹן : 3 וַיַּעֲמֵד מֶלֶךְ גְּבוּר וּמִשְׁלַל מִמִּשְׁלַל רֹב וַעֲשָׂה כְּרִצּוֹנִי : 4 וַיַּעֲמֵד־וּתְשַׁבֵּר מִלְכֻתָּו וַיַּחֲזֵץ לְאֶרֶץ חֲחִתִּים חֲשָׁמִים וְלֹא לְאֶחָרִיזֹו וְלֹא כְּמִשְׁלֹו אֲשֶׁר מִשְׁלַל כִּי חֲנַחֲשׁ מִלְכֻתָּו וְלֹא־חֲרִים מִלְכָּד אֲלֹהֵי : 5 וַיַּחֲזֵק מֶלֶךְ־חֲנַנֵּב וּמִרְשָׁרִי וַיַּחֲזֵק עָלָיו וּמִשְׁלַל מִמִּשְׁלַל רֹב מִמִּשְׁלֹתָו : 6 וַיִּלְחַץ שָׂנִים יִתְחַפְּרוּ וּבִת מֶלֶךְ חֲנַנֵּב חֲבָל אֶל מֶלֶךְ חֲצָפוֹן לַעֲשׂוֹת מִישָׁרִים וְלֹא־תַעֲצֹר כּוֹחַ הַדְּרִיעַ וְלֹא יַעֲמִיד הַדְּרִיעַ וְהַתְּחַלֵּן הִיא וּמִבִּיאֵיהָ וְהַיְדָעָה וּמִחֲזִיקָה בְּעִתִּים : 7 וַיַּעֲמֵד מִבְּצָר שָׂרִישִׁתָּה כִּי וַיִּבָּא אֶל־חֲחִיל וַיִּבָּא בְּמַעוֹד מֶלֶךְ חֲצָפוֹן וַעֲשָׂה בָהֶם וְהַחֲזִיק :

ΔΑΝΙΗΛ, ι', ια'.

16 Kai idou ōs ōmoiosis uiou anthrōpou ēphato tōn cheilōn mou· kai hnoīsa tō stōma mou kai ēlaleisa, kai ēipa prōs tōn istōta enantion mou Kyrie, en tē optasia sou estrāphi tē entōs mou en imoi, kai ouk ēschon ischyn. 17 Kai pōs dūnēsetai ὁ παῖς σου, κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου; kai egō apō toū nūn ou sthēsetai en imoi ischys, kai pneuma oux ὑπελείφθη en imoi. 19 Kai prosētheto kai ēphatō mou ōs thrasis anthrōpou, kai enischusē me. 19 Kai ēipi moi Mē φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου kai ischus. Kai en tō lalῆsai autōn me' imou ischusa, kai ēipa lalēitō ὁ κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. 20 Kai ēipen Eī oidas ina tī ἦλθον prōs sē; kai nūn ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἀρχοντος Περσῶν· kai egō εἰσεπορεύομην, kai ὁ ἀρχὼν τῶν Ἑλλήνων ἤρξατο. 21 Ἀλλ' ἡ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, kai ouk ἔστιν εἰς ἀντεχόμενος με' imou peri toutōn all' ἡ Μιχαὴλ ὁ ἀρχὼν ὑμῶν.

ΔΑΝΙΗΛ, ια'.

1 Kai egō ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου ἔστην εἰς κράτος kai ischyn. 2 Kai nūn ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι Ἰδοὺ ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσίῃ, kai ὁ τέταρτος πλουτήσῃ πλούτον μέγαν παρὰ πάντας· kai μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ἑλλήνων. 3 Kai ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατός, kai κυριεύσει κυρείας πολλῆς, kai ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. 4 Kai ōs ἂν στῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, συντριβήσεται kai διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, kai ouk εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ οὐδὲ κατὰ τὴν κυρείαν αὐτοῦ ἦν ἐκυρίευσεν· ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, kai ἐτίροις ἐκτός τούτων. 5 Kai ἐνίσχυσέ μ' ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου· kai εἰς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐνίσχυσέ μ' ἐπ' αὐτὸν kai κυριεύσει κυρείαν πολλήν. 6 Kai μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ συμμικήσονται, kai θυγάτηρ βασιλέως τοῦ νότου εἰσελεύσεται πρὸς βασιλέα τοῦ βορρᾶ τοῦ ποιῆσαι συνθήκας με' αὐτοῦ· kai οὐ κρατήσῃ ischus brachionos, kai ou sthēsetai tō spērma αὐτοῦ, kai παραδοθήσεται αὐτῇ kai οἱ φέροντες αὐτήν, kai ἡ νεάνις kai ὁ κατισχύων αὐτήν. Ἐν τοῖς καιροῖς 7 Ἀναστήσεται ἐκ τοῦ ἀνθους τῆς ρίζης αὐτῆς τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ, kai ἔξει πρὸς τὴν δύναμιν, kai εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγματα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ, kai ποιήσει ἐν αὐτοῖς kai κατισχύσει.

DANIEL, X. XI.

16 Et ecce quasi similitudo filii hominis tetigit labia mea : et aperiens os meum locutus sum, et dixi ad eum qui stabat contra me : Domine mi, in visione tua dissolutus sum compages mea, et nihil in me remansit virium. 17 Et quomodo poterit servus domini mei loqui cum domino meo ? nihil enim in me remansit virium, sed et halitus meus intercluditur. 18 Rursum ergo tetigit me quasi visio hominis, et confortavit me, 19 Et dixit : Noli timere vir desideriorum : pax tibi : confortare, et esto robustus. Cumque loqueretur mecum, convalui, et dixi : Loquere domine mi, quia confortasti me. 20 Et ait : Numquid scis quare venerim ad te ? et nunc revertar ut proelior adversum principem Persarum ; cum ego egrederer, apparuit princeps Græcorum veniens. 21 Verumtamen annuntiabo tibi quod expressum est in scriptura veritatis : et nemo est adiutor meus in omnibus his, nisi Michael princeps vester.

CAPUT XI.

1 Ego autem ab anno primo Darii Medii stabam ut confortaretur, et roboraretur. 2 Et nuno veritatem annuntiabo tibi. Ecce adhuc tres reges stabunt in Perside, et quartus ditabitur opibus nimis super omnes : et cum invaluerit divitiis suis, concitabit omnes adversum regnum Græciæ. 3 Surget vero rex fortis, et dominabitur potestate multa, et faciet quod placuerit ei. 4 Et cum steterit, conteretur regnum ejus, et dividetur in quatuor ventos cæli ; sed non in posteros ejus, neque secundum potentiam illius, qua dominatus est ; lacerabitur enim regnum ejus etiam in externos, exceptis his. 5 Et confortabitur rex austri : et de principibus ejus prævalebit super eum, et dominabitur ditione : multa enim dominatio ejus. 6 Et post finem annorum fœderabuntur : filiaque regis austri veniet ad regem aquilonis facere amicitiam, et non obtinebit fortitudinem brachii, nec stabit semen ejus : et tradetur ipsa, et qui adduxerunt eam, adolescentes ejus, et qui confortabant eam in temporibus. 7 Et stabit de germine radicis ejus plantatio : et veniet ovis exercitus, et ingredietur provinciam regis aquilonis : et abutetur eis, et obtinebit.

וְנָתַן מֶלְכֵיהֶם עִם־קִבְיָהֶם עִם־עַלְי
 חֲמֻדָּהֶם כֶּסֶף וְחֶבֶד בְּשָׂכָי יָבֹא מִצְרִים
 וְחֹמֶל שְׂנִים יַעֲמֹד מִמֶּלֶךְ הַצִּפּוֹן : וְיָבֹא
 בְּמַלְכוּת מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְשָׁב מִלְּאֲדֻמָּהוּ :
 10 וּבְנֵי יִתְנָה וְאֶסְפּוּ חֲמוֹן חִילִים רַבִּים
 יָבֹא בֹא וְשִׁמְשָׁה וְעַבְרָה וְיִשָּׁב וְיִתְנָהוּ צֶדֶק
 מַעֲזָח : 11 וְיִתְמַרְמֵר מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְיָבֹא
 וְיִלְתֵּם עִמּוֹ עִם־מֶלֶךְ הַצִּפּוֹן וְיִחַצְמִיד
 חֲמוֹן רַב וְנָתַן חֲחֻמוֹן בְּדָדוֹ : 12 וְיִשָּׁא
 חֲחֻמוֹן וְרוֹם לְבָדוֹ וְהַפִּיל רַב־אֲוִת וְלֹא
 יִצּוֹ : 13 וְשָׁב מֶלֶךְ הַצִּפּוֹן וְיִחַצְמִיד חֲמוֹן
 רַב מִדְּהִרְאֲשׁוֹן וְלִקַּח הַעֲתִים שְׂנִים יָבֹא
 בֹּא בְּחִיל גָּדוֹל וּבְרַקְוֶשׁ רַב : 14 וּבַעֲתִים
 חֲחֻם רַבִּים יַעֲמִידוּ עַל־מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וּבְנֵי
 פְּרִיצֵי עֲמָה וְיִשָּׁא לְחַצְמִיד חֲמוֹן וּבְנִשְׁלֵי :
 15 וְיִבֹא מֶלֶךְ הַצִּפּוֹן וְיִשָּׁא חֲחֻמוֹן וְלִקַּח
 עִיר מִבְּצֻרוֹת וְיִרְעוֹת חֲחֻמוֹן לֹא יַעֲמִידוּ
 וְעַם מִבְּחָרְיוֹ וְאִין פֶּה לַעֲמֹד : 16 וְיִשָּׁא
 חֲחֻמוֹן אֶלְיוֹ בְּרֻצֹנוֹ וְאִין עֹמֵד לְפָנָיו
 וְיַעֲמֹד בְּאַרְצֵה־חֲחֻמוֹן וְלִקַּח בְּדָדוֹ : 17 וְיִשָּׁא
 חֲחֻמוֹן לְבֹא בְּחֶלְקָה פְּלִמְלִיחָהוּ וְיִשָּׁא
 עִמּוֹ וְעִשָּׂה וּבְחֶל חֲחֻמוֹן וְיִתְרִל
 לְחַשְׁחִיחָה וְלֹא חֲחֻמוֹן וְלִקַּח חֲחֻמוֹן :
 18 וְיִשָּׁב פְּנֵי חֲחֻמוֹן וְלִקַּח רַבִּים וְחַשְׁחִיחָה
 חֲחֻמוֹן חֲחֻמוֹן לֹא בְּלִי חֲחֻמוֹן וְיִשָּׁב
 לֹא : 19 וְיִשָּׁב פְּנֵי חֲחֻמוֹן וְיִשָּׁב וְיִשָּׁב
 וְיִשָּׁב לֹא וְיִשָּׁב : 20 וְיִשָּׁב עַל־פְּנֵי מַעֲבִיר
 כִּנְגֵשׁ חֲחֻמוֹן מִלְּכֻת וּבְחֶל חֲחֻמוֹן וְיִשָּׁב
 וְלֹא בְּחֶל חֲחֻמוֹן : 21 וְיִשָּׁב עַל־פְּנֵי
 בְּחֶל חֲחֻמוֹן וְיִשָּׁב וְיִשָּׁב חֲחֻמוֹן וְיִשָּׁב
 בְּחֶל חֲחֻמוֹן : 22 וְיִשָּׁב חֲחֻמוֹן וְיִשָּׁב
 מִלְּכֻת וְיִשָּׁב וְיִשָּׁב חֲחֻמוֹן :

8 Καὶ γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν χωνευτῶν
 αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν, ἀργυρίου
 καὶ χρυσοῦ, μετὰ αἰχμαλωσίας οἷσιν εἰς Αἴγυπτον,
 καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασιλεία τοῦ βορρᾶ. 9 Καὶ
 εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ
 νότου, καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. 10 Καὶ οἱ
 υἱοὶ αὐτοῦ συνάξουσιν ὄχλον ἀνὰ μέσον πολλῶν,
 καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων, καὶ
 παρελεύσεται καὶ καθίεται καὶ συμπροσπλάκησεται
 ἕως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. 11 Καὶ ἀγριανθήσεται
 βασιλεὺς τοῦ νότου, καὶ ἐξελεύσεται καὶ πολεμήσει
 μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ, καὶ στήσει ὄχλον
 πολύν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
 12 Καὶ λήφεται τὸν ὄχλον, καὶ ὑψωθήσεται ἡ
 καρδία αὐτοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ
 κατισχύσει. 13 Καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς τοῦ
 βορρᾶ καὶ ἄξει ὄχλον πολλὸν τὸν πρότερον, καὶ εἰς
 τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐκλεύσεται ἐκείδια
 ἐν δυνάμει μεγάλη καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ. 14 Καὶ
 ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἱπποναστήσονται
 ἐπὶ βασιλεία τοῦ νότου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λοιμῶν
 τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται τοῦ στήσαι ὄχλους, καὶ
 ἀσθενήσουσι. 15 Καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς τοῦ
 βορρᾶ, καὶ ἐκχεῖ πρόσχωμα καὶ συλλήφεται
 πόλεις ὀχυράς, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλέως
 τοῦ νότου στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ
 αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἰσχύς τοῦ στήναι. 16 Καὶ
 ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν κατὰ
 τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἔσως κατὰ
 πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ στήσεται ἐν τῇ γῇ τοῖς
 Σαβεῖ, καὶ τελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 17
 Καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰσελθεῖν ἐν
 ἰσχύϊ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ εὐθεῖα
 πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει, καὶ θυγατέρα τῶν
 γυναικῶν δώσει αὐτῷ διασθεῖραι αὐτήν, καὶ οὐ
 μὴ παραμείνῃ, καὶ οὐκ αὐτῷ ἔσται. 18 Καὶ
 ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νή-
 σους καὶ συλλήφεται πολλὰς, καὶ καταπαύσει
 ἀρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, πλὴν ὀνειδισμὸς
 αὐτοῦ ἐπιστρέψει αὐτῷ. 19 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσχύον τῆς γῆς αὐτοῦ,
 καὶ ἀσθενήσει καὶ πεσεῖται, καὶ οὐχ εὐρεθήσεται. 20
 Καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ φυτὸν
 τῆς βασιλείας ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ παρα-
 βιβάζων, πρᾶσσαν δόξαν βασιλείας· καὶ ἐν
 ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔτι συντριβήσεται, καὶ
 οὐκ ἐν προσώποις οὐδὲ ἐν πολέμῳ. 21 Στή-
 σεται ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ ἐξουθενώθη,
 καὶ οὐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας·
 καὶ ἔξει ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ κατισχύσει βασιλείας
 ἐν ὀλισθήμασι, 22 Καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύ-
 ζοντος κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
 καὶ συντριβήσονται, καὶ ἡγοούμενος διαθήσεται·

8 Insuper et deos eorum, et sculptilia
 vasa quoque pretiosa argenti et auri, cap-
 tiva ducet in Ægyptum : ipse prævalebit
 adversus regem aquilonis. 9 Et intrabit
 in regnum rex austri, et revertetur ad
 terram suam. 10 Filii autem ejus pro-
 vocabuntur, et congregabunt multitudi-
 nem, exercituum plurimorum : et veniet
 properans, et inundans : et revertetur, et
 conoitebitur, et congregietur cum robore
 ejus. 11 Et provocatus rex austri egredietur
 et pugnabit adversus regem aquilonis, et
 præparabit multitudinem nimiam, et dabi-
 tur multitudo in manu ejus. 12 Et ca-
 piet multitudinem, et exaltabitur cor ejus,
 et dejiciet multa millia, sed non prævalebit.
 13 Convertetur enim rex aquilonis, et præ-
 parabit multitudinem multo majorem quam
 prius : et in fine temporum annorumque
 veniet properans cum exercitu magno, et
 opibus nimis. 14 Et in temporibus illis
 multi consurgent adversus regem austri :
 filii quoque prævaricatorum populi tui ex-
 tollentur ut impleant visionem, et corruent.
 15 Et veniet rex aquilonis, et comportabit
 aggerem, et capiet urbes munitissimas : et
 brachia austri non sustinebunt, et consur-
 gent electi ejus ad resistendum, et non erit
 fortitudo. 16 Et faciet veniens super eum
 juxta placitum suum, et non erit qui stet
 contra faciem ejus : et stabit in terra inclyta,
 et consumetur in manu ejus. 17 Et ponet
 faciem suam ut veniat ad tenendum univer-
 sum regnum ejus, et recta faciet eum eo :
 et filiam feminarum dabit ei, ut evertat il-
 lud : et non stabit, nec illius erit. 18 Et
 convertet faciem suam ad insulas, et capiet
 multas : et cessare faciet principem oppro-
 brii sui, et opprobrium ejus convertetur
 in eum. 19 Et convertet faciem suam ad
 imperium terræ suæ, et impinget, et corruet,
 et non invenietur. 20 Et stabit in loco
 ejus vilissimus, et indignus decore regio :
 et in paucis diebus conteretur, non in
 furore, nec in prælio. 21 Et stabit in
 loco ejus despectus, et non tribuetur ei
 honor regius : et veniet clam, et ob-
 tinebit regnum in fraudulentia. 22 Et
 brachia pugnantis expugnabuntur a facie
 ejus, et conterentur : insuper et dux fœderis

23 ומן-התחברות אליו יעשה מרחק
ועלה ועצם במעמדי : 24 בשלח
ובמשמנ מדינה יבוא ועשה אשר לא
עשו אבותיו ואבות אבותיו בנה ושלל
ורכש לחם ויגור ועל מבצרים יחשב
מחשבתיו ועדעת : 25 ויער פחו וקבו
עלמלקו חננל בנחל גדול ומלקו חננל
יתגדל למלחמה בקחיל גדול ועצם עד
מאד ולא יעמד קייחשבו עליו מחשבות :
26 ואכלו פתבני ושרחתי וסילו ושמות
ונכלו חללים רבים : 27 ושמיתם המלכים
לדבם למע ועלשלחו אחד קנב ודברי
ולא תצלח פירעוד קצ למועד : 28 וישב
ארצו ברכש גדול וקבו על-ברית
קדש ועשה ושב לארצו : 29 למועד
ישב ובה כננל ולא-תחבר כראשנה
וכאחרונה : 30 ובה בו ציגים פתים
ונכח ושב וזעם על-ברית-קדש ועשה
ושב ויבן על-זבני ברית קדש : 31 ויורשים
מפניו יעמדו ויחללו חמקדש חמקדו
ותקירו תתמיד ונתנו חשקו משהם :
32 ומרשיעי ברית תנקח בקלקות ועם
ידעי אלקיו תנקח ועשו : 33 ומשפילי
עם יביטו לרבים ונכשלו בחרב ובקלקה
בשבי ובבגד ימים : 34 ובחפזם
יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים
בקלקות : 35 ומרחמשיפילים יקשלו
לצרות פתם וקבר וללפן עדעת קצ
פירעוד למועד : 36 ועשו כרצנו חמלקו
ויתרומם ויתגדל על-פלא ועל איל
אלים ידבר נפלאות ותצליל עד-פלא
ועם פירקדן נעשמה : 37 ועל-פלא
אבותיו לא יבין ועל-חמדת נשים ועל
פלאות לא יבין כי על-פלא ותגדל :

23 Kai apō tōn synanamizeion prōs autōn
poīsei dōlon, kai anabēsetai kai ūperischūsei
autōus ēn oligō ethnei. 24 Kai ēn eūthēniā kai
ēn pīousi chōrais ēxi, kai poīsei ā ouk epoi-
hsan oi patēres autōu kai patēres tōn patē-
rōn autōu, pronomēn kai skūla kai ūparxin
autōis diasporiēi, kai ep' Aigupton logieitai
logismōus kai ūws kairot. 25 Kai ixegethēsetai
hē ischōs autōu kai hē kardīa autōu epī basileia
tōu nōtou ēn dunāmei megalē, kai hō basileus tōu
nōtou synāpsi pōlimon ēn dunāmei megalē kai
ischurā sphōdra kai ou sthēsontai, ōti logiountai
ep' autōn logismōus, 26 Kai phōgontai tā dieonta
autōu kai suntrifūsoun autōn, kai dunāmeis kata-
klūsei, kai piesountai τραυματία πολλοί. 27 Kai
āmphōteroi oi basileis, ai kardiai autōn eis ponē-
rian, kai epī trapēzē mē psēdē lalēsousi, kai
ou Kateuthunēi, ōti ēti pēras eis kairot. 28 Kai
ēpistrēpsi eis tēn gēn autōu ēn ūpārxi pollē,
kai hē kardīa autōu epī diathēken agian, kai
poīsei kai ēpistrēpsi eis tēn gēn autōu. 29 Eis
tōn kairot ēpistrēpsi kai ēxi ēn tō nōtō, kai
ouk ēstai ūws hē prōtē kai hē ischātē. 30 Kai
ēseleūsontai ēn autōi oi ēkporēnōmenoi kītōi, kai
tapeinōthēsai, kai ēpistrēpsi kai θυμωθήσεται
epī diathēken agian kai poīsei kai ēpistrēpsi,
kai sunhēsi epī tōus kataleπόντας diathēken
agian. 31 Kai spērmatā ēx autōu anastēsontai
kai beβhlōsousi tō agiasma tēs dynastēias, kai
metastēsousi tōn endelechismōn, kai dōsousi bē-
lugga hphanismēnōn, 32 Kai oi anōmōnutes dia-
thēken epāssousin ēn dlisthēmasi. Kai laōs ginō-
skontes theōn autōu katischūsousi kai poīsousi,
33 Kai oi sunetoī tōu laōu sunhēsousin eis pollā,
kai āsthenēsousin ēn rōμφαί kai ēn φλογί kai
ēn αίχμαλωσί kai ēn διαπαγή hmerōn. 34 Kai
ēn tō āsthenētai autōus boēthēsontai boēthēian
mikrān, kai prostēthēsontai prōs autōus πολλοί
ēn dlisthēmasi. 35 Kai apō tōn suniēntōn
āsthenēsousi tōu purōs autōus kai tōu eklē-
xasthai kai tōu āpokalephthēnai ūws kairot pēras,
ōti ēti eis kairot, 36 Kai poīsei katā tō
thēlhma autōu. Kai hō basileus ūpōthēsai kai
megalunthēsai epī panta theōn, kai lalēsei
ūperogka, kai Kateuthunēi mēchris ou suntelesthē
hō orghē, eis gar suntēlian ginetai. 37 Kai
epī pantas theōus tōn patērōn autōu ou sunhē-
sei, kai epitumiā gynaiκōn, kai epī pān theōn
ou sunhēsi, ōti epī pantas megalunthēsai.

23 Et post amicitias, cum eo faciet dolum
et ascendet, et superabit in modico po-
pulo. 24 Et abundantes et uberes urbes
ingredietur : et faciet quæ non fecerunt
patres ejus, et patres patrum ejus : rapinas,
et prædam, et divitias eorum dissipabit, et
contra firmissimas cogitationes inibit : et
huc usque ad tempus. 25 Et concitabitur
fortitudo ejus, et cor ejus adversum regem
austri in exercitu magno : et rex austri
provocabitur ad bellum multis auxiliis, et
fortibus nimis : et non stabunt, quia inibunt
adversus eum consilia. 26 Et comedentes
panem cum eo, conterent illum, exercitusque
ejus opprimetur : et cadent interfecti plurimi.
27 Duorum quoque regum cor erit ut
malefaciant, et ad mensam unam mendacium
loquentur, et non proficient : quia adhuc
finis in aliud tempus. 28 Et revertetur in
terram suam cum opibus multis : et cor ejus
adversum testamentum sanctum, et faciet,
et revertetur in terram suam. 29 Statuto
tempore revertetur, et veniet ad austrum :
et non erit priori simile novissimum. 30 Et
venient super eum trieres et Romani : et
percutietur, et revertetur, et indignabitur
contra testamentum sanctuarii, et faciet :
reverteturque, et cogitabit adversum eos, qui
dereliquerunt testamentum sanctuarii. 31 Et
brachia ex eo stabunt, et polluent sanctua-
rium fortitudinis, et auferent jugs sacrificium :
et dabunt abominationem in desolationem.
32 Et impii in testamentum simulabunt
fraudulenter : populus autem sciens Deum
suum, obtinebit, et faciet. 33 Et docti in
populo docebunt plurimos : et ruent in
gladio, et in flamma, et in captivitate, et
in rapina dierum. 34 Cumque corru-
erint, sublevabuntur auxilio parvulo : et
applicabuntur eis plurimi fraudulenter.
35 Et de eruditis ruent, ut conflentur, et
ellegantur, et dealbentur usque ad tempus
præfinitum : quia adhuc aliud tempus erit.
36 Et faciet juxta voluntatem suam rex,
et elevabitur : et magnificabitur adversus
omnem deum : et adversus Deum deorum
loquetur magnifica, et dirigetur, donec com-
pleatur iracundia : perpetrata quippe est
definitio. 37 Et Deum patrum suorum
non reputabit : et erit in concupiscentiis
feminarum, nec quemquam deorum cura-
bit : quia adversus universa consurget.

דניאל י"א

דאניאל, י"א, יב'.

DANIEL, XI. XII.

38 וְלֹאֲלֹהִים מַעֲזִים עֲלֵיהֶם יִכְבֵּד וְלֹאֲלֹהִים
אֲשֶׁר לֹאֲדֹעָהוּ אֲבָתָיו יִכְבֵּד בְּיָהֳבָה
וּבְכֶסֶף וּבְאֶבֶן יִהְיֶה וּבְחִמְדוֹת : 39 וְעֲשֶׂה
לְמַכְצָרֵי מַעֲזִים עֲסָאֲלוֹת נֶגֶד אֲשֶׁר תִּפְרֹד
יִרְבֶּה כְּבוֹד וְהַמְשִׁילָם בְּרָבִים וְאֲדָמָה
יַחֲלֹק בְּמַחֲרִי : 40 וּבְעֵת הַזֶּה יִתְנַחֵם עַמּוֹ
מֶלֶךְ הַתְּנִיב וְיִשְׁתַּעַר עָלָיו מֶלֶךְ הַצָּפוֹן
בְּרֹכֶב וּבְפָרָשִׁים וּבְכַנִּיּוֹת רַבּוֹת וְכָא
בְּאַרְצוֹת וְשָׂמָּה וְעָבָר : 41 וְכָא בְּאַרְץ
הַצִּבְי וּרְבּוֹת יִשְׁלָלוּ וְאֶלֶּה יִפְלָטוּ מִיָּד
אֲדוֹם וּמוֹאָב וְרַאשֵׁית בְּנֵי עַמּוֹן : 42 וְיִשְׁלַח יָדוֹ בְּאַרְצוֹת וְאַרְץ מִצְרַיִם לֹא
תִּהְיֶה לְפָלִיקָה : 43 וְיִשְׁלַח בְּמַכְמֵל חֲזָקָה
וְיִפְסֹף וְיִגְלַל חֲמִדוֹת מִצְרַיִם וְלִבָּיִם
וְכַשִּׁים בְּמִצְרַיִם : 44 וְשִׁמְעוֹת יִבְחָלוּ
מִמֶּנּוּ וְיִצְאָה בְּחֶמְאָה מִלִּפְתָּהּ
לְהַשְׁמִיד וּלְהַחֲרִים רַבִּים : 45 וְיִשְׁלַח אֶת־
אֶפְרָיִם בֶּן יוֹסִי לְחַר צִבְיָה וְלְחַר
עֲדָרָתוֹ וְאִין עֲזָרָה לוֹ :

פרשה יב :

1 וּבְעֵת הַחַיָּא יִצְמַד מִכְּאֵל הַשָּׁמַיְם
הַגָּדוֹל הַעֲלִיָּה עֲלֵיהֶם עֲשֶׂה וְיִהְיֶה עַתָּה
צִוְהָ אֲשֶׁר לֹאֲדֹעָהוּ אֲבָתָיו וְיִהְיֶה עַתָּה
הַעֲתָ הַחַיָּא וּבְעֵת הַחַיָּא יִפְלָטוּ עֲשֶׂה
בְּלִחְמָצָה קְרוֹב בְּפֶסֶר : 2 וּרְבִים מִשְׁנֵי
אֲדָמָה עֲשֶׂה וְיִשְׁלַח אֶלֶּה לְחַיָּא עוֹלָם וְאֶלֶּה
לְחַרְפּוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם : 3 וְהַשְׁמִידוּ
וְיִחָרְוּ בְּחַר הַקִּיּוֹעַ וּבְמִצְרַיִם חֲרָבִים
בְּכֹדֶקֶם לְעוֹלָם וְעַד : 4 וְאֶת־
דְּנִיָּאל סָהָם חֲדָקִים וְחָתָם חֲסָפִים עַד
עַתָּה הַזֶּה יִשְׁמָטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה חֲדָעָה : 5
וְרַאשֵׁית אֲנִי דְּנִיָּאל וְחַפָּה שְׁנֵים אֲחֵרִים
עֲמָדִים אֶחָד הַקָּדָה לְשִׁפְתָּהּ הַיָּמָּה וְאֶחָד
הַקָּדָה לְשִׁפְתָּהּ הַיָּמָּה : 6 וְיִשְׁלַח לְאֵשׁ לְבָשׁ
חֲבָדִים אֲשֶׁר מִפְּעַל לְמִימֵי הַיָּמָּה עֲדָמָה
הַזֶּה הַפְּלִיאָה : 7 וְיִשְׁמָטוּ אֶת־הַחַיָּא וְיִבָּשׁ
חֲבָדִים אֲשֶׁר מִפְּעַל לְמִימֵי הַיָּמָּה וְיִבָּשׁ
יְמִינוֹ וְשִׁמְלָתוֹ אֶת־חֲשָׁמִים וְיִשְׁבַּע בְּתוֹ
הַעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וְחֲדָעָה וּבְכִלּוֹת
נִפְצָה יִדְעָם לְחַר הַקִּיּוֹעַ כְּלִיאָה :

38 Καὶ θεὸν Μωζείμ ἐν τόπῳ αὐτοῦ δοξάσει,
καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ
δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ
καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ. 39 Καὶ ποιήσει τοῖς
δυσωμάσι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ ἄλλου-
τρίου καὶ πληθυνεῖ δόξαν, καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς
πολλούς, καὶ γῆν διελείν ἐν δώροις. 40 Καὶ
ἐν καιροῦ πέρατι συγκιρατισθήσεται μετὰ τοῦ
βασιλέως τοῦ βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἱππεύσι
καὶ ἐν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
γῆν καὶ συντρίψει καὶ παρελεύσεται. 41 Καὶ
εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ Σαβαίμ, καὶ πολλοὶ
ἀσθενήσουσι· καὶ οὗτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ, Ἐδὼμ καὶ Μωᾶβ καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμὼν.
42 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γῆ
Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν. 43 Καὶ
κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ
ἀργύρου, καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου καὶ
Διβύων καὶ Αἰθιοπῶν, ἐν τοῖς δυσωμάσι αὐτῶν.
44 Καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ ταραξουσιν αὐτὸν ἐξ
ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ· καὶ ἔξει ἐν θυμῷ
πολλῷ τοῦ ἀφανίσαι πολλούς. 45 Καὶ πῆξει τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ Ἐφραδὰν ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν.
εἰς ὅρος Σαβαίμ ἄγιον· ἔξει ἕως μέρους αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος αὐτόν.

ΚΕΦ. יב'.

1 KAI ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ
ὁ ἀρχὼν ὁ μέγας ὁ ἐστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ
λαοῦ σου· καὶ ἔσται καρὸς θλίψεως, θλίψις οἷα
οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ ἕως
τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται
ὁ λαός σου πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ. 2 Καὶ
πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χύματα ἐξεγερθή-
σονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνει-
δισμόν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον. 3 Καὶ οἱ συνιέν-
τες λάμψουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος,
καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες
εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ἔτι. 4 Καὶ σὺ Δανιήλ
ἐμφράξον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον
ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδάχθωσι πολλοὶ καὶ
πληθυνθῇ ἡ γνῶσις. 5 Καὶ ἰδὼν ἐγὼ Δανιήλ,
καὶ ἰδοὺ δύο ἱεροὶ εἰστήκεισαν, εἰς ἐντεῦθεν τοῦ
χείλους τοῦ ποταμοῦ καὶ εἰς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους
τοῦ ποταμοῦ. 6 Καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυ-
μένῳ τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος
τοῦ ποταμοῦ, Ἐως πότε τὸ πέρας ὧν εἴρηκας
τῶν θαυμασίων; 7 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρός
τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ
ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὕψωσε τὴν δεξιάν
αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι
εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἡμῖν καιροῦ ἐν τῷ συντε-
λεσθῆναι διασκορπισμόν γνώσκονται πάντα ταῦτα.

7 M

CAPUT XII.

1 In tempore autem illo consurget Michael
princeps magnus, qui stat pro filiis populi
tui; et veniet tempus quale non fuit ab eo ex
quo gentes esse coperunt usque ad tempus
illud. Et in tempore illo salvabitur populus
tuus, omnis qui inventus fuerit scriptus in
libro. 2 Et multi de his qui dormiunt in
terre pulvere, evigilabunt: alii in vitam
aeternam, et alii in opprobrium ut videant
semper. 3 Qui autem docti fuerint, fulge-
bunt quasi splendor firmamenti: et qui ad
justitiam erudierint multos, quasi stollæ in
perpetuas æternitates. 4 Tu autem Daniel
claude sermones, et signa librum usque ad
tempus statutum: plurimi pertransibunt, et
multiplex erit scientia. 5 Et vidi ego
Daniel, et ecce quasi duo alii stabant: unus
hinc super ripam fluminis, et alius inde
ex altera ripa fluminis. 6 Et dixi viro, qui
erat indutus lineis, qui stabat super aquas
fluminis: Usquequo finis horum mirabilium?
7 Et audiui virum, qui indutus erat lineis,
qui stabat super aquas fluminis, cum elevas-
set dexteram et sinistram suam in caelum,
et jurasset per viventem in æternum, quia
in tempus, et tempora, et dimidium temporis.
Et cum completa fuerit dispersio manus
populi sancti, complebuntur universa hæc.

דניאל יב

8 וְאֶנִּי שָׁמַעְתִּי וְלֹא אָבִין וְאָמַרְחָ אֲדִי
 קַח אֶת־חֵרֶת אֶלֶּח : 9 וַיֹּאמֶר לָהּ דָּנִיֵּאל
 קִרְסָתִּים וְחִתָּמִים חֲדָבָהִם עֲדַעַת קֶץ
 10 וְחִתְּבִרְדָּה וְיִתְּלַבְּנִי וַיֹּאמְרוּ רַבִּים וְחִתְּשִׁיעוּ
 רָשָׁעִים וְלֹא יָבִיטוּ קֶלֶדָּשָׁעִים וְחִתְּשִׁיעוּ
 יָבִיטוּ : 11 וַיַּעַל חֹסֶר חֲתָמִיד וְלָתַת
 שְׁקִיץ שֶׁמֶם יָמִים אֶלֶּח מֵאֲתָנִים וְחִתְּשִׁיעוּ :
 12 אֲשֶׁר־יִמְחָקֵה וַיִּגְעַע לְיָמִים אֶלֶּח שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחִתְּשִׁיעוּ : 13 וַיֹּאמֶר לָהּ
 לֶקֶץ וְחִתְּשִׁיעוּ וְחִתְּשִׁיעוּ לְקֶץ חִתְּשִׁיעוּ :

ΔΑΝΙΗΛ, ιβ΄.

8 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα καὶ οὐ συνῆκα, καὶ εἶπα
 Κύριε, τί τὰ ἱσχυρά τούτων; 9 Καὶ εἶπεν
 Δεῦρο Δανιήλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἱσφρα-
 γισμένοι οἱ λόγοι ἕως καιροῦ πείρας· 10 Ἐκ-
 λεγῶσι καὶ ἐκλευκανθῶσι καὶ πυρωθῶσι καὶ ἀγια-
 σθῶσι πολλοί, καὶ ἀνομήσωσιν ἀνομοὶ· καὶ οὐ
 συνήσουσι πάντες ἀνομοὶ, καὶ οἱ νοήμονες συνή-
 σουσι. 11 Καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ
 ἐνδελειχισμοῦ καὶ δοθήσεται τὸ βδέλυγμα ἐρημώ-
 σεως ἡμέραι χιλίαι διακόσiai ἐνενήκοντα. 12 Μα-
 κάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας
 τριακοσίας τριακονταπέντε. 13 Καὶ σὺ δεῦρο
 καὶ ἀναπαύου· ἐτι γὰρ ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς ἀνα-
 πλήρωσιν συντελείας, καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν
 κληρόν σου, εἰς συντίλειαν ἡμερῶν.

DANIEL, XII.

8 Et ego audiavi, et non intellexi. Et dixi :
 Domine mi, quid erit post hæc? 9 Et ait :
 Vade Daniel, quia clausi sunt, signatique
 sermones, usque ad præfinitum tempus.
 10 Eligentur, et dealbentur, et quasi ignis
 probabuntur multi : et impie agent impii,
 neque intelligent omnes impii, porro docti
 intelligent. 11 Et a tempore cum ablatum
 fuerit jube sacrificium, et posita fuerit abom-
 inatio in desolationem, dies mille ducenti-
 nonaginta. 12 Beatus, qui expectat, et per-
 venit usque ad dies mille trecentos triginta
 quinquo. 13 Tu autem vade ad præfinitum :
 et requiesces, et stabis in sorte tua in finem
 dierum.

LIBER OSEE.

הושע א

דבר-יהוה אשר היה אל-הושע בן
בארי בימי צמח יותם אחי
יהוה מלכי יהודה ובימי גרבעם
בן-חזקיה מלך ישראל : ויהי
יהוה בחושע יאמר יהוה אל-הושע
לך חזקת אשה וטנים וילדי ונשים
כרצון הנזר הארץ מאחרי יהוה :
והלך ויחזק את-גומר בת-דבלים ופתח
וילד-לו בן : ויאמר יהוה אליו קרא
שמו יורעאל כרעוד מעט ופקדתי את
דמי יורעאל על-בית יהוה והשפתי
ממלכת בית ישראל : ויהי ביום
חזקת ושבתי את-השטן ישראל בעמ
יורעאל : ופתח עוד וילד בן ויאמר
לוי קרא שמו לא רחמך כי לא אסיה
עוד אתם את-בית ישראל כרעוד
אשה להם : ואת-בית יהודה אתם
והושעתי ביהוה אל-היהם ולא אשיעם
בשטן ובחרב ובמלחמה בסוסים
ובפרשים : ותגמל את-לוי רחמך
ופתח וילד בן : ויאמר קרא שמו
לא עמי כי אתם לא עמי ואבני לא
אחיה להם :

פרשה ב :

ויהי מספר בגר-ישראל כחול תנין
אשר לא-ימד ולא יספר ויהי צמח
אשר יאמר להם לא-עמי אתם יאמר
להם בגי אל-הי : וינקצו בגר-יהודה
ובגר-ישראל ויהיו ושמע להם ראש יחזק
ועל-מרחצת כי חזל יום יורעאל :

ΟΣΕΗ, ΚΒΦ. α'.

ΑΓΓΟΣ Κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὡση τὸν τοῦ
Βεηρι ἐν ἡμέραις Ὀζίου καὶ Ἰωάθαμ καὶ
Ἀχαζ καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα καὶ ἐν ἡμέραις
Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραὴλ. 2 Ἀρχὴ
λόγου Κυρίου ἐν Ὡσῇ. Καὶ εἶπε ἑβρῖος πρὸς
Ὡσῇ Βάδιζε λάβε σιαυτῇ γυναῖκα πορνείας καὶ
τίκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνύσει ἡ
γῆ ἀπὸ δπισθεν τοῦ Κυρίου. 3 Καὶ ἐπορεύθη καὶ
ἔλαβε τὴν Γόμερ θυγατέρα Δεβηλαίμ, καὶ συνέ-
λαβε καὶ ἔτεκε αὐτῇ υἱόν. 4 Καὶ εἶπε ἑβρῖος
πρὸς αὐτὸν Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραὴλ,
διότι ἐτι μικρὸν καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραὴλ
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ καταπαύσω βασιλείαν
οἴκου Ἰσραὴλ. 5 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι τοῦ
Ἰεζραὴλ. 6 Καὶ συνέλαβεν ἐτι καὶ ἔτεκε θυγατέρα.
Καὶ εἶπεν αὐτῇ Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς Οὐκ
ἡλεημένη, διότι οὐ μὴ προσθήσω ἐτι ἰλεῖσθαι τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ ἀντιπασσόνεος ἀντιτάξομαι
αὐτοῖς. 7 Τοῦς δὲ υἱοὺς Ἰούδα ἐλέησω καὶ σώσω
αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν
τόξῳ οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ οὐδὲ ἐν πολέμῳ οὐδὲ ἐν ἵπποις
οὐδὲ ἐν ἱππεύσει. 8 Καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν Οὐκ ἡλε-
μένην, καὶ συνέλαβεν ἐτι καὶ ἔτεκεν υἱόν. 9 Καὶ
εἶπε Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Οὐ λαὸς μου, διότι
ὑμεῖς οὐ λαὸς μου καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμι ὑμῶν. 10 Καὶ
ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάσσης, ἡ οὐκ ἐμετρηθήσεται οὐδὲ ἐξαριθμη-
θήσεται καὶ ἔσται ἐν τῇ τόπῃ οὗ ἐβρέθη αὐτοῖς
Οὐ λαὸς μου ὑμεῖς, κληθήσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ
θεοῦ ζώντος. 11 Καὶ συναχθήσονται υἱοὶ Ἰούδα
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ θήσονται
ἐαυτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς,
ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραὴλ.

OSEE, CAPUT I.

VERBUM Domini, quod factum est ad Osee
filium Beeri, in diebus Osia, Joathan,
Achaz, Ezechias, regum Juda, et in diebus
Jeroboam filii Joas regis Israel. 2 Principium
loquendi Domino in Osee: et dixit
Dominus ad Osee: Vade, sume tibi uxorem
fornicationum, et fac tibi filios fornicatio-
num: quia fornicans fornicabitur terra a
Domino. 3 Et abiit, et accepit Gomer filiam
Debelaim: et concepit, et peperit ei filium.
4 Et dixit Dominus ad eum: Voca nomen
ejus Jezrahel: quoniam adhuc modicum, et
visitabo sanguinem Jezrahel super domum
Jehu, et quiescere faciam regnum domus
Israel. 5 Et in illa die conteram arcum
Israel in valle Jezrahel. 6 Et concepit adhuc,
et peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen
ejus Absque misericordia: quia non addam
ultra misereri domui Israel, sed oblivione
obliviscar eorum. 7 Et domui Juda misere-
bor, et salvabo eos in Domino Deo suo: et
non salvabo eos in arcu, et gladio, et in bello,
et in equis, et in equitibus. 8 Et ablactavit
eam, quæ erat Absque misericordia. Et con-
cepit, et peperit filium. 9 Et dixit: Voca
nomen ejus Non populus meus: quia vos non
populus meus, et ego non ero vester. 10 Et
erit numerus filiorum Israel quasi arena
maris, quæ sine mensura est, et non nume-
rabitur. Et erit in loco ubi dicetur eis: Non
populus meus vos: dicetur eis: Filii Dei
viventis. 11 Et congregabuntur filii Juda,
et filii Israel pariter: et ponent sibimet ca-
put unum, et ascendent de terra: quia
magnus dies Jezrahel.

אמרתי לאחייכם עמי ולאחותיכם רחמק: 4 כיבו באמכם ליבו פריחא לא אשתי ואנכי לא אישא ותסר ונתיח מפיח ונאפופיח מבין שדיח: 5 פראפשימנח ערפח והצגתיח כיום חגלדח ושמתיח כמדבר ושתיח פארץ ציה וחסתיח בצמא: 6 ואח-בנתיח לא ארחם פירבג ונתיבם חסח: 7 כי ונתח אפם חובישה חורקם כי אמרח אללח אחרי מאחבי לתני לחמי וימי צמרי ופשיחי שמני ושקני: 8 לבן הנגישא אר-דורבג פסירם ונדתיח את-גדתי ותיבוחתיח לא תמצא: 9 וידבג את-מאחביח ולא תשיג אלהם ובקשתם ולא תמצא ואמרח אללח ואשובח אלאישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: 10 והיא לא תדע כי אנכי נתתי לה חדג וחתירוש ותיצתר וכסה חרביתי לה וזחב עשו לבצל: 11 לבן אשוב ולקחתי דגלי בעתו ותירשתי פמועדו וחצילתי צמרי ופשיחי לכסות את-צרוחה: 12 ועתה אנלה את-נבלתי לעיני מאחביח ואיש לא יבילגח מיני: 13 והשפתי פלמשושה חנה חרשה ושפתה וכל מועדה: 14 ותשפתי בפכה והאנלה אשר אמרח אחיח תפח לי אשר נתני-לי מאחבי ושמתים ליצר ואקלתם חית השדה: 15 ופחדתי עליה את-ימי הפעלים אשר תקטיר להם ותעד נוסה וחליתם ותלח אחרי מאחביח ואמי שדחה נאסיהח: 16 לבן חנה אנכי מפתיח וחלכתיח חפדג ודבתי על-לבה: 17 ונתתי לה את-פרמיח משם ואת-עמק עקור לפתח תקנה וענתה שפח פמי: 18 נעויתי וקיום עלותה מארץ מצרים: 19 והיה ביום-החמא נאסיהח תהרמי אישי ולא-תקרא לי עוד בעלי:

1 ΕΙΠΑΤΕ τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν λαός μου, καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν Ἠλεημένη. 2 Κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὕτη οὐ γυνή μου καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς. Καὶ ἔξαρω τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς. 3 Ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνήν, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς· καὶ θήσω αὐτὴν ἐρημον καὶ τάζω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει. 4 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν. 5 Ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν, κατήσχυνεν ἡ τεκούσα αὐτά, ὅτι εἶπε Πορεύσομαι ὀπίσω τῶν ἑραστῶν μου τῶν δίδόντων μοι τοὺς ἀρτους μου καὶ τὸ ὕδωρ μου καὶ τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθονία μου, τὸ ἔλαιόν μου καὶ πάντα ὅσα μοι καθέκει. 6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκολοφί, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὕρῃ, 7 Καὶ καταδιώξεταί τοις ἑραστάς αὐτῆς καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς, καὶ ζητήσῃ αὐτούς καὶ οὐ μὴ εὕρῃ αὐτούς, καὶ ἐρεῖ Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον, ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε ἢ νῦν. 8 Καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν σίτον καὶ τὸν ὀλνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὕτη δὲ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ ἔποιησε τῇ Βάαλ. 9 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω καὶ κομιῶμαι τὸν σίτον μου καθ' ὥραν αὐτοῦ καὶ τὸν ὀλόν μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἀφελούμαι τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθονία μου τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. 10 Καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἑραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐθίς οὐ μὴ ἐξέλθῃ αὐτὴν ἐκ χειρὸς μου. 11 Καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς ἐυφροσύνας αὐτῆς, ἑορτάς αὐτῆς καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς. 12 Καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς καὶ τὰς συκὰς αὐτῆς, ὅσα εἶπε Μισθώματά μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἱερασταί μου, καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς. 13 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεῖμ ἐν αἷς ἐπίθουν αὐτοῖς, καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς καὶ τὰ καθάρμια αὐτῆς καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἑραστῶν αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο, λέγει Κύριος. 14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν καὶ τάζω αὐτὴν ὡς ἐρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς, 15 Καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχώρ διανοῖξαι σύνεσιν αὐτῆς· καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 16 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καλέσει με Ὁ ἄνθρωπος μου, καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλεῖμ.

1 DICITE fratribus vestris : Populus meus; et sorori vestræ, Misericordiam consecuta. 2 Judicate matrem vestram, judicate, quoniam ipsa non uxor mea, et ego non vir ejus; auferat fornicationes suas a facie sua, et adulteria sua de medio uberum suorum. 3 Ne forte exspoliam eam nudam, et statuam eam secundum diem nativitatis suæ: et ponam eam quasi solitudinem, et statuam eam velut terram inviam, et interficiam eam siti. 4 Et filiorum illius non miserebor: quoniam filii fornicationum sunt; 5 Quia fornicata est mater eorum, confusa est quæ concepit eos: quia dixit: Vadam post amatores meos, qui dant panes mihi, et aquas meas, lanam meam, et linum meum, oleum meum, et potum meum. 6 Propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis, et sepiam eam maceria, et semitas suas non inveniet. 7 Et sequetur amatores suos, et non apprehendet eos: et quæret eos, et non inveniet, et dicet: Vadam, et revertar ad virum meum priorem: quia bene mihi erat tunc magis quam nunc. 8 Et hæc nescivit, quia ego dedi ei frumentum, et vinum, et oleum, et argentum multiplicavi ei, et aurum, quæ fecerunt Baal. 9 Idcirco convertar, et sumam frumentum meum in tempore suo, et vinum meum in tempore suo, et liberabo lanam meam et linum meum, quæ operiebant ignominiam ejus. 10 Et nunc revelabo stultitiam ejus in oculis amatorum ejus: et vir non eruet eam de manu mea: 11 Et cessare faciam omne gaudium ejus, solemnitatem ejus, neomeniam ejus, sabbatum ejus, et omnia festa tempora ejus. 12 Et corrumpam vineam ejus, et ficum ejus: de quibus dixit: Mercedes hæc, meum sunt, quas dederunt mihi amatores mei: et ponam eam in saltum, et comedet eam bestia agri. 13 Et visitabo super eam dies Baalim, quibus accendebat incensum, et ornabatur in aure sua, et monili suo, et ibat post amatores suos, et mei obliviscatur, dicit Dominus. 14 Propter hoc, ecce ego lactabo eam, et ducam eam in solitudinem: et loquar ad cor ejus. 15 Et dabo ei vinitores ejus ex eodem loco, et vallem Achor ad aperiendam spem: et canet ibi juxta dies juventutis suæ, et juxta dies ascensionis suæ de terra Egypti. 16 Et erit in die illa, ait Dominus: vocabit me, Vir meus: et non vocabit me ultra, Baali.

הושע ב ג ד

19 וְחִסְרֹתַי אֶת־שְׁמוֹת הַבְּצִלִּים מִפִּיהָ
וְלֹא־יִזְכָּר צֹד בְּשִׁמָּם : 20 וְכִרְתִּי לָהֶם
בְּרִית בְּיוֹם הַחַוָּה עִם־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעִם־
צֹהַ הַשָּׂמַיִם וְרָמַשׁ הַאֲדָמָה וְקִשְׁתִּי וְחֶרֶב
וּמִלְחָמָה אֲשַׁבֵּר מִיַּד־הָאָרֶץ וְהַשְׁפַּכְתִּים
לַבָּטָח : 21 וְאַרְשָׁתִּי לִי לְעוֹלָם וְאַרְשָׁתִּי
לִי בְּצֹדֶק וּבִמְשָׁפֵט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים :
22 וְאַרְשָׁתִּי לִי בְּאַמּוּנָה וּבְדַעַת אֶת־
יְהוָה : 23 וְחַיַּת הַחַוָּה בְּיוֹם הַחַוָּה
אֲעִנָּה נֶאֱמַר יְהוָה אֲעִנָּה אֶת־הַשָּׂמַיִם וְהָאֶרֶץ
יִעֲנֵה אֶת־הָאָרֶץ : 24 וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת־
הַדָּגָן וְהָאֶת־הַתִּירֹשׁ וְהָאֶת־הַיִּצְתָּר וְהָאֶרֶץ
יִעֲנֵה אֶת־יִזְרְעֶאל : 25 וְהַרְעַתִּי לִי בָאָרֶץ
וְהַחֲמִי אֶת־לֹא רַחֲמָה וְאֶמְרָתִי לִלְאֲרַעֲמִי
עֲמִירָאֲמָה וְהָאֶת־יִמָּר אֶלְחִי :

פרשה ג :

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי צֹד לָךְ אֲחֵב־
אִשָּׁה אֲחֵב־רַע וּמִמָּאֶפֶת פִּתְיָהּ יְהוָה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵם פָּנִים אֶל־אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְאֲחֵבִי אֲשִׁישִׁי עֲנָבִים : 2 וְאֶפְרָיִם
לִי בְּחִמְשָׁה עָשָׂר כֶּקֶף וְחֶמֶר שְׁעָרִים
וְלִתְּנָה שְׁעָרִים : 3 וְאָמַר אֵלַי יָמִים רַבִּים
תִּשְׁבִּי לִי לֹא תִזְנִי וְלֹא תִהְיִי לְאִישׁ
וְגַם־אֲנִי אֵלַי : 4 כִּי יָמִים רַבִּים יִשְׁבִּי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין מֶלֶךְ וְאֵין שָׂר וְאֵין
זָבַח וְאֵין מִזְבֵּחַ וְאֵין אֶפְרָיִם וְהַרְעִים :
5 אַחֲרֵי יִשְׁבִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׁוּ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִיד מֶלֶכָם וּפְתָחוּ
אֶל־יְהוָה וְאֶל־טוֹבָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים :

פרשה ד :

1 שְׁמַעִי דְּבַר־יְהוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
רִיב לִיְהוָה עִם־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי אֵין
אֱמֶת וְאִירֶחֶס וְאִירֶעֶת אֱלֹהִים
בָּאָרֶץ : 2 אֵלֹהִי וְכֹחַשׁ וְרָצָח וְגִבּוֹ
וְנֶאֱמַר פִּרְצֵי וְנָמִים בְּדָמִים נָקְעִי :

ΩΣΗΕ, β' γ' δ'.

17 Καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλείμ ἐκ στόμα-
τος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκ ἔτι τὰ ὀνό-
ματα αὐτῶν. 18 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ
μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐρπετῶν
τῆς γῆς· καὶ τόξον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον
συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικῶ σὲ ἐπ' ἑλπίδι.
19 Καὶ μνηστεύσομαι σὲ ἑμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ μνηστεύσομαι σὲ ἑμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν
κρίματι καὶ ἐν ἰλθεί καὶ ἐν οὐκτιρμοῖς, 20 Καὶ
μνηστεύσομαι σὲ ἑμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιγνώσῃ
τὸν Κύριον. 21 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
λέγει Κύριος, ἱπακούσομαι τῷ οὐρανῷ, καὶ αὐτὸς
ἱπακούσεται τῇ γῇ. 22 Καὶ ἡ γῇ ἱπακούσεται
τὸν σῖτον καὶ τὸν ὄλνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ αὐτὰ
ἱπακούσεται τῷ Ἰεζραὴλ. 23 Καὶ σπερῶ αὐτήν
ἑμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀγαπήσω τὴν οὐκ ἡγα-
πημένην, καὶ ἱρῶ τῷ οὐ λαφ' μου Λαός μου εἰ σύ,
καὶ αὐτὸς ἱρεῖ Κύριος ὁ θεός μου εἰ σύ.

ΚΕΦ. γ'.

1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ "Ετι πορεύθητι καὶ
ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ μοιχα-
λίν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ θεός τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ
αὐτοὶ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ θεοῦ ἀλλοτρίους καὶ
φιλοῦσι πέμματα μετὰ σταφίδος. 2 Καὶ ἐμισθω-
σάμην ἑμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου καὶ γομῶρ
κριθῶν καὶ νίβελ οἴνου, 3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτήν
"Ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἑμοί, καὶ οὐ μὴ πορ-
νεύσῃς οὐδὲ μὴ γένη ἀνδρὶ ἐτέρῳ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί.
4 Διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος οὐδὲ
οὔσης θυσίας οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου οὐδὲ ἱερα-
τείας οὐδὲ δόλων. 5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψου-
σιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπιζητήσουσι Κύριον τὸν
θεὸν αὐτῶν καὶ Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ
ἐκστήσουσι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
αὐτοῦ ἐπ' ἰσχάτων τῶν ἡμερῶν.

ΚΕΦ. δ'.

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου υἱοὶ Ἰσραὴλ,
ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος
οὐδὲ ἐπιγνώσις θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. 2 Ἀρὰ καὶ
ψεύδος καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεία κέχυται
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἔφ' αἵμασι μίσγουσι.

OSEE, II. III. IV.

17 Et auferam nomina Baalim de ore ejus,
et non recordabitur ultra nominis eorum.
18 Et percutiam cum eis fœdus in die illa,
cum bestia agri, et cum volucre cœli, et cum
reptili terræ: et arcum, et gladium, et bellum
conteram de terra; et dormire eos faciam
fiducialiter. 19 Et sponsabo te mihi in sem-
piternum: et sponsabo te mihi in iustitia, et
judicio, et in misericordia, et in miserationi-
bus. 20 Et sponsabo te mihi in fide: et
scies quia ego Dominus. 21 Et erit in die
illa, exaudiam, dicit Dominus, exaudiam
cœlos, et illi exaudient terram. 22 Et terra
exaudiet triticum, et vinum, et oleum: et
hæc exaudient Jezrahel. 23 Et seminabo
eam mihi in terra, et miserebor ejus, quæ
fuit Absque misericordia. Et dicam non
populo meo: Populus meus es tu: et ipse
dicet: Deus meus es tu.

CAPUT III.

1 Et dixit Dominus ad me: Adhuc vade,
et dilige mulierem dilectam amico et adulte-
ram: sicut diligit Dominus filios Israel, et
ipsi respiciunt ad deos alienos, et diligunt
vinacia uvarum. 2 Et fodi eam mihi quin-
decim argenteis, et coro hordei, et dimidio
coro hordei. 3 Et dixi ad eam: Dies multos
expectabis me: non fornicaberis, et non eris
viro: sed et ego expectabo te. 4 Quia dies
multos sedebunt filii Israel sine rege, et sine
principe, et sine sacrificio, et sine altari, et
sine Ephod, et sine theraphim. 5 Et post
hæc revertentur filii Israel, et quærent Do-
minum Deum suum, et David regem suum:
et pavebunt ad Dominum, et ad bonum ejus,
in novissimo dierum.

CAPUT IV.

1 AUDITE verbum Domini filii Israel,
quia iudicium Domino cum habitatoribus
terræ: non est enim veritas, et non est
misericordia, et non est scientia Dei in
terra. 2 Maledictum, et mendacium, et
homicidium, et furtum, et adulterium
inundaverunt, et sanguis sanguinem tetigit.

3 : על־כן וְהַאֲכַל הָאָרֶץ וְהַאֲכַל פְּלִי־אֶשֶׁב
 בָּהּ בְּחַיַּת הַשָּׂדֶה וּבְעֻמָּה הַשָּׂמַיִם וְגַם
 דְּגַי הַיָּם וְהַסָּפֹד : 4 אֵךְ אִישׁ אֶל־רֵיב
 וְאֶל־יוֹכֵחַ אִישׁ וְעַמָּה פְּמָרִיבִי כָל־זָן :
 5 וְקִשְׁלָתָּ הַיּוֹם וְקִשַּׁל בַּסִּבְיָה עַמָּה
 לִילָלָה וְדַמִּיתִי אִמִּי : 6 נִדְמִי עַמִּי מִבְּלִי
 הַהֲעֵת כִּי אֶתָּה הַהֲעֵת מִאֲסֵת וְהַמִּאֲסֵת
 מִפְּתֹן לִי וְהַשְׁפֵּחַ הַזֶּה אֶל־הַיָּד אֲשֶׁר
 בְּיָדִי בַּסִּבְיָה : 7 בְּרָגַם בָּן הַמִּאֲכָלִי
 פְּבוֹרִים בְּתֹלֶן אֲמִיר : 8 חֲפָצָה עַמִּי יִאֲכֹלוּ
 וְאֶל־עֵינֵיכֶם יִשְׁאָף נִפְשׁוֹ : 9 וְהַיָּד כַּעֲס
 פִּפְתָּן וּפְתָדָתִי עָלָיו דְּרָכָיו וּמַעֲלָלָיו
 אֲשִׁיב לוֹ : 10 וְהַאֲכֹל וְלֹא יִשְׁפֹּעַ הַזֶּה
 וְלֹא יִפְרָצוּ בִּירְאֵת־יְהוָה עֲזָבוֹ לְשֹׁמֵר :
 11 זָכַר וְגִין וְהַיָּד וְהַיָּד וְהַיָּד : 12 עַמִּי
 בְּעֵצוֹ יִשְׁאָף וּמִקְלֹו יִגִּיד לוֹ כִּי רָחַם
 זִנְיָנִים הַתֵּלֶךְ וְיִזְקֵי מִתְחַת אֶל־חִיָּהֶם :
 13 עַל־דְּאִשֵּׁי חֲתָרִים יִזְכָּר וְעַל־הַתְּבַעוֹת
 וְהַפְּרָה תַחַת אֶלֶן וְלִבְנָה וְאֶלֶךְ פְּרִשְׁבִּי
 צִלָּה עַל־פִּנּוֹ תִּזְנֶינָה בְּנוֹתֵיכֶם וְכִלְיוֹתֵיכֶם
 תִּתְּנַפְּקוּ : 14 לֹא־תִפְקְדוּ עַל־בְּנוֹתֵיכֶם כִּי
 הַזִּנְיָה וְעַל־כִּלְיוֹתֵיכֶם כִּי תִתְּנַפְּקוּ בְּיָחַם
 עַם־הַזִּנְיָה יִפְרִדוּ וְעַם־הַתְּבַעוֹת יִזְכָּר
 וְעַם לֹא־דָבָר יִלְכֹּט : 15 אִם־תִּזְכָּר
 אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה וְהַיָּד וְאֶל־
 תְּבַאֲרֵי הַנֶּלֶל וְאֶל־תְּעַלֵּי בֵּית אֶלֶן
 וְאֶל־תְּשַׁבְּעוּ חִיֵּיהֶם : 16 כִּי בְּקִרְיָה
 בְּרָדָה סָבַר יִשְׂרָאֵל עֲתָה יִרְעֶם וְהַיָּד
 בְּכָבֶשׂ בְּמִרְחָב : 17 חֲבִיר עֲצָפִים אֲפָרִים
 תַּפְחִלּוּ : 18 סָר סִבְאָם חֲזָנָה חֲזָנָה אֲחָבִי
 חֲבִי קָלֹן מִנְיָה : 19 צָרָה רָחַם אֶתָּה
 בְּכִנְפֶּיךָ וְנִכְשׁוּ מִזְבְּחֵיהֶם :

פרשת ח :

1 שְׁמַעְרֵאֵם הַכֹּהֲנִים וְהַקְשִׁיבִי
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית הַפֶּלֶךְ הַחֲזִינִי
 כִּי לָכֶם הַשְׁפֵּסָה פִּי־פֶה חִיָּתִים
 לְמַצְפָּה וְרִשָּׁה פְּחֻסָּה עַל־תְּבָרִד :

3 Διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ, καὶ σμερυνθή-
 σεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, σὺν
 τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς
 τῆς γῆς καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρα-
 νοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν,
 4 "Ὅπως μηδεὶς μήτε δικάζηται μήτε ἐλέγῃ μη-
 δεὶς. "Ὁ δὲ λαός μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερέως.
 5 Καὶ ἀσθενήσῃ ἡ μήρ, καὶ ἀσθενήσῃ ὁ προφή-
 της μετὰ σοῦ· νυκτὶ ὁμοίωσα τὴν μητέρα σου,
 6 "Ὡμοιώθη ὁ λαός μου ὡς οὐκ ἔχων γνῶσιν" ὅτι
 σὺ ἐπίγνῳσιν ἀπάνω, κἀγὼ ἀπάνωμαι σε τοῦ μὴ
 ἱερατεύειν μοι· καὶ ἐπελάθου νόμον θεοῦ σου,
 κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σου. 7 Κατὰ τὸ πλῆθος
 αὐτῶν οὕτως ἡμαρτόν μοι· τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς
 ἀτιμίαν θήσομαι. 8 "Ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγον-
 ται, καὶ ἐν ταῖς ὑδικίαις αὐτῶν λήψονται τὰς
 ψυχὰς αὐτῶν. 9 Καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς οὕτως
 καὶ ὁ ἱερέως, καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς
 αὐτοῦ, καὶ τὰ διαβολῆα αὐτοῦ ἀνταποδώσω
 αὐτῷ. 10 Καὶ φάγονται καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν,
 ἱκοννεύσαν καὶ οὐ μὴ κατεσθῶναι, διότι τὸν
 Κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι. 11 Πορνείαν
 καὶ οἶνον καὶ μέθυμα εἰδέξατο καρδία λαοῦ μου·
 12 "Ἐν συμβόλοις ἐπρωτῶν, καὶ ἐν ῥάβδοις
 αὐτοῦ ἀπήγγελλον αὐτῷ" πνεύματι πορνείας ἐπλά-
 νηθησαν καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῶν.
 13 "Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἰθυσίαζον, καὶ
 ἐπὶ τοῖς βουνοῖς ἔθυσον ὑποκάτω δρυὸς καὶ λεύκης
 καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη· διὰ
 τοῦτο ἐκπορνεύουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ
 νύμφαι ὑμῶν μοιχεύουσιν· 14 Καὶ οὐ μὴ ἐπισκέ-
 ψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύσωσι,
 καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσιν" ὅτι
 αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύοντο, καὶ μετὰ
 τῶν τετελεσμένων ἔθυσον, καὶ ὁ λαὸς ὁ συνίων συν-
 ἐπλέκετο μετὰ πόρνῃς. 15 Σὺ δὲ "Ἰσραὴλ μὴ
 ἀγνοεῖς, καὶ "Ιούδα μὴ εἰσπορεύσῃ εἰς Γάλαα,
 καὶ μὴ ἀναβαίνειν εἰς τὸν οἶκον Ὀν, καὶ μὴ
 ὁμνύετε ζῶντα Κύριον. 16 Διότι ὡς δάμαλις παρ-
 οιστρώσα παροίστησεν "Ἰσραὴλ" νῦν νεμήσει
 αὐτοὺς Κύριος ὡς ἀμνὸν ἐν ἐρυθρῷ. 17 Μίτ-
 οχος εἰδῶλων "Ἐφραΐμ" ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα,
 18 "Ἡρίτισε Χαναναίους" παρτεβόντες ἐξεπόρνευ-
 σαν, ἡγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρουράματος αὐτῆς.
 19 Συστροφῇ πνεύματος σὺ εἰ ἐν ταῖς πτέρυξιν
 αὐτῆς, καὶ κατασχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστη-
 ρίων αὐτῶν.

ΚΕΦ. ε'.

1 "ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσ-
 ἔχετε οἶκος "Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασι-
 λῆως ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ τὸ
 κρίμα" ὅτι παγίς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ, καὶ
 ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ "Ἰταβέριον,

3 Propter hoc lugebit terra, et infirma-
 bitur omnis qui habitat in ea, in bestia
 agri, et in volucre caeli: sed et pisces
 maris congregabuntur. 4 Verumtamen
 unusquisque non judicet, et non arguatur
 vir: populus enim tuus, sicut hi qui contra-
 dicunt sacerdoti. 5 Et corruet hodie, et cor-
 ruet etiam propheta tecum: nocte tacere feci
 matrem tuam. 6 Conticuit populus meus,
 eo quod non habuerit scientiam: quia tu
 scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio
 fungaris mihi: et oblita es legis Dei tui, obli-
 viscar filiorum tuorum et ego. 7 Secundum
 multitudinem eorum sic peccaverunt mihi:
 gloriam eorum in ignominiam commutabo.
 8 Peccata populi mei comedent, et ad iniqui-
 tatem eorum sublevabunt animas eorum.
 9 Et erit sicut populus, sic sacerdos: et vi-
 sitabo super eum vias ejus, et cogitationes
 ejus reddam ei. 10 Et comedent, et non
 saturabuntur: fornicati sunt, et non cessave-
 runt: quoniam Dominum dereliquerunt in
 non custodiendo. 11 Fornicatio, et vinum,
 et ebrietas auferunt cor. 12 Populus meus
 in ligno suo interrogavit, et baculus ejus an-
 nuntiavit ei: spiritus enim fornicationum
 decepit eos, et fornicati sunt a Deo suo.
 13 Super capita montium sacrificabant, et
 super colles accendebant thymiana: sub-
 tus quoroum, et populum, et terebinthum, quia
 bona erat umbra ejus: ideo fornicabuntur
 filiae vestrae, et sponsoe vestrae adulterae erunt.
 14 Non visitabo super filias vestras cum
 fuerint fornicatae, et super sponsoas vestras
 cum adulteraverint: quoniam ipsi cum me-
 retricibus conversabantur, et cum effemina-
 tis sacrificabant, et populus non intelligens
 vapulabit. 15 Si fornicaris tu Israel, non
 delinquat saltem Juda: et nolite ingredi in
 Galgala, et ne ascenderitis in Bethaven, ne-
 que juraveritis: Vivit Dominus. 16 Quo-
 niam sicut vacca lasciviens declinavit Israel:
 nunc pascet eos Dominus, quasi agnum in
 latitudine. 17 Particeps idolorum Ephraim,
 dimitte eum. 18 Separatum est convivium
 eorum, fornicatione fornicati sunt: dilexerunt
 afferre ignominiam protectores ejus. 19 Li-
 gavit eum spiritus in alis suis, et confunden-
 tur a sacrificiis suis.

CAPUT V.

1 Audite hoc sacerdotes, et attendite domus
 Israel, et domus regis auscultate: quia vobis
 judicium est, quoniam laqueus facti estis
 speculationi, et rete expansum super Thabor.

2 וְשִׁחַטְתָּ שְׂמִימִים חֲצִמְיִים וְאֲנִי מֵאִרְ
לְכֵם : 3 אֲנִי יוֹדְעִי אֶפְרַיִם וְיִשְׂרָאֵל לֹא
נִכְחַד מִפְּנֵי כִי עֲתִידָהּ הַזִּנְיָה אֶפְרַיִם
נִמְאָה יִשְׂרָאֵל : 4 לֹא יִתְּנֶה מַעַלְלֵיהֶם
לְשׁוֹב אֶל־אֲלֻמֵּיהֶם כִּי רָחַם וְסָמֵחַ
בְּהִרְבֵּם וְאֲתִי־יָחִיד לֹא יִדְעֶה : 5 וְעַתָּה
אֲדַוְּ־יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם
יִשְׁלָלִי בְּצִיּוֹנָם קֶשֶׁל נִסְיִי־יִתְּנָה עִמָּם :
6 בְּצִמְצָמָם וּבְבִקְרָם יִלְכּוּ לְבַקֵּשׁ אֲתִי־יָחִיד
וְלֹא יִמְצְאוּ חֵלֶץ מִיָּדָם : 7 בְּיָחִידָהּ בְּיָדִי
קִרְבָּנִים זָרִים יִלְדִי עֲתִידָהּ וְאֶלְכֶם חֲדָשׁ
אֲתִי־לְקָחֵם : 8 תִּקְרַעַתְּ שׁוֹפָר
בְּבִקְעָה בְּצִצְרָה בְּרִמָּה תִרְיַעֲהוּ בֵּית אֱוֹן
אֶת־רִיבֵהּ בְּקִימִיו : 9 אֶפְרַיִם לִשְׁמָהּ תִּתְּנָה
בָּיִם תִּזְכַּחַת בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲזִקְתִּי
מִמֶּנָּה : 10 חִי' שָׂרֵי יִהְיֶה כְּמִסְכֵּי
נְבִילֵי צִלְיָהֶם אֲשַׁפֹּחַ כְּפָיִם עֲבָרְתִי :
11 עֲשֹׂה אֶפְרַיִם וְצִיּוֹן מִשְׁפָּט כִּי הִנֵּה
חֲלָה אֶת־רִצְוֹ : 12 וְאֲנִי כֹעֵשׁ לְאֶפְרַיִם
וְנִחְבֵּב לְבֵית יִתְּנָה : 13 וְיִדְעָה אֶפְרַיִם
אֲתִי־חֲלִי וְיִתְּנָה אֲתִי־מִזִּרְוֹ וְיִלְכּוּ אֶפְרַיִם
אֶל־אֲשֹׁר וְיִשְׁלָח אֶל־מֶלֶךְ נָגִב וְהוּא
לֹא יִכְלֶה לְרַפָּא לָכֵם וְלֹא־יִתְּנָה מִסָּם
מִזֶּרֶם : 14 כִּי אֶלְכִי בְשַׁחַל לְאֶפְרַיִם וּבְכַפִּיר
לְבֵית יִתְּנָה אֲנִי אֲנִי אֲשֹׁר וְאֶלְכִי אֲשֹׁר
וְאִין מִצִּיל : 15 אֶלְכִי אֲשֹׁבַח אֶל־מִקְוֵי
עַד אֲשֹׁר־אֲשֹׁר וּבְקִשְׁתִּי כִּי בִצֵּר לָהֶם
יִשְׁחַרְרֵנִי :

פרש ח ו

1 לְכֵם וְשִׁחַטְתָּ אֶל־יָחִידָהּ כִּי הוּא
מִיָּדָה וְיִשְׁחַטְתָּ יָחִיד וְיִתְּנָה : 2 יִתְּנָה
מִיָּדָה בֵּיתִי חֲשִׁלֵּשִׁי וְחֲמַנִי וְנִתְּנָה
לְפָנָיו : 3 וְנִדְעָה קִדְשָׁהּ לְדַעַת אֶת־
יָחִידָהּ עֲשֹׂה־נָכוֹן מִצִּיּוֹן וְיִבְרָא בְּשִׁשֶׁם
לְבֵית מִלְכֹּשׁ יוֹדֵה אֲרָץ : 4 מִזֶּה אֲשֹׁר
לְכֵם אֶפְרַיִם מִזֶּה אֲשֹׁר־לְכֵם יִתְּנָה
וְיִסְדְּכֶם בְּעִדְבָּרָהּ וּבְכָל מִשְׁפָּחִים חֲלָה :

2 Ὁ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν.
'Εγὼ δὲ παιδευτῆς ὑμῶν' 3 Ἐγὼ ἔγνων τὸν
'Εφραῖμ, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἀπίστη ἀπ' ἐμοῦ.
διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραῖμ, ἱμάνθη Ἰσ-
ραὴλ. 4 Οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβόλια αὐτῶν τοῦ
ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορ-
νείας ἐν αὐτοῖς ἐστὶ, τὸν δὲ Κύριον οὐκ ἐπίγνωσαν.
5 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕbris τοῦ Ἰσραὴλ εἰς
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραῖμ ἀσθε-
νήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ ἀσθενήσου
καὶ Ἰούδας μετ' αὐτῶν. 6 Μετὰ προβάτων καὶ
μόσχων πορεύσονται τοῦ ἐζητῆσαι τὸν Κύριον,
καὶ οὐ μὴ εὑρωσιν αὐτόν, ὅτι ἐκέκλειεν ἀπ' αὐ-
τῶν. 7 Ὅτι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα
ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς· νῦν καταφάγεται
αὐτοὺς ἡ ἰρυσίβη καὶ τοὺς κλήρους αὐτῶν. 8 Σαλ-
πίσατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς, ἠχήσατε ἐπὶ
τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῇ οἰκῇ Ὡν, ἐξέστη
Βενιαμὴν, 9 Ἐφραῖμ εἰς ἀφανισμόν ἐγένετο ἐν
ἡμέραις ἑλέγχου. Ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ
ἔδειξα πιστά· 10 Ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰούδα
ὡς μεταπιθίντες ὄρια, ἐπ' αὐτοὺς ἐκχεῖ ὡς ὕδωρ
τὸ ὄρημά μου. 11 Κατεδυνάστευσεν Ἐφραῖμ
τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, κατεπάτησε τὸ κρίμα, ὅτι
ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων. 12 Καὶ
ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῇ Ἐφραῖμ, καὶ ὡς κίνηρον τῇ
οἰκῇ Ἰούδα. 13 Καὶ εἶδεν Ἐφραῖμ τὴν νόσον
αὐτοῦ, καὶ Ἰούδας τὴν ὀδύνην αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύ-
θη Ἐφραῖμ πρὸς Ἀσσυρίους καὶ ἀπέστειλε πρί-
σβεις πρὸς βασιλεῖα Ἰαρείμ· καὶ οὗτος οὐκ ἠδυνά-
σθη ἰάσασθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν
ὀδύνη. 14 Διότι ἐγὼ εἰμι ὡς πανθὴρ τῇ Ἐφραῖμ,
καὶ ὡς λέων τῇ οἰκῇ Ἰούδα· καὶ ἐγὼ ἀρπῶμαι καὶ
πορεύσομαι καὶ λήψομαι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἰχαιοῦ-
μενος. 15 Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν
τόπον μου, ὥς οὐ ἀφανισθῶσι καὶ ζητήσουσι τὸ
πρόσωπόν μου. Ἐν θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρὸς
μὲ λέγοντες

ΚΕΦ. 6.

1 ΠΟΡΕΥΘΟΜΕΝ καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Κύ-
ριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἤρπακε καὶ ἴσεται
ἡμᾶς, πατάξει καὶ μορῶσει ἡμᾶς, 2 Ὑγιάσει ἡμᾶς
μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐξαναστη-
σόμεθα, καὶ ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, 3 Καὶ γνω-
σόμεθα διώξομεν τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς
ὄρθρον ἔτοιμον ἐρήσομεν αὐτόν, καὶ ἔξει ὡς ὑετὸς
ἡμῖν πρῶμος καὶ ὄψιμος γῆ. 4 Τί σοι ποιήσω
'Εφραῖμ; τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς
νεφέλη πρωινή καὶ ὡς ὄρος ὄρθρινὴ πορευομένη.

2 Et victimas declinastis in profundum:
et ego eruditor omnium eorum. 3 Ego
scio Ephraim, et Israel non est abs-
conditus a me; quia nunc fornicatus est
Ephraim, contaminatus est Israel. 4 Non
dabunt cogitationes suas ut revertantur ad
Deum suum: quia spiritus fornicationum in
medio eorum, et Dominum non cognoverunt.
5 Et respondebit arrogantia Israel in facie
ejus: et Israel et Ephraim ruent in iniqui-
tate sua, ruet etiam Judas cum eis. 6 In
gregibus suis, et in armentis suis vadent ad
querendum Dominum, et non invenient:
ablatus est ab eis. 7 In Dominum praevari-
cati sunt, quia filios alienos genuerunt: nunc
devorabit eos mensis cum partibus suis.
8 Clangite buccina in Gabea, tuba in Rama:
ululate in Bethaven, post tergum tuum Ben-
jamin. 9 Ephraim in desolatione erit in die
correctionis: in tribubus Israel ostendi
fidem. 10 Facti sunt principes Juda quasi
assumentes terminum: super eos effundam
quasi aquam iram meam. 11 Calumniam
patiens est Ephraim, fractus iudicio: quo-
niam coepit abire post sordes. 12 Et ego
quasi tineas Ephraim: et quasi putredo domui
Juda. 13 Et vidit Ephraim languorem suum,
et Juda vinculum suum: et abiit Ephraim
ad Assur, et misit ad regem ultorem: et
ipse non poterit sanare vos, nec solvere pote-
rit a vobis vinculum. 14 Quoniam ego quasi
leona Ephraim, et quasi catulus leonis domui
Juda: ego ego capiam, et vadam: tollam, et
non est qui eruat. 15 Vadens revertar ad
locum meum, donec deficiatis, et quaeratis
faciam meam. In tribulatione sua mane
consurgent ad me:

CAPUT VI.

1 VENITE, et revertamur ad Dominum,
2 Quia ipse cepit, et sanabit nos: percutiet,
et curabit nos. 3 Vivificabit nos post duos
dies: in die tertia suscitabit nos, et vivemus
in conspectu ejus. Sciemus, sequemurque
ut cognoscamus Dominum: quasi dilaculum
praeparatus est egressus ejus, et veniet quasi
imber nobis temporaneus et aeternus terrae.
4 Quid faciam tibi Ephraim? quid faciam
tibi Juda? misericordia vestra quasi nubes
matutina, et quasi ros mane pertransiens.

על-כן חצבתי בנביאים חזקתים
באמר-י ומשפטיה איר נצא : כי
חסד חפצתי ולא-תבא ונעת אלהים
מעלות : ויהי פחדם עבדו ברית שם
בגדו כי : גלעד קרית פשלי און עקב
מדם : ובחפזי איש גדודים חבר פתלים
היה ורציתי שכתבו כי ופחד עשו :
בבית ישראל ראיתי שער-ריקה שם
ונתתי לאפרים נשמה וישראל : גם-
יחזקח שרת הקציר לך בשוכי שכבת
עמי :

פרשה ז :

כרפאי לישראל ונגלח עון אפרים
ורצות שמרון כי פשלו שחר ונעב
יבוא פשט גדוד בחורז : ובלי-אמר
ללכם פלג-עמם זכרתי עתה סבבים
פעליתם נגד פני הוי : בנעמם
ישמח-מלך ובכח-שיחם שרים : כלם
מטפים פמו חפור פלגה מאפה ושבות
מציר מלש פצק צדח-מזרה : ויום
מלכנו חחלי שרים חמת מינו משח
ידו את-לצצים : כי-מרב פתפור לפם
בארבם פלח-לילה לשן אפתם פמר הוא
בצר פאש להבח : כלם וחפז פתפור
ואכלו את-שפטיהם פלמלכיתם נפלו
איומא דחם אלי : אפרים בעמים הוא
יתבולל אפרים הגה צח בלי חפוקה :
אכלו זרים פחו והוא לא ידע גם-
שיבד ורקח פו והוא לא ידע :
וענה באור-ישראל בפניו ולא-שבו אל
יחזקח אלמיתם ולא בקשחו פכל
זאת : ויתו אפרים פוקה פוקה
אין לב מצבים קרא אשר הלכו :

5 Διὰ τοῦτο ἀπεθήρισα τοὺς προφῆτας ὑμῶν,
ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήματι στόματός μου,
καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται. 6 Διότι
ἔλεος θ' ἔλω ἢ θυσίαν, καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὀλο-
καυτώματα. 7 Αὐτοὶ δὲ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος παρα-
βαίνων διαθήκην· ἐκεῖ κατεφρόνησέ μου 8 Γα-
λαάδ, πόλις ἐργαζομένη μάταια, ταράσσουσα
ὑδωρ, 9 Καὶ ἡ ἰσχὺς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ· ἐκρυ-
ψαν εἰρεῖς ὁδόν, ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι ἀνομίαν
ἐποίησαν 10 Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ· εἶδον
φρικώδη ἐκεῖ, πορνείαν τοῦ Ἐφραΐμ· ἐμιάνη
Ἰσραὴλ 11 Καὶ Ἰούδα· ἄρχον τρυγᾶν σεαντῶ ἐν
τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου.

ΚΕΦ. Ζ.

1 Ἐν τῷ ἴσασθαί με τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀποκα-
λυφθῆσεται ἡ ἀδικία Ἐφραΐμ καὶ ἡ κακία Σαμα-
ρείας, ὅτι ἐργάσαντο ψευδῆ· καὶ ἐλέπτης πρὸς
αὐτὸν εἰσελεύσεται, ἐκδιδύσκων ληστής ἐν τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ, 2 Ὅπως συνᾶδωσιν ὡς ῥόντες τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν. Πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθη· νῦν
ἐκύκλωσαν αὐτοὺς αἱ διαβουλῖαι αὐτῶν, ἀπέναντι
τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο. 3 Ἐν ταῖς κακίαις
αὐτῶν ἐφφραναν βασιλεῖς, καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν
αὐτῶν ἄρχοντες· 4 Πάντες μοιχεύοντες, ὡς
κλίβανος καυόμενος εἰς πῖψιν κατακαύματος ἀπὸ
τῆς φλογός, ἀπὸ πυράσεως στόματος, ὥς τοῦ ζυμω-
θῆναι αὐτό. 5 Ἡμέραι τῶν βασιλείων ὑμῶν,
ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν· 6 Διότι ἀνεκαύθη-
σαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν τῷ κατα-
ράσσειν αὐτοὺς ὅλην τὴν νύκτα ὑπνου Ἐφραΐμ
ἐνεπλήσθη· πρῶτ' ἐνεγενήθη, ἀνεκαύθη ὡς πυρὸς
φύγγοι. 7 Πάντες ἰθιρμάνθησαν ὡς κλίβανος,
καὶ κατίφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ
βασιλεῖς αὐτῶν ἔπασαν, οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ὁ ἐπικα-
λούμενος πρὸς μέ. 8 Ἐφραΐμ ἐν τοῖς λαοῖς
αὐτοῦ συνεμίγνυτο, Ἐφραΐμ ἐγένετο ἐγκρυφίας
οὐ μεταστρέφόμενος· 9 Κατίφαγον ἄλλότριον
τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω, καὶ
πολλοὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω. 10
Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὑβρις Ἰσραὴλ εἰς
πρόσωπον· αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπιστρέψαν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐ-
τὸν ἐν πᾶσι τούτοις. 11 Καὶ ἦν Ἐφραΐμ ὡς
περιστέρα ἄνους, οὐκ ἔχουσα καρδίαν. Αἰγυπτὸν
ἐπεκαίετο, καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.

5 Propter hoc dolavi in prophetis, occidi eos
in verbis oris mei: et judicia tua quasi lux
egredientur. 6 Quia misericordiam volui, et
non sacrificium, et scientiam Dei, plusquam
holocausta. 7 Ipsi autem sicut Adam trans-
gressi sunt pactum, ibi prævaricati sunt in
me. 8 Galaad civitas operantium idolum,
supplantata sanguine. 9 Et quasi fauces vi-
rorum latronum, particeps sacerdotum, in via
interficiendum pergentes de Sichem: quia
scelus operati sunt. 10 In domo Israel vidi
horrendum: ibi fornicationes Ephraim: con-
taminatus est Israel. 11 Sed et Juda pone
messem tibi, cum convertero captivitatem
populi mei.

CAPUT VII.

1 Cum sanare vellem Israel, revelata est ini-
quitas Ephraim, et malitia Samaritæ, quia
operati sunt mendacium: et fur ingressus est
spolians, latrunculus foris. 2 Et ne forte
dicant in cordibus suis omnem malitiam
eorum me recordatum: nunc circumdederunt
eos adinventiones sue, coram facie mea
factæ sunt. 3 In malitia sua lætificaverunt
regem: et in mendaciis suis principes. 4 Omnes
adulterantes, quasi clibanus succen-
sus a coquente: quievit paululum civitas a
commistione fermenti, donec fermentaretur
totum. 5 Dies regis nostri: cœperunt prin-
cipes furere a vino: extendit manum suam
cum illusoribus. 6 Quia applicuerunt quasi
clibanum cor suum, cum insidiaretur eis:
tota nocte dormivit coquens eos, mane ipse
succensus quasi ignis flammæ. 7 Omnes
calefacti sunt quasi clibanus, et devoraverunt
judices suos: omnes reges eorum ceciderunt:
non est qui clamet in eis ad me. 8 Ephraim
in populis ipse commiscebatur: Ephraim
factus est subcinericius panis, qui non rever-
satur. 9 Comederunt alieni robur ejus, et
ipse nescivit: sed et cani effusi sunt in eo,
et ipse ignoravit. 10 Et humiliabitur super-
bia Israel in facie ejus: nec reversi sunt ad
Dominum Deum suum, et non quæsierunt
eum in omnibus his. 11 Et factus est Eph-
raim quasi columba seducta non habens cor:
Ægyptum invocabant, ad Assyrios abierunt.

12 פֶּאֶשֶׁר יִלְכּוּ אֶפְרוֹשׁ עַל־הֶבֶל רִשְׁוֹי
בְּעוֹף הַשָּׁמַיִם אֲוִירֵיהֶם אִסִּירִים כְּשֹׁמֵם
לַעֲדָתָם: 13 אֹיִי לָהֶם כִּרְגֵדֵי מִפְּנֵי שֹׁד
לָהֶם כִּרְפָשָׁעוֹ בִּי וְאֶלְכִי אֶפְרַם וְחִמָּה
דָּבָר עָלַי בְּזָקִים: 14 וְלֹא־זָעַקוּ אֵלַי
בְּלָבָם כִּי וַיִּלְלוּ עַל־מִשְׁפָּבוֹתָם עַל־דָּגָן
וְתִירוֹשׁ וְתַבּוֹרָה יִסּוּרֵי בִי: 15 וְאֲנִי
יִפְתִּיתִי חֲנֻקָּתִי וְזוֹלָתָם וְאֵלַי וְחִשְׁבֵּרָע:
16 וְשׁוּבוּ לֹא עַל חַיִּי כְּחֶשֶׁת רַמְיָהּ וַיִּפְלוּ
בְּחֶרֶב שְׁרִיתָם מִזַּעַם לְשׁוֹנָם וְזֶה לַעֲנָם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

פרשה ח:

1 אֶלְחַכְךָ שֹׁפָר כְּשֹׁפָר עַל־בֵּית יַחְזֹק
גִּעַן עֲבָרֵי בְרִיתִי וְעַל־הַיִּרְדֵּי שֹׁשְׁעֵי:
2 לִי יִזְעַקוּ אֲלֵי יִזְעַקוּ יִשְׂרָאֵל: 3 וְזָכַר
יִשְׂרָאֵל מִיּוֹב אֲוִיב יִרְדּוּ: 4 תָּם חֲמִלְכִּי
וְלֹא מִפְּנֵי חֲשִׁירוֹ וְלֹא יִזְעַקוּ בִּסְפָּם
וְחֻקָּם עָשׂוּ לָהֶם עֲצָבִים לָמַעַן יִכָּרֵת:
5 זָכַר עֲנָלָה שִׁמְיוֹן חֲרָה אִפִּי בָּם עַד
מָתִי לֹא יִכָּלּוּ נַפְשׁוֹ: 6 כִּי מִיִּשְׂרָאֵל וְחָמָה
חֲרָשׁ עָשָׂה וְלֹא אֱלֹהִים הוּא כִּרְשָׁבַיִם
יִהְיֶה עָלָי שִׁמְיוֹן: 7 כִּי רַחֵם יִזְעַקוּ
וְסִפְתָּתָם יִזְעַקוּ וְזָכַר אֲוִירֵלָי צִמַּח בְּלִי
יַעֲשֹׁחַ לְחֶמֶח אֲלֵי יַעֲשֹׁחַ זָרִים יִבְלַעְהוּ:
8 בְּבָלַע יִשְׂרָאֵל עַתָּה חַיִּי בְּזָרִים בְּכָלִי
אֲוִירֵלָי בִּי: 9 כִּרְחֹמָה עָלַי אֲשׁוּר כָּרָא
בְּחֶרֶב לִי אֶפְרַיִם חֲתָנִי אֶחָבִים: 10 בָּם
כִּרְחֹמָה בְּזָרִים עַתָּה אֶחָבִים וַיִּתְּלֵהוּ
מִלֵּט מִשְׁפָּא מִלֵּחַ שָׁרִים: 11 כִּרְחֹמָה
אֶפְרַיִם מִזְבָּחוֹת לְחֶמֶח הִידִלּוּ מִזְבָּחוֹת
לְחֶמֶח: 12 אֶחָבִירֵלָי רָבּוּ הַיִּרְדֵּי כְּמִדְּוָר
חֲחֻשָׁבוּ: 13 וְזָכַרְתִּי חֲבָכְכִי יִזְבָּחוּ בָשָׂר
וַיִּתְּלֵהוּ יַחְזֹק לֹא רָצָם עַתָּה יִזְבָּחוּ עֹנָם
וַיִּתְּלֵהוּ חֲחֻשָׁתָם חֲחֻשָׁתִּי מִצְרַיִם וְשׁוּבוּ:

12 Καθὼς ἂν πορεύωνται ἐπιβαλὼν ἐπ' αὐτοὺς
τὸ δίκτυόν μου, καθὼς τὰ πτευνὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατάξω αὐτούς, παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ
τῆς θλίψεως αὐτῶν. 13 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπὲ-
πῆδησαν ἀπ' ἐμοῦ· δειλαιοὶ εἰσιν, ὅτι ἡσίβησαν
εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτούς, αὐτοὶ δὲ
κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῆ. 14 Καὶ οὐκ ἐβόη-
σαν πρὸς μὲ αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ὠλόλυζον
ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν· ἐπὶ σίτῃ καὶ οἶνῳ κατε-
τίμνοντο. 15 Ἐπαυδύθησαν ἐν ἐμοί, κἀγὼ κατί-
σχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμὲ ἰλογί-
σαντο πονηρά. 16 Ἀπεστράφησαν εἰς οὐδὲν,
ἐγίνοντο ὡς τόξον ἰνταταμένον· πεισοῦνται ἐν
ρόμφαίᾳ οἱ ἀρχόντες αὐτῶν δι' ἀπαυδυσίαν
γλώσσης αὐτῶν· οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ.

KEΦ. η.

1 Εἰς κόλπον αὐτῶν ὡς γῆ, ὡς ἀετὸς ἐπ'
οἶκον Κυρίου, ἂνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην
μου καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἡσίβησαν. 2 Ἐμὲ
κεκράζονται· Ὁ θεὸς ἐγνώκαμέν σε. 3 Ὅτι
Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθὰ, ἰχθρὸν κατεδίωξαν·
4 Ἐαυτοῖς ἐβασίλευσαν καὶ οὐ δι' ἐμοῦ, ἤρξαν
καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι, τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ
τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδωλα, ὅπως
ἐξολοθρευθῶσιν. 5 Ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου
Σαμάρεια, παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτοῦ·
ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι. 6 Ἐν
τῇ Ἰσραὴλ; Καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ θεὸς
ἵστί· διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια.
7 Ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, καὶ ἡ καταστροφή
αὐτῶν ἐκδίδεται αὐτά· δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχύον
τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον, ἵδαν δὲ καὶ ποιήσῃ, ἀλλότριοι
καταφάγονται αὐτό. 8 Κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν
ἐγίνετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκυῖος ἀχρηστον.
9 Ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους· ἀνέθαλε
καθ' ἑαυτὸν Ἐφραὴμ, δῶρα ἠγάπησαν, 10 Διὰ
τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι. Νῦν εἰσδίδω-
μαι αὐτούς, καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίεν βα-
σιλεία καὶ ἀρχοντας. 11 Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραὴμ
θυσιαστήρια, εἰς ἀμαρτίας ἐγίνοντο αὐτῷ θυσια-
στήρια ἡγαπημένα. 12 Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος,
καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια ἰλογίσθησαν,
θυσιαστήρια τὰ ἡγαπημένα. 13 Διότι ἵδαν θύσωσι
θυσίαν καὶ φάγωσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται
αὐτά· νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ
ἐκδικήσει τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν· αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον
ἀπέστρεψαν, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

12 Et cum profecti fuerint, expandam
super eos rete meum: quasi volucrem cæli
detrahā eos, cædam eos secundum audi-
tionem cæstus eorum. 13 Væ eis, quoniam
recesserunt a me: vastabuntur, quia prævari-
cati sunt in me: et ego redemi eos: et ipsi
locuti sunt contra me mendacia. 14 Et non
clamaverunt ad me in corde suo, sed ulula-
bant in cubilibus suis: super triticum et vi-
num ruminabant, recesserunt a me. 15 Et
ego erudivi eos, et confortavi brachia eorum:
et in me cogitaverunt malitiam. 16 Reversi
sunt ut essent absque jugo: facti sunt quasi
arcus dolosus: cadent in gladio principes
eorum, a furore linguæ suæ. Ista subsannatio
eorum in terra Egypti.

CAPUT VIII.

1 In gutture tuo sit tuba quasi aquila su-
per domum Domini: pro eo quod transgressi
sunt fœdus meum, et legem meam prævari-
cati sunt. 2 Me invocabunt: Deus meus
cognovimus te Israel. 3 Projectit Israel bo-
num, inimicus persequetur eum. 4 Ipsi reg-
naverunt, et non ex me: principes extite-
runt, et non cognovi: argentum suum et
aurum suum fecerunt sibi idola, ut interirent:
5 Projectus est vitulus tuus Samaria, iratus
est furor meus in eos. Usquequo non pote-
runt emundari? 6 Quia ex Israel et ipse est:
artifex fecit illum, et non est Deus: quoniam
in aranearum telas erit vitulus Samaritæ.
7 Quia ventum seminabunt, et turbinem
metent: culmus stans non est in eo, germen
non faciet farinam: quod et si fecerit, alieni
comedent eam. 8 Devoratus est Israel: nunc
factus est in nationibus quasi vas immun-
dum. 9 Quia ipsi ascenderunt ad Assur,
onager solitarius sibi: Ephraim munera dede-
runt amatoribus. 10 Sed et cum mercede
conduxerint nationes, nunc congregabo eos:
et quiescent paulisper ab onere regis, et prin-
cipum. 11 Quia multiplicavit Ephraim altaria
ad peccandum: factæ sunt ei aræ in delictum.
12 Scribam ei multiplices leges meas, quæ
velut alienæ computatæ sunt. 13 Hostias
offerent, immolabunt carnes, et comedent,
et Dominus non suscipiet eas: nunc recor-
dabitur iniquitatis eorum, et visitabit peccata
eorum: ipsi in Ægyptum convertentur.

הושע ח ט

14 וישלח ישראל את עשרתו ויבן תיכלות
ויהיה חרבה ערים בצורות ושלחתי
אש בצרי ואכלה ארמנותיה :

פרשה ט :

1 ואלתשבח ישראל אלילי כעמים כי
זנית מעל אליהו אחבת אחזן על כל
גרות דגן : 2 גרן וגב לא ירעם
ויהיה יבש בזה : 3 לא ישבו בארץ
יהודה ושב אפרים מצרים ובאשור שמא
יאכלו : 4 לא יסכנו ליהודה יין ולא יערבו
לד ובחיהם בלחם אונים להם בלאכלו
ישפא פירלחמם לנפשם לא יבוא בית
יהודה : 5 מה תשאו ליום מועד וליום
חגיגה : 6 ביהודה חלכו משור מצרים
תתבצם מן המצרים מחמד לבספם קימול
יירשם חורב באחליתם : 7 צא ימי
תקדש צא ימי חשלים נדעו ישראל
אגיל תבואת משנע אש הרהר על לב
עליו ורבה משטמה : 8 צופה אפרים
עם אלהי גבאי פח יהוש על בלדדלדו
משטמה בבית אלהיו : 9 תעמיק
שחרתו כימי תבצרה יזכור צונם וקור
חמאיהם : 10 תעבבים פמדבר
מצאתי ישראל בעברתו בתאגח בתאשיתו
ראיתי אבותיכם חמה צא בעלפסור
ויעזרו לבשת ויהיו שפצים סאיהם :
11 אפרים קצוח יתעופף בבדום מלח
ובפסון ופחריה : 12 כי אם יגדלו את
בניהם ושלחתי מאדם קרנמאוי להם
בשגרי מהם : 13 אפרים פאשרתאיתי
לצור שתולח בגנה ואפרים להוציא אל
הורג בקיו : 14 תולחם יהיה מהתפתן
תולחם רחם משפיל ושהים צמקים :

ΩΣΗΕ, η', θ'.

14 Καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐ-
τόν, καὶ ὠκοδόμησαν τεμένη· καὶ Ἰούδας ἐπλή-
θυνε πόλεις τιτυχισμένας· καὶ ἔξαποστελῶ πῦρ
εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια
αὐτῶν.

ΚΕΦ. Θ'.

1 ΜΗ χαῖρε Ἰσραὴλ, μὴ εὐφραίνου καθὼς οἱ
λαοί, διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου· ἠγάπη-
σας δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου. 2 Ἄλων
καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτοῦς, καὶ ὁ ὄλνος ἐψεύσατο
αὐτοῦς. 3 Οὐ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου·
κατῴκησιν Ἐφραὶμ Αἴγυπτον, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις
ἀκάθαρτα φάγονται. 4 Οὐκ ἔσπεισαν τῷ Κυρίῳ
ὄλνον, καὶ οὐχ ἠδυναν αὐτῶ· αἱ θυαῖαι αὐτῶν ὡς
ἄρτος πένθους αὐτοῖς, πάντες οἱ ἐσθιόντες αὐτὰ
μανθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς
αὐτῶν ὥς ἐσέλουσονται εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.
5 Τί ποιήσετε ἐν ἡμέραις πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ
ἑορτῆς τοῦ Κυρίου; 6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύονται
ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδίδεται αὐτοῦς
Μίμφις, καὶ θάψει αὐτοῦς Μαχμάς· τὸ ἀργύριον
αὐτῶν ὀλεθρὸς κληρονομίᾳ αὐτῶ, ἀκανθαὶ ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. 7 Ἐκασιν αἱ ἡμέραι τῆς
ἐκδικήσεως, ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδοσεῖς
σου, καὶ κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφῆτης
ὁ παρεῖστηκός, ἀνθρώπος ὁ πνευματοφόρος· ὑπὸ
τοῦ πλήθους τῶν ἀδικῶν σου ἐπληθύνηθι μανία
σου. 8 Σκοπὸς Ἐφραὶμ μετὰ θεοῦ, προφῆτης
παγὶς σκολιά ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· μανίαν
ἐν οἴκῳ θεοῦ κατέπηξεν. 9 Ἐφθάρησαν κατὰ τὰς
ἡμέρας τοῦ βουναῦ· μνησθήσεται ἀδικίας αὐτῶν,
ἐκδικήσει ἀμαρτίας αὐτῶν. 10 Ὡς σταφυλὴν ἐν
ἐρήμῳ εὗρον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ
πρῶτον πατέρας αὐτῶν εἶδον· αὐτοὶ εἰσηλθόν
πρὸς τὸν Βελφεγὼρ, καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς
αἰσχύνην, καὶ ἐγένοντο οἱ ἰβδελυγμένοι ὡς οἱ
ἠγαπημένοι. 11 Ἐφραὶμ ὡς ὄρνειον ἐξεπετάσθη,
αἱ ὀῤῃαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλ-
λήψων. 12 Διότι καὶ ἰὰν ἐθρέψωσι τὰ τέκνα
αὐτῶν, ἀτεκνωθήσονται ἐκ ἀνθρώπων· διότι καὶ
οὐαὶ αὐτοῖς ἰστί, σάρξ μου ἐκ αὐτῶν. 13 Ἐφραὶμ,
ὃν τρόπον εἶδον, εἰς θήραν παρίστησαν τὰ τέκνα
αὐτῶν, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ ἔξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν
τὰ τέκνα αὐτοῦ. 14 Δὸς αὐτοῖς, Κέρμι· τί δώσεις
αὐτοῖς; μήτραν ἀτεκνεύσαν καὶ μαστοὺς ξηρούς.

OSEE, VIII. IX.

14 Et oblitus est Israel factoris sui, et
ædificavit delubra : et Judas multiplicavit
urbes munitas : et mittam ignem in civitates
ejus, et devorabit ædes illius.

CAPUT IX.

1 NOLI lætari Israel, noli exultare sicut
populi : quia fornicatus es a Deo tuo, dilexisti
mercedem super omnes areas tritici. 2 Area
et tercular non pascet eos, et vinum mentie-
tur eis. 3 Non habitabunt in terra Domini :
reversus est Ephraim in Ægyptum, et in
Assyriis pollutum comedit. 4 Non libabunt
Domino vinum, et non placebunt ei : sacri-
cia eorum, quasi panis lugentium ; omnes,
qui comedent eum, contaminabuntur : quia
panis eorum animæ ipsorum, non intrabit in
domum Domini. 5 Quid facietis in die so-
lemni, in die festivitatis Domini ? 6 Ecce
enim profecti sunt a vastitate : Ægyptus con-
gregabit eos, Memphis sepeliet eos : desidera-
bile argentum eorum urticas hæreditabit, lappa
in tabernaculis eorum. 7 Venerunt dies vi-
sitationis, venerunt dies retributionis : scitote
Israel stultum prophetam, insanum virum
spiritualem, propter multitudinem iniqui-
tatis tuæ, et multitudinem amentię. 8 Spe-
culator Ephraim cum Deo meo : propheta
laqueus ruinæ factus est super omnes vias
ejus, insanias in domo Dei ejus. 9 Profunde
peccaverunt, sicut in diebus Gabaa : recorda-
bitur iniquitatis eorum, et visitabit peccata
eorum. 10 Quasi uvæ in deserto, inveni
Israel : quasi prima poma ficulneæ in cacu-
mine ejus, vidi patres eorum : ipsi autem in-
traverunt ad Beelphegor, et abalienati sunt
in confusionem, et facti sunt abominabiles,
sicut ea quæ dilexerunt. 11 Ephraim quasi
avis avolavit, gloria eorum a partu, et ab
utero, et a conceptu. 12 Quod et si enutrie-
rint filios suos, absque liberis eos faciam
in hominibus : sed et vae eis cum re-
cessero ab eis. 13 Ephraim, ut vidi,
Tyros erat fundata in pulchritudine : et
Ephraim educet ad interfectorem filios suos
14 Da eis Domine. Quid dabis eis ? Da
eis vulvam sine liberis, et ubera arentia

15 פֿלרעצתם בַּגָּלְגַל פֿישָׁם שְׁמֵאֲרִים עַי
רַע מַעֲלִילֵיהֶם מִבֵּיתִי אֲנִרְשָׁם לֹא אֶחָף
אֶתְקַבְּלֵם פֿלשְׁעֵיהֶם קוֹרְרִים : 16 הַדָּף
אֶפְרַיִם שְׁרָשָׁם יִבֹּשׁ פָּרִי בְלִי-עֲשׂוֹן
גַּם כִּי יִלְדוּן וְחִמְתִּי מִחֲמַצֵּי בִטְנָם :
17 יִמְאָסָם אֱלֹהֵי כִּי לֹא שָׁמַעַי לִו וְיִחְיִי
נִדְרִים בְּנֹחִים :

פרשה י :

1 יִגְזֹן בּוֹקֵן יִשְׂרָאֵל פָּרִי יִשְׁמַחֲלֵוּ קִרְבִּי
לִפְרִי חֲרָבָה לִפְנוֹבוֹתָיו כְּטוֹב לֹא-רָצִו
חֲסִיבוֹ מַצְבּוֹת : 2 חֲלַק לִבִּי עֲתָה
יִשְׁלַח הוּא יַעֲרֹף מִצְבוֹתֵיהֶם יִשְׁחַד
מַצְבּוֹתֵיהֶם : 3 כִּי עֲתָה יִמְרִי אֵין מֶלֶךְ
לָנוּ כִּי לֹא יִרְאֵנוּ אֶת-יְהוָה וְתִפְלֹךְ מִן-
יַעֲשׂוֹחֵלָנוּ : 4 דִּבְרֵה דְבָרִים אֱלֹהִים שְׁמוֹ
כִּרְתִּי בְּרִית וּפְתַח פֶּה אֶל מִשְׁפָּט עַל
תַּלְמִי שְׁרִי : 5 לִפְגֻלֹת בֵּית אֵין וְגִיד
שָׁכֵן שְׁמֵרֹן פֶּה אֶל עַמּוֹ וּבְמֵרֹו
עַלֵּו וְגִיד עַל-פְּבֹדוֹ קִרְבָּה מִפְּנֵי :
6 גַּם-אֲמֹרֹו לֹא-שָׁמַר יִבְלֵ מִנְחָה לִמְלֶךְ
גָּב בְּשֹׁנֵה אֶפְרַיִם יִלָּח וְיִבֹּשׁ יִשְׂרָאֵל
מַעֲצָתוֹ : 7 מִדְּמָה שְׁמֵרֹן מִלֶּכֶה פִּה-
עַל-פְּנֵי-קַיִם : 8 וְנִשְׁמָרִי קְבוּרֹת אֵין חֲסִמָּה
יִשְׂרָאֵל קוֹץ וְדִרְדִּיר יַעֲלֶה עַל-מִצְבוֹתֵיהֶם
וְאֲמֹרִי לְחִירִים פִּסְטֵנִי וּלְבִבְעוֹת נִפְלִי
עַלֵּנִי : 9 מִיָּמִי הַגְּבֻלָּה חֲסִמָּה
יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמְדִי לֹא-תִשְׁתַּנֵּם בְּנִבְעָה
מִלְחָמָה עַל-בְּנֵי עֲלִיָּה : 10 פֶּה-אֲמֹרִי וְאֶפְרַם
וְאֶפְרַיִם עַלִּיחֵם עַפְיִם בְּאֶמְרָם לִשְׁמִי
עֲלִיחֵם : 11 וְאֶפְרַיִם עַלֵּה מִלְחָמָה
אֶתְבַּתִּי לְדֹשׁ וְאֲנִי עֲבָרְתִּי עַל-טוֹב
צִמְאָה אֶרְקִיב אֶפְרַיִם יִחְרֹשׁ יִחְרָה
יִשְׁדָּדֵלִי יַעֲקֹב : 12 וְרַעֲוִי לָכֶם לְצִדְקָה
קִצְרִי לִפְתִּיחֹסִד גִּיד לָכֶם גִּיד וְעַתָּה לְדֹשׁ
אֶת-יְהוָה צִדִּיקוֹ וְיִרְחַח צִדִּיק לָכֶם :
13 חֲרָשְׁתֶּם-רֶשַׁע עוֹלָתָה קִצְרָתֶם אֶת-לִבְתֶּם
פֶּרֶר-בְּחֶשׁ פֶּרֶר-בְּחֶשׁ בְּרִיחֵה פֶרֶב גְּבוּרִי :

15 Πᾶσαι αἱ κακαίαι αὐτῶν ἐν Γαλγὰλ, ὅτι ἐκεῖ ἐμί-
σησα αὐτοὺς διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτῶν· ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐβαλὼ αὐτούς, οὐ μὴ
προσθήσω τοῦ ἀγαπήσαι αὐτούς· πάντες οἱ ἀρ-
χόντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες. 16 Ἐπόνεσεν Ἐφραΐμ.
τὰς ῥίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρπὸν οὐκ ἔτι μὴ
ἐνίγει· διότι καὶ ἰδὼν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ
ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν. 17 Ἀπώσεται αὐ-
τοὺς ὁ θεός, ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται
πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

ΚΕΦ. Γ.

1 Ἀμπελος ἐκλήματός· Ἰσραὴλ, ὁ καρ-
πὸς εὐθηνῶν αὐτῆς· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρ-
πῶν αὐτῆς ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια, κατὰ τὰ
ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ ὑπερόδμησε στήλας. 2 Ἐμέ-
ρισαν καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθήσονται· αὐτὸς
κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ταλαιπωρή-
σουσιν αἱ στήλαι αὐτῶν. 3 Διότι νῦν ἱροῦσιν
οὐκ ἔστι βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν
Κύριον. Ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν, 4 Λα-
λῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς· διαθήσεται δια-
θήκην, ἀνατελεῖ ὡς ἀγροῦς κρίμα ἐπὶ χέρσων
ἀγροῦ. 5 Τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὡν παροικήσουσιν
οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένθησε λαὸς
αὐτοῦ ἐκ' αὐτόν· καὶ καθὼς παρεπικράναν αὐτόν,
ἐπικραροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι μετῴκηθη
ἀπ' αὐτοῦ. 6 Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους ἐήσαντες,
ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ· ἐν δόματι
Ἐφραΐμ δέζεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν
τῷ βουλῷ αὐτοῦ. 7 Ἀπέρριψε Σαμάρεια βασιλεία
αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος· 8 Καὶ
ἐξαρθήσονται βωμοὶ Ὡν ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραὴλ,
ἀκανθαὶ καὶ τρίβοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσια-
στήρια αὐτῶν· καὶ ἱροῦσι τοῖς ὄρεσι Καλύψατε
ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς. 9 Ἀφ'
οὐ οἱ βουνοὶ, ἡμαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔστησαν· οὐ
μὴ καταλάβει αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ
τέκνα ἀδικίας. 10 Παυεῦσαι αὐτούς· καὶ συνα-
χθήσονται ἐκ' αὐτοῦ λαοί, ἐν τῷ παιδεύεσθαι
αὐτοὺς ἐν ταῖς δυοῖν ἀδικίαις αὐτῶν. 11 Ἐφραΐμ
δάμαλις διδιδραμένη ἀγαπᾷ νείκος, ἐγὼ δὲ ἐπι-
λεύσομαι ἐπὶ τὸ κῆλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς·
ἐπιβιβῶ Ἐφραΐμ, παρασιωπήσομαι Ἰούδαν, ἐν-
σχῶσει αὐτῇ Ἰακώβ. 12 Σπείρατε ἐαυτοὺς εἰς
δικαιοσύνην, τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε
ἐαυτοὺς φῶς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον ὥς
τοῦ ἰδεῖν γεννήματα δικαιοσύνης ἡμῖν. 13 Ἰνα-
τί παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς
ἐτρυγήσατε, ἐδάγετε καρπὸν ψευδῆ· ὅτι ἡλπίσας ἐν
τοῖς ἁμαρτήμασί σου ἐν πλῆθει δυνάμεώς σου,

15 Omnes nequitias eorum in Galgal, quia
ibi exosos habui eos: propter malitiam
adinventionum eorum de domo mea ej-
ciam eos: non addam ut diligam eos, omnes
principes eorum recedentes. 16 Percussus
est Ephraim, radix eorum exsiicata est:
fructum nequaquam facient. Quod et si ge-
nerint, interficiam amantissima uteri eo-
rum. 17 Abjiciet eos Deus meus, quia non
audierunt eum: et erunt vagi in nationibus.

CAPUT X.

1 Vitis frondosa Israel, fructus adeoquatus
est ei: secundum multitudinem fructus sui
multiplicavit altaria, juxta ubertatem terræ
sue exuberavit simulacris. 2 Divisum est
cor eorum, nunc interibunt: ipse confringet
simulacra eorum, depopulabitur aras eorum.
3 Quia nunc dicent: Non est rex nobis: non
enim timemus Dominum: et rex quid faciet
nobis? 4 Loquimini verba visionis inutilis,
et ferietis fœdus: et germinabit quasi amari-
tudo judicium super sulcos agri. 5 Vaccae
Bethaven coluerunt habitatores Samariæ:
quia luxit super eum populus ejus, et æditui
ejus super eum exultaverunt in gloria ejus,
qui migravit ab eo. 6 Siquidem et ipse in
Assur delatus est: munus regi ultori: confu-
sio Ephraim capiet, et confundetur Israel in
voluntate sua. 7 Transire fecit Samaria re-
gem suum quasi spumam super faciem aquæ.
8 Et disperdentur excelsa idoli, peccatum
Israel: lappa et tribulus ascendet super aras
eorum, et dicent montibus: Operite nos; et
collibus: Cadite super nos. 9 Ex diebus
Gabaa, peccavit Israel, ibi steterunt: non
comprehendit eos in Gabaa prælum super
filios iniquitatis. 10 Juxta desiderium meum
corripiam eos: congregabuntur super eos
populi, cum corripientur propter duas ini-
quitates suas. 11 Ephraim vitula docta dili-
gere trituram, et ego transivi super pulchri-
tudinem colli ejus: ascendam super Ephraim,
arabit Judas, confringet sibi sulcos Jacob.
12 Seminate vobis in justitia, et metite in
ore misericordiæ, innovate vobis novale:
tempus autem requirendi Dominum, cum
venerit qui docebit vos justitiam. 13 Arastis
impietatem, iniquitatem messuistis, come-
distis frugem mendacii: quia confisus es in
vis tuis, in multitudine fortium tuorum.

הושע י יא

14 וְהָאֵם שְׂאוֹן בְּעִמְיָהּ וּכְלִמְבַּצְרֶיהָ יוֹשֵׁד
כְּשֶׁד שְׁלֹמֹן בֵּית אֶרְבָּאֵל בְּיוֹם מִלְחָמָה
אִם עַל־בָּנִים רָמָשׁוּ : 15 כָּכָה עָשָׂה לָכֶם
בֵּית־אֵל מִפְּנֵי רַעַת רַעְתְּכֶם בְּשֹׁחַר
נִדְמָה נִדְמָה מִלֶּחֶד יִשְׂרָאֵל :

פרשה יא :

1 כִּי נָצַר יִשְׂרָאֵל וַאֲחֻבָּהּ וּמִצְרָיִם
הִקְרַאתִי לִבִּנִי : 2 הִרְאֵה לָהֶם בְּנֵי חֶלְכִי
מִפְּנֵיהֶם לְבָעֲלִים וְזִפְרָהּ וּלְפִסְלִים וּמַסְרֵיהֶם :
3 וְאֶלְכִי הִרְגֵּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קָחָם עַל־זִרְעֹתַי
וְלֹא יָדָעוּ כִּי רַפְאֵתִים : 4 בְּחֻבְלֵי אֲדָם
אֲמַשְׁכֶּם בְּעֶבְרֹת אֲחֻבָּהּ וַאֲחֻבָּהּ לָהֶם
בְּמִרְיָם עַל עַל לְחִיתָם וְאֵם אֶלְוִי אֲזִיקִל :
5 לֹא יָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֲשׁוּר הוּא
מִלְכּוֹ כִּי מִצְרֵי לָשׁוּב : 6 וְחִלָּה חֶרֶב
בְּצִרְיֹו וּכְלָתָהּ בְּדִי וְאֶחָד מִשְׁעֻצּוֹתֵיהֶם :
7 וְעַמִּי תִלְוֵאִים לְמִשְׁבָּרִי וְאֶל־עַל יִקְרָאוּ
יָחַד לֹא יִרְאֶם : 8 אִיָּה אֲמַנְתָּ אֶפְרַיִם
אֲמַנְתָּ יִשְׂרָאֵל אִיָּה אֲמַנְתָּ כְּאֲדָמָה
אֲשִׁימָה עֲצָבָאִים כְּחֶפֶז עָלֵי לִפִּי יָחַד
כְּכֶרֶם כְּחוֹמִי : 9 לֹא אֲעֻשֶׂה חֶרֶן אֶפִּי
לֹא אֲשׁוּב לְשִׁחַת אֶפְרַיִם כִּי אֶל אֶלְכִי
וְלֹא־אֵשׁ בְּחֶרֶב קֹדֶשׁ וְלֹא אֲבֹא בְּצִיר :
10 אֲחִירִי יִהְיֶה יִלְכֵי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי־הוּא
יִשְׁלָא וְיִחַדְדוּ בָנִים מֵאִם : 11 יִחַדְדוּ
כְּצֹוֹל מִצְרָיִם וּכְיוֹקָה מִצְרָיִם אֲשִׁיר
וְחֹשֶׁבֶתִּים עַל־בְּתִיתָם מֵאִם־יִחַח :

פרשה יב :

1 סִבְבֵּנִי כְּכֹחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמִרְמָה בֵּית
יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹחַ עֹד רָל עַם־אֵל וְעַם־
קֹדֶשִׁים נֶאֱמָן : 2 אֶפְרַיִם רָעַח רִחַח וַיִּגְדֹּף
קֹדֶשׁ כְּלִיתָיוֹם כְּזָב נֶשֶׁד יִרְבָּה וּבְרִית
עַם־אֲשׁוּר יִכְרְתוּ וְשָׁמֹן לְמִצְרָיִם יִיבֹל :
3 וְרִיב לִיהֲרֹחַ עַם־יִהְיֶה וּלְקַחַד עַל־
יַעֲלֹב בְּדִרְלֹו עַם־עַלְלֹו יִשְׁיֹב לוֹ :

ΩΣΗΕ, ι, ια, ιβ'.

14 Καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῇ λαῷ σου,
καὶ πάντα τὰ περιτετεῖχισμένα σου οὐχθήσεται.
Ὡς ἀρχῶν Σαλαμὰν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοάμ,
ἐν ἡμέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνους ἠδάφισαν,
15 Οὕτως ποιήσω ὑμῖν, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ
προσώπου ἀδικίας κακιῶν ὑμῶν. Ὁρθροῦ ἀπερ-
ρίψαν· ἀπερρίφη βασιλεὺς Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ια'.

1 ὍΤΙ νῆπιος Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ ἠγάπησα
αὐτόν, καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα
αὐτοῦ. 2 Καθὼς μετεκάλεσα αὐτούς, οὕτως ἀπώ-
χοντο ἐκ προσώπου μου· αὐτοὶ τοῖς Βααλεῖμ ἔθυσον
καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἰθυμίων. 3 Καὶ ἐγὼ συνεπό-
δισα τὸν Ἐφραῖμ, ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸν βρα-
χίονά μου, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἱαμαι αὐτούς.
4 Ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξίτευνα αὐτοὺς ἐν
δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς
ραπίζων ἀνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνas αὐτοῦ· καὶ
ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτόν, δυνήσομαι αὐτῷ. 5 Κατ-
έφησεν Ἐφραῖμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοὺρ αὐτὸς
βασιλεὺς αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἠθέλησεν πιστρέψαι.
6 Καὶ ἠσθένησεν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν ταῖς πόλεσιν
αὐτοῦ, καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. Καὶ
φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, 7 Καὶ ὁ
λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ·
καὶ ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ῥίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ
μὴ ὑψώσῃ αὐτόν. 8 Τί σε διαθῶμαι Ἐφραῖμ;
ὑπερασπῶ σου Ἰσραὴλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδαμὰ
θήσομαι σε καὶ ὡς Σεβοίμ. Μετεστράφη ἡ καρδία
μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου·
9 Οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου,
οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραῖμ·
διότι θεὸς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἀνθρωπος· ἐν σοὶ ἄγιος,
καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν. 10 Ὅπισω Κυρίου
πορεύσομαι· ὡς λέων ἱρεύζεται, ὅτι αὐτὸς ὥρύσεται,
καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων· 11 Ἐκστήσονται
ὡς ὄρνειον ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστέρᾳ ἐκ γῆς
Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τοὺς
οἶκους αὐτῶν, λέγει Κύριος. 12 Ἐκύλωσέ με ἐν
ψεύδει Ἐφραῖμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος Ἰσραὴλ
καὶ Ἰούδα. Νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ ὁ λαὸς
ἄγιος κεκλήσεται θεοῦ.

ΚΕΦ. ιβ'.

1 Ὁ δὲ Ἐφραῖμ πονηρὸν πνεῦμα, ἰδίῳξε
καὺσωνα ὅλην τὴν ἡμέραν· κενὰ καὶ μάταια
ἐπλήθυσε, καὶ διαθήκη μετὰ Ἀσσυρίων
διέθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἰγύπτου ἐνιπορεύετο.
2 Καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς Ἰούδαν τοῦ
ἐδικέσθαι τὸν Ἰακώβ· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ
καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀποδώσει αὐτῷ.

OSEE, X. XI. XII.

14 Consurget tumultus in populo tuo: et
omnes munitiones tuæ vastabuntur, sicut
vastatus est Salmana a domo ejus qui judi-
cavit Baal in die praelii, matre super filios
allisa. 15 Sic fecit vobis Bethel, a facie ma-
litiæ nequitiarum vestrarum. Sicut mane
transiit, pertransiit rex Israel.

CAPUT XI.

1 QUIA puer Israel, et dilexi eum: et ex
Ægypto vocavi filium meum. 2 Vocaverunt
eos, sic abierunt a facie eorum: Baalim im-
molabant, et simulacris sacrificabant. 3 Et
ego quasi nutricius Ephraim, portabam eos
in brachiis meis: et nescierunt quod cura-
rem eos. 4 In funioulis Adam traham eos,
in vinculis charitatis: et ero eis quasi exal-
tans jugum super maxillas eorum: et decli-
navi ad eum ut vesceretur. 5 Non reverte-
tur in terram Ægypti, et Assur ipse rex ejus:
quoniam noluerunt converti. 6 Cœpit gla-
dius in civitatibus ejus, et consumet electos
ejus, et comedet capita eorum. 7 Et popu-
lus meus pendebit ad reditum meum: jugum
autem imponetur eis simul, quod non afe-
retur. 8 Quomodo dabo te Ephraim, prote-
gam te Israel? quomodo dabo te sicut Adama,
ponam te ut Seboim? Conversum est in me
cor meum, pariter conturbata est pœnitudo
mea. 9 Non faciam furorem iræ meæ: non
converterar ut disperdam Ephraim: quoniam
Deus ego, et non homo: in medio tui sanctus,
et non ingrediar civitatem. 10 Post Domi-
num ambulabunt, quasi leo rugiet: quia ipse
rugiet, et formidabuunt filii maris, 11 Et
avolabunt quasi avis ex Ægypto, et quasi
columba de terra Assyriorum: et collocabo
eos in domibus suis, dicit Dominus. 12 Cir-
cumdedit me in negatione Ephraim, et in
dolo domus Israel: Judas autem testis de-
scendit cum Deo, et cum sanctis fidelis.

CAPUT XII.

1 EPHRAIM pascit ventum, et sequitur
æstum: tota die mendacium et vasti-
tatem multiplicat: et fœdus cum Assyriis
iniit, et pleum in Ægyptum ferebat.
2 Judicium ergo Domini cum Juda, et
visitatio super Jacob: juxta vias ejus,
et juxta adinventiones ejus reddet ei.

4 בְּבֶטֶן אִמּוֹתָיו וְכַאֲנוּ שָׂרָח אִתּוֹ
אֱלֹהִים : 5 וַיִּשָּׂר אֶל־מַלְאָךְ וַיִּכָּל בָּקָה
וַיַּחַנְפוּלָו בֵּית־אֵל : וּמִצָּנֶה וְשֵׁם וְדָגָר
עָמְנוּ : 6 וַיִּחַנּוּ אֱלֹהֵי הַצִּבְאוֹת יַחַד זָכָר :
7 וַתִּהְיֶה בְּאֵלֵיהֶי הַשֹּׁבֵב הַסֹּד וּמִשְׁפָּט
שָׁמַר וּמִנָּח אֶל־אֱלֹהֵי הַמִּיד : 8 כִּנְעָן
כִּידָו מִאֲנֵן מִרְמָה לַעֲשֶׂה אֲחָב : 9 וַיֹּאמֶר
אֱמָרִים אִתּוֹ עֲשֵׂרֶנִּי מִצָּמִי אֲנִי לִי כָל
וַיִּנְעִי לֹא : וּמִצָּמִי לִי עֲנֵן אֲשֶׁר־חָסָם :
10 וַאֲנֹכִי יַחַד אֱלֹהֵי מִצְרָיִם מִצְרָיִם עַד
אֲשִׁיבֶנִי בְּאֵתֵלִים בְּיָמֵי מוֹעֵד : 11 וַדַּבְּרֹתִי
עַל־חֲבִיבָאִים וַאֲנֹכִי חֲזֹן הַרְבֵּיתִי וּבִכֵּי
חֲבִיבָאִים אֲדַמָּה : 12 אֲסִיבֶנִי לְעַד אֲנִי אֲדָה
שָׁמָּה הָיָה בְּנִגְלָל שְׁוֹרִים זָבָחִי גִם
מִנְחֹתֵיהֶם בְּגִלִּים עַל מַלְכֵי שָׂדֵי :
13 וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שָׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל
בְּאֵשָׁה וּבְאֵשָׁה שָׂמָר : 14 וּבְנָכִיא חֲעֵלָה
יַחַד אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וּבְנָכִיא לְשָׂמָר :
15 הַקְּעִים מִקְרָיִם תִּמְרוּרִים וְדַמִּי עָלֵי
יָשׁוּב וְחֲרָפָתוֹ יָשִׁיב לוֹ אֲדָקִיו :

פרשה יג

1 וַיִּבְרַח אֱמָרִים רָחֵם נָשָׂא חֲמָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁאֵם בַּעַל וַיִּמָּת : 2 וַעֲתִיד : 3 וַיִּסְפֹּר
לְחֲמָה וַיַּעֲשֵׂי לָהֶם מִסְכָּה מִמִּסְכָּם
כַּתְּבוּנָם צִצְצִים מִצְעָה חֲרָשִׁים בָּלָח
לָהֶם חֶם אֱמָרִים זָבָחִי אֲדָם עָגִלִים
יִשְׁחָקוּ : 4 לָכֵן יַחֲזִי כַּעֲנַדְפָּקָר וּכְפָל
מִשְׁקִים חֲלָה כְּמִץ יִסְכֵּר מִצְרָן וּבְעָשָׂן
מִצְרָח : 5 וַאֲנֹכִי יַחַד אֱלֹהֵי מִצְרָיִם
מִצְרָיִם וְאֱלֹהִים זֹלָתִי לֹא תִדְעַע וּמִשְׁעֵי
אֲנִי בָלָתִי : 6 אֲנִי וְדַעֲתִי בַּסִּדְרָה
בְּאֵרֶץ תְּלֵאִיבָת : 7 כִּמְרַעֲתָם וַיִּשְׁפָּעוּ
שִׁבְעֵי גִירָם לָבָם עַל־כֵּן שִׁבְחִיבִי : 8 וַאֲנִי
לָהֶם כִּמְרַעֲתָם כִּנְמָר עַל־הַרְבֵּה אֲשָׁר :

3 'Εν τῇ κοιλίᾳ ἐπύρρινε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς θεόν, 4 Καὶ
ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου καὶ ἠδυνάσθη ἐκλαυσαν
καὶ ἰδεῖθυσάν μου, ἐν τῷ οἴκῳ 'Ὡν εὐροσάν
με, καὶ ἐκεῖ ἱλαλήθη πρὸς αὐτούς. 5 'Ο δὲ
Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημό-
συνον αὐτοῦ. 6 Καὶ σὺ ἐν θεῷ σου ἐπιστρέψεις,
ἐλεον καὶ κρίμα φυλάσσει, καὶ ἐγγιζε πρὸς τὸν
θεόν σου διὰ παντός. 7 Χαναάν ἐν χειρὶ αὐτοῦ
ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάπησε. 8 Καὶ
εἶπεν 'Εφραὶμ Πλὴν πεπλούτηκα, εὗρηκα ἀναψυ-
χὴν ἱμαντῷ. Πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὐρεθή-
σονται αὐτῷ δι' ἀδικίας ἧς ἤμαρτεν. 9 'Εγὼ δὲ
Κύριος ὁ θεὸς σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ἔτι κατοικῶ σε ἐν σκηναῖς καθὼς ἡμέραι ἱερῆς.
10 Καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας, καὶ ἐγὼ ὁράσεις
ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χειρὶ προφητῶν ὁμοιώτην.
11 Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἴστιν, ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν
Γαλαὰδ ἀρχόντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστήρια
αὐτῶν ὡς χεῖλωνα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ. 12 Καὶ
ἀνεχώρησεν 'Ιακώβ εἰς πεδίον Συρίας, καὶ ἰδοὺ-
λευσεν 'Ισραὴλ ἐν γυναίκῃ, καὶ γυναῖκα ἱφυλάξατο.
13 Καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν 'Ισραὴλ
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη.
14 'Εθύμωσεν 'Εφραὶμ καὶ παρώργισεν καὶ τὸ
αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν ὀνει-
δισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει Κύριος αὐτῷ.

ΚΕΦ. יג.

1 ΚΑΤΑ τὸν λόγον 'Εφραὶμ δικαίωματα ἔλαβεν
αὐτὸς ἐν τῷ 'Ισραὴλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ
ἀπίθανε. 2 Καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἀμαρτάνειν,
καὶ ἰποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου
αὐτῶν κατ' εἰκόνα ἰδῶλων, ἔργα τεκτόνων συν-
τελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγουσι θύσατε ἀνθρώ-
πους, μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασιν. 3 Διὰ τοῦτο ἴσυν-
ται ὡς νεφέλη πρωινή καὶ ὡς ὀρόσος ὀρθρινή
πορευομένη, ὡς χνοὺς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἄλως
καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ δακρύων. 4 'Εγὼ δὲ Κύριος ὁ
θεὸς σου ὁ στερεῶν τὸν οὐρανὸν καὶ κτίζων γῆν,
οὐ αἱ χεῖρες ἐκτίσαν πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρίδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύ-
εσθαι ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ
σώζων οὐκ ἔστι πᾶριξ ἐμοῦ. 5 'Εγὼ ἐποίημαινόν
σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ δοικῆτῃ 6 Κατὰ τὰς νομάς
αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονήν, καὶ
ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἕνεκα τούτου ἐπε-
λάθοντο μου. 7 Καὶ ἔσουαι αὐτοῖς ὡς πανθὴρ
καὶ ὡς πάρδαλις κατὰ τὴν ὁδὸν 'Ασσυρίων.

3 In utero supplantavit fratrem suum : et
in fortitudine sua directus est cum angelo.
4 Et invaluit ad angelum, et confortatus
est : flevit, et rogavit eum : in Bethel in-
venit eum, et ibi locutus est nobiscum.
5 Et Dominus Deus exercituum, Dominus
memoriale ejus. 6 Et tu ad Deum tuum
converteris : misericordiam et judicium cus-
todi, et spera in Deo tuo semper. 7 Cha-
naan, in manu ejus statera dolosa, calumniam
dilexit. 8 Et dixit Ephraim : Verumtamen
dives effectus sum, inveni idolum mihi :
omnes labores mei non invenient mihi ini-
quitate, quam peccavi. 9 Et ego Dominus
Deus tuus ex terra Ægypti, adhuc sedere te
faciam in tabernaculis, sicut in diebus festi-
vitatis. 10 Et locutus sum super prophetas,
et ego visionem multiplicavi, et in manu pro-
phetarum assimilatus sum. 11 Si Galaad
idolum, ergo frustra erant in Galgal bobus
immolantes : nam et altaria eorum quasi
acervi super sulcos agri. 12 Fugit Jacob in
regionem Syriæ, et servivit Israel in uxorem,
et in uxorem servavit. 13 In propheta au-
tem eduxit Dominus Israel de Ægypto : et in
propheta servatus est. 14 Ad iracundiam
me provocavit Ephraim in amaritudinibus
suis, et sanguis ejus super eum veniet, et op-
probrium ejus restituet ei Dominus suus.

CAPUT XIII.

1 LOQUENTE Ephraim, horror invasit Is-
rael, et deliquit in Baal, et mortuus est.
2 Et nunc addiderunt ad peccandum : fece-
runtque sibi conflatile de argento suo quasi
similitudinem idolorum, factura artificum to-
tum est : his ipsi dicunt : Immolate homines
vitulos adorantes. 3 Idcirco erunt quasi nu-
bes matutina, et sicut ros matutinus præte-
riens, sicut pulvis turbine raptus ex area, et
sicut fumus de fumariorio. 4 Ego autem Do-
minus Deus tuus ex terra Ægypti : et Deum
absque me nescies, et salvator non est præter
me. 5 Ego cognovi te in deserto, in terra
solitudinis. 6 Juxta pascua sua adimpleti
sunt, et saturati sunt : et levaverunt cor
suum, et oblii sunt mei. 7 Et ego ero eis
quasi leona, sicut pardus in via Assyriorum.

8 אֲפָנְשָׁם כְּדָב שְׂפֹלִי וְאֶהְרַע כְּנֹר
לָבָם וְאֶקְלָם שֶׁם כְּלָבִיא חֵיטָה חֲשֹׁדָה
תִּבְקָעָם: 9 שְׁחַתְתָּה יִשְׂרָאֵל כִּי־בִי כְעֶזְרָה:
10 אֲחִי מִלֶּקְהָ אֲמֹנָה וְיִשְׁמִיעָה בְּבִלְעָרִיהָ
וְשִׁפְשִׁיף אֲשֶׁר אֲמָרָה מִקְדָּה לִי כִלְוָה
וְשָׂרִים: 11 אֲמַוְדֶלְהָ מִלְּוָה בְּאִפִּי וְאֶמְחָה
בְּעֶבְרָתִי: 12 צָרָה־לִּי עֵזְרוּ אֲפָרַיִם
צִפְיָנָה חֲמָתָהּ: 13 חֲבִלִי וְיִלְדָה וְכֹאֵר
לִי תוֹמָדָן לֹא חָלָם בִּירְעָה לֹא־עָמַד
בְּמִשְׁפַּר בָּנִים: 14 מִיָּד שְׂאֹל אֲפָרַיִם
מִמָּוֶת אֲנֹאֲלָם אֲחִי דְבָרֶיךָ מִן־אֲחִי
הַמִּבְרָה שְׂאֹל נָחַם וַיִּסְתֵּר מַעֲיָנִי: 15 כִּי
זָמָּה בֵּין אֲחִים וַיִּפְרָא וְכֹאֵר קָדִים רִחַם
יְהוָה מִמִּדְבָּר עָלָה וַיְבֹשֶׁשׁ מְקוֹרָהּ וַיַּחְרַב
מַעֲיָנָהּ הִנֵּה אֲשֶׁר אֲצַר כְּלָבִילִי חֲסִידָהּ:

פרשה יד:

1 תִּמְאֵשׁ שְׂמִינֹן כִּי מִרְחַח בְּאַלְחִיָּה
בְּחִירָה יִלְכֵּה עַל־לִיָּתָם וַיִּרְשָׁשׁ וַיַּחְרֹוּתֵי
יִבְקָעָם: 2 שִׁבְרָה וַיִּשְׁרָאֵל עַד
יְחִוֶּה אֲלִיָּהוּ כִּי כִשְׁלֹף בְּעֶזְרָה: 3 קָרָה
עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוֹבֵה אֲלִיָּהוּ אֲמָרָה
אֲלֵי כִלְיָשָׁא עֹלֵן וְקַח־טוֹב וְגִשְׁלִמָה
פָּרִים שְׂפָרִיטִי: 4 אֲשֶׁר־לִי לֹא וְשִׁיעָנִי
עַל־סִיסָה לֹא כִרְבָב וְלֹא־נֶאֱמַר עוֹד אֲלִיָּהוּ
לְמַעֲשָׂהוּ יִרְעֵה אֲשֶׁר־בָּהּ וַיִּרְחַם יְהוָה:
5 אֲרָפָה מִשְׁבָּתָם אֲתָבָם הִדְבָּה כִּי שָׁב
אֲפִי מִמָּוֶת: 6 אֲחִיָּה כִשְׁלֵי לִי־יִשְׂרָאֵל יִפְרָח
כִּשְׁלִיָּהוּ וְגִחַ שְׂרָשָׁיו כְּלָבִינוּ: 7 יִלְכֵּה
וַיִּקְוֶה־לִּי וַיִּחִי בְּיָרֵחַ חוֹדֶן וְגִיחַ לִי
כְּלָבִינוּ: 8 יִשְׁכֵּה וַיִּשְׁבֵּי בְעָלָו וַיִּחִי דָגֵן
וַיִּפְרָחֻהוּ כִּכְנָף זָכָר בֵּין לְבָנוֹן: 9 אֲפָרַיִם
מִחֲלִי עוֹד לְעֶצְמִים אֲנִי עֲנִיתִי וַאֲשֶׁר־נִפְּרָה
אֲנִי בְּבִרְשִׁי רַעְלֹן מִמָּוֶת שְׂרִוֶה נִמְצָא:
10 מִי חֲכָם וַיִּגְדֹּל אֶלֶף חֲזֹן וַיִּדְעָם כִּי־
יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי יְהוָה וַיִּצְדָּקִים יִלְכֵּה כֹּה־
בְּשָׁעִים וַיִּשְׁלֹךְ בָּם:

חוק:

8 'Αφανθήσονται αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἡ ἀπορουμένη, καὶ διαβήξω συγκλεισμένον καρδίας αὐτῶν, καὶ καταφάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτοὺς. 9 Τῇ διαθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει; 10 Ποῦ ὁ βασιλεὺς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου κρινάτω σε ὃν εἶπας Δός μοι βασιλεία καὶ ἀρχόντα. 11 Καὶ ἐδώκα σοι βασιλείαν ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου. 12 Συστροφὴν ἀδικίας Ἐφραὶμ, ἐκκρυμμένη ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ. 13 Ὡδίνες ὡς τικτούσης ἤξουσιν αὐτῷ. Οὗτος ὁ υἱός σου ὁ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων. 14 Ἐκ χειρὸς ᾗδον ῥύσσομαι καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς· ποῦ ἡ δίκη σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, ᾗδῃ; παράκλησις ἐκκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου. 15 Διότι οὗτος ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ. Ἐπάξει καύσωνα ἀνιμὸν Κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξηρημάσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ· αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιδ.

1 ΑΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ Σαμάρεια, ὅτι ἀντίστη πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς· ἐν ῥομφαίᾳ πεισθύνεται αὐτή, καὶ τὰ ὑποκείμενα αὐτῶν ἰδαισθήσονται, καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσας αὐτῶν διαβήξουσιν αὐτοὺς. 2 Ἐπιστρέφῃθι Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον τὸν θεόν σου, διότι ἡσθίνησας ἐν ταῖς ἀδικίαις σου. 3 Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστρέφῃτε πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν· εἰπατε αὐτῷ ὅπως μὴ λάβῃτε ἀδικίαν καὶ λάβετε ἀγαθὰ, καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν. 4 Ἀσσοὺρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἵπκον οὐκ ἀναβησόμεθα· οὐκ εἶτι μὴ εἴπωμεν Θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὁ ἐν σοὶ ἐλεῆσει ὀρφανόν. 5 Ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολόγως, ὅτι ἀπίστρεψε τὴν ὀργὴν μου ἀπ' αὐτοῦ. 6 Ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον, καὶ βαλεῖ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὡς ὁ Λίβανος. 7 Πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἔλαια κατὰ καρπὸς, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ ὡς Λιβάνου. 8 Ἐπιστρέψουσιν καὶ καθιστῶνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται οἶνῳ· καὶ ἔξανθήσει ὡς ἄμπελος μνημόσυνον αὐτοῦ, ὡς ὀίνος Λιβάνου. 9 Τῷ Ἐφραὶμ τί αὐτῷ εἶτι καὶ εἰδώλους; ἐγὼ ἑταπίωνσα αὐτόν, καὶ κατισχύσω αὐτόν· ἐγὼ ὡς ἄρκευθος πυκάζουσα, ἐξ ἡμοῦ ὁ καρπὸς σου εὔρηται. 10 Τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα; ἡ συνειδὺς καὶ ἐπιγνώσεται αὐτά; ὅτι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

8 Occurrant eis quasi ursae raptis catulis, et dirumpam interiora jecoris eorum: et consumam eos ibi quasi leo, bestia agri scindet eos. 9 Perditio tua Israel: tantummodo in me auxilium tuum. 10 Ubi est rex tuus? maxime nunc salvet te in omnibus urbibus tuis; et judices tui, de quibus dixisti: Da mihi regem, et principes. 11 Dabo tibi regem in furore meo, et auferam in indignatione mea. 12 Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum ejus. 13 Dolores parturientis venient ei: ipse filius non sapiens: nunc enim non stabit in contritione filiorum. 14 De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos: ero mors tua o mors, morsus tuus ero inferne: consolatio abscondita est ab oculis meis. 15 Quia ipse inter fratres dividet: adducet urentem ventum Dominus de deserto ascendentem: et siocabit venas ejus, et desolabit fontem ejus, et ipse diripiet thesaurum omnis vasis desiderabilis.

CAPUT XIV.

1 PEREAT Samaria, quoniam ad amaritudinem concitavit Deum suum: in gladio pereant, parvuli eorum elidantur, et foetus ejus discindantur. 2 Convertere Israel ad Dominum Deum tuum: quoniam corruisti in iniquitate tua. 3 Tollite vobiscum verba, et convertimini ad Dominum: et dicite ei: Omnem aufer iniquitatem, accipe bonum: et redemus vitulos labiorum nostrorum. 4 Assur non salvabit nos, super equum non ascendemus, nec dicemus ultra: Dii nostri opera manuum nostrarum: quia ejus, qui in te est, misereberis pupilli. 5 Sanabo contritiones eorum, diligam eos spontaneae: quia aversus est furor meus ab eis. 6 Ero quasi rosa, Israel germinabit sicut lilium, et erumpet radix ejus ut Libani. 7 Ibunt rami ejus, et erit quasi oliva gloria ejus, et odor ejus ut Libani. 8 Convertentur sedentes in umbra ejus: vivet triticea, et germinabunt quasi vineae: memoriale ejus sicut vinum Libani. 9 Ephraim quid mihi ultra idola? ego exaudiam, et dirigam eum ego ut abietem virentem: ex me fructus tuus inventus est. 10 Quis sapiens, et intelliget ista? intelligens, et sciet haec? quia rectae viae Domini, et justi ambulant in eis: praevaricatores vero corruent in eis.

LIBER JOEL.

יואל א

ΙΩΗΛ, ΚΕΦ. Α'.

JOEL, CAPUT I.

דבר-יהוה אשר היה אל-יואל בן
פרתאל : שמעו זאת האנשי-
יחזקיהו כל ושמעו הארץ חתיהם ואל
בנימכם ואם בימי אבותיכם : עליה
לכניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם
לדור אחר : יתר חנן אכל הארץ
ויתר הארץ אכל חילק ויתר חילק
אכל החסיל : חסר שפזרם ובנו
וחילקו כל-שמי יין על-שמים כי נקח
מפיהם : פרוץ עלה על-ארצי צמח
ואין מספר שמי שני ארץ והמלכות
לביא לו : שם גמלי לשפח והמנח
להפח חפח חפפה וחשליהו הלביש
שוריהם : אלי פתחל חגרת-שן על
בצל בעריה : הכרת מנח ונסח
מבית יחזקיהו אכלה חפחלים משרחי
יחזקיהו : שדד שדד אכלה אדמה כי
שדד דון חוביש תירוש אמלל יצחק :
חובישו אפרים חיללו פרימים על-
חטם ועל-שעוריהם כי אבד חזיר שרח :
חנן חובישו והמנח אכלה חפחלים
במחמר ותפוח כל-עצי חפחל יבשו
פריחבש ששון מרדכי אדם :
חנן חפחלים חפחלים חיללו משרחי
מנח בלא ליני בשמים משרחי אלי
כי נמנע מבית אלהיכם מנח ונסח :

ΛΟΓΟΣ Κυρίου δες ἐγενήθη πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ
Βαθουήλ. 2 Ἀκούσατε ταῦτα οἱ πρεσβύτε-
ροι, καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
γῆν· ἐλ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἢ
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν; 3 Ὑπὲρ
αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα
αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν. 4 Τὰ κατάλοιπα τῆς
κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς
ἀκριδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα
τοῦ βροῦχου κατέφαγεν ἡ ἱερύβη. 5 Ἐνεψάτε
οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν καὶ ἐλαύσατε· θρηνή-
σατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι
ἐξήρθη ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρὰ.
6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ
ἀναριθμητὸν, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος,
καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου· 7 Ἔθετο τὴν ἀμ-
πελὸν μου εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰς συκάς μου εἰς
συγκλασμόν· ἱερυνῶν ἐξηρύνθη αὐτὴν καὶ
ἐρύψεν, ἐλείκανε τὰ κλήματα αὐτῆς. 8 Θρήνη-
σον πρὸς μὲ ὑπὲρ νόμην περιζωμένην σάκκον
ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν. 9 Ἐξήρται
θυσία καὶ σπονδή ἐξ οἴκου Κυρίου· πενθεῖτε οἱ
ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου.
10 Ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πεδία, πενθεῖτω ἡ γῆ·
ὅτι τεταλαιπώρηκε σῖτος, ἐξηράνθη οἶνος, ὥλι-
γώθη ἐλαιον, 11 Ἐξηράνθησαν γεωργοί· θρη-
νεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπό-
λωλε τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ· 12 Ἡ ἀμπελος ἐξη-
ράνθη, καὶ αἱ συκαὶ ὥλιγώθησαν· ῥοὰ καὶ φοῖνιξ
καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηρά-
νθησαν, ὅτι ῥῆσχυαν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
13 Περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε οἱ ἱερεῖς, θρηνεῖτε
οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε ὑπνώ-
σατε ἐν σάκκῳ λειτουργοῦντες θεῷ, ὅτι ἀπέσχη-
κεν ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδή.

VERBUM Domini, quod factum est ad Joel
filium Phatuel. 2 Audite hoc senes, et
auribus percipite omnes habitatores terræ :
si factum est istud in diebus vestris, aut in
diebus patrum vestrorum? 3 Super hoc
filiis vestris narrate, et filii vestri filiis suis,
et filii eorum generationi alteræ. 4 Resi-
duum erucæ comedit locusta, et residuum
locustæ comedit bruchus, et residuum bruchi
comedit rubigo. 5 Expergiscimini ebrii, et
flete, et ululate omnes, qui bibitis vinum in
dulcedine: quoniam periit ab ore vestro.
6 Gens enim ascendit super terram meam,
fortis et innumerabilis: dentes ejus ut dentes
leonis: et molares ejus ut catuli leonis. 7 Po-
suit vineam meam in desertum, et ficum
meam decorticavit: nudans spoliavit eam, et
projecit: albi facti sunt rami ejus. 8 Plange
quasi virgo accincta sacco super virum pu-
bertatis suæ. 9 Periit sacrificium et libatio
de domo Domini: luxerunt sacerdotes mi-
nistri Domini. 10 Depopulata est regio, lux-
it humus: quoniam devastatum est triti-
cum, confusum est vinum, elanguit oleum.
11 Confusi sunt agricolæ, ululaverunt vini-
tores super frumento et hordeo, quia periit
messis agri. 12 Vineam confusa est, et ficus
elanguit: malogranatum, et palma, et malum,
et omnia ligna agri aruerunt: quia confusum
est gaudium a filiis hominum. 13 Accingite
vos, et plangite sacerdotes, ululate minia-
tri altaris: ingredimini, cubate in sacco
ministri Dei mei: quoniam interiit de
domo Dei vestri sacrificium et libatio.

יואל א ב

14 קדש-צום קראו עציח אספן זקנים
 כל ושבי הארץ ביום יהיה עליהם
 וצקו אליהם: 15 אהיה ליום כי קרוב
 יום יהיה וקשד משגי יבוא: 16 חלל
 נגד עיניי אכל נכרת מפית אליהם
 שמחה וקיל: 17 עבשו פירות תחת
 מנרתיחם לשמו אצרות נהרסו מפגרות
 כי חקיש דגן: 18 מחצאנח בחרח
 נבכל ערבי קור כי אין מרעה לתם
 גם ערבי האון נאשמו: 19 אליה יהיה
 אקרא פראש אכלה מאות מדבר ולתבא
 לתחל פלעצי השנה: 20 גם-במרות
 שנה תערוב אליה כי יבשל אפמי פים
 ואש אכלה מאות המדבר:

פרשת ב:

1 תקעו שופר בציון ותריעו בחר
 חדשי ירמיה כל ושבי הארץ פרא יום
 יהיה כי קרוב: 2 יום חשו ונאפלה יום
 עז וצדל קשור פרא על-החרים עם
 רב וצדום במוח לא נהיה מדתעולם
 ואחריו לא יחף ערשני דור ודור:
 3 לפניו אכלה אש ואחריו תלתש לתבא
 פנו-עזן הארץ לפניו ואחריו מדבר
 שממח וגם-פליטח לא-תיהח לו:
 4 במרחק סוסים מרחחו וכפרשים בן
 ירצון: 5 בקול מרפפות על-ראשי
 חתרים ירצון פקול לחב אש אכלה
 קש פעם עצום ערשו מלחמה: 6 מפניו
 יחילו עמים בלפנים תפצו פארי:
 7 בגבורים ירצון פאלש מלחמה יעלה
 חומה ואיש בדרקיו ילכו וקל ועצמו
 אחרותם: 8 ואיש אחיו לא ידחלו
 נבר במסלתו ילכו וקד השלח ופלו
 לא יבצעו: 9 בעיר ישקו בחומה
 ירצון בבתים יעלה בעד החלוקים יבא
 בנבב: 10 לפניו יבוא ארץ רעשו שמים
 שמש ויכלו קורי וקדקים אספו נהם:

IOHA, α, β.

14 Ἀγιασατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συν-
 αγάγετε πρεσβυτέρους, πάντας κατοικοῦντας γῆν
 εἰς οἶκον θεοῦ ὑμῶν, καὶ κεκράξετε πρὸς Κύ-
 ριον ἐκτενῶς 15 Οἱμοι οἱμοι οἱμοι εἰς ἡμέραν,
 ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ
 ταλαιπωρίας ἦξει. 16 Κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
 ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη, ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν
 εὐφροσύνη καὶ χαρά. 17 Ἐσκήρτησαν δαμίαις
 ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροί,
 κατεσκάφησαν ληνοί, ὅτι ἐξηράνθη οἶτος. 18 Τί
 ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς; ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν,
 ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς, καὶ τὰ ποίμνια τῶν
 προβάτων ἠφανίσθησαν. 19 Πρὸς σὲ Κύριε βοή-
 σομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ
 φλόξ ἀνήψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ. 20 Καὶ
 τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνίβλεψαν πρὸς σὲ, ὅτι
 ἐξηράνθησαν ἀφίσεις ὑδάτων, καὶ πῦρ κατέφαγε
 τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου.

ΚΕΦ. β.

1 ΣΑΛΠΙΣΑΤΕ σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύξατε
 ἐν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ
 κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι πάρεστιν ἡμέρα
 Κυρίου, ὅτι ἐγγὺς 2 Ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου,
 ἡμέρα νεφέλης καὶ ομίχλης. Ὡς ὄρθρος χυθήσεται
 ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολλὸς καὶ ἰσχυρὸς, ὅμοιος αὐτῷ
 οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ
 προστεθήσεται ὥς ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν. 3 Τὰ
 ἐμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὀπίσω
 αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ ὡς παράδεισος τρυφῆς
 ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ
 πεδῖον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασφόμενος οὐκ ἔσται
 αὐτῷ. 4 Ὡς ὄρασις ἱππων ἡ ὄρασις αὐτῶν, καὶ
 ὡς ἱππεῖς οὕτως καταδιώξονται. 5 Ὡς φωνὴ ἄρ-
 μάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρων ἐξαλοῦνται, καὶ
 ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθίουσης καλᾶμην,
 καὶ ὡς λαὸς πολλὸς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος
 εἰς πόλεμον. 6 Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβή-
 σονται λαοί, πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας. 7
 Ὡς μαχητὰ δραμοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες πολε-
 μισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη, καὶ ἕκαστος ἐν
 τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι
 τὰς τρίβους αὐτῶν, 8 Καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ
 ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφίξεται καταβαρυνόμενοι ἐν
 τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται, καὶ ἐν τοῖς βέλε-
 σιν αὐτῶν πεισοῦνται, καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσι. 9
 Τῆς πόλεως ἐπιλήψονται, καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων
 δραμοῦνται, καὶ ἐπὶ ταῖς οἰκίαις ἀναβήσονται, καὶ
 διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται. 10 Πρὸ
 προσώπου αὐτοῦ συγχυθήσεται ἡ γῆ καὶ σεισθή-
 σεται ὁ οὐρανός, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκο-
 τήσουσι, καὶ ἀστρα δύοσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν.

JOEL, I. II.

14 Sanctificate jejunium, vocate cœtum,
 congregate senes omnes habitatores terræ
 in domum Dei vestri: et clamate ad Do-
 minum: 15 A a a, diei; quia prope est
 dies Domini, et quasi vastitas a potente
 veniet. 16 Numquid non coram oculis
 vestris alimenta perierunt de domo Dei
 nostri, lætitia et exultatio? 17 Compu-
 truerunt jumenta in stercore suo, demolita
 sunt horrea, dissipatæ sunt apothecæ: quo-
 niam confusum est triticum. 18 Quid inge-
 muit animal, mugierunt greges armenti?
 Quia non est pascua eis; sed et greges pecorum
 disperierunt. 19 Ad te Domine clamabo:
 quia ignis comedit speciosa deserti, et flamma
 succendit omnia ligna regionis. 20 Sed et
 bestiæ agri, quasi area sitiens imbrem, sus-
 pexerunt ad te: quoniam exsiccati sunt fontes
 aquarum, et ignis devoravit speciosa deserti.

CAPUT II

1 CANITE tuba in Sion, ululate in monte
 sancto meo, conturbentur omnes habitatores
 terræ: quia venit dies Domini, quia prope est
 2 Dies tenebrarum et caliginis, dies nubes et
 turbinis: quasi mane expansum super mon-
 tes populus multus et fortis: similis ei non
 fuit a principio, et post eum non erit usque
 in annos generationis et generationis. 3 Ante
 faciem ejus ignis vorans, et post eum exurens
 flamma: quasi hortus voluptatis terræ coram
 eo, et post eum solitudo deserti, neque est
 qui effugiat eum. 4 Quasi aspectus equorum,
 aspectus eorum: et quasi equites sic current.
 5 Sicut sonitus quadrigarum super capita
 montium exillent, sicut sonitus flammæ ignis
 devorantis stipulam, velut populus fortis
 præparatus ad prælium. 6 A facie ejus oru-
 ciabuntur populi: omnes vultus redigentur in
 ollam. 7 Sicut fortes current: quasi viri
 bellatores ascendent murum: viri in viis suis
 gradientur, et non declinabunt a semitis suis.
 8 Unusquisque fratrem suum non coarctabit,
 singuli in calle suo ambulabunt: sed et per
 fenestros cadent, et non demolientur. 9 Ur-
 bem ingredientur, in muro current: domos
 conscendent, per fenestras intrabunt quasi
 fur. 10 A facie ejus contremuit terra, moti
 sunt cæli: sol et luna obtenebrati sunt,
 et stellæ retraxerunt splendorem suum.

11 ויהוה נתן קולו לפני חילו פי הב
מאל מחנהו פי עצים עשה דברו פי
גדול ויהוה ונראה אחד ומי וכלפי:
12 ונסעתה אסיה וסבב עדי בכל
לבבכם ובצום ובבכי ובמקדד: 13 וקדדו
לבבכם ואלבגדיכם ושוב אל יהוה
אלהיכם פתחו ורחם הוא ארץ אפס
ורבדד ונקם על הרעה: 14 מי יודע
לשוב ונתם והשאר אחריו ברך מנחה
ונסד ליהוה אלהיכם: 15 תקדדו
שובר בציון קדש צום קרא צדד:
16 אספדס קדשו קהל קבדו וקלים
אספד עוללים ויומי שדים יצא חתן
מחדו וכלה מחפתה: 17 גיו האלה
ולמנחת ובכל חתלים משרתי יהוה
ויאמר חסד יהוה על עמך ואלתפן
בחרתו לחרפה למשלכם גיום לשח
יאמר בעמים איה אלהיכם: 18 וימא
יהוה לארצו ויחל על עמו: 19 ויען
יהוה ויאמר לעמו חנני שלח לכם את
חדן ותתירוש ותצחקו ושבחתם אתו
ולתאמן אהבם עוד חרפה בגנים:
20 ואת הצפוני ארתי מעליכם ותחתו
אלא ארץ ציה ושמחה אתפניו אלהים
תקדמו וספו אלהים האחרון ועלה
באשו וכל על צחנתו פי הקדיל לעשות:
21 אלהי ארץ אדמה גילי ושמחי פתחגיל
יהוה לעשות: 22 אלהי ארץ בקמות שני
פי דשא באות מדבר פיצ נשא פרו
תאמרו וגפו חנני חילים: 23 ובני ציון
גילו ושמחו ביהוה אלהיכם פתחו
לכם את המנחה לצדקה ויחד לכם
בשם מידה ומלך ובראשון: 24 ומלא
תגרנות בר והשקו חקבים תירוש
ויצחק: 25 ושלמתי לכם את השנים
אשר אכל הארץ תלק וחקסיל ותצום
חילי הגדול אשר שלחתי בכם:

11 Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου
δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι πολλὰ ἰστί σφόδρα ἡ παρεμ-
βολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι
μεγάλῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς
ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ; 12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν Ἐπιστρέψατε πρὸς μὲ ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ
ἐν κοιτῇ, 13 Καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν
καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστρέψατε πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οὐκ ἐκτενὴς
ἰστί, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ
ταῖς κακίαις. 14 Τίς οὖν εἰ ἐπιστρέψει καὶ με-
τανοήσῃ, καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν
καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν; 15
Σαλπίσσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἀγιάσατε νη-
στείαν, κηρύξατε θεραπείαν, 16 Συναγάγετε λαόν,
ἀγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλείψατε πρεσβυτέρους, συν-
αγάγετε νέκρια θηλάζοντα μαστούς, ἐξελεύσεται
νυμφὸς ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ νέμφη ἐκ τοῦ
καστοῦ αὐτῆς. 17 Ἀνὰ μέσον τῆς κρητίδος τοῦ
θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργούν-
τες τῷ Κυρίῳ καὶ ἱεροῦσι Φέισαι Κύριε τοῦ λαοῦ
σου, καὶ μὴ δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς δνειδος
τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἰπωσιν ἐν
τοῖς ἔθνεσι Ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς αὐτῶν; 18 Καὶ
ἐξήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ. 19 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος καὶ εἶπε
τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν
σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθή-
σεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκ ἔτι εἰς δνειδι-
σμόν ἐν τοῖς ἔθνεσι· 20 Καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκ-
δώσω ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἀνυδρον,
καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἰσχυτήν· καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ,
καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ
ἔργα αὐτοῦ. 21 Θάρσει γῆ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου,
ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι. 22 Θαρσεῖτε
κτῆνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάσθηκα τὰ πεδία τῆς
ἐρήμου, ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, συκῇ
καὶ ἀμπελὸς ἔδωκεν τὴν ἰσχύν αὐτῶν. 23 Καὶ
τὰ τέκνα Σιών χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα
εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ἰνὴν ὑετὸν πρῶμον
καὶ ὕμνον καθὼς ἐμπροσθεν, 24 Καὶ πλη-
σθήσονται αἱ ἄλυνες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσου-
νται αἱ ληνοὶ οἶνου καὶ ἔλαιον. 25 Καὶ ἀνταπο-
δώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρις
καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἱερὺσιβη καὶ ἡ κάμψη, ἡ
δύναμις μου ἡ μεγάλη ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς·

11 Et Dominus dedit vocem suam ante faciem
exercitus sui: quia multa sunt nimis castra
ejus, quia fortia et facientia verbum ejus:
magnus enim dies Domini, et terribilis valde:
et quis sustinebit eum? 12 Nunc ergo dicit
Dominus: Convertimini ad me in toto corde
vestro, in jejunio et in fletu, et in planctu.
13 Et scindite corda vestra, et non vestimenta
vestra, et convertimini ad Dominum Deum
vestrum: quia benignus et misericors est,
patiens et multae misericordiae, et praestabilis
super malitia. 14 Quis scit si convertatur,
et ignoscat, et relinquit post se benedictionem,
sacrificium et libamen Domino Deo ves-
tro? 15 Canite tuba in Sion, sanctificate
jejunium, vocate coetum, 16 Congregate po-
pulum, sanctificate ecclesiam, coadunate
senes, congregate parvulos, et sugentes ubera:
egrediat sponus de cubili suo, et sponsa
de thalamo suo. 17 Inter vestibulum et al-
tare plorabunt sacerdotes ministri Domini, et
dicent: Parce Domine, parce populo tuo: et
ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut
dominentur eis nationes; quare dicunt in
populis: Ubi est Deus eorum? 18 Zelatus
est Dominus terram suam, et pepercit popu-
lo suo: 19 Et respondit Dominus, et dixit
populo suo: Ecce ego mittam vobis frumen-
tum, et vinum, et oleum, et replebimini eis:
et non dabo vos ultra opprobrium in gentibus.
20 Et eum, qui ab aquilone est, procul faciam
a vobis: et expellam eum in terram inviam
et desertam: faciem ejus contra mare orien-
tale, et extremum ejus ad mare novissimum:
et ascendet faex ejus, et ascendet putredo
ejus, quia superbe egit. 21 Noli timere terra,
exulta et laetare: quoniam magnificavit Do-
minus ut faceret. 22 Nolite timere anima-
lia regionis: quia germinaverunt speciosa
deserti, quia lignum attulit fructum suum,
ficus et vinea dederunt virtutem suam. 23 Et
filii Sion exultate, et laetamini in Domino
Deo vestro: quia dedit vobis doctorem
justitiae, et descendere faciet ad vos im-
brem matutinum et serotinum, sicut in
principio. 24 Et implebuntur areae fru-
mento, et redundabunt torcularia vino et
oleo. 25 Et reddam vobis annos, quos com-
edit locusta, bruchus, et rubigo, et eruca:
fortitudo mea magna, quam misi in vos.

וואל ב ג ד

26 וְאִכְלֹתֶם אֶחָד וְשֵׁנִי וְהִלַּלְתֶּם
אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה
עִמָּכֶם לְחַפְלָא וּלְהַיָּבֶשׁוֹ עַמִּי לְעוֹלָם:
27 וַיִּדְעֻתֶם כִּי בְמִדְבַּר יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֲנִי עוֹד וּלְהַיָּבֶשׁוֹ עַמִּי
לְעוֹלָם:

פרשה ב (II. 28)

1 וְהָיָה אַחֲרֵיכֶם אֲשֶׁפֹּךְ אֶת־רוּחִי עַל־
כָּל־בָּשָׂר וְנָבִיא בְיִנְיָכֶם וּבְכֹתֵיכֶם וְהִנָּבֵא
חֻלְמוֹת יִחְלְמוּן בְּתוֹרֵיכֶם חֲזוֹנוֹת יִרְאֶה:
2 וְגַם עַל־הַעֲבָדִים וְעַל־הַשְּׁפָחוֹת בְּיָמִים
הַהֵמָּה אֲשֶׁפֹּךְ אֶת־רוּחִי: 3 וְנִתְחַלְּמוּ
מִזְכָּרִים בְּשָׂמִים וּבְכֶרֶךְ דָּם וְאֵשׁ וְהַמְרוֹת
עָשָׂן: 4 הַשָּׁמַיִם יִהְיֶה לְחֶשֶׁךְ וְהַיָּם
לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה חֲדָדֹל וְחַפְזָא:
5 וְהָיָה כָּל־אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִשְׁלָט
כִּי בְּחֶרֶץ־לֵב וּבִירוּשָׁלַם תִּתֵּן פְּלִיטָה
כָּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה וּבְשָׂרֵי־דָם אֲשֶׁר
יִהְיוּ לְקָא:

פרשה ד (III. 1)

1 וְכִי תִהְיֶה בְיָמֵים הַהֵמָּה וּבְצֵאת הַקָּיָה
אֲשֶׁר אֲשַׁבֵּב אֶת־שְׂבָת יְהוָה וַיְרֻשְׁלָם:
2 וְתִבְצָתִי אֶת־קְלִי־הַגּוֹלִים וְהוֹרְדֵתִים אֶל־
עַמִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְנִשְׁפָּטִי עַמִּי שָׁם עַל־
עַמִּי וְנִחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּדָה בְּנָוִים
וְאֶת־אֶרֶץ חֲלָקִי: 3 וְאֶל־עַמִּי יִדּוּ נִזְרָל
וַיִּתְּנִי תִלְדִּי בַּזִּנָּה וְהִילָלְתָּ מְכַרִּי בְּנִי
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: 4 וְגַם מִחֲמַתְּ לִי צָר וְצִדּוֹן
וְכָל־גְּלִילוֹת פְּלִשְׁתִּי תִּגְמָלוּ אִתָּם מִשְׁלָמִים
עָלַי וְאִם־גְּמָלִים אִתָּם עָלַי קָל מִחֲרֹחַ
אֲשִׁיב בְּמַלְכֶם בְּרָאשָׁתָם: 5 אֲשֶׁר־פָּסְקִי
וְהָיָה לְחֻקְתָּם וּמִחֲמַדֵּי הַטָּבִים תִּבְאָהֶם
לְחִיכָלֵיכֶם: 6 וּבְנִי יְהוָה וּבְנֵי יִרְשָׁלַם
מְכַרְתֶּם לְבָנֵי תִיֻּנִּים לְמַעַן תִּרְחִיקֶם
מֵעַל גְּבוּלָם: 7 תִּנְנִי מַעֲרִים מִיְּחֻקְתָּם
אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹהֶם שְׂמָה וְהַשְׁבָּתִי
גְּמָלְכֶם בְּרָאשָׁתָם: 8 וּמְכַרְתִּי אֶת־בְּנֵיכֶם
וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם בְּיַד בְּנֵי יְהוָה וּמְכַרְתֶּם
לְשָׂבָאִים אֲלִנְיָ רְחוּקָא כִּי יִהְיֶה דְּבָר

IOHA, β, γ.

26 Καὶ φάγεσθε ἑσθιοντες καὶ ἱμπλησθήσεσθε,
καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν,
ὃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ
καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα· 27 Καὶ
ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι,
καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι
πλὴν ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν ἔτι ὁ
λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. 28 Καὶ ἔσται μετὰ
ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ
πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν
καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ὑμῶν ἐνύπνια ἑνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι
ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται. 29 Καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους
μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου· 30 Καὶ δώσω
τέρατα ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἶμα καὶ πῦρ
καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· 31 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται
εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἔλθειν τὴν
ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. 32 Καὶ
ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου
σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ ἔσται ἀναπαύωνος, καθότι εἶπε Κύριος,
καὶ εὐαγγελιζόμενοι οὗτος Κύριος προσκείμεται.

ΚΕΦ. γ'.

1 ὍΤΙ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλω-
σίαν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, 2 Καὶ συνάξω
πάντα τὰ ἔθνη καὶ κατέβω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλίαν
Ἰωσαφάτ, καὶ διακριθῶμαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσ-
ραὴλ, οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν γῆν
μου κατεδιείλαντο, 3 Καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου
ἐβαλον κλήρους, καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις,
καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου καὶ ἐπι-
νον. 4 Καὶ τί ὑμεῖς ἰμοί, Τύρος καὶ Σιδὼν, καὶ
πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς
ἀνταποδοίδοτέ μοι; ἢ μνησκαεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἰμοί
ὀξέως; καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα
ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν, 5 Ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν
μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἔλαβετε, καὶ τὰ ἐπιλεκτά
μου τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν·
6 Καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰουδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερου-
σαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως
ἐξώσῃτε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῶν. 7 Καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἀπέδοσθε
αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα
ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν, 8 Καὶ ἀποδώσωμαι τοὺς
υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας τῶν
υἱῶν Ἰουδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλω-
σίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

JOEL, II. III.

26 Et comedetis vescentes, et saturabi-
mini: et laudabitis nomen Domini Dei
vestri, qui fecit mirabilia vobiscum: et
non confundetur populus meus in sempiternum.
27 Et scietis quia in medio Israel
ego sum: et ego Dominus Deus vester, et
non est amplius: et non confundetur po-
pulus meus in aeternum. 28 Et erit post
haec, effundam spiritum meum super omnem
carnem: et prophetabunt filii vestri, et filiae
vestrae: senes vestri somnia somniabunt, et
juvenes vestri visiones videbunt. 29 Sed
et super servos meos et ancillas in diebus
illis effundam spiritum meum. 30 Et dabo
prodigia in caelo, et in terra, sanguinem, et
ignem, et vaporem fumi. 31 Sol convertetur
in tenebras, et luna in sanguinem: ante-
quam veniat dies Domini magnus, et horribi-
lis. 32 Et erit: omnis qui invocaverit no-
men Domini, salvus erit: quia in monte Sion,
et in Jerusalem erit salvatio, sicut dixit
Dominus, et in residuis, quos Dominus voca-
verit.

CAPUT III.

1 QUIA ecce in diebus illis, et in tempore
illo, cum convertero captivitatem Juda et
Jerusalem: 2 Congregabo omnes gentes, et
deducam eas in vallem Josaphat: et discepta-
bo cum eis ibi super populo meo, et heredi-
tate mea Israel, quos disperserunt in natio-
nibus, et terram meam diviserunt. 3 Et
super populum meum miserunt sortem: et
posuerunt puerum in prostibulo, et puellam
vendiderunt pro vino ut biberent. 4 Verum
quid mihi et vobis Tyrus et Sidon, et omnis
terminus Palæsthinorum? numquid ultionem
vos reddetis mihi? et si ulciscimini vos con-
tra me, cito velociter reddam vicissitudinem
vobis super caput vestrum. 5 Argentum
enim meum et aurum tulistis: et desiderabi-
lia mea et pulcherrima intulistis in delubra
vestra. 6 Et filios Juda, et filios Jerusalem
vendidistis filiis Græcorum, ut longe face-
retis eos de finibus suis. 7 Ecce ego
suscitabo eos de loco, in quo vendidistis
eos: et convertam retributionem vestram
in caput vestrum. 8 Et vendam filios vos-
tros, et filias vestras in manibus filiorum
Juda: et venundabunt eos Sabæis genti
longinquæ, quia Dominus locutus est.

יואל ד

9 קראוואת בנאים קדשו מלחמה
 חצירי תגבורים יגשו יעלו כל אנשי
 מלחמה : 10 פתו אתכם לתרבות
 ומזרועותיכם לרמחים תחלש יאמר גבור
 אני : 11 עשו וברא כל הבנים מסביב
 ונקבצו שמה תחת יהודה גבוריה :
 12 יעורו ויעלו הבנים אל-עמק יהושפט
 כי שם אשב לשפט את-כל הבנים מסביב :
 13 שלחו מלל כי בשל קציר באו רדו
 כרמלאה נה חשיקו תוקבים כי רצה
 רעהם : 14 המונים המונים בעמק תחרו
 כי קרוב יום יהודה בעמק תחרו :
 15 שמש וירח תדרו וכבדים אספוי מהם :
 16 יהודה מציון ישאג ומירושלם יפן
 קולו ורעשו שמים וארץ ויהודה מחסה
 לעמו ומצוד לבני ישראל : 17 וידעתם
 כי אני יהודה אלהיכם שכן בציון חר
 קדשי ויהיה ירושלם קדש וזרים לא
 יעברו-בה עוד : 18 ויהיה ביום
 ההוא יספו תהרים עפים ותבקעוה
 תלכה תלב וכל אפיקי יהודה ילכו
 מים ומעין מבית יהודה יצא וישקה
 את-נחל השמים : 19 מצרים לשממה
 תהיה ואדום למדבר שממה תהיה
 מחמס בגי יהודה אשר-שפכו דם-נקיא
 בארצם : 20 ויהודה לעולם תשב
 וירושלם לתור ודור : 21 ונקיתי דם
 לא-נקיתי יהודה שכן בציון :

יואל, ג.

9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἁγιάσατε
 πόλεμον, ἐξεγείρατε τοὺς μαχητάς, προσάγα-
 γετε καὶ ἀναβαίνειτε πάντες ἄνδρες πολεμι-
 σταί, 10 Συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας
 καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σιρομάστας ὁ ἀδύνατος
 λεγέτω ὅτι ἰσχύω ἐγώ. 11 Συναθροίσεσθε καὶ εἰς-
 πορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν καὶ συνάχθητε
 ἐκεῖ ὁ πρῶτος ἔστω μαχητής. 12 Ἐξεγειρέσθωσαν,
 ἀναβαίνειτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλὰδα
 Ἰωσαφάτ, δῶτι ἐκεῖ καθὼ τοῦ διακρίναι πάντα
 τὰ ἔθνη κυκλόθεν. 13 Ἐξαποστείλατε δρέπανα,
 ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητὸς εἰσπορεύεσθε, πατεῖτε,
 δῶτι πλήρης ἡ ληνὸς ὑπερεκχεῖται τὰ ὑπολήνια,
 ὅτι πεπλήθυνται τὰ κακά αὐτῶν. 14 Ἦχοι ἐξη-
 χησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα
 Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης. 15 Ὁ ἥλιος καὶ
 ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι
 φέγγος αὐτῶν. 16 Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιών ἀνα-
 κεράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ὡσεὶ φωνὴν αὐτοῦ,
 καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ὁ δὲ Κύριος
 φέissetαι τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς
 Ἰσραὴλ. 17 Καὶ ἐπιγνώσεσθε δῶτι ἐγὼ Κύριος
 ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ κατασκηנὼν ἐν Σιών ὕρι ἄγιος καὶ
 ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελεύ-
 σονται δι' αὐτῆς οὐκέτι. 18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ
 οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφείσεις
 Ἰουδα ῥυήσονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου
 ἐξελεύσεται καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρουν τῶν σχοί-
 νων. 19 Αἰγυπτους εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἡ
 Ἰδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται ἐξ ἀδικιῶν
 υἱῶν Ἰουδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ
 γῇ αὐτῶν. 20 Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατ-
 οικηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν
 21 Καὶ ἐζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἀθω-
 ώσω, καὶ Κύριος καταστηνῶν ἐν Σιών.

JOEL, III.

9 Clamate hoc in gentibus, sanctificate bel-
 lum, suscite robustos : accedant, ascen-
 dant omnes viri bellatores. 10 Concidite
 aratra vestra in gladios, et ligones ves-
 tros in lanceas. Infirmus dicat: Quia fortis
 ego sum. 11 Erumpite, et venite omnes
 gentes de circuitu, et congregamini : ibi
 occumbere faciet Dominus robustos tuos.
 12 Consurgant, et ascendant gentes in vallem
 Josaphat : quia ibi sedebo ut iudicem omnes
 gentes in circuitu. 13 Mittite falces, quo-
 niam maturavit messis : venite, et descendite,
 quia plenum est torcular, exuberant torcula-
 ria : quia multiplicata est malitia eorum.
 14 Populi, populi in valle concisionis : quia
 juxta est dies Domini in valle concisionis.
 15 Sol et luna obtenebrati sunt, et stellæ
 retraxerunt splendorem suum. 16 Et Do-
 minus de Sion rugiet, et de Jerusalem dabit
 vocem suam : et movebuntur cæli, et terra :
 et Dominus spes populi sui, et fortitudo
 filiorum Israel. 17 Et scietis quia ego Do-
 minus Deus vester, habitans in Sion monte
 sancto meo : et erit Jerusalem sancta, et
 alieni non transibunt per eam amplius.
 18 Et erit in die illa : stillabunt montes dul-
 cedinem, et colles fluent lacte : et per omnes
 rivos Juda ibunt aquæ : et fons de domo Do-
 mini egredietur, et irrigabit torrentem spina-
 rum. 19 Ægyptus in desolationem erit, et
 Idumæa in desertum perditionis : pro eo
 quod inique egerint in filios Juda, et effude-
 rint sanguinem innocentem in terra sua.
 20 Et Judæa in æternum habitabitur, et
 Jerusalem in generationem et generationem.
 21 Et mundabo sanguinem eorum, quem non
 mundaveram : et Dominus commorabitur in
 Sion.

LIBER AMOS.

עמוס א

דברי עמוס אשר היה בן־הנזירים מן־הקוצ
אשר חנה על־ישראל בימי
צמח מלך־יחזקיה ובימי הרב־עם בן־
יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש:
2 ויאמר יחזקיה מצינו ישאב ומירושלם
ותן קולו ואכלו טאות חרקים ויבש
ראש חפרמל: 3 בזה אמר יחזקיה
על־שלשה פשעי דמשק ועל־ארבעה לא
אשיבנו על־השם בן־רעות חפרמל את־
חבלעד: 4 ושלחתי אש בבית חזקיה
ואכלה ארמנות בן־הנזיר: 5 ושלחתי
ברית דמשק וחקרתי יושב מפקעת־און
ותומק שבת מבית עדן ונלך עם־אדם
קירח אמר יחזקיה: 6 בזה אמר
יחזקיה על־שלשה פשעי צח ועל־ארבעה
לא אשיבנו על־הנלותם בלחם שלמה
להסגיר לאדם: 7 ושלחתי אש בבית
צח ואכלה ארמנותיה: 8 ושלחתי
יושב מאשדוד ותומק שבת מאשקלון
והשיבוני ירי על־עקרון ואבדו שארית
פלשתים אמר אדני יחזקיה:
9 בזה אמר יחזקיה על־שלשה פשעי־צח
ועל־ארבעה לא אשיבנו על־הסגירם
בלחם שלמה לאדם ולא זכר ברית
אחים: 10 ושלחתי אש בבית צח
ואכלה ארמנותיה:

AMOS, ΚΕΦ. α'.

ΛΟΓΟΙ Ἀμώς οἱ ἐγένοντο ἐν Ἀκκαρίμ ἐκ Θεκουί,
οὗς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ὀζίου
βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοάμ τοῦ
Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σει-
σμοῦ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος ἐκ Σιών ἐφθίγξατο, καὶ
ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθησαν
αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφή
τοῦ Καρμήλου. 3 Καὶ εἶπε Κύριος Ἐπὶ ταῖς
τρίσιν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν
οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἐκριζον
πρίοσι σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἔχουσας τῶν ἐν
Γαλαὰδ. 4 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον
Ἀζαήλ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια νιού Ἀδερ.
5 Καὶ συντρίψω μοχλοῦς Δαμασκοῦ, καὶ ἐξολο-
θρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὠν, καὶ κατακόψω
φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαβρὰν, καὶ αἰχμαλωτευθήσεται
λαὸς Συρίας ἐπὶ κλητος, λέγει Κύριος. 6 Τὰδε
λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς τρίσιν ἀσεβείαις Γάζης καὶ
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς,
ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν
τοῦ Σαλωμών, τοῦ συγκλείσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν.
7 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης, καὶ
καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς. 8 Καὶ ἐξολο-
θρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου, καὶ ἐξαρθήσεται
φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἰπάξω τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ Ἀκκάρων, καὶ ἀπολοῦνται οἱ καταλοιποὶ τῶν
ἀλλοφύλων, λέγει Κύριος. 9 Τὰδε λέγει Κύριος
Ἐπὶ ταῖς τρίσιν ἀσεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς
τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτήν, ἀνθ' ὧν
συνέειψαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμών εἰς τὴν
Ἰδουμαίαν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελ-
φῶν. 10 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη
Τύρου, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

AMOS, CAPUT I.

VERBA Amos, qui fuit in pastoribus de The-
oue: quæ vidit super Israel in diebus Ozii
regis Juda, et in diebus Jeroboam filii Joas
regis Israel, ante duos annos terræmotus.
2 Et dixit: Dominus de Sion rugiet, et de
Jerusalem dabit vocem suam: et luxerunt
speciosa pastorum, et exsiccatus est vertex
Carmeli. 3 Hæc dicit Dominus: Super tri-
bus sceleribus Damascus, et super quatuor non
convertam eum: eo quod tritruerint in
plaustris ferreis Galaad. 4 Et mittam ignem
in domum Azael, et devorabit domos Bena-
dad. 5 Et conteram vectem Damascus: et
disperdam habitatorem de campo idoli, et te-
nentem sceptrum de domo voluptatis: et
transferetur populus Syriæ Cyrenen, dicit
Dominus. 6 Hæc dicit Dominus: Super
tribus sceleribus Gazæ, et super quatuor non
convertam eum: eo quod transtulerint capti-
vitatem perfectam, ut concluderent eam in
Idumæa. 7 Et mittam ignem in murum
Gazæ, et devorabit ædes ejus. 8 Et disper-
dam habitatorem de Azoto, et tenentem scep-
trum de Ascalone: et convertam manum
meam super Accaron, et peribunt reliqui
Philistinorum, dicit Dominus Deus. 9 Hæc
dicit Dominus: Super tribus sceleribus
Tyri, et super quatuor non convertam
eum: eo quod concluderint captivitatem
perfectam in Idumæa, et non sint recor-
dati fœderis fratrum. 10 Et mittam ig-
nem in murum Tyri, et devorabit ædes ejus.

עמוס א ב

AMOS, α', β'.

AMOS, I. II.

11 בָּה אָמַר יְהוָה עַל־שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי אֲדוֹם וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיכַנּוּ עַל־דָּוָד בְּחֶרֶב אֲחִיו וְשָׁחַת רִחְמָיו וַיִּמְרָק לַעַד אֲפֹ וַעֲבָרְהוּ שְׁמֶרְהָ בָּצָח : 12 וְשִׁלְחָתִי אֵשׁ בְּתִימָן וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹת בְּצָרָה : 13 בָּה אָמַר יְהוָה עַל־שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי כְּנָעַם עֲמֹן וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיכַנּוּ עַל־בְּרִקְעָם חֲרוֹת חֶזֶק לְמַעַן חֲרֹתִיב אֶת־בְּבוֹלָם : 14 וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת רַבָּה וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹתֶיהָ בְּתוֹרֶעָה בְּיוֹם מַלְחָמָה בְּסָעֵר בְּיוֹם כּוֹפֶסָה : 15 וְהִלָּךְ מֶלֶכָם בְּבוֹלָה הוּא וְשָׂרָיו יַחְדָּו אָמַר יְהוָה :

פרשה ב :

1 בָּה אָמַר יְהוָה עַל־שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי מוֹאָב וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיכַנּוּ עַל־שָׂרָיו עֲצָמוֹת מֶלֶךְ־אֲדוֹם לִשְׂדֵה : 2 וְשִׁלְחָתִי אֵשׁ בְּמוֹאָב וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹת חֲקַרְיוֹת וּמָת בְּשִׁאוֹן מוֹאָב בְּתוֹרֶעָה בְּקוֹל שׁוֹפָר : 3 וְהִכְרַתִּי שׁוֹפָט מִקְרָבָה וְקִדְשִׁיתִּיהָ אֶחָדָה עֶמֶת אָמַר יְהוָה : 4 בָּה אָמַר יְהוָה עַל־שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי יְהוּדָה וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיכַנּוּ עַל־מִצְוֹת אֶת־הַתּוֹרָה יְהוָה וְחֻקֹּיו לֹא שָׁמְרָה וַיִּתְּעַם בְּבִיתָם אֲשֶׁר־הִלְכוּ אֲבוֹתָם אֶחָדֵיהֶם : 5 וְשִׁלְחָתִי אֵשׁ בְּיְהוּדָה וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹת יְרוּשָׁלָּם : 6 בָּה אָמַר יְהוָה עַל־שִׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיכַנּוּ עַל־בְּרִיתָם צִדִּיק וְאֶזְרִין בְּצָדִיק בְּעֵלִים : 7 חֲשָׁאִים עַל־פְּרִיָּהּ בְּרָאשׁ דָּלִים וַיִּדְרוּ עֲנִיִּים יָפוּ וַאֲשׁוּ אֲבָיו יִלְכּוּ אֶל־הַנְּעִרָה לְמַעַן חַלֵּל אֶת־שֵׁם קֹדֶשׁ : 8 וְעַל־בְּנֵיהֶם חֲבָלִים יָפוּ אֵשֶׁל בְּלִמְזֻבָּה וַיִּנּוּ עֲנָשִׁים לְשֹׁתֵי בֵּית אֱלֹהֵיהֶם : 9 וְאֲנֹכִי חֲשַׁמְדָּתִי אֶת־הַיָּמָרִי מִקְּרִיָּהּ אֲשֶׁר בְּנִיבָה אֲרִיזִים בָּהֶן וְחָסֹן הוּא פְּאֻלֹּנִים וְאֲשִׁמִּיד פְּרִיו מִפְּעַל וְשָׂרָיו מִתְּחַת :

11 Τάδε λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἄσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῆσθαι αὐτοὺς, ἕνεκα τοῦ διῶξαι αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐλυμῆνατο μητέρα ἐπὶ γῆς, καὶ ἥρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄρημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νίκος· 12 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαμάν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχῶν αὐτῆς. 13 Τάδε λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἄσεβείαις υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῆσθαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἀνέσχίζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμπλατύνωσι τὰ ὄρια ἱαντῶν. 14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τείχῃ Ῥαββὰθ, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέραις συντελείας αὐτῆς. 15 Καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. β'.

1 ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ ἘΠὶ ταῖς τρισὶν ἄσεβείαις Μωάβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῆσθαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὀστά βασιλέως τῆς Ἰδουμαίας εἰς κονίαν· 2 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Μωάβ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωάβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος· 3 Καὶ ἐξολοθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος. 4 Τάδε λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἄσεβείαις υἱῶν Ἰούδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῆσθαι αὐτόν, ἕνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάταια αὐτῶν ὃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὁπίσω αὐτῶν· 5 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλὴμ. 6 Τάδε λέγει Κύριος Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἄσεβείαις Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῆσθαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον, καὶ πίνητα ἔνεκον ὑποδημάτων, 7 τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς καὶ πατήρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδείσκη, ὅπως βεβηλώσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν. 8 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις παραπεισμάτα ἐπέουσιν ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὀλνον ἐκ συκοφαντιῶν ἐπίνον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν. 9 Ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμορρᾶιον ἐκ προσώπου αὐτῶν, οὗ ἦν καθὼς ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς ὄρυς, καὶ ἐξήρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν.

11 Hæc dicit Dominus : Super tribus sceleribus Edom, et super quatuor non convertam eum : eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum, et violaverit misericordiam ejus, et tenuerit ultra furorem suum, et indignationem suam servaverit usque in finem. 12 Mittam ignem in The-man : et devorabit ædes Bosræ. 13 Hæc dicit Dominus : Super tribus sceleribus filiorum Ammon, et super quatuor non convertam eum : eo quod dissecuerit prægnantes Galaad ad dilatandum terminum suum. 14 Et succendam ignem in muro Rabba : et devorabit ædes ejus in ululatu in die belli, et in turbine in die commotionis. 15 Et ibit Melchom in captivitatem, ipse, et principes ejus simul, dicit Dominus.

CAPUT II.

1 Hæc dicit Dominus : Super tribus sceleribus Moab, et super quatuor non convertam eum : eo quod incenderit ossa regis Idumææ usque ad cinerem. 2 Et mittam ignem in Moab, et devorabit ædes Carioth : et morietur in sonitu Moab, in clangore tubæ : 3 Et disperdam judicem de medio ejus, et omnes principes ejus interficiam cum eo, dicit Dominus. 4 Hæc dicit Dominus : Super tribus sceleribus Juda, et super quatuor non convertam eum : eo quod abjecerit legem Domini, et mandata ejus non custodierit : deceperunt enim eos idola sua, post quæ abierant patres eorum. 5 Et mittam ignem in Juda, et devorabit ædes Jerusalem. 6 Hæc dicit Dominus : Super tribus sceleribus Israel, et super quatuor non convertam eum : pro eo quod vendiderit pro argento justum, et pauperem pro calceamentis. 7 Qui contulerunt super pulverem terræ capita pauperum, et viam humilium declinant : et filius ac pater ejus ierunt ad puellam, ut violarent nomen sanctum meum. 8 Et super vestimentis pignoratiss accubuerunt juxta omne altare : et vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui. 9 Ego autem exterminavi Amorrhæum a facie eorum : cujus altitudo, cedrorum altitudo ejus, et fortis ipse quasi quercus : et contrivi fructum ejus desuper, et radices ejus subter.

עמוס ב ג

10 ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואילך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמורי : 11 ואקים מבניכם לבניאים ומבנותיכם לבנות : 12 ותשקרו את הנזירים וגו' ועל-הנביאים צויהם לאמר לא תנבא : 13 חנף אנכי מציה מתחיתכם פאשר תעיל חנף לחמלאח לה עמיר : 14 ואבד מנוס מלך וחזה לא יאמץ פחו ונבור לא ימלט נפשו : 15 ותפש הקשת לא יעמד וקל ברקלי לא ימלט ורכב הפוס לא ימלט נפשו : 16 ואפץ לבו בנבורים ערום ינוס גוים חתום באמיהו :

פרשה ג :

1 שמוע את-הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על-כר-המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר : 2 רק אתכם ידעתי מל משפחות האדמה עלינו אפלה עליכם את כל צותיכם : 3 העלכו שנים יחזו בלתי אבנודו : 4 הישא ארז ביער ושרח אין לו חיתו בפיר חילו מעצרתו בלתי אסלקר : 5 החפול צפור על-פח הארץ ומקוש אין לה תעלה-פח מוהאדמה ולכוד לא ילכוד : 6 אסיתקע שופר בעיר ועם לא יחזו אסיתקע רעה בעיר ויהוה לא עשו : 7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר גי אסגלה סודו אל עבדיו הנביאים : 8 ארית שגג מי לא יבא : 9 השמיע על-ארמנות באשדוד ועל-ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספל על-חרי שמרון וראו מתומות רבות ברובה ועשוקים בקרבה : 10 ולארדעו עשות-נכחה באם יהוה האלקים חסם וישד בארמנותיהם : 11 לכן פה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ וחוריד מפה ענה ונבא ארמנותיה : 12 פה אמר יהוה פאשר יציל הרעה מפי הארץ שתי קרעים או בדלאון גו ונצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מפת ובדמשק ערש

AMOS, β', γ.

10 Kai egw anēgagon umās ek gēs Aigýptou, kai perēhēgagon umās en tē ērhēf tēs sarákounta ētē tou kataklhronomētai tēn ghēn tōn Amorrhāiōn. 11 Kai elabon ek tōn uīōn umōn eīs propētās, kai ek tōn neanískōn umōn eīs āgiasmōn· mē ouk ēsti taūta, uioi 'Israhēl; léγει Κύριος. 12 Kai ēpotizete tous ēgiasménous oīnon, kai toīs propētāis enetélleste léγοντες Oū mē prophtēúsēte. 13 Diá touto idō ēgw kulíw upokátō umōn dn trópon kuléitai ē hēmaza ē gémousa kalámēs· 14 Kai ápoléitai fuygē ek droméōs, kai ó krataidēs oū mē kratēsh tēs ischýs autou, kai ó machētēs oū mē sōsh tēn psyhēn autou, 15 Kai ó toxótēs oū mē upostē, kai ó dōxēs toīs posin autou oū mē diaswthē, kai ó ipkeús oū mē sōsh tēn psyhēn autou, 16 Kai ó krataidēs oū mē eúrēsei tēn kardían autou en dunaστείais, ó gymnós diwéitai en ekeínē tē hēmerā, léγει Κύριος.

ΚΕΦ. γ'.

1 'AKOYΣATE tōn λόγον touton dn ilállhse Κύριος ēf umās, oīkos 'Israhēl, kai katá pásēs φυλῆς ἧς anēgagon ek gēs Aigýptou, léγων 2 Πλῆν umās ēγνωn ek pasōn tōn φυλῶν τῆς γῆς, diá touto edikēsw ēf umās pásas tās ámar-tíās umōn. 3 Eī poréusontai duo epí tō autō καθόλου idn mē gnwríswsin éautoths; 4 Eī ēρεύξεται léων ek tou θρυμού αυτού θήραν ouk éxων; eī dōsei skýmōs fwnhēn autou ek tēs mán-dras autou καθόλου idn mē árpassh tí; 5 Eī peσείται ὄρνειν epí tēs γῆς áneu éxēutou; eī schasshsetai pagis epí tēs γῆς áneu tou sullabēin tí; 6 Eī fwnhēsei sáλπιγξ en pólei kai laós oū ptotēshsetai; eī estai karia en pólei ēn Κύριος ouk ēποίησεν; 7 Dióti oū poíēsh Κύριος ó theós prāgma idn mē áποκαλύψη παιδείαν prós tous doulous autou tous propētās. 8 Léων ēρεύξεται, kai tís oū φοβηθήσεται; Κύριος ó theós ilállhse, kai tís oū prophtēúsēi; 9 'Anaggeilate chōraís en 'Assurióis kai ep' tās chōras tēs Aigýptou, kai eípatē Synáxēthē epí tō óros Samariás, kai idete thaumastá pollá en mēsh autēs kai kataδυναστείαν tēn en autē· 10 Kai ouk éγνω ō estai éναντίον autēs, léγει Κύριος, oī thsaurízontes ádikián kai talaiπωρίαν en taís chōraís autōn. 11 Diá touto tādē léγει Κύριος ó theós Týros kuklóthēn ē ghē sou ērhμωθήσεται, kai katáxi ek sou ischún sou, kai diarpagēsonται ai chōraí sou. 12 Tādē léγει Κύριος 'On trópon ōtan ékpassh ó ποιμήν ek στόματος του léοντος dōo skélēh ē loβὸν wτίον, outws ékpasshsonται oī uioi 'Israhēl oī κατοικοῦντες en Samariá kat- éναντι tēs φυλῆς kai en Damascō. 'Ieréis,

AMOS, II. III.

10 Ego sum, qui asoendere vos feci de terra Aegypti, et duxi vos in deserto quadraginta annis, ut possideretis terram Amorrhæi. 11 Et suscitavi de filiis vestris in prophetas, et de juvenibus vestris Nazaræos : numquid non ita est filii Israel, dicit Dominus ? 12 Et propinabitis Nazaræis vinum : et prophetis mandabitis, dicentes : Ne prophetetis. 13 Ecce ego stridebo subter vos, sicut stridet plaustrum onustum fœno. 14 Et peribit fuga a veloce, et fortis non obtinebit virtutem suam, et robustus non salvabit animam suam : 15 Et tenens arcum non stabit, et velox pedibus suis non salvabitur, et ascensor equi non salvabit animam suam : 16 Et robustus corde inter fortes nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

CAPUT III.

1 AUDITE verbum, quod locutus est Dominus super vos, filii Israel : super omnem cognationem, quam eduxi de terra Aegypti, dicens : 2 Tantummodo vos cognovi ex omnibus cognationibus terræ : idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras. 3 Numquid ambulabunt duo pariter, nisi convenerit eis ? 4 Numquid rugiet leo in saltu, nisi habuerit prædam ? numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid apprehenderit ? 5 Numquid cadet avis in laqueum terræ absque aucupe ? numquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit ? 6 Si clanget tuba in civitate, et populus non expavescet ? si erit malum in civitate, quod Dominus non fecerit ? 7 Quia non facit Dominus Deus verbum, nisi revelaverit secretum suum ad servos suos prophetas. 8 Leo rugiet, quis non timebit ? Dominus Deus locutus est, quis non prophetabit ? 9 Auditum facite in sedibus Azoti, et in sedibus terræ Aegypti : et dicite : Congregamini super montes Samariæ, et videte insanias multas in medio ejus, et calumniam patientes in penetralibus ejus. 10 Et nesciunt facere rectum, dicit Dominus, thesaurizantes iniquitatem et rapinas in sedibus suis. 11 Propterea hæc dicit Dominus Deus : Tribulabitur, et circuietur terra : et detrahetur ex te fortitudo tua, et diripientur ædes tue. 12 Hæc dicit Dominus : Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremum auriculæ : sic eruentur filii Israel, qui habitant in Samaria in plaga lectuli, et in Damasci grabato.

13 שְׁמַעֲנִי וְהִצִּידִי בְּבֵית יַעֲקֹב בְּאֶמְצִלָּה
יְהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת : 14 כִּי בָּיִת בָּנִיתִי
כְּשֶׁעֲרִי שְׂרָאֵל עָלָיו וּפְקַדְתִּי עַל־מִזְבְּחֹתָי
בֵּית־אֵל וְנִגְדַעְתִּי מִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְנָפְלוּ
לְאָרֶץ : 15 וְהִפְקִיתִי בֵּית־הַחֹרֶף עַל־בָּיִת
הַקִּיץ וְאֶבְרִי בְּתֵי חֹשֶׁן וְסָפוּ בָתַּיִם רַבִּים
בְּאֶמְצִלָּה :

פרשה ד :

1 שְׁמַעֲנִי הַדְּבָר הַזֶּה פְּרוֹת הַבָּשָׂן
אֲשֶׁר בְּהָר שְׁמֵרֹן הַעֲשָׁקוֹת דָּלִים
הַרְצִצוֹת אֲבִיוֹנִים הַאֲמָרוֹת לְאֲדֹנֵיהֶם
הַבָּיִת וְנִשְׁפָּתָה : 2 וְשָׁבַע אֱלֹהֵי יְהוָה
בְּקֹדְשׁוֹ כִּי תִהְיֶה יָמִים בָּאִים עֲלֵיכֶם
וְנִשְׁאָ אֶהְיֶה בְּצַנֹּת וְאֶחֱרִיתְכֶן בְּסִירֹת
דִּיגָה : 3 וּפְרָצִים תִּפְצָאֵנָה אֲשֶׁחַּן נִגְדָה
וְהִשְׁלַכְתֶּנָּה הַחֲרָמוֹנָה בְּאֶמְצִלָּה : 4 בָּא
בֵּית־אֵל וּפִשְׁעֹה הַנֶּלְקָל תִּרְבֶּה לְפִשְׁעֹה
וְתִבְיֹא לַבָּקָר וּבְחִיכֶם לְשִׁלְשֵׁת יָמִים
מִעֲשָׂרְתֵיכֶם : 5 וְהִפָּרַח מִחֲמַץ הַתֹּדָה
וְקִרְאִי קְדוֹת הַשְּׂמִיעִי כִּי כֵן אֶחְבַּתֶּם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נָא אֱלֹהֵי יְהוָה : 6 וְגַם אֲנִי
נִלְתִּי לָכֶם נִקְוֹן שְׁנִים בְּכָל־עֲרִיכֶם
וְהִסֵּר לָחֶם בְּכָל מְקוֹמֵיכֶם וְלֹא־שִׁבְתֶּם
עַד־יָאִם יְהוָה : 7 וְגַם אֲכָלִי מִנְעָתִי מִכֶּם
אֶת־הַנֶּשֶׁם בְּעוֹד שְׁלֵשֶׁת חֳדָשִׁים לְקִצֹּר
וְהַמְטַרְתִּי עַל־עֵיר אַחַת וְעַל־עֵיר אַחַת
לֹא אֶמְטִיר חֶלְקָהּ אַחַת תִּמְטֹר וְחֶלְקָהּ
אֲשֶׁר־לֹא־הַמְטִיר עָלֶיהָ תִּיבֹשׁ : 8 וְנִעְלֹ
שָׂמֶיךָ שְׁלֵשׁ עָרִים אֲלֵעֵיר אַחַת לְשָׂמֶיךָ
כִּים וְלֹא יִשְׁפְּעוּ וְלֹא־שִׁבְתֶּם עַד־יָאִם יְהוָה :
9 חֲפִיתִי אֶתְכֶם בְּשִׁדְפוֹן וּבִגְמִחוֹן הַרְבּוֹת
בְּפִתֵיכֶם וּבְרַמִּיכֶם וּבְאֲזֵיכֶם וּבְיָחִיכֶם יֵאָכֵל
הַבָּזִם וְלֹא־שִׁבְתֶּם עַד־יָאִם יְהוָה :
10 שְׁלַחְתִּי בָכֶם דָּבָר בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם
הַקָּנִתִי בְּתֹרֵב בְּחֻרֵיכֶם עִם שְׂכֵי קוֹסִיכֶם
וְאֶעֱלֶה בָאֵשׁ מִחֵיכֶם וּבְאֶפְסֶיכֶם וְלֹא־שִׁבְתֶּם
עַד־יָאִם יְהוָה : 11 הִפְכֵּיתִי בָכֶם כְּמַחְפָּצָה
אֱלֹהִים אֶת־יִסְדֶּם וְאֶת־עֲמֻדָּהּ וְהִתִּי־יָאֵד
מִצֵּל מִשְׁרָפָה וְלֹא־שִׁבְתֶּם עַד־יָאִם יְהוָה :

13 Ἀκούσατε καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, 14 Διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθὴλ, καὶ κατασκαφῆσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν. 15 Συγγεῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θειρινόν, καὶ ἀπολοῦνται οἶκοι ἱλεφάντινοι, καὶ προστεθήσονται ἑτερῶν οἶκοι πολλοί, λέγει Κύριος.

κεφ. ד'.

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον τοῦτον, δαμάλεις τῆς Βασανίτιδος αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας, αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς καὶ καταπατοῦσαι πένητας, αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν Ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πῶμεν. 2 Ὁμνύει Κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, διότι ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται ἐφ' ὧν καὶ λήθονται ὡς ἐν ὄπλοις, καὶ τοὺς μεθ' ὧν εἰς λίβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν ἐμπυροὶ λοιμοί, 3 Καὶ ἐξελεγχθήσεσθε γυμναὶ κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ἀποβρίψήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥομάν, λέγει Κύριος. 4 Βισήλας εἰς Βαιθὴλ καὶ ἡσεβήσατε, καὶ εἰς Γάλαλα ἐπληθύνετε τοῦ ἀσεβῆσαι, καὶ ἡνέκατε εἰς τὸ πρῶν θυσίας ὧν, εἰς τὴν τριημέριαν τὴ ἐπιδέκατα ὧν. 5 Καὶ ἀνέγνωσαν ἕξ νόμον, καὶ ἐπεκατέσαντο ὁμολογίας ἀναγγεῖλατε ὅτι ταῦτα ἡγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος. 6 Καὶ ἐγὼ δώσω ἡμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὧν, καὶ ἐνδεῖαν ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὧν, καὶ οὐκ ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος. 7 Καὶ ἐγὼ ἀνίσχον ἐξ ὧν τὸν νερὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγητοῦ, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω μερὶς μία βραχέσεται, καὶ μερὶς ἐφ' ἣν οὐ βρέξω ξηρανθήσεται. 8 Καὶ συναθροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πλεῖν ὕδωρ καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ οὐκ ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος. 9 Ἐπάταξα ὡς ἐν πυρώσει καὶ ἐν ἱκτέρῳ ἐπληθύνετε κήπους ὧν, ἀμπελῶνας ὧν καὶ συκεῶνας ὧν καὶ ἱλαιῶνας ὧν κατέφαγεν ἡ κάμπη, καὶ οὐδ' ὡς ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος. 10 Ἐξάπτεῖλα εἰς ὡς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου καὶ ἀνέκτευνα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὧν μετὰ αἰχμαλωσίας ἔππων σου, καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ἐν τῇ ὁργῇ ὧν, καὶ οὐδ' ὡς ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος. 11 Κατέστρεψα ὡς καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ ἐγένεσθε ὡς θαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός, καὶ οὐδ' ὡς ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος.

13 Audite, et contestamini in domo Jacob, dicit Dominus Deus exercituum : 14 Quia in die cum visitare cōperō praevaricationes Israel, super eum visitabo, et super altaria Bethel : et amputabuntur cornua altaris, et cadent in terram. 15 Et percutiam domum hiemalem cum domo aestiva : et peribunt domus eburneae, et dissipabuntur sedes multae, dicit Dominus.

CAPUT IV.

1 AUDITE verbum hoc vaccæ pingues, quæ estis in monte Samariæ : quæ calumniam facitis egenis, et confringitis pauperes : quæ dicitis dominis vestris : Afferte, et bibemus. 2 Juravit Dominus Deus in sancto suo : Quia ecce dies venient super vos, et levabunt vos in contis, et reliquias vestras in ollis fermentibus. 3 Et per aperturas exibitis altera contra alteram, et projiciemini in Armon, dicit Dominus. 4 Venite ad Bethel, et impie agite : ad Galgalam, et multiplicare praevaricationem : et afferte mane victimas vestras, tribus diebus decimas vestras. 5 Et sacrificare de fermentato laudem : et vocare voluntarias oblationes, et annuntiate : sic enim voluistis filii Israel, dicit Dominus Deus. 6 Unde et ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis urbibus vestris, et indigentiam panum in omnibus locis vestris : et non estis reversi ad me, dicit Dominus. 7 Ego quoque prohibui a vobis imbrem, cum adhuc tres menses superossent usque ad messem : et plui super unam civitatem, et super alteram civitatem non plui : pars una compluta est : et pars, super quam non plui, aruit. 8 Et venerunt duæ et tres civitates ad unam civitatem ut biberent aquam, et non sunt satiatæ : et non redistis ad me, dicit Dominus. 9 Percussi vos in vento urente, et in aurugine, multitudinem hortorum vestrorum, et vinearum vestrarum : oliveta vestra, et ficeta vestra comedit eruca : et non redistis ad me, dicit Dominus. 10 Misi in vos mortem in via Ægypti, percussi in gladio juvenes vestros, usque ad captivitatem equorum vestrorum : et ascendere feci putredinem castrorum vestrorum in nares vestras : et non redistis ad me, dicit Dominus. 11 Subverti vos, sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorrhham, et facti estis quasi torris raptus ab incendio : et non redistis ad me, dicit Dominus.

12 לָכֵן כֹּחַ אֶעֱשֶׂה לָּךְ יִשְׂרָאֵל
עָקֹב קִרְיָתָא אֶעֱשֶׂה לָּךְ חֲקוֹן לְקִרְיָתָא
אֶלְתִּיף יִשְׂרָאֵל : 13 כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים
וְיִבְרָא רֶחֶם וּמִגֵּד לְאָדָם מִחֲשֹׁחוֹ עֲשֶׂה
שָׁחַר עֵינָהּ וְיִרְחַק עַל-קַמְחִי אֶרֶץ וְחִנָּה
אֶלְתִּירֶבְרָאָה שָׁמָּה :

פרשה ה :

1 שְׁמַעוּ אֶת-יְהוָה הָיָה אֲשֶׁר אֶלְכִי
נִשְׁמָא עַל-כֶּם קוֹנֵה בֵּית יִשְׂרָאֵל : 2 נִפְלָה
לְאִתְחַסֵּיקָה קוֹם בְּחוּלָתָא יִשְׂרָאֵל נִשְׁשָׁח
עַל-אֲדָמָתָהּ אֵין מְקוּמָה : 3 כִּי כֹחַ
אֲמַר אֲדֹנֵי יְהוָה חֲצִיר חִירָצָא אֶלְתָּה
תִּשְׁאִיר מִמָּהּ וְחִירָצָא מִמָּהּ תִּשְׁאִיר
עֲשֶׂהָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל : 4 כִּי כֹחַ
אֲמַר יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דְּרִשְׁוֹנֵי וְחִירָה :
5 וְאֶל-תִּדְרָשׁוּ בֵּית-אֵל וְחִנָּה לֹא תִבְרָא
וּבְכָר שָׁבַע לֹא תַעֲבֹד כִּי הִנֵּה לָכֵן
יִנָּלֶה וּבֵית אֵל יִחִיר לְאֵין : 6 דְּרָשׁוּ אֶת-
יְהוָה וְחִירָה פְּרִי-צִלָּהּ פֶּאֶשׁ בֵּית יוֹסֵף
וְאֶת-צִלָּהּ וְאֵין-מִכְבָּה לְבֵית-אֵל : 7 חֲחֻפְקִים
לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְאֶרֶץ הַחִירָה :
8 עֲשֶׂה כִּיָּח וּבְסִיל וְחִפָּה לְבָקֶר צִלְמוֹת
וְיוֹם לֵילָה חֲחֻשָׁה חֲקוּבָה לְמִתְנָם
וְיִשְׁפָּקֶם עַל-פְּנֵי הָאֶרֶץ וְיִחִיר שָׁמָּה :
9 חֲפִלְגִי שָׂדַי עַל-צִי וְשָׂדַי עַל-מִבְּצָר
יְבוֹא : 10 שְׁבָא בִשְׂעָר מוֹכִיחַ וְדָבָר תִּמָּם
יִחֲעֹב : 11 לָכֵן יֵצֵן בְּוִשְׁסָם עַל-דֵּל
וּמִשְׁאֲתֵי-כֹל תִּקְחֵהוּ מִפְּנֵי בְּתִי בְּנִיתָם
וְלֹא-תִשְׁבֹּב בָּם בְּרִמְיָתָם נִשְׁעָתָם וְלֹא
תִשְׁרֹף אֶת-יֵינָם : 12 כִּי יִדְעָתִי רַבִּים
פִּשְׁעֵיכֶם וְגַעֲזִים חֲסִידֵיכֶם צִרְיָה צִדִּיק
לְקֹחֵי כֶּסֶף וְאֲבִינָם בִּשְׂעָר חֲסֹב :
13 לָכֵן חֲשִׁיבִיל צִעַת חֲחִיא וְלֹא
כִּי צִעַת רַעַח הִיא : 14 דְּרִשְׁרֻמָּב וְאֶלְרַע
לְמַעַן תִּחֲיֶה וְיִחִירָן יְהוָה אֶלְתִּירֶבְרָאָה
אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם : 15 שְׁבָא-רַע
וְאֶתְכֶם מִבְּרָא וְחִצְוֵי בִשְׂעָר מִשְׁפָּט אֵלֵי
יְהוָה יְהוָה אֶלְתִּירֶבְרָאָה שְׁאֲרִית יוֹסֵף :

12 Διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω σοι, Ἰσραὴλ. Πλήν
ὅτι οὕτως ποιήσω σοι, ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικα-
λεῖσθαι τὸν θεόν σου, Ἰσραὴλ. 13 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ
στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα καὶ ἀπαγγέ-
λων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ποιῶν
ὄρθρον καὶ ὀμίχλην, καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ
τῆς γῆς· Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα
αὐτοῦ.

KEΦ. ε'.

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου τοῦτον, ὃν
ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρήνον Οἶκος Ἰσραὴλ
2 Ἐπείσεν, οὐκ εἶτι μὴ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι
παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ ἰσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ,
οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν. 3 Διὰ τοῦτο τὰδε
λέγει Κύριος Κύριος Ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο
χίλιοι, ὑπολειφθήσονται ἑκατόν, καὶ ἐξ ἧς ἐξε-
πορεύοντο ἑκατόν, ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ. 4 Διότι τὰδε λέγει Κύριος πρὸς τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ Ἐκζητήσατέ με, καὶ ζήσεσθε· 5 Καὶ
μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθὴλ καὶ εἰς Γάλαλα μὴ εἰσπο-
ρεύσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε,
ὅτι Γάλαλα αἰχμαλωτευσμένη αἰχμαλωτευθή-
σεται, καὶ Βαιθὴλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα.
6 Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ
ἀναλάβῃ ὡς πῦρ ὁ Ἰωσήφ καὶ καταφάγῃ αὐτόν,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. 7 Ὁ
ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν
ἐθηκεν· 8 Ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων,
καὶ ἐκτρέπων εἰς τὸ πρῶν σκιά, καὶ ἡμέραν εἰς
νύκτα συσκοτίζων· ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ
τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχύνων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς
γῆς, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ· 9 Ὁ διαίρων συντριμ-
μὸν ἐπὶ ἰσχύ, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα
ἐπάγων. 10 Ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα,
καὶ λόγον ὅσον ἐβδελύξαντο. 11 Διὰ τοῦτο ἀνθ' ὧν
κατεκονδύλιζον πτωχός, καὶ δῶρα ἐλεεῖν
ἐδέεσθε παρ' αὐτῶν, οἴκους ἑσπεύοντες ἐκδομήσατε
καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς, ἀμπελῶνας ἐπι-
θυμητοὺς ἐφυτεύσατε καὶ οὐ μὴ πίνετε τὸν οἶνον
αὐτῶν. 12 Ὅτι ἔγνων πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν,
καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν, καταπατοῦντες
δικαίον, λαμβάνοντες ἀλλότριά, καὶ πίνοντας ἐν
πύλαις ἐκκλίνοντες. 13 Διὰ τοῦτο ὁ συνιῶν ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς πονηρῶν ἐστίν.
14 Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν καὶ μὴ πονηρόν, ὅπως
ζήσητε, καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν Κύριος ὁ θεὸς ὁ
παντοκράτωρ ὃν τρόπον εἶπατε 15 Μεμισήκαμεν
τὰ πονηρὰ καὶ ἡγαπήσαμεν τὰ καλὰ, καὶ ἀποκα-
ταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεήσῃ Κύριος ὁ
θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοιπούς τοῦ Ἰωσήφ.

12 Quapropter hæc faciam tibi Israel : post-
quam autem hæc fecero tibi, præparare in
occursum Dei tui Israel. 13 Quia ecce for-
mans montes, et creans ventum, et annuntians
homini eloquium suum, faciens matutinam
nebulam, et gradiens super excelsa terræ :
Dominus Deus exercituum nomen ejus.

CAPUT V.

1 AUDITE verbum istud, quod ego levo
super vos planctum. Domus Israel cecidit,
et non adjiciet ut resurgat. 2 Virgo Israel
projecta est in terram suam, non est qui sus-
citet eam. 3 Quia hæc dicit Dominus Deus:
Urbs de qua egrediebantur mille, relinquentur
in ea centum : et de qua egrediebantur cen-
tum, relinquentur in ea decem in domo Israel.
4 Quia hæc dicit Dominus domui Israel :
Querite me, et vivetis. 5 Et nolite querere
Bethel, et in Galgalam nolite intrare, et in
Bersabee non transibitis : quia Galgala capti-
va ducetur, et Bethel erit inutilis. 6 Querite
Dominum, et vivite : ne forte comburatur ut
ignis domus Joseph, et devorabit, et non erit
qui extinguat Bethel. 7 Qui convertitis in
absinthium judicium, et justitiam in terra
relinquitis. 8 Facientem Aroturum et Orio-
nem, et convertentem in mane tenebras, et
diem in noctem mutantem : qui vocat aquas
maris, et effundit eas super faciem terræ :
Dominus nomen est ejus. 9 Qui subridet
vastitatem super robustum, et depopulatio-
nem super potentem affert. 10 Odio habue-
runt corripientem in porta : et loquentem
perfecte abominati sunt. 11 Idcirco, pro eo
quod diripiebatis pauperem et prædam elec-
tam tollebatis ab eo : domos quadro lapide
ædificabitis, et non habitabitis in eis : vineas
plantabitis amantissimas, et non bibetis vi-
num earum. 12 Quia cognovi multa scelera
vestra, et fortia peccata vestra : hostes
justi accipientes munus, et pauperes de-
primentes in porta. 13 Ideo prudens in
tempore illo tacebit, quia tempus malum
est. 14 Querite bonum, et non malum,
ut vivatis : et erit Dominus Deus exerci-
tuum vobiscum, sicut dixistis : 15 Odite
malum, et diligite bonum, et constituite
in porta judicium : si forte misereatur Do-
minus Deus exercituum reliquiis Joseph.

עמוס ה ו

16 לכן בודאמר יהוה אלהי צבאות
אדני בקלרובות מספד ובקלרובות
יאמר חיהו וקרא אפר אלמל ובמספד
אליו יצי נחי : 17 ובקלרובות מספד פיר
אעבר בקרבך אפר יהוה : 18 הוי
המחננים את יום יהוה למחנה לכן
יום יהוה הוא חשך ולא אור : 19 פאשר
ינים אשל מפני הארץ הפנצו חזק ובא
תפית וסמך ידו על-תלמי ונשכו תפוח :
20 הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל
ולא תנח לו : 21 שגאמי מאסתי חניכם
ולא אריח בעצרתכם : 22 כי אם-תעלה
לי עולות ומחבתכם לא ארצה ושלם
מריאתכם לא אקיש : 23 הטר מעלי חמון
שגיה וזמרת בקליד לא אשמע : 24 ויגל
בפנים משפט וצדקה פגחל איהו :
25 הנבחים ומנחח חנשתם-לי במדבר
ארבעים שנה פיר ושרא : 26 ובשאתם
את ספית מלככם ואת פינן צלמיכם
פוכב אלתיכם אשר עשיתם לכם :
27 והגלתי אתכם מהלח להמשק אפר
יהוה אלהי-צבאות שמו :

פרשה ו :

1 הוי השאננים בציון ותבטחים בקר
שמרון נבול ראשית הגוים ובא להם
פיר ושרא : 2 עברו כלל וראו ולכו
משם חמת רבה וידו נת-פלתים
חטובים מן-הממלכות האלה אס-רב
גבולם מנלכם : 3 המננים ליום רע
ותגשון שבת חסם : 4 השקבים על
מפות שן וסרחים על-ערשחם ואכלים
פריים מצאן ועגלים מתוך מרבה :
5 הפריים על-פי חקל פדויד חשבי
להם פלישיר : 6 השחים במזון ויו
וראשית שמנים ומשחי ולא מחלי
על-שבר יוסף : 7 לכן עתה יגלי
בראש גלים וקר מנח סרחים

AMOS, v, 1.

16 Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ παν-
τοκράτωρ Ἐν πάσαις ταῖς πλατείαις κοπιετός,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ῥηθήσεται οὐαὶ οὐαί·
κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπιετόν,
καὶ εἰς εἰδότας θρήνον, 17 Καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς
κοπιετός, διότι ἐλεύσομαι διὰ μέσου σου, ἔπεε Κύ-
ριος. 18 Οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν Κυ-
ρίου· Ἰνα τί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου; καὶ
αὕτη ἐστὶ σκότος καὶ οὐ φῶς. 19 Ὅν τρόπον ἴδν
φύγῃ ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος, καὶ
ἐμπίσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ ἐσπηδήσῃ εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀπερίσθῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν τοῖχον, καὶ δάκῃ αὐτὸν ὄφης. 20 Οὐχὶ σκότος
ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου καὶ οὐ φῶς; καὶ γνόφος οὐκ
ἔχων φέγγος αὐτῇ; 21 Μερίσκα, ἀπώσμαι ἑορτὰς
ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ θυσίας ἐν ταῖς πανη-
γύρεισιν ὑμῶν. 22 Διότι ἴδν ἐνέγκητέ μοι ὀλοκαυ-
τώματα καὶ θυσίας ὑμῶν, οὐ προσδέξομαι, καὶ
σωτηρίου ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι. 23
Μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἤχον ψῶδων σου, καὶ
ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι· 24 Καὶ
κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς
χειμάρρους ἄβατος. 25 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας
προσηνέκατέ μοι, οἶκος Ἰσραὴλ, τσσαράκοντα
ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῃ; 26 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν
τοῦ Μολὸχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν· Ραϊφάν,
τοὺς τύπους αὐτῶν οὐς ἐποιήσατε ἑαυτοῖς· 27 Καὶ
μετοικεῖτε ὑμᾶς ἐπὶ εἰκὶνα Δαμασκοῦ, λέγει Κύριος,
ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

KEΦ. 5.

1 ΟΥΑΙ τοῖς ἰξουθενούσι Σιών καὶ τοῖς πεποι-
θόσιν ἐπὶ ὄρος Σαμαρείας· ἀπειρεύσαν ἀρχὰς
ἐθνῶν, καὶ ἐσῆλθον αὐτοί. Οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ,
2 Διάβητε πάντες καὶ ἴδετε, καὶ διέλθατε ἐκεῖθεν
εἰς Ἐμαθραββά, καὶ κατὰβητε ἐκεῖθεν εἰς Γεθ
ἀλλοφύλων, τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν τῶν βασι-
λειῶν τούτων, εἰ πλείονα τὰ ὄρια αὐτῶν ἐστὶ τῶν
ὑμετέρων ὁρίων. 3 Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κακῆν,
οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἱφαπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν,
4 Οἱ καθιύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων καὶ
κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς στρωμαῖς αὐτῶν, καὶ
ἐσθοντες ἐρίφους ἐκ ποιμνίων καὶ μοσχάρια ἐκ
μέσου βοουκολίων γαλαθηνά, 5 Οἱ ἐπικρατοῦντες
πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων, ὡς ἐστηκότα
ἐλογίσαντο καὶ οὐχ ὡς φεύγοντα· 6 Οἱ πί-
νοντες τὸν διυλισμένον οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα
μύρα χριόμενοι, καὶ οὐκ ἐπασχον οὐδὲν ἐπὶ
τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ. 7 Διὰ τοῦτο νῦν αἰχ-
μάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν, καὶ
ἐξαρθήσεται χρημετισυδὸν· ἔκων ἐξ Ἐφραῖμ.

AMOS, V. VI.

16 Propterea hæc dicit Dominus Deus
exercituum dominator, in omnibus plateis
planctus : et in cunctis, quæ foris sunt,
dicetur vœ vœ : et vocabunt agricolam ad
luctum, et ad planctum eos qui sciunt plan-
gere. 17 Et in omnibus vineis erit planctus :
quia pertransibo in medio tui, dicit Dominus.
18 Vœ desiderantibus diem Domini : ad quid
eam vobis ? dies Domini ista, tenebræ, et
non lux. 19 Quomodo si fugiat vir a facie
leonis, et occurrat ei ursus : et ingreditur
domum, et innitatur manu sua super parie-
tem, et mordeat eum coluber. 20 Numquid
non tenebræ dies Domini, et non lux : et
caligo, et non splendor in ea ? 21 Odi, et
projei festivitates vestras : et non capiam
odorem cœtuum vestrorum. 22 Quod si
obtuleritis mihi holocausta, et munera
vestra, non suscipiam : et vota pinguium ves-
trorum non respiciam. 23 Aufer a me tu-
multum carminum tuorum : et cantica lyræ
tuæ non audiam. 24 Et revelabitur quasi
aqua iudicium, et justitia quasi torrens fortis.
25 Numquid hostias et sacrificium obtulistis
mihi in deserto quadringata annis, domus
Israel ? 26 Et portastis tabernaculum Mo-
loch vestro, et imaginem idolorum vestrorum,
sidus Dei vestri, quæ fecistis vobis. 27 Et
migrare vos faciam trans Damascum, dicit
Dominus, Deus exercituum nomen ejus.

CAPUT VI.

1 Væ qui opulenti estis in Sion, et confi-
ditis in monte Samariæ : optimates capita
populorum, ingredientibus pompatice domum
Israel. 2 Transite in Chalane, et videte, et
ite inde in Emath magnam : et descendite in
Geth Palæsthinorum, et ad optima quæque
regna horum : si latior terminus eorum ter-
mino vestro est. 3 Qui separati estis in
diem malum : et appropinquatis solio iniqui-
tatis. 4 Qui dormitis in lectis eburneis, et
lascivitis in stratis vestris : qui comeditis
agnum de grege, et vitulos de medio armen-
ti. 5 Qui canitis ad vocem psalterii : sicut
David putaverunt se habere vasa cantici.
6 Bibentes vinum in phialis, et optimo
unguento delibuti : et nihil patiebantur
super contritione Joseph. 7 Quapropter
nunc migrabunt in capite transmigran-
tium : et auferetur factio lascivientium

8 נשבע אדני יהוה בנפשו אמר:
יהוה אלהי צבאות מהאב אכל את-מאן
יעקב וארמנותיו שנאתי והסנתי עיר
יבולתה: 9 והיה אם-יוררו עשרת אנשים
בבית אחד ומרו: 10 ונשאו דודו ומקרפו
לחוצאי עצמים מן-הבית ואמר לאשר
בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס
ואמר הֲס כִי לֹא לחוציר בשם יהוה:
11 כִּי-הנה יהוה מצוה ונהנה
הבית הגדול רססים ונהנה חקמן
בנקעים: 12 הֲנִצֵּן בְּפֶלֶעַ סִסִּים אִם-
יִחְרֹשׁ בַּבְּקָרִים כִּי-הִפְכֵּתָם לראש משקם
ופרי צדקה ללעג: 13 הֲשִׁמְחִים לֹא
דבר האמרים חלל בהזמני לקחני לנע
מקנים: 14 פִּי חֲנָנִי מִלִּים עֲלִיכֶם בֵּית
יִשְׂרָאֵל תֹּאמְרֵיהֶנּוּ אֱלֹהֵי הַצִּבּוֹת גּוֹי
וְלִחְצֵנוּ אֲתֶכֶם מִלְּבוֹא חֶסֶד עַד-נַחַל
הַצִּרְכָּה:

פרשה ז'

1 בזה הראני אדני יהוה והנה יוצר
בכי בהחלית עלות חלקש והנה-לקש
אחר בני חמלק: 2 והיה אם-פלה לאכול
את-עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח-
נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הָאֵם: 3 נָתַם
יהוה על-אמת לא החנית אמר יהוה:
4 בזה הראני אדני יהוה והנה להא לרב
באש אדני יהוה והאכל את-יתתום רבֹת
ואכלה את-חחלק: 5 ואמר אדני יהוה
חַדְלָנָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן הָאֵם:
6 נָתַם יהוה על-אמת גסחיא לא התחיה
אמר אדני יהוה: 7 בזה הראני והנה
אדני נצב על-חומת אגון ובידו אגון:
8 ויאמר יהוה אלי כח-אמת ראה עמוס
ואמר אגון ויאמר אדני חבני שם אגון
בְּנֶרֶב עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא-רֹאסִית עוֹד צְבִיר
לִי: 9 וְנִשְׁמַל בְּמוֹת יִשְׁחָק וּמִקְדָּשִׁי יִשְׂרָאֵל
יִחְרְבוּ וְהִמְתֵּי עַל-בֵּית גִּרְבָּעָם בְּחֶרֶב:

8 Ὅτι ὡμοσε Κύριος καθ' ἑαυτοῦ διότι βδελύσσο-
μαι ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καὶ τὰς χώρας
αὐτοῦ μείσηκα, καὶ ἔξαρω πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς
κατοικοῦσιν αὐτήν· 9 Καὶ ἔσται ἰάν ὑπολειφθῶσι
δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ, καὶ ἀποθαιγῦνται καὶ
ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι, 10 Καὶ λήψον-
ται οἱ οἰκῆοι αὐτῶν καὶ παραβιῶνται τοῦ ἐξενέγ-
και τὰ ὀστέα αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου· καὶ ἔρεῖ τοῖς
προιστηκόσι τῆς οἰκίας Εἰ ἐτι ὑπάρχει παρὰ σοί;
καὶ ἔρεῖ Οὐκ ἐτι· καὶ ἔρεῖ Σίγα ἔνεκα τοῦ μὴ ὀνο-
μάσαι τὸ ὄνομα Κυρίου. 11 Διότι ἰδοὺ Κύριος
ἐντέλλεται, καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν
θλάσμασι καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν βάγμασιν. 12 Εἰ διώξονται ἐν πίτραις ἵπποι· εἰ παρασιω-
πήσονται ἐν θηλείαις· ὅτι ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν
κρίμα, καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν, 13 Οἱ
εὐφραίνόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες Οὐκ
ἐν τῇ ἰσχύϊ ὑμῶν ἔσχομεν κέρτα· 14 Διότι ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπιγερωῖ ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔθνος, λέγει
Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ
μὴ εἰσελθεῖν εἰς Αἰμάθ καὶ ὡς τοῦ χιμαῤῥου τῶν
δυσωμῶν.

ΚΕΦ. Ζ'.

1 ΟΥΤΩΣ ἰδεῖ μοι Κύριος ὁ θεός, καὶ ἰδοὺ
ἐπιγονὴ ἀκρίδων ἐρχομένη ἐσθινή, καὶ ἰδοὺ βροῦχος
εἰς Γῶγ ὁ βασιλεύς. 2 Καὶ ἔσται ἰάν συντελέσῃ
τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς, καὶ εἴπα
Κύριε Κύριε, ἴλωσ γενεαῦ· τίς ἀναστήσει τὸν Ἰα-
κώβ; ὅτι ὀλιγοστέος ἐστι· 3 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ
τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται, λέγει Κύριος. 4 Οὕτως ἰδεῖ μοι Κύριος, καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσε τὴν
δικήν ἐν πυρὶ Κύριος, καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον
τὴν πολλήν, καὶ κατέφαγε τὴν μερίδα Κυρίου. 5 Καὶ εἴπα Κύριε, κόπασσον δὴ· τίς ἀναστήσει τὸν
Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστέος ἐστι· 6 Μετανόησον Κύριε
ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται, λέγει Κύ-
ριος. 7 Οὕτως ἰδεῖ μοι Κύριος, καὶ ἰδοὺ ἐστηκώς
ἐπὶ τείχους ἀδάμαντινον, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
ἀδάμας. 8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Τί σὺ ὄρεῖς,
Ἀμώς; καὶ εἴπα Ἀδάμαντα, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μέ Ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαοῦ μου
Ἰσραὴλ, οὐκ ἐτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν· 9 Καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ τοῦ γίλωτος, καὶ αἱ
τελεραί τοῦ Ἰσραὴλ ἐρημωθήσονται, καὶ ἀνα-
στήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ ἐν βρομφαίᾳ.

8 Juravit Dominus Deus in anima sua, dicit
Dominus Deus exercituum: Detestor ego
superbiam Jacob, et domos ejus odi, et
tradam civitatem cum habitatoribus suis.
9 Quod si reliqui fuerint decem viri in
domo una, et ipsi morientur. 10 Et tollet
eum propinquus suus, et comburet eum,
ut efferat ossa de domo: et dicet ei, qui
in penetralibus domus est: Numquid ad-
huc est penes te? 11 Et respondebit: Finis est. Et dicet ei: Tace, et non
reorderis nominis Domini. 12 Quia ecce
Dominus mandabit, et percutiet domum
majorem ruinis, et domum minorem scis-
sionibus. 13 Numquid currere queunt in
petris equi, aut arari potest in bubalis, quo-
niam convertistis in amaritudinem judicium,
et fructum justitiæ in absinthium? 14 Qui
lætamini in nihilo: qui dicitis: Numquid
non in fortitudine nostra assumpsimus nobis
cornua? 15 Ecce enim suscitabo super vos
domus Israel, dicit Dominus Deus exerci-
tuum, gentem: et conteret vos ab introitu
Emath, usque ad torrentem deserti.

CAPUT VII.

1 Hæc ostendit mihi Dominus Deus: et
ecce fctor locustæ in principio germinantium
serotini imbris, et ecce serotinus post tonsio-
nem regis. 2 Et factum est: cum consu-
masset comedere herbam terræ, dixi: Domine
Deus propitius esto, obsecro: quis suscitabit
Jacob, quia parvulus est? 3 Misertus est
Dominus super hoc: Non erit, dixit Domi-
nus. 4 Hæc ostendit mihi Dominus Deus:
et ecce vocabat judicium ad ignem Dominus
Deus: et devoravit abyssum multam, et
comedit simul partem. 5 Et dixi: Domine
Deus quiesce, obsecro: quis suscitabit Jacob,
quia parvulus est? 6 Misertus est Dominus
super hoc: Sed et istud non erit, dixit Do-
minus Deus. 7 Hæc ostendit mihi Dominus:
et ecce Dominus stans super murum litum,
et in manu ejus trulla cæmentarii. 8 Et dixit
Dominus ad me: Quid tu vides Amos? Et
dixi: Trullam cæmentarii. Et dixit Domi-
nus: Ecce ego ponam trullam in medio po-
puli mei Israel: non adjiciam ultra superin-
ducere eum. 9 Et demolientur excelsa idoli,
et sanctificationes Israel desolabuntur; et
consurgam super domum Jeroboam in gladio.

10 וַיִּשְׁלַח אֶמְצִיחַ בָּחוּן בְּיַד־אֶל־
אֶל־הַרְבֵּעַם מִלִּדְּיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קֹשֶׁר עָלֶיךָ
עֲמוֹס בְּקֶרֶב בְּיַד יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹתֶךָ
הָאָרֶץ לְחָקִיל אֶת־עַלְד־בְּרִיו׃ 11 פִּרְכָּה
אֲמַר עֲמוֹס בַּחֲרָב יָמֹת הַרְבֵּעַם וַיִּשְׂרָאֵל
גָּלָה וַיָּגֵל מֵעַל אֲדָמָתוֹ׃ 12 וַיֹּאמֶר
אֶמְצִיחַ אֶל־עֲמוֹס הַזֶּה בְּרַחֲלֵה
אֶל־אָרֶץ יְהוּדָה וְאֶל־שָׁם לָחֵם וְשָׁם
תִּבְנֶא׃ 13 וּבְיַת־אֵל לִהְיוֹתִי עֹד לְחֶבְנָה
כִּי מִקֹּדֶשׁ־לָהּ הִוא וּבֵית מִמְלָכָה הִוא׃
14 וַיַּעַן עֲמוֹס וַיֹּאמֶר אֶל־אֶמְצִיחַ לִהְיוֹתִי
אֲנִי וְלֹא בְּרַב־נָבִיא אֲנִי כִּי־בֹקֵר אֲנִי
וּבֹלֵס שִׁקְמִים׃ 15 וַיִּהְיֶהנִי יְהוָה מֵאֲחֵרֵי
חֲצֹנֶן וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה לָהּ חֶבְנָה אֶל־עַמִּי
יִשְׂרָאֵל׃ 16 וַעֲתָה שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה אֲתָחָּ
אֲמַר לֹא תִבְנֶא עַל־יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִשָּׂא
עַל־בֵּית יִשְׁחָק׃ 17 לָכֵן כִּדְאָמַר יְהוָה
אֲשֶׁתָּה בְּעִיר תִּזְנֶה וּבִגְנִיחַ בַּחֲרָב
יִפְלֹ וְאֲדָמָתָה בַּחֲבֵל תִּחָּלֶק וְאֲתָה
עַל־אֲדָמָה טָמְאָה תִּמּוֹת וַיִּשְׂרָאֵל גָּלָה
וַיָּגֵל מֵעַל אֲדָמָתוֹ׃

פרשת ח :

וְעַתָּה הִרְאֵנִי מַדְּנֵי יְהוָה וְחַנּוּחַ קְלִיב
קִיץ: 1 וַיֹּאמֶר מִחֲדָתָתָה רֵאשׁ עֲמוֹס וַיֹּאמֶר
קְלִיב קִיץ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי כֹּה חֲנֹל
אֶל־עַמִּי וְשִׁיחָל לְהִאֲדֹסִיף עֹד עֲבֹר לוֹ:
2 וְהִיחִילֵהוּ שִׁירֹת הַיֶּכֶל בַּיּוֹם הַהוּא מִסָּא
מַדְּנֵי יְהוָה רַב הַפֶּהר בְּכָל־מְקוֹם חֲשִׁלֵּיהוּ
חֵם: 3 שְׁמַעֲרֹתָת הַשְּׁמֵאִים אֲבִיּוֹן
וְלִשְׁבִּית עֲנִי־רָאץ: 4 לֹא־מֵר כִּרְמִי יַעֲבֹר
חֲחֹזֶשׁ וְנִשְׁפִּירָה שֹׁבֵר וְחִשְׁבָּת וְנִפְתָּח־ח
בָּר לַחֲסִטּוֹן אִפְסָה וְהִחֲבִיל שֶׁחֵל רַעֲעָת
מֵאֲזֹנֵי מִרְמָח: 5 לְקוֹרֹת בִּבְסָסָה בָּלִים
וְאֲבִיּוֹן עֲבֹבֵר נַעֲלִים וּמִפֶּל בָּר לִשְׁבִּיר:
6 נִשְׁבַּע יְהוָה בְּנִיּוֹן יַעֲלֵב אִם־אֲשַׁפַּח
לִכְצַח כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: 7 הַעֵל זֹאת לְהִתְרַמֵּן
חֲאֶרֶץ וְאֵבֶל כְּלִי־שֹׁב בָּהּ וְעִלְתָּה כֹּאֵל
כָּלָה וְנִבְרָשָׁח וְנִשְׁחָק בִּיאֹר מַצְרִים:

10 Καὶ ἔξαπίστευεν Ἀμασίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ πρὸς Ἱεροβοάμ βασιλεῖα Ἰσραὴλ λέγων Συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ· 11 Διότι τὰδε λέγει Ἀμὼς Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ Ἱεροβοάμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. 12 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς Ἀμὼς Ὁ ὄρων βάδιζε, ἐκχώρησον σὲ εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβίον, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις· 13 Εἰς δὲ Βαιθὴλ οὐκ ἔτι προσθήσεις τοῦ προφητεύσαι, ὅτι ἁγίασμα βασιλείως ἐστί, καὶ οἶκος βασιλείας ἐστί. 14 Καὶ ἀπεκριθὴ Ἀμὼς καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν Οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφῆτου, ἀλλ' ἡ αἰπόλος ἤμην καὶ ἐνίζων συκάμινα. 15 Καὶ ἀνέλαβέ με Κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Βάδιζε καὶ προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. 16 Καὶ νῦν ἄκουε λόγον Κυρίου Σὺ λέγεις Μὴ προφήτευσ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσης ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ· 17 Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος Ἡ γυνὴ σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις, ὃ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ.

1 ΟΥΤΩΣ εἰδείξαι μοι Κύριος Κύριος. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἔξεντοῦ· καὶ εἶπε Τί σὺ βλέπεις, Ἀμώ; καὶ εἶπα Ἄγγελος ἔξεντοῦ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Ἐκεὶ τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ παρελθεῖν αὐτόν. 3 Καὶ ὀλοῦνται τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λήγει Κύριος Κύριος· πολλὸς ὁ πεπτωκὸς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιφύσῃ σιωπῇ. 4 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τὸ πρῶν πέννητα, καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, 5 Λέγοντες Πότε διελεύσεται ὁ μὴν καὶ ἐμπολήσομεν, καὶ τὰ σάββατα καὶ ἀνοίξομεν θησαυρόν τοῦ ποιῆσαι μέτρον μικρόν, καὶ τοῦ μεγαλύναι στάθμον καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἀδίκον, 6 Τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ καὶ πτωχοὺς καὶ πέννητα ἀντὶ ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς γεννήματος ἰμπορευσόμεθα; 7 Ὅμνυμι Κύριος κατὰ τῆς ὑπερηφανίας Ἰακώβ Εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νίκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν, 8 Καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ πνιθῆσεται πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντίλεια, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.

10 Et misit Amasias sacerdos Bethel ad Jeroboam regem Israel, dicens: Rebella-
vit contra te Amos in medio domus Israel: non
poterit terra sustinere universos sermones
ejus. 11 Hæc enim dicit Amos: In gladio
morietur Jeroboam, et Israel captivus migra-
bit de terra sua. 12 Et dixit Amasias ad
Amos: Qui vides, gradere, fuge in terram
Juda: et comede ibi panem, et prophetabis
ibi. 13 Et in Bethel non adjicies ultra ut
prophetes: quia sanctificatio regis est, et
domus regni est. 14 Responditque Amos,
et dixit ad Amasiam: Non sum propheta,
et non sum filius prophetæ: sed armen-
tarius ego sum vellicans sycomoros. 15 Et
tulit me Dominus cum sequerer gregem: et
dixit Dominus ad me: Vade propheta ad po-
pulum meum Israel. 16 Et nunc audi ver-
bum Domini: Tu dicis: Non prophetabis
super Israel, et non stillabis super domum
idoli. 17 Propter hoc hæc dicit Dominus:
Uxor tua in civitate fornicabitur: et filii tui
et filiæ tuæ in gladio cadent, et humus tua
funiculo metietur: et tu in terra polluta mo-
rieris, et Israel captivus migrabit de terra
sua.

CAPUT VIII.

1 Hæc ostendit mihi Dominus Deus : et ecce uncinus pomorum. 2 Et dixit : Quid tu vides Amos ? Et dixi : Uncinum pomorum. Et dixit Dominus ad me : Venit finis super populum meum Israel : non adjiciam ultra ut pertranseam eum. 3 Et stridebunt cardines templi in die illa, dicit Dominus Deus : multi morientur : in omni loco projicietur silentium. 4 Audite hoc qui conteritis pauperem, et deficere facitis egenos terræ, 5 Dicentes : Quando transibit mensis, et venundabimus merces ; et sabbatum, et aperiemus frumentum : ut imminuamus mensuram, et augeamus solum, et supponamus stateras dolosas, 6 Ut possideamus in argento egenos et pauperes pro calceamentis, et quisquilias frumenti vendamus ? 7 Juravit Dominus in superbiam Jacob : Si oblitus fuero usque ad finem omnia opera eorum. 8 Numquid super isto non commovebitur terra, et lugebit omnis habitator ejus : et ascendet quasi fluvius universus, et ejicietur, et defluet quasi rivus Egypti ?

9 וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּהְיֶה חֹהָם בְּאֵם אֲדָנִי יְהוָה
וַיִּהְיֶה חֹהָם חֹשֶׁךְ בְּצִלְהַיִּים וַיִּהְיֶה חֹשֶׁךְ
לְאֶרֶץ בְּנֵי־אִוֵּר׃ 10 וַיִּפְקְדֵנִי חֲנִיכִם
לְאֶבֶל וּכְלִישִׁירִיכִם לְקִינָה וַיַּעֲלֵיתִי עַל־
כָּל־מִתְנִיִם שֹׁק וְעַל־כָּל־רֹאשׁ קָרְחָה
וַשְׁמִיתִי כָאֶבֶל יְחִיד וַאֲחֵרֵיהֶם בְּנֵי־
מֶרֶץ׃ 11 הִנֵּה יָמִים בָּאִים בְּאֵם
אֲדָנִי יְהוָה וַיִּהְיֶה חֹשֶׁךְ בְּצִלְהַיִּים וַיִּהְיֶה
רֹעַב לְלֶחֶם וְלֹא־מָצָא לֶפֶם כִּי אִם־
לְשֹׁמֵר אֶת דְּבָרֵי יְהוָה׃ 12 וְנָעַל מִנֶּם
עֲדִים וּמִצָּפוֹן וְעַד־מִזְרָח וְשֹׁמֵר לְבָקֶשׁ
אֶת־דְּבַר־יְהוָה וְלֹא יִמָּצָא׃ 13 בְּנֵי־חֹהָם
לֹא־עֲלֶפְקָה חֲבִתְיָתָהּ תִּפְקֹת וַתִּפְחֹקֶיהֶם
בְּצָמָה׃ 14 חֲנִיכֵי־עַמִּים בְּאֶשְׁמַת שְׁמִירוֹן
וַאֲמָרֵי חַי אֱלֹהֵיךָ יְהוָה וְהִי הָרָחָב בְּאֶרֶץ
שָׁבַע וְנָפְלִי וְלֹא־יִקְוָמוּ עוֹד׃

פרשה ט:

1 רִאֲיוֹתִי אֶת־אֲדָנִי נָא עַל־חֲפִצְתָּהּ
וַיִּמְאֵל לְהוֹךְ חֲפִצְתָּהּ וַיִּרְעַשׁ חֲסָפִים בְּצִעֲצֵם
בְּרֹאשׁ כָּל־וַאֲחֵרֵיהֶם בְּתֹרֵב אֲחֶיךָ לֹא
יָנִים לָהֶם כֹּס וְלֹא־יִשְׁלַט לָהֶם שָׁלִיט׃
2 אֲמִיחֲתָרִי בְּשֹׁאֵל מִשָּׁם יְרֵי תִקְחֵם
וְאֲמִי־עֲלֵה חֲסָפִים מִשָּׁם אֲוִירֵיהֶם׃ 3 וְאִם־
יִחַבֵּא בְּרֹאשׁ חֲפִצְתָּהּ מִשָּׁם אֲחֶיךָ
וַלְקֹחֲתִים וְאֲמִי־עֲתָרִי מִמֶּנֶּה עֲנִי בְּתֹרֵב
הַיָּם מִשָּׁם אֲצִנָּה אֶת־חֲנִיכֶם וְלִשְׁכֵם׃
4 וְאֲמִי־לִבִּי בְּשֹׁבִי לִפְנֵי אֲבִירֵיהֶם מִשָּׁם
אֲצִנָּה אֶת־חֲחִירֵי וַתִּרְגַּמֵּם וְשִׁמְתִי עֵינִי
עַל־יָתֶם לְרַעַח וְלֹא לְטוֹבָה׃ 5 וְאֲדָנִי
יְהוָה חֲצִבְאֹת חֲנוּכָּה בְּאֶרֶץ וְתִמְנוֹ
וְאֶבְלֵי בְּלִיַּתְשָׁבִי בָהּ וְעַל־תָּה כִּי־אֵל
וְשִׁקְעָה בְּיָמֵי מִצְרַיִם׃ 6 חֲבוּרָה בְּשִׁמְיָם
מַעֲלֹתֶיהָ וַאֲבָדֶתָהּ עַל־אֶרֶץ יִסְדָּהּ חֲתָמָהּ
לְמִי־תֵיִם וַיִּשְׁכְּבֵם עַל־פְּנֵי הָאֶרֶץ יְהוָה
שָׁמוֹ׃ 7 חֲלִילָה כִּבְנֵי כְשִׁיִּים
אֲתָם לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמִיחֲתָרִי חֲלִילָה
אֶת־יִשְׂרָאֵל חֲעֲלִיתִי מִמֶּנֶּה מִצְרַיִם
וּכְלִישִׁיִּים מִמֶּנֶּה וְאִם־מֶרֶץ׃

9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἰκένη, λέγει Κύριος
Κόριος, δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκο-
τάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς· 10 Καὶ με-
ταστρέψω τὰς ἑορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πάσας
τὰς ψῆδὰς ὑμῶν εἰς θρήνον, καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν
ὄσφον σάκκον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα,
καὶ θήσομαι αὐτὸν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ, καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης. 11 Ἴδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἔξαποστελῶ λιμὸν ἐπὶ
τὴν γῆν, οὐ λιμὸν ἄρτων οὐδὲ διψαν ὕδατος, ἀλλὰ
λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λόγον Κυρίου. 12 Καὶ
σαλευθήσονται ὕδατα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἕως θα-
λάσσης, καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν περιδρα-
μῶνται ζητοῦντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ οὐ
μὴ εὑρῶσιν. 13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἰκένη ἐκλείψουσιν αἱ
παρθέναι καλὰ καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν διψῇ, 14 Οἱ
ὀμνύοντες κατὰ τοῦ ἱλασμοῦ Σαμαρείας, καὶ οἱ
λέγοντες Ζῇ ὁ θεὸς σου Δάν, καὶ Ζῇ ὁ θεὸς σου
Βηρσαβεί. Καὶ πιστοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

ΚΕΦ. θ'.

1 Εἶδον τὸν Κύριον ἰφιστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσι-
στηρίου, καὶ εἶπε Πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον καὶ
σπασθήσεται τὰ πρόπυλα, καὶ διύκοντες εἰς κεφαλὰς
πάντων καὶ τοὺς καταλοιπούς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ
ἀποκτενῶ, οὐ μὴ διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων, καὶ οὐ
μὴ δασωθῇ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενος. 2 Ἐὰν
κατακρυβῶσιν εἰς ᾄδον, ἐκείθεν ἡ χεὶρ μου ἀνα-
σπάσει αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν,
ἐκείθεν κατὰξω αὐτούς· 3 Ἐὰν ἰγκατακρυβῶσιν
εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου, ἐκείθεν ἰξερευνήσω
καὶ λήψομαι αὐτούς· καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ
ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ
ἐντελοῦμαι τῷ δράκοντι καὶ δέξεται αὐτούς· 4 Καὶ
ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸς προσώπου τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἀπο-
κτενῶ αὐτούς· καὶ στηρῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ'
αὐτούς εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ. 5 Καὶ Κύριος
Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτόμενος τῆς
γῆς καὶ σαλεύων αὐτήν, καὶ πενθήσουσι πάντες
οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς
συντελεια αὐτῆς, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς
Αἰγύπτου· 6 Ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνά-
βασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
γῆς θεμελιῶν, ὁ προσκαλούμενος τὸ ἕδωρ τῆς
θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς
γῆς· Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ. 7 Οὐχ
ὡς υἱοὶ Αἰθίοπων ὑμεῖς ἐστέ ἐμοί, υἱοὶ Ἰσ-
ραήλ; λέγει Κύριος· οὐ τὸν Ἰσραὴλ ἀνήγα-
γον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς ἀλλοφύλους
ἐκ Καππαδοκίας, καὶ τοὺς Σύρους ἐκ βέθρου;

9 Et erit in die illa, dicit Dominus Deus :
occidet sol in meridie, et tenebrescere fa-
ciam terram in die luminis : 10 Et con-
vertam festivitates vestras in luctum, et
omnia cantica vestra in planctum : et
inducam super omne dorsum vestrum sac-
cum, et super omne caput calvitium : et
ponam eam quasi luctum unigeniti, et novis-
sima ejus quasi diem amarum. 11 Ecce dies
veniant, dicit Dominus : et mittam famem
in terram : non famem panis, neque sitim
aquæ, sed audiendi verbum Domini. 12 Et
commovebuntur a mari usque ad mare, et ab
aquilone usque ad orientem : circuibunt quæ-
rentes verbum Domini, et non invenient.
13 In die illa deficiet virgines pulchræ, et
adolescentes in siti. 14 Qui jurant in delicto
Samaritæ, et dicunt : Vivit Deus tuus Dan ;
et vivit via Bersabee : et cadent, et non re-
surgent ultra.

CAPUT IX.

1 VIDI Dominum stantem super altare, et
dixit : Percute cardinem, et commoveantur
superliminaria : avaritia enim in capite om-
nium, et novissimum eorum in gladio interfi-
ciam : non erit fuga eis. Fugient, et non
salvabitur ex eis qui fugerit. 2 Si descende-
rint usque ad infernum, inde manus mea
educet eos : et si ascenderint usque in cælum
inde detraham eos. 3 Et si absconditi fuerint
in vertice Carmel inde scrutans auferam eos :
et si celaverint se ab oculis meis in profundo
maris, ibi mandabo serpenti, et mordebit
eos. 4 Et si abierint in captivitatem coram
inimicis suis, ibi mandabo gladio, et occidet
eos : et ponam oculos meos super eos in
malum, et non in bonum. 5 Et Dominus Deus
exercituum, qui tangit terram, et tabescet :
et lugebunt omnes habitantes in ea : et
ascendet sicut rivus omnia, et defluet
sicut fluvius Ægypti. 6 Qui edificat in
cælo ascensionem suam et fasciculum suum
super terram fundavit : qui vocat aquas
maris, et effundit eas super faciem terræ,
Dominus nomen ejus. 7 Numquid non
ut filii Æthiopum vos estis mihi, filii Is-
rael, ait Dominus ? numquid non Israel
ascendere feci de terra Ægypti : et Palæ-
stinos de Cappadocia, et Syros de Cyrene ?

הָקָה עֵינַי אֶל־יְהוָה בְּמַלְכָּהּ הַחַטָּאָה
וְהַשְׁמֵדָתִי אֶת־הָאָדָמָה אֲפָס
כִּי לֹא הַשְׁמִיד אֲשַׁמֵּד אֶת־בֵּית יַעֲקֹב
כְּאִם־יְהוָה: 9 כִּי־תִהְיֶה אֲנִכִּי מִצִּנָּה וְהִקְצֹוֹתִי
בְּכָל־חַטָּיִים אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶּׁר
יִפֹּל בְּבִקְרָה וְלֹא־יִפֹּל צָרוֹר אֲרָץ:
10 בְּתֹרֵב יִמְתּוּ כָּל חַטָּאֵי עַמִּי הָאֲמָרִים
לֹא־תִבְנֶה וְתִקְוֶים בְּעֵצֵי הָרֶצֶח:
11 בְּיָדִים תְּחַוֶּה אֲקִים אֶת־סֶפֶת דָּוִד
הַנִּפְלֵל וְגִדְתִּי אֶת־פְּרָצֵיהֶן וְהִרְסֵתִי
אֱלֹהִים וּבְנֵיהֶם עִמִּי עוֹלָם: 12 לְמַעַן
יִירָשׁוּ אֶת־שְׂאֵרֵי אֲדָוָה וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם כְּאִם־יְהוָה עָשָׂה
זֹאת: 13 הָקָה יָמִים בָּאִים כְּאִם־יְהוָה
וְנָשָׂא חוֹרֵשׁ בְּקוֹצֵר וְהָקָה עֲנָבִים בְּמִשְׁשָׁה
תִּזְרַע וְחִטִּיפֵי הַחֲרִיב עָסִים וְכָל־הַנִּבְצָרוֹת
תִּתְמוֹנְנָה: 14 וְשִׁבְתִּי אֶת־שִׁבְתָּה עַמִּי
יִשְׂרָאֵל וְכָבוֹ עָרִים נְשֹׁמוֹת וְיִשְׁבּוּ וְנִשְׁעֲנוּ
כְּרִמִּים וְשָׂרֵה אֶת־יֵיגָם וְעָשׂוּ גִפּוֹת וְאָבְלוּ
אֶת־פְּרִיָתָם: 15 וְנִשְׁעֲנוּ עַל־אֲדָמָתָם וְלֹא
יִקְרָשׁוּ עוֹד מִעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי
לָהֶם אֲמָר יְהוָה אֱלֹהֵי:

8 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἔξαρω αὐτὴν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πληθὺν ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἔξαρω τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει Κύριος. 9 Διότι ἐγὼ ἐντίλλομαι, καὶ λικμήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ὃν τρόπον λικμάται ἐν τῷ λικμῷ, καὶ οὐ μὴ πῖσθ συντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν· 10 Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἁμαρτωλοὶ λαοῦ μου, οἱ λέγοντες Οὐ μὴ ἐγγίσθ οὐδὲ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακά. 11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, 12 Ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα. 13 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ καταλήψεται ὁ ἀμητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ, καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφυτοι ἔσονται. 14 Καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσουσι πόλεις τὰς ἠφανισμένας καὶ κατοικήσουσι, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ πίνονται τὸν οἶνον αὐτῶν, καὶ ποιήσουσι κήπους καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν. 15 Καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἐκπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει Κύριος ὁ θεὸς παντοκράτωρ.

8 Ecce oculi Domini Dei super regnum peccans, et conteram illud a facie terræ: verumtamen conterens non conteram domum Jacob, dicit Dominus. 9 Ecce enim mandabo ego, et concutiam in omnibus gentibus domum Israel, sicut concutitur triticum in cribro: et non cadet lapillus super terram. 10 In gladio morientur omnes peccatores populi mei, qui dicunt: Non appropinquabit, et non veniet super nos malum. 11 In die illa suscitabo tabernaculum David, quod cecidit: et reedificabo aperturas murorum ejus, et ea quæ corruerant instaurabo: et reedificabo illud sicut in diebus antiquis. 12 Ut possideant reliquias Idumææ, et omnes nationes, eo quod invocatum sit nomen meum super eos: dicit Dominus faciens hæc. 13 Ecce dies veniunt, dicit Dominus: et comprehendet arator messorum, et calcator uvæ mittentem semen: et stillabunt montes dulcedinem, et omnes colles culti erunt. 14 Et convertam captivitatem populi mei Israel: et ædificabunt civitates desertas, et inhabitabunt: et plantabunt vineas, et bibent vinum earum: et facient hortos, et comedent fructus eorum. 15 Et plantabo eos super humum suam: et non eveñiam eos ultra de terra sua, quam dedi eis, dicit Dominus Deus tuus.

LIBER ABDIÆ.

עובדיה

תזון עבדך בן-אמל אדני יחור
לאדום שמועך שמועני מאת יחור
וציר בגנים שלח קומי ונקומה עליה
לשלחמך : חגך קמן בתיה בגנים
בני אתה מאד : ודון לבך השיא
שכני בחגרי-סלע מרום שבתו אמר
בלבו מי יורדני ארץ : אמ-תנבית
בשער ואסבין בוכבים שים קנף משם
אורידך בא-יחור : אמ-תנבית בא-לה
אם-שודי לילה אתה נדמית חלוא
ונבדו יגם אם-בצרים בא לך חלוא
ישאירי על-לחך : אתה מבשש עשו
בדעו מצפניו : עד-תבול שלחתי לך
אנשי ברייתך השיאך נקלי לך אנשי
שלמך לחמך ישמו מזור תחיתך אין
תביתך בו : חלוא ביום חתומא בא-
יחור ותאבדתי חקמים מאדום ותביתך
מתר עשו : וחתם גבוריך תימן
למען יפרת-אש מתר עשו מקטל :
מחמם אחיך געלב תבשש ברשח
ונבדת לעולם : ביום עצדת מנוד
ביום שבות זרים חילו ונכרים בא
שערו ועלי-השכל ידו נוכל בסאתה
באחד מהם : ואלתרא ביום-אחיה
ביום נכדו ואלת-שמה לבג-יחור ביום
אבדום ואלת-תבול פיה ביום צרה :

ΟΒΔΙΑΣ.

ὉΡΑΣΙΣ Ὁβδίου. Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς τῇ
'Ιδουμαίᾳ Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ
περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν Ἀνάστητε καὶ
ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον. 2 Ἰδοὺ
ὀλιγοστών διδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἡτιμωμένος
εἰ σὺ σφόδρα. 3 Ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου
ἐπῆρέ σε κατασκευοῦντα ἐν ταῖς ὁπαῖς τῶν πε-
τρῶν, ὕψων κατοικίαν αὐτοῦ, λέγων ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ Τίς κατάξει με ἐπὶ τὴν γῆν; 4 Ἐὰν με-
τεωρισθῇς ὡς ἀετός, καὶ ἰδὼν ἀνὰ μέσον τῶν ἀστρῶν
θῇς νοσσιάν σου, ἐκείθεν κατάξω σε, λέγει Κύριος.
5 Εἰ κλείπται εἰσῆλθον πρὸς σέ ἡ λησταὶ νυκτός,
ποῦ ἂν ἀπερρίψῃς; οὐκ ἂν ἐκλεψαν τὰ ἱκανὰ
ἐαυτοῖς; καὶ εἰ τρυγῆται εἰσῆλθον πρὸς σέ, οὐκ ἂν
ἐπελείποντο ἐπιφυλλίδα; 6 Πῶς ἐξηρευνήθη
'Ἡσαῦ καὶ κατέληθη τὰ κεκρυμμένα αὐτοῦ.
7 Ἔως τῶν ὁρίων ἐξαπέστειλάν σε πάντες οἱ
ἄνδρες τῆς διαθήκης σου ἀντίστησάν σοι, ἡδυνά-
σθησαν πρὸς σέ ἄνδρες εἰρηνικοί σου, ἔθκαν
ἐνεδρα ὑποκάτω σου, οὐκ ἔστι σύνεσις αὐτοῖς.
8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἀπολώ-
σοφους ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους
'Ἡσαῦ. 9 Καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταὶ σου οἱ
ἐκ Θαϊμάν, ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαῦ,
10 Διὰ τὴν σφαγὴν καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀδελφοῦ σου
'Ιακώβ. καλύψει σε αἰσχὺν, καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς
τὸν αἰῶνα. 11 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντίστης ἐξεναν-
τίας ἐν ἡμέραις αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν
δύναμιν αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι οἱ εἰσῆλθον εἰς πύλας
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔβαλον ἐλήρους, καὶ
σὺ ἦς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν. 12 Καὶ μὴ ἐπιδῇς ἡμέραν
ἀδελφοῦ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτριῶν, καὶ μὴ ἐπιχαρῇς
ἐπὶ τοῖς υἱοῖς Ἰούδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐ-
τῶν, καὶ μὴ μεγαλοφρόνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

ABDIAS.

VISIO Abdiæ. Hæc dicit Dominus Deus
ad Edom : Auditum audivimus a Domi-
no, et legatum ad gentes misit : Surgite, et
consurgamus adversus eum in prælium.
2 Ecce parvulum dedi te in gentibus : con-
temptibilis tu es valde. 3 Superbia cordis
tui extulit te, habitantem in scissuris petra-
rum, exaltantem solium tuum : qui dicis in
corde tuo : Quis detrahet me in terram ? 4 Si
exaltatus fueris ut aquila, et si inter sidera
posueris nidum tuum : inde detraham te,
dicit Dominus. 5 Si fures introissent ad te,
si latrones per noctem, quomodo conticu-
isses ? nonne furati essent sufficientia sibi ? si
vindemiatores introissent ad te, numquid
saltem racemum reliquissent tibi ? 6 Quo-
modo scrutati sunt Esau, investigaverunt
abscondita ejus ? 7 Usque ad terminum
emiserunt te : omnes viri fœderis tui illuse-
runt tibi : invaluerunt adversum te viri pacis
tuæ : qui comedunt tecum, ponent insidias
subter te : non est prudentia in eo. 8 Num-
quid non in die illa, dicit Dominus, perdam
sapientes de Idumæa, et prudentiam de mon-
te Esau ? 9 Et timebunt fortes tui a meri-
die, ut intereat vir de monte Esau. 10 Prop-
ter interfectionem, et propter iniquitatem in
fratrem tuum Jacob, operiet te confusio, et
peribis in æternum. 11 In die cum stares
adversus eum, quando capiebant alieni exer-
citus ejus, et extranei ingrediebantur portas
ejus, et super Jerusalem mittebant sortem :
tu quoque eras quasi unus ex eis. 12 Et
non despicies in die fratris tui, in die pere-
grinationis ejus : et non lætaberis super
filios Juda in die perditionis eorum : et
non magnificabis os tuum in die angustiarum.

ABDIAS.

13 Neque ingredieris portam populi mei in die ruinæ eorum: neque despicias et tu in malis ejus in die vastitatis illius: et non emitteris adversus exercitum ejus in die vastitatis illius. 14 Neque stabis in exitibus ut interficias eos qui fugerint: et non concludes reliquos ejus in die tribulationis. 15 Quoniam juxta est dies Domini super omnes gentes: sicut fecisti, fiet tibi: retributionem tuam convertet in caput tuum. 16 Quomodo enim bibistis super montem sanctum meum, bibent omnes gentes jugiter; et bibent, et absorbent, et erunt quasi non sint. 17 Et in monte Sion erit salvatio, et erit sanctus: et possidebit domus Jacob eos qui se possederant. 18 Et erit domus Jacob ignis, et domus Joseph flamma, et domus Esau, stipula: et succendentur in eis, et devorabunt eos: et non erunt reliquæ domus Esau, quia Dominus locutus est. 19 Et hereditabunt hi qui ad austrum sunt, montem Esau, et qui in campibus Philisthiim: et possidebunt regionem Ephraim, et regionem Samariæ: et Benjamin possidebit Galaad. 20 Et transmigratio exercitus hujus filiorum Israel, omnia loca Chananeorum usque ad Sareptam: et transmigratio Jerusalem, quæ in Bosphoro est, possidebit civitates austri. 21 Et ascendent salvatores in montem Sion judicare montem Esau: et erit Domino regnum.

LIBER JONÆ.

יונה א

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בְּרֵאשִׁית
לְאַמְרֵי: יָרֵם לְךָ אֱלֹהֵינוּתָהּ חֲסִיר
הַגְדֹּלָהּ וְהָרָא עֲלֶיךָ פִּירְעָלָתָהּ רַעְסָהּ
לְפָנַי: וַיִּקָּם יוֹנָה לְכַנֹּחַ תַּרְשִׁישׁ
מִלְפָּנַי וְהוּנָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא מַנְיָהּ בָּאֵת
תַּרְשִׁישׁ וַיִּפֹּן שָׁכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לְבֹא
עִמָּהּ תַּרְשִׁישׁ מִלְפָּנַי יְהוָה: וַיַּהֲרֹחַ
הַשָּׁמַיִל הַחֲדָדִיזָה אֶל־הֵימָּוֹת וַיְהִי סַעֲרָדִיזָה
בַּיָּם וַתִּמְאֹדָה הַשָּׁכָרָה לְהַשְׁכֵּר: וַיִּיָּרָא
חַמְלָתָם וַיִּזְעַקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהֵי וַיִּשְׁלֹו
אֶת־הַכֶּלִים אֲשֶׁר בָּאֵינָהּ אֶל־הֵימָּוֹת לְהַקֵּל
מִעֲלֵיהֶם וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּתָהּ הַסְפִּיקָהּ
וַיִּשְׁכַּח גִּידָם: וַיִּקְרַב אֱלֹהֵי רַב הַחֲבָל
וַיֹּאמֶר לוֹ מַחֲלֵק גִּידָם גִּידָם הָיִם קָרָא
אֶל־אֱלֹהֵי אֱלֵי יְהִיעֶשֶׁת הַחֲלָתִים לָנוּ
וְלֹא נִאֲמָד: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לָכֵן
וְנַפְלִיחַ גִּידָנוֹת וְנַגְדָּה בְּשִׁלְמֵי הַרְעָה
הַזָּאת לָנוּ וְנַפְלֵי גִידָנוֹת וְנַפְלֵי חַמְלָה
עֲלֵינוּ: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הַחֲדָדִיזָה
לָנוּ בְּאִשְׁרֵי לְמִי־הַרְעָה הַזָּאת לָנוּ
מִחַמְלָתָהּ וּמִמָּוֶה מָוֶה אֶת־הָאֱלֹהִים
וַיִּמְרָצוּ עִם אֱתָהּ: וַיֹּאמְרוּ אֶל־הֵם עֲבָרִי
אֲנִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא
אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הֵימָּוֹת וְאֶת־הַיָּם:
וַיִּיָּרָא הַחֲמָשִׁים וַיִּרְאָה גִּידָהּ וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהֵי מַחֲלָתָהּ עֲשִׂיתָ פִּירְעָנִי הַחֲמָשִׁים
פִּירְעָנִי יְהוָה הָאֵל בְּרַח פִּי הַגִּיד לָהֶם:

ΙΩΝΑΣ, ΚΕΦ. α΄.

ΚΑΙ ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν
τοῦ Ἀμαθὶ λίγων 2 Ἀνάστηθι καὶ πορεύ-
θητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κή-
ρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας
αὐτῆς πρὸς μέ. 3 Καὶ ἀνίστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν
εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς
Ἰούππην καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς, καὶ
ἔδωκε τὸ ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ
πλεῖσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυ-
ρίου. 4 Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα ἐπὶ τὴν
θάλασσαν, καὶ ἰγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνει τοῦ συντριβῆναι.
5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόησαν
ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβόλην ἐποιή-
σαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῇ πλοίῳ εἰς τὴν θά-
λασσαν τοῦ κουφισθῆναι αὐτῶν Ἰωνᾶς δὲ
κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε
καὶ ἔρεχε. 6 Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρω-
ρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ Τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα καὶ
ἐπικαλοῦ τὸν θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς
καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. 7 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ Δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ
ἐπιγινώμεν τίνος ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν
ἡμῖν. Καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος
ἐπὶ Ἰωνᾶν. 8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Ἀπάγγειλον
ἡμῖν τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ
ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἰ σὺ; 9 Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς Δούλος Κυρίου εἰμι ἐγώ, καὶ τὸν
Κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε
τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. 10 Καὶ ἐφοβήθησαν
οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν Τί τοῦ-
το ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσ-
ώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς.

JONAS, CAPUT I.

ET factum est verbum Domini ad Jonam
filium Amathi, dicens: 2 Surge, et
vade in Niniven civitatem grandem, et præ-
dica in ea: quia ascendit malitia ejus coram
me. 3 Et surrexit Jonas, ut fugeret in Thar-
sis a facie Domini, et descendit in Joppen, et
invenit navem euntem in Tharsis: et dedit
naulum ejus, et descendit in eam ut iret
cum eis in Tharsis a facie Domini. 4 Domi-
nus autem misit ventum magnum in mare:
et facta est tempestas magna in mari, et navis
periclitabatur conteri. 5 Et timuerunt nautæ,
et clamaverunt viri ad deum suum: et mise-
runt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut
alleviaretur ab eis: et Jonas descendit ad
interiora navis, et dormiebat sopore gravi.
6 Et accessit ad eum gubernator, et dixit ei:
Quid tu sopore deprimeris? surge, invoca
Deum tuum, si forte recogitet Deus de nobis,
et non pereamus. 7 Et dixit vir ad collegam
suum: Venite, et mittamus sortes, et sciamus
quare hoc malum sit nobis. Et miserunt
sortes: et cecidit sors super Jonam. 8 Et
dixerunt ad eum: Indica nobis cujus causa
malum istud sit nobis: quod est opus tuum?
quare terra tua, et quo vadis? vel ex quo po-
pulo es tu? 9 Et dixit ad eos: Hebræus
ego sum, et Dominum Deum cæli ego timeo,
qui fecit mare et aridam. 10 Et timuerunt
viri timore magno, et dixerunt ad eum: Quid
hoc fecisti? (cognoverunt enim viri quod a
facie Domini fugeret, quia indicaverat eis).

11 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַחֲצִצְפָּח לָךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה חָתָם מַעֲלָנִי כִּי הֵם הוֹלְקִים וְסָעַר :
 12 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם שְׂאֵנִי וְחַטִּילִי אֲלֵהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה חָתָם מַעֲלָנִי כִּי יִרְדֶּה אֲנִי כִּי בִשְׁלִי
 הַפֶּסֶר חַדְוֵל חָזָה עֲלֵיכֶם : 13 וַיִּחְזְרוּ הַמֶּלְכִּים לְהִשְׁכִּיב אֶל־חִנְפָּשָׁם וְלֹא יָבֹל
 כִּי חָתָם הוֹלְקִים וְסָעַר עֲלֵיהֶם : 14 וַיִּקְרָאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אֲנֵחָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 לֹא־בָדָח בְּנַפְשֵׁנוּ הַיּוֹם הַזֶּה וְאֶל־תִּתֵּן עֲלֵינוּ גֵם נֶקֶמָה כִּי־אָמַרְתָּ יְהוָה פְּאֻשָּׁר
 חֲפָצָה עֲשִׂיהָ : 15 וַיִּשְׁמָע אֱתֵי־יְהוָה וַיִּטְלָהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֵד חָתָם בְּנִצְפֹר : 16 וַיִּירָאוּ
 הַמֶּלְכִּים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה וַיִּדְּרוּ קָדְרִים :

פרשה ב :

1 וַיִּמָּן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לִקְלֹעַ אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמַעַי חָדָג שְׁלֹשָׁה יָמִים
 וַשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת : 2 וַיִּחְפָּל לִיְהוָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו מִמַּעַי חֲדָחָה : 3 וַיֹּאמֶר קְרָאֵנִי מִמָּרוֹחַ לִי אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִמָּטָן שְׁמָעִי
 שְׁמַעֲתִי שְׁמַעֲתָה קוֹלִי : 4 וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצִּבְלָה בְּלִבִּי וַפִּים וְנָחַר וְסִבְבֵּנִי כָּל־מַשְׁפָּרֵי
 וְנִלְיָה עָלַי עֲקָרָה : 5 וַאֲנִי אֶמְרָתִי בְּגִשְׁתִּי מִפְּנֵי עֵינֶיהָ אֲנִי אוֹסִיף לְחַפֵּיט אֶל־הַיָּם
 חֲדָשָׁה : 6 אִמְפָּנִי מִיָּם עַד־נִפְשֵׁי תַחֲסוֹם וְסִבְבֵּנִי סוּף חֲבֹשׁ לְרַאשֵׁי : 7 לְחֻבֵּי
 חֲרִים וְרִדְתִּי חֲאָרָץ בְּרַחֲמֶיהָ בְּעֵדִי לְעוֹלָם וַיִּפְסַל מִשְׁחַח חֲמִי יְהוָה אֶמְרָתִי :
 8 בְּחַמְצָתָה עָלַי בִּפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְזָכַרְתִּי וַתִּבָּרַח אֱלֹהִי תִפְלָתִי אֶל־חִיכָל קֹדְשָׁה :
 9 מִשְׁפָּרִים חֲבִל־שְׂמָחַת חֲסִדִּים וַעֲזָבוּ : 10 וַאֲנִי בְּקוֹל תוֹדָה אֶזְבְּחָח לָךְ אֲשֶׁר
 בְּרַחֲמֵי אֲשַׁלְמָחָה וְשׁוֹעֲבָחָה לַיהוָה : 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַתִּקָּח אֶת־יוֹנָה אֶל־
 חִנְפָּשָׁה :

11 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν Τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἵπορεύετο καὶ ἐξηγίει μάλλον κλύδωνα. 12 Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς Ἀρατὲ με καὶ ἱμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστίν. 13 Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἵπορεύετο καὶ ἐξηγίειτο μάλλον ἐπ' αὐτούς. 14 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν Μηδαμῶς Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἵνα κεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σὺ Κύριε ὃν τρόπον ἐβούλου πεποιήκας. 15 Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔσθη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. 16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ καὶ ἠέξαντο τὰς εὐχάς.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ προστάξει Κύριος κῆτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. 2 Καὶ προσήγατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, 3 Καὶ εἶπεν Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ κοιλίας ἄδου κραγγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. 4 Ἀπὸ βρύχου με εἰς βάθος καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με, πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. 5 Καὶ ἐγὼ εἶπα Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου; 6 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ὥς ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἰσχύατι, ἔδυν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, 7 Κατέβην εἰς γῆν ἣς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς ἐτόχει αἰώνιον καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου, Κύριε ὁ θεός μου. 8 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἁγίόν σου. 9 Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ ἔλπει αὐτῶν ἐγκατέλιπον. 10 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ἠυξάμην ἀποδώσω σοι σωτηρίου τῷ Κυρίῳ. 11 Καὶ προσετέθη ἀπὸ Κυρίου τῷ κῆτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

11 Et dixerunt ad eum : Quid faciemus tibi, et cessabit mare a nobis ? quia mare ibat, et intumescebat. 12 Et dixit ad eos : Tollite me, et mittite in mare, et cessabit mare a vobis : scio enim ego quoniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos. 13 Et remigabant viri ut reverterentur ad aridam, et non valebant : quia mare ibat, et intumescebat super eos. 14 Et clamaverunt ad Dominum, et dixerunt : Quæsumus Domine, ne pereamus in anima viri istius et ne des super nos sanguinem innocentem, quia tu Domine, sicut voluisti, fecisti. 15 Et tulerunt Jonam, et miserunt in mare : et stetit mare a fervore suo. 16 Et timuerunt viri timore magno Dominum, et immolaverunt hostias Domino, et voverunt vota.

CAPUT II.

1 Et præparavit Dominus piscem grandem ut deglutiret Jonam : et erat Jonas in ventre piscis tribus diebus, et tribus noctibus. 2 Et oravit Jonas ad Dominum Deum suum de ventre piscis. 3 Et dixit : Clamavi de tribulatione mea ad Dominum, et exaudivit me : de ventre inferi clamavi, et exaudisti vocem meam. 4 Et projecisti me in profundum in corde maris, et flumen circumdedit me : omnes gurgites tui, et fluctus tui super me transierunt. 5 Et ego dixi : Abiectus sum a conspectu oculorum tuorum : verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum. 6 Circumdederunt me aquæ usque ad animam : abyssus vallavit me, pelagus operuit caput meum. 7 Ad extrema montium descendi : terræ vectes concluserunt me in æternum : et sublevaris de corruptione vitam meam, Domine Deus meus. 8 Cum angustiarer in me anima mea, Domini recordatus sum : ut veniat ad te oratio mea ad templum sanctum tuum. 9 Qui custodiunt vanitates frustra, misericordiam suam derelinquunt. 10 Ego autem in voce laudis immolabo tibi : quæcumque vovi, reddam pro salute Domino. 11 Et dixit Dominus pisci : et evomuit Jonam in aridam.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִיָּה
לֵאמֹר : 2 קוּם לָךְ אֶל־קִינֹחַ חָצִיר
חַדְלֹלָה וְהָרָא אֵלֶיהָ אֶת־חֲסִדֶיהָ אֲשֶׁר
אֵלַי דָּבָר אֵלֶיהָ : 3 וַיָּקָם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־
קִינֹחַ כְּדָבָר יְהוָה וְקִינֹחַ הָיְתָה צִיר
בְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מִחֻלָּה שְׁלֶשֶׁת יָמִים :
4 וַיַּחֲלֵל יוֹנָה לְבָא בְּצִיר מִחֻלָּה יוֹם אֶחָד
וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר צוּר אֲרֻפָּעִים יוֹם וְקִינֹחַ
בְּהַפְּכָתָה : 5 וַיֵּאמְרוּ אֲנָשִׁי קִינֹחַ בְּאֱלֹהִים
וַיִּקְרָא צוּר וַיִּלְבָּשׁוּ שָׂרִים מִבְּדוֹלָם וַעֲד־
הַטָּעָם : 6 וַיִּגַּע הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ קִינֹחַ
וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֹר אַחֲרָיו מִצֵּלּוֹ וַיִּכַּס
שָׁרָה וַיֵּשֶׁב עַל־הָאֲפֶסֶד : 7 וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר
בְּקִינֹחַ מִפְּעָם הַמֶּלֶךְ וַיְבַלְּיוּ לֵאמֹר
הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר וְהַצֹּאן אֲלִי־טָעָמוֹ
מֵאֲמָתָה אֲלִי־רֵעֵי וַיָּמִים אֲלִי־שָׂמָיו : 8 וַיִּהְיֶה
שָׂרִים הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרָא אֶל־אֱלֹהִים
בְּצִוְיָהּ וַיֵּשְׁבוּ אִישׁ מִדִּרְכּוֹ הַרְעָה וּמִן־
הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפְיָהֶם : 9 מִי־יִזְדַּע וַיֵּשׁוּב
וַיָּחֵם הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב מִחֲרוֹן אָפּוֹ וְלֹא
כָאֵד : 10 וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם
כִּי־שָׁבוּ מִדִּרְכָּם הַרְעָה וַיָּחֵם הָאֱלֹהִים
עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־עָבַר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא
צָשָׁח :

וַיִּגַּע אֲלִי־יוֹנָה רָעָה בְּדוֹלָה וַיַּחֲרֹל לוֹ :
3 וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה
הַלֹּאֲמַתָּה דְּבָרִי עַד־חַיֹּתַי עַל־אֲדָמָתִי עַל־
בְּנֵי חַדְמָתִי לְבָרִיחַ תִּרְשָׁשָׁה כִּי יִזְעַמִּי
כִּי אֶתְהַלֵּךְ אֶל־חַפְזוֹ וַיִּרְחֹם אֶתְּךָ אֲפִים
וַיִּבְחָשֶׁד וַיָּחֵם עַל־הָרָעָה : 3 וַעֲתָה יְהוָה
חַדְמָתִי אֶת־נַפְשִׁי מִפְּנֵי כִּי מוֹט מוֹתִי
מִחַיִּי : 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה חֲתִיב חֲרָה לָךְ :
5 וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר
וַיַּעֲשֵׂה לוֹ שָׁם רֶצֶה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ
בְּצֵל עַד אֲשֶׁר יִרְאָה מִחַיֹּתַיָּה כְּעִיר :

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ
δευτέρου λέγων 2 Ἀνίστηθι πορεύθητι εἰς Νι-
νευή τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν
αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἐμὸν ἐλά-
λησα πρὸς σέ. 3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη
εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν
πόλις μεγάλη τῷ θεῷ, ὥστε πορείας ὁδοῦ τριῶν
ἡμερῶν. 4 Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς
τὴν πόλιν ὥστε πορείαν ἡμέρας μιᾶς, καὶ ἐκή-
ρυξε καὶ εἶπεν Ἐτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ κατα-
στραφήσεται. 5 Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ
τῷ θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστειάν, καὶ ἐνεύσαντο
σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν.
6 Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλεῖα τῆς
Νινευὴ καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ
περιέλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ
περιβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ.
7 Καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἰρρήθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ
τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ
λέγων Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ
τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν
μηδὲ ὕδωρ πίεσθωσαν. 8 Καὶ περιβάλλοντο σάκ-
κους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν
πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπίστρεψαν ἕκαστος
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς
ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες 9 Τίς
οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ θεὸς καὶ ἀποστρίψει ἐξ
ὁργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. 10 Καὶ
εἶδεν ὁ θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπίστρεψαν ἀπὸ
τῶν ὁδῶν αὐτῶν πονηρῶν καὶ μετενόησεν ὁ θεὸς
ἐπὶ τῇ κακίᾳ ἣ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ
οὐκ ἐποίησε.

1 ΚΑΙ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην, καὶ
συνεχύθη 2 Καὶ προσεῖξεν πρὸς Κύριον καὶ
εἶπεν Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου
ἐν τῇ γῇ μου· διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν
εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰ-
κτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν
ἐπὶ ταῖς κακίαις. 3 Καὶ νῦν δίσποτα Κύριε λάβε
τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν
μὲ ἢ ζῆν με. 4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν Εἰ
σφόδρα λελύπησαι σύ· 5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ
τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως
καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο ὑπο-
κάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τῇ πόλει.

1 Et factum est verbum Domini ad Jonam
secundo, dicens : 2 Surge, et vade in Niniven
civitatem magnam : et prædica in ea prædi-
cationem, quam ego loquor ad te. 3 Et sur-
rexit Jonas, et abiit in Niniven juxta verbum
Domini : et Ninive erat civitas magna itinere
trium dierum. 4 Et coepit Jonas introire in
civitatem itinere diei unius : et clamavit, et
dixit : Adhuc quadraginta dies, et Ninive
subvertetur. 5 Et crediderunt viri Ninivitæ
in Deum : et prædicaverunt jejunium, et ves-
titi sunt saccis a majore usque ad minorem.
6 Et pervenit verbum ad regem Ninive : et
surrexit de solio suo, et abiecit vestimentum
suum a se, et indutus est sacco, et sedit in
cinere. 7 Et clamavit, et dixit in Ninive ex
ore regis et principum ejus, dicens : Homi-
nes, et jumenta, et boves, et pecora non gus-
tent quidquam : nec pascantur, et aquam
non bibant. 8 Et operiantur saccis homines,
et jumenta, et clament ad Dominum in for-
titudine, et convertatur vir a via sua mala,
et ab iniquitate, quæ est in manibus eorum.
9 Quis scit si convertatur, et ignoscat Deus :
et revertatur a furore iræ suæ, et non peri-
bimus ? 10 Et vidit Deus opera eorum, quia
conversi sunt de via sua mala : et misertus
est Deus super malitiam, quam locutus fue-
rat ut faceret eis, et non fecit.

1 Et afflictus est Jonas afflictione magna,
et iratus est : 2 Et oravit ad Dominum, et
dixit : Obsecro, Domine, numquid non hoc
est verbum meum, cum adhuc essem in terra
mea ? propter hoc præoccupavi ut fugerem
in Tharëis ; scio enim quia tu Deus clemens
et misericors es, patiens et multæ miserationis,
et ignoscens super malitia. 3 Et nunc
Domine, tolle quæso animam meam a me :
quia melior est mihi mors quam vita. 4 Et
dixit Dominus : Putasne bene irascor tu ?
5 Et egressus est Jonas de civitate, et sedit
contra orientem civitatis : et fecit sibi umbraculum
ibi, et sedebat subter illud in umbra, donec videret
quid accideret civitati.

יונה ד

וַיִּמְנֹחַ יְהוָה אֱלֹהִים קִיקְיוֹן וַיַּעַל מִצֵּל
לְיוֹנָתָן לְחַיֹּת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ
מִרְעָקוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָתָן עַל־חֲקִיקְיוֹן שֶׁמָּתָה
גְּדוּלָּתוֹ : וַיִּמְנֹחַ הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעֵלְיוֹת
הַשָּׂחָר לְמַחֲרַת וַתֵּךְ אֶת־חֲקִיקְיוֹן וַיִּיבֹשׁ :
וַיִּתֵּן פֶּזֶרֶחַ הַשָּׁמֶשׁ וַיִּמְנֹחַ אֱלֹהִים רִיחַ
קָדִים וַיִּתֵּן חַרְשִׁית וַתֵּךְ הַשָּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ
יוֹנָתָן וַיִּתְּעַלֶּה וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לְמוֹת
וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־יוֹנָתָן הַחַיִּיטָב הֲרַחֲלֶה עַל־חֲקִיקְיוֹן
וַיֹּאמֶר הַחַיִּיטָב הֲרַחֲלִי עַד־מָוֶת : 10 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶתְּחַד חֶסֶדְךָ עַל־חֲקִיקְיוֹן אֲשֶׁר
לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ שְׂבֹן־לִילְיָהּ
הַזֶּה וּבֹן־לִילְיָהּ אֶבֶד : 11 וַיֹּאמֶר לֹא אֲחוּס
עַל־כִּינֹהָ הַזֶּה עֵיר חֲגוּלָהּ אֲשֶׁר לֹשְׁבֶיהָ
חֲרָבָהּ מִשְׁתֵּים־עֶשְׂרִי רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר
לֹא־יָדַע בְּיוֹמֵיכֶן לְשִׂמְאֹלָהּ וּבְחֶמְקָהּ
רַבָּה :

ΙΩΝΑΣ, δ.

6 Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ θεὸς κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἔχαρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. 7 Καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς σκώληκι ἐσθίνῃ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην, καὶ ἀπέξηράνθη. 8 Καὶ ἐγένετο ὥμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὥλιγοψύχησε καὶ ἀπελίγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε Καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. 9 Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. 10 Καὶ εἶπε Κύριος Σὺ ἰφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἔκακο· πάθηςας ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲ ἐξέβοεψας αὐτήν, ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο, 11 Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευῆ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστεράν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλὰ;

JONAS, IV.

6 Et præparavit Dominus Deus hederam, et ascendit super caput Jonæ, ut esset umbra super caput ejus, et protegeret eum; laboraverat enim: et lætatus est Jonas super hederâ, lætitia magna. 7 Et paravit Deus vermem ascensu diluculi in crastinum: et percussit hederam, et exaruit. 8 Et cum ortus fuisset sol, præcepit Dominus vento calido et urenti: et percussit sol super caput Jonæ, et æstuabat: et petivit animæ suæ ut moreretur, et dixit: Melius est mihi mori, quam vivere. 9 Et dixit Dominus ad Jonam: Putasne bene irasceris tu super hederâ? Et dixit: Bene irascor ego usque ad mortem. 10 Et dixit Dominus: Tu doles super hederam, in qua non laborasti, neque fecisti ut cresceret; quæ sub una nocte nata est, et sub una nocte periit. 11 Et ego non parcoam Ninive civitati magnæ, in qua sunt plusquam centum viginti millia hominum, qui nesciunt quid sit inter dexteram et sinistram suam, et jumenta multa?

LIBER MICHÆÆ.

מִכָּה א

דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל־מִיכָה
הַפְּלִשְׁתִּי בִּימֵי יוֹחָזָן אֶחָז וְיְחִזְקִיָּה
מְלָכֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־הָיָה עַל־שְׁמֶרֶן
וַיִּרְשָׁלָם : 1 שְׁמַעוּ עַמִּים בְּלֹם הַקְּשִׁיבִי
אֶרֶץ וּמְלָאָהּ וַיְחִי אֲדָלָי יְהוָה בָּכֶם לְעַד
אֲדָלָי מִחִיבֵל קֹדֶשׁ : 2 בִּירְחֻקָּהּ יְהוָה
יֵצֵא מִמְּלֻכּוֹ וַיֵּרָד וְדָרָה עַל־בְּמֹתֵי־אֶרֶץ :
3 וְנִמְסּוּ הַחֲרִיבִים תְּחִלָּתוֹ וַתַּעֲמֻקִּים
יְתִבְּקֻעוּ בְּדִוְגַל מִפְּנֵי הָאֵשׁ כָּמִים מִצְרִים
בְּמִדְבָּר : 4 בְּפֶשַׁע יַעֲקֹב כָּל־זִמָּה וּבְחַטָּאת
בֵּית יִשְׂרָאֵל מִרְפָּשַׁע יַעֲקֹב הָלֹא שְׁמֶרֶן
וַיְמִי בָמֹת יְהוָה הָלֹא יִרְשָׁלָם :
5 וְשִׁמְתִּי שְׁמֶרֶן לְעִי הַשְׂדֵּה לְמַטְעִי
בָרֶם וְחִנְרָתִי לְפִי אֲבָנִית וַיִּסְתֵּי אֲנִלָּה :
6 וְכִלְפִּסִּילִיָּה יִפְתּוּ וְכִלְמַתְנִיָּה יִשְׁרְפוּ
בָאֵשׁ וְכִלְעִצִּיָּה אֲשִׁים שְׁמֶמָה לְפִי
מֵאֲחֶנּוּ זִוְרָה חֲפָצָה וְעַד־אֲחֶנּוּ זִוְרָה
יִשְׁוּבוּ : 7 עַל־זִמָּה אֶסְפְּדָה וְאִלִּילָה אֶלְכָה
שִׁלְלִי וְעָרֹם אֶעֱשֶׂה מִסְפָּד כְּתֻמִּים וְאֶבֶל
כְּבָנוֹת יַעֲקֹב : 8 כִּי אֶמְשָׁח מִכֹּתֶיהָ כִּי
בָאֵה עַד־יְהוָה נִנְעַ עַד־שָׁעַר עַמִּי עַד־
יִרְשָׁלָם : 9 בְּנֵה אֶל־תִּלְדִּי בָּךְ אֶל־תִּכְפְּרִי
בְּבָיִת לְעַפְרָה עֶפְרַת הַתְּפִלָּה : 10 עֲבְרִי
לְכֶם יִשְׁכֹּת שְׁפִיר עָרִית־בִּשְׁתׁ לֹא יִצְאָהּ
יִשְׁכֹּת צִאָּה מִסְפָּד בֵּית הָאֶצֶל יִקַּח מִסֶּם
עֲמִדָּתוֹ : 11 בִּירְחֻקָּהּ לְטוֹב יִשְׁכֹּת מְרוֹת
בִּירְגָד רַע מֵאֵת יְהוָה לְשָׁעַר יִרְשָׁלָם :

MICHAIAS, KEΦ. α'.

KΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Μιχαῖαν τὸν τοῦ Μωρασθεὶ ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ καὶ Ἀχαζ καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰουδα, ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ. 2 Ἀκούσατε λαοὶ λόγους, καὶ προσεχέτω ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ, καὶ ἔσται Κύριος Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, Κύριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ. 3 Διότι ἰδοὺ Κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ καταβήσεται καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς, 4 Καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ αἱ κοιλάδες τακθήσονται ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβάσει. 5 Δὲ ἀσίβειαν Ἰακώβ πάντα ταῦτα, καὶ δι' ἁμαρτίαν οἴκου Ἰσραὴλ. Τίς ἡ ἀσίβεια τοῦ Ἰακώβ, οὐχ ἡ Σαμάρεια; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία οἴκου Ἰουδα, οὐχὶ Ἱερουσαλήμ; 6 Καὶ θήσομαι Σαμάρειαν εἰς ὄπωροφυλάκιον ἀγροῦ καὶ εἰς φυτείαν ἀμπελῶνος, καὶ κατασπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω. 7 Καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσιν, καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ εἰδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν· διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε, καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνίστρεψεν. 8 Ἐνεκεν τούτου κόψεται καὶ θρηνησέτω, πορεύσεται ἀνυπόδετος καὶ γυμνὴ, ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων. 9 Ὅτι κατεκράτησεν ἡ πλῆγη αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰουδα καὶ ἦψατο ἕως πέλης λαοῦ μου, ἕως Ἱερουσαλήμ. 10 Οἱ ἐν Γῆθ μὴ μεγαλύνεσθε, καὶ οἱ Ἐνακείμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα, γῆν καταπάσασθε κατὰ γέλωτα ὑμῶν. 11 Κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς, οὐκ ἐξῆλθε κατοικοῦσα Σενναάρ, κόψασθαί οἱ κλον ἐχόμενον αὐτῆς, λήψεται ἐξ ὑμῶν πλῆγην δόδυνης. 12 Τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικοῦσιν δόδυνας; ὅτι κατίβη κακὰ παρὰ Κυρίου ἐπὶ πόλιν Ἱερουσαλήμ,

MICHÆAS, CAPUT I.

VERBUM Domini, quod factum est ad Michæam Morasthiten, in diebus Joathan, Achaz et Ezechias, regum Juda : quod vidit super Samariam, et Jerusalem. 2 Audite populi omnes, et attendat terra, et plenitudo ejus : et sit Dominus Deus vobis in testem, Dominus de templo sancto suo. 3 Quia ecce Dominus egredietur de loco suo : et descendet, et calcabit super excelsa terræ. 4 Et consumentur montes subtus eum : et valles scindentur sicut oera a facie ignis, et sicut aquæ, quæ decurrunt in præceps. 5 In scelere Jacob omne istud, et in peccatis domus Israel ; quod scelus Jacob ? nonne Samaria ? et quæ excelsa Judæ ? nonne Jerusalem ? 6 Et ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro cum plantatur vinea : et detrahā in vallem lapides ejus, et fundamenta ejus revelabo. 7 Et omnia sculptilia ejus concidentur, et omnes mercedes ejus comburentur igne, et omnia idola ejus ponam in perditionem : quia de mercedibus meretricis congregata sunt, et usque ad mercedem meretricis revertentur. 8 Super hoc plangam, et ululabo : vadam spoliatus et nudus : faciam plantatum velut draconum, et luctum quasi struthionum. 9 Quia desperata est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tetigit portam populi mei usque ad Jerusalem. 10 In Geth nolite annuntiare, lacrymis ne ploretis, in domo pulveris pulverare vos conspergite. 11 Et transite vobis habitatio Pulchra, confusa ignominia : non est egressa quæ habitat in exitu : plantum domus vicina accipiet ex vobis, quæ stetit sibi met. 12 Quia infirmata est in bonum, quæ habitat in amaritudinibus : quia descedit malum a Domino in portam Jerusalem.

13 רָחֵם חֲפֹצְכָהּ לְרַחֵם יוֹשְׁבֵת לָכֶשׁ
רַחֲשֵׁית חַטָּאת חַיָּל לְבִת־צִיּוֹן פִּרְקָהּ
נִמְצָא פֶשַׁע יִשְׂרָאֵל : 14 לִכְן תִּתֵּן
שְׁלֹחִים עַל מוֹרֶשֶׁת בֵּית בְּתוּי אֲבוֹיָב
לְאֲכֹזֵב לְמִלְכִי יִשְׂרָאֵל : 15 עַד חִירְשׁ אֲבִי
לָהּ יוֹשְׁבֵת מְרֻשָּׁה עַד־עֲדָלָם יָבוֹא פָּבוֹד
יִשְׂרָאֵל : 16 תִּרְחִי וְנָצִי עַל־פְּנֵי תַעֲטִיגָהּ
תִּרְחֲבִי תִרְחֲחֶה פֶּשַׁע קִרְוָהּ מִמֶּה :

פרשה ב :

1 הוֹי חֲשִׁב־אֲנִי וְנִצְלִי הֵעַ עַל־
מִשְׁפּוֹתֵם בְּאֵזֶר חֲפָקָר יַעֲשֹׂהָ כִּי יִשֹׁ-
לָאֵל יָהּ : 2 וְחִמְדוּ שְׂדוֹת וְנָזְלוּ בָתִּים
וְנִשְׁאָו וְנִשְׁתַּחֲוּ בְּבֵר וּבִיתוֹ וְאִישׁ וְנִדְּלָהוּ :
3 לִכְן כֹּחַ אָמַר יְהוָה חֲנָנִי
חֲשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר
לֹא־תִמְשֹׁךְ מִשָּׁם צְמִיחָתֵיכֶם וְלֹא תִלְכֹּת
רוֹחָהּ כִּי עַתָּה רָעָה הִיא : 4 בָּיִת חֲחֹמָה
יִשָּׂא עֲלֵיכֶם מָשָׁל וְנָחָה נָחִי נָחִיחַ אֲמַר
שְׂדוֹד נִשְׁדָּנוּ חֲלָה עָפִי יָמִיר אִיחָה יִמְשֹׁ
לִי לְשׁוֹבֵב שְׂדֵינִי יַחֲלֶה : 5 לִכְן לֹא־יִחַח
לָהּ מִשְׁלִיחַ חָבֵל בְּגִדְהָ בַּקֶּהֶל יַחֲוֹה :
6 אֶל־תִּשְׁפֹּף יִשְׁפֹּפוּ לֹא־יִשְׁפֹּף לֹא־לָחַץ לֹא
יִפֹּג בְּלִמּוֹת : 7 הָאֲמִיר בֵּית־יַעֲקֹב הִקְצֵר
רִיחַ יַחֲוֹה אֶסְאֲלָה מִעַלְלֵי הַלֹּא דְבָרִי
יִשְׁיָבוּ עִם הַיֹּשֵׁר חֲזָקָה : 8 וְאֶתְחַמֵּל עָפִי
לֹא־יָבִיב יִקְוֹם מִמּוֹל שְׁלֹחַת אֲדָר תִּפְשֹׁטוּן
מִעֲבָרִים בְּטַח שׁוֹבֵי מִלְחָמָה : 9 לֹשִׁי
עָפִי תִגְרָשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנִיגָה מִעַל עַלְלֵיהָ
תִּקְחִי תִדְרִי לְעוֹלָם : 10 קוֹמוּ וּלְכֹה כִּי
לֹא־זָאת חֲמִנְחָה בְּעֶבְרִי טָמְאָה תִּחַבֵּל
וְחַבֵּל נִמְרָץ : 11 לֹא־אִישׁ חֲלָה רִיחַ וְשִׁמְרָה
כֹּחַ אִשְׁתִּי לָהּ לִינֹי וְלִשְׁכָּר וְהִנֵּה מִטָּה
הָעַם חָזָה : 12 אֶסָּף אֶסָּף יַעֲקֹב בְּלָהּ
הַצֵּץ אֲמַצֵּץ שְׂאִרִית יִשְׂרָאֵל יַחַד אֲשִׁיכְמוּ
בְּצִלָּהּ בְּצִלָּהּ בְּעֵדֶר בְּתוֹךְ תִּדְבְּרוּ תִחַמְכְּהוּ
מֵאֵדָם : 13 עֲלֵת חֲפָרָן לְפִתְיָהם פָּרְצוּ
וַיַּעֲבְדוּ שָׁעַר וַיַּצְאוּ בֹו וַיַּעֲבֹד מִלֵּקֶם
לְפִתְיָהם וַיַּחֲוֶה בְּרָאשָׁם :

13 Ψόφος ἀρμάτων καὶ ἱππευόντων. Κατοικοῦσα
Λαχεῖς ἀρχηγὸς ἀμαρτίας αὕτη ἐστὶ τῇ θυγατρὶ
Σιών, ὅτι ἐν σοὶ εὐρίθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραὴλ.
14 Διὰ τοῦτο δώσω ἑξαποστειλλομένους ἕως κλη-
ρονομίας Γέθ, οἴκους ματαίους, εἰς κενὸν ἰγένοντο
τοῖς βασιλεῦσι τοῦ Ἰσραὴλ. 15 Ὡς τοὺς κλη-
ρονόμους ἀγάγωσι, κατοικοῦσα Λαχεῖς κληρονο-
μία ἕως Ὀδολλάμ ἔξει, ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσ-
ραὴλ. 16 Ζῦρσαι καὶ κείραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ
τρυφερὰ σου, ἐμπλάτνουν τὴν χηρείαν σου ὡς
αἰτός, ὅτι ὑψωλῶτευσαν ἀπὸ σοῦ.

ΚΕΦ. β'.

1 ἘΓΕΝΟΝΤΟ λογιζόμενοι κόπους καὶ ἔργαζό-
μενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν, καὶ ἔμα τῇ
ἡμέρᾳ συνετίλουν αὐτά, διότι οὐκ ἦσαν πρὸς τὸν
θεὸν χεῖρας αὐτῶν. 2 Καὶ ἐπιθύμουν ἀγροὺς,
καὶ διήρπαζον ὀρφανούς, καὶ οἴκους κατεδυνά-
στευον, καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ,
καὶ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. 3 Διὰ
τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ λογιζομαι ἐπὶ
τὴν φυλὴν ταύτην κακὰ, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἀρῇτε τοὺς
τραχύλους ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ πορευθῇτε ὄρθοι
ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πονηρὸς ἐστίν. 4 Ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθήσεται ἡ ψὴ ὑμᾶς παραβολή, καὶ
θρηνηθήσεται θρήνος ἐν μέλει λέγων Ταλαιπωρία
ἰταλαιπωρήσαμεν· μίρις λαοῦ μου κατεμετρήθη
ἐν σχοινίῳ, καὶ οὐκ ὁ κωλύων αὐτὸν τοῦ ἀπο-
στρέψαι· οἱ ἀγροὶ ὑμῶν διμερίσθησαν. 5 Διὰ
τοῦτο οὐκ ἔσται σοὶ βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ ἐν
ἐκκλησίᾳ Κυρίου. 6 Μὴ κλαίετε δάκρυσι, μηδὲ
δακρύνεωσαν ἐπὶ τούτοις· οὐδὲ γὰρ ἀπώσεται
ὄνειδος. 7 Ὁ λέγων Οἶκος Ἰακώβ παρώργισε
πνεῦμα Κυρίου. Οὐ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐ-
τοῦ ἐστίν· οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσὶ καλοὶ μετ'
αὐτοῦ, καὶ ὄρθοι πεπόρευνται. 8 Καὶ ἐμπροσθεν
ὁ λαός μου εἰς ἐχθραν ἀντίστη· κατέναντι τῆς
εἰρήνης αὐτοῦ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξίδειραν, τοῦ
ἀφελίσθαι ἱλπίδας συντριμμὸν πολέμου. 9 Ἐγού-
μενοι λαοῦ μου ἀπορρίψουσιν ἐκ τῶν οἰκῶν
τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτῶν ἐξώσθησαν. Ἐγγίσατε ὄρεσιν πῶνιοις·
10 Ἀνάστηθι καὶ πορεύου, ὅτι οὐκ ἔστι σοὶ
αὕτη ἀνάπαυσις ἕνεκεν ἀκαθαρσίας. Διεφθάρητε
φθορᾷ, 11 Κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος·
πνεῦμα ἔστησε ψεύδος, ἰστάλα, καὶ εἰς οἶνον καὶ
μίθυσμα καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνης τοῦ λαοῦ
τούτου. 12 Συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακώβ
σὺν πᾶσιν· ἐκδεχόμενος ἐκδέχομαι τοὺς καταλοι-
πους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπὶ τὸ αὐτὸ θέσομαι τὴν ἀπο-
στροφὴν αὐτοῦ· ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποι-
μνιον ἐν μίσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώ-
πων. 13 Διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν
διέκοψαν, καὶ διήλθον πύλην καὶ ἐξῆλθον δι' αὐ-
τῆς, καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου
αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἡγήσεται αὐτῶν.

13 Tumultus quadrigæ stuporis habitanti
Lachis : principium peccati est filiæ Sion,
quia in te inventa sunt scelera Israel.
14 Propterea dabit emissarios super heredi-
tatem Geth : domus mendacii in deceptionem
regibus Israel. 15 Adhuc heredem adducam
tibi quæ habitas in Maresa : usque ad Odollam
veniet gloria Israel. 16 Decalvare, et tondere
super filios deliciarum tuarum : dilata
calvitium tuum sicut aquila : quoniam
captivi ducti sunt ex te.

CAPUT II.

1 Væ qui cogitatis inutile, et operamini
malum in cubilibus vestris : in lucē matu-
tina faciunt illud, quoniam contra Deum est
manus eorum. 2 Et concupierunt agros, et
violenter tulerunt, et rapuerunt domos : et
calumniabantur virum, et domum ejus ; vi-
rum et hereditatem ejus. 3 Idcirco hæc
dicit Dominus : Ecce ego cogito super fami-
liam istam malum : unde non auferetis colla
vestra, et non ambulabitis superbi, quoniam
tempus pessimum est. 4 In die illa sumetur
super vos parabola, et cantabitur canticum
cum suavitate, dicentium : Depopulatione
vastati sumus : pars populi mei commutata
est : quomodo recedet a me, cum revertatur,
qui regiones nostras dividat ? 5 Propter hoc
non erit tibi mittens funiculum sortis in
cæstu Domini. 6 Ne loquamini loquentes :
Non stillabit super istos, non comprehendet
confusio. 7 Dicit domus Jacob : Numquid
abbreviatus est spiritus Domini, aut tales sunt
cogitationes ejus ? Nonne verba mea bona
sunt cum eo, qui recte graditur ? 8 Et e con-
trario populus meus in adversarium consur-
rexit : desuper tunica pallium sustulisti : et
eos, qui transibant simpliciter, convertisti
in bellum. 9 Mulieres populi mei ejecisti
de domo deliciarum suarum : a parvulis
earum tulisti laudem meam in perpetuum.
10 Surgite, et ite, quia non habetis hic
requiem : propter immunditiam ejus cor-
rumpetur putredine pessima. 11 Utinam
non essem vir habens spiritum, et mendacium
potius loquerer : stillabo tibi in vinum, et in
ebrietatem : et erit super quem stillatur
populus iste. 12 Congregatione congregabo
Jacob totum te : in unum conducam reli-
quias Israel, pariter ponam illum quasi
gregem in ovili, quasi pecus in medio caula-
rum, tumultuabuntur a multitudine homi-
num. 13 Ascendet enim pandens iter ante
eos : dividunt, et transibunt portam, et
ingredientur per eam : et transibit rex eo-
rum coram eis, et Dominus in capite eorum.

וַאֲמַר שְׁמַעְרָא רַאשֵׁי יַעֲקֹב וְקִצְיָנִי
בֵּית יִשְׂרָאֵל הִלֹּא לָכֶם לְדַעַת אֶת־
הַמִּשְׁפָּט : ² עָנְאִי טוֹב וְאַתְּכִי רָעוּהָ זָלוּי
עוֹרְכֵם מַעֲלִיתֶם וְשִׂאֲרֵם מַעַל עֲצֻמוֹתֵם :
³ וְהַאֲשֶׁר אָכְלָה שְׂאֵר עַמִּי וְעוֹרְכֵם מַעֲלִיתֶם
הַפְּשִׁימוּ וְאֶת־עֲצָמֹתֵיכֶם פָּצְחוּ וּפָרְשׁוּ
פְּאֶשֶׁר בְּפִיר וּבְקֶשֶׁר בְּתוֹךְ קִלְחֹת : ⁴ אִי
יִצְנְקוּ אֶל־יְהוָה וְלֹא יַעֲנֶה אֹהֵם וְיִסְתָּר
פָּנָיו מִחֵם בְּצַת חֲתִימֵי פְּאֶשֶׁר הָרָעוּ
מַעֲלִיתֶם : ⁵ כֹּה אָמַר יְהוָה
עַל־הַנְּבִיאִים הַפְּוֹעִים אֶת־עַמִּי הַנְּשָׁכִים
בְּשִׁנֵּיתָם וְהָרָאוּ שְׁלוֹם וְהָאֲשֶׁר לֹא־יָתֵן עַל־
פִּיָּהֶם וְהַדְּשׁוּ עֲלֵיו מִלְחָמָה : ⁶ לָכֵן
לִילֵךְ לָכֶם מַחֲזוֹן וְהַשְׁכַּח לָכֶם מִקְדָּשׁ
וּבִקְחָה הַשְׁמֵשׁ עַל־הַנְּבִיאִים וְהַדָּר עַל־יָהִם
הַיּוֹם : ⁷ וּבָשׂוּ הַחֲזִים וְהַפָּרֹה חֲסִמִּים
וְעָשׂוּ עַל־שִׁפְסָם בָּלֶם כִּי אִין מַצְנָה
אֲלֵהֶם : ⁸ וְאֵלֶם אֲנֹכִי מִלְּאִי כֹה אֶת־
רַחֲמֵי יְהוָה וּמִשְׁפָּט וּבִגְבוּרָה לְחַגִּיד לִיַּעֲלֵב
פְּשִׁעוֹ וְלִישְׂרָאֵל חַטָּאתוֹ :
⁹ שְׁמַעְרָא זֹאת רַאשֵׁי בֵּית יַעֲקֹב וְקִצְיָנִי
בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְהַרְבִּים מִשְׁפָּט וְאֶת כָּל־
הַיִּשְׂרָאֵל יַעֲקֹבִי : ¹⁰ בִּנְתָה צִיּוֹן בְּדַמִּים
וּיְרַשְׁלֶם בְּעוֹלָה : ¹¹ רַאשֵׁיהָ בְּשִׁחָה
וּשְׁפָטָהּ וּבְחִלְיָהּ בְּמַחֲוִיר יוֹדֶה וּבִגְבוּרָהּ
בְּבִקְשָׁה יִקְסֶמֶה וְעַל־יְהוָה יִשְׁעֶנָּה לֵאמֹר
הֲלֹא יְהוָה בְּהַרְבֵּנִי לֹא־הִבֹּא עָלַי
רָעָה : ¹² לָכֵן בְּגִלְלָכֶם צִיּוֹן שִׁחָה
מִתְרַשֵּׁשׁ וּיְרַשְׁלֶם צִיּוֹן תִּהְיֶה וְהָרַח חֲבִית
לְבָמוֹת יָעַר :

¹ וְהִיחָה | בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יְהִיחָה הָרַח
בֵּית־יְהוָה נֶכּוֹן בְּרֹאשׁ קְהָלִים וְנִשְׁמָה
הוֹיָה מִבְּצוֹר וְנִתְּרָה עָלָיו עַמִּים :
² וְהִלְכֶה בָּנִים רַבִּים וְאָמַר לָבִי וְנִעְלָה
אֶל־הָרַח יְהוָה וְאֶל־בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְטֶה
מִדְרָכָיו וְנִלְכָּה בְּאַחֲרֵיתוֹ כִּי מַצְיֹן
תִּצָּא הוֹרָה וְדָבָר יְהוָה מִיְרַשְׁלֶם :

1 KAI ipēi 'Akousate dh tauta, ai archai oikon
'Iakwb kai oi katallioi oikon 'Israhl. Oux
ymn isti tou gynwna to krima ; 2 Misoynτες ta
kala kai zhetoynτες ta ponhota, arpalizontes ta
dermata autwn ap' autwn kai tds sarkas autwn
apod twn ostewn autwn. 3 On tropon katifacon
tds sarkas tou laou mou, kai ta dermata autwn
synethlasan kai imelisan ws sarkas eis lebeta kai ws
krea eis chotran, 4 Owtws kekratonai prds ton
Kyrio kai ouk eisakoustetai autwn kai apo-
strepsi to prwsopon autou ap' autwn en tw
kairw ikeinw, an' wn ikonhreisanto en tois ipi-
tudeumasyn autwn ip' autous. 5 Tade legei Ky-
rios ipi tous prophetas tous plantonτας τον λαόν
μου, tous dakonτας en tois odousyn autwn kai
khrussonτας eirhyn ip' auton, kai ouk edoth eis
to stoma autwn, hgeran ip' auton polemon.
6 Dia touto nch ymn istai ex orasews, kai skotia
istai ymn ex maneias, kai dusetai o hlios ipi
tous prophetas, kai suskotasei ip' autous h
hmera. 7 Kai kataischynthsontai oi drwnτες ta
enpna, kai kataghlasqhsonται oi manτες, kai
kataalhousyn kat' autwn pantes autoi, dioti
ouk istai o epakousyn autwn. 8 Ean mh egw
emplhsow ischon en pneumaty Kyriou kai krimatos
kai dunausteias tou apaggelilai tw 'Iakwb asi-
beias autou kai tw 'Israhl amartias autou.
9 'Akousate dh tauta, oi hgoymenoi oikon 'Iakwb
kai oi katallioi oikon 'Israhl, oi bdelsodomenoi
krima kai panta ta ortha diastrefontes, 10 Oi
oikodomountes Siwn en aïmasi kai 'Ierousalhm en
adikiais. 11 Oi hgoymenoi autys metd dōron
ekrinon, kai oi ierēis autys metd misou apēcri-
non, kai oi prophetai autys metd argyriou
imanteuonto, kai ipi ton Kyrio epānēpauonto
legeontes Ouch o Kyrios en hmn istin ; ou mh
epilth ip' hmās kaka. 12 Dia touto di' hmas
Siwn ws agros apotriathsetai, kai 'Ierousalhm
ws opwrophalakion istai, kai to oros tou oikon eis
alsos drymou.

1 KAI istai ip' ischwtyn twn hmerwn im-
fanēs to oros Kyriou, istimon ipi tds korufas
twn drwn, kai metewristhsetai uperfwn twn
bounwn kai speusousi prds auto laoi, 2 Kai
porēusontai ithn polla kai ierousi diute ana-
bōmen eis to oros Kyriou kai eis ton oikon tou
theou 'Iakwb kai deihsousyn hmn tyn odon autou, kai
porēsōmetha en tais tribois autou. "Oti ex Siwn
ixeletetai nōmos, kai logos Kyriou ex 'Ierousalhm,

1 Et dixi: Audite principes Jacob, et
duces domus Israel: Numquid non vestrum
est soire iudicium, 2 Qui odio habetis
bonum, et diligitis malum: Qui violenter
tollitis pelles eorum desuper eis, et carnem
eorum desuper ossibus eorum? 3 Qui co-
mederunt carnem populi mei, et pellem
eorum desuper excoriarunt: et ossa eorum
confregerunt, et conciderunt sicut in lebete,
et quasi carnem in medio ollæ. 4 Tunc
clamabunt ad Dominum, et non exaudiet eos:
et abscondet faciem suam ab eis in tempore
illo, sicut nequiter egerunt in adinventioni-
bus suis. 5 Hæc dicit Dominus super pro-
phetas, qui seducunt populum meum: qui
mordent dentibus suis, et prædicant pacem:
et si quis non dederit in ore eorum quip-
pam, sanctificant super eum prælium.
6 Propterea nox vobis pro visione erit, et
tenebræ vobis pro divinatione: et occumbet
sol super prophetas, et obtenebrabitur super
eos dies. 7 Et confundentur qui vident vi-
siones, et confundentur divini: et operient
omnes vultus suos, quia non est responsum
Dei. 8 Verumtamen ego repletus sum for-
titudine spiritus Domini, iudicio et virtute:
ut annuntiem Jacob scelus suum, et Israel
peccatum suum. 9 Audite hoc principes
domus Jacob, et iudices domus Israel: quia
abominamini iudicium, et omnia recta per-
vertitis. 10 Qui ædificatis Sion in sangui-
nibus, et Jerusalem in iniquitate. 11 Prin-
cipes ejus in muneribus iudicabant, et
sacerdotes ejus in mercede docebant, et pro-
phetæ ejus in pecunia divinabant: et super
Dominum requiescebant, dicentes: Num-
quid non Dominus in medio nostrum? non
venient super nos mala. 12 Propter hoc,
causa vestri, Sion quasi ager arabitur, et
Jerusalem quasi acervus lapidum erit, et
mons templi in excelsa sylvarum.

1 Et erit, in novissimo dierum erit mons
domus Domini præparatus in vertice mon-
tium, et sublimis super colles: et fluent
ad eum populi. 2 Et properabunt gentes
multæ, et dicent: Venite, ascendamus ad
montem Domini, et ad domum Dei Jacob:
et docebit nos de viis suis, et ibimus in
semitis ejus: quia de Sion egredietur
lex, et verbum Domini de Jerusalem.

מיכה ד ה

וְשֹׁפֵט בֵּין עַמִּים רַבִּים וְחֹקֵיחַ לְגוֹיִם
עֲצָמִים עֲדֵרְחֹק וְכִתְלֵהוּ חֲרֻבֵּימָהֶם
לְאַתִּים וְחִנְתֵּמֵיהֶם לְמִזְמֹרוֹת לְאִישׁוֹ
וְיִשְׁכְּבוּ אֵלֶּשׁ פֶּחַת בִּפְנֵי וְתַחַת הָאֲמָתוֹ
וְאִין מִחְרִיד בִּרְפִי יִהְיֶה צְבָאוֹת דְּבָר׃
וְיִשְׁכְּבוּ עַמִּים יִלְכּוּ אֵלֶּשׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
וְנִבְחָנוּ גִלְגָּה בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ בָּיִם חֲחֹמָה טָאִם יִהְיֶה
אִסְכָּה הַצֵּלָעָה וְתִפְדָּח אֲנָפָצָה וְאִשָּׁר
חֲרָתִי׃ וְשִׁמְתִּי אֶת־הַצֵּלָעָה לְשִׁמְתִּי
וְהַפְלָאָה לְגוֹי עַצוֹם וּמְלִיךְ יִהְיֶה עַל־הֶם
בְּחַר צִיּוֹן מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם׃

וְאִתָּה מִגְדֵּל־עֶדֶר עָפָל בַּת־צִיּוֹן עֲדִידָה
הַמֵּתָה וּבָאָה הַמְּשַׁלָּה הַרְאֵשְׁנָה מִמְּלָכָה
לְבַת־דְּרוֹשָׁלָם׃ עֲתָה לָמָּה תִּרְיָעִי רַע
חֲמִלָה אִירִפֶּה אִמִּי־עֲצָה אֲכָד בִּי־חֲחֹמָתָהּ
חֵיל בִּינְלָהָ׃ חוֹלִי וְנָחִי בַּת־צִיּוֹן
בִּינְלָהָ בִּי עֲתָה תִצְאִי מִחֲרָיָה וְשִׁכְנָהּ
בְּשׂוֹדָה וּבָאָה עַד־בָּבֶל שָׁם תִּפְצְלִי שָׁם
יִנְאָלָה יִהְיֶה מִקֶּפֶה אִיָּקָה׃ וְעֲתָה
טָאִסְפּוּ עֲלֶיהָ גּוֹיִם רַבִּים חֲאִמְרִים תִּחַנְּנָהּ
וְתַחֲזוּ בְּצִיּוֹן עֲיֹנִי׃ וְחַמָּה לֹא יִדְעוּ
מִחֲשָׁבוֹת יְהוָה וְלֹא חֲכִימֵי עֲצָהּ בִּי
הַבָּצִים בְּעִמְרֵי גִרְנָה׃ הַקִּמִּי וְדוֹשִׁי
בַּת־צִיּוֹן בִּי קִרְנָה אֲשֶׁם בְּרָגֶל וּפִרְסֵתֶיהָ
אֲשֶׁם נְחִישָׁה וְחִדְקוֹת עַמִּים רַבִּים
וְחִחְרָמֵי לִיחֹה בְּצֵעַם וְחִילָם לֵאמֹר
כִּלְהֲאָרֶץ׃ עֲתָה תִתְּנֶנְדִּי בַת־דָּוִד
מִצֹּר שָׁם עֲלֵנָה בְּשִׁבְטֵי יָפֶה עַל־חֲלָחִי
אֶת שֹׁפֵט יִשְׂרָאֵל׃

פרשה ה :

וְאִתָּה בֵּית־לָחֶם אֲפִרְתָּה צִעִיר לְחַיִּית
בְּאֵלָמִי יִתְחַדָּה מִמֶּנּוּ לִי יִצְאֵה לְחַיִּית
מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצֵאֵתִי מִקֶּדֶם בִּימֵי
עוֹלָם׃ לָכֵן יִתְּנֶם עַד־עַתָּה יוֹלָדָה יִלְדָּה
וְיִתֵּר אֲחִיוֵי וְשׁוֹבְנֵי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

ΜΙΧΑΙΑΣ, δ, ε.

3 Καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐξε-
λέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν· καὶ κατα-
κόψουσι τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἀροτρά καὶ τὰ
δόρατα αὐτῶν εἰς δρίπανα, καὶ οὐκ ἔτι μὴ ἀντάρῃ
ἔθνος ἐκ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκ ἔτι μὴ μάθωσι
πολεμεῖν· 4 Καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω
ἀμπύλου αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα Κυρίου
παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα· 5 Ὅτι πάντες οἱ
λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς
δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ ἐπικεῖνα· 6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
λέγει Κύριος, συναΐξω τὴν συντετριμμένην, καὶ
τὴν ἐξωσμένην ἐισδέξομαι, καὶ οὐδ' ἀποσάμην·
7 Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα,
καὶ τὴν ἀποσμένην εἰς ἔθνος δυνατὸν, καὶ βασι-
λεύσει Κύριος ἐκ' αὐτοῦ ἐν ὄρει Σιών ἀπὸ τοῦ
νῦν ἕως εἰς τὸν αἰῶνα· 8 Καὶ σὺ πύργος ποιμ-
νίου αὐχμῶδης, θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σὲ ἔξει, καὶ
εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυ-
λῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλὴμ· 9 Καὶ νῦν ἵνα
τί ἔγνων κακὰ· μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι· ἡ ἢ
βουλὴ σου ἀπέλετο ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδίνες
ὡς τικτούσης· 10 Ὡδινε καὶ ἀνδρίζου καὶ ἐγγί-
ζε θυγάτηρ Σιών ὡς τικτούσα· διότι νῦν ἐξελεύσῃ
ἐκ πόλεως, καὶ κατασκευώσεις ἐν πεδίῳ, καὶ ἔξεις
ἕως Βαβυλῶνος· ἐκεῖθεν ῥύσεται σε, καὶ ἐκεῖθεν
λυτρώσεται σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν
σου· 11 Καὶ νῦν ἐπισυνήχθησαν ἐπὶ σὲ ἔθνη
πολλὰ λέγοντες Ἐπιχαρούμεθα, καὶ ἐκόφονται
ἐπὶ Σιών οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν· 12 Αὐτοὶ δὲ οὐκ
ἔγνωσαν τὸν λογισμόν Κυρίου, καὶ οὐ συνήκαν
τὴν βουλὴν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς
δράγματα ἄλῳνος· 13 Ἀνάστηθι καὶ ἄλδα αὐ-
τοὺς, θυγάτηρ Σιών, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι
σιδηρὰ, καὶ τὰς ὀπλὰς σου θήσομαι χαλκᾶς· καὶ
κατατήξεις λαοὺς πολλοὺς, καὶ ἀναθήσεις τῷ Κυ-
ρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν τῷ
Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. ε.

1 Nunc vastaberis filia latronis: obsidio-
nem posuerunt super nos, in virga percutient
maxillam iudicis Israel. 2 Et tu Bethlehem
Ephrata parvulus es in millibus Juda: ex te
mihi egredietur qui sit dominator in Israel,
et egressus ejus ab initio, a diebus æternita-
tis. 3 Propter hoc dabit eos usque ad tem-
pus, in quo parturiens pariet: et reliquias
fratrum ejus convertentur ad filios Israel.

MICHÆAS, IV. V.

3 Et judicabit inter populos multos, et
corripiet gentes fortes usque in longin-
quum: et concident gladios suos in vo-
meres, et hastas suas in ligones: non
sumet gens adversus gentem gladium: et
non discent ultra belligerare. 4 Et sede-
bit vir subtus vitem suam, et subtus ficum
suam, et non erit qui deterreat: quia os
Domini exercituum locutum est. 5 Quia
omnes populi ambulabunt unusquisque in
nomine Dei sui: nos autem ambulabimus in
nomine Domini Dei nostri in æternum et
ultra. 6 In die illa, dicit Dominus, congre-
gabo claudicantem: et eam, quam eiecera-
m, colligam, et quam afflixeram: 7 Et ponam
claudicantem in reliquias: et eam, quæ labo-
raverat, in gentem robustam: et regnabit
Dominus super eos in monte Sion, ex hoc
nunc et usque in æternum. 8 Et tu turris
gregis nebula filia Sion usque ad te veniet;
et veniet potestas prima, regnum filia Jeru-
salem. 9 Nunc quare mœrore contraheris?
numquid rex non est tibi, aut consiliarius
tuus periit, quia comprehendit te dolor sicut
parturientem? 10 Dole, et satage filia Sion,
quasi parturiens: quia nunc egredieris de
civitate, et habitabis in regione, et venies
usque ad Babylonem: ibi liberaberis: ibi
redimet te Dominus de manu inimicorum
tuorum. 11 Et nunc congregatæ sunt super
te gentes multæ, quæ dicunt: Lapidetur: et
aspiciat in Sion oculus noster. 12 Ipsi autem
non cognoverunt cogitationes Domini, et non
intellexerunt consilium ejus: quia congrega-
vit eos quasi fœnum areæ. 13 Surge, et
tritura filia Sion: quia cornu tuum ponam
ferreum, et ungulas tuas ponam særeas: et
comminues populos multos, et interficies
Domino rapinas eorum, et fortitudinem eo-
rum Domino universæ terræ.

CAPUT V.

1 Nunc vastaberis filia latronis: obsidio-
nem posuerunt super nos, in virga percutient
maxillam iudicis Israel. 2 Et tu Bethlehem
Ephrata parvulus es in millibus Juda: ex te
mihi egredietur qui sit dominator in Israel,
et egressus ejus ab initio, a diebus æternita-
tis. 3 Propter hoc dabit eos usque ad tem-
pus, in quo parturiens pariet: et reliquias
fratrum ejus convertentur ad filios Israel.

וְעָמַד וְרָעָה בְּצֵל יְהוָה בְּטָאֵן שָׁם יְהוָה
אֶלְהֵיו וְיִשְׁבֶּה בִּירְעָתָהּ יִגְדֵּל עַד אֶסְסִי-אֶרֶץ
וְהָיָה זֶה שְׁלֹום אֲשֶׁר יִכְרַבָּא בְּאֶרֶצְנוּ
וְכִי יִדְרֹף בְּאֶרְמוֹנֵינוּ וְהִמָּקְטֵנוּ עָלָיו
שֶׁבַע רָצִים וְשִׁמְקָה נְסִיבֵי אָדָם : 5 וְרַעֲוִי
אֶת-אֶרֶץ אֲשׁוּר בְּתֹרֵב וְאֶת-אֶרֶץ נִמְרוֹד
בְּפִתְחֶיהָ וְהִצִּיל מֵאֲשֶׁר יִכְרַבָּא בְּאֶרֶצְנוּ
וְכִי יִדְרֹף בְּגִבֹּלָנוּ : 6 וְהָיָה וְשִׁמְקָה
יִעֲלֶב בְּתֹרֵב עַמִּים רַבִּים כְּטֹל מֵאֶת
יְהוָה כְּרִבְיָיִם עַל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא-יִתְחַח
לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבָנֵי אָדָם : 7 וְהָיָה
שְׂאִרֵי יִעֲלֶב בְּנוֹיִם בְּתֹרֵב עַמִּים רַבִּים
כְּאִרְוֵה בְּבִחְמוֹת יָעַר כְּכַפִּיר בְּעִדְרֵי-צִיָּן
אֲשֶׁר אִם-עֲבָר וְרָמַס וְשָׂרָף וְאֵין מִצִּיל :
8 מְרוֹם יִדְף עַל-צִיָּרָיו וְכִלְ-אִיֻּדֵי וְקִרְוָהוּ :
9 וְהָיָה בְּיוֹם-הַחֲנוּחַ אִם-יִהְיֶה
וְהִכְרַתִּי סִינִיָּה מִקִּרְבָּהּ וְהִאֲבִדְתִּי
מִרְכְּבֶיהָ : 10 וְהִכְרַתִּי עָרֵי אֶרֶץ
וְהִרְסִיתִי כָל-מִבְצָרָיהָ : 11 וְהִכְרַתִּי כְשֵׁפִים
מִיָּדָהּ וּמַעֲוֹנִים לֹא יִהְיֶיהָ : 12 וְהִכְרַתִּי
כְּסִילֶיהָ וּמַצְבֹּתֶיהָ מִקִּרְבָּהּ וְלֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה
עוֹד לַמַּעֲשֵׂה יָדָיָהּ : 13 וְנִתְּשַׁתִּי אֲשִׁרְיָהּ
מִקִּרְבָּהּ וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיהָ : 14 וְעֲשִׂיתִי
בָּאָה וּבַחֲמָה נָקָם אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
שָׁמַעוּ :

פרשה ו :

1 שְׁמַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר-יְהוָה אֹמֵר הוּא
רִיב אֶת-יְהוָה וְהִשְׁמַעְנָה הַנִּבְעוֹת
חֹלָה : 2 שְׁמַעוּ הָרִים אֶת-רִיב יְהוָה
וְהָאֲתָנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ כִּי רִיב לִיְהוָה
עַם-עַמּוֹ וְעַם-יִשְׂרָאֵל יִתְנוּפֹחַ : 3 עַמִּי מִה-
עֲשִׂיתִי לָהּ וּמִה לֹא-תִיָּדָה עֲנָה בִּי : 4 כִּי
הִעֲלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּמִבְּרִית עֲבָדִים
כִּדְתִּיתִי וְאֶשְׁלַח לְפָנָי אֶת-מֹשֶׁה אֶחָד
וּמִרְיָם : 5 עַמִּי וְכִרְטָא מִחֲ-יַעַץ בָּלָן מִלָּה
מוֹאָב וּמִחֲ-עֲנָה אֶתוֹ בָּלָעַם בְּרַעְיוֹר
מִן-הַשָּׂטָן עַד-הַגִּלְגָּל לְמַעַן הִצֵּאת
עֲדֻקּוֹת יְהוָה : 6 בְּמִחָה אֶהְיֶה יְהוָה
אֶפְסָה לְאֵלֵי מְרוֹם הָאֲדָמָה כְּעוֹלֹת
בְּעִגְלִים בְּנֵי שֶׁנָּה : 7 הִרְגָּתָהּ יְהוָה
בְּאֵלָפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת מְחִלִּישָׁן הָאֶפֶס
כְּבִירֵי פִשְׁעֵי פָרִי כְּטֵנִי הִפֵּאת נִפְשֵׁי :

4 Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποι-
μνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ δού-
ματος Κυρίου θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν· διότι νῦν
μεγαλυνθήσονται ἕως ἁῶρων τῆς γῆς. 5 Καὶ
ἔσται αὐτῇ εἰρήνη, Ἀσσοὺρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν
γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν,
καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ' αὐτὸν ἐπτά ποιμένες καὶ
ὀκτώ δῆγματα ἀνθρώπων, 6 Καὶ ποιμανοῦσι τὸν
Ἀσσοὺρ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρώδ ἐν τῇ
τάφρῳ αὐτῆς· καὶ ῥήσεται ἐκ τοῦ Ἀσσοῦρ, ὅταν
ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ
ὄρια ὑμῶν. 7 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακώβ
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος
παρά Κυρίου πίπτουσα καὶ ὡς ἄνθρακες ἐπὶ ἀγρω-
στίν, ὅπως μὴ συναχθῇ μηδεὶς μηδὲ ὑποστῇ ἐν
νείοις ἀνθρώπων. 8 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα Ἰα-
κώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς
λέων ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ καὶ ὡς σκύμνος ἐν
ποιμνίῳ προβάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ καὶ
διαστείλῃ ἀρπάσῃ, καὶ μὴ ᾗ ὁ ἔξαιρούμενος.
9 Ὑψωθήσεται ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε,
καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου ἐξολοθρευθήσονται.
10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος,
ἐξολοθρεύσω τοὺς ἵππους ἐκ μέσου σου καὶ ἀπολῶ
τὰ ἄρματα σου, 11 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πόλεις
τῆς γῆς σου καὶ ἔξαρῶ πάντα τὰ δχυρώματά σου,
12 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ φάρμακά σου ἐκ τῶν χει-
ρῶν σου, καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται ἐν σοί·
13 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτά σου καὶ τὰς στη-
λίδας σου ἐκ μέσου σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσκυνήσεις
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου, 14 Καὶ ἐκκόψω τὰ
ἄλσῃ ἐκ μέσου σου, καὶ ἀφανιῶ τὰς πόλεις σου,
15 Καὶ ποιήσω ἐν ὄργῃ καὶ ἐν θυμῷ ἐκδικῆσαι ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, ἀνθ' ὧν οὐκ εἰσέκουσαν.

ΚΕΦ. σ'.

1 ἈΚΟΥΣΑΤΕ δὴ λόγον. Κύριος Κύριος εἶπεν
Ἀνάστηθι κριθῇτι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκουσάτωσαν
βουνοὶ φωνήν σου. 2 Ἀκούσατε ὄρη τὴν κρίσιν
τοῦ Κυρίου, καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι
κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ μετὰ
τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται. 3 Λαὸς μου, τί
ἐποίησά σοι, ἥ τί ἐλύπησά σε, ἥ τί παρηνώχλησά
σοι; ἀποκριθῇ μοι. 4 Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἠλυτρώσάμην
σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μω-
υσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαρίας. 5 Λαὸς μου, μνή-
σθητι δὴ τί βουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλὰκ βασιλεὺς
Μωάβ, καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλαὰμ υἱὸς τοῦ
Βεὴρ ἀπὸ τῶν σχολῶν ἕως τοῦ Γαλγὰλ, ὅπως
γνωσθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Κυρίου. 6 Ἐν τίνι κα-
ταλάβω τὸν Κύριον; ἀντιλήψομαι θεοῦ μου
ὑψίστου; εἰ καταλήψομαι αὐτὸν ἐν ὀλοκαυτώ-
μασιν ἐν μόσχῳ ἐν ἰανυσίοις; 7 Εἰ προσδίδεται
Κύριος ἐν χιλιᾷσι κριῶν ἢ ἐν μυριάσι χιμάρων
πτόνων; εἰ δὴ πρωτότοκά μου ὑπὲρ ἀσεβείας,
καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἀμαρτίας ψυχῆς μου;

4 Et stabit, et pascet in fortitudine Domini,
in sublimitate nominis Domini Dei sui : et
convertentur, quia nunc magnificabitur usque
ad terminos terræ. 5 Et erit iste pax : cum
venerit Assyrius in terram nostram, et quan-
do calcaverit in domibus nostris : et suscita-
bimus super eum septem pastores, et octo
primates homines. 6 Et pascent terram As-
sur in gladio, et terram Nemrod in lanceis
ejus : et liberabit ab Assur cum venerit in
terram nostram, et cum calcaverit in finibus
nostris. 7 Et erunt reliquię Jacob in medio
populorum multorum quasi ros a Domino, et
quasi stillę super herbam, quę non expectat
virum, et non pręstolatur filios hominum.
8 Et erunt reliquię Jacob in gentibus in
medio populorum multorum, quasi leo in
jumentis sylvarum, et quasi catulus leonis in
gregibus pecorum : qui cum transierit, et
conculcaverit, et ceperit, non est qui eruat.
9 Exaltabitur manus tua super hostes tuos,
et omnes inimici tui interibunt. 10 Et erit
in die illa, dicit Dominus : Auferam equos
tuos de medio tui, et disperdam quadrigas
tuas. 11 Et perdam civitates terrę tuę, et de-
struam omnes munitiones tuas, et auferam
maleficia de manu tua, et divinationes non
erunt in te. 12 Et perire faciam sculptilia
tua, et statuas tuas de medio tui : et non
adorabis ultra opera manuum tuarum. 13 Et
evellam lucos tuos de medio tui, et conteram
civitates tuas. 14 Et faciam in furore et in
indignatione ultionem in omnibus gentibus,
quę non audierunt.

CAPUT VI.

1 AUDITE quę Dominus loquitur : Surge,
contende iudicio adversum montes, et au-
diant colles vocem tuam. 2 Audiant montes
iudicium Domini, et fortia fundamenta terrę:
quia iudicium Domini cum populo suo et
cum Israel dijudicabitur. 3 Popule meus
quid feci tibi, aut quid molestus fui tibi ?
responde mihi. 4 Quia eduxi te de terra
Ægypti, et de domo servientium liberavi te :
et misi ante faciem tuam Moysen, et Aaron,
et Mariam ? 5 Popule meus memento quęso
quid cogitaverit Balach rex Moab, et quid
responderit ei Balaam filius Beor, de Setim
usque ad Galgalam, ut cognosceres justitias
Domini. 6 Quid dignum offeram Domino ?
curvabo genu Deo excelsu ? numquid offeram
ei holocaustomata, et vitulos anniculos ?
7 Numquid placari potest Dominus in
millibus arietum, aut in multis millibus
hircorum pinguium ? numquid dabo pri-
mo genitum meum pro scelere meo, fruc-
tum ventris mei pro peccato animę meę ?

הַגִּיד לְךָ אֲדָם מִחֲטָאֵי וּמִחַיֵּיתָהּ
דְּוָרֶשׁ מִמֶּנּוּ כִּי אִם-עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַחֲבָה
חֶסֶד וְיִחְנָנֶנּוּ לְבַת עַם-אֱלֹהֵיהֶּי׃
וְהוֹלֵךְ יִתְּנֶה לְעִיר יִקְרָא וְהַשְׁמִיעַ יִרְאֶה
שְׁמֵהּ שְׁמֵעֵה מִמֶּנּוּ וְכִי יַעֲדָה׃ 10 עוֹד
חֲשֵׁל בֵּית רָשָׁע אֲצִירֹת רָשָׁע וְאִיפֹת
רָזוֹן וְעִימָה׃ 11 הַמִּזְכֶּה בְּמִלְחָמָה רָשָׁע
וּבְכִים אֲבָנֵי מִרְמָה׃ 12 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
מִלְחָמָה חֲמָס וְיִשְׁכִּיָּה דְּבִרְשָׁנָה וְלִשְׁכָּם
רִמְיָה בְּפִיתָם׃ 13 וְגַם-אֲנִי הִחֲלִיתִי
הַפְּתִיחַת חֲשָׁמִים עַל-חַטְאוֹתֵיהֶם׃ 14 אֲהַח
תֹּאכַל וְלֹא תִשְׁבֹּעַ וְיִשְׁחָק בְּמִרְמָה וְהִסֵּג
וְלֹא תִפְלִיט וְאֲשֶׁר תִּפְלִיט לְחֶרֶב אֲמֹן׃
15 אֲהַח הַזֶּרַע וְלֹא תִקְצֹר אֲהַח הַדֶּרֶךְ-
זֵית וְלֹא-תִסְקֹד שָׁמֶן וְהִירֹשׁ וְלֹא
תִשְׁתַּחֲוֶיֶן׃ 16 וְיִשְׁתַּמְּרֵה חֲקוֹת צִמְרֵי וְכָל
מַעֲשֵׂה בֵית-אֲחִיָּא וְתִלְכֵי בְּמַעֲצוֹתָם
לְמַעַן תִּהְיֶי אֲהַח לְשִׁמְחָה וְיִשְׁכִּיָּה לְשִׁתְּחָה
וְחִרְפַּת צִמְיָה תִּשְׁמָה׃

פֶּרֶשׁ ו׃

1 אֲנִלִּי לִי כִי הִיִּיתִי פֶּה-סֶרֶחַ
פֶּלֶלֶל בְּצִיר אִירֹאשָׁפוֹל לְאֹכַל בְּפִתָּה
אֲהַח בְּפִתִּי׃ 2 אֲבָד חֶסֶד מִן-הָאָרֶץ
וְאֲשֶׁר בָּאֵדָם אֵין בָּלֵם לְדָמִים יִאֲדָבוּ אִישׁ
אֶת-אֲחִיָּהּ וְצִדּוֹ חֶרֶם׃ 3 עַל-חֶרֶב פָּתִים
לְחִטִּיב הַשֶּׁנֶּר שׁוֹאֵל וְחֲשָׁפִים בְּשִׁלֹּם
וְתִגְדֹּל דְּבָר הַנֶּת בְּפִשׁוֹ הָאֵל וְיַעֲבֹדָה׃
4 מִכָּה בְּחִירָה אֲשֶׁר מִמִּסְכָּה יוֹם מַצְפִּיָּה
פֶּה-חֶרֶב בָּאָה עֲתָה הַתָּה מִבְּיָחֶם׃
5 אֶל-תִּמְאִינִי בְּרָע אֶל-תִּבְטָחוּ בְּאֵלֹהִים
מִשְׁכָּבֶת חִילָה שְׁמֵר פֶּה-חֶרֶב פִּי׃ 6 בֵּר
בֶּן מִנְבֵּל אֵב בֵּת הַמֶּלֶךְ בְּאֵמָה פֶּלֶח
בְּחִמְתָּה אֲבִי אִישׁ אֲנִשִּׁי בֵיתוֹ׃ 7 וְאֲנִי
בִּיתְחָה אֲצִפֶּה אֲחִילָה לְאֵלֹהֵי אֲשֶׁר
אֲשַׁמְעֵי אֲלֵהֶם׃ 8 אֶל-תִּשְׁמָחִי אֲנִכְתִּי לִי כִי
כִפְלִיתִי קִמְתִּי קִרְאָשָׁב בְּחִשָּׁה וְיִתְּנֶה אִיר לִי׃

8 *Ei anagghēlē soi anthrōpē tī kalōn; ē tī Ky-
rios ekhētēi parā sou all' ē tou poiēin krima
kai agapān ēleōn kai ētoimon ēnai tou porēēsthai
metā Kyriou theou sou; 9 Phōnē Kyriou tē pōlei
ēpiklēthēsetai, kai sōsei phoboumēnous tō dōnoma
autou. "Akoue fulh, kai tīs kosmēsei pōlin;
10 Mē pūr kai oikos anōmou thesauρίζων thesau-
rouς anōmous kai metā thbriwς adikiās; 11 Ei
dikaiōthēsetai ēn zygh anōmos, kai ēn marσίπw
státhmia dólou, 12 'Ez ōn tōn plōtōn autōn
ásbeīas ēplēsan, kai oī κατοικούντες autēn elá-
loun pseúth, kai ē glōssa autōn upśōth ēn tō
stómati autōn; 13 Kai egō árxeimai tou pa-
tázai se, áφανιw σε ēn taīs áμαρτιαίς σου.
14 Sō phágeσαι kai ou mē ēmplēthēs, kai susko-
tásei ēn soi kai ēkneúsei, kai ou mē diaswthēs,
kai ōsoi an diasawōsin eis rōmfaian paraδοθή-
sονται. 15 Sō spēreīs kai ou mē ámhēs, sū
píseis elaiān kai ou mē álēpsy elaiōn, kai olon
kai ou mē píhte, kai áφανισθήσεται nómma laou
mou. 16 Kai efúlaxas tā dikaiómata Zambrī
kai pánta tā erga oíkou 'Achab, kai ēporéuthete
ēn taīs dōdois autōn, ōπως παραδō σε eis áφανι-
smōn kai touds κατοικούντας autēn eis surismōn,
kai óνειδη λαwν λήψεσθε.*

ΚΕΦ. Ζ'.

1 OIMOI ōti egeínēthēn ōs συνάγων καλάνην
ēn áμητῶ kai ōs ēπιφυλλίδα ēn τρυγητῶ, oux
upáρχοντος bótrouς tou phágein tā prwtógona.
Oímoi psyh, 2 "Oti ápólwlen eúsebeis apō tēs
ghs, kai katortōn ēn anthrōpōis oux upárxēi.
pántes eis aímata dikázontai, ēkastos tōn plh-
sion autou ekthlibousin ekthlibē, 3 'Epi tō kakōn
tās cheiras autōn itoimázousin. ō árchon aitei,
kai ō kritēs eirēnikoús lógous elállhse, katabú-
mion psyghs autou ístin. Kai ēxeíoumai tā agathá
autōn 4 'Os shs ēktrōgōn kai baδízōn epī ka-
nónos ēn hémérā skopiās. Oúai ai ekdikēseis σου
hkasiv, nūn éssontai klausthoi autōn. 5 Mē ka-
tapistēúete ēn φίλοις, kai mē ēλπίζετε epī hgon-
mēnois, apō tēs sygkoítou σου fúlaxai tou ána-
thēsθai ti autē. 6 Díoti ulōs átimázei patéra,
thygáthē ēpanasthēsetai epī tēn mhτέρα autēs,
nūmph epī tēn penθerán autēs, ēxthroi pántes án-
drōs oī ēn tō oíkw autou. 7 'Egō dē epī tōn Ky-
rion ēpibléfōmai, upomēnō epī tō theῶ tō swthēri
mou, éskoubēsetai mou ō theós mou. 8 Mē épichairé
moi ē ēxthrá mou ōti píptwka, kai ánasthēsoimai.
díoti éan καθίσω ēn tō skōtei, Kýrios φωτιw moi.

8 Indicabo tibi o homo quid sit bonum,
et quid Dominus requirat a te: Utique
facere iudicium, et diligere misericordiam,
et sollicitum ambulare cum Deo tuo.
9 Vox Domini ad civitatem clamat, et
salus erit timentibus nomen tuum: Audite
tribus, et quis approbabit illud? 10 Adhuc
ignis in domo impii thesauri iniquitatis,
et mensura minor iræ plena. 11 Num-
quid justificabo stateram impiam, et sac-
celli pondera dolosa? 12 In quibus divites
ejus repleti sunt iniquitate, et habitantes
in ea loquebantur mendacium, et lingua
eorum fraudulenta in ore eorum. 13 Et
ego ergo cœpi percutere te perditione super
peccatis tuis. 14 Tu comedes, et non sa-
turaberis: et humiliatio tua in medio tui:
et apprehendes, et non salvabis: et quos
salvaveris, in gladium dabo. 15 Tu semina-
bis, et non metes: tu calcabis olivam, et
non ungeris oleo: et mustum, et non
bibes vinum. 16 Et custodisti præcepta
Amri, et omne opus domus Achab: et ambu-
lasti in voluntatibus eorum, ut darem te in
perditionem, et habitantes in ea in sibilum:
et opprobrium populi mei portabitis.

CAPUT VII.

1 Vñ mihi, quia factus sum sicut qui
colligit in autumnno racemos vindemiæ: non
est botrus ad comedendum, præcoquas ficus
desideravit anima mea. 2 Periit sanctus de
terra, et rectus in hominibus non est: omnes
in sanguine insidiantur, vir fratrem suum ad
mortem venatur. 3 Malum manuum suarum
dicunt bonum: princeps postulat, et iudex
in reddendo est: et magnus locutus est desi-
derium animæ suæ, et conturbaverunt eam.
4 Qui optimus in eis est, quasi paliurus: et
qui rectus, quasi spina de sepe. Dies specu-
lationis tuæ, visitatio tua venit: nunc erit
vastitas eorum. 5 Nolite credere amico: et
nolite confidere in duce: ab ea quæ dormit
in sinu tuo, custodi claustra oris tui. 6 Quia
filius contumeliam facit patri, et filia consur-
git adversus matrem suam, nurus adversus
socrum suam: et inimici hominis domestici
ejus. 7 Ego autem ad Dominum aspiciam,
expectabo Deum salvatorem meum, audiet
me Deus meus. 8 Ne læteris inimica mea
super me, quia cecidi: consurgam, cum
sedero in tenebris, Dominus lux mea est.

9 וְנָתַתְּ יְהוָה אֱשָׁמָה כִּי חָטָאתִי
לֹא עַד אֲשֶׁר יָרִיב רִיבִי וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי
יֹצִיאֵנִי לְאוֹר אֲרָחָה בְּצִדְקָתוֹ : 10 וְתָרָא
אֶלְכֶתִּי וְהִכְסֶּה בִשְׁמָהּ הָאֲמָרָה אֵלַי אִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֵינִי תִרְאֶינָה כִּי עָתָה
תִּתֶּנָּה לְמַרְקָם פְּטִיט חֲצֹצֹת : 11 יוֹם
לִבְנוֹת בְּדִרְיָה יוֹם הַחַיָּה יִרְחַקְדָּחָה :
12 יוֹם הָהָא וְעִדְיָה יָבוֹא לְמִנִּי אֲשׁוּר
וְעַבְרֵי מִצּוֹר וְלִמְנֵי מִצּוֹר וְעִדְנָהָר וְגַם
מִיָּם וְתֵרֵר הָהָר : 13 וְהִתִּיתָה הָאָרֶץ לְשִׁמְמָה
עַל־יִשְׁכֵּיָהּ מִפְּרִי מַעַלְלֵיהֶם : 14 רָעָה
עִמָּךְ בְּשִׁבְעָה צָאן נִחְלָהָה שְׂכָנִי לְכָדָד
יָעַר בְּתוֹךְ פְּרָמֶל יִרְעוּ דָּשָׁן וְגִלְעָד כִּימִי
עוֹלָם : 15 כִּימִי צִמְחָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲרָאָה נִפְלְאוֹת : 16 יִרְאֶה גוֹיִם וְיִבְשׁוּ
מִכָּל בְּבוֹרֵתָם וְשִׁימוּ יָד עַל־פִּי אֲנִיחָם
תִּחְרָשְׁנָה : 17 יִלְחֲבוּ עֶפְרַיִם עִמָּהֶם בְּחִלָּה
אֶרֶץ יִרְבֹּן מִמִּסְבְּרֵיתָם אֲלֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִפְחָדוּ וְיִרְאֶה מִמֶּנּוּ : 18 מִיֵּאֵל כְּמוֹהוּ נִשְׂאָה
עוֹלָם וְעַבְרֵי עַל־פִּשְׁעֵם לְשִׁאֲרֵית נִחְלָהָה
לְאִי־חֲחִיק לְעַד אֲפֹו כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הָהָא :
19 יִשׁוּב יִרְחַמְנוּ וְיִכְבֹּשׁ עוֹנֵתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ
בְּמִצְלוֹת גַּם פְּלִחְטָאֲתָם : 20 תִּתֵּן אִמָּתְךָ
לְעֶבֶדְךָ חֶסֶד לְאֶבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם כִּימִי קָדָם :

9 Ὁργὴν Κυρίου ὑποίσω ὅτι ἡμαρτον αὐτῷ, ὥς
τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου· καὶ ποιήσει
τὸ κρίμα μου καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς, ὄψομαι τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ· 10 Καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου
καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνῃ, ἣ λέγουσα Ποῦ Κύ-
ριος ὁ θεός σου; σὺ ὀφθαλμοὶ μου ἐπόψονται
αὐτήν, νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν
ταῖς ὁδοῖς. 11 Ἡμέρα ἀλοφῆς κλίνθου, ἐξάλειψίς
σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σου
ἡ ἡμέρα ἐκείνη· 12 Καὶ αἱ πόλεις σου ἤξουσιν
εἰς ὁμαλισμὸν καὶ εἰς διαμερισμὸν Ἀσσυρίων, καὶ
αἱ πόλεις σου αἱ ὄχυραι εἰς διαμερισμὸν ἀπὸ
Τύρου ὥς τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ὥς
θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ὄρους ὥς τοῦ ὄρους· 13 Καὶ
ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν σὺν τοῖς κατοικοῦ-
σιν αὐτῆς, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδεύματων αὐτῶν.
14 Ποίμην λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου, πρόβατα
κληρονομίας σου, κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς
ὄρυμν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου, νεμήσονται τὴν
Βασανίτιν καὶ τὴν Γαλααδίτιν καθὼς αἱ ἡμέραι
τοῦ αἰῶνος. 15 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας
σου ἐξ Αἰγύπτου ὤψεσθαι θαυμαστά· 16 Ὅψονται
ἔθνη καὶ καταισχυνοθήσονται καὶ ἐκ πάσης τῆς
ισχύος αὐτῶν, ἐπιθήσουσι χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐ-
τῶν, τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσεται, 17 Λείξουσιν
χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν, συγχυθήσονται ἐν
συγκλεισμῷ αὐτῶν· ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἐκ-
στήσονται, καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ. 18 Τίς
θεὸς ὥσπερ σὺ; ἐξαίρων ἀνομίας καὶ ὑπερβαίνων
ἀσεβείας τοῖς καταλοιποῖς τῆς κληρονομίας αὐ-
τοῦ· καὶ οὐ συνέσχειν εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτοῦ,
ὅτι θελητὴς ἐλέους ἐστίν. 19 Ἐπιστρέψει καὶ
οἰκτερήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν καὶ
ἀπορρίψονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, πάσας
τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. 20 Δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ
Ἰακώβ, ἔλινεν τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὥμοσας τοῖς
πατράσιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν.

9 Iram Domini portabo, quoniam peccavi ei,
donec causam meam iudicet, et faciat iudicium
meum : educet me in lucem, videbo iustitiam
ejus. 10 Et aspiciet inimica mea, et operietur
confusione, quæ dicit ad me : Ubi est
Dominus Deus tuus ? Oculi mei videbunt in
eam : nunc erit in conculcationem ut lutum
platearum. 11 Dies, ut ædificentur maceræ
tuæ : in die illa longe fiet lex. 12 In die illa
et usque ad te veniet de Assur, et usque ad
civitates munitas ; et a civitatibus munitis
usque ad flumen, et ad mare de mari, et ad
montem de monte. 13 Et terra erit in deso-
lationem propter habitatores suos, et propter
fructum cogitationum eorum. 14 Pasce popu-
lum tuum in virga tua, gregem hereditatis
tuæ, habitantes solos in saltu, in medio Car-
meli : pascentur Basan et Galaad juxta dies
antiquos. 15 Secundum dies egressionis tuæ
de terra Ægypti ostendam ei mirabilia.
16 Videbunt gentes, et confundentur super
omni fortitudine sua : ponent manum super
os, aures eorum surdæ erunt. 17 Lingent
pulverem sicut serpentes, velut reptilia
terræ perturbabuntur in ædibus suis : Do-
minum Deum nostrum formidabunt, et time-
bunt te. 18 Quis Deus similis tui, qui auferas
iniquitatem, et transis peccatum reliquiarum
hereditatis tuæ ? non immittet ultra furorem
suum, quoniam volens misericordiam est.
19 Revertetur, et miserebitur nostri : deponet
iniquitates nostras, et projiciet in profundum
maris omnia peccata nostra. 20 Dabis veri-
tatem Jacob misericordiam Abraham : quæ
jurasti patribus nostris a diebus antiquis.

LIBER NAHUM.

נחום א

מִשְׁנָה קִינָה סֵפֶר חֲזוֹן נְחֻם הָאֱלֹהִים:
 אֵל מְחַיֵּה וְלֹמֵךְ יְהוָה נֶקֶם יְהוָה
 וְיִבְעַל חֶמֶד נֶקֶם יְהוָה לְצִיּוֹן וְנוֹמֵר הָאֵל
 לְאִיכָרֵי: ב יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים וּבְדוֹלֶפֶת
 וְנִקְחָה לֹא יִנְקַח יְהוָה בְּסוֹפָהּ וּבְשִׁעָרָהּ
 דִּדְרָפֹּ וְעֵקֶן אֶבֶן רִגְלָיו: ג גֹּיִם בָּיִם
 וּבִשְׁחָהּ וּכְלִחְתָּרוֹת חֲחָרִיב אֲמַלְלָהּ בְּשֹׁן
 וּכְרַמָּל וַיִּפְרָח לְבָנוֹן אֲמַלְלָהּ: ד חֲרִיב
 הֶעֱשֵׂה מִמֶּנּוּ וְהַנְּצִיחוֹת הַחֲמוֹנָנִי וְהַשְׂמָה
 הָאֶרֶץ מִפְּנֵי וְחֶבֶל וּכְלִי־שִׁבְיָה בָּהּ:
 ו לִפְנֵי זַעֲמֹל מִי גַעֲמוֹד וּמִי יִקְוֶה בְּחַרְוֹן
 אֲפֹן חֲמָהּ נִתְקַח כְּאֵשׁ וְהַצְרִים נִתְצָו
 מִמֶּנּוּ: ז מִזֶּבֶן יְהוָה לְמַצּוֹ בָּיוֹם צָרָה
 וַיִּדְעַ חֲסִי בּוֹ: ח וּבְשִׁמְשָׁה עֶבֶר פָּלָה
 יַעֲשֶׂה מְקוֹמָהּ וְאִיכָרֵי יִדְדֵיהֶם: ט מִד
 הַחֲשָׁבוֹנִי אֶל־יְהוָה פָּלָה הוּא עֲשֶׂה
 לְאִתְּקִים פְּעָמָיִם צָרָה: י בִּי עַד־סִירָם
 סִבְלִים וּבְסִבְאִים סִבְאִים אֲפִלּוֹ פִקֵּשׁ
 יִבֶּשׁ מָלֵא: יא מִמֶּנּוּ יִצָּא חֶשֶׁב עַל־יְהוָה
 רַעֲיָה יִעַץ בְּלִיעַל: יב בָּהּ אֶמֶר
 יְהוָה אֲמַלְלֵם וּבְנֵי רָפִים וּבְנֵי נְגֹוִי
 וְעִבְרָה וְעִזְרָה לֹא אֶעֱבֹדָה עוֹד: יג וְעִזְרָה
 אֲשֶׁפֶר מִטְחָה מִצְלִיָּה וּמִסְרוֹחֶהּ אֶנְתָּק:
 יד וְעִזְרָה עֲלֶיהָ יְהוָה לֹא־תִרְעַע מִשְׁמָהּ
 עוֹד מִפְּנֵי אֱלֹהֵי אֶרֶץ מִסְכָּה וּמִסְכָּה
 אֲפִים חֲבָרָה בִּי חֲלוֹת:

NAOYM, KEΦ. α'.

Α ΗΜΜΑ Νινευή, βιβλίον ὀράσεως Ναούμ τοῦ Ἑλεσαίου. 2 Θεὸς ζηλωτῆς καὶ ἐκδικῶν Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος μετὰ θυμοῦ ἑκδικῶν Κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ, καὶ ἰξαίρων αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. 3 Κύριος μακρόθυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθώσσει Κύριος· ἐν συντελείᾳ καὶ ἐν συσσεισμῇ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ νεφέλαι κοινορτὸς ποδῶν αὐτοῦ. 4 Ἀπειλῶν θαλάσσης καὶ ξηραίνων αὐτήν, καὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐξηρημῶν. Ὀλιγώθη ἡ Βασανίτις καὶ ὁ Κάρμηλος, καὶ τὰ ἐξανθοῦντα τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπε· 5 Τὰ ὄρη ἐσεισθήσαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν· καὶ ἀνίσταλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἡ σύμπασα, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. 6 Ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇκει ἀρχάς, καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ. 7 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν. 8 Καὶ ἐν κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται, τοὺς ἐπείγειρομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διώξει· σκότος. 9 Τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν Κύριον; συντέλειαν αὐτὸς ποιήσεται, οὐκ ἐκδικήσει δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν θλίψει. 10 Ὅτι ἔως θεμελίου αὐτοῦ χερσωθήσεται, καὶ ὡς σμίλας περιπλεκόμενη βρωθήσεται, καὶ ὡς καλὰμ ξηρασίας μεστή. 11 Ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λόγιμος κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρά, βουλευόμενος ἐναντία. 12 Τάδε λέγει Κύριος κατάρχων ὑδάτων πολλῶν καὶ οὕτως διασταλήσονται, καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἠνακουσθήσεται ἔτι. 13 Καὶ νῦν συντρίψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ τοὺς δεσμοὺς διαρρήξω. 14 Καὶ ἐντελείται περὶ σοῦ Κύριος, οὐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι· ἐξ οἴκου θεοῦ σου ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτά, καὶ χωνευτὰ θήσομαι ταφήν σου, ὅτι ταχεῖς.

NAHUM, CAPUT I.

ONUS Ninive: Liber visionis Nahum Elcesæi. 2 Deus æmulator, et ulciscens Dominus: ulciscens Dominus, et habens furorem: ulciscens Dominus in hostes suos, et irascens ipse inimicis suis. 3 Dominus patiens, et magnus fortitudine, et mundans non faciet innocentem. Dominus in tempestate et turbine viæ ejus, et nebulae pulvis pedum ejus. 4 Increpans mare, et exsiccans illud: et omnia flumina ad desertum deducens. Infirmatus est Basan, et Carmelus: et flos Libani elanguit. 5 Montes commoti sunt ab eo, et colles desolati sunt: et contremuit terra a facie ejus, et orbis, et omnes habitantes in eo. 6 Ante faciem indignationis ejus quis stabit, et quis resistet in ira furoris ejus indignatio ejus effusa est ut ignis: et petrae dissolutæ sunt ab eo. 7 Bonus Dominus, et confortans in die tribulationis: et sciens sperantes in se: 8 Et in diluvio prætereunte, consummationem faciet loci ejus, et inimicos ejus persequentur tenebræ. 9 Quid cogitatis contra Dominum? consummationem ipse faciet: non consurget duplex tribulatio. 10 Quia sicut spinæ se invicem complectuntur, sic convivium eorum pariter potantium: consumentur quasi stipula ariditate plena. 11 Ex te erit cogitans contra Dominum malitiam: mente pertractans prævaricationem. 12 Hæc dicit Dominus: Si perfecti fuerint, et ita plures, sic quoque attondentur, et pertransibit: affixi te, et non affligam te ultra. 13 Et nunc conteram virgam ejus de dorso tuo, et vincula tua dirumpam. 14 Et præcipiet super te Dominus, non seminabitur ex nomine tuo amplius: de domo Dei tui interficiam sculptile, et conflatile, ponam sepulchrum tuum, quia inhonoratus es.

נחום ב ג

פרשה ב :

והנה על־ההרים רגלי מבשר משמיע
שְׁלוֹם חָצִי וְהוֹדָה חֲצִיָּה שְׁלָמִי יִרְחֶק
כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבֹר־בָּהּ בְּלִיעֵל
בְּלֹח נִכְחָה: ² עָלָה מִפָּרָץ עַל־שִׁנְיָהּ בָּצֹר
מִצִּיּוֹרָה צִפְחֻד־דָּרָה חֹזֶק מְהִינִים אֶפְסָן בָּהּ
מָאֵד: ³ כִּי שָׁב וַיְהוֹדֶה אֶת־בְּנָאוֹ וַיַּעֲלֶב
בְּבָאוֹ וַיִּשְׁתָּאֵל כִּי בְקוֹמֹם בְּקוֹמִים וַיִּמְרִיחֵם
שָׁחֲתוּ: ⁴ מָגֵן גְּבֻרֵיהֶם מֵאֲדָם אֲנִשְׁתִּיחֵל
מִתְּלָעִים בְּאֶשׁ־שִׁלֵּית חֶרֶב בְּיָוֶם חֲכִימֵי
וַתִּבְרֹשִׁים תִּרְעָלוּ: ⁵ בְּחֻצוֹת וַתְּהוֹלְלוּ
תִּרְכָב וַשִּׁמְתִּיחֶן בְּרִחְוֹתָם מִרְאִיָּהוּ
פִלְסִיִּים בְּבָרָקִים וְרוֹצְצִים: ⁶ יִזְכֹּר אֱדִיָּיו
יִשְׁשֹׁלֵי בְּהִלְכֹתָם וַיִּמְחֲרוּ חוֹמָתָהּ וַיִּחַן
הַפָּקֶה: ⁷ שָׁעָרֵי הַתְּחִרֹת נִפְתְּחוּ וַתִּחְסֹל
נְמוֹג: ⁸ וַהֲצֵב בְּלִתָּה חֲצֵלְתָהּ וַאֲמַחֲתִיָּהּ
מִנְּחֻלָּהּ בְּקוֹל יוֹנִים מִתְּפָפוֹת עַל־לִבְבָהּ:
⁹ וַיִּנְיֶנָה כְּבָרֶכֶת־יָמִים מִיָּמֵי חַיָּהּ וַתִּפְחַח
בָּסִים עֲמָדֵי עֲמָדֵי וַאֲיוֹן מִפָּקֶה: ¹⁰ בָּהּ
בָּסָה בָּהּ וַחֵב וַאֲיוֹן מִצָּח לַתְּכֹנֶה בָּבֶד
מִכֹּל כְּלֵי חַמְדָּה: ¹¹ בִּתְרוֹךְ וּמִבְּהֶקֶח
וּמִבְּלָקָה וְלֹכַח נִמְסָה וַתִּפְקֶה בְּרָפִים וַתִּלְחַלְחַל
בְּכִלְמֵהֲנִים וַתִּפְקֶה בְּגָלִם וַתִּפְקֶה פִּתְחוֹת:
¹² אֵיךְ מֵעוֹן אֲרִיֹת וּמִרְעָה הוּאָה לְכַפְּרִים
אֲשֶׁר חִלְּקָה אֲרִיֹת לְבָיִת שָׁם בָּהּ אֲרִיֹת
וַאֲיוֹן מִחֲרִיד: ¹³ אֲרִיֹת טָרַף בְּדֵי גְרוֹתָיו
וּמִחֶקֶת לְלִבְאֲתָיו וַיִּמְלֹא־מִרְחָה חֲרִיו
וּמִעוֹלָתָיו מִרְחָה: ¹⁴ חֲנָנִי אֱלֹהִים בָּאֵם
וַתִּחַן צְבָאוֹת וַתִּבְעֲרֵתִי בַעֲשׂוֹן רִכְבָּהּ
וּבְקִיָּהּ תִּמְאֵל חֶרֶב וַתִּבְרֹשִׁי מֵאֲרֶץ
שִׁרְפָה וְלֹא־יִשְׁמַע עוֹד קוֹל מִלִּבְבָּהּ:

פרשה ג :

והיו עיר דמים גלית פחש פָּרָה
מִלִּיָּח לֹא יִמָּשׁ טָרַף: ² קוֹל שׁוֹט וְקוֹל
רֶעֶשׂ אֶפְסָן וְקוֹס דִּחְרֵי וּמִרְחָבָהּ מִרְחָבָהּ:

ΝΑΟΥΜ, α', β', γ'.

15 Ἴδου ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην· ἰόρταζε Ἰοῦδα τὰς ἑορτὰς σου, ἀπόδος γὰρ εὐχὰς σου, διότι οὐ μὴ προσθήσωσιν ἐπὶ τοῦ διελεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαιώσιν. Συντελείσται, ἐξῆρ' α'.

ΚΕΦ. β'.

1 ἌNEBH ἐμψυσῶν εἰς πρόσωπόν σου, ἐξαιρούμενος ἐκ θλίψεως. Σκόπτουσιν ὁδόν, κράτησον δσφύος, ἀνδρῖσαι τῇ ἰσχυΐ σφόδρα· 2 Διότι ἀπέστρεψε Κύριος τὴν ὕβριν Ἰακώβ καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐκτινάσσοντες ἐξείνασαν αὐτοὺς καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέφθειραν. 3 Ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἀνδρας δυνατοὺς ἰμπαίζοντας ἐν πυρὶ· αἱ ἡνῖαι τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱππεῖς θορυβηθίσονται· 4 Ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθίσονται τὰ ἄρματα καὶ συμπλακίσονται ἐν ταῖς πλατείαις· ἡ ὁρασις αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρός καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσιν. 5 Καὶ μνησθίσονται οἱ μεγιστάνες αὐτῶν, καὶ φεύξονται ἡμέρας καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν, καὶ σπείσουσιν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς καὶ ἐτοιμάσουσι τὰς προφυλακὰς αὐτῶν. 6 Ἦῦλαι τῶν πόλεων διηνοίχθησαν, καὶ τὰ βασίλεια διέπεισε, 7 Καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη· καὶ αὕτη ἀνέβαινε, καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο καθὼς περιστερὰι φεγγόμεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν. 8 Καὶ Νινευὴ ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων. 9 Διήρπαζον τὸ ἀργύριον, διήρπαζον τὸ χρυσίον, καὶ οὐκ ἦν πῖρας τοῦ κόσμου αὐτῆς· βεβάρυνται ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς. 10 Ἐκτιναγμός καὶ ἀνατιναγμός, καὶ ἐκβρασμός καὶ καρδίας θραυσμός, καὶ ὑπόλυσιν γονάτων καὶ ὠδίνες ἐπὶ πᾶσαν ὁσφύν, καὶ τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας. 11 Ποῦ ἔστι τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων, καὶ ἡ νομὴ ἡ ὅσα τοῖς σκύμοις; ποῦ ἐπορεύθη λέων τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμνον λέοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν; 12 Λέων ἤρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμοις αὐτοῦ καὶ ἀπέπνιξε τοῖς λέουσιν αὐτοῦ, καὶ ἐπλησσε θήρας νοσσιάν αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἀρπαγῆς. 13 Ἴδου ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐκαύσω ἐν καπνῷ πληθός σου, καὶ τοὺς λέοντάς σου καταφάγεται ῥομφαία, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θῆραν σου, καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ οὐκ ἐπὶ τὰ ἔργα σου.

ΚΕΦ. γ'.

1 Ὁ ΠΟΛΙΣ αἱμάτων, ὅλη ψευδής, ἀδικίας πληρης, οὐ ψηλαφηθήσεται θῆρα. 2 Φωνὴ μαστίγων καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν, καὶ ἵππου διώκοντος καὶ ἄρματος ἀναβράσσοντος,

NAHUM, I. II. III.

15 Ecce super montes pedes evangelizantis, et annuntiantis pacem: celebra Juda festivitates tuas, et redde vota tua: quia non adjiciet ultra ut pertranseat in te Belial: universus interiiit.

CAPUT II.

1 ASCENDIT qui dispergat coram te, qui custodiat obsidionem: contemplare viam, confortat lumbos, robora virtutem valde. 2 Quia reddidit Dominus superbiam Jacob, sicut superbiam Israel: quia vastatores dissipaverunt eos, et propagines eorum corruperunt. 3 Clypeus fortium ejus ignitus, viri exercitus in coccineis: ignem habent currus in die præparationis ejus, et agitadores consopiti sunt. 4 In itineribus conturbati sunt: quadrigæ collisæ sunt in plateis: aspectus eorum quasi lampades, quasi fulgura discurrentia. 5 Recordabitur fortium suorum, ruent in itineribus suis: velociter ascendent muros ejus, et præparabitur umbraculum. 6 Portæ fluviorum apertæ sunt, et templum ad solum dirutum. 7 Et miles captivus abductus est: et ancillæ ejus minabantur gementes ut columbæ, murmurantes in cordibus suis. 8 Et Ninive quasi piscina aquarum aquæ ejus: ipsi vero fugerunt: state, state, et non est qui revertatur. 9 Diripite argentum, diripite aurum: et non est finis divitiarum ex omnibus vasis desiderabilibus. 10 Dissipata est, et scissa, et dilacerata: et cor tabescens, et dissolutio geniculorum, et defectio in cunctis renibus: et facies omnium eorum sicut nigredo ollæ. 11 Ubi est habitaculum leonum, et pascua catulorum leonum, ad quam ivit leo ut ingrederetur illuc, catulus leonis, et non est qui exterreat? 12 Leo cepit sufficienter catulis suis, et necavit læonis suis: et implevit præda speluncas suas, et cubile suum rapina. 13 Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum, et succendam usque ad fumum quadrigas tuas, et leunculos tuos comedet gladius: et exterminabo de terra prædam tuam, et non audietur ultra vox nuntiorum tuorum.

CAPUT III.

1 Væ civitas sanguinum, universa mendacii dilaceratione plena: non recedet a te rapina. 2 Vox flagelli, et vox impetus rotæ, et equi frementis, et quadrigæ ferventis, et equitis ascendentis:

3 פקד מַעֲלָה וְלַחֵב חֶרֶב וּבִתְּחָה חֲנִית
 וְרֶב חֶלֶל וְכָבֵד פָּגַר וְאִין לִנְיָח
 וְשִׁשְׁלֵי בְּנֵיהֶם: 4 מֶלֶךְ וְנִנְיָ וְזִנָּה מִבֵּית
 חָן בַּעֲלֵת פְּשָׁעִים חֲפֻצֶּת גּוֹיִם בְּזִנְיָהּ
 וּמִשְׁפָּחוֹת בְּקִשְׁפִּיהֶן: 5 חֲנִנִי אֱלֹהֵי כָּאֵם יִחְיָה
 צְבָאוֹת וְגִלְיָתִי שְׂוֹלָה עַל־פָּנֶיהָ וְחֲרָאֶיהָ
 גּוֹיִם מַעֲלָה וּמִמְלָכוֹת קְלוֹנָה: 6 וְחֲשִׁלְכֶנִּי
 עַל־הָ שְׂמָעִים וְנִפְלִיתָהּ וְשִׁמְתִּיהָ קְרָאִי:
 7 וְחִיָּה כְּלִיאָהּ יָדוֹד מִפֶּהּ וְאִמֶּר שְׂוֹדָהּ
 קִינָה מִי יָנִיד לָהּ מֵאִין אֲבָקֶשׁ מִנְּחָסִים
 לָהּ: 8 חֲחִיטְבִּי מִנָּה אֲמִין חֲשִׁבָהּ
 בִּימֵי הַיָּמִים מִיָּם סָבִיב לָהּ אֲשֶׁר־חִיל יָם
 מִיָּם חֲוָרָהּ: 9 פֶּה עֲצָמָהּ וּמִצְרֵיהֶם
 וְאִין גִּזְזָה פֶּה וְלִבִּים חִי בַּעֲזָרָהּ:
 10 בַּחֲרָא לַצֹּחֵל חֲלָקָה בְּשִׁבִּי גַם עַל־לִי
 יִרְשָׁשׁוּ קְרָאֵשׁ פְּלִחֲוֹתָהּ וְעַל־נִכְפְּרֵיהָ
 יִהְיֶה בֹרֵל וְכִלְדוּלֶיהָ רִחֲקוּ בְּזָקִים:
 11 בַּחֲרָא תִשְׁפְּרִי תִחִי גַּעֲלָמָה בַּחֲרָא
 תִּבְקָשִׁי מַעֲזוֹ מֵאִיִּב: 12 פֶּלֶם־בְּכֻזָּהּ
 תִּמְאָנִים עַם־בְּפֹרִים אִם־נִפְעוֹ וְנִפְלֵי עַל־פִּי
 אֲכָל: 13 חֲחֵר עֲנָה קְשִׁיב פְּתָרָהּ
 לִאֲיִתָּהּ פְּתוֹחַ נִפְתָּחוֹ שְׁעָרֵי אֲרָצָהּ
 אֲכָלָה אֵשׁ בְּרִיחֶיהָ: 14 מִי מִצּוֹר שְׂאֵב־לָהּ
 חֲזָקִי מִבְּכֻזָּהּ בָּאִי בְּנִיט וְרַמְסִי בְּחֶמֶר
 חֲחִינִי מִלְּגוֹ: 15 שֶׁם תִּמְאָלָהּ אֵשׁ
 תִּכְרִיתָהּ חֶרֶב תִּמְאָלָהּ פִּילָה חֲחֶפְפָהּ
 פִּילָה חֲחֶפְפָהּ פֶּה־חֶפְפָהּ: 16 חֲרָפִיהָ
 לְכִלְיָהּ מִכּוֹכְבֵּי הַשָּׁמַיִם גִּלָּה פֶּשֶׁט וְיָצָה:
 17 מִנְּזִירָהּ פֶּה־חֶפְפָהּ וּמִפְּסָהּ פְּנִיב גּוֹבֵי
 חֲחִינִים בְּנִדְרוֹתָהּ פְּנִיב חֲרָחֵשׁ שְׁמֵשׁ וְחָח
 וְנִדָּד וְלֹא־יִדְעַ מִקּוֹמוֹ אִיִּם: 18 נָמָה
 לְעִיָּה מִלָּה אֲשׁוּר וְשִׁפְנִי אֲדִירָהּ נִפְשׁוֹ
 עֲפָה עַל־חֲחִינִים וְאִין מִחֶפְפָּה: 19 אִידִּיחָהּ
 לְשִׁבְרָהּ נִחָלָה מִפְּתָהּ פֶּלֶא שְׁמֵעִי שְׁמֵעִי
 תִּקְעוּ כֹּה עַל־הָ פִּי עַל־מִי לֹא־עֲבָרָהּ
 רִעֲתָהּ תִּמִּיד:

3 Καὶ ἰππίως ἀναβαίνοντος καὶ στιλβοῦσης ῥομφαίας καὶ ἱεραστραπτόντων ὅπλων, καὶ πλήθους τραυματιῶν καὶ βαρείας πώσεως, καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν ἀπὸ πλήθους πορνείας.
 4 Πύρνη καλὴ καὶ ἐπίχαρις, ἡγουμένη φαρμάκων, ἡ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ λαοὺς ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς. 5 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ δεῖξω ἔθνεσιν τὴν αἰσχύνην σου καὶ βασιλείαις τὴν ἀτιμίαν σου. 6 Καὶ ἐπιβρίψω ἐπὶ σὲ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου, καὶ θήσομαι σε εἰς παράδειγμα. 7 Καὶ ἔσται πᾶς ὁ ὄρων σε καταβήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ ἰρεῖ Διλαία Νινεὺ· τίς στενάζει αὐτήν; πόθεν ζητήσῃ παράκλησιν αὐτῇ; 8 Ἐτοιμάσαι μερίδα, ἀρμόσαι χορδὴν, ἔτοιμάσαι μερίδα Ἀμμών, ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς· ἔδωρ κύκλῳ αὐτῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ θάλασσα καὶ ἔδωρ τὰ τεῖχη αὐτῆς. 9 Καὶ Αἰθιοπία ἰσχύς αὐτῆς καὶ Αἴγυπτος, καὶ οὐκ ἔστι πέρας τῆς φυγῆς, καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς. 10 Καὶ αὕτη εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος, καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἰθαφιοῦσιν ἐκ ἀρχῆς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἐνδοξα αὐτῆς βαλοῦσι κλήρους, καὶ πάντες οἱ μεγιστάνες αὐτῆς διεθῶνται χειροπύλαις. 11 Καὶ σὺ μεθυσθήσῃ καὶ ἔσθ' ὑπερρωραμένη, καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν. 12 Πάντα τὰ ὀχυρώματά σου συκαὶ σκοποὺς ἔχουσας· ἐὰν σαλευθῶσι, πεσοῦνται εἰς στόμα ἔσθοντος. 13 Ἰδοὺ ὁ λαὸς σου ὡς γυναῖκες ἐν σοὶ· τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύλαι τῆς γῆς σου, καταφάγεται πῦρ τοὺς μοχλοὺς σου. 14 Ὑδὼρ περιοχῆς ἐπισπασαὶ σεαυτῇ, καὶ κατακράτησον τῶν ὀχυρωμάτων σου· ἐμβῇ εἰς πηλὸν καὶ συμπατήσῃ ἐν ἀχύροις, κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον. 15 Ἐκεῖ καταφάγεται σε πῦρ, ἐξολοθρεύσει σε ῥομφαία, καταφάγεται σε ὡς ἀκρίς, καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος. 16 Ἐπλήθυνας τὰς ἱμφορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· βροῦχος ὥρμησε, καὶ ἐξεπερᾶσθαι. 17 Ἐξήλατο ὡς ἀπτελεῖος ὁ συμμικτός σου, ὡς ἀκρίς ἐπιβεβηκεῖν ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέρᾳ πάγου· ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ἀφῆλατο, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς. Οὐαὶ αὐτοῖς. 18 Ἐνύσταξαν οἱ ποιμένες σου, βασιλεὺς Ἀσσύριος ἐκοίμισεν τοὺς δυνάστας σου· ἀπῆρην ὁ λαὸς σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος. 19 Οὐκ ἔστιν ἴσως τῇ συντριβῇ σου, ἐφλέγμανεν ἡ πληγὴ σου· πάντες οἱ ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου κροτήσουσι χεῖρας ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου διὰ παντός;

3 Et micantis gladii, et fulgurantis hastæ, et multitudinis interfectæ, et gravis ruinæ: nec est finis cadaverum, et corrueant in corporibus suis. 4 Propter multitudinem fornicationum meretricis speciosæ, et gratæ, et habentis maleficia, quæ vendidit gentes in fornicationibus suis, et familias in maleficiis suis: 5 Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum, et revelabo pudenda tua in facie tua, et ostendam gentibus nuditatem tuam, et regnis ignominiam tuam. 6 Et projiciam super te abominationes, et contumelias te afficiam, et ponam te in exemplum. 7 Et erit: omnis, qui viderit te, resiliet a te, et dicit: Vastata est Ninive: quis commovebit super te caput? unde quæram consolatorem tibi? 8 Numquid melior es Alexandria populorum, quæ habitat in fluminibus? aquæ in circuitu ejus: cujus divitiæ, mare: aquæ, muri ejus. 9 Æthiopia fortitudo ejus, et Ægyptus, et non est finis: Africa et Libyes fuerunt in auxilio tuo. 10 Sed et ipsa in transmigrationem ducta est in captivitatem: parvuli ejus elisi sunt in capite omnium viarum, et super inclytos ejus miserunt sortem, et omnes optimates ejus confixi sunt in compedibus. 11 Et tu ergo inebriaberis, et eris despecta: et tu quæres auxilium ab inimico. 12 Omnes munitiones tuæ sicut ficus cum grossis suis: si concussæ fuerint, cadent in os comedentis. 13 Ecce populus tuus mulieres in medio tui: inimicis tuis adaperitione pendentur portæ terræ tuæ, devorabit ignis vectes tuos. 14 Aquam propter obsidionem hauri tibi, exstrue munitiones tuas: intra in lutum, et calca, subgens tene laterem. 15 Ibi comedit te ignis: peribis gladio, devorabit te ut bruchus: congregare ut bruchus: multiplicare ut locusta. 16 Plures fecisti negotiationes tuas quam stellæ sint cæli: bruchus expansus est, et avolavit. 17 Custodes tui quasi locustæ: et parvuli tui quasi locustæ locustarum, quæ considunt in sepiibus in die frigoris: sol ortus est, et avolaverunt, et non est cognitus locus earum ubi fuerint. 18 Dormitaverunt pastores tui, rex Assur: sepelientur principes tui: latitavit populus tuus in montibus, et non est qui congreget. 19 Non est obscura contritio tua, pessima est plaga tua, omnes qui audierunt auditionem tuam, compresserunt manum super te: quia super quem non transiit malitia tua semper?

LIBER HABACUC.

HABACUC, CAPUT I.

ΑΜΒΑΚΟΥΜ, ΚΕΦ. Α΄.

חבוקק א
הַמִּשְׁנָא אֲשֶׁר הָיָה חֲבֻקֵּק חֲבִיבֵי :
 יְדַאֲבֵר וְיִתְּחַהּ שְׁנֵעֵתִי וְלֹא
 תִּשְׁמָע אֶזְעָק אֱלֹהֵי חֲמָס וְלֹא תִשְׁמָע :
 לָמָּה תִּרְאֵנִי אֲנִי וְעַמְּךָ תִּפְיֵט וְשָׁד
 וְחֲמָס לִנְדָּה וְיָחִי רִיב וּמְדוֹן יִשָּׂא :
 עַל־כֵּן תִּפְגַּע הַנִּזְחָה וְלֹא־רָצָא לִנְצַח
 מִשְׁפָּט כִּי רָשָׁע מִכְתִּיר אֶת־חֻצֹתָיָהּ עַל־
 כֵּן יִצָּא מִשְׁפָּט מִצִּיּוֹן : * רָאָה בְּנֵי־
 וְחִפְיִטוּ וְהִתְפַּחּוּ תִּמְחֹהוּ כִּי־עַל־פֶּעַל
 כִּי־מִיָּכֶם לֹא תִּמְאִינִי כִּי־יִכָּסֶּר : * כִּי־חֲבִנְנִי
 מִחֵם אֶת־הַפְּשָׁדִים חֲזִי חֲמָר וְחִנְמִתָּהּ
 חֲחֹלָהּ לְמִרְחָבִי אֶרֶץ לְרֵשֶׁת מִשְׁפָּנוֹת
 לֹא־לִי : * אֵלִים וְנִזְרָא הֵאָּה מִפְּנֵי מִשְׁפָּטִי
 וְשִׁאֲרוֹ יִצָּא : * וְנִלְוִי מִמְּמָרִים כֹּסִיּוֹ וְחִדְהוֹ
 מִזְאֲבֵי עָרֵב וּפְשָׁו פְּרָשָׁיו וּפְרָשָׁיו מִדְּחֹה
 יִבְאֵר יִצְפּוּ פְּנֵי־הָרֶשֶׁת הָשָׁן לֹא־כֹל : * בְּלֹחֹ
 לְחֲמָס יִבְאֵר מִנְּמִת פְּנִיָּהם קְדִישָׁה וַיִּצָּחֶה
 פְּחֹל שָׁבִי : * וְהֵאָּה בְּמִלְכִּים וְהִקְלֹם
 וְרִזְנִים מִשְׁחָה לִּי הֵאָּה לְכָל־מִבְצָר יִשְׁחָה
 וַיִּצְפֹּר עָפָר וַיִּלְבְּדָהּ : * אֵן חֲלָה רִיחַ
 וַיִּצְבֹּר וְאֵשֶׁם זֶה כְּחֹ לֹא־לֹחֶה : * חֲלֹה
 אֶתְחַה מִלְּקָדִם וְיִתְּחַה אֱלֹהֵי הַדָּשִׁי לֹא נִמְחָה
 וְיִתְּחַה לְמִשְׁפָּט שְׁמִינִי וְצִיר לְחֻכֵּי־יִסְדֵּהוּ :

Το λῆμμα θ εἶδεν Ἀμβακούμ ὁ προφήτης.
 2 Ἔως τίνος Κύριε κεκραῶμαι, καὶ οὐ μὴ
 εἰσακούσεις; βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος, καὶ
 οὐ σώσεις; 3 Ἴνα τί ἰδεῖάς μοι κόπους καὶ
 πόνους ἐπιβλέπειν, ταλαιπωρίαν καὶ ἀσίβειαν;
 ἰξεναντίας μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς λαμβά-
 νει. 4 Διὰ τοῦτο διεσπείδασται νόμος, καὶ οὐ διεξά-
 γεται εἰς τέλος κρίμα, ὅτι ἀσειβής καταδυναστεύει
 τὸν δίκαιον, ἕνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα
 διεστραμμένον. 5 Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ ἐπι-
 βλέψατε, καὶ θαυμάσατε θαυμάσια καὶ ἀφανίσθητε·
 διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν θ
 οὐ μὴ πιστεύσητε ἵνα τις ἐκδηγῇται. 6 Διότι
 ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ
 πικρὸν καὶ τὸ ταχύν, τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ
 πλάτη τῆς γῆς τοῦ κατακληρονομήσαι σκηνώματα
 οὐκ αὐτοῦ. 7 Φοβερὸς καὶ ἐπιφανὴς ἔστιν, ἐξ
 αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ
 ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται. 8 Καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ
 παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ, καὶ δεῦτεροι ὑπὲρ τοὺς
 λύκους τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιππάσονται οἱ ἵπποις
 αὐτοῦ καὶ ὀρμήσουσι μακρόθεν, καὶ πετασθήσονται
 ὡς ἀέρος πρὸς τοὺς εἰς τὸ φαγεῖν. 9 Συντίλεια
 εἰς ἀσειβῆς ἔξει, ἀνθεστηκότας προσώποις αὐτῶν
 ἰξεναντίας, καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν.
 10 Καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντροφήσει καὶ τύ-
 ραννοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύ-
 ρωμα ἱμπαίζεται, καὶ βαλεῖ χῶμα καὶ κρατήσῃ
 αὐτοῦ. 11 Τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα, καὶ διε-
 λεύσεται καὶ ἐξιλάσεται· αὕτη ἡ ἰσχύς τῷ θεῷ μου.
 12 Οὐχὶ σὸ ἀπ' ἀρχῆς Κύριε ὁ θεὸς ὁ ἅγιος μου;
 καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν. Κύριε εἰς κρίμα τέταχας
 αὐτό, καὶ ἐπλασέ με τοῦ ἐλίγχειν παιδείαν αὐτοῦ.

ONUS quod vidit Habacuc propheta.
 2 Usquequo Domine clamabo, et non ex-
 audies? vociferabor ad te vim patiens, et non
 salvabis? 3 Quare ostendisti mihi iniquita-
 tem et laborem, videre prædam et injusti-
 tiam contra me? et factum est iudicium, et
 contradictio potentior. 4 Propter hoc lace-
 rata est lex, et non pervenit usque ad finem
 iudicium: quia impius prævalet adversus
 justum, propterea egreditur iudicium perversum.
 5 Aspicite in gentibus, et videte: ad-
 miramini, et obstupescite: quia opus factum
 est in diebus vestris, quod nemo credet, cum
 narrabitur. 6 Quia ecce ego suscitabo Chal-
 dæos, gentem amaram et velocem, ambulan-
 tem super latitudinem terræ, ut possideat
 tabernacula non sua. 7 Horribilis et terribi-
 lis est: ex semetipsa iudicium, et onus ejus
 egredietur. 8 Leviores pardis equi ejus, et
 velociores lupis vespertinis; et diffundentur
 equites ejus: equites namque ejus de longe
 venient, volabunt quasi aquila festinans ad
 comedendum. 9 Omnes ad prædam venient,
 facies eorum ventus urens: et congregabit
 quasi arenam, captivitatem. 10 Et ipse de
 regibus triumphabit, et tyranni ridiculi ejus
 erunt: ipse super omnem munionem ridebit,
 et comportabit aggerem, et capiet eam.
 11 Tunc mutabitur spiritus, et pertransibit,
 et corruet: hæc est fortitudo ejus dei sui.
 12 Numquid non tu a principio Domine
 Deus meus, sancte meus, et non mori-
 emur? Domine in iudicium posuisti eum:
 et fortem, ut corripere, fundasti eum.

חבקוק א ב

13 מִהֲיֹדֵר עֵינַיִם מִרְאֹתָיִךְ וְחַפְזֵי אֵל
עָמַל לֹא הִנָּחַל לְמַדָּה תִּבְיֹשׁ בְּוִנְיָם
תִּתְחַלֵּשׁ בְּבִלְעַר רָשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ :
14 וְהַצִּטְוֹת אֲדָם כְּדִנֵּי חַיִּים כְּרָמֶשֶׁת לֹא
מִשָּׁל בּוֹ : 15 כָּלֹה בַּחֲקָה הַעֲלֹה וְיִגְדֹּחַ
בְּחִרְמוֹ וַיִּאֲסֹפֶהוּ בְּמִכְמֶרְתּוֹ עַל־גֶּן וַשְּׁמַח
וַיִּקַּל : 16 עַל־כֵּן יִזְבַּח לְחִרְמוֹ וַיִּהְיֶה
לְמִכְמֶרְתּוֹ כִּי בְחֶמֶשׁ שָׁמֶן חִלְּקוֹ וַמֵּאֲקָלוֹ
בְּרֹאחַ : 17 תַּעַל כֵּן יִרְיֶה חִרְמוֹ וְהִמָּד
לְחִלְגַּי בָּיִם לֹא יִחְמוֹל .

פרשה ב :

1 עַל־מִשְׁמֶרֶתִי אֶעֱמָדָה וַאֲתִינָצֶקָה עַל־
מִצְוֹר וַאֲצַפָּה לְרֹאשׁוֹת מַהֲיֹדֶפְרֵי וַאֲמַר
אֲשִׁיב עַל־תִּכְחֹתַי : 2 וַיַּעֲבִי יְהוָה וַיֹּאמֶר
כְּתֹב חֲזוֹן וַאֲבָר עַל־חֲלֹחֹת לְמַעַן יִרְוֶה
קוֹרֵא בּוֹ : 3 כִּי עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד וַיִּפַּח
לְרֹשׁוֹ וְלֹא יִכָּבֵד אִסְרִית־מִהֶמֶה חֲכָדָלוֹ כִּי
כָא יָבֵא לֹא יֵאָחֵז : 4 חֲפָזָה עֲפָלָה לֹא
יִשְׁרָח נִפְשׁוֹ בּוֹ וְצְדִיק כְּאִמּוֹנִיתּוֹ יִתְחַיֵּה :
5 וַאֲחַ כִּרְתִּינוֹ בּוֹגֵד בְּכֹר יִהְיֶה וְלֹא יִגָּח
אֲשֶׁר הִרְחִיב כְּשָׂאֵל כְּשֹׁו וַחֲוֵא כְּפִת
וְלֹא יִשְׁבֹּעַ וַיִּאֲחָז אֱלֹהֵי כְּלֵה־בָּיִם וַיִּתְקַץ
אֱלֹהֵי כְּלֵה־עַמִּים : 6 הֲלֹא־אֵלֶּה כֻּלָּם עָלָיו
מִשָּׁל יִשְׂאֹר וּפְלִיטָה חֲדוֹת לּוֹ וַיֹּאמֶר
הוּא הַמַּרְבֵּךְ לֹאֲלוֹ עֲדִמְתִּי וּמִכְבִּיד
עָלָיו עֲבָשִׁיט : 7 הֲלֹא פֶתַח יְקוֹמֹל לְשֹׁכֵיהָ
וַהֲצִי מוֹעֲצֵיהָ וַחֲתִיתָ לְמַשְׁפּוֹת לָמוֹ :
8 כִּי־אֶתָּה שְׁלֹחַת בָּיִם רַבִּים יִשְׁלַח קֹל
יְהוָה עַמִּים מְדַבְּרֵי אֲדָם וְחַמְסֵי־אֶרֶץ חֲרָה
וְכִלְשִׁבִי כָה : 9 הוּא בֹצֵעַ בֹּצֵעַ
רַע לְבִיתוֹ לְשׁוֹם בְּמִרוֹם הָרֹז לְחַפְצָל
מִכָּה רַע : 10 יַעֲצֶתָ בִּשְׁתִּי לְבִיתִי וְהָצִיתָ
עַמִּים רַבִּים וְחֹמֶת נִפְשָׁה : 11 כִּי־אֶבֶן מִקְדָּשׁ
תִּזְעַק וּכְפִים מַעֲצֵי יַעֲנֶנָּה : 12 הוּא
בֹּקֵה עֵיר כְּדָמִים וְכֹנֵן חֲרָה בְּעוֹלָה :

AMBAKOYM, α', β'.

13 Καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὀρᾶν πονηρὰ καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους δόξης· ἵνα τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονούντας; παρασιώπησεν ἐν τῇ καταπίνειν ἀσεβῇ τὸν δίκαιον; 14 Καὶ ποιήσεις τοῦς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, καὶ ὡς τὰ ἔρπετά τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον; 15 Συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε, καὶ εἴλκευσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ, καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγῖναις αὐτοῦ· ἔνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ· 16 Ἐνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγῖνῃ αὐτοῦ καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔλιπανε μερίδα αὐτοῦ καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά· 17 Διὰ τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφιβλήστρον αὐτοῦ, καὶ διὰ παντὸς ἀποκτείνειν ἔσθῃ οὐ φείσεται.

ΚΕΦ. β'.

1 ἘΠὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραν, καὶ ἀποσκοπίσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἱμοί, καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸ ἔλεγχόν μου. 2 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς μὲ Κύριος καὶ εἶπε Γράψον ὅρασις καὶ σαφῶς εἰς πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά. 3 Διότι ἔτι ὅρασις εἰς καιρὸν, καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας καὶ οὐκ εἰς κενόν· ἴδαν ὑστερήσῃ, ὑπόμεινον αὐτόν, ὅτι ἐρχόμενος ἦξει καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ. 4 Ἐάν ὑποστείλῃται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται. 5 Ὁ δὲ κατοῖόμενος καὶ καταφρονητής, ἀνὴρ ἀλαζών, οὐθὲν μὴ περάνῃ· ὅς ἐπλάτυνε καθὼς ᾄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος, καὶ ἐπισυνίξει ἐπ' αὐτόν πάντα τὰ ἔσθῃ, καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτόν πάντας τοὺς λαοὺς. 6 Οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ' αὐτοῦ παραβολὴν λήψονται καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦσιν Οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος, καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στήβαρως. 7 Ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτόν, καὶ ἐκνήφουσιν οἱ ἐπίβουλοι σου, καὶ ἔσθῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς. 8 Διότι ἐσθλεύσας ἔσθῃ πολλὰ, σκυλεύσουσι πάντες οἱ ὑπολειμμένοι λαοί, δι' αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν. 9 Ὡς δὲ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, τοῦ τὰξαι εἰς ὕψος νοσοῖαν αὐτοῦ, τοῦ ἐσπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν· 10 Ἐβουλεύσω αἰσχύνῃ τῷ οἴκῳ σου, συνεπέρανος πολλοῦς λαοῦς, καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχὴ σου· 11 Διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, καὶ ἐάνθαρος ἐκ ξύλου φθίγεται αὐτά. 12 Οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵματι, καὶ ἱτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις.

HABACUC, I. II.

13 Mundi sunt oculi tui, ne videas malum; et respicere ad iniquitatem non poteris; quare respicis super iniqua agentes, et taces devorante impio justiore se? 14 Et facies homines quasi pisces maris, et quasi reptile non habens principem. 15 Totum in hamo sublevavit, traxit illud in sagena sua, et congregavit in rete suum. Super hoc lætabitur et exultabit; 16 Propterea immolabit sagene suæ, et sacrificabit reti suo: quia in ipsis incrassata est pars ejus, et cibus ejus electus. 17 Propter hoc ergo expandit sagenam suam, et semper interficere gentes non parcat.

CAPUT II.

1 SUPER custodiam meam stabo, et figam gradum super munitionem: et contemplantor, ut videam quid dicatur mihi, et quid respondeam ad arguentem me. 2 Et respondit mihi Dominus, et dixit: Scribe visum, et explana eum super tabulas, ut percurrat qui legerit eum. 3 Quia adhuc visus procul, et apparebit in finem, et non mentietur; si moram fecerit, expecta illum: quia veniens veniet, et non tardabit. 4 Ecce qui incredulus est, non erit recta anima ejus in semetipso: justus autem in fide sua vivet. 5 Et quomodo vinum potenter decipit: sic erit vir superbus, et non decorabitur: qui dilavit quasi infernus animam suam: et ipse quasi mors et non adimpletur: et congregabit ad se omnes gentes, et coacervabit ad se omnes populos. 6 Numquid non omnes isti super eum parabolam sument, et loquelam ænigmatum ejus: et dicetur: Væ ei, qui multiplicat non sua? usquequo et aggravat contra se densum lutum? 7 Numquid non repente consurgent qui mordeant te: et suscitabuntur lacerantes te, et eris in rapinam eis? 8 Quia tu spoliasti gentes multas, spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de populis, propter sanguinem hominis, et iniquitatem terræ civitatis, et omnium habitantium in ea. 9 Væ qui congregat avaritiam malam domui suæ, ut sit in excelsu nidus ejus, et liberari se putat de manu mali. 10 Cogitasti confusionem domui tuæ, concidisti populos multos, et peccavit anima tua. 11 Quia lapis de pariete clamabit: et lignum, quod inter juncturas ædificiorum est respondebit. 12 Væ qui ædificat civitatem in sanguinibus, et præparat urbem in iniquitate.

חבקוק ב ג

13 חלוא חנה מאת יהוה צבאות וינצח
עמים בדיראש ולאמים בדיריק יעפוי:
14 כי תמלא הארץ לזעת ארזבבד יהוה
כמים יכסו עליהם: 15 הוי משקה
רצחו מספח חממה ואח שפר למען
המים על-מפוזיהם: 16 שבעת חלון
מבדוד שתח נסאמת ויהגל תפוב
עליה פוס ימיו יהוה ויקלון על-
בבדד: 17 פיהם לבנון יכסה ושד
בהמות וחייתו מדמי אדם וחמסא
קורה וכלישיבי בה: 18 מחהו עיל פסל
כי פסלו יצרו מסכה ומורה שפר כי
בטח יצר וצר עליו לעשות אלילים
אלמים: 19 הוי אמר לעץ חמיצה
צורי לאבן דגם הוא יורח חפחחוא
תפוש וקב וקסח וכליהו איו בקרביו:
20 ויהוה בחיכל קדשו תס מפניו כל
הארץ:

פרשה ב:

1 תפלח לחבוקת חבביא על שניקות:
2 ויהוה שמעתי שמעתי יראתי יהוה
פפלח בקרב שנים חיהו בקרב שנים
תודיע ברני רחם תזפור: 3 אלוה מתימן
יבוא וקדוש מהרפאון סלח פסח שמים
הודו ויהללו מלאח הארץ: 4 ונגלה
פאר תהיה תרבים מידו לו ואם חביו
צח: 5 לפניו גלה גבר ונצח רשח
לרנליו: 6 צמד וימדד ארץ ראח ויהר
נזים ויתפצצו חרריצד שחו גבעות
עולם חליקות עולם לו: 7 תחת און
ראיתי אחל כשון ורנזון וריצות ארץ
מדין: 8 חבוקתים חרה יהוה
אם-בנהרים אפיא אם-בים עברתה כי
תרפב על-סופיהו מרפכיהו ושוצה:
9 צרה תעור השמה שבעות מסות
אמר סלח נהרות תבקע-ארץ:

AMBAKOYM, β, γ.

13 Οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ Κυρίου παντοκράτορος;
καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυροῖ, καὶ ἐθνη πολλὰ
ὠλιγοψύχησαν. 14 "Ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ
τοῦ γυνῶναι τὴν δόξαν Κυρίου, ὡς ὕδωρ κατακα-
λύψει αὐτούς. 15 "Ὁ ὁ ποτιζὼν τὸν πλησίον
αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ, καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπι-
βλέπῃ ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν. 16 Πλησμονήν
ἀτιμίας ἐκ δόξης πῖε καὶ σὺ· καρδία σαλεύθητι
καὶ σείσθητι· ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτήριον δεξιᾶς
Κυρίου, καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου. 17
Διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε, καὶ
ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει σε, δι' αἵματα ἀν-
θρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων
τῶν κατοικούντων αὐτήν. 18 Τί ὠφελεῖ γλυπτόν,
τί ἐγλυψαν αὐτό; ἔπλασεν αὐτὸ χάνευσμα, φαν-
τασίαν ψευδῇ, ὅτι πίποιθιν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ
πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι εἰδῶλα κωφά. 19 Οὐαὶ
ὁ λέγων τῷ ξύλῳ "Ἐκνηψον ἐξεγέρθητι, καὶ τῷ
λίθῳ "Υψώθητι" καὶ αὐτὸ ἐστι φαντασία, τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἔλασμα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν
πνεῦμα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ. 20 "Ὁ δὲ Κύριος ἐν
ναφ' ἀγίῳ αὐτοῦ· εὐλαβείσθω ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

ΚΕΦ. γ.

1 ΠΡΟΣΕΥΧΗ Ἀμβακοῦ τοῦ προφήτου μετὰ
ψόγῃς. 2 Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ
ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστην.
Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ
ἐντὶ ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν
ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου
ἐν ὀργῇ ἐλίους μνησθήσῃ. 3 "Ὁ θεὸς ἐκ Θαιμάν
ἦξει, καὶ ὁ ἄγιος ἐξ ὄρους Φαράν κατασκίου δα-
σίος. Διάψαλμα. Ἐκάλυψεν οὐρανὸς ἡ ἀρετὴ
αὐτοῦ, καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. 4 Καὶ
φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἐστὶ· κέρατα ἐν χερσὶν
αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐ-
τοῦ. 5 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος
καὶ ἐξελεύσεται εἰς πῆδια· κατὰ πόδας αὐτοῦ
6 Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ διε-
τάκῃ ἐθνη, διεθρύβη τὰ ὄρη βίβ, ἐτάκῃσαν βουνοὶ
αἰῶνιοι πορείας αἰωνίας αὐτοῦ. 7 Ἀντὶ κόπων
εἶδον σκηνώματα Αἰθιοπῶν, ποτηθήσονται καὶ αἱ
σκηναὶ γῆς Μαδιάμ. 8 Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠρ-
γίσθῃς, Κύριε; ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου;
ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ
ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.
9 Ἐνταῖων ἐνταῖνας τόξον σου ἐπὶ σέπητρα,
λέγει Κύριος. Διάψαλμα. Ποταμῶν ῥαγιῇσεται γῆ,

HABACUC, II. III.

13 Numquid non hæc sunt a Domino exer-
cituum? Laborabunt enim populi in multo
igne, et gentes in vacuum, et deficient.
14 Quia replebitur terra, ut cognoscant glo-
riam Domini, quasi aquæ operientes mare.
15 Væ qui potum dat amico suo mittens
fel suum, et inebrians ut aspiciat nuditatem
ejus. 16 Repletus es ignominia pro gloria:
bibe tu quoque, et consopire: circumdabit
te calix dexteræ Domini, et vomitus igno-
minię super gloriam tuam. 17 Quia
iniquitas Libani operiet te, et vastitas
animalium deterrebit eos de sanguinibus
hominum, et iniquitate terræ, et civitatis,
et omnium habitantium in ea. 18 Quid
prodest sculptile, quia sculpsit illud fctor
suus, conflatile, et imaginem falsam? quia
speravit in figmento fctor ejus, ut faceret
simulacra muta. 19 Væ qui dicit ligno:
Expergiscere: Surge, lapidi tacenti: numquid
ipse docere poterit? Ecce iste coopertus est
auro et argento: et omnis spiritus non est in
visceribus ejus. 20 Domini autem in tem-
plo sancto suo: sileat a facie ejus omnis
terra.

CAPUT III.

1 ORATIO Habacuc prophetæ, pro ignoran-
tiis. 2 Domine, audiui auditionem tuam, et
timui. Domine opus tuum, in medio anno-
rum vivifica illud. In medio annorum notum
facies: cum iratus fueris, misericordiæ recor-
daberis. 3 Deus ab austro veniet, et sanc-
tus de monte Pharan: operuit cælos gloria
ejus: et laudis ejus plena est terra. 4 Spen-
dor ejus ut lux erit: cornua in manibus ejus:
ibi abscondita est fortitudo ejus: 5 Ante
faciem ejus ibit mors. Et egredietur diabolus
ante pedes ejus. 6 Stetit, et mensus est
terram. Aspexit, et dissolvit gentes: et
contriti sunt montes sæculi. Incurvati sunt
colles mundi, ab itineribus æternitatis ejus.
7 Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ
turbabuntur pelles terræ Madian. 8 Num-
quid in fluminibus iratus es Domine? aut
in fluminibus furor tuus? vel in mari indig-
natio tua? Qui ascendes super equos tuos:
et quadrigæ tuæ salvatio. 9 Suscitans
suscitabis arcum tuum: juramenta tri-
bubus quæ locutus es. Fluvios scindes terræ:

הבקוק ג

10 רָאִיתִי וְחִילֵי חַיִּים יָרָם מִיָּם עָבַר
 נָתַן תְּחוּבֹת קוֹלֹו רֹוֹם יִדְּחוּ קָשָׁא :
 11 שְׁמֵשׁ יָרַח עָמַד וְזָלַח לְאוֹר חֲצִיָּה
 יִחְלָכֹו לְלֵנָה בְּרָק חֲנִיָּה : 12 בְּזַעַם
 תִּצְדָּאֲרָץ בָּאָה תְּרוֹשׁ בּוֹיָם : 13 יִצְאֵל
 לִישָׁע עֲפָה לִישָׁע אֶת־מְשִׁיחָה מִחֲצָה
 רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עֲרוֹת יִסּוֹד עֲדָצָאָה
 14 סָלַח : 14 גָּנְבַת כְּמִטְוִי רֹאשׁ פָּרְזֹו יִסְעֲרוּ
 לְחִפְצֵי עֲלִיצָהָם כְּמִרְלָאֲלָל עָנִי בְּמִסְתָּה :
 15 דְּרַכְתָּ בָּיָם סוֹסִיָּה חֲמָר מִיָּם רַקִּיב :
 16 שְׁמַעְתִּי וְתַרְנֵן בְּטָנִי לְקוֹל צִלְלֵה שְׁפָתִי
 יָבוֹא הִקֵּב בְּעֲצָמִי וְתַחְתִּי אֲרָגָה אֲשֶׁר
 אֶמְחֶה לְיוֹם צָרָה לְעֲלוֹת לְעָם יִנְדָּפֶה :
 17 כִּי־תִמְנָח לְאֶת־פָּרֹחַ וְאֵין יִבְלֵ בְּגִפְנִים
 כְּחֵשׁ מַעֲשֻׁחֵי וְשִׁדְמוֹת לֹא־עֲשֻׁחַ אֲכַל
 גִּזְרֵ מִמְּכֻלָּה צִאֵן וְאֵין בְּהֵר בְּרִפְתִּים :
 18 וְאֵנִי בִּיהֲנֹחַ אֶעֱלוֹחַ אֶגְלֶה בְּאֶלְתִּי
 יִשְׁעִי : 19 יִתְנֶה אֲדָנִי חִילִי וְיִשְׁשֵׁם רַגְלִי
 כְּאֵילָנֹת וְעַל־בְּמוֹתַי יִדְרֹגֵנִי לְמִנְצָה
 בְּגִבְיֹתַי :

AMBAKOYM, γ.

10 Ὁψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί. Σκορπίζων
 ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἀβυσσος φωνὴν αὐτῆς,
 ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήροθη 11 Ὁ ἥλιος,
 καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς
 βολίδες σου πορεύονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς
 ὄπλων σου. 12 Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν
 θυμῷ κατάξεις ἔθνη. 13 Ἐξῆλθεις εἰς σωτηρίαν
 λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τὸν χριστόν σου· βαλεῖς εἰς
 κεφαλὰς ἀνομων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἔως
 τραχήλου. Διάψαλμα. 14 Δίεκοψας ἐν ἐκστάσει
 κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτῇ· Δια-
 νοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ἔσθων πτωχὸς λάθρα.
 15 Καὶ ἐπιβιβᾷς εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου
 ταρασσοντας ὕδωρ πολύ. 16 Ἐφυλαξάμην, καὶ
 ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς
 χειλίων μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου,
 καὶ ὑποκάτωθιν μου ἐταράχθη ἡ ἔξις μου. Ἀνα-
 παύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως τοῦ ἀναβῆναι εἰς
 λαὸν παροικίας μου. 17 Διότι συκὴ οὐ καρποφο-
 ρήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις·
 ψεύσεται ἔργον ἑλαιᾶς, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει
 βρώσιν· ἐξέλκεν ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ
 ὑπάρχουσι βόες ἐπὶ φάτναις. 18 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ
 Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ
 σωτῆρί μου. 19 Κύριος ὁ θεὸς δυνάμις μου, καὶ
 τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν· ἐπὶ τὰ ὑψηλά
 ἐπιβιβᾷ με τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ψδῇ αὐτοῦ.

HABACUC, III.

10 Viderunt te, et doluerunt montes : gurgēs
 aquarum transiit. Dedit abyssus vocem
 suam : altitudo manus suas levavit. 11 Sol
 et luna steterunt in habitaculo suo, in
 luce sagittarum tuarum, ibunt in splen-
 dore fulgurantis hastæ tuæ. 12 In fremitu
 conculcabis terram : in furore obstupescies
 gentes. 13 Egressus es in salutem populi
 tui, in salutem cum christo tuo. Percus-
 sisti caput de domo impii : denudasti fun-
 damentum ejus usque ad collum. 14 Male-
 dixisti sceptris ejus, capiti bellatorum
 ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum
 me. Exultatio eorum, sicut ejus qui devo-
 rat pauperem in abscondito. 15 Viam fecisti
 in mari equis tuis, in luto aquarum multa-
 rum. 16 Audiui, et conturbatus est venter
 meus : a voce contremuerunt labia mea.
 Ingrediatur putredo in ossibus meis, et subter
 me scateat : ut requiescam in die tribulatio-
 nis : ut ascendam ad populum accinctum
 nostrum. 17 Ficus enim non florebit : et
 non erit germen in vineis. Mentietur opus
 olivæ : et arva non afferent cibum. Abscin-
 detur de ovili pecus : et non erit armentum
 in præsepibus. 18 Ego autem .n Domino
 gaudebo : et exultabo in Deo Jesu meo.
 19 Deus Dominus fortitudo mea : et ponet
 pedes meos quasi cervorum. Et super excelsa
 mea deducet me victor in psalmis canentem.

_____

SOPHONIAS, CAPUT I.

VERBUM Domini, quod factum est ad Sophoniam filium Chusi, filii Godolaiæ, filii Amarise, filii Ezechie, in diebus Josie filii Amon regis Judæ. 2 Congregans congregabo omnia a facie terræ, dicit Dominus : 3 Congregans hominem et pecus, congregans volatilia cæli et pisces maris : et ruinæ impiorum erunt : et disperdam homines a facie terræ, dicit Dominus. 4 Et extendam manum meam super Judam, et super omnes habitantes Jerusalem : et disperdam de loco hoc reliquias Baal, et nomina æditiuorum cum sacerdotibus : 5 Et eos qui adorant super tecta militiam cæli, et adorant, et jurant in Domino, et jurant in Melchom. 6 Et qui avertuntur de post tergum Domini, et qui non quæsierunt Dominum, nec investigaverunt eum. 7 Silete a facie Domini Dei : quia juxta est dies Domini, quia præparavit Dominus hostiam, sanctificavit vocatos suos. 8 Et erit, in die hostiæ Domini, visitabo super principes, et super filios regis, et super omnes qui induti sunt veste peregrina : 9 Et visitabo super omnem, qui arroganter ingreditur super limen in die illa : qui complent domum Domini Dei sui iniquitate et dolo. 10 Et erit in die illa, dicit Dominus, vox clamoris a porta piscium, et ululatus a secunda, et contritio magna a collibus. 11 Ululate habitatores Pilæ : contieuit omnis populus Chanaan, disperierunt omnes involuti argento. 12 Et erit in tempore illo, scrutabor Jerusalem in lucernis : et visitabo super viros defixos in fœcibus suis, qui dicunt in cordibus suis : Non faciet bene Dominus, et non faciet male.

צפניה א ב

ΣΟΦΟΝΙΑΣ, α', β'.

SOPHONIAS, I, II.

13 וְהָיָה חֵילָם לְמִשְׁפַּח יִבְמֵיהֶם לְשִׁמְכָם
וּבְנֵי בָתִּים וְלֹא יִשְׁכְּבוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְלֹא
יִשְׁתּוּ אֶת־יַיִן: 14 קָרֹב יוֹם־יְהוָה הַגָּדוֹל
קָרֹב וּפְתָר מֵאֵד קוֹל יוֹם יְהוָה מִר
צִרָה שָׁם בְּפֹר: 15 יוֹם עֲבָרָה חַיִּים
חַיִּים יוֹם צָרָה וּמִצִּיקוֹת יוֹם שָׁמָּה
וּמִשְׁוֹאֵחַ יוֹם חֲשֵׁךְ וְאֶפְלַח יוֹם עָנָן
וְצִרְפָּל: 16 יוֹם שׁוֹפָר וּתְרוּעָה עַל
הַצִּירִים תַּבְצִּירוֹת וְעַל תַּפְּצוֹת הַגְּבֻחוֹת:
17 וְהִצַּלְתִּי לְאָדָם וְחִלְכִּי בַעֲוִיִּים כִּי
לִיְהוָה חֲטָא וְשָׁפַח דָּמָם כְּעֶשֶׂר הַחֲמִים
בְּגִלְלִים: 18 בְּסִדְפָם בְּסִדְפָם לְאִיזָקֵל
לְהַצִּילָם בַּיּוֹם עֲבָרָה יְהוָה וּבְאֵשׁ הַמֶּלֶךְ
הַמֶּלֶךְ כִּלְהָרֵץ כִּי קָלָה אֶת־נַפְשָׁם
יִשְׁפֹּחַ אֶת כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:

13 Καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καὶ οἱ οἰκοὶ αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν· καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς, καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ οὐ μὴ πῖωσι τὸν οἶνον αὐτῶν. 14 Ὅτι ἰγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη, ἰγγὺς καὶ ταχὺτα σφόδρα· φωνὴ ἡμέρας Κυρίου πικρά καὶ σκληρά τείταται. 15 Δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα ἀωρίας καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα γνόφου καὶ σκότους, ἡμέρα ἀφῆλης καὶ ὀμίχλης. 16 Ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραγγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς. 17 Καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοί, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἐξήμαρτον· καὶ ἐκχεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα. 18 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνῃται ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου. Καὶ ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

13 Et erit fortitudo eorum in direptionem, et domus eorum in desertum: et ædificabunt domos, et non habitabunt: et plantabunt vineas, et non bibent vinum earum. 14 Juxta est dies Domini magnus, juxta est et velox nimis: vox diei Domini amara, tribulabitur ibi fortis. 15 Dies iræ dies illa, dies tribulationis et angustiae, dies calamitatis et miseriae, dies tenebrarum et caliginis, dies nebulæ et turbinis, 16 Dies tubæ et clangoris super civitates munitas, et super angulos excelsos. 17 Et tribulabo homines, et ambulabunt ut cæci, quia Domino peccaverunt: et effundetur sanguis eorum sicut humus, et corpora eorum sicut stercora. 18 Sed et argentum eorum, et aurum eorum non poterit liberare eos in die iræ Domini: in igne zeli ejus devorabitur omnis terra, quia consummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram.

פרשה ב :

ΚΕΦ. β'.

CAPUT II.

1 הַתְקוּשָׁשׁוּ וְקוּשׁוּ חַיֵּי לֹא נִכְסָה:
2 בְּטָרֶם לָדַת חֹק כְּמִיץ עֵבֶר יוֹם
בְּמָרָם לֹא־יָבֹאוּ עֲלֵיכֶם מְרוֹן אֶת יְהוָה
בְּטָרֶם לֹא־יָבֹאוּ עֲלֵיכֶם יוֹם אֶת־יְהוָה:
3 בַּקֹּשׁוֹ אֶת־יְהוָה כִּלְעַנְנֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
מִשְׁפָּסוּ בַּעֲלֵי בִקְשֵׁי־צִדֵּן בַּקֹּשׁוֹ עֲנָה
אֲבִלִי הַסִּתְרִי בַּיּוֹם אֶת יְהוָה: 4 כִּי
עָזָה צְוֹקָה תְהִיָּה וְאִשְׁקֻלּוֹן לְשִׁמְכָם
אֲשֶׁדֶּד בַּצִּחֲרִים יִנְשָׁחוּ וְעֶקְרוֹן תַּעֲקֹר:
5 הִוֵּי יִשְׁכְּבוּ חֲבָלֵי הַיָּם בַּיּוֹם
פְּרָתִים וּבְרִיחֹתָם עֲלֵיכֶם כְּלַעַן אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וְהִאֲבִדְתֶּיהָ מֵאֵין יוֹשֵׁב:
6 וְיִחַלַּח חֲבָלֵי הַיָּם נֹת פֶּתַח רֵעִים
וְנִדְרֹת צָאן: 7 וְהָיָה חֲבָל לְשִׁמְכָתָה
בֵּית־יְהוָה עֲלֵיכֶם יִרְעוּ בְּבֵיתִי אֲשֶׁקְלוּ
בְּעֶרֶב יִרְצְצוּ כִּי יִפְתְּקֶם יְהוָה אֶלְחִיחֶם
וְשָׁב שְׁבוֹתָם: 8 שְׁמַעְתִּי חֲרָפַת מוֹאָב
וְנִדְבִי בְנֵי עַמּוֹן אֲשֶׁר חָרַפּוּ אֶת־עַמִּי
וַיִּנְדְּלוּ עַל־נְבִילָם: 9 לָכֵן חֲרָאֲנִי נָא
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מוֹאָב
כֶּסֶם תַּתִּית וּבְנֵי עַמּוֹן כַּעֲמָרָה מִמֶּשֶׁה
חֲרָל וּמִכְרַח־מֶלֶח וְשִׁמְכָם עַד־עוֹלָם
שְׁמָרִית עַל־יָבֹאִם וְיִתָּר בַּיּוֹם יִתְחַלְּמוּ:

1 ΣΥΝΑΧΘΗΤΕ καὶ συνείδητε, τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον, 2 Πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν Κυρίου, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ Κυρίου. 3 Ζητήσατε τὸν Κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς, κρίμα ἐργάζεσθε καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε, καὶ ἀποκρίνασθε αὐτά, ὅπως σκεπασθῇτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου. 4 Διότι Γάζα διηρηασμένη ἔσται, καὶ Ἀσκάλων εἰς ἀφανισμόν, καὶ Ἀζωτος μεσημβρίας ἐκριφήσεται, καὶ Ἀκκαρὼν ἐκριζωθήσεται. 5 Οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοῖνισμα τῆς θαλάσσης, πάροικοι Κρητῶν· λόγος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς Χαναάν, γῆ ἀλλοφύλων, καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας. 6 Καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων καὶ μάνδρα προβάτων, 7 Καὶ ἔσται τὸ σχοῖνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοιποῖς οἴκου Ἰούδα· ἐπ' αὐτοὺς νιμήσονται ἐν τοῖς οἰκοῖς Ἀσκάλωνος, δειλὴς καταλθούσιν ἀπὸ προσώπου νιῶν Ἰούδα, ὅτι ἐπίσκεπται αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν. 8 Ἦκουσα ὀνειδισμοὺς Μωάβ καὶ κονδυλισμοὺς νιῶν Ἀμμών, ἐν οἷς ὠνειδίζουν τὸν λαόν μου καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ δῖρά μου. 9 Διὰ τοῦτο ὤ γῶ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, διότι Μωάβ ὡς Σόδομα ἔσται, καὶ νιόι Ἀμμών ὡς Γόμορρα, καὶ Δαμασκὸς ἐκλειμμένη ὡς θυμωρία ἄλωνος καὶ ἡφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτούς, καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνος μου κληρονομήσουσιν αὐτούς.

1 CONVENITE, congregamini gens non amabilis: 2 Priusquam pariat jussio quasi pulverem transeuntem diem, antequam veniat super vos ira furoris Domini, antequam veniat super vos dies indignationis Domini. 3 Quærite Dominum omnes mansueti torree, qui iudicium ejus estis operati: quærite justum, quærite mansuetum: si quomodo abscondamini in die furoris Domini. 4 Quia Gaza destructa erit, et Ascalon in desertum, Azotum in meridie ejicient, et Accaron eradicator. 5 Væ qui habitatis funiculum maris, gens perditorum: verbum Domini super vos Chanaan terra Philistinorum, et disperdam te, ita ut non sit inhabitator. 6 Et erit funiculus maris requies pastorum, et caulæ pecorum: 7 Et erit funiculus ejus, qui remanserit de domo Juda: ibi pascetur, in domibus Ascalonis ad vespem requiescent: quia visitabit eos Dominus Deus eorum, et avertet captivitatem eorum. 8 Audiui opprobrium Moab, et blasphemias filiorum Ammon: quæ exprobraverunt populo meo, et magnificati sunt super terminos eorum. 9 Propterea vivo ego, dicit Dominus exercituum Deus Israel, quia Moab ut Sodoma erit, et filii Ammon quasi Gomorrha, siccitas spinarum, et acervi salis, et desertum usque in æternum: reliquiae populi mei diripient eos, et residui gentis meæ possidebunt illos.

10 זאת להם תחת זמנכם כי חרפו
 ויגדילו על עמם יחזק צבאות : 11 נזחא
 יהודה עליהם כי יזח את כל אלהי
 הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל אי
 תוים : 12 גם אתם פושם חללי חרפי
 חסד : 13 וגם ידו על צפון ויאבד את
 אשור וישם את-נינוה לשממה ציה
 פחדר : 14 וירצו בתוכה עדרים כל-
 חית-גוי גם-קמח גם-קפד בכפתיה
 ולינו קול ושובר בחלון חרב בשם כי
 ארץ צרה : 15 זאת העיר העליזה
 חושבת לבטח האמרה בלבבה אני
 ואפסי עוד איה חיתיה לשמח מרצ
 לחיה כל עובר עליה ושלח יגיע ידו :

פרשה ב :

1 חוי מוראח ונבאלה העיר חיונה :
 2 לא שמעו בקול לא להקח מוסר
 ביהודה לא בשחח אלאליהי לא חרבח :
 3 שתיח בקרבה אריות שפפים
 ואבי ערב לא גרמו לבקר : 4 נביאיה
 פוחזים אנשי בנדות בחייה חללה-קדש
 חסדי תורה : 5 יהנה צדיק בקרבה לא
 יעשה צולה בפקר בפקר משפטו ותן
 לאור לא נדור ולא יודע עגל בשחח :
 6 חכמי גוים נשמו פפוחם חקרבתי
 חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מפלי-
 איש מאין יושב : 7 אמרתי אלהי-קרא
 אותי תקחי מוסר ולא-יפדת מעונה
 כל אשר-קדתי עליה אכן השפיתי
 השחיתו כל עליוהם : 8 לבן חפלי
 נאס-יהנה ליום חמי לעד כי משפטי
 לאסת גוים להקצי ממלכות לשפח
 עליהם ועמי כל חרון אפי כי באש
 חמתי האכל פליה-ארץ : 9 פראו אהפח
 אל-עמים שפח בריה להרא כלם בשם
 יהנה לעבדו שכם אחד : 10 מעבר לנהר
 כיש עתרי בת-פוצי ובלון מחתי :

10 Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν, διότι
 ὤνειδισαν καὶ ἰμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν Κύριον τὸν
 παντοκράτορα. 11 Ἐπιφανήσεται Κύριος ἐπ'
 αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν
 ἰθνῶν τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος
 ἐκ τοῦ τοπου αὐτου, πασαι αἱ νησοὶ τῶν ἰθνῶν.
 12 Καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματαὶ ῥομφαίας μου
 ἴστε. 13 Καὶ ἐκτενεί τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ βορρᾶν
 καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον, καὶ θήσει τὴν Νινευή
 εἰς ἀφανισμόν ἀνδρὸν ὡς ἐρημον. 14 Καὶ νεμή-
 σονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια καὶ πάντα τὰ θηρία
 τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες καὶ ἐχῖνοι ἐν τοῖς
 φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται, καὶ θηρία
 φωνήσι ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς καὶ κόρακες ἐν
 τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα
 αὐτῆς. 15 Αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια, ἡ κατοι-
 κοῦσα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς Ἐγώ
 εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι μετ' ἐμὲ ἔτι. Πῶς ἐγενήθη εἰς
 ἀφανισμόν, νομὴ θηρίων· πᾶς ὁ διαπορευόμενος
 δι' αὐτῆς συριεῖ καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

ΚΕΦ. γ'.

1 Ὡς ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀποελευτρωμένη πόλις,
 ἡ περιστέρα. 2 Οὐκ εἰσήκουσε φωνῆς, οὐκ ἰδέετο
 παιδεῖαν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ οὐκ ἐπεποιθεῖ, καὶ πρὸς
 τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν. 3 Οἱ ἄρχοντες
 αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι· οἱ κριταὶ
 αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας, οὐχ ὑπελείποντο εἰς
 τὸ πρωί. 4 Οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι
 ἄνδρες καταφρονηταί· ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσι τὰ
 ἅγια καὶ ἀσεβοῦσι νόμον. 5 Ὁ δὲ Κύριος δίκαιος
 ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἀδικον· πρωὶ
 πρωὶ δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς, καὶ οὐκ ἀπεκρύβῃ
 καὶ οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει, καὶ οὐκ εἰς
 νίκας ἀδικίαν. 6 Ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερ-
 ηφάνους, ἠφανίσθησαν γωναὶ αὐτῶν· ἐξηρη-
 μώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παράπαν τοῦ μὴ διο-
 δεύειν· ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν παρὰ τὸ μηδένα
 ὑπάρχειν μηδὲ κατοικεῖν. 7 Εἶπα, πλην φοβεῖσθί
 με καὶ δεῖξασθε παιδεῖαν, καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇτε
 ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς, πάντα ὅσα ἐδεῖκσα ἐπ'
 αὐτήν· ἰτοιμάζου ὀρθρίσον, ἐφάρται πᾶσα ἡ
 ἐπιφυλλίς αὐτῶν. 8 Διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με,
 λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρ-
 τύριον· διὸ τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἰθνῶν
 τοῦ εἰσιδέεσθαι βασιλεῖς, τοῦ ἰκχία ἐπ' αὐτοὺς
 πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου· διότι ἐν πυρὶ ζήλου
 μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. 9 Ὅτι τότε
 μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν
 αὐτῆς, τοῦ ἱπκαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα
 Κυρίου, τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγόν ἑνα.
 10 Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέχο-
 μαι ἐν διεσπαρμένοις μου, οἶσους θυσίας μοι.

10 Hoc eis eveniet pro superbia sua : quia
 blasphemaverunt, et magnificati sunt su-
 per populum Domini exercituum. 11 Hor-
 ribilis Dominus super eos, et attenuabit
 omnes deos terræ : et adorabunt eum viri de
 loco suo, omnes insulæ gentium. 12 Sed et
 vos, Æthiopes, interfecti gladio meo eritis.
 13 Et extendet manum suam super aquilo-
 nem, et perdet Assur : et ponet speciosam in
 solitudinem, et in invium, et quasi desertum.
 14 Et accubabunt in medio ejus greges,
 omnes bestię gentium : et onocrotalus et
 ericius in liminibus ejus morabuntur : vox
 cantantis in fenestra, corvus in superliminari,
 quoniam attenuabo robur ejus. 15 Hęc est
 civitas gloriosa habitans in confidentia : quæ
 dicebat in corde suo : Ego sum, et extra me
 non est alia amplius : quomodo facta est in
 desertum cubile bestię? omnis qui transit
 per eam sibilabit, et movebit manum suam.

CAPUT III.

1 Væ provocatrix, et redempta civitas,
 columba. 2 Non audivit vocem, et non sus-
 cepit disciplinam : in Domino non est confisa,
 ad Deum suum non appropinquavit. 3 Prin-
 cipes ejus in medio ejus quasi leones rugien-
 tes : judices ejus lupi vespere, non relinque-
 bant in mane. 4 Prophetę ejus vesani, viri
 infideles : sacerdotes ejus polluerunt sanctum,
 injuste egerunt contra legem. 5 Dominus
 justus in medio ejus non faciet iniquitatem :
 mane mane judicium suum dabit in lucem,
 et non abscondetur : nescivit autem iniquus
 confusionem. 6 Disperdidi gentes, et dissi-
 pati sunt anguli earum : desertas feci vias
 eorum, dum non est qui transeat : desolatę
 sunt civitates eorum, non remanente viro,
 neque ullo habitatore. 7 Dixi : Attamen
 timebis me, suscipies disciplinam : et non
 peribit habitaculum ejus, propter omnia in
 quibus visitavi eam : verumtamen diluculo
 surgentes corruperunt omnes cogitationes
 suas. 8 Quapropter expecta me, dicit Do-
 minus, in die resurrectionis meę in futurum,
 quia judicium meum ut congregem gentes, et
 colligam regna : et effundam super eos indig-
 nationem meam, omnem iram furoris mei :
 in igne enim zeli mei devorabitur omnis
 terra. 9 Quia tunc reddam populis labium
 electum, ut invocent omnes in nomine Do-
 mini, et serviant ei humero uno. 10 Ultra
 flumina Æthiopię, inde supplices mei, filii
 dispersorum meorum deferent munus mihi.

11 בָּנִים חֹהֵם לֹא הָבִישׁוּ
 אֲשֶׁר פָּשְׁעָה בִּי כִּי־אֲנִי
 עֲלִיז וְצַחֲוָה וְלֹא־חֹסֶה
 בְּהָר קָדְשִׁי: 12 וְהִשְׁמַחְתִּי
 עָנִי וְדָל וְחֹסֶה בְּשֵׁם יְהוָה
 יִשְׂרָאֵל לֹא־יִשְׁשׁוּ עֲוֹלָה
 וְלֹא־יִצְטָא בְּפִתְחָם לְשׁוֹן
 יָדָעוּ וְרָבְצוּ וְאִין מִחֲרִיד
 בַּת־צִיּוֹן חָרִיעוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־לֵב בַּת יְרוּשָׁלַם:
 מִשְׁפָּטֶיהָ פָּנָה אֲבִיבָה מִלָּה
 בְּחֻרְבָּהּ לֹא־חָרָץ רַע
 חֹהֵם יֹאמַר לִירֻשָׁלַם
 אֲל־יִרְפֶּה יְדִידָהּ: 17 יְחֻזָּה
 גְּבוּר יוֹשֵׁעַ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
 יַחֲרִישׁ בְּאַחֲבָרָו יִגִּיל
 18 טַנְי מִפּוֹעַד אֶסְפֵּתִי מִפִּי
 עֲלֶיהָ חֲרָפָה: 19 חֲנָנִי
 מַעֲנֶה בַּעַת הַחַיָּה וְהַיּוֹשֵׁעַ
 וְהַנִּדְחָה אֶחָדָּן וְשִׁמְתִּים
 בְּכִלְחָאֲרָץ בְּשִׁתָּה: 20
 אָבִיא אֲתֶכֶם וְבָעֵת הַזֹּאת
 אֲתֶכֶם וְלֹתְהִלַּח בְּכֹחַ
 בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּיֵיכֶם
 יְחֻזָּה:

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ κατασχοινηθῇς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου ὧν ἡσέβησας εἰς ἐμέ· ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φανύσματα τῆς ὕβρεώς σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσθῇς τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἁγίον μου. 12 Καὶ ὑπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν παρὼν καὶ ταπεινόν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος Κυρίου. 13 Οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν καὶ οὐ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ νυμῇσονται καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. 14 Χαῖρε θύγατερ Σιών, κήρυσε θύγατερ Ἱερουσαλὴμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλὴμ. 15 Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου, λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψῃ κακὰ οὐκέτι. 16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ θάρσει Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου. 17 Κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ, ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὥς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς. 18 Καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου· οὐαὶ τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ἐνειδισμόν. 19 Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἔνεκεν σοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπαισμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 20 Καὶ κατασχοινηθίσονται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν καλὸς ἦν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ὅταν εἰσδέξομαι ὑμᾶς· διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστοὺς καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, ἐν τῷ ἐπιστρίβειν με τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ἐμῶν, λέγει Κύριος.

11 In die illa non confunderis super cunctis
adinventionibus tuis, quibus prævaricata es
in me: quia tunc auferam de medio tui mag-
niloquos superbie tue, et non adjicies ex-
altari amplius in monte sancto meo. 12 Et
derelinquam in medio tui populum pau-
perem et egenum: et sperabunt in nomine
Domini. 13 Reliquias Israel non facient
iniquitatem, nec loquentur mendacium, et
non inuenietur in ore eorum lingua dolosa:
quoniam ipsi pascentur, et accubabunt, et
non erit qui exterreat. 14 Lauda, filia Sion:
jubila, Israel: lætare, et exulta in omni
corde, filia Jerusalem. 15 Abstulit Dominus
judicium tuum, avertit inimicos tuos: rex
Israel Dominus in medio tui, non timebis
malum ultra. 16 In die illa dicetur Jerusa-
lem: Noli timere: Sion, non dissolvantur
manus tue. 17 Dominus Deus tuus in
medio tui fortis, ipse salvabit: gaudebit
super te in lætitia, silebit in dilectione sua,
exultabit super te in lauda. 18 Nugas, qui
a lege recesserant, congregabo, quia ex te
erant: ut non ultra habeas super eis oppro-
brium. 19 Ecce ego interficiam omnes qui
afflixerunt te in tempore illo: et salvabo
claudicantem: et eam quæ ejecta fuerat con-
gregabo: et ponam eos in laudem, et in
nomen, in omni terra confusionis eorum.
20 In tempore illo quo adducam vos: et in
tempore quo congregabo vos: dabo enim
vos in nomen, et in laudem omnibus populis
terræ, cum convertero captivitatem vestram
coram oculis vestris, dicit Dominus.

LIBER AGGÆI.

חג' א

בשנת שמיים לדורנוש חפלהו בחרש
השמי ביום אחר לחרש חיה
דבריהו בידחני הנביא אלזרבבל
בשאלתיה אל פחת יהודה ואליחושע
בירחוצהו חפתו חגול לאמר: ¹ פה
אמר יהודה צבאות לאמר העם הזה
אמר לא עת-בא עת-בית יהודה
לחבנות: ² ויהי דבריהו ביד-
חג' הנביא לאמר: ³ העת לקם אתם
לשבת בבתיכם ספונים וחבית יהודה
חב: ⁴ ועתה פה אמר יהודה צבאות
שימו לבבכם עלדרכיכם: ⁵ ורעיתם
חרבה והבא מעט מקול ואיך לשבעה
שתי ואיך לשכרה לבוש ואיך להם לו
והשפתה משתפר אלצור נקב:
⁶ פה אמר יהודה צבאות שימו לבבכם
עלדרכיכם: ⁷ עלו חתר והבאתם עץ
ובנו חבית וארצהו ואהדג: ⁸ אמר
יהודה: ⁹ פנה אלחרבה וחנה למעט
והבאתם חבית ונפתתי בו יען מה
באם יהודה צבאות יען ביתי אשרחא
חב ואתם רצים איש לביתו: ¹⁰ עלכן
עליכם פלאו שמם מפל והארץ פלאה
יבולה: ¹¹ ואקרא חרב עלהארץ ועל
חקרים ועלחידנן ועלחיתירוש ועל
היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל
האדם ועלחביתיה ועל פליגוע פנים:

ΑΓΓΑΙΟΣ, ΚΕΦ. α'.

AGGÆUS, CAPUT I.

ΕΝ τῇ δευτέρῃ ἔτει ἐπὶ Δαρείῳ τοῦ βασιλέως
ἐν τῇ μηνὶ τῇ ἑκτῇ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο
λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου
λέγων Εἰπὼν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ
ἐκ φυλῆς Ἰούδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδεκ
τὸν ἱερεῖα τὸν μέγαν λέγων 2 Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ λέγων Ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν Οὐχ
ἦκεν ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου.
3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου
τοῦ προφήτου λέγων 4 Εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐστὶ
τοῦ οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοσπάθμοις, ὁ δὲ οἶκος
ἡμῶν ἐξηρήμωται; 5 Καὶ νῦν τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ Τάξτε δὴ καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν. 6 Ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε
ὀλίγα, ἰφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονήν, ἐπίετε καὶ
οὐκ εἰς μέθην, περιβάλεσθε καὶ οὐκ ἰθερμάνθητε
ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ τοῦς μισθοὺς συνάγων συνήγαγεν
εἰς δεσμὸν τετυρπημένον. 7 Τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ Θίθετε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν. 8 Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος καὶ κόψατε
ξύλα, οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν
αὐτῷ καὶ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε Κύριος. 9 Ἐπε-
βλήσατε εἰς πολλὰ καὶ ἐγένετο ὀλίγα, καὶ εἰσηνέχθη
εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐξεφύσσησά αὐτά. Διὰ τοῦτο τάδε
λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου
ἐστὶν ἐρημός, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, 10 Διὰ τοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ
δρόσου, καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς.
11 Καὶ ἐπ' αὐτῷ ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ
τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σίτον καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον
καὶ ἐπὶ τὸ ἐλαιον καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ
ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ
ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν.

IN anno secundo Darii regis, in mense sexto,
in die una mensis, factum est verbum
Domini in manu Aggæi prophetæ ad Zoroba-
bel filium Salathiel, ducem Juda, et ad Jesum,
filium Josedec, sacerdotem magnum, dicens:
2 Hæc ait Dominus exercituum, dicens: Po-
pulus iste dicit: Nondum venit tempus domus
Domini ædificandæ. 3 Et factum est verbum
Domini in manu Aggæi prophetæ, dicens:
4 Numquid tempus vobis est ut habitetis in
domibus laqueatis, et domus ista deserta?
5 Et nunc hæc dicit Dominus exercituum:
Ponite corda vestra super vias vestras:
6 Seminastis multum, et intulistis parum:
comedistis, et non estis satiiati: bibistis, et
non estis inebriati: operuistis vos, et non
estis calefacti: et qui mercedes congregavit,
misit eas in sacculum pertusum. 7 Hæc
dicit Dominus exercituum: Ponite corda
vestra super vias vestras: 8 Ascendite in
montem, portate ligna, et ædificate domum:
et acceptabilis mihi erit, et glorificabor, dicit
Dominus. 9 Respexistis ad amplius, et ecce
factum est minus: et intulistis in domum, et
exsufflavi illud: quam ob causam? dicit Do-
minus exercituum: quia domus mea deserta
est, et vos festinatis unusquisque in domum
suam. 10 Propter hoc super vos prohibiti
sunt cæli ne darent rorem, et terra prohibita
est ne daret germen suum: 11 Et vocavi
siccitatem super terram, et super montes,
et super triticum, et super vinum, et
super oleum, et quæcumque profert
humus, et super homines, et super ju-
menta, et super omnem laborem manuum

חגי א ב

12 וישמע זרובבל בן שלמיהל ויהושע בן יהוהדן הפלון הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה : 13 ואמר חגי מלמד יהוה במלכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נא-יהוה : 14 וגער יהוה את-רחל זרובבל בן שלמיהל פחת יהודה ואת רחל יהושע בן יהוהדן הפלון הגדול ואת-רחל כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית-יהוה צבאות אלהיהם : 15 ביום עשרים וארבעה לחוד בשמי בשנת שתים לדרגוש המלך :

פרשה ב

1 בשביעי בעשרים ואחד לחוד חל דברי-יהוה ביד-חגי הנביא לאמר : 2 אמר-א אל-זרובבל בן שלמיהל פחת יהודה ואל-יהושע בן יהוהדן הפלון הגדול ואל-שארית העם לאמר : 3 מי בככם תשארו אשר ראח את-חבית הזה בבודו הראשון וקח אום ראים אלו ליתחזק חלוא כמחו פאין בעיניכם : 4 ועתה חזק זרובבל נא-יהוה יהושע בן יהוהדן הפלון הגדול ויהוה כל-עם הארץ נא-יהוה ויעשו קראי אתכם נא יהוה צבאות : 5 את-הדבר אשר פרחי אתכם בצאתכם מפצרים ורחי למדת בתוככם אל-תיראו : 6 כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מצמ היא ואני מרעיש את-השמים ואת-הארץ ואת-הים ואת-החרבה : 7 והרעשתי את-פלתיים וקא חמדת פלתיים ומלאמי את-חבית הזה בבוד אמר יהוה צבאות : 8 לי חפסח ולי חזקב נא יהוה צבאות : 9 גדול קלה בבוד חבית הזה האחרון מיתחשון אמר יהוה צבאות ובפסח הזה אמן שלום נא יהוה צבאות :

ΑΓΓΑΙΟΣ, α', β'.

12 Καὶ ἤκουσε Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς 'Ιούδα καὶ 'Ιησοῦς ὁ τοῦ 'Ιωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ κατ'αὐλοικοὶ τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ τῶν λόγων τοῦ 'Αγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέ-
στειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου Κυρίου.
13 Καὶ εἶπεν 'Αγγαῖος ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγέλοις Κυρίου τῷ λαῷ 'Εγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος.
14 Καὶ ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς 'Ιούδα καὶ τὸ πνεῦμα 'Ιησοῦ τοῦ 'Ιωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθον καὶ ἰσποῦν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος Θεοῦ αὐτῶν, 15 Τῇ τετράδι καὶ ἐκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἔκτου τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως.

ΚΕΦ. β'.

1 Τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μὲ καὶ ἐκάδι τοῦ μηνὸς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ 'Αγγαίου τοῦ προφήτου λέγων· 2 Εἶπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς 'Ιούδα καὶ πρὸς 'Ιησοῦν τοῦ 'Ιωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέγων· 3 Τίς ἐξ ὑμῶν οὐς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἐμπροσθεν· καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν· 4 Καὶ νῦν κατισχύει Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατισχύει 'Ιησοῦς ὁ τοῦ 'Ιωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποιείτε· διότι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ, 5 [Καὶ ὁ λόγος μου ὃν διεθέμην ὑμῖν ἐξεληθόντων ὑμῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου,] καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφίστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν. Θαρσεῖτε, 6 Διότι ταῦδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ "Ἐτι ἅπαξ ἐγὼ στίσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν, 7 Καὶ συσσεισω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἔξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἔθνων· καὶ πλησῶ τὸν οἶκον τοῦτον δόξῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 8 Ἐμὸν τὸ ἀργύριον καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 9 Διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἢ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς περιποιήσιν παντὶ τῷ κτίζοντι μοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον.

AGGÆUS, I. II.

12 Et audivit Zorobabel filius Salathiel, et Jesus filius Josedec sacerdos magnus, et omnes reliquiae populi, vocem Domini Dei sui, et verba Aggaei prophetæ, sicut misit eum Dominus Deus eorum ad eos : et timuit populus a facie Domini. 13 Et dixit Aggæus nuntius Domini de nuntiis Domini, populo dicens : Ego vobiscum sum, dicit Dominus. 14 Et suscitavit Dominus spiritum Zorobabel filii Salathiel, ducis Juda, et spiritum Jesu filii Josedec sacerdotis magni, et spiritum reliquorum de omni populo : et ingressi sunt, et faciebant opus in domo Domini exercituum Dei sui. 15 In die vigesima et quarta mensis, in sexto mense, in anno secundo Darii regis.

CAPUT II.

1 In septimo mense, vigesima et prima mensis, factum est verbum Domini in manu Aggaei prophetæ, dicens : 2 Loquere ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Juda, et ad Jesum filium Josedec sacerdotem magnum, et ad reliquos populi, dicens : 3 Quis in vobis est derelictus, qui vidit domum istam in gloria sua prima ? et quid vos videtis hanc nunc ? numquid non ita est, quasi non sit in oculis vestris ? 4 Et nunc confortare, Zorobabel, dicit Dominus : et confortare, Jesu filii Josedec sacerdos magne ; et confortare, omnis populus terræ, dicit Dominus exercituum : et facite (quoniam ego vobiscum sum, dicit Dominus exercituum). 5 Verbum quod pepigi vobiscum cum egrederemini de terra Ægypti : et spiritus meus erit in medio vestrum, nolite timere. 6 Quia hæc dicit Dominus exercituum : adhuc unum modicum est, et ego commovebo cælum, et terram, et mare, et aridam. 7 Et movebo omnes gentes. Et veniet desideratus cunctis gentibus : et implebo domum istam gloria, dicit Dominus exercituum. 8 Meum est argentum, et meum est aurum, dicit Dominus exercituum. 9 Magna erit gloria domus istius novissimæ plus quam primæ, dicit Dominus exercituum : et in loco isto dabo pacem, dicit Dominus exercituum.

10 בַּעֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹשֶׁעִי בִשְׁנַת
שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשׁ חֵיָהּ דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חֲנִי
הַקְּבִיא לְאָמֹר : 11 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
שְׂאֵלֶנָּה אֶת־הַכֹּהֲנִים הַזֶּה לְאָמֹר :
12 הֲנִי יִשְׁאַלֵּאשׁ בְּשֶׁר־קֹדֶשׁ בְּכֶנֶף בְּגָדוֹ
וְנֶנֶע בְּכֶנֶפוֹ אֶל־הַלֶּחֶם וְאֶל־חֲזוֹד וְאֶל־
חֵיָנוּ וְאֶל־שִׁמּוֹן וְאֶל־כָּל־מַאֲכָל הַיְּהוֹדֶשׁ
וְיַעֲנֵי הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר : 13 וַיֹּאמֶר
חֲנִי אֲסִינֶנֶע טַמְאָנָפֶשׁ בְּכָל־אֶלֶף חֵיטְמָא
וְיַעֲנֵי הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ וְטָמָא : 14 וַיַּעֲנֵי
חֲנִי וַיֹּאמֶר בֶּן חֲסֵם־חֲזָה וּבֶן־חֲנִי הֵזָה
לִפְנֵי נְאֻם־יְהוָה וְכֹן כָּל־מַעֲשֶׂה יְדִיָּהֶם
וַיֹּאשֶׁר יִקְרִיבוּ שָׁם טָמָא הוּא : 15 וַעֲתָה
שׁוּמַרְנָא לְבַבְכֶּם מִיְּהוֹם הֵזָה וּמַעֲלָה
מִשָּׁרִם שׁוּם־אֲבָן אֶל־אֲבָן בְּחִיכָל יְהוָה :
16 מִחִיּוֹתָם כָּא אֶל־עֲרַמַת עֲשָׂרִים וַחֲיָהָה
עֲשָׂרָה כָּא אֶל־הִיקָב לְחֶשֶׁף חֲמִשִּׁים
פְּזִיָּה וַחֲיָהָה עֲשָׂרִים : 17 הַפִּיֹתִי אֶתְכֶם
בַּשִּׁדְּפוֹן וּבִקְרוֹן וּבְכָרָד אֶת כָּל־מַעֲשֶׂה
יְדֵיכֶם וְאִו־אֶתְכֶם אֵלַי נְאֻם־יְהוָה :
18 שׁוּמַרְנָא לְבַבְכֶּם מִיְּהוֹם הֵזָה וּמַעֲלָה
מִיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹשֶׁעִי לְמָן
הַיּוֹם אֲשֶׁר־יִפְדׁ חִיכַל־יְהוָה שְׁיָמו
לְבַבְכֶּם : 19 הַעֲדוּ הַזֶּרֶע בַּמַּגִּידָה וְעַד־
חֲנָפֹן וְהַתְּאֵמָה וְהַרְפוֹן וְעַד חֲזִית לֹא
כָּשָׂא מִיְּהוֹם הֵזָה אֲבָרָה :
20 וַיְחִי דְּבַר־יְהוָה וְשָׁנִית אֶל־חֲנִי בַּעֲשָׂרִים
וָאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ לְאָמֹר : 21 אָמֹר אֶל־
זֶרְבָּבֶל פַּחַת־יְהוָה לְאָמֹר אֲנִי מַרְעִישׁ
אֶת־הַשָּׂמִים וְאֶת־הָאָרֶץ : 22 וְהַפְכָתִי כְּפָא
מִמְּלָכוֹת וְהַשְׁמַדְתִּי הֶזֶק מִמְּלָכוֹת חֲנִיָּים
וְהַפְכָתִי מִרְכָּבָה וְרַכְבִּיָּה וְיִרְדִּי סוֹסִים
וְרַכְבִּיָּהֶם אִישׁ בְּחֶרֶב אֶחָיו : 23 בְּיָוִם
הַהוּא נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת אֶתְהַדֵּן זֶרְבָּבֶל
בְּדָשָׁאֲלֵתִימָא עַבְדִּי נְאֻם־יְהוָה וְשִׁמְתִּי
בְּחֻתָּם כִּי־בָהּ בְּחֻרְתִּי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת :

10 Τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου μηνὸς ἔτους
δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφῆτην λέγων 11 Τάδε
λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐπερώτησον, δὴ τοὺς
ἱερεῖς νόμον λέγων 12 Ἐὰν λίσθῃ ἄνθρωπος
κρέας ἄγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ,
καὶ ᾄψῃται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου
ἢ ἐψέματος ἢ οἶνου ἢ ἐλαίου ἢ παντὸς βρώ-
ματος, εἰ ἁγιασθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ
ἱερεῖς καὶ εἶπαν Οὐ. 13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος Ἐὰν
ᾄψῃται μεμιασμένος ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ
παντὸς τούτων, εἰ μιανθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν
οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν Μιανθήσεται. 14 Καὶ ἀπεκρίθη
Ἀγγαῖος καὶ εἶπεν Οὕτως ὁ λαὸς οὗτος, καὶ οὕτως
τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἰμοῦ, λέγει Κύριος, καὶ
οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ὅς
ἐὰν ἐγγίσῃ ἐκεῖ, μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμά-
των αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν, ὀδυνηθήσονται ἀπὸ
προσώπου πόνων αὐτῶν, καὶ ἱμισεῖτε ἐν πύλαις
ἐλέγχοντα. 15 Καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας
ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω, πρὸ
τοῦ θείνου λίθου ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ Κυρίου,
16 Τίνες ἦτε, ὅτε ἐμβάλλετε εἰς κυψέλην κριθῆς
εἴκοσι σάτα, καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σίτα, καὶ
εἰσπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλήσαι πενήτη-
κοντα μετρητάς, καὶ ἐγένοντο εἴκοσι. 17 Ἐπά-
τασα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ καὶ ἐν
χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ
ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος. 18 Ὑπο-
τάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης καὶ ἐπείκεινα, ἀπὸ τῆς τετράδος καὶ εἰκάδος
τοῦ ἐνάτου μηνός, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς τεθε-
μελιώται ὁ ναὸς Κυρίου· θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν, 19 Εἰ ἐπιγινωσθήσεται ἐπὶ τῆς ἄλλω, καὶ εἰ
ἐστὶ ἡ ἀμπελος καὶ ἡ συκῆ καὶ ἡ ροὰ καὶ τὰ ξύλα
τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης εὐλογήσω. 20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
ἐκ δευτέρου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφῆτην τετράδι
καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός λέγων 21 Εἶπὼν πρὸς Ζορο-
βάβελ σὸν τοῦ Σαλαθιὲλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα λέγων
Ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θά-
λασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, 22 Καὶ καταστρέψω
θρόνους βασιλείων, καὶ δλοθρεύσω δύναμιν βασι-
λείων τῶν ἰθνῶν, καὶ καταστρέψω ἄρματα καὶ
ἀναβήτας, καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται
αὐτῶν ἕκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ. 23 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, λήψομαι σε Ζοροβάβελ τὸν τοῦ
Σαλαθιὲλ τὸν δοῦλόν μου, λέγει Κύριος, καὶ θέσο-
μαί σε ὡς σφραγίδα, διότι σὺ ἡγέρτισα, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.

10 In vigesima et quarta noni mensis,
in anno secundo Darii regia, factum est
verbum Domini ad Aggæum prophetam,
dicens : 11 Hæc dicit Dominus exerci-
tuum : Interroga sacerdotes legem, dicens :
12 Si tulerit homo carnem sanctificatam
in ora vestimenti sui, et tetigerit de sum-
mitate ejus panem, aut pulmentum, aut
vinum, aut oleum, aut omnem cibum : num-
quid sanctificabitur? Respondentes autem
sacerdotes, dixerunt : Non. 13 Et dicit
Aggæus : Si tetigerit pollutus in anima ex
omnibus his, numquid contaminabitur? Et
responderunt sacerdotes, et dixerunt : Con-
taminabitur. 14 Et respondit Aggæus, et
dixit : Sio populus iste, et sic gens ista
ante faciem meam, dicit Dominus, et sic
omne opus manuum eorum : et omnia quæ
obtulerunt ibi, contaminata erunt. 15 Et
nunc ponite corda vestra a die hac et supra,
antequam poneretur lapis super lapidem in
templo Domini. 16 Cum accederetis ad
acervum viginti modiorum, et fierent decem :
et intraretis ad torcular, ut exprimeretis
quingenta lagenas, et fiebant viginti.
17 Percussi vos vento urenta, et aurugine, et
grandine omnia opera manuum vestrarum : et
non fuit in vobis qui reverteretur ad me, dicit
Dominus. 18 Ponite corda vestra ex die
ista, et in futurum, a die vigesima et quarta
noni mensis : a die, qua fundamenta jacta
sunt templi Domini, ponite super cor vestrum.
19 Numquid jam semen in germine est : et
adhuc vinea, et ficus, et malegranatum, et
lignum olivæ non floruit? ex die ista benedi-
cam. 20 Et factum est verbum Domini
secundo ad Aggæum in vigesima et quarta
mensis, dicens : 21 Loquere ad Zorobabel
ducem Juda, dicens : Ego movebo cælum
pariter et terram. 22 Et subvertam solium
regnorum, et conteram fortitudinem regni
gentium : et subvertam quadrigam, et ascen-
sorem ejus, et descendant equi, et ascensores
eorum, vir in gladio fratris sui. 23 In die
illa, dicit Dominus exercituum, assumam te
Zorobabel fili Salathiel serve meus, dicit Do-
minus : et ponam te quasi signaculum, quia
te elegi, dicit Dominus exercituum.

LIBER ZACHARIÆ.

זכריה א

ZACHARIAS, KEΦ. α'.

ZACHARIAS, CAPUT I.

בַּחֹדֶשׁ חֲמִישִׁי בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עָשָׂר לְדָרְגוֹשׁ
הַיְּהוָה זְכַרְיָהוּ אֶל־זַכְרְיָהוּ
בְּרַבְרָכָהוּ בֶרֶעְדּוֹ הַקָּבִיא לֵאמֹר : הִנֵּה
יְהוָה עֲלֵי־אֲבוֹתֵיכֶם הִנֵּה : וְאָמְרָת
אֲלֵהֶם כֹּחַ אֱמֶל יְהוָה צְבָאוֹת שׁוֹבֵב אֵלַי
נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם אֲמַר
יְהוָה צְבָאוֹת : אֶל־יְהוָה כְּאֲבוֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר הִרְאִיתֶם הַקָּבִיאִים הַקְּרָאשָׁלִים
לֵאמֹר כֹּחַ אֱמֶל יְהוָה צְבָאוֹת שׁוֹבֵב
נָא מְדַרְבֵּיכֶם הַרְצִים וּמַעֲלֵיכֶם הַרְעִים
וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נָא־יְהוָה :
בְּאֲבוֹתֵיכֶם אֵינִי־הֵם וְהַקָּבִיאִים הַלְעוֹלָם
יְהוָה : אֲנִי וְדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶת־עַבְדִּי הַקָּבִיאִים הַלֹּא־הַשִּׁיגוּ אֶת־הֵם
וְשׁוֹבֵב וְיִאֲמְרוּ כֹאֲשֶׁר נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת
לַעֲשׂוֹת לָנוּ בְּרַבְרָנוֹ וּבְמַעֲלָנוֹ בְּן
עֶשְׂרִי אֶתְנִי : בְּיוֹם עֲשָׂרִים
וְאַרְבָּעָה לַעֲשֶׂר־עֶשְׂרִי חֹדֶשׁ חֹוֹאֲדָהוּשׁ
שָׁכַם בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עָשָׂר לְדָרְגוֹשׁ הַיְּהוָה
זְכַרְיָהוּ אֶל־זַכְרְיָהוּ בְּרַבְרָכָהוּ בֶרֶעְדּוֹ
הַקָּבִיא לֵאמֹר : רֵאִיתִי הַלֵּילָה וְהַחֹדֶשׁ
אִשׁ לִבִּי עַל־סִיס אֲדָם וְהוּא עֹמֵד בֵּין
הַחֲדָסִים אֲשֶׁר בְּמַעֲלָה וְאֶחָדֵי סִיסִים
אֲדָמִים שָׁרְקִים וְלִבָּנִים : וְאָמַר מְהֵרָה
אֲדָנִי וְיִאֲמַר אֵלַי מְהֵרָה הַדָּבָר בִּי אֲנִי
אֲרִאֶה מְהֵרָה אֵלָּה : וַיַּעַן הָאִישׁ
הָעֹמֵד בֵּין־הַחֲדָסִים וְיִאֲמַר אֵלָּה אֲשֶׁר שָׁלַח
יְהוָה לְהַתְּהַלֵּךְ בָּאָרֶץ : וַיַּעַן אֶת־מַלְאָכָהוּ
יְהוָה הָעֹמֵד בֵּין־הַחֲדָסִים וְיִאֲמְרוּ הִתְהַלַּכְנוּ
בָּאָרֶץ וְהָיָה כְּלִי־הָאָרֶץ יִשְׁבֵּת וְשָׁקֵט :

ΕΝ τῷ ὀγδόῳ μηνὶ ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου
ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν
τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδῶ τὸν προφήτην λίγων
2 Ὁργισθὲν Κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν
μεγάλην· 3 Καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ Ἐπιστρίψατε πρὸς μί, λέγει
Κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς
ὑμᾶς, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, 4 Καὶ μὴ
γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἵς ἐνεκάλεσαν
αὐτοὺς οἱ προφῆται ἔμπροσθεν· λέγοντες· Τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ Ἀποστρίψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν
ὑμῶν τῶν ποιηρῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων
ὑμῶν τῶν ποιηρῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, καὶ οὐ
προσίσχον τοῦ εἰσακοῦσάι μου, λέγει Κύριος. 5 Οἱ
πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσι καὶ οἱ προφῆται; μὴ τὸν
αἰῶνα ζήσονται; 6 Πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ
τὰ νόμμά μου δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ ἐντίλλομαι ἐν
πνεύματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις, οἱ
κατελάβοντες τοὺς πατέρας ὑμῶν. Καὶ ἀπεκρί-
θησαν καὶ εἶπαν· Καθὼς παρατίτακται Κύριος
παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς
ἡμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν, οὕτως
ἐποίησεν ἡμῖν. 7 Τῇ τετράδι καὶ ἐκάδι τῷ ἐν-
δεκάτῳ μηνὶ οὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβὰτ, ἐν τῷ
δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου ἰγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδῶ τὸν
προφήτην λίγων 8 Ἐώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ
ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυρρόν, καὶ οὗτος
εἰσῆλκε ἀνὰ μέσον τῶν δρίων τῶν κατασκίων, καὶ
ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυρροὶ καὶ ψαροὶ καὶ ποικίλοι
καὶ λευκοί. 9 Καὶ εἶπα· Τί οὗτοι, κύριε; καὶ εἶπε
πρὸς μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν μοί· Ἐγὼ δεῖξω
σοι τί ἐστὶ ταῦτα. 10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ
ὁ ἱερωτικὸς ἀνὰ μέσον τῶν δρίων καὶ εἶπε
πρὸς μὲ· Οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος
περιοδεῦσαι τὴν γῆν. 11 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ
ἀγγέλῳ Κυρίου τῷ ἱερωτῷ ἀνὰ μέσον τῶν
δρίων καὶ εἶπον· Περιωδύσαμεν πᾶσαν τὴν γῆν,
καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει.

IN mense octavo, in anno secundo Darii
regis, factum est verbum Domini ad
Zachariam, filium Barachiae filii Addo, pro-
phetam, dicens: 2 Iratus est Dominus super
patres vestros iracundia. 3 Et dices ad eos: Hæc
dicit Dominus exercituum: Convertimini ad me, ait Dominus exercituum; et
converterat ad vos, dicit Dominus exercituum. 4 Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clama-
bant prophetæ priores, dicentes: Hæc
dicit Dominus exercituum: Convertimini de
viis vestris malis, et de cogitationibus
vestris pessimis: et non audierunt, neque
attenderunt ad me, dicit Dominus. 5 Patres
vestri ubi sunt? et prophetæ numquid in
sempiternum vivent? 6 Verumtamen verba
mea, et legitima mea, quæ mandavi servis
meis prophetis, numquid non comprehende-
runt patres vestros, et conversi sunt, et
dixerunt: Sicut cogitavit Dominus exercituum
facere nobis secundum vias nostras, et secun-
dum adinventiones nostras fecit nobis? 7 In
die vigesima et quarta undecimi mensis Sabbath,
in anno secundo Darii, factum est verbum
Domini ad Zachariam filium Barachiae, filii
Addo, prophetam, dicens: 8 Vidi per noctem,
et ecce vir ascendens super equum rufum, et
ipse stabat inter myrteta, quæ erant in pro-
fundo: et post eum equi rufi, varii, et albi.
9 Et dixi: Quid sunt isti, domine mi? Et
dixit ad me angelus, qui loquebatur in me:
Ego ostendam tibi quid sint hæc. 10 Et
respondit vir, qui stabat inter myrteta, et
dixit: Isti sunt, quos misit Dominus ut
perambulent terram. 11 Et responderunt
angelo Domini, qui stabat inter myrteta,
et dixerunt: Perambulavimus terram, et
ecce omnis terra habitatur, et quiescit

12 ויגשן מלפני יהוה ויאמר יהוה צבאות
עדמתי אפס לא חרתם את ירושלים
ואת ערי יהודה אשר ועממה זה שבעים
שנה : 13 ויגשן יהוה את הפלגת הדבר
פי דברים טובים דברים נחמים :
14 ויאמר אלי הפלגת הדבר פי הקדש
לאמר קח אפר יהוה צבאות הקדשתי
לירושלים ולציון הנאה גדולה : 15 והנחש
גדול אני לחם עלי-הנחש השמנים אשר
אלי הצפתי מלפני והנחש עזרי לרעה :
16 לכן קודם יהוה שבתתי
לירושלים ברחמים ביתי יקנה פה נאם
יהוה צבאות יהוה וקח וקח על-ירושלים :
17 עוד וקח לאמר קח אפר יהוה צבאות
עוד תפוצצנה ערי משוב ונחם יהוה עוד
את-ציון ובחר עוד בירושלים :

פרשה ב (ל. 18.)

1 ויאמרו את-עני ואמר והנה ארבע
קרנות : 2 ואמר אל-הפלגת הדבר פי
מה-אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר
עזרי את-יהודה את-ישראל וירושלים :
3 ויבאני יהוה ארבעה קרשים :
4 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר
לאמר אלה הקרנות אשר-עזרי את-יהודה
פרי-איש להנשא ראשו ויבא אלה
להחריד אדם ליהות את-הקרנות הנחם
הנשאים קרו אל-ארץ יהודה להורגה :
5 ויאמרו עני ואמר והנה-איש
ובדודי חבל מדה : 6 ואמר אנה אתה
חלה ויאמר אלי למד את-ירושלים
לרמות פמה רחוקה וכמה ארצה : והנה
הפלגת הדבר פי יצא ופלגת אחר
יצא לקראתו : 7 ויאמר אליו רץ דבר
אל-הנער הזה לאמר פרוצו משב
ירושלים מלב אדם ובהמה בחוקה :
8 ואני אחיה-לה נא-יהוה חוסת אש
קביב ולבדוד אחיה בחוקה :
9 הוי הוי וגם מארץ צפון נא-יהוה צב
פארבע רחוקות השמים פרשתי אתכם נאם
יהוה : 10 הוי ציון הפלגתי יושבת בת-דבלי :

12 Kai ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπε Κύριε
παντοκράτωρ, ὥς τίνος οὐ μὴ ἡλεήσῃς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ὥς ὑπερεῖδες τοῦτο
ἐβδομηκοστὸν ἔτος; 13 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος
παντοκράτωρ τῷ ἄγγέλῳ τῷ λαλοῦντι ἐν ἰμοὶ
ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς. 14 Καὶ
εἶπε πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἰμοὶ Ἀνάκραγε
λίγων Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐξήλωκα
τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιών ζήλον μέγαν, 15 Καὶ
ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ
συνεπιτιθέμενα, ἀνθ' ὧν ἐγὼ ὥργισθην ὀλίγα,
αὐτοὶ δὲ συνεπίθεντο εἰς κακά. 16 Διὰ τοῦτο
Τάδε λέγει Κύριος Ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν
οἰκτιρμῇ, καὶ ὁ οἶκος μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν
αὐτῇ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ μέτρον ἐκτα-
θήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔτι. 17 Καὶ εἶπε πρὸς
με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἰμοὶ Ἐτι ἀνάκραγε λίγων
Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐτι διαχυθήσονται
πόλεις ἐν ἀγαθοῖς, καὶ ἡλεήσῃ Κύριος ἔτι τὴν
Σιών καὶ αἰρείει τὴν Ἱερουσαλὴμ. 18 Καὶ ἦρα
τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἶδον, καὶ ἶδὼς τέσσαρα
κέρατα. 19 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λα-
λοῦντα ἐν ἰμοὶ Τί ἵσθι ταῦτα, κύριε; καὶ εἶπε πρὸς
με Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδαν
καὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ. 20 Καὶ ἰδεῖ
μοι Κύριος τέσσαρας τέκτονας. 21 Καὶ εἶπα Τί
οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι; καὶ εἶπε Ταῦτα τὰ κέρατα
τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ
κατέαξαν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦρε κεφαλὴν· καὶ
ἐξήλθον οὗτοι τοῦ ὄξυναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν
τὰ τέσσαρα κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαυρόμενα κέρας
ἐπὶ τὴν γῆν Κυρίου τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν.

KEΦ. β'.

1 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἶδον, καὶ
ἶδὼς ἄνθρωπον καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρι-
κόν. 2 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν Ποῦ σὺ πορεύῃ; καὶ
εἶπε πρὸς με Διαμετρήσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ
εἶδεν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἔστι καὶ πηλίκον τὸ
μῆκος. 3 Καὶ ἶδὼς ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἰμοὶ
εἰσῆλθαι, καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάν-
τησιν αὐτῷ, 4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν λίγων Δράμε
καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἰκεῖνον λίγων Κατα-
κάρπως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πληθους
ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς. 5 Καὶ
ἐγὼ εἶσομαι αὐτῇ, λέγει Κύριος, τείχος πυρὸς
κυκλόθεν, καὶ εἰς δόξαν εἶσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς. 6
Ὡ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς βορρᾶ, λέγει Κύ-
ριος, διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ
συνάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος. 7 Εἰς Σιών ἀνα-
σώζεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος.

12 Et respondit angelus Domini, et dixit :
Domine exercituum usquequo tu non misere-
beris Jerusalem, et urbium Juda, quibus ira-
tus es? Iste jam septuagesimus annus est.
13 Et respondit Dominus angelo, qui loque-
batur in me verba bona, verba consolatoria.
14 Et dixit ad me angelus, qui loquebatur in
me : Clama, dicens : Hæc dicit Dominus exer-
cituum : Zelatus sum Jerusalem et Sion zelo
magno. 15 Et ira magna ego irascor super
gentes opulentas : quia ego iratus sum parum,
ipsi vero adjuverunt in malum. 16 Propterea
hæc dicit Dominus : Revertar ad Jerusalem
in misericordiis : et domus mea edificabitur
in ea, ait Dominus exercituum, et perpendicu-
lum extendetur super Jerusalem. 17 Adhuc
clama, dicens : Hæc dicit Dominus exerci-
tuum : Adhuc affluent civitates mee bonis :
et consolabitur adhuc Dominus Sion, et eliget
adhuc Jerusalem. 18 Et levavi oculos meos,
et vidi : et ecce quatuor cornua. 19 Et dixi
ad angelum, qui loquebatur in me : Quid sunt
hæc? et dixit ad me : Hæc sunt cornua,
quæ ventilaverunt Judam, et Israel, et Jeru-
salem. 20 Et ostendit mihi Dominus quatuor
fabros. 21 Et dixi : Quid isti veniunt facere?
Qui ait, dicens : Hæc sunt cornua, quæ ven-
tilaverunt Judam per singulos viros, et nemo
eorum levavit caput suum : et venerunt isti
detertere ea, ut dejicerent cornua gentium,
quæ levaverunt cornu super terram Juda ut
dispergerent eam.

CAPUT II.

1 Et levavi oculos meos, et vidi : et ecce vir,
et in manu ejus funiculus mensurorum. 2 Et
dixi : Quo tu vadis? Et dixit ad me : Ut
metiar Jerusalem, et videam quanta sit lati-
tudo ejus, et quanta longitudo ejus. 3 Et
ecce angelus, qui loquebatur in me, egredie-
batur, et angelus alius egrediebatur in occur-
sum ejus. 4 Et dixit ad eum : Curre, loquere
ad puerum istum, dicens : Absque muro
habitabitur Jerusalem, præmultitudine homi-
num et jumentorum in medio ejus. 5 Et
ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in
circuitu : et in gloria ero in medio ejus. 6 O,
o fugite de terra aquilonis, dicit Do-
minus : quoniam in quatuor ventos cæli
dispersi vos, dicit Dominus. 7 O Sion,
fuge quæ habitas apud filiam Babylonis :

זכריה ב נ

12 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אַחֲרֵי כְבוֹד שְׁלַחְנִי אֶל־הַגּוֹיִם הַשְּׁלָלִים
אֲחֵיהֶם כִּי הִפְנִיעַ בָּהֶם נֹגֵעַ בְּבִבְתָּ עֵינָיו:
13 כִּי הִנֵּנִי מֵנִיחַ אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם וְהָיוּ
שְׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וְיִדְעוּם כִּרְיֹהוֹת צְבָאוֹת
שְׁלַחְנִי: 14 רָנִי וְשִׂמְחִי בְּתִצִּיּוֹן
כִּי הִנֵּנִיבָא וְשִׁכְנִתִּי בְּחוֹקֶה נְאֻמֵּי־יְהוָה:
15 וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה בְּנֵי־הַחַיָּה
וְהָיוּ לִי לְעָם וְשִׁכְנִתִּי בְּחוֹקֶה וְיָדַעַת
כִּרְיֹהוֹת צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֱלֹהִים: 16 וְנִחַל
יְהוָה אֶת־יְהוָהוּדָה חֲלָקוֹ עַל אֲדָמַת הַקְּדוֹשׁ
וַיִּבְחַר צִדֹק בִּירוּשָׁלַם: 17 הֵם כָּל־קִשְׁר
מִפְּנֵי יְהוָה כִּי גִעוֹר מַפְעוֹן קָדְשׁוֹ:

פרשה ב:

1 וַיִּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
לֵמֹד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וְהַשְׁמָנוּ עִמּוֹ
עַל־יָמִינוֹ לְשִׁטְנוֹ: 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
יַגְדֵר יְהוָה בָּךְ הַשְׁטָן וְיַגְדֵר יְהוָה בָּךְ
הַבְּחֵר בִּירוּשָׁלַם הַלְוָא עַתָּה אֲדָר מִצֵּל
מָאֵשׁ: 3 וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָרֵשׁ בִּנְיָמִן צוֹאֵם
וְעָמַד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ: 4 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־
הַעֲמָדִים לִפְנֵי לֵאמֹר הִסְרִי הַבְּנִינִים
הַצִּבֻּרִים מִצִּלּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַחֵם הַעֲבָרִתִּי
מִצִּלָּיָה עוֹנֶה וְחִלַּשׁ אֶת־הַמַּלְאָךְ מִחֲלָצוֹת:
5 וַיֹּאמֶר וְשִׁמּוּ צִנּוֹת טְהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ
וַיְשִׁימוּ הַצִּנּוֹת הַטְּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשְׁהוּ
בְּגָדִים וּמַלְאָךְ יְהוָה עָמַד: 6 וַיַּעַל מַלְאָךְ
יְהוָה בִּירוּשָׁלַם לֵאמֹר: 7 בָּדַדְתִּי אֶת־הָאָדָם
צְבָאוֹת אֶם־בְּדַרְכֵי מַלְאָךְ וְאִם־אֶת־מִשְׁמַרְתִּי
תִּשְׁמֹר וְנִסְתַּחֲפֹה תִּצְנֵן אֶת־בֵּיתִי וְנִגַּם
תִּשְׁמֹר אֶת־חֻצְיָי וְנִתְחַיִּי לָךְ מִהַלְלִים
בְּנֵי הַעֲמָדִים הָאֵלֶּה: 8 שְׁמַעֲנָא יְהוֹשֻׁעַ
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת־הוּא וְרַעֲיָה הַיֹּשִׁבִּים
לִפְנֵיָהוּ קִרְאִישׁ מוֹכֵר הַחֶמֶד בִּירוּשָׁלַם
מִבְּרִיא אֶת־עַבְדֵּי צָמָה: 9 כִּי הִנֵּנִי הֹאֲבִיִן
אֶת־הָאָדָם לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל־יָבֵן אֶחָת
שְׁבָעָה עֶגְלִים הִנֵּנִי מַסְתִּיחַ מִסְתִּיחַ נֹאֵם
יְהוָה צְבָאוֹת וּשְׁמַעֲנִי אֶת־עוֹן הַמֶּלֶךְ־הַחַיָּה
בְּנֵי־הָאָדָם: 10 בְּנֵי־הַחַיָּה נֹאֵם יְהוָה
צְבָאוֹת תִּקְרָא אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ אֶל־תַּחֲתָהּ
בְּקוֹן וְאֶל־תַּחֲתָהּ תִּתְּנָהּ:

ZACHARIAS, β', γ'.

8 Διότι τότε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ὁπίσω
δόξης ἀπίσταλκί με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα
ὑμᾶς, διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἀπτόμενος τῆς
κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ. 9 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπι-
φέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔσονται σκῦλα
τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε ὅτι Κύριος
παντοκράτωρ ἀπίσταλκί με. 10 Τέρπου καὶ εὐ-
φραίνου θυγάτηρ Σιών, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ
κατασκευάσω ἐν μέσῳ σου, λέγει Κύριος. 11 Καὶ
καταφύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαόν, καὶ
κατασκευάσουσιν ἐν μέσῳ σου, καὶ ἰππινώσῃ ὅτι
Κύριος παντοκράτωρ ἔξαπίσταλκί με πρὸς σέ. 12
Καὶ κατακληρονομήσει Κύριος τὸν Ἰούδαν, τὴν
μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν [γῆν τὴν] ἁγίαν, καὶ αἰρετιεῖ
ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ. 13 Ἐσέλιθω πᾶσα σὰρξ
ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξεγήγερται ἐκ νεφε-
λῶν ἁγίων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. γ'.

1 Καὶ ἰδεῖξί μοι Κύριος τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱερεῖα
τὸν μέγαν, ἐστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου Κυρίου,
καὶ ὁ διάβολος ἐστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τοῦ ἀν-
τικείμεναι αὐτῷ. 2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν διά-
βολον Ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ διάβολε, καὶ ἐπι-
τιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσα-
λὴμ· οὐκ ἰδοὺ τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξέσπασμένος ἐκ
πυρός; 3 Καὶ Ἰησοῦς ἦν ἰνδεδυμένος ἱμάτια
ρυπαρά, καὶ ἐστήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου.
4 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἐστηκότας πρὸ
προσώπου αὐτοῦ λέγων Ἀφίετε τὰ ἱμάτια τὰ
ρυπαρά ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Ἰδοὺ
ἀφῆρκα τὰς ἀνομίας σου, καὶ ἰνδύσασθε αὐτόν
ποδήρη, 5 Καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ περιέβαλον αὐτόν ἱμάτια.
Καὶ ὁ ἀγγελὸς Κυρίου ἐστήκει. 6 Καὶ διεμαρτύ-
ρατο ὁ ἀγγελὸς Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λέγων
7 Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐὰν ταῖς ὁδοῖς
μου πορεύῃ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου φυλάξῃ,
καὶ σὺ διακρινεῖς τὸν οὐκόν μου· καὶ ἰὰν διαφυλάσ-
ῃς τὴν αὐλήν μου, καὶ δώσω σοὶ ἀναστρεφόμενους
ἐν μέσῳ τῶν ἐστηκότων τούτων. 8 Ἀκούε δι' Ἰησοῦ
ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι
πρὸ προσώπου [σου], διότι ἄνδρες τραπεζοκόποι εἰσὶ·
διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν θυλόν μου ἀνατολὴν·
9 Διότι ὁ λίθος ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ,
ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἓνα ἑπτὰ ὀφθαλμοὶ εἰσὶν· ἰδοὺ
ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
καὶ ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκείνης
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. 10 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, συγκαλίσεις ἕκαστος τὸν πλησίον
αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς.

ZACHARIAS, II. III.

8 Quia hæc dicit Dominus exercituum: Post
gloriam misit me ad gentes, quæ spoliaverunt
vos: qui enim tetigerit vos, tangit pupil-
lam oculi mei: 9 Quia ecce ego levo
manum meam super eos, et erunt prædæ
his qui serviebant sibi: et cognoscetis quia
Dominus exercituum misit me. 10 Lauda, et
lætare filia Sion: quia ecce ego venio, et ha-
bitabo in medio tui, ait Dominus. 11 Et
applicabuntur gentes multæ ad Dominum in
die illa, et erunt mihi in populum, et
habitabo in medio tui: et scies quia
Dominus exercituum misit me ad te. 12 Et
possidebit Dominus Judam partem
suam in terra sanctificata: et eligit adhuc
Jerusalem. 13 Sileat omnis caro a facie
Domini: quia consurrexit de habitaculo
sancto suo.

CAPUT III.

1 Et ostendit mihi Dominus Jesum sacer-
dotem magnum stantem coram angelo Do-
mini: et Satan stabat a dextris ejus ut
adversaretur ei. 2 Et dixit Dominus ad
Satan: Increpet Dominus in te Satan: et
increpet Dominus in te, qui elegit Jerusalem:
numquid non iste torris est erutus de igne?
3 Et Jesus erat indutus vestibus sordidis: et
stabat ante faciem angeli. 4 Qui respondit,
et ait ad eos qui stabant coram se, dicens:
Auferte vestimenta sordida ab eo. Et dixit
ad eum: Ecce abstuli a te iniquitatem tuam,
et indui te mutatoriis. 5 Et dixit: Ponite
cidarim mundam super caput ejus. Et posue-
runt cidarim mundam super caput ejus, et
induerunt eum vestibus: et angelus Domini
stabat. 6 Et contestabatur angelus Domini
Jesum, dicens: 7 Hæc dicit Dominus exer-
cituum: Si in viis meis ambulaveris, et cus-
todiam meam custodieris: tu quoque judicabis
domum meam, et custodies atria mea, et dabo
tibi ambulantes de his, qui nunc hic assistunt.
8 Audi Jesu sacerdos magne, tu et amici tui,
qui habitant coram te, quia viri portendentes
sunt; ecce enim ego adducam servum meum
Orientem. 9 Quia ecce lapis, quem dedi
coram Jesu: super lapidem unum septem
oculi sunt: ecce ego cælabo sculpturam ejus,
ait Dominus exercituum: et auferam iniqui-
tatem terræ illius in die una. 10 In die illa,
dicit Dominus exercituum, vocabit vir amicum
suum subter vitem, et subter ficum.

פרשה ד :

וַיָּשָׁב הַמַּלְאָךְ הַהוּא בִּי וַיְעִינִי
 בְּאֵשׁ אֲשֶׁר-יִצְעֹר מִשְׁנָתוֹ : ² וַיֹּאמֶר אֵלַי
 מַה אַתָּה רֹאֶה וְאָמַר רֵאיוֹתִי וְהִנֵּה
 מְנוֹרַת זָהָב בְּלֶמֶס וְנִלְמָה עַל-רִאשֶׁיהָ וְשִׁבְעָה
 גִּלְחִיִּים עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מִצְחֹת
 לַגִּדּוֹת אֲשֶׁר עַל-רִאשֶׁיהָ : ³ וַשָּׁמַע זַיְתִּים
 עָלֶיהָ אֶחָד מִיָּמִין הַגִּלְחָה וְאֶחָד עַל-
 שְׂמֹאלָהָ : ⁴ וַאֲנִי וְאָמַר אֶל-הַמַּלְאָךְ הַהוּא
 בִּי לֵאמֹר מַה אֵלֶּה אֵלַי : ⁵ וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ
 הַהוּא בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יִדְעָם מִיָּה
 הַמִּיָּה אֵלֶּה וְאָמַר לֹא אֲנִי : ⁶ וַיַּעַן
 וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר-יְהוָה אֵל-
 זַרְבָּבֶל לֵאמֹר לֹא בְחִיל וְלֹא בְכֹחַ בִּי
 אֲבִירֹתָי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת : ⁷ מִי־אֶתָּה
 הַרְחֹנֵל לִפְנֵי זַרְבָּבֶל לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא
 אֶת-הַחֶבֶן הָרִאשֹׁן תְּשַׁאֲוֶה תָּן חֵן לָהּ :
⁸ וַיְהִי דְּבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :
⁹ יְגִי זַרְבָּבֶל וְשְׁנֵי חֲבֵרֵי הַחֵץ וְהָיוּ
 תְּבַצְעֶנָּה וְיִדְעָם קִרְיַתְהֶם צְבָאוֹת שְׁלֹחֵי
 אֲלֵיהֶם : ¹⁰ בִּי מִי בֹן לְיוֹם הַמָּוֶל
 וְשִׁמְיֹהוּ וְרֹאֵה אֶת-הַחֶבֶן הַגָּדִיל בֵּין זַרְבָּבֶל
 שִׁבְעָה-אֲלָה עֲנִי יְהוָה הֲשִׁחַ מְשֻׁמִּים
 בְּכִלְ-הָאָרֶץ : ¹¹ וַאֲנִי וְאָמַר אֵלַי מִיָּה
 הַחַיִּים הָאֵלֶּה עַל-יָמִין הַמְּנוֹחָה וְעַל-
 שְׂמֹאלָהָ : ¹² וַאֲנִי וְשְׁנֵי חֲבֵרֵי אֵלַי
 מִיָּה שְׁלֹחֵי הַחַיִּים אֲשֶׁר בֵּין שְׁנֵי
 צִנְתָּרוֹת הַזָּהָב הַמְּרִיקִים מֵעֲלֵיהֶם הַזָּהָב :
¹³ וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר הֲלוֹא יִדְעָם מִיָּה
 וְאָמַר לֹא אֲנִי : ¹⁴ וַיֹּאמֶר אֵלַי שְׁנֵי
 בְּנֵי-הַיָּצֵהר הַעֲמִידִים עַל-אֲזָנוֹ קִלְ-הָאָרֶץ :

פרשה ה :

וַאֲשֶׁכֶּח וַאֲשֶׁח עֲנִי וְאָרָא וְהִנֵּה מְנִלָּה
 עִמָּה : ² וַיֹּאמֶר אֵלַי מַה אַתָּה רֹאֶה וְאָמַר
 אֲנִי רֹאֶה מְנִלָּה עִמָּה אֲרָבָה עֲשָׂרִים
 בָּאֲשָׁה וְרִחְבָּהּ אֲשֶׁר בָּאֲמָה : ³ וַיֹּאמֶר אֵלַי
 זֹאת הָאֲלָה הַיּוֹצֵאת עַל-פְּנֵי קִלְ-הָאָרֶץ
 בִּי קִלְ-הַגִּבֹּב מִיָּה בְּמִוֶּה נִקָּה וְקִלְ-הַפֶּשֶׁעַ
 מִיָּה בְּמִוֶּה נִקָּה : ⁴ הַיּוֹצֵאתִיךָ מֵאֵשׁ יְהוָה
 צְבָאוֹת וְהָאֵל אֶל-בְּנֵי הַגִּבֹּב וְאֵל-
 בְּנֵי הַפֶּשֶׁעַ בְּשִׁמִּי לְאָחָר וְלִגְדֵי בְּתוֹךְ
 בֵּיתוֹ וְקִלְתִּי וְאֶת-עֲצֵי וְאֶת-אֲבָנָיו :

ΚΕΦ. Δ'.

1 ΚΑΙ ἐπιστρέψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἱμοί, καὶ ἐξηγήρει με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπε πρὸς μέ τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα Ἐώρακα, καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσή ὅλη, καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπτά λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπτά ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνους τοῖς ἐπάνω αὐτῆς. 3 Καὶ δύο ἑλαιαὶ ἐπάνω αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπადίου αὐτῆς, καὶ μία ἐκ εὐωνύμων. 4 Καὶ ἐπηρώτησα καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἱμοί λίγων τί ἴσθι ταῦτα, κύριε; 5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἱμοί καὶ εἶπε πρὸς μέ λίγων Οὐ γινώσκεις τί ἴσθι ταῦτα; καὶ εἶπα Οὐχὶ κύριε. 6 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς μέ λίγων Οὗτος ὁ λόγος Κυρίου πρὸς Ζοροβάβελ λίγων Οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ ἀλλὰ ἐν πνεύματι μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 7 Τίς εἰ σὺ τὸ ὄρος τὸ μέγα τὸ πρὸ προσώπου Ζοροβάβελ τοῦ κατορθώσαι; καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας ἰσότητά χάριτος χάριτα αὐτῆς. 8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ λίγων 9 Αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἱεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελείουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι Κύριος παντοκράτωρ ἐξακίσταλέ με πρὸς σί. 10 Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς; καὶ χαροῦνται καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασιτίριον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ· ἐπτά οὗτοι ὀφθαλμοὶ εἰσιν οἱ ἐπιβλίνοντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 11 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν τί αἱ δύο ἑλαιαὶ αὗται αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐκ εὐωνύμων; 12 Καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἑλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο μυωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς; 13 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Οὐκ οἶδας τί ἴσθι ταῦτα; καὶ εἶπα Οὐχὶ κύριε. 14 Καὶ εἶπεν Οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πύθηςτος παριστήκασιν Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

ΚΕΦ. Ε'.

1 ΚΑΙ ἐπιστρέψα καὶ ἴρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἶδον, καὶ ἶδὸν δρίπανον πετόμενον. 2 Καὶ εἶπε πρὸς μέ τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα ἐγὼ Ὅρῳ δρίπανον πετόμενον μήκους πῆχων εἴκοσι καὶ πλάτους πῆχων δέκα. 3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ Αὕτη ἡ ἀρά ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου ἔως θανάτου ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἱπιορκὸς ἐκ τούτου ἐκδικηθήσεται. 4 Καὶ ἐξοίσω αὐτό, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματι μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ συντελέσει αὐτόν καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ.

CAPUT IV.

1 ET reversus est angelus, qui loquebatur in me, et suscitavit me, quasi virum qui suscitatur de somno suo. 2 Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Vidi, et ecce candelabrum aureum totum, et lampas ejus super caput ipsius, et septem infusoria lucernæ ejus super illud: et septem infusoria lucernæ, quæ erant super caput ejus. 3 Et duæ olivæ super illud; una a dextris lampadis, et una a sinistris ejus. 4 Et respondi, et aio ad angelum, qui loquebatur in me, dicens: Quid sunt hæc, domine mi? 5 Et respondit angelus, qui loquebatur in me, et dixit ad me: Numquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi. 6 Et respondit, et ait ad me, dicens: Hoc est verbum Domini ad Zorobabel, dicens: Non in exercitu, nec in robore, sed in spiritu meo, dicit Dominus exercituum. 7 Quis tu mons magne coram Zorobabel? in planum: et educet lapidem primarium, et exæquabit gratiam gratiæ ejus. 8 Et factum est verbum Domini ad me, dicens: 9 Manus Zorobabel fundaverunt domum istam, et manus ejus perficient eam: et scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. 10 Quis enim desepexit dies parvos? et lætabuntur, et videbunt lapidem stanneum in manu Zorobabel. Septem isti oculi sunt Domini, qui discurrunt in universam terram. 11 Et respondi, et dixi ad eum: Quid sunt duæ olivæ istæ ad dexteram candelabri, et ad sinistram ejus? 12 Et respondi secundo, et dixi ad eum: Quid sunt duæ spicæ olivarum quæ sunt juxta duo rostra aurea, in quibus sunt suffusoria ex auro? 13 Et ait ad me, dicens: Numquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi. 14 Et dixit: Isti sunt duo filii olei, qui assistant, Dominatori universæ terræ.

CAPUT V.

1 ET conversus sum, et levavi oculos meos: et vidi, et ecce volumen volans. 2 Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Ego video volumen volans: longitudo ejus viginti cubitorum, et latitudo ejus decem cubitorum. 3 Et dixit ad me: Hæc est maledictio, quæ egreditur super faciem omnis terræ: quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, judicabitur: et omnis jurans, ex hoc similiter judicabitur. 4 Educam illud, dicit Dominus exercituum: et veniet ad domum furis, et ad domum jurantis in nomine meo mendaciter: et commorabitur in medio domus ejus, et consumet eam, et ligna ejus, et lapides ejus.

וַיֵּצֵא הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי
 כָּמָּה נָא עֵינֶיךָ יִרְאוּ מִה הַיּוֹצֵאתָ
 הַזֹּאת: וַיֹּאמֶר מִדִּהְיָא וַיֹּאמֶר זֹאת
 הַיּוֹצֵאתָ הַיּוֹצֵאתָ וַיֹּאמֶר זֹאת עֵינֶיךָ בְּכָל-
 הָאָרֶץ: וַיְהִי כִּפְרַת עֶפְרַת נִשְׁמָתָהּ וְהָאֵל
 אֲשֶׁר־אֵתֵת יוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ הָאִפְסָה:
 וַיֹּאמֶר זֹאת הַרְשָׁעָה וַיִּשְׁלַח אֶת־הָאֵל
 אֶל-תְּנוּךְ הָאִפְסָה וַיִּשְׁלַח אֶת־הַכּוֹכָבִים הַעוֹפְרִים
 אֶל-יָדָיו: וַיֹּאמֶר אֲנִי וְאֶת־נְהַגֵּי שְׁמַיִם
 נָשִׁים וַיִּצְאֹהֶן וַיִּהְיֶה בְּכַנְפֵיהֶם וַלְתִּהְיֶה
 כְּנָפֵיהֶם כְּכַנְפֵי הַחַסְדִּים וַיִּשְׁלַח אֶת־
 הָאִפְסָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם:
 וַיֹּאמֶר אֶל-הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי אָנָּה
 הַמַּחֲמֹלֵכֹת אֶת־הָאִפְסָה: וַיֹּאמֶר אֵלַי
 לְבָנוֹת-לִי בְּיַד בָּאָרֶץ שְׂנֵאָר וַיְהִי
 וַיְהִיחָה שָׁם עַל-מִקְדָּהָה:

פרשה ו':

וַיָּשָׁב וַיֹּאמֶר עֵינִי וְאֶת־נְהַגֵּי
 אֶרְבַּע מִרְבְּבוֹת וַיִּצְאֹת מִבֵּין הַהָרִים
 וַיְהִיחָה חֲרִי נִחְשֹׁת: וַיִּמְרָקָהּ הָרִאשֹׁנָה
 סוּסִים אַדְמָיִם וַיִּמְרָקָהּ הַשְּׁנִיָּה סוּסִים
 שְׁחֹרִים: וַיִּמְרָקָהּ הַשְּׁלִישִׁית סוּסִים
 לְבָנִים וַיִּמְרָקָהּ הָרְבִיעִית סוּסִים בְּרָדִים
 אֲמָצִים: וַיֹּאמֶר אֶל-הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר
 בִּי מִה־אֵלֶּה אֵלֶּיךָ: וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר
 אֵלַי אֵלֶּה אֶרְבַּע רִחוֹת הַשָּׁמַיִם וַיִּצְאֹת
 מִהֶנָּה עַל-אֶדְנִי קְלִי-הָאָרֶץ: וַיִּשְׁרָבָה
 הַסּוּסִים הַשְּׁחֹרִים וַיִּצְאִים אֶל-אֶרֶץ צָפֹן
 וְהַלְבָּנִים וַיִּצְאִי אֶל-אַחֲרֵיהֶם וְהַבְּרָדִים
 וַיִּצְאִי אֶל-אֶרֶץ מִמְּקוֹם: וַיְהַמְצִיץ וַיִּצְאִי
 וַיִּבְרָקֶשׁ לְלֶכֶת לַהֲתַהַלֵּךְ בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר
 לְבִי הַחֲתַלְכִּי בָּאָרֶץ וַיִּתְּחַלְכֵנִי בָּאָרֶץ:
 וַיִּזְעַק אֲנִי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר רָאָה
 הַיּוֹצֵאתָ אֶל-אֶרֶץ צָפֹן חֲנִיחִי אֶת־רִחוֹתֵי
 בָּאָרֶץ צָפֹן: וַיְהִי זְכַרְיָהוּ
 אֵלַי לֵאמֹר: לָקוּחַ מֵאֵת הַחֲזוֹלָה
 מִחֲלֹדֵי מֵאֵת מִכְּבִיחִי וּמֵאֵת יְדִיעִי
 וּבְכֹחַ אֶת־הַחֲזוֹת בֵּינִים הַחֲזוֹת וּבְכֹחַ
 יִשְׁתַּחֲוֶה בְּרִצְפָּלָה אֲשֶׁר-בָּאָה מִבְּבֶל:

5 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἱμοῖ καὶ εἶπε
 πρὸς μέ 'Ανάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἴδε τὸ
 ἱκπορευόμενον τοῦτο. 6 Καὶ εἶπα Τί ἐστὶ; καὶ
 εἶπε Τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἱκπορευόμενον. Καὶ εἶπεν
 Αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. 7 Καὶ ἰδοὺ
 τάλαντον μολίβδου ἱξαυόμενον· καὶ ἰδοὺ γυνή
 μία ἱκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου. 8 Καὶ εἶπεν
 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ ἔρριψεν αὐτήν ἐς μέσον
 τοῦ μέτρου, καὶ ἔρριψε τὸν λίθον τοῦ μολίβδου
 εἰς τὸ στόμα αὐτῆς. 9 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
 μου καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἱκπορευόμεναι,
 καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυσιν αὐτῶν, καὶ αὗται
 εἶχον πτέρυγας ἱπποσ, καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον
 ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ.
 10 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν
 ἱμοῖ Ποῦ αὗται ἀποφέρουσιν τὸ μέτρον; 11 Καὶ εἶπε
 πρὸς μέ Οἰκοδομῆσαι αὐτῶν οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλῶ-
 νος καὶ ἐτοιμάσαι, καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν
 ἐτοιμασίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ε'.

1 KAI ἐκίστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου
 καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἄρματα ἱκπορευόμενα
 ἐκ μέσου δύο ὀρίων, καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ.
 2 'Εν τῷ ἄρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυρροί, καὶ ἐν τῷ
 ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες, 3 Καὶ ἐν τῷ
 ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί, καὶ ἐν τῷ ἄρματι
 τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί. 4 Καὶ ἀπεκρί-
 θην καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν
 ἱμοῖ Τί ἐστὶ ταῦτα, κύριε; 5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ
 ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἱμοῖ καὶ εἶπε Ταῦτα ἐστὶν οἱ
 τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, ἱκπορεύονται παρα-
 στῆναι τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς. 6 'Εν ᾧ ἦσαν
 ἵπποι οἱ μέλανες, ἱκπορεύοντο ἐπὶ γῆν βορρᾶ, καὶ
 οἱ λευκοὶ ἱκπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν, καὶ οἱ
 ποικίλοι ἱκπορεύοντο ἐπὶ γῆν νότον, 7 Καὶ οἱ
 ψαροὶ ἱκπορεύοντο καὶ ἐπὶ βλεπον τοῦ πορεύεσθαι
 τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν. Καὶ εἶπε Πορεύεσθε καὶ
 περιοδεύσατε τὴν γῆν· καὶ περιώδυσαν τὴν γῆν.
 8 Καὶ ἀνέβησεν καὶ ἱλάλησεν πρὸς μέ λέγων 'Ἰδοὺ οἱ
 ἱκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν βορρᾶ, καὶ ἀνέπασαν τὸν
 θυμόν μου ἐν γῇ βορρᾶ. 9 Καὶ ἐγένετο λόγος
 Κυρίου πρὸς μέ λέγων 10 Ἀάβε γὰρ ἐκ τῆς αἰ-
 χαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων καὶ παρὰ τῶν χρη-
 σίμων αὐτῆς καὶ παρὰ τῶν πειγνωκότων αὐτήν,
 καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον
 'Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἡκοντος ἐκ Βαβυλῶνος,

5 Et egressus est angelus, qui loquebatur in
 me: et dixit ad me: Leva oculos tuos, et vide
 quid est hoc, quod egreditur. 6 Et dixi:
 Quidnam est? Et ait: Hæc est amphora
 egrediens. Et dixit: Hæc est oculus eorum
 in universa terra. 7 Et ecce talentum plumbi
 portabatur, et ecce mulier una sedens in medio
 amphoræ. 8 Et dixit: Hæc est impietas.
 Et projecit eam in medio amphoræ, et misit
 massam plumbeam in os ejus. 9 Et levavi
 oculos meos, et vidi: et ecce duæ mulieres
 egredientes, et spiritus in alis earum, et habe-
 bant alas quasi alas milvi: et levaverunt
 amphoram inter terram et celum. 10 Et dixi
 ad angelum, qui loquebatur in me: Quo istæ
 deferunt amphoram? 11 Et dixit ad me:
 Ut ædificetur ei domus in terra Sennaar, et
 stabiliatur, et ponatur ibi super basem suam.

CAPUT VI.

1 Et conversus sum, et levavi oculos meos,
 et vidi: et ecce quatuor quadrigæ egredientes
 de medio duorum montium: et montes, montes
 ærei. 2 In quadriga prima equi rufi, et in quad-
 riga secunda equi nigri, 3 Et in quadriga
 tertia equi albi, et in quadriga quarta equi
 varii, et fortes. 4 Et respondi, et dixi ad
 angelum, qui loquebatur in me: Quid sunt
 hæc, domine mi? 5 Et respondit angelus, et
 ait ad me: Isti sunt quatuor venti cæli, qui
 egrediuntur, ut stent coram Dominatore omnis
 terræ. 6 In qua erant equi nigri, egredie-
 bantur in terram aquilonis: et albi egressi
 sunt post eos: et varii egressi sunt ad terram
 austri. 7 Qui autem erant robustissimi, exie-
 runt, et querebant ire et discurrere per omnem
 terram. Et dixit: Ite, perambulate terram:
 et perambulaverunt terram. 8 Et vocavit
 me, et locutus est ad me, dicens: Ecce qui
 egrediuntur in terram aquilonis, requiescere
 fecerunt spiritum meum in terra aqui-
 lonis. 9 Et factum est verbum Domini ad
 me, dicens: 10 Sume a transmigratione ab
 Holdai, et a Tobia, et ab Idaia; et venies
 tu in die illa, et intrabis domum Josiæ,
 filii Sophoniæ, qui venerunt de Babylone.

11 וְלַחֲתָת כֶּסֶף-וָזָהָב וְעֲשִׂיתָ עֲשָׂרוֹת
וְשִׁמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בְּרִיְהוֹנָתָן הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל : 12 וְאַמְרַתְּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּחַ אִמְרִי
יִהְיֶה צָבָאוֹת לְאִמְרֵי הַגָּדוֹל-אִשׁ צִמְחָה שְׁמוֹ
וּמִתְחַתִּי יִצְחָק וּבְנָה אֶת-הֵיכַל יְהוָה :
13 וְיָחֳמָה יִבְנֶה אֶת-הֵיכַל יְהוָה וְהָאֲרָמָה
הַזֶּה וְיֵשֶׁב וְיִשָּׁל עַל-צִבְאוֹ וְהָיָה כְּחֹן
עַל-צִבְאוֹ וְגַעֲצָה שְׁלוֹם תַּהְיֶה בֵּינוֹ
שְׁנֵיהֶם : 14 וְהַעֲשִׂיתָ תַּחֲתָיו לְחֹלֶל
וּלְטֹבֵיחַ וּלְדִצְיָה וּלְחֹן בְּרִצְצָנָה
לְדִצְרוֹן בְּהֵיכַל יְהוָה : 15 וְהָיָה וְיָבֹאוּ
וּבְנֵי בְהֵיכַל יְהוָה וְיַעֲבֹדְכֶם בְּרִיתָהֶם
צָבָאוֹת שְׁלָחֵי אֲלֵיכֶם וְהָיָה אִם-שָׁמַעְתֶּם
תִּשְׁמָעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

פרשה ז :

1 וַיְהִי בְשָׁנָה אַרְבָּע לְדָרְגוֹשׁ הַמֶּלֶךְ
הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-זַכְרְיָה בְּאֶרְצָה
לְחֹדֶשׁ חֲמִשָּׁעִי בְּכֶסֶלִי : 2 וַיִּשְׁלַח בֵּית-
אֵל שְׂרָאָזָר וְרַגְמָן מֶלֶךְ וְאֲנָשָׁיו לְחַלּוֹת
אֶת-צִבְיָה יְחֹזֶה : 3 לֵאמֹר אֶל-הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
לְבֵית-יְהוָה צָבָאוֹת וְאֶל-הַנְּבִיאִים לֵאמֹר
הַמִּבְרָח בְּחֹדֶשׁ חֲמִשָּׁעִי הַזֶּה קָאֲשֶׁר
עֲשִׂיתָ יְיָ בְּיָמָי שָׁנִים : 4 וַיְהִי
דְבַר-יְהוָה צָבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר : 5 אֲמַר
אֶל-כָּל-עַם הָאָרֶץ וְאֶל-הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר
בְּרִצְמָתְכֶם וּסְפֹד בְּחִמְשָׁעִי וּבְשִׁבְעִי וְהָיָה
שִׁבְעִים שָׁנָה תֵּצֵאוּ צִמְחָה אֲנִי : 6 וְכִי
תֵּאָכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּ תִּלְאֵם אִתְּכֶם הַנְּאֻלִּים
וְאִתְּכֶם הַשָּׂמִים : 7 תִּלְוָה אֶת-הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר הִקְדָּה יְהוָה בְּיַד תְּנִבְיָאִים הַקְּדָשִׁים
בְּהִיּוֹת יְרוּשָׁלַם יִשְׁכַּח וְשִׁלְחָה וְעַד-הֵנָּה
סְבִיבוֹתֶיהָ וְהַעֲבֹד וְהַשְׁפִּילָה יֵשֶׁב :
8 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-זַכְרְיָה לֵאמֹר : 9 כֹּחַ
אִמְרִי יִהְיֶה צָבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁפַּט אִמְרִי
שֶׁמֶט וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲשֵׂה אִשׁ אֶת-אֲחָיו :
10 וְאַל-תִּקְדָּה וְהָיָה גֵר וְצָנִי אֶל-תַּעֲשֵׂהוּ
וְרַצְתָּ אִשׁ אֲחָיו אֶל-תַּחֲשִׁבֵהוּ בְּלִבְבְּכֶם :

11 Καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ποιήσεις
στεφάνους, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ
τοῦ Ἰωσεδέκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, 12 Καὶ ἱρεῖς
πρὸς αὐτόν Ταδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἰδοὺ
ἄνθρωπος, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ
ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον Κυρίου. 13 Καὶ
αὐτὸς λήψεται ἀρετὴν, καὶ καθιεῖται καὶ κατάρξει ἐπὶ
τοῦ θρόνου αὐτοῦ; καὶ ἔσται ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ,
καὶ βουλή εἰρηνικὴ ἔσται ἀνὰ μίσην ἀμφοτέρων.
14 Ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς ὑπομένουσιν καὶ τοῖς
χρησίμοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπεγινώσκουσιν αὐτήν, καὶ
εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ
Κυρίου. 15 Καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἦξουσιν καὶ
οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ γνώσεσθε
διότι Κύριος παντοκράτωρ ἀπίσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς·
καὶ ἔσται ἰὰν εἰσακούοντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς
Κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

KEF. 7.

1 KAI IGINETO EN TW TETARTW ETEI EPI DARIEU
TOY BASILEWS IGINETO LOGOS KYRIΟΥ ΠΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΝ
ΤΕΤΡΑΔΙ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΤΟΥ ΕΝΔΥΤΟΥ ΩΣ ΕΣΤΙ ΧΑΣΕΛΕΥ·
2 KAI ΕΞΑΠΙΣΤΕΙΛΕΝ ΕΙΣ ΒΑΙΘΗΛ ΣΑΡΑΣΑΡ ΚΑΛ Ἀρβισιερ
ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐξιδάσασθαι τὸν
Κύριον, 3 Λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου παντοκράτορος καὶ πρὸς τοὺς προφῆτας,
λέγων Εἰσελθόντες ὡς ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ
ἀγίασμα, καθότι ἐποίησεν ἤδη ἱκανὰ ἔτη. 4 KAI
IGINETO LOGOS KYRIΟΥ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΠΡΟΣ ΕΜΕ Λέγων
5 Εἰπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς
τοὺς ἱερεῖς λέγων Ἐὰν νηστεύσητε ἢ κόψησθε ἐν
ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἐβδόμαις, καὶ ἰδοὺ ἐβδομή-
κοντα ἔτη μὴ νηστεύειαν νενηστεύκατέ μοι; 6 KAI
ἰὰν φάγητε ἢ πίητε, οὐχ ὑμεῖς ἐσθετε καὶ πίνετε;
7 Οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι οὗς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ
τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν, ὅτε ἦν Ἱερουσαλὶμ
κατοικουμένη καὶ εὐθηνούσα, καὶ αἱ πόλεις κυκλόθεν
αὐτῆς, καὶ ἡ ὄρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατεφείτο;
8 KAI IGINETO LOGOS KYRIΟΥ ΠΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΝ Λέγων
9 Ταδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Κρίμα δικαίον
κρίνετε, καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος
πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 10 KAI Χῆραν καὶ
ὀρφανὸν καὶ προσήλυτον καὶ πένθητα μὴ κατα-
δυναστεύετε, καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ μὴ μνησκακίῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

11 Et sumes aurum et argentum : et facies
coronas, et pones in capite Jesu filii Josedece
sacerdotis magni, 12 Et loqueris ad eum,
dicens : Hæc ait Dominus exercituum, dicens :
Ecce vir oriens nomen ejus : et subter cum
orietur, et ædificabit templum Domino. 13 Et
ipse extruet templum Domino; et ipse por-
tabit gloriam, et sedebit, et dominabitur super
solio suo : et erit sacerdos super solio suo : et
consilium pacis erit inter illos duos. 14 Et
coronæ erunt Helem, et Tobia, et Idaiæ, et
Hem, filio Sophoniæ, memoriale in templo
Domini. 15 Et qui procul sunt, venient, et
ædificabunt in templo Domini : et sciatis quia
Dominus exercituum misit me ad vos. Erit
autem hoc, si auditu audieritis vocem Domini
Dei vestri.

CAPUT VII.

1 Er factum est in anno quarto Darii regis,
factum est verbum Domini ad Zachariam, in
quarta mensis noni, qui est Casleu. 2 Et
miserunt ad domum Dei Sarasar et Rogom-
melech, et viri qui erant cum eo, ad deprecandam
faciem Domini : 3 Ut dicerent sacerdo-
tibus domus Domini exercituum, et prophetis,
loquentes : Numquid flendum est mihi in
quinto mense, vel sanctificare me debeo, sicut
jam feci multis annis? 4 Et factum est verbum
Domini exercituum ad me, dicens : 5 Loquere
ad omnem populum terræ, et ad sacerdotes,
dicens : Cum jejunaretis, et plangeretis in
quinto et septimo per hos septuaginta annos,
numquid jejunium jejunastis mihi? 6 Et
cum comedistis et bibistis, numquid non vobis
comedistis, et vobismetipsis bibistis? 7 Num-
quid non sunt verba, quæ locutus est Dominus
in manu prophetarum priorum, cum adhuc
Jerusalem habitaretur, et esset opulenta, ipsa
et urbes in circuitu ejus, et ad austrum, et in
campestribus habitaretur? 8 Et factum est
verbum Domini ad Zachariam, dicens : 9 Hæc
ait Dominus exercituum, dicens : Judicium
verum judicate, et misericordiam et misera-
tiones facite unusquisque cum fratre suo.
10 Et viduam, et pupillum, et advenam,
et pauperem nolite calumniari : et malum
vir fratri suo non cogitet in corde suo.

11 וַיִּמְאַנּוּ לְחַקְצֵיב וַיִּתְּנִי כְהֵן סִכְרָה
וַיִּזְדַּקְּוּהֶם הַכֹּהֲנִים מִשְׁמוֹעַ : 12 וְלִבָּם שָׁמַר
שִׁמְרֵי מִשְׁמוֹעַ אֶת־הַתּוֹרָה וְאֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד
הַנְּבִיאִים הַקְּדוֹשִׁים נִתְּנָה קֶצֶף בְּדוֹל מֵאֵת
יְהוָה צְבָאוֹת : 13 וַיְהִי כִּאֲשֶׁר־קָרָא וְלֹא
שָׁמְעוּ בְּן יִרְמְיָהוּ וְלֹא אֲשֶׁר־עָמַד יְהוָה
צְבָאוֹת : 14 וַתִּסְעָדָם עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
לֹא־יָדְעוּם וְהָאָרֶץ לְשִׁמְחָה אֲחֵרִיתָם מִעֵבֶר
וּמִמִּזְבֵּחַ וּשְׁמֵי אֶרֶץ־חֲמֻדָּה לְשִׁמְחָה :

פרשה ח :

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר :
2 בֹּחַ אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנְיָתִי לְצִיּוֹן
קִנְיָתָהּ בְּדוֹלָה וְחִמָּה בְּדוֹלָה קִנְיָתִי לָהּ :
3 בֹּחַ אֲמַר יְהוָה שְׁבִתִּי אֶל־צִיּוֹן וְשִׁבְתִּי
בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָאָהּ יְרוּשָׁלַם עִיר
הַאֲמִת וְהַיְהוּדָה צְבָאוֹת הָרַחֵק הַקָּדָשׁ :
4 בֹּחַ אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד
לְשִׁבְלִי זִקְנִים וְזִמְנוֹת בְּרִחְבוֹת יְרוּשָׁלַם
וְאִישׁ מִשְׁעֲנָתוֹ בְּיָדוֹ מִלֵּב וּמִים : 5 וְהִרְחִיבֹת
הָעִיר וְיִפְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁחָקִים
בְּרִחְבוֹתֶיהָ : 6 בֹּחַ אֲמַר יְהוָה
צְבָאוֹת כִּי יִפְלֹא בְּעֵינֵי שְׂאֵרֵי הָעָם
הַזֶּה בְּיָמֵי קֹדֶם בִּסְבִּיבֵי יִפְלֹא נָא
יְהוָה צְבָאוֹת : 7 בֹּחַ אֲמַר יְהוָה
צְבָאוֹת הִנֵּנִי מוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ מִכּוֹא הַשָּׁמֶשׁ : 8 וְהִבְאֵיתִי
אֹתָם וְשִׁכְנִי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהִי־לִי לְעָם
וְאֵלֵי אֲחִירָה לְהֵם לֹא־לִנְיָאִים כִּאֲמֹרָה
וּבְצִדְקָה : 9 בֹּחַ־אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת
מִחֲזִקְתָּהּ יִדְּיָם הַשְׁמָעִים בְּיָמֵי הָאֵלֶּה
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר
בָּרוּם יֵשֵׁד בֵּית־יְהוָה צְבָאוֹת חֲחִיקֵל
לְהַבְנוֹת : 10 כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים קָדָם
שָׁכַר הָאָדָם לֹא נִתְּנָה וְשָׁכַר הַבְּהֵמָה
אִינְקָה וְלִיזְנָה וְלִקְרָא אִיד־שְׁלוֹם מִן־הָעָר
וְאֲשֶׁלַח אֶת־כָּל־הָאָדָם אִישׁ בְּרַחְוֵהוּ :
11 וְעַתָּה לֹא כִימֵי קֹדֶם הָיָה נָא יְהוָה צְבָאוֹת :

11 Καὶ ἠπειθήσαν τοῦ προσείχειν, καὶ ἔδωκαν ὤτον
παραφρονούντα, καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἰβάρυναν τοῦ
μὴ εἰσακούειν, 12 Καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν
ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμου μου καὶ τοῦς
λόγους οὗς ἐξαπέστειλε Κύριος παντοκράτωρ ἐν
πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἑμ-
προσθεν· καὶ ἐγένετο ὁργὴ μεγάλη παρὰ Κυρίου
παντοκράτορος. 13 Καὶ ἔσται ὅν τρόπον εἶπε καὶ
οὐκ εἰσέκουσαν, οὕτως κεκράζονται καὶ οὐ μὴ εἰσα-
κούσω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 14 Καὶ ἐβαλὼν
αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη ὃ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ ἡ γῆ
ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διδοεύοντος καὶ
ἐξ ἀναστρέφοντος· καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς
ἀφανισμόν.

ΚΕΦ. Η'.

1 ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος
λέγων 2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἐξήλωκα
τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιών ζήλον μέγαν, καὶ
θυμῷ μεγάλῳ ἐζήλωκα αὐτήν. 3 Τάδε λέγει Κύ-
ριος· Ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιών, καὶ κατασκευάσω ἐν
μίσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλὴμ
πόλις ἀληθινή, καὶ τὸ ὄρος Κυρίου παντοκράτορος
ὄρος ἁγίον. 4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ
Ἐτι καθίσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν
ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλὴμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον
αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ πλῆθους ἡμερῶν·
5 Καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδα-
ρίων καὶ κορασιῶν παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῆς. 6 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἐλ
ἀδυνατήσῃ ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ
τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μὴ καὶ ἐνώπιον μου
ἀδυνατήσῃ; λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 7 Τάδε
λέγει Κύριος παντοκράτωρ Ἰδοὺ ἐγὼ σώζω τὸν
λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν,
8 Καὶ εἰσάξω αὐτοὺς καὶ κατασκευάσω ἐν μίσῳ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσονται ἱμοὶ εἰς λαὸν κἀγὼ ἔσο-
μαι αὐτοῖς εἰς θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ.
9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Κατισχυέντωσαν
αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκούοντων ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προ-
φητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας θεμελιώται ὁ οἶκος Κυρίου
παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ψωδοῦμηται.
10 Ὅτι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν
ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν
κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει, καὶ τῷ ἑκπορευομένῳ καὶ τῷ
εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως·
καὶ ἐξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον
ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ. 11 Καὶ νῦν οὐ κατὰ τὰς
ἡμέρας τὰς ἑμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις
τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

11 Et noluerunt attendere, et averterunt sca-
pulam recedentem, et aures suas aggravave-
runt ne audirent. 12 Et cor suum posuerunt
ut adamantem, ne audirent legem, et verba
quæ misit Dominus exercituum in spiritu suo
per manum prophetarum priorum: et facto
est indignatio magna a Domino exercituum.
13 Et factum est sicut locutus est, et non
audierunt: sic clamabunt, et non exaudiam,
dicit Dominus exercituum. 14 Et dispersi
eos per omnia regna, quæ nesciunt: et terra
desolata est ab eis, eo quod non esset tran-
siens et revertens: et posuerunt terram desi-
derabilem in desertum.

CAPUT VIII.

1 Et factum est verbum Domini exerci-
tuum, dicens: 2 Hæc dicit Dominus exer-
cituum: Zelatus sum Sion zelo magno, et
indignatione magna zelatus sum eam. 3 Hæc
dicit Dominus exercituum: Reversus sum ad
Sion, et habitabo in medio Jerusalem: et vo-
cabitur Jerusalem Civitas veritatis, et Mons
Domini exercituum mons sanctificatus. 4 Hæc
dicit Dominus exercituum: Adhuc habitabunt
senes et anus in plateis Jerusalem: et viri ba-
culus in manu ejus præ multitudinem dierum.
5 Et plateæ civitatis complebuntur infantibus
et puellis ludentibus in plateis ejus. 6 Hæc
dicit Dominus exercituum: Si videbitur diffi-
cile in oculis reliquiarum populi hujus in die-
bus illis, numquid in oculis meis difficile erit
dicit Dominus exercituum. 7 Hæc dicit Do-
minus exercituum: Ecce ego salvabo populum
meum de terra orientis, et de terra occasus
solis. 8 Et adducam eos, et habitabunt in
medio Jerusalem: et erunt mihi in populum,
et ego ero eis in Deum in veritate et in jus-
titia. 9 Hæc dicit Dominus exercituum:
Confortentur manus vestræ, qui auditis in his
diebus sermones istos per os prophetarum:
in die qua fundata est domus Domini exer-
citus, ut templum ædificaretur. 10 Siquidem
ante dies illos merces hominum non erat,
nec merces jumentorum erat, neque introeunti,
neque exeunti erat pax præ tribulatione: et
dimisi omnes homines, unumquemque contra
proximum suum. 11 Nunc autem non
juxta dies priores ego faciam reliquiis
populi hujus, dicit Dominus exercituum,

זכריה ח ט

12 פִּרְיָנָה הַשָּׁלוֹם הַזֶּה תִּתֵּן פְּרִיָּה
וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת־יִבְיָלָהּ וְהַשָּׂמִים יִתְּנוּ
טָלָם וְהַנְּחִלָּה אֶת־שְׂאֵרֵי חֶסֶד הַזֶּה
אֶת־כָּל־אֶלֶּה: 13 וְהָיָה כָּאִשֶּׁר הָיִיתֶם
קֹלֶלֶת בְּגוֹיִם בְּיַד יְהוָה וּבְיַד יִשְׂרָאֵל
כֵּן אֲשֵׁר אֶתְּכֶם הָיִיתֶם בְּרִכָּה אֶל־
יְהוָה תִּחְזַקְתֶּם יְדִיכֶם: 14 כִּי כֹחַ
אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת כָּאִשֶּׁר זָמַמְתִּי לַחֲרֹב
לָכֶם בְּהַקְצִיף אֶבְרִיכֶם אֹתִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת וְלֹא נִחְמַמְתִּי: 15 כֵּן שָׁבַמְתִּי זָמַמְתִּי
בְּיָמִים הָאֵלֶּה לְהִימָיֵב אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־
בְּרִית יְהוָה אֶל־יְהוּדָה: 16 אֶלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּכָרְךָ אִמָּת אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
אִמָּת וּמִשְׁפָּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם:
17 וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ רָעוּהוּ אֶל־תִּתְּשֻׁבָּה
בְּלִבְכֶם וּשְׁבַעַת שָׁקֵר אֶל־תִּתְּאָהֲבוּ כִּי
אֶת־כָּל־אֶלֶּה אֲשֶׁר שָׁמַמְתִּי נִאֲכִיחֶנּוּ:
18 וְהָיָה דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי
לֵאמֹר: 19 כִּדְאֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת זֶם
הַרְבֵּיעִי וְזֶם הַחֲמִישִׁי וְזֶם הַשְּׁבִיעִי
וְזֶם הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית־יְהוָה לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים וְהָאֲמַת
וְהַשָּׁלוֹם אֶהְיֶה: 20 כֹּחַ אֲמַר יְהוָה
צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר יָבֹא עִפְסִים וְשָׁבִי
עֲרִים רַבּוֹת: 21 וְהָלָכָה יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ
אֶל־אֶחָת לֵאמֹר גִּלְקָה הִלָּחָה לְחַלּוֹת
אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת
אֶלְכָה בְּצִדְכִי: 22 וְיָבֹאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם
עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירִוּשָׁלַם
וּלְחַלּוֹת אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה: 23 כֹּחַ
אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת בְּיָמִים הַחֲמִשָּׁה אֲשֶׁר
יִחְזִיקוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִכָּל לְשׁוֹנֵת חַגִּי
וְהַחֲזִיקוּ בְּכַנְהָ אִישׁ יְחִידִי לֵאמֹר גִּלְקָה
עִמָּכֶם כִּי שְׂמַעְנִי מֵאֲחֵים עִמָּכֶם:

פרשה ט

1 מִשְׁמָה דְּבַר־יְהוָה בְּאַרְצָה חֲדָה
וְהַשָּׁק מִנְחָתוֹ כִּי לִיהוָה עֵין אֵלִים
וְכָל שְׂבָמִי יִשְׂרָאֵל: 2 וְנִסְתַּחֲסַת
הַנְּבִלָה־גֵּה צָר וְצִיּוֹן כִּי חֲכָמָה
מָאֵר: 3 נִתְּנָה צוּר מְצוֹר לָהּ וְהַצְדָּקָה
בְּסֶחָה כָּעֶפֶר וְהַדְרִיץ בְּמִיט חַדְצוֹת:

ZACHARIAS, II, 8.

12 'Αλλ' ἡ δεῖξω εἰρήνην· ἡ ἀμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν θρόσον αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοιποῖς τοῦ λαοῦ μου τούτου ταῦτα πάντα. 13 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρφῃ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος 'Ιουδα καὶ οἶκος 'Ισραὴλ, οὕτως διασώσω ὑμᾶς καὶ ἐπείθετε ἐν εὐλογίᾳ· θαρσείτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν. 14 Διότι τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ὁν τρόπον διενόηθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα, 15 οὕτως παρατίταγμα καὶ διανόημα ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν 'Ιερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶκον 'Ιουδα· θαρσείτε. 16 Οὗτοι οἱ λόγοι οὗς ποιήσετε· λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν, 17 Καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὅρκον ψευδῇ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἰμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος πρὸς με λέγων. 19 Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Νηστεία ἡ τετράς καὶ νηστεία ἡ πέμπτη καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη καὶ νηστεία ἡ δεκάτη ἔσονται τῷ οἴκῳ 'Ιουδα εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην καὶ εἰς ἑορτὰς ἡγάθας, καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε. 20 Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἐτι ἤξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς, 21 Καὶ συνελύουσιν κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες Πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου καὶ ἐζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος πορεύεσθαι ἀγῶ· 22 Καὶ ἤξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν 'Ιερουσαλὴμ καὶ ἐκιδάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου. 23 Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἵαν ἐπιλάβονται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἰθύνων, καὶ ἐπιλάβονται τοῦ κρασπέδου ἀνδρός 'Ιουδαίου, λέγοντες Πορευσόμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ θεὸς μετ' ὑμῶν ἰστίν.

ΚΕΦ. 8.

1 ΑΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐν γῇ Σεδράχ καὶ Δαμασκοῦ θυσία αὐτοῦ, διότι Κύριος ἰφορεῖ ἀνθρώπους καὶ πάσας φυλάς τοῦ 'Ισραὴλ. 2 Καὶ ἐν Ἠμὰθ ἐν τοῖς ὄρεις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδῶν, διότι ἰφρόνησαν σφόδρα· 3 Καὶ ᾠκοδόμησε Τύρος ὀχυρώματα αὐτῇ, καὶ ἰθροαύρισε ἀργύριον ὡς χρῶν, καὶ συνήγαγε χρυσίον ὡς πηλὸν ὀδῶν.

ZACHARIAS, VIII. IX.

12 Sed semen pacis erit: vinea dabit fructum suum, et terra dabit germen suum, et cæli dabunt rorem suum: et possidere faciam reliquias populi hujus universa hæc. 13 Et erit: sicut eratis maledictio in gentibus, domus Juda, et domus Israel: sic salvabo vos, et eritis benedictio: nolite timere, confortentur manus vestrae. 14 Quia hæc dicit Dominus exercituum: Sicut cogitavi ut affligerem vos, cum ad iracundiam provocassent patres vestri me, dicit Dominus, et non sum misertus: 15 Sic conversus cogitavi in diebus istis ut benefaciam domui Juda, et Jerusalem: nolite timere. 16 Hæc sunt ergo verba, quæ facietis: Loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo: veritatem, et iudicium pacis judicate in portis vestris. 17 Et unusquisque malum contra amicum suum ne cogitetis in cordibus vestris: et juramentum mendax ne diligatis: omnia enim hæc sunt, quæ odi, dicit Dominus. 18 Et factum est verbum Domini exercituum ad me, dicens: 19 Hæc dicit Dominus exercituum: Jejunium quarti, et jejunium quinti, et jejunium septimi, et jejunium decimi erit domui Juda in gaudium, et lætitiā, et in solemnitates præclaras: veritatem tantum, et pacem diligite. 20 Hæc dicit Dominus exercituum: Usquequo veniant populi, et habitent in civitatibus multis, 21 Et vadant habitatores, unus ad alterum, dicentes: Eamus, et deprecemur faciem Domini, et quæramus Dominum exercituum: vadam etiam ego. 22 Et venient populi multi, et gentes robustæ, ad quærendum Dominum exercituum in Jerusalem, et deprecandam faciem Domini. 23 Hæc dicit Dominus exercituum: In diebus illis, in quibus apprehendent decem homines ex omnibus linguis gentium, et apprehendent fimbriam viri Judæi, dicentes: Ibimus vobiscum: audivimus enim quoniam Deus vobiscum est.

CAPUT IX.

1 ONUS verbi Domini in terra Hadrach, et Damasci requieit ejus: quia Domini est oculus hominis, et omnium tribuum Israel. 2 Emath quoque in terminis ejus, et Tyrus, et Sidon: assumpserunt quippe sibi sapientiam valde. 3 Et ædificavit Tyrus munitiōnem suam, et coacervavit argentum quasi humum, et aurum ut lutum platearum.

ההנה אלהי יושבנה והנה בזה חילת
והיא באש מאכל: * תלא אשקלון
והיה ועזה והחיל מאד ועקרו כר
הוקיש מבטח ואבד בלח מעזה ואשקלון
לא חשב: * ושם ממזר באשקלון
והכרתו באון פלשתים: * והכרתו דמיו
מפיו ושקציו מבין שפיו ונשאר בזה
לאחריה והיה פאלח ביהודה ועקרו
כיבוסי: * והחיתו לביתו מעבדו מעבד
ומשבו ולא יעבד עליהם עוד נגש כר
עתה ראיתי צעיר: * וצילי מאד
בת-ציון הריעלי בת ירושלם ההנה מלכה
וקום לה צדק ונושע הוא צני ורכב
על-חמור ועל-עיר בודאחנות: * והכרתה
הרב מארמים וסוס מירושלם ונכרתה
השח מלכה ודגדג שלום לצוים
וישלו מים עד-ים ומקור עד-אפסראץ:
11 * ב-אמת בודאחנות שלחתי אסירי
מכור און מים בן: * 12 * שובו לכצרון
אסירי המתקנן ב-היום מגד משנה
אשרי לה: * 13 * כ-ידכתי לי יהודה השח
מלאמי אפרים ועזרתני בזה ציון
על-בגדו וזן ושמתה עתה בגד:
14 * ויהיה עליהם יראת ונצח כבדק הקי
ואדני יהיה בשופר יתקע והלח בסערות
תימן: * 15 * יהיה צבאו יגן עליהם
ואכלו ובכשו אבג-הלע ושחור הקי
כמרגו ומלאו כמזק כוואת כמזק:
16 * והשפם יהיה אלהיהם ביום ההוא
כצאן עמו פי אבג-גור מתגוססור
על-אדמחו: * 17 * כי מחדשבו ומחדש
דגן בחדשים ותרש ינובב בהלות:

פרשה י:

1 * שאלו מיהנה מטר בעת מלחש
יהיה עשן חזנים ומטר-שם יתן להם
לאיש עשב בשדה: * 2 * כי המתקנים
דבראון ותקוסמים חזו שחור ותלמות
השח יבדו הכל יתקמו על-פן נסעו
כמרגו יעני כראון רשח:
הרעים חרה אפי ועל-החמדים אפקד
כרפקי יהיה צבאות את-עדרו את-צב
יהיה ושם אותם כסם חזו במלחמה:

4 Καὶ διὰ τοῦτο Κύριος κληρονομήσει αὐτούς, καὶ πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμις αὐτῆς, καὶ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται. 5 Ὅψεται Ἀσκάλων καὶ φοβηθήσεται, καὶ Γάζα καὶ οδυνηθήσεται σφόδρα, καὶ Ἀκκάρων, ὅτι ἤσχυνθη ἐπὶ τῷ παραπτώματι αὐτῆς* καὶ ἀπολείται βασιλεὺς ἐκ Γάζης, καὶ Ἀσκάλων οὐ μὴ κατοικήσῃ. 6 Καὶ κατοικήσουσιν ἀλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, καὶ καθελῶ ὕβριν ἀλλοφύλων, 7 Καὶ ἔξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὀδόντων αὐτῶν* καὶ ὑπολειφθήσονται καὶ οὗτοι τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ ἔσονται ὡς χιλαρχος ἐν Ἰούδᾳ, καὶ Ἀκκάρων ὡς ὁ Ἰεβουσαῖος. 8 Καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνάστημα τοῦ μὴ διαπορεύεσθαι μηδὲ ἀνακάμπτειν, καὶ οὐ μὴ ἐκίλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκίτι ἐξελαύνων, διότι νῦν ἰώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. 9 Χαίρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυξσε θύγατερ Ἱερουσαλὴμ· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐρχεται σοὶ δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πρῶτος καὶ ἐπιβιβηκώς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νῖον. 10 Καὶ ἔξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἐφραΐμ καὶ ἔκπον ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔξολοθρεύσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πληθος καὶ ἐρημία ἐξ ἰθύνων* καὶ κατάρξει ὕδατων ἕως θαλάσσης καὶ ποταμῶν διεκβολῆς γῆς. 11 Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπίστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ. 12 Καθήσονται ἐν ὄχυρώμασι δέσμιος τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι. 13 Διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἱμαντῇ τόξον, ἐπλησά τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφίσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ. 14 Καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς, καὶ Κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπεί καὶ παρεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ. 15 Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς* καὶ καταναλώσουσιν αὐτούς, καὶ καταχάσουσιν αὐτούς ἐν λίθοις σφενδόνης, καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς ὀλινθ, καὶ πλήσουσι τὰς φιάλας ὡς θυσαστήριον. 16 Καὶ σώσει αὐτούς Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ, διότι λίθοι ἄγιοι κυλίσονται ἐπὶ γῆς αὐτοῦ. 17 Ὅτι εἰ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ εἰ τι καλὸν αὐτοῦ, οἷτος νεανίσκος, καὶ ὀλινθ εὐωδιάζων εἰς παρθένους.

ΚΕΦ. ι'.

1 ΑΙΤΕΙΣΘΕ παρὰ Κυρίου ὑπερὸν καθ' ὧραν, πρώ-
μον καὶ ὄψιμον· Κύριος ἰποιήσῃ φαντασίας, καὶ
ὑπερὸν χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς, ἐκαστῇ βοτάνῃ ἐν
ἀγρῷ. 2 Διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἠλάλησαν κό-
πους, καὶ οἱ μάντις ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ τὰ ἐνύπνια
ψευδῆ ἠλάλουν, μάταια παρεκάλουν· διὰ τοῦτο
ἐξηράνθησαν ὡς πρόβατα, καὶ ἐκακώθησαν διότι
οὐκ ἦν ἱσασίς. 3 Ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωξύνθη
ὁ θυμὸς μου, καὶ ἐπὶ τοὺς ἄμνοὺς ἱπισκίψομαι·
καὶ ἱπισκίψεται Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
τὸ ποιμένιον αὐτοῦ τὸν ὄλεον Ἰούδα, καὶ γάμψῃ
αὐτοὺς ὡς ἔκπον εὐπρεπῆ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ.

7 U

4 Ecce Dominus possidebit eam, et percutiet in mari fortitudinem ejus, et hæc igni devorabitur. 5 Videbit Ascalon, et timebit; et Gaza, et dolebit nimis; et Accaron, quoniam confusa est spes ejus: et peribit rex de Gaza, et Ascalon non habitabitur. 6 Et sedebit separator in Azoto, et disperdam superbiam Philisthinorum. 7 Et auferam sanguinem ejus de ore ejus, et abominationes ejus de medio dentium ejus, et relinquetur etiam ipse Deo nostro, et erit quasi dux in Juda, et Accaron quasi Jebusæus. 8 Et circumdabo domum meam ex his qui militant mihi euntes et revertentes, et non transibit super eos ultra exactor: quia nunc vidi in oculis meis. 9 Exulta satis filia Sion, jubila filia Jerusalem: Ecce rex tuus veniet tibi justus et salvator: ipse pauper, et ascendens super asinam, et super pullum filium asinæ. 10 Et disperdam quadrigam ex Ephraim, et equum de Jerusalem, et dissipabitur arcus belli: et loquetur pacem gentibus, et potestas ejus a mari usque ad mare, et a fluminibus usque ad fines terræ. 11 Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinetos tuos de lacu, in quo non est aqua. 12 Convertimini ad munitionem vineti spei, hodie quoque annuntians duplicia reddam tibi. 13 Quoniam extendi mihi Judam quasi arcum, implevi Ephraim: et suscitabo filios tuos, Sion, super filios tuos, Græcia: et ponam te quasi gladium fortium. 14 Et Dominus Deus super eos videbitur, et exibit ut fulgur jaculum ejus: et Dominus Deus in tuba canet, et vadet in turbine austri. 15 Dominus exercituum proteget eos: et devorabunt, et subjicient lapidibus fundæ: et bibentes inebriabuntur quasi a vino, et replebuntur ut phialæ, et quasi cornua altaris. 16 Et salvabit eos Dominus Deus eorum in die illa, ut gregem populi sui: quia lapides sancti elevabuntur super terram ejus. 17 Quid enim bonum ejus est, et quid pulchrum ejus, nisi frumentum electorum, et vinum germinans virgines?

CAPUT X.

1 PETITE a Domino pluviam in tempore serotino, et Dominus faciet nives, et pluviam imbris dabit eis, singulis herbam in agro. 2 Quia simulachra locuta sunt inutile, et divini viderunt mendacium, et somniatores locuti sunt frustra: vane consolabantur: idcirco abducti sunt quasi grex: affligentur, quia non est eis pastor. 3 Super pastores iratus est furor meus, et super hircos visitabo: quia visitavit Dominus exercituum gregem suum, domum Juda, et posuit eos quasi equum gloriæ suæ in bello.

זכריה י יא

4 מִמֶּנּוּ פָּחַח מִמֶּנּוּ יָהֹד מִמֶּנּוּ הָעֶשֶׂר
מִלְחָמָה מִמֶּנּוּ יֵצֵא כְּלִינֹגֶשׁ יִהְיוּ :
5 וְהָיוּ כְּנַפְרִים בּוֹסִים בְּעֵיט חוֹצוֹת
בַּמִּלְחָמָה וְלִלְחָמָה כִּי יִהְיוּ עִמָּם וְהִגִּישׁוּ
לִבְנֵי סֹסִים : 6 וְנִפְרָתִי וְאַת־בְּנֵי יִהוּדָה
וְאַת־בְּנֵי יוֹסֵף אֲשִׁיעַ וְהוֹשְׁבוֹתִים כִּי
רְחֻמִּים וְהָיוּ בְּאֶשֶׁר לֹא־זִנְחָתִים כִּי אֲנִי
יִהְיוּ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱגֹם : 7 וְהָיוּ כְּנַפְרִי
אֲפָרִים וְשָׂמַח לֵבָם כְּמִוֶּיָּה וּבְגִידֵהֶם יִרְאֶה
וְשָׂמָח יִגַּל לֵבָם בְּיִהוּדָה : 8 אֲשַׁקְרָה
לֵבָם וְאֶחָצֵם כִּי פְדִיתִים וְרָבִי כְמוֹ רָבִי :
9 וְאֶזְרָעֵם בְּעֵצִים וּבְמִדְבָּרוֹת יִזְרְעֵנִי
וְהָיוּ אֶת־בְּגִידֵהֶם וְשָׂבוּ : 10 וְהַשְׁבוֹתִים
מִמֶּדֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבְּאֶשֶׁר אֶתְבָּצֵם וְאֶל־אֶרֶץ
בְּלָעַד וּלְבָנוֹן אָבִיָּם וְלֹא יִשְׁמָע לֵבָם :
11 וְעֹבֵר בָּם צִדָּה וְהִפָּךְ בָּם נָלִים
וְהִגִּישׁוּ כָּל מִצְבֵּלוֹת יִמֹּר וְהִפְדִּל בָּאוֹן
אֲשֹׁר וְשָׂבַט מִצְרַיִם יִסֹּר : 12 וְנִפְרָתִים
בְּיִהוּדָה וּבְשָׂמוֹ יִתְחַלְּבוּ נָאִם יִהְיוּ :

פרשה יא :

1 פָּתַח לְבָנוֹ דְּלִמְיָה וְתֹאכַל אֵשׁ
בְּאֶרְצָהּ : 2 הִילַל פְּרוֹשׁ פִּי־גִפְסֵל אֲרוֹ
אֲשֶׁר אֲדִירָם שְׂדֵדֵי הִלִּילָה אֲלוֹנֵי בָשָׁן
כִּי יָרַד יַעַר חֲבָצִיר : 3 הָוִל יִלְלַת הַרְלָעִים
כִּי שְׂדֵדָה אֲדִירָם הָוִל שְׂמָנָה פְּסִידִים
כִּי שְׂדֵד בָּאוֹן הִדְרָה : 4 כֹּחַ אֲמָר
יִהְיוּ אֲלֵמֵי רֵעָה אֶת־צִמָּן הַחֲרָה :
5 אֲשֶׁר הִגִּיתָו יִהְיוּ וְלֹא יִשְׁמָע וּבְכִרְתָּו
יִאֲמַר בְּרַחַת יִהְיוּ וְאֶעֱשֶׂר וְלֹא יִשְׁמָע
וְהָיָה עֲלֵיהֶם : 6 כִּי לֹא אֶחָמֹל עִוֹר
עֲלֵי־שִׁבְי הָאֶרֶץ נָאִם־יִהְיוּ וְהָיָה אֲלֵמֵי
מִמֶּצְיָא אֶת־הָאָדָם אִישׁ בְּיַד־רֵעֵהוּ וּבְיַד
מִלְצָו וּבְכִתְלוֹ אֶת־הָאֶרֶץ וְלֹא אֲשִׁיל
מִדָּם : 7 וְאֶרְצָה אֶת־צִמָּן הַחֲרָה לְכוֹ
עֲבָדֵי חֲצִמָּה וְאֶחָח־לִי שְׂבִי בְּמִלּוֹת לֹאֲחֹד
הָאֲמִי לָעַם וְלֹאֲחֹד הָאֲמִי חֲבָלִים וְאֶרְצָה
אֶת־הָצִמָּן : 8 וְאֶחָח־ אֶת־שְׁלֶשֶׁת הַרְלָעִים
בְּיַד אֶחָד וְהִתְקַצַּר גִּפְסֵי בָשָׁן וְגַם־נִפְשָׁם
בְּחִלָּה כִּי : 9 וְאִמָּר לֹא אֶרְצָה אֶחָדָם
הַחֲרָה כְּמוֹת וְהַחֲרָה תִּפְדֹּר וְהַחֲרָה אֶחָדָם
תִּאֲלָלָה אֲשֶׁר אֶת־בְּעֶשֶׂר רַעֲוָה :

ΖΑΧΑΡΙΑΣ, ι', ια'.

4 Καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶβλέψῃ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔταξε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τόξον ἐν θυμῷ· ἀπ' αὐτοῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν τῷ αὐτῷ. 5 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολίμῃ, καὶ παρατάσσονται, διότι Κύριος μετ' αὐτῶν· καὶ κατασυνθίσσονται ἀναβάται ἱππων. 6 Καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰουδά, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσήφ σώσω, καὶ κατοικίω αὐτοῖς, ὅτι ἠγάπησα αὐτούς, καὶ ἔσονται ὡς τρόπον οὐκ ἀπεστρέψαμην αὐτούς· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ ἰσακούσομαι αὐτοῖς. 7 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὀψονται καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ χαρήται ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. 8 Σημαῖω αὐτοὺς καὶ εἰσδέξομαι αὐτούς, διότι λυτρώσομαι αὐτούς, καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν πολλοί. 9 Καὶ σπερῶ αὐτούς ἐν λαοῖς, καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονται μου, ἐκθρίψουσι τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἐπιστρέψουσι. 10 Καὶ ἐπιστρέψω αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτούς, καὶ εἰς τὴν Γαλααδίην καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. 11 Καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσῃ στενῇ, καὶ πατάξουσιν ἐν θαλάσῃ κύματα, καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθη ποταμῶν, καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων, καὶ σῆψιντρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται. 12 Καὶ κατισχύσω αὐτούς ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχήσονται, λίγει Κύριος.

ΚΕΦ. ια.

1 ΔΙΑΝΟΙΞΘΝ ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου, καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου· 2 Ὁλολύξάτω πῖτς, διότι πέπτωκε κέδρος, ὅτι μεγάλως μεγιστάνες ἰταλιπώρησαν· ὀλολύξατε ὄρυες τῆς Βασανίτιδος, ὅτι κατεσπάσθη ὁ ὄρυς ὁ σύμφυτος. 3 Φωνή θηρῶντων ποιμίνων, ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλῶσυνή αὐτῶν· φωνή ὀρυμένων λεόντων, ὅτι τεταλαιπώρηκε τὸ φρόνισμα τοῦ Ἰορδάνου. 4 Τάδε λίγει Κύριος παντοκράτωρ Ποιμαίνετε τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς, 5 Ἄ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον καὶ οὐ μετεμίλυντο, καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον Εὐλογητὸς Κύριος, καὶ πεπολυτήκαμεν· καὶ οἱ ποιμῖνες αὐτῶν οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς. 6 Διὰ τοῦτο οὐ φείσομαι οὐκίτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, λίγει Κύριος· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον εἰς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρα βασιλείως αὐτοῦ, καὶ κατακόψουσι τὴν γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν. 7 Καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χαναανίτην· καὶ λήψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβδους, τὴν μὲν μίαν ἐκάλεσα κάλλος, καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα σχοίνισμα, καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα. 8 Καὶ ἔξαρῶ τοὺς τρεῖς ποιμῖνας ἐν μηνὶ ἐνί, καὶ βαρυνθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπ' αὐτούς, καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπαρύνοντο ἐπ' ἐμὲ. 9 Καὶ εἶπα Οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς· τὸ ἀποθνήσκον ἀποθνήσκω, καὶ τὸ ἐκλείπον ἐκλείπω, καὶ τὰ κατὰλοιπα κατεσθίωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

ZACHARIAS, X. XI.

4 Ex ipso angulus, ex ipso paxillus, ex ipso arcus proelii, ex ipso egredietur omnis exactor simul. 5 Et erunt quasi fortes conculcantes lutum viarum in proelio: et bellabunt, quia Dominus cum eis: et confundentur ascensores equorum. 6 Et confortabo domum Juda, et domum Joseph salvabo: et convertam eos, quia miserebor eorum: et erunt sicut fuerunt quando non projeceram eos: ego enim Dominus Deus eorum, et exaudiam eos. 7 Et erunt quasi fortes Ephraim, et lætabitur cor eorum quasi a vino: et filii eorum videbunt, et lætabuntur, et exultabit cor eorum in Domino. 8 Sibilabo eis, et congregabo illos, quia redemi eos: et multiplicabo eos sicut ante fuerant multiplicati. 9 Et seminabo eos in populis, et de longe recordabuntur mei: et vivent cum filiis suis, et revertentur. 10 Et reducam eos de terra Ægypti, et de Assyrii congregabo eos, et ad terram Galaad et Libani adducam eos, et non inveniatur eis locus: 11 Et transibit in maris freto, et percutiet in mari fluctus, et confundentur omnia profunda fluminis, et humiliabitur superbia Assur, et sceptrum Ægypti recedet. 12 Confortabo eos in Domino, et in nomine ejus ambulabunt, dicit Dominus.

CAPUT XI.

1 APERI Libane portus tuas, et comedat ignis cedros tuas. 2 Ulula abies, quia cecidit cedrus, quoniam magnifici vastati sunt: ululate quercus Basan, quoniam succisus est saltus munitus. 3 Vox ululatus pastorum, quia vastata est magnificentia eorum: vox rugitus leonum, quoniam vastata est superbia Jordanis. 4 Hæc dicit Dominus Deus meus: Pasce pecora occisionis, 5 Quæ qui possederant occidebant, et non dolebant, et vendebant ea, dicentes: Benedictus Dominus, divites facti sumus: et pastores eorum non parcebant eis. 6 Et ego non parcam ultra super habitantes terram, dicit Dominus: ecce ego tradam homines, unumquemque in manu proximi sui, et in manu regis sui: et concident terram, et non erum de manu eorum. 7 Et pascam pecus occisionis propter hoc, o pauperes gregis. Et assumpsi mihi duas virgas: unam vocavi Decorem, et alteram vocavi Funiculum: et pavi gregem. 8 Et succidi tres pastores in mense uno, et contracta est anima mea in eis: siquidem et anima eorum variavit in me. 9 Et dixi: Non pascam vos: quod moritur, moriatur: et quod succiditur, succidatur: et reliqui devorent unusquisque carnem proximi sui.

זכריה יא יב

10 ואמר את-מקלל את-נעם ואנצם אלה
להפיל את-בריתי אשר בריתי את-קל-
העמים: 11 ויהי ביום ההוא ויהי כן
ענין הצאן השמרים אלה כי דבר-יהוה
הוא: 12 ואמר אליהם אם-טוב בעיניכם
הבן שקרי ואם-לא סגלו וישקלו את-
שקרי שלשים קסף: 13 ויאמר יהוה
אלי השליכהו אליהוֹר אדר היום
אשר גרתי מעליהם והקחה שלשים
הקסף ואשליח אלה בית יהוה אליהוֹר:
14 ואנצם את-מקלי השני את החבלים
להפיל את-ההמורה בן יהודה ובן
ישראל: 15 ויאמר יהוה אלי עוד
חדלתי עלי רעה אולי: 16 כי העד-אנכי
מיום רעה בארץ הנקדוֹת לא-יפול
הנער לא-יבאש ונבשבר לא יפא
הנצקה לא יכלל ובשר הפריחה
יאלל ופרסיהו וקח: 17 הוי רעי
האליל עזבי הצאן חרב על-זרועו
ועל-עין ימינו זרעו יבאש ועין
ימינו קחה הנקה:

פרשה יב:

1 וסמא דבר-יהוה עלי-ישראל בא-יהוה
נמה שמים ויסד ארץ ויגר רוח-אדם
בהרבו: 2 הנה אנכי שם את-ירושלם
סתר-על לכל-העמים קביו וגם על-יהודה
יהיה במצור עלי-ירושלם: 3 והיה
ביום-ההוא אשים את-ירושלם אבן
מעקה לכל-העמים פל-עמסה שרש
ישקמו ונאספו עליה כל בוני הארץ:
4 ביום ההוא בא-יהוה אבן כל-סוג
בהמהו ורכבו בשבצון ועל-גית
יהודה אפחה את-עניו וכל סוס העמים
אבן בעורו: 5 ואמר אלפי יהודה
בלבם אמצח לי ושבני ירושלם ביהוה
עבדות אליהם: 6 ביום ההוא אשים
את-אלפי יהודה בקיור אש בעמים
ובלפיד אש בעמיר ואכלו על-דמיו
ועל-שכמול את-קל-העמים קביו
וישקח ירושלם עוד תחתיה פירושלם:

ZACHARIAS, ia, iβ.

10 Καὶ λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀπορήψω αὐτὴν τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου ἣν διεθήμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς. 11 Καὶ διασκεδάσθῃσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γινώσκονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι διότι λόγος Κυρίου ἐστὶ. 12 Καὶ ἰρῶ πρὸς αὐτοὺς ἕξ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστὶ, δότε τὸν μισθὸν μου ἢ ἀπείρασθε· καὶ ἔστησαν τὸν μισθὸν μου τριάκοντα ἀργυροῦς. 13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ Κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκίψομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἰδομαθήσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον. 14 Καὶ ἀπέρριψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν, τὸ σχοίνισμα, τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατὰσχισιν ἀνὰ μέσον 'Ιουδα καὶ ἀνὰ μέσον 'Ισραὴλ. 15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μέ 'Ετι λάβε σεαυτῷ σκεῆθ ποιμνεῖν καὶ ποιμνέας ἀπείρου. 16 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμνία ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκίψῃται, καὶ τὸ ἰσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ, καὶ τὸ συν-τετριμμένον οὐ μὴ ἰάσῃται, καὶ τὸ ὀλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ, καὶ τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν κατα-φάγεται, καὶ τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἰστροίψει. 17 Ὁ οὐ ποιμαίνοντες τὰ μάταια, καταλειπότες τὰ πρόβατα· μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ· ὁ βραχίων αὐτοῦ ξηραίνόμενος ξηρανθήσεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτεφλούμενος ἐκτεφλωθήσεται.

KEΦ. iβ.

1 ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν 'Ισραὴλ, λέγει Κύριος, ἐκτείνων οὐρανόν, καὶ θεμελιῶν γῆν, καὶ πλάσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ. 2 Ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν 'Ιερουσαλὴμ ὡς πρὸθυρα σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ 'Ιουδαίᾳ ἔσται περιοχὴ ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ. 3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν 'Ιερουσαλὴμ λίθον καταπατού-μενον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίξεται, καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. 4 'Εν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα ἔπκον ἐν ἰστάσει καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παρα-φρονήσει, ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον 'Ιουδα διανοίξω τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ πάντας τοὺς ἔπκους τῶν λαῶν πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει. 5 Καὶ ἰροῦσιν οἱ χιλιάρχοι 'Ιουδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν Εὐρήσομεν ἑαυτοῖς τοὺς κατοικοῦντας 'Ιερουσαλὴμ ἐν Κυρίῳ παντο-κράτορι θεῷ αὐτῶν. 6 'Εν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τοὺς χιλιάρχους 'Ιουδα ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις, καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλόμην, καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἐκωνύμων πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν, καὶ κατοικήσει 'Ιερουσαλὴμ εἰς καθ' ἑαυτὴν ἐν 'Ιερουσαλὴμ.

ZACHARIAS, XI. XII.

10 Et tuli virgam meam, quæ vocabatur De-
cus; et abscidi eam, ut irritum facerem fœdus
meum quod percussi cum omnibus populis.
11 Et in irritum deductum est in die illa: et
cognoverunt sic pauperes gregis, qui custo-
diunt mihi, quia verbum Domini est. 12 Et
dixi ad eos: Si bonum est in oculis vestris,
afferte mercedem meam; et si non, quiescite.
Et appenderunt mercedem meam triginta ar-
genteos. 13 Et dixit Dominus ad me: Pro-
jice illud ad statuarium, decorum pretium,
quo appetiatus sum ab eis. Et tuli triginta
argenteos: et projeci illos in domum Domini
ad statuarium. 14 Et præcidi virgam meam
secundam, quæ appellabatur Funiculus, ut
dissolverem germanitatem inter Judam et
Israel. 15 Et dixit Dominus ad me: Adhuc
sume tibi vasa pastoris stulti. 16 Quia ecce
ego suscitabo pastorem in terra, qui derelicta
non visitabit, dispersum non quaeret, et con-
tritum non sanabit, et id quod stat non enu-
triet, et carnes pinguium comedet, et angulas
eorum dissolvat. 17 O pastor, et idolum,
derelinquens gregem: gladius super brachium
ejus, et super oculum dextrum ejus: brachium
ejus ariditate siccabitur, et oculus dexter ejus
tenebrescens obscurabitur.

CAPUT XII.

1 ONUS verbi Domini super Israel. Dicit
Dominus extendens cælum et fundans terram,
et fingens spiritum hominis in eo: 2 Ecce
ego ponam Jerusalem superliminare crapulæ
omnibus populis in circuitu: sed et Juda erit
in obsidione contra Jerusalem. 3 Et erit, in
die illa ponam Jerusalem lapidem oneris
cunctis populis: omnes qui levabunt eam,
concisione lacerabuntur: et colligentur ad-
versus eam omnia regna terræ. 4 In die illa,
dicit Dominus, percutiam omnem equum in
stuporem, et ascensorem ejus in amentiam:
et super domum Juda aperiam oculos meos, et
omnem equum populorum percutiam cæcitate.
5 Et dicent duces Juda in corde suo: Confor-
tentur mihi habitatores Jerusalem in Domino
exercituum Deo eorum. 6 In die illa ponam
duces Juda sicut caminum ignis in lignis,
et sicut facem ignis in fœno: et devora-
bunt ad dexteram et ad sinistram omnes
populos in circuitu: et habitabitur Jeru-
salem rursus in loco suo in Jerusalem.

ויהושע יהיה את-החלל ויהיה בראשנו
למען לא-תגדל המצודה ביהודים
והמצודה יושב וירשלה על-יהודה:
ביום ההוא וגו' יהיה בעל יושב
וירשלה ויהיה הפקעל בתם ביום ההוא
בדגדג ויהיה דגדג באלהים פסלמה ויהיה
לפניהם: ויהיה ביום ההוא אבש
לחשמיד את-כל-הגוים הפאים על-
וירשלה: וישפלה על-בית דגדג ועל
יושב וירשלה רוח חן ותחננים ותבטח
אלי את אשר-דגדג וספגו עליו כמספר
על-החיד וספר עליו ספר על-הפסד:
ביום ההוא וגדל המספר בירשלה
כמספר הדרדגו בבהעת מדגו: וספגה
הארץ משפחות משפחות לבד משפחת
בית-דגדג לבד וגשיתם לבד משפחת
בית-דגו לבד וגשיתם לבד: משפחת
בית-לוי לבד וגשיתם לבד משפחת
השמי לבד וגשיתם לבד: כל
המשפחות הפשאות משפחות משפחות
לבד וגשיתם לבד:

פרשה יג:

ביום ההוא יהיה מקור נפסח לבית
דגדג וירשלה לחפאת ולקנה:
ויהיה ביום ההוא נאם ויהיה צבאות
אכרית את-שמות העצבים מדהארץ ולא
יהיה עוד וגו' את-הפאים ואת-רוח
השפחה אצביר מדהארץ: ויהיה כר
יבא איש עוד ואמר אליו ואמרו
ולדיו לא תהיה כי אשר דפדת בשם
יהיה דקדגו אביו ואמרו ולדיו בנפסח:
ויהיה ביום ההוא יבשו הפאים
איש מקוילו בהנבאתו ולא ילבוש אבד
שער למען פחש: ואמר לא נבא
אנכי איש עבד אדמה אנכי פראדס חקני
בפגרי: ואמר אליו מה הפסות האלה
בין דגדג ואמר אשר הפתי בית מאבד:
והרב ערי על-דלי ועל-גבר עמיתי נאם
ויהיה צבאות הן את-הלעה ותפסגו
הפאן ותפסתי וי על-הפאים:

7 Καὶ σώσει Κύριος τὰ σκηνώματα 'Ιουδα καθὼς
ἀπ' ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνῃται καύχημα οἴκου
Δαυὶδ καὶ ἔπαυσις τῶν κατοικοῦντων 'Ιερουσαλὴμ
ἐπὶ τὸν 'Ιουδα. 8 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ὑπερασπίει Κύριος ὑπὲρ τῶν κατοικοῦντων 'Ιερου-
σαλὴμ· καὶ ἔσται ὁ ἄσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος Θεοῦ, ὡς
ἄγγελος Κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν. 9 Καὶ ἔσται ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω ἔξαραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ
ἐρχόμενα ἐπὶ 'Ιερουσαλὴμ, 10 Καὶ ἐκείῳ ἐπὶ τὸν
οἶκον Δαυὶδ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας 'Ιερουσαλὴμ
πνεῦμα χάριτος καὶ οὐκτιμοῦ· καὶ ἐπιβλήσονται
πρὸς με ἄνθ' ὧν καταρχήσαντο, καὶ κόψονται ἐπ'
αὐτὸν κοπετὸν ὡς ἐπ' ἀγαπητῶν, καὶ ὀδυνηθήσονται
ὀδύνην ὡς ἐπὶ τῷ πρωτότοκῳ. 11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετὸς ἐν 'Ιερουσαλὴμ ὡς
κοπετὸς ῥόωνος ἐν πεδίῳ ἑκκοπτομένου, 12 Καὶ
κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλὰς· φυλὴ οἴκου Δαυὶδ
καθ' ἑαυτήν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς·
φυλὴ οἴκου Νάθαν καθ' ἑαυτήν, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· 13 Φυλὴ οἴκου Λευὶ καθ'
ἑαυτήν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· φυλὴ
τοῦ Συμεὼν καθ' ἑαυτήν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
καθ' ἑαυτάς. 14 Πᾶσαι αἱ ὑπολειμμέναι φυλαί,
φυλὴ καθ' ἑαυτήν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ'
ἑαυτάς.

ΚΕΦ. ιγ'.

1 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος δια-
νοϊγόμενος τῷ οἴκῳ Δαυὶδ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν
'Ιερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνησιν καὶ εἰς τὸν χω-
ρισμὸν. 2 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει
Κύριος Σαβαὼθ, ἔξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν
εἰδῶλων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι αὐτῶν ἔσται
μνεία· καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
ἀκάθαρτον ἔξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς. 3 Καὶ ἔσται ἰάν
προφειτεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἰρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ
πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες
αὐτὸν Οὐ ζήσῃ, ὅτι ψευδῇ ἐλάλησας ἐπ' ὄνοματι
Κυρίου· καὶ συμποδιοῦσιν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτόν, ἐν τῇ
προφειτεύειν αὐτόν. 4 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ κατασχυνθήσονται οἱ προφῆται, ἕκαστος ἐκ
τῆς ὁράσεως αὐτοῦ ἐν τῇ προφειτεύειν αὐτόν, καὶ
ἐνδύσονται ὀβρίν τριχίην ἀνθ' ὧν ἰψεύσαντο. 5
Καὶ ἰρεῖ Οὐκ εἰμι προφήτης ἐγώ, διότι ἄνθρωπος
ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος
ἐγέννησέ με ἐκ νεότητός μου. 6 Καὶ ἰρεῖ πρὸς
αὐτόν Τί αἱ πληγαὶ αὐταὶ ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν
σου; καὶ ἰρεῖ Ἄς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ
μου. 7 Κομφαλὰ ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας
μου καὶ ἐπὶ ἄνδρα πολλὴν μου, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, πατάξατε τοὺς ποιμένας καὶ ἱσπάσατε τὰ
πρόβατα, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς μικροὺς.

7 Et salvabit Dominus tabernacula Juda, sicut in principio: ut non magnificetur gloria habitantium Jerusalem contra Judam. 8 In die illa proteget Dominus habitatores Jerusalem, et erit qui offenderit ex eis in die illa, quasi David; et domus David quasi Dei, sicut angelus Domini in conspectu eorum. 9 Et erit in die illa: quæram conterere omnes gentes, quæ veniunt contra Jerusalem. 10 Et effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem, spiritum gratiæ et precum: et aspicient ad me, quem confixerunt: et plangent eum planctu quasi super unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. 11 In die illa magnus erit planctus in Jerusalem, sicut planctus Adadremmon in campo Magedon. 12 Et planget terra, familiæ et familiæ seorsum: familiæ domus David seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiæ domus Nathan seorsum, et mulieres eorum seorsum: 13 Familiæ domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiæ Semei seorsum, et mulieres eorum seorsum. 14 Omnes familiæ reliquæ, familiæ et familiæ seorsum, et mulieres eorum seorsum.

CAPUT XIII.

1 In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris et menstruatæ. 2 Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: disperdam nomina idolorum de terra, et non memorabuntur ultra: et pseudopphetas, et spiritum immundum auferam de terra. 3 Et erit, cum prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus et mater ejus, qui genuerunt eum: Non vives: quia mendacius locutus es in nomine Domini; et configent eum pater ejus et mater ejus, genitores ejus, cum prophetaverit. 4 Et erit; in die illa confundentur prophetæ, unusquisque ex visione sua cum prophetaverit: nec operientur pallio saccino, ut mentiantur: 5 Sed dicet: Non sum propheta, homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. 6 Et dicetur ei: Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. 7 Framea suscitare super pastorem meum, et super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum: percutite pastorem, et dispergentur oves: et convertam manum meam ad parvulos.

13 ויהיה ביום ההוא תהיה מהומת־יהודה
 רבה כהם והחזיקו איש יד רעהו
 וצלתה ידו על־יד רעהו : 14 ונס־יהודה
 תלחם בירושלם ואסף חיל כל־הגוים
 סביב ויהב ויכסף ויבגדים ללב מאד :
 15 וכן תהיה מגפת הפוסם הפורל הגמל
 ותחמור וכל־הבהמה אשר יהיה בשפלות
 תהמה פסגה תזאת : 16 והיה
 כל־הפותר מכל־הגוים הבאים עלי־ירושלם
 ועליו מדי שנה בשנה להשתחוות למלך
 יהודה צבאות ולחג א־ת־חג השפלות :
 17 והיה אשר לא יעלה מאת משפחות
 הארץ אל־ירושלם להשתפחות למלך
 יהודה צבאות ולא עליהם יהיה חגשם :
 18 ואם־משפחת מצרים לא תעלה ולא
 באה ולא עליהם תהיה הפגזה אשר
 יבא יהודה א־ת־הגוים אשר לא יעלו להג
 א־ת־חג השפלות : 19 זאת תהיה חפאת
 מצרים וחפאת כל־הגוים אשר לא יעלו
 להג א־ת־חג השפלות : 20 ביום ההוא
 יהיה על־מצלות הפוסם קדש ליהודה
 והיה הסירות בקרת יהודה בשוקים
 לפגי המזבח : 21 ויהיה כל־סיר בירושלם
 וביהודה קדש ליהודה צבאות וקדש כל־
 הזבחים ולקחוי מקם ובשלו ביהם ולא
 יהיה כנעני עוד בבית־יהודה צבאות
 ביום ההוא :

13 Kai istai en tē hēmerā ikēinē ekstasis Kyriou
 megalē ep' autous : kai epilēphontai hekastos tēs
 cheirōs tou plēsion autou, kai symplakēsetai ē
 cheir autou pros tēn cheira tou plēsion autou.
 14 Kai Ioudas paratāzetai en Ierousalēm, kai
 sunāxi tēn ischyn pāntōn tōn laōn kuklōθεν,
 chrusion kai argyriōn kai imatismōn eis plēthos
 sfōdra. 15 Kai autē istai ē ptōsis tōn īpōn
 kai tōn hmiōnōn kai tōn kamēlōn kai tōn ōnōn
 kai pāntōn tōn ktēnōn tōn ōntōn en taīs par-
 embolais ikēinai, katā tēn ptōsin taūtēn.
 16 Kai istai ōsoi idn kataleipōsin ek pāntōn
 tōn iθnōn tōn elθόντων epī Ierousalēm, kai
 anabēthōntai kat' eniautōn tou προσκυνῆσαι τῷ
 βασιλεὶ Κυρίῳ παντοκράτορι καὶ τοῦ εὐρτάσαι τὴν
 εὐρτήν τῆς σκηνοπηγίας. 17 Kai istai ōsoi idn
 mē anabōsin ek pasōn tōn φυλῶν τῆς γῆς εἰς
 Ierousalēm tou προσκυνῆσαι τῷ βασιλεὶ Κυρίῳ
 παντοκράτορι, καὶ οὗτοι ikēnois prostēthēsontai.
 18 'Eān δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ αναβῇ μηδὲ ἐλθῇ,
 καὶ epī toutous istai ē ptōsis hēn parāxi Kyrios
 pānti tā ēθnē ōsa an mē anabῇ tou εὐρτάσαι
 τὴν εὐρτήν τῆς σκηνοπηγίας. 19 Autē istai ē
 ἁμαρτία Αἰγύπτου καὶ ἡ ἁμαρτία pāntōn tōn
 iθnōn, ōs an mē anabῇ εὐρτάσαι τὴν εὐρτήν τῆς
 σκηνοπηγίας. 20 'En tē hēmerā ikēinē istai tō
 epī tōn χαλινῶν tou īpou ἁγίον τῷ Κυρίῳ παν-
 τοκράτορι : καὶ ἔσονται οἱ λίβητες ἐν τῷ οἴκῳ
 Κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου του θυσιαστηρίου.
 21 Kai istai pās lībēs en Ierousalēm καὶ ἐν τῷ
 Ioudā ἅγιος τῷ Κυρίῳ τανκρήτερι : καὶ ἕξομαι
 πάντες οἱ θυσιάζοντες καὶ λήφονται ἐξ αὐτῶν καὶ
 ἐψήσουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος ἐν
 ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ hēmerā
 ikēinē.

13 In die illa erit tumultus Domini magnus
 in eis : et apprehendet vir manum proximi
 sui, et conseretur manus ejus super manum
 proximi sui. 14 Sed et Judas pugnabit ad-
 versus Jerusalem : et congregabuntur divitiæ
 omnium gentium in circuitu, aurum, et argen-
 tum, et vestes multæ satis. 15 Et sio erit
 ruina equi, et muli, et cameli, et asini, et om-
 nium jumentorum, quæ fuerint in castris illis,
 sicut ruina hæc. 16 Et omnes qui reliqui
 fuerint de universis gentibus, quæ venerunt
 contra Jerusalem, ascendent ab anno in an-
 num, ut adorent regem, Dominum exercituum,
 et celebrent festivitatem tabernaculorum.
 17 Et erit, qui non ascenderit de familiis
 terræ ad Jerusalem, ut adoret regem, Do-
 minum exercituum, non erit super eos imber.
 18 Quod et si familia Ægypti non ascen-
 derit, et non venerit : nec super eos erit, sed
 erit ruina, qua percutiet Dominus omnes
 gentes, quæ non ascenderint ad celebrandam
 festivitatem tabernaculorum. 19 Hoc erit
 peccatum Ægypti, et hoc peccatum omnium
 gentium, quæ non ascenderint ad celebrandam
 festivitatem tabernaculorum. 20 In die illa
 erit quod super frenum equi est, sanctum Do-
 mino : et erunt lebetes in domo Domini quasi
 phialæ coram altari. 21 Et erit omnis lebes
 in Jerusalem et in Juda sanctificatus Domino
 exercituum : et venient omnes immolantes, et
 sument ex eis, et coquent in eis : et non erit
 mercator ultra in domo Domini exercituum in
 die illo.

LIBER MALACHIÆ.

מלאכי א

ΜΑΛΑΧΙΑΣ, ΚΕΦ. α.

MALACHIAS, CAPUT I.

משא ובר־יחזקאל אל־ישׂרָאֵל בְּיָד מלאכי : אֶתְּבִי אֶתְכֶם אֶמֶר יְהוָה וְאֶמְרָתֶם בְּפִי אֶתְבִּינֶנּוּ הַלְוֵאִים עֲשׂוּ לִי עֲקֹב לְאִמֵּי יְהוָה וְאֶתְבִּי אֶת־נַעֲקֹב : וְאֶת־עֲצֵי שִׁטָּתִי וְאֶשִׁים אֶת־חֲרִי וְשִׁמְכִי וְאֶת־נִחְלִיתִי לְהַפֹּת מִדָּבָר : פֶּרֶר תִּלְמַד אֲדוֹם רָשָׁשׁ וְנִשּׁוּב וְנִבְנָה חֲרֻבּוֹת עֹד אֶמֶר יְהוָה צְבָאוֹת תִּפְחַ יִבְנִי וְאֶנִּי אֶתְרוֹס וְהָרָא לְחֵם בָּבֶל רָשָׁע וְהָעֵם אֲשֶׁר־עַם יְהוָה עַד־עוֹלָם : וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה וְאֶתֶּם הָאֶמְרָה וְגַל יְהוָה מֵעַל לְנִבְיָאִים וְשִׁרָאֵל : פֶּרֶר יִבְנִי וְעַבְדִּי אֲדַנִּי וְאֶסְאֵב אֲנִי־אֵינָה כְבוֹדִי וְאֶסְאֵדוֹנִים אֲנִי אֵינָה מִרְאִי אֶמֶר יְהוָה צְבָאוֹת לְכֶם חֲפְזִיכֶם בְּרוּי שְׁמִי וְאֶמְרָתֶם בְּפִי בְּיָדִי אֶתְשַׁמֵּר : ז מִנִּישָׁים עַל מִזְבְּחִי לְחֵם מְגָל וְאֶמְרָתֶם בְּפִי מְגָלִיכֶם בְּאֶמְרָתֶם שְׁלִחוֹ יְהוָה נִבְנָה הָאֵם : וְכִרְ תִּנְשׁוּן עֹד לְעֵבֶל אֵין רֵעַ וְכִי תִנְשׁוּ פֶסֶחַ וְחֲלָה אֵין רֵעַ חֲקִירִיכֶם לֹא לְפִתְחוֹ חֲקִירִיכֶם אֵין חֲקִירִיכֶם פִּתְחוֹ אֶמֶר יְהוָה צְבָאוֹת : וְעֵתָה חֲלִיכֶם פֶּרֶר אֵל יִתְחַנֵּנִי מִיְּדֶכֶם תִּתִּיחַ לֵאמֹר חֲקִירִיכֶם מִכֶּם פִּתְחוֹ אֶמֶר יְהוָה צְבָאוֹת : מִי בְּ־עֵינֵיכֶם וְיִסְגֵּר דְּלָתִים וְלֹא־תִתִּיחַ מִזְבְּחִי חֲפֵץ אֵין־לִי חֲפֵץ בְּכֶם אֶמֶר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא־תִתִּיחַ מִיְּדֶכֶם :

Α ΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ· τίθετε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν. 2 Ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει Κύριος· καὶ εἶπατε Ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφός ἦν Ἡσαὺ τοῦ Ἰακώβ, λέγει Κύριος, καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακώβ, 3 Τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα, καὶ ἔταξα τὰ ὄρη αὐτοῦ εἰς ἀφανισμὸν καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δώματα ἱρῆμου; 4 Διότι ἐρεῖ Ἡ Ἰδουμαία κατέστραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἱρῆμους. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ Αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρίψω· καὶ ἐπιεληθῇσεται αὐτοῖς ὄρη ἀνομίας, καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατίσεται Κύριος ἕως αἰῶνος. 5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε Ἐμεγαλύνθη Κύριος ὑπεράνω τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραὴλ. 6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δοῦλος τὸν κύριον ἑαυτοῦ. Καὶ εἰ πατήρ εἰμι ἐγώ, ποῦ ἔστιν ἡ δόξα μου; καὶ εἰ Κύριός εἰμι ἐγώ, ποῦ ἔστιν ὁ φόβος μου; λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου, καὶ εἶπατε Ἐν τίνι ἱφαιλάσαμεν τὸ ὄνομά σου; 7 Προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἡλισγημένους, καὶ εἶπατε Ἐν τίνι ἡλισγήσαμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς Τράπεζα Κυρίου ἡλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουθενώσατε. 8 Διότι ἐὰν προσάγαγῃτε τυφλὸν εἰς θυσίαν, οὐ κακόν; καὶ ἐὰν προσάγαγῃτε χωλὸν ἢ ἄρρωστον, οὐ κακόν; προσάγαγε δὴ αὐτῷ τῷ ἡγουμένῳ σου, εἰ προσδέξεται σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 9 Καὶ νῦν ἐξέλσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ δέηθητε αὐτοῦ· ἐν χερσὶν ὑμῶν γίγνεται ταῦτα· εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 10 Διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀνάψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν· οὐκ ἐστὶ μου θίλημα ἐν ὑμῖν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.

ONUS verbi Domini ad Israel in manu Malachiae. 2 Dilexi vos, dicit Dominus, et dixistis : In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dominus, et dilexi Jacob; 3 Esau autem odio habui, et posui montes ejus in solitudinem, et hereditatem ejus in dracones deserti. 4 Quod si dixerit Idumæa : Destructi sumus, sed revertentes ædificabimus quæ destructa sunt : hæc dicit Dominus exercituum : Isti ædificabunt et ego destruam, et vocabuntur termini impietatis, et populus cui iratus est Dominus usque in æternum. 5 Et oculi vestri videbunt : et vos dicetis : Magnificetur Dominus super terminum Israel. 6 Filius honorat patrem, et servus dominum suum : si ergo pater ego sum, ubi est honor meus? et si Dominus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dominus exercituum ad vos, o sacerdotes, qui despicitis nomen meum, et dixistis : In quo despeximus nomen tuum? 7 Offertis super altare meum panem pollutum, et dicitis : In quo pollui-mus te? In eo quod dicitis : Mensa Domini despecta est. 8 Si offeratis cæcum ad immo-landum, nonne malum est? et si offeratis claudum, et languidum, nonne malum est? offer illud duoi tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. 9 Et nunc deprecamini vultum Dei ut misereatur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quomodo suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum. 10 Quis est in vobis, qui claudat ostia, et incendat altare meum gratuito? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum : et munus non suscipiam de manu vestra.

מלאכי א ב

11 כִּי מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ וְעַד־מָבֹאוֹ גָּדוֹל שְׁמִי
בְּנוֹלָם וּבְכָל־מְקוֹם מְקַמֵּר מִשְׁשׁ לְשָׁמִי
וּמִנְחָה מְהוֹרָה כִּי־גָדוֹל שְׁמִי בְּנוֹלָם אֲמַר
יְהוָה צְבָאוֹת : 12 וְאַתֶּם מְחַלְלִים אֹהֶל
בְּאַמְרֵיכֶם שֶׁלֹּחַן יְהוָה מְגַלֵּל הוּא וְנִיבֹ
נִבְחָ אֲכָלוּ : 13 וְאַמְרֵיכֶם הֵנָּה מִתְלַחַח
וְהַפְחִתֶם אֹהֶל אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְהִבְאִתֶם גָּזֹל וְאֶת־תְּפִסָּה וְאֶת־הַחֹלֶלֶת
וְהִבְאִתֶם אֶת־הַמִּנְחָה הָאֲרָצָה אֹהֶל
מִיֶּדְכֶם אֲמַר יְהוָה : 14 וְאָרֶר נֹכַח וְגַשׁ
כִּי־עָדְרוּ זָכָר וְנָקֵר וְזָכָר מִשְׁחָת לְאֹדֶנִי
כִּי קָלָה גָּדוֹל אֲנִי אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְשָׁמִי נוֹרָא בְּנוֹלָם :

פרשה ב :

1 וְעַתָּה אֲלִיכֶם הַמְצַנֵּה הַזֶּה
הַבְּהִימִים : 2 אִם־לֹא תִשְׁמָעוּ וְאִם־לֹא
תִשְׁמָעוּ עַל־לֵב לִתֵּת כְּבוֹד לְשָׁמִי אֲמַר
יְהוָה צְבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי בְכֶם אֶת־הַמְצַנֵּה
וְאֶרְוִי אֶת־בְּרוּכֵיכֶם וְנִם אֶרְוִיכֶם כִּי
אֵינְכֶם שֹׁמְרִים עַל־לֵב : 3 חֲנִי גֹעַר לְכֶם
אֶת־חֲזָרַע וְזִרְתִּי פָרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם כִּי־שׁ
חֲזִיקֶם וְשָׂא אֶתְכֶם אֵלָיו : 4 וְיִדְעֶתֶם
כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלִיכֶם אֶת הַמְצַנֵּה הַזֶּה
לְחַיֹּת בְּרִיתִי אֶת־לְוִי אֲמַר יְהוָה
צְבָאוֹת : 5 בְּרִיתִי הִתֵּיחָ אִתּוֹ הַחַיִּים
וְהַשְׁלֹם וְאַתֶּם־לֹו מוֹרָא נִיֶּרְאָה וּמִפְּנֵי
שְׁמִי נִחַת הָאֵל : 6 הִנֵּה אֵמַל הַיְהוָה
כִּפְיֹהוּ וְעוֹלָה לֹא־נִמְצָא בְּשַׁפְתָּיו בְּשִׁלּוֹם
וּבְמִשׁוֹל הִלָּךְ אֱלֹהִים וְרַבִּים חָשִׁיב מִצִּוֹן :
7 כִּי־שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ־עֵצַת וְהוֹרָה
וּבְקֹשֶׁת מִפִּיֹהוּ כִּי מִלָּאָה יְהוָה צְבָאוֹת
הָאֵל : 8 וְאַתֶּם סִרְתֶּם מוֹדִיעֶיךָ הַכְּשִׁלְתֶּם
רַבִּים בַּהוֹרָה שִׁחַתֶּם בְּרִית חֲלֹו
אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת : 9 וְנִם־אֲנִי נִתְּתִי
אֶתְכֶם נְבָזִים וּשְׁפִלִים לְכָל־הָעָם כִּי
אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת־דְּרָכֵי וְנִשְׁפָּאִים
פְּנִים בַּהוֹרָה : 10 הֲלֹא אֲבִי אֲחִיד
לְכָלֶנּוּ הֲלֹא אֲבִי אֲחִיד בְּרַאשֵׁי מִדְּבָר
נִבְדָּל אִישׁ בְּאִחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבִיתִי :

ΜΑΛΑΧΙΑΣ, α', β'.

11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ
ὄνομά μου διδόσθαι ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ
τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ
θυσία καθάρᾳ· διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς
ἔθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 12 Ὑμεῖς δὲ
βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς Τράπεζα Κυ-
ρίου ἡλισσημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδέ-
νυνται βρώματα αὐτοῦ. 13 Καὶ εἶπατε Ταῦτα ἐκ
κακοπαθείας ἐστί. Καὶ ἐξέφύσησα αὐτά, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ εἰσεφέρετε ἀρπάγματα
καὶ τὰ χωλὰ καὶ τὰ ἐνοχλοῦμενα· καὶ ἐὰν φέρητε
τὴν θυσίαν, εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν
ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 14 Καὶ ἐπικα-
τάρατος ὃς ἦν δυνατός, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποι-
μνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ
θύει διεφθαρμένον τῷ Κυρίῳ· διότι βασιλεὺς μέγας
ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά
μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

ΚΕΦ. β'.

1 ΚΑΙ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς, οἱ ἱερεῖς.
2 Ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν
καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ'
ὑμᾶς τὴν κατάραν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλο-
γίαν ὑμῶν, καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκε-
δάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν,
ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν. 3 Ἴδού
ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὄμον, καὶ σκορπίω ἐνυστρον
ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἐνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν, καὶ
λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό. 4 Καὶ ἐπιγινώσκει
διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολήν
ταύτην, τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς
Λευίτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 5 Ἡ δια-
θήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης,
καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαι με καὶ ἀπὸ
προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν. 6 Νό-
μος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία
οὐχ εὐρίθη ἐν χεῖρεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ κατε-
θύνην ἐπορεύθη μετ' ἡμοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπίστρεψεν
ἀπὸ ἀδικίας. 7 Ὅτι χεῖλη ἱερέως φυλάσσεται
γιῶσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐ-
τοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορος ἐστίν.
8 Ὑμεῖς δὲ ἐξεκλινάτε ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἠθενησάτε
πολλοὺς ἐν νόμῳ, διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ
Λευί, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 9 Κἀγὼ δέδωκα
ὑμᾶς ἐξουθενωμένους καὶ ἀπερίρριμμένους εἰς πάντα
τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδοὺς
μου ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ. 10 Οὐχὶ
πατήρ εἰς πάντων ὑμῶν; οὐχὶ θεὸς εἰς ἐκτίσιν ὑμᾶς;
τί ὅτι ἠγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν;

MALACHIAS, I. II.

11 Ab ortu enim solis usque ad occasum, mag-
num est nomen meum in gentibus, et in omni
loco sacrificatur, et offertur nomini meo oblatio
munda : quia magnum est nomen meum in
gentibus, dicit Dominus exercituum. 12 Et
vos polluistis illud in eo quod dicitis : Mensa
Domini contaminata est : et quod superponi-
tur, contemptibile est, cum igne qui illud
devorat. 13 Et dixistis : Ecce de labore, et
exsufflastis illud, dicit Dominus exercituum,
et intulistis de rapinis claudum, et languidum,
et intulistis munus : numquid suscipiam illud
de manu vestra ? dicit Dominus. 14 Male-
dictus dolosus, qui habet in grege suo mascu-
lum, et votum faciens immolat debile Domino :
quia rex magnus ego, dicit Dominus exerci-
tuum, et nomen meum horribile in gentibus.

CAPUT II.

1 Et nunc ad vos mandatum hoc, o sacer-
dotes. 2 Si nolueritis audire, et si nolueritis
ponere super cor, ut detis gloriam nomini
meo, ait Dominus exercituum : mittam in
vos egestatem, et maledicam benedictioni-
bus vestris, et maledicam illis : quoniam
non posuistis super cor. 3 Ecce ego projiciam
vobis brachium, et dispergam super vultum
vestrum stercus solemnitatum vestrarum, et
assumet vos secum. 4 Et scietis quia misi
ad vos mandatum istud, ut esset pactum
meum cum Levi, dicit Dominus exercituum.
5 Pactum meum fuit cum eo vitæ et pacis :
et dedi ei timorem, et timuit me, et a facie
nominis mei pavebat. 6 Lex veritatis fuit
in ore ejus, et iniquitas non est inventa in
labiis ejus : in pace et in æquitate ambulavit
meum, et multos avertit ab iniquitate. 7 La-
bia enim sacerdotis custodient scientiam, et
legem requirent ex ore ejus : quia angelus
Domini exercituum est. 8 Vos autem reces-
sistis de via, et scandalizastis plurimos in
lege : irritum fecistis pactum Levi, dicit
Dominus exercituum. 9 Propter quod et
ego dedi vos contemptibiles, et humiles
omnibus populis, sicut non servastis vias
meas, et accepistis faciem in lege. 10 Num-
quid non pater unus omnium nostrum ?
numquid non Deus unus creavit nos ? quare
ergo despiciit unusquisque nostrum fratrem
suum, violans pactum patrum nostrorum ?

מלאכי ב ג

11 בָּנְדָה יְהוָה וְהוֹצֵבָה נַעֲשֶׂהָ בְּיִשְׂרָאֵל
וּבִירֹשָׁלַם כִּי חָלַל יְהוּדָה אֶת־שֵׁם יְהוָה
אֲשֶׁר אָהָב וּבָעַל בְּתֹאֵל נָכָר : 12 וְכִתָּה
יְהוָה לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂהָ עַר וְעִנְיָה
מֵאַחֲלֵי יַעֲלֵב וּמִגִּישׁ מִנְחָה לַיהוָה
צָבָאוֹת : 13 וְהָיָה שְׂנֵית תַּעֲשֹׂה פְסוֹת
דְּמָעָה אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה כִּכְרִי וְהִנֵּה מִצֵּי
עוֹד פָּנוּחַ אֶל־חֲסִמְנָהּ וְלִקְחָתָהּ רָצוֹן
מִדָּבָר : 14 וְהִמָּרְתֶּם עַל־מֶלֶךְ עַל־יְהוָה
חֲצִיר בִּינְיָה וּבְגִין אֲשֶׁת נְעוּרֶיהָ אֲשֶׁר
אָהָב בְּנִדְחָה כָּהֵן וְהָיָה חֲבֵרָתָהּ וְהָיָה
בְּרִיתָהּ : 15 וְלֹא־אֶחָד עָשָׂה וְשֹׁאֵר רֵחַ
לֹא וְכֹחַ חֲאֵלָהּ מִבֶּקֶשׁ זָרַע אֱלֹהִים
וְנִשְׁמָרְתֶּם בְּרִחְקָם וּבְאִשָּׁת נְעוּרֶיהָ אֶל
יָבֵד : 16 כִּי־שָׂנְאָה שְׁלֹחַ אִמֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וּכְפָה חֶמֶס עַל־לִבָּשׁוֹ אִמֶּר יְהוָה
צָבָאוֹת וְנִשְׁמָרְתֶּם בְּרִחְקָם וְלֹא תִבְדְּרוּ :
17 הוֹצֵעֲתֶם יְהוָה בְּדִבְרֵיכֶם
וְהִמָּרְתֶּם בְּפִי חוֹנֵעֵנִי בְּאִמְרֵיכֶם כִּלְעֵשָׁה
רָע טוֹב : 18 בְּעֵינֵי יְהוָה וּבְחֶסֶד חָמָא חֲפֵץ
אִי אִיחָה אֱלֹהֵי חֲמֹשֶׁשׁ :

פרשה ב :

1 חֲנִנִי שְׁלַח מַלְאָכִי וּפְנֹח־דְרָכִי לְפָנֶי
וּפְתָחֵם יְבֹאֵה אֱלֹהֵיכֶם לְחַנּוּן : 2 אֲשֶׁר
אֲתֶם מִבְּקָשִׁים וּמִלֵּאָה חֲבֵרִית אֲשֶׁר אֲתֶם
חֲפִצִּים חֲנֹח־כָּא אִמֶּר יְהוָה צָבָאוֹת :
3 וּבְמִי מִכְלָלֵל אֶת־יְיָ בּוֹאֵה וּבְמִי חֶעֱמֵד
בְּחִרְאוֹתָיו בִּידְחָהּ פֶּאֶשׁ מִצֵּרָה וּבְכִבְרִית
מִכְבָּרִים : 4 וְיִשָּׁב מִצֵּרָה וּמִטְהַר פֶּסֶח
וּמִתָּר אֶת־בְּנֵי־לֵוִי וְזָקֵן אֲלֵהֶם פְּדָתָה
וּכְכֹסָה וְהָיָה לַיהוָה מִגִּישֵׁי מִנְחָה
בְּצִדְקָה : 5 וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה
וּירֹשָׁלַם כִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים מִדְּמִיָּה :
6 וְקִרְבָּתִי אֲלֵיכֶם לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה עַד
מִמָּחָר בְּמִכְשָׁפִים וּבְמִנְחָפִים וּבְכַשְׁפִּים
לְשֹׁקֵר וּבְעֲשָׂקִי שְׂכָר־שְׂכִיר אֲלֵמָנָה וְיָתוֹם
וּמִטְרָגֵל וְלֹא יִרְאֵנִי אִמֶּר יְהוָה צָבָאוֹת :

ΜΑΛΑΧΙΑΣ, β', γ'.

11 Ἐγκατελείφθη Ἰουδας, καὶ βδελύγμα ἐγένετο
ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, διότι ἐβεβή-
λων σεν Ἰουδας τὰ ἅγια Κυρίου, ἐν οἷς ἠγάπησεν,
καὶ ἐπειθήδυσεν εἰς θεοὺς ἄλλοτρίους. 12 Ἐξολο-
θρεύσει Κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιῶντα ταῦτα,
ἕως καὶ ταπεινωθῇ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακώβ καὶ ἐκ
προσαγόντων θυσίαν τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι.
13 Καὶ ταῦτα ἃ ἐμίσουν ἐποιεῖτε· ἐκαλύπτετε
δάκρυσι τὸ θυσιαστήριον Κυρίου καὶ κλαυθμῷ καὶ
στεναγμῷ ἐκ κόπων. Ἔτι ἄξιον ἐπιβλεῖν εἰς
θυσίαν ἢ λαβεῖν δικτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;
14 Καὶ εἶπατε Ἐνικεν τίνος; ὅτι Κύριος διεμαρ-
τύρατο ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον γυναικὸς
νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὕτη κοινωνός
σου καὶ γυνὴ διαθήκης σου. 15 Καὶ οὐ καλὸν
ἐποίησες; καὶ ὑπέλειμμα πνεύματος αὐτοῦ. Καὶ
εἶπατε τί ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ θεός; καὶ φυ-
λάσασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ γυναῖκα νεότη-
τός σου μὴ ἐγκαταλίπῃς. 16 Ἀλλὰ ἐὰν μισήσας
ἐξαποστείλῃς, λέγει Κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου. λέγει
Κύριος παντοκράτωρ· καὶ φυλάσασθε ἐν τῷ πνεύ-
ματι ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃτε, 17 Οἱ πα-
ροξυνάντες τὸν θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν, καὶ
εἶπατε Ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν
ὑμᾶς Πᾶς ποιῶν πονηρόν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου,
καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησεν· καὶ ποῦ ἐστιν ὁ
θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

ΚΕΦ. γ'.

1 ἸΔΟΥ ἔξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ
ἐπιθάλπειται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης
ἦξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε,
καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδοὺ
ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 2 Καὶ τίς
ὑπομνεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστή-
σεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπο-
ρεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου καὶ ὡς ποῖα πλυνόν-
των. 3 Καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ
ἀργύριον καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθάρισει τοὺς
υἱοὺς Λευὶ καὶ χειρὶ αὐτοῦ ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ
τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες
θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ, 4 Καὶ ἀρίσει τῷ Κυρίῳ
θυσία Ἰουδᾶ καὶ Ἱερουσαλὴμ καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ
αἰῶνος καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἐμπροσθεν. 5 Καὶ
προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρ-
τυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς καὶ ἐπὶ τὰς μοι-
χαλίδας καὶ ἐπὶ τοὺς δυνάμοντας τῷ δυνάμει
μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας
μισθὸν μισθωτοῦ καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας
χήραν καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανούς καὶ
τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου καὶ τοὺς
μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

MALACHIAS, II. III.

11 Transgressus est Juda, et abominatio facta
est in Israel et in Jerusalem : quia contami-
navit Judas sanctificationem Domini, quam
dilexit, et habuit filiam Dei alieni. 12 Dis-
perdet Dominus virum qui fecerit hoc, ma-
gistrum et discipulum de tabernaculis Jacob,
et offerentem munus Domino exercituum.
13 Et hoc rursum fecistis : operiebatis la-
crymis altare Domini, fletu et mugitu, ita ut
non respiciam ultra ad sacrificium, nec acci-
piam placibile quid de manu vestra. 14 Et
dixistis : Quam ob causam? quia Dominus
testificatus est inter te, et uxorem pubertatis
tuæ, quam tu despexisti : et hæc particeps
tua, et uxor fœderis tui. 15 Nonne unus
fecit, et residuum spiritus ejus est? Et quid
unus quærit, nisi semen Dei? Custodite ergo
spiritum vestrum, et uxorem adolescentiæ
tuæ noli despiciere. 16 Cum odio habueris,
dimitte, dicit Dominus Deus Israel : operiet
autem iniquitas vestimentum ejus, dicit
Dominus exercituum : custodite spiritum
vestrum, et nolite despiciere. 17 Laborare
fecistis Dominum in sermonibus vestris, et
dixistis : In quo eum fecimus laborare? In
eo quod dicitis : Omnis qui facit malum,
bonus est in conspectu Domini, et tales ei
placent : aut certe ubi est Deus judicii?

CAPUT III.

1 Ecce ego mitto angelum meum, et præ-
parabit viam ante faciem meam. Et statim
veniet ad templum suum dominator quem
vos quæritis, et angelus testamenti quem vos
vultis. Ecce venit, dicit Dominus exercituum :
2 Et quis poterit cogitare diem adventus
ejus, et quis stabit ad videndum eum? Ipse
enim quasi ignis conflans, et quasi herba
fullonum : 3 Et sedebit conflans, et emundans
argentum, et purgabit filios Levi, et colabit
eos quasi aurum, et quasi argentum, et
erunt Domino offerentes sacrificia in justitia.
4 Et placebit Domino sacrificium Juda et Je-
rusalem, sicut dies sæculi, et sicut anni antiqui.
5 Et accedam ad vos in judicio, et ero testis
velox maleficis, et adulteris, et perjuris, et qui
calumniantur mercedem mercenarii, viduas,
et pupillos, et opprimunt peregrinum, nec
timuerunt me, dicit Dominus exercituum.

מלאכי ג

6 כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שֹׁנֵי וְאַתֶּם בְּגִי
יַעֲלֶה לֹא כְלִיהֶם: 7 לְמִיָּם אֲחִיקֶיכֶם
סִרְתֶּם מִחֲמִל וְלֹא שְׁמֵרְתֶּם שְׂכָרִי אֲלֵי
וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְאֲמַרְתֶּם בְּפֶה קָשִׁיב: 8 הִתְקַצַּע אָדָם
אֱלֹהִים כִּי אֲתֶם קֹבְעִים אֹתִי וְאֲמַרְתֶּם
בְּפֶה קֹבְעֵנוּ חֲמִשָּׁשׁ וְחֲתוּמָה:
9 בְּפִתְחֵי אֲתֶם בָּאִים וְאֹתִי אֲתֶם קֹבְעִים
הַגּוֹי כָּלֹ: 10 תָּבִיא אֶת-קִלְחֵי הַפֶּשַׁע אֶל-
בֵּית הָאֹזֶר וְיָתִי טָרַף בְּבִיתִי וּבְחֻצֵּי
בֵּית בְּזֹאת אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲסֹלָה
אֲפִתַּח לָכֶם אֶת הַדְּרֹת הַשָּׁמַיִם וְחִקִּיתִי
לָכֶם בְּרֶכֶת עַד-בְּלִידִי: 11 וְנִשְׁרָתִי לָכֶם
בְּאֵל וְלֹא-יִשְׁחָת לָכֶם אֶת-פָּרִי הָאֲדָמָה
וְלֹא-תִשְׁלַל לָכֶם הַפֶּסֶל בְּשׂוֹד אֲמַר יְהוָה
צְבָאוֹת: 12 וְאֲשַׁר אֲתֶם קֹלְחֵנוּם פִּיר
הַדֶּהִי אֲתֶם אֶרֶץ חֲפֵץ אֲמַר יְהוָה
צְבָאוֹת: 13 חֲזֹקוּ עַל דְּבָרֵיכֶם
אֲמַר יְהוָה וְאֲמַרְתֶּם מִדְּבָרֵינוּ עֲלֵינוּ:
14 אֲמַרְתֶּם שְׁוֹא עָבַד אֱלֹהִים וּמִח-פֶּצֶע
כִּי שְׁמַרְנוּ מִשְׁמֵרָתוֹ וְכִי חִלַּכְנוּ קִרְיָת
מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת: 15 וְעִתָּה אֲנִי
מֵאֲשֶׁרִים יָדִים בָּם-נִבְנוּ עֲשֵׂי רָשָׁע בָּם
בְּחֻצֵּי אֱלֹהִים וַיִּפְלְטוּ: 16 אֲנִי דִבַּרְתִּי וְרָאִי
יְהוָה אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיִּקְשָׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע
וַיִּקְרָב סֵפֶר וּזְכָרוֹ לִפְנֵי לִירְאֵי יְהוָה
וְלִחֲשָׁבֵי שִׁקּוֹ: 17 וְיָתִי לִי אֲמַר יְהוָה
צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה
וְחִמְלָתִי עֲלֵיהֶם בְּאֲשֶׁר יַחֲמֹל אִישׁ עַל-
בְּנוֹ הַעֶבֶד אֹתוֹ: 18 וְשִׁבְתֶּם וְרִאִיתֶם בֵּין
צִדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר
לֹא עָבָדוּ: 19 כִּי הִנֵּה הַיּוֹם כָּאֲשֶׁר
בְּתַפְּתִיר וְחִי בְּלִדְיֹם וְכָל-עֹשֶׂה רָשָׁע לֹשׁ
וְלֹשׁ אֹתָם הַיּוֹם תִּפָּא אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁר לֹא-יִצְלַח לָהֶם שְׂרָשׁ וְצִיָּה: 20 וְהָיָה
לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שְׁמַשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא
בְּכִנְפֶיהָ וַיִּצְאֶתְם וּשְׁפָתָם פִּעֲלֵל מִרְבָּה:

ΜΑΛΑΧΙΑΣ, γ', δ'.

6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἡλλοίω-
μαι. 7 Καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακώβ οὐκ ἀπέχεσθε
ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐκκλίνετε
νόμμά μου καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. Ἐπιστρέψατε πρὸς
μέ, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ. Καὶ εἶπατε Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;
8 Μὴ τι πτερνίζει ἄνθρωπος θεόν; διότι ὑμεῖς
πτερνίζετέ με. Καὶ ἐρεῖτε Ἐν τίνι ἐπτερνίσασμέν
σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν
εἰσὶν. 9 Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε,
καὶ ἐγὼ ὑμεῖς πτερνίζετε. Τὸ ἔτος συντελείσθη,
10 Καὶ ἐσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκθόρια εἰς τοὺς
θησαυρούς, καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ. Ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ ἵνα μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς
καταβάρβαντας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκχύῃ τὴν εὐλογίαν
μου ὑμῖν ὥς τοῦ ἰκανοθῆναι. 11 Καὶ διαστελῶ
ὑμῖν εἰς βρώσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθείρω ὑμῶν τὸν
κυρπὸν τῆς γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ
ἀμπλος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ. 12 Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη,
διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῇ θελητῇ, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ. 13 Ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους
ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ εἶπατε Ἐν τίνι καταλαλή-
σαμεν κατὰ σοῦ; 14 Εἶπατε Μάταιος ὁ δουλεύων
θεῷ, καὶ τί πλέον ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα
αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἰκίται πρὸ προσώπου
Κυρίου παντοκράτορος; 15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μα-
καρίζομεν ἄλλοτριους, καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάν-
τες ποιοῦντες ἄνομα, καὶ ἀντίστησαν τῷ θεῷ καὶ
ἐσώθησαν. 16 Ταῦτα καταλάλησαν οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·
καὶ προσέσχε Κύριος καὶ ἐσήκουσε, καὶ ἔγραψε
βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβου-
μένοις τὸν Κύριον καὶ ἐλαβουμένοις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ. 17 Καὶ ἔσονται μοι, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ, εἰς ἡμέραν ἣν ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν.
καὶ αἰρετιῶ αὐτοὺς ὃν τρόπον αἰρετίζει ἄνθρωπος
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν δουλεύοντα αὐτῷ. 18 Καὶ
ἐπιστραφήσεσθε καὶ ὀψέσθε ἀνὰ μέσον δικαίου καὶ
ἀνὰ μέσον ἀνόμου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ δουλεύοντος
θεῷ καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.

ΚΕΦ. δ'.

1 ΔΙΟΤΙ ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλί-
βανος, καὶ φλέξει αὐτούς, καὶ ἔσονται πάντες οἱ
ἀλλογενεῖς καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα κα-
λῶμα, καὶ ἀνίσψι αὐτούς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ
αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλῆμα. 2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς
φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ
ἴσσις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεσθε
καὶ σκιστήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνιμένα.

MALACHIAS, IIL IV.

6 Ego enim Dominus, et non mutor : et vos
filii Jacob non estis consumpti. 7 A diebus
enim patrum vestrorum recessistis a legitimis
meis, et non custodistis. Revertimini ad me,
et revertar ad vos, dicit Dominus exercituum.
Et dixistis : In quo revertemur ? 8 Si affliget
homo Deum, quia vos configitis me ? Et dix-
istis : In quo configimus te ? In decimis, et
in primitiis. 9 Et in penuria vos maledicti
estis, et me vos configitis gens tota. 10 Inferte
omnem decimam in horreum, et sit cibus in
domo mea, et probate me super hoc, dicit
Dominus : si non aperuero vobis cataractas
cœli, et effudero vobis benedictionem usque
ad abundantiam, 11 Et increpabo pro vobis
devorantem, et non corrumpet fructum terræ
vestræ : nec erit sterilis vinea in agro, dicit
Dominus exercituum. 12 Et beatos vos dicent
omnes gentes : eritis enim vos terra desidera-
bilis, dicit Dominus exercituum. 13 Inva-
luerunt super me verba vestra, dicit Dominus.
Et dixistis : Quid locuti sumus contra te ?
14 Dixistis : Vanus est qui servit Deo : et
quod emolumentum quia custodivimus præ-
cepta ejus, et quia ambulavimus tristes coram
Domino exercituum ? 15 Ergo nuno beatos
dicimus arrogantes, siquidem ædificati sunt
facientes impietatem, et tentaverunt Deum,
et salvi facti sunt. 16 Tunc locuti sunt
timentes Dominum, unusquisque cum prox-
imo suo. Et attendit Dominus, et audivit :
et scriptus est liber monumenti coram eo
timentibus Dominum, et cogitantibus nomen
ejus. 17 Et erunt mihi, ait Dominus exer-
cituum, in die qua ego facio, in peculium : et
parcam eis, sicut parcit vir filio suo servienti
sibi. 18 Et convertimini, et videbitis quid
sit inter justum et impium ; et inter servien-
tem Deo, et non servientem ei.

CAPUT IV.

1 Ecce enim dies veniet succensa quasi ca-
minis : et erunt omnes superbi, et omnes
facientes impietatem, stipula : et inflammabit
eos dies veniens, dicit Dominus exercituum,
quæ non derelinquet eis radicem et germen.
2 Et orietur vobis timentibus nomen meum
Sol justitiæ, et sanitas in pennis ejus : et egre-
diemini, et salietis sicut vituli de armento.

מלאכי ג

ΜΑΛΑΧΙΑΣ, δ΄.

MALACHIAS, IV.

21 וְעִפּוֹתֵיהֶם יִשְׁעִים צִיְיֹהֶיז אֲפֹר פִּתַּח
פְּפוֹת רַגְלֵיכֶם בְּיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: 22 וְכָרְוּ תוֹרֶת מִשָּׁה
עֲבָדַי אֲשֶׁל צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֶרֶב עַל־כֵּל
יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים: 23 חֲנֻךְ אֲנִי
שִׁלַּח לָכֶם אֶת אֱלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא
יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְחַפְזָא: 24 וְחָשִׁיב
לְבָאֲבוֹת עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם
פְּנֵאֲבֹא וְחִפְרִי אֶת־הָאָרֶץ חֲרָם:

3 Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους, διότι ἔσονται σπο-
δὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔγω
ποιῶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 4 Μνήσθητι
νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετυλίστην
αὐτῷ ἐν Χωρὴβ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ προ-
στάγματα καὶ δικαιώματα. 5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο-
στελῶ ὑμῖν Ἠλίαν τὸν θεσβίτην πρὶν ἔλθειν
τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ,
6 Ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν
καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ,
μη ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἀρδην.

3 Et calcabitis impios, cum fuerint cinis. sub
planta pedum vestrorum, in die qua ego facio,
dicit Dominus exercituum. 4 Mementote
legis Moysi servi mei, quam mandavi ei in
Horeb ad omnem Israel praecepta et judic a
5 Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam,
antequam veniat dies Domini magnus, et
horribilis. 6 Et convertet cor patrum ad
filios, et cor filiorum ad patres eorum: ne
forte veniam, et percutiam terram ana-
themate.

חֲנֻךְ אֲנִי שִׁלַּח לָכֶם אֶת אֱלִיָּה
הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל
וְחַפְזָא: יְהוָה סִימָן

בראשית

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה * אָךְ לֵךְ סימן: וחציו ועל חרבך תחיה: ופרשיותיו י"ב * זה שמי לעלם סימן: וסדריו מ"ג * גם ברוד יהיה סימן: ופרקיו נ' * חננו ל"ך קוינו סימן: מניין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמנה וארבעים * הכל תשעים ואחת פרשיות * צא אתה וכל העם אשר ברגליך סימן:

שמות

סכום פסוקי דספר ואלה שמות אלף ומאתים ותשעה * אַרְ"ט סימן: וחציו אלהים לא תקלל: ופרשיותיו י"א * אי זה בית אשר תבנו לי סימן: וסדריו כ"ט * ולילה ללילה יחזה דעת סימן: ופרקיו מ' * תורת אלהיו בלבן סימן: מניין הפתוחות תשע וששים * והסתומות חמש ותשעים * הכל מאה וששים וארבע פרשיות: ישלח עזרד מקדש ומציון יסעדה סימן:

ויקרא

סכום פסוקי דספר ויקרא שמנח מאות וחמשים ותשעה * נִטָף סימן: וחציו וחננע בבשר חזב: ופרשיותיו עשרה * בא נד סימן: וסדריו כ"ג ובתורתו יחנה יומם ולילה סימן: ופרקיו כ"ז * ואהיה עמך ואברכך סימן: מניין הפתוחות שתים וחמשים * והסתומות שש וארבעים * הכל שמנה ותשעים פרשיות * דודי צח ואדום סימן:

במדבר

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמונים ושמונה * אַרְפַּח סימן: וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח: ופרשיותיו עשרה * י"י בדד יחנו סימן: וסדריו ל"ב * לב טהור ברא לי אלהים סימן: ופרקיו ל"ו * לו חכמו ישכילו זאת סימן: מניין הפתוחות שתים ותשעים * והסתומות ששים ושש * הכל מאה וחמשים ושמונה פרשיות * אני חלקך ונחלתך סימן:

דברים

סכום פסוקי דספר דברים תשע מאות וחמשים וחמשה * חֲנֹךְ סימן: וחציו ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך: ופרשיותיו י"א * אסרו חג בעבותים סימן: וסדריו כז' * יפיח אמונה יניד צדק סימן: ופרקיו לך' * אודת יי בכל לבב סימן: מניין הפתוחות שלשים וארבעה * והסתומות מאה ועשרים וארבעה * הכל מאה וחמשים ושמונה פרשיות * וכסא כבוד ינחילם סימן:

סכום הפסוקים של כל התורה נחמשת אלפים ושמונה מאות וארבעים וחמשה) ואור החמה יהיה שבעתים סימן: וחציו * וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים:

מניין פתוחות של כל התורה (מאתים ותשעים) יבא דודי לגנו ויאכל פִּרְי מַגְדִּי סימן: והסתומות (שלש מאות ושבעים ותשעה) או אסרה אסר על נפשה בשבעה סימן: נמצאו מניין כל הפרשיות פתוחות וסתומות (שש מאות וששים ותשעה) לא תחסר כל בה סימן:

יהושע

סכום הפסוקים של יהושע שש מאות
וחמשים וששה. וחרן לכוז אלם סימן:
וחציו ומחשבון עד רמת המצפה:
וסדריו ארבעה עשר. היתה עלי יד
י"י סימן:

שופטים

סכום פסוקים של ספר שופטים שש
מאות ושמונה עשר: וראו את י"י קדשיו
סימן: וסדריו י"ד. דובב שפתי ישנים
סימן: וחציו. וירעצו וירצצו את בני
ישראל:

רות

סכום פסוקי דספר רות שמונים וחמשה.
וסימנו סורה שבה פה פלני אלמני.
וחציו ותאמר רות המואבית גם כי
אמר אלי:

שמואל ב

סכום הפסוקים של זה הספר אלף
וחמש מאות וששה וסימנו אשרן חמוץ
וסדריו ליד וסימנו פורח את ודרך וחציו
ולאשה עגל מרבק:

מלכים ב

סכום פסוקי דספר מלכים אלף וחמש
מאות ושלושים וארבעה. וסימנו אשרי
הנני אשר ה' אלחיו. וסדריו חמשה
ושלושים. וסימנו ואני אחיה לה נאם
ה' חומת אש סביב ולכבוד אחיה
בתוכה. וחציו ויקבץ מלך ישראל
את הנביאים:
ברוך הטהן ליעף כח ולאין אונים
עצמה ירבה:

דברי הימים

סכום הפסוקים של כל דברי הימים
אלף ושלש מאות וחמשים וששה * ויראו
את הארץ וישמחו לראות סימן: וחציו
ועל מצרות המלך עזמות בן עדיאל:
וסדריו חמשה ועשרים * עד אשר עד
כה ברכני יי סימן:

עזרא ונחמיה

סכום פסוקי עזרא ונחמיה שש מאות
ושמונים ושמנה * וסימנו זכר יי הרפת
עבדך: וחציו ובין עלית הפנה: וסדריו
עשרה * וסימנו על הר גבה עלי לד
מבשרת ציון:

אסתר

סכום פסוקי דמגלת אסתר מאה וששים
ושבעה * וסימנו כבדני נא נגד זקני
עמי: וחציו ותען אסתר ותאמר: ופרקיו
עשרה בא ג' סימן: וסדריו חמשה *
וסימנו וזה נב המזבח:

איוב

סכום פסוקי איוב אלף ושבעים * וסימנו
וגליתי לחם עתרת שלום ואמת:
וחציו אשר קמטו ולא עת: ופרקיו
ארבעים ושנים * וסימנו יי בס סיני
בקדש: וסדריו שמונה * וסימנו אהב
יי שערי ציון:

תהלים

סכום פסוקי דספר תהלים אלפים וחמש
מאות ועשרים ושבעה * וסימנו בך
אכבד * וחציו ויפתוהו בפיחם: וסדריו
תשעה עשר * וסימנו המשביע בטוב
עדיך * ומזמוריו מאה וחמשים וסימנו
ודרור קן לה:

משלי

סכום פסוקים של ספר משלי השע
מאות וחמשה עשר * ותשר דבורך
סימן: וסדריו שמונה * אן תלך לבטח
דרכך סימן: וחציו לפני שבר גאון:

קהלת

סכום פסוקי דספר קהלת מאתים ועשרים
ושנים * וסימנו מה שהיה כבר נקרא
שמו: וגם חציו מה שהיה כבר נקרא
שמו: ופרקיו שנים עשר כי זה כל
האדם סימן: וסדריו ארבעה: וסימנו
אבא במ אדח יח:

שיר השירים

סכום פסוקי דשיר השירים מאה ושבעה
עשר * וסימנו אשר דבר טוב על
המלך: ופרקיו שמונה * גילח ונשחך
בו סימן: וחציו נדד וכרכום:

ישעיה

סכום חפסוקים של ישעיה אלף ומאתים
והשעים וחמשה · בריח ניהח ארצה
אתכם סימן: וחציו כי אם שם אדיר יי
לנו: ופרקיו ששים וששה · ועוזבי ח
יכלן סימן: וסדריו כן · והיה יי למלך
על כל הארץ סימן:

ירמיה

סכום חפסוקים של ירמיהו אלף ושלוש
מאות וששים וחמשה · אנכי אשמח
ביהוה סימן: וחציו · ויאמר חנניה:
וסדריו שלשים ואחד · חסד אל כל
היום סימן: ופרקיו חמשים ושנים ·
אידה ה' בכל לבב סימן:

איכה

סכום פסוקי איכה מאת וחמשים וארבעה ·
וסימנו יסע קדים בשמים: וחציו · לדכא
תחת רגליו:

יחזקאל

סכום חפסוקים של יחזקאל אלף ומאתים
ושבעים ושלושה · וסימנו כאיל הערב
על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך
אלהים: ופרקיו ארבעים ושמונה · וסימנו
יעל יובל ישרה שרשיו: וחציו · ויהי
בעשתי עשרה שנה באחד לחדש:
וסדריו תשעה ועשרים · ותרא אתו כי
טוב הוא סימן:

דניאל

סכום פסוקי כפר דניאל שלש מאות
וחמשים ושבעה · וסימנו כי רוח יי
נשבה בו: וחציו אדין גבריא אילך ר'ב:
ופרקיו שנים עשר · הבה לנו עזרת
מצר סימן: וסדריו שבעה · וסימנו
יעני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם
ותק'תם כפח נפש:

סכום פסוקי תרי עשר

הושע

מאת ותשעים ושבעה · ורגלך לא בצקה
סימן:

יואל

שבעים ושלושה · שלחו מגל סימן:

עמוס

מאת וארבעים וששה · קמו בניח סימן:

עובדיה

עשרים ואחד · אך טוב לישראל סימן:

יונה

ארבעים ושמונה · ישראל עושה חיל
סימן:

מיכה

מאת וחמשה · נלה אלהים בתרועה סימן:

נחום

ארבעה ושבעה · יקל מים סימן:

חבקוק

חמשים וששה · ולך תחיה צדקה סימן:

צפניה

חמשים ושלושה · גן נעול סימן:

חגי

שלשים ושמונה · כי אם גלה סודו סימן:

זכריה

מאתים ואחד עשר · אשרי כל ירא
יי סימן:

מלאכי

חמשים וחמשה · ויעקב הלך לדרכו
סימן:

סכום חפסוקים של כל שנים עשר נביאים
אלף וחמשים · כי שרית עם אלהים
סימן: וחציו · לכן בגללכם ציון שדה
תחרש: וסדריו עשרים ואחד · ולכבוד
אהיה בתוכה סימן:

מסורה סוג לתורה:

בין כל ספר וספר מחמשה חומשי תורה יניח ד' שיטין פנויות ויתחיל מתחלת שמה ח'.

בראשית

לו 11 וקנן פתח בס"פ
 14 יעיש יעיש קרי
 15 תימן קרי וכתוב
 קנן פתח בס"פ
 21 ודשון ואצר ודישון
 25 דשון
 26 דישון
 28 דישון
 30 דשון תניינא דישון
 12 לו את-צאן נקוד על את
 20 לח ולא בטפחא
 25 לו חל' בדגש
 27 תאומים הא' נעה
 29 אסורי אסירי קרי
 22 האסירים קרי וכתוב
 1 לאדניהם הא' נעה
 13 בעוד מלא
 5 מא ויישון קמץ בז"ק
 29 שקע בקמץ ומלרע
 45 פומי פרע {
 50 פומי פרע { ב' מלין
 ילד לי קמוצא
 6 מב הוא קדמאח בתיב
 12 מג חמושב חש' בפתח
 26 ויביאו הא' דגוש
 28 וישתחו וישתחו קרי
 10 מד { קבד
 17 קבד { קמץ בז"ק
 הוא בתיב
 5 מח תעצבו ב' טעמים
 14 בנקמן מלעיל וחסר
 25 ארץ סבירין ארצה
 13 מו ופנה כצ"ל
 34 רעה חע' בצירי
 28 מז אין כאן פסקא כלל כי אם ריח
 אות אחת
 7 מח מפדן חד' בקמץ
 20 לאמור בד מלא
 7 מט קץ קמץ בז"ק
 8 יהודה בראש עמוד סימן ביח שמו
 10 יקחת ק' דגוש
 11 עירח עיר' קרי
 סותח סותו קרי
 17 עקבי ק' דגוש
 25 מל' {
 27 ימ' { קמץ בז"ק
 עד פתח באתנח
 17 נ'א ב' טעמים
 28 שלשים במקצת ספרים חמ' רבתי

כג 2 ולבפתח כ' זעירא
 15 מאת חסר ו'
 כד 14 הנער הנערה קרי
 16 והנער והנערה קרי
 19 אש'ב קמץ בז"ק
 28 הנער הנערה קרי
 33 וישם ויושם קרי
 35 עבדם חסר ו'
 53 הנער הנערה קרי
 57 לנער לנערה קרי
 כה 15 חדד כצ"ל בב' דלתין
 וגים גוים קרי
 23 יא'קץ קמץ בז"ק
 21 תומים חסר א'
 25 נ'ט נ"א ו'ט
 29 תעשה הש' בצירי
 2 זקנתי פתח באתנח
 8 צידה ה' יתירה
 29 וישתחו וישתחו קרי
 36 לקח קמץ בז"ק
 46 קצתי ק' זעירא
 כח 2 פדנה ב' טעמים.
 5 ד' בענין וכלהון
 6 ל מאריכון בנו"ן
 11 בנד בא נד קרי
 19 פ'דששי חב' בצירי
 42 ובהעטיף במקצת ספרים ח' רבתי
 לא 18 רל'ש קמץ בז"ק
 52 א'ני קמץ ברביע
 53 אלהי אביהם חול
 לב 3 אלהים זה קדש
 16 ועירים חע' בשוא נח
 21 לפני קמץ בז"ק
 23 הוא סבירין ההוא
 לב 4 צוארו צוארו קרי
 וישקחו נקוד עליו
 8 פנשתי חנ' בקמץ
 10 אלהים חול
 לד 8 הנער {
 12 הנער { הנערה קרי
 29 שקו מלרע
 31 הכוזבה כפי המסורה ז' איננה
 רבתי
 לח 7 האלהים קדש
 ויש'ב {
 22 בל'ח {
 22 א'ני {
 22 ישר'ל {
 5 יעיש יעיש קרי
 7 רב חר' בקמץ

א 1 בראשית ב' רבתי
 11 דשא חד' בז"ק אך בספרי ספר
 ברביע
 ב 18 ולהב'ל בזקף גדול
 4 בחבראם ח' זעירא
 22 הצל'ע קמץ ומלרע
 25 ערומים דגש אחר שורק
 ג 6 ותאכל' פתח באתנח
 ויאכל' פתח בס"פ
 16 עצבוך חצ' דגוש
 ד 3 ויבא מלרע
 4 ומחלכחן חב' רפה
 8 בלא פסקא
 ח 8 כצלמו בכ"ף
 4 מאת חסר ו'
 29 ז'ח ב' טעמים: הקורא יטעים
 חגרש קודם התרסא
 30 מאת חסר ו'
 ו 3 יהוה הויו' בז"ק
 19 קחי הח"א בקמץ
 ז 28 וימח חמ' בלא דגש
 ח 17 חוצא היצא קרי
 ט 29 ויהי כצ"ל
 י 17 קעריק הח"א בקמץ
 19 וצבים וצבים קרי
 23 וקש חמ' בפתח
 יא 3 ל'בן
 11 ארפכש'ד { קמץ בז"ק
 יב 5 רל'שו
 יג 18 ויקא בחביר
 יד 2 צבים {
 8 צבים { צבים קרי
 טז 5 ובינד נקוד על ו' בתרא
 8 ברחת {
 יז 14 הקד { פתח בס"פ
 יח 3 אדני קדש
 9 אליו נקוד על איו
 13 זקנתי פתח בס"פ
 יט 2 אדני חול
 לא לי דגוש
 14 צאו צ' דגוש
 18 אדני קדש
 19 ומקי {
 21 דגרת { פתח בס"פ
 הוא סבירין ההוא
 38 ובקומה נקוד על ו'
 כ 6 מחטולי חסר א'
 13 אלהים קדש
 כא 8 ויגמל פתח באתנח
 כב 10 המאכל'ת סגול באתנח

מסורה לספר שמות

כט 2 וחלות מצות חסר
 3 אותם קדמאח מלא
 35 אתכה חסר ו' ומלא ח'
 48 ונעדתי חסר
 ונקדש ד' קמוצח בס"ס
 ל 18 לרחצה ח' בלא מפיק
 לא 14 יקח קמץ בזיק
 18 לחת חסר דחסר
 לב 1 בשש חסר
 7 העלית הלי בצירי
 17 ברעז ברעו קרי
 19 מידו מידיו קרי
 25 בקמיחם בקצת ספרים ק' זעירא
 31 אָנָה ב' טעמים
 לג 13 דרכך חסר
 לד 7 נצר ב' רבתי
 14 אחר ר' רבתי
 19 תזכר קמץ בזיק
 לה 11 בריחו בריחיו קרי
 27 והנשאם חסר דחסר
 לו 10 חקר בקצת ספרים חב' בקמץ
 12 חאקת קמץ בסגולתא
 31 אמת חסר ו'
 29 תואמם מלא ו' וחסר ו'
 לו 8 קצוהו קצותיו קרי
 19 משקדים בשוא ונציא
 לח 1 וחמש לב"א הטעם
 בח' ולב"ג הטעם במ"ס
 לט 4 קצותו קצותיו קרי
 21 מטבעתו בקצת ספרים
 מטבעתו ואין כאן ק' וכ'
 33 בריחו בריחיו קרי

טו 13 גאלת ב' דגושה
 16 פאבן כ' דגושה
 17 מקדש ק' דגושה
 טז 2 וילינו וילינו קרי
 7 תלונו תליני קרי
 12 תלופת דגש אחר שורק
 13 חשלו חשלו קרי
 20 ויבאש פתח באתנח
 יח 26 ישפוטו כצ"ל ומלרע
 יט 4 למצרים בניא במצרים
 5 והייתם מלעיל
 16 קלת חסר דחסר
 כא 8 לא לו קרי
 כב 4 בעירה בעירו קרי
 8 ירשיצן חסר
 22 תענה הנ' בצירי
 24 קשד סגול בס"פ
 26 כסותה כסותו קרי
 יקב קמץ בזיק
 כג 2 רב חסר ו'
 15 צויתך חסר ו' תניינא
 20 חקלתי חסר דחסר
 כד 6 באגנת חסר ו'
 כה 29 קערותיו ק' דגושה
 31 תיעשה יתיר ו'
 33 משקדים מ' בשוא ונציא
 39 יעשה סבירין תעשה
 כו 33 וחבדילת מלרע
 כז 8 פירותיו ס' דגושה
 5 מלמטח ט' דגושה
 11 יעמדו ועמדיו קרי
 כח 28 מטבעתו מטבעתיו קרי
 42 קד קמץ בזיק

ב 8 הצפינו צ' דגושה
 ותחמרה ח' בלא מפיק
 ג 1 רעה אתצאן ב' תבירין
 4 כ' סר ב' מונחין
 משה משה בלא פסיק ביניהן
 ד 2 מזה מה זה קרי
 10 אנכי מלעיל
 ח 15 תעשה במרכא כפולה
 16 קתן ת' קמוצה
 ו 17 למשפחתם בנוסחא אחריתא
 לתלדחם
 ז 29 ובכח יתיר ח'
 ח 12 לכןם חסר דחסר
 15 חחרטמם חסר ו'
 ט 18 הוסדה ח' רפה
 י 9 ובזקנינו מלא ו'
 19 פאף ס' דגושה
 29 דברת פתח באתנח
 יא 6 כמלו סבירין כמוך
 יב 7 הקנאים בשני טעמים
 11 וככח יתיר ח'
 22 בקף קמץ בסגולתא
 31 צאו חצ' דגושה
 39 ענות חג' רפה
 יג 16 ידכה בח' נוספת
 יד 13 אשר תניינא סבירין כאשר
 28 חבאים בראש עמוד סימן בית שמו
 טו 29 חמח חסר ו'
 1 גָּאָח ב' דגושה
 7 קקש פתח באתנח
 11 פלמכח תניינא בדגש חכ'
 באלם חסר דחסר

מסורה לספר ויקרא

יח 3 ישחט
 4 שחט { קמץ בזיק
 יח 14 תקרב
 22 ואת נ"א את
 כא 4 להחלו ב' טעמים
 5 יקרה יקרהו קרי
 10 יפדע קמץ בזיק
 כב 13 ושבח מלרע
 כג 13 ונסכח ונסכו קרי
 17 תביאו א' דגושה
 20 מושלחתכם בקצת ספרים ב' טעמים
 כד 10 קָן תניינא ב' בסגול
 כה 4 תזרע { קמץ בזיק
 20 תזרע { קמץ בזיק
 30 לא לו קרי
 46 יבאחיקם ב' טעמים
 כו 1 אלילם חסר ו' תניינא
 42 יעקוב מלא ו'
 כז 9 ממנו סבירין ממנה
 10 בקע קמץ בטרחא

י 10 ולתבדיל חד' בזיק
 12 איתמר ב' טעמים
 16 דרש בראש שטה וחוא
 חצי התורה בתיבות
 19 חייטב ו' קדמאח דגושה
 יא 21 לא לו קרי
 30 וחלטאח בקצת ספרים ל' רבתי
 42 נחון ו' רבתי וחוא חצי
 התורה באותיות
 43 ונמכתם במ חסר א'
 יב 4 בדמי טהרה { ח' רפה
 5 דמי טהרה { ח' רפה
 10 בשאת ש' רפה
 יג 28 וחנתלח ב' רבתי קבזיק
 יד 56 ולשאת ש' רפה
 טו 9 חמרקב חכ' בקמץ
 29 וחביאח מלרע
 טז 4 ילפש קמץ ברביע
 8 שגן בראש עמוד סימן בית שמו
 21 ידו ידיו קרי

א 1 ויקרא א' זעירא
 5 קָן ב' בסגולתא
 ב 13 תמלח קמץ בסגולתא
 ד 4 אחל מועד לפני סבירין אשר לפני
 ה 1 אם לוא מלא ו'
 2 או הליתאח יתיב
 12 וחביאח מפיק ח'
 מלוא קמצו מלא ו'
 18 שגן קמץ בתביר
 28 גל קמץ ברביע
 עשק קמץ בזיק
 א יתיב
 ו 2 מוקדה מ' זעירא
 8 ממנו סבירין ממנה
 ז 30 חביאנה בתרין יודין
 36 אשר צוח סבירין כאשר
 38 קרבניהם ב' בשוא
 ח 7 חצי התורה בפסוקים
 ט 28 ידו ידיו קרי
 י 4 קרבו ב' טעמים. הקורא
 יטעים חגרש הודם התלשא

מסורה לספר במדבר

16	א	קריאי קרואי קרי	3	יב	ענו עניו קרי	18	כב	אלהי { קמץ בזיק
12	ב	והחוקם חסר	12		אמו ה"כ תחת אמנו	26		קר
17		יקעו { קמץ בזיק			בשרו ת"ס תחת בשרנו	28		הכיכני קמץ בזיק
24		נקעו { קמץ בזיק	14		ואחר ע"ס אחר	36		כי קא כצ"ל
39	ג	נקוד על ואחר	2	יג	השלחו קמץ בזיק	18	כג	ושקע קמץ בזיק
47		תקח קמץ בזיק	8		אפקים קמץ בטרחא	24		קם קמץ בפשטא
51		הפדים חסר ו' וחיו"ד בלא דגש	22		ויבא סבירין ויבואו	5	כד	מה מבו בראש עמוד סימן ביח שמו
16	ד	בקדש ב' בשוא	30		ויהם במ"ס ס' רבתי	17		עקח מלרע
49		אשר צוה סבירין כאשר	17	יד	יגדל ו' רבתי	22		לקצר מלעיל
24	ה	וחשקה { ח' רפה	19		קלח: נ"א קלח: וחנכון קלח	11	כה	פינחס ו' זעירא
27		וחשקה { ח' רפה	36		וילינו וילינו קרי	12		שלום ו' קטיצא
5	ו	תקם חסר ו'	40		ועלינו בהביר	19		פיסקא באמצע פסוק
9	ז	קדמא הנשאים	21	טו	לדלתיקם ב' טעמים	7	כו	קראבני כצ"ל
9		תניינא הנשאים	24		לחטת חסר א'	9		קרואי קריאי קרי
2	ט	הקסח קמץ בטרחא	31		חפך פתח בארתח	5	כז	משפטן נו"ן רבתי
6		ויחי סבירין ויחי			עונה ח' בלא מפיק	10	כח	שבת חב' פתוחה
10		רהקח נקוד על ח'	11	טז	תלונו תלינו קרי	26		בשבעתיקם ב' טעמים
9	י	חצר צ' פתוחה	3	יז	הקריבם חסר ו'	15	כט	ועשרון נקוד על ו' בתרא
34		נו"ן הפוכה	10		חלפו חסר ו' ומ' דגושה אחר ת"ג	33		ונסכחם חסר יו"ד
55		קוקח מלרע	23		וליצא נקצץ ב' טעמים	1	ל	את משה בקצת ספרים אל משה
36		ובנחז ובנחו קרי	25		תלפתם דגש אחר שורק	2	לא	אחר ע"ס בלא ו'
		שוקח מלרע	20	יח	תנקל קמץ בזיק	7	לב	תנואון הניאון קרי
		נו"ן הפוכה	1	כ	העדה ב' טעמים	17		הקשים נ"א ש' דגושה
4	יא	והאספקת חא' נחה	17		ושמאול יתיר ו'	42		לח ח' רפה
8		שמו מלרע	6	כא	קב קמץ בטרחא	8	לג	מפני החירות סבירין מפי
11		מצתי חסר א'	13		נקעו קמץ בסגולתא	4	לד	ותיה ותיו קרי
15		את בלשון זכר	29		פליטם חסר ו' הניינא	5		נחלה מלעיל
		ברעת' ת"ס תחת ברעתם	30		אשר נקוד על ו'			
20		לזרא באל"ף	32		וירש ויורש קרי			
25		ויאצל בנחח חא'						
32		חשלו חשלו קרי						

מסורה לספר דברים

4	א	את יתיב	11	ו	ובלת חסר דחסר	19	יז	וקרא בו סבירין בח
28		נקח מלרע	9	ז	מצותו מצותיו קרי	20		ושמאול יתיר ו'
38		קבא מלעיל	13		ויצחקך בלא ו' הרבים	13	יח	תמים במקצת ספרים ת' רבתי
5	ב	תרגו מלרע	22		חגוים האל סבירין חאלה	16		אלהי קמץ בזיק
8		פסקא באמצע פסוק	2	ח	מצותו מצותיו קרי	1	כא	קאדמה ב' בקמץ
21		וירשם חסר	7		ק"ם קמץ בזיק	7		שפכה שפכו קרי
24		פעו ס' דגושה	16		המאללך בשני טעמים	9	כב	תזקע קמץ בזיק
27		ושמאול מלא ו'	19		ועבדקם { קמץ בטרחא	15		הנער { הנערה קרי
33		בני בניו קרי	14	ט	וקב { קמץ בטרחא	16		הנער { הנערה קרי
34		קתם חסר ו'	24		ממרים בקצת ספרים מ' קדמא	20		לנער לנערה קרי
11	ג	הלח כתיב בח'	2	י	שברת פתח בארתח	21		הנער הנערה קרי
21		יחושע מלא דמלא	1		ואדני האדנים א' נעה	23		נער נערה קרי
7	ד	אלהים קרבים קודש	20		תזקע קמץ בזיק	24		הנער { הנערה קרי
20		ויוצא חסר ו'	7	יא	חלאת כלו חסר	26		ולנער, לנער רח קרי
33		חקקע ב' טעמים	12		מרשית חסר א'	27		הנער הנערה קרי
43		ראמת כ"כ	28	יב	שמר לדעת קצת הוא בראש עמוד	28		נער נערה קרי
10	ה	מצותו מצותי קרי	3	יג	ידעקם חת' בקמץ	29		הנער הנערה קרי
4	ו	שמע ע' רבתי	6		יוקת קמץ ברביע	24	כג	מוצא שפתך לדעת קצת הוא
4		אחד ד' רבתי	16	טז	יבקר קמץ בזיק	7	כד	והתעמר בו סבירין בח
11		ובתים ב' טעמים						

דברים

לב 17 אלה חול ולדעת קצת קודש
 18 תשי זעירא
 21 בלא אל חול ולדעת קצת קודש
 41 { קמץ בזיק
 2 לשנת בי מילין קרי
 5 { קמץ בזיק
 7 רב רי בקמץ
 9 בנו בניו קרי
 13 משל { קמץ בזיק
 21 { קמץ בזיק

כט 27 וישלכם לי רבתי
 28 יא נקודות על לנז ולבנינו עד
 לא 7 ואמץ { קמץ בסגולתא
 23 ואמץ { קמץ בסגולתא
 26 ואעידה במ בראש עמוד סימן
 ביה שמו
 לב 4 הצור בקצת ספרים צי רבתי
 6 הליהוה הי רבתי וחוא תיבה
 בפני עצמה ולדעת קצת הל
 לחוד יהוה לחוד
 13 במותי וי יתירה
 15 { קמץ בזיק
 15 ויבעש { קמץ בזיק

כו 14 אלחי קמץ בזיק
 כז 8 באר בי פתוחה
 9 לקם קמץ בזיק
 10 מצותו מצותיו קרי
 כח 14 ושמאול מלא וי
 27 ובעללים ובטחורים קרי
 30 ישגלנה ישכבנה קרי
 48 חצקל פתח בס"פ
 57 היוצת חסר א
 62 מץ { קמץ בזיק
 67 תפחד { קמץ בזיק
 כט 28 וצביים וצבויים קרי

מסורה לספר יהושע

מז	8	תצאיתו תצאתיו קרי
יז	12	למס פתח באתנח
	14	לִבִּי קִמַּץ בִּזְמַן
יח	13	וְהָיָה {
	14	וְהָיָה { וְהָיָה קרי
	19	וְהָיָה {
		תוצאותיו תוצאות קרי
	24	העמקני העמונה קרי
יט	8	ראמת א' נחח
	22	ושחצומה ושחצומה קרי
	29	ויחיו ויחיו קרי
	50	שָׁאֵל קִמַּץ בִּזְמַן
כ	8	גלון גולן קרי
כא	10	ראשונה ראשונה קרי
	27	גלון גולן קרי
כב	7	מעבר בעבר קרי
כג	6	ושמאל יתיר ו'
כד	3	וארב וארב קרי
	8	ואביא ואביא קרי
	14	יראן הא' נחח
	15	בעבר מעבר קרי
	19	ולחטאותיכם מלא ו'

ח	1	תָּחַת קִמַּץ בִּזְמַן
	11	בינו בינו קרי
	12	לִצְדָּה לְעֵי קרי
	16	בעיר בעי קרי
	24	פסקא באמצע פסוק
ט	7	ויאמרו ויאמר קרי
		אכרת יתיר ו'
י	8	בידך יתיר ו'
	13	עָקֵד קִמַּץ בְּרִבְעֵי
	24	החלכוא יתיר א'
יא	4	לִבִּי קִמַּץ בִּזְמַן
	16	ושפלתה ושפלתה קרי
יב	20	מראן א' נחח
יג	26	חצי הספר בפסוקים
יד	2	בגלל הרי בפתח
	11	פכחי כ' קדמא רבתי
טו	4	והיה ויחיו קרי
	14	שלושה מלא ו'
	47	הגבול הגדול קרי
	48	ושוכה ושוכה קרי
	53	וינים וינים קרי
	63	ויכלו יתיר ו'

א	6	ואמץ פתח באתנח
	7	ושמאל יתיר ו'
ב	9	ואמץ {
	5	יִצְחָק { קמץ בזמן
	7	סָקְרוּ {
	13	אחותי אחיותי קרי
	18	חורדהנו חתי בצירי
ג	4	ובינו ובניו קרי
	16	באדם מאדם קרי
ד	1	פסקא באמצע פסוק
	18	בעלות כעלות קרי
ה	1	עברנו עברם קרי
	14	וישקחו קמץ בזמן
ו	5	בשמעכם כשמעכם קרי
	7	ויאמרו ויאמר קרי
	9	תקצו תקצי קרי
	13	קולך חלוד קרי
	16	בעלות כעלות קרי
ז	7	העברת הח' בצירי
	9	תעשה חשי בצירי
	21	ואראה יתיר ח'

מסורה לספר שופטים

מז	26	והמשני והמשני קרי
	28	משתי חתי רפח
יז	1	אפקים קמץ בטרחא
	2	תִּפְתִּי ואת קרי
יח	19	לו ל' דגוש
	21	הכבדה {
	29	יולד { דגש אחר שורק
	30	מישה נזין תלויה
יט	3	לחשיבו לחשיבה קרי
	5	סָעַד חֵץ בִּקְמִץ
	13	לֶחֶץ חֶסֶד ח'
	20	תִּלְגָּן פֶּתַח בִּסְיָפ
	21	ויקול ויבל קרי
	25	בעלות כעלות קרי
כ	13	בני קרי ולא כתיב
	15	{ שָׁלַף כִּצְיָל
	17	{
	31	ויחלו חלי דגוש
	32	ונתקוהו חק' דגוש
	36	אֵל הַנִּבְעֵה נִיָּא עַל
	42	אל דרך למדיחאי על דרך
כא	20	ויצו ויצו קרי
	21	יִצְחָק ב' טעמים
	22	לרוב לריב קרי

ו	37	דקרת פתח בסיפ
ז	3	לִבְדִּי קִמַּץ בִּזְמַן
	13	צִלּוֹל צִלִּיל קרי
	20	ושמאלם יתיר ו'
	21	ויניסו ויניסו קרי
ח	1	קראות יתיר ו'
	2	מבצר חב' רפח
	26	שָׁאֵל קִמַּץ בִּזְמַן
ט	8	מלוכה מלכה קרי
	12	מלוכי מלכי קרי
	32	על חציר למדנחאי אל
י	8	חצי הספר בפסוקים
יא	37	ורעיתי ורעותי קרי
יב	3	ואישמה ואישמה קרי
יג	8	אדוני מלא ו'
		חיהלד דגש אחר שורק
	17	דִּקְרִיד { יתיר ו'
	18	פלאי {
מז	4	שורק ניא שורק
	5	נתן חתי בפתח
	16	וראלצהו חלי רפח
	18	לה לי קרי
	21	האסירים האסורים קרי
	25	קִרְטוֹב כְּטוֹב קרי
		האסירים האסורים קרי

א	10	ארבע פתח באתנח
	15	נתַּנִּי קִמַּץ בִּזְמַן
	27	ישב ישובי קרי
	28	למס פתח באתנח
	30	למס {
	33	למס { פתח בסיפ
	35	למס {
ב	2	פסקא באמצע פסוק
	7	יהושוע מלא דמלא
ג	16	פיות חפי בצירי
	19	חָס { קמץ בזמן
	25	ויפִתְחוּ {
ד	11	נפרד חרי בקמץ
		בצענים בצענים קרי
	18	סוּרָה סוּרָה מלרע
	19	צמתי חסר א'
		נאוד מלא ו'
	21	בלאט א' נחח
ה	7	שקמתי חש' בפתח
	12	עורי עורלי מלרע
	19	גלחמו { קמץ בזמן
	27	נָפֵל {
ו	4	יבאו ובאו קרי
	17	שאתה חש' בקמץ
	19	ויָשׁ { פתח בסיפ
	36	דקרת {

מסורה לספר רות

ד 1 וישב מלרע
 4 } נָאֵל קִמְץ בְּזִיקָה
 } יִנְאֵל סְבִירִין תְּנַאֵל
 5 וַאֲדַע וַאֲדַעָה קְרִי
 6 קְנִיתִי קְנִיתִי קְרִי
 6 לְנָאֵל יִתִּיר ו'
 18 קִרְץ } קִמְץ בְּזִיקָה
 22 יִשִּׁי }

ג 4 וּשְׁכַבְתִּי וּשְׁכַבְתִּי קְרִי
 5 אֵלֵי קְרִי וְלֹא כְתִיב
 12 אִם כְּתִיב וְלֹא קְרִי
 } לִינִי נִוִּין רַבְתִּי וְלִמְדִנְחָא
 } הַלְמִיד רַבְתִּי
 13 } יִנְאֵל קִמְץ בְּזִיקָה
 } מְרַגְלוֹתָיו מְרַגְלוֹתָיו קְרִי
 14 } בְּטָרוֹם יִתִּיר ו'
 17 אֵלֵי קְרִי וְלֹא כְתִיב

א 6 יַעֲשֶׂה יַעֲשֶׂה קְרִי
 13 יִנְאֵל קִמְץ בְּזִיקָה
 14 וְתִשְׁנֶה חֶסֶד א'
 20 מִרָא א' בְּמִקּוֹם ה'
 ב 1 מִידַע מִידַע קְרִי
 14 לֵה ה' רִפָּה
 גָּשִׁי כְצִ"ל
 21 חֲצִי הַסֵּפֶר בְּפִסּוּקִים
 ג 8 וַיִּירֶדְתִּי וַיִּירֶדְתִּי קְרִי

מסורה לספר שמואל א

יט 18 } בְּנוֹת בְּנוֹת קְרִי
 19 }
 22 }
 23 נֹתִי נֹתִי קְרִי
 בְּנוֹת בְּנוֹת קְרִי
 מְנוֹת מְנוֹת קְרִי
 כ 1 לֹו עֲשֶׂה לֹא יַעֲשֶׂה קְרִי
 2 לֹו עֲשֶׂה לֹא יַעֲשֶׂה קְרִי
 24 עַל אֵל קְרִי
 28 חֲחֲצִי חֲחֲצִים קְרִי
 כא 10 קָח קִמְץ בְּזִיקָה
 בְּזִחַ הֵב בְּפֶתַח
 פִּסְקָא בְּאִמְצַע פִּסּוּק
 11 קָח פֶּתַח בְּסִיפ
 1 בֹּאֲלֵקוּ בֹּאֲלֵפִי קְרִי
 בְּרַבְבְּתָיו בְּרַבְבְּתָיו קְרִי
 13 קָח פֶּתַח בְּסִיפ
 כב 13 אֵלֹו אֵלֹו קְרִי
 15 לְשִׁאֵל יִתִּיר ו'
 17 אִזְנוֹ אִזְנִי קְרִי
 18 לְדוֹג לְדוֹג קְרִי
 דוֹג דוֹג קְרִי
 קָד פֶּתַח בְּסִיפ
 20 בֶּן צִירִי בְּנִפְרָד
 22 דוֹג דוֹג קְרִי
 כג 2 פִּסְקָא בְּאִמְצַע פִּסּוּק
 5 וַאֲנִשׁוּ וַאֲנִשׁוּ קְרִי
 11 פִּסְקָא בְּאִמְצַע פִּסּוּק
 21 בְּרִכִּים חֶסֶד ו'
 כד 5 אֵיכָד יִתִּיר ו'
 9 מֶן הַמַּעֲרָה מִהַמַּעֲרָה קְרִי
 19 וַאֲתָ וַאֲתָ קְרִי
 כה 3 כִּלְכְּו כִּלְכְּו קְרִי
 8 בְּנוֹ חֶסֶד א'
 18 אֲבוֹנִיל אֲבוֹנִיל קְרִי
 עֲשׂוֹת עֲשׂוֹת קְרִי
 27 חֲבִיא חֶסֶד ה'
 28 לְאֲבוֹנִיל לְאֲבוֹנִיל קְרִי

יב 5 וַיֹּאמֶר עַד סְבִירִין וַיֹּאמְרוּ
 24 יִרְאוּ א' נַחַח
 יג 8 וַיִּחַל וַיִּחַל קְרִי
 11 פִי נִפֶץ כ' דְּגוּשָׁה
 19 אִמְרָ אִמְרוּ קְרִי
 יד 19 פִּסְקָא בְּאִמְצַע פִּסּוּק
 27 וְתִרְאֶנָּה וְתִרְאֶנָּה קְרִי
 32 וַיַּעַשׂ וַיַּעַשׂ קְרִי
 שִׁלָּל שִׁלָּל קְרִי
 33 חֲטָאִים א' ו' נַחִים
 36 פִּסְקָא בְּאִמְצַע פִּסּוּק
 טו 15 חֲתַקְמֶנּוּ פֶתַח בְּסִיפ
 16 וַיֹּאמְרוּ וַיֹּאמְרוּ קְרִי
 20 חֲתַקְמֶנּוּ פֶתַח בְּסִיפ
 23 חֲפִצֵּר פֶתַח בְּאִתְּנָה
 27 וַיִּקְרַע פֶתַח בְּסִיפ
 טז 2 פִּסְקָא בְּאִמְצַע פִּסּוּק
 4 שִׁלָּם חֶסֶד ו'
 7 לְעִינִים ל' פֶתוּחָה
 12 פִּסְקָא בְּאִמְצַע פִּסּוּק
 יז 7 חֲחֶץ וַעֲץ קְרִי
 9 וַחֲקֵנִי קִמְץ בְּזִיקָה
 12 בְּאִנְשִׁים הֵב בְּפֶתַח
 23 מְמַעֲרוֹת מְמַעֲרוֹת קְרִי
 25 חֲרִיתָם ר' דְּגוּשָׁה
 34 שֶׁח כְּתִיב וְקְרִי
 35 וְהַמִּיתָיו ת' דְּגוּשָׁה
 37 פִּסְקָא בְּאִמְצַע פִּסּוּק
 45 חֲקִפָּת פֶתַח בְּסִיפ
 יח 1 וַיֹּאחֲזוּ וַיֹּאחֲזוּ קְרִי
 6 לְשׁוֹר לְשׁוֹר קְרִי
 7 בֹּאֲלֵקוּ בֹּאֲלֵפִי קְרִי
 9 עֶזֶן עֶזֶן קְרִי
 14 דְּרָכּוֹ דְּרָכּוֹ קְרִי
 22 עֲבָדּוֹ עֲבָדּוֹ קְרִי
 28 אֲחַבְתָּחוּ פֶתַח בְּסִיפ
 29 וַיֹּאסֶף א' נַחַח

א 6 הִדְעַמָּה הִר' דְּגוּשָׁה
 17 שִׁלָּחַךְ חֶסֶד א'
 ב 3 וְלֹא וְלֹא קְרִי
 5 נִשְׁקָרוּ קִמְץ בְּזִיקָה
 9 חֲסִידּוֹ חֲסִידּוֹ קְרִי
 10 מִרִּיבּוֹ מִרִּיבּוֹ קְרִי
 עָלּוֹ עָלּוֹ קְרִי
 16 לֹו לֹא קְרִי
 24 לֹו מִלֹּא ו'
 ג 8 וַעֲיָנוּ וַעֲיָנוּ קְרִי
 9 שִׁקֵּב קִמְץ בְּסִגּוּלָתָהּ
 13 לֶחֶם תִּיִּם תַּחַת לִי
 18 בְּעִינֵי בְּעִינֵי קְרִי
 ד 13 ד' יד קְרִי
 ה 6 בְּעַפְלִים בְּטַחֲרוּרִים קְרִי
 9 עַפְלִים טַחֲרוּרִים קְרִי
 12 בְּעַפְלִים בְּטַחֲרוּרִים קְרִי
 ו 4 עַפְלִי טַחֲרוּרִי קְרִי
 5 עַפְלִיכֶם טַחֲרוּרִים קְרִי
 12 וּשְׁמֹאוֹל יִתִּיר ו'
 ז 9 וַיַּעֲלֶה וַיַּעֲלֶה קְרִי
 17 שִׁקֵּט כִּלּוֹ קִמְץ
 ח 3 בִּדְרָכּוֹ בִּדְרָכּוֹ קְרִי
 7 מִאֲסֹו קִמְץ בְּזִיקָה
 11 יִקְחָ קִמְץ בְּרִבְעִי
 19 לֹא חֲלִי דְּגוּשָׁה
 ט 1 מִבֶּן יִמִּין מִבְּנִימִין קְרִי
 24 שְׁמֹר כְצִ"ל
 26 חֲנָה חֲנָה קְרִי
 י 2 בְּצִלְצָח פֶתַח בְּאִתְּנָה
 7 תְּבִאִינָה יִתִּיר ו'
 11 מִאֲחִמּוֹל הֵא' בְּחִירָק
 21 לְמִשְׁפַּחָתוֹ לְמִשְׁפַּחָתוֹ קְרִי
 22 פִּסְקָא בְּאִמְצַע פִּסּוּק
 24 חֲרִיתָם הִר' דְּגוּשָׁה
 יא 6 בְּשִׁמְעוֹ כְּשִׁמְעוֹ קְרִי
 9 בָּדָם יִדְחָ קְרִי

מסורה לספר שמואל א

כח 10 יקרה חקי דגוש
 כ 11 ואקראה יתיר ה'
 כש 6 באלפו באלפיו קרי
 ברבבתו ברבבתיו ה'
 ל 6 בקו בניו קרי
 22 חצילני פתח באתני
 24 חורד חורד קרי

כו 11 { מראשקו מראשקיו קרי
 16 {
 29 החנית חנית קרי
 כז 2 נת פתח בס"פ
 4 נת פתח באתנח
 נוסף יסף קרי
 8 והגרזי והגרזי קרי
 כח 8 הקומי יתיר ו'

כח 22 לאביגל פתח באתנח
 34 ותבאתי ותבאת קרי
 כו 6 סביבתו סביבתיו קרי
 7 מראשקו מראשקיו קרי
 סביבתיו סביבתיו קרי
 8 אביגל יתיר ו'

מסורה לספר שמואל ב

טז 10 כי כח קרי
 ולי כי קרי
 12 בעוני בעיני קרי
 12 קללתי קללתו קרי
 13 פסקא באמצע פסוק
 לא לו קרי
 23 א ש קרי ולא כתיב
 יז 12 באחת באחד קרי
 נותר מלעיל
 14 פסקא באמצע פסוק
 16 בעברות בערבית קרי
 23 נעדר קמץ בזיק
 יח 2 פסקא באמצע פסוק
 3 לעזיר לעזור קרי
 8 נפצות נפוצת קרי
 12 ולא ולו קרי
 13 בנפשו בנפשי קרי
 17 לאהלו לאהלו קרי
 בחיו בחיו קרי
 20 כן קרי ולא כתיב
 יט 7 לא לו קרי
 14 תמרו חסר א'
 19 בעינו בעיניו קרי
 20 יצא נקוד על יצא
 32 בידן הירדן קרי
 41 ויעבירו העבירו קרי
 כ 5 וייתר ויותר קרי
 8 ועלו ועליו קרי
 9 ותחזו חסר א'
 14 ויקלחו ויקלחו קרי
 23 חכרי חכרתי קרי
 24 הפס פתח באתנח
 25 ושיא ושוא קרי
 כא 1 פסקא באמצע פסוק
 4 לי לנו קרי
 6 יתן יתן קרי
 פסקא באמצע פסוק

י 17 חלאמה יתיר א'
 יא 1 חמלאכים יתיר א'
 11 חיד חסר ו'
 24 ויראו חמוראים יתיר א'
 יב 1 ראש יתיר א'
 3 תשלב קמץ בזיק
 4 תראש יתיר א'
 8 מקט קמץ בזיק
 9 בעינו בעיניו קרי
 13 פסקא באמצע פסוק
 15 ויאקש פתח בס"פ
 20 שמלתו שמלתיו קרי
 23 יחנני וחנני קרי
 24 ויקרא ותקרא קרי
 21 במלכן במלכן קרי
 יג 8 ותלוש יתיר ואיו
 10 עשיתה קמץ בזיק
 12 תעשה הש' בצירי
 23 אם כתיב ולא קרי
 24 עינו עיניו קרי
 27 עמיהור עמיהור קרי
 יד 7 תרג קמץ בזיק
 שום שים קרי
 11 מחרבית מחרבית קרי
 19 אש כצ"ל
 ולחשמיל חסר א'
 21 עשיתי עשית קרי
 22 עבדן עבדך קרי
 30 והוציתיה והציתיה קרי
 טו 8 ישיב ישוב קרי
 20 אנועד אניעד קרי
 21 אם כתיב ולא קרי
 28 בעברות בערבית קרי
 33 וקוץ כצ"ל
 טז 2 ולחלחם וחלחם קרי
 8 תחקו תחתיו קרי

א 1 בצקלג חלי בקמץ
 8 ויאמר ואומר קרי
 10 ואמתתהו ו' פתוחח
 נפלו נוין בחירק
 11 בבקדו בבקדיו קרי
 16 דמיד יתיר ויד
 26 נפלאמה ח' בפתח
 ב 23 החקו תחקיו קרי
 27 דקרת פתח באתנח
 ג 2 וילדו ויקלדו קרי
 8 לאביגל לאביגיל קרי
 8 אלקי מלעיל
 12 תחקו תחקיו קרי
 15 לוש ליש קרי
 25 מבואך מובאך קרי
 24 יד חסר ו'
 ד 10 ואחרנהו כצ"ל
 12 לקחו קמץ בזיק
 ח 2 הייתה מוציא
 חיות המוציא קרי
 והמבי והמביא קרי
 פסקא באמצע פסוק
 6 { העורים הח' בפתח
 8 {
 שגאו שגואי קרי
 19 פסקא באמצע פסוק
 24 בשמעך כשמעך קרי
 ו 7 חקל פתח באתנח
 20 פסקא באמצע פסוק
 23 ילד ולד קרי
 ז 4 פסקא באמצע פסוק
 21 { הגדולה דגש אחר שורק
 23 {
 21 ותכונן כצ"ל
 25 דקרת פתח בס"פ
 ח 8 פרת קרי ולא כתיב
 ט 12 בקר חב' בצירי
 י 9 בישראל ישראל קרי

מסורה לספר שמואל ב

כב 30 חֲזִי חֵיל קָרִי
הֶאֱרִיחַ הָאָרִי קָרִי
חִבָּאָר הַבּוֹר קָרִי
21 אֲשֶׁר אִישׁ קָרִי
25 חֲצֵרוֹ חֲצֵרִי קָרִי
27 נִשְׁאֵי יִתִּיר אֵ
9 כד 9 שְׁלֵף כֶּצֶל
10 { פִּסְקָא בְּאַמְצַע פִּסְקָא
11
14 רַחֲמוֹ רַחֲמֵי קָרִי
16 הָאוֹרֶנֶה הָאוֹרֶנֶה קָרִי
18 אֶרְנִיחַ אֶרְנֶנָּה קָרִי
22 בַּעֲיָנוֹ בַּעֲיָנוֹ קָרִי
23 פִּסְקָא בְּאַמְצַע פִּסְקָא

כב 34 רַגְלֵי רַגְלֵי קָרִי
40 וְתִזְנֵי חֶסֶד אֵ
51 מִגְדִּיל מִגְדִּיל קָרִי
כב 1 קָל קִמְצָא בִּזְיָק
8 { הֶעֱצָנוּ קָרִי
אֶחָד אֶחָת קָרִי
9 { וְאַחֲרָיו וְאַחֲרָיו קָרִי
דָּדִי דָּדִי קָרִי
9 { גְּבִירִים גְּבִירִים קָרִי
11 וְאַחֲרָיו וְאַחֲרָיו קָרִי
13 שְׁלֹשִׁים שְׁלֹשָׁה קָרִי
16 { מִבְּאֵר מִבְּאֵר קָרִי
18 { הַשְּׁלֵשִׁי הַשְּׁלֹשָׁה קָרִי

כא 9 { שְׁבַעֲתִים יִתִּיר אֵ
וְחֶק וְחֶמֶה קָרִי
תַּחֲלָת בַּתְּחִלָּת קָרִי
12 תְּלֹם תְּלֹמֶה קָרִי
13 { שֶׁשׁ שֶׁשׁ קָרִי
הַפְּלִשְׁתִּים פְּלִשְׁתִּים קָרִי
16 וְיִשְׁכּוּ וְיִשְׁכּוּ קָרִי
19 יַעֲרִי רֵי זַעֲרִיא
20 מִדִּין מִדּוֹן קָרִי
21 שְׁמַעֲנִי שְׁמַעֲנִי קָרִי
כב 8 יִתְנַעֲשׂ וְיִתְנַעֲשׂ קָרִי
15 וְיִחַמֵּם וְיִחַם קָרִי
23 מִשְׁפָּטֹו מִשְׁפָּטֹו קָרִי
33 דִּרְכּוֹ דִּרְכֵי קָרִי

מסורה לספר מלכים א

יז 16 כָּלִיתָ קִמְצָא בִּזְיָק
20 { אֶלְהֵי קִמְצָא בִּזְיָק
21
יח 5 מְהַבְחֶמָה מְהַבְחֶמָה קָרִי
12 אֶלְעֵ קִמְצָא בִּזְיָק
21 חֲסַפְיִים חֲפֵי דְגוּשָׁה
36 וּבְדַבְרֵךְ יִתִּיר אֵ
42 בִּרְכּוֹ בִּרְכּוֹ קָרִי
יט 4 אֶחָת אֶחָד קָרִי
10 { תִּלְכּוּ קִמְצָא בִּזְיָק
14
15 מְדַבְּרָה בִּי פְתוּחָה
20 אֲשַׁקֶּה חֲשֵׁי בַחֲמָה קִמְצָא
כ 8 וַיֹּאמֶר סִבִּירִין וַיֹּאמְרוּ
18 יִצְאָה קִמְצָא בַּטְרַחָה
41 מַעַל מַעֲלֵי קָרִי
43 { סֵר חֲסִי בַּפְתָּח
4
כא 8 חֲסַפְיִים סַפְרִים קָרִי
21 מִבֵּי מִבֵּי קָרִי
27 בִּשְׁקָה קִמְצָא בִּזְיָק
אֶמֶת פְּתַח בִּסְמִי
29 אֲבִי אֲבִי קָרִי
כב 18 דְּבִירֵךְ דְּבִירֵךְ קָרִי
20 תּוֹכֵל קִמְצָא בִּזְיָק
24 יִדְךָ יִתִּיר אֵ
49 עֲשֵׂה עֲשֵׂה קָרִי
נִשְׁבְּרָה נִשְׁבְּרוֹ קָרִי

ט 17 קִזֹּר קִמְצָא בִּזְיָק
18 חֲמֵר חֲמֵר קָרִי
י 5 מִשְׁרָקוֹ מִשְׁרָתוֹ קָרִי
13 שְׁלָחָה קִמְצָא בִּזְיָק
19 לִפְסָה חֵי בִּמְקוֹם אֵ
יא 13 אֶתְלָעָה קִמְצָא בִּזְיָק
22 לֹא בִטְעָם פִּסִּיק וְדִגְשָׁה
37 אֶתְלָחָה קִמְצָא בִּזְיָק
39 וְאַעֲנָה אֵ נַחַח
יב 3 וַיִּבְאֹר וַיִּבְאֹר קָרִי
7 וַיִּדְבֹּר וַיִּדְבֹּר קָרִי
12 וַיִּבּוֹר וַיִּבּוֹר קָרִי
21 וַיִּבְאֹר וַיִּבְאֹר קָרִי
32 בַּחֲמִשָּׁה בִּי דְגוּשָׁה
33 מִלְּבָד מִלְּבָד קָרִי
יג 5 נִקְלָעָה קִמְצָא בִּזְיָק
7 וְקַעֲדָה חֲסִי בַּחֲמָה קִמְצָא
20 פִּסְקָא בְּאַמְצַע פִּסְקָא
יד 2 אֶתִּי אֶתִּי קָרִי
25 שׁוֹשֶׁק שׁוֹשֶׁק קָרִי
טז 15 וְקִדְשׁוֹ וְקִדְשֵׁי קָרִי
18 מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ קָרִי
טז 24 מֶלֶךְ הָאֵל בִּסְגוּלָּה
26 וּבַחֲמִשָּׁתָיו וּבַחֲמִשָּׁתָיו קָרִי
24 וּבַשְּׁנֵיב וּבַשְּׁנֵיב קָרִי
יז 14 תַּחֲנוּן תַּחֲנוּן קָרִי
15 חוּא וְחִיָּה חִיָּה וְחִוָּא קָרִי

א 27 עֲבָדִיךָ עֲבָדִיךָ קָרִי
33 קָל אֶל קָרִי
27 יִתֵּן יִתֵּן קָרִי
47 אֶלְהֵיךָ אֶלְהֵיךָ קָרִי
ב 24 וַיּוֹשִׁיבֵנִי יִתִּיר אֵ
ג 7 אֶלְהֵי קִמְצָא בִּזְיָק
ד 6 חֲמֵס פְּתַח בִּסְמִי
7 אֶחָד אֶחָד קָרִי
ח 17 רַגְלֵי רַגְלֵי קָרִי
20 תֹאמֶר חֲמֵי בִצְרִי
21 הִקִּיתָ קִמְצָא בַּטְרַחָה
ו 4 לִקְרִית קִמְצָא בִּזְיָק
5 יִצְוֶה יִצְוֶה קָרִי
6 { הִיִּצְוֶה הִיִּצְוֶה קָרִי
10
16 מִירְכּוֹתֵי יִתִּיר אֵ
21 בִּרְתִּיקוֹת בִּרְתִּיקוֹת קָרִי
37 מִשְׁפָּטֹו מִשְׁפָּטֹו קָרִי
ז 18 חֲאֻתָּה קִמְצָא בִּרְבִיעַ
20 שְׁבַכָה הַשְּׁבַכָה קָרִי
23 וְקוּחַ וְקוּחַ קָרִי
26 וּמִסְגֵּרִיתָהּ מִסְגֵּרִיתָהּ קָרִי
45 הֶאֱחָל הֶאֱחָל קָרִי
ח 26 דְּבִירֵךְ דְּבִירֵךְ קָרִי
29 עֵינֶךָ חֶסֶד אֵ
48 בְּנִית בְּנִית קָרִי
ט 9 וְשִׁתְחַן וְשִׁתְחַן קָרִי

מסורה לספר מלכים ב

יז וידא וידח קרי 21
 וספרוים ומספרוים קרי
 נבחו ז' רבתי } 31
 אלה אלהי קרי
 ספרים ספרוים קרי
 חקיקם צואתם קרי } 27 יח
 שיניחם מימי רגליהם קרי
 יש ושקע קמץ בזיק 16
 ברכב ברכ קרי 23
 קצו קצו קרי
 לחשות לחשאת קרי 25
 צבאות קרי ולא כתיב 31
 בניו קרי ולא כתיב 37
 כ חציר חצר קרי 4
 נכתח נכתו קרי 13
 יקח יקחו קרי 18
 דגרת פתח באתגח 19
 כא חקע קמץ בזיק 9
 שמעיו שמעה קרי 12
 כב ויתנה ויתנהו קרי } 6
 בבית בית קרי
 כג קני בן קרי 10
 במלך ממלך קרי 33
 זבדה זבדה קרי 36
 כד שקד קמץ בזיק 4
 עלה עלו קרי 10
 עשרה עשרת קרי 14
 אולי אילי קרי 15
 חמישל חמוטל קרי 18
 כה רב שבחים נא את רב 10
 ולגבם וליוגבים קרי 12
 אמה אמיה קרי 17

ט שמטוחו שמטוח קרי 35
 והיק וחיתה קרי 37
 י למחראות למוצאות קרי 27
 וראתה ראתה קרי 1 יא
 חממותים חמומתים קרי 2
 חממותים חממות קרי 4
 חממות חממות קרי 9
 חממות חממות קרי 10
 חממות חממות קרי 12
 חממות חממות קרי 15
 חממות חממות קרי 18
 חממות חממות קרי 20
 חממות חממות קרי 22
 חממות חממות קרי 25
 חממות חממות קרי 27
 חממות חממות קרי 29
 חממות חממות קרי 31
 חממות חממות קרי 33
 חממות חממות קרי 35
 חממות חממות קרי 37
 חממות חממות קרי 39
 חממות חממות קרי 41
 חממות חממות קרי 43
 חממות חממות קרי 45
 חממות חממות קרי 47
 חממות חממות קרי 49
 חממות חממות קרי 51
 חממות חממות קרי 53
 חממות חממות קרי 55
 חממות חממות קרי 57
 חממות חממות קרי 59
 חממות חממות קרי 61
 חממות חממות קרי 63
 חממות חממות קרי 65
 חממות חממות קרי 67
 חממות חממות קרי 69
 חממות חממות קרי 71
 חממות חממות קרי 73
 חממות חממות קרי 75
 חממות חממות קרי 77
 חממות חממות קרי 79
 חממות חממות קרי 81
 חממות חממות קרי 83
 חממות חממות קרי 85
 חממות חממות קרי 87
 חממות חממות קרי 89
 חממות חממות קרי 91
 חממות חממות קרי 93
 חממות חממות קרי 95
 חממות חממות קרי 97
 חממות חממות קרי 99

ב בקערה חס' בחיק 1
 הציאות הציאות קרי 16
 נ ויבו ויכו קרי 24
 שקלף כציל 26
 ד לכו לך קרי 2
 שכניכי שכניך קרי 3
 מוצקת מוצקת קרי 5
 נשיכי נשיך קרי 7
 בניכי ובניך קרי 7
 אחי את קרי 16
 אחי את קרי 23
 חולכתי חולכת קרי 23
 כפו כפיו קרי 34
 צקו קמץ ברביע 40
 ח בסוסו בסוסיו קרי 9
 אבנה אמנה קרי 12
 נא כתיב ולא קרי 18
 מאן מאין קרי 25
 ו וחזירה וחזירו קרי 10
 איכל איפה קרי 13
 חרייונים דביונים קרי 25
 חזאיתם ר' דגושח 32
 ז בהשרה בשרה קרי 12
 חחמון חמון קרי 13
 בחפזם בחפזם קרי 15
 ח אחי את קרי 1
 עזבה לא מפיק ח 6
 לא לו קרי 10
 שקנח שנים קרי 17
 חסבי יתיר ח 21
 ט ויאמר סכירין ויאמרו 11
 לגיד לחגיד קרי 15
 שלשח שלשו קרי 26
 יושלמית יושלמית קרי 26

מסורה לספר דברי הימים א'

כ 8 {אל סבירין אלח }
 נולדו דגש אחר שורק
 כא 5 קלף כצל
 30 בקצת ספרים כאן תחלת סימן כ"ב
 כב 6 בנו בני קרי
 9 וחכונותי כסא בקצת ספרים אח
 כסא
 12 ואף קמץ בזק
 15 ולנחשת נא לנחשת
 כג 9 שלמות שלמית קרי
 כד 6 ובבני איתמר נא ומבני
 24 שבור שמיר קרי
 כה 1 חנפאים יתיר
 2 ואשראלה נא ואשראלה
 27 לאליתח למדנחאי לאליתח
 31 קור קמץ בזק
 9 קיל קמץ בלא אסיף
 25 ושלמות ושלמית קרי
 31 {נדשו קמץ בזק }
 {פיעור כצל }
 כז 8 חשר חש' בפתח
 12 לבנימיני לבן ימיני קרי
 25 חצי הספר בפסוקים
 29 שמרי שרטי קרי
 כח 1 קיל קמץ בלא אסיף
 5 כט למלאות יתיר ואז
 16 היא הוא קרי
 23 ויצלח פתח באתנח
 26 ישי קמץ בזק

ט 32 שבת ב' פחווח
 33 פטירים פטורים קרי
 35 יעואל יעואל קרי
 יא 11 השלושים השלושים קרי
 20 ולו ולא קרי
 44 ויעואל ויעואל קרי
 יב 2 ומשמאלים א' נחה
 3 ויואל ויואל קרי
 6 החריפי החרופי קרי
 8 הגדוד כצל
 16 גדותיו גדותיו קרי
 18 השלושים השלושים קרי
 20 עדנח נא עדנח
 30 שרית חסר א'
 יד 1 חירם חורם קרי
 10 פלשתיים יתיר
 מז 24 מחצירים יתיר צ'
 מז 18 כנען
 22 במשיקוי {קמץ בזק }
 יז 19 הגדלה דגש אחר חירק
 20 כנל כצל
 23 דברה פתח בסף
 יח 3 הדדעור כצל בשני
 דלתין וכן כולם שבכנין
 ובספרים אחרים חדרעור
 10 לשאול יתיר
 יט 3 הארץ נא את הארץ
 8 צבא כלו קמץ
 כ 4 הרפאים כצל
 5 יעור יעור קרי

א 1 אדם א' רבתי
 11 לודיים יתיר
 17 ומשך סגול בסף
 46 עיות עוית קרי
 51 עליה עלוה קרי
 ב 13 ואישי כצל
 29 אביחיל כצל
 30 קלץ
 51 בית לקם {קמץ בזק }
 55 ישבו ישבי קרי
 ג 6 נולדו דגש אחר שורק
 24 הודיוהו הודיוהו קרי
 ד 7 יצחר וצחר קרי
 20 ותולון ותילון קרי
 36 וישמאל בסך
 41 המענים המעונים קרי
 ד 22 נקלו קמץ בזק
 26 לראובני א' נחה
 ו 11 בנו בני קרי
 20 ציף צוף קרי
 29 השמאול יתיר
 ז 1 ישיב ישוב קרי
 10 יעיש יעוש קרי
 18 המלכת סגול באתנח
 28 עזח כצל
 31 ברוזת ברוזת קרי
 {ורחנה יתיר }
 34 {יחבה ויחבה קרי }
 ח 25 ופניאל ופניאל קרי
 ט 4 בנימן בני מן קרי

מסורה לספר דברי הימים ב'

י 6 שלשת נא שלשח
 יא 16 בן בת קרי
 יב 15 וירבעם נא עם ירבעם
 יג 14 מחצירים יתיר צ'
 19 עפרון עפרין קרי
 יז 4 דגש קמץ בזק
 8 ושמימות ושמימות קרי
 16 גבור סבירין גבורי
 יח 8 מיכחו מיכחו קרי
 21 הוקל קמץ בזק
 23 ידך יתיר
 כ 5 וירא חסר ירד
 25 ופגרים נא ובגדים

ו 16 לו ל' דגושח
 41 קומח מלרע
 ז 6 מחצירים יתיר צ'
 16 אתיחבית נא בלא את
 ח 10 חנפאים יתיר
 16 מוסד דגש אחר שורק
 18 אגניות יתיר
 {חירם חורם קרי }
 ט 10 {אלנומים }
 {האלנומים } דגש אחר שורק
 12 שאלה קמץ בזק
 21 ותנפיים דגש אחר שורק
 22 וחכמה נא ולחכמה
 29 יעדי יעור קרי

א 6 לפני סבירין אשר לפני
 16 ומקוא מקוא א' במקום ח'
 ב 1 אלחי קמץ בלא אסיף
 7 ואלנומים דגש אחר שורק
 ג 17 {מהשמאל יתיר }
 {הימיני יתיר }
 ד 6 {משמאל יתיר }
 7
 6
 11 חירם חורם קרי
 16 כל הכלים נא את כל
 ח 11 התקשו קמץ בזק
 12 מחצירים יתיר צ'
 13 למחצירים יתיר צ'

מסורה לספר דברי הימים ב'

כא 6	אשה סבירין לאשה	כט 13	ויעואל ויעיאל קרי	לד 6	בחר בתיהם בחרבתיהם קרי
כב 8	כהשפט נא בהשפט	14	יחואל יחואל קרי	9	וישבי וישבו קרי
כד 27	ורב ירב קרי	28	מחצצרים יתיר ר	22	תוקחת יתיר ו
כה 17	לך חסד ה	34	למקץ המקץ בדק	25	ויקמירו יתיר ר
כו 3	יכילה יכליה קרי	לא 7	ליסוד ס' דנושא	8	המבונים המבנים קרי
7	הערכיים הערכים קרי	13	{ כונניהו יתיר ר	4	והכנונו והכיניו קרי
11	יעואל יעואל קרי	13		9	וכונניהו יתיר ר
12	חיל המקץ בדק	21	ומציאו ומציאו קרי	13	מקד המקץ בדק
21	החפשות החפשות קרי	30	וישרם חש' דנושא	14	למעול יתיר ר
כח 5	נלן המקץ בדק	16	ויכן ויכן קרי	17	כשדיים יתיר ר
13	אף המקץ במרחא	לד 2	ושמאול מלא ר	21	שקתה המקץ בדק
כט 8	לזועה לזועה קרי	5	מזבחוקים יתיר ר		למלאות מלא ואץ
11	תשלו מלרע				

מסורה לספר עזרא

א 9	אלף המקץ בדק	ד 9	ארכנו ארכנו קרי	ח 17	{ ואוצאה ואצוה קרי
1	{ נבוכדנאצור יתיר ר	9	דחוא דחוא קרי		{ הנחונים הנתינים קרי
21	{ לחם	11	עבדיך יתיר ר	18	ויביאו א' דנושא
26	{ ונבע		{ ובאישתא בא יי בחין	22	חיל כא רכב
23	שגלי שלמי קרי	12	{ ושורי ושוריא קרי	25	ואשקולה יתיר ר
50	נפסים נפסים קרי		{ אשכללו שכללו קרי	31	ונסעה ס' דנושא
2	{ מכותו מכותיו קרי	ח 12	כסדיא כסדיא קרי	2	עולם עולם קרי
3	{ ויעל ויעלו קרי	15	אלה אל קרי	12	כדבריד יתיר ר
2	ולא ולו קרי	16	ושיצא יתיר א	29	ירמות ורמות קרי
4	ומבלחים ומבלחים קרי	17	לחמא לחמא קרי	35	כלוחי כלוחי קרי
7	{ ארתחששתא כצל	9	יחד כצל	37	ויעשו ויעשו קרי
	{ כנותו כנותיו קרי	18	עליד ועל אקד יתיר ר	43	ידו ידי קרי
		25	דאנין דינין קרי	44	כשאי נשאו קרי
		ח 14	וזכור וזכור קרי		

מסורה לספר נחמיה

א 3	מפצת המקץ בזין	ב 34	חיזקו המקץ בפשטא	ז 3	ויאמר ואמר קרי
5	אף כצל	36	שביח נא שבים	30	ונבע המקץ בזק
8	תמללו המקץ בדק	ד 7	בצחיים יתיר ר	43	להודוה להודיה קרי
9	וחבואתים וחבואתים קרי		וקשתתיהם כצל	52	נפושסים נפושסים קרי
11	אף כצל	9	ונשוב יתיר ר	ח 10	לאדנינו א' נעח
13	חמ מ' פתוחה בסוף חתיכה נא	7	נשאים יתיר א	ט 5	ומרוקם כצל
	המפרוצים חם פרוצים קרי	9	ויאמר יתיר ר	6	אף אתה קרי
16	הקדתי פתח בסף	14	אכלתי פתח בסס	17	וחסד יתיר ו
2	צורם חסר א'	8	בידאם א נחח	26	חלנו { קמץ בזק
15	ויעמידו ויעמיד קרי	11	יבנה המקץ בדק	27	השקע { קמץ בזק
20	זבי זכי קרי	18	בן סגול בלא מקף	30	נובי ניבי קרי
30	{ אחרי אחרי קרי			35	קרנן כצל
	{ שני סבירין שנית			יא 12	עשי כצל
31	אחרי אחרי קרי				

מסורה לספר נחמיה

יב ועל שער סבירין ועד
 43 וישקחו קמץ ברביע
 43 מרחוק כציל בלא מלת עד
 44 לאוצרות ב' טעמים
 46 ראש ראשי קרי
 יב 15 נחשבו קמץ בדק
 16 דאנ יתיר א'

יא 15 בופי דגש אחר שורק
 17 ידיתון ידותון קרי
 יב 9 וצנוי ועני קרי
 14 למלוכי למליכו קרי
 16 לעדא לעדוא קרי
 23 על סבירין עד
 27 ועד כא ועל
 28 למואל יתיר א'

יב 39 ועל שער סבירין ועד
 43 וישקחו קמץ ברביע
 43 מרחוק כציל בלא מלת עד
 44 לאוצרות ב' טעמים
 46 ראש ראשי קרי
 יב 15 נחשבו קמץ בדק
 16 דאנ יתיר א'

מסורה לספר אסתר

ט בפניהם כצל
 7 פרשנרתא ת' זעירא
 9 (פרמשתא ש' זעירא
 (ויחזא ו' רבתי ז' זעירא
 15 היהודיים { יתיר י'
 18 והיהודיים
 19 חפרזויב יתיר ו'
 27 וקבל וקבלו קרי
 29 ותכתב ת' רבתי
 י 1 אחשרש אחשורוש קרי
 2 תקפו פ' דגושח

ד 12 למרדלי קמץ בדק
 ח 7 חצי הספר
 12 עשתה קמץ במרחא
 ו 2 חקף פחה באתנח
 ז 4 ואלו מלרע
 ח 1 חיהודיים יתיר י'
 6 איככה ואיככה מלרע
 7 ביחודיים { יתיר י'
 13 חיהודיים
 עתודים עתידים קרי
 16 שושן קמץ בדק

א 5 ובמלואת ובמלואת קרי
 6 חור ח' רבתי
 10 חרבוניא דין באלף
 16 מומכן ממוכן קרי
 20 יתנו סבירין חתננח
 ב 1 עשתה קמץ בדק
 5 בן יאיר סגול בלא מקף
 14 {שני סבירין שנית
 (אל-יד למדנחא על-יד
 ג 4 באמרם כאמרם קרי
 12 נכתב קמץ בדק
 ד 4 ותבואינה { יתיר ייד
 7 ביחודיים

מסורה לספר איוב

כד 1 וידעו וידעיו קרי
 4 ענוי עניי קרי
 6 יקצירו יקצורו קרי
 12 ינאקו קמץ בלא אסף
 24 רופו דגש אחר ת"ג
 כו 9 כסה ח' במקום א'
 12 ובתובנתו ובתבונתו קרי
 14 { דרכו דרכיו קרי
 (גבורתו גבורתיו קרי
 ל 11 יתרו יתרי קרי
 13 לחיתי להותי קרי
 23 תשוה תשית קרי
 לא 7 קאום א' נחה
 12 הוא והיא היא וחוא קרי
 20 חלצו חלציו קרי
 22 {משכמח { בלא מסיק ח'
 {מקנה
 לב 3 את איוב ת"ס במקום
 {את אלהים
 18 קלתי חסר א'
 לג 9 קת ח' זעירא
 19 וריב ורוב קרי

י 1 ישית ושית קרי
 5 לעשתות כצל
 יג 9 תחתלך דגש אחר ת"ג
 15 לא לו קרי
 יד 5 תקו תקיו קרי
 טו 7 הראשון יתיר י'
 15 בקדשו בקדשיו קרי
 23 וצפו וצפוי קרי
 31 בשו חסר א'
 טז 14 קרץ ק' זעירא
 16 חמרמה חמרמו קרי
 יז 2 ובחפרותם מ' דגושח
 5 תכלינה לא תכלנח
 יט 29 שדין שדון קרי
 כ 4 עד פתח באתנח
 11 עלוקי עלומיו קרי
 22 במלאות מלא ו'
 28 ירע מלעיל
 כא 13 כא יכלו יכלו קרי
 17 ידעד קמץ בלא אסף
 20 עינו ענינו קרי
 כב 16 חצי הספר במסוקים
 כג 9 {שמאל יתיר ו'
 {אחו מלעיל

א 8 על כא אל
 10 אף אתה קרי
 19 באח מלעיל
 24 יצתי חסר א'
 ב 7 עד ועד קרי
 11 הבאה מלעיל
 ח 7 יולד דגש אחר שורק
 18 וידו וידיו קרי
 ו 2 ודקתי ודוקתי קרי
 21 לו כצל
 29 ושבי ושבו קרי
 ז 1 על עלי קרי
 5 וניש ונוש קרי ב' זעירא
 19 קפת מלרע
 20 {למה רפה ומלעיל
 {עלי ת"ס תחת עליך
 ח 8 רישון י' תחת א'
 11 ישנא כצל
 21 ימלח ח' במקום א'
 ט 13 תחקו תחתיו קרי
 30 כמו במי קרי
 34 שבטו ט' רבתי
 י 20 יחדל וחדל קרי

מסורה לספר איוב

מ	6	מנסערה מן סערה קרי
	17	פחדו פחדיו קרי
מא	2	יעורנו כן כתיב וקרי ולמדנא
		כתיב יעירנו
	4	לא לו קרי
	17	משתו חסר א
מב	2	ידעת ידעתי קרי
	6	ונתמתי פתח באתנח
	10	שכית שבות קרי
	16	וירא ויראח קרי

לח	1	מנהסערה מן הסערה קרי
	11	ופלא א' במקום ח'
	12	ידעתה שחר ידעת השחר קרי
	13	רשעים { ע תלויה
	15	מרשעים {
	41	ילדו ילדיו קרי
לט	12	ישוב ישיב קרי
	26	כנפו כנפיו קרי
	30	ואפרחו ואפרחיו ק

לב	21	ושפי ושפו קרי
		ראו א' דנושה
		נפשי נפשו קרי
	28	וחיתי וחיתו קרי
	29	שלוש מלא ר
לד	6	צדקתי פתח באהנח
	14	ישים למדנחאי ישיב כתיב
		ולמערבאי ישים כתיב ישיב קרי
לו	12	בתחבולתו בתחבולתיו קרי

מסורה לספר תהלים

עא	12	חישח חושח קרי
		חראיתנו הראיתני קרי
	10	תחיינו תחייני קרי
		תעלנו תעלני קרי
	28	אלחי קמץ בלא אסף
עב	17	ינין ינון קרי
		נמיו נמיו קרי
עג	2	שפכח שפכו קרי
	10	ישיב ישוב קרי
	16	היא חוא קרי
עד	6	ועת ועתה קרי
	7	שלחו הלי רפה
	11	חוקה חיקך קרי
עו	4	רשפי חפי רפה
	6	נקו מלרע
עז	1	ידיתון ידותון קרי
	12	אזכור אזכור קרי
	20	ושביליך יתיר ר
עח	10	ללכת סגול בסף
	36	ויפתוהו חצי הספר
	47	בנקל פתח בסף
	63	הגלו דגש אחר שורק
עט	10	בנים בנוים קרי
פ	13	מיער ע' תלויה
	16	וכנח כ' רבתי
פא	2	עוזנו דגש אחר שורק
	8	העם {
פג	14	כנלגל { פתח באתנח
פד	4	קן ק רבתי
	11	אלתי פתח באתנח
		השע סגול בסוף פסוק
פה	2	שבות שכית קרי
פו	2	אלתי פתח באתנח
פח	44	שנעתי פתח באתנח
פט	16	תרים תרום קרי

לט	1	לידיתון לידיתון קרי
מ	18	אמח האחר פתח באסף
מא	3	י אשר ואשר קרי
מב	6	יפלג שוא באתנח
	10	ביקורתך הק דגוש
	14	כבוד דגש אחר שורק
מז	5	את סגול בלי מקה
מח	5	לועדי חטף באתנח
	11	ארץ סגול באתנח
מש	15	וצירם וצורם קרי
נ	28	גדר סגול באתנח
נא	4	הרבח יתיר ח
	9	מעוזו דגש אחר שורק
נב	5	לחם סגול באתנח
נד	7	ישוב ישיב קרי
נה	16	ישיקות ישיא מות קרי
נו	1	בקת פתח בסף
	7	יצפנו יצפנו קרי
נח	8	חצו חציו קרי
נט	11	חסדו חסדי קרי
	15	ככלב קמץ בלי אסף
	16	ינועון ינועון קרי
ס	2	את סגול בלי מקה
	7	נעננו וענני קרי
	11	מקת קמץ בסמך
סח	2	גדר סגול בסף
סו	5	ירימו ירמז קרי
	12	ובפנים { פתח באתנח
סז	9	סינ {
	14	בגספ סגול באתנח
	18	בם ב' רפה אחר מפיק
	29	עוזנו דגש אחר שורק
סט	4	עין פתח באתנח
	5	שקר סגול באתנח
	21	נאן פתח באתנח
	24	המקד פתח בסף
ע	6	אמח האחר פתח באסף

ב	7	אמח פתח באתנח
ג	8	שקר פתח בסף
ח	9	חושך הישר קרי
ו	4	אמח ואתח קרי
ט	7	נתשק פתח באתנח
	13	עניים עניים קרי
	19	עניים עניים קרי
י	5	דרכו דרכיו קרי
	10	דכח ידכח קרי
		חלכאים חל כאים קרי
	12	עניים עניים קרי
יא	1	נודו נודי קרי
יד	4	לחם סגול באתנח
יז	10	חסיך חסיד קרי
יז	11	סבבני סבבנו קרי
	14	וצפנד וצפנד קרי
כא	2	גיל יתיר ר
כד	4	נפשו נפשו קרי
כה	7	אמח {
כו	1	הלקתי { פתח באתנח
	2	צדקה יתיר ר
כז	4	חגי פתח באתנח
	5	בספח בספו קרי
	18	לגלג נקוד מלמטה ומלמעלה חוץ
		מן ר' שלא נקוד אלא מלמטה
ל	30	מיונדי מיונדי קרי
לא	14	עלי {
לה	4	יריבי { פתח באתנח
	10	קל קמץ רחב
	19	שקר סגול באתנח
	20	ארץ סגול באתנח
	28	תחנש פתח באתנח
לז	16	תשקרנה { פתח באסף
	17	תשקרנה {
לח	21	רדופי יתיר ר

מסורה לספר תהלים

קכט	8	למענותם למענותם קרי
קל	7	חֲסֵד סגול באתנח
קלא	1	עֵינִי פתח באתנח
קלה	8	ואדינו הא נעח
קלז	6	ירושלם פתח באתנח
קלט	4	הסכנתה פתח בס"ף
	6	פליאה פליאה קרי
	16	ולא ולו קרי
קמ	10	יכסמו יכסמו קרי
	11	ימיטו ימוטו קרי
	12	ידעת ידעתי קרי
קמב	7	מדפני { פתח באתנח
קמג	1	תחנוני {
	8	בטחתי קמץ בלא אס"ף
	10	אלוהי מלא ר' וחד בקמץ
	12	איכי קמץ בלא אס"ף
קמד	18	צאוננו יתיר ר'
קמה	6	וגדלותך וגדלותך קרי
	8	וגדול יתיר ר'
קמז	10	דבריו דבריו קרי
קמח	1	חשקים פתח באתנח
	3	צבאו צבאו קרי
קז	27	יחזגי דגש אחר חולם
	35	מגם פתח באתנח
קח	7	בעגני וענני קרי
קט	1	תתקש פתח בס"ף
קיד	5	במרחבית לא מפיק ה'
	11	{ אמילם פתח בס"ף
	12	{
קיט	18	ספרתי פתח באתנח
	65	עבדך שוא באתנח
	70	וידעו וידעי קרי
	90	השכלתי פתח באתנח
	147	לדבריד {
	171	ומדבריד { יתיר ר'
קכ	2	{ שחר
	5	{ משך
קכג	1	עֵינִי פתח באתנח
	4	לגאונים לגאי יונים קרי
קכו	4	שבותנו שבותנו קרי
	5	בקגב סגול בס"ף
	5	תקצע קמץ בלא אס"ף
קכז	2	שנא א' במקום ה'
קכט	1	מנעגני פתח באתנח
פט	20	אשמור יתיר ר'
	45	ספרתה פתח בס"ף
צ	8	שת שתה קרי
	12	הודע פתח באתנח
צב	16	עלמה עולמה קרי
צג	1	קלך כולו קמץ
צד	21	יודו מלא ר'
צו	10	{ מלך כולו קמץ
צז	1	{
צט	1	{
	6	תראים הא נעלם
ק	3	ולא ולו קרי
	5	אנחנו פתח באתנח
קא	5	מלשני יתיר ר'
קב	5	הדפח דגש אחר שורק
	24	כחו כחי קרי
	25	יסדך פתח באתנח
קד	18	לשפנים הש' רפה
קה	18	רגליו רגליו קרי
	28	דבריו דבריו קרי
	40	שלו שליו קרי
קו	45	תקצו חסדיו קרי

מסורה לספר משלי

א	1	משלי מ רבתי
	78	כשאה כשואה קרי
		וצפן יצפן קרי
ב	8	חסידו חסידיו קרי
ג	8	לשוך ר' דגושח
	12	את סגול בלי מקף
	15	מפניים מפניים קרי
	27	ידיד יוד הר'
	28	לרעיד לרעך קרי
	30	תרוב תריב קרי
	34	ולעניים ולעניים קרי
ד	16	יכשולו יכשילו קרי
ו	13	ברגלו ברגליו קרי
	14	מדינים מדינים קרי
	16	תועבות תועבת קרי
ח	16	צדק בקצת ספרים ארץ
	17	אהביה אהבי קרי
	35	מצאי יתיר יוד
יא	3	ושדם ישדם קרי
	25	יורא א' במקום ח'
יב	14	ישוב ישיב קרי
י	28	תניבח חוד רפה
יג	20	חלוד חולד קרי
	20	{ וחכם יחכם קרי
יד	10	מרת ר' דגושח
	21	עניים עניים קרי
	14	וקני וקני קרי
יז	18	חצי הספר בפסוקים
	9	עניים עניים קרי
	27	שפתיו שפתו קרי
	28	ונרגן נון זעירא
יז	13	תמיש תמוש קרי
	27	וקר יקר קרי
יח	4	חכמה נא חיים
	17	יקא ובא קרי
	18	ומדונים ומדינים קרי
	20	תבואת למדנחאי תביאת
	24	איש סבירין יש
יש	7	לא לו קרי
	16	תומת ימות קרי
	19	ברל גדל קרי
כ	4	ישאל ושאל קרי
	16	נכרם נכריח קרי
	20	באישין באשון קרי
כ	31	מבחלת מבחלת קרי
	30	תמריק חמרוק קרי
כא	9	{ מדונים מדינים קרי
	19	{
	22	מבטחה חוד רפה
	29	יכין דרכיו יבין דרכו קרי
כב	3	ויסתר ונסתר קרי
	8	יקצור יקצר קרי
	11	תקור טחר קרי
	14	יפול יפל קרי
	20	שלשום שלשים קרי
	24	לא תבוא נא אל תבוא
	25	ארחנו ארחיו קרי
		{ התעוה התעיה קרי
כג	5	{ כנפים פתח באתנח
		{ ועיה יעוה קרי
		{ גול ביל קרי
		{ יגול יגול קרי
	24	{ יולד ויולד קרי
		{ וישמח ישמח קרי
	26	תצנח תצנח קרי
	28	מדונים מדינים קרי

מסורה לספר משלי

ל 15 תב ב זעירא
וארבע וארבעה קרי
שטמית כצל 20
בשין שמאלית
לא 4 או אי קרי
נטע נטעה קרי
בליל בלילה קרי
חילכות חליכות קרי 27

כז 15 מדונים מדינים קרי
20 ואבדה ואבדון קרי
24 דור דור קרי
כח 8 נבתקבית ותרבית קרי
16 שנאי שנא קרי
17 אדם ד זעירא
ל 10 אדנו אדוניו קרי

כג 31 בכיס בכוס קרי
כד 17 אויבך יתיר יוד
20 עקרת פתח באתנח
כה 24 מדונים מדינים קרי
כו 2 לא לו קרי
21 מדונים מדינים קרי
כו 24 בשפתו בשפתיו קרי
כז 10 נרעה יתיר ה'

מסורה לספר קהלת

ט 9 הוא למדנחאי היא
י 8 כשהסכל יתיר ה'
8 גופץ דגש אחר שורק
20 הכנפים יתיר ה'
יא 9 וְדַע קִמְץ בְּלֹא אֶסְף }
ובמראי ובמראה קרי
יב 4 וינאץ א נחה
6 ירחק ירתק קרי
13 סוף ס רבתי

ד 17 רגליך יתיר יוד
ה 8 היא הוא קרי
10 ראית ראית קרי
ו 10 שהתקוף יתיר ה'
ז 1 טוב ט רבתי
22 אף אתה קרי
ח 1 ישנא א' במקום ח'
ט 4 יבחר יחבר קרי

ב 16 נשקח קמץ בזק
22 שחוא }
ג 18 שחב }
22 במקח המ בסגול
ד 1 העשקים
למערבאי העשוקים
8 עיניו עינו קרי
10 ואילו בא ואי לו
14 חסורים חסר אליף

מסורה לספר שיר השירים

ד 9 באחד באחת קרי
14 חצי הספר בפסוקים
ה 2 שנאשי ר דגשה
ח 6 שלהבתיה מלה חרא

ב 11 הסתו הסתיו קרי
13 לכי לך קרי
14 ומראיך יתיר י

א 1 שיר ש רבתי
9 לקסתי למדנחאי לסוסתי
17 רחיטני רחיטני קרי
ב 4 תלין קמץ בזק

מסורה לספרי הנביאים

מסורה לספר ישעיה

10 לד תחלוב קמץ בזה
 11 תחנן רפה אהרן מפיך
 12 לו } חזאיהם צואתם הרי
 13 } שניהם מימי רגליהם קרי
 1 לו בלשן קמץ בזה
 17 ושלש קמץ בזה
 30 ואכלו ואכלו קרי
 3 לח אנה כצל
 8 לש דברת פתח באחנה
 7 } נבל ציץ כצל
 8 }
 24 נשעו קמץ ברביע
 24 } זרעו
 24 } ויקשו
 31 } יקשו
 10 מא } אני
 23 ונרא ונראה קרי
 26 ונדעה
 16 מב ידעו קמץ בזה
 20 ראית ראות קרי
 24 למשוסח למשוסח קרי
 25 ידע
 2 מאני
 9 ויצדקו } קמץ בזה
 19 תצמח
 5 מד אני
 9 חמה נקוד עליו
 14 ארו ו זעירא
 15 וישלחו קמץ בזה
 17 יסגוד יתיר ואז
 22 חטוארד יתיר ו }
 23 } שובח מלרע
 23 ארץ קמץ בזה
 24 מאיתי מאתי קרי
 26 תושב קמץ ברביע
 1 מח למשיחו כצל ביהא
 2 אנשר אישר קרי
 14 יתפללו קמץ בזה
 11 עצתו עצתי קרי
 13 תרחק קמץ בזה

10 כב ותלצו תי הנינא רפח
 14 באזני קמץ בטרחא
 13 כג בחינוי בחוניו קרי
 17 לאחנה לא מפיך חי
 2 כד נשא כצל
 10 כח במי כמו קרי
 20 } דלחיד יתיר
 20 } יעקור יתיר
 3 כז אפרנה חצי בזה
 4 אפסעה חשי בזה
 9 חקר חסר
 10 ירקץ קמץ בטרחא
 15 } שוט שוט קרי
 15 } עבר יעבור קרי
 16 מוקד דגש אחר שורק
 27 יוקב דגש אחר שורק
 28 יוקץ קמץ בזה
 11 כט הקפר ספר קרי
 8 ל חכאיש א נחה
 6 עורים עירים קרי
 11 מגי ורד מגי אנה
 16 בי נוינן בצירי
 16 נרלב קמץ בזה
 32 קה פה קרי
 33 הוא היא קרי
 4 לא יתית קמץ בזה
 7 לב יקץ קמץ בזה
 14 } עניים עניים קרי
 14 נפש קמץ בזה
 16 וכרמל והכרמל קרי
 1 הלשד דגש אחר שורק
 9 } ארץ קמץ בזה
 9 } קמל פתח באחנה
 10 ארוקם קמץ בזה
 11 קש פתח באחנה
 12 יצתו פתח בספ
 16 נתן קמץ בזה
 20 יצקו קמץ בלי אספה
 21 חצי חספר בפסוקי
 22 מרבה חב בסגול

6 א חקשו קמץ בזה
 8 ב עני חכר
 15 מלכם מה לכם קרי
 16 נשוות נשויות קרי
 5 ה משופתו הכי דנושה
 9 כאזני קמץ בטרחא
 29 ושאג ישאג קרי
 10 ו ישלש קמץ ברביע
 2 ז נחה מלעיל
 6 ח לאט פתח באחנה
 15 ונשברו קמץ בזה
 2 ז לא לו קרי
 6 } לסרבה מי סחומה
 6 } באמצע תיבה
 9 } נפלו קמץ בטרחא
 9 } גיעו קמץ בזה
 6 י ולשימו ולשומו קרי
 13 } ועתידתיהם ועתידותיהם קרי
 32 כאביר כביר קרי
 32 בית בת קרי
 6 יב מידעת מהדעת קרי
 8 יג יתקחו קמץ בזה
 16 תשכלנה תשכלנה קרי
 3 יד וסרגוד המ בחירק
 9 ארץ קמץ בזה
 21 ארץ קמץ בזה
 24 היתח קמץ-בזה
 27 יקץ קמץ בטרחא
 3 טו נדועה לא נדועה
 5 יוקץ קמץ בזה
 3 טז הביאו הביאי קרי
 1 } שרקה דגש אחר שורק
 1 } ננצו קמץ בטרחא
 1 } תעו מלעיל
 10 חשקתי פתח בספ
 9 ז מעצו דגש אחר שורק
 4 יח אשקושה יתיר
 5 הרו פתח בספ
 4 כ וחשופי הפי בפתח
 2 כא } אנהתה הי רפה
 2 } חשקתי פתח בספ

מסורה לספר ישעיה

ס 4 תאמנה פתח בספ
6 יִשְׂאוּ קִמְצָה בִּדְק
21 מִטְעוֹ מִטְעֵי קִרִּי
סא 7 יִירָשׁוּ קִמְצָה בִּדְק
סב 8 וְצִנּוֹף וְצִנּוֹף קִרִּי
סג 2 בְּנוֹת פֶּתַח בִּסְפ
9 לֹא לֹו קִרִּי
11 רִצָּה כֹא רִעִי
סד 3 רִצָּתָה קִמְצָה בִּרְבִיעַ
5 וְעוֹנֵנו חֲסֵר י
6 עוֹנֵנו חֲסֵר י
9 חֲלִיתָה קִמְצָה בִּדְק
סה 1 שְׁאֵלֹו קִמְצָה בִּדְק
4 וּפְרָק וּמִדָּק קִרִּי
6 עַל כֹּא אֵל
7 עַל אֵל קִרִּי
12 הַכְּעִזוּ { קִמְצָה בִּדְק
13 הַרְעִי { קִמְצָה בִּדְק
14 יִשְׁקָחוּ { קִמְצָה בִּדְק
סו 2 עֲשִׂיתָה קִמְצָה בִּדְק
3 עֲלֶה קִבְּרֶךְ כְּצֵל
17 אֶחָד אֶחָת קִרִּי

נד 3 יִירָשׁוּ קִמְצָה בִּדְק
4 תִּשְׁכַּחֲתִי קִמְצָה בִּדְק
9 קִרְמִי בִּמְקַצֵּת סִפְרִים כִּימִי כְּתִיב
מִלֵּת אֶחָת
16 הִנֵּן חֲגָה קִרִּי
17 יִצְלַח קִמְצָה בִּדְק
נח 4 לֹא־יִמִּים דָּגֵשׁ אַחֵר שׁוֹרֶק
14 תַּחַת וְתַחַת קִרִּי
15 הִדָּם פֶּתַח בְּאֵתְנָח
נו 10 צִפְיוֹ קִרִּי
10 יִדְעוּ קִמְצָה בִּדְק
נז 1 אֶבֶד { קִמְצָה בִּדְק
4 תִּתְעַנְּנוּ { קִמְצָה בִּדְק
19 נֹב כִּיב קִרִּי
10 יִזְכֹּל קִמְצָה בִּדְק
נח 2 עֲזָב קִמְצָה בִּדְק
3 עֲצִיבִים צִ דְּנוֹשָׁה
14 בְּקִרְתִּי יִתִּיר וְאִז
נט 2 וְחֲטָאוֹתֵיכֶם יִתִּיר וְאִז
3 יִדְעִי קִמְצָה בִּדְק

מז 3 אֶחָד קִמְצָה בִּדְק
13 הִזְכִּירוּ חֲבֵרֵי קִרִּי
מח 2 נִקְרָא
מט 1 קִרְאֵנִי קִמְצָה בִּדְק
5 לֹא לֹו קִרִּי
6 וְנִצְוִי וְנִצְוִי קִרִּי
7 לִמְחַצֵּב כְּצֵל
10 יִרְעִבוּ קִמְצָה בִּפְשֻׁטָא
10 יִצְאֻהוּ קִמְצָה בִּדְק
13 אֶרֶץ קִמְצָה בִּדְק
13 יִפְצְחוּ וּפְצְחוּ קִרִּי
18 אֲנִי קִמְצָה בִּלֹא אִסְף
18 תִּלְכְּשִׁי קִמְצָה בִּדְק
25 יִקַּח קִמְצָה בִּדְק
נא 4 וְלֹא־יִמִּים דָּגֵשׁ אַחֵר שׁוֹרֶק
6 נִמְלָחוּ קִמְצָה בִּלֹא אִסְף
9 עוֹרֵי עוֹרֵי מִלְרַע
13 אֶרֶץ קִמְצָה בִּסְנוּלְתָא
16 אֶרֶץ קִמְצָה בִּדְק
נב 2 הִתְפַּחְחוּ הִתְפַּחְתִּי קִרִּי
5 מִשְׁלֹו מִשְׁלֹו קִרִּי
10 אֶרֶץ
נב 7 יִזְכֹּל { קִמְצָה בִּדְק
8 לִקְחָה { קִמְצָה בִּדְק
11 יִשְׁפָּע { קִמְצָה בִּדְק

מסורה לספר ירמיה

ז 10 כְּצֵלֹו פֶּתַח בְּאֵתְנָח
22 חוֹצֵי חוֹצֵי קִרִּי
ח 1 יִצְאוּ יוֹצִיאוּ קִרִּי
1 יִירָשׁוּ קִמְצָה בִּדְק
6 כְּצֵלֹו פֶּתַח בְּאֵתְנָח
6 וְאִשְׁמַעֲלֵה קִמְצָה בִּפְשֻׁטָא
6 כִּלְזָה חֵד בִּמְקוֹם י
6 בִּמְרִצְוֹתֵם בִּמְרִצְוֹתֵם קִרִּי
7 וְסוֹס וְסוֹס קִרִּי
9 מִאֲסִי קִמְצָה בִּדְק
10 פִּלְזָה חֵד בִּמְקוֹם י
11 וִירְפוּ חֲסֵר י
12 יִדְעוּ קִמְצָה בִּדְק
16 מִרְפָּה חֵד בִּמְקוֹם י
21 חֲשִׁבְתִּי פֶתַח בְּאֵתְנָח
ס 2 יִצְאוּ קִמְצָה בִּתְבִיר
2 יִדְעוּ קִמְצָה בִּדְק
7 שׁוֹחֵם שְׁחִיטָה קִרִּי
17 וְתִשְׁנֵה חֲסֵר י
18 אֶרֶץ
י 2 תִּלְכְּדוּ קִמְצָה בִּדְק
13 אֶרֶץ וְאֶרֶץ קִרִּי

ז 22 אֶרְפָּח חֵד בִּמְקוֹם י
ד 6 וְתִקְעוּ תִקְעוּ קִרִּי
18 קִרִּי קִמְצָה בִּדְק
19 אֶחָדֹלָה אֶחָדֹלָה קִרִּי
19 שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְתִּי קִרִּי
22 יִדְעוּ קִמְצָה בִּדְק
30 וְאִתִּי וְאִתִּי קִרִּי
ח 7 אֶסְלַח אֶסְלַח קִרִּי
7 וְיִטְאָפוּ קִמְצָה בִּדְק
8 מוֹזִנִים מוֹזִנִים קִרִּי
22 יִזְכֹּלוּ קִמְצָה בִּדְק
24 וְיִזְכֹּרוּ יִזְכֹּרוּ קִרִּי
ו 6 עֲצָה חֵד רִפָּח
7 בִּיר בִּיר קִרִּי
10 וְיִשְׁכְּעוּ { קִמְצָה בִּדְק
15 יִדְעוּ { קִמְצָה בִּדְק
21 יִאֲבִדוּ וְיִאֲבִדוּ קִרִּי
25 תִצְאוּ תִצְאוּ קִרִּי
25 תִלְכִּי תִלְכִּי קִרִּי
26 שֶׁל קִמְצָה בִּפְשֻׁטָא
29 מִאֲשֶׁתִּם מִאֲשֶׁתִּם קִרִּי

א 6 אֶצְוֶרְךָ יִתִּיר
ב 3 תְּבוֹאָתָה תְּבוֹאָתָה קִרִּי
3 יִאֲשֻׁמוּ קִמְצָה בִּדְק
11 כְּבוֹדוֹ תִּסַּח תַּחַת כְּבוֹדִי
14 לִבִּי פֶתַח בִּסְפָה
16 נִצְתָה נִצְתָה קִרִּי
16 וְתַחפִּנֵם
וְתַחפִּנֵם קִרִּי
19 וְקִרִּי קִמְצָה בִּדְק
20 אֶעֱבֹד אֶעֱבֹד קִרִּי
24 נִפְשׁוּ נִפְשׁוּ קִרִּי
25 וְגוֹרֵךְ וְגוֹרֵךְ קִרִּי
27 יִלְדִתִּי יִלְדִתִּי קִרִּי
31 מִאֲפִלִּיָּה בִּי טַעֲמִים
33 לִמְדָתִי לִמְדָתִי קִרִּי
2 שְׁנִלְתָה שְׁנִלְתָה קִרִּי
4 קִרְאֵתִי קִרְאֵתִי קִרִּי
5 דְּבַרְתִּי דְּבַרְתִּי קִרִּי
7 וְתִרְאָה וְתִרְאָה קִרִּי
19 תִקְרָאוּ תִקְרָאוּ קִרִּי
21 מִשְׁפָּע קִמְצָה בִּדְק

מסורה לספר ירמיה

17	י	יושבתי יושבת קרי	14	כב	בָּאֵרָו קִמֵּץ בֹּדֶק	17	לד	לְזַעֲחַ לְזַעֲחַ הָרִי
18		וְחִצְרָתִי מִלְּעִיל	20		וְחִצְרָתִי כִצֵּל	4	לה	הִסָּף פֶּתַח בִּסְסָף
20		שָׁדָד קִמֵּץ בֹּדֶק	22		יֹשְׁבֵתִי יֹשְׁבֵת ק	7		תִּזְלָעוּ קִמֵּץ בִּפְשָׁמָא
2	יא	וְעַל כֵּא וְאֵל	23		מִקְנֵנִתִּי מִקְנֵנִת ק	4	לו	אֶת בְּרוּךְ כֵּא אֵל
16		הַמּוֹלֵחַ דָּגֶשׁ אַחֵר שׁוֹרֶק	13	כג	יִדְחֻוּ מִלְּעִיל וּפֶתַח בִּמְקוֹם קִמֵּץ	4	לו	חִכְלִיא חִכְלֹא קרי
18	יב	קָצְרוּ קִמֵּץ בֹּדֶק	18		דְּבָרִי דְּבָרוּ קרי	19		וְאִיו וְאִיו קרי
18	יג	יְרוּשָׁלַם קִמֵּץ בִּטְרַחַא	23		אֲנִי קִמֵּץ בִּטְרַחַא	2	לח	יִחִיה וְיִחִיה קרי
16		יִשִּׁית וְיִשִּׁית קרי	25		עַל כֵּא אֵל	11		חִסְחֻבוֹת חִסְחֻבוֹת קרי
20		שְׂאִי שְׂאִי קרי	1	כד	יִכְנִיחוּ כֵּא יִכְנִיחַ	16		אֶת כְּתִיב וְלֹא קרי
20		וְרֹא וְרֹא קרי	9		לְזַעֲחַ לְזַעֲחַ קרי	22		רִגְלֶךָ חֶסֶד ו
21		לְמַדְתִּי לְמַדְתִּי קרי	3	כה	אֲשֻׁכִּים א' בִּמְקוֹם ח'	28		פִּסְקָא בִּאֲמַצֵּעַ פִּסּוֹק
2	יד	וְיִזְחַח צ' זְעִירָא	7		אֵלִי קִמֵּץ בִּטְרַחַא	12	לט	רַע ר' דְּגוּשָׁח
2		צַעֲוִירָחֶם צַעֲוִירָחֶם קרי	7		חִכְצוֹסְנִי יִתִּיר וְאִיו	18		וְנִבְשָׁזְכוּ ו' זְעִירָא
14		וְתִרְמֻז וְתִרְמִית קרי	18		וְחִבְאוּתִי וְחִבְאוּתִי קרי	16		מִבִּי מִבִּיא קרי
		לִכֶּם כֵּא לֶחֶם	20		יִשְׁאָל קִמֵּץ בִּפְשָׁמָא	1	מ	בִּאֲזֻקִּים א' נַחַח
4	טו	לְזַעֲחַ לְזַעֲחַ קרי	24		וְתִפְזֻזְתִּיכֶם חִפ' בַּחוּלָם	3		דְּבַר חִדְבֵּר קָרִי
6		אֲלִמְנוֹתָיו אֲלִמְנוֹתָיו קרי	6	כו	וּבְחִירָק חַת'	4		חִאֲזֻקִּים א' נַחַח
9		בִּאֵחַ בֵּא קרי	18		הַזֹּאתָה יִתִּיר ח'	6		עוֹפִי עִיפִי קרי
10		קָלַח ח' בִּמְקוֹם ו	1	כז	יֹאשִׁיחוּ מִלֹּא וְאִיו	16		תַּעֲשׂ תַּעֲשֶׂה קרי
11		שְׁרוּתֶךָ שְׁרִיתֶיךָ קרי	20		יִכְוִינִחַ יִתִּיר ו	12	מא	אֵל כֵּא עַל
14		וְחִעְבְּדִתִּי כֵּא וְחִעְבְּדִתִּי	1	כח	בְּשֵׁנַת בִּשְׁנַת קרי	17		כְּמוֹתָם כְּמַחֵם קרי
16		דְּבָרֶיךָ יִתִּיר ו	11		חֲצִי חֶסֶפֶר בִּפְסוּקִים	6	מב	אֲנוּ אֲנַחְנוּ קרי
11	טז	עָזְבוּ קִמֵּץ בֹּדֶק	14	כט	שְׁבִיתָכֶם שְׁבִיתָכֶם קרי	20		חִתְעִיתִים חִתְעִיתִים קרי
16		לְדוֹגִים לְדוֹגִים קרי	16		אֵל כִּסָּא כֵּא עַל	10	מג	שְׁפִירוֹ שְׁפִירוֹ קרי
19		אָרֶץ קִמֵּץ בֹּדֶק	18		לְזַעֲחַ לְזַעֲחַ קרי	11		וּבִאֵחַ וּבֵא ק
8	יז	יִרָא יִרָא קרי	23		חֲוִידַע חֲוִידַע קרי	19	מד	לְחֻצִּיבָה בְּלֹא מִפִּיק ח'
8		יִדְאָג קִמֵּץ בֹּדֶק	16	ל	שֹׁאֲסִיךְ יִתִּיר א'	4	מה	לִי הִיא בִּמְקַצַּת סִפְרִים
10		כִּדְרֻכִּי כִּדְרֻכִּי קרי	18		יַעֲקֹב מִלֹּא ו	11	מו	חִרְבִּיתִי חִרְבִּית קרי
11		יָלַד קִמֵּץ בֹּדֶק	19		יִמְצָאוּ קִמֵּץ בֹּדֶק	12		כְּשָׁלוּ קִמֵּץ בֹּדֶק
18		יִמּוּ יִמּוּ קרי	7	לא	אָרֶץ קִמֵּץ בִּסְגוּלָתָא	27		יַעֲקֹב מִלֹּא ו
18		אֲנִי קִמֵּץ בֹּדֶק	13		יִשְׁבָּעוּ קִמֵּץ בִּטְרַחַא	4	מח	צַעֲוִירָחַ צַעֲוִירָחַ קרי
19		עַם הָעַם קרי	20		חִלְכָתִי חִלְכָת קרי	8		חִלְחוֹת חִלְחוֹת קרי
23		שׁוֹמֵעַ שׁוֹמֵעַ קרי	22		אֲקָתְבֵנָה חַת' בַּחֶק	7		כְּמוֹשׁ קרי
24		בַּח בּו קרי	23		כְּגֵלֶם דָּגֶשׁ אַחֵר	7		יִחָדֵד יִחָדֵד קרי
8	יח	וְהִנְחֻו וְהִנְחֻו חֹא קרי	27		בְּאִים קרי וְלֹא כְּתִיב	18		יִשְׁבִּי וְשָׁבִי קרי
6		לֹאמֹר מִלֹּא ו	27		עַד בִּקְצַת סִפְרִים לֹא נִמְצָא	20		חִילִילִי חִילִילִי קרי
10		חִרְעַח חִרְעַח קרי	28		קוֹחַ קוֹ קרי	21		וְזַעֲקִי וְזַעֲקִי קרי
16		שְׁרוּקָת שְׁרוּקָת קרי	28		עַל סְבִירִין עַד	21		מִקְפָּצַת מִיפְעַת קרי
22		שִׁיחָה שִׁיחָה קרי	29		הַשְׁרַמּוֹת הַשְׁרַמּוֹת קרי	27		נִמְצָאָה נִמְצָאָה ק
23		וְחִיו וְחִיו קרי	1	לב	בִּשְׁנַת בִּשְׁנַת קרי	44		חֲנִים חֲנִם קרי
2	יט	הַחֲרָסוֹת הַחֲרָסוֹת קרי	4		עִינוּ עִינוּ קרי	3	מט	תִּצְתַּקֵּנָה פֶּתַח בִּאתְנָה
11		לְחִרְפָּה ח' בִּמְקוֹם א'	23		וּבִתְרוֹתֶיךָ וּבִתְרוֹתֶיךָ קרי	21		קוֹלָת כֵּא קוֹלֶם
16		מִבִּי מִבִּיא קרי	26		חֲלָכוּ קִמֵּץ בֹּדֶק	26		נְבוֹכַדְרֶאצַּר יִתִּיר ו
7	כ	אֶת דְּבָרִי כֵּא אֵל דְּבָרִי	8	לג	לְקוֹל יִתִּיר וְאִיו	29		יִקְחוּ קִמֵּץ בֹּדֶק
8		אֲזַקֵּךְ קִמֵּץ בֹּדֶק	19		לֹאמֹר מִלֹּא וְאִיו	36	כא	עוֹלָם עוֹלָם קרי
9		יִחִיה וְיִחִיה קרי	26		יַעֲקֹב מִלֹּא וְאִיו	29	כב	וְעַבְדִּי וְעַבְדִּי קרי
13		מַעֲלִילֵיכֶם מַעֲלִילֵיכֶם קרי	11	לד	יִיכְבָּשׁוּם וְיִכְבָּשׁוּם קרי	6		נִשְׁבַּח נִשְׁבָּח קרי

מסורה לספר ירמיה

א	6	יִשְׁלַח קִמְצָא בִּזְקָא	ב	29	לֹא קָרִי וְלֹא כְּתִיב	א	48	יָבוֹא סְבִירִין יָבוֹא
	6	חֵזֶק הָיָה קָרִי		44	אֲרֻצִּים אֲרֻצִּים קָרִי		56	יִצְרוּ פֶתַח בְּאֶתְנַח
	9	שׁוֹבְבִים שׁוֹבְבִים קָרִי	א	3	אֶל וְאֶל כֹּא אֶל וְאֶל	ב	1	חֲמִיטָל חֲמוּטָל קָרִי
	9	חֲלָכּוּ קִמְצָא בִּזְקָא		9	יִדְרָךְ כְּתִיב וְלֹא קָרִי		11	בְּבֵית בֵּית קָרִי
	8	יִצְאָא צִאָא קָרִי		18	נִרְפַּתַּח חֲסֵר אִי		21	קוּמַת קוּמַת קָרִי
	9	מִשְׁכִּיל נִאֵא מִשְׁכִּיל		19	שְׁכַנְתִּי שְׁכַנְתִּי קָרִי		24	חֲקָא פֶתַח בִּסְתָא
	10	יִשְׁבְּעוּ קִמְצָא בִּמְרֻחָא		22	יַעֲקֹב מִלֵּא וְאִי		29	מִירוּשָׁלַם בְּקֻצַּת סְפָרִים תַּגְלַח
	11	תִּשְׁמַחִי תִשְׁמַחִי קָרִי		24	תִּתְּשׁוּ קִמְצָא בִּזְקָא			מִירוּשָׁלַם
		תַּעֲלִי תַעֲלִי קָרִי			אֲכַלְנוּ אֲכַלְנוּ קָרִי		31	חֲכִילָא חֲכִילָא קָרִי
		תַּפּוּשִׁי תַפּוּשִׁי קָרִי			חֲמַמְנוּ חֲמַמְנוּ קָרִי		32	מַלְכִים מַלְכִים קָרִי
		דִּשַׁח כֹּא דִשַׁח			חֲצַנְנוּ חֲצַנְנוּ הִי			
		וְתַצְחִילִי וְתַצְחִילִי קָרִי			בִּלְעַנִּי בִלְעַנִּי קָרִי			
	16	אֲשׁוּחִיד אֲשׁוּחִיד קָרִי			חֲדִיחִנִּי חֲדִיחִנִּי קָרִי			

מסורה לספר איכה

א	6	מִן בַּת מִבְּתָא קָ	ב	16	שְׁנֵי קִמְצָא בִּזְקָא	ד	16	תִּנְעֻז קִמְצָא בִּזְקָא
	11	מִתְּפִיחִים יִתִּיר רִי		20	וְתִשָּׁח וְתִשָּׁח קָ		16	מִשְׁאָא קִמְצָא בִּזְקָא
	12	לֹא לִי זַעִירָא		22	עָלִי תִּסֵּם תַּחַת עֹלֶיךָ		17	עוֹדִיקָא עוֹדִינוּ קָ
	18	עַמִּים חַעֲמִים קָרִי		23	תִּמְנֵי קִמְצָא בִּזְקָא		21	יִושְׁבְּתֵי יִתִּיר רִי
ב	2	לֹא וְלֹא קָרִי		25	חֲסֵדוֹ חֲסֵדוֹ קָרִי	ח	1	חֲבִיטָא חֲבִיטָא קָ
	9	טַבְעוּ מִי זַעִירָא		26	חֲצִי חֲסֵפֶר בִּפְסוּקִים		2	אִין וְאִין קָרִי
	13	אֲעוֹדָא אֲעוֹדָא קָ		28	נִבְרָא קִמְצָא בִּזְקָא		5	נִדְּפֵנוּ קִמְצָא בִּזְקָא
	14	שְׁבִיתָךְ שְׁבִיתָךְ קָרִי		29	חֲמָאָא חֲמָאָא קָרִי		7	אִינִם וְאִינִם קָרִי
	17	זָקָם כָּלִי קִמְצָא		41	כְּפִים קִמְצָא בִּזְקָא		10	אֲנַחְנוּ וְאֲנַחְנוּ קָ
	19	בְּלִיל בְּלִילָא קָרִי	ד	3	תְּנִין תְּנִים קָ		13	נִכְפְּרוּ קִמְצָא בִּזְקָא
	16	אֲרִיָּה יִתִּיר הִי		6	כִּי עֲנִים כִּיעֲנִים קָ		14	נִשְׁבְּתוּ קִמְצָא בִּזְקָא
	13	כַּמְטָא אִי בִּמְקוֹם דָּד		9	רָגַע קִמְצָא בִּזְקָא		21	יִחוּחַ לְמַדְנַחֲאִי אֲדִנִּי
	14	עַמִּי סְבִירִין עַמִּים		12	שְׁתָּם בִּי מַעֲמִים			וְנִשְׁבָּא וְנִשְׁבָּא קָ

מסורה לספר יחזקאל

א	6	וִידוּ וִידֵי קָרִי	ז	2	אֲרַבְעַת אֲרַבְעַת קָ	יא	7	תּוֹצִיא כֹּא אֲרַצִּיא
ב	6	תִּתְּחַת קִמְצָא בִּזְקָא		12	יִשְׁמָחָא קִמְצָא בִּזְקָא	יב	14	עוֹרָא עוֹרָא קָרִי
	9	בּוֹ סְבִירִין בַּח		21	וְחִלְלוּ וְחִלְלוּ קָרִי	יג	9	יִבְקָרֵב קִמְצָא בִּסְמוּךְ
ג	16	וְאִשָּׁר וְאִשָּׁב קָרִי	ח	3	חֲחִשְׁמִלָא פֶתַח בִּסְפִי	יד	19	אֶל לְמַדְנַחֲאִי עַל
	16	פִּסְקָא בְּאִמְצַע פִּסְקָא		6	מַחֵם מַחֵם חֵם קָרִי	טו	6	וְיִתְּרָא קִמְצָא בִּזְקָא
	20	צִדְקָתוֹ צִדְקָתוֹ קָרִי		17	אִפֶּס תִּסֵּם תַּחַת אִפִּי	טז	4	חֲגִלְדַּת דְּגִשׁ אַחֵר שׁוֹרָק
	21	נִזְקָר קִמְצָא בִּזְקָא	ט	4	אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי קָרִי			כִּרְתִּי שְׁרָדָא בִּי רִשִּׁין
	27	יִשְׁמָע חֵם בְּקִמְצָא		5	עַל אֵל קָ			דְּנִשִּׁין
		יִחְדָּל קִמְצָא בִּזְקָא		6	עֵינִיכֶם עֵינִיכֶם קָ		13	שְׁשִׁי שֶׁשׁ קָ
ד	6	חִימְיִנִי חִימְיִנִי קָרִי		8	תִּתְּשׁוּ קִמְצָא בִּזְקָא		16	אֲכַלְתִּי יִתִּיר רִי
	1	צַפְעִי צַפְעִי קָרִי		8	וְנִשְׁמָאָר יִתִּיר אִי		20	נִלְדִתִּי יִתִּיר רִי
ה	4	תִּתְּחַת קִמְצָא בִּזְקָא		9	דְּמִים כֹּא חֲמֵס			מִתְּנִיחָא מִתְּנִיחָא קָ
	11	אֲנִיעַ לְמַדְנַחֲאִי אֲנִיעַ		11	כֹּאשֶׁר כֹּכֵל אֲשֶׁר קָרִי		21	עֲשִׂיתִי יִתִּיר רִי
ו	2	וְלִנְיָאוֹת וְלִנְיָאוֹת קָרִי	יא	6	וּמִלְאָתִים יִתִּיר רִי			

מסורה לספר יחזקאל

מז	31	חייתי יתיר י	כג	12	עֲבָדָה קִמֵּץ בְּלִי אִסְףָּה	לו	18	אֶתִּי אֶתֶּן קִרִי
	34	זִנְנָה חֲנִי דְגוּשָׁה		14	כְּשֻׁדִים כְּשֻׁדִים			גִּיּוּד גִּיּוּד ק'
		וְאֶתְנָן חֲנִי בִפְתָּח		16	וְתַעֲבֹב וְתַעֲבֹב קִרִי		14	וְגִיּוּד וְגִיּוּד ק'
	36	נִתְּנִי יִתְּרִי י		25	יִקְחוּ קִמֵּץ בֹּדֶק			תִּכְשְׁלִי תִשְׁכְּלִי ק'
	41	אֶתְנָן חֲנִי בִפְתָּח		41	כִּבְדֵּדָה דָּגַשׁ אַחֵר שׁוֹרֶק		16	וְגִיּוּד וְגִיּוּד ק'
	43	זִכְרָתִי יִתְּרִי י		42	בָּח חֲבִי		20	וַיְבֹאוּ סְבִירִין וַיְבֹאוּ
		עֲשִׂיתִי יִתְּרִי י			קֹבְאִים סְבִאִים קִרִי		35	חֲחֲבֹבֹת חֵרֶר בְּצִירִי
	47	עֲשִׂיתִי יִתְּרִי י		43	עֵת יִזְגָּה עֵתָה יִזְנוּ ק'	לו	16	חֲבִירוֹ חֲבִירִי קִרִי
	51	עֲשִׂיתִי עֲשִׂיתִי ק'		2	כְּתוּב כְּתָב ק'		19	יִחִיָּה יִחִיָּה ק'
		שְׁבִיתָהוֹן שְׁבִיתָהוֹן ק'	כד	6	חֲלֹאֲתָה חֲחִי רִפָּח		22	דוּד לְמִדְנַחֲאִי דוּד מִלֵּא יוּד
	53	שְׁבִית ב' שְׁבִית ק'		3	נָחַל קִמֵּץ בְּרִבִּיעַ		24	וְנִתְּנָתָה קִמֵּץ בֹּדֶק
		וְשְׁבִית וְשְׁבִית ק'	כח	6	שֹׁמֵר א' נִחַח	לש	8	וְנִתְּנָתָה קִמֵּץ בֹּדֶק
	57	חֲשֹׁמֹת א' נִחַח		7	לִבִּי לִבִּי קִרִי		11	חֲמוּנָה חִי תַחַת י
	59	וְעֲשִׂיתִי וְעֲשִׂיתִי ק'		9	וְקִרִיתִמָּח וְקִרִיתִמָּח קִרִי		16	חֲמוּנָה חִי רִפָּח
יז	6	פֹּאֲרֹת נֹא פֹּאֲרֹת		1	חֲצִי חֲסֹפֶר בִּפְסוּקִים		25	שְׁבִית שְׁבִית ק'
	9	תִּיבֶשׁ קִמֵּץ בֹּדֶק		10	פֶּרֶשׁ חֵרֶר בִּפְתָּח		26	וְנִשּׁוּ חֲסֹר א'
	15	חִיצִלָּה קִמֵּץ בִּלֵּא אִסְףָּה	כו	16	יִלְכְּשׁוּ קִמֵּץ בְּלִי אִסְףָּה	מ	4	שִׁמְעֵי קִמֵּץ בִּלֵּא אִסְףָּה
	21	מִבְּרָחוֹ מִבְּרָחוֹ קִרִי		3	הִישְׁבִּתִּי חִישְׁבַּת קִרִי		6	בְּמַעֲלָתוֹ בְּמַעֲלָתוֹ קִרִי
יח	6	אֶלֶל	כז	5	לִקְחוּ קִמֵּץ בֹּדֶק		9	וַאֲיָלוֹ וַאֲיָלוֹ קִרִי
	8	קִיחַ		6	כְּתִים כְּתִים קִרִי		15	הִיאֲתוֹן הִיאֲתוֹן ק'
	12	בָּלֶל		15	וְחֻבְנִים וְחֻבְנִים קִרִי		19	חֲתַחֲלוֹנָה מַלְעִיל
	13	יִזְמָת		19	מֵאֲחַל דָּגַשׁ אַחֵר שׁוֹרֶק		21	וְתִאָּז וְתִאָּז ק'
	14	וִירָא וִירָא קִרִי			נִתְּנָה נִזְן תְּנִיטָה דְּגוּשָׁה			וַאֲיָלוֹ וַאֲיָלוֹ ק'
	16	אֶלֶל		31	קִדְחָא חִי בְּמִקּוֹם חִי			וַאֲלִמּוֹ וַאֲלִמּוֹ קִרִי
	16	חָבֶל		32	בְּנִיהֶם חֲטוֹן בַּחֲרִיק		22	וְתִמְרָו וְתִמְרָו ק'
		נִתָּן		14	אֶתֶּן בִּלְשׁוֹן זִכֹּר			וְאִילְמוֹ וְאִילְמוֹ ק'
		לִקְחָה	כח	16	קִלֵּד חֲסֹר אֵלֶּה		24	אִילּוֹ אִילּוֹ ק'
	20	רִשַׁע רִשַׁע קִרִי		4	חֲחִיִּים חֲחִיִּים קִרִי			וְאִילְמוֹ וְאִילְמוֹ ק'
	21	חֲמֹאֲתוֹ חֲמֹאֲתוֹ קִרִי	כט	7	בִּפְסָךְ בִּכְתָּה קִרִי		24	אִילּוֹ אִילּוֹ ק'
	24	צִדְקָתוֹ צִדְקָתוֹ קִרִי		16	תַּחֲחִיל תַּחֲחִיל קִרִי			וְאִילְמוֹ וְאִילְמוֹ ק'
	26	וְיָשׁוּב וְיָשׁוּב קִרִי	ל	4	שִׁלְחָה חֲלִי רִפָּח		25	וְלֹאֲלִמּוֹ ק'
יט	4	נִתְּנָשׁ פֶּתַח בִּאתָנָה	לא	5	נִבְחָא א' בְּמִקּוֹם חִי		26	עֲלוֹתוֹ עֲלוֹתוֹ ק'
	13	חֲלָכּוֹ קִמֵּץ בִּלֵּא אִסְףָּה			סִרְעַפְתּוֹ סִרְעַפְתּוֹ ק'			וְאִילְמוֹ וְאִילְמוֹ ק'
כ		מִאֲסֹרֵי		11	אֶל לְמִדְנַחֲאִי אֵיל		28	אִילּוֹ אִילּוֹ ק'
		לְכַלְתָּם חֲסֹר וְאִזִּי			בְּרִשְׁעוֹ נֹא כְּרִשְׁעוֹ			וְתִאָּז וְתִאָּז ק'
	16	מִאֲסֹרֵי קִמֵּץ בְּרִבִּיעַ		18	אֶתֶּן נֹא אֵל		29	וְאֶלֶל וְאֶלֶל ק'
	18	בְּחֻזְקוֹ דָּגַשׁ אַחֵר שׁוֹרֶק	לב	20	נִתְּנָה קִמֵּץ בֹּדֶק			וְאֶלְמוֹ וְאֶלְמוֹ ק'
	21	אֲחֻלּוֹ קִמֵּץ בְּלִי אִסְףָּה		28	תִּשְׁבֵּר חֲבִי בִפְתָּח		31	מַעֲלֹ מַעֲלֹ ק'
	38	יְבֹאוּ סְבִירִין יְבֹאוּ		29	יִשְׁכְּבוּ קִמֵּץ בְּמִדְחָא			וְאִילְמוֹ וְאִילְמוֹ ק'
כא	12	וְנִתְּנָתָה קִמֵּץ בֹּדֶק		32	חֲתִיתוֹ חֲתִיתוֹ קִרִי		33	וְאִילּוֹ אִילּוֹ ק'
	21	חֲשֹׁמִילִי חֲסֹר א'		6	נִלְקָח קִמֵּץ בֹּדֶק			וְתִאָּז וְתִאָּז ק'
	28	כִּקְסוֹם יִתְּרִי י	לג	13	צִדְקָתוֹ צִדְקָתוֹ קִרִי		34	וְאִילּוֹ וְאִילּוֹ ק'
	4	צִד לְמִדְנַחֲאִי עֵת		16	חֲמֹאֲתוֹ חֲמֹאֲתוֹ קִרִי			וְאִילְמוֹ וְאִילְמוֹ ק'
	18	לְסוּג לְסוּג קִרִי	לד	3	תִּלְכְּשׁוּ קִמֵּץ בֹּדֶק			וְאִילּוֹ וְאִילּוֹ ק'
	24	גִּשְׁמָחָה חֲשִׁי רִפָּח		25	בִּיעוּרִים בִּיעוּרִים קִרִי			וְאִילּוֹ וְאִילּוֹ ק'
	25	אֶלְלוֹ קִמֵּץ בְּרִבִּיעַ	לה	9	הִישְׁבִּנָּה תִשְׁבִּנָּה ק'			וְאִילּוֹ וְאִילּוֹ ק'
		יִקְחוּ קִמֵּץ בֹּדֶק		12	שִׁמְמָה שִׁמְמוֹ קִרִי			מַעֲלֹ מַעֲלֹ ק'
כב	6	עֹזְבָה	לו	5	פֶּלֶא פֶּלֶא קִרִי			
	10	לִקְחוּ קִמֵּץ בֹּדֶק						

מסורה לספר יחזקאל

מז	9	יָצֵא יָצָא ק
	15	וַעֲשׂוּ יַעֲשׂוּ קרי
	19	בִּירְכָהֶם בִּירְכָהֶם ק
	22	מִהַקְצֹצוֹת נִקְוָד עֲלִיו
מז	6	עַל שֹׁפֵת בְּמִקְצֵת סְפָרִים חֹסֶד
		מִלֵּת עַל
	7	אֶל כֹּא עַל
	8	וַנִּרְפָּא הָאֵל נִחַח
		יְהִי קִמֵּץ בֹּחַק
	10	יַעֲמֹד עֲמָדוֹ ק
		לְמִינָה לֹא מִפִּיק ח
	11	בְּצִאֲתוֹ בְּצִאֲתוֹ ק
	12	וַחֲיוֹ וַחֲיוֹ קרי
מח	10	אֶלְלֵחַ בִּי טַעֲמִים
	14	יַעֲבֹד יַעֲבֹד ק
	15	בְּתוֹכָהּ בְּתוֹכָהּ קרי
	16	חֲמֵשׁ כְּתִיב וְלֹא ק
	18	תְּבוֹאֲתָה תְּבוֹאֲתָה קרי
	21	בְּתוֹכָהּ בְּתוֹכָהּ ק

מב	5	חֲבִית כֹּא אֵת חֲבִית
		צִוְרָתוֹ צִוְרָתוֹ ק
	11	תּוֹרָתוֹ תּוֹרָתוֹ ק
	15	וּמַחֲרִיָּל וּמַחֲרִיָּל ק
		וְהִאֲרִיָּל וְהִאֲרִיָּל ק
	20	עַל אַרְבַּע כֹּא אֵל אַרְבַּע
		יִכְפְּרוּ כְּתִיב וְקרי
		וְלִמְדִנְחָא וְכִפְרוּ כְּתִיב
	26	יִכְפְּרוּ קרי
		יְדֵי יְדֵי ק
	27	וּרְצִאֲתִי אֵל בְּמִקּוֹם י
מד	3	לֹאֲכֹל יִתִּיר י
		שִׁמְעָה קִמֵּץ בְּלֹא אִסָּף
	5	תּוֹרָתוֹ תּוֹרָתוֹ ק
	24	לִשְׁפָט לִשְׁפָט ק
		וּשְׁפָטוּ יִשְׁפָטוּ קרי
	25	יָבוֹא סְבִירִין יָבוֹא
מח	3	חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ ק
	5	יִתִּיָּה וַחֲיוֹ ק

ז		תֵּאֵר תֵּאֵר ק
	26	אֶלְיוֹ אֶלְיוֹ ק
		וְאֶלְמֹו וְאֶלְמֹו ק
		וְאֵלְיוֹ אֵלְיוֹ ק
	27	אֵלְיוֹ אֵלְיוֹ קרי
		מַעֲלֹו מַעֲלֹו ק
	29	אֵלֵיהֶם כֹּא עֲלֵיהֶם
	43	תִּקְרָקֵן כְּצֵל
מא	4	אֶל לְמִדְנַחֲא עַל
	8	מִיִּסְדוֹת מִיִּסְדוֹת ק
		מִלֹּו י בְּמִקּוֹם א
	15	וְאִתּוֹקִיָּה וְאִתּוֹקִיָּה ק
	20	חֲזִיכֹל נִקְוָד עֲלִיו
		וּמִתְחַח וּמִתְחַח ק
מב	9	לִשְׁכּוֹת חֲלֻשְׁכוֹת ק
		חֲמִבְּוֹ חֲמִבְּוֹ ק
	14	יִלְבְּשׁוּ וְלִבְשׁוּ ק
	16	אִמּוֹת מְאֹוֹת ק
מג	3	אֶל פְּנֵי כֹא עַל פְּנֵי

מסורה לספר דניאל

ד	19	אֲנִתָּה יִתִּיר ח
		רְבִית יִתִּיר י
	21	עֲלִיא עֲלִיא קרי
		מִרְאִי יִתִּיר א
	22	עֲלִיד יִתִּיר י
		עֲלִיא עֲלִיא קרי
	24	עֲלִיד יִתִּיר י
		וַחֲטִיד וַחֲטִיד קרי
	25	נִקְל פֶּתַח בִּאתְנָה
	29	עֲלִיד יִתִּיר י
		עֲלִיא עֲלִיא קרי
	31	וּלְעִלִּיא וּלְעִלִּיא קרי
		דִּאֲרִי דִּאֲרִי קרי
	32	קָלַח ח' בְּמִקּוֹם א
		וְדִאֲרִי וְדִאֲרִי קרי
ח	5	נִפְקֹו נִפְקֹו קרי
	7	כְּשֻׂדִּיא כְּשֻׂדִּיא קרי
		וְחִמְנוֹכֹא וְחִמְנוֹכֹא קרי
	8	עֲלִלִין יִתִּיר ל
		וּפִשְׂרֹא א בְּמִקּוֹם ח
	10	עֲלִלִת יִתִּיר ל
		וַחֲיוֹד יִתִּיר י
	11	פִּחְכֻמַּת כ' דְּגוּשָׁה
		בְּתֵר יִחְוֹא
	13	אֲנִתָּה יִתִּיר ח
		אֲבִי מִלְּעִיל
	14	עֲלִיד יִתִּיר י

ב	10	אֲנִתָּה יִתִּיר ח
		קִיסְלֵס יִתִּיר י
		וּסְפִינִיא וּסְפִינִיא קרי
	12	עֲלִיד יִתִּיר י
		לֹאֲלַחֲד יִתִּיר י
	15	קִיתְלֵס יִתִּיר י
	18	לֹאֲלַחֲד יִתִּיר י
	19	אֲשַׁתְּנִי אֲשַׁתְּנִי קרי
	21	פְּטִישִׁיחוֹן יִתִּיר י
	25	רְבִיעִיא רְבִיעִיא קרי
	26	עֲלִיא עֲלִיא קרי
	28	בְּשִׁמְחֹון בְּשִׁמְחֹון קרי
	29	שִׁלַּח שְׁלוֹ קרי
	31	דִּאֲרִין דִּאֲרִין קרי
	32	עֲלִיא עֲלִיא קרי
		עֲלִלִין יִתִּיר ל
ד	4	כְּשֻׂדִּיא כְּשֻׂדִּיא קרי
	5	אֲחִרִין יִתִּיר י
	9	יִדְרֹון יִתִּיר י
	13	אֲנוּשָׁא יִתִּיר י
		עֲלִיא עֲלִיא קרי
	14	אֲנוּשָׁא יִתִּיר י
		עֲלִית יִתִּיר י
	15	וְאֲנִתָּה יִתִּיר ח
		וּפִשְׂרֹא א בְּמִקּוֹם ח
	16	מִרְאִי יִתִּיר א
		לְשִׁנְאִיד לְעִרִיד יִתִּיר י

א	4	מִאֹם יִתִּיר א
	13	תִּרְאָה הָאֵל בְּצִירִי
ב	4	לְעִבְדִּיד יִתִּיר י
	5	לְכַשְׂדִּיא לְכַשְׂדִּיא קרי
	9	חֲזֻמְתָּון חֲזֻמְתָּון קרי
	10	כְּשֻׂדִּיא כְּשֻׂדִּיא קרי
	27	אֶל פֶּתַח בִּאתְנָה
	22	וְנַחֲרִיא וְנַחֲרִיא קרי
	26	חֲאִיתִיָּה יִתִּיר י
	29	אֲנִתָּה יִתִּיר ח
		רְעִיוֹנִיד יִתִּיר י
	31	אֲנִתָּה יִתִּיר ח
	33	מִנְחֹון וּמִנְחֹון יִתִּיר י
	37	אֲנִתָּה יִתִּיר ח
	38	דִּאֲרִין דִּאֲרִין קרי
		אֲנִתָּה יִתִּיר ח
	39	אֲרַעֲא יִתִּיר א
	40	רְבִיעִיא רְבִיעִיא קרי
	41	מִנְחֹון { יִתִּיר י
	42	מִנְחֹון { יִתִּיר וַאֲז
		חֲקָה פֶּתַח בִּאתְנָה
	43	דִּי וְדִי קרי
	4	וּקִאֲמִין וּקִאֲמִין קרי
	5	קִיתְלֵס יִתִּיר י

מסורה לספר דניאל

עליך יתיר י
 חוקל וכול קרי } 18
 וחמינכא וחמינכא קרי }
 אנת יתיר ח' } 19
 עליא עליא קרי }
 זאעין זיעין קרי } 20
 עליא עליא קרי } 21
 עליה יתיר ח' }
 ואנתח יתיר! ח' } 22
 קרמך יתיר א' }
 ואנתח יתיר ח' } 23
 וברבנך יתיר א' }
 וחמינכא וחמינכא: קרי } 24
 כשדיא כשדאח קרי } 25
 מדיא מדאח קרי } 26
 חצי חספר }
 עליך יתיר א' } 27
 אנתח יתיר ח' } 28
 בשפרפרא פ' קדמאח זעירא } 29
 תנינא רבתי }
 אנתח יתיר ח' } 30
 קדמך יתיר א' } 31
 דארין דירין קרי } 32

מסורה לספר הושע

ד	2	פָּרְצוּ קִמְץ בּוֹד
	6	וּמִמָּאֵךְ יִתִּיר א
	10	יִשְׁלְעוּ { קִמְץ בּוֹד
	12	יִשְׁאֵל
	17	אִפְּרִים קִמְץ בִּטְרֹמָה
ח	7	בְּדָדוֹ קִמְץ בּוֹד
ו	1	טָרַף קִמְץ בִּטְרֹמָה
	10	שַׁעֲרִיחַ שַׁעֲזִירִית ק
ז	4	בְּעֵרָה מִלְעִיל

מסורה לְסֵפֶר יואל

ב 5 פֶּאֶרֶז אֶל כַּחַח
6 וְאִישׁ אֶחָיו כֵּא
וְאִישׁ אֶת אֶחָיו

מסורה לספר עמוס

א	2	יִשְׁתָּא קמץ בודק
	3	והשיבותי מלעיל
ב	4	שִׁמְרוּ { קמץ בודק
	14	מִקֵּל
ג	5	שִׁמְרָא קמץ בלא אסרף

מסורה לספר עובדיה | שְׁלַח חֶמֶץ בֹּדֶק | 11 שְׁעָרָה שְׁעָרָיו קָרִי

מסורה לספר יונה

א	14 אָנָּה כְּצִל נָקִיא יִרְיָה א	ב	5 מְצֻרָה מְלֵעִיל	ד	2 אָנָּה כְּצִל
---	--------------------------------------	---	--------------------	---	-----------------

מסורה לספר מיכה

א	8 בְּמִתִּי יִתִּיר ו' 6 שִׁילָל שׁוֹלָל קָרִי	ב	8 יִתְמָלֵל חֵל בְּשׁוֹרֶק 2 רֵעָה רֵעַ קָרִי	ח	3 וַיֵּשְׁבוּ הַמָּצָן בְּלֹא אִסְרָה
	10 חֲתַפְלִשְׁתִּי חֲתַפְלִשִּׁי ק	ג	12 חֲיִי חֲמִסֶּר	ו	10 הָאֵשׁ כְּצִל
	15 אֲבִי חֲסֵר א'	ד	6 תִּמְחֶה א' נַחֵחַ	ז	14 תִּשְׁלַעַע הַמָּצָן בֹּדֶק
ב	9 וּנְגָלָה הַמָּצָן בֹּדֶק		11 תִּחְנַתֵּן הַמָּצָן בֹּדֶק		12 יִבֹּא סְבִירִין יִבֹּא
					17 יִפְחֲדוּ הַמָּצָן בֹּדֶק

מסורה לספר נחום

א	3 וּנְגָלָה יִתִּיר וְאִי 12 מִטְחָה כֹּא מִטְחָה	ב	1 לְעִבּוֹר יִתִּיר ו' 6 בְּחִלְיָתָם יִתִּיר ו'	ג	3 יִכְשֹׁל וְכִשְׁלוֹ קָרִי
---	--	---	---	---	-----------------------------

מסורה לספר חבקוק

א	10 { יִתְקַלֵּם } 10 { יִשְׁחָק } הַמָּצָן בֹּדֶק	ב	6 יִשְׁחָק הַמָּצָן בֹּדֶק 16 { אָנָּה מְלֵעִיל } 17 { עַל כֹּא אֵל }	ג	4 צִוָּה עֲזֹר קָרִי
ב	5 יִשְׁלַעַע הַמָּצָן בֹּדֶק		17 יִתִּיתֶנּוּ כֹּא יִחִיתֶךָ		14 פְּרוֹץ פְּרוֹצֵי קָרִי
					17 תִּפְחֲדֵן הַמָּצָן בְּרִבִּיעַ

מסורה לספר צפניה

ב	7 שְׁבוּתָם שְׁכִיתָהּ הִי 14 אִרְזָה חֵי רִפְחָה	ג	15 זָאֵר בִּי טַעֲמִים 2 בִּקְחָה הַמָּצָן בֹּדֶק	ג	16 תִּרְאִי כֹּא תִרְאִי 18 עֲלִיהָ כֹּא עֲלִיהָ
---	--	---	--	---	---

מסורה לספר חגי

א 8 וְאִכְבַּד וְאִכְבַּדָּה קָרִי

מסורה לספר זכריה

א	4 וּמַעֲלִילֵיכֶם יִתִּיר יִרְדֵּי 16 וְקִוָּה וְקִוֵּי קָרִי	ו	10 מֵאֵת טוֹבִיהֶו כְּצִל 12 יִצְחָק הַמָּצָן בֹּדֶק	א	5 וְאֶעֱשֶׂה א' נַחֵחַ
ב	8 אֵלֹו אֵלֹו קָרִי	ז	13 אֶשְׁלַעַע הַמָּצָן בֹּדֶק	ב	17 תִּיָּקֵשׁ הַמָּצָן בֹּדֶק
ג	2 וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר קָרִי	ט	8 מִאֲבָה ח' בְּמִקּוֹם א'	ג	1 יִרְדֵּי הַמָּצָן בֹּדֶק
ד	12 { מַהֲדַשְׁתִּי כֹּא ת' רִפְחָה } 12 { שְׁכֵלִי חֵב' בַּחֲשָׁף פֶּתַח }		9 גִּילִי מְלֵרַע	ד	6 שְׁמֹאֵל יִתִּיר ו'
ה	9 וְתִשְׁנֶה חֲסֵר א'	יא	14 יִתְקַעַע הַמָּצָן בֹּדֶק		2 { הַבְּנָיִים בִּי טַעֲמִים } 2 { תִּשְׁגִּלְנָה תִּשְׁכַּבְנָה עֲדִי }
	11 לֵה חֲדָי רִפְחָה		2 הַבְּצֹר חֲבִצִיר קָרִי		6 יִקְפֹּאֵן וְקִפְּאֹן קָרִי
			5 יִאֲשֹׁמוּ הַמָּצָן בֹּדֶק		

מסורה לספר מלאכי

א	12 כֹּא שְׁלַח? אֲדִנִּי בִשְׁם שֶׁל אֲדִנּוּת 18 אֲדִנּוּ תִּסַּח אֲדִנּוּ	ג	16 וַיִּשְׁמַע הַמָּצָן בֹּדֶק	ג	22 זְכֹרוּ ז' רִבְרִי
---	--	---	--------------------------------	---	-----------------------

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
BERKELEY

Return to desk from which borrowed.

This book is DUE on the last date stamped below.

27Dec'49HJA

24Jan54WB

JAN 21 1954 LU

5Apr54LM

APR 2 1954 LU

15Jan'55DMY

pothier

FEB 5 1955

MAR 5 1955

FEB 27 1955 LU

23Jan'56VW

MAR 15 1958 LU

27Oct'64LM

AUG 23 '67 -3 PM

LIBRARY USE ONLY

MAR 06 1988

CIRCULATION DEPT

LIBRARY USE ONLY

MAR 03 1988

CIRCULATION DEPT.

LD 21-100m-9,'48(B399s16)476

YE 10025

463159

Bible

BSI
1897
v. 1

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

